TA SƯ PHỤ mỗi đến đại nạn mới ĐỘT PHÁ

- Trư Nhục 200 Cân -

SƯ PHỤ TA MỖI ĐẾN ĐẠI NẠN MỚI ĐỘT PHÁ

Tác giả: Trư Nhục 200 Cân

Thể loại: Tiên Hiệp, Huyền Ảo, Sảng Văn, Vô Sỉ

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

"Sư phụ, là tại đồ nhi vô năng, khiến người không đột phá được khi đại nạn tới."

"Đồ nhi yên tâm, sư phụ không chết được đâu."

Từ Phàm nhìn đồ đệ đang đầy vẻ bi thương, vừa cười vừa nói.

"Là đồ nhi vô năng, không lấy thêm được mấy viên Trúc Cơ đan cho sư phụ, nếu không..."

Thiên kiêu tông môn quỳ trên mặt đất gào khóc nói, nhất thời khóc không thành tiếng. Từ Phàm bất đắc dĩ nhìn đại đệ tử nhà mình, lấy một viên Trúc Cơ đan tùy tiện nhét vào miệng. Thoáng chốc, thần quang ngũ sắc đã hiện lên giữa trời đất.

Chương 1: Tư chất tuyệt đỉnh

Phi Vũ giới, Thiên Khuyết Môn.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ tông môn giao phó, Từ Phàm trở về tiểu viện của mình.

Nói là tiểu viện hay chính là một biệt viện trên đỉnh núi, đây là phân phối của đệ tử trung cấp ngoại môn.

Nhìn linh đạo hơn mười mẫu trước cửa và cả một dược điền nhỏ ở phía xa, Từ Phàm tay bấm pháp quyết.

Trên bầu trời linh điền, vô số hơi nước tụ lại cùng với những luồng linh khí mỏng manh, tạo thành thủy vân vừa vặn bao trùm lấy cả khoảnh ruộng.

“Linh Vũ Thuật”

Trên linh điền, thủy vân làm mưa phùn rơi xuống, mang theo cả linh khí mỏng manh tràn vào đồng ruộng.

Nếu để cho những trưởng lão tông môn nhìn thấy cảnh tượng này, chắc chắn sẽ hô lên kinh ngạc. Đây chính là Linh Vũ Thuật cấp cao nhất, đã thuộc về phạm trù Đạo.

“Còn mười ngày nữa là những linh đạo này có thể thu gặt được rồi. Đến lúc đó mua thiết bị luyện đan và linh thạch bái sư cũng đủ dùng.”

“Sau khi học được Luyện Đan Thuật thì ta sẽ không cần lo lắng về linh thạch nữa.” Từ Phàm nhìn linh đạo đã lớn hơn ban nãy, cười nói.

Trở lại phòng, mở cấm chế tiêu âm, Từ Phàm bắt đầu thả lỏng người, cầm trong tay một thanh đao khắc tùy tiện nhặt một khúc Thiết Cốt Mộc lên điêu khắc.

Theo đao khắc trên tay lên xuống nhịp nhàng, chỉ chốc lát, một chiếc Ngũ Lăng Hoành Quang mini đã xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Haiz, cái hệ thống thánh ẩu này không biết là do ai tạo ra, lại cứ chọn trúng ta mới chịu.”

“Rõ ràng cho mình tư chất tuyệt đỉnh, lại còn bị hạn chế là ngày cuối cùng của đại nạn mới đột phá được. Luyện Khí kỳ một trăm năm mươi năm, Trúc Cơ kỳ hai trăm năm, Kim Đan kỳ năm trăm năm, Nguyên Anh kỳ một ngàn năm, Phân Thần kỳ…”

“Thôi quên đi, chắc đến lúc đó chẳng thiết sống nữa.”

Từ Phàm đặt Ngũ Lăng Hoành Quang đã điêu khắc xong qua một bên, lại cầm lấy Thiết Cốt Mộc đã chuẩn bị sẵn ở bên cạnh lên khắc tiếp. Đây là một cách hắn thả lỏng trong lúc nhàn rỗi.

“Khi gặp đại nạn đột phá trăm phần trăm, ở giữa có chết cũng không cho sống lại.”

“Đây chẳng phải bảo ta làm trạch nam đệ nhất tu chân giới à, tuy trước đây ta cũng trạch như thế.”

“Nhưng thế giới rộng lớn vô biên, thần vận vô hạn như vậy, ta cũng muốn đi khám phá.”

Từ Phàm nói đến đây chợt lắc đầu.

“Thế giới bên ngoài nguy hiểm quá, thôi cứ buông thả một thời gian, chờ ta đến luyện khí tầng mười hai rồi đi sau vậy.”

Trong lúc lẩm nhẩm, lại một chiếc Đại Chúng Đồ Quan được điêu khắc xong.

Từ Phàm đứng dậy, đi tới trước một mặt tường, tùy tiện gõ vài cái lên đó.

Cửa ngầm trên tường mở ra, có một cầu thang đi xuống bên dưới. Đây là một tầng hầm mà Từ Phàm dùng Địa Chấn Thuật xây nên.

Đi xuống tầng hầm, Từ Phàm búng tay mọt cái, một chiêu Chiếu Minh Thuật đỉnh cấp đánh vào trần nhà, căn hầm bốn mươi mét vuông chợt sáng rực như ban ngày, cứ như được ánh bình minh rọi chiếu.

Giữa tầng hầm đặt một cái đài lớn, bên trên là thành phố trong ký ức của hắn, trên đường phố ngựa xe như nước, đủ loại mặt tiền cửa hàng, trong sân trung tâm của cái đài có một tượng gỗ rất giống Từ Phàm.

Từ Phàm tiện tay đặt hai chiếc xe gỗ xuống lối đi bộ được điêu khắc, chúng cũng hòa mình vào dòng xe cộ như nước.

“Không quay về được nữa. Có anh cả ở nhà, cha mẹ tuổi già cũng không phải lo lắng gì.”

Từ Phàm ngây người nhìn vào khoảnh sân nhỏ ở trung tâm của cái đài. Tượng người phụ nữ đang nấu cơm có dáng vẻ rất bình thường nhưng lại là người hắn nhớ nhung nhất.

Hoài niệm một lát, Từ Phàm trở lại phòng mình, bắt đầu tiến hành bài tu luyện cuối cùng của hôm nay.

“Nhập môn sáu năm, luyện khí tầng bốn. Tốc độ này vừa tầm đứng vào trình độ bậc trung, tốt, cố gắng sống sót chính là thắng lợi.” Từ Phàm tự an ủi mình, đồng thời có một suy đoán trong lòng. Sau vô số năm, hắn trở thành người có tu vi cao nhất thế gian, có phải sẽ được trở lại thế giới cũ hay không.

Tiên đế trùng sinh, tiêu dao giữa đô thị.

Từ Phàm bật cười.

“Nếu được như vậy, sống lâu thêm nữa cũng đáng.”

“Được rồi, tu luyện thôi. Lỡ không cẩn thận đột phá thì biết làm sao.”

Từ Phàm bắt đầu tu luyện thường ngày. Công pháp hắn tu luyện là “Ngũ Hành Quyết” trụ cột nhất cũng là ổn định nhất của Tu Chân giới. Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ đều có pháp môn tu luyện riêng biệt, có thể đơn tu, có thể tu luyện kết hợp.

Đặc điểm lớn nhất của “Ngũ Hành Quyết” chính là không có đặc điểm, ưu điểm duy nhất chính là nếu tu luyện cả bộ Ngũ Hành Quyết sẽ có lợi cho thi triển toàn bộ pháp thuật Ngũ Hành, còn lại đều rất bình thường.

Trong cơ thể Từ Phàm, linh lực vận chuyển một tiểu chu thiên cuối cùng quy về đan điền, sau đó lại tiếp tục chu chuyển vòng tròn.

Nhưng tình trạng này chỉ duy trì trong chốc lát, Từ Phàm đã bắt đầu rèn luyện linh lực trong cơ thể, để nó càng thêm tinh thuần.

Linh hồn Từ Phàm xuyên vào một kẻ ăn xin sắp chết, không cha không mẹ, chỉ theo một ông cụ ăn xin thương hại hắn.

Từ Phàm đang định quyên sinh, sau khi biết được thế giới này có Tu Chân giả, mới lại nhen nhóm lên hi vọng sống. Sau khi trải qua muôn vàn đau khổ, đủ đường mưu toan, cuối cùng hắn cũng trở thành đệ tử ngoại môn của Thiên Khuyết Môn.

Sau khi Từ Phàm vào Thiên Khuyết Môn hai năm thì ông cụ ăn xin kia cũng chết, thuốc thang không cứu nổi. Theo lời hắn nói, ông trời đang trừng phạt hắn, không muốn để hắn hưởng phúc.

Sau khi Từ Phàm nhận được viên linh thạch đầu tiên từ lúc bước vào Thiên Khuyết Môn, ông cụ kia đã được trải qua cuộc sống mà trước kia hắn không dám mơ tới, cẩm y ngọc thực, bảo dưỡng tuổi thọ, đáng tiếc chỉ được hưởng phúc hai năm.

Sáng sớm hôm sau, Từ Phàm ăn hết cháo linh mễ thịt băm mình làm xong bèn thi triển Khinh Thân Thuật, bay về phía Thái Học Phong – một trong tam đại chủ Phong.

“Từ sư huynh, xuống đây đi nào. Đừng khoe khoang Khinh Thân Thuật trung cấp của ngươi nữa.”

Một giọng nói sang sảng vang lên, một gã thanh niên dáng dấp thanh tú ngẩng đầu hô lên với Từ Phàm.

Từ Phàm đang bay trên không trung thấy Vương Vũ Luân trên sơn đạo quanh co, híp mắt lại, xoay người bay về phía Vương Vũ Luân.

“Từ sư huynh, lúc nào huynh truyền thụ chút kinh nghiệm đi, làm sao mới có thể tu luyện Khinh Thân Thuật tới trung cấp. Luyện đến chỗ cao thâm nhất, tốc độ đi đường sẽ không chậm hơn ngự kiếm phi hành đâu.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm với vẻ hâm mộ, nói.

“Kinh nghiệm à? Chính là bỏ thời gian luyện tập thuật pháp công sát ra luyện Khinh Thân Thuật đấy.” Từ Phàm đùa lại. Vị sư đệ này tiếng tăm lừng lẫy khắp đệ tử ngoại môn, Luyện Khí tầng bốn đánh chết yêu thú Luyện Khí tầng sáu, nhất cử thành danh ở ngoại môn, có người nói một vị trưởng lão còn muốn nhận hắn làm đệ tử.

“Từ sư huynh lại nói đùa rồi, không tu luyện thuật pháp công sát lỡ gặp phải yêu thú bên ngoài thì biết làm sao.”

“Thì không ra ngoài nữa.” Từ Phàm nói với vẻ đương nhiên.

“...”

Vương Vũ Luân không hiểu vì sao sư huynh có thiên phú như vậy mà lá gan lại nhỏ thế, ngay cả chấp hành nhiệm vụ tông môn cũng chọn nhiệm vụ an toàn nhất trong tông môn đầu tiên.

“Từ sư huynh à, có cơ hội thì dạy ta với, tuyệt chiêu của huynh ấy, thế nào?” Vương Vũ Luân nịnh nọt nói.

Người khác không biết chứ hắn từng nhìn thấy, có một lần phong ấn Ngự Thú Đường của tông môn xảy ra sơ suất, mấy trăm con yêu thú chưa thuần hóa xong lao ra ngoài.

Khi hắn bị ba con Hỏa Lang Luyện Khí tầng sáu ép đến đường cùng, là Tử Phàm đúng lúc đi ngang qua, không đành lòng thấy chết không cứu, bèn tiện tay dùng pháp thuật kết hợp ba thuộc tính, nhiên phong mộc tiễn, đánh chết ba con Hỏa Lang cứu Vương Vũ Luân.

Khi đó Vương Vũ Luân càng kinh ngạc, tinh thông thuật pháp loại công sát đã khó, Tử Phàm lại còn tiện tay ném ra thuật pháp liên hợp.

Từ đó về sau, Vương Vũ Luân trở thành tiểu đệ trung thành của Tử Phàm.

Chương 2: Giảng giải về dược tính của thảo mộc luyện đan

Thái Học Phong, Từ Phàm và Vương Vũ Luân đi vào Thụ Nghiệp Đường.

“Có nghe chưa? Tả hộ pháp của Chiến Đường tới Thụ Nghiệp Đường giảng bài, đây chính là bộ phận phụ trách chiến đấu của Thiên Khuyết Môn chúng ta.

“Đúng vậy. Ta từng may mắn nhìn thấy vị hộ pháp này ra tay, một chiêu Phong Lôi Ngự Kiếm Thuật có thể vượt cấp giết địch.”

“Tả hộ pháp nhập môn chưa đến năm mươi năm đã thăng đến cảnh giới Kim Đan, trưởng lão tông môn tương lai chắc chắn có vị trí của tả hộ pháp.”

Hai người nghe những người đến Thụ Nghiệp Đường từ sớm đang trò chuyện, biểu cảm trên mặt cũng khác nhau.

Vương Vũ Luân tỏ ra rất hưng phấn, thuật pháp công sát là thứ hắn thích nhất, còn ánh mắt Từ Phàm lại lộ vẻ thất vọng, thuật pháp công sát nào có tốt như thuật pháp phòng ngự, sống sót mới là thắng lợi.

Nhìn biểu cảm thất vọng của Từ Phàm, Vương Vũ Luân khuyên nhủ: “Từ sư huynh, ngươi không biết chứ thuật pháp phòng ngự mạnh nhất chính là công sát đấy, tuy công sát thuật của ngươi cũng rất lợi hại rồi.”

“Ngươi cứ ở đây nghe đi, ta đi chỗ khác xem có giảng bài không.” Từ Phàm không để ý đến lời Vương Vũ Luân, nói xong bèn đi về phía những lầu các khác.

Cả Thái Học Phong, riêng lầu các Thụ Nghiệp đã có đến ba mươi sáu tòa nhưng đại đa số đều là thu phí.

Từ Phàm đi dạo giữa rất nhiều lầu các, nhìn tấm biển treo ngoài cửa các lầu các, bên trên ghi rõ chương trình học hôm nay.

“Giảng giải về Khinh Thân Thuật và Ngự Phong Thuật, bài này qua mất rồi.”

“Giảng giải về huyễn tự Ngự Kiếm Thuật, không có hứng thú.”

“Luyện khí cơ sở, giờ không có tiền học hết bộ, đến lúc đó rồi tính.”

“Nội dung cơ bản của luyện thú, bỏ qua.”

“Í, giảng giải về dược tính thảo mộc trong luyện đan này.”

Từ Phàm dừng bước, suy nghĩ một chút bèn đi về gian lầu các đó.

“Tổng cộng mười tiết, giảng làm ba ngày, tặng thêm ngọc giản tài liệu, tổng cộng năm mươi linh thạch.”

“Giờ còn ba slot nữa.”

Sau khi nghe thấy năm mươi linh thạch, Từ Phàm tỏ vẻ đau khổ, đù mé một năm mình làm nhiệm vụ cho tông môn mới được trả thù lao một trăm viên linh thạch, một phát ăn hết nửa năm rồi còn đâu.

“Muốn học luyện đan, môn này là cơ sở. Bài này trưởng lão Đan Dược Đường sẽ không giảng đâu, chỉ là tự học thôi.”

Đồng tử đứng ở cửa thấy cảnh tượng như vậy nhiều rồi, cuối cùng ai mà chẳng ngoan ngoãn đi vào.

Cuối cùng Từ Phàm vẫn phải nộp linh thạch đi vào.

“Haiz, lại một đệ tử ngoại môn có suy nghĩ kỳ lạ, Luyện Đan Thuật phải dùng linh thạch đắp lên, đưa có năm mươi linh thạch mà cũng đau khổ như vậy, chút linh thạch này đã định là chỉ mua được kinh nghiệm thôi.”

Từ Phàm được hộ vệ chỉ dẫn đi tới lầu hai. Ở đây đã có hơn hai mươi đệ tử đang ngồi xếp bằng chờ đợi. Mọi người đều không nói gì, cứ ngồi yên lặng như vậy.

Tùy tiện tìm một vị trí ở phía sau, Từ Phàm bắt đầu quan sát xung quanh, trong lòng thì suy nghĩ xem nếu xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì phải thoát thân thế nào.

Sau đó lại có hai vị đệ tử ngoại môn bước vào, trưởng lão Đan Dược Đường mới hiện thân.

“Nếu chư vị đã báo danh môn học này, chắc cũng có ý sau này vào Đan Dược Đường.”

“Không thể không nói, các ngươi rất sáng suốt. Luyện Đan đại sư chắc chắn là người được tôn kính nhất Tu Chân giới, nhỏ thì có Ích Cốc Đan, Thanh Thần Đan, Tiểu Tịnh Hóa Đan, Bồi Nguyên Đan, Cơ Sở Linh Đan.”

“Lớn hơn chút thì có Trúc Cơ Đan, Nguyên Anh Đan, Long Hổ Đan, Dưỡng Hồn Đan.”

“Phía sau còn có rất nhiều, chúng ta không nói thêm nữa. Nói tóm lại, Luyện Đan Sư chúng ta có địa vị cao hơn rất nhiều so với những người thích đánh đánh giết giết kia.”

“Linh thạch cũng kiếm được nhanh hơn.” Trưởng lão Đan Dược Đường nói ra câu mấu chốt nhất.

“Chương trình học lần này ta sẽ giảng giải về dược tính linh dược của đan dược thường dùng trong số một ngàn sáu trăm loại đan dược cùng với cách xử lý linh dược.”

“Nếu ngươi có chí muốn trở thành Luyện Đan Sư, nghe xong khóa học của ta có thể bớt đi rất nhiều đường vòng.”

“Thanh Linh Thảo, dược tính trung hòa, kỵ lửa mạnh và trộn lẫn với linh dược thuộc tính Hỏa, nếu trong bào chế có hai loại linh dược, cần thêm một chút Thổ Linh Hoa để trung hòa.”

“Thủy Linh Quả, dược tính nhu, kỵ…”

Khi Từ Phàm học xong ba tiết đi ra, trời đã sắp hoàng hôn.

Lại mượn chép mấy ngọc giản pháp thuật từ Công Pháp lâu rồi mới dùng Khinh Thân Thuật bay về đỉnh núi nhà mình. Đỉnh núi nơi Từ Phàm ở là được phân phối khi hắn thăng cấp đến Luyện Khí tầng bốn hai năm trước, trước tầng bốn thì đệ tử đều sống tập thể, trừ thiên kiêu do trưởng lão nội môn thu nhận đều không có ngoại lệ.

Giữa không trung, Từ Phàm đã nhìn thấy Vương Vũ Luân ở xa xa đang cầm trong tay một con Linh Dương ăn cỏ đứng bên ngoài cấm chế viện tử đợi mình.

“Ngươi không sợ đệ tử của Chấp Pháp Đội tìm tới cửa à? Đây là Linh Dương tông môn nuôi thả đấy.” Từ Phàm đáp xuống vững vàng bên cạnh Vương Vũ Luân, nói.

“Đã báo rồi nhé, một linh thạch. Lát nữa Từ sư huynh phải nướng cho ngon vào đấy.” Vương Vũ Luân thèm thuồng nói. Cách vài ngày làm một bữa là hoạt động thiết yếu của hắn.

Từ Phàm tay kết pháp ấn, giải trừ cấm chế trong sân.

Phút chốc, trước mắt đã rộng mở sáng ngời. Trên đỉnh viện tử có Quang Chiếu Thuật mà Từ Phàm cất trữ, khi mặt trời xuống núi, Quang Chiếu Thuật sẽ khởi động.

“Từ sư huynh, mỗi lần tới viện tử của ngươi ta lại cảm thấy mình là tên phế vật. Thuật pháp công sát rồi đủ các loại thuật pháp khác của huynh, nhất là thuật pháp phòng ngự đều đã trên sơ cấp.”

“Nếu không phải ngươi không cho ta nói, ngươi chính là đệ tử ngoại môn… ặc…”

Vương Vũ Luân còn chưa nói hết đã bị Từ Phàm bịt kín miệng.

“Ta chỉ là một đệ tử ngoại môn khiêm tốn, ngươi đừng có hại ta.”

Đùa à, ta chỉ muốn sống thật tốt để có thể đột phá, sống yên ổn khiêm tốn là được rồi, chơi trội là tối kỵ.

“Từ sư huynh, ta biết rồi.”

“Vào đi, nay muốn ăn gì nào.”

“Dê nướng nguyên con.” Vương Vũ Luân nói rồi bèn nuốt nước miếng. Giờ cứ cách một thời gian không được ăn món Từ sư huynh của hắn làm là hắn lại thấy khó chịu.

“Được.”

Có người chi nguyên liệu, chỉ phải sơ chế nấu ăn, vẫn có thể chấp nhận được.

Giết dê, cắt tiết, lột da…

Một tiếng sau, dưới phương pháp chế biến độc nhất vô nhị của Từ Phàm, dê nướng nguyên con đã được nướng xong.

Lúc này, Vương Vũ Luân chợt lấy ra hai vò linh tửu dưới ánh mắt hâm mộ của Từ Phàm.

“Ha ha, có thịt sao lại thiếu rượu được chứ.” Vương Vũ Luân nói.

“Túi trữ vật, xem ra ngươi thật sự đã được trưởng lão trong môn chọn trúng rồi, chúc mừng nhé.” Từ Phàm cười nói, xem ra lời đồn cũng không sai.

“Còn có cả linh tửu nữa, ngươi đúng là chịu chi thật đấy. Hai vò linh tử này chắc cũng chừng mười linh thạch.”

“Cứ việc nói thẳng, nể mặt mấy thứ này của ngươi, xác suất thành công nâng cao hơn một chút.”

Từ Phàm nhận lấy vò linh tửu, híp mắt nhìn Vương Vũ Luân.

“Sư huynh, ta định tiến vào Chiến Đường của tông môn, vị trưởng lão coi trọng ta chính là của Chiến Đường.”

“Sau này chắc ta không thể ở lại tông môn thường xuyên nữa, cho nên lần này cố ý tới thăm ngươi.”

“Từ sư huynh, ân cứu mạng của ngươi đối với ta, ta sẽ không quên. Song nhiệm vụ phải trải qua khi muốn bước vào Chiến Đường đều cực kỳ nguy hiểm.”

“Ngộ nhỡ bất cẩn gặp nạn, sau này có lẽ sẽ không gặp được Từ sư huynh nữa.”

Lúc này Từ Phàm thầm mắng Vương Vũ Luân trong lòng. Tiểu tử thối này học thói khôn lỏi ở đâu, lại biết lạt mềm buộc chặt rồi.

“Thịt ngon, rượu ngon, đừng nói mấy lời xúi quẩy như thế. Ngươi chắc chắn sẽ sống thật tốt.”

“Ừm.”

Sau khi cơm nước no nê, Vương Vũ Luân sắp phải quay về trong thất vọng, lại đột nhiên thấy được một luồng linh quang đánh tới, không có tính công kích. Đưa tay tiếp được, hóa ra là hai tấm ngọc giản.

“Nhớ đấy, phải sống cho tốt mới là vương đạo.”

Giọng nói của Từ Phàm vọng ra.

Chương 3: Nhiệm vụ ngồi chơi xơi nước

Từ Phàm nhìn bóng lưng Vương Vũ Luân đi khuất, tự thì thào: “Bằng hữu của ta ở Thiên Khuyết Môn chẳng được mấy người, ngươi hãy sống cho thật tốt.”

Hai ngọc giản tặng cho Vương Vũ Luân, một cái là pháp thuật Từ Phàm tự sáng tạo ra: Khinh Vũ Hóa Phong Thuật.

Một cái khác là một bộ Hỏa Mâu Thuật, là tổ hợp pháp thuật của hệ Hỏa và hệ Mộc.

Trở lại tiểu viện của mình, hắn tiện tay dùng Tiểu Linh Vũ Thuật tưới nước cho hơn mười mẫu linh điền, rồi xoay người vào trong phòng tu luyện.

Sáng sớm, Từ Phàm đi tới Nhiệm Vụ Điện lĩnh nhiệm vụ bắt buộc mỗi tháng một lần của mình. Giai đoạn đầu của Luyện Khí chỉ làm tạp dịch trong môn tu luyện công pháp bản môn, đến trung kỳ mới được phái đi làm nhiệm vụ trong môn.

Đến lượt Từ Phàm.

Chấp sự nhìn qua, đây chẳng phải là tiểu tử rất biết điều đó à.

“Tiền bối, ruộng Thất Diệp Hoa bên ngoài động phủ của ngài, mỗi năm ngày ta đều đến thi pháp tưới nước, mọc rất tốt, chắc mấy ngày nữa là đơm hoa kết trái rồi.” Từ Phàm cung kính nói.

Đây là quản sự dài hạn phân phối nhiệm vụ – đối tượng mà hắn cần công lược, ngộ nhỡ phân công cho mình muốn nhiệm vụ khá nguy hiểm như trừ yêu thú thì biết làm sao bây giờ.

Nghe hết lời Từ Phàm, gương mặt chấp sự vẽ lên nụ cười mỉm. Trước cửa động phủ của mình vốn là một mảnh đất trống, sau khi tiểu tử này thăng lên Luyện Khí tầng bốn đã đến đây, lấy tốc độ như gió dùng pháp thuật cải tạo mảnh đất bên ngoài động phủ của mình thành linh điền.

Còn đề cử loại linh dược Thất Diệp Hoa cho mình, nói là sau này sẽ do hắn chăm sóc toàn bộ, chỉ để sau này có thể nhận được nhiệm vụ an toàn trong tông môn.

Từ đó về sau, nhiệm vụ an toàn nhất, có lợi nhuận cao nhất trong tông môn đều thuộc về Từ Phàm.

“Từ Phàm này, chỗ ta có một nhiệm vụ dài hạn, chỉ là điểm cống hiến hơi ít. Không biết ngươi có bằng lòng không?” Chấp sự cười nói.

“Có an toàn không tiền bối?”

“Tuyệt đối an toàn, một năm một trăm năm mươi điểm cống hiến, ngoài ra cá nhân ta còn cho ngươi thêm mười linh thạch.” Chấp sự nói.

“Mười linh thạch, là có ý gì vậy?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Là thế này, ngoài động phủ của ta có hơn mười mẫu linh điền cần người chăm sóc cho đến khi trưởng thành, không biết ngươi có đồng ý không?”

Nghe vậy Từ Phàm vui mừng khôn xiết, quả nhiên không uổng công hai năm nay xới đất tưới nước cho vị chấp sự này, bây giờ cuối cùng cũng có hồi báo.

“Tạ ơn chấp sự.” Từ Phàm vui vẻ nói.

“Đây là thứ ngươi xứng đáng nhận được. Nhưng cái tính cách sợ chết này của ngươi thật là…” Chấp sự cứ nói rồi không thể nói nổi nữa. Đệ tử ngoại môn khác đều tranh giành nhiệm vụ ra ngoài đánh giết yêu ma vì tài nguyên, chỉ có tiểu tử này vẫn luôn yên ổn, thong dong tự đắc làm một linh nông.

“Đúng rồi, chỗ ta còn có một nhiệm vụ nhỏ. Gần đây thầy dạy pháp thuật linh nông cho đệ tử nhập môn bận việc, cần người tinh thông pháp thuật linh nông giảng thay. Ba ngày thưởng ba viên linh thạch, có hứng thú không?” Chấp sự còn nói thêm.

“Khi nào thì bắt đầu?” Từ Phàm hỏi.

“Ngày mai, có vấn đề gì không?”

“Không sao hết.”

Từ Phàm trả lời xong bèn nhận lấy lệnh bài giao nhiệm vụ.

“Chỗ đó ngươi cũng quen đấy, đến lúc đó đưa lệnh bài ra tự nhiên sẽ có người tiếp đãi ngươi.”

“Được.”

Từ Phàm nhận xong nhiệm vụ rồi đi về phía động phủ của chấp sự trước.

Từ Phàm dùng Khinh Thân Thuật bay giữa không trung, nhìn sư huynh nội môn cưỡi pháp bảo bay trên bầu trời mà thầm ước ao. Hắn nghĩ, đây mới thật sự là bay lượn.

“Luyện Khí cao cấp, không vội, ba mươi năm chắc cũng đủ rồi, dù sau sau đó còn có hơn trăm năm.”

“Haiz, hệ thống chết tiệt.”

Từ Phàm nói, lại dùng Ngự Phong Thuật đẩy nhanh tốc độ bay về phía động phủ của chấp sự.

Thiên Khuyết sơn mạch có thập vạn đại sơn, núi nhỏ bên trong càng không thể đếm xuể. Để có thể nhanh chóng khống chế cả sơn mạch, Thiên Khuyết Môn cho phép đệ tử trung cấp chiếm một đỉnh núi khá nhỏ, đệ tử Trúc Cơ kỳ có thể sở hữu động phủ của riêng mình, Kim Đan Lão Tổ mới được chiếm cứ chủ phong.

Nửa giờ sau, Từ Phàm xuất hiện trước một ngọn núi lớn hơn núi nhỏ nhà mình gấp mười lần, cầm lệnh bài trong tay, trực tiếp bước vào trong cấm chế.

“Tiểu Linh Vũ Thuật”

“Ngưng Quang Thuật”

“Xuân Phong Thuật”

Vừa bước vào trong cấm chế của chấp sự, Từ Phàm bèn nhanh chóng tưới tiêu hết tất cả linh điền như bình thường.

“May mà khi đó lựa chọn loại linh dược dễ xử lý này, nếu không chỉ mỗi việc chạy đi hàng ngày thôi cũng mệt chết người.”

Từ Phàm hoàn thành nhiệm vụ, lưu luyến nhìn khắp xung quanh. Tuy vị chấp sự này không hiểu biết nhiều về phương diện linh dược nhưng thiết kế động phủ lại khiến người ta cảm thấy cảnh đẹp ý vui, toát lên khí tượng tiên gia.

Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, Từ Phàm trở lại đỉnh núi nhỏ của mình.

Lấy chiếc ghế dựa mình làm qua, Từ Phàm thong dong nằm bên cạnh linh điền, bắt đầu sắp xếp những chuyện phải làm sau đó.

“Có sự chiếu cố của chấp sự, mấy năm tới sẽ không có nguy cơ phải ra ngoài làm nhiệm vụ, còn lại chính là bán linh đạo, học Luyện Đan Thuật.”

“Sau khi kiếm được tiền nhờ Luyện Đan Thuật thì sẽ đi học Luyện Khí Thuật.”

“Sau này dựa vào hai thân phận, địa vị không cần phải quan tâm nữa.”

Vừa nói, một luồng linh quang lóe ra trong tay Từ Phàm, một con phong điểu tạo thành từ pháp thuật xuất hiện trên tay hắn.

Phượng điểu thanh sắc cực kỳ sống động, bắt đầu bay lượn xung quanh Từ Phàm.

“Vũ trụ này có vẻ ứng với ba ngàn thế giới, chỉ riêng Tiên giới được ghi chép trong điển tịch tông môn đã có mấy cái rồi, chắc không ứng với ba ngàn thế giới thật đấy chứ?”

“Nếu vậy thì thế giới ta đang ở chắc là ứng với trung thiên thế giới, đại trưởng lão của Thiên Khuyết Môn là Độ Kiếp Đại Năng.”

“Đã có Độ Kiếp kỳ thì đây cũng giống như Linh giới trong thế giới phàm nhân tu tiên.”

“Cái hệ thống dở sống dở chết này lại không cho năng lực sống lại, nếu không ta đã có thể ra ngoài dạo chơi rồi.”

“Cho ta cái thiên phú thế này cũng để làm gì đâu, đến chết mới có thể đột phá được.”

Từ Phàm nói, phất tay đuổi phong điểu đi, sau đó tay kết pháp ấn.

“Phi Điểu Quần Sát Thuật”

Thật ra Từ Phàm càng muốn gọi nó là Vô Nhân Cơ Oanh Tạc Thuật.

Một pháp trận nhỏ xuất hiện, hơn mười con phi điểu các loại thuộc tính vọt ra từ trong trận, từng con chim đều ẩn chứa sức mạnh cuồng bạo của các hệ, chỉ cần chịu chút kích thích là sẽ nổ tung.

Đây là pháp thuật có uy lực lớn nhất mà Từ Phàm tự nghĩ ra, cường giả Luyện Khí cấp cao cũng không chịu nổi những con phi điểu này oanh tạc mấy lần.

“Cái thiên phú đáng chết của ta có thể tự sáng tạo ra hẳn loại pháp đỉnh cấp có độ khó cao thế này.”

“Cũng có ích lợi gì đâu, đụng tới Trúc Cơ kỳ cũng vô dụng.”

“Tự ta có thể nhận một đồ đệ, đến lúc đó ta sẽ truyền thụ những pháp thuật mà mình tự sáng tạo ra cho đồ đệ.”

“Tuy ta không thể thăng cấp nhưng đồ đệ của ta thì có.”

Nói đến đây, Từ Phàm bỗng phấn chấn hẳn lên, cảm thấy cuộc đời tu tiên nhàm chán của mình chợt xuất hiện một vệt màu sắc.

“Luyện Khí tầng mười hai, đến Luyện Khí đỉnh cấp có thể nhận đồ đệ.”

“Đến lúc đó dạy dỗ đồ đệ thật tốt. Sau này có đồ đệ bảo vệ, chẳng phải có thể ngồi chơi xơi nước một cách thảnh thơi rồi sao.”

Trong mắt Từ Phàm, tông môn cũng không phải một nơi an toàn hoàn toàn. Thiên Khuyết Môn có rất nhiều kẻ địch, trong đó có đủ những đại lão đỉnh cấp.

Đúng lúc này, trong đầu Từ Phàm vang lên một âm thanh điện tử.

“Phát hiện có năng lượng cấp cao thăm dò kí chủ, đã che chắn.”

“Lại nữa rồi, có còn chút riêng tư nào không trời.”

Chương 4: Giáp Tự đường

Từ Phàm ngắm nhìn bầu trời xanh thẳm, thứ duy nhất được coi là phúc lợi của hệ thống của hắn, là có thể ngăn được các loại điều tra thăm dò của tu sĩ đại năng, còn tạo ra hiện tượng giả, khiến những tu sĩ đại năng đó không phát hiện được bất thường.

“Cũng đủ rồi đó, các ngươi lo lắng cho sự an toàn của tông môn tới cỡ nào thế, cách vài ngày cứ phải quét một lần.”

Đây là một trong những chuyện mà Từ Phàm khó chịu nhất khi ở Thiên Khuyết môn, ngay cả đỉnh núi nhỏ của hắn thỉnh thoảng cũng bị một số tu sĩ đại năng thăm dò tỉ mỉ, ban đầu tưởng rằng tu sĩ đại năng đã phát hiện ra sự bất thường của hắn, sau này lại phát hiện tất cả mọi người đều như vậy.

Từ Phàm phàn nàn xong, lấy ra mấy ngọc giản thuật pháp đi mượn được bắt đầu nghiền ngẫm, đây là một trong những cảm hứng của hắn, thích học thuật pháp sau đó phân tích sáng tạo ra thuật pháp mới.

Những chuyện không thể nào trong mắt người tu chân khác, ở chỗ hắn lại đơn giản như uống nước ăn cơm.

“Câu Linh thuật, có thể thu thập tinh hoa linh hồn của yêu thú.”

“Uẩn Linh thuật, có thể duy trì hoạt tính và linh trí bên ngoài linh hồn.”

“Tố Hình thuật thuộc tính Thổ, có thể đắp nặn các loại hình dạng.”

“Ba thuật pháp này khá thú vị, nếu kết hợp thỏa đáng liệu có phải có thể hợp thành Triệu Hoán thuật không?”

“Triệu Hoán thuật, Uẩn Linh thuật chỉ có thể giữ hoạt tính của linh hồn trong một khoảng thời gian, muốn duy trì lâu dài phải có vật dẫn phù hợp.”

“Nhưng vật dẫn thích hợp cho linh hồn ký sinh, mẹ kiếp ta không mua nổi.”

“Kẹt rồi, thôi trước tiên học tốt Luyện Đan thuật kiếm linh thạch đã rồi tính.”

Từ Phàm đặt ba miếng ngọc giản trong tay xuống, phí tổn của Triệu Hoán thuật trong tưởng tượng khá lớn.

Đúng lúc này, một đám ma tước bay ngang qua bầu trời.

Từ Phàm đưa tay nắm một cái, một con ma tước mất đi linh hồn, lao đầu ngã quỵ xuống đất.

Một viên tiểu ma tước bán trong suốt xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Tiểu ma tước, hiến thân mình vì khoa học đi.”

Một chút linh hồn bị Từ Phàm chậm rãi tách ra, đồng thời một nắm bùn đất trên đại địa xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Bùn đất dung hợp với một chút linh hồn được tách ra của ma tước, trong nháy mắt một tượng đất tiểu ma tước xuất hiện.

Từ Phàm nhìn tượng đất màu đất, lắc đầu, lại hút lấy một ít vật chất khác từ đại địa dung nhập vào trong bùn đất.

Một quả cầu lửa xuất hiện, bao quanh lấy tượng bùn.

Một lát sau, một con ma tước gốm sứ xuất hiện trong tay Từ Phàm.

"Như này chắc là được rồi đấy."

Hắn nói xong rồi đánh linh hồn của ma tước vào bên trong ma tước gốm sứ.

"Như vậy hẳng là cũng có thể."

Hắn nói xong, ngón tay lóe lên linh quang, nhẹ nhàng châm vào trên đầu ma tước gốm sứ.

Trong phút chốc, ma tước gốm sứ giống như có được sức sống, vui vẻ đập cánh, bắt đầu bay múa xung quanh Từ Phàm.

"Xem ra hiệu quả không tồi, chỉ không biết gặp phải linh hồn yêu thú thì sẽ thế nào." Từ Phàm vuốt cằm nói.

Đúng lúc này, ma tước gốm sứ còn đang bay trên không trung đột nhiên cứng đờ, mất đi sức sống, trực tiếp cắm đầu rơi xuống đất.

"Thất bại rồi, cứ luôn cảm thấy thiếu thứ gì, hôm khác lại đến Tàng Kinh Các tìm kiếm vậy."

Cùng lúc đó, Vương Vũ Luân chấp hành nhiệm vụ ở bên ngoài tông môn đang khiếp sợ nhìn yêu thú Luyện Khí tầng sáu bị hắn đánh gục bằng một thuật pháp.

"Một chiêu, chỉ dùng có một chiêu." Vương Vũ Luân nhìn lỗ lớn trên đầu yêu thú do bị Hỏa Mâu thuật đâm thủng xuyên ra, lẩm bẩm nói, bản thân hắn cũng thấy hơi không tin.

Từ sau khi hắn có được hai thuật pháp từ trong tay đại ca tốt của hắn, quay về hắn bắt đầu nghiền ngẫm cả đêm.

Khinh Vũ Hóa Phong thuật cho hắn cảm giác là sự kết hợp sâu của Khinh Thân thuật và Ngự Phong thuật, dung hợp hai thuật pháp này thành một thuật pháp, như vậy không cần nhất tâm nhị dụng cũng có thể triển khai ra, bớt lo, tiết kiệm sức lực.

Sau khi Vương Vũ Luân xem xong một lượt, cảm thấy đã có thuật pháp này, hắn dám nói trong cấp bậc Luyện Khí, không ai có thể theo kịp hắn.

Hỏa Mâu thuật, là một thuật pháp khiến hắn muốn ngừng cũng không ngừng được, đúng là một thuật pháp được sáng tạo riêng dành cho mình.

Ban đầu vốn tưởng rằng uy lực của thuật pháp này sẽ rất lớn, nhưng Vương Vũ Luân không ngờ, uy lực lại lớn như vậy, yêu thú Luyện Khí tầng sáu bị đánh một đòn đã mất mạng.

Lúc này, sư huynh chấp hành nhiệm vụ cùng hắn xách theo một con tuyết hồ đi tới, vừa đi vừa nói: “Tiểu tử kia đừng để bị yêu thú ăn nhá, nếu không sẽ có rắc rối.”

Trong Thiên Khuyết môn, Trúc Cơ hậu kỳ muốn tiến vào Chiến đường thì nhất định phải trải qua các loại nhiệm vụ khảo nghiệm ở Luyện Khí kỳ.

Nhiệm vụ khảo nghiệm của Chiến đường là khảo nghiệm có tỷ lệ tử vong cao nhất trong Thiên Khuyết môn, tỷ lệ tử vong có thể đạt đến một phần mười.

“Trời! Đây là đánh một đòn mất mạng sao.”

Sư huynh của Vương Vũ Luân khiếp sợ nhìn thương tích xuyên thủng đầu yêu thú, rồi lại nhìn Vương Vũ Luân phong khinh vân đạm.

“Chiến đường chúng ta lại có thêm một đại lão bình xét cấp Giáp sao.” Sư huynh lẩm bẩm nói.

Cấp bậc đánh giá của Chiến đường chia thành bốn bậc Giáp, Ất, Bính, Đinh; cấp Đinh là không đủ tư cách, cấp Bính chỉ được coi là bia đỡ đạn trong Chiến đường, cấp Ất mới được có thể làm chủ lực đào tạo.

Còn cấp Giáp, sẽ được cả tông môn đào tạo như chiến lực đỉnh cấp sau này, quan trọng nhất là do đích thân đại năng Luyện Hư hướng dẫn, tài nguyên cao cấp nhất, lão sư truyền thụ đỉnh cao nhất.

Đây là nơi mà tất cả mọi người trong Chiến đường có nằm mơ cũng muốn đến.

“Tại sao sư huynh kinh ngạc như thế.” Vương Vũ Luân thản nhiên nói, nhưng trong lòng lại vô cùng đắc ý.

“Không có gì, chỉ là cảm thán một chút, chiến lực của sư đệ kinh người, đánh một đòn mà yêu thú Luyện Khí tầng sáu đã mất mạng.”

“Sư đệ, chiến đấu vượt cấp có thể được bình xét từ trình độ cấp Ất trở lên.”

“Nhưng muốn được đánh giá cấp Giáp, thì phải chiến đấu vượt cấp.”

“Với chiến lực hiện tại của sư đệ, cố gắng thêm một chút, một mình giết mười con yêu thú Luyện Khí tầng bảy là có thể được xếp cấp Giáp.”

“Đến lúc đó, sau khi sư đệ tiến vào Giáp Tự đường, thì đừng quên sư huynh đấy.” Sư huynh của Vương Vũ Luân kiên nhẫn nói với Vương Vũ Luân.

“Sao thế được, ta còn chưa tạ ơn sư huynh đề cử ta.” Vương Vũ Luân nghiêm túc nói.

“Ha ha, chuyện nhỏ thôi, sư đệ khách sáo rồi.” Sư huynh xua tay sau đó nghiêm túc nói: “Sư đệ, bây giờ chúng ta trở về bàn giao nhiệm vụ.”

“Thời gian còn lại, sư đệ chuyên tâm tu luyện thuật công sát, tương lai hy vọng có thể gặp sư đệ ở Giáp Tự đường.”

Sư huynh của Vương Vũ Luân nghĩ thầm, nếu thật sự tiến vào Giáp Tự đường, chỉ với phần thưởng khi tiến cử hắn, có lẽ có thể đổi được hai viên Trúc Cơ đan, trong lòng lập tức càng sôi sục.

“Cảm ơn sư huynh đã chỉ điểm.” Vương Vũ Luân nói.

Sau đó hai người vận chuyển công pháp tiến về phía Thiên Khuyết môn.

Buổi tối, Từ Phàm thấy Vương Vũ Luân hưng phấn, kỳ lạ nói: “Một chiêu đánh chết yêu thú tầng sáu thì rất kỳ lạ sao.”

“Ở giai đoạn kích phát cuối cùng, Hỏa Mâu thuật sẽ có tác dụng bình tâm tĩnh khí, trợ giúp ngươi phóng ra phát nào là chuẩn phát đó.”

“Với tác dụng này, không một đòn đánh chết mới kỳ lạ đó.”

Từ Phàm bình thản nói, tay không ngừng lật thịt quay yêu thú, tiện tay dùng linh lực điều khiển một nhúm thì là nhỏ rắc đều lên, sau đó quét mật ong lên.

Lập tức mùi hương thịt nướng mê lòng người tràn ngập trong không khí.

Lúc này, Vương Vũ Luân vẫn còn đang trong trạng thái hưng phấn.

“Từ đại ca, hay là ngươi và ta cùng gia nhập Chiến đường đi.”

“Với thực lực của ngươi, nhất định sẽ được trưởng lão trong tông môn coi trọng, Giáp Tự đường có đại năng Luyện Hư hướng dẫn đấy.” Vương Vũ Luân vung múa hai tay miêu tả cảnh tượng tương lai tốt đẹp cho Từ Phàm.

“Đánh đánh giết giết rất không tốt, tỉ lệ tử vong cao thì không nói, về địa vị còn không bằng đại sư Luyện Đan và đại sư Luyện Khí đỉnh cấp.”

Còn có một nguyên nhân khác là, sau khi hắn tu luyện đến Luyện Khí tầng mười hai, chỉ khi đến ngày đại nạn cuối cùng mới có thể đột phá, đến lúc đó tiến vào Giáp Tự đường cũng chỉ là uy phong nhất thời.

Như vậy, còn không bằng khiêm tốn ngay từ đầu.

Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm mà cạn lời, uy chấn chư giới không phải là giấc mộng của mỗi nam nhân sao.

“Từ đại ca, ta cảm thấy với bản lĩnh của ngươi, cuối cùng nhất định có thể phi thăng Tiên giới, trở thành vị sư tổ thứ ba mươi chín của Thiên Khuyết môn chúng ta.”

“Đến lúc đó, ta có thể làm đệ tử của ngươi, cùng ngươi phi thăng Tiên giới.”

Vương Vũ Luân nói với vẻ mặt ước ao, ở Phi Vũ giới, khi vượt qua thiên kiếp cuối cùng phi thăng lên, ý chí thế giới có thể cho phép mang theo hai tu sĩ có tu vi không thấp hơn Nguyên Anh cùng phi thăng lên Tiên giới.

Lúc này Từ Phàm đang quay thịt nướng, liếc nhìn Vương Vũ Luân một cái.

“Ngươi vẫn còn hướng tới Tiên giới, ngươi không biết rằng, Tiên giới là thế giới còn tàn khốc hơn sao.”

“Nói không chừng nơi đó là một địa ngục đối với người tu chân.” Từ Phàm nói lên một quyển tiểu thuyết mà hắn từng đọc ở kiếp trước.

“Sao thế được, nơi đó là nơi mà người tu chân chúng ta cả đời đều mơ tới.”

“Đó là ngươi thôi.” Từ Phàm nói.

Sợ là phi thăng lên Tiên giới, thì vẫn là cá mặn như thường sao.

Từ Phàm lấy hai cái đĩa, đầu ngón tay phun ra phong nhận sắc bén, trực tiếp chia thịt nướng thành hai phần, sắp vào hai chiếc đĩa.

Ngón tay hóa thành tàn ảnh xẹt qua hai cái đĩa, thịt nướng trong đĩa biến thành vô số miếng nhỏ trong phút chốc.

Vương Vũ Luân thấy cảnh này, đồng tử co lại, trong mắt hiện lên vẻ khiếp sợ.

Hắn dám chắc chắn, cho dù hắn thăng cấp đến Luyện Khí kỳ cấp cao, cũng không thể đạt đến trình độ như Từ Phàm có thể vận dụng thuật pháp một cách tinh diệu như vậy.

“Nào, ăn thịt đi, thịt đùi của yêu thú Luyện Khí tầng sáu rất bổ dưỡng.” Từ Phàm cười nói.

Vương Vũ Luân nhận lấy thịt nướng, đột nhiên nghiêm túc nói: “Từ đại ca, ta có thể bái ngươi làm sư phụ không?”

“Ngươi, bái ta làm sư phụ, đầu óc ngươi không có vấn đề chứ.”

“Không phải ngươi nói, ngươi có cơ hội tiến vào Giáp Tự đường, để đại năng Luyện Hư đích thân chỉ dạy ngươi sao.” Từ Phàm kinh ngạc nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Từ ca, ngươi biết không, ta sinh ra trong một thế gia tu chân loại hình nhỏ, tuy rằng tu vi cao nhất của nhà ta chỉ là một vị Kim Đan kỳ.”

“Nhưng tổ tiên ta từng xuất hiện tu sĩ Phân Thần.”

Vương Vũ Luân nói xong rồi nhìn Từ Phàm.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nổi hứng thú.

“Sau đó, ngươi muốn nói gì.”

“Tuy rằng cuối cùng gia tộc ta sa sút, nhưng ghi chép của vị lão tổ Phân Thần đó để lại, để cả gia tộc ta thỉnh thoảng đọc mở mang tầm mắt.”

“Thế giới này của chúng ta tên là Phi Vũ giới, là thế giới Trung Thiên.”

“Còn Tiên giới lại là thế giới Đại Thiên.”

“Từ đại ca, thực ra ngươi nói đúng, Tiên giới là một thế giới tàn khốc hơn.”

Vương Vũ Luân ưỡn thẳng người tiếp tục nói: “Khu vực Thiên Khuyết môn chúng ta là khu vực khá bần hàn của Phi Vũ giới.”

“Ở đại lục trung tâm, nơi đó mới là Thánh địa của người tu tiên.”

“Đại lục trung tâm, chỉ riêng môn phái sở hữu tu sĩ Đại Thừa không dưới trăm môn phái.”

“Môn phái hàng đầu ở đó, Thiên Vũ môn, càng là môn phái thực lực mạnh nhất trong Phi Vũ giới.”

Cùng với lời giảng giải của Vương Vũ Luân, Từ Phàm càng lúc càng không hiểu, rốt cuộc tên tiểu tử này muốn nói gì, sao cứ có cảm giác nói hồi lâu cũng không nói đến trọng điểm, nhưng những kiến thức thế giới này cũng không nghe vô ích.

“Ở đại lục trung tâm, tu sĩ nơi đó đã nghiên cứu công pháp và thuật pháp tu chân đến thực chất, hơn nữa còn dung hợp sáng tạo ra công pháp và thuật pháp mới.”

“Ở đó, người chuyên sáng tạo công pháp và thuật pháp được vinh danh là Sang Linh sư, địa vị còn cao hơn so với Luyện Đan sư và Luyện Khí sư đỉnh cấp.”

“Tổ tiên của ta có viết, hắn tận mắt nhìn thấy thiên kiêu Luyện Khí kỳ của môn phái có Sang Linh sư đỉnh cấp giết yêu thú Trúc Cơ kỳ.”

Lúc này, hai mắt Vương Vũ Luân sáng ngời nhìn Từ Phàm, ánh mắt này, lại khiến hắn cảm hơi chói mắt.

“Từ đại ca, ngươi bẩm sinh đã có thiên phú làm Sang Linh sư.”

“Hai ngọc giản thuật pháp mà ngươi cho ta, có phải ngươi tự sáng tạo ra hay không, ta dám khẳng định, trong Thiên Khuyết môn chúng ta tuyệt đối không có thuật công sát Luyện Khí kỳ mạnh như vậy.”

“Cho nên, ta muốn bái Từ đại ca làm sư phụ.”

Vương Vũ Luân nói xong thì đứng lên, muốn hành lễ sư đồ.

Đúng lúc này, từng bóng đen hình rắn từ dưới chân bò lên quấn lấy Vương Vũ Luân, phút chốc đã trói hắn thành cái bánh chưng.

“Muốn bái ta làm sư, nằm mơ đi, ngươi đã qua mười tám tuổi, không thể bái sư.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân thản nhiên nói.

“Nhưng chuyện ta có thiên phú Sang Linh sư, ngươi đã biết rồi.”

Lúc này, Từ Phàm đưa ngón trỏ ra, đầu ngón tay vụt ra tử quang kiều diễm, điểm về phía Vương Vũ Luân.

Giờ tới Vương Vũ Luân không nhịn nổi, không phải muốn giết ta diệt khẩu chứ.

“Từ đại ca, ngươi là người ta tin tưởng nhất, ta tuyệt đối sẽ không tiết lộ ra ngươi có bí mật về Sang Linh sư.”

“Đừng diệt khẩu chứ.” Vương Vũ Luân vội vàng hét lớn, cảm giác mình hơi lật xe.

“Giết người, sao thế được, ta chỉ là đệ tử ngoại môn nhỏ bé, sao lại giết người được.”

Nói xong, ngón tay Từ Phàm điểm về phía giữa hai lông mày của Vương Vũ Luân.

‘Rắc ~’

Đầu ngón tay Từ Phàm điểm tới giữa đôi lông mày của Vương Vũ Luân, một luồng tử quang tiến vào trong đầu của Vương Vũ Luân, bắt đầu thay đổi trí nhớ của hắn.

Chỉ trong phút chốc, biểu cảm của Vương Vũ Luân bình tĩnh trở lại, trói buộc trên người được Từ Phàm cởi bỏ.

“Từ đại ca, vừa nãy ta nói đến đâu rồi.” Vương Vũ Luân nói.

“Ngươi nói, ngươi muốn vào Giáp Tự đường, muốn theo ta học mấy kỹ năng đặc biệt.” Từ Phàm thuận miệng nói, bắt đầu tấn công thịt nướng trong đĩa.

“Đúng, hy vọng Từ đại ca giúp ta.”

Vương Vũ Luân nói xong, lại đứng lên khom lưng với Từ Phàm.

Đây là tật xấu chung của người cổ đại sao, không phải quỳ xuống thì là khom lưng.

“Được rồi được rồi, không phải chỉ là mấy kỹ năng đặc biệt sao, ta giúp ngươi, quá đơn giản.” Từ Phàm tùy tiện nói.

Hắn đã thay đổi ký ức liên quan đến Sang Linh sư trong đầu Từ Phàm, về sau cho dù có người có thể nhắc tới Sang Linh sư, hắn cũng sẽ tự động bỏ qua Từ Phàm.

Linh quang điểm vào giữa hai lông mày của Vương Vũ Luân, là thuật pháp mà Từ Phàm sáng tạo ra thông qua Mê Hồn thuật và ảo thuật tinh thần.

Sang Linh sư nghe có vẻ rất là lợi hại, lúc đầu Từ Phàm muốn đến đại lục trung tâm, thể hiện thiên phú Sang Linh sư, gia nhập môn phái mạnh nhất.

Nhưng sau đó hắn thay đổi suy nghĩ, từ Thiên Khuyết môn đến đại lục trung tâm không biết bao nhiêu vạn kilomet, trên đường còn không biết có bao nhiêu khó khăn nguy hiểm, cuối cùng suy nghĩ lại hắn vẫn từ bỏ.

Làm người vẫn nên khiêm tốn một chút, dù sao sống được thì mới có thể tăng thực lực.

“Ăn thịt nướng trước đi, chuyện tuyệt chiêu không gấp.”

“Được.”

Ăn uống một trận thỏa thích, Vương Vũ ưỡn cái bụng no nê, cầm một miếng ngọc giản thỏa mãn ra về.

Lúc này là đêm khuya.

Từ Phàm trở lại phòng trong lấy ra một cuốn sổ ghi chép kiến thức hiểu biết trên thế giới, viết lại chuyện hôm nay nghe thấy.

“Thế giới này, hình như phức tạp hơn ta nghĩ, Thiên Khuyết môn được khen là có thực lực mạnh mẽ, nhưng giờ xem ra con không được cho vô bảng xếp hạng.”

“Sang Linh sư, đây là lần đầu tiên ta nghe nói đến, nhưng cũng rất hợp lý.”

“Thuật pháp của thế giới tu tiên không phải là tự dưng xuất hiện.”

“Nấc ~ nấc ~”

Từ Phàm hơi say.

“Hôm nay không tu luyện, làm biếng một chút, dù sao cố gắng tu luyện cũng vô dụng.”

Chương 5: Sang Linh Sư

Sáng sớm, trên bầu trời mưa bay lất phất.

Từ Phàm đội lồng không khí chuyên môn phòng mưa đuổi về phía sơn cốc sơ học của Thiên Khuyết môn, nơi đó là nơi học tập của đệ tử mới nhập môn.

Trong Thiên Khuyết môn, tất cả Luyện Khí sơ kỳ đều được sắp xếp ở trong một sơn cốc to lớn, mỗi năm chỉ thu nhận mấy nghìn đệ tử.

Trong một sơn cốc ở nơi sâu trên núi cao, một toà thành trì to lớn xuất hiện ở trong mắt Từ Phàm, nơi này không chỉ có đệ tử nhập môn mới, càng nhiều hơn là người bình thường phục vụ cho tông môn và một vài người tu chân không có hy vọng thăng cấp.

Mỗi lần Từ Phàm nhìn thấy bức tường thành khổng lồ này đều sẽ cảm thán.

“Tường thành cao lớn có tác dụng quái gì chứ.”

Chỗ cổng thành, Từ Phàm móc ra lệnh bài tiến vào trong thành, đi về phía nơi sắp xếp cho đệ tử vừa mới nhập môn, Từ Phàm đã sống ở nơi này ba năm, hắn quen thuộc toà thành trì này đến nỗi không thể quen thuộc hơn được nữa.

“Ồ, đây không phải là Từ tiểu ca sao, trở về thăm Tiểu Vân à.”

Một đại thúc trung niên gọi Từ Phàm lại, quay đầu nhìn một cái.

Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười ngượng ngùng lại không mất lịch sự.

“Trương thúc, đã lâu không gặp, ngươi đúng là càng ngày càng tinh thần.”

Nhìn người trước mắt, Từ Phàm nghĩ đến tiểu loli cứ ồn ào muốn gả cho mình kia, khi đó mình cũng cảm thấy chơi vui, cho nên đã đồng ý.

“Vậy được rồi, sau này ta chính là phu quân của ngươi, một lát nữa ta sẽ đi đưa sính lễ cho cha ngươi.”

Vốn dĩ là câu nói đùa, kết quả vừa vặn bị người cha đến tìm con gái nghe được, sau đó Từ Phàm đã có thêm một cha vợ.

“Tinh thần hay không tạm thời không nói, đưa sính lễ cho ta trước đi, gần đây Tiểu Vân vẫn luôn ồn ào muốn đi gặp ngươi.”

“Đoán chừng lại thêm một khoảng thời gian nữa, ngươi sẽ gặp được Tiểu Vân ở ngoại môn.”

Đại thúc trung niên nói, móc ra một con Thiên Chỉ Hạc, tay kết pháp ấn phụ linh.

“Trương thúc, đừng thông báo cho Tiểu Vân, ta giảng bài xong là đi ngay, ngươi cũng biết đấy, ta không thể ở nơi này lâu.” Từ Phàm nhìn đại thúc trung niên lấy Thiên Chỉ Hạc ra, vội vàng ngăn cản nói.

“Muộn rồi.” Đại thúc nói.

Thiên Chỉ Hạc đã bay về phía xa.

“Nam tử hán, nói lời phải giữ lời, huống hồ ta và Lâm di của ngươi đều rất hài lòng với ngươi.”

Nụ cười mật ngọt của đại thúc khiến Từ Phàm rất không quen, lúc đó, ta nói loại lời này với con gái của ngươi không phải ngươi nên tức giận sao, ánh mắt nhìn rể hiền này của ngươi là chuyện gì thế.

“Được rồi, không nói nữa, bên linh điền vẫn cần ta đi tưới nước.”

Đại thúc vỗ vai Từ Phàm, đi về phía ngoài thành.

“Ặc, chuyện chung thân đại sự của con gái ngươi mà cứ qua loa như vậy à.” Từ Phàm nhìn bóng lưng đi xa của đại thúc, lẩm bẩm.

Khi Từ Phàm chạy đến học đường, phát hiện tất cả học sinh đều đã đến đủ, hơn một trăm đứa trẻ hơn mười tuổi, đều đang ngóng trông nhìn mình.

“Năm nay đệ tử đi theo đạo Chủng Thực nhiều như vậy à.” Từ Phàm nghi hoặc nói với giáo sư già dẫn đường bên cạnh.

“Năm nay Chiến đường xuất hiện rất nhiều thiên tài chiến đấu, có hơi quá thịnh, cho nên trong môn mở rộng phát triển nhân tài đạo Đan Khí và Chủng Thực.” Giáo sư già chậm rãi nói.

“Kiểm soát vĩ mô đây sao.” Từ Phàm nói đùa.

Nói xong Từ Phàm đi vào, hôm nay là tiết học đầu tiên của hắn, một ngày hai tiết học tổng cộng ba ngày.

Trong lớp, Từ Phàm nhìn những đôi mắt ngây thơ này, có hơi cảm khái, hắn nghĩ đến cảnh tượng khi vừa mới tiến vào Thiên Khuyết môn.

“Ta là lão sư dạy Tiểu Linh Vũ thuật cho các ngươi hôm nay.”

Từ Phàm nói xong đánh ra một màn sáng vào bức tường phía sau.

Trong màn sáng xuất hiện bí quyết và mấu chốt để thi pháp Tiểu Linh Vũ thuật.

Lại đánh ra một màn sáng, trên đấy là bức họa hình người, từng sợi kinh mạch của hình người sống động như thật xuất hiện ở trong ảnh.

“Nếu có thể đến học đường này đi học, có lẽ các ngươi đều đã hiểu rõ cái cơ bản nhất rồi, cũng đều đã đột phá Luyện Khí tầng một.”

“Tiếp theo ta sẽ nói qua về mấu chốt khi thi triển Tiểu Linh Vũ thuật và lúc kết ấn thì nên chú ý điều gì.”

“Trình độ và tốc độ điều động linh lực trong cơ thể có quan hệ rất mật thiết với tốc độ ngươi kết ấn.”

“Không chỉ là ngươi vừa kết ấn vừa phát ra linh lực thì có thể thành công.”

Cùng với giảng giải từ nông đến sâu của Từ Phàm, ánh mắt của những đệ tử hơn mười tuổi mới nhập môn kia bắt đầu sáng lên.

“Cuối cùng cũng có một lão sư biết giảng bài rồi.” Đây là ý nghĩ của tất cả học viên trong học đường.

Những kiến thức này đều là Từ Phàm tự mình tìm tòi khi tự học Tiểu Linh Vũ thuật, lão sư giảng dạy lúc đó chỉ sẽ nói với ngươi, xem nhiều ngọc giản của Tiểu Linh Vũ thuật, bằng không chính là thi triển Tiểu Linh Vũ thuật thêm mấy lần, số lần nhiều, tỉ lệ thành công sẽ cao.

Giáo viên già nghe giảng ở bên ngoài học đường hài lòng gật đầu, thuật pháp đơn giản như vậy, mọi người đã có người giảng kĩ rồi.

Sau khi giảng xong một tiết học, nhóm đệ tử nghe giảng tiếp theo đã đợi ở bên ngoài.

“Tạm biệt lão sư.”

Tất cả đệ tử đứng lên đồng loạt cúi người với Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn thấythế, trong lòng có một loại vui sướng lạ lùng.

“Ta vẫn chưa dạy xong, các ngươi theo ta ra ngoài.” Từ Phàm nói xong dẫn tất cả đệ tử mới nhập môn ra bên ngoài học đường.

Lúc này, mưa bay lất phất đã dừng, mặt trời tìm tới xuyên qua khe hở trong mây.

“Ta thi triển một lần Tiểu Linh Vũ thuật cho các ngươi, phóng ra với động tác chậm, các ngươi nhìn cho kỹ.”

Từ Phàm nói xong quanh người đã sáng lên, hắn dùng Quang Ảnh thuật bao trùm toàn thân, hiển thị hết ra kinh mạch cần vận hành của Tiểu Linh Vũ thuật trong thân thể.

Một ảo ảnh cao bốn mét xuất hiện, tay ảo ảnh hình người chậm rãi kết ấn, phối hợp với sơ đồ biểu diễn sự vận hành gân mạch trên cơ thể.

Một Tiểu Linh Vũ thuật nghiêm chỉnh nhất hình thành.

“Nếu thế này mà còn không học được nữa, vậy thì từ bỏ con đường thuật pháp đi.”

Từ Phàm nói xong lại mang theo đệ tử mới đến bắt đầu học tiết học thứ hai.

Dạy hai tiết học, Từ Phàm đang muốn rời thành, lại bị một tiểu cô nương mắt sáng răng trắng, mặc váy hoa xòe màu vàng nhạt ôm lấy.

“Phu quân, cuối cùng cũng đã tìm được ngươi rồi.” Một giọng nói dễ thương vang lên.

Từ Phàm lúng túng muốn đẩy tiểu cô nương này ra, kết quả phát hiện khí lực của tiểu cô nương này lớn đến kì lạ, đành từ bỏ vùng vẫy.

“Tiểu Vân, ngươi buông tha cho ta được không, khi xưa là ta nói đùa với ngươi thôi.” Từ Phàm bất lực nói.

“Không phải là nói đùa, dựa theo tập tục của thôn bọn ta, nếu như đã trao đổi tín vật đính ước, chúng ta chính là phu thê cả đời.”

Trương Vi Vân lấy ra một mặt dây chuyền hình con mèo nhỏ Hello Kitty cho Từ Phàm xem.

“Phu quân ngươi xem, đây chính là tín vật đính ước của ngươi.”

“Đây không phải là khi xưa ta cho ngươi chơi sao, đây không phải là tín vật đính ước.” Từ Phàm nhếch mép nói.

“Ta mặc kệ, phu quân của Trương Vi Vân ta chính là ngươi.”

“...”

Cuối cùng, Từ Phàm đã phí rất nhiều thời gian mới thoát khỏi Trương Vi Vân, đuổi về phía Thái Học phong, nơi đó hắn vẫn còn có tiết chưa học.

“Nếu như kiếp trước gặp phải chuyện như vậy ta sẽ sướng chết.”

“Hiện tại, haizz, chuyện tình cảm, vẫn là thôi đi, đã định trước là một hồi bi kịch.”

Mình có được loại hệ thống kì lạ này, cả đời này cũng đừng nghĩ đến chuyện tình cảm nữa.

Sau khi đến Thái Học phong nghe xong tiết học buổi chiều, Từ Phàm trở về ngọn núi nhỏ của mình.

“Lại thêm bảy, tám ngày nữa là thu được những linh đạo này.”

“Có linh thạch, thì sẽ có thể mở ra con đường luyện đan của mình, thật là mong chờ quá đi.” Từ Phàm nhìn một vùng lúa trước cửa nói.

Chương 6: Trương Vi Vân

Sáng sớm, trên bầu trời mưa bay lất phất.

Từ Phàm đội lồng không khí chuyên môn phòng mưa đuổi về phía sơn cốc sơ học của Thiên Khuyết môn, nơi đó là nơi học tập của đệ tử mới nhập môn.

Trong Thiên Khuyết môn, tất cả Luyện Khí sơ kỳ đều được sắp xếp ở trong một sơn cốc to lớn, mỗi năm chỉ thu nhận mấy nghìn đệ tử.

Trong một sơn cốc ở nơi sâu trên núi cao, một toà thành trì to lớn xuất hiện ở trong mắt Từ Phàm, nơi này không chỉ có tân đệ tử nhập môn, càng nhiều hơn là người bình thường phục vụ cho tông môn và một vài người tu chân không có hy vọng thăng cấp.

Mỗi lần Từ Phàm nhìn thấy bức tường thành khổng lồ này đều sẽ cảm thán.

“Tường thành cao lớn có tác dụng quái gì.”

Chỗ cổng thành, Từ Phàm móc ra lệnh bài tiến vào trong thành, đi về phía nơi sắp xếp cho đệ tử vừa mới nhập môn, Từ Phàm đã sống ở nơi này ba năm, hắn quen thuộc toà thành trì này đến nỗi không thể quen thuộc hơn được nữa.

“Ồ, đây không phải là Từ tiểu ca sao, trở về thăm Tiểu Vân à.”

Một đại thúc trung niên gọi Từ Phàm lại, quay đầu nhìn một cái.

Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười ngượng ngùng lại không mất lịch sự.

“Trương thúc, đã lâu không gặp, ngươi đúng là càng ngày càng tinh thần.”

Nhìn người trước mắt, Từ Phàm nghĩ đến tiểu loli cứ ồn ào muốn gả cho mình kia, khi đó mình cũng cảm thấy chơi vui, cho nên đã đồng ý.

“Vậy được rồi, sau này ta chính là phu quân của ngươi, một lát nữa ta sẽ đi đưa sính lễ cho cha ngươi.”

Vốn dĩ là câu nói đùa, kết quả vừa vặn bị người cha đến tìm con gái nghe được, sau đó Từ Phàm đã có thêm một cha vợ.

“Tinh thần hay không tạm thời không nói, đưa sính lễ cho ta trước đi, gần đây Tiểu Vân vẫn luôn ồn ào muốn đi gặp ngươi.”

“Đoán chừng lại thêm một khoảng thời gian nữa, ngươi sẽ gặp được Tiểu Vân ở ngoại môn.”

Đại thúc trung niên nói, móc ra một con Thiên Chỉ Hạc, tay kết pháp ấn phụ linh.

“Trương thúc, đừng thông báo cho Tiểu Vân, ta giảng bài xong sẽ đi, ngươi cũng biết đấy, ta không thể ở nơi này lâu.” Từ Phàm nhìn đại thúc trung niên lấy ra Thiên Chỉ Hạc, vội vàng ngăn cản nói.

“Muộn rồi.” Đại thúc nói.

Thiên Chỉ Hạc đã bay về phía xa.

“Nam tử hán, nói lời phải giữ lời, huống hồ ta và Lâm di của ngươi đều rất hài lòng với ngươi.”

Nụ cười mật ngọt của đại thúc khiến Từ Phàm rất không quen, lúc đó, ta nói loại lời này với nữ nhi của ngươi không phải ngươi nên tức giận sao, ánh mắt nhìn rể hiền này của ngươi là chuyện gì thế.

“Được rồi, không nói nữa, bên linh điền vẫn cần ta đi tưới nước.”

Đại thúc vỗ vai Từ Phàm, đi về phía ngoài thành.

“Ặc, chuyện chung thân đại sự của nữ nhi ngươi mà cứ qua loa như vậy à.” Từ Phàm nhìn bóng lưng đi xa của đại thúc, lẩm bẩm.

Khi Từ Phàm chạy đến học đường, phát hiện tất cả học sinh đều đã đến đủ, hơn một trăm đứa trẻ hơn mười tuổi, đều đang ngóng trông nhìn mình.

“Năm nay đệ tử đi theo đạo Chủng Thực nhiều như vậy à.” Từ Phàm nghi hoặc nói với giáo sư già dẫn đường bên cạnh.

“Năm nay Chiến đường xuất hiện rất nhiều thiên tài chiến đấu, có hơi quá thịnh, cho nên năm nay trong môn mở rộng phát triển nhân tài đạo Đan Khí và Chủng Thực.” Giáo sư già chậm rãi nói.

“Kiểm soát vĩ mô à.” Từ Phàm nói đùa.

Nói xong Từ Phàm đi vào, hôm nay là tiết học đầu tiên của hắn, một ngày hai tiết học tổng cộng ba ngày.

Trong lớp, Từ Phàm nhìn những đôi mắt ngây thơ này, có hơi cảm khái, hắn nghĩ đến cảnh tượng khi vừa mới tiến vào Thiên Khuyết môn.

“Ta là thầy giáo dạy Tiểu Linh Vũ thuật cho các ngươi hôm nay.”

Từ Phàm nói xong đánh ra một màn sáng vào bức tường phía sau.

Trong màn sáng xuất hiện bí quyết và mấu chốt để thi pháp của Tiểu

Linh Vũ thuật.

Lại đánh ra một màn sáng, trên đấy là bức họa hình người, từng sợi kinh mạch của hình người sống động như thật xuất hiện ở trong ảnh.

“Nếu có thể đến học đường này đi học, có lẽ các ngươi đều đã hiểu rõ cái cơ bản nhất rồi, cũng đều đã đột phá Luyện Khí tầng một.”

“Tiếp theo ta sẽ nói qua về mấu chốt khi thi triển Tiểu Linh Vũ thuật và lúc kết ấn thì nên chú ý điều gì.”

“Trình độ và tốc độ điều động linh lực trong cơ thể có quan hệ rất mật thiết với tốc độ ngươi kết ấn.”

“Không chỉ là ngươi vừa kết ấn vừa phát ra linh lực thì có thể thành công.”

Cùng với giảng giải từ nông đến sâu của Từ Phàm, ánh mắt của những đệ tử hơn mười tuổi mới nhập môn kia bắt đầu sáng lên.

“Cuối cùng cũng có một lão sư biết giảng bài rồi.” Đây là ý nghĩ của tất cả học viên trong học đường.

Những kiến thức này đều là Từ Phàm tự mình tìm tòi khi tự học Tiểu Linh Vũ thuật, thầy giáo giảng dạy lúc đó chỉ sẽ nói với ngươi, xem nhiều ngọc giản của Tiểu Linh Vũ thuật, bằng không chính là thi triển Tiểu Linh Vũ thuật thêm mấy lần, số lần nhiều, tỉ lệ thành công sẽ cao.

Giáo viên già nghe giảng ở bên ngoài học đường hài lòng gật đầu, thuật pháp đơn giản như vậy, mọi người đã có người giảng kĩ rồi.

Sau khi giảng xong một tiết học, nhóm đệ tử nghe giảng tiếp theo đã đợi ở bên ngoài.

“Tạm biệt thầy.”

Tất cả đệ tử đứng lên đồng loạt cúi người với Từ Phàm.

Sau khi Từ Phàm nhìn thấy trong lòng có một loại vui sướng lạ lùng.

“Ta vẫn chưa dạy xong, các ngươi theo ta ra ngoài.” Từ Phàm nói xong dẫn tất cả đệ tử mới nhập môn ra bên ngoài học đường.

Lúc này, mưa bay lất phất đã dừng, mặt trời tìm tới xuyên qua khe hở trong mây.

“Ta thi triển một lần Tiểu Linh Vũ thuật cho các ngươi, phóng ra với động tác chậm, các ngươi nhìn cho kỹ.”

Từ Phàm nói xong quanh người đã sáng lên, hắn dùng Quang Ảnh thuật bao trùm toàn thân, hiển thị hết ra kinh mạch cần vận hành của Tiểu Linh Vũ thuật trong thân thể.

Một ảo ảnh cao bốn mét xuất hiện, tay ảo ảnh hình người chậm rãi kết ấn, phối hợp với sơ đồ biểu diễn sự vận hành gân mạch trên cơ thể.

Một Tiểu Linh Vũ thuật nghiêm chỉnh nhất hình thành.

“Nếu thế này mà còn không học được nữa, vậy thì từ bỏ con đường thuật pháp đi.”

Từ Phàm nói xong lại mang theo đệ tử mới đến bắt đầu học tiết học thứ hai.

Dạy hai tiết học, Từ Phàm đang muốn rời thành, lại bị một tiểu cô nương mắt sáng răng trắng, mặc váy hoa xòe màu vàng nhạt ôm lấy.

“Phu quân, cuối cùng cũng đã tìm được ngươi rồi.” Một giọng nói dễ thương vang lên.

Từ Phàm lúng túng muốn đẩy tiểu cô nương này ra, kết quả phát hiện khí lực của tiểu cô nương này lớn đến kì lạ, đành từ bỏ vùng vẫy.

“Tiểu Vân, ngươi buông tha cho ta được không, khi xưa là ta nói đùa với ngươi thôi.” Từ Phàm bất lực nói.

“Không phải là nói đùa, dựa theo tập tục của thôn bọn ta, nếu như đã trao đổi tín vật đính ước, chúng ta chính là phu thê cả đời.”

Trương Vi Vân lấy ra một mặt dây chuyền hình con mèo nhỏ Hello Kitty cho Từ Phàm xem.

“Phu quân ngươi xem, đây chính là tín vật đính ước của ngươi.”

“Đây không phải là khi xưa ta cho ngươi chơi sao, đây không phải là tín vật đính ước.” Từ Phàm nhếch mép nói.

“Ta mặc kệ, phu quân của Trương Vi Vân ta chính là ngươi.”

“.”

Cuối cùng, Từ Phàm đã phí rất nhiều thời gian mới thoát khỏi Trương Vi Vân, đuổi về phía Thái Học phong, nơi đó hắn vẫn còn có tiết chưa học.

“Nếu như kiếp trước gặp phải chuyện như vậy ta sẽ sướng chết.”

“Hiện tại, haizz, chuyện tình cảm, vẫn là thôi đi, đã định trước là một hồi bi kịch.”

Mình có được loại hệ thống kì lạ này, cả đời này cũng đừng nghĩ đến chuyện tình cảm nữa.

Sau khi đến Thái Học phong nghe xong tiết học buổi chiều, Từ Phàm trở về ngọn núi nhỏ của mình.

“Lại thêm bảy, tám ngày nữa là thu được những linh đạo này.”

“Có linh thạch, thì sẽ có thể mở ra con đường luyện đan của mình, thật là mong chờ quá đi.” Từ Phàm nhìn một vùng lúa trước cửa nói.

Chương 7: Phù Thiên cự chu

Ba ngày sau, tưới nước cho mảnh Thất Sắc hoa này xong, Từ Phàm thở phào một hơi nhẹ nhõm.

Thời gian sau này có thể lười biếng chút, làm một số chuyện mình thích.

Sau khi Từ Phàm trở về trên ngọn núi nhỏ của mình thì lấy ra một chiếc ghế dựa, ngồi ở trong đình nghỉ mát bên trên ngọn núi nhỏ, bắt đầu thưởng thức cảnh đẹp của dãy núi xung quanh.

Từ Phàm rảnh rỗi, lại nghĩ đến cảnh tượng cuộc sống kiếp trước.

“Nếu như khi ta xuyên không mang theo một chiếc máy tính có thể kết nối mạng thì tốt biết bao, ít nhất có thể tiêu khiển giết thời gian.”

“Hiện tại tu tiên đến có hơi thanh tâm quả tục.”

Từ Phàm nhìn đệ tử nội môn thỉnh thoảng bay qua trên bầu trời nói.

“Năm tháng dằng dặc, ta tự trường sinh~~”

Ngay vào lúc này, trên bầu trời có một chiếc thuyền lớn dài vạn mét bay qua, hướng về phía nội môn.

Xung quanh thuyền lớn còn có mấy chiếc chiến hạm hộ vệ dài nghìn mét, xung quanh chiến hạm còn có thêm mấy trăm Kim Đan kỳ cưỡi Kim Viêm Điểu tuần tra vùng trời xung quanh.

Từ Phàm nhìn chiến hạm trên bầu trời mà lộ ra vẻ mặt say mê, chiến hạm thuyền lớn, phi thuyền vũ trụ gì gì đó, đều là thứ hắn thích nhất, cũng là cảm thấy hứng thú nhất.

Kiếp trước trong nhà chỉ có mô hình hắn tưởng tượng trong lòng do hắn tự tay làm, sau đó đã bị mẹ ném đi với lí do không phải chuyện đàng hoàng.

“Không biết khi nào có thể leo lên thuyền lớn đây.”

“Sau này học Luyện Khí rồi, không biết liệu mình có thể làm một cái không.” Từ Phàm nhìn thuyền lớn chiến hạm biến mất trên bầu trời nói.

Đây đã không phải là lần đầu tiên hắn nhìn thấy thuyền lớn của tông môn, dựa theo quan sát của hắn, chiếc thuyền lớn tượng trưng cho thân phận tông môn này mỗi năm ít nhất có bảy, tám tháng không ở tông môn.

Dựa theo suy đoán của Từ Phàm, có lẽ chiếc thuyền lớn đó mang theo chiến hạm xung quanh để đi tìm kiếm tài nguyên.

Ngay vào lúc này, cấm chế có dị động, sau đó phát ra tiếng vang vui tai, đây là đại biểu có người đến thăm.

Từ Phàm đánh ra một vệt linh quang, bên ngoài cấm chế xuất hiện một cửa nhỏ, vừa vặn đủ cho một người đi qua.

“Sao hôm nay lại có thời gian rảnh rỗi thế, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành rồi à?”

Nhắm mắt cũng biết là Vương Vũ Luân.

Lúc này, Vương Vũ Luân khập khiễng đi về phía đình nghỉ mát Từ Phàm đang ở.

“Làm nhiệm vụ bị thương, cần phải nghỉ ngơi tĩnh dưỡng mấy ngày, nên mới đến xem thử Từ đại ca có nhà không ấy chứ.”

Vương Vũ Luân ngồi xuống dưới đình nghỉ mát, thở dài một hơi.

Từ Phàm quay đầu lại liếc nhìn Vương Vũ Luân một cái, sau đó lại quay sang nhìn về phía cảnh sắc bên ngoài núi thong dong nói:

“Thuật pháp Khinh Thân cho ngươi đã đủ dùng rồi, yêu thú Luyện Khí tầng bảy cũng không tổn thương được ngươi, thế nên ngươi cứng đối cứng cho coi.”

Nghe thấy lời của Từ Phàm, Vương Vũ Luân gãi đầu ngốc nghếch nói: “Phòng ngự của con yêu thú đó vô cùng lợi hại, chỉ khi dùng thuật pháp của Từ đại ca cho mới có thể phá vỡ phòng thủ.”

“Vì để cho yêu thú chịu một kích trí mạng, ta mới phải lựa chọn cứng đối cứng.”

Làm bạn tốt với Từ Phàm hai năm, có vài từ khá mới lạ, hắn cũng có thể hiểu được có nghĩa là gì.

“Thiên phú chiến đấu này của ngươi, quả thực là nát quá đi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Có phải là ngươi không thể giết chết trong nháy mắt thì sẽ không chiến đấu không, di chuyển, lôi kéo, nhanh chóng thi pháp cự ly xa, cũng không phải ta chưa từng nói những khái niệm này cho ngươi.”

“Dáng vẻ này của ngươi, chắc lúc đó ngươi cũng quên thuật phòng ngự khi bị cận thân ta truyền cho ngươi rồi.”

“Hì hì, lúc đó không phải là một lòng chỉ muốn giết chết con yêu thú đó sao.” Vương Vũ Luân cười hì hì nói.

Nói đến kĩ xảo chiến đấu của hắn, thì có quan hệ rất lớn với Từ Phàm, đều là được vô ý dẫn đạo ra trong lúc nói chuyện với Từ Phàm.

Bằng không hắn cũng sẽ không thể lấy thực lực Luyện Khí tầng bốn giết chết yêu thú yêu thú Luyện Khí tầng sáu.

“Bỏ đi, loại chuyện này ngươi từ từ lĩnh hội đi.”

Từ Phàm cảm thấy bản thân lo chuyện bao đồng.

“Đừng mà, Từ đại ca, hôm nay ta đến đây chính là muốn xin chỉ giáo làm sao để đối phó những yêu thú phòng ngự cao và tốc độ nhanh kia.” Vương Vũ Luân vội vàng nói, đây là một trong những mục đích quan trọng mà hắn đến đây.

“Một đệ tử dự bị của Chiến đường như ngươi, đến hỏi một trạch nam chưa từng xuất môn như ta, có phải đầu ngươi có vấn đề không.”

Từ Phàm còn chả thèm quay đầu nói, ở trong mắt hắn, kĩ xảo chiến đấu chính là như vậy, có vài đạo lí ngươi nên hiểu thì hiểu, dạy thứ này rất phiền phức.

Lúc này, mặt Vương Vũ Luân đã bắt đầu quýnh lên, hai chúng ta quen nhau lâu như vậy, ai không biết ai chứ, những kĩ xảo chiến đấu bình thường nói đến kia, đoán chừng những trưởng lão của Chiến đường cũng không giảng ra được.

Mặc dù có một số thứ hắn nghe không hiểu, nhưng loại cảm giác huyền diệu khó giải thích kia tuyệt đối không sai được.

“Từ đại ca đừng nói đùa nữa, thiên phú về mặt thuật công sát của ngươi, người khác không biết, ta còn không biết sao.”

Khi xưa khi Từ Phàm cứu Vương Vũ Luân, vết thương nơi ấn đường của ba con yêu thú kia khiến hắn giờ nhớ lại cũng đều có loại cảm giác hoảng sợ.

Luyện Khí tầng bốn mà có thể công kích vào cùng một nơi khi ba con yêu thú di chuyển với tốc độ cao.

Lúc này, Từ Phàm nhớ đến thân phận của Vương Vũ Luân, thiên tài của một tiểu gia tộc.

“Thế này đi, giảng cho ngươi làm sao đối phó loại yêu thú này.”

“Làm trao đổi, ngươi nói những chuyện ngươi biết liên quan đến chiếc thuyền lớn nổi trên không trung vừa mới xuất hiện trên bầu trời kia cho ta.” Từ Phàm nói, trước đó hắn đã từng tìm tư liệu của chiếc thuyền lớn kia, đáng tiếc vẫn luôn không tìm được.

“Ngươi nói Phù Thiên chu à, không vấn đề gì, cái này ta biết khá rõ.” Vương Vũ Luân lập tức nói.

Từ Phàm chuyển một chiếc ghế đặt ở bên cạnh, tỏ ý Vương Vũ Luân ngồi xuống.

Ngón trỏ chợt loé lên ánh sáng màu tím, nhẹ nhàng ấn lên huyệt Thái Dương của Vương Vũ Luân.

Trong nháy mắt, trời đất xoay chuyển, bóng dáng của Từ Phàm và Vương Vũ Luân xuất hiện ở một thế giới trắng tinh.

“Từ đại ca, ảo thuật này của ngươi quả thực là nghịch thiên, đây là Mê Hồn thuật sao.” Vương Vũ Luận nhìn xung quanh kinh ngạc nói, bình thường loại thuật pháp này có rất ít người học ở Luyện Khí kỳ.

Muốn tinh thông loại thuật này, đoán chừng phải tốn hết toàn bộ thời gian của Luyện Khí kỳ.

“Ừm, chính là Mê Hồn thuật, ở không gian này ngươi có thể phát huy toàn bộ thực lực.”

“Được rồi, hiện tại là thời gian dạy học, linh lực của ta không duy trì thời gian quá dài được.” Từ Phàm nói.

Không gian xung quanh bắt đầu thay đổi, trời xanh, bãi cỏ, dòng sông, nơi xa còn thoáng thấy có dãy núi liền kề.

Một con yêu thú bọ ngựa giáp đá Luyện Khí tầng bảy xuất hiện.

“Yêu thú có tốc độ nhanh nhất, phòng ngự cao nhất giờ ta chỉ nghĩ ra được con này thôi.”

“Cho ngươi thời gian một khắc, xem thử ngươi có thể giết chết nó không, sau đó ta lại nói cho ngươi khuyết điểm của ngươi.”

Lời nói của Từ Phàm vừa dứt, bọ ngựa đá giơ cao tay đao hoá thành ảo ảnh bay về phía Vương Vũ Luân.

“Mẹ kiếp, cũng không thèm nói bắt đầu!”

Vương Vũ Luân cũng hoá thành ảo ảnh bắt đầu chiến đấu với bọ ngựa đá.

Khinh Vũ Hoá Phong thuật được Vương Vũ Luân vận dụng đến cực hạn, hai tay kết pháp ấn một cây giáo gỗ bùng cháy dữ dội xuất hiện, bắn về phía bọ ngựa đá phía sau.

Thân hình của bọ ngựa đá đột nhiên tăng nhanh trốn khỏi Hỏa Mâu thuật của Vương Vũ Luân.

“Tốc độ còn tạm được, tốc độ thi pháp Hỏa Mâu thuật quá chậm, còn có khả năng phán đoán thuật pháp của ngươi quả thực là cấp bậc trẻ con.” Từ Phàm nhìn biểu hiện của Vương Vũ Luân nói không lưu tình chút nào.

Thân hình Vương Vũ Luân dừng một chút, lập tức đã bị bọ ngựa đá bắt lấy cơ hội tạo một vết thương trên người hắn.

“Còn nữa, lúc chiến đấu mà ngươi cũng dám phân tâm.”

"Tiếp tục~"

Chương 8: Lai lịch của Phù Thiên cự chu

Một khắc sau, Từ Phàm khoát tay khống chế bọ ngựa đá.

Vương Vũ Luân người đầy vết thương xấu hổ đứng bên cạnh Từ Phàm.

Trời đất lại biến đổi lần nữa, hai người trở về thế giới ban đầu.

Vương Vũ Luân ngạc nhiên nhìn thân thể mình, lấy làm kỳ nói: "Từ đại ca, có phải là Mê Hồn thuật của ngươi đã ngộ đến đỉnh cấp rồi không."

Trong thế giới Từ Phàm tạo ra, mỗi một nơi hắn bị thương đều khiến hắn cảm thấy chân thực vô cùng, thế giới đó vừa biến mắt, cảnh tượng vừa rồi giống như là mộng cảnh.

"Tạm thời không nói đến cái này, nói đến sai lầm khi chiến đấu của ngươi đã."

Từ Phàm phất tay, một màn sáng xuất hiện, phía trên hiển thị cảnh tượng chiến đầu vừa rồi của Vương Vũ Luân.

"Nói thế nào nhỉ, trận chiến đấu vừa rồi ngươi gần như không khống chế được toàn cục, chỉ là bị động chịu đánh thôi."

"Cho ngươi một lời khuyên, sau này nếu như đơn độc một mình gặp phải loại yêu thú này, vậy thì nhanh chóng chạy đi." Từ Phàm nói.

"Được rồi, chúng ra nói về chỗ đầu tiên ngươi cần phải cải thiện."

Cảnh tượng dừng lại đến chỗ Vương Vũ Luân bắn ra Hỏa Mâu thuật đầu tiên.

"Thực ra khả năng dự phán thuật pháp của ngươi không có vấn đề gì lớn, dựa theo tốc độ ban đầu của bọ ngựa đá chắc chắn sẽ bắn trúng."

"Nhưng yêu thú này cũng có linh trí, cho nên khi chiến đấu ngươi còn cần có một khái niệm, chính là một thuật pháp nhất định phải phong bế tất cả điểm di chuyển của kẻ địch đối diện."

Từ Phàm nói đến đây, màn hình bắt đầu thay đổi, chỉ thấy phương hướng thi pháp của Vương Vũ Luân trong màn hình đã điều chỉnh một chút, Vương Vũ Luân đang quan sát ở bên cạnh lập tức ngây dại.

“Góc độ của Hỏa Mâu thuật này.” Trong nhất thời trong đôi mắt nhìn về phía màn hình của Vương Vũ Luân trong nháy mắt trở nên hừng hực.

“Nếu như ngươi điều chỉnh góc độ thi pháp đến trình độ này, con bọ ngựa đá đó sẽ không thể tránh được thanh hoả mâu này nữa.” Từ Phàm tiếp tục nói.

Cảnh tượng trong màn hình tiếp tục phát ra, Vương Vũ Luân nghiêm túc quan sát, hắn biết, loại cơ hội học tập này không nhiều lắm.

Màn hình lại điều chỉnh đến chỗ thuật pháp lần thứ năm của Vương Vũ Luân, cảnh tượng đã dừng lại.

“Ở chỗ này tâm thái chiến đấu của ngươi đã bắt đầu thay đổi, di chuyển và thi pháp bắt đầu trở nên không để tâm nữa.”

“Những cái này tạm thời không nói, yêu thú rõ ràng đã tránh thuật pháp của ngươi tới bốn lần, ngay cả thói quen di chuyển của yêu thú ngươi vậy mà cũng không quan sát một chút nào.”

Từ Phàm nói xong hai ngón tay biến thành kiếm, chỉ về phía ấn đường của Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân theo thói quen né sang phải, kết quả đã bị Từ Phàm chỉ vào chỗ ấn đường.

Sau khi thu tay chỉ vào chỗ ấn đường của Vương Vũ Luân, lại ở trước mặt Vương Vũ Luân chỉ về phía ấn đường một lần nữa.

Lại trúng mục tiêu lần nữa.

“Nhìn thấy chưa, mỗi một người đều có thói quen của mình, vị trí di chuyển cũng vậy.”

“Khi ngươi phán đoán không được, chỉ có thể căn cứ thói quen di chuyển của kẻ địch để công kích hắn.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, phất tay làm màn hình hình thành từ Quang Ảnh thuật tản đi.

“Từ đại ca, vậy thì toi rồi, ta cảm thấy ta vẫn còn rất nhiều thiếu sót, ngươi lại giảng một chút đi.” Vương Vũ Luân vội vàng nói, dù sao loại cơ hội này không nhiều.

“Thứ này không phải là ta nói thì ngươi sẽ biết được.”

“Cứ như vậy trước đã, đợi sau này ngươi hiểu ra những thứ này rồi lại nói sau.” Từ Phàm thản nhiên nói, dáng vẻ cao thâm khó lường, trong lòng lại vô cùng đắc ý.

“Sau này không có chuyện gì, có thể đến đây huấn luyên.” Từ Phàm tiếp tục nói.

“Vậy thì cảm ơn Từ đại ca rồi.” Vương Vũ Luân vui vẻ nói, ở trong mắt hắn, đến đây học tập chính là con đường tươi sáng để hắn bước vào Giáp Tự đường sau này.

Sau khi Từ Phàm nói xong, lại ngồi phịch ở trên ghế dựa.

“Nói chút chuyện về chiếc thuyền lớn kia đi.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

Vương Vũ Luân cũng học Từ Phàm ngồi phịch ở trên ghế dựa.

“Chiếc thuyền lớn kia gọi là Phù Thiên chu, là năm nghìn năm trước, Thái thượng đại trưởng lão của tông môn chúng ta mang theo tất cả gia sản của tông môn đi đến đại lục trung tâm, tìm Thiên Khí tông nhờ luyện chế đấy.”

“Vì một chiếc Phù Thiên chu này, lúc đó tông môn trọn năm mươi năm không thu nhận đệ tử mới, trên dưới toàn tông đều tiết kiệm ăn tiêu.”

“Những đệ tử lúc đó không thể nhìn thấy linh thạch, nhìn thấy linh thạch thì sẽ đỏ mắt.”

“Mãi cho đến khi Phù Thiên chu được luyện chế hoàn thành, tông môn mới coi như là trở mình, sau này mới xem như là thăng cấp môn phái hàng đầu.”

“Lúc đó tại sao nhất thiết phải mua cái thứ này, có tác dụng gì, để chiến đấu, hay là tìm kiếm tài nguyên.” Từ Phàm nghi hoặc nói, việc này khiến hắn nghĩ đến chuyện nước nhỏ bé toàn lực tạo hàng không mẫu hạm kiếp trước.

“Đương nhiên là tìm kiếm tài nguyên, Phi Vũ giới chúng ta có một nửa khu vực đều là hải vực, gọi chung là biển Vô Tận, nghe nói là vô biên vô tận, tài nguyên cũng phong phú hơn những nơi khác rất nhiều.”

“Mấu chốt nhất là, chỗ sâu trong biển Vô Tận có rất nhiều tài nguyên đại lục chúng ta không có.”

“Mà nguy hiểm của nơi sâu trong biển Vô Tận, sợ rằng là đại năng Độ Kiếp cũng không dám một mình tiến đến.” Vương Vũ Luân nói.

“Cho nên nói muốn đi đến biển Vô Tận tìm kiếm tài nguyên nhất đinh phải có loại Phù Thiên chu này.” Từ Phàm nói.

“Đúng, loại Phù Thiên chu này mới có thể ngăn cản được lượng lớn tiến công của yêu thú Đại Thừa kỳ.”

“Nghe nói nơi sâu trong biển Vô Tận toàn là loại yêu thú khổng lồ trên Luyện Hư kỳ kia.”

“Bằng không tiền bối Nguyên Anh kỳ trở lên trong Thiên Khuyết môn của chúng ta, chỉ dựa vào tài nguyên trên đại lục của tông môn, sớm đã không thể duy trì tiếp được rồi.”

“Đây chỉ là thứ nhất, quan trọng nhất là, Phù Thiên chu không chỉ có thể đi đến biển Vô Tận, hình như cũng có thể đi đến vực Cực Không đó.”

“Vực Cực Không?”

Vương Vũ Luân chỉ về phía bầu trời, tỏ vẻ chính là chỗ cực cao trên bầu trời.

“Mẹ nó đó không phải là vũ trụ sao.” Từ Phàm thầm nghĩ.

“Có điều vực Cực Không chỉ có loại tông môn đỉnh cấp mới dám đi, chúng ta cũng chỉ là lăn lộn ở nơi sâu trong biển Vô Tận thôi.”

Cùng với lời kể của Vương Vũ Luân, Từ Phàm đã từ từ hiểu được tính quan trọng của chiếc Phù Thiên chu này.

Dựa theo cách nói của kiếp trước, thứ này chính là một vũ khí nguyên tử, tức đại biểu cho địa vị, còn là tượng trưng của thực lực.

“Vũ Luân, có cách gì có thể đi lên Phù Thiên chu xem thử không.” Từ Phàm hỏi.

“Ặc, bình thường có thể vào Phù Thiên chu chia thành bốn phần.”

“Một là tu sĩ chủ tu thuật pháp thăm dò, chủ yếu phụ trách điều khiển Phù Thiên chu.”

“Hai là nhân viên chiến đấu của Chiến đường, bình thường đều là tiền bối của Giáp Tự đường.”

“Ba là Luyện Đan sư và Luyện Khí sư, phụ trách gia công nguyên liệu ban đầu.”

“Bốn chính là đại năng Luyện Khí kỳ trở lên trấn giữ trung tâm, bình thường đều là tu sĩ Hợp Thể.”

“Từ đại ca muốn đi, rất đơn giản, chỉ cần tham gia phân đường Giáp Tự của Chiến đường, sau khi đến Kim Đan kỳ là sẽ có thể tiến vào.”

“Về phần những cách khác, phải là Luyện Khí sư và Luyện Đan sư cấp ba trở lên.”

Nghe đến đây, Từ Phàm thất vọng nói: “Còn phải đến Kim Đan kỳ, vậy thì thôi đi.”

Đến Kim Đan kỳ còn phải sống an ổn đến sau hai trăm năm mươi tuổi, nghĩ thôi đã rất bi thương.

“Ồ, vậy thì thôi đi, cảm giác tò mò của ta đã đủ rồi, đi hay không đều như nhau.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Từ đại ca, thật sự không đi Chiến đường sao.”

“Không đi, đánh đánh giết giết không có ý nghĩa gì, có điều ta ngược lại cảm thấy rất hứng thú với làm sao luyện chế Phù Thiên chu này, qua một thời gian nữa đợi ta gom góp đủ linh thạch rồi, ta sẽ đi học tập Luyện Khí.” Từ Phàm nói, hiện tại hắn đột nhiên rất mong chờ khoảnh khắc học được Luyện Khí thuật đó.

“Luyện khí à, dựa vào xuất thân của Từ đại ca sợ rằng là không đủ đâu.” Vương Vũ Luân nhìn linh đạo trước cửa tiểu viện, chỉ dựa vào những linh đạo này, nhiều nhất đủ để giao học phí của một giáo trình luyện đan.

“Hà hà, cái này ngươi không cần quan tâm.” Từ Phàm cười nói, hiện tại hắn biết thiên phú của hắn là toàn diện.

“Được rồi, ta biết Từ đại ca là một thiên tài, sau này pháp bảo của Vũ Luân sẽ do Từ đại ca luyện chế rồi.”

“Ha ha, không dám không dám.”

Chương 9: Linh đạo chín

Từ Phàm đang thu hoạch linh đạo, trên mặt cười tươi, dùng linh lực khống chế liềm không mất nhiều thời gian đã thu hoạch hết được mười mẫu linh đạo.

Phơi linh đạo ra bãi đất trống, Từ Phàm trực tiếp đánh bốn, năm Nhật Quang thuật lên không để đảm bảo đủ ánh sáng mặt trời cho linh đạo.

Tiếp đó là thoát xác, phân cốc, cuối cùng Từ Phàm nhìn hơn một nghìn hai trăm kí linh mễ, cười vui mừng.

“Thật không dễ dàng, mỗi năm một vụ, sản lượng của mỗi mẫu chưa đến một trăm kí, đúng thật là.”

Từ Phàm tiện tay cầm một bao linh mễ mười kí bỏ vào trong phòng bếp.

“Dù quý đến đâu cũng phải thử trước, buổi tối làm thịt kho tàu, lại kết hợp với cơm, mùi vị kia~~” Từ Phàm say sưa nói, hắn đã ăn linh đạo chín vào mùa trước, sau khi ăn xong hắn suýt nữa thì không bán đi được.

Lúc này, trong cấm chế vang lên tiếng chuông êm tai.

“Đúng là mũi chó.” Từ Phàm hơi cau mày, tên tiểu tử này tới cũng thật đúng lúc.

“Từ đại ca, ngươi nhìn xem ta mang theo cái gì.”

Vương Vũ Luân mang theo một con Lê Hoa Trư Luyện Khí tầng hai tới nói.

“Lần trước không phải Từ đại ca đã nói, làm cơm linh mễ, dùng thịt linh trư là tốt nhất sao.”

“Đây là ta đặc biệt mua từ Tuần Thú đường.”

Nhìn thấy Lê Hoa Trư trong tay Vương Vũ Luân, Từ Phàm mới lộ ra khuôn mặt tươi cười, nói lời khách sáo.

“Đến thì đã đến rồi, còn mang thêm đồ làm gì.”

Từ Phàm cười tiếp nhận Lê Hoa Trư trong tay Vương Vũ Luân, dùng linh lực khống chế giết lợn, lấy máu, xẻ thịt.

Động tác mây bay nước chảy ấy khiến Vương Vũ Luân sửng sốt một chút.

Hai giờ sau, hai người ăn xong linh mễ và thịt kho tàu với vẻ mặt mãn nguyện.

“Từ đại ca, ngươi nói đúng, thịt kho tàu cùng với linh mễ quả nhiên là một sự kết hợp hoàn hảo.” Vương Vũ Luân say sưa nói.

“Ta biết ngay, tên tiểu tử ngươi luôn nhớ đến linh mễ của ta.”

“Ha ha, không phải là muốn cùng Từ đại ca ăn bữa ngon sao.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Nhiệm vụ Giáp Tự đường kia của ngươi hoàn thành như thế nào rồi.” Từ Phàm thuận miệng hỏi, lần trước sau khi tên tiểu tử này được huấn luyện đặc biệt ở đây, cảm thấy sức chiến đấu của bản thân đã tăng lên mạnh mẽ, trực tiếp nhận nhiệm vụ Giáp Tự đường của Chiến đường, đã làm chấn động toàn bộ ngoại môn của Thiên Khuyết tông.

“Hiện tại đã giết được ba con yêu thú Luyện Khí tầng bảy, còn bảy con nữa là hoàn thành nhiệm vụ.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Đừng bất cẩn, ta biết được nhiệm vụ của Giáp Tự đường đều là càng ngày càng khó.”

“Nghe nói thực lực của yêu thú Luyện Khí tầng bảy cuối cùng có thể so với Luyện Khí tầng tám.” Vẻ mặt Từ Phàm hơi nghiêm túc nói, nhiệm vụ này có khả năng tử vong.

“Có suy xét đến Luyện Khí cấp cao khi đang thử thách không, đến lúc đó ít nhất cũng có Pháp khí gia trì, vẫn dễ dàng hơn chút.”

“Ta biết Từ đại ca tốt với ta, nhưng càng sớm tiến vào Giáp Tự đường thì sẽ càng nhận được nhiều lợi ích.”

“Tiến vào Giáp Tự đường sẽ có cơ hội một lần tiến vào Lôi Nguyên bí cảnh, là cơ hội tốt để tẩy tủy đoán linh, tái tạo tư chất, nếu như may mắn, thậm chí còn có thể nhận được một loại linh thể.”

“Cảnh giới càng thấp, hiệu quả càng lớn.”

“Đó là cơ hội tuyệt vời khi bước vào đó với Luyện Khí tầng bốn.”

Từ Phàm nhìn vào đôi mắt kiên định của Vương Vũ Luân, thở dài.

“Ai tốt với ngươi, ta nói chứ, thực lực ngươi hiện tại khẳng định không thể qua được mấy cửa ải cuối cùng.” Từ Phàm cười mắng.

“Ha ha, vậy nên không phải ta đến tìm đến Từ đại ca đặc huấn sao.” Vương Vũ Luân lấy lòng nịnh nọt nói.

“Thiên phú chiến đấu này của ngươi, muốn tiến vào Luyện Khí tầng bốn, không trải qua một phen sinh tử, rất khó có thể đột phá.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Hắn nhìn ra, thiên phú chiến đấu của Vương Vũ Luân hiện nay đã phát triển đến cực hạn, muốn đột phá, chỉ có thể trải qua tuyệt cảnh mới được.

“Ta biết rõ, vì vậy ta muốn nhìn xem Từ đại ca có biện pháp gì, và ta muốn theo Từ đại ca lĩnh giáo một phen, xem xem thực lực của ta có kém Từ đại ca nhiều lắm không.”

Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân với ánh mắt nhìn kẻ ngu, muốn tỉ thí với ta, ta có mười nghìn loại phương pháp để ngươi không ra tay được.

“Muốn tỉ thí với ta, ngươi xác định ngươi có cơ hội ra tay không.” Từ Phàm thản nhiên nói, mặc dù hắn chưa từng xuất môn diệt yêu, nhưng hắn vẫn hiểu rõ thực lực của mình.

Đối thủ như Vương Vũ Luân, đánh mười tên cũng dễ dàng.

“Ặc, ý của ta là chúng ta sẽ dùng thuật công sát nghiêm chỉnh để tỉ thí.”

“Vậy được rồi, để ngươi xem chiếc lực đỉnh của Luyện Khí tầng bốn trông như thế nào.”

Từ Phàm nói, hai ngón tay thành kiếm, chỉ về phía huyệt Thái Dương của Vương Vũ Luân.

Thiên địa biến hóa, hai người xuất hiện trong một sân đấu có đường kính một km.

Hai người cách nhau trăm mét, nhưng giọng nói của Từ Phàm vẫn truyền rõ ràng đến tai Vương Vũ Luân.

“Ta chỉ dùng thuật pháp thông thường của tông môn, ngươi có thủ đoạn gì cứ việc dùng.”

“Được, vậy Từ đại ca, ta sẽ không khách khí, để ta xem thực lực của ngươi.”

Vương Vũ Luân nói rồi kích hoạt Khinh Vũ Hóa Phong thuật hóa thành bóng mờ lao đến phía Từ Phàm.

Một cây giáo gỗ hừng hực lửa lấy một góc khó thấy bắn về phía Từ Phàm, góc đó đã chặn tất cả không gian xung quanh của Từ Phàm.

“Góc độ này cho thấy ngươi không thành công trong việc dự phán thuật pháp cho lắm.”

Từ Phàm mỉm cười, lùi một bước nhỏ về bên trái, vừa vặn tránh khỏi được Hỏa Mâu thuật.

“Vẫn chưa xong đâu!”

Hình bóng của Vương Vũ Luân xuất hiện sau lưng Từ Phàm, một nắm đấm tỏa ánh sáng vàng hướng về phía đầu của Từ Phàm.

“Từ đại ca, ngươi đánh giá ta quá thấp rồi.”

Ngay khi Vương Vũ Luân cho là mình sẽ thắng, bóng dáng của Từ Phàm chậm rãi biến mất, một cạm bẫy đầy sương giá xuất hiện, trực tiếp vây hãm Vương Vũ Luân lại.

Một luồng không khí lạnh lập tức đóng băng Vương Vũ Luân, một Hỏa Cầu thuật bình thường nhất đánh thẳng vào Vương Vũ Luân, chiến đấu kết thúc.

Trở lại thế giới thực Vương Vũ Luân khiếp sợ nhìn Từ Phàm, cảm giác như mình đã mở ra một cánh cửa mới.

“Từ đại ca, đây là kịch bản gì vậy.” Vương Vũ Luân không để ý cảm giác đau nhói trong đầu, vội vàng hỏi.

“Một loại Quang Ảnh thuật rất đơn giản, cạm bẫy hàn băng cộng thêm một Hỏa Cầu thuật.”

“Chính là đơn giản như vậy.”

“Loại thủ đoạn này đánh lừa các ngươi, những người không linh hoạt, lừa một chiêu là cứ chuẩn.” Từ Phàm chìa tay vừa cười vừa nói.

“Từ đại ca, ngươi có thể dạy cho ta không.” Lúc này Vương Vũ Luân nhìn chằm chằm vào Từ Phàm.

“Được thôi được thôi, một nghìn linh thạch cho khóa sơ cấp, một vạn linh thạch cho khóa trung cấp, mười vạn linh thạch cho khóa trọn đời.”

“Chỉ cần có linh thạch, ta dạy ngươi mỗi ngày đều không có vấn đề.” Từ Phàm híp mắt nói, đang nghĩ học không thì quá phận lắm đó, tình hữu nghị không thể coi như cơm ăn.

“Một nghìn linh thạch!”

“Từ đại ca có thể bớt một chút hay không, trên người ta chỉ có sáu trăm linh thạch, vẫn là cha ta cho ta để mua lễ bái sư.” Vương Vũ Luân nói với vẻ mặt khóc lóc.

Khỉ thật, tên tiểu tử này có sáu trăm linh thạch lận, không hổ là con của gia tộc.

“Có thể trả góp, lấy trước năm trăm linh thạch rồi tính.”

Từ Phàm đưa tay nói, có vẻ với năm trăm linh thạch này, kế hoạch trước đó có thể rút ngắn rất nhiều.

“Từ đại ca, ngươi có thể chừa lại cho ta một chút được không, đưa trước ba trăm linh thạch được không.” Vương Vũ Luân trả giá nói.

Một luồng hào quang từ trong tay Từ Phàm bắn ra, trong cấm chế xuất hiện một cánh cửa.

“Tạm biệt, không tiễn.” Từ Phàm hừ lạnh nói, kinh doanh độc nhất vô nhị không chấp nhận mặc cả.

Chương 10: Kết thúc học Luyện Đan

Từ Phàm cầm một túi linh thạch nhỏ cười vẫy tay từ biệt với Vương Vũ Luân.

“Tiểu tử thối, ngươi kiếm lời rồi, đây là kỹ xảo chiến đấu ta tổng kết được từ nhiều bộ anime hành động lắm đấy.”

“Học được chính là kiếm được.” Từ Phàm trở lại tiểu viện của mình nhớ tới túi linh thạch nhỏ trong tay.

Thương Linh phong, đây là nơi duy nhất ở ngoại môn có thể nhìn thấy đệ tử nội môn, và cũng là nơi giao dịch buôn bán của đệ tử ngoại môn.

Một tòa nhà buôn bán tổng hợp cỡ lớn chín tầng, đây là thương hội do tông môn điều hành, từ tầng một đến tầng ba buôn bán tất cả đồ vật mà Luyện Khí kỳ cần có.

Trong một gian phòng khách ở tầng hai, một chủ quản trung niên đang cẩn thận kiểm tra linh đạo Từ Phàm mang đến.

“Tốt, tốt.”

Chủ quản nhìn linh mễ trong suốt trên tay, hết lời khen ngợi.

“Từ tiểu ca, thật lợi hại, ở ngoại môn có thể trồng ra được loại gạo chất lượng thượng hạng này một tay là đếm được.”

“Ngoại trừ những tu sĩ linh thực trồng cả đời ở ngoại môn, không ngờ còn có một nhân tài trẻ tuổi như Từ tiểu ca có thể trồng ra được.”

“Một nghìn hai trăm ba mươi kí linh mễ này, ta muốn định giá với sáu trăm linh thạch, ngươi thấy thế nào.” Chủ quản sau khi nói xong lại cẩn thận nhìn linh mễ trong tay.

Loại linh mễ thượng hạng này chính là món ăn ưa thích của những gia tộc tu tiên, là thứ cần thiết để đặt nền móng vững chắc cho thiên kiêu gia tộc.

Bình thường có rất ít loại linh mễ thượng hạng được lưu thông trên thị trường, chỉ có thể tìm những tu sĩ chuyên môn đặt trước mới có được.

“Giá cả hợp lý.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia kỳ quái, linh đạo được tưới bằng Tiểu Linh Vũ thuật đỉnh cấp sẽ có thể thu được linh mễ thượng hạng à.

“Vậy đi, ta làm chủ lại đưa thêm hai mươi linh thạch, hi vọng tiểu ca lần sau khi linh đạo chín lại lựa chọn thương hội bọn ta.”

Chủ quản lộ ra nụ cười thân thiết, thân là chủ quản, nhưng địa vị lại tương đương với tu sĩ Kim Đan trong môn phái.

“Cảm ơn sự tốt bụng của chủ quản, lần sau linh đạo chín ta sẽ bán cho quý thương hội.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Nếu như cần diện tích linh điền lớn để trồng linh đạo, có thể liên hệ với ta.” Chủ quản suy nghĩ một chút rồi nói, bình thường chỉ có thể trồng linh đạo ở sườn đồi thuộc về mình ở ngoại môn.

“Được chủ quản, nếu cần ta sẽ liên hệ với ngươi.”

Từ Phàm khẽ gật đầu, tỏ ý cảm ơn chủ quản.

Tỷ suất lợi nhuận khi trồng linh đạo quá thấp, ta vẫn phải tiếp tục con đường đan khí song tuyệt của mình thôi.

Sau khi hoàn thành giao dịch, Từ Phàm lại bỏ ra năm trăm linh thạch mua một lò luyện đan Pháp khí có thể tự động chuyển hóa linh hỏa.

Trên đường trở về, Từ Phàm hào hứng nâng lò luyện đan thu nhỏ trên tay.

“Cũng may có năm trăm linh thạch do Vũ Luân cho, nếu không cũng chỉ có thể mua lò luyện đan cơ bản nhất, nghe nói rất khó sử dụng.”

Trước đó, Từ Phàm đã hỏi thăm sư huynh cùng học luyện đan với hắn, loại lò luyện đan cấp thấp nhất chỉ là để cho những đệ tử ngoại môn không có linh thạch có một cơ hội học tập luyện đan.

Để bọn họ hiểu được rằng luyện đan không liên quan gì với lũ nghèo.

Ngày tiếp theo, Từ Phàm tràn đầy phấn chấn tiến về phía Thái Học phong.

“Nếu kiếp trước ta có động lực học tập này, có lẽ người nhà sẽ chết vì sung sướng.”

“Chờ ta, chờ ta đặt chân đến chí cường, ta nhất định sẽ trở về.”

Từ Phàm trở nên kiên định hơn khi nghĩ về điều này.

Thái Học phong, Linh Đan các.

“Học phí là năm trăm linh thạch cộng thêm một trăm điểm cống hiến.”

“Đây chỉ là học phí của một năm, tổng cộng có hai năm học.”

“Ngươi có thể nghỉ một ngày vào giữa và cuối của mỗi tháng.”

“Sau khi ngươi trở thành Luyện Đan sư sơ cấp, là có thể gia nhập vào Đan Dược đường.”

Một đệ tử kiêm chức trong Đan Dược đường dẫn Từ Phàm đến học đường và giải thích cho Từ Phàm.

Nơi mà Từ Phàm sẽ học sau này sẽ là một đại viện có diện tích hơn mười mẫu, như trường học ở kiếp trước.

Ở cửa ra vào của học đường, đệ tử dẫn đường chắp tay với Từ Phàm rồi nói: "Những điều bình thường cần chú ý ta đã nói hết rồi."

"Mong sư huynh sớm ngày trở thành đại sư luyện đan."

Từ Phàm cũng nhanh chóng chắp tay đáp lễ.

"Cảm ơn lời chúc của sư huynh."

Cầm lệnh bài vừa mới nhận được, Từ Phàm tìm được lớp học của mình, có diện tích hơn một trăm mét vuông, tổng cộng có mười vị trí, trước mỗi vị trí đều có sẵn nơi đặt lò luyện đan.

Từ Phàm vừa đi vào phòng học, một nữ tử có khuôn mặt xinh đẹp và dáng người yêu kiều tiến lại gần hắn.

Yêu nghiệt nhân gian, trong lòng Từ Phàm không nhịn được nghĩ đến từ này.

"Chào sư đệ, xin hỏi ngươi là đệ tử mới tới học à."

"Đúng, ta tên là Từ Phàm, sư tỷ tên gì." Từ Phàm mỉm cười nói, chỉ trong nháy mắt, Từ Phàm đã thu lại ý nghĩ xấu xa của mình.

"Ta tên là Sa Yến, ta là giảng viên dự bị ở đây, nếu sư phụ ta không có mặt, bình thường đều do ta giảng bài." Sa Yến lộ ra nụ cười mê người nhìn tiểu sư đệ trông bình thường trước mặt.

Sao ngươi không tên là Sa Điêu, ngay khi ý nghĩ này vừa mới xuất hiện, Từ Phàm lập tức lắc đầu, che giấu ý nghĩ này, xinh đẹp như vậy, sao có thể là sa điêu được.

"Từ Phàm sư đệ, ngươi có thắc mắc gì sao." Sa Yến nghi ngờ nhìn Từ Phàm nói.

"Không có không có, ta chỉ đang nghĩ nếu là mấy người cùng đi học, vậy những buổi học mà ta bỏ lỡ trước đây nên làm thế nào." Từ Phàm gãi đầu, tùy tiện hỏi một vấn đề.

"Điều này thì đơn giản, giai đoạn đầu đều là khóa học cơ bản, ở chỗ ta có ngọc giản tư liệu."

“Về sau vào buổi chiều ta dạy bù cho ngươi là được rồi.”

“Được rồi, đã đến giờ, ta phải bắt đầu giảng bài, tiểu sư đệ, ngươi cần phải nghiêm túc nghe đó.” Sa Yến nói với cặp mắt hình trăng non.

Từ Phàm lập tức nhộn nhạo tâm thần trước biểu cảm đáng yêu này, kiếp trước hắn là một trạch nam điểu ty, làm gì có cơ hội gặp người đẹp tầm cỡ này.

Dạy bù cho mình, cái này hay lắm.

Từ Phàm đi đến vị trí Sa Yến đã xếp cho hắn, ngồi khoanh chân trên tấm nệm, các đệ tử đang nghe giảng, liếc nhìn nhau một cái.

Nghe giảng bài tính cả Từ Phàm tổng cộng có mười người, vừa vặn chiếm hết chỗ ngồi trong lớp.

“Tiếp theo chúng ta sẽ nói một chút về tầm quan trọng của việc gia công sơ cấp linh dược lúc luyện đan, mức độ hoàn mỹ của việc gia công sơ cấp quyết định đến chất lượng cao thấp của phẩm chất thành đan sau này.”

“Sau đây ta sẽ nói về thủ pháp gia công linh dược cơ bản nhất, bước đầu tiên chắt lọc tinh hoa.”

Khi khóa học luyện đan chính thức bắt đầu, Từ Phàm cũng bước vào trạng thái nghe giảng.

Buổi chiều, Từ Phàm tâm thần nhộn nhạo giành cả buổi ở một mình với nữ lão sư xinh đẹp.

Trở lại ngọn núi nhỏ của mình, Từ Phàm lấy tài liệu nhận được ở lớp học ra và bắt đầu phân tích cẩn thận.

Một tháng sau.

Từ Phàm bắt đầu luyện đan lần đầu tiên trong phòng luyện đan mới được xây dựng trên đỉnh núi của hắn.

“Thật không dễ dàng, học hơn một tháng, cuối cùng cũng có thể luyện đan được.”

Từ Phàm lấy ra một khối linh thạch ném vào hố lửa dưới lò luyện đan, ngọn lửa lập tức cháy lên hừng hực dưới lò luyện đan.

‘Khống Hỏa thuật’, ‘Khống Linh thuật’.

Mở nắp lò ra Từ Phàm lập tức bỏ tinh hoa của linh dược đã luyện từ trước vào.

Thủy Linh Thảo, Nhật Thực quả, linh chi, bách thảo lộ.

Tiếp đó Từ Phàm vừa ném tinh hoa của linh dược vào lò luyện đan vừa khống chế độ lửa.

Sau khi tất cả được bỏ vào lò luyện đan, Từ Phàm lập tức vận dụng Tố Đan thuật mà mình đã học được.

Chỉ thấy trong lò luyện đan rực lửa, tinh hoa linh dược đã được luyện hóa thành chất lỏng bắt đầu chia thành mười nhóm chất lỏng nhỏ, đồng thời bắt đầu lợi dụng nhiệt độ trong lò để rèn luyện bản thân.

Ngay khi Từ Phàm cảm thấy luyện đan không khó.

Bùm!

“Thiên tài như ta vậy mà cũng sẽ làm nổ lò!!!”

Chương 11: Lần đầu luyện đan

Sức nổ của lò luyện đan cũng không lớn, chỉ là làm cho mặt Từ Phàm đen thui.

Từ Phàm tìm nguyên nhân nửa ngày trời, cuối cùng mới phát hiện hoá ra là lúc cuối tốc độ vận hành Tố Đan thuật nhanh hơn một chút so với tốc độ ngưng đan, cho nên mới dẫn đến nổ lò.

Đúng lúc đang nghĩ nên cải tiến như thế nào, thì Từ Phàm đột nhiên lao nhanh về phía lò luyện đan.

“Lò luyện đan của ta, ngươi nhất định không được xảy ra chuyện gì đấy.”

Cẩn thận nhìn một lượt toàn bộ lò luyện đan, cuối cùng phát hiện ra một vết nứt nhỏ ở gần rãnh lửa.

Lúc này Từ Phàm mới nhớ tới câu nói mà người đệ tử kia nói với mình lúc mua bán lò luyện đan.

“Loại lò luyện đan cấp bậc này bình thường chỉ có thể chịu được nhiều nhất mười lần nổ lò, hy vọng sư huynh trân trọng.”

Sau cùng vị đệ tử đó còn cho mình một ánh mắt đầy thâm thúy.

Bây giờ Từ Phàm đã hiểu ra ý nghĩa của ánh mắt đó.

“Quả nhiên, luyện đan không liên quan đến lũ nghèo.”

Nếu như là người có tư chất bình thường không biết sẽ nổ bao nhiêu cái lò đan.

Trong giới Luyện Đan có một câu nói, hai mươi lò xuất đan, năm mươi lò thành đan, trăm lò thành sư, nghìn lò thành tông sư.

Câu nói này không chỉ là để nói với thế nhân luyện đan vất vả như thế nào, mà còn để nói với thế nhân rằng, nếu như không có linh thạch, lò luyện ngươi cũng không mua nổi.

“Có phải là ta không có tư chất luyện đan.” Từ Phàm đau lòng nhìn vết nứt nói.

Từ Phàm dọn dẹp một chút, rồi bắt đầu mở một lò luyện mới, thứ mà bây giờ hắn luyện, là Tích Cốc đan căn bản nhất của Tu Tiên giới.

Tích Cốc đan tốt thậm chí còn có thể khiến tu vi của tu sĩ nâng cao.

Nửa canh giờ sau.

‘Bùm!’

Từ Phàm đã hoàn thành lần nổ lò thứ hai trong đời.

“Mé nó, ta không tin là lần thứ ba ta còn nổ lò nữa.”

Mắt Từ Phàm hơi đỏ, nhanh chóng dọn dẹp qua phòng luyện đan một lượt, rồi lại bắt đầu lần luyện đan thứ ba.

Lại trôi qua nửa canh giờ.

‘Bùm!’

Lò đan phát nổ lần thứ ba.

Nhưng lần này Từ Phàm đã bình tĩnh lại.

Sau khi loại bỏ thuật pháp phòng ngự trên người, Từ Phàm bắt đầu bình tĩnh tự hỏa.

Một canh giờ sau, trước tiên Từ Phàm bắt đầu quan sát tỉ mỉ tinh hoa của linh dược đã được luyện chế xong trước đó, sau đó cảm nhận tất cả dược lực có trong linh dược, và kích thước của linh lực.

Nửa giờ sau, Từ Phàm bỏ linh dược trên tay xuống, đặt tay lên trên Pháp khí luyện đan, buông bỏ cảm giác và bắt đầu cẩn thận cảm nhận từng chi tiết của lò luyện đan.

“Lúc luyện đan vừa rồi, tâm cảnh đúng là có hơi lên xuống một chút, chỉ nghĩ đến việc luyện ra Tích Cốc đan đỉnh cấp.”

Từ Phàm thở ra một nhẹ nhõm, cho dù là làm gì, tâm cảnh không vững đều là đại kỵ.

Nhắm mắt lại, trong đầu lại lần nữa nhớ lại tất cả các chi tiết của việc luyện đan.

Khởi động lò, đốt linh hỏa, bỏ tinh hoa của linh dược vào, tố đan, rèn luyện trọng tổ.

Đến lúc cuối thu đan, Từ Phàm vẫn giữ một trạng thái tập trung cao độ.

“Thành đan!”

Cuối cùng lúc thành đan, Từ Phàm lấy bình ngọc sớm đã được chuẩn bị từ trước ra

Nắp lò đan tự động mở ra, mười viên Tích Cốc đan lớn bằng quả cầu thủy tinh được Từ Phàm dùng Dẫn Dược thuật đưa vào trong bình ngọc.

Mãi cho đến khi luyện đan hoàn thành, Từ Phàm mới lộ ra nụ cười.

“Không tồi, lần đầu tiên luyện đan thành công đã thành công lớn như vậy, điềm báo tốt.”

Từ Phàm cầm bình ngọc lên, lấy ra một viên Tích Cốc đan.

“Mặt ngoài có linh quang, hương đan nồng đậm, đây là Tích Cốc đan trung phẩm.”

“Nếu như muốn mua, thì viên Tích Cốc đan trung phẩm này có thể bán được hai viên linh thạch.”

“Nếu như không tính hao tổn của lò đan, thì linh hỏa đã sử dụng bốn viên linh thạch, bốn phần linh dược luyện chế Tích Cốc đan giá trị mười viên linh thạch.”

“Nói như vậy, ta tốn cả nửa ngày mới kiếm được sáu viên linh thạch.”

Nói rồi Từ Phàm bắt đầu khẽ cau mày, cảm thấy rất khác so với một vốn bốn lời trong tưởng tượng của mình.

Hắn đã quên mất, một tháng trước, hắn còn là một đệ tử ngoại môn nhỏ bé một năm thu nhập bảy trăm linh thạch.

“Nhưng nếu như chỉ cần một lò đã thành công, một linh thạch tiêu hao 2.5 linh thạch linh dược, vậy một lò này có thể kiếm được 17.5 viên linh thạch.”

“Gần sáu trăm phần trăm lợi nhuận, cuộc làm ăn này rất có giá trị.” Từ Phàm lại sờ cằm cười nói.

“Được, duy trì cảm giác làm thêm mấy lò nữa.”

Cùng lúc đó, cảnh tưởng tương tự cũng xảy ra với chín vị đệ tử khác cùng lớp Từ Phàm, tất cả đều ôm những mảnh vỡ của lò luyện đan bắt đầu khóc không ra nước mắt.

Ngày thứ hai, Từ Phàm tinh thần phơi phới xuất hiện trong lớp học.

Sa Yến cùng với một vị tu sĩ trung niên sớm đã đợi ở trong lớp học.

Vị tu sĩ trung niên này chính là giáo viên chính của Từ Phàm, một vị Luyện Đan sư tu vi Trúc Cơ đỉnh phong, tên là Sa Cảnh Thiên, cũng chính là cha của Sa Yến.

Sau khi tất cả các đệ tử trong lớp đều đã đến đông đủ, tu sĩ trung niên trên bục mới chậm rãi mở miệng nói: “Ngày hôm qua bảo các ngươi luyện chế Tích Cốc đan, hôm nay có ai thành công không?”

Từ Phàm vốn có nguyên tắc khiêm tốn nên không nói gì, nhìn xung quanh, phát hiện tất cả các đệ tử đều có khuôn mặt khổ sở.

Lúc này Sa Cảnh Thiên bắt đầu cười, như thể nhớ lại lúc mình vừa mới học Luyện Đan thuật.

“Cảm giác lò nổ đó không dễ chịu đúng không, nếu không có gì bất ngờ, thì những đệ tử ngày hôm qua nóng lòng thành công, chắc là lò đan đều bị nổ hỏng rồi nhỉ.”

“Lão sư ơi sao ngươi lại biết.”

“Ha ha, lão sư đoán sai rồi, ta nổ hai cái lò luyện đan.”

“Hôm qua luyện đan, suýt chút nữa còn mất mạng.”

Từ Phàm nhìn những đệ tử kể khổ, thầm lẩm bẩm trong lòng: Luyện Đan khó đến thế cơ à.

Đến sau khi mọi người đều đã phát biểu quan điểm xong, Sa Cảnh Thiên mới tiếp tục nói: “Đừng nghi ngờ bản thân, bây giờ các ngươi bị nổ lò là điều rất bình thường.”

“Có một câu nói mà các ngươi chắc chắn đã từng được nghe qua: Hai mươi lò xuất đan, năm mươi lò thành đan, trăm lò thành sư, nghìn lò thành tông sư.”

“Những điều ta nói với các ngươi đây, đều là những tiêu chuẩn của thiên tài, các ngươi muốn trở thành Luyện Đan sư cơ bản nhất, thì có nổ hơn một trăm cái lò luyện đan cũng rất bình thường.”

“Nhân tiện đây ta nói một câu, tiêu chuẩn của Luyện Đan sư cơ bản chính là có thể luyện chế mười loại đan dược không cần phẩm cấp và một loại đan dược nhất giai.”

“Như vậy mới có tư cách trở thành Luyện Đan sư cơ bản.”

“Nếu như các ngươi có tài nguyên giúp đỡ, có thể từ từ học.”

“Nếu như không có, khuyên các ngươi một câu, nếu như không thể thành thạo ba đan phương trước khi nổ mười cái lò luyện đan, thì nên sớm bỏ cuộc.”

“Không có tài nguyên, con đường luyện đan này rất khó.”

Nói rồi còn nhìn ba người bên dưới dưới một cái, trong số đó có Từ Phàm, ba người này đều không có sự giúp đỡ từ gia tộc, cũng không có nhiều tài nguyên lớn.

Có điều lúc Sa Cảnh Thiên nhìn Từ Phàm, ánh mắt hơi khác thường, rất mờ nhạt, hoàn toàn không thể nhận ra.

“Được rồi, không nói chuyện phiếm nữa, tiếp theo đây sẽ nói về việc tại sao lúc luyện chế Tích Cốc đan các ngươi lại thất bại.”

Cả buổi sáng dùng để sửa lỗi đã trôi qua, Sa Cảnh Thiên dạy xong, sau khi tất cả các đệ tử đã rời khỏi, Sa Cảnh Thiên nhìn con gái của mình.

“Đệ tử tên Từ Phàm đó, ngươi có biết rõ không?” Sa Cảnh Thiên hỏi.

“Hắn chính là một đệ tử ngoại môn bình thường, có một chút thiên phú về linh trị.”

“Một đệ tử rất bình thường, rất khiêm tốn.” Sa Yến nói.

“Về sau để ý tới hắn nhiều hơn, tên đệ tử có thể không đơn giản.” Sa Cảnh Thiên nói, là một Luyện Đan sư, hắn rất nhạy cảm với mùi vị của đan dược, Từ Phàm vừa bước vào lớp học, hắn đã ngửi thấy mùi Tích Cốc đan nhàn nhạt trên người Từ Phàm, khá là tinh khiết.

“Tại sao?”

“Hắn có thể là một thiên tài, nếu như thật vậy, thì ngươi sẽ có thêm một tiểu sư đệ.”

Chương 12: Hàng xóm mới

“Kích động quá kích động quá.”

Từ Phàm nhìn bốn bình Tích Cốc đan trên bàn, hắn chuẩn bị tổng cộng mười phần vật liệu, lò luyện đan trước sau đã nổ bốn lần, còn có hai lần cháy nhẹ, linh dược đã hỏng nhưng lò luyện đan không hề nổ.

Từ Phàm nhìn mấy vết nứt trên lò luyện đan có hơi đau lòng.

“Nếu may mắn thì lò đan còn nổ được 6 lần nữa, nhưng phải cẩn thận bên phải và phía sau, chứ đừng để chưa gom đủ tiền mua lò luyện đan thì nó đã hỏng rồi.”

“Như vậy còn phải đợi năm sau.”

Từ Phàm nhìn lò luyện đan và nói.

Vào đúng lúc này, cách Từ Phàm không xa có âm thanh do thuật pháp đốn củi truyền tới từ phía trên sát vách.

Từ Phàm đi ra ngoài xem.

“Ơ, đệ tử mới nhập môn mà lại chọn đỉnh núi hoang vu như vậy, ta là vì khiêm tốn, còn tên này là vì cái gì đây.”

Đúng lúc Từ Phàm đang suy nghĩ có nên qua thăm hỏi một chút hay không, cấm chế vang lên tiếng chuông êm tai.

“Là tên tiểu tử thối Vương Vũ Luân đó sao, gần một tháng không đến gặp đại ca tốt của hắn rồi.”

Từ Phàm nói rồi mở một cánh cửa nhỏ của cấm chế.

Kết quả vừa mới mở ra, một giọng nói dễ nghe như chuông bạc kêu lên.

“Phu quân, ta đến rồi đây!”

Từ Phàm chỉ nhìn thấy một bóng dáng xinh đẹp trực tiếp sà vào lòng mình.

“Vi Vân, sao ngươi lại đến đây.” Từ Phàm ngay lập tức cảm thấy ngày tháng yên bình của mình sắp kết thúc rồi.

“Phu quân, để gặp được ngươi, ta đã thăng cấp đến Luyện Khí tầng bốn rồi.”

Trương Vi Vân nói rồi xoay người một vòng như bướm hoa trước mặt Từ Phàm.

“...”

Ngươi đang phô diễn tu vi đấy à, mặc dù chiếc váy hoa nhí của ngươi rất đẹp.

Sau khi xoay một vòng trước mặt Từ Phàm, Trương Vi Vân lại chạy lại ôm Từ Phàm.

“Phu quân, ta có lợi hại không.”

“Có một trưởng lão còn nói ta là linh thể gì đó, muốn đưa ta vào nội môn, nhưng bị ta từ chối rồi.”

Từ Phàm bị một cô gái ôm chặt không buông, không thể không thừa nhận, lão trạch nam hai đời đỏ mặt.

“Ha ha, Vi Vân rất lợi hại.”

“Đỉnh núi bên cạnh là ngươi chọn sao?” Từ Phàm hỏi.

“Phải, ta đã phải hỏi thăm rất nhiều người mới biết được ngươi ở đây.”

Dáng vẻ vui mừng đó của Vi Vân khiến Từ Phàm hơi không đành lòng từ chối nàng.

“Đúng rồi, cha ta nói, hôm nào ngươi rảnh thì bổ sung sính lễ của ta đi.”

“Nếu không thì không đúng quy tắc, đây là cha ta nói.” Trương Vi Vân vui vẻ nói.

“Trương thúc yên tâm về ta quá rồi.”

“Chuyện sính lễ sau này hẵng nói, ngươi thăng cấp đến Luyện Đan tầng bốn nhanh như vậy, đã học thuật pháp chưa.”

“Lần trước gặp ngươi vẫn còn là Luyện Khí tầng ba trung cấp.”

Từ Phàm dẫn Vi Vân dừng đến đình nghỉ mát rồi hỏi.

“Biết rồi.”

“Tiểu Linh Vũ thuật, Khinh Thân thuật, Hỏa Cầu thuật, Ngự Phong thuật, Thủy Linh Hộ Tráo, Băng Thương thuật, Chưởng Tâm Lôi.”

“Những cái này ta vừa học đã biết.” Trương Vi Vân híp mắt nói.

“Lợi hại lợi hại, mạnh hơn ta rồi.” Từ Phàm thán phục nói, lúc trước không phát hiện, tư chất của nha đầu này lại tốt như vậy.

‘Ục ục~~~’

Bụng Trương Vi Vân phát ra tín hiệu cần phải ăn cơm.

“Phu quân, ta đói rồi.”

Trương Vi Vân đáng thương nhìn Từ Phàm, sau khi thăng cấp lên Luyện Khí trung cấp, nàng suốt ngày đều phải làm thủ tục, chọn chỗ ở, còn phải nhờ người xây dựng nơi mà sau này nàng sinh sống.

“Ngươi đợi một lát.”

Từ Phàm xoay người đi vào bếp, một lúc sau, Từ Phàm bưng lên ba món rau xào thường ngày và một thùng gỗ nhỏ cơm linh mễ.

“A, là cơm linh mễ, phu quân, ngươi thật tốt với ta.” Trương Vi Vân hạnh phúc nói.

Lúc này Từ Phàm hít sâu một hơi, đây là thói quen khi hắn muốn nói điều gì đó quan trọng.

“Vi Vân, ta vẫn luôn coi ngươi là em gái, khi đó cũng là nói đùa với ngươi thôi.”

“Chọn phu quân là chuyện rất quan trọng đối với một người con gái, ta nghĩ mình không thích hợp làm phu quân của ngươi.” Từ Phàm trịnh trọng nói.

Vi Vân đang ăn ngon lành, lúc này buông đũa trong tay xuống, cúi đầu không nói lời nào, từng giọt nước mắt từ từ lăn xuống.

Biểu cảm tủi thân đó khiến Từ Phàm nhìn thấy thì có cảm giác như làm điều ác.

“Oa~~~ Phu quân không cần ta nữa~~~ huhu~~~”

“Hu~~~ hu~~~” Trương Vi Vân khóc giống như một chú mèo con bị bỏ rơi.

Từ Phàm nhìn thấy hơi không đành lòng, nhưng rồi lại nghĩ, đau dài không bằng đau ngắn, như tình huống này của mình sau này chắc hẳn sẽ không phải là một kết cục tốt đẹp.

Một canh giờ sau.

“Huhu~~~” Trương Vi Vân vẫn còn ở đó khóc.

“Cái đó, Vi Vân, hay là chúng ta dừng một lát, ăn cơm trước đã.”

“Hu~~~hu~~~” Trương Vi Vân tiếp tục nằm bò ra đấy khóc.

Hai canh giờ sau.

Từ Phàm hơi tuyệt vọng nhìn Vi Vân vẫn còn đang khóc.

“Vi Vân, chúng ta có thể nói chuyện không.” Từ Phàm bất lực nói.

“Hu~~~ Phu quân không cần ta nữa.” Trương Vi Vân không hề để ý đến Từ Phàm, vẫn cứ ở đó khóc.

Đầu Từ Phàm sắp nổ tung rồi, cảm giác bản thân tự dưng lại biến thành tra nam.

Ba canh giờ sau.

“Hu~~~hu~~”

“Vi Vân, không phải ta không cần ngươi.”

Lúc này Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm với đôi mắt khóc đến ửng đỏ.

“Vậy ta có phải là nương tử của ngươi không.”

“Chuyện này~~~”

Từ Phàm còn chưa nói xong.

“Hu~~~ Phu quân vẫn là không cần ta nữa.”

“Huhu~~”

“Ta gửi sính lễ cho cha ngươi được chưa.”

Cuối cùng Từ Phàm cũng không thể nhẫn tâm.

Trương Vi Vân lập tức ngừng khóc.

“Phu quân phải nhớ lấy lời ngươi nói đó.” Trương Vi Vân cầm bát cơm linh mễ còn đang ăn dở tiếp tục ăn.

“Phu quân, thức ăn hơi nguội rồi.”

Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân, ngay lập tức cảm thấy mình bị gài bẫy.

“Chiêu này là ai dạy ngươi vậy.” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên là mẹ ta rồi.” Trương Vi Vân vừa nói ra liền lập tức phản ứng lại.

“Không phải, đó là tình cảm thật lòng của ta, ta vẫn luôn muốn trở thành nương tử của phu quân.”

Từ Phàm cười nhìn Trương Vi Vân ngốc nghếch đáng yêu, sau đó sử dụng lồng không khí nhiệt độ cao bắt đầu hâm nóng đồ ăn đã nguội.

“Cứ như vậy trước đi.”

“Ăn xong, dẫn ta đến đỉnh núi của ngươi xem thử, ta giúp ngươi dọn dẹp một chút.” Từ Phàm coi như là đã cam chịu số phận.

“Cảm ơn phu quân.”

“Sau này thay đổi cách xưng hô đi, gọi ta Phàm ca là được rồi.” Từ Phàm nói.

“Vâng phu quân.” Trương Vi Vân lại híp mắt nói.

Sau khi ăn cơm xong, Từ Phàm muốn kéo Trương Vi Vân cùng bay, không ngờ rằng Khinh Thân thuật cộng thêm Ngự Phong thuật của Trương Vi Vân lại dùng mượt như vậy, tốc độ đã đuổi kịp Từ Phàm.

Từ Phàm ở giữa không trung hơi ngạc nhiên khi nhìn Trương Vi Vân đang đi theo phía sau mình, Khinh Thân thuật và Ngự Phong thuật của Trương Vi Vân đều đã sắp đột phá trung cấp.

Đừng thấy Từ Phàm có thể tùy ý luyện thuật pháp đến mức tinh thông một cách dễ dàng như vậy, nhưng những tu sĩ bình thường khi đến luyện khí cao tầng cũng chỉ có thể tinh thông vài thuật pháp.

“Thiên phú tu chân của nàng dâu hời này của mình có vẻ như rất cao.” Từ Phàm thầm nghĩ.

Lúc này Từ Phàm một tay kết pháp ấn, Từ Phàm đang bay trong không trung ngay lập tức bay nhanh về phía đích giống như một mũi tên chệch hướng.

“Vi Vân, ngươi chỉ cần đuổi kịp Phàm ca, thì Phàm ca sẽ dạy ngươi một thuật pháp mới, thấy thế nào.”

Lời nói của Từ Phàm lập tức khiến cho Trương Vi Vân có tinh thần.

“Đây là phu quân nói đó nha.”

Một sợi ti xuất hiện bên cạnh Trương Vi Vân và nhanh chóng buộc lấy nàng, tốc độ ngay lập tức được gia tăng đáng kể, sau đó đuổi theo hướng Từ Phàm.

Chương 13: Huyền Thanh tôn

giả

Sau khi đến núi của Trương Vi Vân, Từ Phàm nhìn một lượt.

Sư huynh của Công Kiến đường đã hoàn công và ra về, một tiểu viện tiêu chuẩn đã được xây xong.

“Nếu đặt tốc độ xây dựng này ở kiếp trước, nửa phút là thành nhà giàu nhất rồi” Từ Phàm thán phục nói.

Tiểu viện này được xây dựng xong trong ba canh giờ, cũng chính là ba canh giờ Trương Vi Vân khóc.

“Phu quân, ngươi ức hiếp ta.”

Một bóng hình lướt nhanh qua bên cạnh Từ Phàm, thấy sắp đụng phải cây lớn kia, Từ Phàm đưa tay nhanh chóng điểm ra một vệt linh quang hình thành một vòng bảo vệ Trương Vi Vân.

Trong mắt Trương Vi Vân hiện lên vẻ thất vọng không dễ phát giác.

Cũng không biết ôm ta một cái.

‘Ầm!’

Vòng bảo vệ và cây lớn đụng vào nhau, vòng bảo vệ mềm mại làm chậm lại thế xông tới của Trương Vi Vân.

Từ Phàm nhìn xung quanh, phát hiện nơi này lớn hơn nhiều so với ngọn núi nhỏ của mình.

“Vi Vân, nơi rộng lớn như này, ngươi muốn trồng cái gì?”

“Trồng hoa đi, loại hoa nào vừa đẹp vừa thơm.” Trương Vi Vân vui vẻ nói.

“Vậy thì trồng Tử Vân hoa, thời kỳ ra hoa dài, thời kì sinh trưởng có thể thu thập sương sớm mây tía, sau khi trưởng thành còn có thể thu thập mật hoa bán lấy linh thạch.” Từ Phàm suy nghĩ nói, đây là loài hoa mà trước đây mình muốn trồng, sau này vừa nghĩ trồng đầy hoa Tử Vân trên ngọn núi của mình không phù hợp với khí chất của mình.

Nam nhân kết hợp màu tím, nghĩ cũng thấy gượng gạo.

“Được.” Đôi mắt nhỏ của Trương Vi Vân híp lại.

“Ngươi tự chuẩn bị loại hoa, đến lúc đó ta giúp ngươi trồng.”

“Khi ngươi đến, cha ngươi cho ngươi linh thạch rồi chứ?” Từ Phàm hỏi.

Dù sao hiện tại mình cũng không có mấy viên linh thạch.

“Ừm, cha ta cho một trăm viên linh thạch, ngày mai ta đi mua hoa.”

Sau đó, Từ Phàm đưa theo Trương Vi Vân đi dạo một vòng, rồi Trương Vi Vân quay trở về ngọn núi của mình trong ánh mắt lưu luyến, lúc này đã là buổi tối.

Từ Phàm ngồi ngẩn người ngắm bầu trời đầy sao trong tiểu viện của mình, cũng không biết đang suy nghĩ điều gì.

Đúng lúc này, trên bầu trời, một luồng hào quang màu xanh đen phóng trên bầu trời.

Một con Thần Điểu xanh đen xuất hiện ở trên bầu trời, một mỹ nữ mặc váy dài màu xanh đen đứng trên lưng Thần Điểu, tóc dài thướt tha, tuyệt sắc khuynh thành.

Từ Phàm nhìn hướng bay của Thần Điểu xanh đen đó, dần cảm thấy không đúng.

“Vãi, hướng này không phải là đến tìm ta chứ.”

Từ Phàm vẫn còn ngồi đờ trên ghế nháy mắt lấy lại tinh thần, nhìn Thần Điểu xanh đen bắt đầu thấy căng thẳng, trong lòng vừa kháng cự vừa mong đợi.

“Chẳng lẽ ta có hệ thống thì sẽ bất phàm sao.”

Theo suy nghĩ của Từ Phàm, có lẽ vị đại lão này đã nhìn ra điểm bất phàm của mình, muốn nhận mình làm đồ đệ.

Mỹ nữ sư tôn, chỉ nghĩ thôi cũng kích thích.

Trong đầu Từ Phàm bắt đầu nghĩ, nếu mình từ chối vị đại năng này, rồi bị cưỡng bức thì phải làm thế nào.

Lúc này, cả dãy núi ngoại môn vang lên giọng nói như có như không.

“Hoan nghênh Huyền Thanh tôn giả đến với Thiên Khuyết môn.”

“Không biết tôn giả có việc gì.”

Không biết vì sao, Từ Phàm nghe ra giọng nói kỳ diệu này hơi bất lực.

“Ta đến tìm đồ nhi của ta.” Giọng nói lạnh lùng vang lên.

“Ồ, đồ nhi của tôn giả ở trong Thiên Khuyết môn ta?”

“Đúng.”

Đúng lúc Từ Phàm định xuất hiện, hắn nhìn thấy một đóa hoa lan nâng khuôn mặt ngốc nghếch còn đang đợi xem kịch của Trương Vi Vân hướng về hướng Thần Điểu xanh đen.

“Thiên Phúc linh thể, tiểu cô nương, làm đại đệ tử của môn hạ ta được không?” Thanh Huyền tôn giả hòa nhã nói với Trương Vi Vân.

“Ta… ta…”

“Ta không biết thế nào.” Trương Vi Vân ngẩn người nói.

Từ Phàm còn đang xem kịch phun máu ra xa tám mét.

“Vãi, đây chính là cơ duyên lớn, ngươi mau đồng ý đi.” Từ Phàm bắt đầu sốt ruột thay cho Trương Vi Vân.

Một nam tử trung niên anh tuấn mặc áo dài trắng xuất hiện trên không trung.

Hơi bất đắc dĩ nhìn Huyền Thanh tôn giả.

“Tôn giả, sợ không phải đến Thiên Khuyết môn ta cướp người.”

“Thiên Phúc linh thể, tuy là người mang đại vận, nhưng cũng không đến mức được tôn giả coi trọng như vậy.” Nam tử trung niên nói.

“Nàng có duyên với ta.”

“Coi như Huyền Thanh ta nợ Thiên Khuyết môn các ngươi một ân tình.” Huyền Thanh tôn giả thản nhiên nói.

Nam tử trung niên nhìn khu vực ngoại môn, cảm thấy nội môn có vô số thần thức đang theo dõi, cắn chặt răng nói: “Cho dù tôn giả là Đại Thừa kỳ cũng không nên đến Thiên Khuyết môn ta cưỡng ép nhận đồ đệ.”

“n tình của Huyền Thanh ta không đáng sao?” Huyền Thanh tôn giả cau mày nói, phát ra khí thế.

Nam tử trung niên cảm thấy như có một tòa núi lớn đè lên người, suýt nữa đứng không vững trong không trung.

“Không phải, tôn giả thu nhận đồ đệ ở Thiên Khuyết môn ta, là vinh hạnh của chúng ta.”

“Nhưng nếu nữ đệ tử của môn hạ ta không đồng ý, xin tôn giả đừng làm khó.”

“Được.”

Huyền Thanh tôn giả nhìn về phía Trương Vi Vân.

“Ngươi đồng ý làm đại đệ tử của môn hạ ta không, vừa hay chỗ ta có một bộ công pháp tu luyện phù hợp với linh thể Thiên Phúc của ngươi.”

“Phi thăng Tiên giới cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Trương Vi Vân nghe xong lời của Huyền Thanh tôn giả, suy nghĩ một hồi, sau đó hét lớn về phía núi lớn của Từ Phàm.

“Phu quân, ngươi nói ta nên làm thế nào?”

Trong phút chốc Từ Phàm trở thành người sáng nhất ở hiện trường.

Từ Phàm nhìn ánh mắt của hai vị đại năng, bình tĩnh nói: “Đây là cơ duyên của ngươi, ta cảm thấy ngươi nên đồng ý.”

Từ Phàm cố ra vẻ bình tĩnh, trong lòng vẫn thầm nhủ.

Ta có hệ thống, sau này chắc chắn sẽ mạnh hơn các ngươi, sau này các người đều là đệ đệ.

Trương Vi Vân nghe lời của Từ Phàm, rồi nói: “Sau này ta còn được gặp được phu quân của ta không.”

“Được.” Huyền Thanh tôn giả gật đầu nói, đạo mà nàng tu không phải là đạo vô tình, sau này sẽ không can thiệp vào chuyện này của đệ tử, huống hồ linh thể thiên phúc trời sinh chính là Thừa Đại Vận giả, tương lai phu quân của nàng chắc chắn bất phàm.

“Ta đồng ý trở thành đệ tử của tôn giả.” Trương Vi Vân lập tức hành lễ nói.

“Chúc mừng tôn giả thu nhận đồ đệ tốt.”

Nam tử trung niên nhìn chằm chằm Từ Phàm, nói với Huyền Thanh tôn giả xong, bóng người dần dần biến mất trong không trung.

“Ngươi đã trở thành đại đệ tử của ta, bây giờ đi theo ta đi.”

Huyền Thanh tôn giả đưa Trương Vi Vân lên trên lưng của Thần Điểu màu xanh đen, không để cho Trương Vi Vân nói, bóng của hai người và Thần Điểu biến mất trong không trung.

Tất cả yên lặng trở lại.

“Chỉ vậy thôi, nương tử mà ta vừa nhận đã mất rồi?”

“Cũng tốt, ít nhất sau này từ chối cũng không lúng túng.”

Từ Phàm lại ngồi xuống ghế.

“Giới hạn thực lực trên thế giới này quá cao, động một cái là đại năng tôn giả gì đó.”

“Phải đến lúc nào mới có thể đi chơi được đây.”

Nghĩ vậy, Từ Phàm lại lấy ngọc giản của công pháp Ngũ Hành quyết ra bắt đầu ngắm nghía.

Với Từ Phàm, điểm tốt xấu của công pháp tu chân ở mấy phương diện.

Tăng giới hạn thu nạp linh lực của đan điền, hấp thụ chất lượng của linh lực, cường hóa giới hạn của tinh thần, liệu có tác dụng không.

Còn có một số công pháp khác cường hóa linh hồn và da thịt.

“Ngũ Hành quyết này thực sự quá ổn, nhưng không có điểm đặc sắc.”

“Thứ này muốn tăng cường cũng rất khó.”

Từ Phàm luôn muốn sáng tạo một bộ Ngũ Hành quyết phiên bản cường hóa, với hắn, Ngũ Hành quyết mà hắn tu luyện hiện tại thực sự quá yếu.

Chương 14: Luyện Đan sư hẹn riêng

Tại Linh Đan các ở Thương Linh phong.

Sau khi Từ Phàm lên lớp xong thì tới Linh Đan các ở Thương Linh phong.

“Xin hỏi vị khách này muốn mua linh đan gì, chỗ chúng ta có các loại đan dược thích hợp dùng cho Luyện Khí kỳ như Tích Cốc đan, Tiểu Linh đan, Thanh Tâm đan, Tiêu Độc đan, Cường Thân đan…”

“Tích Cốc đan trung phẩm của các ngươi bán thế nào?” Từ Phàm hỏi, hắn không ngờ chỉ trong Luyện Khí kỳ lại có nhiều đan dược như vậy.

“Một bình giá hai mươi linh thạch, có thể duy trì cung cấp ngũ cốc và linh khí bản thân cần trong mười ngày cho Luyện Khí kỳ.” Tiểu nhị của Linh Đan các nhanh chóng nói, hằng ngày loại Tích Cốc đan này bán ra được rất nhiều, là vật cần thiết của đệ tử Luyện Khí kỳ ra ngoài chấp hành nhiệm vụ.

“Gần đây ta luyện chế ra một lô Tích Cốc đan trung phẩm, không biết các ngươi có lấy không.” Từ Phàm nói.

“Lấy, chúng ta lấy, mời đi theo ta.”

Tiểu nhị vốn nhiệt tình trở nên càng thêm tôn kính, cúi người mời Từ Phàm đến một gian phòng khách quý, dâng trà xong rồi lui ra ngoài.

Một lúc sau, một vị nam tử trung niên diện mạo bình thường đi vào phòng khách quý.

“Đạo hữu muốn bán Tích Cốc đan?”

Nam tử trung niên vừa vào phòng đã hỏi, khuôn mặt cười tự nhiên, khiến người ta nhìn cảm thấy vô cùng thân thiết.

“Đúng.”

Từ Phàm không nói nhiều, trực tiếp lấy ra năm bình ngọc bình thường đặt lên trên bàn, ra ý bảo nam tử trung niên kiểm tra.

“Ừm, mùi hương đan dược nồng đậm, đúng là Tích Cốc đan trung phẩm.”

Nam tử trung niên lập tức cầm một bình đan dược bắt đầu kiểm tra.

“Quý các có thể bỏ ra bao nhiêu linh thạch thu mua.” Từ Phàm hỏi.

“Không nói đến giá cả vội, không biết quý các cảm thấy Linh Đan các của ta thế nào.” Nam tử trung niên nhìn năm bình đan dược, trong mắt hiện lên một tia linh quang.

Có thể thế nào, không phải chỉ là nơi mua đan dược thôi sao, Từ Phàm thầm phản bác trong lòng.

“Linh đan mà các ngươi bán rất tốt.” Từ Phàm thuận miệng nói một câu, sau khi tu chân, ta cũng chưa từng ra khỏi cửa tông môn, làm sao ta biết các ngươi thế nào.

Nam tử trung niên: “...”

“Là như thế này, ngươi có hứng thú trở thành Luyện Đan sư hẹn riêng của Linh Đan các ta không?”

“Không có hạn chế, có thể tùy ý tiếp nhận nhiệm vụ luyện đan của Linh Đan các ta.” Nam tử trung niên nói thẳng.

“Ta có lợi gì.” Từ Phàm trực tiếp hỏi vào vấn đề chính.

“Sau khi ký khế ước, Linh Đan các chúng ta sẽ bán giảm giá hai mươi phần trăm tất cả linh dược cần thiết để luyện đan cho đạo huynh.” Nam tử trung niên cười nói, ở Linh Đan các, người thu hút được một Luyện Đan sư hẹn riêng thì có thể nhận được phần thưởng hậu hĩnh, hơn nữa cũng là một bước khá quan trọng trong việc thăng cấp lên chủ quản sau này.

“Vậy còn giá thu mua linh đan?”

“Giá gấp đôi.”

“Còn có lợi ích gì khác không?” Từ Phàm tiếp tục hỏi.

“Có thể mua được linh dược và phương thuốc đan dược khan hiếm trên thế gian.” Nam tử trung niên tỏ ra vô cùng kiên nhẫn.

“Được, ta có thể trở thành Luyện Đan sư hẹn riêng của quý các, nhưng ta có một yêu cầu, là phải giữ bí mật thân phận của ta.” Từ Phàm suy nghĩ nói, điều này rất quan trọng, trước khi hắn đến Linh Đan các, đã dùng Dịch Dung thuật thay đổi diện mạo của mình.

“Đây là điều đương nhiên, Luyện Đan sư hẹn riêng của Linh Đan các chúng ta đều có biệt hiệu và tên giả của mình.” Nam tử trung niên tỏ ra hiểu nói, có rất nhiều Luyện Đan sư không thích khoa trương, chế độ này là vì thực lực ấy.

Lúc này, tiểu nhị vừa nãy bưng một cái khay, bên trên là một Pháp khí loại gương có kích thước bằng cái điện thoại di động.

“Pháp khí này có thể chuyên môn dùng để tiếp nhận nhiệm vụ luyện đan, cũng có thể dùng để mua linh dược, tuyên bố nhiệm vụ.”

Từ Phàm cầm Pháp khí, sau khi truyền nhẹ linh khí vào, chỉ thấy trong gương xuất hiện rất nhiều hạng mục lựa chọn.

Khu nhiệm vụ, khu giao lưu, khu linh dược, ở góc gương còn hiển thị quyền hạn của chiếc gương này.

Nhìn hình ảnh trong Pháp khí, Từ Phàm đột nhiên cảm giác phong cách của thế giới này không đúng lắm.

“Sau khi nhỏ máu nhận chủ, ngươi lấy một cái tên là có thể tiếp nhận nhiệm vụ.”

Cuối cùng năm bình Tích Cốc đan trung phẩm tổng cộng bán với giá bảy mươi lăm linh thạch.

Thấp hơn không ít so với dự tính của Từ Phàm.

Từ Phàm nói chuyện xong với nam tử trung niên, lại mua mấy đan phương và linh dược tương ứng thường dùng trong Luyện Khí kỳ ở Linh Đan các.

“Sao đan dược giống nhau lại có thủ pháp và cách thức luyện đan không giống nhau.”

Trong phòng luyện đan ở trên núi của mình, Từ Phàm nghi ngờ nhìn mấy tờ đan phương trong tay.

Linh Đan các miễn phí tặng ba linh đan đan phương cơ bản nhất, trong đó có Tích Cốc đan.

“Không biết dùng đan phương này để luyện sẽ ra hiệu quả thế nào?”

Từ Phàm đang định bắt đầu luyện đan, cấm chế trong núi vang lên tiếng chuông dễ nghe.

Sau khi cấm chế được mở ra, Vương Vũ Luân bước vào với khí thế hoang dã bưu hãn.

“Một tháng nay ngươi đến rừng rậm nguyên thủy à?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Ta đến rừng rậm Chân Trời săn bắn, hôm nay mới trở về, ta đã giết được tám con yêu thú Luyện Khí cao tầng.”

“Nhiệm vụ bắt hai yêu thú chỉ định cuối cùng mà tông môn đưa ra quá khó, ta về nghỉ ngơi một chút.” Vương Vũ Luân nói, sau khi đến được địa bàn của Từ Phàm, Vương Vũ Luân từ từ buông lỏng đề phòng, khí thế cũng trở nên hiền hòa hơn.

“Xem ra một tháng nay ngươi chịu khổ không ít.” Từ Phàm nhìn kỹ toàn thân Vương Vũ Luân rồi nói.

“Ừm, một tháng nay đều qua lại giữa biên giới sự sống và cái chết, suýt nữa không về được.”

“Ta nhìn ra rồi, lần này người tới là để.” Từ Phàm nói.

“Ta đến thăm Từ đại ca, nhân tiện thỉnh giáo, hai con yêu thú cuối cùng của ta phải giải quyết thế nào.”

Vương Vũ Luân buông xuống đề phòng, tìm chiếc ghế nằm, bắt đầu học theo Từ Phàm nằm xuống.

“Ngươi đã từng gặp hai con yêu thú đó chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Từng gặp rồi, còn từng giao đấu, nếu không phải có thuật pháp của Từ Phàm đại ca truyền cho, ta đã mất mạng từ lâu rồi.” Vương Vũ Luân vừa đau khổ vừa cảm kích nói, nếu không có Từ Phàm, có lẽ ngay cả yêu thú Luyện Khí tầng bảy đầu tiên, hắn cũng không giết được.

“Nói xem hai con yêu thú đó có đặc tính gì?”

Từ Phàm vung tay, phía trước hai người nổi lên một bộ bàn trà, kế đó là một bộ dụng cụ pha trà, Từ Phàm bắt đầu pha trà.

“Một con là yêu thú ăn đất, sức phòng ngự phi phàm, còn có thiên phú độn thổ, một khi nó cảm thấy có nguy hiểm đến tính mạng, nó sẽ chui vào trong lòng đất.”

“Nếu không thể giết nó trong phút chốc, nó sẽ nhanh chống chui vào trong lòng đất.” Vương Vũ Luân đau đầu nói.

“Còn một con tên là Xích Phong Huyết Miêu, tốc độ cực nhanh, chạy tới vị trí quen thuộc ta cũng không bắt được, đôi móng vuốt sắc bén của nó để lại mấy vết thương chí mạng trên người ta.”

“Nếu không có Pháp khí phòng ngự đặc biệt chuẩn bị trước, có lẽ ta cũng không gặp được Từ Phàm đại ca rồi.” Vương Vũ Luân cười khổ nói, sau đó hắn luôn suy nghĩ nếu mình là Từ Phàm, thì phải đối phó với hai yêu thú này thế nào.

“Từ đại ca, ngươi nói xem nếu là ngươi thì ngươi phải đối phó với hai yêu thú này thế nào.” Vương Vũ Luân thỉnh giáo nói.

“Ta sẽ không đối phó với yêu thú, nếu gặp chúng thật.”

Nói đến đây, Từ Phàm bật cười, lại tiếp tục nói: “Chưa chắc bọn chúng chạy nhanh hơn ta.”

“Dựa theo miêu tả của ngươi, lại thêm thiên phú chiến đấu của ngươi, có lẽ ngươi mệt chết trong Luyện Khí tầng bốn cũng không giết được hai yêu thú này.”

“Có lúc chiến đấu không nhất định phải dựa vào trình độ lợi hại của tu vi và thuật pháp của ngươi”.

“Nếu đối chọi không được, thì phải dùng cái này.”

Từ Phàm nói xong, dùng tay chỉ vào đầu của mình.

Chương 15: Ngộ Đạo Đan

“Dùng đầu óc để chiến đấu sao?” Vương Vũ Luân lẩm bẩm, tựa như tiếp xúc đến một vĩnh vực mình không quen thuộc.

“Mong Từ đại ca chỉ dạy.”

“Nói như thế này, thứ này bình thường đều là trời sinh.”

“Nhưng mà sau khi chiến lực của ngươi đạt đến một bình cảnh, muốn một mình chiến thắng kẻ địch lớn mạnh hơn, điều này quan trọng hơn.”

“Sức phòng ngự lớn mạnh, có cách tương ứng để đối phó.”

“Còn về tốc độ nhanh, vậy thì càng dễ nói hơn.”

“Thỉnh giáo thì không cần đâu, ngươi vẫn nên trở về suy nghĩ thêm làm sao để giết chết bọn chúng.” Từ Phàm cười nói, vẫn là ngồi ở trong nhà tốt hơn, không có nhiều rắc rối như thế.

Đối phó với hai con yêu thú không có đầu óc, rất dễ dàng có thể tìm được nhược điểm của bọn chúng.

“Ta đã biết rồi.”

“Từ đại ca, lần này ta đến là muốn tiếp tục khiêu chiến với bọ ngựa đá.” Vương Vũ Luân chắp tay nói với Từ Phàm.

“Đơn giản.”

Từ Phàm búng nhẹ tay phải một cái, một ít ánh sáng màu tím theo đó dán lên ấn đường của Vương Vũ Luân.

Trong chớp mắt, Vương Vũ Luân đã tiến vào trong ảo cảnh.

Nhìn thấy cảnh tượng quen thuộc, Vương Vũ Luân quen đường quen lối lao về hướng của bọ ngựa đá trong rừng sâu.

Từ Phàm nhắm mắt lại cảm nhận cảnh tượng trong ảo cảnh, bắt đầu vui vẻ bật cười.

Không uổng phí bản thân đã phí công sức truyền thuật pháp tự sáng tạo và cần cù chỉ dạy cho hắn, bây giờ đã có thể đánh ra dáng ra hình với bọ ngựa đá, ngoại trừ không thể làm bị thương nó ra, những biểu hiện khác đều rất khá.

“Từ từ sẽ đến, tên tiểu tử này vẫn cần phải rèn luyện.” Từ Phàm mang dáng vẻ lão luyện nói, đứng trên vai của người khổng lồ, chính là tự tin như thế.

Lấy ra vài phương pháp luyện đan mới có được, Từ Phàm bắt đầu suy ngẫm kĩ càng, trong đầu bắt đầu mô phỏng luyện đan.

“Tiểu Linh đan, Tiêu Độc đan, Đoán Thể đan, trước mắt phải học vài đan phương này thôi.”

“Nhu cầu lớn, nhiệm vụ có rất nhiều.”

Từ Phàm nói rồi nhìn món Pháp khí đầu tiên mình thu được, chỉ thấy trên đấy hiển thị nhiệm vụ luyện đan mà Linh Đan các ban bố.

Mười bình Tiểu Linh đan (mỗi bình mười viên), chất lượng phổ thông 150 linh thạch, trung cấp 230 linh thạch, cao cấp 400 linh thạch.

Mười bình Tiêu Độc đan (mỗi bình mười viên), chất lượng phổ thông 120 linh thạch, trung cấp 200 linh thạch, cao cấp 350 linh thạch.

Mười bình Đoán Thể đan (mỗi bình mười viên), chất lượng phổ thông 200 linh thạch, trung cấp 300 linh thạch, cao cấp 600 linh thạch.

Mười bình Khinh Thân đan …

Lúc Từ Phàm nhìn thấy giá cả thu mua của Ngộ Đạo đan, ánh mắt hiện lên vẻ khiếp sợ.

“Ngộ Đạo đan, một bình chất lượng bình thường có thể có giá 1000 linh thạch!”

“Ngộ Đạo đan có chất lượng cao cấp thể lại mà có thể có giá 10000 linh thạch.”

Sau đó Từ Phàm tìm ra được đáp án ở khu trao đổi của Pháp khí.

Ngộ Đạo đan, nâng cao cảm ngộ đại đạo của tu sĩ.

Chỉ là một lời giới thiệu đơn giản, Từ Phàm đã biết được chỗ bất phàm của đan dược này.

“Ngộ Đạo đan này, Luyện Khí kỳ có thể luyện chế không?”

Từ Phàm tiếp tục lật xem nội dung của khu trao đổi, nhưng không đạt được gì, nội dung bên trên phần nhiều đều là kinh nghiệm luyện chế đan dược cao cấp, không có tác dụng quá lớn đối với Từ Phàm hiện tại.

“Xem ra phải đợi ngày mai đi hỏi giáo viên mỹ nữ xem.”

Lúc này, Vương Vũ Luân chạy thoát ra từ trong ảo cảnh, theo thiết kế của Từ Phàm, hắn và yêu thú phải có một bên tử vong thì ảo cảnh này mới biến mất.

“Thành công rồi sao?” Từ Phàm cười hỏi, trên mặt mang theo một chút mong chờ, lỡ như tiểu tử này cuối cùng bùng nổ thành công rồi thì sao.

“Không, cuối cùng ta đã liều toàn bộ sức mạnh cũng chỉ làm nó bị thương nặng.”

“Muốn giết chết nói thực sự là quá khó.” Vương Vũ Luân vẻ mặt sầu não nói.

“Khó sao? Theo độ cứng của bọ ngựa đá, ngươi chỉ cần dùng Hoả Mâu thuật tấn công ba lần trên cùng một ví trí nhược điểm của yêu thú là có thể rồi.” Từ Phàm nói một cách đơn giản.

“Nghe thì thật là rất dễ dàng đấy.” Vương Vũ Luân sững sờ một lúc, nhưng mà sau đó cũng phản ứng trở lại.

Mẹ nó, nếu đơn giản như thế thì ta đã sớm giết chết nó rồi.

“Từ đại ca, nếu không có chuyện gì ta trở về đây.”

Vương Vũ Luân cảm thấy bản thân vẫn là nên quay về suy nghĩ làm sao giết chết hai con yêu thú, ở nơi này của Từ Phàm quá chịu đả kích đi.

“Cảm thấy bản thân quả thực không qua được kiểm tra thì nhớ nói với ta.”

“Quả thật không được ta sẽ chỉ cho ngươi.” Nói rồi trong mắt Từ Phàm loé lên một tia tinh quang, hắn thấy yêu thú Luyện Khí tầng bảy còn không phải là tuỳ ý giết sao?

“Cảm ơn Từ đại ca.”

Nhìn theo bóng lưng rời đi của Vương Vũ Luân, Từ Phàm cảm thán nói: “Thực sự là một đứa trẻ chính trực.”

Là một trong số ít những người bạn ở thế giới này của Từ Phàm, Từ Phàm không ngại mở hệ thống hack nhỏ cho hắn.

Ngày kế, Từ Phàm sau khi lên lớp xong thì không rời đi ngay.

“Từ sư đệ, có nghi vấn gì sao?” Sa Yến dịu dàng nói, từ sau lần trước cha của nàng bảo nàng chú ý đến Từ Phàm, nàng càng đặc biệt để tâm với Từ Phàm hơn.

Ấn tượng mà Từ Phàm để lại cho nàng là ẩn mình, vô cùng ẩn mình, nếu như không nghe ngóng kĩ càng ở ngoại môn, thì sẽ không biết có người này.

“Sư tỷ, ta có một vấn đề muốn hỏi một chút.” Từ Phàm nghiêm chỉnh nói, hắn hơi không dám nhìn thẳng vào sư tỷ xinh đẹp này, sợ bản thân sẽ lộ ra hình dáng Trư ca ở kiếp trước.

Nữ nhân đẹp đến một mức độ nhất định, thực sự là rất dễ thu hút ánh mắt.

“Sư đệ mời nói, đây là lần đầu tiên sư đệ một mình hỏi ta, ta nhất định sẽ nói hết những gì mình biết.”

Sa Yến vén tóc mai ở bên tai của mình lên.

Không chịu nổi rồi, không chịu nổi rồi… Trong lòng Từ Trác điên cuồng hét lên, trước đây mình cũng là một đại nhân vật xem qua mỹ nhân trong thiên hạ, làm sao đến nơi này lại không chịu nổi sự mê hoặc chứ.

Từ Phàm khôi phục lại trái tim đang đập nhanh của mình.

“Sư tỷ có từng nghe qua Ngộ Đạo đan chưa, Luyện Khí kỳ có thể luyện chế không.” Từ Phàm hỏi.

“Sao ngươi biết được Ngộ Đạo đan, loại linh đan này tuy rằng Luyện Khí kỳ có thể luyện chế, nhưng cũng tạo ra tổn thương rất lớn đối với bản thân.”

“Hiện tại có thể luyện chế ra Ngộ Đạo đan ở Luyện Khí kỳ đã rất ít.” Sa Yến nói.

“Luyện chế Ngộ Đạo đan có tổn thương gì?” Từ Phàm hỏi vấn đề mà bản thân quan tâm nhất.

“Lúc luyện chế Ngộ Đạo đan, người luyện đan bắt buộc phải đầu nhập rất nhiều tinh thần lực, còn cò cảm ngộ của bản thân với đại đạo.”

“Nếu như không cẩn thận thì sẽ mất đi căn cơ tu đạo của bản thân.”

“Trước mắt chỉ có Luyện Đan sư Kim Đan kỳ mới có thể luyện chế ra Ngộ Đạo đan mà không bị thương tổn.”

“Sao thế, tiểu sư đệ muốn luyện chế Ngộ Đạo đan à?”

Sa Yến dùng ánh mắt kỳ dị nhìn Từ Phàm.

“Ha ha, sư tỷ hiểu lầm rồi, ta chỉ là nghe nói Ngộ Đạo đan rất đáng tiền, hơi lòng tham mà thôi.” Từ Phàm giải thích.

“Ồ, vậy tiểu sư đệ cần phải nỗ lực, nếu thực sự muốn kiếm linh thạch, vậy phải tranh thủ trở thành Luyện Đan sư cơ bản đi.” Sa Yến cười xinh đẹp nói, không biết tại sao nàng hơi thiện cảm với tiểu sư đệ trung thực này.

“Vậy thì mượn cát ngôn của sư tỷ vậy.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm đi một chuyến đến động của chấp sự tưới nước cho hoa Bảy Màu, sau đó trở về ngọn núi nhỏ của mình.

Xuân qua thu đến, chớp mắt một cái một năm đã trôi qua.

“Đúng thật là tu hành không kể năm tháng, một năm cứ như thế mà đã qua rồi.”

“Cách lúc ta trở thành tu sĩ Trúc Cơ vẫn còn 132 năm nữa, cách lúc ta xưng bá thế giới này vẫn còn hơn 8000 năm nữa.”

Trong một năm này, tin tức có lợi duy nhất đối với hắn mà hắn nghe thấy chính là tu sĩ của thế giới này nhiều nhất chỉ có thể ở trong thế giới này mười ngàn năm, những dị tộc khác cũng đều giống như thế, khi thời gian vừa đến thì bắt buộc phải rời khỏi thế giới này.

Chương 16: Bàng Phúc

Từ Phàm lấy Pháp khí gương nhỏ ra, bắt đầu giao dịch online bản tu chân.

Mặt kính của Pháp khí gương nhỏ chập chờn, khuôn mặt của một người trung niên xuất hiện ở trong kính.

“Đạo hữu gần đây đã luyện chế đan dược gì?” Một giọng nói của người đàn ông trung niên truyền ra từ bên trong Pháp khí, giọng điệu vô cùng vui mừng.

“Tiểu Linh đan trung phẩm 50 bình, Đoán Thể đan trung phẩm 50 bình, Tiêu Độc đan trung phạm 50 bình, Thanh Tâm đan trung phẩm 20 bình, Tốc Linh đan trung phẩm 20 bình.”

“Ngoài ra còn có 10 bình Thuỷ Linh đan và Mộc Linh đan.”

Theo lời nói của Từ Phàm, biểu cảm của người đàn ông trung niên bên trong pháp kính càng kinh ngạc, hắn biết rằng đây là Từ Phàm mới mua linh dược hai tháng trước, tốc độ này hơi nghịch thiên rồi.

“Đại khái chính là những thứ này, Lý chủ quản tính thử xem đi.” Từ Phàm mỉm cười nói, có được số tiền này, hắn liền có thể bắt đầu kế hoạch luyện khí của mình.

“Tiểu Linh đan 50 bình 11500 linh thạch, Đoán Thể đan 15000 linh thạch, Tiêu Độc đan 10000 linh thạch, Thanh Tâm đan 8000 linh thạch, Tốc Linh đan 12000 linh thạch.”

“Thuỷ Linh đan và Mộc Linh đan tính ngươi 40000 linh thạch, tổng cộng 96500 linh thạch, gom thành số chẵn, tính ngươi 97000 linh thạch.”

“Đạo hữu hiện tại có thể thăng cấp quyền hạn pháp kính cấp hai, sẽ có một số công năng mới, đạo hữu có thể chú ý xem.”

“Được rồi.”

“Vậy chúng ta bắt đầu giao dịch thôi.”

“Ừ.”

Từ Phàm lấy linh đan cần giao dịch từ trong túi đựng vật phẩm ra, dùng pháp kính chiếu lên, một luồng sức mạng không gian trực tiếp hút lấy tất cả linh đan, sau đó một túi linh thạch xuất hiện ở vị trí ban đầu.

Từ Phàm mỗi khi nhìn thấy cảnh này đều sẽ cảm thán một lúc.

Cái này đỉnh cao hơn nhiều so với mua sắm trên mạng, trực tiếp chuyển giao đến không gian, đáng tiếc là chỉ có thể dùng trong tông môn.

Lúc Từ Phàm thăng cấp đến quyền hạn cấp một được cho biết pháp kính này có công năng chuyển giao, Từ Phàm đã kinh ngạc rồi, phong cách của thế giới này càng ngày càng không đúng.

Sau này biết được đây là lợi dụng sức mạnh đại trận của tông môn mới hình thành nên một hệ thống chuyển giao bao phủ cả tông môn, ra khỏi Thiên Khuyết môn thì sẽ vô hiệu.

Sau khi giao dịch hoàn thành, Lý chủ quản không có ngắt cuộc trò chuyện.

“Đạo hữu, Lý mỗ có một chuyện nhờ vả.” Lý chủ quản nói chuyện trong pháp kính, còn hơi ái ngại.

“Nói.” Từ Phàm nói, tuy rằng hắn và Lý chủ quản chỉ có quan hệ giao dịch, nhưng hơn một năm trở lại đây, Lý chủ quản thỉnh thoảng vẫn có ưu đãi một chút gom thành số chẵn, hắn không ngại giúp một việc nhỏ.

“Ta có một người cháu trai của Luyện Khí kỳ muốn đi tới bí cảnh rèn luyện, hi vọng có thể mua được vài binh đan dược cao cấp của đạo hữu đây, mong đạo hữu thành toàn.” Lý chủ quản nói, xem xét linh đan được giao dịch của một năm nay, Từ Phàm sớm đã có năng lực luyện chế linh đan Luyện Khí kỳ chất lượng cao cấp.

“Linh đan chất lượng cao cấp ta có năm bình Tiểu Linh đan, Tiêu Độc đan có bốn bình, Đoán Thể đan có sáu bình, Tốc Linh đan có ba bình.”

“Dựa vào quan hệ này của chúng ta, ngươi xem mà ra giá đi.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, có thể luyện chế đan dược có chất lượng cao không phải là chuyện ghê gớm gì, những đan được cao cấp này ở trong tay của bản thân hắn cũng không có ý nghĩa.

“Tốc Linh đan, đạo hữu đúng thật là thâm tàng bất lộ.” Lý chủ quản kinh hỉ nói, một viên Tốc Linh đan phẩm chất cao có thể khôi phục lại một nửa linh lực Luyện Khí đỉnh phong trong chớp mắt, là lựa chọn hàng đầu cho Luyện Khí kỳ ra ngoài chiến đấu.

“20000 linh thạch, đạo hữu cảm thấy như thế nào?”

“Ngươi lỗ rồi, tốn một chút thời gian thì có thể thu được những đan được này rồi.” Từ Phàm thầm tính nhẩm một lượt nói.

“Không lỗ, chuyện xảy ra đột ngột, chính là cái giá này, cũng không thể để đạo hữu chịu lỗ được.”

“Vậy được, vậy giao dịch thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Được.”

Sức mạnh không gian lại xuất hiện.

Sau khi giao dịch hoàn thành, Từ Phàm nhìn thấy hai túi tinh thạch bên tay thì đã cười lên.

“Cuối cùng cũng không phải là trạch nam trong túi không có linh thạch như trước đây nữa rồi.”

Ngay lúc này, linh lực bên trong cơ thể của Từ Phàm tuôn ra từng cơn, đây là biểu hiện muốn đột phá cảnh giới trước mặt.

Từ Phàm nhanh chóng quay về phòng áp chế xuống.

Một canh giờ sau, Từ Phàm chầm chậm mở mắt ra.

“Cảnh giới Luyện Khí tầng bốn vẫn còn chưa toàn vẹn, làm sao có thể dễ dàng đột phá rồi.”

“Lại nói nghiên cứu Ngũ Hành quyết của ta sắp thành công rồi, đến lúc đó chuyển sang tu luyện Ngũ Hành quyết mới, há chẳng phải làm một được hai sao.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm nói rồi lại bắt đầu lĩnh hội Ngũ Hành quyết.

Cùng lúc này, ở một thánh địa xa xôi nào đó, Trương Vi Vân vừa tu hành xong, ngay lúc muốn cưỡi Huyền Thanh Thần Điểu ra ngoài dạo chơi thị bị Huyền Thanh tôn giả ngăn lại.

“Mới bế quan được ba tháng thì đã không chịu được sự cô quạnh rồi sao?”

“Một chút Phúc Linh Thiên Mệnh quyết còn chưa hiểu được thấu đáo, chiến lực ở tầng này cũng không phải là cao nhất, ta không có cách nào mang ngươi ra ngoài lộ diện.” Huyền Thanh tôn giả ôn hòa nói, đối với đồ đệ này, mong đợi của nàng vẫn là rất cao.

Nàng cũng có Thiên Phúc linh thể, ban đầu dựa vào vài lần kì ngộ mới dần dần quật khởi, vốn dĩ nàng trở thành đại lão của Phi Vũ giới đều không nhờ dựa vào ai.

Nhưng mà trong một lần nghỉ ngơi, nàng thế mà đã ngủ quên, đồng thời còn gặp một cơn ác mộng, trong mơ nàng bị một đám người Ma tộc truy sát trong thế giới Đại Thiên, hơn nữa cuối cùng chết thảm trong sự hành hạ của Ma tộc.

Sau khi giật mình tỉnh dậy, Huyền Thanh tôn giả liền biết đây là Thiên Phúc linh thể của nàng đang nhắn nhở nàng, sau đó bắt đầu điên cuồng tìm kiếm cách thức giải trừ kiếp nạn, cảnh tượng trong mơ đó thực sự là quá đáng sợ.

Đây cũng là nguyên nhân nàng thu nhận Trương Vi Vân.

“Cái đó quá khó để học, ta ra ngoài dạo một vòng, nói không chừng ta sẽ có cảm ngộ mới.”

“Nếu như có thể để ta gặp mặt phu quân của ta một cái, vậy thì càng tốt hơn.” Trương Vi Vân ôm lấy cánh tau của Huyền Thanh tôn giả làm nũng nói.

Nghe thấy đồ đệ của mình nói đến phu quân của mình, trong mắt Huyền Thanh tôn giả loé lên một nét kì dị, có thể trở thành đạo lữ với Thiên Phúc linh thể đều không phải là nhân vật đơn giản, không biết phu quân tương lai của đồ đệ của mình có thể toả sáng như thế nào ở thế giới này.

“Có thể ra ngoài dạo một vòng, nhưng mà ngươi muốn gặp phu quân của ngươi, cảm ngộ rõ Nhập Môn thiên của Phúc Linh Thiên Mệnh quyết rồi nói sau.”

“Được thôi, ta nhất định sẽ cố gắng.”

Nói xong Trương Vân Vi càng vui vẻ cưỡi lên Huyền Thanh Thần Điểu bay ra ngoài.

Thiên Khuyết môn, dãy núi ngoại môn, Trúc Khí phong.

Từ Phàm đau lòng đã tốn hết mười ngàn linh thạch để mua một bộ tài liệu Luyện Khí sư sơ cấp và tài liệu linh khoáng sơ cấp cần dùng đến, tài liệu là phiên bản quang ảnh.

“Ngạch cửa luyện khí cao hơn nhiều so với luyện đan, ngay cả một tu sĩ dạy học cũng không có sắp xếp.” Từ Phàm buồn bực nói, hiện tại chương trình học luyện đan của hắn có thể nói là đã xem như là tốt nghiệp rồi, vốn cho rằng học luyện khí cũng theo loại khuôn mẫu này, có một chút ngoài dự liệu.

Lúc trở về đỉnh núi nhỏ của mình, Từ Phàm nhìn thấy một đệ tử bình thường không thân xuất hiện ở bên ngoài cấm chế.

“Đây không phải là Bàng Phúc sư huynh sao? Không biết đến nơi sơ sài này là có việc gì?” Từ Phàm nhìn vị sư huynh mập mạp này hỏi.

Ngày trước lúc cùng học luyện khí, không có bao nhiêu người có thể khiến cho Từ Phàm ghi nhớ được, vị trước mặt này đây chính là một trong số đó.

“Đây không phải là nghe nói Từ sư huynh luyện đan có thành quả sao, đặc biệt qua đây để chúc mừng.” Bàng Phúc chồng hai cái cằm lên thân thiết nói, còn lấy năm mươi linh thạch ở trong túi đựng vật phẩm ra làm quà.

“Ồ, vậy thật cảm ơn Bàng Phúc sư huynh rồi, tâm ý ta đã nhận được rồi, linh thạch ngươi lấy về đi.”

“Ở ngoài tông môn chúng ta đều là người tu luyện không có chỗ dựa, mỗi một viên linh thạch đều được dùng ở nơi quan trọng nhất.

Trong mắt Từ Phàm loé lên một nét dị thường, tên mập này cũng rất hào phóng.

Chương 17: Liên minh

Cuối cùng Từ Phàm cũng không có nhận năm mươi viên linh thạch đó, chỉ là đón tiếp Bàng Phúc vào trong phòng khách của mình.

“Bàng Phúc sư huynh có chuyện gì cứ nói thẳng.” Từ Phàm vừa pha trà vừa nói.

“Từ sư huynh, những đệ tử ngoại môn như chúng ta không hề có chỗ dựa ở Thiên Khuyết môn, mỗi năm đều chỉ nhận được một chút tài nguyên làm nhiệm vụ ít ỏi.”

“Muốn có thành tựu trên con đường tu tiên còn không biết phải đến khi nào, vì vậy ta muốn liên hợp những đệ tử ngoại môn không có chỗ dựa như chúng ta lại.”

“Trao đổi một ít tài nguyên không cần ở trong tay, cùng chia sẻ tin tức, hoặc là tuyên bố một số nhiệm vụ nhỏ gì đó.”

“Như thế ít nhất không phải cho những đệ tử ngoại môn chúng ta thêm một con đường sao?”

Bàng Phúc nhận lấy trà Từ Phàm đưa qua, một hơi uống cạn, trong mắt loé lên một tia kinh ngạc, đây thế mà lại là linh trà.

Nhìn Bàng Phúc muốn đứng ra dẫn đầu, Từ Phàm nghĩ đến xuất thân của vị sư huynh này, Bàng Phúc vốn là một đệ tử đích truyền của một gia đình phú thương ở một nước lớn của thế tộc, dùng gia tài bạc vạn, phú khả địch quốc để miêu tả không hề quá đáng chút nào.

Trước kia lúc Từ Phàm từng hành khất đã từng nhận ân đức của gia tộc này, vì vậy hắn quan tam tới Bàng Phúc nhiều hơn một chút.

“Bàng Phúc sư huynh nào có phải là không có chỗ dựa, đệ nhất phú thương của Khúc Dương quốc, điều này thực sự là lợi hại hơn nhưng người tu chân khác.” Từ Phàm đua nói, không giống với những phú thương vì giàu có mà bất nhân đó, Bàng gia chính là kiểu lấy nhân nghĩa để làm ăn khắp thiên hạ.

“Từ sư huynh làm sao biết được thân phận của ta?” Trong mắt Bàng Phúc loé lên nét kinh ngạc dị thường, thân phận của bản thân cũng không có bao nhiều người ở ngoại môn biết được.

“Lúc nhập môn, may mắn thấy được sự phô trương của Bàng công tử.” Từ Phàm nói đùa.

“Được rồi, chúng ta nói chuyện chính trước đi, Bàng Phúc sư huynh muốn liên minh.”

Thiên Khuyết môn có hơn hai trăm ngàn người ngoại môn, giống như là một kiểu xã hội hội vậy, dưới điều kiện như thế này, bởi vì lợi ích sẽ không khó nảy sinh ra các loại Liên minh.

Những Liên minh này có cái là bởi vì cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ, có cái là để chia sẻ tin tức, những phần nhiều đều là để trao đổi lẫn nhau.

“Liên minh không dám nói, chính là muốn tụ hợp hơn một ngàn huynh đệ giống với giống ta lại, vẫn luôn mạnh hơn là một người lặng lẽ.” Bàng Phúc kiên nhẫn nói, nếu như Từ Phàm chủ là một đệ tử thông thường hắn sẽ phủi mông đi thẳng.

Nhưng Từ Phàm đã đến được tiêu chuẩn tiến vào linh đan Phong, hắn không thể không đích thân chạy đến đây một chuyến, Luyện Đan sư trong tương lai, bắt buộc phải bắt lấy.

Tu Chân giới có một câu nói xưa, sau lưng mỗi một đại năng đều có một huynh đệ Luyện Đan đại sư thân thiết.

“Thú vị, Liên minh này có thể đem đến cho ta cái gì, ta phải bỏ ra cái gì?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói, tuy rằng điệu thấp, nhưng thỉnh thoảng thể hiện một tí trước mặt người khác cũng không phải không thể.

“Cái ngươi có thể nhận được chính là ngươi lúc nào cũng có thể có được tin tức mới nhất trong tông môn, nhân mạch, còn có vô số sư đệ trong Liên minh nguyện ý làm chân chặt vặt cho Luyện Đan đại sư tương lai.”

“Cái ngươi phải bỏ ra chính là phải cung cấp cho sư huynh đệ trong Liên minh một ít tiện lợi cho việc luyện đan.”

“Trong tương lai sau khi sư đệ trở thành Luyện Đan đại sư, tất cả các sư huynh đệ trong Liên minh đều nguyện ý nghe lời của ngươi.”

“Hiện tại trong Liên minh có hơn bốn mươi sư huynh đệ Chiến đường dự bị, có hai người có triển vọng trở thành Luyện Đan sư cơ bản, một người đang học luyện khí.”

“Tin rằng có sự gia nhập của Luyện Đan sư như sư đệ đây, Liên minh này của chúng ta tương lai nhất định có thể ngày càng phát triển.”

Bàng Phúc dâng trào nhiệt tình nói, trong lòng lại đang nghĩ, nếu như không phải tự mình đi nghe ngóng một chút, đoán chừng cũng không biết rằng người cùng khoá với hắn thế mà lại tiến vào trong Linh Đan đường.

Từ Phàm bắt đầu trầm tư suy nghĩ, bắt đầu suy xét về lợi hại trong đó.

Bàng Phúc cũng không có nói chuyện, yên lặng chờ đợi câu trả lời của Từ Phàm, hắn có tự tin vị thiên tài đan dược này sẽ đồng ý với hắn.

“Ta gia nhập.” Từ Phàm mở lời, hắn đã suy nghĩ rõ rồi, tầm thường quá sẽ hơi áp chế bản tính của bản thân, ai cũng không phải là người thường.

“Được, ta biết ngay mà.” Bàng Phúc vui vẻ nói, sau đó lấy một Pháp khí hình tròn đơn giản ra đưa cho Từ Phàm.

“Đây là Pháp khí liên lạc?” Từ Phàm hơi kinh ngạc nói.

“Liên minh vẫn nên có dáng vẻ của Liên minh, đây là tác phẩm của học đồ luyện khí đó.” Bàng Phúc cười nói, trong Liên minh mà hắn thành lập nên cuối cùng cũng có thêm chuẩn Luyện Đan sư, qua mấy năm nữa chính là Luyện Đan sư bậc một.

“Lợi hại.” từ Phàm cảm thán nói.

“Món Pháp khí này ngày mai sẽ nhận được tin tức mới nhất và thông tin trao đổi trong Liên minh, thỉnh thoảng cũng có người phát nhiệm vụ.

Bàng Trác lại lấy một quyển sách ngọc và một tấm lệnh bài ra đưa cho Từ Phàm, sau đó nói cáo từ với Từ Phàm.

Từ Phàm vừa mới tiễn Bàng Phúc ra ngoài, hắn lại gặp được một người mà gần đây hơi không muốn gặp.

“Từ sư đệ, vừa mới tiếp khách xong sao?” Sa Yến nheo mắt hỏi.

Từ Phàm nhìn đôi mắt như trăng khuyết của Sa Yến, trong chớp mắt liền thất thủ.

“Ừm ừm, một sư huynh tới thăm.”

Từ Phàm không có ý định tiếp khách.

“Sư đệ, không mời ta vào trong ngồi một lát sao?” Sa Yến cười nói.

Trong đình nghỉ mát, hai người ngồi đối diện, Từ Phàm pha trà xong đưa qua cho Sa Yến.

“Sư đệ, tại sao ngươi không đồng ý gia nhập Linh Dược đường?”

“Ta đổi một cách nói khác, tại sao ngươi không đồng ý bái phụ thân của ta làm sư phụ.”

Sa Yến nhìn chằm chằm vào Từ Phàm, nàng đã xác định Từ Phàm có thiên phú luyện đan, phụ thân của nàng cũng muốn thu nhận hắn làm đồ đệ nên mới bảo nàng đi hỏi ý của Từ Phàm, kết quả thế mà hắn lại từ chối.

Từ Phàm nhìn người sư tỷ xinh đẹp này, trong lòng muốn nói, ta có thể nói với ngươi là ta không có hứng thú lắm với luyện đan, luyện khí mới là sở thích ta yêu thích nhất.

“Sư tỷ, một mình ta tự do tự tại đã quen rồi, không muốn bị trói buộc, luyện đan chỉ là nghề phụ của ta.” Từ Phàm bất lực nói, trực tiếp tìm một lí do để thoái thác.

Lúc này Sa Yến nhìn Từ Phàm một cách kì quái, nàng không hiểu tại sao cơ hội mà người khác nằm mơ để cầu đã đưa đến trước mắt mà người sư đệ này thế mà lại không quý trọng.

“Nhưng mà tiểu sư đệ, thiên phú luyện đan của ngươi xuất sắc như thế, nếu như không có một sự chỉ dẫn tốt, thiên phú của ngươi chẳng bao lâu nữa cũng hoàn toàn lãng phí.”

“Con đường luyện đan rộng lớn như biển, đây cũng là một loại phương pháp thăng tiên, chỉ cần trở thành Luyện Đan đại sư cấp cao nhất, được dẫn độ đến Tiên giới cũng không phải là vấn đề.” Sa Yến khuyên nhủ, Đan đạo tập đại thành giả, tỉ lệ phi thăng nhanh hơn những cách tu tiên bình thường nhiều.

Từ Phàm hơi đau đầu nhìn vị sư tỷ xinh đẹp nảy, nếu như mình làm đồ đệ của Luyện Đan đại sư, vậy thì kế hoạch luyện khí lúc trước phải ngâm nước rồi.

Xem ra bắt buộc phải nói ra một ít sự thật rồi.

“Sư tỷ, Phù Thiên chu của tông môn chúng ta ngươi đã lên chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Lên rồi, ta và Phù Thiên chu đã từng đi ra ngoài một chuyến, sao thế?” Sa Yến nghi ngờ hỏi.

“Sư tỷ, từ khi ta nhìn thấy Phù Thiên chu lần đầu tiên, ta đã thề rằng đời này nhất định phải luyện chế ra loại Phù Thiên cự chu đó.”

“Luyện đan chỉ là một phương thức để ta thu gom linh thạch trước đây, sở dĩ ta không đồng ý bái Cảnh Thiên lão sư làm sư phụ chính là sợ sau này sẽ có lỗi với Cảnh Thiên lão sư.” Từ Phàm nửa thật nửa giả nói.

Lúc này Sa Yến sững sờ nhìn Từ Phàm, điều này khiến cho nàng nghĩ tới người ca ca đoạn tuyệt với phụ thân ở Luyện Khí phong.

Câu nói trước khi chia xa của đại ca đến bây giờ nàng vẫn còn nhớ.

“Sa Điêu ta nhất định phải trở thành Luyện Khí đại sư đệ nhất Thiên Khuyết môn!”

Chương 18: Tin tức

Sa Yến thở ra một hơi, luyện đan không tốt sao, tại sao cứ muốn đi làm một thợ rèn khí chứ.

Ở Tu Chân giới, Luyện Đan sư và Luyện Khí sư đều khinh thường lẫn nhau.

Sau khi uống trà xong, Từ Phàm vẫy tay tạm biệt sư tỷ xinh đẹp của mình.

“Tự do là vô giá.”

Từ Phàm nhìn người sư tỷ xinh đẹp nói: “Luyện Khí kỳ một trăm năm mươi năm, ai cũng không địch nổi.”

Trong phòng, Từ Phàm lấy tư liệu luyện khí đã mua ra, chính là ngọc giản bao gồm hơn một trăm Quang Ảnh thuật.

Từ Phàm cầm ngọc giản được đánh số một lên, để gần lông mày của mình, dùng tinh thần lực để tìm hiểu.

Trong chớp mắt, Từ Phàm xuất hiện bên trong một nơi luyện khí rộng lớn, bên cạnh chính là miệng núi lửa.

“Luyện khí, lấy tinh hoa của vạn vật, tạo nên pháp bảo của trời đất.” Một nam tử trung niên đứng bên cạnh miệng núi lửa nói.

“Một Pháp khí đạt tiêu chuẩn, một là nguyên liệu, hai là phù văn, ba là trận pháp.”

Người đàn ông trung niên cao lớn nói rồi lại lấy một khối quặng sắt màu đen ra điều khiển nó trôi nổi trên không trung.

“Linh hoả được Luyện Khí kỳ ngưng kết ra trước mắt vẫn còn không đủ để làm vật liệu rèn luyện, vì vậy cần phải ở nơi sức mạnh linh hoả dồi dào này, mượn sự thuận tiện của địa lợi để tôi luyện linh khoáng.”

Một linh hoả trực tiếp bị người đàn ông trung niên bắt lấy từ trong nham thạch núi lửa, bao bọc lấy khối quặng sắt màu đen đó.

Theo sự thiêu đốt của linh hoả, quặng sắt đen bắt đầu chầm chậm chảy ra, lúc này một cái chuỳ lớn do linh lực tạo thành bắt đầu rèn giũa khối quặng sắt đen, giống như là đang làm nghề nguội vậy.

“Đây chính là nguyên liệu rèn luyện cơ bản nhất của luyện khí, linh khoáng nguyên thuỷ cho dù đã qua gia công sơ cấp, vào trong tay của Luyện Khí sư chúng ta cũng cần phải rèn luyện lại từ đầu.”

Quặng sắt màu đen đó bị rèn giũa, những tạp chất ở bên trong quặng dần dần bị loại bỏ, chẳng bao lâu quặng sắt màu đen đã biến thành một cụm nước thép đen nhánh, giống như là một cụm chất lỏng đang lơ lửng trên không trung.

“Rèn luyện hoàn tất, thứ còn lại chính là tạo hình, thuật pháp liên quan đến tạo hình luyện khí ở sau cùng của ngọc giản.”

Đang nói thì nước thép ở giữa không trung dưới sự khống chế của nam tử trung niên dần dần biến thành một trường kiếm bình thường nhất.

“Bước tiếp theo chính là nhân lúc trước khi Pháp khí vẫn còn chưa định hình hoàn toàn, dung hợp phù văn vào bên trong Pháp khí.”

“Đây cũng là một bước quan trọng trọng nhất.”

Nam tử trung niên nói rồi lấy ngón tay làm bút, vẽ nên ba loại phù văn trong không trung rồi dung hợp nó vào bên trong thanh trường kiếm.

“Pháp khí cơ bản nhất, ít nhất phải dung hợp ba phù văn vào.”

“Ba loại phù văn mà ta vừa mới dung hợp vào lần lượt là: bền vững, phá giáp, khống linh, còn về pháp trận, cái đó sau này ngươi sẽ học.”

“Truyền thụ phù văn cơ bản, ở trong ngọc giản số mười một phía sau.”

Sau khi thanh trường kiếm được dung hợp ba loại phù văn vào, trên mặt bắt đầu có linh quang xoay chuyển, lưỡi kiếm và đầu kiếm càng phát ra nhiều khí kim nhuệ hơn.

“Sau cùng chính là trang trí.”

Nam tử trung niên nói rồi rắc một lớp bột màu bạc che phủ lấy cả thanh kiếm, một lúc sau một thanh Pháp khí trường kiếm vô cùng thanh tú xuất hiện.

“Đây chính là quá trình luyện chế Pháp khí của Luyện Khí kỳ.”

Sau khi nói xong, cảnh Từ Phàm đang ở trong lại biến đổi lần nữa, xuất hiện ở trong một phòng học.

Lại là nam tử trung niên đó, trong tay cầm một khối sắt nguyên thạch màu đen, bắt đầu nói: “Bên dưới chính là lời giới thiệu của hơn một ngàn loại linh khoáng thường gặp ở Tu Chân giới.”

“Còn có đặc trưng của mỗi loại linh khoáng.”

Từ Phàm tựa như quay trở về lúc còn đi học.

“Đây càng sống càng phải qua.” Từ Phàm nói.

Theo Từ Phàm càng học tập, sự hứng thú trên mặt hắn càng ngày càng đậm.

Từ Phàm quyết định phải nhanh chóng học xong luyện khí, phía sau còn có một đống kế hoạch phải làm.

Ba tháng sau, Từ Phàm giống như nghiện tiểu thuyết vậy, không ăn không ngủ xử hết những ngọc giản tài liệu luyện khí.

Từ Phàm đứng dậy vươn vai một cái, cuộc sống dốc hết sức lực trong ba tháng này, một Luyện Khí kỳ tầng bốn như hắn thế mà hơi chịu không nổi.

Đi ra khỏi phòng nhìn một cái, mặt trời đã lên cao, đang là buổi trưa.

“Nghỉ ngơi thật tốt một lát, chút nữa đi đến Luyện Khí phong xem thử.”

Ngay lúc này, Pháp khí truyền tin trong tay Từ Phàm rung lên một cái, vừa mở ra xem, bên trên chính là tin tức xảy ra mới nhất của Thiên Khuyết môn.

“Một, Thiên Khuyết môn sắp mở một bí cảnh Luyện Khí kỳ, hi vọng các huynh đệ Liên minh có thể nắm lấy cơ hội (bí cảnh thông thường đều là năm mươi năm mới mở một lần).”

“Hai, đệ nhất mỹ nữ Mộ Dung Thiến Nhi ngoại môn của chúng ta một thời gian trước đã kết thành đạo lữ với một đệ tử của Giáp Tự đường.”

“Ba, một vị trưởng lão Hợp Thể Huyễn Linh tông dẫn theo những đệ tử trong môn đến bái sơn, Liên minh suy đoán có thể là muốn đến mượn Phù Thiên chu trong số chiến hạm của tông môn chúng ta.”

“Bốn, năm nay Linh Đan đường thu nhận đệ tử nhiều hơn năm trước rất nhiều, nhưng trái lại, đệ tử Luyện Khí phong thu nhận năm nay lác đác không nhiều, nhìn ra những Pháp khí cơ bản nhất của Luyện Khí kỳ chắc sẽ tăng giá, hi vọng các huynh đệ trong Liên minh sớm có chuẩn bị.”

“Năm, ba ngày sau, Vân Thượng phong có chiến lực mạnh nhất ở Luyện Khí kỳ bản môn sẽ tiếp nhận khiêu chiến của Huyễn Linh tông, khi diễn ra có người làm chứng, xin đừng bỏ qua.”

“Sáu, nhân sĩ trong nội bộ truyền đến tin tức, hôm trước Phù Thiên chu của chúng ta đã quay trở về trước hạn, chắc là có thu hoạch lớn.”

“Khu trao đổi: Cầu mua một bình Tốc Linh đan trung phẩm 1500 linh thạch, hi vọng các huynh đệ trong Liên minh có thể bán.”

“Hai trăm linh thạch nhờ huynh đệ tới dạy để luyện đến Linh Vũ thuật cao cấp.”

“Cầu mua Nguyên Xà Thảo, một ngàn linh thạch.”

“Cầu mua Trúc Cơ đan không dùng, giá cả lương lượng.”

“Khu phát tin tức cá nhân: Triệu Thời Viễn: sư huynh luyện đan trong Liên minh, ở chỗ ta có hai mươi bộ linh dược Tốc Linh đan, chỉ cầu một bình Tốc Linh đan trung phẩm hoặc là một viên Tốc Linh đan cao phẩm.”

“Lý Thạch Hổ: Cầu mua Đoán Thể đan cao phẩm.”

Từ Phàm nhìn những tin tức trong Pháp khí truyền tin, dần dần cười lên, đây là một trong những thú vui lớn sau khi hắn gia nhập vào trong Liên minh Pháp khí mà Bàng Phúc thành lập, giống như ở kiếp trước mỗi ngày đều xem tin tức nổi bật vậy.

“Thú vị, đạo lữ của Mộ Dung Thiến Nhi không lẽ là tên tiểu tử Vũ Luân này chứ?”

Từ Phàm vừa nói đến Vương Vũ Luân, tiếng chuông của cấm chế vang lên.

Mở cấm chế ra, Vương Vũ Luân dẫn theo một thiếu nữ có khuôn mặt thanh tú bước vào.

Thiếu nữ mặc một chiếc váy dài màu xanh, tóc dài đến eo, thể hiện rõ nét quyến rũ thanh xuân của thiếu nữ, nàng khoác lấy cánh tay của Vương Vũ Luân, trên mặt lộ ra biểu cảm hạnh phúc.

“Vũ Luân, vị Từ sư huynh này có thật sự lợi hại nhưu ngươi nói không?” Thiếu nữ tò mò hỏi, trong cùng một giai đoạn, quả thực nàng không nghĩ ra ở còn có tu sĩ ngoài tông môn còn lợi hại hơn tình lang của mình.

“Đương nhiên, ta có thể có được thành tựu như hôm nay, hoàn toàn là nhờ vào Từ đại ca của ta.” Vương Vũ Luân sùng bái nói, cho dù bây giờ hắn vào Giáp Tự đường, đoán chừng nếu thực sự phải chiến đấu, cũng không chống đỡ nổi Từ Phàm trong một khắc.

“Thiến Thiến, một lát nữa gặp Từ đại ca, nói nhiều lời tốt đẹp một chút, chuyện của ngươi đoán chừng chính là chuyện mà Từ đại ca nhấc tay là làm được.” Vương Vũ Luân hơi nghiêm túc nói.

“Được.” Mộ Dung Thiến Nhi ngoan ngoãn nói.

“Ta vẫn là cảm thấy Sa Yến sư tỷ xinh đẹp, đệ tử ngoại môn vẫn là quá trẻ, không có cái đẹp trưởng thành.” Từ Phàm thu lại ánh mắt bên ngoài cửa sổ, đứng dậy đi ra khỏi phòng.

Có khách mới đến thăm, phải đích thân ra nghênh tiếp một chút.

“Từ đại ca, gần đây lĩnh hội Luyện Khí đại đạo như thế nào rồi?” Vương Vũ Luân cười nói.

“Chào Từ đại ca.” Mộ Dung Thiến Nhi chào hỏi, thể hiện vô cùng có giáo dưỡng.

“Chào, nếu như ta đoán không sai, ngươi chính là đệ nhất mỹ nữ ngoại môn Mộ Dung Thiến Nhi đúng chứ?” Từ Phàm thân thiết nói.

“Từ đại ca, ngươi đều đã biết rồi?” Vương Vũ Luân kinh ngạc nhìn

Từ Phàm.

Chương 19: bí cảnh

“Chuyện lớn như vậy, ai mà không biết.” Từ Phàm cười nói, sau đó dẫn hai người đi vào đình nghỉ mát tiếp khách.

Lúc này, Vương Vũ Luân lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một hộp thức ăn lớn, từ trong đó lấy ra bốn món nóng, bốn món lạnh, lại còn hai món canh, tổng cộng có mười món.

Mộ Dung Thiến Nhi lại lấy ra một vò linh tửu.

“Hương vị này, là món ăn do đầu bếp chính của Túy Tiên lâu làm đây mà, rượu là loại thượng hạng của tửu điếm họ, Vân Trung Túy.”

“Ta nói có đúng không.” Từ Phàm nhìn sang hai người cười và nói.

“So với trước kia đã tiến bộ rồi, trước kia dạy cho ngươi rất nhiều thứ, ngươi chỉ biết đem thịt yêu thú tới, lại còn bắt ta tự mình làm chứ.”

“Có bản lãnh rồi, ai dạy thế.” Từ Phàm nheo mắt nhìn Vương Vũ Luân nói, với bàn đồ ăn này, tuyệt đối không phải là chủ ý của hắn.

Vương Vũ Luân sờ sờ đầu cười hề hề, trước khi đến hắn ta rất muốn đem thịt yêu thú đến để Từ Phàm gia công, sau đó thì bị Mộ Dung Thiến Nhi ngăn lại.

Đặc biệt mua từ một tửu lâu ngon nhất ngoại môn một bàn thức ăn và linh tửu đến đây.

Từ Phàm gắp một miếng thịt tương bỏ vào miệng, bắt đầu nhâm nhi thưởng thức.

“Nói đi, có chuyện gì.”

Từ Phàm ta chưa ăn bữa trưa miễn phí bao giờ.

“Là như vậy, Từ đại ca.” Vương Vũ Luân hơi ngại ngùng.

“Khoảng thời gian trước khi ta với Thiến Nhi đi ra ngoài làm nhiệm vụ, gặp phải một con Phệ Hồn Thú Luyện Khí tầng chín.”

“Tuy ta với Thiến Nhi đã chạy rất nhanh, nhưng Thiến Nhi vẫn nhiễm phải hơi thở của con Phệ Hồn Thú, bây giờ Thiến Nhi đêm nào cũng ngủ không ngon.”

“Cứ có một cái quỷ mị gì đó khiến cho Thiến Nhi muốn đi tìm kiếm cái con Phệ Hồn Thú đó.”

“Cho nên lần này đến đây, muốn hỏi xem Từ đại ca có cách nào không.” Vương Vũ Luân lựa lời mà nói.

Từ Phàm trợn mắt với Vương Vũ Luân, một tay kết pháp ấn.

Sau khi trải qua một loạt các pháp ấn bí truyền phức tạp, trên đỉnh đầu Từ Phàm xuất hiện một vầng linh quang trắng toát, tỏa ra khí tức tinh lọc vạn vật, bay về hướng đỉnh đầu Mộ Dung Thiến Nhi hạ xuống.

‘Minh Quang Tịnh Hóa’

Mộ Dung Thiến Nhi chỉ cả thấy toàn thân thư thái, một luồng khí đen bay lên từ cơ thể nàng.

Từ Phàm tùy tay đánh ra một quả cầu lửa trực tiếp đánh tan luồng khí đen ấy.

“Mất mặt quá, một Luyện Khí tầng năm như ngươi lại bị một con Phệ Hồn Thú rượt chạy, cuối cùng còn khiến cho vợ mình bị thương nữa chứ.” Từ Phàm nói một cách ghét bỏ.

“Đó là Luyện Khí tầng chín đó.” Vương Vũ Luân lớn tiếng nói.

“Đấy cũng đáng chết.”

Ngay tại lúc này, Mộ Dung Thiến Nhi mới phục hồi lại từ trong sự khếp sợ.

“Từ đại ca, ngươi đã luyện Tịnh Hóa thuật đến cấp cao nhất rồi sao?”

Nàng biết rằng, chỉ có luyện Tịnh Hóa thuật đến cấp cao nhất mới có thể tinh lọc dị dạng của tầng lớp linh hồn.

“Ồ, luyện đại vậy thôi, không ngờ lại luyện đến cấp cao.” Từ Phàm thản nhiên nói, thường thì là một thuật pháp, hắn chỉ cần nửa tháng là có thể luyện đến trình độ cao nhất.

“Từ đại ca lợi hại thật.” Mộ Dung Thiến Nhi giờ mới tin lời tình lang của mình nói.

“Ăn nhanh đi, không thôi tí nữa đồ ăn nguội hết rồi.”

Sau khi cơm no rượu say, Mộ Dung Thiến Nhi thu dọn bát đĩa và đũa trên bàn vào trong hộp đá, bắt đầu cạnh bên trò chuyện với hai người họ, tỏ ra rất ngôn hạnh.

“Từ đại ca, lần này tông môn mở ra bí cảnh, ngươi có đi không.”

“Với sức mạnh của Từ đại ca, chắc chắn sẽ có thể thu hoạch được rất nhiều.” Vương Vũ Luân nói.

“Không đi đâu, nguy hiểm lắm, sống cho tốt không được sao?” Từ Phàm lắc đầu nói, bất cứ nơi nào xảy ra chiến đấu hắn cũng không muốn đi.

“Từ đại ca, ngươi không đi thật sao, nghe nói trong bí cảnh có truyền thừa của tu sĩ đại năng đó.”

“Ngày xưa cũng có người phát hiện một cuốn chép tay của Luyện Khí Tông sư trong bí cảnh, trong đó còn có ghi lại rất nhiều phù văn đã bị thất truyền.”

Nghe được tin tức này, Từ Phàm hơi hứng thú, bởi vì muốn trở thành một Luyện Khí đại sư ưu tú, chuẩn bị các dạng phù văn là điều không thể thiếu được.

Một Luyện Khí sư đúng tiêu chuẩn, chí ít trong tay nắm bắt hơn ngàn loại phù văn, nhưng mà hiện nay phù văn mà Từ Phàm nắm bắt được chỉ có hơn tám mươi loại.

“Từ đại ca, ta biết tính cách của ngươi, bí cảnh này bọn ta đã sớm chọn lọc qua rồi.”

“Trong bí cảnh chỉ có yêu thú cấp Luyện Khí, nhiều nhất thì cũng là yêu thú Luyện Khí cấp cao.”

“Chiếu theo thực lực của đại ca, an toàn là có thể bảo đảm chắc.” Vương Vũ Luân khuyên bảo nói, hắn biết là gần đây Từ Phàm mê mẩn cái vụ Luyện Khí.

“Đúng thế, trong đó có truyền thừa của Luyện Khí Tông sư, Từ đại ca chả lẽ không động lòng sao.” Mộ Dung Thiến Nhi bên cạnh cũng nói bồi thêm.

“Các ngươi người hát người phụ họa, có phải có ý đồ gì đây hả?” Từ Phàm đưa mắt nhìn vào cặp vợ chồng trước mặt hỏi.

“Hì hì, ta chỉ là muốn theo sau lưng Từ đại ca húp miếng canh thôi mà, gần đây hơi nghèo tí.”

Sau khi có thêm đạo lữ, Vương Vũ Luân mới phát hiện linh thạch luôn không đủ dùng, tuy Thiến Nhi có linh thạch, nhưng là đại nam nhân sao có thể để cho nữ nhân tiêu linh thạch được.

Từ Phàm không để dấu vết nhìn Mộ Dung Thiến Nhi một phen, bày tỏ hiểu rõ.

“Ngươi khẳng định rằng, trong đó chỉ có yêu thú Luyện Khí kỳ phải không.” Từ Phàm trầm tư một lúc rồi hỏi.

“Đúng, chỉ có yêu thú Luyện Khí kỳ.” Vương Vũ Luân khẳng định.

“Vậy khi nào thì đi đây.”

“Mười ngày sau, tập hợp ở Thiên Mật phong, phí vào bí cảnh của mỗi một người là một ngàn linh thạch.” Vương Vũ Luân nói.

“Được.”

Sau khi tiễn hai người về, Từ Phàm bắt đầu chỉnh đốn lại các thuật pháp mà hắn đã học được, đối với việc sắp phải đi đến những nơi có thể sắp xảy ra trận chiến, hắn đặc biệt chú trọng.

Từ Phàm vẫy tay, trên không trung xuất hiện một trăm viên bi sắt lớn nhỏ cỡ quả bóng bi-a, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện tia chớp, bắt đầu kiểm tra từng viên một, đồng thời khắc lên trên đó những chữ phù văn bí ẩn.

“Không biết là có hữu dụng hay không, loại thuật pháp này vẫn chưa được thử nghiệm, không biết sức mạnh có lớn như tưởng tượng hay không.” Từ Phàm nói khi sờ vào quả cầu sắt trên tay.

“Không được, một trăm quả hơi không an toàn, ta phải luyện chế thêm một ít.”

Từ Phàm nói xong đã đến phòng luyện khí do bản thân xây dựng, dùng linh thạch bày ra Linh Hỏa trận, lấy ra một đống quặng thô tinh thiết bắt đầu cô động mấy viên cầu sắt.

Ngày hôm sau, Từ Phàm đi đến nơi tụ tập của Liên minh, ở một nơi trên tầng ba của tòa nhà trên Thương Linh phong….

Từ Phàm vừa đến đã nhận được sự hoan nghênh của toàn bộ đệ tử trong Liên minh.

“Xin chào Từ sư huynh.”

“Từ sư huynh xin mời dùng trà.”

“Từ sư huynh ăn sáng chưa, để ta đi đến Tiên Linh lâu mua một phần nhé.”

Lúc này, Bàng Phúc bước ra.

“Từ sư đệ hôm nay lại có nhã hứng đến tổng bộ của Liên minh thế?” Bàng Phúc cười và nói, kể từ khi Từ Phàm tài trợ cho Liên minh vài đợt linh đan hấp dẫn, Từ Phàm đã lọt vào danh sách cốt lõi của hắn, cho nên tất cả đều cần phải được chăm sóc kỹ càng.

“Qua đây xem nào, mấy cái nhiệm vụ mua linh đan ngày hôm qua vẫn còn chứ.” Từ Phàm cười nói, không ai đánh kẻ chạy lại, đối với Bàng Phúc hắn cũng hơi thiện cảm.

“Đây, đây, Từ sư đệ đang nói mấy cái nhiệm vụ kia à.”

“Vậy mấy cái nhiệm vụ cần mua Tốc Linh đan và Đoán Thể đan ấy.” Từ Phàm buột miệng nói.

“Từ sư đệ có thể luyện chế ra Đoán Thể đan cao phẩm rồi à.” Bàng Phúc kinh ngạc mừng rỡ nói, thường thì những Luyện Đan sư có thể luyện ra linh đan cao phẩm đều là nhân vật chạm tay có thể bỏng trong mắt tu sĩ khác.

Một viên linh đan trung phẩm, một Luyện Đan sư sau khi trải qua hàng trăm nghìn lần luyện chế là có thể thuần thục nắm bắt được, nhưng muốn luyện chế một viên cao phẩm thì cần phải có tài năng thiên phú.

“May mắn thay, đã làm được một vài chai.”

Nhìn thấy thái độ cung kính của Bàng Phúc, Từ Phàm cảm thấy âm thầm trong lòng hơi sung sướng, tuy rằng tính tình điệu thấp, nhưng thỉnh thoảng giả làm màu vẫn rất vui vẻ.

Chương 20: Luyện khí

“Hai bình Tốc Linh đan trung phẩm, một bình Đoán Thể đan cao phẩm.”

Từ Phàm đặt ba bình linh đan lên trên quầy giao dịch, trong việc thỉnh thoảng hoàn thành nhiệm vụ trong Liên minh, nhìn biểu hiện ghen tị của người khác đôi lúc cũng rất tuyệt.

Lúc này, tiểu nhị ở quầy giao dịch đã giao vật phẩm tương ứng cho Từ Phàm, tiểu nhị cũng không có kiểm tra linh đan, trong Liên minh này không có ai sẽ làm giao dịch giả cả.

Sau khi giao dịch hoàn tất, Từ Phàm quay sang nói với Bàng Phúc: “Sư huynh giúp ta công bố một nhiệm vụ, thu mua các loại tài liệu phù văn, phù văn thiên nhiên thần giáng càng tốt, giá cả sẽ ước định theo giá trị của phù văn.”

“Nhân tiện hãy ghi chú rằng, phù văn Luyện Khí phong hay truyền thụ thì không cần tiến hành giao dịch.” Từ Phàm nói.

“Được được, đi thôi, mời Từ sư đệ lên lầu uống trà nói chuyện.” Bàng Phúc cười nói, trong mắt hiện lên một tia nghi vấn, thu mua phù văn, chẳng lẽ vị sư đệ này bây giờ đang học luyện khí.

Trong phòng tiếp đón khách, Từ Phàm nhìn cảnh người ra kẻ vào, không khỏi khen ngợi: “Bàng sư huynh quả là không tệ, Liên minh chúng ta được có bao lâu đâu mà tổ chức bài bản như thế rồi.”

“Không phải là có nhân tài như Từ sư đệ đây trấn giữ trong Liên minh, ta mới có thể nhanh chóng đưa các anh em của Liên minh chúng ta lại với nhau.”

Rõ là một người tu tiên, mà trên người toàn hơi của thương nhân.

“Bước tiếp theo Liên minh chúng ta nên làm gì đây? Ngươi biết đấy, môn phái của chúng ta đối mặt với chuyện này có phản cảm, tuy rằng không phản đối, nhưng cũng không phải chỉ ngồi nhìn chúng ta phát triển rộng lớn.” Từ Phàm nói, đồ với một ít thái độ trong tông phái hắn vẫn còn hơi hiểu biết.

Sau khi Từ Phàm gia nhập ngoại môn được khoảng thời gian thì hắn thán phục chế độ bồi dưỡng của môn phái không dứt.

Đệ tử ngoại môn được thu nhận, ngay cả thiên tài thì cũng phải ở ngoại môn suốt Luyện Khí kỳ, ngay cả những người đã được các tiền bối tông môn thu nhận làm đệ tử, cũng phải ở lại ngoại môn, sau đó căn cứ theo biểu hiện khi ở ngoại môn, mới quyết định cho vào nội môn hay không.

Trong Thiên Khuyết môn, đều rất chú trọng đến nhân cách và tính cách của đệ tử.

Từ Phàm có cảm giác, trên bầu trời của ngoại môn có một đôi mắt đặc biệt nhìn chằm chằm vào ngoại môn, thậm chí là theo dõi sát sao từng người đệ tử.

Bàng Phúc suy nghĩ một chút rồi nói: “Quy mô càng lớn hơn nữa, ta sẽ thành lập thương hội ở ngoại môn.”

“Thành lập Liên minh này vốn là một cách để ta tích lũy mạng lưới quan hệ, sau này Liên minh này cũng sẽ tồn tại dưới hình thức thương hội.”

Bàng Long nói một cách không kiêng kỵ, đều là người thông minh cả, che giấu nhiều quá thì lại tỏ ý xem thường người khác.

“Sau này ngươi chắc chắn sẽ là tu sĩ tài minh thiên hạ.” Từ Phàm ca ngợi, có thể dễ dàng chơi với nền tảng này đều là những người có mưu mô và thủ đoạn.

Từ Phàm thấy loại người như vậy sẽ nổi tiếng trong Tu Chân giới chỉ là vấn đề thời gian.

“Ha ha ha, Từ sư đệ quá khen rồi.”

“Đúng rồi sư đệ, ngươi gần đây có phải đang luyện tập đạo Luyện Khí đúng không.” Bàng Phúc hỏi.

“Ừ, sao thế, không phải ngươi đang thuyết phục ta chủ tu đạo Luyện Đan đấy chứ.” Từ Phàm cười nói, lúc nói chuyện với Vương Vũ Luân hắn có khuyên qua.

“Từ sư đệ, ta không phải đang khuyên ngươi, ta nói trước cho ngươi biết một bí văn.”

“Ồ, bí văn gì thế.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

“Ta vô tình biết được một chuyện liên quan đến song tu đan khí.”

“Bất luận là luyện đan hay luyện khí, sau khi đạt đến cảnh giới đỉnh phong đều sẽ được giới hạ xuống ánh sáng tiếp dẫn, đón bọn họ tới Tiên giới.”

“Nhưng nếu song tu đan khí, thì có nghĩa là bỏ qua ánh sáng tiếp dẫn, chỉ có thể dựa vào tu vi phá giới.” Bàng Phúc nghiêm túc mà nói.

“Ha ha ha, Bàng sư huynh lo xa cho ta quá rồi.”

“Nhưng vẫn phải cảm ơn Bàng sư huynh nhé.”

Từ Phàm lấy ra một bình Tiểu Linh đan cao phẩm từ trong túi càn khôn.

“Không nghe không bí văn của Bàng sư huynh.”

“Bình Tiểu Linh đan cao phẩm đổi lấy tin tức của sư huynh.” Từ Phàm nói, đối với những người có tiềm năng trong tương lai, Từ Phàm không ngại kết giao nhiều hơn.

“Vậy thì đa tạ Từ sư đệ.”

Bàng Phúc không nói nhiều, trực tiếp nhận lấy bình Tiểu Linh đan, trong mắt Từ Phàm khẽ lóe lên ý khen ngợi.

Trong tiếng nói cáo biệt của Bàng Phúc, Từ Phàm bay về phía Luyện Khí phong, trước khi vào bí cảnh hắn phải luyện thêm vài món Pháp khí.

Luyện Khí phong là một nơi của mạch Luyện Khí trong Thiên Khuyết môn, đỉnh núi vốn là một ngọn núi lửa lớn, nghe nói ngàn năm trước, phong chủ Luyện Khí phong đã dẫn dòng nham thạch trong trung tâm lòng đất về, để cung cấp cho các tiểu bối luyện khí sơ kỳ sử dụng.

Sau khi Từ Phàm giao nộp một trăm linh thạch ở Luyện Khí phong, mới nhận được một lệnh bài dành cho một nơi phòng đơn bên trong lòng đất.

“Trời ạ, đã đào rỗng hết nguyên cái đỉnh núi rồi sao.”

“Còn có nhiều hỏa linh khí quá đi.”

Vừa bước vào Địa Tâm phường, Từ Phàm cũng đã nhìn thấy dung nham ở trung tâm đại sảnh, như thể bị một sức mạnh vô hình khống chế, như dòng nước chảy đến tất cả các phòng.

Từ Phàm đi theo thứ tự tìm đến căn phòng theo số trên lệnh bài, đặt lệnh bài lên vị trí của cơ quan, cánh cửa căn phòng mở ra.

Một căn phòng bốn mươi mét vuông, đây là căn phòng cấp bậc thấp nhất, vừa đủ cho việc luyện chế Pháp khí cơ bản.

Ở góc đối diện dưới bức tường của căn phòng có một rãnh nước từ bên ngoài chảy vào, bên trong chứa đầy dung nham địa tâm, còn có một bể dung nham nhỏ, trên tường có ba viên hỏa linh thạch, để đảm bảo rằng căn phòng có đầy đủ hỏa linh khí.

“Cũng có đến sáu mươi độ đấy, vừa thích hợp cho xông hơi.”

Từ Sở vừa nói vừa vẫy tay, trên người lộ ra một lớp chiến giáp băng sương mỏng, lập tức sảng khoái trở lại.

“Tinh khoáng hắc thiết, Thiên Vân Cương, tơ nhện Bách Hoa, Thiên Hỏa Đồng, sợi mây Viêm Mộc…” Từ Phàm bày ra tất cả những thứ mình cần.

“Luyện tập trước đã.” Từ Phàm nói và ném viên Tinh khoáng hắc thiết và Thiên Vân Cương vào trong bể dung nham, đợi chúng mềm ra.

Ngay lập tức triệu hồi linh hỏa luyện chế rất tốn linh lực.

Nửa giờ sau, Từ Phàm nhanh chóng lấy viên Tinh khoáng hắc thiết và Thiên Vân Cương đã được làm mềm ra, rồi dùng linh lực của hắn điều khiển nó bay lơ lửng trên bầu trời, rồi sau đó từ từ đáp xuống bàn tôi luyện đã được chuẩn bị sẵn trong phòng.

Từ Phàm làm phép bằng cả hai tay, nhất tâm nhị dụng, trên không xuất hiên hai chiếc búa cấu tạo từ sức mạnh của linh lực, bắt đầu đập vào hai miếng linh khoáng đã được đặt trên bàn tôi luyện.

“Cái này khác hoàn toàn với luyện khí mà ta tưởng tượng.”

Từ Phàm vừa nói vừa dùng linh lực điều khiển chiếc búa đập vào hai miếng linh khoáng, thỉnh thoảng lật qua lật lại miếng kim loại này.

Một tiếng đồng hồ sau, cuối cùng khi Tinh khoáng hắc thiết và Thiên Vân Cương bắt đầu ngưng tụ lại, tôi luyện đã đến mức mà Từ Phàm muốn.

“Hơi hao tổn linh lực, nếu như không phải có nền tảng của ta vững chắc, thường thì luyện khí đến tầng thứ tư đúng là hết kiên trì nổi.”

Từ Phàm lập tức điều khiển hai miếng kim loại lơ lửng giữa không trung, chỉ thấy hắn lấy ra một viên Tốc Linh đan cao phẩm nhét vào trong miệng, linh lực của hắn lập tức tràn đầy trở lại.

‘Tố Tính thuật’

Hai mảnh kim loại ở giữa không trung bắt đầu có sự biến hóa, Thiên Vân Cương biến thành một thanh trường kiếm bình thường, trong khi đó hắc thiết lại biến thành một lớp chất lỏng rồi từ từ phủ lên vào bề mặt của trường kiếm, một thanh trường kiếm màu đen tuyền xuất hiện.

Lúc này ánh mắt của Từ Phàm bắt đầu trở nên nghiêm túc hẳn, việc còn lại chính là dung nhập phù văn.

Từ Phàm lấy chỉ thế bút, đang khắc họa phù văn trên không để dung nhập vào Pháp khí.

‘Khống linh, phá giáp, kiên cố, khinh vũ, tiêu âm, phá linh.’

Ngay lúc Từ Phàm đang dung nhập cái phù văn thứ sáu.

‘Bâng!’

Vụ nổ linh lực đã trực tiếp phá hủy Pháp khí vừa mới thành hình.

‘Thổ Linh tráo’

‘Thủy Linh tráo’

Ngay lúc vụ nổ xảy ra, Từ Phàm đã hình hai tầng phòng vệ hộ tráo ngay trước bề mặt.

Từ Phàm nhìn vào dấu vết của hiện trường thất bại, hơi muốn khóc.

“Nguyên liệu hơn bốn trăm linh thạch vậy là tiêu tùng rồi?”

Chương 21: Sự kết hợp của phù văn

Từ Phàm chỉ thu dọn phòng sơ sơ một chút, bắt đầu đả tọa nghỉ ngơi, mặc dù linh lực có thể nhanh chóng phục hồi, nhưng khi luyện kim loại bằng búa linh lực bị tiêu hao rất nhiều tinh thần lực.

Ngay lúc này, có tiếng gõ cửa vang lên.

Từ Phàm vừa mở cửa, mới phát hiện là chủ quản của khu vực này, tu vị Trúc Cơ, vẻ mặt dày dặn.

“Tiểu tử lần đầu tiên luyện khí à.”

“Vâng, chủ quản có gì chỉ giáo sao?” Từ Phàm gật đầu nói, hắn đang suy nghĩ xem vì sao Pháp khí thành hình lại nổ tung.

“Không tồi, nghe âm thanh, lần đầu tiên luyện khí mà có thể đạt tới giai đoạn thành hình cuối cùng của luyện khí.”

“Không tồi, không tồi.”

Chủ quản bắt đầu dò xét Từ Phàm.

“Chủ quản có biết bước cuối cùng ta tại sao lại làm sai không?” Mắt Từ Phàm sáng lên, dáng vẻ chủ quản này hình như đang muốn chỉ điểm mình.

Lúc này chủ quản mới chìa tay ra, cười nói: “Bản thân ta là một Luyện Khí sư, một vấn đề chỉ điểm tin cậy mười linh thạch, một tiếng đồng hồ chỉ đạo một trăm linh thạch.”

“Tiền của ngươi sẽ không xài lãng phí đâu, đảm bảo đáng đồng tiền.” Chủ quản cười hì hì nói, hắn đều cso thể mua phòng ở Thiên Khuyết thành rồi.

Từ Phàm phút chốc cảm thấy chỉ số thông minh của mình bị sỉ nhục.

Sau khi đưa ra mười linh thạch, chủ quản lộ vẻ mặt rất vui vẻ.

Tiểu tử có tiền đồ đấy.

“Vừa nghe tiếng là ta biết ngay, lúc ngươi đang luyện khí, không có suy xét tới khả năng tương thích của phù văn, giữa phù văn với nhau đều có tính bài xích cũng như hấp dẫn nhau.”

“Lúc phù văn của ngươi có hiện tượng bài xích nhau, lại còn thêm trạng thái không ổn định của Pháp khí mới thành hình, thì sẽ xảy ra chuyện nổ tung.”

Lời của chủ quản nhất thời đã đánh thức Từ Phàm, phút chốc hơi càm giác thấu hiểu nội dung trong ngọc giản.

“Thật ra sai lầm loại này rất dễ giải quyết.” Ngay lúc Từ Phàm đang suy nghĩ xem có thể giải quyết như thế nào, chủ quản lại nói thêm một câu.

“Được rồi, ta biết giải quyết như thế nào rồi, cám ơn ý tốt của chủ quản.” Từ Phàm nói, còn muốn lợi dụng ta hả, không có cửa nhé.

“Xem ra vị tiểu huynh đệ này đã có cách nghĩ của bản thân, lúc có thêm vấn đề gì cứ tiếp tục tìm lão già này nhé, sẽ nói hết những gì ta biết.” Chủ quản nói với dáng vẻ hơi thất vọng, đã hoàn thành một mối làm ăn, không được, tí nữa sẽ dạo xung quanh thêm một vòng.

Sau khi chủ quản rời đi, tinh thần Từ Phàm hoàn hảo trở lại.

“Khống linh, phá giáp, kiên cố, khinh vũ, tiêu aam, phá linh, ấn tâm, lưu quang, hóa hình, súc linh, phụ hỏa.” Từ Phàm vừa nói vừa khắc họa trong hư không.

Vì không có vật chứa đựng, nên phù văn linh lực sau khi hình thành trên không thì hóa thành những chấm sáng li ti trên không.

“Giữa phù văn có lực bài xích nhau thật, thú vị lắm, thay đổi thứ tự một chút xem sao.”

Từ Phàm lại thay đổi theo thứ tự trên không tiếp tục khắc họa phù văn, cứ như vậy duy trì hơn năm tiếng đồng hồ.

“Cảm giác như là đạo Phù Văn này phức tạp hơn luyện đan nhiều.” Từ Phàm cau mày nói.

Lúc sắp xếp thứ tự phù văn, Từ Phàm tuy rằng đã tìm ra tổ hợp thứ tự không bị bài xích, nhưng vẫn có một cảm giác không thỏa mãn.

Từ Phàm quyết định trước khi chưa làm rõ thứ tự của phù văn thì sẽ khoan hãy luyện khí, để tránh tổn thất nhiều hơn nữa, đằng sau còn có vũ khí bí mật của hắn nữa.

Rời khỏi Địa Tâm phường, Từ Phàm than thở nói: “Một trăm linh thạch thế là tiêu tùng rồi.”

“Chả trách có người nói luyện khí còn hao phí hơn luyện đan nữa.”

Sau khi về đến đỉnh núi nhỏ của mình, Từ Phàm lại bắt đầu nghiên cứu về phù văn tiếp.

Ngày hôm sau, Từ Phàm trực tiếp đi đến Giải Hoặc điện của Luyện Khí phong, nơi đây tụ họp đông đảo nhiều người gặp phải vấn đề khi luyện khí.

Trong đại điện lại phân chia thành rất nhiều sảnh nhỏ như sảnh Phù văn, sảnh Khống hỏa, sảnh Linh khoáng, sảnh Dị tài, sảnh Pháp trận, sảnh Tôi luyện.

Từ Phàm biết, nơi đây mỗi một sảnh đều tương ứng với một vấn đề.

Đi tới sảnh Phù văn, sau khi giơ lệnh bài ra, Từ Phương bước vào trong sảnh Phù văn.

Nguyên cái sảnh Phù văn hơn một trăm chỗ ngồi không có chỗ nào trống, đều là những người đến để giải quyết những nghi hoặc của mình.

“Mỗi người một câu hỏi, thời gian nhiều nhất là một khắc.”

“Câu hỏi cứ xếp theo thứ tự chỗ ngồi.”

Lúc này một trưởng lão đang ngồi ở ngoại môn luyện khí nói.

Một tên tu sĩ Trúc Cơ kỳ ngồi ghế đầu hỏi: “Trưởng lão, phù văn bạo viêm có thật là không thể cùng phù văn cực băng cùng dung hòa vào trong một pháp bảo không.”

“Ngươi đã biết đáp án rồi còn đến hỏi ta à, chút tiểu tâm tư kia của ngươi ta còn không biết sao.” Trưởng lão ngồi trên ghế chính ngoại môn bình thản nói.

“Một là chất lượng pháp bảo chứa phù văn, hai là dùng phù văn lưu chuyển quá độ, hai thứ này đều phải trả giá rất lớn mới có thể làm được.”

“Được rồi, người kế tiếp.”

Dõi theo câu hỏi của tu sĩ ngồi vào ghế, Từ Phàm cũng có được phần nào đáp án mà mình cần, tăng thêm sự hiểu biết về phù văn.

Hai tiếng sau, cuối cùng cũng đã đến Từ Phàm.

“Trưởng lão, giữa thứ tự của phù văn, có trạng thái hoàn hảo nhất không?” Từ Phàm đề ra câu hỏi của mình.

Lúc này, trưởng lão ngoại môn nhìn chằm chằm vào Từ Phàm

“Tiểu bối, báo lên tên của ngươi xem.”

“Đệ tử luyện khí ngoại môn, Từ Phàm.” Từ Phàm nói, đây có nghĩa là hắn đơn thuần chì là một tên đệ tử ngoại môn, còn chưa phải là đệ tử dự bị của bất cứ phong hay đường nào cả.

“Có thể hỏi câu hỏi này, đây chứng tỏ là trên đạo Luyện Khí ngươi còn có thể vươn xa hơn nữa.” Trưởng lão ngoại môn vui mừng nói.

Trưởng lão ngoại môn nhìn vào tất cả các đệ tử có mặt tại đây và nói: “Các ngươi bây giờ mới bước vào đạo Luyện Khí, những ngày tháng sau này, sau khi các ngươi đã chìm đắm trong đạo Luyện Khí nhiều năm, ngươi cũng sẽ phát hiện có một loại hạn chế, hoặc có thể nói là một hạn chế của thiên đạo.”

“Pháp bảo một là chất lượng nguyên liệu, hai là phù văn, ba là trận pháp.”

“Sau khi ba thứ này dung hợp hoàn mỹ với nhau, pháp bảo của ngươi sẽ dẫn dụ lôi kiếp, cho dù là Pháp khí, Bảo khí hay là Đạo khí, đều sẽ dẫn dụ lôi kiếp.”

“Sau đó pháp bảo mà ngươi luyện chế chắc chắn sẽ bị thiên đạo phá hủy.”

“Nghe nói pháp bảo thành hình hoàn mỹ sẽ tự tiến hóa, thậm chí là có thể thành Tiên khí.”

Nhìn biểu hiện của đám người đang nhìn về hướng này, trưởng lão ngoại môn tiếp tục nói: “Được rồi, đó chỉ là truyền thuyết, bây giờ trở về vấn đề chính.”

“Giữa tổ hợp các phù văn với nhau là có một mức độ trùng khớp, khi các phù văn ngươi tổ hợp đạt đến trạng thái hoàn mỹ nhất, thì chúc mừng ngươi, pháp bào của ngươi đã đạt được cấp cao nhất trong các cấp với nhau.”

“Cho một ví dụ, một tu sĩ Luyện Khí kỳ đỉnh phong có một Pháp khí phi kiếm như vậy, thì hắn có thể chém một tu sĩ Trúc Cơ sơ kỳ.”

“Chiến đấu vượt cấp rất nhẹ nhàng, đương nhiên pháp bảo này rất khó luyện chế ra được. Luyện Khí sư cả một đời, có thể luyện ra một cái đã là may mắn to lớn.”

“Muốn vẽ ra phù văn như vậy, thiên thời địa lợi nhân hòa không thể thiếu một thứ nào.”

Sau khi Từ Phàm có được câu trả lời, bèn trực tiếp về nhà, bắt đầu luyện tập khắc họa phù văn.

Liên tiếp vẽ lên năm cái phù văn khống linh, Từ Phàm nhìn phù văn trên không bắt đầu ngẩn ngơ, tiếp sau đó lại khắc họa nhiều lần mười cái phù văn còn lại.

Trạng thái này duy trì được năm ngày, Từ Phàm mới từ trạng thái nghiên cứu trở về.

“Tri thức khiến cho ta vui vẻ.” Từ Phàm hưng phấn mà nói, trải qua năm ngày nghiên cứu thử nghiệm Từ Phàm cuối cùng cũng đã thử nghiệm ra tổ hợp phù văn tương đối hoàn mỹ.

Cái loại trạng thái hoàn mỹ mà trưởng lão ngoại môn nói, Từ Phàm vẫn chưa tìm ra.

Cách ngày vào bí cảnh còn bốn ngày.

Sau khi ngủ một giấc ngon lành, Từ Phàm đem theo nguyên liệu tràn đầy tự tin xông vào Địa Tâm phường.

Chương 22: Diệp Tiêu Dao

Trong Địa Tâm pPhường, Từ Phàm nhìn thanh phi kiếm đã được dung hợp hoàn toàn các phù văn, trong mắt lóe lên một tia kích động, đây đúng là Pháp khí lần đầu tiên bản thân đã luyện chế thành công.

Nhìn ngắm thanh phi kiếm màu đen sẫm này, Từ Phàm lại nghĩ đến ước mơ lúc nhỏ kiếp trước, lúc đó nếu như bản thân có một thanh kiếm dài như vậy, hắn dám nói trong vòng chu vi một ngàn mét không có một cây hoa cải nào còn nguyên vẹn.

“Nếu như ngươi đã đen như vậy, vậy thì gọi là Thông U đi.”

“Thông U phi kiếm, cái tên hay biết chừng nào.” Từ Phàm tự khen mình.

Ngay lúc này, luồng linh khí trong cơ thể Từ Phàm rung động lên, phút chốc đột phá Luyện Khí tầng năm.

Từ Phàm im lặng một lúc.

“Vậy là một lúc không để ý đã đột phá, cũng vừa đúng lúc có thể cưỡi Pháp khí.”

Sau khi đánh giá cao kiệt tác đầu tiên của mình, Từ Phàm bắt đầu chính thức luyện chế Pháp khí của mình.

Ba ngày sau, Từ Phàm nhìn vào ba Pháp khí trước mắt, đắc ý cười lên.

Cái thứ nhất là Thông U phi kiếm, là Pháp khí luyện chế thành công đầu tiên của Từ Phàm.

Cái thứ hai là một bộ Pháp khí hoàn chỉnh do ba mươi sáu cây kim thêu mỏng như sợi tóc tổ hợp thành, lúc ẩn lúc hiện, mỗi cây kim đều toát lên ánh sáng khiến cho người ta cảm thấy lạnh lẽo trong tim.

Cái thứ ba lại là một cái khiên lớn như mai rùa, đây là cái khiên lớn ba lớp được tổ hợp từ ba loại linh khoáng có độ cứng khác nhau, tên gọi là Cự Tượng.

Tiếng chuông cấm chế vang lên.

Vương Vũ Luân dắt theo Mộ Dung Thiến Nhi đi vào.

Từ Phàm vừa vẫy tay, ba cái Pháp khí biến thành kích thước nhỏ nhất giấu vào bên hông của Từ Phàm.

“Từ đại ca, chúng ta nên đi đến Thiên Mật phong thôi.” Vương Vũ Luân lớn tiếng kêu đến.

Mẹ kiếp nó lại đến quăng cơm chó, Từ Phàm trợn mắt.

“Ta đã chuẩn bị xong rồi, cùng xuất phát thôi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Tốt.”

Đợi đến khi bước ra cửa, Từ Phàm lại trợn mắt, mẹ cha nó hai người cưỡi cùng một con Tiên Hạc, không biết xấu hổ.

“Từ đại ca, chúng ta thi đấu nhé, xem ai đến Thiên Mật phong trước nào.” Vương Vũ Luân lớn tiếng hết lên.

Vương Vũ Luân vừa nói xong, đã nghe một tiếng ‘hừ’, chỉ thấy một bóng đen lượn qua, Từ Phàm đã ngự kiếm biến mất trong bầu trời.

Ngươi có thể thấy được luồng khí sau đuôi ta cho là ngươi thắng đó.

Từ Phàm cưỡi trên Thông U phi kiếm lượn lờ trong không trung, một luồng không khí bao trùm lấy.

Thấy được dòng khí lưu bị rẽ ra ở bên cạnh, Từ Phàm đột nhiên có một cảm giác hưng phấn.

Đây mới thật sự là ngước mặt bay lượn, đây mới là tốc độ thực sự.

Một tiếng đồng hồ sau, trước khi Từ Phàm dùng hết linh lực, đã đến Thiên Mật phong.

Lúc này Thiên Mật phong đã đứng đầy các tu sĩ Luyện Khí tham gia vào bí cảnh, Từ Phàm chỉ có thể tìm một vị trí cạnh bên mà đợi chờ.

Nửa khắc sau, Vương Vũ Lực mới cưỡi Phi Hạc đáp xuống, bắt đầu dắt theo Mộ Dung Thiến Nhi, hưng phấn mà bắt đầu tìm Từ Phàm.

Vương Vũ Luân quét qua một lượt đám người, bèn phát hiện Từ Phàm đứng ngay một bên kia.

“Từ đại ca, tốc độ lúc nãy của ngươi, sao mà có thể nhanh như thế được.”

“Lại còn cái thanh phi kiếm kia là Pháp khí ngươi luyện chế được à.”

Mộ Dung Thiến Nhi kinh ngạc đứng một bên nhìn Từ Phàm, tốc độ lúc nãy đã có thể so sánh với tu sĩ Trúc Cơ kỳ rồi.

“Sao ngươi nhiều câu hỏi thế, ngươi không biết bây giờ ta là đại sư Luyện Khí sao.” Từ Phàm tự lo bản thân mà nói, không có lý do đặc biệt gì mà lo đến Vương Vũ Lực ở phía sau.

Lúc này trên bầu trời xuất hiện thân hình một lão già tóc bạc mặt hồng hào, một luồng lực bí ẩn xuất hiện trên không trung, sau đó là một cánh cửa lớn giáng lâm xuống nửa không trung.

“Bí cảnh Luyện Khí kỳ, trong bí cảnh không được giết chóc lẫn nhau, sau thời gian một tháng tự động sẽ thoát ra.”

“Bây giờ toàn bộ đệ tử tham gia bí cảnh lấy ra một ngàn linh thạch, ta sẽ tự thu lấy.”

“Bây giờ bí cảnh bắt đầu.”

Giọng nói như thần tiên khiến tất cả các đệ tử có mặt đều rơi vào trạng thái kỳ diệu, như thể họ đang lắng nghe âm thanh của Đại Đạo.

Chỉ có Từ Phàm là lóe lên một tia kỳ lạ trong mắt, đây là thần thông của âm thanh sao, thật là thú vị.

Lấy ra một ngàn linh thạch đã chuẩn bị từ trước, quăng nhẹ nhàng lên trên không, cái túi linh thạch ấy đã từ từ bay về phía không trung.

Túi linh thạch như thế trên không trung có thể đếm được hàng trăm ngàn túi.

Sau khi thu nhận linh thạch xong, ảo ảnh trên không trung biến mất, đám đông bắt đầu bừng tỉnh lại, từng người từng người một cưỡi Pháp khí bay về cánh cửa lớn ở trên không trung.

“Từ đại ca, đi cùng bọn ta không.” Vương Vũ Luân quay sang nói với

Từ Phàm.

“Không cần đâu, nhưng có cái này cho ngươi, lúc có tình huống khẩn cấp hãy truyền linh lực vào đó.”

Từ Phàm vừa nói vừa đưa cho Vương Vũ Luân một linh thạch mà hắn đã cải tạo qua, chỉ cần truyền linh lực vào, nó sẽ phát ra một dao động cao tần.

“Cám ơn Từ đại ca.” Hai người cười nói, sau đó cưỡi Phi Hạc, bay về hướng cửa lớn trên không trung, nhẹ nhàng như tiên, Kim Đồng Ngọc Nữ.

Đến cả Từ Phàm khi nhìn theo cũng hơi ngưỡng mộ, nhưng nghĩ lại lại lắc đầu.

“Sớm chui vào mộ phần có gì tốt chứ, độc thân muôn năm.”

Từ Phàm vừa nói liền kêu gọi Thông U phi kiếm, biến thành một luồng ánh sáng đen bay về phía của lớn bí cảnh.

Vừa đi vào cửa lớn, phút chốc đất trời thay đổi, một mạch Linh Khí tinh thuần ập đến, suýt chút đã làm cho Từ Phàm sặc sụa.

“Má ơi, linh khí này quá thuần đi.”

Từ Phàm mắt nhìn tứ phía, phát hiện bản thân đang ở trên một khu rừng.

“Đây là rừng Linh Phong thụ, mà còn là đã thành nguyên liệu dùng được đây.”

Phút chốc có một ý tưởng xuất hiện trong đầu của Từ Phàm.

“Thời gian một tháng, trước tiên nên làm một căn cứ tạm thời đã.”

Từ Phàm tổng cộng hai túi chứa đồ, đều có diện tích là một trượng.

Trong khu rừng Linh Phong thụ, Từ Phàm điều khiển Thông U phi kiếm cắt tỉa một phen, còn kèm theo giường và bộ bàn ghế.

Ngay lúc này, có vài tiếng gầm rú trầm lắng vang lên ngay bên cạnh Từ Phàm.

Chỉ thấy một đàn mười mấy con Yêu Lang trùng trùng vây lấy Từ Phàm, trong mắt Yêu Lang lóe lên một tia sáng hưng phấn khát máu.

“Yêu Thú Luyện Khí tầng bốn, thôi thì gom góp dùng tạm vậy.”

‘Pặc’

Từ Phàm chỉ đánh ra một cái búng tay vang dội, ngay lập tức tất cả Yêu Lang đều bò sát đất, tỏ vẻ thần phục, thậm chí có vài con sói cái nằm phơi bụng về phía Từ Phàm.

“...” Hơi dùng lực quá mạnh.

Sau khi hạ lệnh cho bọn nó đi tìm thiên tài địa bảo, thì Từ Phàm bắt đầu quét sách trong rừng câu.

“Cũng không biết là có tìm được truyền thừa phù văn của Luyện Khí Tông sư không.”

Một canh giờ sau, Từ Phàm nhìn đống linh dược trước mặt, hơi hối hận vì đã không có mua vài cái túi đựng đồ.

“Mộc Linh cô, Thiên Âm thảo, Bạn Tinh trúc, Thanh Tâm trà thụ, Hắc Thiên ma, Mộc tham…”

Đống linh dược này có giá trị có thể lên tới hơn một trăm linh thạch, có rất nhiều linh dược Từ Phàm có thể sử dụng khi luyện đan.

“Không hổ là bí cảnh, đâu đâu cũng là linh dược.” Từ Phàm nói một cách hưng phấn.

Gần đây chi tiêu hơi cao, số linh thạch mà hắn tích lũy được ước tính là sẽ không cầm cự được bao lâu.

Từ Phàm đã đi đến một bờ hồ.

“Theo kịch bản, thì trong hồ chắc sẽ có thứ gì đó.” Từ Phàm nhìn vào hồ suy tư nói.

‘Đùng!’

Nguyên cái hồ đột nhiên nổ tung, một ánh kiếm màu xanh lá xé hồ bay ra, một đệ tử ngoại môn tuấn tú theo thanh kiếm bay ra.

Lúc này, Từ Phàm đã ở dưới ba lớp bảo vệ và tấm khiên Cự Tượng, đứng cách hồ một trăm mét.

“Sư đệ không cần quá kinh hãi, vừa nãy chỉ là ta đang thuần phục Pháp khí thôi, bây giờ đã không sao rồi.”

Một tiếng nói bình thản ôn hòa vang lên.

Vị sư huynh ngoại môn tuấn tú vẫy tay, chỉ thấy một thanh phi kiếm màu xanh lá bay đến tay hắn.

Vị sư huynh ngoại môn lấy được thanh phi kiếm trông có vẻ cao hứng, không ngờ trong bí cảnh lại có thu hoạch như vậy, xem ra mức độ khôi phục cũng không phải yếu tí nào.

“Chúc mừng sư huynh đã có được phi kiếm tuyệt thế.” Từ Phàm như một NPC trong game, nói những lời sáo rỗng.

“Ta tên là Diệp Tiêu Dao, sư đệ tên gì.”

Vừa nghe cái tên Diệp Tiêu Dao, Từ Phàm hiểu ngay, mẹ nó vậy là đụng phải nhân vật chính rồi sao.

Chương 23: Hình mẫu nhân vật chính

“Đệ tử ngoại môn Từ Phàm.”

Từ Phàm dò xét kỹ càng tên Diệp Tiêu Dao này, càng cảm thấy tên này có thể là nhân vật chính.

Với vẻ ngoài điển trai, Từ Phàm không thể không công nhận tên này đẹp trai hơn mình.

Khí vận nghịch thiên, hắn đã sớm không còn là đệ tử ngoại môn mới nhập môn không biết gì lúc ban đầu.

Thanh phi kiếm vừa rồi, ít nhất cũng là Bảo khí đỉnh phong, hơn nữa rất có thể là một Đạo khí đã bị phong ấn.

“Ha ha, thì ra là Từ sư đệ.”

Thiếu niên bị nghi là nhân vật chính lấy ra một Pháp khí hình cầu và đưa cho Từ Phàm.

“Thấy là có phần, món pháp khí Định Thủy châu này coi như là lễ gặp mặt của ta cho sư đệ, hy vọng sư đệ không chê.”

Thiếu niên bị nghi là nhân vật chính xem ra rất có thành ý nhìn về Từ Phàm, ý nghĩa rất rõ ràng, cầm lấy Pháp khí đi, sau này bảo mật bí mật cho ta.

Từ Phàm phớt lờ lời nói của gã thiếu niên nhân vật chính này, mà thử hỏi thăm dò thử một câu.

“Kỳ biến gặp bất biến?”

“Đại cát đại lợi?”

“Đại Hà chảy hướng đông?”

“Đầu giường ánh trăng rọi?”

Nói liền bốn câu, hơi khiến cho Diệp Tiêu Dao hơi bối rối.

“Sư đệ, chả lẽ chê đồ ít quá.” Diệp Tiêu Dao cau mày mông lung nói.

Nhìn thấy phản ứng của Diệp Tiêu Dao, Từ Phàm hơi thất vọng đưa tay tiếp nhận viên Định Thủy châu trong tay của Diệp Tiêu Dao.

“Ý của sư huynh ta đã hiểu rồi, cảm ơn món quà gặp mặt của sư huynh.” Từ Phàm biết rằng, quyết định sau này tránh xa tên nhân vật chính này một chút, vì có tên nhân vật chính này ở nơi ấy có cơ duyên lớn chừng nào, thì rủi ro nhiều chừng ấy.

Thường bên cạnh nhân vật chính sẽ chết vài người bạn.

Chuyện phiêu lưu mạo hiểm, Từ Phàm không làm.

“Sư đệ nhận quà là ta yên tâm rồi.”

Đang nói Diệp Tiêu Dao sử ra thanh phi kiếm vừa thu hoạch được, hóa thành một luồng sáng dài màu hồng hướng lên trời bay đi.

“Từ sư đệ, chúng ta có duyên sẽ gặp lại.”

Nghe thấy tiếng nói trên bầu trời, Từ Phàm không khỏi thốt lên: “Tốt nhất là đừng gặp.”

Mọi thứ đã lắng lại, Từ Phàm lại đi xem mặt hồ một lần nữa.

“Không biết là trong đó còn có cái gì không.” Từ Phàm quyết định đi lần nữa để lục soát một phen.

Từ Phàm đưa tay điểm vào mặt hồ một cái, một con cá lớn như bàn tay nhảy ra khỏi mặt hồ, lại có thêm vài luồng ánh sáng đánh vào cơ thể của con cá.

Con cá nhỏ mà bị Từ Phàm điều khiển lại bơi về trong hồ nhỏ.

Hình ảnh toàn cảnh dưới nước xuất hiện trong đầu Từ Phàm, hắn điều khiển con cá nhỏ bơi xuống dưới đáy hồ.

Sau một tiếng đồng hồ, Từ Phàm thở dài một tiếng, vứt bỏ quyền điều khiển con cá.

“Mẹ nó, vơ vét sạch sẽ thật, đến một viên Dạ Minh châu đáng đồng tiền cũng không có.”

Từ Phàm hơi mất hứng lại tiếp tục bước lên con đường tìm bảo vật của mình.

Theo thời gian trôi qua, trong bí cảnh cũng bắt đầu chìm vào bóng đêm.

Từ Phàm đã tìm được một nơi tương đối là lộ thiên ở trong khu rừng để xây dựng căn nhà nhỏ.

Trong ngôi nhà nhỏ, Từ Phàm đem ra tất cả các linh dược mà bản thân thu thập được ra, kiểm kê từng món một.

“Đúng là một bảo địa.”

Lúc này, có một tiếng sói tru trầm thấp vang lên, mười mấy con Yêu Lang mà Từ Phàm khống chế hồi sáng đến tìm Từ Phàm.

Sau khi mở cửa, mười mấy đôi mắt phát sáng xanh rờn làm cho Từ Phàm giật mình.

Mỗi một con Yêu Lang đều ngậm trong miệng một gói đồ làm bằng lông thú.

“Ô, thu hoạch cũng không ít nhỉ.”

Từ Phàm tiện tay lấy một gói đồ mở ra.

“Thiên Lân thảo, Vô Căn hoa, Tử Đồng, Mộc Linh quả, lại còn có thêm vài miếng linh thạch.”

“Gần chỗ này có mỏ linh thạch sao.” Từ Phàm kích động nói.

Con sói bị Từ Phàm lấy đi túi đồ bằng da thú bắt đầu diễn tả bằng động tác, xem hồi lâu, Từ Phàm mới hiểu ra, đây là túi đồ nó lấy từ một xác chết.

“Đã bắt đầu chết người rồi sao, nhanh thế.”

Tiếp theo đó Từ Phàm lại bắt đầu mở những túi da khác, bắt đầu kiểm kê thu hoạch.

“Mấy thứ đồ này trị giá đâu đó hai trăm linh thạch, không tệ.”

Sau khi cất giữ dồ đạc xong, Từ Phàm lại phái nhóm Yêu Lang đó đi tìm bảo vật.

“Hôm nay nghỉ ngơi cho tốt trước đã, chuyện còn lại đợi mai tính”

Vì việc luyện chế Pháp khí trước vào bí cảnh, Từ Phàm luôn trong trạng thái bùng nổ.

Bên ngoài ngôi nhà nhỏ, một tấm chắn sáng và bóng hình cầu bao trùm toàn bộ căn nhà, một lúc sau, căn nhà lặng lẽ biến mất tại chỗ.

Từ Phàm sáng sớm đã nấu một nồi cháo gà xé linh mễ, ăn một cách ngon lành, sau một đêm nghỉ ngơi, Từ Phàm đã trở lại trạng thái đỉnh cao, chỉ là hơi đói bụng.

‘Phụt’

Một âm thanh phá vỡ không trung truyền đến, một luồng sáng cầu vồng đáp xuống bên cạnh Từ Phàm.

Từ Phàm đang ăn cháo, đầu chưa kịp ngẩng lại, vừa nghe tiếng thôi thì đã biết là Diệp Tiêu Dao, như là tiếng xe hơi, mỗi một tu sĩ đều có tiếng tốc độ âm thanh riêng biệt.

“Từ sư đệ, thì ra là ngươi à.” Diệp Tiêu Dao vừa cười cười vừa nói, mắt cứ nhìn chằm chằm vào nồi cháo bên cạnh Từ Phàm.

Từ Phàm buông tô cháo xuống, thở ra một hơi và nói: “Diệp sư huynh nếu không chê, qua đây cùng làm chút cháo nào.”

Vừa nói Từ Phàm lấy một cái chén từ trong không gian trữ vật, múc một chén cho Diệp Tiêu Dao.

Xác định chủ ý, đối với những loại người như nhân vật chính này, sau này cách xa họ một tí, cẩu cẩn thận chút là có thể trở nên mạnh mẽ, không cần phải mạo hiểm.

Diệp Tiêu Dao mắt sáng lên, nhận lấy tô cháo múc sẵn, bắt đầu dùng.

Hắn đích thực là có tí đói bụng, vì lý do là lúc đến hắn lại quên đem theo đồ ăn qua đây.

“Diệp sư huynh ngươi lợi hại như vậy, chắc là đệ tử dự bị của Giáp Tự đường.” Từ Phàm tiện thể hỏi qua, chủ yếu là muốn xem thử người này có phải là kiểu người nhân vật chính không.

“Không phải, ra là đệ tử dự bị của Vạn Kiếm phong, sư từ là Nguyên Hồi trưởng lão.” Diệp Tiêu Dao vừa cười vừa trả lời, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm ra vẻ thân thiện.

“Nguyên Hồi trưởng lão, đó chính là đại năng Hợp Thể của mạch Kiếm Tiên nội môn đấy.”

“Diệp sư huynh sau này tiền đồ vô lượng nha.” Từ Phàm giả bộ ngưỡng mộ nói.

Có một sư phụ lợi hại như thế, miễn cưỡng cũng được tính là một trong những kiểu người nhân vật chính.

Lúc này nụ cười của Diệp Tiêu Dao hơi đắng cay, màn này nháy mắt bị Từ Phàm nắm bắt lấy.

“Diệp sư huynh có thiên tư tuyệt thế, trong bí cảnh lại thu được trọng bảo, sau khi trở về sẽ nhất phi trùng th iên.” Từ Phàm tiếp tục cung kính nói.

“Không sợ Từ sư đệ chê cười, mấy tháng trước, ta còn là một tên đệ tử nội môn Trúc Cơ kỳ, sau đó tu vị của ta không hiểu sao biến mất tiêu, bây giờ đã rớt xuống Luyện Khí tầng chín, cũng không biết bao giờ mới ngoi đầu lên được.”

“Bây giờ đang muốn cất giữ tí đồ thế tục, lỡ mà sau này có biến thành người phàm, sống một đời đại phú đại quý cũng là một lựa chọn không tồi.” Diệp Tiêu Dao than thở.

Vì chuyện của hắn, sư phụ thậm chí đã cho mời các Đại trưởng lão Độ Kiếp kỳ bế quan, sau cùng cũng không có kết quả gì.

Lúc nghe thấy câu nói này, Từ Phàm phút chốc nhìn sang phía đôi tay của Diệp Tiêu Dao, quả nhiên có một chiếc nhẫn kiểu cổ điển đơn sơ.

“Ta tin rằng Diệp sư huynh nhất định sẽ lại trở về dáng vẻ của ngày xưa, đạt lại vinh quang thuộc về mình.”

Trong lòng Từ Phàm lại nghĩ, thằng điên, bây giờ có thể khẳng định tên này trăm phần trăm là nhân vật chính, sau này chắc chắn phải tránh xa.

“Cảm ơn Từ sư đệ đã an ủi, nào giờ kẻ khác sau khi nghe được sự tích của ta đều sẽ chế nhạo ta, cho dù không mạnh bằng ta thì họ cũng sẽ cười trên nỗi đau của ta.”

“Từ sư đệ, người bạn như ngươi ta chắc chắn sẽ kết giao rồi.” Diệp Tiêu Dao nói một cách chân thành.

Không làm bạn đâu, ta không muốn trở thành bạn của ngươi, lúc này trong lòng Từ Phàm quyết liệt kháng cự.

Chương 24: Thay đổi thuyền Linh Phong

Sau khi ăn sáng xong, Từ Phàm và Diệp Tiêu Dao chia nhau ra.

“Con hàng này tu vi mà giảm xuống tới Luyện Khí tầng ba, có khi nào lão gia gia mới xuất hiệ khôngn.” Từ Phàm mân mê cằm nói.

Lúc này, Từ Phàm thấy một Linh Phong thụ trong khu rừng to hơn các linh thụ xung quanh.

Mắt Từ Phàm sáng lên, cuối cùng cũng kiếm được rồi, lúc vừa đến nơi, đã muốn tìm một Linh Phong thụ thích hợp cho việc luyện chế Linh Phong chu, cây trong rừng Linh Phong thụ lại không sao kiếm được cây nào đạt đến yêu cầu của Từ Phàm.

Bây giờ cuối cùng đã tìm ra, Từ Phàm lấy thanh Thông U kiếm trực tiếp chém ngang vào Linh Phong thụ vừa to vửa dày.

Lúc này, phía xa vọng lại một tiếng gầm gú giận dữ của gấu.

Mặt đất bắt đầu rug chuyển, Từ Phàm bình tĩnh nhìn về phía âm thanh vọng lại, Thông U kiếm và ba mươi sáu cây Vô Phong châm thủ sẵn trên không.

Một con yêu thú gấu khổng lồ dài năm mét như một chiếc xe công chạy ập đến.

“Yêu Thú Luyện Khí tầng tám, cứ lấy ngươi để mở hàng cho Pháp khí của ta.”

Phút chốc Thông U phi kiếm hóa thành một luồng ảo ảnh, Vô Phong châm cũng bay theo, xông đến con gấu khổng lồ.

Con gấu khổng lồ nhìn thấy thanh phi kiếm màu đen nhỏ như tăm xỉa răng bay đến, trong mắt không có một chút xem thường.

‘Hú!’

Một tiếng gầm lớn, thân thể của con gấu khổng lồ hiện lên một lớp thạch giáp dày cộm, chiếc xe công lập tức biến thành chiếc xe tăng.

“Ái chà, dùng cả thiên phú bản mạng luôn, xem ra phải tốn tí sức lực đây.”

Từ Phàm vừa nói vừa điều khiển phi kiếm và Vô Phong châm thay đổi hướng bay trên không trung, hướng về mắt của con gấu khổng lồ mà đâm tới.

‘Binh!’

Thanh Thông U phi kiếm bị con gấu khổng lồ quơ tay đánh bật ra, cặp mắt to như chuông đồng nhìn Từ Phàm một cách chế giễu.

Cái thứ nhỏ như tăm xỉa răng, mà đòi sát thương ta à.

Lúc này Từ Phàm cũng đang nhìn chế giễu nó.

‘Soạt!’

Ngay lập tức, đôi mắt của con gấu khổng lồ bị đâm trúng, còn chưa kịp gầm gú lên, đôi chân lùi cái ngã xuống đất, từ trong đôi mắt bị đâm đã bay ra ba mươi sáu cây Vô Phong châm bay về bên cạnh Từ Phàm.

“Không nên ngây thơ như thế.”

Từ Phàm vừa nói vừa bắt đầu thu thập tài nguyên của con gấu khổng lồ.

“Mật gấu, da gấu, tay gấu, tim gấu, xương gấu, mấy cái này đều là đồ tốt nha.”

Bây giờ Từ Phàm chỉ hận túi trữ vật mình không đủ lớn, trong Thiên Khuyết môn, một túi trữ vật cơ bản nhất cũng cần đến ba trăm linh thạch, túi này của Từ Phàm là túi trữ vật khoảng ba trượng, giá một ngàn năm trăm linh thạch,

Sau khi xử lý xong con gấu khổng lồ, Từ Phàm khiên khúc gỗ Linh

Phong khổng lồ bay về phía xa, hắn muốn luyện chế Linh Phong chu.

Từ khi có được tư liệu ngọc giản từ Luyện Khí phong, còn phụ lục thêm hơn một trăm loại Pháp khí có thể luyện chế trong Luyện Khí kỳ, trong đó có Linh Phong chu, là Pháp khí tọa giá số lượng không nhiều trong Luyện Khí kỳ.

Sau khi tìm được một nơi địa hình bằng phẳng, Từ Phàm dùng hộ tráo quang ảnh che giấu khu vực này đi.

“Cũng may lúc mới đến đây, có đem theo mấy viên Hỏa Linh thạch, chỉ cần luyện chế ra một Linh Phong chu phiên bản đơn sơ là được, sau này ra ngoài từ từ rồi bổ sung thêm.”

Một chiếc Linh Phong chu thành hình đã dài mười mét hơn, túi trữ vật của Từ Phàm hoàn toàn chứa không nổi, nghĩ rằng muốn đem ra ngoài chỉ có luyện chế Pháp khí.

Thân cây của Linh Phong thụ mới lôi đến, nội đường kính thôi cũng đã là bốn mét, nếu không phải Từ Phàm linh lực đã vượt xa với cấp tương tự, thì thật là không dễ lôi đến đây.

Từ Phàm nhìn vào thân cây có đường kính bốn mét, chiều dài có hơn hai mươi mét, càng nhìn càng vừa ý.

“Chỉ làm thành Linh Phong chu có lãng phí quá không ta.”

Lúc này Từ Phàm đã có một ý nghĩ vô cùng tuyệt diệu, hắn định luyện chế ra hai Pháp khí, một là chiếc Linh Phong chu thông thường có gắn cánh sau đuôi, còn lại thì làm một Pháp khí như cánh máy bay, coi như là phụ kiện sau này có thể gắn lên trên chiếc Linh Phong.

Như vậy là thiết kế một chiếc máy bay phản lực Linh Phong bản cải tiến ra đời.

Nghĩ vậy Từ Phàm liền sử ra thanh phi kiếm, bắt đầu gia công sơ cấp trên thân cây chính của Linh Phong thụ.

Sau ba tiếng đồng hồ, Từ Phàm móc ra ba viên Hỏa Linh thạch bày thành Tụ Hỏa trận, gọi linh hỏa bắt đầu tiến hành luyện chế chiếc Linh Phong chu mà mình vừa gia công xong.

Hai ngày sau đó, Từ Phàm ngắm nhìn bộ phụ kiện Pháp khí của phía sau Linh Phong chu, rất mãn nguyện gật đầu.

“Trời không sinh Từ Phàm ta ra, khí đạo suốt đời như bóng đêm.” Từ Phàm tự luyến nói một câu.

Đây là, một luồng dao động cao tần đặc biệt truyền đến.

Sắc mặt Từ Phàm liền cau có, đó là thiết bị cầu cứu hắn đưa cho Vương Vũ Luân.

“Không ngờ bây giờ nó lại có ích rồi.” Từ Phàm nói.

Chiếc Linh Phong chu chưa kịp lên màu đã bị ép lên đường, gắn cánh máy bay vô, ngay lập tức biến thành một luồng sáng, bay về phía phát ra tín hiệu.

Cùng lúc đó, Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi đang chạy thục mạng để thoát thân, đuổi theo phía sau là một bầy ong to lớn điên cuồng rượt đuổi theo bọn họ như thể bị sỉ nhục vậy.

“Phu quân, ngươi khẳng định là đã gọi Từ đại ca có thể cứu chúng ta chứ.”

Mộ Dung Thiến Nhi quay đầu nhìn đầy ong che kín bầu trời, trong lòng hơi lo lắng nói.

“Thật sự không được, ta sẽ dùng bí thuật thiêu đốt tinh huyết, dắt ngươi cùng chạy trốn.” Mộ Dung Thiến Nhi nghiến răng bạc nói.

Lúc này, mắt thấy lũ ong đã sắp đuổi kịp hai người họ.

Vương Vũ Luân một tay ôm lấy Mộ Dung Thiến Nhi, còn một tay kết pháp ấn, khoảng cách giữa hai người và bầy ong ngay lập tức đã kéo xa ra một đoạn.

Đây là một trong những bí thuật chạy trốn của Từ Phàm dạy cho Vương Vũ Luân, chỉ là tiêu hao linh lực hơi lớn.

Vương Vũ Lực nhanh chóng ăn một viên Tốc Linh đan cao phẩm, khuôn mặt trắng bệch hồng hào trở lại.

“Phu quân, ngươi cứ cắn linh đan nhanh chóng như vậy cũng không phải là cách, cứ để ta dùng bí pháp đốt máu đi.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn tình lang của mình và nói, Vương Vũ Luân vừa nãy đã điểm pháp bí thuật liên tục ba lần rồi.

“Đợi thêm một khắc, thật sự không ổn chúng ta mới dùng bí pháp đốt máu.”

“Hi vọng là Từ đại ca đến kịp lúc.”

“Ừ.”

Hai người lại tiếp tục cắm đầu chạy.

Lúc này, Từ Phàm đang ngồi trên Linh Phong chu đầu hơi bay bổng.

“Đây là cảm giác của tốc độ đột phá âm thanh sao.”

Vừa nãy khi lập tức tăng hết tốc lực, một rào cản âm thanh đã bị bật ra.

Từ Phàm sau khi cảm nhận một chút sảng khoái của tốc độ mang lại, đã chạy hết tốc lực, hướng về phía phát ra tín hiệu.

Trong khoảnh khắc, một cảm giác lực đẩy cực lớn từ phía sau lưng truyền đến, thân thể Từ Phàm bị áp chế một chút.

Không lâu sau đó, Từ Phàm đang bay lượn trên không trung, đã nhìn thấy từ xa có một bầy ong che kín bầu trời.

‘Ưng Nhãn thuật’

Từ Phàm sau khi thấy rất rõ bầy ong và hai người đang chạy thoát thân ở đằng trước, cũng thở phào một hơi lạnh.

Không bị tắc nghẽn mạch máu hai mươi năm, thì tuyệt đối không làm chuyện này,

Mẹ nó đây là là Phệ Linh Phong.

Cái đồ quỷ này e rằng tu sĩ Kim Đan có thấy cũng phải kiếm đường chạy đi chỗ khác.

“Là Từ đại ca, chúng ta được cứu rồi.”

Nhìn thấy Từ Phàm từ xa, Vương Vũ Luân đã hưng phấn lớn tiếng hét lên.

Nhưng ngay lúc này, bầy ong khổng lồ ngay sau lưng hắn đột nhiên tăng tốc, phút chốc đã bao vây lấy hai người.

Ánh mắt bọn họ từ vui mừng đã biến thành tuyệt vọng, bọn họ biết rằng một khi bị bầy Phệ Linh Phong bao vây, cho dù có dùng bí pháp cũng không cách ngoài thoát ra ngoài được.

Hai người họ sau khi bị bầy ong bao vây, bốn mắt nhìn nhau đầy tình cảm, hai người ôm lấy nhau, ước chừng là cùng nhau dắt tay xuống hoàng tuyền.

“Xin lỗi Từ đại ca, đã lôi ngươi vào chuyện này.” Vương Vũ Luân nghĩ, hắn lúc đầu chỉ nghĩ là để cho Từ Phàm dùng tốc độ đẹp mắt của Trúc Cơ kỳ dẫn dắt hai người họ thoát thân.

Ngay lúc này, một tiếng gầm to lớn vang lên.

Chỉ thấy Từ Phàm đứng trên Linh Phong chu, lấy ra một bình Tốc Linh đan đưa ngay vào miệng, hai tay nhanh chóng kết pháp ấn, một luồng linh lực kinh hãi phát ra từ cơ thể của Từ Phàm.

“Bí pháp: Thứ Nguyên âm Sát.”

Đây là thuật pháp quần công uy lực lớn nhất mà Từ Phàm có thể thi triển.

Chương 25: Cứu viện

Lúc này giữa trời đất giống như biến thành một sợi dây đàn, ảo ảnh của một bàn tay khổng lồ hóa thành một ngón tay, nhẹ nhàng dừng trên dây đàn.

‘Ting ~~~’

Tiếng sóng âm vô tận mãnh liệt tuôn ra bốn phía như sóng biển.

Tất cả Phệ Linh Phong nơi sóng âm đi qua đều ngã xuống mặt đất như mất đi linh hồn.

Từ Phàm kiên cường chống đỡ thân thể, đưa hai người bị sóng âm chấn động ngất đi lên Linh Phong chu, nhanh chóng bay về phía xa.

Đàn Phệ Linh Phong che khuất bầu trời phía sau dường như kẹo bông đã bị cắn mất một nửa, chịu kinh hãi bay về phía tổ.

Trên một bãi cát bên hồ, Từ Phàm với sắc mặt tái nhợt, đang nướng một con gà rừng to béo, hai người nằm hôn mê bên cạnh.

“Không ngờ di chứng dùng đại chiêu lại nghiêm trọng như vậy, cũng không biết khôi phục trong bao lâu.”

“Cảm giác hơi thiệt thòi.”

Nói xong, Từ Phàm nhìn đôi phu phụ thường xuyên rải cẩu lương cho mình này.

Từ Phàm vừa nói xong, đã cảm thấy khí huyết dâng lên, vội vàng lấy ra một viên Thanh Mộc đan cao phẩm nuốt vào, bắt đầu chữa thương.

Bây giờ trong cơ thể Từ Phàm, linh lực mất cân bằng, khí huyết rối loạn, không tu dưỡng mấy ngày rất khó khôi phục được trình độ trước kia.

“Xem ra mấy ngày nay không thể dùng được thuật pháp tiêu hao linh lực, nhưng loại tinh thần vẫn có thể dùng được.” Từ Phàm nói rồi nhìn yêu thú Địa Long Thú Luyện Khí mười tầng đã bị khống chế ở phía xa.

Có Địa Long Thú bảo vệ, mấy ngày này có thể an toàn sống sót.

Lúc này, Vương Vũ Luân chậm rãi tỉnh dậy.

“Đây là địa ngục sao.” Vương Vũ Luân vẫn còn mơ hồ.

“Đúng vậy, vì liên lụy bạn bè mà ngươi bị đánh vào mười tám tầng địa ngục.”

Từ Phàm vừa xoay gà nướng vừa chậm rãi nói, thằng nhóc này quen biết ta xem như mạng không chết được.

Vương Vũ Luân đột nhiên phản ứng lại.

“Ta chưa chết!!”

“Từ đại ca, ngươi đã cứu ta và Thiến Nhi.”

Vương Vũ Luân nói xong, nhéo đùi mình một chút, nhìn vợ bên cạnh ngây ngô cười ha ha.

Từ Phàm liếc nhìn Vương Vũ Luân, sau đó tiếp tục đại nghiệp nướng gà của mình.

Một lọ Định Thần đan cao phẩm được ném bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Vợ chồng các ngươi trúng vết thương âm sát, bây giờ tinh thần hơi rối loạn, phải uống thuốc. Đừng để lại di chứng.” Từ Phàm khẽ nói, trong giọng nói hơi đau buồn, Định Thần đan là đan dược cấp một, một lọ này trị giá 5600 linh thạch.

Vương Vũ Luân nhặt đan dược lên, cảm động nói: “Từ đại ca, đây là lần thứ hai ngươi cứu ta, cám ơn ngươi.”

Giọng điệu vô cùng chân thành, có cảm giác chỉ cần ngươi cần ta sẽ dâng lên mọi thứ.

Từ Phàm rùng mình một cái, giọng điệu tình huynh đệ như vậy hắn hơi chịu không nổi.

“Những thứ này đều phải trả lại, phí cứu giúp của ta là hai vạn linh thạch, còn có chai Đinh Thần Đan này là hai ngàn linh thạch, sau khi quay về tông môn nhớ đưa cho ta.”

Sắc mặt Vương Vũ Luân căng thẳng, giống như không có nhiều linh thạch như vậy, sau đó cười xấu xa nói: “Thiếu nợ trước, đợi đến khi ta có linh thạch trả ngươi một trăm vạn.”

Lúc này, Mộ Dung Thiến Nhi chậm rãi tỉnh lại, nhìn thấy cảnh tượng trước mặt, thuận tay nhéo Vương Vũ Luân một cái.

“Phu quân, ngươi có đau không?” Mộ Dung Thiến Nhi thấp giọng hỏi, nàng cảm thấy mình vẫn còn sống.

“Đương nhiên là đau.” Vương Vũ Luân đau khổ nói.

“Phu quân, chúng ta chưa chết.”

“Cám ơn ân cứu mạng của Từ đại ca.”

Mộ Dung Thiến Nhi nói rồi giãy dụa đứng dậy, kết quả phát hiện cả người không có sức, linh lực cũng không thể điều động.

Sau khi uống một viên Định Thần đan mà Vương Vũ Luân đưa cho, mới thở phào một hơi.

Lúc này, đại nghiệp nướng thịt của Từ Phàm đã hoàn thành, bẻ miếng đùi gà nóng hổi đầy dầu xuống bắt đầu gặm.

“Nói một chút đi, là não ai bị tắc nhiều năm chưa trị khỏi, dám đi trêu chọc Phệ Linh Phong.”

Từ Phàm vừa gặm đùi gà vừa nhìn hai người nói, thật sự là một chuyên gia đi tìm đường chết.

Vương Vũ Luân xấu hổ gãi đầu, nói: “Kế hoạch của bọn ta vốn vô cùng cẩn thận, nhưng không ngờ nửa đường xảy ra chút vấn đề, kết quả bị Phệ Linh Phong phát hiện.”

“Vốn cho rằng có bí pháp Từ đại ca dạy thì có thể dễ dàng trốn thoát, kết quả ta nghĩ nhiều rồi.”

Khóe miệng Từ Phàm giật giật, đây là còn trách bí pháp ta đưa cho ngươi không đủ kích thích sao.

“Chuyện khác không nói, ta đã biết được rồi, ngươi trêu chọc thứ đồ kia làm gì.”

Lúc này, Mộ Dung Thiến Nhi xấu hổ cúi đầu.

“Mật do Phệ Linh Phong tạo ra có thể làm đẹp da và duy trì nhan sắc, kéo dài tuổi thọ, đặc biệt đối với người có ám thương, dùng trong thời gian dài còn có thể loại bỏ ám thương.”

“Lúc mẫu thân Thiến Nhi sinh Thiến Nhi, gia tộc bị cường địch xâm lược, lúc ấy nàng vừa mới sinh Thiến Nhi đã phải đi chiến đấu với cường địch, sau đó không thể chữa khỏi hoàn toàn gốc bệnh.”

“Nghe nói mật của Phệ Linh Phong có thể loại bỏ ám thương, chủ yếu nhất chính là, có mật Phệ Linh Phong là ta có thể cầu hôn với gia tộc của Thiến Nhi.”

Nghe đến đây, Từ Phàm đã hiểu được, lại là một tên nhóc đáng thương bị sính lễ dồn vào đường cùng, nhạc mẫu nương cực kì độc ác.

“Căn cứ theo thân phận đệ tử dự bị ở Giáp Tự đường của ngươi, mẹ vợ tương lai của ngươi còn chướng mắt ngươi.” Từ Phàm kỳ quái nói, phàm là người tinh mắt một chút đều có thể nhìn ra tên nhóc này có tiềm năng.

“Mẹ vợ ta nói con người ta rất tốt, cho nên sính lễ từ hai trăm vạn linh thạch lúc đầu giảm còn một trăm vạn linh thạch.” Vương Vũ Luân thầm nói.

“Mẹ vợ ngươi quả thật tốt với ngươi.” Từ Phàm đau trứng nói, một trăm vạn linh thạch, dù là hắn ước chừng cũng phải tích lũy hơn mười năm.

“Cho nên ta mới bí quá hóa liều, muốn dùng thứ này làm sính lễ, ta và gia tộc bàn bạc một chút, xem có thể lấy ra năm mươi vạn linh thạch không.”

Nhìn dáng vẻ mong đợi của Vương Vũ Luân, Từ Phàm nghĩ đến bản thân bị ba mươi vạn sính lễ đánh bại kiếp trước, nhất thời vậy mà lại có cảm giác đồng bệnh tương liên với Vương Vũ Luân.

“Nói chuyện lâu rồi, ngươi đã lấy được đồ chưa?” Từ Phàm lại hỏi.

“Đã lấy được đồ rồi, đáng tiếc chỉ bằng một nửa dự đoán.”

“Nhưng ta nghĩ hẳn là đủ rồi.” Vương Vũ Luân lấy ra một cái bình nhỏ nói.

Lúc này, trong mắt Từ Phàm lóe lên một chút tính toán, mật này tốt như vậy, hẳn là rất có giá trị nhỉ, đúng lúc linh thạch luyện khí hậu kì của mình sắp hao hết.

“Thứ này trị giá bao nhiêu linh thạch?” Từ Phàm hỏi.

“Một cân hai ngàn linh thạch, muốn mua cũng không có hàng.” Mộ Dung Thiến Nhi nhẹ nhàng nói.

Hai mắt Từ Phàm sáng lên, nói với hai người: “Nào, chỉ cho ta nơi các ngươi lấy mật.”

Ba ngày sau, dựa vào đan dược chữa thương cấp cao, Từ Phàm đã hoàn toàn khôi phục, lúc này hắn đang cưỡi một con Vân Hoa Lộc tiến về biển hoa, rừng trúc phía trước chính là tổ của Phệ Linh Phong.

Lúc đến gần tổ ong, Vân Hoa Lộc dừng lại, dù có nói gì cũng không muốn tiến về trước

“Phía trước chính là địa bàn của Phệ Linh Phong sao, cũng tốt.”

Từ Phàm vừa nói vừa đối mi tâm với Vân Hoa Lộc một chút, sau đó nói: “Tìm một chỗ trốn đi.”

Vân Hoa Lộc là một thụy thú loại nhỏ, dáng vẻ cũng rất đẹp, quan trọng nhất là nó có thể mang lại may mắn cho chủ nhân, sau khi trưởng thành có thể gọi là Tường Vân, Từ Phàm không ngờ mình vậy mà đụng phải may mắn lớn, có thể gặp được Vân Hoa Lộc ở đây, muốn tự mình mang về nuôi.

Vân Hoa Lộc “oa” một tiếng, chạy về hướng nơi vừa đến.

“Mật Phệ Linh Phong, ta đến đây.”

Từ Phàm dùng Khinh Thân thuật, hóa thành một cơn gió, thổi về phía rừng trúc.

Chương 26: Vô tình cắm liễu

Từ Phàm đi trong rừng trúc như dạo chơi trong sân vắng.

Nhìn đàn ong rải rác khắp rừng trúc, Từ Phàm như đi đến sân sau nhà mình.

“Các ngươi đều là người thân của ta.”

Quanh thân Từ Phàm tỏa ra ánh sáng như ảo mộng, cả đàn ong nhìn thấy Từ Phàm giống như nhìn thấy người mình kính trọng nhất.

Đi đến chỗ nào, tất cả đàn ong đều tránh đi, chia thành hai bên, như thể đang nghênh đón điện hạ của mình.

Nhìn tổ ong cao hơn ba mét, hai mắt Từ Phàm bắt đầu tỏa sáng.

“Ta sắp giàu to rồi, đây là được bao nhiêu cân mật ong.”

“Một trăm cân là hai mươi vạn linh thạch, một ngàn cân là hai trăm vạn linh thạch. Một vạn cân là…”

“Nếu có thể lấy được một vạn cân mật ong. Ta có thể thực hiện tự do tài vụ trong thế giới tu tiên rồi.”

Lúc này, Từ Phàm thấy một con ong chúa có hình dáng khác biệt gấp mấy lần so với Phệ Linh Phong bình thường trước tổ ong siêu lớn đang nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Tinh thần lực của người còn khá mạnh, lại chống đỡ được Huyễn Tâm thuật của ta.”

“Bây giờ ngươi ngoan ngoãn trầm luân chờ đợi đi.”

Từ Phàm gõ nhẹ một chút lên không trung, một đốm màu tím xuất hiện, vẽ một vòng cung duyên dáng trên không trung vẫy về phía ong chúa.

Đúng lúc này, quanh thân ong chúa xuất hiện một vòng bảo hộ linh quang, chặn Mê Hồn thuật của Từ Phàm, đồng thời Từ Phàm cũng nhận được một tin nhắn.

Hóa ra đây là một trong những tài sản của Thiên Khuyết môn, xem như là một trong những phần thưởng của bí cảnh, người đến bí cảnh có năng lực có thể tự mình lấy trộm mật ong, nhiều nhất một ngàn cân.

“Chậc, mộng phát tài tan vỡ.” Từ Phàm hơi thất vọng nói.

Lúc này, trong Vân Thượng đại lục của Thiên Khuyết môn, một trưởng lão Hợp Thể kỳ sửng sốt, sau đó chậm rãi nói: “Không tệ, Luyện Khí kỳ mà lại có thể có năng lực lừa gạt đàn Phệ Linh Phong, lại suýt chút nữa khống chế ong chúa.”

“Xem ra lần này ta chịu thiệt rồi.” Trưởng lão Hợp Thể hơi đau lòng nói.

Từ Phàm trong bí cảnh đang vui vẻ lấy mật, hơn nữa còn là mật Phệ Linh Phong Vương.

Ngay khi Từ Phàm vừa lấy được năm trăm cân, đang muốn tiếp tục lấy thêm, một giọng nói nhàn nhạt vang lên.

“Tiểu bối, đủ rồi.”

Từ Phàm ngay lập tức dừng tay lại, hành lễ với hư không nói: “Tuân mệnh.”

Không nói thêm lời vô nghĩa, trực tiếp sử dụng Linh Phong chu, bay về phía xa.

Bay ra khỏi rừng trúc hơn trăm dặm, Từ Phàm mới bĩu môi nói: “Thật keo kiệt, mới năm trăm cân.”

Tuy ngoài miệng nói keo kiệt, nhưng nội tâm đã sắp vỡ ra rồi, bây giờ đang tính toán sau khi bàn mật ong sẽ mua cái gì.

Nhất định phải có một Pháp khí lò luyện đan cấp cao nhất.

Pháp khí luyện khí nguyên bộ, cũng phải có một bộ.

Còn có thuật pháp trong Tàng Thư Các, phải mua toàn bộ.

“Vù…”

Một tiếng xé gió quen thuộc vang lên, một đường kiếm bay về hướng Từ Phàm vừa rời đi.

Sau khi Từ Phàm để ý nghe thấy tiếng xé gió, không hề suy nghĩ đã thêm một vòng bảo hộ quang ảnh cho mình, ẩn mình trong không trung.

“Nhân vật chính có vũ khí, lại tới đưa tiền. Không biết nhân vật chính này có thể lấy được bao nhiêu cân mật ong.”

Cùng lúc đó, vị trưởng lão Hợp Thể vừa rồi còn đang cảm thán lỗ vốn, lần này hoàn toàn mất bình tĩnh, thậm chí hơi tức giận.

“Bây giờ yêu nghiệt Luyện Khí kỳ đã nhiều như vậy rồi.”

“Vậy mà lại không nghe khuyên bảo của ta, như vậy là muốn ta phá sản sao.”

Nói xong, trưởng lão Hợp Thể bắn ra một linh quang huyền ảo, trực tiếp xuyên qua không gian đánh vào trong bí cảnh.

Tổ Phệ Linh Phong, Diệp Tiêu Dao đang vui vẻ dùng bình Tứ Hải chứa mật, vui thích nói: “Không ngờ tu vi rơi xuống Luyện Khí kỳ lại có loại lợi ích này.”

“Hơn một vạn cân mật Phệ Linh Phong, hơn hai trăm vạn linh thạch, cũng đủ để sư tôn mời một tu sĩ Đại Thừa kỳ chẩn đoán vấn đề trong thân thể của ta.”

Đúng lúc này, một linh quang huyền ảo giống như từ trên trời truyền đến, trực tiếp đẩu Diệp Tiêu Dao ra khỏi rừng trúc.

“Rừng trúc Phệ Linh Phong phong bế, sau ba lần bí cảnh mới mở ra.”

Hễ đã nhìn thấy vòng bảo hộ ngoài rừng trúc, trong đầu sẽ hiện lên tin nhắn này.

“Quả thật là keo kiệt.” Diệp Tiêu Dao cũng bĩu môi.

Nhưng lúc này, trong đầu Diệp Tiêu Dao hiện lên một giọng nói.

“Thiếu niên, ngươi có bằng lòng báo thù cho bản Tiên Đế.”

“Bản Tiên Đế là Thiên Hồng thế giới Đại Thiên…”

Từ Phàm không biết tiểu đồng bọn của mình đã mở ra con đường vận mệnh, bây giờ đang tìm kiếm truyền thừa của Luyện Khí Tông sư trên khắp thế giới, Từ Phàm bây giờ đã có thể nói là, tên nhà giàu mới nổi, những thứ mấy chục mấy trăm linh thạch đã thấy chướng mắt.

Gặp được suối nhỏ hồ nhỏ, xuống thuyền thăm dò.

Gặp được núi cao hiểm trở, xuống thuyền thăm dò.

Gặp được đồng bằng đất hiểm, xuống thuyền thăm dò.

Thăm dò bất cứ nơi nào có thể.

Công phu không phụ lòng người, Từ Phàm nhìn phòng Luyện Đan có cảm giác niên đại trước mắt, rơi vào trầm tư.

“Truyền thừa của Luyện Đan đại sư, cũng xem như tốt.”

Từ Phàm thu hoạch được một chồng đan pháp ngọc giản thượng cổ, còn có một lò luyện đan bị phong ấn.

“Không được, luyện đan sao tốt bằng luyện khí, tiếp tục tìm.” Mặt Từ Phàm kiên nghị nói.

Còn cách ngày kết thúc một ngày, Từ Phàm nhìn hơn một ngàn ngọc giản thuật pháp trong di tích mà không biết nên có biểu tình gì.

“Cố tình trồng hoa hoa không nở, vô tình cắm liễu liễu tươi tốt.”

“Đám thuật pháp thần thông ngọc giản này cũng xem như chuyến đi này không tệ, ít nhất thời gian nhàm chán sau này cũng có gì đó có thể giải trí rồi.”

Từ Phàm lấy ra một ngọc giản bắt đầu quan sát.

“Triệu Hoán thuật, không ngờ trong thế giới tu tiên còn có thứ đồ chơi này.”

“Bảo Đại thuật, có phải linh thạch của nhẫn không gian có thể giảm bớt không?”

“Tàn Nguyệt thuật, thứ này hơi tà ác.”

“Chân Linh thuật, giao tiếp với chân linh.”

Từ Phàm càng xem càng hưng phấn, một giọng nói cắt ngang tìm hiểu của hắn.

“Thời gian một tháng đã qua, bí cảnh đóng cửa.”

Trong nháy mắt, Từ Phàm xuất hiện trên bầu trời Thiên Mật phong, sau đó rớt xuống phía dưới.

Cũng may Từ Phàm phản ứng kịp, nhanh chóng dùng Khinh Thân thuật, đứng giữa không trung.

Kết quả, một đám người ở giữa không trung đợi thật lâu, cũng không đợi đến lúc tìm được lời dạy bảo của đại trưởng lão, mọi người chẩm rãi tản ra về nhà, bắt đầu kiểm kê thu hoạch của mình.

Lúc này, Vương Vũ Luân cưỡi Phi Hạc mang theo Mộ Dung Thiến Nhi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Từ đại ca, hôm nay ta mời khách, Túy Tiên lâu thế nào.”

“Ta và Thiến Nhi rất cảm kích ơn cứu mạng của đại ca.”

Cả hai người đều nhìn Từ Phàm với ánh mắt cảm kích.

“Được, ta ăn gió nằm sương một tháng, đang muốn có một bữa cơm ngon.”

Tại Túy Tiên lâu, Từ Phàm không hề khách sáo gọi thức ăn hơn một ngàn linh thạch, trong tửu lâu bên ngoài tông môn này, đã là cao cấp nhất.

Nếu không phải ngại sắc mặt càng ngày càng kém Vương Vũ Luân, Từ Phàm còn phải gọi thêm vài món nữa.

Trong đám ngọc giản, Từ Phàm phát hiện một thuật pháp rất thú vị, tên là Bão Thực thuật, dưới tác dụng của thuật này, ăn thứ gì cũng tiêu hóa rất nhanh, dinh dưỡng và linh khí trong thức ăn sẽ dùng để tăng cường khí lực của người thi thuật.

“Từ đại ca, ngươi gọi nhiều như vậy có thể ăn hết không, không phải ta sợ tiêu nhiều linh thạch.”

“Chính là sợ lãng phí.”

Ngươi chính là sợ tiêu nhiều linh thạch, Từ Phàm liếc nhìn Vương Vũ Luân một cái.

“Giao hẹn đi, ta ăn hết bàn này, ta gọi thêm một bàn nữa thì thế nào.” Từ Phàm ác độc đùa giỡn.

Chương 27: Mật Phệ Linh Phong Vương

Lúc này tâm trạng của Vương Vũ Luân là sự tuyệt vọng, bởi vì ân nhân từng cứu mình hai lần ở trước mặt mình này đã ăn sạch bách ba bàn đồ ăn.

“Từ đại ca, cái kia, ta không mang theo bao nhiêu linh thạch cả, lần sau chúng ta lại đến được không?” Vương Vũ Luân nhỏ giọng nói với Từ Phàm.

Từ Phàm lườm Vương Vũ Văn một cái, cười nói: “Đau lòng à, lúc này mới được có bao nhiêu.”

Ở dưới tác dụng của Bạo Thực thuật, tất cả linh thực đều được chuyển đổi thành linh khí thuần khiết nhất để từng bước tăng cường thể chất của Từ Phàm.

Một loại cảm giác thỏa mãn hạnh phúc xuất hiện.

Thuật pháp này còn có thể ảnh hưởng đến tâm trạng của người thi thuật?

Lúc này, cuối cùng Từ Phàm cũng ăn xong bàn đồ ăn cuối cùng và từ bỏ hành vi tiếp tục gọi món ăn.

“Các ngươi làm được bao nhiêu cân mật Phệ Linh, có đủ chia cho mẹ vợ ngươi hay không?” Từ Phàm ở một bên xen vào hỏi.

“Có khoảng mười cân, ta đoán chắc là đủ.” Vương Vũ Luân nói, kỳ thật trong lòng hắn cũng không chắc chắn, tuy rằng mật Phệ Linh Phong là thứ hiếm gặp, nhưng còn không phải là thứ duy nhất có thể trị liệu nội thương.

“Được, có chuyện cần thì cứ nói, đến lúc đó nói không chừng ta có thể giúp một tay.”

Sau khi hai người từ biệt, Từ Phàm trực tiếp đi vào một thương hội chuyên thu mua thiên địa tài bảo.

Từ Phàm vừa vào cửa đã nhận được sự chiêu đãi nhiệt tình.

“Đạo hữu, mời đi theo ta đến phòng khách quý trước, sau đó ta sẽ phái Giám Bảo sư trong thương hội đặc biệt phục vụ cho ngươi.” Một vị tu sĩ Luyện Khí đỉnh có dáng vẻ giống chủ quản nói.

“Được.”

Từ Phàm nhìn Vạn Bảo lâu đông nghẹt người, nghe nói mỗi lần sau khi bí cảnh mở ra, nghênh đón bọn họ là phân đoạn mà các thương hội này thích nhất, vô số thiên địa tài bảo bình thường khó có thể nhìn thấy đều bị bọn họ thu mua.

Sau mỗi lần bí cảnh, kiểu gì cũng sẽ truyền ra ai đó chiếm được đại cơ duyên gì đó, nếu không thì chính là đạt được pháp bảo quan trọng.

Trong phòng khách quý, sau khi Từ Phàm vừa uống xong một ly trà thì một cô gái có khuôn mặt thanh tú, dáng người thon thả đi đến.

“Xin chào đạo hữu, ta là Giám Bảo sư Vạn Linh Nhi của Vạn Bảo lâu.”

“Đạo hữu muốn bán bảo vật gì? Bản lâu nhất định sẽ cho ngài một cái giá hợp lý.” Cô gái nhẹ giọng nói, ánh mắt nhìn Từ Phàm hơi phấn khích, nghĩ thầm rằng lần này không biết có thể nhận được một hộ khách lớn hay không.

Một Pháp không gian khí loại nhỏ chuyên môn dùng để đựng chất lỏng được đặt lên trên bàn, trong bình có một trăm cân mật Phệ Linh Phong Vương.

Từ Phàm làm ra tư thế mời.

Vạn Linh Nhi trực tiếp cầm lấy bình nhỏ, mở không gian cấm chế ra, dùng cái mũi nhỏ nhẹ nhàng ngửi một chút.

Một hương vị ngọt ngào xen lẫn linh lực làm người kinh ngạc được chứa trong mật xông thẳng vào trong đầu, chỉ là ngửi một chút là giống như ăn linh đan diệu dược.

“Đạo hữu mới đi ra từ bí cảnh.” Vạn Linh Nhi vừa nói vừa bắt đầu kiểm tra đo lường mật trong Pháp khí có bao nhiêu.

“Mới vừa ra tới, muốn xử lý đồ vật trong tay một chút.” Từ Phàm nói, ở trong bí cảnh hắn cũng nhận được rất nhiều linh dược và linh khoáng, nhưng bản thân có thể luyện chế đan dược và Pháp khí, căn bản không cần thiết bán.

Vạn Linh Nhi lấy ra một chút mật, đưa lên miệng cẩn thận nếm thử một ít.

“Đạo hữu, phẩm chất mật Phệ Linh này của ngươi không tệ, ta đưa cho ngươi 2500 linh thạch một cân, thế nào?” Vạn Linh Nhi đưa ra một cái giá thấp hơn một chút so với mong muốn của Từ Phàm.

“Cô nương, ngươi có thể tìm một Giám Bảo sư có kinh nghiệm già dặn hơn một chút, ta tin hắn sẽ cho ta một con số chuẩn xác.” Từ Phàm thản nhiên nói, hắn không tin mật của Phệ Linh Phong Vương chỉ đáng giá chừng này.

Lông mày tinh xảo của Vạn Linh Nhi nhíu lại, đây là đang nói mình học nghệ không tinh.

“Đạo hữu chờ.”

Vạn Linh Nhi rời khỏi phòng khách quý, trong lòng hơi uể oải, lần đầu tiên bản thân đảm nhiệm làm Giám Bảo Ss vừa xuất sư đã thất bại, sau khi trở về không biết sẽ bị tỷ tỷ từ nhỏ đã đối đầu với mình trào phúng như thế nào nữa.

Từ Phàm tiếp tục phẩm trà, trong lòng nghĩ sau khi trở về có nên mua mấy cây trà hay không, sau này thời gian của mình còn dài.

Một vị lão giả tóc trắng có tu vi Kim Đan đi vào phòng khách quý của Từ Phàm.

“Chào tiền bối.” Từ Phàm lập tức đứng lên.

“Người tới là khách, tiểu hữu không cần câu nệ như vậy.”

Lão giả tóc trắng nói xong, ý bảo Từ Phàm ngồi xuống, lại cầm lấy bình Pháp khí nhỏ trên bàn lên.

“Mật Phệ Linh Phong Vương, một cân là ba nghìn hai trăm linh thạch như thế nào?” Lão giả tóc trắng hơi kinh ngạc nói, thương hội của mình đã rất lâu không thu được mật của ong chúa.

“Vậy lấy giá như lão tiền bối đã nói đi.” Từ Phàm gật đầu nói, giá còn cao hơn hai trăm linh thạch so với giá mà bản thân mong muốn.

Khoảnh khắc khi Từ Phàm lấy được linh thạch, vậy mà tim đập hơi nhanh, có loại cảm giác không chân thật giống như sau khi nhận được tiền khi trúng xổ số vậy.

Bên trong Vạn Bảo lâu.

“Không nghĩ tới lần đầu tiên ta ra tay đã thất bại, sau khi trở về không biết còn bị cười nhạo như thế nào.” Vạn Linh Nhi uể oải nói, trong lòng còn hơi oán trách Từ Phàm, vậy mà không biết nói cho mình một chút.

“Ngã một lần khôn hơn, con đường của ngươi còn rất dài.”

“Giám Bảo sư đối với ngươi mà nói chỉ là nghề phụ, tu hành cho tốt mới là con đường đúng đắn.” Lão giả tóc trắng nói với Vạn Linh Nhi, con gái của lâu chủ Vạn Bảo lâu sao có thể luôn làm Giám Bảo sư được.

“Vâng.” Vạn Linh Nhi khiêm tốn gật đầu.

Bên kia, sau khi Từ Phàm nhận được linh thạch cũng không tiêu pha phung phí, mà là yên lặng trở lại đỉnh núi của bản thân bắt đầu kiểm kê thành quả thu hoạch của mình.

“Linh dược lấy được, có thể luyện mấy lô đan dược cũng không thành vấn đề.”

“Những linh khoáng này gộp lại với nhau cũng có thể luyện được vài món Pháp khí.”

Sau khi Từ Phàm kiểm kê toàn bộ thu hoạch của mình xong, thì muốn mang theo phương pháp luyện đan và ngọc giản thuật pháp lấy được từ trong bí cảnh đi bế quan để tìm hiểu sâu hơn.

Sau khi suy nghĩ tìm tòi một lúc, ngón tay Từ Phàm điểm nhẹ vào không trung một chút, một con hạc giấy lóe ra ánh sáng màu xanh xuất hiện, vỗ cánh bay về phía trụ sở Liên minh.

Chỉ một thời gian sau, Bàng Phúc cầm linh thạch và một tờ danh sách nhanh chóng rời khỏi đỉnh núi nhỏ của Từ Phàm.

Ngày hôm sau, Từ Phàm nhìn năm cái túi trữ vật cỡ lớn có khoảng bốn mươi mét cười khổ nói: “Có vẻ như ba mươi vạn linh thạch cũng không đủ dùng.”

Có linh thạch, Từ Phàm trực tiếp quét qua toàn bộ phù văn Luyện Khí ở Tàng Kinh Các một lần.

Sau đó chính là không kiêng nể gì mà mua sắm linh dược luyện đan và linh khoáng.

Lúc này Từ Phàm bắt đầu kế hoạch luyện đan và luyện khí cho bản thân, mục tiêu chính là trở thành đại sư Đan Khí song tuyệt, về phần tu vi thì thuận theo là được, dù sao cuối cùng cũng có một ngày có thể đột phá.

Xuân đến thu đi, thời gian ba năm lướt qua trong nháy mắt.

Trong một căn phòng Luyện Khí ở Địa Tâm phường, Từ Phàm nhìn tổ hợp Pháp khí trước mắt lâm vào trầm tư.

“Phù văn khống linh và tử mẫu có chỗ nào đó không kết hợp được, đó là bởi vì phù văn trung gian không phù hợp à?” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Ở giữa không trung, một thanh phi kiếm nhìn như sắt vụn đang tiến hành lần dung hợp cuối cùng, vốn dĩ phù văn đã phối hợp ở giai đoạn dung hợp cuối cùng vậy mà bắt đầu xuất hiện phản ứng bài xích.

Pháp khí chưa hình thành đã bị Từ Phàm dùng linh lực cường đại khống chế ở giữa không trung, giống như vẫn luôn giữ lại ở trạng thái vừa dung hợp.

“Đúng rồi, nếu không thể kết hợp cả hai thành một được thì trực tiếp dùng sức cường hóa phù văn tử mẫu, lại dùng phù văn thù ti thay thế phù văn khống linh.”

Nói xong mắt Từ Phàm sáng lên, trực tiếp xuất ra bút vẽ để vẽ phù văn ở ngay trên không trung. Trong nháy mắt không trung hiện ra chín mươi chín đường ký hiệu, lấy một loại quy luật kỳ diệu xuất hiện ở giữa không trung, bắt đầu dung hợp vào trong Pháp khí trên không.

Nhìn thấy Pháp khí đã thành công, Từ Phàm thở dài một hơi nhẹ nhõm, sau sáu lần luyện chế thì cuối cùng hắn cũng thành công và đặt tên cho Pháp khí này là Thiên Nhận.

Chương 28: Bạn tốt kết hôn

Từ Phàm cầm Thiên Nhận phi kiếm được tạo từ ba trăm sáu mươi khối mảnh nhỏ lên để thưởng thức. Đây là hắn dùng số tiền lớn mua Thiên Vẫn Thiết làm tài liệu chủ yếu để luyện chế thành công. Chỉ riêng chi phí vật liệu hỗn hợp đều tốn hơn mười nghìn linh thạch, giống như giá của Pháp khí tốt nhất cũng chỉ có giá này.

Từ khi trình độ luyện khí của Từ Phàm được nâng cao, thì đam mê thu thập của trạch nam trong người hắn đã thức tỉnh rồi. Hiện nay phòng cất chứa của hắn đã có hơn hai mới kiện Pháp khí hoàn mỹ, càng quá đáng hơn nữa đó là loại Pháp khí hoàn mỹ nhất như Thiên Nhận phi kiếm vậy mà hắn có khoảng năm kiện.

Linh Thương Phong là một nhà cửa hàng nhỏ được mở vào ba năm trước đây, ở trong này Từ Phàm giao Pháp khí mình thuận tay luyện chế ở Địa Tâm phường cho tiểu nhị, sau đó thì quay trở về đỉnh núi nhỏ của bản thân.

Cửa hàng nhỏ này là của tiệm Từ Phàm tốn hơn mười vạn linh thạch để mua lại.

Trên Linh Phong chu, Từ Phàm ngồi trong phòng nhỏ trên linh thuyền hơi cảm khái, mình vậy mà đã hơn hai mươi tuổi rồi. Đổi lại kiếp trước, nếu hắn không đi học đại học thì đã bắt đầu đi xem mắt rồi.

“Có phải tới lúc ta nên tìm bạn gái rồi không?”

“Chẳng biết tại sao gần đây cứ lâu lâu lại ăn phải cơm chó.”

Từ Phàm vừa dứt lời. Một bóng hình xinh đẹp cách Linh Phong chu không xa lướt qua, phía sau bóng hình xinh đẹp đó có một chùm ánh sáng màu xanh đang không nhanh không chậm đuổi theo.

“Tư Vận sư huynh ngươi tới bắt ta đi.”

Thanh âm giống như tiếng chuông bạc có thể làm cho tất cả các thiếu niên tuổi trẻ rơi vào ảo tưởng.

“...”

Trong nháy mắt, Linh Phong chu phát ra một lượng lớn linh lực trực tiếp làm tốc độ của thuyền nhanh gần gấp ba lần.

Mọi người chỉ thấy một ánh sáng màu xanh di chuyển rất nhanh trên không trung.

Một ít người mới nhập môn tò mò nhìn lên không trung thán phục, đây là tốc độ của tiền bối Trúc Cơ à.

Từ Phàm trở lại đỉnh núi của mình là tới ngay căn phòng cất giữ mình mới xây hai năm trước.

Thuận tay dùng dùng Mộc Linh Thuật tạo một cái giá chuyên môn đặt phi kiếm, sau khi đặt Thiên Nhận phi kiếm lên, Từ Phàm bắt đầu thưởng thức các tác phẩm do bản thân làm ra.

Lúc này, Pháp khí có hình dáng chiếc di động trong lòng ngực hắn hơi chấn động một chút, bên trên nó xuất hiện tin tức mới nhất trong Thiên Khuyết môn.

Một là đại hội giao lưu mười năm một lần của các môn phái trong Tượng Châu sẽ được tổ chức tại Thiên Khuyết môn, người của các môn phái tu tiên sẽ gặp nhau tại Thiên Khuyết môn và cuộc giao lưu sẽ diễn ra trong ba tháng

Hai là Phù Thiên chu của tông môn bị hư hỏng. Phỏng chừng là ở biển Vô Tận gặp phải thú triều cỡ lớn.

Ba là ở khu vực Thiên Khuyết môn quản lý phát hiện một mạch khoáng linh thạch khổng lồ.

Bốn là Luyện Khí phong bắt đầu tuyển nhận một lượng lớn Luyện Khí sư nhất giai, nghe đồn có liên quan đến việc chữa trị Phù Thiên chu.

Năm là ngày hôm qua Diệp Tiêu Dao của Vạn Kiếm phong chém giết tên Kim Đan phản bội chúng ta, Trúc Cơ giết Kim Đan, chúng ta lại có thêm một thiên kiêu.

Khi Từ Phàm nhìn đến điều thứ tư thì trong mắt lóe sáng một chút, hiện tại bản thân là Luyện Khí sư nhất giai, không biết sau khi tiến vào Luyện Khí phong có tư cách tiếp xúc Phù Thiên chu hay không.

Còn có tên Diệp Tiêu Dao này, đúng là nhân vật chính có khác, lúc này mới có mấy năm, đã có năng lực chém giết Kim Đan, hay là lão gia gia ở trong cơ thể hắn đã thức tỉnh rồi.

Trong khoảng thời gian ba năm này, bởi vì Từ Phàm thèm hay ăn mật của Phệ Linh Phong Vương cộng thêm Bạo Thực thuật, làm thực lực hắn nhanh chóng tăng mạnh, áp chế cũng áp không được, hiện tại đã thăng cấp đến Luyện Khí tầng tám.

Ngọc giản đan phương thượng cổ và thuật pháp thần thông lấy từ trong bí cảnh hắn đều thấu hiểu rõ ràng.

“Không biết đến khi ta thăng cấp tới Trúc Cơ kỳ, có năng lực đánh bại tu sĩ Kim Đan hay không?”

Nói xong Từ Phàm cầm viên Pháp khí Long Châu lớn cỡ một viên bi-a, một tiếng rồng gầm khe khẽ được truyền ra từ trong long châu, đây là kiện Pháp khí Từ Phàm hài lòng nhất, nó có thể gọi ra linh hồn của một con giao long có chiến lực cỡ Trúc Cơ kỳ.

Bên cạnh đó còn có một kiện Pháp khí làm hai bên cùng nhau phối hợp cung cấp vật dẫn cho pháp khi linh hồn giao long, sau khi sử dụng hai cái Pháp khí cùng lúc, chiến lực của linh hồn giao long tăng lên Trúc Cơ đỉnh, đánh chết yêu thú Trúc Cơ bình thường giống như giết gà mà dùng dao mổ trâu. Một mình Từ Phàm đã mang theo Pháp khí thí nghiệm qua.

Lúc này, tiếng chuông ở ngoài cấm chế vang lên, Mộ Dung Thiến Nhi cầm một cái hộp cơm lớn trong tay vui vẻ đi vào cùng với Vương Vũ Luân.

Trong đình nghỉ mát, Từ Phàm có phần thán phục khi thấy hai người ngọt ngào. Ít có người nào có thể kiên trì rắc cơm chó trước mặt hắn trong ba năm mà không lơ là chút nào.

“Có việc gì mà ngươi vui vẻ như vậy, mẹ vợ ngươi đồng ý rồi à?” Từ Phàm hỏi.

Sau khi ra khỏi bí cảnh, Vương Vũ Luân trở về liền tặng mật Phệ Linh ong cho mẹ vợ của hắn, thật sự giành được thiện cảm của mẹ vợ hắn, sau đó lễ hỏi liền từ 100 vạn linh thạch giảm xuống còn tám mươi vạn linh thạch.

Vừa mới bắt đầu Từ Phàm còn nghĩ giúp bạn tốt một tay, sau lại nghĩ lại dù sao nơi này cũng là Tu Chân giới, cho dù là một trăm tuổi kết hôn cũng không coi là muộn.

“Ừ, ngày mười lăm tháng sau chính là ngày vui của ta và Thiến Nhi, Từ đại ca ngươi nhất định phải tới đấy.” Vương Vũ Luân nói, ba năm thời gian, hắn rốt cục có thể cho vợ của mình một cái danh phận.

“Vậy trước tiên chúc mừng các ngươi.”

Trong thời gian nói chuyện, Mộ Dung Thiến Nhi đã mang đồ ăn trong hộp cơm dọn xong.

“Rốt cuộc số mệnh của ngươi như thế nào, vậy mà gặp gỡ được loại nhân duyên mỹ mãn như vầy chờ.” Từ Phàm nhìn Mộ Dung Thiến Nhi có dáng vẻ dịu dàng đứng ở bên cạnh Vương Vũ Luân nói.

Ta mới không cần yêu đương ngọt ngào như vậy đâu, ta chính là đại nhân vật phải ‘cẩu’ đến Tiên Đế, trên thế gian này có nữ tử nào có thể xứng đôi với ta.

Cứ cách vài ngày, hắn sẽ cùng Mộ Dung Thiến Nhi mang theo đồ ăn được đặt sẵn ở tửu lâu tới xem mình, có thể nói là mặc kệ mưa gió thế nào cũng không ngăn được, đương nhiên tiểu tử này cũng đạt được nhiều ưu đãi.

Sau khi cơm nước xong, Từ Phàm suy nghĩ một chút liền trực tiếp đưa hai người vào trong phòng cất chứa Pháp khí pháp bảo của hắn.

Khi bước vào trong phòng cất chứa, mắt hai người tỏa sáng ngay lập tức, đó là một căn phòng bốn mươi mét vuông trưng bày đủ loại Pháp khí.

“Từ đại ca, trách không được ngươi vẫn luôn không chịu mang theo ta đến phòng này, thì ra đây là bảo khố của ngươi.” Vương Vũ Luân hai mắt tỏa ánh sáng liếc nhìn Pháp khí trong phòng, cảm giác mỗi kiện Pháp khí trong này đều là tinh phẩm.

“Từ đại ca, ngươi là người có thiên phú nhất mà ta đã thấy, chiến đấu, luyện đan, luyện khí, thật sự là không có gì ngươi không làm được.” Mộ Dung Thiến Nhi khen ngợi.

Bình thường lúc trò chuyện Vương Vũ Luân thường nhắc đến các chủ đề về ân nhân cứu mạng hắn rất nhiều lần, một người cùng lúc tinh thông nhiều thứ có thể gọi là thiên phú dị bẩm, nhưng nếu toàn bộ đề tinh thông thì phải là yêu nghiệt.

Từ Phàm ở trong mắt Vương Vũ Luân chính là tên yêu nghiệt, nếu làm cho đệ tử ngoại môn biết, một cái ngoại môn đệ tử nhập môn chưa tới mười năm vậy mà đồng thời trở thành Luyện Đan sư cùng Luyện Khí sư, không biết bọn họ sẽ kinh ngạc cỡ nào.

Càng làm cho hai vợ chồng này kinh ngạc đó là hai vợ chồng bọn họ đều là đệ tử dự bị của Chiến đường và có tu vi Luyện Khí tầng chín, thế nhưng hai vợ chồng hợp lại cũng không trụ được ở trong tay Từ Phàm một trận, vào thời khắc đó toàn bộ tam quan của Mộ Dung Thiến Nhi đều bị lật đổ.

Từ Phàm làm cho nàng biết cái gì mới gọi là chiến đấu.

“Các ngươi muốn kết hôn, ta không có để tặng, một người chọn một kiện Pháp khí, coi như là lễ vật chúc mừng ta tặng cho các ngươi.”

Tuy rằng Từ Phàm rất coi trọng Pháp khí trong phòng cất chứa, nhưng là muốn luyện chế một kiện cũng không phải chuyện khó khăn lắm, huống chi bạn bè kết hôn thì tốn chút tâm huyết cũng là điều hiển nhiên.

Trong nháy mắt hai người vô cùng vui vẻ, đối với đệ tử Chiến đường mà nói, có một kiện pháp bảo tinh phẩm là có thêm một sự bảo đảm về tính mạng.

Sau một hồi cẩn thận chọn lựa.

Mộ Dung Thiến Nhi nhìn chăm chú vào hai thanh Pháp khí lắp ráp tên là Ẩn Tâm kiếm, hai thanh phi kiếm một cái màu trắng một cái màu hồng nhạt, màu trắng phi kiếm chủ yếu chuyên về tốc độ và phá giáp, còn thanh phi kiếm màu hồng nhạt còn lại là chế tạo ảo tưởng, mê hoặc tinh thần kẻ thù.

Còn Vương Vũ Luân lại là coi trọng Thiên Nhận phi kiếm mà Từ Phàm mới vừa luyện chế ra, khi chiến đấu chiêu thức vỡ ra cùng tùy ý tổ hợp đó sẽ làm kẻ thù khó lòng phòng bị.

Chương 29: Mai phục

Khi Từ Phàm quyết định tạm biệt đôi vợ chồng trẻ này thì trong lòng vẫn hơi hối hận, tài vì tài liệu của hai kiện Pháp khí này không phải đặc biệt quý giá nhưng khi luyện chế lại rất phiền phức.

“Ngày 15 tháng sau ra khỏi tông môn để tham gia hôn lễ của bọn họ.”

“Lần đầu tiên ra đi xa, nên chuẩn bị một chút.” Từ Phàm nhìn thiệp mời trong tay nói.

Sau đó lấy ra Pháp khí di động gửi một tin tức cho Bàng Phúc.

Ngày hôm sau, đầu tiên Từ Phàm đi tới trụ sở Liên minh đã đổi tên thương hội, lúc này Bàng Phúc đã chờ ở ngoài cửa một thời gian dài.

Trải qua ba năm phát triển, hiện tại thương hội do Bàng Phúc xây dựng đã trở thành thương hội có tiếng tăm lừng lẫy ở ngoại môn, nghe nói bên trong thương hội có cung phụng một vị Luyện Đan đại sư, ở bên trong thương hội đúng là có một ít đan dược phẩm chất cao thích hợp Luyện Khí kỳ.

Còn có một vị đại sư Luyện Khí, chỉ cần hoàn thành điều kiện đại sư đưa ra, là có thể làm cho đại sư giúp ngươi làm một kiện Pháp khí phù hợp với yêu cầu của ngươi nhất, tuyệt đối sẽ không thua kém Pháp khí tinh phẩm thông thường.

Bởi vì trong thương hội có hai vị đại sư nên nhân viên lệ thuộc trực tiếp hiện tại của thương hội đã phát triển tới hơn một vạn người.

Sau khi nghênh đón Từ Phàm vào bên trong, Bàng Phúc cung kính cầm túi trữ vật trong tay đưa cho hắn.

“Từ đại sư, có người của Luyện Khí phong làm ta truyền lời cho ngươi, bọn họ muốn mời ngươi vào Luyện Khí phong, cùng nhau sửa chữa Phù Thiên chu.” Bàng Phúc cung kính nói, không thể không cung kính, hiện tại Từ Phàm chính là chính thức là trụ cột của thương hội.

Có thể nói thương hội phát triển như vậy đều có một nửa công lao thuộc về hai đại sư thần bí này, cũng chính là công lao của Từ Phàm.

“Ừ, ta sẽ đi, mà danh tiếng Luyện Khí sư của thương hội rất vang dội, ta không thể dùng thân phận này để đi được.”

“Ta đã hiểu.” Bàng Phúc gật đầu nói.

“Đúng rồi, thiên tài mới của môn phái chúng ta muốn nhờ ngươi luyện chế một kiện Bảo khí, lần nhờ cậy này ngươi có làm không.” Bàng Phúc còn nói thêm.

“Bảo khí gì?”

Nhân vật chính còn chưa có pháp bảo à.

“Bảo khí và thù lao như thế nào.”

“Một cái hộp có thể đựng một trăm thanh phi kiếm, phẩm chất phải đạt tới cấp bậc Bảo khí.”

“Thù lao chính là một khối Hồn Thiết ngươi thu mua đã lâu mà vẫn chưa lấy được, Hồn Thiết đại khái nặng khoảng chừng bốn cân.”

Khi Từ Phàm nghe được thù lao là Hồn Thiết thì ngay lập tức liền kích động lên, thứ này chính là tài liệu quan trọng, lúc trước luyện chế nguyên bộ Pháp khí Giao Long châu, mới dùng chưa được hai hay ba lần.

“Không thành vấn đề, hắn có yêu cầu gì.” Từ Phàm vui vẻ nói, có cảm giác đây là ông trời đang chiếu cố bản thân, thật sự muốn cái gì có cái đó

“Nuôi dưỡng phi kiếm, có thể gia tăng linh tính của phi kiếm, quan trọng nhất là trên hộp cần có một hệ thống chuyển đổi linh khí bằng linh thạch.”

“Mặt khác còn có một cái yêu cầu khá kỳ lạ, chính là làm cho bên trong phi kiếm không tẻ nhạt.” Bàng Phúc hơi khó hiểu nói.

“Không tẻ nhạt.” Từ Phàm suy nghĩ một lát liền hiểu được đó là ý gì.

“Có thể, một lát ta lập một cái danh sách, ngươi dựa theo giá tiền trên đó mà thu phí tổn cho vị thiên tài này đi.” Từ Phàm tràn đầy tin tưởng nói.

“Tốt.”

Sau khi rời khỏi Thương Linh phong, Từ Phàm trực tiếp đi tới Địa Tâm phường, bắt đầu luyện chế một ít Pháp khí khi ra cửa sẽ dùng đến

Một tháng sau, Từ Phàm trang bị đầy đủ bắt đầu lần thứ hai rời khỏi Thiên Khuyết môn, lần trước là lúc đi thí nghiệm Giao Long châu.

Nơi Vương Vũ Luân cử hành hôn lễ là một thành lớn tên là Tiên thành cách tông môn hơn sáu nghìn cây, mà thực lực của gia tộc Vương Vũ Luân ở trong Tiên thành nằm ở mức trung du.

Từ Phàm mới vừa ra khỏi Thiên Khuyết môn, đang muốn sử dụng chức năng tàng hình của Linh Phong chu thì bị cắt ngang bởi một chùm ánh sáng đang nhanh chóng tiếp cận.

Chỉ thấy một vị thiếu niên mày kiếm mắt sáng, phong độ nhẹ nhàng ngự kiếm xuất hiện ở bên cạnh Linh Phong chu.

Vừa thấy nam tử này, sự vui sướng khi đi ra ngoài của Từ Phàm bỗng chốc biến mất.

Như thế nào lại là tên này, sẽ không phải là đi cùng đường đi.

“Từ sư đệ, từ lúc tạm biệt lần trước chắc đã có khoảng ba năm chúng ta không gặp nhau.”

“Sau khi ra bí cảnh, ta vốn định đi tìm Từ sư đệ để kết giao làm bạn bè nhưng không biết làm sao mà luôn bị mấy chuyện vụn vặt vướng víu.”

“Không nghĩ tới hôm nay có thể gặp được từ sư đệ ở nơi này, thật sự là duyên phận mà.”

Diệp Tiêu Dao chắp tay nói.

Ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm vô cùng chân thành tha thiết.

Một câu nói ấm lòng cổ vũ lúc hắn gặp nghịch cảnh cho đến bây giờ hắn vẫn còn nhớ.

“Thật trùng hợp, Diệp sư huynh, nghe nói ngươi lấy trở thành thiên tài của tông môn chúng ta, vậy mà vẫn chưa có chúc mừng ngươi.” Từ Phàm cười chắp tay nói, biểu tình của Diệp Tiêu Dao chân thành tha thiết đến như vậy làm Từ Phàm cũng không có cách nào cự tuyệt xa cách người ta ra ngoài.

“Giữa hai ta thì không cần phải nói những lời khách sáo này.”

Diệp Tiêu Dao nói xong liền thành thạo đáp xuống trên Linh Phong chu của Từ Phàm.

“Đuôi Linh Phong chu của Từ sư đệ được đặc biệt trang bị thêm Vĩ Dực để gia tăng tốc độ à?” Diệp Tiêu Dao tò mò hỏi.

Từ Phàm quyết định, sau này khi ra khỏi tông môn nhất định phải giả danh.

“Đây là ta đoạt được ở trong bí cảnh, Vĩ Dực có tăng thêm lá bùa tăng sức gió, tốc độ vào lúc mấu chốt tốc độ có thể nhanh hơn mấy phần.”

“Diệp sư huynh có việc vội thì cứ đi trước, chứ không lại làm chậm trễ chuyện quan trọng.” Từ Phàm nói, tên này nếu không đi thì xác định làm lỡ cuộc hình trình.

“Ta đi tham gia hôn lễ của một vị sư đệ, còn Từ sư đệ ngươi thì thế nào.” Diệp Tiêu Dao nói, trong lòng thì lại là hơi đáng tiếc, trên thế giới này lại mất đi một vị tiểu sư muội ngây thơ đáng yêu.

“Sư đệ của Diệp sư huynh có phải gọi là Vương Vũ Luân không.”

Từ Phàm có loại dự cảm chẳng lành.

“Ha ha, đúng vậy, Từ sư đệ cũng tham gia à.”

“Nếu gặp dịp thì chúng ta đi chung với nhau đi, vừa lúc có thời gian để trò chuyện cùng Từ sư đệ.”

Diệp Tiêu Dao nói xong, phía sau thoát ra một kiếm quang, lập tức một Kiếm chu xuất hiện bên cạnh Linh Phong chu.

“Sư đệ dùng Kiếm chu của ta đi, tốc độ sẽ nhanh hơn.” Diệp Tiêu Dao không đợi Từ Phàm đồng ý, trực tiếp mang Từ Phàm lên Kiếm chu, lại ra hiệu Từ Phàm thu hồi Linh Phong chu.

Mẹ nó…

Không còn cách nào khác Từ Phàm chỉ có thể đi cùng với Diệp Tiêu

Dao.

‘Ầm’

Một âm thanh bất ngờ vang lên, trong nháy mắt chiếc thuyền đi vận tốc âm thanh có vận tốc từ 0 đến lúc tăng tốc chỉ cần 0.1 giây, Từ Phàm nhanh chóng bỏ thêm cho bản thân một tầng chắn không khí.

Kiếm chu phóng đi với tốc độ âm thanh, Diệp Tiêu Dao tạm thời mở ra vòng bảo hộ.

“Thật xin lỗi Từ sư đệ, vừa rồi ta không có chú ý tới.” Diệp Tiêu Dao xin lỗi nói, hắn đã quên tu vi của Từ Phàm chỉ có Luyện Khí cấp cao.

“Không có việc gì, là ta làm phiền mới đúng.” Từ Phàm thản nhiên nói, đồng thời trong lòng bắt đầu có một loại dự cảm xấu.

Trên Kiếm chu, Diệp Tiêu Dao bắt đầu hết lòng tiếp đãi Từ Phàm, ngay cả tiên quả linh trà cao cấp cũng chưa từng gián đoạn.

“Đủ rồi đủ rồi, Diệp sư huynh đừng lấy ra ngoài nữa, cái bàn đều không có chỗ bỏ xuống được.” Từ Phàm nhìn một bàn đầy bàn linh quả bất đắc dĩ nói, nhân vật chính này cũng quá nhiệt tình đi.

Chỉ số tình cảm này căn bản đã đạt tới mức báo động của Từ Phàm.

Nhưng vào lúc này, cơ hồ cùng một lúc, ánh mắt hai người đồng thời nhìn về phía trước.

Chỉ thấy Diệp Tiêu Dao hóa thành thanh kiếm dài xông khỏi Kiếm chu.

“Từ sư đệ chờ một lát, có một số sâu bọ cần ta rửa sạch một chút.”

“Bọn vô lại kia, nơi này cách Thiên Khuyết môn chúng ta không đến vạn dặm, các ngươi dám càn rỡ như vậy à.”

Diệp Tiêu Dao kiêu ngạo cầm kiếm đứng ở phía trước Kiếm chu, bên người là năm thanh tuyệt thế phi kiếm xoay tròn xung quanh.

“Phi kiếm có năm loại thuộc tính kim mộc thủy hỏa thổ, chẳng lẽ nhân vật chính có bệnh cưỡng bách.” Từ Phàm nhìn năm thanh phi kiếm và pháp bảo bên cạnh Diệp Tiêu Dao mà suy đoán.

“Diệp Tiêu Dao, sư huynh của Dục Ma môn chúng ta, cho dù là ngươi ở trong Thiên Khuyết môn, ngươi cũng phải chết.”

Cùng với âm thanh nham hiểm vang lên là năm tu sĩ của Dục Ma môn cầm kiếm bao vây Kiếm chu lại.

“Mé nó, ta chỉ biết là đi theo nhân vật chính khẳng định không chuyện tốt.” Từ Phàm cau mày suy đoán.

Chương 30: Tử Hồn Trùng

Nếu như có thể lặp lại lần nữa, Từ Phàm vào lúc lần đầu gặp mặt vai chính nhất định sẽ kiên cường một hồi, sau đó dần dần giả vờ tháo chạy, như thế còn an toàn một chút.

Làm bằng hữu với vai chính gì chứ, thật sự là quá nguy hiểm.

Lúc này, đầu óc Từ Phàm suy tư thật nhanh, nghĩ phải giải quyết tình thế nguy cấp trước mắt như thế nào.

Ngay lúc này, Từ Phàm nhận được truyền âm từ Diệp Tiêu Dao.

“Từ sư đệ, thật ngại quá, khiến ngươi chịu liên lụy rồi.”

“Sau khi ta và năm tên ma tu Kim Đan kia giao chiến, sẽ lợi dụng lúc hỗn loạn để cho Kiếm chu đưa ngươi đi một đoạn đường.”

“Mục tiêu của bọn họ là ta, có lẽ sẽ không đuổi theo ngươi.”

“Không cần lo lắng cho ta, tự ta có thể thoát thân.”

Nghe truyền âm từ Diệp Tiêu Dao xong, vẻ mặt Từ Phàm càng ngày càng kém, bên ta lỡ đâu có người đuổi theo thì chẳng phải là xong đời rồi sao.

Không chờ Từ Phàm trả lời, Diệp Tiêu Dao đã trực tiếp mạnh mẽ xông lên.

“Năm tên Kim Đan thì lại thế nào.” Diệp Tiêu Dao kiên cường nói, năm thanh phi kiếm lơ lửng bên người trong phút chốc kết thành nhất phương kiếm trận.

“Viêm Quyết: Ngũ Phương Trận Sát”

Một kiếm trận khổng lồ lập tức thành hình, trực tiếp vây năm tên Kim Đan ma tu vào đó.

Mà Từ Phàm thừa cơ cưỡi lên Kiếm chu, chính ngay khoảnh khắc

Diệp Tiêu Dao động thủ, nhanh chóng bay về hướng Thiên Khuyết môn.

Lúc này, trong mắt ma tu Kim Đan dẫn đầu chợt lóe lên một tia ma quang.

“Lôi Phệ, ngươi đi giải quyết tên tiểu tử Luyện Khí kỳ kia đi, tốc chiến tốc thắng, chỗ này không phải chỗ ở lâu.”

“Đã rõ.”

Một tên ma tu Kim Đan đứng ở hướng Thiên Khuyết môn trực tiếp dùng toàn lực đánh ra một kiếm trận, biến mất về hướng Kiếm chu của Từ Phàm.

Vẻ mặt Diệp Tiêu Dao lập tức thay đổi, trực tiếp niệm chú lấy ra một thanh phi kiếm chủ công kia đuổi theo tên ma tu kia.

“Muốn cứu bằng hữu của ngươi, không có cửa đâu.”

Bốn tên Kim Đan ma tu trực tiếp chặn lại đường đi của Diệp Tiêu Dao.

Vẻ hối hận chợt lóe lên trên mặt Diệp Tiêu Dao.

“Tiểu tử, lo lắng vớ vẩn làm gì, tiểu tử kia rất tà môn, ngươi chết hắn cũng không chết được.”

“Tập trung tinh thần chiến đấu đi.”

Diệp Tiêu Dao lấy lại tâm tư trong nháy mắt, trên mặt mang sát ý nhìn bốn tên Kim Đan ma tu.

“Hôm nay các ngươi, ai cũng không được đi.”

Viêm sắc chiếu thiên, kiếm quang tung hoành.

Từ Phàm đang ngồi trên Kiếm chu lúc này, trên mặt mang theo đau khổ nhìn vệt sáng ở sau lưng đang từng bước áp sát, trong đầu bắt đầu nghĩ phải chạy trốn thế nào.

“Nếu lại cho ta một cơ hội nữa, ta tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện ra khỏi tông môn.”

Theo vệt sáng của Kim Đan ma tu càng ngày càng gần, Từ Phàm biết, nhất định phải làm chút gì đó.

“Thật mẹ nó vớ vẩn, Luyện Khí chiến Kim Đan.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện Giao Long châu, bên cạnh lại hiện ra một con rối Giao Long cỡ nhỏ.

“Vẫn nên hao tổn của cải thôi.”

Giao Long châu thanh quang đại mạo, một con Giao Long ảo ảnh dài trăm mét xuất hiện, sau đó lập tức chui vào trong cơ thể con rối Giao Long bên cạnh Từ Phàm.

“Gào!!”

Tiếng rồng ngâm rung trời, con rối Giao Long dài trăm mét xuất hiện, vệt sáng ma tu đuổi theo sau thuyền Kiếm bỗng dừng lại.

Một người đàn ông mang khuôn mặt u ám hung ác nhìn con rối Giao Long dài trăm mét, trong mắt lóe lên vẻ khác lạ.

“Không nghĩ tới một tên tiểu tu sĩ Luyện Khí như ngươi, thế mà lại có pháp bảo kinh người đến vậy, hời cho ta quá.”

Trong mắt Kim Đan ma tu, dù con rối giao long này có chiến lực Trúc Cơ đỉnh phong, kia cũng chỉ là Trúc Cơ.

Từ Phàm không hiểu suy nghĩ của ma tu Kim Đan, mà là tập trung toàn thân kết pháp ấn huyền ảo, đây là thủ đoạn cuối cùng của Pháp khí này.

“Tiền bối Kim Đan, tha cho ta một mạng, thế nào.”

Sau khi bí pháp dẫn đường Pháp khí hoàn thành, Từ Phàm hít vào một hơi, chiến lực Kim Đan trong mười lăm phút, cũng đủ để hắn chạy trốn rồi.

“Được, kiếp sau gặp được ta rồi lại nói.”

Nhưng ngay vào lúc này, 5000 viên linh thạch ẩn giấu trong cơ thể con rối Giao Long nhanh chóng tan rã, một luồng linh lực kinh người trào ra.

Trong nháy mắt, khí thế trên người con rối Giao Long vượt qua Trúc Cơ đỉnh phong, đạt đến Kim Đan sơ kỳ.

Lúc này, Từ Phàm không hề nói gì, trực tiếp truyền đạt mệnh lệnh cuối cùng cho con rối Giao Long, giết chết tên tu sĩ Kim Đan trước mắt, sau đó lập tức nhanh chóng tháo chạy về hướng Thiên Khuyết

môn.

Tiếng nổ mạnh sinh ra từ trận chiến phía sau, vang vọng cả bầu trời.

“Mẹ nó, loại Pháp khí này, ta quay về phải luyện chế mười cái.”

Sau lưng Từ Phàm, ma tu Kim Đan đang chiến đấu với con rối Giao Long, nhìn Từ Phàm đang chạy trốn phía xa, trong mắt lóe lên một tia trào phúng, thừa thời gian chiến đấu lui về phía sau, ngón trỏ bắn ra.

Một con Tử Hồn Trùng màu đen bay về hướng Từ Phàm, ở trên bầu trời thoắt ẩn thoắt hiện.

“Thủ đoạn của tu sĩ Kim Đan, há lại để cho một tên oắt con Luyện Khí kỳ như ngươi có thể chạy trốn.”

“Muốn mạng chạy trốn, chờ kiếp sau đi, chỉ tiếc Pháp khí cấp bậc này.”

Theo hắn nhìn ra, Từ Phàm đã khởi động phương pháp tự hủy Pháp khí, mới khiến cho con rối Giao Long có chiến lực Kim Đan.

Lúc này Từ Phàm đang chạy trối chết, bây giờ trong lòng tràn đầy vui vẻ, có cảm giác như sống sót sau kiếp nạn.

“Sau khi quay về tông môn, mẹ nó ta ở trong chứ không ra nữa.”

Không chờ Từ Phàm tiếp tục nói nhảm, cảm giác rợn cả xương gáy nháy mắt kích thích Từ Phàm.

‘Thổ Linh tráo’

‘Hỏa Linh tráo’

‘Tinh Thần thủ hộ’

‘Linh Quang tráo’

Bốn cái Pháp khí phòng ngự cũng nhanh chóng xoay tròn, vây quanh Từ Phàm.

“Thần thông loại nguyền rủa tinh thần?”

Từ Phàm mới vừa nói xong, chỉ thấy một ảo ảnh đen trong nháy mắt bay vào ấn đường của Từ Phàm.

“Mẹ nó, vẫn bị trúng chiêu.”

Trong nháy mắt, tất cả Pháp khí quanh thân Từ Phàm đều bị mất đi khống chế.

Thân thể Từ Phàm từ từ rơi xuống dưới các tầng mây.

Đây là Khinh Thân thuật của pháp y trên người được Từ Phàm kích phát vào lúc hôn mê.

Vân Vụ sơn, nằm ở nơi cực tây của Ngô quốc, trên núi bốn mùa quanh năm bị tuyết đọng bao phủ, người dân dưới chân núi sống bằng nghề đi săn và thu thập linh dược.

Một tiểu đội hái thuốc đang ở trong tuyết sơn tìm kiếm Tuyết Linh sâm.

“Tiểu Nha Tử, hôm nay là lần đầu ngươi tới đây, ở trên Vân Vụ tuyết sơn của chúng ta, hái thuốc có rất nhiều phép tắc.” Một ông lão lớn tuổi nói với đứa bé trai chỉ khoảng 8 tuổi.

“Gia gia ngươi nói đi, chỉ cần có thể kiếm được tiền có thể để cho ta và muội muội ăn được một bữa cơm no, ta cái gì cũng bằng lòng.” Đứa bé trai thật thà nói, hắn nhớ kỹ lời cha từng nói với hắn trước trước lúc chết.

“Ở trên tuyết sơn, chỉ cần nghe lời Trường Thiện gia gia ngươi, chỉ có vậy ngươi mới có thể sống sót.”

“Ở trên tuyết sơn, gặp được linh thú phải quỳ lạy, gặp được tiên nhân càng phải quỳ lạy.” Ông lão nói.

“Gặp được mãnh thú trên tuyết sơn, nhất định không được chạy ở sau cùng, nếu thực sự không được thì hãy nhảy xuống núi, như thế còn có một chút hi vọng sống.”

“Lúc năng lực của bản thân còn chưa mạnh, linh dược hái được nhất định không cần độc chiếm, lấy ra một nửa trước đưa cho người mạnh nhất trong đội.”

Ông lão nói cho đứa bé trai quy tắc sinh tồn trên tuyết sơn từng điều, từng điều một, đứa bé trai cũng đều ghi nhớ từng việc trong lòng.

“Ngươi là đứa trẻ ngoan, phải sống cho tốt, đừng phụ sự kỳ vọng của cha ngươi.”

Ông lão vui mừng sờ đầu đứa bé trai, nghĩ thầm, đứa trẻ này nếu là cháu của mình thì thật tốt biết bao.

“Gia gia, lời ngươi nói ta đều đã nhớ kỹ.” Đứa bé trai nghiêm túc nói.

“Vậy thì tốt.”

Ông lão mang theo đứa bé trai đi theo ở cuối đội ngũ, đường lên tuyết sơn cần 3 giờ, thời gian hái thuốc cũng chỉ có 3 giờ, bởi vì trên tuyết sơn quanh năm tuyết đọng, nhiệt độ không khí lạnh giá. Thời gian người bình thường ở trên tuyết sơn vượt quá 6 giờ, sẽ bị lưu lại hàn độc.

“Gia gia, ngươi từng gặp tiên nhân sao.” Đứa bé trai hỏi.

“Từng gặp, ta còn nói chuyện với tiên nhân mấy câu kìa.” Ông lão đùa với đứa bé trai.

“Gia gia, gia gia, ngươi nói tiên nhân có dáng vẻ thế nào.”

“Ha ha, dù sao cũng không ngốc như ngươi.”

Chương 31: Bái sư

Ông lão dùng gậy gõ nhẹ một cái lên đầu đứa trẻ tên Tiểu Nha Tử, cười nói: “Nói cho ngươi thêm một bí mật, sau khi nhìn thấy tiên nhân, cái gì cũng đừng quan tâm, trực tiếp dập đầu.”

“Sau đó xin tiên nhân thu ngươi làm đệ tử.”

“Nếu như ngươi có tiên duyên, vậy sau này ngươi sẽ là tiên nhân bay tới bay lui trên trời.”

Hai mắt ông lão đục ngầu, trong đó lại chứa một chút thổn thức, thầm than năm tháng trôi qua nhanh như ánh sáng, chính mình không nắm chắc được một chút xíu cơ hội thành tiên kia.

Đứa bé trai không nghe lời ông lão nói, mà là ngơ ngác nhìn về nơi cách đó không xa.

Trên tuyết sơn, một bóng dáng đang chậm rãi rơi xuống nhẹ nhàng, giống như một sợi lông vũ.

Ông lão nhìn theo ánh mắt kinh ngạc của đứa bé trai, chỉ một cái liếc mắt, trong lòng ông lão đã có tính toán.

Sau khi nhìn xung quanh, phát hiện mọi người trong đội ngũ lên tuyết sơn ở phía trước đều đang mải miết đi đường.

Lúc này, ông lão ra dấu im lặng với đứa bé trai, lặng lẽ mang theo đứa bé trai đi về hướng bóng người rơi xuống.

Cho đến sau khi tách ra hoàn toàn với đội ngũ, ông lão mới nói với đứa bé trai: “Tiên duyên của ngươi tới rồi, chỉ cần chúng ta cứu được tiên nhân, không thành tiên nhân cũng sẽ có vinh hoa phú quý cả đời.”

“Lời ta nói, ngươi đều hiểu sao?”

“Vinh hoa phú quý là ý gì vậy ạ?” Đứa bé trai thật thà hỏi, hắn chỉ biết điểm tâm và đồ ăn vặt ở trên trấn nhỏ rất đắt.

“Chính là bữa ăn nào ngươi cũng có thể được ăn thịt.”

Chẳng biết tại sao, đôi mắt ông lão bị lay động một chút, vào khoảnh khắc đó hắn dường như thấy được ánh sáng trong mắt đứa bé trai.

Trong nháy mắt, toàn thân đứa bé trai đều tràn ngập hăng hái.

“Nhớ kỹ, việc này không thể nói cho bất cứ ai, nếu như tiên nhân còn sống, ta chẳng sợ phải liều hết bộ xương già này cũng phải giúp ngươi tranh thủ một cái tiên duyên.”

“Nếu như tiên nhân đã chết, tìm một nơi phong thủy bảo địa an táng.”

Còn có câu mà ông lão không nói, trước khi an táng hắn phải tìm ra toàn bộ đồ vật có giá trị.

“Ta hiểu rồi, gia gia.” Đứa bé trai nghiêm túc nói, hiện tại tràn ngập trong đầu hắn đều là ảo tưởng về cuộc sống sau này bữa nào cũng được ăn thịt.

Một giờ sau, hai ông cháu rốt cuộc cũng tìm được tiên nhân từ trên trời rơi xuống.

“Gia gia, bộ dáng người tiên nhân này thực bình thường.” Đứa bé trai nhìn Từ Phàm chỉ có dung mạo bình thường, nói.

“Đừng nhiều chuyện như vậy, trước tiên cứu tiên nhân rồi lại nói.”

Nhìn Từ Phàm ăn mặc một thân đạo bào, đứa bé trai cắn răng, bắt đầu tìm kiếm công cụ có thể dùng được ở xung quanh.

Cuối cùng ông lão dùng dây thừng và một vài cành cây khô làm thành một cái cáng đơn giản, hao hết sức lực chín trâu hai hổ mới kéo được Từ Phàm về đến nhà đứa bé trai.

Vừa đến cửa nhà, một đứa bé gái nhỏ gầy khoảng chừng sáu tuổi đã nhanh chóng nhào vào trong mắt đứa bé trai.

“Ca ca, ta sợ, có con chó lớn muốn cắn ta.” Đứa bé gái khóc hu hu nói.

“Không sao, một lát nữa ca ca đi đánh chết chó lớn.” Đứa bé trai kiên định nói.

“Ca ca, thúc thúc này là ai vậy?” Đứa bé gái chỉ vào Từ Phàm đang nằm trên cáng nói.

“Đây là vinh hoa phú quý của chúng ta, cứu hắn về, mỗi ngày chúng ta sẽ có thể ăn thịt.”

Đứa bé trai vừa nói vừa cùng với ông lão đỡ Từ Phàm lên chiếc giường duy nhất trong nhà đứa bé trai.

“Tiểu Nha Tử, mỗi ngày ngươi chỉ cần nấu một chút cháo loãng đút cho tiên nhân là được, không cần gọi lang trung.”

“Bệnh của tiên nhân, không phải bệnh mà bọn họ có thể xem.”

Ông lão nói, còn lấy ra hai lượng bạc vụn đưa cho đứa bé trai.

“Khoảng thời gian gần đây, ngươi không cần lên núi hái thuốc, cứ chăm sóc tiên nhân là được.” Ông lão không ngại phiền dặn dò, dường như là vì đền bù tiếc nuối của chính mình lúc trước.

Sau khi dặn dò xong toàn bộ, ông lão đứng dậy rời khỏi nhà đứa bé trai.

“Lạc Sinh à, ơn cứu mạng của ngươi ta xem như đã trả, nhà các ngươi có thể xuất hiện tiên nhân hay không, liền xem tạo hóa của hai đứa trẻ kia đi.”

Trong thời gian còn lại, đứa bé trai mang theo muội muội của mình bắt đầu dựa theo lời của ông lão mà làm, bởi vì nhà của đứa bé trai tương đối hẻo lánh, trái lại cũng không có người nào tới.

Nửa tháng sau.

Vào một buổi trưa nọ, đứa bé trai đang xoa bóp cánh tay cho Từ

Phàm, đây là cách của ông lão mà ông đã nói cho hắn biết.

Tiểu nữ hài ở bên cạnh chống cằm, xem ca ca làm việc.

“Ca ca, ngươi nói khi nào chúng ta mới có thể trải qua thời gian ngày ngày được ăn thịt.”

“Chờ sau khi vị tiên nhân đại ca này tỉnh lại.” Đứa bé trai cười nói với muội muội, trong lòng thì lại có chút ỉu xìu, xem ra cuộc sống mỗi ngày đều được ăn thịt còn rất xa xôi.

Vào lúc này, Từ Phàm thong thả tỉnh lại, toàn thân chưa động, bắt đầu dùng cảm nhận hoàn cảnh xung quanh.

Theo cuộc trò chuyện của đứa bé trai và đứa bé gái, Từ Phàm đã biết mình đã trải qua những gì.

“Còn may là được người khác cứu, nếu như ở trên tuyết sơn, chẳng phải là muốn đông cứng lại rồi.” Từ Phàm thầm nghĩ trong lòng, nói.

Trong lúc Từ Phàm hôn mê này, hắn vẫn luôn ở trong không gian linh hồn của mình chém giết lẫn nhau với Tử Hồn Trùng.

Ngay từ đầu Tử Hồn Trùng thừa dịp Từ Phàm suy yếu, trực tiếp gặm hơn phân nửa linh hồn của Từ Phàm, cho đến khi sắp bị cắn nuốt hoàn toàn hắn mới phản ứng kịp, sau đó mới bắt đầu ở không gian linh hồn rộng lớn vô biên đấu trí đấu dũng với Tử Hồn Trùng, cho tới bây giờ hắn mới tiêu diệt hoàn toàn được con Tử Hồn Trùng kia.

Sau khi xác định xung quanh không có tình huống nguy hiểm, Từ Phàm chậm rãi mở mắt.

“Đứa trẻ này, ngươi làm thế này là không lấy được tiền boa đâu.” Từ Phàm chậm rãi nói, hôn mê nửa tháng, cả người đều có chút cứng ngắc, miệng còn có chút nếp nhăn nữa.

Lời Từ Phàm trong nháy mắt cắt ngang hai huynh muội đang hướng tới cuộc sống tốt đẹp.

Trong nháy mắt khi nghe được Từ Phàm nói chuyện kia, đứa bé trai nhớ tới lời gia gia căn dặn, không nói hai lời, trực tiếp kéo muội muội quỳ xuống, bắt đầu dập đầu liên tục.

“Tiên nhân, xin hãy chúng ta làm đồ đệ đi.”

Cái dập đầu của đứa bé trai làm cho mặt đất vang dội bình bịch, Từ Phàm chỉ nhìn cũng cảm thấy đau, tên tiểu tử ngốc này, dùng sức thật sự để dập đầu.

Từ Phàm đứng dậy đỡ đôi huynh muội dậy, tiện thể kiểm tra tư chất của bọn họ một chút.

Muội muội tam linh căn, ca ca tứ linh căn, tại tu tiên đại thế giới này thuộc loại vừa lúc có tư cách có thể làm bia đỡ đạn.

“Các ngươi sao lại muốn bái ta làm sư.” Từ Phàm ngồi trên giường, bắt đầu bái sư tam vấn, việc này cũng thừa nhận hai huynh muội bọn họ có tư cách trở thành đồ đệ của hắn, huống chi bọn họ còn là ân nhân cứu mạng của mình.

Mà điều quan trọng nhất là, bây giờ hắn có tư cách thu đồ đệ ở trong tông môn, sau khi các đồ đệ trải qua khảo hạch thì sẽ trở thành đệ tử ngoại môn của Thiên Khuyết môn.

“Chúng ta muốn mỗi ngày đều được ăn thịt.” Hai huynh muội trăm miệng một lời nói.

Từ Phàm nhìn biểu cảm chân thành tha thiết hướng tới của hai người, ừm, cửa này đã qua, trực diện đại đạo, mới có thể thành tiên.

“Các ngươi cho rằng thế nào là tiên.”

Từ Phàm vừa định hỏi câu thứ hai, cuối cùng lại không hỏi ra, hai đứa trẻ thì biết cái gì.

“Được rồi, ta hỏi các ngươi một câu hỏi mấu chốt.” Lúc này Từ Phàm lộ ra vẻ nghiêm túc hỏi.

“Tiên nhân xin cứ nói.”

Ngón tay Từ Phàm toát ra tử sắc linh quang, nhẹ nhàng từng chút bay về hướng đôi huynh muội này.

“Bản tính của một người là không thể thay đổi, đây là khảo nghiệm cuối cùng của ta.”

Nhìn đôi huynh muội đã lâm vào trong mộng cảnh này, Từ Phàm nhàn nhạt nói: “Qua được khảo nghiệm của ta, ta thu các ngươi làm đồ đệ.”

“Không đủ tư cách, ta hứa cho các ngươi cả đời phú quý.”

Vừa kiểm tra toàn thân, hắn phát hiện ngoại trừ mấy cái Pháp khí đã sử dụng khi ở trên trời, những cái khác đều còn ở, bốn túi trữ vật một cái đều không thiếu.

Ánh mắt Từ Phàm nhìn về hai huynh muội càng thêm hoà nhã.

Chương 32: Thu đồ đệ

Tranh thủ thời gian hai huynh muội bước vào thử thách ảo cảnh, Từ Phàm bắt đầu cảm nhận cơ thể của mình.

“Mặc dù cuối cùng đã nuốt chửng Tử Hồn Trùng, nhưng sức mạnh linh hồn vẫn bị hao tổn quá nửa.”

“Gánh nặng của linh lực và tinh lực cũng tăng lên, ít nhất trong vòng nửa năm là không khôi phục được.”

Từ Phàm ngược lại không quá để ý đến thương tích của mình, cũng không phải là vĩnh viễn, chỉ cần có thể hồi phục là được.

“Đặt một mục tiêu nhỏ trước, trong vòng mười năm không bước ra khỏi tông môn.”

“Còn nữa, tránh xa nhân vật chính.”

Từ Phàm phất tay biến ra một bộ trà, lấy ra một hũ trà tiên có công dụng bình tâm tinh thần.

Bình trà được đổ đầy nước tiên, dưới đáy bình xuất hiện một ánh lửa nhỏ.

“Sau khi trở về, ta nhất định phải luyện chế thêm một số con rối chiến thú, nếu không bắt buộc phải xuất môn thì thật quá không an toàn.”

Vừa nhâm nhi trà, hắn vừa suy ngẫm chuyện của sau này.

Lúc này, một ông lão trong tay cầm nửa túi gạo, sắc mặt ưu sầu bước vào nhà của bé trai.

Vừa bước vào cửa thì nhìn thấy Từ Phàm đang nhâm nhi trà, bị dọa đến mức vội vàng quỳ xuống.

Một luồng sức mạnh dịu dàng nhẹ nhàng tóm chặt lấy ông lão.

“Lão nhân gia không cần quỳ xuống, ngươi là ân nhân cứu mạng của ta, ta phải cảm ơn ngươi mới đúng.” Từ Phàm ôn hòa nói, hắn đã hiểu hết tiền căn hậu quả của sự việc.

“Có thể cứu được tiên nhân là phúc phận của ta.” Ông lão vội vàng nói, trong lòng ắt đã bắt đầu vui vẻ trở lại.

Thái độ của tiên nhân đã quyết định rằng lão cược đúng rồi.

“Ngươi đã cứu ta, ta phải báo đáp ngươi, đây là nhân quả.”

“Ngươi muốn điều gì.” Từ Phàm chậm rãi nói, đối với người thế tục, hắn không hề có cảm giác cao cao tại thượng, đều là con tốt của chúng sinh mà thôi, cho dù là người tu tiên cũng không thể tồn tại vĩnh viễn.

“Ta không con không cái, chỉ muốn ở bên người vợ già của ta, vô bệnh vô tai, bình an sống phần đời còn lại.”

Ông lão không có quá nhiều sự do dự, trực tiếp nói thẳng thứ mà mình muốn nhất.

Từ Phàm nhìn ông lão với ánh mắt tán thưởng, một yêu cầu rất thực dụng, rất hợp lý.

Một lọ Trường Thọ đan xuất hiện trong tay của Từ Phàm, người phàm có thể kéo dài tuổi thọ mười năm mà không gặp thiên tai bệnh tật, cái bản lĩnh này khi Từ Phàm nhận nhiệm vụ luyện chế đan dược đã luyện thêm một lọ, không ngờ hiện giờ nó lại có ích.

“Trong lọ có mười viên Trường Thọ đan, ngươi và bạn đời của ngươi cứ cách hai năm thì uống một viên.”

“Bây giờ ngươi về nhà sắp xếp một chút, đợi đến khi hai đứa trẻ tỉnh rồi, các ngươi liền đi Thiên Khuyết môn với ta, đến lúc đó ta sẽ cho người chăm sóc các ngươi.” Từ Phàm nói, bây giờ đã trôi qua nửa tháng rồi, vẫn không biết tình huống bên phía tông môn thế nào.

“Tiên nhân, hai đứa trẻ này là…” Ông lão nhìn hai huynh muội đang hôn mê bất tỉnh hỏi.

“Bọn nó đang nhận truyền thừa trở thành tiên nhân.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Ồ, vậy ta về nhà thu dọn trước.”

Không lâu sau khi ông lão rời khỏi nhà của bé trai, thì bé trai tỉnh dậy trước.

Từ Phàm hài lòng nhìn bé trai, mặc dù tư chất kém một chút, nhưng Từ Phàm rất hài lòng với phẩm chất thật thà, gắn bó keo sơn, chăm sóc bằng hữu, bảo vệ người thân đó.

Trong ảo cảnh, tiểu tử đã trải qua muôn ngàn loại khảo nghiệm có liên quan đến nhân tính, Từ Phàm cũng cảm động vì tấm lòng son đó.

Ánh mắt của tiểu tử lóe qua tia phức tạp, đây là, một bàn tay chứa đựng bạch quang xoa đầu của bé trai.

“Ngươi là một đứa trẻ tốt.”

Một lúc sau, bé trai chìm dần vào giấc ngủ.

“Sau khi tỉnh dậy, mọi thứ đều sẽ khác đi.”

Sau khi Từ Phàm sắp xếp ổn thỏa cho bé trai, hắn lại dùng ánh mắt vừa kinh ngạc vừa vui mừng nhìn về phía bé gái.

“Thật đúng là một hạt giống tốt để tu tiên.” Từ Phàm thán phục nói, biểu hiện của bé gái trong ảo cảnh đúng là có chút làm chói lòa mắt hắn.

Nếu dùng lời của Từ Phàm để đánh giá thì đây chính là Hàn Thiên Tôn bản nữ, biết bản thân muốn cái gì, biết bản thân có thể làm được gì, tâm tính lương thiện, nhưng không phải là thánh mẫu, thân hoài phú quý nhưng không phô trương, gan to tày trời nhưng lại tính toán cẩn trọng.

Cách nhân vật chính thì cũng chỉ thiếu một bàn tay vàng.

Bé gái ung dung tỉnh dậy, chưa kịp nói chuyện thì đã đi gặp bé trai trong mơ.

“Thật đúng là một cặp huynh muội tốt, sau này sư phụ phải nhờ các ngươi nâng đỡ rồi.”

Từ Phàm mỗi tay ôm một đứa, đi ra khỏi căn phòng nhỏ.

Một chiếc Linh Phong chu nhỏ hiện ra từ trên người của Từ Phàm rồi đáp xuống mặt đất cách đó không xa, hóa thành một chiếc linh chu dài mười mét.

Ông lão và bà lão nhanh chóng bước đến.

Sau khi đã sắp xếp ổn thỏa cho tất cả mọi người, Từ Phàm phất tay một cái, Linh Phong chu bay về hướng của Thiên Khuyết môn.

Thiên Khuyết môn, ở bên ngoài đỉnh đồi cấm địa của Từ Phàm, Vương Vũ Luân ngồi ở bên ngoài cấm địa với vẻ mặt hiu quạnh.

Sau khi biết được tin Từ Phàm gặp nạn từ Diệp Tiêu Dao, sau khi Vương Vũ Luân về đến tông môn liền ngồi đây canh giữ.

“Từ đại ca, đệ có lỗi với huynh.”

“Tính cách huynh cẩn trọng đến như vậy, hiếm khi đệ kết hôn huynh mới bằng lòng ra mặt một lần, không ngờ chưa đến nơi huynh đã…” Vương Vũ Luân sắc mặt đau khổ nói, mặc dù Diệp Tiêu Dao nói Từ Phàm chưa chết, nhưng hắn vẫn tự trách bản thân mình, trong lòng lại có chút oán hận vì sao Diệp Tiêu Dao lại nhất quyết kéo Từ Phàm đi theo cùng.

Lúc này, một bóng người đẹp bay đến bên cạnh Vương Vũ Luân.

Một chén cháo trắng, vài đĩa đồ ăn kèm được bày ở trước mặt Vương Vũ Luân.

“Phu quân, Từ đại ca là bậc tài kinh thiên động địa, chắc chắn sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.”

“Có thể lúc này hắn đang trị thương ở một chỗ nào đó, sau khi thương tích khỏi rồi nói không chừng sẽ quay về thôi.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn Vương Vũ Luân gầy gò mà đau lòng nói.

“Không cần an ủi ta, chỉ là ta có chút áy náy.”

“Từ khi quen biết Từ đại ca đến nay ta chưa từng thấy hắn rời khỏi tông môn, không ngờ lần này lại vì ta…”

“Thiến Nhi, ta đã đợi nửa tháng rồi, ta vẫn còn nợ Từ đại ca một cái hồng bao, ta phải đích thân đưa cho huynh ấy.” Vương Vũ Luân nói, ở trong lòng hắn, Từ Phàm sớm đã là ân sư tái tạo hắn, nếu như không có Từ Phàm, bản thân hắn chắc vẫn còn là một đệ tử ngoại môn bình thường.

“Được, ta đợi cùng phu quân.”

Cũng đúng vào lúc này, ở trong một ngọn núi bên ngoài Thiên Khuyết môn, Từ Phàm sắp xếp hắn vào một nhà trọ dưới trướng của thương hội Bàng gia, để hai vị lão nhân nghỉ ngơi ở nhà trọ, khi đến lúc tất nhiên sẽ có người sắp xếp cho bọn họ.

Ở bên ngoài Thiên Khuyết môn, ngoại môn Chính Sự đường.

Từ Phàm dắt hai huynh muội hiếu kỳ đến một đại sảnh lớn.

Từ Phàm đưa lệnh bài thân phận của mình cho vị chấp sự trước mặt.

“Đã hiểu rõ tiêu chuẩn thu đồ đệ chưa?” Chấp sự nhìn lệnh bài thân phận của Từ Phàm một cái rồi nói.

“Đã hiểu, yêu cầu thấp nhất là bốn linh căn.” Từ Phàm đáp lời.

“Vậy được, tài nguyên của đồ đệ ngươi thì ngươi phải tự mình lấy, ủy thác tông môn bồi dưỡng thì một người hai nghìn linh thạch.”

“Ngoài ra, nếu đồ đệ của ngươi muốn chính thức bước vào Thiên Khuyết môn thì bắt buộc phải đi vào Trúc Cơ kỳ trước bốn mươi tuổi.”

“Nếu đồ đệ xuất sắc, tông môn còn có phần thưởng.” Chấp sự nhìn tia quái lạ trong mắt của Từ Phàm và nói, thu đồ đệ thông thường đều là kiểu tu sĩ thăng tiến trong vô vọng, không thân không thích, đại hạn sắp tới.

Không muốn người kế thừa của mình bị chặt đứt, thế nên tìm một đồ đệ có duyên với mình ở bên ngoài để kế thừa mọi thứ của mình, tông môn cũng khuyến khích việc làm như thế.

“Nếu đã hiểu rõ những điều này rồi thì đưa hai đồ đệ của ngươi đi kiểm tra linh căn, rồi mới đi hỏi tâm điện.”

“Sau khi mọi thứ xong xuôi, hãy quay lại chỗ ta nhận lệnh bài thân phận.”

“Cảm ơn chấp sự.”

Từ Phàm đưa hai đứa trẻ đi về phía kiểm tra linh căn.

Chương 33: Hồi môn

Một canh giờ sau, Từ Phàm lấy được hai tấm lệnh bài thân phận từ trong tay của chấp sự, liền dẫn hai bạn nhỏ vẫn còn đang kinh ngạc bước vào bên trong Thiên Khuyết môn.

Bước vào bên trong Thiên Khuyết môn, Từ Phàm biến ra Linh Phong chu, dẫn huynh muội hai đứa bay đến đỉnh đồi nhỏ của mình.

“Oa, đây chính là chỗ ở của tiên nhân sao.” Bé gái nhìn tiên thành bên trong dãy núi phía dưới Linh Phong chu và nói.

“Đây chỉ là khu vực ngoài cùng nhất của Thiên Khuyết môn, các thành trì bên dưới đều dựa vào tán tu chúng ta để mà xây dựng nên.”

“Sau khi hành tẩu một trăm cây về phía Tây mới là khu vực ngoại môn, cũng là nơi mà các ngươi sẽ sinh sống sau này.” Từ Phàm nhìn hai huynh muội rồi dịu dàng nói, nhìn thấy bản thân có thêm hai đồ đệ, Từ Phàm có một cảm giác rất mới lạ.

“Sư phụ, trở thành tiên nhân có khó lắm không?” Bé trai lo lắng hỏi, lỡ như bản thân không trở thành tiên nhân được thì phải làm sao, lỡ như sư phụ không cần mình nữa thì phải làm sao.

“Sẽ không đâu, các ngươi đều có thể trở thành tu sĩ, chỉ cần dụng tâm là được.” Từ Phàm nhìn cả mặt lo lắng của tiểu tử rồi cười nói.

Hắn rất hài lòng với tiểu tử mà có tính trách nhiệm của đại ca ca, trọng tình trọng nghĩa, cộng thêm tính cách ngây ngô thật đúng là khiến người khác thích.

“Vậy ta với muội muội ta được ăn thịt mỗi ngày không.” Bé trai cuối cùng đã hỏi đến vấn đề mà bản thân quan tâm nhất, Bé gái cũng ở bên cạnh, đôi mắt lấp lánh nhìn Từ Phàm.

“Bữa nào các ngươi cũng được ăn hết.”

Lúc này, Linh Phong chu đã chính thức đi vào ngoại môn.

Thân sau của Từ Phàm hư ảo trong không trung, một con hạc giấy do linh lực phù văn tạo thành bay ra từ lòng bàn tay của hắn, mang theo tin tức bay đến tổng bộ thương hội Bàng Phúc.

Nội dung của tin tức là để nhờ hắn bảo người thế tục chăm sóc vị lão nhân trong tiên thành, tìm một nơi thích hợp để hai vị lão nhân an độ cuối đời.

“Ơ, trước cửa nhà ta vẫn còn người.”

Từ Phàm nói rồi khởi động Ưng Nhãn thuật nhìn về phía hai người đó.

Cùng lúc này, Vương Vũ Luân cũng nhìn về phía thuyền thần của Từ Phàm như thể hắn có cảm ứng.

“Từ đại ca trở về rồi!” Vương Vũ Luân kích động đứng bật dậy, giọt nước mắt kích động rơi xuống từ khóe mắt.

Còn chưa đến đỉnh núi của mình, Từ Phàm đã nghe thấy tiếng gọi vui sướng của Vương Vũ Luân.

“Được rồi được rồi ta không sao, tiếc là ta không thể tham gia hôn lễ của các ngươi.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân kích động như một đứa trẻ cười nói.

Nhìn thấy bằng hữu tốt lo lắng cho mình đến thế, lòng Từ Phàm có một chút cảm động.

“Không sao không sao, Từ đại ca còn sống là tốt rồi.”

Vương Vũ Luân đang nói thì đột nhiên như thể nhớ ra một việc gì đó, hắn nhanh chóng lấy ra một cái hồng bao đưa cho Từ Phàm.

“Từ đại ca, đây là hồng bao mà huynh muốn.”

Từ Phàm nhận lấy, vừa mở ra xem, khắp nơi đều là lá vàng, trong chốc lát cả mắt đều nổ đom đóm, về sau lại có chút tẻ nhạt vô vị, dường như là thứ lúc nhỏ đã từng thích nhưng không đạt được, sau này lớn lên thì không còn cảm giác gì nữa.

Hắn cất hồng bao vào trong túi trữ vật ở giữa eo.

“Từ đại ca, hai đứa trẻ này là…” Mộ Dung Thiến Nhi hỏi, không lẽ là trẻ con trong Tiên thành, vậy thì cũng không được phép dẫn vào ngoại môn.

“À, đây là hai đồ đệ mà ta thu nạp.”

“Bọn nó cũng là ân nhân cứu mạng của ta.” Từ Phàm nói.

“Chúc mừng Từ đại ca thu nạp đồ đệ, vậy Từ đại ca sắp đãi tiệc rồi phải không.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Còn phải chúc mừng Từ đại ca thoát khỏi nguy hiểm, về nhà an toàn.” Mộ Dung Thiến Nhi nói phụ họa.

“Đúng là nên chúc mừng.”

Từ Phàm nhìn hai huynh muội căng thẳng ở bên cạnh nói: “Muốn ăn thịt không.”

“Muốn!” Hai huynh muội điên cuồng gật đầu.

Sau khi nhìn thấy hai người bọn nó mặc bộ y phục vải lanh rách nát, Từ Phàm đưa tay về phía cấm địa.

Cấm địa mở ra một cái động nhỏ, ở bên trong bay ra hai quả Vạn Y Cầu, đây là pháp bảo căn bản mà Từ Phàm đã luyện chế ra khi hắn buồn chán, có thể biến ra bất kỳ kiểu y phục nào.

Hai quả Vạn Y Cầu trực tiếp dựa vào ngực của hai huynh muội rồi bắt đầu biến đổi, qua một lúc sau, hai đứa trẻ toàn thân mặc bộ đạo phục tinh xảo xuất hiện.

“Từ đại ca, đây là cái gì.” Mộ Dung Thiến Nhi hứng thú nói.

“Đây là Vạn Y Cầu mà khi ta buồn chán đã luyện chế ra, bên trong có vô vàn chất liệu làm ra y phục, có thể biến ra kiểu y phục mà ngươi muốn trong chốc lát.” Từ Phàm giải thích, đây là khi hắn chê việc mặc y phục quá phiền phức mà tạo ra.

“Từ đại ca, huynh có thể cho ta một quả không, ta mua bằng linh thạch.” Mộ Dung Thiến Nhi ngại ngùng nói, đồng thời cũng bị sáng kiến Pháp khí này hấp dẫn, thì ra cũng có loại Pháp khí như thế.

“Nhắc đến linh thạch là khách sáo rồi.”

Từ Phàm nói rồi lấy ra ba quả Vạn Y Cầu từ trong phòng cất giữ đưa cho Mộ Dung Thiến Nhi, còn đưa cho Vương Vũ Luân một quả.

Thương Linh phong, Túy Tiên lâu.

Hai huynh muội cả thân mặc bộ đạo phục đẹp đẽ, mỗi người cầm một cái đùi gà điên cuồng gặm, biểu cảm có một vẻ hài lòng không thể diễn tả.

“Từ đại ca, đôi huynh muội này tên gì.” Vương Vũ Luân nhìn hai huynh muội đang điên cuồng gặm đùi gà nói, ánh mắt lộ ra vẻ hiếu kỳ, bởi vì hắn cảm thấy bây giờ mà thu nạp đồ đệ thì quá sớm rồi.

Trong tu chân, tiêu chuẩn thật sự có thể chống đỡ được tu tiên giả chính là Trúc Cơ kỳ, tiên cơ chưa vững mà đã thu nạp đồ đệ thì sẽ làm phân tán tinh lực thu đồ đệ.

Từ Phàm ngẩn ra, nhìn hai huynh muội, hắn chỉ biết tiểu tử tên Tiểu Nha Tử, Bé gái tên Tiểu Thảo.

“Tiểu Nha Tử, ngươi và muội muội của ngươi có đại danh không.”

Tiểu tử đã ăn no được một nửa nhìn Từ Phàm, tôn kính nói: “Ta không có đại danh, ở thôn của chúng ta, chỉ có đạp trúng linh dược mới xứng đáng có tên.”

“Như vậy à, vậy các ngươi theo họ của ta đi.”

“Ngươi tên là Từ Cương, muội muội ngươi tên Từ Nguyệt Tiên.”

Nghe thấy lời của Từ Phàm, hai huynh muội lập tức quỳ xuống nói: “Tạ ơn sư phụ ban tên.”

Ánh mắt hai huynh muội nhìn Từ Phàm cũng càng tôn kính và quyến luyến hơn.

Ăn bữa cơm này mất rất nhiều thời gian, khi Từ Phàm trở về đỉnh đồi nhỏ nhà hắn thì phát hiện thấy Bàng Phúc sớm đã đợi ở đấy từ rất lâu rồi.

“Chúc mừng Từ đại sư bình an trở về.” Bàng Phúc vui mừng nói.

Nửa tháng trước, khi biết tin Từ Phàm bị tu sĩ Kim Đan truy sát, Bàng Phúc suýt chút nữa đã khóc, đây là thời khắc quan trọng của bước đầu tiên trong kế hoạch của mình vậy mà rường cột chủ chốt lại biến mất, cũng giống như đầu bếp của quán rượu đắt khách nhất đột nhiên không thể làm việc nữa vậy.

“May mắn trốn thoát.”

Từ Phàm dẫn Bàng Phúc đến phòng tiếp khách, hắn bảo đôi huynh muội tự mình chơi ở bên ngoài trước.

“Việc mà Từ đại sư dặn dò, ta đã sắp xếp người đi làm rồi.”

“Bảo đảm hai vị lão nhân đó yên yên ổn ổn sống hết phần đời.”

Sau khi nhận được tin tức của Từ Phàm, hắn lập tức sắp xếp người đi truyền tin cho những gia tộc ở tiên thành.

“Làm phiền ngươi rồi.”

Từ Phàm lấy ra một Pháp khí thuyền bay hình thoi mini đưa cho Bàng Phúc.

“Thấy ngươi vẫn chưa có xa giá, ngươi nhận lấy cái này đi, đừng khước từ, nếu không thì khách sáo rồi đấy.” Từ Phàm mãn nguyện nói.

Trong mắt Bàng Phúc lóe lên một tia vừa kinh ngạc vừa vui mừng, Pháp khí xa giá cũng thuộc loại tương đối quý giá trong những hàng Pháp khí, chỉ có những tu sĩ Luyện Khí kỳ đỉnh cấp mới có.

Sau khi nhận lấy thuyền bay hình thoi, Bàng Phúc lấy ra một cái túi trữ vật đưa cho Từ Phàm.

“Đây là tài liệu trong danh sách của ngươi, ta đã bắt đầu hối thúc bên đó rồi.” Bàng Phúc nói, Diệp Tiêu Dao là thiên kiêu danh tiếng cao nhất trong tông môn, hắn không dám đắc tội.

“Được, ta biết rồi, năm ngày sau đưa cho ngươi, ngươi kêu hắn chuẩn bị tốt Hồn Thiết.”

“Đúng rồi, ta vẫn còn một việc, giúp ta bán vài Pháp khí, đều là Pháp khí đỉnh cấp.”

Từ Phàm nói rồi đem ra ba Pháp khí đỉnh cấp khác nữa.

“Một cái 5 vạn linh thạch, ngoài ra tiếp nhận pháp bảo định chế, chuẩn bị đủ nguyên liệu 4 vạn linh thạch một cái.” Từ Phàm cắn răng nói, hắn muốn luyện chế đại quân con rối của mình, cần có một lượng lớn linh thạch để chống đỡ.

Chương 34: Luyện chế hộp kiếm

Sau khi Bàng Phúc cáo lui với Từ Phàm, hắn đi vào trong sân.

Lúc này hai huynh muội đang tưới nước cho những linh đạo hơi khô héo kia.

Từ Phàm cười nhìn Từ Cương đang xách thùng nước và Từ Nguyệt Tiên đang cầm gáo tưới nước ở phía sau, đôi huynh muội rất hiểu chuyện.

“Các ngươi qua hết đây, các ngươi tưới nước thế này không có tác dụng đâu.”

“Lại đây, ta biểu diễn pháp thuật cho các ngươi.”

Sau khi hai người tới, Từ Phàm tay kết pháp ấn, một Linh Vũ thuật phạm vi cực lớn, bao phủ hơn mười mẫu linh đạo cùng một lúc.

Từ Phàm lấy ra mười tấm Linh thạch, trực tiếp dùng pháp lực nghiền nát, vẩy vào mây đen trong Linh Vũ thuật.

“Hô phong hoán vũ, sư phụ ta muốn nhanh chóng tu tiên.” Từ Cương hưng phấn nói, nghĩ đến mình về sau sẽ có được thủ đoạn thế này đã bắt đầu hưng phấn.

Trong mắt cô gái nhỏ cũng lộ ra ánh mắt hưng phấn.

“Các ngươi bây giờ vẫn chưa tu tiên được, trước tiên cần phải đến học đường học tập văn tự cơ bản nhất và kiến thức tu tiên.”

“Bước lên con đường tu tiên, thì các ngươi sẽ phải đối mặt với nỗi đau lâu dài, không biết các ngươi có đồng ý không.” Từ Phàm nhìn đôi huynh muội này, nghiêm túc nói.

“Đồng ý.”

Còn là trẻ con, biết được cái gì, trong lòng Từ Phàm nghĩ.

Ngày thứ hai, Từ Phàm dẫn theo huynh muội hai người đến chỗ ở của các đệ tử ngoại môn mới tiến vào trong Tiên Thành, lần này không đụng phải nhạc phụ rẻ tiền kia của hắn.

Bên ngoài học đường, Từ Phong lấy một trăm linh thạch đưa cho Từ Cương.

“Ba tháng tiếp theo, các ngươi cứ học tập ở trong học đường này, nơi này có người chuyên môn chăm sóc các ngươi.”

“Giữa trưa mỗi ngày, ngươi cứ dẫn theo Nguyệt Tiên đến nhà ăn của học đường ăn chút linh thực.”

“Sau ba tháng, ta sẽ đến đón các ngươi, đến lúc đó, các ngươi sẽ có thể tu tiên thực sự.”

“Học chăm chỉ, nếu học không hiểu, thì vẫn phải ở lại nơi này học.” Từ Phàm căn dặn, lúc này đây đột nhiên có cảm giác lên làm lão phụ thân.

“Sư phụ, ta sẽ chăm chỉ.” X2

“Được, ai học tốt, ta sẽ có thưởng.”

Từ Phàm nói xong, chào hỏi phu tử ở bên cạnh, rồi rời đi trong ánh mắt không nỡ của huynh muội hai người.

Luyện Khí phong, Địa Tâm phường.

Đệ tử trông giữ trước cửa, vừa nhìn thấy Từ Phàm đã cười hỏi: “Từ sư đệ lâu rồi không đến, làm cho Vương chủ quản ngày nào cũng nhớ ngươi, sợ rằng ngươi gặp chuyện.”

“Ha ha, gần đây có chút chuyện, không luyện khí.” Từ Phàm đáp, cảm giác giống như quán net kiếp trước mình thường đi đột nhiên một thời gian dài không đi, ông chủ lại có chút lo lắng.

“Lần này Từ sư huynh mở gian phòng gì, hay là phòng luyện khí cao cấp sao.” Đệ tử phụ trách thu phí trước cửa hỏi.

“Viêm Hoả Luyện Khí Trì cấp một.” Khoé miệng Từ Phàm nhếch lên cười, thực ra với thực lực của chính mình sớm đã có thể luyện chế Bảo khí, chỉ là luyện chế ra, Luyện Khí kỳ cũng không dùng được, với lại lúc đó bản thân không thiếu Linh thạch, cho lên thích làm gì thì làm.

Đệ tử ngoại môn trước cửa đều nhìn về phía Từ Phàm.

“Từ sư đệ, ngươi có chắc chắn luyện chế ra Bảo khí.” Đệ tử trước cửa, ánh mắt nóng rực nhìn Từ Phàm, hỏi, hiện nay Thiên Khuyết môn cần gấp Luyện Khí sư, trên Luyện Khí phong, phàm là Luyện Khí sư đã vào phẩm cấp, gần như đều bị kéo lên trên Phù Thiên chu, bây giờ khắp cả Địa Tâm phường đều đã vắng tanh.

Bây giờ khắp cả Luyện Khí phong ngoại môn đã không còn một Luyện Khí sư chính thức nào.

“Ha ha, sao có thể, ta có một khối Thái Thạch cần hoà tan.” Từ Phàm đáp.

Không thể lên giọng là không thể lên giọng, cả đời cũng không thể lên giọng.

“Ồ, nếu Từ sư huynh có hứng thú, có thể nhận nhiệm vụ sửa chữa Phù Thiên chu, điểm cống hiến và giải thưởng linh thạch vô cùng nhiều.”

“Điều kiện trước tiên chính là có thể chiết xuất Thiết Linh Khoáng đến tinh phẩm trở lên.” Nghe thấy Từ Phàm không luyện chế Pháp khí, đệ tử thu phí có hơi thất vọng, nói.

“Ồ, ngày khác ta đi thử.”

Từ Phàm nộp một nghìn linh thạch, rồi đem theo lệnh bài đi khu vực cấp một.

Luyện Khí kỳ muốn luyện chế ra Pháp khí, linh hoả cấp thấp bình thường đã không có tác dụng gì, chỉ có dựa vào linh hoả có thuộc tính càng cao hơn để luyện chế, còn Viêm hoả chính là linh hoả do Địa Tâm chi hỏa sau khi suy yếu phân tán ra, dùng nó để luyện chế

Bảo khí bình thường không vấn đề gì.

Trong phòng Luyện Khí Viêm hoả nhất giai, Từ Phàm nhìn Viêm Hoả Trì đơn độc, trong lòng nghĩ mình có cần làm một loại linh hoả hay không.

“Bỏ đi, không đến Trúc Cơ kỳ, chỉ lưu trữ linh hoả cũng là chuyện phiền phức.”

“Một loại linh hoả bất kỳ đã được hơn hai mươi vạn Linh thạch, đến lúc đó rồi nói.” Từ Phàm liếc nhìn Viêm Hoả Trì, thở dài nói.

Hơn hai mươi vạn linh thạch, Từ Phàm cũng có, nhưng bây giờ dùng rồi, kế hoạch đại quân con rối phía sau sẽ mất.

“Hộp kiếm, lẽ nào lão gia gia của nhân vật chính là kiếm tu, lại còn là loại số lượng nhiều nữa.”

Từ Phàm khẽ lắc đầu, bày hết tài liệu đã chuẩn bị ra.

“Cát Không Gian, bảo tài mang thuộc tính ngũ hành, lại cộng thêm bảo tài mang thuộc tính quang, thuộc tính ám, thuộc tính lôi, thuộc tính phong, thuộc tính tinh thần.”

“Chủ yếu sử dụng Không Linh Thiết là chính, chủ trận pháp điêu khắc thì dùng Tụ Linh trận, sau đó không gian nhỏ để phóng kiếm thì phân luồng khắc hoạ Chuyển Hoán trận.”

“Quan trọng nhất chính là Canh Kim, nuôi dưỡng phi kiếm phải dựa vào thứ này, còn phải không tiếc, lát nữa ta phải giữ lại một cục nhỏ.”

“Còn để cho phi kiếm không nhạt nhẽo, mỗi một không gian nhỏ phóng kiếm phóng ngọc giản quần thư là ok.”

Từ Phàm cầm tài liệu, bắt đầu luyện hóa từng cái nhờ vào Viêm Hoả, Không Linh Thiết và Cát Không Gian dung hợp, kho báu mười loại thuộc tính chỉ còn lại thuộc tính tinh hoa tinh khiết nhất.

Chầm chậm, một hộp kiếm hơi giống hình quạt hình thành, bên ngoài hộp kiếm còn có vài chỗ khảm nạm.

Trong hộp kiếm, từng không gian nhỏ chuyên môn phóng kiếm dần dần hình thành.

Sau khi tất cả các không gian nhỏ hình thành, Từ Phàm bắt đầu thao tác chiết xuất ra tinh hoa của các loại thuộc tính, bắt đầu chia lần lượt đến mỗi một không gian nhỏ.

Một ngày sau, hộp kiếm hình thành, Từ Phàm bắt đầu làm công việc cuối cùng, khắc pháp trận.

Khi kiếp trước Từ Phàm là trạch nam, hắn đặc biệt thích một số trò chơi độ tự do cao, bởi vì ở nơi đó hắn có thể sáng tạo mọi thứ theo sở thích của mình.

Nhất là ở trong kiểu trò chơi Thế giới của ta này, chỉ cần liên tưởng phong phú, là có thể sáng tạo mọi thứ mà mình tưởng tượng, đây cũng là lí do Từ Phàm thích luyện khí.

Hắn luyện chế ra thứ đồ mình thích một cách rất dễ dàng, điều kiện trước tiên là phù văn của hắn lưu trữ đủ dồi dào.

Giống như lập trình của kiếp trước, chỉ cần phần cứng theo kịp, thậm chí đến cả bạn gái cũng có thể sáng tạo.

“Chủ trận Tụ Linh trận nối tiếp thuộc tính chuyển hoán, còn phải cắm một Linh thạch Chuyển Hoá trận.”

“Cho thêm Cát Không Gian còn phải thêm vào một số phù văn ổn định không gian, vậy thì đến phù văn trấn không.”

Lại qua nửa ngày nữa, ghi xong hết tất cả phù văn trận pháp, hộp kiếm mới thành hình hoàn toàn.

“Ừm, trong Bảo khí nhất giai xem như là một tiểu tinh phẩm, không phụ lòng khối hồn sắt kia của ngươi.

Từ Phàm cất hộp kiếm đi, chuẩn bị đi giao cho Bàng Phúc, sau đó trở về nghỉ ngơi.

Kết quả đã ra Địa Tâm phường, thì bị một vị trưởng lão ngoại môn của Luyện Khí phong cản lại.

“Tiểu tử, ngươi không phải chính tông.” Trưởng lão ngoại môn nhìn về phía Từ Phàm bằng ánh mắt hưng phấn, hắn bị Phong chủ của Luyện Khí phong nội môn đuổi ra, nói là không tìm được một vị Luyện Khí sư tinh thông khắc họa phù văn thì tự giải quyết đi.

Kết quả trưởng lão ngoại môn vừa đi ra, lượn một vòng quanh Địa Tâm phường, đã gặp ngay được bảo bối.

Từ Phàm nhìn trưởng lão Nguyên Anh kỳ cảm giác có hơi bất ổn, bản thân sau này có phải là đến đỉnh núi cũng không được ra nữa không.

Chương 35: Thuyền Phù Thiên bị phá hỏng

Nhìn trưởng lão ngoại môn trước mắt, đầu óc Từ Phàm cấp tốc chuyển động.

“Trưởng lão, lời này giải thích thế nào.”

Giọng điệu sợ hãi bị Từ Phàm nắm bắt vô cùng thích hợp.

“Tông môn vào đến thời điểm mấu chốt này, đang lúc cần đến Luyện Khí sư, ngươi lại ở nơi này bận rộn việc riêng.” Trưởng lão ngoại môn trừng mắt nói, trong lòng lại muốn ngân nga một tiểu khúc, nhiệm vụ Phong chủ giao phó đã hoàn thành.

“Ta…”

“Vãn bối vốn dĩ muốn ra sức vì tông môn, chỉ là nửa tháng trước, lúc ra ngoài gặp phải truy sát, bị trọng thương, mãi đến bây giờ mới hoàn toàn hồi phục.”

“Pháp bảo luyện khí sắp đến thời hạn giao ước với người ta, cho nên mau chóng tới đây luyện chế.”

“Ngày mai ta sẽ nhận nhiệm vụ của tông môn.”

Từ Phàm thận trọng nói, bây giờ Nguyên Anh kỳ với mình chính là đại lão, không thể đắc tội.

“Thì ra là thế, xem ra là oan uổng cho ngươi rồi.” Trưởng lão ngoại môn gật đầu, sau đó tiếp tục nói: “Ngươi vừa luyện chế ra pháp bảo gì, ta có thể chỉ điểm cho ngươi một chút.”

Từ Phàm vốn định từ chối, nhưng nhìn biểu cảm tràn đầy hứng thú kia của trưởng lão ngoại môn, Từ Phàm quả quyết từ bỏ ý nghĩ này.

Khi hộp kiếm được lấy ra, ánh mắt trưởng lão ngoại môn nhìn Từ Phàm trước đây đã thay đổi, giống như người yêu ngọc nhìn thấy một khối ngọc chưa từng điêu khắc.

Trưởng lão nhận lấy hộp kiếm, bắt đầu cẩn thận quan sát.

“Ừm, nền tảng phù văn rất vững chắc, pháp trận khắc hoạ cũng là rất có sáng tạo.

“Tinh luyện, dung hợp, thành hình cũng tạm ổn, có lẽ là do mượn Linh hoả ở bên ngoài.

Ánh mắt của trưởng lão càng lúc càng sáng, nền tảng phù văn của tiểu tử này thực sự quá vững chắc, xem ra tương lai Luyện Khí phong lại có một vị Luyện Khí đại sư rồi.

“Đã nắm giữ bao nhiêu loại phù văn.” Trưởng lão thuận miệng hỏi.

“Hai trăm linh sáu loại.” Từ Phàm thành thực trả lời, một nửa số linh thạch hắn có đều tiêu để mua phù văn, thậm chí có những phù văn quý giá, hắn vẫn còn đang học lực ý chí trong đó thì đã biến mất.

“Rất tốt, rất tốt, ngươi cũng đừng nhận nhiệm vụ nữa, sáng sớm ngày mai đợi ta ở chỗ này, ta sẽ đưa ngươi vào nội môn tu sửa Phù Thiên chu.”

Trưởng lão đập vào vai Từ Phàm, một luồng kí hiệu đánh vào trong người Từ Phàm.

“Vậy thì ngày mai vãn bối lại lần nữa cung nghênh tiền bối đại giá.” Từ Phàm đón lấy hộp kiếm, cung kính nói.

“Được.”

Kể từ đó, khi Từ Phàm trở lại Địa Tâm phường, có thêm một thói quen, bất kể hắn luyện khí hay không, bố trí vài tầng kết giới trước rồi nói.

Trên Linh Phong chu, Từ Phàm quay đầu lại nhìn Địa Tâm phường, vừa muốn chửi bậy, lại nghĩ đến kí hiệu trên vai, hắn chọn cách im lặng.

Linh Thương phong, Tổng bộ Thương hội Liên minh.

Từ Phàm giao hộp kiếm cho Bàng Phúc.

“Từ đại sư, ba Pháp khí của ngươi, ta bán được tổng cộng hai mươi vạn Linh thạch.” Bàng Phúc nói.

Từ Phàm ngây người, kẻ tiêu tiền như rác rất nhiều sao.

“Sao lại nhiều hơn năm vạn linh thạch.” Vốn dĩ cảm thấy một Pháp khí năm vạn linh thạch đã đủ nhiều rồi.

“Nhiều năm như vậy, tên tuổi của Thương hội luyện khí đại sư của chúng ta ở ngoại môn có độ nổi tiếng rất lớn rồi.”

“Cho nên sau khi tin tức ngươi muốn bán Pháp khí tung ra, người đến xem Pháp khí tấp nập nườm nượp.”

“Lại cộng thêm hội giao lưu môn phái hai tháng sau, cho nên tăng giá không ít.” Bàng Phúc vui mừng nói.

“Ngoài ra, bên này của ta còn nhận được đơn đặt hàng của mười sáu vị đệ tử có ý tham gia Chiến đường.”

Từ Phàm nghe thấy lại đặt hàng như thế, trước tiên vui mừng, sau đó lại hơi khổ tâm nói: “Những đơn đặt hàng này ngươi bỏ đó đi, ta bị một vị trưởng lão của Luyện Khí phong bắt lính rồi.”

“Được, những đơn hàng này dù sao cũng không gấp.” Bàng Phúc nói.

“Hai mươi vạn linh thạch thương hội cứ giữ lại trước, lúc ta mua sắm vật liệu sau này lại dùng.”

Nói rồi, Từ Phàm lại đưa cho Bàng Phúc một danh sách, trên đó đều là đều là đồ hắn muốn mua.

“Đủ bộ thi thể của yêu thú Trúc Cơ đỉnh phong và Kim Đan sơ kỳ?”

“Từ đại sư muốn lượng lớn con rối luyện chế sao.” Bàng Phúc kinh ngạc nói, khoảng thời gian trước hắn đã giúp Từ Phàm thu mua một cỗ thi thể Giao long Kim Đan sơ kỳ.

“Cảm giác cuộc sống không được đảm bảo.” Từ Phàm nhếch mép nói.

“…”

Sau khi về đến đỉnh núi của nhà mình, Từ Phàm phát hiện có thanh linh kiếm truyền tin tức đang nằm quanh quẩn ngoài cấm chế nhà mình.

Từ Phàm chạm nhẹ một cái, tất cả tin tức đều xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Nhân vật chính này thật nhiều chuyện, cảm tạ gì chứ, cách xa ta một chút là được.”

Sau khi nhìn thấy tin tức, Từ Phàm quyết định sau khi đón hai đồ đệ của mình về, hắn sẽ chuyển nhà, sống ẩn cư.

Từ Phàm chuẩn bị một chút Pháp khí luyện khí dùng tới, rồi bắt đầu nghỉ ngơi, luyện chế Bảo khí tiêu hao tinh thần rất nhiều, cần phải nghỉ ngơi tử tế.

Sáng sớm, Từ Phàm xuất hiện ở trước cửa của Địa Tâm Luyện Khí phong từ rất sớm, nói chuyện cùng với một đám hộ vệ.

Lúc này, trên bầu trời một cỗ xe ngựa to lớn xuất hiện giữa không trung, một luồng lực hút, hút thẳng Từ Phàm lên trên xe ngựa.

Trong xe ngựa, Từ Phàm liếc nhìn, là vị trưởng lão ngày hôm qua kia.

“Nghỉ ngơi khoẻ chưa.” Trưởng lão mỉm cười hỏi, có vẻ tâm trạng rất tốt.

“Đã hồi phục viên mãn.”

“Đã từng đến nội môn chưa.” Trưởng lão cười hỏi.

“Chưa.” Từ Phàm đáp, về vị trí của nội môn, hắn đoán có lẽ là ở đại lục có không trung ở nơi cực cao, hoặc là bí cảnh.

“Vậy thì ta sẽ đưa ngươi đi mở mang kiến thức.”

Trưởng lão nói xong, liền khởi động xe ngựa lớn như một lâu các bay về phía không trung, Từ Phàm nhìn ra ngoài cửa sổ, ý đồ nhìn đến nội môn ở đằng xa.

“Không phải nhìn, nội môn không ở nơi này.”

Nói rồi, xe ngựa quay vào trong một đám mây trắng lớn, trong nháy mắt, trời đất thay đổi.

Từ Phàm há hốc miệng nhìn cửa lớn rộng lớn ở nơi xa kia, giống như một cự phong.

Hai bên cửa lớn còn có hai con Vân Hải Giao Long dài hàng nghìn mét trông giữ.

“Nội môn nói một cách chuẩn xác chính là một nửa thế giới Tiểu Thiên.” Trưởng lão nhìn Từ Phàm đang kinh hoàng, hài lòng nói, dễ như chính mình năm xưa nhìn thấy cánh cửa lớn này.

“Trưởng lão, hai con Giao Long trông giữ trước cửa đều là tu vi gì.” Từ Phàm nhìn Giao Long đi lại gần cửa lớn nói, thứ đồ chơi này nghe nói rằng đến Đại Thừa Kỳ sẽ có tư cách tiến hoá thành Chân Long.

“Hợp Thể kỳ, là Môn chủ bắt được ở biển Vô Tận, nhìn có phải rất khí phách.” Trưởng lão cười nói.

"Vâng, vâng."

"Ha ha, ngươi bỏ ra một vạn linh thạch, nó còn có thể để ngươi cưỡi một vòng." Trưởng lão nhíu mày nói với Từ Phàm.

"..." Cưỡi Giao Long đâu phải là dạo câu lạc bộ, ngươi quanh co như vậy làm gì.

"Ta thấy không cần đâu, một vạn linh thạch, ta nên để mua chút đồ có tác dụng hơn." Từ Phàm nói, đợi 'cẩu' vài nghìn năm, ta cũng có thể làm ra mấy thứ đồ chơi này.

"Vậy thì đáng tiếc rồi, thực ra khá uy phong đấy." Trưởng lão tiếc nuối nói, năm đó để cưỡi Giao Long dạo một vòng, hắn đã tích trữ linh thạch rất lâu, lúc đó không rẻ như bây giờ.

Lúc nói, xe ngựa của trưởng lão đã xuyên qua cửa lớn này, theo suy đoán của Từ Phàm, cửa lớn này cao ít nhất một vạn mét.

Vừa tiến vào cửa lớn, Từ Phàm đã nhìn thấy Phù Thiên chu trăm nghìn lỗ thủng kia đậu trên bầu trời.

"Gọi ngươi đến, chủ yếu là phụ trách tu sửa lớp vỏ bên ngoài của Phù Thiên chu và liên kết sửa chữa các phù văn bị hỏng."

"Không cần lo lắng ngươi không luyện hóa nổi vật liệu kia, có tu sĩ Luyện Hư chuyên nghiệp giúp đỡ ngươi."

"Còn về thù lao thống kê theo lượng công việc của ngươi, một mét vuông một nghìn linh thạch."

"Ngoài ra ta dạy ngươi hai mươi phù văn, điều kiện này có thể chứ."

Từ Phàm nghe thấy còn có hai mươi phù văn, bắt đầu kích động.

"Trưởng lão, có phù văn liên quan đến phương diện ổn định không gian, liên kết linh lực, điều khiển linh lực sao?" Từ Phàm kích động nói.

"Có, đều có." Trưởng lão nở ra một nụ cười ngọt ngào, ngươi xem ta cũng không phải kiểu trưởng lão ép buộc người khác kia.

Chương 36: Tu sửa Thuyền Phù Thiên

Lúc này, một vị trưởng lão nội môn đi đến bên cạnh hai người.

Được, ở khắp nơi này đều là đại lão, trưởng lão nội môn bình thường đều là Phân Thần kỳ trở nên.

“Bái kiến tiền bối.”

“Bái kiến Lý trưởng lão.”

Trưởng lão nội môn nhìn Từ Phàm hỏi: “Nắm giữ được bao nhiêu loại phù văn.”

“Hai trăm linh sáu loại.”

“Dùng phù văn nhu tính, phù văn thiên quy, phù văn cự thạch, phù văn cương, phù văn xung hoãn, phù văn tụ linh, phù văn thiết sa luyện chế một lá chắn vững chắc nhất, nên sắp xếp thế nào.” Trưởng lão nội môn không phí lời, trực tiếp bắt đầu kiểm tra khí Từ Phàm.

Những phù văn này đều là phù văn cơ bản nhất Từ Phàm từng học trong tư liệu ngọc giản luyện khí, hơn nữa rất quen thuộc.

Từ Phàm dùng ngón tay thay bút, khắc hoạ ra theo thứ tự tốt nhất.

Một lá chắn nhỏ do phù văn tạo thành xuất hiện giữa không trung.

“Ừm, nền tảng vững chắc, rất đúng quy củ.”

“Tu sửa tường ngoài của Phù Thiên chu, một mét vuông một nghìn linh thạch, còn có một trăm điểm cống hiến, có vấn đề gì không.” Trưởng lão nội môn nhanh chóng hỏi.

“Không có.” Tề Minh gật đầu đáp.

Lúc này, trưởng lão nội môn vẫy tay, một vị đại lão Luyện Hư Kỳ từ trên Phù Thiên chu đi xuống.

“Ta cần hướng dẫn hắn sao.” Đại lão Luyện Hư hỏi.

“Đúng, mong tiền bối quan tâm.” Trưởng lão nội môn nói.

“Dám không quan tâm, bên trên còn có đại phong chủ đang nhìn kìa.”

“Được rồi, đừng phí lời nữa, tiểu bối, ngươi tên là gì.” Đại lão Luyện Hư hỏi.

“Vãn bối, đệ tử ngoại môn, Từ Phàm.” Từ Phàm cảm thấy hắn bây giờ giống như con gà nhỏ kẹp giữa vài con mãnh hổ.

“Được, đi theo ta.”

Không đợi đám người phản hồi, đại lão Luyện Hư dẫn Từ Phàm dịch chuyển thẳng đến mặt sườn của Phù Thiên chu.

“Tiểu tử, tốc độ tu bổ của ngươi cũng có liên quan đến phần thưởng của ta.”

“Tốc độ nhanh một chút, có lợi ích.”

“Được rồi, ngươi quan sát người khác tu bổ làm sao trước đi.”

“Vâng.”

Từ Phàm dùng Khinh Thân thuật đứng ở không trung, bắt đầu chính thức nhìn về mặt sườn của Phù Thiên chu.

Khắp lớp vỏ ngoài của Phù Thiên chu thành màu vàng nhạt, bên ngoài gập ghềnh lồi lõm khiến cả Phù Thiên chu tỏ ra có hơi thất sắc.

Theo như suy đoán của Từ Phàm, cả Phù Thiên chu ít nhất dài năm vạn mét, cao hơn năm nghìn mét.

Sau khi nhìn xong thân thuyền, Từ Phàm quăng ánh mắt vào nhóm người tu sửa tường ngoài của thân thuyền ở đằng xa.

Chỉ xem một lúc, Từ Phàm đã thu ánh mắt lại, chỉ là một số công việc tu bổ đơn giản, trừ khắc hoạ trận pháp liên kết phù văn có hơi rắc rối, còn lại chính là tốn thể lực.

“Tiền bối, chúng ta bắt đầu thôi.” Từ Phàm nói với đại lão Luyện Hư.

“Ồ, nhanh như vậy đã xem hiểu rồi sao.”

“Vậy chúng ta bắt đầu thôi.”

Từ Phàm đưa đại lão Luyện Hư đến một chỗ thân thuyền bị xuyên thủng.

“Tiền bối, Tinh Thần Huyền Thiết và Thái Thiết tỉ lệ 8/2, luyện chế bảy trăm kilogram.” Từ Phàm suy đoán rồi nói. Cũng là tài liệu cao cấp hơn một chút, nguyên lý vẫn là như nhau.

Đại lão Luyện Hư không nói lời thừa thãi, lấy ra vài khối khoáng thạch tinh luyện từ trong nhẫn chứa đồ, bắt đầu hoà tan.

“Tiền bối, ngươi đây là linh hỏa gì.” Từ Phàm nhìn đại lão Luyện Hư khống chế linh hoả mấy luyện chế khối linh khoáng siêu cứng, nói, Tinh Thần Huyền Thiết và Thái Thiết trong Tu Chân giới đều là linh thiết cực cứng, nhất là sau khi thành hình, cho dù là đại năng Hợp Thể kỳ muốn phá hỏng cũng cần tốn ít nhiều sức lực.

“Thái Kim Huyền Hoả, nếu như muốn, lấy một Đạo khí đổi cho ta.”

Thời gian nói chuyện, khoáng thạch tinh luyện đã hoá thành một khối chất lỏng tinh khoáng.

“Được rồi, ta đã bố trí bên ngoài tinh khoáng một tầng linh lực, bây giờ ngươi có thể dùng nó để vá rồi.”

“Vâng.”

Cắt bỏ bộ phận bị hỏng, sau đó dùng tinh khoáng mới luyện chế vá vào, trước khi thành hình, khắc họa phù văn theo mạch phù văn ban đầu, sau đó chính là liên kết toàn bộ trận pháp của tường ngoài thân thuyền.

Từ Phàm và đại lão Luyện Hư phối hợp càng lúc càng thuần thục hơn, tốc độ tu bổ của bọn họ càng lúc càng nhanh, cuối cùng, đã hoàn thành xong thời hạn công trình ba tháng ban đầu trước cả nửa tháng.

Sau khi Từ Phàm khắc hoạ xong phù văn tụ linh cuối cùng, toàn bộ thân thuyền bên ngoài Phù Thiên chu lại hiện ra thần thái của dĩ vãng.

Ánh sáng lấp lánh, kiên cố không thể phá hủy, giống như tọa giá Chân Thần.

“Tiền bối, tường ngoài của Phù Thiên chu tu bổ đã xong, phía sau còn có việc khác không.” Từ Phàm thở dài một hơi nhẹ nhõm nói, hai tháng nay, gần như đều luôn ở trong trạng thái quá tải.

Nếu không phải trưởng lão nội môn ban đầu tiếp đãi Từ Phàm thỉnh thoảng cho Từ Phàm một viên Cường Thần đan, có lẽ cơ thể Từ Phàm sớm đã suy sụp rồi.

“Có, đó cũng không phải chuyện của các ngươi.”

“Tiểu tử, khoảng thời gian này sống chung, ta phát hiện ngươi là một thiên tài.”

“Ở phương diện luyện khí, cảm thấy việc ngươi trở thành Luyện Khí Tông sư cũng không phải không có khả năng.”

“Lão đại vừa rồi đã truyền tin, rất hài lòng về tốc độ của chúng ta.”

Lúc này, trong tay của đại lão Luyện Hư xuất hiện năm tấm đá phù văn, ánh mắt Từ Phàm bỗng dưng sáng lên.

Có thể dùng đá phù văn cất chứa phù văn, đó đều là tinh phẩm phù văn trong phù văn, đều là có thể gặp mà không thể cầu.

“Tiểu tử, thấy ngươi vừa mắt, năm tấm đá phù văn này là ta lấy được một cách tình cờ.”

“Tặng cho ngươi, cứ xem như nhận một mối thiện duyên, sau này sau khi trở thành Luyện Khí Tông sư, đừng quên luyện chế cho ta một Đạo khí.” Đại lão Luyện Hư nói đùa.

Sau khi Từ Phàm nhận lấy đá phù văn, nói với đại lão Luyện Hư: “Đợi sau khi ta trở thành Luyện Khí Tông sư, chắc chắn sẽ luyện chế Đạo khí vì tiền bối đầu tiên.”

Từ Phàm vốn định lấy ra ít đồ làm quà đáp lễ, sau khi nghĩ một hồi, có vẻ như đồ vật trên người mình đều không có cái nào có thể diện, cuối cùng đành từ bỏ.

“Được, ta đợi ngày đó.”

Lúc Từ Phàm và đại lão Luyện Hư chia tay, còn có được một khối linh ngọc của đại lão, nói là sau này có khó khăn cứ đến tìm hắn.

“Tiền bối thật tốt, sau này nhất định phải thân thiết hơn.” Từ Phàm nhìn linh ngọc trong tay, cười nói.

Lúc này, trưởng lão nội môn xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Thù lao của ngươi, tổng cộng là bốn mươi hai nghìn linh thạch và hai nghìn một trăm điểm cống hiến.”

Trưởng lão đưa một túi trữ đồ cho Từ Phàm.

“Từ Phàm, có hứng thú đến Luyện Khí phong của ta không.” Ánh mắt của trưởng lão nội môn nhìn Từ Phàm tràn đầy yêu thích, hắn nhìn qua chỗ Từ Phàm từng tu bổ, nếu như không xem kĩ, căn bản không tìm ra dấu vết tu bổ.

Một Luyện Khí kỳ có thể làm đến bước này, tuyệt đối xứng danh là thiên tài, theo cách nói trong nghề, đó chính là có tư chất Tông sư.

“Đợi sau khi ta đến Trúc Cơ kỳ, nhất định bái phỏng Luyện Khí phong.” Từ Phàm đáp, dù sao đạt đến Trúc Cơ đã một trăm hai mươi năm sau rồi.

“Được, ta ở Thiên Luyện Phong đợi ngươi.”

Hắn lúc trước xem qua tư chất của Từ Phàm, đến Trúc Cơ kỳ cũng chỉ là thời gian mười năm, đến lúc đó lại cộng thêm tiến cử của hắn nữa, tiến vào nội môn không thành vấn đề.

“Lúc đến, đại lão tranh giành hộ tống, bây giờ không dùng đến nữa, chỉ có thể đáng thương đi một mình.” Từ Phàm ngồi trên Linh Phong chu thở dài, không ngờ rằng thế giới Tu Chân cũng thực tế như vậy.

Nói rồi, Từ Phàm quay đầu lại nhìn thế giới rộng lớn phía sau.

“Tông môn lợi hại hơn trong tưởng tượng của ta rất nhiều, một nửa thế giới Tiểu Thiên làm nội môn, thật sự là quá đáng sợ rồi.”

“Lúc trước tưởng rằng ngoại môn đã đủ to rồi, không ngờ rằng còn có nơi to hơn.”

“Sau khi tiến vào nội môn, phải xem xét kĩ lưỡng thế giới Tiểu Thiên này.”

Chương 37: Pháp bảo một lần sử dụng

Từ Phàm trở về đến ngọn núi nhà mình, phát hiện Vân Hoa Lộc thả rông vẫn luôn loay hoay ở cửa cấm chế.

Sau khi trở về từ bí cảnh, Từ Phàm đã thả rông Vân Hoa Lộc ở giữa dãy núi, vì để bảo đảm sự an toàn của Vân Hoa Lộc, Từ Phàm còn vì Vân Hoa Lộc luyện chế Pháp khí độc quyền, tu sĩ Trúc Cơ sơ kỳ bình thường căn bản không đuổi kịp Vân Hoa Lộc.

“Eeee~~”

“Nhớ ta rồi à.” Từ Phàm sờ đầu Vân Hoa Lộc cười nói, phát hiện vòng Ngự Thú của Vân Hoa Lộc vẫn còn nguyên, nên yên lòng.

Trong dãy núi có mãnh thú ra vào, nhưng không thể tạo thành uy hiếp với Vân Hoa Lộc.

Vân Hoa Lộc nhìn Từ Phàm, đôi mắt nhìn xuống cái túi dưới cổ, ra hiệu Từ Phàm mở ra.

“Mẹ nó, hai trăm viên Linh Cốc đan ta luyện chế cho ngươi, nhanh như vậy ngươi đã ăn sạch rồi.” Từ Phàm nhìn cái túi trống rỗng nói.

Lúc này, một vầng sáng ba màu xuất hiện, chiếu về phía Từ Phàm, cảm giác mệt mỏi khi làm thêm giờ trong thời gian dài trong nháy mắt đã thuyên giảm không ít, tinh thần sảng khoái một trận.

“Không tệ nha, đã thức tỉnh thiên phú kĩ năng rồi.” Từ Phàm khen ngợi.

“Eeee~~”

Vân Hoa Lộc ngẩng đầu lên, vẻ mặt cao ngạo.

Từ Phàm mang theo Vân Hoa Lộc đến trong viện.

“Linh Vũ thuật”, “Linh Điểu thuật”.

Hắn tưới nước cho linh điền đã hơn hai tháng chưa chăm sóc trước, mặc dù khi đi đã thiết kế Pháp khí chuyên môn phóng ra Linh Vũ thuật, cách một khoảng thời gian sẽ phóng ra một lần Linh Vũ thuật.

Nhưng mười mấy mẫu linh điền vẫn có vẻ hơi khô héo.

“Xem ra thu hoạch năm nay phải giảm nửa rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Hắn lấy Linh Cốc đan sớm đã chuẩn bị xong từ lâu từ trong phòng luyện đan ra cho Vân Hoa Lộc, lại từ trong phòng cất giữ lấy một cái vòng thú do mười tám đoá hoa kim loại nhỏ tạo thành ra đeo vào trên cổ chú hươu nhỏ.

“Tiểu Hoa, gặp phải nguy hiểm ngươi cứ làm vỡ một cái chuông.”

“Nếu như thật sự không chạy thoát được, ngươi cứ làm vỡ tất cả chuông, đến lúc đó chỉ cần ở trong tông môn, không ai dám giết ngươi.” Từ Phàm dặn dò nói.

Vân Hoa Lộc trả lại cho Từ Phàm một ánh mắt khinh thường, sau đó nhanh chóng chạy về phía bên ngoài cấm chế.

“Ánh mắt của ngươi có ý gì vậy, sau này ngươi bị làm thành bữa ăn thì đừng có trách ta.”

Giọng nói vừa dứt, chỉ thấy một vệt sáng ba màu đánh đến.

Một mặt khiên lớn trong nháy mắt xuất hiện ở phía trước người Từ Phàm cản vệt sáng.

“Ha, cẩn thận quá rồi.” Từ Phàm gãi đầu nói, thứ đồ này là thuật pháp tăng ích.

“Ha~~”

Từ Phàm ngáp một cái, cơn buồn ngủ trong nháy mắt ập đến, Luyện Khí kỳ vẫn chưa đến cảnh giới tích cốc không ngủ.

“Nghỉ ngơi thôi, nghỉ ngơi thôi, mạng chó quan trọng hơn.”

Sau khi trở về nơi ấm áp nhất, Từ Phàm đã tiến vào giấc mơ.

Cùng lúc đó, ở ngoài Thiên Khuyết môn xa mười vạn dặm.

Hai người Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi hợp lực, đang tiêu diệt một đám yêu thú lén đến từ Vạn Yêu sơn.

“Thiến Nhi, sau khi làm xong nhiệm vụ lần này, điểm cống hiến của chúng ta có thể đổi Vạn Vũ Linh Thai đan rồi.” Vương Vũ Luân vừa nói vừa khống chế Thiên Nhận phi kiếm giết chết yêu thú chỉ có Luyện Khí kỳ vây quanh.

Hai thanh Ẩn Tâm phi kiếm của Mô Dung Thiến Nhi giống như hai con phi xà quỷ dị, chuyên môn đánh giết yêu thú Luyện Khí đỉnh phong.

Gần trăm con yêu thú, dưới sự tàn sát hợp lực của hai phu thê, không cần một lát đã chỉ còn lại hơn mười con yêu thú.

“Phu quân, bằng không vẫn giữ lại điểm cống hiến giúp ngươi tăng lên phẩm cấp Trúc Cơ đi.” Mộ Dung Thiến Nhi không nỡ nói, nàng chỉ vừa mới kiểm tra ra mình đã có thai.

“Vẫn đổi linh đan đi, muốn lên Trúc Cơ nhất phẩm rất khó.”

“Lấy tình hình hiện nay của ta, Trúc Cơ nhị phẩm vẫn là không có vấn đề gì, đến lúc đó sau khi hài tử của chúng ta ra đời, lại để hắn bái Từ đại ca làm sư.”

“Tương lai chắc chắn là một thiên tài.”

Ngay vào lúc Vương Vũ Luân nói chuyện, lại thêm một đợt yêu thú đánh đến.

Trong mắt tất cả yêu thú đều lộ ra vẻ tàn bạo khát máu, hiển nhiên đã bị khống chế.

“Thiến Nhi, chú ý, trong nhóm yêu thú này có Trúc Cơ kỳ.”

Trong mắt Vương Vũ Luân loé qua môt tia ngưng trọng, nếu như vượt qua hai con yêu thú Trúc Cơ kỳ, bọn họ sẽ gặp nguy hiểm.

Một con linh điểu màu vàng nhạt bay về phía Mộ Dung Thiến Nhi, đáp ở trên bờ vai nàng, phát ra tiếng chim nhẹ nhàng.

“Phu quân, ba con yêu thú Trúc Cơ kỳ, làm sao đây.” Vẻ mặt Mộ Dung Thiến Nhi ngưng trọng.

“Chúng ta không thể lui, những sư huynh khác vẫn đang thủ hộ ở mấy chỗ giao điểm, một khi chúng ta bên này bị phá, vậy nỗ lực nửa tháng của gần trăm vị sư huynh chúng ta sẽ mất toi.”

Vương Vũ Luân cắn răng, lấy từ trong nhẫn trữ vật ra một một quả cầu lớn phủ kín phù văn màu đỏ tươi, to cỡ như vò rượu, đây là pháp bảo cứu mạng hắn đã tốn một vạn linh thạch mua về từ bên Từ Phàm, có thể đả thương đám yêu thú Trúc Cơ kỳ.

Khi đó Từ Phàm nói coi hắn là bằng hữu, chỉ thu một cái giá vốn.

“Phu quân, đây là một vạn linh thạch đấy.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Linh đan quan trọng, một vạn linh thạch không mua được Vạn Vũ Linh Thai đan.”

Nói xong Vương Vũ Luân trực tiếp đè lấy nút bấm ở đỉnh quả cầu, dùng linh lực mạnh mẽ ném về phía yêu thú ở ngoài nghìn mét.

Một vạn linh thạch, tạm biệt! Trong lòng Vương Vũ Luân lặng lẽ nói, trong một vạn linh thạch này, còn có quỹ đen một nghìn linh thạch của hắn.

Quả cầu trong không trung phảng phất như có cảm ứng, trực tiếp hoá thành hơn một trăm quả cầu nhỏ ở không trung, lấp lánh ánh sáng đỏ đập về phía yêu thú.

“Ầm!!”

Trời rung đất chuyển, giữa trời đất bạch quang chợt loé qua, sau đó chính là âm thanh giống như sấm lớn vang dội giữa trời đất.

Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi lúc này đều đang dụi mắt.

“Mẹ nó, trước kia Từ đại ca cũng không nói một tiếng.” Vương Vũ Luân mắt đỏ hoe nói.

Nhưng sau đó, hắn đã bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc đến phát ngốc, một cái hố to đường kính trăm mét xuất hiện ở nơi không xa.

“Sao lại khác với những gì Từ đại ca nói vậy, không phải là có thể đả thương đám yêu thú Trúc Cơ kỳ sao.” Vương Vũ Luân lẩm bẩm nói, cảm thấy tốn một vạn linh thạch này rất đáng.

Lúc này, trong lệnh bài thân phận của hai người phu thê vang lên một tiếng hỏi han.

“Tiểu Vương, Tiểu Thiến, bên các ngươi có chuyện gì vậy, xảy ra chuyện gì rồi à.”

“Không xảy ra chuyện gì cả, chỉ là đã xuất hiên ba con yêu thú Trúc Cơ kỳ, dưới tình huống bất đắc dĩ, ta đã xuất động pháp bảo một lần sử dụng.”

“Khi trở về cái này có thể thanh toán không.”

“Ba yêu thú Trúc Cơ kỳ đã tiêu diệt hết chưa.”

“Đã tiêu diệt hết rồi.”

“Pháp bảo một lần sử dụng lợi hại như vậy à, bao nhiêu linh thạch, ta cũng đi mua một chút, về phần thanh toán.”

Giọng nói trong lệnh bài dừng lại một chút, sau đó ha ha cười lớn nói: “Còn cái nịt nhé.”

“…”

Sau khi cắt đứt trò chuyện, Vương Vũ Luân thở dài nói: “Nếu như Từ đại ca cũng ở Chiến đường thì tốt rồi, ba con yêu thú Trúc Cơ kỳ này, còn không phải là đã bị tiêu diệt trong chốc lát.”

“Mỗi người đều có chí hướng của riêng mình, ngươi cũng không cần chỉ cảm thán nữa, ngươi đi theo Từ đại ca học tập thời gian dài như thế, cảm thấy ngay cả một nửa chiến lực của Từ đại ca ngươi cũng không học được."

"Người không thể so sánh với yêu nghiệt."

"Ta đây cũng coi như là đã rất lợi hại rồi." Vương Vũ Luân bất mãn nói, thế nhưng trong lòng lại là rất rõ ràng, đừng nói một nửa chiến lực, đoán chừng có ba mươi phần trăm đã coi như là không tệ rồi.

"Rồi, phu quân ngươi lợi hại, đợi khi trở về ngươi lại khiêu chiến với Từ đại ca lần nữa đi."

"Ngươi đoán liệu ngươi có thể kiên trì được thời gian ba giây không." Mộ Dung Thiến Nhi cười nói, nếu như Từ Phàm bằng lòng thể hiện lên, vậy hắn có thể trở thành người uy áp một thế hệ.

"Đừng khinh thường người khác, chắc chắn sẽ được năm giây." Vương Vũ Luân la lối ồn ào nói.

Chương 38: Hồn Thiết

Ngay vào lúc này, một vệt sáng xanh thẫm đã hấp dẫn sự chú ý của hai người.

Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi ngây ra nhìn trung tâm hố lớn.

"Bề mặt cơ thể hiện ra màu xanh thẫm, ánh mắt tập trung có ý hoảng hốt, đây là Hồn Thiết!!" Vương Vũ Luân lớn tiếng nói, hắn biết hiện tại linh khoáng luyện khí Từ Phàm thiếu nhất chính là Hồn Thiết.

Có lần khi nói chuyện, Từ Phàm đã cảm thán, nếu như có đủ Hồn Thiết, hắn sẽ có thể luyện chế ra Pháp khí lấy Luyện Khí kỳ chống lại Kim Đan kỳ.

"Đừng quan tâm đến những thứ khác, nếu như thật sự là mạch khoáng chúng ta cũng phải đào một nhóm tặng cho Từ đại ca trước."

"Thiến Nhi, ngươi canh giữ trước nhé, ta đi đào khoáng."

"Gặp phải hai con yêu thú Trúc Cơ kỳ trở lên, ngươi cứ dùng cái này."

Vương Vũ Luân nói xong lại lấy ra hai quả cầu lớn như vò rượu.

Mộ Dung Thiến Nhi gật đầu, nhìn theo Vương Vũ Luân bay về phía hố sâu.

Lúc này, nơi xa lại đã có thêm một nhóm yêu thú Luyện Khí kỳ.

“Không có Trúc Cơ kỳ, có thể đánh.”

Hai thanh Ẩn Tâm phi kiếm sau lưng Mộ Dung Thiến Nhi lấp lánh linh quang đánh về phía yêu thú.

“Ẩn Tâm: Khiên Ti Kiếm Kỹ.”

Phần đuôi của hai thanh phi kiếm trong cấp tốc xuất hiện một sợi tơ nhỏ không thể thấy được liên kết hai thanh phi kiếm lại với nhau.

Hai thanh phi kiếm trực tiếp rạch qua hai bên đám yêu thú kia.

Chỉ là trong nháy mắt, tất cả yêu thú vẫn chưa nhận ra, thân thể đã bị chia ra thành hai nửa trên dưới.

Sau khi nhìn thấy tất cả yêu thú bị cắt thành hai nửa, trong mắt Mộ Dung Thiến Nhi loé qua môt tia kinh hãi, khi biết được thanh Pháp khí Ẩn Tâm phi kiếm, Từ Phàm đã từng nói với nàng, thanh Pháp khí này có hai kĩ năng quần sát, găp phải kẻ địch cùng cấp bậc có tác dụng vô cùng tốt.

“Hoá ra uy lực của kỹ năng quần sát của Ẩn Tâm phi kiếm lớn như vậy.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn thi thể yêu thú đã hình thành một hồ máu nhỏ nói.

“Thiến Nhi, ngươi xem ta đã lấy được cái gì này.”

Vương Vũ Luân dùng linh lực nâng một miếng Hồn Thiết to cỡ cối xay bay đến hưng phấn nói, sau khi hắn thăm dò một phen ở dưới mặt đất, chỉ tìm được một khối Hồn Thiết lớn này.

“Một khối Hồn Thiết lớn Đó đoán chừng có thể bán được năm mươi vạn linh thạch, phu quân chúng ta coi như là đã phát tài rồi sao.” Mộ Dung Thiến Nhi vui mừng híp mắt nói.

“Phát tài cái gì, đều tặng hết cho Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói.

“Phu quân, chúng ta giữ lại một nửa được không, sau khi ngươi Trúc Cơ chỗ ngươi phải cần linh thạch rất nhiều.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn Vương Vũ Luân nói.

Đối với ơn cứu mạng của Từ Phàm, nàng rất cảm kích, nhưng so với sự phát triển sau này của phu quân mình, vẫn là cái sau quan trọng hơn.

“Tin tưởng ta, Từ đại ca sẽ không để chúng ta thiệt thòi đâu.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Được rồi.”

Nhìn vẻ mặt của phu quân nhà mình, nàng đã biết phu quân ngốc nghếch nhà mình này đã hạ quyết tâm.

Bỏ đi, so với ơn cứu mạng, năm mươi vạn linh thạch này không tính là gì cả.

Thiên Khuyết môn, Từ Phàm khoan thai nhìn bầu trời, cảm thấy rất thoải mái.

“Cuối cùng cũng đã có thời gian rảnh rỗi để nghỉ ngơi thật tốt một chút.”

Từ Phàm nằm phịch ở trên ghế nằm, khoan thai nhìn bầu trời, một con rối thuộc tính Thổ bên cạnh đang bưng trà rót nước cho Từ Phàm.

“Hình như ngày mai nên đi đón hai đồ nhi bảo bối kia của ta rồi, lại là một hạng đầu tư lâu dài.”

“Vì để an toàn, đợi đến sau khi đại đồ nhi thành tài, ta sẽ lại thu thêm mấy đồ đệ nữa, gánh vác một phần nguy hiểm.” Từ Phàm uống trà nói.

“Về phần Nguyệt Tiên, dạy chút gì đó trực tiếp thả rông là được, nói không chừng còn có thể có điều bất ngờ.”

Nhấp một ngụm trà, Từ Phàm híp mắt. Uể oải nhìn bầu trời, chỉ cảm thấy cuộc sống không phân tranh vô cùng đẹp đẽ.

Lúc này, tiếng chuông của cấm chế vang lên.

Bàng Phúc nâng bụng to béo đi vào.

“Bàng sư huynh, chỗ ta có bộ công pháp luyện tinh giảm thịt, ngươi có muốn thử một chút không.”

“Tỳ Hưu Thôn Thiên quyết muốn có thành tựu thì phải ăn một mạch giới này, độ khó chẳng phải là có hơi lớn à.”

Giọng nói thản nhiên của Từ Phàm truyền đến trong tai Bàng Phúc, nhất thời khiến hắn chợt sửng sốt.

“Từ sư đệ đã nhìn ra rồi.” Bàng Phúc hì hì nói.

“Hiện tại ngươi đi đường phải nâng lấy bụng, ta còn có thể không nhìn ra sao, con đường Bàng sư huynh chọn có hơi khó, sư đệ ở đây chỉ có thể chúc ngươi thành công.” Từ Phàm đứng dậy nhìn Bàng Phúc nói.

“Ha ha, lại không phải là muốn thành Tiên, chỉ là cảm thấy công pháp này thích hợp với ta.”

Bàng Phúc nói xong đặt bốn túi trữ vật lên trên bàn.

“Từ đại sư, đây là thứ ngươi muốn, Hồn Thiết của Diệp Tiêu Dao cũng ở bên trong.”

“Ở trong thương hội, vẫn còn hai vạn linh thạch của Từ đại sư.” Bàng Phúc nói, hiển nhiên hắn không muốn nói nhiều về chuyện công pháp của mình.

“Vậy mà còn dư, Bàng sư huynh có lòng rồi.” Từ Phàm liếc nhìn Bàng Phúc một cái, bèn kêu con rối hình người bên cạnh pha trà cho Bàng Phúc.

“Từ đại sư là trụ cột của thương hội, đương nhiên nên bận tâm.” Giọng điệu của Bàng Phúc hơi mang theo tôn kính.

Trong mắt Từ Phàm chợt loé qua dị sắc, thật ra sự đóng góp của hắn cho thương hội không hề nhiều, chẳng qua là lấy giá phải chăng ở trong thương hội, bán ra một vài đan dược và Pháp khí chất lượng tốt, tuy nói là giá phải chăng, nhưng cũng không hề thiệt thòi.

Ở trong mắt hắn, chỗ tốt có được từ thương hội đã hoàn toàn có thể bù đắp chênh lệch giá rồi.

Dù sao mặc kệ thế nào, lời Bàng Phúc nói khiến trong lòng Từ Phàm rất thoải mái.

“Ha ha, Bàng sư huynh nói chuyện, luôn biết nói đánh trúng chỗ ngứa.”

“Cảm ơn Từ đại sư khen ngợi.”

Lúc này Bàng Phúc lại lấy ra một ngọc giản đưa cho Từ Phàm.

“Hiện nay người định chế Pháp khí đã có hai mươi ba người, trong ngọc giản là yêu cầu đối với Pháp khí của bọn họ.”

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản chỉ là lướt nhìn sơ qua một cái.

“Những mối làm ăn này ta đều nhận, ngày mai ta sẽ thông báo cho ngươi mua vật liệu gì.”

“Sau này Pháp khí đan dược của ta giao cho ngươi bán, chia chín một, ngươi thấy thế nào.” Từ Phàm cười nhìn Bàng Phúc nói, hắn biết, đây là Bàng Phúc vẫn luôn muốn có.

Lúc này trong mắt Bàng Phúc loé qua một tia tinh quang, nhìn Từ Phàm kiên định nói: “Ta không cần chia, Từ đại sư chỉ cần giao đồ cho ta bán là được.”

“Ngoài ra, mỗi năm thương hội còn chia cho Từ đại sư một khoản.”

Mẹ nó đúng là có quyết đoán, nếu như ở kiếp trước, lão tử nhất định phải lập nghiệp với ngươi, trong lòng Từ Phàm thầm nghĩ.

“Được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau khi Bàng Phúc rời đi, vẻ mặt Từ Phàm hơi ngưng trọng nói: “Lẽ nào nhân vật chính là hắn.”

“Bỏ đi, ai là nhân vật chính không liên quan đến ta, chỉ cầu an ổn là được.”

Từ Phàm cầm lấy ngọc giản cuối cùng Bàng Phúc đưa cho hắn cẩn thận nhìn xem, trong không trung xuất hiện một màn hình do Quang Ảnh thuật tạo thành, trên ấy bắt đầu xuất hiện danh sách hình thái và phù văn của Pháp khí, cuối cùng tài liệu linh khoáng sử dùng cũng dần dần xuất hiện ở trong màn hình.

Trong Tiên thành ngoại môn, hai huynh muội coi như là đã tốt nghiệp đang đi dạo trên đường phố.

“Tiểu Tiên, ngươi nói sư phụ biết chúng ta học xong chương trình nhập môn trước nửa tháng, liệu có tức giận không.”

“Hay là chúng ta trở về tiếp tục nghe giảng đi.” Từ Cương có hơi lo lắng nói, hắn sợ phạm sai sư phụ sẽ không cần mình.

“Ca ca, yên tâm sư phụ sẽ không trách tội chúng ta đâu.”

“Vả lại, sau khi trở về, ngươi không sợ tên mập đen dẫn người đánh ngươi sao.”

“Khi sức của chúng ta không mạnh, tốt nhất nên tránh đi, đợi tới lúc thực lực mạnh mẽ rồi lại báo thù.” Tiểu cô nương Từ Nguyệt Tiên liếc nhìn bờ vai của Từ Cương một cái, rất đau lòng.

Ca ca mình tự dưng bị người ta đánh một chưởng vào vai, sau này nhất định phải báo mối thù một chưởng này.

Chương 39: Chuyển nhà có điều bất ngờ

Ngay khi Từ Phàm nghiên cứu làm sao để luyện chế đống pháp bảo này, một phi kiếm do linh lực tạo thành xuất hiện ở bên ngoài cấm chế của Từ Phàm.

Từ Phàm phất tay triệt tiêu Quang Ảnh thuật, mở ra cấm chế để phi kiếm tiến vào.

“Mẹ nó, cái nhân vật chính này nhìn trúng ta rồi phải không.”

“Không được, ngày mai đón đồ nhi xong phải chuyển nhà luôn.” Từ Phàm cắn răng nói: “Còn đến hỏi thăm ta, không rảnh, hố ta còn chưa đủ thảm sao.”

Ngày hôm sau, Từ Phàm nhìn thấy hai đồ nhi của mình ở ngoài học đường, chỉ là không giống như trong tưởng tượng lắm.

Từ Cương nhếch nhác đứng ở phía trước Từ Nguyệt Tiên, mặt đã sưng lên đến biến dạng, đối diện là một tên mập đen hơn mười tuổi mang theo năm sáu người cùng tuổi đang đối đầu với Từ Cương.

Từ Phàm híp mắt nhìn một màn này ở bên cạnh, giống như nhìn trẻ con đánh nhau.

“Tiểu tử này cũng không phải là người chịu thua thiệt nha.” Từ Phàm nhìn hai mắt đen thui của tên mập đen nói, trên mặt mấy người bạn nhỏ bên cạnh tên mập đen cũng đều mang theo vết thương.

“Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, ta nói cho hai huynh muội các ngươi biết.”

“Nếu như các ngươi không thần phục Đổng Hắc ta, sau này gặp các ngươi lần nào ta sẽ đánh các ngươi lần đó.”

“Sư phụ ta đã nói với ta rồi, ta là Hồn Viên chiến thể, sau này tu tiên nhất định sẽ càng thêm lợi hại.”

“Đến lúc đó, ta muốn đánh các ngươi thế nào, thì đánh các ngươi thế ấy.”

Từ Cương nhìn Đổng Hắc chỉ nói một câu.

“Ngươi dám đánh một mình với ta không.”

“Một đám người có thể đánh được ngươi, dựa vào đâu ta phải đánh một mình.” Đổng Hắc khinh thường nhìn Từ Cương, nhưng trong mắt loé qua một tia sợ hãi, tiểu tử này ra tay quá đau, đánh một mình chắc chắn không vớt được chỗ tốt.

“Đây chính là Hồn Viên chiến thể à.” Trong mắt Từ Cương toàn là khinh thường.

Từ Phàm ở bên cạnh suýt nữa cười ra tiếng, đây còn là đại đồ đệ ngốc nghếch kia của mình sao.

Lúc này Từ Phàm đi về phía bọn họ.

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, có người bắt nạt các ngươi à.” Từ Phàm làm ra vẻ mặt nghiêm nghị nhìn đám người Đổng Hắc.

Sau khi Đổng Hắc nhìn thấy Từ Phàm đến, mắt chuyển quanh một vòng, trực tiếp mang theo tuỳ tùng của mình bỏ chạy tứ tán.

“A! Tu chân giả ức hiếp người kìa.” Đổng Hắc vừa chạy vừa hét lên.

“Tên mập nhỏ này, thật đúng là gian xảo.”

Từ Phàm cũng không hỏi nguyên nhân đánh nhau là gì, mà là kiểm tra thương thế của hai huynh muội trước, Từ Cương bị thương ngoài da, Từ Nguyệt Tiên chẳng bị sao cả.

“Rất tốt, có chút dáng vẻ của nam tử hán.”

Một luồng linh lực êm dịu mang theo thuộc tính Mộc đánh ở trên người Từ Cương, sưng phù trên mặt bắt đầu dần dần tiêu tán.

“Tu tiên cho tốt, sau này lại đi báo thù.” Từ Phàm dịu dàng nói, tiểu hài tử đánh nhau rất bình thường.

Nhìn thấy Từ Phàm không tức giận, hai huynh muội thoáng thở phào một hơi.

“Vâng, sư phụ ta nhất định tu tiên thật tốt, sau này nhất định phải đánh sưng mặt tên mập nhỏ đó.”

“Ta cũng phải tu tiên thật tốt, sau này giúp ca ca cùng nhau đánh tên mập nhỏ.” Vẻ mặt kiên định kia của Từ Nguyệt Tiên khiến Từ Phàm hơi mặc niệm cho tên mập nhỏ kia.

Nhìn hai người huynh muội tình thâm, Từ Phàm mỉm cười.

Sau khi Từ Phàm mang theo hai huynh muội trở về đến ngọn núi nhỏ, thì bắt đầu chuẩn bị chuyển nhà.

Một tiếng sau, Từ Phàm cầm năm túi trữ vật nhìn ngọn núi trống rỗng.

“Đi, dẫn các ngươi đi chọn nhà mới.”

Từ Phàm nói xong trực tiếp mang theo hai huynh muội bay về một nơi đặc biệt ở ngoại môn.

Chính Vụ đường, đệ tử ngoại môn muốn đổi chỗ đều nhất định phải báo cáo chọn vị trí ở đây.

Từ Phàm mang theo hai huynh muội đang chọn vị trí trong một chỗ bàn cát quang ảnh.

“Nguyệt Tiên, ngươi nói chúng ta nên chuyển đến đâu, tốt nhất ẩn khuất một chút.” Chứng khó lựa chọn của Từ Phàm lại trỗi dậy.

“Nơi này, không những khu vực lớn, hơn nữa còn ẩn khuất.”

Từ Nguyêt Tiên chỉ về phía nơi dựa vào trong rìa kết giới ngoại môn.

Từ Phàm nhìn theo phương hướng ngón tay của Từ Nguyệt Tiên, nhất thời hai mắt chợt sáng.

“Được, chúng ta sẽ chuyển đến nơi đó.”

Sau khi Từ Phàm làm xong thủ tục liền mang theo hai huynh muội đến nơi Từ Nguyệt Tiên đã chọn.

“Rất tốt, toàn bộ đỉnh núi gần trăm mẫu không gian có thể dùng, ngoại trừ đi đến chủ phong có hơi xa ra thì những cái khác đều dễ nói.” Từ Phàm nhìn khu vực đã hình thành một khu rừng trên đỉnh núi nói.

Hai con linh điểu từ trong tay Từ Phàm bay đi, một con bay về phía ngọn núi của Vương Vũ Luân, một con bay về phía thương hội của Bàng Phúc.

“Ừm, bây giờ bắt đầu chỉnh đốn một chút, buổi tối vừa vặn có thể xây xong phòng.”

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, các ngươi nhìn trước này, đây là bí pháp độc môn của sư phụ ngươi.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện hai khối linh châu nhỏ do Hồn Thiết luyện chế thành, một khối thuộc tính thổ, một khối thuộc tính mộc.

“Bí pháp: Sinh Linh Triệu Hoán.”

Một viên linh châu bay vào trong mặt đất, một linh châu khác bay về phía trong núi rừng.

Núi rừng bắt đầu hội tụ, mặt đất xuất hiện một vòng xoáy.

Không bao lâu, hai người khổng lồ hình người cao năm mét xuất hiện, đều có thực lực Trúc Cơ.

“Nhìn thấy rồi chứ, đây là thành quả nghiên mới nhất của sư phụ ngươi, đợi khi các ngươi đến Luyện Khí tầng bốn sẽ có thể học rồi.”

Hai huynh muội dùng ánh mắt sùng bái nhìn Từ Phàm.

Lúc này, hai con rối khổng lồ mà Từ Phàm gọi ra đã bắt đầu làm việc.

Người khổng lồ thuộc tính Mộc dọn dep sạch một mảnh đất trống hơn năm mươi mẫu, người khổng lồ thuộc tính Thổ lại là chỉnh lý toàn bộ ngọn núi thành một mảnh đất phẳng.

Chỉ dùng thời gian một tiếng, toàn bộ ngọn núi đã biến thành dáng vẻ Từ Phàm muốn.

Hiện tại hai người khổng lồ đều đã hoá thành cao hơn mười mét, ngay khi Từ Phàm định để bọn nó hoá vật xây nhà, hai vệt sáng phóng về phía ngọn núi Từ Phàm đang ở.

“Mẹ nó, đến nhanh thật đấy.” Từ Phàm nhìn vệt sáng ở nơi xa nói.

“Từ đại ca, sao đột nhiên lại chuyển nhà rồi.” Vương Vũ Luân nhìn hai người khổng lồ đang thi công nói.

“Đây không phải là do đã thu hai đồ đệ sao, nhiều người rồi thì phải đổi một nơi lớn một chút.” Từ Phàm thuận miệng nói, chuyện này cũng không thể nói ta là đặc biệt né tránh nhân vật chính đâu nhỉ.

“Vậy thì chúc Từ đại ca dọn đến nhà mới vui vẻ nha.”

Vương Vũ Luân nói xong, lấy ra một khối Hồn Thiết to cỡ cối xay muốn coi thành quà mừng tặng cho Từ Phàm.

“Từ đại ca, đây là quà mừng của bọn ta.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói.

Lúc này Từ Phàm ngồi xổm ở bên cạnh Hồn Thiết đang gắt gao nhìn chằm chằm Hồn Thiết, trong mắt tràn đầy kinh ngạc vui mừng.

“Khối Hồn Thiết này ít nhất trị giá hơn năm mươi vạn linh thạch, hơn nữa gặp phải người cần gấp có thể bán đến hơn bảy mươi vạn.”

“Ngươi xác định muốn tặng khối Hồn Thiết này cho ta.” Từ Phàm nhìn hai người nghiêm túc nói, hắn vô cùng thiếu Hồn Thiết, Hồn

Thiết có đặc tính dung nạp linh hồn, hơn nữa có thể duy trì linh tính linh hồn sẽ không biến mất, đây là chỗ trân quý nhất.

“Đúng, chắc chắn tặng cho Từ đại ca.” Hai vợ chồng khẳng định nói.

“Vậy được, chúng ta tiến vào phòng nói chuyện trước.”

Nói xong tay Từ Phàm kết pháp ấn, hai linh quang lần lượt đánh vào trong cơ thể của hai người khổng lồ.

Người khổng lồ Thổ đột nhiên phân giải, hoá ra rất nhiều người khổng lồ nhỏ thuộc tính Thổ.

Người khổng lồ nhỏ chạy đến vị trí Từ Phàm đã chỉ dẫn, sau đó hoá thành từng căn phòng.

Trong nháy mắt một toà nông gia đại viện đã xuất hiện ở trước mặt mọi người, người khổng lồ thuộc tính Mộc hoá thành càng nhiều người gỗ nhỏ hơn, chạy vào phòng hoá thành đồ dùng trong nhà.

“Từ đại ca, ngươi là đại lão Nguyên Anh sao, khống linh hoá vật, đây là bản lĩnh của Nguyên Anh kỳ đấy.” Mộ Dung Thiến Nhi ngạc nhiên nói.

“Đúng thế, ta nói trước kia Từ đại ca sao mà lợi hại như thế, hoá ra là đã che giấu thực lực.” Vương Vũ Luân nói.

“Nói linh tinh, đây chỉ là một vài thủ đoạn của thuật pháp Thượng Cổ. Muốn học lát nữa ta dạy các ngươi.”

Nguyên Anh kỳ, vậy thì phải đợi đến năm trăm năm sau.

Chương 40: Trong nháy mắt

Từ Phàm mang theo mọi người đến căn phòng to nhất, bên trong là bố trí phòng tiếp khách.

Sau khi mọi người ngồi xuống, Từ Phàm nhìn cặp vợ chồng thường rắc cẩu lương này cảm khái nói: “Các ngươi bỏ vốn đúng thật là lớn.”

“Có phải là còn đào được Hồn Thiết khác không, phần còn lại ta đều thu mua với giá thị trường.” Từ Phàm nhìn hai người, hắn nhìn thấy bùn đất tươi mới từ trên khối Hồn Thiết đó, chắc chắn là vừa mới đào ra không lâu.

Hai vợ chồng liếc mắt nhìn nhau một cái, đều bày tay ra.

“Bọn ta chỉ đào được một khối này, toàn bộ đều tặng hết cho Từ đại ca rồi.” Mộ Dung Thiến Nhi nhẹ giọng nói, trong mắt còn loé qua từng tia đau lòng.

Từ Phàm nhìn về phía Vương Vũ Luân, nhìn thấy tên ngốc này cũng gật đầu.

“Các ngươi cũng không cắt một phần muốn đổi chút linh thạch gì đó à, ta nhớ các ngươi cũng không giàu có.”

“Hai người các ngươi quả thực là ở cùng với nhau dễ dàng khôn nhà dại chợ.” Từ Phàm cảm khái nói, hắn biết đây là phu thê bọn họ báo đáp ơn cứu mạng của mình.

“Ha ha, Từ đại ca ngươi cứ an ổn nhận lấy là được rồi.”

“Từ đại ca là kỳ tài ngút trời, mấy năm nay đã luôn đều là ngươi giúp đỡ bọn ta.”

“Hiện nay thật không dễ dàng có một cơ hội báo đáp ngươi, còn không tận tâm tận lực.” Vương Vũ Luân nhướn mày nói, dáng vẻ có hơi đê tiện.

“Tâm ý của các ngươi ta đã nhận rồi.”

“Như vậy đi, ta tặng hai người các ngươi hai gói dịch vụ, các ngươi cũng đừng từ chối.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói, có khối Hồn Thiết này, rất nhiều ý tưởng về mặt Luyện Khí của hắn sẽ có thể thực hiện rồi, vật liệu thừa còn lại, đủ để làm cho đôi phu thê này hai bộ Bảo khí.

“Gói dịch vụ gì.” Vương Vũ Luân thường xuyên nói chuyện với Từ Phàm nên đương nhiên biết ý nghĩa của gói dịch vụ.

“Gói trang bị đan dược toàn gia.” Từ Phàm cười nói.

“Trước khi các ngươi đến Kim Đan kỳ, tất cả pháp bảo và đan dược ta đều bao hết.”

“Hiện tại ta là đan khí song tuyệt đại sư đấy.” Từ Phàm lộ ra nụ cười mê hoặc.

“Thật sao, vậy thì cảm ơn Từ đại ca rồi.” Vương Vũ Luân kinh ngạc vui mừng nói, bảo vật hắn có được từ trong tay Từ Phàm đều là tinh phẩm trong tinh phẩm, bất luận là pháp bảo hay là đan dược, đều có tác dụng rất lớn với viêc tu luyện của hắn và Thiến Nhi.

Lúc này, Từ Cương bưng một đĩa trái cây tiến vào.

“Ta phát hiện mấy cây ăn quả ở bên ngoài, hiện tại quả trên cây đang là lúc chín mùa.”

“Ta đưa đến cho sư phụ và tiền bối.” Từ Cương cười ngốc nghếch nói, trong lúc Từ Phàm hôn mê, gia gia của hắn đã từng nói qua cho hắn rất nhiều điều nên làm sau khi trở thành đồ đệ của tiên nhân, hắn đều ghi nhớ rất kỹ ở trong lòng.

“Ngươi có lòng rồi, ra ngoài chơi với muội muội ngươi đi, một lát nữa sẽ dọn cơm.”

Từ Phàm đã nhìn thấy pháp bảo hộp cơm Mộ Dung Thiến Nhi đặt ở trên bàn.

“Ừm.”

Từ Cương vui vẻ chạy ra ngoài.

“Đến cùng vẫn chỉ là một đứa trẻ.” Nhìn bóng lưng nhún nha nhún nhảy của Từ Cương, Từ Phàm cười nói.

“Xem ra Từ đại ca rất hài lòng với hai đồ đệ này nha.” Vương Vũ Luân nói.

“Nói về mặt thiên phú, hai đứa trẻ này coi như là bình thường.”

“Nhưng ở Tu Tiên giới, thiên phú chỉ là điểm xuất phát của tu tiên mà không phải là điểm cuối cùng.” Từ Phàm cảm khái nói, trong lòng lặng lẽ thêm một câu, ngoại trừ hack và nhân vật chính ra.

“Từ đại ca, ngươi đã thu nhận hai đồ đệ, có để ý lại thu thêm một đồ đệ nữa không.” Mộ Dung Thiến Nhi nói.

Sau khi nghe thấy lời của vợ mình, Vương Vũ Luân ở một bên cười ngốc.

“Lại thu thêm một người?”

“Các ngươi muốn giới thiệu cho ta một người sao.” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Vương Vũ Luân ngồi ở bên cạnh Mộ Dung Thiến Nhi hạnh phúc xoa bụng Mộ Dung Thiến Nhi, chỉ là một động tác này đã khiến Từ Phàm cảm thấy tâm linh của mình đã bị tổn thương nghiêm trọng.

“Hiểu rồi, lúc sáu tuổi đưa đứa trẻ đến đây là được.” Từ Phàm bị cưỡng ép ăn một bữa cơm chó nhếch miệng nói, hắn có hơi hối hận vì đã cho ra gói dịch vụ toàn gia sớm như vậy, cặp vợ chồng này sống hơi có lỗi quá.

“Vậy thì cảm ơn Từ đại ca rồi.” Vương Vũ Luân vui mừng nói.

Sau khi ba người nói chuyện một lúc, đã đến lúc làm cơm, gọi hai huynh muội đang chơi ở bên ngoài đến, không hề phí lời, trực tiếp bắt đầu làm cơm.

Sau khi ăn no nê, vốn dĩ Từ Phàm cho rằng có lẽ hai vợ chồng này sẽ trở về trong tổ của mình ngọt ngào, nhưng sau khi nhìn thấy biểu cảm muốn nói lại thôi của Vương Vũ Luân, hắn đã biết phía sau vẫn còn chuyện.

“Quan hệ này của chúng ta, có chuyện gì ngươi cứ nói thẳng, còn ngại ngùng gì nữa.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Từ đại ca, ngươi ra tay toàn lực, ngươi nói xem ta có thể kiên trì được thời gian bao lâu.” Vương Vũ Luân hỏi, hiện nay bản thân là Luyện Khí tầng chín, Từ Phàm là Luyện Khí tầng tám, dù thế nào đi nữa, mình vẫn có thể kiên trì được thời gian năm giây.

“Tại sao ngươi phải hỏi loại câu hỏi kì quái này. Đây không phải là chuyện thời gian dài ngắn.” Từ Phàm chợt sửng sốt, tiểu tử này lại muốn tự rước lấy nhục.

“Ta chỉ muốn biết, Từ đại ca ra tay toàn lực, bọn ta kiên trì được thời gian bao lâu.” Vương Vũ Luân kiên trì hỏi.

“Đây là chênh lệch về không gian, nếu như khăng khăng muốn có một cảm niệm về thời gian, vậy chính là trong nháy mắt.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói, trong nháy mắt, cũng là tương đương với một giây.

“Trong nháy mắt!” Vương Vũ Luân cảm thấy bản thân đã bị sỉ nhục.

“Nói chính xác, từ lúc ta liếc nhìn ngươi một cái kia, ngươi đã thua rồi.” Từ Phàm thản nhiên nói, hiện tại kẻ địch cùng cấp không có tư cách đứng ở trước mặt hắn.

“Từ đại ca, ta coi ngươi là đại ca, ngươi lại sỉ nhục ta.” Vương Vũ Luân có hơi tức giận, định đứng dậy thỉnh giáo một phía với Từ

Phàm, hắn muốn để Từ Phàm biết, hắn đã không phải là Vương Vũ Luân ba năm trước nữa.

“Bỏ đi, chúng ta ra ngoài khoa tay múa chân một chút, mở rộng tam quan của ngươi một chút cũng tốt.”

Nói xong Từ Phàm mang theo hai người đến trên đất phẳng bên ngoài, dưới sự điều khiển con rối người khổng lồ thuộc tính Thổ của Từ Phàm, nơi này đã trở thành đại quảng trường nền bằng đá bằng phẳng.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân đối đầu.

“Từ đại ca, chuẩn bị tốt, nếu như trong nháy mắt ngươi không thể đánh bại ta, ngươi phải xin lỗi ta.” Vương Vũ Luân cắn răng nói, bây giờ hắn có thể nhờ Thiên Nhận phi kiếm cứng rắn chống đỡ được tu sĩ Trúc Cơ.

Thực lực như vậy, Kim Đan trở xuống, ai có thể đánh bại mình trong thời gian ngắn chứ.

“Không cam chịu số phận là không được đâu.”

Từ Phàm búng tay một cái, không trung xuất hiện một cọng lông vũ do linh lực tạo thành xuất hiện ở giữa hai người, bay phất phơ về phía mặt đất.

Vương Vũ Luân gắt gao nhìn chằm chằm lông vũ, sau lưng một phi kiếm, một phương ấn, một tiên hồ, ba kiện Pháp khí vận sức chờ phát động.

Mà Từ Phàm chỉ đơn giản là đứng ở nơi đó.

Khi lông vũ sắp rơi xuống, Từ Phàm nói: “Chú ý công kích tinh thần.”

“Ta biết rồi.” Trước ngực Vương Vũ Luân đeo một kiện pháp bảo chuyên môn phòng ngự thuật pháp loại tinh thần.

Trong khoảnh khắc lông vũ rơi xuống mặt đất, một tiếng thuỷ tinh vỡ nát thanh thúy vang lên, Pháp khí loại phòng ngự tinh thần đeo ở trước ngực Vương Vũ Luân trực tiếp vỡ nát, mà hai mắt hắn đã rơi vào trong đờ đẫn.

“Chênh lệch về không gian ta không giải thích rõ ràng cho ngươi.”

“Như nghiêm phạt của sự thất bại, ngươi nhảy múa giải phiền muộn cho mọi người đi.” Từ Phàm cười xấu xa nói.

Giọng nói vừa dứt, mười ảo ảnh mỹ nữ dáng người yêu diễm, ăn mặc hoa lệ xuất hiện ở xung quanh Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân vốn có ánh mắt mê mang, trong nháy mắt vẻ mặt đã bắt đầu trở nên vũ mị.

Lúc này lại có âm nhạc khiến lòng người ngứa ngáy vang lên.

Nàng là một tia tà dương ưu tư.

Thật muốn thật muốn có ai biết thưởng thức.

Hắn có xanh xanh mây trời cửa sổ.

Chỉ đợi chỉ đợi có người cùng dùng chung.

…

Đến đây vui vẻ ơi dù sao cũng có thời gian dài.

Đến đây tình yêu ơi dù sao cũng có nhiều ngu muội ngông cuồng.

Đến đây lang thang ơi dù sao cũng có nhiều phương hướng.

Đến đây làm dáng đi dù sao cũng có nhiều huy hoàng.

Cùng với âm nhạc, dáng người ưu mỹ kia của Vương Vũ Luân bắt đầu nhẹ nhàng nhảy múa với ảo ảnh mỹ nữ xung quanh, dáng múa vũ mị yêu diễm ấy, ngay cả Mộ Dung Thiến Nhin nhìn thấy cũng có hơi đỏ mặt.

Nhìn Vương Vũ Luân nhẹ nhàng nhảy múa, Từ Phàm xoa cằm nói: “Đáng tiếc ở đây không có nước xx.”

Chương 41: Áo giáp linh lực

Cùng với một điệu múa khiến lòng người ngứa ngáy kết thúc, Vương vũ Luân khôi phục thần trí, tất cả xung quanh đã khôi phục lại bình thường.

Sau khi Vương Vũ Luân nhìn Pháp khí trên mặt đất thì biết mình lại thất bại.

“Từ đại ca, ngươi đúng thật là không nể mặt chút nào, đúng thật là không đến một cái chớp mắt.” Vương Vũ Luân uể oải nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân đã chú ý đến Mộ Dung Thiến Nhi vẫn đang kinh diễm, dáng múa mị hoặc yêu diễm của phu quân mình vẫn luôn không thể thoát khỏi trong đầu nàng.

“Vừa rồi đã xảy ra chuyện gì.” Vương Vũ Luân nghi hoặc hỏi.

“Không có chuyện gì.”

“Nếu như hai vợ chồng trẻ các ngươi không có chuyện gì thì trở về đi, ta còn phải dạy cho hai đồ nhi của ta.” Từ Phàm nhịn cười nói.

“Ừm.”

Mặc dù Vương Vũ Luân còn muốn nói chút gì đó, nhưng suy nghĩ một chút lại từ bỏ.

Bên bờ ngọn núi, Từ Phàm mang theo hai huynh muội từ biệt đôi phu thê trẻ này.

Nhìn hai người ở nơi xa, Từ Phàm suy nghĩ nói: “Có phải là nên làm chút thuật pháp loại phòng ngự tinh thần không.”

“Còn có thuật pháp loại linh hồn, những thứ này đều là điểm yếu của phần lớn tu sĩ.”

Từ Phàm mang theo Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đến một căn phòng kiểu dáng học đường.

Ba người ngồi xếp bằng ở trên nền sạch sẽ.

“Chữ viết và kinh mạch hẳn các ngươi cũng đều đã quen thuộc rồi, bây giờ ta giảng một vài kiến thức cơ bản của Tu Tiên giới cho các ngươi.”

“Cảnh giới tu tiên tổng cộng có chín cảnh giới lớn là Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan, Nguyên Anh, Hoá Thần, Luyện Hư, Hợp Thể, Độ Kiếp, Đại Thừa.”

“Trên Đại Thừa có thể phi thăng Tiên giới, chúng ta tạm thời không nhắc đến điều này.”

“Muốn tu tiên thì phải có linh căn và công pháp phù hợp.”

“Từ Cương linh căn của ngươi là mộc, hoả, thổ, thuỷ.”

“Linh căn của Nguyệt Tiên ngươi là mộc, thuỷ, kim.”

Hai huynh muội đều lấy ra sách vở của mình, dùng một cây bút than nhanh chóng ghi chép điểm chính mà Từ Phàm giảng.

Rất tốt, lên lớp biết ghi chép bài, đây là dáng vẻ học bá.

Cùng với Từ Phàm giảng bài sâu hơn, một Tu Tiên đại thế giới sinh động như thật dần dần mở ra cánh cửa với hai huynh muội.

Ba tháng sau, bên bờ của ngọn núi nhỏ, Từ Phàm và vợ chồng Vương Vũ Luân vừa uống trà vừa nhìn hai huynh muội đang luyện tập thuật pháp ở bên cạnh.

“Từ đại ca, hai đồ đệ này của ngươi tiến bộ nhanh thật đấy, lúc này mới ba tháng đã tu luyện đến Luyện Khí tầng một.”

“Ngươi cho bọn họ ăn đan dược à.” Vương Vũ Luân nói.

“Đương nhiên không phải, cái này còn phải nói đến phu nhân của ngươi.”

“Phu thê các ngươi cách dăm ba bữa lại đến mời ta ăn cơm, bọn họ cũng đều đã được thơm lây, đây đều là một bàn linh thái hơn trăm linh thạch.”

“Thường xuyên ăn, đương nhiên tiến bộ nhanh rồi.”

Nói xong Từ Phàm đưa một bình đan dược cho Vương Vũ Luân.

“Đây là Thai Linh đan, được ta cải tiến biến đổi từ đan phương Thượng Cổ đó.”

“Đã được Giám Bảo sư của Vạn Bảo thương hội giám định rồi, có công dụng an thai, hoá linh đề cao tư chất của thai nhi đối với tu sĩ mang thai.” Từ Phàm nói, vì để cải chế đan phương này, hắn đã tốn không ít công sức.

Hai mắt Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi chợt sáng, linh đan có thể an thai vô cùng hiếm thấy ở Tu Chân giới, không ngờ rằng Từ Phàm vậy mà lại có thể luyện chế.

“Vạn Vũ Linh Thai đan kia các ngươi vẫn là không cần đổi nữa, thứ đó không đúng lẽ thường, nếu như thật sự muốn dùng đan dược đó, ít nhiều gì cũng có tổn hại đến tiềm năng của hài tử.” Từ Phàm trịnh trọng nói với hai người Vương Vũ Luân.

Đan phương của Vạn Vũ Linh Thai đan hắn cũng có, thân là Luyện Đan sư đã vào phẩm cấp, hắn có hiểu biết của mình về đan dược.

Linh dược mà linh đan này cần. Từ Phàm có một loại cảm giác tiêu hao tiềm năng của trẻ sơ sinh trong linh thai, đề cao tư chất của trẻ sơ sinh.

“Thật sao.”

Sắc mặt của đôi phu thê này khẽ thay đổi, trong lòng vui mừng vì nói chuyện này cho Từ Phàm.

“Đây là cảm giác của Luyện Đan sư như ta.”

“Đa tạ Từ đại ca khuyên bảo.”

Mộ Dung Thiến Nhi nói xong bèn muốn kéo lấy Vương Vũ Luân hành lễ Từ Phàm, chỉ là vừa cùng nhau đến lại bị một loại sức mạnh nhu hoà áp trở về.

“Từ đại ca, ngươi đã đi đại hội giao lưu môn phái chưa.”

“Không thể không nói, đúng thật là mở rộng tầm mắt.”

“Thuật pháp chiến đấu của các môn các phái, quả thực là đã làm mới tam quan của những tu sĩ chính thống chúng ta đây.” Vương Vũ Luân vui mừng nói.

“Ta đã từng đi một lần, không thú vị gì cả nên ta đã trở về.”

Từ Phàm quả thực là đã đến đại hội giao lưu môn phái đi dạo, sau đó vô vị nên đã trở về.

“Trên lôi đài, ta từng chiến đấu với đệ tử của Ngự Thú tông.”

“Chiến thú bản thân bọn họ bồi dưỡng quả thực là danh bất hư truyền, nếu không phải là có Thiên Nhận phi kiếm của Từ đại ca bên người, đoán chừng ta đã thua rồi.”

“Càng thần kì hơn là Viêm Hoả môn, một tay thuật pháp thuộc tính Hoả, quả thực là có thể sánh ngang với bí pháp thần thông của tu sĩ Trúc Cơ.”

“Vậy thì đúng là thú vị.” Từ Phàm qua loa nói, những hình thức chiến đấu này không vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn.

“Nhìn dáng vẻ của Từ đại ca thì biết không thấy thú vị với thứ ngươi nói rồi.” Mộ Dung Thiến Nhi cười.

“Cũng phải, đối với Từ đại ca mà nói những thứ này đều là trò chơi trẻ con.” Vương Vũ Luân có hơi cụt hứng nói.

“Bị cụt hứng à, ngươi cho rằng hôm nay ta kêu các ngươi đến là để uống trà, cho các ngươi đan được ư.”

Hai bộ áo giáp phong cách khoa học viễn tưởng xuất hiện ở trên bàn của đình nghỉ mát.

“Đây là thành quả nghiên cứu mới của ta, áo giáp linh lực.”

“Sau này khi gặp phải chiến đấu khẩn cấp, ngươi mặc cái này vào, chỉ cần không phải là tu sĩ Kim Đan, ngươi cứng rắn chống chọi cũng không có vấn đề gì.” Từ Phàm nhàn rỗi nhìn tác phẩm đắc ý của mình.

Linh cảm bắt nguồn từ một bộ phim ở tiền thế, một người phàm có thể sánh với Thần Linh.

“Áo giáp linh lực là Pháp khí phòng ngự sao.” Vương Vũ Luân nhìn áo giáp linh lực trên bàn tò mò hỏi, khoảnh khắc áo giáp linh lực được lấy ra kia, ánh mắt của hắn đã bị một mực hút lấy, một loại mị lực không xác định đang hấp dẫn hắn.

“Có tính chất phòng ngự, một bộ áo giáp linh lực này do mười sáu kiện Pháp khí riêng biệt tạo thành, bên trong có hệ thống chuyển hoá linh thạch, có thể phóng đại linh lực của ngươi.”

“Giả dụ nếu như linh lực ngươi phát ra là một, thông qua bộ áo giáp linh lực này sẽ có thể phát ra hai đến ba linh lực.”

“Phòng ngự vật lý, phòng ngự tinh thần đều là tồn tại đỉnh cấp nhất trong Pháp khí, đồng thời ở thời khắc chiến đấu sinh tử, còn có thể triển khai trạng thái thứ hai.”

“Ngoài ra vẫn còn mấy cái…”

Cùng với giải thích của Từ Phàm, Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi càng ngày càng kinh hãi, mặc bộ áo giáp linh lực này vào, một chiêu chém giết yêu thú Trúc Cơ kỳ không thành vấn đề.

“Từ đại ca, chúng ta đừng nói nữa, có thể để ta thử một chút không.” Vương Vũ Luân trông mà thèm nói.

“Vậy thì thử đi.” Từ Phàm cười, đây chỉ là sản phẩm thực nghiệm loại I, sớm đã có dự án từ lâu, mãi cho đến sau khi có dư Hồn Thiết, Từ Phàm mới luyện chế ra.

Bộ áo giáp linh lực này, một điểm khó nhất chính là liên hợp bộ phận Pháp khí riêng biệt lại với nhau, hiện tại có thể có tác dụng này chỉ có Hồn Thiết.

Vương Vũ Luân mặc áo giáp linh lực vào tựa như đã mở ra cánh cửa của thế giới mới, trong nháy mắt linh lực tăng cường gấp ba lần là trải nghiệm gì.

Sau khi gọi ra Thiên Nhận phi kiếm, trong nháy mắt lấy tốc độ vượt xa vận tốc âm thanh nhanh chóng qua lại như con thoi trong không trung.

Chiêu thức Vương Vũ Luân không dám tuỳ tiện sử dụng trước kia, bây giờ đã trở thành kĩ năng cơ bản.

Một phi kiếm to lớn do ba trăm sáu mươi mảnh vỡ tạo thành biểu diễn loại kĩ năng có độ khó cao trong không trung, ngay cả hai huynh muội nghiêm túc luyện tập pháp thuật ở một bên cũng đã bị hấp dẫn.

Chương 42: Ba năm

Từ Phàm nhìn biểu hiện sau khi mặc áo giáp linh lực của Vương Vũ Luân, hài lòng gật đầu.

Uy lực đã đạt đến mong đợi, tiếp theo chính là dần dần củng cố.

Sau khi Vương Vũ Luân thao tác một trận trong không trung, đã trở về bên cạnh Từ Phàm.

“Từ đại ca, bộ Pháp khí này quả thực là lợi hại quá, hiện tại cho dù gặp phải yêu thú Trúc Cơ đỉnh phong ta cũng không sợ.” Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

“Tạm được, bộ áo giáp linh lực này chỉ là phiên bản sơ cấp, sau này sau khi các ngươi thăng cấp Trúc Cơ, ta luyện chế cho các ngươi một bộ Bảo khí như vậy.”

“Thế nào, khối Hồn Thiết kia của ngươi không thiệt thòi chứ.” Từ Phàm cười nói, con người hắn chính là như vậy không thích nợ người khác nhân tình.

“Không thiệt không thiệt, một bộ Bảo khí như vậy, ta sợ Từ đại ca thiệt thòi.”

“Đúng vậy, nếu như Từ đại ca có cần gì liên quan về nguyên liệu Bảo khí, cứ nói với bọn ta, bọn ta nhất định toàn lực tìm kiếm.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn bộ áo giáp linh lực thuộc về nàng nói.

Hiện tại nàng cảm thấy thiên phú luyện khí của Từ Phàm càng mạnh hơn thiên phú chiến đấu.

“Được, lát nữa ta đưa cho các ngươi một bản liệt kê, hồn châu của một vài linh thú cần bản thân các ngươi đi thu thập.”

“Không gấp gáp, đợi sau khi các ngươi thăng cấp Trúc Cơ lại đi tìm kiếm là được.” Từ Phàm nói, trong lòng lại đang dự tính áo giáp linh lực của mình nên luyện chế thế nào.

“Vậy thì cảm ơn Từ đại ca rồi.”

“Đều là bằng hữu khách khí gì chứ.” Từ Phàm khoát tay nói.

Lúc xế chiều, Từ Phàm nhìn hai huynh muội luyện tập thuật pháp ở trong sân.

“Đôi khi, luyện tập thuật pháp là phải động não đấy.”

“Sau khi thất bại một lần, dừng lại suy nghĩ một chút tại sao thất bại.”

“Thi triển thuật pháp là bản lĩnh cơ bản nhất của Tu Tiên giả, cũng là một điểm mấu chốt nhất ở chiến đấu hậu kỳ.”

Từ Phàm không hề chỉ ra sai lầm về mặt thi triển pháp thuật của hai huynh muội, mà là để bọn họ từ từ cảm ngộ.

Từ Cương mấy lần thi pháp đều thất bại có hơi linh lực rối loạn, nhìn Từ Phàm có hơi hổ thẹn nói: “Sư phụ, nếu như đầu óc không tốt thì phải làm sao.”

“Vấn đề này của ngươi làm ta bật ngửa đấy.” Từ Phàm chợt sửng sốt.

Lúc này, mây nước do linh lực tạo thành xuất hiện ở trên bầu trời trong sân, trong sân đã mưa rơi lất phất.

Đây là Tiểu Linh Vũ thuật do Từ Nguyệt Tiên thi triển.

“Sư phụ, ta thành công rồi.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói, nhưng sau đó đã thu lại vẻ mặt vui vẻ, ca ca nàng vẫn chưa thành công.

“Rất tốt, có chút thiên tư về mặt thuật pháp.” Từ Phàm khen ngợi nói, hắn cho nữ đồ đệ này của mình một cái nhận xét trung thượng.

Từ Cương vốn dĩ hổ thẹn hiện tại suýt nữa đã cúi đầu đến mặt đất.

“Từ Cương, đừng nản lòng, vừa rồi ngươi hỏi ta đầu óc không tốt phải làm sao.”

“Bây giờ ta nói cho ngươi, nghĩ rõ ràng những thứ ngươi có thể nghĩ rõ, giữ lại những gì người không hiểu ở trong lòng.”

“Khi lòng của ngươi không chứa nổi nữa, lại đến đây hỏi ta.”

“Con đường tu tiên quá mức dài dằng dặc, thiên phú tư chất đều là thứ yếu, chỉ có người nghị lực lớn mới có thể thành tựu vạn cổ bất diệt.” Từ Phàm chậm rãi nói, ở trong mắt hắn, tu tiên giống như trò chơi chiến thuật, giai đoạn đầu tài nguyên có tốt đi chăng nữa nhưng thứ quyết định thắng lợi giai đoạn sau vẫn phải là chiến lược.

Tư chất thiên phú không tốt, chỉ có thể dùng cách ngốc nhất, Từ Phàm có lòng kiên nhẫn, có thể từ từ đến.

“Ta đã hiểu rồi.”

“Sư phụ, ta nhất định sẽ không khiến ngươi thất vọng đâu,” Từ Cương kiên định nói.

Nhìn thấy vẻ mặt của đại đệ tử mình, Từ Phàm rất hài lòng gật đầu, xem ra sau này không thể ngừng khích lệ được.

Thời gian thấm thoát, thời gian ba năm như dòng nước chảy trôi qua.

“Ca ca, vừa rồi tiểu tỷ tỷ kia hỏi ngươi câu hỏi, tại sao ngươi không trả lời.”

Từ Nguyệt Tiên tức bốc khói nhìn Từ Cương nói, nàng hy vọng ca ca có một người bạn khác giới như vậy.

Từ Cương đang suy nghĩ nội dung chính của thuật pháp mới học hôm qua vô thức nói: “Nữ nhân chỉ sẽ ảnh hưởng đến tốc độ thi pháp của ta, vẫn là ít tiếp xúc thì tốt hơn.”

“Đây là ai nói đấy!” Mặc dù Từ Nguyệt Tiên không biết hình dung thế nào, thế nhưng nàng biết cứ tiếp tục phát triển như vậy tuyệt đối không được.

“Hôm qua sư phụ nói với Vương sư thúc lúc luận bàn đấy.”

“Hắn nói tốc độ thi pháp của Vương sư thúc không bằng trước kia nhiều lắm.” Từ Cương suy nghĩ một chút nói.

Sau khi nghe thấy lời của Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên quay đầu sang một bên bày tỏ đang tức giận.

“Không quan tâm đến ngươi nữa.”

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp đưa tay niệm pháp quyết ở trong không trung, một vòng bảo hộ không khí hình giọt nước xuất hiện ở quanh người Từ Nguyệt Tiên.

“Bùm!”

Tiếng khí nổ vang lên, bóng dáng của Từ Nguyệt Tiên đã biến mất ở chân trời.

“Ta lại chọc tiểu muội tức giận rồi?” Từ Cương nghi hoặc nói.

“Ta vẫn là đuổi theo tiểu muội ta hỏi nguyên nhân xem vậy.”

Từ Cương ngốc nghếch gãi đầu, quanh người xuất hiện một tầng bảo hộ hình giọt nước màu vàng đất, ở sau vòng bảo hộ có một loạt hình dạng ống dẫn khí.

Một ống xả khí bao hàm năng lượng thuộc tính Hoả đáng sợ đang ấp ủ ở trong, chuẩn bị phát nổ bất cứ lúc nào.

“Ầm!!”

Tiếng bùng nổ vang dội trong dãy núi, một bóng dáng còn nhanh chóng hơn vừa rồi bay về phía nơi xa.

Trong ngọn núi nhỏ, Từ Phàm đanh nhìn Vân Hoa Lộc mang theo một hài tử hơn hai tuổi đang chơi gì đó.

“Từ đại ca, ta chuẩn bị thăng cấp Trúc Cơ vào một năm sau, tất cả đan dược nguyên liệu đều đã chuẩn bị xong rồi.” Người trẻ tuổi bên cạnh Từ Phàm nói.

Nghe thấy lời của Vương Vũ Luân, Từ Phàm quay đầu lại cảm thấy hứng thú hỏi: “Vũ Luân, ngươi có nắm chắc Trúc Cơ nhất phẩm không.”

“Trúc Cơ nhất phẩm quá khó, ta không nắm chắc.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói, Trúc Cơ nhất phẩm, đó đều là đãi ngộ của các thiên kiêu có thể đắc đạo thành tiên, lấy tình huống hiện tại của hắn, chỉ có thể xếp đến nhóm thứ hai.

Lúc này, Vân Hoa Lộc mang theo bé trai cưỡi một đám tường vân trực tiếp bay về phía bên ngoài ngọn núi nhỏ.

Vương Vũ Luân đang muốn ngăn cản, lại bị Từ Phàm cản lại.

Sau đó Từ Phàm nhẹ nhàng điểm một cái ở vị trí của Vân Hoa Lộc và bé trai, trong bầu trời linh lực nhanh chóng hội tụ, hai con rối hình người quanh người che kín phù văn do linh lực tạo thành xuất hiện, lặng lẽ đi theo phía sau bé trai.

Vương Vũ Luân bên cạnh nhìn thấy hai con rối linh lực đó trong lòng hơi quặn thắt một chút, khoảng thời gian trước hắn đã thử một chút, cái thứ này một tay đã có thể chơi nát mình, còn là khi hắn mặc áo giáp linh lực.

“Hiện tại ngươi cách Trúc Cơ nhất phẩm còn kém cái gì.” Từ Phàm hỏi, theo hắn thấy ở trong thế Tu Tiên giới, không có chuyện gì tuyệt đối.

Nghe thấy câu hỏi của Từ Phàm, Vương Vũ Luân thở dài một hơi.

“Cảm giác trong vô hình, ta cũng không nói ra được.”

“...”

Ngươi nói ảo như vậy, ta giúp ngươi kiểu gì,

“Đúng rồi, Từ đại ca định khi nào lên Trúc Cơ.”

“Ngươi chỉ kém ta một cảnh giới, đoán chừng Từ đại ca có thể lên Trúc Cơ nhất phẩm, đến lúc đó chỉ cần Từ đại ca bằng lòng, dương danh một châu cũng không phải là vấn đề gì.” Vương Vũ Luân nói, thời gian mấy năm gần đây, tông môn chỉ xuất hiện một vị Trúc Cơ giả nhất phẩm, Diệp Tiêu Dao của Vạn Kiếm Phong.

“Dương danh thiên hạ có gì tốt chứ, chỗ tốt không có tính thực chất, nguy hiểm lại lớn.”

Nhắc đến Trúc Cơ, Từ Phàm nghĩ đến một chuyện, đợi một trăm năm sau, khi hắn muốn Trúc Cơ, nhất định phải đến một nơi ẩn khuất.

Hiện tại hắn có loại cảm giác, hắn có thể lập tức tiến vào Trúc Cơ kỳ, còn là không cần loại Trúc Cơ đan kia.

Đáng tiếc mặc dù loại cảm giác này rất gần, nhưng thực ra giống như cách xa lạch trời, giống như bạn gái trong mắt VR, chỉ có thể nhìn.

Chương 43: Đồ nhi siêng năng

Hai âm thanh phá không chói tai vang lên.

Hai vệt sáng một trước một sau thần tốc bay đến đỉnh núi chỗ của Từ Phàm.

Ánh nhìn của Từ Phàm và Vương Vũ Luân cùng lúc hướng lên không trung.

Một tia dị sắc lóe lên trong mắt của Vương Vũ Luân khi hắn nhìn vào tốc độ của hai luồng vệt sáng.

“Từ đại ca, nhìn hai đồ đệ này của ngươi, ta cũng muốn bái ngươi làm sư.” Vương Vũ Luân ngưỡng mộ nói, dưới sự dạy dỗ của Từ Phàm, hai đứa nhóc này càng ngày càng lợi hại rồi.

Từ Cương rõ ràng là một bộ dạng ngây ngô, nhưng lại dùng thuật pháp thuộc tính Hỏa đến mức mây trôi nước chảy, uy lực phi phàm, như thể Hỏa Thần giáng thế, bất khả chiến bại.

Từ Nguyệt Tiên sở trường độn thuật và Kim Sát chi thuật, rõ ràng mới Luyện Khí tầng bốn, nhưng lại có thể trơn tru luyện khí quái thú cấp cao như chơi vậy.

Đây chính là đánh giá của Vương Vũ Luân sau khi hắn đưa hai huynh muội ra ngoài chiến đấu, lúc chiến đấu, cằm của Vương Vũ Luân kinh ngạc đến sắp rớt, thời hắn Luyện Khí tầng bốn so với đôi huynh muội này thì thật đúng như thiểu năng vậy.

Sau khi nghe thấy lời nói của Vương Vũ Luân, Từ Phàm liếc hắn một cái.

“Bây giờ ngươi chỉ thiếu một cái danh xưng đồ đệ mà thôi, ta chưa từng dạy ngươi thứ mà ngươi muốn học sao? Chỉ là thiên phú của ngươi chỉ ở mức này.”

“Ngươi có thể trách ai.” Từ Phàm lạnh lùng châm biếm, ta dạy ngươi biết bao nhiêu thứ như vậy, kết quả cuối cùng còn không có được Trúc Cơ nhất phẩm.

“...” Vương Vũ Luân cứng họng, hắn cảm thấy Từ Phàm nói rất có lý.

“Từ đại ca, gần đây ta phải đi đến bí cảnh để chấp hành nhiệm vụ, ước chừng sẽ mất khoảng nửa năm.”

“Lần này ta đến là để cáo biệt Từ đại ca.”

“Nhiệm vụ lần này trông có vẻ không tầm thường, đi sớm về sớm, bảo vệ tính mạng là được.”

Một lượng lớn linh khí ngưng tụ thần tốc, kết thành ba pháp trận đặc biệt giáng xuống mu bàn tay của Vương Vũ Luân, hình thành nên những ký hiệu đỏ, vàng, xanh.

“Pháp trận màu đỏ là thuật pháp quầnsát, khi gặp phải đám yêu thú dưới Kim Đan kỳ, nếu như ngươi không chạy thoát được thì hãy kích hoạt cái này.”

“Thuật pháp đơn thể màu vàng có thể được kích hoạt ba lần, khi gặp phải yêu thú Kim Đan kỳ thiên về tốc độ thì kích hoạt cái này.”

“Pháp trận màu xanh chứa đựng thuật pháp gia tăng tốc độ, khi rơi vào đường cùng thì kích hoạt nó để chạy trốn.”

Nghe theo lời giải thích của Từ Phàm, sắc mặt của Vương Vũ Luân càng ngày càng nghiêm trọng, mỗi lần hắn đi làm nhiệm vụ đều sẽ đến cáo biệt với Từ Phàm, sau đó hắn phát hiện, những thứ mà mỗi lần Từ Phàm đưa đều được dùng đến trong khi chấp hành nhiệm vụ, không có ngoại lệ.

“Từ đại ca, có phải huynh đã nhìn thấu điều gì rồi.”

Vương Vũ Luân đột nhiên cảm thấy có chút lo lắng, ba ấn thuật pháp ở trên mu bàn tay hắn có vẻ như đang báo trước mức độ nguy hiểm của lần nhiệm vụ này.

Từ Phàm không nói, nhưng hắn nghiêm túc nhìn Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, lần này không phải sẽ thật sự xảy ra chuyện chứ.” Hiện giờ Vương Vũ Luân có chút hoảng loạn, vừa mới lên chức cha đã sắp phải đầu thai từ đầu sao.

“Nhớ kỹ, khi phải lựa chọn, bất kể điều kiện gì, phải đồng ý trước rồi tính.”

“Chỉ cần về đến tông môn, giao những thứ còn lại cho ta là được.”

Từ Phàm vừa định tiếp tục nói, nhưng cảm giác hoảng hồn và chết chóc truyền đến một cách rõ ràng mới khiến hắn ngậm miệng.

Sau khi nhìn thấy Vương Vũ Luân rời đi, Từ Phàm phiền muộn nói: “Ta đã biết ngay, không thể lợi dụng BUG.”

Gần đây Từ Phàm mê Chiêm Bốc chi đạo, những tiểu nạn tiểu họa bình thường hắn đều có thể xem rõ.

Lần này hắn thấy tướng mạo của Vương Vũ Luân có họa liên quan đến tính mạng, đúng là Từ Phàm đã nhìn ra, nhưng khi hắn muốn tiếp tục thâm nhập thêm thì lại bị một tầng sương mù dày đặc chặn lại.

Khi Từ Phàm cảm nhận được tầng sương mù dày đặc này, hắn bỗng chốc có chút hưng phấn, nhìn trộm thiên cơ là phải tiêu hao tuổi thọ của hắn.

Đúng lúc khi Từ Phàm muốn thử xem có thể lợi dụng BUG không, một cảm giác nguy hiểm truyền tới, muốn phá vỡ sương mù, thì chỉ có chết.

“Cũng không cho một cơ hội sao.” Từ Phàm thở dài một tiếng nói.

Lúc này, đôi huynh muội tan học ở bên ngoài đã trở về, đang đứng ở bên cạnh Từ Phàm.

“Các ngươi đã học một tháng hơn ở Thái Học phong, quyết định sau này sẽ đi nơi nào chưa” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, ta muốn đi Chiến đường.”

“Sư phụ, ta muốn đi Tầm Bảo các.”

Từ Phàm không hề bất ngờ trước lựa chọn của hai huynh muội, mặc dù vẻ ngoài Từ Cương ngây ngốc, nhưng nội tâm lại là một kẻ cuồng chiến đấu, rất có hứng thú với những pháp thuật có uy lực mạnh, lại cộng thêm hắn đã học “Ngũ Hành quyết” đã được Từ Phàm sửa đổi, linh lực trong cơ thể sớm đã vượt xa cùng cấp, sau này nếu như lớn lên rồi, chắc chắn sẽ là một chiếc pháo đài di động.

Muội muội Từ Nguyệt Tiên sở trường độn thuật, nàng đều có cảm giác đặc biệt với những linh bảo trời đất, lại cộng thêm nàng đã học được một nửa bản lĩnh ẩn linh ẩn thân của Từ Phàm, nếu như có cơ duyên, đắc đạo thành tiên không thành vấn đề.

“Được, nếu đã chọn xong rồi vậy thì hãy nỗ lực nhiều hơn nữa.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện ra hai cái ngọc giản, hai huynh muội mỗi người một cái.

“Trong ngọc giản đều là tuyệt kỹ độc môn của sư phụ, của Từ Cương là một số thuật pháp có uy lực lớn.”

“Ngọc giản của Từ Nguyệt Tiên càng thiên về thoát thân ẩn náu.”

“Sau này sư phụ sẽ lại chế tạo một bộ Pháp khí cho mỗi người các ngươi, những thứ liên quan đến Luyện Khí kỳ cần dạy thì ta đều đã dạy, còn lại thì phải dựa vào các ngươi rồi.” Từ Phàm từ tốn nói.

Sự tiến bộ của hai đồ đệ cao hơn một chút so với dự tính của Từ Phàm, lại cộng thêm tài nguyên của mình nghiêng lệch, trong vòng tám mươi năm, hai đồ đệ này tiến cấp Kim Đan không thành vấn đề, đến lúc đó chỉ tội nghiệp sư phụ của bọn họ vẫn còn là một kẻ vô danh tiểu tốt đang ở Luyện Khí kỳ.

“Tạ ơn sư phụ ban cho bí pháp.” Hai huynh muội cảm kích nói, mấy năm mà Từ Phàm dạy dỗ hai đứa huynh muội này, huynh muội hai người họ sớm đã xem Từ Phàm như phụ thân vậy.

Ăn, mặc, ở, đi lại của bọn họ hầu như đều được một tay Từ Phàm sắp xếp, những phiền não khi bọn họ trưởng thành đều có Từ Phàm ở bên cạnh bầu bạn.

“Được rồi, làm xong bài tập ngày hôm nay là có thể tự do hoạt động rồi, còn nữa, đừng ức hiếp Tiểu Hoa.” Từ Phàm đứng dậy nói, sáng nay hắn đã hoàn thành xong đơn đặt linh đan của thương hội, buổi chiều hắn phải luyện chế vài Pháp khí đặt trước.

Lúc này, hai huynh muội đều chưa rời đi.

“Sư phụ, ngươi có thể dẫn bọn ta vào trong ảo cảnh để tiếp tục cuộc chiến mà bọn ta vẫn chưa hoàn thành không.” Từ Cương vò đầu nói, lần trước khi hắn ở trong ảo cảnh, hắn suýt chút nữa đã giết chết quái thú Luyện Khí cấp cao, hắn có chút không cam tâm.

Nhìn thấy hai đồ đệ chăm chỉ của mình, Từ Phàm cảm thấy bản thân cũng không thể làm liên lụy đồ đệ.

Một Pháp khí bàn cờ xuất hiện trong tay của Từ Phàm, sau đó nó biến hóa thành ảo ảnh bàn cờ cực lớn bao trùm lấy hai người họ, đây là ảo cảnh chế tạo mà Từ Phàm chuyên môn luyện chế, phối hợp với ảo thuật linh hồn của Từ Phàm, liền trực tiếp dẫn người vào ảo cảnh chân thực nhất.

“Thật đúng là đồ nhi tốt chăm chỉ.”

Từ Phàm không quản hai đồ nhi đã bước vào trong ảo cảnh nữa, tự mình đi đến phòng luyện khí.

Trong căn phòng rộng hơn 100 mét vuông là một pháp bảo hình lò lửa cực lớn, một ngọn lửa tinh linh màu vàng nhạt bị nhốt ở bên trong.

Đây là Viêm Hỏa Kim Linh mà Từ Phàm dùng hai mươi vạn để mua, nó được lấy ra từ trong yêu thú Nguyên Anh thuộc tính Hỏa.

Trong phòng luyện khí, dưới sự điều khiển của Từ Phàm, một ngọn linh hỏa luyện ra vô vàn loại Pháp khí.

“U Băng phi kiếm, sáo Ma âm, đao Hỏa Vũ, áo Linh Phong.”

“Pháp bảo định chế càng ngày càng bất chính, kinh doanh thật không dễ làm.”

Từ Phàm thu về bốn Pháp khí, rồi thông báo cho Bàng Phúc đến lấy hàng.

Chương 44: Suất đi theo thuyền Phù Thiên

Trong ảo cảnh, hai huynh muội Từ Cương đang gặp phải sự tấn công của yêu thú vô cùng vô tận, Từ Phàm gọi nó là khiêu chiến vô tận, mục đích là cho bọn họ thấy rõ cực hạn của mình ở đâu.

Hai huynh muội lui giữ một chỗ dưới chân núi, như vậy chỉ cần phòng bị Yêu thú ở một hướng là được.

Từ Cương đã hoàn toàn hóa thân thành pháo đài, trong khi điên cuồng bùng nổ, trên khuôn mặt hắn lộ ra vẻ hưng phấn không dễ phát giác.

Hỏa Điểu thuật, Bạo Viêm thuật, Hỏa Hải thuật, Nhiên Phong tiễn thuật, Hỏa Mâu Ttuật, Nham Tương vũ thuật, thay nhau nổ ầm ầm.

Từ Nguyệt Tiên giống như thích khách xuất quỷ nhập thần, tìm được Yêu thú có thể đột phá thuật pháp oanh tạc của Từ Cương, nàng trực tiếp lên một đòn Kim Kiếm thuật đánh trúng vào chỗ hiểm yếu, sau đó biến mất như một cơn gió.

“Muội muội, khi gặp phải Long Nhãn Ưng lần trước đừng quan tâm đến nó, thả vào để ta đối phó.”

“Ngươi chỉ cần chú ý đến Đao Vũ Điểu ẩn trốn trong không trung là được.”

Từ Phương vừa nói, vừa điên cuồng dùng thuật pháp nổ tung yêu thú xung quanh.

“Ta hiểu.”

Cùng với thời gian trôi qua, hai huynh muội đã chuyển mấy chiến trường, kẻ địch cũng từ yêu thú Luyện Khí cấp trung biến thành yêu thú Luyện Khí cấp cao.

“Muội muội chú ý, Long Nhãn Ưng đến rồi.”

Chỉ thấy hai tay Từ Cương nhanh chóng kết ấn, một luồng linh lực đáng sợ phát ra từ trên người Từ Cương.

Hơn mười con Long Nhãn Ưng dang rộng cánh đến hơn ba mươi mét trên bầu trời trực tiếp lao về phía Từ Cương.

“Đến đây, nếm thử bữa tiệc của ta chuẩn bị cho các ngươi đi.”

“Nham Tương Bộc Bố!” Từ Cương trút ra linh lực toàn thân của mình.

Phía trên Long Nhãn Ưng, một hồ nhỏ được tạo thành từ dung nham xuất hiện, một lỗ hổng mở ra, dung nham vô tận trút xuống như thác nước, trực tiếp cuốn đi tất cả Long Nhãn Ưng trên bầu trời.

Lúc này, trên bầu trời lại xuất hiện mấy trăm con Đao Vũ Điểu Luyện Khí tầng bảy kết thành đàn, dang rộng đôi cánh một hồi, vô số lông chim sắc bén tạo thành một màn mưa đao.

“Tiểu muội!” Từ Cương hô lên, một pháp sư không mana không khác gì với phế vật, chỉ có thể cầu cứu.

Một màn bảo vệ kim loại bảo vệ Từ Cương.

Xung quanh Đao Vũ Điểu đang tấn công trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một tấm lưới lớn, trực tiếp nhốt lại tất cả Đao Vũ Điểu.

“Ca ca, đến cực hạn rồi, chúng ta đi.”

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp đưa theo Từ Cương bay về phía cổng lớn trên bầu trời, chỉ cần tiến vào cánh cửa đó là có thể ra khỏi ảo cảnh.

Bên ngoài ảo cảnh, Từ Phàm đang nghiên cứu thuật pháp hơi có cảm ứng, sau khi phát hiện ra bèn bật cười.

“Tạm được, có tiến bộ hơn lần trước.”

Hai huynh muội tỉnh dậy từ trong ảo cảnh, tự giác đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, lần này biểu hiện của bọn ta thế nào.” Từ Cương thấp thỏm hồi hộp hỏi, lần trước từ sau khi hai huynh muội bị đàn yêu thú tấn công đến chết trong ảo cảnh, đã bị Từ Phàm mắng một trận.

“Ừm, biết tiến biết lùi, biết di chuyển chiến trường, rất tốt.”

“Từ Cương còn có chút thiếu sót về mặt kiểm soát linh lực, khi thi triển thuật pháp, lãng phí quá nhiều linh lực.”

“Liên kết giữa thuật pháp, ngươi làm rất kém.”

“Ví dụ khi đang chiến đấu, ngươi thường xuyên giơ tay thì là các loại thuật pháp như Hỏa Điểu thuật, Bạo Viêm thuật, ngươi không cảm thấy linh lực tiêu hao rất nhanh sao.”

“Nếu ngươi giơ tay là Hỏa Hải thuật, ít nhất có thể tiết kiệm một phần tư linh lực, đừng ỷ vào có nhiều linh lực và tiêu xài phung phí.”

Sau đó Từ Phàm lại đánh giá một lượt, rồi cho hai người ai về phòng người nấy học thuật pháp trong ngọc giản.

Lúc này, vừa hay Bàng Phúc đi vào.

“Đây là một trăm bình Tốc Linh đan và Mộc Linh đan cao phẩm.”

“Ngươi cũng mang đi cả bốn Pháp khí được đặt làm này đi.”

Từ Phàm trực tiếp đưa một túi trữ vật cho Bàng Phúc.

Bàng Phúc nhìn thoáng qua linh đan và Pháp khí trong túi trữ vật lập tức tươi cười.

“Từ đại sư, ta biết ngươi luôn có hứng thú với Phù Thiên chu.”

“Vừa hay chỗ ta có một suất đi theo Phù Thiên chu ra ngoài khai thác tài nguyên, ngươi có hứng thú không.” Bàng Phúc nói một cách thần bí.

Từ Phàm nằm trên ghế nằm bỗng ngồi thẳng lên.

“Thật không!” Từ Phàm vừa bất ngờ vừa vui mừng nói.

“Thật, vị đó là một vị trưởng lão nội môn, ta giúp hắn tìm được một khối linh khoáng quan trọng với hắn, cho nên ta có được phần thưởng này.” Bàng Phúc cười nói, hôm nay nếu không phải nhận hàng, ngày mai hắn cũng phải đến.”

“Tốt tốt tốt.” Từ Phàm khen nói.

“Ngươi lấy phần thưởng này đổi lấy một suất, ngươi muốn cái gì.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng là ta có việc, ta muốn hỏi Từ đại sư còn thu nhận đồ đệ không?” Bàng Phúc hỏi.

“Gặp được người vừa ý, ta sẽ cân nhắc.” Từ Phàm nói, thu nhận một đống đồ đệ thiên tài, sau này bảo vệ hộ giá cho mình cũng là một trong kế hoạch sau này của Từ Phàm.

“Từ đại sư, một trong số con trai của ta là song linh căn, hiện tại đã ba tuổi, không biết có thể bái ngươi làm sư không.” Bàng Phúc lấy lòng nói, hắn đã từng gặp hai đồ đệ của Từ Phàm, khi một lần ngẫu nhiên đến đây lấy hàng, nhìn thấy hai huynh muội so tài, lập tức vô cùng kinh ngạc.

Suy nghĩ để Từ Phàm nhận con trai mình là đồ đệ chôn trong lòng hắn từ đó, nhưng vẫn không có cơ hội thích hợp để nói ra.

“Một trong số con trai của ngươi!” Từ Phàm nhìn Bàng Phúc xấp xỉ với độ tuổi của mình, nhất thời cạn lời, tại sao ai ai cũng kết hôn sinh con rồi.

“Ngươi kết hôn rồi?”

“Trước khi vào tông môn ta đã lấy vợ hai, sau khi vào tông môn lấy vợ ba, bây giờ có bốn con trai, ba con gái.” Bàng Phúc nói.

“Ta…”

“Thu nhận đồ đệ không phải trao đổi ích lợi, lúc nào con trai song linh căn đó của ngươi được sáu tuổi rồi đưa đến là được, buộc phải trải qua khảo nghiệm của ta trước.”

“Còn về chuyện Phù Thiên chu, ta nợ ngươi một ân tình.” Từ Phàm chua xót nói. Tên này đã làm cha rồi.

Từ Phàm đột nhiên bắt đầu ngưỡng mộ Bàng Phúc, thê thiếp thành đàn cũng là ước mơ của mỗi nam nhân.

“Vậy có thể bán cho ta một bộ áo giáp linh lực không.” Bàng Phúc lộ ra nụ cười xấu hổ hiếm thấy.

Vương Vũ Luân và Từ Phàm là bạn tốt, cho nên chuyện của Vương Vũ Luân, hắn cũng quan tâm nhiều hơn.

Về áo giáp linh lực, Vương Vũ Luân giải thích với bên ngoài là hắn phát hiện trong một di tích, nhưng chỉ có hắn biết, bộ áo giáp linh lực đó do Từ Phàm luyện chế cho hắn, trong bảo khố của Từ Phàm, hắn nhìn thấy không chỉ có một bộ.

Ngoại giới đã có người bỏ ra đến năm trăm ngàn linh thạch muốn mua bộ áo giáp linh lực trên người Vương Vũ Luân.

“Thật quá khiến người ta chú ý, nếu ngươi bán đấu giá trong tông môn thì thôi đi.” Từ Phàm lắc đầu nói, áo giáp linh lực quá cường mạnh, nếu bán thật, khả năng lộ ra sẽ khá cao.

Cuộc sống bình lặng bị quấy rầy, đây là điều mà Từ Phàm không cho phép.

“Từ đại sư, nếu bán đấu giá áo giáp linh lực trong phạm vi Thái Huyền rông, như vậy có được không.” Bàng Phúc nói, hắn thèm muốn áo giáp linh lực đã rất lâu rồi.

“Lợi hại, không ngờ Bàng sư huynh có chiêu ngang ngược như vậy.” Từ Phàm kinh ngạc nói, Thái Huyền tông là đại môn phái cách Thiên Khuyết môn hàng triệu dặm, thực lực tương đương với Thiên Khuyết môn.

“Nói như vậy cũng không phải là không thể, chỉ cần giữ bí mật là được, còn thực hiện như nào, thì phải xem ngươi rồi.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện linh châu to như quả bóng bi-a, đây là đời thứ hai của hắn sửa đổi, Từ Phàm gọi nó là áo giáp loại hai siêu phàm.

“Đặt quả cầu vào chỗ giữa đôi lông mày, sẽ biết thông tin cơ bản của áo giáp.”

“Hai bộ áo giáp linh lực này, một bộ tặng cho ngươi, một bộ bán giúp ta.”

Từ Phàm biết áo giáp linh lực do mình chế tạo có thể bán được năm trăm ngàn linh thạch, nhưng so với việc có thể lên Phù Thiên chu trước, tất cả vẫn đáng để trao đổi.

Chương 45: Lại gặp Diệp Tiêu Dao

Nhìn bóng dáng của Bàng Phúc rời đi, Từ Phàm bắt đầu tính toán tiến vào Phù Thiên chu thì phải chuẩn bị những thứ gì.

“Còn nửa tháng nữa là xuất hành theo Phù Thiên chu, chuyến này phải đi ba bốn tháng, có phải cần chuẩn bị vài thứ không.” Từ Phàm vuốt cằm nói, trong đầu hắn đã có cái một kế hoạch hoàn chỉnh.

“Trước khi đi, luyện xong Pháp khí của đồ nhi, chẳng may đi luôn nửa năm thì hỏng chuyện rồi.”

Buổi tối, sau khi Từ Nguyệt Tiên bưng lên đĩa rau cuối cùng, thời gian bữa tối bắt đầu.

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, nửa tháng sau, ta phải đi xa nhà một chuyến, dự tính khoảng bốn tháng.”

“Các ngươi cần gì nhớ nói trước với ta.” Từ Phàm nói với hai huynh muội.

“Sư phụ, bọn ta có thể đi với người không.” Từ Nguyệt Tiên nhăn khuôn mặt đáng yêu không nỡ xa sư phụ.

“Đúng thế, như vậy bọn ta có thể chăm sóc cuộc sống hàng ngày của sư phụ.” Từ Cương cũng không nỡ xa nói.

Từ hai năm trước, sau khi hai huynh muội này có thể điều khiển linh lực, gần như mọi thứ trong nhà đều được hai người lo toan.

Bưng trà rót nước, giặt quần áo nấu cơm, bóp vai mát xa.

Từ Phàm trải qua cuộc sống về hưu hạnh phúc, có con trai có con gái trước.

“Ta cũng không còn cách nào, lần này chỉ có thể đi một mình.” Từ Phàm nhún vai nói, nếu hắn còn suất đi, hắn cũng muốn đưa theo hai huynh muội đi mở mang kiến thức.

Nhìn hai huynh muội đầy vẻ không nỡ xa, Từ Phàm xoa đầu hai người nói: “Các ngươi đều trưởng thành rồi, có thể tự chăm sóc bản thân rồi.”

“Hơn nữa sư phụ cũng chỉ đi mấy tháng, chớp mắt là qua, sư phụ trở về sẽ mang quà cho các ngươi.” Từ Phàm an ủi nói, đột nhiên cũng có chút không nỡ xa.

“Vậy sư phụ, ngươi phải về sớm đấy.” Từ Nguyệt Tiên nước mắt rưng rưng nhìn Từ Phàm nói.

“Được.”

Năm ngày sau, Từ Phàm cầm hai Pháp khí, gọi hai huynh muội Từ Cương đến bên cạnh.

“Từ Cương, Tàng Bảo các số 234, là áo giáp linh lực của ngươi, khi ngươi cần phải ra khỏi tông môn thì nhớ mang theo.”

“Nguyệt Tiên, ngươi cũng vậy, của ngươi là số 235.”

Nói xong, Từ Phàm đưa một viên trân châu linh lực cho Từ Cương.

“Pháp khí này tên là Trữ Linh châu, là vật bên ngoài sư phụ luyện chế cho ngươi, à không, là đan điền thứ hai.”

“Linh lực trong Trữ Linh châu đại khái tương đương với mười lần linh lực của ngươi, chỉ cần hằng ngày truyền linh lực vào trong đó là được.”

Sau khi nói xong, Từ Phàm lại lấy ra một thanh kiếm ngắn đưa cho Từ Nguyệt Tiên.

“Nguyệt Tiên, đây Phá Giáp kim kiếm hệ kim, những người cấp Nguyên Anh trở xuống, chỉ cần ngươi có bản lĩnh lại gần, thì có thể phá giáp.”

So với Trữ Linh châu, thanh Phá Giáp kiếm này đã làm tiêu hao lượng lớn tinh lực vật lực của Từ Phàm, hắn phát hiện có đôi khi những thứ càng đơn giản thì càng khó chuyện chế.

“Cám ơn sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cảm động nhận lấy Phá Giáp kim kiếm, là tu sĩ Luyện Khí tầng bốn, nàng hiểu thanh kiếm này đại diện cho cái gì.

“Cảm ơn cái gì, bây giờ sư phụ nuôi các ngươi, về sau các ngươi phải chăm sóc sư phụ.” Từ Phàm cười nói.

Hai huynh muội Từ Cương không nói gì, trực tiếp hành đại lễ với Từ Phàm.

Mười lăm ngày sau, đã đến thời gian Từ Phàm lên thuyền.

Hắn chia hai chuỗi linh châu ngũ hành cho hai đồ nhi của mình.

Nhìn đồ nhi mếu máo khóc lóc, Từ Phàm có cảm giác cha già rời khỏi nhà.

“Được rồi, lớn hết cả rồi, khóc cái gì mà khóc, đừng để người khác chê cười.” Từ Phàm nói, bên cạnh hắn còn có Bàng Phúc đến tiễn.

“Ta không nỡ xa sư phụ.” Hai huynh muội thực sự không nỡ để Từ Phàm đi.

“Cũng không phải sinh ly tử biệt, bốn tháng nữa ta sẽ về, không cần đau lòng.”

Sắp đến thời gian lên thuyền rồi, Từ Phàm không lưu luyến quá nhiều, trực tiếp bay về hướng nội môn trên bầu trời.

“Bàng sư huynh, nhờ ngươi chăm sóc hai đồ nhi của ta.” Từ Phàm truyền âm nói.

“Yên tâm, nếu đồ nhi của Từ đại sư xảy ra vấn đề gì, cứ mang ta ra hỏi.” Bàng Phúc đáp lại nói.

Từ Phàm lại nhìn hai đồ nhi một cái, rồi quay đầu bay vào không trung.

Vốn Mộ Dung Thiến Nhi muốn đưa đứa trẻ đến tiễn, nhưng bị Từ Phàm ngăn cản, ở nhà chuyên tâm chăm con là được.

Trên bầu trời, Từ Phàm đi theo đệ tử thường ngày vào nội môn khác cùng bay vào đám mây trắng lớn nhất trên bầu trời.

Sau khi tiến vào đám mây trắng, Từ Phàm nhìn thấy cánh cửa lớn thông thiên, còn có hai con Giao Long đang mời khách ở cổng.

“Một lần cưỡi rồng tám ngàn linh thạch, còn tặng lưu ảnh thạch, cơ hội hiếm có, cơ hội hiếm có!”

Cùng với tiếng rồng gầm, từng tiếng như sấm rền vang lên.

“Đệ tử trẻ tuổi, lần đầu tiên đến nội môn phải không.”

“Nghe nói sau khi cưỡi lên Giao Long, sẽ có được cơ duyên lớn đấy.”

Giao Long ngăn Từ Phàm đang định tiến vào cổng lớn.

Từ Phàm nhìn đuôi rồng khổng lồ chặn mình, nghi ngờ ngẩng đầu nhìn Giao Long nói: “Tiền bối, tuy rằng ta rất muốn chiếu cố việc làm ăn của ngươi, nhưng ta không có nhiều linh thạch như vậy.”

Vẻ mặt vừa khát khao vừa xấu hổ được Từ Phàm biểu diễn một cách vô cùng hoàn hảo.

Kẻ ngốc mới bỏ ra tám ngàn linh thạch để cưỡi các ngươi, bị kiểm soát lâu rồi, ngay cả tính trung thực cũng không có.

Giao Long để cho Từ Phàm đi với vẻ mặt thất vọng, lại bắt đầu tìm kiếm khách hàng, dạo này việc làm ăn càng ngày càng không dễ dàng, có cần phải mở thêm chương trình mới không.

Sau khi giơ lệnh bài đi theo Phù Thiên chu cho hộ vệ canh cổng, Từ Phàm tiến vào nội môn một cách an toàn, ngẩng đầu là nhìn thấy Phù Thiên cự chu loại lớn bay trên không trung.

Thuyền lớn bay ngang trời, giống như một đại lục lơ lửng trên không trung.

“Sẽ có một ngày, ta phải chế luyện ra một chiếc thuyền loại lớn như này.” Từ Phàm nhìn Phù Thiên chu, hùng hồn nói, mục tiêu cuối cùng của hắn là chế tạo ra phi thuyền vũ trụ có thể bay ra khỏi thế giới Đại Thiên.

Lòng mang tâm trạng kích động, Từ Phàm đi lên Phù Thiên chu đã mong muốn từ lâu.

Đúng lúc này, một giọng nói vừa quen thuộc vừa xa lạ xuất hiện.

Nghe thấy giọng nói này, Từ Phàm lập tức như từ thiên đường trượt ngã vào địa ngục.

“Từ sư đệ, đã lâu không gặp, ngươi chuyển nhà cũng không nói một tiếng.” Diệp Tiêu Dao nhìn thấy Từ Phàm, vừa bất ngờ vừa vui mừng nói, lần trước liên lụy đến Từ Phàm, hắn hơi áy náy với Từ Phàm, gặp lại Từ Phàm như nhìn thấy người thân.

“Bây giờ ta nên gọi ngươi là Diệp tiền bối rồi, không ngờ Diệp tiền bối thăng cấp Kim Đan kỳ nhanh như vậy.”

Hiện tại có một ngàn con ngựa chạy qua lòng Từ Phàm, gặp phải tên này chắc chắc không có chuyện gì tốt.

Diệp Tiêu Dao nắm bả vai của Từ Phàm, vui vẻ nói: “Cái gì mà tiền bối với không tiền bối, hai huynh đệ chúng ta đừng nói lời khách sáo như vậy.”

Bây giờ Từ Phàm chỉ có một suy nghĩ, tìm cơ hội xuống thuyền, chắc chắn phải tìm cơ hội xuống thuyền.

Diệp Tiêu Dao trực tiếp đưa Từ Phàm đến bên cạnh vệ trưởng tuần vệ của Phù Thiên chu.

“Lão đại, đây là huynh đệ của ta, có lệnh bài đi theo thuyền.”

“Có thể sắp xếp một phòng tốt chút không.” Diệp Tiêu Dao nói với tu sĩ mặc chiến giáp đỏ máu.

Từ Phàm thuận thế đưa lệnh bài cho vệ trưởng tuần vệ.

“Việc này dễ thôi, bên cạnh phòng ngươi còn có một gian phòng trống, bảo huynh đệ của ngươi ở trong phòng đó đi.”

Sau khi xem lệnh bài của Từ Phàm, vệ trưởng tuần vệ trực tiếp đánh một phù văn vào trong lệnh bài rồi trả lại cho Từ Phàm.

“Cám ơn lão Đại.” Diệp Tiêu Dao hài lòng nói.

Sau đó kéo Từ Phàm đi về hướng khác.

“Từ sư đệ, ta dẫn ngươi đi dạo một vòng Phù Thiên chu.”

“Buổi tối, Phù Thiên chu sẽ khởi động, đến lúc đó Phù Thiên chu có cung cấp linh thực, đến lúc đó chúng ta phải uống một ly đàng hoàng.”

Mẹ kiếp, không chạy thoát được rồi, Từ Phàm mắng thầm trong lòng.

Chương 46: Say rượu

Buổi tối, trong một hội trường rộng đến ngàn mét vuông giống như nhà ăn của trường học.

Từ Phàm thấy Diệp Tiêu Dao đã bưng bốn đĩa linh thái đi về phía bàn ăn, Từ Phàm đang suy nghĩ có cần bỏ chạy ngay bây giờ không, theo nhân vật chính lên một chiếc thuyền rất dễ xảy ra chuyện.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao lại bưng hai món linh thái đi đến.

“Từ sư đệ, linh thái trên Phù Thiên chu là ngon nhất của Thiên Khuyết môn chúng ta, ngay cả môn chủ đều phải khen ngợi.”

Trên bàn đã có ba món nguội ba món nóng, một canh, tổng cộng bảy món.

“Từ huynh đệ, ngươi xem món nguội trên bàn đều được điều chế từ linh dược hơn trăm năm, số thịt này cũng đều là thịt của yêu thú Kim Đan kỳ trở lên, hơn nữa còn là bộ phận tinh hoa nhất.” Diệp Tiêu Dao nhiệt tình giới thiệu cho Từ Phàm, đồng thời trong lòng hắn còn có một giọng nói vang lên.

“Tiểu tử, nghĩ cách kết bái huynh đệ với hắn, chắc chắn ngươi không thiệt đâu.”

“Tin vào con mắt của bản Tiên Đế, không sai đâu.”

Diệp Tiêu Dao vốn có ý kết giao với Từ Phàm, có vẻ càng nhiệt tình hơn.

Nhìn vẻ mặt nhiệt tình của Diệp Tiêu Dao, Từ Phàm thật không tiện bày ra bộ mặt khó coi, cho nên cười nói: “Một bàn linh thái này, Diệp sư huynh tốn không ít nhỉ.”

“Ha ha, không tốn đến một linh thạch, đây là một trong phúc lợi của nhân viên trên Phù Thiên chu.” Diệp Tiêu Dao cười nói.

Nghe nói được miễn phí, đầu óc của Từ Phàm linh lợi hẳn lên, đến lượt Bảo Thực thuật của ta lên sàn rồi sao.

Diệp Tiêu Dao lại lấy ra một chai rượu, lặng lẽ nói với Từ Phàm: “Đây là linh tửu do đội tuần tra chúng ta tự ủ nấu, dùng linh sâm hơn mấy chục ngàn năm để ngâm đấy.”

Thấy có rượu ngon thịt ngon, Từ Phàm gạt bỏ thành kiến với nhân vật chính, bắt đầu ăn uống cùng Diệp Tiêu Dao.

Cùng với nửa chai rượu xuống bụng, Từ Phàm cũng nói nhiều hơn.

“Diệp sư huynh, triệu chứng kỳ lạ của ngươi khỏi từ lúc nào?” Từ Phàm nhìn chiếc nhẫn của Diệp Tiêu Dao nói.

“Ha ha, nhờ phúc của Từ sư đệ, lần trước sau khi ra khỏi bí cảnh, triệu chứng của ta đều khỏi rồi.” Diệp Tiêu Dao hơi say.

“Từ sư đệ, ngươi biết không, từ sau khi ra khỏi bí cảnh, lập tức thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ.”

“Sau khi thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ, việc đầu tiên là ta đến gia tộc đã từ hôn ta, sỉ nhục đệ tử thế hệ trẻ một trận.”

Nói đến đây, Diệp Tiêu Dao bưng ly rượu chạm một cái với Từ Phàm, trực tiếp uống cạn rượu trong ly.

Diệp Tiêu Dao hơi hơi say, Từ Phàm nghĩ mà khiếp sợ, nhân vật chính trào lưu từ hôn!

Hắn lại đánh giá cao Diệp Tiêu Dao thêm một phần.

Vốn dĩ cho rằng tiếp đó sẽ là một trận tình tiết đánh đấm, không ngờ Diệp Tiêu Dao thay đổi, vẻ mặt chua xót nói: “Vốn dĩ ta cho rằng có thể rửa sạch nỗi nhục bị từ hôn của ta, nhưng tuyệt đối không ngờ.”

“Cô gái từ hôn ta đã được một tôn giả ẩn thế thu nhận làm đồ đệ, cũng là Trúc Cơ kỳ, ta bị cô gái đó dùng một tay đánh một trận tàn bạo.”

Nghe đến đây, Từ Phàm trợn mắt, Tiêu Đấu Đế người ta còn biết sau khi có được lão gia gia, đợi ba năm mới đi khiêu chiến, ngươi vừa mới có chút thực lực đã đi giương oai, bị đánh tàn bạo cũng không bất ngờ.

“Nhưng như vậy ta càng có ý chí chiến đấu, có một vị sư phụ Đại Thừa kỳ thì đã làm sao, chỉ cần cho ta ba năm, ta nhất định trả lại nỗi nhục mà ta phải chịu gấp nhiều lần.” Diệp Tiêu Dao kiên định nói.

Từ Phàm nâng chén.

“Chúc Diệp sư huynh thành công.”

“Cám ơn Từ sư đệ, sau này Từ sư đệ trực tiếp gọi ta là Diệp đại ca là được, Diệp sư huynh nghe quá khách sáo.” Diệp Tiêu Dao phất tay nói.

“Diệp đại ca.”

“Tốt, ta kính huynh đệ một ly.”

Cứ như vậy, Từ Phàm có thêm một đại ca rẻ tiền.

Sau khi uống hết một vò rượu linh sâm, Diệp Tiêu Dao lại lấy thêm một vò, Từ Phàm chỉ biết hôm nay Bảo Thực thuật của hắn không dùng được.

Hai người uống cho đến đêm khuya, cho đến sau khi Từ Phàm say gục xuống, Diệp Tiêu Dao mới cõng Từ Phàm quay về phòng của hắn.

Sau khi Từ Phàm tỉnh dậy, Phù Thiên chu đã bay lên cao vạn trượng trong không trung.

“Vãi, uống rượu làm hỏng chuyện.” Từ Phàm xoa cái đầu choáng váng nói.

Sau khi Từ Phàm đi lên boong tàu, bị cảnh tượng trước mắt làm kinh hãi.

Một con rắn khổng lồ lớn hơn Phù Thiên chu mấy lần, trôi nổi bay xung quanh Phù Thiên chu, thân xà khổng lồ còn thỉnh thoảng cọ xát vào Phù Thiên chu.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao mặc áo giáp đồng phục tuần vệ đi đến.

“Tiểu Phàm, ngươi tỉnh rồi, cảm giác thế nào.” Diệp Tiêu Dao thân thiết hỏi, biết hôm trước hắn tỉnh rượu mới hơi hối hận, thực ra loại linh tửu này, Luyện Khí kỳ bình thường không thể uống, hơi không cẩn thận sẽ tự nổ linh lực, nhưng lúc đó hắn không nhớ đến.

“Vẫn ổn, nhưng đầu óc hơi choáng váng.” Nói xong Từ Phàm nhìn vào cơ thể của mình, sau đó kinh ngạc.

Mẹ kiếp ta thăng cấp đến Luyện Khí tầng mười hai rồi.

“Vậy là tốt rồi, đây, ngươi cầm cái này đi.” Trong tay Diệp Tiêu Dao xuất hiện một lọ linh đan, nhét vào trong tay Từ Phàm đầu óc vẫn còn chưa hoạt động hoàn toàn.

“Ta thấy huynh đệ ngươi thăng cấp đến Luyện Khí tầng mười hai, vừa hay ở đây còn có mấy viên Trúc Cơ đan ta không dùng đến, tặng cho ngươi.” Diệp Tiêu Dao hào phóng nói, đây đều là hắn có được nhờ cơ duyên trùng hợp, tặng cho người khác cũng không đau lòng.

Từ Phàm mở chai thuốc nhìn một cái, bên trong có bốn viên Trúc Cơ đan trung phẩm, giá thị trường hai mươi ngàn linh thạch một viên.

Hắn lập tức trả Trúc Cơ đan cho Diệp Tiêu Dao, đùa gì vậy, ngươi cho một Luyện Đan đại sư Trúc Cơ đan, coi thường ai hả.

“Ta xin nhận lòng tốt của Diệp đại ca, bây giờ ta có thể luyện chế Trúc Cơ đan, không phiền đến Diệp đại ca nhọc lòng.” Từ Phàm lập tức nói.

“Ha ha, không ngờ huynh đệ còn là Luyện Đan đại sư, chê cười rồi.” Diệp Tiêu Dao cười, cất Trúc Cơ đan vào trong nhẫn trữ đồ, tặng linh đan cho một vị Luyện Đan Sư, tương đương với vả vào mặt người ta.

“Tiểu Phàm, hiện tại ta là người hướng dẫn chính thức của ngươi trên Phù Thiên chu, nếu ngươi có chuyện gì trên Phù Thiên chu cứ nói thẳng với ta một tiếng là được.”

“Còn cách biển Vô Tận hành trình ba ngày, sau đó cả Phù Thiên chu sẽ tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.”

“Cho nên mấy ngày này, ngươi muốn quan sát vị trí nào trên Phù Thiên chu thì tranh thủ đi.”

“Ngoại trừ phòng thuyền trưởng, phòng vận hành trung tâm, phòng cá nhân ngươi không thể vào, những chỗ khác người đều có thể tham quan.”

“Nếu không có việc gì, ngươi còn có thể vào Luyện Đan bộ trên thuyền tiếp nhận nhiệm vụ, phần thưởng hậu hĩnh đấy.”

Nhìn nhân vật chính cẩn thận dặn dò, Từ Phàm nghĩ trong lòng, thực ra làm bạn với nhân vật chính cũng không tồi, ngoại trừ phải mạo hiểm lớn một chút.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao vỗ vai Từ Phàm nói: “Những điều cần nói, ta đã nói hết rồi, ta còn có nhiệm vụ tuần tra, những nơi còn lại, ta không thể đi dạo cùng ngươi.”

Từ Phàm vừa định hỏi chuyện con rắn lớn bên cạnh Phù Thiên chu, đã bị Diệp Tiêu Dao giành trả lời trước một bước: “Thôn Vân Xà đó là khí linh của Phù Thiên chu.”

Nói xong Diệp Tiêu Dao đi về phía xa.

Diệp Tiêu Dao đi rồi, Từ Phàm lấy ra một Pháp khí giống như hình chiếc kính đeo lên mắt, bắt đầu quan sát tỉ mỉ cấu tạo phù văn ở khu vực bên ngoài nhất của Phù Thiên chu.

Dựa theo cấp bậc, Phù Thiên chu được coi là Đạo khí trung phẩm, toàn bộ thân thuyền được bao trùm phù văn trận pháp, hiện tại Từ Phàm chỉ quan sát pháp trận phù văn đơn giản nhất.

“Lợi hại, lúc trước khi tu bổ phù văn, không nhìn kỹ, thì ra chỗ quan trọng nhất bên ngoài thân thuyền nằm ở phù văn trên vách.” Từ Phàm kinh hãi than thở nói, giống như nhìn thấy dụng cụ tinh vi nhất kiếp trước.

“Không ngờ một tiểu bối Luyện Khí như ngươi lại có con mắt như vậy, thế nào, có muốn gia nhập môn hạ ta không.”

Một đôi bàn tay to lớn thô kệch đen xì vỗ vào trên vai Từ Phàm.

Chương 47: Ca ca của Sa Yến

Từ Phàm cứng ngắc chậm rãi quay đầu lại, người có thể giấu được cảm giác của mình chí ít cũng là tu sĩ Nguyên Anh kỳ.

Khắp thuyền đều là đại lão, muốn giấu diếm hành vi của mình với người khác, hoàn toàn không thể.

“Xin chào tiền bối.” Từ Phàm cung kính nói, nhìn đại lão chào hỏi trước.

Một lão hán cường tráng đang nhìn Từ Phàm từ trên xuống dưới.

“Không tệ, không tệ, linh lực dồi dào, linh hồn cứng cỏi, là một hạt giống luyện khí tốt.”

“Tiểu tử, ngươi là đệ tử đi theo thuyền nhỉ, người của phong nào.” Lão hán hỏi.

“Vãn bối còn chưa gia nhập phong nào, trước mắt xem như tán nhân.” Từ Phàm thành thật trả lời, trong Thiên Khuyết môn có không ít người như Từ Phàm, đa số đều là không ai cần, người còn lại thì nghĩ phong nào cũng đều có liên quan.

“Có hứng thú đến Luyện Khí phong không?” Hai mắt lão hán sáng lên, hạt giống tốt như vậy thì không thể buông tha.

Lúc này, Từ Phàm trịnh trọng khom lưng với lão hán.

“Vãn bối bây giờ là Luyện Đan sư nhất giai, chỉ là có nghiên cứu phù văn.”

Sau khi nghe lời nói của Từ Phàm, lão hán lập tức cảm thấy rất nhàm chán.

“Luyện đan cái gì, luyện khí mới là lãng mạn của nam nhân.”

Lão hán nói xong thì đi về phía xa, dường như mất đi hứng thú với Từ Phàm.

Nhìn bóng lưng của lão hán ít nhất là Nguyên Anh kỳ này, Từ Phàm thở phào một hơi, nếu thật sự gia nhập Luyện Khí phong, sau này nhất định sẽ không tự do như bây giờ, ít nhất luyện đan phải lén lút, nói không chừng vài chục năm không đột phá đến Trúc Cơ còn bị chế giễu.

Từ Phàm không để ý nhiều như vậy, mà vẫn tiếp tục đeo Pháp khí kính mắt đặc biệt luyện chế để quan sát phù văn trong vách tường Phù Thiên chu.

Trong ba ngày, trong tình huống Từ Phàm nổi hứng thú, tất cả nơi có thể đi, Từ Phàm đều đi một lần.

“Ồ, Phù Thiên chu này, không tính phòng động lực, tổng cộng có đến năm ngàn phù văn.”

“Xem ra là muốn luyện chế thứ này, còn không biết còn phải đợi đến khi nào.” Từ Phàm vừa ăn cơm vừa thở dài nói.

Mấy năm nay, Từ Phàm vẫn không từ bỏ việc thu thập phù văn, bây giờ đã nắm vững hơn sáu trăm loại phù văn, hơn nữa hắn phát hiện theo thời gian trôi qua, muốn thu thập phù văn chưa từng học, tốc độ càng lúc càng chậm.

Lúc này, Từ Phàm cảm giác được có hai người đang đi về phía hắn.

Từ Phàm vừa quay đầu lại, đã nhìn thấy Sa Yến sư tỷ lâu ngày không gặp, trên người mặc một bộ váy trắng thiên điệp, dáng người hoàn mỹ, lập tức khiến tim Từ Phàm bắt đầu đập nhanh hơn.

Nhưng sau đó lại nhìn thấy một thanh niên cao lớn bên cạnh nàng, Từ Phàm nhất thời có chút thất vọng.

“Từ sư đệ, không ngờ thật đúng là ngươi!” Sa Yến ngạc nhiên nói.

“Chào Sa sư tỷ.” Từ Phàm ngoan ngoãn nói.

“Chào Từ sư đệ, không phải ngươi thích luyện khí sao, để ta giới thiệu với ngươi một chút.”

Sa Yến lấy tay vỗ vai thanh niên cao lớn bên cạnh nói: “Đây là ca ca ta, hiện tại là Luyện Khí sư nhất giai của Luyện Khí phong.”

“Đây là tiểu sư đệ của ta, trên phương diện luyện đan và luyện khí đều vô cùng có thiên phú.”

Sa Yến lại giới thiệu Từ Phàm với ca ca của nàng.

“Xin chào, Sa sư huynh, ta tên là Từ Phàm.” Từ Phàm hành lễ nói, trong lòng lại âm thầm thở phào một hơ, không phải bạn trai là tốt rồi.

“Xin chào, Từ sư đệ, ta tên là Sa Điêu.” Sa Điêu cũng mỉm cười đáp lại.

Sau khi Sa Điêu nói xong, phát hiện biểu cảm của Từ sư đệ vừa quen biết đối diện rất kỳ quái, hơn nữa hai vai đang run rẩy kịch liệt.

Lúc này kìm nén rất vất vả, khi sắp cười ra tiếng, hắn nhanh chóng rời khỏi nhà ăn, trở về phòng mình.

“Ha ha ha…”

“Vậy mà lại thực sự có Sa Điêu, a ha ha…”

Từ Phàm đã lâu không gặp chuyện vui như vậy, ước chừng cười vài phút rồi mới ngừng lại.

“Cảm giác có chút không lễ phép.”

“Quên đi, lần sau gặp mặt rồi giải thích.”

Lúc này, Từ Phàm đã có một lý do tuyệt vời.

Đúng lúc này, Từ Phàm cảm thấy toàn bộ thân Phù Thiên chu rung chuyển, một giọng nói truyền đến.

“Tiến vào biển Vô Tận, toàn bộ thuyền tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu.”

Lúc Từ Phàm bước vào boong tàu, đã ngửi thấy mùi nước biển.

Xa xa là vùng biển vô tận xanh thẳm, tựa như vũ trụ không có tinh tú, xanh âm u, sâu thăm thẳm.

Bên cạnh Phù Thiên chu, Từ Phàm còn nhìn thấy chín chiến hạm hộ vệ lớn bảo vệ Phù Thiên chu, mỗi một chiếc tương đương với một phần năm kích thước của Phù Thiên chu, bên trên dày đặc các loại cự pháo linh lực đủ cỡ nòng.

“Chiến hạm cự pháo, đây mới là lãng mạn của nam nhân.” Từ Phàm nhìn tàu bảo hộ thán phục, riêng khẩu pháo chính có cỡ nòng ba mét kia, không biết uy lực thế nào.

“Hóa ra Từ sư đệ có cái nhìn giống ta, đây mới là thứ một người nam nhân nên luyện chế thành thạo.”

Sa Điêu không biết từ lúc nào đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt tán thưởng.

“Sa sư huynh, vừa rồi thật ngại quá, lúc nói chuyện đột nhiên có linh cảm, vì ghi chép lại linh cảm, cho nên mới…” Từ Phàm nói ra giải thích lý do tuyệt vời mà hắn nghĩ ra.

“Ta hiểu, ta hiểu, nếu linh cảm đến mà ngươi không nắm bắt được, sẽ rất khiến người ta phiền muộn.”

Sa Điêu vỗ vai Từ Phàm, rất có cảm giác đồng cảm, bọn họ đều là người bỏ đan theo khí.

Không có việc gì làm, Từ Phàm bắt đầu trò chuyện với Sa Điêu, không biết vì sao, mỗi lần nhìn mặt Sa Điêu, Từ Phàm lại có một cảm giác rất vui vẻ.

“Từ sư đệ, có thể chia sẻ linh cảm vừa rồi của ngươi một chút không?”

“Nói không chừng có thể thảo luận một chút, giả thiết của ngươi sẽ hoàn thiện hơn.” Sa Điêu chờ mong nói.

“Thực ra cũng không có gì.” Từ Phàm nói xong, dùng ngón tay thay bút, vẽ một pháp trận phù văn hoàn chỉnh trên không trung.

Thứ mà Từ Phàm không thiếu nhất chính là linh cảm và ý tưởng, đây là trận phù văn trò chuyện vô tuyến.

“Phù văn cộng hưởng, phù văn truyền âm, phù văn quang ảnh, phù văn bí tỏa…”

Sa Điêu vuốt cằm bắt đầu suy nghĩ về tác dụng của trận pháp phù văn này.

“Từ sư đệ, nếu ta không nhìn nhầm, ngươi đang muốn làm một Pháp khí có thể trò chuyện từ xa.”

“Chỉ là do hạn chế, hai Pháp khí này chỉ có thể liên lạc với nhau ở khoảng cách xa nhất là hơn một trăm kilomet, nếu nhờ vào đại trận ngoại môn ngược lại có thể bao trùm cả ngoại môn.”

“Đều là phù văn bình thường nhất, dùng linh thiết bình thường nhất là có thể chứa đựng, phương diện chi phí là một điểm sáng lớn.”

Nghe đánh giá dủa Sa Điêu, trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia sáng, vị Sa sư huynh này rất có trình độ.

Sa Điêu lúc này có chút thất vọng, Từ sư đệ trước mặt này, vừa rồi phản ứng lớn như vậy, kết quả linh cảm chính là cái này, ngoại trừ phương diện chi phí và thứ tự phù văn, còn lại đều rất bình thường.

“Sa sư huynh, ta vẫn chưa hoàn thành.” Từ Phàm nói, lại thêm một công năng cơ trạm cỡ nhỏ bên ngoài pháp trận tạo thành từ phù văn.

“Đây là…”

Nhìn thấy phù văn bên ngoài Từ Phàm thêm vào, Sa Điêu bắt đầu trở nên nghiêm túc, bởi vì hắn phát hiện thứ tự phù văn ở bên ngoài, hắn có phần xem không hiểu.

Từ Phàm không để ý đến vị Sa sư huynh này, mà bước tới vị trí mũi thuyền, bắt đầu thưởng thức biển Vô Tận.

Hắn đã say mê nơi này từ lâu, tài nguyên vô tận, bảo vật quý hiếm khó có thể nhìn thấy bên ngoài, càng quan trọng hơn chính là tư liệu huyết nhục của Yêu thú trên Hợp Thể kỳ.

Những thứ này bên ngoài đều rất khó nhìn thấy.

Chương 48: Cự pháo

Ngay lúc Từ Phàm đang thưởng thức phong cảnh của biển Vô Tận, đột nhiên nghe thấy tiếng hét phấn khích.

“Ta hiểu rồi! Ta hiểu rồi!” Sa Điêu hưng phấn hét lớn, chạy về phía Từ Phàm.

Dáng vẻ nôn nóng kia, khá giống học sinh tiểu học mới giả xong đề khó muốn khoe với giáo viên.

“Tư sư đệ, phù văn ngoài cùng của ngươi có tác dụng chuyển tiếp tin tức, theo lý thuyết, chỉ cần có đủ Pháp khí chuyển tiếp, ở khoảng cách xa cũng có thể trò chuyện liên lạc với nhau.” Sa Điêu hào hứng nói, hắn cảm thấy như mình đã tiếp xúc với một lĩnh vực thần kỳ.

“Lợi hại, kết cấu phù văn này ta phải suy nghĩ thật lâu mới hiểu ra.” Từ Phàm khen ngợi, Sa sư huynh này cũng là thiên tài.

“Không lợi hại như Từ sư đệ, vậy mà lại lĩnh hội được tổ hợp trận pháp phù văn như thế.” Sa Điêu đáp lại.

Lúc này, Phù Thiên chu đã cách xa đất liền, đã không còn thấy đường bờ biển phía sau thuyền nữa.

Đúng lúc này, toàn bộ hạm đội hạ xuống biển, Phù Thiên chu và chín chiến hạn rơi vào mặt biển, tạo ra những con sóng lớn.

Khi ấy, một chiến hạm trong đó phát ra âm thanh kỳ quái, một khẩu pháo phụ trên chiến hạm tỏa ra ánh sáng màu xanh.

“Bùm!”

Một tiếng nổ, một cột sáng màu xanh dày một mét đập vào mặt biển ở phía xa, sau đó Kim Viêm Tuần vệ đang tuần tra trên không cưỡi Kim Viêm Điểu bay về phía mặt biển bị ánh sáng xanh đánh trúng.

Chỉ trong chốc lát, một đội Kim Viêm Tuần vệ nâng một con cự kình dài năm trăm mét.

“Khởi đầu tốt, xem ra chuyến đi thu thập tài nguyên này sẽ rất có thu hoạch.” Sa Điêu nhìn con cự kình đang bị nâng ở phía xa rồi nói.

“Đây là cự kình vùng biển nông, nhìn hình dáng này hẳn là Luyện Hư kỳ.”

“Tối nay chúng ta thật có phúc, đáng tiếc yêu thú Luyện Hư kỳ chúng ta chỉ có thể uống chút canh.” Sa Điêu tiếc nuối nói, trước khi trở thành Kim Đan kỳ, không thể ăn bậy bạ.

Lúc này thứ Từ Phàm quan tâm không phải chuyện buổi tối có uống canh hay không, mà đang cảm thán khẩu cự pháo này quá mạnh, chỉ một phát bắn, yêu thú Luyện Hư kỳ đã tiêu đời.

Nhìn thấy Từ Phàm kinh ngạc, Sa Điêu mỉm cười, vẻ mặt này giống hệt như mình lúc trước, đều bị sức hấp dẫn của cự pháo này thuyết phục.

“Từ sư đệ, lần đầu tiên thấy pháo bắn, sau này quen là được.”

“Đây chỉ là khẩu pháo phụ, đợi đến lúc gặp phải yêu thú Độ Kiếp kỳ, Đại Thừa kỳ, thì mới ngoạn mục.”

“Pháo chính của chín chiến hạm đồng loạt bắn, không gian cũng có thể tan vỡ.” Sa Điêu khoa trương miêu tả uy lực của khẩu pháo chính cùng nổ cho Từ Phàm, khiến Từ Phàm khao khát.

“Sa sư huynh, khẩu pháo phụ vừa rồi, bắn một pháo phải tiêu hao bao nhiêu linh thạch?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đây không chỉ tiêu hao linh thạch, nếu quy đổi thành linh thạch, tiêu hao của một phát bắn này là mười vạn linh thạch.”

“Những thứ này chỉ là vấn đề nhỏ, con cự kình vùng biển nông vừa rồi, tùy tiện bán chút linh kiện cũng có năm mươi vạn linh thạch.” Sa Điêu nói, hắn cũng từng hỏi sư phụ hắn về vấn đề tương tự.

Từ Phàm hít một hơi thật sâu, một phát bắn này đủ hơn một tháng làm việc của hắn.

“Đây cũng không tính là gì, khẩu pháo chính mới kích thích, một phát bắn năm mươi vạn linh thạch, có thể tổn thương Yêu thú Độ Kiếp kỳ, Đại Thừa kỳ.” Sa Điêu lại tiếp tục nói, sau đó lôi kéo Từ Phàm thảo luận ý tưởng trận pháp phù văn vừa rồi.

Ba ngày sau, Từ Phàm thông qua quan hệ của Diệp Tiêu Dao, đi lên một chiến hạm, lần này hắn đến, chủ yếu là để nghiên cứu trận pháp phù văn của cự pháo linh lực.

Sau khi lên Phù Thiên chu, Từ Phàm phát hiện toàn bộ người Thiên Khuyết môn đều vô cùng thiên vị Luyện Khí sư, không hề tiếc công bồi dưỡng Luyện Khí sư.

Trong mấy ngày nay, bởi vì hắn lấy thân phận Luyện Khí sư đi lên Phù Thiên chu, chỉ thu thập tài nguyên để lại phế liệu, Từ Phàm đã bị chia một chồng.

Từ Phàm ước tính đại khái, những phế liệu này có thể trị giá hơn ba vạn linh thạch, đồng thời trên Phù Thiên chu, vô cùng hoan nghênh các Luyện Khí sư đến nghiên cứu phù văn khắc trên thân tàu, hy vọng sau này Thiên Khuyết môn có thể chế tạo ra thuyền khổng lồ có thể bay lượn ở biển Vô Tận.

Nhìn Tuần vệ Nguyên Anh bên cạnh, Từ Phàm thầm thở dài, trong hạm đội Phù Thiên chu chỉ điểm này không tốt, ngoài trừ Luyện Khí sư và Luyện Đan sư chuyên trách, còn lại ít nhất là Kim Đan kỳ, thậm chí ngay cả Kim Đan kỳ cũng rất ít gặp.

Theo lời của Từ Phàm, nếu tùy tiện bắt một tu sĩ mặc chiến giáp trên thuyền, ít nhất Nguyên Anh trở lên, lúc may mắn còn có thể chộp được đại năng Luyện Hư.

“Tiền bối, vãn bối chỉ cần quan sát trận pháp phù văn của cự pháo một chút, không cần dẫn đường trước.” Từ Phàm nói, không ngờ mình lại được coi trọng như vậy.

“Không sao, ngươi quan sát thứ ngươi muốn, ta chỉ là muốn xin ngươi chỉ bảo một chút, ta gần đây cũng đang học luyện khí.” Một thanh niên mặc chiến giáp nói, đến Nguyên Anh kỳ, có thể xây nặn lại dung nhan.

Lúc này Từ Phàm cũng không khách sáo, đeo Pháp khí mắt kính vào, bắt đầu quan sát phù văn trên cự pháo.

Từ Phàm vừa quan sát phù văn, vừa nói chuyện phiếm với thanh niên Nguyên Anh vừa mới bắt đầu học tập luyện khí này.

“Tiểu huynh đệ, ngươi có phát hiện gì?” Thanh niên Nguyên Anh nhìn Từ Phàm biểu cảm thán phục, hỏi.

“Không có gì, ta chỉ cảm khái công nghệ phù văn trên chiến hạm này, nhất là phù văn trên cự pháo Lôi Viêm này, quả thực là vô cùng khéo léo, phối hợp với phương pháp luyện chế đặc biệt của ống pháo, thật là…”

Lúc này Từ Phàm giống như người nhà quê chưa từng nhìn thấy công nghệ cao, hắn càng tìm hiểu sâu, càng hiểu được chênh lệch trong đó.

“Sao vậy, ta cũng từng quan sát phù văn này rồi, cảm thấy cũng chỉ đến vậy, tìm được Luyện Khí sư thích hợp, chúng ta cũng có thể chế tạo ra được.” Thanh niên Nguyên Anh không cho là đúng, cảm thấy mình học luyện khí vài chục năm, cũng có thể làm ra chiến hạm như vậy.

Tinh thần châm biếm của Từ Phàm vừa định bộc phát, nhưng nghĩ đến tu vi của thanh niên đối diện, lại đè ép mong muốn châm chọc xuống.

Khiêm tốn, thận trọng, mấy tên thích thể hiện không thể sống lâu trong Tu Chân giới.

“Tiền bối nói có lý.”

Từ Phàm không nhiều lời, sau khi quan sát phù văn một lần, rồi quay trở lại Phù Thiên chu.

Mới vừa đến Phù Thiên chu, Từ Phàm đã bị Sa Điêu bắt lấy.

“Từ sự đệ, thật ngại quá, ta nói một chút ý tưởng của ngươi cho sư phụ, lão nhân gia hắn rất hứng thú, muốn nói chuyện với ngươi một chút.” Sa Điêu ngượng ngùng nói.

Vãi, ta xem ngươi là bạn, ngươi lại bán ta đi.

Từ Phàm bất đắc dĩ, chỉ có thể đi theo Sa Điêu tới Luyện Khí bộ.

Vừa vào Luyện Khí Bộ, Từ Phàm lại một lần nữa thán phục, chỉ là kỹ thuật mở rộng không gian này, không có phù văn tương ứng, cho dù bản thân có suy nghĩ trăm năm cũng không đoán ra được.

Bên ngoài rõ ràng là một căn phòng bình thường, không ngờ bên trong lại có diện tích không thua một thị trấn thế tục.

Sa Điêu đưa Từ Phàm đến bên cạnh một lão nhân có khuôn mặt hiền lành.

“Ngươi chính là người bạn có ý tưởng với Pháp khí truyền tin mà Tiểu Sa nói à?” Lão nhân nhẹ nhàng hỏi.

“Chính là vãn bối.” Từ Phàm cúi đầu nói.

“Ý tưởng của ngươi rất sáng tạo, ta cẩn thận suy nghĩ một chút, nếu bày ra ba vạn sáu ngàn Bảo khí cỡ lớn phụ trách trung chuyển ở Tượng châu, lại phối hợp với ý tưởng pháp trận phù văn của ngươi.”

“Đến lúc đó, tất cả tu sĩ của Tượng châu, đều có thể sử dụng Pháp khí truyền tin tin của chúng ta.”

“Tăng cường Pháp khí truyền tin một chút, thì có thể trực tiếp đối thoại hình ảnh từ xa.” Lão nhân chậm rãi nói.

Lúc này, suy nghĩ của Từ Phàm chính là không được coi thường trí tuệ của bất kỳ ai, đến cả trò chuyện hình ảnh đều nghĩ ra rồi, còn là hình chiếu hư cấu.

Chương 49: Trấn Hải Thành

“Tiểu bối, ngươi có nguyện ý bái ta làm thầy không, ngươi có thiên phú của Luyện Khí Tông sư.” Lão nhân nhìn Từ Phàm ôn hòa nói.

Lại nữa, sao các đại lão đều thích nhận đồ đệ vậy, ta thơm như vậy sao.

Nghe thấy sư phụ mình muốn nhận Từ Phàm làm đồ đệ, Sa Điêu lập tức nháy mắt với Từ Phàm, cũng truyền âm nói: “Từ sư đệ, mau đồng ý đi, sư phụ của ta là Luyện Khí Tông sư, ở tông môn, ngay cả môn chủ cũng phải giữ tôn kính với sư phụ.”

“Về sau chúng ta chính là sư huynh đệ đồng môn.”

Lúc này Từ Phàm cung kính bái lão nhân.

“Vãn bối không dám giấu diếm tiền bối, vãn bối muốn theo đạo đan khí song tu, bái nhập môn hạ của ngươi, ta e không thích hợp.” Từ Phàm nói.

Ở Tu Chân giới, luyện đan và luyện khí đều khinh thường lẫn nhau, nhưng một khi bọn họ gặp được một tu sĩ có liên quan đến cả luyện đan và luyện khí, sẽ hình thành một mặt trận thống nhất, trừ phi trở thành đại sư về cả luyện khí và luyện đan.

“Tiểu bối ngươi quả thật thẳng thắn, vậy ta hỏi ngươi, luyện đan và luyện khí, ngươi thích cái nào hơn.” Lão nhân không tức giận mà cười ha ha hỏi, thiếu niên khinh cuồng, hắn có thể hiểu được.

“Ta thích luyện khí hơn.” Từ Phàm thẳng thắn trả lời.

“Có bằng lòng trở thành đệ tử ký danh của ta không, ta cho ngươi quyền hạn tiến vào nội môn Thiên Luyện Phong.”

“Chỉ cần ngươi muốn chuyên môn tu đạo Luyện Khí, có thể vào môn hạ của ta.” Lão nhân lại nói.

Từ Phàm không nói gì, mà yên lặng khắc một pháp trận phù văn cực kỳ phức tạp trong không trung, hắn có tư chất tuyệt thế, có kiêu ngạo của chính mình.

Nhìn thấy trận pháp phù văn do Từ Phàm khắc, trong mắt lão giả hiện lên một tia sáng kỳ dị.

“Ta biết ý của ngươi, ra ngoài đi.”

“Sau này lúc rảnh rỗi, lại đây tìm lão hủ nói chuyện một chút.” Lão giả lấy ra một tấm lệnh bài đưa cho Từ Phàm, đây là lệnh bài tiến vào nội môn.

“Đa tạ tiền bối.”

Từ Phàm trở lại boong tàu một lần nữa, hít gió biển, nhìn thi thể yêu thú biển sâu khổng lồ liên tục bị kéo lên bờ.

“Thật là, đại pháo vừa nổ, một vốn bốn lời mà.”

“Chẳng trách, lúc trước tông môn tập hợp toàn bộ lực lượng tông môn, cho dù ăn rau đến nghẹn cũng phải mua Phù Thiên chu.”

“Chỉ săn bắn Yêu thú khổng lồ này cũng đáng rồi.”

Đúng lúc này, cả hạm đội Phù Thiên chu bắt đầu chậm lại. Tất cả chiến hạm đều lui về hai bên sườn Phù Thiên chu, thành hình mũi khoan, toàn bộ vòng bảo hộ trên thuyền đều mở ra.

“Phía trước có Hải thú thủy triều, không phải yêu thú Đại Thừa kỳ, cấp bậc chiến đấu: Ất.”

Theo truyền âm của cả hạm đội, Phù Thiên chu đã tăng tốc độ lên cao nhất, mang theo chín đại chiến hạm theo sát phía sau, hung hăng đánh vào đàn Hải thú trong ám lưu mãnh liệt cách đó không xa.

“Vãi, đây là cách sử dụng Phù Thiên chu sao?” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Trước khi Từ Phàm cảm thán thêm, hạm đội và Hải thú đã va chạm dữ dội.

Sau đó Phù Thiên chu rung mạnh, vùng biển chung quanh cũng bị nhuộm thành màu đỏ, thi thể vỡ vụn của Hải thú rải rác khắp mặt biển.

Giống như kỵ binh quyết đấu, cả hạm đội Phù Thiên chu lại quay đầu, lần này tất cả các cự pháo phụ của chiến hạm đều sáng lên hào quang.

Sau một trận điên cuồng ầm nổ, cả mặt biển khôi phục bình lặng.

Lúc này, có tu sĩ Nguyên Anh bắt đầu thao tác pháp bảo cự võng thi thể xác trên mặt biển, cả hạm đội đều dừng lại, trên Phù Thiên chu, mấy đội Tuần vệ Kim Viêm Điểu bay đi bốn phía.

“Đây là để đánh bại quái thú, muốn đi tìm kho báu sao?” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao vác một hộp kiếm đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Nơi yêu thú tụ tập, ắt là vùng đất trù phú, bình thường đều có linh khoáng năng lượng cao."

"Nếu may mắn, nói không chừng còn có thể phát hiện di tích." Diệp Tiêu Dao cười giải thích cho Từ Phàm.

"Di tích, nơi này còn có di tích à." Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

"Có, một số tu sĩ đại năng lúc phi thăng đều đến biển Vô Tận, độ vô lượng kiếp cuối cùng."

"Thì ra là vậy, Diệp đại ca không có nhiệm vụ sao."

"À, đội của bọn ta đang canh giữ Phù Thiên chu, không cần phải ra ngoài, đợi sau khi phát hiện linh khoáng, sẽ trực tiếp chạy đến linh khoáng."

Lúc này, Phù Thiên chu bắt đầu chậm rãi chuyển động, chạy đến một phương hướng.

Nửa giờ sau, Phù Thiên chu dừng trên mặt biển, lúc này từ mui Phù Thiên chu, một tu sĩ Hợp Thể kỳ đi ra, trực tiếp ném một pháp bảo khổng lồ, dừng trên mặt biển.

Sau đó pháp bảo tiếp tục biến lớn, trong nháy mắt, một tòa thành khổng lồ xuất hiện trên mặt biển, giống như đặt trong hư không, không con sóng nào có thể lay động được thành phố khổng lồ này.

"Đây là pháp bảo thành trì sao?" Từ Phàm nhìn bức tường thành dài ít nhất hai mươi kilomet, nói.

"Đây là một Đạo khí loại động phủ, xem ra chúng ta sẽ ở đây ít nhất một tháng."

Nói rồi Diệp Tiêu Dao nắm lấy Từ Phàm bay về phía thành trì.

"Tiểu Phàm, lệnh bài theo thuyền của ngươi có thể mở cửa tiểu viện thông thường ở Trấn Hải thành, hơn một tháng sau ngươi sẽ sống ở đây."

"Ở trong thành nhàm chán, ngươi có thể ra ngoài tìm kiếm bảo vật, hoặc là lập đội săn bắt yêu thú, nếu không được, ngươi còn có thể tiếp tục công việc luyện đan."

"Dù sao cũng đừng đi xa ngàn dặm khỏi Trấn Hải thành là được."

Diệp Tiêu Dao thả Từ Phàm vào trong thành rồi rời đi, hắn còn có nhiệm vụ khác.

Đứng trên đường lớn của Trấn Hải thành, Từ Phàm phát hiện hóa ra người của Phù Thiên chu lại nhiều như thế, nhiều tu sĩ đang bay đến Trấn Hải thành.

“Bỏ đi, không quản nhiều như vậy, tìm chỗ ở trước thì hơn.”

Theo gợi ý của Diệp Tiêu Dao, Từ Phàm tùy tiện tìm một tiểu viện bình thường ở lại.

Một ngày sau, Từ Phàm nhận được tin tức, vùng biển dưới Phù Thiên chu có một mạch khoáng linh thạch khổng lồ, linh thạch chất lượng cao nhiều vô số, nghe nói tổng thể tính ra, mạch khoáng này có thể mang lại mấy trăm triệu linh thạch cho Thiên Khuyết môn.

Tất cả tu sĩ trong toàn thành đều vui sướng, bởi vì dù là ở biển Vô Tận, mạch khoáng linh thạch như vậy cũng rất hiếm thấy.

“Không hổ là thế giới Trung Thiên, tài nguyên này cũng quá dồi dào. Đơn vị linh thạch là dùng triệu để tính toán.”

Từ Phàm đi trên phố, nghĩ có thể gặp chút chuyện thú vị không, kết quả gặp phải hai huynh muội Sa Yến.

“Từ sư đệ, hứng thú cùng ta mở một Luyện Khí phường không, chỉ để tu sửa một chút pháp bảo cho những tu sĩ ra ngoài chiến đấu, một tháng này lời mấy vạn linh thạch.” Sa Điêu lôi kéo Từ Phàm hưng phấn nói.

Hắn và Từ Phàm đều là Luyện Khí sư nhất giai, tụ tập với nhau nói không chừng có thể luyện chế ra pháp bảo chất lượng cao.

“Từ sư đệ không muốn đi luyện khí, cũng có thể theo ta đi luyện đan, có thể hiểu biết rất nhiều linh dược ở đáy biển.” Sa Yến cũng mời Từ Phàm.

Đúng lúc Từ Phàm muốn đồng ý với nàng, một tiếng ho cắt ngang lời Từ Phàm.

“Tiểu Yến, còn không lại đây, đừng ở chung với người luyện khí.”

Từ Phàm nhìn lại, hóa ra là cha Sa Điêu, Sa Cảnh Thiên, chính là Luyện Đan sư có ý muốn nhận Từ Phàm làm đồ đệ lúc trước.

Sa Yến cho Từ Phàm một ánh mắt xin lỗi, sau đó ngoan ngoãn về bên cạnh cha nàng, mà Sa Điêu lại xoay đầu sang một bên không nhìn Sa Cảnh Thiên, giống như một đứa trẻ cáu kỉnh.

"Được rồi, Sa sư huynh, bọn họ đi xa rồi." Từ Phàm nói.

Lúc này Sa Điêu mới quay đầu lại.

"Từ sư đệ, chúng ta có làm hay không, dù sao cũng nhàn rỗi."

Lời của Sa Điêu đã thuyết phục được Từ Phàm, vì thế Trấn Hải thành có thêm một cửa hàng tên là Sa Điêu Luyện Khí phường.

Chương 50: bảo khí cấp hai

Ở cửa Sa Điêu Luyện Khí phường, Từ Phàm treo bảng hiệu bảo trì và chế tạo Bảo khí lên.

Trong Trấn Hải thành có một khu phố buôn bán, Sa Điêu Luyện Khí phường nằm ở khu vực phồn hoa nhất, giá thuê một ngày là hai trăm linh thạch.

Trong Luyện Khí phường, Từ Phàm và các Sa Điêu uống trà nói chuyện cực kỳ hợp ý, hai người cười ha ha.

"Từ sư đệ, nếu ta sớm quen biết ngươi thì thật tốt biết mấy, luyện khí hơn mười năm, bây giờ ta đã tìm được tri âm." Sa Điêu chân thành nói, từ nhỏ hắn đã có thiên phú luyện khí, sau này lại được trưởng lão Luyện Khí Tông sư nội môn nhận làm đồ đệ, từ đó càng không thể vãn hồi.

Hắn phát hiện, trên phương diện luyện khí, cả một thế hệ thanh niên của Thiên Khuyết môn, một người có thể làm bạn cũng không có.

"Thiên phú phương diện luyện khí của Sa sư huynh, thật sự khiến ta bội phục." Từ Phàm lại khen, ngươi có thiên phú, còn ta là gian lận, không ảnh hưởng thưởng thức lẫn nhau.

Lúc này, một tu sĩ Kim Đan bước vào cửa hàng.

"Ở đây có có hỗ trợ luyện chế một pháp bảo loại lưới đánh cá không, tốt nhất là Bảo khí nhị giai." Tu sĩ Kim Đan vừa vào cửa đã nói, hắn phát hiện ở vùng biển gần đó, có rất nhiều yêu thú Kim Đan Nguyên Anh, vì vậy muốn đi săn bắt một nhóm.

"Có nguyên liệu không?" Sa Điêu thản nhiên nói, đối với người không liên quan, hắn vẫn rất nhạt nhẽo.

"Chuẩn bị rồi, Thiên Nhu Cương, ti nang của Thủy Giao Thù Nguyên

Anh, Kim Ti Nhuyễn Bố, Linh Tê Thủy Tinh…”

Tu sĩ Kim Đam báo một chuỗi tài liệu.

“Chuẩn bị khá đầy đủ, Từ sư đệ, ngươi nói cái này nên luyện chế như thế nào?”

“Thiên Nhu Cương, ti nang, Linh Tê Thủy Tinh, Lôi Kim Thạch, Thứ Tâm Mộc, có những thứ này là đủ rồi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói, chế tác một cái lưới đánh cá, có mấy thứ này là đủ rồi.

“Ngươi để lại mấy thứ này, ngày mai đến đây lấy hàng là được, phí luyện chế và một chút phế liệu là năm vạn linh thạch, trước tiên giao một vạn linh thạch đặt cọc.” Sa Điêu nhìn tu sĩ Kim Đan nói, Pháp khí nhị giai, chính là trình độ bình thường của hắn.

“Được, ngày mai ta đến đây lấy hàng.”

Tu sĩ Kim Đan cũng không nói nhảm, sau khi để lại tiền cọc và nguyên liệu thì rời đi.

“Tiền bối này, vẫn chưa nói yêu cầu.” Từ Phàm nhìn vật liệu trên bàn đếm.

“Loại Bảo khí cần dùng gấp này, chỉ cần giữ uy lực cơ bản nhất là được.” Sa Điêu không để ý nói, những vật liệu này có thể bảo đảm Bảo khí nhị giai cho hắn là tốt rồi.

“Thêm chút vật liệu vào bên trong, một người chúng ta có thể chia hai vạn linh thạch.” Sa Điêu cười nói.

Từ Phàm sửng sốt, nhìn Sa Điêu nói: “Nhiều như vậy, đây là giá hiện hành sao?”

Không ngờ luyện chế một Bảo khí đơn giản như thế lại có thể kiếm được nhiều tiền như vậy.

“Chắc chắn đắt hơn Thiên Khuyết môn một chút, tu sĩ trên Phù Thiên chu đều là thế gia vọng tộc, không lừa bịp thì phí, chỉ chút tiền ấy, bọn họ có thể kiếm lại trong nháy mắt.”

“Được rồi.”

Nhìn đống vật liệu này, Từ Phàm nói: “Sa sư huynh, chúng ta luyện chế như thế nào?”

“Chuyện này thì dễ, ta xử lý vật liệu và luyện chế sơ bộ, ngươi chỉ cần phụ trách khắc pháp trận trên Bảo khí là được.”

“Chuyện pháp trận phù văn này ta không bằng ngươi, chúng ta phân công hợp lý, luyện chế Bảo khí này cũng chỉ là chuyện đơn giản.”

Nói rồi, Sa Điêu cất đám vật liệu đi, đi về phía Luyện Khí Phường sân sau.

“Từ sư đệ, ngươi trước tiên trông phía trước cửa hàng, ta luyện chế xong bước đầu tiên sẽ gọi cho ngươi.”

Từ Phàm nhìn đường phố náo nhiệt bên ngoài, tu sĩ lui tới, đột nhiên có cảm giác làm ăn ở thế tục.

“Bảo khí loại lưới đánh cá, trực tiếp làm thành lưới điện là được rồi, cũng không cần thêm mấy thứ không thực tế.” Từ Phàm suy nghĩ nói, cái gì mà dò xét sinh mệnh, cảm ứng hải lưu, bắt giữ linh năng, những thứ này đều không cần, đương nhiên không kể chính mình luyện chế.

Lúc Từ Phàm đang suy tính khắc pháp trận phù văn như thế nào, một bóng dáng thon thả bước vào.

“Xin hỏi nơi này có thể tu bổ lò luyện đan không?” Giọng nói nhẹ nhàng ngọt ngào vang lên.

Sau khi nghe thấy giọng nói, Từ Phàm ngẩng đầu nhìn, thấy một người đẹp như bước ra từ sông nước Giang Nam, váy dài hoa xanh, dáng người thon thả.

Tại sao mỹ nữ luyện đan lại nhiều như vậy?

“Ngươi là Luyện Đan sư à?” Từ Phàm mỉm cười nói, đối đãi mỹ nữ chỉ cần không phải giao lưu sâu sắc, bình thường nam nhân đều sẽ kiên nhẫn hơn.

“Ừm, lúc ra lên Phù Thiên chu có đem theo một cái đan lô dự phòng, đan lô thứ nhất nổ rồi, cái còn lại này hôm qua vừa nổ, có vết nứt.”

“Vậy nên ta muốn ngươi nhìn xem có thể giúp ta tu sửa một chút không.” Tiểu mỹ nhân nhìn Từ Phàm với ánh mắt mong đợi, nếu đan lô này nổ, nàng sẽ không thể làm nhiệm vụ trên Phù Thiên chu.

Từ Phàm nheo mắt, đôi khi chỉ cần nghe giọng nói cũng là một loại hưởng thụ, đặc biệt là loại âm thanh ngọt ngào mềm mại này.

“Ta trước tiên xem đan lô của ngươi một chút.”

Kết quả Pháp khí đan lô này, Từ Phàm vừa nhìn thoáng qua đã biết tiểu mỹ nhân trước mặt vẫn là Luyện Đan học đồ, đan lô này cũng mạnh hơn cái hắn mua lúc mới bắt đầu một chút.

“Năm mươi linh thạch, ta sẽ sửa cho ngươi.” Từ Phàm nói, làm ăn là làm ăn, cho dù đối diện là mỹ nữ, cũng phải nói chuyện làm ăn.

Hai mắt tiểu mỹ nhân sáng lên, năm mươi linh thạch vẫn có thể trả, lập tức lấy ra năm mươi viên linh thạch đặt ở trên bàn.

“Ngươi lấy ra phế liệu chia cho ngươi lúc Phù Thiên chu thu thập mạch khoáng loại nhỏ, ta sửa lại cho ngươi.”

Vì thế trên bàn lại thêm một đống phế liệu vỡ.

Từ Phàm trực tiếp điều khiển hoàn nguyên Pháp khí đan lô giữa không trung, một viên linh thạch thuộc tính Hỏa hóa thành bột phấn, xung quanh lập tức bốc lên linh khí thuộc tính Hỏa.

Một ngọn lửa xuất hiện dưới đan lô, bắt đầu luyện chế đan lô.

Lại một ngọn linh hỏa bốc lên, Từ Phàm thuận tay lấy ra mấy loại quặng linh khoáng từ đống phế liệu ném vào linh hỏa, sau đó đại chùy linh lực xuất hiện, bắt tôi luyện linh khoáng.

Những thứ này Từ Phàm làm vô cùng thuận tay, giống như sinh viên đại học giải đề tiểu học, tay nghề điêu luyện.

Ánh mắt ngưỡng mộ của tiểu mỹ nhân bên cạnh khiến Từ Phàm rất hưởng thụ, nghĩ một lúc lại trực tiếp tăng cường đan lô cho tiểu mỹ nữ một chút.

Pháp khí đan lô bị linh hỏa luyện chế mềm hóa, phù văn bên trong bị Từ Phàm xóa đi, sau đó, dưới sự điều khiển của Từ Phàm, đan lô Lô dung hợp với dịch thể linh khoáng đã tôi luyện xong.

Từ Phàm thuận tay khắc ba mươi sáu phù văn dung nhập vào trong lò luyện đan.

Nặn hình, đổi màu, cứ như vậy, một cái lò luyện đan màu hồng thu nhỏ lại rơi vào tay Từ Phàm, lò luyện đan này được luyện chế mới lại mạnh hơn một lần.

Trải qua lần cải tạo này, giá trị của lò luyện đan này ít nhất đã tăng gấp đôi.

“Ngươi tiêu năm mươi linh thạch này cũng không lỗ.” Từ Phàm đưa lò luyện đan màu hồng đến trước mặt tiểu mỹ nhân, cười nói, giọng điệu có chút ngả ngớn.

Khuôn mặt của tiểu mỹ nữ lập tức nhuộm một màu đỏ rực, ngượng ngùng cầm về Pháp khí lò luyện đan, chạy ra ngoài như một con hồ điệp.

“Này, vật liệu của ngươi còn chưa lấy đi.” Từ Phàm gọi, những thứ này giá trị không ít linh thạch.

Không ngờ sau khi nghe thấy giọng của Từ Phàm, tiểu mỹ nhân lại chạy nhanh hơn.

Một băng kính xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phản chiếu khuôn mặt tầm thường của Từ Phàm.

“Ta đáng sợ như vậy sao?”

Chương 51: Tìm bảo dưới đáy bảo

Từ Phàm tiếp tục làm chưởng quỹ tiện nghi, một lúc sau, khi phát hiện thấy không có người đến, Từ Phàm cảm thấy nhàm chán, vì vậy hắn bèn bày ở cửa một cái pháp trận chuông cửa đơn giản, khi có người tới, pháp trận này sẽ vang lên tiếng chuông rất dễ nghe.

Vừa vào phòng luyện khí, thì nhìn thấy Sa Điêu đang khống chế linh hỏa đỏ như máu tươi, rèn luyện tài liệu.

“Có thể mang theo linh hỏa bên người thật là thuận tiện.” Từ Phàm hâm mộ nói, xem ra, sau này mình cũng phải luyện chế một ít Pháp khí hoặc Bảo khí để có thể thuận tiện cất giữ các loại linh hỏa mang theo bên người.

Sa Điêu đang luyện hóa nguyên liệu nghe được lời của Từ Phàm thì cười nói: “Bây giờ Từ sư đệ đang ở Luyện Khí tầng mười hai, để thăng cấp lên Trúc Cơ cũng chỉ là vấn đề mấy năm nay, không cần gấp gáp. ”

“Chờ sau này Từ sư đệ thăng cấp lên Trúc Cơ, ta sẽ đưa cho Từ sư đệ một ngọn linh hỏa.” Sa Điêu hào phóng nói, nhân sinh khó có được một tri kỷ, một ngọn linh hỏa này thì có tính là cái gì.

“Ha ha, ta xin nhận tâm ý của Sa sư huynh, trong nhà ta cũng có một ngọn linh hỏa, cho nên sẽ không cần Sa sư huynh phải tốn kém.” Từ Phàm nói, vị Sa sư huynh này đúng là chưa từng bị xã hội vùi dập, cho nên mới có thể tặng hơn mười khối linh thạch cho một người mới quen biết vài ngày.

“Ha ha, một Luyện Khí sư đủ tiêu chuẩn ít nhất cũng phải tập trung được toàn bộ năm loại thuộc tính cơ bản nhất của linh hỏa, như vậy mới có thể ứng phó được với các loại tình huống.”

Lúc này, lại có một ngọn linh hỏa bùng lên, chắc hẳn đây là một ngọn lửa màu đen.

Vậy mà lại có hai ngọn linh hỏa dạng này.

“Ngọn linh hỏa này tên là Hắc Tinh linh hỏa, chủ yếu mang thuộc tính thủy, bình thường chỉ tồn tại dưới đáy biển Vô Tận, dùng để luyện chế pháp bảo thuộc tính Thủy, thuộc tính Kim và thuộc tính Băng sẽ rất dễ dàng cho ra tinh phẩm.” Trong giọng Sa Điêu lộ ra một tia đắc ý.

Nhìn ngọn lửa màu đen kia, trong lòng Từ Phàm nghĩ đến, về sau lại có thêm một hạng mục khắc kim lớn.

Ba giờ sau, tất cả nguyên liệu đều đã được rèn luyện xong, Từ Phàm cũng nhân lúc đang còn nóng, trực tiếp bắt đầu luyện chế pháp bảo dựa theo kế hoạch của mình.

Pháp khí thành hình, Từ Phàm nhanh chóng khắc phù văn trận pháp .

Một giờ sau, một tấm lưới lớn có thể chống lại sự cắn xé của yêu thú đạt cảnh giới Nguyên Anh được thành hình, Từ Phàm còn thuận tay luyện chế cho nó một cái túi thu nạp.

“Từ sư đệ, trình độ khắc pháp trận phù văn của ngươi thật cao, hiện tại ta cũng hiểu lời sư phụ ta nói, biết cái gì gọi là phong thái bậc thầy.” Sa Điêu nhìn Bảo khí vừa luyện chế hoàn thành, nói.

“Sa sư huynh quá khiêm tốn rồi.”

Ngày thứ ba, xưởng luyện kim Sa Điêu nhận được rất nhiều đơn đặt hàng kỳ lạ.

Bảo khí đi thuyền, Bảo khí cần câu, hành cung trên biển, nhiều nhất vẫn là Bảo khí lưới đánh cá.

Khi đống Bảo khí này được giao vào tay người mua hàng thì thanh danh của Sa Điêu Luyện Khí phường ở Trấn Hải thành cũng càng ngày càng vang dội.

Mãi cho đến nửa tháng sau, dưới sự ngăn cản của Từ Phàm, đối tác của hắn là Sa Điêu mới không tiếp tục nhận đơn.

“Sa sư huynh, chúng ta không thể chỉ ở Trấn Hải thành ở luyện khí cả một tháng được, khó khăn lắm ta mới đi xa được một chuyến , dù sao cũng nên ra ngoài xem một chút.” Từ Phàm nói, tuy là hắn thích luyện khí, nhưng không phải là sẽ luôn luyện khí cho người khác.

“Thật ra ta cảm thấy cũng không có gì là không tốt, Từ sư đệ, ngươi ra bên ngoài xem một chút đi, ta ở đây tiếp tục luyện khí.”

“Quên đi, đây là lần đầu tiên Từ sư đệ đến biển Vô Tận, đáng lẽ ra phải đi xem một chút.” Sa Điêu gật đầu nói.

“Sa sư huynh bảo trọng.”

Từ Phàm cầm hơn 10 vạn linh thạch được nhận từ việc luyện khí, đi ra ngoài Trấn Hải thành.

Ngoài cửa lớn của Trấn Hải thành chính là một bến cảng biển, có rất nhiều tu sĩ vừa mới trở về đều đang bày sạp bán hàng, phía trên đều bày một ít linh quáng, linh dược tìm được ở trong biển Vô Tận, ngoài ra còn có một số đặc sản của nơi này.

Từ Phàm vừa dừng lại trước một quầy hàng, thì đã nhìn thấy viên trân châu linh lung lớn có niên đại lâu năm.

“Tiểu tử, ta thấy ngươi đứng ở chỗ này xem cũng lâu như vậy rồi nên ta cũng không bán đắt cho ngươi làm gì, muốn lấy viên trân châu linh lung này thì trả cho ta mười vạn linh thạch là được.”

Chủ quán là một vị vệ trưởng tuần vệ Hóa Thần kỳ, chắc hẳn là bây giờ bọn họ đang nghỉ định kỳ.

“Vãn bối quấy rầy rồi.”

Nói rồi, Từ Phàm quay đầu bỏ đi, nhưng còn chưa đi được bao xa, lại chợt nghe thấy chủ quán nói: “Tiểu tử, ngươi trở lại đây.”

“Có tâm, thì cứ trả giá cũng được, không sao đâu, cứ mạnh dạn trả giá đi.”

“Chúng ta thương lượng giá khác có được hay không?”

Từ Phàm suy nghĩ một chút, mới thăm dò nói một câu:

“Hai vạn linh thạch?”

“Được, thành giao.”

Từ Phàm nhìn viên trân châu linh lung trên tay, đột nhiên lại cảm thấy như mình vừa bị lừa.

Khi giao dịch mua bán hoàn tất, Từ Phàm thấy chủ quán lại lấy ra một cái khác, hắn lập tức chắc chắn ý nghĩ này.

Sau khi mua trân châu, Từ Phàm cũng trực tiếp điều khiển Linh Phong chu bay về phía biển xa.

Tất cả yêu thú đạt trên cảnh giới Nguyên Anh trong phạm vi một vạn kilomet của Trấn Hải thành đều đã bị đuổi ra khỏi vùng biển này.

Hiện tại, Từ Phàm đã là Luyện Khí đỉnh phong, tuy không thể chống lại yêu thú đạt cảnh giới Nguyên Anh, nhưng để chạy trốn thì vẫn không thành vấn đề.

Sau khi ra khỏi Trấn Hải thành được một ngàn dặm, yêu thú trên mặt biển cũng dần dần nhiều lên, phần lớn đều là một số yêu thú đạt cảnh giới Trúc Cơ và Kim Đan .

Từ Phàm tìm một vùng biển tương đối tĩnh lặng, sau khi thăm dò một chút rồi phóng ra một thiết bị có thể lái xe được dưới nước giống như tàu ngầm.

Đây là xe ngồi dưới nước mà Từ Phàm đặc biệt luyện chế ra, hắn chỉ muốn có cơ hội săn tìm kho báu dưới biển, đó cũng là mong muốn của hắn khi còn nhỏ.

Bước vào tàu ngầm, đóng cửa lại, phù văn trên thân tàu ngầm cũng bắt đầu chuyển động, khiến toàn bộ Pháp khí hòa vào làm một với biển, trong nháy mắt đã biến mất không thấy.

Bây giờ vừa đúng lúc là giữa trưa, tuy Từ Phàm đã lặn xuống mấy chục thước, nhưng vẫn có thể nhìn rõ hết tất cả mọi thử ở dưới mặt biển thông qua ánh mặt trời.

“Người nào có thể ngồi trong tàu ngầm nhìn ngắm như vậy một lần thì thể nào ở kiếp trước hắn ta cũng phải mất mấy vạn.” Từ Phàm nhìn phong cảnh dưới đáy biển lộng lẫy, nói.

Khi tàu ngầm di chuyển xuống dưới, cá và yêu thú chung quanh cũng dần dần ít đi, chỉ có một số yêu thú đạt cảnh giới Kim Đan là đang dạo chơi dưới đáy biển.

Trong chiếc tàu ngầm mà Từ Phàm luyện chế có hơn một nửa số phù văn là được bí mật thêm vào , yêu thú đạt cảnh giới Nguyên Anh bình thường căn bản không thể phát hiện ra, đây cũng là chỗ dựa để Từ Phàm có thể dám ra ngoài một mình.

Nửa giờ sau, rốt cục Từ Phàm cũng xuống được đáy biển, dựa theo phỏng đoán của hắn, thì ít nhất, hiện tại hắn đang ở độ sâu năm vạn mét so với mực nước biển, áp lực nước lớn mạnh làm cho Từ Phàm không thể không gia tăng linh lực duy trì Pháp khí vận chuyển.

“Ha ha, bây giờ chính là thời gian đi tìm kho báu.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười hưng phấn, ở kiếp trước hắn đã cảm thấy hứng thú với một số video truy tìm kho báu dưới đáy biển, nhưng đáng tiếc khi đó hắn chỉ là một trạch nam bình thường, tất cả tài sản còn chưa đủ để sắm một bộ dụng cụ lặn tốt .

Nhìn một mảng đáy biển u ám, đen kịt, Từ Phàm rất muốn làm đèn pha mấy kilowatt ra chiếu sáng toàn bộ đáy biển, nhưng đáng tiếc là điều kiện không cho phép.

“Cũng may là ta đã sớm có chuẩn bị, công năng Pháp khí không đủ thì lấy phụ kiện tới góp.”

Từ Phàm lấy phụ kiện Pháp khí mà hắn đã sớm chuẩn bị đầy đủ ra.

“Đây là khuôn mẫu thăm dò linh lực, đây là khuôn mẫu thăm dò sinh mệnh.”

Từ Phàm lại lấy ra một hạt châu, đặt xuống nơi đã để dành sẵn.

“Đây là khuôn mẫu nhìn ban đêm, có thể lập ra bản đồ ánh sáng và bóng tối.”

Khi Từ Phàm bỏ vào, một mảng đáy biển đen kịt bên ngoài lập tức được thắp sáng, sau đó Từ Phàm liền nhìn thấy lưu điện đạt cảnh giới Kim Đan ở cách đó không xa, thiếu chút nữa đã nhảy xuống Từ Phàm.

“Ha ha, cảm giác bật đèn thật là tốt.”

Từ Phàm điều khiển tàu ngầm, cẩn thận vòng qua lưu điện đạt cảnh giới Kim Đan kia, bắt đầu hành trình tìm kho báu dưới đáy biển.

Nhưng vào lúc này, dưới đáy biển cách Từ Phàm không xa, chợt thấy Diệp Tiêu Dao đang trốn tránh sự truy sát của một con yêu thú Nguyên Anh kỳ đỉnh phong.

Chương 52: Phệ Kim Kiếm Ngư

Lúc này Diệp Tiêu Dao đang thi triển thần thông thủy độn, dưới đáy biển vậy mà lại nhanh hơn ngự kiếm trên trời gấp mấy lần.

“Lão Kiếm, ngươi chắc chắn muốn ta giết cái thứ này?” Diệp Tiêu Dao nói trong đầu.

“Đã nói bao nhiêu lần rồi, gọi ta là Thiên Kiếm Tiên Đế.”

“Được thôi, Lão Kiếm.”

“Xương sống của con Phệ Kim Kiếm Ngư này chính là bảo bối, xương chính trung tâm nhất của nó quả là một thanh kiếm hình thành từ thiên nhiên, luyện hóa một chút thì nó sẽ là Bảo khí thượng đẳng.”

“Điều quan trọng nhất là thanh phi kiếm này còn tự mang đặc tính thôn phệ, có thể tự chủ tiến hóa, cho dù sau này ngươi phi thăng tiến vào thế giới Đại Thiên nào, thì nó cũng sẽ là một pháp bảo hiếm có.”

“Lời ngươi nói ta đều hiểu, nhưng tình hình bây giờ là, mẹ nó ta đang bị truy sát, thứ này ta đánh không lại.” Diệp Tiêu Dao im lặng, đồ thì là đồ tốt, vậy cũng phải có duyên cầm mới được.

“Bản Tiên Đế đương nhiên đã có kế hoạch chu toàn, ở phía trước cách ngươi năm trăm dặm, bên đó có người huynh đệ tốt của ngươi.”

“Đến lúc đó ngươi trực tiếp dùng chiêu chủ chốt cuối cùng giết con cá kiếm đó, sau đó đợi huynh đệ tốt của ngươi tới cứu viện là được rồi.”

“Tiểu Phàm? Không được không được, hắn mới ở Luyện Khí kỳ, lỡ như xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thì sẽ hại hắn mất.”

Diệp Tiêu Dao quay người liều mạng với con Phệ Kim Kiếm Ngư kia, rồi lại ra sức chạy đi.

“Đừng coi thường người huynh đệ kia của ngươi, con mắt nhìn người của bản Tiên Đế vẫn luôn rất chuẩn.”

“Lấy được xương sống trung tâm của Phệ Kim Kiếm Ngư, dựa theo phương pháp của ta chỉ cần năm mươi năm là có thể tiến hóa thành Đạo khí.” Âm thanh trong đầu Diệp Tiêu Dao dụ dỗ.

Diệp Tiêu Dao cắn răng, nhanh chóng chạy về phía Từ Phàm.

Đã đến lúc khảo nghiệm tình bạn giữa huynh đệ chúng ta rồi.

Lúc đó, Từ Phàm đang thoải mái nhàn nhã đi dạo dưới đáy biển, đồng thời cũng tìm được không ít bảo bối.

Trong tay Từ Phàm đang cầm một túi trân châu lớn nhỏ, vui vẻ nói: “Trân châu do trai biển sâu vạn năm tạo thành, gom thêm mấy viên nữa về luyện chế làm một chuỗi vòng tay Trữ Linh cũng không tệ.”

“Còn về viên trân châu linh lung kia, dùng làm linh năng trung tâm cho áo giáp linh lực loại ba của ta vậy.”

Đúng lúc Từ Phàm đang nghĩ cách luyện chế pháp bảo, thì đột nhiên có một dự cảm không lành.

“Chết tiệt, tâm huyết dâng trào, có nguy hiểm!”

Từ Phàm cảm nhận được nguy hiểm, vào lúc định lên bờ về thành, thì ở phía xa dưới đáy biển đột nhiên truyền tới một luồng linh khí dao động đáng kinh ngạc.

Sóng ngầm dưới đáy biển ầm ầm đập tới, dao động mạnh khiến tàu ngầm của Từ Phàm suýt chút nữa thì không trụ vững được.

Cách tàu ngầm không xa, có một luồng khí tức cực kỳ suy yếu đang lao về phía Từ Phàm.

“Tiểu Phàm, cứu ta!”

Nhưng sau khi nghe thấy giọng nói của Diệp Tiêu Dao, thì Từ Phàm đã biết rõ tại sao hắn lại có cảm giác tâm huyết dâng trào như vậy.

Âm hồn bất tán, đi đâu cũng có thể đụng phải ngươi được.

Nhưng Từ Phàm xưa nay chưa từng nghĩ đến chuyện không cứu, nực cười, lúc nhân vật chính gặp nguy nan mà không cứu thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng.

Tàu ngầm trực tiếp mở cửa hông, để Diệp Tiêu Dao đi vào.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao cố chống đỡ chính mình, yếu ớt nói với Từ Phàm: “Tiểu Phàm, con cá kiếm bên ngoài đã là trạng thái nửa tàn.”

“Sức chiến đấu không đến một phần trăm, xin ngươi giúp ta giết nó, ta cần xương sống của nó, sau khi xong chuyện, chắc chắn có thù lao hậu hĩnh.”

Sau khi Diệp Tiêu Dao nói xong, liền hôn mê bất tỉnh.

“Mẹ kiếp, ta không đồng ý với ngươi.” Từ Phàm đau khổ nhìn Diệp Tiêu Dao, sau đó lại nhìn về phía Phệ Kim Kiếm Ngư đang nhìn chằm chằm ở bên ngoài.

Từ Phàm nhìn Diệp Tiêu Dao, lại nhìn Phệ Kim Kiếm Ngư, hắn không có hứng thú với thù lao trong miệng của Diệp Tiêu Dao, nhưng hắn biết, người đối nghịch với nhân vật chính hoặc không đồng ý với điều kiện của nhân vật chính đều sẽ không có kết cục tốt.

Phệ Kim Kiếm Ngư vết thương chồng chất ở bên ngoài, một nửa thân cá đã bị một đại chiêu cuối cùng của Diệp Tiêu Dao đánh nát.

“Cũng không phải không thể đánh, coi như vì cuộc sống an ổn sau này mà liều mạng đi.”

Từ Phàm lấy ra một chiếc mặt nạ đeo lên mặt, trong nháy mắt một bộ áo giáp linh lực màu đen xuất hiện trên người Từ Phàm.

Từ trong tàu ngầm đi ra, Từ Phàm trực tiếp gọi ra vô số băng mâu Ngư về phía Phệ Kim Kiếm bắn, đồng thời dùng thủy thuẫn nhanh chóng bơi đi dưới đáy biển, không để Phệ Kim Kiếm Ngư bắt được hình bóng của hắn.

Cho dù lực chiến đấu chỉ còn dưới một phần trăm, Phệ Kim Kiếm Ngư cũng không phải thứ mà một Luyện Khí kỳ có thể trêu chọc.

Đúng vào lúc này, Phệ Kim Kiếm Ngư biến mất không thấy đâu nữa.

“Lưu Thủy thuẫn” “Huyền Băng thuẫn” “Trọng Thủy thuẫn”

Trong nháy mắt Phệ Kim Kiếm Ngư biến mất, Từ Phàm chụp thêm cho mình ba tầng thuẫn.

“Ầm!”

Một tiếng vang trầm, Từ Phàm bị đánh bay, trên người chỉ còn phủ lại một lớp thuẫn cuối cùng.

Lúc này Từ Phàm ở giữa không trung vô cùng đau đớn, đại quân con rối hệ Thủy của hắn rất ít, căn bản không thích hợp tác chiến dưới nước.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện sáu quả cầu kim loại màu bạc, hắn ném thẳng ra ngoài, lập tức quả cầu kim loại màu bạc đó liền biến hình.

Sáu con Thủy Ngân Xà thuộc tính Thủy xuất hiện phía trước Từ Phàm, sau đó hắn nhanh chóng kết ấn thi pháp, ba phân thân quang ảnh xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, đều có khí tức giống y hệt hắn.

“Sau đây bắt đầu màn biểu diễn của ta.” Từ Phàm búng tay một cái, Phệ Kim Kiếm Ngư vốn dĩ đang mai phục Từ Phàm ở cách đó không xa lập tức tỏa sáng, trong nháy mắt đã chiếu sáng toàn bộ khu vực của nó.

Đây là phù văn linh quang mà Từ Phàm khắc lên người Phệ Kim Kiếm Ngư khi hai bên đụng vào nhau.

“Còn muốn khôi phục vết thương à, nằm mơ.”

Nói rồi Từ Phàm chỉ huy sáu con Thủy Ngân Xà có thực lực Trúc Cơ lao về phía Phệ Kim Kiếm Ngư.

Lúc này, quanh người Từ Phàm xuất hiện ba mươi sáu linh châm trong suốt còn nhỏ hơn so với sợi tóc, đi theo phía sau Thủy Ngân Xà tùy thời mà động.

Tay Từ Phàm kết pháp ấn, linh lực trong áo giáp mặc trên người bắt đầu nở rộ linh quang, đây là biểu hiện Từ Phàm đang hấp thụ linh lực trong áo giáp.

Sáu con Thủy Ngân Xà vừa chạm mặt với Phệ Kim Kiếm Ngư thì đã bắt đầu chiến đấu kịch liệt.

Chỉ một lát, đã có tới ba con Thủy Ngân Xà bị hủy, mà linh châm ở một bên vẫn không tìm thấy cơ hội.

“Băng Nhận Bạo Phong thuật”

Trong nháy mắt, băng nhận đã tạo thành một bức tường vây quanh ngay tại nơi Phệ Kim Kiếm Ngư chiến đấu, trông giống như một con cá bên trong thùng tròn của một cái máy giặt cũ.

Băng nhận chầm chậm quay tròn co lại, bắt đầu thu hẹp không gian chiến đấu của Phệ Kim Kiếm Ngư.

Lúc này, Phệ Kim Kiếm Ngư đã cảm nhận được nguy hiểm, không ngờ con cá nhỏ vốn chỉ có thể làm thức ăn trước đây lại có thực lực như vậy.

“Rầm!!”

Phệ Kim Kiếm Ngư nhanh chóng vọt tới đâm đầu vào tường băng nhận đang xoay tròn, kết quả sau khi phá hỏng ba bức tường băng nhận thì lại bị bật trở về.

Đúng lúc Phệ Kim Kiếm Ngư đang thất kinh thì linh châm chờ ở một bên đã lâu trong nháy mắt đã hành động, trực tiếp chọc mù hai mắt của Phệ Kim Kiếm Ngư.

Bên trong tàu ngầm, lão ông nội bên trong cơ thể Diệp Tiêu Dao cũng đang theo dõi trận chiến và vô cùng kinh ngạc.

“Thiên phú chiến đấu thật cao, mạnh hơn so với tên tiểu tử ngốc này nhiều, nếu không phải chỉ là Luyện Khí kỳ thì đã sớm tiêu diệt được Phệ Kim Kiếm Ngư kia rồi.”

Sau khi hai mắt Phệ Kim Kiếm Ngư bị chọc mù, thân thể run rẩy một hồi, và rồi mất đi hơi thở kết thúc sinh mệnh.

“Haizzz, Thủy Ngân Xà đáng thương của ta, lần này cơ bản đã hoàn toàn bị diệt.”

“Lần chiến đấu này tổn thất ít nhất cũng phải đến tám vạn linh thạch.” Từ Phàm nói xong liền hủy bỏ Băng Nhận Phong Bạo, bỏ Phệ Kim Kiếm Ngư vừa có được vào túi trữ vật, quay trở lại bên trong tàu ngầm, lúc này Diệp Tiêu Dao vẫn còn đang hôn mê.

Một viên linh đan chữa thương, một viên linh đan ẩn chứa năng lượng sinh mệnh đã được đưa vào miệng Diệp Tiêu Dao.

Dưới tác dụng của linh đan, không bao lâu sau, Diệp Tiêu Dao từ từ tỉnh lại, ánh mắt hắn nhìn về phía Từ Phàm với vẻ biết ơn.

Một chén nước trái cây linh quả được đưa đến trước mặt Diệp Tiêu Dao.

“Linh lực trong cơ thể ngươi đã sắp khô kiệt, uống cái này vào sẽ tốt hơn một chút.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn Tiểu Phàm, vậy Phệ Kim Kiếm Ngư kia ngươi đã giết chưa.”

“Trước khi hôn mê, ta không nên để ngươi đi giết con Phệ Kim Kiếm Ngư đó.”

Một túi trữ vật xuất hiện trước mặt Diệp Tiêu Dao.

“Phệ Kim Kiếm Ngư đang ở bên trong.”

Chương 53: Tiểu thế giới

“Huynh đệ, cảm ơn.”

Diệp Tiêu Dao đột nhiên cảm thấy có chút hổ thẹn, hành vi của bản thân bây giờ có hơi biến tướng trở thành lợi dụng Từ Phàm.

“Đã gọi là huynh đệ rồi, còn nói lời khách khí gì chứ.” Từ Phàm khoát tay nói, cũng chỉ là tổn thất vài con rối mà thôi, vấn đề nhỏ.

“Huynh đệ thì huynh đệ, nhưng lời cảm ơn chắc chắn phải có.”

Diệp Tiêu Dao lấy ra một chiếc nhẫn không gian, nói: “Ta thấy ngươi vẫn chưa có nhẫn không gian, cái này ngươi cầm lấy, không gian bên trong có phạm vi trăm dặm.”

“Cái này không tốt lắm.” Từ Phàm cầm lấy nhẫn không gian rồi nói, loại nhẫn không gian có không gian vô cùng lớn chỉ có Luyện Khí Tông sư tinh thông pháp trận phù văn không gian mới có thể luyện chế, trên thị trường rất hiếm gặp.

Đúng lúc Từ Phàm cảm thấy đi theo nhân vật chính cũng có thể uống canh thì bên cạnh tàu ngầm đột nhiên vỡ ra một vết nứt không gian, trực tiếp nuốt tàu ngầm vào.

Trong bí cảnh, tàu ngầm của Từ Phàm rơi xuống trước một cổng thành đổ nát.

Từ Phàm hơi bối rối.

“Đây là chuyện gì vậy.” Từ Phàm nhìn bốn phía xung quanh rồi nói.

Nhìn thấy phía sau tàu ngầm là một cửa thành đổ nát, xem ra ít nhất đã có mấy trăm năm không có người ở lại, ngoài thành là một vùng thảo nguyên rộng lớn.

“Tiểu Phàm, nếu như cảm giác của ta không sai thì chúng ta phát tài rồi, đây là một tiểu thế giới.”

“Chúng ta nghĩ cách ra ngoài, báo cáo với tông môn, có thể thu được lợi ích vô cùng lớn.”

“Đương nhiên, ngoại trừ tiểu thế giới bị bỏ rơi.” Diệp Tiêu Dao sau khi nhìn quanh bốn phía lại nói.

Lúc này, Từ Phàm mở ra Ưng Nhãn thuật, nhìn phía xa nói: “Phát tài hay không cứ bỏ qua một bên đã, trước mắt có một phiền toái lớn.”

“Diệp đại ca, ngươi còn bao nhiêu phần chiến lực.” Từ Phàm hỏi.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao cũng đã cảm nhận được dao động của mặt đất, nhìn về phía xa, ở nơi chân trời đằng xa có một đàn quái điểu đang bay tới.

“Lão Kiếm, đây là chuyện gì vậy.”

“Tiểu thế giới Độ Kiếp kỳ mở ra, đợi sau khi ngươi hồi phục lại rồi tìm đến vị trí đó thì có thể ra ngoài.”

“Hơn nữa, theo ta quan sát được, tiểu thế giới này chỉ có một ít truyền thừa kiếm đạo, không có thứ đồ nào khác quan trọng với hắn cả.”

“Không có giá trị khám phá.”

Sau khi nghe lời nói của Lão Kiếm, Diệp Tiêu Dao vẫn rất vui sướng, có truyền thừa kiếm đạo cũng được.

Lúc này, Lão Kiếm lại nói: “Đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, thực lực của ngươi cũng phải mất ít nhất mười ngày mới phục hồi lại được, có thể sống sót hay không, còn phải xem huynh đệ tốt của ngươi.”

Giọng điệu của Lão Kiếm có chút châm chọc.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao nhìn đám yêu thú trên trời dưới đất phía xa, sắc mặt chầm chậm biến đổi.

“Tiểu Phàm, sức chiến đấu của ta bây giờ vẫn chưa phục hồi, trước tiên cứ tìm một nơi để trốn đã.”

Từ Phàm dùng Ưng Nhãn thuật nhìn rất lâu, mới chậm rãi nói: “Trốn cũng trốn không được, chúng ta chạy trước đi.”

Từ Phàm lấy Linh Phong chu ra, đỡ Diệp Tiêu Dao vẫn còn đang ở giai đoạn suy yếu đi lên.

Trên bầu trời, Từ Phàm vẫn duy trì cùng tốc độ với đám yêu thú ở đằng xa.

“Diệp đại ca, có cách nào ra ngoài không.” Từ Phàm hỏi, cái tên này có một lão ông nội bách khoa toàn thư, không hỏi ngươi thì hỏi ai.

“Chờ sau khi ta phục hồi sức mạnh, thì có thể tìm cửa ra ngoài.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Diệp đại ca cần mấy ngày để phục hồi.”

“Mười ngày.”

“Diệp đại ca, ta bảo vệ ngươi.”

Từ Phàm vẫn không nhanh không chậm duy trì khoảng cách với đám quái yêu, yêu thú đang đuổi theo ở phía sau.

“Cũng may, trong đám yêu thú này, con mạnh nhất cũng chỉ là Kim Đan kỳ.”

“Nếu có Nguyên Anh kỳ thì phiền phức rồi.”

Từ Phàm không phải là không muốn trốn, chỉ là lúc bọn họ đi vào thế giới này, thì cũng đã bị đánh dấu rồi, cho dù bọn họ có trốn thế nào cũng vô dụng, loại khí tức không thuộc về thế giới này cứ như thể là bóng đèn kilowatt trong đêm tối vậy.

“Tiểu Phàm, ngươi bay tới vị trí này, chỗ đó có vẻ là chỗ ở của tu sĩ đại năng, nói không chừng trong đó sẽ có truyền thừa.”

“Hiểu rồi.”

Từ Phàm lập tức thay đổi phương hướng, bay đến vị trí mà Diệp Tiêu Dao nói.

Lại đến khâu uống canh rồi à, đừng xảy ra chuyện gì là được, Từ Phàm nghĩ.

Không lâu sau, Từ Phàm bay đến một khu kiến trúc giống như hoàng cung thế tục.

Diệp Tiêu Dao chỉ về phía một cung điện, nói: "Tiểu Phàm, đi hướng khác cũng vô dụng, chỉ đi đến đại điện truyền thừa là được."

"Được."

Linh Phong chu đột nhiên gia tăng tốc độ phóng tới đại điện truyền thừa, một giọng nói vang lên.

"Lão phu là Kiếm Vân Sinh, lần này đi vực Cực Không tìm cách phá vỡ thế giới, cho nên để lại một truyền thừa tặng cho người có duyên."

"Sau này có duyên gặp tại thế giới Đại Thiên, chúng ta lại tiếp tục duyên phận sư đồ."

Từ Phàm tự động xóa bỏ mấy lời nói nhảm vô dụng này, bắt đầu nhanh chóng lấy hết mấy thứ đồ hữu dụng ở điện truyền thừa, phần lớn là ngọc giản và ngọc điệp truyền thừa.

Lúc này, đám yêu thú đuổi theo phía sau đã vây quanh thành, bao vây đại điện truyền thừa lại.

Vốn dĩ tòa cung điện này có một pháp trận bảo vệ, chỉ là khi hai người vừa đi vào thì pháp trận ấy đã biến mất không thấy đâu nữa.

Sau khi chắc chắn đã lấy hết tất cả đồ ở điện truyền thừa, Từ Phàm mang Diệp Tiêu Dao leo lên Linh Phong chu cho nổ một lỗ lớn trực tiếp điều khiển Linh Phong chu từ điện truyền thừa lao ra ngoài.

Nhìn quái điểu che khuất cả bầu trời, trong đó phần lớn đều là yêu thú Luyện Khí kỳ, một ít Trúc Cơ kỳ, quái điểu khổng lồ Kim Đan kỳ cũng có vài con.

Từ Phàm nói với Diệp Tiêu Dao: "Diệp đại ca, chút nữa có thể sẽ hơi xóc nảy, ngươi cố nhịn một chút."

Diệp Tiêu Dao yếu ớt gật đầu một cái.

“Huynh đệ, buông tay làm đi.”

Từ Phàm gật đầu, lấy ra một chiếc mặt nạ đeo lên mặt, kèm theo áo giáp linh lực màu đen.

Đồng thời ở xung quanh Linh Phong chu của Từ Phàm xuất hiện hơn mười con rối khổng lồ với hình dạng chim bay, trên Linh Phong chu cũng xuất hiện một đội con rối cung tiễn thủ, mỗi con đều có thực lực Trúc Cơ kỳ, cầm trong tay Pháp khí cung tiễn thượng đẳng.

“Ta đã nói mà, vị tiểu huynh đệ này của người không đơn giản, ít nhất thủ pháp luyện khí này rất sáng tạo.” Có giọng nói vang lên trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Không phải chỉ là con rối thôi sao.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Mấy con rối này đều có linh trí, mặc dù không như người bình thường, nhưng dùng đối phó với mấy trận chiến đơn giản thì dư.”

Lúc này, Linh Phong chu dưới sự điều khiển của Từ Phàm đột phá một chỗ không có quái điểu Kim Đan kỳ, con rối hình chim bay xung quanh Linh Phong chu đồng thời lao đi.

Cụ Phong thuật, Hỏa Cầu thuật, Kim Kiếm thuật…

Quái điểu phóng thích ra thuật pháp mà bản thân mang theo, mặc dù đều là thuật pháp gần cơ bản nhất, nhưng từng uy lực lại vô cùng to lớn.

Chỉ là một đợt thuật pháp oanh tạc, phần lớn thi thể quái điểu đều rơi xuống mặt đất mở ra một lỗ hổng cho Linh Phong chu.

Linh Phong chu thừa cơ xông xa khỏi vòng vây.

“Tiểu Phàm, con rối của người thật lợi hại, mỗi con đều có thực lực Trúc Cơ kỳ.”

“Con rối thực lực Kim Đan cũng có thể luyện chế được sao.” Diệp Tiêu Dao vừa nói vừa nhìn con rối đang hộ vệ trước mặt.

“Nếu Diệp đại ca cần, ta sẽ giảm giá cho huynh hai mươi phần trăm, một con ba mươi vạn linh thạch, không bao gồm nguyên liệu.” Từ Phàm nói, buôn bán với nhân vật chính vẫn có thể làm nha.

“Ha ha, đại ca cũng nghèo, đợi có linh thạch nhất định sẽ chiếu cố việc buôn bán của ngươi.” Diệp Tiêu Dao ha ha nói, ba mươi vạn linh thạch, hắn còn đang muốn dùng để mua vật liệu tiến hóa phi kiếm của mình.

“Được, vậy ta sẽ đợi đại ca.” Từ Phàm mỉm cười nói, nhìn quái điểu và yêu thú che khuất bầu trời phía sau, trong mắt lóe lên môt tia ngưng trọng.

Cửa ải này, có vẻ khá khó khăn đây.

Chương 54: Phía trên Luyện Khí tầng mười hai

Năm ngày sau, lúc này, sắc mặt của Từ Phàm cực kém, bởi vì tất cả con rối Trúc Cơ kỳ của hắn đều bị tổn hại trong lúc chiến đấu, nếu không phải Diệp Tiêu Dao khôi phục được một ít chiến lực, hắn sẽ phải tự chiến đầu rồi.

Linh Phong chu đã chạy quanh tiểu thế giới này hai lần.

Lúc này, một bóng dáng nhiễm máu xuất hiện trên Linh Phong chu.

“Tiểu Phàm, ngươi trông chừng một lát, ta muốn trước tiên hồi phục một ít linh lực.” Diệp Tiêu Dao nói, tuy thực lực yêu thú đều không quá mạnh, nhưng số lượng nhiều, giết xong một nhóm lại có một nhóm, giống như có vô cùng vô tận quái điểu vậy.

“Ừ, Diệp đại ca ngươi khôi phục trước đi.” Từ Phàm mặc áo giáp linh lực xuất hiện ở đuôi Linh Phong chu, phòng bị quái điểu tập kích, hiện giờ hắn hoài nghi trong tiểu thế giới này có một nơi có thể từ hư vô quét ra quái điểu, nếu không tại sao quái điểu vẫn không có dấu hiệu ít đi.

Từ Phàm nhìn thấy quái điểu càng ngày càng đến gần, tay kết pháp ấn, một đám hỏa vân xuất hiện trên đỉnh đầu Từ Phàm, cùng hắn bảo trì song song.

Phi Điểu Quần Sát thuật.

Từ trong hỏa vân bay ra vô số phi điểu hỏa hồng, đánh về phía những yêu thú quái điểu đang truy kích Từ Phàm.

Ầm!!

Tiếng nổ mạnh liên tiếp vang vọng toàn bộ thiên địa.

Mỗi lần nhìn thấy một màn thế này, Diệp Tiêu Dao đều cảm thấy Luyện Khí kỳ của bản thân đều luyện đến trong bụng chó rồi, uy lực như thế sắp đuổi kịp thuật pháp thần thông của tu sĩ Kim Đan.

“Lão Kiếm, tu sĩ Luyện Khí yêu nghiệt nhất mà ngươi từng gặp là người như thế nào, có lợi hại như huynh đệ của ta không.” Diệp Tiêu Dao hỏi trong lòng.

“Tu sĩ Luyện Khí yêu nghiệt nhất mà ta từng gặp có thể chém Nguyên Anh, vị huynh đệ này của ngươi cùng lắm có thể đấu với Kim Đan. Tuy rằng trong số những người ta đã gặp, hắn không tính là đứng đầu, nhưng cũng thuộc dạng trình độ cao trong thế giới Đại Thiên này.”

“Trời đựu, Luyện Khí có thể chém Nguyên Anh!”

“Yêu nghiệt như thế sau này mà lớn lên, còn không phải sẽ chém hoàng diệt đế, về sau có cơ hội chắc chắn phải đi gặp một lần.” Diệp Tiêu Dao xúc động nói.

“Sau này ngươi sẽ gặp được hắn, hắn chính là kẻ thù giết bản Tiên Đế, và cũng là mục tiêu sau này ngươi phải giết.”

Không biết vì sao, Diệp Tiêu Dao cảm thấy trong giọng điệu của Lão Kiếm không có một tia hận ý nào.

“...”

“Nếu không ngươi đi tìm huynh đệ của ta là được rồi, ta cảm thấy so với bọn họ ta chính là phế vật.” Diệp Tiêu Dao vô ngữ nói, ta có tài đức gì có thể được ngươi coi trọng như thế.

“Ha ha, ngươi không cần tự coi nhẹ mình, ta có thể gặp được ngươi, bên trong ắt có thiên ý.”

“Thôi, đi bước nào tính bước đó vậy. Có thể phi thăng hay không còn chưa chắc chắn.”

Vào lúc này, tiếng rống giận của Từ Phàm truyền đến.

“Con chim ngu kia, ngươi luôn làm rối loạn tâm trí của ta, ngươi tưởng ta không giết được ngươi sao!” Từ Phàm phẫn nộ nói, con quái điểu Kim Đan kỳ kia lúc có lúc không phát ra một loại âm thanh mê huyễn, vốn dĩ Từ Phàm còn có thể kháng cự.

Nhưng nội dung của âm thanh mê huyễn này là ta muốn bắt cả nhà ngươi về đẻ trứng cho ta.

Lực công kích không mạnh, nhưng lại làm người ta cảm thấy bị sỉ nhục.

Quanh thân Từ Phàm xuất hiện ba quả cầu sét to cỡ quả bóng bàn, mặt trên lấp lóe những ánh điện.

Áo giáp linh lực trên người Từ Phàm tỏa ra ánh sáng màu xanh, một Pháp khí hình ống sáo dài xuất hiện trên bầu trời, phát ra âm thanh nhè nhẹ của sấm sét.

“Con chim ngu ngốc, cút trở về trong trứng đi!”

Ầm! Ầm! Ầm!

Ba tiếng nổ lớn liên tục vang lên, trên bầu trời Pháp khí ống sáo dài chịu không nổi lực lớn như thế, biến thành một đống mảnh nhỏ.

Mà con quái điểu Kim Đan đuổi theo sau Linh Phong chu lúc này đã hóa thành một đám sương máu, ngay cả con tiểu đệ vẫn đi cùng nó cũng đều không thoát khỏi.

Từ Phàm thở hổn hển, nhìn đám sương máu kia nói: “Mẹ nó, kêu ta đẻ trứng cho ngươi.”

Cho dù đã giết quái điểu Kim Đan, Từ Phàm vẫn cảm thấy chưa hết giận, trực tiếp khởi động hình thức pháo đài, điên cuồng bắn nổ những yêu thú quái điểu phía sau Linh Phong chu.

“Sau này lúc ngươi báo thù cho ta, tiện thể kêu luôn vị huynh đệ này của ngươi, ta cảm thấy hắn có hi vọng hơn ngươi.” Sau khi nhìn thấy biểu hiện của Từ Phàm, Lão Kiếm nói.

Diệp Tiêu Dao gật đầu.

“Ta cũng cảm thấy thế, sau này Tiểu Phàm mà thăng lên Trúc Cơ, ta ước chừng không phải là đối thủ của hắn nữa rồi.”

“Thuật pháp này cũng hơi quá bạo lực.”

Cuồng oanh loạn tạc hết một giờ, không biết đã đánh chết bao nhiêu con quái điểu, Từ Phàm mới dừng lại, bởi vì linh lực mà áo giáp dự trữ không còn nhiều nữa.

Mười ngày sau, thực lực của Diệp Tiêu Dao khôi phục, hai người mới phá kết giới ra ngoài từ một chỗ không gian dao động.

Vừa ra tiểu thế giới, Từ Phàm nhanh chóng triệu hoán tàu ngầm, chở Diệp Tiêu Dao bay về hướng mặt biển.

Sau khi về tới Trấn Hải thành, hai người đi đến một quán trà bắt đầu chia chiến lợi phẩm.

“Tiểu Phàm, những thứ khác ta không cần, phần trên của kiếm đạo truyền thừa ngươi chỉ cần khắc lại cho ta một phần là được.”

“Lần này ngươi đã cứu mạng của ta.” Diệp Tiêu Dao cảm kích nói.

“Tư liệu truyền thừa gì đó lại không phải bảo vật, khắc cho ngươi rất tốn thời gian.” Từ Phàm trực tiếp đưa mấy cái ngọc điệp kiếm đạo truyền thừa cho Diệp Tiêu Dao.

“Ta không có hứng thú với Kiếm đạo, về sau khi nào cần, ta sẽ cho ngươi.”

“Ta nên tạ ơn ngươi như thế nào.” Diệp Tiêu Dao ngượng ngùng nói, khác với ngọc giản ở chỗ, trong ngọc điệp truyền thừa thông thường đều có cảm ngộ của tu sĩ đại năng đối với truyền thừa này, như vậy kế thừa giả có thể nhanh chóng lĩnh hội truyền thừa.

“Thế này, ta hỏi ngươi một câu, không trả lời được cũng không sao.” Từ Phàm suy nghĩ nói, hắn cảm thấy không thể thật sự ở Luyện Khí tầng mười hai đợi hơn một trăm năm.

Cho dù chính mình vẫn ở tông môn, thời điểm nguy hiểm tới tận cửa, thật không thiếu một cái nào.

Lần thứ nhất xuất môn gặp nhân vật chính, bản thân bị ma tu Kim Đan kỳ truy sát, linh hồn bị tổn hại hơn phân nửa.

Lần thứ hai gặp nhân vật chính ở bên ngoài, toàn bộ con rối Trúc Cơ kỳ của hắn bị hủy, thực lực cả người bị hạ xuống một nửa.

“Tiểu Phàm, ngươi hỏi đi, không có đáp án ta cũng sẽ giúp ngươi tìm ra đáp án.” Diệp Tiêu Dao kiên định nói.

“Phía trên Luyện Khí tầng mười hai có Luyện Khí tầng mười ba hay không, cực hạn của Luyện Khí kỳ ở đâu.”

“Trước tiên đừng vội trả lời, trước khi Phù Thiên chu đi xong lữ trình cho ta biết đáp án là được.” Từ Phàm nói, hắn hiện giờ còn phải mất một đoạn thời gian mới đến Luyện Khí đỉnh phong, cho nên không phải sốt ruột.

Bây giờ hắn chỉ mong lão ông nội bách khoa của nhân vật chính có thể biết chuyện này.

Lúc này trong cơ thể Diệp Tiêu Dao, Lão Kiếm nói thầm: “Vì sao ta cảm thấy tiểu tử này biết sự tồn tại của ta.”

“Được, trước khi Phù Thiên chu trở về, ta sẽ cho ngươi đáp án.” Diệp Tiêu Dao gật đầu nói, chuyện này cũng làm hắn thấy hứng thú, dự định quay về hỏi Lão Kiếm.

Sau khi hai người tách ra, Từ Phàm lập tức quay về tiểu viện của mình ngủ một giấc.

Và cùng lúc đó, trong một tiểu viện bình thường, Diệp Tiêu Dao đang cùng với Lão Kiếm thảo luận chuyện này.

“Lão Kiếm, Luyện Khí tầng mười hai còn có tầng trên sao.”

“Đây là thái độ xin người khác giúp đỡ của ngươi sao.” Giọng điệu hơi kiêu ngạo.

“Tiên Đế đại nhân!”

“Chuyện này nói ra rất phức tạp, có liên quan đến ý chí Thiên Đạo của thế giới này.”

“Quên đi, nói nhiều với ngươi cũng vô ích, khi một tia chân linh của ta giáng xuống nơi này, đã thăm dò thế giới này một lần.”

“Thời kỳ Thượng Cổ của thế giới này, là bị Yêu tộc thống trị.”

“Khi đó Nhân tộc của thế giới này bị nô dịch, Yêu tộc không cho phép có tu sĩ Trúc Cơ tồn tại.”

“Nếu đột phá đến Trúc Cơ kỳ sẽ bị Yêu tộc chém giết, khi đó Nhân tộc vốn không có sức phản kháng.”

“Với sự áp bức như vậy Nhân tộc sinh tồn mấy vạn năm, bọn họ trải qua thời gian dài tìm tòi, khai phá ra Luyện Khí tầng hai mươi bốn và Luyện Khí tầng ba mươi.”

“Sau Trúc Cơ tầng hai mươi bốn, trực tiếp là tu vi Kim Đan, tầng ba mươi sáu chính là Nguyên Anh.”

Lúc này Diệp Tiêu Dao nói xen vào: “Vậy luyện đến tầng một trăm linh tám chẳng phải là đến Đại Thừa kỳ rồi.”

"Ý tưởng rất hay, nhưng ý chí thế giới này hoặc là nói Thiên Đạo không cho phép."

Chương 55: Chí hướng của Sa sư huynh

"Tiểu tử, loại thủ đoạn đi đường tắt này khuyên huynh đệ của ngươi tốt nhất không nên thử."

"Loại Luyện Khí tầng hai mươi bốn, tầng ba mươi sáu này đều là chuyện bất đắc dĩ."

"Tu tiên vốn là đi ngược thiên ý, mỗi lần thăng cấp đại cảnh giới, đều là một loại thăng hoa đối với bản thân."

"Nếu lựa chọn tu hành như thế, khi đến Vô Lượng kiếp của Đại Thừa kỳ thành tiên thì đừng mơ an ổn vượt qua được."

"Tiên chi căn cơ càng kém, uy lực của Vô Lượng kiếp càng lớn."

Nghe Lão Kiếm miêu tả, Diệp Tiêu Dao đã đại khái hiểu được chuyện này.

"Nói đến cùng, hiện giờ còn có thể đột phá đến phía trên Luyện Khí tầng mười hai hay không."

"Rất khó, bởi vì truyền thừa đã đứt rồi, ta cũng không có công pháp ở phương diện này."

"Nếu như ở thời kỳ đỉnh phong của ta còn có thể tách dòng sông thời gian lấy ra công pháp, hiện giờ thì…"

"Được rồi." Diệp Tiêu Dao hơi thất vọng, hắn còn muốn giúp Từ Phàm tìm ra một bộ công pháp như thế, hiện giờ có vẻ như không làm được.

Sau khi Từ Phàm ngủ dậy, ăn tạm gì đó, sau đó bắt đầu tính toán thiệt hơn của bản thân.

"Hiện giờ chỉ thừa lại một vài con rối chiến lực không mạnh, còn có hai con rối Kim Đan kỳ, đây là đồ bảo mệnh, không thể tùy tiện lấy ra."

"Khi quay về còn phải tiếp tục tối ưu hóa con rối, trình độ linh trí quá thấp rồi." Từ Phàm vuốt cằm nói, về phần có dẫn đến sự phản loạn của người máy như đời trước hay không, hắn không hề lo lắng, vũ trụ này đại năng quá nhiều, thứ như này sẽ không làm được trò gì.

"Hiện giờ không biết hai đồ nhi của ta ra sao rồi, còn có Vương Vũ Luân – tên xui xẻo kia đã dùng đồ mà ta để lại hay chưa."

"Haizz, linh thạch lại bắt đầu căng thẳng."

"Cuộc sống bình yên lại không được bảo đảm rồi." Trong viện tử, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, nhìn vào không trung nói lẩm bẩm.

Mười ngày sau, Phù Thiên chu dừng ở phía trên Trấn Hải thành.

"Các vị đệ tử trong Trấn Hải thành trở về vị trí cũ."

Thanh âm vang vọng cả Trấn Hải thành.

Từ Phàm thấy được một màn vô cùng hoành tráng, hơn mười vạn tu sĩ đạp không mà đi, đều bay về hướng Phù Thiên chu.

Sau khi vị đệ tử cuối cùng của Thiên Khuyết môn trở về, Trấn Hải thành cũng theo đó thu nhỏ lại, hóa thành vệt sáng bay về hướng phòng thuyền trưởng ở tầng cao nhất trên Phù Thiên chu.

Phù Thiên chu tiếp tục hành trình tìm kiếm tài nguyên.

Ba ngày sau, trên boong tàu, Từ Phàm gặp được Sa sư huynh xem hắn như tri kỷ.

"Sa sư huynh, hướng đi mà mỗi lần Phù Thiên chu xuất hành có phải đều không giống nhau." Từ Phàm hỏi Sa Điêu – người đã theo Phù Thiên chu xuất hành vài lần.

"Đúng vậy, biển Vô Tận vô cùng lớn, cứ đi theo một hướng thì không thú vị chút nào."

"Vả lại, Phù Thiên chu ở trên biển Vô Tận rất an toàn, cho dù có gặp hải thú triều quy mô lớn, cũng có thể quay về an toàn vô sự."

"Lần trước Phù Thiên chu bị tổn hại, đó là lần đụng phải hải thú triều ngàn năm khó gặp, cho dù là như thế, Phù Thiên chu vẫn quay về tông môn an toàn." Sa Điêu nhìn Phù Thiên chu dưới chân, tự hào nói.

Khi hắn còn nhỏ, phụ thân đã dẫn hắn theo Phù Thiên chu xuất hành, khi đó hắn rất hạnh phúc, và cũng là nguyên nhân khiến sau này hắn muốn học luyện khí.

“Phù Thiên chu, thật muốn biết làm sao luyện chế ra nó, thật sự là vật được thiên địa tạo hóa.” Từ Phàm cảm thán nói.

“Nhưng Thiên Khí tông luyện chế ra nó, lại đều là hạng người ngạo mạn vô lễ.” Sa Điêu cắn răng nói, hắn vĩnh viễn đều không quên thái độ ngạo mạn của tên Luyện Khí sư tới bảo trì linh lực trung tâm của Phù Thiên chu đối với sư phụ hắn.

Từ Phàm chỉ vỗ vai Sa Điêu, tỏ vẻ hắn rất hiểu loại cảm giác này.

Nhìn vẻ mặt của Sa Điêu, Từ Phàm không cần suy nghĩ cũng biết được ngọn nguồn, việc này giống như công ty nắm giữ khoa học kĩ thuật hạch tâm, hoàn toàn có quyền thống trị đối với khách hàng.

Lúc này, Sa Điêu chân thành nhìn Từ Phàm nói: “Từ sư đệ, trải qua khoảng thời gian ở chung này, ta biết ngươi cực kỳ có thiên phú ở phương diện luyện khí.”

“Bất luận là khắc họa trụ cột phù văn, hay là lúc luyện khí sáng tạo ra thứ mới đều là thứ cao cấp nhất, thậm chí chí hướng của ngươi cũng giống ta.”

Nhìn thấy ý chí chiến đấu sôi sục, ánh mắt chân thành của Sa Điêu, Từ Phàm hơi xấu hổ, đó là hứng thú, không phải chí hướng, chí hướng của ta là về nhà.

“Từ sư đệ, đồng ý với ta, sau này dẫn dắt mạch Luyện Khí nhất định phải luyện chế ra cự chu mạnh hơn Phù Thiên chu.”

“Luyện chế ra cự chu có thể tự do bay lượn ở vực Cực Không.”

“Sa sư huynh, ngươi quá đề cao ta rồi, ta không có năng lực này.” Từ Phàm yếu ớt nói, ngươi áp đặt chí hướng như thế này là không đúng, cho dù ta có thể luyện chế ra cự chu, nhưng ta sợ ngươi đợi không nổi.

“Không! Ngươi có năng lực, sư phụ ta đã nói, trăm năm sau, bất luận ngươi nhận hay không, ngươi đều là người gánh vác cơ nghiệp của mạch Luyện Khí.”

Nghe đến câu này, Từ Phàm nghĩ đến một câu nói cực kỳ nổi danh của đời trước: Năng lực càng lớn, thì trách nhiệm cũng càng lớn.

Nhưng ngươi dám nghĩ trăm năm sau ta vẫn là Luyện Khí kỳ không.

“Ta sẽ cố hết sức.” Từ Phàm nói, hắn cần phải nhanh chóng dừng cuộc nói chuyện này, nếu không hắn sẽ bị nhiệt huyết của Sa sư huynh đốt cháy mất.

“Từ sư đệ, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi về tông môn sẽ thực hiện ý tưởng của ngươi, không lâu sau đó, trong tay mỗi người tông môn chúng ta sẽ có một bộ Pháp khí truyền tin.”

“Đến lúc đó, ngươi cứ việc đợi môn chủ ban thưởng đi.” Sa Điêu nhướng mày nói với Từ Phàm, hắn và sư phụ đã thảo luận ý tưởng này rất lâu, cuối cùng cho ra kết luận là trăm lợi mà không hại.

Từ Phàm sửng sốt, mẹ nó, nhanh như vậy đã quyết định đầu tư, ta có nên hưởng cổ phần danh nghĩa hay không.

“Đây là chuyện tốt, đến lúc đó tất cả đệ tử đều có một Pháp khí truyền tin, sau này điều động nhiệm vụ tông môn đơn giản hơn nhiều.”

“Tất cả sư huynh đệ trao đổi với nhau cũng tiện hơn nhiều.” Từ Phàm cười nói.

Trong lòng suy nghĩ có nên lập ra trao đổi mua sắm trên mạng, đến lúc đó lại làm ra vài trò chơi, những ngày sau này sẽ không buồn chán nữa.

Nhưng sau đó Từ Phàm lại phủ quyết ý tưởng này.

“Đúng vậy, sư phụ ta nói, Pháp khí truyền tin này có vẻ còn có thể thêm rất nhiều công dụng khác, hiện giờ lão nhân gia hắn đang suy nghĩ.”

“Không hổ là Tông sư.”

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên phát hiện trên mặt biển cách đó không xa, có một hòn đảo rất lớn, khởi động Ưng Nhãn thuật, hắn còn phát hiện, trên hòn đảo kia thế mà còn có thành trì.

“Sa sư huynh, trong biển Vô Tận còn có đảo?” Từ Phàm hỏi, nơi nguy hiểm như thế lại còn có đảo.

Sa Điêu nhìn hòn đảo phía xa, vẻ mặt bình thản.

“Từ sư đệ, đó không phải đảo, đó là mai rùa của Thiên Lục Quy, cùng với tu sĩ Nhân tộc chúng ta sống nương tựa lẫn nhau.”

“Xem kích cỡ của mai rùa, hẳn là một con Thiên Lục Quy Đại Thừa kỳ.” Sa Điêu phổ cập kiến thức nói, nhìn Từ Phàm nhỏ hơn hắn mười mấy tuổi, đột nhiên hơi cảm khái nếu như Từ Phàm là con trai hắn thì tốt biết bao nhiêu.

Vậy thì hai cha con bọn họ có thể hợp sức chấn hưng mạch Luyện Khí, làm cho phụ thân hắn nhìn thấy luyện khí nhất đạo mới là con đường duy nhất chấn hưng tông môn.

Cứ nghĩ ngợi, trên mặt Sa Điêu lộ ra nụ cười ngọt như mật, hoàn toàn quên mất sự thật hắn là một con điêu độc thân.

“Sống nương tựa lẫn nhau? Là ý gì, yêu thú Đại Thừa kỳ còn cần người bảo hộ hay sao.” Từ Phàm hơi hiếu kỳ, Đại Thừa kỳ không phải là tồn tại đỉnh cao của thế giới này sao.

“Chuyện này không thể không nói đến một loại yêu thú khác tên là Đằng Hồ, nó…”

Chương 56: Cự nha

Đạo lý thì Từ Phàm đều hiểu, nhưng vẫn không thể hiểu được, đây đã là thế giới tu tiên rồi mà vẫn còn có kiểu sắp đặt như vậy.

“Nếu như đã gặp được thì chính là chúng ta có lộc ăn, thịt của yêu thú Đằng Hồ vô cùng mềm mịn, nhất là khi nấu canh, đúng thật là tuyệt không sao tả xiết.” Sa Điêu đâm thọt Từ Phàm, nói. Loại Thiên Lục Quy này không được xem là hiếm có trong biển Vô Tận, Phù Thiên chu xuất hành mười lần thì có thể gặp được một lần.

“Trên người ngươi nếu như có Pháp khí dư thừa thì có thể đi vào thành trên lưng Thiên Lục Quy trao đổi, nói không chừng sẽ gặp được bảo vật đó.”

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên phát hiện thấy ánh mắt của tên này nhìn mình không bình thường, kiểu thân mật khác thường đó là chuyện gì vậy.

“Chúng ta dừng chân ở nơi này sao?” Từ Phàm hỏi.

“Dừng chân nửa ngày, trao đổi tài nguyên một lát, đây là thông lệ của biển Vô Tận, mỗi lần xuất hành đều sẽ đem một ít đặc sản ở trên đường cái tới, nhỡ đâu gặp phải Thiên Lục Quy hoặc Hư Vô Cự Kình thì kiếm lời rồi.”

Từ Phàm nghĩ về tất cả Pháp khí mà hắn đem theo bên người, nhân tiện lấy ra vài món.

Phù Thiên chu dừng ở bên cạnh Thiên Lục Quy.

“Nửa ngày sau khởi hành.” Một giọng nói truyền khắp Phù Thiên chu.

Từ Phàm và Sa Điêu đặt chân lên Thiên Lục Quy.

“Chỗ này cũng khá ổn đấy chứ.” Từ Phàm nhìn cảnh sắc giống như hoa viên vậy, nói.

“Tu sĩ sinh sống trên Thiên Lục Quy rất hứng thú với hoa cỏ, làm thành thế này cũng không lạ.” Sa Điêu giải thích, hắn đã từng thấy qua hai ba lần Thiên Lục Quy giống như thế này.

Hai người đến tòa thành duy nhất trên mai rùa, những tu sĩ ở đó sớm đã bày sẵn quầy hàng, chuẩn bị trao đổi với bọn họ.

Hàng hóa được bày trên quầy hàng đa số đều là những đặc sản của biển sâu, linh khoáng, linh dược dưới đáy biển, các loại xương của yêu quái dưới biển, các loại linh đao trân châu.

Từ Phàm dừng trước một quầy hàng, trên quầy hàng bày một đôi nhãn cầu màu tím thẫm cỡ quả bóng rổ.

“Đây là mắt của Huyễn Ca Yêu Cơ cảnh giới Nguyên Anh, chỉ cần bị nó nhìn chằm chằm thì ngươi sẽ sa vào trong vô số ảo cảnh.” Chủ quầy giới thiệu.

“Bao nhiêu linh thạch?” Từ Phàm hỏi.

“Không cần linh thạch, chỉ cần một món Pháp khí tinh phẩm là được, con trai nhỏ của ta Luyện Khí tầng tám, đến bây giờ vẫn chưa có pháp bảo nào khiến nó hài lòng.”

“Pháp khí của ngươi mà khiến ta vừa ý thì đôi mắt này thuộc về ngươi.” Chủ quầy hào sảng nói.

Từ Phàm suy nghĩ một lát, lấy ra ba món Pháp khí, một cây kiếm, một chiếc thuyền, một cái khiên, tất cả đều là Pháp khí đỉnh cao mà hắn luyện chế. Ba món Pháp khí này mạnh hơn nhiều so với Pháp khí tinh phẩm.

Chủ quầy cũng là một người am hiểu hàng hóa, khi biết ba món Pháp khí này không tầm thường, liền trực tiếp lấy ra một túi trân châu linh lực từ trong túi trữ vật đưa cho Từ Phàm.

“Những thứ này cộng với đôi mắt này có thể đổi lấy ba pháp bảo kia của ngươi không?”

Khi mở túi ra xem, bên trong toàn là các loại trân châu thuộc tính, đầy đủ ba mươi mấy viên.

Từ Phàm suy nghĩ một lát, âm thầm trả túi lại cho chủ quầy.

“Những thứ này chỉ có thể đổi lấy hai món.”

“Vậy cộng thêm cái này nữa.”

Lúc này, chủ quầy lấy ra một chiếc răng khổng lồ cao bằng một người, nhìn Từ Phàm nói: “Đây là răng chính của Xích Long Sa Hóa Thần kỳ, nếu đổi thì phải thêm một món pháp bảo nữa.”

Khi nhìn thấy chiếc răng cao bằng một người thì mắt Từ Phàm sáng lên, có vẻ như nếu tách chiếc răng này ra thì có thể luyện chế mấy món Pháp khí lận.

Từ Phàm lại lấy ra một bộ Pháp khí mười hai loan đao, thì hai bên mới đạt thành giao dịch viên mãn.

Hai người tiếp tục đi dạo qua các gian hàng này.

“Từ sư đệ, ngươi có sáng kiến gì với chiếc răng đó chưa?” Sa Điêu cười nói, hắn luôn rất hứng thú với lối suy nghĩ luyện khí của Từ Phàm.

“Ừ, phần trung tâm tinh hoa nhất của răng làm thành một thanh Chấn Đãng phi kiếm, lớp bên ngoài làm thành một bộ Tam Hòa Thuẫn khắp người, những thứ vụn vặt còn lại thì đánh bóng thành hạt châu gia công thuật pháp Trọng Thủy Tam Thiên Thuẫn.”

Từ Phàm đến bột vụn cũng không bỏ qua, dung hợp vào trong những nguyên liệu khác làm thành Pháp khí hệ Thủy.

“Đầu óc của Từ sư đệ thật linh động, đổi lại là ta thì sẽ nghĩ tới việc luyện chế ra một miếng chắn răng.” Sa Điêu cười nói.

“Ha ha, ta chỉ muốn luyện chế thêm vài Pháp khí kiếm linh thạch mà thôi.”

Từ Phàm thầm quyết định, sau này sẽ đem tất cả Pháp khí theo bên người.

Sau đó hai người mỗi người đều mua linh cốt yêu thú mà chỉ có duy nhất ở biển Vô Tận, chuẩn bị trở về luyện chế thêm vài món pháp bảo.

Nửa ngày sau, hai người trở về Phù Thiên chu.

Trong nhà ăn của Phù Thiên chu, khi Từ Phàm và Sa Điêu hai người đang khởi động bộ món ăn Đằng Hồ, Sa Yến dẫn một tiểu mỹ nữ từng có duyên gặp một lần với Từ Phàm đến bên cạnh hai người họ rồi ngồi xuống.

“Lão đầu đâu?” Sa Điêu hỏi, hắn biết, khi cha hắn còn sống thì muội muội nàng không dám tới gần.

“Dạo gần đây cha tâm trạng không tốt, đan lô mà cha yêu thích đã bị nổ rồi, đang cảm thấy đau lòng và chán nản.” Âm thanh dịu dàng của Sa Yến khiến tâm trí Từ Phàm có chút gợn sóng.

“Trùng kích Luyện Đan sư tam phẩm thất bại rồi à, ngươi nói xem ta có nên đi châm biếm một chút không.” Biểu cảm trên mặt Sa Điêu vô cùng hả hê.

“Tu vi của huynh còn kém một chút, nếu như huynh thao tác không thích đáng thì cha của chúng ta có thể treo huynh lên đánh.” Sa Yến che miệng cười nói, thật ra nàng rất hiểu, nút thắt trong lòng của cặp phụ tử này sớm đã được hóa giải, hiện giờ chỉ là hai bên không gỡ được mặt mũi ra thôi.

“Vậy được, đợi ta tu luyện thêm vài năm nữa rồi hãy tính.”

Sa Điêu nói xong liền lấy ra một lò luyện đan nhỏ từ trong nhẫn không gian.

“Đan lô của lão không phải nổ rồi sao, để lão dùng cái này, cứ nói ngươi nhặt ở trên thuyền.” Sa Điêu thuận miệng nói.

Từ Phàm nhìn cảnh tượng này rất ư là ngưỡng mộ, đột nhiên có chút nhớ nhung cây gậy gỗ đứng ở trước nhà, nói là công cụ dùng để giáo huấn bản thân, nhưng chưa bao giờ dùng tới.

Lúc này, một giọng nói ngọt ngào vang lên.

“Lần trước, cảm ơn ngươi giúp ta tu sửa đan lô, dùng rất tốt.”

Từ Phàm nhìn tiểu mỹ nữ ở trước mặt, cười nói: “Vậy ngươi định cảm ơn ta thế nào.”

Lần này, tiểu mỹ nữ mặc vào một thân váy dài đỏ rực, giống như hỏa diễm đang dâng trào vậy, lại phối thêm khí chất e thẹn của nàng, có một cảm giác đẹp đến kỳ lạ.

“Sau khi trở về, ta sẽ bảo Giám Bảo aư của thương hội ra giá, trả cho ngươi tất cả số tiền chênh lệch.” Tiểu mỹ nữ thẹn thùng nói, lời nói mang cảm giác xâm lược của Từ Phàm khiến nàng có chút không biết phải làm thế nào.

Lúc này Sa Yến cười nhìn Từ Phàm nói: “Ngươi đang trêu đùa tiểu sư muội của ta, muội ấy chính là con gái bảo bối của Thiên Bách Chiến đó nha.”

“Thiển Thiển là một đứa trẻ tốt, nếu như ngươi làm chuyện không tốt với muội ấy, vậy thì sẽ có người làm chuyện càng không tốt với ngươi.”

Khi Từ Phàm nghe đến Thiên Bách Chiến cái tên này thì kinh động trong chốc lát, hắn đã từng chứng kiến qua sự uy phong của vị trưởng lão Chiến đường này, những cái khác không nói, mỗi cặp Khai Sơn phủ trong tay hắn liền có thể khiến người ta nghe tiếng là sợ mất mật.

“Yến tỷ tỷ, tỷ lại ức hiếp ta rồi.” Tiểu mỹ nữ bắt đầu không buông tha cho Sa Yến.

Từ Phàm nhìn hai người họ trêu đùa, trong não xuất hiện ra hai lựa chọn, cuối cùng hắn quyết định…

Chỉ con nít mới phải lựa chọn, người lớn thì toàn bộ đều lấy.

“Được rồi, không giỡn nữa, lần này ta đưa Thiển Thiển đến để cảm ơn ngươi.”

“Đan lô mà ngươi luyện chế lại từ đầu cho muội ấy vô cùng tốt, nên Thiển Thiển đặc biệt đưa ta đến để cảm ơn ngươi.” Sa Yến chớp chớp mắt với Từ Phàm.

“Không cần cảm ơn, ta chỉ là bỏ ra một chút linh lực mà thôi, còn những thứ còn lại đều là của ngươi.” Từ Phàm nghiêm túc nói, cha của nàng là hung nhân tuyệt thế, hắn vẫn còn muốn sống thêm một chút thời gian nữa.

Chương 57: Trở về

Trong khi trò chuyện và cười đùa, cả bốn người đã ăn hết bộ món ăn Đằng Hồ ngon miệng này.

Sau khi ăn cơm xong, một mình Từ Phàm lại lên boong tàu nghiên cứu phù văn trên Phù Thiên chu.

Hai tháng sau, Từ Phàm đặc biệt chế tạo ra khu vực luyện chế pháp bảo trên Phù Thiên chu, khắc vẽ phù văn trên một cái mô hình Phù Thiên chu cao khoảng hai mét .

Sau khi Từ Phàm hoàn thành lưu trữ nét phù văn cuối cùng, cả mô hình Phù Thiên chu giống như gặp phải kích thích gì đó, phần bên trong trực tiếp rách ra.

Từ Phàm nhìn đống đổ nát đầy cả mặt đất, trong mắt lóe ra một linh quang.

“Lợi hại, không hổ là Thiên Khí tông, tông môn duy nhất trong cả một giới tu tiên có thể tạo ra Phù Thiên cự chu.”

Đây là lần thất bại thứ sáu từ khi Từ Phàm luyện chế mô hình Phù Thiên chu, hắn muốn khôi phục phù văn thành trong và ngoài của Phù Thiên chu thông qua mô hình, kết quả cuối cùng đều thất bại.

“Rốt cuộc vấn đề nằm ở đâu vậy?” Từ Phàm lẩm bẩm.

Cấu tạo phù văn tầng ngoài của Phù Thiên chu là kết cấu sắp xếp phù văn kiên cố nhất, có tính dẻo nhất mà Từ Phàm từng thấy qua, chuyện lợi hại nhất là nó còn có công năng khôi phục ký ức.

Với số lượng nắm rõ phù văn hiện tại của Từ Phàm thì còn lâu mới chế tạo ra kết cấu sắp xếp phù văn như vậy.

“Nhức trứng nhất là đổi phù văn tương đương nhất vẫn không được, đúng thật là có chút bản lĩnh.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Thôi bỏ đi, đây không phải là việc có thể hoàn thành trong chốc lát, vẫn nên luyện chế Pháp khí khác trước.”

Từ Phàm phất tay, thu đống đổ nát Phù Thiên chu rơi rải đầy sàn vào trong túi trữ vật, từ sau khi sở hữu nhẫn không gian thì địa vị của túi trữ vật xuống dốc không phanh, đã đến bước đường dọn rác.

Chiếc răng chính của Xích Long Sa xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

Phù Thiên chu đã ra khơi được bốn tháng hơn rồi, trong đó đã tìm thấy được ba mỏ linh khoáng khổ lớn, gặp phải thủy triều hải thú quy mô nhỏ ba lần, trong khoảng thời gian đó, Từ Phàm còn may mắn thấy được cảnh tượng đại pháo chính của chín chiến hạm lớn đồng loạt khai hỏa.

Sau khi xem xong, Từ Phàm mới biết thì ra sự nứt vỡ không gian không phải là tính từ, trong làn sóng thú triều, thuyền Phù Linh đã thu được ba xác hải thú cảnh giới Đại Thừa, cùng với linh khoáng liên quan, đây là thu hoạch lớn nhất của lần xuất hành này.

Trước mắt, Phù Thiên chu đang trở về, thời gian một tháng.

Từ Phàm đang cắt răng chính của Xích Long Sa, trong lòng đột nhiên có cảm ứng, hắn nhìn về hướng lục địa.

Một nơi chưa từng được biết, Vương Nhất Luân mặc áo giáp linh lực, đang bị ba con yêu hồ cảnh giới Kim Đan truy sát.

“Công tử anh tuấn phía trước ơi, đừng chạy mà, chỗ tỷ tỷ đây có đồ tốt cho ngươi xem.”

“Hi hi hi hi~~~~”

“Công tử, ngươi muốn biết thế nào gọi là nhân gian cực lạc không.”

Âm thanh mộng mị lại có sẵn sự mê hoặc của yêu hồ khiến tốc độ của Vương Vũ Luân càng ngày càng chậm.

Lúc này, ý nghĩ của Vương Vũ Luân chính là nhất định phải trở về tông môn, bẩm báo tình hình ở nơi này.

Yêu hồ vậy mà lại xuất hiện ở khu vực thuộc quản lý của Thiên Khuyết môn, bắt buộc phải hủy diệt bọn họ, Vương Vũ Luân nghĩ.

Ở Phi Vũ giới, tuyệt đối không cho phép sự tồn tại của Yêu tộc, nếu như phát hiện thì tu sĩ nhân tộc ắt diệt trừ.

“Công tử, ngươi xem nô gia xinh đẹp không.” Âm thanh như mộng như ảo.

Một tư thế khỏa thân tuyệt mỹ cực kỳ xinh đẹp xuất hiện trong đầu của Vương Vũ Luân, hình như hắn dừng lại thì cô gái xinh đẹp này liền hoàn toàn thuộc về hắn.

Lúc này, mũ sắt của áo giáp linh lực lóe qua một tia linh quang, mắt Vương Vũ Luân đã khôi phục sự tinh tường, nhưng lát sau ánh mắt lại ngập tràn sự tuyệt vọng.

Ba con yêu hồ cảnh giới Kim Đan đã vây lấy Vương Vũ Luân, trực tiếp khống chế Vương Vũ Luân.

Yêu hồ hình người tai cáo, phía thân sau còn có một cái đuôi cực kỳ mê hoặc, khiến người ta kiềm không được muốn chơi một chút.

“Công tử, ngươi còn có thủ đoạn gì thì dùng hết ra đi, để tóm lấy ngươi mà ta đã tổn thất biết bao nhiêu tỷ muội.”

Yêu hồ trực tiếp ôm lấy Vương Vũ Luân, một bộ dạng mặc người hái hoa, quyến rũ lại vừa tuổi xanh.

“Giết ta đi, cái nơi này sớm muộn gì cũng bị tông môn ta phát hiện.”

“Đến lúc đó, các ngươi đều phải chết.” Bộ dạng Vương Vũ Luân thà chết chứ không hàng.

“Hi hi, một mỹ nam tử anh tuấn như ngươi, ta thật không nỡ giết ngươi.”

Yêu hồ quấn lấy Vương Vũ Luân liếm môi nói, tốn nhiều sức lực như thế mới bắt sống được vị đệ tử đại tông môn này, bọn họ thật không nỡ giết chết.

Lúc này, vài bàn tay ngọc nhẹ nhàng tháo đi áo giáp linh lực trên người Vương Vũ Luân, trong chốc lát, toàn bộ ba con yêu hồ đều quấn lấy vị nam tử anh tuấn trước mắt.

“Công tử, đi theo ta, ta và tỷ muội của ta sẽ cho ngươi trải nghiệm như thế nào gọi là nhân gian cực lạc.” Âm thanh mềm mại khiến người ta say rượu.

Đôi môi đỏ rực trực tiếp hôn lên Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân vốn dĩ cứng rắn, nhưng ánh mắt chí sinh chí tử từ từ mất đi phương hướng trong đôi môi đỏ rực này.

Từ Phàm nhìn về phía lục địa hồi lâu, trong lòng luôn tính toán gì đó.

“Tên tiểu tử này không phải kiểu đoản mệnh, chỉ cần có thể trở về thì chuyện gì cũng dễ nói.”

“Chắc tên tiểu tử này hiện đang chịu tội.”

“Con đường tu tiên làm sao thuận buồm xuôi gió được.”

Sau khi Từ Phàm cảm khái xong, lại tiếp tục cắt răng chính của Xích

Long Sa.

Ba ngày sau, đúng lúc Từ Phàm đang chuẩn bị nghỉ ngơi trong phòng của mình thì bên ngoài cửa truyền đến tiếng gõ cửa.

Khi mở cửa ra xem.

“Diệp đại ca, hoan nghênh hoan nghênh.”

Khi Từ Phàm mở cửa ra xem, phát hiện đó là nhân vật chính, bèn cười hoan nghênh vào phòng, pha trà đãi khách.

“Tiểu Phàm, ta đã hỏi một trưởng bối về vấn đề của ngươi, bây giờ có đáp án rồi.” Diệp Tiêu Dao bưng trà lên uống một ngụm.

“Diệp đại ca mời nói.” Từ Phàm thể hiện ra bộ dạng rửa tai lắng nghe.

“Nghe nói ở thời kỳ Thượng Cổ, thế giới này do Yêu tộc nắm giữ, lúc đó Nhân Tộc……”

Diệp Tiêu Dao nói một mạch lời gốc của Lão Kiếm với Từ Phàm.

“Tiểu Phàm, tư chất của ngươi thế này thì tốt nhất đừng nên thử Luyện Khí tầng mười hai trở lên, đó chỉ là hành động bất đắc dĩ, sẽ tổn hại đến tiên căn.”

“Ừ, ta chỉ là tò mò, chưa từng nghĩ sẽ thử qua.” Từ Phàm cười nói, trong lòng đã âm thầm quyết định, sau khi trở về liền bắt đầu nghiên cứu những công pháp liên quan, cùng lắm đến trước đại hạn thì trùng tu lại là được.

“Vậy thì ta yên tâm rồi.”

Một tháng sau, Phù Thiên chu trở về Thiên Khuyết môn một cách an toàn.

Trên đỉnh của một ngọn núi, khi huynh muội hai người nhìn thấy Phù Thiên chu ở trên không trung thì vô cùng kích động.

“Sư phụ cuối cùng cũng trở về rồi.” Huynh muội hai người kích động nói.

Trong nội môn, sau khi Từ Phàm cáo biệt với vài người mà hắn quen biết xong, liền trở về đỉnh núi nhỏ nhà mình.

Khi Từ Phàm bước vào trong cấm địa trên đỉnh núi nhà mình thì hắn liền bị hai đứa trẻ con ôm lấy.

“Sư phụ, ngươi cuối cùng cũng về rồi.” Âm thanh của hai người có chút tiếng khóc nghẹn ngào.

Từ Phàm sờ đầu của huynh muội hai người, nói: “Sư phụ đem quà về cho các ngươi.”

Từ Phàm lấy ra hai chuỗi vòng tay Trữ Linh châu ngũ hành, huynh muội hai người mỗi người một chuỗi, đây là chuỗi vòng mà Từ Phàm dùng trân châu dưới đáy biển sâu làm.

Lúc này, Từ Cương nhìn Từ Phàm nói: “Sư phụ, lần sau ra ngoài có thể dẫn bọn ta đi không, ta và muội muội sẽ không gây phiền phức cho sư phụ đâu.”

“Bọn ta không ở bên cạnh thì không ai chăm sóc sư phụ nữa.”

Khi nghe thấy lời này của đồ đệ yêu quý của mình, Từ Phàm đột nhiên có chút cảm động, hơi có cảm giác con cái đã trưởng thành.

“Được, sau này sư phụ đi ra ngoài sẽ dẫn các ngươi theo.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Sư phụ nói lời giữ lời nha.”

“Giữ lời.”

Huynh muội hai người cùng nhìn nhau, ở thế giới khi Từ Phàm rời đi này, huynh muội hai người bọn họ cảm thấy cả Thiên Khuyết môn này đều trở nên xa lạ.

Chương 58: Sinh mệnh biến động

Từ Phàm nhìn đồ đệ bận rộn vì mình, đột nhiên cảm thấy vui mừng, tìm được đồ đệ tốt, cuộc sống về hưu đến thật sớm.

Kỳ công một lúc, một bữa trưa thịnh soạn đã xuất hiện trên bàn ăn.

“Rất tốt, rất tốt, khoảng thời gian ta không ở đây tay nghề của các ngươi thật sự tiến bộ rất nhiều.” Từ Phàm gắp một miếng thịt kho tàu bỏ vào trong miệng, nhấm nháp nói.

Từ Nguyệt Tiên lại bưng một đĩa Phật Nhảy Tường đến, đây là món chính cuối cùng.

“Ngon lắm, tay nghề bây giờ của các ngươi đã có thể làm thầy, sau này sư đồ chúng ta tu tiên không thành có thể đi mở một quán cơm.” Từ Phàm nhìn hai đứa nhỏ cười nói.

Từ Cương hiện tại mười một tuổi, Từ Nguyệt Tiên chín tuổi, độ tuổi này ở kiếp trước vẫn đều còn là học sinh tiểu học, đồ nhi của ta đã bắt đầu giặt quần áo, nấu cơm, làm việc nhà rồi, Từ Phàm đột nhiên có chút cảm giác tội ác.

“Sau này làm nhiều Phật Nhảy Tường này vào, các ngươi đều đang phát triển, dinh dưỡng rất quan trọng.” Từ Phàm nói rồi lại uống một ngụm canh, phát ra âm thanh hưởng thụ mỹ thực.

Nguyên liệu nấu ăn ở chỗ này Từ Phàm bây giờ đều là Bàng Phúc sai người đưa đến mỗi ngày, muốn nguyên liệu gì nói với bên đó một tiếng là được.

Nói rồi, tiếng chuông cấm chế vang lên, Bàng Phúc mang hộp thức ăn đi vào.

“Vừa hay, cùng ăn đi, Bàng sư huynh hôm nay có phúc, đến nếm thử tay nghề của đồ đệ ta.”

“Ta cảm thấy đã mạnh hơn Túy Tiên lâu gì kia nhiều.”

Lời của Từ Phàm vẫn chưa nói xong, tiếng chuông cấm chế lại vang lên, vợ chồng Vương Vũ Luân đưa theo đứa bé đi vào trong, mang theo hộp cơm như thường lệ.

Vương Vũ Luân nhìn thấy Từ Phàm, trong mắt loé lên vẻ khác lạ, một âm thanh xuất hiện trong lòng.

“Đưa người này đến chỗ này của ta, ta có thể giải trừ phong ấn của ngươi.” Trong ngữ khí tràn đầy hưng phấn.

Nhìn thấy Vương Vũ Luân, trong mắt Từ Phàm loé lên ý cười, tiểu tử này bây giờ có lẽ bị người ta nhập hồn.

“Vừa hay, các ngươi đều đã đến, cùng nhau ăn cơm đi.” Từ Phàm cười nói.

“Ha ha, trước khi ta đến đã ăn rồi, các ngươi ăn là được.”

Nói rồi, Bàng Phúc đứng lên cáo từ với đám người.

Những người còn ở lại cùng nhau ăn cơm, Từ Phàm dựa vào Bạo Thực thuật của mình, bắt đầu quét sạch tất cả, phần rượu thịt của hai mươi người, một mình hắn chiếm hết tám mươi phần trăm.

Sau khi cơm no rượu say, Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên đã đưa con trai của Vương Vũ Luân ra ngoài tìm Tiểu Hoa.

Lúc này, bầu không khí nơi đây bắt đầu trở nên kì lạ.

“Gan các ngươi không nhỏ nhỉ, dám nhập hồn vào huynh đệ của ta.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi, hờ hững nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân giống như thay đổi một gương mặt khác, ánh mắt nhìn về Từ Phàm lửa bốc rực cháy.

“Công tử, có hứng thú gia nhập Yêu tộc của bọn ta không, sau khi hoàn thành đại nghiệp, cả Tượng câu đều có thể giao cho ngươi thống trị.” Vương Vũ Luân bị nhập hồn nói.

“Các ngươi nhập vào hồn huynh đệ ta thế này, không sợ đại năng Thiên Khuyết môn của ta phát hiện sao.” Từ Phàm thản nhiên nói, lần đầu tiên nhìn thấy Vương Vũ Luân, hắn đã cảm thấy Vương Vũ Luân đã bị nhập hồn, nói một cách chính xác là bị thôi miên tiềm thức.

Lúc này, Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi đồng thời mặc áo giáp linh lực lên, bắt đầu triển khai thế bao vây với Từ Phàm.

“Các ngươi từng tìm hiểu ta trong kí ức của Vương Vũ Luân sao, lấy đồ ta luyện chế ra đối phó ta, ít nhiều có hơi xem thường ta đấy.”

Lúc này trong lòng Từ Phàm khá đau đớn, mẹ nó, quên cài đặt cửa sau.

“Điều này đã không quan trọng nữa, bởi vì ngươi rất mau sẽ là người của bọn ta.”

Trong ánh mắt của Vương Vũ Luân có tràn ra ánh sáng tím, nếu như quan sát tỉ mỉ, trong mắt hắn có pháp trận kì dị lấp loé.

“Các ngươi biết ta sở trường nhất về cái gì không.” Từ Phàm cười hơi quỷ dị.

Lúc này, hai tia linh quang đánh thẳng vào chỗ ấn đường của hai người.

Chợt, trời đất thay đổi.

Trong một thế giới hoàn toàn trắng toát, Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi hoảng hốt lo sợ nhìn bốn xung quanh.

“Dịch chuyển không gian, ngươi là tôn giả Đại Thừa kỳ!!” Vương Vũ Luân kinh hoàng sợ hãi nói.

Lúc này, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trong thế giới này.

“Các ngươi nghĩ nhiều rồi.”

“Các ngươi có thể tránh được đại năng Thiên Khuyết môn dò quét, quả thực là có chút bản lĩnh.”

“Nhưng mà các ngươi nhập hồn trên người huynh đệ ta, đó chính là lỗi của ngươi, đừng tưởng rằng trốn ở trong tiềm thức tinh thần, ngươi sẽ cảm thấy không người nào có thể phát hiện các ngươi.”

Lúc này, trong thế giới trắng toát có hai loại âm thanh khác nhau vang lên có quy luật, hơn nữa càng lúc càng nhanh, mỗi một lần dường như đều đánh vào thần kinh của người.

“Mỗi một sinh vật, bao gồm cả người, đều có sóng thuộc về riêng mình, nhưng người này một khi bị những thứ kí lạ xâm chiếm, sóng của hắn sẽ trở nên kì lạ.”

Tần số của hai loại âm thanh này tăng tốc lên, sắc mặt của Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi càng lúc càng tệ, bọn họ muốn đánh úp Từ Phàm, nhưng phát hiện thân thể của bọn họ đã mất đi khống chế.

Từ Phàm nhìn hai người, tiếp tục nói: “Muốn quét sạch thứ đồ kì lạ này, thì chỉ cần tăng tốc tần số sóng của bản thân, những thứ kì lạ đó sẽ bị ép ra ngoài.”

Lúc này, tần số của hai loại âm thanh này đã bị tăng tốc đến đỉnh điểm, theo một tiếng ‘két’.

Có hai ảo ảnh hồ yêu hiện ra, ánh mắt của Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi lấy lại sự tỉnh táo.

“Từ đại ca, cảm ơn ngươi, lần này ngươi đã cứu mạng cả nhà ta.” Hai người cảm kích nói, lúc đó, vào thời khắc cuối cùng khi hắn bị ba con hồ yêu Kim Đan kỳ bắt nhốt lại, sắp tuyệt vọng, hắn vốn định tự sát, nhưng câu nói của Từ Phàm trước khi hắn chấp hành nhiệm vụ kia, đã thay đổi quyết định của hắn.

Cho nên hắn mới chìm vào trong địa ngục ướt át này.

“Đều là chuyện nhỏ, khoảng thời gian ta không ở đây, ngươi chịu khổ rồi.” Từ Phàm an ủi.

Một bàn tay khổng lồ trực tiếp bắt lấy hai ảo ảnh kinh sợ hoảng hốt kia.

“Để ta xem xem huynh đệ, ngươi đã chịu nỗi khổ gì, ta sẽ trả cho bọn chúng gấp bội.”

“Về cách thức hành hạ người, ta biết rất nhiều.” Từ Phàm nói một cách tàn nhẫn, tay kết pháp ấn, một tiểu xà hư vô xuất hiện, chui thẳng vào trong đầu của một ảo ảnh hồ ly trong đó.

“Từ đại ca, đừng xem nữa, nếu như đã bắt được bọn chúng, cứ thẳng tay tiêu diệt là được.” Vương Vũ Luân đột nhiên căng thẳng, nói, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Mộ Dung Thiến Nhi.

“Vậy làm sao có thể được, nỗi khổ của ngươi gặp phải nhất định phải trả gấp bội, ngươi là huynh đệ ta, làm sao có thể để ngươi chịu ấm ức.”

Lời của Từ Phàm vừa dứt, ảo ảnh bị xâm nhập kia nổ tung ra đầy đau đớn, hình thành những màn hình trong thế giới hoàn toàn trắng toát này, trên đó đều là trải nghiệm của con hồ yêu này từ nhỏ đến lớn.

“Lưỡng giới đại chiến? Yêu giới xâm chiếm?”

“Lối vào truyền tống có rất nhiều cường giả Tông môn ở trung tâm đại lục trấn áp, sau đó có đại yêu dùng thần thông vô thượng cử một đám Yêu tộc giỏi về linh hồn, tinh thần, mê hoặc lòng người, lợi dụng dòng chảy hỗn loạn của không gian đi đến thế giới này.”

Lúc này Từ Phàm dường như phát hiện một âm mưu đáng sợ, nhưng cảnh tượng nhìn thấy sau đó khiến Mộ Dung Thiến Nhi suýt nữa nổ tung.

Chỉ thấy trong cảnh đó, Vương Vũ Luân chỉ khẽ bị chọc ghẹo, không phản kháng gì, đã chìm vào trong cảnh tượng dâm đãng ướt át.

Lúc này Mộ Dung Thiến Nhi đã rất điên tiết, trong ánh mắt nhìn về phía Vương Vũ Luân đã lộ vẻ sắc lạnh, chỉ là có Từ Phàm ở đây, mới không nổi cáu.

Chỉ có Từ Phàm đang tràn đầy hứng thú tận hưởng cảnh tượng trong không trung này.

“Không nhìn ra, ngươi lại là một hào kiệt bách chiến.” Từ Phàm cười trên nỗi đau của người khác, nói.

“Thiến Nhi, nghe ta giải thích!”

“Lúc đó ta đã bị khống chế rồi, lúc đó không phải là ta làm.” Vương Vũ Luân hoảng loạn giải thích với Mộ Dung Thiến Nhi.

“Ta không nghe, ta không nghe, ta không nghe ~~~”

Chương 59: Thông tin pháp khí

Nhìn đôi vợ chồng trẻ cãi nhau, Từ Phàm từ bỏ ý nghĩ hỏi hắn gặp được hồ yêu ở đâu.

Búng tay một cái, trời đất thay đổi, bọn họ lại về trong ngọn núi nhỏ quen thuộc.

Lúc này hai ái đồ của Từ Phàm đang bảo vệ con trai của Vương Vũ Luân chơi đùa với Tiểu Hoa.

Trong tay Từ Phàm cầm một quả cầu thủy tinh trắng, trong cầu thủy tinh có một ảo ảnh của hồ yêu.

“Này, đi lĩnh thưởng đi.” Từ Phàm đưa quả cầu thủy tinh cho Vương Vũ Luân.

“Nghe Từ đại ca nói trước đã, chuyện của ngươi chúng ta về nhà nói.” Mộ Dung Thiến Nhi nói với Vương Vũ Luân bằng ánh mắt tức giận, tuy rằng nàng biết rằng cho dù phu quân của mình toàn lực phản kháng cũng là kết quả này, nhưng không biết tại sao nàng vẫn khó chịu.

“Từ đại ca, nếu như ngươi không muốn khoe khoang, sau khi ta lĩnh thưởng xong, đều cho ngươi.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm với ánh mắt u oán, sao mà trong thời khắc then chốt, sự ăn ý giữa nam nhân với nhau lại lệch nhịp thế.

“Cái này có thể đó.” Từ Phàm cười nói, đồng thời trong lòng có đồng tình với vị huynh đệ tốt này, vốn dĩ định trút giận cho hắn, nhưng không ngờ đến, hắn lại đi đến nơi tất cả nam nhân đều khao khát.

“Được rồi, mau đi báo cáo tin tức Yêu tộc đi, muộn thêm nữa, ta sợ bị bản thể của hai con hồ yêu này biết.” Từ Phàm nói.

“Được, Thiến Nhi, về nhà ta nói với ngươi.”

Vương Vũ Luân nói xong, rồi hoá thành một tia sáng bay về chủ phong ở nơi xa.

Mộ Dung Thiến Nhi cũng cáo biệt với Từ Phàm, đưa theo đứa trẻ bay đi.

Từ Phàm nhìn về phía hai người rời đi, hơi ngưỡng mộ nói: “Cái này xem là gì, nhân phúc được phúc, song phúc lâm môn.”

Sau khi tất cả dần lắng xuống, Từ Phàm gọi hai đồ nhi của mình ra.

“Nói xem tình hình của các ngươi gần đây, có tiến bộ không.” Theo như suy đoán của Từ Phàm, hai đồ nhi này bây giờ có lẽ đều trở thành hai đệ tử dự bị của phong rồi.

“Sư phụ, ta bây giờ là đệ tử dự bị của Giáp Tự đường, hiện tại đã dựng lại nền tảng.” Từ Cương hơi kiêu ngạo nói với Từ Phàm.

Đồng thời giao những giải thưởng khoảng thời gian gần đây đạt được cho Từ Phàm.

“Đệ tử dự bị Tầm Bảo phong, bây giờ đã hoàn thành nhiệm vụ cấp Bính hai lần.”

Từ Nguyệt Tiên nói, giao giải thưởng mình đạt được cho Từ Phàm, tổng cộng một nghìn linh thạch và một Pháp khí trung phẩm.

“Ha ha, không ngờ rằng đồ đệ mới thu nhận chưa bao nhiêu năm lại đã bắt đầu hoàn vốn rồi.” Từ Phàm cười, lấy ra hai viên linh thạch từ trong đống linh thạch kia.

“Các ngươi đều rất tốt, chăm chỉ nỗ lực, sau này các ngươi chính là chỗ dựa của sư phụ.” Từ Phàm nói rồi trả giải thưởng của bọn họ cho bọn họ.

“Xin tuân sư mệnh.” Hai đồ nhi nói.

Cùng lúc này, ở một chỗ của biên giới Tượng châu xa xôi, một cánh cửa lớn màu xanh đột nhiên xuất hiện giữa không trung, trực tiếp đè nát cấm chế ẩn giấu bên dưới.

Thời khắc cấm chế bị phá vỡ, một luồng yêu khí kinh trời bay thẳng vào mây xanh, một Yêu tộc Hợp Thể thân người đầu sư tử, toàn thân ánh vàng ngẩng đầu nhìn cửa lớn ánh xanh trong bầu trời, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

“Khá tiếc thay các ngươi, mới đến chưa mấy hôm đã bị phát hiện.”

“Hay là các ngươi lại trở về lần nữa xem, có thể chuyển thêm vài Yêu tộc đến.”

Cửa lớn ánh xanh dần dần mở ra, một nam tử người mặc đạo bào màu xanh đi ra từ cửa lớn, nếu như nhìn kỹ, phía sau cửa lớn màu chính là cảnh tượng của tiểu thế giới nội môn Thiên Khuyết môn.

“Thế nào, có thể báo tin cho lão đại các ngươi mang theo nhiều Yêu tộc sang đây một chút không.” Nam tử áo xanh cười nói, hắn hiểu, muốn đưa những Yêu tộc này đến từ một giới khác cần trả giá đến mức nào.

Sau khi cảm nhận được khí tức thiên kiếp đậm đặc trên người nam tử áo xanh, sắc mặt của tất cả Yêu tộc phía dưới thay đổi, nhao nhao muốn sử dụng bí pháp tự nổ, nhưng đều bị một loại sức mạnh kì lạ trên người áp chế.

“Muốn tự bạo, ta thật không nỡ, các ngươi đều là bảo bối.”

Nói rồi, một tay của nam tử nhẹ nhàng nhấc lên, cơ thể của tất cả Yêu tộc phía dưới đều bay vào giữa không trung, cuối cùng hoá thành dáng vẻ một ngọn núi rơi vào tay nam tử.

“Yêu tộc, còn muốn tái hiện thời huy hoàng thống trị lưỡng giới của Thượng Cổ.”

“Các ngươi nghĩ nhiều rồi, bây giờ ai là thợ săn đã không dễ nói nữa.” Trong mắt của nam tử áo xanh loé lên vẻ hưng phấn, không mất nhiều thời gian, giới này sẽ mở ra thời kỳ thăng hoa.

Nam tử vuốt ve núi nhỏ trong tay, thuấn di về phía đại lục trung tâm.

…

Trên một ngọn núi nhỏ, Từ Phàm đang chỉ bảo hai đồ nhi của mình.

“Từ Cương, phối hợp linh lực và pháp ấn không đúng, tiếp tục luyện.”

“Luyện không hiểu, ngươi cứ luyện mãi, luyện cho đến trạng thái thoải mái nhất, hình thành kí ức của thân thể.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, lại chỉ về phía một cây cỏ nhỏ bên cạnh giếng nước, Từ Nguyệt Tiên hiện thân.

“Nguyệt Tiên, Quang Ảnh thuật ẩn thân, khí tức giấu kĩ, còn thay đổi khí tức trên linh hồn đều rất tốt, nhưng một điểm quan trọng nhất ngươi chưa chú ý.”

“Mong sư phụ chỉ dạy.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đó chính là hoàn cảnh.”

“Không khí, gió, cỏ, bóng.”

“Một điều quan trọng nhất là độ ăn khớp với hoàn cảnh.”

Nói rồi, Từ Phàm biến mất ngay trước mặt huynh muội hai người, lần nữa xuất hiện đã ở phía sau Từ Nguyệt Tiên.

Vào giây phút Từ Phàm biến mất, hai người lại không phát hiện bất cứ điều khác thường nào.

“Hiểu chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Ta hiểu rồi, nhưng mà không làm được, cân nhắc hết tất cả nguyên tố ở xung quanh quá khó.” Từ Nguyệt Tiên nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm vô cùng sùng bái.

“Tất cả những điều này đừng chỉ nghĩ đến tính toán, ngươi phải cảm nhận kĩ càng, sau khi ngươi có thể hoà tất cả tâm thần vào trong tự nhiên, thì cũng tàm tạm rồi.” Từ Phàm cười nói, có thể làm đến mức này hắn đã rất hài lòng, nhưng khiếm khuyết chính là khiếm khuyết.

“Sư phụ, ta đã hiểu.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Chăm chỉ nỗ lực, qua vài năm nữa tranh thủ vượt qua sư phụ.” Nhìn hai đồ nhi cố gắng, Từ Phàm vui vẻ nói.

Khi Từ Phàm trở về, cuộc sống bình lặng lại vào đúng nề nếp, đây cũng là điều Từ Phàm luôn kì vọng.

Một năm sau, Từ Phàm đang ở trong tiểu viện của mình nghiên cứu máy truyền tin tông môn mới phát hành.

“Tốt hơn nhiều so với tưởng tượng của ta.”

“Không những có thể gọi video, đến cả tin nhắn cũng làm ra được.”

“Trâu nhất là, trên đó lại có một diễn đàn trao đổi, có thể phát biểu các cách hiểu.”

“Rất tốt, rất tốt.” Từ Phàm nhìn Pháp khí như chiếc gương hoá trang trong tay nói, ngoài bộ dạng hình tròn khiến Từ Phàm cảm thấy khó chịu, công năng còn lại gần như đều rất tốt.

Trong tay Từ Phàm đang cầm là máy truyền tni nhóm đầu tiên của Thiên Khuyết môn, cũng thử vận hành, hắn có thể lấy được nhóm Pháp khí truyền tin đầu tiên, đều nhờ vào vị Sa sư huynh thưởng thức hắn như tri kỉ.

Từ Phàm trước tiên gọi tới số của Sa sư huynh, chỉ thấy Pháp khí truyền tin bay trong không trung phát ra một luồng sáng màu xanh, một bóng người xuất hiện phía trước Từ Phàm.

“Từ sư đệ, ngươi thấy Pháp khí truyền tin này có được không, có cần phải cải tiến không.” Ảo ảnh của Sa Điêu nói với Từ Phàm, hắn còn tò mò sờ vào Từ Phàm, nhưng cánh tay chỉ xuyên qua người Từ Phàm.

“Nói chung là ổn, chỉ là có vài vấn đề nhỏ.” Sau đó Từ Phàm nói với Sa Điêu kiến nghị của hắn.

Một là vấn đề không thể từ chối.

Hai chính là có thể phân thành hai kiểu hình thức. Không nhất định cứ phải nói chuyện qua quang ảnh.

Chương 60: Chiếc bình của nhân vật chính

Sau khi Từ Phàm nói xong mấy ý kiến của mình, trong ánh mắt của Sa sư huynh lộ ra thần thái suýt nữa thì chói mù mắt của Từ Phàm.

Đây chính là bộ dạng cả mắt đều là ánh sáng sao.

“Từ sư đệ, sau khi có những kiến nghị này của ngươi, Pháp khí truyền tin của chúng ta sẽ có thể chân chính phổ biến cho tu tiên giả khắp Tượng châu.” Sa Điêu nhìn Từ Phàm nói, Pháp khí truyền tin đời thứ nhất này hắn cũng đang sử dụng, tuy rằng cảm giác không đúng, nhưng cũng không thể nói rõ ra.

“Ngoài ra, ta cảm thấy cũng nên đổi hình dạng của Pháp khí truyền tin.”

Từ Phàm đánh ra một Quang Ảnh thuật, một mô hình kinh điển nhất của kiếp trước xuất hiện trước mặt Sa Điêu.

“Hình dạng này dường như là đặc biệt sinh ra dành cho Pháp khí truyền tin, Từ sư đệ, làm sao ngươi nghĩ ra được.” Sa Điêu hơi kích động nói, mới đầu hắn đã cảm thấy Pháp khí truyền tin hình tròn có hơi không nam nhân, không có phong cách của Luyện Khí sư sắp thép hắn.

“Ha ha, ta vừa mới nghĩ ra.” Từ Phàm cười nói, bây giờ vẫn chỉ là máy công năng, sau này còn từ từ thêm công năng khác nữa.

“Không thể để Từ sư đệ uổng công nghĩ cách được, lát nữa ta sẽ đi tìm sư phụ đòi thưởng, Từ sư đệ đợi ta.” Sa Điêu nói rồi dừng trò chuyện, có lẽ là đi tìm sư phụ hắn thực hiện sửa đổi.

“Có nên nói cho bọn họ về khái niệm phí nói chuyện, thấy bọn họ không nghĩ chuyện kiếm linh thạch.” Từ Phàm sờ cằm nói, cuối cùng nghĩ đi nghĩ lại vẫn là quyết định không lo việc không đâu, dù sao phí bản quyền của Pháp khí truyền tin này cũng không phải cho mình, mặc dù thế giới này vẫn chưa có khái niệm này.

Nói chuyện với Sa sư huynh xong, Từ Phàm đứng lên đến mật thất bên dưới tiểu viện, nơi này ngoài hắn ra, không có bất kì người nào đến.

Đây là một gian phòng gần hai trăm mét vuông, Quang Chiếu thuật trên nóc mật thất chiếu sáng mật thất như ban ngày.

Nửa già căn phòng mật thất đều bị một thành phố ảo thu nhỏ chiếm giữ, trên đó các toà nhà cao tầng mọc san sát, trên đường xe ngựa đông như nước, những đám đông náo nhiệt tượng trưng cho sự phồn vinh của thành phố này.

Khác biệt với trước kia là, bây giờ xe cộ trong thành phố đều tự mình đi lại theo đường phố của thành thị, thậm chí trên bầu trời cũng có máy bay vận tải bay qua, những cái này đều là do Từ Phàm luyện chế sau khi trở thành Luyện Khí sư.

Nhìn thành phố giả lập này, Từ Phàm chìm vào trong hồi ức, đến thế giới này đã mười bốn năm, thời gian mười bốn năm này không những không phai mờ kí ức của kiếp trước, ngược lại thời gian trôi đi lại càng thấy nhớ hơn.

Cách mỗi một khoảng thời gian, Từ Phàm sẽ qua đây xem một chút, lại thêm vào thứ gì đó, theo như kí ức của kiếp trước.

Bùng, một ngọn lửa xuất hiện.

Từ Phàm tiện tay ném vài khối Linh Thiết Khoáng vào trong ngọn lửa, bắt đầu luyện chế mô hình.

Kỳ công một lúc, vài chiếc xe sang trọng nổi tiếng của kiếp trước đã xuất hiện giữa không trung, hoà nhập theo mấy đường phù văn của Từ Phàm, mô hình mấy chiếc xe nhỏ kia dường như có sinh mệnh.

Tiện tay thả mấy chiếc xe sang này lên quốc lộ của thành phố giả lập, mấy chiếc xe sang này đã bắt đầu tự mình lái.

“Mình có hơi làm kiêu rồi, tất cả ở thế giới này đều có khả năng, sớm muộn cũng có thể trở về, bây giờ sốt ruột cũng không có tác dụng.”

Từ Phàm nói rồi đi ra khỏi mật thất, bởi vì hắn cảm nhận thấy có người muốn qua đây.

Vừa ra khỏi mật thất, tiếng chuông của cấm chế đã vang lên.

Tiến vào là nhân vật chính mà Từ Phàm không muốn gặp nhất, Diệp Tiêu Dao, từ sau khi Vương Vũ Luân lỡ miệng để hắn biết mình là Luyện Khí sư, cuộc sống vốn dĩ an nhàn của Từ Phàm bị phá vỡ.

“Tiểu Phàm, lần này ngươi hãy giúp đại ca, Kiếm Vân Du Long trận kia của ta còn thiếu ba mươi sáu Bảo khí phi kiếm nhị giai nữa là có thể thành hình.”

“Ngươi hãy bỏ ra chút thời gian giúp đại ca luyện chế đi, xem đại ca của ngươi gần đây đến cả Nguyên Anh kỳ cũng không đánh nổi, ngươi hãy giúp ta đi.” Diệp Tiêu Dao nịnh nọt nói.

Trước kia làm một tu sĩ Kim Đan không có bạn là Luyện Khí sư, tháng ngày của hắn khá là buồn chán, bởi vì kiếm đạo mà lão ông nội truyền thụ là mạch Kiếm Trận, cũng là một mạch ngang tàng nhất trong Kiếm tu, về mặt chiến lực cũng tương đối thô bạo, chủ yếu phụ thuộc mức độ khống chế phi kiếm.

Mạch Kiếm Trận ở tiền kỳ có mặt bất lợi, đó chính là uy năng, thuộc tính tốt nhất mà phi kiếm cần có đều phải tương đương, tốt nhất là phi kiếm định chế.

Sau khi Diệp Tiêu Dao lên Kim Đan kỳ thì phát hiện một hiện tượng khó xử, đó chính là Luyện Khí sư có thể luyện chế Bảo khí đều là bảo bối của tông môn, đa số đều có nhiệm vụ của mình, không dễ dàng gì tìm được một Luyện Khí sư có thâm niên, vừa nghe thấy rằng phải luyện chế hơn ba mươi Bảo khí phi kiếm, đều từ chối hết.

Bởi vì phần lớn linh thạch trên người Diệp Tiêu Dao có đều mua phi kiếm, bây giờ hắn chỉ là một tên nghèo, cho nên sau khi hắn biết Từ Phàm là một Luyện Khí sư, lập tức vui mừng, phi kiếm sau này của mình có chỗ trông cậy rồi.

“Diệp đại ca, giúp ngươi luyện chế ba mươi sáu thanh phi kiếm Bảo khí nhị giai, còn là sáu loại thuộc tính, lại còn là chất liệu của thể chủ kiếm còn bắt buộc giống nhau, việc này của ngươi thực sự không dễ làm.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Yêu cầu của Diệp Tiêu Dao thực ra không tính là quá khó, nhưng mấu chốt là con hàng này muốn lấy ra mà không trả tiền, điều này khiến Từ Phàm có hơi khó chịu, lần trước gặp phải ngươi chiến lực tổn thất quá nửa, ngươi không bồi thường thì thôi đi, lại còn muốn ở chỗ này của ta ăn không trả tiền.

Từ Phàm cảm thấy mình bị xúc phạm, cảm thấy nhân vật chính càng lúc càng đi xa hơn trên con đường vô sỉ.

Vốn là một nhân vật chính của chính phái, có vẻ như sau khi có lão ông nội chống lưng, càng ngày càng không đứng đắn, hắn vẫn hoài niệm nhân vật chính biết đưa lợi cho mình hồi lần đầu tiên gặp mặt.

Lúc này, trên mặt Diệp Tiêu Dao lộ ra vẻ mặt khó xử, Lão Kiếm khiến hắn ăn không trả tiền, hắn vẫn thực sự có hơi ngại.

“Lên đi, có còn muốn luyện Kiếm Vân Du Long trận nữa hay không, còn muốn muốn giết tên lão ngân tệ Nguyên Anh kỳ kia nữa không.”

“Người tu tiên vốn nên coi nhẹ mọi thứ, thể diện là gì chứ, có thể làm cơm ăn sao.”

“Hơn nữa sau này có sự giúp đỡ của ta, ngươi phi thăng Tiên giới cũng là chuyện nhỏ. Còn sợ không trả nổi ân tình của huynh đệ ngươi chắc.”

Diệp Tiêu Dao cắn răng, lấy ra từ trong nhẫn không gian một chiếc bình hắn phát hiện trong di tích, theo như cách nói của Lão Kiếm, bên trong này có đồ tốt, chỉ cần mình đến Nguyên Anh kỳ, hắn sẽ có cách mở ra.

“Tiểu Phàm, ta sẽ không để ngươi bỏ công vô ích, đây là bảo bối ta phát hiện trong một nơi di tích, trong đó chắc hẳn có thứ quan trọng, bây giờ nó là của ngươi rồi.” Diệp Tiêu Dao có hơi không nỡ.

“Diệp đại ca, nghiêm trọng rồi, nếu như đã như vậy, ba mươi sáu thanh Bảo khí phi kiếm nhị giai đó của ngươi cứ giao cho ta đi.”

“Lát nữa ta đưa cho ngươi một danh sách, ngươi mua theo những thứ trên đó là được.”

Từ Phàm nhận lấy chiếc bình rất tự nhiên, trong mắt lấp lánh tinh quang, chiếc bình này vừa được lấy ra, Từ Phàm đã biết thứ này không đơn giản, không thể không nói, chỉ việc hắn dùng Linh Nhãn thuật nhìn thấy những trận pháp phù văn chi chít trên chiếc bình kia, đã xứng đáng cho Từ Phàm ra tay.

“Aiya, tinh hoa trong cách đối nhân xử thế của thế giới tu tiên, xem ra ngươi vẫn chưa học được, ngược lại là huynh đệ ngươi, hoàn toàn áp đảo ngươi.”

Một âm thanh trong đầu Diệp Tiêu Dao nói.

Lời này nếu như để cho Từ Phàm biết có lẽ lập tức phát điên, các ngươi ăn không trả tiền còn phun ra đạo lý nhân gian?

Hơn nữa hai lần gặp nhau đó không phải là không phải là chôn sống ta.

“Diệp đại ca về trước đi, ngày mai ta sẽ thông báo cho ngươi mua vật liệu linh khoáng gì.”

Thực ra trong lòng Từ Phàm sớm đã có dự án, nhưng bây giờ nói ra thì có vẻ hơi phô trương.

Chương 61: Linh Tâm Khoáng

Sau khi Diệp Tiêu Dao đi, Từ Phàm lại nhớ đến Vương Vũ Luân tiết lộ thân phận của mình, hơi oán hận nghiến răng, sau khi thân phận Luyện Khí sư bại lộ, hắn trước sau đã luyện chế cho Diệp Tiêu Dao sáu thanh phi kiếm Bảo khí nhị giai, ba thanh trong đó chẳng khác nào ăn không trả tiền, bây giờ lại vẫn không đủ.

Từ Phàm cảm thấy con hàng này thực sự ăn phi kiếm.

“Aiya, cuộc sống yên bình luôn dậy sóng, yên tĩnh không tốt sao.”

“Còn nữa, Nguyệt Tiên, lần sau đừng có biến thành tảng đá xấu như vậy, rất dễ thoát vai.” Từ Phàm hờ hững nói, khi Quang Ảnh thuật của nha đầu này che giấu càng trở nên hoàn mỹ, bây giờ hắn phát hiện Từ Nguyệt Tiên cũng có hơi tốn sức.

Một bóng người xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, trong tay cầm một quyển vở nhỏ.

Trên đó viết, lần thứ hai trăm bốn mươi chín bị phát hiện, nguyên nhân, vật biến thân quá xấu xí.

Từ Phàm nhìn thấy hành động ghi chép của Từ Nguyệt Tiên có hơi cảm khái, tiểu nha đầu này tiến bộ nhanh như vậy không phải không có lí do.

“Sư phụ, ngươi thực sự vì ta biến thành tảng đá quá xấu mới phát hiện ra ta.” Từ Nguyệt Tiên dâng trà đã pha xong đến trước mặt Từ Phàm.

“Đương nhiên không phải, vẫn còn lí do khác, lúc nào ta không phát hiện ra được ngươi, ngươi sẽ biết.”

“Bây giờ cứ từ từ luyện đi.”

Từ Phàm đắc ý uống một ngụm trà, nhìn thấy Từ Nguyệt Tiên quay lại hỏi: “Lần này làm nhiệm vụ có thu hoạch gì không.”

Từ sau khi Từ Nguyệt Tiên tiến vào Tầm Bảo các, mỗi lần làm nhiệm vụ trở về đều sẽ mang theo một ít đồ kì lạ hiếm có, kiếm thêm không ít niềm vui cho cuộc sống yên bình của Từ Phàm.

Một khúc cây liễu bị sét đánh xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Hôm qua mới phát hiện, vì khúc cây liễu này suýt nữa bỏ vào tất cả Pháp khí.”

Từ Phàm không để ý tới Từ Nguyệt Tiên, mà cầm cây liễu bị sét đánh lên bắt đầu quan sát tỉ mỉ.

“Hoàn hảo, thực sự quá hoàn hảo!” Từ Phàm hơi kích động nói, hắn phát hiện phù văn chữ Lôi thuần khiết nhất, phù hợp với đại đạo nhất ở chỗ sâu nhất của cây bị sét đánh.

Từng tia sét cực kỳ chói mắt bị Từ Phàm hút vào trong người, phù văn chữ Lôi bao hàm trong tia sét đã bị Từ Phàm hấp thụ vào không gian tinh thần.

Sau khi Từ Phàm lĩnh hội xong phù văn chữ Lôi, nghiền nát cây liễu bị sét đánh ngay, rồi ngưng tụ ánh sáng màu lục trong đó lại.

Từ Phàm lấy ra vài viên linh dược dung hợp với tinh hoa và những ánh sáng màu lục kia, hoá thành linh dược được đóng trong một bình ngọc, đưa cho Từ Nguyệt Tiên.

“Linh đan này chứa sinh mệnh lực thuần túy nhất, lại được vi sư củng cố kết cấu trong đó, sau này gặp phải nguy hiểm, ngậm một viên là có thể phục hồi đầy máu ngay.”

“Cảm ơn sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói, bảo vật bảo mệnh trên người mình không ít, nhưng có ai không muốn có thêm đâu chứ.

“Ta cũng có lợi ích, lần này công của ngươi lớn nhất.” Từ Phàm cười nói, vừa nãy có được phù văn chữ Lôi là thu hoạch lớn nhất gần đây của Từ Phàm.

Có phù văn chữ Lôi này rồi, hắn lại có thể luyện chế ra rất nhiều thứ đồ thú vị.

“Đúng rồi, gần đây ca ngươi đang làm gì.” Từ Phàm hỏi, tiểu tử thối này không về nhà một khoảng thời gian rồi.

“Ca ta gần đây đang làm nhiệm vụ cùng Vương sư thúc, bây giờ Vương sư thúc là đội trưởng của hắn.” Từ Nguyệt Tiên đáp.

“Ta biết rồi.” Từ Phàm nói.

Bây giờ Vương Vũ Luân đã là đệ tử nội môn Thiên Khuyết môn, hai năm trước Trúc Cơ nhị phẩm thành công, điều này ít nhiều khiến Từ Phàm cảm thấy Vương Vũ Luân hơi không muốn tranh giành, bản thân lúc đó bỏ ra nhiều công sức, kết quả còn kém một chút, nguyên do vẫn là căn cơ bản thân không đủ

“Đúng rồi, gặp ca ngươi nói với hắn một tiếng, đừng chỉ một lòng nghĩ về tu luyện, có những lúc tốc độ tu luyện quá nhanh cũng không phải chuyện tốt, giống như Vương sư thúc của các ngươi, bỏ ra nhiều sức lực như thế cuối cùng cũng là một Trúc Cơ nhị phẩm, đến cuối cùng, muốn phi thăng Thượng giới phải tốn rất nhiều thời gian.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Đối với hai đồ đệ này của mình, hắn dạy nhắm hướng đến mục tiêu bồi dưỡng thành tiên, tất cả công pháp tu luyện, pháp bảo sử dụng đều là thượng thượng đẳng.

Không dễ dàng gì bồi dưỡng một đồ đệ, không thể chỉ bảo vệ chính mình trong giới này, đến thế giới Đại Thiên còn phải tiếp tục.

“Sư phụ, ta hiểu rồi.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói, trong lòng lại thầm nghĩ mình và đại ca may mắn biết bao nhiêu, mới có thể để bọn họ gặp được sư phụ tốt thế này.

“Ngươi đi làm việc đi, bên này của ta đang luyện chế ít đồ.” Từ Phàm đứng dậy đi về phía phòng Luyện Khí, vừa có được phù văn lôi tự, trong lòng lại ngứa ngáy, muốn luyện tay.

“Vậy, sư phụ, ta làm cơm cho ngươi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Không đói, ngươi muốn làm thì làm cho ngươi đi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Đến phòng luyện khí, Từ Phàm lấy vài khối huyền thiết đã tinh luyện xong ra, mở khoá phong ấn của lò linh hỏ, bắt đầu luyện chế Pháp khí.

“Luyện chế súng trường trước đã.”

Huyền thiết trở nên mềm dưới tác dụng của linh hoả, Từ Phàm dùng Tố Hình thuật phân tách ra ba cây súng trường, và ba sợi dây sắt dài vài mét.

Linh hoả dập tắt, hai tay Từ Phàm trực tiếp ghi khắc phù văn.

“Phù văn huyền từ, phù chữ Điện, phù chữ Lôi, phá giáp, kiên cố, tiêu âm…”

Theo ghi khắc của Từ Phàm, ba kiện Pháp khí dần dần hình thành.

Trên súng trường có quấn một sợi huyền thiết, quấn từ đầu thương đến cuối thương, theo suy nghĩ của Từ Phàm, độ cứng của súng trường này đại khái chính là dạng có thể dùng một lần.

“Lát nữa đề Từ Cương và Nguyệt Tiên đi thử nghiệm uy lực của Pháp khí.” Từ Phàm nhìn Pháp khí súng trường đã thành hình nói.

“Còn về tên, cứ gọi là điện từ số một đi.”

Buổi tối, Từ Cương tiến vào ngọn núi nhỏ lúc giờ ăn.

“Sư phụ, ta về rồi.” Từ Cương vừa đi vào đã hét, phía sau còn có Vương Vũ Luân với vẻ mặt ngại ngùng.

“Về đã về rồi, đừng lớn tiếng làm ồn “ Từ Phàm liếc nhìn Vương Vũ Luân phía sau Từ Cương nói, tiểu tử này còn có gan tới.

“Từ đại ca, ta đến rồi.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân có hơi không tự nhiên, từ lần hắn lỡ miệng nói với Diệp Tiêu Dao thân phận Luyện Khí sư của Từ Phàm, hắn vẫn luôn không dám đến tìm Từ Phàm.

“Ôi! Đây không phải là tiền bối Trúc Cơ kỳ sao, đến hàn xá này vì chuyện gì thế.” Từ Phàm nói với ngữ điệu không nhanh không chậm, tiểu tử này gan to rồi, dám bẫy hắn rồi.

“Đừng đừng đừng, Từ đại ca ngươi đừng thế này, ta sợ.”

Vương Vũ Luân nhanh chóng lấy lễ vật đã chuẩn bị xong ra.

“Từ đại ca, đây là một loại linh khoáng chưa biết ta phát hiện ở sào huyệt của yêu thú, nên đặc biệt đến dâng cho Từ đại ca thưởng thức.” Vương Vũ Luân vô cùng nịnh hót lấy ra một khối linh khoáng đen to bằng quả bóng đặt trước mặt Từ Phàm.

Đây là cách nhận lỗi Từ Cương nói cho hắn, nói sư phụ hắn thích thứ đồ kì lạ hiếm có, nếu không tìm thấy, thì mua ít linh khoáng có giá trị đi tặng cũng được.

Từ Phàm vốn dĩ muốn nổi điên, nhìn thấy linh khoáng màu đen trước mắt, biểu cảm dần ôn hòa, bắt đầu quan sát phân tích tỉ mỉ linh khoáng.

Nửa tiếng sau, Từ Phàm mới ngẩng đầu lên, thở dài một hơi, kìm nén biểu cảm kích động, nói với Vương Vũ Luân: “Rất tốt, tiểu tử ngươi lập công rồi, chuyện tiết lộ thân phận của ta xem như bỏ qua.”

Sau khi Vương Vũ Luân nghe thấy, lập tức vui mừng hớn hở, với vị đại thần Từ Phàm này hắn thực sự muôn phần không dám đắc tội, không những không dám đắc tội còn phải hầu hạ thật tốt.

Dù sao sau này vẫn còn rất nhiều chuyện cần nhờ Từ Phàm.

“Nguyệt Tiên, Vương sư thúc của ngươi đã đến, làm thêm vài món, tiện thể lấy linh tửu ta cất giữ nhiều năm ra.” Từ Phàm nói với nhà ăn.

“Rõ ạ.” Giọng nói trong trẻo của Từ Nguyệt Tiên truyền đến.

“Sư phụ, ta đi giúp muội muội làm cơm.” Từ Cương chạy về phía nhà ăn.

Vương Vũ Luân nhìn thấy nụ cười không thể kìm nén trên mặt Từ Phàm kia, tò mò hỏi: “Từ đại ca, đây là linh khoáng gì, có thể khiến người vui mừng đến thế này.”

“Đây là một loại rất không phổ biến, đối với Luyện Khí sư bình thường không có tác dụng gì, nhưng đối với ta mà nói lại có tác dụng rất lớn.”

“Linh khoáng này tên là Linh Tâm Khoáng, vô cùng khan hiếm ở Tu Tiên giới, tác dụng duy nhất của linh khoáng này chính là có thể bảo tồn ý chí thần thức thời gian dài, quan trọng nhất là, nó có thể dung hợp với tất cả pháp bảo.

“Nếu như dung hợp Linh Tâm Khoáng này vào trong con rối, thì…”

“Bỏ đi, nói với ngươi nhiều như vậy cũng vô dụng, ngươi cứ biết thứ này có tác dụng với ta là được.”

Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân mặt mày ngơ ngác, chợt đánh mất ý muốn giải thích tiếp.

“Lát nữa, ta cho ngươi một danh sách, ngươi đi mua theo trên đó, ta luyện chế cho ngươi một lớp áo giáp linh lực cấp bậc Bảo khí mới.”

“Thật không, cảm ơn Từ đại ca.” Vương Vũ Luân kích động nói, từ sau khi thăng cấp Trúc Cơ kỳ, tác dụng của áo giáp linh lực đã trở nên tăng thêm sức mạnh kém trước rất nhiều, bây giờ chỉ có thể tăng lên một nửa.

Vốn định nhờ Từ Phàm làm cho một lớp áo giáp linh lực cấp bậc Bảo khí, đây cũng là điều trước kia Từ Phàm từng đồng ý, chỉ là không ngờ rằng lại đắc tội với Từ Phàm ngay lúc này.

“Ta còn không biết tâm tư nhỏ này của ngươi, yên tâm, chuyện từng đồng ý với ngươi làm sao có thể nuốt lời.” Từ Phàm cười nói, trong lòng thầm lẩm bẩm một câu, trừ phi đắc tội ta.

Chương 62: Cầm cố

Vương Vũ Luân cầm lấy danh sách ngọc giản và rời đi với tâm trạng kích động.

Từ Phàm nhìn bóng dáng đang lững lờ trên bầu trời nói: “Đây cũng coi như say rượu lái xe đi.”

Trở lại trong phòng, hắn thấy Từ Nguyệt Tiên đã chuẩn bị nước rửa chân cho hắn.

“Nguyệt Tiên, chúng ta đã tu tiên rồi, ngâm chân đã không còn tác dụng gì nữa.” Từ Phàm vừa nhìn chậu nước rửa chân vừa nói.

“Lần này thì khác, ta đã thêm rất nhiều linh dược vào trong nước.”

“Sư phụ, ngâm chân rất tốt cho gân mạch toàn thân.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói.

“Ngươi có lòng.”

Ngày hôm sau, trước khi hai huynh muội đi làm nhiệm vụ, Từ Phàm đưa cho mỗi người một súng trường điện từ số một, nói rằng có cơ hội thì thử xem sức mạnh của nó.

Sau khi Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên rời đi, Từ Phàm lập tức lấy ra Linh Tâm Khoáng ngày hôm qua, lại tiếp tục lấy ra một con rối cự xà Kim Đan kỳ, bắt đầu suy nghĩ cách gia công con rối Kim Đan kỳ này.

Từ Phàm luôn không hài lòng với những con rối do hắn làm ra, luôn cảm giác những con rối này vận hành rất cứng ngắc, tuy có sức mạnh nhưng xét về mặt ý thức chiến đấu thì chúng cũng chỉ là đám cặn bã, cho dù có thêm Hồn Thiết vào cũng không được.

“Đột nhiên ta hơi không nỡ sử dụng Linh Tâm Khoáng quý giá như vậy, sau này nếu tìm không ra thì biết phải làm sao, dù sao đến thời khắc mấu chốt thì thứ con rối này chính là vật phẩm tiêu hao.” Từ Phàm theo thói quen vuốt cằm nói.

“Nếu không giữ lại trước, chờ sau này có con rối càng trâu bò hơn rồi dùng.”

Đúng lúc này, đột nhiên một tia sáng lóe lên trong đầu của Từ Phàm, đó là ánh sáng của trí tuệ.

“Ta ngu ngốc thật, tại sao không làm một con rối để vận hành con rối chứ.” Từ Phàm mang dáng vẻ ta đột nhiên trở nên thông minh.

Sau khi lấy được một khối Hồn Thiết lớn từ trong tay Vương Vũ Luân, Từ Phàm nảy ra ý định như vậy, nhưng sau đó nhận ra Hồn Thiết vẫn không đạt được yêu cầu của mình, dựa theo cách nói kiếp trước, đó chính là bộ nhớ vận hành không đủ.

“Con mẹ nó ta thật sự là một thiên tài.” Từ Phàm tự cho mình một đánh giá tương đối thích hợp.

Lúc này Từ Phàm đã cắt một khối nhỏ Linh Tâm Khoáng để bắt đầu cuộc thử nghiệm.

Từ Phàm lấy ra một con rối Đại Lực Viên Trúc Cơ kỳ. Con rối Đại Lực Viên đứng thẳng với chiều cao bốn thước, hai tay đấm xuống đất, cánh tay và lồng ngực cường tráng kia khiến con rối Đại Lực Viên vô cùng hùng vĩ.

Trong chiến đấu nó am hiểu dùng gậy gỗ và đá tảng đập kẻ thù, ở chỗ này Từ Phàm trang bị cho mỗi con rối Đại Lực Viên Pháp khí gồm trọng giáp và Lang Nha bổng, khiến toàn thân Đại Lực Viên trông cực kỳ tàn bạo. Đây là chủ lực tiến công và lá chắn thịt trong đại quân con rối của Từ Phàm.

Từ Phàm cầm khối Linh Tâm Khoáng nhỏ, bắt đầu truyền kinh nghiệm có liên quan đến chiến đấu của mình vào, sau đó lập tức dung nhập nó vào linh lực trung tâm của Đại Lực Viên.

Vào khoảnh khắc khi Đại Lực Viên dung nhập Linh Tâm Khoáng, nó lại duỗi thắt lưng một cái như thể vừa tỉnh dậy sau một giấc ngủ say.

Từ Phàm lại dựa theo cách tương tự mà làm một con rối Trúc Cơ hình sói.

“Bắt đầu đi, các ngươi đánh một trận để ta xem thử hiệu quả như thế nào.” Từ Phàm ra lệnh cho hai con rối tấn công lẫn nhau, vì thế Từ Phàm còn đặc biệt dành ra một khoảng trống cho chúng.

Sau đó cảnh tiếp theo khiến Từ Phàm có chút khiếp sợ, hai con rối này thực sự đối đầu với nhau, cả hai đều đang tìm kiếm sơ hở của đối phương.

Theo một cái bóng mờ vụt qua, con rối hình sói bắt đầu tấn công trước.

Cứ như vậy Từ Phàm thưởng thức một trận nhân thú đấu kiệt tác, cuối cùng vẫn là Đại Lực Viên người mặc trọng giáp và tay cầm Lang Nha bổng thắng lợi.

“Một khối Linh Tâm Khoáng nhỏ như vậy, thật sự có thể khiến con rối phát huy đến một nửa trình độ chiến đấu của ta.”

“Như vậy hoàn toàn có thể.” Từ Phàm nhìn một khối Linh Tâm Khoáng lớn này rồi nói, nhưng sau đó lại xuất hiện một vấn đề, thứ điều khiển con rối nên luyện chế thành con rối tốt, hay luyện chế thành pháp bảo thì tốt hơn.

Dựa theo ý tưởng của Từ Phàm, nếu hắn muốn hoàn thành trung tâm điều khiển con rối như hắn tưởng tượng thì ít nhất sẽ tiêu hao một nửa Linh Tâm Khoáng, Từ Phàm hơi không nỡ.

Trong lúc Từ Phàm đang rối rắm thì tiếng chuông cấm chế vang lên, Vương Vũ Luân bước vào với nụ cười trên môi.

“Đây là vật liệu đã gom đủ rồi.” Từ Phàm hỏi, từ lần trước sau khi Hồ Yêu nhập vào thân, Vương Vũ Luân rơi vào hành trình dài dòng buồn chán theo đuổi thê tử, quyền tài chính trong gia đình nằm trong tay của Mộ Dung Thiến Nhi.

“Ừm, Thiến Nhi lấy linh thạch cho ta, hình như nàng sắp tha thứ cho ta.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói, trải qua hơn một năm nỗ lực, cuối cùng hắn cũng sắp giành được sự tha thứ của Mộ Dung Thiến Nhi, nói không chừng đêm nay hắn có thể vào phòng ngủ cùng.

“Đừng vui mừng quá sớm, ta nhớ rõ Thiên Khuyết môn chúng ta đi về phía bắc hơn hai mươi vạn cây số là khu vực của Bách Hoa tông.” Từ Phàm lộ ra nụ cười ngọt ngào.

“Từ đại ca có ý gì?” Vương Vũ Luân nghi ngờ hỏi.

“Ta nghe nói nữ đệ tử của Bách Hoa tông vô cùng thích đệ tử anh tuấn của danh môn đại phái. Khi nhìn thấy người mình thích thì mặc kệ có gia đình hay không, họ sẽ trực tiếp nghĩ cách bắt lên giường.” Từ Phàm tiếp tục nói.

“Ta cũng biết những chuyện này, khoảng thời gian trước một vị thiên tài ở Thiên Khuyết môn của chúng ta đã bị tuyển trúng, đến bây giờ hắn vẫn chưa trở về. Có người lại nói một vị trưởng lão nội môn của chúng ta tự mình đi Bách Hoa tông đòi cho lời giải thích.”

“Nghe nói suýt nữa cũng không trở về được.” Vương Vũ Luân bát quái nói.

“Ngươi vẫn không hiểu ý của ta là gì sao, vậy ta sẽ nói thẳng cho ngươi biết, gần đây không nên đi chỗ đó.”

“Nếu ngươi thật sự một hai phải đi, thì nhớ phải bảo vệ mình thật tốt.” Từ Phàm nói xong thì cho Vương Vũ Luân một cái biểu lộ mà nam nhân đều có thể hiểu được.

“Ta biết rồi.” Vương Vũ Luân lơ đễnh nói, sao có thể trùng hợp như vậy.

“Được rồi, ta đã nói những gì cần nói, sau một tháng ngươi lại đây lấy áo giáp linh lực của ngươi.” Từ Phàm cầm lấy túi trữ vật mà Vương Vũ Luân đưa tới, rồi phất tay ra hiệu cho Vương Vũ Luân đi bận việc của mình.

Ngay sau khi Vương Vũ Luân quay trở lại nội môn thì nhận được tin tức của sư phụ hắn, nên vội vàng chạy tới.

Đi tới trước một động phủ có phong phái tiên gia, Vương Vũ Luân đi thẳng vào.

“Bái kiến sư tôn.” Vương Vũ Luân cung kính nói với nam tử trung niên áo bào trắng đang tưới hoa.

“Ngươi tới rồi, gần đây có một chuyện cần ngươi đi làm một chuyến.”

“Một tháng rưỡi sau, tông môn của chúng ta sẽ cùng Bách Hoa tông tổ chức một cuộc giao lưu, địa điểm ở Bách Hoa tông.”

“Ngươi là đệ tử Trúc Cơ kỳ ưu tú của bản môn, nên ta tiến cử ngươi đi.” Nam tử áo bào trắng thản nhiên nói, hắn vẫn rất hài lòng đồ đệ nhỏ nhất này của mình.

Lúc này Vương Vũ Luân nhớ tới lời nói của Từ Phàm, vẻ mặt hơi do dự.

“Có chuyện gì cứ nói thẳng ra, lần này ngươi thể hiện tốt thì môn chủ sẽ đích thân ban thưởng cho ngươi.”

“Sư tôn, ta có thể không đi sao?” Vương Vũ Luân hỏi, bây giờ hắn hoàn toàn tin tưởng vững chắc lời nói của Từ Phàm.

“Không thể, ngươi nhất định phải đi, bây giờ vi sư chỉ có một đệ tử có thể đưa đi là ngươi, ngươi muốn sư tôn mất hết mặt mũi sao.” Nam tử áo bào trắng tức giận nói.

“…”

“Sư tôn, ta là người đã có gia đình, đi chỗ đó có phải có chút nguy hiểm hay không?” Vương Vũ Luân thăm dò nói.

Lúc này, nam tử áo bào trắng cẩn thận đánh giá Vương Vũ Luân một chút, gật đầu nói: “Dáng vẻ này của ngươi mà đi đến đó, hoàn toàn chính xác có chút nguy hiểm.”

“Không sao đâu, trước khi ngươi đi thì ta sẽ gia tăng một tầng dịch dung Huyễn Thần thuật cho ngươi, biến ngươi xấu một chút là được.”

Nam tử áo bào trắng cảm thấy mình đã nghĩ ra một cách vô cùng tuyệt vời.

Vương Vũ Luân suy nghĩ một hồi, cảm thấy không có vấn đề gì nên đồng ý.

Lúc này, Từ Phàm đang rối rắm nhìn Diệp Tiêu Dao.

“Diệp đại ca, ta đã giảm thiểu chi phí tài liệu luyện khí này đến mức thấp nhất, với bấy nhiêu thì chúng ta cũng chỉ có thể luyện chế Pháp khí.” Từ Phàm đau lòng nói với Diệp Tiêu Dao.

“Từ sư đệ, ngươi có thể nghĩ cách gì hay không. Tất cả những tài liệu này đều có giá một trăm vạn linh thạch.” Diệp Tiêu Dao nói, tuy rằng đã sớm có chuẩn bị, nhưng sau khi nhìn thấy danh sách phía sau thì hắn vẫn lắp bắp kinh hãi, giá trị của những tài liệu này cao hơn nhiều so với dự kiến của hắn.

Hắn cũng lần đầu tiên nhìn thấy một nhân vật chính nghèo như vậy, kỳ ngộ của ngươi, cơ duyên của ngươi đi đâu hết rồi.

“Diệp đại ca, ngươi đã ở Vạn Kiếm phong mấy năm rồi, chẳng lẽ không để dành được một chút của cải nào sao?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi, theo lẽ thường thì một vị tu sĩ Kim Đan kỳ không nên nghèo như vậy.

Diệp Tiêu Dao có chút buồn bực, tốc độ kiếm linh thạch của hắn thật ra rất nhanh, nhưng không chịu nổi Lão Kiếm còn cần rất nhiều tài nguyên để khôi phục. Hắn vẫn còn sáu thanh chủ kiếm, mười hai thanh phó kiếm cần thăng cấp. Những thứ này đều giống như động không đáy mà hấp thu linh thạch trên người hắn.

“Thật sự là xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch.” Diệp Tiêu Dao cũng đang suy ngẫm lại có phải chính mình quá nghèo hay không.

Từ Phàm thở dài một hơi rồi nói: “Diệp đại ca, nếu không có việc gì thì ngươi thường ra ngoài đi dạo đi, không chừng sẽ gặp kỳ ngộ.”

Lúc này, Diệp Tiêu Dao lại nghĩ đến vị Nguyên Anh ăn cắp mấy đồng bạc cũ của mình, cắn răng muốn nói: “Tiểu Phàm, ngươi cho ta ba ngày.”

Nói xong lập tức dứt khoát rời đi.

“Đây là nghĩ thông suốt nên đành cúi đầu trước cuộc sống sao?” Từ Phàm nhìn phương hướng Diệp Tiêu Dao rời đi mà nói.

Trong Vạn Bảo các, Diệp Tiêu Dao đang đau lòng cầm cố những bảo vật có tác dụng nhưng không thể dùng được đó của mình.

“Thật sự quá mất mặt. Nếu như về sau ngươi đi thế giới Đại Thiên Thiên Hồng, thì ngươi cũng đừng nói là đồ đệ của Thiên Kiếm Tiên Đế ta.”

“Vậy mà nghèo đến mức đi cầm bảo vật, thật…”

“Ngươi nói thêm một câu nữa, ta sẽ đình chỉ toàn bộ tài nguyên của ngươi.” Trong lòng Diệp Tiêu Dao tức giận nên nói.

“Nếu không phải ngươi nhất định bắt ta luyện đạo Kiếm Trận thì ta có thể nghèo như vậy sao!”

Chương 63: Linh ngọc

Ba ngày sau, Vương Vũ Luân đang dẫn Từ Cương đi làm nhiệm vụ.

“Nhiệm vụ lần này của chúng ta chủ yếu là thu thập Mi Tâm Thạch của Cự Nham Thú.”

“Đây là yêu thú quần thể, thường xuyên mấy chục con tụ tập cùng một chỗ.” Vương Vũ Luân dẫn Từ Cương đi tới một chỗ ẩn nấp, chỉ vào khu vực phía trước rồi nói.

Từ Cương nhìn khu vực tảng đá trước mặt và hỏi: “Những tảng đá này chính là Cự Nham Thú sao?”

“Đúng, đó là trạng thái của Cự Nham Thú lúc nghỉ ngơi. Những Cự Nham Thú này không có áp lực gì với ta. Trước tiên ta sẽ xử lý Trúc Cơ kỳ, sau đó sẽ hộ pháp cho ngươi. Ngươi đi xử lý mấy con Cự Nham Thú Luyện Khí kỳ này đi.” Vương Vũ Luân nói xong cũng đã mặc áo giáp linh lực vào, chuẩn bị gắng gượng đánh lại.

Lúc này Từ Cương vội vàng ngăn Vương Vũ Luân lại và lấy ra một cây súng trường.

“Sư thúc chờ một chút, sư phụ bảo ta thử xem sức mạnh của Pháp khí này.” Từ Cương vừa cầm súng trường trong tay vừa nói.

“Ồ, đây có phải là pháp bảo mà Từ đại ca luyện chế sao?” Vương Vũ

Luân nói với vẻ thích thú khi cầm lấy cây súng trường.

“Sư thúc, ngươi đừng kích phát tùy ý, Pháp khí này rất nguy hiểm.” Từ Cương vội vàng nói, dựa theo lời của sư phụ thì thứ này có thể trực tiếp giết chết tất cả yêu thú dưới Kim Đan kỳ.

“Ồ, để ta xem thử nó mạnh đến mức nào.” Vương Vũ Luân trả lại súng trường cho Từ Cương.

“Phiền sư thúc dùng Quang Ảnh thuật ghi lại một chút.”

“Không thành vấn đề.” Vương Vũ Luân tùy tay ra một chiêu, một con mắt ảo xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

Súng trường điện từ số một bay thẳng lên giữa không trung, đầu súng chỉ vào một tảng đá lớn nhất trước mặt.

“Chíu…”

Trên bầu trời phát ra tiếng sấm vang rền, dây thép quấn quanh súng dài tách khỏi súng trường và hình thành một thông đạo hình ống ở xung quanh súng trường.

“Bùng!” Một tiếng trầm đục vang lên.

Súng trường trong nháy mắt biến mất không thấy đâu, sau đó nghe được một loạt tiếng nổ ầm vang.

“Ầm ầm!!”

Những âm thanh long trời lở đất vang lên, đám Cự Nham Thú kia biến mất trước khi chúng kịp kêu lên đau đớn.

Sau vụ nổ mạnh, khói bụi tan đi, hai người Vương Vũ Luân và Từ Cương nhìn cái hố lớn trước mắt mà trợn mắt há hốc mồm.

“Sức mạnh này còn mạnh hơn nhiều so với C4 mà sư phụ ngươi cho ta.” Vương Vũ Luân đang nói tới pháp bảo cứu mạng một vạn linh thạch lúc trước.

“Sư thúc, ngươi không phát hiện ra một vấn đề nào khác sao?”

“Nhiệm vụ của chúng ta làm sao bây giờ?” Từ Cương có chút khóc không ra nước mắt nói.

“Mẹ kiếp, ta phải tốn rất nhiều công sức mới tìm được đám Cự Nham Thú này.”

Cùng lúc đó, Từ Nguyệt Tiên người đang mặc một bộ áo giáp linh lực cũng đang nhìn vào hang động bị phá hủy.

“Ta chỉ muốn phá vỡ cấm chế, làm sao có thể như vậy.” Nhìn đống đổ nát trước mặt, Từ Nguyệt Tiên chỉ có thể lục tung đống đổ nát xem có thứ gì có giá trị hay không.

Ở bên trong phòng luyện khí, Từ Phàm đang luyện chế áo giáp linh lực của Vương Vũ Luân, lần này hết sức cẩn thận.

Hắn cảm thấy Vương Vũ Luân là ngôi sao may mắn của mình, mỗi khi hắn đến thời khắc quan trọng, thì sẽ đưa lên linh khoáng quan trọng nhất. Một khối Hồn Thiết kia giúp đại quân con rối của hắn thành hình.

Một khối Linh Tâm Khoáng này, trực tiếp giúp chiến lực đại quân con rối của mình thăng hoa, dường như tương đương với ban cho sinh mệnh.

“Không biết lần sau thằng nhóc này sẽ cho mình vui mừng bất ngờ gì nữa.”

Một tháng rưỡi sau, Vương Vũ Luân cầm Bảo khí áo giáp linh lực của mình, bắt đầu hành trình giao lưu với Bách Hoa tông.

Vào lúc này, Diệp Tiêu Dao lại đang bôn ba vì ba mươi sáu thanh phi kiếm của hắn, trước mắt Từ Phàm đã luyện chế cho mình được hai mươi thanh.

Lúc này, Từ Phàm đang dạy dỗ hai ái đồ của hắn.

“Đã nói cho các ngươi mà không nghe, dựa theo tốc độ thăng cấp của các ngươi là định Trúc Cơ nhị phẩm giống như Vương sư thúc của các ngươi sao.” Từ Phàm nhìn hai người mà chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, lúc này mới bao lâu, hai người huynh muội này đều đột phá đến Luyện Khí tầng năm.

“Sư phụ, không phải chúng ta không muốn áp chế, mà là không thể áp chế được. Công pháp mà ngươi truyền cho chúng ta là công pháp đỉnh cấp nhất, linh lực trong đan điền của chúng ta đều gấp đôi cùng giai đoạn.”

“Cho dù chúng ta không tu luyện thì công pháp cũng sẽ dựa theo lộ tuyến tự mình vận hành.” Hai huynh muội nói với vẻ mặt đau khổ.

“Chính là bởi vì như vậy thì mới cần các ngươi áp chế, trong vòng một năm, nếu có người nào trong các ngươi thăng cấp đến Luyện Khí tầng sáu.”

“Vậy đừng trách ta trục xuất các ngươi ra khỏi sư môn.” Từ Phàm nghiêm mặt nói, theo hắn thấy rằng thăng cấp quá nhanh chính là dấu hiệu của căn cơ bất ổn, không áp chế linh lực đến cực hạn, không rèn luyện tinh thần lực đến trạng thái thuần túy nhất đó chính là dấu hiệu của căn cơ bất ổn.

Hai huynh muội suýt nữa bật khóc, hai người họ cũng không cách nào tốt để áp chế tu vi.

“Được rồi, về sau mỗi một tầng Luyện Khí kỳ, các ngươi ít nhất phải ở tại cảnh giới này một năm mới có thể tiếp tục đột phá.” Từ Phàm còn nói thêm.

Sau khi tiến vào Luyện Khí đỉnh phong, hắn phát hiện ra rằng bởi vì thăng cấp quá nhanh mà căn cơ của hắn hơi không vững chắc, muốn bù đắp lại cần phí thời gian gấp mấy lần.

“Tuân mệnh.” Hai huynh muội nói.

Sau khi hai huynh muội nhìn Từ Phàm vào phòng, bắt đầu thương lượng làm sao áp chế tu vi và rèn luyện tinh thần, rốt cuộc thương lượng hồi lâu cũng không có đầu mối.

“Quên đi, nghĩ không ra, chúng ta đi đánh tên mập trước đi.” Từ Cương đề nghị, có buồn phiền cũng không sao cả, đi đánh tên mập trước cho bớt căng thẳng.

Ánh mắt của Từ Nguyệt Tiên ngay lập tức sáng lên, đây là một trong những hạng mục mà huynh muội họ thích nhất.

Tên mập chính là đứa trẻ đã bắt nạt hai người huynh muội họ ở học đường trước đây, Từ Cương còn bị tên mập đánh một trận.

Trong một võ đài của Chiến đường, một đệ tử hơn mười tuổi nhưng cân nặng tới hai trăm cân, cầm một cây Lang Nha bổng đánh bay một vị tu sĩ Luyện Khí tầng sáu xuống võ đài.

Danh tiếng vang dội trong một thời gian, tên mập hét lên với đệ tử cùng cấp xung quanh đang xem cuộc chiến: “Còn ai nữa, còn có ai nữa!”

Từ sau khi chẳng biết tại sao bị lột sạch hành hung, đã lâu lắm rồi hắn không sảng khoái như vậy.

Lúc này, một bóng dáng ngu ngơ chậm rãi bước lên võ đài.

“Tên mập, không phải ngươi còn có ta sao.” Từ Cương nhìn tên mập vừa cười vừa nói. Sau khi tìm thấy tên mập, Từ Cương đã muốn bịt mặt đánh hắn trước sau ba lần.

“Ngươi chính là thằng ngốc lúc trước muốn một chọi một với ta ở học đường.”

Một câu nói của tên mập lập tức chọc giận Từ Cương.

“Vậy ngươi còn nhớ rõ chuyện đã xảy ra trên đường đi Thái Học phong nửa tháng trước sao?” Từ Cương cũng phản bác lại.

“Ngươi là tên khốn bịt mặt đánh ta.” Tiểu Bàn Tử cũng nổi giận, Linh Quang giáp quanh thân xuất hiện, hắn cầm Lang Nha bổng đập tới Từ Cương.

“Chiến đấu bắt đầu.” Trọng tài trên võ đài lười biếng nói, mỗi ngày nhìn mấy đứa trẻ đánh nhau thật nhàm chán.

“Đến tốt lắm.”

Trong tay Từ Cương xuất hiện một cây roi do ngọn lửa tạo thành, trên mặt lộ ra nụ cười hưng phấn, không, chính là ham muốn chiến đấu.

...

Trong đỉnh núi, Từ Phàm đang chờ mong nhìn chiếc bình nhỏ trước mắt.

“Mất bao nhiêu công sức cuối cùng cũng tháo ra được, để ta xem rốt cuộc ngươi là thứ gì.” Từ Phàm hưng phấn nói.

Lúc hắn lấy được cái lọ này, hắn mới phát hiện ra bề mặt của chiếc bình này được khắc lên tám mươi mốt phù văn khóa, hơi giống với loại khóa mật mã ở kiếp trước.

Khi tầng phù văn tỏa trên bề mặt bình vặn vẹo, những vệt sáng trắng tràn ra khỏi chiếc bình.

Lúc ánh sáng trắng tràn ra càng ngày càng nhiều, nắp trên bình đã hoàn toàn mở ra, sau đó ánh sáng trắng biến mất không thấy và mọi thứ trở lại bình thường.

Từ Phàm tràn đầy chờ mong nhìn về phía trong bình, kết quả chỉ phát hiện một khối linh ngọc khắc phù văn đại nhật.

“Thứ này trông giống như một khối linh ngọc bình thường, chẳng lẽ ẩn giấu đọa lí huyền diệu nào khác sao?” Từ Phàm nghi ngờ mà tiếp tục quan sát khối linh ngọc này.

Cùng lúc đó, Lão Kiếm trong thế giới tinh thần của Diệp Tiêu Dao, người đang phát sầu trong nội môn, cười vô cùng xảo quyệt.

Chương 64: Mạch khoáng Hồn Thiết

Từ Phàm nhìn chằm chằm miếng linh ngọc khắc phù văn đại nhật này một lúc lâu, cuối cùng không thể không thừa nhận rằng thứ này là một khối linh ngọc bình thường, trên thị trường cũng có giá năm viên linh thạch, chiếc bình đựng nó còn đáng giá gấp trăm lần nó.

Miễn cưỡng nói có lợi ích gì, có lẽ chính là lúc chiếu sáng buổi tối thì mạnh hơn Quang Chiếu thuật một chút.

“Ta bị lừa rồi, vẫn là mắc lừa rồi.” Từ Phàm có chút khó chịu nói, ngươi dùng một cái bình tốt như thế để đựng một thứ như vậy.

Buổi tối, trong phòng của Diệp Tiêu Dao.

“Ơ, miếng linh ngọc chiếu sáng của ta biến đi đâu rồi?”

Cùng lúc đó, Vương Vũ Luân ở Bách Hoa tông đang tham gia tiệc tối trao đổi của hai phái với vẻ mặt đau khổ.

Sau khi hắn thấy các sư huynh bên cạnh đều bị đám nữ đệ tử quyến rũ của Bách Hoa tông kéo đi trao đổi, hắn mới âm thầm vui mừng, may mắn trước khi đến đã dùng bí thuật của sư tôn thay đổi một gương mặt khá xấu, vậy mới tránh được kiếp nạn.

Trước khi đến, hắn đã cam đoan với phu nhân, nếu lần này xảy ra chuyện, hắn sẽ tự vẫn trước mặt nàng.

Lúc này, Bách Hoa tông trưởng lão trên chủ tọa yến hội, khuôn mặt hại nước hại dân, một đôi lông mày khiến tất cả tu sĩ nhìn thấy đều tự nguyện trở thành bề tôi dưới váy nàng.

“Thần Dã trưởng lão, đệ tử đến trao đổi của các ngươi không hài lòng với chiêu đãi của đệ tử tông ta sao.” Bách Hoa tông trưởng lão nói với Thần Dã trưởng lão đang ngồi nghiêm chỉnh bên cạnh.

“Sao có thể chứ, đệ tử của chúng ta vô cùng hài lòng với sự chiêu đãi của quý tông.” Thần Dã trưởng lão nghiêm chỉnh nói, ánh mắt nhìn chằm chằm đồ ăn trong yến hội, không dám tùy tiện nhìn trưởng lão của Bách Hoa tông này.

“Vậy sao không dám dùng bộ mặt thật gặp người khác?”

Nói xong, Bách Hoa tông trưởng lão phất tay áo về phía Vương Vũ Luân, một tia linh quang hồng nhạt bay thẳng về phía Vương Vũ Luân.

Sau đó, Bách Hoa tông trưởng lão lại xoay mặt nhìn về phía Thần Dã trưởng lão.

“Thần Dã trưởng lão, ta xấu như vậy sao, ngươi đến một cái liếc mắt cũng không dám.” Giọng nói như có sức hấp dẫn vô tận.

Thần Dã trưởng lão như trúng phải đại địch, nghĩ thầm, ta chỉ sợ nhìn một cái sẽ không trở về được.

Lúc này, Vương Vũ Luân đột nhiên cảm thấy trên người mình có thêm thứ gì đó, cúi đầu thì thấy, hóa ra bên cạnh có thêm một người đẹp quyến rũ, đang đặt một chân xinh đẹp lên người Vương Vũ Luân.

“Cô nương, chân của ngươi…”

“Vừa dài vừa trắng vừa thẳng, muốn chơi cả đời không?” Một khuôn mặt tuyệt đẹp tiến đến gần trước mắt Vương Vũ Luân.

Ngày đó, Vương Vũ Luân lại nhớ đến nỗi sợ hãi khi bị hồ yêu điều khiển.

…

Trời còn chưa sáng, Từ Phàm yên lặng ngồi trên ghế tựa trong viện, chuẩn bị ngắm mặt trời mọc.

Hắn không ngủ cả đêm, đêm nay hắn làm thế nào cũng không hiểu được, ta cũng không phải nhân vật phản diện, lại không có ác ý với nhân vật chính, sao lại chịu thiệt ba lần liên quan đến hắn.

“Nhìn nhân vật chính, đây cũng không giống tiểu thuyết ngược, sao bên cạnh hắn ta lại xui xẻo như vậy.”

Lúc này, mặt trời mọc, rọi những tia nắng đầu tiên xuống đỉnh núi nhỏ của Từ Phàm.

Từ Phàm nâng một tay lên không trung, một con chim nhỏ tạo thành từ ánh sáng nhẹ nhàng bay vào tay Từ Phàm.

“Còn thiếu năm trăm con, có thể gọi ra Vi Thần linh hỏa, nhưng lúc thăng cấp Luyện Khí sư tam giai hẳn là không có vấn đề gì.”

Từ Phàm xoa đầu, quyết định sau này sẽ giữ khoảng cách với nhân vật chính, không được thì chuyển nhà.

Lúc này, tiếng chuông cấm chế vang lên, Diệp Tiêu Dao đi đến với vẻ mặt hưng phấn.

“Tiểu Phàm, tất cả nguyên liệu đã được thu thập xong, khi nào có thể giao phi kiếm còn lại cho ta.”

Lão già chết tiệt ngươi chờ đi, ngày phi kiếm của ta hoàn thành, chính là lúc ngươi mất mạng.

Từ Phàm nhận lấy túi trữ vật Diệp Tiêu Dao đưa qua, suy nghĩ một chút, chậm rãi nói: “Diệp đại ca, hai tháng sau đến lấy là được.”

Giọng điệu đầy chua xót và bất đắc dĩ, đi theo nhân vật chính không có lợi gì, sau này mình có thể biến thành công cụ kích thích nhân vật chính bùng nổ tức giận không.

Từ Phàm suy nghĩ một chút cũng rất chua xót.

Thấy Từ Phàm không có hứng thú lắm, Diệp Tiêu Dao nói với Từ Phàm: “Tiểu Phàm, nơi yêu thú tụ tập cách tông môn chúng ta hơn mười vạn kilomet, ta phát hiện một mạch khoáng Hồn Thiết.”

“Quy mô nhỏ, chúng ta có thể đào ra ít nhất hơn năm triệu linh thạch.”

Mặt Diệp Tiêu Dao thần bí nói, dáng vẻ ngươi là huynh đệ của ta nên ta mới mang cho ngươi.

“Nơi đó tụ tập một đám Địa Linh Trường Nha Tượng Kim Đan kỳ, con lợi hại nhất là Nguyên Anh kỳ.”

“Đợi sau khi phi kiếm luyện thành, chúng ta ra ngoài kiếm một chút, đến lúc đó chia năm năm thế nào.”

Từ Phàm vừa nghe phát hiện mạch khoáng Hồn Thiết, lập tức kích động, rồi lại nghe nói nhân vật chính muốn cùng hắn đi đào khoáng, hắn lập tức từ chối.

Ngươi như vậy đâu phải mang ta đi làm giàu, ngươi vậy là viết giấy báo tử cho ta mà, nếu hai lần trước ta không biết cốt truyện cũng tiêu rồi.

Thấy Từ Phàm từ chối, Diệp Tiêu Dao còn nói thêm: “Tiểu Phàm, thực lực của ngươi, ta đã biết, đừng ngại ngùng.”

Diệp Tiêu Dao khoác tay lên vai Từ Phàm.

“Chúng ta là huynh đệ, có lợi nên lấy cùng nhau.”

“Sau này ta là kiếm tu đệ nhất Thiên Khuyết môn, ngươi là Luyện Khí sư đệ nhất Thiên Khuyết môn, huynh đệ chúng ta đồng lòng, sau này đến sau Tiên giới cũng có thể sáng lập truyền kỳ.”

“Từ Phàm, hai người chúng ta ở cùng một chỗ chính là tuyệt phối.”

Một câu lập tức khiến Từ Phàm đổi sắc, cảm giác này không đúng.

“Ta là tu sĩ đạo Kiếm Trận, ngươi cũng là thiên tài Luyện Khí sư, chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, sau này Tu Tiên giới ai dám chọc chúng ta.” Diệp Tiêu Dao kích động nói, làm tu sĩ đạo Kiếm Trận, chuyện vui nhất chính là có một người huynh đệ Luyện Khí sư lợi hại.

“Mạch khoáng Hồn Thiết kia, Diệp đại ca tự mình làm không được sao.”

Từ Phàm quyết tâm, cho dù nhân vật chính là nói lở trời hắn cũng không đi.

“Một mình ta đương nhiên không được, ta có thể dẫn đi đám Địa Linh Trường Nha Tượng kia, nhưng đào khoáng còn cần một người.”

“Nơi đó là một dãy núi Yêu thú, mà bọn chúng là bá chủ khu vực đó, nếu giết bọn chúng sẽ rất phiền phức.”

“Chuyện khác là, Địa Linh Trường Nha Tượng thuộc giữa Yêu thú và Linh thú, giết là điềm xấu.”

Từ Phàm nghĩ một chút, trong lòng có một biện pháp.

“Diệp đại ca, bản thân ta không đi, nhưng ta có thể luyện chế ra con rối đào khoáng, không cần người điều khiển, có thể tự động làm việc.”

“Ngươi giấu kỹ con rối ở một nơi gần mạch khoáng, đến lúc ngươi dẫn đi đám Địa Linh Trường Nha Tượng kia thì có thể tự động làm việc.”

“Hơn nữa tốc độ đào khoáng nhanh hơn ta rất nhiều.” Từ Phàm nói, dựa theo ý tưởng của hắn, chỉ cần một mảnh Linh Tâm Khoáng, hắn có thể luyện chế ra một con rối chuyên đào khoáng, hơn nữa còn là trí thông minh cao.

“Vậy thì được rồi, chỉ là một mình ta không có sự phối hợp của ngươi, đối phó đám Địa Linh Trường Nha Tượng kia có chút nguy hiểm.” Diệp Tiêu Dao nói, đồng thời trong lòng, đang có một giọng nói điên cuồng nhắc nhở hắn, bảo hắn lừa thêm một ít đồ tốt từ tay huynh đệ hắn.

Từ Phàm vừa nghĩ mình có thể được chia hơn hai triệu Hồn Thiết, lập tức nghiến chặt răng, lấy ra một bộ áo giáp linh lực loại ba Bảo khí nhị giai, đây là hắn chuẩn bị cho chính mình, chỉ vật liệu đã tốn một nửa vốn liếng, cộng thêm thời gian thiết kế luyện chế dài đến một năm.

“Vậy ta cho Diệp đại ca mượn một bộ pháp bảo, dùng xong nhớ trả cho ta.”

Chương 65: Chịu thiệt là không thể chịu thiệt

“Diệp đại ca, ba tháng sau, lại đây lấy phi kiếm của ngươi và con rối đào khoáng, còn bộ pháp bảo này nữa.” Từ Phàm nói.

“Được, trong khoảng thời gian này, ta sẽ đi bên kia thăm dò trước, sau này hành động tiện hơn một chút.” Diệp Tiêu Dao gật đầu nói, nhìn Từ Phàm ra sức như vậy, hắn bỏ qua chuyện Từ Phàm không muốn ra ngoài tông môn.

Sau khi trò chuyện với Từ Phàm một lúc, Diệp Tiêu Dao đứng dậy cáo từ.

Từ Phàm nhìn về phía Diệp Tiêu Dao rời đi, thì thào nói: “Xem ra lão ông nội trong cơ thể ngươi có chút nham hiểm.”

Vừa rồi khi Diệp Tiêu Dao trò chuyện với Từ Phàm, vẻ mặt ám chỉ Từ Phàm lấy ra bảo vật rất cứng nhắc, trên mặt thỉnh thoảng lộ ra vẻ xấu hổ.

“Có một số việc, không thể không phòng.”

“Còn nữa, chuyện ngươi âm ta, ta đều nhớ kỹ.” Bây giờ Từ Phàm có thể xác định, trong bình linh ngọc kia, chính là lão già trong cơ thể Diệp Tiêu Dao đổi trắng thay đen.

Từ Phàm xoay người cầm lấy nguyên liệu do Diệp Tiêu Do đưa, đi đến phòng Luyện Khí.

Hai tháng sau, Từ Phàm đã hoàn thành luyện chế phi kiếm còn lại và con rối đào khoáng.

“Diệp sư huynh, đây là phi kiếm còn lại của ngươi và con rối đào khoáng.” Từ Phàm lấy ra một túi trữ vật, sau đó lại long trọng lấy ra một bộ áo giáp linh lực cấp Bảo khí đưa cho Diệp Tiêu Dao, cũng thêm ngọc giản thuyết minh sử dụng con rối đào khoáng và áo giáp linh lực.

“Trước khi Diệp đại ca đi, tốt nhất nên làm quen với áo giáp linh lực trước, như vậy thuận tiện cho ngươi thao tác.” Từ Phàm cười nói.

“Được, ngươi cứ chờ tin vui thành công của ta.” Diệp Tiêu Dao hưng phấn nói, chỉ cần sau khi chuyện này hoàn thành, mình có thể luyện chế càng nhiều phi kiếm Bảo khí.

“Vậy chúc Diệp đại ca chiến thắng.” Từ Phàm cung kính chúc.

Trong lòng lại nghĩ, nên thay đổi cách ở chung với nhân vật chính một chút.

Đây là vấn đề mà Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ sau khi chịu không ít thiệt thòi, ta không ở bên cạnh hắn, có phải nguy hiểm sẽ không đến không.

Mà Diệp Tiêu Dao sau khi rời đi, đang tranh cãi với Lão Kiếm.

“Tiểu tử, huynh đệ chính là dùng để lừa đấy, người huynh đệ kia của ngươi tuyệt đối là một đối tượng rất tốt, tên kia cũng chưa hiểu nhiều sự đời, hoàn toàn tin tưởng vào ngươi.”

“Trước mắt tu vi của ngươi thấp, người cũng nghèo, quả thật chỉ có thể dựa vào huynh đệ của ngươi trèo lên một chút.”

“Sau này khi ngươi có tu vi cao, ngươi chỉ cần thỉnh thoảng cho người huynh đệ này của ngươi chút lợi, sau đó nghĩ cách lừa hắn một mánh lớn, như vậy mới có thể lâu dài."

Lão Kiếm đắc ý nói, lúc trước một tu sĩ từ tiểu gia tộc như hắn dựa vào đâu có thể đi đến bước cuối cùng, còn không phải có giúp đỡ từ rất nhiều huynh đệ.

"Con người không phải đồ ngốc, ngươi làm như vậy bọn họ sớm muộn gì cũng sẽ phát hiện, hơn nữa, ta thật sự xem Tiểu Phàm là huynh đệ."

"Huynh đệ đã cùng nhau trải qua sinh tử, ta tuyệt đối sẽ không làm như vậy." Diệp Tiêu Dao kiên định nói, hắn đã quyết tâm, sau khi lấy được Hồn Thiết sẽ lặng lẽ thêm một phần mười cho huynh đệ tốt của hắn.

"Thật là tiểu tử tốt bụng, ngươi như vậy, ở Thiên Hồng đại thế giới tốt nhất đừng tu tiên, ít nhất còn có mạng mà sống." Lão Kiếm khinh thường nói, hắn từng là một thiếu niên có đôi mắt trong sáng, nếu không phải…

"Được rồi, ta nói cho ngươi biết, đương nhiên huynh đệ ngươi không phải kẻ ngốc, cho nên các ngươi cần một chút tình cảnh phối hợp."

"Ví dụ, tình cảnh ngươi vì cứu hắn dùng hết mọi thứ rồi thương tích đầy mình."

"Ví dụ khác, cảnh tượng sau khi huynh đệ ngươi chịu nhục, ngươi nổi giận vì hắn, không màng tất cả cũng phải ra mặt cho huynh đệ ngươi."

"Đối với người huynh đệ không thích ra ngoài này của ngươi, xúi giục một trưởng lão nhục nhã hắn, ngươi ra mặt cho hắn, đây cũng là lựa chọn tốt."

"Còn nữa…"

Lão Kiếm còn muốn tiếp tục nói, đã bị Diệp Tiêu Dao ngăn lại.

"Đủ rồi, mọi thứ ngươi nói ta đều sẵn sàng làm cho Tiểu Phàm, nhưng thủ đoạn bỉ ổi như vậy, ta sẽ không làm." Mặt Diệp Tiêu Dao đầy u ám nói.

"Ngươi biết không, sau khi ta trở thành Tiên Đế, các huynh đệ kia của ta đều được báo đáp gấp ngàn vạn lần."

"Để vươn lên, lừa huynh đệ một chút trong thời kỳ đầu đều chỉ là vấn đề nhỏ, về phần thủ đoạn bỉ ổi mà ngươi nói, đó cũng là thủ đoạn nhỏ phát triển tình cảm giữa huynh đệ các ngươi.”

Trong mắt Diệp Tiêu Dao lộ ra vẻ suy tư.

Một ngày sau, nơi tụ tập Yêu thú, Diệp Tiêu Dao mặc áo giáp linh lực nhìn chằm chằm đám Địa Linh Trường Nha Tượng ở đằng xa.

“Lão Kiếm, ngươi nói huynh đệ ta có phải thiên tài Luyện Khí không, bộ áo giáp linh lực này trực tiếp tăng cường năm phần chiến lực của ta, còn có thuật pháp tăng thêm và phòng ngự đi kèm với áo giáp.”

“Nếu có áo giáp linh lực sớm một chút, lúc trước ta có thể giết ngược lại lão chết tiệt đó.” Diệp Tiêu Dao vừa nói vừa chạm vào bộ áo giáp linh lực trên người.

“Thích thì không trả, hoặc là trực tiếp bảo huynh đệ ngươi luyện chế một bộ.” Lão Kiếm ở trong lòng nói.

“Đợi ta trở về bảo huynh đệ ta luyện chế một bộ thì hơn.”

Diệp Tiêu Dao nói xong, xông về phía đám Địa Linh Trường Nha Tượng kia.

Ba ngày sau, Diệp Tiêu Dao đến đỉnh núi nhỏ của Từ Phàm với vẻ mặt đầy xấu hổ.

“Cái gì, linh năng trung tâm trong áo giáp linh lực của ta bị ngươi làm hỏng rồi!” Từ Phàm lớn tiếng nói, trong mắt tràn đầy kinh hoàng, giống như không thể tin được áo giáp của mình sẽ hỏng.

“Ta chỉ là tò mò, cho nên mở bảo vệ của linh năng trung tâm nhìn một chút.” Diệp Tiêu Dao xấu hổ cúi đầu, đồng thời trong lòng mắng Lão Kiếm vô số lần.

Hai mắt Từ Phàm dần ảm đạm, cúi đầu thật lâu sau, mới nói với Diệp Tiêu Dao: “Diệp đại ca, chẳng phải ta đã sớm nói với ngươi, không thể mở ra lớp phòng hộ kia, vì sao ngươi…”

“Bộ áo giáp linh lực kia là thứ quý giá nhất của ta, vì luyện chế bộ áo giáp linh lực này, ta dùng tất cả linh thạch của ta, còn có một loại linh khoáng trăm năm khó gặp ở Tu Tiên giới.”

“Ta cho ngươi mượn là tin tưởng ngươi.”

“Ngươi vừa mở ra xem, tâm huyết nhiều năm như vậy của ta đều uổng phí, ta còn chưa từng dùng bộ áo giáp linh lực kia.”

Diệp Tiêu Dao nhìn Từ Phàm buồn bã, lập tức cảm thấy mình quá đáng, nếu không phải vì sự xúi giục của Lão Kiếm, hắn cũng không mở ra.

“Tiểu Phàm, chuyện này là ta làm sai, ngươi nói ngươi luyện chế áo giáp tiêu hao bao nhiêu linh thạch, dùng loại linh khoáng quý giá nào, ngươi nói cho ta, quý hiếm hơn nữa ta cũng có thể tìm về cho ngươi, cho dù phải đi khắp cả Tu Chân giới.” Diệp Tiêu Dao nhìn Từ Phàm kiên định nói.

“Linh Tâm Khoáng, linh thạch thì thôi, nếu có Linh tâm Khoáng thì bộ áo giáp này còn có thể sửa được.”

“Nếu không tìm thấy được, vậy thì thôi.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao đặt một chiếc nhẫn không gian, xoay người rời đi.

“Tiểu Phàm, là đại ca có lỗi với ngươi, ngươi chờ, ta nhất định sẽ tìm được Linh Tâm Khoáng.”

Sau khi Từ Phàm chắc chắn Diệp Tiêu Dao đã đi, cầm lấy nhẫn không gian xem, con rối đào khoáng và linh khoáng Hồn Thiết như ngọn núi nhỏ, còn có áo giáp đã mất đi linh lực kia của mình.

“Ta diễn như vậy có phải có chút quá rồi không, vốn định lừa thêm một chút linh khoáng Hồn Thiết, không ngờ đưa hết qua nữa.” Từ Phàm nhìn một chút, chồng quặng Hồn Thiết ít nhất giá sáu trăm vạn linh thạch.

Là kẻ không chịu thua lỗ, lúc nhân vật chính đề cập đến việc cùng thu thập mạch khoáng Hồn Thiết, trong đầu Từ Phàm đã kế hoạch.

Nếu như mình đưa áo giáp linh lực bình thường, lão già trong cơ thể nhân vật chính sẽ xúi giục nhân vật chính làm bậy, cho nên Từ Phàm bày ra một cái bẫy, cho dù nhân vật chính không xem linh năng trung tâm, áo giáp linh lực kia cũng sẽ bị nhân vật chính phá hỏng bằng cách khác.

Áo giáp linh lực bị hư hỏng, nhân vật chính cần bồi thường, thấp nhất từ một trăm vạn linh thạch.

Không, đây chẳng phải là có Hồn Thiết sao, ta lấy hơn một nửa cũng không quá đáng nhỉ.

Ngươi và lão ông nội hố ta ba lần, ta trả lại ngươi một lần cũng không quá đáng, nếu không có chuyện gì lớn, ta hai lần kia cũng phải trả lại.

Huynh đệ là huynh đệ, nhưng nợ phải tính rõ ràng.

Chương 66: Lại gặp Trương Vi Vân

Bên ngoài Bách Hoa tông, Vương Vũ Luân nhìn cung điện lơ lửng trên bầu trời, thở dài một hơi, có cảm giác như mình đã qua mấy đời.

Hắn cảm thấy mình chưa bao giờ dùng hết sức như vậy vì chí khí của chính mình.

“Anh hùng khó qua ải mỹ nhân, ta qua rồi!”

Vương Vũ Luân nhìn đám các đệ tử của Bách Hoa tông đi tiễn đoàn giao lưu, nơi sâu nhất trong mắt hắn, có một chút lưu luyến, giống như cảm giác trước khi Đường Tăng rời khỏi Nữ Nhi quốc mà không dám biểu lộ.

“Vương Vũ Luân, kiếp này chúng ta không có duyên.”

“Trước khi chia tay, ngươi có thể ôm ta một chút không, từ nay về sau, ta cũng sẽ chặt đứt ý nghĩ này.”

Một mỹ nhân khuynh quốc vừa buồn bã vừa đáng thương nói với Vương Vũ Luân, đối với nam nhân tàn nhẫn này, nàng rất hận.

“Ôm thì thôi, ta là người đã có gia đình, chúng ta từ biệt ở đây đi.”

Trong thời gian ở Bách Hoa tông, hắn nhớ kỹ những lời Từ Phàm đã nói với hắn, đối với nữ nhân, hắn không dám động dù chỉ một chút.

Lúc này, mỹ nhân khuynh quốc nhân lúc Vương Vũ Luân chưa kịp chuẩn bị, trực tiếp nhào vào lòng của Vương Vũ Luân, ôm chặt lấy hắn, sau đó hung hăng hút một bên cổ Vương Vũ Luân.

Cứ để như vậy, một dấu hôn không thể xóa nhòa được sinh ra.

Các đệ tử Thiên Khuyết môn đồng hành đều cười nhìn cảnh tượng này, đối với việc tiểu sư đệ luôn giữ mình trong sạch lại bị trúng chiêu này, đều có chút vui sướng khi người khác gặp họa.

Vương Vũ Luân ngay lập tức cảm thấy rằng mọi cố gắng trước đó của mình đều uổng phí.

“Ta…” Vương Vũ Luân trực tiếp đẩy mỹ nhân trong lòng ra, trong nhất thời cơn giận xông lên đầu, vừa định nổi giận đã nhìn thấy Bách Hoa tông trưởng lão đang nhìn Vương Vũ Luân đầy ẩn ý.

“Ta và ngươi không thù không oán, vì sao ngươi phải hại ta.” Giọng điệu của Vương Vũ Luân cũng yếu đi. Dù sai cũng đang ở trên địa bàn của người khác.

“Ta chỉ muốn để lại một dấu ấn thuộc về ta.”

“Ta…”

Bên trong Thiên Khuyết môn, động phủ của Thái Thượng đại trưởng lão, Huyền Thanh tôn giả đang uống trà với một nam tử áo xanh.

“Tiền bối đến Thiên Khuyết môn ta có việc gì.” Nam tử áo xanh thật cẩn thận nói, đối với người này, hắn không dám làm mất lòng.

“Đưa đồ đệ đến gặp phu quân nàng, sau khi gặp xong sẽ đi.”

“Không cần phải nhìn chằm chằm ta như vậy, chút khí vận ấy của Thiên Khuyết môn các ngươi, ta còn xem thường.” Huyền Thanh tôn giả thản nhiên nói.

“Hơn nữa ta muốn cướp, ngươi có thể ngăn cản sao?”

“Ha ha, sao ta có thể nghĩ như vậy được, chỉ là tiền bối đến Thiên Khuyết môn ta luôn có người chiêu đãi.”

Nam tử áo xanh nói xong, tự mình rót một ly trà cho Huyền Thanh tôn giả.

“Trà Đạo Vận, có lòng rồi.” Nhìn phù văn Đạo Vận trong tách trà, Huyền Thanh tôn giả cười nói.

“Chỉ có tiền bối mới có tư cách uống loại trà này.”

“Ồ, vậy thêm một ấm nữa.”

Khuôn mặt của nam tử áo xanh đau khổ, đành chịu pha thêm một ấm khác.

Lúc này, Từ Phàm gãi đầu khi nhìn Trương Vi Vân đã thay đổi rất nhiều, sư phụ ngươi đã là tôn giả Đại Thừa kỳ rồi, sao còn xem trọng tên vô dụng Luyện Khí kỳ như ta.

“Phu quân, cuối cùng cũng gặp được ngươi.” Trương Vi Vân ôm chặt Từ Phàm nói, đầu cọ vào ngực Từ Phàm, giống như một chú mèo con.

“Ta còn tưởng ngươi bái một tôn giả làm sư tôn, thì xem thường ta.” Từ Phàm xoa đầu Trương Vi Vân trong lòng, dịu dàng nói.

Hai người Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên bên cạnh đều nhìn sững sờ, một nữ tu như tiên nữ cưỡi thần thú đại điểu, trực tiếp bay qua tìm sư phụ bọn họ, cuối cùng phát hiện vậy mà lại là sư nương của mình.

“Gặp cha mẹ ngươi chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Gặp rồi, sư phụ nói, lần này đi sẽ dẫn theo phụ mẫu ta, để ta tẫn hiếu trước mặt bọn họ.”

“Phu quân, ngươi cũng đi theo ta đi, đến lúc đó chúng ta sinh vài đứa trẻ, sống vui vẻ cả đời.” Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm, nghiêm túc nói.

Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân, ánh mắt dần dịu dàng, vuốt khuôn mặt của Trương Vi Vân, nhẹ nhàng nói: “Bây giờ ngươi đang ở thời điểm tu luyện, hơn nữa nếu ta thật sự đi, sư phụ ngươi sẽ có ý kiến.”

“Chờ sau khi ta tu đạo thành công, ta sẽ đi tìm ngươi.”

Lúc này, Từ Cương dẫn theo Từ Nguyệt Tiên đi đến, cúi đầu hành lễ Trương Vi Vân nói: “Bái kiến sư nương.”

“Đây là đồ đệ ta nhận ở phàm thế, hai huynh muội này đã cứu ta một màng.” Từ Phàm giới thiệu.

Trương Vi Vân nghe thấy có người gọi nàng là sư nương, vui vẻ híp mắt, nhanh chóng lấy ra hai bình Phượng Huyết đan từ nhẫn không gian, nhét vào tay hai huynh muội.

“Đây là quà gặp mặt.” Trương Vi Vân cười nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời truyền đến tiếng phượng kêu, Trương Vi Vân nhìn lên trời, không nỡ nói với Từ Phàm: “Phu quân, ta phải đi rồi, đợi sau khi ta xuất sư, sẽ đến đây tìm ngươi.”

Nói xong, Trương Vi Vân bay về phía bầu trời.

“Chờ một chút.” Từ Phàm lấy ra một chiếc nhẫn luyện chế từ Mộc Linh Tinh đi qua, nhẹ nhàng nắm tay phải của Trương Vi Vân đeo vào.

“Ở quê hương của bọn ta, một nam nhân đeo cho nữ nhân nhẫn tự mình làm, nữ nhân đó mới chính thức là thê tử của nam nhân.”

“Phu quân, ta sẽ nhớ ngươi đấy.” Trương Vi Vân đỏ mắt nói.

“Ừ, ta đợi ngươi xuất sư trở về.” Từ Phàm cũng có chút không nỡ, lúc này Từ Phàm đã chấp nhận thân phận của Trương Vi Vân rồi.

Trên lưng thần điểu Huyền Thanh, Huyền Thanh tôn giả tò mò hỏi đồ nhi mình.

“Sao ngươi lại thích phu quân của ngươi như vậy, hắn chỉ là một tiểu tu sĩ Luyện Khí kỳ, dáng vẻ cũng không tuấn tú.”

Lúc nghe sư phụ mình nói phu quân mình không tuấn tú, Trương Vi Vân phồng khuôn mặt nhỏ, nói: “Phu quân ta là nam tử anh tuấn nhất thiên hạ, sư tôn ngươi nói sai rồi.”

“Lúc ta mười ba tuổi gặp mặt phu quân ta lần đầu tiên, ta đã biết hắn chính là phu quân của ta, cả đời này ta chỉ có thể là nương tử của hắn.”

Huyền Thanh tôn giả nhìn vẻ mặt hạnh phúc của đồ nhi mình, mỉm cười, Thiên Phúc linh thể, hẳn sẽ có kết quả tốt nhỉ.

“Đi, trở về phải tu luyện thật tốt, đợi đến Hợp Thể kỳ, ngươi có thể xuất sư để ở bên phu quân kia của ngươi.”

“A, đến Hợp Thể kỳ, vậy phải mất bao nhiêu thời gian.”

“Không nhiều, nếu nhanh thì một ngàn năm, nếu chậm thì hai ngàn năm.” Huyền Thanh tôn giả nói.

“Sư phụ, không phải ngươi sắp phi thăng sao.” Trương Vi Vân hỏi.

“Đại Thừa kỳ có thể áp chế được, ở thế giới này ta vừa hay có thể ở lại hai ngàn năm, nhìn thấy ngươi đến Hợp Thể kỳ, ta có thể yên tâm phi thăng.”

Huyền Thanh tôn giả xoa đầu Trương Vi Vân nói.

“Vậy sau này ta có thể nhìn thấy phu quân của ta không?”

“Sao nào, sư phụ ngươi cũng không phải người chia rẽ uyên ương, sau khi ngươi đến Nguyên Anh kỳ, hằng năm cho ngươi một tháng đi gặp phu quân của ngươi, tiền đề là tu vi của ngươi có thể khiến ta hài lòng.” Huyền Thanh tôn giả nói.

“Cảm ơn sư phụ.” Trương Vi Vân ngọt ngào nói.

Trên đỉnh núi nhỏ, Từ Phàm nhìn hai đồ đệ tò mò của mình, cười nói: “Giữ cho tốt Phượng Huyết đan mà sư nương ngươi đưa cho ngươi, đây là đồ tốt.”

“Vết thương có nghiêm trọng bao nhiêu, chỉ cần giữ lại một chút chân linh của mình, ngươi có thể sống lại, là bảo bối cứu mạng tốt.”

“Đến ta cũng không có.” Giọng điệu của Từ Phàm có chút ghen tị.

Lúc này, hai bình Phượng Huyết đan xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi giữ giúp bọn ta đi.” Hai người thành khẩn nói.

“Ta không tức giận, ta không giành đồ với trẻ con.”

Chương 67: Vết dâu tây

Từ Phàm nhìn lên trời với ánh mắt hơi phiền muộn, khi hắn trao nhẫn cho Trương Vi Vân, thì hắn đã là người có gia đình.

“Ta đã là người có vợ rồi.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Sau khi hai huynh muội bên cạnh liếc mắt nhìn nhau, đều rất nghi hoặc, cái này có gì để cảm thán chứ.

“Sư phụ, ngươi có thể nói cho ta biết là sư mẫu thích ăn món gì, để ta học trước không.”

“Đợi sau khi sư mẫu đến, ta sẽ hiếu kính với nàng ấy.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Có lẽ bây giờ sư mẫu ngươi thích ăn đồ ngọt đấy.” Từ Phàm nhớ tới lúc hắn dùng một cây kẹo que tự làm để đổi lấy được cô vợ này, không ngờ rằng cuối cùng thật sự trở thành vợ của mình.

“Được rồi, giải tán hết đi, nên đi tu luyện một chút, đến lúc làm nhiệm vụ rồi.” Từ Phàm phất tay nói, bây giờ hắn có chuyện vô cùng quan trọng phải đi xử lí.

“Tạm biệt sư phụ ~~”

Hai người nói xong thì đi làm việc của mình.

Từ Phàm quay người đi vào phòng luyện khí, lấy được nhiều Hồn Thiết như vậy, hắn phải lên kế hoạch cẩn thận.

Bên trong phòng luyện khí, Từ Phàm xem qua Linh Tâm Khoáng một lúc, một hồi lại nhìn qua Hồn Thiết Linh Khoáng, trong lòng dần dần nảy sinh ý tưởng.

Hắn muốn luyện chế ra một Bảo khí có khí linh, chuyên môn dùng để điều khiển con rối.

Một con chim được tạo thành từ linh lực, bay về Thương Linh phong tổng bộ thương hội của Bàng Phúc.

“Linh hồn và nguyên anh của một con mẫu trùng, cộng thêm hơn một nghìn Tâm Ngọc, Hồn Thiết, Linh Tâm Khoáng, thế là cũng gần đủ rồi.”

Nhìn Linh Tâm Khoáng, Từ Phàm có chút không nỡ, mặc dù có số lượng Hồn Thiết lớn gia nhập khiến có thể tiết kiệm số Linh Tâm Khoáng, nhưng cuối cùng vẫn phải dùng đến một phần tư miếng Linh Tâm Khoáng.

Trong lúc Từ Phàm đang đau lòng vì Linh Tâm Khoáng, đột nhiên sững sờ, bởi vì hắn phát hiện ra một hiện tượng, dường như mỗi lần mình thưởng cho Vương Vũ Luân thì ngay sau đó hắn sẽ tặng cho mình một món quà lớn.

Hồn Thiết là như thế này, Linh Tâm Khoáng cũng là như thế ấy.

Hơn hai tháng trước, mình đưa cho hắn một bộ áo giáp linh lực cấp Bảo khí, không biết lần này sẽ có thứ gì hay ho, tính toán thời gian, tên này cũng đến lúc quay về lúc, đúng lúc có thể kiểm suy nghĩ làm này.

Năm ngày sau, sau khi Từ Phàm luyện chế Bảo khí xong, đặt tên nó là Tâm Rối, một bóng người lặng lẽ ẩn mình bên ngoài cấm chế.

Sau khi Từ Phàm cảm nhận được, cười rồi phất tay một cái, cấm chế lặng lẽ mở ra một cánh cửa, bóng người kia lén lút chạy vào.

Từ Phàm nhìn hình tượng của Vương Vũ Luân cười nói: “Trời nắng to, ngươi quấn cổ làm gì đấy, nhìn khó chịu quá.”

“Từ đại ca, ngươi nhất định phải giúp ta, ta trở về với thân thể trong sạch thật mà. ”

Vương Vũ Luân nói rồi từ từ cởi khăn cổ của mình ra.

Nhìn cổ của Vương Vũ Luân lộ ra dấu hôn gợi cảm, Từ Phàm dùng ánh mắt “đừng xem ta là thằng ngốc” nhìn Vương Vũ Luân.

“Lời này của ngươi không có sức thuyết phục gì cả.” Từ Phàm nói, thực ra trong lòng hắn đã tin gần hết rồi, có một khoảng thời gian hắn có hứng thú với bói toán và thuật xem tướng.

Dựa vào kết luận của Từ Phàm khi xem tướng cho Vương Vũ Luân, tướng mạo của Vương Vũ Luân vô cùng thú vị, Từ Phàm còn đặc biệt đặt cho nó một cái tên, tướng biển hoa ngoài nhà, một khi rời khỏi nhà sẽ có số đào hoa.

“Từ đại ca, ta sẽ không để ngươi giúp ta không công đâu.” Vương Vũ Luân vô cùng thần bí lấy ra một tấm sắt dày cỡ tờ giấy A4 từ trong nhẫn không gian.

“Ta mua được nó ở một khu chợ bán hàng ở Tiên thành, không biết vì sao, ta nghĩ nó nên thuộc về Từ đại ca.”

“Vì thế ta đã bỏ ra một vạn linh thạch để mua về.” Vương Vũ Luân khoe khoang cười nói.

Từ Phàm nhìn tấm sắt, bên trên có phù văn bị gỉ gần như không thể nhìn rõ, bắt đầu suy nghĩ, giả thiết của Vương Vũ Luân là lỗ đen gấp ngược đi, tùy tiện một thứ gì đi vào bên trong đều có thể trả lại với giá gấp mười hoặc gấp trăm lần.

Không biết điều bất ngờ lần này là gì.

“Huynh đệ, ta tin ngươi trong sạch.”

“Yên tâm, ta sẽ giúp ngươi.” Từ Phàm bình tĩnh đặt tấm sắt vào trong nhẫn không gian.

Sau khi nhận được thứ gì đó, Từ Phàm bắt đầu nghiên cứu vết dâu tây trên người Vương Vũ Luân.

Càng nhìn Từ Phàm càng thấy vết dâu tây này kì lạ, vết dâu tây này giống như khắc sâu vào linh hồn của Vương Vũ Luân vậy, cho dù hắn đoạt xác người khác, cũng hiện ra vết dâu tây giống như thế trên cơ thể.

“Mỹ nhân tặng ngươi vết dâu tây này chắc hẳn rất yêu ngươi, vết này chỉ có thể in một lần trong đời.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, ngươi có cách gì không.” Vương Vũ Luân vội vàng hỏi, nếu như mang theo vết này về nhà thì hắn toi mất.

“Bây giờ muốn xóa vết đấy đi là không thể, thứ này đã hòa làm một thể với linh hồn ngươi, trừ khi ngươi thăng cấp Nguyên Anh kỳ, lúc linh hồn thăng hoa thì sẽ được làm sạch.”

Vương Vũ Luân thay đổi sắc mặt.

“Nhưng.”

Từ Phàm nói rồi lấy ra một Pháp khí, Hắc Hồn Đao, đây là một Pháp khí có tác dụng đốt cháy linh hồn, đây là tác phẩm lúc Từ Phàm luyện ra khi rảnh rỗi.

“Nhưng, cái gì.” Vương Vũ Luân vội nói.

“Nếu như không xóa được. Chúng ta có thể che lại.”

Khí thế của Từ Phàm thay đổi, ném mạnh Hắc Hồn đao về phía Vương Vũ Luân.

Nhìn thì hung dữ, nhưng thực ra Từ Phàm dùng sống đao chém Vương Vũ Luân.

“A!!”

Vương Vũ Luân bị đánh bay và bay thẳng đến cấm chế, mới dừng lại.

“Từ đại ca, sao ngươi muốn giết ta.” Vương Vũ Luân khó tin nhìn Từ Phàm, bây giờ hắn cảm thấy linh hồn mình bị đốt cháy lần nữa.

Lúc này một viên thánh dược chữa thương bay thẳng vào miệng Vương Vũ Luân, mới khiến những đau đớn của Vương Vũ Luân chuyển biến tốt hơn một chút.

“Đã nhắc ngươi trước rồi, ngươi cũng sẽ sợ, vì thế ta không thương lượng với ngươi động thủ luôn.”

“Nhìn đi, ngươi thế này không phải sẽ tiết kiệm được thời gian chuẩn bị sao?”

Từ Phàm hơi giơ tay, kính Huyền Băng xuất hiện phía trước Vương Vũ Luân.

Nơi ban đầu có vết dâu tây, giờ đây đã được bao trùm bởi một vết đao màu đen.

“Vết đao dễ giải thích hơn vết dâu tây, là đại ca, ta chỉ có thể giúp được ngươi nhiều như thế thôi.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân đang soi gương nói.

“Cảm ơn Từ đại ca.” Vương Vũ Luân thở dài một hơi, trước mắt thì chỉ có thể như vậy.

“Không phải lo, thăng cấp Nguyên Anh kỳ thì vết sẹo kia và vết dấu tây sẽ biến mất.” Từ Phàm cười nói, nghĩ rằng sau này sẽ không thể thiếu loại dấu vết này đối với đứa nhóc này.

“Ồ, Từ đại ca, không có việc gì thì về thăm vợ con ngươi đi.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm vung tay, không nói gì, mà xoay người đi vào phòng luyện khí, hắn không thể chờ đợi thêm được, muốn xem tấm sắt kia là thứ hay ho gì.

Lấy tấm sắt ra, Từ Phàm dùng cách đơn giản nhất, chuyển linh lực cho nó, kết quả là không phản ứng tí nào.

Luyện chế linh hỏa, vẫn không có phản ứng.

Nhìn thấy vết gỉ sắt trên phiến sắt không thể luyện hóa bằng linh hỏa, Từ Phàm sờ đầu, sau đó lấy linh thiết luyện chế ra một cái bàn chải sắt, bắt đầu cọ vào tấm sắt.

“Ta méo tin là không tìm được cách mở ngươi ra.”

Sau khi bàn chải sắt không có tác dụng, Từ Phàm còn đặc biệt chế tạo một chiếc bàn chải sắt cấp pháp bảo, dùng để cọ vào tấm sắt.

Sau nửa giờ trôi qua, Từ Phàm nhìn tấm sắt đã bớt gỉ một chút, bèn ném thẳng pháp bảo bàn chải xuống đất.

“Ta cũng không tin.”

Lần này, Từ Phàm vừa luyện chế vừa dùng bàn chải Pháp khí cọ cọ.

Chương 68: Truyền Tống Trận xuyên giới

Ba giờ sau, Từ Phàm nhìn tấm sắt bị lau sáng loáng, gãi đầu, có vẻ không có tác dụng gì.

Điểm khác biệt duy nhất chính mấy phù văn trên tấm sắt kia hiện ra rõ ràng hơn.

“Phù văn diệu quang, phù văn hổ lực, phù văn lưu sa?”

“Giữa cái này có liên hệ gì sao?” Từ Phàm nhìn tấm sắt, nghi hoặc nói.

Lúc này, Từ Phàm lấy ra một cây phù bút, bắt đầu khắc lên tấm sắt.

“Có phải khắc phù văn lên tấm sắt là có thể tháo bỏ bí mật của tấm sắt này không?”

Tấm sắt vốn cứng như pháp bảo, lại bị phù văn của Từ Phàm khắc lên dễ dàng.

Từ Phàm vừa viết xong phù văn, một ảo ảnh đồng hồ cát xuất hiện trên tấm sắt, nhìn tốc độ cát chảy, cũng chính là khoảng ba mươi phút.

Trong sâu thẳm có một cảm giác, đây là một bí bảo thử thách bản lĩnh phù văn của Luyện Khí sư.

Phù văn bút như vẩy mực vẽ tranh, trong chưa đầy ba mươi phút, trên tấm sắt đã dày đặc phù văn, sau đó không hề có phản ứng.

Sau khi một mực đợi cho cát trong đồng hồ cát trên tấm sắt chảy hết, tấm sắt bị một quầng sáng bao quanh, sau đó, lại biến thành một tấm sắt rỉ sét loang lổ.

“Ta ￥ ￥” Từ Phàm biết suy đoán của mình là sai, thứ này không phải khắc đầy phù văn là được.

“Vậy cần xâu chuỗi ba phù văn kia lại sao?”

Nghĩ đến đây, Từ Phàm lập tức tràn đầy hăng hái.

Linh hỏa dấy lên, pháp bảo bàn chải bắt đầu chà.

Ba giờ sau, tấm sắt lại sáng bừng lên.

“Phù văn xuân mộc, phù văn cự thạch, phù văn hóa vũ.” Với kinh nghiệm luyện khí nhiều năm, trong đầu Từ Phàm lập tức hình thành một pháp trận kết nối ba phù văn này.

“Giảo Đằng Thạch Sát trận.” Đây là cái tên Từ Phàm đặt cho trận pháp này.

Từ Phàm viết như thần, một lát sau, trên tấm sắt đã hiện ra trận pháp phù văn dày đặc.

Lúc này, pháp trận trên tấm sắt biến mất, xuất hiện một chữ “Lương”, sau đó một tia linh quang mang theo sức mạnh ý chí phù văn, chui vào mi tâm Từ Phàm.

“Vãi, phù văn long lực, phù văn quang sát, phù văn cự linh, phù văn thiên trấn…” Vẻ mặt Từ Phàm giống như đã trúng được mấy ngàn vạn.

“Trời ạ, đều là phù văn hiếm thấy nhất, đây là phần thưởng hoàn thành thử thách của ta sao?” Từ Phàm mừng rỡ nói.

Trong lòng hắn có một suy đoán, đây có thể là vật truyền thừa luyện khí trước khi phi thăng của một Luyện Khí Đại Tông sư nào đó để lại.

Đến lúc Từ Phàm lại nhìn về phía tấm sắt, nó đã trở lại vẻ gỉ sét loang lổ ban đầu.

“Tiếp tục thôi ~~” Nhìn tấm sắt, tính điên cuồng cày cuốc của Từ Phàm lại lộ ra.

Hai giờ sau, nhờ độ thuần thục chải gỉ sét của Từ Phàm gia tăng, lần này chỉ mất hai giờ.

“Phù văn băng sương, phù văn viêm hỏa, phù văn mộc linh, phù văn kim sát.”

“Chuyện vặt, đây không phải giới hạn của ta.”

Từ Phàm hào hứng cầm lấy phù bút tiếp tục khắc.

Năm ngày sau, Từ Nguyệt Tiên mang một bữa ăn thanh đạm đến phòng luyện khí của Từ Phàm.

Bình thường, hai huynh muội bọn họ sẽ không quấy rầy lúc Từ Phàm đang luyện khí luyện đan, nhưng hai ngày nay, trong phòng luyện khí thỉnh thoảng lại truyền ra tiếng hô vừa bất đắc dĩ vừa phẫn nộ của sư phụ mà bọn họ kính yêu.

Nhưng cách một khoảng thời gian lại truyền đến tiếng phấn khởi của sư phụ.

Từ Phàm mang đôi mắt thâm quầng, nhìn Từ Nguyệt Tiên bưng thức ăn, trong lòng ấm áp.

“Sư phụ, ngươi không sao chứ?”

“Ngươi thường nói với bọn ta chuyện gì cũng đừng nóng vội, con đường tu tiên, ổn định là nhất.” Từ Nguyệt Tiên nói, nhìn Từ Phàm với đôi mắt thâm quầng.

“Ha ha, đúng vậy, Tiểu Nguyệt Tiên biết dạy bảo người khác rồi.” Từ

Phàm cười nói, sau đó hắn buông phù bút xuống, nhận lấy chiếc đũa Từ Nguyệt Tiên đưa qua, bắt đầu ăn.

“Ừm, đồ ăn Nguyệt Tiên làm, luôn luôn ngon như vậy.” Từ Phàm khen ngợi, liên tục khắc tấm sắt năm ngày, nên nghỉ ngơi một chút, thử thách trận pháp phù văn năm ngày liên tục, đã tiêu hao hết linh lực của Từ Phàm.

Trong năm ngày qua, Từ Phàm đã đạt đến cửa thứ ba mươi hai, tổng cộng đạt được hơn hai trăm phù văn ngày thường khó gặp.

Hắn có cảm giác, nếu hắn qua cửa ba mươi sáu phù văn kia, hắn có thể đạt được sự đồng ý của bí bảo này.

“Nguyệt Tiên, ngươi đi làm việc đi, ta ăn cơm xong sẽ ngủ, không cần lo lắng cho ta.” Từ Phàm nói, sau đó ra quyết tâm, thiết lập một Cách âm trận trong phòng luyện khí.

“Vậy ta đợi sư phụ ăn xong mới trở về.”

“Được.”

Sau khi ăn xong, Từ Phàm cất tấm sắt đi, trở về phòng mình trực tiếp ngủ, có loại cảm giác nằm trên giường ngủ luôn sau khi liên tục thức đêm.

Tại một khu vực không xác định cách Thiên Khuyết môn không biết bao xa, Diệp Tiêu Dao đang bị một đám Yêu thú Nguyên Anh kỳ đuổi giết.

“Đệt, Lão Kiếm, ngươi mau nghĩ cách đi, nếu không hai chúng ta đều xong đời.” Diệp Tiêu Dao hét lên trong lòng, hắn dựa vào ghe chép trong sách cổ đến được vị trí này, nói là nơi này có lượng lớn linh khoáng hiếm thấy.

“Mẹ kiếp, nguyên linh chi khí mới hút từ trong bảo quán lại tiêu hao hết rồi.” Lão Kiếm nói.

“Hình như sáu trăm dặm trước mặt ngươi, có một Truyền Tống trận bỏ hoang, ngươi bay đến đó, ta có thể khởi động Truyền Tống trận.”

“Truyền Tống trận kia có thể truyền đến đâu.” Diệp Tiêu Dao vừa tránh đòn tấn công của Yêu thú phía sau vừa nói, nếu không phải tốc độ ngự kiếm của hắn siêu phàm, bây giờ có lẽ ngay cả mảnh xương cũng không còn.

“Đừng lo nhiều như vậy, tính mạng quan trọng hơn, nói không chừng là cơ duyên của ngươi.” Lão Kiếm thuận miệng nói, hắn đã trải qua giây phút sinh tử như thế này không biết bao nhiêu lần, cho nên đương nhiên rất thờ ơ, thờ ơ giống như khi hắn bị vị Tiên Đế trẻ tuổi nhất kia lập tức tiêu diệt chút chân linh cuối cùng của mình.

Diệp Tiêu Dao nghiến răng, tăng tốc bay về phía Lão Kiếm chỉ.

Cùng lúc đó, Truyền Tống trận ở xa, đang bị một sức mạnh thần kỳ chữa trị rất nhanh.

“Ồ, Truyền Tống trận này nhìn có chút quen mắt, hình như trước kia ta đã thấy rồi.” Lão Kiếm nghi hoặc nói, khi phụ thân vào chiếc nhẫn kia, hắn chỉ là một chút chân linh có thể biến mất bất cứ lúc nào, trí nhớ ít nhất bị mất đi chín phần mười.

“Đừng lo nhiều như vậy, chạy trốn quan trọng hơn.”

Diệp Tiêu Dao lao vào trong Truyền Tống trận, Truyền Tống trận khởi động.

Bên ngoài Phi Vũ giới, một linh quang có tinh quang chi lực bảo vệ bay về phía Yêu Linh giới cách đó hàng tỉ kilomet với tốc độ ánh sáng.

Từ Phàm đang ngủ lúc này cũng giật mình một cái, thế là lại lật người ngủ tiếp.

Lúc Từ Phàm mở mắt ra lần nữa, đã là sáng ngày thứ ba.

Nhìn ánh mặt trời ngoài cửa sổ lưu ly, Từ Phàm vươn vai.

“Giấc ngủ này thật là thoải mái.”

Tiện tay phóng ra một Thủy Cầu thuật, Từ Phàm đơn giản rửa mặt một phen, ra khỏi phòng, đã thấy hai huynh muội đang luận bàn.

“Một pháp sư pháo đài, một thích khách tầm bảo, có gì hay ho mà đánh.”

“Cuối cùng chẳng phải là thích khách thắng à.”

Từ Phàm mới vừa nói xong, một thanh đoản kiếm màu vàng đã đặt trên cổ Từ Cương.

Trận chiến kết thúc, Từ Phàm thuận tay triệu hồi một cự nhân thổ linh, bắt đầu sửa chữa sân đấu bị hư hại.

“Sư phụ, có phải do ta quá ngu ngốc, nên lần nào cũng là ta thua.” Từ Cương bước đến bên cạnh Từ Phàm xấu hổ hỏi, cảm thấy mình đã phụ sự kỳ vọng của sư phụ.

Nghe thấy lời của đại đệ tử mình, Từ Phàm xoa đầu Từ Cương nói: “Không trách ngươi, đây là nghề nghiệp áp chế, về sau sẽ tốt hơn chút.”

“Nếu không thì ngươi có thiên phú chiến đấu của sư phụ cũng được.”

Chương 69: Bí cảnh

Từ Phàm nhìn hai đệ tử này, nói thật, trên phương diện thiên phú chiến đấu, Từ Nguyệt Tiên vẫn cao hơn một chút, nàng có thể dễ dàng áp chế Từ Cương cũng có liên quan đến đường lối chiến đấu mà mình chọn.

“Vừa khéo, các ngươi đều ở đây, làm thực nghiệm với ta.” Từ Phàm vung tay lên, một quả cầu màu đen to bằng quả bóng rổ lóe ra vô số phù văn xuất hiện.

“Sư phụ, đây là pháp bảo gì vậy?” Hai huynh muội tò mò nhìn Từ Phàm, Từ Phàm thường xuyên luyện chế ra một số thứ kỳ quái, điều này cũng khiến cho hai huynh muội cực kỳ tò mò về pháp bảo không xác định mà Từ Phàm luyện chế ra.

“Bảo khí nhất giai, Tâm Rối.”

Từ Phàm còn chưa lên tiếng, một giọng nói điện tử vang lên, đây là khí linh của Tâm Rối, hiện tại Từ Phàm vẫn chưa hoàn toàn quyết định xong.

“Tâm Rối, đây là pháp bảo mà sư phụ đặc biệt luyện chế để điều khiển rối.” Từ Phàm cười nói.

Một con rối đao khách cao một mét năm được Từ Phàm lấy ra, một quả cầu kết nối luyện chế từ Hồn Thiết trực tiếp dung nhập vào hạt nhân của con rối.

“Con rối này có sức chiến đấu của Luyện Khí cấp sáu, Nguyệt Tiên, ngươi luận bàn với nó một chút.”

Sau khi quả cầu kết nối dung nhập vào hạt nhân của con rối đao khách, Tâm Rối tỏa ra ánh sáng.

Con rối đao khách trực tiếp phóng ra, biến thành một ảo ảnh đi vào trung tâm của sân đấu mới được sửa xong, còn vẫy tay với Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, con rối này rất mạnh sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn con rối đang vẫy mình, trong mắt lóe lên vẻ kỳ dị, nàng cảm thấy bên trong con rối này có một linh hồn.

“Ngươi thử một chút chẳng phải sẽ biết được sao.”

Từ Phàm kỳ vọng rất nhiều vào Tâm Rối.

Sau khi nghe những lời của Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên trực tiếp biến thành một bóng mờ lao đến con rối đao khách.

Con rối đao khách cũng không tỏ ra yếu kém, lao thẳng về phía Từ Nguyệt Tiên.

“Từ Cương, nhìn cho kỹ, sau này gặp được kẻ địch nhanh nhẹn thì nên làm gì.”

Lúc này, tiếng vũ khí va chạm không ngừng vang lên, hai bóng mờ nhanh chóng di động trên sân, chém giết.

Lúc này, bóng dáng của Từ Nguyệt Tiên đột nhiên biến mất, mà đao khách đang trong trạng thái chiến đấu cũng dừng lại, yên lặng đứng tại chỗ, chờ Từ Nguyệt Tiên xuất hiện.

“Từ Cương, ngươi có thể phát hiện tiểu muội của ngươi không?” Từ Phàm hỏi, hắn biết, trong lòng tiểu tử này nhất định có cách đối phó với Từ Nguyệt Tiên.

“Ta không phát hiện được, nhưng ta biết nếu ta có thể nắm được mấy bí pháp kia của sư phụ, có phát hiện hay không cũng như nhau.” Từ Cương ngây ngô nói, đồng thời cảm thấy đáng tiếc, bí pháp sư phụ truyền cho mình, bây giờ không luyện giỏi được cái nào.

“Bây giờ ngươi đang luyện tập bí thuật nào.” Từ Phàm sửng sốt, sau đó nghĩ lại, thật đúng vậy, những bí thuật mà mình truyền cho tiểu tử này đều là loại rải thảm ném bom.

“Hạch Bạo thuật.”

“Ngươi không được dùng bí thuật ta truyền cho ngươi lúc luận bàn, biết chưa.” Từ Phàm nhanh chóng nói, nếu tiểu tử này thật sự sử dụng quả thật có thể tổn thương Từ Nguyệt Tiên.

“Biết rồi sư phụ, ta chỉ là đầu óc không tốt thôi, cũng không phải ngốc.” Từ Cương gãi đầu nói.

Một cái búng trán rơi lên đầu Từ Cương.

“Tiểu tử thối, biết cãi lại rồi.” Khóe miệng Từ Phàm hơi nhếch lên, cảm giác đồ đệ ngốc này có chút hiểu biết rồi.

Đúng lúc này, cục diện trên sân thay đổi, một lưỡi dao vàng trực tiếp xuất hiện từ sau gáy con rối đao khách, ngay khi con rối vừa định phản ứng, đầu đã bị lưỡi dao vàng xuyên qua.

Đồng thời, một cây đao cũng kề vào cổ Từ Nguyệt Tiên.

“Nguyệt Tiên, điểm yếu của con rối là linh năng trung tâm, không phải đầu.”

Từ Phàm vung tay, ngừng Tâm Rối lại.

“Sư phụ, ta hiểu rồi.” Từ Nguyệt Tiên cúi đầu nói, đối phó một con rối Luyện Khí tầng sáu, nàng lại suýt chút nữa thất bại.

“Tâm, đã thu thập số liệu trận chiến chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Đã thu thập xong, lần sau đánh bại nàng, chỉ cần hai con rối đao khách.” Âm thanh điện tử khiến Từ Phàm có cảm giác thời không lẫn lộn.

Lúc này, tiếng chuông cấm chế vang lên.

Bàng Phúc bước vào.

“Từ đại sư, ta có một thứ tốt cho ngươi xem.” Bàng Phúc nâng cơ thể nặng nề, lại vô cùng linh hoạt đi về phía Từ Phàm.

“Ồ, ngươi tìm được thứ gì tốt.” Đôi mắt Từ Phàm sáng lên, thứ mà hắn nhờ Bàng Phúc đặc biệt thu thập đều là những thứ sắp tới hắn cần gấp.

Trong phòng khách, Từ Phàm đã nhìn chằm chằm vào quả linh hỏa trước mặt rất lâu.

“Vẫn Tâm linh hỏa, Bàng sư huynh, cảm tạ.” Từ Phàm nói.

Có thứ này, Từ Phàm có thể luyện chế Bảo khí tam giai.

“Tốn bao nhiêu linh thạch, không đủ ta cho ngươi.” Từ Phàm nói, linh thạch mà hắn chia ở thương hội hàng năm đều được cất giữ trong thương hội.

“Bốn mươi vạn linh thạch, không cần bù giá chênh lệch, chỉ là người sở hữu linh hỏa này có điều kiện.”

Bàng Phúc lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Từ Phàm.

“Giúp hắn luyện chế một Bảo khí nhị giai Nạp Hải bình.”

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản nhìn, tâm trạng lập tức tốt lên, hắn đã lâu rồi không gặp được khách hàng tự mang bản vẽ mẫu.

“Thú vị, vật liệu đã sẵn sàng, một tuần sau đến đây lấy là được.” Từ Phàm nói, có bản vẽ là tốt, còn vì sao phải mất một tuần, bởi vì Từ Phàm thích.

Lúc này, Từ Phàm lúc này mới nhìn dáng người của Bàng Phúc nói: “Có phải sắp Trúc Cơ rồi không?”

“Còn một chút, còn phải đợi một khoảng thời gian.” Bàng Phúc cười ha ha nói, đối với Từ Phàm, hắn thiên về bạn bè hơn là đối tượng giao dịch.

Từ Phàm đưa một bình Viêm Tâm đan cho Bàng Phúc.

“Nhận lấy đi, có ích cho cơ thể của ngươi.”

Bàng Phúc không nhiều lời, trực tiếp nhận lấy.

Một tuần sau, sau khi Từ Phàm đưa Nạp Hải Bình cho Bàng Phúc, đã bị Từ Nguyệt Tiên và Từ Cương thần bí đưa đến nơi thường nói chuyện phiếm.

“Nói đi, cứ thần bí, có phải phát hiện bảo bối gì để ta giám định không?” Từ Phàm nói, trước kia Từ Nguyệt Tiên cũng từng có biểu hiện như vậy khi lấy được bảo bối.

“Sư phụ, ngươi có thể đối phó yêu thú Kim Đan kỳ không?” Từ Nguyệt Tiên thần bí nói.

“Số lượng đừng quá nhiều là được.” Từ Phàm ước lượng thực lực của mình rồi nói.

“Đừng quá nhiều là bao nhiêu, hai mươi con sao?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

"Hai mươi con, không thành vấn đề." Từ Phàm kìm lại câu đừng vượt quá một trăm.

"Sư phụ có thiếu linh thạch không?" Từ Nguyệt Tiên lại hỏi.

"Tất nhiên là thiếu rồi, có bao nhiêu linh thạch thì sư phụ người đều có thể tiêu hết." Từ Phàm buồn cười giống như nghe thấy câu hỏi ngươi có thiếu tiền hay không, hắn có vài dự án còn chưa khởi động, còn không phải do không đủ linh thạch sao.

"Sư phụ, ta phát hiện một bí cảnh, ta phát hiện bên trong có một hồ linh dịch, là cả một hồ linh dịch đấy!"

"Linh dược trên một ngàn năm trong ấy nhiều không kể xiết, cũng có một di tích, ở cửa có Yêu thú Kim Đan bảo vệ."

"Ta sợ rút dây động rừng, nên vẫn chưa đi vào." Giọng điệu của Từ Nguyệt Tiên càng thêm thần bí và phấn khích, đây là lần đầu tiên nàng phát hiện ra bảo địa có quy mô mức này.

Nghe xong lời nói của đồ đệ, đầu óc Từ Phàm không hề nôn nóng, nhưng Từ Cương bên cạnh cực kỳ kích động.

"Ngươi chắc chắn không có yêu thú trên Kim Đan kỳ đấy chứ." Từ Phàm hỏi.

"Không có, trực giác của ta luôn rất chính xác, nếu có yêu thú trên Kim Đan kỳ, ta vừa tiến vào bí cảnh sẽ biết ngay." Từ Nguyệt Tiên chắc chắn nói.

"Lối vào bí cảnh có dễ đi ra không, lỡ như gặp phải Yêu thú trên Nguyên Anh kỳ làm sao chạy thoát, đã lập kế hoạch rút lui chưa?"

"Cần bao nhiêu nhẫn không gian, linh dược cần vật đựng gì, bên trong là loại Yêu thú gì, ngươi đã dò xét xong chưa?" Từ Phàm trực tiếp nói ra một loạt câu hỏi.

"Chuyện sư phụ nghĩ đến ta cũng nghĩ đến rồi, chuyện không nghĩ đến ta cũng nghĩ cả rồi."

Từ Nguyệt Tiên đưa cho Từ Phàm một miếng ngọc giản.

Chương 70: Tầm Bảo Hồ

Từ Phàm kiểm tra nội dung ngọc giản Từ Nguyệt Tiên đưa cho, vẻ mặt đầu tiên là nghiêm túc, sau đó mỉm cười, cuối cùng là yên tâm.

“Tốt, về phương diện này ta đã không thể dạy thêm gì cho ngươi nữa rồi, ngươi suy nghĩ rất thấu đáo.” Từ Phàm khen ngợi, không ngờ tiểu đồ đệ của mình lại có thiên phú về phương diện này như thế.

“Sư phụ, ngươi có đi với bọn ta không?” Từ Nguyệt Tiên mong đợi nói, Từ Cương ở bên cạnh ánh mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm Từ Phàm.

Hai huynh muội bọn họ chỉ biết sư phụ mình rất lợi hại từ miệng Vương Vũ Luân, bản lĩnh cao cường thỉnh thoảng bộc lộ lúc bình thường đều chứng minh sư phụ bọn họ có có thiên phú tuyệt đỉnh trên phương diện chiến đấu.

Từ Phàm không nói gì, mà một lần nữa kiểm tra lại ngọc giản Từ Nguyệt Tiên đưa, trong đó còn có bản đồ địa hình của bí cảnh.

Sau khi cân nhắc một hồi, Từ Phàm nói: “Được, đã lâu không ra ngoài tông môn, thỉnh thoảng ra ngoài đi dạo một chút cũng không phải không được.”

“Cám ơn sư phụ.” Hai huynh muội kích động nói.

“Sư phụ, khi nào chúng ta xuất phát?”

“Ba ngày sau, ta phải chuẩn bị một chút.” Từ Phàm nói, ra ngoài phải cẩn thận một chút là đúng.

“Được, vậy ta lại đến đó dò xét địa hình một chút.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vậy ngươi cẩn thận chút.” Từ Phàm dặn dò.

Trong phòng luyện khí, Từ Phàm đã luyện chế hơn hai mươi súng trường điện từ số một, lần trước sau khi Từ Cương trở về cho hắn thấy thấy uy lực của điện từ số một, Từ Phàm lập tức quyết định sau này thứ này sẽ là vũ khí thông thường.

Ba ngày sau, Từ Phàm dẫn theo hai huynh muội đang phấn khởi, từ Truyền Tống trận ngoài Thiên Khuyết môn, truyền tống đến một chủ thành tên là Nghi Kim thành.

“Sư phụ, đây là thành phố lớn nhất phía nam Thiên Khuyết môn chúng ta, thành phố này còn có một cái tên, tên là thành Luyện Khí.”

“Đây là nơi có nhiều Luyện Khí sư nhất ngoài Thiên Khuyết môn chúng ta.”

Từ Nguyệt Tiên vừa dẫn Từ Phàm đi dạo trong thành vừa nói, nghĩ đến lần đầu tiên mình đưa sư phụ ra ngoài, cảm giác rất phấn khích.

“Nơi này có chỗ nào đặc biệt không?” Từ Phàm nói, cảm nhận được nguyên tố hỏa nổi bật trong không khí.

“Dưới thành phố này, trấn áp một đoàn hỏa linh Nghi Kim linh hỏa.”

“Đây là một ngọn phúc hỏa, nghe nói luyện chế pháp bảo ở thành phố này dễ thành công hơn, linh cảm luyện khí ở đây cũng cao hơn nhiều so với các khu vực khác.”

Đúng lúc này, trên bầu trời truyền đến tiếng xé gió, nghe tiếng, đã sắp vượt qua tốc độ âm thanh.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn, hóa ra là một tu sĩ Luyện Khí tầng bốn đeo một Pháp khí đeo lưng tương tự tên lửa.

Từ Nguyệt Tiên và Từ Cương cũng nhìn thấy.

“Nơi này luôn xuất hiện rất nhiều thứ khá kỳ quái.” Từ Nguyệt Tiên giới thiệu.

Lúc này, trên bầu trời lại xuất hiện rất nhiều chim nhỏ mang khí tức pháp bảo.

“Có chút thú vị, chỉ là hướng đi của tiểu tu sĩ bay trên không trung kia sai lệch rồi.” Từ Phàm cười nói, tên lửa đeo lưng, có động lực đó còn không bằng làm một cái máy bay phun khí nhỏ.

Lời nói của Từ Phàm, vừa khéo bị một người qua đường nghe thấy.

“Tiền bối, xin hỏi ngươi có ý kiến gì với Pháp khí trên trời kia?” Một tiểu tu sĩ Luyện Khí tầng năm cúi đầu hỏi Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn ánh mắt chân thành của tu sĩ này, hơi sửng sốt, khó mà gặp được tu sĩ ham học hỏi như vậy.

“Ngươi là Luyện Khí sư?” Từ Phàm hỏi.

“Ta chỉ là Luyện Khí học đồ, muốn trở thành Luyện Khí sư còn cần vài năm nữa.” Tiểu tu sĩ nói.

Trên tay Từ Phàm xuất hiện một tờ giấy, bắt đầu gấp lại, chỉ một lát, nó đã biến thành một chiếc máy bay giấy.

Một phù văn thanh phong xuất hiện, gió khẽ nổi lên, chiếc máy bay giấy theo gió nhẹ bay lên trời.

Nhìn máy bay giấy, ánh mắt tiểu tu sĩ sáng lên, cúi đầu nói Từ Phàm: “Cảm tạ tiền bối thức tỉnh.”

Từ Phàm không để ý đến tiểu tu sĩ, trực tiếp dẫn theo đồ đệ tiếp tục đi về phía ngoại thành.

“Tiền bối, ta có thể bái ngươi làm sư phụ không?” Tiểu tu sĩ gọi.

Từ Phàm vẫn không để ý.

“Sư phụ, vừa rồi tiểu tu sĩ muốn bái ngươi, vì sao không nhận hắn làm đồ đệ?” Từ Cương hỏi, Từ Nguyệt Tiên cũng nhìn Từ Phàm.

“Vô duyên vô cớ nhận đồ đệ cái gì, sư phụ ngươi nhận đồ đệ là vì coi trọng duyên phận.” Từ Phàm nói

Ngoài thành, một chiếc Linh Phong chu xuất hiện, ba người đi phi chu về phía ngoại thành.

“Sư phụ, bí cảnh cách nơi này tám ngàn dặm, trên đường không có khu vực nào quá nguy hiểm.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Tám ngàn dặm, vậy nhanh lên chút đi.”

Từ Phàm nói xong, lấy ra một pháp bảo trang bị cánh bay của Linh Phong chu từ nhẫn không gian, gắn vào hai sườn của Linh Phong chu.

“Nắm chắc, tốc độ sắp đổi rồi.”

“Ầm ~~”

Trên bầu trời vang lên một tiếng nổ nặng nề, sau đó Linh Phong chu cũng mở chế độ tàng hình.

“Sư phụ, tốc độ của chúng ta có thể so sánh với tu sĩ Kim Đan kỳ.”

“Sư phụ lợi hại!”

Từ Phàm đắm chìm trong lời khen ngợi của hai đồ nhi, không thể thoát ra.

Hai giờ sau, Linh Phong chu dừng bên một hồ nước lớn trong một khu rừng nguyên sinh theo chỉ dẫn của Từ Nguyệt Tiên.

Nhìn mặt hồ dao động lấp lánh, Từ Phàm chợt nghĩ làm một cái nhà gỗ nhỏ ở đây vài ngày cũng rất tốt.

“Nguyệt Tiên, sao ngươi phát hiện ra nơi này?” Từ Phàm nhìn cảnh vật xung quanh hỏi.

“Ta đuổi theo một con Tầm Bảo Hồ, đáng tiếc nó chạy mất.” Từ Nguyệt Tiên thở dài nói, vì con Tầm Bảo Hồ kia, nàng đã lập kế hoạch trong mấy tháng để bắt nó, đáng tiếc cuối cùng vẫn thất bại.

“Toàn thân trắng như tuyết, chỉ cao chưa đến một thước, đôi mắt màu vàng tím.” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, ngươi đã xem ghi chép về Tầm Bảo Hồ rồi sao?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Không phải, ta thấy nó rồi.”

Lúc này, một con rối mộc linh hình người trói một con hồ ly tuyết trắng đi về phía này

“A, sư phụ, ngươi vậy mà lại có thể bắt được nó!” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc hét lên, giống như đột nhiên bị mừng rỡ đập trúng.

“Lúc chúng ta xuống đất, con vật nhỏ ở xa liếc mắt nhìn chúng ta một cái, vốn cảm thấy con vật nhỏ này thật đáng yêu, định bỏ qua cho nó.”

“Kết quả con vật nhỏ này lại dám châm chọc ta, một tiểu yêu thú Luyện Khí tầng sáu cũng dám châm chọc ta, cho nên ta bắt nó.”

“Ngươi thấy có ích, thì cho ngươi.”

Nói xong, con rối mộc linh biến thành mộc đằng, trực tiếp trói chéo con Tầm Bảo Hồ lại.

“Chít chít chít, chít chít chít~~~”

Tầm Bảo Hồ bị trói còn biết gào lên, nhưng cơ thể lại không thể nhúc nhích được.

“Cảm ơn sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói.

Một cái vòng Ngự Thú được đội thẳng vào đầu Tầm Bảo Hồ.

“Con vật nhỏ, sau này ngươi theo ta làm việc.” Từ Nguyệt Tiên nheo mắt nói, nàng bận rộn mấy tháng để bắt con Tầm Bảo Hồ này là bởi vì nó không thể thay thế ư, không phải, mà là vì giá trị nhan sắc của nó.

“Chít chít ~~” Sau khi thấy mình bị đeo vòng Ngự Thú, Tầm Bảo Hồ cũng cúi đầu chấp nhận số phận.

Từ Phàm cởi mộc đằng trên người Tầm Bảo Hồ, con rối mộc linh trực tiếp biến thành một cái cây nhỏ bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, Điểm Linh Khôi Lỗi thuật của ngươi càng ngày càng lợi hại.” Từ Cương sùng bái nói.

Trước kia hắn rất khao khát thuật pháp của Từ Phàm, sau đó xin Từ Phàm một phen, lúc đó hắn vẫn còn nhớ sư phụ xoa đầu hắn thấm thía nói: “Từ Cương à, đầu óc của ngươi bây giờ nhiều nhất có thể thay đổi được một chút, loại thuật pháp ngoại tộc này, ngươi không thể học được.”

“Làm một pháo đài đơn giản không tốt sao?”

Lúc đó trong lòng hắn lần đầu tiên cảm thấy không phục, mãi đến khi Từ Phàm dạy cho hắn nguyên lý điều khiển con rối, hắn lập tức quyết định sau này làm một pháo đài hoàn toàn không thấp kém.

Chương 71: Pháo Amstrong phản lực cylotron Amstrong

“Sư phụ, lối vào bí cảnh nằm ngay dưới đáy hồ này.” Từ Nguyệt Tiên chỉ vào đáy hồ nói.

“Vậy thì đi thôi.”

Từ Phàm vừa vung tay lên đã xuất hiện một cái bong bóng bao tất cả mọi người lại, đáp xuống đáy hồ.

“Sư phụ, bây giờ còn có thuật pháp nào mà ngươi không biết không?” Từ Nguyệt Tiên thở dài nói.

“Sư phụ, ngươi biết bao nhiêu thuật pháp vậy?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi, cảnh giới tu tiên của nàng càng cao, nàng phát hiện sư phụ của mình càng sâu không lường được.

“Thuật pháp thông thần, mọi loại thuật pháp ta tuỳ tay đều dùng được.” Từ Phàm nói, những năm này hắn gần như đều đã học hết những thuật pháp có thể học được và bí pháp thu gom được.

Sau khi nói xong câu đó, trong nháy mắt Từ Phàm cảm thấy mệnh giá của mình đã đủ, đáng tiếc là hệ thống không đúng tiêu chuẩn.

Cùng với sự hạ xuống của ba người, một cánh cửa đá dường như đã tĩnh mịch ngàn năm nằm lẳng lặng dưới đáy hồ.

“Sư phụ, chính là nơi này.”

Từ Nguyệt Tiên lấy ra sáu miếng linh thạch, chia ra bỏ vào trong khe hở của cửa đá.

Lập tức, cửa đá sáng lên linh quang, một màn sáng xuất hiện bên trong cửa đá.

Ba người một hồ bước vào trong màn sáng, cảnh vật trước mắt lập tức sáng lên, dường như lạc vào chốn bồng lai tiên cảnh.

“Linh khí ở nơi này.” Từ Phàm hít sâu một hơi, một pháp bảo hình vò rượu đã xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Miệng vò rượu giống như chìm vào trong ao rượu, vô số linh khí nhờ Tụ Linh trận ở miệng vò rượu mà bắt đầu hội tụ.

“Sư phụ, cả hồ bên kia đều là linh dịch.” Từ Nguyệt Tiên chỉ vào hồ lớn ở phía xa nói.

“Ha ha, phải không, quen rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, nghèo quen rồi.

Theo ba người một hồ đi qua rừng cây vượt qua biển hoa, một hồ nước nhỏ đã xuất hiện trước mắt mọi người.

Nhìn mặt hồ trước mặt có hơi thấp so với lần trước, trước mắt Từ Nguyệt Tiên thoáng qua vẻ khác lạ.

“Sư phụ, có thể nơi này đã có người từng đến rồi.”

“Mức linh dịch trong hồ này so với lần trước thấp hơn không ít.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Lúc này, một con hùng ưng do thuộc tính Phong tạo thành dừng trên cổ Từ Phàm.

“Nguyệt Tiên, lần trước ngươi thấy được có mấy con yêu thú ở cửa di tích?” Từ Phàm hỏi.

“Ở cửa có mười con, băng qua hồ nhỏ này, còn có bảy, tám con yêu thú Kim Đan kỳ.” Từ Nguyệt Tiên trả lời.

“Ừm, vậy chúng ta làm việc trước thôi.” Từ Phàm lấy ra một Bảo khí có hình dạng như bình Quan âm.

Đây là Tứ Hải bình dùng để chứa đựng linh dịch do Từ Phàm luyện chế, so với Nạp Hải bình luyện chế cho người kia còn có thể đựng được nhiều hơn.

Lúc này, Từ Phàm bỗng sững sờ.

“Nguyệt Tiên, lần trước ngươi thấy mức linh dịch trong hồ là bao nhiêu.”

“Cao hơn mặt hồ bây giờ khoảng chừng hai thước.”

“Thế giới có chút nhỏ.” Từ Phàm nở nụ cười. Đây vừa vặn là lúc hắn luyện chế dung lượng của bình nạp hải.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu làm việc thôi.” Từ Phàm trực tiếp vung tay lên.

Trên đất trống xuất hiện hơn ba trăm con rối, Tâm Rối xuất hiện sau lưng Từ Phàm, bên trên sáng lên ba trăm điểm sáng, đây chính là số lượng con rối bị Tâm Rối khống chế.

Tất cả con rối đều có thực lực Trúc Cơ kỳ, đây là một nửa thành quả do Từ Phàm nghiên cứu nhiều năm nay.

“Năm mươi con rối công cụ hái linh dược, năm mươi con đào quặng.”

“Những con rối chiến đấu còn lại vây quét yêu thú Kim Đan kỳ.” Từ Phàm nói với Tâm Rối.

Lập tức, tất cả các con rối đều nghe lệnh mà động, chạy về phía rừng rậm ở nơi xa.

Một lát sau, nơi xa truyền ra từng trận tiếng yêu thú gào thét.

Tứ Hải bình xuất hiện trên hồ linh dịch, bắt đầu hấp thu lượng lớn linh dịch trong hồ.

“Linh dịch trong hồ này ít nhất cũng có giá hơn tám trăm vạn linh thạch, ta có thể mở rộng cấp bậc của đại quân rối không nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc này, điểm sáng trên Tâm Rối bị ít đi năm cái.

“Tổn thất: Hai con rối Đại Lực Viên, ba con rối cung tiễn thủ.”

“Tiêu diệt hai con yêu thú Kim Đan kỳ, trong đó một con là Kim Đan trung kỳ.” Tâm Rối dùng âm điện tử đặc biệt của nó nói.

“Tổn thất này có chút lớn đó.” Từ Phàm lại lấy ra ba con rối Hàn Sương Lang Kim Đan kỳ thân dài năm mét, Tâm Rối lại nhiều thêm ba điểm sáng tương đối lớn.

“Ba con rối Kim Đan kỳ này giao cho ngươi, hạ thấp tổn thất.”

“Đã rõ.”

Ba con rối Hàn Sương Lang trực tiếp phóng nhanh cất bước, hóa thành tàn ảnh phóng về phía xa, tạo thành ba cái hố to trên mặt đất.

Từ Phàm quay đầu, nhìn thấy hai cái đồ đệ ngay tại nhìn chằm chằm mình.

“Sao vậy, các ngươi cũng không phải chưa thấy những con rối này, có gì mà lại giật mình.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Nhưng ta chưa từng thấy nhiều con rối như vậy, sư phụ ngươi thật quá lợi hại.” Ánh mắt Từ Cương nhìn Từ Phàm giống như đang nhìn thần linh.

Từ ngữ nhàm chán làm cho nội tâm Từ Phàm không chút nào gợn sóng, thậm chí còn muốn bảo đại đồ đệ này của mình trở lại học đường học lại lần nữa.

“Sư phụ, vì sao con rối của ngươi và những con rối thường thấy có chút không giống nhau vậy?” Từ Nguyệt Tiên đang dùng Ưng Nhãn thuật nhìn cuộc chiến phía xa.

Hai mươi con rối bao vây một con cự viên Kim Đan kỳ.

Mười con rối Đại Lực Viên chống đỡ ở phía trước nhất, năm con rối Quỷ Thứ nhỏ xinh vẫn luôn vây xung quanh yêu thú, chuẩn bị tùy thời mà động, năm con cung tiễn thủ đang đánh phía sau, tay cầm Pháp khí cung tên, tên lắp hết lên cung.

Hai mươi con rối giống như một thiết bị tinh vi nhất, không tổn thất một con rối nào mà đã dây dưa chết một con cự viên.

Một màn này, Từ Nguyệt Tiên chỉ nhìn cũng đã mồ hôi lạnh đầy người, con rối yếu nhất trong đó cũng có thể lấy mạng mình.

“Đây chính là con rối bán tự động do sư phụ ngươi luyện chế, ngoài ra lại được khống chế bằng Tâm Rối, mỗi con rối khi chiến đấu cũng không kém gì tu tiên giả cùng đẳng cấp.” Từ Phàm nói, làm người trong cẩu đạo, nguyên tắc của hắn là tự mình có thể không động thủ thì sẽ không động thủ.

“Ồ.” Hai huynh muội có chút thất vọng.

“Sao vậy? Các ngươi muốn xem sư phụ xuất thủ sao?” Từ Phàm mỉm cười nhìn về phía hai người đồ đệ này.

“Thôi được, lần đầu mang các ngươi ra ngoài, sư phụ ngươi thế nào cũng phải thể hiện tài năng cho các ngươi xem.”

“Từ Cương, mấy thứ bí thuật ta đưa cho ngươi kia, tên dài nhất gọi là gì.” Khóe miệng Từ Phàm nhếch lên một độ cong vô cùng hoàn mỹ.

“Pháo Neo Amstrong Cyclone Jet Amstrong.” Từ Cương thành thật nói, mặc dù hắn không rõ tên này có ý nghĩa gì, nhưng hắn biết rõ uy lực của thuật pháp này nhất định rất lớn, bởi vì sư phụ đã nói tên thuật pháp càng dài uy lực càng lớn.

“Tốt, hôm nay để ta cho các ngươi mở mang kiến thức, thế nào là pháo Neo Amstrong Cyclone Jet Amstrong.”

Hai tay Từ Phàm kết ấn, một viên thiên thạch có chứa lực từ bay lơ lửng giữa không trung, tiến vào trong một họng pháo do lôi quang tạo thành.

Theo tốc độ kết ấn nhanh chóng của Từ Phàm, uy lực thiên địa trên họng pháo tạo thành từ lôi quang càng ngày càng mạnh.

“Nã pháo!”

“Đùng!!!”

Âm thanh cực lớn vang dội giữa khắp đất trời.

Một màn sáng xuất hiện trước mắt mọi người, cũng rơi vào góc nhìn của hùng ưng vừa đáp xuống trên vai Từ Phàm.

Chỉ thấy một con yêu thú Băng Hùng Kim Đan kỳ còn đang nghi hoặc bỗng nổ mạnh trên bầu trời, trực tiếp bị nổ thành mảnh vụn, ngoại trừ một màn sương máu, không còn để lại một chút dấu vết nào khác.

Một màn này, làm cho hai huynh muội rung động rất lớn, bọn họ đã không phải là đứa trẻ vừa vào tông môn, bọn họ hiểu rõ Luyện Khí kỳ chém giết yêu thú Kim Đan kỳ có bao nhiêu khó khăn.

Cho dù trong lịch sử Tu Tiên giới, ghi chép về Luyện Khí kỳ chém giết yêu thú Kim Đan kỳ cũng chỉ có cực kỳ ít không có bao nhiêu.

Chương 72: Cự Hổ

Hai huynh muội cũng lộ ra vẻ mặt phấn khởi, sư phụ của mình lợi hại như vậy, sau này nhất định sẽ biến thành một tôn giả vô song, uy áp một thế.

Mà Từ Phàm thì lại đang nghĩ, thừa dịp tu vi của các đồ đệ còn chưa vượt qua chính mình, nắm chặt thời gian ra vẻ thêm mấy đợt, nếu không thì sau này sẽ không có cơ hội nữa.

“Sư phụ, chúng ta có cơ hội thì đi thử sức với yêu thú Nguyên Anh kỳ đi.” Từ Cương hăng hái nói, nghĩ đến sau này chính mình cũng học được thuật pháp này, hắn liền hăng hái, quyết định để Hạch Bạo thuật sang một bên trước, chuyên tâm học xong thuật này.

Cốc!

Một cái búng vào đầu làm Từ Cương ôm đầu đau hồi lâu.

“Ngươi quên ta dạy ngươi thế nào rồi à.” Từ Phàm nghiêm túc nói, tên tiểu tử này cuối cùng cũng có chút phiêu rồi.

“Con đường tu tiên, chữ ổn đứng đầu.” Từ Cương ôm đầu nói, hắn suýt nữa đã quên mất nguyên tắc tu tiên của sư phụ.

Lúc này, Tâm Rối sau lưng Từ Phàm vang lên tiếng cảnh bảo.

“Yêu thú tốc độ cao không có cách nào bao vây tiêu diệt, đang nhanh chóng tập kích tới đây.” Tâm Rối còn chưa nói xong, chỉ thấy ở nơi xa, một bóng dáng yêu thú màu đen đang tập kích về phía ba người.

Tầm Bảo Hồ đang quấn trên cổ Từ Nguyệt Tiên lập tức sợ hãi kêu lên “chít chít chít”, nếu không phải do áp chế từ vòng Ngự Thú, có lẽ nó đã sớm chạy trốn.

Từ Phàm mỉm cười nhìn vẻ mặt biến hóa của hai huynh muội, đầu tiên là hơi căng thẳng, liếc nhìn hắn một cái sau đó bình tĩnh trở lại.

Lúc này, đã có thể thấy rõ ràng thân hình của yêu thú Kim Đan kia, là một con cự hổ toàn thân đen nhánh, chiều dài khoảng hơn tám mét, hai mắt khát máu làm cho hai chân của hai huynh muội có chút run lên, nhưng ánh mắt vẫn gắt gao nhìn chằm chằm vào con yêu thú cự hổ đang đột kích bọn họ.

Trong mắt Từ Phàm thoáng qua một tia khen ngợi, ít nhất lòng gan dạ sáng suốt vẫn còn tạm được.

Khẽ vuốt nhẫn không gian, trên không xuất hiện mười cây súng trường điện từ số một, đầu súng đồng loạt hướng nhắm về phía cự hổ.

“Hôm nay ta sẽ dạy các ngươi thế nào là chặn di chuyển.” Từ Phàm nói với hai đồ nhi.

Ầm! Ầm! Ầm!

Tiếng sấm rền vang trên bầu trời, ba cây súng trường điện từ nhanh chóng bắn về phía cự hổ.

Cự hổ Kim Đan màu đen nhìn ba cây súng trường điện từ đang đột kích nó, trong mắt hiện lên một tia giễu cợt, tốc độ rất nhanh, nhưng cũng vô dụng mà thôi.

Chỉ thấy cự hổ Kim Đan màu đen ở trên không trung nhanh chóng biến đổi phương hướng, mượn lực trên đại địa trực tiếp tránh thoát khỏi ba cây súng trường đang đột kích tới.

Ngay lúc cự hổ rơi xuống đất kia.

Ầm! Ầm! Ầm!

Trên bầu trời lại truyền tới ba tiếng nổ lớn, ba cây súng trường điện từ trực tiếp vây kín tất cả không gian của cự hổ Kim Đan.

Gào!!

Một tiếng rống to, sau lưng cự hổ Kim Đan màu đen mọc lên hai cánh, tốc độ trực tiếp nhanh hơn gấp đôi.

Hai huynh muội thấy cự hổ Kim Đan màu đen tăng nhanh tốc độ, trên mặt lập tức lộ vẻ sợ hãi, không bị doạ sợ đến mức chạy trốn, chỉ bởi vì có Từ Phàm đứng bên cạnh bọn họ.

“Tốc độ có nhanh cũng vô dụng mà thôi.” Từ Phàm thản nhiên nói, bốn cây súng trường điện từ còn lại ở khoảng không trên đầu hắn đã khóa chặt toàn bộ khả năng chuyển động của cự hổ Kim Đan màu đen.

Ầm!!

Bốn cây súng trường điện từ cùng lúc bắn ra, giống như vượt qua không gian, trực tiếp bắn lên người cự hổ Kim Đan màu đen.

Ầm!!

Bốn cây súng trường điện từ trực tiếp đẩy cự hổ Kim Đan màu đen vào trong lòng đất, lúc này khoảng không trên đầu Từ Phàm lại tăng thêm năm cây súng trường điện từ, tất cả đều bắn về phía cự hổ Kim Đan màu đen.

“Nhớ kỹ, nhất là vào lúc như thế này, cho dù dưới tình huống ngươi xác định kẻ địch đã chết, nhưng nhất định phải tại bổ thêm một đao.”

“Đừng nên hỏi vì sao, làm theo là được.” Từ Phàm nghiêm túc nói với hai đồ nhi, dưới tình huống điều kiện cho phép, bổ thêm đao tuyệt đối là thói quen.

“Đã rõ thưa sư phụ.” Hai huynh muội đáp.

Theo một tiếng kêu rên cuối cùng của cự hổ Kim Đan màu đen, trận chiến này cũng đi đến kết thúc.

“Tiểu tử, ngươi sẽ lưu lại một tay, nhưng ta sẽ không.” Từ Phàm trào phúng nhìn hài cốt cự hổ phía trước, hai phát súng trường điện từ vừa rồi hắn bắn ra chỉ có một nửa tốc độ và uy lực so với bình thường, cho dù thế này, cự hổ Kim Đan cũng không dám cứng rắn đón đỡ theo bản năng.

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, bây giờ hiểu rõ thế nào là chặn chuyển động chưa?”

“Lần đầu tiên và lần thứ hai tấn công, cũng chỉ là tấn công thăm dò, để cho đối phương dùng hết thủ đoạn đào mệnh.”

“Tấn công chân chính là lần tấn công cuối cùng, bốn cây súng trường điện từ kia đã chặn lại tất cả chuyển động của cự hổ, bất kể nó trốn thế nào cũng chỉ có thể nhận lấy cái chết.”

“Còn có lúc chiến đấu thường ngày nhớ chú ý giấu đi át chủ bài, thực lực thể hiện ra chỉ cần bảy phần so với bình thường là được.” Từ

Phàm mượn trận đấu này mà bắt đầu truyền thụ chân lý cho hai ái đồ nhà mình.

“Đã rõ.”

Lúc này, linh dịch trong hồ nhỏ đã bị Tứ Hải bình hấp thu sạch sẽ, chỉ còn lại lớp linh dịch lắng đọng dày đặc dưới đáy hồ kia.

“Linh dịch lắng đọng dưới đáy hồ này thế mà lại là thứ tốt, dùng nó làm vật chịu tải để ngưng tụ Tụ Linh trận cỡ lớn thì đó chính là Tụ Linh trận cao cấp nhất.”

Từ Phàm nói xong đã khống chế con rối bắt đầu đào linh dịch lắng đọng dưới đáy hồ, như một lớp nhựa cao su.

Cho đến sau khi đáy hồ chảy ra bùn đất mới, Từ Phàm mới bắt đầu mang theo hai đồ đệ của mình thăm dò nơi khác.

“Thất Linh hoa, Linh Thủy sâm, Thiên Tiên Tử, Tinh Linh thảo, Hồn Linh quả, Thiên Chi, hơn nữa niên đại không dưới một ngàn năm.”

“Gặp được bảo rồi, sau này luyện đan sẽ không thiếu hụt linh dược nữa.” Từ Phàm đứng trên một khoảng sân do con rối xây lên, thấy được linh dược ngàn năm mà bình thường khó gặp, hơn nữa còn đều là trân phẩm, bình thường gặp được một cây vậy cũng xem như là cơ duyên.

“Sư phụ, tu sĩ tới trước chúng ta, vì sao không hái đi linh dược?” Từ Nguyệt Tiên hiếu kì hỏi.

“Vậy vì sao lúc ấy ngươi lại không hái?” Từ Phàm cười hỏi.

“Việc này cũng đều là do yêu thú Kim Đan kỳ. Nếu thật sự bị phát hiện, ta nhất định đánh không lại.” Từ Nguyệt Tiên mở miệng nói.

“Vậy vì sao hắn không tìm người hỗ trợ?” Từ Phàm lại hỏi.

“Bởi vì hắn muốn độc chiếm bí cảnh nơi này.” Từ Nguyệt Tiên còn nói thêm.

“Ngươi xem, đây không phải đáp án sao!”

“Nơi như thế này, mấy tu sĩ Kim Đan kỳ thường đến vốn dĩ cũng xử lý không được.”

“Nếu như không có sư phụ hỗ trợ ngươi, ngươi sẽ làm sao?” Từ Phàm lại hỏi.

“Lẩn trốn rời khỏi, yên tĩnh chờ thời cơ, trước đến linh dịch tu luyện, chờ đến khi tu vi có tăng trưởng lại đến.” Từ Nguyệt Tiên nghĩ gì nói nấy.

“Ngươi vẫn thông minh hơn người kia một chút.” Từ Phàm khen ngợi.

Lúc này, Tâm Rối đã bay tới, báo cáo với Từ Phàm: “Tất cả khu vực dã ngoại đều đã xử lý xong, mời chủ nhân ra mệnh lệnh tiếp theo.”

Nghe được câu này, Từ Phàm hài lòng gật đầu, hắn vất vả luyện chế ra Tâm Rối, chính vì những ngày có thể có như hôm nay, chỉ cần động miệng là mọi chuyện cần thiết đều được làm xong.

“Thu thập nguyên liệu yêu thú, tiếp tục đào quặng, hái linh dược, mặt khác phái ra con rối chiến đấu còn lại đi dò xét di tích, thu thập vật phẩm có giá trị.” Từ Phàm phân phó.

“Nhận lệnh.”

Tâm Rối bay về phía xa.

“Ngoại trừ phạm vi khống chế có chút nhỏ, không có tật xấu nào khác.” Từ Phàm nhìn Tâm Rối đã bay về phía xa nói.

“Sư phụ, chúng ta không tự mình thăm dò di tích sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn về hướng di tích nói, thăm dò di tích chính là tương đương với thời gian vui vẻ mà tầm bảo giả thu hoạch chiến lợi phẩm.

“Di tích cũng có nguy hiểm, có thể dùng con rối thì tốt nhất mình không cần động.”

Từ Phàm vừa nói vừa hướng về đại thụ bên cạnh, linh quang chợt điểm.

Sau khi đại thụ biến hóa, một bộ bàn ăn xuất hiện trước mặt ba người.

Từ Phàm lấy ra hộp cơm giữ nhiệt đã sớm chuẩn bị xong, từ trong đó lấy ra từng món ăn như cao lương mỹ vị.

“Đói bụng chưa, tới ăn cơm.”

“Dưới cảnh vật xinh đẹp như vậy ăn cơm dã ngoại, cũng có một hương vị khác.”

Chương 73: Mười triệu linh thạch

Nhìn huynh muội hai người đang ăn cơm, Từ Phàm nói về chuyện trước đây của bọn họ.

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, các ngươi có từng đi thăm ông nội bà nội chưa.” Từ Phàm hỏi, đột nhiên nghĩ đến thời gian mình nhận hai huynh muội này làm đồ đệ đã cách đây bốn năm rồi, không biết vị lão gia tử có trí tuệ sinh tồn lúc trước kia ra sao rồi.

“Mỗi lần ta và tiểu muội ra khỏi tông môn chấp hành nhiệm vụ, đều sẽ đi thăm ông nội.”

“Ông nội, bà nội bây giờ rất tốt, thân thể cũng khoẻ mạnh, chỉ là người bên cạnh hầu hạ chỉ có hai mươi người.”

“Ông nội còn cùng bà nội tự mình trồng hai mẫu đất.”

“Ông nội nói đời này đã không còn tiếc nuối nữa.”

Lúc Từ Phàm nói về ông nội bà nội, trong mắt toả ra một hương vị tên là nhà.

“Đúng rồi, ông nội bà nội còn nhận nuôi một cô gái nhỏ, nhìn vô cùng đáng yêu, nói là sau này lớn lên sẽ gả cho ca ca.” Từ Nguyệt Tiên vừa khua tay vừa hình dung cô bé kia nhìn đáng yêu thế nào.

“Thật sao, không ngờ rằng ca ngươi nhanh như vậy đã có vợ rồi.” Từ Phàm nheo mắt nói, chỉ cảm thấy việc lão gia tử này làm rất thích hợp, xem Từ Cương như cháu trai ruột của mình.

“Nào có, Tiểu Tịch giống như ngươi vậy, cũng là muội muội của ta.” Từ Cương vội vàng giải thích, con trai ở độ tuổi này thông thường đều không có hứng thú gì với vợ.

“Ha ha, xem ra ta phải nhận thêm một cậu bé về làm đồ đệ, sau này làm phu quân của Nguyệt Tiên, như vậy không phải vẹn toàn sao.” Từ Phàm nói đùa, sư phụ đảm đương việc hôn nhân, rất bình thường.

“Ta không cần đâu.” Từ Nguyệt Tiên quay đầu nói.

“Ha ha.”

Sư đồ ba người, có một bữa no nê ngay lúc thời gian nghỉ ngơi, chỉ thấy một đội rối cầm theo một đống bình ngọc, ngọc giản, ngọc điệp, còn có vài lò luyện đan đến.

“Những linh đan trong bình ngọc này đã mất đi dược hiệu, mấy lò luyện đan cấp bậc Bảo khí kia trải qua nghìn năm, muốn khởi động lại phải bảo dưỡng mấy năm.”

“Thứ duy nhất có giá trị chính là những ngọc giản và ngọc điệp truyền thừa này, bên trong có truyền thừa của Luyện Đan sư.” Từ Phàm nhìn đống đồ vật này nói, giọng điệu có hơi thất vọng.

Đối với việc luyện đan, Từ Phàm trước nay không hề từ bỏ, vẫn luôn duy trì cùng một mức độ với luyện khí, những năm này phương thuốc linh đan hắn nắm giữ cũng vượt xa Luyện Đan sư cùng cấp, hứng thú với truyền thừa của Luyện Đan sư này không lớn lắm.

“Các ngươi ai có hứng thú với luyện đan.” Từ Phàm hỏi, ngọc điệp truyền thừa có ý chí truyền thừa, có thể giúp tu sĩ dễ dàng nhập môn truyền thừa này.

Huynh muội hai người đồng thời lắc đầu, bí pháp sư phụ truyền lại còn chưa học được, làm sao có thể có tinh lực học luyện đan.

Nhìn thấy hai người lắc đầu, Từ Phàm nói: “Thôi, ngọc điệp truyền thừa ta giữ lại trước, sau này các ngươi ai có hứng thú cứ trực tiếp đến tìm ta lấy.”

Sáu tiếng sau, tất cả những thứ đồ có giá trị trong bí cảnh đều vào hết trong nhẫn không gian của Từ Phàm.

“Ba chiếc nhẫn không gian đều đầy rồi, xem ra sau này ra ngoài vẫn phải đem theo nhiều nhẫn không gian một chút.”

“Đáng tiếc bây giờ ta vẫn chưa nhận được phù văn thuộc tính không gian, nếu không thì chính ta cũng có thể luyện chế pháp bảo không gian.”

Từ Phàm quyết định, sau khi trở về phải nghiên cứu khối tấm sắt kia tử tế, xem xem có thể lộ ra chút phù văn không gian nào không, quả thực không được, trở về phải tăng máu thật nhiều cho Vương Vũ Luân, đặt cược mù quáng một lần.

Sau khi ra khỏi bí cảnh, Từ Phàm dẫn theo hai đồ nhi cẩn thận từng li từng tí về đến Nghi Kim thành.

Không biết tại sao, sau khi về Nghi Kim thành, Từ Phàm lại nghĩ đến Diệp Tiêu Dao, nếu như cùng tên này xông vào bí cảnh, lúc về chắc chắn có chuyện, xác suất bị cướp đồ cao tới chín mươi phần trăm.

Cùng lúc đó, Diệp Tiêu Dao ở Yêu Linh giới xa xôi, lúc này hắn ngụy trang là một vị thiếu chủ gia tộc của Lang Hoàng tộc.

Bấy giờ hắn mới đi ra từ một nơi kì ngộ bảo địa, đang vô cùng đắc chí tính toán sau khi về đến Phi Vũ giới làm sao ra tay đổi thành linh thạch, để Từ Phàm lại luyện chế phi kiếm.

“Lão Kiếm, ngươi nói, bao giờ chúng ta trở về được.” Trong lòng Diệp Tiêu Dao hỏi, hắn gắn thêm một đôi tai và đuôi sói rất khó chịu, nhất là lúc chiến đấu.

“Gấp gì chứ, gan to thì chết no, gan bé thì chết đói, không dễ dàng gì đến Yêu Linh giới một chuyến, ngươi còn không kiếm thêm ít bảo bối.”

“Hoá Yêu quyết của ta là bí pháp sinh mệnh của thế giới Đại Thiên, giới này cho dù là Yêu tôn cũng không nhìn ra một hai người.”

“Cho nên ngươi cứ yên tâm ở nơi này thu thập tài nguyên đi, phi kiếm ngươi cần sau này không phải vài trăm thanh đơn giản thế này sao.”

“Đợi ngươi thăng cấp Đại Thừa kỳ có thế vạn kiếm rồi, cũng có thể trảm tiên trấn ma.” Lão Kiếm nói, miêu tả cảnh tượng con đường tu trận pháp sau này vô cùng rực rỡ.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao hơi mơ hồ, cái khác không nghe rõ, nhưng chuyện vạn thanh phi kiếm, đã nghe đến đáy lòng.

“Lão Kiếm, chúng ta chuyển sang tu đạo Kiếm Tâm, vạn thanh phi kiếm, ngươi nghĩ là kiểu tục thế kia sao.” Diệp Tiêu Dao bất lực nói trong lòng, chỉ hận lúc đầu dưới sự mê hoặc của Lão Kiếm đã tu luyện kiếm trận.

Hắn có thể nghĩ đến con đường bản thân sau này, tu luyện, kiếm linh thạch, tìm người luyện chế phi kiếm, vòng luẩn quẩn này mãi xuyên suốt cả cuộc đời tu tiên của mình.

“Mới vạn thanh phi kiếm mà thôi, sau này đợi ngươi đến Độ Kiếp kỳ, ta dẫn ngươi phá giới đi tìm đạo phủ Thần khí năm đó ta giữ lại, lấy ra chút đồ từ đó đã đủ cho ngươi làm vài vạn thanh pháp bảo phi kiếm.”

“Bên trong kém nhất cũng là pháp bảo phi kiếm cấp bậc Đạo khí.”

Nghe Lão Kiếm nói, trong nháy mắt Diệp Tiêu Dao lại xốc lại tinh thần chiến đấu.

Chính vào lúc này, bầu trời đột nhiên vươn ra một móng vuốt khổng lồ, bắt Diệp Tiêu Dao lên không trung.

“Tiểu Lang, xem ngươi giật mình như thế, làm đồ đệ của Cự Đồ Yêu tôn ta thế nào được!”

…

Từ Phàm đã về đến ngọn núi của mình, nhìn thu hoạch của bản thân, đến bây giờ vẫn còn nghĩ một vấn đề.

Nhiều đồ như thế này mà lại hữu kinh vô hiểm cầm về, không hề trải qua cảnh tượng thập tử nhất sinh, điều này khiến người tinh thông kịch bản tiểu thuyết như Từ Phàm cảm giác hơi không chân thực.

Xem ra mình không có mệnh tốt như nhân vật chính, mỗi lần có cơ duyên là sẽ có người cướp mất, sau đó phản sát cướp lại bảo vật, mỗi khi nhẹ nhàng phơi phới, Thiên Đạo ba ba sẽ sắp xếp bậc thầy nhân sinh đến giảng bài cho nhân vật chính.

“Sư phụ, ngươi đã xem những đồ này rất lâu rồi, có phải là nên phân loại ra và cất trữ không.” Từ Nguyệt Tiên nhìn Từ Phàm đang ngây người nói.

“Ồ, vậy thì bắt đầu phân loại, linh dược bỏ luôn vào trong vườn linh dược.”

“Linh khoáng đơn lẻ tìm túi trữ đồ cất vào, ngọc giản ngọc điệp còn lại cất vào bí khố, thứ còn lại các ngươi xem rồi phân loại.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm nằm lên ghế dựa trong viện, bắt đầu tính toán giá trị của mình.

Kết quả vừa tính sơ qua, Từ Phàm phát hiện không tính con rối và pháp bảo trên người, giá trị của hắn đã vượt quá mười triệu linh thạch.

Từ Phàm vừa muốn phổng mũi, nghĩ đến trải nghiệm trên Phù Thiên chu, lại dần dần bình tĩnh lại.

“Những linh thạch này đặt lên những chiến hạm kia, cũng là mấy chuyện đạn pháo, không có gì đáng đắc ý.” Từ Phàm nói với chính mình, mục tiêu thứ nhất bây giờ của hắn luyện chế ra cự thuyền chiến hạm giống Phù Thiên chu kia.

Những linh thạch này đối với mục tiêu của Từ Phàm mà nói quả thực không đáng nhắc đến.

“Mẹ nó, ngày mai nghĩ cách xử lý hết linh vật không dùng, toàn lực thu thập phù văn thuộc tính không gian.”

“Ngoài ra bỏ ra hai trăm vạn linh thạch thăng cấp đại quân con rối.”

“Mặt khác luyện chế vài pháp bảo chuyên cất linh dược và linh khoáng “

“Còn có…”

Từ Phàm vừa tính như thế, lại phát hiện linh thạch hơi không đủ dùng.

Chương 74: Mười năm

Tu tiên không tháng năm, thời gian mười năm lặng lẽ trôi qua.

“Tính như thế này, ta đã ba mươi sáu tuổi rồi.” Trong tay Từ Phàm cầm một chiếc cốc giữ nhiệt chính mình luyện chế ra.

Trong cốc có nước ấm, cho thêm bảy tám hạt kỉ tử.

“Người đã trung niên buộc phải vậy ~~” Từ Phàm ung dung nói.

Lúc này, một thiếu nữ tuổi đôi mươi bưng lên một đĩa bánh ngọt cho Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi lại đang cảm khái gì thế.” Giọng nói trong trẻo vang lên khiến đầu óc người ta bất giác hiện ra hình ảnh một thiếu nữ thể thao.

“Tiên Nguyệt à, sư phụ đang nghĩ, ngươi nói trăm năm sau sư phụ vẫn chưa thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ thì phải làm sao.” Từ Phàm cười nói.

“Sao thế được, bây giờ sư phụ chưa thăng cấp chắc chắn có kế hoạch của riêng mình.”

“Dựa vào khoảng thời gian trước, ngươi một tay trấn áp Vương sư thúc, ta đã biết rồi.”

“Sư phụ nhất định lại tu luyện một loại công pháp kinh thiên động địa.” Từ Nguyệt Tiên nói, sau khi nàng thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ, ngược lại còn thêm kính trọng Từ Phàm hơn.

“Ha ha, thế sao, ta có lợi hại như ngươi nói vậy không.” Từ Phàm cười nói, người quen biết hắn, không có ai nghĩ rằng chưa thăng cấp Trúc Cơ kỳ, là do hắn không thăng cấp nổi.

“Trong lòng ta sư phụ là người lợi hại nhất.” Từ Nguyệt Tiên sùng bái nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân mang theo Từ Cương đến trong cấm chế.

“Hôm nay là ngày gì, những đệ tử nội môn các ngươi này không ở nội môn nghiêm túc chờ đợi, đến đây làm gì.”

“Đương nhiên là đến thăm Từ đại ca rồi.” Vương Vũ Luân cầm hộp thức ăn trong tay, nói, đến nhà đại ca tốt của hắn, đưa thức ăn tuyệt đối là lựa chọn chính xác nhất, cho dù bên kia đã làm xong cơm.

“Tiểu tử thối nhà ngươi đi chấp hành nhiệm vụ rồi, hôm nay ngươi không gặp được hắn đâu.” Từ Phàm nói.

Đồ đệ thứ ba của hắn tên là Vương Hướng Trì, cũng là con trai của Vương Vũ Luân, song linh căn, một thân thiên phú Kiếm tu khiến Từ Phàm cũng thầm kinh hãi.

“Ta chính là đến thăm Từ đại ca.” Mặc dù không gặp được con trai có hơi thất vọng, nhưng không ảnh hưởng đến mục đích của chuyến đi này.

Vừa hay đến giờ cơm, Từ Phàm gọi mọi người cùng nhau ăn cơm.

Sau khi nhìn thấy món ăn Vương Vũ Luân lấy ra từ hộp thức ăn, Từ Phàm đã biết việc này không đơn giản.

Hai huynh muội Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên liếc mắt nhìn nhau, đều toát ra suy nghĩ, lần này sư phụ lại kiếm lời rồi.

Mười năm nay, Vương Vũ Luân dường như trở thành Tống bảo đồng tử của Từ Phàm, mỗi khi Từ Phàm thiếu loại linh dược hoặc linh khoáng nào, Từ Phàm đều sẽ nhẹ nhàng nói với Vương Vũ Luân, chuyện về sau luôn là vui mừng không dứt.

Về chuyện trả lợi một trăm lần, huynh muội Từ Cương cũng biết, bọn họ cũng đưa đồ cho Vương Vũ Luân, nhưng một chút đền đáp cũng không có.

“Huynh đệ mười mấy năm, ngươi mà khách khí với ta vậy là xem ta như người ngoài rồi.” Từ Phàm cười nói, với thuộc tính truyền kỳ của tiểu tử này, cho dù là mặt dày, Từ Phàm cũng dám đưa một nửa tài sản cho vị này.

Những năm nay Từ Phàm có một thói quen, mỗi khi gặp phải khó khăn, bất luận vì sao, nhẹ nhàng kể cho Vương Vũ Luân trước đã, hiệu quả tốt một cách lạ thường, tên này cái gì cũng có, hiệu quả buff cứng rắn kém chút.

“Ha ha, Từ đại ca, là như thế này.”

“Thiến Nhi mang thai rồi, ngươi xem có thể nào…” Vương Vũ Luân xoa tay hơi ngại ngùng nói, dù sao nhận đồ đệ không chỉ là nhận vào, việc dạy đồ đệ sau này còn phải tốn rất nhiều thời gian và trải nghiệm, bình thường ở Tu Tiên giới, rất ít người nhận đồ đệ vào lúc tu vi của mình đang tăng kỳ.

“Gì thế, lại tặng đồ dưỡng lão cho ta à.” Từ Phàm nói đùa, đối với ba đệ tử của mình, hắn rất xem trọng, đã chuẩn bị bồi dưỡng đệ tử làm đại chiến lực môn hạ thứ hai của hắn.

“Nếu như ngươi không sợ đứa trẻ sau này thân với ta, thì đưa đứa trẻ đến đây, vẫn là sáu tuổi.”

“Bây giờ Vương Hướng Trì có hơi không nhận người cha là ngươi.” Từ Phàm rất đắc ý, trên người chính mình dường như có loại khí chất đặc thù, người ở bên cạnh mình đều sẽ bất giác thân thiết với mình.

“Đúng vậy, tiểu tử thối này gần đây ít về nhà.”

“Có điều không sao, hắn chỉ cần là con của ta là được.” Vương Vũ Luân cười nói, bình thường làm cha đều hi vọng con cái của mình thành tài, còn về thân hay không, bọn họ bây giờ thường là đều không suy xét.

“Ngươi nghĩ thật là thoáng.” Từ Phàm nói, với huynh đệ đã hơn mười năm, hắn biết Vương Vũ Luân còn có lời chưa nói hết.

Theo như cách làm thường ngày của Vương Vũ Luân, đều là sau khi đứa trẻ sinh ra, đưa đến đây làm thân với Từ Phàm, mới nhắc đến thỉnh cầu để hắn nhận đồ đệ.

Sau bữa trưa, hai đại đệ tử của Từ Phàm đều đã về nội môn làm nhiệm vụ, trong ngọn núi nhỏ, chỉ có hai người Từ Phàm và Vương Vũ Luân.

Sau khi con rối nhỏ bộ dạng người hầu pha xong trà cho hai người, từ từ lui xuống dưới.

“Được rồi, còn có chuyện gì ngươi cứ nói hết đi.” Từ Phàm đã mơ hồ đoán được tên này muốn nói chuyện gì.

Thấy tâm tư của mình bị phơi bày, Vương Vũ Luân bắt đầu do dự.

“Muốn nói cứ nói, nếu như không nói, uống xong ly trà này, ngươi đi đi.”

“Ta còn phải cho đệ tử thứ ba kia của ta luyện chế pháp bảo.” Từ Phàm ung dung nói, trong lòng cũng hơi tò mò, chuyện có thể khiến cho vị Giáp tự Thiên kiêu này lưỡng lự là gì.”

“Từ đại ca, ta nói rồi, ngươi đừng xem thường ta.” Vương Vũ Luân vò đầu nói, ở bên ngoài hắn là đệ tử thiên kiêu của nội môn Thiên Khuyết môn, kiếm pháp vô song, vẻ mặt cao ngạo hờ hững kết hợp với gương mặt anh tuấn, cuốn hút rất nhiều nữ đệ tử.

Nhưng ở trước mặt Từ Phàm, thì giống như thiếu gia nhà hàng xóm bình thường, bốn phần đẹp trai, sáu phần điểu ti.

“Ta… ta muốn…” Vương Vũ Luân ngập ngừng nói.

“Ngươi mà thế này, ta tiễn khách đây.” Từ Phàm nhìn chằm chằm Vương Vũ Luân, đại nam nhân có lời gì mà không thể thẳng thắn nói, lại không phải là làm chuyện gì mất mặt.

“Từ đại ca, có thể nào nhận thêm một đồ đệ nữa không.”

“Đây là một đứa con của bạn ta, bạn ta trước khi lâm chung nhờ ta chăm sóc hắn.” Vương Vũ Luân gần như hạ quyết tâm rất lớn mới nói ra.

“Biến người khác thành kẻ ngốc không phải thói quen tốt đâu, ta có một người bạn, ta thấy ngươi là lấy người khác làm lá chắn thôi.” Từ Phàm cười mắng.

“Nói đi, đây là nghiệt duyên ở đâu của ngươi.” Thiếu niên nhà bên đã không còn đơn thuần.

“Bảy năm trước, ta cùng một vị nữ đệ tử Thiên Vân tông đến đây giao lưu ra ngoài chấp hành nhiệm vụ.”

“Gặp phải một con Thất Dục Xà Kim Đan kỳ ở nơi nguy hiểm, ta và nữ đệ tử đó liều mạng chém chết con cự xà đó.”

“Kết quả cả hai trúng phải khí độc Thất Dục Xà phun ra trước khi chết.”

“Chuyện sau đó, ta không nói, Từ đại ca có lẽ cũng đoán ra.”

Không biết tại sao, Từ Phàm nghe thấy được từ trong giọng điệu của Vương Vũ Luân một chút bi thương, có lẽ là bởi vì sự trong sạch của mình lại bị tổn hại.

“Nhà gái nuôi không nuôi được đứa trẻ sao.” Từ Phàm hỏi.

“Mẹ nó, hai năm trước lúc Thiên Vân tông chấp hành nhiệm vụ đã ngọc nát hương tan rồi.”

Từ Phàm biết chút bi thương đó đến từ đâu.

“Đứa trẻ bây giờ ở đâu, tại sao không nói sớm.”

“Ngươi cũng là người bị hại, chuyện này ta gánh vác giúp ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đứa trẻ ở một nhà người bình thường nhận nuôi ngoài Tiên thành của Thiên Khuyết môn.”

“Muốn để hắn bái ngươi làm thầy, chính là muốn sau này có thể làm bạn với Hướng Trì.”

“Đứa trẻ tên là gì.” Từ Phàm hỏi.

“Lý Tinh Từ, năm nay sáu tuổi.”

Chương 75: Lý Tinh Từ

Lúc Từ Phàm nhìn thấy cậu bé này, đã quyết định nhận hắn làm đồ đệ, cho dù không có mối quan hệ này với Vương Vũ Luân.

Bởi vì sau khi Từ Phàm nhìn thấy cậu bé này, bỗng chốc tâm trạng tốt lên rất nhiều, hắn được khí chất trong trẻo trên người cậu bé cảm nhiễm.

“Ngươi tên là gì.” Từ Phàm nhìn cậu bé tràn đầy phúc khí này nói.

“Lý Tinh Từ, năm nay sáu tuổi, hiện giờ ta có thể nhận ra một nghìn chữ.” Nụ cười của cậu bé rất có thể cảm nhiễm người khác.

“Ngươi đồng ý bái ta làm thầy không.”

“Đồng ý, Vương thúc thúc nói rồi, bái ngươi làm thầy là có thể trở thành Tiên nhân bay qua bay lại trên trời.”

“Vậy ngươi có thể nói cho ta, tu tiên là gì không.” Từ Phàm lại hỏi.

“Tu luyện thành công, khiến cha ta xin lỗi trước mộ mẫu thân ta.”

Ngón tay Từ Phàm lấp loé linh quang, nhẹ nhàng điểm vào chỗ ấn đường của cậu bé, tiến hành màn thử thách tiếp theo.

“Thực ra, cha ngươi cũng là người bị hại, nhưng ta vẫn ủng hộ cách nghĩ của ngươi.”

Nói rồi, Từ Phàm bế cậu bé lên giường của phòng khách.

Từ Phàm nhận đồ đệ, có một điều kiện trước tiên, bắt buộc phải trải qua thử thách linh hồn cuối cùng của hắn, đây là đề phòng sau này hắn dạy ra đồ đệ vô ơn.

Có một lần Từ Phàm ra ngoài tông môn đi giải khuây, gặp được thôn dân ở một nơi thôn trang ngoài Tiên thành.

Sau khi thôn dân biết Từ Phàm là Tiên nhân, lũ lượt dẫn theo con của mình đến muốn bái Từ Phàm làm thầy, để cầu tiên duyên, kết quả lúc trải qua của thử thách linh hồn cuối cùng, lại không có người nào có thể qua cửa thử thách linh hồn cuối cùng, trong thế giới linh hồn, sau khi những đứa trẻ thôn dân này tu đạo thành công, dường như đều vứt bỏ người sư phụ tu vi không cao này của mình.

Cho dù đã qua, Từ Phàm cùng lắm là dẫn người vào trong Thiên Khuyết môn, chứ không định nhận làm đồ đệ.

Buổi tối, trong ngọn núi nhỏ của Từ Phàm, sư phụ bốn người đang cùng nhau ăn cơm tối.

Đây là thói quen của Từ Phàm, cho dù bây giờ hắn có thể không ăn một tháng, nhưng bữa sáng, trưa, tối hàng ngày đều không bỏ.

“Hướng Trì, sau này không có việc thì về nhà thăm cha mẹ ngươi nhiều chút, để đại sư huynh ngươi đưa ngươi đi nội môn.” Từ Phàm nói, đứa trẻ này rõ ràng xem mình là cha hắn rồi.

“Biết rồi, sư phụ.” Vương Hướng Trì đang làm cơm ngẩng đầu nói, về nhà nào có vui như học kiếm đạo với sư phụ, nếu như sư phụ là cha mình thì tốt rồi.

Lúc này, Từ Cương vui mừng nói với Từ Phàm: “Sư phụ, hôm nay ta cuối cùng cũng luyện thành công Hạch Bộc thuật.”

Từ Phàm nhìn đại đệ tử của mình, cứ cảm thán không dễ dàng, cuối cùng đã nắm được bí pháp thứ hai.

Từ Cương đã hơn hai mươi tuổi, bây giờ đã là chiến lực Trúc Cơ kỳ cao nhất của Giáp Tự đường, chiến tích chói mắt nhất là trong một nhiệm vụ, một mình cản đường thú triều cấp bậc Trúc Cơ kỳ, lúc đó suýt nữa làm cho sư huynh đệ đi cùng sụp đổ tam quan.

“Ừ, rất tốt, lúc rảnh lĩnh ngộ thêm, không cần gấp gáp học bí pháp mới.”

“Thuật lợi hại nhất, không chắc thích hợp với mình.” Từ Phàm nói, đại đồ đệ này của mình có mục tiêu rất rõ ràng, biết đầu óc mình không được tốt, nên chủ công theo một hướng, chuyên tâm vào thuật pháp công sát.

Một Hoả Cầu thuật nhỏ bé, qua tay của hắn phóng ra, uy lực đã không yếu như thuật pháp thần thông của Trúc Cơ kỳ.

“Vâng, ta hiểu.” Từ Cương gật đầu nói, tuy rằng hắn vô cùng khát khao thuật pháp bên trên thuật pháp thần thông của Trúc Cơ kỳ, nhưng với Từ Phàm mà nói, hắn tin tưởng tuyệt đối.

“Biết rằng ngươi muốn luyện thuật pháp thần thông Trúc Cơ có thể nắm giữ, nhưng bây giờ không gấp, các ngươi vừa mới Trúc Cơ, trước mắt đang là lúc ổn định tu vi, cho nên các ngươi không cần sốt ruột.”

“Còn nữa, nếu như các ngươi đã Trúc Cơ rồi, ta tuyên bố một chút, các ngươi ít nhất phải tu hành sáu mươi năm ở Trúc Cơ kỳ mới có thể đột phá đến Kim Đan kỳ.” Từ Phàm nói.

Đối với Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đã Trúc Cơ, Từ Phàm vẫn khá tiếc, bọn họ đều là Trúc Cơ nhị phẩm, điều này khiến Từ Phàm hơi không vui, tài nguyên đỉnh cao nhất, công pháp đỉnh cao nhất, cộng thêm sư phụ đỉnh cao nhất, đến cuối cùng vẫn là một Trúc Cơ nhị phẩm, rơi vào cùng một cấp bậc với Vương Vũ Luân.

“Sư phụ, đại sư huynh và sư tỷ đều có bí thuật, vậy ta có không.” Vương Hướng Trì kì vọng nhìn về phía Từ Phàm nói, hắn đã khao khát rất lâu bí thuật sư phụ truyền thụ cho sư huynh sư tỷ của mình.

Nghe nói những bí thuật này đều là sư phụ thiết kế riêng cho bọn họ, không biết bao giờ có thể đến lượt mình.

Từ Phàm nhìn về phía Vương Hướng Trì.

“Hướng Trì, kiếm đạo của ngươi chắc chắn chưa.”

“Kiếm Trận chi đạo, Tâm Kiếm chi đạo, Bá Kiếm chi đạo, Thủ Kiếm chi đạo, Sát Kiếm chi đạo…”

“Những kiếm đạo này, ngươi chọn loại nào.” Từ Phàm hỏi.

“Vạn đạo duy tâm, Tâm Kiếm chi đạo.” Vương Hướng Trì kiên định nói, kiếm đạo duy tâm, sức mạnh của Tâm là vô hạn.

“Vậy được, sau ba ngày tu tâm, duy trì trạng thái đỉnh phong, đến đây tìm ta.”

“Sau khi thông qua ảo cảnh linh hồn của ta, ta truyền bí pháp cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ.” Vương Hướng Trì vui mừng nói.

Lúc này, một gian phòng ngủ của phòng khách mở ra, một cậu bé sáu tuổi trong trẻo đến mức khiến lòng người cảm thấy thoải mái bước ra.

“Sư phụ, ta đói rồi.” Cậu bé nói.

Vương Hướng Trì nhìn cậu bé, đột nhiên cảm thấy cậu bé này rất quen thuộc, dường như giống đệ đệ của chính mình.

“Được rồi, đây là tứ sư đệ của các ngươi, Lý Tinh Từ.” Từ Phàm giới thiệu với ba vị đồ đệ.

Từ Nguyệt Tiên đứng dậy lấy thêm một bộ bát đũa cho vị tiểu sư đệ này.

“Chào tiểu sư đệ.” Ba người nói lời chào hỏi, ấn tượng đầu tiên của bọn họ với vị tiểu sư đệ này vẫn là rất hài lòng.

“Chào sư huynh sư tỷ.” Lý Tinh Từ mỉm cười nói, nụ cười của hắn rất có lực cảm nhiễm.

Nhìn bốn đồ đệ chung sống hòa hợp, Từ Phàm thỏa mãn gật đầu, đều rất hài lòng với mấy đồ đệ này, không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi thu nhận vài đệ tử có thiên phú luyện khí và luyện đan, kế hoạch nhận đệ tử của hắn đã hoàn thành, việc còn lại chính là bồi dưỡng thật tốt.

Đợi sau khi mấy đồ đệ này đều biến thành đại năng, hắn sẽ có thể bình chân như vại, trải qua cuộc sống về hưu không có gì làm thì luyện khí, mở vài lò linh đan, đến lúc đó lại lấy mạng xã hội ra, ở nhà mấy ngàn năm không thành vấn đề.

Ăn cơm xong, Từ Phàm sau khi sắp xếp phòng cho Lý Tinh Từ, thì trở về trong phòng của mình.

“Công pháp Luyện Khí tầng hai mươi trở lên, đã có manh mối nghiên cứu rồi, rốt cuộc có muốn tu luyện không.” Từ Phàm nói chuyện một mình.

Khi tu vi của hai đồ đệ Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên tăng cấp, về ý tưởng tu luyện Luyện Khí tầng hai mươi trở lên, Từ Phàm đã thờ ơ rất nhiều.

“Bất kì BUG thiêu đốt tuổi thọ nào, đều không thể lợi dụng kẽ hở để chuộc lợi, như vậy sẽ xảy ra án mạng.”

“Bây giờ hi vọng duy nhất chính là xác định định nghĩa của hệ thống này về thời gian, đáng tiếc bây giờ vẫn chưa tìm được hai nơi tốc độ dòng chảy thời gian khác nhau.”

“Lẽ nào là cấp bậc của ta quá thấp.” Từ Phàm nghĩ.

Từ Phàm quả thực cực kỳ hận hệ thống đại hạn đáng chết trên người này, theo thời gian trôi đi, Từ Phàm ý thức được nỗi đau không thể tăng cấp.

Tu vi bị đồ đệ vượt qua, quả thực là một chuyện không dễ chịu, cho nên gần đây Từ Phàm bắt đầu nghiên cứu định nghĩa về thời gian của hệ thống.

Chương 76: Trường thương

Phòng luyện khí, Từ Phàm đang luyện chế pháp bảo thứ hai cho nhị đồ đệ của mình, một pháp bảo có thể công kích đến kẻ thù ở xa hơn mười dặm.

Một phiên bản dài hơn của cây súng bắng tỉa kiếp trước nghe nhiều quen tai, là pháp bảo Từ Phàm luyện chế riêng cho Từ Nguyệt Tiên, lại kết hợp với đạn cấp bậc Bảo khí, gặp phải yêu thú Kim Đan kỳ cũng không sợ.

Thích khách càng hợp với súng bắn tỉa hơn.

Thân là đồ đệ của vị đại sư đan khí song tuyệt mình đây, tài nguyên hưởng thụ đều là đỉnh cao, pháp bảo thiết kế riêng, công pháp thiết kế riêng, còn có đan dược chất lượng cao nhất.

Quan trọng nhất vẫn là có truyền thụ kĩ năng chiến đấu đỉnh cao của mình, nhưng tại sao cuối cùng vẫn là Trúc Cơ nhị phẩm, đây là điều Từ Phàm nghĩ không hiểu, lẽ nào thực sự có liên quan đến khí vận sao.

“Bỏ đi, không nghĩ nhiều vậy nữa, Trúc Cơ nhị phẩm thành Tiên cũng có rất nhiều, trước mắt cũng không phải là không có đường để đi.”

Từ Phàm đặt súng bắn tỉa kéo dài đến hai mét và pháp bảo đạn tương ứng vào trong một chiếc rương màu đen ánh vàng, một cây súng tốt cần một chiếc rương tốt làm nổi bật.

“Vừa nghĩ đến một cây súng đã khiến kẻ thù ở xa hơn mười dặm, không, là một pháo bắn chết, cảm giác đó còn sảng khoái hơn bắt đầu thi đấu thăng cấp giết liên tục năm người trong mười giây.”

“Khẩu súng này cho Nguyệt Tiên dùng trước, sau đó tự mình lại luyện chế một khẩu.” Từ Phàm nhìn khẩu súng dài cầm trong tay nói.

Định vị của Từ Phàm với Từ Nguyệt Tiên chính là một vị Tu Tiên giả hệ linh mẫn, với loại súng bắn tỉa lớn này quả thực là kết hợp hoàn hảo.

Sau khi luyện chế xong đại thương, Từ Phàm bắt đầu chế tạo thế giới ảo cảnh linh hồn cho tam đồ đệ của mình, Tâm Kiếm chi đạo trong Kiếm tu, đối với cảnh giới của tu tâm rất được xem trọng, cho nên bắt buộc phải có trái tim ý chí kiên cường.

Trong thế giới ảo cảnh linh hồn, Từ Phàm chế tạo riêng cho tiểu đồ đệ mà mình xem trọng rất nhiều thứ đồ thú vị.

Trong ngọn núi nhỏ, trừ Từ Phàm đang chế tạo ảo cảnh linh hồn ra, còn có Vương Hướng Trì đang dạy Lý Tinh Từ tu luyện công pháp, là “Ngũ Hành quyết” cơ bản nhất đã được thay đổi bởi Từ Phàm, là sự lựa chọn tốt nhất của đại đạo Trúc Cơ.

“Tam sư huynh, ngươi là con trai của Vương thúc thúc sao.” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Ngươi quen biết cha ta.” Vương Hướng Trì hờ hững nhìn về phía vị sư đệ nhỏ nhất này của mình.

Hôm nay vừa thức dậy, đã nhận được yêu cầu của sư phụ để mình chỉ bảo tiểu sư đệ bên cạnh việc tu tâm, mới đầu hắn từ chối, dạy dỗ tiểu sư đệ, nào có thích như lĩnh ngộ kiếm đạo vô thượng.

Nhưng sau khi gặp tiểu sư đệ, hắn đã nảy sinh lòng tốt bụng, tự mình dẫn tiểu sư đệ đi ăn cơm, tu hành.

“Vương thúc thúc là bạn của mẹ ta, mẹ ta trước lúc lâm chung dặn Vương thúc thúc chăm sóc ta.” Nói đến lúc người thân của chính mình mất đi, sắc mặt của Lý Tinh Từ hơi ảm đạm.

Vương Hướng Trì vốn dĩ luôn là một chàng trai lạnh lùng, biểu cảm trở nên ôn hoà hiếm thấy. Nhẹ nhàng nói với Lý Tinh Từ: “Nếu như đã bái tại môn hạ của sư phụ, chúng ta đều là người một nhà, sau này ta không những là sư huynh của ngươi, còn là ca ca của ngươi.”

“Vâng, tam sư huynh.” Trong mắt Lý Tinh Từ, thân là một đứa trẻ được người ngoài nhận nuôi hai năm, đã có thể phân biệt rõ ràng người khác đối với mình tốt hay xấu.

“Nào, ta tiếp tục giảng giải cho ngươi tầng nội dung quan trọng thứ nhất của Ngũ Hành quyết…”

Từ Phàm đang ở tiểu viện hoạt động gân cốt, nhìn thấy cảnh tượng này, vui mừng mỉm cười, thân thiết về huyết mạch không phải là nói suông, chỉ là không biết sau khi hai người tu luyện có thành tựu, biết được thân phận của đối phương, sẽ có phản ứng như thế nào, có lẽ rất thú vị.

Lúc này, tiếng chuông cấm chế vang lên, Vương Vũ Luân dẫn theo Mộ Dung Thiến Nhi mang theo hộp thức an đi vào.

“Từ đại ca, chúng ta đến thăm Trì Nhi.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói, đã nửa tháng không gặp được con trai, trong lòng nàng rất nhớ.

“Đi đi, Hướng Trì đang dạy tiểu sư đệ của hắn tu luyện, các ngươi đến thẳng đó là được.” Từ Phàm nói xong còn nhìn Vương Vũ Luân một cách khó hiểu.

Lá gan rất lớn, dám chơi trò bóng tối dưới đen, ngươi e là không biết sự đáng sợ của giác quan thứ sáu của phụ nữ.

Vương Vũ Luân chỉ bày ra một biểu cảm bất lực nhưng không hề cảm giác hoang mang với Từ Phàm, huyết mạch cảm ứng chỉ sau khi đến Nguyên Anh kỳ mới có, hơn nữa hắn cũng không phải không có chuẩn bị.

Chàng trai lạnh lùng đang chỉ dạy Lý Tinh Từ sau khi nhìn thấy cha mẹ mình đến đây thăm hắn, trên mặt hắn lập tức xuất hiện vẻ bất lực.

“A, Tiểu Trì Trì, ngươi làm vi nương nhớ chết đi được.”

Vương Hướng Trì bị Mộ Dung Thiến Nhi ôm chặt vào trong lòng.

“Ngươi không biết, những ngày ngươi không ở nhà, vi nương nhớ ngươi biết bao đâu.”

“Ngươi cũng không đến thăm vi nương.” Mộ Dung Thiến Nhi nói, mắt ửng hồng lên, nước mắt bắt đầu lăn ra trong khoé mắt.

“Mẹ, ta chỉ là muốn tu luyện thật tốt, sau này có thể bảo vệ mẹ.”

“Trì Nhi đã trưởng thành rồi, có trách nhiệm bảo vệ mẹ không bị bắt nạt.” Vương Hướng Trì vỗ vào vai mẹ hắn, an ủi nói.

Sau khi nghe thấy con trai mình nói ra những lời ấm lòng như vậy, Mộ Dung Thiến Nhi bỗng chốc cảm thấy cả trái tim đều bị tan chảy, cảm thấy mình có con trai chính là nữ nhân hạnh phúc nhất trên đời.

Lúc này, Vương Hướng Trì thoát khỏi cái ôm của Mộ Dung Thiến Nhi, kéo Lý Tinh Từ đang ở bên cạnh ngưỡng mộ lại nói: “Mẹ, đây là tiểu sư đệ của ta.”

Mộ Dung Thiến Nhi nhìn Lý Tinh Từ, có loại cảm giác quen thuộc khó hiểu.

“Đây là con trai của người bạn cùng ta vào sinh ra tử mà ta nói với ngươi kia.”

“Mẹ hắn trước lúc lâm chung nhờ ta chăm sóc hắn, ta thấy hắn rất có tư chất, nên đề cử hắn cho Từ đại ca.” Vương Vũ Luân vội vàng giới thiệu.

“Thì ra ngươi chính là Lý Tinh Từ, ta biết ngươi, rảnh rỗi có thể cùng Hướng Trì đến nhà ăn cơm.”

Nhìn thấy cậu bé khí chất trong trẻo này, Mộ Dung Thiến Nhi rất thích.

“Chào Vương thúc thúc, chào Vương di.” Lý Tinh Từ rất lễ phép cúi đầu nói.

Thấy tiểu sư đệ của con trai mình lễ phép như vậy, thái độ của Mộ Dung Thiến Nhi trở nên càng thêm thân thiết.

Sau khi đôi vợ chồng trẻ nói chuyện với con trai một lúc, Mộ Dung Thiến Nhi bèn dẫn theo Vương Vũ Luân đang chột dạ, quyến luyến bịn rịn rời đi.

Sau khi thấy phụ mẫu của mình đi xa, Vương Hướng Trì thở phào một hơi, xem như là đi rồi.

Lúc này, Từ Phàm đi vào, mấy câu mở đầu lúc gặp mặt vừa rồi Từ Phàm đã nghe thấy, cảm thấy trí thông minh của đồ đệ mình sao mà đột nhiên trở lên cao rồi, đây vẫn còn là đồ đệ mê kiếm lạnh lùng của mình sao.

“Hướng Trì, rất tốt, hai câu vừa nãy ngươi nói với mẹ ngươi kia rất đáng khen.” Từ Phàm khen ngợi, thường ngày hắn đều không keo kiệt lời khen ngợi với đồ đệ của mình, mỗi khi đến thời điểm mấu chốt, ‘canh gà’ luôn phải rót đầy.

“Những lời này đều là cha ta dạy ta, nói là lúc muốn làm mẹ vui vẻ thì nói vài câu.” Chàng trai lạnh lùng ung dung nói ra bí quyết của hắn.

“Vậy cha ngươi có dạy ngươi những lời có thể làm ta vui vẻ không.” Từ Phàm nói với vẻ mặt kì quái, cách thức này hơi hoang dã, nhưng hiệu quả đặc biệt tốt.

“Trời không sinh sư tôn ta, tiên đạo vạn cổ như đêm dài.”

“Trong thế giới uy chấn, muôn thuở chuyên quyền.”

“Tiên lộ ba nghìn đường, sư tôn chậm bước đi.”

“...”

“Được, không cần nói nữa.” Từ Phàm vội vàng cản lại, lời này mình nghe là được, truyền ra ngoài sẽ có chuyện.

Nhưng không thể không nói, những lời này quả thực khiến người ta thấy thích.

“Những lời này, sau này giữ lại từ từ nói.” Từ Phàm cười nói.

Chương 77: Yêu tộc bắt đầu xuất hiện

Tượng châu, Truyền Tống trận lúc trước Diệp Tiêu Dao trốn thoát, một luồng linh quang lấp loé, vài Yêu tộc Nguyên Anh kỳ hoa mắt chóng mặt bước ra từ Truyền Tống trận.

“Nơi này có thể là Nhân giới!” Một Lang tộc cảm nhận được khí tức của giới này nói, vốn dĩ tưởng rằng Truyền Tống trận vượt giới sẽ đưa bọn họ đến một nơi trong thế giới Tiểu Thiên.

“Cuồng Hùng thống lĩnh, bước tiếp theo chúng ta nên làm thế nào.” Lang yêu nói với một con gấu khổng lồ đã biến hoá một nửa.

“Trước tiên xác định giới này có phải Nhân giới không, một khi xác định, chúng ta lập tức trở về báo cáo Lôi Đình đại nhân.”

“Nhất định phải hành sự cẩn thận, nếu bị đại năng nhân tộc phát hiện, chúng ta ắt phải chết.” Yêu tộc Cuồng Hùng nói, hai giới thường xuyên xảy ra chiến đấu, bây giờ thực lực của Nhân tộc đã không kém gì Yêu giới.

Vừa đúng lúc này, trong không trung có một con chim ưng bay qua.

Cuồng Hùng lập tức dùng Yêu lực khống chế bắt vào tay, trực tiếp nhiếp hồn lấy ra kí ức.

Từng cảnh tượng trong kí ức của chim ưng đều bị dùng hình thế của Quang Ảnh thuật phóng ra.

Từng toà thành trì của Nhân tộc trong cảnh tượng kia khác hẳn với Yêu Linh giới, khiến đám đông Yêu tộc đều nhao nhao mở to mắt, nếu như có thể cướp lấy sẽ là một khối tài sản lớn đến thế nào.

“Lập tức truyền tống trở về, lần này chúng ta lập đại công rồi, có Truyền Tống trận này, Cuồng Lôi bộ lạc chúng ta nhất định sẽ vùng dậy, thành lập Yêu Đình vào một ngày không xa.”

Theo ánh sáng lấp loé của Truyền Tống trận, cầu nối giữa hai giới lại lần nữa liên kết.

Mà lúc này Diệp Tiêu Dao đang khổ sở nghe lời nói đại đạo của Cự

Đồ Yêu tôn.

“Không biết tại sao, ta luôn cảm thấy ta gặp họa rồi.” Diệp Tiêu Dao nói với Lão Kiếm ở trong lòng.

“Đừng nghĩ nhiều, chuyên tâm nghe giảng, Sát Lục chi đạo của vị Yêu tộc Đại Thừa kỳ này rất thú vị.”

…

Từ Phàm lúc này đang nhìn mấy khối linh khoáng màu tím ẩn chứa phù văn không gian trước mắt.

“Trừ phù chữ Càn ra, cuối cùng cũng nhận được phù văn không gian thứ hai.”

“Phù chữ Khuếch, không tệ, có phù văn này rồi, rất nhiều chuyện đều dễ làm.”

“Năm mươi vạn linh thạch, không lỗ.”

Lúc này, Bàng Phúc ở bên cạnh lại nói với Từ Phàm: “Trong tay người kia vẫn còn một loại phù văn, phù văn linh không.”

Từ Phàm nghe thấy lời này, bỗng mừng rỡ, không ngờ rằng hôm nay song hỉ lâm môn.

“Điều kiện gì.” Từ Phàm biết, Bàng Phúc không mua, chắc chắn là có những đồ chưa đạt đến thống nhất.

“Năm trăm vạn linh thạch, loại phù văn cấp bậc này trên thị trường cũng chỉ ba trăm vạn linh thạch, cho dù hiếm có, nhiều nhất cũng là bốn trăm vạn.”

“Người sở hữu phù văn kia sắp tới sẽ du lịch đường xa đến đại lục trung tâm, giá cả này có vẻ hắn sẽ không giảm nữa.” Bàng Phúc nói với Từ Phàm, trả nhiều hơn một trăm linh thạch để mua không phù hợp với nguyên tắc kinh doanh của mình.

Từ Phàm suy nghĩ lúc lâu, ngẩng đầu nói: “Mua.”

Sớm ngày có phù văn linh không, hắn sẽ có thể hoàn thành một pháp bảo suy nghĩ rất lâu, năm trăm vạn linh thạch, bán thêm mấy cái là lấy lại rồi.

“Ngoài ra giúp ta thu mua, Thiên Dương Thạch, cát Không Gian, Uẩn Linh Thổ, Không Không Thạch.”

“Đến lúc đó ta có vài pháp bảo tương đối kì dị, nhờ ngươi đem ra thương hội bán.” Từ Phàm nói, phù văn linh không lần này không nắm lấy, lần sau không biết còn phải đợi đến khi nào, linh thạch thì ngược lại, tay nào cũng có thể kiếm.

“Được.”

Sau khi Từ Phàm nhận được loại phù văn linh không thứ hai mới thấy yên tâm, sau đó về phòng tu luyện nghiên cứu hai phù văn này.

Sau khi lại lần nữa tỉnh lại từ trong lĩnh ngộ, nhận ra đã là buổi trưa ngày thứ hai, thức ăn Từ Nguyệt Tiên đặt ở bên ngoài phòng tu luyện đã nguội.

“Mới không cẩn thận đã mất cả buổi tối, vậy sau này tu vi cao thêm lĩnh hội điều gì đó còn không chắc dùng thời gian mấy năm.”

Lúc này, Vương Hướng Trì gõ cửa bước vào phòng tu luyện của Từ Phàm.

“Sư phụ, ta có phải là có thể bắt đầu tiếp nhận thử thách không.”

Vừa nghĩ đến vượt qua thử thách là có thể có được bí pháp sư phụ truyền thụ, Vương Hướng Trì cả mặt lạnh lùng lộ ra biểu cảm hưng phấn.

“Đúng, suýt nữa quên chuyện của ngươi.”

Từ Phàm dẫn Vương Hướng Trì vào một gian phòng ảo cảnh, trong đó có cạm bẫy, à không, thử thách mà hắn chuẩn bị chu đáo cho ái đồ của mình.

Căn phòng trên trăm mét vuông, khắc đầy trận pháp phù văn, trung tâm trận pháp có vài chiếc ghế dựa tạo hình lạ lùng.

“Ngồi lên trên, bài kiểm tra của ngươi sẽ bắt đầu.”

“Trước khi kiểm tra, sư phụ truyền thụ cho ngươi một câu.”

“Lúc nghịch cảnh, bảo vệ thân tâm.”

“Nếu như ngươi có thể vượt qua thử thách, vi sư tặng ngươi một pháp bảo độc nhất vô nhị ở giới này, giúp ích rất lớn cho Tâm Kiếm chi đạo của ngươi.” Từ Phàm cười nói, cũng nhớ đến một trò đùa rất thú vị của kiếp trước.

“Được, sư phụ ta đã hiểu.”

Vương Hướng Trì trịnh trọng ngồi lên trên chiếc ghế.

Ngón tay Từ Phàm lấp loé linh quang, điểm nhẹ vào một nơi nào đó trong hư không, tất cả trận pháp trong gian phòng đều sáng lên.

Một chiếc mũ giáp chầm chậm đội lên đầu Vương Hướng Trì.

“Cũng không biết có thể trụ được hay không, tâm thế đừng lung lay là được.” Từ Phàm vuốt cằm nói, hắn làm ra cả cạm bẫy đánh vào tâm thế người của kiếp trước.

Lực sát thương không lớn, đánh vào tâm thế người khác tuyệt đối hạng nhất.

Trong thế giới linh hồn, Vương Hướng Trì xuất hiện trong một đấu trường.

“Thử thách, cửa thứ nhất, đánh tới vòng bán kết.” Một âm thanh điện tử vang lên bên tai Vương Hướng Trì.

“Có phải là chỉ cần chiến thắng kẻ địch trước mắt là được.” Vương Hướng Trì nhìn Thú nhân tay cầm gậy răng sói, người mặc áo giáp nặng này.

“Ngươi cần chiến thắng năm kẻ địch.” Âm điện tử vang lên.

“Được, ta hiểu rồi.”

Vương Hướng Trì rút Phong Lôi kiếm ra chém thẳng về phía kẻ địch.

Chiến đấu bắt đầu, ác mộng của Vương Hướng Trì cũng bắt đầu rồi.

Sau khi thấy Vương Hướng Trì bình yên tiến vào đến ảo cảnh, Từ Phàm bước ra ngoài, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đều ra ngoài rồi, bây giờ chỉ có thể tự mình đi dạy Lý Tinh Từ.

Từ Phàm dẫn theo Lý Tinh Từ ngồi lên ghế dài trong viện.

“Tam sư huynh của ngươi giảng cho ngươi đến đâu rồi.” Từ Phàm tiện miệng hỏi.

“Vị trí huyệt vị mạch lạc vận hành của tiểu chu thiên Ngũ Hành quyết.” Lý Tinh Từ bình tĩnh nói, đôi mắt như ánh sao nhìn Từ Phàm.

Từ Phàm khẽ vẫy tay, trời đất khắp cả tiểu viện thay đổi.

Sư đồ hai người dường như đi đến vũ trụ, một hằng tinh chiếu sáng cả vũ trụ.

Một bộ ảo ảnh thân người khổng lồ xuất hiện, thân người khổng lồ đang vận hành Ngũ Hành quyết mà Lý Tinh Từ đang học, mỗi một huyệt vị và kinh lạc đều có kí hiệu, bây giờ cả tầng thứ nhất của Ngũ Hành quyết hiện ra trước mặt Lý Tinh Từ.

“Xem đã hiểu chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Hiểu rồi.” Trong mắt Lý Tinh Từ ánh lên vẻ khát khao, hắn thích nơi này.

“Ừm, nhìn nhiều vào, tô đậm kí ức một chút.” Từ Phàm nói.

Năm ngày sau, khi Lý Tinh Từ vừa mới hấp thụ được tầng linh khí đầu tiên trong cuộc đời, Vương Hướng Trì mặt đầy mệt nhọc bước ra từ phòng ảo cảnh.

Tuy rằng mệt lử, nhưng trong mắt hắn ẩn chứa vẻ kiên nghị khiến lòng người phát lạnh, dường như giống một lão binh chinh chiến sa trường nhiều năm.

“Sư phụ, ta vượt qua thử thách rồi.” Vương Hướng Trì cúi đầu nói với Từ Phàm, trong thế giới ảo cảnh linh hồn, hắn chiến thắng tất cả kẻ địch có thể nhắm vào yếu điểm của hắn.

Tâm cảnh bây giờ của hắn là, vạn sơn sụp đổ, mà sắc mặt không đổi.

“Tâm vẫn tĩnh lặng, rất tốt.” Từ Phàm tán thưởng, một ngày trong thế giới hiện thực, Vương Hướng Trì ở trong ảo cảnh kia phải trải qua thời gian một tháng.

Năm tháng tôi luyện tâm cảnh, nếu như tính cách mềm yếu đi một chút, rất có khả năng tâm thế sụp đổ, như là trong trò chơi ngũ sát, lần châm lửa cuối cùng đã lên rồi, kết quả bị đồng đội cướp mất đầu người.

Chương 78: BGM

“Sư phụ, ta ở bên đó chiến đấu với người khác, luôn vang lên những tiếng nhạc khó hiểu.”

“Rõ ràng là âm nhạc bình thường, nhưng dường như là có linh lực, khiến kẻ địch trước mặt ta càng đánh càng hăng.” Vương Hướng Trì nói, vẻ u buồn trong mắt khẽ quét qua.

Kẻ địch trong thế giới ảo cảnh, rõ ràng từng người đều yếu hơn mình, tuy rằng đều nhắm trúng khuyết điểm của mình, nhưng toàn lực kích sát vẫn không vấn đề gì, có điều mỗi khi hắp sắp sửa kích sát kẻ địch thành công, luôn có một loại âm nhạc khó hiểu làm phấn chấn tinh thần vang lên, khiến kẻ địch ở đối diện lại vùng dậy trạng thái, hơn nữa càng chiến càng hăng.

Mỗi lần khiêu chiến đều để lại một vết thương mờ trong tâm linh, sau đó cũng dần dần làm quen, mỗi lần âm nhạc vang lên, chính mình sẽ vật lộn với kẻ địch, sau ba đợt, kẻ địch tự nhiên kiệt sức.

“Loại âm nhạc này có thể tăng cường sức mạnh tâm linh, còn về hiệu quả thế nào, có lẽ ngươi đều nhìn thấy rồi.”

“Quả thực, khi âm nhạc vang lên, kẻ địch vốn dĩ yếu hơn ta một nửa, có thể chém chết ta nếu như ta cứng rắn chống đỡ.” Vương Hướng Trì trong lòng vẫn còn sợ hãi nói.

“Ngươi xem đây chính là sức mạnh làm phấn chấn tâm linh.”

Lúc này, Từ Phàm lấy ra một Pháp khí máy phát nhạc hình tròn tặng cho Vương Hướng Trì.

“Có phải là ngươi cảm thấy loại âm nhạc này dường như là ông trời chế tạo vì hắn.” Từ Phàm hỏi.

“Vâng.”

“Loại âm nhạc này ở quê hương của bọn ta được gọi là BGM, nơi đó của bọn ta có một tục ngữ: Không có người nào đánh bại được ta trong BGM của ta.”

“Loại BGM này, ngươi có muốn có không.” Từ Phàm cười rất kì quái, hắn tự dưng nghĩ tới trong Thiên Long Bát Bộ của kiếp trước, trò đùa của Kiều Phong khi nhặt được máy ghi âm.

“Muốn ạ.” Vương Hướng Trì gật đầu, trước tiên âm nhạc kia tuy rằng rất to, làm lòng người phấn chấn, nhưng hắn cảm thấy âm nhạc này không thuộc về mình.

“Pháp khí trong tay ngươi, chính là lễ vật vi sư tặng ngươi, khi ngươi sử dụng nó, nó sẽ căn cứ theo tình hình tâm cảnh và chiến đấu của ngươi phát ra chiến ca thuộc về ngươi.”

“Pháp khí tên là: Vô Song Chiến Ca.”

Từ Phàm ấn nhẹ vào Pháp khí âm nhạc trong tay Vương Hướng Trì, bỗng chốc trong cả ngọn núi, vang lên một luồng âm thanh kiếm đạo như không linh.

Âm nhạc vang lên, trong nháy mắt Vương Hướng Trì tiến vào trạng thái giác ngộ.

“Ha, Pháp khí này vẫn khá thích hợp với ngươi.” Nhìn thấy đồ nhi giác ngộ, Từ Phàm cười nói.

Sau này vừa nghĩ đến tam đệ tử của mình, người chưa đến, BGM truyền đến trước, cảnh tượng đó nhất định sẽ thú vị.

Chắc hẳn nghìn năm sau, đồ đệ của mình tu luyện thành công, Tu Tiên giới sẽ có truyền thuyết thế này, muốn đánh bại Kiếm Tiên BGM, cách thức duy nhất chính là hủy đi Pháp khí âm nhạc của hắn.

Ba ngày sau, phòng luyện khí, Từ Phàm lấy nguyên liệu Bàng Phúc đưa cho, bắt đầu luyện chế Pháp khí trong lòng suy nghĩ đã lâu, nông trường bàn tay.

“Có được phù chữ Khuếch và phù văn không linh tăng cường, diện tích của nông trường cấp bậc Bảo khí đã to cỡ hai mươi mẫu.”

“Đáng tiếc không thể dùng pháp bảo không gian, thứ tốt duy nhất chính là giá thành vẫn xem như tạm ổn, tùy ý trồng một số linh dược tương đối quý giá dễ dàng hơn.” Từ Phàm vuốt cằm nói, thứ này không biết có thị trường ở Tu Tiên giới không.

“Không có thị trường vậy thì tự mình giữ lại trồng rau, nâng cấp chất lượng cuộc sống một chút ngược lại cũng không tệ.”

Nói rồi, Từ Phàm lại luyện chế hai Nông trường trong bàn tay nữa, cái này là giao cho Bàng Phúc đi bán.

Năm ngày sau, sau khi Bàng Phúc lấy hai nông trường bàn tay đi, vẫn chưa được một tiếng, đã lại trở về trong ngọn núi nhỏ của Từ Phàm.

“Hai cái bán được hai mươi vạn linh thạch, ngoài ra có đại lão muốn đặt riêng mười cái.”

“Ta cũng mang những linh khoáng cần thiết đến rồi.” Bàng Phúc vui vẻ nói.

Lúc hắn vừa cầm hai Nông trường bàn tay thì cũng chỉ tiện miệng nói với một tu sĩ một chút, không đến một khắc, sư tôn của vị tu sĩ kia đã đến, mua hết ngay tại chỗ, lại đặt riêng thêm mười cái.

Tiền đặt cọc trực tiếp giao toàn bộ một trăm vạn linh thạch, dường như kiếm một món hời cực lớn.

“Lợi nhuận hai trăm phần trăm, ngươi nói chúng ta có phải là nên tăng giá không.” Từ Phàm nhìn Bàng Phúc nói, nếu như chỉ là mua hết hai Nông trại bàn tay, thì không nói rõ được gì, có thể chỉ là sở thích cá nhân.

Nhưng đặt riêng hẳn mười cái, thì ắt có vấn đề.

“Tăng giá không phải là cách làm tốt nhất, chúng ta đấu giá đi.”

“Trước tiên chúng ta thử nghiệm trong phạm vi Thiên Khuyết môn, sau đó mở rộng khắp cả Tượng châu.” Bàng Phúc nghĩ một lúc rồi nói, hắn cảm thấy Nông trại bàn tay này có thể sẽ nổi lên thành một trào lưu.

Từ Phàm cho Bàng Phúc một biểu cảm tán thưởng, quả nhiên người trong thương đạo chính là khác biệt như vậy.

“Đúng rồi, Từ Đại ca, Bảo khí này làm nhái dễ dàng không.” Bàng Phúc hỏi, đây là một vấn đề hắn khá quan tâm.

“Nói sao nhỉ, chỉ nói Luyện Khí sư có phù văn không gian, cấp Tông sư trở xuống thì đừng nghĩ, cấp Tông sư trở nên thì không cần thiết.”

“Hơn nữa, người trong đạo Luyện Khí bình thường đều tuân thủ quy tắc.”

“Bình thường một kiện pháp bảo quy mô lớn xuất hiện, Luyện Khí sư khác sẽ vô cùng ăn ý mà không đi làm nhái, trừ phi là bản thân hoặc bạn bè dùng.”

“Bọn họ có kiêu ngạo của chính mình, sẽ không tranh giành mối làm ăn.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Hiểu rồi.”

“Một tháng sau, đến lấy hàng.” Từ Phàm nói.

Can Đế chi hồn, là lúc xuất hiện rồi.

Mỗi khi gia sản của mình xuống dưới mười triệu linh thạch, trong lòng Từ Phàm sẽ có một loại cảm giác bất an, cũng không biết là bắt đầu từ cái gì.

Sau khi Bàng Phúc đi, Từ Phàm nhìn thấy đại đồ đệ và nhị đồ đệ của mình cùng nhau trở về, biểu cảm có hơi nghiêm túc.

“Sư phụ, ở vùng biên cương Tượng châu xuất hiện lượng lớn Yêu tộc, có Yêu tôn Đại Thừa toạ trấn.”

“Nghe nói bên Tây Kim quốc, người dân cả nước đều bị giết hại.”

“Bây giờ tất cả môn phái của Tượng châu đã liên hợp lại, có lẽ không cần bao nhiêu thời gian, Nhân Yêu địa chiến sẽ bắt đầu rồi.” Từ Cương bẩm báo với Từ Phàm.

“Hai tộc đại chiến sao.” Từ Phàm lẩm bẩm.

Không biết tại sao, luôn cảm thấy việc này có liên quan đến Diệp Tiêu Dao kia.

“Sắp chiến tranh rồi, vi sư có thân phận Luyện Đan sư và Luyện Khí sư.”

“Thật sự đánh nhau, các ngươi đều phải lên chiến trường.”

Nói rồi Từ Phàm bắt đầu suy nghĩ, thật ra mà nói, Từ Phàm không hề muốn đồ đệ của mình lên chiến trường, như vậy rất ích kỉ, nhưng cũng rất hiện thực.

Đôi huynh muội này từ sáu, bảy tuổi đã theo mình, nuôi lớn đến thế này, thực sự không khác gì con cái của chính mình.

Hai người Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên nhìn sư phụ lộ vẻ mặt lo lắng, trong lòng rất cảm động, nhiều năm như thế sớm tối bên nhau, bọn họ sớm đã xem sư phụ là người thân thiết nhất của mình.

“Các ngươi từ hôm nay trở đi, bỏ tất cả nhiệm vụ, ở trong nhà đợi, tu luyện bí pháp ta cho các ngươi, vào trong ảo cảnh linh hồn tu luyện.” Từ Phàm nói.

Trong Thiên Khuyết môn, một khi có chiến đấu quy mô lớn, đệ tử Luyện Khí kỳ trở lên đều sẽ ra trận, Luyện Khí sư và Luyện Đan sư thống nhất do tông môn điều phái.

“Ngoài ra, ta dạy các ngươi một chút bí pháp thoát thân, như vậy lên chiến trường cũng không lo.” Từ Phàm nói.

Một ngọc giản trống rỗng xuất hiện trong tay Từ Phàm, từng luồng thông tin truyền vào trong ngọc giản.

“Đây là một danh sách linh dược, Nguyệt Tiên, ngươi tự mình đi mua.”

“Từ Cương, ngươi đi thu thập linh hồn yêu thú Trúc Cơ kỳ trở lên, càng nhiều càng tốt.”

Chương 79: Phòng tuyến cấm địa

Sau khi Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên trở về, Từ Phàm cầm đồ bọn họ mua đi đến phòng luyện đan.

Ba ngày sau, Từ Phàm đưa Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đến phòng ảo cảnh.

“Ảo cảnh linh hồn vi sư sáng tạo tuy rằng các ngươi tu luyện ở đó không thể trực tiếp tăng thêm tu vi, nhưng kĩ năng chiến đấu và bí pháp học được đều có thể đem ra.”

“Loại tư duy thời gian này khác với thế giới ảo cảnh linh hồn, tuy rằng trái với ý trời, nhưng thời gian chờ đợi dài cũng là có nguy hại.” Từ Phàm lấy ra một bình linh dược, đổ cho bọn họ mỗi người một viên đan dược màu xanh tươi.

“Đây là Bổ Hồn đan, có thể bù đắp di chứng sau thời gian dài ở thế giới ảo cảnh linh hồn.”

“Sau khi các ngươi uống, sẽ ở thế giới ảo cảnh linh hồnđợi tới hai năm, thời gian một tháng ở thế hiện thực.”

“Các ngươi cứ ở nơi này học tập bí thuật và rèn luyện kĩ năng chiến đấu thật tốt, ta sẽ thỉnh thoảng tiến vào ảo cảnh linh hồn thăm các ngươi.” Từ Phàm nói.

Phòng ảo cảnh này thực ra là do một pháp bảo Từ Phàm luyện chế biến thành, độ quý giá của nó có thể xếp vào hàng thứ ba trong số những pháp bảo Từ Phàm luyện chế.

Chức năng quan trọng nhất của phòng ảo cảnh này chính là cố định ảo thuật mà Từ Phàm thi triển, hơn nữa là thi pháp thẳng tới linh hồn.

Thấy hai đồ đệ của mình tiến vào thế giới ảo cảnh linh hồn, Từ Phàm cũng bắt đầu công việc của mình.

Một tháng này, Từ Phàm cảm thấy mình chưa từng bận thế này, luyện chế Nông trường bàn tay, đây là đơn hàng của đại lão, không thể bỏ qua, huống hồ hắn bây giờ vẫn cần lượng lớn linh thạch.

Ngoài luyện chế pháp bảo ra, còn phải đến thế giới ảo cảnh chỉ dẫn hai đồ đệ của mình.

Bây giờ Từ Phàm có thể nói là mỗi ngày đều có thể tiếp nhận tin tức về Yêu tộc từ bên ngoài.

Từ khi số lượng Yêu tộc tăng nhiều, bây giờ vùng biên giới đã tụ tập vài trăm vạn Yêu tộc, còn có năm Yêu tôn Đại Thừa toạ trấn.

Bây giờ Yêu tộc đã xâm chiếm hơn mười quốc gia nhỏ ở vùng biên cương, tất cả nơi đến, mang theo biển máu.

Theo sự lan rộng của tin tức, tất cả tu sĩ Đại Thừa của Tượng châu tề tựu, muốn hủy đi chỗ truyền tống của Yêu tộc.

Chính vào lúc này, tôn giả độc hành Tượng châu, Thái Nhất Kiếm Tiên, một người một kiếm trực tiếp hủy diệt nơi truyền tống vượt giới của Yêu tộc, sau khi làm hai vị Yêu tôn Đại Thừa trọng thương, phiêu dạt mà đi.

Chính lúc sau khi Từ Phàm luyện chế xong Nông trường bàn tay cuối cùng, Yêu tộc đã rút về giữ trong một vùng cấm địa sát biên giới Tượng châu, không hề phát tin tức ra ngoài, dám tiến công cấm địa bọn họ sẽ mở phong ấn cấm địa, thả Thái Cổ Cự Yêu ở trong đó ra.

Cuối cùng, Nhân tộc và Yêu tộc đạt được thoả thuận, không đánh vào cấm địa, nhưng sau khi Yêu tộc ra khỏi cấm địa, hậu quả tự chịu, còn về bên ngoài cấm địa của tông môn, hình thành phòng tuyến ba nghìn dặm, chặn kín mít lối vào cấm địa.

“Vẫn luôn cảm thấy việc này chưa kết thúc.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Lúc này, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên cũng trải qua thời gian huấn luyện dài tới hai năm.

Lúc này máy truyền tin của Từ Phàm và hai vị đồ đệ vang lên, trên đó có một dòng tin tức, để đệ tử nhận được tin tức, cùng trưởng lão tông môn cùng nhau tiến về trận địa tiền tuyến.

Lúc này, tiếng chuông cấm chế vang lên, Sa Điêu sư huynh đã lâu không gặp của Từ Phàm đi vào.

“Từ Phàm sư đệ, nhận được tin tức chưa, ta đặc biệt đề cử ngươi đi với trưởng lão.” Giọng nói thẳng thắn của Sa Điêu truyền tới.

Ta có thù với ngươi sao, hại ta như thế.

“Sa sư huynh, tại sao lại làm thế.” Từ Phàm kiềm chế dục vọng tiêu diệt Sa Điêu trước mắt.

“Lần này là một cơ hội tốt, mấy tông môn liên hợp quyết định, dựng lên một lượng lớn cự pháo ngũ hành ở ngoại vi phòng tuyến cấm địa, đến lúc đó tất cả Luyện Khí Tông sư của Tượng châu, thậm chí có Luyện Khí Đại Tông sư đến phòng tuyến cấm địa bố trí cự pháo.”

“Cho nên, ta đặc biệt kiến nghị yêu cầu với sư tôn phải đưa ngươi cùng đi. Nhưng lúc đó những Luyện Khí sư vãn bối chúng ta này có thể đứng một bên quan sát.” Sa Điêu tỏ ra bộ mặt làm việc tốt không cần khen ta.

“Vậy ta cảm ơn ngươi.” Từ Phàm nghiến răng nói, thứ cự pháo này chỉ là vì nằm ngoài tu vi của bản thân nên hắn mới không thể luyện chế, nếu như thực sự cần, hắn có thể vẽ ra cả đống.

“Thu dọn một chút đi, ngày mai chúng ta cưỡi chiến hạm tông môn xuất phát.”

“Được.”

Ngày hôm sau, sau khi Từ Phàm bước lên chiến hạm, vẫn cảm giác có hơi không chân thực, trái lại hai đồ đệ ở bên cạnh vui vẻ khác thường, rất lâu rồi chưa đi xa cùng sư phụ.

Lần này tông môn tổng cộng phái đi bốn chiến hạm hộ tống Phù Thiên chu, cần phải đóng quân ở nơi nào đó một thời gian.

Trên đầu thuyền chiến hạm, Từ Nguyệt Tiên cười nhìn sư phụ của mình, nàng biết Từ Phàm không muốn nhất chính là đi xa nhà.

“Sư phụ, ngươi đừng thở dài nữa, chuyến đi lần này sẽ không có nguy hiểm đâu, nghe nói phòng tuyến cấm địa chỉ tôn giả Đại Thừa kỳ đã có sáu vị.” Từ Nguyệt Tiên khuyên Từ Phàm đang thở dài.

“Cũng đúng, cứ coi như đi du lịch.” Từ Phàm nhìn dưới thuyền, mặt đất nhỏ bé, nói.

Vốn dĩ chuẩn bị cho đồ đệ một đống đồ, không ngờ rằng cuối cùng mình cũng đi.

Sau khi chiến hạm phi hành trong không gian ba ngày, cuối cùng đã đến trên không của phòng tuyến cấm địa.

“Trời ạ, cái này cũng quá…”

“Lối vào cấm địa là một khu rừng đầm lầy độc, kéo dài mãi ba ngìn kilomet, còn phòng tuyến cấm địa là cách mỗi năm mươi dặm một đại doanh, cách mỗi tám trăm dặm, có một vị tôn giả toạ trấn.

Từ Phàm nhìn Tiên thành hùng vĩ bên dưới, thốt lên: “Bên dưới này phải to đến mức nào chứ.”

Một bàn tay lớn vỗ lên vai Từ Phàm.

“Có phải cảm thấy có hơi chuyện bé xé ra to.”

“Thực ra không phải, nếu như Yêu tộc đã xâm nhập nơi này, vậy thì chứng minh toạ độ không gian nơi này đã bị Yêu tộc nắm được.

Từ Phàm nhìn Sa Điêu vỗ vai mình, được, thể hiện thoả thích bác học của ngươi.

“Nắm được toạ độ không gian sẽ thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Nếu như nắm được toạ độ không gian của nơi này, thì có thể trực tiếp truyền tống lượng lớn Yêu tộc đến.”

“Hiện tại Thiên đạo này của chúng ta vẫn thừa nhận thân phận của Yêu tộc.”

Từ Phàm ngây người, thừa nhận thân phận là cái quỷ gì.

Nhìn biểu cảm nghi hoặc của Từ Phàm, Sa Điêu biết thân phận đại học giả kiến thức uyên thâm này của mình sắp bại lộ rồi.

“Ngươi cũng biết, Yêu tộc mấy vạn năm trước là chủ nhân của giới này, tuy rằng đã bị đuổi ra ngoài, nhưng Thiên đạo vẫn thừa nhận thân phận của bọn họ.”

“Đừng hỏi tại sao, ta nói thẳng cho ngươi, đó chính là Yêu tộc lúc đó thống nhất hai giới, muốn dung hợp hai giới lại với nhau, hình thành một thế giới lớn mạnh hơn.”

“Kết quả vào lúc ý chí Thiên Đạo hai giới dung hợp được một nửa, Nhân tộc chúng ta vùng lên, dừng lại việc dung hợp hai giới.”

“Nhưng khá đáng tiếc là, cho dù là dừng giữa chừng, ý chí Thiên Đạo hai giới đã không phân tách được nữa.”

“Cho nên bây giờ Yêu tộc tiến vào Nhân giới, hoặc là Nhân tộc tiến vào Yêu giới đều sẽ không bị ý chí của Thiên đạo bài xích.”

Từ Phàm nhìn bầu trời, cảm thấy thế giới mình đang ở lại tăng một cấp nguy hiểm, lúc trước trong tiểu thuyết khác cũng không nghe nói thế giới còn có thể dung hợp.

“Từ sư đệ có cảm nghĩ gì.” Sa Điêu nhìn Từ Phàm nói.

Bộ dạng Từ Phàm như vừa đọc xong Mười câu đố chưa được giải đáp lớn của thế giới.

“Thế giới này có nơi nào an toàn tuyệt đối không.” Từ Phàm nhìn bầu trời lẩm bẩm, chuyện mình tưởng tượng trong dự đoán tuyệt đối đừng xảy ra.

Lúc này Từ Phàm vô cùng hận Diệp Tiêu Dao, nếu như tên này thực sự là nhân vật chính, vậy tiếp sau đây cả Tu Tiên giới đều sẽ không trật tự.

Lúc trước Từ Phàm đọc tiểu thuyết, gì mà thế giới hoà bình vài nghìn năm, gì mà hai giới đã mấy vạn năm chưa xảy ra chiến đấu, gì mà đã phong ấn Ma vật có thể hủy diệt thế giới, còn có rất nhiều thể loại.

Chỉ cần có nhân vật chính xuất hiện, thì tất cả đều sẽ khơi dậy.

“Nhân tộc chúng ta và Yêu tộc bao nhiêu năm chưa chiến đấu quy mô lớn rồi.” Từ Phàm hỏi.

“Cách lần Yêu tộc bạo động nơi giao thoa trung tâm đại lục hai giới đã một vạn năm rồi, trận chiến đấu đó gần như tất cả tu sĩ của cả Tu Tiên giới đều liên lụy vào.”

Chương 80: Cự Linh Trọng Giáp

Thân là môn phái hạng nhất của Tượng châu, Thiên Khuyết môn phụ trách một chỗ phòng tuyến gần bắc ba trăm dặm.

Chiến hạm đáp xuống, Từ Phàm lại nhận tin tức Pháp khí truyền tin truyền tới, hắn và Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên cùng được phân đến đại doanh số năm.

“Từ sư đệ, ngươi đến đại doanh phân phối cho mình báo cáo trước, sau đó Luyện Khí Tông sư đến ta sẽ thông báo cho ngươi.” Sa Điêu vẫy tay nói với Từ Phàm.

Lúc này, trong cấm địa truyền tới tiếng vang lạ, vài nghìn con yêu thú xuất hiện từ trong cấm địa, phía sau yêu thú có mười mấy Yêu tộc Nguyên Anh kỳ trở lên xua đuổi.

Giữa lối vào của cấm địa và phòng tuyến có ba mươi dặm vùng hoà hoãn.

Tốc độ của mấy nghìn con yêu thú xuất hiện từ trong cấm địa vô cùng nhanh, trong nháy mắt, đã xông qua một nửa khu vực hoà hoãn, theo mắt thấy chính là đánh vào đại doanh của Thiên Khuyết môn.

Rầm!

Chỉ thấy chiến hạm trên trời vẫn chưa khởi động, vừa bắn phá một cái, một lỗ lớn đường kính bốn dặm xuất hiện.

Trong chốc lát, hố to đã chứa đầy nước ngầm, một hồ nhỏ trong vắt xuất hiện ở một nơi không xa của đại doanh.

“Pháo này đánh hay lắm, nhưng mà pháo này có thể hoàn lại không.” Từ Phàm nhìn hồ nhỏ nói, một pháo kia đánh cái gì cũng mất luôn, tài liệu của yêu thú không còn gì.

“Nếu như ta có một thuật pháp có thể có uy lực này thì tốt.” Tâm trí Từ Cương ngưỡng mộ nhìn về phía hồ nhỏ bị nổ tung nói, một pháo kia đánh thẳng vào nội tâm của hắn.

“Sau này tu luyện thật tốt, nỗ lực một nghìn năm tới thì cũng tạm ổn.” Từ Phàm vỗ vai của Từ Cương cổ vũ.

“Còn phải một nghìn năm, thời gian thật dài.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh cảm khái, cảm thấy một nghìn năm cách mình thật xa.

“Thời gian dài sao, đây mới chỉ là bắt đầu thôi.” Từ Phàm cảm khái, vừa nghĩ đến mình lúc đó mới đột phá Nguyên Anh kỳ, thì cảm thấy hơi bi thương.

Sau khi xem xong đánh pháo, Từ Phàm dẫn theo hai đồ đệ đến đại doanh thứ năm.

Thành thực mà nói, ra khỏi phạm vi địa bàn của bản thân, Từ Phàm cứ cảm thấy thiếu gì đó.

Vừa tiến vào đại doanh, Từ Phàm đã vinh hạnh gặp được tu sĩ Luyện

Hư kỳ trấn thủ đại doanh.

“Ngươi là Luyện Khí sư mà Bách Luyện trưởng lão giới thiệu, có thể tu bổ Bảo khí ngũ giai sao.” Một vị tu sĩ luyện thể người cao gần hai mét nhìn Từ Phàm hỏi, đại doanh này chỉ phái đến ba vị Luyện Khí sư, còn đều là Luyện Khí sư vừa vào cấp một, tu bổ một cái Bảo khí tam giai cũng tốn sức.

“Tiền bối có Hỏa Linh chi viêm không, nếu như có, trợ giúp ta thì có thể tu bổ Bảo khí ngũ giai.” Từ Phàm gật đầu nói, hiện nay hắn chỉ còn cách Luyện Khí sư đỉnh cao về tu vi, tu vi quá thấp, không điều khiển được linh hoả cấp cao.

“Có, bây giờ có thể luyện chế giúp ta không.”

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu nói, mẹ nhà nó, ta cũng không dám nói không.

Thế là, Từ Phàm vẫn chưa thưởng thức cả đại doanh một cách tử tế, đã bị vị tu sĩ luyện thể cấp bậc Luyện Hư kia kéo đến khu vực chuyên môn luyện khí.

Trong một gian phòng luyện khí dùng thuật pháp thuộc tính Thổ tạo nên, Từ Phàm đang cau mày nhìn một bộ trọng giáp Bảo khí cự linh, trên đó đã thủng trăm ngàn lỗ, có chỗ yếu đã bị rách toạc ra.

“Tiền bối e là có gì đó hiểu lầm với từ tu bổ này, bộ trọng giáp Bảo khí này đã coi như là báo hỏng rồi.”

“Nhìn vết rách trên đó, tiền bối là đại chiến với cự yêu một trận sao.” Từ Phàm nói, bộ trọng giáp này nếu như thực sự cần tu bổ, thì không khác gì với luyện chế một bộ mới.

“Ngươi cứ nói có thể sửa hay không.”

“Tiền bối có Thiết Mẫu Vân Tinh và Thiên Lân Thạch không.” Từ Phàm hỏi, lúc này lợi ích của Luyện Khí sư phải thể hiện ta, nguyên liệu quý giá thế nào qua tay của Luyện Khí sư, đều giữ lại một hai phần thừa.

“Có thì có thể sửa được bộ trọng giáp cự linh này của ta sao.” Trong mắt của tu sĩ luyện thể lộ ra một tia vui mừng, bộ trọng giáp Bảo khí này là bộ Bảo khí quan trọng nhất trên người, nếu như hỏng mất, chiến lực của hắn ít nhất giảm đi ba phần.

“Không những có thể sửa được, thậm chí còn có thể tăng cường hai phần uy năng.” Hai mắt Từ Phàm lấp lánh linh quang, dùng phương pháp chỉ Luyện Khí sư có quan sát trận pháp phù văn của bộ trọng giáp Bảo khí này.

Theo như lời của Từ Phàm, trận pháp phù văn của bộ trọng giáp Bảo khí này, có hơi lãng phí nguyên liệu của bộ trọng giáp Bảo khí này, nhân tiện nói một chút, bộ trọng giáp Bảo khí này tuy rằng linh khoáng rất cao cấp, nhưng mà thủ pháp tôi luyện cũng bình thường.

“Thật sao!” Biểu cảm của tu sĩ luyện thể giống như nhìn thấy sửa trang bị tặng cường hoá.

“Ngươi đợi ta.” Tu sĩ luyện thể biến mất ngay tại chỗ.

“Đây là thuấn di sao?” Trong mắt Từ Phàm loé lên vẻ suy tư, đồng thời trong lòng có thêm một kiến thức cơ bản tu sĩ Luyện Hư có thể di chuyển tức thời.

Từ Phàm không ở nguyên tại chỗ đợi vị tu sĩ luyện thể Luyện Hư kỳ kia.

Hắn dẫn theo hai đồ đệ của mình đi trong đại doanh số năm, nói là đại doanh, thực ra không bằng nói là một toà thành trì.

Một Tu Tiên giả chỉ cần tinh thông thuật pháp thuộc tính Thổ, xây dựng một căn phòng chỉ là chuyện vung tay ra, thậm chí Từ Phàm nhìn thấy trong đại doanh những nhà ăn, quán trà và các thương lâu được xây dựng bởi một số đại thương hội.

“Tương lai phòng tuyến cấm địa ba nghìn dặm này có thể khiến một nhóm thương hội lớn phát triển mạnh mẽ.” Từ Phàm nói, chỉ riêng một toà đại doanh này, đã có hơn mười vạn tu sĩ.

Trong đại doanh không chỉ có đệ tử Thiên Khuyết môn, tuyệt đại đa số đều là người của các môn phái và thế lực phụ thuộc Thiên Khuyết môn phái tới.

“Sư phụ, chúng ta cũng tìm chỗ trú đi, vừa rồi Pháp khí truyền tin của môn phái thông báo ta và đại ca đi tập hợp.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Được.”

Ba người lập tức xây một tiểu viện ở chỗ xa xôi của đại doanh, vừa đủ ba người ở.

Tiểu viện vừa mới xây xong, bên người Từ Phàm truyền đến sóng không gian, một bàn tay lớn cứng cáp kéo Từ Phàm xuyên qua không gian đến phòng Luyện Khí ban đầu.

“Đây là Thiết Mẫu Vân Tinh và Thiên Lân Thạch, việc còn lại ngươi nói ta nên phối hợp với ngươi làm sao.”

“Nhờ tiền bối bảo vệ ta, để ta tiếp quản hoả linh của ngươi.” Từ Phàm nói, dựa vào kết của trọng giáp Bảo khí, luyện chế lại từ đầu một bộ Bảo khí cấp năm vẫn là không thành vấn đề.

“Được.”

Một luồng viêm hoả màu xanh toả ra hàn khí xuất hiện trước mặt Từ Phàm, trong mắt Từ Phàm loé lên vẻ kì lạ, linh hoả thuộc tính băng, trước kia chỉ từng nghe nói.

Từ Phàm dưới sự giúp đỡ của tu sĩ Luyện Hư, nhẹ nhàng khống chế được viêm hoả màu xanh.

Thiết Mẫu Vân Tinh đổ thẳng vào trong viêm hoả màu xanh, còn Thiên Lân Thạch bị Từ Phàm dùng linh lực nghiền thành bột, thêm vào từng chút từng chút trên Thiết Mẫu Vân Tinh của viêm hoả màu xanh đang tôi luyện.

Dưới sự giúp đỡ của người khác, Từ Phàm luyện chế Bảo khí rất nhẹ nhàng, buồn chán không có chuyện gì sẽ nói chuyện với vi đại lão ở bên cạnh này.

“Đã gặp mặt tiền bối được mấy lần, vẫn chưa biết danh húy của tiền bối.” Từ Phàm nói, tuy rằng hắn khiêm nhường, nhưng nếu đã gặp được đại lão, luôn phải kết giao một lượt.

“Ta tên Sơn Thần.”

“Tiểu tử, Bách Luyện trưởng lão đề cử ngươi với ta rất đúng, ngươi là một thiên tài.”

“Nếu như lần này ngươi tu bổ trọng giáp cự linh làm ta vừa ý, ta tặng ngươi một khối Vạn Tinh Viên Thiết.” Sơn Thần mỉm cười nói, một chàng trai Luyện Khí tầng mười hai bây giờ đã có trình độ Luyện Khí cao như vậy, sau này nói không chừng còn phải nương nhờ hắn.

“Vậy đa tạ tiền bối.” Từ Phàm không ngờ rằng còn có niềm vui ngoài ý muốn, Vạn Tinh Viên Thiết đó chính là linh khoáng có thể luyện chế Đạo khí.

Dưới sự so sánh, Từ Phàm cảm thấy tầm nhìn của mình hơi nhỏ, chút Thiết Mẫu Vân Tinh và Thiên Lân Thạch kia xem là gì chứ.

Chương 81: Thần thông Bảo khí

“Trên người tiền bối có dị bảo thuộc tính Băng không, trọng giáp Bảo khí này chỉ có uy năng phòng ngự rõ ràng có hơi lãng phí, ta có thể thêm một thần thông Bảo khí cho trọng giáp Bảo khí này.” Từ Phàm nói.

Nếu như đã hào phóng như vậy, ta cũng không thể keo kiệt, có đi có lại chính là đức tính tốt của Từ Phàm.

“Thần thông Bảo khí!!” Sơn Thần kinh ngạc, thần thông Bảo khí phải là đỉnh cao nhất trong Bảo khí mới có thể có được. Luyện Khí sư có thể thêm thần thông cho Bảo khí, thể hiện rằng hắn còn cách Luyện Khí Tông sư cũng không xa.

“Nếu như tiền bối không có, vậy thì thôi.”

Từ Phàm trực tiếp dùng linh lực khống chế bộ trọng giáp đang luyện chế trong viêm hoả màu xanh.

“Có, từng này được không.”

Sơn Thần vội vàng lấy ra vài dị bảo toả ta khí cực lạnh.

“Đây là tất cả dị bảo thuộc tính Băng ta có thể vừa mắt, Từ đại sư ngươi xem có được không.” Xưng hô của Sơn Thần với Từ Phàm cũng thay đổi rồi. Một vị Luyện Khí sư sắp sửa thành Luyện Khí Tông sư, đã xứng để hắn đối đãi bình đẳng.

Từ Phàm nhìn mấy dị bảo thuộc tính băng này, tiện tay lấy một nội đan thuộc tính băng, lớp ngoài của nội đan có một ảo ảnh giao long do khí hàn băng hình thành, xoay tròn xung quanh nội đan.

“Đây là nội đan ta chém chết một con Băng Giao Luyện Hư kỳ, không biết Từ đại sư có thể thêm thần thông gì cho trọng giáp của ta.” Sơn Thần nóng lòng nói.

Ở Tu Tiên giới, sau khi đến Luyện Hư kỳ sẽ phải tự chuẩn bị Đạo khí của mình, hoặc mua hoặc tìm nguyên liệu chuẩn bị tìm Luyện Khí Tông sư luyện chế, đều chắc chắn phải có, nếu không trong đối đầu cùng cấp bậc, tuyệt đối không đấu lại bên có Đạo khí.

Cho nên tu sĩ Luyện Hư kỳ bình thường sau khi nhìn thấy Luyện Khí Tông sư, ánh mắt đều lộ vẻ vô cùng nhiệt liệt, cũng giống như ánh mắt của Sơn Thần nhìn Từ Phàm vậy.

“Vực Cực Băng, khi ngươi kích phát sức mạnh của trọng giáp này, xung quanh đều sẽ hoá thành vực băng, hơn nữa còn có long hồn dựa vào hoả linh của ngươi hoá thân giao long, giúp ngươi cùng đối kháng kẻ địch.” Từ Phàm nói.

Những năm nay, khi phù văn Từ Phàm nắm được tăng nhiều, những trận pháp lúc trước cảm thấy đặc biệt khó khăn, bây giờ cũng trở nên nhẹ nhàng vô cùng.

“Được được, vậy đại sư vất vả rồi.” Sơn Thần nói đầy ôn hoà.

“Đều là việc nên làm.” Từ Phàm cũng đáp lại, vất vả cái gì, còn không phải là lợi ích đúng lúc.

Trong hoả viêm màu xanh trọng giáp trở nên mềm, Từ Phàm bắt đầu sửa lại ngoại hình của trọng giáp, từ từ dung hợp cùng Thiết Mẫu Vân Tinh đã hoá lỏng.

Từ Phàm lấy phù bút ra, lấy bột Thiên Lân Thạch làm mực, bắt đầu khắc từng phù văn lên trọng giáp, cũng lấy nội đan giao long kia làm hạt nhân, khảm vào phía sau hộ tâm giáp trước khi sửa lại ngoại hình của trọng giáp một khắc.

Ba ngày sau, khi Từ Phàm khắc hoạ xong nét khắc phù văn cuối cùng, một tiếng rồng kêu vang vọng khắp cả đại doanh, đây là dị tượng trọng bảo xuất thế.

“Đừng kinh hoàng, đây là pháp bảo dị tượng của bản toạ.”

Bầu trời vang lên giọng nói của Sơn Thần.

Từ Phàm luyện chế xong trọng giáp, tinh thần có hơi chán nản bơ phờ, khắc hoạ liên tiếp ba ngày, hắn cũng hơi không trụ nổi.

Nuốt xuống một viên Ích Thần đan, tinh thần của Từ Phàm mới tốt lên.

“Đại sư vất vả rồi.” Sơn Thần nói rồi đưa đến một túi trữ đồ, bên trong là Vạn Tinh Viên Thiết lúc trước đã nói thêm với hai mươi vạn linh thạch.

Từ Phàm nhận lấy đan dược, đưa cho Sơn Thần một ngọc giản, bên trong có giới thiệu chi tiết về trọng giáp Bảo khí này.

“Vãn bối, tâm thần hao tổn quá độ, ta xin cáo lui trước.”

“Đúng rồi, việc liên quan đến luyện chế trọng giáp, vẫn mong tiền bối giữ bí mật.” Từ Phàm xưng vãn bối lịch sử nói.

“Ta hiểu, Từ đại sư nghỉ ngơi thật tốt.” Sơn Thần gật đã nói, có rất nhiều Luyện Khí sư thích khiêm tốn, không hi vọng quá nhiều người làm phiền.

Từ Phàm cầm túi trữ đồ Sơn Thần đưa về trong phòng nhỏ mình xây.

Sau khi bố trí một kết giới phù văn, rồi lên ngủ li bì.

Lúc này, Sơn Thần mặc thử trên người trọng giáp Bảo khí mới, tràn đầy tự tin đến chỗ lối vào của cấm địa.

“Tê Sơn Tiểu Hùng, có dám lại ra đây đánh với ta không.”

Giọng nói như lôi điện truyền vào trong cấm địa.

“Gàooo!!”

Mặt đất chấn động, một con gấu khổng lồ thân dài năm trượng bước ra.

“Ồ, thì ra là bộ áo giáp mới này cho ngươi dũng khí.” Giọng nói đinh tai nhức óc, ngoài ra còn hơi tàn nhẫn.

“Ít phí lời đi, cây Vạn Sương Thảo kia, ngươi có mang theo không.”

“Linh thạch ngươi đem theo chưa.” Cự hùng lấy ra một gốc cỏ nhỏ toả ra sương lạnh.

Sơn Thần vừa vung tay, hai mươi vạn linh thạch bay lơ lửng trong không trung, sau đó lại thu trở về.

“Được, quy tắc vẫn giống trước đây, nhận thua hoặc là chết.” Giọng nói của cự hùng bắt đầu hưng phấn, sau khi kích sát tu sĩ Nhân tộc, trở về có thể tìm tôn giả lĩnh thưởng.

“Được.”

Sơn Thần nói xong, một luồng ý cực lạnh trong nháy mắt bao trùm khắp cả chiến trường, một con giao long có linh hoả tạo thành bay vòng quanh Sơn Thần.

“Hôm nay ngươi phải chết.” Trong mắt Sơn Thần tràn đầy sát khí, những Yêu tộc này vừa đến Nhân giới, đã đồ sát bách tính của mười sáu nước, đất đỏ ngàn vạn dặm, toàn bộ bọn họ đều đáng chết.

“Ta trước nay không nói năng khoác lác, ta không giết được ngươi, nhưng ngươi muốn giết ta, ngươi nghĩ rằng ngươi là đại năng Hợp Thể sao.” Cự hùng châm biếm.

“Vậy thì thử xem sao.”

Pháp tướng mười trượng xuất hiện phía sau Sơn Thần, phối hợp với người băng khổng lồ khí cực lạnh hoá thành, xông về phía cự hùng.

…

Khi Từ Phàm tỉnh dậy, đã là buổi trưa ngày thứ hai, Từ Phàm đứng dậy đi đến phòng khách, phát hiện thức ăn Từ Nguyệt Tiên chuẩn bị cho mình, cũng dùng Hoả Linh tráo đậy lại giữ ấm, giữ tươi.

“Rất tốt, tay nghề của Nguyệt Tiên càng ngày càng tốt.” Từ Phàm uống một ngụm cháo, khen ngợi.

Còn Từ Nguyệt Tiên lúc này đang cầm một đại bác dài đến hai mét, giấu vào một góc khuất không có người nào để ý đến, ngay tại trong chiến trường yêu thú tụ tập.

Từ một ngày trước, sau khi Sơn Thần kích sát một đại yêu Luyện Hư kỳ, tất cả phòng tuyến cấm địa mà Thiên Khuyết môn phụ trách đều lọt vào trong bạo động tấn công của yêu thú.

Vô số yêu thú Nguyên Anh kỳ trở xuống bắt đầu tấn công trận đại phòng tuyến của Thiên Khuyết môn.

Pằng!

Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng kéo cò, một viên đạn cấp bậc Bảo khí xuyên qua vạn mét đánh trúng một đầu một con thiết giáp thú Trúc

Cơ kỳ.

Pằng!

Lại một súng, giải quyết một con diều hâu chết đang từ trên trời bổ nhào xuống.

Đây là lần đầu tiên Từ Nguyệt Tiên chạm vào súng, sau khi nàng kích sát một con yêu thú Trúc Cơ kỳ ngoài phạm vi vạn mét, nàng thấy yêu cảm giác này, cảm giác thanh súng này là sinh ra vì mình.

Sau khi điều khiển thuần thục đại bác, Từ Nguyệt Tiên đổi sang băng đạn cấp bậc Bảo khí.

Lần này nàng ngắm trúng yêu thú Kim Đan kỳ.

Từ Cương đang ở tiền tuyến chống đỡ yêu thú hai tay nhanh chóng kết pháp ấn, một cỗ linh lực kinh người bắn ra từ trên người hắn, khiến tu sĩ thuật pháp Trúc Cơ kỳ ở bên cạnh của doanh vì thế mà choáng váng.

“Lính mới à, mới lên đã tung đại chiêu, lúc sau có nguy hiểm thì làm sao.”

“Vẫn ổn, hết linh lực thì lui thẳng về hậu phương, dù sao có đại nhân trấn thủ, thực sự tử trận chỉ có thể oán hận chính mình.”

‘Nham Tương Bộc Bố’

Trong không trung xuất hiện mây dung nham, dung nham như thác nước trút xuống yêu thú ở bên dưới, hình thành một khu vực đầy dung nham.

‘Nham Tương Cự Lãng’

Hai tay Từ Cương lại kết ấn lần nữa, một cơn sóng dung nham vỗ thẳng về yêu thú bên dưới.

Lúc này yêu thú phi điểu trên bầu trời nhận thấy không đúng, dường như là nhận được chỉ dẫn, toàn bộ đều nhào về vị trí của Từ Cương, tung ra các loại thuật pháp thiên phú với Từ Cương, trong đó còn có một con yêu thú Kim Đan kỳ.

Lúc này, một viên đạn cấp bậc Bảo khí xuyên qua không gian vạn mét, xuyên qua từ khoé mắt của con cự điểu yêu thú kia, trực tiếp nổ tung.

Mà trong vòng tay Từ Cương đeo trên tay, một viên trân châu màu xanh phát sáng, tay hắn chỉ về hướng yêu thú phi điểu đánh về phía hắn, kích phát thuật pháp.

‘Pháo Đại Phong’

Một pháo không khí mà không khí nén lại đến cực độ, nổ tung trong đàn yêu thú Phi Điểu.

Toàn bộ yêu thú Phi Điểu đều choáng váng, rơi xuống dưới mặt đất.

Chương 82: Luyện Khí Tông Sư

Sơn Thần toạ trấn đại doanh đang cùng một vị thanh niên đạo bào uống trà nói chuyện, tiện thể xem chiến.

“Thời đại thay đổi rồi sao, bây giờ tiểu bối đều mạnh như vậy à.” Thần thức của Sơn Thần nhìn cảnh tượng vừa rồi.

“Quả thực lợi hại, đây là tiểu bối nhà ai mà uy lực thuật pháp lớn như vậy, lại còn thành hệ thống.” Thanh niên đạo bào nói.

“Đến lúc đó hỏi xem là biết, lại nói với cái tính cách không có chuyện không đến nhà của ngươi, đến tìm ta làm gì.” Sơn Thần hỏi, tên này từ lúc quen biết đến bây giờ, đều là biểu cảm lạnh nhạt, dường như trời đất đều nợ hắn vài vạn linh thạch vậy.

Nếu không phải từng cùng chiến đấu với hắn, vào sinh ra tử, người bạn này hắn cũng không kết nổi.

“Ta muốn biết trọng giáp Bảo khí ngày hôm qua ngươi giao chiến với đại yêu kia là ai luyện chế giúp ngươi.” Trong mắt thanh niên đạo bào loé lên vẻ hứng thú.

Hắn trấn thủ đại doanh số sáu, trận chiến hôm qua hắn xem bằng thần thức từ đầu đến đuôi.

Người bạn cũ này không tiến bộ được bao nhiêu, cuối cùng có thể kích sát con yêu thú kia, đều là nhờ vào bộ trọng giáp có kèm thần thông Bảo khí kia.

“Sao nào, nhìn trúng Luyện Khí sư giúp ta luyện chế trọng giáp rồi à.”

“Ha ha, ta không nói với ngươi.” Sơn Thần cười nói.

Trêu đùa người mặt lạnh này cũng là một trong số sở thích của Sơn Thần.

“Nguyên liệu cần thiết để luyện chế Đạo khí ta đều chuẩn bị xong rồi, bây giờ chỉ thiếu một vị Luyện Khí Tông sư.” Thanh niên đạo bào hờ hững nói.

“Ngươi vậy là tham rồi, không phải ngươi đã xếp hàng bên chỗ Bách Luyện trưởng lão rồi sao.” Giọng điệu của Sơn Thần khá là oán giận, xếp hạng của tên này sớm hơn hắn hai trăm năm.

“Đạo khí chỉ có thể có một cái sao.” Thanh niên đạo bào vẫn hờ hững như vậy.

Mẹ kiếp, tới đây hỏi xin ta, ngươi còn đớp lại ta.

“Vị đại sư kia vẫn chưa đến Tông sư, ngươi hỏi cũng vô dụng, hơn nữa ta cũng sẽ không nói cho ngươi.”

“Ngươi đè ép ta về tu vi, chiến lực nhiều năm như vậy, ngươi tưởng rằng ta còn có thể để ngươi đè tiếp sao.”

“Không có cửa đâu.” Sơn Thần nhìn chằm chằm thanh niên đạo bào nói.

“Ngươi biết Lạc Linh sư muội gần đây thích gì không.” Giọng điệu của thanh niên đạo bào không vì lời Sơn Thần nói mà thay đổi.

“Lạc Linh sư muội thích gì.” Sơn Thần nhanh chóng nói.

“Không nói cho ngươi.” Trong mắt thanh niên đạo bào loé lên ý cười.

“Đại sư thích khiêm tốn, ta phải hỏi một chút, bây giờ đại sư vẫn là Luyện Khí sư chứ không phải Tông sư.” Sơn Thần nói, đối với hắn mà nói, thứ tốt đẹp nhất không sánh được Lạc Linh sư muội.

“Được, ta đợi được.”

“Lạc Linh sư muội gần đây thích đi Thái Vân Tiên thành ngộ đạo, đáng tiếc không có ai bầu bạn, chỉ có thể không giải quyết được gì.”

Thanh niên đạo bào vừa nói xong, Sơn Thần đã biến mất ngay tại chỗ.

“Ta đi xin tôn giả đổi ca, ngươi giúp ta trông trước một chút, có chiến hạm trấn thủ không xảy ra rối loạn gì đâu.”

Giọng nói của Sơn Thần phất phới trong không trung.

“Ai ya, người si tình.”

Thanh niên đạo bào thở dài một tiếng rồi biến mất tại chỗ.

Sau khi Từ Phàm ra khỏi phòng, đã cảm nhận được mùi máu tanh nhàn nhạt của phòng tuyến cấm địa truyền ra.

“Ta bỏ lỡ gì rồi sao.”

Từ Phàm đi về phía phòng tuyến, tuy rằng biết đồ đệ của mình không đáng ngại, nhưng vẫn muốn đi xem xem.

Đến chỗ phòng tuyến, chỉ thấy ba mươi dặm vùng hoà hoãn đã bị máu nhuộm đỏ, còn có lượng lớn thi thể yêu thú được tu sĩ thu nhặt lại.

Sau khi đảo mắt một vòng, Từ Phàm đã phát hiện bóng dáng của đôi huynh muội này.

Đi lại gần xem, bọn họ đang vây quanh quả trứng khổng lồ thương lượng gì đó.

“Tối nay ăn bánh ngọt không.” Từ Phàm bước lại gần, nói đùa.

“Sư phụ.” Hai người chào hỏi.

“Sư phụ, bọn ta đang nghiên cứu đây là trứng gì, hay là đem về ấp nở ra cho làm bạn với Tiểu Hoa.” Từ Nguyệt Tiên nhìn quả trứng màu hồng nói.

“Luộc đi, không đáng giá bao nhiêu, đây là trứng của Xích Hồn Ưng, cao nhất cũng chỉ là Kim Đan kỳ.”

“Hơn nữa trông cũng rất xấu.” Từ Phàm lắc đầu nói, đối với người không có gì làm thì thích xem tạp thư như hắn mà nói, vừa liếc nhìn quả trứng này thôi đã biết không phải thứ gì tốt.

“Đáng tiếc, quả trứng này là được phát hiện trong Không Cốt của một Yêu tộc Kim Đan kỳ.” Từ Nguyệt Tiên nuối tiếc nói.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới chuyện liên quan đến phù văn Thượng Cổ, vào thời kỳ Thượng Cổ, Yêu tộc cũng có Luyện Khí sư tồn tại, chỉ là cách gọi không giống, lúc đó Yêu tộc nắm giữ một hệ thống phù văn hoàn chỉnh, nghe nói còn có trọng bảo chuyên môn chứa đựng ý chí của phù văn, cho thế hệ sau học tập.

Từ sau khi Nhân tộc vùng lên, loại phù văn thành hệ thống này đã bị chặt đứt đứt, phù văn mà Luyện Khí sư của Nhân tộc thời sau nắm giữ đều không thành hệ thống, quá nửa vẫn là phát hiện trong dị bảo thiên nhiên hình thành.

“Sau này sau khi giết chết Yêu tộc, nhìn kỹ xem có bảo bối liên quan đến phù văn không.” Từ Phàm dặn dò, nếu như thực sự có thể có được phù văn của Yêu tộc, nói không chừng đạo Luyện Khí của mình có thể có bước tiến lớn.

“Đã hiểu.”

Sau trận đại chiến, toàn bộ phòng tuyến của Thiên Khuyết môn chìm vào trong tĩnh lặng, nhưng thỉnh thoảng có thể lắng nghe được bên ngoài phòng tuyến của Thiên Khuyết môn xảy ra chiến đấu.

Từ Phàm cũng bước vào thời gian lười nhác, ngày thường thì giúp người khác tu luyện pháp bảo ở khu vực luyện khí, tiện thể cùng ba vị Luyện Khí sư đến trước uống trà, nói chuyện.

Hắn thì may mắn, Luyện Khí sư này càng không có bản lĩnh càng thích chém gió, hở ra là nghĩ nếu như luyện chế Bảo khí đỉnh cao, nếu luyện chế Đạo khí gì gì đó.

“Từ sư đệ, ngươi nói Cửu Hoả Thiên Long tráo này của ta thế nào, sau này ta sẽ dùng Cửu Hoả Thiên Long tráo này chứng đạo Luyện Khí Tông sư.” Một Luyện Khí sư trung niên ăn mặc bóng bẩy hưng phấn nói.

“Cửu Hoả Thiên Long tráo của ngươi tính là cái rắm, Tiểu Từ. Phá Hồn Long thương kia của ta mới lợi hại.” Một vị Luyện Khí sư Luyện Hư kỳ cao gầy nói.

“Đạo khí hai người các ngươi tưởng tượng đều là rác rưởi, Cửu Long vực của ta mới là lợi hại nhất.”

Từ Phàm nhìn ba Luyện Khí sư này khua môi múa mép rất cạn lời, ba Luyện Khí sư này phải chi có năng lực khống chế hơn hai trăm cái phù văn, cho dù hắn thua, luyện chế Bảo khí tầng một cũng miễn cưỡng.

Nhưng điểm tốt duy nhất chính là hắn cũng có thể vui vẻ chém gió.

“Nhỏ rồi, kết cấu nhỏ rồi, mục tiêu của ba vị sư huynh đặt lên Đạo khí có hơi có tài mà không phát huy được.”

“Luyện chế Tiên khí, chứng đạo phi thăng đó mới là cực hạn của ba vị sư huynh.” Từ Phàm nói với bộ mặt nghiêm túc.

“Nào, chư vị tiền bối, đến nghe xem ý tưởng Trảm Yêu tiên kiếm này của ta thế nào.”

Giao lưu hay không, vui vẻ quan trọng nhất.

Cứ thế này, hơn mười ngày sau, sau khi nói chuyện chém gió, Từ Phàm nhận được thông báo của Sa Điêu sư huynh, Luyện Khí Tông sư cuối cùng đã đến.

Chuẩn bị luyện chế giá đặt cự pháo ngũ hành ở đại doanh thứ hai, thứ tư, thứ sáu.

Sau khi nhận được tin tức, Từ Phàm nói với ba người chém gió một tiếng có việc, rồi ra cửa sử dụng Linh Phong chu bay đến đại doanh số hai.

Vừa đến đại doanh thứ hai, Từ Phàm đã gặp được Sa Điêu và phụ thân của hắn, còn có đám Luyện Khí Tông sư chúng tinh phủng nguyệt.

Sau khi Sa Điêu nhìn thấy Từ Phàm, thì nhanh chóng gọi hắn lại bên cạnh.

“Lần này sư phụ ngươi không phải nhân vật chính?” Từ Phàm truyền âm, nghi ngờ nói, Tu Tiên giả, âm thanh nhỏ cũng có thể nghe thấy, cho nên truyền âm tốt nhất.

“Sư phụ ta không tinh thông loại Đạo khí này.” Sa Điêu dẫn theo Từ Phàm đi theo sau đám người, truyền âm nói.

“Vậy vị tiền bối Luyện Khí Tông sư này lai lịch thế nào, ta thấy sư phụ ngươi cũng không được hoan nghênh bằng hắn.” Từ Phàm hỏi.

“Đây là đệ nhất Luyện Khí Tông sư của Tượng châu chúng ta, Sơn Nhạc tiền bối, tăng cấp đến Đại Tông sư cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Chương 83: Sư phụ ta từng nói: Nữ nhân sẽ chỉ ảnh hưởng tốc độ thi pháp của ta

Từ Phàm và Sa Điêu lặng lẽ đi theo sau đám đại lão Luyện Khí này.

Đám người dừng lại trong một chỗ đất trống, đây là nơi trước đó thiết lập để chứa cự pháo ngũ hành.

“Sa sư huynh, cự pháo ngũ hành này có thể lợi hại đến thế nào.” Từ Phàm nhìn đám đông đại lão Luyện Khí đang thương lượng phân công luyện chế cự pháo, nhân cơ hội truyền âm.

“Uy lực sao, đại khái là lớn hơn uy lực của pháo trên chiến hạng của chúng ta một chút.”

“Bởi vì số lượng nhiều, kết hợp lại có thể làm trọng thương Yêu tôn Đại Thừa kỳ.”

Nghe được lời của Sa Điêu, Từ Phàm cảm giác có hơi yếu.

“Từ sư đệ đừng cảm thấy loại cự pháo ngũ hành này yếu, bởi vì ngươi đã từng thấy cự pháo trên chiến hạm này trước đây.”

“Ngươi cũng biết, Thiên Luyện tông của đại lục trung tâm, là môn phái luyện khí lợi hại nhất của cả Tu Tiên giới.”

“Cự pháo ngũ hànhcó thể mạnh hơn pháo trên chiến hạm vài phần đã là rất lợi hại rồi.” Sa Điêu truyền âm với Từ Phàm.

“Ừ ừ, thứ Sa sư huynh nói ta đều hiểu.”

Lúc này, tổng cộng ba Luyện Khí Tông sư và sáu Luyện Khí sư đỉnh cao tại đây bắt đầu lấy ra bán thành phẩm đã gia công xong, bắt đầu khắc phù văn ngay tại chỗ.

Trong lúc nhất thời, các loại linh hoả xuất hiện.

Nhận thức của Từ Phàm về luyện khí và cách nhìn về công nghiệp bây giờ là nhất trí, điểm bất đồng duy nhất là công nghiệp bây giờ nhìn như là chỉnh thể, còn ở Tu Tiên giới nhìn thấy là cá nhân, hoặc là một nhóm nhỏ.

Một pháp bảo tốt hay xấu, cần phải xem toàn diện, không chỉ lấy vật liệu có cao cấp hay không để tính toán.

Trình độ rèn luyện linh khoáng và độ khắc phù hợp của trận pháp phù văn, khắc họa nên sự chuẩn xác của phù văn và thuộc tính phù văn cùng độ khắc phù hợp của chất liệu linh khoáng.

Cứ nói theo việc khắc phù văn, mấy vị đại lão Luyện Khí trước mắt giống như máy quang khắc.

Mấy đại lão Luyện Khí sư cấp bậc đỉnh phong chính là máy quang khắc cấp bậc 7nm, cấp bậc của ba vị Tông sư kia chính là máy quang khắc 5nm.

Bây giờ cấp bậc của Từ Phàm chỉ là 5nm trên lí luận, bởi vì phần cứng chỉ có trình độ 10nm.

Khi đám đông đại lão Luyện Khí bắt đầu khắc hoạ phù văn, tiểu bối Luyện Khí sư ở bên cạnh quan sát đều tiến vào trạng thái cuồng nhiệt, dường như là nhìn thấy một Chúa sáng thế sáng tạo thế giới mới.

Từ Phàm xem độ chính xác của phù văn mà ba vị Luyện Tông sư kia khắc hoạ.

“Không hổ danh Tông sư, trình tự phù văn và độ chính xác đều có độ khắc phù hợp đến chính mươi phần trăm trở lên với bán thành phẩm.” Từ Phàm kinh ngạc hô lên, bản thân muốn đạt đến trình độ này ít nhất cũng phải đến Trúc Cơ kỳ.

Khi Từ Phàm xem nhập tâm, hắn tiến vào trạng thái giác ngộ, tỉnh lại lần nữa, toà cự pháo ngũ hành đầu tiên đã xây dựng hoàn thành.

Từ Phàm nhìn cự pháo có màu sắc huyền ảo này, có hơi cảm khái, thực ra nói về trình độ văn minh. Thế giới tu tiên có những nơi không hề thua kém thế giới hiện đại.

“Từ sư đệ, pháo ngũ hành này đã cắm rễ vào hư không, sau này thực sự có đại yêu xông đến nơi này, muốn hủy hoại cự pháo ngũ hành.”

“Vậy thì nó chỉ có phá bỏ rào cản không gian ở đây mới được.” Sa Điêu giới thiệu với Từ Phàm, đây là một điểm sáng lớn của cự pháo ngũ hành, có thể ẩn vào không gian thứ nguyên.

“Sức giật của nó cũng giải phóng vào trong hư không sao.” Từ Phàm hỏi.

“Ồ, Từ sư đệ nói tá lực à, đương nhiên là giải phóng vào hư không, nếu không thì nguyên liệu có kiên cố hơn nữa cũng không trụ nổi tá lực khổng lồ này.”

Từ Phàm gật đầu, hắn vẫn còn nghĩ Luyện Khí Tông sư kia sẽ dùng cách gì để xử lý tá lực, thì ra cao cấp hơn mình tưởng tượng.

“Từ sư đệ còn đi cùng ta xem trận tiếp theo không.” Sa Điêu hỏi, hắn thấy vị tiểu sư đệ thiên tài này của mình, hứng thú không lớn lắm.

“Sa sư huynh đi đi, vừa rồi quan sát trong lòng có ngộ ra chút ít, muốn trở về lĩnh ngộ một lúc.” Từ Phàm nói, thiên chất tuyệt đỉnh chính là tùy hứng như vậy, nhìn một lần là biết.

“Vậy được, Từ sư đệ về lĩnh ngộ trước đi, ra đi xem trận tiếp theo, nếu như có tình huống bất ngờ, ta sẽ thông báo cho Từ sư đệ.” Sa Điêu nói, trong lòng bắt đầu ngưỡng mộ Từ Phàm, vừa nãy quan sát hẳn chỉ học được sơ qua một ít.

Thiên chất khác nhau, giống như học giỏi và học dốt nghe thầy cô giảng bài.

Học giỏi nghe được là 1＋1＝2, học giỏi gật đầu, rất đơn giản.

Còn học dốt thì nghe thấy là ￥%*)…&…%￥%#￥/.

Học dốt: “???”

Từ Phàm lái Linh Phong chu mau chóng về vị trí làm việc của mình, so với xem đại lão luyện chế cự pháo, còm không bằng vui chơi tự tại với mấy vị Luyện Khí Đại Tông sư trên lí luận này.

Vừa tiến vào phòng, Từ Phàm đã nghe thấy ba vị đại lão này đang thảo luận kịch liệt.

Nghe một lúc, Từ Phàm suýt chút nữa không nhịn được mà bật cười.

Sau khi qua kiến nghị lần trước của Từ Phàm, ba vị đại lão đã tăng cấp bậc lí luận lên đến tiêu chuẩn Tiên khí.

“Ba vị tiền bối, nào nào nào, nghe thử ý tưởng Tiên khí Trấn Sơn ấn của ta thế nào.”

Từ Phàm cười gia nhập vào chiến đoàn.

Thời gian một tháng vui vẻ cứ thế này qua đi.

Một ngày này Pháp khí truyền tin của Từ Phàm nhận được thông báo, nói là thời gian mình đảm nhiệm Luyện Khí sư ở đại doanh số năm đã kết thúc, có thể tự trở về Thiên Khuyết môn, nếu như không muốn, vẫn có thể đợi năm tháng sau, đi chiến hạm của tông môn trở về cũng được.

“Mẹ kiếp, không sắp xếp lịch trình về ngươi bảo ta về làm sao.”

Nơi này đừng thấy chiến hạm từ Thiên Khuyết môn đến đây chỉ cần ba ngày thế giới, đổi sang tốc độ đi của Từ Phàm ba tháng cũng chưa chắc có thể về tông môn, cho dù giữa đường có Truyền Tống trận cũng cần thời gian một tháng.

Nơi này cách Thiên Khuyết môn đâu chỉ ngàn vạn dặm.

Nhiệm kỳ kết thúc, Từ Phàm bước vào trạng thái tự do, mà lúc này đại doanh phòng tuyến cấm địa, đã hoá thành một nơi tu tiên hưng thịnh.

Ba nghìn dặm phòng tuyến cấm địa, hội tụ sáu mươi toà Tiên thành, người tu tiên không dưới mười triệu, một thị trường lớn thế này bị những thương hội khổng lồ kia chiếm lĩnh chỉ trong vỏn vẹn năm ngày, thương hội nhỏ còn lại chỉ có thể nhận sự bố thí.

Từ Phàm đi trên con đường phồn hoa, dòng người như mắc cửi, bầu trời cũng vậy, bây giờ ở đây đều là các kiểu các loại sạp hàng, thậm chí một số môn phái không tà không chính mở tiểu phấn lâu ở nơi này.

Phía trước phấn lâu có mấy giai nhân da trắng xinh đẹp đang đứng vẫy khách.

“Công tử, ở lại uống ly trà được không.”

“Công tử, chỗ này của ta có một bộ trọng bảo, có muốn mở mang một chút không.”

“Ta tu luyện gặp phải trở ngại, công tử có thể chỉ điểm ta được không.”

Giọng nói ưỡn à ưỡn ẹo, khiến bước chân của Từ Phàm chậm lại, hắn chủ yếu muốn xem xem sẽ thực sự có tiểu tu sĩ ngây thơ non trẻ bị kéo vào không.

Lúc này, Từ Phàm nghe thấy một âm thanh quen thuộc.

“Tránh ra, sư phụ ta nói rồi, nữ nhân các ngươi sẽ chỉ ảnh hưởng tốc độ thi pháp của ta.”

“Các ngươi tránh ra, còn quấn lấy ta, ta sẽ không khách khí đâu.” Giọng nói rất nghiêm túc, không giống như nói đùa.

Sau khi Từ Phàm nghe thấy giọng nói của ái đồ của mình, trực tiếp biến mất khỏi con đường phồn hoa này, quyết định sau khi trở về dạy cho hắn một tiết học, chung sống với nữ tu sĩ thế nào.

Buổi tối, sư đồ ba người đang cùng nhau ăn cơm, Từ Phàm nhìn đồ đệ của mình bị thương khắp người, nói: “Chuyện gì thế.”

“Một vị nữ tu sĩ, bằng mọi giá kéo ta vào trong một tiểu lâu màu hồng.”

“Nơi đó toàn là nữ nhân, có gì để đi chứ, cho nên ta phản kháng.”

“Sau đó, không biết câu nói nào đã chọc giận bọn họ, cho nên đã lên võ đài.”

“Sau khi lên võ đài, ta chiến liên tục với bốn mươi tám vị nữ sĩ Trúc Cơ, cả trận không thua, không làm mất mặt sư phụ.” Từ Cương ngây ngô nói.

Ngày hôm sau, đại doanh số năm truyền ra một thông báo, một vị nam tu Trúc Cơ kỳ biến thái chuyên môn thích đánh nữ nhân.

Chương 84: Mẹ kiếp nhà ngươi, hiểu cũng triệt để quá

Sáng sớm ngày hôm sau, lục Từ Cương ra khỏi cửa bị Từ Phàm gọi lại.

“Đây là mặt nạ dịch dung, trước khi chưa về tông môn ngươi cứ đeo đi, không được ta cho phép ngươi không được tháo ra.”

“Còn nữa, Nguyệt Tiên, sau này lúc ngươi rảnh rỗi dạy cho đại ca ngươi.” Bây giờ Từ Phàm hối hận đã nói ra câu đó với Từ Cương.

Kết quả hơi không để ý, vị đại đồ đệ này của mình sắp tiến hoá đến cấp bậc hợp kim titan rồi.

Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh tỏ ra biểu cảm bất lực, tỏ ra nàng đã từ bỏ việc chỉ cho đại ca nàng về phương diện này.

Sau khi đồ đệ đi, Từ Phàm dự định đi dạo tiếp con đường hôm qua chưa dạo xong.

Từ Phàm mới đi được một nửa, đã gặp phải một người quen thuộc.

Bàng Phúc đang mặt mày ủ rũ ngồi ở trước cửa của một tiểu lâu ba tầng, đầy rẫy phiền muộn, một biểu cảm như thua lỗ mấy trăm vạn.

Tha hương gặp được cố nhân, Từ Phàm mỉm cười đi vào cửa tiệm nhỏ của Bàng Phúc, kết quả chẳng có gì cả, chỉ có công việc thu mua đơn giản nhất, cái này vừa nhìn đã thấy không có lợi nhuận.

Nhìn thấy Từ Phàm, nét u ám trên mặt Bàng Phúc biến đi hết, dường như nhìn thấy cứu tinh.

“Từ đại sư, ngươi phải cứu lấy ta.” Bàng Phúc nhìn thấy Từ Phàm như nhìn thấy người thân.

“Đại tài thương đạo ngươi này hình như gặp phải vấn đề gì.” Từ Phàm nói.

“Aiya, không ngờ rằng lần đầu tiên đối mặt với đại thương hội ngoài tông môn, lại thất bại thảm hại như vậy.” Bàng Phúc than thở.

“Không lấy được chút thông tin nào, sau khi đến, phát hiện tất cả thị trường ở đây đều đã bị người ta chia phần.”

“Bất luận là giá cả thu mua, hay là giá cả thương phẩm xuất ra đều không so được với những thương hội lớn kia.”

“Bây giờ ta tính đi tính lại không hiểu bọn họ kiếm tiền như thế nào, nếu như thực sự là đàn áp thương hội nhỏ trước thì chi phí cũng quá nhiều rồi.” Lúc này Bàng Phúc rõ ràng rất phiền muộn.

Từ Phàm nghe Bàng Phúc nói, mơ hồ cảm thấy mình đã biết gì đó, nhưng lại không nói lên được.

“Hiếm khi thấy ngươi chịu thua trên thương đạo, ngươi không thể thay đổi tư duy một chút sao.”

“Nếu đã không có thị trường, thì ngươi tự mình khai phá ra một thị trường trống không được sao.” Từ Phàm cười nói, hắn không thông thạo về thương nghiệp, càng không chỉ điểm mù quáng, nhưng nảy ra một chủ ý kiếm tiền thì vẫn được, không thể mang danh người xuyên không một cách vô ích.

“Tự mình khai phá ra một thị trường.” Bàng Phúc có hơi hiểu ra.

“Chỗ này của ta có một chủ ý hay, ngươi có muốn nghe không.” Khoé môi Từ Phàm cong lên, là lúc để ngươi kinh hoàng một phen rồi.

“Đương nhiên muốn nghe.” Bàng Phúc vui mừng nói, trong tông môn, hứng thú lớn nhất của hắn chính là nói chuyện với Từ Phàm.

Bởi vì hắn phát hiện mỗi lần nói chuyện với vị Từ đại sư này đều khơi gợi rất nhiều với hắn, còn có một số đạo lí trên thương đạo, hắn còn chưa từng nghe.

“Ngươi muốn kiếm một khoản lớn, hay là một khoản nhỏ.” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên là một khoản lớn.”

“Ngươi có mười triệu linh thạch.” Từ Phàm hỏi.

“Có, Từ đại sư nói thẳng là được, sau khi việc thành ắt có lợi ích.” Bàng Phúc chắp tay nói.

“Được, vậy ta nói ngắn gọn.”

“Ở ba nghìn dặm phòng tuyến này hội tụ không dưới mười triệu tu sĩ.”

“Ba nghìn dặm này, ngươi biết ý chỉ gì không.” Từ Phàm nheo mắt nói.

“Từ đại sư, ngươi đừng úp úp mở mở nữa.” Bàng Phúc sốt ruột nói.

“Ở ba nghìn dặm phòng tuyến này, ngươi chỉ cần tốn bốn trăm vạn linh thạch, sẽ có thể hình thành một mạng lưới tin tức được liên kết bởi pháp bảo.”

“Tính thêm một trung tâm xử lý cẩn thận cấp bậc Bảo khí, cũng mới tổng cộng sáu trăm vạn linh thạch.”

“Còn có.”

Từ Phàm lấy ra một khối linh khoáng bình thường nhất, trực tiếp luyện hoá trong không trung thành một Pháp khí hình dạng điện thoại, trên đó chỉ có ba phù văn, phù văn tụ linh, phù văn quang ảnh, phù văn truyền tin.

“Chi phí luyện chế một thứ đồ thế này không đến hai viên linh thạch.”

“Nó có thể tiếp nhận tin tức của tổng bộ và ảnh ảo, gửi tin tức đến tổng bộ.”

Bàng Phúc bỗng nhiên đứng dậy, sắc mặt đỏ bừng, dường như gặp được ngã rẽ của cuộc đời.

Hắn bỗng nhiên cúi đầu về phía Từ Phàm, nói: “Đa tạ Từ đại sư chỉ ra sai lầm cho ta, ngươi là thầy cả đời của ta.”

Chỉ bảo của Từ Phàm lần này khiến hắn hiểu ra, khiến hắn hoàn toàn hiểu ra, một khái niệm thương nghiệp hoàn toàn mới xuất hiện trong lòng hắn.

Giây phút này, hắn dường như nắm bắt được chân lý của thương đạo.

“Từ đại sư, người đợi đấy, trong vòng năm năm, ta ít nhất cung cấp cho Từ đại sư chục triệu linh thạch.

Nói xong, Bàng Phúc dùng tốc độ nhanh nhất xông về tổng bộ của Thiên Khuyết môn ở nơi xa, hắn muốn đi gặp tu sĩ đại năng của Thiên Khuyết môn trấn thủ ở đây, vụ buôn bán này quá lớn rồi, một mình hắn không nuốt nổi.

“Trời, vậy đã hiểu rồi.” Từ Phàm kinh ngạc nói, hắn còn rất nhiều lời phía sau chưa nói hết, hơn nữa biểu cảm kinh hoàng, chấn động của tên này vẫn chưa đúng lúc, làm sao đã hiểu được.

“Không viên mãn, không thuận lợi, chưa đạt được hiệu quả mà ta muốn.” Từ Phàm thất vọng nói, nói tóm lại, khoản này vẫn chưa đặt đúng chỗ.

Từ Phàm tiếp tục đi dạo, thỉnh thoảng mua ít đồ ăn vặt nếm thử, buổi trưa lại ở chỗ các loại rượu giải quyết bữa trưa.

“Không thể nhàn rỗi, làm dứt khoát nghề ban đầu đi.”

Từ Phàm nghĩ đến mấy cái Nông trường trong bàn tay của hắn còn một nhóm linh dược chưa giải quyết, hắn quyết định mở một cửa tiệm nhỏ chuyên môn bán linh đan lấp đầy thời gian rảnh rỗi.

Ban ngày luyện đan, bán linh đan, ban đêm nghiên cứu phù văn đạo Luyện Khí, tiện thể vận hành thử Tâm Rối.

Nửa tháng cứ như thế trôi đi, cửa tiệm nhỏ của Từ Phàm mỗi ngày lợi nhuận đều rất tốt, linh đan còn cung không đủ cầu.

Buổi trưa một ngày, Từ Phàm ở trong cửa tiệm nhỏ chỉ dạy Từ Nguyệt Tiên đang rảnh rỗi, một chàng tiểu tu sĩ Luyện Khí kỳ ăn mặc đẹp đến cửa tiệm của Từ Phàm.

“Chủ tiệm, đây là Pháp khí truyền tin quang ảnh, là thương hội bọn ta tặng miễn phí cho ngươi.” Tiểu tu sĩ Luyện Khí giới thiệu chi tiết về Pháp khí cho Từ Phàm một lượt, dường như đã làm chuyện này vài trăm lần.

“Được, ta biết rồi.”

Sau khi tiểu tu sĩ đi, Từ Nguyệt Tiên cần lấy Pháp khí điện thoại này bắt đầu hí hoáy, chỉ một lúc sau, Từ Nguyệt Tiên vô cùng thảm thương nhìn Từ Phàm nói: “Sư phụ, ta mua vài Pháp khí trang sức, lát nữa lúc gửi đến đây, ngươi có thể giúp ta đưa linh thạch cho người đó không.”

Từ Phàm ngây người, cái mẹ kiếp này hiểu ra cũng triệt để quá, nhảy thẳng từ quảng cáo đến thương mại điện tử!

Sau đó mới hiểu, đây là quảng cáo của một môn phái nữ tử của đại thương hội, chỉ có điều có thể tặng hàng đến cửa thôi.

“Ngươi đưa thứ kia cho ta, ta xem thử.” Từ Phàm nói với Từ Nguyệt Tiên.

Chỉ thấy Từ Nguyệt Tiên luyến tiếc không nỡ dời mắt khỏi một màn hình sáng, trên màn hình sáng có các loại các kiểu Pháp khí trang sức của nữ tử.

Quả nhiên, nhữ nhân của thế giới nào cũng giống nhau.

“Ngươi đi dạo phố, có lẽ có người tặng ngươi đồ chơi này, cho dù bán cũng không quá đắt.” Từ Phàm đón lấy Pháp khí hình dạng điện thoại kia, nói.

Cũng tiện tay đưa cho Từ Nguyệt Tiên một túi trữ đồ, bên trong có mười vạn linh thạch, không biết tại sao, đôi huynh muội này trước giờ chưa từng đòi linh thạch với Từ Phàm, cho dù cho linh thạch bên kia cũng bỏ vào trong bảo khố dùng chung, y phục trên người cũng đều là pháp bảo Từ Phàm luyện chế cho bọn họ.

“Bên trong có mười vạn linh thạch, trong bảo khố có bỏ hơn một trăm vạn linh thạch, các ngươi cũng không biết lấy, có phải ngốc không.” Từ Phàm khiển trách.

“Ta biết rồi, sư phụ~” Từ Nguyệt Tiên tít mắt nói, giống như một tiểu nữ vừa có được tiền tiêu vặt lại bị phụ thân nhân cơ hội quở trách.

Chương 85: Trở về

Sau khi Từ Nguyệt Tiên đi, Từ Phàm lại nhìn Pháp khí hình dạng điện thoại trong tay mình này.

Công năng rất đơn giản, một là tin tức thú vị, ngoài ra chính là quảng cáo.

“Thú vị, thú vị.”

“Loại thông tin truyền đi này, là bút tích của Luyện Khí đại sư kia.”

Từ Phàm nhìn lượng tin tức của màn hình quang ảnh sắp đột phá hai triệu, Luyện Khí sư bình thường căn bản không làm ra được loại lượng truyền đi này.

Lúc này, có một tin tức thu hút Từ Phàm.

Trên đó nói, Yêu tộc trấn thủ trong cấm địa Cổ Yêu, bây giờ cần chuyển hoá tất cả đại doanh thành Tiên thành, trấn giữ vĩnh viễn nơi này, phía sau còn giải pháp thích tại sao phải như thế.

Thì ra cấm địa Cổ Yêu này thực ra chính là nơi yên nghỉ của Thượng Cổ Cự Yêu, nếu như không có đại yêu ngoại giới, nó sẽ mãi ngủ sâu.

Nhưng nếu như bị giật mình tỉnh giấc, bị phá giải phong ấn, thì sẽ tai hoạ của cả Tượng châu, còn Yêu tộc vừa hay là tộc Cự Yêu thời kỳ Thượng Cổ phong ấn, chỉ cần đạt đến cấp độ Yêu tôn, sẽ biết được phá giải phong ấn thế nào, đây cũng là nguyên nhân Nhân tộc ném chuột sợ vỡ bình.

“Ta nói làm sao chúng ta có tinh thần khế ước đến vậy, thì ra là như vậy.”

“Thượng Cổ Cự Yêu, không biết trông như thế nào.” Từ Phàm nói.

Không bao lâu, một vị Luyện Khí kỳ cầm một chiếc rương đến cửa tiệm nhỏ của Từ Phàm

“Chủ tiệm, là ngươi mua trang sức của Yên Hồng thương hội sao.” Tu sĩ Luyện Khí kỳ hỏi.

Từ Phàm gật đầu.

“Sáu món Pháp khí nữ trang, tổng cộng hai mươi vạn linh thạch, mời ngươi kiểm hàng."

"Chiếc rương mở ra, sáu món nữ trang tinh xảo xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

Từ Phàm gật đầu, lấy hai túi linh thạch đưa cho vị tu sĩ Luyện Khí kỳ này.

"Vẫn may thời gian này bán linh đan kiếm được chút linh thạch, nếu không thì vẫn thực sự hơi đau lòng."

Lúc này Từ Nguyệt Tiên cầm một Pháp khí màu hồng hình điện thoại đi vào.

"Sư phụ, ngươi xem, Pháp khí này có năm linh thạch, so với Pháp khí kia của ngươi vẫn nhiều một công năng chiếu sáng."

Nói rồi, Từ Nguyệt Tiên mở công năng chiếu sáng của Pháp khí ra, chợt một luồng ánh sáng mạnh rọi vào mắt Từ Phàm.

"A~ Mắt của ta!"

Từ Phàm không chuẩn bị, suýt nữa bị chói mù mắt.

"Nghiệt đồ, ta phải sửa môn quy."

Từ đó, môn hạ của Từ Phàm có thêm một điều, không được dùng ánh sáng mạnh chiếu vào mắt sư tôn.

Năm tháng sau, Từ Phàm dẫn theo hai đồ đệ, ngồi chiến hạm đường về của Thiên Khuyết môn nghe nói nhóm chiến hạm này phải trở về bảo dưỡng.

"Thời gian thật là nhanh, chớp mắt một cái, gần nửa năm đã trôi qua."

Trở về ngọn núi nhà mình ở Thiên Khuyết môn, Từ Phàm ngồi về vị trí trước kia.

Lúc này, dao động quen thuộc lại lần nữa truyền đến, cả ngoại môn lại bị quét qua một lượt, những đệ tử vừa về được tập trung chăm sóc.

"Cũng là đủ rồi, ngày ngày tiếp tục không ngừng." Từ Phàm châm biếm.

Hắn dám khẳng định, đây nhất định là đam mê cá nhân, nào có đại năng có thể ngày nào cũng làm cái này.

Sau khi châm biếm, Từ Phàm nhìn hai đứa trẻ bị bỏ rơi trước mắt này, không sai, từng người đều béo trắng, dinh dưỡng rất thích hợp.

“Hướng Trì, tốc độ tu luyện của ngươi có hơi nhanh, dồn nén xuống, Luyện Khí kỳ, ngươi ít nhất chờ hai mươi năm.”

“Nền tảng rất quan trọng, cái này là mấu chốt của việc thành tiên sau này.” Từ Phàm nói, tiểu tử thối này, mình vừa không ở nhà tu vi đã tăng lên rất nhiều, bây giờ đã tầng năm Luyện Khí.

“Tuân mệnh, sư phụ.” Khuôn mặt nhỏ của Vương Hướng Trì vẫn lạnh lùng như cũ, nhưng vô cùng nghe lời lời của Từ Phàm.

“Còn ngươi nữa, Tiểu Tinh Từ, không được học đại sư huynh, nhị sư tỷ của ngươi, bây giờ mới bao nhiêu tuổi, đã tăng cấp đến Trúc Cơ rồi.”

“Mới có Trúc Cơ nhị phẩm, chắc chắn là nền tảng không nắm vững, ngươi đừng học bọn họ.” Từ Phàm lại nói với đồ đệ nhỏ nhất, hắn phát hiện, một mực theo đuổi tăng cao cấp bậc thực sự không phải lựa chọn tốt nhất, nên là phát triển toàn bộ đức, trí, thể.

“Tuân mệnh, sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

“Được rồi, đều trở về làm bài tập của mình đi.” Từ Phàm vẫy tay nói.

Trong phòng tu luyện, Từ Phàm nhìn hai mươi triệu linh thạch trong nhẫn không gian của mình, sắc mặt hơi đỏ lên, đây là tiền hoa hồng Bàng Phúc đưa.

Hắn trước giờ đều chưa từng dư dả như thế, nhìn hai mươi triệu linh thạch, Từ Phàm quyết định chơi một trận lớn.

“Mười triệu, lấy ra mua phù văn thuộc tính thời gian, còn lại đều dùng để cường hóa Tâm Rối.”

Trong thời gian hơn nửa năm ở phòng tuyến cấm địa này, Từ Phàm chủ yếu vận hành thử Tâm Rối, Tâm Rối giống như một máy tính trống rỗng, Từ Phàm thêm vào trong đó các loại trình tự mệnh lệnh. Để nó hình thành hệ thống của mình.

Bây giờ trí thông minh của Tâm Rối này đã xấp xỉ với đứa trẻ mười tuổi, nhưng chỉ trình độ này, Từ Phàm vẫn là không vừa ý, mục tiêu của hắn là khiến Tâm Rối có thể khống chế con rối luyện chế ra con

rồi.

Lúc này, Từ Phàm lại lấy tấm sắt phù văn lúc trước Vương Vũ Luân tặng cho hắn ra.

Trải qua vô số lần đánh bại của Từ Phàm, bây giờ khối tấm sắt này đã hoàn toàn nhận hắn làm chủ, nhưng chuyện khiến hắn ngàn lần không ngờ đến, chính là sau đó còn có thử thách, cũng chính là nhiệm vụ quan trọng nhất bây giờ của Từ Phàm.

Phù văn Từ Phàm có được từ khối tấm sắt này là hơn ba trăm, cộng thêm phù văn lúc trước Từ Phàm có, bây giờ phù văn hắn nắm được vừa hay đủ một nghìn, có một chút điều nền tảng nhất để trở thành Luyện Khí Tông sư rồi.

Sau khi Từ Phàm có được phù văn, tấm sắt lại ra thêm thử thách mới, đó chính là luyện chế pháp bảo quy định bên trên, bắt đầu từ Pháp khí cấp thấp nhất.

Ba mươi sáu Pháp khí, Từ Phàm nhẹ nhàng hoàn thành nhiệm vụ, có được năm mươi phù văn, còn có một bài nhận xét luyện khí do Luyện Khí Đại Tông sư viết, giúp đỡ cực lớn cho đạo Luyện Khí của hắn, nếu không thì hắn cũng không thể nhẹ nhàng thêm thần thông pháp bảo vào trọng giáp Bảo khí như vậy.

Bây giờ kiểm nghiệm của Từ Phàm bị kẹt ở cửa thứ tư, luyện chế năm Pháp khí tứ giai riêng biệt.

Không phải Từ Phàm không luyện chế ra, mà là Pháp khí thứ ba có một loại linh khoáng trong đó căn bản không làm ra được, đã tìm năm năm rồi.

“Ngươi không thể đổi Pháp khí sao, thứ này không có Thiên Tinh châu, căn bản không luyện chế ra được.”

Lai lịch của Thiên Tinh châu, Từ Phàm cũng nghe ngóng được, chính vì như vậy, trong lòng Từ Phàm mới cảm thấy hơi chán nản.

Thiên Tinh châu, chỉ có ở vực Cực Không, đây là một loại hạt ngưng tụ trong cơ thể yêu thú nhuyễn thể Cực Không, giá trị không cao nhưng rất hiếm có, tác dụng duy nhất chính là có thể bảo vệ chân thân của người mang theo trong thời gian ngắn xuất hiện ở vực Cực Không.

Có năng lực không cần thứ đồ này, không có năng lực cũng không dùng được.

Chính bởi vì tác dụng này, dẫn đến trừ đại lục trung tâm ra, ở khu vực khác, gần như không nhìn thấy bóng dáng của nó.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên loé lên linh quang, cũng hơn một năm hắn chưa nài nỉ Vương Vũ Luân rồi, không biết nài nỉ một lần có thể nảy ra đòn chí mạng không.

Từ Phàm mau chóng dùng pháp bảo liên lạc đặc biệt thông báo cho Vương Vũ Luân, hắn biết tên này gần đây vẫn luôn ở tông môn chấp hành nhiệm vụ, ít khi ra ngoài đi xa.

Không mất thời gian bao lâu, Vương Vũ Luân đã cưỡi một con tiên hạc đến trước mặt Từ Phàm.

“Con tiên hạc này là con mà người và phu nhân ngươi đến gặp ta lần đầu tiên kia.” Từ Phàm nghi hoặc hỏi, đã bao nhiêu năm rồi, vẫn chưa đem hầm.

“Đúng, sau khi ta và Thiến Nhi thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ, tốc độ của con tiên hạc này đã không theo kịp, cho nên vẫn luôn để ở Ngự Thú phong bồi dưỡng, hiện nay con tiên hạc này cũng sắp đột phá Trúc Cơ kỳ, cho nên ta đưa nó tới đây, để nó làm bạn với Trì Nhi và Tinh Từ.”

Không biết tại sao, Từ Phàm đột nhiên không muốn nói chuyện với Vương Vũ Luân.

Chương 86: Vi Phong Lôi Ý

“Con tiên hạc này của ngươi tiềm năng nhất cũng chỉ là Trúc Cơ kỳ.”

“Hay là chúng ta…” Từ Phàm nói một cách thần bí.

“Thế nào, Từ đại ca có cách có thể tăng cao tiềm lực.” Vương Vũ Luân vui vẻ nói.

“Chúng ta hầm nó đi.” Nghe xong lời của Vương Vũ Luân, Từ Phàm đảo lòng trắng mắt, một con tiên hạc có gì mà để tăng cấp chứ, có hương của con ngỗng lớn hầm trong nồi sắt.

“Từ đại ca sao mà tàn nhẫn như vậy, nó đã chứng kiến tình cảm của ta và Thiến Nhi.” Vương Vũ Luân nói, nhìn thấy ánh mắt như thế của Từ Phàm, hắn quyết định lúc đi mang theo tiên hạc.

Mẹ nó, chính là bởi vì có tiên hạc này, mới khiến cẩu lương của các ngươi phát ra vô cùng nhiều, hơn nữa lượng lại đầy.

“Ta chỉ là tiện miệng nói, ngươi không đồng ý thì thôi.” Từ Phàm nói rồi lấy ra một lọ đan dược đại bổ .

“Minh Vương Đoán Thể đan, Huệ Linh đan, Cố Hồn đan.”

“Ngươi là Trúc Cơ nhị phẩm, nền tảng không tốt, những linh đan này cho ngươi để bồi bổ, bồi bổ lại nền tảng Luyện Khí chưa tốt.” Từ Phàm lộ ra một nụ cười như mẹ hiền, buff cho một được trước đã.

Những linh đan này đều là Từ Phàm luyện chế từ linh dược trên nghìn năm thu thập được trong bí cảnh linh dịch, đối với việc cố bổn bồi nguyên của tu sĩ Trúc Cơ có tăng cấp rất cao.

“Từ đại ca, ngươi đây là…” Vương Vũ Luân nói, cảm giác quen thuộc lại đến rồi, qua mỗi một khoảng thời gian vị huynh đệ tốt này của hắn sẽ luôn cho một đống lợi ích, hơn nữa còn là kiểu không cần báo đáp.

Theo thời gian trôi đi, Vương Vũ Luân có chút dự cảm không tốt lắm, hắn nghe được một số bí văn kì quái qua Tu Tiên giới, nói rằng có vài tà tu thích…

“Không sao, chính là quan tâm ngươi, nhỡ mà sau này nền tảng ngươi không tốt, sau này không thể tăng cấp thì làm sao.”

“Ta ở Tiên giới, không có huynh đệ này ngươi, há chẳng phải rất cô đơn.”

Nói rồi Từ Phàm lại lấy ra vài Bảo khí, đều là Bảo khí mà tấm sắt phù văn khảo nghiệm cần, bây giờ khảo hạch đã qua, những Bảo khí này đã không dùng đến nữa, vừa hay vài món trong số đó rất thích hợp với Vương Vũ Luân.

“Đều là Bảo khí phòng ngự và thoát mạng, nếu như không chê nhiều, hãy sống thật tốt trước.” Từ Phàm nói một cách thâm tình, đã rất lâu không nài nỉ đòn chí mạng, hi vọng lần này đừng để hắn thất vọng.

Vương Vũ Luân nhìn linh đan và vài Bảo khí kia, rơi vào trầm tư.

Có một nam nhân vẫn luôn đối xử với mình đặc biệt tốt, phải làm sao, mấu chốt là mình đã có gia thất.

Lúc này, Vương Vũ Luân đột nhiên ngây người, căng thẳng nói với Từ Phàm: “Từ đại ca biết ta gần đây phải đi chấp hành nhiệm vụ sao.”

Vương Vũ Luân chợt căng thẳng, nhiệm vụ lần này có phải sẽ lại xảy ra chuyện lần nữa.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, sống sót trở về là được.” Lúc Từ Phàm nghe thấy Vương Vũ Luân phải đi làm nhiệm vụ, bỗng chốc ánh mắt sáng lên, vị huynh đệ tốt này của mình mỗi lần ra ngoài đều có niền vui bất ngờ.

“Được.” Vương Vũ Luân tâm sự trùng trùng rời đi, trước khi rời đi còn không quên cưỡi tiên hạc đi.

Nhìn bóng lưng của huynh đệ tốt, Từ Phàm thở dài một hơi, nói: “Nồi sắt có vẻ là không dùng đến rồi.”

Lúc này, một tiếng kiếm khí long ngâm vang lên, một bài BGM khí thế hào hùng vang lên.

Chỉ thấy trong phòng ảo cảnh, Vương Hướng Trì đứng vững ở trung tâm ảo trận, hai mắt nhắm chặt, quanh người kiếm khí phong lôi bao quanh, dường như đang trải qua một trận đại chiến sinh tử.

Từ Phàm đi vào phòng huyễn cảnh, một ngón tay sờ nhẹ vào huyễn trận, trong nháy mắt Từ Phàm cũng tiến vào trong thế giới ảo cảnh linh hồn.

Trong thế giới ảo cảnh linh hồn, Vương Hướng Trì lâm vào khổ trận, có sáu con yêu thú loài mèo loại tốc độ cứ luôn bao vây tấn công Vương Hướng Trì.

Xung quanh toàn là tàn ảnh của yêu thú loài mèo, chỉ cần Vương Hướng Trì lộ ra sơ hở, bọn họ sẽ lũ lượt kéo lên.

Vương Hướng Trì vốn dĩ đã không kiên trì được nữa, sau khi BGM vang lên, bỗng nhiên dường như tiến vào trạng thái ngăn cản thứ hai.

Kiếm phong quanh người đưa qua đưa lại không ngớt trên không trung truy sát một con yêu thú, tay hắn duy trì lôi phong phòng ngự yêu thú còn lại tấn công, đã đánh không phân thắng bại rồi.

Khi phần mãnh liệt nhất của BGM đến, khí thế của Vương Hướng Trì đến cực điểm.

Lúc này, phong kiếm mau chóng hợp nhất với lôi kiếm tring tay

Vương Hướng Trì, bóng dáng của Vương Hướng Trì biến mất, cả trận chiến đấu thổi lên gió xuân ấm áp.

‘Vi Phong Lôi Ý’

Đi đôi với gió xuân, từng tia sét nhỏ nhanh chóng xuyên qua mấy con yêu thú kia.

Sau đó, thế giới ảo cảnhlại trở về một màu trắng toát, chỉ có lựa chọn thay đổi khiêu chiến phía trước Vương Hướng Trì.

“Rất có khí phách Kiếm Tiên.” Từ Phàm hiện thân vỗ tay nói, mấy con yêu thú loài mèo vừa nãy kia tuy rằng đều là Luyện Khí tầng sáu, nhưng độ khó khiêu chiến của hắn lại cao hơn nhiều so với Luyện Khí tầng bảy, tầng tám.

“Sư phụ, vừa nãy ngươi nhìn thấy rồi.” Gương mặt nhỏ lạnh lùng của Vương Hướng Trì có hơi ngại ngùng nói.

“Nhanh như vậy đã nắm bắt được thức thứ nhất của bí pháp Phong Lôi, ngươi còn mạnh hơn sư huynh sư tỷ của ngươi.” Từ Phàm khen ngợi, hắn vốn dĩ tưởng rằng Vương Hướng Trì học được bí pháp đầu tiên ít nhất phải đến Luyện Khí tầng sáu trở lên.

“Hôm nay ta cũng là lần đầu tiên thành công, muốn dùng chiêu này hoàn chỉnh, ta kém rất nhiều.” Vương Hướng Trì nghiêm túc nói, mấy bí pháp Từ Phàm truyền kia, mỗi một cái đều vô cùng trìu tượng.

Hắn chỉ lĩnh hội phần bí thuật Phong Lôi này đã cảm giác rất tốn sức.

“Hôm nay ta biểu diễn cho ngươi một lần để thuận tiện cho ngươi lĩnh hội.”.

Từ Phàm nói rồi, trực tiếp chọn trong lựa chọn thay đổi khiêu chiến mười con yêu thú Trúc Cơ kỳ.

Thế giới thay đổi Từ Phàm và Vương Hướng Trì xuất hiện trong một nơi rừng trúc rậm, mười con yêu thú Trúc Cơ kỳ loại tốc độ đã bao vây vòng quanh hai người.

“Sư phụ, chết một lần sẽ rất đau.” Vương Hướng Trì hờ hững nói, hắn không phải là nghi ngờ thực lực của sư phụ hắn, nhưng về việc hắn thì có hơi không yên lòng.

“Nào có nhiều lời vậy “ Từ Phàm liếc Vương Hướng Trì một cái.

“Xem thật kĩ, ta chỉ biểu diễn một lần.”

Từ Phàm nói rồi, mười con yêu thú xung quanh nhào về phía Từ Phàm.

Gió nhẹ nổi, thổi lên mặt người làm tê dại, khiến người mệt mỏi buồn ngủ, yêu thú cũng như vậy.

Một tia lôi quang mỏng manh theo dấu vết của gió, xuyên qua mười con yêu thú Trúc Cơ kỳ kia giống như một tia chớp.

Đến khi chết, trên mặt mười con yêu thú kia vẫn còn mang biểu cảm hưởng thụ vi phong phảng phất qua.

Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Vương Hướng Trì, thu lại phi kiếm mình tiện tay luyện chế.

“Nhanh như vậy đã tiến vào đến trạng thái giác ngộ, có phong cách của ta năm đó.”

Từ Phàm ra khỏi phòng huyễn cảnh, tiếp tục nghiên cứu của mình.

Yêu Linh giới, Diệp Tiêu Dao lúc này phiền muộn vô cùng.

Bởi vì hắn biểu hiện quá hoàn hảo dưới quyền của Cự Đồ Yêu tôn, bây giờ đã trở thành vị thiếu chủ thứ ba của Cự Đồ Thánh địa, bây giờ đã là đại yêu Nguyên Anh.

Việc này đều không cần vội, quan trọng nhất chính là, hắn có được tin tức, Hùng tộc phát hiện một Truyền Tống trận vượt giới.

Nói rằng gì mà kế hoạch xâm lược toàn diện Nhân giới đã khởi động trước thời hạn, bây giờ Diệp Tiêu Dao rất hoang mang.

“Tiểu tử, ngươi lo lắng Nhân giới bị xâm lược là nguyên nhân do ngươi.”

Âm thanh ở đáy lòng của Diệp Tiêu Dao rất không kiêng nể gì cả.

“Đó chắc chắn là nguyện nhân do ta, bây giờ không biết bên Nhân giới tình hình thế nào.” Diệp Tiêu Dao u buồn nói, hắn có cảm giác như phản bội Nhân tộc.

“Tiểu tử, ngươi nghĩ nhiều rồi, ít Yêu tộc kia đến Nhân tộc vẫn không làm được tích sự gì, bây giờ có lẽ đã trốn đến cấm địa Cổ Yêu rồi, đây cũng là bước kế hoạch đầu tiên của Yêu tộc.” Lão Kiếm nói với giọng điệu rất hóng hớt.

“Kế hoạch gì của Yêu tộc, làm sao ngươi biết.” Diệp Tiêu Dao ngây người.

“Đây là… bỏ đi, nói ngươi cũng không hiểu, ngươi cứ biết đại chiến hai giới rất nhanh sẽ bắt đầu là được.”

Chương 87: Một năm

“Cuối cùng ai sẽ chiến thắng.” Diệp Tiêu Dao vội vàng hỏi.

Tuy rằng nói bây giờ ngay cả bản thân hắn cũng khó bảo toàn được, nhưng dù sao thì hắn cũng là một thành viên của Nhân tộc.

“Có ta ở đây, đương nhiên là Nhân tộc chiến thắng rồi.”

“Hai thế giới Trung Thiên gặp nhau, điểm mấu chốt quyết định chiến tranh, chính là chiến lực đỉnh cấp của hai giới đồng thời cũng là người thiên mệnh.”

“Mà chiến lực của người đứng đầu tộc nhân các ngươi, vừa may lại lợi hại hơn Yêu Linh giới một chút.”

“Nếu như chiến lực của cái người đứng đầu này xảy ra chuyện ngoài ý muốn, không phải là vẫn còn có ngươi sao.”

“Cho nên ngươi hãy yên lặng chờ đợi đi, còn những chuyện sống sống chết chết kia không cần để ý đến.”

“Luân hồi vốn trong thiên đạo, ai có thể bất diệt vĩnh hằng chứ.”

“Nếu như có, thì đó cũng chỉ là một bi kịch mà thôi.” Lão Kiếm bắt đầu than thở, đồng thời trong giọng nói có một chút hổ thẹn.

“Được rồi, bây giờ chuyên tâm tu luyện là quan trọng nhất.” Diệp Tiêu Dao vừa nói lại lâm vào trạng thái ngộ đạo.

…

Ba tháng sau, hai người Từ Phàm và Vương Vũ Luân gặp nhau.

Giờ phút này tim của Từ Phàm đập rất mạnh, chính là cái kiểu tim đập không thể kìm nén được.

Từ Phàm nhẹ nhàng vỗ vỗ, tựa như đây chính là bảo bối hắn trân quý nhất.

Đặc biệt là cái cảm giác khi bảo bối về đến tay, Từ Phàm xin thề, khoảnh khắc mà hắn chạm vào nó, hắn mới biết được huyền bí nhân sinh.

“Ngươi đưa nó cho ta, ngươi không đau lòng sao.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nói, chuyện ngạc nhiên mừng rỡ nhất trên thế gian này luôn luôn xuất hiện vào những lúc ta không chú ý.

Cũng như làm ăn thất bại thiếu nợ mấy chục triệu, kết quả ngày thứ hai lại phát hiện hôm kia mua vé số trúng được mấy trăm triệu, sự chênh lệch của hai cái được khuếch đại lên đến mười lần chính là tâm trạng hiện tại bây giờ của Từ Phàm.

Từ Phàm đã từ bỏ chữa trị, vốn dĩ đã định yên yên lặng làm cá muối.

Thế nhưng ngàn vạn lần không nghĩ tới, huynh đệ của mình lại đem hy vọng đến, một hy vọng có thể sớm thăng cấp lên Trúc Cơ kỳ.

Huynh đệ là gì chứ, mẹ nó đây chính là huynh đệ, là người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, là người vì ngươi mà nghịch chuyển cả bốn mùa.

Từ Phàm nhìn Lưu Quang Thạch trước mắt, lại lộ ra biểu cảm ôn nhu như vậy.

“Đều là huynh đệ cả, lôi thôi dài dòng làm gì, ta biết giá trị của vật này.”

“Thế nhưng ta nghĩ đi nghĩ lại, chỉ có đưa vật này cho ngươi, mới có thể phát huy được giá trị lớn nhất.”

“Vả lại, ngươi là sư phụ của hai con của ta, vật này đưa cho ngươi mới là sự lựa chọn tốt nhất.” Vương Vũ Luân thành khẩn nói.

“Vật này, ngươi tìm một Luyện Khí Tông sư nào cũng có thể đổi lấy được một món Tiên khí.”

“Đi đại lục trung tâm giao cho Thiên Khí tông, bọn họ có thể cung phụng ngươi bay lên đến Đại Thừa.”

“Nếu như ngươi đưa nó cho ta, đổi lại cũng chỉ được một câu cảm ơn thôi.” Từ Phàm tiếp tục vuốt ve Lưu Quang Thạch.

Ừm, cái cảm giác này quá là tuyệt vời, sau này sau khi tinh luyện ra phù văn bên trong, hắn cũng phải làm cái Lưu Quang Thạch này thành tay cầm.

“Nói cám ơn thì không phải là huynh đệ nữa rồi.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm cười cười, tình cảm mười mấy năm trời thì đến cảm ơn cũng không cần phải nói nữa.

“Chúng ta sau này sẽ là người thân.”

“Vậy là đủ rồi.”

Vừa nói xong Vương Vũ Luân ngự kiếm bay về phía nội môn.

Nhìn bóng dáng của Vương Vũ Luân đi xa, Từ Phàm cảm thán nói: “Thật là một con người cao thượng.”

Nói xong, Từ Phàm vội vã cầm viên Lưu Quang Thạch ẩn chứa phù văn thời gian đi về phía phòng luyện khí.

Lúc Từ Phàm nhìn thấy Lưu Quang Thạch, Từ Phàm đã có thể chắc chắn rằng bên trong viên Lưu Quang Thạch này ẩn chứa phù văn, bên trong lại còn là phù văn thời gian, là loại phù văn khá trân quý.

Lúc vừa đến tay, Từ Phàm đã biết bản thân có được phù văn nhật nguyệt mà mình muốn có nhất.

“Từ hôm nay trở đi, vi sư muốn bế quan một năm, trong thời gian này không có đại sự không được quấy nhiễu.”

Sau khi Từ Phàm thông báo cho tất cả đồ đệ, bắt đầu tiến vào trạng thái lĩnh ngộ, bây giờ hắn dồn hết tất cả tinh lực của mình vào việc lĩnh ngộ phù văn nhật nguyệt.

Một năm sau, bốn vị đệ tử của Từ Phàm mở cửa nơi ở của Luyện Khí sư, cửa nơi này đã hơn một năm rồi chưa mở ra.

“Đại sư huynh, ngươi nói xem sư phụ bế quan để làm gì.” Lý Tinh Từ nói, một năm sống chung, hắn đã hoàn toàn hòa nhập vào trong đại gia đình này, nhất là với Vương Hướng Trì, hắn chỉ cảm thấy bọn họ trời sinh nên làm huynh đệ.

“Chắc là đột phá Trúc Cơ kỳ, sư phụ đã tích lũy đủ ở Luyện Khí kỳ rồi, cho nên mới muốn đột phá.” Từ Cương thấy thả lỏng hơn, trong lòng hắn đang sợ sư phụ mình không đột phá nổi Trúc Cơ kỳ.

Nhưng mỗi lần sư phụ một tay treo mình lên đánh, hắn lập tức rút lại cái ý nghĩ này, sư phụ làm sao có thể không đột phá nổi Trúc Cơ kỳ cơ chứ.

“Ta cảm thấy là, sư phụ đang luyện chế một món Bảo khí cường đại, bằng không sư phụ cũng sẽ không bế quan ở trong phòng luyện khí.”

Trong lúc mọi người đang thảo luận, cửa phòng luyện khí lặng lẽ mở ra, sắc mặt Từ Phàm tràn đầy bực bội đi ra, trong tay còn cầm mô hình một tiểu viện của nhà nông.

“Sư phụ, ngươi ra rồi.”

“Sư phụ, ngươi đói bụng không, ta đã làm món ngươi thích nhất này.”

“Sư phụ, con tiên hạc kia ta hầm cho sư tỷ rồi.”

“Sư phụ, ta Luyện Khí tầng thứ hai rồi.”

Nghe thấy lời của bốn đồ đệ, Từ Phàm lập tức thu lại khuôn mặt buồn rầu, vui vẻ ân cần hỏi han các đồ đệ.

Sư đồ năm người tề tụ tại phòng ăn, một bàn ăn mười người, bên trên bày đầy món ăn mà Từ Phàm thích, ở giữa còn một nồi tiên hạc hầm.

“Rất tốt, rất tốt, các ngươi có lòng rồi.”

Mọi người biến thành thùng cơm, cùng nhau ăn đồ ăn trên bàn.

Sau khi cơm nước no nê, cuộc trò chuyện bắt đầu bằng một ly trà thơm.

Bốn đồ đệ đều đang nói những chuyện xảy ra trong một năm này.

Từ Cương vẫn tu luyện bí pháp như trước, làm nhiệm vụ, lặp đi lặp lại như thế, duy trì Trúc Cơ sơ kỳ rất ổn định, điều này làm cho Từ Phàm rất vui mừng.

Một năm nay Từ Nguyệt Tiên tìm được hai nơi di tích, dựa vào bí thuật tự ẩn, lấy được một nơi, còn lại báo lên cho tông môn rồi.

Khi Từ Nguyệt Tiên ở trong di tích đó, đã nhận được toàn bộ chân truyền của một tu sĩ Hóa Thần kỳ đã tọa hóa, bây giờ trở thành người giàu có nhất trong bốn người.

Một năm nay Vương Hướng Trì rất ổn định, nếu không phải đang luyện kiếm thì cũng là đang chuẩn bị luyện kiếm, chỉ là dạo gần đây cha nương hắn đang ầm ĩ hòa ly, làm cho hắn rất đau đầu, nếu như thật sự hòa ly rồi, thì hắn phải đi rất xa mới có thể gặp được muội muội vừa mới chào đời.

Còn như Lý Tinh Từ, từ sau khi Từ Phàm dạy ảo thuật cho hắn, hắn liền đam mê hệ thống ảo thuật.

“Đều rất tốt, chẳng qua là nếu như Hướng Trì mà rảnh thì về nhà khuyên cha mẹ ngươi một chút, hòa ly không tốt cho con cái đâu.” Từ Phàm nói, trong lòng lại muốn biết một năm này cái tên Vương Vũ Luân kia đã xảy ra chuyện gì.

“Ừm, ta cũng không muốn bọn họ hòa ly, chỉ là kiểu như cha ta, ta vẫn thấy nên hòa ly.”

“Thực ra cha ta cũng là người bị hại, hắn cũng là vạn bất đắc dĩ.” Nói xong Vương Hướng Trì lại thở dài một hơi.

Sau khi tan cuộc trò chuyện, Từ Nguyệt Tiên nói với Từ Phàm: “Sư phụ, ta đã để một ít đồ trong bảo khố, ngươi xem có cần dùng đến không.”

Đây là đồ mà nàng lấy được khi thăm dò bí cảnh, lấy những đồ mà mình có thể dùng đến ra, còn lại đều đặt trong bảo khố.

“Được.”

Trong phòng ngủ, Từ Phàm nhìn phòng thời gian tự mình luyện chế ra, rên rỉ than thở.

“Mười triệu linh thạch một cân cát Không Gian, ai có thể dùng được đây chứ.”

Chương 88: Thành Thiên Tượng

Từ Phàm tốn ba tháng để hoàn toàn lĩnh ngộ hết phù văn nhật nguyệt, thời gian còn lại là để luyện chế phòng thời gian, Bảo khí thời gian được đặt tên là hy vọng này.

Cái này tốn rất nhiều tế bào não của Từ Phàm mới có thể luyện chế thành công phòng thời gian, trong thời khắc mà Từ Phàm truyền linh lực vào, mọi hy vọng của hắn đều hóa thành cát bụi.

Theo như pháp trận phù văn hắn khắc họa, tốc độ của dòng chảy thời gian bên trong phòng thời gian gấp đôi thời gian bên ngoài, nói cách khác chỉ cần hơn sáu mươi năm là hắn có thể đột phá đến Trúc Cơ kỳ.

Nhưng mà hắn không chú ý đến một điểm, quy luật thời gian là quy luật chí cao trên thế gian này, muốn khởi động pháp bảo thuộc tính Thời Gian, cũng cần sức mạnh pháp tắc thời gian.

Vì vậy mấy tháng còn lại, Từ Phàm lục lọi các loại điển tịch, tìm được một phương pháp trung hòa, lợi dụng cát Không Gian có thể dễ dàng tìm thấy nhất làm môi giới để thúc đẩy phòng thời gian.

Dưới suy tính của hắn, một cân cát Không Gian có thể để cho phòng thời gian vận hành năm năm.

“Được rồi, bây giờ đã chuyển hóa thành hình thức nạp tiền rồi.”

“Một trăm hai chục triệu linh thạch, cũng không phải rất nhiều… mé nó!”

Từ Phàm tính tính giá trị con người của mình, bây giờ có chừng hơn hai mươi bảy triệu linh thạch, hai chục triệu trong đó là gần đây mới có được, số linh thạch còn lại đều là tích lũy được.

Linh thạch không phải là điểm mấu chốt, mấu chốt là chỉ có vực Cực Không mới có thể khai thác được cát Không Gian, vậy cũng chỉ có thể mua được tương đối dễ dàng ở đại lục trung tâm.

Thế nhưng cát Không Gian ở đại lục trung tâm cũng rất được săn đón, không có mối quan hệ nhất định thì không thể tranh được.

“Haiz, người tự do tài chính như ta, vì con đường thăng cấp lại trở nên nghèo khổ rồi.”

“Con người trước kia coi linh thạch như rác rưởi như ta, sau này cũng không thể nào tìm được nữa rồi.”

Từ Phàm thở dài một cái, vốn dĩ muốn yên lặng chờ đợi đại hạn lâm đầu thì sẽ tự động thăng cấp, thế nhưng từ lúc sau khi lão đại lão nhị tấn thăng lên Trúc Cơ kỳ, hắn mới phát hiện trong lòng của mình cũng không dửng dưng như mình nghĩ.

Hắn có thể cho phép đồ đệ của mình cao hơn mình một cấp, thế nhưng nếu cao hơn nữa, thì hắn đánh không lại bọn chúng nữa rồi.

“Lại qua mấy chục năm nữa, lão đại lão nhị tấn thăng lên Kim Đan, lão tam lão tứ tấn thăng lên Trúc Cơ, nếu như lúc đó bản thân mình vẫn là Luyện Khí kỳ.”

Từ Phàm vừa nghĩ đến hình ảnh đó, liền vội vàng gạt phăng nó ra khỏi đầu.

“Đợi Bàng Phúc quay trở lại, thì nhờ hắn thu mua cát Không Gian hộ.”

“Ngoài ra lại tìm các đại thương hội siêu cấp xem xem, nói không chừng còn chút hàng tích trữ.” Từ Phàm nói.

“Quả nhiên, nếu ngươi muốn tiến bộ thì ở đó có trở ngại.”

“Ừm, một đống pháp khí, Bảo khí không dùng được.”

Từ Phàm vung tay lên, trực tiếp đưa tay thu vào không gian hết.

“Toàn bộ linh đan của Luyện Khí kỳ, Trúc Cơ kỳ cũng bán đi, đặt ở đấy cũng không thể sinh con đẻ cái được.”

“Một đống dị bảo tự nhiên hình thành, giữ lại những thứ này đi, nói không chừng sau này sẽ dùng đến.”

“Ồ, một đống pháp bảo Bảo khí ngũ giai.” Từ Phàm nhìn thứ trên kệ đặc biệt mà sửng sốt.

“A, ta biết rồi, đây là những đồ mà Nguyệt Tiên lấy được từ trong bí cảnh, cũng bán đi luôn.”

Từ Phàm tiếp tục thu.

“Một đống linh khoáng cấp bậc Bảo khí, giữ lại, có thời gian sẽ luyện thành pháp bảo biến hiện.” Từ Phàm đặt túi trữ vật trong tay xuống nói.

Từ Phàm bị hấp dẫn bởi một đống đồ vật như cát màu bạc.

“Đây là, cát Không Gian!” Từ Phàm không dám tin nói.

Những người bên cạnh ta, đều là tiểu phúc tinh hay sao chứ, thiếu cái gì thì sẽ có cái đó.

Từ Phàm cân thử, đống cát Không Gian này khoảng tám lạng, đủ để cho phòng thời gian vận hành bốn năm.

Thời gian ăn cơm buổi tối, chỉ có hai huynh muội Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên.

Còn hai tên còn lại, Lý Tinh Từ bị Vương Hướng Trì kéo về nhà khuyên can, theo như lời cha hắn truyền tin, hắn sắp không xong rồi.

“Nguyệt Tiên, ngươi để một lon nhỏ cát Không Gian trong bảo khố à.” Từ Phàm hỏi, ta là đang sợ đồ đệ ngốc này không biết giá trị của những đồ vật này.

“Đúng vậy, ta để trên người thì không yên tâm lắm. Sau này nếu cần thì lấy đi một ít, nhỡ đâu có thể phát hiện được một tiểu thế giới bị tàn phá, vậy thì phát tài rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói, đang ảo tưởng một ngày nào đó bản thân phát hiện ra một tiểu thế giới bị tàn phá, lợi dụng cát Không Gian để kích hoạt lại tiểu thế giới.

“Ta còn đang muốn nhờ sư phụ luyện chế giúp ta một kiện pháp bảo thời gian, đến lúc đó phối hợp với cát Không Gian, thật là đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.”

“Được, không thành vấn đề, lúc về ta sẽ luyện chế lại pháo lén của ngươi một chút, làm cho ngươi một lô pháp bảo viên đạn thuộc tính thời gian.” Từ Phàm nhìn vị tiểu phúc tinh này cười nói.

“Cảm ơn sư phụ.”

“Sư phụ, tháng sau ta phải xuất hành theo Phù Thiên chu, lần này phỏng chừng mất nửa năm thời gian.” Từ Cương nói, bây giờ hắn là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của Giáp Tự đường, thỉnh thoảng sẽ phân phát một ít nhiệm vụ mang tính phúc lợi.

“Ồ, rất tốt, sư phụ ngươi muốn đi chỗ đó, còn phải dùng ân tình để đổi đấy.” Từ Phàm cười nói, ngay sau đó tay kết một thủ ấn kỳ quái, nhắm mắt bắt đầu suy đoán hung cát chuyến xuất hành lần này của Từ Cương.

Quẻ thiên cát, đây là quẻ tượng có đại cơ duyên.

“Đi đi, chuyến này không có trở ngại gì.” Từ Phàm nói, hắn có một thói quen, mỗi lần đồ đệ đi xa đều sẽ bói một quẻ, hầu hết là đều xem cho Nguyệt Tiên.

“Ừm.” Từ Cương gật đầu, hắn cũng biết sư phụ mình xem bói lợi hại như nào, nói ngươi xảy ra chuyện, ngươi nhất định sẽ xảy ra chuyện, ví dụ vận đào hoa không dứt như Vương sư thúc.

Một ngày sau, Từ Phàm đã chuẩn bị tốt đi ra từ Truyền Tống trận của Thiên Tượng thành, đây chính là Tiên thành chủ của toàn bộ Tượng châu, có hơn mười triệu tu tiên giả thường trú.

Còn vì sao nơi này lại có nhiều tu tiên giả như vậy, Từ Phàm ngẩng đầu nhìn thác nước linh dịch từ trên chín tầng trời chảy xuống, đây là nơi linh lực dư thừa nhất toàn Tượng châu.

Một người bình thường tùy tiện biết chút công pháp, thấp nhất cũng là Luyện Khí tầng thứ mười hai.

Trên chín tầng trời, có một kiện Tiên khí tụ linh mà một vị Đại Tông sư luyện khí phi thăng từ Tượng châu để lại, tên là Cửu Thiên Ngân Hà.

Nó đã cắm rễ trong hư không trên Thiên Tượng thành, mặc cho những tôn giả Đại Thừa kia dùng hàng trăm thủ đoạn cũng không lấy được.

Linh quang trong mắt Từ Phàm lấp lánh, hắn nhìn thấy một dải ngân hà vắt ngang qua chân trời trên chín tầng trời, một đầu khác liên tiếp với không gian ngoại vực thần bí.

“Tiên khí sao, đợi ta đến Hợp Thể Kỳ.”

Từ Phàm nói xong một chân bước ra ngoài trung tâm Truyền Tống, đi trên đường phố của Thiên Tượng thành.

“Đây mới là Tiên thành thật sự chứ.” Từ Phàm nhìn thác nước linh dịch xung quanh lơ lửng sáu tòa cự phong nói.

Lúc này, một vị thiếu niên cưỡi con cự điểu dài, chậm rãi bay từ trên bầu trời xuống trước mặt Từ Phàm.

“Tiền bối, muốn đi khu giao dịch phải không, ngươi muốn mua gì thì cứ nói cho ta, ta sẽ tìm cửa hàng rẻ nhất cho ngươi.” Thiếu niên nói với Từ Phàm, những tu sĩ vừa ra khỏi Truyền Tống trận ngẩng đầu lên nhìn, một trăm người thì cũng phải có tám mươi người đi đến khu giao dịch.

“Đưa ta đến Vạn Châu các là được.” Từ Phàm ném mười viên linh thạch cho thiếu niên.

Trên cổ cự điểu treo một tấm bảng, toàn thành mười linh thạch.

“Tiền bối, mời lên Trường Vũ Điểu.”

Thiếu niên vỗ nhẹ vào trán cự điểu, thân cự điểu giảm thấp xuống, vừa vặn cho Từ Phàm bước chân lên là có thể ngồi ngay.

Từ Phàm nhìn năm chỗ ngồi theo thứ tự lần lượt xếp sau lưng thiếu niên, nhớ đến xe taxi của kiếp trước, không ngờ rằng ở đây cũng có năm chỗ ngồi.

“Tiểu ca, nếu như có sáu người muốn cùng ngồi với nhau thì phải làm sao.”

“Thì phải thêm hai viên linh thạch.”

Nụ cười của thiếu niên rất rực rỡ.

Chương 89: Ba chục triệu linh thạch

Một số thương hội lớn của Thiên Tượng thành đều hội tụ ở một tòa cự phong ngoài cùng của thác nước linh dịch.

Thiếu niên tập trung điều khiển bay đến một nơi đặc biệt để đậu tọa kỵ phi hành, dẫn theo Từ Phàm dừng lại.

“Tiền bối, một ngày ở khu giao dịch là một trăm linh thạch, cho dù là ngươi có mua đồ hay không.” Thiếu niên nhắc nhở.

“Ta biết.”

Lúc mà Từ Phàm sắp ra khỏi chỗ ngồi của tọa kỵ, hắn mua lệnh bài ở tạm một ngày của một vị bộ dáng như thành quản canh giữ ở cửa, một ngày sau lệnh bài đấy sẽ tự động biến mất.

“Tiền bối, Vạn Châu các ở vị trí trung tâm nhất của khu giao dịch.”

“Nếu như tiền bối là muốn mua bảo vật có một không hai của đại lục trung tâm, ngài không ngại nói cho ta một chút chứ.”

“Các thương hội lớn ở khu giao dịch có bảy nhà đến từ đại lục trung tâm, mỗi một nhà sẽ thiên về các lĩnh vực khác nhau.”

“Ưu thế lớn nhất Vạn Châu các là liên kết tất cả các thương hội lớn siêu cấp ở châu vực, ưu thế của nó là chỉnh hợp tài nguyên .”

“Nếu như đồ vật mà tiền bối cần, số lượng nhiều mà nơi sản xuất lại phân tán, Vạn Tượng các mới là lựa chọn tốt nhất.”

Thiếu niên ở đó thao thao bất tuyệt bình luận về các thương hội lớn, Từ Phàm nghe xong cũng không khỏi gật đầu, trình độ nghiệp vụ và tài ăn nói của tiểu tử này tuyệt đối không đào ra được tật xấu.

“Vậy ta muốn bán một lô Bảo khí và đan dược thì phải làm sao.” Từ Phàm ôn hòa nói, ánh mắt của thiếu niên này vừa trong suốt lại vừa chân thành, chỉ là tâm tư muốn kiếm thêm một chút tiền thưởng quá rõ ràng, dĩ nhiên, đây cũng không phải là tật xấu.

Sau khi nghe được lời của Từ Phàm, ánh mắt của thiếu niên sáng lên, biết rằng lời nói của mình đã đả động được Từ Phàm.

Sắp có đơn hàng lớn, thiếu niên hưng phấn nghĩ.

Chẳng biết tại sao, dáng vẻ cố gắng nỗ lực của thiếu niên này làm cho Từ Phàm nghĩ đến thời gian ăn mày khi vừa mới đến thế giới này, khi đó hắn cũng giống như thiếu niên này vậy.

Điểm khác biệt duy nhất là, khi đó hắn không có đại điểu.

“Nếu như tiền bối không ngại, để cho ta nhìn một chút xem có cái gì.” Thiếu niên bày ra bộ dáng tinh thông nghiệp vụ, trong lòng hắn âm thầm thề, hắn nhất định phải mua cho nhị đệ một con Trường Vũ Điểu, như vậy không tới mấy năm, là có thể góp đủ linh thạch của học viện tu đạo.

Từ Phàm tiện tay ném cho thiếu niên một túi trữ vật, bên trong bình thường nhất là một ít đồ lặt vặt, tốt nhất chính là mấy món Bảo khí ngũ giai.

“Những thứ này của tiền bối quá quý trọng, vừa vặn đều là hàng hóa trong phạm vi Hoang Vực thương hội thu mua với giá cao.” Thiếu niên nói.

“Vậy thì đi Hoang Vực thương hội.”

“Vâng, tiền bối.”

Thiếu niên đưa Từ Phàm tới trong một xó xỉnh xa xôi, tìm được Hoang Vực thương hội.

Thủ vệ ở cửa cười với thiếu niên lên tiếng chào hỏi, rồi nghênh đón Từ Phàm đến phòng khách quý.

Một mâm linh quả, một đĩa linh cao, một bầu linh trà.

Thiếu niên châm trà cho Từ Phàm.

Lúc này một lão nhân có thân hình to lớn đi từ cửa vào, có tu vi

Nguyên Anh.

“Đạo hữu muốn bán cái gì, không ngại lấy ra đây, để cho lão hủ ra một cái giá, đảm bảo là giá cả cao nhất cả khu giao dịch.” Lão nhân vừa đến đã đi thẳng vào vấn đề nói.

“Một ít đan dược và Bảo khí.” Từ Phàm đặt cái túi trữ vật kia lên bàn.

“Những thứ này ta trả ngươi sáu triệu, đạo hữu ngươi thấy thế nào.” Sau khi lão nhân nhận lấy túi trữ vật, dò xét một phen nói.

“Được, thành giao.”

Giá cả này nhiều hơn năm trăm nghìn linh thạch so với Từ Phàm dự đoán.

“Tiền bối, cái này ngươi cho ra một cái giá đi.” Từ Phàm lấy ra một cái Nông trường bàn tay, đây là một trong những mục đích chủ yếu mà hắn tới đây, xem xem Nông trường bàn tay có thị trường hay không.

Có mục tiêu, thì không thể làm một con người thuần túy được nữa rồi.

Lão nhân cầm lấy Nông trường bàn tay, sau khi hắn thấy bên trong Nông trường bàn tay kia có hai mươi mẫu dược điền thượng đẳng, ánh sáng trong mắt bừng sáng.

“Thương hội chúng ta đến từ Hoang châu, nơi đó gần như là hiếm thấy dấu chân người, không có một ngọn cỏ, chỗ tốt duy nhất đó chính là có yêu thú hoang dã vô tận để cho chúng ta săn giết.”

“Ta cũng không giấu đạo hữu, vật này ở chỗ chúng ta có giá trị rất lớn.”

“Nếu như đạo hữu có thể sản xuất số lượng lớn, thương hội ta sẽ thu mua với giá hai mươi vạn linh thạch, có bao nhiêu thu mua bao nhiêu.”

“Thương hội chúng ta có linh thạch.” Lão nhân nhìn Từ Phàm nói, không tự chủ thả ra khí thế của Nguyên Anh kỳ, trực tiếp làm cho thiếu niên đang ăn điểm tâm ở bên cạnh Từ Phàm chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, cảm giác bản thân mình hẳn nên nằm trên đất.

Khí thế Nguyên Anh không ảnh hưởng chút nào tới Từ Phàm, chẳng qua là trong lòng bắt đầu điên cuồng tính toán, nếu như mình chỉ gia công bán thành phẩm, một năm có thể luyện chế được một trăm Nông trường bàn tay, vậy thì một năm sẽ có hai mươi triệu linh thạch rồi.

“Một trăm cái một nghìn cái thương hội của tiền bối có nuốt nổi không.” Từ Phàm hỏi, từ trước đến nay hắn không hề lo chuyện bị bắt chước, bởi vì Luyện Khí Tông sư có phù văn liên quan khinh thường luyện chế loại Bảo khí này, luyện chế Đạo khí không ngon hơn sao.

“Ngươi có thể đưa tới một ngàn cái thì càng tốt.”

Sau đó Từ Phàm ký với Hoang Vực thương hội năm mươi đơn đặt hàng Nông trường bàn tay, một năm sau nộp hết, sau khi ký kết khế ước, Từ Phàm còn nhận được năm mươi vạn linh thạch đặt cọc.

Còn chuyện của cát Không Gian Từ Phàm cũng hỏi rồi, bọn họ bày tỏ không có cách nào, bọn họ cũng đang thu mua đồ chơi này.

Từ Phàm đưa cậu bé đi ra khỏi Hoang Vực thương hội.

“Cát Không Gian là sản vật của đại lục trung tâm, nhưng đây là vật đang thắt chặt tiêu thụ, tất cả thương hội đều đang thu mua.”

“Nếu như tiền bối muốn mua, mà không để ý giá cả, hẳn chỉ có thể thu mua ở Thiên Cực thương hội.” Tiểu nam hài suy nghĩ một lát rồi nói.

“Vậy thì đi xem một chút.”

Bên trong Thiên Cực thương hội.

“Cát Không Gian, ba chục triệu linh thạch một cân, không biết đạo hữu muốn bao nhiêu.” Chủ quản thương hội cười híp mắt nói.

“Không thể rẻ hơn chút sao.” Từ Phàm cau mày nói, cái này là xem hắn như người tiêu tiền như rác rồi, đi lên chính là ba lần bạo kích.

“Bản thương hội không có thói quen trả giá, ở khu giao dịch, phòng chừng đạo hữu chỉ có thể thu mua được cát Không Gian duy nhất ở chỗ chúng ta, hơn nữa số lượng còn không hạn chế.”

Chủ quản thương hội mặt đầy khôn khéo, ăn Từ Phàm đến gắt gao.

“Quấy rầy rồi.”

Từ Phàm đưa thiếu niên ra khỏi Thiên Cực thương hội.

“Tiếp tục, chuyện này thành công sẽ có thưởng.”

Sáu giờ sau, Từ Phàm đi ra từ Vạn Châu thương hội.

Thật sự đúng như là lời của chủ quản Thiên Cực thương hội, không có một thương hội nào có hàng, thương hội duy nhất nguyện ý bán khai giá cũng là hai mươi lăm triệu linh thạch, hơn nữa cũng chỉ có hai lạng rưỡi.

Thiếu niên cưỡi Trường Vũ Điểu đưa Từ Phàm trở về bên ngoài trung tâm Truyền Tống trận.

Từ Phàm ném cho thiếu niên một túi linh thạch nhỏ, một thiếu niên nỗ lực kiếm sống không nên bị phụ lòng.

“Ngươi rất giỏi, cố gắng lên, có lúc tư chất không thể đại biểu cho tất cả.”

“Thiên hành đạo, tu giả tự cường không ngừng.”

Lúc sắp đi, Từ Phàm còn rót cho thiếu niên một chén cháo gà, thiếu niên ngũ linh căn muốn nghịch thiên đến Hóa Thần kỳ, trừ phi ngươi có một chai nhỏ.

Thiếu niên cầm túi linh thạch nhỏ kia, không cần đếm cũng biết bên trong có năm trăm linh thạch, chỗ linh thạch này, hắn ít nhất cũng phải làm hai tháng.

Nhìn theo phương hướng trung tâm Truyền Tống, hốc mắt thiếu niên có chút ướt át, đây là lần đầu tiên hắn có được sự công nhận từ người khác.

Ban đầu hắn đem theo chút linh thạch mà phụ mẫu để lại, dưới con mắt thờ ơ của những người trong gia tộc, một thân một mình dẫn tiểu đệ và tiểu muội đến Thiên Tượng thành kiếm sống, hoàn toàn dựa vào luồng khí trong lòng.

Ngũ linh căn thì làm sao, rồi sẽ có một ngày, ta sẽ trở thành tu sĩ Nguyên Anh quay về gia tộc, hung hăng chà đạp đám người ban đầu đã xâm chiếm gia sản của cha nương kia.

Từ Phàm từ Truyền Tống trở về Tiên thành, rồi trực tiếp bay đến Thiên Khuyết môn, sau khi nhận được đơn đặt hàng Nông trường bàn tay, trong lòng Từ Phàm có một ý tưởng lớn mật.

Chương 90: Dây chuyền sản xuất tự động hóa

Từ Phàm vừa về nhà liền bắt đầu tiến hành suy diễn lý luận cái ý tưởng điên cuồng đó trong lòng.

“Toàn tự động hóa, các giai đoạn luyện chế phía trước đều có thể dùng con rối thay thế, chẳng qua là một bước khắc vẽ phù văn cuối cùng có chút phiền toái.”

“Khắc vẽ phù văn là trung tâm của một món pháp bảo, nhất định phải có thêm được lực ý chí của phù văn mới được.”

“Thiết kế làm sao đây ta.” Từ Phàm trầm tư nói.

Trong đầu Từ Phàm bắt đầu điên cuồng tưởng tượng, nếu như tuyến sản xuất toàn tự động Nông trường bàn tay của hắn có thể thành công, ba chục triệu linh thạch một cân cát Không Gian còn không phải là tùy tiện mua hay sao.

Lúc này, Vương Vũ Luân đi vào thông qua cấm chế.

“Từ đại ca, uống chút không.” Vương Vũ Luân khập khễnh cầm trong tay một vò rượu lớn nói.

Haiz, cho dù là cái thế giới kia, đàn ông có gia đình đều… tương đối khó.

“Tới đây, uống chút nào.”

Từ Phàm tiện tay thả ra mấy com rối đầu bếp chuyên môn, bắt đầu nướng.

“Từ đại ca, chuyện của ta chắc là ngươi đều đã biết rồi đi.” Trước khi đến chắc là cái tên này đã uống rồi, lời nói có chút hơi say.

“Biết rồi, thật ra thì cái này cũng không trách ngươi.” Từ Phàm nói, kiểu người sau khi cưới vẫn được nữ nhân thích cũng là không có biện pháp.

“Ta không còn… cách nào, tên kia ỷ vào tu vi cao thâm của mình, vốn là một hồi sương sớm tình duyên ngoài ý muốn.”

“Nhưng mà, tuyệt đối không nghĩ tới, vậy mà nàng lại ầm ĩ đến tận trong gia tộc ta, cuối cùng còn để cho Thiến Nhi biết.” Vương Vũ Luân lại uống một hớp rượu, than thở nói, rõ ràng bản thân tình sâu mãi mãi với Thiến Nhi, nhưng vì sao bất ngờ luôn phát sinh liên tiếp.

“Nữ tu đó vừa tới gia tộc ta, nói là ta làm bẩn thân thể nàng, bắt ta phụ trách với nàng.”

“Nữ tu đó đã là đại tu sĩ Hóa Thần, lớn hơn ta sáu trăm tuổi, ta làm sao có thể phụ trách với nàng ta đây.” Vương Vũ Luân buồn bực nói.

“Thân thể nữ tu sĩ kia là trong sạch à.” Từ Phàm đưa ra một vấn đề rất không hợp với tình thế.

“Không biết tại sao, thân thể những nữ tu gặp gỡ với ta đều là trong sạch cả.” Vương Vũ Luân say khướt nói, Thiến Nhi hạ thủ thật ác độc, còn không cho chữa thương, chỉ có thể uống rượu để xoa dịu cơn đau, trả lời vấn đề của Từ Phàm theo bản năng.

“Ngươi ở bên ngoài, còn gặp phải mấy nữ tu!!” Từ Phàm cả kinh nói, trong giọng nói có một chút hâm mộ, cái cảm giác bị cưỡng bức nhất định là rất thoải mái.

“Không biết, mỗi lần ta ra ngoài phải rời xa Thiến Nhi, hầu như đều xảy ra những chuyện không thể tưởng tượng nổi như thế này, thế nhưng mỗi lần đều là ta bị cưỡng bức.”

Trên mặt Vương Vũ Luân đầy bi thương làm cho Từ Phàm chỉ muốn qua làm một bộ.

“Ngươi đều bị cưỡng bức??”

“Có một lần không phải, lần đó ta và một vị nữ tán tu qua đường lâm vào trong một bí cảnh băng hồn.”

“Khi đó, thật sự là quá lạnh, thiếu chút nữa là bị chết cóng rồi.”

“Sau đó phát hiện thân thể hai người vừa tiếp xúc với nhau, vậy mà lại ấm áp dị thường.”

“Sau đó chúng ta tới gần nhau, sau đó ôm nhau.”

“Khi đó, ý chí của ta cũng xem như là thanh tỉnh, cho đến khi nữ nhân kia động tình.” Vương Vũ Luân đã uống say lúc này cũng mở cửa tấm lòng, thổ lộ ra hết những bí mật mà mình chôn giấu trong lòng.

Lúc này, con rối công cụ hình người bưng mấy mâm thịt nướng tới.

“Đến đây, uống rượu.” Giọng Từ Phàm bắt đầu chua, không phải hắn muốn như vậy, có thể là do bản năng sâu trong linh hồn.

Uống hết ba vò rượu, Vương Vũ Luân đã mất trí nhớ, Từ Phàm để cho con rối đỡ Vương Vũ Luân đến phòng khách nghỉ ngơi.

Từ Phàm hơi say, sau khi tăng cho mình Thanh Linh thuật thì lập tức thanh tỉnh, bắt đầu tiếp tục tự mình nghiên cứu.

“Chính sự quan trọng.”

“Nếu là ta có thể giống như người bình thường tu tiên thì tốt biết bao.” Từ Phàm thở dài một cái, xoay người đi vào phòng ảo cảnh, hắn muốn ở đó suy diễn tính khả thi của dây chuyền sản xuất tự động hóa.

Trong thế giới ảo cảnh, bên người Từ Phàm bày đầy máy móc pháp bảo phức tạp, xung quanh còn có mấy chục công cụ con rối do Tâm Rối khống chế đang làm việc ở trước pháp bảo đặc chất.

Bây giờ Từ Phàm chau mày, bắt đầu suy diễn bước cuối cùng.

“Linh Tâm Khoáng và Hồn Thiết làm sao để luyện chế ra được một bù nhìn chuyên môn khắc vẽ phù văn đây.” Từ Phàm nghĩ thầm.

Sau đó thay đổi suy nghĩ buông tha cái ý tưởng này, bởi vì Từ Phàm suy tính rất lâu thì phát hiện khả năng thành công quá nhỏ.

“Nếu như ta có thể có một phân thân thì tốt rồi, thế nhưng thần thông phân thân ít nhất cũng phải đến Nguyên Anh kỳ.” Từ Phàm buồn rầu nói.

Lúc này, trong đầu Từ Phàm linh quang chợt lóe, một ý tưởng tuyệt diệu xuất hiện trong đầu.

Dùng Linh Tâm Khoáng và Hồn Thiết để luyện chế một con rối chịu đựng được một phần linh hồn của Từ Phàm, lại do Từ Phàm phân chia ra mình một số linh hồn đi điều khiển, như vậy bước cuối cùng được giải quyết hoàn mỹ.

“Con mẹ nó ta thật sự là thiên tài mà.” Từ Phàm vỗ tay nói.

Thứ hai ngày, Từ Phàm gọi Từ Nguyệt Tiên đến, còn như Từ Cương, làm cái pháo đài thì còn được, chứ không thích hợp đi mua đồ.

“Nguyệt Tiên, đây là danh sách ngọc giản và linh thạch, ngươi đi ra ngoài một chuyến mua đi.” Từ Phàm nói, số lượng thu mua quá lớn, Bàng Phúc lại không ở trong tông môn, vị nhị đệ tử thường xuyên xuất môn này là sự lựa chọn tốt nhất.

Từ Nguyệt Tiên nhận lấy danh sách ngọc giản kiểm tra một chút, hơi kinh ngạc nói: “Sư phụ, những thứ này phải hơn mười triệu linh thạch.”

“Đúng vậy, đại ca ngươi ngày ngày chỉ biết đến tu luyện bí thuật, ta lại không muốn ra ngoài, cho nên chỉ có thể để ngươi đi thôi.” Từ Phàm cười nói, bàn về kinh nghiệm xã hội trong Tu Tiên giới, Từ Nguyệt Tiên trong nháy mắt có thể giết chết Từ Phàm.

“Đồ hơi nhiều, ta cần thời gian nửa tháng.”

“Sư phụ, ngươi muốn mở một thương hội bán pháp bảo à?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

Trong ấn tượng của nàng sư phụ nhà mình vẫn luôn là kiểu người thích ở nhà tiêu dao tu hành, đan khí song tuyệt, cũng không để ý lắm đến những linh thạch, pháp bảo thiên địa mà người tu tiên ưa thích.

“Gần đây vi sư cần số lượng lớn linh thạch, cho nên làm thêm chút việc, những thứ này đều là tài liệu cần phải chuẩn bị.” Từ Phàm nói, hắn cũng không thể nói là bởi vì các ngươi thăng cấp rồi, trong lòng ta không được cân bằng mới bị ép thành như vậy sao.

“Sư phụ, nếu như ngươi thiếu linh thạch, hay là đi tầm bảo cùng ta đi.”

“Sư đồ chúng ta liên thủ, một bên bí cảnh di tích cũng không thành vấn đề.” Ánh mắt Từ Nguyệt Tiên sáng lên, ở trong mắt nàng Từ Phàm giống như là tu sĩ Nguyên Anh vậy.

“Cả hai bên đều muốn, bí cảnh di tích cũng đi, cái đơn đặt hàng này cũng phải nhận.” Từ Phàm gật đầu nói, số linh thạch hắn cần đâu chỉ là mấy chục triệu.

“Được, sư phụ, gần đây ta lại phát hiện ra một cái bí cảnh, đang suy nghĩ có nên báo lên tông môn hay không.”

“Có lời này của sư phụ, chúng ta đi ăn một mình thôi.” Từ Nguyệt Tiên hào phóng nói, sư phụ thiếu linh thạch, nàng có trách nhiệm nghĩa bất dung tình.

“Trước tiên đi mua đồ đã, còn lại nói sau.” Từ Phàm nói, trong ánh mắt thoáng qua vẻ mong đợi, bí cảnh, gân cốt cũng là nên hoạt động một chút rồi.

“Được, vậy ta nhanh chóng đi đây.”

Vừa nói xong Từ Nguyệt Tiên gọi Tầm Bảo Hồ đang chơi đùa ở trong sân, sử dụng tọa giá Trúc Diệp chu mà Từ Phàm luyện chế cho nàng, bay ra ngoài tông môn.

“Hay là thu thêm mấy tên đồ đệ nhỉ, như vậy cũng nhiều chân chạy việc.”

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến Diệp Tiêu Dao đã lâu không gặp, nói ra thì cũng đã mười năm chưa gặp hắn rồi.

“Nhân vật chính đổi bản đồ rồi sao.”

“Hy vọng hén không quay trở lại nữa.”

Chương 91: Quang Ảnh Thuật của tiểu tứ

Sau khi Từ Nguyệt Tiên rời khỏi đây, Vương Hướng Trì đưa Lý Tinh Từ ngồi Vân Hoa Lộc trở về trong đỉnh núi.

Từ Phàm nhìn xuống móng tường vân của Vân Hoa Lộc, không tự nhiên mà quay đầu đi.

Đúng vậy, con Tiểu Hoa này là do Từ Phàm dùng linh đan nuôi dưỡng, không ngờ rằng bây giờ đã là Trúc Cơ kỳ, dưới móng sinh tường vân, phúc linh chúng sinh.

“Sư phụ, có phải cha ta đã tới đây không.” Vương Hướng Trì dẫn theo Lý Tinh Từ đi tới bên cạnh Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, say rồi, đang ở phòng khách nghỉ ngơi, lần sau nói với nương ngươi, đánh cha ngươi nhẹ thôi, đừng có làm gãy xương.” Từ Phàm nói, khi con rối công cụ hình người dìu Vương Vũ Luân trở về phòng khách nghỉ ngơi, hắn phát hiện cái tên này bị thương hơi nghiêm trọng.

Chân trái gãy, xương sườn cũng gãy ba cái, đúng là có chút ác.

“Có ta ở bên cạnh khuyên can rồi, nếu không thì cái chân còn lại cũng gãy nốt.”

“Mẹ ta xả giận ra rồi, sau khi cha ta trở về, chắc là có thể tiếp tục bình thường sống qua ngày.” Vương Hướng Trì dửng dưng nói, mới mười lăm nhưng ngữ khí đã như là ba mươi lăm rồi.

“Vậy thì tốt.”

Sau khi sắp xếp tiểu Tam và tiểu Tứ học tập môn học xong, Từ Phàm đi xuống mật thất dưới đất mới xây xong.

Đây là một gian mật thất trong thân núi, có chừng hơn ngàn thước vuông, đã được con rối công cụ thu dọn xong.

Bây giờ theo tiến hóa của Tâm Rối, những công trình đơn giản một chút có thể tự mình hoạch định kiến tạo, chỉ cần cung cấp bản vẽ là được.

Từ Phàm nhìn mật thất dưới đất trống trải rồi điều chỉnh lại một chút, rồi sau đó trở lại trên mặt đất, bây giờ chỉ còn chờ Từ Nguyệt Tiên mua đồ trở về.

Nửa tháng sau, cuối cùng Từ Nguyệt Tiên mua hết tất cả mọi thứ trở lại.

“Sư phụ, tổng cộng tiêu chín trăm sáu mươi tám vạn linh thạch.” Từ Nguyệt Tiên cười híp mắt nói, lần này thế nhưng nàng có thể một lần làm đại gia ở trong thương hội.

“Làm rất tốt, muốn thưởng gì nào.” Từ Phàm cười nói, ít nhất cũng thấp hơn dự tính của mình tám mươi vạn.

“Sư phụ, có phải ta nên đổi Trúc Diệp chu rồi hay không, ta cũng đã là Trúc Cơ kỳ rồi, có phải cũng nên đổi một tọa giá cấp bậc Bảo khí khác không.”

“Đúng vậy, đúng là nên đổi cho ngươi rồi, cả ca ca ngươi nữa, cũng cùng nhau đổi đi.” Từ Phàm gật đầu nói, có sư phụ cấp bậc Luyện Khí đại sư, ra cửa không có pháp bảo tọa giá xứng đôi, thế thì mất mặt đến nhường nào chứ.

Nói chuyện xong sau, Từ Phàm cầm nhẫn không gian bị nhét đầy đồ vào, một đường lao vào trong mật thất mới xây dưới đất.

“Tâm, khống chế con rối tinh luyện linh khoáng giúp ta.”

Trong mật thất dưới đất, bày ra năm lò tinh luyện phong ấn linh hỏa, trong mỗi lò tinh luyện đều có một loại linh hỏa.

“Bắt đầu làm việc nào~” Từ Phàm vận động thân thể một chút nói.

Tu tiên không có năm tháng, cuộc sống can đế cũng không năm tháng.

Trải qua cuộc sống can đế ba tháng, toàn bộ mật thất dưới đất đã bị lấp đầy bởi đủ các loại máy móc pháp bảo.

Toàn bộ dây chuyền sản xuất tự động Nông trường bàn tay cơ bản đã được chuẩn bị xong, bây giờ chỉ còn lại bước cuối cùng.

Từ Phàm chia nhỏ linh hồn, vùi vào trong con rối chẳng khác gì người thật trước mắt này.

“Cũng không biết có đau hay không.” Từ Phàm dùng tinh thần hóa thành đao, chém về phía linh hồn của mình.

“A!!!”

Tiếng kêu tê tâm liệt phế vang lên, càng ngày càng vang dội, cuối cùng Từ Phàm dùng định lực cực lớn, không nhịn được kêu nữa, hai tay kết thành một pháp ấn kỳ dị.

Ánh sáng màu tím sáng lên, Từ Phàm đang cố gắng ổn định lại linh hồn bị chia làm hai trong cơ thể, ngăn cản chúng nó dung hợp.

Từ Phàm dùng hết khí lực toàn thân, duỗi một ngón tay lóe lên tử quang điểm vào ngay mi tâm của con rối, một phần linh hồn bị cắt kia theo ngón tay chuyển tới nơi quan trọng của con rối.

Sau khi linh hồn được thay đổi vị trí, Từ Phàm vội vàng nuốt Hồn đan để ổn định lại linh hồn trong cơ thể, vừa vận hành Quá Độ Linh Hồn mình chuyên môn tự nghĩ ra để phân cách linh hồn.

Thân thể Từ Phàm run rẩy, mồ hôi trên trán nhễ nhại.

“Mẹ nó nếu ta còn dùng một lần nào nữa thì ta sẽ làm chó, đau vãi chưởng.”

Ước chừng thời gian nửa ngày, cảm giác tê liệt linh hồn trên người Từ Phàm mới tốt hơn một chút.

Muốn hỏi Từ Phàm đau đến mức độ nào, thì giống như là dùng châm đâm xuyên trứng, sau đó men theo vết thương đó xé nó làm hai nửa.

Sau khi Từ Phàm khôi phục lại, thì bắt đầu tiến hành gia công cho con rối chứa một bộ phận linh hồn của hắn, hắn đã truyền vào trong nó lực ý chí của phù văn.

Một Nông trường bàn tay bán thành phẩm đã sớm luyện chế xong được con rối công cụ đưa lên.

“Tâm, thay thế con rối này.” Từ Phàm ra lệnh với Tâm Rối, đây là bước cuối cùng rồi.

“Đã nhận.”

Lúc này, ánh mắt của con rối đặc thù trở nên linh động hẳn lên, dùng được cả Dẫn Hỏa quyết mà Từ Phàm thường xuyên dùng để dẫn ra linh hỏa đã được chuẩn bị từ lâu ở bên cạnh, đồng thời sử dụng linh lực khống chế Nông trường bàn tay bán thành phẩm vùi đầu vào trong linh hỏa, để hoàn thành xong bước cuối cùng.

Chỉ nhìn thấy con rối cầm lấy linh bút mà Từ Phàm sớm đã chuẩn bị xong, thuần thục khắc vẽ phù văn lên trên Nông trường bàn tay bán thành phẩm, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn Từ Phàm mấy phần.

Nhìn thấy con rối chứa linh hồn của mình nhanh nhẹn như vậy, Từ Phàm từ từ thở ra một cái, nếu như mà không thành công, thì đó chẳng phải là uổng công rồi hay sao.

“Rất tốt, theo cái tốc độ này, một ngày rưỡi thì có thể luyện chế ra một Nông trường bàn tay, một năm là hai trăm bốn mươi tám cái.”

“Trừ đi giá vốn, vừa vặn đủ mua được một cân cát Không Gian, lại có thể dư ra được chút.”

“Rất tốt, không có uổng phí công sức của mấy tháng thời gian này.” Giọng nói của Từ Phàm có chút hưng phấn.

Vừa nghĩ tới mình hơn năm mươi năm nữa, là có thể thăng cấp lên Trúc Cơ kỳ, nghĩ đi nghĩ lại có chút hưng phấn.

Từ Phàm trở về trên mặt đất, đây chính là luồng ánh mặt trời đầu tiên hắn nhìn thấy sau ba tháng, rất là chói mắt.

Từ Nguyệt Tiên đang ở trong viện đùa giỡn Tầm Bảo Hồ, và hai tiểu đồ đệ nhỏ nhất thấy Từ Phàm đi ra, lập tức đi tới.

“Sư phụ, cuối cùng ngươi cũng bế quan đi ra rồi, chúng ta nhớ ngươi lắm.” Lý Tinh Từ nhỏ tuổi nhất nói.

“Ha ha, sư phụ cũng nhớ các ngươi lắm này.” Từ Phàm cười sờ đầu đôi huynh đệ Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ này, ừm, cảm giác không tệ.

Còn với Từ Nguyệt Tiên, sau khi nàng mười lăm tuổi, Từ Phàm liền ngưng cái hành động này, cái này cũng không phải là truyện quỷ súc.

“Sư phụ, ngươi thành công rồi à.” Từ Nguyệt Tiên nhìn thấy nét mặt hưng phấn kia của Từ Phàm nói.

“Đúng, rất thành công, sau này chúng ta cũng không thiếu linh thạch nữa rồi.” Từ Phàm nhìn cái viện bị sửa lại gồ ghề nói.

“Các ngươi đang làm cái gì thế.” Từ Phàm tiếp theo lại nói đến, cái sân này bị làm cho thật giống như một di tích đã bị đổ nát.

“Ha ha, ngươi biết thuật pháp tiểu Tứ học đầu tiên là cái gì không.” Giọng nói của Từ Nguyệt Tiên rất thán phục.

“Cái gì, Tiểu Linh Vũ thuật sao.” Đây là thuật pháp đầu tiên hắn biết, lúc đó cũng là bởi vì sinh tồn.

“Ha ha, không phải, là Quang Ảnh thuật, bây giờ Quang Ảnh thuật của tiểu Tứ đã vô cùng lợi hại rồi.”

Nói xong Từ Nguyệt Tiên lấy giọng đại tỷ nói với Lý Tinh Từ: “Tới đây, ngươi biểu diễn cho sư phụ xem cái.”

Lý Tinh Từ đã bảy tuổi ngoan ngoãn gật đầu một cái, tay kết pháp ấn Quang Ảnh thuật.

Trong chớp mắt này, cảnh tượng cái sân vốn dĩ giống như là di tích nay lại biến thành một quần cung điện mỹ luân mỹ hoán thu nhỏ, giống như là thánh địa tiên gia vậy.

Ở phía trên quần cung điện còn có long du phượng múa, mấy đóa tường vân theo gió phiêu động, lại càng là điểm mắt cho rồng.

“Những thứ này đều là suy nghĩ của ngươi, thật sự rất chân thực.” Từ Phàm có chút kinh ngạc, đây chính là thiên phú sao.

“Sư phụ, đây chính là thánh địa tiên gia trong tưởng tượng của ta.”

Chương 92: Định vị

Theo sự biến mất của Quang Ảnh thuật, Từ Phàm nhìn thấy mặt đất bị cải tạo kia, mới biết được, thiên phú của đồ đệ nhỏ tuổi nhất này kinh người như thế nào.

Toàn thể kết cấu chủ thể của tòa thánh địa tiên gia kia lại là một cái mặt đất đã được cải tạo qua.

“Sư phụ, tiểu Tứ lợi hại không.”

“Hắn bảo ta dạy hắn dùng yếu quyết của Quang Ảnh thuật, không ngờ rằng trên phương diện này tiểu Tứ đã vượt qua ta rồi.” Từ Nguyệt Tiên hơi thở dài nói, trăm ngàn lần không nghĩ tới cuối cùng thằng hề lại là mình.

“Tiểu Tứ, lại ẩn thân cho sư phụ xem đi.” Từ Nguyệt Tiên lại nói.

“Vâng ạ sư tỷ.” Lý Tinh Từ mang hình tượng em bé ngoan, sau đó hắn lại biến mất ngay tại chỗ.

Bây giờ Từ Phàm chỉ có một suy nghĩ, đồ đệ quá nghịch thiên thì phải làm thế nào, không cảm giác được hơi thở, Từ Phàm đã không phát hiện được hắn nữa rồi.

Mới bảy tuổi, dùng Quang Ảnh thuật để ẩn thân là có thể tính tất cả các nhân tố xung quanh vào.

Từ Phàm vẫy tay, trong sân nổi lên từng trận gió nhẹ, không có kẽ hở.

Lại vẫy tay, trên bầu trời một đóa linh vân xuất hiện, mưa phùn lất phất rơi xuống, cũng vẫn không có sơ hở nào.

Lúc này, Từ Phàm lại vẫy tay, cỏ mọc đầy trong cả cái viện, lúc này Quang Ảnh thuật hình thành rồi, vẫn là không có sơ hở nào.

“Được, đi ra đi.”

“Vị trí ngươi đứng, không sợ sư tỷ của ngươi đánh ngươi sao.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, thân hình của Lý Tinh Từ xuất hiện sau lưng Từ Nguyệt Tiên.

“Tiểu tử thối, ngươi dám khinh thường sư tỷ ngươi.”

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp kéo Lý Tinh Từ tới, bắt đầu táy máy đầu tóc dài kia.

“A ~~ sư tỷ ta sai rồi.” Lý Tinh Từ cầu xin tha thứ.

“Bây giờ mới biết sai sao, muộn rồi.” Từ Nguyệt Tiên thở phì phò nói, cảm giác như mình bị giễu cợt.

Vương Hướng Trì mặt không chút cảm xúc xem cuộc chiến ở một bên, trong ánh mắt để lộ ra một tia ấm áp, hắn thích loại bầu không khí hài hòa này.

“Được rồi, Nguyệt Tiên, ngươi lại ra ngoài mua một lô vật liệu đi.”

Từ Nguyệt Tiên ngưng tàn sát tiểu Tứ, nhận lấy túi trữ vật trong tay Từ Phàm rồi bay ra ngoài.

“Sư phụ, chuyện tọa giá Bảo khí của ta, ngươi đừng mà quên đấy.” Trên bầu trời, truyền tới thanh âm thanh thúy.

“Vi sư không quên được đâu.”

Sau khi thấy Từ Nguyệt Tiên bay đi, Từ Phàm nhìn về phía Lý Tinh Từ.

Một con cự hổ sặc sỡ xuất hiện ở bên người của Từ Phàm, đây là con hổ hắn dùng Quang Ảnh thuật ngưng tụ mà thành.

“Tinh Từ, ngươi dùng Quang Ảnh thuật làm ra một con thỏ đi.” Từ Phàm nói, hắn muốn nhìn một chút xem thiên phú của đồ đệ này mạnh bao nhiên trên phương diện này.

Trong nháy mắt Lý Tinh Từ liền hiểu được ý của sư phụ, tay kết pháp ấn, một con thỏ trắng như tuyết xuất hiện ở bên người hắn.

Con thỏ tựa như có linh hồn vậy, đầu tiên là quan sát hoàn cảnh chung quanh, khi thấy con cự hổ sặc sỡ kia thì rõ ràng là bị dọa sợ rồi.

“Hống!”

Tiếng hổ gầm vang lên, cự hổ sặc sỡ trực tiếp nhào giết về phía con thỏ.

Chỉ như vậy, hình ảnh một trận hổ vồ thỏ chạy đặc sắc thành hình.

Theo con thỏ kinh hoảng chạy trốn, cái biểu hiện chạy thục mạng kia làm không ai hoài nghi đây là chỉ thỏ giả.

“Nếu như đây là một con thỏ tuyết, thì sao có thể không có tuyết.”

Từ Phàm lại vung tay lên, toàn bộ đỉnh núi tựa như biến thành một tòa tuyết sơn, cự hổ sặc sỡ và thỏ tuyết ở trong tuyết gần như đồng thời xuất hiện dấu mong chân trên tuyết.

“Sư phụ, ta không được rồi.” Sắc mặt Lý Tinh Từ có chút nhợt nhạt nói, hiển nhiên là đã đến cực hạn tính toán của não lực.

Trong nháy mắt thế giới lại trở về nguyên dạng, đỉnh núi vẫn là cái đỉnh núi đó, phong cảnh như cũ.

Thần sắc thưởng thức trong mắt Từ Phàm không thèm che giấu, quả thực người đồ đệ nhỏ tuổi nhất này làm hắn rất kinh ngạc, bây giờ mới có bảy tuổi, lại có thể có được thiên phú như vậy trên phương diện ảo thuật.

“Ngươi thích Quang Ảnh thuật không.”

“Thích, như vậy ta có thể tạo ra được thế giới mà ta thích.”

“Một thế giới có mẹ ruột.”

“Ta biết mẹ ta chết rồi, thế nhưng ta có thể làm nàng sống lại bằng một phương thức khác.”

Từ Phàm nhìn thấy ánh mắt thật sạch sẽ của hắn ngày đó, hơi thở dài một tiếng, ngồi xổm người xuống ôm Lý Tinh Từ vào trong ngực.

“Sau này vi sư và các sư huynh sư tỷ ngươi đều là người nhà của ngươi.” Từ Phàm nhẹ giọng nói.

“Vâng.”

Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ nhớ nhung nương thân, đột nhiên cảm giác huynh đệ tốt của mình sau này sẽ có một trận đại kiếp.

Lúc này, Vương Hướng Trì nói với sư phụ: “Sư phụ, ta chỉ khiêu chiến trong ảo cảnh cảm giác có chút không chân thật, có thể tìm cho ta một đối thủ trong thực tế không.”

“Như vậy ngươi rất dễ bị thương.” Từ Phàm an ủi Lý Tinh Từ xong rồi đứng dậy nói, tên tiểu tử này có hơi phiêu nha.

“Ta không sợ.” Vương Hướng Trì nói, thời gian hắn ở trong thế giới ảo cảnh đã đủ dài rồi, hắn có chút cảm giác không chân thật, rốt cuộc thì thực lực của mình cao bao nhiêu.

“Vậy thì được.”

Từ Phàm vung tay lên một con rối kiếm khách Luyện Khí tầng năm xuất hiện, hơn nữa còn truyền cho nó một phần mười toán lực của Tâm Rối cho nó.

“Đánh bại được con rối kiếm khách, thì ngươi có thể đứng đầu những kiếm tu có cùng cấp bậc.”

“Nó sẽ hạ thủ lưu tình, nhưng vẫn sẽ làm ngươi bị thương.” Từ Phàm nói.

“Ta không sợ.”

Cứ như vậy, Vương Hướng Trì mở ra con đường bị ngược.

Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì bị ngược trong viện, trong lòng đột nhiên nảy ra một ý tưởng, đó chính là hắn có thể thiết lập cho đồ đệ của mình một cái trạm kiểm soát, trước khi chưa thông qua thì không thể thăng cấp.

Luyện Khí tầng mười hai, Trúc Cơ sơ, trung, cao, mỗi một giai đoạn nhỏ, luyện chế một con rối có chiến lực mạnh nhất, cộng thêm sự khống chế của Tâm Rối.

Muốn thăng cấp, trước tiên phải đánh bại được con rối thì mới nói.

Trong lúc Từ Phàm lên ý tưởng, Vương Hướng Trì trực tiếp bị con rối kiếm khách một kiếm đánh bay, hơn nữa trên không trung bị con rối kiếm khách nhẹ nhàng quét qua cổ một chút, tỏ rõ nó đã chiến thắng.

Vương Hướng Trì đứng dậy đi tới bên người của Từ Phàm.

Nuốt xuống một viên đan dược trị thương, sắc mặt Vương Hướng Trì mới tốt hơn được một chút.

“Sư phụ, con rối Luyện Khí tầng năm thật sự có thể mạnh như vậy sao.” Vẻ mặt Vương Hướng Trì có chút ảm đạm hỏi.

“Tốc độ, lực lượng của con rối này đều nằm trong tiêu chuẩn của Luyện Khí tầng năm, nó làm sao có thể chiến thắng được ngươi vậy.”

Một câu nói thuận miệng của Từ Phàm, đã dẫn tới sóng to gió lớn trong lòng Vương Hướng Trì.

“Đúng vậy, làm sao mà nó có thể chiến thắng được ta nhỉ.” Vương Hướng Trì lẩm bẩm nói, lòng kiêu ngạo vô địch đồng cấp từ từ chìm xuống.

“Con rối kiếm khách sẽ luôn một mực ở đây, cho đến khi ngươi đánh thắng nó, thì mới có thể thăng cấp lên Luyện Khí tầng sáu.”

“Nếu như chỉ để ý kiếm đạo bí pháp các thứ, thì sẽ không để ý đến một ít những thứ nguyên thủy nhất.”

“Một điểm này vi sư không dạy ngươi được, ngươi chỉ có thể từ từ rèn luyện thôi.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Độ khó khiêu chiến con rối này, thì tương đương với người chơi trình độ bạch kim đối đầu với truyền kỳ ở đường giữa, kỹ thuật thói quen bị ngược cũng tự nhiên được luyện ra.

“Ừm, sư phụ ta hiểu rồi.” Vương Hướng Trì nghiêm túc nói.

“Ngươi từ từ luyện ở chỗ này đi, ta đi dạy cho Tiểu Tinh Từ một chút.” Từ Phàm dắt bàn tay nhỏ bé của Lý Tinh Từ, đi tới phòng tu luyện.

Đối với mỗi một học trò, hắn đều có địa vị rõ ràng, sau đó dùng pháp bảo và một ít những thủ đoạn khác để đền bù cho những khuyết điểm còn lại.

Trong phòng tu luyện, sư đồ hai người ngồi đối diện nhau.

“Tinh Từ, hãy chọn ra những pháp thuật mà ngươi muốn học.” Từ Phàm bày ra hơn một trăm ngọc giản, đều là một ít pháp thuật mà hắn cải tạo qua.

“Không cần vội, cứ chọn từ từ.”

Chương 93: Hạ thấp giá cả của Cát Không Gian

Ánh mắt Lý Tinh Từ tỏa sáng nhìn những ngọc giản này, hắn biết lựa chọn thuật pháp bây giờ sẽ ảnh hưởng đến bí pháp sau này sư phụ sẽ truyền thụ cho.

Trên mỗi một ngọc giản cũng đều có khắc tên thuật pháp, Lý Tinh Từ có thể liếc qua đã hiểu ngay xem một lượt hơn một trăm cái ngọc giản này.

Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ không gấp không nóng nảy lựa chọn thuật pháp, trong mắt ánh lên một tia tán thưởng, không nói cái khác, chỉ cần phần điềm tĩnh này, thì có thể rút ngắn rất nhiều con đường quanh co trên con đường tu tiên sau này của hắn.

Một người, nếu muốn thật sự yên tĩnh lại thì rất khó.

Ước chừng qua một giờ lựa chọn, Lý Tinh Từ chọn xong những bí pháp mà mình muốn học.

“Huyễn Đồng thuật, Mê Hồn thuật, Điểm Linh thuật, Nhiếp Hồn thuật, Ngũ Hành Tố Hình thuật, Ngũ Hành Hãm Tịnh thuật, Thiên Ảnh thuật…”

Từ Phàm nhìn thuật pháp mà Lý Tinh Từ lựa chọn gật đầu một cái, đi theo con đường âm hiểm lừa người, rất hợp với cái tướng mạo ánh mặt trời sạch sẽ.

Hắn vẫn luôn cho là chỉ có thủ đoạn không xứng đôi với tướng mạo, mới có thể hành động khi người ta không đề phòng.

“Những thuật pháp này ngươi cầm về từ từ học, không hiểu hoặc là có nghi vấn, những lúc có ta ở đây thì hỏi.”

“Những lúc ta không có ở đây, thì đi hỏi sư huynh sư tỷ của ngươi.” Từ Phàm chậm rãi nói, bây giờ hậu di chứng sau khi hắn chia cắt linh hồn vẫn còn, cần phải nghỉ dưỡng sức đã.

“Ta hiểu.”

“Từ từ học, bây giờ vi sư cần phải nghỉ dưỡng sức một chút.” Một cơn đau trong cơ thể Từ Phàm truyền tới

“Đồ nhi cáo lui.”

Sau khi nhìn Lý Tinh Từ rời đi, Từ Phàm bắt đầu nhe răng trợn mắt.

“Con mẹ nó đau thật đấy.”

Từ Phàm nhịn đau lấy ra Lạc Tinh đan nhất nhị giai, đây được xem như là thuốc đại bổ cho linh hồn.

Nửa tháng sau, Từ Phàm cầm linh khoáng và dị bảo mà Từ Nguyệt Tiên mua về, đi xuống mật thất sản xuất dưới đất.

Trong mật thất lòng núi, Từ Phàm nhìn tuyến sản xuất vận hành như dụng cụ tinh vi, hài lòng gật đầu một cái, cuối cùng phát hiện tốc độ khắc vẽ phù văn của con rối chứa linh hồn Từ Phàm dường như có trơn tru hơn chút.

“Rất tốt, đoán chừng tốc độ sản xuất sau này sẽ càng ngày càng nhanh.”

Sau khi để xuống linh khoáng và dị bảo mà tuyến sản xuất đủ dùng trong một năm, Từ Phàm trở về trên mặt đất, dưới mặt đất đã có Tâm Rối rồi nên bình thường sẽ không xảy ra vấn đề lớn nào.

Trong đỉnh núi, Từ Phàm rất có hứng thú nhìn Vương Hướng Trì đang tỷ thí cùng với con rối kiếm khách.

So sánh với lần trước, bây giờ Vương Hướng Trì có chút trở lại nguyên trạng, cảm giác kiếm đạo hòa làm một thể, từng chiêu từng thức đều rất có cảm giác, thế nhưng vẫn không phải là đối thủ của con rối kiếm khách như cũ.

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh xem cuộc chiến, mặt đầy biểu cảm đồng tình.

Cũng may lúc đó sư phụ không có phái ra cái này để rèn luyện bọn họ.

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, các ngươi tới đây một chút.” Từ Phàm cười nói, vung tay lên hai con rối Trúc Cơ kỳ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Một con rối thuật pháp ngũ hành là của Từ Cương, thực lực Trúc Cơ sơ kỳ.”

“Một con rối ẩn thứ là của Nguyệt Tiên, thực lực Trúc Cơ trung kỳ.”

“Sau này các ngươi muốn thăng cấp thì không có hạn chế thời gian rồi, chỉ cần đánh bại được con rối, thì các ngươi có thể thăng cấp rồi.”

Trong nửa tháng này, một là Từ Phàm khôi phục thương thế về linh hồn, hai chính là luyện chế con rối cho hai tên đồ đệ khiêu chiến, hai con rối này ngoại trừ đánh đập, thì các phương diện khác đều theo tiêu chuẩn bình thường, nhưng mà đều được Tâm Rối trực tiếp khống chế.

Từ Phàm nhẹ nhàng điểm tảng đá lớn ở phía xa xa một cái, tảng đá lớn phảng phất như có sinh mạng vậy, biến thành một người nham thạch khổng lồ cao năm thước, đây là duy tu giả mà hắn điểm linh ở trong viện.

“Sư phụ, đánh bại được cái con rối này là có thể lên cấp à.” Từ

Cương kinh ngạc vui mừng nói gần đây, hắn đã đến Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong, áp chế tu vi có chút khổ cực.

Từ Phàm không lên tiếng, trực tiếp phái con rối thuật pháp ngũ hành đến một chỗ khác trong sân.

“Sư phụ, sau khi ta đánh hỏng con rối của ngươi thì đừng có đau lòng nhá.” Từ Cương vừa nói xong liền theo con rối qua bên kia khiêu chiến.

Sau một tiếng nổ, chiến đấu bắt đầu rồi, nhưng cũng kết thúc rồi.

Xa xa, con rối thuật pháp chĩa vào vòng bảo vệ tam sắc ngũ hành, tay cầm trường thương do hàn băng tạo thành đặt trên cổ của Từ Cương.

“Cứng rắn đỡ được sự oanh tạc của thuật pháp của ta.” Mắt Từ Cương nhìn chằm chằm vào con rối trước mắt, trong lòng không ngừng kêu sư phụ ăn gian.

Nhìn biểu tình của Từ Cương, Từ Phàm trực tiếp nói: “Mấy cái pháp thuật uy lực lớn kia của ngươi đều bị tránh thoát, ta không có ăn gian.”

“Ta không phục.”

Từ Cương tiếp tục khiêu chiến.

Ba phút sau, mặt Từ Cương như đưa đám trở về bên người Từ Phàm.

Lúc này con rối thuật pháp ngũ hành ban đầu đã bị con rối quỷ thứ thay thế.

Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên một chút, tỏ ý đến lượt ngươi rồi.

“Ta cũng không tin một con rối Trúc Cơ kỳ có thể lợi hại được bao nhiêu.”

Từ Nguyệt Tiên vừa nói xong xách một cái đại thư dài hai thước đi tới.

Ba phút sau cũng như Từ Cương vậy, quay trở về trước mặt Từ Phàm.

“Sau này môn hạ của vi sư lấy cái này làm tiêu chuẩn, sau khi Luyện Khí tầng thứ ba, thì bắt đầu khiêu chiến, chỉ có thắng mới có thể thăng cấp.” Từ Phàm nhìn bộ dáng thảm hại của hai tên đồ đệ mình gật đầu một cái, thăng cấp nhanh như vậy thì làm được gì chứ, cuối cùng còn không phải bị vi sư trấn áp sao.

“Đã biết rồi sư phụ.”

Lúc này bên người đã có thêm Vương Hướng Trì.

Từ Phàm cầm một mặt của Hồi Quang kính, bên trên có thu hình của ba người lúc khiêu chiến, có thể tua nhanh và tua chậm.

“Đây là Hồi Quang kính, mỗi lần các ngươi thất bại cứ tới đây nhìn một lần, để biết mình kém ở chỗ nào.” Từ Phàm biểu diễn công năng của Hồi Quang kính cho ba đồ đệ.

Cứ như vậy đệ tử môn hạ của Từ Phàm trải qua những ngày vừa đau khổ vừa vui sướng, bị ngược rất thảm, nhưng mà tiến bộ cũng rất nhanh.

Một năm sau.

Trong phòng tu luyện, Từ Phàm nhìn cát Không Gian trong tay mình trong mắt lóe lên một tia không cam lòng, đây là cát Không Gian mà hắn tốn ba mươi triệu linh thạch hắn có sau khi bán hai trăm cái Nông trường trong bàn tay.

Một năm này Từ Phàm đã bắt đầu dùng phòng thời gian, chỉ cần có thời gian thì sẽ ở trong phòng thời gian lĩnh hội hoặc là nghiên cứu đạo tu tiên.

Trong một năm nay, Bàng Phúc có tới một lần, sau khi trò chuyện với Từ Phàm, lại quay trở về phòng tuyến cấm địa, trước khi đi để lại hai mươi triệu linh thạch, cũng nói rõ lợi nhuận quảng cáo của sáu mươi tòa Tiên thành ở phòng tuyến cấm địa, cũng đã không kiếm được tiền như trước nữa.

Sự thật chứng minh, khi lợi ích đã vượt qua tưởng tượng, cho dù là người tu tiên thì cũng bắt đầu không biết xấu hổ, bây giờ khu vực phòng tuyến cấm địa, chiếm phần đầu đã không phải là Thiên Khuyết môn nữa rồi.

Sau đó Từ Phàm lại hỏi tới chuyện của cát Không Gian, Bàng Phúc cũng bày tỏ không biết làm sao, mặc dù hắn có liên lạc với đại lục trung tâm, thế nhưng mà loại chí không chi bảo cấp bậc này hắn cũng không làm được.

Cho nên trong mắt Từ Phàm mới có một chút không cam lòng, nhưng sau đó cũng thư thái, bởi vì hắn hỏi thăm được, ngay cả đến Thiên Khuyết môn mua cát Không Gian nửa cân cũng phải mất mười tám triệu.

“Con mẹ nó, đợi đến khi ta làm ra phi chu đi đến vực Cực Không, nhất định đánh hạ giá cả của cái đồ chơi này xuống!” Từ Phàm hung hãn nói. Sau đó liền cầm Cát Không Gian chui vào trong phòng thời gian.

Mà ba tên đồ đệ không có cách nào để thăng cấp bên ngoài phòng thời gian, đang khổ đại cừu thâm xem lại trận chiến đấu vừa rồi của mình trên Hồi Quang kính..

Sau đó bọn họ liền phát hiện được một sơ hở mà Từ Phàm để lộ cho bọn họ, chỉ cần bọn họ có thể kiên trì trong tay con rối được một tiếng, con rối cho bọn họ một sơ hở.

Đây là bí mật mà sau một giờ khiêu chiến cuồng ma Vương Hướng Trì kiên trì phát hiện.

Nếu như Từ Phàm ở đây, nhất định sẽ nói, trò cười à, nếu như ta không để lộ cho các ngươi một ít sơ hở, thì các người đời này cũng đừng hòng mà thăng cấp lên được.

Chương 94: Hôn sự của đại đồ đệ

Trong phòng thời gian, thoáng chốc Từ Phàm phát hiện mình đã bốn mươi tuổi rồi.

Một mặt của Hàn Băng kính xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Nhìn tướng mạo bình thường của mình trong băng kính, Từ Phàm cười, bây giờ gương mặt trong gương đó đã giống với gương mặt mình kiếp trước rồi.

Điểm khác biệt duy nhất có thể chính là khí chất vạn đạo tiêu dao trên người đi.

Nghĩ đến những chuyện phải làm ở Luyện Khí kỳ cũng xong hết rồi, nhân vật chính đáng ghét cũng không thấy nữa, chuyện tiếp theo chính là chờ đợi ở phòng thời gian làm nghiên cứu, chờ đợi thăng cấp là được.

Thời gian như thoi đưa, đảo mắt cái năm năm cũng đã qua.

Lúc này, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên lần lượt đánh bại được con rối rồi thăng cấp, còn Vương Hướng Trì ba năm trước đã khiêu chiến thành công từ lâu rồi. Bây giờ trừ những nhiệm vụ nhất định phải làm của tông môn, sau đó Từ Phàm liền ở nhà luyện chế con rối mới, bây giờ đã đến Luyện Khí tầng sáu rồi.

Đến lúc này, ba người lại lâm vào một vòng hành hạ khác.

Nhỏ tuổi nhất là Lý Tinh Từ cũng đã 12 tuổi rồi, đã thành thiếu niên nhanh nhẹn, phong thái công tử mới hiện, rất có mười phần soái khí của cha hắn năm đó, bây giờ đã là Luyện Khí tầng thứ ba, chủ tu ảo thuật, linh hồn.

Dáng vẻ làm cái gì chắc cái đó làm cho Từ Phàm vô cùng hài lòng, đặc biệt chú tâm luyện chế cho hắn một món pháp khí, Sơn Hà đồ, giá trị không dưới Bảo khí bình thường.

Bữa ăn tối hôm nay, Từ Phàm đi ra từ phòng thời gian ăn tối với bốn đồ đệ.

Từ Nguyệt Tiên chuẩn bị bàn đầy thức ăn ngon, đều là thứ Từ Phàm thích ăn.

“Hôm nay là ngày gì, sao lại nhiều thức ăn ngon vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Không có chuyện gì cả, chỉ là muốn hiếu kính sư phụ người một chút thôi.” Từ Nguyệt Tiên cười nói, trong ánh mắt tràn đầy hồi ức vô tận, ngày này hai mươi tư năm trước, nàng và đại ca bị mang tới cái thế giới thần kỳ này, để cho bọn họ được thay đổi vận mệnh.

Cho nên ngày này hàng năm, nàng và đại ca đều sẽ chuẩn bị một bàn lớn thức ăn, để cảm ơn sư ân, từ đó biểu đạt hiếu tâm của mình

“Vậy à, các ngươi đã đi theo ta hai mươi tư năm rồi.” Từ Phàm cảm khái nói, đợi ở phòng thời gian có loại cảm giác thời không thác loạn.

Dựa theo tuổi thật mà tính, bây giờ Từ Phàm đã năm mươi tuổi rồi, nhưng tướng mạo vẫn còn là một thiếu niên, hắn là đại sư luyện đan, nếu như để cho dung nhan của mình biến mất theo thời gian, vậy thì luyện đan đại sư như hắn còn không bằng đi chơi cái trò cố lên bạn ơi.

“Ông nội bà nội của các ngươi thế nào rồi.” Từ Phàm hỏi, dựa theo suy tính, hai vị lão nhân gia kia đã đi rồi.

“Ông nội bà nội chân trước chân sau đi rồi, hưởng thọ trăm tuổi, vô tai vô bệnh, hỉ tang.” Từ Cương nói, trong lời nói cũng không quá đau buồn, ở nơi đó của bọn họ, vô tai vô bệnh, sau khi sinh mạng đã tận, con cháu không được phép khóc, đây là quy định.

“Lão nhân gia, trước khi đi, cũng không có nguyện vọng gì.” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến tuổi tác vị đại đồ đệ này của mình vị, dường như đã hơn ba mươi rồi.

“Ông nội đương nhiên là có nguyện vọng, đó là để cho đại ca lấy Tiểu Tịch muội muội làm vợ.” Từ Nguyệt Tiên chen miệng nói, nàng hết sức bất mãn với ca ca không có hoàn thành nguyện vọng của ông nội.

“Chẳng qua là ta chỉ xem Tiểu Tịch muội muội là muội muội thôi, từ trước đến giờ không có ý nghĩ này.”

“Ta đồng ý với ông nội chỉ là vì muốn ông nội ra đi yên tâm một chút.” Từ Cương vội vàng nói, mục tiêu cả đời của hắn đã định rồi, tận hiếu bên cạnh sư phụ, thuận tiện tu Tiên thành đạo.

Từ Phàm nhìn dáng vẻ kháng cự này của đại đồ đề mình, thì biết có ẩn tình khác.

“Ngươi còn có cái gì băn khoăn thì nói ra đi, di nguyện của trưởng giả nhất định phải hoàn thành.” Từ Phàm nói, Tiểu Tịch này hắn cũng biết qua, sau khi được lão nhân thu dưỡng, thì liền nhận định bản thân sau này là người của Từ Cương.

“Sư phụ, Tiểu Tịch là ngũ linh căn, hơn nữa linh cảm rất yếu, con đường tu tiên đã đoạn tuyệt.”

“Tiên phàm tương luyến, ta không muốn làm trễ nãi Tiểu Tịch.” Giọng nói Từ Cương rất chân thành.

“Ngươi suy nghĩ rất có lý, ngày mai đón Tiểu Tịch qua đây đi.”

“Chuẩn bị một chút, đến lúc đó ta làm chủ hôn cho các ngươi.” Từ Phàm rất cao hứng nói, cứ như là cũng sắp kết hôn giống đại đồ đệ ngốc mà mình vất vả nuôi dưỡng vậy.

Từ Cương sửng sốt một chút, sư phụ già rồi nên bắt đầu si ngốc à?

“Sư phụ, ngươi…”

“Không phải là ngũ linh căn à, không phải là linh cảm yếu à.” Từ Phàm khinh bỉ nhìn đại đồ đệ của mình.

“Chỉ vì cái tiên phàm khác biệt này mà ngươi lại vứt bỏ con gái nhà người ta à, nếu như ở thôn của chúng ta, ngươi đã bị mắng chết rồi.”

“Ngũ linh căn thì cũng có phải là không có linh căn đâu, ngươi có biết đạo mạnh nhất trên thế gian này là gì không.” Từ Phàm nhìn Từ Cương nói.

“Là cái gì?” Từ Cương bắt đầu vểnh tai lên, Từ Nguyệt Tiên và hai huynh đệ bên cạnh cũng bắt đầu dựng lỗ tai lên.

“Khắc kim đại đạo.” Biểu tình của Từ Phàm vô cùng thần thánh.

“Ngũ linh căn, linh cảm yếu, ngũ hành bản nguyên tới một cái ao, ngày ngày tắm rửa.”

“Ngươi nói linh cảm yếu, còn là vấn đề sao.” Từ Phàm nói.

“Không là vấn đề, nhưng mà ngũ hành căn nguyên chính là thứ tốt có linh thạch cũng không mua được.” Từ Nguyệt Tiên nói, ngũ hành bản nguyên chính là thiên địa chí bảo, tu sĩ Luyện Hư kỳ trở xuống đến nhìn cũng không có tư cách nhìn.

“Linh thạch không mua được, vậy ngươi là linh thạch hạ phẩm, ngươi dùng linh thạch thượng phẩm, ngươi dùng linh thạch cực phẩm, nó có thể không mua được sao?”

“Chẳng qua là tiền không đủ nhiều thôi.”

“Ngươi nói chiến lực không mạnh, hai con giao long Hợp Thể kỳ ngoài cửa lớn nội môn kia, cưỡi một lần tám nghìn linh thạch, ngươi nói xem dùng mười triệu linh thạch có thể bảo hộ ngươi mười năm không.” Từ Phàm lại nói.

“Bây giờ đã xuống đến sáu nghìn linh thạch.” Từ Cương ở bên cạnh sửa lại, xem ra đã rất lâu rồi sư phụ chưa đi tới nội môn.

Từ Phàm liếc Từ Cương một cái.

“Ý chính là cái ý này, trong Tu Tiên giới cái gì cũng có khả năng.”

“Ta bây giờ hỏi ngươi, giả dụ Tiểu Tịch có thể đồng hành cùng ngươi trên con đường tu tiên, thì ngươi nguyện ý cưới nàng không.”

Lúc này Từ Cương thấp thỏm hỏi: “Sư phụ, có phải nếu cưới Tiểu

Tịch thì có thể chuyên tâm tu tiên đại đạo rồi hay không.”

“...”

Từ Phàm nghiêng đầu không để ý tới cái tên ngốc này nữa, trực tiếp nói với Từ Nguyệt Tiên: “Trước tiên tiến cử Tiểu Tịch trở thành tiên nhân đã, sau đó chuẩn bị một cái viện ở ngoại môn Tiên thành.”

“Sau khi chuẩn bị xong, thì để cho ca ca ngươi kết hôn với Tiểu Tịch.”

“Vâng ạ.” Từ Nguyệt Tiên cao hứng nói, ở Tu Tiên giới tu vi càng cao, lại càng khó có con nối dõi, Trúc Cơ kỳ là thời điểm có con nối dõi tốt nhất.

Sau khi an bài hôn sự của đại đồ đệ xong, ánh mắt Từ Phàm lại chuyển tới trên người Từ Nguyệt Tiên.

“Nguyệt Tiên, hình như ngươi nhỏ hơn đại ca ngươi hai tuổi phải không.” Từ Phàm híp mắt nói.

Từ Nguyệt Tiên giật mình một cái, liền vội vàng đứng lên chạy về phía phòng bếp.

“Còn một món ta chưa làm xong.”

Từ Phàm nhìn bóng lưng của Từ Nguyệt Tiên rồi nghiêng đầu về phía Từ Cương nói: “Ngươi nhìn xem, muội muội ngươi cơ trí ra sao.”

Từ Cương gãi gãi đầu lặng lẽ nói: “Cho nên bình thường ta đều nghe theo Nguyệt Tiên hết.”

Trí khôn sinh tồn của kẻ ngốc.

Ăn xong một bữa cơm, cũng không thấy Từ Nguyệt Tiên xuất hiện, Từ Phàm trực tiếp nói: “Được rồi, đi ra đi.”

“Ca ca ngươi ngốc, cho nên những chuyện khác vi sư phải giúp một chút.”

“Ngươi cơ trí như vậy, phu quân của ngươi đương nhiên là phải do ngươi chọn.”

“Ngươi không muốn, ta còn có thể cưỡng bách ngươi à.” Từ Phàm lắc đầu nói, nàng vẫn còn không biết hạnh phúc ép duyên.

“Sư phụ, vậy ta không tìm phu quân có được hay không.” Từ Nguyệt

Tiên cầm một cái đùi gà trong tay, vui sướng chạy ra từ phòng bếp nói.

“Cái nào cũng khó làm.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn tinh vũ đầy trời nói.

Chương 95: Đại hạn đến

Yêu Linh giới, Cự Đồ Thánh địa.

Diệp Tiêu Dao đang hưởng thụ mấy vị thiếu nữ hồ tộc đấm bóp cho, trên mặt lộ ra biểu tình thích ý, ở Yêu Linh giới lâu như vậy, dần dần có chút quen thuộc với cuộc sống nơi này.

“Lão Kiếm, nguyên linh khí kia của ngươi lúc nào mới có thể góp đủ. Nếu như ta còn tiếp tục chờ đợi ở chỗ này thì cũng sắp biến thành Yêu tộc luôn rồi này.” Diệp Tiêu Dao thoải mái đổi một cái tư thế khác.

Bây giờ hắn là thiếu chủ của Cự Đồ Thánh địa, địa vị ở trong Yêu tộc có thể so với một vài tộc trưởng của tộc nhỏ, ngay cả một vài Yêu tộc Hợp Thể cũng phải nể mặt hắn.

“Nếu không có gì bất ngờ, còn hơn năm mươi năm nữa, khoảng thời gian này ngươi hãy từ từ đợi ở đây đi, ta thấy ngươi làm thiếu chủ cũng rất thoải mái.”

“Lợi dụng năm mươi năm này, ngươi thu thập linh thạch, thiên địa dị bảo, linh khoáng các thứ nhiều một chút.”

“Lấy thân phận thiếu chủ của ngươi, tốc độ thu thập tài nguyên nhanh hơn so với Nhân giới nhiều.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói, trong giọng nói có vẻ cũng không muốn cho Diệp Tiêu Dao trở về.

Diệp Tiêu Dao thở dài một cái nói, đến bây giờ hắn vẫn còn chưa thích ứng được với nơi yêu khí nồng đậm như Cự Đồ Thánh địa.

Mặc dù bản thân hắn bởi vì công pháp cũng phát ra yêu khí.

“Sau này ngươi còn phải làm đại sự, chút chuyện hiện tại trước mắt này thì tính là gì.”

“Lúc đó vì một thanh ma kiếm, ta ẩn núp ở Thiên Ma giới suốt một vạn năm.” Lão Kiếm nói, sau khi lấy được thanh kia ma kiếm đó, hắn liền trảm phá thân tương lai của mình, trở thành Tiên Đế.

“Ngươi ở Thiên Ma giới ẩn núp một vạn năm, còn không phải là bởi vì muốn trộm ma kiếm của người ta à.” Diệp Tiêu Dao bĩu môi nói, ta còn không hiểu ngươi à.

“Ha ha, chuyện tu tiên làm sao có thể nói là trộm chứ, lại nói đó là ma tu, người người có thể trừ diệt, ta cầm món đồ đó cũng là rất bình thường.” Lão Kiếm cười nói.

...

Bên trong ngoại môn của một tòa Tiên thành, Từ Phàm gặp được vị thiếu nữ tên là Tiểu Tịch kia, chỉ liếc mắt một cái, Từ Phàm liền nhận định đồ tức này.

Mắt sáng hiền lành, đầu đẹp nga mi.

“Tiểu Tịch, đây là sư phụ của đại ca ngươi và ta.” Từ Nguyệt Tiên cao hứng nói, vô cùng ủng hộ sự phụ mình ủng hộ hôn sự của đại ca nàng và Tiểu Tịch.

“Tiểu Tịch ra mắt tiên nhân bá bá.” Tiểu Tịch dừng một chút, chắc là đang suy nghĩ xem nên xưng hô như thế nào.

“Ha ha, tiên nhân bá bá, ta thích cách xưng hô này.” Từ Phàm tặng cho Tiểu Tịch một khối Thiên Linh Ngọc.

“Sau này đừng có gọi là tiên nhân bá bá nữa, gọi ta là sư phụ đi, ta thu ngươi làm đệ tử ngoại môn, sau này Từ Cương chính là đại sư huynh của ngươi rồi.”

“Nếu như thế các ngươi kết hôn rồi, cũng có thể truyền ra một đoạn giai thoại.” Từ Phàm cười nói.

“Nguyệt Tiên, đưa đồ đã chuẩn bị tới đây.”

Từ Nguyệt Tiên lấy ra rất nhiều linh đan từ trong không gian giới chỉ, còn có một khối công pháp ngọc giản.

“Đây là linh đan thích hợp dùng cho tu luyện Luyện Khí sơ kỳ, còn có một bộ công pháp, được đặt tên là “Ngũ Hành quyết”, hãy tu luyện nó đi.”

“Cám ơn tiên nhân bá bá.” Tiểu Tịch hành lễ nói cám ơn.

“Xưng hô sai rồi, sau này phải gọi là sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên sửa lại.

“Sư phụ.” Tiểu Tịch liền vội vàng nói.

“Tốt.”

Ba tháng sau, sau khi Từ Phàm chủ trì hôn lễ cho đại đồ đệ của mình xong, thì bế quan một thời gian dài.

Hắn phải tiếp tục suy diễn “Ngũ Hành quyết”, lúc hắn vừa mới tới Luyện Khí tầng thứ mười hai, hắn đã suy diễn “Ngũ Hành quyết” đến Trúc Cơ kỳ, bây giờ đồ đệ của mình mấy chục năm nữa cũng phải đến Kim Đan kỳ, “Ngũ Hành quyết” cũng phải đuổi theo bước chân.

Suy diễn công pháp vô cùng hao tốn thời gian, bây giờ Từ Phàm cho dù là luyện đan, luyện khí, phù văn, con rối, pháp thuật, cũng đều bị kẹt ở tu vi, nếu như tu vi không đi lên, thì những thứ này cũng sẽ không có tiến bộ quá lớn.

Tu tiên không có năm tháng, nháy mắt cái đã trôi qua năm mươi năm, lúc này Từ Phàm đã đến gần đại hạn, thân thể bắt đầu nhanh chóng già yếu đi.

Ở Tu Tiên giới, chỉ sợ là trú nhan có Đạo, ở trong một năm cuối cùng của cuộc đời cũng sẽ lộ ra diện mạo vốn có.

Trong năm mươi năm này, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đều đã thăng cấp lên đến Kim Đan kỳ, tiếp tục tu luyện Ngũ Hành quyết mà Từ Phàm đưa cho bọn họ.

Tiểu Tịch dưới sự truyền thụ đạo khắc kim của Từ Phàm, tu vi bây giờ cũng là Trúc Cơ kỳ.

Đôi huynh đệ Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ này cũng đều đã Trúc Cơ, nếu không phải khiêu chiến con rối ép xuống, bây giờ chắc cũng đã là Kim Đan kỳ rồi.

Còn Vương Vũ Luân, cái loại này ba mươi năm trước đã thăng cấp lên Kim Đan kỳ từ lâu rồi, bây giờ đã là trưởng lão ngoại môn Chiến Đường.

Hắn vốn là phải tiến vào vệ đội Phù Thiên chu, nhưng mà vì ngại thể chất kỳ quái của bản thân, nên đã từ chối, tự nguyện xuống giá làm trưởng lão ngoại môn Chiến Đường.

Lúc này sau khi Từ Phàm đi ra từ phòng không gian, thì dọa Lý Tinh Từ sợ hết hồn, bộ dáng này là biểu hiện của đại hạn sắp đến.

“Sư phụ, ngươi làm sao thế này.”

Một vị công tử trần thế trắng noãn như ngọc, trường sam lung lay, vội vàng tiến lên đỡ Từ Phàm, vẻ mặt có chút khó chấp nhận.

Không lâu sau, tất cả đệ tử của Từ Phàm, cộng thêm một nhà Vương Vũ Luân tất cả đều đi tới phòng tu luyện của Từ Phàm, phòng thời gian đã bị Từ Phàm thu hồi lại.

Tất cả mọi người vừa tới thì bị bộ dáng của Từ Phàm dọa sợ.

“Từ đại ca, ngươi làm sao thế, đại hạn sắp đến à?” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm, hắn không dám tin, Từ Phàm có Tuyệt Thế thiên tư mà cũng sẽ gặp đại hạn.

Những năm gần đây, hắn vẫn cho là Từ Phàm đang chuẩn bị cho tuyệt phẩm Trúc Cơ, dẫu sao thì người có thiên phú tuyệt đỉnh giống như hắn, nhất phẩm Trúc Cơ cũng có chút không coi trọng.

“Không cần lo lắng, còn lâu đại hạn mới sắp đến, chẳng qua là ta đang nghiên cứu bí thuật sinh mạng, mọi người không cần lo lắng.” Từ Phàm chậm rãi nói. Cảm giác đại hạn cũng không dễ chịu gì, lực sinh mệnh, tu vi trong nháy mắt liền bị hút đi gần chín tầng.

Bây giờ hắn cũng chẳng khác gì một lão đầu phàm nhân tám mươi tuổi.

Lúc này, Từ Cương rưng rưng nói: “Sư phụ, hay là ngươi tấn thăng lên Trúc Cơ kỳ đi, cầu xin người đừng có theo đuổi Trúc Cơ tuyệt phẩm trong truyền thuyết nữa.”

Từ Cương đã là tu sĩ Kim Đan, hắn đã cảm nhận được khí tức sinh mạng mục nát ở trên người Từ Phàm, đây chính là biểu hiện của đại hạn sắp đến.

Từ Nguyệt Tiên cầm một cái đồ đựng làm bằng linh tinh ra, bên trong có mười giọt Mộc Chi Bản Nguyên, bên trong tản mát ra một cỗ sinh mệnh lực cực kỳ tinh thuần.

“Sư phụ, ngươi uống cái này đi, có thể trọng tố linh nguyên, kéo dài tuổi thọ trăm năm.” Hốc mắt của Từ Nguyệt Tiên cũng vương nước mắt.

Sớm chiều ở chung với sư phụ đã tám mươi năm, vừa là thầy cũng vừa là cha, nàng không dám tưởng tượng đến cuộc sống sau này không còn sư phụ, như vậy thì tu tiên còn có ý nghĩa gì nữa.

Từ Phàm phất tay một cái bày tỏ không cần, ta vất vả tiêu tốn nhiều tiền như thể để đến đại hạn, ngươi lại muốn ta tiếp tục đợi, không có cửa đâu.

“Vi sư đang truy tìm một tia dấu vết chí cao đại đạo kia, bộ dáng bây giờ của ta các ngươi không cần phải lo.” Từ Phàm nói có mấy câu, vậy mà vẫn thở hổn hển một chút.

“Sư phụ, người đã quá lợi hại rồi, có thể không truy tìm chí cao chi đạo kia hay không, bây giờ đại hạn của sư phụ đã sắp đến, trừ chí bảo bản nguyên, những cái khác cũng không thể xoay chuyển đất trời được.”

“Sư phụ, ngươi uống Mộc Chi Bản Nguyên này đi.”

“Đúng vậy, sư phụ ngươi cứ uống đi, chúng ta không thể không có ngươi.”

Lúc này tất cả đồ đệ đều quỳ xuống, Từ Nguyệt Tiên quỳ xuống phía trước Từ Phàm giơ linh tinh chịu đựng Mộc Chi Bản Nguyên lên nói.

“Các ngươi đều là hảo hài tử, yên tâm sư phụ đã nắm chắc.”

“Ngũ hành chí bảo trân quý như vậy, ngươi giữ lại mà dùng đi” Từ Phàm cười nói, cảm giác mình thu mấy đồ đệ này rất đáng giá.

Từ Nguyệt Tiên nhìn bộ dáng già yếu của Từ Phàm thì rất đau lòng, vì vậy cắn răng nói: “Sư phụ, lần này ta thay người làm chủ.”

“Cho dù là người có nắm chắc một trăm phần trăm, ta cũng phải thêm một tầng đảm bảo cho người.”

Trong nháy mắt một cổ linh lực kinh người đã khống chế Từ Phàm.

Chương 96: Ba mươi phút đợi trở về

Sau khi cảm thấy mình bị khống chế, Từ Phàm tức đến mức suýt thì qua đời ngay tại chỗ.

Ngươi có biết thời gian của ta quý giá đến mức nào không, ngươi có biết vi sư phải trả giá bao nhiêu mới đi qua hết thời gian này không.

“Sư phụ, ngươi đừng trách ta.”

Từ Nguyệt Tiên cầm linh tinh chứa Mộc Chi Bản Nguyên cứng rắn rót cho Từ Phàm.

“Đây là đạo vi sư chọn, ngươi như vậy sẽ hại ta.” Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên có ánh mắt kiên nghị nói, trong lòng rất cảm động, loại chí bảo mà chỉ cần lộ ra một chút tin tức sẽ dẫn tới họa sát thân như này đều có thể lấy ra, điều này cũng đã chứng minh được tấm lòng của những đồ đệ với mình.

“Ta mặc kệ đạo của sư phụ, ta chỉ muốn sư phụ còn sống.” Từ Nguyệt Tiên mắt thấy sắp rót Mộc Chi Bản Nguyên vào trong miệng Từ Phàm, năng lượng sinh mệnh nồng đậm kia đã tạo thành một làn sương mờ nhàn nhạt, chảy vào trong miệng Từ Phàm.

“Ai, các ngươi cho rằng sư phụ già rồi, nên có thể không nghe lời sao?”

Lúc này, hai luồng hơi thở Kim Đan kỳ đỉnh phong phóng lên tận trời, hai con rối trọng giáp thân cao ba thước xuất hiện bên người Từ Phàm, trực tiếp khiến mọi người có mặt kinh ngạc.

“Nguyệt Tiên, cầm về đi, tấm lòng của ngươi sư phụ nhận lấy, nhưng cái này thì thôi đi.”

Cảm nhận sinh mệnh còn có một tháng trong cơ thể, Từ Phàm lại tiếp tục nói: “Cho vi sư thêm một tháng, nếu lúc đột phá không tới Trúc Cơ kỳ thì ta sẽ uống Mộc Chi Bản Nguyên của ngươi.”

Từ Phàm lại nhìn Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi nói: “Chuyện trên người liệt đồ của ta mang trọng bảo, hy vọng hai vị giữ bí mật.”

“Ngươi nói cái gì vậy, ta còn có thể hại Nguyệt Tiên sao.” Vương Vũ Luân trừng mắt nhìn Từ Phàm và nói, hắn biết rõ, đây là nói cho Thiến Nhi nghe.

“Haha, ta chỉ nói vậy thôi.”

Từ Phàm nhìn bốn đồ đệ còn đang quỳ trên mặt đất, rất vui mừng.

“Các ngươi đều đứng lên đi, các ngươi cũng không phải không biết thủ đoạn của sư phụ, chuyện không nắm chắc thì sao sư phụ của các ngươi còn đi làm.”

Bốn người quỳ trên mặt đất không nói lời nào, đồng thời hạ quyết tâm chú ý, bọn họ trong tháng này sẽ trông coi tại đây, chờ sư phụ thăng cấp Trúc Cơ kỳ.

Trong tháng tiếp theo, Từ Phàm được hưởng thụ chế độ đãi ngộ tối cao.

Mỗi ngày Từ Cương và Vương Hướng Trì đều sẽ chạy đến các đại thương hội thu mua nguyên liệu nấu ăn và linh quả tươi ngon nhất, Từ Nguyệt Tiên sẽ nấu thành những món ăn thịnh soạn nhất.

Lý Tinh Từ ở bên cạnh Từ Phàm, dùng Quang Ảnh thuật để tạo thành nhiều phong cảnh rực rỡ khác nhau cho Từ Phàm ngắm nhìn và giải tỏa nỗi buồn chán, đây đều là phong cảnh mà hắn tận mắt nhìn thấy.

Từ sau khi thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ, Lý Tinh Từ đã yêu thích du ngoạn, trong năm mươi năm qua, hắn đã gặp qua đủ loại kỳ quan dị cảnh, cũng gặp được đủ loại người và yêu thú.

Giờ đây, mọi thứ hắn nhìn thấy đều được phát cho Từ Phàm xem bằng Quang Ảnh thuật.

Sau một đoạn hai con yêu thú Nguyên Anh kỳ chiến đấu kịch liệt, Lý Tinh Từ lại phát cảnh dưới đáy biển Vô Tận cho Từ Phàm xem, hắn thông qua quan hệ của Vương Vũ Luân, theo Phù Thiên chu đi qua vài lần.

“Đây là những cảnh tượng mà ngươi đã gặp được nhiều năm qua sao?” Từ Phàm hỏi, mặc dù bây giờ cảnh giới của hắn vẫn ở Luyện Khí tầng mười hai đỉnh phong, nhưng linh lực đã hạ xuống trình độ Luyện Khí tầng một.

“Đều là đồ nhi đã gặp qua.” Lý Tinh Từ khẽ nói.

“Phong cảnh đã gặp qua, yêu thú đã gặp qua, người cũng đã gặp qua.”

“Vậy ngươi đã gặp qua lòng người chưa?” Từ Phàm cười nói, nếu mình không chọn đồ đệ tốt, bây giờ có lẽ họ đang phân chia di sản của mình.

“Ta cũng gặp qua lòng người.” Lý Tinh Từ chậm rãi nói, lòng người là thứ dễ thay đổi và nhiều màu sắc nhất mà hắn từng gặp qua.

“Con đường ngươi đã đi còn khó hơn con đường của sư ca và sư tỷ của ngươi.”

“Những thứ ngươi phải gặp trên con đường này đều quá bẩn, vi sư sợ ngươi không giữ vững được ý muốn ban đầu.”

“Ham muốn là một trong những con đường dễ dàng nhập ma nhất.” Từ Phàm nhìn đồ đệ nhỏ nhất của mình nói, trong lòng hơi hối hận dạy hắn Dục Chi Bí Thuật mình sáng tạo ra.

“Có sư phụ ở đây, ta sẽ không nhập ma.” Lý Tinh Từ nói với vẻ mặt rất bình tĩnh.

“Được rồi, tiếp theo chúng ta nói chuyện chính, phát cho sư phụ nhìn tất cả những mỹ nhân mà ngươi đã gặp để ta xem thử người nào thích hợp làm nàng dâu của ngươi.” Từ Phàm nói đùa.

“Được, nhiều năm như vậy đệ tử đã đi qua, Vạn Hoa tông, Dao Trì Thánh địa, Hi Nguyệt tông, Nguyệt Ảnh môn, Thiên Âm Thánh Địa.”

“Sư phụ muốn bắt đầu xem từ môn phái nào?” Lý Tinh Từ cười hỏi, hắn rất vui vì Từ Phàm vẫn có thể đùa giỡn với mình.

“Trước tiên bắt đầu từ Dao Trì Thánh địa đi, ta khá tò mò nơi này.” Từ Phàm nói với vẻ mặt kỳ quái, môn phái này hơi diễn trò.

“Được.”

Lý Tinh Từ vung tay lên, một cảnh tượng tráng lệ hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Ngày cuối cùng của đại nạn, bên ngoài phòng tu luyện của Từ Phàm, bốn tên đồ đệ căng thẳng chờ đợi ở ngoài cửa.

“Nguyệt Tiên, nếu tình huống không đúng thì chúng ta lập tức xông vào phòng tu luyện, đút Mộc Chi Bản Nguyên cho sư phụ.”

“Tinh Từ, ngươi chịu trách nhiệm dùng Quang Ảnh thuật gây mê sư phụ.”

“Ta và Hướng Trì ngăn chặn con rối của sư phụ.”

“Động tác phải nhanh, nhiều nhất không thể vượt quá nửa giây.” Từ Cương nói.

“Đã rõ.” Ba người còn lại đồng thanh.

Thời gian còn lại, bốn người đều chăm chú nhìn chằm chằm cửa phòng tu luyện.

Lúc này Từ Phàm cũng hơi lo lắng, nếu như hệ thống phế vật của hắn không đáng tin thì làm sao bây giờ.

Hệ thống trên người Từ Phàm này chỉ có thể giúp che đậy khi có đại năng tu sĩ dò xét, ngoài ra hoàn toàn không có tác dụng gì nữa.

“Hệ thống, ngươi cũng đừng không đáng tin.”

Ngay khi Từ Phàm nói xong, một màn hình ảo hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Bên trên màn hình hiển thị chỉ còn 30 phút nữa là đến đại nạn, yêu cầu ký chủ chuẩn bị sẵn sàng.

Nhìn màn hình đếm ngược, trái tim bồn chồn của Từ Phàm từ từ thả lỏng.

“Không dễ chút nào, cuối cùng cũng đến Trúc Cơ kỳ, cứ tiếp tục như vậy thì ta sẽ trấn không được đồ đệ nữa.” Từ Phàm cao hứng nói, mặc dù một chút sức sống còn sót lại đang dần mất đi, nhưng hắn không hề hoảng hốt.

“Mong rằng sau khi thăng cấp, hệ thống có thể khác đi một chút, nếu là thêm thương thành hoặc rút thăm trúng thưởng gì đó thì càng tốt.” Từ Phàm nói với vẻ khó khăn, lúc này hắn thậm chí không còn sức để giơ tay lên, chỉ có thể chịu đựng ngồi ở chỗ này

Cơ thể bây giờ của hắn chính là một người thường, không hề có một chút pháp lực nào, ăn bất kỳ loại linh đan nào cũng không giúp được gì, đương nhiên hắn cũng không dám thử một số loại linh đan hoặc bảo vật kéo dài tuổi thọ.

Cùng lúc đó tại Yêu Linh giới, Diệp Tiêu Dao vô cùng xúc động nhìn Truyền Tống trận bị hủy trước mắt, bởi vì cuối cùng hắn cũng có thể về nhà.

“Sau hơn sáu mươi năm, cuối cùng ta cũng có thể về nhà.” Diệp Tiêu Dao vẫn mặc như Lang Tộc nói.

“Tiểu tử, ngươi xác định không ở lại sao?”

“Địa vị của ngươi ở Yêu tộc càng ngày càng cao, đến lúc chờ Nhân tộc hoặc là ngươi trở thành chủ Yêu tộc trực tiếp gài Yêu tộc một hố lớn, khi đó ngươi chính là đại anh hùng của Nhân tộc.” Lão Kiếm nói.

“Đề nghị của ngươi rất hay, nhưng ta vẫn còn rất nhiều việc chưa làm xong ở Nhân giới.”

“Theo như lời của ngươi, không biết ta còn phải đợi ở Yêu giới đến khi nào.”

“Đồ đạc của Từ sư đệ phải trả, ba mẹ vẫn đang chờ ta trở về, ta còn chưa báo mối thù từ hôn, ta không thể chờ được nữa.” Diệp Tiêu Dao lắc đầu nói, cho dù hai tộc đại chiến, hắn cũng muốn đường đường chính chính trở thành đại anh hùng được vạn người kính ngưỡng.

Chương 97: Sự thay đổi kinh hãi

“Ngươi có chắc chắn muốn trở về không?” Lão Kiếm hỏi.

“Sao hôm nay ngươi lại nói nhảm nhiều như vậy, nhất định phải trở về, ta cũng đã nghĩ kỹ lý do rồi.”

“Cứ nói rằng ta đã bị mắc kẹt trong một bí cảnh sáu mươi năm, tu luyện tới Nguyên Anh kỳ.” Diệp Tiêu Dao nói một cách hào hứng.

“Được rồi, nhưng trước khi đi ta có chuyện muốn nói với ngươi.”

“Mau nói đi.” Diệp Tiêu Dao sốt ruột nói.

“Một số chuyện tưởng như là sự trùng hợp ngẫu nhiên, nhưng trên thực tế cũng là chuyện tất yếu sẽ xảy ra, chỉ sợ không là ngươi cũng sẽ là người khác.”

Lão Kiếm nói xong, một vòng bảo hộ màu xanh vây quanh Truyền Tống trận vượt giới.

Lúc này, không gian dưới lòng đất của một di tích cách Thiên Khuyết môn không xa cũng sáng lên một vòng bảo hộ màu xanh, đang chậm rãi sửa chữa Truyền Tống trận đã có từ hơn mười vạn năm trước.

Thiên Khuyết môn, trong ngọn đồi nhỏ của Từ Phàm.

Bốn người đang khiếp sợ nhìn tường vân năm màu trên bầu trời.

Bởi vì có câu nói tử khí đông lai ba ngàn dặm, tường vân năm màu nghênh đón thánh nhân.

Nhưng dị tượng khổng lồ này, ngoại trừ đồ đệ của Từ Phàm thì không ai khác có thể nhìn thấy.

Tường vân năm màu chiếu ra ánh sáng thần quang ngũ sắc, vừa vặn tương ứng với “Ngũ Hành quyết” của Từ Phàm.

Cơ thể khô héo sinh mệnh kia của Từ Phàm bắt đầu từ từ khôi phục dưới sự chiếu rọi của thần quang ngũ sắc.

Ngay lập tức, Từ Phàm đã khôi phục đến thời kỳ đỉnh cao, trong cơ thể của hắn đang trải qua một sự thay đổi lớn, linh khí ngũ sắc vô tận truyền vào trong cơ thể Từ Phàm.

Bên trong đan điền của Từ Phàm là một vùng không gian rộng chín mươi chín trượng, lúc này đang chậm rãi mở rộng, cuối cùng dừng lại ở phạm vi chín trăm chín mươi trượng, đây là giới hạn cao nhất của Trúc Cơ kỳ.

Linh lực trạng thái linh vụ tràn đầy ban đầu, bây giờ lại bắt đầu chậm rãi chuyển sang thể lỏng, theo sự chảy vào của linh lực thần quang ngũ sắc, toàn bộ không gian đan điền đã bị linh dịch lấp đầy, cuối cùng bắt đầu dần dần ổn định.

Một giờ sau, Từ Phàm hăng hái đi ra khỏi phòng tu luyện, dáng vẻ còn đẹp trai hơn trước đây một chút.

Niết bàn trọng sinh, trở về vẫn là thiếu niên.

“Chúc mừng sư phụ thăng cấp thành công.” Bốn đồ nhi trăm miệng một lời.

“Haha, tất cả đều đứng lên.”

“Ta đã nói rồi, sư phụ các ngươi lợi hại như vậy, làm sao có thể làm chuyện không nắm chắc được, bây giờ vi sư đã là Trúc Cơ kỳ rồi.”

“Mấy đồ nhi Kim Đan kỳ các ngươi, bây giờ vi sư chỉ cần một tay là có thể trấn áp.”

Biểu hiện hưng phấn của Từ Phàm lại khiến bốn người cảm thấy con đường thăng cấp của Từ Phàm cũng không mấy suôn sẻ.

Đúng lúc này, đột nhiên Từ Phàm chợt tâm huyết dâng trào, một cơn ớn lạnh kinh người từ từ ăn mòn hắn.

Đây là dấu hiệu cho họa sát thân.

Vào lúc này, trên bầu trời vang lên một tiếng nổ lớn, Phù Thiên chu và năm chiếc chiến hạm hộ tống vừa trở về ngày hôm qua đã được điều động về một nơi nào đó bên ngoài tông môn.

“Tất cả đệ tử Thiên Khuyết môn chú ý, Yêu tộc tập kích, lập tức rời khỏi Thiên Khuyết môn, đi thẳng về phía bắc, không nhận được triệu tập của tông môn thì không thể trở về.”

“Bốc Thiên kính của tông môn báo động trước, nếu đến lúc đó tông môn bị Yêu tộc tiêu diệt thì cũng chớ báo thù.”

Bầu trời vang lên giọng nói của Thái thượng Đại trưởng lão.

Lúc này, tông môn vốn dĩ yên bình bỗng trở nên xôn xao.

“Còn ngẩn người ở đó làm gì, thu dọn đồ đạc rồi đi nhanh.”

“Ta vừa mới tính ra một quẻ. Nếu không rời khỏi tông môn, thì hoàn toàn chết chắc.” Từ Phàm vừa thu dọn đồ đạc vừa nói, ở trong tầng hầm của hắn còn có một dây chuyền sản xuất khổng lồ, cũng may mấy năm nay Từ Phàm tích góp được đủ nhiều nhẫn không gian.

“Ta đi tìm cha mẹ ta.”

Lúc này Vương Hướng Trì định bay ra ngoài, nhưng bị Từ Phàm ngăn lại.

“Không cần ngươi đi, cha mẹ ngươi không phải tới rồi sao.” Từ Phàm chỉ lên bầu trời nói.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một chiếc tọa giá Bảo khí hình dáng phi thuyền đang bay tới, đây là Bảo khí tam giai mà Từ Phàm luyện chế riêng cho Vương Vũ Luân, số hiệu Xung Phong.

Lúc này Từ Phàm đã thu dọn xong, đồng thời đồ đạc của bốn vị đồ đệ đều được thu dọn đầy đủ.

“Từ đại ca, Tiểu Cương, Nguyệt Tiên, Tinh Từ, các ngươi mau lên đây.”

“Ta dẫn các ngươi đi.” Vương Vũ Luân nhìn thấy Từ Phàm sửng sốt, nhưng tình huống khẩn cấp, hắn cũng không để ý nhiều như vậy.

...

Sau khi Diệp Tiêu Dao được truyền tống đến Nhân giới,

Một trong những túi trữ vật của hắn đột nhiên mở ra, một Bảo khí của Yêu tộc lóe lên linh quang đột nhiên hóa thành một trận pháp phù văn khổng lồ.

“Lão Kiếm, đây là cái gì vậy!” Diệp Tiêu Dao hoảng sợ hỏi, hắn cảm giác lần này hắn sắp gây ra họa lớn rồi.

“Đây là Đạo khí, Truyền Tống bàn vượt giới.”

“Nơi này không ở được nữa, ta đưa ngươi đi.”

Lúc này, một giọng nói mà Diệp Tiêu Dao vừa quen thuộc vừa sợ hãi vang lên.

“Đồ đệ đáng yêu của ta, vi sư chờ ngươi lâu như vậy, rốt cuộc cũng đợi được ngươi về nhà.”

“Vì thưởng cho ngươi, vi sư thay ngươi tàn sát sinh linh một châu này như thế nào.” Cự Đồ Yêu tôn và mười chín thân hình khổng lồ khác đi ra từ Truyền Tống trận.

“Từ nay về sau Nhân giới sẽ đổi tên, khặc khặc khặc ~~~~~”

Âm thanh Cự Đồ Yêu tôn khiến người ta không rét mà run.

Nhưng vào lúc này, bóng dáng Diệp Tiêu Dao lóe lên rồi biến mất không thấy đâu.

“Ồ, quân cờ đã biến mất, quên đi, dù sao cũng đã không còn tác dụng rồi.”

Cự Đồ Yêu tôn nhìn Yêu tộc được Truyền Tống trận lần lượt truyền tống tới, gật đầu.

“Ba Yêu tôn đi tiêu diệt môn phái nhỏ kia, sau đó tập hợp với đám phế vật Cổ Yêu trong cấm địa, trước tiên chiếm lấy một châu lục của Nhân tộc rồi tính tiếp.”

Cự Đồ Yêu tôn tùy ý nhìn xung quanh, đám thẳng về một phương hướng, một tòa thành thế tục nhỏ cách xa hơn trăm dặm lập tức bị hủy diệt.

“Đã rõ!”

Ba tên khổng lồ bay về phía Thiên Khuyết môn, trong ánh mắt lóe lên ánh sáng khát máu.

Đã lâu không được ăn thịt tu tiên giả.

Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Khuyết môn là Độ Kiếp kỳ duy nhất trong Thiên Khuyết môn, đang một mình khống chế toàn bộ hạm đội.

“Tên phản bội kia nói trong số mệnh của ta phải gặp một kiếp, không ngờ lại nói đúng.” Thái thượng Đại trưởng lão cảm giác được ba hơi thở kinh khủng từ đằng xa kia, trong mắt cũng không lộ ra vẻ sợ hãi.

“Cũng tốt, có phá lối xưa, mới có làm đường mới, chỉ đáng tiếc Thiên Khuyết môn lại bị hủy trong tay của ta.”

“Không sao, sau này sẽ có cơ hội xây dựng lại.”

Tất cả các trưởng lão trong tông môn muốn đến giúp đỡ Thái thượng Đại trượng lão đều bị hắn đuổi đi, nói đùa, mấy tên không chịu nổi dù chỉ một chiêu thì dùng tính mạng của mình để đến góp vui sao?

“Lại nói, ta cũng coi như không làm những tiền bối đã phi thăng của Thiên Khuyết môn thất vọng, ít nhất đã bảo toàn được vốn gốc.”

Lúc này, ba bóng người ở đằng xa đã đến.

Thái thượng Đại trưởng lão tới chào hỏi cũng không muốn chào, dứt khoát điều khiển tất cả chiến hạm nã pháo, thậm chí ngay cả đại pháo chủ lực trên Phù Thiên chu đều được kích hoạt.

“Vẻn vẹn chỉ một phát bắn đã lập tức lấy mạng của một tên Yêu tôn.”

“Haha, lũ yêu nhỏ còn tưởng rằng chúng ta là nhân loại hơn mười vạn năm trước sao?” Thái thượng Đại trưởng lão bật cười khi nhìn vẻ mặt tức giận của hai vị Yêu tôn khác.

Lúc này, đằng xa truyền đến ba luồng hơi thở kinh khủng.

“Phân thân này đáng giá.” Thái thượng Đại trưởng lão tiếp tục châm pháo, chạy không thoát nên chỉ có thể xông lên. Nếu như phân thân của hắn không tiến lên chống lại thì toàn bộ đệ tử Thiên Khuyết môn đều phải chết.

Vương Vũ Luân dẫn đám người Từ Phàm lên phi thuyền và nhanh chóng bay về phía bắc.

“Nguyệt Tiên, Tiên thành xa nhất ở phương Bắc mà Tượng châu có thể truyền tống đến là đâu?” Từ Phàm hỏi, trong lòng âm thầm thở dài một hơi, nếu không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, thì có lẽ Thiên Khuyết môn đã kết thúc rồi.

“Là Cực Bắc thành, nơi đó gần biên giới Tượng châu.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vũ Luân, vượt qua tòa Tiên thành đầu tiên có thể truyền tống, đến tòa thứ hai, chúng ta sẽ truyền tống đến Cực Bắc thành, sau đó lập một kế hoạch khác.”

Chương 98: Gặp người quen

Tại một vùng biển nào đó trong biển Vô Tận, một bóng người đột nhiên xuất hiện từ giữa không trung và rơi xuống bãi biển.

“Lão Kiếm, ngươi đã sớm biết có đúng hay không?” Diệp Tiêu Dao tức giận trong lòng mà nói.

“Không phải ta đã biết, ta đoán được.” Lão Kiếm nói thầm.

“Vậy tại sao ngươi không sớm nói, Cự Đồ Yêu tôn tiếng tăm lừng lẫy và có sức chiến đấu vô song ở Yêu Linh giới.”

“Ngay khi hắn tới thì toàn bộ Tượng châu xong.” Diệp Tiêu Dao vô cùng tuyệt vọng nói, cảm giác mình hại người cả một châu.

“Ta đã khuyên ngươi, nhưng ngươi không nghe.” Lão Kiếm không biết làm sao nói.

“Vậy sao ngươi không nói rõ ràng hơn một chút.”

“Nếu ta nói rõ ràng hơn, vẻ mặt của ngươi hơi lộ ra một chút sơ hở thì ngươi sẽ chết, ngươi cho rằng những Yêu tôn kia đều là kẻ bất tài sao.” Lão Kiếm nói.

“Vậy thì ít nhất cũng có thể vứt bỏ pháp bảo truyền tống kia đi.” Diệp Tiêu Dao ôm đầu uể oải nói, hắn biết khi đó mình không có lựa chọn.

Lão Kiếm cũng không nói gì, hắn biết rằng an ủi hắn ta cũng vô dụng.

Lúc này, một ông lão dẫn một cô gái trẻ đến bãi biển.

“Đạo hữu, xem xương cốt của ngươi kỳ lạ, ngươi có hứng thú gia nhập Kiếm Vương tông Trung châu của ta hay không? Chưởng môn chúng ta chính là tu sĩ đời sau của tôn giả Đại Thừa.”

Ông lão nhìn Diệp Tiêu Dao với ánh mắt sáng ngời, thiếu niên Kiếm Tiên uể oải cần được cứu rỗi.

Ở phía bên kia, vào ngày hôm sau đám người Từ Phàm vừa đến Cực Bắc thành, thì đã nghe được tin tức Thiên Khuyết môn và phòng tuyến cấm địa bị hủy.

Trong một quán trọ, gia đình của Vương Vũ Luân và sư đồ Từ Phàm đã tụ tập lại với nhau.

“Gia tộc của ngươi như thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Đều không có việc gì, trước mắt bọn họ đang tính toán chuyển hướng Ngự Long châu, Từ đại ca, các ngươi có muốn đi theo ta hay không?” Vương Vũ Luân nói.

Ngự Long châu và Tượng châu cách nhau một châu lục, đây cũng là lục địa mạnh nhất trong toàn bộ khu vực phía nam.

“Ta định dẫn họ đi thẳng đến Trung châu, đi xem lục địa mạnh nhất trong đại lục Tu Tiên giới.” Từ Phàm suy nghĩ một hồi nói, bây giờ việc hắn phải làm là rời xa mảnh đất thị phi này, hắn ở lại cũng không có tác dụng gì.

“Trung châu, chỉ là cần rất nhiều linh thạch Truyền Tống trận vượt châu.” Vương Vũ Luân nói.

“Bằng không các ngươi đi Trung châu với ta đi, dựa vào thân phận đại sư Đan Khí Song Tuyệt của ta thì có thể ở nơi đó kiếm miếng cơm ăn.”

“Về phần linh thạch truyền tống vượt giới, ta sẽ lấy ra cho các ngươi.” Từ Phàm nói, hắn sẽ không bao giờ buông tha cho BUG Vương Vũ Luân này.

Hơn nữa, hai đứa con trai của ngươi đều ở trong tay ta, không thể ta chạy, nghĩ ăn rắm kia.

Sau khi nghe Từ Phàm nói, Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi liếc nhìn nhau, mà con gái út của họ bên cạnh nói: “Cha mẹ, bằng không chúng ta đi Trung châu thử xem.”

Sau khi Mộ Dung Thiến Nhi cho Vương Vũ Luân một vẻ mặt ngươi làm chủ, Vương Vũ Luân lập tức ôm tay nói với Từ Phàm: “Vậy làm phiền Từ đại ca, cho ta một ngày.”

Từ Phàm đấm một quyền vào vai Vương Vũ Luân.

“Huynh đệ mấy chục năm rồi, bây giờ lại khách khí với ta.” Từ Phàm cười mắng.

“Nguyệt Tiên, ngươi lên kế hoạch cho lộ trình, ngày mốt chúng ta sẽ xuất phát.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm có thể nghĩ đến theo sự phát triển sau này của cốt truyện, một số châu xung quanh Tượng châu đều sớm sẽ bị liên lụy, còn không bằng một lần vào luôn đúng chỗ, tùy tiện chạy thẳng đến Trung châu.

Về phần cứu vớt thế giới, đó là chuyện của nhân vật chính, nói không chừng chuyện này chính là cái sọt do hắn tự chọc ra.

Nếu thế giới thực sự cần hắn đi cứu vớt, vậy thì cần cho hắn thêm năm ngàn năm, đến lúc đó thì hắn chắc chắn vô địch thế giới.

Vào ngày thứ ba, khi mọi thứ đã sẵn sàng, cả đoàn người cưỡi phi thuyền của Vương Vũ Luân đến khu vực Truyền Tống trận vượt giới bên cạnh Tượng châu, phát hiện ở đây đã đầy rẫy tu tiên giả muốn truyền tống đi.

Có không ít tu sĩ có quan điểm giống như Từ Phàm.

“Sư phụ, làm sao bây giờ?” Từ Nguyệt Tiên hỏi, nhiều người như vậy đoán chừng phải chờ đợi tới ngày tháng năm nào đây, hơn nữa tu sĩ chờ đợi ở chỗ này ít nhất cũng Nguyên Anh kỳ.

“Còn có cách nào khác không?”

Thành thật mà nói, đám tu sĩ Trúc Cơ Kim Đan của họ quả thực rất dễ thấy, đám tu sĩ Nguyên Anh Hóa Thần nnày hơi có ý đồ xấu thôi, cả đội bọn họ chắc sẽ chết hết.

“Từ đại sư, không ngờ có thể gặp ngươi tại đây, đúng là duyên phận.”

Một bàn tay to lớn tráng kiện vững chãi đặt lên vai Từ Phàm, Từ Phàm đột nhiên chìm xuống một thước.

“Sơn Thần tiền bối, ta không thể chịu đựng nổi bàn tay to Luyện Hư kỳ của ngươi.” Từ Phàm quay đầu lại nhìn vị Sơn Thần từng có duyên gặp mặt ở phòng tuyến cấm địa này.

“Các ngươi muốn đi châu nào thế, nói không chừng chúng ta chung đường.” Sơn Thần vừa cười vừa nói, quen biết một vị Luyện Khí sư có tiềm lực, bán vài phần mặt mỏng chắc chắn là lựa chọn đúng đắn.

“Sơn Thần tiền bối đi tới nơi nào vậy, bọn ta muốn đi Trung châu.” Từ Phàm trực tiếp nói, hắn có thể xác định rằng vị đại năng Thể tu Luyện Hư kỳ này chắc chắn cố ý làm quen với hắn, nếu như có thể chung đường, vậy thì không thể tốt hơn.

“Trung châu.” Ánh mắt Sơn Thần sáng ngời.

“Ta cũng muốn đi Trung châu xem thử, nếu không ngại thì đi chung một đường.”

“Đương nhiên không ngại, có tiền bối ở đây, chẳng phải là càng thêm an toàn sao.” Từ Phàm cười nói, nghĩ thầm vấn đề lớn nhất đi Trung châu đã giải quyết.

“Vậy được, các ngươi đi theo ta.”

Sơn Thần nói xong dẫn đám người Từ Phàm đi vào bên trong trung tâm Truyền Tống trạn vượt giới dưới ánh mắt hâm mộ của một đám tu sĩ Nguyên Anh, Hóa Thần đang xếp hàng chờ đợi.

“Trước đây ta thường xuyên đi các châu khác để chấp hành nhiệm vụ, cho nên quen biết mấy vị tiền bối trong này.”

“Miễn phí thì không thể miễn phí, nhưng có thể giảm giá còn bảy phần mười.”

Sơn Thần vừa dẫn đường, vừa nói với Từ Phàm.

Hành động này khiến mấy người phía sau Từ Phàm nhìn Từ Phàm với ánh mắt càng thêm sùng bái.

“Phu quân, sư phụ lợi hại như vậy, tiền bối đại năng giả Luyện Hư kỳ đều muốn quen biết sư phụ.” Tiểu Tịch truyền âm cho Từ Cương bên cạnh.

“Bất kể trong chuyện luyện đan hay là luyện khí thì sư phụ đều rất lợi hại, trở thành Tông sư cũng chỉ là chuyện nhỏ.”

“Giống như vị tiền bối này, ta dám chắc hắn muốn sư phụ giúp hắn luyện chế một món Đạo khí.”

Lúc này, Sơn Thần dẫn đám người Từ Phàm đi tới bên trong Truyền Tống trận vượt châu, đây là chiêu đãi dành riêng cho những tu sĩ Hóa Thần kỳ trở lên.

“Cái gì, bây giờ phí truyền tống đã tăng lên tới ba trăm vạn viên linh thạch một người sao!” Sơn Thần ngạc nhiên nói, trước kia nơi này một người chỉ cần năm mươi vạn viên linh thạch.

“Hơn nữa không thể giảm giá.” Tu sĩ Nguyên Anh bảo vệ Truyền Tống trận bên cạnh bất đắc dĩ nói.

“Từ đại sư, không thể giảm giá mà còn tăng giá.” Sơn Thần thoáng áy náy nói.

Từ Phàm lấy ra một túi trữ vật, bên trong có ba mươi triệu viên linh thạch, mấy năm nay Từ Phàm đã kiếm được không biết bao nhiêu là tiền từ đơn đặt hàng của thương hội ở Quang Hoang vực, nên hắn vẫn có thể lấy ra một chút linh thạch như thế này.

“Tiền bối, ở đây vừa vặn có ba mươi triệu viên linh thạch, bao gồm cả của Sơn Thần tiền bối.” Từ Phàm nói, bây giờ là thời gian chạy thoát thân, không cần suy tính nhiều như vậy.

Tu sĩ Nguyên Anh phụ trách bảo trì pháp trận hoạt động bình thường nhận lấy túi trữ vật, kiểm tra một lượt sau đó lập tức khởi động Truyền Tống trận.

Thịnh Linh châu, Tiên thành phồn hoa nhất, đây là vị trí xa nhất mà Truyền Tống trận vượt giới có thể thực hiện.

Chương 99: Long Xa

Một đám người đi ra từ trung tâm truyền tống tại chủ Tiên thành, lập tức bị cảnh tượng phồn hoa trước mắt hấp dẫn.

Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm, tạm thời an toàn, lúc còn ở Tượng châu, cảm giác nguy hiểm luôn bao trùm lấy hắn, nhưng bây giờ cảm giác này không còn nữa.

“Từ đại sư, ta đi gặp một người bạn cũ, các ngươi có thể đi mua một số đồ vật như Tích Cốc đan, điểm dừng tiếp theo của chúng ta là Ngự Long châu, sau đó cưỡi long xa đi qua một số châu, sau đó đi thẳng đến đại lục trung tâm. Chúng ta hẹn gặp lại sau hai canh giờ!”

“Sau khi đến đại lục trung tâm, thì tùy tiện tìm một Tiên thành, là có thể truyền tống đến Trung châu.” Sơn Thần nói với Từ Phàm.

“Chào tiền bối.”

Thứ duy nhất cần mua có thể chính là một ít thịt, bây giờ tại trong tay Từ Phàm nhiều nhất chính là Nông trường bàn tay, bây giờ đã tăng lên tới bốn mươi mẫu.

Chỉ riêng trồng linh đạo đã có hơn năm mươi loại, ăn không hết thì bán, lười bán thì ở nhà ủ rượu, dù sao công việc đều có con rối làm.

Trồng hơn một trăm quả linh quả, còn đều là giống quý mà Từ Nguyệt Tiên thu thập được từ nhiều nơi khác nhau.

Còn lại hơn một ngàn cây linh dược đã được trồng.

Nếu không phải Từ Phàm bỏ ra một số tiền lớn mua một món pháp bảo thuộc tính không gian, những nông trường hắn sở hữu này hoàn toàn không bỏ xuống được.

“Bây giờ giải tán, tinh thần sụp đổ như vậy, đi dạo xung quanh đi, mua chút đồ, thả lỏng tâm trạng.”

“Hai canh giờ sau, tập hợp ở chỗ này.” Từ Phàm nói, một người phát một cái túi trữ vật, người nhà Vương Vũ Luân cũng không ngoại lệ, bên trong chứa một trăm vạn viên linh thạch.

Có tiền là tùy hứng.

Mọi người vui mừng mà tản ra bốn phía.

Ở chủ Tiên thành bình thường đều có tôn giả canh giữ, chỉ cần đừng gây chuyện thì sẽ rất an toàn.

Từ Phàm đang đi trên con phố nhộn nhịp tùy tiện tìm người hỏi thương hội lớn nhất ở nơi này ở đâu, sau đó đi về phía thương hội kia.

Chỉ mới đi được nửa chặng đường, Từ Phàm nhìn thấy một tòa tháp cao lớn chọc mây kia, nơi đó chính là Linh Phong thương hội.

Từ Phàm vừa muốn bước vào tòa tháp lớn của Linh Phong thương hội, hắn đã được một thiếu nữ ăn mặc đoan trang tao nhã mời đi vào.

“Tiền bối, đây là lần đầu tiên đến Linh Phong thương hội của chúng ta sao, muốn mua thứ gì sao?”

“Ta là người hướng dẫn mua sắm của ngươi, Tiểu Hân.” Giọng nói của thiếu nữ trong trẻo và giữ thái độ tôn trọng, vừa nhìn đã biết được huấn luyện chuyên nghiệp.

“Nghe tên đã lâu, cho nên lại đây xem thử.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Vậy ta đi dạo cùng tiền bối một lúc vậy, thuận tiện có thể giới thiệu cho tiền bối một chút điểm đặc sắc của thương hội chúng ta.” Thiếu nữ cười rất đắc ý, Từ Phàm quyết định sẽ thêm một phần công trạng cho tiểu cô nương này

“Vậy, trước tiên dẫn ta đi khu phù văn xem thử đi.”

“Được.”

Sau hơn một canh giờ, thiếu nữ tiễn Từ Phàm ra ngoài với nụ cười rạng rỡ nhất, nhìn thần thái rạng rỡ đó, nếu có wechat, thiếu nữ chắc chắn sẽ dùng acc riêng tư nhất để thêm bạn tốt với Từ Phàm.

“Quả nhiên là chuyên nghiệp.” Từ Phàm nhìn những thứ linh tinh trong nhẫn không gian của mình nói.

Dưới tâm lý buông lỏng của Từ Phàm, tiểu cô nương đã thể hiện đầy đủ tài ăn nói và một ít thủ đoạn nhỏ của mình, đồng thời mua được tất cả những thứ nên mua và không nên mua.

“Xài tiền là một niềm vui.” Từ Phàm cảm nhận được tâm trạng thoải mái của mình. Nếu mà cuối cùng không lấy ra nhiều viên linh thạch như vậy thì tốt rồi.

Trở lại trung tâm truyền tống Chủ Tiên thành, những người còn lại đều đã đợi sẵn ở cửa, vẻ mặt mọi người đều rất thoải mái.

Không bao lâu sau, Sơn Thần cũng trở lại, vẻ mặt hơi nghiêm trọng.

Lúc truyền tống, Từ Phàm đã nhận được đáp án, thời gian một ngày này, Tượng châu đã bị chiếm một phần tư, bây giờ tôn giả các châu lục đều đang hướng về Tượng châu để chuẩn bị hợp sức trấn áp Yêu tộc.

Mọi người nghe được tin tức này thì trong lòng cũng thấy nặng trĩu, quê hương của mình bị Yêu tộc chiếm cứ, ai cũng không dễ chịu.

“Đừng nản lòng, khi nào chúng ta tu luyện thành công thì đánh trở về.” Từ Phàm an ủi mọi người nói.

Nửa tháng sau, sau một thời gian dài bôn ba, Từ Phàm và những người khác cuối cùng đã đến Tiên thành tòa thành ở rìa xa xôi nhất, Ngự Long châu, cứ sáu tháng lại có một chiếc long xa khởi hành từ đây, và đích đến là đại lục trung tâm.

Còn ba ngày nữa mới đến giờ xuất phát của chuyến long xa tiếp theo, mọi người đang nghỉ ngơi trong quán trọ và tu luyện.

Trong một căn phòng, Từ Phàm đang củng cố tu vi Trúc Cơ kỳ,

Vừa thăng cấp Trúc Cơ kỳ, hắn còn chưa kịp củng cố tu vi thì đã xảy ra chuyện như vậy, thật sự làm cho Từ Phàm có chút đau lòng.

Mãi đến bây giờ thì Từ Phàm mới có thể yên lặng một hồi.

“Cảm giác Trúc Cơ kỳ quả thật khác hẳn, linh lực và linh lực tinh thần của bản thân không chỉ tăng lên gấp mười lần. Bây giờ ta đều có thể tùy ý dùng ra một phần thần thông, cảm giác này thật sự là quá tốt.”

“Với tu vi bây giờ của ta, ta đã có thể chế tạo ra con rối cấp bậc Nguyên Anh, sau khi ổn định thì phải tiến hành thăng cấp lớn cho đại quân con rối.”

“Ngoài ra, tìm một nơi thích hợp để thành lập một môn phái ở Trung châu, như vậy có một ít kế hoạch có thể lớn nhưng cũng có thể thực hiện.”

“Thật bất tiện khi gia nhập một giáo phái khác.” Từ Phàm tính toán

nói.

Lúc ở Thiên Khuyết môn, hắn đã cảm thấy tay chân bị gò bó, có một số ý kiến hoàn toàn không cho phép ở trong tông môn.

Nghĩ đến chuyện thành lập tông môn, Từ Phàm bắt đầu hưng phấn hẳn lên, nghĩ đến chuyện sau khi thành lập tông môn, giống như một thiếu niên chuẩn bị khởi nghiệp.

Lúc này, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đi tới gõ cửa phòng Từ Phàm.

“Sư phụ, ngồi lên long xa, chúng ta lập tức đến thẳng đại lục trung tâm.”

“Sau khi đến đó, sư phụ có ý tưởng gì không?” Từ Cương nói, hắn có ý tưởng rất hay là tìm một bảo địa và thành lập một môn phái lấy sư phụ làm trung tâm.

Từ Nguyệt Tiên cũng hào hứng nhìn Từ Phàm, nàng cảm thấy anh trai mình đã nghĩ ra một ý kiến hay.

“Nhìn dáng vẻ của ngươi, chẳng lẽ có ý tưởng sao?” Từ Phàm cười nói, hiếm khi thấy được đại đồ đệ có chủ trương một lần.

“Sư phụ, chúng ta thành lập một môn phái đi.”

“Sư phụ, người là toàn tài, thành lập thương hội hoặc gia tộc đều có vẻ lãng phí một thân bản lĩnh của sư phụ.” Hai mắt Từ Cương phát sáng nhìn Từ Phàm nói.

Từ Phàm sửng sốt, khó có được không hẹn mà nên.

“Tìm một nơi ở ẩn, thành lập một môn phái nhỏ cũng là một lựa chọn tốt, vậy ngươi đã nghĩ ra tên môn phái chưa?” Từ Phàm quan tâm hỏi.

“Ta chưa nghĩ ra, bằng không gọi là Cương môn đi, tượng trưng cho sức mạnh vô địch.”

Từ Phàm suýt nữa tắt thở, hắn còn tưởng rằng đồ đệ của mình đã thông suốt, không ngờ bệnh tình lại càng nặng hơn.

“Môn phái cần phải thành lập, chuyện đặt tên thì sau này lại nói, đến đại lục trung tâm trước đã.” Từ Phàm phất tay đuổi tên ngu ngơ này và muội muội của hắn ra ngoài.

Ba ngày sau, một chiếc vân xa được Liệt Phong Giao Long Độ Kiếp kỳ kéo đi sau đó đáp xuống thành nhỏ biên giới này.

Vé một người năm mươi vạn, thùng xe từng đoạn từng đoạn giống như xe lửa kia có thể chở ít nhất năm trăm người, nếu bên trong có pháp trận không gian thì tính toán khác.

Từ Phàm nhìn mấy trăm người muốn đi nhờ xe mà thầm thở dài vì món lợi kếch xù, lần này chỉ riêng vé vào cửa đã tốn ba mươi đến bốn mươi vạn viên linh thạch, chứ đừng nói đến còn có tiền hàng hóa. Sau khi Từ Phàm nộp tiền vé cho mười người thì nhận được mười lệnh bài phòng.

Khi Từ Phàm bước vào trong xe, còn bị diện tích bên trong khiến cho sửng sốt, cái này cũng quá lớn rồi, thậm chí trong xe có một trăm căn phòng, ở giữa còn có một đại sảnh.

Không chỉ như thế, bên trong xe còn được trang bị năm phòng luyện đan và năm phòng luyện khí, quá đáng nhất chính là còn có một con phố buôn bán nhỏ, bố trí tương đối xa hoa.

“Cuộc hành trình này còn thoải mái hơn ta mong đợi.” Từ Phàm nhìn phòng mình nói.

Chương 100: Hội trưởng lão đại lục trung tâm

Sau không bao lâu, vân xa đã đầy người, tu sĩ Hợp Thể kỳ khống chế Liệt Phong Giao Long kia khởi động vân xa.

“Chúng đạo hữu, bây giờ long xa đã khởi động, sau một năm sẽ đến đại lục trung tâm.”

“Không cho phép đánh nhau trên long xa, nếu có người vi phạm, sẽ ném ra khỏi long xa.”

Sau khi tu sĩ Hợp Thể kỳ nói xong, Liệt Phong Giao Long lập tức kéo vân xa bay về phía bầu trời.

Trong đại sảnh ngắm cảnh trên long xa, Từ Phàm và Sơn Thần ngồi cùng nhau.

“Tiền bối, ngươi nói xem tại sao giữa các châu lại có một vùng hoang dã rộng lớn như vậy.” Từ Phàm hỏi, hắn luôn tò mò vấn đề này, cũng không tìm được đáp án rõ ràng trong điển tịch của Thiên Khuyết

môn.

“Thứ nhất là yêu thú, thứ hai là tu tiên giả chúng ta vẫn chưa đánh chiếm được những nơi này, thứ ba là có những nỗi sợ hãi chưa từng biết trong sâu thẳm của vùng hoang dã.”

“Cũng giống như biển Vô Tận, Đại Thừa tôn giả đi vào cũng có thể không trở về được.”

“Vào thời kỳ Thượng Cổ, Yêu tộc vẫn không đánh chiếm được nơi đó, bây giờ cũng không có cần thiết đánh chiếm nữa.”

“Yêu tộc mới là kẻ thù của chúng ta bây giờ.” Sơn Thần ôn hòa nói, có thể đi một chuyến miễn phí cũng là một chuyện khiến người ta vui vẻ.

“Thì ra là như thế.” Từ Phàm gật đầu nói.

Từ Phàm lấy ra một bộ ấm trà, pha một ấm trà cho đội trưởng hộ vệ trước mặt, cũng tự rót cho mình.

“Cảm ơn tiền bối đã hộ tống suốt chặng đường.” Từ Phàm nâng chén nói.

Nhìn Từ Phàm nâng chén, Sơn Thần sửng sốt, giả dối như vậy sao, ta muốn cái gì ngươi chẳng lẽ không biết.

Sơn Thần bưng chén trà lên nhấp một ngụm.

“Bây giờ tu vi của vãn bối thấp kém, luyện chế Đạo khí thực sự vẫn còn phải gắng sức.”

“Thế nên, ta hứa với tiền bối, sau khi ta thăng cấp Kim Đan, sẽ giúp tiền bối dày công luyện chế một món Đạo khí.” Từ Phàm hứa hẹn, có thể gặp nhau chính là duyên phận, chuyện hứa hẹn cũng chỉ là tốn chút thời gian mà thôi.

Nếu sau này có duyên gặp mặt yêu cầu hắn luyện chế một món Đạo khí, hắn sẽ không từ chối.

“Từ đại sư khách khí rồi, về chuyện Đạo khí thì sau này chúng ta có duyên gặp mặt hãy nói sau.” Sơn Thần cười nói.

Theo thời gian trôi qua, cảm giác mới mẻ của mọi người cũng trôi qua, cũng bắt đầu bận rộn chuyện riêng mình, Từ Phàm thì tu luyện củng cố tu vi trong thời gian này, từ Trúc Cơ sơ kỳ đến đỉnh phong đều không tồn tại bình cảnh.

Dọc theo đường đi không gặp bất cứ nguy hiểm nào, thuận lợi đến một tòa Tiên thành xa xôi tại đại lục trung tâm.

Sau khi đám người Từ Phàm đi xuống, vẫn cảm thấy hơi không thoải mái.

“Từ đại sư, ta phải đi.” Sơn Thần vừa xuống xe đã nói lời chào tạm biệt.

“Tiền bối, đừng quên ước định năm mươi năm sau.” Từ Phàm nói, năm mươi năm sau, chúng ta ước định gặp mặt ở chủ Tiên thành Trung châu.

“Làm sao ta có thể quên, ngày sau còn phải dựa vào Từ đại sư.” Sơn Thần nói đùa.

Nói xong hóa thành một đạo quang mang bay về phương xa.

“Sư phụ, bây giờ chúng ta đi đâu?” Từ Cương hỏi.

“Trước tiên đi chủ Tiên thành Trung châu ổn định tốc độ, đến khi hiểu rõ tình huống ở Trung châu thì đi tìm một nơi thích hợp thành lập môn phái.” Từ Phàm nói.

Hắn đã nói chuyện thành lập môn phái với Vương Vũ Luân, Vương Vũ Luân vô cùng ủng hộ. Hơn nữa hắn còn muốn trở thành người đứng đầu bộ phận chiến đấu trong tương lai. Nhìn long xa bay đi, mọi người mới chân chính nhận ra rằng họ đã tới đại lục trung tâm.

Từ Phàm hơi cảm nhận được nồng độ linh khí xung quanh mình.

“Các ngươi cảm thấy được không? Không hổ là đại lục trung tâm, ngay cả nồng độ linh khí vùng ven cũng xấp xỉ ngoại môn Thiên Khuyết môn.” Từ Phàm nói, ngoại môn Thiên Khuyết môn được xây dựng trên một linh mạch lớn, vì vậy mật độ linh lực vượt xa các khu vực khác.

“Đúng vậy, không hổ là nơi trọng yếu nhất thế giới này.” Vương Vũ Luân híp mắt nhìn đảo Phù Không phía xa.

Sau khi mọi người bước vào Tiên thành, họ bị một đội người nhiệt tình ngăn cản.

“Đạo hữu, lần đầu tới đại lục trung tâm sao, có muốn tìm chỗ dựa vững chắc hay không? Gia nhập Thiết Sơn môn chúng ta thì sao? Chưởng môn chúng ta chính là Hợp Thể kỳ.” Một tu sĩ Kim Đan nói với hai mắt sáng long lanh, còn dùng Quang Ảnh thuật bày ra tông môn của mình cho Từ Phàm xem.

“Thiết Sơn môn tính là cái gì, hơn một trăm năm chỉ là môn phái cấp một. Đạo hữu đến Linh Phi tông của ta, tông môn ca[á hai, chưởng môn là tu sĩ đại năng Độ Kiếp.” Một vị trung niên khác ăn mặc giống tu sĩ Kim Đan nói.

Nghe vậy, đám người Từ Phàm ghé mắt, tu sĩ Độ Kiếp kỳ, chẳng phải cùng một cấp bậc với Thiên Khuyết môn sao?

“Ôi, Thiết Sơn môn chúng ta tốt xấu gì vẫn có tay nghề kiếm cơm, các ngươi ngoại trừ thu phí bảo hộ còn có thể làm gì, tông môn cấp hai hai ngàn năm.” Tu sĩ Thiết Sơn môn chế nhạo, ở đây chỉ có ba môn phái đang mời chào đệ tử, người nào mà không biết nhau.

Đây này, Từ Phàm ra hiệu cho Lý Tinh Từ.

Lý Tinh Từ tỏ vẻ hiểu được, một ngón tay trắng nõn như ngọc nhẹ nhàng chạm vào không trung một chút, toàn bộ không gian phảng phất như mặt nước gợn sóng lăn tăn bốn phía, sau đó hai vị chủ nhiệm bộ phận nhân sự nghe lời cãi nhau, cùng nhau yêu thương qua lại.

Sau đó, Từ Phàm dẫn mọi người đi thẳng vào thành.

Nữ nhi bên cạnh Vương Vũ Luân nhìn thoáng qua Lý Tinh Từ, rồi nhanh chóng quay đầu lại, khuôn mặt hơi ửng đỏ.

Nhìn nữ nhi hơn sáu mươi tuổi của mình, Vương Vũ Luân cảm thấy may mắn lúc trước không đưa nàng đến môn hạ của Từ Phàm, chỉ liếc mắt một cái đã như vậy, nếu thật sự bái môn hạ của Từ Phàm, đây không phải là tạo nghiệt sao.

Bước vào bên trong Tiên thành, đột nhiên Từ Phàm có cảm giác mình từ thập niên tám mươi tiến vào những năm hai ngàn, các cửa hàng xung quanh đã bắt đầu dùng Quang Ảnh thuật để quảng cáo.

Một trong những điều khiến Từ Phàm chú ý nhất chính là khi đi ngang qua quán trà của khách trọ, phát hiện có ít nhất một nửa số người bên trong đang nhìn vào màn hình ảo do pháp khí truyền tin chiếu ra, có thể thấy rằng có hình ảnh đang chuyển động từ hình ảnh khúc xạ.

Từ Phàm hướng sự chú ý đến đảo nổi cách đó không xa, chẳng lẽ thứ này là một trạm phát sao?

Giống như người nhà quê vào thành phố, thấy đủ thứ mới lạ.

Ở trong một thương lâu, Từ Phàm đã giải quyết được những nghi ngờ của mình.

“Mấy vị đạo hữu là vừa mới tới đại lục trung tâm đi.” Chưởng quầy ăn mặc như tu sĩ Trúc Cơ, một người đưa lên một khối ngọc giản.

“Đây là một ít tin tức cơ bản nhất về đại lục trung tâm. Các đạo sĩ có thể đọc nó để thuận tiện cho việc đi lại sau này.”

Gương mặt hòa khí sinh tài của chưởng quỹ khiến Từ Phàm nghĩ đến cái tên Bàng Phúc kia, lúc tiểu tử này chạy trối chết bên ngoài tông môn, bằng linh lực lỏe lên của hắn có thể ôm lấy được mạng sống.

“Vậy thì cảm ơn chưởng quỹ.” Từ Phàm nhận lấy ngọc giản, dùng thần thức xem thấu.

Ngay lập tức, đoạn giới thiệu dài vạn chữ về tình hình cơ bản của lục địa trung tâm hiện ra trong đầu Từ Phàm.

Sau khi Từ Phàm tiêu hóa xong, không ngừng thốt lên thật cừ.

Theo lời giải thích của Từ Phàm, đại lục trung tâm hiện nay đã bước vào kỷ nguyên 3G về mặt thông tin hóa, có mạng lưới giao thông hoàn chỉnh và hệ thống truyền tải linh lực.

Điều quan trọng nhất chính là, trâu nhất đại lục trung tâm không phải là những tông môn đỉnh cấp kia, mà là một cái tổ chức tên là Hội Trưởng lão đại lục trung tâm.

Khẩu hiệu của tổ chức khá khó đọc, theo Từ Phàm thấy nó có nghĩa là cùng nhau xây dựng một xã hội tốt đẹp hơn.

Chỗ trâu bò của tổ chức này chính là thu thuế tất cả tông môn, thương hội, gia tộc, và một ít thế lực tự phát tạo thành, nói là dùng để xây dựng đại lục trung tâm.

Từ Phàm đã đoán đúng về đảo nổi ở phía xa, thứ này chính là tổ hợp của trạm phát và khu dịch vụ.

Đúng lúc này, trên bầu trời vang lên tiếng động kỳ lạ, một Bảo khí phi xa dài ngàn thước bay vút qua bầu trời, bay về phía đảo nổi phía xa.

Chương 101: Nghiệt duyên~

Từ Phàm nhìn phi xa lướt qua vun vút, cảm thấy đây mới chính là dáng vẻ của một Tu Tiên giới không ngừng phát triển.

Một thế giới, không thể không có chút tiến bộ nào trong hàng trăm ngàn năm.

Lúc này, cả đám Từ Phàm đã xem xong toàn bộ nội dung trong ngọc giản, vừa nghĩ đến chuyện sau này sẽ lập môn phái ở nơi đây, trong mắt họ ngập tràn nét hưng phấn.

“Chưởng quỹ, trước tiên hãy lấy mười pháp bảo Toàn Lục Thông, cái Bảo khí số hai ấy.” Cái tên này nghe không hay cho lắm.

“Có ngay.” Chưởng quỹ mặc quần áo tu sĩ sáng mắt lên, đây là một vụ làm ăn lớn.

Lát sau, một tên hoả kế bưng mâm tới trước mặt họ, trên mâm là những phiến mỏng hình vuông được tạo nên từ linh tinh.

Từ Phàm cầm lên phát cho mỗi người một cái, sau đó lại mua một mớ phù văn ở thương hội.

Lúc rời đi, chưởng quỹ thương hội cười như hoa nở.

Quả là khách hàng chất lượng cao, đúng là những người đáng yêu. Chưởng quỹ vẫy tay chào tạm biệt đám người, tự nhủ với lòng.

Trong một khách điếm xa hoa nhất Tiên thành, mười người Từ Phàm đang bàn bạc xem nên làm gì tiếp theo.

Bản đồ ảo của toàn bộ đại lục trung tâm được Từ Phàm chiếu thẳng lên không trung bằng Quang Ảnh thuật, đó là bản đồ sơ lược mua ở thương hội.

“Nếu chúng ta muốn thành lập môn phái thì trước tiên phải đăng ký ở Hội Trưởng lão mới được.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Không còn cách khác, Hội Trưởng lão có địa vị thống trị tuyệt đối ở đại lục trung tâm, ta cảm thấy quan điểm của bọn họ rất hay.” Vương Vũ Luân nói. Từ trong ngọc giản, hắn biết rằng tất cả những cơ sở công cộng cỡ lớn ở đại lục trung tâm đều do Hội Trưởng lão lập nên.

“Nghe nói các môn phái còn có hệ thống bình xét cấp bậc gì đó, cao cấp nhất là môn phái cấp chín, thấp nhất là cấp một.”

“Nghe đồn cấp bậc môn phái càng cao thì quyền lực lại càng lớn.” Từ Cương nói.

“Nói về chuyện môn phái thì dễ, bây giờ chúng ta chọn vị trí đã.” Từ Phàm nói, sau đó lại vung tay lên, trên bản đồ hiện ra chi chít điểm đỏ, mỗi điểm tượng trưng cho một môn phái, điểm đỏ càng lớn thì cấp bậc của môn phái càng cao.

“Hiện tại, mục tiêu của chúng ta là tìm ra mấy chỗ thích hợp để thành lập môn phái, sau đó chia nhau đi khảo sát.”

“Chọn chỗ, tốt nhất là nơi có ít môn phái, nhiều tài nguyên, thế thì dễ thu nhận đệ tử hơn.” Từ Phàm xoa cằm, nói.”

Giống như tìm việc, đều thích nhiều tiền ít việc và gần nhà, nhưng có những khi chỉ có thể chọn như vậy.

“Đúng rồi, tốt hơn nữa là giao thông phải thuận tiện, có mạng lưới phi xa chạy xuyên qua đại lục trung tâm.

Sau khi nghe Từ Phàm nói, mọi người cùng trợn tròn mắt nhìn, mối ngon đều cho ngươi húp hết ư.

Lúc này, Từ Cương bỗng chỉ tay về một điểm trên bản đồ: “Sư phụ thử nhìn chỗ này xem thế nào, biển Vô Tận, rừng rậm Thiên Uyên, cách đó không xa còn có một toà Tiên thành.”

“Quan trọng là nơi đó lại không có môn phái nào.”

Tất cả mọi người nhìn về nơi Từ Cương chỉ, sau đó cùng lắc đầu.

“Phu quân, vị trí địa lý nơi ấy tốt như vậy nhưng không có môn phái nào được dựng ở đó, chắc chắn là có nguyên do.” Tiểu Tịch ngồi bên Từ Cương khẽ nói.

“Nếu chỗ đó có vấn đề thì chúng ta giải quyết nó là được.”

“Có sư phụ ở đây, không có vấn đề gì mà chúng ta không giải quyết được.” Từ Cương kiêu ngạo nói. Trong mắt hắn, sư phụ hắn biết mọi thứ, chỉ trừ việc sinh con.

“Thật là ngây ngô.” Từ Phàm cạn lời.

“Được, chỗ này ta sẽ tự mình đi xem xét, còn lại thì các ngươi hãy tự chọn mấy điểm, đến lúc ấy chúng ta sẽ chia nhau hành động.”

Sau đó cả đám cùng chọn ra năm địa điểm phù hợp để lập môn phái, quyết định ngày mai lên đường đi khảo sát.

Hôm sau, Từ Phàm đổi sang một khuôn mặt khác, ra khỏi Truyền Tống trận trong Lâm Hải Tiên thành.

Vừa rời khỏi Truyền Tống trận, Từ Phàm lập tức cảm nhận được sự hoang vu của Tiên thành. Tiên thành rất lớn nhưng hiện tại lại lộ vẻ tiêu điều.

Theo suy đoán của Từ Phàm, có lẽ ngày xưa tòa thành này rất phồn thịnh, chỉ là bây giờ nó đã đến bước mạt vận.

Từ Phàm bước trên đường cái, nhìn hai bên không có mấy quán mở cửa, chọn đại một tửu điếm rồi bước vào.

Tiểu nhị vốn đang làm biếng thấy có người tới, lập tức lên tinh thần hô: “Hoan nghênh khách quan!”

Từ Phàm nhìn tiểu nhị lanh lợi kia, gật đầu. Tiểu nhị ở tửu điếm là lựa chọn tốt nhất để thăm dò tin tức.

“Cho mấy món đặc biệt ở chỗ các ngươi và một bình linh trà.” Từ Phàm bình thản nói.

“Vâng, khách quan chờ chút.” Tiểu nhị lanh lẹ chạy đi báo món ăn.

Có thể là vì lượng khách trong quán ít nên chỉ một chốc sau đã thấy tiểu nhị bê lên ba món ăn và một chén canh.

“Khách quan, thâm hải linh hà, phỉ thúy thủy linh lung, lạt phan huyết cáp, canh thiên khuẩn.” Tiểu nhị đang định lui, chợt bị Từ Phàm ngăn cản.

“Đừng đi, ta hỏi ngươi chút chuyện.”Từ Phàm cầm mười miếng linh thạch trong tay, ý bảo ngươi thể hiện tốt thì mớ linh thạch này sẽ là của ngươi.

Mắt tiểu nhị sáng lên, đó là nửa năm tiền công của hắn.

“Khách quan, xin ngài cứ hỏi, ta đã ở đây hai mươi năm, ở nơi này không có ai thạo tin tức hơn ta đâu.”

“Chỗ này ở gần Tiên thành, tại sao không có môn phái nào đóng trụ sở, ta thấy vị trí nơi đây rất tốt mà.” Từ Phàm hỏi.

“Chỗ này của Tiên thành vào ngàn năm trước là khu đứng đầu phía tây Tiên thành, khi ấy có vô số môn phái được dựng nên ở đây, thậm chí còn có một môn phái cấp chín đóng quân tại nơi này.”

“Nhưng sau khi tài nguyên linh khoáng ở xung quanh bị vét sạch, tài nguyên của biển Vô Tận cũng bị khai thác một cách cạn kiệt. Sau khi tài nguyên gần biển đã không thể tái tạo lại nữa…”

“Dần dần, nơi đây bắt đầu trở nên tiêu điều. Cộng thêm việc phải trải qua mấy đợt Thú triều có quy mô siêu lớn, toàn thành đã thất thủ, các môn phái ban đầu cũng dời đi hết.”

Nói đến đây, tiểu nhị thở dài một tiếng, nghĩ lại ngày ấy tổ tiên hắn cũng từng rất huy hoàng.

“Bây giờ nơi này không còn chút tài nguyên nào ư.” Từ Phàm hỏi.

“Cũng không phải là không có, trong rừng rậm Thiên Uyên có không ít Linh Thiết Khoáng, nhưng đều ở nơi sâu trong rừng rậm Thiên Uyên, môi trường rất khắc nghiệt, Yêu thú tung hoành, vậy nên giá trị khai thác không lớn.” Tiểu nhị tửu điếm tiếp tục nói.

Năm nào cũng có vài người hỏi chuyện giống như Từ Phàm, nhưng rồi đều ra về trắng tay, đã mấy trăm năm nay không có môn phái nào đóng ở đây.

Mười miếng linh thạch lượn một đường vòng cung duyên dáng trên không trung, đáp xuống tay tiểu nhị.

“Thưởng cho ngươi.”

“Tạ ơn khách quan ban thưởng.”

Tiếng nói vang lên, truyền khắp tửu lâu.

Bấy giờ, có ba người bước vào cửa chính tửu điếm. Một lão giả, một thiếu nữ, và cả một thanh niên đeo bao kiếm trên lưng.

Từ Phàm đang dùng cơm tùy tiện nhìn lướt qua, sau đó thở dài thườn thượt.

Hữu duyên thiên lý năng tương ngộ, nhưng mẹ nó đây chính là nghiệt duyên đấy, Từ Phàm mới liếc mắt đã biết tiểu tử đeo bao kiếm kia chính là Diệp Tiêu Dao. Tuy đã thay hình đổi dạng, ngay cả bao kiếm cũng được ngụy trang, nhưng Bảo khí ấy là do Từ Phàm tự luyện chế, có hoá thành tro thì hắn vẫn nhận ra. Từ Phàm quyết định ăn xong sẽ trở về, tìm một nơi xa nơi này nhất để lập môn phái.

Bấy giờ, tiếng trò chuyện của ba người nọ truyền tới, Từ Phàm vừa thong thả ăn một mình, vừa ngóng bên kia nói chuyện.

Sau khi thanh toán xong, Từ Phàm rời khỏi tửu điếm, quay người trở lại Truyền Tống trận.

Lúc này, hắn quyết định tránh xa cái môn phái tên là Kiếm Vương tông kia, càng xa càng tốt.

Chương 102: Bồi thường

Diệp Tiêu Dao đang dùng cơm, trong lòng đột nhiên nảy ra cảm ứng, nhìn về cửa tửu điếm, song chỉ thấy bóng lưng Từ Phàm.

“Lão Kiếm, cái người vừa ăn ở đây, ngươi có thấy quen quen không.” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Không phải người quen của ngươi, nhưng linh lực trong người tiểu tu sĩ Trúc Cơ kỳ mới dùng bữa kia vô cùng tinh thuần, có thể là đệ tử của danh môn đại phái.” Lão Kiếm đáp.

“À.” Chẳng lẽ cảm giác của ta sai rồi.

Trong lúc thay diện mạo, Từ Phàm còn đổi cả khí tức linh hồn và thuộc tính linh lực của mình. Những người quen bình thường của Từ Phàm cơ bản rất khó phát hiện ra, chỉ trừ đám đệ tử sớm chiều tiếp xúc với hắn.

Từ Phàm truyền tống đến nơi hẹn tập hợp trong Tiên thành.

“Hầy, xui quá đi mất. Kiếm Vương tông cách Lâm Hải Tiên thành này hơn trăm ngàn cây số.”

“Thiên đạo đang muốn cho ta và cái thứ kia kết thành đôi thành cặp đấy à?”

“Xem ra sau này ta phải lập một môn phái cách xa Tiên thành một chút, vất vả lắm mới yên ổn năm mươi năm, chắc chắn không thể để hắn phá vỡ cuộc sống yên bình của ta.” Từ Phàm nói chắc nịch.

Cùng lúc ấy, Từ Cương đưa vợ đi ăn ở một trấn nhỏ.

“Phu quân, ngươi bảo cả đám chúng ta không có lấy một người

Nguyên Anh kỳ, vậy có thể tạo lập môn phái sao.” Tiểu Tịch nói, hiện tại nàng chỉ muốn trải qua một cuộc sống bình lặng, sau đó sinh cho phu quân một đứa bé để nối dõi tông đường, tiếc là dù cố gắng bao nhiêu năm qua nhưng bụng nàng vẫn chẳng thấy động tĩnh gì.

“Đương nhiên là được. Ở bên cạnh sư phụ nhiều năm như vậy, ta hiểu sư phụ.”

“Sư phụ chỉ muốn lập nên một môn phái nhỏ để lánh đời, hắn thích lặng lẽ làm chuyện riêng của mình.”

“Yên tâm, không có nguy hiểm đâu.” Từ Cương an ủi, hắn biết thê tử của mình đang lo nghĩ gì.

Từ Cương lấy ra một tờ bản đồ phụ cận, nói với Tiểu Tịch: “Nàng nói xem, chốc nữa chúng ta cùng qua đó xem thử một chút.”

“Ta thấy đảo nhỏ nằm trên cự hồ mười vạn dặm không tồi, nhưng chẳng biết dưới nước có Yêu thú không, thực lực ra làm sao.”

Từ Cương mới dứt lời đã thấy cả trấn nhỏ bắt đầu loạn cả lên.

“Yêu thú trong hồ lên bờ rồi, mọi người mau trốn đi!”

“Trước khi tiên sư tới, tất cả mọi người chớ ra ngoài.”

Một tráng hán trung niên cầm một cái loa lớn vừa chạy vừa hô trong trấn.

Toàn bộ người trong trấn nhỏ chạy hết về nhà, trốn trong hầm ngầm đào ở nhà mình, hành động quen thuộc thế này hiển nhiên không phải lần đầu họ làm.

“Khách quan, tiểu điếm phải đóng cửa đây.”

“Bữa này coi như ta mời khách quan.”

Chủ quán vừa nói xong đã dọn hết bàn ghế đi tựa như gió cuốn mây trôi.

Động tác thuần thục khiến người ta đau lòng.

“Phu quân, làm sao bây giờ?” Tiểu Tịch nhìn Từ Cương, hỏi.

Lúc này, Từ Cương chợt cảm thấy mình thông minh hẳn ra, bình tĩnh phân tích: “Thực lực của Yêu thú không mạnh lắm, bằng không trấn nhỏ này đi đời từ lâu rồi.”

“Đi, chúng ta đi xem một chút, dạo này hơi ngứa tay.”

Hai bóng người lao vút lên cao, bay về phía hồ.

Bấy giờ, bên hồ cách trấn nhỏ năm mươi cây số, có một đám Yêu thú lớn đang đổ bộ lên bờ, bắt đầu vọt về phía trấn nhỏ, cỡ mấy vạn con, mạnh nhất chính là mấy con Yêu thú Kim Đan kỳ.

Linh điền, linh quả bên bờ đều bị Yêu thú tàn phá, ăn sạch. Những con linh kê, linh áp, linh dương cũng bị Yêu thú xé xác ăn thịt.

Lúc này, Từ Cương đứng trên không trung quan sát đám Yêu thú ở dưới, trong mắt hiện lên nét hưng phấn, lâu lắm rồi chưa được ra tay.

“Phu quân, ở dưới là linh điền, không nên dùng pháp luật quy mô lớn.”

Nhưng ngay khi Tiểu Tịch mới nói dứt câu, một quả cầu lửa đỏ rực như tên lửa đã lao vút xuống dưới.

Hạch Bộc thuật!

Đùng!

Từ phía dưới, mây hình nấm bốc lên, một nửa số Yêu thú bị nổ tung thành mảnh vụn, nhất thời cả đám Yêu thú như bị mắc nghẹn ở cổ, lao nhao chạy trốn về hướng cự hồ.

“Còn muốn chạy à?” Từ Cương hừ lạnh.

Phi Điểu Quần Sát thuật.

Trên trời xuất hiện một đám hoả vân khổng lồ, trực tiếp nhuộm đỏ bầu trời, vô số phi điểu bay ra từ hoả vân, tấn công đám Yêu thú dưới mặt đất đang tháo chạy vào trong hồ.

Chỉ trong chốc lát, mặt đất ở dưới dường như đã bị đánh nổ tung mất một nửa.

Tiếng nổ ầm ầm vẫn chưa dừng lại.

Sau khi bụi bặm lắng xuống và khói lửa tan đi hết, Từ Cương nhìn vùng đất hỗn loạn, gồ ghề cả lên, hơi tiếc nuối, nói: “Tiếc là không có Yêu thú Nguyên Anh kỳ, thần thông pháo Neo Armstrong Cyclone Jet Armstrong của ta không có đất dụng võ rồi.”

Tiểu Tịch cạn lời, nhìn phu quân mình, mặt nào cũng tốt, chỉ có điều không biết thu chiến lợi phẩm.

Bấy giờ, một bóng dáng nhanh chóng bay tới từ đằng xa, là một tu sĩ Nguyên Anh mặc đồng phục của Hội Trưởng lão.

“Ta là chấp sự Hội Trưởng lão ở khu này, hai vị đạo hữu vừa tới đại lục trung tâm à?” Tu sĩ Nguyên Anh nhìn vùng đất bừa bộn phía dưới, thấy hơi nhức đầu, hỏi.

“Sao tiền bối lại nhận ra?” Từ Cương chắp tay hỏi.

“Ta nhìn ra chứ, bình thường tu sĩ đại lục trung tâm bản địa sẽ không dùng vũ lực như này đâu.” Tu sĩ Nguyên Anh chỉ vào mảnh đất bị nổ xào xáo.

“Ở dưới là linh điền thượng hạng, trồng một mẫu tốn hơn trăm linh thạch.”

“Còn mấy con Yêu thú dưới đáy hồ bình thường phải năm năm mới lên bờ một lần, chỉ cần đánh chết Yêu thú đầu đàn là đám còn lại sẽ rút lui.”

Tu sĩ Nguyên Anh không nói huỵch toẹt, song Từ Cương biết mình có lòng nhưng lại làm hỏng chuyện rồi, nhìn hơn vạn mẫu linh thạch bị phá huỷ, hắn bắt đầu thấy đau đầu.

“Tiền bối, chỗ linh điền bị hủy hoại ở phía dưới kia, bọn ta có thể bồi thường chủ nhân của chúng bằng linh thạch hay không.” Từ Cương bất đắc dĩ nói.

“Đạo hữu hiểu là tốt, bằng không công trạng cả năm nay của ta đi tong rồi.” Tu sĩ Nguyên Anh đáp, trong lòng thầm thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, thôn dân biết tin Yêu thú rút lui, lao nhao chạy đến đây, bắt đầu kiểm tra xem linh điền của mình bị tổn thất thế nào, còn bắt đầu gieo trồng lại.

“Ôi trời ơi, linh điền của ta đâu mất rồi.”

“Sao linh điền của ta lại thành ra như thế này!”

“Chúng bị phá hỏng khi tiên sư chiến đấu với Yêu thú à, sao không giống trước đây nhỉ.”

Lúc này, thôn dân bắt đầu dần dần cảm thấy tuyệt vọng, những linh điền này là do tổ tiên bọn họ tích luỹ bao đời này, mới bồi dưỡng thành linh điền thượng đẳng, bây giờ bị huỷ hoại hết rồi.

Nhìn vẻ mặt tuyệt vọng của thôn dân, Từ Cương thấy hơi áy náy, đánh giá sơ lược diện tích linh điền bị thiệt hại, lấy ra một chiếc túi trữ vật, đưa cho tu sĩ Nguyên Anh. Đây là linh thạch mà Từ Phàm cho bọn họ để mua đồ ở Thịnh Linh châu, hắn vẫn chưa động đến.

“Tiền bối, đây là một triệu linh thạch, phiền ngài chuyển tới cho những thôn dân có linh điền bị tổn hại.” Trong mắt Từ Cương hiện lên vẻ đau xót, chẳng ngờ mình vừa có được chút linh thạch mà bây giờ không còn tí nào.

Hiện tại hắn và Tiểu Tịch chỉ còn dư lại chút linh thạch đủ để trả phí truyền tống lúc đi về.

Tu sĩ Nguyên Anh thấy Từ Cương thẳng thắn giao linh thach, thái độ lập tức khá lên nhiều, hắn gọi Trấn trưởng bên dưới, bảo người ta thống kê tình trạng linh địa bị tổn hại.

“Tiền bối, không còn chuyện gì nữa, ta và nương tử đi trước.” Sau khi thấy không còn chuyện gì khác, Từ Cương chắp tay nói với tu sĩ Nguyên Anh kỳ.

“Đạo hữu đến đây, nếu không ngại hãy nói cho ta biết, không chừng ta có thể giúp đỡ.” Tu sĩ Nguyên Anh kỳ nói. Nhân vật có thể tùy ý lấy ra cả triệu linh thạch, chắc chắn phải kết giao.

Sau khi Từ Cương nói rõ ý định của mình, tu sĩ Nguyên Anh lập tức sáng mắt lên.

“Nếu hai vị đạo hữu không vội, không ngại, hãy đến Hội Trưởng lão với ta, ta sẽ nói cho các ngươi chút tình hình của nơi này.”

Trong chớp mắt, tu sĩ Nguyên Anh hóa thành chủ nhiệm chiêu thương, trên mặt nở nụ cười ân cần.

Chương 103: Lập môn phái

Một tháng sau, Từ Phàm và mọi người lần lượt tập hợp tại Tiên thành gần sát ranh giới Trung châu.

Trong sảnh chính của tam tiến đại viện, mọi người đã tập trung đông đủ.

“Nói hết cả đi, tình hình ở chỗ các ngươi thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, nơi ta đến đã bị một tông môn cấp tám kiểm soát, còn lại là các môn phái nhỏ, ta phát hiện cuộc sống của bọn họ cũng không khá khẩm lắm, tài nguyên xung quanh đều nằm trong tay đại môn phái.”

“Môn phái nhỏ cơ bản không có cơ hội quật khởi.” Từ Nguyệt Tiên nói trước tiên.

“Chỗ ta nhắm có yêu thú siêu mạnh, Hoá Thần kỳ trở lên, không nên chọn nơi đó.” Lý Tinh Từ bình tĩnh nói.

“Ít người, không có tài nguyên, không đề xuất chọn chỗ ấy.” Vương Hướng Trì nói.

“Môi trường hết sức hoang vu, không nên chọn.” Vương Vũ Luân tiếp lời.

“Điều kiện chỗ ta cũng không khác lắm.” Từ Phàm đáp, chủ yếu là vì có nhân vật chính, phải tránh xa.

Lúc này, tất cả mọi người nhìn về phía Từ Cương, ánh mắt đong đầy sự mong đợi.

Từ Cương lấy ra một cái pháp bàn giống như pháp khí, đặt lên mặt bàn, truyền linh lực vào nó.

Một ảo ảnh bản đồ khổng lồ xuất hiện trước mắt mọi người, trên đó còn có giới thiệu thông tin nơi ấy, lại còn đặc biệt chỉ ra những chỗ thích hợp để lập môn phái.

“Cự hồ mười vạn dặm, cái tên này hơi nhỏ nhỉ.” Từ Phàm nhìn bản đồ ảo giữa không trung, thấy quy mô của bản đồ rộng ít nhất cũng phải một triệu dặm.

“Từ Cương, ai đưa cho ngươi vật này?” Dù bị đập chết thì Từ Phàm cũng không tin đồ đệ mình có thể làm ra thứ đồ chơi kia.

“Là một vị tiền bối Nguyên Anh thuộc Hội Trưởng lão đang trấn thủ nơi ấy, hắn là chấp sự nơi này, trông coi dọc bờ cự hồ mười vạn dặm.” Từ Cương đáp.

“Vị tiền bối kia hứa hẹn rằng nếu chúng ta đăng kí môn phái ở đó thì sẽ miễn giảm hai phần mười tiền thuế.” Từ Cương tiếp tục.

Lúc này, Từ Phàm đưa mắt sang bên vợ Từ Cương.

“Tiểu Tịch, ngươi nói về ưu thế và khuyết điểm của nơi đó đi.”

Bình thường, tính nết người đàn ông thiếu cái gì thì càng dễ tìm được người con gái có ưu điểm tương quan để lấy làm vợ.

“Tài nguyên duy nhất là Linh Thiết Khoáng có trữ lượng lớn ở dưới đáy hồ, còn có thuế thu từ hàng vạn cây số linh điền ven bờ. Nếu chúng ta thực sự muốn cắm rễ ở đây thì phải bảo vệ dân chúng bên bờ khỏi sự quấy nhiễu của yêu thú, rất có ích cho việc chúng ta thu nhận đệ tử ở địa phương.

“Ngoài ra, yêu thú mạnh nhất trong cự hồ mười vạn dặm là Nguyên Anh kỳ. Nếu phát hiện yêu thú Nguyên Anh kỳ trở lên thì có thể báo cho Hội Trưởng lão, bọn họ sẽ phái người tới tiêu diệt.”

Tiểu Tịch nói một hơi mất nửa giờ mới dừng lại, dường như đã phân tích tường tận nơi này, nếu nàng học ở trường cấp ba ở kiếp trước thì nàng sẽ đạt điểm tối đa môn chính trị.

“Đáy hồ có mỏ Linh Thiết Khoáng lớn, việc khai thác sẽ rất khó khăn.” Từ Phàm nhìn bản đồ,lẩm bẩm.

“Tiểu Tịch, vị trưởng lão Nguyên Anh kỳ kia nói giảm thuế vĩnh viễn à?” Từ Phàm hỏi. Hội Trưởng lão thu thuế rất khắc nghiệt, thu một phần mười lợi nhuận hàng năm, giảm hai phần mười chính là hai phần trăm, góp nhặt từng ngày tính ra là một con số không nhỏ.

“Đăng ký khóa linh thạch, ký khế ước một trăm nghìn năm là sẽ được giảm vĩnh viễn.” Tiểu Tịch đáp.

Từ Phàm tiếp tục quan sát bản đồ ảo giữa không trung, thực ra hắn đã dời mắt tới đảo nhỏ trong cự hồ mười vạn dặm, sau đó lại nhìn về những khu vực quanh cự hồ mười vạn dặm.

Cuối cùng Từ Phàm phất tay lên, dẫn mọi người vào thế giới ảo cảnh.

Mọi người đứng giữa không trung, vùng đất phía dưới là cự hồ mười vạn dặm và khu vực xung quanh nó.

Từ Phàm càng ngắm càng ưng ý. Nơi này vô cùng phù hợp với tiêu chí hắn đặt ra. Tài nguyên không kém quá, mạng lưới giao thông truyền tống cũng ổn, mấu chốt là chỗ này cực kỳ khiêm nhường, tu tiên giả và các môn phái bình rất hiếm khi chú ý đến đây.

Điểm quan trọng ngay sau đó là chỗ này cách Kiếm Vương tông rất xa, cực xa, siêu xa.

Một nơi vô dụng nhưng bỏ thì tiếc, song đối với Từ Phàm thì chỗ này lại vừa đẹp.

Từ Phàm xoá bỏ thế giới ảo cảnh, tuyên bố với mọi người: “Ta quyết định đặt môn phái ở đây.”

Đảo lớn nhất của cự hồ mười vạn dặm có diện tích bằng nguyên một tỉnh ở kiếp trước.

“Vâng.” Những người còn lại cũng biết thực lực của họ chỉ có vậy, không có sự lựa chọn nào quá tốt.

Nam Sâm Tiên thành là toà Tiên thành ở góc chính đông bắc của Thiên Nam châu nằm tại đại lục trung tâm, cự hồ mười vạn dặm có vị trí cách Tiên thành năm vạn dặm về hướng bắc.

Cách cự hồ mười vạn dặm không xa là Hội Trưởng lão, Từ Phàm càng muốn gọi nó là nơi quản lý chiêu thương.

Đám Từ Phàm vừa đến nơi đã thấy toàn thể Hội Trưởng lão cự hồ mười vạn dặm chào mừng mình, cứ như được gặp cha ruột ấy.

Tu sĩ Nguyên Anh nọ đích thân pha trà rót nước.

“Đạo hữu, các ngươi tới đây, chứng tỏ là đã nghĩ thông.”

“Ta thấy các ngươi không có ai Nguyên Anh kỳ, thế này nhé, sau khi các ngươi đăng ký linh thạch và ký kết hiệp ước, ta sẽ dẫn một tiền bối Hoá Thần kỳ đến tiêu diệt hết đám yêu thú ở cự hồ mười vạn dặm.”

Từ Phàm nhìn sự nhiệt tình hết mình của tu sĩ Nguyên Anh, càng cảm thấy tên này có được trích hoa hồng theo doanh số.

“Làm phiền tiền bối rồi, chuyện nhỏ này ta có thể tự xử lý.”

“Bây giờ có thể đăng ký môn phái, ký khế ước chưa?” Từ Phàm nói. Trước khi đến đây, hắn đã dạo một vòng quanh cự hồ mười vạn dặm.”

“Được.”

Nộp xong mười triệu linh thạch đã đăng ký, Từ Phàm ký kết khế ước cùng trưởng lão Nguyên Anh nọ. Sau khi ký xong, Từ Phàm cảm thấy trong linh hồn mình bị tròng thêm một chuỗi xiềng xích.

“Tốt rồi, bây giờ cự hồ mười vạn dặm này đã trở thành nơi dừng chân cho môn phái của các ngươi, chỉ cần báo tên môn phái trong vòng một năm là được.”

“Còn có một việc tương đối quan trọng là chuyện phòng ngự bên bờ cự hồ mười vạn dặm, năm năm sau sẽ được giao lại cho các ngươi.”

“Về phần còn lại thì thu nhận một trăm đệ tử trong vòng ba năm là được.”

“Vẫn còn rất nhiều chuyện vặt khác, đều nằm ở ngọc giản này, ngươi cứ xem từ từ là được.”

Sau khi tu sĩ Nguyên Anh kỳ trao ngọc giản cho Từ Phàm thì quy trình coi như đã hoàn tất.

Cuối cùng cũng đã có nhóm Tu Tiên Giả đầu tiên đặt chân lên đảo lớn nhất cự hồ mười vạn dặm.

Nguyên hòn đảo khổng lồ này toàn là rừng rậm cây cao, xa xa sau rừng cây là dãy núi nhấp nhô.

“Về sau nơi đây sẽ là địa bàn của chúng ta.”

Từ Phàm dẫn mọi người bay tới dãy núi. Tu Tiên giới vẫn tồn tại một luật bất thành văn là khi lập tông môn phải dựng trên đỉnh núi, nếu nơi ấy không có núi thì sau này sẽ tạo ra một hòn đảo nổi, đưa tông môn lên đó.

Có một số việc khó giải thích ra nhưng lại được toàn Tu Tiên giới thống nhất.

Trên đỉnh một ngọn núi lớn, cũng là núi cao nhất ở đây.

Từ Phàm nhìn một vòng bên dưới, vỗ vai Lý Tinh Từ, nói: “Đến lượt ngươi phát huy rồi, ta sẽ tạo dựng nơi đây thành thánh địa trong trí tưởng tượng của ngươi.”

Lý Tinh Từ gật đầu, hắn mặc một thân áo trắng hơn tuyết, tựa như công tử trần thế. Một bức hoạ cực lớn hiện ra giữa không trung, bên trong vẽ thánh địa tựa chốn tiên cảnh.

Tông môn trong tiên cảnh được xây dựa lưng vào núi, phần thân chính là núi lớn dưới chân, kiến trúc trong núi đã khái quát hết kết cấu mà một môn phái cần có.

Tâm Rối đứng sau lưng Từ Phàm, nó đang quét hình giữa không trung.

“Sư phụ ta vẽ theo quy mô thiết kế dành cho môt vạn người, người xem có được không.”

“Không được thì ta đổi.” Lý Tinh Từ nói.

“Không cần đổi, cứ thế đi.”

Chương 104: Bảo bối của Từ Phàm

“Đã quét hình xong, hiện tại đã có thể xây dựng.”

“Thời gian xây dựng là mười lăm ngày, cần một nghìn công cụ con rối, ba trăm con rối gia công, ba trăm con rối phi hành, hai mươi con rối linh hoả.” Quét xong bức hoạ lớn, Tâm Rối nói.

Tâm Rối vừa dứt lời đã có hơn một ngàn con rối xuất hiện trên cự phong, tiếp đó trên người Tâm Rối loé lên hơn nghìn điểm sáng.

Toàn bộ con rối tản ra bốn phía, phân chia công việc của mình rồi bắt đầu làm việc.

Lúc này, tất cả mọi người cùng kinh ngạc há hốc miệng, một người kiểm soát hơn nghìn con rối, ngay cả Lý Tinh Từ vốn luôn bình tĩnh điềm đạm cũng thấy cực kì ngạc nhiên.

Từ Phàm nhìn cả đám đang sửng sốt, nói một câu đầy mùi triết lý.

“Những thứ mà các ngươi cho là toàn bộ, kỳ thực chỉ là một góc của núi băng.”

Ở trong Thiên Khuyết môn, ngay cả bốn vị đồ đệ gần gũi nhất cũng chỉ biết sư phụ mình am hiểu Khôi Lỗi thuật, nhưng không ngờ rằng nó lại mạnh đến vậy.

“Từ đại ca, ta cứ nghĩ chúng ta là huynh đệ nhiều năm như vậy, ta đã hiểu ngươi rất sâu rồi.”

“Vậy mà thực sự không ngờ rằng tình cảm mấy chục năm qua vẫn còn nông lắm.”

Vương Vũ Luân vỗ mạnh lên vai Từ Phàm, nói: “Ngươi nói đi, phải làm sao để tình cảm giữa hai ta trở nên sâu thêm.”

Huynh đệ chạm mặt nhau khi hai bên cùng trần trụi, không nên giấu giếm nhau bí mật gì, khi uống rượu ta đã khoe hết những điều có thể và không thể nói cho ngươi nghe, thế mà ngươi lại giấu ta rất nhiều điều.

Giờ phút này, trong lòng Vương Vũ Luân có cảm giác như bị lừa gạt, giống như người huynh đệ lớn lên cùng ngươi từ thuở cởi truồng bỗng nói cho ngươi biết hắn còn thân thiết với một người huynh đệ khác hơn cả ngươi.

Sâu thêm tiên sư nhà ngươi, Từ Phàm thẳng thừng gạt bỏ cái từ kém đứng đắn kia.

“Ngươi có hỏi ta đâu, ta nói với ngươi kiểu gì, ta cũng không thích làm màu.” Từ Phàm cười nói, hắn thích nhìn vẻ mặt kinh ngạc của người khác, lần này rất viên mãn, rất đầy đặn.

Trước khả năng xây dựng cực mạnh của công cụ con rối, nền móng cung điện trên đỉnh núi đã xong, mấy trăm con rối phi hành bắt đầu vận chuyển vật liệu gỗ đã được gia công lên đỉnh.

“Tốt lắm, đã giải quyết xong chuyện nơi ở, những chuyện còn lại phải phiền các ngươi chạy việc.” Từ Phàm nói với mọi người.

“Vũ Luân, Từ Cương, hai người đi dò xét toàn bộ cự đảo này, nếu gặp Yêu thú Trúc Cơ kỳ thì đánh chết ngay.”

“Làm xong rồi hãy đi kiểm tra vùng nước chung quanh để xem có tìm thấy Yêu thú Nguyên Anh kỳ hay không, nếu có thể thì cũng tiêu diệt luôn.”

Sau khi sắp xếp xong nhiệm vụ đầu tiên, Từ Phàm nói với Từ Nguyệt Tiên: “Nguyệt Tiên, ngươi tập trung dò xét vị trí của mỏ linh khoáng thiết lớn dưới đáy hồ, tiện thể tìm xem còn tài nguyên khác hay không.”

“Hướng Trì và Tinh Từ, nhiệm vụ của các ngươi là đi chiêu mộ đệ tử, Tinh Từ chịu trách nhiệm khảo hạch.” Từ Phàm vừa nói vừa đưa cho Lý Tinh Từ một ngọc giản.

“Cứ tuân theo tiêu chuẩn khảo hạch trong ngọc giản, phải vượt qua chúng, còn phải có linh căn, trước mắt hãy thu nhận một trăm người.”

Từ Phàm hạ thấp tiêu chuẩn một chút, chẳng biết có chiêu mộ đủ một trăm người hay không.

“Về phần đệ muội, Tiểu Linh (con gái Vương Vũ Luân) và Tiểu Tịch, các ngươi hãy giúp đỡ bọn con rối đang làm việc, bọn chúng không có năng lực chiến đấu, nếu có Yêu thú thì bọn ngươi đuổi nó đi là được.” Từ Phàm nói.

Sau khi sắp đặt mọi việc xong xuôi, Từ Phàm lập tức đến trên một ngọn núi cách cự phong không xa, lấy ra một con rối trông như thú thực thổ bình thường, đây là công cụ con rối chuyên dùng để khoét núi, Từ Phàm định đặt hết đống Bảo khí mà mình luyện chế bao năm qua vào đây.

Một dây chuyền sản xuất Nông trường trong bàn tay tự động hoá.

Một dây chuyền sản xuất Bảo khí súng ở cấp độ khác, được luyện chế để dành riêng cho bọn con rối. Ba con rối Trúc Cơ kỳ ôm Bảo khí súng trường, dám đối đầu trực diện với Yêu thú Kim Đan kỳ, tiếc rằng hiện giờ mới chỉ có thể sản xuất một loại súng trường, vẫn là Bảo khí nhất giai.

Ngoài ra, còn có một dây chuyền chuyên sản xuất đạn tương thích, bây giờ mới chỉ làm ra được pháp khí là đạn, nhưng như thế đã đủ rồi.

Nhìn tâm huyết bao năm của mình, Từ Phàm mới có cảm giác hơi an toàn, song hắn vẫn chưa hài lòng, bởi hắn thấy thế giới này quá nguy hiểm. Những kẻ đại năng, tôn giả kia chỉ cần thấy khó chịu khi thấy hắn thì hắn có thể bị nổ tung tại chỗ.

Vì nguyên nhân này nên những năm qua Từ Phàm vẫn luôn gia tăng năng lực phòng ngự quanh mình.

“Nhanh nào, những chuyện mà Trúc Cơ kỳ làm được không nhiều lắm, chỉ khi ta lên Kim Đan kỳ, trở thành Luyện Khí Tông sư, khi ấy sức mạnh của ta mới được bộc phát.

“Không vội, còn năm mươi năm nữa mới đến Kim Đan kỳ, trước mắt cứ xây dựng môn phái cho tốt rồi nói sau.”

Hai canh giờ sau, con rối thực thỏ mà Từ Phàm thả ra trở lại bên người hắn để đợi lệnh, mật thất trong lòng núi đã được xây xong.

Từ Phàm lập tức tiến vào, đặt ba dây chuyền sản xuất ở mật thất trong núi.

Một tháng sau, Từ Phàm uống trà với Vương Vũ Luân ở đạo trường trên đỉnh núi.

“Từ đại ca, mấy con rối ngươi chế tạo bị kiểm soát bởi hắc cầu phải không?” Vương Vũ Luân nhìn công cụ con rối đang sửa đường dưới chân núi.

Mặc dù chủ phong đã dựng xong rồi nhưng ngoài nó ra thì còn rất nhiều thứ cần xây, mặc dù đều biết bay nhưng con đường kia vẫn phải sửa lại.

“Ta tên là Hắc Linh, ngươi có thể gọi ta là Tiểu Linh hay Tiểu Hắc cũng được.” Tâm Rối bay đến bên người Vương Vũ Luân, dựa theo lời Từ Phàm thì nó cũng là thanh niên bước vào xã hội rồi.

“Ta cứ gọi ngươi là hắc cầu đấy, sao nào?” Vương Vũ Luân cảm thấy hứng chí, hắn muốn xem cái con khí linh này sẽ có phản ứng như nào.

Lúc này, Tâm Rối chỉ chiếu lên không trung mười bức hình, trên đó là dáng vẻ Vương Vũ Luân đang nhìn thằng con Vương Hướng Trì nhà mình, trong ánh mắt tràn đầy nét trìu mến mà người cha dành cho con trai.

“Ngươi muốn nói gì?” Vương Vũ Luân nghi ngờ hỏi. Nó đang chứng minh mình là người cha tốt.

Tâm Rối lại mở năm đoạn băng hình, điểm chung là Vương Vũ Luân, Mộ Dung Thiến Nhi, Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ cùng chung khung hình. Trong đống video này Vương Vũ Luân chẳng thèm liếc mắt nhìn Lý Tinh Từ lấy một lần.

Thấy vậy, Vương Vũ Luân biến sắc, quay sang nhìn Từ Phàm. Ngươi bán đứng ta?

“Ngươi nghĩ gì đấy, ta không làm thế, chẳng qua biểu hiện của ngươi có sơ hở thôi.” Từ Phàm ung dung nói, bây giờ Từ Phàm đang mải nghĩ một vấn đề. Đến khi Lý Tinh Từ lên Nguyên Anh, liệu hắn có cho cha mình một bí thuật luân hồi hay không?

Tâm Rối lại định mở hình ảnh tiếp nhưng bi Vương Vũ Luân ngăn cản.

“Xin chào, Hắc Linh.” Vương Vũ Luân nghiêm túc nói.

“Xin chào, Vương Vũ Luân.”

Dứt lời, Tâm Rối bay về phía xa.

“Từ đại ca, ngươi bồi dưỡng khí linh gì thế này, ranh ma quá đi mất.” Vương Vũ Luận ngậm ngùi. Bí mật được chôn giấu ở nơi sâu kín nhất trong lòng hắn cứ thế bị khí linh moi ra, hắn cảm thấy chuyện riêng tư của mình không được bảo vệ gì cả.

“Bị người ta moi móc bí mật, có phải khó chịu lắm không.” Từ Phàm liếc nhìn Vương Vũ Luân, tiếp tục uống trà.

“Không thấy khó chịu, chỉ là hơi hối hận.” Vương Vũ Luân thở dài.

“Ngươi cũng chỉ là một người bị ép buộc trở thành kẻ cặn bã, trên nguyên tắc thì không thể trách ngươi, sau này chú ý một chút là được.”

“Đợi sau khi ta lên Kim Đan kỳ là có thể kiểm soát bộ dạng của ngươi, đến lúc ấy sẽ không xảy ra chuyện như vậy nữa.” Từ Phàm đáp.

“Bây giờ chuyện ngươi nên lo là phải giải thích với Tinh Từ như thế nào.”

“Giấu được thêm một ngày thì cứ giấu thôi.” Vương Vũ Luân bất đắc dĩ nói.

Chương 105: Dụng cụ tầm bảo chu thiên

Lúc này, tiếng xé gió truyền đến từ bầu trời.

Chỉ thấy một thuyền kiếm chở hơn sáu mươi đứa trẻ bay tới chủ phong.

“Sáu mươi lăm đứa trẻ. Từ đại ca, xem ra độ khó trong bài khảo nghiệm của ngươi giảm bớt không chỉ một chút.” Vương Vũ Luân nhìn đám trẻ trên thuyền kiếm, nói.

“Nhất nghệ tinh, nhất thân vinh. Sau này đám đệ tử cốt cán này trưởng thành thì chúng sẽ tự thu nhận đệ tử. Một tháng này tìm được sáu mươi lăm đứa, ta đã rất hài lòng.” Từ Phàm nói, hắn còn nghĩ có thể không chọn nổi năm mươi đứa, không ngờ lại có nhiều đứa trẻ vượt qua khảo hạch như này.

Suy cho cùng độ khó bài kiểm tra của hắn không phải bình thường.

Trên thuyền kiếm, Vương Hướng Trì thấy hai người Từ Phàm đứng trong đạo trường, bèn thay đổi hướng đi, bay về phía đạo trường.

Hai người Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ nhìn lên toà kiến trúc tông môn mông lung Tiên khí, xa hoa tráng lệ trên chủ phong, hai mắt rực sáng, cảnh tượng này đã rất giống môn phái, thánh địa tiên gia trong trí tưởng tượng của họ.

Bọn trẻ trên thuyền kiếm cũng ngắm nơi tựa như tiên cảnh này, nghĩ đến chuyện sau này mình sẽ tu tiên ở đây, chúng bắt đầu hưng phấn líu ríu với nhau.

“Oa, đây chính là nơi tiên nhân sống.”

“Tiểu Thuý, đợi đến khi ta trở thành tiên nhân, ta sẽ trở về cưới ngươi.”

“Cha mẹ, sau này con trai hai người sẽ là tiên nhân.”

“Ta muốn tu tiên, ta muốn diệt sạch Yêu thú.”

Lý Tinh Từ nhìn đám trẻ đang ríu rít với nhau mà nở nụ cười. Bọn nhóc này, nhỏ nhất là sáu tuổi, lớn nhất là mười bốn tuổi, đều là trẻ con sống ở ven hồ.

Đây là thành quả do hắn chạy một lượt hơn nghìn ngôi làng và thị trấn. Hắn tin chắc rằng những đứa nhỏ vượt qua được khảo nghiệm của sẽ đạt được nhiều thành tựu tương đối lớn ở tương lai.

Thuyền kiếm dài hơn năm mươi mét, từ từ đáp xuống đạo trường lộ thiên trên đỉnh núi.

“Sư phụ, tổng cộng thu nhận được sáu mươi lăm đệ tử đạt chuẩn, ba mươi sáu bé trai, hai mươi sáu bé gái, trong đó song linh căn có hai đứa, tam linh căn là hai mươi mốt đứa, tứ linh căn là ba mươi sáu đứa, ngũ linh căn có sáu đứa.” Lý Tinh Từ báo cáo.

“Vất vả rồi, giao đám trẻ này cho Tiểu Tịch đi, nghỉ ngơi mấy ngày rồi các ngươi hẵng tuyển nốt ba mươi lăm người còn lại.”

“Như vậy môn phái của chúng ta cơ bản đã thành lập xong.”

Nhân lúc còn sai bảo điều động được đồ nhi thì cứ sai khiến đi, bằng không qua mấy chục năm nữa, lại phải sai tới đồ tử đồ tôn.

“Tuân lệnh.”

Sau khi gặp mặt Từ Đại trưởng lão của bổn môn, sáu mươi lăm đứa bé bị Vương Hướng Trì đưa đến chủ phong, nơi được dựng lên để dành riêng cho cho đệ tử ngoại môn.

Về phần chức chưởng môn, Từ Phàm giao nó cho Từ Nguyệt Tiên, người thông minh nhất trong số bốn đệ tử. Không có cách nào khác, lão Đại ngây ngô, lão Tam tẻ nhạt chỉ chuyên tâm với kiếm đạo, lão Tứ thích đắm chìm trong thế giới của bản thân.

Chỉ có Từ Nguyệt Tiên vẫn tương đối bình thường, ngoại trừ việc hơi bị cẩn thận, tính toán chi li tỉ mỉ một chút thì không còn tật xấu nào quá lớn.

Sau khi nhận lệnh, Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ không chịu nghỉ ngơi mà lại lên đường tới trấn nhỏ bên hồ, bởi vì hiện tại bọn họ chỉ có thể thu nhận đệ tử trong khu vực thuộc quyền quản lý của môn phái mình.

.

“Quả là những đệ tử tốt, rất siêng năng.” Từ Phàm vui vẻ trong lòng.

“Có cái rắm, ám hiệu của ngươi rõ ràng như thế, chỉ đứa ngốc mới nghe không hiểu.” Vương Vũ Luân khinh thường.

“Ha ha.”

Đáy cự hồ mười vạn dặm, Từ Nguyệt Tiên đang ngồi bên trong một Bảo khí dưới nước, thăm dò tài nguyên linh khoáng ở đây.

“Sư phụ làm pháp bảo nào cũng có điểm đặc biệt, dưới đáy hồ sâu mấy vạn mét thế này, tu sĩ bình thường rất khó đi xuống.” Từ Nguyệt Tiên tự nhủ.

Đây đã là ngày thứ ba mươi trong chuyến thăm dò dưới nước của nàng, tức là đúng một tháng. Trong một tháng qua nàng cũng đã di chuyển mấy lần ở những vùng nước xung quanh cự đảo. Dưới hồ, ngoại trừ một vài dị bảo không quan trọng vẫn chưa thành hình thì chỉ có Linh Thiết Khoáng, hơn nữa còn cực dễ khai thác, song điều kiện tiên quyết là phải lặn xuống đáy hồ sâu mấy vạn thước này.

Mặc dù mọi thứ ở đây đều không khác mô tả lắm nhưng Từ Nguyệt Tiên vẫn chưa từ bỏ ý định, là một người chuyên môn đi săn bảo vật, nàng có phán đoán của riêng mình, cảm thấy chỗ này chắc chắn là nơi không bình thường.

Trước khi đến, nàng đã lấy được bản ghi chép về khu vực này từ chỗ Hội Trưởng lão. Vào sáu vạn năm trước, một cuộc xâm lược quy mô nhỏ của Yêu tộc đã xảy ra ở nơi đây, nhưng bị đập tan rất nhanh, nguyên nhân được ghi lại trên châu ký là do sự hỗn loạn không gian đã đưa đám Yêu tộc đến.

Và nơi đầu tiên mà lũ Yêu tộc xuất hiện chính là cự hồ mười vạn dặm, cho nên nàng đoán khu vực này chắc chắn phải có điểm yếu không gian. Mà xung quanh điểm yếu không gian nhất định sẽ có dị chủng mang thuộc tính không gian hoặc phù văn tự nhiên.

Đây chính là mục tiêu của nàng, nàng dám đặt cược vinh quang của người tầm bảo, chắc chắn nơi này có bảo vật mang thuộc tính không gian, nhưng nàng thật sự không có cách nào.

Đang miên man suy nghĩ, Từ Nguyệt Tiên bỗng tự vỗ trán mình.

“Sao ta không xin sư phụ luyện chế một pháp bảo chuyên dụng để tìm kiếm thuộc tính không gian nhỉ, như thế tốt hơn nhiều so với việc tự mò mẫm.”

Vậy nên Từ Nguyệt Tiên thay đổi hình dạng tàu ngầm của tạo giá Bảo khí, vọt lên mặt hồ.

“Ý tưởng của ngươi không tệ, lần này ta sẽ cho ngươi một bộ Bảo khí dò tìm dị bảo mọi thuộc tính.” Từ Phàm quay sang nói với Từ Nguyệt Tiên.

“Tạ ơn sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cười đáp. Dưới những tình huống bình thường, nàng thường có cảm giác sư phụ đối xử với mình như một người bạn. Thường thì sư phụ chỉ trưng ra vẻ bề trên khi thuyết giảng, thường ngày giống như bạn bè hoặc trưởng bối mình thân thiết.

“Ngày mai tới đây lấy đồ là được, còn nữa, ta báo với ngươi một chuyện, về sau ngươi sẽ là chưởng môn sáu mươi lăm của chúng ta.”

“Đợi đến khi tập hợp đủ một trăm đệ tử thì ngươi sẽ nhậm chức luôn.” Từ Phàm làm như đang nói một chuyện rất bình thường, về phần tên môn phái, là do hắn mới vừa nghĩ ra.

Ẩn Linh môn, rất phù hợp với khí chất khiêm tốn của chính mình.

“Sao lại là ta.” Từ Nguyệt Tiên sửng sốt.

“Ngươi thấy đại ca ngươi làm được không?” Từ Phàm hỏi.

Từ Nguyệt Tiên chưa nghĩ đã lắc đầu, đại ca giỏi chiến đấu nhưng về phương diện khác thì cứ an ổn học thần thông là được rồi.

“Vương sư đệ và Lý sư đệ của ngươi được không?”

Từ Nguyệt Tiên lại lắc đầu.

“Vương sư thúc cũng không.” Từ Nguyệt Tiên bỗng nghĩ tới.

“Để tránh những rắc rối không đáng có, cứ tính thế đi.”

“Vậy được.” Từ Nguyệt Tiên không hỏi sư phụ sao chẳng chịu làm mà chỉ nói nhảm, vì nàng biết hỏi cũng vô ích.

Tiếp đó, Từ Nguyệt Tiên thuật lai tình hình dưới đáy hồ và vùng nước xoay quanh đó cho Từ Phàm nghe, rồi lại bắt đầu sự nghiệp tầm bả của mình, ở tông môn cũng nhàn rỗi lắm.

Trên bãi cát ven cự đảo, hay bây giờ nên gọi là Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm đang luyện chế một Bảo khí tên là máy tầm bảo chu thiên. Kia là phù văn trên tấm sắt Bảo khí. Từ Phàm đã sửa đổi và gia cố khả năng luyện chế, với Từ Phàm, bây giờ luyện chế thứ Bảo khí này chỉ là một chuyện dễ như trở bàn tay.

Hắn vừa luyện chế pháp khí vừa nghĩ xem nên xử lý Linh Thiết Khoáng dưới đáy hồ như thế nào.

Nếu lập môn phái thì không được ăn không ngồi rồi Mặc dù trong nhiều năm qua Từ Phàm đã tích cóp được không ít tài sản nhưng so với những tông môn có lịch sử trăm năm thì của cải nhà hắn chỉ như con bò rụng lông cây me rụng lá.

Mấy năm nay, Từ Phàm lấy một nửa vốn liếng đổi thành cát thời không, đủ cho hắn lên Kim Đan kỳ. Nhưng sau khi Kim Đan kỳ, phòng thời gian không chịu nổi sự tiêu hao của Từ Phàm nữa.

“Cùng là Linh Thiết Khoáng thì sao, linh khoáng đứng đầu Tu Tiên giới, vẫn có thể chơi đến ra hoa.”

“Còn về chuyện khó khai thác Linh Thiết Khoáng nằm dưới đáy hồ thì cũng chẳng phải chuyện to tát.”

Chương 106: Bàng Phúc

Một ngày sau, Từ Nguyệt Tiên lấy máy tầm bảo chu thiên từ chỗ Từ Phàm.

“Đây là linh thạch, đây là ngọc giản chứa danh sách đồ cần mua, ngươi đưa vợ ngươi ra ngoài một chuyến, vừa đi chơi vừa mua sắm.” Từ Phàm nói với Vương Vũ Luân.

Ngày hôm qua tiếp tế Vương Vũ Luân một đợt, đưa áo giáp linh lực cho Vương Vũ Luân khi hắn tiến vào Nguyên Anh Hậu Kỳ. Đã đến lúc hắn phải ra ngoài kiếm một ít bảo vật, tốt nhất là Linh Tâm Khoáng, vì sau này Từ Phàm còn muốn luyện chí hai Tâm Rối, chỗ Linh Tâm Khoáng trong tay hắn cũng vừa hay hết.

Sau này còn rất nhiều công trình lớn cần dùng đến thứ này, tốt nhất là thêm cả một chút Hồn Thiết.

Vương Vũ Luân cầm nhẫn không gian, xem xét một hồi, cái tên này được lắm, hắn chưa từng thấy nhiều linh thạch như vậy.

“Một trăm triệu linh thạch, ngươi không sợ ta dẫn cả nhà đi trốn hả.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Bớt nói nhảm, giá trị của những thứ ngươi cho ta phải đến cả tỷ linh thạch.”

“Chỉ là chút linh thạch này, ngươi muốn thì bảo, không nói đừng làm huynh đệ nữa.” Từ Phàm cười ha hả, hắn muốn Vương Vũ Luân nhận linh thạch, như vậy chẳng phải có thể nhận được một khoản luôn sao?

“Chẳng thú vị chút nào, ta đi mua đây, tiện thể đưa phu nhân đến với thế giới hai người.” Dứt lời, Vương Vũ Luân định xuất phát ngay.

“Lúc ra ngoài, hãy đeo thứ này.” Từ Phàm ném sang hai chiếc mặt nạ.

“Đây là Bảo khí bí mật dùng để thay đổi tướng mạo và khí tức linh hồn, còn nữa, sau này khi Ẩn Linh môn chúng ta ra ngoài thì đều phải đeo thứ này.”

Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm với vẻ nghi ngờ, nơi này làm gì có kẻ thù, sao phải làm như vậy.

“Nếu đã lấy tên Ẩn Linh môn thì chữ ẩn chính là điểm mấu chốt, sau này môn phái chúng ta sẽ môn phái lánh đời.”

“Bình thường không thể để đệ tử nhắc tới chuyện của bồn môn khi chúng ra ngoài rèn luyện.” Từ Phàm giải thích.

Vương Vũ Luân gật đầu đáp: “Giống phong cách của ngươi, được thôi, như thế cũng tốt.”

Dứt lời, Vương Vũ Luân bay về phía chủ phong, bắt tay chuẩn bị xuất môn mua sắm.

Lúc này ở bên hồ chỉ còn lại một mình Từ Phàm.

“Trước hết hãy mở toàn bộ hệ thống phòng ngự của Ẩn Linh đảo, sau đó là hệ thống thám trắc của cự hồ mười vạn dặm. Cuối cùng chính là thành lập đại quân chiến đấu khai thác quặng dưới nước.

“Sau khi khai thác Linh Thiết Khoáng lên, khảo sát thị trường, chuẩn bị một Bảo khí dễ bàn rồi lập một dây chuyền sản xuất Bảo khí.

Từ Phàm tính lấy tính để, bỗng phát hiện linh thạch của mình không đủ chi.

Nhìn linh thạch trong nhẫn không gian, hắn thở một hơi dài, quả nhiên, linh thạch cũng giống tiền thôi, lúc nào cũng không đủ.

“Ta thật sự phải trở thành loại tục nhân bôn ba khắp nơi để kiếm linh thạch sao.”

“Nếu Bàng Phúc ở đây thì tốt, hắn vốn là tục nhân mà.”

…

Tại một toà Tiên thành nằm ở đầu mối giao thông thương nghiệp then chốt của Trung châu, có một cửa tiệm mới mở, ông chủ mập mạp bỗng hắt xì một hơi.

“Ta đã Trúc Cơ mà còn bị ốm được à?” Bàng Quái lấy làm lạ.

Đúng lúc ấy, một thanh niên mặt mũi thật thà chất phác bưng bình trà đến mặt tiền cửa tiệm, rót trà cho Bàng Phúc.

“Thạc Nhi, nếu trước kia con chịu bái lạy nhận Từ đại sư làm sư phụ thì tốt biết mấy, cứ đòi buôn bán nối nghiệp cha.”

“Ngươi nhìn bây giờ xem, cha ngươi vừa định triển khai một kế hoạch lớn ở Tượng châu thì bị Yêu tộc đột kích, tất cả những nỗ lực khi xưa của cha đổ bể cả rồi.”

“Kết quả chút linh thạch trong tay còn không đủ nổi bọt ở đất Trung châu sầm uất này.” Bàng Phúc lấy ra pháp khí truyền tin mà thương hội phát hành ở Tượng châu, nỗi đau âm thầm trào dâng.

Kể từ khi phòng tuyến cấm địa ở đó bị Từ Phàm điểm thấu, thương hội mà hắn thành lập quật khởi như thể bật hack. Trải qua mấy chục năm phấn đấu, một mạng lưới truyền tải thông tin vãi đại chưa từng có sắp được tạo lập, nhưng cuối cùng cuộc tập kích từ Yêu tộc đã phá nát mọi tưởng tượng của hắn.

Trong tay sót lại một ít linh thạch, sau khi truyền tống đến Trung châu thì chẳng còn bao nhiêu.

“Ta thấy hứng thú với việc kinh doanh nên muốn học tập theo cha.” Thanh niên nói, từ nhỏ hắn đã hiểu một đạo lý rằng trên đời này không có gì không giải quyết định bằng linh thạch, nếu có, vậy thì cần nhiều linh thạch hơn.

“Quan sát một thời gian ngắn, ta phát hiện thương trường Tượng châu khi trước chỉ là ao cá nhỏ.”

“Còn đại lục trung tâm này là biển Vô Tận.”

“Ở nơi đây, ta không có lòng tin dìu dắt ngươi tạo dựng lại vinh quang ở Tượng châu.” Bàng Phúc thở dài.

“Hoạt động thương mại ở đây đã thành hệ thống chuẩn hoá, nếu muốn vạch ra một không gian thì chỉ có thể tiêu diệt thị trường của kẻ khác.”

Lúc này, một đôi đạo lữ đi ngang qua tiệm, Bàng Phúc vô tình liếc mắt nhìn họ một cái, chợt giật mình, phóng về phía cặp đôi kia.

Vợ chồng Vương Vũ Luân đã đeo mặt nạ nhìn tên mập trước mặt, cảm khái rằng: “Bàng sư đệ, lâu rồi không gặp, ngươi nhận ra ta kiểu gì thế?”

“Rốt cuộc cũng gặp người quen, tha hương gặp bạn cũ.” Bàng Phúc kích động nói, hắn kích động không phải vì vợ chồng Vương Vũ Luân, mà là bởi có thể tìm ra manh nối của Từ Phàm từ bọn họ.

“Ta nhận ra Vạn Y cầu trên người Vương sư huynh và Mộ Dung sư tỷ.” Bàng Phúc cười đáp.

Ở một gian riêng trong tửu điếm chuyên dùng để đón tiếp Tu Tiên Giả.

“Ta biết tin tức của Từ đại ca, nhưng ngươi muốn gặp thì phải có sự đồng ý từ hắn, ngươi cũng biết tính hắn mà.” Vương Vũ Luân nói. Đã du ngoạn bên ngoài một tháng, không ngờ trước khi trở về lại có thể chạm mặt người quen cũ.

Làm huynh đệ của Từ Phàm, đương nhiên hắn biết đối tác quan trọng của đối phương.

“Điều này ta biết, vậy thì làm phiền Vương sư huynh báo tin.” Bàng Phúc gật đầu, hồi còn ở Thiên Khuyết môn, hắn đã từng dẫn theo người ngoài tìm gặp Từ Phàm vì đối phương là Luyện Khí sư.

Khi ấy, bởi vì sự việc đó mà Từ Phàm suýt đoạn tuyệt quan hệ với Bàng Phúc, từ đó về sau hắn luôn nhớ kĩ chuyện này.

“Được, đến lúc ấy ta sẽ liên lạc với ngươi bằng thứ này.” Vương Vũ Luân vừa nói vừa giơ Bảo khí truyền tin số hai trong tay, trên Ẩn Linh đảo tín hiệu của thứ này rất yếu nhưng vẫn có thể trao đổi tin.

“Cha, trên đây có việc kinh doanh quan trọng ạ?”Con trai Bàng Phúc hỏi.

“Không, trên đó có cơ hội để chúng ta quật khởi một lần nữa.”

Bàng Phúc tin rằng sau khi gặp mặt và hợp tác với Từ Phàm, mình có thể vùng dậy một lần nữa.

Từ Phàm đang dạy đám trẻ con biết chữ, nhận được tin Bàng Phúc muốn gặp, khấp khởi vui mừng.

Từ Phàm gọi Lý Linh Từ qua ngay, sai đối phương kế thừa sự nghiệp giáo dục vĩ đại của hắn.

Bên trong đạo trường, Từ Phàm bắt gặp vợ chồng Vương Vũ Luân mới trở về.

Sau khi đi chơi một chuyến, tình cảm của hai người tốt lên trông thấy.

“Trên đường xảy ra sự cố nào không?” Từ Phàm hỏi, hắn chỉ sợ danh sách mua đồ dài ngoằng kia khiến kẻ khác nhắm vào bọn họ.”

“Có kẻ đang để mắt bọn ta, nhưng từ khi mua đồ, ta và Thiến Nhi chưa từng rời khỏi Tiên thành.”

“Mua xong là truyền tống thẳng tới Lâm Sâm Tiên thành nhà chúng ta, ngươi biết đấy, trung tâm truyền tống Tiên thành không dám tiết lộ địa chỉ.”

“Thế nên bọn ta đã trở về an toàn.” Vương Vũ Luân hết sức khôn ngoan, nói.

“Phải rồi, ngươi có gặp Bàng Phúc không.”

Từ Phàm đang định đáp đương nhiên có chứ, nhưng chợt phát hiện hài âm hơi sai sai, nên nói: “Gửi địa chỉ của chúng ta cho hắn, bảo môn phái của ta có chức bộ trưởng bộ phận ngoại thương.”

Chương 107: Bồ Đào

“Đúng rồi, đây là quà, coi như đáp lễ vì ngươi cho ta và Thiến Nhi xuất môn.

Vương Vũ Luân đưa cho Từ Phàm một viên tuyệt linh thạch trong suốt, bên trong chứa đựng một chiếc nhẫn không gian.

“Đây là thứ ta thấy ở thương hội, bọn họ gọi nó là hộp mù, chiếc nhẫn không gian trong đây được “thịt” từ trên người những tu tiên giả bị truy nã.

“Chúng được niêm phong bằng tuyệt linh thạch, mở ra cái gì thì lấy cái đó, ta thấy rất thú vị nên mua ngay cho ngươi một cái.”

“Nếu ở trong không có thứ tốt cũng đừng trách ta.”

Nói xong, Vương Vũ Luân dẫn thê tử rời đi.

“Không hổ là thuộc tính BUG, kinh khủng như thế đấy.”

“Cũng may ngày ấy mình lúc nào cũng dẫn theo huynh đệ tốt, bằng không sau này làm gì có chuyện được hoàn lại lợi ích gấp trăm lần như thế này.”

Từ Phàm chưa từng nghi ngờ trong nhẫn không gian không có đồ tốt, thứ được thể chất hoàn lợi ích gấp trăm lần tìm ra chắn chắn phải là đồ ngon.

Linh hoả bùng lên bắt đầu luyện hoá tuyệt linh thạch bao phủ nhẫn không gian.

Từ Phàm cũng thấy hồi hộp trước sự tan chảy của tuyệt linh thạch.

Ngay khi tuyệt linh thạch tiêu tan, Từ Phàm vội cầm nhẫn không gian, tinh thần lực nhìn xuyên qua nó.

“Mẹ kiếp!!!”

Trong nhẫn không gian, Từ Phàm mới nhìn thoáng qua đã thấy khối Linh Tâm Khoáng to như một ngọn núi nhỏ, bên trong chất đầy linh khoáng hiếm của Tu Tiên giới, thậm chí có hẳn 5 cân cát thời không.

Từ Phàm không tính nổi giá trị của chỗ linh khoáng trong không gian, bởi nó thực sự quá nhiều.

Chỉ một chiếc nhẫn không gian có dung lượng lớn thế này đã đáng giá một triệu linh thạch.

Từ Phàm lấy ra một khối Linh Hồn Tinh Thạch, nuốt nước miếng một phát, tôn giả Đại Thừa thấy thứ này có lẽ cũng phải đỏ mắt, trong nhẫn không gian lại có những 3 khối.

Lúc này, ở nơi xa cuối chân trời, Diệp Tiêu Dao bỗng cảm thấy xót ruột, có cảm giác mình đã đánh mất một thứ cực kì quan trọng, như thể nếm được mùi vị của vận mệnh.

Linh Hồn Tinh Thạch là thứ quan trọng nhất khi luyện chế thần thông phân thân thứ hai, bởi vì nó có thể tạo ra linh hồn thứ hai của phân thân.

Điểm mấu chốt chính là nếu bản thể tử vong thì chân linh được phong ấn trong linh hồn tinh thạch sẽ ngay lập tức thoát ra để chiếm lấy phân thân và tái sinh.

Lúc này, Từ Phàm đang chỉnh sửa kế hoạch của hắn.

“Có bảo bối này rồi, kế hoạch trước kia nhỏ nhặt quá, lần này ta muốn luyện chế một Đạo khí có cấp bậc đúng chuẩn trung tâm kiểm soát.” Từ Phàm nói trong cơn cuồng nhiệt.

…

Bàng Phúc ngồi trong cửa tiệm, nhìn pháp khí truyền tin trên tay mà ngẩn người. Đã qua ba ngày rồi, tại sao vẫn chưa thấy hồi âm.

Từ đại sư không muốn gặp ta, không đúng, dựa theo cái vẻ không thích buôn bán ấy, chẳng lẽ không muốn có người giúp hắn kiếm cả đống linh thạch hay sao.

Hay là từ đại sư có sự lựa chọn khác tốt hơn ta?

Càng chờ đợi lâu mà không thấy tin đến, trong đầu Bàng Phúc càng nghĩ ngợi vẩn vơ, hơn nữa còn bắt đầu tưởng tượng ra khung cảnh mình gặp Từ Phàm, lại hình thành quan hệ hợp tác một lần nữa.

Thanh niên nhìn cha mình trở nên khùng khùng điên điên, cảm thấy hơi bất lực, đây không phải là thứ người có thể ngóng đợi.

Đúng lúc này, chợt nghe một tiếng “tít”, đó là âm báo nhận được tin nhắn đến của máy truyền tin.

Bàng Phúc hơi giật mình.

“Thiên Lam châu, Lâm Sâm Tiên thành, cự hồ mười vạn dặm, đảo lớn nhất!” Bàng Phúc đọc địa chỉ một cách kích động.

“Thạc Nhi, gọi đại nương, nhị nương, tam nương, tứ nương đi, toàn thể nhà ta lên đường đến Lâm Sâm thành!

“Vâng!”

Lúc này, Từ Phàm gác lại mọi chuyện, bắt đầu tĩnh tâm dưỡng thần, bởi vi hắn muốn luyện chế pháp bảo quan trọng nhất từ khi hắn tu tiên đến nay, một thứ pháp bảo sau này có thể thay mình luyện chế pháp bảo, chế luyện con rối, lưu trữ dữ liệu, phân tích trí năng.

“Nếu hệ thống của ta không góp sức thì ta tự làm một hệ thống khác, tên cũng đặt rồi, gọi là hệ thống xây dựng cuồng ma.”

“Chỉ cần thu thập đủ tài nguyên là có thể làm ra thứ mình muốn.”

Đột nhiên, Từ Phàm nhớ tới game Red Alert mà hồi nhỏ từng chơi, cũng là trò chế tạo đồ bằng việc khai thác quặng.

Hiện tại, tinh khí thần của Từ Phàm đã đạt tới đỉnh phong, hắn lấy ra linh khoáng đã tinh luyện, bắt tay luyện chế.

“Linh Hồn Tinh Thạch, Linh Tâm Khoáng, Nguyệt Thần Thạch, Vạn Tinh Viên Thiết, Bách Đạo Linh Tâm…”

Trong số này, dù nhặt đại ra món nào cũng là linh khoáng quý giá đến mức có thể dẫn đến hoạ sát thân, cứ thế bị Từ Phàm lấy ra, bày bên cạnh mình để chuẩn bị luyện chế.

Chẳng biết vì sao, Từ Phàm cảm thấy hôm nay trạng thái của mình cực tốt, toàn bộ linh khoáng đều được dung hợp tới tình trạng tối ưu, nhất là khi in phù văn, có thể sắp xếp trận pháp phù văn và khắc hoạ phù văn đến mức hoàn hảo nhất.

Hiện giờ, Từ Phàm tiến vào một thứ trạng thái kì diệu, mỗi bước luyện chế pháp bảo đạt đến độ cân bằng hoàn mỹ.

Chẳng qua hắn không biết rằng trên bầu trời Ẩn Linh đảo, một tầng mây sét đang từ từ hội tụ, giữa mây sét ẩn chứa năng lượng khủng khiếp dường như đang chờ đợi điều gì đó, chỉ cần cơ hội tới, nó sẽ giáng xuống ngay lập tức.

Lúc này, cùng với nét khắc phù văn càng lúc càng sâu sắc, trạng thái kỳ diệu nọ càng huyền ảo hơn, sức mạnh ẩn chứa trong mây sét cũng kinh khủng hơn nữa.

Phù văn cuối cùng sắp được khắc hoạ xong, chỉ thiếu một nét chốt hạ, tay Từ Phàm bỗng hơi run rẩy, nét vẽ cũng bị chệch đi đôi chút.

Thế rồi chỉ trong chớp mắt, Từ Phàm thoát khỏi trạng thái ảo diệu kia, tựa như giữa lúc thoải mái nhất đột nhiên có người cầm kim châm vào người mình.

Lúc này, pháp bảo linh quang trước mặt Từ Phàm tự huỷ, dường như đang sống.

Còn mây sét trên trời bỗng có cảm giác rất khó chịu, thấy nhiều thứ rõ ràng đã đặt ở miệng nhưng không nói ra được.

Đi cũng không được, ở cũng không xong. Cuối cùng trên trời dội xuống một tiếng nổ lớn, mây sét tự bạo, nhưng năng lượng tự bạo bị hạn chế bằng một thứ quy định nào đó, cuối cùng bị ngưng tụ thành một quả lôi thạch rơi xuống Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm nhìn lên không trung, nói: “May mà luyện chế xong rồi, xem ra sau này khi luyện chế pháp bảo phải thêm một kết giới cách âm.”

Nói xong, Từ Phàm quay đầu nhìn pháp bảo mới luyện chế hoàn tất, đó là một khối lập phương màu tím.

“Chủ nhân, xin hỏi hiện tại ngài có chỉ thị gì không?”

Một tiếng nói điện tử vang lên. Lúc đầu hắn vốn muốn biến thành giọng của em gái ngọt ngào, nhưng nghĩ đến chuyện bản sao linh hồn và ký ức của mình đều chứa trong đây nên hắn đã từ bỏ ý định này.

Khi sao chép linh hồn và ký ức của chính mình, Từ Phàm đã vứt bỏ toàn bộ tình cảm của bản sao linh hồn, chỉ giữ lại phần lý trí.

Sau khi xe quá nhiều phim, truyện thuộc dạng trí tuệ nhân tạo nổi dậy thì trong tiềm thức Từ Phàm đã có sự đề phòng.”

“Thăng cấp đại quân con rối, luyện chế con rối đào quặng dưới nước và con rối chiến đấu dưới nước.”

“Dây chuyền sản xuất tinh luyện Linh Thiết Khoáng.”

“Còn nữa, khai phá cải tạo toàn Ẩn Linh đảo.”

Từ Phàm vẫn muốn nói tiếp, song lại bị khối lập phương màu tím cắt lời.

“Với lượng tài nguyên vốn có hiện nay của chủ nhân, nếu không rót vào thêm linh thạch thì trước mắt chỉ có thể duy trì một vài hạng mục mà ngài nêu ra.”

“Khụ, vậy cũng tốt, trước mắt cứ tiếp tục mấy hạng mục này đi.”

Từ Phàm lấy ra mấy chiếc nhẫn không gian, đặt chúng vào trong cơ thể khối lập phương.

“Phải rồi, còn chưa đặt tên cho ngươi mà.”

“Toàn thân ngươi là màu tím, vậy sau này gọi là Bồ Đào nhé.”

Chương 108: Bàng Phúc gia nhập

Vương Vũ Luân ngồi trên chiếc toạ giá Bảo khí dạng phi thuyền, bay đến chỗ Hội Trưởng lão. Chuyến này tới Hội Trưởng lão, một là báo tên môn phái mình, hai là đón Bàng Phúc lên Ẩn Linh đảo.

Lúc này Vương Vũ Luân ra ngoài một mình nên hơi căng thẳng. Không phải là hắn sợ gặp Yêu thú Nguyên Anh kỳ, nếu đụng mặt thì đánh chết nó là xong. Hắn chỉ sợ mình sẽ tình cờ gặp một nữ tu nữa, rồi lại bắt đầu một mối tình duyên chớp nhoáng.

Dựa theo kinh nghiệm bao năm của hắn, mặc cho hắn có liều mạng phản kháng thì cũng chỉ là công cốc, cùng với sự tăng cao của tu vi, nữ tu mà hắn gặp dạo này cũng là đầu Hoá Thần kỳ.

“Tông môn chỉ cách khu vực Hội Trưởng lão ba vạn cây số, chắc không có chuyện gì đâu.” Vương Vũ Luân quan sát tứ phía, sẵn sàng đối phó với bất cứ tình huống bất ngờ nào.

Cũng may nguyên đường đi không có nguy hiểm gì, tới cửa Hội Trưởng lão một cách an toàn, trùng hợp gặp cả nhà Bàng Phúc vừa đến đây.

“Gặp đúng lúc lắm, Bàng sư đệ theo ta đi làm nghiệp vụ nào, báo danh môn phái đã.” Vương Vũ Luân cười nói, tiện thể quan sát cả nhà Bàng Phúc.

Bốn phu nhân đẹp như tiên trên trời, qua giọng điệu và thái độ của các nàng, dường như Bàng Phúc là ông trời của họ. Ừm, gia đình Bàng sư đệ chắc hẳn rất hạnh phúc.

Còn về con cái, hắn thấy một người con trai, không có gì đặc biệt.

“Được.” Bàng Phúc gật đầu. Câu nói kia mang lại rất nhiều thông tin, điều quan trọng nhất là chắc chắn Từ đại sư đang ở trong môn phái này, phải gia nhập bằng được.

Cùng với sự tiếp đón nhiệt tình của Hội Trưởng lão, mấy người Vương Vũ Luân hoàn thành việc báo danh môn phái một cách thuận lợi.

Trên đường về, Bàng Phúc quan sát cự hồ mười vạn dặm, bắt đầu hỏi thêm tình hình của Từ Phàm.

“Vương sư huynh, ngươi và Từ đại sư cùng thành lập môn phái à?” Bàng Phúc hỏi.

“Đúng, tên môn phái là Ẩn Linh môn, nằm trên đảo lớn nhất ở cự hồ mười vạn dặm này đây.” Vương Vũ Luân đáp lại Bàng Phúc, thái độ rất ôn hoà, bởi trong tông môn cũng đang thiếu một tu sĩ am hiểu thương nghiệp.

“Ta, các phu nhân và con trai có thể gia nhập chứ?” Bàng Phúc chờ mong.

“Được.” Vương Vũ Luân gật đầu đáp, Từ Phàm đã bàn với hắn chuyện này. Nếu Bàng Phúc đưa thân nhân theo hoặc có người đi kèm thì có thể đưa vào ngoại môn môn phái.

“Vậy thì tốt quá.”

Lúc này, Ẩn Linh đảo ở đằng xa đang từ từ hiện ra trước mắt mọi người.

Đại môn Ẩn Linh môn đã xây xong, quay mặt về phía đại lục.

Khi Vương Vũ Luân càng lái phi thuyền toạ giá Bảo khí lại gần, ảo ảnh khổng lồ của một cánh cổng trải dài qua đất trời xuất hiện trước mặt mọi người, tựa như cổng lớn thiên cung.

“Làm việc rất nhanh nhẹn.” Đây không phải lần đầu hắn bị kinh ngạc trước tốc độ xây dựng môn phái.

Hiện tại, trên Ẩn Linh đảo có hơn hai vạn công cụ con rối, chúng đang cải tạo Ẩn Linh đảo bằng tốc độ xây dựng đáng ngạc nhiên.

Đấy là do Từ Phàm thấy Bồ Đào tính ra những tài nguyên đang bị lãng phí, hắn bèn lấy ra tất cả số công cụ con rối mà mình chế tạo trong những năm qua.

Từ Phàm đang vui vẻ xem con rối công cụ kiến thiết Ẩn Linh đảo, chợt cảm nhận được toạ giá Bảo khí của Vương Vũ Luân, bèn quay đầu lại vẫy tay với họ.

Toạ giá Bảo khí dạng phi thuyền đáp xuống bên Từ Phàm.

“Bàng sư huynh, đã lâu không gặp.”

Dạo này Từ Phàm xuôi chèo mát mái quá, muốn gì được nấy, chỉ thiếu nước bảo thiên đạo mở hack cho hắn.

“Từ đại sư, ta nhớ mong đã lâu lắm rồi.” Bàng Phúc cảm khái.

“Các ngươi cứ hàn huyên đi, ta về bảo Tiểu Tịch thu xếp chỗ ở cho các ngươi.”

Vương Vũ Luân nói.

Hiện tại Tiểu Tịch là Đại tổng quản nội vụ của cả môn phái, tiền lương một năm là một vạn linh thạch, ấy là mức lương Từ Phàm đặt ra cho nàng.

“Được.”

Từ Phàm tiện tay dùng Tố Hình thuật triệu hoán một đình nghỉ mát.

Mọi người nhập toạ.

Từ Phàm nhìn thanh niên bên cạnh Bàng Phúc: “Đây là Bàng Thạc ư, tiếc là chúng ta không có duyên làm thầy trò.”

Bằng không ta lại phải hận thêm một tên đồ đệ ngốc, ít ra thì nhìn mặt đã thấy ngố tàu.

“Ha ha, từ bé Thạc Nhi đã thông minh, vừa nứt mắt đã muốn theo nghiệp buôn bán giống ta, tâm tư không đặt ở đây, đã nghĩ rằng không nên làm phiền Từ đại sư.” Bàng Phúc nói. Đây không phải lần đầu hắn nói như vậy.

“Từ đại sư, ta có thể gia nhập Ẩn Linh môn không?”

Chủ đề còn chưa kịp đưa ra thì Bàng Phúc đã nóng lòng hỏi ngay. Bây giờ Ẩn Linh môn mới thành lập, có đại sư như Từ Phàm, Ẩn Linh môn trỗi dậy chỉ là vấn đề thời gian, hắn phải chen chân vào trước khi họ quật khởi.

Như vậy hắn có thể dựa vào môn phái để hoàn thành tiên thương đại đạo của mình.

“Ha ha, Bàng sư huynh vội quá rồi, ta còn chưa chào mời ngươi mà ngươi đã tự đâm đầu vào.”

“Ngươi không nói thì ta cũng vẫn muốn mời ngươi gia nhập môn phái của ta, chỉ cần ngươi không chê môn phái mới thành lập là được.” Từ Phàm cười nói.

“Đương nhiên không chê.”

“Tốt lắm, từ giờ, Ẩn Linh môn chúng ta sẽ thành lập một các, tên là thương các, ngươi chính là các chủ thương các, sử dụng tài nguyên của môn phái ta để kiếm tài nguyên linh thạch.”

“Còn về đãi ngộ, hàng năm ngươi có thể nhận một nửa lợi nhuận mà thương các kiếm được, thế nào?” Từ Phàm nói. Đó là con số mà hắn suy tính kỹ, một CEO không có cổ phần sẽ không làm tốt được.”

“Nhiều quá nhiều quá, đại lục trung tâm nhiều nhất là một phần nghìn, cứ theo con số này, ngươi thấy sao?” Bàng Phúc vội vàng nói, nhận quá nhiều dễ gặp chuyện lắm, ngày trước nhà họ là đại thương nhân đứng đầu cả nước, đạo lý này hắn hiểu cực rõ.

Từ Phàm sửng sốt, sao lại giảm tiền lương, linh thach không thơm ư?

“Một phần nghìn thì ngại với công sức ngươi lặn lội ngàn dặm đệ đây, vậy đi, ta cho ngươi một phần trăm, ngươi có thể tự chia.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Được.” Bàng Phúc gật đầu, giá trị này là mô hình con số an toàn.

Sau khi điền xong, Từ Phàm gọi Tâm Rối, hiện tại nó đã được Bồ Đào tiếp quản.

“Chọn ra ngọn núi chung quanh chủ phong để lập thương các.” Từ Phàm lên tiếng trước ánh mắt tò mò của đám Bàng Phúc.

“Đã tiếp nhận, nửa canh giờ sau sẽ hoàn thành.”

Nói xong, Tâm Rối chiếu hình ảnh một vài phong cách kiến trúc để cho Bàng Phúc chọn.

Nhìn thấy Tâm Rối, trong mắt Bàng Phúc lóe lên tia sáng kì dị.

Sáng sớm hôm sau, toàn thể Ẩn Linh môn tập trung ở đạo trường trên chủ phong.

Tuyên bố Từ Nguyệt Tiên trở thành chương môn Ẩn Linh môn, đồng thời thành lập Bách Chiến phong, Linh Kiếm phong, Huyền Hồn phong, Thương các, …. Những đệ tử mới nhập môn có thể tự chọn phong thích hợp với mình sau khi lên Luyện Khí tầng bốn.

Một tháng sau, trên Thiên Đạo phong, Từ Phàm nhìn cảnh sắc phía dưới, thở một hơi nhẹ nhõm.

“Bận bịu hơn một tháng, cuối cùng cũng trông giống môn phái rồi đấy.”

“Qua một thời gian ngắn nữa hệ thống khai thác linh khoáng dưới đáy hồ sẽ được đưa vào sản xuất. Đến lúc ấy, hãy ưu tiên dùng linh thiết để tạo ra hệ thống phòng ngự cho toàn Ẩn Linh đảo.”

“Tới khi ấy, vệ tinh, đạn đạo, máy bay không người lái, pháo điện từ,... ta nghĩ ra cái gì thì làm cái đó.” Từ Phàm giống như một phần tử khủng bố mới ra tù, đang chuẩn bị làm một phi vụ lớn.

Đúng lúc này, từ xa truyền đến một tiếng nổ kinh thiên động địa.

Chỉ thấy ở một góc bên bờ có vô số Yêu thú lên bờ, bắt đầu tấn công đám con rối công cụ đang xây dựng Ẩn Linh đảo.

Từ Cương là người đầu tiên xuất hiện ở hiện trường, lạnh lùng điên cuồng công kích đám Yêu thú.

Chương 109: Thiên Thủ Hư Tượng

Một mình Từ Cương, vậy mà vẫn trấn áp được mấy vạn yêu thú dưới hồ mới lên bờ.

“Ừm, đây mới là dáng vẻ mà một pháo đài nên có.” Từ Phàm xoa cằm, nói với vẻ hài lòng.

Từ Cương mặc áo giáp linh lực trên người, nó là Bảo khí tam giai, cứ như được bật hack ma lực vô hạn vậy, trút đại chiêu thần thông xuống đám yêu thú mới vừa lên bờ mà chẳng thèm sợ hao.

Thỉnh thoảng lại có vài con yêu thú tấn công từ trên cao, nhưng cũng bị súng trường điện từ bắn rụng.

“Sư phụ, đại ca có thể kiên trì bao lâu, sợ rằng dù có áo giáp linh lực cũng chịu không nổi đâu.”

Từ Nguyệt Tiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Mấy thứ này thường thôi, đừng tưởng đại ca ngươi ngốc. Ngươi cảm thấy hắn ngây ngô, vậy ngươi đã luyện thành môn quan trọng nhất trong số bí thuật thần thông ta đưa cho ngươi được chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Vẫn chưa, nhưng đã bắt đầu học.” Từ Nguyệt Tiên đáp.

Môn thần thông cuối cùng là Hoá Ảnh Tam Thế thân, thần thông này đã có vết tích của Đạo.

“Đại ca ngươi học xong rồi.” Từ Phàm nói. Hắn đã cẩn thận thiết kế một môn đại thần thông cho đám đệ tử.

“Đại ca lợi hại vậy sao!” Nàng biết môn cuối cùng trong bí pháp thần thông cuối cùng khó đến thế nào.

“Không thể không nói rằng đôi khi tự tìm được con đường riêng cho bản thân thì sẽ có rất nhiều lợi thế.”

“Ngươi không học được, có thể là vì quá thông minh.” Từ Phàm cười nói.

Lời của Từ Phàm khiến Từ Nguyệt Tiên suy nghĩ rất nhiều.

Lúc này, hai ái đồ khác của Từ Phàm cũng xuất hiện bên người hắn.

Vương Hướng Trì nhìn màn tấn công kịch liệt kia, một mình đại sư huynh trấn áp mấy vạn yêu thú, trong mắt toát ra vẻ chấn động. Mỗi lần thấy đại sư huynh ra tay, trong lòng hắn lại dao động với kiếm đạo của mình.

Kể cả khi hắn đạt đến cùng cấp bậc Kim Đan kỳ như đại sư huynh, hắn cũng chưa nắm chắc phần thắng, thậm chí còn chẳng có cơ hội phi kiếm tiếp cận đối phương.

Ngược lại, Lý Tinh Từ chỉ tỏ ra khá lạnh nhạt.

Cùng lúc ấy, một con yêu thú có hình thể khổng lồ xuất hiện ở phía xa.

“Yêu thú Nguyên Anh kỳ!” Từ Nguyệt Tiên thấy vậy, định đến hỗ trợ, nhưng bị Từ Phàm kéo về.

“Đại ca của ngươi đang đánh sướng tay, bây giờ ngươi mà chạy tới cướp quái sẽ bị ghét lắm đấy.”

“Chẳng phải là yêu thú Nguyên Anh kỳ sao, một pháo là xong.” Từ Phàm thản nhiên đáp. Đệ tử của hắn mà không vượt cấp giết quái được ư? Thế chẳng khác gì phế vật.

Quả nhiên, vừa thấy yêu thú Nguyên Anh kỳ, Từ Cương đang mải mê bắn phá cũng thấy hứng chí hẳn lên.

“Sư phụ, môn thần thông cuối cùng trong bí thuật thần thông mà người cho ta đã có chút thành tựu.”

“Hôm nay sẽ cho sư phụ xem cùng.”

Tiếng nói của Từ Cương vang sang sảng giữa đất trời, chỉ thấy tay hắn kết một pháp ấn kỳ quái, Hư Tượng nghìn tay đột nhiên hiện ra, bắt đầu kết ấn thay Từ Cương.

Chỉ thấy một quả cầu đặc được làm bằng toàn thiên luyện vẫn thiết được Từ Cương ném lên không trung, trong nháy mắt đã bị linh lực của Hư Tượng nghìn tay bắt lấy.

“Pháo Neo Amstrong Cyclone Jet Amstrong!”

Cả không gian dường như ngưng đọng lại, chỉ thấy một quả đạn pháo to bằng quả bóng rổ lóe ra ánh sáng bắn về nơi đằng xa mà Yêu thú Nguyên Anh kỳ mới xuất hiện, đạn pháo khiến toàn bộ Yêu thú bị bốc hơi hết, ngay cả con Yêu thú Nguyên Anh kỳ rốt cuộc cũng không phải là ngoại lệ.

“Ầm!” cự hồ mười vạn dặm bị khuấy động bởi những con sóng lớn.

Mấy con Yêu thú Nguyên Anh kỳ dấm dúi nấp ở đằng xa cũng rút lui, đám Yêu thú đã lên bờ vội chạy về hang ổ quen thuộc như thể thấy mưa rơi phải chạy ù về thu quần áo.

Sau khi đám Yêu thú tháo chạy, Hư Tượng nghìn tay đằng sau Từ Cương cũng từ từ tan biến, song trên mặt Từ Cương vẫn có vẻ chưa thỏa mãn, không biết bao giờ mới được đánh một trận sướng như này đây.

Tất cả mọi người chứng kiến cuộc chiến đấu cùng bị kinh ngạc trước pháo cuối cùng của Từ Cương.

“Sư phụ, cuối cùng ta cũng biết cách dùng Vạn Pháp thân.” Từ Cương mặc áo giáp linh lực bay qua, hơi tỏ ý muốn nhận được lời khen.

“Hư Tượng nghìn tay của ngươi chỉ động được mười tay, khoe khoang gì chứ.”

“Nhưng một pháo cuối cùng đó đánh tốt lắm.” Từ Phàm cười nói.

Nghe thấy lời khích lệ của Từ Phàm, Từ Cương mỉm cười.

Hai cha Bàng Phúc đứng xem cảnh chiến đấu ở phía xa, lúc này mới thoát khỏi cơn kinh ngạc.

“Thế nào, mắt nhìn của cha ngươi có sai không. Kia là đại đệ tử của Từ đại sư, hắn có hẳn bốn đệ tử như vậy.”

“Ở môn phái như này, chuyện quật khởi chỉ là vấn đề thời gian. Bây giờ điều chúng ta phải làm là phát huy một vai trò quan trọng trong quá trình đó.”

“Thậm chí cả khi tiến vào tiên giới trong tương lai, chúng ta vẫn phải cố gắng.” Bàng Phúc nói với con trai.

“Ta tin mắt nhìn của ngươi.” Bàng Thạc gật đầu đáp, trên vẻ mặt ngơ ngác của hắn hiện lên nét hưng phấn.

Điều đáng buồn nhất của đời người là bị ai đó an bài cuộc đời mình, nhưng đó cũng là chuyện may mắn nhất.

“Thạc Nhi, chỉnh sửa báo cáo điều tra của chúng ta đi, ta đi gặp Từ trưởng lão.”

“Dạ.”

Trong đạo trường, Từ Phàm đang sầu não vì linh thạch.

“Linh thạch còn lại chưa đến một trăm triệu, lại mất cảm giác an toàn rồi.” Từ Phàm thở dài.

Bây giờ ở quanh hắn có rất nhiều đồ tốt nhưng đều là thứ không bán được.

“Không biết Bàng Phúc khảo sát thế nào.”

“Qua mấy tháng nữa, nhiều hạng mục lớn phải đình công mất.”

Hiện tại, con rối đào quặng ở đáy hồ và con rối chiến đấu dưới nước đã hoàn thành hơn phân nửa, nhưng linh thạch để vận hành con rối là một số lượng rất lớn.

Bây giờ tính riêng con rối công cụ trên đảo cũng đã làm tiêu hao năm mươi vạn linh thạch mỗi ngày.

Đúng lúc này, Bàng Phúc cầm ngọc giản lại gần bên người Từ Phàm.

“Từ trưởng lão, đây là kết quả khảo sát khi ta ra ngoài, ngươi xem chút đi.” Bàng Phúc cung kính nói.

“Bàng sư huynh không cần như vậy.” Từ Phàm thấy hơi không quen.

“Quốc có quốc pháp, bang có bang quy.” Bàng Phúc chính trực đáp.

Từ Phàm không nhiều lời nữa, cầm ngọc giản, bắt đầu xem xét.

“Áo giáp linh lực và tọa giá pháp bảo.”

“Áo giáp linh lực có quá phô trương không nhỉ?” Từ Phàm hỏi.

“Không đâu, bởi ở Trung châu cũng có áo giáp linh lực như thế, là xuất phẩm của Thiên Khí tông.”

Bàng Phúc vừa nói vừa lấy ra một bộ, là một áo giáp Bảo khí mang hơi hướng cổ đại.

“Áo giáp kiểu này, trên thị trường còn có sáu, bảy loại. Nhưng không có chất lượng tốt bằng hai bộ lúc đầu ngươi đưa ta, hơn nữa giá rất đắt đỏ.”

“Nếu chúng ta có thể sản xuất hàng loạt, hạ uy năng của áo giáp linh lực xuống thấp một chút thì giá thành sẽ rẻ hơn.”

“Đến lúc ấy, một khi tung thị trường, chắc chắn sẽ bán rất chạy.”

“Còn về tọa giá pháp bảo cũng tương tự vậy.”

“Có hai món vũ khí lợi hại này, chắc chắn sẽ kiếm được lượng lớn linh thạch cho tông môn chỉ trong một thời gian ngắn.” Bàng Phúc nói, sau khi thành lập thương các, Từ Phàm có nói cho hắn biết chuyện có thể sản xuất hàng loạt pháp bảo, nhưng cụ thể thế nào thì chưa tiết lộ nhiều lắm.

“Nông trường bàn tay không được à?” Từ Phàm hỏi.

“Đã có Dược Tiên cốc, không có thị phần cho pháp bảo trồng kiểu này của ta.” Bàng Phúc lắc đầu.

“Được. Ta biết rồi.”

“Bồ Đào.” Từ Phàm gọi nó.

Tâm Rối nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Chủ nhân, có chỉ thị gì?”

“Cần bao nhiêu lâu để chuyển đổi dây chuyền sản xuất Nông trường bàn tay vốn có sang áo giáp linh lực, tính toán vật liệu cần thiết cho ta.”

“Còn nữa, để con rối linh hồn của ta luyện chế ra một trăm bộ pháp khí áo giáp linh lực và một trăm bộ áo giáp linh lực loại một.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tọa giá pháp bảo cứ để đến khi khai thác Linh Thiết Khoáng dưới đáy hồ lên rồi bàn sau.”

Chương 110: Phù văn lôi tự khí kiếp

“Xem ra một người và cả một môn phái rất khác nhau.”

“Vốn đã cảm thấy mình có đủ linh thạch rồi, thế mà môn phái mới được mở thì mớ linh thạch này chẳng là gì cả.”

Cùng với sự thiếu hụt của linh thạch, đây là lần đầu tiên Từ Phàm nếm trải mùi vị không có linh thạch kể từ khi học xong luyện đan.

“Sư phụ, nếu thiếu linh thạch thì người đem bán mười giọt Mộc Chi Bản Nguyên đi.”

“Với lại, ta còn rất nhiều dị bảo không dùng tới, sư phụ có thể bán chúng đi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nghĩ gì đấy, một giọt Mộc Chi Bản Nguyên chính là một mạng của ngươi, mạng của ngươi không thể rẻ rúng như vậy chứ.” Từ Phàm nhìn đứa đồ đệ bại gia này, suýt nữa đã vì linh thạch mà bán đi bảo vật quý giá như thế.

“Giữ lại để dùng khi các ngươi từ Nguyên Anh lên Hóa Thần.”

“Linh thạch ấy à, nghĩ cách là có thôi.”

Đang lúc rảnh rỗi, Từ Phàm bắt đầu lôi kéo giảng đạo cho đám đồ đệ, kết quả vừa nói đã chuyển đến đề tài này.

“Bàng các chủ đã ra ngoài kiếm tiền rồi, các ngươi chỉ cần yên tâm tu luyện ở tông môn là được, tranh thủ thăng cấp sớm.” Từ Phàm bình thản đáp.

Sau khi Từ Phàm nói xong lời này, bốn đồ đệ đều tỏ vẻ muốn nói lại thôi.

“Các ngươi muốn nói gì?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Sư phụ, bây giờ người hãy hủy bỏ quy định khiêu chiến với con rối đi, thế thì ta và sư huynh sẽ có thể lên cấp Nguyên Anh.” Từ Nguyệt Tiên dè dặt nói, lần trước nàng đã đưa ra đề nghị này, nhưng lại bị Từ Phàm mắng xối xả một hồi.

“Sao nào, các ngươi muốn làm phế vật ư?” Từ Phàm cau mày hỏi. Ngay cả cửa ải khiêu chiến của con rối cũng không qua nổi, sau này các ngươi thành tiên sao được?

“Bốn người các ngươi đều là Trúc Cơ tầng thứ hai, mặc dù có khả năng sẽ phi thăng thành tiên thì đó cũng chỉ là khả năng.”

“Vi sư luôn nghĩ sau này thầy trò ta có thể tái ngộ trên tiên giới, không ngờ các ngươi đều muốn buông xuôi như vậy.” Từ Phàm nhíu mày.

Ba tên còn lại cùng thầm cảm thấy may mắn vì chưa nói gì, may mà ta không khơi chuyện trước.

Từ Nguyệt Tiên tỏ vẻ đau khổ, nghĩ thầm, ta biết ngay sẽ thế mà, sư phụ mình chỗ nào cũng tốt, chỉ là yêu cầu của người quá cao.

Nhìn bốn đứa đệ tử chán nản, Từ Phàm phất tay lên, đưa bọn chúng tới một thế giới hư ảo trắng xóa.

“Đừng bảo ta không cho các ngươi cơ hội, các ngươi chạy cũng được, đánh trực diện cũng được, chỉ cần chịu được dưới tay ta trong năm phút.”

“Ta sẽ hủy bỏ thử thách khiêu chiến con rối Kim Đan kỳ của các ngươi, các ngươi thấy sao?” Từ Phàm cười nói.

“Các ngươi đừng nói không công bằng, vi sư cũng mới lên Trúc Cơ mà.”

Bốn người Từ Cương âm thầm trợn trắng mắt, người là Tu Tiên Giả bình thường ư.

“Được.” Tinh thần chiến đấu của Từ Cương được dấy lên, từ lâu hắn đã muốn khiêu chiến Từ Phàm, chỉ là mình hắn thì không có gan.

Vừa nhận lời, trong chớp mắt, mọi thứ bị Lý Tinh Từ bao trùm bằng bóng đen.

“Mau, ta chỉ có thể khống chế sư phụ trong ba nhịp thở.” Lý Tinh Từ vội nói.

Nhưng chưa nói hết câu, hai mắt Lý Tinh Từ rơi vào cơn mơ màng.

Từ Nguyệt Tiên và Vương Hướng Trì chạy ra phía xa, nơi thế giới trắng xóa này dường như không có giới hạn.

Chỉ còn mình Từ Cương, hắn đã tiếp được pháp ấn, một viên đạn pháo lóe sáng lao vút về phía Từ Phàm.

Ở thế giới trắng xóa này, mọi thứ đều là hư ảo, hắn có thể thoải mái ra tay, không phải sợ làm sư phụ bị thương.

“Ý tưởng rất đúng, nhưng tốc độ chậm quá.”

Hai tấm gương hiện ra trước mặt Từ Phàm, đạn pháo sấm sét đánh thẳng vào mặt gương, rồi lao ra từ một mặt gương khác, trực tiếp bắn ngược lại khiến Từ Cương nổ thành mảnh vụn.

Từ Cương, xong đời.

“Còn Nguyệt Tiên, kỹ thuật ẩn nấp vẫn chưa thuần thục.”

Từ Phàm vung tay lên, tung vô số hạt giống rơi rải rác vào hư không.

Cách Từ Phàm không xa, một tia máu tóe ra, một đóa hoa xinh đẹp mang màu máu mọc lên ở ngay đó.

Lúc này, một thanh kiếm xuất hiện trong tay Từ Phàm, nhìn hình dáng đúng là thanh phi kiếm đầu tiên mà hắn luyện chế bằng tay, tên nó là Thông U.

“Hướng Trì, ngươi đi ra đây, hai ta so chiêu thức thuần túy, để ta xem ngươi tiến bộ hay không.” Từ Phàm nói.

Vậy là bóng dáng của Vương Hướng Trì đành phải xuất hiện, Nguyệt Tiên sư tỷ cũng bị tìm thấy rồi, hắn trốn làm gì nữa.

“Sư phụ, nhẹ tay thôi.” Vương Hướng Trì cầm kiếm tiến lên.

“Được.” Từ Phàm đáp.

Ba phút sau, mọi người tỉnh lại từ thế giới ảo cảnh.

“Hai ngươi là Kim Đan mà đánh không lại Trúc Cơ, vẫn muốn làm biếng lên cấp Nguyên Anh.” Từ Phàm khinh thường nói.

Mỗi ngày, sau khi trấn áp đám đồ đệ, Từ Phàm đều thấy sảng khoái, phất tay cho bốn đệ tử về tu luyện.

Lên Nguyên Anh kỳ? Mơ hay nhỉ, đợi ta lên Kim Đan rồi hãy nói, tầm 50 năm, nếu dùng phòng thời gian thì 25 năm là được.

Ba tháng sau, cửa tiệm Bàng Phúc từng đóng lại được khai trương một lần nữa, trong tiệm chỉ bày hai bộ áo giáp linh lực đơn giản.

Bàng Thạc trông tiệm, Bàng Phúc mang nửa số áo giáp linh lực còn lại, bắt đầu đẩy mạnh tiêu thụ ở các đại thương hội.

Hiện tại, toàn thân hắn tràn đầy sự nhiệt huyết, như thể quay về thời điểm mới vào Thiên Khuyết môn, một thân một mình gây dựng sự nghiệp.

Nhưng khác với lúc đó, bây giờ hắn đã có thêm một đại thần tương lai đứng sau lưng mình.

Hôm đó, mấy đại thương hội có chỗ đứng ở Tiên thành nhận được áo giáp linh lực mà Bàng Phúc tặng miễn phí, kèm đó là báo giá.

Kết quả là ngay hôm sau, trời còn chưa sáng, Bàng Phúc đã nhận được đơn đặt hàng lớn. Giây phút ấy, Bàng Phúc bỗng cảm nhận được cơn khoái cảm khi bán được hàng từ tận xưởng, có điều kiện thì nghênh ngang như vậy đấy, không cần che che đậy đậy làm gì.

Bàng Phúc cầm đơn đặt hàng mà các đại thương hội gửi đến, nhìn sang thằng con đang ngạc nhiên: “Ngươi xem, chỉ cần tìm đúng hướng thì chuyện làm ăn dễ vậy đấy.”

Một ngày sau, Từ Phàm nhìn số đơn hàng trên tay, kinh ngạc hỏi: “Ngươi chắc chắn rằng số lượng là hai nghìn bộ áo giáp linh lực cấp bậc Pháp khí, tám trăm bộ áo giáp linh lực Bảo khí loại một?”

Từ Phàm nhanh chóng tính toán lợi nhuận của mình, hắn nhận ra rằng sau khi vụ giao dịch này thành công thì hắn sẽ có tiền ngay lập tức.

“Đây chỉ là đợt hàng đầu tiên. Nếu sau đó thị trường có phản hồi tốt thì dự đoán sẽ có đơn đặt hàng mới.”

“Điều đáng tiếc duy nhất là thương hội ta mới thành lập, chưa có độ uy tín, thế nên chỉ có thể nhận tiền sau khi xuất hàng.” Bàng Phúc cười nói, đây là vụ làm ăn phóng khoáng nhất

“Ngươi vất vả rồi, những điều này là chuyện nhỏ, ngay trận đầu đã có tin thắng lợi là một dấu hiệu tốt, tối nay toàn bộ tông môn sẽ mở tiệc mừng công cho ngươi” Từ Phàm vui vẻ nói.

Tối đến, tính cả một trăm đứa trẻ, mọi người thuộc Ẩn Linh môn đều tham dự tiệc mừng.

Tất cả mọi người ăn mừng cho Bàng Phúc, đây là lần đầu tiên hắn sinh ra tình cảm chân thành, gắn kết với Ẩn Linh môn.

Từ khi không còn phải sầu não vì linh thạch trong những ngày về sau, tâm trạng của Từ Phàm ngày nào cũng cực kỳ tốt, mỗi khi rảnh rang lại đi dạo quanh Ẩn Linh đảo, vậy mà đột nhiên phát hiện một cục lôi thạch ẩn chứa phù văn chữ Lôi tự nhiên.

Từ Phàm cẩn thận quan sát lôi thạch phù văn lôi tự một lúc lâu, không chắc chắn mà nói: “Đây là phù văn chư Lôi khí kiếp.”

Sau hồi lâu nghiên cứu, Từ Phàm mừng như điên, nói: “Mẹ kiếp chứ, có phải ta đã cướp vận mệnh của nhân vật chính rồi? Sao thứ gì tốt cũng rơi xuống đầu ta thế này?”

Phù văn chữ Lôi khí kiếp, công dụng duy nhất là khi luyện chế Bảo khí ngũ giai, dung hợp nó vào pháp trận phù văn, có thể làm cho Bảo khí có một cơ hội tiến hóa thành Đạo khí.

Chương 111: Kiếm khách áo xanh

Một tháng sau, dây chuyền sản xuất áo giáp linh lực đã hoàn thành việc xây dựng.

Sau khi Từ Phàm nhận được thông báo thì đi tới trụ sở bí mật bên hồ, lúc này mật thất dưới đất đã hoàn toàn có thay đổi lớn, thậm chí con rối công cụ vốn dĩ ở nơi này cũng được Bồ Đào thăng cấp lên, trở nên càng thêm tinh giản hơn so với trước kia, chức năng càng nhiều hơn so với trước kia.

“Dây chuyền sản xuất đã chế tạo xong, còn lại chỉ cần nhập linh khoáng là có thể sản xuất. Hai nghìn bộ áo giáp linh lực cấp bậc Pháp khí, tám trăm bộ áo giáp linh lực Bảo khí loại một, tổng cộng cần 148 ngày.”

Âm thanh điện tử báo cáo.

Từ Phàm lấy ra một cái nhẫn không gian bỏ lên trên bản thể của Bồ Đào, trong một lúc, toàn bộ dây chuyền sản xuất bắt đầu khởi động.

Bồ Đào trực tiếp đem linh khoáng đã phân ra xong đổ vào trong hầm cấp phôi, từ con rối công cụ cấp phôi trực tiếp bắt đầu bước đầu tiên gia công sơ cấp, sau đó gia công tỉ mỉ, tôi luyện, dung hợp, thành hình, khắc phù văn.

Những thứ này đều tự nhiên như vậy, dĩ nhiên chỉ là ở trong mắt của Từ Phàm.

Dựa theo cách nói của Bàng Phúc, khắp cả đại lục Trung châu, thương hội có thể sản xuất pháp bảo đúng tiêu chuẩn, không vượt quá mười tiệm.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên lóe lên một ý nghĩ, nghĩ đến trước đây mấy lò Cường Thể đan mà mình cho một trăm đứa trẻ kia mở, tuy nói là đan mà Luyện Đan sư sơ cấp mới nhập môn nhất cũng có thể luyện chế, nhưng mà cả Ẩn Linh đảo cũng chỉ có đúng một mình mình là Luyện Đan sư đứng đắn.

“Có phải là linh đan cũng có thể làm thành dây chuyền sản xuất không, người mình ăn không vô thì có thể đem ra ngoài bán mà.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Bồ Đào, ngươi nói linh đan có thể làm thành dây chuyền sản xuất không.” Đột nhiên Từ Phàm hỏi.

Lúc này, một âm thanh giống như siêu tần vang lên.

“Chủ nhân, có thể làm thành dây chuyền sản xuất tự động hoá, nhưng mà chỉ có thể sản xuất linh đan bình thường và trung phẩm.” Bồ Đào nói.

“Đan dược bình thường và đan dược trung phẩm ư, như vậy cũng được.” Từ Phàm nghĩ một chút liền hiểu ra được nguyên do bên trong.

Luyện đan cần linh dược, cho dù là linh dược có thời đại giống nhau thì dược tính cũng không giống nhau, lúc này chính là cần Luyện Đan sư dùng hỏa hậu dùng thuật pháp để tinh chỉnh nó, làm cho nó dung hợp với các linh dược khác tốt hơn.

“Hôm nào chúng ta làm một cái dây chuyền sản xuất linh dược đơn giản nhất trước.” Từ Phàm nói, đổi lại là trước đây hắn sẽ bỏ cuộc, nhưng mà bây giờ vì để sau này có thể không chút kiêng kỵ làm những thứ mình cảm thấy hứng thú, vậy thì nhất định cần lượng lớn linh thạch để chống đỡ.

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức từ Từ Nguyệt Tiên, nàng đinh ra cho Từ Phàm một vị trí.

Khoảng cách cách phía tây bắc Ẩn Linh đảo tám mươi nghìn kilomet, Từ Phàm đa thấy được Từ Nguyệt Tiên đang ở đó đợi.

Nhìn bộ dáng hưng phấn của Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm hỏi: “Phát hiện thứ tốt rồi à.”

“Sư phụ, ngươi đoán xem ta phát hiện được cái gì.”

“Một tiểu thế giới!”

Không đợi Từ Phàm đoán, Từ Nguyệt Tiên nhanh chóng đưa ra đáp án.

Trong đôi mắt của Từ Phàm toát ra tinh quang, vội vàng hỏi: “Bên trong tiểu thế giới có bảo bối gì.”

“Ừm, bên trong không có bảo bối gì, hơn nữa diện tích cũng tương đối nhỏ.”

“Linh khí bên trong cũng rất ít ỏi.”

“Nhưng mà những thứ này đều không quan trọng, quan trọng chính là bên có người, có một quốc gia đầy đủ thống nhất, thực lực mạnh nhất cũng là Kim Đan kỳ.”

Nghe Từ Nguyệt Tiên nói xong, Từ Phàm hoàn toàn mất đi hứng thú, hoặc là nói, bây giờ hắn còn không có thực lực để bồi dưỡng cái tiểu thế giới này.

“Tại sao ngươi lại hưng phấn như thế.” Từ Phàm thấy kỳ quái hỏi, cái tiểu thế giới thế này ném ra mấy loại đại tông môn kiểu đó còn có ít tác dụng, nhưng xuất hiện ở gần tông môn của mình thì rõ ràng là rất vô dụng.

“Mặc dù không có tác dụng gì, nhưng đây cũng là cái tiểu thế giới đầu tiên ta phát hiện được, bắt đầu từ bây giờ, ta chính là một Tầm Bảo sư cao cấp.”

“Đúng rồi, có thể phát hiện cái tiểu thế giới này, còn may là có máy tầm bảo chu thiên của sư phụ.”

“Bằng không, dao động không gian bé nhỏ như vậy, ta hoàn toàn không phát hiện được.” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói.

“Được rồi, nếu đã phát hiện ra rồi thì ngay tại đây kí hiệu nó đi, chờ sau này ta tiến cấp lên Kim Đan kỳ mở tiểu thế giới cùng nhịp cầu ở đây ra, lại làm một cái bị cái Tụ Linh trận từ từ cải tạo cái tiểu thế giới này, nói không chừng mấy ngàn năm sau có tác dụng lớn.” Từ Phàm nói theo sau.

Hắn không phải là rất để ý với tiểu thế giới, cũng không có tâm đi chơi cái trò chơi tiên nhân gì cả.

Sau khi Từ Phàm ở đây làm kí hiệu xong,

Đang muốn quay về, chỉ thấy một ánh kiếm lạnh lẽo bức người từ trong tiểu thế giới vọt ra, theo sau đó là một người kiếm khách áo xanh cầm kiếm.

Chỉ thấy kiếm khách áo xanh đứng thẳng ở hư không, đang cảm nhận một thế giới bất đồng.

“Thượng giới, Sư Triển ta rốt cuộc đã tới rồi!”

Giống như tạm biệt với thế giới nguyên bản, lại giống như nghênh đón cuộc sống mới.

“Nguyệt Tiên, ngươi cảm thấy thực lực của người này như thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Cũng bình thường thôi, đi theo đạo Kiếm Khí, mặc dù uy lực rất mạnh, nhưng mà khuyết điểm cũng rất rõ ràng.” Từ Nguyệt Tiên phê bình nói.

Lúc này, Sư Triển giống như đạt được cuộc sống mới đã phát hiện ra hai người Từ Phàm đang ở cách đó không xa.

Dựa theo Sư Triển quan sát, thực lực của người nữ tương đương với mình, người nam thì hơi yếu hơn một chút.

“Ờ, nơi này không phải là Tiên giới, là Tu Tiên giới.”

“Nơi này là cự hồ mười vạn dặm, ngươi đi về phía đông nam, là có thể tới được đại lục.” Sau khi Từ Phàm nói xong, cũng không đợi hắn nói cảm ơn, trực tiếp mang theo Từ Nguyệt Tiên trở về Ẩn Linh đảo.

Loại người từ tiểu thế giới phi thăng đột phá tới thương giới, phàm là trẻ tuổi một chút, ít nhiều gì đều có chút xu hướng có thiên mệnh trong người.

Từ Phàm không muốn trêu chọc người như thế, bớt gây phiền toái cho chính mình.

Nhìn hai người nhanh chóng biến mất ở phía chân trời, Sư Triển lúng túng cười một chút.

“Người ở thượng giới đều lạnh nhạt như vậy sao.”

Sư Triển nói xong, ngay sau đó nhắm về hướng chuẩn rồi nhanh chóng bay đi, cực kỳ giống như con chim vừa thoát khỏi lồng.

Trong Linh Phong chu.

“Sư phụ, loại người có thể từ tiểu thế giới lao ra đều là người có thiên phú dị bẩm, tại sao chúng ta không thu nhận hắn luôn.” Từ Nguyệt Tiên không hiểu nói.

“Vi sư có hai con mắt có thể nhìn thấy vận mệnh, người này vô duyên với Ẩn Linh môn chúng ta, cứ cưỡng ép động chạm tất sinh tai họa bất ngờ.” Từ Phàm thuận miệng thêu dệt ra một lý do.

Nếu như là một lão già lao ra ngoài, Từ Phàm chấp nhận có thể sắp xếp cho hắn cuộc sống dưỡng lão, nhưng mà loại này vừa nhìn liền thấy là nam chính ở tiểu thế giới.

Thế giới lớn như vậy, ngươi nên đi nhìn xem một chút, miếu nhỏ này của bọn ta chứa không nổi đại thần.

Từ Phàm quyết định, đợi linh thạch vào sổ sách, lại bắt đầu bố trí đại trận hộ đảo của Ẩn Linh đảo.

Đến lúc đó ẩn giấu cả Ẩn Linh đảo, mắc công có hôm nào đó bị tu sĩ đi ngang qua nhìn thấy.

Mười ngày sau, Từ Phàm ngồi trên chiếc thuyền gỗ tiện tay làm lênh đênh trong hồ câu cá, chuẩn bị một ngày làm một con cá mặn.

Một kiếm khí độn quang từ đằng xa xuất hiện, bay về phía thuyền nhỏ của Từ Phàm.

“Ài, sao mà có chút giống âm hồn bất tán vậy.” Từ Phàm đau đầu nói.

Một bóng dáng chậm rãi rơi vào lên trên thuyền nhỏ của Từ Phàm, chính là kiếm khách áo xanh ngày đó.

“Bằng hữu, chúng ta lại gặp mặt, xin hỏi nơi này có một tông môn tu tiên à.” Sư Triển chắp tay nói, trên lễ tiết tìm không ra bất kỳ khuyết điểm nào.

Nghe thấy Sư Triển nói, Từ Phàm quay đầu nhìn cửa chính to lớn kia của tông môn cách đó không xa.

Chữ lớn như vậy, ngươi không nhìn thấy?

Chương 112: Hắn có tư cách để ta mở BGM

“Ngươi không biết chữ à.” Từ Phàm nhàn nhạt hỏi, cần câu đang cầm trong tay cũng rất ổn định, không có chút rung động nào.

“Chữ nghĩa của thượng giới, tại hạ không biết.” Sư Triển hơi lúng túng nói, thời gian ta tới thế giới này được mười ngày, còn chưa kịp học tập chữ ở thế giới này.

Dựa theo phương hướng mà Từ Phàm chỉ, hắn thuận lợi đến được đại lục, sau khi dạo chơi ở các thôn xóm trên đất liền mấy ngày, mới biết được Tu Tiên giới là như thế nào, tiên là như thế nào.

Sau đó hắn phát hiện, việc cấp bách là tìm một công pháp tu tiên, chuyển đổi chân khí chí thuần trên thân mình, sau đó từ trong miệng của thành viên Hội Trưởng lão có được tin tức của Ẩn Linh môn.

“Ờ, nơi này là Ẩn Linh môn, nếu mà ngươi không còn gì muốn nói, vậy thì trở về đi.” Từ Phàm phất tay một cái nói, trông thằng nhóc này như là đang muốn gia nhập tông môn.

“Tại hạ muốn bái nhập Ẩn Linh môn, không biết nên làm như thế nào.” Sư Triển nói, nhanh nhẹn lịch sự, điệu bộ thư sinh nho nhã.

Khi biết được thế giới bên ngoài ngay chỗ của mình có một tông môn, hắn quyết định muốn gia nhập cái tông môn này ngay, nói không chừng sau này còn có thể trở về xem thử.

“Ngươi muốn gia nhập Ẩn Linh môn.”

“Tiểu tử, không phải là ta nói ngươi, loại thiên kiêu mới bước ra từ tiểu thế giới như ngươi, hẳn là nên ra ngoài đi nhiều một chút.”

“Thế giới bên ngoài rất đặc sắc, ngươi nên đi xem một chút, nơi này chẳng qua chỉ là một chỗ thật xa của Tu Tiên giới.”

“Cho dù thật sự muốn gia nhập tông môn, cũng phải là hàng Tam gia, nghe lời ta, nơi này không thích hợp với ngươi.” Từ Phàm khuyên nhủ.

“Tông môn này cách thế giới quê hương của ta rất gần, là lựa chọn duy nhất của ta, nếu như gia nhập tông môn có thử thách gì, vậy cũng không có sao cả.”

Sư Triển nhìn điệu bộ của Từ Phàm cũng biết, địa vị của hắn ở Ẩn Linh môn này khẳng định không thấp, chỉ cần thuyết phục người này, chuyện gia nhập tông môn chắc ăn rồi.

Lúc này Tư Phàm câu cá không được thu cần câu lại, đồng thời bảo Bồ Đào thông báo cho Vương Hướng Trì ra đây, nói là có người cùng nghề tới, bảo hắn ra đây giao lưu một chút.

Lúc này, từ chỗ sâu trong Ẩn Linh đảo truyền tới một âm thanh kiếm ra khỏi vỏ, chỉ thấy một ánh kiếm kéo dài qua mấy trăm dặm cấp tốc bay tới chỗ của Từ Phàm.

Độn quang biến mất, Vương Hướng Trì đứng ở giữa không trung hành lễ với Từ Phàm và nói: “Sư phụ, có gì phân phó.”

“Vị này là người cùng nghề với ngươi, muốn gia nhập Ẩn Linh môn, ngươi chịu trách nhiệm thử thách hắn một chút.”

Từ Phàm nói xong, nói với Sư Triển: “Hắn là Trúc Cơ kỳ, ngươi là Kim Đan kỳ, ta khảo hạch ngươi như vậy không quá đáng chứ.”

“Chỉ cần ngươi đánh bại đồ đệ này của ta, ngươi có thể gia nhập Ẩn Linh môn.” Giọng điệu của Từ Phàm rất là bình ổn, bộ dạng ta không có làm khó ngươi.

Trong mắt Sư Triển nhìn về phía Vương Hướng Trì không hề có chút khinh thị nào, châm ngôn trong cuộc đời hắn, là kẻ địch thì phải toàn lực ứng phó.

“Đa tạ cơ hội mà bằng hữu ban cho.”

Sư Triển giẫm từng bước vào giữa không trung, trường kiếm sau lưng cũng bị rút ra một chút.

Từ Phàm nhìn biểu hiện của Sư Triển, gật đầu, nếu như đây là nhân vật phản diện, tối thiểu nói nhiều sẽ không chết.

“Vương Hướng Trì Linh Kiếm phong, Ẩn Linh môn.”

“Sư Triển, đệ nhất kiếm khách Khôn quốc.”

Vừa dứt lời, khu vực này lập tức bị hai kiếm khí bao phủ.

Từ Phàm khống chế thuyền nhỏ bơi tới địa điểm xem trận chiến tốt nhất.

Lúc này hai bóng mờ nhanh chóng xuyên qua đan vào nhau trên không trung, âm thanh của vô số lợi kiếm đụng nhau vang dội cả trong đất trời.

‘Gió’

Trong nháy mắt khu vực này nổi lên gió nhẹ, bóng dáng của Vương Hướng Trì biến mất, dung nhập vào trong gió nhẹ.

Sư Triển cảm nhận gió nhẹ, sắc mặt lập tức biến đổi, sát khí trong gió nhẹ nhàn nhạt nhưng lại lại không nhạt.

Lúc này, tay trái Sư Triển xuất hiện một thanh kiếm, dùng song kiếm bày ra tư thế phòng ngự.

‘Hộ’

Một thủ hộ chi ý với khí thế bất động như núi phát ra từ trên người Sư Triển.

“Phòng ngự có ích không.”

Giọng nói lãnh đạm của Vương Hướng Trì vang lên bên tai Sư Triển.

Trên bầu trời xuất hiện hai thanh cự kiếm, một thanh màu xanh một thanh màu kim lôi, sau khi quấn lấy lẫn nhau, chúng tạo thành một thanh kiếm phong lôi.

Từ Phàm đang xem cuộc chiến ở phía xa lắc đầu, đây không phải là bắt nạt người à, thần trang đánh đồ trắng.

Hai thanh phi kiếm kia là Phong Lôi song kiếm Từ Phàm trang bị luyện chế cho Vương Hướng Trì sau khi hắn lên Trúc Cơ kỳ.

Dựa theo trò chơi, Phong Lôi song kiếm này chính là tự mình dẫn theo phá vỡ, tê liệt, chảy máu, công kích cao, bạo kích cao.

Quả đúng như vậy, thủ hộ chi ý của Sư Triển tức khắc bị phá vỡ, ngay cả song kiếm trong tay cũng bị Phong Lôi kiếm đánh nát.

Khoảnh khắc ngay khi Phong Lôi kiếm sắp đánh trúng Sư Triển, hắn lập tức biến mất ngay tại chỗ giống hệt như thuấn di, thân hình hiện lên từ một bên khác.

“Tại hạ thua.” Sư Triển nói, sắc mặt cực kỳ tái nhợt không có chút máu nào.

“Phi kiếm sắc bén, nếu như ngươi có một thanh kiếm tốt, chúng ta còn có thể đấu lại một thời gian ngắn.” Vương Hướng Trì thu hồi phi kiếm thản nhiên nói, nhưng trong lòng có chút đáng tiếc, nếu như kiếm khách đối diện kiên trì một chút nữa là BGM của mình có thể mở lên rồi.

Lần trước ở thế giới hoàn cảnh của sư phụ mình chưa thể mở ra, đó là bởi vì hoàn toàn không có cơ hội mở ra.

“Kim Đan kỳ chiến với Trúc Cơ kỳ ngươi đã coi như là chiếm lợi thế, vũ khí cũng là một phần của thực lực.”

Sư Triển nói xong, lại xoay người nói với Từ Phàm: “Bằng hữu, ta còn có cơ hội khiêu chiến không.”

Ở trong lòng hắn, tông môn này vẫn là lựa chọn duy nhất của hắn.

“Cho ngươi cơ hội ba lần, chỉ cần ngươi có thể chiến thắng đồ đệ của ta là có cơ hội tiến vào Ẩn Linh môn.” Từ Phàm gật đầu nói, làm người mà, không thể nói quá chắc chắn được, cho hắn chút ít hi vọng thì cũng được thôi.

“Cảm ơn.”

Sư Triển nói, cáo biệt với Vương Hướng Trì rồi hóa thành độn quang kiếm khí bay về phía đất liền.

Vương Hướng Trì chậm rãi đáp lên trên thuyền gỗ của Từ Phàm.

“Sư phụ, ta và Tinh Từ có thần thông giống đại sư huynh không.”

“Gấp cái gì chứ, không phải các ngươi chưa đến Kim Đan kỳ à.”

“Sao, ngươi và Tinh Từ đã có thể đánh bại con rối khiêu chiến rồi hả.” Từ Phàm nói.

“Dạ chưa.” Vương Hướng trì cúi đầu.

“Thế nên, ngươi vẫn cứ từ từ rèn luyện đi đã.” Từ Phàm quăng cần tiếp tục câu cá.

“Đúng rồi, ngươi thử nói xem trình độ của cái tên kiếm khách vừa nãy thế nào.”

“Nếu như kiếm của hắn cùng một cấp bậc với Phong Lôi kiếm của ta, hắn có tư cách đánh hết bài BGM đầu tiên của ta.” Vương Hướng Trì suy nghĩ một chút nói.

“Ừ, vậy thì tốt, sau này hắn còn có thể tới khiêu chiến với ngươi.”

“Nếu như, ngươi thua, ta lập tức trục xuất ngươi khỏi sư môn.”

Trong lòng Vương Hướng Trì căng thẳng, hắn rất ít khi thấy Từ Phàm nói suông chứ không làm, chỉ cần nói, vậy thì nhất định có khả năng.

“Tuân lệnh, đồ nhi sau này nhất định sẽ càng cố gắng chăm chỉ tu luyện.”

“Ừ, sau khi ngươi đạt đến Kim Đan kỳ, vi sư sẽ tự nghĩ ra một thần thông kiếm đạo cho người.”

“Tên gọi vi sư cũng đã nghĩ ra rồi.”

“Gọi là Thiên Địa Nhất Sắc.”

Từ Phàm chậm rãi vươn một ngón tay ra chỉ về phía trước.

Trong nháy mắt, Vương Hướng Trì giống như thấy được một thế giới kiếm.

Trên mặt hồ nơi xa, hiện ra thi thể yêu thú như một con cua khổng lồ.

“Đây mới chỉ là mở đầu thôi, đợi tới bản đầy đủ thì sẽ lợi hại hơn.” Từ Phàm đắc ý nói, thật ra hắn mới sáng tạo thần thông trong lúc câu cá.

“Sư phụ, chờ ta, trong vòng hai năm, ta nhất định sẽ lên Kim Đan.” Ánh mắt Vương Hướng Trì sáng lên nói.

“Tốt lắm, mang con cua này qua cho sư tỷ của ngươi, hôm nay làm thêm đồ ăn, ta muốn ăn cơm gạch cua.” Từ Phàm nói giống như đang dỗ con nít.

Chương 113: Ta có một câu MMP không biết nên nói hay không

Sau khi Từ Phàm trở về thì toàn bộ tông môn đều được ăn cơm gạch cua.

Chùi phần cặn bị dính khi ăn, Từ Phàm hài lòng nói: “Không tồi, kỹ năng nấu nướng của Nguyệt Tiên càng ngày càng tiến bộ.”

Lúc này Từ Nguyệt Tiên híp mắt nói: “Sư phụ đây không phải là ta làm, là Bồ Đào khống chế con rối công cụ làm ra đó.”

“Xem ra sau này ta không còn tư cách nấu cơm cho sư phụ nữa rồi.” Nói xong, Từ Nguyệt Tiên làm bộ thở dài một tiếng.

“Ngươi muốn làm cũng không có ai ngăn cản ngươi, sau này nhiệm vụ của Bồ Đào càng ngày càng quan trọng, đến lúc đó có lẽ sẽ không có sức quản những thứ này.”

Sau đó Từ Phàm nhân lúc đều có mọi người ở đây, bắt đầu nói về kế hoạch tương lai của tông môn, và rồi hắn phát hiện ra tất cả mọi người đều không có hứng thú.

“Sư phụ, sau khi kế hoạch của ngươi hoàn tất thì ta có thể đi ra ngoài tìm bảo vật không.”

“Ta muốn dạo khắp đại lục trung tâm.”

“Sau khi đạt được bí pháp của sư phụ, ta muốn ra ngoài dạo chơi.”

“Ta muốn dẫn theo vợ ta ra ngoài đi dạo.”

“Các ngươi đều đi rồi vậy ta sẽ trấn giữ tông môn, bảo vệ sư phụ.”

Nghe được câu cuối cùng Từ Phàm liếc mắt nhìn Từ Cương, một tay ta có thể trấn áp ngươi mà còn cần ngươi bảo vệ sao.

Từ Phàm nhìn dáng vẻ cá mặn của mọi người thở dài một hơi, phàm là các ngươi có hùng tâm chí mạnh mẽ thì ta cũng không cần mệt mỏi như vậy.

Xem ra trong đám đệ tử thế hệ sau, phải tìm một hai đứa kiểu quản lý.

“tông môn mới thành lập mà các ngươi đã muốn trộm lười, đừng hòng.”

“Ít nhất là sau khi các ngươi bồi dưỡng ra đệ tử đời sau mới có thể ra ngoài.”

“Còn có kế hoạch xây dựng tông môn sơ cấp chúng ta, ít nhất phải cần đến năm năm sau mới có thể hoàn thành.”

“Cho nên không quản có việc gì hay không, cứ ở tông môn hết cả đi.”

“Nếu thật sự không có việc gì thì đến cự hồ mười vạn dặm tìm yêu thú Nguyên Anh kỳ giết đi.” Từ Phàm nhìn đám nhóc không chịu thua kém này nói.

“Khai thác thiên phú cho mấy đệ tử đời sau.”

“Đám đệ tử này đều đã trải qua khảo nghiệm của ta, thành tựu tương lai sẽ không kém các ngươi, cho nên ta quyết định sau này mỗi người các ngươi nhất định phải nhận ba đệ tử thân truyền.”

“Đệ tử chưa tới Kim Đan kỳ thì không cho phép ai đi xa hết.” Từ Phàm nói, không thể để một mình ta quan tâm được.

Thời gian trôi qua từng ngày, trong nháy mắt lô áo giáp linh lực đầu tiên đã hoàn thành.

Bàng Phúc mang theo hy vọng của Từ Phàm bay về phía Lâm Sâm Tiên thành.

“Nửa năm, bốn trăm triệu linh thạch, chắc tốc độ kiếm tiền này đã ổn rồi.”

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nhớ tới Phù Thiên chu, nó đi ra ngoài nửa năm ít nhất có thể ôm tài nguyên mấy chục tỷ trở về, so với Phù Thiên chu thì linh thạch này của bản thân không bằng cả con số lẻ.

Đến nay Từ Phàm cũng không tính được để luyện ra một chiếc Phù Thiên chu thì cần bao nhiêu linh lực, mấy trăm tỷ sao?

Mặc dù không chế tạo được Phù Thiên chu nhưng Từ Phàm phải làm cho rõ ràng cự pháo trên chiến hạm hộ tống.

“Cứ cẩu đã, ta nhất định sẽ luyện ra Phù Thiên chu.”

Chưa đến thời gian một ngày Bàng Phúc đã mang theo linh thạch và vật tư Từ Phàm cần trở về.

“Từ trưởng lão, may thay không làm hỏng sứ mệnh.”

Bàng Phúc giao linh thạch và vật tư cho Từ Phàm.

“Vất vả rồi.”

Từ Phàm tiện tay đưa hai mươi triệu linh thạch cho Bàng Phúc.

“Ngươi cầm những linh thạch này đi xây dựng thương hội của Ẩn Linh môn chúng ta, thương hội sẽ do ngươi toàn quyền quản lý.” Từ Phàm nói xong, hình như bây giờ Thương các chỉ có hai cha con Bàng Phúc, có hơi ít thì phải.

“Có số linh thạch này Ẩn Linh môn chúng ta đại khái có thể mở cửa tiệm ở mấy Tiên thành chủ yếu trên đại lục trung tâm.”

“Đến lúc đó, Ẩn Linh môn chúng ta có thể nắm giữ tin tức trực tiếp nhất.”

Bàng Phúc nhận linh thạch rồi nói, hắn vốn tưởng rằng phải đợi thêm một thời gian nữa mới có thể mở rộng thương hội.

“Vậy thì hãy làm thật tốt, cuối năm sẽ phát tiền thưởng.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ, Từ trưởng lão.”

“Ha ha, Bàng các chủ khách khí rồi.”

Sau khi hai người họ nói chuyện xong, Từ Phàm xoay người giao linh khoáng Bàng Phúc mua về cho Bồ Đào.

“Qua hai năm nữa, cho dù có đại tu Hóa Thần xâm lấn tông môn ta cũng không cần sợ nữa.”

Không thiếu linh thạch, mọi người ở Ẩn Linh đảo lập tức phát hiện con rối công cụ đã biến mất mấy tháng lại xuất hiện với quy mô lớn, hoàn cảnh xung quanh cũng được cải thiện từng ngày.

Linh thạch tới đúng lúc hứng thú của Từ Phàm lại bắt đầu dâng lên.

Trong phòng luyện khí ở chủ phong, Từ Phàm đang luyện ra một Bảo khí ngũ giai Tụ Linh châu, đây đã là viên thứ ba mươi mà hắn luyện ra.

Từ Phàm dự định luyện thành ba mươi sáu viên Tụ Linh châu sẽ trực tiếp treo lên đại trận tông môn, đến lúc đó toàn bộ mật độ linh khí của Ẩn Linh đảo sẽ cao hơn một bậc.

Hiện tại cách ngày tông môn thành lập đã một năm nhưng Từ Phàm luôn cảm thấy hình như mình đã quên mất chuyện gì đó.

Mãi đến ngày hôm sau Từ Phàm mới hiểu được mình đã quên cái gì.

Ngày hôm nay, có một chấp sự Hội Trưởng lão đến tông môn, đó chính là tu sĩ Nguyên Anh nhiệt tình chiêu đãi Từ Phàm trước đó.

“Từ môn chủ, quấy rầy rồi.” Lúc này tu sĩ Nguyên Anh như một nhân viên thương vụ đến bàn việc.

“Ta là trưởng lão, môn chủ là đồ đệ của ta.” Từ Phàm chỉ Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh.

“Ha ha, đều như nhau đều như nhau.” Tu sĩ Nguyên Anh cười nói.

Lúc này, một thiếu nữ con rối bưng trà lên.

“Lần này tiền bối đến là để…” Từ Phàm hỏi.

“Ồ, dù sao cũng là lần đầu tiên các ngươi thành lập tông môn, còn không biết nhiều thứ nên hôm nay ta cố ý đến nói cho ngươi.”

Nói xong tu sĩ Nguyên Anh lấy ra một Pháp khí truyền tin, trực tiếp chiếu ra một cảnh tượng trên không trung.

Phía trên chỉ có một vài dữ liệu đơn giản, một là lợi nhuận của tông môn trong năm. Thứ hai là thuế phải nộp.

Từ Phàm nhìn con số phải nộp thuế phía sau rồi chìm vào suy nghĩ, một là bởi vì nó rất nhiều, hai là bởi vì nó rất chính xác.

“Hội Trưởng lão chúng ta là từ ba mươi sáu tôn giả vô địch làm căn cơ thành lập, đến nay đã được ba vạn năm, hiện tại trong Hội Trưởng lão tính cả những tôn giả không làm trưởng lão thì tổng cộng có năm mươi sáu người.”

“Ta sẽ không nói đến khẩu hiệu của Hội Trưởng lão, chỉ nói về mười tiên khí hàng đầu của Hội Trưởng lão chúng ta.”

“Món thứ nhất là vật Tuần Thiên, giám sát toàn bộ đại lục trung tâm.”

“Món thứ hai là Vạn Tinh chu, có thể chu du vạn giới.”

“Món thứ ba đến món thứ sáu là Càn Khôn kính, Nhân Quả kính, Chu Thiên kính, Thiên Linh kính, bốn kính kết hợp lại có thể tìm bản nguyên của mọi chuyện.”

“Đây cũng là tiên khí tính thuế cho ngươi.”

“Món thứ bảy là trận bàn Vạn Kiếm, có thể trảm mọi thứ.”

“Món thứ tám là Long Tiên cung.”

“Món thứ chín là Vạn Hồn mộ.”

“Món thứ mười là Trảm Yêu kiếm.”

“Nói nhiều như vậy với Từ trưởng lão vốn không có ý gì khác.”

“Chỉ là nếu như thực lực quý tông môn không thể chống lại thì tốt nhất không nên trốn thuế.”

“Hiện tại hằng năm đại lục trung tâm đều có tông môn nhỏ từ bên ngoài không nộp thuế nên bị diệt.”

“Hy vọng Từ trưởng lão không nên lầm lỡ.” Chấp sự Nguyên Anh cười ha ha nói, hắn vốn không cần nói nhiều như vậy nhưng tông môn này là tông môn duy nhất trong khu vực của bọn họ nên nhất định phải bảo vệ.

Quan trọng là năng lực kiếm linh thạch của mấy người Từ Phàm rất mạnh, công trạng sau này của bọn họ cũng sẽ trở nên ngày càng tốt.

Từ Phàm lấy ra ba túi trữ vật đựng chục triệu linh thạch đưa cho chấp sự Nguyên Anh, sau đó Từ Phàm hỏi vấn đề mà hắn quan tâm nhất.

“Nếu như có tu sĩ đại năng muốn diệt tông môn bọn ta thì làm sao, tiền bối có thể bảo vệ cho tông môn bọn ta không.”

“Trừ phi là Yêu tộc, nếu không Hội Trưởng lão bọn ta chỉ cảnh cáo một câu, dù sao thì Hội Trưởng lão bọn ta cũng không thể quản quá nhiều được.”

Lúc này trong lòng Từ Phàm chỉ có một suy nghĩ, ta có một câu MMP không biết có nên nói hay không.

Chương 114: Sang Linh Sư

“Cũng không phải là hoàn toàn không bảo họ.” Tu sĩ Nguyên Anh kỳ nói.

“Nếu thật sự có ma tu đến diệt tông môn các ngươi, thì Hội Trưởng lão bọn ta sẽ cầm ra tổng số linh thạch các ngươi nộp thuế trong vòng mười năm để đi truy nã ma tu hoặc thế lực diệt tông môn các ngươi.”

“Như vậy, trước khi bọn họ tiêu diệt tông môn các ngươi cũng sẽ cân nhắc thận trọng.”

“Thật ra bây giờ đại lục trung tâm đã hòa bình hơn ba vạn năm trước nhiều, dù là ma tu hung ác thật sự thì cũng không dám làm chuyện này ở đại lục trung tâm.”

Từ Phàm nghe xong những lời này, trong lòng hơi cân bằng.

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Từ trưởng lão hiểu là tốt rồi.”

“Nếu đã thu thuế rồi thì ta không quấy rầy nữa.”

“Cáo từ.”

Tu sĩ Nguyên Anh nói rồi định quay trở về.

“Tiền bối đợi đã, vãn bối còn có một câu hỏi.” Từ Phàm vội vàng nói, vất vả lắm mới đến một chuyến nên phải hiểu rõ mọi chuyện.

Tu sĩ Nguyên Anh vừa mới đứng dậy khỏi ghế lại ngồi xuống, không bận lắm nên nói chuyện thì nói chuyện thôi.

“Tiền bối, Ẩn Linh môn ta muốn làm tông môn ẩn thế, không biết bên Hội Trưởng lão có tiết lộ tin tức tông môn ta hay không.” Từ Phàm hỏi.

Kiếm khách tên Sư Triển lần trước là thông qua Hội Trưởng lão mới có được thông tin của Ẩn Linh môn.

“Ồ, các ngươi muốn làm tông môn ẩn thế vậy thì dễ nói rồi, chỉ cần ghi chú ở chỗ ta một chút là được.”

“Trở về báo cáo với tổng bộ, sau này Hội Trưởng lão bọn ta sẽ không tiết lộ tin tức tông môn các ngươi.”

“Chuyện kiếm khách áo xanh lần trước, ta cứ nghĩ tông môn các ngươi mới thành lập sẽ cần nhân tài như vậy, cho nên ta mới đề cử đến đây.”

“Nếu như gây phiền toái cho các ngươi vậy bổn tọa đền tội với ngươi.” Tu sĩ Nguyên Anh chắp tay nói.

“Ha ha, tiền bối nặng lời rồi.”

Sau khi Từ Phàm xác nhận thành lập tông môn ẩn thế thì tu sĩ Nguyên Anh rời đi luôn.

“Hội Trưởng lão, năm mươi sáu tôn giả, phí bảo hộ này thu cũng thông minh đó.”

“Một phần mười phí bảo hộ cũng không phải không thể chấp nhận được.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Từ Phàm cảm thấy nếu như là một tông môn hoặc một thế lực muốn xưng bá khuếch trương ra bên ngoài, vậy chắc chắn không bao lâu sẽ xảy ra chuyện.

Chỉ cần sau khi thực lực mạnh lên, trồng một đám rau hẹ ở khu vực khác, mọc một đợt thu một đợt, nhưng lại không quá đáng, như vậy mới có thể tồn tại lâu dài.

“Cắt rau hẹ được đó, như vậy cho dù tông môn đó quật khởi hay suy tàn thì người hưởng lợi lớn nhất vẫn là Hội Trưởng lão.” Từ Phàm cảm thán nói, người thành lập Hội Trưởng lão nhất định là một người có trí tuệ lớn.

“Sư phụ, cắt rau hẹ là gì.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh hỏi.

“Chính là một loại rau, cắt xong lại mọc, mọc xong lại cắt.” Từ Phàm nói đơn giản.

“Ồ, ta biết rồi.”

“Sư phụ, chờ thực lực của chúng ta mạnh lên thì chúng ta cũng gia nhập Hội Trưởng lão, đi thu rau hẹ khác.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ha ha, chưa đợi đến lúc đó thì chúng ta đã bay lên thế giới Đại

Thiên rồi.” Từ Phàm cười nói, từ bản chất mà nói, đại lục trung tâm có cảnh tượng này toàn bộ đều dựa vào chính sách của Hội Trưởng lão.

Tu Tiên giới luôn không thái bình, lúc Từ Phàm ở Thiên Khuyết môn cũng thường xuyên nghe nói có tông môn nào đó bị diệt, lại có ma tu nào đó tàn sát sinh linh của một thành.

“Sau khi đến thế giới Đại Thiên thì chúng ta sẽ tạo ra một nền tảng thu hoạch rau hẹ.”

Từ Phàm đứng dậy đi về phía phòng luyện khí, hắn còn ba viên Tụ Linh Cchâu vẫn chưa tạo ra, đây chính là nguyên liệu quan trọng của đại trận tông môn.

“Sư phụ, có một chuyện ta muốn thương lượng với ngươi một chút.” Từ Nguyệt Tiên vội vàng nói.

“Chuyện gì.”

“Chính là…” Từ Nguyệt Tiên lấy ra pháp bảo truyền tin mua được lúc vừa mới đến đại lục trung tâm.

“Tín hiệu nơi này yếu quá, sư phụ có thể làm cho tín hiệu tốt hơn một chút hay không.” Từ Nguyệt Tiên đáng thương nói.

“Tín hiệu ổn rồi, có phải ngươi lại mua những thứ hào hoa mà không thực dụng hay không.” Từ Phàm nói.

“Không phải như vậy, sư phụ xem.”

Từ Nguyệt Tiên vung tay lên, một hình ảnh hư ảo được chiếu lên không trung, bên trong đều là pháp bảo cực kỳ hoa lệ mà các nữ tu dùng, đặc biệt là y phục, ngay cả Từ Phàm nhìn thấy cũng phải khen một tiếng đẹp.

“Những thứ này đều là pháp bảo có thực lực cực mạnh, ta muốn mua một vài món.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Xem ra kiểu dáng pháp bảo gần đây ta luyện cho ngươi có chút đơn giản rồi, lần sau rảnh rỗi vi sư sẽ luyện pháp bảo của ngươi xinh đẹp một chút.” Trong mắt Từ Phàm xuất hiện ý cười.

“Sư phụ ngươi lợi hại nhất!” Từ Nguyệt Tiên hóa thân thành kẻ nịnh nọt, biểu cảm rất là chân chó.

“Ngươi chính là muốn tiêu xài linh thạch, sau khi ta luyện xong nguyên liệu Tụ Linh của đại trận tông môn thì sẽ làm cái này cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ!”

Mười ngày sau, sau khi Từ Phàm luyện xong ba mươi sáu viên Tụ Linh cự châu, thì đã đặc biệt vào Lâm Sâm Tiên thành một chuyến để nghiên cứu tần suất tín hiệu.

Đối với Luyện Khí sư bình thường, muốn kết nối với nguyên thể tín hiệu không phải do mình luyện chế rất khó khăn, nhưng đối với Từ Phàm nó lại đơn giản không thể đơn giản hơn.

Một ngày sau, Từ Phàm đã luyện chế ra một máy phóng tín hiệu lớn từ linh thiết thu thập được dưới đáy hồ, tương đối tiết kiệm chi phí.

Sau khi luyện chế hoàn thành máy khuếch đại tín hiệu, Từ Phàm cũng rảnh rỗi không có việc gì nhìn tin tức bên trên, mặc dù tốc độ này được xem như mức độ 3G nhưng chỉ vận dụng cơ bản về phương diện phát tin tức quảng cáo.

“Cũng chẳng có ý nghĩa gì.”

Từ Phàm nhìn một lúc thấy không thú vị bèn buông Pháp khí truyền tin trong tay xuống, đi đến căn cứ bí mật bên đảo.

Lúc này căn cứ bí mật dưới mặt đất đã khuếch trương đến hơn một vạn mét vuông, mấy dây chuyền sản xuất đồng thời vận hành, nhất là dây chuyền sản xuất áo giáp linh lực, bên này đã có hơn một nghìn con rối công cụ phụ trách.

Từ sau khi giao đơn hàng áo giáp linh lực đầu tiên, các đơn hàng sau vọt tới giống như thủy triều, số lượng sản xuất hàng hóa đã xếp đến ba năm sau, bất đắc dĩ, Từ Phàm lại làm thêm hai dây chuyền sản xuất.

Vốn muốn thừa thắng xông lên làm ra áo giáp linh lực Bảo khí loại hai, nhưng đã bị Bàng Phúc chặn lại, ý là miếng thịt này quá lớn, nếu như toàn bộ Ẩn Linh thương hội ăn vào thì sẽ có vấn đề.

“Không che đậy được thực lực, quả nhiên cho dù là thế giới nào thì đạo lý cũng như nhau.” Từ Phàm nhìn dây chuyền sản xuất trước mặt rồi lẩm bẩm nói.

“Bồ Đào.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, có ta.” Một âm thanh điện tử phát ra.

“Lúc nào thì dựng xong dây chuyền sản xuất đạn pháo linh thiết.”

“Nửa năm sau.”

“Được, đến lúc đó cùng thành lập với đại trận tông môn luôn.” Từ Phàm nói, qua thêm một thời gian nữa là có thể thành lập hệ thống pháo phòng ngự Ẩn Linh đảo của mình, lại thêm đạn pháo cấp bậc Bảo khí, có lẽ tu sĩ Hóa Thần đến cũng không cần sợ nữa.

“Đúng rồi, trong đám trẻ đó có nhân tài luyện khí và luyện đan không.” Từ Phàm nói, khắp cả tông môn đều nằm trong sự giám sát của Bồ Đào nên chuyện phát hiện một đứa trẻ có thiên phú rất đơn giản.

Lại thêm hiện tại một trăm đứa trẻ đó đang ở trong trạng thái nuôi thả, chính là ngoại trừ học “Ngũ Hành quyết” thì những cái khác đều là tự nguyện.

“Có năm đệ tử có thiên phú luyện đan, ba đệ tử có thiên phú luyện khí.” Bồ Đào trả lời.

“Tốt, những đệ tử này sẽ do ta đích thân chỉ dạy.” Từ Phàm nói.

Lúc này Bồ Đào lại nói thêm: “Trong một trăm đệ tử này có một đệ tử tên là Chu Khai Linh, có thiên phú Sang Linh sư.”

“Không ngờ còn có niềm vui bất ngờ.”

Chương 115: VIP đến hạn, phúc lợi đi

Lúc này, Bồ Đào thả ra đoạn hình ảnh.

Hai cậu bé đang so tài xem thuật pháp của ai lợi hại hơn.

Kết quả trong đó có một cậu bé sử dụng Tiểu Linh Vũ thuật, đến đây hình ảnh vẫn còn tương đối bình thường.

Cậu bé còn lại khinh thường nói: “Cơn mưa này của ngươi không có tác dụng gì cả, xem ta đây.”

Theo đó đứa bé kia đã kết xong mấy pháp ấn kỳ quái, trên bầu trời xuất hiện một đám mây mù màu vàng của phân.

Sau đó từ trên bầu trời rơi xuống đám phân, một trận gió lớn thổi qua, cả hai thằng nhóc không ai may mắn thoát khỏi.

Đến đây hình ảnh kết thúc.

“Ha ha, thằng nhóc này sáng tạo ghê.” Từ Phàm suýt nữa thì cười đến ná thở, đây gọi là gì, Tiểu Thỉ Vũ thuật à.

Sau đó Bồ Đào liệt kê ghi chép lại các quan sát về cậu bé kia ở Vạn Pháp các, trên đó là bản chép mở rộng và tăng cường thuật pháp cơ sở do mình tiện tay viết.

“Chu Khai Linh, tiểu tử đó sau này chính là đệ tử thứ năm của ta.” Từ Phàm nói, Sang Linh sư, cho dù đi đến đại lục trung tâm cũng rất ít khi nghe nói đến, xem ra đây mới thực sự là chức nghiệp khan hiếm.

Lúc này, Chu Khai Linh đang quan sát bản ghi chép của Từ Phàm trong Vạn Pháp các đang rất đau khổ, bây giờ hắn nghĩ cách cải tạo lại Tiểu Thỉ Vũ thuật kia một chút, nếu không sẽ rất dễ làm bản thân bị thương.

Lúc này, cậu bé so tài với hắn trong video lại xuất hiện.

“Khai Linh, ngươi biết không, mấy vị lão sư tiên nhân dạy chúng ta đã bắt đầu thu đệ tử rồi đấy.”

“Sau này chúng ta lên lớp phải biểu hiện cho tốt, nói không chừng sẽ được mấy lão sư tiên nhân nhìn trúng đó.” Cậu bé nói.

“Không cần biểu hiện, thứ nên là của ngươi vĩnh viễn sẽ là của ngươi, ngươi xem chưởng môn của chúng ta thu được hai nữ đệ tử thích bảo bối.”

“Phong chủ Linh Kiếm phong thu hai đệ tử yêu kiếm thuật.”

“Còn có rất nhiều, những điều này chỉ cho thấy một hiện tượng, tiên nhân thu đồ đệ là đều có mục tiêu, những người bình thường giống như chúng ta, thì đợi tông môn an bài sau đi.” Chu Khai Linh thuận miệng nói.

“Không, ngươi không bình thường, ít nhất ngươi biết vẩy phân.” Vẻ mặt của thằng bé cứ như kiểu: thì ra ngươi khoái kiểu này.

“Đã nói với ngươi bao nhiêu lần rồi, đó không phải phân, đó chỉ là linh lực ngưng tụ lại giống phân thôi.” Vẻ mặt Chu Khai Linh tức tối nói, từ sau lần tỷ thí lần trước, hiểu lầm này cũng không nói rõ ràng được.

Từ Phàm đi ra khỏi mật thất dưới lòng đất, bây giờ phải gọi là nhà máy bí mật dưới lòng đất.

Hắn trông thấy Từ Cương đang nâng một con hải xà lớn bay tới, trên mặt tràn đầy vẻ khoái cảm và thống khoái sau khi chiến đấu.

“Sư phụ, hôm nay ta phát hiện ra một con hải xà Nguyên Anh kỳ ở phía Đông Ẩn Linh đảo, ta bèn lập tức giết chết nó, ban đêm lại có thể thêm đồ ăn cho bọn nhỏ.” Từ Cương dùng linh lực nâng con hải xà dài trăm mét nói.

“Cho Bồ Đào đi, bây giờ tay nghề của muội ngươi cũng vô dụng.”

Từ Phàm vừa nói xong, từ phía xa hai con rối cự điểu Kim Đan kỳ bay tới, lấy đi hải xà trong tay Từ Cương.

Không có chuyện gì, Từ Phàm dẫn theo Từ Cương chầm chậm đi về phía chủ phong của Ẩn Linh đảo, hắn đang xem Ẩn Linh đảo đã bị Bồ Đào cải tạo thành cái bộ dạng gì.

“Sư phụ, qua một thời gian nữa, ta đoán chừng có thể thăng cấp lên Nguyên Anh kỳ rồi.” Từ Cương ở bên cạnh nói.

“Ồ, đã qua cửa ải của con rối rồi à.” Từ Phàm sững sờ, sau đó hỏi, là ta cài đặt độ khó quá thấp sao, hay là ta đã coi thường đồ đệ của mình rồi.

Dựa theo tính toán của hắn, Từ Cương cần ít nhất năm năm mới có thể khiêu chiến thành công, thăng cấp Nguyên Anh.

“Vâng, qua một thời gian nữa là có thể khiêu chiến thành công rồi.” Từ Cương nói.

“Được rồi, chúc mừng ngươi trở thành đệ tử Nguyên Anh kỳ đầu tiên của bản môn.” Từ Phàm nhìn đại đồ đệ đã theo mình từ nhỏ nói.

“Ha, sư phụ nói đùa rồi.” Từ Cương gãi đầu nói.

“Nhưng ngươi nghĩ chỉ cần khiêu chiến con rối xong là được rồi sao, ngươi quên ta còn giao cho ngươi một nhiệm vụ.”

“Sư phụ, ta cùng với Tiểu Tịch đã rất cố gắng, thật sự là…” Vẻ mặt Từ Cương lúng túng nói.

Từ Phàm trực tiếp lấy ra một ngọc giản.

“Bên trên có hai bộ công phu, Thiên Dương pháp và Nguyệt Âm công, ngươi với Tiểu Tịch cùng luyện, sau hai năm mà còn chưa có, ngươi hãy thăng cấp Nguyên Anh.”

“Được rồi.” Từ Cương không tình nguyện nói, hắn không hiểu, tại sao sư phụ lại luôn xoắn xuýt cái này.

Thấy Đại đồ đệ đã đồng ý, Từ Phàm gật đầu, có thể muộn hai năm thì muộn hai năm.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xẹt qua ba con rối Kim Đan kỳ.

“Sư phụ, có yêu thú xâm nhập.” Từ Cương nói rồi đang định bay qua đó.

“Không phải chuyện lớn lao gì, đến lúc thật sự cần ngươi ra tay, thì Bồ Đào sẽ thông báo cho ngươi.” Từ Phàm từ tốn nói, loại chuyện này cứ cách mấy ngày là lại xảy ra một lần.

“Ồ.”

Buổi tối, trong nhà ăn sáng như ban ngày ở đại sảnh bắt đầu cử hành một buổi tiệc toàn là món rắn, tất cả mấy đứa trẻ đang hoan hô cho một bữa ăn ngon mặc dù bọn chúng không ăn được bao nhiêu.

Từ Phàm mang theo các đồ đệ cùng Vương Vũ Luân ăn cơm trên một bàn.

“Từ đại ca, ngươi biết không, hiện tại Tượng châu của chúng ta bây giờ đã bị toàn bộ Yêu tộc chiếm lĩnh, chúng đang xâm lấn đến các châu khác.” Vương Vũ Luân nói, từ sau khi tín hiệu ở nơi này tốt hơn, hắn đã nhận được rất nhiều tin tức liên quan đến Tượng châu.

“Ta cũng thấy tin tức này, bây giờ đã có một nửa các tôn giả trấn thủ thông đạo hai giới ở đại lục trung tâm đi Thịnh Linh châu chuẩn bị trấn áp Yêu tộc.”

“Còn mở ra phần thưởng lớn triệu tập kẻ sĩ có chí ở Tu Tiên giới đến Thịnh Linh châu cùng nhau trấn áp Yêu tộc,” Từ Phàm nói, nhìn vẻ mặt khấp khởi của huynh đệ tốt của mình thì biết rõ tên này muốn đi rồi.

“Sau này tông môn mà không còn chuyện gìthì ta muốn đến đó xem sao, thuận tiện thăm gia tộc của ta một chút.” Vương Vũ Luân nói, cuộc sống nửa ẩn cư trong thời gian này khiến hắn rất không thích ứng, cảm thấy vào thời kỳ chiến đấu lại mà lại bắt đầu ẩn cư.

“Thực ra bây giờ tông môn cũng không có chuyện gì, nếu ngươi muốn đi thì đợi ta một thời gian, ta luyện chế vài món Bảo khí cho các ngươi rồi hãy đi.” Từ Phàm nói, hắn nhìn ra được nỗi cô đơn từ trong mắt của Vương Vũ Luân, đây không phải là cuộc sống mà hắn muốn.

“Được, Từ đại ca, cảm ơn ngươi.” Vương Vũ Luân nói, hắn vốn muốn muộn một chút rồi nói, nhưng hôm nay lại không nhịn được.

Sau khi toàn bộ bữa tiệc rắn kết thúc, Từ Phàm tuyên bố sẽ thu Chu Khai Linh làm đệ tử thân truyền của mình.

Ba tháng sau, ngoài cửa lớn Ẩn Linh môn, Từ Phàm bỏ một cái nhẫn không gian vào trong tay của Vương Vũ Luân.

“Trong này có tất cả các pháp bảo và linh đan các ngươi có thể sử dụng từ Kim Đan kỳ đến Hóa Thần kỳ, bên trong có một cái ngọc giản, sẽ giới thiệu kỹ càng cách sử dụng những pháp bảo này.” Từ Phàm nói không ngừng, đây là VIP đến hạn, phúc lợi muốn đi rồi sao.

“Còn có, ta biết lần này các ngươi không rõ lúc nào mới có thể trở về, nhưng ngươi phải nhớ, năm mươi năm sau, cho dù có chuyện gì, ngươi cũng phải trở về một chuyến.” Từ Phàm nói, mệnh cách của tiểu tử đó vẫn chưa thay đổi, hy vọng trong thời gian này tình cảm của phu thê bọn họ sẽ không xảy ra vấn đề gì.

“Ta biết rồi, Từ đại ca, Ẩn Linh môn mãi mãi là nhà của ta.” Vương Vũ Luân nhìn Ẩn Linh môn đã xây dựng tốt, trong lòng đột nhiên có chút không nỡ, nhưng bản thân ở lại nơi này phát huy thì tác dụng cũng rất nhỏ.

“Biết là nhà là được, sau này chiến đấu mệt rồi thì nhớ quay lại thăm.”

“Được.”

Ngồi lên Bảo khí hình phi thuyền bay về phía Lâm Sâm Tiên thành.

“Phúc lợi đi rồi.” Từ Phàm thở dài một tiếng.

Chương 116: Yêu thú tấn công

đảo

Sau khi phúc lợi đi, cảm xúc của Từ Phàm rõ ràng hơi hạ xuống, vừa nghĩ tới chuyện sau này thiếu thứ gì đều phải dùng vàng thật bạc trắng để mua, thì Từ Phàm lại bắt đầu đau đầu.

“Sau này chỉ có thể nạp tiền rồi.”

“Sư phụ, sau khi ta đến Kim Đan kỳ thì có thể không.” Đúng lúc này Vương Hướng Trì đi đến nói.

“Giống như sư phụ không chịu thả người á, sau khi ngươi đến Kim Đan kỳ, học được môn thần thông cuối cùng, muốn đi nơi nào lịch luyện vi sư cũng mặc kệ.”

“Nhưng tiền đề là phải giữ vững cái mạng nhỏ của mình.” Từ Phàm nói, hắn biết rõ việc trói chặt tất cả đồ đệ ở bên cạnh mình là chuyện không thể nào, đoán chừng chỉ có sau khi trở thành đại năng mới có thể an ổn một chút.

Không thấy Hàn Thiên Tôn cũng phải chạy, trên đường chạy mãi cho đến sau khi tới Hợp Thể kỳ mới có thể an ổn một chút sao.

“Tuân lệnh.” Vương Hướng Trì nói.

Từ Phàm phất tay giải tán mấy tên đệ tử ở bên cạnh mình, quay trở lại võ đường của chủ phong.

Chỉ thấy một mình Chu Khai Linh ngồi xếp bằng ở trong đó, vẫn đang trầm mê trong huyễn cảnh.

Ba tháng này Từ Phàm không hề dạy bất cứ thứ gì, luôn để hắn ở trong ảo cảnh xem mấy bộ anime chiến đấu máu lửa, nào là Zetsu Đen cứu mẹ ký, One piece, rồi là Demon Slayer, Toaru Majutsu no Indekkusu.

Phàm là thứ Từ Phàm đã thấy qua, thì đều sẽ an bài cho hắn, Sang Linh sư, không động não là không được.

Đến giờ ăn cơm, Từ Phàm để con rối công cụ đưa tới hai phần cơm.

Búng tay một cái, Chu Khai Linh nháy mắt tỉnh lại từ trong ảo cảnh.

“Ta muốn phá hủy hết cái thôn này!!”

Chu Khai Linh vừa ra đã kích động hô lớn, bộ mặt dữ tợn nổi đầy gân xanh.

“Phá hủy hết rồi sao, không giữ lại cái nào à.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Đại thúc bán mì sợi và tỷ tỷ kia có thể giữ lại.”

“Tiểu muội muội mắt trắng và sư phụ cũng có thể giữ lại.”

“Nhưng bất kể như thế nào, lão đầu nhất định phải chết.”

“Rõ ràng có thể cho nhân vật chính một tuổi thơ hoàn mĩ, tại sao lại khiến một đứa bé anh hùng chịu đãi ngộ như vậy”

Nhìn sự kích động của Chu Khai Linh, Từ Phàm nhớ đến bản thân mình khi xem Hoàn Châu Cách Cách lúc nhỏ, đến đoạn Tử Vi bị trói, lúc đó hắn chỉ muốn cầm dao đi đánh một trận với Dung ma ma.

“Chuyện bên trong ngươi đừng cho là thật, cho ngươi xem nhưng thứ này chủ yếu là để ngươi nhìn phương thức chiến đấu trong đó, mở mang đầu óc.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh sư phụ, vừa rồi là ta kích động.” Chu Khai Linh hành lễ nói, xem anime quá mê mẩn nhập tâm, đến mức sau đó không khống chế được cảm xúc của chính mình.

Nhìn thấy đệ tử nhanh chóng khôi phục trấn định lại, Từ Phàm hài lòng gật đầu, những đồ đệ mà mình thu trên tâm cảnh cũng không tìm ra khuyết điểm, có lẽ là hiệu quả của thử nghiệm bổ sung.

“Ăn cơm trước, ăn xong rồi ngươi hãy tiếp tục xem.”

“Lúc nào ngươi xem xong hết tất cả anime trong ảo cảnh, thì ta sẽ dạy ngươi thứ khác.” Từ Phàm nói.

“Vâng.”

Sau khi ăn xong, nhìn Chu Khai Linh lại đi vào trong ảo cảnh, Từ Phàm gật đầu rồi đi ra khỏi chủ phong.

Trên ngọn núi bên cạnh chủ phong của Ẩn Linh đảo, hơn mười con rối công cụ đang dọn dẹp đỉnh núi.

Trong tay Từ Phàm cầm một tòa bảo tháp cỡ nhỏ, đây là bảo tháp thí luyện hắn luyện chế, sau khi thế hệ đệ tử mới đạt đến Luyện Khí trung kỳ, thì có thể vào trong đây khiêu chiến.

Bảo tháp có tất cả chín tầng, tương ứng với cảnh giới Luyện Khí tầng bốn đến tầng mười hai, muốn thăng cấp, trước tiên phải vượt qua tháp thí luyện tương ứng, bằng không chỉ có thể chờ thời gian hạn chế qua đi mới có thể thăng cấp.

Sau khi con rối công cụ dọn dẹp xong, Từ Phàm trực tiếp lấy bảo tháp ra, đây là Bảo khí lớn nhất mà bản thân hắn luyện chế được.

Đáy của tháp thí luyện có đường kính 50cm, cao 90cm, bên trong còn có không gian mở rộng, mỗi tầng có thể chứa đến một trăm đệ tử khảo hạch cùng một lúc.

Sau khi Từ Phàm vào trong, trực tiếp lấy ra con rối tương ứng với mỗi tầng, tất cả hơn hai nghìn con.

“Ừm, có tháp thí luyện, tương lai sau khi đệ tử Ẩn Linh môn rời khỏi đây, chiến lực tuyệt đối là cao cấp nhất.”

Sau khi đưa tháp thí luyện cho Bồ Đào kiểm soát, Từ Phàm trở lại chủ phong, bắt đầu tiến hành cải tạo học đường.

Lúc trước để Chu Khai Linh vào trong ảo cảnh học tập, trong đầu hắn liền nảy sinh ra một suy nghĩ, tại sao lại không để cho các đệ tử đều vào trong ảo cảnh học tập, dù sao cũng có Bồ Đào kiểm soát, hiệu suất cao lại còn tiết kiệm nhân lực.

Thế là Từ Phàm đã hỏi Bồ Đào, phát hiện chỉ cần cải tạo lại học đường một chút là được rồi.

Sau khi làm xong hết tất cả, Từ Phàm cảm thấy cuộc sống cá ướp muối tuyệt đẹp sau này sắp tới rồi.

Kết quả là ngày hôm sau, lúc Từ Phàm đang tu hành thì bị Bồ Đào đánh thức.

“Chủ nhân, có yêu thú xâm lấn với quy mô lớn, tất cả hệ thống phòng ngự của Ẩn Linh đảo đã khởi động.”

Từ Phàm chậm rãi mở to mắt, bất đắc dĩ nói: “Có thể cho người ta thanh tịnh một chút được không, cũng không phải trò chơi, tại sao hoạt đông quái vật công thành này cứ không xong là vậy.”

Từ xa loáng thoáng truyền đến tiếng pháo cùng với tiếng nổ.

Từ Phàm cấp tốc khống chế Lưu Quang chu đi đến chỗ bị tấn công nghiêm trọng nhất.

Lúc này Từ Cương sớm đã đến chiến trường, người mặc áo giáp linh lực, phía sau lưng hắn xuất hiện ảo ảnh nghìn tay, hàng trăm quả cầu linh thiết rắn chắc và siêu cứng lơ lửng phía sau ảo ảnh, tất cả đều có cỡ như bóng rổ.

“Nham Tương Thế Giới.”

“Nham Tương Cự Nhân.”

“Nham Tương Chi Vũ.”

“Nham Tương Chi Xà.”

Từ Cương vừa ra tay đã lấy ra thần thông thuật pháp hệ thống nham tương với phạm vị lớn nhất.

“Sư phụ, tiểu muội cùng với mấy đệ tử khác đã đến nơi khác trấn áp, nơi này do ta trông coi tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện gì.”

Nhìn đám yêu thú vô cùng vô tận trong hồ kia, Từ Phàm cảm thấy thật may mắn vì sớm đã trang bị cho Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, với quy mô tấn công này hệ thống phòng ngự trong đảo có thể trụ được bao lâu nữa.” Từ Phàm hỏi.

“Sau nửa tháng, đạn và pháo dự trữ sẽ tiêu hao hết.”

“Trước mắt, trừ phi có yêu thú Hóa Thần kỳ tấn công, nếu không sẽ không có một con yêu thú nào có thể vào trong đảo.”

Nghe thấy câu trả lời của Bồ Đào, Từ Phàm gật đầu, ở trong mắt hắn, muốn giải quyết đám yêu thú công thành này rất đơn giản, chỉ cần tìm thủ lĩnh giải quyết là được.

“Từ Cương, ngươi ở đây trông coi, ta với Nguyệt Tiên đi giải quyết thủ lĩnh của đám yêu thú này.”

“Sư phụ cẩn thận.”

“Vẫn là ngươi cẩn thận một chút đi.”

Từ Phàm nói xong trên người đã xuất hiện một lớp áo giáp linh lực, sau đó trên không trung lại xuất hiện một bộ áo giáp linh lực khổng lồ cao tám mét, Từ Phàm mặc áo giáp linh lực chui vào.

“Nguyệt Tiên, theo ta đi giết thủ lĩnh yêu thú.” Từ Phàm truyền âm nói.

Vừa dứt lời, đằng xa có một âm thanh nhanh chóng phá vỡ không trung, một vệt sáng màu tím cấp tốc lao về phía Từ Phàm.

“Sư phụ, kế hoạch tác chiến là gì.” Từ Nguyệt Tiên hưng phấn nói, làm người tầm bảo, ít nhiều gì cũng có chút yêu thích với chiến đấu.

“Ngươi phụ trách ở bên cạnh tiếp ứng, ta chủ công, ngươi chỉ cần mở ra vết thương trên người yêu thú là được.”

“Thủ lĩnh yêu thú lần này có thể là Hóa Thần kỳ, ngươi có sợ không.” Từ Phàm nói.

“Có sư phụ ở đây, ta không sợ.” Từ Ngyệt Tiên cười nói, lúc bản thân sư phụ còn ở Luyện Khí kỳ đã có thể giết chết yêu thú Kim Đan, Trúc Cơ kỳ giết một yêu thú Hóa Thần kỳ cũng không quá mức đi, ít nhất cũng có thể chạy đi.

“Ha ha, vậy đi theo ta.”

Từ Phàm nói rồi bay về phía có yêu thú dày đặc nhất.

Linh hồn của một con yêu thú Trúc Cơ kỳ bị Từ Phàm trực tiếp bắt vào trong tay, đọc ký ức một cách dã man.

“Ồ, thì ra ngươi là một con rùa, trứng của ngươi ở trên đảo này, ngươi muốn cướp con của mình về.”

Từ Phàm từ trong trí nhớ của yêu thú, trong nháy mắt đã phân tích ra chân tướng.

“Ngươi nói chuyện cẩn thận ta còn có thể trả đứa bé lại cho ngươi, nhưng ngươi lại làm như thế này.”

“Xin lỗi, sau khi ngươi đi, ta sẽ thay ngươi chăm sóc đứa bé này cho thật tốt.”

Chương 117: Tặng ngươi một đóa hoa hồng nhỏ

“Ẩn thân theo sau lưng ta, cho đến sau khi con rùa già kia hiện thân, ngươi hãy nhảy lên người nó tạo ra một vết thương là được.” Từ Phàm nhìn yêu thú từ đáy hồ xông ra đánh về hướng mình nói.

Áo giáp khổng lồ cao tám mét chỉ vươn tay nhẹ nhàng vung về phía những yêu thú đang xông tới kia, đám yêu thú trên không trung đã hóa thành những khối thịt được cắt chỉnh tề.

“Vạn Ti Giới.”

Ngay lúc Từ Phàm mặc áo giáp khổng lồ vào người, không gian xung quanh cũng bị Từ Phàm giăng kín những sợi tơ còn nhỏ hơn cả sợi tóc. Đây là pháp bảo mà Từ Phàm đã luyện chế sau khi trở thành Trúc Cơ kỳ, Bảo khí nhị giai, Vạn Ti Giới.

Từ Phàm không quan tâm những yêu thú kia, trực tiếp mang theo Từ Nguyệt Tiên bay về hướng nơi nào đó trên mặt hồ.

Dao động yêu lực của con rùa già kia đã bị Từ Phàm bắt được.

“Con rùa già, tìm thấy ngươi rồi.” Từ Phàm nói, sau lưng xuất hiện trên trăm cây súng trường điện từ, trực tiếp bắn về đám yêu thú đang ngăn trở phía trước, trong đó có hơn ba mươi cây súng trường điện từ nhắm thẳng tới ba con yêu thú Nguyên Anh kỳ, quang minh chính đại nhắm vào.

Ầm~

Hơn trăm con yêu thú trên mặt hồ trực tiếp nổ tung biến thành sương máu, ba con yêu thú Nguyên Anh kỳ cũng bị Từ Phàm làm cho trọng thương. Nếu như không phải có yêu thú cự quy Hóa Thần kỳ áp chế, có lẽ hiện tại chúng đã sớm tháo chạy không thấy bóng dáng.

“Không muốn chạy, vậy thì làm phân bón hoa đi.” Từ Phàm vẩy ra một đống hạt giống, theo dấu cơn gió trực tiếp dính lên vết thương của ba con yêu thú Nguyên Anh kỳ.

Chỉ trong chốc lát, trên mặt nước có thêm ba đóa hoa yêu diễm tuyệt mỹ, lắc lư hướng về phía Từ Phàm.

“Bên kia có đầy đủ huyết nhục, các ngươi cứ thỏa thích mà hưởng dụng.” Từ Phàm trực tiếp bỏ ba đóa hoa đến nơi yêu thú tập trung đông nhất, cũng như thụ yêu, vô số dây leo ở trên mặt hồ vung vẩy.

Chỉ qua chốc lát, trên mặt hồ nở rộ ra một biển hoa.

Từ Nguyệt Tiên nhìn Từ Phàm triển khai toàn bộ hỏa lực, lần nữa đổi mới hiểu biết của nàng về Trúc Cơ kỳ.

Nếu như trước kia hiểu biết của nàng về Từ Phàm là như đang đối mặt với một ngọn núi cao sừng sững, nhưng cho dù cao, nàng cũng có thể nhìn thấy đỉnh núi.

Hiện tại Từ Phàm cho nàng cảm giác như một đại dương xanh vô tận, sâu thẳm và âm u, cảm giác như mãi mãi nhìn không thấy bến bờ, đó chính là tâm tình của nàng bây giờ.

Mà Từ Cương ở nơi xa trấn thủ, nhìn một biển hoa bảy màu trong hồ kia, bất đắc dĩ ngừng chuyển vận của mình lại, đồng thời cũng vô cùng ngạc nhiên về sự cường đại của sư phụ mình.

Ong~

Giữa thiên địa vang lên một âm thanh kỳ dị, một con cự quy đường kính gần ngàn mét chậm rãi trồi lên trên mặt hồ, đầu thuồng luồng đuôi rắn, tứ chi đủ để chống núi lớn.

“Con rùa già, đáng tiếc ngươi chưa khai thần trí, nếu không chúng ta còn có thể nói chuyện một chút, đáng tiếc.” Từ Phàm nhìn ánh mắt tàn bạo và giễu cợt của con cự quy đầu thuồng luồng kia nói.

Lúc này, một cơn sóng lớn chọc trời từ dưới hồ lớn dâng lên, hung ác đập về phía Từ Phàm, trong sóng lớn còn có vô số con Phệ Hồn ngư nhỏ chuẩn bị thưởng thức bữa tiệc lớn đầy mỹ vị này.

“Nguyệt Tiên, lên đi, chú ý an toàn.”

Từ Phàm nói xong tức khắc thoát khỏi toả định của cự quy, trực tiếp bay lên không trung.

Cự quy thấy Từ Phàm chạy trốn, cự trảo như long trảo hung tợn đập lên mặt hồ, trên ấy lập tức dâng lên vô số cột nước chọc trời, đánh về phía Từ Phàm trên không trung.

“Có chút thú vị, còn muốn chặn chuyển động của ta.” Từ Phàm cười nói, ở trên không tùy ý lắc người mấy cái đã tránh được công kích từ cột nước.

Lúc này ở đuôi đuôi rồng có một bóng dáng xuất hiện. Từ Nguyệt Tiên giơ cao Phá Không kiếm trực tiếp dùng toàn lực đâm về phía cái đuôi của cự quy.

Kết quả là bị bắn ra không ngoài dự kiến.

Từ Phàm đang ở trên không né tránh sự săn đuổi của cự quy thì thấy cảnh này, bất đắc dĩ nói: “Ngươi có thể cho con cự quy Hóa Thần kỳ này chút tôn trọng hay không? Dù sao cũng là Hóa Thần kỳ, ngươi cứ dùng toàn lực trực tiếp đâm vào như vậy chắc chắn không được.”

Từ Phàm còn chưa nói xong, Từ Nguyệt Tiên đã trực tiếp bị cái đuôi của cự quy đánh bay, một đòn này đã làm áo giáp linh lực báo hỏng trong nháy mắt.

Từ Nguyệt Tiên ổn định thân hình trên không, lại đổi một bộ áo giáp linh lực khác, biến mất giữa không trung.

“Chỉ cần một vết thương nhỏ là được, bí thuật Phá Giáp Thứ Linh ta dạy cho ngươi, ngươi đã quên sao?” Từ Phàm chất vấn.

“Ha ha, không có chuyện đó đâu sư phụ. Vừa rồi ta chỉ kiểm tra một độ cứng của đuôi nó một chút, hiện tại trong lòng ta đã có kế hoạch.”

Bên tai Từ Phàm truyền đến giọng của Từ Nguyệt Tiên.

“Cái đứa nhỏ thích tìm đường chết này, nếu là không có áo giáp linh lực bảo hộ, có lẽ bây giờ ngươi ngay cả một mẩu thịt vụn cũng đều không còn thừa.”

Trong khoảnh khắc vừa rồi Từ Nguyệt Tiên bị đánh bay đó, cơ chế phòng ngự và bảo vệ sau cùng của áo giáp linh lực khởi động, thì đã biến đổi thành một thứ như túi khí của ô tô.

“Grào!!”

Một tiếng rống to, khiến cho linh hồn Từ Phàm có chút gợn sóng, lúc này lại có một đòn thủy pháo bắn tới.

“Chết tiệt, ngươi còn có thể liên tục ra chiêu à!”

Lúc này, Từ Phàm sau lưng xuất hiện mười quả Linh Thiết cầu đặc ruột lớn cỡ quả bóng rổ, phía trên hiện đầy lôi quang.

Ầm!

Từ Phàm không do dự, trực tiếp ném về phía cự quy, bây giờ chẳng hiểu tại sao hắn đang có cảm giác như một người độc đấu BOSS.

Bên người cự quy xuất hiện hơn mười tầng thủy độn, chặn lại tất cả đạn pháo mà Từ Phàm đã bắn ra.

Đúng lúc này, trong tay Từ Phàm xuất hiện vô số hạt giống nhỏ hơn hạt gạo mười lần.

Tay Từ Phàm kết pháp ấn, trong nháy mắt rải đầy đầy hạt giống bé nhỏ không nhìn thấy trên không.

“Từ Nguyệt Tiên, chính là lúc này!”

Một đạo thân ảnh quỷ mị xuất hiện tại cự quy cái đuôi cái chỗ, trực tiếp dùng trong tay cực hạn chấn động Phá Không kiếm hung hăng đâm xuống, trên mũi kiếm còn có một tia không gian ba động.

“Phá Giáp Thứ Linh.”

Lần này Phá Không kiếm thuận lợi đâm vào. Chỉ là đối với cự quy lớn ngàn mét, linh kiếm dài một mét này còn chưa đâm vào đến huyết nhục.

“Nổ.”

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp rút lui đột ngột, cự kiếm cắm tại gốc đuôi cự quy lập tức nổ tung, nổ rớt một chút huyết nhục ở phần đuôi cự quy. Trong nháy mắt, những hạt giống không nhìn thấy trong không khí kia dường như nhận được triệu hoán, hội tụ thẳng về phía vết thương ở gốc đuôi của cự quy.

Miếng huyết nhục bị nổ rớt kia, không ảnh hưởng chút nào đến cự quy, chỉ cần qua một ít thời gian, vết thương kia cũng đã khôi phục như ban đầu.

“Nguyệt Tiên, lui ra đi, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành.”

Từ Phàm vừa tránh né các đòn đánh của cự quy, vừa truyền âm cho Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, vậy là được rồi sao? Hình như cũng không có hiệu quả gì.” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ nói.

“Để đạn bay một lát.”

Từ Phàm lại đánh một đòn Hạch Bạo thuật về phía cự quy, mặc dù không có ích mẹ gì, nhưng hiệu quả thị giác lại đặc biệt tốt.

Theo thời gian trôi qua, ánh mắt cự quy vốn dĩ mang theo giễu cợt và tàn bạo chậm rãi trở nên nghiêm túc, bởi vì nó cảm thấy nguy hiểm.

Một vòi rồng nước đường kính ngàn mét xuất hiện, nối liền thiên địa, bay về phía Linh đảo.

Hiển nhiên, cự quy không đùa giỡn, muốn mang con trai về nhà.

“Thời gian đã đến.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Gàoooooo~”

Một trận tiếng kêu thảm thiết vang vọng thiên địa vang lên, cự quy quẫn quại trong hồ.

“Ba, hai, một.”

Từ Phàm búng tay một cái, một đóa hoa hồng nhỏ xuất hiện, cự quy vốn dĩ bị đau nhức kịch liệt, quẫn quại trong hồ, lúc này cũng yên tĩnh lại.

“Chẳng cần nói, con rùa xấu này phối hợp đóa hoa hồng nhỏ trên đầu này, thật đúng là có chút xấu lại dễ thương.” Từ Phàm sờ cằm, mỉm cười nói.

Bóng dáng Từ Nguyệt Tiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, đây là thần thông gì vậy?” Từ Nguyệt Tiên khiếp sợ nhìn hoa hồng nhỏ trên đầu cự quy hỏi, nàng không khó mà đoán ra, bây giờ cự quy đã bị Từ Phàm khống chế.

“Thần thông thuộc tính Mộc, tặng ngươi một đóa hoa hồng nhỏ.”

Chương 118: Mười năm

Cự quy có một đóa hoa trên đầu bắt đầu ngửa mặt lên trời rống dài, âm thanh bao trùm toàn bộ Ẩn Linh đảo. Ngay lập tức, tất cả yêu thú đang tấn công cũng lao nhao rút lui như thủy triều.

“Tốt rồi, thế này chẳng phải xong việc rồi sao.” Từ Phàm phủi tay nói.

Thu hồi hai bộ áo giáp trên người, Từ Phàm đáp xuống trên mặt cự hồ.

“Để ta xem sào huyệt của ngươi ở đâu, cự hồ mười vạn dặm không phải là không có yêu thú Nguyên Anh kỳ sao?”

“Hoặc là nói, ngươi lẻn từ Lạc Thiên Hà nằm ngoài hơn trăm vạn dặm tới đây.”

Từ Phàm ngồi xếp bằng trên cự hồ nhắm mắt lại, tinh thần lực đã xuyên thấu vào ý thức của cự quy.

“Quả nhiên có một con sông ngầm. Năm mươi năm trước ngươi đã sinh một tổ trứng tại Ẩn Linh đảo, hôm nay tới đón bọn nó về nhà.”

“Vừa vặn, một nhà các ngươi cũng đừng đi, ở chỗ này định cư đi.” Từ Phàm cười nói, học trò của mình nhanh như vậy đã có được linh thú hộ giáo rồi.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm nhận được báo cáo từ Bồ Đào, nói là phát hiện một tổ mười hai con rùa nhỏ.

Chỉ trong chốc lát, một con rối phi hành nắm lấy mười hai con rùa đến bên cạnh Từ Phàm.

“Sau này ngươi hãy cùng các con ngươi ở lại đây cho tốt.” Từ Phàm nói.

Cự quy gật đầu thật nhẹ, nó biết tính mạng của mình và các con đang nằm trên đầu mình và được nắm giữ trong tay nam nhân này.

Từ Phàm trở lại Ẩn Linh đảo, bên bờ đảo có lượng lớn con rối công cụ đang thu dọn chiến trường, thu những thứ có giá trị, những thứ không có giá trị trực tiếp đóng gói ném vào trong mặt hồ ở phía xa, đến lúc đó sẽ tự có yêu thú xuất hiện giải quyết.

Mấy đồ đệ tụ tập bên người Từ Phàm, bắt đầu nói tình hình ở nơi của mình.

“Sư phụ, thần thông biến yêu thú thành hoa kia của ngươi, ta có thể học hay không?” Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên nhìn Từ Phàm với hai mắt trông mong, loại thần thông này không chỉ đẹp mắt, uy lực còn lớn, ai mà không thích.

“Ngươi biết làm sao có thể trồng ra một đóa hoa có cánh hoa bảy màu à?” Từ Phàm hỏi.

“Không biết.” Hai người lắc đầu.

“Vậy thì chứng minh là các ngươi cùng thuật này vô duyên, cũng không thích hợp.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Mỗi một thuộc tính của Từ Phàm đều có bí thuật thần thông do chính mình sáng tạo. Thần thông hệ mộc kích sát bầy yêu vừa rồi tên là Vạn Hoa Hải, chế phục cự quy cũng là thuật này, về phần một đóa hoa hồng nhỏ, đó chỉ là cái tên hắn thuận miệng nói ra.

“Ồ.” Đám người có chút thất vọng.

“Sư phụ, trong lúc chiến đấu vừa nãy ta đã ngộ ra rồi. Chờ sau khi ta khiêu chiến xong con rối là có thể tấn cấp Kim Đan kỳ.” Vương Hướng Trì nói.

“Sư phụ, ta cũng ngộ ra rồi.” Lý Tinh Từ cũng nói.

Từ Phàm liếc nhìn Lý Tinh Từ một cái đầy thâm ý. Tên tiểu tử này cứ luôn giấu dốt, rõ ràng sớm đã có thể tấn cấp Kim Đan kỳ, nhưng vì suy nghĩ cho Vương Hướng Trì nên hắn vẫn cứ đợi thêm.

“Tốt, đến lúc đó Ẩn Linh môn chúng ta liền có bốn cường giả Kim Đan kỳ, đây là một bước tiến dài về thực lực của Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm nói, quyết định trở về sẽ lập tức bắt đầu trạng thái nửa bế quan, mục tiêu là Kim Đan kỳ.

Lời sư phụ nói thật giả dối. Tứ đại đệ tử của Từ Phàm đồng thời toát ra ý nghĩ này.

Ba tháng sau, gần như cùng một thời điểm, lão Đại, lão Tam, lão Tứ bắt đầu bế quan.

Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên đang ở Thượng Linh phong tại tông môn, đây là một phong chuyên môn vì đột phá tu vi mà thiết lập. Nồng độ linh khí bên trong gần như gấp trăm lần so với những những nơi khác tại Ẩn Linh môn.

“Đại ca và các sư đệ ngươi đều đột phá rồi, ngươi không lo lắng sao?” Từ Phàm hỏi.

“Có cái gì mà lo, sợ bọn hắn đoạt vị trí chưởng môn của ta sao?” Từ Nguyệt Tiên nói đùa.

“Thôi vậy, ta cũng không ép buộc ngươi. Sau khi đại ca và hai vị sư đệ của ngươi đột phá, nếu ngươi muốn ra ngoài tầm bảo lịch luyện thì cứ đi đi.”

“Khoảng thời gian có phải làm ngươi nhịn quá mức rồi không?” Từ Phàm cười nói.

Từ sau khi phúc lợi rời khỏi, hắn cũng thông suốt. Muốn ra ngoài thì cứ ra ngoài, thật sự lưu lại trong tông môn cũng không có ý nghĩa gì.

“Sau khi ngươi đi, Tam sư đệ, Tứ sư đệ của ngươi, có lẽ cũng muốn đi.”

“Đồ nhi tự có phúc của đồ nhi. Nói không chừng sau khi các ngươi rời khỏi đây liền có kỳ ngộ, không mất quá nhiều thời gian đã biến thành tôn giả trở về.” Từ Phàm nói đùa.

“Sư phụ, ngươi yên tâm. Ta chỉ du lịch tầm bảo tại đại lục trung tâm, muốn trở về bất cứ lúc nào thì sẽ về, sẽ không đi đến nơi quá xa.” Từ Nguyệt Tiên nói, đột nhiên có chút áy náy, mình và các sư đệ đều đi hết, bên người sư phụ cũng chỉ còn có đại ca ở gần.

“Đại lục trung tâm là được rồi, ngươi còn muốn đi đâu?” Từ Phàm trừng mắt liếc nhìn Từ Nguyệt Tiên nói.

Lúc này bầu trời đột nhiên xuất hiện dị tượng, một bóng dáng cự nhân thân cao chín trượng xuất hiện trên không, chính là dáng vẻ của Từ Cương. Theo cự nhân chậm rãi thu nhỏ, trên bầu trời phảng phất có tiếng tiên nhạc vang lên, như đang chào mừng Nguyên Anh ra đời.

Từ Cương đã hóa thành người nhỏ cỡ ba tấc trực tiếp quay về trong cơ thể, đến đây, tu sĩ Nguyên Anh đầu tiên của Ẩn Linh môn đã được ra đời.

“Tiên nhạc cùng chúc, cũng coi như là ghê gớm rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này Từ Cương từ phòng tu luyện đi ra, hành lễ với Từ Phàm nói: “Sư phụ, đồ nhi đã tấn cấp Nguyên Anh kỳ.”

“Được, đã biết, nhanh trở về củng cố tu vi. Sau khi ổn định, đừng quá nôn nóng tu luyện, ở bên Tiểu Tịch nhiều hơn.” Từ Phàm nói, không uổng công chính mình còn đặc biệt cho bọn họ công pháp, hiệu quả không tệ. Hai tháng trước, Tiểu Tịch đã mang thai.

So với tấn cấp Nguyên Anh kỳ, động tĩnh tấn cấp Kim Đan kỳ lại nhỏ hơn rất nhiều.

“Sư phụ, đồ nhi tấn cấp Kim Đan kỳ thành công.” Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ nói.

“Tốt.”

Từ Phàm nhìn bốn đệ tử bên cạnh, ôi thôi, tu vi của chính mình lại là thấp nhất rồi. Tên đồ đệ mới thu kia không tính.

“Nếu các ngươi muốn ra ngoài lịch luyện thì cứ đi đi, nhưng chỉ giới hạn tại đại lục trung tâm. Nếu thật sự muốn ra khỏi đại lục trung tâm, vậy ít nhất cũng phải học xong một phép thần thông cuối cùng rồi hãy đi.”

Từ Phàm cho Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ mỗi người một cái ngọc giản.

“Bên trong là bí thần thông pháp các ngươi phải học sau Kim Đan kỳ. Nếu đều học xong, không nói tới vô địch cùng cấp, có trình độ đứng đầu có lẽ cũng trốn không thoát.”

Ba ngày sau, chưởng môn mang theo hai phong chủ rời đi trước vẻ mặt mẹ goá con côi của người già Từ Phàm.

“y da, bây giờ trong tông môn, người trưởng thành đủ mười tám tuổi cũng chỉ có ba người chúng ta.” Từ Phàm thở dài nói.

“Sư phụ, qua mười năm nữa, chờ bọn nhỏ đều trưởng thành, tông môn chúng ta liền náo nhiệt rồi.” Tiểu Tịch nói, trong khoảng thời gian này, nàng vẫn đều đang chăm sóc đám hài tử này, hiện tại nàng đã thành đại tỷ tỷ của các đệ tử.

“Ừ, cũng phải. Qua mười năm nữa, những đứa hùng hài tử này cũng đã trưởng thành rồi.”

Thời gian thấm thoát, năm tháng như thoi đưa, trong nháy mắt đã qua mười năm.

Trên mặt cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm ngồi xếp bằng trên lưng một con cự quy có đường kính vỏ gần mười mét câu cá, bên cạnh còn có hai thanh niên đứng sau lưng Từ Phàm.

“Từ trưởng lão, dây chuyền sản xuất linh đan mà ngươi bảo Linh Đan bộ nghiên cứu đã thành công, hiện tại đang cùng ba vị sư huynh Luyện Khí nghiên cứu cách thành lập dây chuyền sản xuất.”

“Hôm qua, linh đạo được trồng dựa theo phương pháp của Từ trưởng lão đã thu hoạch, sản lượng tăng thêm ba phần so với năm trước.”

“Vừa nhận được tin tức, Phong chủ Huyễn Hồn phong đã xuất hiện tại Lâm Sâm Tiên thành, còn mang theo hai đứa nhỏ khoảng mười tuổi, phỏng chừng một lát nữa sẽ đến tông môn.”

“Được, ta đã biết, có việc thì ngươi đi mau đi.” Từ Phàm nói, nhìn thiếu niên không rõ chi tiết trước mắt, trong mắt Từ Phàm lộ ra vẻ khen ngợi.

Thiếu niên này tên là Khâu Tự Viễn, là thiên tài quản lý mà Từ Phàm đã khai quật ra được. Từ sau khi giao công việc trong tông môn cho

Khâu Tự Viễn vào năm năm trước, Từ Phàm cuối cùng muốn nhọc lòng một chút cũng không có chỗ nào dùng.

Chương 119: Diệp Thần

Sau khi Khâu Tự Viễn rời đi, Chu Khai Linh mở miệng nói: “Sư phụ, lúc đầu ngài thấy Khâu sư huynh như thế nào?”

“Mỗi người đều có những tài năng khác nhau, điều này rất dễ thấy, giống như Tiểu Thỉ Vũ thuật của ngươi khi đó.” Từ Phàm cười nói.

Mười năm này, Chu Khai Linh vẫn luôn học tập bên cạnh Từ Phàm, tuy nói không bằng so với Từ Phàm lúc đầu, nhưng so với những Sang Linh sư khác vẫn là thiên phú dị bẩm.

Từ Phàm xem qua tài liệu liên quan đến các Sang Linh sư, thứ này giống như bác sĩ, ngày càng thơm, để tự nghĩ ra thuật phép hoặc công pháp thường thì phải mất mấy năm.

Để có một bộ công pháp nghiêm cẩn, khả thi, Sang Linh sư có thể dùng cả đời để nghiên cứu.

“Sư phụ, ngươi lại chế giễu ta.” Chu Khai Linh buồn rầu nói, nhưng trong lòng đang đắc ý, Tiểu Thỉ Vũ thuật lúc đầu giờ đã tiến hóa thành Thỉ Long Quyển rồi.

“Sư phụ, gần đây ta đã tự mình tạo ra một thuật pháp, mời ngài giám thưởng.”

Chu Khai Linh nói rồi duỗi ngón tay ra chỉ về phía mặt hồ.

Thuộc tính Kim và thuộc tính Hỏa dung hòa, ngưng tụ thành một viên đạn trong tầm tay hắn.

“Bang~”

Viên đạn hóa thành một vệt sáng bay về phía xa.

“Ý tưởng cũng được, tiêu hao linh lực ít, lực công kích tạm được, về sau có thể phát huy cao độ. dó là một thuật phép tốt.”

Lời Từ Phàm nói, khiến khóe miệng Chu Khai Linh hơi nhếch lên, mấy năm qua hắn ít khi được sư phụ khích lệ.

“Nhưng, ngươi vừa khai phá ra đã để ta giám thưởng, muốn bị mắng sao.” Từ Phàm nói với một giọng điệu thay đổi.

“Thứ như súng, ngươi cũng không phải là chưa từng thấy, pthuật háp vừa nãy của ngươi trực tiếp dựa vào sức mạnh của vụ nổ để đẩy nó vào.”

“Độ chính xác, cự li bắn ngắn, không phát huy hết điểm mạnh của nó một cách hoàn hảo.”

Từ Phàm lấy ra một viên đạn cấp bậc Pháp khí từ trong nhẫn không gian rồi ném cho đồ đệ.

“Đạn phía sau ngưng tụ thành thế này, uy lực ít nhất có thể tăng lên gấp bội.”

Từ Phàm nói rồi duỗi tay ra đưa lên trời, một viên đạn bắn tỉa dài xuất hiện, bao quanh nòng súng do thuộc tính Phong ngưng tụ.

“Bịch~”

Một con chim lớn màu trắng đang bay lượn giữa bầu trời bắt đầu làm vật rơi tự do.

Chu Khai Linh nuốt một ngụm nước bọt nhìn con chim lớn từ trên cao ngàn mét rơi xuống, đó là độ cao ngàn mét, hơn nữa còn sử dụng linh lực giống hắn.

“Đây là phép thuật sư phụ nghĩ ra khi Luyện Khí tầng năm, chỉ là sức mạnh nhỏ bé, chưa dùng tí nào.” Từ Phàm nói.

“Năm nay ngươi hai mươi tuổi, từ khi vào tông môn cho tới bây giờ, chưa từng rời khỏi tông môn, lần này khi Bàng các chủ trở lại và chuẩn bị rời đi, ngươi cùng hắn ra ngoài, đi dạo phố trong các Tiên thành lớn ở đại lục trung tâm, ta cho ngươi nghỉ một năm.” Từ Phàm nói.

Một đám con trai hai mươi tuổi cứ ở mãi tông môn sao mà được, vì thế Từ Phàm thường sắp xếp một số nhiệm vụ và đi ra ngoài chạy việc vặt, thu xếp cho đệ tử trong tông môn được ra ngoài mở mang tri thức.

“Sư phụ, ta không muốn đi.” Chu Khai Linh nói, hắn thấy mình vẫn chưa học đủ, không muốn rời khỏi Từ Phàm.

“Biết Lưu Ảnh thuật không, sau một năm, ta muốn thấy Lưu Ảnh thuật ở trên đường phố sầm uất của hai mươi tư tòa Tiên thành, tiện thể thì nói cho ta nghe một chút những chuyện xảy ra ở Tiên thành." Từ Phàm phớt lờ Chu Khai Linh đang nói, trong tông môn có một trạch nam là đủ rồi.

"Tuân mệnh." Chu Khai Linh chỉ có thể bất lực nói.

"Đúng rồi, ta nhớ lúc ngươi đến, còn nói là sau khi ngươi tu tiên xong sẽ quay về thôn, lấy cô nương tên là Tiểu Thúy về làm vợ."

"Vừa hay lúc ngươi đi, để Bàng các chủ đi một cái, tác thành cho tâm nguyện hồi nhỏ của ngươi." Từ Phàm cười nói.

"Sư phụ, lần trước sư đệ làm nhiệm vụ ở bên ngoài có nói cho ta một tin tức."

"Vào ba năm trước, Tiểu Thúy tỷ tỷ đã lấy chồng rồi, đời này của ta đã định trước là có duyên nhưng không có phận với cô nương Tiểu Thúy." Chu Khai Linh đau lòng nói, hồi đó thôn của họ, lấy được Tiểu Thúy cô nương về làm vợ là ước mơ của mỗi đứa trẻ trong thôn.

"Được rồi, đúng là tạo hóa trêu ngươi mà." Từ Phàm chỉ có thể bày tỏ lòng thương xót.

"Đây là…" Từ Phàm đột nhiên thu cần, một con Thiên Hồ Ngư dài một thước mắc câu.

"Ừ, hôm nay có canh cá rồi."

Đây là, một chiếc máy bay không người lái bay từ xa tới, Từ Phàm thả con chim lớn vào trong, chuẩn bị thêm món ăn cho tối nay,

Từ Phàm đã trải qua những ngày nhàn nhã như vậy trong gần năm năm, tu tâm dưỡng tính, bồi dưỡng tình cảm, cảm thấy như vậy còn tốt hơn cả ngày đánh nhau chém giết.

"Đi thôi, Tứ sư huynh của ngươi lát nữa là về rồi, hai người nên liên lạc với nhau nhiều hơn."

Dưới chân Từ Phàm sinh tường vân, mang theo Chu Khai Linh chậm rãi bay về Ẩn Linh đảo.

Mà cự quy bọn họ cưỡi thì chậm rãi lặn xuống đáy hồ, đây là một trong mười hai con rùa nhỏ lúc đầu được nuôi bằng Tự Linh đan của Từ Phàm, đã thăng lên cấp Trúc Cơ kỳ, đồng thời đã mở ra linh trí.

…

Trong một Tiên thành nào đó trong đại lục trung tâm, một cô gái đang cưỡi trên Vân Hoa Lộc.

“Tiểu Hoa, đại lục trung tâm lớn như này, chúng ta tìm kiểu gì được.” Cô gái hỏi.

“Ríu rít~~”

“Ngươi nói ta may mắn, tìm bừa một cái là được sao?” Cô gái có chút ngờ vực nói.

Vân Hoa Lộc gật đầu.

“Được, vậy thì ta vừa đi dạo vừa đi tìm, cũng không biết bây giờ phu quân thế nào.”

Khi nàng biết Tượng châu bị Yêu tộc xâm chiếm, đi xin sư phụ cứu phu quân của mình, nhưng sư phụ đã đuổi nàng đi chỉ bằng một câu nói.

“Phu quân nhỏ của ngươi đã đi châu khác tu luyện từ lâu rồi, nhưng lúc đó ngươi tự đi tìm đi.”

…

Kiếm Vương tông, lúc này Diệp Tiêu Dao đã thay hình đổi dạng đang nhìn chằm chằm vào vị Luyện Khí sư Trúc Cơ kỳ đang luyện một thanh phi kiếm Bảo khí ngũ giai.

Một lát sau, Luyện Khí sư Trúc Cơ kỳ đã khắc họa xong phù văn cuối cùng, và hào quang bắt đầu chảy trên phi kiếm.

“Diệp đại ca, thanh Thủy Vân kiếm cuối cùng đã xong rồi.”

Luyện Khí sư đưa Thu Thủy kiếm đã luyện được cho Diệp Tiêu Dao, không, bây giờ phải gọi là Diệp Thần.

“Ngô huynh, vất vả rồi.” Diệp Tiêu Dao cảm kích nói.

“Đừng nói thế, Diệp đại ca là ân nhân cứu mạng của ta, hơn nữa, không có những dị bảo ẩn chứa phù văn Diệp đại ca đưa cho ta, thì ta đã không luyện được ra Bảo khí ngũ giai.” Luyện Khí sư trẻ tuổi gãi đầu nói.

“Tiếc là, huynh đệ tốt của ngươi không ở đây, nếu không thì thanh Thu Thủy kiếm này sẽ tăng thêm một bậc.” Lão Kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Haizz, Tiểu Phàm ấy, cũng không biết bây giờ hắn ở đâu.”

Những dị bảo ẩn chứa phù văn vốn dĩ chuẩn bị cho Từ Phàm, nhưng do Tượng châu thất thủ, chắc chắn không thể tìm thấy Từ Phàm trong thời gian ngắn.

“Sau này đi tìm lại huynh đệ tốt của ngươi, trước mắt thì tìm cách bồi dưỡng tên nhóc trước mắt thành Luyện Khí Tông sư, tâm tính và nhân phẩm của hắn đều là thượng thừa, đào tạo tốt chắc chắn sẽ không phải chịu thiệt.”

“Ngươi còn thiếu mười hai thanh phi kiếm cấp bậc Đạo khí, là thành được kiếm trận Thiên Kiếm Cấm Không.” Lão Kiếm nói.

“Không sợ thời gian dài, có ta ở đây, thứ giàu có nhất là thời gian.”

“Được.”

Lúc này, Diệp Tiêu Dao nhìn thiên tài Luyện Khí sư ở trước mặt nói: “Đó chẳng qua chỉ là một cái nhấc tay, còn về dị bảo phù văn, ta giữ lại cũng chẳng để làm gì, cho ngươi còn hơn.”

“Cảm ơn Diệp đại ca, sau này những phi kiếm của ngươi, ta bao tất.” Luyện Khí sư nói với vẻ mặt cảm động, cảm thấy mình gặp được một đại ca tốt nhất trên đời, nhân sinh tri kỉ.

Chương 120: Muôn thế luân hồi

Tường vân mang theo hai người chậm rì rì bay về phía một hải vực, bây giờ toàn bộ Ẩn Linh đảo đã bị che dấu hoàn toàn, cho dù là tu sĩ Luyện Hư đi ngang qua trên không của Ẩn Linh đảo cũng sẽ không phát hiện ra.

Giữa không trung xuất hiện một cánh cửa lớn, tường vân chậm rãi mang theo hai người đi vào.

Trong nháy mắt giống như bước vào môi trường trong lành, một bộ hình ảnh như tiên cảnh hiện lên ở trước mặt hai người.

Cả Ẩn Linh đảo và khu vực phía trước của chủ phong đều bị Từ Phàm biến thành hoa viên tiên cung, phía sau chủ phong thì được Từ Phàm cải tạo thành dược điền cao cấp nhất, không giống với các dược điền khác, bên trong dược điền này còn có các pháp trận và phù văn khác nhau dùng để bắt chước hoàn cảnh sinh trưởng tốt nhất của linh dược.

Trên bầu trời thỉnh thoảng có các loại thần thú được tạo thành từ linh lực bay qua, đôi khi còn bắt chước

Âm thanh của thần thú gào lên một tiếng khiến cho Ẩn Linh đảo càng lộ rõ phong thái tiên tông.

Phía trước chủ phong là một hồ linh dịch lớn, linh dịch bắt nguồn từ đỉnh đại trận hộ môn của Ẩn Linh đảo, được tạo thành từ ba trăm sáu mươi viên Tụ Linh cự châu ngưng tụ thành đại trận Chu Thiên Tụ Linh.

Đại trận Tụ Linh này có thể hấp thụ linh lực cao mấy vạn mét trên bầu trời, cuối cùng hóa thành linh dịch bị đại trận hấp thu.

Bên trong Ẩn Linh đảo, linh dịch giống như một dải ngân hà trút xuống hồ linh dịch lớn phía trước chủ phong, đến khi linh dịch trong hồ lớn đạt đến cực hạn, Từ Phàm sử dụng một ít thuật thần thông để sáng tạo ra mấy con thần thú bằng linh dịch, nó không có tác dụng gì cả, chẳng qua là đẹp mắt và có vẻ làm cho phẩm chất cao lên một chút mà thôi.

Từ Phàm mới vừa trở lại chỗ ở của mình không được bao lâu thì nhận được tin tức Lý Tinh Từ quay trở lại tông môn.

Một chiếc thuyền lá liễu chậm rãi đáp xuống phía trước sân của Từ Phàm.

Lý Tinh Từ mang theo hai đứa trẻ một nam một nữ hơn bảy tuổi trở về trong tông môn.

“Đây là đồ tôn của ta à?” Từ Phàm trêu đùa nói, mà chưa kể nhìn đôi Kim Đồng Ngọc Nữ này thật đúng là có chút giống dáng vẻ của Lý Tinh Từ.

“Đôi huynh muội này được ta cứu trong lúc đi du lịch, vốn định đưa đến viện cứu tế ở trần tục, nhưng phát hiện hai đứa trẻ này đều có thiên phú tu tiên đến làm người kinh ngạc.”

“Đồng thời cũng thông qua được khảo nghiệm nhập môn, cho nên ta mang về để sư phụ quyết định.” Lý Tinh Từ nói, lúc hắn ra ngoài du lịch thì theo thói quen nhìn thấy đứa trẻ vừa độ tuổi sẽ sẽ kiểm tra đo lường một chút.

Du lịch mười năm, trở về tám lần, nhiều nhất một lần mang về hơn sáu mươi đệ tử, tính tới giờ đã mang về hơn trăm tên đệ tử.

“Thiên phú tu tiên làm người kinh ngạc?” Từ Phàm hỏi.

“Hai huynh muội, ca ca có song linh căn là lôi và hỏa, là Luyện Khí sư trời sinh.”

“Muội muội là song linh căn lôi và mộc, cơ thể có mùi đan hương, nghi ngờ có thể là thể chất Thượng Cổ.” Lý Tinh Từ giới thiệu nói.

Hai huynh muội đứng bên cạnh Lý Tinh Từ, dùng ánh mắt van xin nhìn Từ Phàm, hi vọng Từ Phàm có thể thu lưu bọn hắn.

“Kẻ thù của bọn họ là?” Từ Phàm hỏi, trước khi thu nhận cái gì phải xem chính mình có năng lực này hay không, may lỡ kẻ thù của bọn họ là vị Ma tôn nào đó, chẳng phải xong đời à.

Cùng với như vậy còn không bằng đưa tới cửa của tông mạnh nhất còn đáng tin cậy hơn.

“Kẻ thù của cha mẹ bọn họ là một đám sơn tặc, mọi người trong toàn bộ thôn của bọn họ đều bị giết chết.”

“Thù, ta đã giúp bọn hắn báo.” Lý Tinh Trì nói. Hắn biết sư phụ mình đang suy nghĩ cái gì.

Lúc này, đứa bé trai mang theo bé gái quỳ xuống với Từ Phàm.

“Cầu tiên nhân nhận lấy ta và muội muội.” Đứa bé trai nói, hắn biết số phận của mình và muội muội nắm giữ ở trong tay tiên nhân trước mắt này.

“Đứng lên đi, về sau các ngươi liền đi theo bên cạnh ta.” Từ Phàm nói, nhìn hai huynh muội này quỳ trên mặt đất, hắn đột nhiên nhớ tới Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên khi còn nhỏ, lúc thu bọn họ làm đồ đệ cũng là lớn như thế này.

Chỉ chớp mắt, hai huynh muội họ đều hơn một trăm tuổi, thời gian trôi qua có chút chậm, hiện tại ta chỉ mới có Trúc Cơ kỳ.

“Các ngươi tên là gì.” Từ Phàm hỏi.

“Ta tên Lôi Nhận.”

“Ta tên Lôi Văn Khê.”

Từ đó về sau bên người Từ Phàm có thêm hai người hầu nhỏ.

Buổi tối, bầu trời đầy sao, thầy trò hai người Từ Phàm và Lý Tinh Từ uống trà ở dưới sao trời tại đạo trường.

“Mấy năm này có thu hoạch gì.” Từ Phàm hỏi, rất lâu chưa cùng đồ đệ nói chuyện tâm sự.

“Trèo qua ngàn núi, bơi qua vạn sông, nhìn qua ngàn vạn người, ta phát hiện thế gian này ta càng ngày càng nhìn không rõ.”

“Ở Tu Tiên giới, ta từng làm ma tu, phật tu và đạo tu, từng làm người tốt, cũng từng làm người xấu.”

“Hiện tại ta cảm giác chính mình chỉ là một viên quân cờ trong trời đất, ở nơi sâu xa tối tăm bị thao túng.” Ánh mắt Lý Tinh Từ càng mê mang.

“Có chút hối hận khi để ngươi đi lên con đường này.” Từ Phàm thở dài nói.

“Ngươi bây giờ tiến vào một loại bình chướng khác, nếu như nhìn không rõ, đó chính là cả một đời.”

“Sư phụ vẫn là câu nói đó, vạn sự vạn vật, chỉ theo đạo trong lòng của ta.”

“Đây là đạo của vi sư, cũng là đạo của mỗi người các ngươi.” Từ Phàm nói, hắn biết rõ lúc này ai cũng không giúp được Lý Tinh Từ, chỉ có chính bản thân mình mới có thể đi ra bình chướng ấy.

“Cảm ơn chỉ điểm của sư phụ.” Lý Tinh Từ trong lòng ấm áp nói.

“Ha ha, chẳng dùng được gì, cuối cùng vẫn là dựa vào chính mình.” Từ Phàm không chút kiêng dè nói.

“Đúng rồi, gần đây Tam sư huynh của ngươi ở nơi nào.” Từ Phàm hỏi, lão nhị và lão tứ còn biết trở về, chỉ riêng một mình lão tam này, mười năm này chỉ trở về hơn hai lần.

“Lần cuối cùng ta gặp Tam sư huynh là một năm trước, hắn nói hắn đã lĩnh hội môn thần thông cuối cùng mà sư phụ đã truyền thụ, hắn muốn đi Thịnh Linh châu trảm yêu trừ ma.” Lý Tinh Từ nói.

“Cái tên tiểu tử thúi này, chỉ nghĩ đánh nhau.” Từ Phàm cười mắng.

“Sư phụ.”

“Ừm.”

“Vương Vũ Luân sư thúc có phải hay không…”

“Vậy ngươi nói với ta trước, nguyện vọng lúc nhỏ của ngươi còn giữ lại không.” Từ Phàm sững sờ, rốt cục phát hiện cái gì.

“Đó chỉ là nguyện vọng lúc nhỏ.” Lý Tinh Từ dừng một chút lại tiếp tục nói: “Ta phải hoàn thành nguyện vọng của mẹ ta, đây cũng là một tâm ma của ta.”

“Nguyện vọng gì.” Từ Phàm có chút nghiêm túc hỏi, không phải là làm cho cha hắn xuống dưới làm bạn với mẹ của hắn chứ.

“Không thể cùng cha sống hết một đời hoàn chỉnh.”

“Nếu như Vương sư thúc thật sự là cha ta, bí thuật Bách Thế Luân Hồi sư phụ dạy ta đã có mục tiêu đầu tiên.” Lý Tinh Từ chậm rãi nói.

“Bách thế có phải là có chút quá mức không.” Từ Phàm đang cố gắng giảm bớt giúp huynh đệ tốt của mình.

“Một đời là đủ rồi, khiến hắn ở trong luân hồi cùng với mẹ ta hoàn mỹ sống hết một đời.” Lý Tinh Từ lại lần nữa rót cho Từ Phàm một chén trà.

“A, Vương sư thúc của ngươi có phải hay không, việc này cần ngươi đi nghiệm chứng.” Mới một đời thì nhằm nhò gì chứ, nên như vậy.

“Ta đã biết.”

Lý Tinh Từ ở trong tông môn một tháng, lại đi ra ngoài rèn luyện, lần này, mục tiêu của hắn là Thịnh Linh châu.

Ngay tại lúc đó, Vương Vũ Luân đang gian khổ chiến đấu ở nơi hoang dã của lưỡng châu đột nhiên rùng mình một cái, bị một móng vuốt của một con hùng yêu Nguyên Anh kỳ đánh bay.

“Sao lại có dự cảm không tốt nhỉ.” Vương Vũ Luân vội vàng đứng lên lẩm bẩm nói.

Trên chiến trường hơn mười con tộc lang yêu Kim Đan kỳ, lợi dụng cơ hội phát động tấn công với Vương Vũ Luân.

“Con trai cứu mạng ~~” Vương Vũ Luân không để ý mặt mũi hô lớn.

Lúc này một tiếng kiếm khí mờ mịt vang lên.

Một kiếm từ phía Tây tới, một thanh phi kiếm nhanh chóng di chuyển qua lại trên không trung, trực tiếp đâm xuyên qua mấy Yêu tộc Kim Đan bên cạnh Vương Vũ Luân.

Bóng dáng của Vương Hướng Trì xuất hiện ở phía trước Vương Vũ Luân.

Đến tận đây, âm nhạc vừa vặn kết thúc.

Chương 121: Gặp lại Trương Vi Vân

Nhìn đứa con ở trước mặt, trong lòng Vương Vũ Luân rất vui mừng, nhìn con trai mình vượt qua mình, đây là niềm tự hào lớn nhất của một người cha già.

Một năm trước, khi nhìn thấy đứa con trai này, hắn vô cùng vui vẻ, sau đó hắn phát hiện tu vi ở Kim Đan đỉnh phong của mình có chút không áp chế được con trai.

Trong một lần trao đổi về kiếm đạo của hai cha con, đứa con trở thành người có sức chiến đấu cao nhất trong gia đình bọn họ, còn hắn chỉ có thể xếp thứ hai.

Lúc này, con hùng yêu Nguyên Anh kỳ đánh bay Vương Vũ Luân lại đánh úp về phía cha con họ.

“Nguyên Anh thì đã sao.” Trong mắt Vương Hướng Trì tràn ngập ý chí chiến đấu.

Lúc này, một bài BGM chiến đấu có tình cảm dâng trào mãnh liệt vang lên

Trong mắt Vương Hướng Trì bùng cháy lên ngọn lửa chiến đấu ngay lập tức, cầm trong tay thanh lôi kiếm và phong kiếm duy chuyển một cách linh hoạt nhanh chóng bên cạnh.

Ở trong nhạc nền của ta, không ai có thể đánh bại ta.

Vương Hướng Trì biến thành một cái bóng xông thẳng về phía hùng yêu Nguyên Anh kỳ.

Kiếm quang lập lòe phong lôi nổi.

Sau một hồi đại chiến, hai cha con quay trở lại trong đình viện của riêng của bọn họ.

Mộ Dung Thiến Nhi đã chuẩn bị sẵn rượu và thức ăn cho hai cha con, sau đại chiến uống một chút là thói quen bọn họ dưỡng thành trong vòng một năm này của họ.

“Thứ nhờ Hội Trưởng lão chuyển giao cho sư phụ ngươi một năm trước, chắc hẳn là sắp nhận được rồi”. Vương Vũ Luân nâng chén rượu nhấp một ngụm nhỏ nói.

Vương Hướng Trì không nói lời nào, chỉ yên lặng uống rượu, trong lòng nghĩ sau khi trở về, phải làm như nào để giải thích việc tại sao thời gian lâu như vậy không trở về.

Vương Vũ Luân liếc đứa con trai của mình một cái, không để ý tới.

“Cha” Vương Hướng Trì kêu.

“Ừ, làm sao vậy con trai.” Vương Vũ Luân trả lời.

“Ngươi ở chỗ này đã có một đoạn thời gian rồi, vẫn là đi theo ta quay trở về Ẩn Linh môn tăng thêm tu vi đi.”

“Thực lực của ngươi quá yếu, thần thông bí pháp sư phụ đưa cho ngươi năm đó ngươi chỉ học được có một chút.”

“Chiến lực Kim Đan kỳ tiêu chuẩn, ở trên chiến trường này chỉ là vật hi sinh mà thôi”.

“Ta không muốn mất đi ngươi.”

Hiếm khi thấy Vương Hướng Trì nói nhiều như vậy.

“Bây giờ ngươi còn ghét bỏ ta thực lực kém?” Vương Vũ Luân kéo dài một lúc lâu mới hiểu được ý của con trai mình.

“Cha, ngươi tu hành ở Ẩn Linh tông, sau khi đạt đến Hóa Thần kỳ lại đi ra, bây giờ chiến lực của ngươi còn không bằng ta lúc ở Trúc Cơ kỳ.” Vương Hướng Trì gắp một miếng thịt bỏ vào trong miệng.

“Được, vậy ở nơi này chờ thêm một khoảng thời gian, chờ đến khi ta thăng cấp lên Nguyên Anh kỳ lại trở về, thuận tiện để cho mẹ ngươi tu hành.” Vương Vũ Luân suy nghĩ một lúc rồi nói, thật ra, bị con trai của mình ghét bỏ thực lực yếu, chính hắn cũng có chút không tiếp thu được.

“Đúng rồi, vừa lúc ở chỗ ta còn có một đống đồ vật hiếm lạ cổ quái, sư phụ ngươi hẳn sẽ thích”

Lúc này, Từ Phàm hay làm cá mặn và câu cá thường ngày đang mang theo hai người hầu nhỏ nhìn chiếc bảo thuyền cách đó không xa, ngây ngẩn cả người.

Thật sự không phải bởi vì thuyền lợi hại, mặc dù nó là Đạo khí, mà là bời vì một người một nai ở trên thuyền.

Người đó chính là vợ của mình, hiện tại là đại tu Nguyên Anh, con nai kia là Vân Hoa Lộc được mang ra từ bí cảnh.

“Ủa. Hai người bọn họ không nên ở cùng một chỗ chứ.” Từ Phàm tưởng con nai kia hẳn đã sớm vào trong bụng Yêu tộc từ lâu rồi.

“Phu quân ~~”

Cô gái trực tiếp từ trên thuyền bay vọt ra, thuần thục bao vào trong lồng ngực của Từ Phàm, phía sau còn có Vân Hoa Lộc giẫm lên Tường Vân đi theo, nhìn Từ Phàm với vẻ mặt kiêu ngạo, ngươi xem, ta mang vợ ngươi tới đây này.

“Bao nhiêu năm nay ta vẫn đều nghĩ tới ngươi, chính là Tu Tiên giới lớn như vậy…”

“Không nghĩ tới ngươi vậy mà tự mình tìm đến đây.” Từ phàm vừa ngạc nhiên vừa vui mừng nói, sau khi thành lập Ẩn Linh môn, Từ Phàm thường thường sẽ nhớ tới người vợ này, thành thật mà nói đã hơn sáu mươi năm không gặp nhau rồi.

“Nhiều như vậy năm, mới đi ra tìm phu quân, là lỗi của ta.” Trương Vi Vân ôm Từ Phàm nói, mình tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, thật vất vả mới cầu xin sư phụ tạm tha cho hai tháng để nghỉ ngơi.

“Không có việc gì, không có việc gì.”

“Bây giờ ta chỉ muốn hỏi một chút, sao con Vân Hoa Lộc này lại trở lại đây, lúc trước không phải ở ngoại môn Thiên Khuyết môn à.” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Ngươi nói tiểu Hoa à, chính là nó tự chạy đến chỗ ta tu luyện, sau đó bị sư phụ phát hiện, bắt nó tặng cho ta, nói là ta với nó có duyên.”

“Được rồi.”

“Đi, ta dẫn ngươi đi xem tông môn của chúng ta.”

Từ phàm nói xong thả ra Linh Phong thuyền mang vợ và hai cái người hầu nhỏ cộng thêm một con Vân Hoa Lộc, vào hộ môn đại trận.

“Oa, thật đẹp.” Trương Vi Vân nhìn hoa viên giống như tiên cảnh vui vẻ nói.

Lúc này Vân Hoa Lộc nhìn chằm chằm vào thần thú linh dịch bay lơ lửng trên không trung, dáng vẻ cảm thấy rất có hứng thú.

Lúc này, tiếng chuông liên hoan của tông môn vang lên, đây là tiếng chuông tuyên bố tin vui của Ẩn Linh môn.

Trong lúc liên hoan, Từ Phàm nhìn về phía mọi người tuyên bố thân phận của Trương Vi Vân.

“Chào sư nương đại trưởng lão ~” Bởi vì Từ Phàm là lão sư của tất cả bọn họ.

Giọng rất đồng đều, trong nháy mắt làm cho Trương Vi Vân sinh ra cảm giác chính mình thuộc về Ẩn Linh môn.

Hơn nữa nàng không thiếu bảo vật, trực tiếp đưa cho mỗi đệ tử trong tông môn một bảo vật phù hợp với bọn họ, theo ước tính của Từ Phàm thì bảo bối người phụ nữ phá sản này vung ra ngoài có giá trị ít nhất cũng phải hai triệu linh thạch.

Buổi tối sau khi ăn xong, trở lại tiểu viện, Từ Phàm gấp rút hỏi Trương Vi Vân: “Vi Vân, chỗ ngươi sao lại có nhiều dị bảo như vậy.”

“Trên đường đến tìm phu quân có đụng tới một chỗ di tích của tông môn Thượng Cổ, những đồ vật này đều phát hiện từ bên trong đó.”

“Nếu phu quân muốn, ở chỗ ta còn có rất nhiều.” Trương Vi Vân không để bụng nói.

“Không cần, phu quân của ngươi có bảo bối.” Từ Phàm lắc đầu nói, cơm mềm là không có khả năng ăn, cả đời này cũng không thể ăn cơm mềm.

“Không cần sao.” Trương Vi Vân có chút thất vọng nói, trong tay nàng còn có hơn một trăm cân cát thời không, là nàng tiện thể xin khi cùng sư tôn đi vực Cực Không lúc trước, nghe nói hiện tại tất cả tông môn đều cần thứ đồ này.

“Sao ta lấy bảo vật của phu nhân được.”

Một tiếng phu nhân làm cho Trương Vi Vân ngượng ngùng cúi đầu.

Sau đó hai vợ chồng ở trong phòng Từ Phàm tâm sự rất lâu, mãi cho tới đêm khuya.

Lúc này Từ Phàm nuốt một chút nước miếng nói: “Vi Vân, chúng ta đi ngủ đi.”

Chợt Trương Vi Vân đột nhiên nghĩ đến việc sư phụ đã từng nói.

“Phu quân, sư tôn nói, trước khi ta có thể hoàn toàn nắm giữ Thiên Phúc linh thể trong tay, thì không thể đi Nhân Luân đại đạo.”

“Như vậy sẽ không thể sinh đứa nhỏ cho phu quân.” Trương Vi Vân cúi đầu, một bộ dạng là lỗi của ta.

“...”

“Nếu như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể ngủ.”

“Ừm.”

Tiểu biệt thắng tân hôn, thời gian hạnh phúc khi có vợ bên cạnh thực ngắn ngủi.

Một tháng sau, ở trong sự từ biệt không muốn rời xa của Trương Vi Vân, Huyền Thanh Điểu bay về phía phương xa.

“Đừng nhìn, không phải ngươi ở Ẩn Linh đảo rất vui à.”

“Về sau ngươi tiếp tục đi theo ta lăn lộn, đến lúc đó lại xảy ra chuyện ta sẽ không bỏ lại ngươi.” Từ phàm vỗ vỗ đầu Vân Hoa Lộc nói.

“Eeee~”

“Ngươi không tin ta.” Từ phàm nhíu mày nói.

“Eeee~” Erong mắt Vân Hoa Lộc tràn ngập khinh thường.

“Vậy thôi quên đi, ngươi đã không tin, thật ra vẫn là một chầu lẩu thịt nai luôn đi.”

Nhìn Vân Hoa Lộc, Từ Phàm còn thật sự suy nghĩ muốn xuống tay từ chỗ nào.

“Ríu rít~” Vân Hoa Lộc ngay lập tức đứng dậy lấy lòng rống lên.

“Lúc này như vầy mới đúng, sau này không ai làm chỗ dựa cho ngươi, coi ngươi còn hoành hành ngang ngược kiểu gì nữa” Từ phàm nhìn thấy Vân Hoa Lộc chạy trốn hả dạ nói.

Chương 122: Tàn phá tiểu thế giới

Vợ chồng Từ Cương ở bên cạnh Từ Phàm có chút tiếc hận.

“Sư phụ, xem ra ngươi và sư nương muốn bên nhau đến thiên trường địa cửu còn phải chờ thêm một đoạn thời gian nữa.” Từ Cương thở dài nói, mình thân là đồ đệ, có đôi khi nhìn đến sư phụ một người lẳng lặng nhìn về phía sao trời cũng rất là đau lòng.

“Haizzz, gặp mặt đúng lúc thì như thế nào, chỉ có thể hiểu được tình tương tư mà thôi.”

Mẹ nó, muốn hoàn toàn nắm giữ một loại linh thể trong tay còn phải đạt tới Hợp Thể kỳ.

“Nếu không sư phụ ngươi lại tìm thêm một sư nương, dựa vào bản lĩnh của sư phụ thì hai sư nương cũng tuyệt đối không thành vấn đề.” Trong mắt Từ Cương hơi hiện lên ý cười.

“Từ Cương, có phải là ngươi cho rằng đến Nguyên Anh kỳ là có thể tùy ý trêu chọc sư phụ không.” Từ Phàm nghiêm túc nhìn Từ Cương nói, tên tiểu tử thúi này rõ ràng là muốn báo thù việc bắt hắn kết hôn sinh con mà.

Trước đó không nói là nên tìm ai, lỡ may sư phụ và người vợ hiện tại đánh nhau thì làm sao bây giờ, không thể không nói chỉ con đại điểu đó cũng khiến cho tông môn chịu không nổi.

‘Tách’

Từ Phàm búng tay một cái, Từ Cương trực tiếp rơi vào bên trong ảo cảnh.

Vào ảo cảnh, Từ Cương phát hiện mình biến thành người thường không có pháp lực, xung quanh đều là một đám người thường cầm gậy sắt.

“Chính là hắn, đánh hắn cho ta!”

Sau đó Từ Cương rơi vào trong địa ngục gậy gộc.

“Tiểu Tịch, đưa hắn mang về, một ngày sau hắn sẽ tỉnh lại.” Từ Phàm xua tay nói.

“Vâng, sư phụ.” Tiểu Tịch cười gật đầu nói, nàng biết có khi đầu óc của chồng mình dễ dàng biến thành toàn cơ bắp, nhưng có đôi khi đầu óc giống như một cái hố vậy.

“Sư tổ, cha ta không có việc gì chứ.” Một đứa bé trai chín tuổi chạy đến bên cạnh Từ Phàm hỏi.

“Không có việc gì, cha ngươi đang ở mơ mộng đẹp, chờ hắn tỉnh lại thì tốt rồi.” Từ Phàm vuốt đầu đứa bé trai này nói.

“Sư tổ, ngươi lừa gạt ta, ngươi là đang trừng phạt cha đúng không.”

Từ Phàm nhìn ánh mắt trong suốt của đứa bé trai, trong lòng cảm thán, cũng may ngươi không di truyền dáng vẻ ngu ngốc của cha ngươi.

“Ngươi đoán xem.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu sư tổ có thể trừng phạt cha ta cho thông minh hơn, vậy trừng phạt nhiều một chút.”

“Ha ha, được.”

Từ Phàm xua tay cho người đưa hắn trở về làm việc của mình, lúc này Pháp khí truyền tin của hắn truyền tới một tin tức, nói là Hội Trưởng lão ở Lâm Sâm Tiên thành có thứ gửi cho hắn từ Thịnh Linh châu tới đây, làm cho đi nhận.

Phía trên tầng mây, một chiếc Linh Phong chu ẩn thân bay đi một cách nhanh chóng, Từ Phàm ngồi ở phòng nhỏ trong thuyền.

“Thịnh Linh châu, dựa theo thời gian, chắc hẳn là phúc lợi mà huynh đệ tốt của ta đưa tặng.” Từ Phàm nói, thật là không dễ dàng, trước kia tiếp tế một phen, cuối cùng bây giờ cũng có hồi báo.

Hội Trưởng lão Lâm Sâm Tiên thành, Từ Phàm dựa theo lệ thường đã bị nhiệt tình chiêu đãi, giống như gia đình giàu có đi vào bộ môn của chính phủ để đóng thuế vậy, hiện tại Ẩn Linh môn một năm giao nộp ít nhất một triệu linh thạch tiền thuế.

Cho dù ngay cả lão đại của Hội Trưởng lão là một tu sĩ Hóa Thần kỳ, cũng xuất hiện để gặp mặt Từ Phàm một lần, làm cho Từ Phàm rất không được tự nhiên, đây là tật xấu của Từ Phàm, mỗi khi bên cạnh có tu sĩ cao hơn Nguyên Anh kỳ, hắn đều không có thói quen.

Đến nỗi vì cái gì không thói quen, còn không phải tại vì đánh không lại, cũng trốn không thoát à.

“Đây là đồ vật mà Vương trưởng lão của quý tông đưa cho ngươi.” Tu sĩ Nguyên Anh kỳ cầm một cái hộp bị phong ấn đưa cho Từ Phàm, trên phong ấn có linh lực đặc biệt của Vương Vũ Luân, ai cũng không bắt chước được.

“Cảm ơn tiền bối.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Nên vậy, nên vậy, mấy năm nay quý tông trấn áp Yêu thú của cự hồ mười vạn dặm rất là thành công, giúp Hội Trưởng lão chúng ta giảm bớt không ít áp lực.” Nguyên Anh kỳ cười nói.

Trước kia tuy cự hồ mười vạn dặm cách năm đến sáu năm mới có một lần thú triều, nhưng bên hồ thường thường còn có vài ba con yêu thú đi ra gây phiền toái.

Có điều từ sáu năm trước Ẩn Linh môn nhận phòng ngự, toàn bộ cự hồ mười vạn dặm cứ như bị nghiêm phong lại, trong suốt sáu năm vậy mà chưa từng xảy ra việc yêu thú cùng nhau lên bờ quấy nhiễu dân chúng.

Từ Phàm thuận miệng ứng phó với Nguyên Anh kỳ vài câu rồi cầm theo cái hộp mà huynh đệ tốt gửi vội vàng trở về tới Ẩn Linh môn, đồ tốt thì cần phải mở ra ở nơi an toàn.

Kết quả một lòng chạy trở về tông môn, hắn lại nhìn thấy Từ Nguyệt Tiên với vẻ mặt có chút khẩn trương.

“Chưởng môn đại nhân, biết trở về rồi à, lần này lại tìm được bảo bối gì.” Từ Phàm nhìn thoáng qua Từ Nguyệt Tiên đã đạt tới Nguyên Anh kỳ nói.

Ở năm năm trước, Từ Nguyệt Tiên đã thông qua con rối khảo nghiệm thăng cấp lên Nguyên Anh kỳ, việc này cũng nghiệm chứng suy nghĩ của Từ Phàm, lão nhị quả nhiên là nuôi thả mới có triển vọng.

“Sư phụ, lần này nó tuyệt đối khiến cho ngươi hưng phấn suốt cả một năm.” Từ Nguyệt Tiên thần bí nói, thứ tìm được lần này tuyệt đối là món lớn đối với sư phụ yêu tha thiết luyện khí này.

“Ồ, là bảo bối gì thế.” ánh mắt Từ Phàm lộ ra vẻ chờ mong, giống như tiến vào giai đoạn rút thăm trúng thưởng.

Mười năm trước từ sau khi thả Từ Nguyệt Tiên ra, nàng đã thay thế vị trí của Vương Vũ Luân, tuy đồ vật nàng mang về không kinh ngạc vui mừng bằng Vương Vũ Luân, nhưng thỉnh thoảng có thể thỏa mãn được cái cấp bách trước mắt.

Tài liệu tấm sắt phù văn khan hiếm trong tay Từ Phàm đều là Từ Nguyệt Tiên làm ra.

Sau khi Từ Phàm thông qua khảo nghiệm của Bảo khí tấm sắt phù văn thì đạt được bốn cái phù văn có thuộc tính không gian, phân biệt là phù văn dung không, phù văn chữ Khôn, phù văn chữ Ổn, phù văn chữ Khai.

Kể từ nay về sau, đệ tử của cả Ẩn Linh môn đều không thiếu trang bị không gian.

“Ta muốn ổn định một chút rồi mới nói, sau khi lấy được đồ vật này, ta vẫn luôn lo lắng đề phòng sợ bị người khác phát hiện.” Từ Nguyệt Tiên còn có chút sợ hãi nói.

“Đi, trong đạo tràng có trà an thần.”

Trong đạo tràng, lúc nãy Từ Nguyệt Tiên còn có chút sợ hãi, đến bây giờ cuối cùng cũng ổn định xuống.

“Vào một tháng trước, ta và hơn mười tu sĩ Nguyên Anh chuyên môn tầm bảo cùng tổ đội dò xét một tiểu thế giới bị tàn phá.”

“Tiểu thế giới bị tàn phá này rất nhỏ, còn không lớn bằng một phần mười Ẩn Linh đảo của chúng ta.”

“Nhưng đồ vật bên trong lập tức làm cho mọi người đỏ mắt, không lừa gạt sư phụ, lúc ấy ta đều động sát tâm, hơn mười Nguyên Anh kỳ cũng chỉ là chuyện một người một pháo thôi.”

“Ngươi phát hiện cái gì, căn nguyên ngũ hành, tiên tinh cực phẩm, Tiên khí, hay là Đạo khí cỡ lớn.” Từ Phàm đoán được, có thể làm cho vị đồ đệ có kiến thức rộng rãi này nổi lên sát tâm tuyệt đối không phải là đồ vật đơn giản được.

“Sư phụ, ngươi đừng sốt ruột, trước hết nghe ta nói xong đã.” Từ Nguyệt Tiên không nhanh không chậm nói.

Tật xấu này là học với ai, Từ Phàm nghĩ thầm.

“Hầu như ngay khi nhìn thấy đồ vật đó, bốn tu sĩ Nguyên Anh tổ đội trước kia đã bắt đầu tấn công các tu sĩ ở bên cạnh mình.”

“Mới một chút mà đã chết bảy tu sĩ Nguyên Anh, là còn có chín người.” Từ Nguyệt Tiên tiếp tục nói.

“Lúc ấy ngươi đang làm cái gì.” Từ Phàm hỏi.

“Những gì sư phụ chỉ dạy ta cũng không quên, ta vừa thấy đồ vật ở giữa không trung của tiểu thế giới là gì thì đã nhanh chóng dùng con rối thế thân thay thế bản thể, còn ta ẩn thân ở nơi cách bọn họ không xa.”

“Tiếp tục nói.” Từ Phàm tức giận nói, xem ra nha đầu thúi này không đến lúc cuối cùng là sẽ không nói ra đó là bảo bối gì.

“Lúc ấy bọn họ một lòng chuyên tâm chém giết, cuối cùng bốn tu sĩ Nguyên Anh động thủ trước đạt được thắng lợi, đang lúc ta chuẩn bị xem kịch vui, một con rối thi nhục Yêu tộc đạt tới Nguyên Anh kỳ đi ra giết chết bốn Nguyên Anh kỳ một cách nhẹ nhàng.”

“Uy lực của con rối thi nhục Yêu tộc đó và con rối khiêu chiến Nguyên Anh sơ cấp mà sư phụ ngươi luyện giống nhau, giống như có người sử dụng sợi dây khống chế nó vậy.”

“Sau đó ta lại ẩn nấp ở tiểu thế giới bị tàn phá ba ngày, sau khi xác định tất cả tu sĩ đều chết, ta mới một pháo giết chết con rối thi nhục Yêu tộc đó.” Từ Nguyệt Tiên đắc ý nói.

“Cho nên đến cuối cùng ngươi cũng không nói cho vi sư, ngươi rốt cuộc nhìn thấy cái gì.” Từ Phàm thản nhiên nói, hiện tại hắn suy nghĩ có thể là thứ tốt gì mới có bản lĩnh làm cho ta vui mừng đến nhảy dựng lên.

Chương 123: Tinh thuyền

“Sư phụ, đừng sốt ruột.”

“Sau khi ta đánh gục con rối thi nhục Yêu tộc kia và chắc chắn rằng không có nguy hiểm gì, ta đã thu thập nhẫn không gian của hơn mười tu sĩ Nguyên Anh kỳ.” Từ Nguyệt Tiên tiếp tục nói nhưng với giọng điệu nhanh hơn, bởi vì nàng thấy rằng sư phụ của mình đã nắm một tay lại thành nắm đấm.

“Ta đã tìm thấy một bí pháp ở một trong những chiếc nhẫn không gian, lập tức có thể thu nạp một tiểu thế giới bị tàn phá, vừa lúc chỗ của hắn có một Bảo khí không gian tương ứng.”

“Cho nên ta lập tức đích thân đưa đến cho sư phụ.”

Từ Nguyệt Tiên vừa nói vừa lấy ra một cái Thủy Tinh cầu ẩn chứa thuộc tính không gian, bên trong lộ ra một tiểu thế giới nhỏ bé.

“Tu vi Nguyên Anh kỳ của ta đúng lúc có thể mang tiểu thế giới vỡ tan kia trở lại.” Từ Nguyệt Tiên ra vẻ ta đây rất lợi hại.

“Ta muốn xem xem, ngươi nói cả buổi như vậy, rốt cuộc là đồ vật gì, nếu không phù hợp với ý của ta.”

Từ Phàm âm trầm nhìn Từ Nguyệt Tiên nói: “Ngươi ở Ẩn Linh đảo cả đời đi.”

Nói xong cầm Thủy Tinh cầu, bắt đầu xem xét.

“Mẹ kiếp!!!”

“Tinh chu!!!”

Từ Phàm kinh ngạc nhảy dựng lên, ở đại lục trung tâm nhiều năm như vậy, Từ Phàm đã thu thập được rất nhiều tin tức liên quan đến Phù Thiên chu.

Tông môn duy nhất ở Tu Tiên giới có thể luyện chế cự chu chính là Thiên Khí tông, mà Thiên Khí tông chia cự chu ra làm ba cấp bậc, lần lượt là hải chu, tinh chu, vũ chu.

Hải chu chính là cự chu có thể ngao du ở trong chỗ sâu của biển Vô Tận, ví dụ như Phù Thiên chu của Thiên Khuyết môn, thuộc loại Đạo khí sơ cấp cỡ lớn.

Tinh chu thì là cự chu có thể đi đến vực Cực Không thu thập tài nguyên, thuộc loại Đạo khí đứng đầu cỡ lớn, toàn bộ Tu Tiên giới cũng không có bao nhiêu chiếc.

Vũ chu thì lại là cự chu có thể thoát khỏi giới này bay đến vạn giới, đây đã thuộc về loại Tiên khí đẳng cấp khác, hiện nay chỉ có Thiên Khí tông có một chiếc.

Thật ra thì Từ Phàm càng mong muốn gọi bọn chúng là phi thuyền.

Nhìn thấy tinh chu bán thành phẩm trong thế giới vỡ tan kia, cả người Từ Phàm đều dựng tóc gáy cả lên, sự vui mừng này đã hoàn toàn vượt khỏi phạm vi mà hắn có thể chịu đựng.

Nếu như hôm nay có một chút tin tức nào tiết lộ ra, toàn bộ Ẩn Linh môn đều không nhìn thấy mặt trời của ngày mai nữa rồi.

Giống như nhặt được tiền, khi ngươi nhìn thấy số tiền trên trăm tỷ bày ra ở trước mặt, số tiền kia cũng sẽ không phải là tiền nữa, mà là tai họa.

Bây giờ Từ Phàm đã biết tại sao Từ Nguyệt Tiên lại không bình tĩnh như vậy rồi.

Tim Từ Phàm bây giờ đập hơi loạn nhịp.

“Ta bình tĩnh một lúc, ngươi hãy nói rõ ngọn nguồn ra đi.”

“Còn có, nguyên anh của những tu sĩ Nguyên Anh kia không có chạy trốn à.” Từ Phàm hỏi, nếu như có một người chạy trốn, dẫn đến tin tức bị để lộ, bây giờ hắn lập tức dẫn toàn bộ tông môn đến cậy nhờ Thiên Khí tông.

Nếu như số mệnh tông môn của mình không thể che đậy đồ vật này, cuối cùng chắc chắn sẽ đưa đồ ăn cho kẻ khác, hơn nữa rất có thể cuối cùng là bị vận khí chi tử của giới này chiếm tiện nghi.

“Nguyên anh đều bị con rối thi nhục của Yêu tộc kia ăn rồi, ta đếm thấy không thiếu một ai.” Từ Nguyệt Tiên trịnh trọng nói, mới vừa rồi nói giỡn thì thôi đi, bây giờ lại nói giỡn nữa thật sự sẽ bị giam lại.

“Tốt lắm.”

Sau khi Từ Phàm uống vài chén trà an thần cũng tỉnh táo trở lại, tiếp tục xem xét tinh chu trong thế giới đổ nát.

“Chiếc tinh chu Yêu tộc này có kết cấu bộ phận chính đã được xây dựng tốt, hiện giờ chỉ thiếu khắc họa phù văn tổng thể, ngoài ra còn cần tự mình thiết kế không gian bên trong.”

Lúc này, Từ Phàm lấy ra một cái ngọc điệp từ trong thế giới bị tàn phá, bắt đầu xem xét.

“Thật tri kỉ, còn thêm vào cả ảnh trận pháp phù văn của cả thuyền, không tệ, sau này có thể tham khảo một chút.”

“Toàn bộ thân thuyền đều được làm bằng thân của Tinh Thụ trong truyền thuyết, thật là xa xỉ, đáng tiếc không để lại chút vật liệu vụn nào.”

“Bây giờ cái thứ này chỉ là một con thuyền phôi thô, thật sự để ta sửa sang nó, ít nhất phải đợi ta đến sau Hóa Thần kỳ.”

Từ Phàm tính toán thời gian khi mình đến Hóa Thần kỳ, trong nháy mắt có hơi buồn tẻ vô vị.

“Cái thứ phỏng tay này, ta tìm một nơi giấu đi trước.”

“Đợi đến ngày đó, sau khi người nào trong các ngươi thăng cấp Đại Thừa kỳ và có thể chống đỡ tông môn rồi ta lại lấy ra, bây giờ cái thứ này chỉ có thể niêm phong cất vào kho.” Từ Phàm nói.

“Ta cũng nghĩ như vậy, nếu như trực tiếp bán cho Thiên Khí tông, vậy thì quá thiệt thòi rồi, để lại cho sư phụ mới là sự lựa chọn tốt nhất.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Sau khi giao thế giới bị tàn phá cho Từ Phàm, cả người Từ Nguyệt Tiên mới yên tâm trở lại.

“Tốt, lần này ngươi biểu hiện không tệ, nghĩ xem muốn phần thưởng gì.”

Câu nói sau cùng đã cứu vãn lại hình tượng của Từ Phàm trong suy nghĩ Từ Nguyệt Tiên.

“Hì hì, sư phụ có thể nào giúp ta thăng cấp toàn bộ Bảo khí, nhân tiện luyện chế thêm cho ta vài viên đạn tam giai khác không.” Từ Nguyệt Tiên cười ha ha nói.

Hiện nay Từ Phàm không để tâm lắm đến việc cập nhật trang bị cho đồ đệ mình, các ngươi đều đã lớn, đã đến lúc nên hiếu kính với sư phụ rồi, về phần đổi trang bị thì tùy theo biểu hiện của các ngươi.

“Ồ, là vi sư sơ ý rồi, ngươi cũng đã là Nguyên Anh kỳ mà vẫn còn đang dùng pháp bảo Bảo khí tam giai.” Từ Phàm tỏ vẻ ngạc nhiên.

“Pháp bảo sư phụ luyện chế cho ta khi ở Kim Đan kỳ, hiện tại cũng vẫn còn dùng được, đây không phải là sư phụ muốn thưởng cho ta sao.”

“Cho nên phiền lòng sư phụ một chút.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Phải nói là ở Tu Tiên giới, một thân pháp bảo của nàng đã là cao cấp nhất rồi, tất cả đều là đồ thiết kế riêng, còn đều là tinh phẩm trong tinh phẩm.

Đây cũng là đãi ngộ thiên kiêu yêu nghiệt đỉnh cấp tông môn mới có.

“Chút lòng thành, vi sư sẽ cập nhật đổi mới toàn bộ pháp bảo của ngươi.”

“Một tháng này, ngươi thành thật ở lại tông môn, trò chuyện cùng đại ca ngươi, dạy dỗ cháu trai nhỏ của ngươi.”

“Kết hợp làm việc và nghỉ ngơi thì mới hợp Thiên đạo.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.”

Trong nhà máy bí ẩn nhất dưới lòng đất trên Ẩn Linh đảo, Từ Phàm xuất hiện trước mặt bản thể của Bồ Đào.

“Quét số liệu tinh chu trong thế giới bị tàn phá này, thiết lập kế hoạch cải tạo tổng thể và trận pháp phù văn phù hợp Nhân tộc.”

“Ngoài ra nhìn xem ngươi có thể dung hợp thế giới bị tàn phá này không, ta nhớ lúc đầu đặc biệt lưu lại không gian mô hình chính là để sau này để ngươi hóa thân tiểu thế giới.” Từ Phàm nhìn hình lập phương màu tím trước mắt nói.

“Một viên Linh Hồn Tinh Thạch, một trăm cân cát thời không, một viên Thiên Tinh Thạch, Ngũ Hành Bản Nguyên mỗi loại một lít, Chí Dương Hỏa Linh.”

“Ồ, nhớ kỹ trước, sau này từ từ nói.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói đùa, nếu như bán đi toàn bộ Ẩn Linh đảo cũng có thể gom đủ về cát thời không.

Từ Phàm đặt Thủy Tinh cầu lên trên khối lập phương màu tím, bản thể của Bồ Đào phát ra linh quang và quét Thủy Tinh Cầu.

“Kế hoạch cải tạo và trận pháp phù văn của toàn bộ con thuyền sẽ chiếm lấy năm mươi năm hai tầng toán lực, liệu có bắt đầu.”

“Vậy thì bắt đầu đi.” Từ Phàm nói, ban đầu luyện chế Bồ Đào cũng không phải là vì làm loại chuyện này ư.

Lúc này, tất cả các con rối của toàn bộ Ẩn Linh đảo đều dừng lại một chút, sau đó lại tiếp tục công việc.

Một ngày sau, trong phòng luyện khí chủ phong, ảo ảnh của một cây súng lớn xuất hiện phía trên Từ Phàm, trên súng đầy chi chít phù văn, và nó vẫn giống như cây súng ban đầu của Từ Nguyệt Tiên.

“Pháo bắn tỉa Bảo khí tứ giai, cùng với đạn Bảo khí tứ giai, ước chừng Yêu thú Hóa Thần kỳ cũng có thể bị trọng thương.”

“Công kích phổ thông thường trực tiếp nén không khí và linh lực, như vậy còn tiết kiệm đạn, uy lực cũng không tầm thường.”

“Cài đặt lại chế độ điện từ.”

“Ở điểm chuẩn bị, tính ra vị trí pháp trận phù văn không đủ, trước hết cứ như vậy đi.”

Một pháo bắn tỉa Bảo khí tứ giai, Từ Phàm mất sáu ngày từ khi thiết kế đến khi luyện chế thành công.

Còn dư lại áo giáp linh lực, đoản kiếm, áo giáp, nhẫn trữ linh, nhẫn không gian, vòng tay linh lực, vòng tay vạn pháp, giày, đồ trang sức.

Ngoại trừ y phục gần người, Bảo khí Từ Nguyệt Tiên sử dụng đều thay đổi hoàn toàn.

“Lần sau lại làm cho vi sư vui mừng như vậy, vi sư cũng đổi một bộ này của ngươi thành Đạo khí.”

Nhìn thấy kiệt tác của mình, Từ Phàm đắc ý nói, có những trang bị này, Từ Nguyệt Tiên mặc vào đi câu chết một con Yêu thú Hóa Thần kỳ cũng không có vấn đề gì.

Chương 124: Manh hộp

“Bộ trang bị này là phần thưởng dành cho ngươi, hãy chăm chỉ và cố gắng để lấy thêm Tiên khí về cho sư phụ.”

Từ Phàm giao bộ bảo vật lượng thân định chế này cho Từ Nguyệt Tiên và nói, đãi ngộ này chỉ con cái của Luyện Khí Tông Sư mới có, như các tu sĩ khác có thể có pháp bảo phù hợp cũng đã rất tốt rồi.

“Tuân lệnh, đừng nói là một cái, cho dù là mười cái ta cũng có thể mang đến cho sư phụ.”

“Đến lúc đó sư phụ nhớ đến cấm địa kiếm ta.” Từ Nguyệt Tiên dí dỏm nói, Tiên khí, đó là tùy tiện là có thể gặp.

“Ha ha, đến lúc đó sư phụ vẫn đốt tiền vàng cho ngươi.” Từ Phàm cũng cười ha ha nói, tâm tình rất tốt.

Mặc dù hiện tại chiếc tinh chu kia không dùng được, nhưng mà sau này đợi khi cấp bậc của các đồ đệ tăng lên, bản thân mình có thể quang minh chính đại lấy tinh chu ra.

Từ đó liền nhờ vào tài nguyên mà tinh chu có thể mang lại để xây dựng Ẩn Linh môn, thậm chí Từ Phàm cũng đã nghĩ đến việc nhờ vào Ẩn Linh môn để thành lập ra một tông môn ở thế giới Đại Thiên, sau đó lại làm lại theo kịch bản.

“Sư phụ, vậy ta đi đây, mới vừa rồi nhận được tin tức, thánh địa Thượng cổ Yêu tộc xuất hiện ở Thiên Tinh châu, đợi ta mang Tiên khí trở lại cho ngươi.”

Nói xong Từ Nguyệt Tiên biến mất không thấy đâu nữa.

“Nha đầu thối chạy nhanh đấy.” Từ Phàm cười nói.

“Tiểu muội là sợ sư phụ nói nhiều, nàng sẽ không nhịn được mà ở lại.” Từ Cương ở bên cạnh Từ Phàm nói, hai huynh muội bọn họ theo

Từ Phàm sớm nhất, tình cảm cũng sâu nặng nhất.

“Nha đầu này, giữ là giữ không được, vẫn là tiếp tục nuôi thả đi.”

“Đúng rồi, gần đây tông môn không có chuyện gì, cho ngươi một ít linh thạch, dẫn Tiểu Tịch và thần thú nhà các ngươi đi chơi một vòng đi.”

“Hơn mười năm nay, ngươi vẫn luôn canh giữ ở bên cạnh vi sư, cũng nên đi ra ngoài dạo một vòng, để cho những đứa trẻ nhà các ngươi nhìn xem thế giới bên ngoài.” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói.

So với một số đồ đệ khác, Từ Phàm cảm thấy vị đại đồ đệ này là thuần khiết nhất.

Không có tâm tư gì khác, không phải đang trong tu luyện thì là đang trên đường tu luyện, ngoại trừ để ý một vài người xung quanh mình, mọi thứ khác đều không quan trọng.

Tìm được con đường phù hợp với bản thân, lại có nghị lực phi phàm như thế, Từ Phàm tin tưởng đại đệ tử này của mình sẽ là đệ tử đầu tiên thăng thiên Tiên giới.

Nghe thấy những lời của Từ Phàm, trong ánh mắt của Tiểu Tịch ở bên cạnh Từ Cương tràn đầy mong đợi.

“Ở bên ngoài dẫn người nhà đi du lịch ba năm, đây là mệnh lệnh của vi sư, tất cả công việc trên đường đều nghe theo Tiểu Tịch.”

“Tu tiên tu không chỉ là tu vi, còn có cả tâm tình.”

“Vạn pháp chi khu của ngươi đã tu luyện đến cảnh trăm tay rồi nhỉ, phải suy nghĩ về chỗ tiến bộ nữa, chỉ là vùi đầu tu luyện thôi thì không được.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Từ Cương cúi đầu nói, gần đây tu luyện cũng ngày càng trở nên táo bạo, có thể thật sự là vấn đề trong lòng.

“Bây giờ dọn dẹp một chút rồi đi đi.” Từ Phàm khua tay nói.

Sau khi một nhà Tề Cương đi khỏi, cả tông môn dường như cũng yên tĩnh trở lại, các đệ tử thế hệ mới yêu thích yên tĩnh đều tu luyện ở đạo trường, không nhịn nổi sự cô đơn đều ở bên ngoài thi hành nhiệm vụ.

Phòng luyện đan cỡ lớn của chủ phong có năm mươi phòng luyện đan cơ bản.

Sau khi Từ Phàm đi vào, trước tiên là nhìn thoáng qua lò luyện đan được đặt ở cửa ra vào, phát hiện đã có bảy trăm hai mươi chiếc, hắn gật đầu hài lòng.

Bảy đệ tử có thiên phú luyện đan, trong mười năm đã luyện phế 1280 lò luyện đan, thành quả này giúp Ẩn Linh môn có thêm một Luyện Đan sư tam giai, ba Luyện Đan sư nhị giai và ba Luyện Đan sư nhất giai.

“Chào đại trưởng lão.” Sau khi bảy đệ tử đang giao lưu kinh nghiệm luyện đan nhìn thấy Từ Phàm đến thì vội vàng đứng dậy hành lễ nói.

“Ta đã xem qua linh đan mà các ngươi luyện chế gần đây, không tệ, cũng rất có tiến bộ.”

“Còn có một chút khuyết điểm nhỏ.”

Từ Phàm chào hỏi mọi người sau đó ngồi xếp bằng, bắt đầu sửa chữa thiếu sót của mọi người.

Bây giờ bảy đệ tử luyện đan này hiện tại cũng nằm ở cấp bậc nghệ nhân, tối đa có thể luyện chế ra linh đan trung phẩm, đây cũng là giai đoạn lên cấp mà hầu hết các Luyện Đan sư muốn luyện chế ra thượng phẩm, thậm chí là linh đan đỉnh cấp đều nhất định phải đột phá, tiến giai đến cấp sư.

Đây cũng là sau này Từ Phàm mới biết được, trước kia hắn luyện chế linh đan thượng phẩm đơn giản giống như ăn cơm uống nước vậy, cũng không chú ý đến vấn đề này.

Sau khi truyền thụ kinh nghiệm ở phòng luyện đan, Từ Phàm trở lại tiểu viện của mình, bởi vì hắn đột nhiên nhớ ra mình vẫn còn có một hộp mù chưa mở.

Một tháng trước bị tinh chu kia làm cho có chút mơ hồ, thậm chí còn quên cả những phúc lợi mà người huynh đệ tốt của mình gửi đến.

“Để ta nhìn xem bên trong có cái gì.”

Từ Phàm vừa nói vừa cởi bỏ phong ấn bên trên, mở hộp ra, phát hiện bên trong có sáu cái Không Cốt của Yêu tộc, giống như nhẫn không gian của Nhân tộc vậy.

“Lại là hộp mù à.” Từ Phàm nói xong tùy ý nhặt một khúc xương rỗng lên và nhìn nó.

“Một đống pháp bảo Yêu tộc, không có giá trị thu giữ.”

Lại nhặt lên cái thứ hai.

“Linh dược, pháp bảo, còn có một vài dị bảo ẩn chứa phù văn bình thường, cũng không tệ lắm.”

Cái thứ ba.

“Công pháp của Yêu tộc, có thể tham khảo một chút.”

Cái thứ tư.

“Một đống hài cốt Yêu và cả người nữa, Yêu tộc cho cá ăn, hài cốt Nhân tộc mai táng.”

Cái thứ năm.

“Ồ, đây là Luyện Khí sư của Yêu tộc à, ba mươi sáu phương pháp luyện linh cốt, thú vị, hôm nào sẽ thử.”

Cái thứ sáu, cũng là cuối cùng.

“Trận pháp sư Yêu tộc, năm mươi cân cát thời không, Thiên Tinh Thạch, Địa Tinh Toái Nham, cát Thiên Bảo!” Từ Phàm vui mừng nói.

Thu lợi về gấp trăm lần, kinh khủng như vậy!

Huynh đệ tốt chưa từng làm cho Từ Phàm thất vọng.

Từ Phàm tính toán tài sản của mình, có thể phối hợp với khí kiếp Phù văn chữ Lôi là có thể thăng cấp Bồ Đào làm Đạo khí.

“Tính toán thời gian đã gần đến lúc Bàng Phúc trở về.” Từ Phàm nói, Bàng Phúc hầu như mỗi ba tháng trở về một lần, thời gian còn lại đều là con trai của hắn hoặc là đệ tử Thương các thay mặt hắn trở về.

“Đến lúc đó để cho tiểu trạch nam Chu Khai Linh cũng đi theo hắn.” Từ Phàm nói.

Ba ngày sau, Từ Phàm đang câu cá trên mặt hồ đúng lúc gặp được Bàng Phúc trở về.

“Từ trưởng lão, đơn đặt hàng vẫn giống như trước kia, ngoài ra Bảo khí tọa giá kia bán rất được.”

“Điều duy nhất cần chú ý lúc này là kiểm soát lô hàng, nếu không sẽ khiến cho những thương hội to lớn đó chú ý.” Bàng Phúc nói, rắc rối duy nhất bây giờ là thực lực của tông môn quá yếu, kiếm thêm một chút linh thạch sẽ thu hút sự chú ý của các thương hội lớn kia.

“Tốt, linh thạch kiếm được bây giờ đã đủ cho sự phát triển của tông môn, bước đi của thương hội có thể chậm lại một chút.” Từ Phàm hài lòng nói, lý niệm của Bàng Phúc giống hắn một cách đáng kinh ngạc, muốn có được thì điều kiện tiên quyết nhất định phải có thực lực nhất định, không thì vẫn phải che giấu.

“Lần này ngươi đi hãy dẫn theo Chu Khai Linh, tiểu tử này ở tông môn sẽ lại xảy ra vấn đề.”

“Ngoài ra thu mua bốn mươi cân cát thời không, ta cần thăng cấp đại trận tông môn.” Từ Phàm nói.

“Chu Khai Linh, ta sẽ phái một vị đệ tử Thương các thường xuyên thăm dò tin tức ở các Tiên thành lớn cùng đi.”

“Về phần cát thời không, cần nửa năm.” Bàng Phúc nghĩ một lát rồi nói, hai chuyện này cũng không khó.

Đúng lúc này, một độn quang kiếm khí ở đằng xa bay nhanh về hướng Ẩn Linh đảo.

“Khí tức này, giống như đã từng gặp qua ở đâu đó.” Từ Phàm nhìn kiếm khí độn quang ở phía xa nói.

Chương 125: Kiếm khách áo xanh thiếu nợ tám trăm triệu linh thạch

“Bàng các chủ, ngươi quay trở về tông môn tìm tên tiểu tử thối kia trước đi.” Từ Phàm nhìn độn quang phía xa nói.

“Được.” Bàng Phúc nói rồi bay đi về hướng tông môn, từ trước đến giờ hắn không có hứng thú với những chuyện chém chém giết giết.

Lúc này một kiếm khách áo xanh xuất hiện ở giữa không trung, cũng vẫn giống như mười năm trước, áo xanh phóng khoáng, khí chất nho sinh, phong thái như cũ.

Sư Triển nhìn Từ Phàm đang ngồi câu cá trên cự quy, chậm rãi nói: “Đạo hữu vẫn thoải mái nhàn nhã giống như mười năm trước.”

“Không còn cách nào, thiên tư ngu dốt, tu luyện cũng không có tiến bộ, chỉ có thể trôi qua quãng đời còn lại ở giữa núi sông này.”

Không thể không nói, mấy năm nay cuộc sống về hưu của Từ Phàm rất tốt, không có chuyện gì thì suy diễn công pháp, câu cá, thuận tiện nghiên cứu phù văn chi đạo, trong lòng cũng có tiến bộ rất lớn.

Về phần tu luyện, một ngày có hai giờ là đủ rồi.

“Đạo hữu nói đùa rồi.” Sư Triển rõ ràng không tin lời nói dối của Từ Phàm.

“Lời hứa của đạo hữu mười năm trước còn giữ đúng không.”

“Chắc chắn, nhưng mà bây giờ đệ tử của ta đi ra ngoài luyện tập, hiện tại ngươi chỉ có thể so tài với con rối kiếm khách này.”

Từ Phàm nói xong thì thả ra con rối kiếm khách chiến lực Trúc Cơ đỉnh phong, đây là cửa ải cuối cùng lúc trước Vương Hướng Trì phải khiêu chiến khi lên Kim Đan kỳ.

“Đạo hữu đây là xem thường tại hạ, lần trước vừa đến giới này, chân khí tinh thuần trong cơ thể chưa chuyển hóa, trường kiếm trong tay cũng là đồ sắt bình thường.”

Sư Triển vẫn chưa nói hết, Từ Phàm lập tức yên lặng đổi thành con rối chiến lực Kim Đan kỳ đỉnh phong, đây là con được Từ Cương sử dụng.

Từ Phàm tỏ vẻ, hắn cũng không là người tích cực, một khi ngươi đã yêu cầu, ta sẽ thỏa mãn ngươi.

“Được, ngươi có thể tiếp tục rồi.” Từ Phàm dùng tay ra hiệu mời.

Con rối khiêu chiến của Từ Cương là con rối thuật pháp, nó cũng giống như là một pháo đài nhỏ, điều quan trọng nhất chính là con rối này có đầy đủ ngũ hành.

Nhìn con rối thuật pháp tản ra khí tức nguy hiểm trước mắt, Sư Triển đột nhiên cảm giác mình đã nói sai rồi, nhưng không còn cách nào, chỉ có thể kiên trì tiến lên.

Nhất thời, ánh kiếm chiếu khắp bầu trời.

Nhưng tương ứng, hắn phải đối mặt với một cuộc oanh tạc quy mô lớn.

Cuối cùng Sư Triển bị hồ nước bao vây, đông lạnh thành một khối hàn băng lớn.

“Thật ra thì yêu cầu của ngươi có thể quá đáng một chút, con rối cấp bậc Nguyên Anh ta đã luyện chế ra vài con.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vỗ hàn băng, hàn băng lập tức hóa thành hồ nước, Sư Triển cũng tỉnh lại.

“Ngươi còn hai cơ hội, cố gắng lên.” Từ Phàm cười nói, đối với tu sĩ đi lên từ tiểu thế giới muốn gia nhập Ẩn Linh môn này, hắn cũng không có ác cảm.

“Là tại hạ lỗ mãng.” Sư Triển dùng linh lực hong khô hơi nước trên người, sau đó hành lễ với Từ Phàm.

“Không sao, không ảnh hưởng lần sau ngươi khiêu chiến.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

“Đợi ta tu luyện mấy năm nữa lại khiêu chiến.” Sư Triển kiên định nói, đồng thời nhìn về phía thế giới quê hương chỗ ở của mình phương xa.

“Đừng sốt ruột, mười năm này ta thấy ngươi tiến bộ rất nhanh, khuyết điểm duy nhất chính là công pháp ngươi tu quá mức bình thường.”

“Thành thật mà nói, cho ngươi thêm một trăm lần cơ hội giống như vậy, ngươi cũng rất khó vượt qua.” Từ Phàm có thể đã bị ánh mắt nhìn về phía quê hương của Sư Triển lây nhiễm, cho nên có lòng tốt đề cập một câu.

“Thật ra khoảnh khắc thất bại vừa rồi ta đã biết rõ, ta vô duyên với quý tông môn.” Tâm tình Sư Triển hơi có vẻ lắng xuống, ở Tu Tiên giới mười năm, vốn là đệ nhất kiếm khách kinh tài tuyệt vời ở nguyên thế giới, ở chỗ này chỉ là một tu sĩ Kim Đan kỳ bình thường.

“Ngươi nghĩ gia nhập Ẩn Linh môn của ta đơn giản là muốn trông coi thế giới quê hương của ngươi, thật ra có lẽ ngươi may mắn, trong tương lai thế giới quê hương của ngươi sẽ trở thành thế giới quy thuộc Ẩn Linh môn của ta.”

Sau khi Sư Triển nghe được thế giới quê hương của mình trở thành thế giới quy thuộc, rõ ràng có chút không bình tĩnh, nhưng sau đó lại hơi tuyệt vọng, hắn còn không đánh lại một con rối, huống chi là chống lại toàn bộ tông môn.

“Yên tâm, Ẩn Linh môn chúng ta cũng không phải là ma tu, thế giới quê hương của ngươi sau này sẽ dần dần được đổi thành tài nguyên thế giới của Ẩn Linh môn ta.”

“Cũng chính là đủ loại lương thực và linh dược vân vân, chuyện nhân khẩu bên trong nên di chuyển thì di chuyển, nên lưu lại thì lưu lại, sẽ không có ảnh hưởng gì đến dân chúng tầng dưới chót thế giới các ngươi.”

“Nhiều lắm là chết một vài người không cam chịu số phận.”

Từ Phàm đang nói chuyện, đột nhiên phát hiện tiểu tử trước mắt này còn có chỗ dùng, ít nhất đến lúc đó để hắn ra mặt sẽ ít đi rất nhiều phiền toái.

“Thế giới nơi ở của ta là một vương triều thống nhất, ta hiểu rõ bọn họ, quý tông muốn chinh phục nó, nhất định sẽ biến nơi đó thành thế giới núi thây biển máu giống như địa ngục.”

“Vậy thì đáng tiếc quá.” Từ Phàm nói.

Hắn không thích thấy hình ảnh này, nhưng muốn làm tan rã một quốc gia thống nhất quả thực là quá dễ dàng đối với người xuyên qua từ xã hội thông tin như Từ Phàm.

“Đạo hữu có thể bán thế giới quê hương của ta cho ta không.” Sư Triển nói, bây giờ hắn đã ngầm đồng ý thế giới quê hương của hắn thuộc về Ẩn Linh môn, không có hắn, cũng là bởi vì thực lực.

“Một tỷ linh thạch, nể tình chúng ta có duyên, ta sẽ giảm hai mươi phần trăm, tám trăm triệu linh thạch, bảo vật có giá trị tương đương cũng được.”

“Nếu như ngươi có thể gom góp đủ trong vòng một trăm năm, thế giới này lập tức thuộc về ngươi.” Từ Phàm cười nói, hắn không phải là loại người có tính cách thánh mẫu, nhìn thấy người khác đáng thương là chủ động bỏ đi lợi ích của mình.

“Tạ đạo hữu.”

Sư Triển không nói thêm gì, sau khi cáo biệt với Từ Phàm, lại hóa thành độn quang kiếm khí bay đi về hướng lục địa.

Từ Phàm nhìn bóng lưng thiếu niên thiếu nợ tám trăm triệu linh thạch, trong nháy mắt cảm thấy có nhiều câu chuyện.

“Thiếu niên, cố gắng lên, đời người phải thiếu nợ mới có động lực.” Từ Phàm cười nói.

Từ đó về sau, Tu Tiên giới xuất hiện một kiếm khách áo xanh vì có được linh thạch mà không từ một thủ đoạn nào.

Thiên Tinh châu, Thần Bắc Tiên thành ở cực bắc, lúc này nơi đây đã tụ họp lượng lớn tu sĩ tầm bảo, tu vi đều là ở Nguyên Anh kỳ đến Luyện Hư Kỳ.

Từ Nguyệt Tiên thay hình đổi dạng lúc này đang bị một tu sĩ anh tuấn phía sau đeo hộp kiếm muốn mời.

“Cô nương, trong thánh địa Yêu tộc chắc chắn là nguy cơ tứ phía, cho dù có tu vi cao, một người chiến đấu một mình cũng sẽ chịu thiệt.”

“Nhìn cô nương cũng là tu sĩ tầm bảo chuyên nghiệp, không bằng gia nhập đội ngũ của bọn ta.”

Kiếm tu ở phía trước Từ Nguyệt Tiên ra sức khuyên, chỉ bởi vì lão gia gia trong lòng nói nữ nhân này không đơn giản, có thể trở thành trợ lực mạnh để tầm bảo ở Thánh địa.

“Vậy bảo vật lấy được ở Thánh địa thì sao.” Từ Nguyệt Tiên hơi có hứng thú nhìn kiếm tu trước mắt nói, nàng có cảm giác giống như đã từng quen biết.

“Dựa theo quy củ của giới tầm bảo.”

“Chúng ta chỉ càn quét phía bên ngoài, khu vực trung tâm là chỗ của những đại lão.”

“Cho nên vì một vài bảo vật, không tính giết người đoạt bảo.” Có thể do sợ Từ Nguyệt Tiên không yên lòng nên kiếm tu bổ sung thêm mấy câu phía sau.

“Được.” Từ Nguyệt Tiên đồng ý nói.

Gia nhập đội ngũ không có chuyện gì, như đội ngũ tạm thời thành lập này, vừa vào di tích Thánh Địa trăm phần trăm sẽ giải tán, căn bản là không thể sống sót trong vòng tầm bảo thứ nhất.

Gia nhập đội ngũ kiếm tu này, chỉ là làm theo lời nói của sư phụ nhiều năm qua.

“Lúc đến di tích bí cảnh, có thể lập tổ đội, nhưng mà muốn tìm bộ dạng đẹp, tên vừa nghe đã biết người không đơn giản, tốt nhất là có tên hai chữ.”

“Và điều quan trọng nhất là, đừng thành lập đội với những người có vẻ ngoài bình thường, nhưng thoạt nhìn là biết không đơn giản, nhìn thấy người như thế ở bên ngoài cũng ít tiếp xúc.”

Nhiều năm như vậy, Từ Nguyệt Tiên khi tầm bảo vẫn luôn tuân thủ hai nguyên tắc này, mỗi lần lập tổ đội cũng sẽ có thu hoạch không ít.

Chương 126: Vu Nam

Trong một tửu lâu tại tiên thành Thần Bắc.

Từ Nguyệt Tiên gặp được ba đạo hữu còn lại.

“Kiếm Vương tông. Diệp Thần.”

“Tán tu. Trương Mai Mai.” Đây là tên giả Từ Nguyệt Tiên dùng khi ở ngoài.

“Thiên Thú tông, Vương Vũ.”

“Thái Nhất môn, La Đàn.”

“Bách Linh môn, Kỷ Nguyệt Cầm.”

“Năm người chúng ta, ai nấy đều là dân tìm bảo vật chuyên nghiệp, không nói nhiều nữa, sau khi vào trong, có thu hoạch rồi chúng ta lập tức chia đồ.”

“Về phần sau đó muốn hợp tác tiếp hay không, thì đến lúc đó hẵng quyết.” Diệp Tiêu Dao đảm nhận chức vị đội trưởng.

Thấy cảnh này, đáy lòng Lão Kiếm có chút hoài nghi lẫn vui mừng với Diệp Tiêu Dao, đứa trẻ này cuối cùng cũng đi theo chính đạo rồi, nhớ lại năm đó…

Đám người xác nhận lại vị trí của mình trong đội ngũ, sau đó yên ổn ở trong nhà trọ đợi tin tức.

Những thánh địa di tích quy mô lớn này sẽ có tổ chức tình báo chuyên môn chờ ở chung quanh, một khi mở cửa hoặc xảy ra bất trắc, dân tìm bảo vật có quan hệ với tổ chức tình báo sẽ nhận được tin tức sớm nhất.

Trên bầu trời cách tiên thành Thần Bắc một vạn dặm, một vầng sáng màu tím hồng nổi lên.

“Đã xác định lối vào thánh địa yêu tộc, bây giờ bắt đầu truyền tin tức.”

Một tu sĩ đeo mặt nạ trắng bắt đầu vận hành pháp khí liên lạc.

Gần như cùng một lúc, tất cả dân tìm bảo vật quanh tiên thành Thần Bắc đều nhận được tin tức.

Một lúc sau, vô số vầng sáng phóng ra từ tiên thành Thần Bắc, cùng bay về một hướng, trong đó không thiếu dân tìm bảo vật có kinh nghiệm phong phú đến hóng hớt.

Bốn người Từ Nguyệt Tiên đáp xuống linh kiếm khổng lồ của Diệp Tiêu Dao, bám theo sau đội ngũ đầu tiên.

“Đúng, ai dám xông vào loại di tích đầu tiên này chính là muốn chết.”

“Vị trí của ngươi vừa đúng chuẩn.”

Nghe câu này của Lão Kiếm, Diệp Tiêu Dao đảo mắt.

“Tiểu tử, đừng trách ta không nhắc nhở ngươi, mặc dù đội ngũ của ngươi đều là đèn cạn dầu, nhưng nếu thật sự xảy ra xung đột, người duy nhất ngươi cần chú ý chính là ả Nữ Oa ngươi mời vào sau cùng đó.”

“Không biết vì sao, ta cứ cảm thấy nàng có thể giết ngươi trong chớp mắt.” Lão Kiếm nhắc nhở Diệp Tiêu Dao.

“Nếu kiểu gì cũng không ổn, vậy chỉ cần không xảy ra tranh chấp với nàng là được.” Diệp Tiêu Dao cười đáp, đồng thời trong lòng tăng thêm đề phòng với Từ Nguyệt Tiên.

Vầng sáng tím hồng trên trời dần tản đi, một cánh cổng lớn xuất hiện giữa không trung, đó chính là lối vào thánh địa di tích. Thứ mà loại thánh địa yêu quái này tạo ra nhiều nhất chính là các loại bảo vật tài nguyên hiếm có khó tìm, ngoài ra còn có dị bảo lưu trữ phù văn, dù gì pháp bảo của yêu tộc cũng không được ưa chuộng là mấy.

Vào lúc này, cách đó không biết mấy triệu km, Từ Phàm đang đọc tin tức mới của hôm nay bỗng phát hiện một chuyện thú vị.

Đó chính là tổ chức tình báo có thực lực nhất toàn trung tâm đại lục, thế mà lại tổ chức phát sóng trực tiếp, bọn họ chú thích, những hình ảnh đang nhìn thấy đều là chuyện xảy ra năm phút trước đó.

Từ Phàm tò mò nhấn vào, chỉ thấy một vị tu sĩ đeo mặt nạ trắng đứng quay lưng với cánh cổng trên trời nói lời giới thiệu.

“Hiện tại đã xác minh, thánh địa này là thánh địa Cửu Vĩ tiếng tăm lẫy lừng từ mười lăm vạn năm trước, đây có lẽ là thánh địa thứ ba của hồ tộc.”

“Mọi người cũng đã thấy, hiện tại hầu như một nửa số người tìm bảo vật của toàn trung tâm đại lục đã tham gia cuộc săn tìm bảo vật này.”

“Về phần có thể tìm thấy bảo vật gì, mời mọi người đón xem tiết mục kỳ sau.”

Tu sĩ mặt nạ trắng dứt lời, toàn bộ bức tranh lập tức biến mất.

“Sao tiến độ phát triển của thứ đồ này giống nhau thế nhỉ, chán muốn chết.” Từ Phàm chán nản, còn tưởng sẽ có phát sóng trực tiếp thánh địa yêu tộc chứ, nói không chừng còn có thể thấy đồ đệ của mình.

Vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới một trò vui.

“Bồ Đào, ta muốn một đệ tử làm Bác chủ video, có người nào phù hợp không?” Từ Phàm hỏi.

Một màn hình giả lập hiện ra trước mặt Từ Phàm, trên đó là một thiếu niên ngoại hình tầm thường, tạo cảm giác tồn tại rất thấp.

“Vu Nam, đệ tử Thương Các, Luyện Khí tầng thứ năm, giỏi việc tìm hiểu phân tích các loại tin tức, có hứng thú lạ thường với các tin đồn, bí mật của tu tiên giới.”

“Thích dùng Lưu Ảnh Thuật chép lại những chuyện thú vị mình thấy.”

Nghe Bồ Đào giới thiệu xong, Từ Phàm cảm thấy đúng là rất phù hợp.

“Nếu đang ở tông môn, thì kêu hắn qua đây một chuyến đi.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Trong tông môn, Vu Nam đang nhìn lén đại mỹ nữ (tự mình phong) thứ sáu của Ẩn Linh môn vụng trộm hẹn hò, đột nhiên nhận được tin tức nói rằng đại trưởng lão muốn gặp mình, đang ở bên hồ ngoài tông môn.

“Không phải lúc này đại trưởng lão đang câu cá sao, sao tự dưng lại nhớ tới mình chứ.” Vu Nam hoài nghi, không nghĩ nhiều, vẫn bay ra khỏi tông môn.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Vu Người đàn ông từ đáp xuống mai rùa, hành lễ với Từ Phàm, nhìn nhân vật truyền kì trước mắt, hắn nhớ đến đủ loại tin đồn trong tông môn về đại trưởng lão.

“Đứng lên đi, tự tìm chỗ mà ngồi.” Từ Phàm nói một cách hiền hoà, đối với đệ tử trong tông môn mình, Từ Phàm cảm thấy thân thiết lạ thường.

Vu Nam căng thẳng ngồi xếp bằng cách Từ Phàm không xa.

“Biết ta gọi ngươi tới có chuyện gì không?” Từ Phàm nói.

“Phải chăng đại trưởng lão tìm ta tới để nghe ngóng sự tình.” Vu Nam cung kính đáp, nhưng trong lòng đã bắt đầu căng thẳng. Lẽ nào là muốn hắn điều tra Bàng các chủ có trong sạch hay không?

“Mọi chuyện trong tông môn đều nằm trong lòng bàn tay ta, ta cần nghe ngóng chuyện gì từ ngươi nữa?” Từ Phàm cười.

Vào lúc này, mạch não của Vu Nam trở nên nhạy bén, chẳng lẽ lời đồn trong tông môn là thật, có một lực lượng thần bí vẫn một mực giám sát bọn hắn.

“Nghe nói ngươi thích dùng Lưu Ảnh Thuật ghi chép những chuyện ngươi thấy hứng thú, có thể cho ta xem vài đoạn được không?” Từ Phàm thích thú nói.

“Được ạ, vậy đại trưởng lão có thể giữ bí mật cho ta không?” Vu Nam ngượng ngùng.

“Được.”

Vu Nam lấy ra Lưu Ảnh Thạch, bắt đầu chiếu lên, sắc mặt Từ Phàm dần trở nên kì lạ, không ngờ nhân tài trong tông môn lại nhiều như vậy.

Trong một hình ảnh trong số đó, Chu Khai Linh đang ở bên bờ hồ thi triển nghiên cứu mới Thỉ Long Quyển, nụ cười như mật ngọt trên khuôn mặt ấy khiến Từ Phàm hơi hối hận đã thu nhận đứa dở hơi này.

Trong một hình ảnh khác, là một đệ tử Luyện Thể của tông môn, ỷ vào cơ thể cường tráng, cậy mạnh tẩn con rối khiêu chiến thành vụn.

Còn có mấy hình ảnh ghi chép sinh hoạt thường ngày của các nữ đệ tử xinh đẹp trong tông môn.

Và cả hình ảnh đệ tử tông môn làm trò khùng điên.

“Ngươi học Lưu Ảnh Thuật từ đâu vậy?” Từ Phàm hỏi, phàm là người hơi cẩn thận tí thôi, bị Lưu Ảnh Thuật chụp được chắc chắn sẽ nảy sinh cảnh giác.

“Ta đặc biệt nhờ Chu sư thúc giúp cải tạo.” Vu Nam thật thà đáp lại, hắn biết nói dối trước mặt đại trưởng lão không có ích gì.

Vu Nam lại phóng Lưu Ảnh Thuật ra trước mặt Từ Phàm thêm một lần.

“Còn gom thêm nữa, thì chỉ có thể lưu ảnh tu sĩ Trúc Cơ kỳ trở xuống mà không để lại dấu vết thôi.” Từ Phàm nhìn rồi nói.

Vào lúc này, Từ Phàm đưa cho Vu Nam một cái ngọc giản, trên đó có Lưu Ảnh Thuật trước kia hắn cải tiến.

“Cho ngươi một cơ hội được thăm thú các chốn Tiên Thành, ngươi muốn không?” Từ Phàm nói.

“Vậy trưởng lão có gì phân phó?” Vu Nam đáp, thiên hạ không có bữa cơm nào miễn phí cả.

“Để ngươi đóng vai một Bác chủ đang tìm kiếm mỹ nữ.

Chương 127: Đệ tử thiên phú trong Ẩn Linh môn

“Lưu Ảnh Thuật này, nếu kín kẽ hơn, chỉ cần ngươi dùng thuần thục, đại năng tu vi Luyện Hư trở xuống cũng không thể phát hiện ra ngươi.” Từ Phàm nói.

“Ý của đại trưởng lão là để ta dùng Lưu Ảnh Thuật đi các chốn tiên thành quay mỹ nữ?” Vu Nam có chút mừng thầm, giống như vị thành niên nghiện chơi net được cho phép lên mạng hợp pháp.

“Đúng, sau đó chiếu mấy đoạn phim này lên pháp khí liên lạc.”

“Xem thử hậu kỳ của chúng ta có thể dựa vào quảng cáo để kiếm linh thạch không.” Từ Phàm nói, xem thử hậu kỳ có fan hâm mộ không, tiện thể thu hoạch cùng một đợt luôn.

“Không sao, ngươi đi quay trước đi, rồi sau đó tạo một bảng xếp hạng tiên nữ, viết thêm nguyên nhân tạo bảng.”

“Còn lại giao cho ta là được.” Từ Phàm cười nói, chẳng mấy khi có chuyện làm mình thấy hứng thú.

“Tuân lệnh, thưa đại trưởng lão.”

“Ngươi cầm mấy cái này, coi như thù lao, còn lại là phí vất vả.”

“Bên trong còn có một ít linh đan trợ giúp tu hành, cũng không thể để tu vi bị tụt xuống.”

Từ Phàm quẳng cho Vu Nam một chiếc túi trữ vật, bên trong đều là linh thạch cần có để truyền tống tới các tiên thành, và linh đan trợ giúp tu luyện Luyện Khí kỳ.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Vu Nam hơi sốt sắng đáp lại.

“Chú ý cẩn thận, đừng đi chọc người tu vi cao.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã rõ.”

Nhìn bóng lưng gấp gáp của Vu Nam, Từ Phàm thở dài: “Hứng thú mới là động lực của con người.”

Vào lúc này, Từ Phàm nhấc cần câu lên, một con tôm Luyện Khí dài ba mét cắn câu.

Từ Phàm dùng một ngón tay tiễn con tôm đang giãy đành đạch về chầu trời, quẳng nó vào cái thùng không gian đặc biệt luyện chế sau lưng, đại sư luyện khí tuỳ hứng thế đấy, đến cần câu trên tay Từ Phàm cũng là bảo khí tam giai hiếm có.

Vung cần câu, tiếp tục thả câu về lại hồ.

Vào lúc này, trong đầu Từ Phàm đang suy diễn một bộ công pháp

Luyện Thể, bởi vì ban nãy trong hình ảnh Vu Nam ghi chép, phát hiện tông môn có một nhân tài Luyện Thể.

“Lại làm một bản Luyện Thể “Ngũ Hành Quyết”, dù sao cũng không tốn sức là bao.”

“Khỏi nghĩ tên, cứ việc gọi là “Ngũ Hành Luyện Thể Quyết”, hồi trước không phát hiện, tội nghiệp thằng nhỏ có thiên phú Luyện Thể kia.” Từ Phàm nói, hắn trước giờ không mấy chú trọng đối với công pháp Luyện Thể.

“Bồ Đào, trong số các đệ tử của Ẩn Linh môn, có những nhân tài nào mà ta chưa chú ý tới.” Từ Phàm hỏi.

“Rất nhiều, có đệ tử mang thiên phú ngự thú, đệ tử với thiên phú chế tạo và điều khiển người rối, có đệ tử giỏi về kiến trúc, có đệ tử mang thiên phú chỉ huy đánh trận, có đệ tử mang thiên phú phù văn pháp trận…”

Nghe báo cáo của Bồ Đào, Từ Phàm mới phát hiện nhân tài của tông môn mình đông đảo ra sao.

“Ta sẽ suy diễn thêm một vài công pháp phù hợp với bọn nó.”

“Ngươi bảo Bàng Phúc phát một danh sách, bảo hắn đi mua một ít tài nguyên cho mấy đứa đệ tử này luyện tay, về sau cứ để đệ tử có thiên phú phát triển theo thiên phú của mình.”

“Ba ngàn đại đạo, nào có đường không thể vấn đạo thành tiên?” Từ Phàm nói, hắn hiểu tầm quan trọng của việc dạy đúng sở trường.

Ba tháng sau, những đệ tử có thiên phú đặc biệt kia đã nhận được thông báo của Bồ Đào, kêu bọn hắn đến bảo khố lĩnh tài nguyên.

“Lạ thật, sao bỗng dưng tông môn kêu chúng ta đi lĩnh đồ nhỉ.” Mọi người đều cảm thấy lạ.

“Để ý nhiều làm gì, đi xem thử là biết liền ấy mà.” Một người đàn ông cao hai mét, cường tráng như gấu nói.

Bên ngoài chủ phong bảo khố, một người rối Nguyên Anh kỳ cầm một chiếc rương đưa cho người đàn ông to con như gấu.

“Đây là công pháp đại trưởng lão tự mình nghĩ ra cho các ngươi, và một ít dị bảo linh dược lúc Đoàn Thể cần dùng đến.” Người rối Nguyên Anh kỳ nói.

“Đa tại tiền bối.” Người đàn ông gấu lớn cúi đầu nói, trong tông môn cũng có lời đồn, nói người điều khiển người rối của tông môn là một vị đại năng.

Người rối Nguyên Anh kỳ học điệu bộ vẫy vẫy tay của Từ Phàm, ý nói hắn đi được rồi.

Người đàn ông gấu lớn về lại phòng mình, lấy cái rương từ trong túi trữ vật, sau khi mở ra, phát hiện bên trong ngoại trừ ngọc giản còn có một bộ áo giáp trọng lực chuyên dụng cho Luyện Thể, còn lại đều là linh dược và linh đan mà Luyện Thể cần dùng đến, còn có cả bài thuốc gia truyền.

Coi xong mấy món trong rương, người đàn ông thì thào: “Tông môn không tệ bạc với ta, Hùng Lực ta chắc chắn sẽ bảo vệ bằng cả tính mạng mình.”

Hắn vốn là cô nhi, chỉ nhờ bạn bè khi xưa của cha mẹ tiếp tế nuôi lớn, vào năm mười ba tuổi hắn đã mơ thấy một giấc mơ, cảnh trong mơ là sau khi hắn chết vì bảo vệ thứ quan trọng nhất trong đời, hắn đã đến một nơi mà hắn cho rằng là tiên cảnh, cũng được ăn bữa cơm no bụng đầu tiên từ sau khi cha mẹ mất.

Từ đó về sau, tiên giới này cũng là điều quan trọng nhất đời hắn.

Cảnh tương tự cũng xảy ra trong phòng từng đệ tử một.

“Ba mươi sáu phương pháp cơ sở chế tạo người rối, “Đại Thiên Diễn Thuật”, còn có rất nhiều công cụ và linh kiện chế tạo người rối, tông môn đối xử với ta không tệ.” Đệ tử Thiên Vạn Binh am hiểu điều khiển con rối nói.

“Pháp khí không gian, quân doanh người rối, tông môn nhận ra thiên phú của ta rồi sao?” Đệ tử Tư Nhược Vũ có thiên phú chỉ huy đấu trận nói.

“Trứng của Thâm Hải Long Giao, tông môn ra vốn lớn quá, thế mà lại là trứng của yêu thú Đại Thừa trong Vô Tận Hải.” Đệ tử Thiên Sơn có thiên phú ngự thú nói.

Từ Phàm nghe báo cáo của Bồ Đào, nở nụ cười.

“Mấy đứa trẻ tốt, đại trưởng lão chờ mong dáng vẻ quật khởi của các ngươi.”

Cùng lúc đó, đội ngũ Từ Nguyệt Tiên ở thánh địa yêu quái đang chịu phục kích thường ngày.

“Tiền bối là Hoá Thần kỳ, cướp đồ của bọn tiểu bối chúng ta có mất giá quá không.”

“Đội ngũ săn kho báu chúng ta không đi qua khu vực trung tâm, vì một ít bảo vật trên người chúng ta, tiền bối có phải hơi quá rồi không.” Diệp Tiêu Dao không hề sợ hãi nói với tu sĩ Hoá Thần kỳ cách đó không xa.

“Tiểu tử, đối diện có hai tên Hoá Thần kỳ ba tên Nguyên Anh kỳ, giải quyết ba tên Nguyên Anh trước, rồi phối hợp với món pháp bảo uy lực kia của Nữ Oa.”

“Hai tên Hoá Thần còn lại thì dễ rồi, lần này các ngươi lại sắp kiếm được một khoản lời rồi đó.” Lão Kiếm nói trong lòng Diệp Tiêu Dao, kịch bản quả nhiên tiến triển theo lời Lão Kiếm nói.

“Giao nhẫn không gian ra, các ngươi có thể giữ lại mạng, không muốn giao thì chỉ có chết.” Một tu sĩ Hoá Thần kỳ hừ lạnh nói, một đám thợ săn kho báu Nguyên Anh kỳ, ở trong mắt bọn hắn căn bản không có tư cách phản kháng.

“Tiền bối, dựa theo quy củ của thợ săn kho báu.”

Ba người trong đội ngũ Diệp Tiêu Dao trực tiếp lấy ra một nửa số linh khoáng và dị bảo tìm được, sau đó xoay người rời đi.

“Diệp đạo hữu, hết cách rồi, hai vị Hoá Thần kỳ đã vượt khỏi giới hạn chịu đựng của chúng ta, ngươi cũng giao nhẫn không gian ra để bảo toàn mạng đi.” Trước khi đi, đồng đội còn tốt bụng nhắn nhủ.

Tu sĩ Hoá Thần kỳ kia nhìn ba người tìm bảo vật Nguyên Anh kỳ đi xa, cũng không đuổi theo.

“Tiểu bối, cân nhắc sao rồi?” Tu sĩ Hoá Thần kỳ bày ra bộ dạng ăn chắc Diệp Tiêu Dao.

“Ta muốn xem thử thủ đoạn của tiền bối, nhìn xem răng lợi của tiền bối có thể nhai được chúng ta hay không.” Diệp Tiêu Dao đột nhiên bạo khởi.

Một kiếm trận khổng lồ phủ lên bọn họ.

“Du Long Kiếm Trận, lên!”

Vào lúc này, ba thợ săn kho báu Nguyên Anh kỳ đứng cạnh Hoá Thần kỳ bị ba phát đạn nổ banh đầu.

“Ngon, vừa khéo nắm chắc được thời cơ này.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao khen ngợi.

Chương 128: Chia kho báu

Trong một lúc, kiếm trận của Diệp Tiêu Dao vậy mà lại ép cho hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ không ngẩng đầu lên được.

Tại một nơi trên cao cách đó ba dặm, Từ Nguyệt Tiên đổi sang một cây súng dài, lấy ra hai viên đạn phá linh bảo tam hình dài một thước, nhét vào khẩu súng bắn tỉa.

“Lấy máu của hai tên Hoá Thần kỳ các ngươi khai quang cho cây súng này đi.”

Với kẻ địch bình thường Từ Nguyệt Tiên còn dùng cây súng trước kia, còn súng mới chỉ khi gặp con mồi có giá trị mới động thủ, mà giờ đây con mồi có giá trị xuất hiện rồi.

Trong chiến trường, Diệp Tiêu Dao đang trấn áp hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ bắt đầu có chút không chống cự nổi, Hoá Thần kỳ rốt cuộc vẫn là Hoá Thần kỳ, dù cho kiếm trận của hắn uy phong đến mấy, cũng có chút hao sức.

“Chiến lực của ngươi nha, mới hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ phế vật đã không trấn áp nổi rồi, nếu đổi lại là huynh đệ Nguyên Anh kỳ của ngươi, trấn áp hai tên này chắc cũng chỉ bằng cái hất tay thôi.” Lão Kiếm trong người Diệp Tiêu Dao lại bắt đầu hình thức ghét bỏ thường ngày.

“Đừng quấy nhiễu ta chiến đấu, Trương Mai Mai kia sao còn chưa ra tay.”

Diệp Tiêu Dao chắp tay kết ấn, cắn răng hô: “Kiếm thế: Thương Long Bái Thiên.”

Chỉ thấy mấy trăm thanh linh kiếm trong trận hợp lại thành một con Thương Long, chèn ép hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ.

Thực ra hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ vẫn chưa ra tay hết sức, mà đang âm thầm dò xét người giết ba tên Nguyên Anh kỳ kia.

“Cơ hội ra tay vẫn chưa tới, ngươi không thấy hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ chưa dùng hết sức sao, Nữ Oa kia đang chờ thời cơ đấy.”

“Nếu đã không có thời cơ, ta sẽ tạo cho nàng một cái.” Diệp Tiêu Dao cắn răng, điều khiển kiếm trận thay đổi.

“Kiếm thế: Thương Long Nhiễu Trụ!”

Chỉ thấy Thương Long trong kiếm trận vung đuôi lên, quấn lấy hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ.

Nhìn khí thế hung hăng của linh kiếm Thương Long, hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ hiểu ra, nếu còn không ra tay sẽ thật sự có chuyện.

“Lão đại, ngươi phòng ngự phá vây, ta yểm trợ phía sau, rúi lui.” Một tu sĩ Hoá Thần kỳ cắn răng nói, trong lòng rất không cam tâm, nhưng cũng không còn cách nào khác.

“Được.”

Ngay đúng lúc tu sĩ Hoá Thần kỳ ra tay, Từ Nguyệt Tiên ở phía xa bóp cò.

Vào khoảnh khắc đạn bắn ra, một tấm khiên bảo khí lớn chặn trước mặt hai người họ.

Từ Nguyệt Tiên nhìn cảnh này, cười nói: “Có tác dụng không?”

‘Ầm!’

Một viên đạn trực tiếp bắn nát tấm khiên bảo khí, viên đạn theo sát phía sau xuyên qua tấm khiên ghim vào trán tu sĩ Hoá Thần kỳ.

Diệp Tiêu Dao nhìn cảnh này, khí thế phóng đại trong nháy mắt, hai tên tu sĩ Hoá Thần kỳ không dễ đối phó, nhưng một tên thì dễ xơi rồi.

Trận đấu sau đó cực kì đơn giản, nhân lúc Diệp Tiêu Dao tiến công, Từ Nguyệt Tiên nhanh chóng bắt lấy sơ hở bắn chết tên tu sĩ Hoá Thần kỳ cuối cùng.

Hai người nhanh chóng thu dọn chiến trường, đến một chỗ bí mật.

“Chia kho báu đi, ở đây thêm cũng vô dụng, càng về sau càng dễ xảy ra chuyện.” Từ Nguyệt Tiên nhìn Diệp Tiêu Dao.

“Ta cũng nghĩ vậy.”

Diệp Tiêu Dao nhanh chóng lấy ra tất cả đồ vật trong nhẫn không gian, một lúc sau ba toà núi nhỏ hiện ra trước hai người.

“Tổng cộng hơn ba mươi hai vạn miếng linh thạch, ta lấy 1 nửa, mười sáu vạn miếng.” Diệp Tiêu Dao nói, đồng thời bắt đầu cẩn thận hơn, càng là lúc chia kho báu thì càng dễ bị đồng đội tập kích.

“Được.”

Từ Nguyệt Tiên cũng trở nên cẩn thận hơn, tổ đội chia kho báu có ít nhất nửa xác suất xuất hiện biến cố, đây là kinh nghiệm bao năm qua của nàng.

Hai người đều cẩn thận nhận số linh thạch phần mình.

“Linh quáng với linh dược mỗi người một nửa.” Diệp Tiêu Dao tiếp tục nói.

“Được.”

“Pháp bảo của yêu tộc với kiến trúc bảo tài đã tháo dỡ.”

“Ta muốn pháp bảo của yêu tộc hơn.” Diệp Tiêu Dao nói

“Pháp bảo yêu tộc của ngươi, bảo tài của ta, nhưng ta muốn toàn bộ công pháp của yêu tộc.” Từ Nguyệt Tiên nghĩ một chút rồi nói.

“Được.”

Chia xong toàn bộ đồ vật trước mặt, chỉ còn một món cuối cùng, đó chính là dị bảo tìm được ở thánh địa, đây cũng là phần quan trọng nhất.

“Tiểu tử, nghe ta đi, để lộ chút sơ hở, chỗ ta có một bộ khống hồn đại pháp, Nữ Oa này không thạo cận chiến.” Lão Kiếm nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, Trương cô nương sao có thể là loại người như vậy.”

Mặc dù lòng Diệp Tiêu Dao nói vậy, nhưng thân thể vẫn rất thành thật lộ ra một chút sơ hở, thu hoạch đợt này trị giá hơn một trăm ba mươi nghìn linh thạch, nếu có thể thu về một trăm ba mươi nghìn số linh thạch còn lại đó về tay, phản bội lương tâm kiếm được món hời cũng có thể chấp nhận.

Huống hồ cũng có phải muốn giết nàng ta đâu.

Từ Nguyệt Tiên nhìn Diệp Tiêu Dao trong lúc lơ đãng lộ ra một chút sơ hở lại thấy hơi buồn cười, ngươi tưởng ta không biết đường hôi của à, theo lời của sư phụ, cái đó chính là đạo đức của kỹ nữ đấy.

“Số dị bảo còn lại, cái nào có thể giám định ra giá trị, chúng ta chia đôi, không giám định được, tính theo kiện.”

“Chúng ta mỗi người một kiện, như thế được chứ?” Diệp Tiêu Dao cười nói, nhưng linh kiếm trong bao sau lưng đã vận sức chờ phát động.

“Được.”

Diệp Tiêu Dao không biết, chân thân của Từ Nguyệt Tiên đã sớm ở một chỗ cách đó hai km giương súng chuẩn bị từ lâu, chỉ cần Diệp Tiêu Dao ra tay, sẽ ăn ngay một phát banh đầu.

Kho báu được chia từng chút một, không khí tại hiện trường càng lúc càng căng thẳng, Diệp Tiêu Dao để lộ sơ hở tận mấy lần, thiếu điều nói toẹt ra ngươi lại xử ta đi.

Khi kho báu dần được chia xong, hai người cũng dần thấy tiếc nuối, cả hai đều thấy tiếc vì đối phương không chịu ra tay.

“Trương cô nương, không biết sau này chúng ta còn có cơ hội tổ đội không.” Diệp Tiêu Dao nói, gạt đi mấy chuyện khác thì đây tuyệt đối là một đồng đội mạnh.

“Tuỳ duyên thôi.”

“Nếu đã chia xong, vậy xin cáo từ, tiên lộ mênh mông, có duyên gặp lại.”

Từ Nguyệt Tiên nói xong xoay người rời đi, thoải mái để lộ lưng về phía Diệp Tiêu Dao, như thể đang nói, ta cho ngươi thêm một cơ hội không làm kỹ nữ.

Diệp tiêu Dao nhìn bóng lưng của Từ Nguyệt Tiên, thế mà lại thấy có chút hổ thẹn.

“Tiểu tử, đừng nhìn nữa, Nữ Oa này không đơn giản, ngươi mà muốn ra tay, có khi lại tạch luôn đấy.” Lão Kiếm bùi ngùi nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Ban nãy ta cũng không muốn ra tay.” Diệp Tiêu Dao thở dài.

“Ban nãy lúc Nữ Oa này chia đồ, chân thân đã chạy tới chỗ khác rồi.”

Lão Kiếm nói.

“Ngươi nhận ra mà không nói với ta?” Diệp Tiêu Dao sững sờ.

“Không phải ta nhận ra, là ta cảm giác được, chung quy cũng do ít Nguyên Anh kỳ có phân thân thần thông quá.” Lão Kiếm nói.

“Phân thân thần thông, ngươi có không Lão Kiếm?”

“Đương nhiên là ta có, có nhiều nữa là đằng khác, chỉ là bây giờ chưa nhớ ra thôi.”

“Muốn ta hồi phục thì kiếm thêm khí nguyên linh cho ta đi, đến lúc đó tha hồ có loại bí pháp thần thông này.” Lão Kiếm gào rống trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Khí nguyên linh mà ngươi nói huyền ảo quá, ta cũng không biết đi đâu tìm nữa.”

“Nhiệm vụ chính của chúng ta bây giờ là xử lý hết đống đồ kiếm được, sau đó tiếp tục nhờ Ngô huynh đệ luyện chế bảo khí linh kiếm.”

“Ta mà có 360 thanh linh kiếm bảo khí tứ giai, hai tên Hoá Thần kỳ ấy hả, ta dùng một tay cũng đủ xử đẹp bọn chúng.” Diệp Tiêu Dao nói.

Lúc này, Từ Phàm đang tự do bay lượn trên mặt hồ mười vạn dặm nhận được tin tức Từ Nguyệt Tiên an toàn trở ra.

“Tính cách nha đầu này cẩn thận, bên ngoài lại có thêm hoá ảnh tam thế thân thần thông, nếu mà tiêu thật thì chứng tỏ ông trời không cho ngươi sống nữa rồi.”

Nhìn thấy Từ Nguyệt Tiên an toàn, trong lòng Từ Phàm cũng đôi chút nhẹ nhõm.

Chương 129: Ma Nha Bổng

Mười vạn dặm mặt hồ Cự Hồ, mười một con rùa lớn vây quanh bên cạnh Từ Phàm, tính cả một con dưới chân, vừa đúng mười hai con.

Từ Phàm đặt cho mười hai con rùa lớn một cái tên rất uy phong, mười hai Thần Rùa bảo vệ Cự Hồ.

Thành thật mà nói kể từ khi Từ Phàm khống chế Hóa Thần Kỳ Giao Quy, cả mười vạn dặm Cự Hồ đã khôi phục lại bình tĩnh. Tất cả mười vạn dặm Yêu thú Cự Hồ đều dưới mệnh lệnh của Giao Quy, rời xa khu vực đất liền.

Một đám người cầm Tự Linh Đan trong tay ném chính xác đút vào miệng cho từng con rùa khổng lồ.

“Huyết mạch của các ngươi quá mức hỗn tạp, có huyết mạch Thiên Lục Quy, huyết mạch Giao Quy, huyết mạch Trấn Hải Quy.”

“Những thứ này cũng không kỳ quái, dù sao cũng đều là loại huyết mạch của rùa biển Vô Tận.”

“Nhưng mà tại sao trên người các ngươi còn có huyết mạch của Thâm Hải Huyết Giao và Nhiếp Hồn Cự Sa.”

Gần đây Tử Phàm đang nghiên cứu Ngự Thú Chi Đạo, đối với mặt huyết mạch của Yêu thú này có chút nghiên cứu.

Lúc này trên mặt hồ ở đằng xa nổi lên sóng lớn, một đầu thuồng luồng khổng lồ che nửa bầu trời trên đầu Từ Phàm.

“Gào ~~~”

“Ngươi nói là huyết mạch của Yêu thú ở trong biển Vô Tận đều hỗn tạp như vậy.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn Tiểu Hồng Hoa trên đầu thuồng luồng nói, cũng thuận tay bắn một quả Tự Linh Đan, mặc dù không có ích mấy nhưng tốt xấu gì cũng có một dấu hiệu.

“Ô ~~~”

“Ý của ngươi là ở biển Vô Tận, Yêu thú máu thuần không thể sinh tồn được.”

Đầu thuồng luồng gật đầu.

Từ Phàm lại bắn một quả Tự Linh Đan, đừng khách khí, coi như gặm hạt dưa.

“Cuộc sống trước kia của ngươi thật là khó khăn.” Từ Phàm đồng tình nhìn đầu thuồng luồng nói.

Kể từ sau khi Từ Phàm khai linh trí cho rùa già Hóa Thần Kỳ mới phát hiện, nó không lăn lộn nổi ở biển Vô Tận nữa, mới chạy đến trong trung tâm đại lục Lạc Thiên Hà lăn lộn qua ngày.

Là Yêu thú khai linh trí, có bầy rùa đen nhỏ là sau đó mới tiếp xúc.

Tu sĩ đi theo Ngự Thú Chi Đạo pháp thuật đầu tiên nhập môn học chính là Khải Linh Thuật, loại pháp thuật này chỉ có đối với Yêu thú mà ngươi hoàn toàn thuần phục mới có công hiệu, huyết mạch càng thuần thì càng dễ thành công.

Ban đầu vì dùng Khải Linh với bọn Tiểu Ô Quy này đúng là phí mất không ít công sức của Từ Phàm.

“Đợi ta tìm được phương pháp tìm huyết mạch của các ngươi có thuần hay không, đến lúc đó cũng cho các ngươi hoàn toàn tiến hóa thành Hộ Môn Thần Thú.” Từ Phàm nhìn bầy rùa lớn nói.

Đến lúc đó nếu có kẻ địch ở bên ngoài xâm lấn, đột nhiên mười hai con Long Quy Thần Thú từ mười vạn dặm trong Cự Hồ xông ra, hình ảnh kia chỉ mới nghĩ thôi đã thấy thú vị.

Nhìn một đóa Tiểu Hồng Hoa chìm xuống đáy hồ một cách chậm rãi, Từ Phàm đột nhiên có cảm giác nuôi một đám Ô Quy rất thích hợp với hệ thống phá hoại này của chính mình.

Chính mình sau khi lên cấp Đại Thừa Kỳ, ít nhất cũng là mấy nghìn năm sau, khi đó đám đồ đệ không chừng đã thăng thiên đến Tiên giới, từ đầu đến cuối chỉ có thể đi theo ở bên cạnh mình nói không chừng chỉ có bọn Ô Quy này.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Từ Phàm nhìn về phía bọn rùa lớn này càng thêm thân thiết.

Lần sau cho các ngươi dùng điểm tâm lúc luyện đan, tranh thủ cho các ngươi ăn Tự Linh Đan thượng phẩm.” Từ Phàm cười nói.

Hắn nhớ tới trở ngại đời trước, nuôi dưỡng một con rùa thật tốt, nó có thể tiễn ba đời nhà ngươi đi.

Lúc này chân mày Từ Phàm nhăn lại một chút.

“Nguyệt Tiên, kỹ thuật che dấu của ngươi đã vô cùng hoàn mỹ rồi.”

“Nhưng ngươi muốn dấu được ta thì vẫn còn thiếu chút nữa, ngươi cho rằng dung nhập vào trong hồ nước thì ta không phát hiện được à.” Từ Phàm thản nhiên nói.

Bóng dáng Từ Nguyệt Tiên từ trong mặt hồ chậm rãi ngoi lên, trong tay cầm một cái laptop nhìn Từ Phàm, đợi hắn nói ra nguyên nhân lần này bị phát hiện.

“Ngươi là bị Bồ Đào phát hiện, đến lúc đó ngươi hỏi nó là được.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Từ Phàm đã cho Ô Quy ăn xong, phát tay để cho mười một con còn lại đi tiêu cơm, chỉ để lại một con dưới chân này.

Từ Nguyệt Tiên dừng lại ở trên mai rùa của rùa khổng lồ, lấy ra trà cụ pha trà cho Từ Phàm.

“Lần này hẳn là mùa thu hoạch lớn rồi, nếu không ngươi sẽ không quay lại nhanh như vậy.” Từ Phàm mới vừa rồi còn thấy tin tức về di tích Thánh Địa Yêu tộc, nói là đã chuẩn bị kết thúc.

Đại Thương canh giữ ở đó cũng rút lui gần hết.

“Có thể tiến hành, cũng chính là linh thạch sư phụ kiếm được một tháng.” Từ Nguyệt Tiên đắc ý nói, nhưng vẫn không ngừng động tác pha trà trên tay.

“Nói vậy mà ngươi còn coi như thật nữa.” Từ Phàm cười nói.

Trà Từ Nguyệt Tiên mới pha mang theo hương trà mê người, kèm theo làn khói xanh mù mịt tiêu tán dần trong không khí.

“Bỏ vốn gốc ra rồi, sợ rằng Linh Trà này một chục vạn linh thạch hai lạng nhỉ.” Từ Phàm ngửi hương trà mê người nói.

“Kiếm được linh thạch thì hiếu kính sư phụ một chút không phải là điều nên làm sao.” Từ Nguyệt Tiên biết điều nói, mỗi lần đi xa đến sau khi trở về tông môn thấy Từ Phàm thì nàng mới có cảm giác trở về nhà.

“Ha ha, Nguyệt Tiên vẫn biết dỗ vi sư vui vẻ như vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, ta ở trong thánh địa Yêu tộc gặp được một người thú vị.”

Từ Nguyệt Tiên và đội của Diệp Tiêu Dao, cuối cùng cùng nhau tính chuyện nói cho Từ Phàm nghe một lần.

“Kiếm Vương Tông, đạo Kiếm Trận.”

“Làm sao lại trốn cũng không xong.” Từ Phàm có chút đau trứng, nhưng không có bối rối quá nhiều.

“Sư phụ, người kia có vấn đề gì à.” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

“Không có vấn đề gì, sau này gặp phải trốn xa chút là được.”

“Loại người này mang đại khí vận, ở bên cạnh hắn thì sẽ gặp phải trắc trở vô vàn.” Từ Phàm nói.

“Mặc dù không rõ sư phụ có ý gì nhưng cách hắn xa một chút cũng không sai.”

Từ Nguyệt Tiên nói xong thì lấy ra đống bảo vật không có cách nào giám định được giá trị ở Thánh Địa Yêu tộc ra.

“Sư phụ, ngươi giúp ta xem trong này có bảo vật hay không.” Từ Nguyệt Tiên mong đợi nói.

Từ Phàm chẳng qua chỉ là tùy ý liếc mắt nhìn, biểu cảm quả nhiên là thế, ngươi và nhân vật chính phân chia cái loại bảo vật không có cách nào giám định giá trị còn có thể có đồ gì tốt chứ.

“Đều ném hết đi, thứ duy nhất có chút tác dụng chính là cái cây Ma Nha Bổng của thú con Yêu tộc kia, ngươi có thể lưu lại làm kỷ niệm.” Từ Phàm lắc đầu nói, lúc này chắc là nhân vật chính đang bán bảo bối.

Ngay lúc đó, một chỗ trong Tiên Thành có khoảng cách gần Kiếm Vương tông nhất.

“Tiền bối, giá đã thấp rồi.”

“Một đống dị bảo đặc biệt của Yêu tộc, giá trị thấp nhất là hai trăm triệu linh thạch.”

“Nếu như quý thương hội không ra được giá này thì vãn bối chỉ có thể đi đến thương hội khác xem một chút.” Diệp Tiêu Dao mang dáng vẻ đã định trước mọi việc, nếu như không vội vã ra tay thì còn có thể bán nhiều hơn mấy chục vạn linh thạch.

“Cảm ơn Lão Kiếm, không ngờ rằng trong đống bảo vật không có cách nào giám định giá trị kia thế mà có nhiều đồ tốt như vậy.” Diệp Tiêu Dao thật lòng nói, hắn chưa từng giàu có như vậy bao giờ, tài sản rốt cuộc hơn trăm triệu.

“Mặc dù bản tiên để không có ký ức trước kia, nhưng mà nhãn lực vẫn phải có.”

“Thứ con bé đồng đội ngươi chọn, phỏng chừng cũng chính là cây

Ma Nha Bổng trị giá vài linh thạch kia.” Lão kiếm đắc ý nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Tiểu ca thật đúng là bắt chẹt tâm tư của ta đến gắt gao, thôi cứ dựa theo giá cả tiểu ca nói.” Giám bảo sư của Hóa Thần Kỳ bất đắc dĩ nói, vốn cho là có thể kiếm được một khoản, nào biết gặp phải người rành nghề, cuối cùng chỉ có phí đau khổ.

“Được.”

Sau khi Diệp Tiêu Dao đặt một số đơn hàng linh khoáng lớn ở thương hội mới để cho giám bảo sư kia sắc mặt dễ nhìn hơn nhiều.

Diệp Tiêu Dao đi trên đường cảm giác toàn thân nhẹ nhàng, trong lòng nói với Lão Kiếm: “Ngươi nói ta đổi tất cả linh kiếm thành bảo khí ngũ hành linh kiếm cấp ba thì thế nào.”

“Đến lúc đó gặp mấy tu sĩ Hóa Thần ta cũng có thể dễ dàng trấn áp thôi.” Diệp Tiêu Dao nói, những linh thạch này vừa lúc có thể đổi hết được linh kiếm luôn.

Lúc này Lão Kiếm ung dung nói: “Ngươi biết đem một thanh linh kiếm cấp bậc đạo khí tốn bao nhiêu linh thạch không.”

“Uầy, đang phấn chấn mà, tại sao phải nói chuyện cụt hứng chứ.”

Bây giờ trên người hắn có chút linh thạch kia, phỏng chừng ngay cả nửa thanh cũng ko mua được.”

Chương 130: Đại ca nằm mơ cũng muốn cố gắng hết sức cứu sư phụ

Mười vạn dặm Cự Hồ, trên mai rùa, hai người thầy trò hiếm khi có thể rãnh rỗi cùng nhau thưởng thức trà.

“Đại ca của ngươi sau khi lên đến cấp Nguyên Anh Kỳ, tâm tình có chút bất ổn nên bị ta đuổi ra, mang theo cả gia đình đi du ngoạn rồi.” Từ Phàm nói.

“Đại ca có nói cho ta biết rồi, nhưng mà ta sợ đại ca đi ra ngoài rồi vẫn như cũ.” Từ Nguyệt Tiên có chút lo lắng, Từ Cương như thế nào thì nàng là người rõ nhất.

“Hề hề, ta nhìn các ngươi lớn lên từ nhỏ, đại ca của ngươi lần này đi ra ngoài cái gì cũng không làm được, chỉ có thể du ngoạn giải sầu.” Từ Phàm cười hề hề nói, lúc gần đi hắn lấp kín con đường ra ngoài tu luyện của Từ Cương.

“Sau này cứ cách một đoạn thời gian, ngươi cứ dẫn theo anh của ngươi đi ra ngoài dạo một vòng.”

“Bằng không một Đại Nguyên Anh Quang ở nhà có thể ngột ngạt đến hỏng.” Từ Phàm thưởng thức một ngụm trà nói.

“Như vậy thì đại ca sẽ lo lắng cho sự an toàn của sư phụ.”

“Đại ca từng nói cho ta, mặc dù sư phụ có thể thắng hắn về chiến lực, nhưng rốt cuộc là một Trúc Cơ Kỳ, thật sự có nguy hiểm thì vẫn là cần đại đệ tử là hắn ra tay.”

“Đại ca nằm mơ cũng muốn cố gắng hết sức để cứu sư phụ một lần, đáng tiếc loại cơ hội này gần như là không có.” Từ Nguyệt Tiên nói, sau khi anh em bọn hắn lớn lên, đại ca của nàng không chỉ nói như vậy một lần.

“Đây là chấp niệm à.” Từ Phàm đen mặt nói, nằm mơ cũng muốn cứu ta một lần là cái quỷ gì, mong ta gặp chuyện không may à.

“Ngươi nói có phải gần đây ta khích lệ đại ca của ngươi ít quá hay không.”

“Cũng không đúng mà.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Từ Nguyệt Tiên cũng không nói chuyện mà chỉ ở bên cạnh cười, châm trà cho Từ Phàm.

“Đợi đại ca của ngươi trở lại ta muốn dùng bí thuật Luân Hồi do xét một chút xem đại ca ngươi rốt cuộc đang suy nghĩ gì.” Từ Phàm nói, tên ngu ngơ này mỗi ngày suy nghĩ thứ kỳ quái gì.

Lúc này, một màn hình ảo được mở ra, bên trong chiếu hình một người đàn ông giống như con gấu lớn đang khiêu chiến tháp thí luyện tầng thứ sáu.

“Xem một chút đi, người này chắc là đệ tử hiện trong giai đoạn chiến lực mạnh nhất, thiên tài thể tu.” Từ Phàm giới thiệu nói, kể từ sau khi phát hiện trong tông môn có rất nhiều những nhân tài thiên phú khác, hắn bắt đầu có hứng thú với khiêu chiến của tháp thí luyện.

Trong màn hình, người đàn ông giống như gấu khổng lồ trực tiếp dùng thiết quyền một chọi một với con rối trọng giáp, hình ảnh vô cùng tàn bạo.

“Công pháp của đệ tử này nước lửa bất xâm, linh lực tự xoay.”

“Thần lực trời sinh phối hợp với thân thể kim cương.”

Lúc ta luyện khí tầng sáu, không có cách nào tóm hắn, sư phụ ngươi tìm được yêu nghiệt ở đâu thế.” Từ Nguyệt Tiên sợ hãi khen, thân là Nguyên Anh Kỳ, nhãn lực cơ bản nhất thì vẫn phải có.

“Ha ha, đây là đệ tử mà tứ sư đệ ngươi tìm được.”

“Loại đệ tử thiên phú giống như thế thì trong tông môn có rất nhiều.”

“Chỉ cần một trăm năm, một thế hệ đệ tử mới đã trưởng thành.”

“Qua thêm nghìn năm, Ẩn Linh Môn của chúng ta đã có chỗ đứng giới này.” Từ Phàm hùng tâm tráng chí nói, bây giờ Ẩn Linh Môn còn thiếu chính là thời gian.

“Sư phụ, chắc chắn sẽ có ngày đó.” Từ Nguyệt Liên cười nói, từ nhỏ Từ Phàm ở trong suy nghĩ của nàng là vạn năng, muốn làm một chuyện nào đó thì thành công chẳng qua chỉ là vấn đề thời gian.

“Vi sư chỉ là dự đoán thôi, nói không chừng nghìn năm sau, Ẩn Linh Môn còn lợi hại hơn so với ta.

Lúc này, chiến đấu trên màn hình đã kết thúc.

Một quyền cuối cùng của Hùng Lực trực tiếp đánh bật con rối, con rối triệt để bị hư hao, có sửa cũng không sửa được

“Hắn tu luyện chính là “Ngũ Hành Luyện Thể Quyết”, cũng là Luyện Thể Bản “Ngũ Hành Quyết”.”

“Đến hậu kỳ, có thể Diễn Hóa Thần Thông, Chân Tiên Chiến Thể, lợi hại lớn đến mức không thể nói rõ, dù sao là công kích cùng cấp bậc mà nghĩ đến chuyện đánh bại Hộ Thể Cương Khí của hắn cũng khó khăn.”

“Sau này tuyệt đối là xe tăng vô địch trên chiến trường, là tuyệt phối với đại ca ngươi.” Từ Phàm cười nói, hắn rất mong đợi đến ngày đó.

“Sau này thật sự có ngày đại chiến với tông môn khác, nhiệm vụ chém đầu cứ giao cho ta.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Có thể.” Từ Phàm nói.

Lúc này, pháo bảo truyền tin của Từ Nguyệt Tiên vang lên.

Sau khi nàng nhìn thoáng qua, sắc mặt có chút thay đổi.

“Sư phụ, bây giờ ta phải đi ra ngoài một chuyến, đại ca ở Linh Tâm Tiên Thành gặp chút phiền toái.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Có người kiên quyết muốn mời cháu ta vào tông môn của bọn họ, đại ca của ta ăn nói vụng về nên muốn ta đi cãi nhau giúp.”

“Đi đi, đừng để đại ca ngươi chờ sốt ruột.” Từ Phàm nói, hắn đã có được tin tức trước một bước, không phải chuyện gì lớn thế nên sẽ không đi quản, ở Tiên Thành không có tu sĩ nào dám ra tay.”

Nhìn Độn Quang biến mất ở chân trời, lấy ra một cuốn tài liệu về ngự thú bắt đầu tiếp tục nghiên cứu, hắn phát hiện cũng không có việc gì nên nuôi động động vật nhỏ cũng không tệ lắm.

Vào lúc cơm trưa, Khâu Tự Viễn mang theo hộp cơm chầm chậm dừng ở trên mai rùa.

“Đại trưởng lão, ăn cơm.” Khâu Tự Viễn nhẹ giọng nói.

“Hôm nay tại sao lại là ngươi tới đưa cơm, lần này muốn ta phê chuẩn cái gì.” Từ Phàm nói.

Khâu Tự Viễn lấy vài dĩa món phụ và một chén cơm Linh Mễ trong hộp cơm ra đặt ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ta tới xin vài đỉnh núi nhỏ để xây dựng chỗ thí nghiệm cho đệ tử.” Khâu Tự Viễn cung kính nói.

“Không phải ta cho ngươi quyền hạn ở phương diện này rồi sao.” Từ Phàm nói.

“Quan trọng chính là mấy tên kia yêu cầu các hạng mục thí nghiệm cho đệ tử, cần trưởng lão xem qua một chút.”

Khâu Tự Viễn nói xong rồi đưa một cái ngọc giản lên.

“Hay lắm, tháp phòng ngự tông môn, máu của Yêu thú tinh khiết và lai giống, thế thân chiến đấu tầm xa, trung tâm chỉ huy con rối chiến đấu…”

Từ Phàm tiện tay tìm mấy hạng mục không đáng tin, trả ngọc giản lại cho Khâu Tự Viễn.

“Suy diễn ghê thật, ta cắt mất vài cái. Mấy cái còn dư lại có thể tiếp tục.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Lúc này, bên trong Linh Tâm Tiên Thành, một tu sĩ Luyện Hư Kỳ ngăn cản một nhà ba người, bắt đầu cố gắng khuyên bảo.

“Tiểu tử, ta đã nói hết chỗ tốt, ngươi cũng không động lòng à.”

“Ngay cả tên của môn phái các ngươi cũng không dám nói, nhất định là cái loại môn phái nhỏ.”

“Con của ngươi gia nhập vào môn phái nhỏ là thứ không có tiền đồ nhất, Thiên Đạo tông chúng ta chính là tông môn cấp chín, còn có ba Quang Tôn Giả, con của ngươi gia nhập vào Thiên Đạo tông của ta, trực tiếp chính là đãi ngộ của đệ tử nội môn.”

“Ta tự mình làm sư phụ của con trai ngươi.”

“Về sau linh đan tấn cấp và pháp bảo ta đều bao hết, con của ngươi đến Hóa Thần Luyện Hư Kỳ, ta tự mình đi xin cho con ngươi một cái đạo khí.”

Giờ phút này tu sĩ Luyện Hư cực kỳ giống nhân viên chào hàng sản phẩm bảo vệ sức khỏe cộng đồng, hơn nữa còn là cái loại hôm nay không xuất đơn thì sẽ không bỏ qua.

“Có phải tiền bối coi trọng Ngàn Linh Đạo Thể của oa nhi nhà ta hay không.” Một câu của Từ Cương đã nói rõ nguyên nhân tu sĩ Luyện Hư ra sức hứa hẹn ưu đãi như vậy.

“Ngươi biết vậy thì càng tốt, linh thể này chỉ có gia nhập Thiên Đạo tông của chúng ta mới có thể được dạy tốt, bằng không thì chỉ mai một thôi.”

“Thiên Đạo tông ta còn có một Sáng Tạo Sư đỉnh cấp, am hiểu pháp thuật, sáng tạo công pháp, hai người này phối hợp lại quả thực là thiên y vô phùng.”

“Chỉ cần con của ngươi tới Thiên Đạo tông ta, tài nguyên tương lai nhất định không thể thiếu.”

Tu sĩ Luyện Hư này rất là bất đắc dĩ nhìn một nhà ba người, hắn vì tìm một tên đệ tử thích hợp đã du tẩu các Đại Tiên Thành thế tục rất nhiều năm, hôm nay vất vả mới đụng phải một Ngàn Linh Đạo Thể.

Tuổi tác phù hợp, cha mẹ cũng đều là tu sĩ Nguyên Anh Kim Đan, vừa hay có thể bưng một ổ, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới một nhà từ một tông môn nhỏ lánh đời đi ra ngoài lại không nhìn trúng đại môn phái đỉnh cấp Trung Châu.

Chương 131: Tỷ võ

“Tiền bối, ta không muốn để cho đám trẻ nhà ta giao nhập môn phái các ngươi.”

“Ta cảm thấy, Tông Môn ta cũng tốt mà.” Từ Cương nói, pháp bảo, đan dược, công pháp phù hợp, đó không phải là sự bố trí cơ bản sao.

Lại nói về Đạo Khí, sư phụ đã nói rồi, chỉ cần hắn luyện đến Kim Đan Kỳ, Đạo Khí lại còn không tùy ý luyện ra sao.

Từ Cương không biết vì cái gì mà những chuyện từ miệng của vị tiền bối Luyện Hư này chính là việc tốt biết chừng nào, có lẽ là sư phụ của hắn ta quá lợi hại rồi.

Á, giấc mơ được làm sư phụ ngày càng xa dần.

“Những thứ mà ngươi nói, sư tổ ta cũng có, ta không muốn đến Thiên Đạo Môn của các ngươi.” Con trai Từ Cương nói, các tiểu ca ca tiểu thư thư trên đảo đều đối xử với hắn rất tốt, hắn không muốn rời xa nơi đó.

“Linh Đài, không được vô lễ với tiền bối.” Từ Cương dùng lời mang tính lễ tiết để giáo huấn.

“Tiền bối à, ý tứ của bọn ta ngươi cũng đã thấy rồi đó, quý tông con trai và phu quân của ta thực sự không thể đi được.” Tiểu Tịch nói lời nhẹ nhàng.

Lúc này, tu sĩ Luyện Hư vô cùng hối hận vì sao lúc ở ngoài Tiên Thành không nói với họ chuyện này, nếu thực sự không được thì ép buộc cả nhà ba người họ về Tông Môn, đợi đến khi bọn chúng đã thấy được cái gì là Tông Môn đỉnh cao, chắc chắn là thay đổi ý định ngay.

“Tiểu tử, ta đây là cân nhắc cho tương lai của con các ngươi đấy, niềm thiên kiêu của một Tông môn đỉnh cao, ngươi có biết đó có ý nghĩa là gì không.”

“Ta không tin ngày hôm nay, ta đây lập tức thăng cấp lên Trưởng Lão Hợp Thể Kỳ Tông Môn đỉnh cao rồi, thuyết phục các ngươi không được.” Tính khí của Tu sĩ Luyện Hư bắt đầu nóng lên.

“Các ngươi sợ rằng ta là tên lừa đảo đúng không?”

Tu sĩ Luyện Hư lập tức lấy thiết bị liên lạc ra kêu gọi, một lúc sau xuất hiện hai tên tu sĩ Hợp Thể mặc áo bào Thiên Đạo Tông.

“Thưa hai vị tiền bối Hợp Thể Kỳ, đây là vị tiền bối bổn môn trấn giữ tại Linh Tâm Tiên Thành Trấn, như vậy chắc đã có thể chứng minh tính chân thật của thân phận của ta rồi phải không.” Tu sĩ Luyện Hư nói.

Hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ sau khi đã biết gốc rễ câu chuyện, cũng bắt đầu khuyên vợ chồng Từ Cương, tại vì Thiên Linh Đạo Thể thật sự rất phù hợp hệ thống đạo của Tông môn bọn chúng.

Lúc này, Từ Cương bỗng cái khó ló cái khôn, hắn ta thực sự nghĩ ra một giải pháp tốt.

“Vậy đi, ta là đại đệ tử thế hệ Nguyên Anh của Tông Môn bọn ta, muốn xem thử chiến lực của đệ tử Nguyên Anh Kỳ của Tông Môn đỉnh cao.” Từ Cương bày tỏ, ý nghĩa rất rõ ràng, để ta xem xem đệ tử mà các ngươi dạy ra lợi hại đế mức nào.

Sau khi nghe xong yêu cầu của Từ Cương.

Ba vị tu sĩ đều rất vui lòng gật đầu đồng ý, Tông môn của họ nổi tiếng với sức chiến đấu vượt trội của các đệ tử.

Theo như họ thấy chuyện này đã xong xuôi rồi, Tông môn chiêu nạp một đệ tử Thiên Linh Đạo Thể, bỏ ra nhiều công sức như thế cũng xứng đáng, cái vị hậu bối Nguyên Anh khiêm tốn này còn có thể áp đảo toàn bộ đệ tử Nguyên Anh của cả một Tông môn đấy.

“Trụ sở của bổn tông đóng tại thành này có một võ đường không gian có thể dùng để chiến đấu, ta dẫn các ngươi đi đến đó tỷ võ nhé.”

“Tốt.” Từ Cương gật đầu và nói, trong dục vọng xem chiến đấu trong thâm tâm hắn lại bắt đầu cháy bừng lên.

Tiểu Tịch thấy dáng vẻ hưng phấn của chồng mình, thì có chút đâu đầu đây, nàng chỉ sợ một lát nữa chồng mình ra tay nặng quá thì kết cục lại không tốt tí nào.

Trụ sở Thiên Đạo Tông, bên trong một võ đường không gian, một tên đệ tử Nguyên Anh Kỳ sớm đã nhận được tin đứng trong đó chờ đợi.

Cái việc này không phải là lần đầu tiên, đệ tử của Thiên Đạo Tông đã rất quen với việc khiêu chiến của đệ tử Tông môn khác.

Trong Môn phái Trung Châu có một quy tắc bất thành văn, muốn xứng đáng với danh hiệu Thiên kiêu, vậy thì phải đạt được thành tựu Bách Nhân Trảm trong Thiên Đạo Tông.

Cả nhà Từ Cương được dẫn vào trong một võ đường không gian, nguyên cái võ đường lớn bằng khoảng bốn năm cái sân bóng đá.

“Tiểu tử, chỉ cần người có thể chiến thắng ba tên đệ tử của Thiên Đạo Tông ta, ta sẽ bỏ ý tưởng thu nhận đệ tử liền, thấy sao nào.” Luyện Hư Kỳ tu sĩ vì đảm bảo chắc chắn đã đề xuất ra ba trận thắng.

“Được, tiền bối à chúng ta chốt vậy nhé, xin hai vị tiền bối đây làm chứng nhé.”

Từ Cương gật đầu, sử ra hết các chiêu số lớn của sư phụ truyền dạy, chắc có thể thắng được ba tên đệ tử đại tông đấy.

Hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ gật đầu đồng ý.

“Vậy thì bắt đầu thôi.”

Một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ phẩy tay một cái, một lớp linh lực bảo vệ lập tức bao phủ lấy võ đường.

“Tiểu tịch à, một lát Nguyệt Tiên có thể sẽ đến đấy, đến lúc đó nàng bước ra cửa tiếp đón tí nhé.” Từ Cương dặn dò nói.

“Dạ.”

Từ Cương từng bước bước vào võ đường.

Lúc này Luyện Hư Tu Sĩ đã ở cạnh bên con trai của Từ Cương tay cầm lấy Linh Quả và Pháp Bảo mà giao lưu tình cảm thầy trò.

“Tiểu tử à, sau khi gia nhập môn phái ta, vi sư sẽ vì ngươi cầu thêm vài giọt Ngũ Hành Bổn Nguyên, vì ngươi mà xây dựng thêm Nhất Phẩm Đạo Cơ, sau đó lại vì ngươi mà chuẩn bị nguyên một bộ Pháp Bảo vừa vặn nhé.”

Tu sĩ Luyện Hư Kỳ càng nhìn thằng đệ tử tương lai của mình càng thấy thích thú, toàn thân đều là Tiên Linh Đạo Khí, không có một chút hơi hám thế tục nào, nhìn vào là biết ngay là ba má nó trong quá trình nuôi dạy con đã bỏ ra rất nhiều công sức.

Lúc này, trong võ đường đã đến công đoạn báo cáo tên tuổi rồi.

"Thiên Đạo Tông, đệ tử nội môn, Lữ Vạn Lâm." Tu sĩ Nguyên Anh Lữ Vạn Lâm nói một cách nghiêm túc, Đại Năng giữ cửa võ đường lúc nãy đạ truyền lời, thắng rồi sẽ có lợi ích tốt.

"Ẩn Thân Tiểu Tông Môn, Trương Hàn." Từ Cương vòng tay nói, sư phụ có dặn qua, ở bên ngoài tông môn thống nhất dùng biệt hiệu.

Hai bên hành lễ xong, Lữ Vạn Lâm sử ra một thanh phi kiếm và một sợi phi thẳng xoay vòng bay về hướng Từ Cương, đồng thời, tay kết pháp ấn, trong võ đường gió bắt đầu thổi nhẹ, thân hình của Lữ Vạn Lâm đã biến mất không thấy nữa.

Trông thấy tình hình này, Từ Cương dò xét diện tích của võ trưởng, cau mày suy nghĩ, mảnh đất lớn thế, ngươi chơi cái trò ẩn thân gì chớ.

'Bạo Vũ Thuật'

'Băng phong thập lý.'

'Đại phong pháo.'

'Đùng !'

Phong Pháo nhét đầy gần nửa võ đường cộng thêm những tảng băng do Bạo Vũ đóng thành lập tức đẩy tên Lữ Vạn Lâm lên trên lớp linh lực bảo vệ.

"Ẩn thân của ngươi còn thua tiểu muội nhà ta mười vạn tám nghìn dặm." Từ Cương nói, thứ nhất hắn ta là một tay giỏi về cho nổ ở phạm vi lớn, thứ hai hắn cũng là một tay giỏi và rất thích thuật chiến đấu ẩn thân, cho nên có kinh nghiệm chiến đấu vô cùng dồi dào.

Lữ Vạn Lâm vốn muốn đứng dậy tiếp tục chiến đấu, một con hổ to lớn được tạo thành bởi hàn băng nhe răng nanh ra kê ngay về đại động mạch của hắn.

Luyện Hư Kỳ tu sĩ đang giao lưu tình cảm với đệ tử tương lai còn chưa kịp phản ứng trở lại.

Hai vị tu sĩ Hợp Thể đang quan sát trận đấu: ???

Vừa nãy đã xảy ra chuyện gì vậy, tên này dù sao cũng là đệ tử nội môn trấn giữ trụ sở này.

“Lữ Vạn Lâm! Lúc thi sát hạch Tông môn ngươi đã gian dối đúng không?” Một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ phẫn nộ nói, hắn đâu ngờ đến là tu sĩ của Tông Môn mình lại có thể bị ba cái pháp thuật nhỏ nhoi đánh bại.

“Đệ tử có chết vạn lần cũng không dám gian dối ạ, hậu quả của việc ấy đệ tử biết mà.”

“Sự thật là kỹ năng của đệ tử không bằng người ta” Lữ Vạn Lâm vội vàng quỳ xuống mà giải thích, hắn không ngờ là uy lực của pháp thuật thuộc tính Phong này lại mạnh như vậy, so với uy lực của bí thuật thần thông bản thân không yếu tí nào.

Từ Cương thấy Lữ Vạn Lâm chịu thua, cố nhịn sự thôi thúc muốn thi triển thêm vài cái Bí pháp thần thông ở phía sau nữa, không ngờ mới bắt đầu đã kết thúc rồi.

“Sau khi về Tông môn, tự giác đi đến Vạn U Cốc lĩnh hình phạt một năm.” Tu sĩ Hợp Thể lạnh lùng buông lời, hắn ta cảm thấy đây rõ ràng là thất bại do Lữ Vạn Lâm quá khinh địch đây mà.

“Vâng ạ.” Lữ Vạn Lâm rầu rĩ đáp, Vạn U Cốc, là sự trừng trị cũng là sự khen thưởng.

“Tiền bối, trận này tính là ta thắng nhé.” Từ Cương bày rõ, trên mặt không hề có sự đắc ý.

“Tính chứ, ngươi vừa thi đấu xong một trận, hôm nay cứ nghỉ ngơi cho tốt, các trận tỷ võ còn lại, ta sẽ sắp xếp đệ tử nội Tông qua đây.”

“Mai tiếp tục nhé.” Luyện Hư Kỳ Tu sĩ lưu luyến không nỡ rời xa đành quay anh mắt khỏi bóng dáng của đồ đệ tương lai và nói.

“Tốt.”

Từ Cương biết là bây giờ bản thân không thể rời khỏi rồi.

Chương 132: Livestream

Thiên Đạo Tông, trong nội môn Ngũ Linh Tiểu Thế Giới, năm vị đệ tử

Nguyên Anh Kỳ đang tự mình bế quan trong Động Phủ, đều bị pháp khí liên lạc kêu gọi.

Năm vị đệ tử bị cắt ngang, vốn đang rất phiền muộn, nhưng khi nhìn thấy tên người phát tin nhắn xong, chỉ có thể cười một cách bất lực, đại ca của Tông môn kêu gọi, không gây chuyện được, không gây chuyện được.

Có đệ tử Ngoại Tông khiêu chiến, chiến lực ít nhất cũng phải là Cấp Vô Song, nếu có thể chiến thắng, giải thưởng sẽ là đến Bí cảnh Ngũ Hành một lần.

Nhìn thấy tin nhắn, năm vị đệ tử lập tức trở nên hăng hái, chiến lực Vô Song, trong những Tông môn khác có thể chỉ là một hình dung từ, nhưng trong Thiên Linh Tông, đây là một từ miêu tả có đẳng cấp.

Bình Dung, Siêu Phàm, Vô Song, Tuyệt Thế, Thiên Kiêu.

Đây là cách phân chia chiến lực của Thiên Đạo Tông đối với đệ từ nội môn, mỗi một giai đoạn đều có bài kiểm tra tương ứng, điều này cũng liên quan đến tài nguyên thu hoạch được ở hậu kỳ.

Đệ tử mà có thể vào được nội môn, chiến lực chí ít cũng phải Siêu Phàm trở lên.

Thiên Đạo Tông, Đại trận truyền tống Tông Môn, năm vị đệ tử nội môn gặp nhau.

“Triệu sư huynh à, ra ngoài làm nhiệm vụ á, đi đâu nào, xem có tiện đường không nè, đi chung với.” Một đệ tử nội môn Nguyên Anh Kỳ nói, chi phí truyền tông vẫn còn khiến hắn ta có chút đau lòng, nếu có thể chia nhau gánh một tí, thì không phải là quá tuyệt sao.

Hắn ta đã tính rồi, thắng rồi, thì ngay lập tức truyền tống về đây, có luôn phần thưởng Bí cảnh Ngũ Hành, hắn có thể tiết kiệm không ít tài nguyên.

Nếu như thua rồi, cái gì cũng không cần nói nữa, ngoan ngoãn mà bay lượn mấy triệu dặm, tự mình quay trở về, như vậy cũng có thể tiết kiệm linh thạch.

“Ta đi đến Linh Tâm Tiên Thành.” Tên tu sĩ nội môn cấp Nguyên Anh bình thản trả lời.

“Ta cũng vậy.” Giọng nói mang theo tí vui mừng bất ngờ, không tệ, có bạn đồng hành rồi.

“Ta cũng vậy.” x3, lại có thêm ba giọng nói truyền đến.

Năm người tụ hợp lại mặt đối mặt nhìn nhau.

“Ta cũng nhận được lời kêu gọi của Vân Phong Trưởng Lão.”

“Ta cũng vậy.” x 4.

Tình cảm sư huynh trong nội môn ngay lập tức tan rã, năm cặp mắt cảnh giác đều nhìn chằm chằm vào bốn người còn lại.

Cuối cùng, cả năm người đều lặng lẽ đưa ra gom cho đủ số linh thạch để khởi động một lần truyền tống, tiến hành truyền tống.

Buổi tối, cả nhà Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên cùng nhau dùng cơm.

“Trương Linh Đài cái tên này nghe cũng hay quá hen, sau này ngươi cứ gọi thế nhé.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa chọc thằng cháu nhỏ.

“Không, ta cứ là Từ Linh Đài, Trương Linh Đài là tên bí danh của ta.” Tiểu Linh Đài lắc đầu nói.

“Không, sau này ngươi đừng về Tông môn nữa, ngươi đi theo cái vị tiền bối Luyện Hư kia đến Thiên Đạo Tông đi.” Từ Nguyệt Tiên tiếp tục.

“Ta chả cần, ta còn muốn theo sư tổ học Pháp Thuật né.” Từ Linh Đài xoay đầu sang một bên và nói.

“Nguyệt Tiên, nàng nói ta ngày mai có thể thắng hai trận kia không?” Từ Cương nói, tuy là đối với thực lực của mình hắn ta rất tự tin, hắn không dám vọng tưởng là bản thân có thể sẽ chiến thắng tất cả mọi người.

“Đại ca à, đệ tử của Thiên Đạo Tông ta tiếp xúc qua rồi, cách phân chia chiến lực môn phái bọn chúng, ta đều biết.”

“Thực lực của đại ca trong Thiên Đạo Tông miễn cưỡng có thể đánh giá là Cấp Thiên Kiêu, cứ theo biểu hiện hôm nay của ngươi thì là chiến lực cấp Vô Song.”

“Ngày mai chúng nó rất có khả năng là sẽ phái đệ tử cấp Tuyệt Thế đến đánh với đại ca, chỉ cần đại ca đừng biểu hiện quá nhẹ nhàng như vậy, thắng hai trận mà còn quá nhẹ nhàng như vậy” Từ Nguyệt Tiên phân tích tình hình.

Lúc trước gặp phải cái vị tu sĩ Nguyên Anh đã muốn theo đuổi mình, đó chính là đệ tử cấp Thiên Kiêu của Thiên Đạo Tông, nàng cảm thấy cũng là dáng vẻ ấy, nếu không phải sợ gây phiền phức cho sư phụ, sớm đã rút súng bắn hắn một phát chết cho rồi.

Còn về chiến lực, cũng tương tự như đại ca cô ấy thôi.

“Không sao, có ta đây, chỉ cần chưa ra khỏi Tiên Thành, cho dù là tu sĩ Hợp Thể cũng không dám làm gì chúng ta đâu.” Từ Nguyệt Tiên nói với lòng tự tin tràn đầy, những thủ đoạn che giấu thông thường, có thể không qua mắt được sự dò xét của tu sĩ Hợp Thể, nhưng thủ đoạn chạy trốn kỳ quái hiếm có thì nàng có thừa.

“Tốt, ta hiểu rồi.”

Ngày hôm sau, sau khi cả nhà ba lớn một nhỏ ăn cơm xong, lại đi đến trụ sở của Thiên Linh Tông.

Trong võ đường trụ sở Thiên Linh Tông, đã có năm đệ tử đợi sẵn.

Lúc này, vị Luyện Hư tu sĩ đã không còn lòng khinh thường người khác, vì đệ tử tương lai, để cho an toàn, đã lập tức mời đến bốn vị đệ tử cấp Tuyệt Thế và một vị đệ tử cấp Thiên Kiêu.

“Thưa tiền bối, chúng ta bắt đầu thôi.” Từ Cương hành lễ và nói với tu sĩ Luyện Hư.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đã thi triển Lưu Ảnh Thuật.

“Tốt, nhưng vị cô nương đây là…….” Tu sĩ Luyện Hư nhìn thấy thuật Lưu Ảnh của Từ Nguyệt Tiên và hỏi.

“Sư phụ bọn ta ngày hôm qua nghe nói có người muốn tranh giành lấy đồ tôn của mình, nên muốn đến xem thử đệ tử mà quý tông đào tạo ra như thế nào, có đáng cho hắn giao phó đồ tôn của mình ra hay không? “

Những lời này của Từ Nguyệt Tiên, đã khiến cho tu sĩ Luyện Hư có chút xấu hổ, dù gì cũng là chính bản thân mình coi thường môn phái nhỏ nhoi của bọn chúng trước.

“Trường Vũ, ngươi lên trước đi.” Tu sĩ Luyện Hư nói.

Tu sĩ Luyện Hư ngay lập tức đã giao ra một người cấp Thiên Kiêu với chiến lực mạnh nhất, so với thể diện, thì đệ tử còn quan trọng hơn.

“Vâng, thưa trưởng lão.”

Một vị tu sĩ Nguyên Anh bước đã bước vào võ đường.

Lúc này, hai vị tu sĩ Hợp Thể hôm qua cũng đã đến võ đường.

Và người cách xa mười vạn dặm Từ Cương cũng đã nhận được hình ảnh trực tuyến tại hiện trường của Từ Nguyệt Tiên.

“Cũng được quá ta.” Lời nói Từ Phàm mang vẻ vui mừng khôn xiết, hôm qua biết được đại đệ tử của mình khiêu chiến đệ tử Thiên Đạo Tông, hắn được nhiên có hứng thú hết sức.

Sau khi đến tham khảo hội trưởng lão về quy tắc cũng như cách dùng pháp khí truyền tin, thì mới đến nói với Từ Nguyệt Tiên phương pháp liên kết Lưu Ảnh Thuật và pháp bảo truyền tin.

Thấy được hình ảnh trực tuyến, Từ Phàm cười lên và nói: “Cái thế giới này ngày càng thú vị đây.”

Từ Phàm vẫy tay một cái, ngay lập tức phóng to hình ảnh và chiếu lên trên không trung.

Và nói với hai anh em mới học xong cơ bản đang ở phía sau lưng: “Ngồi xuống và xem chung nào.”

“Dạ.” Anh em nhà họ Lôi phía sau lưng vui vẻ vâng lời.

Trong võ đường.

“Thiên Đạo Tông, đệ tử nội môn, Lâm Trường Vũ.” Lâm Trường Vũ bình thản nói, cảnh tượng Từ Cương chiến đấu hôm qua đã được Trưởng lão Hợp Thể hoàn nguyên, hắn cảm thấy muốn đánh bại người trước mắt này còn cần một ít thời gian đấy.

“Ẩn Thế Tiểu Tông Môn, Trương Hàn, đạo hữu ơi, mạo muội hỏi câu, ngươi là thuộc cấp bậc nào trong Tông môn thế.” Từ Cương hỏi, nếu là chiến lực Tueyt65 Thế, thì hắn sử ra bảy thành thực lực, còn nếu là Thiên Kiêu, thì hắn sẽ toàn lực ra chiêu.

“Tuyệt Thế.”

Lâm Trường Vũ nói xong, trên thân hiện ra một bộ pháp bảo trọng giáp, tay cầm lấy trọng chùy ảo hóa chân thân ba trượng xông về phía Từ Cương.

“Tu sĩ trọng giáp luyện thể, chuyên khắc chế luyện thể tu sĩ.” Luyện Hư tu sĩ nói với vẻ mặt thoáng đắc ý.

Người đang ở trên Cự Hồ cách xa mười vạn dặm Từ Phàm thấy được cảnh này, cười và nói: “Đây chả phải là bia tập bắn sống sao.”

Mắt thấy tấm khiên thịt đang xông về phía mình, Từ Phàm vốn muốn đưa tay lên bắn một pháo, nhưng nhớ đến lời của tiểu muội dặn dò, bèn bắt đầu những thao tác ngày thường, tay Từ Cương kết bí ấn, phút chốc võ đường bị linh lực thuộc tính Hỏa mãnh liệt bao trùm lấy.

‘Nham Tương Bộc Bố’

Dung nham trong võ đường ào ào đổ vào, cứ nhằm vào tên Lâm Trường Vũ đang xông tới mà áp chế xuống.

“Dung nham nhỏ nhoi tầm thường đó làm sao mà đả thương ta được.” Lâm Trường Vũ nhìn về phía Nham Tương Bộc Bố đang đổ từ trên đầu xuống, không chút quan tâm.

Chân thân hộ thể của mình có thể đối kháng với yêu thú Hóa Thần kỳ.

Thấy được cảnh này, hai vị Trưởng Lão Hợp Thể đứng bên ngoài võ đường cũng bắt đầu nghiêm túc hẳn lên, bởi vì bọn chúng phát hiện đây chắc chắn là pháp thuật sáng tạo độc đáo của Sang Linh Sư phía sau đó chắc chắn còn có những Bí Thuật Thần Thông có liên quan.

Chương 133: Ý tưởng về một con rối điều khiển từ xa

Lú này, dung nham đã tràn ngập hết chiến trường chiến đấu.

Từ Cương tiếp tục thi triển pháp thuật, ngay lúc này một nhát Cự Chùy từ trên trời giáng xuống Từ Cương.

‘Binh’

Không có né tránh Từ Cương ngay lập tức bị đập thành máu mù, tuy nhiên dung nham trong võ trường vẫn tiếp tục khuấy động lên, từ trong dung nham ở dưới đất vô số ác quỷ ngoi lên lao về phía Lâm Trường Vũ.

Từ Nguyệt Tiên đứng quan sát trận chiến ở bên ngoài nhếch mép cười, cứ như nói theo kiểu của Từ Phàm, một pháo đài đứng ngay dưới ánh sáng chói lọi, không phải là một pháo đài tốt.

Có lúc nàng cứ hoài nghi Từ Phàm chưa đem hết Thần THông Bí Pháp truyền thụ hết cho nàng, vì ngay sau Kim Đan Kỳ, mỗi lần cọ xát với đại ca đều không tìm thấy chân thân của hắn.

Lúc này, mắt của các tu sĩ Hợp Thể Kỳ đang đứng quan sát bên ngoài bỗng sáng lên.

Trong Cảnh giới Pháp Vực, vô số phân thân, đây mới chỉ là Nguyên Anh Kỳ mà ta.

Loại Thần Thông Bí Pháp này, ngay cả đến bọn họ cũng chưa có, xem ra vị Sáng Tạo Sư này trong Ẩn Thế Tiểu Tông Môn, chí ít là Sáng Tạo Sư đẳng cấp 'Vực'.

Lúc này, hai vị Hợp Thể tu sĩ đưa mắt nhìn nhau, đều nhìn thấy được lối nghĩ trong đáy lòng của nhau.

Đó chính là nhất định phải tìm được một vị Sáng Tạo Sư, sau đó chuẩn bị đủ lễ vật để đến thăm viếng, Sáng Tạo Sư đẳng cấp như thế này nguyên cả trung tâm Đại Lục cũng không có bao nhiêu người, địa vị có thể sánh với Kỳ Đại Thừa.

Ngay lúc này, hai vị Hợp Thể tu sĩ đã hiểu quá rõ rồi, lý do vì sao ba người nhà này không chịu đến Thiên Linh Tông rồi.

Luyện Hư Kỳ tu sĩ cũng đã phát hiện vấn đề này, trong lòng bỗng phát sợ. Cũng hên là bản thân chưa dùng thủ đoạn đê tiện nào để cướp họ về Tông Môn.

Trong võ đường, Lâm Trường Vũ múa may Cự Chùy, vừa đạp đám quỷ dung nham xung quanh, vừa âm thầm tìm vị trí của Từ Cương.

Từ Cương đang trốn trong vùng tối đột nhiên có chút đau đầu, làm sao mới có thể thể hiện được dáng vẻ bản thân đã cố gắng hết sức mới có thể thắng trận này.

Ngay lúc này, trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đột nhiên có linh cảm bất lành.

"Sao lại có cảm giác có ai muốn quậy ta vậy ta." Từ Phàm chán nản nói, nhu7ng44 người nhớ đến mình ở bên ngoài cũng đâu có nhiều đâu.

Trận chiến tiếp tục, Từ Cương đã dồn tất cả các Thần Thông Bí Pháp có uy lực không đến nỗi lớn về một bên, cảm thấy hỏa hầu đã đủ, thì hiện thân giữa không không.

‘Vạn Xà Địa Ngục’

Từ Cương thi triển xong, giả vờ ra dáng vẻ vắt kiệt linh lực mặt mày xanh xao.

Lúc này, dung nham của nguyên cái võ trường đột nhiên bắt đầu khuấy động lên, toàn bộ dung nham đều hóa thành những con rắn khổng lồ, cuộn mình lao về phía chân thân cao ba trượng của Lâm Trường Vũ.

Lâm Trường Vũ ngay lúc này cảm nhận được áp lực hồi nào đến giờ chưa từng có, chân thân ba trượng sắp vỡ ngay lập tức, trong sự bất lực, đành phải ngưng ngay sự kháng cự, đành phải nói: “Ta chịu thua.”

Ngay lập tức, tất cả dung nham toàn bộ đều rơi xuống mặt đất, võ trường này lại khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.

Từ Nguyệt Tiên đứng quan sát giơ tay đập vào trán mình một cái, đại ca lại bày thói quen khi cọ xát với mình ra đây nữa chớ, sau khi đánh xong là ngay lập tức dọn dẹp khôi phục chiến trường.

“Tiền bối, trận này chiến thắng trong gang tấc.” Từ Cương nói với khuôn mặt có chút xanh xao.

Lúc này, Luyện Hư Tu Sĩ tém tém lại lòng khinh thường người khác.

“Tiểu Tử, còn một trận cuối cùng nữa, ngươi nghỉ ngơi khôi phục tí, chuẩn bị ngày mai đấu tiếp.”

“Ngày mai cho dù kết quả như thế nào, đều tính là ta thua, con của các ngươi, ta cũng không có đủ tư cách làm sư phụ của nó.” Luyện Hư Kỳ tu sĩ giọng nói có chút trầm lắng, vốn muốn tìm một tên đệ tử hoàn mỹ, nhưng đối phương coi bộ có thực lực hơn.

“Dạ.” Từ Cương không có nói lời xã giao nào nữa.

Luyện Hư Kỳ tu sĩ vốn tính là chuyện này cứ vậy là xong chuyện, thực lực của Từ Cương cho thấy hắn tuyệt đối không phải là người mà một Tiểu Tông Môn thông thường có được, giành giật đệ tử của người ta một cách cứng nhắc như vậy rất nhiều khả năng sẽ rước họa vào thân.

Nhưng lúc hắn vừa nghĩ đến chuyện bỏ cuộc, mấy lão đại Hợp Thể Kỳ của hắn mới nói rằng, ngày mai đánh xong trận cuối cùng, chuẩn bị ít đồ bồi thường, tránh để người ta trong lòng sinh ra thù hận.

Còn việc tại sao phải chiến cho xong, vì bọn chúng nhìn ra rằng, cái người xuất thân từ Ẩn Thế Tiểu Tông Môn này, chưa có hả hê.

Trên mặt hồ Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đang nhìn vào màn hình đã biến mất từ lâu, vừa nãy lúc hắn đang xem hình ảnh trực tuyến, vẫn đang suy nghĩ, tốc độ truyền tải dữ liệu của Pháp khí truyền tin Tu Tiên này cũng khá nhanh nhỉ.

Nhưng sau đó lại nhớ đến hạng mục xin phép của vài đệ tử kỳ lạ mấy hôm trước, chuyện này đã cho hắn ta một linh cảm rất tốt.

Nếu toàn bộ nguyên mảnh đất trung tâm Đại Lục đều có tín hiệu, vậy vì sao không tạo ra một con rối có thể thay thế mình đi ra ngoài, chỉ cần cứ giữ tín hiệu truyền tải, vậy chả phải giống như mình có thể thao tác con rối vui chơi chiến đấu trên nguyên cái mảnh đất trung tâm Đại Lục như là chơi game sao.

Từ Phàm đập tay một phát, rùa cũng không cho ăn nữa, Ngự Thú Chi Đạo cũng không nghiên cứu nữa.

“Đi, về đạo trường.”

Cưỡi lên Tường Vân, bay về hướng ngọn núi chín của đảo Ẩn Linh.

Đàn rùa đang đợi được cho ăn dưới mặt hồ: ? ? ?

Hôm nay không cho ăn hả.

Trong đạo trường, Từ Phàm lập tức khởi động ảo thuật, để cho hai anh em chìm đắm trong biển kiến thức.

Anh trai Lôi Nhẫn học tập Luyện Khí Cơ Sở, em gái Lôi Văn Khê học tập Phân tích cơ bản về thuộc tính Linh Dược và nơi sản xuất.

Trong đạo rường, Từ Phàm chìm đắm trong thế giới ảo thuật, một con rối khổng lồ xuất hiện ngay giữa không trung, Từ Phàm đang mô phỏng từng chiếc linh kiện gắn thêm lên đó.

Con rối điều khiển từ xa tuy là con rối, nhưng nếu thực sự chiến đấu, nhất là có thể để người ta thao tác chiến đấu, vẫn cần phải tiến hành thay đổi lớn.

Không lâu sau, một con rối mới có khả năng nhận được tín hiệu điều khiển xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Bồ Đáo, kiểm tra một tí đi, xem thử là uy lực của con rối tiếp nhận tín hiệu này như thế nào xem.”

“Không hề có giá trị gì cả, tín hiệu nhận được quá là cục bộ, chỉ là trình độ đi dạo trên phố thôi, còn việc chiến đấu, hễ gặp cấp bậc cao hơn Kim Đan, rất dễ vì sự rối loạn của lực trường dẫn đến việc ngắt quãng của tín hiệu.” Giọng điện tử vang lên.

Từ Phàm không ngạc nhiên tí nào, đây chỉ là con rối trong tưởng tượng, thật sự muốn thành công, thì cần phải cải tiến nhiều lần nữa.

Nó chỉ là thiết lập của sản phẩm version đầu tiên, sau này còn cần Bồ Đào ưu hóa thêm.

“ Ưu hóa, giải quyết mấy vấn đề lớn này, ủy quyền cho ngươi mười phần trăm sức tính toán.” Từ Phàm ra lệnh, đây mới là phương pháp sử dụng Bồ Đào chính xác.

“Tuân lệnh.”

Ngay tức thì, Bồ Đào tiếp nhận thông tin từ Thế Giới Ảo Thuật, bắt đầu diễn hóa.

Ngày hôm sau, khi đang bàn bạc với Bồ Đào về việc làm sao ưu hóa con rối, thì màn hình ảo hiện lên mở ra.

Trong hình ảnh, Từ Cương đang oanh tạc nhau với một đệ tử cấp Thiên Kiêu Thiên Linh Tông.

“Pháo đài đối quyết, không có ý nghĩa gì hết, sau cùng so với nhau chả phải là linh lực của ai nhiều hơn, uy lực thần thông của ai lớn hơn sao.”

Lúc này, Từ Cương đang oanh tạc nhau với một đệ tử cấp Thiên Kiêu Thiên Linh Tông, chỗ họ đang đứng, là trong Không Gian Đạo Khí của cái vị tu sĩ cấp Hợp Thể Kỳ, diện tích lớn cỡ như một thị trấn nhỏ.

Trong mắt của đệ tử cấp Thiên Kiêu Thiên Đạo Tông tràn đầy chiến ý, ngày thường vốn không cần dùng đến uy lực Thần Thông Bí Pháp lớn giờ thì oanh tạc từng cái từng cái.

Sau lưng hắn là Vô Lượng Đại Hải Hư Ảnh, kế bên là vô số Đại Chân Linh được hình thành bởi Thần Thông, bay lòng vòng qua lại trong đó.

Từng đợt từng đợt sóng khổng lồ che kìn bầu trời vô cùng vô tận ập đến Từ Cương.

Nếu bên đệ tử cấp Thiên Kiêu Thiên Đạo Tông là khu vực biển cả, thì bên Từ Cương là thế giới của lửa và dung nham.

“Ngươi là người đầu tiên đồng cấp có thể khiến ta thỏa thích chiến đấu đấy.” Đệ tử Thiên Kiêu nói.

Chương 134: Pháp Bảo cũng là thực lực đấy.

“Đại Lang Thao Thiên!”

Chớp mắt phảng phất nguyên cái biển cả vô bờ biến ập đến.

Trong mắt Từ Cương hiện lên một chút nghiêm nghị, đối phương chiêu lớn như thế cũng đã sử ra, không đáp trả lại thì làm sao đối mặt với danh xưng pháo đài mà sư phụ đã đặt cho mình đây.

Sau lưng Từ Cương xuất hiện lên Thiên Thủ Hư Tượng, trăm cánh tay kết pháp ấn, nhất thời điều động toàn bộ dung nham của cả thế giới đến đây.

“Thần Thông: Nham Tương Chi Họa.”

Đối mặt với Thao Thiên Đại Lang, một cánh tay khổng lồ được hình thành bởi nham tương vung lên từ dung nham, chấm nhẹ nhàng lên trên ngọn sóng khổng lồ.

Phút chốc nguyên ngọn sóng khổng lồ và khu vực nước bên cạnh tên đệ tử Thiên Kiêu, toàn bộ đều biến thành nham tương.

Một con cá mập khổng lồ được hình thành từ nham tương vút lên từ dưới chân của tên đệ tử Thiên Kiêu, mở to cái miệng đầy máu sắp nuốt chửng lấy hắn ta.

Con cá mập khổng lồ ngoạm một cái, kết quả phát hiện ra chỉ là một đống gỗ.

Từ Nguyệt Tiên đứng quan sát từ xa gật đầu và nói: “ Ái chà, là một tòa pháo đài chuẩn đấy.”

Trong lý giải của cô ta, một pháo đài chuẩn không những biết oanh tạc, mà còn biết bảo vệ bản thân một cách tốt nhất, pháo đài mà cần người khác bảo vệ là bia đỡ đạn sống, đây là lời bản gốc của Từ Phàm.

Lúc này, trên bầu trời lại xuất hiện hư ảnh của Vô Lượng Chi Hải, bên dưới nham tương lại đột nhiên mọc lên rừng cây khổng lồ, ngay lập tức bao phủ hết tất cả các khu vực có nham tương.

“Thủy Nhuận, Vạn Vật Trường Sinh.”

Nhất thời toàn bộ thế giới nham tương bị bao phủ bởi khu rừng khổng lồ, vô số cây to lớn và dây leo mọc chi chít, phảng phất như đang tìm kiếm cái gì đó.

Nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu như vậy, trống không không một bóng người, nhưng các loại Thần Thông Pháp Thuật đều khai triển liên tục, nếu như TỪ Phàm mà nhìn thấy thì nhất định sẽ la lên một tiếng đồ già gian lận.

Lúc này, Từ Cương đang núp trong bóng tối lại sực nhớ đến lời dạy bảo của sư phụ, nếu như ngươi tìm không được vị trí của kẻ địch, vậy thì ngươi cứ oanh tạc theo phương hướng mà ngươi có cảm giác nhất.

Từ Cương nhìn quanh nguyên chiến trường thấy đâu cũng có cảm giác cả, Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng thoát ly khỏi Từ Cương, xuất hiện trong không trung.

Lúc này Thiên Thủ Hư Tượng hóa thành Tam Trượng Pháp Tướng, sau lưng trăm tay kết pháp ấn, ngay lập tức linh lực của đạo khí bất đầu ào ào lên.

Luyện Hư Kỳ Tu sĩ đứng ngoài xa quan sát đột nhiên lại có một chút cảm giác nguy cơ.

Từ Nguyệt Tiên thấy được màn ấy.

Rất quen thuộc, lấy ra ba bộ mắt kính râm đeo vào cho Tiểu Tịch và cháu mình.

Cũng đứng xem trận đấu bốn tên đệ tử đều không hiểu hành động của Từ Nguyệt Tiên.

“Đạo hữu, ngươi đây là làm gì thế hả…” một trong đám đệ tử lên tiếng hỏi.

“Ờ, thì phòng ánh sáng cường độ cao đó, các ngươi tí nữa tối nhất là nhắm mắt lại đi.” Từ Nguyệt Tiên không giải thích quá nhiều.

Lúc này, trong trận đấu, Thiên Thủ Hư Tượng đã tiếp xong pháp ấn.

Vô số linh lực trên chiến trường bay lên đều đều hình thành mười quả cầu lửa hình như tên lửa.

‘Hạch Bạo Thuật’

‘Đùng!!’

Đất nứt núi lở, nhật nguyệt điên đảo.

Trời đất phút chốc bị ánh sáng trắng, nơi cách xa chiến trường bay lên mười đụm mây như nấm rơm.

“Á, mắt của ta….” Bốn tên đệ tử Nguyên Anh đang quan chiến, bọn chúng đều cảm thấy là mình đã mù rồi.

Sóng xung kích sau vụ nổ, lập tức xuyên thủng lá chắn linh lực mà Hợp Thể Kỳ tu sĩ đã bố trí trước đó.

“Không ổn rồi.”

Khu bên ngoài lá chắn linh lực đều là những linh dược mà bản thân đã dày công nuôi trồng.

Một lớp lá chắn linh lực kiên cố hơn đã chắn lấy làn sóng xung kích đang hoành hành.

“Trời đất ơi, đây là chiến đấu cấp Nguyên Anh sao, làm quá thiệt chớ.” Bốn vị đễ tử quan chiến, vừa dụi mắt vừa than dài kinh ngạc.

Một trong những đệ tử mà cho rằng mình chỉ thua một tí xíu, giờ mới phát hiện ra rằng, đối với kẻ ngoại tông này mà nói, bản thân mình thậm chí đến món khai vị cũng không bằng.

Với loại Pháp Thuật Thần Thông uy lực như thế, bản thân đến bao nhiêu thằng thì cũng phải chết ngắc thôi.

Khi khói tan, một quả cầu gỗ nguyên chất khổng lồ có đường kính mười mét xuất hiện ở ngay giữa chiến trường.

Bên ngoài của quả cầu khổng lồ bị cháy đen, biến thành lồi lõm, lại còn nứt ra vài đường sâu.

Linh quang màu xanh lục sáng lên, quả cầu gỗ biến thành một tượng người bằng gỗ, tay cầm thanh thương gỗ đứng ngay trên chiến trường cằn cỗi.

Vốn trốn trong bóng tối, Từ Cương cau mày nhìn người gỗ.

Pháp thuật tầm xa đã yếu đi chút, xem ra phải dùng pháo thôi.

Lúc này Từ Cương lập tức hít toàn bộ linh lực đã tồn trong cái lắc tay Linh Lực, lại bắt đầu một làn sóng công kích.

Trên giữa bầu trời xuất hiện mười quả cầu sắt đặc ruột khắc đầy phù văn.

“Ngươi thật lợi hại, dưới Thần Thông của ta mà vẫn có thể duy trì thời gian lâu như thế.” Giọng Từ Cương vang khắp chiến trường.

“Ngươi cũng không tệ, xem ra sau này chúng ta có thể làm bạn với nhau.” Giọng của đệ tử Thiên Kiêu cũng xuất hiện trên chiến trường.

“Ngươi còn chiến tiếp được không, ta ra tay tiếp có thể sẽ làm ngươi bị thương đấy.” Từ Cương nói.

“Ha hahah, khó mà gặp được đối thủ ngang tầm ngang sức như thế.”

“Tiếp tục nào, chiến thôi!”

Đệ tử Thiên Kiêu vừa nói, tượng gỗ lại lần nữa bắt đầu biến hóa, toàn cảnh chiến trường như vạn vật trùng sinh, lại phục hồi khu rừng rậm rạp, mà người gỗ như là đã biến thành cao lớn mười trượng, thanh thương gỗ trong tay cũng biến hóa thành bảo khí khổng lồ thật sự.

Một mặt khiên gỗ khổng lồ xuất hiện trên cánh tay còn lại của tượng gỗ.

“Trên ta có một bảo vật quan trọng được tặng bởi tiền bối, tên gọi là Bách Linh Tuyền, có thể cung cấp cho ta chiến đấu mười ngày mười đêm, Linh Tuyền không cạn, chiêu thức ta bất tuyệt.”

“Nói ra, tính ra ta chiếm lợi thế hơn người rồi.” Đệ tử Thiên Kiêu nói với giọng rất bình thản, không có một chút gì đắc ý, phảng phất lại nói một chuyện rất bình thường.

Từ Nguyệt Tiên đứng từ xa nghe thấy câu nói này xong, xem tí cười ra tiếng, nhưng nàng không thể không thừa nhận, đối thủ này của đại ca nàng, thật là một pháo đài ưu tú.

Nàng biết, trong Ẩn Linh Môn ngoài Từ Phàm ra, sở hữu nhiều pháp bảo nhất là đại ca của nàng, pháp bảo mà Từ Phàm luyện chế cho đại ca nàng cũng là có tâm nhất, chí ít Áo Giáp Linh Lực loại lớn mà lúc trước Từ Phàm mặc, trong số các huynh đệ, cũng chính chỉ có đại ca nàng có mà thôi.

“Không sao, Pháp bảo cũng chỉ là một bộ phận của thực lực thôi.” Từ Phàm âm thầm mặc lên người Áo Giáp Linh Lực trong Pháp Bảo Tứ Hình Phản Trang.

“Ngươi muốn chiến. chúng ta cứ tiếp tục thôi.”

Lúc này Thiên Thủ Ảo Tượng tiếp tục kết ấn, quả cầu linh lực đặc ruột sau lưng đồng loạt bắn đến.

‘Binh binh binh binh binh ~~~~’

Một lúc mười pháo, trực tiếp đập cho tượng gỗ hàng trăm ngàn lỗ, đến chỗ đặc ruột nhất cũng bị xuyên qua, nhưng tượng gỗ dùng hết sức phang cho một thương, cũng phang bể nát Thiên Thủ Hư Tượng.

“Xem ra ngươi không có trốn trong tượng gỗ, lại phải tiếp tục một phen.”

Bên sau lưng Từ Cương đang trốn lại xuất hiện Thiên Thủ Hư Tượng, trăm tay cùng nhau kết ấn, đến ngay cả Từ Cương đang mặc trên người Áo Giáp Linh Lực cũng đang kết ấn.

Ngay lập tức ngay trên khu rừng khổng lồ xuất hiện một trăm quả cầu lửa hình dáng như tên lửa, dường như còn to hơn lúc nãy.

Lúc này Hợp Thể tu sĩ đứng quan sát từ nơi xa đã không còn nhịn được nữa, phẩy tay một cái hút hết toàn bộ linh lực trên chiến trường, đồng thời phân giải toàn bộ Thần Thông Pháp Thuật trên chiến trường.

“Cho là hòa thôi, đánh tiếp tục nữa cũng không có ý nghĩa nữa.” Hợp Thể tu sĩ bình thản buông lời, thực ra là hắn đang đâu lòng bởi ruộng linh dược ở nơi xa, Cái Không Gian Đạo Khí này, vốn hắn dùng để làm nơi nuôi trồng linh dược và lưu giữ pháp bảo.

Dùng để làm chiến trường chiến đấu cũng chỉ là ý tưởng nhất thời, nhưng không ngờ hai tên tiểu bối này lại hung tàn đến thế, hai tên cấp Nguyên Anh nho nhỏ, lại có thể cố đánh ra khí thế của ấp Hóa Thành Tông Môn Đại Chiến.

Lúc này , Từ Cương từ từ hạ xuống từ trên trời, đệ tử Thiên Kiêu đang trốn trong mặt đất thì lại từ từ ngoi lên từ dưới đất.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, đều lộ ra cảm giác gặp phải tri kỷ của mình trong biển người cuộc đời, như là Quản Trọng gặp phải Bào Thúc Nha.

Đời người có được một tri kỷ, như là có được một chuyện vui nhất trong cuộc đời.

Chương 135: Phá Giới Thạch

“Cơ đạo hữu, sau này có thời gian chúng ta hẹn nhau đánh một trận thỏa chí nha.” Từ Cương cười nói, vốn tưởng rằng mình được thi triển tuyệt chiêu chuối cùng ra, đáng tiếc ông chủ của sân chơi không chơi nữa.

“Được.” Cơ Mộ Hoa gật đầu và nói, không ngờ lại gặp phải một người có cách chiến đấu gần giống với bản thân như thế, cho nên tình cảm quý mến trân trọng nhau tự nhiên xuất phát từ trong tim.

Vào thời điểm lúc mới vào Thiên Linh Tông, phương pháp chiến đấu của bản thân bị rất nhiều người chê cười, lúc đó tu vị của chính mình cũng không cao, mỗi lần thi sát hạch, đều đạt được mức trung bình hoặc dưới trung bình.

Lúc ấy có khoảng thời gian, xém tí đến đoạn Siêu Phàm còn với không tới, nếu chỉ đạt được mức Bình Dung rất có khả năng sẽ bị trục khỏi Tông Môn.

Đã từng có nhiều người khuyên hắn, khiến hắn từ bỏ, khuyên hắn dùng thủ đoạn của tu sĩ bình thường mà chiến đấu, nhưng hắn không có làm thế, mà còn đem toàn bộ thời gian để dùng vào việc luyện tập Thần Thông Pháp Thuật.

Cứ như thế hắn ta chịu đựng sức ép mà thăng hạng đến Kim Đan Kỳ xong, trong lần thi sát hạch trong nội bộ Tông Môn hắn ta đạt thành tích khiến mọi người phải kinh ngạc, sau khi một bước đạt Tuyệt Thế đoạn vị, hắn đã được sư phụ bây giờ nhắm tới.

Trong Nguyên Anh Kỳ, nắm trong tay trọng bảo của sư phụ và Thần Thông Bí Pháp mà Sáng Linh Đại Sư đích thân thiết kế cho hắn, khiến hắn đạt được thành tựu Thiên Kiêu, đồng thời đạt được hạng mười trong cuộc tỷ thí lớn ở Trung Tâm Đại Lục Tông Môn.

Con đường của bản thân long đong lận đận như thế, con đường của vị đạo hữu Trương Hàn cũng không suôn sẻ mấy.

Từ Cương nhìn vào ánh mắt của Cơ Mộ Hoa, có chút ngờ vực, trong ánh mắt chứa đựng câu chuyện vượt xa tầm hiểu biết của hắn.

“Các ngươi không có gì làm thì cũng đừng cọ xát nữa, dắt tay nhau đi đến Thịnh Linh Châu bên trấn đó trấn áp Yêu Tộc đi, bên đấy gần đây tình thế không tốt lắm.”

“Sau một thời gian tất cả Tông Môn ở Trung Tâm Đại Lục cũng phải phái đệ tử qua bên đó chiến đấu thôi.” Hợp Thể Kỳ tu sĩ nói, đồng thời dùng Thần Thức đề tra xem tổn thức của bản thân.

Ui, linh khí thuộc tính Mộc của nguyên cái Đạo Khí Không Gian gần như bị thằng nhóc thối tha này hút sạch, về đến Tông Môn phải đi kiếm sư phụ hắn báo cáo chi thu mới được.

“Cám ơn thông báo của tiền bối, nếu cần, ta sẽ chạy đến Thịnh Linh Châu ngay lập tức.” Từ Cương bày tỏ.

Hợp Thể Kỳ tu sĩ phẩy tay, dẫn dắt mọi người ra khỏi Đạo Khí Không Gian, về đến bên trong Đạo Trường.

Lúc này, Luyện Hư Kỳ tu sĩ mà mới đầu muốn nhận đệ từ lấy ra một cái bình nhỏ màu xanh lục.

“Tuy là không có duyên sư đồ với thằng nhỏ nhà các ngươi, nhưng cũng là quen biết một phen.”

Luyện Hư Kỳ tu sĩ nhét vào tay Từ Linh Đài cái bình nhỏ màu xanh lục.

“Đây là một giọt Mộc Chi Bản Nguyên, dùng vào lúc con ngươi luyện Trúc Cơ, có xác suất đạt được thành tựu Vô Thượng Đạo Cơ Nhất Phẩm.” Luyện Hư Kỳ tu sĩ nói, như vậy cũng coi như là kết một thiên duyên.

Từ Cương muốn từ chối, kết quả bị Từ Nguyệt Tiên đi trước một bước nói: “Cảm ơn tiền bối.”

Cái ông đại ca ngơ ngáo này làm sao mà biết được cái thứ này đáng đồng tiền đến mức nào, đây thật là một bảo bối vô giá, nếu cứ phải ra một cái giá, chắc là bản thân làm cả năm mới đủ tiền.

Sau khi cả nhà Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên chào tạm biệt với nhóm người Thiên Linh Tông, đã lập tức đến với một tòa tiên thành.

“Đại ca à, lúc nãy sư phụ có nhắn tin bảo ta về một chuyến, nói là muốn làm một thứ gì đó che đậy linh thể của linh đài, các ngươi thời gian này đừng đi đâu ra khỏi Tiên thành nha.”

“Các ngươi cứ tiếp tục vui chơi, ta về trước đây.”

Vừa nói Từ Nguyệt Tiên lại đi vào trong Truyền Tống Trận.

“Ta cũng muốn về đây.” Từ Cương nhìn vào Truyền Tống Trận và nói, vui chơi ở bên ngoài, hắn cả thấy không có ý nghĩa gì cả.

“Chồng ơi, nghe nói Bách Hoa Tiên Thành có một loại Pháp Y rất nổi tiếng, chúng ta đi xem thử nha.” Tiểu Tịch nói.

“Được thôi ~” Từ Cương nói.

“Cha ơi, ta muốn ăn bánh Bách Hoa Linh.” Từ Linh Đài nhìn vào tiệm bánh linh bên cạnh nói.

“Được rồi ~”

Từ Cương buồn chán nhưng hành trình du ngoạn bắt buộc tiến hành lại phải tiếp tục bắt đầu thôi.

Ẩn Linh Môn, Luyện Khí Bảo, Từ Phàm đang khắc một văn phù cuối cùng lên trên miếng ngọc bội, một miếng ngọc bội ẩn chứa linh thể sắp được luyện chế thành công rồi.

Từ Phàm thu lấy ngọc bội, xoay người ném vào con rối điều khiển từ xa đang được ưu hóa.

“Bây giờ chỉ còn vấn đề tín hiệu trong bí cảnh và Tiểu thế giới chưa dễ giải quyết đây.”

“Giải quyết vấn đề này, còn phải dùng Phá Giới Thạch. Nhưng cái thứ này chỉ có ở cái Hư Giới ấy, nếu muốn mua thì chí ít phải tốn đến một tỷ linh thạch, có chút không đáng đấy.”

“Còn không thì lại kiếm vài người huynh đệ tốt năn nỉ một phen?”

Bây giờ Từ Phàm lúc nào thiếu loại nguyên liệu nào đó, sẽ quen với việc nhớ đến người huynh đệ tốt của hắn, Vương Vũ Luân.

Sau cùng Từ Phàm đắn đo đến giá trị của thân phận mình, nên cắn răng, nhắn một tin nhắn cho Bàng Phúc.

Linh Thạch cái gì chứ không quan trọng, có cái gì quý hơn so với việc vui vẻ nè.

“Vậy là, có thể dùng con rối thay ta chiến đấu rồi.” Từ Phàm nói.

Tâm trạng bây giờ của Từ Phàm như là lương tháng hắn được 600, mà xài hết 8000 để mua một bộ máy tính cao cấp phù hợp vậy.

Do là Từ Phàm cần gấp, nên ngay ngày hôm đó Bàng Phúc đã mang theo Phá Giới Thạch về ngay cho hắn.

“Không ngờ rằng, những đại thương hội ấy lại còn hàng tồn.” Từ Phàm nói với vẻ kinh ngạc.

“Phá Giới Thạch này thật ra không thiếu hàng, chỉ là bị tụi đại thương hội của mấy Tông Môn đỉnh cao làm lũng đoạn thôi.”

“Lúc biết ta cần mua Phá Giới Thạch, mấy tên trưởng quỹ của cái đại thương hội đó lập tức nắm lấy ta ngay, như là sợ ta chạy mất tiêu vậy.”

“Lúc đó là một vị Độ Kiếp Đại Năng đích thân giao Phá Giới Thạch tận tay, lại đích thân nhìn ta vào trong Truyền Tống Trận.”

“Lần đầu tiên cảm thấy bản thân được xem trọng đến thế.” Bàng Phúc nói một cách khẳng khái.

“Tốt, sau này sự đãi ngộ như thế sẽ còn có nữa, đợi đến khi Tông Môn ta xuất hiện một vị Luyện Hư Kỳ, ta sẽ làm một chiếc phi thuyền nhỏ, đi lại trong biển Vô Tận khu Tàn Hải.”

“Đợi đến khi Tông Môn chúng ta xuất hiện một vị Độ Kiếp Kỳ, ta sẽ làm một chiếc thuyền khổng lồ đi khai thác tài nguyên ở nơi sâu nhất của biển Vô Tận.

“Đợi đến khi Tông Môn chúng ta xuất hiện một vị Đại Thừa Kỳ Tôn Giả, vậy ta sẽ ngồi ngay thuyền Vạn Tinh đi lại.”

“Ta tin chắc là sẽ có ngày ấy.” Bàng Phúc khẳng khái nói.

“Đến lúc đó, ta sẽ giúp Bàng Các Chủ thương đạo thành tiên.” Từ Phàm buông lời hứa, Thương Đạo tu sĩ tốt như thế nhất định phải đưa đến Tiên Giới tiếp tục làm công cụ hình người.

“Xin cảm ơn đại trưởng lão.” Giọng Bàng Phúc vô cùng kích động, đây là lần đầu tiên hắn ta có được lời hứa như thế của Từ Phàm.

Sau khi Bàng Phúc rời đi, Từ Phàm ngắm nhìn Phá Giới Thạch trong tay và lẩm bẩm: “Tông Môn Đỉnh Cao, Tinh Châu, Hư Giới.”

Những thứ này đối với hắn ta chỉ là vấn đề thời gian thôi, chỉ cần duy trì tốt, thời kỳ sau này là sẽ có sự tồn tại của vô địch giới này.

Sau khi làm xong tất cả những cái này, Từ Phàm cầm lấy Phá Giới Thạch đi về phòng Luyện Khí.

Mười ngày sau, Từ Nguyệt Tiên trở về Tông Môn.

“Miếng ngọc bội Thiên Cơ này, là cho đứa cháu nhỏ của ngươi đấy.”

“Con rối này ngươi luôn mang bên mình nhé, nó sau này là thế thân của sư phụ đấy, trước tiên thì cứ theo sau các ngươi thử nghiệm xem sao.”

Từ Phàm sau đó đã nói một loạt các chức năng và cách dùng của con rối cho Từ Nguyệt Tiên nghe.

“Vậy là sau này ta đi tìm bảo vật khám phá bí cảnh, có phải là có thể cùng chung với sư phụ không.” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc nói, nàng nào giờ luôn tìm kiếm một người cộng tác thích hợp, nhưng không vừa mắt với những tu sĩ bình thường.

“Đương nhiên là có thể rồi.”

Từ Phàm lấy ra một viên Linh Châu lớn cỡ một viên bi a đưa cho Từ Nguyệt Tiên.

“Đây là một Phá Giới Cơ Trạm, là hạch tâm của con rối này, sau này lúc ngươi đi tìm kiếm trong bí cảnh và Tiểu Thế Giới, hãy lấy nó ra.”

“Như vậy có thể bảo đảm tín hiệu cho con rối khi ở trong đó.”

“Con rối có thể đánh mất, nhưng cái thứ này phải bảo quản thật cẩn thận, đây là nửa gia tài của sư phụ rồi đấy.” Từ Phàm nói với giọng đau lòng.

Hắn vốn muốn gắn Phá Giới Thạch vào trong lõi tâm của con rối, nhưng sau khi đắn đo đôi chút, vẫn lưu lại một chước thì hơn, con rối cấp Nguyên Anh đỉnh cao trong lúc chiến đấu vẫn có nguy cơ bị tổn hại.

Chương 136: Thế Giới Luân Hồi Đệ Nhất Thế: Tình

Từ Phàm sau khi nhắn nhủ xong mọi chuyện, thì nghe thấy Từ Nguyệt Tiên kể về cái tin nhắn ấy, trầm tư một lúc sau rồi nói: “ Nếu như là thật sự cần thiết, thì phái đại ca ngốc của ngươi qua đó đi.”

“Cũng coi như là vì quê hương góp tí sức lực.”

“Hiểu rồi ạ.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu.

Đưa mắt nhìn ánh sáng độn thổ của Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm nghĩ ngợi đôi chút, xem ra Thời Gian Tiểu Ốc lại phải mở lại rồi.

“Cuộc sống an tĩnh, cứ là sẽ có những thứ sóng to gió lớn.”

Nghĩ đến việc đã nửa tháng không có cho con rùa ăn, Từ Phàm cố ý lấy vài bình linh đan cho ăn thượng phẩm từ phòng Luyện Đan ra.

“Cuộc sống vẫn phải tiếp tục thôi, rùa cũng phải cho ăn thôi à.”

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đi đến địa điểm cố định, lập tức có rùa ngoi đầu lên.

“Lần này là ngươi à, Tam Vệ.”

Tên gọi của những con rùa lần lượt được gọi theo thứ từ là Nhất Vệ đến Thập Nhị Vệ.

Lúc này mười hai con rùa còn lại cũng bơi đến vây quanh, đều đưa mắt nhìn vào Từ Phàm, phảng phất như đang hỏi là tại sao dạo này không đến cho ăn vậy.

“Mấy ngày nay có chuyện, cho nên quên mất cho các ngươi ăn.”

“Sau này ta sẽ sắp xếp riêng một đệ tử đến cho các ngươi ăn nhé.” Từ Phàm vừa cho ăn vừa nói, cứ dừng không cung cấp thức ăn cho rùa đích thực là có chút không có đạo đức.

Mười hai con rùa này nhanh chóng đưa mắt về phía Từ Phàm và bắt đầu trở nên thân thiết trở lại.

…………

Thịnh Linh Châu, đại doanh biên giới, trong tiểu viện của Vương Vũ Luân, Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì đang ngồi đối diện nhau.

“Vương sư thúc lúc này khỏe chứ.” Lý Tinh Từ nói.

“Cha ta vẫn khỏe, thời gian trước bị một con Xả Yên cắn trúng, giờ đang nghỉ dưỡng ở hậu phương.” Vương Hướng Trì trả lời.

Lúc này, Mộ Dung Thiến Nhi mang lên một món nhắm và một bình rượu.

Lý Tinh Từ gật đầu với Mộ Dung Thiến Nhi tỏ ý cảm ơn.

“Tinh Từ lần nào đến đây đều khách sáo thế.”

“Ngươi với Hướng Trì cứ ngồi nghỉ đã, ta đi chăm sóc Vương thúc của ngươi nhé.” Mộ Dung Thiến Nhi nói, nàng tuy là từ nhỏ đều thích thằng bé này, nhưng không biết là vì sao, mỗi lần gặp, trong lòng đều có chút không thoải mái.

“Vương thúc bị thương, hay là ta bây giờ đến thăm xem sao nhé.” Lý Tinh Từ đứng dậy nói.

“Không cần đâu ạ, cha ta giờ đang hôn mê rồi, đang chìm đắm trong ảo ảnh của xà độc, qua một lúc sẽ khỏe lại thôi.”

“Với lại ngươi đi cũng không gặp được cha ta đâu, đại hậu phương là nơi phòng thủ nghiêm ngặt nhất, ngươi là người đến đây lần đầu tiên, vốn là không thể nào vào được.” Vương Hướng Trì nói.

“Vậy thôi.” Lý Tinh Từ ngồi xuống trở lại.

“Đúng rồi, sư huynh đệ các ngươi cứ ngồi đây mà ôn lại chuyện cũ nhé, đã hai năm không gặp rồi còn gì.” Mộ Dung Thiến Nhi nói xong thì đi ra ngoài.

Thấy Mộ Dung Thiến Nhi đi rồi, hai người mới bắt đầu trò chuyện.

“Lần trước sau khi chúng ta gặp mặt, ta có về Ẩn Linh Môn một chuyến, sư phụ già chúng ta vẫn dáng vẻ ấy.”

“Những khi hứng thú thì nghiên cứu một chút về các loại Thần Thông Pháp Thuật, Luyện Khí, nuôi rùa đồ.”

“Nếu buồn chán, thì đến câu cá tại Thập Vạn Lý Cự Hồ.” Lý Tinh Từ nói.

“Đã năm năm không có về Tông Môn rồi, có chút nhớ sư phụ rồi.” Vương Hướng Trì nói.

“Sư phụ có chút không hài lòng đối với ngươi, không nói tiếng nào mà chạy đến đây trấn át Yêu Tộc.”

“Trước khi về thăm ngươi tốt nhất là luyện tập một tí Thần Thông Bí Pháp mà sư phụ đã dạy cho ngươi, nếu không thể khiến cho sư phụ hài lòng, có lẽ ngươi chắc chắn sẽ bị lôi vô Hoang Cảnh Thế Giới đánh đòn đấy.” Lý Tinh Từ cười nói.

Sắc mặt Vương Hướng Trì đông cứng lại, nói thật chứ hắn cũng còn sợ chuyện này, may mắn được lôi vô đánh một trận, mùi vị ấy, suốt đời khó quên.

“Cám ơn sư đệ nhắc nhở.”

Nói xong cầm ly rượu lên cụng với Lý Tinh Từ một chén.

“Sư huynh dạo gần đây có tâm sự à, hoặc nói đúng hơn là có chuyện khuất tất trong lòng.” Lý Tinh Từ bình thản nói.

“Kiếm Đạo ba năm chưa có tí tiến bộ nào, Kiếm Đạo Thần Thông mà sau cùng sư phụ đã dạy cho ta, ta chỉ có thể lĩnh ngộ sơ sài thôi.”

“Vốn tưởng rằng có thể đột phá lĩnh ngộ trong chiến đấu, cho nên ta mới đến nơi đây tru sát Yêu Tộc.”

“Kết quả đến bây giờ vẫn thế, chả lẽ tư chất của ta phải dậm chân ngay tại đây sao.” Vương Hướng Trì nói, hắn là con người kiêu ngạo, cảm giác mình có một sư phụ thần bí toàn năng như thế, Kiếm Đạo thành tiên chỉ là một chuyện đơn giản.

“Đây cũng là lý do mà ngươi không chịu về sao.” Lý Tinh Từ nói.

Vương Hướng Trì khẽ gật đầu.

“Sư phụ có truyền cho mỗi người chúng ta một môn thần thông quan trọng quý giá.”

“Đại sư huynh là Vạn Pháp Chi Khu, nhị sư tỷ là Hóa Ảnh Tam Thế Thân, Thần Thông Kiếm Đạo của ngươi là Thiên Địa Nhất Sắc, của ta là Bách Thế Luân Hồi.”

“Những môn Thần Thông này nếu đào sâu vào bên trong, sẽ có thể tiếp xúc được dấu vết của ‘Đạo’, thậm chí có thể nói nó là Thần Thông Tiên Đạo cũng không quá.” Lý Tinh Từ nói.

“Có lẽ hoàn cảnh khó khăn của ngươi, ta có thể giúp ngươi giải quyết được.”

“Bách Thế Luân Hồi của ta nay đã có chút thành tựu nhỏ, ta lôi ngươi vào vòng luân hồi để cho ngươi sống theo một đời, sau khi ra ngoài biết đâu ngươi có thể đột phá sự ngăn chặn trước mắt.”

“Ngươi có muốn thử không, đời người ngắn ngủi, bên ngoài này chỉ là thời gian của một đêm thôi à.” Lý Tinh Từ giải thích thêm.

“Được, uống xong trận này, ta vào thế giới luân hồi nào.” Vương Hướng Trì nói, so với việc bị sư phụ đánh đít, thà rằng đột phá sớm tí.

“Tốt.”

Trong buổi ăn này, sư huynh đệ hai người ngồi tâm sự rất nhiều, chuyện vui lúc nhỏ, lời giáo huấn của sư phụ, sự quan tâm chăm sóc của đại sư huynh nhị sư tỷ, phương pháp tinh thông thần bí ấy của sư phụ.

Đêm đến, hai người đã ngà ngà say.

Vương Hướng Trì nằm trên giường, bên cạnh mình là thanh Phong Lôi Kiếm bảo bối mà Từ Phàm đích thân luyện chế cho hắn.

“Sư đệ, làm thôi, còn không đột phá nữa ta không còn mặt mũi nào gặp sư phụ đâu.”

Lý Tinh Từ không nói lời nào, chỉ đưa tay chấm ra chín đóa hoa Bỉ Ngạn màu tím sặc sỡ, từ từ đáp xuống lên trên người của Vương Hướng Trì.

Thế Giới Luân Hồi, Thiên Kiếm Vương Triều, tại một thôn trang nhỏ nơi xa xăm, trong một sân vườn nhà nhỏ, vang lên tiếng chạy nhảy của trẻ con.

Trong căn phòng, Lý Tinh Từ nhìn vào Vương Hướng Trì người đã đi vào thế giới luân hồi và nói: “Chín đóa hoa Bỉ Ngạn của ta đều đã dùng trên người ngươi rồi, ngươi mà không đột phá nữa, chuyện này chỉ có giao cho sư phụ giải quyết thôi.”

Sáng tinh mơ ngày hôm sau, Vương Hướng Trì mở đôi mắt tràn đầy bể dâu ra.

“Rốt cuộc cũng về rồi, tứ sư đệ, lâu quá không gặp nha.” Vương Hướng Trì nhìn vào người ngồi trong căn phòng và nói.

“Trong thế giới luân hồi, có sự hối tiếc không.” Lý Tinh Từ hỏi.

“Vang danh trong thế giới Kiếm Đạo, cả đời người có người thân bên cạnh, ta không có hối tiếc nào cả.” Vương Hướng Trì nói, thế giới luân hồi đó tuy rằng rất đẹp, nhưng mọi thứ đều là hư ảo, điều hối tiếc nhất của hắn bây giờ là lúc đang ở trong thế giới luân hồi tươi đẹp ấy, nhưng lại ‘tỉnh’ trở lại rồi.

Nửa đời sau vốn đã viên mãn, càng sống thì trong lòng lại càng trống vắng, tại vì hắn biết những thứ này đều là hư ảo.

Hắn không bao giờ quên được, cô gái nhỏ luôn luyện kiếm bên cạnh hắn khi hắn lúc nhỏ còn ở trong thôn núi nghèo hẻo lánh.

“Thanh Nguyên ca, ta sau này muốn gả cho ngươi thôi.” Một câu nói thế là một đời người.

Trong thế giới luân hồi, lúc nhỏ thì luyện kiếm, lúc thiếu thời thì thành danh, ba mươi tuổi thì Dĩ Kiếm Nhập Đạo, bốn mươi tuổi thì vang danh thiên hạ.

Năm đó khu vực phía Bắc có Hoang Tộc xâm lấn, hắn một mình một kiếm trấn át đến nỗi bách vạn hùng binh không dám bước qua Việt Lôi Trì một bước, được phong là Thiên Hạ Đệ Nhất Kiếm Đạo Tông Sư.

Một đời thuận buồm xuôi gió, cả đời đều có giai nhân thanh ma trúc mã bên cạnh.

Năm mươi tuổi giác tỉnh ký ức bổn tôn, sau đó ba mươi năm, thiên hạ không có chiến sự, hắn với giai nhân ngao du sơn thủy vạn dặm.

“Thanh Nguyên ca, đời này có ngươi, ta là người phụ nữ hạnh phúc nhất trên đời.”

Khoảnh khắc giai nhân nhắm mắt xuôi tay, hắn cũng tỉnh lại từ thế giới luân hồi.

“Sư đệ, thế giới luân hồi này tên là gì vậy.”

“Bách Thế Luân Hồi Đệ nhất thế: Tình.”

“Tứ sư đệ, cảm ơn ngươi.”

Chương 137: Lý Cẩu Đản

Vương Hướng Trì – người từng toát ra kiếm khí kinh người trong quá khứ, trong giờ phút này lại giống như một người bình thường, không có bất kì một khí thế nào.

Trong tiểu viện, Vương Hướng Trì cầm lấy Phong Lôi Kiếm tung ra một bộ kiếm pháp không có trật tự gì, giống như một đứa trẻ đang chơi đùa bình thường.

Một con rối khiêu chiến kim đan sơ kỳ xuất hiện, đây chính là con rối khiêu chiến mà Từ Phàm đưa cho bọn họ trước lúc đi, quy tắc vẫn giống như trước.

Vương Hướng Trì bình thường thậm chí không thể chạm đến cạnh góc của con rối hôm nay lại chỉ dùng một kiếm , trực tiếp đánh nát vùng hạt nhân của con rối.

Chỉ là một đường đâm thẳng đơn giản, con rối tưởng chừng như đã tránh qua, nhưng lại không né được.

Ở một bên Lý Tinh Từ mỉm cười nhìn một màn này, mặc dù hắn có thể đưa Vương Hướng Trì vào một thế giới đầy kiếm đạo, nhưng mà như vậy rất có thể phản tác dụng.

Con rối kim đan trung kỳ, Vương Hướng Trì vẫn là một kiếm phá tan.

Đối với con rối cuối cùng,lúc đi ra Vương Hướng Trì không mang theo.

“Trong vòng năm mươi năm, kiếm đạo của ta sẽ tiến vào Nguyên Anh”

“Đợi cha ta sau khi thương thế được chữa lành, cả nhà chúng ta trở về Ẩn Linh Môn” – Vương Hướng Trì nói.

“Ừ, xem ra vấn đề của sư huynh đã được giải quyết.”

“Vậy ta có thể an tâm mà đi rồi.”

Sau khi Lý Tinh Từ tạm biệt Vương Hướng Trì, liền đi tới một nơi, đó là nơi bách tính chạy nạn từ Tượng Châu đến, đều là Đại Năng Hợp Thể Kỳ trở lên không đành lòng mang họ từ Tượng Châu đến.

Những người này đều cần phải được thăm dò linh hồn, để phòng có yêu tộc trà trộn vào.

Trong những năm qua, Lý Tinh Từ du hành Tu Tiên Giới, nhìn qua trăm vị đời người, nhân tiện cũng giúp cho Ẩn Linh Tông thu nạp đồ đệ phù hợp.

Hành tẩu ở Tu Tiên Giới nhiều năm, Thiên Linh Căn, Dị Linh Căn, còn có đủ loại linh thể hắn đều gặp qua, những thứ này ở môn phái khác thì như đệ tử châu báu, còn trong mắt của hắn chỉ là một đứa trẻ chưa hề trải qua thử thách.

Dĩ nhiên, để không lãng phí những linh thể linh căn, hắn cũng đem những tin tức bán cho các đại tông môn, đây cũng là một khoản thu nhập không ít.

Ở một thành trì đầy những ngôi nhà nhỏ, đang có vô số người xếp hàng, nơi này chính là trại dân tị nạn, chỉ cần bọn họ thông qua được dò xét của kinh chiếu yêu , sẽ nhận được thân phận thường dân ở Thịnh Linh Châu, cũng sẽ được quan phủ địa phương đưa đến các khu vực đã phân chia, xây thôn khai phủ.

Trước khi đến, hắn đã thăm dò tin tức, thiên phú của những đứa trẻ ở đây đã bị các đại môn phái tu tiên dò xét một lần, còn xót lại đều là những tứ linh căn và ngũ linh căn, đây là mục tiêu của hắn.

Một tháng sau, Lý Tinh Từ mang theo một nhà ba người lên đường về tông môn.

… … …

Phía trên hồ nước dài mười vạn dặm, Từ Phàm cầm trong tay một cái pháp bảo kỳ quái, mắt đang nhắm nhưng miệng không ngừng nói.

“Nguyệt Tiên, trước kia không biết, bản lĩnh gây sự của ngươi làm sao lớn như vậy.”

Ở trong một bí cảnh, con rối do Từ Phàm thao túng đang khống chế một con yêu thú Xích Viêm Cự Hổ trong kỳ hoá thần, Từ Nguyệt Tiên chịu trách nhiệm đánh lén từ xa.

“Ta mang theo con rối do sư phụ thao túng, nếu như lại đi trêu chọc cái loại tiểu yêu thú trong kỳ Kim Đan Nguyên Anh, chẳng phải là không phù hợp với mặt bài của sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh cười hì hì nói.

Kể từ khi có con rối mà Từ Phàm có thể thao túng từ xa này, cuộc sống truy tìm kho báu của nàng đã thêm không ít sắc màu, ít nhất khi cô chiến đấu, cũng có một đồng đội đáng tin cậy.

“Con rối đặc biệt này, có thể chứa mười con rối chiến lực Nguyên Anh đỉnh phong.”

“Nếu như ngươi tìm đường chết làm hư rồi, sẽ không có cái thứ hai.”

Từ Phàm vừa nói vừa điều khiển con rối trên không trung né tránh hết sức, tránh được một xích viêm hoả cầu.

“Mẹ kiếp, nếu không phải đường không nhanh, đại chiêu cũng không dùng được, ngươi sớm đã toang rồi.” Từ Phàm thao túng chuyển động của con rối vô cùng phong tao phóng về hướng Xích Viêm Cự Hổ Kỳ Hoá Thần.

“Nguyệt Tiên, chú ý vết thương trên người con hổ này, nó tối đa chỉ có thể duy trì thời gian hai hơi thở, nếu như ngươi không bắt được cơ hội, chúng ta liền rút lui.” Từ Phàm vừa nói, thao túng con rối cầm trong tay đoản kiếm, trực tiếp đâm ra một vết thương rất sâu trên người con Cự Hổ.

Nhưng trong nháy mắt Xích Viêm Cự Hổ đã cảnh giác giấu vết thương vào nơi không thể thấy, vừa tung một trảo về phía con rối của Từ Phàm.

Con rối dùng đoản kiếm chống đỡ, vừa sử dụng một luồng phản xung nhu kình đẩy về hướng xa.

“Nguyệt Tiên, vừa rồi ngươi có ít nhất hai cơ hội, nhưng ngươi đã bỏ lỡ rồi.” giọng của Từ Phàm truyền đến trong tai của Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên mặt lộ rõ bất lực, mang theo con rối của sư phụ đi ra ngoài, ở thời điểm chiến đấu, rất dễ bị đả kích.

Lúc này Xích Viêm Cự Hổ dài 20 mét bắt đầu ngước mặt lên trời gào to, trên trời xuất hiện mây đỏ, vô số hoả cầu khổng lồ từ trên trời rơi xuống, gần như bao phủ nửa bí cảnh, giống như ngày tận thế.

“Tốc chiến tốc thắng, Nguyệt Tiên ngươi cũng nhìn đây, hôm nay ta dạy cho ngươi cai gì là cận chiến.”

Con rối trực tiếp thi triển một cái hoá ảnh tam thế thân phiên bản đơn giản, giữa không trung xuất hiện ba con rối giống hết nhau, tranh né những hoả cầu rơi xuống từ không trung, lao về hướng Xích Viêm Cự Hổ Kỳ Hoá Thần.

Xích Viêm Cự Hổ nhìn từ một biến thành ba con sâu nhỏ liền cảm thấy phiền não, bản thân vốn định thuận tiện đợi ở đây , tại sao có con côn trùng đến quấy rầy.

Ta cướp lấy hổ cái của các ngươi sao?

Phần mặt Cự Hổ mà ba con rối trực tiếp dán vào là thép cứng, dựa vào chuyển động tinh tế của bản thân, ba con rối vậy mà không nhận lấy dù là một đòn công kích, ngược lại trên người Cự Hổ lại thêm dần dần những vết thương.

Ở xa xa Từ Nguyệt Tiên nhìn đến ngây người, hoá ảnh tam thế thân của mình lại có thể dùng như thế này, đây không phải dùng để mê hoặc kẻ địch lúc thoát thân đấy sao.

Ngay lúc này, Xích Viêm Cự Hổ hét thảm một tiếng khiến Từ Nguyệt Tiên thức tỉnh, nghĩ đến nhiệm vụ của mình, lại bắt đầu nhắm ngay, chỉ là quá muộn, vết thương của Cự Hổ đã hồi phục.

Lúc này, con rối chủ trực tiếp thoát khỏi cuộc chiến, đi đến bên cạnh Từ Nguyệt Tiên mà gục xuống, từ phía sau lưng lấy ra một cây cự súng lớn hơn của Từ Nguyệt Tiên.

“Ngươi có chút tư chất của đồng đội heo.” Từ Phàm nói.

Con rối lấy ra một quả đạn phá giáp là bảo khí cấp bốn, cho vào trong cự súng.

Ngay lúc vết thương của Cự Hổ xuất hiện, trực tiếp nổ súng.

“Ầm ~”

Đạn bắn thẳng vào ngay vết thương bên hông của Cự Hổ, trực tiếp trong cơ thể nổ tung.

Xích Viêm Cự Hổ, chết.

“Lúc cầm súng, chuyện khác cũng đừng suy nghĩ.” Giọng của Từ Phàm truyền đến.

“Ta đã bị chấn động bởi kỹ năng chiến đấu của sư phụ. Nếu đổi lại là ta, nhiều nhất chính là chạy trối chết.” Từ Nguyệt Tiên nịnh nọt nói.

Con rối đi về hướng chỗ sâu bí cảnh.

“Đừng nói nhảm, đi xem thử bên đó có bảo bối gì.” Từ Phàm hứng thú nói.

“Biết rồi ~~”

Sau một hồi vơ vét ở bí cảnh, Từ Phàm hài lòng ngắt liên kết.

“Trải nghiệm trò chơi không tồi, đáng tiếc là tốc độ đường truyền có chút chậm.” Từ Phàm tiếc nuối nói, nếu không phải đường truyền bị hạn chế, thì có thể thử vui đại chiêu bí pháp gì rồi.

“Xem ra con rối khống chế đời thứ nhất còn nhiều thiếu sót, cần phải tiếp tục làm cho tốt hơn.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về mặt trời giữa trưa nói.

Nơi xa, một tiểu cô nương mặc đạo bào trạc mười tuổi đang vui vẻ cho con rùa đen nhỏ, bây giờ đã là nhiệm vụ hằng ngày của nàng.

Từ Phàm nhìn Lôi Nhận bên cạnh đang rèn luyện tinh thần lực của bản thân, thầm than thiên phú của cặp huynh muội này.

Dựa theo cách nhìn của Từ Phàm, thiên phú của hai huynh muội này, cao hơn hẳn so với huynh muội Từ Cương lúc trước, nhưng mà tính cách thì thiếu đi một chút cứng rắn, về điểm này thì sau khi hắn bồi dưỡng cũng không là vấn đề.

Hiện tại đã qua mấy tháng tông môn bồi dưỡng, ca ca và muội muội cũng đã luyện khí tầng thứ nhất, đây là việc mà Từ Phàm gây sức ép đặc biệt lên bọn họ, lại qua một năm, hai huynh muội lại bắt đàu chính thức tiếp nhận huấn luyện luyện đan và luyện khí.

Từ Phạm chuẩn bị đào tạo họ thành những người kế thừa của mình trong việc luyện đan và luyện khí.

Ngay lúc đang suy nghĩ có cần làm một ảo cảnh mô phỏng luyện đan và luyện khí hay không thì một màn hình xuất hiện ngay trước mặt Từ Phàm.

Trong tấm hình, Lý Tinh Từ mang theo một vị thiếu niên khoảng hơn mười tuổi đang bay về hướng đảo Ẩn Linh.

“A! lần này Tinh Từ lại đem về đệ tử gì đây.” Từ Phàm cười nói.

Bao năm qua chẳng phải Lý Tinh Từ mang về mấy vị đệ tử sao, hiện tại Từ Phàm không có dự định thu nhận đệ tử quy mô lớn, chỉ là cứ cách một khoảng thời gian đưa vài đệ tử về là đủ rồi.

Lý Tinh Từ thu hồi pháp bào toạ giá, mang theo bên cạnh một đứa trẻ với vẻ mặt hiếu kỳ, chậm rãi đáp xuống mai rùa của Từ Phàm.

“Sư phụ, đứa trẻ này là thiên tài thức tỉnh ta tìm được ở Thịnh Linh Châu, hơn nữa thông qua được thử thách khó nhất của sư phụ.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Thử thách khó nhất, đứa nhỏ này thông qua loại nào.” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Thông qua toàn bộ.” trong giọng nói của Lý Tinh Từ cũng hiện ra sự vui mừng.

Lúc này Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc đánh giá đứa trẻ bên cạnh Lý Tinh Từ, tướng mạo chỉ ở mức bình thường, nhưng bên trong đôi mắt có chứa tinh thần vạn đạo có thể khiến người ta kinh sợ.

Lúc này, Từ Phàm ấn nhẹ một ngón tay vào ấn đường của đứa trẻ.

Trong nhảy mắt, bóng dáng của Từ Phàm và đứa trẻ xuất hiện ở trong một thế giới trắng toát.

“Chính là tiền bối chuyển thế.” Từ Phàm nói.

Lúc này một tia kinh ngạc xẹt qua đáy lòng đứa trẻ

“Tiên nhân, cái gì mà tiền bối chuyển thế.” đứa trẻ tò mò hỏi.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, toan bộ thế giới ảo thuật xuất hiện vô số những hình ảnh chúc phúc, tất cả đều là những trải nghiệm của đứa trẻ từ nhỏ đến lớn.

Tất cả trải nghiệm từ lúc mới ra đời đến bây giờ đều trong tấm hình.

Từ Phàm lần nữa vung tay lên, lại về thế giới hiện tại.

“Muốn trở thành tiên à?” Từ Phàm hỏi.

“Muốn.”

“Lí do?”

“Diệt yêu tộc, gầy dựng lại quê hương.” trong ánh mắt của đứa trẻ hiện lên một tia cừu hận, nó thật không dễ dàng gì thức tỉnh lại trí nhớ, vốn tưởng rằng sống lại kiếp này có thể thể dễ dàng một chút, nhưng mãi không ngờ rằng địa ngục mới bắt đầu.

“Tốt, có nguyện ý trở thanh đệ tử thứ sáu môn hạ của ta không?” Từ Phàm hỏi.

Đứa bé không nói lời nào, trực tiếp hành lễ thầy trò với Từ Phàm.

“Con nguyện ý.”

“Tốt.”

“Ngươi tên là gì?” Từ Phàm hỏi.

“Lý Cẩu Đản”

“....”

“Ban tên cho, Lý Huyền Đạo.”

Từ xa một đệ tử Ẩn Linh Môn bay đến, trợ thủ quản lý chính thức của Từ Phàm , Khâu Tự Viễn.

“Tự Viễn, mang theo đệ tử mới vào Ẩn Linh Môn, cấp một bộ huấn luyện tân thủ..” Từ Phàm nói.

“Hiểu.”

Một đám mây nhấc lên, đưa hai người bay đi về hướng Ẩn Linh Môn.

Lúc này, trên mai rùa chỉ còn lại hai người, huynh muội Lôi Thị đã bị Từ Phàm đuổi về nhà học.

“Tam sư huynh của ngươi gần đây như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Theo Vương Thúc đi giết yêu, gia đình sống rất tốt, chỉ là Vương Thúc bị chút vết thương nhỏ.” Lý Tinh Từ nói chi tiết.

“Ừm. Vậy thì tốt.”

“Tên tiểu tử thối kia không chịu quay về tông môn là vì lí do gì?” Từ Phàm hỏi, tiểu tử này tương đối bướng bỉnh, Từ Phạm sợ nhất là hắn để tâm vào những chuyện vụn vặt.

“Ba năm qua kiếm đạo không một chút tiến bộ, quay về chỉ sợ người mắng huynh ấy.”

“Nếu hắn lại không quay về, thì nên bị đánh đòn.”

Chương 138: Đề nghị của hội trưởng lão

Thiếu niên đã đổi tên Lý Huyền Đạo, cưỡi mây tiến vào bên trong đại trận cổng bảo vệ của Ẩn Linh Môn.

Trong mắt người thiếu niên trong lúc này đầy tinh thần, hiện lên một tia dò xét.

Lần này vận khí không tồi, là một thế giới Trung Thiên, hậu kỳ chỉ cần không chết, thăng thiên lên thế giới Đại Thiên hoàn thành tu luyện kiếp thứ tám sẽ không thành vấn đề.

Nghĩ tới đây, Lý Huyền Đạo thở phào nhẹ nhõm, lần này khởi điểm tương đối cao, không muốn như lần trước, sống lại ở trong một cái tiểu thế giới, tu vi cao nhất cũng chỉ là Trúc Cơ.

Ở kiếp đó hắn đến tận năm mươi tuổi mới có thể thức tỉnh ký ức, tuy có thành tiên, nhưng không biết làm sao cái biên giới của tiểu thế giới kia quá kiên cố, không thể dẫn dắt thăng thiên.

Hắn bận rộn cả đời chỉ sống đến một trăm năm mươi tuổi, mang tiếc nuối mà qua đời, kiếp sống đó coi như uổng phí.

Lúc này, Lý Huyền Đạo bắt đầu đánh giá đến cái tông môn mới gia nhập ở kiếp này.

Cái đại trận tông môn này, uy lực không lớn cũng chính là có thể ngăn cản tu sĩ cấp Luyện Hư, chẳng qua thiết kế của đại trận tông môn vô cùng lợi hại, đem nhân tố thăng cấp đại trận về sau mà suy nghĩ tiến vào.

Nhất là đỉnh chóp đại trận ba trăm sáu mươi viên Tụ Linh Châu kia tạo thành đại trận Tụ Linh Chu Thiên, hậu kỳ còn có thể thăng cấp làm đạo khí .

Nhìn ngọn núi cao nhất trước kia như thác linh dịch của Ngân Hà Cửu Thiên, và trong bầu trời từ linh dịch tạo thành thần thú, tâm tình của Lý Huyền Đạo trong chớp mắt đã thoải mái.

Lúc này, Khâu Tự Viễn ở phía trước đám mây bắt đầu giới thiệu Ẩn Linh Môn cho Lý Huyền Đạo.

“Sư đệ, môn phái này của chúng ta gọi là Ẩn Linh Môn, mới vừa thành lập được mười hai năm, dựa theo xem xét của hội trưởng lão là tông môn cấp một.”

“Tông môn bây giờ có hai trăm mười ba vị đệ tử, trước mắt đều ở giai đoạn luyện khí.”

Lúc này Lý Huyền Đạo hỏi: “Trong mười hai năm vẫn chưa có đệ tử nào thăng cấp lên Trúc Cơ?”

Ngữ khí của hắn rất là nghi ngờ, dựa theo quy mô hiện tại của tông môn, cái khác không nói, chỉ là cái linh dịch thông thường của thác nước Ngân Hà Cửu Thiên, như thế nào cũng có thể bồi đắp ra vài người cấp Trúc Cơ, chẳng lẽ Trúc Cơ đan rất khó làm sao?

“Cái này đợi sau khi sư đệ thăng cấp đến Luyện Khí tầng trung sẽ biết được.”

“Ta bây giờ chẳng qua là giới thiệu đại khái cho ngươi, nhưng sau khi ngươi tiến vào núi Huyễn Học, sẽ có người giới thiệu cặn kẽ cho ngươi.” Khâu Tự Viên nói.

…. … … …

“Sư phụ, người hoài nghi đứa trẻ này là chuyển thế thân của đại năng?” Lý Huyền Đạo hỏi.

“Không phải chuyển thế thân của tôn giả đại năng, mà chính là người mang thiên mệnh.”

“Nếu không cái khảo nghiệm kia của ta hắn sẽ không thể thông qua tất cả, là bởi vì quá hoàn mĩ, nên ta mới hoài nghi.” Từ Phàm nói, nhưng mà không có để ý quá nhiều, vừa không phải là chưa từng thấy qua nhân vật chính, ngày sau đợi xem thử hắn là được, hơn nữa Tu Tiên Giới kia có nhiều nhân vật chính như vậy.”

“Cũng đúng, lúc ấy chỉ là có chút kích động, không nghĩ tới tầng này.” Lý Tinh Từ nói.

“Đúng rồi, cha mẹ của đứa trẻ ấy đang ở đâu?” Từ Phàm hỏi, đừng nói là thành viên của cô nhi viện xx.

“Tiên Thành Lâm Sâm, con đã dàn xếp xong cả rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Thần thông, trăm kiếp luân hồi, ngươi đến mấy kiếp rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Kiếp thứ nhất: Hiệp khách.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm thở dài một hơi và nói: “Sắp rồi, sau này năm năm một kiếp, hai mươi kiếp sau đó là mười năm.”

“Đã hiểu.”

“Vậy ngươi cử mấy nô dịch luân hồi đi bảo vệ cha mẹ của đứa trẻ đó.”

“Bất kể là đại năng chuyển thế hay là thiên mệnh chi nhân, đời người nhiều trắc trở, bảo vệ cha mẹ của hắn một đời dù sao cũng sẽ nhớ về cái tốt của tông môn chúng ta.” Từ Phàm nói, đồng thời trong lòng suy đoán , đứa trẻ này sau này hẳn sẽ là một trợ lý tương đối quan trọng.

Hiện giờ hai tộc nhân và yêu tuy là chinh chiến ở một châu, nhưng mà Từ Phàm đoán chừng sau này không có bao nhiêu ngày yên ổn rồi, đại chiến toàn diện của hai giới nói không biết chắc khi nào sẽ bắt đầu.

Đến lúc đó cái tiểu tông môn được ghi chép trong hồ sơ này muốn được bảo toàn cũng không có cửa.

“Vâng.” Lý Tinh Từ nói.

Một cái ngọc giản bay tới trước mặt của Lý Tinh Từ.

“Đây là Thiên Mộng Bách Đạo Kinh, lúc không có chuyện gì làm thì luyện một tý, sẽ giúp ngươi mỗi lần xuất thế dễ dàng hơn một chút.”

“Với tư chất của ngươi, con đường sau này ngươi cần phải tự mình đi rồi.”

“Cảm ơn sư phụ.” Lý Tinh Từ cảm thấy ấm áp trong lòng, nhớ lại từng ly từng tý lời sư phụ.

“Cảm ơn cái gì mà cảm ơn, ngươi đã gọi ta một tiếng sư phụ, ta nhất định phải bảo vệ ngươi một đời.” Từ Phàm cười nói, hắn thu nhận mấy người đệ tử này cũng đặc biệt khiến hắn bớt lo.

“Tốt, nếu như mệt rồi, cũng đừng có đi ra ngoài, ở tông môn tu dưỡng vài năm, không có chuyện gì thì theo vi sư câu cá, đánh cờ gì đó.” Từ Phàm nói, đồ đệ này xem ra trạng thái có chút không đúng, phải giúp hắn.

“Vâng.”

Cứ như vậy, bên cạnh Từ Phàm lại có thêm một người cùng trải qua bát cá mặn cuộc đời.

Lúc này, Lý Huyền Đạo vẫn đang duy trì trạng thái kinh ngạc ở núi Huyễn Học.

“Văn minh tu tiên của thế giới này đã đạt đến trình độ như vậy rồi, lúc mà tu sĩ kia đưa ta đi qua trung tâm đại lục, họa phong cũng không như thế này.”

“Phục vụ hình Khí Linh, dạy học hiệu quả cao dạng ảo cảnh, căng nhất là còn có con rối trung tâm Trí Năng điều khiển.” Lý Huyền Đạo vừa học tập những kiến thức không nhàm chán này vừa cảm thấy trong lòng hết đỗi khiếp sợ.

Hắn không phải là kiểu người chưa từng thấy qua các mặt của xã hội, bởi vì nguyên do tu luyện công pháp, hắn trùng sinh qua một kiếp ở một thế giới Đại Thiên có văn minh tu tiên hết sức phát đạt.

Cái kiếp đó đã mở mang tam quan tu tiên cổ điển kia của hắn, đáng tiếc là kiếp đó hắn đần độn, cho đến cuối cùng cũng chỉ là một tên cấp tiên tiêu chuẩn, còn một lần ở trong thế giới Đại Thiên khác tử vong trong chiến tranh, chính xác mà nói là bị một đoàn con rối chiến đấu chém thành hai phần, con rối kia còn cầm đi nhẫn không gian của hắn.

“Cái tông môn muốn thu nhận ta làm đồ đệ này là của đại trưởng lão thành lập, nói không chừng hắn cũng là người chuyển thế, có thời gian nhất định sẽ thử một chút.”

Thành thật mà nói, hết thảy tất cả hiện giờ của tông môn này, nếu như để hắn làm, không nhất định có thể làm lớn mạnh hơn đại trưởng lão này.

Lý Huyền Đạo bài trừ những tạp niệm này, bắt đầu nghiêm túc học tập, sống lại một kiếp chính là một sự khởi đầu mới.

Đời này của ta nhất định phải tùy tiện mà đến cấp bậc chân tiên, như vậy đến sau kiếp thứ 9 chính thức, phương thành đại đạo kim tiên.

Cuộc sống yên ổn luôn là ngắn ngủi.

Ba tháng sau, Từ Phàm và Lý Tinh Từ đang bình luận mẫu chuyện các đại tiên thành mỹ nữ xét theo phía nam dùng thuật lưu ảnh chụp lại.

“Sư phụ, đến sau cảnh giới nhất định, mặt mũi và vóc dáng đều bị những phái nữ kia nặn thành trạng thái hài lòng nhất của bản thân.”

“Khác nhau duy nhất chính là ở khí chất, nhiệt tình như lửa, băng thanh ngọc thiết, phong thái hiên ngang, mềm mại như ngọc mỏng manh như hoa, đoan trang nhã nhặn, như nụ hoa chớm nở, chỉnh tề động lòng người…”

“Những cái này mới là trọng điểm, rất hiển nhiên, sư phụ vẫn chỉ là dừng lại ở chân hoặc thắt lưng của cảnh giới hạn hẹp.” Lý Tinh Từ nghiêm trang nói, mặc dù Từ Phàm là sư phụ hắn, nhưng hắn vẫn xem thường trình độ thưởng thức của Từ Phàm.

“Ngươi thì hiểu cái gì, đây là cảnh giới hạn hẹp sao? Đây là cảnh giới đại chúng, ngươi vẫn là một chút nông cạn.” Từ Phàm giận mà nói, trong tấm hình hình chiếu lơ lửng đang phát từng đoạn mẫu chuyện các đại tiên thành mỹ nữ.

Lý Tinh Từ quay đầu đi, hơn nữa còn dịch chuyển người ra ngoài, hắn không rõ, vốn là muôn thuở thiên tài yêu nghiệt đều khó ra, sư phụ làm sao biết ở trên ham muốn khát khao, nông cạn như thế.

Lúc này, pháp khí truyền tin của Từ Phàm vang lên, sau khi nhìn tin tức, trực tiếp ném Lưu Ảnh Thạch cho Lý Tinh Từ.

“Không có chuyện gì, làm một đoạn đánh giá cho mỹ nữ trên thuật lưu ảnh, có thể viết một bài thơ, vậy thì càng tốt rồi.” Từ Phàm nói, trong khoảng thời gian nói chuyện cùng đệ tử, biết được cuộc gặp gỡ đệ tử ở bách thế luân hồi đời thứ năm.

Kiếp đó, hắn là một thư sinh có tài nhưng không gặp thời, vốn là có sự nhiệt huyết, nghĩ rằng lấy học thức của mình thay đổi hiện trạng cằn cỗi của quốc gia, kết quả là bị quan chủ khảo đố kị với diện mạo anh tuấn và tài hoa kia, gian dối mưu hại, một đời không có duyên thi cử.

Vốn là thư sinh xuất thân từ gia đình nhà nông bình thường, cái thời khắc đó đã làm sụp đổ niềm tin một đời của hắn.

Cái ngày đó hắn là lần đầu tiên đi vào quán rượu, say khướt ở trước cửa một thanh lâu tên Tiêu Tương Quán, sau đó nhặt được hoa khôi vừa mới ra ngoài quay về, bởi vì tuấn tú, một đêm phong lưu.

Sau có được một bài thơ tình kinh thiên, về sau bắt đầu cuộc hành trình bóc bánh miễn phí suốt quãng đời còn lại.

Kiếp đó, hắn gần như là nhìn qua tất cả mỹ nhân thiên hạ. Kiếp đó, hắn cũng để lại không biết bao nhiêu bài thơ tươi đẹp kinh thiên, kiếp đó, vốn là tâm tư vì thiên hạ đất nước, nhưng vậy mà bất đắc dĩ trơ mắt nhìn sự sụp đổ của đất nước.

Từ Phàm nghe thấy kinh nghiệm kiếp này của hắn, nhếch miệng một chút, không nói được lời an ủi nào, suy cho cùng thì kiếp đó từ đầu đến cuối vẫn còn hơn trăm vị hồng nhan tri kỉ làm bạn.

Nghe được lời Từ Phàm nói, Lý Tinh Từ sửng sốt một chút, khả năng là đang nhớ lại được một số kinh nghiệm ở kiếp đó, nhưng sau đó liền kịp phản ứng lại, gật đầu nói: “Tốt, cái này con nắm chắc.”

Sau khi thông báo xong, Từ Phàm liền sử dụng thuyền Linh Phong bay về hướng hội trưởng lão của Tiên Thành Lâm Sâm.

Bên trong hội trưởng lão, Từ Phàm nhận được “Đề nghị” tầng cao nhất từ hội trưởng lão, nội dung đại khái là cho đệ tử đi Thịnh Linh Châu trấn áp yêu tộc.

“Từ trưởng lão, dựa theo đề nghị bên trên, tông môn các người cần phải đưa ra hai vị tu sĩ, một vị cấp Nguyên Anh, một vị cấp Kim Đan, một tháng sau,tới hội trưởng lão tập hợp.” Nguyên Anh chấp sự nói.

“Một nửa chiến lực của tông môn ta?” Từ Phàm nói.

“Không, tông môn của các người mới lập, tiên khí khác vừa dò xét tình hình tông môn của ngươi, hai vị đệ tử này đã là ít nhất rồi.”

“Được.”

“Về phần an toàn của môn phái, Từ trưởng lão có thể an tâm.”

“Trước khi chưa giết hết yêu tộc của giới này, trung tâm đại lục sẽ không có chiến sự, đây là hội trưởng lão bọn ta có thể bảo đảm.” Nguyên Anh chấp sự khí phách nói.

“Được.”

Sau khi trở lại Ẩn Linh Môn, Từ Phàm liền gửi tin cho Từ Cương gọi hắn quay về, sau đó hắn xoay người vào phòng luyện khí, đồ đệ mình đi xa nhà, phải làm cho hắn chút bảo đảm.

Một tháng sau, Từ Phàm chia cho Từ Cường và Từ Nguyệt Tiên mới trở về mỗi người một cái nhẫn không gian, bên trong được nhét đầy,

“Nguyệt Tiên, trước tiên ngươi đi cùng đại ca ngươi một chuyến, sau khi gặp được Hướng Trì, để hắn thay cho ngươi, ngươi lại trở về.” Từ Phàm nói.

“Không cần, con cảm thấy ở đó rèn luyện mấy năm cũng không tồi.” Từ Nguyệt Tiên nói, đối với yêu tộc đã đuổi mình khỏi Tương Châu, cô cũng vô cùng căm hận.

“Sư phụ, không thì để con thay đại sư huynh đi, để đại sư huynh ở lại giúp đỡ sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Cương vừa muốn nói, đã bị Từ Phàm giành nói:”Ngươi không thể đi, tình hình của ngươi nghiêm trọng hơn so với trong tưởng tượng của ta, ngươi vẫn là nên ở lại tông môn với ta.”

“Đại sư huynh của ngươi cũng nên đi gặp đại tràng rồi.” Từ Phàm nói.

“Được.” Lý Tinh Từ không nhiều lời, chỉ là nói một tiếng được, tình hình của hắn đúng là có chút nghiêm trọng.

“Sư phụ, con đi rồi người nhớ tự bảo vệ bản thân.” Từ Cương nói không thôi.

“Ngươi có tin hay không, chỉ sợ ngươi đến cấp Hóa Thần, ta cũng có thể kéo ngươi vào ảo cảnh đánh đòn.” Từ Phàm tối mặt nói, ta từ lúc nào cần ngươi bảo vệ rồi.

Chương 139: Long Tiên Cung

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên biến mất ở phía chân trời, Từ Phàm nói với Lý Tinh Từ: “Khoảng thời gian này ngươi cứ chờ ở tông môn đi, ta đã bảo Bàng Phúc mua rất nhiều trứng yêu thú.”

“Ở nhà theo ta học Ngự Thú Chi Đạo.” Từ Phàm nói.

“Được.” Lý Tinh Từ không từ chối, từ nhỏ hắn chưa từng làm trái lại những gì Từ Phàm nói.

Từ Phàm dẫn theo những người đến tiễn, chậm rãi đi dạo trong khu vườn trước ngọn núi chính.

“Huyền Đạo, ngươi đã học được giáo lý cơ bản của môn phái chưa?” Từ Phàm nhìn thiếu niên bên cạnh vẫn luôn im lặng nãy giờ, hắn nói.

“Một tháng trước đồ nhi đã học xong hết rồi, trước mắt đang học “Ngũ Hành Quyết”.” Lý Huyền Đạo hành lễ nói, trong lòng tự nhắc nhở bản thân, sau khi kí ức thức tỉnh thì chính là bắt đầu cuộc đời diễn xuất, nhất định phải hoàn toàn nhập vai vào vai diễn này.

““Ngũ Hành Quyết” có chỗ nào không hiểu?” Từ Phàm hỏi, hắn không để Bồ Đào quan tâm Lý Huyền Đạo quá nhiều, chỉ làm một đệ tử bình thường là được.

“Không có, đệ tử đã xem qua công pháp của những tông môn khác, “Ngũ Hành Quyết” là công pháp trúc cơ đắc đạo thành tiên tốt nhất.” Lý Huyền Đạo nói, hắn biết mình đang diễn vai một đệ tử có tư chất thông minh, tài năng nên thể hiện thì cũng phải thể hiện ra một chút.

Nhưng không thể không nói, “Ngũ Hành Quyết” là ổn định nhất trong các công pháp trúc cơ mà hắn từng thấy trong quá trình tu hành chuyển thế của mình, chỉ cần tu luyện theo từng bước, linh lực đuổi kịp, dường như đều có thể đạt đến giới hạn tư chất của bản thân.

Yêu cầu trình độ thấp, dễ tu luyện, nút thắt nhỏ, tỉ suất cho phép mắc lỗi cao, trong quá trình bất luận là tu luyện công pháp gì, đều không loại trừ những phản ứng lạ.

Vì vậy, Lý Huyền Đạo đã quyết định ghi nhớ thật kỹ bộ môn công pháp này, lần sau còn dùng đến công pháp tu luyện trúc cơ.

Trong khi mọi người dạo trong vườn thưởng ngoạn phong cảnh, thì Từ Phàm hỏi Lý Huyền Đạo một số kiến thức cho việc tu tiên, Lý Huyền Đạo đều đưa ra đáp án chuẩn xác.

Nét mặt Từ Phàm càng lúc càng tỏ vẻ hài lòng, sau đó đưa phiên bản Ngũ Hành Quyết kỳ Trúc Cơ cuối cùng cho Lý Huyền Đạo.

Sau khi kiểm tra Lý Huyền Đạo, Từ Phàm trực tiếp gọi phi thuyền chuyên dùng cho các đệ tử luyện khí cấp thấp di chuyển trên không trung, bảo Lý Huyền Đạo tự về một mình.

“Sư phụ, có đáp án rồi sao?” Sau khi Lý Huyền Đạo rời đi, Lý Tinh Từ lập tức hỏi.

“Chuyển thế vẫn là chuyển thế chi thân, chỉ là không biết có phải là đại năng của thế giới này hay không.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ nhìn ra sơ hở rồi.” Lý Tinh Từ nghi ngờ nói, cuộc đối đáp vừa rồi của Từ Phàm và Lý Huyền Đạo không có khuyết điểm gì cả.

“Đúng vậy, những kiến thức về công pháp và tu tiên của hắn đều nói rất chuẩn xác, hơn nữa còn toàn diện hơn ta nghĩ.”

“Nhưng có một điểm ngươi có phát hiện ra không, những kiến thức đó của hắn quá toàn diện, quá hoàn mỹ, đây mới chính là vấn đề lớn nhất.” Từ Phàm nói.

Lý Tinh Từ gật đầu, cho thấy hắn đã hiểu.

“Đừng quản hắn, cứ thả hắn ở trong tông môn đi.”

“Đến lúc cần đi tự nhiên sẽ đi.” Từ Phàm nhìn linh thuyền trên bầu trời phía xa, có phải là thiên mệnh chi nhân hay không thì hắn không chắc, dù sao cũng không phải xuyên không từ trái đất đến.

“Không nói mấy thứ này nữa, tới chơi cờ với ta chút đi.”

Hai người vừa đến một đình nghỉ mát, trong đình có một bàn cờ bằng đá.

“Sư phụ, cờ năm quân thật sự không thích hợp với phong cách của ngươi.” Lý Tinh Từ bất lực nói, từ sau khi Ẩn Linh Môn ổn định, cách mấy ngày đều bị Từ Phàm kéo đi chơi cờ suốt nửa ngày.

“Chơi cờ năm quân ngươi cũng không thắng nổi ta, mau tới đi, khi nào ta thắng rồi, chúng ta đổi cái khác.” Từ Phàm cười nói.

“...”

Ngươi tưởng ta không biết mỗi khi đến thế cục bất lợi, ngươi đều gọi Bồ Đào ra giúp ngươi thay đổi cục diện sao.

Nhưng đồ đệ làm sao có thể lách qua sư phụ được, Lý Tinh Từ ngoan ngoãn ngồi đối diện với Từ Phàm.

Sau vài ván đấu, tâm trí của Lý Tinh Từ càng không thể theo kịp.

Bởi vì bàn cờ năm quân mà họ chơi vô cùng lớn, cho nên càng về phía sau đánh cờ càng mệt.

Lúc này, trên bầu trời truyền đế một tiếng vang, một con rối hộ sơn Nguyên Anh kỳ xách theo hai cơn linh lộc một lớn một nhỏ đi đến trước mặt Từ Phàm.

“Tình huống đặc biệt, cần chủ nhân phán quyết, hai con thụy thú này lẻn xông vào đại trận hộ môn.” Điện tử âm của Bồ Đào vang lên.

“Được, ta biết rồi.”

Con rối hộ sơn rút lui, Từ Phàm nhìn hai con hươu đang tìm đường chết.

“Đây là con hươu đực mà ngươi bắt về sao, hay là một con thái linh lộc?” Từ Phàm nhìn Vân Hoa Lộc đang an ủi tiểu tình nhân của nó, không biết từ khi nào mà cái thứ này chạy ra khỏi tông môn.

“Hic hic.”

“Đây là con hươu ngươi mang về, là tướng công tương lai của ngươi.” Từ Phàm buồn cười nói, thụy thú bình thường đều là trăm tuổi mới trưởng thành, cũng chính là Kim Đan kỳ, tính thời gian cũng gần rồi.

Tiểu Hoa gật đầu, đây là tướng công thích hợp nhất mà nó đã vất vả tìm được ở trong một thánh địa.

“Thế khi đi tại sao không nói với ta một tiếng, Ẩn Linh Môn là nơi ngươi muốn đến thì đến muốn đi thì đi sao.”

“Lỡ như con thụy thú này là của môn phái khác thì sao?” Từ Phàm nhìn chằm chằm Tiểu Hoa, giả vờ hơi tức giận.

“Hic hic.” Tiểu Hoa khinh thường nhìn Từ Phàm.

“Ha ha, các ngươi đi chơi đi, hôm khác ta dựng nhà cho các ngươi.” Từ Phàm bỗng chốc mỉm cười nói.

Tiểu Hoa dùng đầu khều con hươu đang rụt rè bên cạnh, cưỡi lên tầng mây, bay về hướng phân bố nhiều linh dịch trên đỉnh núi chính, cái tổ nhỏ của nó cũng ở đó.

“Sư phụ, ngươi hiểu tiếng thú à?”

“Trước đây lúc buồn chán ta đều lấy ra học, ta cũng biết ngôn ngữ của yêu tộc.” Từ Phàm nói một cách tự hào.

“Thế Tiểu Hoa cuối cùng đã nói gì?” Lý Tinh Từ nghi hoặc nói, rốt cuộc là nói gì mà có thể khiến sư phụ trước sau trái ngược lớn như thế.

“Nó nói, nó quen biết một người bạn ở cái hồ lớn cách mười vạn dặm, là Thiên Cát Quy, hôm khác có thể gọi nó đến tông môn chơi.”

“Đúng là một con thụy thú tốt biết nghĩ cho tông môn, không được ta phải thưởng cho nó.” Từ Phàm an ủi nói, hắn lại một lần nữa từ bỏ suy nghĩ ăn lẩu thịt hươu.

Cùng lúc đó, không biết rằng ở một thánh địa cách Ẩn Linh Môn bao xa, một tiểu loli sáu tuổi mặc Hoa phục đang tìm kiếm thứ gì đó xung quanh hồ.

“Tiểu Nha, Tiểu Nha.”

“Hic, Tiểu Nha ngươi ở đâu.”

Tiểu Loli vừa nói vừa lau nước mắt.

…

Ở Tiên Thành Lâm Sâm, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên bước vào một trận pháp truyền tống đặc biệt, bên cạnh còn có hàng vạn tu sĩ muốn đến Thịnh Linh châu trừ yêu.

Hơn một nửa trong số họ được hội trưởng lão kiến nghị đi, số còn lại thì để ý đến phần thưởng và điểm tích lũy của hội trưởng lão.

Nghe nói điểm tích lũy của hội trưởng lão có thể đối tất cả đồ vật ở thế giới này, ngoại trừ những lúc đặc thù, trong tình huống thông thường nhiệm vụ tích điểm của hội trưởng lão đều dùng trong nội bộ.

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên bước vào truyền tống trận, sau khi trở ra thì đã đến một quảng trường rộng lớn dùng linh gạch để xây.

Từ Nguyệt Tiên muốn quan sát tình hình từ trên không, nhưng vừa chuẩn bị bay lên, nàng đã bị một lực lượng đặc biệt đè lại.

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một màn hình cực lớn, trên đó viết: Nơi này là trong tiên khí của Long Tiên Cung, chư vị tu sĩ yên lặng chờ ở đây bốn ngày.

Một ngày sau, sẽ có tôn giả Đại Thừa kỳ đến thuyết pháp trong ba ngày.

Sau khi truyền đạo xong, sẽ đến biên giới giữa Thịnh Linh Câu và Tượng Châu.

Chương 140: Thiên Vân Luyện

Lúc này, tất cả tu sĩ được dịch chuyển đến sau khi nhìn thấy thông báo trên màn hình lớn thì đều lặng lẽ tìm một nơi tĩnh tâm dưỡng thần.

Từ Cương lấy ra hai tấm đệm lót bảo khí, tìm một nơi rộng rãi ngồi xuống.

“Đại ca, ta nhìn thoáng qua thấy có không dưới mười vạn tu sĩ, ngươi nói yêu tộc bên phía Tượng Châu có phải sắp trấn áp không được rồi không?”

“Ta nhận được tin tức từ tổ chức tình báo, lần này chỉ có hơn mười vị tôn giả được tông môn đẳng cấp phái đi.”

“Nếu lần này chúng ta đến Thịnh Linh Châu trừ yêu, đại ca ngươi cứ đi theo ta.”

“Về lực sát thương của đạo pháp thần thông thì ngươi lợi hại.”

“Nhưng về kỹ năng chạy trốn, mười tên như ngươi cũng không bằng ta.” Từ Nguyệt Tiên truyền với Từ Cương.

“Ừm, đến lúc đó tất cả đều nghe ngươi chỉ huy.” Từ Cương gật đầu nói, lúc đến sư phụ đã căn dặn, khi lên chiến trường đều phải nghe theo tiểu muội.

Đúng lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên nhìn thấy cách đó không xa có một thiếu niên Trúc Cơ kỳ, hắn đứng đó một mình trông rất buồn tẻ, vẻ mặt cũng có chút hoảng loạn, giống như một đóa hoa nhỏ vừa mới ra khỏi phòng ấm.

“Cậu nhóc, nhìn ngươi vẫn chưa đến hai mươi tuổi, cảnh giới Trúc Cơ kỳ mà đã qua đây rồi, ngươi là luyện đan sư hay là luyện khí sư.” Từ Nguyệt Tiên nói, Trúc Cơ kỳ ở đây chỉ có loại khác, không phải luyện đan thì chính là luyện khí.

Lúc này, thiếu niên nghe thấy có người gọi mình, ngó đầu ra nhìn thì thấy đó là Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên, bỗng chốc giống như tìm được đội của mình, hắn vội vàng chạy đến chỗ hai người ngồi.

“Hai vị tiền bối, tại hạ là đệ tử ngoại môn của Thiên Khí tông, lần này vì điểm tích lũy của hội trưởng lão đã mở một luyện khí phường ở đại doanh.”

Lúc đầu thiếu niên có hơi căng thẳng, nhưng khi nhìn thấy gương mặt thân thiện của hai người, hắn mới yên tâ,.

“Là đệ tử Thiên Khí Tông?”

“Công, Tượng, Sư, Linh, Khí, ngươi là đệ tử ở cấp nào.” Từ Nguyệt Tiên hứng thú nói, những thứ đó là luyện khí tông sư trước đây ở Thiên Khí Tông phân chia ra, nghe nói đệ tử cấp “Sư” trở lên đều có tiềm năng trở thành luyện khí tông sư.

Từ Nguyệt Tiên bôn ba trong giới tu tiên nhiều năm như vậy, đã từng tiếp xúc với đệ tử của các môn phái đẳng cấp, nhưng vẫn chưa từng gặp đệ tử của Thiên Khí Tông, chỉ nghe mấy lời đồn truyền trong tông môn.

“Vãn bối là Vân Luyện, đệ tử cấp “Linh” trong tông môn.” Thiếu niên thành thật đáp.

“Vân Luyện, tên hay lắm, đệ tử cấp “Linh” như ngươi chạy đến Thịnh Linh Châu, trưởng bối trong nhà không lo lắng sao.” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi, trong Thiên Khí Tông, đệ tử cấp “Sư” trở lên đều được xem như linh bảo.

“Một là kinh nghiệm trong giới tu tiên, hai là muốn kiếm điểm tích lũy để đổi một món linh tài dị bảo mà hội trưởng lão mới có.”

“Hai vị tiền bối lên tiền tuyến trừ yêu trước đi, sau đó nếu cần bảo khí định chế hoặc sửa chữa hay luyện chế bảo khí mới thì đều có thể tìm vãn bối.”

“Vãn bối có thể lấy rẻ hơn cho hai vị tiền bối.”

Nói đến luyện khí, thiếu niên dường như lấy lại được một chút tự tin. Đây là lần đầu tiên hắn ra ngoài tông môn, lúc ra bên ngoài sư phụ hắn đã căn dặn, ngoại trừ dùng con mắt để nhìn thế giới này, còn phải kết giao với mấy vị tu sĩ có tiền đồ, tương lai có thể hộ đạo bảo hàng.

Sư phụ nói đây là bước đầu tiên cần phải đi của một luyện khí sư, còn về vấn đề an toàn, ai mà không mang ý đồ với luyện khí sư, cùng lắm bị lừa toàn bộ của cải hoặc tình cảm, nhưng dám động đến đệ tử của Thiên Khí Tông, bất luận là trốn đến nơi nào, đều sẽ bị bắt về hưởng thụ món ăn địa ngục.

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên nhìn nhau, thứ này khiến họ nhớ đến chiếc nhẫn không gian mà Từ Phàm đã đưa cho bọn họ trước khi rời đi, cũng không sợ sẽ thiếu bảo khí hay linh dược.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên tháo vòng tay ngũ linh châu trên tay mình xuống.

“Vân Liên, ngươi xem luyện khí sư có thể luyện chế được bảo khí này có thể sếp vào cấp độ nào ở tông môn các ngươi.” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi, nàng vẫn luôn tò mò về cấp độ luyện khí sư của sư phụ mình.

Cho nên, hôm nay tình cờ gặp được một luyện khí sư có tu vi như Từ

Phàm mới muốn hỏi một chút.

Thiên Vân Luyện cẩn thận lấy ngũ linh châu từ tay Từ Nguyệt Tiên, vẻ mặt tràn đầy tự tin bắt đầu xem, hắn rất có lòng tin đáng ngưỡng mộ đối với pháp bảo.

Tự tin nhìn nó, hắn có tự tin ma khí.

Sau khi cầm lấy ngũ linh châu, bàn tay của Thiên Vân Luyện tỏa ra linh quang, phù văn trên ngũ linh châu hiện ra.

Chỉ thấy mười lăn hạt ngũ hành linh châu khắc đầy phù văn chằng chịt, đạo vận nhất thể, dường như là linh vật vốn nên có ở trên thế giới này.

“Phù văn này …” Thiên Vân Luyện chìm trong kinh ngạc.

Nhìn thấy thiếu niên đó vẫn giữ im lặng, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên cũng không thúc giục.

Sau một canh giờ, Thiên Vân Luyện chậm rãi ngẩng đầu, kinh ngạc nói: “Đây chính là bảo khí mà sư phụ noi chỉ còn thiếu một bước nữa là hoàn hảo sao?”

“Loại bảo khí này, nếu ở trong hoàn cảnh đặc biệt đó, nói không chừng cũng có thể thăng cấp thành đạo khí.”

“Hai vị tiền bối, hay là lấy tác phẩm của tiền bối luyện khí tông sư ra để kiểm tra hiệu quả của vãn bối.”

“Vị luyện khí tiền bối này ở trong môn phái bọn ta sẽ có thân phận trưởng lão.” Thiên Vân Luyện nói.

Vị tiền bối luyện khí này rất có thể còn lợi hại hơn cả sư phụ tôi, Thiên Vân Luyện không có nói câu này ra.

Thiên Vân Luyện cẩn thận trả lại ngũ linh châu cho Từ Nguyệt Tiên.

“Hai vị tiền bối có biết thân phận của vị tiền bối luyện khí này không? Nếu có thể, nếu có thể, vãn bối muốn đến thăm hỏi một tiếng.” Thiên Vân Luyện cúi đầu nói.

“Ha ha, có cơ hội ta sẽ hỏi giùm ngươi.” Từ Nguyệt Tiên mỉm cười nói, nàng không ngờ sư phụ mình lại lợi hại như thế.

Đúng lúc này, một giọng nói kinh ngạc truyền đến.

“Đạo hữu Trương Hàn, không ngờ ngươi thật sự đến đây.”

Một tu sĩ mặc đạo bào của Thiên Linh Tông đi tới, ánh mắt nóng rực, phía sau còn có hơn mười tu sĩ tiểu đệ đi theo.

“Đại ca, người này là ai, không có suy nghĩ gì quá đáng với ngươi chứ?” Từ Nguyệt Tiên thấy ánh mắt nóng rực của Cơ Mộ Hoa, truyền âm nói.

“Chỉ là một người bạn cùng tư tưởng đạo pháp với ta.” Từ Cương nói, hắn cũng bị ánh mắt của Cơ Mộ Hoa làm cho cảm thấy kỳ lạ.

“Ồ, vậy đại ca chú ý một chút, khi ở một mình cùng hắn thì cách xa hắn ra.” Từ Nguyệt Tiên truyền âm nói.

Từ Cương gật đầu.

“Có thể gặp được Cơ đạo hữu ở đây đúng là vinh hạnh cả đời, xem ra những ngày chiến đấu ở Thịnh Linh Châu sau này không cần phải quá cực khổ.”

Nhìn thấy Cơ Mộ Hoa, Từ Cương cũng rất vui mừng, không ngờ hai người lại gặp lại nhau sớm như vậy.

Lúc này, Cơ Mộ Hoa đã dẫn đầu một nhóm người ngồi xung quanh, tạo thành một đội tạm thời.

Cùng lúc đó, một số tu sĩ tán nhân đến trừ yêu bắt đầu dần dần hợp thành một đoàn thể, các tu sĩ dưới Hợp Thể Kỳ đơn đả độc đấu trên chiến trường Thịnh Linh Châu đúng là tìm chết mà.

Mọi người đang trò chuyện, khi phát hiện còn có một đệ tử Thiên Khí Tông, Thiên Vân Luyện bỗng chốc trở thành người được mọi người yêu thích nhất trong nhóm tạm thời này.

“Yên lặng, Bàn Linh tôn giả bên dưới đang truyền đạo.”

Bỗng chốc, toàn bộ tu sĩ trong Long Tiên Cung đều yên lặng, đồng thời bắt đầu điều chỉnh lại trạng thái của mình, chờ đón buổi truyền đạo tiếp theo.

...

Bên ngoài Phi Vũ giới, một chiếc phi thuyền khổng lồ đang ẩn nấp bên ngoài phạm vi.

Ở phía xa, từng luồng ánh sáng vụt qua vụt lại từ hai bên Yêu Linh giới và Phi Vũ giới.

Bên trong chiếc phi thuyền khổng lồ, một vị tôn giả Đại Thừa Kỳ cung kính cúi đầu trước một thiếu niên áo trắng nói: “Tôn thượng, chúng ta vẫn phải đợi sao?”

“Chờ đã, thời cơ vẫn chưa tới.”

“Bây giờ cũng đã có chiến hạm của Yêu tộc đang lăm le dòm ngó chúng ta.”

“Nếu không nắm được thời cơ chuẩn xác, dẫn đến tàu vũ trụ bị tổn hại, nỗ lực mấy vạn năm của nhân tộc chúng ta coi như đổ sông đổ bể.” Thiếu niên nói.

Trong tay thiếu niên dường như có một vũ trụ thu nhỏ, Linh Vũ giới chính là trung tâm của vũ trụ thu nhỏ, phi thuyền to lớn đó nằm bên ngoài Linh Vũ giới chẳng khác gì một hạt bụi, nhưng cách đó không xa, có một một chiếc phi thuyền hình rắn đang chờ đợi thời cơ.

“Trước khi ta phi thăng, phải cho hai giới thống nhất.”

“Yêu tộc, ta sẽ cắt một ngón tay của ngươi trước.”

Thiếu niên nhìn con thuyền hình rắn trong vũ trụ thu nhỏ trên tay, mỉm cười nói.

...

Trên hồ nước khổng lồ dài mười vạn dặm, Từ Phàm nhìn thấy tin tức được gửi đến từ pháp bảo truyền tin trong tay, vẻ mặt vô cùng lãnh đạm.

“Trông tình hình này, Yêu tộc bên Thịnh Linh Châu cũng không quá ồ ạt, sao phải cần nhiều tu sĩ như thế.”

“Lẽ nào muốn diệt sạch một hơi luôn sao?” Từ Phàm vừa xem tin tức vừa nói, sau đó cảm thấy quá đau đầu liền xua tay biến mất giới diện tin tức.

Lúc này, Lý Tinh Từ ôm một con chồn đen đáp xuống trên mai rùa chỗ Tử Phàm đang đứng.

“Bảo ngươi làm bí cảnh phó bản ngươi đã làm xong chưa.” Từ Phàm nói, nhìn Lý Tinh Từ đang ôm con chồn đen.

Ban đầu hắn một tìm một con husky ở bên cạnh Lý Tinh Từ, dùng khí tức sa điêu để chữa lành sự u uất của đồ đệ này, nếu có thể trở thành sa điêu thì càng tốt.

Tiếc là trong giới tu tiên không có loài vật này, cho nên Từ Phàm chỉ đành làm tạm con chồn đen này cho Lý Tinh Từ.

“Theo lời dặn của sư phụ, đều đã thiết lập xong phần thưởng và huyễn cảnh rồi.”

“Nguyên Anh Kỳ trở lên đều bố trí huyễn cảnh theo kịch bản của sư phụ.” Lý Tinh Từ nói, hắn không biết từ đâu mà Từ Phàm có những ý tưởng tuyệt vời tạo ra những thứ thú vị như thế.

Lúc này, trước mặt Từ Phàm hiện ra một cái màn hình, bên trên là hình ảnh đệ tử số một của Ẩn Linh Môn đang tham gia thử luyện.

“Lại là nữ đệ tử, nàng tên là Tư Nhược Vũ, trước mắt vẫn là Luyện Khí tầng thứ nhất, có thiên phú chỉ huy chiến đấu, công pháp tu luyện hiện tại là “Ngũ Hành Quyết”.” Từ Phàm giới thiệu, vị đệ tử này là một trong những đệ tử mà hắn khá là quan tâm đến, tài năng chỉ huy chiến đấu vượt trội đó ngay cả Từ Phàm cũng phải khen ngợi.

Đệ tử này nếu sống ở thế tục, chỉ cần có cơ hội, chắc chắn sẽ trở thành một nữ nguyên soái tiếng tăm hiển hách.

“Đây là khiêu chiến vô hạn hàng loạt.” Lý Tinh Từ nói, đúng, rất quen thuộc với huyễn cảnh mà hắn thiết kế.

“Ngươi thiết lập phần thưởng như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Đối với yêu thú cùng cấp, giết một con thưởng một linh thạch, phần thưởng cuối cùng hàng tháng duy trì thứ hạng cao nhất là một vạn linh thạch, phần thưởng còn lại sẽ phát đến hạng mười, thấp nhất là một ngàn linh thạch.” Lý Tinh Từ nói.

“Rất hợp lý, bây giờ chúng ta đánh cược đệ tử này có thể giết được bao nhiêu yêu thú cùng cấp.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu ngươi thắng, ta cho phép ngươi tiếp tục luân hồi tu hành sau năm năm, nếu như ta thắng, thời hạn này sẽ kéo dài mười năm.” Từ Phàm nói tiếp.

“Được, ta cá đệ tử đó kiên trì đến một trăm con.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Vậy ta cá là ba trăm bốn mươi con.”

Lúc này, Tư Nhược Vũ đã đọc xong quy tắc thử luyện của phó bản.

“Thú vị, với ưu thế của ta, nhất định sẽ giành được hạng nhất.”

Sau khi Tư Nhược Vũ nói xong, phía sau hắn xuất hiện một trại lính con rối, trong đó xuất hiện năm con rỗi cự thuẫn, năm con rối trường thương, năm con rối cung tiễn thủ.

Chương 141: Từ Phàm dốc sức bồi dưỡng đồ đệ thành đứa ngốc

Một con cự lang lợi trảo Luyện Khí tầng năm xuất hiện trước mắt Tư Nhược Vũ.

“Grừ~”

Cự Lang lớn như một con hổ trưởng thành nhào về phía Tư Nhược Vũ.

“Khiêu chiến ngay từ lúc mới bắt đầu là nhàm chán nhất.”

Tư Nhược Vũ trực tiếp điều khiển con rối cự thuẫn đụng lên, con rối trường thương phía sau tùy thời mà động, bắt lấy cơ hội trực tiếp nhất thương giải quyết cự lang lợi trảo.

Thi thể Cự Lang biến mất.

Theo sau, lại xuất hiện hai con cự lang lợi trảo giống như trước ngay tại nơi đó.

Con rối cự thuẫn tiếp tục đón đầu.

Theo thời gian trôi qua, số lượng Cự Lang càng ngày càng nhiều, nét mặt Tư Nhược Vũ cũng bắt đầu nghiêm túc.

Lúc này, số lượng con rối bên người Tư Nhược Vũ đã đạt tới ba mươi con, mà cự lang đã tăng lên đến một trăm con.

“Lúc này mới một trăm con cự lang lợi trảo, ngươi xem còn chưa tới cực hạn.” Từ Phàm cười nói.

“Sau lần này, ta sẽ không cược với sư phụ nữa.” Lý Tinh Từ thản nhiên nói, hắn đột nhiên nhớ tới, lúc hắn còn nhỏ Từ Phàm đã từng nghiên cứu Chiêm Bặc chi đạo.

“Tên đồ nhi nhà ngươi, thật là không thú vị.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Hai người tiếp tục chú ý phó bản thí luyện của Tư Nhược Vũ.

Lúc này, dưới sự điều khiển tỉ mỉ chính xác của Tư Nhược Vũ, một trăm con cự lang lợi trảo này đã bị tấn công chớp nhoáng chỉ còn hơn mười con, sau đó lập tức bị tiêu diệt gọn trong một lần.

Lần này, số lượng cự lang lợi trảo lại bắt đầu gia tăng mười con lại mười con, sau khi đạt đến hai trăm con, trên trán Tư Nhược Vũ đã có từng lớp mồ hôi mỏng chảy ra.

Cuối cùng, sau khi kiên trì đến ba trăm bốn mươi con, Tư Nhược Vũ mới kiệt quệ tinh thần rời khỏi phó bản huyễn cảnh, số lượng này và số lượng Từ Phàm nói, một số cũng không lệch.

Thấy được kết quả này, trong lòng Lý Tinh Từ càng giữ vững ý nghĩ sau này sẽ không cược với Từ Phàm nữa.

“Tinh Từ, đây là vi sư đoán, không sử dụng thuật chiêm bặc.” Từ Phàm cười hì hì nói. Hắn thật sự không dùng Chiêm Bặc chi đạo, mà là bảo Bồ Đào tính toán theo công thức mà ra.

“Ừm, ta tin tưởng sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

Lúc này, trong màn hình lại xuất hiện thân hình khôi ngô của Hùng Lực.

“Chúng ta lại cược một lần, nếu như thua ngươi giúp vi sư nuôi một con sủng vật, thế nào?” Từ Phàm cười rất xảo quyệt.

“Không.” Lý Tinh Từ thản nhiên nói. Mặc kệ Từ Phàm có thuyết phục thế nào, dù sao vẫn là không cược.

“Được rồi.”

Lúc này, bên trong màn hình, Hùng Lực đã dứt khoát triển khai hình thức xe tăng nghiền áp, Cự Hổ Luyện Khí tầng sáu không động đến được một phân một hào nào trên người Hùng Lực.

Lý Tinh Từ nhìn biểu hiện của Hùng Lực trong màn hình vô cùng vui mừng, tông môn có những đệ tử ưu tú này lo gì mà không quật khởi được.

Ngay lúc này, hơn trăm tên đệ tử tập trung bên ngoài Tháp Thí Luyện của Ẩn Linh môn đều đang trợn mắt há mồm nhìn hình ảnh trong màn hình ngoài tháp.

“Vừa rồi Tư sư tỷ đã rất biến thái, không nghĩ tới sư huynh còn lợi hại hơn.”

“Hùng Lực sư huynh hẳn là người có chiến lực đứng đầu trong nhóm đệ tử chúng ta nhỉ.”

“Đừng nói lời chắc chắn như vậy, nói không chừng một lát nữa còn có sư huynh đệ càng lợi hại hơn.”

Lúc này, ở trong đám người, một đệ tử trên người quấn một con rắn nhỏ nhìn màn hình, thở dài một hơi. Tu sĩ đi theo con đường ngự thú này, lúc linh thú bên người còn chưa trưởng thành là lúc yếu nhất.

Lý Huyền Đạo ở bên ngoài Tháp Thí Luyện, nhìn hình ảnh trong màn hình, hắn suy đoán được rất nhiều.

“Không thể nghi ngờ nữa, loại huyễn thuật này đã chênh lệch cấp bậc với thế giới thực tại. Còn hai đệ tử kia, sau này trưởng thành tuyệt đối là một sự tồn tại cấp đại lão.”

“Trong thế giới vô biên văn minh Tiên Đạo cường thịnh kia, có đệ tử mang thiên phú điều khiển chiến tranh, đúng là đối tượng mà tất cả đại tiên môn đều muốn tranh đoạt. Không nghĩ tới tông môn mình cũng có một người.”

Trong lòng nghĩ đi nghĩ lại, đột nhiên phát hiện tiềm lực tương lai của tông môn này thật sự dọa người, có người hư hư thực thực là đại năng chuyển thế, còn có mấy đệ tử khác tương lai là cấp bậc đại lão, trong môn phái còn có đủ loại thủ đoạn đào tạo tiên tiến, càng quan trọng hơn là Trung Tâm Trí Năng của tông môn này còn có thể tiến hành chỉ đạo tương lai phát triển cho mỗi một đệ tử.

Còn có hoàn cảnh tông môn như nhà, làm cho mỗi người đệ tử đều có lòng trung thành vô cùng lớn.

Nói không chừng loại này tông môn trong tương lai có thể phát triển thành tông môn Tiên Giới.

Trong màn hình, Hùng Lực đã khiêu chiến đủ năm trăm con vung tay đẩy ra thế giới phó bản, lúc này tất cả khán giả bên ngoài tràn vào phó bản thí luyện.

Lúc bọn họ ở cửa ải khiêu chiến con rối kia đã chịu đủ hành hạ rồi, cần thiết phải trút ra một đợt.

Hiện tại trong một đời đệ tử của Linh Ẩn Môn, làm cho bọn họ đau đầu nhất chính là cấp khiêu chiến con rối trong Tháp Thí Luyện, điều này làm cho « Ngũ Hành Quyết » vốn rất dễ tu luyện tỏ ra vô bổ, vào không được cấp tu luyện nhanh như vậy, vậy chính là tự chuốc khổ vào người.

Thế nên hiện tại tất cả đệ tử Ẩn Linh Môn đều đang tinh luyện linh lực trong cơ thể mình, tinh luyện, tinh luyện lại tinh luyện.

Con rối trong Tháp Thí Luyện đều biết dùng thủ đoạn mà ngươi am hiểu nhất đánh bại ngươi. Lúc ngươi từ Luyện Khí tầng sáu tấn cấp lên đến Luyện Khí tầng bảy, sẽ đặc biệt có một con rối nhằm vào tất cả nhược điểm của ngươi xuất hiện. Lúc đó mới là khi cơn ác mộng của ngươi bắt đầu.

Đây là lời một đệ tử có thiên phú chiến đấu xuất sắc trong Ẩn Linh Môn nói cho các sư huynh đệ phía dưới. Hắn nhớ tới tất cả những nỗ lực mà chính mình đã phải trả giá để chiến thắng con rối kia, thế nhưng lại bị tự mình cảm động mà rớt nước mắt.

Lúc này, màn hình trước mặt Từ Phàm và Lý Tinh Từ đã nhiều đến mấy chục cái, trong đó còn có hình ảnh trực tiếp khiêu chiến con rối trong Tháp Thí Luyện.

“Chiến lực thăng cấp khiêu chiến con rối này yếu hơn một chút so với ta lúc đó.”

“Bọn họ thực hạnh phúc.” Lý Tinh Từ nói.

“Lúc kia các ngươi đều là do ta cầm tay dạy, nếu kém còn có thể kém chỗ nào.”

“Hiện tại dạy đồ đệ nhát gan, chỉ có thể dùng loại thử nghiệm này đào tạo, mặc dù không bằng ta cầm tay dạy, nhưng hơn ở số lượng nhiều.”

“Sau này tông môn chúng ta chỉ lấy tinh anh, đến lúc đó lại dựng một cái Ẩn Linh Môn ở Tiên Giới.” Từ Phàm cười nói, kế hoạch hoàn mỹ biết bao.

“Ta sẽ cố gắng vì một ngày đó.” Lý Tinh Từ thản nhiên nói.

Từ Phàm nhìn đồ đệ đứng đắn như vậy thở dài một tiếng, xem ra cải tạo đồ đệ thành đứa ngốc, còn phải đi một đoạn đường thật dài. Không được, sau khi trở về tra một chút, ở Tu Tiên Giới này có yêu thú thuộc tính ngu ngốc hay không, nhất định phải kiếm mấy con nuôi bên cạnh đồ đệ.

Trong không gian tiên khí Long Tiên Cung, Diệp Tiêu Dao và một đám đệ tử tiền bối Kiếm Vương Tông vây quanh một khu vực, chuyên chú lắng nghe âm thanh đại đạo của Bàn Linh Tôn Giả.

“Trình độ này đặt ở thế giới Đại Thiên nhiều nhất chỉ có thể đến cấp Chuẩn Tiên, quá cứng đầu, suy nghĩ cứng nhắc, chỉ nhận biết một bộ khuôn mẫu tiêu chuẩn tu tiên thành đạo, loại người này là người không có tiền đồ nhất.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao đánh giá.

Diệp Tiêu Dao vốn dĩ đang nghe say sưa ngon lành từ từ lấy lại tinh thần.

“Lão Kiếm, lẽ nào khuôn mẫu tiêu chuẩn tu tiên này không đúng sao?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Chính là vì quá đúng, cho nên rất nhiều tu sĩ đều dựa theo hình thức này đi, nhận thức riêng của chính mình đối với phần “Đạo” kia càng ngày càng ít, cuối cùng sau khi đạt đến cấp độ nhất định thì sẽ không thể tiến thêm một tấc nào nữa.”

“Cho dù có thiên phú đi nữa, nhiều nhất cũng chỉ là Chân Tiên.”

“Mặc dù nói với ngươi việc này có chút xa, nhưng có thể đề phòng ngươi ngộ nhập lạc lối.”

“Sau này ngươi sẽ là đại nhân vật phải chém giết Tiên Đế, sao có thể học những thứ thế này được.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

Đáy lòng Diệp Tiêu Dao nặng xuống, bỗng chốc cảm thấy đời người không còn gì để theo đuổi.

Mỗi lần hắn nghe lão Kiếm nói tới chuyện chém giết Tiên Đế liền thấy đau đầu. Lang bạc trong Tu Tiên Giới lâu như vậy, hắn cũng hiểu rõ tư chất của chính mình, nhiều lắm chỉ xem như người kinh tài tuyệt diễm, trình độ ngàn dặm mới tìm được một, so với những yêu nghiệt ở tông môn đỉnh cấp kia, kém không phải một chút.

Người xa lạ không nói, chỉ là Từ Phàm huynh đệ mà hắn biết, nếu là Nguyên Anh kỳ, có lẽ chỉ cần một tay là có thể trấn áp hắn.

“Ngươi lại ỉu xìu rồi, xem ra sau này ta vẫn nên ít nhắc đến đề tài này, chờ sau khi ngươi phi thăng tới thế giới Đại Thiên, giúp ta sống lại, chúng ta coi như đoạn xong nhân quả.”

“Ta tiếp tục tìm kiếm người hữu duyên tiếp theo, lúc đầu khởi điểm của ta không cao hơn ngươi bao nhiêu, ta đã nhận biết ngươi, ngươi có hi vọng đạt đến.”

Trong lúc lão Kiếm còn muốn phun tào, Diệp Tiêu Dao vội dừng trong lòng, ở chung mấy chục năm, hắn hiểu lão Kiếm rất thấu đáo.

“Thiên Kiếm Tiên Đế, ta sai rồi.”

“Ta không nên đánh mất ý chí chiến đấu.”

Diệp Tiêu Dao vội lấy ra nhận sai đại pháp, việc này nếu không nhận sai, lão Kiếm có thể vẫn cứ nói.

“Vậy đầu tiên xác định mục tiêu nhỏ, trước làm ra một ngàn bảo khí ngũ giai Ngũ Hành Linh Kiếm, ngươi cũng sắp Hóa Thần Kỳ rồi, nguyên liệu đạo khí cũng nên chuẩn bị.” Lão Kiếm thấy Diệp Tiêu Dao nhận lầm, hài lòng nói.

“Được.” Diệp Tiêu Dao nói xong lập tức dùng ánh mắt đáng thương nhìn sư huynh đệ Luyện Khí bên cạnh.

“Diệp đại ca, sao vậy?” Thiếu niên Luyện Khí nhìn ánh mắt kỳ lạ của Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Không sao, chú ý giữ gìn cơ thể cho tốt, con đường tương lai của ngươi sẽ rất dài.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Ừm.” Thiếu niên Luyện Khí cho rằng đại ca tốt của hắn đang nhắc nhở mình cố gắng học tập.

Một ngày sau, sau khi Bàn Linh Tôn Giả giảng đạo xong, không gian tiên khí mở ra vô số cánh cổng, lúc này đã đến khu vực ranh giới giữa Thịnh Linh Châu và Tượng Châu.

Lúc này, ngoài phòng tuyến biên cảnh, đang gặp phải xung kích vô cùng vô tận từ Yêu tộc, trên trời dưới đất, thậm chí là lòng đất, tất cả đều là Yêu tộc.

Trên trời có trên trăm chiếc cự hình chiến hạm vắt ngang trên không, theo Yêu tộc xung kích tới mà toàn lực nã pháo.

Bên trong phòng tuyến có mấy ngàn khẩu cự pháo đang vận hành với phụ tải tối đa.

Phòng tuyến đang lui về sau từng chút.

Lúc này, pháp khí truyền tin của tất cả tu sĩ mới đến đồng loạt vang lên, bên trên viết phải lập tức gia nhập chiến đấu, hơn nữa còn kèm theo vị trí phải phòng ngự.

“Trương đạo hữu, ta ở Doanh trại chữ Ly, phòng tuyến số 1648.” Cơ Mộ Hoa nói, sư huynh đệ mà hắn mang tới cũng đều cùng một đại doanh với hắn.

“Ta ở bên cạnh ngươi, Doanh trại chữ Ly số 1649.” Từ Cương nhanh chóng nói.

“Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh chóng xuất phát.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ Nguyệt Tiên thuận tay mang theo Thiên Vân Luyện bay về hướng Doanh trại chữ Ly, trước đó bọn họ đều đã có bản đồ phòng tuyến.

Doanh trại chữ Ly phòng tuyến số 1649, mặc dù không phải vị trí lực lượng chính của Yêu tộc xung kích, nhưng hiện tại cũng vô cùng không dễ chịu, bởi vì pháp trận phòng ngự ở vị trí trong lòng đất đã bị Thử tộc trong Yêu tộc công phá.

Một vị tu sĩ Luyện Hư đang trấn áp Thử yêu trong lòng đất, nhìn phòng tuyến liên tục bại lui, ánh mắt hắn di chuyển về hướng đại doanh trung tâm.

“Kiên trì thêm một khắc, vừa nhận được tin tức, đại doanh chúng ta có tiếp viện mới, giữ vững!”

Giọng nói của tu sĩ Luyện Hư kỳ truyền khắp toàn bộ năm mươi dặm phòng tuyến của Doanh trại chữ Ly số 1649.

“Các huynh đệ giữ vững, thời gian một khắc vẫn có thể giữ vững, nghĩ lại điểm tích lũy và phần thưởng của Hội Trưởng Lão, thủ đoạn áp rương cũng lấy ra đi.”

“Lỡ như chết thì cái gì cũng mất.” Chỉ huy trấn thủ đại doanh hô lớn.

Vừa dứt lời, cả không trung đã bắt đầu bị vô số đạo kiếm quang và đạo pháp thần thông bao phủ toàn bộ.

Chương 142: Nếu như không chết, ta chính là chân thân

Trong nhất thời, toàn bộ Yêu tộc tại Ly Tự Doanh số 1649 bị trống ra một mảng lớn.

Lúc này, ánh mắt tu sĩ Luyện Hư kỳ lập tức nhìn về phía phòng tuyến bên cạnh. lâm Bọn họ vốn dĩ đang lâm vào thế yếu nhưng lúc này đã đoạt lại hơn một nửa phòng tuyến, nửa trận địa kia cũng bị một mảnh cự mộc sâm lâm rậm rạp bao phủ.

“Lão Lâm, chỗ các ngươi có đến một vị tu sĩ am hiểu thần thông bí thuật trong phạm vi lớn phải không?”

“Mau cho ta mượn dùng, bên ta sắp không chống đỡ nổi nữa rồi.” Tu sĩ Luyện Hư kỳ vội vàng truyền âm, hâm mộ sắp khóc.

Trong Đại doanh chữ Chấn bên cạnh, có một tu sĩ Hóa Thần am hiểu đạo pháp thần thông trong phạm vi lớn, chỉ cần tu sĩ Hóa Thần Kỳ kia có linh lực, chỉ cần một người là có thể trấn thủ toàn bộ phòng tuyến.

Toàn bộ Đại doanh chữ Chấn có bảo bối này thì có thể nói là vững chắc như núi.

“Không cho mượn, lần trước cướp tu sĩ kiếm đạo của doanh ta, ngươi quên sao?”

“Muốn ta cho mượn bảo bối vừa lấy được sao, ha hả!”

Một câu ha hả lập tức làm cho tình hữu nghị giữa bọn họ vỡ vụn.

Lúc này Yêu tộc trong khu vực chân không tiếp tục áp sát lên, cả trận địa lại lâm vào trong tình trạng lúc đầu.

Lúc này mới đến thêm một trăm vị tu sĩ, chín mươi vị Nguyên Anh Kỳ, mười vị Hóa Thần Kỳ.

Nhìn tu sĩ chi viện mới đến, tu sĩ Luyện Hư Kỳ khẽ thở gấp ra một hơi.

“Tu sĩ Hóa Thần Kỳ cứu hỏa tại tất cả các khu vực, tu sĩ Nguyên Anh tự tìm vị trí trống mà bổ sung.”

“Khu vực này đã bị Chu Thiên Nghi bao phủ, công lao của ngươi sẽ không thiếu đi một điểm, nhưng nếu ngươi sợ chiến đấu, coi chừng bị Đội Chấp Pháp mang đi.”

Tu sĩ Luyện Hư kỳ nói xong liền nhường chỗ cho tất cả các tu sĩ mới tới gia nhập vào cuộc chiến, hắn tiếp tục trấn áp Thử yêu trong lòng đất.

Hai huynh muội liếc nhìn nhau, bóng dáng Từ Nguyệt Tiên từ từ biến mất, đây là dấu hiệu bắt đầu chiến đấu.

Từ Cương theo lệ thường trực tiếp đến hào khu vực trung tâm của đại doanh phòng tuyến số 1649.

Nhìn Yêu tộc đánh tới đầy trời, trong lòng Từ Cương có chút kích động, hắn chính là người đặc biệt vì loại cảnh lớn này mà sinh.

“Đạo hữu, đừng đứng ngây ra đó nữa, mau bắt đầu tru sát Yêu tộc, phòng tuyến của chúng ta đã sắp không kiên trì nổi nữa rồi.” Một tu sĩ kiếm đạo Nguyên Anh Kỳ vừa nói đã chém ra một đạo kiếm quang, hơn mười Yêu tộc Kim Đan kỳ biến thành hai nửa.

Phần lớn tu sĩ khu vực trung tâm đều sử dụng pháp bảo chém giết với Yêu tộc.

Mấy tu sĩ mới tới đã bắt đầu, chỉ có Từ Cương còn đang quan sát, hắn đang quan sát thực lực của tu sĩ bên cạnh và thực lực của Yêu tộc.

“Đạo hữu, ngươi cũng nên động thủ, có phải là bị doạ ngốc rồi không?” Tu sĩ kiếm đạo Nguyên Anh lại trở về bên cạnh Từ Cương hỏi.

“Đạo hữu phía trước nhường đường một chút, ta phải dùng đại chiêu.” Lời Từ Cương truyền khắp khu vực trung tâm doanh trại số 1649.

Nghe được lời Từ Cương, tu sĩ chiến đấu tại khu vực trung tâm phía trước Từ Cương rất tự giác lùi ra bên cạnh.

Hai tay Từ Cương kết pháp ấn, một đạo linh lực thuộc tính “Hoả” cuồng bạo lập tức tàn sát bừa bãi trên toàn bộ đại doanh số 1649.

Đối mặt với triều cường Yêu tộc vô cùng vô tận, Từ Cương vừa nhấc tay là thần thông tiện trí phạm vi lớn nhất, hoặc gọi là kỹ năng tiền trí.

“Nham Tương Thế Giới.”

Ầm~~

Đại địa vỡ tan, từ dưới đất tuôn ra vô số dung nham nóng chảy, trong nháy mắt bao trùm toàn bộ khu vực gần sáu phần đại doanh số 1649.

Không chờ chúng tu sĩ kịp phản ứng, Từ Cương lại kết ấn lần nữa.

“Nham Tương Ác Quỷ.”

Ngay tức khắc, những Yêu tộc còn chưa chìm vào trong nham thạch nóng chảy trực tiếp bị Nham Tương Ác Quỷ kéo vào trong nham thạch nóng chảy.

Lúc này tu sĩ Luyện Hư Kỳ đang trấn áp Thử yêu trong lòng đất có chút khó tin nhìn Nham Tương Thế Giới tại khu vực trung bộ.

“Doanh trại số 1649 chúng ta cũng có tu sĩ có thần thông phạm vi lớn!” Tu sĩ Luyện Hư Kỳ kích động nói, hắn là người quản lý khu vực phòng tuyến này, nếu như phòng tuyến không giữ được, hắn có một nửa trách nhiệm.

“Tiểu Ngư, đi bảo vệ cho tốt bảo bối của doanh chúng ta, lần này phòng tuyến doanh chúng ta vững vàng rồi.”

“Được.” Một thiếu nữ Hóa Thần kỳ cầm đoản kiếm trong tay nói.

Lúc này, Yêu tộc Nguyên Anh Kỳ đang bay trên không lập tức hướng ánh mắt nhìn về phía Từ Cương.

“Bảo vệ ta phe ta phát lực!” Đây là ý nghĩ duy nhất của tu sĩ khu vực trung bộ hiện tại.

Từ Cương không mấy để ý Yêu tộc Nguyên Anh Kỳ đang bay về hướng mình mà tiếp tục chuyển vận pháp lực khống chế dung nham nóng chảy diệt sát Yêu tộc xông vào phòng tuyến.

Đúng lúc này, đầu của những Yêu tộc Nguyên Anh Kỳ xông về phía Từ Cương nổ tung tới tấp, sau đó từ trên không rơi xuống trong dung nham nóng chảy.

Lúc này, trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm và Lý Tinh Từ đang xem phát sóng trực tiếp.

Bởi vì Từ Nguyệt Tiên đang ẩn nấp ở một nơi bí mật gần đó, đột nhiên phát hiện nơi này thế mà lại có tín hiệu truyền tin, nàng thực hiển nhiên mà mở phát sóng trực tiếp cho Từ Phàm.

“Đây cũng là chiến trường biên giới Thịnh Linh Châu sao? Số lượng Yêu tộc này, chẳng lẽ Yêu tộc không có kế sinh ủy à?”

“Làm cạn kiệt tài nguyên của Yêu Giới bọn nó thì làm sao bây giờ?” Từ Phàm phun tào.

“Sư phụ không phát hiện nét mặt của Đại sư huynh sao? Bây giờ Đại sư huynh dường như đã tìm được ý nghĩa của cuộc sống rồi.” Lý Tinh Từ nhìn Từ Cương đang đại phát thần uy, đã thành trung tâm chiến trường nói.

“Việc này còn cần phải nói sao? Đại sư huynh ngươi nhìn Yêu tộc vô cùng vô tận này, quả thực là hai mắt tỏa sáng.”

“Đây là một pháo đài tự mình tu dưỡng.” Từ Phàm cười nói, hắn còn nhớ rõ dáng vẻ vui vẻ phấn khởi của Từ Cương lần đầu phóng ra pháp thuật phạm vi lớn lúc còn nhỏ.

“Thật ra ngươi cũng rất nắm chắc khi đối phó với loại chiến đấu này.” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến mà nói.

“Cũng tạm, nhưng thần thông không hoa lệ như đại sư huynh như vậy.”

Trong màn hình, Từ Cương lại tạo ra Nham Tương Vũ ở phạm vi lớn, hoàn toàn chặn lại Yêu tộc Nguyên Anh kỳ trở xuống.

Lúc này tu sĩ ở phòng tuyến số 1649 mới bắt đầu thoải mái hơn.

Lúc này, Từ Cương đột nhiên hỏi thiếu nữ Hóa Thần kỳ đang bảo vệ cạnh hắn: “Tiền bối, có cần ta thu nhỏ phạm vi thần thông một chút để các đạo hữu xung quanh kiếm điểm tích lũy hay không?”

Từ nhỏ Từ Phàm đã cho hắn nói, nếu không thật sự cần thiết, không thể một người độc chiếm tất cả chỗ tốt.

Vừa nãy Yêu tộc giết không hết, tình huống hiện tại lại là những Yêu tộc xông vào bên trong phòng tuyến có chút không đủ chia.

Đúng lúc này, trên bầu trời có một con Cự Ưng Hóa Thần kỳ đang thi triển thần thông bản mệnh thiên phú công kích Từ Cương, chỉ thấy một tia thần lôi trên không trong nháy mắt bổ lên người Từ Cương.

Nhanh đến mức tất cả mọi người đều chưa kịp phản ứng.

Nhưng Từ Cương vốn nên hình thần câu diệt lúc này đã hoàn toàn hóa thành một nắm đen.

Bùm~

Ngay khoảnh khắc Cự Ưng thi triển xong thần thông trên bầu trời kia, một viên đạn xuyên qua mắt cự ưng, sau khi xuyên vào trong đầu cự ưng, nổ tung. Cự Ưng Hóa Thần Kỳ, chết.

Lúc này, mọi người còn chưa kịp đau buồn, bóng dáng Từ Cương đã xuất hiện tại vị trí lúc đầu.

“Một pháo đài đạt tiêu chuẩn, vĩnh viễn đừng để cho địch nhân phát hiện vị trí chân thực của ngươi.”

Đây là điều đầu tiên của nguyên tắc pháo đài mà Từ Phàm dạy cho Từ Cương, cũng là điều quan trọng nhất.

“Ngươi không chết?” Thiếu nữ Hóa Thần Kỳ bên cạnh ngạc nhiên hỏi, vừa rồi nàng còn đang vì vị tu sĩ này mà đau lòng mấy giây.

“Tiền bối nói mê sảng rồi, vì sao vãn bối phải chết?” Từ Cương thản nhiên nói.

“…”

“Vậy ngươi bây giờ là chân thân hay là phân thân.” Thiếu nữ Hóa Thần kỳ hỏi.

“Nếu như không chết, ta chính là chân thân.” Từ Cương cười nói. Nói đùa, lúc chiến đấu hiện ra chân thân, kia không phải là muốn chết sao.

Lúc này Từ Phàm đang xem phát sóng trực tiếp đắc ý nói: “Thế nào? Không nghĩ tới phải không? Chiêu này của Đại sư huynh ngươi lại là chiêu thức mà ta phải tốn mấy năm mới sáng tạo thành công đấy.”

“Một pháo đài đạt tiêu chuẩn, lúc chiến đấu sao có thể để chân thân rời khỏi.”

“Sư phụ lợi hại.” Lý Tinh Từ thản nhiên nói.

“Không còn từ nào khác à?” Từ Phàm có chút thất vọng nói.

“Sư đã thành đạo, là chuyện đoán thế gian, trấn địch của thiên hạ.” Lý Tinh Từ thuận miệng nói một câu mà năm đó Vương Hướng Trì đã dạy cho hắn, ánh mắt có chút hoài niệm.

Từ Phàm ngây người một hồi, dường như còn chưa tiếp thu xong câu nói này.

“Đây là lời Hướng Trì dạy ngươi?” Vẻ mặt Từ Phàm quái lạ hỏi. Không nghĩ tới đã nhiều năm như vậy mà tiểu tử thối này vẫn còn lời cợt nhả.

“Vẫn còn mấy câu, sư phụ có muốn nghe hay không?” Trên mặt Lý Tinh Từ hiện lên nụ cười nhạt, khoảnh khắc này hắn đột nhiên thực vui vẻ.

“Giữ lại chờ lúc hợp với tình hình lại nói.” Từ Phàm nói.

Có cơ hội nhất định phải hỏi huynh đệ tốt mang lại ích lợi của hắn một chút, những lời cợt nhả này làm thế nào mà nghĩ ra được.

Ngay lúc này, một tiểu cô nương xách theo hộp cơm ngồi trên linh thuyền, đi đến trước mặt hai người.

“Đại trưởng lão, sư thúc, ăn cơm.” Lôi Văn Khê nhẹ giọng nói.

Lôi Văn Khê lấy ra một bàn ăn nhỏ đặt lên trên mai rùa, bày lên vài đĩa thức ăn nóng và hai chén cơm linh mễ, sau đó lặng lẽ lui ra.

“Sư phụ, cách thức lựa chọn đệ tử thực đặc biệt, mặc dù bây giờ ta còn chưa xem hiểu, nhưng ta biết đệ tử do sư phụ lựa chọn, tiềm lực tương lai đều rất lớn.” Lý Tinh Từ nói.

“Ha ha, đây chính là sức mạnh để vi sư lập nên Ẩn Linh Môn tại Tiên Giới. Nếu thật sự muốn tương lai phát triển vững vàng, không nói toàn bộ, những đệ tử này ít nhất có một nửa có thể phi thăng lên Tiên Giới.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ lợi hại.” Lý Tinh Từ khen ngợi.

Từ Phàm gật đầu, tỏ vẻ chính mình đã tiếp nhận, lời cợt nhả không thể nghe không, nếu không sẽ dễ bị đau đầu chóng mặt.

Sau khi trò chuyện xong, hai sư đồ mới ăn cơm. Lúc này, pháp khí truyền tin vang lên.

Từ Phàm liếc nhìn, là video đánh giá các mỹ nữ Đại Tiên Thành do hắn làm đã upload thành công, qua thời gian tất cả các thương hội trong thương lâu Đại Tiên Thành cũng sẽ đồng thời lưu vào Lưu Ảnh Thạch.

Toàn bộ hành trình làm thủ tục đều là do Bàng Phúc đi.

Chương 143: Tự Linh Đan

“Tinh Từ, ngươi nói xem Lưu Ảnh Thạch của chúng ta có thể nổi tiếng không.” Từ Phàm cười hỏi.

“Có, không ai có thể tránh khỏi thất tình lục dục, một nam nhân bình thường chết đi thì vẫn sẽ thích nữ tu sĩ trẻ tuổi xinh đẹp.” Lý Tinh Từ gật đầu nói, nô luân hồi dưới tay hắn có một nữ tu sĩ tuyệt mĩ tu luyện mi công, là vương bài lớn nhất dưới tay hắn.

“Ha ha, lúc đó kiếm được linh thạch, ta sẽ làm một chiếc thuyền nhỏ đi biển.” Từ Phàm phấn chấn nói, giống như kiếm được tiền để mua món đồ chơi mình thích.

Lúc này, trên hồ nước lớn cách bọn họ mười vạn dặm, Lôi Văn Khê đang lặng lẽ cho rùa ăn.

“Nhất Vệ, ngươi đừng cướp, đều có đều có.”

Lôi Văn Khê lấy Tự Linh Đan bắt đầu cho từng con ăn, tiện tay xua đuổi những con rùa đã ăn.

Sau khi cho ăn Tự Linh Đan, Lôi Văn Khê lấy ra một viên Tự Linh Đan tự làm bằng kích cỡ quả bóng rổ.

“Rùa nhỏ, đây là Tự Linh Đan ta tự chế đấy.”

“Ta xem cách pha chế Tự Linh Đan đều là một chút hoa cỏ linh quả, khá đơn giản.”

“Vì thế ta dùng xương và máu thịt của yêu thú trong ngân khố không ai dùng để luyện chế Tự Linh Đan đặc sắc cho ngươi.”

“Các ngươi ăn thử xem mùi vị thế nào.” Lôi Văn Khê hơi sốt sắng nói, dù gì cũng là lần đầu tiên mình luyện đan, không biết có bị ghét bỏ hay không.

Vốn dĩ khoảng thời gian trước, Lôi Văn Khê mỗi ngày đúng giờ cho ăn Tự Linh Đan ở Tàng Kinh Các thì thấy một ngọc giản về cách nuôi dưỡng linh thú, hắn thấy trong đó có một đề xuất nuôi linh thú loại rùa, vì thế hắn động tâm.

Thế là hắn dùng xương và máu thịt của yêu thú được cất giữ trong kho lạnh của tông môn theo sự cân nhắc phương pháp riêng của hắn, luyện chế ra một viên Tự Linh Đan cực lớn, suy cho cùng rùa chỉ ăn chay thì cũng không được, cũng phải bồi bổ thêm thịt.

Một viên Tự Linh Đan đã được biến đổi ma thuật được chia thành mười một phần và ném xuống hồ.

“Ta sẽ giữ riêng phần của Lục Vệ, mai đưa cho nó.” Lôi Văn Khê rất công bằng nói.

Một phần lớn Tự Linh Đan được ném xuống hồ, toàn bộ hồ lập tức náo động, đám quái vật thường bị rùa khổng lồ trấn áp trong Hóa Thần Kỳ đột nhiên náo loạn, tất cả đều lao về phía mười một con rùa, trong ánh mắt lộ ra sự điên cuồng, giống như có thứ còn quan trọng hơn cả mạng sống của bọn chúng.

Trên mặt hồ lúc này nổi lên những đợt sóng lớn, con rùa khổng lồ với cái đầu giống như một hòn đảo nhô lên khỏi mặt nước, nhìn về phía xa xa những con quái vật đang tấn công con mình.

“Gru ~~~”

Con rùa lớn giơ chân lên hung hăng vỗ lên mặt hồ.

Một làn sóng mờ mịt đánh bay những yêu thú xung quanh.

Cùng lúc đó, mười một con rùa đã ăn xong Tự Linh Đan, lúc này toàn bộ hồ nước lại chìm vào yên tĩnh.

“Văn Khê, ngươi qua đây.”

Từ Phàm ở phía xa bên hồ cất tiếng gọi.

Lôi Văn Khê cưỡi một con rùa đi tới trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão ~~” Lôi Văn Khê sợ hãi nói, cảm thấy mình giống như giúp nhầm việc.

“Nào, để ta xem Tự Linh Đan ngươi luyện.” Từ Phàm cười nói, khá lắm, ta chưa hề nghĩ tới việc luyện chế Tự Linh Đan.

Lôi Văn Khê lấy ra phần Tự Linh Đan cuối cùng, đưa cho Từ Phàm.

“Bột xương và tinh hoa máu thịt của yêu thú Kim Đan Kỳ, hay đấy.”

Từ Phàm nhìn Lôi Văn Khê nói: “Nói xem ngươi luyện Tự Linh Đan thế nào.”

“Ta dùng máu và thịt miễn phí trong kho lạnh rồi bắt đầu thử nghiệm…”

“Đầu tiên là như thế này…”

“Sau đó là như vậy…”

“Cuối cùng thì làm ra được.”

Nói xong, Lôi Văn Khê cúi đầu xuống, cảm thấy hơi ngượng.

“Ngươi không làm sai, trái lại đáng để biểu dương.”

“Ta đã tăng một cấp quyền hạn thăng cấp của ngươi rồi, sau này lúc rảnh rỗi ngươi có thể tự chế ra Linh Đan, ta ủng hộ ngươi.” Từ Phàm điềm đạm nói, hắn thích nhìn sự sáng tạo của đồ đệ.

“Thật sao, cảm ơn đại trưởng lão.” Lôi Văn Khê vội vàng hành lễ cảm ơn, khuôn mặt đang buồn bã kia liền trở nên vui vẻ ngay lập tức.

“Về đi, tiếp tục sự sáng tạo của ngươi.”

Sau đó Từ Phàm lấy phần Từ Linh Đan cuối cùng, ngồi xuống rồi cho con rùa lớn ăn.

Sau khi thấy Lôi Văn Khê rời đi, Lý Tinh Từ nói với Từ Phàm: ”Các đệ tử được tuyển chọn theo phương pháp của Sư phụ đều rất tốt.”

“Ha ha, đấy là điều đương nhiên.”

Vào lúc này, máy truyền tin của Từ Phàm kêu lên, Từ Nguyệt Tiên thỉnh cầu Từ Phàm liên kết với con rối.

“Nhị sư tỷ có việc, ta đi xem trước một chút.”

Từ Pháp lấy ra một pháp khí kì lạ, sau đó tập trung tinh thần vào nó.

Chớp mắt, trước mặt Từ Phàm xuất hiện ba đệ tử của mình và huynh đệ tốt phúc lợi của mình.

“Sư phụ, hôm nay ta gặp Vương sư thúc và Hướng Trì ở Thịnh Linh Châu.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói.

“Cuộc tấn công của Yêu tộc đã bị đẩy lùi.” Từ Phàm hỏi.

“Bị đánh đuổi vào một ngày trước.” Từ Cương nói, nhìn con rối thế thân của Từ Phàm mới nghĩ lần đầu tiên mình xa sư phụ như thế.

“Các ngươi không sao là tốt rồi.”

Lúc này, Từ Phàm mới chuyển sự chú ý sang hai cha con.

“Tu vi của Vũ Luân vẫn giống như trước kia, không có tiến bộ lớn.”

“Còn Hướng Trì, sự tiến bộ của hắn làm ta rất bất ngờ, kiếm ý nội liễm, hồn nguyên như ý, hắn đã qua Kim Đan Kỳ rồi.” Từ Phàm khen ngợi nói, Kiếm Tiên là một trong những Tiên đạo tương đối khó để tu hành, những cũng là một trong những đạo có uy lực mạnh nhất.

Bây giờ Vương Hướng Trì mới được coi là lấy kiếm nhập đạo.

“Cảm ơn sư phụ đã khen ngợi.” Vương Hướng Trì mỉm cười nói, trong lòng rất kích động, có thể nhận được sự khẳng định của sư phụ, cũng là một trong những kiếm đạo của hắn.

“Từ đại ca, ta chuẩn bị đưa Thiến Nhi và Hướng Trì về Ẩn Linh môn bế quan tu hành.” Vương Vũ Luân nói, không biết vì sao, gần đây vận mệnh có chút không ổn, hắn liên tiếp bị thương trên chiến trường.

Nên hiện tại tu vi có xu hướng lui về sau.

“Con gái ngươi không quay về sao.” Từ Phàm hỏi.

“Mấy năm trước nàng gia nhập vào Thánh Địa Viêm Nguyệt, đoán chừng bây giờ đang tu hành ở Thánh Địa.”

“Được rồi, các ngươi mau về đi, bây giờ chỉ có ta và Tinh Từ ở Ẩn Kiếm môn, cần Bách Chiến Phong trưởng lão qua đây trấn thủ.” Từ Phàm nói đùa.

Nói tới chiến đấu, có lẽ người huynh đệ tốt này không ép nổi con trai hắn được nữa, huống chi là người trước mặt.

“Ha ha, chỉ nói đùa thôi, ngay cả Bách Chiến Phong trưởng lão cũng không đánh lại nổi con trai mình.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Bây giờ biết sức chiến đấu của mình không tốt, lúc đầu ta đã dạy ngươi mọi thứ, ngươi cũng không cố gắng quý trọng, giờ thì bị tiểu bối vượt mặt.”

“Về đi, ta dạy ngươi một bộ công pháp lợi hại, bảo đảm ngươi có thể tiêu diệt tứ phương.” Từ Phàm nói.

“Nguyệt Tiên, chi trả toàn bộ chi phí cần truyền tống trở về đại lục trung tâm cho Vương sư thúc ngươi, không cần làm Long Xa nữa, trực tiếp từ Truyền Tống Trận Khóa Châu trở về.” Từ Phàm hào khí nói, hắn nói với Vương Vũ Luân sau khi quay về nhất định sẽ có một đợt sóng lợi tới, chút linh thạch của Truyền Tống Trận hắn vẫn trả được.

“Hiểu rồi.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu, Từ Phàm dặn khi đến phải đưa cho Vương sư thúc ít đồ, nếu nàng muốn quay lại thì chỉ cần thay nó bằng một viên linh thạch.

“Từ đại ca, không cần tốn kém thế đâu, ta…”

Vương Vũ Luân vừa muốn từ chối đã bị Từ Phàm ngăn lại.

“Ta cũng muốn tiết kiệm linh thạch, nhưng ta cứ tiết kiệm mãi thì ngươi sẽ không còn linh thạch.” Từ Phàm nói với ý tứ sâu xa.

Chương 144: Công đức của Nhân tộc

Vương Vũ Luân đột nhiên nhớ tới khoảng thời gian đáng sợ trước kia khi được Từ Phàm dặn dò trước khi đi.

Mỗi lần trước khi đi ra ngoài, hắn luôn nói lời tạm biệt với Từ Phàm, Từ Phàm đều sẽ cho hắn một vài dị bảo hoặc pháp bảo kì lạ.

Mới đầu thì không rõ ràng, nhưng thời gian trôi qua, nhưng mỗi khi ra ngoài gặp phải nguy hiểm, đồ Từ Phàm cho sẽ phát huy được tác dụng của nó, lúc đó Vương Vũ Luân mới biết đại ca tốt của mình biết bói toán.

“Từ đại ca, trên đường về chúng ta sẽ không xảy ra chuyện gì hết, đúng không?” Vương Vũ Luân lập tức trở nên bất an.

“Không sao, chỉ là tai ương tà khí huyết quang thôi, không ra khỏi Tiên Thành thì vẫn an toàn.” Từ Phàm ung dung nói, lúc nãy vừa nhìn thấy mặt của Vương Vũ Luân xém thì bị dọa.

Điềm đại hung, họa sát thân, một khi không cẩn thận sẽ chết bất đắc kì tử.

Lúc này, Mộ Dung Thiển Nhi bên cạnh Vương Vũ Luân cũng bắt đầu khẩn trương.

“Từ đại ca, chỉ cần không ra khỏi Tiên Thành là sẽ không sao đúng

không.”

Vương Hướng Trì đang nhìn con rối thế thân của Từ Phàm, lộ ra vẻ mặt lo lắng.

“Cũng không hẳn, nhưng nếu có thể sống sót trở về là ổn rồi.”

“Dạo gần đây có phải ngươi hay xảy ra chuyện ngoài ý muốn hoặc bị thương, nếu không thì là tà vật quấn quanh người.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng đúng đúng!” Vương Vũ Luân kích động nói.

“Thế thì về nhanh lên một chút, không được dừng lại trên đường, tốt nhất là không được ngủ nghỉ.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc hơn một chút.

Có lẽ Vương Vũ Luân này đã bị trúng lời nguyền, hơn nữa còn không phải là nguyền rủa rõ ràng, có vẻ như đã dính dáng tới vận mệnh.

“Được rồi, bây giờ ta đưa Thiến Nhi với Tinh Từ về.”

Lúc này Từ Nguyệt Tiên đưa cho Vương Vũ Luân một túi linh thạch, đây là phí vận chuyển trên đường.

Cuộc trò chuyện kết thúc, Vương Vũ Luân hồi thần.

“Dạo gần đây Vương thúc của ngươi dính tới thứ không sạch sẽ, đoán là bị nguyền, sau khi quay về ta sẽ nghiên cứu một chút, mùi vị của vận mệnh, rất thú vị.” Từ Phàm cười nói.

“Ồ.” Lý Tinh Từ thản nhiên nói, giống như không liên quan đến mình.

....

Tiên Thành Lâm Sâm, Sư Triển đã tới một hội nhà buôn trong tình trạng mệt mỏi.

“Chưởng quỹ, đây là tất cả số vảy của Địa Cương Thú mà các người cần mua, tổng cộng hai mươi bộ.” Sư Triển nhịn không được muốn ói ra máu nói.

“Tiền bối, ngươi vất vả rồi, tổng cộng năm mươi vạn linh thạch, ngài có thể lấy.”

Chưởng quỹ của hội nhà buôn kính cẩn đưa túi trữ vật có linh thạch trong tay cho Sư Triển, đầu năm nay chẳng còn mấy Kim Đang Kỳ nhận loại nhiệm vụ phí sức mà phí ít này nữa.

Sư Triển nhìn túi đựng đồ một lát, gật đầu, tỏ vẻ “không vấn đề”.

Trong một sân nhỏ ở Tiên Thành Lâm Sâm, Sư Triển vừa trị thương xong, nhìn túi linh thạch trong tay mà phát sầu.

“Dựa vào tốc độ như vậy, 800 triệu linh thạch, cho dù ta làm nhiệm vụ một trăm năm, ước chừng cũng khó thu đủ tiền mua quê hương.”

Sư Triển nói rồi lấy ra một pháp bảo, dùng linh lực kích hoạt.

Một vệt sáng xuất hiện trên không trung, phía trên là vị trí và lời giới thiệu của Tiên Thành trong toàn bộ đại lục trung tâm.

Hắn nhìn lên một tòa Tiên Thành ở Trung Châu, trong mắt lộ ra vẻ kiên định, như thể anh ta là một thanh niên đầy khát vọng muốn xuống phía nam để làm việc.

“Tiên Thành Vạn Bảo, thiên đường của Tầm Bảo giả, nguy hiểm và cơ hội tồn tại song song.”

Sư Triển vừa nhìn lời giới thiệu về Tiên Thành Vạn Bảo, vừa tính toán số linh thạch trong tay mình.

“Phí đi lại, còn lại một nửa linh thạch, nhất định phải liều mạng.” Sư Triển cắn răng nói, vì bình yên của quê hương, thế giới, hắn không thể làm như thế.”

“Trường Ninh, ngươi ở nhà lo liệu tốt chuyện quốc gia, việc ở bên ngoài cứ giao cho ta.”

Nếu như Từ Phàm biết chuyện của Sư Triển, nói không chừng sẽ giảm giá, dù sao cũng là vì tình yêu.

…

Sau khi Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đưa gia đình Vương Vũ Luân đến Truyền Tống Trận của Tiên Thành gần nhất, họ đi bộ trở lại.

“Không ngờ ở đây vẫn có tín hiệu, sau này khi rảnh rỗi có thể nói chuyện cùng sư phụ rồi.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói.

“Ta thấy rằng ở đây có tín hiệu, nói không chừng là có liên quan tới tiên khí của cung Long Tiên.”

Từ Cương nhìn bầu trời phía trên doanh trại phòng ngự, hắn có thể cảm nhận được, cung Long Tiên cực lớn ở phía trên bầu trời doanh trại, sẵn sàng trấn áp Yêu tộc bất cứ lúc nào.

Đúng lúc này, bảo khí truyền tin của hai huynh muội lại vang lên.

“Yêu tộc xung trận, mau trở về phòng tuyến.”

Hai huynh muội nhìn nhau, hai vệt sang biến mất trên bầu trời.

Lúc này, trong phòng tuyến số 673 của Càn Tự, một đội hình kiếm trận bao phủ hai phần ba phòng tuyến đã trấn áp tất cả Yêu tộc từ trên trời xuống dưới đất, gương mặt Diệp Tiêu Dao lúc này tràn đầy hưng phấn.

Nếu Yêu tộc xung trận thêm một ngày, số điểm tích phân hắn tích được có thể đổi lấy bảo khí linh kiếm ngũ giai.

Diệp Tiêu Dao vừa cắn giết Yêu tộc, vừa suy nghĩ trong lòng.

“Nếu ta ở đây mười năm, hẳn có thể gom góp được 1000 bảo khí linh kiếm ngũ giai sao.” Trong lòng Diệp Tiêu Dao đắc ý nói.

“Mơ à, thế tiến công của Yêu tộc mạnh như thế, chắc chắn là có âm mưu.”

“Không nói cái khác, một mình cung Long Tiên đè ép toàn bộ doanh trại biên giới, sợ rằng Đại Thừa Kỳ Yêu Tôn lúc đó, sẽ không qua được.” Lão Kiếm ở trong lòng than phiền nói, mùi âm mưu là hắn quen thuộc nhất.

“m mưu gì?” Diệp Tiêu Dao sửng sốt.

“Các ngươi đều là vấn đề nhỏ thôi, ngươi không phát hiện ra toàn bộ phòng tuyến không có Độ Kiếp Kỳ sao?”

“Còn âm mưu, phỏng chừng là ở ngoại giới, Yêu tộc đang ngầm tính toán, Nhân tộc cũng thế.”

“Đây chỉ là nơi Nhân tộc các ngươi luyện binh mà thôi.” Lão Kiếm nói.

Lúc này, trong vùng Cực Không, mười chiến hạm thuyền Tinh lớn đang đấu với năm chiến hạm Cự Thú của Yêu tộc, vô số thần thông bí pháp, đạo khí Trấn Thế đang va chạm.

“Ta nói Linh Việt tôn giả, ngươi không được đâu, ngươi lãng phí mất mấy viên lôi hỏa diệt thế rồi, nếu không phải lớn lên cùng nhau, ta nghi ngờ ngươi là nội gián của Yêu tộc đấy.”

Phòng điều khiển, một vị Đại Thừa Kỳ tôn giả đang chế nhạo một vị tôn giả khác, trên mặt đều là vẻ thương tiếc.

Linh Việt tôn giả ngồi ở ghế lái, xung quanh đều là đồ vật giống như ngũ hành bát quái, tràn đầy cảm giác về khoa học kĩ thuật của nền văn minh Tiên Thành.

“Ngươi đừng có nói bóng nói gió nữa có được không, người ngồi ở ghế lái của chiến hạm Yêu tộc đều là những tồn tại đỉnh cao, ta bắn vài phát là buộc nó phải tránh, để tạo cơ hội cho đạo hữu bên cạnh.

“Nhưng, mẹ nó đây cũng quá có khả năng đi.” Linh Việt tôn giả vừa nói, vừa điều khiển chiến hạm thuyền Tinh vây chặt chiến hạm Cự Thú của Yêu tộc.

“Thôi dẹp đi, muốn tiêu diệt chúng là điều không thể, nhưng mục đích của chúng ta đã đạt được rồi.”

“Muốn đến đại lục trung tâm giải phóng cấm địa Cổ Yêu, khiến đại lục trung tâm chúng ta đại nạn.”

“Các ngươi sợ rằng Nhân tộc bọn ta là kẻ ngốc sao.” Vị tôn giả Đại Thừa Kỳ kia trào phúng nói.

Trong thập đại tiên khí của hội trưởng lão, ít nhất một nửa trong số đó là những tiên khí của thức nhân quả Tuần Thiên, mọi âm mưu đối với Nhân tộc sẽ bị phát hiện.

Năm tàu chiến hạm của Yêu tộc thấy mình bị phát hiện, sau một lúc đối đầu, bay về khu vực Tượng Châu.

“Bên này lui đi rồi, không biết phía lão đại ở ngoại giới thế nào?”

“Nếu như thành công, có phải là nên bắt đầu đẩy mạnh dung hợp giữa hai giới rồi không?” Linh Việt tôn giả nói.

“Chờ tin tức đi, lão đại vạch ra kế hoạch này xấp xỉ ba ngàn năm, chỉ có bốn Yêu tộc tôn giả của Yêu tộc tự mình vào Yêu Linh giới bồi dưỡng.”

“Lần này chúng ta vẫn là người thắng sau cùng.”

Lúc này, bên ngoài Phi Vũ giới, ánh sáng xuyên tới xuyên lui giữa hai giới đã trở nên thưa thớt, mà thuyền Vạn Tinh đang ẩn nấp ở ngoại giới đang nhìn chằm chằm vào tàu chiến hình rắn ở sâu trong hư không.

“Yêu tộc đã nhận ra rồi, năm chiếc thuyền Tinh, đã gần đủ rồi.” Thiếu niên với đôi mắt sáng nhìn vũ trụ thu nhỏ lấy Vũ giới làm trung tâm trong tay nói.

“Khởi động đi, pháo đạn Vạn Lôi Chu Yêu Tiên Văn, ta dùng hết của cải mới tạo được hai viên.”

“Bây giờ là dịp may để các ngươi thử.”

“Hai viên bắn cùng lúc, tiêu diệt một chiến hạm tiên khí của Yêu tộc trước.” Thiếu niên với đôi mắt sáng nhìn vũ trụ thu nhỏ trong tay mình cười nói: “Ngươi cho rằng có tàu chiến cấp Vũ khác tập kích ta, ta sẽ không biết?”

Cánh sương của thuyền Vạn Tinh trong hư không, mở ra cửa động với đường kính ngàn mét.

“Đoàng ~~”

Toàn bộ thuyền Vạn Tinh chấn động, hai luồng ánh sáng đang đạt tới cực hạn lập tức bay về phía chiến hạm hình rắn ẩn nấp trong khoảng không sâu thẳm.

Vũ trụ nhỏ của thiếu niên với đôi mắt sáng, chiến hạm hình rắn giống như hạt bụi, giờ đang điên cuồng bay về phía sâu của khoảng không.

“Có ích không?”

Vừa dứt lời, một quả pháo hoa nhỏ bắn ra từ vũ trụ thu nhỏ trong tay thiếu niên.

“Trên đường, sau khi thu dọn xong chiến lợi phẩm, ta bắt đầu khởi động đại trận dung hợp hai giới.”

“Tuân lệnh!”

Trên thuyền Vạn Tinh, tất cả mọi người đều trở nên hưng phấn.

…………………

“Ha ha, lão đại nhắn cho ta nói rằng kế hoạch đã thành công, sắp khởi động đại trận dung hợp hai giới rồi.” Linh Việt tôn giả vui mừng như một đứa trẻ.

“Dung hợp hai giới, tranh đoạt số mệnh, đến lúc đó chúng ta chỉ cần đi theo lão đại, chí ít phần công đức đó của Nhân tộc trở thành Chân Tiên cũng không thể thoát khỏi.”

“Đi theo lão đại mấy ngàn năm rồi, chúng ta không phải là vì ngày hôm nay,” Một vị tôn giả khác cười nói, hắn áp chế tu vi mấy ngàn năm, cũng không chiếm được công đức của Nhân tộc này.

“Sau này phi thăng lên thế giới Đại Thiên, ta sẽ tiếp tục đi theo lão đại, không chừng có thể giả thành Kim Tiên.”

“Ngươi lại nằm mơ giữa ban ngày.”

Lúc này, trên bầu trời phòng tuyến biên giới của Thịnh Linh Châu, đột nhiên xuất hiện một Cung Tiên kéo dài đến chân trời, trực tiếp giết chết tất cả Yêu tộc tấn công phòng tuyến.

Ba vị Đại Thừa Kỳ tôn giả đi ra từ cung Long Tiên và ba mươi vị Đại Năng Độ Kiếp Kỳ bay về phía Tượng Châu.

“Đi theo ta vào Tượng Châu, tiêu diệt Yêu tộc.”

“Bất cứ ai có thể giết được Yêu tộc, có thể dựa vào xác chết để đổi điểm tích phân từ hội trưởng lão.”

Nhất thời tất cả tu sĩ đều hưng phấn, phóng về phía Tượng Châu, Yêu tộc với quy mô lớn ở ven đường bị Đại Thừa Kỳ tôn giả diệt sạch.

Theo sau ba vị Yêu Tôn, còn chưa nói gì, đã bị tôn giả kiếm tu Đại Thừa Kỳ cầm đầu lấy ra tiên khí kiếm Trảm Yêu chém chết.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao ở phía sau nhìn thấy cảnh này liền nuốt nước bọt.

“Uy lực của tiên khí thật đáng sợ.”

“Nếu như ta cũng có một thanh kiếm Tiên thì tốt.” Diệp Tiêu Dao ứa nước miếng nói.

“Nghĩ gì thế, ngươi ở thế giới này, ta không hy vọng ngươi có thể lấy được kiếm Tiên.”

“Tiên khí, cho dù có đến thế giới Đại Thiên, chưa chắc Tiên Nhân cấp Chân Tiên đã có.” Lão Kiếm nói,

“Không phải là ngươi cũng có kho báu ở thế giới Đại Thiên à, nói là ta thăng cấp rồi thì có thể có được vô số tiên khí linh bảo.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Nói thì không sai, nhưng cái này còn phải xem vào vận may của ngươi, nếu ngươi phi thăng lên một giới có kho báu của Bổn Tiên Đế, thì ngươi giàu to luôn đấy.”

“Nếu như không được, thì cứ kiếm lộ phí đàng hoàng trước đi đã rồi nói.” Lão Kiếm nói.

Chương 145: Lời thề thiên đạo của Lý Huyền Đạo

Sáng sớm, Từ Phàm từ trong Thời Gian Tiểu Ốc bước ra, Lôi Văn Khê đã chuẩn bị xong bữa sáng trên bàn.

“Văn Khê, sau này không cần đưa bữa sáng nữa.” Từ Phàm nói, gần đây hắn có chút bồn chồn, luôn cảm thấy sắp có chuyện gì lớn xảy ra, không phải là loại chuyện lớn bình thường.

Cho nên, hắn quyết định căn dặn trước, sau đó thì bắt đầu bế quan, dù sao tu vi cũng là khuyết điểm khó mà tu bổ, hiện tại càng ngày càng nhiều đệ tử luyện khí cao cấp, nói không chừng mười năm nữa là đợt đệ tử đầu tiên đạt đến Trúc Cơ kỳ.

“Đại trưởng lão, ta đã phạm sai lầm gì rồi sao?” Lôi Văn Khê tỏ vẻ đáng thương nói.

“Sắp tới ta sẽ bế quan, cho nên sắp tới đây ngươi không cần đưa cơm nữa.” Từ Phàm dịu dàng nói.

Lúc này, Lý Huyền Đạo mang theo vẻ mặt nghi ngờ bước vào trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, đệ tử đến rồi.” Lý Huyền Đạo cung kính nói.

“Văn Khê, ngươi lui xuống trước đi.” Từ Phàm nói.

“Vâng.”

“Hôm nay ta chính là muốn nói chuyện với ngươi.”

Từ Phàm ra hiệu cho Lý Huyền Đạo ngồi bên cạnh mình.

“Ngươi là đệ tử thứ sáu của ta, mỗi đệ tử ta đều truyền thụ cho một món thần thông thích hợp với bọn họ.”

“Nhưng biểu hiện của ngươi thực sự hoàn hảo, thuật, khí, huyễn, hồn, kiếm, mỗi phương diện ngươi đều biểu hiện cực kỳ xuất sắc.”

“Cho nên, ta muốn hỏi ngươi, tương lai ngươi muốn phát triển phương diện nào.” Từ Phàm nhìn đệ tử giống như một vị đại lão của mình, nói.

Nếu hắn là thiên mệnh chi nhân, thì ngoại trừ linh căn, những phương diện khác đều rất hoàn hảo, đây chính là một bộ tiểu thuyết tu tiên kinh điển.

Nếu là chuyển thế chi nhân, vậy thì không cần nói, diễn xuất hoàn mỹ, tiên đế trọng sinh đi ngao du.

Hôm nay Từ Phàm định bế quan thử trước.

“Sư phụ, ta muốn đạo tẩu thuật.” Lý Huyền Đạo nói, đây là con đường mà hắn đặt ra sau khi vượt qua kiếp thứ bảy, các bài công pháp và pháp thuật thần thông đều đã chuẩn bị xong.

Đối với luyện đan và luyện khí, là thứ mà mấy đời trước hắn không đụng tới, cần pháp bảo gì, tự hắn luyện ra là được rồi.

“Giống đại sư huynh của ngươi sao, nhưng ta cảm thấy có một bộ thần thông thích hợp với ngươi hơn.” Từ Phàm lấy ra một ngọc giản đưa cho Lý Huyền Đạo.

Một bông hoa Bỉ Ngạn xuất hiện trên tay Từ Phàm, chính là bông hoa dẫn đường cho bộ thần thông này.

Lý Huyền Đạo dùng tinh thần lực xem qua ngọc giản, hắn đã bất ngờ bởi nội dung bên trong.

“Lúc mới bắt đầu không hề phát hiện ra, bây giờ ta phát hiện luân hồi chi lực trên người đồ nhi càng lúc càng nhiều rồi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Chết tiệt, vị sư phụ rẻ mạt này của ta rốt cuộc yêu nghiệt tới cỡ nào, mới có Trúc Cơ Kỳ mà đã nhận ra được luân hồi chi lực rồi.

Luân hồi chi lực chỉ bộc lộ khi hắn tu luyện công pháp và thần thông ở kiếp trước, bởi vì đây không phải là những thứ thuộc về thế giới này, cho nên khi xuất hiện bất thình lình, nhất định phải có luân hồi chi lực hộ tống bảo vệ, nếu không hắn sẽ bị thiên đạo của thế giới này xem là thứ dị giáo.

“Đồ nhi có thể giải thích cho ta biết một chút về luân hồi chi lực trên người ngươi được không?” Từ Phàm ôn hòa nói, nhưng hắn không biết rằng vào lúc này, tất cả đại bác và bảo khí thiên thương của cả đại trận hộ môn đang khóa chặt một mình Lý Huyền Đạo.

Muốn chạy trốn, một là chiến lực Luyện Hư Kỳ, hai là trực tiếp chạy trốn trong không gian.

Lúc này, Lý Huyền Đạo cảm thấy mình như một con gà con chui vào hang cọp.

Chết tiệt, đúng là cẩu thả, còn tưởng cấp cao nhất trong tông môn này là Nguyên Anh Kỳ, không cần phải lo, Lý Huyền Đạo nghĩ trong lòng.

Lúc này Lý Huyền Đạo dám chắc chỉ cần hắn nói dối một câu, lập tức sẽ biến thành một đống thịt bã, hắn đã trải qua loại chuyện này ít nhất ba lần, nhưng lần nào cũng bị tu tiên giả Hợp Thể Cảnh trở lên bắt được.

Đứng trước sự lựa chọn một lần nữa, hắn quyết định thú nhận.

Lý Huyền Đạo ủ rũ một lúc, chậm rãi nói: “Ta vốn là chân tiên trong thế giới U Minh Đại Thiên, do đột phá vô vọng tu hành nên tình cờ có được công pháp luân hồi chi đạo.”

“Cửu Thế Kim Tiên Quyết, đây là kiếp thứ tám của bổn tiên.”

Sau khi Lý Huyền Đạo nói xong, hắn nhìn Từ Phàm và chờ đợi câu hỏi của người đó.

“Chân tiên có thể sống được bao nhiêu năm?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Theo lý luận thì tuổi thọ của Chân Tiên là vô hạn.” Lý Huyền Đạo nói.

Đây chính là cực hạn sao, Từ Phàm buồn bã nghĩ.

“Nhưng chân tiên cũng sẽ gặp nạn kiếp, một vạn năm sẽ có một tiểu kiếp, ba mươi vạn năm sẽ có một đại kiếp, cho dù có là chân tiên lợi hại thế nào đi nữa cũng không thể chống đỡ được đại kiếp thứ chín này.”

“Cho nên thọ mệnh của chân tiên là ba mươi sáu vạn năm, vượt qua con số này, không đột phá kim tiên, dù là tiên đế cũng không cứu được.”

Lý Huyền Đạo không biết tại sao Từ Phàm lại hỏi vấn đề này, nhưng thành thật mà nói thì cái mạng nhỏ này của hắn cũng đang nằm trong tay Từ Phàm.

Nghe được những lời phía sau của Lý Huyền Đạo, Từ Phàm thở dài một hơi, xem ra chân tiên vẫn có giới hạn tuổi thọ.

Một túi linh thạch xuất hiện trước mặt Lý Huyền Đạo.

“Danh nghĩ sư đồ trước đây coi như phế, túi linh thạch này xem như là thiện ý của ta kết thiện duyên cùng đạo hữu.”

“Mong đạo hữu tiên lộ vĩnh xương, kim tiên thành đạo.” Từ Phàm chắp tay nói, hắn thầm nhủ trong lòng, làm hết nửa ngày, hóa ra là chân tiên, so với khởi đầu của tiên đế trong tiểu thuyết, thậm chí còn chưa đạt được mức trung bình.

Lý Huyền Đạo hiểu Từ Phàm muốn nói gì, hắn bảo mình rời khỏi Ẩn Linh môn.

“Đạo hữu, ta có thể ở lại được không, làm một đệ tử bình thường là được rồi.” Lý Huyền Đạo đẩy túi trữ vật chứa linh thạch trở lại.

“Đạo hữu biết ta đang lo lắng điều gì.” Từ Phàm đáp lại, ai có thể yên tâm để một tiên nhân chuyển sinh ở lại môn phái.

“Ta có thể phát lời thề thiên đạo, chỉ cần còn ở Ẩn Linh môn một ngày, thì ta chính là đệ tử của Ẩn Linh môn, hơn nữa sẽ không dùng bất cứ phương thức thủ đoạn nào làm tổn thương đến đệ tử của Ẩn Linh môn.” Lý Huyền Đạo nói, hắn đã trải qua hàng trăm kiếp tu hành luân hồi, điều này khiến hắn nhận thức rõ hơn mình là người như thế nào.

Hắn không có bản lĩnh lập môn phái, cũng không có tâm nhàn hạ để mà tán tu, là một kẻ lười nhác, điều quan trọng nhất với hắn chính là tìm một cây đại thụ thích hợp với mình, bảo vệ cho mình.

Tương lai đại thụ cũng là đại thụ, ở đây càng thích hợp với hắn hơn.

“Ta có thể được lợi ích gì.” Từ Phàm hỏi thẳng, đối diện với lão già trên vạn năm tuổi, không cần phải nói vòng vo.

“Đợi sau khi ta đạt đến Nguyên Anh Kỳ, trở thành tiên văn của Đại Thiên Thế Giới, công pháp và tiên đạo thần thông đều sẽ hiến cho đại trưởng lão hết.” Lý Huyền Đạo suy nghĩ một chút rồi nói.

Những thứ này hắn cũng chẳng quan tâm lắm, cho đi rồi bản thân hắn cũng chẳng mất mát gì, cứ coi như là kết thiện duyên, sau này trở thành kim tiên nói không chừng có thể gặp mặt.

“Những thứ này ngươi phải thêm vào trong lời thề thiên đạo.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề.” Lý Huyền Đạo đồng ý đáp.

“Được, hỏi ngươi một câu cuối cùng, đại cát đại lợi.”

Lý Huyền Đạo: ???

Sau khi thỏa thuận giao dịch, Từ Phàm và Lý Huyền Đạo cùng nhau phát lời thề thiên đạo, trong thế giới tinh thần của Từ Phàm, xuất hiện thêm một xiềng xích pháp tắc.

Lời thề Thiên Đạo thường là lời thề của tu tiên giả khi muốn cam đoan một điều gì đó rất quan trọng, nếu vi phạm cũng sẽ không để lại hậu quả nghiêm trọng, chỉ có điều đến khi thăng cấp lên đại cảnh giới, sẽ xuất hiện thiên ma. Hoặc là lúc độ kiếp, uy lực sẽ tăng lên gấp mấy lần.

Uy lực của thiên kiếp là dựa vào thực lực của bản thân mà quyết định mức độ của uy lực, nếu tăng lên gấp mấy lần, tu sĩ có lợi hại đến đâu cũng sẽ tiêu đời.

“Được rồi, nếu đạo hữu có hứng thú thì có thể tiếp tục làm đồ đệ của ta, nếu không có hứng thú, ta sẽ sắp xếp cho ngươi một cai ghế trưởng lão.” Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo nói, theo kinh nghiệm của người này, khả năng làm vai chính rất thấp.

“Ta vẫn là nên làm đệ tử của sư phụ thì hơn, trọng sinh đến kiếp này thì dùng cái duyên của kiếp này vậy.”

Lý Huyền Đạo lại hành lễ với Từ Phàm, nói: “Sư phụ.”

Hắn có kinh nghiệm trải qua mấy trăm kiếp vốn không hề khinh thường người chỉ mới tới Trúc Cơ Kỳ như Từ Phàm, bởi vì hắn biết rõ, đại lão thì mãi mãi vẫn là đại lão, dù ngươi có dẫn trước một bước, cuối cùng cũng bị đại lão giết chết.

“Được, sa này không có việc gì thì qua đây uống trà, sẵn tiện bàn chuyệnc ủa Đại Thiên Thế Giới.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Nhìn bóng lưng Lý Huyền Đạo rời đi, Từ Phàm thu hồi tất cả nòng ngắm đang nhắm vào Lý Huyền Đạo, ở bầu trời cách xa đảo Ẩn Linh ngàn dặm, mấy quả vệ tinh bảo khí ngũ giai thu lại mấy thanh trọng lực hợp kim siêu cứng đang lộ ra bên ngoài, sau đó bắt đầu ẩn giấu các lưới vệ tinh.

“Thiên cơ bảo khí của ta không có cơ hội ra tay, ta vẫn không biết nó có uy lực cỡ nào.”

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên có hứng thú, trực tiếp mở ra bản đồ ảo của toàn bộ Cự Hồ rộng mười vạn dặm, chọn một hòn đảo nhỏ nằm cách đảo Ẩn Linh một trăm dặm.

Trên bầu trời hàng ngàn dặm, một quả bảo khí dưới sự điều khiển của Bồ Đào, nhanh chóng điều chỉnh phương hướng, một thanh trọng lực hợp kim siêu cứng phiên bản bảo khí phóng ra với tốc độ khó lường lao thẳng về phía hòn đảo đã chọn kia.

Một thanh trụ khổng lồ rộng một mét cao mười mét, kèm theo ánh lửa giống như một viên đạn nhắm chuẩn vào hòn đảo đó.

Ầm!

Lớp đất của toàn bộ hòn đảo đã trực tiếp được nâng lên cao một km, sau đó lại bị sóng dao động mãnh liệt truyền ra từ bên dưới đại địa dâng lên cao một vạn mét trên bầu trời.

Bên trên Cự Hồ rộng mười vạn dặm bỗng chốc dâng lên hàng ngàn con sóng lớn, toàn bộ hồ nước khổng lồ như đang run rẩy, vô số quái vật nấp ở tầng thấp nhất của hồ cũng không khỏi rùng mình, không dám đối mặt với thiên uy.

Lúc này, Giao Thủ Cự Quy cảnh giới Hóa Thần Kỳ cũng mang theo mười hai đứa con của nó trốn trong cái khe sâu dưới đáy hồ, trong mắt hiện lên vẻ sợ hãi tột độ, khi nãy chính mắt nó nhìn thấy cái trụ khổng lồ như thiên uy đang ầm ầm lao về phía hòn đảo nhỏ.

Nếu đánh trúng người, chắc chắn hậu quả khó mà tưởng tượng được.

Từ Phàm nhìn hình ảnh trong màn hình, và đảo Ẩn Linh khẽ rung lên, cảm thấy hắn chơi hơi lố rồi.

Đúng lúc này, một con sóng cực lớn cao mười ngàn mét ập vào đại trận hộ môn trên đảo.

Đại trận hộ sơn trên đảo Ẩn Linh giống như một tảng đá trên bờ biển, không có dấu vết rung chuyển.

“Đại trận hộ sơn tổn thất 0,5%, hiện đã được sửa chữa.”

“Kiểm tra uy lực của thiên tế bảo khí.” Từ Phàm nói, sức mạnh của thanh trọng lực này lớn hơn hắn nghĩ.

“Yêu thú Hóa Thần Kỳ bị giết bởi một đòn, yêu thú Luyện Hư Kỳ thì bị thương.” Bồ Đào đưa ra một số liệu mơ hồ.

“Nhưng mà, chỉ là lớp đầu tiên, sau này ta còn thăng cấp lên mấy lớp, như thế thì Ẩn Linh môn sẽ là nơi an toàn nhất.” Từ Phàm cân nhắc nói.

Trong lòng Từ Phàm, sự an toàn của đảo Âm Linh là tuyệt đối xếp đầu tiên, chỉ cần có cách gì mới, hắn sẽ lập tức vận dụng vào lớp phòng hộ của đảo Âm Linh.

Lúc này, bảo khí truyền tin của Từ Phàm vang lên, là tin nhắn cả chấp sự hội trưởng lão ở Tiên Thành Lâm Sâm truyền tới, nói là cảm nhận được sóng dao động vượt quá Hóa Thần Kỳ trên mặt Cự Hồ, có cần chi viện gì không.

Từ Phàm trả lời lại một câu không sao, nếu thật sự xảy ra chuyện, với tốc độ của các ngươi, muốn làm gì thì cũng muộn rồi.

Sau khi xử lý xong chuyện của Lý Huyền Đạo, Từ Phạm bắt đầu bước vào trạng thái bế quan.

Chương 146: Phường luyện khí sa điêu

Nửa tháng sau, Từ Phàm bước ra khỏi Thời Gian Tiểu Ốc, nhìn thấy cả nhà Vương Vũ Luân đầy vẻ mệt nhọc.

“Có chuyện gì thế?” Từ Phàm vừa nói vừa nhìn Vương Vũ Luân đang hôn mê.

“Khi sắp đến gần Tiên Thành Lâm Sâm, thì đột nhiên ngất xỉu.” Vương Hướng Trì nói.

“Từ đại ca, tình trạng phu quân ta như thế nào vậy?” Mộ Dung Thiến Nhi lo lắng hỏi, sau khi nhìn thấy Từ Phàm, nàng cũng không còn luống cuống như lúc đầu.

Trên tay Từ Phàm lóe lên ánh sáng màu xanh lập lòe khẽ phủ lên trên trán của Vương Vũ Luân.

“Độc của yêu dục đã thâm nhập vào trong linh hồn rồi.” Từ Phàm đưa tay ra khỏi trán Vương Vũ Luân, hắn đã từng xem mô tả về loại độc này trong một cuốn bí tích. Chất độc này sẽ biến Nhân tộc thành một loài Yêu tộc khác loại, giống như hình thái của mộng ma.

“Làm sao để chữa khỏi độc yêu dục?” Mộ Dung Thiến Nhi vội vàng hỏi.

Vương Hướng Trì cũng đang nhìn Từ Phàm, trong ấn tượng của hắn thì không có thứ gì có thể làm khó được sư phụ.

“Độc yêu dục thì có hơi khó một chút, đợi Tinh Từ đến rồi tính.” Từ Phàm bảo Bồ Đào thông báo cho Lý Tinh Từ qua đây.

“Để Tinh Từ thám tra linh hồn của cha ngươi một chút, sau đó hắn còn phải đi sâu vào mộng cảnh của cha ngươi gọi ông ta tỉnh lại.”

Không lâu sau, Lý Tinh Từ đến tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, bá mẫu, vương đại ca.” Lý Tinh Từ chào hỏi mọi người.

“Vương thúc xảy ra chuyện gì?”

“Linh hồn xảy ra chút vấn đề, cần ngươi kiểm tra một chút, sẵn tiện gọi Vương thúc ngươi tỉnh lại.” Từ Phàm nói, những chuyện này đáng lẽ hắn cũng có thể tự mình làm, nhưng nguyên tắc của hắn là thứ có thể nhờ cậy được thì tuyệt đối khong ra tay.

“Được.”

Lý Tinh Từ chỉ cần đặt ngón tay nhẹ lên trán Vương Vũ Luân, trong phút chốc, hắn đã xuất hiện trong một thế giới đầy dục vọng ngang tàng, điên cuồng vô độ.

Tất cả mọi người trong thế giới này đều điên cuồng trút hết dục vọng của mình, có những người ăn uống quá độ, hưởng thụ những món ngon khắp thiên hạ, có những kẻ khát máu tàn sát, điên cuồng giết hết những gì mà bản thân nhìn thấy, có những kẻ tự tư tự lợi, điêm cuồng chiến hữu mọi thứ mà hắn muốn, có những kẻ bản tính cuồng loạn…

Lý Tinh Từ chậm rãi bước đi trong thế giới dục vọng này, những kẻ điên cuồng xung quanh dường như đều không nhìn thấy hắn, sâu trong thế giới dục vọng này hắn đã nhìn thấy được Vương Vũ Luân đang bị dục vọng gặm nhấm.

Lúc này thần trí của Vương Vũ Luân khá là tỉnh táo, sau khi nhìn thấy Lý Tinh Từ, hắn thở phào nhẹ nhõm nói: “Xem ra đã an toàn đến Ẩn Linh môn rồi.”

“Tinh Từ, Từ đại ca nói ta còn cứu được sao?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Sư phụ bảo ta qua đây xem thử tình trạng thế nào, trước mắt xem tình hình rồi nói, xem ra cũng không tệ.”

“Độc yêu dục ngấm vào tinh thần ta vẫn có thể giải quyết được, chỉ là linh hồn thì cần có sự giúp đỡ của sư phụ.”

Trên tay Lý Tinh Từ xuất hiện một bông hoa Bỉ Ngạn, sau đó nó hóa thành bột mịn theo gió bay đi, những nơi nó đi qua, thế giới dục vọng đều biết thành bột mịn.

Bột mịn mà thế giới dục vọng hóa thành cuối cùng lại ngưng tự thành sáu bông hoa dục vọng trong tay Lý Tinh Từ.

Lúc này, Vương Vũ Luân nằm ở trên giường nhẹ nhàng mở mắt ra.

“Từ đại ca, ta còn tưởng không gặp được ngươi nữa.” Vương Vũ Luân mừng rỡ nói.

“Sao có thể, ta chỉ cần thổi một hơi là có thể cứu ngươi dậy.” Từ Phàm cười nói, huynh đệ phúc lợi gấp một trăm lần, hắn thà để mình bị thương, cũng không thể để người đó xảy ra chuyện.

Lúc này, Lý Tinh Từ mở mắt ra nói: “Sư phụ, thương thế của linh hồn, ta không nắm chắc lắm, cái này phải nhờ người rồi.”

“Được, vết thương linh hồn thì dễ xử thôi, đợi sau khi ta thăng cấp Kim Đan Kỳ, một viên Thiên Hồn Đan thì có thể giải quyết rồi.” Từ Phàm nói, vết thương trên linh hồn, dùng linh đan thì có thể giải quyết, điều trị cá nhân ít nhiều cũng sẽ xuất hiện một chút vấn đề.

Thiên Hồn Đan là loại linh đan chỉ có luyện đan sư cấp tông sư mới có thể luyện chế ra được.

Nó có tác dụng thanh trừ chất độc của linh hồn và nuôi dưỡng linh hồn, những vết thương thông thường có liên quan đến linh hồn, chỉ cần một viên Thiên Hồn Đan là có thể giải quyết.

“Trong khoảng thời gian này, ngươi ở lại Ẩn Linh môn tịnh dưỡng đi, không chuyện gì thì đến hoa viên đi dạo, hoặc là đi câu cá gì đó, ta sẽ bảo Long Phúc mua Thiên Hồn Đan, mua không được thì đợi ta mười lăm năm sau thăng cấp lên Kim Đan Kỳ sẽ luyện chế cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Ừm, cũng chỉ còn cách này.” Vương Vũ Luân nói một cách yếu ớt.

“Đừng ỉu xìu như thế, nhân lúc này ngươi không tu luyện được thì đọc sách, tu tâm cảnh, như thế sau này thăng cấp lên Nguyên Anh cũng sẽ thuận lợi một chút.” Từ Phàm mỉm cười và vỗ vai Vương Vũ Luân.

Sau khi mọi người dùng bữa trong tiểu viện, Từ Phàm nhận được món quà giảm giá mà hắn luôn nghĩ tới

Bên trong đạo trường, Từ Phàm nhìn ba đồ đệ trước mặt, gật đầu hài lòng.

“Hướng Trì, thấy ngươi tiến bộ nhiều như vậy, ta cũng không tính toán chuyện ngươi nhiều năm không về.”

“Tu vi nhiều năm không tiến bộ, ngươi càng nên tìm sư phụ, sợ là ngươi đã quên, ta vẫn là sư phụ của ngươi.”

Lời nói của Từ Phàm khiến Vương Hướng Trì cúi đầu xuống, không nịnh thì tốt.

“Nhiều năm ngươi không về, đây là đồ đệ mà vi sư mới thu nhận, Lý Huyền Đạo, các ngươi giao lưu làm quen tý đi.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, hắn rời khỏi đạo trường, bắt đầu bế quan.

…

Tại biên giới của Thịnh Linh Châu, vô số cự thương do băng tạo thành xuất hiện trên bầu trời, trực tiếp ghim xuyên qua hàng trăm yêu tộc đang chạy trốn.

Có mấy lang yêu tu vi Nguyên Anh Kỳ bị đạn xuyên giáp trực tiếp xuyên qua đầu.

Hàng chục mũi giáo bằng gỗ băng đang nhắm chính xác những con cá lọt lưới còn sót lại.

Kết thúc trận chiến, Từ Cương xuất hiện từ trên không trung nói: “Sao phải giữ lại toàn bộ thi thể, còn không cho huyết khí lan ra trên diện rộng.”

“Nhất định phải có lý do, đại ca, nếu ngươi tò mò có thể quay về hỏi.” Giọng Từ Nguyệt Tiên truyền đến.

Chính ngay lúc này, một bóng người nhanh nhẹn bỗng dưng xuất hiện bên cạnh Từ Cương, vung ra một kiếm, đầu của Từ Cương bị chặt lìa, máu tươi không ngừng phun ra.

Ngay lúc Miêu tộc xuất hiện và vung kiếm, cũng có tiếng súng vang lên, khi thủ cấp của Từ Cương rơi xuống đất, Miêu tộc đó cũng vong mạng.

Thân ảnh của Từ Nguyệt Tiên hiện ra, nhìn cái đầu của đại ca mình, nói: “Đại ca, chân thân mà ngươi nặn ra quả thật rất giống thật đấy.”

Lúc này thân ảnh trên mặt đất của Từ Cương biến mất, ngũ hành linh khí giữa thiên địa tụ lại, thân ảnh của Từ Cương lại xuất hiện.

“Đều là do sư phụ dạy giỏi.”

“Chỉ sau khi thật sự ra ngoài chiến đấu rồi mới phát hiện, từng câu nói của sư phụ đều rất có đạo lý.” Từ Cương mỉm cười nói, hắn chợt nhận ra rằng mình có chút nhớ sư phụ.

“Ha ha, sư phụ nói không sai, nhưng mà thế thân thần thông mà sư truyền cho ngươi ngay cả ta cũng có chút ngưỡng mộ.” Từ Nguyệt Tiên ghen tị nói, chiêu vô lượng phân thân cuẩ Từ Cương, cùng một cảnh giới thì khó mà giải được.

“Đây chỉ là ảo ảnh, hóa ảnh tam thế thân cường mà sư phụ truyền cho ngươi, đến cuối cùng chính là ba chân thân.” Từ Cương nói.

Ba người vừa trò chuyện vừa thu dọn thi thể của Yêu tộc dưới đất vào trong nhẫn không gian.

Doanh trại chính của tuyến phòng thủ Thịnh Linh Châu, trung tâm đổi điểm.

“Hai nghìn bốn trăm mười xác Yêu tộc Kim Đan Kỳ, một trăm năm mươi tư khôi lỗi Nguyên Anh Kỳ, tổng cộng là ba nghìn chín trăm năm mươi điểm.” Tu sĩ Nguyên Anh trực ca nói.

Sau khi cả hai đổi điểm xong, thì đi đến phố thương mại của đại doanh.

“Đại ca, mấy điểm này đổi được gì?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Ta đã nghĩ xong rồi, ta muốn tặng cho sư phụ một món quà, trong danh sách trao đổi ta nhìn thấy cột luyện khí sư có bao hàm trọng bảo tiên văn.”

“Cần mười triệu điểm, hai chúng ta cố gắng, tranh thủ gom đủ trước khi Yêu tộc Tượng Châu ổn định lại.”

“Nghe nói khi luyện chế đạo khí cần có tiên văn, không biết sư phụ có không.”

“Lúc ta ra ngoài thì chưa đủ, công pháp thần khi nãy đều là sư phụ cho ta, lần này ta muốn tỏ lòng hiếu tâm một chút.” Từ Cương có chút xúc động nói.

Sau khi được Từ Phàm đưa về từ Khuyết Thiên Môn, mọi thứ của hắn đều là do Từ Phàm cho.

“Ta ủng hộ đại ca, nhưng ta cảm thấy ngoại trừ đổi tiên văn, thì cũng có thể đổi một viên linh đan thiên cấp.”

“Công pháp tu hành của sư phụ ta xem không hiểu, nhưng lần trước dáng vẻ đại nạn của sư phụ thực sự khiến ta sợ khiếp vía.”

“Cho nên có một viên linh đan thiên cấp kéo dài tuổi thọ, hồi phục vết thương, lần sau sư phụ cũng có thể an tâm thăng cấp.”

“Đổi ba triệu điểm.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Được, cái này cũng tạm.” Từ Cương gật đầu nói.

“Đi thôi, chúng ta đi xem tiểu huynh đệ Thiên Luyện xong rồi tiếp tục xuất phát, tiến sâu vào biên giới, thứ mạnh nhất ở đó chính là Yêu tộc Hóa Thần Kỳ, ta sáng ngươi tối, hoàn toàn không thành vấn đề.” Từ Cương tiếp tục nói.

“Được.”

Hai người đến một nơi tương đối hẻo lánh, nơi có một Thiên Luyện Khí Phường, chuyên nhận đặt các loại bảo khí, cao nhất là tứ giai.

Ngay khi hai người chuẩn bị bước vào Thiên Luyện Khí Phường, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên nhìn thấy đối diện cũng có một phường luyện khí, công việc kinh doanh cũng giống nhau, quan trọng nhất là, nơi đó còn nhận đặt bảo khí ngũ giai.

“Đại ca, ngươi còn nhớ sư phụ có một vị bằng hữu tên alf Sa Điêu không?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Có, lúc đó Sa Điêu sư thúc còn tặng cho chúng ta không ít đồ chơi.”

Từ Cương quay lại nhìn thấy là phường luyện khí Sa Điêu.

“Chúng ta đi xem có phải là Sa sư thúc không.” Từ Cương nói.

Lúc này trong cửa tiệm, Sa Điêu không có việc gì làm, đang suy nghĩ về món đạo khí đầu tiên của mình sau này.

“Hơn mười năm rồi, cũng không biết Từ sư đệ như thế nào, có thăng cấp Trúc Cơ chưa, con đường luyện khí có bị tụt lại không.” Sa Điêu thở dài.

Kể từ khi Khuyết Thiên Môn bị Yêu tộc tấn công hơn mười năm trước, hắn đã cùng sư phụ ở lại canh giữ cửa tiệm nhỏ này, để luyện chế bảo khí cho các tu sĩ lui tới trừ yêu, thu phí không mắc, miễn cưỡng có thể sống tạm qua ngày.

Bốn năm trước sư phụ hắn được Thiên Khí Tông mời đi, bây giờ cửa tiệm nhỏ này cũng chỉ còn lại mình hắn, cũng may cách đây không lâu tình cờ gặp được một tiểu bối của Thiên Khí Tông tới đây, không có chuyện gì cũng có thể tám chuyện.

Bây giờ hắn quăng hết danh sách các món bảo khí ngũ giai trở xuống lên phía trước, trước đây hắn bận tối mặt tối mũi, bây giờ lại thấy bắt đầu rảnh rỗi.

Lúc này, có hai tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đến cửa hàng.

“Tiệm chúng tôi không làm bảo khí dưới ngũ giai.” Sa Điêu nhẹ giọng nói.

Lúc này, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đã tháo mặt nạ ra.

“Các ngươi là…”

“Từ Cương và Nguyệt Tiên!” Sa Điêu mừng rỡ thốt lên, hắn có quen với đồ đệ của Từ Phàm.

“Kính chào Sa sư thúc.” Hai người hành lễ.

“Ha ha, Sa sư thúc gì chứ, bây giờ đổi lại ta gọi các ngươi là tiền bối rồi.”

“Sư phụ các ngươi vẫn khỏe chứ?” Sa Điêu vui vẻ hỏi.

“Sư phụ rất tốt, nhưng thỉnh thoảng hắn vẫn thường nhắc đến Sa thúc.” Từ Cương nói.

Chương 147: Cổ yêu

“Từ sư đệ đâu rồi? Ta tìm hắn ở Thịnh Linh Châu rất lâu cũng không tìm thấy, các ngươi đến đại lục khác rồi sao?” Sa Điêu nói.

“Bọn ta và sư phụ đã đến đại lục trung tâm, hơn nữa còn thành lập một môn phái ở đó.” Từ Nguyệt Tiên nói, sau khi nàng gặp được Sa Điêu thì lập tức gửi một tin nhắn cho Từ Phàm.

Nhận được tin trả lời mời Sa Điêu đến tông môn.

“Thành lập môn phái.” Hai mắt Sa Điêu sáng lên, phụ thân và tiểu muội của hắn đang ở trong môn phái của đại lục trung tâm.

“Ừm, tên môn phái là Ẩn Linh môn, là một tiểu môn phái ẩn thế, đệ tử trong môn cũng hơn hai trăm người, nằm ở nơi hẻo lánh, nhưng không đua chen với đời.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Lời của Từ Nguyệt Tiên khiến ánh mắt của Sa Điêu càng sáng hơn, đây không phải là nơi lý tưởng để hắn nghiên cứu con đường luyện khí sao, huống hồ nơi đó còn có Từ sư đệ mà hắn xem là tri kỷ cả đời này của mình.

“Ta có thể gia nhập tông môn của các ngươi, bây giờ Yêu tộc ở Tượng Châu đã không còn lớn mạnh, cái tiệm nhỏ này của ta cũng không cần tồn tại nữa.” Sa Điêu nói.

“Rất hoan nghênh, ta vừa báo cho sư phụ biết tin đã gặp được Sa sư thúc.”

“Sư phụ lập tức bảo ta mời sư thúc gia nhập Ẩn Linh môn để cùng nhau tìm kiếm con đường luyện khí.” Từ Nguyệt Tiên mỉm cười nói.

Nhưng nàng không biết là, sư phụ nàng chỉ cần một công cụ, giúp hắn giải quyết nhiệm vụ luyện khí mà Bổ Đào không làm được.

Lúc này Sa Điêu vung tay, tất cả pháp bảo trong tiệm đều được thu vào trong nhẫn không gian.

“Nhìn dáng vẻ của các ngươi chắc cũng chưa định trở về, nói cho ta biết Ẩn Linh Môn ở đâu, tự ta đi được rồi.” Sa Điêu sốt ruột nói.

Hắn ở một mình trong cửa tiệm nhỏ suốt bốn năm, hắn thực sự rất cô đơn, bạn bè chẳng có được mấy người, tri âm càng không, bây giờ ngay cả con đường luyện khí mà hắn suốt đời theo đuổi cũng bắt đầu chênh vênh, mấy năm nay chẳng tiến bộ gì.

“Đại lục trung tâm, Thiên Lam châu, Tiên Thành Sâm Lâm, trên cái hồ mười vạn dặm, sư thúc đến đó tự nhiên sẽ có người ra đón.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Lúc này Sa Điêu đột nhiên bật cười ngại ngùng, hắn quên mất mấy năm nay hoạt động kinh doanh thua lỗ, cộng thêm cha hắn và tiểu muội khi đến đại lục trung tâm đều đã lấy đi gần hết linh thạch của hắn.

Bây giờ hắn mới ngượng ngùng phát hiện ra, không đủ phí di chuyển đến đại lục trung tâm.

Từ Nguyệt Tiên rất chu đáo gửi một túi linh thạch cho hắn, đủ để Sa Điêu dùng trong suốt hành trình di chuyển đến Tiên Thành Lâm Sâm, trên đường đi còn có thể thưởng thức một số món ngon đặc biệt của chính các Tiên Thành lớn.

Cái gọi là ở nhà thì thanh đạm, ra ngoài thì bắt buộc phải mang theo lộ phí, khi Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên rời đi, linh thạch trong nhẫn không gian mà Từ Phàm đưa cho bọn họ chí ít một người hai mục tiêu nhỏ.

“Đây là sư phụ căn dặn, nếu sư thúc muốn trả thì trả cho sư phụ là được.” Từ Nguyệt Tiên nói trước.

“Được.” Sa Điêu gật đầu nói, thân là luyện khí sư thiên tài, hắn cũng chẳng quan tâm đến linh thạch, nếu nợ, sau này trả lại là được.

Người phóng khoáng, làm việc cũng phóng khoáng.

Sau khi đóng cửa tiệm, Sa Điêu biến mất ở cuối con phố dài.

“Sa sư thúc vẫn cứ tự nhiên như trước đây.” Từ Cương xúc động nói.

“Nếu không sao có thể kết bạn với sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên đáp.

...

Mười lăm tôn giả Đại Thừa Kỳ của Nhân tộc lúc này đang bao vây tấn công yêu tôn của Yêu Tộc ở cấm địa Cổ Yêu.

“Cự Đồ, đến đây, dùng máu của Yêu tộc các ngươi khởi động phong ấn của cấm địa Cổ Yêu đi.”

“Để ta xem Cổ Yêu mà Yêu tộc các ngươi dựa dẫm rốt cuộc mạnh đến cỡ nào.”

Kiếm Đạo Pháp Tướng vụt ngang bầu trời nhìn cấm địa Cổ Yêu nói.

“Ha ha, Nhân tộc, không ngờ thủ đoạn ẩn nấp của các ngươi còn nhiều hơn ta tưởng.”

“Đừng tưởng lấy được tiên khí Trảm Yêu Kiếm thì có thể thiên hạ vô địch, tiên khí, ta cũng có.”

“Tin chắc lần sau cảnh tượng bổn tôn ta và các ngươi gặp nhau nhất định rất thú vị.”

Một giọng nói vô cùng bá đạo vang lên, như muốn giao chiến với cả thế giới.

“Nhân tộc, nếu muốn tiêu diệt phân thân của ta thì phải trả giá, ba cấm địa Cổ Yêu ở Tượng Châu, ta hi vọng ngươi thích món quà này.”

“Khà khà khà…”

Lúc này ba cấm địa Cổ Yêu của Tượng Châu đồng thời sáng lên huyết quang, sau đó ba luồng huyết quang cực lớn phóng lên trời, như muốn liên kết biên giới của thế giới.

Ầm ầm ầm.

Toàn bộ Tượng Châu đang chấn động, giống như một con hung thú thượng cổ sắp sinh ra vậy.

Grừ…

Cả Tương Châu rung chuyển càng thêm trầm trọng.

Kiếm Đạo Pháp Tướng trên bầu trời, lúc này trên người toát ra một luồng uy áp như muốn trấn áp thiên hạ, trong tay Kiếm Đạo Pháp Tướng xuất hiện một thanh tiên kiếm.

“Các vị đạo hữu, trước khi tôn thượng trở lại, chúng ta phải trấn áp Cổ yêu này trước, mới có thể ra tay trấn áp hai con còn lại.”

“Thập Phương Tịch Diệt Kiếm Trận, ta là chủ kiếm, chúng đạo hữu hỗ trợ ta!”

Lúc này, toàn bộ cấm địa Cổ Yêu bắt đầu sụp đổ, một bàn tay to lớn như núi đập mạnh xuống mặt đất, tựa như sắp trèo ra khỏi vực sâu.

Ầm.

Một cái đầu to lớn màu đỏ tươi từ từ nhô ra khỏi mặt đất, đôi mắt khát máu và hung ác lớn như mặt trăng kia đang từ từ chuyển động, như thể đôi mắt chưa từng được chuyển động suốt mấy mươi vạn năm.

Khi toàn bộ con Cự Yêu hoàn toàn ló mình hiện ra khỏi cấm địa, không ít cường giả Đại Thừa đang quan sát cách đó không xa đều hít sâu một hơi.

Đây là yêu thân vạn mét hàng thật, những đám mây chỉ dài đến đầu gối của Cổ Yêu.

“Máu.”

“Thịt.”

“Cả thế giới đều là của ta.”

Giọng nói cổ quái, thăng trầm và như vực thẳm lan truyền khắp Tượng Châu.

“Chư vị đạo hữu, hỗ trợ ta!”

Lúc này Kiếm Đạo Pháp Tướng phình to vạn met, tiên kiếm trong tay hóa thành cầu vồng dài chém vào Cổ Yêu.

Thanh kiếm này đã ngưng tụ toàn bộ uy lực của mười lăm tôn giả Đại Thừa.

Bịch!

Trảm yêu kiêm dài hàng nghìn mét đã găm vào cổ Cổ Yêu.

“Nực cười.”

“Lũ kiến, chết đi!”

Cổ yêu trực tiếp gạt Trảm Yêu Kiếm trên cổ sang một bên, lòng bàn tay khổng lồ kia nắm lấy Kiếm Đạo Pháp Tướng trên không trung.

Lúc này thân thể của nam nhân trung niên trong Kiếm Đạo Pháp Tướng bị lực lượng kỳ dị trói buộc, hắn chỉ có thể dùng ánh mắt kinh hãi mà nhìn lòng bàn tay to lớn đang nắm lấy mình.

Với tư cách là cửu trưởng lão trong hội trưởng lão nắm giữ tiên khí Trảm Yêu Kiếm, đây là lần đầu tiên hắn nghi ngờ về thanh kiếm trong tay mình.

“Ta sắp chết sao?”

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một chiếc thuyền khổng lồ dài hàng vạn mét, có một khẩu pháo cực lớn màu đen tỏa ra linh quang rợn người.

“Ầm.”

Một cột sáng từ bầu trời chiếu thẳng vào đầu của con Cổ Yêu, một bông sen vàng khổng lồ nở ra ở chính giữa Cổ Yêu.

Vô số tiên văn lập lòe trên đài sen vàng, càng lúc càng sáng, sau đó đài sen vàng khép lại, trực tiếp bao vây Cổ Yêu cường hãn kia bên trong nó.

Cuối cùng, nó biến thành một bông sen vàng nhỏ.

“Tôn thượng.”

Đây là, mười lăm thân ảnh xuất hiện trên bầu trời, hành lễ với con thuyền lớn kia.

Một thiếu niên ánh mắt sáng ngời xuất hiện giữa không trung, cầm lấy hoa sen vàng, sau đó nhẹ nhàng ném về nơi sâu nhất của cấm địa Cổ Yêu.

“Thực lực của Cổ Yêu mạnh hơn ta nghĩ, cơ thể nó thực sự có thể chống lại Trảm Yêu Kiếm.”

“Lần này cực khổ cho các ngươi.” Thiếu niên mắt sáng nói với các tôn giả đang ngăn chặn Cổ Yêu.

Chương 148: Dung hợp hai giới.

Ở biên giới Thịnh Linh Châu xa xôi, hai huynh muội Từ Cương đều ngừng động tác tay lại, nhìn về hướng Tượng Châu.

“Sư muội, từ từ đã, chờ sau khi có tin tức rồi hẳn đi sâu vào Tượng Châu.” Lúc này, Từ Cương cảm giác được cung Long Tiên phía bên trên đại doanh cũng đã biến mất.

Từ Nguyệt Tiên lấy pháp bảo truyền tin ra, sau khi liếc nhìn thì phát hiện không có tín hiệu, gật đầu nói: “Đúng, sư phụ đã từng nói, trong tình huống này tốt nhất không nên vào trong góp vui, chúng ta vẫn nên ở biên giới từ từ tru yêu thôi.”

Từ bé, Từ Phàm truyền thụ cho bọn họ, gặp trường hợp lớn, không có tin tức xác định, vậy trước hết không nên đi vào, trừ khi ngươi là người được trời phú.

Cùng lúc đó, Diệp Tiêu Dao hãy còn nghe Cự yêu gào thét, lúc này đã bay đến gần cấm địa cổ yêu.

“Nhóc con, xoay người nhìn xem thứ này đi.”

“Máu cổ yêu, xích trùng tinh, hoa yêu huyết, ba thứ này đều là đồ tốt ở Tiên giới.”

“Tìm được tên biết hàng, đạo khí của ngươi tới đây.” Lão Kiếm nói trong Diệp Tiêu Dao, giọng điệu rất phấn khích.

Một lần đã giàu phất lên là cảnh tượng hắn thích nhất.

“Nghe ngươi lần này, nói ta biết phải làm thế nào.” Diệp Tiêu Dao nói, độn tốc của thuyền kiếm đã sắp chạy đến cực hạn.

“Này thì dễ, Tôn giả trong giới của các ngươi chắc chắn sẽ đi phong ấn Cổ yêu, chúng ta chỉ cần đợi sau khi phong ấn xong thì tiến vào cấm địa Cổ yêu.”

“Đến khi đó nghe ta chỉ huy là được.” Lão Kiếm tràn đầy tự tin mà nói.

Lúc này, cung Long Tiên đang trấn áp con Cự lang thời hoang cổ thân dài nghìn thước, xuất hiện giữa cấm địa Cổ yêu rất gần đại doanh Thịnh Linh Châu.

Xung quanh còn có vài Tôn giả Đại thừa đang trấn áp, lúc này, Vũ Thuyền đã mang theo mười lăm vị Tôn giả xuất hiện ở một cấm địa Cổ yêu khác.

………………………………

Ba tháng sau, Từ Phàm ra khỏi Thời gian tiểu ốc để giải sầu, luôn cảm thấy bất an, nhất là hắn phát hiện giai đoạn bây giờ của mình thế nhưng không có việc gì để làm.

“Trúc Cơ kì đã đến điên phong rồi, bây giờ xem ra《Ngũ Hành Quyết》của Hóa Thần kì không thể tiếp tục, chỉ có thể chờ đến Kim Đan kì rồi nói sau.”

“Đại quân con rối trước hết cứ như vậy, hiện tại cũng không cần thăng cấp gấp.”

“Phòng hộ của đại trận hộ sơn đã đến cực hạn, muốn thăng cấp cũng chỉ có thể đợi ta đến Kim Đan.”

Từ Phàm đi đến trước thác nước linh dịch, nhìn thấy bên hồ có một đôi nai con đang tình tứ, tuy rằng nai đực xem qua vẫn chưa trưởng thành, nhưng cũng không cản trở chúng nó diễn tình tứ.

Giữa hồ linh dịch còn có một con rùa vàng to bằng cái cối xay, đang thích chí hưởng thụ cảm giác dòng linh dịch cọ rửa mai rùa.

Con rùa Thiên Cát này được Tiểu Hoa đem về từ mấy tháng trước, lúc Từ Phàm còn chưa kịp cưỡng ép nó ở lại qua đêm, con rùa Thiên Cát này đã tự giác đến hồ linh dịch an cư.

Theo cách nói của Tiểu Hoa, đây chính là tiểu tử nghèo khó lên thành đã bị dụ dỗ.

Từ Phàm lấy tự linh đan thượng phẩm cho rùa Thiên Cát ăn, tiện thể bồi dưỡng một chút tình cảm.

Bây giờ, rùa Thiên Cát giống như đứa nhỏ ba tuổi, ngay cả cha mẹ mình ở đâu cũng không biết.

“Đáng tiếc, nếu không thì có thể mời cha mẹ người đến đây ở, thế thì cả nhà các người có thể tề tụ một chỗ, thật tốt.” Từ Phàm tiếc nuối mà nói.

Lúc này, đệ tử xung quanh hồ linh dịch bắt đầu tăng lên, đều đến ngồi xuống bên hồ linh dịch.

“Chào Đại trưởng lão.” Các đệ tử đều hành lễ nói.

Từ Phàm gật đầu N lần mới yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên phát hiện, tông môn của mình còn thiếu một đệ tử trợ giúp ngộ đạo, một người tu tiên không thể chỉ quan tâm đến nâng cao chiến lực, mà phương diện khác cũng phải theo kịp.

Vì thế, Từ Phàm phát tin tức cho Bàng Phúc, để hắn đi tìm linh mộc ngô đồng nghìn năm.

Sau khi dặn dò xong việc, Từ Phàm tiếp tục đi dạo giải sầu, ở trong một chồi nghỉ mát nọ, hắn gặp phải Vương Hướng Trì và Lí Tinh Từ đang bàn luận.

Hai người cầm pháp khí linh kiếm trong tay, đều đang dùng chiêu thức để quyết đấu, không sử dụng một chút linh lực nào.

Tuy rằng không có linh lực, nhưng cộng thêm năng lực to lớn của Kim Đan kì, không gian gần đó đều rít gào kiếm khí, ánh kiếm lóe ra, xung quang mặt đất đầy những vết kiếm.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, hai người đồng thời ngừng lại, nhìn về phía Từ Phàm.

“Cứ tiếp tục đi, xem như ta không tồn tại.”

“Thật ra thỉnh thoảng luận kiếm như vậy cũng rất có ích.”

“Nhưng thật là nhìn không ra, tu vi kiếm đạo của Tinh Từ cũng không hề kém nha.” Từ Phàm cười nói, từ chiêu thức của Lí Tinh Từ, hắn nhìn thấy bóng dáng của kiếm pháp cổ võ.

“Chỉ là tùy tiện luyện tập thôi, không nhận nổi lời khen của sư phụ.” Lí Tinh Từ khiêm tốn nói.

“Ngươi khiêm tốn rồi.” Từ Phàm nói xong thì nhìn về phía Vương Hướng Trì, nói: “Hướng Trì, mấy tháng ở tông môn cảm thấy như thế nào, có quen không.”

Trước kia, vị tam đồ đệ này của mình là một tên không chịu ngồi yên một chỗ, sau khi rời khỏi tông môn, vẫn chưa từng lưu lại tông môn thời gian dài như vậy.

“Mấy ngày chiến đấu tru yêu có hơi nhàm chán, bây giờ rảnh rỗi bồi sư phụ và cha mẹ cũng rất tốt.”

“Không có việc gì cũng có thể bàn luận với Tứ sư đệ, tiếc là Đại sư huynh và Nhị sư tỷ không có ở đây.” Vương Hướng Trì nói, mấy tháng ở Ẩn Linh Môn, kiếm đạo của hắn tiến bộ rất nhanh.

“Không tồi, xem ra ngươi đã thật sự tìm được đạo của chính mình rồi.” Từ Phàm vui mừng mà nói, hắn không ngờ Bách thế luân hồi của Lí Tinh Từ lại có hiệu quả lớn như vậy, thật muốn tìm một điện Luân Hồi để các đệ tử được trải nghiệm một phen.

“Tất cả đều nhờ sư phụ dạy dỗ tốt.” Vẻ mặt Vương Hướng Trì không thay đổi mà nói.

“………………..”

Ngươi dùng vẻ mặt đơ đó để khen thật sự là rất mâu thuẫn, xem ra khi nào có thời gian ta cần phải nói chuyện với cha người về vấn đề giáo dục ngươi.

Lúc này, mặt trời mọc lên ở hướng Đông, Từ Phàm nhìn xuyên qua đại trận Hộ sơn, nhìn về phía mặt trời vừa mới mọc lên.

“Không biết là mặt trời trong nghìn thế giới kia có dáng vẻ như thế nào, lấy diện tích của Tu tiên giới thì chỉ sợ một mặt trời của kiếp trước cũng không đủ để chiếu hết.” Từ Phàm cảm khái nói.

Ở Tu tiên giới, chỉ mới tính diện tích của tiểu quốc Biên Thùy ở Tượng Châu, thì đã hơn hẳn diện tích của tinh cầu Lam kiếp trước, đừng nói chi là cả Tượng Châu.

Lục địa Tu tiên giới có hơn một nghìn, miễn bàn đến những bờ cõi vô tận mà tu sĩ vẫn chưa thăm dò đến tận cùng.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên dời ánh mắt xuất thần nhìn nơi nào đó trên bầu trời.

“Dự cảm về điểm xấu ngày càng mạnh mẽ.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Lần trước, khi có loại dự cảm mạnh mẽ này, hắn bị bắt chạy trốn từ Khuyết Thiên Môn đến đại lục trung tâm.

Cùng lúc đó, bên ngoài Phi Vũ giới, một trận pháp đủ để bao trùm cả lục địa xuất hiện ở giữa vách tường ngoài Phi Vũ giới, ở bên cạnh một chiến thuyền vũ trụ bảo hộ.

“Nếu không phải dung hợp thiên đạo hai giới, thì trận pháp này muốn mở rộng hoàn toàn cũng không được.” Thiếu niên mắt sao ở trên thuyền vũ trụ, nhìn thấy kí hiệu trận pháp khổng lồ kia mà nói.

“Bắt đầu đi, hai giới dung hợp, lấy đại lục trung tâm làm đầu.”

“Chính bởi vì cái gọi là không phá thì không xây được, đại lục trung tâm hưởng thụ tài nguyên tốt nhất toàn giới, cũng để chống lại đại kì của Yêu tộc.”

Lúc này, có trăm vị tu sĩ Đại Thừa kì xuất hiện trong trận pháp, thiếu niên mắt sao chiếm giữ vị trí trung tâm đại trận.

“Thiên liên dung giới, bắt đầu!”

Trận pháp đồ sộ sáng lên linh quang chói mắt, có cả ngàn sợi xích cực lớn từ giữa trận pháp mọc lên, thò về hướng chỗ sâu trong hư không.

Cả Phi Vũ giới đều vang lên âm thanh dây xích lay động.

Sợi xích lớn bay nhanh ra từ giữa trận pháp, ngay cả mấy vạn tinh thuyền nghìn thước cũng có vẻ như chỉ là thuyền gỗ thông thường.

“Nhiều nhất là hai mươi năm, hai giới sẽ bắt đầu dung hợp, quay về báo tin với các tông môn lớn, chuẩn bị tốt để chiến đấu.”

“Nhiều nhất khoảng hai nghìn năm, Tu tiên giới sẽ thăng hoa, đến lúc đó số lượng người phi thăng của giới này có thể làm cho bước chân của Phi Vũ Tiên Môn của Sơ Linh Đại Thế Giới vững chãi.” Thiếu niên mắt sao thản nhiên nói.

“Nhưng điều kiện tiên quyết chính là phải giết sạch tất cả Yêu tộc.”

Trong mắt của thiếu niên mắt sao lóe lên sát niệm, tại Yêu Linh giới, hắn và vài vị Yêu Hoàng có ân oán rất sâu.

…………………………..

Khi Từ Phàm nghe thấy âm thanh xiềng xích, thì bắt đầu nhắm hai mắt lại, bắt đầu dùng thuật bói toán để tiên đoán tương lai.

Tiên đoán tình thế vốn là một chuyện rất khó, nhưng Từ Phàm còn chưa dùng bí pháp bói toán thì diễn cảnh tương lai đã hiện lên trong đầu Từ Phàm.

“Tin tức này đã được phát tán chưa, nếu không thì ta không thể tiên đoán dễ dàng như vậy được.”

“Dung hợp hai giới, lấy Trung Châu làm đầu, đại chiến giữa hai tộc không gì bì được sẽ phát động.”

Từ Phàm nhất thời không giữ được bình tĩnh, chửi bới: “Mẹ nó, đúng là không cho người ta lấy một ngày lành.”

Từ Phàm của bây giờ đã cảm nhận được áp lực trong tương lai.

Hai vị đồ đệ tri kỷ ở bên người Từ Phàm cũng quan tâm hỏi: “Sao vậy sư phụ, âm thanh sợi xích lúc nãy là chuyện gì vậy.”

Nghe thấy giọng nói của đồ đệ, Từ Phàm thở dài, đây chính là chỗ tốt khi cùng một thời đại với nhân vật chính sao, chuyện gì lớn cũng sẽ đến.

“Tu luyện cho tốt đi, nhiều nhất hai mươi năm, Nhân giới và Yêu giới sẽ bắt đầu dung hợp, nơi đầu tiên dung hợp chính là đại lục trung tâm.”

“Trước kia, sư phụ không có yêu cầu gì đối với tu vi của hai ngươi, bây giờ lệnh cho các ngươi phải đạt đến Nguyên Anh kì trong hai mươi năm tới.”

“Đương nhiên, phương diện chiến lực cũng tuyệt đối không thể thụt lùi, đây là tiền vốn để bảo toàn mạng sống.”

“Sau khi Sa sư thúc của các ngươi đến, ta sẽ bắt đầu bế tử quan.” Từ Phàm nói với hai người họ.

“Xin tuân theo sư mệnh!” Hai người nghiêm túc nói, bọn họ hiểu được tầm quan trọng của việc dung hợp hai giới.

Trên Thập Vạn Lí Cự Hồ, Từ Phàm muốn nhìn kĩ rùa mình nuôi rồi sẽ trở về tiếp tục bế quan, ai ngờ sau khi nhìn chúng thế mà lại phát hiện kinh hỉ.

“Các ngươi đều đã tiến hóa?” Từ Phàm nhìn hình dáng khác của các con rùa mà nói.

Màu sắc mai rùa của từng con đều không giống nhau, các màu đỏ, da cam, xanh lá, xanh trời, đều có đủ.

“Cho ta xem huyết mạch của các ngươi, Thủy Tinh Long Quy, Xích Viêm Linh Quy, Thiên Lục Quy, Tử Không Quy, Tam Thủ Quy, Cự Không Quy, Thiên Thủy Linh Quy, Vạn Mộc Linh Quy……………..”

Lúc này, Lôi Văn Khê chạy đến bên cạnh Từ Phàm.

“Văn Khê à, ngươi cho chúng nó ăn gì mà huyết mạch không giống nhau vậy.” Từ Phàm ngạc nhiên hỏi, linh đan có thể tinh lọc huyết mạch của yêu thú chí ít cũng phải là tông sư có cấp bậc mới có thể luyện chế.

“Vốn muốn báo tin cho Đại trưởng lão, nhưng lại sợ quấy rầy Đại trưởng lão bế quan, cho nên muốn chờ sau khi Đại trưởng lão ra ngoài rồi nói sau.”

“Ta chỉ cho ăn tự linh đan, không hề cho ăn gì khác nữa.”

“Nhưng sau đó ta nghĩ khẩu vị của chúng nó không giống nhau, có con thích ăn tự linh đan làm từ cốt phấn và huyết nhục của yêu thú thuộc tính thủy, có con lại thích ăn tự linh đan thuộc tính hỏa.”

“Thế nên ta bèn dựa theo khẩu vị bất đồng của chúng nó để luyện chế tự linh đan.”

“Nhưng không ngờ cho ăn xong lại thành như vậy.” Lôi Văn Khê thấp thỏm bất an mà nhìn Từ Phàm nói.

Giờ phút này, Từ Phàm đột nhiên muốn đưa Lôi Văn Khê tới làm đầu bếp ở thực đường.

Chương 149: Thuế thu có tính người

Qua nửa năm, Sa Điêu trải qua trắc trở đã đến được Tiên Thành Lâm Sâm.

Bên Thập Vạn Lí Cự Hồ, Sa Điêu nhìn mặt hồ, cảm khái nói: “Khó khăn lắm mới đến được đích đến mà.”

“Tông môn của Từ sư đệ được xây phía trên cái hồ này sao.”

Nửa năm qua, Sa Điêu vừa đi du lịch vừa chạy đến Tiên Thành Lâm Sâm, có lúc bởi vì không quen đường, đi nhầm vài lần, còn có vài tiểu tông môn muốn cưỡng ép Sa Điêu ở lại, dù sao cũng là luyện khí sư đỉnh cấp.

Nhưng cuối cùng bằng cơ trí của mình, hắn cũng né được.

Lúc này, một linh thuyền bay từ trên không xuống, dừng lại bên cạnh Sa Điêu.

“Ngươi hẳn là Sa trưởng lão nhỉ, Từ trưởng lão đã bảo ta đến đón ngươi, mời ngươi lên linh thuyền.” Lôi Văn Khê nói.

Sa Điêu không nghĩ nhiều đã bước lên linh thuyền.

Nhìn thấy mặt hồ rộng lớn, Sa Điêu hỏi: “Yêu thú trong hồ chắc chắn không ít, trong tông môn đã đối kháng với tụi yêu thú như thế nào.”

“Không cần đối kháng, bây giờ yêu thú trong hồ đều đã bị rùa mẹ khuất phục rồi.” Lôi Văn Khê nghe vậy cười nói, Thập Vạn Lí Cự Hồ bây giờ đã trở thành hoa viên sau nhà của Ẩn Linh Môn, về phần yêu thú, chỉ là nguyên liệu để nấu ăn mà thôi.

“Rùa mẹ là ai?”

“Chính là Hóa Thần Kì Giao Quy, bởi vì con của nó đều ở trong tay chúng ta nên nó mới trở thành thú bảo hộ của Ẩn Linh Môn chúng ta.”

“Còn có, trên đầu nó mọc lên một đóa hoa màu đỏ, trông cũng đáng yêu, còn có bọn con của nó bây giờ cũng thành hộ môn đại trận của Ẩn Linh Môn, ước chừng mười hai con.”

“Nhiều sư huynh sẽ bắt yêu thú trong hồ để giúp đỡ rùa con.”

Hiếm khi Lôi Văn Khê gặp được người lạ, thế nên bắt đầu giới thiệu lại hết thảy về Ẩn Linh Môn.

Sa Điêu nhìn thấy tiểu cô nương líu ríu cười nói, đột nhiên cảm thấy tông môn này có chút ấm áp.

Sau nửa canh giờ, Lôi Văn Khê nói với Sa Điêu: “Sa trưởng lão, sắp vào Ẩn Linh Môn rồi, tiến về phía trước thì trưởng lão không nên hít thở.”

“Sao vậy?” Sa Điêu ngờ vực hỏi.

“Sẽ không thở nổi đó.”

Lúc này, linh thuyền vừa tiến vào bên trong màng sáng, sau đó liền biến mất không thấy.

Trong nháy mắt, cảnh tượng trước mắt Sa Điêu đã thay đổi, giây trước là cự hồ rộng lớn khôn cùng, giây sau đã biến thành hoa viên tiên cung.

“Ta…”

Một hơi thôi đã gần như không thở được, linh khí trong không khí dày quá mức.

Nhìn thấy Sa Điêu không thở nổi, Lôi Văn Khê híp mắt cười nói: “Sau này Sa trưởng lão quen rồi sẽ ổn.”

Sau khi Sa Điêu khôi phục lại, đã bị cảnh tượng tựa như tiên cảnh trước mặt làm cho sợ ngây người.

“Đây là tông môn do Từ sư đệ lập nên sao, thật là…” Sa Điêu cũng không biết phải hình dung như thế nào.

Linh lực ở nơi này cao hơn vài bậc so với thế giới nội môn ở Khuyết Thiên Môn.

Lúc này, thác nước linh lực ở xa xa đã hấp dẫn sự chú ý của Sa Điêu, hỏi: “Thác nước kia được tạo từ linh dịch sao.”

“Đúng vậy, đây là bởi vì linh khí do vòng Tụ Linh trận ngưng tụ ra rất nhiều nên mới chảy xuống như vậy.” Lôi Văn Khê tự hào nói, bên trong thác nước này là nội môn mà đệ tử thường đi đến nhất.

“Tụ linh trận cấp bậc này, trận khí ít nhất thì cũng cần bảo khí bậc năm, ít hơn một trăm mảnh, căn bản không đạt được hiệu quả như này.”

“Còn đây là hộ môn đại trận, thật sự rất lớn, sao Từ sư đệ có thể trong thời gian mười năm ngắn ngủi xây được công trình to lớn như vậy.”

Giờ phút này, Sa Điêu vô cùng hy vọng có thể nhanh chóng được gặp Từ Phàm, hắn có rất nhiều lời muốn nói.

Linh thuyền từ từ hạ xuống từ bên trên tiểu viện của Từ Phàm.

“Sa sư huynh, lâu rồi không gặp.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Hắn cảm giác trong vòng bạn bè mà hắn quen biết, Sa sư huynh là người đơn thuần nhất, si mê đạo luyện khí, thái độ làm người ngay thẳng,

Hơn nữa, đối xử với bạn bè cũng cực kì nhiệt tình, hơn nữa tên này…

Hắn có thể có ý xấu gì được chứ.

“Ra mắt Sa sư huynh.” Vợ chồng Vương Vũ Luân hoan nghênh nói.

“Ra mắt Sa sư thúc.” Vương Hướng Trì với Lí Tinh Từ hành lễ nói.

“Được nhìn thấy đồng môn ngày xưa, thật tốt.” Sa Điêu cười nói.

“Hôm nay Ẩn Linh Môn mở tiệc, chào mừng Sa sư huynh gia nhập Ẩn Linh Môn.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Năm con rối hộ sơn Nguyên Anh kì bay ra từ hộ môn đại trận, nhảy vào trong Thập Vạn Lí Cự Hồ, bắt đầu tìm kiếm nguyên liệu nấu ăn.

Buổi tối, trong thực đường của Ẩn Linh Môn, các đệ tử bỗng được hưởng thụ bữa ăn ngon, tiện thể làm quen với trưởng lão mới của tông môn.

Từ nay về sau, Ẩn Linh Môn lại nhiều thêm một Tiên Khí Phong, cũng là mục tiêu cuối cùng mà Sa Điêu truy cầu.

“Từ trưởng lão, tông môn lớn như vậy, ngươi làm sao xây cất nên, tất cả đều dựa vào con rối à.” Sa Điêu vững vàng hỏi.

Lúc này, Từ Phàm không nói lời thừa, thẳng tay triệu hồi trái tim của con rối ra, sau đó phổ cập khái niệm trí tuệ nhân tạo của Sa sư huynh.

Sau khi nghe khái niệm trí tuệ nhân tạo của Từ Phàm xong, Sa Điêu sợ ngây người.

“Kiến trúc của đại trận tông môn và nội môn đều dùng trí tuệ nhân tạo để điều khiển con rối để xây được thành công à.” Sa Điêu khó tin được mà nói.

“Không những thế, còn có pháp bảo và tuyến sản xuất linh đan.” Từ Phàm nói.

Giờ phút này, Sa Điêu đã mở ra đại môn của thế giới mới, sau đó Từ Phàm lại giao hết quyền hạn của Bồ đào cho Sa Điêu.

“Về sau sư huynh không hiểu gì thì có thể hỏi Bồ đào.” Từ Phàm nói.

“Được.” Sa Điêu có hơi vội vã nói, hắn muốn nghiên cứu một chút về tất cả pháp bảo mà Từ Phàm luyện chế.

“Từ sư đệ, lúc trước ta không nhìn nhầm ngươi, hiện tại, đạo luyện khí của ngươi đã vượt xa ta.”

“Sau này mong được Từ trưởng lão chỉ điểm nhiều hơn.”

“Sa phong chủ khách khí, ta biết thì nhất định sẽ nói.”

Từ Phàm tán gẫu với Sa Điêu cho đến khuya.

Hôm sau, Từ Phàm dẫn Vu Nam và Chu Khai Linh vừa tìm được về đến Ẩn Linh Môn.

“Vu Nam, nhiệm vụ sau này của ngươi là ở tông môn tu luyện cho thật tốt.”

“Khai Linh, ngươi cũng giống vậy, đoán chừng không bao lâu nữa Tu Tiên giới sẽ đại biến, đến đó tu vi vẫn nên cao một chút thì sẽ tốt.” Từ Phàm nói.

Lúc này, cả Tu Chân giới bắt đầu lưu truyền tin Nhân tộc và Yêu tộc muốn xâm phạm đại lục Trung Châu, xác nhập hai giới.

Từ Phàm cũng nhận được tin chính thức từ hội trưởng lão, nội dung bên trên là: hiện tại đã khởi động dung hợp hai giới, ngắn thì mười lăm năm, nhanh thì hai mươi năm, rất nhanh hai giới sẽ dung hợp.

Giai đoạn trước, chiến tranh chỉ phát sinh ở Cực Không Chi Vực, sau này không gian hai giới liên thông, sẽ có Yêu tộc truyền tống mà đến, đương nhiên Yêu tộc cũng có thể truyền tống đến Yêu giới.

Từ ngày hai giới bắt đầu tiếp xúc dung hợp, hội trưởng lão hủy bỏ hàng loạt phí thuế hàng năm của các đại tông môn, để các đại tông môn che chở thường dân ở các vùng chỗ bọn họ, nhằm liên tục bảo trì tiên cơ Nhân tộc.

“Chính sách còn rất có tính người.” Từ Phàm cười nói.

Nhưng mà, ngày cuối cùng của chính sách đã cho hắn hồi chuông cảnh tỉnh, khu vực mà Ẩn Linh Môn ngụ cũng tương đương với gia tộc Chủng Hoa và gia tộc Mao Hùng hợp lại, trước kia chủ yếu là vấn đề về yêu thú ở Thập Vạn Lí Cự Hồ, về sau lại thêm Yêu tộc, đệ tử Ẩn Linh Môn rõ ràng không đủ dùng.

Chương 150: Thu nhận đệ tử

Không gian dưới lòng đất của đảo Ẩn Linh hiện đã chiếm hơn một nửa diện tích dưới lòng đất của đảo Ẩn Linh.

“Công sức biết bao nhiêu năm bỏ ra, không ngờ còn chưa kịp hoàn toàn thành hình đã gặp phải Yêu Tộc đánh tới.”

“Trước khi Yêu Tộc đến đây, ta hẳn là có thể thăng cấp đến Kim Đan Kỳ, cũng đủ đối phó với Yêu Tộc bình thường.” Từ Phàm nhìn dây chuyền sản xuất con rối trước mặt nói.

“Chủ nhân, xác định muốn mở ra dây chuyền sản xuất con rối chiến đấu Kim Đan Kỳ sao?” Giọng nói điện tử của Bồ Đào vang lên.

“Giá gốc của con rối Kim Đan Kỳ là tám mươi vạn viên linh thạch, bây giờ tin tức Yêu Tộc truyền ra thì ước tính càng đắt hơn.”

“Mở ra đi, chuẩn bị trước, sau này còn phải bảo vệ một vùng đất rộng lớn nơi thế tục kia, không đảm đương nổi chúa cứu thế, nhưng vẫn phải chuẩn bị tốt cho nơi của mình.” Từ Phàm nói.

Hắn chỉ biết thở dài trong lòng, thật ra hắn vẫn có dây chuyền sản xuất con rối Nguyên Anh Kỳ cao cấp hơn, nhưng đau lòng không nỡ mở ra. Một con rối chiến đấu Nguyên Anh Kỳ loại một đã có giá bốn trăm vạn viên linh thạch, chứ đừng nói đến những con rối loại đặc biệt kia.

Đại quân con rối của Từ Phàm phân công đều rất chuyên nghiệp, có con rối trọng giáp, con rối Quỷ Thứ và con rối chủ C chuyên môn cận chiến.

Phụ trách viễn trình có con rối Cự Thương, con rối Ngũ Hành Thuật Pháp và con rối Cung Tiễn.

Mỗi một con rối đặt ra bên ngoài đều là con rối cấp bậc tốt nhất.

“Cũng may ta có thói quen tích trữ linh khoáng và linh tài, bằng không dây chuyền sản xuất con rối Kim Đan Kỳ này thật sự rất khó khởi động.”

Với sự khởi động của dây chuyền sản xuất con rối Kim Đan Kỳ, hàng trăm kho nguyên liệu và lò luyện hóa bắt đầu sáng lên linh quang. Con rối phụ trách phụ trợ sản xuất xung quanh bắt đầu rèn luyện nguyên vật liệu vừa ra khỏi lò luyện hóa, trong mắt con rối chịu trách nhiệm tạo hình ở băng chuyền đằng xa cũng sáng lên linh quang.

Từ Phàm nhìn dây chuyền sản xuất con rối khổng lồ này, khóe miệng hơi nhếch lên, loại cảnh tượng này khiến hắn sung sướng tận sâu trong linh hồn.

“Đây là sự quyến rũ của công nghiệp hóa.”

Từ Phàm nói một cách tự hào, nhưng tiếc rằng đây là bí mật sâu kín nhất của hắn, người có thể chia sẻ thì không hiểu, người không thể chia sẻ thì càng không thể nói.

“Chờ sau khi kỳ khảo sát của Sa trưởng lão kết thúc, thì dẫn hắn vào đây. Làm sao có thể không có người nào để khoe khoang ra điều tuyệt vời như vậy được.” Từ Phàm cười nói.

‘Đinh~’

Pháp khí truyền tin của Từ Phàm vang lên, là Bàng Phúc hồi tông môn, muốn gặp mặt hắn một lần.

Trong một lương đình ở ngọn núi cao nhất, Từ Phàm và Bàng Phúc ngồi đối diện nhau uống trà.

“Từ trưởng lão, bây giờ đơn đặt hàng áo giáp linh lực, bảo khí tọa giá tăng vọt, ta lấy danh thương lượng mà khéo léo từ chối tất cả.”

“Bây giờ linh khoáng, linh tài, linh đan và pháp bảo của đại lục trung tâm, mọi thứ liên quan đến chiến đấu đều bắt đầu tăng giá.”

“Kế hoạch của thương hội của chúng ta sau này là gì?” Bàng Phúc hỏi.

“Dựa theo số lượng hàng tồn kho của chúng ta mà tiếp tục nhận đơn đặt hàng, linh thạch không thể không kiếm lời, thế nhưng vẫn phải tăng giá.” Từ Phàm nói.

“Những thương hội kia nói rằng họ có thể chấp nhận một nửa mức tăng giá ban đầu.” Bàng Phúc nói, rõ ràng là công việc đã được thực hiện từ trước.

“Con rối chiến đấu Kim Đan Kỳ giá bao nhiêu linh thạch?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Khoảng một trăm năm mươi vạn đến hai trăm vạn, nếu là con rối tinh phẩm thì có thể ra giá hơn hai trăm năm mươi vạn viên linh thạch.” Bàng Phúc há mồm nói, đây là giá cả mới nhất trên thị trường, có thể nói toàn bộ thị trường Tu Tiên giới, đồ vật mà có giá cả hơi cao một chút đều ở trong lòng hắn.

“Con rối Nguyên Anh Kỳ giá bao nhiêu?” Hai mắt Từ Phàm lóe lên linh quang, dường như lợi nhuận từ con rối còn nhiều hơn từ áo giáp linh lực.

“Năm trăm vạn đến mười triệu viên linh thạch, bây giờ chỉ cần chúng vừa xuất hiện trên thị trường, có thể trong nháy mắt bán đi.” Bàng Phúc cũng là ánh mắt phát sáng nói.

Lúc này, trong tay Từ Phàm xuất hiện một thanh ngọc giản, phía trên đều là linh khoáng và linh tài dị bảo cần thiết cho các loại con rối Nguyên Anh Kỳ.

Bên người lại xuất hiện sáu con rối Nguyên Anh Kỳ với nhiều kiểu dáng khác nhau, Từ Phàm không để Bồ Đào tiếp quản mà để chúng ở trạng thái bán tự động.

“Đây là danh sách nguyên vật liệu cần thiết và mô tả sức mạnh chiến đấu của từng loại.”

Từ Phàm nói xong lại chỉ về phía con rối phía sau mà nói: “Đây là hàng mẫu, mỗi tháng chúng ta có thể sản xuất một trăm con rối mỗi loại, chi phí từ bốn đến năm triệu.”

“Phần còn lại giao cho ngươi.”

“Về sau đại quân con rối của Ẩn Linh môn của chúng ta có thể thành hình hay không đều dựa vào ngươi.” Từ Phàm nói.

Lúc này, nhìn sáu con rối phía sau Từ Phàm, Bàng Phúc bắt đầu trở nên phấn khích.

Mang theo những con rối mẫu này đến bàn bạc hợp tác mua bán với người khác, hắn chính là sự tồn tại cấp bậc ba ba. Khi đó trà để tiếp đón hắn dưới mười vạn linh thạch thì chính là xem thường hắn.

“Từ trưởng lão yên tâm giao cho ta, cam đoan mỗi con rối đều có giá trên mười triệu viên linh thạch.”

“Đến lúc Yêu Tộc xâm lấn, thì Ẩn Linh môn của chúng ta sẽ có một đại quân mười vạn con rối Nguyên Anh Kỳ.” Bàng Phúc hào hứng cam đoan, trong lòng càng thêm tin tưởng vào sự phát triển của tông môn sau này.

“Vậy thì vất vả Bàng các chủ rồi.” Từ Phàm trịnh trọng nói.

“Không vất vả, vì tông môn phục vụ!”

Một giọng nói hào phóng vang vọng khắp ngọn núi cao nhất.

Từ Phàm nhìn Bàng Phúc nhanh chóng quay trở về thương hội tại Tiên Thành, gật đầu, chờ sau khi mình phi thăng, nhất định phải dẫn tiểu tử này lên Tiên giới, con đường chính quy không được thì nhập cư trái phép vậy.

Lương đình chỉ còn lại một mình Từ Phàm, trà vẫn còn ấm.

Vừa uống trà, vừa nhìn đệ tử thưa thớt dưới ngọn núi, đột nhiên Từ Phàm cảm thấy đệ tử trong tông môn hơi ít, trước kia là không có địch nhân và yêu thú uy hiếp, bấy nhiêu đệ tử chậm rãi bồi dưỡng, giống như nuôi rùa đen, vừa vặn.

Tuy nhiên sau này sẽ có hiểm họa từ Yêu Tộc, để đối phó với uy hiếp từ Yêu Tộc trong tương lai thì rõ ràng bao nhiêu đây đệ tự trong tông môn là không đủ, có lẽ nên thu nhận thêm một số đệ tử nữa, dù sao cũng chỉ là tiêu tốn thêm một chút tài nguyên, những thứ này so với lợi ích có được quả thực là chín trâu mất một sợi lông.

Nói làm thì làm, Từ Phàm lập tức để Bồ Đảo gọi Lý Tinh Từ tới đây.

Lúc này, gió nhẹ thổi qua, một bóng người xuất hiện ở đối diện Từ Phàm.

“Sư phụ, để tử sẽ đến ngay.” Bóng dáng của Lý Tinh Từ lên tiếng.

“Lục Dục Phân Thân, xem ra trong khoảng thời gian ở tông môn này đã có rất nhiều tiến bộ.”

Từ Phàm mỉm cười giải trừ tất cả phòng ngự trên người mình, nắm lấy cánh tay của Lý Tinh Từ.

Ồ, cảm giác được da thịt.

“Tiểu tử ngươi giấu khá sâu đó.” Từ Phàm cả kinh nói, đây chính là thần thông mà Bách Thế Luân Hồi đem lại, không ngờ đồ đệ của mình đã tu luyện tới cảnh giới Tiểu Thành.

“Tất cả đều dựa vào sư phụ dạy tốt.” Lý Tinh Từ mỉm cười nói.

“...” Lúc đầu mạnh hơn tam sư huynh của ngươi một chút.

Lúc này, bản tôn của Lý Tinh Từ thay thế phân thân.

“Sư phụ.” Lý Tinh từ hành lễ nói.

“Ngươi đã biết tin tức về Yêu Tộc chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Đã biết, mười lăm năm sau, hai giới nhân yêu sẽ hợp nhất.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Trước kia Ẩn Linh môn của chúng ta không có kẻ thù nào, đương nhiên có thể cá muối phát triển. Nhưng bây giờ Yêu Tộc sắp tới, mà đệ tử trong tông môn của chúng ta hiện hơi ít.”

“Cho nên ta chuẩn bị thu nhận hai ngàn đệ tử, nhiệm vụ gian khổ này giao cho ngươi.”

Nghe Từ Phàm nói, vẻ mặt của Lý Tinh Từ trở nên khổ sở.

“Sư phụ, nếu đợt thu nhận đệ tử này vẫn là dựa theo tiêu chuẩn của sư phụ, thì ta sẽ phải mất ba năm.” Lý Tinh Từ nói.

“Không cần phiền phức như vậy, ngươi có thể trực tiếp tổ chức đại hội tiên môn thu nhận đồ đề ở phàm trần.”

“Trước kia là vì khiêm tốn, bây giờ Yêu Tộc đều sắp tới, ta không thể quan tâm nhiều như vậy.”

“Ngươi tuyển chọn mấy vị đệ tử để hỗ trợ ngươi, cầm lệnh bài mà hội trưởng lão phát cho Ẩn Linh môn chúng ta, đến lúc đó sẽ có quan phủ địa phương toàn lực hỗ trợ ngươi.”

Chương 151: Tai họa do đồ đệ xuất sắc gây ra

Tiên Thành Linh Tâm, một tòa lầu thương hội khổng lồ cao mười chín tầng, chiếm diện tích gần trăm mẫu đất, đây là tổng bộ của thương hội Ẩn Linh.

Không lâu sau khi Bàng Phúc trở về thì chủ quản thương hội đã đến thông báo tất cả hội trưởng thương hội từng hợp tác qua gần như đến bái phỏng cùng một lúc.

“Đều dẫn tất cả đến phòng khách quý.”

Phòng khách quý với diện tích gần trăm mét vuông đã xuất hiện mười lăm nhà thương hội.

“Bàng lão đệ, chúng ta đã bàn xong với nhau nên ngươi nhất định không được phép thất hứa với ta trong vụ năm trăm bộ bảo khí áo giáp linh lực loại ba kia.” Một vị đại hán Hóa Thần Kỳ lên tiếng.

“Ngươi chỉ có năm trăm bộ, nô gia nơi này muốn đặt một ngàn bộ, linh thạch cũng đã mang theo, chỉ cần Bàng ca ca cho cái ngày hẹn thì linh thạch trong tay nô gia đều là của ngươi.” Một vị thiếu phụ phong vân phong tình vạn chủng nói, dường như chỉ cần một ánh mắt ngươi hiểu ta cũng hiểu, là có thể…

“Ta đặt hai ngàn bộ, thì sao?” Một giọng nói lạnh lùng vang lên, đây là một vị thiếu niên lạnh nhạt.

“Bàng thúc thúc…”

“Bàng lão ca…”

Lúc này, Bàng Phúc vẫy tay ra hiệu mọi người im lặng.

“Mọi người yên lạng, ta đã xin được chỉ thị của đại trưởng lão tông môn của ta.”

“Đơn đặt hàng vẫn như bình thường, nhưng giá phải tăng gấp rưỡi còn tốc độ vẫn như trước đây.”

“Nhưng có một yêu cầu khác, nguyên vật liệu mua từ thương hội của các ngươi không được tăng vượt quá một nửa.”

Nghe thấy giá chỉ tăng một nửa, tất cả hội trưởng thương hội đều thở phào nhẹ nhõm. Bây giờ giá vật liệu linh khoáng bên ngoài đã tăng gấp đôi, tăng một nửa giá vẫn có thể chấp nhận được.

Chẳng qua điều kiện phía sau lại có một chút vấn đề nhỏ.

“Về phần giao như thế nào, thì người nào trước người nào sau.”

Những người hội trưởng lại vểnh tai lên.

“Dựa theo thứ tự đơn đặt hàng trước kia mà giao hàng, bây giờ sẽ thống nhất giao một trăm bộ mỗi lần cho từng đơn đặt hàng của mười lăm thương hội các ngươi.”

“Về phần bảo khí tọa giá, cũng dựa theo quy củ này mà làm.”

Hội trưởng của mười lăm nhà thương hội đều thả lỏng. Mặc dù họ không thu được lợi ích lớn nhất, thế nhưng những thương hội khác cũng không được gì hơn.

Lúc này, tất cả hội trưởng thương hội bắt đầu muốn mời Bàng Phúc đi ăn tối và giải trí một chút.

“Bàng ca ca, màu ga trải giường của nô gia rất đẹp, tối nay ngươi có muốn thưởng thức cùng ta hay không?”

Một bàn tay như ngọc mảnh khảnh đặt lên vai Bàng Phúc, chỉ là cảm xúc tê dại kia khiến Bàng Phúc kêu lên không chịu nổi.

“Ha ha, Bàng lão đệ, ta khuyên ngươi không nên đồng ý, với vóc dáng Kim Đan Kỳ nhỏ bé này của ngươi thì đi làm ăn còn được, nhưng nghịch súng cầm côn đối phó vạn nhân trảm này thì coi chừng mất luôn vũ khí.” Đại hán Hóa Thần Kỳ vừa nói vừa cười khẳng khặc.

“Bàng đại ca, trưởng lão chúng ta muốn đi quý tông để trao đổi một ít chuyện tâm đắc trong luyện khí không biết có thể hay không?” Thiếu niên lạnh nhạt nói.

Rất nhiều hội trưởng còn muốn nói chuyện, nhưng lại bị động tác của Bàng Phúc hấp dẫn.

Bàng Phúc phát cho mỗi người một thanh ngọc giản.

“Lòng quý mến của chư vị đối với Bàng mỗ, Bàng mỗ xin nhận lấy, chuyện ăn cơm hay trao đổi gì đó coi như có thể.”

“Nhưng điều tiếp theo mới là trọng điểm.”

“Mọi ngươi xem thử nội dung trong ngọc giản đi.”

Trong ngọc giản, không chỉ có giới thiệu sức chiến đấu của con rối, mà còn có một đoạn hình ảnh lưu lại cảnh chiến đấu của con rối trôi nổi ở trong đó.

Một lát sau, đại hán Hóa Thần Kỳ là người đầu tiên kịp phản ứng.

“Cho ta đặt năm trăm con rối công kích tầm xa kia.”

“Thương hội của ta sẽ chi ra một ngàn vạn linh thạch cho mỗi loại.” Đại hán Hóa Thần Kỳ khí phách nói.

“Như ngươi, mỗi loại con rối viễn trình lấy một ngàn con.”

Sau khi xem ngọc giản xong các hội trưởng lại rơi vào một cuộc tranh cãi, sau đó lại bắt đầu vạch trần lẫn nhau, từ chuyện thương hội đến chuyện cá nhân.

Bàng Phúc nhìn mấy người hội trưởng thương hội đang ồn ào.

Lộ vẻ vô cùng bình tĩnh, lúc ban đầu hắn còn không hiểu tại sao lại xảy ra cãi vã. Mãi cho đến khi hắn bị những thương hội này hãm hại vài lần, hắn cũng tham gia vào hàng ngũ tranh cãi.

Đánh không nổi, ta còn không thể làm rối loạn đạo tâm của ngươi sao.

Chỉ là lần này hắn là chủ nhà, kết quả không biết mắng ai, chỉ có thể chờ lần sau phát huy trên sân khách.

Bây giờ thương hội Ẩn Linh đã tiến vào vòng tròn của các thương hội hạng hai, những hội trưởng tới đây đều là thương hội hạng hai, tức là họ cạnh tranh với nhau và giữ ấm cùng nhau.

Bởi vì thứ mà họ thật sự cần cạnh tranh là những đại thương hội hàng đầu với những Hải Chu, Tinh Chu, chỉ có thể giành được một chút thị trường kỹ thuật.

Khi nhìn thấy ra giá cao nhất là mười ba triệu linh thạch, Bàng Phúc đã quyết định công bố kết quả.

“Con rối cận chiến mười triệu viên linh thạch, con rối viễn trình mười hai triệu viên linh thạch, quy củ vẫn giống như áo giáp linh lực.”

“Ta cam đoan, những con rối này ta sẽ không bán ở thương hội này của chúng ta, cũng sẽ không bán buôn cho những thương hội khác.”

Cứ như vậy, đám người Bàng Phúc chỉ cần giả vờ một hồi đã hoàn thành nhiệm vụ.

Sau khi Từ Phàm nhận được tin tức, hắn quyết định mở thêm một dây chuyền sản xuất con rối Nguyên Anh Kỳ.

“Hẹp, tầm nhìn hạn hẹp.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Nếu không phải sợ làm quá lớn khiến cho những tông môn đỉnh cấp kia chú ý, thì hắn chắc chắn sẽ bắt đầu lăn cầu tuyết thông qua tích lũy tài chính ban đầu.

Nếu hắn có được vài trăm dây chuyền sản xuất con rối, hắn dám tạo ra một đội quân ngàn vạn con rối, lúc đó hắn còn cần sợ ai.

Chỉ tiếc rằng mọi chuyện đều có thể xảy ra tại thế giới Tu Tiên, nói không chừng bây giờ đã có vài tông môn đứng đầu nhớ thương đến Ẩn Linh môn.

“Lại mở thêm một dây chuyền sản xuất Nguyên Anh Kỳ, đến lúc đó khi Yêu Tộc tiến đến, thì chí ít đã có đại quân mười vạn con rối.”

“Theo mô tả về cuộc xâm lược từ Yêu Tộc của hội trưởng lão, sẽ không có trận chiến nào vượt quá Hợp Thể Kỳ ở đại lục trung tâm Nhân Tộc trong giai đoạn đầu.”

“Hầu hết các trận chiến năng lượng cao sẽ ở phía trên vùng Cực Không, trên đại lục trung tâm chỉ là một cuộc chiến nhỏ.”

“Sau khi đạt đến Kim Đan Kỳ, thăng cấp đại trận hộ môn lên một chút, đến lúc đó gặp phải Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ có lẽ cũng không xảy ra vấn đề gì lớn.”

“Đang luyện chế mấy tòa đạo khí Thiên Cơ loại đại sát khí, hẳn là…….”

Khi suy nghĩ của Từ Phàm đang được thả bay, dần dần nghĩ đến chuyện sau khi Độ Kiếp và Đại Thừa Kỳ.

Cùng lúc đó, tại một chỗ động phủ của Thiên Linh tông.

Một ông lão tinh thông bói toán chậm rãi mở mắt.

“Khụ khụ…”

“Không ngờ phía đối diện còn có đạo hữu thuộc dòng dõi Thiên Cơ, nhưng ta vẫn khá hơn một bậc.”

Sau đó ông lão lập tức gửi một vị trí đến pháp khí truyền tin của một vị trưởng lão Thiên Linh tông.

“Thiên Lam Châu, Tiên Thành Lâm Sâm, phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.” Một vị trưởng lão Hợp Thể Kỳ của Thiên Linh tông lẩm bẩm.

Từ Phàm đang thả bay suy nghĩ thì đột nhiên rùng mình một cái, trong lòng chợt hiện lên một cảm giác huyền bí.

“Chết tiệt, có người đang xem bói vị trí của ta.”

Từ Phàm lập tức tay kết đạo ấn Thiên Cơ, nhắm mắt và bắt đầu thăm dò trở lại.

Một lúc sau, Từ Phàm mở mắt ra, bất đắc dĩ nói: “Không ngờ đã khiêm tốn như vậy rồi mà cuối cùng vẫn bị những đại năng kia phát hiện.”

“Đồ đệ xuất sắc quá cũng dễ gây chuyện.”

Từ Phàm lại bói tiếp cho mình một quẻ, sau khi biết được là một quẻ thượng thường thì hắn lập tức yên lòng, cùng lắm thì sau này có thể chiêu đãi vị đại năng giả đã tán thưởng đồ đệ của hắn một chút.

Ba ngày sau, bên trên Thập Vạn Lý Cự Hồ xuất hiện hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

Hai người họ vừa mới tiến vào Thập Vạn Lý Cự Hồ thì lập tức cảm giác như đang bị nhìn chằm chằm.

Hai mắt của một vị đại năng Hợp Thể Kỳ lóe lên vô tận huyền ảo, nhìn về nơi nào đó trên bầu trời.

“Thật thú vị, vậy mà có thể tránh thoát sự dò xét của ta.” Một người đàn ông trung niên mặc áo xanh nói.

“Hai người chúng ta quang minh chính đại đến bái phỏng, cũng không phải không cho người khác phát hiện.” Một nam nhân Hợp Thể Kỳ khác nói.

“Lát nữa gặp vị Sáng Tạo Sư kia, mặc kệ tu vi gì, chúng ta đều phải tỏ ra kính trọng một chút.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ trung niên nói.

“Đó là chuyện đương nhiên.”

Chương 152: 2 vị kim chủ

Ngay khi hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ muốn đi tới Thập Vạn Lý Cự Hồ thăm dò, thì cách đó không xa sóng biển khuấy động, một con Giao Thủ Cự Quy Hóa Thần Kỳ cõng một tòa cung điện trên lưng nổi lên từ đáy hồ.

Trên mình Giao Thủ Cự Quy có một đóa hoa nhỏ màu hồng khác thường đặc biệt nổi bật.

“Hoan nghênh hai vị tiền bối đến thăm.” Giọng nói của Từ Phàm truyền đến.

Đây là biện pháp mà Từ Phàm nghĩ đến, vì bảo vệ những thứ mình đặt ở Ẩn Linh môn, họ vẫn nên gặp mặt nhau ở bên ngoài.

Bóng người Từ Phàm xuất hiện trước cửa cung điện trên lưng Giao Thủ Cự Quy.

“Xin hỏi sư phụ của Trương Hàn ở chỗ này sao?” Một người tu sĩ Hợp Thể Kỳ trung niên mặc áo xanh nói, nhìn Từ Phàm Trúc Cơ Kỳ còn tưởng rằng là đồng tử canh gác.

Mẹ nó, sau này nhất định phải chuyên môn nghiên cứu một bộ thần thông có thể ngụy trang tu vi, đây là ý nghĩ cấp bách nhất của Từ Phàm lúc này.

“Ta chính là sư phụ của Trương Hàn và Trương Mai Mai.”

“Mời hai vị tiền bối vào điện nói chuyện.” Từ Phàm nói.

Hai vị Hợp Thể Kỳ liếc nhìn nhau, đều thấy được vẻ ngạc nhiên và sợ hãi trong mắt đối phương, đồ đệ Nguyên Anh Kỳ, sư phụ Trúc Cơ Kỳ?

Sau đó hai người dùng thần niệm trao đổi một chút, nếu như đây là một vị Sáng Tạo Sư thì xem ra cũng có lý.

Ngay cả khi Luyện Đan Sư và Luyện Khí Sư có tư chất ngu dốt, thì thông qua quá trình rèn luyện cũng có thể đạt được thành tựu, nhưng điều kiện tiên quyết là có tiền.

Nhưng Sáng Tạo Sư ngay từ khi sinh ra đã định trước là con cưng của đại đạo, giống như cá trời sinh ra đã biết bơi.

Nhưng đối với tu vi, thiên đạo thiếu hụt, Sáng Tạo Sư bình thường đều là bốn, năm linh căn, gặp khó khăn khi thăng cấp trong giai đoạn đầu.

Trong Quy Nguyên Điện, Từ Phàm mời hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ ngồi xuống.

“Hai vị tiền bối tìm vãn bối có chuyện gì sao?” Từ Phàm nói.

“Trương Hàn và Thiên Kiêu Thiên Linh tông của chúng ta đã thi đấu với nhau, thấy thần thông được sử dụng khá kỳ lạ, cho nên muốn bái phỏng Sáng Tạo Sư phía sau Trương Hàn một chút.” Một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ trong đó lên tiếng.

“Thần thông của tiểu đồ khiến hai vị tiền bối chê cười.”

“Bí pháp thần thông của tiểu đồ đều là ta phát hiện ở một di tích.”

“Nếu như hai vị tiền bối cảm thấy hứng thú, ta có thể cho hai vị tiền bối mượn xem một chút.”

Từ Phàm nói xong lấy ra mấy thanh ngọc giản đặt lên bàn.

Lúc này, một con rối hình người tiến lên lấy một bộ ấm trà ra bắt đầu pha trà.

Lúc này hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ lại hơi ngượng ngùng, cảm giác giống như tới đây cưỡng đoạt.

“Bổn tọa có một nghi vấn, hai vị cao đồ đều là Nguyên Anh Kỳ, vì sao ngươi vẫn là Trúc Cơ Kỳ chứ?”

Lúc này một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ khác đã phát hiện ra chỗ khác thường của Từ Phàm.

Trúc Cơ Kỳ bình thường trong mắt Hợp Thể Kỳ chỉ có một đoàn linh khí lỏng nhanh ngưng tụ thành thực chất trong đan điền.

Nhưng Từ Phàm ở trong mắt hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ thì linh khí dạng lỏng trong đan điền của hắn rộng lớn giống như Thập Vạn Lý Cự Hồ này.

Hơn nữa trên đan điền còn có rất nhiều Đạo Vận dị tượng.

Con mẹ nó này còn là Trúc Cơ Kỳ sao, tích lũy khổng lồ này đoán chừng ngay cả Nguyên Anh Kỳ cũng tự lấy làm hổ thẹn không bằng.

“Hai đệ tử của ta đã được thu nhận vào môn hạ từ khi còn nhỏ. Ta cũng không ngờ rằng trong một trăm năm ngắn ngủi họ đã thăng cấp đến Nguyên Anh Kỳ.”

“Ta cũng không có cách nào.” Từ Phàm bất đắc dĩ nói, bất đắc dĩ là thật bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn như vậy.

“Hai người chúng ta đến đây, thứ nhất là muốn bái phỏng vị Sáng Tạo Sư sáng tạo ra thần thông của quý đồ kia một chút.”

“Thứ hai là muốn trao đổi cùng sư phụ của Trương Hàn cách thức giáo dục đồ đệ.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh vừa cười vừa nói.

Tu sĩ Hợp Thể Kỳ kia không hổ là lão hồ ly ngàn năm, vị thiếu niên trước mắt này không ngoài ý muốn hẳn là Sáng Tạo Sư mà họ muốn tìm.

Nhưng nhìn dáng vẻ này thì dễ nhận thấy Sáng Tạo Sư trước mặt không muốn bại lộ thân phận của mình, cho nên mới lấy di tích ra để từ chối.

Trước khi đến, hai người họ đã chiếm được hình ảnh chiến đấu của Trương Mai Mai kia.

Nếu như đạt được một bộ thần thông công pháp thích hợp với đồ đệ của mình có thể là vận khí.

Nhưng nếu vẫn có thể gặp tới bộ thứ hai thì là chuyện vớ vẫn.

“Xem ra Sáng Tạo Sư mà tiền bối muốn tìm đã không tìm thấy, nhưng phương pháp giáo dục đồ đệ thì ta lại có thể chia sẻ một chút với hai vị tiền bối.” Từ Phàm mỉm cười, xem ra chuyện bịa đặt ma quỷ của mình không giấu được hai vị đại lão này.

“Vãn bối là một vị Luyện Khí Sư, tinh thông luyện chế con rối chi đạo, cho nên thường xuyên luyện chế một ít con rối cùng cấp bậc với sức chiến đấu cao khác nhau đến đối chiến với đồ đệ của mình.”

“Mỗi khi đồ đệ chiến thắng, ta sẽ luyện chế ra một con rối mạnh hơn để tiếp tục khiêu chiến.”

Từ Phàm nói xong đã gọi ra một con rối khiêu chiến Trúc Cơ Kỳ để hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ xem xét.

“Một con rối Trúc Cơ Kỳ có thể có sức chiến đấu gì chứ?” Một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ khác nhìn con rối này mà nghi ngờ lên tiếng hỏi. Ở trong ý thức của hắn, con rối không có linh trí, trừ khi có tu sĩ chuyên môn chủ tu khống chế con rối đi khống chế, bằng không sức chiến đấu và cấp bậc còn không bằng linh thú.

“Tiền bối có thể tìm một vị tu sĩ Trúc Cơ Kỳ hoặc là linh thú thử xem.” Từ Phàm làm một cái cử chỉ mời.

“Thử thì thử.”

Tu sĩ Hợp Thể Kỳ vung tay lên, một con yêu thú Nham Giáp Trúc Cơ Kỳ xuất hiện ở trước mặt ba người, thân hình vạm vỡ hình người cao ba thước có lực áp bách vô cùng, không có tác dụng gì với ba người họ.

“Đây là chân chạy việc mà ta nuôi ở trong điền viên, nhưng vẫn rất lợi hại trong nhóm Trúc Cơ Kỳ, ngươi có thể thử xem.”

“Ta đoán con rối của ngươi không phá được phòng ngự của yêu thú Nham Giáp.”

Từ Phàm không nói gì, chỉ vung tay lên, toàn bộ phòng đón khách trời đất quay cuồng, cuối cùng biến thành một võ đường rộng lớn.

“Bảo khí cung điện của ngươi đến bên trong có huyền cơ, trông giống như tác phẩm của một vị sư phụ nổi tiếng.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ trung niên mặc áo xanh nói.

“Đây là nơi ở mà vãn bối luyện chế ra, đã khiến tiền bối chê cười.”

Sau khi con rối và yêu thú Nham Giáp tiến vào sân, trận chiến giữa hai bên bắt đầu dưới sự chứng kiến của ba người.

Con rối mà Từ Phàm lấy ra là con rối khiêu chiến bình thường nhất, nhưng thắng ở các thuộc tính tương đối bình quân.

Chiến đấu vừa bắt đầu, yêu thú Nham Giáp đã vung nắm đấm to như nồi sắt đập về phía con rối khiêu chiến.

Trận chiến đấu kế tiếp này khơi dậy cảm xúc hoài niệm chiến đấu ban đầu của hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

Chiến đấu ngay sau đó giống như một kẻ liều lĩnh không có sức lực đang đối chiến với một vị chiến sĩ thân kinh bách chiến, cho dù kẻ liều lĩnh có trăm phương nghìn kế chiêu thức, cũng không chạm tới được con rối.

Khi con rối phát hiện mình không cách nào phá vỡ phòng ngự thì nhanh chóng thay đổi chiến lược của mình và bắt đầu tấm công liên tục vào vị trí tâm hạch của yêu thú Nham Giáp.

Sau năm cú đấm, hai nắm đấm của con rối lóe lên hào quang, và một cú đấm kép trực tiếp phá nát tâm hạch của yêu thú Nham Giáp.

Chiến đấu chấm dứt, hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ nhìn trên mặt đất vỡ thành một đống đá, hồi lâu không lên tiếng.

Hao người họ vẫn có nhãn lực cơ bản nhất, một con rối chiến đấu Trúc Cơ Kỳ có thể dễ dàng đánh bại gần một số nửa đệ tử Trúc Cơ của Thiên Linh tông bọn họ.

“Ta tên Trọng Vũ, chính là trưởng lão Sự Vụ Phong của Thiên Linh tông.” Đây là tu sĩ Hợp Thể trung niên mặc áo xanh.

“Ta tên Hướng Hoành, trưởng lão Vạn Bảo Giới của Thiên Linh tông.” Đây là người đi cùng.

“Xin chào tiền bối Trọng Vũ, tiền bối Hướng Hoành, vãn bối là Từ Phàm.” Từ Phàm vội vàng hành lễ. Từ Phàm vốn dĩ muốn dùng bút danh của hắn, nhưng sau khi nghĩ lại, trong đầu đã có một kế hoạch, nên lập tức báo tên thật để thể hiện sự trung thực.

Sau đó Từ Phàm say nghĩ, tổ hợp này sao lại quen thuộc như vậy, chẳng lẽ là tới đây tiến hành chuyến mua sắm lớn chứ?

“Từ Phàm, có phải con rối này của ngươi có người thao tác phía sau không? Nếu không thì con rối bình thường sẽ không có kỹ xảo chiến đấu như vậy.”

Lúc này, hai vị tiền bối Hợp Thể Kỳ thuận lợi biến thành đại gia giàu có trong mắt Từ Phàm.

Từ đó về sau, cơn ác mộng của các đệ tử Hóa Thần Kỳ trở xuống của Thiên Linh tông bắt đầu.

Chương 153: Làm ăn lớn

“Tiền bối thật sự là mắt sáng như đuốc, con rối này chỉ là một con rối bình thường.”

“Nguyên nhân có sức chiến lực cao như vậy là bởi vì bảo khí khống chế con rối này.”

Từ Phàm nói xong thì gọi ra Tâm Rối.

“Trên Tâm Rối này có trình tự mà ta đặt ra và sức chiến đấu của nó chắc chắn ở mức cao nhất trong cùng một cấp độ.”

“Nếu tiền bối có hứng thú, thì có thể mua một bộ trở về thí nghiệm thử.”

“Tâm Rối này có thể khống chế tới bốn trăm con rối Kim Đan Kỳ để duy trì trạng thái sức chiến đấu cao.” Lúc này Từ Phàm trông giống như một giám đốc kinh doanh bán ô tô.

“Có thể duy trì sức chiến đấu cao của con rối Kim Đan Kỳ sao?” Tu sĩ Hộ Thể Kỳ mặc áo xanh nói.

“Tiền bối không tin còn có thể thử xem.” Từ Phàm lại gọi ra một con rối chủ công Kim Đan Kỳ, là con rối có sức tấn công mạnh nhất trong số các con rối cận chiến.

Con rối cao hơn hai thước đeo hai thanh linh kiếm phía sau, đây là chế thức bảo khí chuyên dụng Từ Phàm luyện chế con rối.

“Trong đạo khí hoa viên của ta, vừa mới còn có một con tứ vĩ yêu hồ, Kim Đan Kỳ đỉnh phong.”

Tu sĩ mặc áo xanh nói xong lập tức gọi ra một con Tứ Vĩ Yêu Hồ thân dài bốn thước từ trong đạo khí không gian của mình đi ra.

“Nếu như con rối của ngươi còn có thể chiến thắng nó, ta lập tức theo nguyện vọng của ngươi mua một bộ con rối trở về.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh cười như không cười nói. Hắn thật sự quá quen thuộc biểu cảm vừa rồi của Từ Phàm.

“Ha ha, tâm tư bị nhìn thấu, khiến các tiền bối chê cười.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Ngươi nhìn không sai, ta chính là muốn bán gọp luôn con rối này và Tâm Rối cho các ngươi.

Linh Tâm Khoáng trong tay Từ Phàm, luyện chế mấy Tâm Rối cũng không có vấn đề, cùng lắm là khắc lại số liệu vốn có của Tâm Rối là được.

Trong võ đường, con rối chủ công Kim Đan Kỳ rút ra thanh bảo khí linh kiếm phía sau, quanh thân lại có một thanh linh kiếm bay giữa không trung.

Lúc này tứ vĩ yêu hồ đã bắt đầu vây quanh con rối đảo quanh.

Sau khi hai bên chuẩn bị xong, con rối trực tiếp cầm linh kiếm trong tay chém qua. Ở trong mắt Tâm Rối, toàn thân tứ vĩ yêu hồ Kim Đan Kỳ này đều là sơ hở.

Giết chết nó, hoàn toàn không cần chu toàn lẫn nhau.

Phi kiếm giữa không trung xẹt qua một đường cong duyên dáng đánh tới Tứ Vĩ Yêu Hồ, trường kiếm phía sau con rối đã tiếp xúc với Tứ Vĩ Yêu Hồ.

‘Phanh~’

Một ngọn lửa bùng lên, toàn thân Tứ Vĩ Yêu Hồ tắm trong lửa nhào tới con rối.

‘Chắn ~~’

Phi kiếm giữa không trung trực tiếp ngăn chặn móng vuốt sắc bén của Tứ Vĩ Yêu Hồ, mà con rối cầm linh kiếm trong tay, rất dễ dàng đâm linh kiếm vào ngực Tứ Vĩ Yêu Hồ, thân kiếm cách trái tim Tứ Vĩ Yêu Hồ kém một chút.

Nếu Tứ Vĩ Yêu Hồ lại hành động khác thường, thì con rối chỉ cần hơi nhúc nhích là có thể đánh nát trái tim Tứ Vĩ Yêu Hồ.

“Lợi hại.” Hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ nói, ở trong mắt bọn họ thì sức chiến đấu của con rối Kim Đan Kỳ đã đạt tới trình độ tuyệt thế.

Nếu đưa sức chiến đấu này vào trong Thiên Linh tông, thì ít nhất có thể quét sạch tới chín phần mười đệ tử.

“Sức chiến đấu của con rối của ngươi có thể cắt giảm một chút sao?” Vị tu sĩ Hợp Thế Kỳ quản lý ngân khố và thu mua kia hỏi.

“Có thể, ngươi chỉ cần nói với Tâm Rối.”

Từ Phàm nói xong lấy ra một lọ linh dược chữa thương bôi bên ngoài rồi ném cho con rối.

Con rối nhẹ bắt lấy, mở linh dược ra rồi bôi thẳng lên vết kiếm cắt trên ngực Tứ Vĩ Yêu Hồ, dùng một tay bóp cổ yêu hồ không cho nó lộn xộn.

“Tâm Rối của ngươi là khí linh sao?” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh nhìn động tác của con rối mà nói.

“Xem như là nửa khí linh, chỉ có thể nghe hiểu một ít mệnh lệnh đơn giản,. Con rối Chi Tâm giao tiếp càng nhiều với con người thì đến cuối cùng có thể sinh ra khí linh chân chính. Nhưng nó sẽ rất khó khăn để đi xa hơn.”

“Ngươi muốn bán bao nhiêu linh thạch?” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh hỏi. Mua Tâm Rối về nói không chừng có thể đề cao trình độ lực chiến của đệ tử trong tông rất nhiều.

Vừa vặn mười mấy năm sau lại gặp phải Yêu Tộc xâm lấn, thêm một chút sức chiến đầu như thêm một phần bảo đảm.

“Nếu tiền bối mua bằng linh thạch, thì gia là hai mươi triệu viên linh thạch, không riêng gì có Tâm Rối còn có một ngàn con rối các loại từ Luyện Khí Kỳ đến Nguyên Anh Kỳ.”

“Ngoià ra, đưa thêm một tòa bảo khí thí luyện tháp cấp năm.”

“Đương nhiên cũng có thể dùng linh khoáng, linh tài, linh bảo vùng Cực Không để thay thế.” Từ Phàm chân thành nói, hắn kiếm không được bao nhiêu, trong đó còn có chi phí dành cho vài mục tiêu nhỏ.

“Tiền bối, nếu cảm thấy không đáng tin cậy, có thể cầm về thử trước, cảm giác thích hợp ở phó linh thạch hoặc linh khoáng.”

“Nếu cảm giác không phù hợp, thì hai vị tiền bối cứ ra lệnh cho người đưa đồ đạc về sửa chữa.” Từ Phàm cười nói.

Thiên Linh tông là tông môn cấp chín của đại lục trung tâm, có một chiếc Tinh Chu, hai chiếc Hải Chu, ba vị tôn giả Đại Thừa Kỳ, đệ tử môn hạ có một trăm vạn.

Từ Phàm đã thông qua hội trưởng lão xác định thân phận của họ, cho nên hắn không sợ hai vị đại lão Hợp Thể Kỳ này lại quỵt nợ.

“Ngươi không cần lo lắng, tốt lắm, đồ đạc ta lấy về trước, một tháng sau ta sẽ trả lời ngươi.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh cười nói, trao đổi một chút phương thức liên lạc của truyền tin khí với Từ Phàm.

Từ Phàm không nói hai lời, trực tiếp đưa một chiếc nhẫn không gian cho tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh, bên trong chứa phụ tùng của Tâm Rối và một ngàn con rối các loại từ Luyện Khí Kỳ đến Nguyên Anh Kỳ.

“Tâm Rối có thể trực tiếp kích hoạt bằng thần niệm. Về phần bảo khí thí luyện tháp cấp năm còn lại kia, chờ ta luyện chế xong sẽ thông qua hội trưởng lão đưa tới tiền bối.” Từ Phàm nói.

Ở tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh kiểm tra xong nhẫn không gian, thuận tiện chào tạm biệt.

Từ Phàm đứng trên đầu Giao Thủ Cự Quy và vẫy tay chào tạm biệt hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

“Rắc rối đã được giải quyết xong, không ngờ lại có bắt ngờ nho nhỏ.”

“Lợi nhuận gấp đôi quả thật mê người, như vậy dây chuyền sản xuất con rối Nguyên Anh Kỳ tiền kỳ có thể mở ra hoàn toàn.”

“Đến lúc đó, sau khi hai vị trưởng lão Thiên Linh tông cảm nhận được chỗ tốt của con rối khiêu chiến, thì đoán chừng họ còn phải đến đặt trước mấy bộ, ta phải tranh thủ trở về chuẩn bị.”

Từ Phàm thu hồi cung điện trên lưng Cự Quy, bay về phía đảo Ẩn Linh, bảo khí vệ tinh Thiên Cơ ở xa trên không cũng đều giải trừ trạng thái phóng ra.

Ngự Thú Phong là một ngọn núi vừa mới được thành lập cách đây không lâu, trước mắt chỉ có Lôi Văn Khê và Ngự Thiên Sơn vị đệ tử có thiên phú ngự thú kia.

Lúc này, những quả trứng yêu thú được mua đầu tiên trên ngọn núi này đều đã nở.

“Tiểu Thanh, ngươi đừng mổ Tiểu Bạch.”

“Tiểu Hắc, hôm nay ngươi đã ăn quá nhiều rồi, không thể ăn nữa.”

“Tiểu Tinh, sau này ta không có lệnh của ta, ngươi không thể tàng hình.”

“Còn có Tiểu Hồng ngươi, đang phun lửa ta sẽ không cần ngươi.”

Lôi Văn Khê đang lần lượt dạy dỗ những con yêu thú ấu tử đã mở ra linh trí này, nụ cười trên môi chứng tỏ rằng nàng rất thích công việc này.

Lúc này, một con chim ruồi nhỏ màu xanh bay đến đỉnh đầu Lôi Văn Khê, đang lắc lư ánh sáng màu xanh lam không rõ này.

“Tiểu Thanh, ta không bị thương, ngươi đừng dùng thần thông thiên phú của ngươi.”

Lôi Văn Khê nói xong tay cầm một quả thức linh đan màu xanh đưa tới phía trước chim ruồi màu xanh.

“Ăn đi, đây là linh dược mà ta chuyên môn dùng mấy loại linh quả ngươi thích ăn luyện chế.”

Cơ thể chim ruồi màu xanh nhỏ nhắn xà xuống tay Lôi Văn Khê bắt đầu mổ vào Tự Linh Đan có kích thước lớn hơn một nửa cơ thể của nó.

Vừa nhấm nháp, vừa phát ra âm thanh vui tai.

Nhìn đủ loại yêu thú ấu tể vây quanh mình, Lôi Văn Khê vui vẻ nói: “Các ngươi phải mau lớn lên, sau này các ngươi có thể bảo vệ tông môn với ta.”

Lúc này ở cách đó không xa, Lý Tinh Từ nhìn thấy cảnh này mỉm cười, hoa bỉ ngạn trên tay cũng theo đó mà tiêu tán.

Chương 154: Ngự Linh Sơn

Sau khi nhìn thấy Lôi Văn Khê thích công việc này như vậy, Lý Tinh Từ hài lòng gật đầu.

Từ Phàm giao cho hắn nhiệm vụ nuôi yêu thú, hắn lại thuê Lôi Văn Khê bên ngoài để làm nhiệm vụ.

Bất cứ người quản lý hợp đồng nào cũng sẽ ,ỉm cười chân thàn khi nhìn thấy công nhân bên dưới của mình yêu công việc này đến như vậy.

Lý Tinh Từ đã sử dụng bí thuật Luân Hồi để cho cả đời những yêu thú ấu tể này chỉ nhận định Ẩn Linh môn và Lôi Văn Khê.

Vào lúc này, Ngự Thiên Sơn cưỡi một con chim lớn Trúc Cơ Kỳ bay lên Ngự Thú Phong.

“Sư muội, ngươi nhanh cứu Tiểu Giao.”

Ngự Thiên Sơn nói xong lập tức gọi ra một Ác Giao biển sâu dài hai mươi mét như mãng xà từ trong túi ngự thú ra.

Lúc này Ác Giao biển sâu đã hấp hối, khắp người đều là vết thương lồi lõm, chỗ sâu nhất đều có thể nhìn thấy xương.

“Lúc trước là nhờ vào Tự Linh Đan của sư muội mà Tiểu Giao đã thăng cấp đến Trúc Cơ Kỳ.”

“Ta chỉ muốn tìm Hùng Lực để kiểm tra thử sức chiến đấu của Tiểu Giao. Không ngờ tên đó lại coi Tiểu Giao trở thành bao cát.”

“Cú đấm nặng nề đó gần như làm gãy xương sống của Tiểu Giao.” Ngự Thiên Sơn nói với vẻ mặt khóc lóc, đến bây giờ hắn cũng không hiểu tại sao một Luyện Khí cao tầng lại ra tay tàn nhẫn như vậy.

“Ngươi cũng dám đi trêu chọc Hùng Lực sư huynh, có phải ngươi cho rằng Tiểu Giao thăng cấp Trúc Cơ Kỳ thì ngươi sẽ vô địch trong tông môn đúng không?”

Lôi Văn Khê lấy ra linh dược chuyên môn chữa thương cho linh thú, bắt đầu bôi thuốc tan máu cho Ác Giao biển sâu, mặc dù thương thế nhìn nghiêm trọng, nhưng đều là ngoại thương ngoài da, không bao lâu nữa sẽ khôi phục.

“Ta chỉ là muốn kiểm tra thử sức chiến đấu của Tiểu Giao, ta nghĩ rằng dựa vào huyết mạch đại thừa của Tiểu Giao thế nào cũng sẽ không quá chênh lệch với Hùng Lực sư huynh, ai lại nghĩ đến…”

Nghĩ đến việc Tiểu Giao bị Hùng Lực sư huynh hóa thân thành người khổng lồ năm thước đấm như bao cát, Ngự Thiên Sơn lập tức rùng mình, quyết định sau này cách Hùng Lực sư huynh xa một chút, thật sự là quá tàn bạo.

“Sức chiến đấu của Hùng Lực sư huynh đứng đầu trong Ẩn Linh môn chúng ta, ngay cả đại trưởng lão cũng khen ngợi. Ngươi dẫn Tiểu Giao vừa thăng cấp đi khiêu khích, không chịu thiệt mới là lạ.” Lôi Văn Khê liếc mắt nhìn Ngự Thiên Sơn nói.

Sau khi Lôi Văn Khê bôi thuốc chữa thương cho Tiểu Giao, nàng lại đút cho nó ăn mấy viên linh đan.

“Trong vòng mười ngày vết thương sẽ khôi phục, ngươi muốn kiểm tra sức chiến đấu của Tiểu Giao, còn không bằng đi thí luyện tháp.”

“Sư huynh ngươi cũng nên thăng cấp đi. Bây giờ nhóm sư huynh sư tỷ đầu tiên đều sắp Trúc Cơ Kỳ, ngươi vẫn là Luyện Khí tầng sáu.”

“Mặc dù Ngự Thú chi đạo không quá chú trọng tu vi, thế nhưng tu vi quá thấp cũng có thể bị linh thú cắn trả.”

“Đến lúc đó, Tiểu Giao một ngụm nuốt luôn ngươi, ta còn phải tìm người móc xương của ngươi ra chôn vùi.”

“Thật là rắc rối.” Lôi Văn Khê cười nói.

“Đã đến giờ cho rùa ăn, sư huynh, lần sau gặp mặt hy vọng ngươi là Luyện Khí cao tầng.”

Lôi Văn Khê gọi linh thuyền ra rồi bay ra ngoài đảo Ẩn Linh.

Nghe Lôi Văn Khê nói, Ngự Thiên Sơn nhìn Ác Giao biển sâu trước mắt mình nói: “Tiểu Giao ngươi sẽ ăn thịt ta sao?”

Ta con mẹ nó sắp chết còn ăn cái rắm, Ác Giao biển sâu còn chưa trưởng thành liếc mắt nhìn chủ nhân của mình.

Là Tự Linh Đan không ngon, hay là đầu óc ngươi có bệnh.

...

Lúc này ở biên giới giữa Tượng Châu và Thịnh Linh Châu, hai huynh muội Từ Cương đang liên hợp cùng năm vị tu sĩ Nguyên Anh của Thiên Linh tông bao vây một đám Hùng Yêu Liệt Sơn. Bốn con Hóa Thần Kỳ dẫn theo hơn ba trăm con Hùng Yêu Liệt Sơn Nguyên Anh Kỳ đang bị Cơ Mộ Hoa dùng Cự Mộc Sâm Lâm vây khốn.

“Haha, Trương đạo hữu, trước kia vẫn cho rằng thần thông thuộc tính hỏa của ngươi lợi hại nhất.”

“Không ngờ rằng thần thông thuộc tính thủy này của ngươi lại là xuất thần nhập hóa như vậy.” Yêu Tộc phía trước Cơ Mộ Hoa đang bị mưa phùn khiến cho không còn chỗ tránh né lên tiếng.

Lúc này, cả vùng đất trời này đều bị bao phủ bởi mưa phùn, từng giọt mưa phùn sẽ chảy vào cơ thể của Yêu Tộc

Sau khi tích lũy được một số lượng nhất định, nó sẽ hóa thành hàn băng đột nhiên nổ tung, trực tiếp đóng băng toàn bộ cơ thể của Yêu Tộc.

“Nếu không có sự giúp đỡ của Cơ đạo hữu, thì thần thông này của ta cũng không phát huy được.” Từ Cương cười nói.

Đúng lúc đó.

‘Phanh∼∼’

Quả cầu sắt rắn chắc lơ lửng sau lưng Từ Cương trực tiếp bắn ra, lại một lần nữa đánh lui Hùng Yêu Hóa Thần Kỳ muốn phá vòng vây.

“Nhân Tộc, các ngươi chỉ cần thả chúng ta đi, ta sẽ nói cho ngươi biết vị trí nhà kho bảo vật của tộc ta.”

“Nếu có giả, vạn tiếng sấm sét sẽ đánh nát trái tim của ngươi.” Một giọng nói của Hùng Yêu Hóa Thần truyền đến.

Từ Cương bắn thẳng về hướng phát ra âm thanh với khuôn mặt vô cảm.

“Nếu không phải thi thể của các ngươi còn có tác dụng, thì các ngươi có thể sống đến bây giờ sao?” Từ Cương hừ lạnh nói, sư phụ từng nói nếu là kẻ địch thì không cần nói nhảm, cứ đập đến chết là được.

Lúc này, hơn phân nửa Yêu Tộc Nguyên Anh Kỳ đã chết, còn lại cũng bị nước mưa ẩn chứa lực lượng băng hệ trong cơ thể khiến cho sống không bằng chết.

“Ngao∼”

Lời nói của Từ Cương dường như chọc giận Yêu Tộc bị bao vây, tất cả Yêu Tộc lại một lần nữa phát động phá vòng vây.

“Cơ đạo hữu.” Từ Cương nói.

“Đã hiểu.” Lúc này hai tay Cơ Mộ Hoa rất nhanh kết ấn, nhất thời rừng rậm Cự Mộc bên cạnh Yêu Tộc bắt đầu bạo động, vô số dây leo cứng cáp bắt đầu cắn nuốt Yêu Tộc vừa muốn cất cánh phá vòng vây.

“Nguyệt Tiên, còn lại giao cho ngươi.” Từ Cương nhìn bốn vị Yêu Tộc Hóa Thần Kỳ đang bị dây dưa trên bầu trời.

“Để đó cho ta.” Từ Nguyệt Tiên truyền âm nói.

Âm thanh nhàn nhạt của Từ Nguyệt Tiên phát ra từ không trung, khiến người ta sờ không tới truyền đến từ hướng nào.

Từ Nguyệt Tiên lấy ra bảo khí đạn phá giáp cấp bốn gài vào trong đại thương.

“Trương Mai đạo hữu, ta sẽ tạo cơ hội cho ngươi.”

Cơ Mộ Hoa nói xong, lập tức hóa thành Mộc Nhân trăm trượng, xông tới bốn con Hùng Yêu Hóa Thần Kỳ.

Sau ba giờ, trận chiến kết thúc.

“Rất hân hạnh được hợp tác với hai vị đạo hữu. Nếu không phải do tông môn triệu hồi, thì việc tru yêu cùng Trương đạo hữu ở Tượng Châu cũng là một lựa chọn rất tốt.” Cơ Mộ Hoa tiếc nuối nói, ngày hôm trước hắn vừa mới nhận được tin tức từ tông môn yêu cầu đệ tử đang tru yêu đều trở về tông môn.

“Cơ đạo hữu phải trở về tông môn sao? Thật đáng tiếc.” Từ Cương nói, hai người họ hợp tác có thể vây giết số lượng lớn Yêu Tộc, tốc độ quét điểm tích lũy như vậy cũng nhanh.

“Đáng tiếc lần sau Trương đạo hữu gặp mặt cũng không biết là lúc nào, chúng ta còn chưa có luận bàn một hồi đâu.” Cơ Mộ Hoa tiếc nuối nói.

“Sẽ luôn có thời điểm gặp nhau, nhưng luận bàn thì thôi, hai người chúng ta quá liều mạng, ai cũng không làm gì được ai.”

“Lần sau gặp lại có thể là lúc Yêu Tộc xâm lấn, lần sau chúng ta so xem ai giết nhiều Yêu Tộc hơn. Ở đại lục trung tâm, chúng ta có thể liên lạc bất cứ lúc nào.”

“Vậy một lời đã định”

Nhìn ánh sáng biến mất khỏi chân trời, bóng người Từ Nguyệt Tiên xuất hiện bên cạnh Từ Cương.

“Chúc mừng đại ca kết giao vị bằng hữu đầu tiên.” Từ Nguyệt Tiên cười hì hì nói.

"Không, hắn là người thứ hai." Từ Cương nói.

"Vậy người đầu tiên là ai?" Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi, chẳng lẽ là đệ tử Ẩn Linh môn.

"Là tên mập mạp bị chúng ta đánh phục, tâm nhãn hắn không xấu, chính là hơi kiêu ngạo." Từ Cương cười nói.

Lúc đó ở chiến đường còn làm nhiệm vụ với hắn, hắn còn cứu tên mập một mạng, đáng tiếc không lâu sau chính là sư phụ thăng cấp Trúc Cơ Kỳ, Yêu Tộc xâm lấn, Khuyết Thiên môn giải tán.

Cũng không biết tên mập mạp kia còn kiêu ngạo như trước hay không.

Chương 155: Tiểu tử, ngươi đang ở trong thời cơ tốt

"Lễ vật mà chúng ta chuẩn bị cho sư phụ còn thiếu rất nhiều điểm tích lũy. Trong tình huống này, hai người chúng ta muốn tiếp tục kiếm nhiều điểm tích lũy thì phải cố hết sức."

"Bây giờ ngày càng nhiều đại năng xuất hiện ở biên giới Tượng Châu, cơ hội của chúng ta cũng càng ngày càng ít."

"Ta nghĩ việc đầu tiên phải làm là đổi trọng bảo ẩn chứa tiên văn kia cho sư phụ, về phần Thiên Cực Linh Đan thì chúng ta sẽ tìm kiếm cơ hội sau."

"Chỗ của ta còn có Mộc Chi Bản Nguyên, từ Luyện Hư Kỳ trở xuống, sư phụ đều có thể dùng được." Từ Nguyệt Tiên nói.

"Được, nghe lời ngươi, đi ra ngoài đã lâu, thật đúng là có chút nhớ sư phụ."

"Sau khi đổi trọng bảo tiên văn, chúng ta sẽ trở về tông môn. Ta rất lo lắng không có người bảo vệ sư phụ." Từ Cương nói,

"Ngươi cũng không nhớ Linh Đài và tẩu tử sao?" Từ Nguyệt Tiên cười nói.

"Đương nhiên nhớ, ta chỉ là không nói." Từ Cương thản nhiên nói.

"Được rồi, chúng ta lại đi phục kích thêm mấy đợt Yêu Tộc nữa, kiếm đủ điểm tích lũy thì chúng ta sẽ về nhà.”

“Được.”

Tại Thiên Linh tông, sắc mặt hai vị trưởng lão Hợp Thể Kỳ rất không tốt.

Kể từ khi đạt được bộ Tâm Rối này, đến bây giờ còn không có bị hư bộ nào. Thế nhưng đệ tử cấp bậc Thiên Kiêu trở xuống gần như không có ai khiêu chiến thành công, cùng lắm là hòa.

Chỉ có một đệ tử tuyệt thế dựa vào tốc độ siêu nhanh của mình, chém đứt cánh tay con rối kia, sau đó bị đánh bay ra ngoài.

Sau đó con rối cầm cánh tay của mình lên lắp đặt lại. Lúc mới bắt đầu luyện chế con rối, Từ Phàm cũng đã suy nghĩ đến vấn đề con rối bị hư hao, cho nên tất cả con rối mà hắn luyện chế bình thường sau khi bị công kích cường độ cao, sẽ tự động tách ra vị trí bị công kích.

Sau chiến đấu nếu thắng lợi, con rối sẽ tự động triệu hồi vị trí rơi xuống, không xấu sẽ tự mình lắp đặt, nếu không thể dùng sẽ đổi linh kiện mới.

Lúc này, toàn bộ đệ tử Thiên Linh tông đã cảm nhận được nỗi đau khổ của đệ tử Ẩn Linh môn.

“Hôm nay ta phát hiện những vãn bối này thật vô dụng, chẳng lẽ phải để Thiên Kiêu đi khiêu chiến những con rối này.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh nói.

Thật ra trong lòng hắn cũng đang cân nhắc không biết mình ở thời kỳ Nguyên Anh có thể chiến thắng con rối khiêu chiến này hay không.

Trong lúc nói chuyện, lại có một vị đệ tử Kim Đan Kỳ khác bị đánh bay ra khỏi khu khiêu chiến.

“Ôi, tuyên bố một cái tông môn quy định, đệ tử Luyện Hư Kỳ trở xuống, hàng năm phải khiêu chiến con rối mười lần.”

“Người khiêu chiến con rối phải lưu ảnh, nếu như trong vòng năm năm trên người không có một chút tiến bộ, thì tự động phân chia đến cấp bậc tầm thường.”

“Đồng thời sửa đổi lại quy củ thăng cấp lên Thiên Kiêu, chỉ sau khi chiến thắng sáu loại con rối cùng cấp mới có thể thăng cấp thành Thiên Kiêu của tông môn.”

Sau khi nhìn thấy sức chiến đấu chân chính của con rối khiêu chiến này, hắn mới biết vì sao sức chiến đấu của Trương Hàn lại có thể sánh nagng với Thiên Kiêu.

Dưới sự giày vò quanh năm bởi loại con rối này thì ngay cả đồ kém cỏi cũng có thể bị rèn luyện thành một khối thép.

“Tuân mệnh.”

Chấp sự Hóa Thần Kỳ bên cạnh lau mồ hôi lạnh trên đầu mình, hắn nhìn con rối Nguyên Anh Kỳ kia cũng thấy đau đầu.

Lúc này, tiểu tùy tùng bên cạnh tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh nói: “Nói như vậy, chúng ta đã quyết định đặt bộ này con rối khiêu chiến này.”

“Đặt, đương nhiên phải đặt, ngoài ra lại mua hai bộ, như vậy tạm thời đủ cho đệ tử tông môn dùng.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh nói.

“Đã như vậy, chúng ta có nên trả giá thấp xuống một chút hay không? Dù sao cũng sắp đi con đường mua sắm số lượng lớn rồi.” Vị tiểu tùy tùng Hợp Thể Kỳ nói.

“Theo giá gốc đi, nói không chừng còn sau này có việc cầu đến trên đầu tiểu tử kia.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ mặc áo xanh suy nghĩ một chút nói.

Một số việc không thể vội vàng được, bây giờ hắn đã xác định tiểu tu sĩ Trúc Cơ Kỳ giống như đồng tử canh gác kia chính là Sáng Tạo Sư mà họ đang tìm kiếm.

“Được.” Tiểu tùy tùng Hợp Thể Kỳ gật đầu nói, đây là thói quen nghề nghiệp của hắn. Bao nhiêu đây linh thạch đối với số lượng linh thạch mà tông môn mua mỗi tháng quả thực là chín trâu mất một sợi lông, huống chi còn là dùng linh khoáng và linh tài dị bảo trao đổi.

...

Tại thời điểm này, ở phòng luyện chế Tâm Rối, Từ Phàm nhận được đơn đặt hàng đến từ Thiên Linh tông.

“Haha, còn muốn đặt hai bộ, đúng vậy, không uổng công giả bộ thành cháu trai thời gian dài như vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Luyện chế hai Tâm Rối, ba tòa bảo khí thí luyện tháp cấp năm, về phần con rối, cải tạo con rối trước kia luyện chế một chút là được.”

“Như vậy ta có thể mở rộng thêm hai dây chuyền sản xuất con rối Nguyên Anh Kỳ đúng không?” Từ Phàm vuốt cằm cân nhắc nói.

“Đề nghị chủ nhân nên mở rộng một cái, như vậy vừa vặn, hậu kỳ chủ nhân thăng cấp Kim Đan Kỳ, những dây chuyền sản xuất này sẽ bị tụt lại phía sau.” Giọng nói điện tử của Bồ Đào vang lên.

“Được rồi, vậy thì mở một cái, dù sao cũng rất đắt, gần đây giá cả tăng lên chóng mặt.” Từ Phàm nói.

Mặc dù kiếm được linh thạch nhưng hắn cũng không có bành trướng, hậu kỳ hắn cần luyện chế đạo khí, Tinh Chu đều là động không đáy, bấy nhiêu đây linh thạch cũng chỉ như muối bỏ biển.

...

Bên ngoài Phi Vũ Giới, sợi xích khổng lồ đang được kéo căng đột nhiên bị siết chặt.

Tôn giả đang chờ đợi trên thuyền Vạn Tinh chậm rãi mở mắt ra.

“Hai giới đã được liên kết, việc còn lại chính là từ từ kéo về.”

“Tin tưởng rằng những Yêu Hoàng kia sẽ cảm thấy khó tin khi nhìn thấy Yêu Linh Giới bị kéo về phía Nhân Giới.”

“Nhưng đến cuối cùng họ cũng sẽ biết, bản thân hóa ra là một món ăn.”

Khi những sợi xích khổng lồ nhảy đến trạng thái chặt chẽ nhất, cả Phi Vũ Giới đều rung chuyểm một hồi, sau đó mấy vạn sợi xích khổng lồ bắt đầu co rút với tốc độ vô cùng chậm.

“Cuối cùng cũng sắp bắt đầu, thời điểm mà Phi Vũ Giới thăng hoa chính là lúc ta thành tiên.”

Trên tầng cao nhất của thuyền Vạn Tinh, thiếu niên mắt sao nhìn xiềng xích khổng lồ đang chậm rãi co rút nói.

Bên ngoài Yêu Linh Giới, một con Côn Bằng giương cánh ngàn dặm nhìn xiềng xích nối liền ở Yêu Linh Giới sau đó nở nụ cười.

“Sống không tốt sao, một hay muốn đi chịu chết.”

“Nếu đã như vậy, ta tiếp thêm chút sức cho ngươi.”

Côn Bằng nhìn xiềng xích nói.

“Tiểu bảo bối, đi ra đi.”

Theo sau một tiếng hô hoán, bóng dáng ẩn giấu trong bóng tối xuất hiện.

Một con Cự Mãng Hư Không dài vạn dặm xuất hiện bên ngoài Yêu Linh Giới.

Một đôi mắt rắn vàng có thể so sánh với mặt trời và mặt trăng nhìn chằm chằm vào Côn Bằng, như thể đang chờ mệnh lệnh từ phía sau.

“Ngươi cố gắng hết sức, ta muốn cùng tiểu khả ái đáng chết kia tranh thủ thời gian gặp mặt.” Côn Bằng nói.

‘Hô ~~~’

Cự Mãng Hư Không gật đầu một cái, bay tới sợi xích liên kết với gốc rễ của Yêu Linh Giới, bắt đầu kéo mạnh về hướng Phi Vũ Giới.

Lúc này tốc độ thu về xiềng xích lại nhanh hơn một phần.

“Bên kia cũng bắt đầu hành động, để ta đoán xem, hẳn là con chim thối kia.”

“Luôn muốn mang theo tiểu bảo bối của hắn chọc giận ta một hồi, suy nghĩ rất hay, chính là đầu óc không dùng được.”

Nhớ tới những ngày hắn hóa thân thành Yêu Hoàng đã từng xưng huynh gọi đệ với tên ngốc kia, bên miệng thiếu niên có đôi mắt như sao hiện lên một tia mỉm cười.

“Cũng không biết tiểu bảo bối của ngươi lớn bao nhiêu, cũng không nên đến lúc ta nhận lấy thì còn chưa dài tới vạn dặm.”

“Như vậy thật không thú vị.”

Sau khi xác nhận rằng xiềng xích liên kết hai giới không có vấn đề, thuyền Vạn Tinh lập tức quay trở về Phi Vũ Giới.

Tại giao lộ giữa Tượng Châu và Thịnh Linh Châu, Diệp Tiêu Dao vừa tiêu diệt xong một đám Yêu Tộc, đang dẫn đệ tử của Kiếm Vương tông thu thập chiến lợi phẩm.

“Lão Kiếm, có phải lại có Cổ Yêu đi ra hay không, ta vừa cảm giác toàn bộ không gian đều chấn động một hồi.” Diệp Tiêu Dao hỏi trong lòng.

“Không phải Cổ Yêu, đây là âm thanh công đức.” Lão Kiếm cười nói.

“Không ngờ số lượng đại lão ở Tu Tiên Giới của ngươi nhiều như vậy, tiểu tử, ngươi đang ở trong thời cơ tốt rồi.”

Chương 156: Công đức thành tiên

“Thời điểm tốt nhất là sao?”. Diệp Tiêu Dao nghi ngờ hỏi, chẳng lẽ Lão Kiếm phát hiện ra bí cảnh gì chăng.

“Rung chấn mới nãy là do xiềng xích liên kết hai giới vừa liên kết với nhau, xiềng xích chặt chẽ, đó là lý do toàn bộ thế giới Trung Thiên đều rung chuyển một chút.”

“Chỗ cách các ngươi gần nhất là Yêu Giới, xem ra tin tức lưu truyền ở giới Tu Tiên là thật rồi.”

“Nếu là vậy, tiểu tử ngươi chỉ cần có cống hiến xuất sắc trong đại chiến giữa hai giới, sau khi hợp nhất hai giới, Nhân Tộc sẽ là chủ đạo, mai này công đức thành tiên sẽ không còn là vấn đề nữa.”

“Đến lúc ngươi phi thăng lên thế giới Đại Thiên, cũng có thể tìm được một tiên môn tốt”. Lão Kiếm nói.

“Công đức thành tiên có gì tốt”. Diệp Tiêu Dao cảm giác được giọng điệu của Lão Kiếm có hơi hưng phấn.

“Muốn công đức thành tiên, trước hết chỉ cần ngươi không chết ở thế giới Đại Thiên, thì sẽ không có người nào dám giết ngươi.”

“Thứ hai là sự quy tụ của thiên đạo và số mệnh, nói đơn giản thì chính là không hẹn mà gặp, cho dù ngươi có bất động thì thứ tốt cũng sẽ tự động tìm tới ngươi.”

“Thứ ba, những thế lực tiên môn đỉnh cấp sẽ vô cùng chào đón ngươi gia nhập cùng bọn họ, số mệnh của ngươi sẽ tăng cường số mệnh tiên môn của bọn họ”. Lão Kiếm nói một chút về chỗ tốt của công đức thành tiên.

“Làm thế nào để công đức thành tiên.”

“Nói nhiều ngươi cũng không hiểu, nhớ kỹ tập trung tu luyện, sau khi đến Đại Thừa, ngươi chỉ cần giết chết một nửa Yêu Hoàng của Yêu Tộc, chỉ vậy thôi.”

“Rất dễ, chỉ cần thu thập một vốc tiên khí cộng thêm hơn mười đạo khí, còn lại tùy tiện bù đắp cho bảo khí vạn thanh và linh kiếm ngũ giai.”

“Đến lúc đó đừng nói là Yêu Hoàng, cho dù là Yêu Tiên, ngươi cứ tha hồ mà giết”. Lão Kiếm ung dung nói.

Diệp Tiêu Dao đảo mắt khinh thường.

“Ngươi đùa ta à, trả lại tiên khí, có muốn ta bán ngươi lấy tiên khí luôn không?”. Diệp Tiêu Dao nói móc.

“Nếu có thể, hãy bán ta cho huynh đệ tốt của ngươi, ta không nghĩ hắn giống như quỷ đâu”. Lão Kiếm vừa cười vừa nói, hai bên đều biết ít nhất trước khi phi thăng, bọn họ không thể tách ra được.

“Với nguồn lực ngút trời của Từ sư đệ, bây giờ hẳn là đã Kim Đan Kỳ.”

“Từ sư đệ sẽ càng mạnh hơn, nói không chừng một đạo linh kiếm là có thể luyện đến Nguyên Anh Hậu Kỳ.”

Diệp Tiêu Dao vẫn đang nghĩ đến việc trả lại Linh Tâm Khoáng mà hắn thiếu nợ huynh đệ tốt, chẳng qua là hắn vẫn chưa có cơ hội.

“Không nghĩ tới huynh đệ tốt của ngươi nữa, bây giờ cứ chống lại Yêu Tộc trước, giết nhiều một chút để lấy điểm.”

“Đi theo ngươi không ngày nào được khởi sắc hết, đến giờ dùng Kiếm Trận đến là thuần thục, nhưng số lượng và chất lượng của linh kiếm vẫn không hoàn toàn đạt yêu cầu”. Lão Kiếm thở dài.

Diệp Tiêu Dao: “???”

Nếu không có ngươi, sao ta nghèo thành vậy, toàn bộ linh thạch không dùng để tu luyện thì cũng dùng để mua vật liệu luyện chế linh kiếm, thậm chí ta muốn tặng cho sư muội chút lễ vật mà cũng phải do dự, ta thì dễ dàng lắm à?

Nếu Từ Phàm biết tình huống hiện tại của Diệp Tiêu Dao, có lẽ hắn sẽ mỉa mai một câu “móng heo nghèo kiết xác”.

Một tháng sau, Từ Phàm lại tiếp đón hai vị trưởng lão Hợp Thể Kỳ của Thiên Linh Tông, lần này rất khác, trưởng lão Hợp Thể Kỳ ngoài mang Linh Khoáng và linh thạch ra, còn mang lễ vật đến cho Từ Phàm.

Một khối đá bảy màu, một loại linh bảo thiết yếu để luyện chế Đạo Khí Không Gian, có thể khiến Đạo Khí Không Gian không bị xáo trộn trong dòng chảy không gian hỗn loạn.

Một khối đá bảy màu nhỏ thôi, nếu mua thì cần có một mục tiêu nhỏ.

Vì Từ Phàm không chuẩn bị trước nên hắn chỉ có báo đáp tượng trưng hai nông trường trong bàn tay đã được tối ưu hóa thành bảo khí ngũ giai.

Không ngờ hai vị đại lão Hợp Thể còn hơi thích nữa.

Sau khi hai vị đại lão rời đi, Từ Phàm nhìn đá bảy màu trong tay cảm thán nói: “Không chịu nổi mấy viên đạn đạn bọc đường này.”

Là một công dân tốt truyền thống ở kiếp trước, Từ Phàm tuyệt đối không cho phép mình đáp lễ không đúng tiêu chuẩn, cho nên hắn đã dặn dò Bàng Phúc chọn mua một nhóm Linh Khoáng đặc biệt.

Sau khi Từ Phàm lấy được Linh Khoáng, thì đi thẳng đến nơi sản xuất dưới lòng đất.

Lúc này, dây chuyền sản xuất ở không gian dưới lòng đất đã hoạt động hết công suất, Từ Phàm đến dây chuyền sản xuất khôi lỗi Nguyên Anh Kỳ, đưa không gian giới chỉ có Linh Khoáng trong tay cho Bồ Đào.

“Lô khoáng thạch này đủ để tất cả các dây chuyền sản xuất dưới lòng đất chạy hết công suất trong một năm.”

“Bồ Đào, tính lực của ngươi còn đủ dùng không?”. Từ Phàm hỏi, tuy rằng hắn luôn coi Bồ Đào là trí tuệ nhân tạo, nhưng bản chất của nó vẫn là một khí linh, cũng có giới hạn.

“Trừ 10% dành cho trận pháp phù văn và thuyền tinh, tất cả các dây chuyền sản xuất và những thứ khác đang hoạt động hiện chiếm tổng cộng sáu tầng tính lực, nếu chủ nhân cần bố trí các khôi lỗi chiến đấu trong phạm vi dưới quyền quản lý của Ẩn Linh môn ở hậu kỳ, thì Bồ Đào cần thăng cấp.”

“Không vội, đợi lúc ta đạt đến Kim Đan Kỳ, ngươi hoàn toàn có thể thăng cấp lên cấp đạo khí, bây giờ cứ như vậy đã”. Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói, với tư cách là pháp bảo trợ giúp lớn nhất cho hắn, hắn đã chuẩn bị tốt vật liệu thăng cấp cho Bồ Đào, chỉ chờ lúc mình thăng cấp Kim Đan Kỳ thôi.

“Đã hiểu”. Giọng nói điện tử của Bồ Đào đáp lại.

Lúc này Từ Phàm nhìn thấy cánh cửa bí mật trong không gian dưới lòng đất, trong mắt lóe lên một tia hoài niệm.

Từ Phàm nhẹ nhàng đẩy cánh cửa bí mật ra, bên trong là một không gian rộng lớn hơn mười nghìn mét vuông, mô hình một thành phố vi mô chiếm hơn tám tầng không gian.

Lúc này toàn bộ thành phố vi mô còn sống động hơn so với lúc Từ Phàm ở trong Khuyết Thiên Tông, người và xe cộ trong đó đang di chuyển, nếu chú ý lắng nghe thì có thể nghe thấy âm thanh ồn ào và nhộn nhịp của thành phố.

Nhìn thấy thành phố vi mô do chính tay mình xây dựng, Từ Phàm hít một hơi.

“Đây là Tâm Ma của ta sao?”

Không lúc nào không nhớ, Từ Phàm ở thành phố vi mô này suốt trọn ba ngày.

Khi Từ Phàm bước ra khỏi không gian trong lòng đất, hắn phát hiện cả tông môn đều rất tưng bừng.

Sau khi đến đạo trường ở ngọn núi chính, hắn mới thấy hai nghìn đệ tử mà Lý Tinh Từ chiêu mộ đã đợi sẵn, tất cả đều là trẻ con từ 6 đến 12 tuổi.

Bên trong đạo trường, Tiểu Tịch, người đã đạt Kim Đan Kỳ, đang nói về quy tắc của tông môn với nhóm đệ tử mới được thu nhận này.

“Sư phụ, hai nghìn đệ tử đã được thu nhận xong”. Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, nói.

“Làm việc nhanh lắm, mới bao lâu đâu chứ”. Từ Phàm nói.

“Từ lâu phàm nhân thế tục đều hướng về tiên nhân, hơn nữa có rất ít tông môn trong Tiên Thành Lâm Sâm, rất dễ chiêu mộ hai nghìn đệ tử.”

“Được rồi, ngươi cứ tiếp tục nuôi thú nhỏ đi, đừng cứ chuyện gì cũng giao cho Văn Khê, ngươi dành thời gian đi xem nàng nữa.”

“Ngươi sợ nàng không làm việc sao?”. Từ Phàm liếc Lý Tinh Từ rồi nói.

“Vâng, sư phụ”. Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Nhạt, quá nhạt”. Từ Phàm nhìn biểu cảm của Lý Tinh Từ lắc đầu nói, là một đồ đệ của hắn, ngoài tính cách nghịch ngợm hơn một chút khi còn nhỏ, sau khi lớn hơn một chút đã trở thành bậc thầy quản lý biểu cảm, bây giờ trên mặt đều sóng lớn không sợ, nhiều nhất là khi tâm trạng vui vẻ thì nở một nụ cười mỉm.

Lúc này, Lý Tinh Từ cảm nhận một luồng hơi thở khác thường trên người Từ Phàm.

“Sư phụ, vừa rồi ngươi nhớ người thân sao”. Lý Tinh Từ hỏi.

“Đúng vậy, trước đây khi còn bé vi sư đã được một tên ăn mày nhận nuôi, chúng ta trải qua muôn ngàn gian khổ trên thế gian, cuối cùng ta cũng bước vào Khuyết Thiên Môn.”

“Khi đó, tên ăn mày cũng đã lớn tuổi, kết quả là hắn không chờ ta mua đủ một viên linh thạch của Duyên Thọ Đan thì đã đi mất.”

“Cả đời cũng chỉ được hưởng phúc hai năm, có lẽ đây là số mệnh”. Từ Phàm nói.

Chương 157: Huyễn thuật của sư phụ đã không thể làm được gì ta nữa rồi

“Có lẽ người thân của sư phụ đã hoàn thành nhiệm vụ và trở về nơi thuộc về mình.”

“Nếu thế gian có luân hồi, kiếp sau người thân của sư phụ nhất định sẽ được hưởng phúc”. Lý Tinh Từ khẽ nói.

“Đúng vậy, hắn đã về đến nơi thuộc về mình rồi.”

Từ Phàm được đồ đệ của mình an ủi cũng bước ra khỏi dòng cảm xúc thương nhớ.

“Đúng rồi, sư phụ, ta muốn xây dựng một thành phố bên hồ lớn một trăm nghìn dặm để sắp xếp cho người nhà của những đệ tử thường dân kia.”

“Cho bọn họ một chút bảo vệ”. Lý Tinh Từ nói.

“Loại chuyện nhỏ này ngươi tự sắp xếp là được, đâu phải ngươi không có quyền hạn của Bồ Đào đâu”. Từ Phàm nói.

“Sư phụ đồng ý là được rồi.”

Đáp lại Từ Phàm là một nụ cười sáng lạn.

“Tiểu tử thối nhà ngươi”. Từ Phàm cười nói.

Lúc này, một tiểu nam hài áo trắng hơn mười tuổi chạy tới.

“Linh Đài, ngươi có chuyện gì sao?”. Từ Phàm tốt bụng hỏi, đây là điểm tựa của đợt huấn luyện tiếp theo của hắn.

Không ngờ, một đại đệ tử lại thích làm pháo đài, lại có một đứa trẻ trời sinh thích hợp để làm pháo đài.

Thiên Linh Đạo Thể am hiểu đủ loại đạo pháp, hơn nữa pháp thuật thần thông do Thiên Linh Đạo Thể thi triển ra trời sinh sẽ tăng thêm ba tầng uy lực.

Theo lời của Từ Phàm, nước suối vừa ra sẽ đưa một cái mũ, cái này là cách ngươi làm cho đối phương đánh nhau.

“Sư phụ, ta muốn hỏi một chút, khi nào cha ta trở lại vậy.”

Từ Linh Đài chạy lon ton ra sau Từ Phàm, xoa vai và đấm lưng cho Từ Phàm, đây là cách hắn lấy lòng Từ Phàm.

“Ngươi nhớ cha rồi à”. Từ Phàm cười nói.

“Vâng, mẹ ta cũng nhớ.”

“Cha ta chưa bao giờ rời xa ta lâu như vậy”. Từ Linh Đài đáng thương nói.

“Được rồi, bây giờ đúng lúc hội trưởng lão không còn bắt buộc phải giết yêu ở bất cứ đâu nữa.”

“Để ta cho người thông tri cho cha ngươi trở về.”

“Cảm ơn sư tổ.”

Từ Linh Đài trực tiếp nhảy từ lan can của vách đá trong đạo trường xuống, cơ thể nhẹ nhàng tung bay ở nơi xa xa.

“Ta đi nói cho mẹ ta tin tốt này đây, tạm biệt sư tổ, tạm biệt tứ sư thúc.”

Nhìn Từ Linh Đài ở giữa không trung, Từ Phàm khẽ xua tay, một đám mây tốt lành bám theo Từ Linh Đài.

“Cẩn thận một chút, ngươi mới học Khinh Thân Thuật, coi chừng té ngã”. Từ Phàm dặn dò.

“Cảm ơn sư tổ ~~~”

Giọng của Từ Linh Đài càng lúc càng xa.

“Cỗ đại pháo vừa mới trưởng thành, lại có một pháo đài nhỏ khác mọc lên, sau này, Ẩn Linh môn khó mà không mạnh”. Tương lai mà Từ Phàm mong mỏi, bây giờ toàn bộ trụ cột của Ẩn Linh môn đã đánh nhau tốt, còn lại chỉ là vấn đề thời gian.

“Thiên Linh Đạo Thể, rất thích hợp làm pháo đài.”

“Lúc đại hội thu nhận đồ đệ của Tiên Môn được tổ chức, ta đã gặp một Thạch Linh Chiến Thể, đã mười lăm tuổi, là một công tử của một đại thế gia phàm tục.”

“Đáng tiếc là tâm thuật bất chính, bạo ngược dị thường, tuổi còn nhỏ đã giết hơn chục thiếu nữ xuân thì”. Lý Tinh Từ nói.

“Là rất đáng tiếc, ngươi đã xử lý thế nào, vì dân trừ hại, hay là biến hắn trở thành Luân Hồi Nô của ngươi”. Từ Phàm nói, Luân Hồi Nô là thần thông gắn liền với Bách Thế Luân Hồi, mỗi lần trải qua một đời, có thể nô dịch thêm một người nữa.

Người bị nô dịch sẽ phải trải qua một cuộc sống do chủ nhân sắp đặt.

“Luân Hồi Nô, hắn thật sự đã chết rồi”. Lý Tinh Từ nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

“Hẳn là ngươi có thể thăng cấp Nguyên Anh, dù sao thì khiêu chiến những khôi lỗi không thành vấn đề đối với ngươi”. Từ Phàm hỏi.

“Tam sư ca thăng cấp Nguyên Anh, ta sẽ thăng cấp theo”. Lý Tinh Từ nói.

“Ồ, nhanh thật đấy.”

“Vi sư còn không có Kim Đan, các đồ đệ đều đã thăng cấp Nguyên Anh cả rồi”. Từ Phàm vừa nói vừa cầu nguyện cho huynh đệ tốt của mình, kiếp nạn của ngươi tới rồi.

“Lo gì chuyện đồ nhi thăng cấp Nguyên Anh chứ, đối với sư phụ mà nói, muốn trấn trụ chúng ta chỉ cần một ánh mắt là đủ rồi”. Lý Tinh Từ cười nói.

Hắn cảm thấy từ lúc sư phụ thăng cấp Trúc Cơ Kỳ, khí tức trên người phát ra càng đáng sợ hơn, khi hắn đi du lịch ở giới Tu Tiên, dù có gặp phải cường giả Hóa Thần Kỳ thì khí tức trên người cũng không đáng sợ như thế này đâu.

Hắn đoán chừng Từ Phàm không thăng cấp nhiều năm, chắc chắn là sư phụ của mình đang mưu toan một cảnh giới nào đó trên tiên cảnh, nếu không thì sư phụ hắn đã không dừng lại ở Trúc Cơ Kỳ nhiều năm như vậy.

“Ha ha, ngươi thật biết khen ta, chờ sau khi bốn người các ngươi đều đạt Nguyên Anh Kỳ, vi sư sẽ đánh một trận với các ngươi.”

“Thắng thì coi như các ngươi xuất sư, thua thì ngoan ngoãn bị ta kéo vào trong ảo cảnh ăn đòn thôi”. Từ Phàm cười khà khà nói, có vẻ như uy phong của sư đây lâu rồi cũng không hề lung lay.

“Sư phụ, tuy rằng bây giờ sức chiến đấu của đệ tử không bằng sư phụ.”

“Nhưng bây giờ huyễn thuật của sư phụ, đã không thể làm gì được ta nữa rồi. Thế nên, việc đánh đòn chỉ có thể do ba vị sư huynh làm hộ thôi”. Lý Tinh Từ nói, Bách Thế Luân Hồi là công pháp thần thông sinh ra từ huyễn thuật, huyễn thuật đối với bản thân người tu luyện có sức chống cự rất mạnh.

“Ồ, tự tin quá ta, muốn thử xem không?”

“Người khác đều nói, đánh đồ đệ thì phải làm sớm, sau này đánh không lại sẽ không còn cơ hội nữa”. Vẻ mặt của Từ Phàm rất cảm động, cả ngày biểu cảm của tiểu tử này chỉ có một kiểu hờ hững, không biết đùa giỡn là gì.

Lúc này, biểu hiện của Lý Tinh Từ thay đổi, hắn nhận ra mình nói sai rồi.

“Sư phụ, ta còn có việc ở bên kia, ta đi trước đây”. Lý Tinh Từ vội vã đứng dậy, nói, định bụng lúc Từ Phàm đang suy nghĩ thì rời đi.

“Đừng nóng vội, trước khi đi thì chúng ta chơi một trò chơi nhỏ đi”. Nụ cười ngọt ngào của Từ Phàm bắt đầu khiến Lý Tinh Từ hoảng sợ.

Từ Phàm vừa dứt lời, cả thế giới của Lý Tinh Từ bắt đầu thay đổi.

Trên một cái sân rộng, có vô số con vịt nhỏ màu vàng đang xếp hàng trước một cánh cửa.

Duy chỉ có con vịt màu vàng cao bằng Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh hắn.

“Chỉ có thể rời khỏi ảo cảnh sau khi chơi trò chơi nhỏ này, tên trò chơi là bắt vịt.”

Sau đó, con vịt lớn màu vàng nói một chút về luật của trò chơi bắt vịt với Lý Tinh Từ.

Vừa nãy, Lý Tinh Từ đã thử phá giải ảo cảnh, nhưng sau khi phát hiện chỉ tốn công vô ích, thì hắn chỉ có thể gật đầu phó mặc, nói: “Được rồi.”

Đây không phải là lần đầu tiên hắn bị kéo vào trong thế giới giả tưởng của trò chơi nhỏ, nhưng khi đó hắn còn nhỏ nên cảm thấy rất hão huyền, mà bây giờ bị kéo vào đây, hắn chỉ có bất lực.

“Vậy thì bắt đầu đi”. Lý Tinh Từ bất đắc dĩ nói.

“Trò chơi bắt đầu.”

“Bắt vịt ~~”

“Bắt vài con ~”

Lý Tinh Từ vốn định nói bắt một con, nhưng chẳng biết tại sao không tự chủ được nói: “Một trăm ngàn.”

“Tìm bắt ~~”. Vịt vàng lớn vui vẻ nói.

Lúc này, hơn một nửa số vịt trên quảng trường Thủy Tinh đã trực tiếp giảm đi, chỉ còn một trăm nghìn con.

Lý Tinh Từ biết, sư phụ của hắn lại giở trò quỷ, thế nên hắn cực kỳ không tình nguyện nói: “Dát ~”

Hắn quá rõ tính nết của sư phụ mình, trò này nếu chưa kết thúc thì có thể còn nhiều trò mất thể diện hơn nữa.

Lúc này, Từ Phàm đang quan sát từ trong bóng tối, cười vui vẻ.

“Vậy mà ở trước mặt vi sư tự tin thế, sợ là ngươi không biết bản lĩnh của vi sư rồi.”

“Ngươi cho là nhanh chóng đến Nguyên Anh Kỳ thì sẽ không sợ huyễn thuật của sư phụ nữa sao?”

“Người trẻ tuổi, ngươi nghĩ nhiều quá.”

Điều mà Từ Phàm không biết chính là, Lý Tinh Từ đang ở trong trò chơi, trong lòng hắn có một chấp niệm, chính là đợi đến khi hắn vượt qua sư phụ trong huyễn cảnh, hắn cũng để cho sư phụ chơi một trò chơi nhỏ mới được.

Tên trò chơi là đếm chó.

Chương 158: Về nhà

Tại trung tâm trao đổi trong doanh trại lớn ở biên giới Thịnh Linh Châu.

“Đây là Tiên Văn Linh Bảo do hai vị đổi được, hãy cầm lấy.”

Quản sự ở trung tâm trao đổi trịnh trọng giao Tiên Văn Linh Bảo cho hai huynh muội Từ Cương.

“Cảm ơn tiền bối.” Từ Cương nói.

“Nếu như không có kế hoạch diệt yêu trong khoảng thời gian tới, vậy thì nên sớm ra tay với Tiên Văn Linh Bảo đi, nhẫn không gian bình thường không thể che giấu khí tức của thứ này đâu.”

“Với tu vi của các ngươi mà đụng phải tu sĩ mạnh từ Hợp Thể Kỳ trở lên ở bên ngoài, thì chắc chắn là không thể chạy thoát.” Quản sự Hóa Thần Kỳ mở miệng nói, Tiên Văn Linh Bảo này đã là thứ quý giá nhất có thể trao đổi ở bên ngoài.

“Cảm ơn tiền bối đã nhắc nhở.” Từ Cương nói.

Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh lộ ra vẻ rất nhẹ nhàng, việc mang theo bảo vật quý giá đi dạo khắp giới Tu Tiên cũng không phải lần một lần hai.

Nàng đã tập luyện suy tính cách mang bảo vật quý giá về nhà không biết bao nhiêu lần.

Hai huynh muội vừa ra khỏi môn phái, Từ Nguyệt Tiên đã nhanh chóng nháy mắt với Từ Cương.

Từ Cương hiểu ngầm, hai người trực tiếp đi thẳng đến một tòa nhà thương mại tổng hợp có quy mô lớn.

“Có người theo dõi chúng ta không.” Từ Cương truyền âm qua.

“Một vị Luyện Hư Kỳ, ba vị Hóa Thần Kỳ, thấy chúng ta được quản sự chào đón cho nên mới theo dõi.”

“Không sao, chỉ là vấn đề nhỏ.” Từ Nguyệt Tiên đáp lại, từ khi nàng ra khỏi bí cảnh, mười lần thì có thể hết tám lần đã gặp loại chuyện thế này.

Đến cổng sau của tòa nhà thương mại tổng hợp, hai huynh muội đã trực tiếp khởi động Ẩn Linh môn phóng ra chức năng của bảo khí mặt nạ.

Biến đổi diện mạo và hơi thở linh hồn hòa vào dòng người trong tòa nhà thương mại một cách tự nhiên.

Bởi vì doanh trại lớn ở biên giới Thịnh Linh Châu do hội trưởng lão quản lý, mà đây cũng là chỗ các loại tu sĩ tập trung lại, cho nên bình thường tu sĩ sẽ không phóng Thần thức ra để tra xét đám đông, trừ khi là muốn tìm đường chết.

“Trong giới Tu Tiên, ngoại trừ người đi săn bảo vật thì cũng có tu sĩ chuyên đi săn người săn bảo vật, nếu tốt một chút thì sẽ dùng linh thạch để đổi tất cả bảo vật trên người của ngươi, ác liệt nhất chính là giết người cướp bảo vật.”

“Nếu vài tu sĩ vừa gặp lúc nãy không có sư phụ dạy Thần thông cho, có lẽ là đã chết rồi.” Từ Nguyệt Tiên dẫn Từ Cương một một cửa hàng, sau đó hai con rối thế thân cũng xuất hiện.

Trong một tòa Tiên Thành gần danh trại lớn nhất, hai huynh muội Từ Cương bước vào Truyền Tống Trận.

Một tháng sau, hai người Từ Cương lại xuất hiện ở trên không hồ nước rộng mười vạn dặm, nhìn Lôi Văn Khê đang cho rùa đen ăn ở bên kia, Từ Cương nói: “Rốt cuộc cũng về đến nhà.”

“Xin chào sư bá, xin chào chưởng môn.”

Lôi Văn Khê đang cho rùa đen ăn nhìn hai người đã khôi phục hình dáng ban đầu, vội vàng chào hỏi.

“Văn Khê, những con rùa đen này có thể trở thành Thần Thú không.” Từ Cương cười hỏi.

Từ Nguyệt Tiên cũng ở bên cạnh nhìn những con rùa đen đầy màu sắc, có vẻ như huyết mạch của những con rùa đen này không đơn giản.

“Đại trưởng lão nói có thể được, chỉ cần ta luôn kiên trì cho ăn, một ngày nào đó chúng nó sẽ trở thành Thần Thú thật sự.” Lôi Văn Khê kiên định nói.

Đàn rùa đen này được mình cho ăn từ Luyện Khí Kỳ đến Trúc Cơ Kỳ, khi cho ăn đến Đại Thừa Kỳ, chắc là đều sẽ trở thành Thần Thú.

“Vậy ngươi hãy cố lên, ta về môn phái trước.” Từ Cương nhìn tiểu cô nghiêm túc nói, hắn đã rất nôn nóng muốn quay lại môn phái hiến Tiên Văn Linh Bảo cho sư phụ.

“Tạm biệt sư bá, tạm biệt chưởng môn.” Lôi Văn Khê hành lễ chào tạm biệt.

Hai huynh muội Từ Cương bay về hướng đảo Ẩn Linh.

“Ta cũng sắp quên mình là chương môn của Ẩn Linh môn.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Ngươi cũng không làm chưởng môn được bao lâu nữa đâu, sư phụ đã chọn ra người thích hợp, đến lúc đó ngươi có thể bình yên thoái vị.” Từ Cương nói, hắn cũng đã gặp qua đệ tử tên tên Khâu Tự Viễn kia, thật sự có năng lực quản lý mọi chuyện trong môn phái một cách gọn gàng ngăn nắp.

“Như vậy là tốt nhất, với tư cách là chưởng môn mà đi tìm bảo vật trong giới Tu Tiên sẽ rất thú vị.” Từ Nguyệt Tiên nói, nàng còn nghĩ phải tìm tìm một con thuyền Tiên Khí có thể phá giới cho sư phụ.

Hai người vừa tiếp xúc với trận pháp lớn bảo vệ núi, thì đã lập tức biến mất trên không trung.

Tiến vào một thế giới khác trong chớp mắt.

Nhìn tông môn giống như thánh địa của tiên ở trước mắt, lúc này Từ Cương mới có cảm giác đã về nhà.

Từ Phàm biết là đại đệ tử và nhị đệ tử của mình về rồi, cho nên cũng khó có một lần bước ra khỏi Thời Gian Tiểu Ốc như bây giờ.

“Từ Cương, đi ra ngoài một chuyến có cảm giác như thế nào.” Từ Phàm cười hỏi.

“Vẫn là tông môn tốt nhất.” Từ Cương nói cộc lốc, tuy rằng mảnh thủy triều quỷ kia có thể cho mình tận tình thi triển Thần thông, nhưng cũng có lúc đánh đến ngán.

“Ha ha, không cần học theo sư phụ, sau này ngươi nên đi ra ngoài nhiều một chút.”

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên lấy ra một cái rương nhỏ được cấu thành từ Linh Kim Ngọc, đưa cho Từ Phàm.

“Sư phụ, đây là quà của ta và tiểu muội tặng cho ngươi.” Từ Cương nói.

“Chà, còn có quà nữa sao.”

Từ Cương vừa mở rương ra nhìn, lập tức đôi mắt cũng ngừng lại.

Chỉ thấy trong cái rương có cục đá màu vàng nhạt, tản mát ra cảm giác vô cùng dày nặng, chỉ một cục đá nho nhỏ, liền có loại người làm người đối mặt với một mảnh đại lục rộng lớn vô biên vậy.

“Đây là thành quả ra ngoài hơn nửa năm của các ngươi sao.”

“Đúng vậy.”

“Các ngươi có tâm.”

Từ Phàm nhìn hộp Tiên Văn Linh Bảo, lập tức có cảm giác mình thu đồ đệ không hề uổng phí.

“Ta và tiểu muội nghe nói, việc luyện chế đạo khí cần rất nhiều Tiên Văn, vừa vặn có thể dùng điểm diệt yêu của chúng ta để đổi, cho nên chúng ta đã đổi để tặng cho sư phụ.” Từ cương cười nói.

“Thật ra không có Tiên Văn vẫn có thể luyện chế được đạo khí, chỉ là thiếu một chút so với có Tiên Văn mà thôi.” Từ phàm cầm Tiên Văn Linh Bảo bắt đầu quan sát tỉ mỉ.

“Vi sư đã có Tiên Văn rồi, chờ đến khi ta lên đến Kim Đan Kỳ, mỗi người các ngươi sẽ có một đạo khí Tiên Văn.”

Từ Phàm trịnh trọng đặt Tiên Văn Linh Bảo vào trong rương rồi cất kỹ, từ khi đồ đệ lớn lên, khi tặng quà không có cái nào là đơn giản cả.

Tiên Văn, Mộc Chi Bản Nguyên, thuyền Vạn Tinh, mấy thứ này đều không phải là đồ vật tầm thường.

Không nói đến tình cảm, thì những thứ bọn họ cho mình đã hơn những thứ mình cho bọn họ gấp trăm lần.

Buổi tối, Từ Nguyệt Tiên đích thân vào bếp, gọi tất cả đồ đệ của Từ phàm đến cùng ăn một bữa tối.

Sau đó Từ Phàm lại bắt đầu cuộc sống bế quan dài đằng đẵng, hai giới dung hợp, Yêu tộc đột kích, khi chưa xác định được mình đã an toàn, thì chắc chắn là không có ngày rãnh rỗi.

Trong Thời Gian Tiểu Ốc, Từ Phàm nhìn khối Tiên Văn Linh Bảo trên tay, bên cạnh còn có đồ nhi ngoan Lý Huyền mở miệng nói.

“Sư phụ, Tiên Văn này có nghĩa là chữ thổ trong ngũ hành.”

“Là Tiên Văn tương đối cơ sở trong thế giới Đại Thiên.” Lý Huyền lại bổ sung thêm: “Cơ sở mà ta nói là tương đối với Chân Tiên.”

Hắn sợ sư phụ của mình hiểu sai.

“Chính là tương đương với phù văn chữ Thổ, ta hiểu.”

“Ngươi tới tìm ta có việc gì sao.” Từ Phàm hỏi, lúc hắn đang tìm hiểu Tiên Văn thì biết được tin tức Lý Huyền muốn gặp mình.

“Ta nghĩ, nếu đã gia nhập Ẩn Linh môn, thì cũng không thể ăn không không trả tiền.”

“Cho nên ta sẽ sửa công pháp Thần thông, Tiên Văn, phương pháp luyện đan và phương pháp luyện chế mười mấy loại Tiên Khí lại một chút, đặc biệt tặng cho sư phụ.”

“Tuy rằng cái đó cũng rất phổ biến ở thế giới Đại Thiên, nhưng vẫn có một chút giá trị trong giới Tu Tiên.” Lý Huyền nói.

Hắn sống ở thế giới Đại Thiên lâu như vậy, cho nên cũng biết những thứ phổ biến này.

Chương 159: Mẫu thân của mình thì tự mình đến cứu

Từ Phàm cầm lấy hộp ngọc giản nhỏ do Lý Huyền Đạo đưa qua, có chút khó hiểu động cơ của vị đệ tử chuyển thế này.

“Ngươi muốn đạt được thứ gì ở chỗ này của ta.” Từ Phàm trầm mặc một hồi rồi nói, hắn sẽ không ngây thơ cho rằng Lý Huyền Đạo nói là vì tình cảm sư đồ mới tặng cho mình.

“Chỉ là vì thiện duyên.” Lý Huyền Đạo cúi đầu nói.

Khoảng thời gian hắn ở Ẩn Linh môn này, đã hoàn toàn xác định Từ Phàm là cái đùi thô to nhất mà hắn có thể ôm trong đời này, quan trọng nhất là cái đùi này vẫn chưa trưởng thành, đây là thời cơ tốt nhất để ôm.

Cửu Thế Kiêm Tiên Quyết mà hắn tu luyện, chỉ có thăng cấp đến Chân Tiên mới được tính là hết một đời, nếu một đời này có thể phi thăng lên thế giới Đại Thiên tăng cấp lên Chân Tiên, như vậy thì kiếp sau hắn sẽ có hội trở thành Kim Tiên, đây là cảnh giới mà hắn ước mơ tha thiết.

Một con rối bưng một ấm trà đến pha cho hai người Từ Phàm, sau khi pha xong thì lập tức lui xuống.

Từ Phàm đích thân rót cho Lý Huyền Đạo một ly trà.

“Nếu ngươi không phiền thì có thể kể câu chuyện của mình.” Từ Phàm nói, dù sao thời gian trong Tiểu Ốc cũng trôi nhanh hơn gấp hai lần so với bên ngoài, vừa tu luyện nghiên cứu vừa nghe một chút chuyện cũng không tệ.

“Nếu sư phụ muốn nghe, đồ nhi nói ra cũng chẳng sao.”

“Ta vốn là đệ tử của một gia tộc Kim Tiên trong đại thế giới U Minh, phụ thân của ta là một Kim Tiên, còn mẫu thân là một thị nữ, tình tiết rất thông tục, nhưng đây cũng vừa lúc dễ dàng có chuyện nhất.”

“Ở thế giới Đại Thiên, tu sĩ có cảnh giới dưới Chuẩn Tiên là sự tồn tại cấp thấp nhất, ở bên ngoài chỉ là một con kiến thôi, chỉ có Chân Tiên mới được xem là bình dân, đến cấp Kim Tiên thì mới có thể chiếm một vị trí nhỏ ở đại thế giới U Minh.”

Từ Phàm nghe mở đầu này, rất muốn lấy hạt dưa trăm vị trong nhẫn không gian ra ngoài, nhưng đồ đệ này của hắn mới dâng đồ tốt lên, nếu làm vậy thì có chút khó nói.

Nhìn biểu cảm Từ Phàm nghiêm túc lắng nghe, Lý Huyền Đạo tiếp tục nói: “Mẫu thân của ta chỉ là một Chuẩn Tiên có cấp bậc thị nữ trong Tiên phủ, bất cứ nơi nào ở trong đó cũng có thể giết chết nàng.”

“Chỉ có địa vị hơn những người hầu chưa thành Tiên một chút, tại hoàn cảnh này, mẫu thân đã sinh ta ra.”

“Ngoại trừ có được một phần tài nguyên sau khi khi ta trở thành tiên, thì không còn gì khác, hơn nữa bởi vì tư chất của ta tầm thường, ngày tháng mẫu thân sống trong phủ càng khổ sở thêm.”

“Ở thế giới Đại Thiên tàn khốc kia, việc rời khởi sự bảo vệ của Tiên phủ hầu như đều phải chết.”

Lúc này, Từ Phàm chen vào hỏi: “Trong thế giới Đại Thiên tàn khốc đến vậy sao.”

“Ở đại thế giới U Minh, chủng tộc mạnh nhất là tộc U Minh, tiên nhân của Nhân tộc chỉ chiếm được một khu vực rất nhỏ ở một nơi nào đó.”

“Vậy sao, ngươi tiếp tục đi.”

Lý Huyền Đạo tiếp tục nói: “Tuy rằng không giống như hậu cung của hoàng đế ở trần gian, nhưng việc sinh ra người có tư chất bình thường là ta cũng khiến địa vị của mẫu thân ở Tiên phủ giảm mạnh, tuy không đến nỗi chết, nhưng cũng không tốt hơn bao nhiêu.”

“Trong một lần chiêu đãi kẻ mạnh ở tộc U Minh, mẫu thân ta bất cẩn khiến thức ăn quý giá của một vị khách quý nhiễm hơi thở của nàng, dẫn tới khách quý có một chút bất mãn.”

“Từ khi ta sinh ra thì chưa từng gặp phụ thân lần nào, khi hắn muốn xử tử mẫu thân, ta đã ra mặt.”

“Khi đó, ta đã có tu vi Chuẩn Tiên, hơn nữa đã có được bộ “Cửu Thế Kim Tiên quyết”.”

“Vì cứu mẫu thân, ta cầm bộ “Cửu Thế Kim Tiên quyết” lập lời hứa năm vạn năm.”

“Trong năm vạn năm, phụ thân sẽ nhốt mẫu thân trong thiên lao, đảm bảo nàng không chết, sau khi ta trở thành Kim Tiên, sẽ phục vụ gia tộc của phụ thân mười vạn năm.”

“Nếu như năm vạn năm sau ta vẫn chưa trở về, mẫu thân sẽ bị xử tử.”

“Hiện giờ đã qua ba vạn năm, trải qua một trăm bốn mươi bốn kiếp, nhưng chỉ có đời thứ bảy là thuận lợi chuyển sinh tu đến Chân Tiên.

Từ Phàm dành một chút thời gian để tiêu hóa câu chuyện này.

“Ý của ngươi là, ngươi muốn trở thành Kim Tiên trong vòng hai vạn năm, trở về cứu mẫu thân ngươi?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy.”

“Phải đến đời thứ chín mới có thể trở thành Kim Tiên sao.” Từ Phàm hỏi.

“Cũng không phải, nhưng với tư chất của ta muốn đạt đến Kim Tiên thật sự rất khó.”

“Cho nên nếu sau này sư phụ trở thành kẻ mạnh trong thế giới Đại Thiên, nếu có thể thì xin cứu mẫu thân của ta một chút.”

“Ta biết việc trở thành Kim Tiên trong vòng hai vạn năm là chuyện không thể, chỉ có thể cầu xin một con đường sống ở trước mặt sư phụ.” Lý Huyền Đạo đứng dậy quỳ lạy nói.

“Đợi đến khi ta đạt đến Kim Tiên, tất nhiên sẽ ở bên sư phụ để ngươi sai khiến cả đời.”

Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo nói như vậy, có chút xấu hổ nói: “Ngươi chắc chắn trong vòng hai vạn năm ta sẽ trở thành Kim Tiên sao.”

“Dựa vào năng lực trước mắt mà sư phụ biểu hiện ra, ngày sau nhất định kẻ mạnh một cõi trong thế giới Đại Thiên, đồ nhi tin cảm giác của mình.” Lý Huyền Đạo nói chắc nịch.

Từ Phàm đột nhiên thấy hối hận vì sao lại nhận ngọc giản của Lý Huyền Đạo, vì sao muốn nghe câu chuyện này.

Chỉ cần ta không chết, thì việc trở thành kẻ mạnh một cõi không có gì khó, chuyện cứu mẫu thân ngươi cũng không phải chuyện lớn, nhưng thời gian này không đúng, nếu không ngươi đi hỏi phụ thân của mình xem có đợi được năm mươi vạn năm nữa hay không.

Nhìn biểu cảm trầm mặc của Từ phàm, Lý Huyền Đạo nhanh chóng nói: “Đây chỉ là lời cầu xin sư phụ giúp đỡ một chút khi có năng lực mà thôi.”

“Việc này tuyệt đối không dính líu đến nhân quả.”

Lúc này Từ Phàm nói: “Đừng chờ đến đời thứ chín, nếu có cơ hội, kiếp này vi sư sẽ bồi dưỡng ngươi trở thành Kim Tiên.”

“Mẫu thân của mình thì tự mình đến cứu.” Từ Phàm nói.

Hắn tính toán một chút, một vạn năm sau hắn đã có thể phi thẳng lên thế giới Đại Thiên, đến lúc đó các đồ đệ chắc cũng cỡ Chân Tiên, dùng một vạn năm bồi dưỡng ra Kim Tiên cũng không khó.

Từ Phàm có được tư chất tuyệt đỉnh cực kỳ tin tưởng điều này.

“Sư phụ, đồ nhi biết tư chất của mình, kiếp này không thể trở thành Kim Tiên được.” Lý Huyền Đạo uể oải nói, đây cũng là khuyết điểm của “Cửu Thế Kiêm Tiên Quyết”.

Tám đời trước chỉ tu đến Chân Tiên đã là đỉnh điểm rồi.

Lúc này, Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo nói: “Trên thế giới này, không có chuyện gì là tuyệt đối.”

“Cũng không phải không có cách phá giải “Cửu Thế Kim Tiên Quyết” của ngươi .”

Từ Phàm vung tay lên, một bộ công pháp huyền ảo độc nhất vô nhị xuất hiện trên không trung.

“Đây là…”

Nhìn công pháp ở giữa không trung, Lý Huyền Đạo lâm vào sự khiếp sợ, tuy rằng chỉ là nửa phần trên của bộ công pháp, nhưng hắn có thể xác định, đây là công pháp cùng loại với “Cửu Thế Kim Tiên Quyết”.

“Thời gian gấp gáp, chỉ có thể nghĩ ra một bộ Đại Thừa Kỳ cho ngươi, thế nào, có phải cùng loại với “Cửu Thế Kim Tiên Quyết” của ngươi hay không.”

“Chỉ cần cho vi sư thời gian, để ngươi hoàn thành sớm “Cửu Thế Kim Tiên Quyết” cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm cười nói, đây là biện pháp mà hắn nghĩ tới.

“Chỉ là ngươi có tình nguyện lấy ra Cửu Thế Kim Tiên quyết hay không thôi.”

Lúc này, Lưu Huyền Đạo bắt đầu kích động, đây là một phương hướng hắn chưa từng nghĩ tới.

Lý Huyền Đạo ấn tay lên vị trí giữa hai lông mày, một miếng Ngọc Điệp màu vàng xuất hiện trên tay hắn.

“Sư phụ, mời xem thêm, đến lúc đó trả lại cho đồ nhi là được, đây là Chân Linh Ngọc Điệp phải dùng tới khi chuyển thế.” Lý Huyền Đạo nói rồi hai tay dâng lên.

“Ngươi dễ dàng đưa thứ quan trọng nhất của mình cho ta như vậy sao.” Từ Phàm nghiền ngẫm nói.

“Muôn đời tu hành, đồ nhi tin tưởng hai mắt của mình.”

Chương 160: Phiền muộn của Vương Vũ Luân

Sau khi hai người nói về thế giới Đại Thiên xong, Lý Huyền Đạo lập tức rời đi.

“Cũng là một người đáng thương.” Từ Phàm nhìn Ngọc Điệp trong tay nói ra.

Linh lực thẩm thấu qua Ngọc Điệp, bộ Cửu Thế Kim Tiên Quyết cũng xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Đúng là một bộ công pháp huyền ảo, thuộc về đạo luân hồi, chỉ là quá phiền phức, cuối cùng là trở thành một đời Kim Tiên.”

“Có lẽ mình sẽ dùng được “Cửu Thế Kim Tiên Quyết” này để tối ưu hóa công pháp của Tinh Từ một chút.”

Từ Phàm vừa tìm hiểu, vừa cân nhắc.

Ba ngày sau, Từ Phàm thở dài một hơi, bương Ngọc Điệp ra.

“Dù sao cũng là công pháp có cấp bậc Tu Tiên giới đến giai đoạn bây giờ xem ra không thể nghịch chuyển được nữa.”

Một con rối bảo vệ núi xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, cầm Ngọc Điệp bay đến chỗ của Lý Huyền Đạo.

Con rối đi rồi, Từ Phàm lại bắt đầu tìm hiểu đến khối Tiên Văn Linh Bảo.

Lúc này, trong Huyền Học Phong, hai ngàn đệ tử mới gia nhập bắt đầu luyện tập pháp thuật đầu tiên trong đời của mình.

Tại thế giới ảo cảnh, trên thảo nguyên rộng lớn, các đệ tử mặc áo đạo của Ẩn Linh môn đều bắt đầu bập bẹ khởi động linh lực trong cơ thể, hai tay kết ấn, cố sức thi triển pháp thuật cơ bản nhất.

Từ Cương cũng ở trong ảo cảnh, bắt đầu giảng giải cốt lõi của pháp thuật cho những đệ tử có nghi vấn, đây là yêu cầu của Từ Phàm, chỉ cần có mặt trong môn phái thì phải thay phiên làm thầy.

“Hỏa Cầu Thuật.”

“Băng Thương Thuật.”

“Tiểu Linh Vũ Thuật.”

“Khinh Thân Thuật.”

“Triền Nhiễu Thuật.”

“Địa Thứ Thuật.”

“Kim Thể Thuật.”

Tất cả đứa trẻ đều hưng phấn thi triển pháp thuật mà mình học được, mơ hồ giống như đã bước vào hàng ngũ tiên nhân.

Lúc này, Từ Cương chú ý đến một đệ tử đặc biệt, là một đứa bé nam tám tuổi có làn da trắng nõn, trong ánh mắt toát ra sự thông minh.

Lúc này hắn đang dùng mỗi tay kết một ấn, một tay là Bạo Phong Thuật, một tay là Hỏa Cầu Thuật.

Nếu đang ở bên ngoài, Từ Cương sẽ ngăn cản ngay, nhưng đây là thế giới ảo cảnh, tình huống tệ nhất chỉ là tinh thần chịu một chút tổn thương, tu dưỡng mấy ngày là khỏe liền.

Vốn dĩ Từ Cương đứng ở bên cạnh muốn mở lời chế nhạo, đột nhiên lại trừng to mắt, kỹ xảo mà sau khi hắn thăng lên Kim Đan Kỳ mới học được.

Lại bị một đệ tử không đến mười tuổi thi triển ra.

Từ Cương nhẹ nhàng vung tay lên, tư liệu của đứa bé nam này lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn,

“Lâm Xuyên Tự, tám tuổi, song linh căn Phong Hỏa, tư chất: Cao, ngộ tính: Cao, là đệ tử cần phải tập trung bồi dưỡng.”

Ở phía sau càng có giới thiệu tỉ mỉ hơn, Từ Cương không hề nhìn kỹ.

“Thì ra sư phụ đã bắt đầu chú ý đến hắn.”

Lúc này, đứa bé nam trực tiếp khống chế Bạo Phong Thuật biến thành gió lốc, hơn nữa còn trực tiếp dung nhập vào trong gió lốc.

Từ Cương nhìn một màn này cảm thấy rất hụt hẫng.

“Đây là sự chênh lệch trên ngộ tính sao, trong lúc ta gian khổ tu luyện pháp thuật thứ nhất khi ở Luyện Khí Kỳ, đứa nhỏ này đã tổ hợp được pháp thuật.”

Lúc này, Từ Cương đột nhiên cảm giác được từ sau khi mình đạt đến Nguyên Anh Kỳ, thì bắt đầu không còn nhiệt tình với thần thông đạo pháp nhiều như lúc trước nữa.

“Bất phân thắng bại với thiên tài cùng môn phái đã kiêu ngạo rồi sao, quên luôn lý tưởng lúc trước của mình rồi sao.”

Nhìn thiên phú trời sinh của Lâm Xuyên Tự, Từ Cương đột nhiên ngộ ra.

Trong Thời Gian Tiểu Ốc, Từ Phàm nhìn Từ Cương vấn đáp trong lòng, có chút dở khóc dở cười.

“Ngươi bị đệ tử mới nhập môn đả kích rồi sao?” Từ Phàm cười nói.

“Sau khi tiến vào Nguyên Anh Kỳ bất phân thắng bại với vị kia ở Thiên Linh Tông, đệ tử phát hiện bản thân lơi lỏng việc tu luyện đạo pháp rất nhiều.”

“Hơn nữa tu vi cũng có chút trì trệ không tiến.”

“Xin sư phụ lập kế hoạch tu luyện cho đệ tử.” Từ cương nói.

“Không cần lo, gần đây ta cũng phát hiện ngươi hơi lơi lỏng tu luyện, nhưng cũng chẳng phải là vấn đề lớn, tu sĩ đều cần nghỉ ngơi.”

“Còn về tên đệ tử kia, ta biết, tư chất thiên phú tuyệt đối mạnh hơn ngươi khi đó không chỉ là một nửa.”

“Con đường tu tiên vô cùng dài, ngươi chỉ cần an ổn đi tốt con đường của mình.”

“Không cần gấp cũng không cần nóng nảy, đến lúc ngươi cảm thấy mệt mỏi quay đầu lại, thì sẽ phát hiện những người ngươi hâm mộ, đều không thể nhìn thấy bóng dáng của ngươi nữa.” Từ Phàm nói.

Trong lòng hắn còn thêm một câu nữa, ngươi có sư phụ lợi hại như ta mà còn lo lắng cái gì.

“Chẳng phải ngươi muốn có kế hoạch tu luyện sao, ngày mai đến tháp thí luyện đi, nơi đó vi sư có thiết lập tu hành kiểu khiêu chiến.”

“Cảm ơn sư phụ.”

Sau khi an ủi đại đệ tử xong, Từ Phàm vừa định nghiên cứu một chút cách cắt giảm di chứng của Bách Thế Luân Hồi, kết quả lại đi tiếp đón huynh đệ tốt phúc lợi của mình.

“Đã dẫn phu nhân trở về rồi sao?” Từ Phàm nói, người này luôn hoạt động không ngừng nghỉ, sau khi tu luyện ở môn phái một đoạn thời gian, đã nhận nhiệm vụ điều tra tội phạm truy nã Kim Đan Kỳ trong khu vực quản hạt của Ẩn Linh môn rồi rời đi.

Còn mang theo phu nhân của hắn đi cùng.

“Ngày hôm qua vừa trở về, ta nghe Hướng Trì nói, Tính Từ sắp thăng cấp lên Nguyên Anh.” Vương Vũ Luân phiền muộn nói.

“Đúng vậy, sau khi đứa trẻ nhà ngươi thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ, một đứa trẻ khác của ngươi cũng sẽ thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ.”

“Đến lúc đó trong Ẩn Linh môn, thế lực nhà họ Vương các ngươi là lớn nhất.”

“Có suy xét đến việc đoạt vị trở thành chưởng môn của Ẩn Linh môn hay không.” Từ Phàm nói giỡn.

“Ngươi chỉ biết chọc ghẹo ta, ta tới đây là để hỏi ngươi Tinh Từ có ý gì.”

“Đã nhiều năm như vậy, hắn cũng nên đoán được gì đó.” Vương Vũ Luân nói.

“Ngươi đừng sốt ruột quá, dù sao ngươi cũng là người bị hại.”

“Tinh Từ sẽ không làm gì ngươi, nhưng nếu ngươi muốn hắn gọi mình một tiếng phụ thân, chắc là có hơi khó khăn.” Từ Phàm nói.

“Hắn không hận ta là được.” Vương Vũ Luân thở dài một hơi nói.

“Không sao, dựa theo sự hiểu biết của ta về Tinh Từ, sau khi hắn thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ, nhiều lắm là cho ngươi một cái Thần thông Luân Hồi, còn ngươi chỉ việc nhịn được là xong.” Từ Phàm vỗ bả vai của Vương Vũ Luân nói.

“Thần thông Luân Hồi?” Hắn không hiểu công pháp của nhi tử nhà mình lắm.

“Đúng vậy, không phải sợ, nhiều nhất là cả đêm thôi.” Từ Phàm ý bảo Vương Vũ Luân an tâm.

“Nếu ngươi thật sự sợ hãi, vậy thì tiếp tục mang theo Thiến Nhi của mình du ngoạn ở đại lục trung tâm, không chừng qua mấy trăm năm sau Tính Từ sẽ quên.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi có thể cho ta một kiến nghị đáng tin cậy hay không.” Vương Vũ Luân cạn lời nói.

“Vậy ngươi đi tìm Tinh Từ nói chuyện một chút, nói không chừng vấn đề sẽ được giải quyết.” Từ Phàm thả tay nói.

“Xem ra chỉ có thể như thế, thay vì trốn tránh, còn không bằng chủ động đi đối mặt.” Vương Vũ Luân cắn chặt răng nói, trước kia hắn cảm thấy thời gian còn sớm, nhưng lại không ngờ thời gian trôi nhanh như vậy.

“Nếu như vậy, ta sẽ để Hướng Trì mang theo mẫu thân của mình nhận nhiệm vụ ra ngoài mua đồ, được cứu khi gặp nạn giữa đường.”

“Huynh đệ tốt.” Vương Vũ Luân nói.

“Đương nhiên rồi.” Từ Phàm cười nói, dù sao chuyện lớn sau này còn cần huynh đệ tốt giải quyết.

Ngày hôm sau, Vương Hướng Trì đã tìm thấy Mộ Dung Thiến Nhi.

“Mẫu thân, sư phụ kêu ta đi mua một số đặc sản ở Tiên thành Phượng Vũ, ngươi có muốn đi hay không.”

“Chẳng phải ngươi muốn mua bảo khí đặc sản Phượng Vũ Tiên Y sao, vừa lúc ta có thể cùng đi chung với ngươi.” Vương Hướng Trì nói, tuy rằng không rõ vì sao sư phụ lại giao cho mình nhiệm vụ này, nhưng vẫn phải nghe lời sư phụ.

Vào khoảng thời gian trước, khi đang ăn cơm, Mộ Dung Thiến Nhi có nói qua Phượng Vũ Tiên Y, Vương Hướng Trì đã nghi tạc trong lòng, suy nghĩ nếu có thời gian sẽ mua một bộ cho mẫu thân.

Nghe nhi tử nói như vậy, ánh mắt của Mộ Dung Thiến Nhi sáng lên, vừa lúc ngày hôm qua Vương Vũ Luân nói là có cảm ngộ nên muốn bế quan tu luyện một thời gian.

“Ta cho để lại lời nhắn cho phụ thân ngươi, chúng ta đi liền.” Mộ Dung Thiến Nhi vui vẻ nói.

Chương 161: Bế quan

Bên dưới đỉnh chính của Ẩn Linh môn, tại một đình hóng gió trong vườn hoa hẻo lánh.

“Vương thúc, ngươi kêu ta tới có chuyện gì sao.” Lý Tinh Từ nhìn Vương Vũ Luân nói, trong mắt hiện lên thần sắc khác thường.

“Tinh Từ, thật ra ta là phụ thân của ngươi.”

Từ Phàm mới đang ở trong Tiểu Ốc nhìn phát sóng trực tiếp, vừa uống trà xong đã phun thẳng ra ngoài.

Lời nói trong câu đầu tiên của ngươi là nghiêm túc hả, Từ Phàm cảm thán.

“Ta biết, thật ra sau khi ta lớn lên thì đã biết rồi.”

“Dù sao ánh mắt từ ái mà phụ thân nhìn con của mình cũng không lừa được người khác.” Lý Tinh Từ thở dài một hơi nói.

“Ngươi không hận ta sao.” Trong lời nói của Vương Vũ Luân lời có chút xấu hổ, tuy rằng chuyện này không có đúng sai, nhưng việc phụ lòng một nữ nhân có ý với mình, hơn nữa còn có con, hắn cũng không thể giải thích rõ chuyện này lắm.

“Trước kia có hận, nhưng bây giờ thì không, ngươi cũng không nợ ta cái gì hết. Ngươi chỉ phụ lòng mẫu thân của ta thôi.” Âm thanh của Lý Tinh Từ càng ngày càng nhẹ, Vương Vũ Luân đột nhiên cảm thấy mệt mỏi, cơn buồn ngủ cũng càng ngày càng nặng, cuối cùng gục đầu trên bàn trong đình hóng gió.

“Chỉ cần trả cho mẫu thân ta một cuộc sống hoàn chỉnh là được, cũng coi như là tiêu trừ tâm ma của ta, từ nay về sau chúng ta không thiếu nợ nhau nữa.”

Tại thế giới Luân Hồi, một đời này, Vương Vũ Luân gia nhập vào Thiên Vân Tông, nơi đó cũng có một đệ tử khiêm tốn tên là Từ Phàm, đồng thời cũng có một nữ đệ tử tên là Lý Uyển đang đỏ mặt nhìn lén Vương Vũ Luân.

Từ Phàm đang xem phát sóng trực tiếp gật đầu nói: “Ừ, cũng không khác tưởng tượng của ta lắm, chuyện này cũng coi như là viên mãn, chỉ là việc xử lí di chứng hơi phiền phức, phải chuẩn bị trước một chút.”

Lý Tinh Từ nhìn Vương Vũ Luân đã vào trong thế giới Luân Hồi, ngẩng đầu nhìn không trung nói: “Sư phụ, phiền ngươi đưa Vương thúc về nhà.”

Vừa dứt lời đã lập tức biến mất.

Không bao lâu sau, hai con rối bảo vệ núi đỡ Vương Vũ Luân ở thế giới Luân Hồi về tới trong nhà.

Từ Phàm cũng đi ra từ Thời Gian Tiểu Ốc, tiếp nhận túi chứa linh dược trong tay một con rối bảo vệ nhà kho bảo vật.

“Thật là, vẫn phải tới tay ta xử lí cục diện rối rắm này.” Từ Phàm nói xong bước vào phòng luyện đan.

Ngày hôm sau, Vương Vũ Luân chậm rãi mở mắt, sau khi trầm tư một lát, rồi nhìn cảnh tượng xung quanh chậm rãi nói: “Vì sao ta lại tỉnh.”

Lúc này, một con rối bảo vệ núi Nguyên Anh Kỳ đi đến bên người Vương Vũ Luân, đưa lên một lọ đan dược.

“Chủ nhân nói, ngươi ăn xong Vong Ưu Đan sẽ dễ chịu một chút.” Âm thanh của quả nho vang lên.

Vương Vũ Luân chưa kịp đáp lại, con rối đã trực tiếp đổ linh đan ra cho Vương Vũ Luân ăn, sau đó Vương Vũ Luân lại hôn mê bất tỉnh.

Trong Thời Gian Tiểu Ốc, Từ Phàm vỗ tay.

“Đã giải quyết xong chuyện này.”

Lại một đêm qua đi, Vương Vũ Luân tỉnh lại, vuốt đầu nghi hoặc nhìn bốn phía.

“Ta luôn có cảm giác đã một một chuyện rất quan trọng.”

Nửa tháng sau, Vương Hướng Trì đưa Mộ Dung Thiến Nhi trở về.

Nhìn môn phái vẫn bình thường, Từ Phàm chính thức bắt đầu bế quan, lúc này nếu không đến Kim Đan Kỳ sẽ không ra ngoài.

Trong bữa cơm cuối cùng trước khi bế quan, Từ Phàm gọi hết tất cả đệ tử và trưởng lão trong môn phái tới đây.

“Bàng các chủ, sau này ngươi cứ đến nhà kho bảo vật để lấy con rối đã đặt mua, còn lại vẫn như cũ.”

“Vũ Luân, ta hy vọng ngươi sẽ thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ sau khi ta bế quan lần này xong.”

“Sa trưởng lão, ngươi có thể nhận tất cả đồ đệ mà ngươi muốn, không cần bận tâm gì hết, ta còn sợ ngươi không đoạt vị được.”

“Từ Cương, ngoài việc luyện tập, cũng nên đi cùng mấy đứa trẻ và Tiểu Tịch.”

“Nguyệt Tiên, mấy năm nay ngươi muốn ra ngoài thì ra ngoài đi, nhưng mười bốn năm sau phải ở trong tông môn chờ tin tức của Yêu Tộc.”

“Còn Hướng Trì và Tinh Từ, sau khi vi sư xuất quan mà hai ngươi vẫn ở Kim Đan Kỳ, thì các ngươi biết hậu quả rồi đó.”

“Về phần Khai Linh và Huyền Đạo, chỉ cần các ngươi tu luyện thật tốt là được.”

Sau khi Từ Phàm dặn dò xong một vòng, lập tức bước vào Thời Gian Tiểu Ốc.

Nhìn Thời Gian Tiểu Ốc vẫn luôn đóng chặt, mọi người cũng có cảm giác thiếu thiếu cái gì, nhưng vẫn phải sống qua mỗi ngày như bình thường.

Năm thứ năm Từ Phàm bế quan, Hùng lực đã thăng cấp đến Trúc Cơ Kỳ, cũng là đệ tử đầu tiên thăng cấp lên Trúc Cơ Kỳ trong Ẩn Linh môn.

Trong mấy năm tiếp theo, nhóm đệ tử sớm nhất cũng từ từ đột phá đến Trúc Cơ Kỳ.

Năm thứ tám Từ Phàm bế quan, Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ lần lượt thăng cấp đến Nguyên Anh Kỳ, cùng năm, hội trưởng lão chính thức đưa ra tin tức, Nhân giới và Yêu giới sẽ bắt đầu hợp nhất ở năm năm sau, mời các đại môn phái bố trí phòng vệ trong khu vực, để ngăn ngừa trần gian bị Yêu Tộc xâm phạm.

Ở giữa sườn của một đỉnh núi trong Ẩn Linh môn xuất hiện một cửa động rất lớn, từng Linh thuyền chứa đầy Linh Thiết để luyện chế con rối Trúc Cơ Kỳ và Kim Đan Kỳ đang bay về phía lục địa.

Đây cũng là những Linh thuyền bình thường nhất được luyện chế từ Linh Thiết, có chiều dài là một trăm mét, phía trên chịu tải hơn một ngàn con rối.

Có ít nhất mấy vạn chiếc Linh thuyền như vậy bay ra khỏi cửa động ở giữa sườn núi, dường như mỗi chiếc Linh thuyền đã được chỉ định vị trí, cứ đi thẳng đến nơi cần đến.

Từ Linh Đài đã lớn lên nhìn Linh thuyền che trời và con rối ở phía trên, khiếp sợ nói với Từ Cương bên cạnh: “Phụ thân, những con rối kia đều do sư tổ luyện chế ra sao.”

“Cứ cho là vậy đi, sư tổ của ngươi luyện chế ra một con rối có thể giúp hắn luyện chế ra con rối, con rối kia cũng có thể luyện chế ra con rối, cho nên là có nhiều con rối như vậy.” Từ Cương nói, hắn cũng đi qua không gian ngầm kia rồi, đại khái chính là như vậy.

Lúc này Hùng Lực đang tu luyện ở một đỉnh núi, nhìn Linh thuyền con rối đầy trời, hai tay nắm chặt, tự nhủ rằng thực lực của mình vẫn còn quá yếu, nếu không tại sao mình không có nhiệm vụ, mà lại muốn những con rối kia làm.

Từ Phàm ở trong Thời Gian Tiểu Ốc nhìn nhìn cảnh con rối dẫn Linh thuyền ra khỏi núi, cười nói: “Cuối cùng những con rối và Linh thuyền được luyện chế từ Linh Thiết cũng phát huy tác dụng.”

“Còn một nửa hàng tồn kho thì giữ lại để làm vật hy sinh.”

So với dây chuyền sản xuất trong không gian ngầm, thì ở dưới cái hồ to mười vạn dặm, còn có căn cứ gia công quặng Linh Thiết lớn hơn nữa.

Nhưng Từ Phàm vẫn luôn giao cho quả nho tự xử lí nơi đó, hắn chỉ cần có con rối và Linh thuyền phù hợp, ít nhất có một nửa linh dịch dưới thác nước linh dịch trong hồ linh dịch bị quả nho tiêu hao ở chỗ này.

Bởi vì đặc tính của Linh Thiết, con rối được luyện chế ra cao lắm chỉ đạt chiến lực của Kim Đan sơ cấp, nhưng như vậy cũng đủ rồi.

Buổi tối, trong khu vực quản hạt của Ẩn Linh môn, từng Linh thuyền chậm rãi dừng trước địa điểm đã được thiết lập sẵn, lại chậm rãi đi vào lòng đất, chỉ chờ khi Yêu Tộc đột kích thì xuất hiện trở lại,

Năm thứ mười Từ Phàm bế quan, Vương Vũ Luân thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ, dưới sự trợ giúp của Khắc Kim Đại Đạo, Tiểu Tịch cũng thăng cấp lên Kim Đan Kỳ.

Lôi Nhẫn được Sa trưởng lão thu làm đồ đệ, cũng luyện chế thành công bảo khí đầu tiên, đến đây Ẩn Linh môn đã có ba Luyện Khí Sư, còn muội muội của Lôi Nhẫn là Lôi Văn Khê cũng càng đi xa hơn trên con đường nuôi nấng linh thú biến dị.

Năm thứ mười hai Từ Phàm bế quan, toàn thân Từ Nguyệt Tiên đều tắm máu, nâng một cánh tay tàn trốn về môn phái.

Từ Nguyệt Tiên chỉ còn lại một hơi, được một giọt nước Mộc Chi Bản Nguyên cứu sống, có con rối bảo vệ núi đưa ra thánh dược chữa thương cao cấp nhất, ảnh phân thân ảo của Từ Phàm cũng ra khỏi Thời Gian Tiểu Ốc, dò hỏi nguyên nhân Từ Nguyệt Tiên bị thương.

Không bao lâu sau, mười đội con rối có chiến lực Nguyên Anh Kỳ đỉnh cấp, dẫn đầu là con rối Nguyên Anh đặc biệt do Từ Phàm điều khiển, ngồi trên Linh thuyền đỉnh cấp bay ra khỏi môn phái, hướng về phía Tiên Thành Lâm Sâm.

Chương 162: Tiềm phục xuất kích.

Từ Phàm ở trong Thời Gian Tiểu Ốc, đang nhăn mặt mà điều khiển con rối Nguyên Anh đặc thù nhờ vào một tên luân hồi nô của Lý Tinh Từ mà truyền tống về đến Hắc Hải Tiên Thành.

“Làm bị thương đồ đệ của Từ Phàm ta, bất kể ngươi là ai, nhất định phải trả giá.”

“Luyện Hư Kỳ ăn hiếp cướp giật bảo vật mà đồ đệ ta cực khổ tìm được, ngươi lợi hại như thế, mẹ ngươi có biết không.”

“Vừa mới biễu diễn xong công pháp thật vô vị, để ta chơi với ngươi nào.”

Một tháng sau, cách Hắc Hải Tiên Thành về phía Bắc ba vạn lý, mới phát hiện môt mỏ Linh Khoáng chất lượng cao không có chủ nhân, tất cả những tu sĩ biết được tin này đều như đàn ong ào ào bay đến.

Bên ngoài Linh Khoáng, hai tên Luyện Hư tu sĩ đang ẩn nấp trong một nơi kín đáo.

“Đại ca, những tên Kim Đan Kỳ, Nguyên Anh Kỳ chả có gì béo bở cả, chúng ta đến đây làm gì.”

“Cướp từng thằng một có bị mất giá quá không đó.” Một tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ trên người mặc áo đen nói.

“Ai nói chúng ta phải cướp tụi nó chứ.”

“Chúng ta cứ đợi ở đây, ai cướp tụi nó, chúng ta cướp của chúng.”

“Nếu gặp phải người có tu vị cao, thì lập tức chạy thôi.” Một tên Luyện Hư tu sĩ cười nói, cho thấy tâm trạng khá vui vẻ.

Một tháng trước đã cướp một nữ tu sĩ Nguyên Anh, không ngờ gia tài của vị nữ tu sĩ này lại phong phú đến thế, lại còn có một giọt Mộc Chi Bản Nguyên, những pháp bảo của nàng ta dùng cũng đều là thiết kế riêng, nhưng hai thứ này đổi thành tài nguyên, đủ cho hắn tu luyện thời gian một trăm năm, chỉ tiếc là đề cho cô tu sĩ ấy chạy mất.

Tuy rằng là chạy trốn mất rồi, nhưng với thương thế nghiêm trọng đến thế, không có loại bảo vật như Mộc Chi Bản Nguyên khó mà cứu được.

Hiểu rằng cô tu sĩ ấy không đơn giản, nhưng vậy thì sao nào, Tông Môn Thiên Kiêu hắn đâu phải là chưa từng cướp qua, tay chân sạch sẽ tí là được.

Tùy ý là làm xong phi vụ này, hắn dự định là dắt theo tiểu đệ đi một nơi heo2 lánh xa xôi trong tiên thành bế quan trăm năm, tạm lánh đi trước đã.

“Nhị đệ, sau khi làm xong phi vụ này, chúng ta kiếm một tiên thành kín đáo bế quan trăm năm nhé.” Luyện Hư tu sĩ nói.

“Có phải vì cô tu sĩ ấy không, đại ca không cần lo lắng đâu, nói không chừng bây giờ đã chết mất tiêu rồi.”

“Còn nữa, với bản lĩnh Ẩn Nặc Tàng Thân của đại ca, trừ phi là Trưởng lão dùng đến Nhân Quả Kính Tử để truy cứu, không thì trong Giới Tu Tiên này có ai có thể điều tra đến anh em mình được.” Tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ áo đen nói.

Nhiều năm nay, đều nhờ vào thần thông Ẩn Nặc Tàng Thân của đại ca hắn, để đảm bảo cho anh em hai người họ thoải mái thảnh thơi mấy năm qua.

“Nên cẩn thận thì hơn.” Tu sĩ Luyện Hư Kỳ bình tĩnh nói.

Tại một khu rừng rậm rạp cách Linh Khoáng không xa, trong một tòa cung điện đang tàng hình, có một bầy con rối đang lắp ráp một thanh pháo kích quang tu tiên.

Và tại nơi phía trên không gian cách Linh Khoáng năm trăm km, có một tòa bảo khí Thiên Cơ Vệ Tinh bậc 5, lúc này nó đã đi vào trạng thái tấn công, thanh hợp kim siêu cứng ban đầu, đã được thay thế bằng một thanh pha lê khổng lồ nhấp nháy sấm sét màu tím.

Bên ngoài thanh pha lê, có thanh hợp kim dẫn điện siêu từ bay quanh.

Trong tòa cung điện tàng hình, Từ Phàm đang điều khiển con rối nhìn vào thanh pháo kích quang đã lắp ráp hoàn thành nói: “Lần này lấy đi chỗ nhà ngươi một tí lợi ích đã, đợi khi ta thăng cấp đến Kim Đan Kỳ xong, lúc đó sẽ là lúc tới số của ngươi rồi.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia sáng.

Vốn là với Chiêm Bậc Chi Đạo của Từ Phàm hiện tại, căn bản là không thể nào tính được vị trí của tên Luyện Hư tu sĩ đó, Từ Phàm có cách theo dõi riêng đặc thù của bản thân.

Từ Phàm lúc luyện chế Pháp Bảo cho mỗi một người đệ tử, đều khắc lên trên đó một cái văn phù ẩn, văn phù này sẽ phát ra một loại sóng rất đặc biệt, trừ Từ Phàm ra không có ai cảm nhận được.

Cái mặt văn phù này cũng có khắc trên nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên, cộng thêm việc Linh Khoáng bên này bị phát hiện ra, cho nên Từ Phàm ngay trong ngày thứ hai khi ở đây đã nhận được tín hiệu của sóng rồi.

“Thằng quỷ nhỏ, còn nấp với ta à, có giỏi thì ngươi đừng lộ mặt ra nha.” Từ Phàm nghiến răng nghiến lợi ngồi trong nhà nhỏ nói.

Thương thế của Từ Nguyệt Tiên thật sự rất khó trị, tuy là hiện nay đã không còn lo lắng về sinh mệnh nữa, nhưng có một sức mạnh kỳ lạ cứ đang phá hoại sinh cơ của Từ Nguyệt Tiên, muốn hồi phục hoàn toàn, chí ít phải tốn thời gian mười năm tu dưỡng, lại còn phải bồi dưỡng thêm số lượng lớn các loại linh dược mang tính sinh cơ nữa, mới có thể tiêu diệt cái loại sức mạnh ấy.

Theo thời gian, trong mỏ Linh Khoáng này, cũng chôn giấu không ít xương cốt của rất nhiều tu sĩ.

Lúc bắt đầu các tu sĩ Kim Đan Kỳ và Nguyên Anh Kỳ tu luyện riêng lẻ, chỉ cần vào trong mỏ Linh Khoáng khai quật thời gian hơn một tháng, đều sẽ biến mất một cách thần bí.

Sau đó có một tọa trấn Hóa Thần Kỳ tại Hắc Hải Tiên Thành trong một tiếng đồng hồ đã chiếm lĩnh nơi này, nhưng sau thời gian một tháng, tất cả các tu sĩ trong linh khoáng của thế lực nhỏ nhoi này, đều mất tích thần bí.

Từ Phàm nhìn mỏ Linh Khoáng bên cạnh với ánh mắt sắc lạnh.

Cho đến khi ba tháng sau, Từ Phàm mới đợi được một cơ hội.

Nơi đây bị một tông môn gần đó chiếm cứ, đã phá hoại khai thác được hai tháng rồi, nào giờ vẫn bình an vô sự.

Cho đến khi Từ Phàm thấy người của Tông Môn nhỏ bé đó bắt đầu rời đi, Từ Phàm bắt đầu lên cốt tinh thần, hắn biết, thân phận Phục Địa Ma của hắn không giấu được đâu.

Ngay lúc Luyện Hư Trưởng Lão của Tông môn nhỏ bé đó đang dắt theo đệ tử môn hạ rời đi, một tên Luyện Hư tu sĩ mang mặt nạ xuất hiện ngay sau lưng của Trưởng Lão nọ, chỉ với một chiêu công kích, bèn giết chết ngay Trưởng Lão, ngay cả Nguyên Anh cũng trốn không thoát.

Chỉ thấy tên Luyện Hư tu sĩ nọ phát một chưởng ngay trên không, lập tức chấn động chết ngay tất cả đệ tử ngay bên cạnh Trưởng Lão.

Từ Phàm cũng xuất hiện ngay lúc tên Luyện Hư tu sĩ nhảy ra, phát động ngay Thiên Cơ vũ khí ở trên không.

‘Binh’

Thiên Cơ vũ khí ở trên không gian cách từ xa hàng trăm dặm, trước tiên là bắn ra sáu thanh hợp kim siêu từ, sau đó là thanh pha lê nhấp nháy sấm sét được phát động cực mạnh.

Sau khi bắn ra các thanh Thiên Cơ vũ khí trên không gian cũng rã ra từng mảnh, cũng hóa thành như sao chổi dội xuống liên tục.

“Nếm thử kiệt tác mới nhất của lão từ này.” Ánh mắt Từ Phàm nhìn chằm chằm vào nơi xảy ra án mạng.

Lúc này tên Luyện Hư tu sĩ nọ đang dọn dẹp chiến trường, phạm vi mấy chục km ngoài, có một vị Hóa Thần tu sĩ đang nhìn xung quanh với tinh thần cảnh giác.

“Lấy trước các ngươi một ít lãi đã, phía sau còn có bữa tiệc lớn đợi các ngươi.”

Từ Phàm vừa nói xong, Luyện Hư tu sĩ đang xem xét chiến lợi phẩm, xoay mạnh ngước nhìn lên trời, theo đó mà bóng dáng không thấy nữa.

“Ngươi tưởng là ẩn nấp trong không gian rối loạn là xong chuyện rồi sao.” Từ Phàm thông qua con rối nhìn vào tên Luyện Hư tu sĩ biến mất trong không trung cười lạnh nhạt.

Sau thanh hợp kim siêu dẫn từ hóa thành một vòng tròn, ngay lập tức vây hãm lấy khu vực xung quanh năm mươi km.

‘Đùng~~~~’

Khu vực bị hợp kim siêu dẫn từ vây hãm dậy lên con sóng hàng ngàn mét, tiếp theo đó là một thanh khổng lồ lánh láy sấm chớp trực tiếp xé đôi bầu trời.

Ánh sấm sét vô tận, lập tức biến bầu trời thành màu ban đêm, lúc này, trời đất bao lâu chỉ có một màu.

Khu vực bị ánh sáng sấm chớp vây hãm, lúc này xuất hiện vô số vết nứt, một hình dáng nhớt nhác thoát ra từ một vết nứt của một không gian.

Thanh ánh sáng sấm sét ấy đã đánh xuyên quanh không gian, ép buộc tên Luyện Hư tu sĩ trốn trong không gian hỗn loạn phải chui ra.

Và đã chuẩn bị ở một góc từ lâu, Từ Phàm ngay lập tức đưa pháo xúc ngay tên Luyện Hư tu sĩ vừa đang thoát ra từ Không gian hỗn loạn.

Một vệt sáng ngay lập tức xuyên qua tên Luyện Hư Kỳ tu sĩ.

Chương 163: Năng lượng sinh mệnh tràn ra

Thân thể của tu sĩ Luyện Hư Kỳ lập tức bị Pháp kích quang hóa khí, chỉ còn lại một cái đầu lâu.

Lúc này, một cái Tọa Giá Pháp Bảo hình như một cỗ quan tài xuất hiện, cái đầu lâu đó lập tức chui vào trong đó, tiếp theo là biến mắt trong không khí không thấy nữa.

“Sao ta không quất vô đầu nó ta.” Từ Phàm hối hận, không ngờ rằng uy lực của Pháp kích quang lại mạnh đến thế, trực tiếp xuyên qua Luyện Hư Kỳ tu sĩ.

Ánh sấm sét vô tận tiếp tục hoành hành mặt đất, lúc này có một thân thể tàn dại, thoi thóp nằm ẩn nấp nằm trên mặt đất, cố gắng sống sót.

“À chỗ này còn có một con sâu nhỏ đây, đêm về để Nguyệt Tiên đích thân giải quyết nào.”

Mặt đất bắt đầu mềm ra, một thân hình từ mặt đất từ từ nổi lên.

Lúc này tên Hóa Thần Kỳ tu sĩ trọng thương hôn mê, nằm trên mặt đất không có chút sức lực phản kháng nào cả.

Từ Phàm điều khiển con rối ngay lập tức đến ngay bên cạnh hắn, giơ ngón tay điểm ngay giữa hàng mi của Hóa Thần Kỳ tu sĩ, phong án Nguyên Anh của hắn.

Lúc này, một tu sĩ Nguyên Anh đi ngang qua, đây là Luân Hồi Nô của Lý Tinh Từ, cũng là Luân Hồi Nô tu vị cao nhất.

“Tìm cách đem hắn về Ẩn Linh Đảo đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.” Luân Hồi Nô lãnh đạm trả lời.

Trong Thời Gian Tiểu Ốc, Từ Phàm thở dài một hơi, chuyện xấu của đồ đệ đã trả thù được một nửa, còn một đợi khi hắn đạt Kim Đan rồi tiếp.

Hư Ảnh của Từ Phàm xuất hiện trong nơi ở của Từ Nguyệt Tiên, lúc này Tiễu Tịch đang ngồi ngay đầu giường đúc cơm cho Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên sau khi tu dưỡng được nửa năm đã có thể miễn cưỡng ngồi dậy rồi.

“Nguyệt Tiên à, cảm giác thế nào rồi, ta cũng đã nói là cho ngươi uống một giọt Mộc Chi Bản Nguyên rồi mà ngươi lại không chịu.” Từ Phàm trách móc.

Sau khi Từ Nguyệt Tiên về nhà, trước là cho uống một giọt Mộc Chi Bản Nguyên bảo toàn tính mạng, sau đó lại uống thêm hai giọt để ổn định thương thế, Từ Phàm vốn đang muốn cho uống tiếp, nhưng sau khi tỉnh lại Từ Nguyệt Tiên nhất mực từ chối.

“Còn có Phượng Huyết Đan mà sư nương ngươi cho ngươi, ngươi cũng không dùng.” Từ Phàm nói tiếp.

“Sư phụ à, tính luôn một giọt Mộc Chi Bản Nguyên, tổng cộng là bốn giọt rồi.”

“Mấy cái này mà đổi thành Linh Thạch, nói không chừng, ta cứ tầm bảo cả trăm năm cũng không mua nổi nữa.”

“Còn phải để lại dùng cho lúc cần thiết chứ.” Từ Nguyệt Tiên yếu ớt lên tiếng.

Tiểu Tịch ở bên cạnh, buông bát cháo linh xuống, đau lòng đưa tay lau máu tươi mà Từ Nguyệt Tiên vừa ọc ra ngay khóe miệng.

Từ Phàm đến ngồi bên cạnh Từ Nguyệt Tiên, lắc đầu lập tức đưa một giọt Mộc Chi Bản Nguyên vào trong cơ thể của Từ Nguyệt Tiên.

“Dừng có lòng vòng bản thân mình với linh thạch nữa, ngươi là đồ đệ của vi sư, nhưng trong chuyện này, mạng của ngươi quý giá hơn bất cứ ai.”

Từ Phàm nói xong, phẩy tay một cái, một tấm màn ánh sáng chiếu giữa không trung.

“Mối thù của ngươi, vi sư thu về ít lãi cho ngươi.”

Màn ánh sáng chiếu hình ảnh lên, từ lúc Luyện Hư tu sĩ xuất hiện, đến khi cuối cùng bị Pháp kích quang nổ cho còn lại cái đầu lâu, chui vào một cái Tọa Giá Pháp Bảo hình như một cỗ quan tài trốn đi.

“Vi sư lúc bắt đầu vốn điều tra không được tên Luyện Hư tu sĩ đã cướp bảo vật của ngươi.”

“Mà ai ngờ, tên ngốc này lại mang theo nhẫn không gian của ta luyện chế cho ngươi bên mình, ta đã làm Phục Địa Ma ở nơi đó sắp được nửa năm rồi, rút cuộc cũng mò được đến chổ thằng ngốc này.” Từ Phàm kể lại.

“Khoảng thời gian này, tên đồng bọn Hóa Thần Kỳ của hắn cũng sẽ bị đưa đến đây, đến lúc đó giao cho ngươi xử lý.”

Sắc mặt tốt hơn nhiều của Từ Nguyệt Tiên mang chút cảm động nhìn vào hình ảnh trên màn chiếu ánh sáng và nói: “Sư phụ, cảm ơn.”

“Cảm ơn cái quái gì, sau này cứ tu luyện cho tốt, sư phụ còn tính nương tựa vào các ngươi để dưỡng lão đó.” Từ Phàm cười nói.

Đối với Từ Phàm mà nói, cặp huynh muội Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên này giống như là con của chính mình vậy, thời gian mà Từ Phàm làm cha còn nhiều hơn thời gian mà làm sư phụ của họ.

Nghe được lời nói này của Từ Phàm, Từ nguyệt Tiên lại nghĩ đến cảnh lúc nhỏ mình với anh mình hay ngồi dưới bầu trời đầy sao tựa vào bên cạnh người Từ Phàm nghe hắn kể chuyện.

“Đúng rồi, sao anh của ngươi không bên cạnh ngươi thế.” Từ Phàm hỏi.

Khoảng thời gian này , luôn bên cạnh chăm sóc Từ Nguyệt Tiên đều là Từ Cương và Tiểu Tịch.

“Đại ca đến Thử Luyện Tháp tu luyện rồi ạ, từ khi ta bị thương, hắn có chút tự trách bản thân.”

“Cứ nói những lời như là em gái bản thân bị thương, thân là anh trai ruột mà không cách nào báo thù.”

“Tuy là ta một mực khuyên bảo, nhưng vẫn không có hiệu quả tốt.”

“Gần đây đã thông suốt rồi, bây giờ ngày nào cũng đến Thử Luyện Tháp tu luyện.” Từ Nguyệt Tiên trả lời.

“Có sư phụ ở đây, khi nào đến lượt anh của ngươi, báo thù cho ngươi.”

“Thêm thời gian khoảng hơn một năm nữa là vi sư có thể thăng cấp lên Kim Đan Kỳ rồi, đến lúc đó sư phụ sẽ dạy cho các ngươi thần thông lợi hại hơn nữa.” Từ Phàm nói.

“Được ạ.”

Lúc này, cả nhà Vương Vũ Luân đến thăm Từ Nguyệt Tiên.

“Nguyệt Tiên à, đây là một mảnh linh thạch sống sư thúc tình cờ có được, đem nó mài thành bột, dùng như trầm hương có ích cho vết thương của ngươi.” Vương Vũ Luân nói.

Mộ Dung Thiến Nhi lại đem lư đốt trầm hương ra bắt đầu mài linh thạch sống.

Vương Hướng Trì lấy ra một thanh Linh Kiếm treo lên trên tường.

“Sư tỷ à, đây là một thanh Vận Khí Chi Kiếm mà ta có được khi ở biên giới Thịnh Linh Châu, có thể đem lại vận tốt cho người đeo nó, ta có thể tung hoành trên chiến trường mười mấy năm cũng là nhờ nó, bây giờ ta đem tặng nó cho sư tỷ.”

“Cám ơn sư thúc, sư thúc nương (chắc là nên gọi như vậy) cám ơn sư đệ.” Lúc này Từ Nguyệt Tiên cười nói, nàng trong giới tu tiên nhìn thấy toàn là hắc ám, nhưng một khi về đến Tông Môn, nội tâm hắc ám đã trăm nay của nàng đã được tình cảm như người nhà của Tông Môn tịnh hóa đi.

Sau khi cả nhà Vương Vũ Luân rời đi, Từ Phàm nhìn sang Từ Nguyệt Tiên và nói: “ Thương thế của ngươi, tính ra khoảng một tháng là có thể hồi phục hoàn toàn rồi.”

“Sau khi hồi phục, cứ ngoan ngoãn ở lại tại Tông Môn đi, hai giới hòa hợp cũng nhanh thôi, đợi đến sau khi cục diện ổn định xong, mới ra ngoài nha.”

“Dạ, ta hiện nay trong người còn có ba giọt Mộc Chi Bản Nguyên chưa tiêu hóa, sau khi thương thế hồi phục, ta sẽ bế quan thăng cấp, nói không chừng mượn trớn này có thể thăng cấp đến Nguyên Anh Trung Kỳ.” Từ Nguyệt Tiên cảm nhận được nguồn năng lượng sống hùng vĩ trong cơ thể mình và nói một cách đau khổ.

Thương thế của nàng tuy là có chút khó xử lý, nhưng hai giọt Mộc Chi Bản Nguyên có thể giải quyết được, chỉ là năng lượng sinh mệnh số lượng lớn sau khi thương thế hồi phục, bây giờ lại vô thêm một giọt nữa.

Bây giờ tốt rồi, cứ nghĩ là mỗi một cử chỉ hành động của nàng đều có năng lượng sinh mệnh.

“Tốt, có mục tiêu thì tu luyện cho tốt nhá, không nói nữa, vi sư đi tu luyện đây.”

Từ Phàm nói xong, thân ảnh cũng biến mất theo.

“ợ～～～～”

Từ Nguyệt Tiên nấc cục một cái, bỗng chốc căn phòng tràn đầy năng lượng sinh mệnh.

“Chị dâu ơi, giúp ta làm thêm ít linh dược qua đây nhé, tốt nhất là loại linh dược hấp thu năng lượng sinh mệnh ấy, ta muốn giữ lại trong người ta.” Từ Nguyệt Tiên lòng đầy tiếc nuối nói, số năng lượng sinh mệnh lúc nãy giá trị ít nhất cũng đáng hơn một ngàn Linh thạch.

“ha ha ha , ngươi thấy sư phụ ngươi thương ngươi biết chừng nào, thấy khóe miệng ngươi chảy máu, lập tức truyền cho một giọt Mộc Chi Bản Nguyên.” Tiểu tịch nói với giọng ngưỡng mộ.

“Ái chà, bại gia sư phụ, thương thế của ta chỉ cần tịnh dưỡng một thời gian là khỏe thôi, Mộc Chi Bản Nguyên không phải dùng để trị chứng bệnh nè.” Từ Nguyệt Tiên nói xong, lại nấc cục nữa.

Nguyên căn phòng lại tràn đầy năng lượng sinh mệnh.

Một nơi nào đó ngoại ô Hắc Hải Tiên Thành, một cái Tọa Giá Pháp Bảo hình dạng như cỗ quan tài vụt ra từ vêt nứt không gian.

Một tên tu sĩ yếu ớt, từ trong pháp khí quan tài, chui ra ngoài.

“Hên là có một giọt Mộc Chi Bản Nguyên, nếu không thì tiêu rồi.”

Chương 164: Bách Thế Luân Hồi phiên bản cải tiến.

Luyện Hư tu sĩ mới hồi phục tí linh lực, đã đổi một bộ mặt, bước vào Truyền Tống Trận của Hắc Hải Tiên Thành, truyền tống đến một tiên thành hẻo lánh.

Ngoài biên giới Phi Vũ Giới, sợi dây xích siêu khổng lồ đang xiết lại, lúc này do là hai giới đang sát lại gần nhau, giữa hai giới nảy sinh ra một linh lực áp đẩy kinh khủng, bây giờ không có bất cứ con tàu vũ trũ nào dám xuất hiện tại khu vực giữa hai giới.

Giữa hai giới hình thành một phong ấn khác đặc biệt và độc đáo, người bên trong đó không ra được, trừ phi muốn bị ép thành bột, người bên ngoài cũng vào không được.

Một nơi biên giới bên trong Cực Không Chi Vực, có một tòa tinh cầu cực lớn trấn giữ tại đây.

Trong tinh cầu có vô số đạo trường linh sơn, trong đó có đến hàng vạn tu sĩ sinh sống như những người quân nhân.

Lúc này tại nơi đỉnh núi cao nhất của Tinh Cầu, có một tòa cung điện.

Bên ngoài cung điện, một người lớn tuổi một người thiếu niên đang ngồi yên tĩnh uống trà, thưởng ngoạn cảnh đẹp hùng vĩ tráng lệ.

“Tất cả đều bố trí xong hết rồi, sao bề trên vẫn còn chút tâm trạng thế.” Người lớn tuổi cung kính rót trà cho người thiếu niên.

“Ta từ khi sinh ra thì vạn sự tùy tâm, đạo thể thiên thành, mọi chuyện trong giới tu tiên này, chỉ cần ta muốn, đều không thoát khỏi tầm nhìn của ta.”

“Yêu Giới cũng như vậy, tuy rằng thực lực lớn mạnh hơn chúng ta rất nhiều, nhưng trong mắt ta thì cũng tính là một mãng phu không có não mà thôi.”

“Nhưng chỉ có con chim ngu ngốc đó, vẫn là một nguyên tố không xác định.”

“Kim Sí Đại bàng Huyết Mạch, ta chỉ sợ đánh hắn ta dữ dằn quá, hắn sẽ kêu gọi ba ba tại Thế Giới Đại Thiên của hắn đến.” Thiếu niên Tinh Mâu đau đầu nói.

Chim ngốc tuy là ngốc nghếch, nhưng chiến lực cao hơn hắn, chỉ là đầu óc không linh hoạt, khi hắn vào Yêu Giới bố trí cục diện, xưng huynh gọi đệ với chim ngốc, cũng chưa là gì cả, con chim ngốc ấy lại giao phó tất cả, đó mới chính là nguyên nhân khiến hắn đau đầu.

“Tôn thượng chả lẽ một chút biện pháp cũng không có sao.” Gã lớn tuổi hỏi, trong mắt hắn, trên thế giới này không có gì có thể làm khó tôn thượng.

“Có đấy, ta đã sắp xếp trên người con chim ngốc ấy nhiều năm rồi, chính là vì để hắn đi tìm cha của hắn, nhưng tuyệt không ngờ là, thời kỳ động đực của con chim ngốc ấy lại đến, nhắm đến một con Huyết Phượng ở Yêu Tộc bọn chúng, bây giờ nếu không có gì ngoài dự đoán, con chim ngốc ấy đang ấp trứng đấy.”

Giọng nói của Tinh Mâu Thiếu Niên có chút chán nản, bố cục nghìn năm lại bị phá như thế.

“Ta bây giờ đang sắp xếp vài con cờ Yêu Tộc đi tìm con Huyết Phượng ấy, tìm cách để cho nàng bay đến Thế Giới Đại Thiên.”“

“Như vậy thì biến số sẽ rất nhiều, nhưng cũng không ảnh hưởng Da9i6 Giác.”

“Yêu Tộc có nhiều nhánh, đa số đều là thứ tự tư tự lợi, giải quyết xong chim ngốc, việc còn lại chỉ là vấn đề thời gian thôi.” Tinh Mâu Thiếu Niên bình thản nói, phảng phất như là mọi sự vật sự việc đều không thể làm hắn ta kinh động.

“Thiên Hồn à,”

“Có thuộc hạ.” Một vệ sĩ mặc áo giáp màu lục xuất hiện ngay bên cạnh Tinh Mâu Thiếu Niên.

“Ủy toàn bộ quyền hạn cho các trưởng lão đi tuần tra Thiên Nghi và Tứ Kính, rút hết toàn bộ thế lực Yêu Tộc đang ẩn nấp trong Đại lục trung tâm trước đã.”

“Ngoài ra thông báo cho Thiên Khí Tông, giảm giá của thuyền Hải xuống còn 30 phần trăm của giá gốc, thuyền Tinh xuống còn 50 phần trăm của giá gốc.”

“Kho tồn cũ cũng nên thanh lý tí đi, như vậy thì Vô Tận Chi Hải và Cực Không Chi Vực sau này cũng sẽ náo nhiệt lên tí.”

“Như vậy đánh nhau với Yêu Tộc mới không nhàm chán.” Tinh Mâu Thiếu Niên cười nói.

Thuyền Hải và thuyền Tinh vô cùng quý giá ở giới bên ngoài trong mắt hắn chỉ là những thứ đồ chơi nhỏ bé, khống chế Tông Môn đứng đầu sẽ không gây ra cuộc chiến quy mô lớn về tài nguyên.

“Tuân luyện ạ.” Vệ sĩ sau khi nói xong, đã biến mất trong không trung.

Lúc này, Từ Phàm đã bế quan được 10 năm trong Thời Gian Tiểu Ốc, cũng tại năm này, Lý Tinh Từ nhận được ngọc giản của Từ Phàm gửi cho hắn.

Bách Thế Luân Hồi phiên bản cải tiến.” Lý Tinh Từ mờ ngọc giản ra xem.

“Bách Chuyển Luân Hồi, bổn sơ nhất nhân, bổn hồn nhất tâm, bách niệm thiên chuyển, du hí nhân sinh.”

Đọc những lời nói đầu của Thần Thông phiên bản cải tiến, trong mắt Lý Tinh Từ lóe sáng, thì ra tu luyện Bách Thế Luân Hồi, tu luyện càng lâu, tâm của hắn càng đóng chặt.

Hắn đã trải qua mười một kiếp luân hồi, trong đó có đau khổ, ngọt ngào, thắt lòng, bàng hoàng, bá đạo, ôn hòa….

Những việc trải qua đã nhiều rồi, hắn mới phát điềm lành, nếu bách thế này hắn đều trải qua hết, thì sẽ bước lên một con đường Thái Thượng Vô Tình.

Đây là điều mà hắn không hề muốn nhìn thấy.

“Không biết là công pháp sư phụ cải tiến ra sao nhỉ.”

Lý Tinh Từ ngồi xếp bằng trên giường, lập tức tu luyện Bách Thế Luân Hồi phiên bản cải tiến, tiện thể phát động Kiếp Luân Hồi thứ mười hai.

Ngay khoảnh khắc Lý Tinh TỪ phát động Kiếp Luân Hồi thứ mười hai, có một lực Luân Hồi, ngay lập tức lôi kéo một chút linh niệm Lý Tinh Từ, bay về hướng không rõ.

Trong thế giới luân hồi thu nhỏ, tại Phủ tướng Quân thủ đô nước Tấn, vàng lên tiếng khóc của một đứa trẻ sơ sinh.

“Chức mừng tướng quân, là một thằng cu ạ.”

“Ha ha, thưởng, ai nấy đều thưởng hết, hôm nay tất cả người làm trong phủ mỗi một người năm lượng bạc, quản gia cấp một mười lượng.”

Tiếng hoan hô cực lớn vang khắp trong phủ.

Lúc này Lý Tinh Từ chỉ cảm thấy mình bước ra từ một nơi ấm áp, sau đó có người đánh vào đít của mình.

Lý Tinh Từ kinh ngạc khi phát hiện bản thân lại bắt đầu khóc một cách không kiểm soát.

Dằn vặt một lúc, ngay bên miệng Lý Tinh Từ truyền đến một cảm giác mềm mại tê dại.

Mở mắt ra , hắn phát hiện có một linh phong, tiếp đó cơ thể làm theo xu hướng của dục vọng bèn chu mỏ lại.

Lúc này, một giọng nói nghe như giọng của sư phụ vang lên trong đầu của Lý Tinh Từ.

“Đại Đạo Bách Chuyển, Du Hí Nhân Sinh.”

Lúc này đang hấp thụ lấy dinh dưỡng, Lý Tinh Từ đột nhiên phát hiện rằng, kiếp này hắn mang theo ký ức mà đi vào.

Ngay lúc xác định là ký ức của bản thân không bị phong ấn, Lý Tinh Từ lập tức vui vẻ ngất ngây hẳn lên, sự kích động trong nội tâm không có chỗ nào để trút ra hết, nếu như luân hồi là mang theo ký ức, vậy thì di chứng sau khi xuất thế sẽ hoàn toàn không có nữa.

Lúc trước khi luân hồi, ký ức của Lý Tinh Từ đều sẽ bị phong ấn, mà tất cả tình cảm và trải nghiệm trong thế giới luân hồi, sẽ phản ứng lại Lý Tinh Từ sau khi hắn xuất thế.

Chua Cay ngọt đắng của một đời người, cho dù là kẻ tu tiên, thì cũng là khó chịu đựng được, đặc biệt là những cung bậc cảm xúc đa dạng trong chuyện tình cảm, đả kích mạnh nhất đối với trái tim và tinh thần người tu tiên, nghiêm trọng hơn thậm chí là làm cho đạo cơ không vững.

Thì ra, lúc Từ Phàm chưa có được Cửu Thế Kiêm Tiên Quyết, cải biến Bách Thế Luân Hồi đã là một trong những đề tài quan trọng của Từ Phàm, chỉ là không có nhiều nguồn tham khảo, nên vẫn chưa cải tiến được lý tưởng nhất.

Cho đến bây giờ, Từ Phàm tham khảo xong Cửu Thế Kiêm Tiên Quyết, lại tốn thời gian vài năm mới tính là thành công.

Khoảnh khắc này, Lý Tinh Từ đã hoàn toàn buông bỏ tất cả cuộc sống và cảm xúc đã phải chịu đựng trong quá khứ, một trái tim sắp đóng lại, cũng đã dần dần mở ra.

Lý Tinh Từ trong bộ dạng trẻ sơ sinh bỏ ngực thánh nữ ra, bắt đầu quay đầu sang dò xét xung quanh.

“À, người phụ nữ xinh đẹp đang nằm trên giường chắc là mẹ ta, xem ra đại vị không thấp.”

“Nhìn cách bày trí xung quanh đây, chắc là thế giới của triều đại thế tục vương triều mà ta quen thuộc đây, chì là không biết có Tu Tiên Giả không.”

“Mấy con nha hoàn kế bên cũng đẹp nhở.”

Lúc này một bàn tay trắng như ngọc, đưa cái đầu đang lắc lư nhìn xung quanh của Lý Tinh Từ quay trở lại.

“Ngươi đang ngắm ngôi nhà sau này của ngươi đấy à.”

“Vậy ngươi phải ăn cho no cái đã, vì nhà của chúng ta rất to đấy.” Nữ tử nằm trên giường nói một cách dịu dàng, và lại nhét ngực thánh nữ tới bên miệng Lý Tinh Từ.

Đã đến rồi thì an phận thôi, Lý Tinh Từ nghĩ vậy, một cánh tay nhỏ đặt lên ngực thánh nữ, chuyển mình một cái, đổi tư thế thoải mái nhất, bắt đầu bú ngon lành.

Chương 165: Trận bàn truyền tống

“Vấn đề của lão tứ rốt cuộc cũng được giải quyết rồi.”

Từ Phàm nhận được phản hồi của Bồ Đào bèn yên tâm rồi, tuy là hiệu quả của Bách Thế Luân Hồi phiên bản cải tiến chưa bằng bản gốc, nhưng hoàn toàn triệt tiêu được di chứng, chỉ điều này thôi đã đáng giá rồi.

Lúc này, Từ Phàm sau khi giải quyết xong một chuyện lớn, quyết định thưởng cho bản thân cá mặn mười ngày.

Những năm nay Từ Phàm tuy rằng đang bế quan, nhưng tu luyện vẫn chiếm một bộ phận nhỏ, nhiều hơn là suy diện công pháp, tham ngộ Luyện Khí Nhất Đạo hoặc thảnh thơi.

Từ Phàm hễ mở trang thông tin tin tức Pháp Bảo, là thấy ngay tin tức giảm giá của Thiên Khí Tông.

“Muốn rong ruổi Vô Tận Chi Hải ư, muốn đi khai phá vô vàng bảo vật trên trời dưới đất ư, Thuyền Hải loại lớn của Thiên Khí Tông đang giảm giá đây!”

“Không cần đến mười triệu đâu, không cần đến năm mươi triệu đâu, ngươi hãy xem chỉ cần có ba chục triệu linh thạch thượng phẩm, thì có thể rước thuyền Hải loại lớn về nhà rồi, bản Tông chấp nhận trả góp nha.”

“Muốn Tông Môn của ngươi bước lên thành Tông Môn Thượng Phẩm, đừng do dự nữa, hãy mua đi là chuẩn rồi.”

“Ngoài ra bản Tông Môn nay còn có hai mươi chiếc thuyền Tinh đang khuyến mãi, ai có nhu cầu xin đến liên hệ.”

Từ Phàm nhìn vào bảng quảng cáo và xối xả: “Ngươi ít nhất cũng phải đưa ảnh của thuyền Hải lên chớ, còn nữa ngươi không làm cái bảng báo cáo hoàn vốn đầu tư để dụ người ta, thì làm sao dụ người ta lấy hết tài sản trong nhà ra mà mua.”

“Ba chục triệu linh thạch thượng phẩm đã là ba trăm tỷ linh thạch rồi.”

Từ Phàm tính toán một phen, mua một chiếc chí ít cũng phải kiếm hơn một trăm năm linh thạch.

“Có cơ hội mua một chiếc luyện chơi, bây giờ thì thôi, trong bang phái không có ai là Luyện Khí Kỳ cường giả, thuyền Hải mua về cũng không lái được.”

Sau khi xem xong tin tức, Từ Phàm lấy ra một miếng linh thiết, bèn bắt đầu đắn đo làm sao dùng nó cho việc chế tác ra pháp bảo có uy lực lớn hơn nữa.

Một năm sau, cũng tại thời điểm Từ Phàm còn có một tháng nữa là có thể thăng cấp lên Kim Đan Khí, Nhân Giới và Yêu Giới đã dung hợp làm một rồi.

Lúc này, Cực Không Chi Vực, trong khu vực biên giới nội bức, có hai trăm chiếc thuyền Tinh và hơn ngàn chiếc thuyền chiến chiến hạm dài vạn mét, đang nghiêm trận chờ đợi.

Yêu Tộc và Nhân Từ hai giới dung hợp, trận chiến đấu đầu tiên xảy ra, chắc chắn là bạo phát tại Cực Không Chi Vực.

Lúc này trên một tòa chiến hạm,

“Nếu không thì đổi một người khác đi, Cự Thú Chiến Hạm của Yêu Tộc chuyên về cận chiến, ngươi rất dễ nóng nảy, một khi nóng nảy ngươi hay xông bậy lên lắm.”

“Hơn nữa pháo ngươi bắn cũng không chuẩn, thật là lãng phí chiến hạm mà.” Một vị tôn giả đang đang ngồi ở vị trí điều khiển chính đối diện với người phê chuẩn công việc khuyên rằng.

“Ta đã nói với tôn giả rồi, chiếc chiến hạm này ta đã mua về rồi.”

“Hơn nữa, với thực lực này của ta, lấy cái chết mà cứu nhau cũng khó, ngươi mau đến với các chiến hạm khác đi, để lát nữa đánh nhau không liên lụy đến ngươi.”

“Đến lúc chiến hạm bị hủy, ta lập tức hiện chân thân lên trận.” vị tôn giả đang đang ngồi ở vị trí điều khiển chính ra vẻ không quan tâm nói.

Đứng bên cạnh tôn giả thấy lời khuyên của mình không thuyết phục được, đành bất lực rời khỏi chiến hạm, vì hắn biết rằng, với kỹ thuật thao tác của hắn, chắc chắn đây là đợt chiến hạm đầu tiên bị tiêu diệt.

“Đúng là vừa gà mà còn nghiện nặng nữa.” vị tôn giả rời khỏi chiến hạm nói một cách bất mãn.

Trong giới Tu Tiên, thuyền Tinh và chiến hạm của Cực Không Chi Vực, đều có sự tồn tại của Thần Thức Cách Tuyệt Pháp Trận, mà còn cách nhau rất xa, cho nên điều này dẫn đến việc xác suất bắn trúng mục tiêu của cự pháo phiên bản Tu Tiên của chiến hạm tương đối thấp, người thao tác điều khiển chỉ có thể thao qua Vọng Tinh Thuật Thần Thông để phán đoán vị trí của đối phương, sau đó mới theo dự đoán về vị trí của đối phương đó mà tiến hành công kích từ xa.

Cho nên mới dẫn đến yêu cầu cao đối với người thao tác điều khiển chiến hạm, không phải là chỉ cần ngươi có tu vị cao, pháo sẽ nhất định bắn chuẩn đâu.

Tôn giả bước lên một chiến thuyền Tinh cực lớn, tính là sau khi cái chiếc chiến hạm xui xẻo ấy bị tiêu diệt thì qua đó giúp một tay.

Đúng lúc này, thiến niên mắt sao trên tinh cầu ở phía sau chiến hạm Tinh Chu, lúc này mở mắt ra nhìn vào trong tường nằm ngoài ngoại lực phía trước chiến hạm.

“Bắt đầu rồi.” giọng nói có chút hưng phấn.

Mà ngay tại vị trí đối ứng trong Yêu Giới, lúc này đã bị các loại Cự Thú chiếm cứ, những chiến hạm mang dáng dấp Cự Thú này, loại nhỏ nhất có chiều dài hàng vạn mét, loại lớn nhất có kích thước mười ngàn mét.

Ở vị trí phía trước của Cự Thú, có một con rùa với kích thước khổng lồ, đó là Phục Giới Quy, thân hình có kích thước vài trăm dặm, là yêu thú sống nhất trong Yêu Giới, cũng là yêu thú có sức phòng ngự mạnh nhất.

“Nhân tộc thật to gan, lại muốn nuốt chửng Yêu Tộc chúng ta, diệt Yêu Tộc ta.”

“Bây giờ ta không cần biết giữa các ngươi có ân oán gì, bây giờ phải bỏ qua một bên hết cho ta, đợi đến khi diệt xong Nhân Tộc, luận công ban thưởng xong, lúc đó mới tùy các ngươi giải quyết ân oán với nhau.”

“Bây giờ ta với tư cách là Kim Bằng Yêu Hoàng mệnh lệnh các ngươi, hãy giết sạch tất cả Nhân Tộc cho ta.”

Giọng nói của Kim Sí Đại Bằng vang khắp cả không gian, cái áp lực cuồng cuộn đè nén mạch máu, khiến cho tất cả yêu tộc đang có mặt đều phải cúi đầu.

“Tuân lệnh ~~”

Tiếng của thủ lĩnh các bộ tộc vang khắp Cực Không Chi Vực.

Lúc này, ngay biên giới nội bích của Cực Không Chi Vực hai giới xuất hiện một cái lỗ hổng, ngay lúc này, Nhân Giới và Yêu Giới bắt đầu chấn động lên.

Khoảnh khắc này, bất kể là nhân tộc hay là yêu tộc, đều đồng loạt ngước đầu nhìn lên bầu trời.

Từ Phàm, người trở nên già nua vì đại hạn sắp đến, tốn khá nhiều sức mà ngước đầu nhìn lên bầu trời, chậm rãi nói: “Sắp bắt đầu rồi, thời gian cũng không còn sớm nữa.”

Từ Phàm nói xong liền chìm vào giấc ngủ sâu, hiện tại thân thể suy kiệt, không còn thích hợp để nói nhiều nữa.

Theo thời gian, lỗ hỏng dung hợp của hai thế giới ngày càng trở nên lớn hơn, bây giờ nó đã có kích thước bằng một cái miệng giếng.

Sau khi hai thế giới chính thức hòa vào nhau, tốc độ bắt đầu sẽ trở nên cực chậm, có cảm giác như là một giọt nước nhỏ thành biển vậy.

“Tất cả yêu tộc một lần nữa hãy đợi chờ, đợi đến khi lỗ hỏng cho phép Phục Giới Quy chui qua được, mới bắt đầu toàn lực xâm chiếm.”

“Tuân lệnh.”

Mà ngay lúc này tại Nhân Giới, theo mệnh lệnh của Tinh Mâu Thiếu Niên, đại bộ phận chiến hạm chia làm hai đợt, quay sang hướng trái phải mà bay đi.

“Chiếc Yêu Tộc đầu tiên chui qua ấy chắc chắn là chiếc Phục Giới Quy đã sống mấy chục vạn năm trong Yêu Giới, vừa đúng ngay ta cũng có nuôi trong hồ của ta.” Tinh Mâu Thiếu niên cười nói.

Lúc nỳ, đột nhiên bên Yêu Giới xuất hiện nhiều vô cùng Truyền Tống Trận Bàn, như là mưa sao băng bay hướng về Đại lục trung tâm mà dội đến.

Còn chưa đợi đến khi đám người kịp phản ứng trở lại, một chiếc kính Càn Khôn xuất hiện ngay trên không trung, một cột ánh sáng chiếu ngay về phía Trận Bàn của Đại lục trung tâm.

“Tôn Thượng, không ngăn chặn lại sao.” Tôn giả bên cạnh Tinh Mâu Thiếu Niên lên tiếng.

“Không cần đâu, Truyền Tống Trận Bàn này đã nhiễm khí tức của kính Càn Khôn rồi, chỉ cần tu vị của Yêu Tộc đối diện truyền tống đến là tu vị Hợp Thể trở lên, đều sẽ bị chặn lại ở trong không gian bên trong của kính Càn Khôn.”

“Còn nhựng Yêu Tộc truyền tống đến đây, cứ coi như là cho mấy Tông Môn ấy luyện tập, cũng là một loại phúc lợi ấy.”

“Tôn thượng, thật là cao minh ạ.” Tôn giả cúi đầu nói.

Theo đợt dội vào Truyền Tống Trận Bàn của Đại lục trung tâm mà tản ra, trong đó có một Truyền Tống Bàn nhỏ nhoi không mấy bắt mắt hướng về phía Lâm Sâm Tiên Thành mà dội đến.

Lúc này thần kinh của tất cả các Tông Môn ở toàn bộ Đại lục trung tâm bắt đầu căng như dây đàn, vì bọn họ biết là Yêu Tộc sắp tràn vô.

Bên ngoài Ẩn Linh Môn, Lôi Văn Khê đang mớm cho rùa ăn ngẩng đầu lên nhìn về một tia lửa ở phía xa.

“Đó là cái gì thế nhỉ, một mảnh thiên thạch của sao chổi sao.” Lôi Văn Khê vừa đút cho rùa ăn vừa nói.

Chương 166: Bắt đầu xâm lược

Trong Thời Gian Tiểu Ốc, Từ Phàm, người đã trở thành một lão già, đang chìm trong giấc ngủ.

Lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Vạn Sâm Quốc, Quận Triều Hải kiểm nghiệm được một lượng lớn yêu khí, như là đang có sự xuất hiện của Yêu Tộc, xin chủ nhân hạ lệnh ạ.”

Từ Phàm, người đang ngủ sâu, từ từ mở mắt ra, trấn tỉnh tinh thần gượng sức nói: “Cứ theo kế hoạch thôi, nếu như phát hiện Yêu Tộc từ cấp Hợp Thể Kỳ trở lên, vậy thì tiến hành kế hoạch di dời.”

“Tuân lệnh.”

Trong một đạo trường nơi đỉnh núi của Ẩn Linh Môn, Từ Cương đang dạy dỗ Từ Linh Đài.

“Vạn Sâm Quốc, trong thảo nguyên miền Tây của Quận Triều Hải kiểm nghiệm được có Yêu Tộc xâm lược, xin ngươi hãy chuẩn bị cho tốt, ra chiến đấu bất cứ lúc nào.”

Và cũng tại thời diểm này, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ đều nhận được mệnh lệnh của Bồ Đào.

Tiên Thành Lâm Sâm thuộc Hội Trưởng Lão chấp sự, cũng nhận được tin nhắn của Từ Phàm.

Lập tức hơn mười đường ánh sáng từ các trưởng lão bay lên, bay về hướng Vạn Sâm Quốc.

Nước Vạn Sâm nằm cách Tiên Thành Lâm Sâm 100.000 dặm về phía bắc, lúc này trên một thảo nguyên rộng lớn ở phía tây quận Triều Hải, một đoàn hán tử dũng mãnh đang phi ngựa, dắt theo hàng chục con thú chăn cừu đang lùa hàng ngàn con cừu đang gặm cỏ.

“Haha, Đại Ngưu ca, ngươi hãy nhìn xem cỏ mục phát triển tươi tốt thế kia, trong năm nay chúng ta có thể nuôi thêm ít nhất một nghìn con cừu nữa.”

“Đến lúc đó Đại Ngưu ca ngươi có thể đến bộ lạc Vân Hải cưới cô gái đẹp nhất trên thảo nguyên về.” Một hán tử cưỡi con tuấn mã màu đen cười nói.

Nam nhân tên Đại Ngưu không đáp lại, mà nhìn thẳng vào sao băng đang vắt ngang bầu trời ở đằng xa, nhìn bầu trời bị nhuộm tím bởi Yêu Tộc ở nơi xa xăm, hắn ta đột nhiên có một dự cảm không lành.

“Tiểu Phong, Đại Giác, Phi Bằng, các ngươi mau chóng đi đến vùng phụ cận Doanh trại Trấn Hải đi, ta cảm thấy có gì đó không ổn, đừng có gặp Tiên nhân là đánh nhau đấy.”

“Ta đến bên kia xem thử tình hình ra sao.”

Đại Ngưu nói xong cưỡi ngựa chạy về hướng thiên thạch rơi xuống, còn chưa chạy bao xa, thì từ xa truyền đến tiếng gầm thét của mặt đất, sau đó truyền đến một đợt sóng mạnh mẽ, trực tiếp nhấc bổng con ngựa Đại Ngưu đang cưỡi.

Khu vực trung tâm nhất của Vạn Sâm Quốc, mười chiếc thuyền Linh từ từ ngoi lên mặt đất, mang theo số lượng hàng vạn con rối bay về phía tây quận Triều Hải.

Lúc này, ngay vị trí rơi xuống của Truyền Tống Trận Bàn xuất hiện một Truyền Tống Trận với đường kính trăm mét, lấp lánh ánh Linh Quang màu tím.

Không lâu sau đó, một Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ đầu sói thân người từ Truyền Tống Trận bước ra, phía sau còn mang theo hàng chục Yêu Tộc giống như thế.

Thủ lĩnh Yêu Tộc cấp Luyện Hư Kỳ, trước tiên là đưa mắt nhìn bốn phía, sau đó sử ra Truyền Tống Môn cao trăm mét, tổ hợp với nguyên cái Truyền Tống Trận.

“Hôm nay là ngày quật khởi của U Lang Nhất Tộc chúng ta.”

“Hú minh~~~~”

Vô Số Cự Lang xông ra từ Truyền Tống Môn.

“Phía đông, ta cảm nhận được khí tức của phàm nhân Nhân Tộc rất lớn ở bên phía đông.”

“Nào, hãy đi chinh phục Nhân Tộc hèn nhát yếu ớt đó đi, tái hiện lại vinh quang thượng cổ xa xưa của U Lang Nhất Tộc.”

Tất cả những Lang Yêu đều biến thành hình dạng điên cuồng ban đầu của chúng và lao về phía đông, với khát vọng khát máu trong mắt chúng

“Nhân lúc Tu Tiên Giả của Nhân Tộc còn chưa đến thì hãy nắm bắt điểm Truyền Tống đi nào, nơi này sau này sẽ là nền tảng của bộ lạc U Lang chúng ta.” Luyện Hư Kỳ đảo mắt nhìn quanh và nói.

Lúc này, bốn tên Hợp Thể Kỳ Yêu Tộc từ bên trong bước ra, đứng ngay hai bên Truyền Tống Môn đợi Tộc Trưởng đến.

Chỉ là đợi khá lâu rồi, bốn tên Yêu Tộc U Lang Nhất Tộc bọn họ đều nhìn vào của Truyền Tống Môn một cách nghi hoặc.

“Tộc Trưởng và hai vị trưởng lão, sao vẫn chưa đến nhỉ.” Một U Lang Nhất Tộc Hợp Thể Kỳ Yêu Tộc thắc mắc.

“Có lẽ là tạm thời có chuyện, ta sẽ quay lại kiểm tra tình hình trước.”

Một Hợp Thể Kỳ Lang Tộc chui lại vào Truyền Tống Trận.

Không lâ sau lại bước trở lại.

“Không đúng à nha, người anh em thủ vệ canh giữ Bộ Tộc nói Tộc Trưởng và Trưởng Lão đã qua đây rồi.”

Lúc này, trên đầu toàn bộ U Lang Nhất Tộc đều xuất hiện dấu chấm hỏi.

Ngay lúc này, tình huống này cũng xuất hiện trên toàn bộ vô số Yêu Tộc đã truyền tống qua đây.

Thạch Linh Yêu Tộc, Bách Mi Hồ Tộc, Hỏa Lang Tộc, Cửu Hổ Tộc, Đoạn Kim Thù Tộc……

Bọn họ phát hiện Tộc Trưởng và Trưởng Lão đã truyền tống qua đây cũng không thấy nữa, nói trắng ra là Yêu Tộc từ cấp Hợp Thể Kỳ trở lên đều không thấy.

Đại Ngưu nhìn con ngựa sợ đến vãi cả phân và nước tiểu ra, rồi lại nhìn bầy sói đằng xa như sóng vỗ, chân hắn bỗng trở nên mềm nhũn ra, chỉ nằm sấp đất không đứng dậy nổi.

Tiếng sói hú bên tai làm cho đũng quần hắn ướt sủng, đối với yêu thú mà hắn được nghe qua trong truyền thuyết từ trước kia, đây là loài hung thú còn lợi hại hơn mãnh thú nữa, không ngờ nay được thấy tận mắt.

“A Mỹ, kiếp sau ta sẽ cưới nàng.”

Mắt Đại Ngưu rất tốt, cách mấy trăm mét cũng đã nhìn ra dáng vẻ của bọn Yêu Tộc đó rồi.

Lúc này, U Lang Trúc Cơ Kỳ đang chạy tới phía trước, đã phấn khích đến nỗi chảy cả nước dãi rồi, đối với Yêu Tộc mà nói, Nhân Tộc là loại máu thịt thơm ngon nhất, đặc biệt là Tu Tiên Giả, người đã được linh lực nuôi dưỡng qua.

Người phàm trước mắt chỉ là món khai vị, là con sói đi đầu cao cấp nhất, mới đủ tư cách thưởng thức món tim ngon nhất.

“Không, ta không thể chết được, ta phải quay về.”

Mắt nhìn vô số Lang Yêu này, Đại Ngưu ngã quỵ rồi, dùng cả tay và chân bắt đầu bò về phía doanh trại Trấn Hải Quân Doanh.

Con sói đi đầu nhìn thấy Đại Ngưu giãy giụa gần chết, ánh mắt càng ngày càng hung án.

Ngay lúc Lang Yêu còn cách Đại Ngưu còn chưa tới trăm mét, Đại Ngưu bị một con rối Kim Đan Kỳ bắt lấy đem lên Linh Châu.

Lúc này, trên bầu trời tụ tập cả trăm chiếc phi thuyền.

Pháp Bảo Nhất Thám Trác Chi Nhãn xuất hiện trên phi thuyền, bắt đầu thăm dò tình hình Yêu Tộc trên đất liền.

“Lang Tộc Yêu Tộc, quy lượng số lượng mười vạn, 50 phần trăm là Kim Đan Kỳ, 20 phần trăm là Nguyên Anh Kỳ, 156 con Luyện Hư Kỳ, bốn con là Hợp Thể Kỳ.”

“Giới hạn hiện tại đã bị vượt quá, tin nhắn đã được gửi đến tổng bộ và hội Trưởng lão.”

“Vệ Tinh Thiên Cơ xuất động, mục tiêu, đả kích Truyền Tống Trận nòng cốt nhất.”

“Nhiệm vụ ở giai đoạn này là ngăn chặn Yêu Tộc tàn sát người phàm trên tiền đề đảm bảo sinh mệnh cho người phàm.”

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một móng vuốt sói cực lớn, trực tiếp đánh nát hơn 30 chiếc phi thuyền đang bay trên không trung.

Hơn 60 chiếc phi thuyền còn lại bay về phía thành phố gần nhất, và rải vô số sấm sét viễn thám có kích thước bằng quả dưa hấu trên mặt đất

Trên chiếc phi thuyền Đại Ngưu đang ở, MỘt con rối Kim Đan Kỳ hỏi: “ Người phàm, nơi đây cách thành trấn gần nhất bao nhiêu dặm vậy.”

“Dạ Tiên Nhân, Mãi Dương Trấn gần nhất là một trăm năm mươi dặm.” Giọng nói Đại Ngưu run rẩy trả lời, đồng thời đưa tay chỉ về hướng Mãi Dương Trấn.

“Tiên nhân, đám anh em ta chưa đi xa lắm, ngươi có thể có lấy bọn họ không.” Đại Ngưu đột nhiên nhớ ra điều gì, liền nói với con rối đang trò chuyện với hắn.

Đại Ngưu còn muốn để vị Tiên Nhân mà không giống Tiên Nhân này cứu lấy đám cừu hàng ngàn con của mình, nhưng cuối cùng cũng không thốt nên lời, hắn sợ bị bỏ rơi.

“Đã cứu rồi, tổng cộng là ba người và sáu con cừu.” Con rồi Kim Đan Kỳ lạnh nhạt trả lời.

“Cám ơn Tiên Nhân.” Đại Ngưu gật đầu đáp lại.

Thời gian trôi qua, ngày càng có nhiều phi thuyền từ trên trời tụ lại, có tới 300 chiếc.

Bây giờ tất cả các Linh Châu đã đáp xuống trước Mãi Dương Trấn Thị trấn Bán Cừu, ba trăm ngàn con rối tạo thành một tuyến phòng thủ như bức tường sắt.

Chương 167: Rút lui

Từng khẩu từng khẩu pháo lớn và pháo hạng nặng Tư Liệt Giả Cơ Quan được bày ra tuyến phòng thủ, trên bầu trời cũng xuất hiện vô số máy bay không người lái tự hủy.

Trong tuyến phòng thủ, cứ cách một trăm mét là có một khẩu pháo điện từ phiên bản Tu Tiên.

Lúc này, Đại Ngưu và đám người đã được cứu bắt đầu chạy về phía Mãi Dương Trấn, bọn họ phải thông báo cho bách tính trong trấn để họ chạy trốn đi.

Vừa rồi Tiên Nhân như Người Sắt cũng đã có nói rồi, nếu họ không cản nổi cái đám Yêu Tộc này, thì Mãi Dương Trấn chắc chắn sẽ bị tập kích.

Lúc này, bầy U Lang ẩn dật như sóng biển, đã xuất hiện cách xa mấy chục dặm, khoảng cách này đối với đám Yêu Tộc kia, chỉ cần một tuần trà.

“Mục tiêu đã tiếp cận khu vực công kích, bây giờ toàn lực khai hỏa.”

Ngay sau khi Bồ Đáo ra lệnh, toàn bộ chiến trường bắt đầu tràn ngập tiếng gầm rú nổ vang, hàng nghìn khẩu pháo nổ súng, những khẩu pháo hạng nặng Tư Liệt Giả Cơ Quan dưới sự điều khiển của mấy con rối vang lên tiếng gầm trời

Tên U Lang Luyện Hư Kỳ đang đứng trên trời chỉ huy nhìn thấy phe con rối đang mở hết toàn bộ hỏa lực ở phía xa, nhép miệng cười đểu.

“Có chút thú vị đây, Pháp Tướng quần thể U Lang Yêu Tộc chúng ta đâu phải là bọn ăn chay đâu nè.”

“Tổ Lang Pháp Tướng”

Giọng nói của U Lang Luyện Hư Kỳ truyền ra khắp toàn bộ chiến trường, ngay lập tức trên thân thể của toàn bộ U Lang trên mặt đất sáng lên một tia sáng xanh sẫm chiếu, càng lúc càng nồng nặc.

Sau cùng, một con U Lang Pháp Tướng cao hàng ngàn mét xuất hiện giữa trời đất, đồng thời theo thế công kích mà xông đến.

“Theo ghi chép, Yêu Tộc Tướng Pháp có tác dụng phòng thủ vật lý và pháp thuật.”

“Bây giờ đo đạc năng lực phòng thủ cực hạn của Pháp Tướng, pháo Điệ Từ Tam Hình từ số một đến số mười tập trung vào một điểm.”

“Bùng.”

Mười khẩu đại pháo có nòng trên mười mét nổ súng.

“Đùng~~~~”

Nguyên con U Lang Pháp Tướng bị chấn động một lúc, sau đó lại nối đuôi theo bầy sói xông đến tuyến phòng thủ con rối.

Lúc này, trận đại con rối có hơn trăm khẩu pháo Điện Từ bắt đầu điều chỉnh nòng pháo.

Kết quả là đồng loạt nổ pháo xong, U Lang Pháp Tướng bị phá một lỗ hổng lớn.

Lúc này, trong Thời Gian Tiểu Ốc của Ẩn Linh Môn, giọng Bồ Đào lại vang lên.

“Cầu xin chủ nhân tính cho hai mươi phần trăm quyền hạn.”

“Tốt, cho phép điều động hai mươi phần trăm quyền hạn.

“Xem ra cuộc chiến khó khăn đây.” Từ Phàm vất vả lên tiếng, hắn còn cách thăng cấp khoảng hơn mười ngày, nên có thể chịu đựng được.

“Phát hiện chiến lực Hợp Thể Kỳ, trước mắt đã điều động bốn vệ Tinh Thiên Cơ và hai mươi khẩu pháo Kích Quang, cộng thêm chi viện của hội Trưởng Lão.”

“Dự tính là có thể trấn áp đợt Yêu Tộc này.” giọng điện tử của Bồ Đào nói không nhanh cũng không chậm.

“Đi chấp hành đi, ít nhất phải kiên trì cho ta hai mươi ngày nhé.” Từ Phàm nói.

“Tuân luyện.”

Lúc này, Hội Trưởng Lão đã cử mười hai người vào trong Vạn Sâm Quốc.

“Thưa Trưởng Lão, tin tức của Ẩn Linh Môn gửi trước cho chúng ta, sau khi xong việc chúng ta có cần đi đến thăm Ẩn Linh Môn một phen không.”

“Đại trưởng lão của Ẩn Linh Môn là một kỳ tài Luyện Khí cấp Tông Sư đấy.” Một vị tu sĩ Trưởng Lão cấp Luyện Hư nói.

“Sao ạ, đã nhắm đến phần thưởng giới thiệu của Hội ? “ Người đến phía trước phi thuyền hỏi.

“Trong Hội chả phải đang thiếu nhân tài Luyện Khí sao, cái vị Đại Trưởng Lão của Ẩn Linh Môn đã chế tác ra dây chuyền sản xuất con rối đấy.”

“Hiện nay, nguyên khu vực Lâm Sâm Tiên Thành chúng ta, chí ít là hàng triệu con rối đấy.”

Lúc này, lời của chấp sự đã làm dấy lên sự chú ý của Trưởng Lão, nhưng đồng thời, hắn cũng đã nhìn thấy U Lang Pháp Tướng cao hàng ngàn mét rồi.

Nhìn thấy cái Pháp Tướng này, hai vị Trưởng Lão Hợp Thể Kỳ tu sĩ trên phi thuyền cười phá lên.

Họ nhận ra rằng đây là quần thể tổ hợp Thần Thông mà duy chì có U Lang Nhất Tộc mới có.

U Lang Nhất Tộc trong Yêu Giới thuộc loại chủng tộc thấp kém chỉ có một vị Yêu Tôn, mà còn là chiến lực thấp nhất nữa chứ, thậm chí cái khác khoan hãy nói đến, Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ cũng chỉ là cái cây có tay mà thôi.

“Vận may không tồi nhỉ, là U Lang Tộc, hi vọng là không làm chết quá nhiều người phàm.”

Trong Hội Trưởng Lão, có một lý niệm rất thịnh hành, phàm nhân là gốc rễ của sự phát triển giới Tu Tiên, Giới Tu Tiên muốn phồn thịnh, cái thế giới phàm nhân ấy phải phồn thịnh, cho nên dưới sự thông báo của hội Trưởng Lão Đại lục trung tâm, chất kiểm quốc gia rất ít khi xảy ra chiến tranh lớn, chiến tranh diệt quốc càng là bị ngăn cấm.

Lúc này, bốn vị U Lang Hợp Thể Kỳ của U Lang Tộc bắt đầu hoang mang, vì bọn họ phát hiện Tộc Trưởng và Trưởng Lão của bộ tộc bản thân mất tích không thấy rồi.

Còn về cục diện của trận chiến, bọn họ không còn tâm trí mà để ý nữa, bây giờ chỉ còn có một suy nghĩ, phải tìm cho ra Tộc Trưởng và các Trưởng Lão.

Một vị U Lang Nguyên Anh Kỳ hoang mang mà chạy ra từ Truyền Tống trận.

“Thưa bốn vị đại nhân, mới nhận được tin tức, bây giờ toàn bộ Yêu Tộc, Yêu Tộc từ Hợp Thể Kỳ trở lên truyền tống tới Nhân Tộc đều đã mất tích, Thiên Hồ Trưởng Lão đã bói cho chuyện này một quẻ, bọn họ toàn bộ đã chết hết rồi ạ.” Giọng của U Lang lớn tuổi này rất kinh hoàng.

Bốn vị U Lang Hợp Thể Kỳ đều đưa mắt nhìn nhau xong, đều quyết định là rút lui.

U Lang Tộc bọn họ một khi mà để mất Tộc Trưởng vị Yêu Tôn này, toàn bộ nguyên bộ tộc sẽ đối mặt với nỗi lo diệt tộc, kẻ địch trong Yêu Tộc của bọn họ sẽ nuốt chửng bọn họ đến xương cũng không còn.

Nhân lúc Kim Bằng Yêu Tôn đang cấm việc đấu đá nội bộ, nhất định phải dắt toàn thể bộ tộc di dời về nơi an toàn.

“Hú Hú ~~~~~~”

Một tiếng sói hú thảm thiết vang khắp chiến trường, lập thức toàn bộ các U Lang đang muốn tiến công đều ngừng lại, nghi hoặc nhìn về phía hậu phương, không hiểu vì cái gì mà lại hạ lệnh rút lui ngay lúc

này.

Theo tiếng sói hú, bốn Thiên Cơ Vệ Tinh ở trên không trung cao hàng trăm dặm đã vào vị trí, lộ ra một thanh hợp kim trọng lực to lớn, chuẩn bị công kích.

Tu sĩ Hội Trưởng Lão đã cảm nhận được hiện trường.

“Lão đại, đám Yêu Tộc này dự tính là phát hiện ra dị thường, đang chuẩn bị rút lui, chúng ta có thả hay không.”

Chưa đợi tu sĩ Hợp Thể Kỳ trả lời, bốn thanh hợp kim trọng lực đã từ trên bầu trời dội xuống.

“Đùng.”

Truyền Tống Môn ngay lập tức bị phá vỡ, Bốn vị U Lang Hợp Thể Kỳ đều bị thương, lúc này còn có hơn nửa U Lang chưa rút lui hết.

“ Được, lần này chúng ta không còn sự lựa chọn khác rồi.” Tu sĩ TRưởng Lão Hợp Thể Kỳ cười khổ nói.

“Xem ra cái vị đại trưởng lão của Ẩn Linh Môn không thể không gặp mà ngươi kể kia, chế ra cái thứ đã có thể làm bị thương cấp Hợp Thể Kỳ .”

Tu sĩ Hợp Thể Kỳ nói xong, lấy thân hóa kiếm chém về phía chiến trường nơi các U Lang còn chưa phản ứng trở lại, các tu sĩ còn lại cũng đuổi theo sau.

Với sự tấn công của Thiên Cơ Vệ Tinh vũ khí ngoài không gian, toàn bộ thảo nguyên đã được xới lên một nửa, Mãi Dương Trấn cách đó hai trăm dặm, cũng đã như trải qua một trận động đất lớn, một nửa số nhà đã bị sập. Điều cảm thấy may mắn thay, là những người dân của Mãi Dương Trấn đều chạy thoát.

Lúc này, Bồ Đào đã kiểm trắc được tu sĩ Hợp Thể Kỳ của Hội Trưởng Lão đã vào trận chiến xong, toàn bộ con rối đều nhận được mệnh lệnh là bắt đầu chuẩn bị phản công, nhiệm vụ của bọn họ bây giờ là triệt tiêu đám lính tạp nham của U Lang Tộc.

Lúc này, toàn bộ con rối bắt đầu biến hình vào mô thức tiến công, hai trăm mấy ngàn con rối bắt đầu thay đổi thành mô thức một tiểu đội, bắt đầu nuốt chửng từ từ đối với mấy con U Lang không có đường lui kia.

Tu sĩ đang chiến đấu với hai con U Lang Hợp Thể Kỳ, nheo mắt nhìn.

“Hôm nay các ngươi phải chết, cho ngươi một con đường sống, các ngươi có muốn không”

Tu sĩ hóa thành kiếm, đưa ngay một kiếm ra, một ánh kiếm đơn giản vô cùng chém rơi đầu một con U Lang Hợp Thể Kỳ.

“Một kiếm này là cảnh cáo nhé, kiếm tiếp theo ta sẽ chém trực tiếp vào Yêu Hồn các ngươi.” Tu sĩ hét lên lạnh nhạt.

Chương 168: Thần phục

Đầu sói bị chặt đứt theo một luồng sáng âm u ngưng tụ, sau đó lại hóa thành một U Lang hoàn chỉnh, dùng ánh mắt hoảng sợ nhìn tu sĩ kia, hắn có thể cảm giác được chỉ cần tu sĩ đối diện đồng ý, thì một kiếm vừa rồi sẽ khiến hắn đi bầu bạn với tộc trưởng vừa mới đi không bao lâu.

Lúc này, bốn con U Lang Hợp Thể Kỳ đều dừng lại.

“Nhân Tộc các ngươi dựa vào pháp bảo đạo khí thì được xem là bản lĩnh gì chứ.” Một con U Lang Hợp Thể Kỳ lạnh giọng nói, ở Yêu Tộc một luyện khí Yêu sư có thể luyện chế đạo khí chính là sự tồn tại quan trọng hơn cả Yêu Tôn.

“Ha ha.” Tu sĩ hội trưởng lão Hợp Thể Kỳ lập tức nở nụ cười.

“Các ngươi xuất hiện ở chỗ này kêu la cái gì.”

Phía sau tu sĩ Hợp Thể Kỳ hiện lên bóng dáng mờ ảo của một thanh cự kiếm khiến khí thế tu sĩ tăng lên ngày càng thật.

“Vốn định cho bốn ngươi cơ hội làm chó, hiện tại xem ra sẽ thiếu đi một rồi.”

Bóng dáng mờ ảo của cự kiếm phía sau tu sĩ biến mất, trong thiên địa vang lên tiếng kêu vang.

Biểu cảm của U Lang Hợp Thể Kỳ mới nói chuyện đó lập tức ngưng lại, đôi mắt sói thất thần, cuối cùng hóa thành một thi thể sói rơi xuống đất.

Ba con U Lang Hợp Thể Kỳ dưới thân, thân thể lập tức run rẩy.

“Ba người các ngươi suy nghĩ thế nào, nếu cân nhắc không kỹ thì các ngươi sẽ chỉ còn hai.”

“Hiện tại Yêu Tôn duy nhất của U Lang Tộc các ngươi đã chết, chỉ sợ các ngươi trở về cũng khó thoát khỏi vận mệnh diệt tộc, chi bằng ở lại Nhân Tộc làm chư hầu.”

“Như vậy ít nhất U Lang Tộc các ngươi có thể bảo trụ huyết mạch.” Tu sĩ tiếp tục nói.

Lúc này toàn bộ chiến trường bắt đầu rơi vào tình thế ngã xuống, con rối chủ lực Nguyên Anh Kỳ trợ giúp đã lần lượt xuất hiện.

Hai vạn con rối Nguyên Anh Kỳ các loại bắt đầu tạo thành một tiểu đội, dùng tốc độ nhanh hơn tàn sát U Lang Tộc, mà con rối Kim Đan Kỳ và Trúc Cơ Kỳ đã bắt đầu thu thập chiến lợi phẩm ở phía sau.

“Hiện tại tộc đàn của các ngươi chỉ còn lại một nửa, các ngươi đang do dự thì ngay cả giá trị làm chó cũng không có đâu đó.” Tu sĩ nhìn U Lang đang bị con rối Nguyên Anh Kỳ điên cuồng tàn sát nói, dưới sự phối hợp tinh vi của con rối Nguyên Anh Kỳ, ngay cả U Lang Hóa Thần Kỳ cũng không kiên trì được bao lâu.

Hắn tận mắt nhìn thấy một con U Lang Hóa Thần Kỳ bị hơn mười con rối Nguyên Anh Kỳ cầm pháp bảo kỳ quái liên hợp đánh chết, còn có U Lang Hóa Thần Kỳ bị pháo lớn trong doanh trận của con rối bắn ngay cả cặn bã cũng không còn.

“U Lang Tộc ta thần phục.” Ba con U Lang Hợp Thể Kỳ nói.

“Grừ!!!”

Một tiếng kêu bi thương vang lên, lập tức toàn bộ U Lang trong chiến trường đều tỏ vẻ thần phục.

Trong Yêu Tộc, việc một chủng tộc trở thành nô lệ của một chủng tộc khác rất phổ biến, theo quan điểm của họ, Nhân Tộc đầu hàng và Yêu Tộc đầu hàng không có gì khác biệt cả.

Vinh quang của U Lang Tộc chỉ có trong thời kỳ cường thịnh, mà bây giờ họ chỉ là một chủng tộc nhỏ không có trong Yêu Tộc.

Đối với vinh quang, nó không còn sống, giữ lại ngọn lửa trong gia tộc mới là quan trọng.

Những U Lang phục kích bày tỏ đầu hàng, các con rối đang chiến đấu cũng dừng lại, một con rối Nguyên Anh Kỳ bay đến trước mặt tu sĩ Hợp Thể Kỳ.

“Nếu tiền bối muốn thu thập bầy sói này, vậy bọn ta sẽ rút lui.” Bồ Đào bắt chước âm thanh của Từ Phàm nói.

“Từ trưởng lão, chuyện này ta sẽ đến đảo Ẩn Linh hỏi thăm.”

Trên bầu trời xuất hiện bóng dáng mờ ảo của cự kiếm, sau đó kiếm quang chợt lóe trở về trong cơ thể tu sĩ.

“Nghênh đón tiền bối đại giá.” Con rối chắp tay nói.

“Ha ha, không tính là nghênh đón, Từ trưởng lão là cấp bậc Luyện Khí Tông Sư, đã có thể ngồi ngang hàng với tôn giả rồi.”

“Người nên cung kính là ta.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ khách sáo nói, nếu như hắn không phải là thành viên hội trưởng lão thì có lẽ nhìn thấy Từ trưởng lão này cũng phải nịnh nọt, dù sao hiện tại mười tu sĩ Hợp Thể của giới Tu Tiên cũng chưa chắc đã có thể hợp thành một đạo khí.

Cho dù có đạo khí thì ai lại chê đạo khí trong tay mình nhiều hơn chứ.

“Tiền bối nói đùa rồi, ta sẽ chờ tiền bối ở đảo Ẩn Linh.”

Lúc này, con rối hiệu quả cao đã thu thập các thi thể của U Lang trên chiến trường lên trên phi thuyền.

“Được.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ nhìn mấy trăm chiếc phi thuyền cỡ lớn nổi lên trên bầu trời, trong mắt hiện lên tia thần thái, hiện tại giới Tu Tiên còn không có nổi một tông môn nổi danh luyện chế con rối.

Những chiếc phi thuyền trên không trung và những chiếc phi thuyền chứa xác U Lang bay về phía đảo Ẩn Linh.

Sau khi tu sĩ nhìn những chiếc phi thuyền này bay đi, hắn vung tay lên, một trận bàn Truyền Tống xuất hiện trên mặt đất, linh quang lóng lánh, một cánh cửa Truyền Tống khổng lồ xuất hiện trên mặt đất.

“Đi vào đi, bên trong là tù binh của tiểu thế giới, sẽ có người dẫn các ngươi tiến hành chuyện phía sau.”

“Sau khi đi vào đó hãy biểu hiện thật tốt, sau này Nhân Tộc chiến thắng Yêu Tộc, sau khi hai giới hoàn toàn dung hợp, nói không chừng còn có thể phân chia cho các ngươi một mảng lãnh địa.” Tu sĩ Hợp Thể Kỳ cười nói.

Hắn là tu sĩ Hợp Thể Kỳ đến trấn giữ Tiên Thành Lâm Sâm, một là trấn giữ toàn bộ khu vực Lâm Sâm để Yêu Tộc không tạo thành vụ thảm sát quy mô lớn đối với thế tục, hai là thu thập chủng tộc tam lưu của Yêu Tộc, vì dự định sau này thu thập toàn bộ Yêu Tộc.

Sau khi nghe được lời của tu sĩ, ánh mắt của ba con U Lang Hợp Thể Kỳ sáng lên, xem ra trung thành với Nhân Tộc cũng không phải không được, lỡ như sau này Nhân Tộc thắng lợi, nói không chừng U Lang Tộc sẽ lần nữa xuất hiện vinh quang.

...

Ẩn Linh môn, Từ Cương và lão nhị lão tam lão tứ tụ tập thưởng thức trà, chỉ cần tin tức của Bồ Đào đến thì bọn họ sẽ lập tức đến chiến trường.

“Tại sao ngay khi bắt đầu trận chiến không để chúng ta xông lên.” Từ Cương nghi ngờ nói.

“Có lẽ phía bên Bồ Đào đang phán đoán thực lực của kẻ địch, với tình hình hiện tại có lẽ là có Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ trở lên xuất hiện.”

“Dưới tình hình này, chắc chắn Bồ Đào sẽ không cho phép chúng ta mạo hiểm trên chiến trường.” Từ Nguyệt Tiên phân tích.

“Sư tỷ nói rất đúng.” Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ đồng thanh nói.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên híp mắt nhìn vẻ mặt sáng lạn của Lý Tinh Từ.

“Tinh Từ, sư phụ tìm được cách hóa giải di chứng thần thông của ngươi rồi sao.” Giọng điệu Từ Nguyệt Tiên có chút chờ mong.

Lúc đó với tư cách là sư đệ nhỏ nhất, Lý Tinh Từ không muốn rời xa Từ Nguyệt Tiên có phong phạm của đại tỷ tỷ hàng xóm, chỉ cần Từ Nguyệt Tiên ở trên đỉnh núi nhỏ thì hắn sẽ theo đuôi Từ Nguyệt Tiên, khi đó Từ Nguyệt Tiên cũng thích dẫn theo Lý Tinh Từ ra ngoài chơi.

Chỉ là sau đó, sau khi Lý Tinh Từ tu luyện bách thế thần thông, đã từ từ khép lòng mình lại, cũng không thân với Từ Nguyệt Tiên như trước nữa.

“Ừm, thời gian trước sư phụ đã đưa bản ưu hóa thần thông cho ta, hiện tại đã không còn những di chứng đó nữa.” Lý Tinh Từ mỉm cười nói, khuôn mặt gió xuân chiếu lên mỗi một người ở đây.

“Vậy thì tốt, trước đây ta đã nói với sư phụ, hiện tại cũng đã ổn rồi.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói, cảm giác tiểu sư đệ sạch sẽ, sáng lạn, cười rộ lên có thể cảm hóa thế giới lại quay trở lại.

Nhìn thấy tiểu sư đệ ngày xưa đã quay trở lại, mọi người đều rất vui vẻ.

“Hây, nói đến sư phụ, cũng không biết hiện tại lão nhân gia sao rồi, không biết lúc nào mới tăng lên Kim Đan Kỳ.” Từ Cương thở dài nói.

“Sư phụ đã bế quan mười ba năm rồi, dựa theo thời gian mà ban đầu sư phụ nói, có lẽ còn mười ngày nữa là tăng cấp.”

“Đại ca ngươi đừng lo lắng.”

Chương 169: Dị tượng

“Nước Vạn Sâm, trận chiến Yêu Tộc xâm lược đã kết thúc.”

Lúc này một luồng ánh sáng xuất hiện trước mặt bốn người họ, phía trên phát ra chuyện sau khi con rối có mặt.

“Chiến lực đơn thể của U Lang Tộc cũng không mạnh cho lắm.”

“Chỉ là liên hợp pháp tướng thần thông này có chút thú vị, đến lúc đó cũng để sư phụ làm một cái.”

“Uy lực pháo điện từ của tông môn chúng ta còn được, ít nhất đánh trúng yêu tộc Hóa Thần Kỳ chính diện có thể dùng một pháo giải quyết ngay.”

“Pháo điện từ không tính là gì, sư phụ còn nói có một loại đồ vật gọi là pháo quỹ đạo, sau này sư phụ thăng cấp Kim Đan Kỳ nói không chừng sẽ luyện ra nó.”

“Yêu Tộc này cũng nhát quá rồi, vinh quang của Yêu Tộc các ngươi đi đâu cả rồi, sao nói thần phục là thần phục ngay vậy.”

Bốn người họ nhìn hình ảnh trong màn ánh sáng lần lượt nghị luận.

“Còn tưởng rằng có thể chiến đấu một trận, hiện tại xem ra không có kịch nữa rồi.”

“Nếu không còn việc gì vậy ta trở về tu luyện đây.” Từ Cương có chút thất vọng nói.

Lúc này Từ Nguyệt Tiên nói: “Đại ca, nếu đã tụ tập với nhau, vậy thì chúng ta bàn luận xem bốn người chúng ta ai mới là đệ nhất chiến lực.”

“Vừa hay lôi đài giả định trong tháp thí luyện có thể chứa bốn Nguyên Anh Kỳ chiến đấu.”

Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ cũng đều lộ ra ánh mắt động lòng, là bốn đồ đệ đầu tiên của Từ Phàm nhưng bọn họ lại chưa từng tiếp xúc với nhau lần nào.

“Không cần đấu, ta tất thắng, sư phụ đã nói tiền kỳ luận chiến lực, một mình ta có thể gánh ba người các ngươi.”

“Nếu thật sự là cương cứng thì người sống sót cuối cùng nhất định là ta.” Từ Cương tự tin nói, thân là đại sư huynh, ở phương diện chiến lực nhất định là đè bẹp các sư đệ khác.

Lúc này, ánh mắt ba người khác bắt đầu không thiện lành.

“Đại sư huynh, nói chuyện đừng tự tin quá, tâm kiếm của ta ở cùng cấp bậc được công nhận trước tiên, lời nói của đại sư huynh khó tránh hơi xem thường ta đó.”

“Đại sư huynh, ngươi xem ánh mắt của ta đi.” Trong mắt Lý Tinh Từ xuất hiện đạo vận luân hồi thần thông.

“Ta chưa từng thấy Nguyên Anh Kỳ có thể đỡ một thương của ta đó.” Từ Nguyệt Tiên nhìn Từ Cương tự đại nói.

“Các ngươi không tin lời sư phụ nói vậy chúng ta hãy đi thử xem, sư phụ đã nói thần thông đạo thuật của ta vừa hay là tiền kỳ khắc chế sự tồn tại của các ngươi.” Từ Cương nói.

Đảo Ẩn Linh, thí luyện trong lôi đài thế giới giả định của đỉnh tháp thí luyện.

Lúc này trong lôi đài thế giới giả định, hơn phân nửa đã bị nham thạch nóng chảy bao trùm, vô số Yêu thú do nham thạch nóng chảy tạo thành tràn ngập thế giới giả định này.

Tượng giả định nghìn tay cao trăm mét đang không ngừng thi triển pháp thuật thần thông với uy lực rất lớn, chỉ thấy từng con cự long bao gồm nham thạch nóng chảy gầm thét giữa trời đất, lại có vô số ác quỷ nham thạch nóng chảy tự bạo đang chờ kẻ địch xuất hiện.

Đằng sau tượng giả định nghìn tay có mười trường thương khổng lồ được tạo thành từ nham thạch, mỗi một thương đều không thua kém một đòn của cường giả Hóa Thần Kỳ.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên dẫn theo hai sư đệ trốn ở nơi đâu đó.

“Sư phụ thiên vị.” Từ Nguyệt Tiên bất đắc dĩ nói.

“Quả thật là thiên vị, không tìm được chân thân của đại sư huynh, cho dù chúng ta có trăm thủ đoạn cũng không thi triển ra được.” Vương Hướng Trì nhìn biển nham thạch nóng chảy có thể ăn mòn toàn bộ thế giới giả định nói.

“Ta lại có cách dẫn chân thân của đại sư huynh ra đây, nhưng điều kiện là phải biết nội tâm đại sư huynh khát vọng nhất là gì.” Lý Tinh Từ chậm rãi nói, hắn cũng rất đau đầu việc không tìm ra được chân thân của Từ Cương.

Lúc này vẻ mặt Từ Nguyệt Tiên khẽ động, chậm rãi nói ra bí mật sâu trong nội tâm Từ Cương.

“Đại sư huynh các ngươi nằm mơ cũng muốn cố gắng điên cuồng vượt qua sóng to cứu sư phụ.”

Giấc mơ này của đại ca hắn, nàng luôn không biết nên làm sao.

Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ ngây ra, chuyện này nghe có vẻ rất hăng hái, điên cuồng cứu sư phụ, nghĩ lại đã cảm thấy rất kích thích.

“Giao cho ta đi.” Lý Tinh Từ nói.

Hắn nói xong kết tay luân hồi pháp ấn, lập tức toàn bộ thế giới giả định trong lôi đài bắt đầu thay đổi, một tòa thế giới giả định bắt đầu diễn hóa.

Bên ngoài đảo Ẩn Linh, Yêu Tộc ùn ùn kéo đến từ hồ lớn mười vạn dặm chui ra tấn công đảo Ẩn Linh, lúc này Từ Phàm dẫn theo Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ trấn giữ bên ngoài đảo Ẩn Linh, chỉ huy con rối vô hạn phòng ngự Yêu Tộc tấn công.

“Hiện tại chính là lúc quan trọng để đại sư huynh các ngươi thăng cấp Hóa Thần Kỳ, tuyệt đối không thể để Yêu Tộc quấy rầy hắn.” Từ

Phàm kiên định nói.

“Chỉ cần đại sư huynh các ngươi thăng cấp Hóa Thần Kỳ, vậy thì lần này Ẩn Linh môn chúng ta đã có thể vượt qua làn sóng Yêu Tộc này.” Từ Phàm nói xong ánh mắt nhìn về phía thập đại Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ dưới toàn bộ chiến trường không xa.

Từ Cương trốn trong bóng tối lập tức bị hai câu này hấp dẫn, mặc dù biết cảnh này là giả nhưng tâm thần vẫn không tự chủ được bị kéo vào trong đó.

Sau đó phát triển theo tình tiết, số lượng lớn đệ tử Ẩn Linh môn chết, trên người Từ Phàm cũng có nhiều vết thương.

Lúc Từ Phàm bị thập đại Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ vây công sắp chết, Từ Cương trốn trong bóng tối không nhịn được đã ra tay.

Ngay lập tức, cả thế giới này tan vỡ.

Từ Nguyệt Tiên nâng thương, Vương Hướng Trì cầm kiếm phát động một đòn mạnh nhất về phía Từ Cương.

“Đại địa nhất sắc.”

“Điểm hồn.”

Một Từ Nguyệt Tiên nâng thương, lại có hai Từ Nguyệt Tiên xuất hiện phía sau Từ Cương, Từ Cương trong nháy mắt chết trận.

Trận chiến kết thúc, toàn bộ lôi đài thế giới giả định sụp đổ.

“Đội xanh giành chiến thắng.”

Bóng dáng bốn người họ đi ra từ trong pháp trận chuyên môn.

“Vẫn là ta đã mềm lòng.” Từ Cương nói, trong lòng có chút tiếc nuối, cuối cùng không thể cứu được sư phụ trong thế giới giả định kia.

“Đại ca, quả thật thần thông của ngươi đã khắc chế bọn ta, là sư phụ thiên vị.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đại sư huynh, nếu không phải sau đó chân thân của ngươi xuất hiện thì bọn ta sẽ không thắng được ngươi.” Vương Hướng Trì nói.

“Đại sư huynh lợi hại.” Lý Tinh Từ nói.

“Ha ha, sư phụ cũng không thiên vị, hiện tại dựa theo cách nói của sư phụ, ta là tiền kỳ thắng hậu kỳ thua."

"Các ngươi là tiền kỳ thiếu một chút, hậu kỳ thắng." Từ Cương cười nói, hắn từng hỏi sư phụ hậu kỳ là lúc nào, nhưng chỉ có được một câu đáp án là bản thân tự đi lĩnh ngộ.

Ba người họ gật đầu chấp nhận cách nói này của Từ Cương, bọn họ cũng đã từng nghe qua lời như vậy từ trong miệng Từ Phàm.

Chính ngay lúc này, trên trời bỗng nhiên có dị tượng xuất hiện.

Một tiếng rồng phượng kêu lên, một con rồng dài nghìn mét và một con phượng nhiều màu sắc cực lớn xuất hiện trên không trung, bắt đầu vờn quang đảo Ẩn Linh. Sau đó có ngũ hành Thánh Thú hiện thân xuất hiện bên trên rồng phượng, từng luồng Thánh quang chiếu lên đảo Ẩn Linh.

"Keng!!!"

Một tiếng chuông vang vọng trong thiên địa, một cự chuông cổ xưa xuất hiện trên không trung, trên thân chuông còn khắc vạn khí vạn vật.

Lúc này lại có đan hương tràn ngập khắp đảo Ẩn Linh, một lò đan xuất hiện bên cạnh cự chuông, tranh nhau phát sáng.

Lúc này, những đệ tử đang khổ cực áp chế cảnh giới ở Ẩn Linh môn, một luồng đan hương đã trực tiếp đưa bọn họ lên tầng cảnh giới cao hơn, lập tức đệ tử của khắp Ẩn Linh môn đều nở ra nụ cười đắng, không qua được khảo hạch tông môn rồi.

Sau đó qua mấy ngày, đệ tử Ẩn Linh môn từ từ bắt đầu khiếp sợ, đến cuối cùng trở thành chết lặng, một là ý tượng trên bầu trời thật sự nhiều chuyện, mà dị tượng dẫn đến kết quả là tất cả đệ tử đều không dám tu luyện, chỉ sợ một khi xúc động bản thân sẽ đột phá bình cảnh.

Chương 170: Nuốt một viên Kim Đan vào bụng, mới biết mệnh ta không do trời

Trước Thời Gian Tiểu Ốc, Từ Cương dẫn theo các sư đệ khác canh giữ trước cửa để hộ pháp, đồng thời chiêm ngưỡng dị tượng trên bầu trời.

Ngay khi dị tượng bắt đầu, Bồ Đào đã lập tức khởi động trận pháp Từ Phàm đã sớm chuẩn bị sẵn sàng, một trận Phong Linh siêu lớn lập tức bao vây tất cả dị tượng.

Lần trước dị tượng Trúc Cơ Kỳ mà Từ Phàm đột phá dù bị hệ thống che dấu không để đại năng phát hiện, nhưng linh lực dao động dị thường kia vẫn bị một số người phát hiện, sau đó Khuyết Thiên Môn gặp phải Yêu Tộc xâm lấn giải tán, không giải quyết được gì cả.

Lần này Từ Phàm đã sớm có chuẩn bị.

“Rốt cuộc sư phụ tinh thông bao nhiêu đại đạo thần thông vậy, lúc đột phá dị tượng này khiếp người quá rồi.” Vương Hướng Trì nhìn bầu trời thán phục, lúc hắn đột phá Trúc Cơ lên Kim Đan, dị tượng cũng chỉ có một thanh Thiên Kiếm ấn trên Kim Đan, thời gian duy trì còn rất ngắn.

Dị tượng trên bầu trời lại xuất hiện thêm một loại, một cuốn sách một cây bút lập tức bao phủ tất cả dị tượng.

Bút Thông Thiên bắt đầu phổ đạo vận đại đạo thần thông, lập tức tất cả đệ tử ngẩng đầu nhìn bầu trời dị tượng lâm vào trong giác ngộ.

Lúc này trong đầu Lý Huyền chỉ có một chuỗi “Ôi trời” có thể hình dung tâm trạng hiện tại của hắn.

Hắn là người duy nhất trải sự đời ở Ẩn Linh môn, hắn biết dị tượng trên bầu trời đại diện cho điều gì, hiện tại dị tượng trên bầu trời kéo dài cùng thời gian, sau này chiếc đùi lớn này ít nhất phải cao hơn Kim Tiên mấy bậc.

“Đùi lớn lại trở nên thô, xem ra sau này phải suy nghĩ làm thế nào để bám đùi cho chắc rồi.” Lý Huyền thở dài một hơi suy nghĩ, cảm giác chút tác dụng của mình không xứng được treo lên đó.

Theo thời gian dịch chuyển, dị tượng kéo dài chín ngày, bầu trời mới xuất hiện viên Kim Đan như mặt trời.

Khi Kim Đan xuất hiện, tất cả dị tượng dường như tìm thấy điểm kết thúc, hội tụ về phía Kim Đan tạo thành một đạo vận phù văn kỳ dị bám vào bề mặt của Kim Đan.

Kim Đan mang theo linh quang lấp lánh thế nhân, bắt đầu từ từ trở nên nhỏ hơn, từ từ rơi xuống Thời Gian Tiểu Ốc.

Chính là cái nuốt một viên Kim Đan vào bụng, mới biết mệnh ta không do trời.

Từ Phàm vốn già yếu chậm rãi biến thành dáng vẻ ban đầu, ánh mắt đục ngầu cũng bắt đầu trở nên sáng tỏ, sau đó trở nên cực kỳ huyền diệu, đôi mắt ẩn chứa muôn vàn đại đạo.

“Mùi vị trở thành ông già thật sự không dễ chịu.”

Từ Phàm đứng dậy duỗi thắt lưng, nhấc chân đi ra ngoài Thời Gian Tiểu Ốc.

Vừa ra khỏi cửa, đầu tiên là đệ tử đứng trước Thời Gian Tiểu Ốc hành đại lễ cao giọng nói: “Chúc mừng sư phụ thăng cấp Kim Đan Kỳ!”

Sau đó toàn bộ tông môn hơn hai nghìn hai trăm đệ tử tụ tập dưới ngọn núi chính, quỳ bái cao giọng đồng thanh nói: “Chúc mừng đại trưởng lão thăng cấp Kim Đan Kỳ!!!”

Âm thanh vang vọng khắp đảo Ẩn Linh, ngay cả Thụy Thú Tiểu Hoa bình thường kiêu ngạo và Thiên Cát Quy hiện tại cũng xuất hiện ở dưới ngọn núi chính quỳ lạy, cũng phóng ra ánh sáng chúc phúc ba màu lấp lánh cả bầu trời.

Từ Phàm nhìn cảnh xuất quan phô trương của mình, hơi không quen, chỉ là đột phá Kim Đan Kỳ, các ngươi phô trương như vậy giống như là ta đột phá qua cửu tử vạn nạn vậy.

“Tất cả đứng lên đi, chỉ là đột phá Kim Đan Kỳ, mọi người không cần ra quân ồ ạt như vậy đâu.” Âm thanh hiền hòa của Từ Phàm truyền đến bên tai mọi người.

Sau khi đột phá đến Kim Đan Kỳ, hiện tại Từ Phàm cảm giác mình hơn gấp trăm lần trước đây, ở khu vực bản thân có thể cảm nhận được, hắn giống như là thần minh vậy.

Trong đạo tràng của ngọn núi chính, Từ Phàm nhìn sáu đệ tử của mình, hài lòng gật đầu.

“Vi sư thăng cấp Kim Đan Kỳ, Luyện Đan và Luyện Khí đều đã bước vào cấp bậc Tông Sư.”

“Hiện tại công pháp tu luyện của các ngươi dừng lại một chút, sau khi thăng cấp Kim Đan Kỳ vi sư lại có cảm ngộ mới đối với “Ngũ Hành Quyết”, đến lúc đó các ngươi đều tu luyện lại, để xây dựng lại căn cơ Tiên Đạo của các ngươi.”

“Còn về những thứ khác, vi sư cũng không có gì để nói, tu vi và chiến lực trước mắt của các ngươi đều khiến vi sư rất hài lòng.”

“Gần đây không cần ra khỏi tông môn, thành thật ở tông môn đợi đi, đợi vi sư trau chuốt thần thông của các ngươi thăng cấp một lần sau đó các ngươi lại đi ra ngoài, như vậy lỡ đụng phải đại yêu ở bên ngoài còn có thể chạy trốn.”

“Tuân mệnh sư phụ.” Sáu đồ đệ ngoan ngoãn nói.

Ba tháng sau, trên một cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm ngồi câu cá trên một chiếc mai rùa màu tím.

“Cuối cùng có thể sống cuộc sống bình thường như cá muối rồi.”

Sau khi Từ Phàm thăng cấp lên Kim Đan Kỳ ổn định tu vi lập tức thưởng cho mình ba tháng nhàn nhã, cũng giao chuyện quan trọng cho phân thân của mình.

“Nhưng mười mấy năm không quan tâm đến môn phái, cảm thấy thay đổi hơi lớn.” Từ Phàm nhìn con rùa mình đang ngồi lên nói.

“Linh quy thuộc tính không gian màu tím, hình như chưa xuất hiện ở giới Tu Tiên, vậy có phải ta nên đặt cho ngươi cái tên hay không.” Từ Phàm nhìn chằm vào hồ nói.

Đúng lúc này, phân thân Từ Phàm xuất hiện phía sau bản thể Từ Phàm.

“Bản thể, đã luyện xong con rối Hóa Thần Kỳ mà ngươi muốn, lần sau có lời ngươi cứ giao cho phân thân đi.” Phân thân Từ Phàm thản nhiên nói xong, lập tức hóa thành một luồng sáng xanh nhập vào trong cơ thể Từ Phàm.

“Một phân thân như ngươi có thể đừng kiêu ngạo như vậy được không.” Từ Phàm cười nói, nhưng sau đó nhíu mày, thì ra là toàn bộ ký ức phân thân truyền vào trong đầu Từ Phàm.

“Vốn định dùng phân thân để làm biếng, không ngờ cảm giác thân thể lại không tốt như vậy.” Từ Phàm có chút thất vọng, hoàn toàn không giống với tưởng tượng của mình, xem ra sau này phải hoàn thiện công pháp hơn.

Từ Phàm cầm lấy túi trữ đồ do phân thân để lại trên bàn, lấy ra sáu con rối Hóa Thần Kỳ phiên bản tăng cường.

“Không ngờ chi phí của con rối Hóa Thần Kỳ lại gấp hơn hai mươi lần Nguyên Anh Kỳ, muốn chế tạo quy mô lớn xem ra còn cần thời gian.” Từ Phàm tiếc nuối nói, nhưng điều này cũng nằm trong dự đoán của hắn.

“Bồ Đào.” Từ Phàm gọi.

“Chủ nhân, có ta.”

“Tu sĩ đánh lén Tiên Nhi hiện đang ở Tiên Thành Cửu Xích, ngươi điều khiển mấy con rối này đi giết hắn đi.”

“Ta đã nhập khí tức linh hồn của người đó vào trong con rối, bắt sống được cứ bắt sống, làm không được thì mang thủ cấp về đây.”

Thù của Từ Nguyệt Tiên đã được Từ Phàm ghi lại trên người, cũng là chuyện mà hắn muốn làm khi thăng cấp đến Kim Đan Kỳ, ngay cả thăng cấp hệ thống phòng ngự tông môn hắn cũng đặt phía sau.

“Tuân mệnh.”

Bồ Đào lập tức điều khiển sáu con rối bay về phía Tiên Thành Sâm Lâm, nơi đó có Luân Hồi Nô của Lý Tinh Từ tiếp ứng, hắn sẽ phụ trách dẫn những con rối này vào trong Tiên Thành Cửu Xích.

“Được rồi, nhàn rỗi suốt ba tháng, đã đến lúc nên làm chuyện chính rồi.”

“Chuyện đầu tiên là thăng cấp Bồ Đào, cái này thì dễ, đã chuẩn bị vật liệu đầy đủ rồi.”

“Chuyện thứ hai chính là luyện ra mấy tòa vũ khí Thiên Cơ cấp Đạo Khí, hiệu quả của vệ tinh vũ khí Thiên Cơ cấp Bảo Khí không tồi, chỉ là phạm vi ảnh hưởng có chút lớn, lần này sẽ làm cái tổng hợp gia tăng thêm Kích Quang Pháo và pháo quỷ đạo.”

“Chuyện thứ ba chính là thăng cấp đại trận tông môn và thiết lập nền móng nội môn.”

Từ Phàm còn muốn sắp xếp xuống dưới, kết quả phát hiện sau khi làm xong những chuyện này thì hắn lại hết linh thạch.

“Hây, mỗi lần thăng cấp đều phát hiện không đủ linh thạch.” Từ Phàm thở dài nói.

Chính ngay lúc này, ba luồng sáng lấp lánh chiếu vào trong mắt Từ Phàm từ xa xa.

Từ Phàm vừa nãy vẫn còn thở dài sau khi nhìn thấy ba luồng sáng đó, bỗng chốc một cách kiếm tiền xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

Chương 171: Bồ Đào thăng cấp

Không gian dưới đất của đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đứng phía trước bản thể của Bồ Đào.

Từ Phàm tay bấm Linh Hỏa Quyết, linh hỏa ngũ hành hội tụ thành một linh hỏa riêng – Ngũ Hành linh hỏa, uy năng của nó gấp mười lần linh hỏa đơn nhất, vừa vặn đạt đến tiêu chuẩn để luyện chế đạo khí.

Vây quanh bên người là hơn một trăm loại nguyên liệu thăng cấp, có linh khoáng hiếm có đã được tôi luyện hoàn tất, có linh bảo tự nhiên thành hình chục triệu năm, còn có cả trọng bảo riêng biệt của vùng Cực Không.

Mặc dù có rất nhiều bảo vật, nhưng trong đó chí ít có hơn phân nửa là người anh em tốt mang lại lợi ích của hắn đưa tới, hơn nữa đều là những loại mà có linh thạch cũng không dễ mua.

“Lại nói đã một đoạn thời gian dài không tiếp tế huynh đệ tốt của mình rồi, Vũ Luân tấn cấp Nguyên Anh kỳ, vậy đầu tiên chế tác cho hắn một bộ trang bị đỉnh cấp, sau đó lại làm một chút đan dược cấp bậc tông sư, còn lại mặc kệ có dùng đến hay không, trước cứ chế tác một đạo khí ném qua đã.”

“Như này kế hoạch phía sau chắc có thể tiết kiệm một chút linh thạch.”

Theo tài liệu linh bao từng chút một dung nhập vào trong bản thể của Bồ Đào, linh quang khí thân thể lập phương của Bồ Đào càng ngày càng sáng, trong ánh sáng từng đạo phù văn huyền ảo ẩn ẩn hiện hiện bám vào bên trong linh quang.

Trong lúc nhất thời, không gian Từ Phàm đang ở trở thành thế giới của ánh sáng và phù văn.

Một tháng sau, tài liệu cuối cùng hoàn toàn dung nhập vào bên trong khí thân Bồ Đào.

“Chủ nhân, phẩm chất khí thân đã tiến hóa đến cấp bậc đạo khí, bây giờ khả năng tính toán là 60 lần lúc đầu, năng lực điều khiển là 30 lần lúc đầu…”

Điện tử của Bồ Đào còn chưa nói xong, Từ Phàm đã khua tay ra hiệu cho Bồ Đào dừng báo cáo.

“Còn chưa hoàn toàn toàn tất thăng cấp ngươi nói làm cái gì.”

Từ Phàm tay kết pháp ấn phân thân, từ mi tâm phân ra một ánh sáng đen huyễn hóa thành một phân thân.

“Số một, ra đây làm việc.” Từ Phàm phân phó.

“Chủ thể, làm xong việc này, ta yêu cầu khi ta ở trong không gian linh hồn, đừng giam cầm suy nghĩ của ta, ta muốn lĩnh hội Luyện Khí Nhất Đạo.” Phân thân số một Từ Phàm cau mày nhìn Từ Phàm nói.

Từ Phàm lại không hề nhanh gọn đồng ý với điều kiện của phân thân số một, sau khi tấn cấp Kim Đan Kỳ, Từ Phàm đã thăng cấp một chút Thần thông tam thế thân hóa ảnh.

Vốn nghĩ sau khi phân thân mở linh trí sẽ có thể có hai tên lao động làm việc, nhưng mà không ngờ tới rằng mỗi lần sau khi phân thân làm việc quay về với bản thể, trải nhiệm và cảm ngộ của phân thân trong đoạn thời gian này sẽ truyền đến.

Cảm nhận đó còn không bằng đích thân đi làm, còn có suy nghĩ và cảm ngộ tu đạo của phân thân bên trong bản thể, cũng sẽ giống vậy truyền đến trong đầu Từ Phàm.

Giống như một thân thể đang thả lỏng, bị người ta điều khiển đi làm việc cả một ngày, cho nên Từ Phàm đã cấm chế tư duy của phân thân bên trong bản thể.

Là cá mắm thì chuyên tâm làm cá mắm, tuyệt đối không thể để phân thân ở trong cơ thể mình chăm chỉ như vậy.

“Keo kiệt.” Sau khi phân thân số một trợn trắng mắt nhìn Từ Phàm, khua tay đánh ra một hư ảnh của pháp trận đạo khí lập thể.

Hư ảnh pháp trận lập thể phân thành hai bộ phận trong ngoài.

“Ta phụ trách khắc hoạ phù văn bên trong, ngươi phụ trách bên ngoài, tranh thủ hoàn thành trong vòng nửa tháng.”

Sau khi phân thân số một nói xong, liền hóa thành một luồng ánh sáng đen chui vọt vào bên trong khí thân Bồ Đào, một hồi công sức, từ vị trí trung tâm của khí thân bắt đầu lấp lóe phù văn linh quang.

Từ Phàm cũng không nói nhảm, bắt đầu toàn thân toàn ý vùi đầu vào việc khắc họa pháp trận phù văn.

Nửa tháng sau, theo phù văn cuối cùng dung nhập vào bên trong pháp trận, toàn bộ hình lập phương chấn động mạnh một đợt, một làn gợn sóng trong nháy mắt quét ngang toàn bộ đảo Ẩn Linh.

Sa Điêu đang dạy bảo đồ đệ đột nhiên ngây người.

“Ngươi quả nhiên trở thành Luyện Khí Tông Sư sớm hơn ta một bước.” Sa Điêu thấp giọng nói.

Dao động hình thành khi đạo khí đó thành hình, hắn không thể quen thuộc hơn được nữa, nó sinh ra do đạo khí thành hình, tiếp sau đây sẽ là dị tượng khí đạo bầu trời rơi xuống.

Qủa là như thế, mây mờ trên bầu trời tụ hội, một vòng xoáy linh lực chậm rãi thành hình, cuối cùng dẫn dụ vào bên trong không gian, truyền tải đến hình lập phương của Bồ Đào.

Một hư ảnh của thần thú Bạch Trạch xuất hiện trong bầu trời, trong miệng ngậm linh châu, hạ xuống thuận theo hướng trung tâm vòng xoáy của linh khí , cuối cùng tiêu thất trên bầu trời.

“Dị tượng Bạch Trạch, xem ra đạo khí Từ trưởng lão luyện chế không đơn giản.” Nhìn lên dị tượng trên bầu trời, Sa Điêu sợ hãi than nói.

Dị tượng khi đạo khí hình thành cũng phân chia đẳng cấp, thuộc tính linh khí bình thường nhất đến Tiên Nhân Chí Quan cấp cao nhất, Thiên Đạo Hạ, mà loại hắn vừa nhìn thấy kia, cũng thuộc về dị tượng đỉnh cấp, điều này đại biểu đạo khí có tiềm lực rất lớn, sau này có khả năng tiến hóa đến cấp Tiên Khí.

Lúc này, Từ Phàm cùng phân thân số một đang nhìn dị tượng Bạch Trạch đột nhiên xuất hiện trước mắt.

“Hồi trước khi ta đọc tiểu thuyết tu tiên, đã không hiểu được nguyên lý của dị tượng này, dị tượng này, nó là một loại chương trình được Thiên Đạo thiết kế.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

“Ngươi đọc tiểu thuyết còn nhắc đến nguyên lý cái gì.” Phân thân số một nhìn Từ Phàm khinh thường nói.

“Vậy tình huống hiện tại ngươi giải thích như thế nào.”

“Loại dị tượng đạo khí này, hẳn là chương trình được thiết kế hoàn tất của thiên đạo của thế giới Đại Thiên mà thế giới Trung Thiên phụ thuộc vào, hoặc là một chương trình đã thiết kế xong của một kẻ mạnh hay thế lực nào đó.” Phân thân số một suy tư nói.

Trong thời gian bọn họ nói truyện, hư ảnh của Bạch Trạch đặt linh châu được ngậm trong miêng lên trên bản thể của Bồ Đào, tiếp đó trong miệng Bạch Trạch lại phun ra một luồng linh lực thuần khiến nguyên chất và một sợi tiên khí đánh lên trên người của Từ Phàm.

Từ Phàm vừa tấn cấp Kim Đan Kỳ, trực tiếp bị một hớp linh khí này đưa tới cảm giác cao trào, đồng thời tấn cấp đến Kim Đan trung kỳ.

Bạch Trạch vô cảm liếc nhìn Từ Phàm, chuyển thân vượt qua không gian bay về phía trong thiên không.

Phân Thân số một nhìn biểu tình sung sướng đến cực hạn của Từ Phàm, có chút tò mò nói: “Phản hồi của đạo khí sung sướng đến vậy sao.”

Nói xong liền hóa thành một luồng ánh sáng đen nhập vào bên trong thân thể của Từ Phàm.

Lúc này cảm giác của Từ Phàm giống như là có vô số bàn tay nhỏ mềm mại đang dùng đúng lực xoa bóp toàn thân, cứ như cơ thể đang ở trên mây, chung quanh là vài vị mỹ nữ tuyệt sắc……………..

Khi Từ Phàm sảng khoái xong, cảm tri trở về lại thế giới hiện thực.

“Đây chính là sự báo đáp của đạo khi sau khi luyện chế đạo khí thành công sao.”

“Đột nhiên quá rồi.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra biểu cảm hoài niệm, cảm giác vừa rồi thực sự quá là tuyệt vời.

Nói xong nhìn về phía bản thể Bồ Đào, lúc này, Bồ Đào vốn dĩ màu tím bây giờ đã biến thành màu xanh thẳm.

“Không nghĩ tới thăng cấp còn tặng kèm làn da.”

“Nếu như chủ nhân không thích, ta còn có thể biến thành màu tím.” Giọng điện tử của Bồ Đào vang lên.

Tuy rằng vẫn là giọng điện từ ban đầu, nhưng Từ Phàm có thể từ trong đó nghe ra được một chút linh động và cảm tình.

“Không cần, màu xanh cũng rất đẹp, nhìn rất chính trực.” Từ Phàm không để ý nói.

“Bây giờ nói một chút về tình huống của ngươi đi.” Từ Phàm nói, vì để thăng cấp cho Bồ Đào, linh thạch tiết kiệm trong mấy năm này, cơ hồ hơn đã dùng đến hơn bảy phần mười, nếu như không phải có anh em tốt có thể hoàn trả trăm lần, thì đạo khí này gần như đã là toàn bộ gia sản của Từ Phàm.

“Tuân mệnh, bây giờ năng lực tính toán của Bồ Đào là 213 lần lúc đầu, năng lực điều khiển là lúc đầu…”

Chương 172: Tộc lửng mật giáp dày

Sau khi Từ Phàm nghe xong bồ đào báo cáo, sờ lên cằm bắt đầu suy tư.

“Bây giờ chiếc kia thuyền sao kia ngươi còn cần bao nhiêu năm để hoàn thành.” Từ Phàm hỏi.

“Bây giờ chỉ cần nửa năm.”

“Vậy hiện giờ tất cả những thứ ngươi đang vận hành, có phải còn chưa chiếm đến một phần trăm năng lực tính toán của ngươi.” Từ Phàm vừa kinh ngạc vừa bất ngờ nói, nếu là như vậy, vậy chẳng phải còn có thể vận hành thêm càng nhiều kế hoạch hơn nữa, cũng tỷ như phái con rối đi biển Vô Tận khai thác khoáng.

Từ Phàm nói rồi bắt đầu suy nghĩ đến kế hoạch lấy quặng tự động trên biển Vô Tận, còn có kế hoạch đi Yêu giới cướp đoạt.

“Đúng vậy. Bây giờ năng lực tính toán mà ta đang dùng để vận hành tất cả chiếm khoảng 0,81%.”

“Bồ Đào bây giờ đã tiến hóa thành đạo khí, có thể chia thành hai phân thân tử thể, năng lực tính toàn của tử thể là hai lần lúc đầu, có thể duy trì 50 năm thời gian ở thế giới bên ngoài.” Bồ Đào nói.

“Đã biết, không phải vừa nãy ngươi đã nói rồi sao.” Từ Phàm nói, trong lòng đã phân phối xong hai điểm đến của hai tử thể này.

Đúng lúc này, Thập Vạn Lý Cự Hồ trên bầu trời, xẹt qua ba tuyến lửa, điểm rơi xuống vừa đúng thành hình tam giác đem đảo Ẩn Linh vây ở bên trong.

Vào thời khắc trận pháp truyền tống xuất hiện trong Thập Vạn Lý Cự Hồ trên bầu trời, có ba đạo độn quang, vội vàng lần lượt bay nhanh về hướng ba trận pháp đó.

“Sư phụ đang bế quan luyện khí, bây giờ tuyệt đối không thể để cho lão nhân gia phân tâm.” Từ Cương thông qua pháp khí truyền tin , nói với Từ Nguyệt Tiên và Vương Hướng.

“Không cần lo lắng, bây giờ vũ khí Thiên Cơ của sư phụ đang khóa chặt ba trận bàn truyền tống kia của Yêu Tộc, chỉ cần chúng ta chống trọi được đợt công kích thứ nhất của bọn chúng, vũ khí Thiên Cơ sẽ có thể phá huỷ bọn chúng.” Từ Nguyệt Tiên nói trong pháp khí truyền tin.

“Đáng tiếc không thể giết thoải mái.” Vương Hướng Trì nói.

Đằng sau ba người lần lượt còn có một trăm chiếc phi thuyền đi theo, trên phi thuyền đều là con rối cấp bậc Nguyên Anh, hơn nữa còn là con rối hoàn mỹ nhất.

Lúc này, vệ tinh vũ khí Thiên Cơ trên bầu trời đảo Ẩn Linh đã bắt đầu di động, đồng thời để lộ ra trọng lực bổng hợp kim ở phía dưới.

“Đã khóa chặt trận bàn truyền tống của Yêu Tộc, bây giờ bắt đầu công kích”

Đang lúc Bồ Đào dự định trực tiếp phá hủy trận bàn Yêu Tộc trên bầu trời, Từ Phàm đang xem phát sóng trực tiếp lại hạ xuống mệnh lệnh.

“Bồ Đào, lưu lại một cái, còn lại trực tiếp phá huỷ.” Từ Phàm nói, thật là mong cái gì tới cái đó, như này kế hoạch đến Yêu Tộc rút tiền không phải càng dễ dàng hơn sao.

“Tuân mệnh.”

‘Ầm’

Hai thanh trọng lực bổng hợp kim đúng chuẩn đánh trúng trận bàn ở giữa bầu trời.

Từ Phàm mặc áo giáp linh lực bước ra khỏi không gian dưới đất, lúc này lại có thêm nghìn chiếc phi thuyền bay theo Từ Phàm hướng về phía trận bàn còn sót lại.

“Lão đại, lão nhị, lão tam, lão tứ, theo ta cùng nhau tiến đến tông môn ba vạn dặm về phía bắc, tru sát Yêu Tộc.”

“Tuân mệnh!”

Từ Nguyệt Tiên cùng Vương Hướng Trì thay đổi phương hướng theo các phi thuyền, Lý Tinh Từ đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Lúc này, quảng trường trung tâm của lãnh địa lửng mật giáp dày nhất tộc của Yêu giới, tất cả lửng mật giáp dày đều tụ tập bên trong quảng trưởng, đôi mắt chăm chú nhìn chằm chằm vào cửa truyền tống còn chưa mở kia.

“Mọi người, bây giờ cơ hội của chúng ta đã tới, Cự Đồ Yêu tôn đã hạ lệnh, chỉ cần nhất tộc chúng ta có thể mang theo trận bàn ẩn nấp kĩ càng tại nhân giới.”

“Yêu Tôn sẽ đồng ý giúp Nhất tộc chúng ta bồi dưỡng ra một Yêu tôn, đây là cơ hội duy nhất để Nhất tộc chúng ta tấn cấp chủng tộc hạng ba.”

“Chỉ cần các anh em chúng ta có thể đưa theo mười trận bàn truyền tống ẩn nấp kín kẽ tại nhân giới, vậy khi mà Yêu tộc thống trị nhân tộc, sẽ là ngày lửng mật giáp dày nhất tộc chúng ta nổi lên.

Tộc trưởng của lửng mậ giáp dày đang tại dõng dạc hùng dũng làm lần động viên cuối cùng, trong mắt những lửng mật giáp dày phía dưới cũng lộ ra thần thái sục sôi.

Đối mặt loại tình huống này, tộc trưởng lửng mật giáp dày biểu thị, có thể bảo vệ huyết mạch trong tộc đã là một điều không dễ dàng.

“Các anh em, nhớ kỹ, khắc chế sự xung động trong huyết mạch của chính mình.”

“Sau khi ra khỏi truyền tống trận, đầu tiên phải chạy, chạy được bao xa thì chạy bấy xa.”

“Tìm được chỗ mà Tu Tiên Giả của nhân tộc không tìm thấy, giấu kỹ trận bàn.”

“Nhiệm vụ còn lại là đợi những đại nhân vật của Thượng tộc giáng lâm là được.”

Tộc trưởng lửng mật giáp dày rất kiên nhẫn nói tiến vào sau khi tiến vào thế giời nhân tộc phải làm như thế nào.

Bồ Đào tính toán địa điểm rơi xuống, Từ Phàm cùng bốn vị đồ đệ còn có đại quân năm mươi nghìn con rối Nguyên Anh đã sớm bày xong trận hình đợi yêu tộc giáng lâm.

“Sư phụ, sao trận bàn này lại không thể phá hủy.” Từ Cương tò mò hỏi.

“Còn không phải do dự toàn của môn phái không đủ, nghĩ chút đến yêu giới tìm một chút tài nguyên Linh thạch mang về sao.”

“Lại tiến hành đại nghiệp thiên cổ Ẩn Linh môn của chúng ta.” Từ Phàm nói, dựa theo giá hàng trước mặt, muốn hoàn thành kế hoạch cơ bản nhất, ít nhất cần năm mươi tỷ linh thạch, này còn chưa tính đến tài liệu sau này cần dùng để luyện chế.

Lúc này, pháp khí truyền tin của Từ Phàm vang lên, hóa ra là thỉnh cầu trò chuyện của vị đại lão大佬 kiếm tu hợp thể kỳ.

“Tiền bối, bây trờ trận bàn truyền tống của Yêu tộc chỉ còn lại một cái, ta đã bố trí xong xuôi trận hình ở vòng ngoài.”

“Nếu như trong lúc rảnh rỗi tiền bối có thể tới áp trận, nói không chừng còn sẽ ngạc nhiên tới mức vui mừng đó.” Sau khi Từ Phàm nối thông thì nói.

“Ha ha, Từ trưởng lão lưu lại cái này một trận bàn truyền tống của Yêu Tộc khẳng định có dự định khác, ta bây giờ cũng đang trên đường, mong Từ trưởng lão đợi trong phút chốc.”

“Vậy ta cung nghênh tiền bối.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, bây giờ tấn cấp Luyện Khí Tông Sư, miễn cưỡng có thể ngang vai ngang vế với những đại lão lúc trước, rốt cuộc không cần ra vẻ đáng thương .

“Vừa đúng, ta cũng muốn trò chuyện với Từ trưởng lão một chút.”

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện, Từ Phàm nhìn mặt hồ phía xa hướng về phía Bồ Đào nói: “Để con rối đóng băng khu vực mặt hồ này, vạn nhất đến là yêu tộc hệ nước thì lại khó đối phó.”

Từ Phàm vừa nói xong, hơn chục nghìn con rối ma thuật ngũ hành sử dụng thuộc tính băng liên hợp thần thông.

“Cực Hàn Băng Vực.”

Hàng vạn đóa hoa Băng Vực nở rộ trong tay những con rối, sau đó bay lên trên bầu trời dung hợp thành một đóa Băng Liên khổng lồ, đúng chuẩn rơi xuống điểm hạ cánh được tính trước của trận bàn Yêu tộc.

Chốc lát trăm dặm mặt hồ hình tròn đã bị cái lạnh king người này kết đông, hình thành một băng nguyên to lớn.

Phía trên băng nguyên, vô số con rối dưới cấp nguyên Anh Kỳ bắt đầu đỡ pháo.

Vào lúc này, trên bầu trời phía xa hiện lên một luồng ánh sang lưu động, một tu sĩ trung niên vác theo một thanh trường kiếm sau lưng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Tu sĩ trung niên xuất hiện bên người Tư Phàm không có một chút khí thế, giống như hiệp khách trong giang hồ.

“Tiền bối thần tốc, không ngờ nhanh như vậy đã đến nơi này.” Từ Phàm cười nói.

“Ta chỉ là sợ bên trong trận bàn truyền tống của Yêu Tộc đột nhiên xuất hiện một số lượng lớn Yêu Tộc Hợp Thể kỳ, ba trận bàn truyền tống lần trước chính là như vậy.”

“Hiện giờ yêu tộc không giống như lần trước, sau khi ra ngoài sẽ tàn sát nhân tộc ở xung quanh.”

“Bây giờ chúng thông minh hơn rồi, có rất nhiều trận bàn truyền tống sẽ được những yêu tộc truyền tống tới mang theo, sau khi ra bên ngoài sẽ chạy trốn theo những phương hướng khác nhau.”

“Đợi đến lúc không có người phát hiện những Yêu Tộc đó, hắn sẽ khởi động truyền tống trận, truyền tống một số lượng lớn Yêu Tộc tới, bây giờ toàn bộ khu vực tiên thành lâm sâm, đã có sáu quốc gia người phàm bị phá hủy.” Trung niên tu sĩ ngữ khí có chút chán nản.

Chương 173: Huyết mạch thiếu hụt

Còn chưa đợi Từ Phàm an ủi, trận bàn truyền tốngYêu Tộc liền đánh vào điểm hạ cánh đã được tính toán của Bồ Đào.

Phú Hàm Linh Quang của yêu khí này lấp lánh bên trên băng nguyên, một con lửng mật giáp dày Nguyên Anh Kỳ lấy tư thế phòng ngự mạnh nhất xông ra khỏi trận truyền Tống.

“Vì vinh quang của cả tộc!!”

”Vì…”

Lửng mật Nguyên Anh Kỳ còn chưa hô xong, liền nhìn thấy phe cánh phòng tuyến con rối ở đằng xa sớm đã bày trận xong, tùy tiện lướt mắt một cái, toàn bộ đều là con rối cấp bậc Nguyên Anh.

Nhìn thấy cảnh này, sự chiến đấu ** trong huyết mạch của Lửng mật giáp dày Nguyên Anh Kỳ trong nháy mắt đã bị kích phát ra.

“Nhiều người thì làm sao, lửng mật giáp dày nhất tộc ta, có chết cũng vinh dự.” hai mắt đỏ rực đó của Lửng mật giáp dày Nguyên Anh Kỳ phảng phất muốn phun ra ngọn lửa.

Gọi ra chiến giáp chỉ có ở lửng mật giáp dày nhất tộc, lao về phương hướng có ít nhất năm trăm nghìn con rối.

“Vì vinh quang của cả tộc!!”

Từ Phàm nhìn Anh trai tóc húi cua nhất yêu tấn công phòng tuyến được bảo vệ bởi trăm vạn con rối, đột nhiên cảm giác đầu óc có chút không đủ dùng, bước kế tiếp ngươi không phải nên tổ hợp cửa truyền tống sao.

Lúc này, trong trận truyền tống của Yêu Tộc lại có hàng trăm lửng mật giáp dày lục tục ngo ngoe chuyển đến, nhưng tất cả đều giống như con đầu tiên được chuyên chở đến.

Gọi ra trọng giáp, ý chí chiến đấu ngang nhiên lao đến, phảng phất như là chiến sĩ mở ra công tắc cuồng bạo.

“Lửng mật giáp dày nhất tộc, không nghĩ tới vẫn chưa tuyệt chủng.” tu sĩ đeo kiếm trung niên nhìn Lửng mật giáp dày Nguyên Anh Kỳ xông lên phía trước nhất nói.

“Ngươi có ý gì.” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Đầu óc của lửng mật giáp dày nhất tộc này đều có vấn đề, khi thượng cổ nhân tộc và Yêu Tộc đại chiến, bộ tộc đó là Yêu Tộc hàng đầu trong số các Yêu Tộc.”

“Yêu Tôn trong tộc thì có 10 vị trở lên, nhưng mà đầu óc không được thông minh, lại thêm khiếm khuyết trong huyết mạch của họ, bị mấy Yêu Tộc lớn lợi dụng, trực tiếp liều hết sực chiến đấu cao cấp của toàn tộc.”

“Cuối cùng vẫn là Yêu Tôn thống trị Yêu giới lúc đó thấy bọn họ đáng thương, mới để cho bọn họ lưu giữ lại một tia huyết mạch cuối cùng.” Tu sĩ đeo kiếm trung niên chậm rãi nói.

“Đúng vậy, trên người con lửng mật giáp dày xông lên phía trước nhất đó hẳn là có Cửa truyền tống, nghĩ cách dẫn toàn bộ lửng mật giáp dày nhất tộc ra.” tu sĩ đeo kiếm trung niên nói.

“Tinh Từ.” Từ Phàm ra lệnh.

”Rõ.” Lý Tinh Từ mặc áo choàng trắng mỉm cười đáp lại, một phân thân hư ảnh trong suốt từ trên người hắn bay ra, trực tiếp bám vào con lửng mật lập tức sắp xông tới phía trước trận.

Trong nháy mắt, lửng mật giáp dày Nguyên Anh Kỳ vốn đang hung mãnh tấn công đột nhiên ngừng lại, phảng phất nhớ tới sứ mạng của mình, thế là bắt đầu điên cuồng chạy hướng về sau lưng.

Nhận lấy ánh mắt khó hiểu của các đồng bạn, lửng mật giáp dày gánh vác sứ mệnh lao lên phía trước Trận Truyền Tống, bắt đầu lấy ra Cửa truyền tống trong không gian trữ vật, đã được lắp ráp xong cùng Trận Truyền Tống.

Khoảnh khắc Cửa truyền tống tỏa ra ánh sáng, thì từ trong cửa tuôn ra lửng mật giáp dày với số lượng lớn.

Lúc này, Lý Tinh Từ ở bên cạnh Từ Phàm từ từ mở mắt.

“Sư phụ, lửng mật giáp dày nhất tộc chỉ có ba con Hợp Thể kỳ, Hóa Thần kỳ chưa đến 200 con, kế hoạch có thể thực hiện.” Lý Tinh Từ truyền âm cho Từ Phàm.

“Vậy thì tiến hành kế hoạch đi, khi bọn chúng rút lui chọn ra mười con tiểu yêu may mắn, thực hiện kế hoạch của chúng ta.” Từ Phàm trả lời.

Lần trước khi Từ Phàm nhìn thấy ba cái trận bàn Yêu Tộc vượt ra bên ngoài phạm vi truyền tống tông môn của hắn, hắn liền bắt đầu ghi nhớ.

“Rõ.”

Tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc vừa ra khỏi Cửa truyền tống, thì đã thấy được phòng tuyến tạo thành do con rối ở đằng xa.

“Các tộc nhân, nhớ kỹ sứ mạng của các ngươi, tương lai chủng tộc trông chờ vào các ngươi.”

Âm thanh của tộc trưởng Lửng mật giáp dày, phảng phất như là thuốc an thần, tất cả lửng mật giáp dày đang tấn công toàn bộ đều bắt đầu trở nên càng thêm cuồng bạo.

Hư ảnh lửng mật giáp dày cao một trăm mét xuất hiện ở sau lưng tộc trưởng, một thân trọng giáp phảng phất vạn vật không thể phá vỡ.

“Theo ta tấn công!”

Tộc trưởng Lửng mật giáp dày một tiếng rống to, tất cả lửng mật giáp dày trong nháy mắt lại bắt đầu cuồng bạo, ánh mắt lần nữa biến thành đỏ tươi, xông tới nhắm vào phòng tuyến con rối nơi xa.

Trong hàng chục nghìn lửng mật giáp dày tấn công, chỉ có ba mươi vị lửng mật giáp dày ánh mắt thanh minh, thần sắc lạnh lùng, bọn họ là tộc nhân có nồng độ huyết mạch tương đối thấp được tộc trưởng lửng mật giáp dày chuyên môn tìm ra, phụ trách ẩn nấp ở Nhân giới, và chờ đợi sự chào đời của những đại yêu thượng tộc kia.

Lúc này, tu sĩ đeo kiếm trung niên chậm rãi cầm linh kiếm sau lưng.

“Từ trưởng lão, ta đi giải quyết con lửng mật giáp dày Hợp Thể kỳ kia, những con còn lại giao cho ngươi.”

“Nhớ kỹ, không được để một con Yêu Tộc nào chạy ra khỏi Thập Vạn Lý Cự Hồ.” tu sĩ đeo kiếm Trung niên nói.

“Vâng, tiền bối, những con còn lại giao cho Ẩn Linh môn bọn ta là được.” Từ Phàm nói.

Một đạo kiếm quang kinh thiên hiện lên, bay thẳng tới tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc kia.

Trong vòng trăm mét những nơi mà kiếm quang chiếu đến, tất cả lửng mật giáp dày hóa thành huyết vụ, cuộc tấn công của hàng chục nghìn Yêu Tộc lửng mật giáp dày vì lẽ này mà chấn động.

Nhìn thấy tộc nhân bị tàn sát, tộc trưởng lửng mật giáp dày nổi giận, pháp tướng hư ảnh sau lưng trong nháy mắt biến thành màu máu.

“Nhân tộc, trả lại mạng cho tộc nhân của ta!!”

Thân ảnh tộc trưởng biến mất, xuất hiện ở trước kiếm quang, giơ lên móng vuốt khổng lồ, hướng về phía kiếm quang đánh dữ dội.

‘Phanh’

Kiếm quang vỡ vụn, một thân ảnh đứng ở giữa không trung, sau lưng có một hư ảnh cự kiếm, đang chậm rãi ngưng tụ.

“Lửng mật giáp dày nhất tộc, quả nhiên danh bất hư truyền.”

“Đáng tiếc bây giờ đã sa sút, tấn công nhân tộc ta các ngươi vậy mà chỉ cử tới một vị Hợp Thể kỳ.”

“Thời kỳ Thượng Cổ, tộc ngươi là tiên phong, Nhân tộc ta không ít tiền bối, đều vẫn lạc trong tay của gia tộc các ngươi.”

“Không biết bây giờ, uy phong của gia tộc các ngươi còn có hay không.” Tu sĩ đeo kiếm trung niên nhìn tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc khinh thường nói.

Nghe lời nói của tu sĩ trung niên, trong mắt tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc xoẹt qua vẻ cô đơn, sự huy hoàng ngày xưa của gia tộc bọn họ sớm đã không còn, có thể đây chính là nguyền rủa huyết mạch của lửng mật giáp dày nhất tộc.

Một khi chiến tranh xảy ra, vậy chính là đến chết mới thôi, cho dù đối mặt với kẻ địch nhiều hay ít, cho dù đối mặt là kẻ mạnh hay yếu, chỉ cần là kẻ địch của lửng mật giáp dày nhất tộc, thì chắc chắn đều phải chết.

“Chiến đấu đi, nói nhiều cũng vô dụng.” Tộc trưởng lửng mật giáp dày cố nén ý chí chiến đấu nói, bây giờ hắn vẫn không thể bị huyết mạch mê hoặc đánh mất lý trí, hắn còn có nhiệm vụ chưa hoàn thành.

“Ngươi nói chiến, vậy thì chiến.”

Lúc này hư ảnh cự kiếm sau người của tu sĩ trung niên đã hoàn toàn ngưng tụ xong, một cỗ kiếm ý kinh thiên dâng lên, ép tới mức tâm trạng tất cả lửng mật giáp dày ở đây run rẩy, nhưng vẫn như cũ ép không được ý chí chiến đấu cuồng bạo trong lòng đó.

Lúc này trong chiến trường, đợt tấn công của toàn bộ lửng mật giáp dày nhất tộc nhất đã hoàn toàn bị ngăn chặn, hơn nữa còn có dấu hiệu phản công.

“Kiếm thứ nhất, Trảm Linh”

Cự kiếm sau lưng tu sĩ trung niên phóng lên tận trời, hóa thành một lưu quang chém nhắm tới tộc trưởng lửng mật giáp dày.

Nhìn thấy kiếm quang chém về mình, tộc trưởng lửng mật giáp dày trong mắt lóe lên một tia khinh thường, đạo khí nho nhỏ mà muốn bài trừ trọng giáp trên người ta.

‘Ầm’

Kiếm quang đánh đến phía trên trọng giáp của tộc trưởng lửng mật giáp dày, trực tiếp bị bắn ngược lại, nhưng làn sóng tấn công sinh ra nhờ sự va chạm, trong nháy mắt đã mở ra một cái lỗ hổng khổng lồ ở một nơi trong phòng tuyến con rối.

“Cơ hội tốt!”

Nhìn thấy cái lỗ hổng trong mắt tộc trưởng lửng mật giáp dày lóe lên vẻ vui mừng.

Chương 174: Hoa hồng diễm hỏa

Trên bầu trời xuất hiện một móng vuốt khổng lồ, đủ để bao trùm một tòa thành nhỏ.

Móng vuốt khổng lồ hung hăng nhắm tới những con rối xung quanh lỗ hổng.

“Ầm~~”

Những con rối không kịp tránh né dưới móng vuốt khổng lồ trực tiếp biến thành một đống cặn bã không có giá trị sửa chữa, Từ Phàm thiếu linh thạch ở phía xa nhìn thấy mà run sợ, một cái tát này chính là mấy chục triệu linh thạch.

Cùng với việc mở ra một cái lỗ hổng khổng lồ, tất cả lửng mật giáp dày nhất tộc ở đây toàn bộ đều đang lao ra khỏi lỗ hổng.

Ba mươi con lửng mật giáp dày mang theo Trận bàn Truyền tống Yêu Tộc đó cùng với đồng tộc lao nhanh ra khỏi vòng vây, nhưng mà tốc độ của Bồ Đào còn nhanh hơn, phía trước cách đó không xa đã có con rối chuẩn bị chặn đường.

Lúc này, tiếng kiếm rít lên, kiếm quang to lớn dài trăm mét đang chém tới nhắm vào lửng mật giáp dày nhất tộc muốn lao ra khỏi lỗ hổng, nhưng bị tộc trưởng lửng mật giáp dày ngăn lại.

“Lửng mật giáp dày nhất tộc ta, hộ giáp vô song, chỉ dựa vào đạo khí trong tay ngươi, muốn làm tổn thương ta còn cần phải dùng thêm chút sức lực.” Tộc trưởng lửng mật giáp dày nhất tộc khinh thường nói.

Tu sĩ trung niên không trả lời, nhưng lấy thân hóa kiếm lần nữa chém tới nhắm vào tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc.

Thần uy chứa trong kiếm ý lần này mạnh hơn một nhát kiếm lần trước mấy lần, nơi kiếm quang đi đến, nổi lên từng đợt dao động không gian.

Ý nghĩa phá giáp và bén nhọn ẩn chứa trong kiếm quang, khiến cho tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc cũng vì đó mà tim đập nhanh.

‘Thần thông: Trọng sơn’

Hư ảnh một ngọn núi từ trên người tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc dâng lên, sau đó biến thành cự phong nghìn mét.

Một loại cảm giác nặng nề từ trên người tộc trưởng lửng mật giáp dày dâng lên.

“Ầm ~~”

Cự phong trực tiếp bị chặn ngang rồi chặt đứt, sau khi kiếm quang xông qua ngọn núi, lại bị móng vuốt khổng lồ đập nát.

“Còn có chiêu gì, mau dùng đi.”

Sau khi ngăn được kiếm quang siêu mạnh, lửng mật giáp dày nhất tộc đã từ lỗ hổng chạy ra mấy nghìn con.

Mà những con lửng mật giáp dày ánh mắt thanh minh đã chạy ra khỏi khu vực bên ngoài sự ảnh hưởng của trận pháp Truyền tống Yêu Tộc, đã khởi động phù chú Truyền tống ngẫu nhiên được chuẩn bị xong xuôi trước đó, truyền về phương hướng không biết tên.

Trong mắt tu sĩ trung niên khi thấy cảnh này lóe lên một tia ảo não, thế là nhìn Từ Phàm quan chiến ở nơi xa, ra hiệu hắn nghĩ cách để đi giết chết những con lửng mật giáp dày chạy trốn đó.

Từ Phàm trong nháy mắt đã hiểu ý của tu sĩ trung niên, nhưng mỉm cười đáp lại với một vẻ mặt trấn an.

Ở địa bàn của ta mà muốn chạy trốn, quả thực là si tâm vọng tưởng, khu vực trong vòng ba mươi nghìn dặm đều ở trong phạm vi dò xét vệ tinh của ta, lại thêm nhiễm phải khí tức cố tình phóng ra, chỉ cần ở bên trong phạm vi ba mươi nghìn dặm này, khẳng định trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của ta.

Ngộ nhỡ những con lửng mật giáp dày đó chạy trốn ra khỏi bên ngoài ba mươi nghìn dặm thì sao?

Từ Phàm cười cười, đối với phương diện không gian này, Từ Phàm đã tìm hiểu qua, tu sĩ Hợp Thể kỳ tinh thông Thần Thông Không Gian mới có thể di chuyển không vượt quá 5000 dặm trong không gian, muốn một lần di chuyển đến nơi ba mươi nghìn dặm, vậy chỉ có Tôn Giả tinh thông Thần Thông Không Gian mới có thể làm được.

Đúng lúc này, thanh âm của Bồ Đào ở trong lòng Từ Phàm vang lên.

“Vừa rồi 30 con lửng mật giáp dày được chủ nhân đánh dấu toàn bộ đều đã tìm được, thực lực cao nhất là Hóa Thần kỳ, đã phái ra con rối tương ứng đi đuổi bắt.”

“Bây giờ đang trong giám sát.”

“Làm tốt lắm, dồn hết sức lực bắt sống trở về.” Trong lòng Từ Phàm nói.

“Rõ thưa chủ nhân.”

Tu sĩ trung niên đang giằng co với tộc trưởng lửng mật giáp dày, sau khi nhận được ánh mắt trấn an của Từ Phàm, thì lại nhìn về phía tộc trưởng lửng mật giáp dày.

“Ha ha, thủ đoạn hết rồi à.”

“Nhưng Thần Thông Triệu Hoán ta ngược lại biết một chút.”

Tu sĩ trung niên vừa dứt lời, chỉ thấy một đóa hoa hồng được hình thành từ ngọn lửa, chậm rãi rơi vào giữa đám lửng mật giáp dày đã lao ra khỏi lỗ hổng đó.

Một nháy mắt, củi khô gặp lửa bốc, lập tức có hàng nghìn con lửng mật giáp dày trên người nhóm lên ngọn lửa.

“Khi ta tới còn đang suy nghĩ lần này sẽ gặp phải gia tộc nào trong Yêu Tộc, ta đoán hơn một trăm loài chính là không có nghĩ đến sẽ là các ngươi những con lửng mật giáp dày sắp tuyệt chủng này.”

Thanh âm thành thục mà gợi cảm, âm ngự tỷ nhè nhẹ đó, chính là đánh trực tiếp đến nơi sâu thẳm trong linh hồn của con người.

Từ Cương không có phản ứng, chỉ chú ý sư phụ có gặp nguy hiểm hay không.

Từ Nguyệt Tiên nhíu mày một cái, cảm giác sư phụ hẳn là sẽ thích thanh âm này.

Trong lòng Vương Hướng Trì rất là dửng dưng, phụ nữ hắn chỉ có cái vị trong huyễn cảnh.

Lý Tinh Từ vẫn mang vẻ mặt mỉm cười, hồng nhan tri kỷ của Ngự Tỷ Phạm, hắn không biết gặp được bao nhiêu vị.

Từ Phàm sau khi nghe được thanh, tâm trạng có chút thất thủ, nhìn đóa hoa hồng tươi lửa thịnh phóng đó ở nơi xa, Từ Phàm tự động tưởng tượng ra hình dạng dáng người toàn năng sắp xuất hiện, hẳn là dáng người ma quỷ, khuôn mặt thiên sứ.

Nơi hoa hồng hỏa diễm nở rộ, một cái chân lớn thon dài trắng nõn phảng phất từ nơi sâu thẳm trong ngọn lửa bước đến,

Một cô gái đắm trong lửa với thân hình xinh đẹp, khuôn mặt diễm mỹ từ bên trong ngọn lửa đi ra.

Áo choàng tạo thành từ ngọn lửa, cặp đùi đẹp thon dài dưới chiếc quần ngắn, phối hợp với âm ngự tỷ, tuyệt đối có thể làm tan rã hơn chín mươi phần trăm nam nhân bình thường trên thế giới.

Nhìn thấy tộc trưởng lửng mật giáp dày bày ra tư thế phòng ngự, tu sĩ trung niên vừa cười vừa nói: “Thần Thông Triệu Hoán này của ta không tệ chứ.”

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một cái búa khổng lồ từ ngọn lửa lớn, bổ hung hăng xuống tộc trưởng lửng mật giáp dày.

“Ầm”

Ánh lửa tùy ý, giống như Kim Ô rơi xuống nhất.

Tộc trưởng của lửng mật giáp dày nhất tộc trực tiếp bị đánh đến phía dưới đáy hồ ở Cự Hồ mười vạn dặm.

Vốn trọng giáp vẫn lấy làm kiêu ngạo đó, lúc này đã xuất hiện một vệt vết rạn nho nhỏ.

“Rút lui!”

Tộc trưởng lại xuất hiện ở phía trên băng nguyên, nhìn dục hỏa nữ tu và tu sĩ trung niên ở phía xa, bên trong ánh mắt xuất hiện một tia e ngại, thần thông thiên phú của lửng mật giáp dày nhất tộc chính là trọng giáp trên người, từ lúc vừa ra đời thì bắt đầu ngưng tụ.

Đến tu vi này của hắn, trọng giáp trên người đã ngưng tụ tới cấp bậc phòng ngự đạo khí, nếu như có người tấn công có thể rung chuyển trọng giáp, vậy thì chứng minh nàng có sự uy hiếp đối với sinh mệnh của mình.

Cùng với một tiếng rống to của tộc trưởng, lúc đầu lửng mật giáp dày nằm ở trong trạng thái cuồng bạo tất cả đều bất đắc dĩ rút lui hướng vào trong cửa Truyền Tống.

Mà tộc trưởng lửng mật giáp dày cứ nhìn chòng chọc vào một nam một nữ ở nơi xa.

“Xem ra hôm nay phải đổ chút máu rồi, hi vọng tộc nhân có thể nhiều rút lui một chút.”

Sau khi cảm giác được tộc nhân bắt đầu rút lui với quy mô lớn, tộc trưởng lửng mật giáp dày thở dài một hơi, hắn đã sợ lúc này các tộc nhân xung đột muốn liều chết đến cùng.

Nhìn trong chiến trường còn có hàng nghìn con lửng mật giáp dày đoạn hậu, tu sĩ trung niên vừa cười vừa nói: “Hiếm lạ a, vậy mà trông thấy lửng mật giáp dày rút lui, sau khi trở về ta phải cập nhật cái tin tình báo này.”

Cô gái mặc áo choàng dục hỏa trợn mắt nhìn tu sĩ trung niên một cái.

“Sau đại chiến thượng cổ, lửng mật giáp dày nhất tộc dường như đã tổn thất tất cả chiến lực cấp cao, nếu như còn không linh hoạt, cái quần tộc này đã sớm tuyệt chủng rồi.”

“Nhưng mà bây giờ xem ra, việc thiếu hụt huyết mạch trong gia tộc bọn chúng vẫn có, nhưng mà đã tìm được cách khắc phục từ thế lực bên ngoài, hẳn là có quan hệ với con lửng mật giáp dày đứng đầu đó, muốn để Tôn Giả bắt về nghiên cứu một chút hay không.” Nữ tử cảm thấy hứng thú nói.

“Thôi đi, thu hoạch trận bàn Yêu Tộc là việc gấp rút, hội trưởng lão sát vách Tiên thành đã giao nộp 6 con, bên này chúng ta chỉ có ba con, phải làm việc chăm chỉ hơn rồi.”

“Thật sự bức hắn đến đường cùng, hắn khẳng định sẽ hủy đi Trận bàn Truyền tống trước.”

“Phải trao cho hắn hi vọng thoát chết.” tu sĩ trung niên nói, là trưởng lão ngoại môn, áp lực thành tích của hắn thật sự rất lớn.

Chương 175: Làm ăn lớn

“Rống ~~”

Tộc trưởng của lũ lửng mật giáp dày lại rống lên

Những con lửng mật giáp dày còn lại trên trường đều bị thức tỉnh từ trong trạng thái máu huyết cuồng nộ.

“Về nhà!”

Tộc trưởng của lũ lửng mật giáp dày hét lên bằng thứ ngôn ngữ đặc biệt của bộ tộc chúng nó, cơ thể của chúng bành trướng lên gấp mười lần, chặn hai vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ phía trước lại, có thể thấy là chúng muốn tuyên bố rằng các ngươi muốn ngăn cản tộc của ta rút lui, thì ta sẽ liều mạng với các ngươi.

Đúng lúc này, Từ Phàm cũng nhận được lời nhắn từ tu sĩ Hợp Thể trung niên, yêu cầu khôi lỗi của hắn ra tay nhẹ nhàng một chút, đừng giết sạch chúng nhanh như vậy.

Những con lửng mật giáp dày tỉnh táo lại và bắt đầu vừa rút lui vừa chiến đấu, những khôi lỗi xung quanh chúng cũng bắt đầu phóng nước ra.

Lúc này có hơn mười khôi lỗi, chúng cầm không gian giới chỉ trong tay, đánh trực tiếp giới chỉ vào cơ thể của hơn mười con lửng mật giáp giày bị Lý Tinh Từ khống chế.

Sự giằng co giữa hai bên với sức chiến đấu cấp cao nhất, ngày càng nhiều con lửng mật giáp dày rút lui an toàn, trong đó có khoảng hơn chục con lửng mật giáp dày bị Lý Tinh Từ khống chế một cách lặng lẽ.

Khi tất cả các tộc nhân đều rời khỏi đó rồi, tộc trưởng lửng mật giáp dày thở hắc một hơi, quay đầu nhìn hai người đối diện với vẻ nghi hoặc.

“Nhân tộc, tại sao ngươi lại phóng nước?”. Tộc trưởng lửng mật giáp dày hỏi.

“Không có tại sao cả, trong tương lai, Nhân tộc của chúng ta nhất định sẽ thống nhất hai giới, nhưng chúng ta sẽ không giết sạch hết Yêu tộc.”

“Chúng ta sẽ giữ lại một số chủng tộc vừa và nhỏ của Yêu tộc các ngươi, bộ tộc lửng mật giáp dày các ngươi rất phù hợp với tiêu chuẩn này.”

“Thế nào, có hứng thú đầu quân vào Nhân tộc không, một nhánh nhỏ của Lang tộc các ngươi đã nhập vào Nhân tộc, ta đoán chắc sau này các ngươi cũng sẽ gặp nhau trên chiến trường thôi”. Nữ tử Hợp Thể Kỳ mặc hồng y vừa cười vừa nói, tư thái như trăm hoa đua nở.

“Ngươi muốn bộ tộc lửng mật giáp dày của chúng ta đầu quân vào Nhân tộc!”

“Không có chuyện đó đâu.”

Tộc trưởng lửng mật giáp dày nói và lao về phía Truyền Tống môn. Mặc dù Truyền Tống môn là hai hướng, thế nhưng tất cả đã được sắp xếp trước khi đến, chỉ có bộ tộc lửng mật giáp dày mới có thể quay về Yêu giới thông qua Truyền tống môn.

“Hội trưởng lão của chúng ta hứa sẽ cho bộ tộc lửng mật giáp dày các ngươi một thế giới nhỏ đỉnh cấp.”

Giọng nói của nữ tu sĩ hồng y vang lên, làm cho bước chân của tộc trưởng lửng mật giáp dày hơi khựng lại, nhưng sau đó lại bước vào Truyền tống môn và cũng khởi động chương trình tự hủy.

Vào lúc tộc trưởng của tộc lửng mật giáp dày bước vào, một chiếc Hộ tráo màu đỏ chi chít phù văn đột nhiên bao Truyền tống môn lại, làm gián đoạn quá trình tự bạo của Truyền tống môn.

Sau khi mọi việc ổn thỏa, Từ Phàm đưa bốn vị đồ đệ của mình đến trước mặt vị tu sĩ trung niên.

“Thần thông chiến lực của hai vị tiền bối thật đáng kinh ngạc, đã làm ta và bốn vị đồ nhi được mở mang tầm mắt”. Từ Phàm vỗ nhẹ một cái.

“Từ trưởng lão cứ nói đùa, cho dù không có chúng ta, thì sự quấy nhiễu của bọn lửng mật giáp dày này cũng chỉ là vấn đề nhỏ đối với Ẩn Linh Môn mà thôi.”

Tu sĩ trung niên nhìn đám khôi lỗi đang thu dọn chiến trường ở phía xa xa, điều thu hút sự chú ý của hắn nhất chính là những khôi lỗi có vài bộ phận bị tổn hại đang bắt đầu tự sửa chữa.

“Ta còn muốn cảm tạ tiền bối đã chi viện đấy.”

“Mời tiền bối theo ta trở về tông môn, để ta có thể tạ ơn hai vị tiền tối thật tốt.”

Ẩn Linh Môn, trong đạo trường trên ngọn núi chính.

Hai vị tu sĩ Hợp Thể kinh ngạc quan sát đảo Ẩn Linh.

“Từ trưởng lão có thể xây dựng tông môn thành tiên cảnh như vậy chỉ trong vài thập niên, quả là lợi hại”. Tu sĩ ở giữa khen ngợi, hắn đã từng đi nhiều tông môn đỉnh cấp khác, thế nhưng để nói về toàn cảnh của môn phái và khí tượng tiên môn thì không có một tông môn nào có thể sánh với Ẩn Linh Môn.

“Ha ha, đây là những con đường nhỏ thôi”. Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Nghe Từ Phàm nói những lời ấy, hai vị Hợp Thể Kỳ đều nhìn thác linh dịch chín tầng mây giống như ngân hà kia.

“Từ trưởng lão, đây có phải đường nhỏ đâu”. Ngự tỷ xinh đẹp mặc hồng y nói.

“Tiền bối quá khen rồi”. Từ Phàm cười nói.

Ban đầu Từ Phàm định cảm ơn rồi đi thẳng về nhà, thế nhưng sau khi nhìn thấy vẻ mặt thương lượng việc gì đó của vị đại lão kia, hắn mới mời bọn họ đến làm khách ở đảo Ẩn Linh.

“Từ trưởng lão, các ngươi có bán phương tiện thăm dò và tấn công trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc không?”. Tu sĩ trung niên hỏi.

Hai giới đã bắt đầu hợp nhất, khi khoảng cách hợp nhất ngày càng lớn, tần suất xâm lấn cũng trở nên thường xuyên hơn. Là người trấn thủ khu vực này, hắn thật sự rất cần phương tiện có thể giúp hắn thăm dò và phá hủy trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc.

Sau khi nghe tu sĩ trung niên nói, Từ Phàm điều từ trên bầu trời đến một vũ khí Thiên Cơ Vệ Tinh.

Trận pháp lớn bảo vệ núi trên đỉnh Ẩn Linh Môn mở ra một lỗ hổng, có một vệ tinh hai cánh hình cầu có đường kính 15 mét bay đến trên đạo trường.

“Tiền bối, đây là bảo khí độc môn của Ẩn Linh Môn của ta, Tuần Thiên Vệ, ngươi cũng thấy công năng cơ bản của nó rồi đấy.”

“Theo dõi và tấn công, nó có thể được sử dụng trước khi trận bàn Yêu tộc hạ xuống, trực tiếp phá hủy nó.”

Từ Phàm nói xong thì phóng ra một quầng sáng, là cảnh vũ khí Thiên Cơ tiến công trận bàn Yêu tộc.

“Cần bao nhiêu tòa Tuần Thiên Vệ để giám sát toàn cảnh của Tiên Thành Lâm Sâm”. Tu sĩ trung niên hỏi, hắn cũng chẳng có gì ngạc nhiên với vũ khí Thiên Cơ Vệ Tinh cả, hội trưởng lão có thứ tương tự, nhưng mà cấp bậc rất cao nên hắn không đổi nổi, hắn lại không tìm thấy cấp thấp hơn.

Từ Phàm nghe xong lời nói của tu sĩ trung niên, trái tim của hắn giật thót một cái, mối làm ăn lớn lại tới nữa rồi sao?

“Dựa vào toàn bộ diện tích của Tiên Thành Lâm Sâm, thì phải cần ít nhất 1.000 tòa”. Từ Phàm nói và lấy bản đồ của toàn bộ khu vực Tiên Thành Lâm Sâm ra.

“Muốn Tuần Thiên Vệ này thì khá dễ, nhưng pháp bảo kiểm soát Tuần Thiên Vệ lại không dễ luyện chế”. Từ Phàm nói.

“Đó là đạo khí sao?”. Tu sĩ trung niên ngập ngừng hỏi.

Từ Phàm gật đầu.

“Vì vật liệu làm đạo khí này quý giá và có đặc tính đặc biệt, nên ta không luyện chế ra cái thứ hai được”. Từ Phàm bắt đầu nóng lên, hắn tranh thủ đợt này dùng linh thạch tính toán đợt trước làm một cái hố duy nhất, à không, kiếm lại.

“Vậy ta giao vật cho ngươi thì sao? Đương nhiên, ta sẽ không để cho ngươi giúp ta vô ích.”

“Ngươi luyện chế ra một tòa Tuần Thiên Vệ thì cần bao nhiêu linh thạch?”

“50.000.000 linh thạch”. Từ Phàm trực tiếp tăng giá lên gấp bốn lần, và vẫn còn chừa lại đường để trả giá.

Tu sĩ trung niên tỏ vẻ là giá cả này rất hợp lý, sau đó thầm tính toán trong lòng, hắn khoan thai nói: “Ta đặt mua 1.500 tòa Tuần Thiên Vệ chỗ ngươi.”

Từ Phàm lập tức bị sốc, tất cả tu sĩ trong hội Trưởng lão đều giàu có đến vậy hả, hay là công quỹ?

“Sau đó, ta sẽ cho ngươi một khoản phí thuê 30 triệu linh thạch mỗi năm, ngươi vẫn phụ trách quản lý đạo khí kia, ngươi chỉ cần phụ trách giúp ta và hội trưởng lãotheo dõi toàn cảnh Lâm Sâm Tiên Thành và tiến công trận bàn Yêu tộc.”

“Không biết là Từ trưởng lão có ý kiến gì với giá này hay không”. Tu sĩ trung niên ung dung nói, linh thạch là quỹ đặc biệt của mỗi tòa Tiên Thành chuẩn bị trước để chuyên chống lại Yêu tộc.

“Tiền bối, đạo khí này là pháp bảo quan trọng nhất của tông môn chúng ta, nếu như dùng toàn bộ sức mạnh để giám sát và tấn công Yêu tộc khu vực Tiên Thành, thì những chuyện khác của tông môn chúng ta sẽ rất chồng chất”. Từ Phàm đau khổ nói.

“50 triệu linh thạch mỗi năm”. Tu sĩ trung niên nói.

“Thành giao”. Từ Phàm nhanh chóng nói.

Sau khi giao dịch đã thành công, hai bên mới bắt đầu tán gẫu những chuyện kỳ quái xuất hiện trong giới Tu Tiên.

Lúc này, nữ tu xinh đẹp Hợp Thể Kỳ kia nhìn Lý Tinh Từ đầy hứng thú nói: “Từ trưởng lão, ngươi không giới thiệu với ta về mấy vị đồ đệ này của ngươi sao?”

Từ Phàm nhìn ánh mắt của nữ tu kia đang nhìn chằm chằm Lý Tinh Từ, hắn chợt nhớ tới cha hắn.

Chương 176: Tiền bối, ngươi nhớ nhầm giá rồi

Từ Phàm quay đầu nhìn lại mấy đồ đệ của mình, rồi lại nhìn Lý Tinh Từ.

“Không ngờ tiền bối lại có hứng thú với mấy đồ đệ này của ta.” Từ Phàm nói với bốn đồ đệ phía sau: “Tự giới thiệu bản thân với tiền bối đi nào.”

“Chỉ cần cho các ngươi vài câu, cũng đủ để các ngươi hưởng thụ cả đời”. Từ Phàm nói trái lương tâm.

“Từ Cương, đại đệ tử của môn hạ sư phụ”. Từ Cương vô cảm nói, hắn nghĩ thầm trong lòng là sau khi mình thăng cấp đến Luyện Hư Kỳ thì đoán chừng là có thể đánh thắng được vị nữ tu này.

“Từ Nguyệt Tiên, nhị đệ tử của môn hạ sư phụ”. Từ Nguyệt Tiên nói, nhìn ánh mắt của nữ tu hồng y nhìn Lý Tinh Từ, nàng bắt đầu suy nghĩ một vấn đề, không ngờ thiên phú này cũng có thể di truyền được.

“Vương Hướng Trì, tam đệ tử của môn hạ sư phụ”. Vương Hướng Trì thản nhiên nói, trong đầu vẫn nghĩ tới những kiếm pháp bí hiểm vừa nãy của tu sĩ trung niên Hợp Thể Kỳ kia.

“Lý Tinh Từ, tứ đệ tử của môn hạ sư phụ”. Lý Tinh Từ nhạt nhẽo nói, mấy đời này của hắn vẫn chưa từng ăn cơm mềm, nhưng lần sau sẽ thử một lần.

Nữ tu hồng y cho Lý Tinh Từ một cái liếc mắt thật sâu, nàng cảm thấy trên người Lý Tinh Từ có một sức hấp dẫn đặc biệt thu hút nàng thật sâu, nhất là đôi mắt sâu thẳm kia, dường như muốn hấp dẫn nàng phải gạt từng tầng sương mù dưới ánh mắt này ra, rồi trực tiếp khám phá bản tâm của Lý Tinh Từ.

Ánh mắt say đắm của nữ tu kia làm cho Từ Phàm cảm thấy có gì đó không ổn, biểu cảm chân thành này của ngươi đâu có phù hợp với thân phận là Hợp Thể Kỳ hả.

Với tư cách là đồng nghiệp lâu năm và là bạn tốt của nữ tu hồng y, sau khi tu sĩ trung niên nhìn thấy ánh mắt của bạn tốt thì đã biết, hắn bất ngờ liếc nhìn Lý Tinh Từ.

Rốt cuộc thì lão xử nử gần 500 tuổi này cũng đã động lòng, làm đồng sự 300 năm nay, hiện tại rốt cục cũng có thể yên lòng, tu sĩ trung niên nghĩ thầm.

Nữ tu hồng y nhìn Lý Tinh Từ, nói với Từ Phàm bằng giọng điệu nhẹ nhàng: “Từ trưởng lão, ta rất thích thánh địa tiên gia này, không biết ngươi có thể sắp xếp một chỗ tu dưỡng cho ta không.”

“Lúc nãy quyết đấu với mấy con lửng mật giáp dày kia, ta sử dụng nhiều sức lực quá, hiện tại ta cảm thấy linh khí chuyển vận không thuận lắm.”

Ta tin cái quỷ của ngươi á, lý do này của ngươi không được tự nhiên lắm nhỉ.

Với ý nghĩa cầu cứu, Từ Phàm quan sát tu sĩ trung niên, hắn nghĩ là ngươi có thể quản đồng sự của ngươi hay không.

Tu sĩ trung niên chỉ vứt cho Từ Phàm một cái ánh mắt mà mọi nam nhân đều có thể hiểu được, hơn nữa hắn còn truyền âm cho Từ Phàm, để hắn đồng ý trước.

“Thật đúng lúc, môn phái của Từ trưởng lão không có chiến lực của Hợp Thể Kỳ.”

“Nếu như Từ trưởng lão không chê, có thể cho Nhiễm Thiên đạo hữu một thân phận trưởng lão”. Tu sĩ trung niên đáp lại lời Từ Phàm.

“Thôi được.”

Trong lòng Từ Phàm xem náo nhiệt thôi chứ cũng không quá coi trọng: “Nếu tiền bối đã muốn tìm một nơi để nghỉ ngơi ở đây, vậy thì Tinh Từ, ngươi dẫn tiền bối đi chọn chỗ đi, thuận tiện làm thiết kế luôn.”

“Đồ nhi này của ta trời sinh đã thích nghĩ mọi thứ theo lẽ tự nhiên, tông môn có thể có được phúc cảnh như bây giờ đều là nhờ công lao của đồ đệ ta”. Từ Phàm nói với tu sĩ trung niên và nữ tu hồng y.

Lúc này nữ tu hồng y đứng dậy nói với Lý Tinh Từ: “Đi thôi, dẫn ta đi chọn địa điểm đi.”

Lý Tinh Từ, người đang ngồi phía sau Từ Phàm, hắn nhìn sư phụ của mình, sau đó nhìn vào nữ tu hồng y, đột nhiên hắn cảm thấy mình giống như một cô nương bị tú bà đẩy ra bán vậy.

“Tuân lệnh”. Lý Tinh Từ bất đắc dĩ đứng dậy hành lễ với Từ Phàm.

“Tiền bối, mời đi theo ta”. Lý Tinh Từ nói với nữ tu hồng y, hắn còn đang nghĩ lỡ như nữ nhân này thật sự vừa ý hắn thì hắn phải làm sao bây giờ.

Ta đây là muốn nhưng vẫn xấu hổ đó, nên biết thời biết thế, Lý Tinh Từ rơi vào trầm tư.

Sau khi nữ tu hồng y và Lý Tinh Từ rời đi rồi, tu sĩ trung niên lấy linh kiếm của mình ra.

“Từ trưởng lão, mời ngươi đánh giá thử thanh kiếm này đi.”

Từ Phàm nhận lấy linh kiếm tu sĩ trung niên đưa tới.

“Huyền thái kép làm chủ thể, được bổ sung Thiên Tinh Thạch và có thêm Toái Tinh Thiết phụ trợ, pháp trận phù văn của bản thân linh kiếm này có phá linh, trảm tà, hóa kiếm và năng lực thiên tru.”

Sau đó Từ Phàm lại chỉ vào lưỡi kiếm và mũi kiếm của linh kiếm.

“Có một chút tổn hại, hẳn là do va chạm với đạo khí cùng cấp, hiện tại không phải là vấn đề gì lớn.”

Từ Phàm nói ra một vài từ, đã nói ra tất cả thông tin về linh kiếm, chỉ thiếu điều bình phẩm luôn về trình độ của Luyện Khí Tông Sư luyện chế ra linh kiếm này, lúc luyện chế thì nghĩ cái gì.

Sau khi nghe xong lời Từ Phàm nói, sắc mặt của tu sĩ trung niên hơi tối sầm lại.

Sao lại giống y chang lời nhận xét của Luyện Khí Tông Sư trong hội vậy, ngay cả giọng điệu cũng có chút tương tự luôn, rõ ràng đây là một đạo kiếm khí rất lợi hại, tại sao lại bị các ngươi nói bình thường như thế được.

“Từ trưởng lão, ngươi có thể bình luận sâu hơn một chút được không”. Tu sĩ trung niên nói.

Từ Phàm nhìn linh kiếm, vẻ mặt sửng sốt một chút, chẳng lẽ thanh kiếm này còn giấu càn khôn khác à?

“Đây chỉ là một đạo kiếm linh rất bình thường, nếu muốn đi sâu hơn, đó là Luyện Khí Tông Sư luyện chế ra linh kiếm này đã hơi bất cẩn khi luyện chế đạo linh kiếm này.”

“Chuyện này cũng khó trách, dù sao Luyện Khí Tông Sư của linh kiếm chỉ ở cấp nhập môn thì cũng không quá để tâm vào nó”. Sau khi nhìn linh kiếm này một hồi lâu, Từ Phàm mới chính thức nói.

“Từ trưởng lão, ngươi có thể sửa lại linh kiếm này được không?”. Tu sĩ trung niên nói.

“Tạm thời không cần thiết phải bảo dưỡng”. Từ Phàm nói, theo như lời trong trò chơi thì tình trạng hiện giờ của linh kiếm này vẫn còn hơn phân nửa độ bền, bảo dưỡng cái rắm á.

“Ta muốn tìm người sửa lại linh kiếm này”.Tu sĩ trung niên có chút bất lực nói, những Luyện Khí Tông Sư ở tổng bộ hội trưởng lão trước đây cũng có chút thời gian rảnh rỗi.

Nhưng kể từ khi hai giới bắt đầu hợp nhất, đơn đặt hàng của những Luyện Khí Tông Sư đó được sắp xếp trực tiếp tới nhiều thập niên sau đó, điều này khiến cho một kiếm tu trạch nam không thích kết bạn như hắn được trải nghiệm sự hiểm ác của nhân gian này.

“Có thể, nếu tiền bối giao linh kiếm này cho ta sửa chữa, 5 triệu linh thạch”. Từ Phàm chuyên nghiệp nhuần nhuyễn nói, dựa vào tay nghề kiếm sống của bản thân, kiếm một cái giá chênh lệch hơn mười lần, chắc không tính là lòng dạ hiểm độc đâu nhỉ.

“Ta cũng có thể giúp tiền bối thăng cấp đạo linh kiếm của ngươi, làm cho uy lực của linh kiếm có thể tăng lên 20%, 50 triệu linh thạch”. Từ Phàm cười nói.

“Không thể rẻ hơn được sao?”. Vẻ mặt của tu sĩ trung niên rất bình thản, nhưng trong lòng đã có một chút quẫn bách, trước đây hắn vì đạo khí linh kiếm này mà dồn hết của cải vào nó.

“Tiền bối muốn bao nhiêu?”. Từ Phàm hỏi, tiền bối hào khí muôn trượng khi nãy đã thay đổi rồi sao?

“50 triệu linh thạch sẽ có tác dụng sao?”. Tu sĩ trung niên nói ra một con số khiến Từ Phàm kinh ngạc.

“Tiền bối, ngươi…”

“Nếu linh thạch không có tác dụng, vãn bối sẽ giúp tiền bối sửa chữa và nâng cấp miễn phí, coi như kết giao bằng hữu với tiền bối vậy”. Lúc đầu Từ Phàm định phun tào, nhưng sau đó đã kìm lại.

“Thật là xấu hổ”. Vẻ mặt của tu sĩ trung niên hơi kinh ngạc.

“Tiền bối, vừa rồi chúng ta thương lượng giá cả của Tuần Thiên Vệ là bao nhiêu ấy nhỉ”. Từ Phàm đột nhiên hỏi một câu không liên quan.

“Không phải là 50 triệu linh thạch một tòa sao?”. Tu sĩ trung niên nói, hắn không hiểu vì sao đột nhiên Từ Phàm lại hỏi vấn đề này.

“Không, tiền bối nhớ lầm rồi, là 60 triệu linh thạch một tòa.”

Chương 177: Tuổi nhỏ vô tri

Tu sĩ trung niên sau khi trải qua một loạt các cảm xúc như kinh ngạc, rối rắm, do dự, sợ hãi, may mắn, tham lam, vân vân, mới miễn cưỡng đồng ý với giá này của Từ Phàm.

Chỉ vì một câu của Từ Phàm.

“Ta tăng giá thì có liên quan gì tới tiền bối.”

Từ Phàm nhìn tu sĩ trung niên có vẻ như lần đầu làm loại chuyện thế này, cảm thấy chính mình cần phải an ủi người nam nhân mới vừa trải qua lần đầu tiên trong cuộc đời này.

“Tiền bối, làm bằng hữu, sau này linh bảo đạo khí của tiền bối, ta miễn phí bảo trì cho ngươi.”

Trong nháy mắt, tu sĩ trung niên cảm giác được, cơm nhà nước, thật ngon.

Sau khi tu sĩ trung niên xử lý xong việc của mình, để lại cho Từ Phàm một ánh mắt khó hiểu.

“Các ngươi đi tuần tra quanh tông môn một chút, xem có băng hồ cự tôm hay không. Hôm nay ta phải dùng món ăn này thết đãi tiền bối.” Từ Phàm nói với ba người đã sớm không nhịn được ở phía sau.

“Tuân lệnh.”

Ba người vui vẻ đứng dậy cáo biệt Từ Phàm và tu sĩ trung niên sau đó rời đi.

“Bây giờ tiền bối có chuyện gì có thể nói rồi.”

“Đạo trường có cách âm, ngăn chặn pháp trận dò xét thần thức.” Từ Phàm nói.

Tu sĩ trung niên chải vuốt suy nghĩ một chút rồi nói: “Vị đạo hữu kia của ta tên là Tô Nhiễm Thiên, tu luyện Bách Dục chi đạo.

“Hiện tại xem ra, một đạo Dục này có thể có liên quan đến đồ nhi kia của ngươi.”

“Nếu đồ nhi kia của ta cự tuyệt Nhiễm Thiên tiền bối, có thể có nguy hiểm gì hay không?” Trương Nhạc cau mày nói, nếu như chỉ là một đoạn tình duyên như sương sớm thì cũng thôi đi, nhưng nếu thật muốn khi nam, người sư phụ như hắn này cũng không thể ở bên cạnh khuyên những lời như nữ hơn ba trăm tặng giang sơn được.

“Việc này trái lại sẽ không, ải Dục cũng được phân thành rất nhiều loại, yêu đơn phương cũng được tính.”

“Nhưng nếu Tam đệ tử kia của ngươi không nguyện ý, ngươi tốt nhất nên khuyên nhủ, nếu đồ đệ kia của ngươi trở thành tâm ma của đạo hữu của ta, tốt nhất nên bảo đồ đệ kia của ngươi trốn đi một khoảng thời gian.”

“Đây cũng là vì sao ta lại muốn nói cho ngươi.”

“Ta và Nhiễm Thiên đạo hữu đồng hành cùng nhau hơn ba trăm năm, nàng vẫn luôn lẻ loi một mình, lại thêm tu vi cao, chiến lực mạnh, dáng vẻ cũng xinh đẹp.”

“Nếu để cho đồ đệ ngươi đi theo nàng, cũng vẫn có thể xem là một câu chuyện được mọi người ca tụng, như vậy tông môn của ngươi cũng có thể có thêm một cao thủ Hợp Thể Kỳ.” Tu sĩ trung niên nói.

“Chuyện tình cảm của đồ đệ, ta không can dự.” Từ Phàm lắc đầu nói, hắn cũng không có hứng thú với việc tông môn có thêm một cao thủ Hợp Thể Kỳ, huống chi còn là một ngoại nhân trước giờ chưa từng tiếp xúc.

Mặc dù nàng có hứng thú với đồ đệ mình, nhưng kia cũng chỉ là ngoại nhân. Còn về phần tâm ma gì đó, hắn tin đồ đệ của mình sẽ xử lý được.

“Vị Nhiễm Thiên đạo hữu này của ta, nhắc tới cũng đáng thương, lúc vừa ra đời đã là con gái của tông chủ một tông môn cấp chín tại đại lục trung tâm, tập hợp ngàn vạn sủng ái tại một thân.”

“Chỉ tiếc sau đó bị rất nhiều ma tu tập kích, toàn tông chỉ có nội môn trưởng lão cả người bị trọng thương mang theo Nhiễm Thiên đạo hữu khi đó mới mười tuổi trốn ra được.”

“Sau khi vị trưởng lão kia phó thác bảo khố của tông môn và Nhiễm Thiên đạo hữu mới mười tuổi cho Trưởng Lão Hội thì liền quy tiên.”

“Hiện tại trên danh nghĩa của Nhiễm Thiên đạo hữu kia của ta, ngoại trừ vô số trọng bảo linh thạch, còn có một chiếc Tinh Thuyền và hai chiếc Hải Thuyền đang treo trên danh nghĩa Hội Trưởng Lão.”

“Nghe nói lợi tức hàng năm cũng làm cho những tu sĩ Đại Thừa sắp độ kiếp thành tiên kia phải đỏ mắt.”

Một câu cuối cùng của tu sĩ trung niên mang giọng điệu cực kỳ hâm mộ. Nếu hắn có thể có nhiều linh thạch như vậy, hắn nhất định sẽ xây dựng một Tàng Kiếm Các, bên trong sẽ bày đầy linh kiếm cấp đạo khí.

Lúc này, ánh mắt Từ Phàm từ từ thay đổi, đồng thời trong đầu đã xuất hiện cảnh tượng Nhiễm Thiên kia mang theo vô số linh thạch gả cho Lý Tinh Từ.

“Đồ nhi, ngươi còn nhỏ, nhiều linh thạch như vậy vi sư sẽ thay ngươi bảo quản.”

Trong lúc nhất thời, một luồng khí thế mẹ vợ kiếp trước yêu cầu lễ hỏi giá trên trời từ trên người Từ Phàm dâng lên. Muốn gả cho đồ nhi anh tuấn kia của ta, của hồi môn thế nào cũng phải được một chiếc Tinh Thuyền.

“Ý của tiền bối ta hiểu rõ, nhưng ta vẫn nghe theo ý kiến của đồ nhi ta.”

“Không thể vì đối phương có tài sản đồ sộ mà làm trái với bản tâm của mình. Như vậy trên con đường tu tiên này không thể đi được xa.” Từ Phàm cười nói, vừa rồi cũng chỉ là nghĩ ngợi bừa bãi một chút, làm sao mà hắn có thể cam lòng đẩy đồ đệ mình ra để đổi lễ hỏi chứ

Lúc này, ở trên một ngọn núi xinh đẹp cách chủ phong hơn ngàn dặm, Lý Tinh Từ sau khi dùng huyễn thuật hoàn thành thiết kế chỗ ở tốt nhất trong lòng Tô Nhiễm Thiên, đạt được khen thưởng một túi trữ vật linh thạch.

“Cảm tạ tiền bối ban thưởng.” Lý Tinh Từ hành lễ nói, hắn không kiểm tra túi trữ vật, trực tiếp treo bên hông.

“Không cần khách khí như vậy, đây chỉ là phí vất vả của ngươi.”

“Hiếm thấy có người nào có thể thiết kế ra biệt viện có tiên khí như vậy. Chờ sau khi ta xử lý xong công việc trong Hội Trưởng Lão sẽ tới đây ở.” Tô Nhiễm Thiên dùng một đôi mắt phượng xinh đẹp vẫn luôn chăm chú đặt trên người Lý Tinh Từ, ánh mắt càng sinh ra mơ màng.

Nàng chưa từng gặp qua nam tu nào anh tuấn đến vậy, có mị lực đến vậy. Thật muốn dựa vào trong lòng hắn, cứ vậy mà sống cả đời.

Đối mặt với ánh mắt mơ màng kia của Tô Nhiễm Thiên, vẻ mặt Lý Tinh Từ vô cùng hờ hững. Loại ánh mắt này môt đời lúc hắn là thư sinh tài tử chơi không trả tiền kia, đã thấy nhiều lắm.

A, một đời kia cũng không tính là cả đời ăn cơm mềm, không, một đời kia ta là dựa vào tài hoa mà ăn cơm.

“Vậy vãn bối trước tiên phái ra con rối của tông môn giúp tiền bối xây dựng tiểu viện.” Lý Tinh Từ che giấu suy nghĩ rối loạn, nói với Tô Nhiễm Thiên.

“Được.” Âm thanh thực ngọt, cũng có một chút xíu tình ý.

Ba giờ sau, Từ Phàm dẫn theo Lý Tinh Từ cáo biệt tu sĩ trung niên và Tô Nhiễm Thiên.

Nhìn một đường độn quang hồng sắc nhanh chóng bay lên trời, Từ Phàm và Lý Tinh Từ đồng thời thở ra một hơi.

“Vị mỹ nữ tiền bối kia, tu luyện Bách Dục chi đạo, một đạo Dục trong đó sẽ ứng kiếp người ngươi.”

“Ngươi cũng nên chuẩn bị tốt tâm lý, đến lúc đó xử lý không tốt thì ngươi sẽ biến thành tâm ma của nàng.”

“Ngoài ra nói thêm một chút, vị nữ tu tiền bối kia vẫn là một phú bà đỉnh cấp, chính là loại mà tùy ý có thể lấy ra hơn ngàn tỷ linh thạch cũng không chớp mắt kia.” Từ Phàm hâm mộ nói.

“Ồ.” Phản ứng Lý Tinh Từ rất bình thản, phú bà cũng không phải chưa thấy qua, hơn nữa hắn cũng không cần nhiều linh thạch như vậy.

Nhìn vẻ mặt bình thản kia của đồ đệ mình, Từ Phàm thầm than một tiếng, tuổi nhỏ vô tri.

Lúc này, Lý Tinh Từ lấy ra một túi trữ vật đưa cho Từ Phàm.

“Đây là phí vất vả vị mỹ nữ tiền bối kia cho, có lẽ sẽ không ít.”

“Nghe nói gần đây sư phụ rất thiếu linh thạch, đây coi như là đồ nhi hiếu kính sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm nhận lấy túi trữ vật tra xét một chút, trong nháy mắt sinh ra ý nghĩ bán đồ nhi thu của hồi môn.

Trả phí vất vả chỉ cho một mục tiêu nhỏ như vậy, thật đúng là không phải hào phóng bình thường.

“Đồ nhi, ngươi có cảm giác thế nào với vị tiền bối kia.” Từ Phàm hỏi.

“Cũng bình thường. Bèo nước gặp nhau mà thôi, cái gì tình, cái gì yêu, ta từng trải nhiều rồi, hiện tại chỉ muốn tu thành vô thượng đại đạo, đi xem Tiên Giới càng rộng lớn hơn kia.”

“Nhưng nếu sư phụ muốn đem bán đồ nhi với một cái giá tốt…” Lý Tinh Từ nói đến đây lại dừng một chút, sau khi trong đầu hiện lên hình dáng toàn thân của Tô Nhiễm Thiên, lại nói: “Vậy thì bán giá cao chút.”

“Ha ha, sư phụ ngươi sao lại có thể là loại người này.”

Chương 178: Hợp kim linh thiết

Hai sư đồ đang nói chuyện ở bên ngoài Ẩn Linh Đảo thì đụng phải ba người đang ra biển đi săn.

Từ Phàm nhìn ba người đang áp chế băng hồ cự tôm đang giãy dụa sắp chết nói: “Các ngươi nên trực tiếp giết nó rồi để vào trong túi trữ vật thì tốt hơn nhiều, bây giờ tốn biết bao nhiêu sức.”

Từ Cương dùng linh lực nâng băng hồ cự tôm dài trăm thước lên, cười nói: “Sư phụ từng nói, ăn hải sản là phải ăn đồ tươi sống.”

Từ nhỏ đến lớn, mỗi một câu Từ Phàm từng nói, Từ Cương đều ghi vào trong lòng.

“Có lòng rồi. Hai vị tiền bối đã rời đi, vậy thì cự tôm này cứ giữ lại liên hoan với toàn bộ tông môn đi.”

“Các ngươi lại đi bắt thêm mấy con yêu thú, tốt nhất là bắt cua, buổi tối toàn tông sẽ làm một bữa đại yến hải sản.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Từ Cương quay người lại nhảy xuống nơi sâu dưới cự hồ mười vạn dặm, đương nhiên theo sau là ba cái cái đuôi nhỏ.

“Vẫn là tuổi trẻ tốt.” Từ Phàm nhìn độn quang của bốn người đã đi xa nói.

Lúc này, dưới chân Từ Phàm xuất hiện mười hai con rùa mang màu sắc khác nhau.

“Trở về thôi, hôm nay không câu cá.” Từ Phàm nhìn mười hai con rùa ít nhất còn có thể cùng hắn phi thăng lên tiên giới ở phía dưới, nói.

“Gàooo~” một con rùa màu đỏ nhẹ gào lên với Từ Phàm.

“Mẹ ngươi muốn gặp ta?” Từ Phàm ngờ vực hỏi.

Lúc này, mặt hồ bắt đầu quay cuồng, thứ đầu tiên trồi lên từ mặt hồ chính là một đóa hoa hồng nhỏ, sau đó một con rùa khổng lồ có đầu lớn như đầu rồng mới trồi lên.

“U~”

Một âm thanh lâu dài vang xa rõ ràng truyền ra, Từ Phàm nghe được ý mà Cự Quy muốn biểu đạt.

“Ngươi muốn dẫn mười hai hài tử của ngươi trở về tiếp nhận truyền thừa?” Từ Phàm”.

Đầu rùa khổng lồ gật gật.

“Các ngươi có truyền thừa ở biển Vô Tận?” Từ Phàm khó hiểu hỏi.

Lại gật đầu lần nữa.

“Đi đi, cho ngươi tối đa hai mươi năm, nếu không quay về thì đóa nhỏ trên đầu của ngươi kia sẽ phát tác.” Từ Phàm bắn ra một đạo linh quang, dung nhập vào trong một bông hồng nhỏ trên đầu Cự Quy.

Ánh mắt Cự Quy đầu giao long Hóa Thần Kỳ lộ ra một chút sợ hãi.

“Đi đi, nhớ kỹ quay về đúng hạn, ta còn định mang theo các ngươi cùng đến Tiên Giới sinh sống.” Từ Phàm cười nói.

“Gàooo~”

Theo một tiếng kêu khẽ, Cự Quy Hóa Thần Kỳ mang theo mười hai nhi tử màu sắc khác nhau của nàng bước lên chặng đường đi đến biển Vô Tận.

“Thật là một bà mẹ già cực nhọc.” Từ Phàm cảm thán.

Ban đêm, toàn bộ hơn hai ngàn ba trăm người của Ẩn Linh Môn, tất cả đều tập trung trong Đại Thực Đường của tông môn.

Nhìn toàn tông vui vẻ hòa thuận, Từ Phàm cười vui vẻ yên tâm, cảm thấy bây giờ nhân số của tông môn vừa vặn tốt, thời gian sau này chính là yên tâm chờ những đệ tử này đơm hoa kết trái.

Bây giờ trong toàn bộ Ẩn Linh môn có tổng cộng 221 đệ tử Trúc Cơ Kỳ, trong đó tu vi cao nhất đã đến Trúc Cơ thượng kỳ, tốc độ này làm Từ Phàm có chút hoài nghi, độ khó tự mình khiêu chiến con rối có phải nên tăng lên một chút hay không.

Hơn trăm mét cự tôm cùng hơn năm mươi mét cự giải, cộng thêm các loại thức ăn dùng thịt yêu thú và linh thực để làm thành, đủ để toàn tông hưởng thụ một bữa mỹ thực thịnh yến.

Đêm khuya, Từ Phàm ở trong tiểu viện nằm xuống, ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao, bắt đầu thử có thể kết nối phân thân của Bồ Đào vào Yêu Linh Giới hay không.

Sau khi thử rất lâu mà vẫn không có kết qua, Từ Phàm mới từ bỏ nói: “Có phải Lửng Mật Giáp Dày còn chưa tìm được nơi thích hợp hay không.”

Lúc này, bên trong lãnh địa của tộc Lửng Mật Giáp Dày tại Yêu Linh Giới, một con Lửng Mật Giáp Dày Nguyên Anh Kỳ mang theo hơn mười cái nhẫn không gian chạy về hướng bên ngoài lãnh địa.

Mà mục tiêu của nó chính là trong núi lớn trùng điệp phía trước kia, hoàn cảnh nơi đó khá tệ, nhưng tài nguyên linh khoáng rất phong phú, chủng loại lại đa dạng, là khu vực những tán yêu kia tụ tập lấy quặng.

Lửng Mật Giáp Dày Nguyên Anh Kỳ vừa ra khỏi lãnh địa tông môn liền phóng ra một vệ tinh bảo khí.

“Sơn mạch Vạn Trọng quả thực là nơi lý tưởng nhất để chủ nhân xây dựng căn cứ.”

“Có tài nguyên thế này thì có thể phụng dưỡng tộc Lửng Mật Giáp Dày của ta rồi.” Trên mặt Lửng Mật Giáp Dày lộ ra ánh mắt kiên định.

Sau khi Từ Phàm biết được Lửng Mật Giáp Dày đã từng là tông tộc đứng đầu trong Yêu tộc là đã có ý nghĩ bồi dưỡng tộc Lửng Mật Giáp Dày làm nội ứng tại Yêu Giới.

Kế hoạch của Từ Phàm có ba bước, bước đầu tiên là thành lập căn cứ tại Yêu Linh Giới, sau đó dùng bảo khí trang bị mà căn cứ chế tạo ra giúp đỡ cho Lửng Mật Giáp Dày.

Bước thứ hai, để cho những Lửng Mật Giáp Dày bị khống chế kia trở thành tộc trưởng tộc Lửng Mật Giáp Dày, tất nhiên đây cũng là một quá trình lâu dài.

Bước ba chính là chiếm đoạt những tông tộc nhỏ trong Yêu tộc không có Đại Thừa kỳ ở xung quanh, dùng cái này mưu cầu ích lợi.

Tất nhiên đây đều là nhiệm vụ trường kỳ, giai đoạn hiện tại chính là thu thập tài nguyên độc hữu trong Yêu Giới, sau đó vận chuyển về Ẩn Linh Môn.

Lửng Mật Giáp Dày Nguyên Anh Kỳ lợi dụng linh châu giấu kín trong nhẫn không gian, không có trở ngại gì mà vượt qua những nơi bình thường có nguy hiểm.

Sáng sớm, sau khi ăn xong điểm tâm, Từ Phàm đi vào không gian trong lòng đất.

Lúc này, bên trong không gian trong lòng đất, có hơn mười vạn con rối công cụ đang bận rộn, tất cả đều đang lắp ráp vệ tinh vũ khí Thiên Cơ.

“Cũng được đó, bây giờ ngươi vậy mà có thể biết tự chủ điều tiết dây chuyền sản xuất.” Từ Phàm cười nói, trước kia dây chuyền sản xuất này nhất định phải là hắn làm tốt kế hoạch trước, sau đó mới giao cho Bồ Đào đi làm.

“Sau khi tấn cấp đạo khí, nếu như ngay cả chút chuyện này cũng không biết làm, vậy còn không bằng nổ tung tại chỗ.”

Âm thanh điện tử của Bồ Đào nói ra những lời ấy, Từ Phàm cảm thấy thật thú vị.

“Bây giờ còn cần thứ gì?” Từ Phàm hỏi.

“Trải qua nhiều lần thay thế gây tổ chức lại, bây giờ chỉ còn chờ nhóm nguyên liệu kia từ Bàng Phúc, chỉ cần đúng hạn, dự tính trong vòng ba tháng là có thể xây xong.” Bồ Đào nói.

“Dự tính tiêu tốn mười hai tỷ sáu mươi triệu linh thạch.”

Sau khi Từ Phàm nghe được báo giá này, nghi hoặc hỏi: “Ngươi xác định chỉ tiêu tốn chừng này linh thạch sao?”

Trong suy nghĩ của Từ Phàm, dây chuyền sản xuất vệ tinh vũ khí Thiên Cơ phải tiêu tốn từ năm mươi tỷ cho đến một trăm tỷ.

“Bồ Đào lấy tất cả những linh kiện thay thế và linh kiện trong dây chuyền sản xuất có thể dùng quặng linh thiết thay thế được, tất cả đều đem đi thay thế.”

“Hơn nữa gần đây mới nghiên cứu ra cách điều chế hợp kim linh thiết, có tác dụng rất lớn đối với dây chuyền sản xuất và vệ tinh vũ khí Thiên Cơ.”

“Cho nên mới có thể ép chi phí xuống thấp như vậy.”

Một khối hợp kim kim loại phát ánh bạc bay lơ lửng ở trước mặt Từ Phàm.

“Độ cứng của kim loại hợp kim linh thiết này có thể so với bảo khí tam giai, trải qua dung hợp đặc biệt thậm chí còn có thể luyện chế pháp bảo bảo khí ngũ giai.”

Từ Phàm nhìn khối kim loại hợp kim linh thiết ở trước mắt này, thật lâu vẫn không thể bình tĩnh, trong đầu vẫn cứ nghĩ một vấn đề, sao ta lợi hại như vậy, Bồ Đào do ta luyện chế ra tới cũng lợi hại như vậy.

“Hợp kim này có khuyết điểm gì?” Từ Phàm hỏi.

“Tính đạo linh không mạnh, không thích hợp để làm con rối, bộ phận quan trọng của pháp bảo.”

“Thế này đã rất lợi hại, như vậy kế hoạch của ta ở Yêu Giới sẽ càng thêm hoàn thiện.” Từ Phàm nói.

“Đúng rồi, lúc không có việc gì thì dùng đặc tính của hợp kim này thiết kế thêm mấy kiểu con rối đi.”

Từ Phàm mới vừa nói xong, một màn sáng đã xuất hiện ở trước mặt hắn, bốn kiểu con rối trọng giáp hệ phong xuất hiện trước mặt hắn.

“Chi phí con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ, hai mươi triệu linh thạch, xây dựng dây chuyền sản xuất cần năm mươi sáu tỷ linh thạch.”

Nghe được báo giá từ Bồ Đào, trong đầu Từ Phàm hiện lên một vấn đề.

Nếu như bán lễ vật đi thì hắn có lẽ sẽ không hận ta đâu nhỉ?

Chương 179: Ngoại môn Linh Ẩn Môn

Sư Triển đi ra từ giữa Truyền Tống Trận của Tiên Thành Lâm Sâm.

Nhìn thấy tòa Tiên Thành xa cách đã lâu, Sư Triển thở nhẹ một hơi, vốn tưởng rằng lúc trở về, chính mình có thể gom đủ để chuộc lại linh thạch của thế giới mình từ Ẩn Linh Môn.

Nhưng thế sự vô thường, giới Tu Tiên bây giờ đã tiến vào thời kì mấu chốt, cùng với đó là giới này dung hợp với Yêu giới, cả giới Tu Tiên đều trở nên không ổn, hiện giờ bên ngoài Tiên Thành, còn có dấu vết Yêu tộc thường lui tới.

Sư Triển đang ở bên ngoài nỗ lực kiếm linh thạch, sau khi biết khu vực trong Tiên Thành Lâm Sâm đã bị Yêu tộc xâm lấn, thì đã bắt đầu nghĩ cách trở lại Tiên Thành Lâm Sâm để bảo vệ thế giới quê nhà của chính mình.

Sau đó xem lại một chút, chính mình có thể gia nhập được Ẩn Linh Môn hay không, tuy rằng tỉ lệ rất nhỏ, nhưng hắn vẫn muốn thử.

Nếu không được, hắn sẽ ở bên ngoài giữ vững thế giới quê nhà.

“Vị Từ đạo hữu kia trông rất quen thuộc, hi vọng chân thành của ta có thể làm hắn cảm động.” Sư Triển nói xong thì sờ nhẫn không gian trên tay của mình.

Ở bên ngoài làm Tầm Bảo giả nhiều năm như vậy, trong tay hắn cũng tích góp được nhất định, tuy rằng vẫn so với khoảng cách để chuộc lại đồ của thế giới quê nhà chính mình còn thiếu một chút, nhưng cũng tính là rất giàu có.

Lúc này, Từ Phàm đang phấn khích thì nhận được tin Sư Triển sẽ đến bái phỏng chính mình.

“Nhanh như vậy đã góp đủ linh thạch?” Từ Phàm lầm bầm nói, theo tính toán của hắn, nếu nói tên nhóc này không gặp được kì ngộ gì, vất vả làm công một trăm năm, thì có thể kiếm đủ tám triệu linh thạch.

Ngoài đảo Ẩn Linh, một chiếc linh thiết cự chu bay lơ lửng trên mặt hồ.

Trên đỉnh thuyền có một đình nghỉ mát, Từ Phàm cùng Sư Triển tâm tình thấp thỏm ngồi đối diện với nhau.

“Nhiều năm không gặp, bây giờ đạo hữu đã trưởng thành lên không ít.” Từ Phàm mỉm cười nói, lúc Sư Triển mới bước ra từ tiểu thế giới, khí chất hiệp khách nhiều hơn là Tu Tiên giả.

Hiện tại xem ra, khí chất quanh thân Sư Triển đã trở nên giống dáng vẻ Tu Tiên giả, một Tu Tiên giả bôn ba khắp nơi vì tài nguyên và nợ nần.

“Có thể là vì trà trộn ở giới Tu Tiên khá lâu, nên mới có vẻ trưởng thành.” Sư Triển cười nói.

Sư Triển nhận trà mà Từ Phàm đưa, thổi một hơi, nét khổ tâm trên gương mặt càng đậm.

“Xem ra Đạo hữu đã trải qua rất nhiều ở giới Tu Tiên.” Từ Phàm nói.

Bấy giờ, một đội con rối Hóa Thần kì đang khiêng quan tài bay qua thu hút sự chú ý của Sư Triển.

“Từ đạo hữu,

Con rối trên kia đang nâng là…” Sư Triển hỏi, hắn vốn không thích xen vào việc của người khác nên sẽ không hỏi đến, nhưng hắn lại cảm nhận được một cỗ khí tức làm cho hắn nhớ mãi.

“À, có tu sĩ Luyện Hư kì dám âm mưu đánh lén đồ đệ của ta, bây giờ bị ta bắt trở về giao cho đồ đệ ta xử trí.” Từ Phàm thản nhiên nói, hắn không ngờ đến, vị tu sĩ Luyện Hư kì kia cẩn trọng như vậy, đến tận giờ mới bắt hắn về được.

“Vị tu sĩ Luyện Hư kia có phải chuyên săn Tầm Bảo giả, vị tu sĩ Luyện Hư đó có thù với ta.” Sư Triển nói.

“Thế cũng trùng hợp, ta cũng báo sầu giúp ngươi.” Từ Phàm,

Hai người lại cùng nhau hàn huyên chút chuyện giới Tu Tiên và Tiên Thành Lâm Sâm bị Yêu tộc xâm lấn.

Sư Triển thấy tán gẫu cũng đủ rồi, bầu không khí đã tới, bèn bắt đầu chính sự.

“Từ đạo hữu, ta tự biết tư chất ngu dốt, không thông qua khảo hạch của quý tông.”

“Nhưng Yêu giới xâm lấn, ta muốn bảo vệ thế giới quê nhà của ta.”

“Ta làm Tầm Bảo giả nhiều năm, đây là tất cả ta gom góp được, chỉ hi vọng quý tông thu lưu ta làm đệ tử ngoại môn, cho ta cơ hội trông coi bên ngoài thế giới quê nhà.”

Sư Triển lấy nhẫn không gian ra đưa cho Từ Phàm.

“Đệ tử bổn tông không có phần ngoại môn.”

Từ Phàm nhận nhẫn không gian xem xét, phát hiện bên trong có một mục tiêu linh thạch nhỏ, đây này là một khoản rất lớn đối với tu sĩ Kim Đan hậu kì.

“Ngươi có số linh thạch này, hoàn toàn có thể gia nhập một đại tông môn, từ từ đồ chi, sau này thăng cấp lên Luyện Hư kì cũng không phải vấn đề.”

“Sao lại muốn gia nhập tông của ta, chỉ vì ngăn cản tông ta ít sát sinh ở thế giới quê nhà của ngươi sao.”

“Cũng không phải như vậy, chỉ là tình cảm quê hương thật sự khó để dứt bỏ.” Giọng nói của Sư Triển có chút thành khẩn.

“Quê hương,” Từ Phàm cúi đầu lẩm bẩm, sau đó lại nhìn về phía Sư Triển hỏi: “Nơi đó có người ngươi không thể buông sao.”

“Có,”

Hai người im lặng một hồi, Từ Phàm phất tay trả nhẫn không gian mà Sư Triển nhiều năm tích góp lại cho hắn.

“Thôi được, ngươi có biết tông của ta là tông môn lánh đời, như loại tu sĩ sắp tu luyện thành công như ngươi, ta sẽ không nhận.”

“Nhưng niệm tình duyên phận của ngươi và tông của ta, và cả sự kiên trì của ngươi. Ta sẽ ngoại lệ mà nhận ngươi thành đệ tử ngoại môn của tông ta.”

“Ta sẽ xây dựng ngoại môn của Ẩn Linh Môn ngay dưới cửa vào của thế giới quê nhà của ngươi, trước mắt ngươi cứ tới làm trưởng lão ngoại môn, phụ trách sự vụ ngoại môn.”

“Về phần sau này ngoại môn sẽ phát triển ra sao, chờ đến lúc ta nghĩ qua rồi sẽ nói.”

“Không biết là ngươi có hài lòng với kết quả này không.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi nghe xong lời nói của Từ Phàm, Sư Triển xúc động đứng dậy, hành lễ với Từ Phàm, nói: “Cảm ơn đạo hữu đã thành toàn.”

“Đó có liên quan đến sự kiên trì của ngươi, một người có chấp niệm như vậy đối với quê nhà, sao có thể có mắt hoa tâm được,” Từ Phàm nói,

“Ha ha.” Sư Triển gãi đầu cười.

“Trước sẽ thành lập ngoại môn cho ngươi, chuyện sau này lại nói sau.”

“Bồ đào.”

“Ta đây.” Âm thanh điện tử vang lên.

“Xây một hòn đảo nhân tạo ở phía dưới thế giới kí hiệu gốc, diện tích thì một phần ba dựa theo diện tích của đảo Ẩn Linh.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu.”

Sau đó xung quanh đáy hồ đảo Ẩn Linh bắt đầu nổi lên gió to sóng lớn.

Thập Vạn Lí Cự Hồ, trăm vạn con rối công cụ bắt đầu chuyển động, lại thêm mấy ngàn chiếc Cự Chu bay ra từ đảo Ẩn Linh, bay về thế giới quê nhà của Sư Triển.

“Ngươi đi theo mấy con rối công cụ này, tiện thể nói ý tưởng của mình với con rối công cụ này.”

“Sau này ta sẽ từ từ giao quyền lại một ít công pháp tông môn tương ứng gì đó cho ngươi.”

“Đã hiểu.”

Sư Triển nói xong, thì cáo biệt Từ Phàm, bay về hướng thế giới quê nhà của mình.

“Tên nhóc may mắn, ít nhất còn có nhà để về. Còn có thể tìm người mình nhớ.” Từ Phàm hít một hơi nói.

Tình cảm của Sư Triển đối với thế giới quê nhà của mình khiến cho Từ Phàm cảm động, hắn thấy được bóng dáng chính mình từ trên người Từ Phàm.

“Sư phụ, lại nhớ quê nhà sao.”

Không biết khi nào, Từ Nguyệt Tiên đã xuất hiện phía sau Từ Phàm, ánh mắt đỏ ửng, như mới vừa khóc.

“Đang suy nghĩ một chút chuyện.”

“Đã bao lớn rồi mà còn khóc.” Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên rồi cười nói.

“Sư phụ, cảm ơn người.” Từ Nguyệt Tiên cảm động nói, nàng vốn dĩ đã sắp quên đi chuyện báo thù, dù sao cũng đã gần như phá hủy thân thể của tu sĩ Luyện Hư kia, trong mắt nàng đã gần giống với báo thù xong rồi.

“Đã là đồ đệ của ta, ai dám động đến các ngươi thì chính là kẻ thù cả đời của ta.”

“Kẻ thù chết là kẻ thù tốt.” Từ Phàm nói, hắn có một quyển sách, chỉ cần là tu sĩ hay yêu tộc có tên trong sách, thì đều là mục tiêu hắn muốn trả thù trước tiên.

Chương 180: Phượng Nguyên Tịch.

“Đúng rồi, tu sĩ Luyện Hư kì kia, ngươi đã xử trí như thế nào.” Từ Phàm hỏi, nếu còn thi thể thì hắn định sẽ lấy thi thể kia luyện thành con rối.

“Giao cho Bồ đào, cho nó luyện chế thành con rối.” Từ Nguyệt Tiên nói, như vậy thì tông môn có thể có nhiều Luyện Hư chiến lực.

“Ha ha, có phong thái của ta.” Từ Phàm cười nói, một con rối Luyện Hư kì, có thể làm cho hắn không ít chuyện.

“Đương nhiên rồi.” Từ Nguyệt Tiên híp mắt nói, có thể đem về lợi ích lớn nhất mới là lựa chọn tốt nhất.

Lúc hai người đang tán gẫu, thì Khâu Tự Viễn – đại quản sự vật tông môn đã bay trên một linh thuyền đến gần Từ Phàm, đang đợi Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, ta đi tu luyện đây.” Từ Nguyệt Tiên nhìn thấy Khâu Tự Viễn, thì biết Từ Phàm còn có việc cần làm.

“Đi đi.”

Sau khi Từ Nguyệt Tiên hóa thành lưu quang rời đi, Khâu Tự Viễn đi đến phía sau Từ Phàm.

“Đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn cúi đầu nói.

“Ta quyết định thành lập ngoại môn Ẩn Linh Môn, chủ yếu nhận tán tu tu luyện thành công.”

“Bây giờ đang xây đảo ở chỗ cách đảo Ẩn Linh mười ngàn dặm phía tây bắc, ngươi bàn bạc với ngoại môn trưởng lão mới tuyển nhận một chút chuyện ngoại môn sau này cần thiết.” Từ Phàm nói, chuyện có thể rèn luyện đệ tử tông môn này, tất nhiên hắn sẽ không thân lực thân vi.

“Xin Đại trưởng lão vạch ra một phương hướng đại khái.” Khâu Tự Viễn nói, hắn biết đây Đại trưởng lão tông môn cố ý rèn luyện chính mình.

“Vì lợi nhuận của tông môn là được.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Đã hiểu,”

Sau khi Khâu Tự Viễn nhận được mệnh lệnh của Từ Phàm đã bay liền đến nơi xây dựng ngoại môn.

Thân là đại quản lí của Ẩn Linh Môn, hắn ở quyền hạn nơi đó của Bồ Đào gần với những Phong Chủ Môn kia.

Xem xét phía con rối tông môn đi đến, đã ở trong phạm vi quyền hạn của hắn.

“Đệ tử đời thứ nhất của Ẩn Linh Môn chúng ta phải mạnh lên nhanh một chút.”

Trên linh thuyền, Khâu Tự Viễn nhớ tới mấy ngày hôm trước, giữa quảng trường tông môn nhìn thấy trực tiếp hình ảnh Yêu tộc xâm lấn, mấy vạn con lửng mật giáp dày, cấp bậc thấp nhất là tu vi Kim Đan kì.

Nhưng nhìn lại đệ tử đời thứ nhất như mình, mạnh nhất cũng chỉ là Trúc Cơ hậu kì,

Để mà trở thành trụ cột chính của tông môn, không biết phải cần bao nhiêu thời gian.

Nhưng sau hình ảnh trực tiếp của lửng mật giáp dày Yêu tộc, đệ tử đời thứ nhất của tông môn cũng ý thức được nơi chính mình trú ở bên trong tông môn cũng không phải cảng tránh gió.

Tông môn an toàn của bọn họ lấy số lượng cao con rối để đổi, nhưng lúc con rối tông môn không ngăn cản được bọn Yêu tộc, khi đó là lúc mà bọn họ phải lên chiến trường.

Gần đến nơi xây dựng ngoại môn, Khâu Tự Viễn nhìn thấy hơn mười tòa đảo nhỏ di động, tất cả đều là do con rối công cụ ở dưới nước di chuyển.

Xa xa còn có một kiếm tu đang đứng giữa không trung, gương mặt hướng về Cự đảo ở phía dưới đang xây dựng.

“Thật là kì diệu, không ngờ Ẩn Linh Môn còn có lực lượng to lớn như vậy.” Sư Triển nhìn con rối công cụ ở mặt hồ và đáy hồ nói.

Xa xa Cự chu đang kéo dãy núi lại khiến cho Sư Triển được mở mang kiến thức.

Lúc đang tầm bảo, hắn cũng làm quen với rất nhiều tu sĩ đồng cấp, trong đó cũng không thiếu người trải đời, giảng thuật cho hắn về Cự hình hải chu trong truyền thuyết, có thể đi lại tại biển Vô Tận mà Đại Thừa Yêu Thú kia ẩn hiện.

“Đây là Cự lực hành chu mà Sa trưởng lão của tông môn chúng ta luyện chế, chuyên vận chuyển vật nặng trên mặt nước.”

Lúc này, Khâu Tự Viễn xuất hiện bên cạnh Sư Triển.

“Đệ tử đời thứ nhất của Ẩn Linh Môn, quản sự tông môn, Khâu Tự Viễn, ra mắt Ngoại môn trưởng lão.”

Khâu Tự Viễn mặc một thân thanh bào, như thư sinh giới Nho môn bình thường làm cho Sư Triển nhớ đến cố nhân.

“Khâu quản sự khách sáo.”

“Vừa rồi Từ trưởng lão đã nói rồi, vậy chúng ta sẽ bàn một chút về kế hoạch tương lai ngoại môn tại đây.” Sư Triển chính thức nói, hắn không xem thường Khâu Tự Viễn bởi vì tu vi Trúc Cơ kì của hắn.

Khâu Tự Viễn nói xong thì vẫy tay ra một quầng sáng giả tưởng, bên trên là cảnh tượng đảo ngoại môn Tu Vạn sau này.

“Đây là đảo ngoại môn, Sư trưởng lão xem qua xem còn có gì cần cải tiến hay không.”

Nhìn thấy quầng sáng trước người Khâu Tự Viễn, Sư Triển cảm nhận được được sự chênh lệch giữa quân chính quy và quân không chính quy, chỉ riêng chiêu thức Lưu Niệm thuật. Hắn đã không có khả năng so bì rồi.

“Ta còn nghĩ là nên….” Sư Triển không có cảm khái quá nhiều, mà bắt đầu bàn bạc với Khâu Tự Viễn về phương án xây dựng đảo ngoại môn sau này.

Một tháng sau, đảo ngoại môn của Ẩn Linh Môn đã xây dựng xong.

Đảo ngoại môn có hình bầu dục, bên trên chỉ có một thành trấn, đây là nơi sau này tuyển nhận dân chúng bình thường ở lại.

Về phần những nơi khác, trước mắt sẽ thành lập khu tổng hợp, khu tập luyện, chợ phiên, luyện đan, luyện khí cho Tu Tiên giả.

“Xây dựng nơi này thành một Tiên Thành khác tương tự, Sư trưởng lão, ý tưởng của ngươi đã được Từ trưởng lão phê chuẩn.” Khâu Tự Viễn cười nói.

“Từ trưởng lão rất tán đồng với ý tưởng của ngươi, hi vọng sau này ngươi có thể thành lập ngoại môn Ẩn Linh Môn thành nơi như ngươi tưởng tượng.”

“Ý tưởng này cũng là do khi ta đi du lịch ở trung tâm đại lục nhìn thấy.” Sư Triển nói.

Nhìn thấy Cự đảo khổng lồ phía trước, Sư Triển nhớ tới người phụ nữ mà chính mình không quên được, không biết nàng có xây dựng thế giới quê nhà thành dáng vẻ mà trước đó bọn họ đã bàn bạc hay không.

Trong lúc suy nghĩ của Sư Triển đang bay bổng, trên không trung của Cự đảo ngoại môn đột nhiên hiện lên một đạo linh quang, nữ tử tuyệt sắc mặc một thân cửu phong nguyên bào xuất hiện giữa không trung, y sam phấp phới, tựa như trích tiên giáng trần.

Vẻ mặt lạnh nhạt, xem thường hết thảy, lại lộ ra khí phách quân lâm thiên hạ.

Sư Triển vừa rồi còn đang nhớ nhung người trong lòng, đột nhiên cảm nhận một cỗ khí tức mà cả đời đều không thể quên.

Bỗng nhiên ngẩng đầu lên, lập tức Sư Triển đã ngây ngốc.

“Nguyên Tịch.” Sư Triển si ngốc nói.

Lúc này, Từ Phàm ở xa bên ngoài Thập Vạn Lí, thông qua quầng sáng nhìn thấy được vị nữ tử mặc cửu phong nguyên bào.

Từ Phàm nhìn thấy nữ tử mang khí chất quân lâm thiên hạ, sau đó lại nhìn vẻ mặt si ngốc của Sư Triển, lập tức não bổ ra nội dung vở kịch hơn vài trang trăm vạn chữ.

Cái gì mà 《Thượng giới: Ta vì nữ đế làm tiên phong》《Những năm ta làm chó liếm của nữ đế 》, còn có 《Nhẫn nhục món nợ hàng tỉ linh thạch, chỉ vì bảo vệ thế giới của nữ đế》nếu viết ra thì phỏng chừng đều là tác phẩm xuất sắc.

Cảm nhận được khí tức của nàng, Từ Phàm phất tay gọi Từ Nguyệt Tiên lại.

“Nguyệt Tiên, tiểu thế giới cách tông môn chúng ta không xa đấy, ngươi còn nhớ không.” Từ Phàm nói.

“Nhớ rõ, lúc ấy vương triều thống nhất thế giới để lại cho ta ấn tượng sâu nhất.” Từ Nguyệt Tiên nói, lúc trước khi thăm dò tiểu thế giới kia, nàng còn phải ngạc nhiên một phen.

“Nói tình huống của vương triều kia đi.” Từ Phàm nói.

“Vương triều đó gọi là vương triều Tây Nguyên, vốn là một tiểu quốc biên thùy, diện tích cũng không hơn đảo Ẩn Linh của chúng ta là bao.”

“Quốc lực của tiểu quốc đó vốn suy yếu, lập tức bị nước láng giềng thâu tóm.”

“Ngay tại ranh giới tồn vong này, công chúa duy nhất của vương triều đó đã tiếp nhận quốc ấn từ trong tay của hoàng đế đang bệnh tình nguy kịch, dùng thủ đoạn lôi đình để thống nhất lực lượng cả nước, ở.....”

Sau khi nghe Từ Nguyệt Tiên giảng thuật lại truyền kì khởi nghĩa của vương triều kia, sau đó Từ Phàm lại hỏi: “Nữ đế kia tên là gì.”

“Phượng Nguyên Tịch.”

Chương 181: Sự trỗi dậy của một triều đại trong thế giới bất tử rộng lớn

Nhìn thấy Nữ Đế Trường Ninh trong bức màn sáng, trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia bí ẩn.

Có phải ta cũng có những tài năng tiềm ẩn như thế, làm sao gặp được một người giống nhân vật chính như vậy chứ?

“Sư phụ, nữ tu bên trong màn sáng kia có phải là Phong Trường Ninh.” Từ Nguyệt Tiên nhìn tấm màn sáng tò mò hỏi.

“Đúng, vị nữ tu này vừa bước ra từ trong tiểu thế giới, đồng hương cũ của trưởng lão ngoại môn của chúng ta hoặc là đồng môn của các trưởng lão ngoại môn.” Từ Phàm nói.

Từ Nguyệt Tiên muốn nhìn kỹ hơn khuôn mặt của nữ tử trong màn sáng.

“Sư phụ, người có muốn thu nhận vị nữ tu này làm đồ đệ không, người này thoạt nhìn có vẻ rất lợi hại, sau này khẳng định càng lợi hại hơn.” Từ Nguyệt Tiên chắc chắn nói.

“Kết luận này của ngươi từ đâu ra vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Khi ta du hành đến trung tâm lục địa, hễ là người có khuôn mặt lạnh lùng, lại là nữ tu sĩ có ngoại hình ưa nhìn như vậy là người không dễ đụng vào.” Từ Nguyệt Tiên cười nói, nghĩ về một người bạn nàng đã kết bạn khi đi tầm bảo.

“Hình như cũng có lý.” Từ Phàm xoa cằm nói.

“Sư phụ ngươi đã học qua đạo Chiêm Tinh, gương mặt của vị nữ tu sĩ này không đơn giản, là tướng mạo của Đế Vương Tiên Triều, người này chỉ cần là thân có Thiên Mệnh, chắc chắn giới hạn cao nhất của nàng chỉ có ở thế giới này.”

“Lợi hại như vậy.” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc nói, giới hạn cao nhất ở thế giới này không phải cao bình thường.

“Đúng, nữ tu này hiện tại cũng chỉ là Kim Đan Kỳ, vẫn chưa thể che giấu được mệnh cách của mình.”

“Nếu như tùy tiện xuất hiện ở Tu Tiên Giới như vậy, đoán chừng ở trong khu vực ấy, sẽ bị các môn phái ở nơi đó giết chết.”

“Có thể xuất hiện ở đây, cũng là mệnh số của nàng.” Từ Phàm từ tốn nói.

“Sư phụ người muốn giết nàng?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Tất nhiên không phải, sư phụ ngươi sao nhẫn tâm như thế.”

“Ta chỉ muốn giúp một tay.” Từ Phàm nói, nếu được thì, hắn có thể thu nhận Nữ Đế này làm đồ đệ, tiếp theo đưa nàng ta đến một lục địa bên ngoài lục địa trung tâm, dù sao trên địa bàn của Đại Trưởng Lão, không phải là chuyện dễ dàng gì.

Sau đó, sẽ xem livestream, xem sự trỗi dậy của một triều đại trong thế giới bất tử rộng lớn, đoán ước tình rằng có thể đăng nhiều kỳ trong hàng nghìn năm, như thế có thể thêm một chút thú vị vào cuộc sống hàng ngày.

“Ồ.”

Lúc này, Phong Trường Ninh nhìn Sư Triển ở phía dưới, một suy nghĩ lóe lên trong mắt hắn.

“Quốc sư, ở đây là Tiên Giới à.”

Phong Trường Ninh nhìn những con rối xung quanh mình đang dọn dẹp lũ quái vật ở khu vực hồ, có một chút kinh ngạc trong mắt nàng, đó đều là những con rối có chiến lực Kim Đan Kỳ.

Thực lực của những yêu thú trong hồ, tùy tiện tìm một con đối với vương triều của nàng cũng có thể gây ra rắc rối lớn.

Lúc này, Khâu Tự Viễn đang định lên tiếng, thì nhận được thư của Từ Phàm, muốn vị nữ tu sĩ này và các trưởng lão sau khi trò chuyện xong, đến gặp hắn.

“Trường Ninh, đi theo ta, ta sẽ nói chi tiết cho nàng biết.” Sư Triển nói.

Nhìn người mình sẽ bảo vệ cả đời, hắn nhớ lại lần đầu tiên nhìn thấy nàng.

“Ngươi có sẵn lòng dùng đạo của mình để bảo vệ đất nước đã bị phá này không?” Vẫn là trưởng công chúa Phong Trường Ninh đang quỳ gối bên ngoài cửa phòng Sư Triển nói.

“Nàng có thể cứu lại đất nước này không?” Khi đó Sư Triển vừa nổi danh khắp thiên hạ về kiếm đạo nhìn thấy tiểu cô nương không thể chịu đứng trước gió nói.

“Ta có thể.”

Sau đó Sư Triển bị ánh mắt kiên nghị của tiểu cô nương này làm cho cảm động, vị Nữ Đế này bắt đầu toát ra hào quang thuộc về hắn.

Đảo ngoài Ẩn Linh Môn.

“Nơi này không phải Tiên Giới, thế giới chúng ta đang ở chỉ là một thế giới phụ thuộc rất nhỏ.” Phong Trường Ninh nhìn Sư Triển nhẹ nhàng nói.

“Đúng, khu vực chúng ta đang ở bây giờ là một cái hồ khổng lồ rộng hàng triệu dặm, mọi thứ ở đây đều thuộc về Ẩn Linh Môn.”

“Vì để bảo vệ thế giới của chúng ta, chúng ta hiện giờ là Trưởng Lão Ngoại Môn của Ẩn Linh Môn.” Sư Triển vui vẻ nói, trong Thế Giới Gia Hương, người mình nhớ thương nhất đã xuất hiện, toàn bộ Thế Giới Gia Hương đều cảm thấy nhẹ nhàng một chút.

“Sư phụ, người vất vả rồi.” Phong Trường Ninh nói.

Sư Triển đang pha trà bị trấn động từ đầu đến cuối, sau đó, hắn trở lại trạng thái tự nhiên nói: “Cái này có gì vất vả chứ.”

“Đúng rồi, sao nàng lại đến sớm hơn năm mươi năm so với thời gian ước định vậy.” Sư Triển nghi ngờ hỏi.

“Thiên hạ thái bình, bách tích an cư lạc nghiệp, ấu đế đã đủ tư cách kế thừa vương triều.”

“Điều nên làm đã làm xong, ta cũng nên buông tay đi để đi xem thế giới trong truyền thuyết.”

“Tuy không phải là Tiên Giới, thế nhưng cũng rộng lớn hơn so với thế giới của chúng ta.”

“Vỏn vẹn chỉ là một cái hồ lớn, chỉ một triệu dặm, đây chỉ là một khu vực do Tông Môn cai trị.” Trong mắt Phong Trường Ninh hiện lên một tia sáng, đồng thời cũng mang theo một chút tham vọng.

Thế giới chắc chắn sẽ thú vị hơn.

Sư Triển nhìn vẻ mặt của Phong Trường Ninh, biết ngay được trong lòng nàng đang nghĩ điều gì.

“Nàng muốn tiếp tục thống trị vương triều của nàng.” Sư Triển hỏi.

“Đó là đương nhiên, còn sống chung quy luôn có những việc cần phải làm.” Phong Trường Ninh cười nói, vị sư phụ đã đồng hành cùng nàng hàng trăm năm, nàng không cần phải che dấu dã tâm của mình.

“Sư phụ, người còn giúp ta không.” Phong Trường Ninh nói, nàng biết được tình nghĩa của Triển Sư đối với mình, nhưng chuyện tình cảm nam nữ, trời sinh nàng đã không cảm thấy hứng thú, nếu có cũng chỉ là ngoài tình cảm nam nữ.

“Thế giới Tu Tiên này quá rộng lớn.”

“Người có tu vi cao ở đây, thỏa mãn mọi tưởng tượng của chúng ta về những tiên nhân.”

“Di Sơn Hải Đảo, Hái Tâm Lãm Nguyệt, đều là những đạo nhỏ.”

“Cái khác không nói, nhưng khi nãy khi nàng nhìn những con rối kia, một con ta cũng đánh không lại, những con rối như vậy, Ẩn Linh Môn ít nhất cũng phải có hơn một triệu con.”

“Mà những Đại Tông Môn đó, càng có tu vi Đại Thừa càng có căn cơ thông thiên.”

“Bọn họ mới là Chưởng Khống Giả của Tu Tiên Giới.” Vẻ mặt Sư Triển đau khổ nói, giống như nếu có một học bá cấp huyện, trấn vào một trường đại học hàng đầu.

“Như vậy mới thú vị hơn.” Mặc dù vẻ mặt của Phong Trường Ninh có chút thay đổi, nhưng trong lời nói của nàng không hề có ý định từ bỏ.

Hai người đã hơn hai mươi năm không gặp nhau, nói liên tục đến ngày thứ hai.

“Đi thôi, Đại Trưởng Lão của Ẩn Linh Môn đoán chừng muốn gặp nàng.”

Nói đến cuối, Sư Triển nói với Phong Trường Ninh.

Trên mặt hồ ngoài đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đang câu cá, sẵn tiện chờ đợi tin tức bên Yêu Giới.

“Ồ. Đến rồi sao.” Từ Phàm chờ đợi nói.

Không lâu sau, một chiếc thuyền tinh linh xuất hiện trên bầu trời.

Khâu Tự Viễn đưa Phong Trường Ninh lên chiếc thuyền khổng lồ.

“Đại Trưởng Lão, người đã được đưa đến.” Khâu Tự Viễn cung kính nói.

“Ừ, ngươi đi làm việc đi.”

Trên linh thuyền, Phương Trường Ninh nhìn thấy Chưởng Khống Giả của Ẩn Linh Môn.

Cùng trình độ tu vi với nàng, vậy mà có thể được khống chế một vùng rộng lớn như vậy, nếu như là nàng liệu có thể làm được bộ dạng như thế này.

“Đại Trưởng Lão của Ẩn Linh, Từ Phàm.” Từ Phàm nhìn Phong Trường Ninh, người có tướng mạo Đế Vương nói, phải nói rằng, đây là lần đầu tiên hắn thực sự cảm nhận được luồng khí Bá Vương.

Khí chất này, nếu là bách tính bình thường thấp cổ bé họng có lẽ sẽ phải quỳ xuống.

“Một kẻ tán tu, Phong Trường Ninh.” Phong Trường Ninh ôn hòa hành lễ.

Khi nàng và Sư Triển nói chuyện được biết, thế giới mà nàng đang ở gần như đã trở thành hậu hoa viên của Ẩn Linh Môn, nàng cảm thấy may mắn, sau đó lại bởi vì ước hẹn với Từ Phàm, trong lòng cảm thấy cảm kích hắn một chút.

Chương 182: Tông Môn Đại Bỉ

“Sau này có tính toán gì không.” Từ Phàm thuận miệng hỏi.

“Trước hết ta muốn đi du lịch Tu Tiên Giới một vòng sau đó mới tính tiếp, dù sao vừa đến nơi này, những thứ ở đây vẫn còn rất mới lạ.” Phong Trường Ninh nói.

Từ Phàm gật đầu, đây là điều mà một người bình thường nên làm, có điều Từ Phàm nghi ngờ cô nương này không phải du lịch, mà nghiên cứu địa hình, tìm một nơi nhanh chóng và độc đáo để tạo phản.

“Cần phải vậy, nhưng trước khi ra ngoài, tốt hơn hết ngươi nên che giấu một chút tướng mạo và mệnh cách của ngươi.” Từ Phàm cảm nhận được khí chất Đế Vương càng lúc càng dồn dập của Phong Trường Ninh.

“Vì sao đạo hữu lại nói như vậy.” Phong Trường Ninh cau mày nói.

“Ở Tu Tiên Giới, mặc dù có một số ít tu sĩ tu Chiêm Bặc Chi Đạo là phụ, nhưng trong Tiên Thành cũng sẽ có vài người.”

“Nhưng với mệnh cách của Ninh đạo hữu, chưa ra khỏi ba Tiên Thành sẽ bị người khác chú ý.”

“Dựa vào sự giúp đỡ tu vi Kim Đan Kỳ của đạo hữu…”

Từ Phàm vừa nói vừa thu cần câu, một con cá lớn dài năm mét nhảy lên khỏi mặt nước, được Từ Phàm dẫn đường vào bên trong pháp khí để giữ cá.

“Mệnh cách này của ta có nguy hiểm không.”

“Tướng Đế Vương Tiên Triều, ở Tu Tiên Giới lấy Tông Môn làm chủ này, đó là điều tối kỵ.”

“Tu Tiên Giả và người phàm có giới hạn rất sâu, sẽ không cho phép một Vương Triều không tiên không phàm xuất hiện.” Từ Phàm từ tốn nói.

“Tướng Đế Vương Tiên Triều.” Phong Trường Ninh lẩm bẩm, trời sinh bản thân là vua sao?

Từ Phàm nói, Phong Trường Ninh biết rất rõ, giống như khi nàng cai trị ở thế giới quê hương, chung quy nếu là người mang tướng mạo Đế Vương nàng sẽ bắt giam cầm.

Xử lý nguy hiểm ngay từ khi còn trong trứng, đây cũng là nguyên tắc hành động của nàng.

“Vậy ta chỉ làm một Giới Tán Tu có được không?” Phong Trường Ninh nói.

“Kể từ khi ngươi đến thế giới này, ngươi đã bước chân vào cuộc tranh chấp này.”

“Người cho rằng ngươi có thể yên tâm làm một Giới Tán Tu à.” Từ Phàm cười nói, vừa vào giang hồ sâu như biển này, câu nói ấy không phải trò đùa.

Phong Trường Ninh cau mày, trở nên im lặng, mọi chuyện nghiêm trọng hơn nàng nghĩ rất nhiều.

“Đạo hữu có thể giúp ta che giấu khí chất Đế Vương này phải không?” Phong Trường Ninh hỏi.

“Tất nhiên có thể, nói thế nào ngươi và Ẩn Linh Môn của ta cũng có chút duyên phận, chuyện này ta có thể giúp được.”

“Vậy sau đó ta có thể yên tâm làm một Tán Tu có phải không?”

“Nếu như ngươi muốn, vậy thì có thể.” Từ Phàm nói, lấy ra một miếng Ngọc Bội Thiên Cơ, vừa mới tinh luyện xong vẫn còn rất nóng.

“Ngọc Bội Thiên Cơ, có thể che dấu được mệnh cách trên người đạo hữu, về tướng mạo, đạo hữu phải tự mình biến đổi một chút là được.” Từ Phàm nói.

Những người lập được thành tựu to lớn như thế này có một đặc điểm, đó là họ rất thích đánh vào tường nam, hơn nữa khả năng thành công cũng rất cao, chỉ là bức tường phía nam mà cô nương này sẽ đụng phải mạnh hơn bức tường phía nam bình thường rất nhiều, về việc kiên cố đến mức nào, đại khái là chênh lệch giữa bức tường phía nam thông thường và hợp kim Titan.

“Cảm ơn đạo hữu, ơn nghĩa tặng ngọc của đạo hữu, Trường Ninh chắc chắn trả lại gấp trăm lần.” Phong Trường Ninh chắp tay nói.

“Nói lời cảm ơn là đủ rồi, chỉ là ta không đành lòng khi đạo hữu vừa đến Tu Tiên Giới, đã gặp họa.” Từ Phàm thờ ơ nói, xem ra một trăm lần đáp lại cũng không có bao nhiêu.

Sau đó Phong Trường Ninh và Từ Phàm nói chuyện một lúc, sau đó cáo từ, bay về hướng Tiên Thành Lâm Sâm.

Nhìn ánh sáng vàng dần dần biến mất, Từ Phàm thở dài, hoàng đế đều thích màu vàng sao?

“Con cá xấu xí phía dưới kia, ngươi có thể đi ra được rồi.” Từ Phàm nói, “Tiểu Dạng ngươi cho rằng nếu gộp tất cả hết thảy nhân tố tự nhiên lại, ta sẽ không tìm được ngươi sao.”

Từ xa một con cá lớn dài hai mét nhảy lên khỏi hồ biến thành Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, lần này sao người phát hiện được con vậy, chẳng lẽ lại do Bồ Đào.”

“Lần trước trong lúc nghe lén, cho dù ngươi biến thành thứ gì, tốt nhất đừng nên lộ ra vẻ mặt hóng hớt như thế.” Từ Phàm nói một cách hài hước, vẻ mặt hóng hớt trên khuôn mặt của một con cá thực sự rất xấu xí.

“Biết rồi.” Từ Nguyệt Tiên cười trộm nói, có thể bởi vì người nàng nghe trộm là sư phụ, nên trong lòng không quá đề cao cảnh giác, vì thế mới để lộ chân tướng.

Từ Nguyệt Tiên rơi vào thuyền linh của Từ Phàm, cũng lấy ra một chiếc cần câu và bắt đầu câu cá và trò chuyện với Từ Phàm.

Nhìn Từ Nguyệt Tiên đang ngồi câu cá bên cạnh mình, Từ Phàm nói: “Trong số những sư huynh sư đệ của ngươi, cũng chỉ có người hiếu thuận, thính thoảng đến bên sư phụ.”

Giọng điệu của Không Tổ Lão Nhân Từ Phàm, đột nhiên khiến Từ Nguyệt Tiên cảm thấy xấu hổ.

“Mỗi ngày đại ca đều tu luyện, nghĩ đến việc đảm đương trọng trách đệ nhất chiến lực của Tông Môn lần này.”

“Tam sư huynh và tứ sư đệ, còn nỗ lực hơn, vẫn luôn bế quan tu luyện.”

“Chuyện lửng mật giáp dày quấy nhiễu, có ảnh hưởng rất lớn đối với họ, nếu như lúc đó không có sự canh giữ giúp đỡ của hai vị trong hội trưởng lão kia, vốn không thể đánh lùi được lửng mật giáp dày Hợp Thể Kỳ.” Từ Nguyệt Tiên nhỏ giọng nói, nàng lúc đầu cũng muốn bế quan tu luyện, thế nhưng làm thế nào để tu luyện gặp phải bình cảnh.

“Kỳ thực bọn họ đánh giá thấp sư phụ của họ rồi, chỉ là đang trong giai đoạn sung sức, đánh không được thì chạy.” Từ Phàm nói to, trông rất tức giận.

“Hiện tại vi sư đang thăng lên Kim Đan Kỳ, có rất nhiều thứ vẫn chưa chuẩn bị tốt, một khi vi sư luyện chế thành công những vũ khí bí mật, sau này khi Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ cũng không sợ.”

Từ Phàm nói xong, một vị Luyện Hư tu sĩ đeo mặt nạ, mặt giáp dày xuất hiện sau lưng hắn.

“Đây là con rối bị khống chế mới nhất mà vi sư vừa mới luyện chế, có thể phát huy sức mạnh tám phần sức mạnh khi còn sống, cộng với sự điều khiển của ta, ngạch cương Hợp Thể Kỳ không phải vấn đề.” Từ Phàm đắc ý nói, để luyện chế khống chế con rối này, đã phải tiêu hao không biết bao nhiêu tế bào não.

“Sư phụ thật lợi hại.” Từ Nguyệt Tiên cảm nhận được con rối bị khống chế Luyện Hư phía sau Từ Phàm đầy kinh ngạc nói, quả nhiên, sư phụ yêu nghiệt này của nàng, không thể dùng cảnh giới để đo lường hắn.

“Sư phụ, vậy nếu chúng ta bỏ ra nhiều tiền để mua một bộ Đại Thừa thi thể kỳ yêu thú, có phải sẽ luyện chế được con rối có chiến lực Đại Thừa kỳ chiến không.”

Từ Nguyệt Tiên cảm thấy giờ khắc này trí thông minh của nàng được nâng cao.

“Trên lý thuyết có thể, thế nhưng khi luyện chế, vi sư cũng tăng lên đến Hợp Kim Kỳ, cho nên hiện giờ không cần.” Từ Phàm nhìn cơ trí của Từ Nguyệt Tiên dí dỏm cười nói.

Luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ, điều này đã liên quan đến phạm trù của Đại Đạo, không thể tùy tiện luyện chế.

“Con biết nó không đơn giản như vậy mà.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nếu như gặp phải bình cảnh, vậy ngươi đừng tu luyện nữa, thừa dịp dưỡng thương không ra ngoài được, ngươi chỉ cần tham gia vào Tinh Thần Kiến Thiết Tông Môn.” Từ Phàm xem như không có chuyện gì nói với Từ Nguyệt Tiên.

“Tinh Thần Kiến Thiết?” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

“Từ khi thành lập Ẩn Linh Môn đã nhiều năm như vậy, vẫn chưa tổ chức Tông Môn Đại Bỉ.”

“Chút nữa ngươi đi đến bảo khố chọn một phần thưởng, là phần thưởng của Tông Môn Đại Bỉ.”

“Ta muốn xem thử đệ tử đời thứ nhất của chúng ta đã đạt đến thành tựu nào rồi.”

Trên thực tế, tất cả các đệ tử của Ẩn Linh Môn đều có dữ liệu tương ứng trong bồ đào, trong đó cũng bao gồm đánh giá chi tiết về lực chiến, nhưng Từ Phàm cảm thấy khí thế tu luyện trong môn phái gần đây rất dày đặc, vì vậy muốn nhân cơ hội này tổ chức Tông Môn Đại Bỉ.

Chương 183: Truyền tống trận hai giới thành lập

Từ Nguyệt Tiên mang theo mệnh lệnh của Từ Phàm xuất phát đến kho tàng tông môn, lòng thầm nghĩ coi pháp khí Linh Bảo gì đó như phần thưởng cho đại bỉ tông môn.

Vạn Bảo Phong là nơi cất giấu bảo vật của Ẩn Linh môn, cũng là nơi mà chúng đệ tử đồng loạt hướng đến.

Bảo khố chia làm chín tầng, ba tầng đầu đều là pháp bảo, đan dược, khôi lỗi, phù chú, trận bàn và linh bảo mà Luyện Khí Kỳ và Trúc Cơ Kỳ có thể sử dụng.

Mỗi khi đệ tử Ẩn Linh môn tích lũy đủ điểm tích lũy tiến vào ba tầng đầu tiên của bảo khố chọn pháp bảo đều bị hào quang đủ loại pháp khí Linh Bảo chói lóa mù mắt.

Nhất là các pháp bảo mà đệ tử được chọn lựa, chỉ tính bảo khí được bày lộ ra ngoài sáng trên kệ đã là mấy vạn món, đao thương kiếm côn, búa rìu câu xiên và rất nhiều pháp bảo kỳ lạ như triệu hoán linh châu, ngũ hành linh châu, cờ trận, hồ lô, sợi tơ…

Từ Nguyệt Tiên bước vào trong bảo khố, vừa tiến lên tầng ba của bảo khố đã nhìn thấy Hùng Lực đang xoắn xuýt trước một bộ bảo khí trọng giáp.

Là nhóm đệ tử có chiến lực mạnh nhất Ẩn Linh môn, tên của bọn họ đều có vị trí trong lòng Từ Phàm.

“Hùng Lực, ngươi đang xoắn xuýt cái gì vậy?” Từ Nguyệt Tiên thấy vẻ mặt không đành lòng của Hùng Lực, tò mò hỏi.

“Chào chưởng môn đại nhân.” Hùng Lực trông thấy Từ Nguyệt Tiên thì vội vàng hành lễ, lúc này chưởng môn trên danh nghĩa của Ẩn Linh môn vẫn là Từ Nguyệt Tiên.

“Đệ tử chỉ là đang suy nghĩ đổi áo giáp linh lực hay là tấm trọng giáp và nguyên bộ pháp bảo công kích trước mặt.” Hùng Lực đáp.

Từ Nguyệt Tiên nhìn bảo khí trọng giáp khiến Hùng Lực xoắn xuýt, rồi lại nhìn sang Hùng Lực.

“Thành thật mà nói, con đường chiến đấu của ngươi không quá phù hợp với loại áo giáp linh lực này.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Loại áo giáp linh lực này?” Hùng Lực nghi hoặc, áo giáp linh lực còn phân loại nữa sao, không phải cùng một loại hay sao.

“Đúng, trong bảo khố có loại áo giáp linh lực phù hợp với trọng giáp của ngươi, chỉ là ngươi không đủ quyền hạn, không thấy được.”

Từ Nguyệt Tiên gọi con rối phụ trách trông coi bảo khố đến.

“Ngươi đến mật thất trên tầng ba của bảo khố lấy một bộ áo giáp linh lực loại trọng giáp đưa tận tay cho Hùng Lực.” Từ Nguyệt Tiên nói với khôi lỗi.

“Tuân mệnh.” Con rối đi vào sâu bên trong bảo khổ.

Hùng Lực ghen tỵ nhìn theo hướng con rối rời đi.

Trong tông môn, nếu sắp xếp theo thứ tự những thứ mà đám đệ tử đời đầu tiên muốn có nhất, vậy hư vật mang tên “quyền hạn” chắc chắn xếp thứ nhất.

Nếu như có thể có được quyền hạn, bọn họ sẽ có quyền lợi điều động con rối của tông môn, thậm chí có thể khiến Bồ Đào thần bí nọ giúp ngươi xử lý mọi việc trong quyền hạn.

Đã từng có lần nọ, Khâu Từ Viễn phải đi một chuyến đến tổng bộ thương hội Ẩn Linh bái kiến Các chủ Bàng Phúc. Bởi vì đường xá xa xôi và không an toàn, Bồ Đào thần bí kia liền phái hơn trăm con rối Nguyên Anh Kỳ hộ tống Khâu Từ Viễn.

Chỉ trong nháy mắt, chuyện này đã khiến tất cả đệ tử đời thứ nhất phấn khích, có quyền hạn là có bài diện thế sao.

Sau này Khâu Từ Viễn được đổi một bộ bảo khí chiến đấu thích hợp với hắn, cách nghĩ của đám đệ tử đời thứ nhất càng thêm kiên định.

Còn về phần tại sao chỉ có đám đệ tử đời thứ nhất muốn có quyền hạn, đó là vì hai nghìn tên đệ tử đời thứ hai kia còn đang đau khổ vật vã trong Luyện Khí Kỳ.

“Cảm tạ chưởng môn đại nhân.” Hùng Lực cảm kích nói.

Hiện giờ hắn đã là Trúc Cơ Hậu Kỳ, chiến lực cùng với đó đã đạt đến đỉnh phong Trúc Cơ Kỳ. Ban đầu, với chiến lực của hắn là có thể nhẹ nhõm vượt qua cửa ải khiêu chiến con rối kia.

Nhưng điều khiến Hùng Lực không thể ngờ tới chính là chiến lực của con rối khiêu chiến Trúc Cơ Kỳ cuối cùng cao một cách lạ thường, mỗi lần khiêu chiến đều có thể ngược đãi hắn tới mức thương tích đầy mình. Con rối khiêu chiến kia dường như biết hết tất cả nhược điểm của hắn, lần nào cũng khiến hắn tủi thân vô cùng. Vì vậy hắn chỉ có thể tìm kiếm sự đột phá đến từ hướng khác.

Sau khi xử lý xong xuôi người mang chiến lực đỉnh cấp tương lai của tông môn, vốn dĩ Từ Nguyệt Tiên định đến mật thất chọn phần thưởng nhưng lại bắt gặp dáng vẻ muốn nói lại thôi của Hùng Lực.

“Có chuyện gì ngươi cứ nói.” Từ Nguyệt Tiên nói, nàng không thích người lề mề.

“Chưởng môn đại nhân, nghe nói lúc trước khi người tấn cấp cũng từng khiêu chiến khôi lỗi, rốt cuộc đã làm sao mà được thông qua vậy?” Hùng Lực hỏi.

Hùng Lực gợi lại một đoạn ký ức khó chịu cho Từ Nguyệt Tiên. Lúc ấy nàng đã bị con rối khiêu chiến hành hạ nhiều năm, đến tận sau khi bù đắp được khuyết điểm về chiến lực của bản thân, cuối cùng mới có thể chiến thắng khiêu chiến khôi lỗi.

“Không có cách nào cả, chỉ có vừa chiến đấu vừa tự hoàn thiện bản thân thôi.”

“Khiêu chiến con rối lúc trước của ta còn khó hơn các ngươi nhiều.” Từ Nguyệt Tiên nói xong cũng đi về phía sâu bên trong bảo khố.

“Vừa chiến đấu vừa tự hoàn thiện bản thân.” Hùng Lực vừa nhìn theo bóng lưng rời đi của Từ Nguyệt Tiên vừa lẩm bẩm. Không phải hắn không hiểu đạo lý này, nhưng lần nào cũng bị “nhồi hành” ai mà chịu nổi.

Vì vậy sau mỗi lần bị cho ăn hành, hắn sẽ đến lôi đài giả lập ngẫu nhiên trong tháp thí luyện của tông môn để tìm về sự tự tin, sau đó tiếp tục đi khiêu chiến.

Ngay lúc này, các đệ tử Ẩn Linh môn đều nhận được một tin tức.

“Thi đấu tông môn khóa đầu tiên của Ẩn Linh môn sẽ bắt đầu vào một tháng sau, mong tất cả đệ tử chuẩn bị tốt.”

“Người đạt được mười hạng đầu cuộc thi tông môn không chỉ nhận được bảo khí Đại trưởng lão đích thân định chế mà còn nhận được phần thưởng thần bí khác.”

Nhìn thấy tin tức trên máy truyền tin, tất cả đệ tử hàng đầu Ẩn Linh môn đều chìm trong vui sướng. Những đệ tử bình thường tỏ ra khiêm tốn đều bắt đầu lộ dã tâm.

Lúc này, Từ Phàm đang bận xoa dịu hai phân thân.

“Không phải chỉ là làm việc nhiều hơn tí thôi sao, vì sao hai người các ngươi cứ thế chứ.”

“Các ngươi làm việc, không phải là vì muốn làm việc cùng với ta hay sao.”

“Ngươi ta cùng là một, so đo nhiều như thế làm gì chứ.” Từ Phàm cười an ủi hai phân thân, nhân tiện suy nghĩ lại một cách nghiêm túc, rốt cuộc có nên chiều theo hai con hàng này hay không.

“Không cần nói nhiều, làm cái hợp đồng đi.” Phân thân số một nói.

“Một ngày làm việc tám tiếng.” Phân thân số hai nói.

“Đại sự sống chết tồn vong, tuyệt đối không tăng ca.” Phân thân số một nói.

“Nếu muốn thiết lập lại bọn ta, cứ tùy ý.” Phân thân số hai buông tay nói.

Từ Phàm nhìn hai phân thân trước mặt, trong ánh mắt lộ rõ vẻ tức giận của một “chủ nô”.

“Được, một ngày tám tiếng.” Từ Phàm gật đầu nói, trao nhân quyền trước, sau này từ từ bóc lột.

Đúng lúc này, Từ Cương bước đến trước Từ Phàm.

“Đừng đâm đầu tu luyện mãi, nhiệm vụ càng quan trọng hơn của ngươi bây giờ chính là lĩnh hội Ngũ Hành Chi Đạo. Nếu không, dù chiến lực có tấn cấp cũng chẳng tăng lên được bao nhiêu.”

Từ Phàm cảm nhận được linh lực tỏa ra từ trên người Từ Cương, nói.

“Lời dạy bảo của sư phụ, đồ nhi nhớ kỹ.” Từ Cương cười ha ha đáp, sau đó ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, ta có một bằng hữu muốn đến làm khách Ẩn Linh môn.”

“Là bằng hữu ở Thiên Đạo tông kia của ngươi sao?” Từ Phàm hỏi, người có thể khiến thằng nhóc ngáo ngơ này xem như bằng hữu không nhiều lắm.

“Đúng, hắn là đệ tử cấp bậc Thiên Kiêu của Thiên Đạo tông, chiến lực tương đương với ta.” Từ Cương nói.

“Vậy đến đi, Ẩn Linh môn chúng ta chỉ là tông môn ở ẩn, nào phải tông môn lánh đời đâu.”

“Đến rồi vừa hay để các ngươi trao đổi nhiều hơn, có thể có chiến lực ở cấp bậc tương đương với ngươi xứng được danh hào Thiên Kiêu.” Từ Phàm nói, người có chiến lực tương đương với đệ tử mình nắm tay dạy dỗ từng chút, vậy cũng được tính là sự tồn tại có cấp bậc đỉnh cao rồi.

“Tạ ơn sư phụ.” Từ Cương vui vẻ đáp.

“Ngươi nhắc ta mới nhớ, lát nữa ta bảo Bồ Đào cài đặt chế độ dành cho khách đến thăm.” Từ Phàm nói.

“Còn nữa, một tháng sau cử hành thi đấu tông môn, ngươi cũng nên bảo Linh Đài chuẩn bị đi.”

“Dù sao cũng coi như là đệ tử ngươi dạy dỗ.” Từ Phàm nói.

“Ta đã nói với Linh Đài rồi. Nếu như không lấy được ba thứ hạng đầu tiên thì sau này hắn không cần phải đi bằng hai chân nữa.” Từ Cương lộ vẻ mặt phụ thân nghiêm khắc, nói.

Từ Phàm dùng ánh mắt quái dị nhìn Từ Cương, ngươi không sợ ngươi già rồi con ngươi gỡ ống thở của ngươi à?

Chuyện nhỏ cỡ nào chớ, ngươi đã muốn đánh gãy chân con trai ngươi rồi.

“Ừm, vậy thì tốt.” Từ Phàm gật đầu.

“Là vì, nhất định phải để hắn có cảm giác nguy cơ.” Từ Cương cảm thấy mình biến thành nhà giáo dục quốc dân.

“Ta hạn cho ngươi trong một tháng phải chiến thắng con rối Nguyên Anh Sơ Kỳ. Nếu không thắng được, sau này ngươi cũng đừng mong đi bằng hai chân.” Từ Phàm nở nụ cười quái dị nhìn đại đồ đệ của mình mà nói.

Khá lắm, dám giáo huấn đồ tôn của ta như thế.

Từ Cương sững người, sau đó sợ hãi thốt lên: “Sư phụ, ta chỉ nói thôi mà, làm sao ta nỡ đánh gãy chân Linh Đài cho được.”

Biết mình nói sai, Từ Cương vội vàng lấp liếm.

“Không sao, ta cũng không nỡ đánh gãy chân đồ đệ của ta được.” Từ Phàm vừa cười vừa nói. Chẳng phải chân thôi à, gãy rồi thì dùng Vạn Sinh đan cấp bậc tông sư bù lại là được.

“…”

Nhìn bóng lưng thê lương của Từ Cương, Từ Phàm lắc đầu, làm gì không làm, tại sao cứ muốn làm khó đồ tôn của ta, không biết tình yêu thương cách thế hệ à.

Yêu Linh giới, bên trong sơn mạch Vạn Trọng, lửng mật giáp dày cả người đẫm máu, toàn thân tàn tạ đang ẩn mình trong sơn động chữa thương.

Vừ rồi hắn bị tán yêu ở nơi này đánh lén, liều mạng mới trốn thoát được.

“Đã xâm nhập vào sơn mạch Vạn Trọng hơn một vạn dặm rồi, không thể vào sâu hơn được, ta không thể đối phó được tán yêu và yêu thú trong đó.” Lửng mật giáp dày vừa thở hổn hển vừa nói. Bây giờ yêu lực của hắn đã hao sạch, lại thêm vết thương trên người, lúc này chỉ một tiểu yêu Trúc Cơ kỳ cũng có thể dễ dàng lấy mạng hắn.

Lửng mật giáp dày nhìn quanh sơn động này.

“Cứ ở chỗ này đi.”

Lửng mật giáp dày lôi trận bàn Truyền Tống không gian từ trong nhẫn không gian ra.

Chỉ nháy mắt, ánh sáng lấp đầy toàn bộ sơn động, không gian dưới mặt đất bên trong đảo Ẩn Linh có một Truyền Tống Trận không gian bắt đầu tỏa sáng.

“Cuối cùng cũng kết nối được.” Từ Phàm lộ vẻ mặt vui mừng, nói. Ở tu tiên giới lúc nào cũng có hội trưởng lão giám sát, điều này dù ít dù nhiều cũng khiến hắn cảm thấy tay chân gò bó.

“Yêu giới, ta đến đây.”

Lửng mật giáp dày trong sơn động lấy ra đủ món Truyền Tống Trận từ trong nhẫn không gian, bắt đầu bố trí thêm cho Truyền Tống Trận trải rộng toàn bộ không gian sơn động.

Cuối cùng, ngay sau khi lửng mật giáp dày bổ sung linh kiện cuối cùng, Truyền Tống Trận chính thức khởi động.

Chỉ trong nháy mắt, vô số con rối công cụ bắt đầu xuất hiện từ trong Truyền Tống Trận.

Nhìn thấy tình huống con rối công cụ ra khỏi Truyền Tống Trận, nét mặt lửng mật giáp dày lộ vẻ hứng khởi.

Vào lúc này, một con rối công cụ cầm một bình đan dược đưa tới trước mặt lửng mật giáp dày.

“Vất vả rồi, chữa thương cho tốt, chủ nhân sẽ không quên công lao của ngươi.”

“Tộc của ngươi, tương lai cũng sẽ có một nơi để an giấc.” Bồ Đào điều khiển con rối công cụ nói.

“Vì chủ nhân phục vụ!” Lửng mật giáp dày phấn chấn đáp lời.

Từ Phàm được trực tiếp nhìn thấy cảnh này từ đảo Ẩn Linh xa xôi, nói: “Bồ Đào, ngươi tiến hóa còn nhanh hơn trong tưởng tượng của ta nữa.”

“Tạ ơn chủ nhân khích lệ.”

Trong giọng nói pha lẫn nét sống động.

Chương 184: Căn cứ dưới lòng đất

Con rối công cụ đi ra từ trong Truyền Tống Trận bắt đầu lấy ra các loại pháp khí độn thổ, trải đầy trên mặt đất.

Cùng lúc đó, từ bên trong Truyền Tống Trận bắt đầu xuất hiện các con rối chuyên độn thổ và do thám.

“Mở rộng theo hướng “dưới lòng đất”, Bồ Đào này, quan điểm của chúng ta lại nhất trí như thế.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sau khi xâm nhập sâu năm nghìn mét dưới mặt đất, dựa theo tư liệu liên quan đến Yêu giới hiện có, tính bí mật là quan trọng nhất, cũng có thể che giấu được trước Yêu tộc có đẳng cấp cao. Đợi sau khi ổn định lại tiếp tục mở rộng càng sâu hơn dưới mặt đất.”

“Ngoài ra, con rối chỉ cần linh lực điều động, nếu như đào được mỏ linh khí phù hợp thì quân đoàn con rối ở Yêu giới có thể nhanh chóng tự cung tự cấp, đồng thời còn kiếm thêm về cho chủ nhân.” Bồ Đào nói.

“Sao lại có cảm giác như chơi trò chơi xây dựng.” Từ Phàm nói.

Càng ngày càng nhiều con rối được truyền tống đến Yêu giới, một căn cứ con rối cũng xuất hiện theo bên trong sơn mạch Vạn Trọng.

Một pháp trận ẩn có đường kính lên tới mười dặm che giấu đám con rối giáp dày bên trong sơn động, bảo vệ chúng ở trong đó kỹ càng.

Chân Linh phân thân của Bồ Đào bám lên một con rối chiến đấu Nguyên Anh Kỳ không đáng chú ý tới xuất hiện bên trong sơn động.

Từ Phàm quan sát tốc độ kiến thiết của con rối công cụ, hài lòng gật đầu.

“Với tốc độ này, xin gọi ta cuồng ma xây dựng.”

Lúc này, toàn bộ lòng núi đều đã bị con rối công cụ đào sạch, vô số pháp khí trọng pháo được giấu trong lòng núi.

Con rối công cụ độn thổ đã xâm nhập sâu một nghìn mét trong lòng đất.

“Chủ nhân, đã phát hiện một mạch khoáng tử yêu thiết cỡ nhỏ và một mạch khoáng linh thạch cỡ nhỏ trong lòng đất. Sau khi khai thác và luyện chế đủ để cung ứng cho quân đoàn con rối ở Yêu giới tiêu hao giai đoạn đầu.”

Không mất quá nhiều thời gian, Từ Phàm đã nhận được tin tốt mà Bồ Đào truyền đến.

“Không tệ, khởi đầu tốt đẹp.” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười mỉm. Mặc dù hiện giờ đảo Ẩn Linh có khi có đến nghìn vạn con rối, nhưng tất cả hành động của con rối đều cần có linh thạch chống đỡ, giống như ô tô phải có xăng dầu vậy.

Nhiều khi, linh thạch tiêu hao khi đảo Ẩn Linh điều động con rối quy mô lớn cũng khiến đáy lòng Từ Phàm phải lung lay.

“Tiếp tục đào, sau khi đào được linh khoáng và dị bảo giá trị cao, truyền tống tất cả về tông.” Từ Phàm liếm môi, nói. Hắn biết Yêu giới có rất nhiều linh khoáng đặc biệt, đều có thể bán được giá cao ở tu tiên giới.

“Tuân mệnh.”

Tiên thành Lâm Sâm, Từ Cương nghênh đón bằng hữu tốt của hắn – Cơ Mộ Hoa.

“Cơ huynh, đã lâu không gặp.” Từ Cương cười chắp tay nói.

“Ha ha, cũng không được bao lâu mà không hiểu vì sao ta lại rất nhớ mong Trương đạo hữu.” Cơ Mộ Hoa nhiệt tình nhìn Từ Cương, nói. Người trong Thiên Đạo tông có thể quyết đấu luận bàn cùng hắn đều đã ra ngoài chấp hành nhiệm vụ.

Bởi vì ngứa tay nên hắn mới tìm đến Trương Hàn không phân thắng bại với mình.

“Cơ đạo hữu, Trương Hàn chỉ là tên giả ta dùng khi chu du tu tiên giới. Tên thật của ta là Từ Cương.”

“Ngươi có thể gọi ta là Từ đạo hữu.” Từ Cương ngượng ngùng nói. Dù sao cũng xem như là huynh đệ kề vai chiến đấu, bây giờ mình mới khai ra tên thật cho hắn biết, Từ Cương cảm thấy hơi không phải đạo.

“Có thể hiểu được.” Cơ Mộ Hoa gật đầu nói. Trước đây, khi hắn chu du tu tiên giới cũng sẽ dùng tên giả.

“Đa tạ Cơ huynh cảm thông.”

Trên mặt hồ rộng lớn mười vạn dặm, một chiếc linh châu dưới sự khống chế của Bồ Đào bay về phía Ẩn Linh môn.

Cơ Mộ Hoa đứng trên linh châu phóng mắt nhìn mặt hồ vô biên vô tận, nhớ đến nhiệm vụ trước khi đi trưởng lão đã giao cho mình.

Bí mật quan sát trình độ chiến đấu của đệ tử Ẩn Linh môn.

“Từ đạo hữu, Ẩn Linh môn các ngươi có khiêu chiến con rối không?” Cơ Mộ Hoa hỏi, gần đây không hiểu sao hắn lại bị con rối kia hành hạ.

Chẳng hiểu vì sao, Từ Cương vô thức nhìn xuống chân của mình.

“Có, đệ tử tông môn của ta, bao gồm cả ta, muốn tấn cấp đều phải thông qua cửa ải khiêu chiến con rối.” Từ Cương đau khổ nói ra. Hắn nhớ đến khoảng thời gian khiêu chiến con rối bị hành hạ tơi bời kia.

“Vậy nhân lúc ta đến tông môn Từ đạo hữu phải chăm chỉ học hỏi, mở mang kiến thức về khiêu chiến con rối ở quý tông, thuận tiện phân ra thắng bại với Từ đạo hữu.” Trong ánh mắt Cơ Mộ Hoa hiện lên tia hiếu thắng.

“Ngươi có thể thử xem, nhưng phải chuẩn bị tinh thần chịu ngược cho tốt đó.”

“Hiện giờ, cho dù là ta cũng chỉ kiên trì tối đa nửa giờ.” Từ Cương nói.

“Lợi hại thế sao.” Cơ Mộ Hoa ngạc nhiên. Bây giờ hắn có thể giằng co với con rối khiêu chiến cùng cấp bậc trong một giờ.

Hắn cũng sẽ không ngây thơ cho rằng thực lực của mình mạnh hơn.

“Sau khi đến tông môn của ta rồi, để ngươi mở mang tầm mắt một chút.” Từ Cương nở nụ cười sâu xa.

Đến Ẩn Linh môn, Cơ Mộ Hoa kinh ngạc quan sát mọi thứ xung quanh.

“Tiên gia khí phái, đúng là bảo địa thích hợp tu luyện.” Cơ Mộ Hoa nhìn theo linh dịch được phân bố như cửu thiên ngân hà ở phía xa xa mà cảm thán.

Không phải hắn chưa từng nhìn thấy hồ nước tạo thành từ linh dịch thế này, nhưng linh dịch như thác nước cỡ lớn dung nhập vào toàn bộ tông môn thế này thì đúng là hiếm thấy.

“Đây đều do tứ sư đệ của ta thiết kế đấy.” Từ Cương kiêu ngạo nói.

“À, vậy có cơ hội nhất định phải gặp gỡ tứ sư đệ của Từ đạo hữu rồi.” Cơ Mộ Hoa vừa nhìn ngắm cảnh đẹp tiên gia xung quanh vừa nói.

“Có cơ hội sẽ giới thiệu với ngươi, bây giờ tứ sư đệ đang bế quan.”

“Được chứ.”

“Chúng ta đi bái kiến sư phụ ta trước đã, sau đó chúng ta mới đến một chỗ vắng vẻ luận bàn.” Từ Cương nói.

“Đương nhiên rồi, trưởng lão biết ta muốn đến Ẩn Linh môn, còn dặn dò ta thay mặt họ tặng chút lễ mọn cho Đại trưởng lão của quý tông.” Cơ Mộ Hoa nói. Hắn rất tò mò không biết vị sư phụ có thể dạy dỗ nên Từ Cương Thiên Kiêu thế này sẽ là người như thế nào.

Hai người họ băng qua chủ phong, đến tiểu viện của Từ Phàm.

“Vãn bối Cơ Mộ Hoa, bái kiến Từ trưởng lão.” Cơ Mộ Hoa làm lễ của vãn bối.

Hắn cũng không vì Từ Phàm là Kim Đan Kỳ mà xem thường, trái lại càng thêm tôn kính. Bởi vì hắn biết một thân phận khác của Từ Phàm là Luyện Khí Tông Sư.

Ở tu tiên giới, tất cả tu sĩ đều xem Luyện Khí Tông Sư ngang bằng với Tôn giả Độ Kiếp và Đại Thừa Kỳ.

“Không cần đa lễ, đứng lên đi.” Từ Phàm từ tốn nói, cùng lúc đó cũng lấy ra một món bảo khí tứ giai Thiên Thụ Châu tặng cho Cơ Mộ Hoa.

“Nhận đi, đây là chút tâm ý của ta.” Từ Phàm nói. Thân là sư phụ của Từ Cương, khi bằng hữu của đồ đệ đến bái kiến nhất định phải tăng thể diện cho đồ đệ.

Cơ Mộ Hoa nhìn Thiên Thụ Châu trên tay, cảm nhận luồng linh lực hệ Mộc dồi dào trong đó mà giật mình.

Mặc dù hắn không thiếu bảo khí, nhưng hắn có cảm giác như viên Thiên Thụ Châu này hoàn toàn được tạo ra dành cho hắn, còn mạnh hơn bảo khí hiện giờ hắn đang dùng.

Hắn cầm Thiên Thụ Châu trong tay, cảm giác như linh khí thuộc tính mộc xung quanh đều trở nên sống động hơn mấy lần.

“Tạ tiền bối.” Cơ Mộ Hoa lại hành lễ vãn bối lần nữa.

Sau đó hắn lấy lễ vật thay mặt trưởng lão tặng cho Từ Phàm, kết thúc lần bái phỏng này.

Từ Phàm nhìn lễ vật mà trưởng lão Thiên Đạo tông tặng, cười nói: “Còn phải chọn hai con rối khiêu chiến nữa à, không tệ.”

“Bồ Đào.” Từ Phàm gọi.

“Ta đây~”

“Phái một con rối Hóa Thần cầm theo linh đan chữa thương đi theo trông nom hai đứa nó, lỡ có đánh nhau quá tay thì ngươi đi ngăn.”

“Dạ rõ.”

Sau khi sắp xếp xong xuôi, Từ Phàm lại mở trực tiếp căn cứ con rối ở Yêu giới bắt đầu xem.

Bây giờ niềm yêu thích của Từ Phàm dần chuyển từ câu cá sang xem trực tiếp tại chỗ kiến thiết Yêu giới.

“Không tệ, xây dựng cơ sở dây chuyền sản xuất con rối công cụ xong rồi. Chỉ là không biết dùng quặng tử yêu thiết để chế tạo con rối khác với thiết linh khoáng khác ở chỗ nào.” Từ Phàm nhìn vào màn hình trực tiếp, vừa khởi động dây chuyền sản xuất vừa nói.

“Việc chế tạo con rối công cụ từ thiết linh khoáng càng phù hợp với hoàn cảnh ở Yêu giới hơn, diễn ra ở dưới lòng đất lại càng thuận lợi cho việc ẩn nấp .” Bồ Đào nói.

“Đúng là không tệ.” Từ Phàm nói.

Tiếp đó, trong lúc Từ Phàm vốn định đích thân điều khiển một nhóm con rối công cụ di chuyển dưới lòng đất thăm dò thử xem còn mạch khoáng nào khác hay không thì lại có màn ảnh trực tiếp khác mở ra.

“Giờ hai thằng ôn con ngáo ngơ này tính đánh nhau à, này là kìm nén bao lâu rồi.” Từ Phàm nhìn màn hình trực tiếp nói.

Ba nghìn dặm về phía bắc đảo Ẩn Linh.

Từ Cương và Cơ Mộ Hoa đứng cách xa nhau trăm mét giữa không trung.

“Từ đạo hữu, bây giờ không còn ai quấy rầy chúng ta nữa, có thể đánh một trận thống khoái rồi.” Cơ Mộ Hoa mỉm cười nói, tinh thần chiến đấu trong ánh mắt đã không thể che giấu nổi nữa.

“Không, không có gì bất ngờ xảy ra thì sư phụ ta đang quan sát hai chúng ta đấy.” Từ Cương nói.

“Không thể nào.” Cơ Mộ Hoa bắt đầu nhìn quanh.

“Khu vực toàn bộ hồ nước khổng lồ mười vạn dặm đều nằm dưới sự giám sát của sư phụ ta. Chẳng qua, việc này không ảnh hưởng đến cuộc chiến của chúng ta.”

“Chỉ cần không nguy hiểm đến tính mạnh của ta và ngươi, sư phụ ta sẽ không nhúng tay.” Từ Cương nói.

Từ Phàm đang đợi hai người đánh nhau, cười mắng một tiếng tiểu tử thúi, sau đó tiện tay tắt màn hình trực tiếp bọn họ đi.

“Hai cái pháo đài đánh nhau thì có gì để xem, không bằng chơi trò chơi do thám nhiều hơn chút.”

Từ Phàm nói, sau đó khống chế con rối xuất phát đi sâu vào lòng đất.

Lúc này, sau khi Từ Cương nhận được thông báo của Bồ Bào, hắn nói: “Ổn rồi, bây giờ không có ai giám sát chúng ta nữa.”

Một hư ảnh đại thụ che trời xuất hiện phía sau lưng Cơ Mộ Hoa.

“Từ huynh, hãy xem thực lực chân chính của ta đây.”

Hư ảnh đại thụ che trời lập tức cắm rễ giữa không trung, vô số dây leo tung bay theo gió.

Nước hồ bên dưới bắt đầu phun trào, không bao lâu sau tạo thành một mảng lục địa lơ lửng.

Cơ Mộ Hoa phất tay, vô số giáo gỗ, lá bay bắn về phía Từ Cương.

“Vậy ta cũng không khách sáo nữa.”

Sau lưng Từ Cương xuất hiện pháp tướng nghìn tay, phần lớn nước hồ bay lơ lửng xung quanh Từ Cương, biến đổi thành các hình dạng khác nhau.

Ngay khi Từ Cương kết ấn, nước hồ xung quanh hóa thành một bàn tay lớn che trời, đánh về phía Cơ Mộ Hoa.

Giáo gỗ, phi tiêu bằng lá va chạm vào bàn tay khổng lồ kia, gây ra tiếng nổ kinh người.

Ầm!

Lúc này, đệ tử đang bắt yêu thú ở gần đó đều quay đầu nhìn về phía phát ra tiếng nổ.

Sau đó, các đệ tử toàn tông môn đều nhận được tin tức của vị đệ tử kia.

“Từ phong chủ đang luận bàn với tu sĩ từ bên ngoài đến, mọi người mau đến xem.”

“Trận quyết đấu giữa các “pháo đài”, bỏ lỡ thôn này là không còn tiệm đâu.”

Thế là hơn trăm đệ tử đời thứ nhất của Ẩn Linh môn như hóa thành một cơn lũ lớn ào ào bay về phía có tiếng nổ.

Trong lúc đang chơi trò chơi hăng say, Từ Phàm hay tin, hắn phân phó Bồ Đào: “Phái vài con rối hộ sơn đi bảo vệ mấy đệ tử kia đi, đừng để dư chấn làm bị thương.”

“Tuân mệnh.”

Một chiếc linh châu mang theo một trăm con rối hộ sơn bay về hướng Từ Cương đang quyết đấu.

“Xem ra sau này phải để đám đệ tử ra ngoài trải nghiệm xã hội nhiều hơn. Đừng để tới lúc ra ngoài thấy tu sĩ người ta đánh nhau còn ngu ngu đâm đầu vào.”

“Phải nghĩ cách mới được, để bọn họ biết sự hiểm ác của xã hội này.” Từ Phàm sờ cằm, nói.

Chương 185: Chi phí nghiên cứu của Chu Khai Linh

“Tài nguyên của dãy núi Vạn Trọng này đúng là phong phú.” Nhìn thấy được linh khoáng trong màn sáng, Từ Phàm khen ngợi.

“Linh khoáng Thái Tâm, tinh luyện linh khoáng này một lúc đã có thể luyện ra cự thuẫn cấp Đạo Khí rồi.”

“Mặc dù là đạo khí cấp thấp nhất, nhưng đó cũng là đạo khí.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Bồ Đào, phái con rối khai thác hết toàn bộ linh khoáng Thái Tâm này đi.”

“Ta muốn dùng linh khoáng Thái Tâm này luyện ra một nhóm con rối cự thuẫn trọng giáp Hóa Thần Kỳ.” Từ Phàm vỗ tay nói, trong đầu hắn đã tưởng tượng ra cảnh mình khống chế luyện ra con rối cộng thêm mười hai đạo khí Hóa Thần Kỳ và con rối cự thuẫn trọng giáp cứng rắn Hợp Thể Kỳ.

Không biết tại sao, trận chiến trong lòng Từ Phàm bỗng nhiên trở nên mạnh mẽ.

“Bỗng nhiên rất muốn chiến đấu.” Từ Phàm ngứa tay nói.

Lúc này đã cách thời gian Từ Cương và Cơ Mộ Hoa so tài một ngày một đêm.

Từ Phàm vừa nhớ đến bọn họ thì Bồ Đào đã lập tức truyền tin đến, nói hai người họ đã so tài xong, Từ Cương nhờ nhiều pháp bảo và áo giáp linh lực nên đã chiếm thế thượng phong.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trong phát lại cảnh bọn họ chiến đấu.

“Hây, thiên phú tiểu tử ngốc hơi kém, nếu như dưới tình hình trang bị cùng cấp bậc thì cùng lắm tiểu tử ngốc sẽ hòa, nhưng phần lớn sẽ là thất bại.”

“Mau đạt đến Hóa Thần Kỳ, sau khi đạt đến Hóa Thần Kỳ thì sẽ không cần đến thiên phú nữa.” Từ Phàm nhìn Từ Cương trong màn sáng với vẻ mặt ảm đạm nói.

Xem ra đứa nhóc ngốc này đã biết chênh lệch giữa mình với bằng hữu tốt.

Sau đó Từ Phàm lại chơi trò thăm dò, hơn nữa còn triệu hoán phân thân số một ra ngoài.

“Tám tiếng.” Phân thân số một vừa ra ngoài đã biết mình phải làm gì.

“Ừm ừm, mười hai con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ, trước tiên ngươi hãy đến không gian dưới lòng đất với Bồ Đào để hoàn thiện bản vẽ, sau đó bắt đầu luyện đi.”

“Cho ngươi hai tháng, đi đi.” Từ Phàm nhìn chằm màn sáng đang phát, không thèm quay đầu lại nói với phân thân số một.

“Không hoàn thành được.” Phân thân số một không chút nể mặt nói.

“Ngươi và ta vốn là một thể, không cần mặc cả, nếu không các điều kiện trước đây đều bị hủy bỏ.” Từ Phàm không chút nể tình nói.

“Ngươi…”

Cuối cùng phân thân số một cũng khuất phục đi về phía không gian dưới lòng đất.

“Hà cớ gì phải làm khó bản thân chứ…”

Bên tai Từ Phàm nhộn nhạo âm thanh u oán của phân thân số một.

“Ha ha.”

Bên ngoài đảo Ẩn Linh, trên một chiếc linh thuyền, Từ Cương đỡ Cơ Mộ Hoa ngồi dậy.

“Từ huynh, ta thua tâm phục khẩu phục, trên phương diện thuật pháp, ta nguyện nhận ngươi là đại ca.” Sắc mặt Cơ Mộ Hoa tái nhợt nói, nếu chiêu Lôi Quang Pháo cuối cùng Từ Cương không nể tình, thì có lẽ hiện tại bản thân đã không còn gì kể cả cặn bã.

“Chỉ là lợi ích của pháp bảo mà thôi, trong điều kiện bình đẳng thì có lẽ người ngã xuống cuối cùng là ta.” Từ Cương nói, trong ánh mắt hâm mộ thiên phú của Cơ Mộ Hoa.

“Lúc chiến đấu sinh tử, ngươi sẽ vì công bằng mà bỏ lại pháp bảo của mình sao.” Cơ Mộ Hoa nói.

“Kẻ ngốc mới làm như vậy, nếu vậy thì đó không phải là so tài.” Từ Cương nói.

“Vậy chẳng phải là được rồi sao, có thể Từ đại ca hâm mộ thiên phú của ta, nhưng ta lại thường hâm mộ sư phụ Luyện Khí Tông Sư của Từ đại ca.” Cơ Mộ Hoa nhìn Từ Cương nói.

“Ha ha, là ta đã tin người.” Từ Cương cười nói, không cam lòng trong lòng cũng bắt đầu phai nhạt.

Lúc này, Từ Cương vỗ vỗ bả vai Cơ Mộ Hoa nói: “Nếu không còn chuyện gì thì hãy ở lại tông môn dưỡng thương, gần đây tông ta tổ chức đại hội tông môn, ta đã xin sư phụ, hắn đã cho phép ngươi xem chiến đấu.”

Lúc này, một con rối Hóa Thần Kỳ đưa cho Từ Cương một bình linh đan chữa thương.

“Vậy ta sẽ mượn bảo địa tu dưỡng một thời gian.” Cơ Mộ Hoa nói, trong lòng rất vui mừng, vì nhiệm vụ mà trưởng lão giao cho mình có thể hoàn thành dễ dàng hơn.

“Đã gọi ta là đại ca, còn khách sáo như vậy sao.”

“Lát nữa sẽ mời ngươi ăn bữa cơm đặc sắc nơi này của bọn ta.” Từ Cương cười nói.

“Vậy thì ta sẽ không khách sáo nữa.” Cơ Mộ Hoa nói.

Buổi tối, Từ Phàm thoát khỏi trò chơi thám hiểm, vẻ mặt khó hiểu nói: “Lẽ nào ta chuyển chức không ổn sao.”

Ngoại trừ linh khoáng Thái Tâm lúc ban đầu, thì thời gian còn lại Từ Phàm không tìm thấy thứ gì có giá trị cả.

“Chủ nhân không cần phải quan tâm, hiện tại chỉ thăm dò một góc của băng đã phát hiện ra linh khoáng Thái Tâm.”

“Tin rằng sau này quân đoàn con rối Yêu Giới mở rộng, linh khoáng có thể khai quật được sẽ ngày càng nhiều.”

“Hiện tại linh khoáng Thái Tâm đang được thu thập, dự kiến một tháng sẽ thu thập xong.”

Khi nghe nói đã bắt đầu thu thập linh khoáng Thái Tâm, trên mặt Từ Phàm mới nở nụ cười.

“Ngươi nói đúng, bây giờ chỉ là một góc băng, còn nhiều thứ tốt hơn đang chờ ta đến đào.”

Buổi tối, Từ Phàm mở một bữa tiệc chiêu đãi Cơ Mộ Hoa, rồi đưa linh đan chữa thương để nàng nhanh chóng hồi phục.

Ngày hôm sau, mặt trời vẫn chưa mọc, Lý Tinh Từ đang bế quan tu hành chậm rãi mở mắt ra.

Hắn cầm máy truyền tin lên tò mò xem xét thông tin mới nhận được.

“Rõ ràng ta đã chặn tất cả thông tin, sao lại có tin đến chứ.”

“Là sư phụ đã xảy ra chuyện sao.”

Lý Tinh Từ cầm lấy bảo khí truyền tin lên nhìn, sắc mặt lập tức phát khổ, bắt đầu đau đầu.

“Tiền bối Tô Nhiễm Thiên.” Lý Tinh Từ ôm đầu đau đầu nói.

Trên máy truyền tin chính là tin tức của nữ tu Tô Nhiễm Thiên Hợp Thể Kỳ, phía trên nói nàng là một nữ tử yếu đuối sợ qua sông, nên bảo Lý Tinh Từ đi đón nàng.

Sau đó Từ Phàm lại truyền một tin đến, bảo hắn đến Tiên thành Lâm Sâm đón Tô tiền bối, hơn nữa phải duy trì sự tôn kính.

“Tinh Từ, không cần có gánh nặng tâm lý, tùy duyên là được.”

“Nếu ngươi thật sự không muốn, dù là máu tươi rắc khắp mười vạn dặm cự hồ này, vi sư cũng sẽ bảo vệ thanh bạch cho ngươi.”

Lúc này âm thanh che chở con cưng của Từ Phàm truyền đến bên tai Lý Tinh Từ, khiến hắn cảm động, sau đó phản ứng lại.

“Sư phụ, mạng của ngươi quan trọng hơn khí tiết của đồ nhi nhiều.” Lý Tinh Từ cảm động nói.

“Ngươi biết là được, mau đi đón khách đi.” Âm thanh Từ Phàm chậm rãi truyền đến.

“Xem ra tông môn sắp nghênh đón một đại nhân vật rồi.”

“Còn về chuyện khí tiết, khí tiết của mình tự mình quản, chuyện này sư phụ không làm chủ cho ngươi được.” Từ Phàm ngồi xếp bằng trên giường cười hì hì nói.

Sáng sớm, Từ Phàm dùng xong bữa sáng mà Lôi Văn Khê đưa đến, rồi nhìn thấy khuôn mặt lo lắng của Chu Khai Linh.

“Tìm vi sư có chuyện gì.” Từ Phàm hỏi, đối với Chu Khai Linh, hắn dùng cách nuôi thả để dạy đồ đệ, tục xưng chính là không cần quản gì cả.

Tu sĩ có thiên phú Sang Linh Sư, có thể dạy nhất chính là để hắn quan sát các loại pháp thuật thần thông, tích lũy theo thời gian sẽ từ từ hình thành một bộ lý luận sáng tạo ra pháp thuật thần thông công pháp của riêng mình.

“Sư phụ, có thể cho ta chút linh thạch không.” Chu Khai Linh cẩn thận nói.

“Sao vậy.” Từ Phàm ngạc nhiên hỏi, hiện tại mỗi tháng Ẩn Linh môn đều phát điểm tích lũy nhất định cho đệ tử, nếu cần linh thạch thì có thể dùng điểm tích lũy đi đổi linh thạch.

Thông qua tính toán nghiêm ngặt của Từ Phàm và Bồ Đào, điểm tích lũy hàng tháng hoàn toàn đủ cho chi phí giai đoạn hiện tại.

“Ta muốn mua một số linh tài và bảo bối ngũ hành để làm thí nghiệm.” Chu Khai Linh nói.

“Ồ, ngươi có phát hiện mới gì rồi.” Từ Phàm quan tâm hỏi.

“Bây giờ vẫn chưa có lý thuyết hỗ trợ, sư phụ nên xem một chút.”

Chu Khai Linh nói xong lấy một túi nhỏ chứa đầy bột phấn ra.

“Ta vừa dùng bữa xong, mọi thứ có thể ghê tởm đến pháp thuật của ta, ngươi không cần dùng đâu.” Từ Phàm vội vàng nói, mặc dù Chu Khai Linh thuộc trạng thái thả nuôi, nhưng Từ Phàm vẫn quan tâm nhất định đến hắn.

Từ Phàm chú ý đến hậu quả của Chu Khai Linh là sau này tuyệt đối không thể để đồ đệ này trở thành thù với hắn.

Bởi vì pháp thuật thần thông hắn tự tạo ra thực sự quá ghê tởm.

“Được, chuyện lần này ta phóng thích là pháp thuật đứng đắn.”

Chu Khai Linh nắm chặt ít bột phấn trong tay, bắt đầu kết ấn.

“Đây là ấn pháp của Băng Mâu Thuật.” Từ Phàm nhìn phong cách khởi đầu của Chu Khai Linh nói, pháp thuật này hắn còn cải tiến đạt

được.

Chỉ thấy thủy linh khí của tiểu viện Từ Phàm bắt đầu khởi động, ấn pháp của Chu Khai Linh chấm dứt, một cây băng mâu lớn gấp mấy lần mô hình thông thường xuất hiện bên cạnh Chu Khai Linh, trong nháy mắt bắn về phía vách núi xa xa.

Băng mâu dài mười mét trong không trung bị xé rách đụng vào vách núi xa xa.

“Ầm!”

Toàn bộ vách núi bị đóng băng trong nháy mắt, sau đó ngọn núi nhỏ hóa thành bột rơi xuống chân núi.

Từ Phàm nhìn ngọn núi nhỏ xa xa bị băng mâu đánh nửa đỉnh núi, sau đó bột phấn Chu Khai Linh mới dùng tản ra không trung, rồi ý niệm kết ấn.

Trên bầu trời xuất hiện một quả cầu băng khổng lồ đường kính mười mét, nhiệt độ toàn bộ tiểu viện trên núi của Từ Phàm lập tức giảm xuống dưới không độ.

Từ Phàm chạm nhẹ về phía bầu trời, quả cầu băng giữa không trung trong nháy mắt bắn lên bầu trời.

“Ầm!”

Quả cầu băng chỉ bay đến trên đỉnh hộ sơn đại trận, nó bùng nổ thành một bông tuyết, hạ cánh giữa những ngọn núi.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đảo Ẩn Linh phủ một tầng áo trắng.

“Đây là lớp băng bên ngoài hồ băng sâu cộng thêm bột linh thạch chưa hòa với nước ngưng tụ mà thành, chi phí khoảng một vạn linh thạch một cân.”

“Đủ để phóng thích Băng Mâu Thuật của ngươi hơn sáu trăm lần, uy lực tăng lên gấp sáu lần, điểm linh giới nhiều nhất cũng gấp sáu lần, nhiều hơn nữa sẽ khiến cho pháp thuật phóng thích tự bạo.”

“Không tồi, có giá trị, cũng có đầu óc.” Trước đây Từ Phàm cũng đã sử dụng phương pháp tương tự, chỉ là không nghiên cứu kỹ lưỡng.

“Muốn bao nhiêu linh thạch, cứ to gan nói.” Từ Phàm hài lòng nhìn Chu Khai Linh nói, không ngờ đồ đệ phóng dưỡng này cũng có thể khiến cho mình kinh ngạc.

Nghe Từ Phàm nói, Chu Khai Linh lấy hết can đảm giơ một ngón tay lên.

“Một ngàn vạn linh thạch.”

Sau khi nghe được yêu cầu của Chu Khai Linh, đột nhiên hắn có chút chua xót, mấy đồ đệ mà bản thân nhận chính thức, trên người ai mà chẳng có tiền tiêu vặt cho mục tiêu nhỏ, chỉ có Chu Khai Linh nhỏ tuổi này là chưa từng cho tiền tiêu vặt gì.

Từ Phàm lấy một túi trữ đồ ra đưa cho Chu Khai Linh.

“Đây là một trăm triệu linh thạch, trước đây là vi sư đã xem nhẹ ngươi.” Từ Phàm thở dài một hơi, nói.

“Sư phụ, những linh thạch này thật sự là cho ta nghiên cứu sao.” Chu Khai Linh vui sướng hỏi, còn việc sư phụ xem nhẹ thì hắn lại không cảm giác được.

“Đương nhiên, sau này loại bột tăng cường uy lực thi pháp này, ngươi phải làm ra một bộ đầy đủ thuộc tính.”

“Đến lúc đó đệ tử Ẩn Linh môn chúng ta thi pháp, uy lực ít nhất phải tăng cường gấp mấy lần, sau này đi ra ngoài cũng có thể bảo đảm an toàn.” Từ Phàm nói.

“Ta biết rồi, sư phụ, ngươi cho ta một năm, ta chắc chắn sẽ nghiên cứu tất cả các loại bột pháp thuật thuộc tính.” Chu Khai Linh đảm bảo.

“Ừm, đi đi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Từ Phàm nhìn thời gian, hỏi: “Bồ Đào, Tinh Từ xuất phát chưa?”

“Đã đến Tiên thành Lâm Sâm, còn nửa tiếng nữa là đến thời gian dự kiến.” Bồ Đào nói.

“Vậy thì tốt, cũng không biết nàng ta đến là phúc hay là họa.”

Tiên thành Lâm Sâm, Lý Tinh Từ đứng bên ngoài Truyền Tống Trận chờ Tô Nhiễm Thiên, biểu cảm rất bình tĩnh.

Loại trừ các yếu tố tu vi, chỉ riêng là nữ nhân thì Lý Tinh Từ đã không thể hiểu được, với kinh nghiệm của những kiếp này, hắn dám nói hắn có thể nhìn thấu bảy tám phần trái tim của hầu hết nữ nhân dưới thiên hạ này.

Mà Tô Nhiễm Thiên nhìn ánh mắt của hắn, cái nhìn đầu tiên đã có thể chắc chắn, tiền bối nữ tu này đã để ý đến linh hồn của bản thân mình.

Tại sao không phải là thân xác, bởi vì thân xác đẹp trong Tu Tiên giới thực sự quá nhiều, điều này càng làm nổi bật sự đáng quý của linh hồn.

Còn về nếu không chọc giận nàng mà từ chối tiền bối lớn hơn mình mấy trăm tuổi này, thì trong lòng hắn đã có kế hoạch.

Đang lúc Lý Tinh Từ suy nghĩ loạn xạ, một thân áo choàng màu đỏ, nữ tu phong hoa tuyệt đại đi ra từ trong Truyền Tống Trận.

Biểu cảm nàng vốn lạnh nhạt, nhưng sau khi nhìn thấy Lý Tinh Từ, lại bỗng cười, trong nháy mắt trăm hoa nở rộ.

“Chào tiền bối.” Lý Tinh Từ cung kính nói.

“Được, chúng ta đến đảo Ẩn Linh đi.”

“Mặc dù Tinh Từ đã chuẩn bị tiểu viện cho ta, ta vẫn chưa đến đó ở, nhưng lại có cảm giác nhớ mãi không quên.”

Tô Nhiễm Thiên không có chút phong phạm Hợp Thể đại năng, mà lại giống một nữ sinh mới ra đời.

“Vậy ta sẽ dẫn tiền bối nhanh chóng trở về đảo Ẩn Linh.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Được.”

Đạo trường ngọn núi chính Ẩn Linh môn, Từ Phàm đợi hai người họ tại nơi này.

“Sư phụ, ngươi nói tiền bối Hợp Thể Kỳ đó thật sự để ý tứ sư đệ sao, không phải là muốn dùng hắn làm lư đỉnh đấy chứ.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh Từ Phàm nghi ngờ nói.

Nàng ngao du nhiều năm ở Tu Tiên giới, kiểu nữ tu tu vi cao dụ dỗ nam tử trẻ tuổi đẹp trai làm lư đỉnh cũng không hiếm.

“Không đâu, Tô tiền bối là thành viên hội trưởng lão, chắc chắn sẽ không làm chuyện như vậy.”

“Hơn nữa, ngươi không phát hiện ánh mắt Tô tiền bối nhìn Tinh Từ rất chân thật sao.” Từ Phàm cười nói.

“Rất chân thật, thật sự say đắm sao.”

“Có lẽ là như vậy.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một linh thuyền xuyên qua hộ sơn đại trận của đảo Ẩn Linh, đến trước đạo trường ngọn núi chính.

“Hoan nghênh Tô tiền bối vào Ẩn Linh môn của ta.” Từ Phàm đứng dậy nghênh đón nói.

“Đại trưởng lão khách sáo rồi, ta đến đây ở một thời gian, nói không chừng sau này sẽ đến ở thường xuyên.” Tô Nhiễm Thiên hiền hòa nói.

“Nếu như Tô tiền bối thích, có thể ở mãi nơi đây chính là vinh hạnh của Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm khách sáo nói.

Sau khi Tô Nhiễm Thiên và Từ Phàm gặp mặt nhau, thì nàng trở về tiểu viện mà Lý Tinh Từ bày trí cho nàng, nàng có cảm giác không thể chờ đợi được.

“Lẽ nào thật sự thích tiểu viện đó sao.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Trong tông môn có thêm một tu sĩ Hợp Thể Kỳ, nên những thứ không thể lộ ra ngoài ở đảo Ẩn Linh đều phải di chuyển vào trong không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm đã đổi lại trận pháp một lần khắp cả không gian dưới lòng đất, hiện tại đủ để ngăn cản thần thức của Hợp Thể Kỳ dò xét.

Mặc dù Tô Nhiễm Thiên đi rồi nhưng bình trà trên bàn vẫn chưa uống hết, Từ Phàm lại tiếp tục thưởng thức trà trong đạo trường.

Không bao lâu, Lý Tinh Từ quay trở lại đạo trường.

“Sư phụ.” Lý Tinh Từ khom người nói.

“Ừm, nghĩ kỹ xử lý như thế nào chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Tùy duyên!”

Chương 186: Nhỏ rồi, kết cấu nhỏ rồi!

Trung tâm đại lục, Kiếm Vương tông.

Một bóng kiếm xẹt qua không gian trời đất rồi từ từ biến mất, dưới bóng kiếm, Diệp Tiêu Dao chậm rãi mở mắt, khóe miệng nhếch lên.

“Hóa Thần Kỳ, cuối cùng cũng thăng cấp.” Diệp Tiêu Dao nói.

Cũng chính lúc này đồng phục của Kiếm Vương tông mà Diệp Tiêu Dao đang mặc trên người, xung quanh có ba trăm sáu mươi hình bóng của linh kiếm đang chuyển động xoay quanh người của Diệp Tiêu Dao.

“Chỉ mới thăng cấp Hóa Thần Kỳ, ngươi vui mừng gì chứ.”

“Nguyên liệu để luyện chế đạo khí linh kiếm ngươi đã có đủ chưa? Một vạn bảo khí linh kiếm cấp năm ngươi đã tìm được bao nhiêu rồi? Luyện hóa được bao nhiêu rồi?”

Lão Kiếm ở tận sâu trong lòng của Diệp Tiêu Dao chưa hài lòng nói.

“Lão Kiếm, ta đã rất khó khăn rồi, một vạn bảo khí linh kiếm cấp năm ta đã tìm được sáu trăm bốn mươi sáu thanh rồi.”

“Sau này thời gian vẫn còn nhiều, ta tin sau khi ta đạt đến Hợp Thể Kỳ, ta cũng có thể dùng thế trận vạn kiếm cơ bản này.” Diệp Tiêu Dao thở dài một hơi, Lão Kiếm luôn công kích hắn những lúc hắn đắc ý nhất.

“Thời gian sau này còn dài, nếu ngươi muốn trở thành tiểu chân tiên trong thế giới Đại Thiên, thì quả thật thời gian còn nhiều.”

“Nhưng nếu ngươi muốn trở thành nhân vật bá chủ trong thế giới Đại Thiên, vậy thì giai đoạn hiện tại là lúc ngươi có thể dễ dàng thành tiên thông qua công đức.” Lão Kiếm thản nhiên nói với Diệp Tiêu Dao.

“Dễ dàng, giết Yêu Tôn của một nửa Yêu Tộc gọi là dễ dàng ư!” Diệp Tiêu Dao thét lên từ tận đáy lòng, có cảm giác như đứa học kém nghe được học bá nói vài câu là có thể đạt tròn điểm.

“Chuyện này chỉ có một lần hoặc vô số lần.”

“Sau khi ngươi hoàn thành lần đầu tiên, ngươi sẽ thấy vô số những lần sau chẳng là vấn đề gì.” Lão Kiếm nói.

Diệp Tiêu Dao lại thuyết phục Lão Kiếm thêm lần nữa.

“Bước tiếp theo chúng ta làm gì, là tiếp tục tìm kho báu, hay là đi làm nhiệm vụ của hội trưởng lão?”

Một cơ duyên tình cờ Diệp Tiêu Dao lại trở thành thành viên ngoại môn của hội trưởng lão, hắn có tư cách tiếp nhận và hoàn thành nhiệm vụ hội trưởng lão, đây cũng chính là lý do vì sao Diệp Tiêu Dao có thể thăng cấp nhanh như vậy.

“Đừng lo lắng, sau khi ổn định tu vi, ta sẽ truyền cho ngươi ít pháp thuật, sau khi xong, chúng ta sẽ đến Yêu Giới vùng vẫy một chuyến.” Lão Kiếm nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Yêu Giới…” Lúc này sắc mặt Diệp Tiêu Dao trở nên ảm đạm, lần trước sau khi trở lại từ Yêu Giới, đã hại mấy phàm nhân tu sĩ của Nhất Châu.

Nhìn thấy sắc mặt của Diệp Tiêu Dao, Lão Kiếm biết hắn đang nghĩ gì.

“Đây là tâm ma của ngươi, chuyện này ngươi chỉ là một ngòi nổ, chỉ là thời gian nổ sớm hơn chút thôi.”

“Nếu trong lòng ngươi cảm thấy không hổ thẹn, vậy thì đi giết sư phụ yêu quái kia của ngươi đi, Cự Đồ Yêu Tôn.” Lão Kiếm nói.

Nhắc tới Cự Đồ Yêu Tôn, Diệp Tiêu Dao chỉ hận không thể chém hắn ngàn đao.

“Đợi ta luyện xong pháp thuật thì đến Yêu Giới” Diệp Tiêu Dao nghiến răng nói.

“Có tinh thần chiến đấu thì tốt.”

Đảo Ẩn Linh, thác nước linh dịch trong hoa viên.

Một thiếu nữ mặc hồng y, đang cầm linh thảo đút cho hai con thụy thú linh hàm ăn, mà Lý Tinh Từ thì đứng sau thiếu nữ kia.

“Tại sao con nai nhỏ này lại nhìn quen mắt đến vậy.” Tô Nhiễm Thiên dường như đã gặp nó nơi nào đó.

“Con nai Vân Hoa này là do sư phụ ta thu phục được, con còn lại là bị Vân Hoa dụ dỗ đến.” Lý Tinh Từ giải thích ở bên cạnh.

“Hai tiểu thụy thú này rất dễ thương, đúng lúc ở đây ta cũng có một con, thả ra cho bọn chúng làm bạn với nhau có được không?” Tô Nhiễm Thiên nhìn hai con nai đang ăn cỏ rồi nói.

Con Vân Hoa ngẩng đầu lên nhìn Tô Nhiễm Thiên, gật đầu, dùng thân của nó cạ cạ vào đôi chân xinh đẹp của Tô Nhiễm Thiên, biểu thị sự đồng ý.

“Tiểu Hắc của ta đã lâu lắm không đi ra khỏi đạo khí linh nguyên, hôm nay thả ra cho nó hóng gió vậy.” Tô Nhiễm Thiên cười nói.

“Gầm!”

Một âm thanh lớn vang lên, tiếng gầm rú vang động đất trời, truyền khắp đảo Ẩn Linh.

“Kỳ Lân Mặc Ngọc, Tiểu Hắc.” Tô Nhiễm Thiên giới thiệu, dùng tay xoa xoa đầu gối của Tiểu Hắc.

Tại sao là đầu gối, bởi vì chỉ có thể là đầu gối.

Hai con nai nhỏ đang ăn, bỗng ngẩng đầu lên nhìn sự xuất hiện của người bạn mới này.

“hừ, hừ hừ, hừ hừ hừ hừ.” Tiểu Hoa vội vàng hừ hừ với Lý Tinh Từ.

“Sao vậy?”

Tô Nhiễm Thiên nhìn thấy Tiểu Hoa lo lắng nên tò mò hỏi.

“Tiểu Hoa đang hỏi, liệu tên nhóc kia có ăn hai đứa nó hay không.” Nhìn thấy dáng vẻ sợ hãi của hai thụy thú, Lý Tinh Từ cười nói.

“Ồ, ta đã nói với Tiểu Hắc rồi, nó sẽ không ăn bọn nó đâu.” Tô Nhiêm Thiên cười nói, dáng vẻ nàng xinh đẹp khiến Lý Tinh Từ không khỏi muộn phiền.

Lúc này, từ xa có một bóng người chạy đến.

Khâu Tự Viễn xuất hiện bên cạnh hai người họ.

“Chào Tô tiền bối, Lý phong chủ.” Khâu Tự Viễn cất giọng chào, không kiêu ngạo cũng không khiêm tốn.

“Tiền bối, sau này linh thú này có nuôi dưỡng ở đảo Ẩn Linh không, ta sẽ sắp xếp chuyện nuôi dưỡng thụy thú cho tiền bối.”

Nhìn thấy thái độ đúng mực của Khâu Tự Viễn, trong mắt Tô Nhiễm Thiên hiện lên sự kỳ lạ.

“Tạm thời cứ để ở đảo Ẩn Linh nuôi dưỡng đi, về việc cho ăn, các ngươi có thể bắt quái vật trong hồ cách đây một ngàn dặm cho nó ăn.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Hiểu rồi.”

Khâu Tự Viễn lập tức điều động quyền thế của mình, sắp xếp các công cụ dùng để phục vụ con Kỳ Lân Mặc Ngọc Tiểu Hắc này, tiện đó xây dựng một chỗ ở cho nó ở thác linh dịch phía trước.

“Tinh Từ, người của tông môn các ngươi không ít nhỉ.” Sau khi Khâu Tự Viễn rời đi chưa xa, Tô Nhiễm Thiên nói.

“Đệ tử của tông môn đều là do sư phụ tận tâm lựa chọn ra, nếu tiền bối quan sát kỹ, mỗi đệ tử của tông môn trong tương lai đều sẽ có những thành tích đáng kinh ngạc.” Lý Tinh Từ nói.

“Ngươi rất có lòng tin vào với tông môn của ngươi nhỉ.” Tô Nhiêm Thiên nói.

“Nếu cho ngươi một cơ hội gia nhập vào hội trưởng lão, ngươi có muốn gia nhập không.” Tô Nhiễm Thiên tiếp tục hỏi.

“Không, sư phụ ở đâu thì ta ở đó.” Lý Tinh Từ không cần suy nghĩ mà nói.

“Có thể ngươi không biết khi trở thành thành viên cốt lõi của hội trưởng lão, ta đã là thành viên cốt cán của hội trưởng lão, tương lai sau này sẽ trở thành Đại Thừa Tôn giả bay lên thế giới Đại Thiên.”

“Hội trưởng lão đang kiểm soát một khu vực trong thế giới Đại Thiên, trên đó có mười Kim Tiên, sau khi ta bay lên đó gia nhập với bọn họ thì sẽ trở thành đệ tử chính thức.”

“Vật liệu tu luyện Tiên Giới cũng sẽ do bọn họ cung cấp, để một người gần trở thành tiên sẽ thành tiên thật sự.”

“Đối đãi tốt như vậy mà ngươi cũng không muốn sao?” Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ với ánh mắt đầy hy vọng và cám dỗ.

“Ý của ngươi là muốn ta từ bỏ tông môn, để gia nhập hội trưởng lão.” Lý Tinh Từ bình tĩnh nhìn Tô Nhiễm Thiên.

“Ta tôn trọng mong muốn của ngươi, nhưng ta cũng muốn ngươi làm như vậy.”

Vừa nãy Tôn Nhiêm Thiên vừa ra dáng tiền bối thì bây giờ lại giống như một nữ sinh, có chút bất an nhìn Lý Tinh Từ, dường như bị sự bình tĩnh của Lý Tinh Từ dọa cho sợ hãi.

Cũng giống như một nữ sinh chỉ vì nói một câu mà đã chọc giận nam thần của mình, trong lòng lo lắng, sợ sau này nam thần đó không thèm quan tâm đến mình thì phải làm sao.

“Ý tốt của ngươi ta xin nhận, sư phụ đối với ta ơn nặng như núi, ta đã nguyện phần đời còn lại sẽ ở bên cạnh sư phụ.”

“Còn chuyện ngươi nói bay đến thế giới Đại Thiên, chính thức trở thành tiên, điều tốt khi trở thành chân tiên.”

“Cũng giống như lời sư phụ ta đã nói.”

“Nhỏ rồi, kết cấu nhỏ rồi…”

Chương 187: Trò chơi phần thưởng điểm cao của người ẩn nấp

Lúc này Từ Phàm đang chơi trò chơi thăm dò Yêu Giới lập tức ngây ra.

“Ngươi muốn cùng đồ đệ ta cùng ở cùng bay cũng không ảnh hưởng đến hắn ở Ẩn Linh môn, lẽ nào là chê tiểu môn tiểu hộ ta đây sao.” Từ Phàm nghe được báo cáo của Bồ Đào nói.

“Cũng không có chút dè dặt, chẳng lẽ chính là để cho ta nhìn thấy.” Từ Phàm lại nghĩ đến ý tứ sâu xa hơn một tầng.

“Bỏ đi, giao cho Tinh Từ tự xử lý đi.”

“Chuẩn tiên, chân tiên.”

“Buồn cười, những đồ nhi tốt của ta, ít nhất cũng bắt đầu từ Đại La Kim Tiên đó.”

“Nếu không sao sư phụ có thể bảo vệ bọn nó hao tâm khổ tứ dẫn bọn họ ra ngoài chứ.”

Từ Phàm lắc đầu, không ngờ những chuyện này.

“Đã một ngày rồi, sao không có chút thu hoạch nào vậy.”

“Có muốn luyện ra nhóm pháp bảo thăm dò linh quáng hay không.” Từ Phàm điều khiển con rối đào hang người đào bới loại một trong màn sáng nói.

Đây là con rối mà Từ Phàm bảo phân thân số một lúc luyện chế con rối thuận tiện luyện chế ra để chuyên đào hang, hiệu suất đào bới dưới lòng đất lớn hơn rất nhiều so với con rối công cụ.

Lúc này, linh quang trong tiểu viện của Từ Phàm chợt lóe, phân thân số hai xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

‘Xong rồi sao.” Từ Phàm hỏi.

“Tự mình cảm nhận đi.”

Phân thân số hai lập tức hóa thành một luồng sáng trở lại trong cơ thể Từ Phàm.

Sắc mặt Từ Phàm biến ảo một trận, tất cả kinh nghiệm của phân thân số hai truyền đến trong đầu Từ Phàm, trong nháy mắt khiến hắn không có tâm trạng chơi trò chơi.

“Cảm giác này, giống như chơi trò chơi suốt đêm vậy.”

Từ Phàm giao quyền điều khiển con rối người đào hang loại một cho Bồ Đào, bản thân ngồi xếp bằng bắt đầu khôi phục trạng thái.

Ẩn Linh môn, tại tháp thí luyện.

Lúc này đã có hơn hai mươi đệ tử một thế hệ tập trung ở tháp thí luyện.

“Quy tắc trò chơi chiến đấu sinh tồn, người thứ nhất thưởng một nghìn điểm tích lũy, cứ như vậy, người thứ mười thưởng một trăm điểm tích lũy.” Một đệ tử nhìn trò chơi mới trên tháp thí luyện giới thiệu nói.

“Một nghìn điểm tích lũy, nhiều như vậy sao!” Chúng đệ tử kinh ngạc hét lên.

Hiện tại đệ tử Trúc Cơ Ẩn Linh môn dưới tình hình không làm nhiệm vụ, một tháng cũng chỉ có hai trăm điểm tích lũy, mà hai trăm điểm tích lũy có thể đổi hai nghìn linh thạch.

“Ở thế giới giả định, tất cả đệ tử sẽ đáp xuống trong thế giới chiến đấu sinh tồn.”

“Trong chiến đấu sinh tồn, có con rối chiến đấu hình người mang trọng bảo, còn có các loại linh đan pháp bảo, dùng để tăng thực lực chiến đấu của ngươi.”

“Nhiệm vụ duy nhất của ngươi ở nơi này chính là giết sạch tất cả đệ tử dự thi, sống đến cuối cùng.”

“Ở đây…”

Đệ tử tông môn tập trung ở tháp thí luyện ngày càng nhiều, có con rối công cụ bắt đầu giảng giải trả lời quy tắc trò chơi chiến đấu sinh tồn này.

“Nghe có vẻ thú vị.”

“Vậy chơi thử xem sao.”

“Trò chơi chiến đấu sinh tồn này mỗi ngày đều tổ chức một lần, nếu như ta đứng nhất mấy lần liên tiếp, vậy chẳng phải một tháng sẽ có ba mươi nghìn điểm tích lũy sao.” Một đệ tử ảo tưởng nói.

“Muốn ăn rắm à, thứ hạng top mười trong trò chơi này, nhất định là sư huynh có thực lực mạnh nhất mới lấy được.”

“Cũng không chắc.”

Đang lúc giữa trưa, dường như hơn chín phần đệ tử một thế hệ đều tiến vào tháp thí luyện, bắt đầu chuẩn bị tiến vào trò chơi chiến đấu sinh tồn mới trong tông môn.

Hiện tại Vu Nam đang ở đỉnh chiến đấu sinh tồn của thế giới giả định.

Nhìn ở tầng trên, diện tích thế giới giả định giống như đảo Ẩn Linh vậy, bốn phía đều được nước biển vờn quanh.

Nếu như nhìn kỹ, ở trong nước biển còn có vô số yêu thú cuồng bạo.

“Xem ra không thể đi trong biển, dựa theo quy tắc tông môn giới thiệu, sau khi trận đấu bắt đầu, toàn bộ chiến đấu sinh tồn trong thế giới giả định sẽ bị một tầng độc chọc thủng vây quanh, tu vi Trúc Cơ cùng lắm có thể ở trong đó một khắc đồng hồ.”

“Vượt quá thời gian, sẽ trúng độc bỏ mình.”

Nghĩ đến quy tắc thi đấu, Vu Nam bắt đầu cẩn thận suy đoán.

“Tông môn tổ chức trò chơi này mục đích không phải đơn thuần để những đệ tử có thực lực mạnh nhất thắng lợi, vậy mục đích của tông môn là gì.”

Vu Nam nói xong lại nhìn một lần quy tắc của trò chơi chiến đấu sinh tồn.

“Sống, sống đến cuối cùng.” Nhìn thấy câu cuối cùng của quy tắc trò chơi, Vu Nam dường như hiểu được điều gì đó.

Giữa trưa vừa đến, thân thể tất cả đệ tử chờ ở trên đỉnh thế giới giả định phảng phất không khống chế được hướng về phía thế giới giả định.

Giữa không trung, mọi người chỉ có thể khống chế phương hướng bản thân đáp xuống.

Xâm nhập vào, toàn cảnh thế giới giả định cũng đều trở thành hiện tại trước mặt mọi người.

Toàn bộ hải đảo khổng lồ, có rất nhiều nơi có trụ linh khí lóng lánh, quy tắc trò chơi nói rõ, những thứ này đều là nơi có pháp bảo lợi hại.

Khu vực trung tâm của hải đảo, có một trụ linh khí vô cùng to lớn, đây là món bảo khí cao cấp nhất trong khắp thế giới giả định, có thể biến thành bảo khí thích hợp nhất với mình.

Vu Nam nhìn phần lớn đệ tử đều bay về phía trụ linh khí lớn nhất kia, biết ngay nơi đó nhất định là một khối đất thị phi, vì thế đã sớm né tránh, đáp xuống hướng của một trụ linh khí khiêm tốn khác.

“Bịch!”

Vu Nam đáp xuống một nơi linh quang lóe ra, bắt đầu cẩn thận quan sát bốn phía.

Ở thế giới giả định, con rối hình người canh giữ bên cạnh pháp bảo linh đan cũng cần chú ý hơn.

Cách đó không xa, một cái rương nhỏ khảm linh thạch xuất hiện trước mặt Vu Nam.

Hắn cẩn thận chậm rãi tới gần phía chiếc rương, ánh mắt nhìn chằm chằm bốn phía.

Mãi đến khi tay tiếp xúc với rương, hắn mới thở ra một hơi, xem ra nơi này không có nguy hiểm gì.

Đang lúc Vu Nam định mở rương ra.

Một bóng dáng hiện hình ở phía sau Vu Nam, tay cầm một thanh lợi kiếm cấp tốc vọt về phía Vu Nam.

Chỉ thấy kiếm quang lóe ra, cánh tay Vu Nam mở rương trực tiếp bị chém xuống.

“Mẹ kiếp, ngươi đánh lén ta.”

Vu Nam chịu đựng đau đớn, bóng dáng lập tức biến mất tại chỗ, hơn nữa còn bỏ chiếc rương kia vào trong túi trữ đồ phát trong thế giới giả định.

Trong chiến đấu sinh tồn thế giới giả định, mỗi người đều có một bộ y phục và túi trữ đồ nguyên thủy nhất, nhẫn không gian pháp bảo mà trước đây mình từng có đều bị chặn lại.

Trong một căn phòng bỏ hoang, Vu Nam chịu đựng đau đớn kiểm tra đồ vật trong rương báu.

“Một cự rìu báo khí cấp một và một bình đan giảm đau.”

Một tay Vu Nam lấy ra một viên đan giảm đau rồi uống vào, sau đó lập tức luyện bảo khí cự rìu.

Nhưng chưa đợi Vu Nam thở dốc, con rối kiếm khách đã chém đứt tay hắn lại xuất hiện cách đó không xa.

Vu Nam nổi dậy, trực tiếp hiến tế bảo khí cự rìu chém nát con rối tập kích hắn.

“Một con rối có chiến lực Luyện Khí Hậu Kỳ, còn có thể khiến ta thiệt thòi hai lần, ta…”

Vu Nam vẫn chưa nói xong, lại có một bóng dáng xuất hiện phía sau Vu Nam.

Chém một kiếm xuống, một cái đầu to lớn rơi xuống mặt đất.

Sắc mặt Vu Nam khó coi nhìn thế giới lại xuất hiện một mảng trắng xóa.

“Ngươi là đệ tử thứ hai mươi lăm bị loại trong trò chơi chiến đấu sinh tồn lần này, được thưởng mười điểm an ủi.”

Nghe thấy bản thân là đệ tử thứ hai mươi lăm bị loại, tâm trạng Vu

Nam cảm thấy dễ chịu hơn một chút, nhưng rất khó chịu khi nghĩ đến bản thân lại bị loại bởi hai con rối Luyện Khí Kỳ.

Mặc dù chiến lực của hắn không mạnh trong thế hệ đệ tử, nhưng tốt xấu gì cũng có thể dựa vào bản lĩnh của mình đánh bại được con rối, không ngờ hôm nay lại dễ dàng bị con rối Luyện Khí Kỳ loại bỏ.

“Ta có thể xem trận đấu phía sau không?” Vu Nam hỏi, hắn muốn xem phản ứng của sư huynh đệ khác.

“Được.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt hắn, mọi góc nhìn của thế giới giả định hiện tại xuất hiện trước mặt hắn.

“Hãy chuyển sang góc nhìn của Hùng Lực.” Vu Nam nói.

Màn sáng nhanh chóng chuyển đổi, toàn bộ trọng giáp đen huyền bí, tay Hùng Lực cầm cự côn đang một mình đối mặt với hàng trăm cuộc tấn công của những con rối Trúc Cơ Kỳ.

Mượn vào tu vi luyện thể, Hùng Lực giống như một chiếc xe tăng hình người, nghiền ép đánh tan các con rối này.

“Đều vào cùng một lúc, sao chênh lệch lớn như vậy.” Vu Nam nhìn Hùng Lực bất khả chiến bại trong màn sáng nói.

Nhưng chưa đợi Vu Nam than thở xong, một tiếng nổ lớn, chỉ thấy Hùng Lực vừa càn quét mọi thứ, đã trực tiếp bị một trận hỏa pháo nổ thành cặn bã.

“Chết tiệt, thế giới này nguy hiểm như vậy sao.” Vu Nam khiếp sợ nói.

Cùng lúc này, Từ Phàm đang xem phát sóng trực tiếp trên thế giới giả định cũng nhìn thấy cảnh này.

“Không tồi, cứ làm như vậy, cứ nghĩ mình là người có năng lực cao nhất, thì sẽ vô địch vượt qua tất cả, tính cách như vậy sớm muộn gì cũng sẽ chịu thiệt thòi.”

“Phải khiến các đệ tử biết trước những hiểm nguy của xã hội, nếu không sau này chịu nhiều thiệt thòi trong Tu Tiên giới mới hiểu được điều này.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào.”

“Có ta!”

“Hãy tiếp tục duy trì phong cách này để các đệ tử tham gia chiến đấu sinh tồn hiểu được sự nguy hiểm của xã hội.”

“Nhưng đừng quá dữ dội, hãy tăng từng cấp một, nếu không sẽ dễ bị tổn thương.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rồi, đã chia ra năm cấp bậc nguy hiểm xã hội mà chủ nhân đã nói đến, dự kiến nâng cấp hết trong vòng một năm.”

“Được.”

Ngay lúc này, có rất nhiều đệ tử bị loại ra khỏi tháp thí luyện, đứng xem phát sóng trận đấu tại quảng trường phía trước tháp thí luyện.

Hùng Lực mặt tối sầm đi ra khỏi tháp thí luyện, trước khi chơi trò chơi này, hắn đã nghĩ ra nhiều cách chiến thắng và cũng nghĩ ra nhiều cảnh bị loại.

Nhưng hắn không ngờ mình lại bị hai con rối Luyện Khí Kỳ làm cho nổ tung trong chiến đấu sinh tồn của thế giới giả định.

Khi các đệ tử xem phát sóng ở quảng trường, các đệ tử nhìn thấy Hùng Lực bước ra ngoài nên bắt đầu trấn an, dù sao thì cũng khá đau buồn khi bị pháo kích.

“Hùng ca, không sao, lần sau thắng lại.”

“Huynh đệ, dù chúng ta có luyện thể lợi hại đến đâu cũng không thể chọi lại đại bác được.”

“Hùng ca, ban đêm làm một ly.”

Hùng Lực chỉ trả lời vài câu đơn giản, rồi bắt đầu xem phát sóng với đám đệ tử bị loại.

Thời gian trôi qua, trong chiến đấu sinh tồn của thế giới giả định, chỉ còn lại ba mươi đệ tử của thế hệ này.

Còn những người bị loại, ít nhất hơn một nữa là bị con rối tấn công hoặc bị vây hãm đến chết.

Nhìn chiến đấu sinh tồn trong thế giới giả định, đủ mọi cách chết khiến các đệ tử được xem phát sóng bên ngoài xôn xao.

Một số khác bị cám dỗ bởi các bảo vật giả tưởng, bị tập kích chết vào lúc quan trọng nhất khi có được pháp bảo.

Một số vô tình đột nhập vào nơi tụ tập của những con rối, bị các con rối gần đó phối hợp làm chết.

Một số khác là bị pháo bảo con rối mang bên mình thu hút, rượt đuổi vào bẫy mà chết.

Các đệ tử thực sự gặp nhau bị loại bỏ không nhiều.

Trò chơi thu hẹp dần về sau, người chiến thắng lại là đệ tử trốn đi xem kịch ngay từ lúc bắt đầu.

Đệ tử đó chạy vào chiến đấu sinh tồn trong thế giới giả định, không đi đâu cả, chỉ ẩn mình trong một bụi cỏ để phơi nắng, rồi chiến thắng.

Cho đến khi đệ tử đó bước ra ngoài, còn có chút ngây ra.

Thắng rồi sao?

Mọi người nhìn lấy đệ tử may mắn này, thề ngày mai phải tìm lại vinh quang cho chính mình.

Chương 188: Thiên Lực Hành Châu

Sau khi trò chơi chiến đấu sinh tồn kết thúc, Từ Phàm nhìn vẻ mặt hạnh phúc của các đệ tử thì rất hài lòng.

“Hiệu quả rất tốt, vậy lại tiếp tục đi.” Từ Phàm cười nói.

Trước đây hắn đã muốn làm một cái thế giới trò chơi như vậy ở tông môn, thế nhưng lúc đó toán lực của Bồ Đào có hạn, trò chơi cao cấp như vậy phải chiếm dụng hơn nửa toán lực của Bồ Đào, vậy nên lúc đó Từ Phàm không có làm.

Bây giờ, Bồ Đào lên cấp rồi, hơn toán lực ban đầu gấp trăm lần, Từ Phàm mới hoàn thành được ý tưởng của mình.

“Bồ Đào, thời gian cao điểm mà trò chơi giả tưởng chiến đấu sinh tồn vận hành chiếm cứ bao nhiêu toán lực.”

“Tổng toán lực chiếm cứ là 0.3%.”

“Được.” Từ Phàm gật đầu, toán lực này sẽ không ảnh hưởng đến những thứ khác vận hành.

Sau khi kết thúc thế giới trò chơi, Từ Phàm nhìn tình hình xây dựng giống đảo ngoài xa Ẩn Linh Môn.

“Cơ sở hạ tầng của ngoại môn đều đã thiết lập xong, có phải nên thu nhận vài đệ tử ngoại môn không nhỉ.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Trước mắt sự việc bên ngoài tông môn không nhiều lắm, cũng chỉ là những nhiệm vụ bình thường thôi.”

“Thu nhận ba trăm đệ tử ngoại môn dưới Kim Đan Kỳ là được.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, tuyển chọn ra ba trăm vị đệ tự ngoại môn Kim Đan ở khu vực Tiên Thành Lâm Sâm.” Từ Phàm nói.

Bây giờ được lợi từ sự ủy quyền của hội trưởng lão, Bồ Đào quản giáo hơn nửa khu vực Tiên Thành Lâm Sâm, những khu vực còn lại thì vệ tinh vũ khí Thiên Cơ không thích hợp.

“Đã hiểu.” Bồ Đào nói.

Sau khi Từ Phàm làm xong hết những thứ này, đi tới không gian dưới đất.

Nhìn tuyến sản xuất vệ tinh vũ khí Thiên Cơ đang vận hành ổn định, nói: “Số linh thạch bây giờ kiếm được chỉ đủ để luyện chế ra gần nửa bộ vệ tinh vũ khí Thiên Cơ cấp đạo khí.”

“Cũng không biết vệ tinh lớn của ta khi nào thì mới bay lên trời được.” Từ Phàm cảm thán nói, chỉ cần vệ tinh vũ khí Thiên Cơ cấp đạo khí trực tuyến, thì hắn sẽ có vốn liếng để đối kháng với cường giả Hợp Thể Kỳ.

“Chắc là cũng phải mấy chục năm nữa.”

Giọng nói của phân thân số một từ xa truyền lại.

Từ Phàm nghiêng đầu nhìn theo, chỉ nhìn thấy phân thân số một đang ở bên kia nghiến răng nghiến lợi luyện chế con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ, trước mắt đã luyện được ba cái.

“Vất vả rồi.” Từ Phàm cười nói.

“...” Phân thân số một không đáp lại, tiếp tục luyện chế con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ ở bên kia.

“Bây giờ mới chỉ là bắt đầu, đợi sau khi linh khoáng Thái Tấm phía sau đến, vậy thì mười hai mặt của Cự Thuẫn cấp đạo khí đều dựa cả vào ngươi rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi không thể tự luyện chế à.” Phân thân số một nhíu mày nói.

“Ta còn phải chủ trì kế hoạch xây dựng Yêu Giới. vậy nên chỉ đành nhờ người làm hộ thôi.” Từ Phàm nói.

“Chủ thể, ngươi còn là người không.”

“Mười hai mặt Cự Thuẫn cấp đạo khí, đạo khí là rau cải trắng à, nói luyện chế là luyện chế.” Phân thân số một phẫn nộ quát Từ Phàm.

“Thế nên ta mới cho ngươi thời gian hai năm.” Từ Phàm vẫn giữ nụ cười trên môi, dù sao cũng là phân thân số một làm việc, nên hắn phải giữ một thái độ tốt đẹp khi đối diện với con rối số một.

“Vậy thì ngươi bảo phân thân số hai đến làm đi.” Phân thân số một nói.

“Không được, hắn phụ trách việc ngoài Luyện Khí.” Từ Phàm lắc đầu nói, lúc đầu khi ngưng luyện ra hai phân thân này, hắn đã giao nhiệm vụ rõ ràng rồi.

“Bản thể, ngươi nhàn rỗi thì đã đành rồi, nếu như ta làm việc, ngươi lại còn để cho phân thân khác cũng nhàn rỗi theo, vậy thì bây giờ ta thà hóa linh phân giải còn hơn.”

“Ngươi lại ngưng tụ phân thân một lần nữa đi, ta không chịu được tính khí của ngươi nữa rồi.” Phân thân số một tức giận nói.

Bản thể không làm việc thì cũng thôi, nhưng mà phân thân cùng cấp với mình cũng không làm việc, điều này làm cho phân thân số một cảm thấy rất bất công.

“Không công bằng, không đồng đều à.”

Vừa vung tay lên, phân thân số hai đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, nhìn phân thân số một bằng ánh mắt u oán nói.

“Không phải là chỉ cãi nhau với ngươi mấy câu thôi à, có đến nỗi phải báo thù ta như vậy không.” Phân thân số hai nói.

“Ai bảo ngươi khoe khoang với ta, ta làm việc nhiều hơn chút thì ngươi đã giễu cợt ta không có tiết tháo, không đủ cứng rắn.” Phân thân số một nói.

“Đến đây làm việc đi, vốn là một thể, lo gì chủ thể không phân phối năng lực luyện khí cho ngươi.”

“Ngươi hạ thủ cũng được đó.” Phân thân số một đang có khoái cảm sau khi báo được thù.

“Đi đi, chăm chỉ làm việc, đợi sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ này, thưởng các ngươi nghỉ một tháng, lại thưởng các ngươi một bộ tiểu thuyết để xem.” Từ Phàm nói.

Lúc Từ Phàm ngưng luyện phân thân, Từ Phàm đã che giấu ký ức của kiếp trước.

Vốn là không cố ý, nhưng sau một lần tình cờ Từ Phàm thưởng cho hai tên phân thân này một bộ Anime để xem, thì phát hiện ra thế giới mới.

Vậy nên bây giờ những bộ tiểu thuyết, Anime kia và cả những bộ phim điện ảnh truyền hình, đều trở thành công cụ để Từ Phàm cám dỗ bọn họ làm việc.

“Thật sao!” Hai tên phân thân cao hứng nói.

“Đương nhiên là thật rồi.”

Trong nháy mắt hai tên phân thân kia tràn đầy hăng hái.

Nhìn hai người đã tiến vào trạng thái làm việc, Từ Phàm vui vẻ cười lên.

Đúng là tư bản dùng tiền bạc để cám dỗ công nhân bị chèn ép đến công xưởng.

Lúc rời khỏi thế giới dưới lòng đất, Từ Phàm vẫn đang nghĩ, sau này không nên hào phóng như thế được, nếu như lại có chuyện như vậy thì thưởng xem mười hai mươi tập Anime thôi, như vậy hiệu quả có tốt hơn không, Từ Phàm nghĩ.

Lúc này, khu vực Tiên Thành Lâm Sâm, có ba trăm vị tu vĩ Kim Đan Kỳ thành thực trung hậu nhận được tin tức nhập môn của Ẩn Linh môn.

“Nhập môn chỉ cần lập lời thề nhân đạo trung thành với tông môn, là có được một bộ bảo khí chế tạo pháp bảo cấp ba.”

“Trong tông môn, sau khi hoàn thành nhiệm vụ lấy được điểm thưởng, có thể đổi lấy Cửu Nguyên Đan, Nguyên Anh Đan gia tăng tỷ lệ thành công công thăng cấp Nguyên Anh.”

“Mỗi năm còn có cơ hội đổi bảo khí ngũ giai.”

“Miễn phí học tập công pháp đỉnh cấp…”

“Có thể…”

Để tăng độ đáng tin, ngay sau khi bọn họ nhận được tin tức, liền nhận được một nghìn linh thạch Ẩn Linh môn đưa đến.

Nói một cách hoa mỹ là lộ phí, bất kể là có nguyện ý gia nhập ngoại môn Ẩn Linh môn hay không, thì chỗ linh thạch này cũng không cần trả lại.

Một nghìn linh thạch ngay lập tức đã nâng cao độ đáng tin của phong thư này.

Ba trăm tu sĩ Kim Đan Kỳ, cứ như vậy bay về hướng của Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Lúc này bên cạnh Thập Vạn Lý Cự Hồ, Sư Triển đã đỡ linh châu đợi ở đây.

Sư Triển nhìn thôn trang bên hồ ở phía xa, không khỏi nghĩ tới Phượng Trường Ninh.

“Không biết lúc nào mới có thể gặp lại ngươi.” Sư Triển thở dài một hơi, nếu như không phải trước đó đã đồng ý trở thành trưởng lão ngoại môn của Ẩn Linh môn, thì bây giờ chắc chắn hắn đã đang cùng người trong lòng xông xáo giới Tu Tiên rồi.

Đang lúc Sư Triển còn đang nhớ về quãng thời gian tươi đẹp với Phượng Trường Ninh, phía xa xuất hiện một đạo độn quang, bay về phía Sư Triển.

“Xin hỏi, đạo hữu có phải là trưởng lão ngoại môn của Ẩn Linh môn không.” Một vị tu sĩ Kim Đan thân hình mập tròn hỏi.

“Tại hạ chính là trưởng lão ngoại môn của Ẩn Linh môn, mời đạo hữu lên linh châu, đợi sau khi các đạo hữu khác đến, chúng ta sẽ trở về tông môn.” Sư Triển hồi hồn, nói với tu sĩ Kim Đan vừa tới.

“Được.”

Tu sĩ Kim Đan mập mạp không hỏi thêm, trực tiếp lên linh châu Sư Triển đã chuẩn bị.

Tán tu được coi như có địa vị thấp nhất trong giới Tu Tiên, bình thường đều là tu sĩ ba không, không chỗ dựa, không tài nguyên, không linh thạch.

Muốn vào tông môn, nhưng những tông môn bình thường đều coi thường bọn họ.

Tu sĩ Kim Đan nhìn Sư Triển toàn thân trang bị hoa lệ, lặng lẽ thu hồi bảo khí cấp một của mình vào trong túi đựng đồ.

“Đạo hữu, thật sự có thể đổi công pháp và bảo khí thượng đẳng sao ở Ẩn Linh môn.”

“Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải giữ được lòng trung thành với tông môn.”

“Các ngươi cũng đã xem tin tức rồi, chỉ cần các ngươi lập lời thề nhân đạo tận hiến với Ẩn Linh môn, là có được một bộ bảo khí pháp bảo cấp ba.”

“Sau đó nỗ lực hoàn thành nhiệm vụ trong tông môn, những đồ vật mà trước kia các ngươi nghĩ cũng không dám nghĩ đến đều có thể đổi được.” Sư Triển nói.

Trước kia hắn cũng là tán tu, biết được sự bất lực, không tài nguyên, không linh thạch của tán tu, ngoại trừ đi liều mạng thì không có biện pháp nào để trở mình.

“Vậy có, Tịnh Hồn đan không, đạo lữ của ta trúng độc tà linh, linh hồn bị tổn thương, cần loại đan dược này.” Tu sĩ Kim Đan vội vàng hỏi.

Sau khi hắn nhận được tin tức của Ẩn Linh môn, dù muốn hay không thì hắn cũng vội vàng tới đây, là bởi vì đổi một viên Tịnh Hồn đan.

“Tịnh Hồn đan, chắc là có, dù sao cũng chỉ là linh đan cấp ba.” Sư Triển nói, thông qua nói chuyện với Khâu Tự Viễn, hắn biết được Ẩn Linh môn có một phong toàn là Luyện Đan sư.

“Cảm ơn đạo hữu cho hay.” Tu sĩ Kim Đan cảm kích nói, cho dù là linh đan tam phẩm, thế nhưng bằng tài lực của hắn thì rất khó mua được loại linh đan thiên môn này bên ngoài.

“Không có gì.” Sư Triển ôn hòa nói.

Ngày càng nhiều tu sĩ đến, bầu không khí trên linh châu cũng bắt đầu trở nên náo nhiệt.

Lúc này, đột nhiên có mấy con yêu thú Nguyên Anh kỳ xuất hiện trên mặt hồ phía xa, trực tiếp xông đến.

Ngay lập tức các tu sĩ trên linh châu đều trở nên hoảng loạn, chuẩn bị chạy trốn.

Mọi người vừa mới phản ứng lại thì mấy con yêu thú đó đã bị con rối Nguyên Anh kỳ đột nhiên xuất hiện một kiếm chém chết.

Hư ảnh của đại đao dài trăm thước kia, suýt chút nữa đã dọa mấy vị tu sĩ nhát gan ngồi phịch xuống ngay tại chỗ.

“Được rồi, mọi người không phải kinh hoảng, đây là con rối của Ẩn Linh môn, là người của mình.” Sư Triển nói, trước khi đến Từ Phàm đã nói với hắn là sẽ cho hắn một tuồng kịch, bảo hắn phối hợp một chút.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới, thế mà lại là trò bịp bợm giết gà dọa khỉ.

Nhìn các tu sĩ Kim Đan thành thực trên linh châu, Sư Triển không khỏi cảm thán, tuy là tục nhưng lại rất có tác dụng.

Từ Phàm không để ý đến những chuyện nhỏ này, mà đang khiếp sợ nhìn Sa sư huynh của mình.

“Từ trưởng lão, thế nào, Thiên Lực Hành Châu mà ta luyện chế có được không.” Sa Điêu nói.

Ngoài đảo Ẩn Linh, Từ Phàm há hốc mồm nhìn cự châu gần nghìn thước trước mắt.

“Từ trưởng lão, ta đã bỏ công năng bay lên trời phù du của Thiên Lực Hưng Hành Châu, lại để hết tất cả những chỗ có thể tiết kiệm được cho trận pháp phòng ngự.”

“Chiếc linh châu hiện tại, cho dù tu sĩ Hợp Thể Kỳ cũng không thể phá vỡ được.”

“Có nó trong tay, chúng ta có thể tung hoành ngang dọc trong khu vực biển cạn của biển Vô Tận rồi.”

Trong mắt Từ Phàm chứa linh quang, trận pháp của Thiên Lực Hành Châu xuất hiện trong đầu của Từ Phàm.

“Sư huynh, ngươi không thấy tốc độ của con thuyền to này hơi chậm à, phòng ngự là đủ rồi.” Từ Phàm hỏi, hắn vẫn cảm thấy Sa sư huynh luyện chế được chiếc cự châu này rất lợi hại.

Chỉ nói đến trận pháp phòng ngự, Luyện Khí Sư bình thường thật không thể khắc vẽ được, nó lại có thể phòng ngự được công kích của tu sĩ Hợp Thể Kỳ.”

“Đã nghĩ đến từ lâu rồi, vậy nên, ta đã luyện chế cho Thiên Lực Hành Châu rất nhiều phối kiện.”

Chương 189: Luyện Khí chi đạo của Sa Điêu

Sau khi thấy Sa Điêu lấy ra mười đôi Phong Dực đồng bộ với Thiên Lực Hành Châu, Từ Phàm hít một hơi.

“Sa phong chủ, rốt cuộc thì Thiên Lực Hành Châu này là cấp bảo khí, cũng chỉ vui đùa một chút ở gần bãi phụ cận biển Vô Tận, gặp phải Thú triều hơi lớn một chút cũng sẽ bật ra.”

“Tính nguy hiểm quá lớn, tính thực dụng lại hơi thấp một chút.”

“Thế nhưng đến lúc đó vô địch ở trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.” Từ Phàm bình luận.

“Ta biết, thiên phú của ta không biết bao nhiêu năm nữa mới thăng cấp lên Đạo Luyện Khí Tông Sư.”

“Giống như thuyền Phù Thiên vậy, nhất thời không thể luyện chế ra ngay được, nên bây giờ chỉ có thể luyện chế ra cái đồ chơi này cho đỡ thèm.” Sa Điêu thở dài một cái nói.

Nhìn ánh mắt rất tịch mịch của Sa Điêu, Từ Phàm nghĩ tới cảnh tượng lúc hai người bọn họ vừa mới gặp mặt.

Khi đó Sa Điêu hăng hái biết bao, là người tương lai sẽ dẫn đầu toàn bộ Luyện Khí Nhất Đạo của Khuyết Thiên Môn, một người tin chắc rằng tương lai mình có thể trở thành Luyện Khí Tông Sư.

“Sa sư huynh, gần đây gặp chuyện gì sao.” Từ Phàm hỏi, có thể khiến cho một người đàn ông tịch mịch cũng chẳng có mấy chuyện, một là sự nghiệp, hai chính là phụ nữ.

“Hơn mười năm gần đây, ta phát hiện ta đã nghẽn ở Luyện Khí Nhất Đạo.”

“Cảm giác con đường Luyện Khí Tông Sư phía trước bị một tầng sương mù dày đặc không nhìn thấy được bao phủ.”

“Loại chuyện này ban đầu sư phụ ta cũng gặp qua, hắn nói với ta, nếu như Luyện Khí Sư cứ ở cái trạng thái này trong thời gian trăm năm, vậy thì con đường Luyện Khí Tông Sư tương lai của hắn, rất có thể là sẽ hoàn toàn đoạn tuyệt."

"Bây giờ cũng đã sắp hai mươi năm rồi." Sa Điêu nói.

Lúc này, bàn tay Từ Phàm nặng nề vỗ lên bả vai của Sa Điêu.

"Sa phong chủ, ta nghĩ là ngươi đã lầm rồi."

"Con đường Luyện Khí Tông Sư của ngươi không bị sương mù dày đặc ngăn trở, chẳng qua là ngươi bị lạc phương hướng thôi."

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một khối hợp kim linh thiết và một ngọc giản.

"Mặc dù ta không thể chỉ rõ con đường tương lai cho Sa phong chủ, nhưng có thể cho ngươi một gợi ý."

Từ Phàm đưa hợp kim linh thiết và cách điều chế cho Sa Điêu.

"Nghĩ lại về vách ngoài thuyền Phù Thiên trước đây của chúng ta." Sau khi nói xong Từ Phàm liền rời khỏi Luyện Khí Phong.

Sa Điêu nhìn khối hợp kim linh thiết trước mắt này, lại tra xét ngọc giản trong tay.

Trong nháy mắt, trong mắt hắn ánh lên thần thái vô tận, cả người đểu xảy ra biến hóa cực lớn.

"Con đường Luyện Khí Tông Sư ta không bị cắt đứt, chỉ là mất đi sự yên tâm."

Từ Phàm đang bay ở giữa không trung quay đầu nhìn Luyện Khí Phong một chút.

"Không biết nói bừa một trận, có thể gợi ý cho Sa sư huynh hay không." Từ Phàm nói.

Từ Phàm từ trước đến giờ hoàn toàn không có một khái niệm xác thực về cái việc bị tắc nghẽn.

Đây là cái đồ chơi gì, có thể ăn được không?

Bây giờ có thể hạn chế hắn cũng chỉ có cái tu vi đáng chết này.

"Chủ nhân, ngoại môn thu nhận ba trăm tu sĩ Kim Đan đã vào vị trí." Bồ Đào nói.

“Vậy cứ dựa theo kế hoạch đi, cho một đợt ban thưởng đánh một chút máu gà给一波奖励打打鸡血, những người còn lại thì giao cho một ít nhiệm vụ dài hạn.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.”

“Chủ nhân, Bàng Phúc đã trở về Ẩn Linh môn rồi.”

“Cuối cùng đã tới rồi.” Từ Phàm có chút kích động nói.

Trong tiểu viện của Từ Phàm.

Ba bốn đĩa thức ăn, một bầu linh tửu nhỏ, hai người ngồi đối diện.

Từ Phàm nhìn Bàng Phúc tròn vo mập mạp, cười nói: “Lúc nào thì Bàng các chủ thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ.”

Lúc này tu vi của Bàng Phúc đã đến Cấp Đỉnh Phong của Kim Đan Kỳ, chỉ thiếu chút nữa là có thể thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ.

“Không cần vội, thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ là thời kỳ mấu chốt nhất của Thương Đạo nhất mạch, căn cơ nhất định phải ổn định vững chắc.” Bàng Phúc cười nói.

“Cũng đúng, dù sao thì Đạo này của các ngươi cũng lấy Thiên Đạo bản giới hành thương.” Từ Phàm nói, mặc dù hắn chưa từng tiếp xúc với Thương Đạo, nhưng mà hình thức thăng cấp của Thương Đạo hắn cũng coi như là có biết một chút.

“Sau này nếu như cần hỗ trợ cái gì, cứ việc nói, chúng ta không phải là người ngoài.”

“Ha ha, vậy thì cám ơn Từ trưởng lão nhiều nhớ.” Bàng Phúc nhoẻn miệng cười.

Bàng Phúc đưa cho Từ Phàm một cái nhẫn không gian lớn.

“Đại trưởng lão, đây là đồ ngươi nhờ ta mua.” Bàng Phúc có chút đau lòng nói, phàm là những thứ đồ này đều ngốn tám phần mười của cải của thương hội Ẩn Linh.

“Không phải đau lòng, bây giờ bối cảnh của Ẩn Linh môn chúng ta vẫn rất nông, có một số đồ nhất định phải làm được.” Từ Phàm an ủi.

“Ta biết, Đại trưởng lão đã thăng lên Luyện Khí Tông Sư cần phải luyện chế mấy món đạo khí trấn tông cho tông môn.”

Bàng Phúc bày tỏ đã hiểu, chỉ tiếc là mình ít liên thủ với mấy thương hội自己与那几家商会联手坐的庄, lợi nhuận béo bở cũng không ăn được.

“Ha ha, ngươi hiểu là tốt, vừa rút đã là tám phần mười linh thạch, ta cũng không biết làm sao cả.”

“Chờ đấy, ngày sau ta rảnh tay, luyện chế mấy món đạo khí cho ngươi đi bán.”

Sau khi nghe Từ Phàm nói, ngay lập tức ánh mắt Bàng Phúc sáng lên, nếu như trong tay mình thật sự có mấy món đạo khí có thể bán ra, vậy thì không phải là tồn tại cấp bố trong vòng thương hội à那在商会圈子里还不是爸爸级别的存在.

“Thật sao!”

“Ta đã lừa ngươi bao giờ chưa.” Từ Phàm liếc Bàng Phúc một cái nói, sau khi luyện chế ra Cự Thuẫn mười hai mặt vẫn còn thừa rất nhiều linh khoáng Thái Tâm, hắn định luyện chế mấy món đạo khí phòng ngự truyền thống đưa cho Bàng Phúc đi bán.

Ăn chút thức ăn, Từ Phàm và Bàng Phúc nói tới tương lai.

Kế hoạch tương lai của Từ Phàm, khiến Bàng Phúc nghe đến say mê, đặc biệt là sau khi luyện chế ra tiên khí Vũ Châu, kế hoạch làm giao dịch với các thế giới Trung Thiên lớn và thế giới Đại Thiên, làm Bàng Phúc dao động mạnh.

Mặc dù Bàng Phúc biết Từ Phàm đang khoác lác, thế nhưng loại chuyện trâu bò này đến nghĩ hắn cũng không dám nghĩ.

“Bàng Phúc, đi theo ta, sau này ta sẽ giúp ngươi trở thành tu sĩ Thương Đạo phi thăng đầu tiên trong vạn năm nay.”

“Chỉ sợ phi thăng tới thế giới Đại Thiên, ta vẫn tiếp tục làm ông chủ của ngươi.” Từ Phàm nói.

Chẳng biết tại sao, Từ Phàm cảm giác ham muốn nói chuyện của mình hôm nay vô cùng lớn, một mực lôi kéo Bàng Phúc đến tận đêm khuya, nói một lượt tất cả các kiến thức về buôn bán ở kiếp trước cho Bàng Phúc nghe.

Làm cho nhiệt huyết của Bàng Phúc sôi trào, trở về liền muốn làm một phen sự nghiệp lớn.

Đêm khuya, sau khi Bàng Phúc rời đi, Từ Phàm ngồi ở trong tiểu viện khắp trời đầy là sao, đợi đến khi hai phân thân kia hết giờ làm việc.

Từ Phàm đang ngắm sao trong tiểu viện, đột nhiên nhận được thông báo của Bồ Đào, nói là chỗ ba mươi vạn dặm nam bộ Tiên Thành Lâm Sâm, có mười một khối trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc sắp hạ xuống.

“Thông báo cho hội trưởng lão Tiên Thành Lâm Sâm chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Trước tiên thông báo, chỉ là nhóm trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc lần này hơi khác với trước kia.” Bồ Đào nói.

“Yêu tộc bên kia cũng không phải là kẻ ngốc, sau khi biết trận bàn Truyền Tống của mình có vấn đề thì đương nhiên là muốn cải tiến, ngươi chỉ cần có thể phong tỏa vị trí trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc là được.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, cái đuôi của sao băng lúc nãy vẫn ở trên bầu trời đã đột nhiên biến mất không thấy đâu, tựa như vừa nãy tất cả chỉ là ảo giác mà thôi.

Một bóng người màu đỏ xuyên qua không gian, xuất hiện ở trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc lần này hơi khác một chút, ngươi có thể giải quyết được không.” Tô Nhiễm Thiên nhìn theo phương hướng của đuôi sao băng mới vừa biến mất nói.

“Chỉ có thể dự trù phương vị đại khái, một khi trận bàn Truyện Tống của Yêu tộc có chỗ bị chập chờn, có thể phá hủy trước.” Từ Phàm nói.

“Cho ta phương vị đại khái, ta muốn dẫn theo Trấn Thủ Sử đi trấn áp.” Vẻ mặt của Tô Nhiễm Thiên có chút ngưng trọng nói, mới vừa rồi trên trời tổng cộng có mười một hỏa tuyến, vậy đã nói rõ có mười một cái trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc.

“Phía đông nam Tiên Thành Lâm Sâm, phạm vi đại khái ở khu vực Thiên Quyền Quốc, Linh Mộc quốc, Vạn Hâm quốc.” Từ Phàm nhanh chóng nói ra ba vị trí.

“Ta biết rồi.”

Sau khi Tô Nhiễm Thiên nói xong, thì biến mất tăm.

“Vị Tô tiền bối này còn lợi hại hơn trong tưởng tượng của ta.” Từ Phàm nói.

“Tô tiền bối, là thân truyền của vị trưởng lão thứ tám trong hội trưởng lão, trình độ chiến lực, pháp bảo đều đứng đầu trong cùng cấp.”

Không biết lúc nào, Lý Tinh Từ xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Chiến lực vô song, có tiền, lại còn mê luyến ngươi như vậy, nếu như đổi lại là tu sĩ bình thường khác, đã dâng hiến cả thể xác lẫn tâm hồn lâu rồi.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ trêu đùa nói.

“Haiz, nếu như mắt nhìn của Tô tiền bối không khác thường như vậy, thì bây giờ ta cũng không phải phiền não thế này rồi.” Lý Tinh Từ thở dài một cái nói.

“Bách Dục chi đạo, tu đến cuối cùng chính là Thái Thượng vô tình. Nói không chừng sau này còn sẽ sát phu chứng đạo.”

“Ta biết chứ, nhưng đừng có chuyện gì cũng nghĩ theo hướng bi quan.”

“Cũng không nhất định là phải đi theo con đường Thái Thượng vô tình này, đến nỗi sát phu chứng đạo, sư phụ tin tưởng đến lúc đó ngươi có thể giải quyết cái vấn đề này.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai Lý Tinh Từ nói.

“…”

“Ha ha, tốt lắm, không nói đùa với ngươi nữa.”

“Từ sau khi Tô tiền bối kia chọn trúng ngươi, ta đã đi nghiên cứu sâu Bách Dục chi đạo một chút, ngươi biết tại sao nàng vừa nhìn đã chọn trúng ngươi không.”

“Bởi vì ngươi tu công pháp, có hiệu quả bổ sung với Tô tiền bối kia, có phải rất thần kỳ hay không, đến người sáng tạo như ta cũng không nghĩ tới.”

“Nếu như ngươi có lòng, tương lai các ngươi sẽ có một kết quả tốt, cùng lắm thì giai đoạn trước phải bám váy một chút thôi.”

“Những tu sĩ dạ dày không tốt mà còn muốn ăn bám kia, nhiều lắm luôn, không có gì mà phải có gánh nặng trong lòng cả.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ngươi vội vàng khuyên ta như vậy, có phải muốn bán ta đi hay không.” Lý Tinh Từ cau mày nói.

“Không được vu cáo hãm hãi vi sư, vi sư không phải là người như vậy.” Từ Phàm vội vàng giải thích.

“Vậy được, ta sẽ tìm cách để từ chối nàng.”

“Sư phụ, bây giờ ngươi có thể trấn áp tu sĩ Hợp Thể không.” Lý Tinh Từ nghiêm túc nói.

“…”

Ngươi không biết sao, bây giờ sư phụ ngươi chỉ là một tu sĩ Kim Đan Kỳ nhỏ bé đáng thương thôi.

“Tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường thì phải cần ba năm nữa.”

“Còn nếu là vị này thì ta cần phải chuẩn bị mười năm.”

Mặc dù biết Lý Tinh Từ đang đùa giỡn hắn, nhưng hắn vẫn nghiêm túc trả lời vấn đề này.

“Được. Ta sẽ tận lực mười năm.” Lý Tinh Từ cười nói.

Ba ~

Từ Phàm tát một cái vào đầu Lý Tinh Từ.

“Có tin không cần Tô tiền bối kia xuất thủ, ta sẽ thanh lý môn hộ trước hay không!”

Cái tên nghịch đồ này dám trêu đùa sư phụ, cái loại nề nếp này nhất định phải áp chế xuống, bằng không sau này mình còn có thể uy nghiêm ở đâu.

“Ta chỉ nói giỡn với sư phụ một tí thôi mờ.” Lý Tinh Từ che đầu nói, trong lòng hắn sớm đã có quyết định, nhất định đều sẽ không dính líu đến sư phụ.

“Học được nói giỡn với sư phụ rồi à.” Từ Phàm híp mắt nhìn Lý Tinh Từ nói.

Hư ảnh của một con vịt da vàng cực lớn chậm rãi xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Lúc này, Lý Tinh Từ lại nhớ lại cái cảm giác khủng bố bị con vịt chi phối.

Lý Tinh Từ nhìn hư ảnh của con vịt cao mấy trăm thước sau lưng Từ Phàm lâm vào ảo cảnh.

Trong thế giới trắng tinh, hội tụ hơn mười triệu con vịt, đoàn đoàn bao vây Lý Tinh Từ vào giữa.

Giờ phút này, Lý Tinh Từ cực hận cái miệng của mình.

Chương 190: Lại thấy Linh Tâm Khoáng

Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ rơi vào ảo cảnh, khinh thường nói: “Dê con, dám nói giỡn với vi sư, tiểu tử ngươi còn chưa đủ trình.”

Lúc này hai phân thân đi làm bên ngoài đã trở lại, hai người đều u oán nhìn Từ Phàm.

Ban đầu đã nói là làm tám tiếng thôi.

“Trở về rồi à, mau mau trở về vị trí cũ đi.” Từ Phàm nói, ngữ khí giống hệt tra nam.

Đừng nói nhảm nữa, có giỏi thì tự mình làm đi.

Hai phân thân liếc Từ Phàm một cái, hóa thành huyền quang chui trở về trong cơ thể Từ Phàm.

Từ Phàm vội vàng ngồi xếp bằng xuống bắt đầu tiêu hóa những ảnh hưởng mà phân thân mang tới.

Một giờ sau, Từ Phàm mới chậm rãi mở mắt ra.

“Không ngờ rằng số một số hai phối hợp với nhau cũng tốt đấy, hiệu suất ít nhất phải tăng gấp đôi.”

“Xem ra giá trị của bọn họ còn có nghiền ép không gian.”

Giờ khắc này, Từ Phàm cực kỳ giống tư bản vô lương tâm.

“Bồ Đào, tình huống bên kia thế nào.”

“Trước mắt vẫn chưa phát hiện không gian dao động của trận bàn

Truyền Tống Yêu tộc, đã có ba vị Trấn Thủ Sứ đã chạy tới Thiên Quyền quốc rồi.”

“Ừ, vì lý do bảo đảm, khu vực này điều động thêm 20% vệ tinh vũ khí Thiên Cơ.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

“Tuân lệnh.” Bồ Đào trả lời.

Lúc này hơn một nữa số vệ tinh vũ khí Thiên Cơ ở trên bầu trời Tiên Thành Lâm Sâm đã bắt đầu di chuyển, toán lực của Bồ Đào cũng phân phối 1% trên bầu trời Thiên Quyền quốc.

“Cảm giác Yêu tộc đã thông minh hơn rất nhiều.” Từ Phàm sờ càm nói.

“Thôi, lo lắng nhiều như vậy cũng chẳng ích gì.”

“Còn không bằng sớm ngày luyện chế ra được vệ tinh vũ khí Thiên Cơ cấp đạo khí.”

Từ Phàm vừa nói thì đã xuống tới không gian dưới đất.

Trong phòng luyện khí không gian dưới đất, Từ Phàm lấy linh khoáng Bàng Phúc đưa tới ra bắt đầu rèn luyện.

Bây giờ tài liệu của vệ tinh vũ khí Thiên Cơ cấp đạo khí vẫn chưa trọn vẹn, nhưng mà không ảnh hưởng tới việc rèn luyện linh khoáng trước.

“Cuối cùng mình vẫn phải động thủ một chút, nếu không thì hai tên phân thân kia sẽ phản kháng.”

Vốn là Từ Phàm định cho phân thân làm cái này, nhưng mà nghĩ đến gần đây bọn họ đã quá cực khổ rồi, cho nên hôm nay chỉ có thể tự mình động thủ thôi.

Tới gần trưa ngày thứ hai, trước tháp thí luyện của Ẩn Linh môn đã hội tụ nhất đại đệ tử, đều ở đây chờ trận chiến đấu sinh tồn thứ hai bắt đầu.

“Hôm nay ta nhất định phải huyết tẩy nỗi nhục lần trước.”

“Lần này đi vào ta chỉ giết con rối.”

“Tất cả con rối biết dùng pháo đều phải chết.”

Lúc này, điểm chính của tất cả đệ tử đã không phải là lấy được hạng nhất nữa, những con rối kia mới là địch nhân của bọn họ.

Từ Phàm nhìn màn hình livestream, cười nói: “Không biết lần này có tiến bộ hay không.”

Cuối cùng hắn vẫn không nhịn được, mà giao việc cho hai phân thân kia, vì thế món ăn tinh thần của hắn lại tiêu hao không ít.

Trận đấu đã bắt đầu, lần này tất cả đệ tử đều vô cùng cẩn thận, hầu như đều phóng cảm giác lên mức cao nhất.

Lần này thời gian kiên trì rõ ràng đã lâu hơn lần trước, đáng tiếc cuối cùng vẫn không địch lại nổi quỷ kế thâm sâu kia.

“Tự xưa thâm tình không giữ được, chỉ có quỷ kế đắc nhân tâm.” 自古深情留不住, 唯有套路的人心

Từ Phàm vừa nói câu danh ngôn thiên cổ này vừa cảm thán lũ đệ tử không tiến bộ nhiều.

Lần này người thắng là Thiên Vạn Binh, đến nỗi Hùng Lực, cũng bị con rối mà hắn thao túng ném pháo ở phía xa.

Hùng Lực ra khỏi tháp thí luyện, nhìn Thiên Vạn Binh nói: “Lần này ta thua rồi.”

Mặc dù là hạng nhì, Hùng Lực cũng không ảo não lắm, chỉ cần không bị chết trong tay con rối là được rồi.

Cho dù đã từng là đệ nhất tông môn, hắn cũng phải đi đến nông nỗi này.

“Tiến bộ hơi chậm chút, nhưng mà vẫn chấp nhận được.”

“Bước tiếp theo là tăng thêm mưu kế.”

Lúc Từ Phàm đang suy nghĩ về việc thêm mưu kế, thì giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, đã theo dõi kích hủy bốn cái trận bàn Truyền Tống của Yêu tộc.”

“Được, tiếp tục đi.” Từ Phàm nói.

Trước khi Thiên Quyền quốc vừa bị phá hủy nghiêm trọng天权国一处刚被摧毁的大坑前, một con Cự Xà ẩn thân mặt lộ vẻ không cam lòng bỏ chạy về nơi xa, nơi này có ba vị Trấn Thủ Sứ của trưởng lão hội, một Hợp Thể Kỳ như nó không phải là đối thủ.

Yêu Giới, dãy núi Vạn Trọng.

Lúc này toàn bộ căn cứ con rối không gian dưới đất đã bước đầu phát triển hoàn tất.

Một chỗ năm nghìn mét duới đất, có ba tuyến sản xuất con rối đang vận chuyển tốc độ cao, vô số linh thạch bị con rối công cụ cho vào trong tuyến sản xuất.

Năm phút một lần, thì có ba con rối tử yêu thiết đi ra từ trong tuyến sản xuất, tiếp tục vùi đầu vào trong công việc khai thác.

Chỗ bảy nghìn mét dưới đất, một con rối khai thác đầu đội một quả cầu kim loại, lóe lên linh quang màu xanh, hòa sâu vào với bốn cánh tay向着四臂深处掺去.

“Không biết có thể tăng hiệu suất dò mỏ quặng lên không.” Từ Phàm vừa làm con rối vừa nói.

Lúc mà con rối khai thác đang tiến về phía trước dưới mặt đất, thì đụng phải một vách ngoài cứng rắn.

Từ Phàm đang làm con rối mà tinh thần cũng chấn động một cái.

“Lên hàng rồi!”

Vì vậy Từ Phàm bắt đầu hình thức khai thác, bắt đầu đào dọc theo cái vách ngoài đó.

Nửa giờ sau, cuối cùng Từ Phàm cũng điều khiển con rối tìm được cửa vào vách ngoài.

“Để cho ta nhìn xem bên trong có cái gì.” Từ Phàm xoa xoa tay nói.

Quả cầu trên đầu con rối khai thác, đổi thành hình thức chiếu sáng, trong nháy mắt toàn bộ không gian dưới đất sáng như ban ngày.

Từ Phàm vừa vào cửa của vách ngoài thì thấy cỗ yêu thi khổng lồ, nhìn hình dáng, giống như là một con bạch hổ.

Nhìn con bạch hổ thân dài ít nhất vạn thước, có chút khiếp sợ.

“Chưa từng nghe nói Yêu Giới có Yêu tộc hay thần thú như vậy nhỉ.” Từ Phàm nói.

Sau khi điều khiển con rối đi một vòng quanh cái con Yêu tộc không biết là phẩm loại gì này, Từ Phàm dùng Lưu Ảnh thuật ghi hình nó lại.

“Không có ngoại thương, vẻ mặt cũng là rất tự nhiên, dựa theo thời gian suy tính ra, căn mật thất này được chôn giấu ít nhất là vạn năm.”

Từ Phàm nói xong thì vén mí mắt của con kia bạch hổ kia lên, nhìn con ngươi của con cự thú này.

“Cỗ yêu thi này vẫn còn tươi phết nhỉ.” Từ Phàm nói xong còn dùng sức vỗ một cái lên cái bụng của yêu thi, thế mà vẫn còn độ co dãn.

“Chỗ này cứ để đây đã, đợi sau khi biết rõ đây là cái đồ chơi gì rồi hãy nói.”

Từ Phàm điều khiển con rối phong bế cửa vào xong, thì bắt đầu thăm dò xung quanh.

“Bồ Đào, hình dáng của con yêu thi này, chỗ ngươi có ghi chép gì không.” Từ Phàm hỏi,

“Không có, nhưng là có thể xác định là, đây chắc chắn là đại yêu có tiếng trong Yêu tộc.”

“Ở Yêu tộc những con có thể hình như này đều là đại yêu có tiếng.” Bồ Đào nói.

“Vậy ta trở về hỏi hội trưởng lão xem.”

Con rối khai thác tiếp tục dò xét dưới đất một lúc nữa xong, thì trở lại căn cứ chính, bởi vì linh thạch trong nội hạch hao hết sạch, cần phải trở về nạp năng lượng.

“Bồ Đào, báo cáo thu hoạch của những con rối do thám khác.” Từ Phàm hỏi.

“Hôm nay phát hiện một quặng mỏ Linh Tâm Khoáng nhỏ và một quặng mỏ linh thạch nhỏ.” Bồ Đào nói.

Nghe đến Linh Tâm Khoáng, hai mắt Từ Phàm sáng lên.

“Sản lượng đại khái của Linh Tâm Khoáng là bao nhiêu.” Từ Phàm hỏi.

“Dự tính có năm nghìn cân.”

“Quá tuyệt vời, năm nghìn cân Linh Tâm Khoáng này có thể luyện chế ra một ngàn con rối đặc thù Hóa Thần Kỳ.” Từ Phàm vui vẻ nói, nhiều năm như vậy, số Linh Tâm Khoáng Bàng Phúc nhận được tổng cộng mới nhiều hơn như này một chút, đều bị hắn dùng để thăng cấp cho Bồ Đào.

“Chủ nhân, có thể để cho ta một chút hay không.” Bồ Đào nói.

“Vậy thì giữ cho ngươi hai trăm năm mươi cân.”

Chương 191: Chúng đệ tử vững vàng ngân tệ稳健银币的弟子们

Ẩn Linh môn, tháp thí luyện, trong trò chơi chiến đấu sinh tồn.

Thiên Vạn Binh đã mai phục ở khu vực này trong thời gian rất lâu với con rối trại lính kia của hắn, bây giờ độc chướng trong toàn bộ thế giới giả định của trò chơi chiến đấu sinh tồn đã rút nhỏ lại một nửa.

“Cái tên gấu ngốc kia sao vẫn chưa đến nhỉ.” Thiên Vạn Binh cau mày nói.

Sau khi trải qua trò chơi chiến đấu sinh tồn mấy lần, Thiên Vạn Binh vô cùng hiểu, nếu như con gấu ngốc kia không bị đào thải trước, thì đến lúc đánh trận chung kết cuối cùng, người bị chết đầu tiên nhất định là hắn.

“Sớm biết thế, ban đầu đã đánh một trận đường đường chính chính với ngươi rồi.”

“Không ngờ chiến lực đứng đầu Ẩn Linh môn tương lai, lại có lòng dạ hẹp hòi như vậy, không phải ta chỉ lấy pháo nổ ngươi mấy lần thôi sao, đến nỗi phải đối phó với ta như vậy không.”

Thiên Vạn Binh vừa nói quay đầu nhìn pháo Băng Tinh sau lưng mình, hắn đã phải trả giá bằng ba con rối Trúc Cơ Kỳ nguyên thủy mới có được.

Mặc dù dùng pháo để thắng thì có chút không anh hùng, nhưng mà sau cái lần đầu tiên Thiên Vạn Binh dùng pháo nổ Hùng Lực thành một đống bã, hắn không khỏi cảm thán, khoái khoái!

Thiên Vạn Binh nhìn về chùm sáng linh lực mạnh mẽ ở phía trước, chứng tỏ nơi này có pháp bảo khá quan trọng trong thế giới trò chơi chiến đấu sinh tồn hoặc là linh đan có thể khôi phục toàn diện.

Cho dù là cái nào đi nữa, thì cũng có tác dụng vô cùng quan trọng trong trận chung kết cuối cùng.

Mà thứ quan trọng như vậy, cũng chỉ có mấy đệ tử có tu vi cao nhất trong số tham gia trò chơi mới dám đến lấy.

Thế giới trò chơi chiến đấu sinh tồn có một định luật bất di bất dịch, bảo vật càng quan trọng thì mạo hiểm lại càng lớn.

Nguy hiểm xuất hiện bằng phương thức ngươi không ngờ tới, lần nào cũng làm ngươi không kịp đề phòng.

“Nếu như Hùng Lực không tới, ta rất muốn đi xem đó là bảo vật gì.”

“Nếu là một món bảo khí đỉnh cấp thì không còn gì tốt hơn.”

“Nhưng mà không thể manh động, lần này khó khăn lắm mới lấy được pháo Băng Tinh lúc đầu trò chơi, đến cuối cùng nhất định có thể được hạng ba trở lên.”

“Nếu có thể xử lý Hùng Lực trước thời hạn, vậy thì khả năng đạt hạng nhất là 50%.”

“Như vậy ước mơ con rối trại lính lớn của ta lại gần thêm một bước rồi.” Thiên Vạn Binh nói.

Từ sau khi hắn nhìn thấy một kiện tinh phẩm bảo khí cấp ba con rối trại lính trong bảo khố, ngay lập tức hắn đã thích kiện bảo khí này.

Bởi vì món bảo khí cấp ba con rối trại lính kia có thể giúp hắn gọi ra hai trăm con rối, hơn nữa con rối trại lính kia còn có chức năng tu bổ đơn giản, chỉ cần không phải là thiếu linh kiện, con rối sẽ tự động hồi phục như cũ trong trại lính.

Nghe nói đây là bảo khí mà Đại trưởng lão tiện tay luyện chế ra cho mình, đặt ở trong bảo khố, đợi mình đi đổi.

Chỉ là một vạn điểm thưởng thì quả thật là quá nhiều, thế nhưng hắn lại nhìn thấy hy vọng trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, bây giờ hắn đã có hơn bốn ngàn điểm thưởng rồi, chỉ cần lần nào cũng có được thứ hạng cao trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, vậy thì có thể nhanh chóng gom đủ được một vạn điểm thưởng.

Thiên Vạn Binh kiên nhẫn chờ đợi ở bên ngoài chùm ánh sáng linh lực, con rối ở đằng sau lưng lại càng không thở hổn hển chút nào.

Ở trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, hắn lĩnh ngộ được một đạo lý vô cùng quan trọng, đó chính là ở những nơi nguy hiểm không có chuyện gì thì đừng có mà đi lung tung, trừ khi ở nơi này thực lực của ngươi là vô địch.

Với cả lúc đang ẩn núp, cho dù núi Thái Sơn có đổ xuống cũng không được biến sắc.

Trong mấy lần trò chơi, nếu như lúc đầu hắn không gặp được Hùng Lực, lúc trận chung kết cuối cùng, xuất hiện muộn một chút, vậy thứ hạng của hắn thường là đều trên hạng năm.

Thời gian từng giờ từng phút trôi qua, Thiên Vạn Binh đợi đến khi một vị đệ tử kiếm tu xuất hiện.

“Hạng Sơ Đông, kiếm tu, khinh thường.”

“Thận trọng chút, trêu chọc kiếm tu, cẩn thận bị đâm sau lưng đấy.” Thiên Vạn Binh nói.

Cách đó không xa, Hạng Sơ Đông nghi hoặc nhìn trụ linh quang chói mắt phía trước.

“Đây chắc không phải là bẫy nhỉ.” Hạng Sơ Đông liếm liếm môi nói, trong mấy lần chơi trước, hắn đã phải ăn rất nhiều thua thiệt.

Hạng Sơ Đông cẩn thận quan sát bốn phía xung quanh một chút, sau đó cũng tìm một chỗ ẩn núp.

Cái vị trí có trụ linh quang rõ ràng như thế này, nếu như không có ai mai phục, hắn dám ăn đất ở đây luôn.

Thiên Vạn Binh nhìn Hạng Sơ Đông đang ẩn núp, thầm mắng một tiếng lão ngân tệ老银币, sau đó tiếp tục ngồi xổm, cũng chỉnh lại phương vị của pháo Băng Tinh một chút, đảm bảo rằng sau khi đánh gục được Hùng Lực, thì có thể nhanh chóng đánh bại hắn.

Trời không phụ lòng người, cuối cùng Thiên Vạn Binh cũng nhìn thấy bóng dáng của Hùng Lực.

Ngay lập tức tim Thiên Vạn Binh đập nhanh, chỉ cần có thể nổ được tên gấu ngốc này thì hắn sẽ có cơ hội dành được hạng nhất.

Dưới sự thao túng của con rối, họng đại bác của pháo Băng Tinh từ từ thay đổi phương hướng, phong bế vị trí phía trước của Hùng Lực.

Lúc này đồng thời, ở khu vực phụ cận Thiên Vạn Binh, cùng lúc đó có ba chỗ cũng xảy ra dị động, dường như đều có ý muốn xuất thủ.

Trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, thường đều là chiến đấu đơn lẻ, nhưng chỉ cần là chiến trường có sự xuất hiện của Hùng Lực, vậy trong nháy mắt tất cả các đệ tử đều hợp lực chống lại Hùng Lực.

Bởi vì nếu để cho Hùng Lực cùng tham dự chiến đấu, mọi người không liên hiệp, vậy thì ai cũng không có khả năng lấy được vị trí đầu tiên, đây là nhận thức chung của tất cả các đệ tử dự thi.

Lúc này toàn thân Hùng Lực bị cương khí bao phủ, ngũ hành luyện thể quyết vận chuyển tới trình độ cao nhất, chỉ vì phòng ngừa nguy hiểm đột nhiên xuất hiện.

Hoàn toàn không còn dáng vẻ vô địch ngang dọc khi lần đầu tham gia trò chơi chiến đấu sinh tồn kia nữa.

Nhìn trụ linh quang cách đó không xa, hắn nhíu mày một cái, vẻ mặt có chút xoắn xuýt.

Vị trí rõ ràng như vậy, nếu như nói không có mai phục, thì đến kẻ ngốc cũng không tin, nhưng điều để cho Hùng Lực xoắn xuýt là không biết trong này có ai đang đặt pháo chờ hắn không.

“Có cược không.” Hùng Lực tự nói một mình, nếu như trong tay mình có thêm một món pháp bảo nữa, vào trận chung kết phía sau khi đối diện với đám người vây công, hắn có lòng tin chiến được đến cuối cùng, điều kiện tiên quyết là không có pháo oanh hắn.

Hắn đã nghiên cứu qua, ở trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, lúc bắt đầu cả trò chơi nhiều lắm cũng chỉ có một quả pháo, hơn nữa còn có đông đảo con rối bảo vệ, người bình thường sẽ không đâm đầu vào rủi ro này, dẫu sao thì có khả năng bị pháo oanh.

Suy nghĩ đến đây, Hùng Lực cắn răng, trừ cái tiểu tử Thiên Vạn Binh kia, từ sau một lần mình bị hắn nổ pháo loại ra kia, tiểu tử kia đã mở ra thuộc tính kỳ quái, vừa vào trò chơi chiến đấu sinh tồn, trước tiên là đi thu pháo vào tay, sau đó thì tìm một chỗ mai phục mình.

Bây giờ Hùng Lực dám xác định, phía trước trăm phần trăm có mai phục, phân nửa là Thiên Vạn Binh đang đặt pháo ở đó chờ mình mắc câu.

“Dê con, ta không chơi với ngươi đâu.”

Hùng Lực nói xong liền lấy ra một tấm ẩn thân phù vừa mới lấy được dán lên người mình.

“Mẹ nó, lần này phiền toái rồi, Hùng Lực gặp được tẩu ổn kiện lưu走稳健流.” Một thanh âm cách Thiên Vạn Binh không xa vang lên.

“Haiz, lần này hạng nhất chắc là Hùng Lực rồi.”

“Thiên sư huynh ở đây không.” Một cái âm thanh vang lên.

“Có.” Thiên Vạn Binh có chút thất vọng nói.

“Lần này ngươi có pháo không.” Cái âm thanh kia hỏi.

“Không có.” Buồn cười thật, ta sao có thể lộ át chủ bài cho ngươi được.

“Ha ha.”

Sau đó những người mai phục ở đây cũng rối rít rời đi, bắt đầu tiếp tục vơ vét những vật liệu xung quanh.

Đến nổi pháp bảo linh đan dưới trụ linh quang kia cũng không ai thèm đi lấy.

Những bảo vật cấp bậc như vậy, không ai chắc có thể lấy được trăm phần trăm, trừ cái tên biến thái Hùng Lực kia ra.

Năm giờ sau, vòng chung kết.

Lúc này chỉ còn lại ba mươi vị đệ tử, tất cả đều núp ở những vị trí khác nhau chờ người khác ra sân.

Hùng Lực ẩn núp trong một bụi cỏ, lẳng lặng nhìn về phía trước.

Hắn biết đám người kia đang chờ mình xuất hiện, đây cũng là dấu hiệu bắt đầu mấy trận chung kết trước kia.

Bình thường đều có hai kết quả, nếu không phải là một mình hắn chiến với đám người kia đến cuối cùng, thì cũng là bản thân bị đào thải, những người còn lại chiến đấu đơn lẻ.

“Lần này, ta muốn chơi theo cách khác.”

Trên mặt Hùng Lực lộ ra nụ cười hờ hững, hắn muốn nhìn xem, nếu như hắn không xuất hiện thì sẽ xảy ra điều gì.

Từ Phàm đang xem livestream thì nhìn thấy cảnh này: “Rất tốt, đã có mùi vị kia rồi.”

Sau khi trải nghiệm trò chơi chiến đấu sinh tồn một thời gian, hắn phát hiện tất cả đệ tử đều đang tiến bộ nhanh chóng, mặc dù chiến lực tu vi không tăng lên bao nhiêu, nhưng mà cẩn thận dè dặt, bản lĩnh âm nhân thì tăng rất nhanh.

“Sư phụ, cái trò chơi này sẽ không dạy hư các đệ tử chứ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Chính trực, vô tư, dũng cảm, trước nay chưa từng có, có thể mài ra ăn ở giới Tu Tiên này không.” Từ Phàm hỏi.

“Có thể bảo vệ cái mạng nhỏ đã là tốt lắm rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói theo bản năng.

“Như vậy, có thể sống sót ở giới Tu Tiên không.” Từ Phàm chỉ vào màn hình livestream nói.

“Hẳn có thể sống rất dễ chịu.” Từ Nguyệt Tiên đã hiểu ý của Từ Phàm.

“Những đệ tử này, rồi sẽ có lúc phải ra ngoài giới Tu Tiên xông xáo một phen, ta cũng không muốn những đệ tử mà ta cực khổ lựa chọn, vừa ra giới Tu Tiên đã bị những thủ đoạn đê hèn làm hại.”

“Cho nên thà như vậy, còn không bằng dùng loại phương thức này để nhắc nhở bọn chúng biết giới Tu Tiên hiểm ác thế nào.” Từ Phàm nói.

“Vậy sao lúc đầu ngươi không để cho ta biết chứ.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

Từ Phàm liếc Từ Nguyệt Tiên một cái, chậm rãi nói: “Tính tình của ngươi trời sinh đã hợp với cái giới Tu Tiên này, ngươi nghĩ xem trừ cái lần ngươi bị tu sĩ Luyện Hư Kỳ mai phục ra, thì có lần nào ngươi phải chịu thiệt thòi không.”

Từ Nguyệt Tiên nghiêng đầu suy nghĩ một lát, rồi nói: “Ha ha, trước kia không chú ý, hình như là như vậy thật.”

“Còn nữa, cái pháp thuật thần thông mà ta dạy ngươi.”

“Những thứ này đều có thể làm ngươi tương đối an toàn trong giới Tu Tiên.” Từ Phàm nói.

“Đại ca ngươi, Tam sư đệ, Tứ sư đệ ngươi.”

“Thủ đoạn bảo vệ tính mạng của bọn họ yếu, nhưng sư phụ đã bỏ ra một nửa thời gian để các ngươi hoàn thiện bản lĩnh chạy trốn, đều là muốn các ngươi có thể tự bảo vệ mình trong giới Tu Tiên.”

“n của sư phụ, đồ nhi sẽ phụng dưỡng ngươi cả đời.” Từ Nguyệt Tiên cảm kích nói.

“Thay từ ngữ nào mới mẻ hơn đi, cái này nghe ngán rồi.” Từ Phàm vừa xem livestream vừa dương dương tự đắc nói.

“...” Từ Nguyệt Tiên phát hiện sư phụ mình càng ngày càng khó chiều rồi.

Trong màn hình livestream, đã có người không chịu được, bắt đầu tìm những người còn lại quyết đấu.

Sau đó trận chung kết chính thức bắt đầu, trong nháy mắt toàn bộ trận chung kết sôi trào lên.

Pháp thuật, ảo thuật, kiếm trận, con rối, bùa chú, ngự thú các loại thủ đoạn đều rối rít xuất hiện.

Hai vị xây dựng lưu phái rất gây sự chú ý của mọi người, bọn họ nhanh chóng dùng vật liệu vơ vét được kiến tạo năm cái tháp phòng ngự ngũ hành bảo vệ bọn họ ở giữa, ai tới công kích bọn họ thì phải đối mặt với công kích của năm cái tháp phòng ngự.

“Nhân tài của tông môn cũng nhiều nhỉ, cái này hẳn gọi là lưu phía kiến trường?” Từ Phàm khá hứng thú nhìn năm cái tháp phòng ngự kia nói.

Chương 192: Lưu ảnh thạch của thánh địa Hợp Hoan

Hỗn chiến bắt đầu, nhiều loại linh lực hỗn tạp bắt đầu tăng nhanh tốc độ co rút lại của vòng độc. 加速了毒圈的收缩速度.

Lúc này Thiên Vạn Binh đang núp trong bóng tối cau mày nhìn chiến trường hỗn chiến phía xa.

“Cái tên gấu ngốc này sao vẫn chưa ra nhỉ. Hay là bị đào thải rồi.” Thiên Vạn Binh lẩm bẩm.

Hắn thao túng con rối khống chế phương hướng họng đại bác của pháo Băng Tinh nhắm ngay về phía hai vị đệ tử Lưu phái tháp phòng xa xa đang được bảo vệ trong năm tòa tháp phòng ngự, đây là chướng ngại vật lớn thứ hai trên con đường đến hạng nhất của hắn, thậm chỉ có khi lực uy hiếp của bọn họ còn hơn cả Hùng Lực.

“Nếu Hùng Lực không ra, vậy ta sẽ khai đao với các ngươi.” Thiên Vạn Binh nói.

Bây giờ hắn không thể không xuất thủ, bởi vì vòng độc sau lưng đã sắp bao trùm lấy hắn rồi, nếu như mình còn bất động, vòng độc của vòng chung kết, hắn chỉ có thể kiên trì một phút nữa.

Ngay tại lúc này, Thiên Vạn Binh đột nhiên nghĩ ra một cách, hay là lấy mình làm mồi để dụ Hùng Lực ra, nổ pháo hắn rồi nói sau, dẫu sao thì Hùng Lực vẫn là uy hiếp lớn nhất.

Thiên Vạn Binh để lại hai con rối điều khiển pháo Băng Tinh, hắn dẫn con rối còn lại xông vào trong trung tâm hỗn chiến.

Kết quả Thiên Vạn Binh vừa mới hiện thân, thì cách đó không xa Hùng Lực cũng xuất hiện chĩa cương khí chiến thể năm thước xông về phía Thiên Vạn Binh.

“Thiên Vạn Binh, đi chết đi.”

Mặc dù Hùng Lực là tu sĩ luyện thể, nhưng mà tốc độ vẫn nhanh như tu sĩ đồng kỳ.

Lúc này, mọi người vẫn đang ở trong hỗn chiến trong nháy mắt dừng chiến đấu, ánh mắt cũng không có ý tốt nhìn chằm chằm vào Hùng Lực.

Ở bên ngoài trò chơi, ngươi là Hùng ca mà mọi người kính ngưỡng.

Còn ở trong trò chơi, xin lỗi nha, chiến trường không có huynh đệ.

Oanh

Hùng Lực một quyền đánh ra một đạo cương kình, cương khí cực lớn dấu quyền拳印, làm cho tất cả mọi người cũng kinh hồn bạt vía ngay tại chỗ.

“Không hổ là đệ nhất chiến lực của tông môn tương lai, quyền này đoán chừng chẳng có mấy ai đồng kỳ trong tông môn mà đỡ được.”

“Một quyền này đánh lên người ta, chắc là đến mảnh xương vụn của ta cũng không còn.”

“Hùng đại ca trâu bò ~, các huynh đệ, còn đứng ngây ở đó làm gì, mau cung tiễn Hùng đại ca ra khỏi cuộc chơi nhanh.”

Lúc Hùng Lực đánh ra một quyền kia, thì có ba con rối Cự Thuẫn Trúc Cơ Kỳ chắn phía trước Thiên Vạn Binh.

Oanh

Hai tiếng nổ đồng thời vang lên.

Một quyền kia của Hùng Lực trực tiếp xuyên qua ba con rối Cự Thuẫn xuyên vào bụng của Thiên Vạn Binh, mà Hùng Lực cũng trực tiếp bị pháo Băng Tinh đánh thành vụn băng.

Bên trong tháp thí luyện, Thiên Vạn Binh và Hùng Lực đồng thời mở mắt ra, sau đó ra khỏi phòng liên kết linh hồn với thế giới ảo thuật灵魂幻术世界链接室.

Hùng Lực chậm rãi vận hành linh lực đi khắp bốn phía trong cơ thể, để cho mình ấm lên, bây giờ hắn cảm giác như mình đang ở trong bình nguyên Huyền Băng nghìn năm.

Mà Thiên Vạn Binh lại ôm bụng, mặt đầy thống khổ đi ra khỏi phòng liên kết.

Trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, cảm giác đau là thật 100%, mặc dù sau khi đi ra cảm giác đau đớn sẽ biến mất, nhưng tác dụng của cảm giác linh hồn vẫn sẽ tồn tại một lúc nữa.

Sau khi Thiên Vạn Binh nhìn thấy Hùng Lực, lập tức đổi thành một gương mặt nịnh hót, cưới đón hoan nghênh.

“Hùng ca, ngươi nhìn xem ta cũng chỉ là vạn bất đắc dĩ, dù sao thì trong thế giới trò chơi, nếu không đào thải ngươi thì các đệ tử khác sẽ không có cơ hội.” Thiên Vạn Binh lấy lòng nói, hắn biết rõ, mặc dù ở trong thế giới trò chơi hắn có thể đào thải được Hùng Lực, thế nhưng trong hiện thực thì hắn lại bị Hùng Lực khắc chế 100%.

“Đây chính là lý do ngươi nổ pháo bắn ta ba lần sao.” Hùng Lực mặt không cảm xúc nhìn Thiên Vạn Binh nói.

“Ha ha, ta đây cũng chỉ là hành động bất đắc dĩ, Hùng Lực đại ca là vô địch, trừ pháo ra, ta cũng không nghĩ ra được cách nào để khắc chế Hùng ca nữa.”

“Nhưng cái này cũng chứng mình được sự bất phàm của Hùng ca.” Thiên Vạn Binh nịnh hót nói.

“Được, ân oán giang hồ là giang hồ江湖恩怨江湖了, sau này trong trò chơi cẩn thận một chút.”

Hùng Lực vỗ bả vai Thiên Vạn Binh một cái rồi đi ra khỏi tháp thí luyện.

Trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, lúc này chỉ còn lại năm người trong vòng độc, bước vào trận quyết đấu cuối cùng.

Hai vị đệ tử Lưu phái tháp phòng, một vị kiếm tu, một vị thuật tu và một vị đệ tử lưu phái tầm bảo.

Kiếm tu và thuật tu liếc mắt nhìn nhau, trong nháy mắt kết thành liên minh.

Mà vị đệ tự lưu phái tầm bảo đáng thương nhìn hai người trong tháp phòng ngự.

“Đừng nhìn nữa, chúng ta sẽ không liên minh với bất kỳ ai.” Hai vị đệ tử Lưu phái tháp phòng cùng nói.

“Ta có lưu ảnh thạch tiên tử đẹp nhất trong trăm thành, còn có cả Cao Thanh bản.” Vị đệ tử tầm bảo kia sử dụng ra pháp bảo của mình.

Lúc này kiếm tu và thuật tu cũng sững sờ.

“Huynh đệ, có đồ tốt như thế sao không nói sớm.”

“Mau tới, theo chúng ta sẽ giữ cho ngươi hạng ba.” Thuật tu vội vàng nói, trong lời nói có loại cảm giác không kịp chờ đợi được nữa.

“Tới đây huynh đệ, hai người lưu phái tháp phòng kia đã từ chối ngươi rồi, hãy về với đội của chúng ta nào.” Kiếm tu cũng nói.

Hai vị đệ tử Lưu phái tháp phòng há miệng một cái không nói gì, cuối cùng vẫn trơ mắt nhìn vị đệ tử tầm bảo kia kết liên minh với kiếm tu và thuật tu.

“Hai vị, các ngươi tự rút lui, hay là để chúng ta động thủ.”

Một thanh kiếm màu đỏ rực lơ lửng bên người kiếm tu.

“Có bản lĩnh thì xông tới đây, nếu không thì cược vận khí.” Một vị đệ tử lưu phái tháp phòng khinh thường nói.

Ngay lúc này, vòng độc lại đổi mới lần nữa, vòng thiên mệnh sau cùng lại vừa vặn là vị trí trung tâm của năm tòa tháp phòng ngự.

Lúc này đệ tử lưu phái tầm bảo nhanh như chớp chạy về phía tháp phòng ngự.

“Đại ca, đều là người của mình, lúc ra ngoài sẽ dâng tặng hai vị lưu ảnh thạch, xuất phẩm của thánh địa Hợp Hoan.” Đệ tử lưu phái tầm bảo trong nháy mắt sử dụng đại sát khí của mình, đưa ánh mắt nam nhân đều hiểu mà cho hai vị.

Hai người trong nháy mắt hiểu ý, lập tức ân cần hỏi han đệ tử lưu phái tầm giả như chào đón huynh đệ ruột.

Từ Phàm đang xem livestream sững sốt một chút.

“Lưu ảnh thạch xuất phẩm của thánh địa Hợp Hoan là chuyện gì vậy.” Từ Phàm hỏi, ánh mắt thoáng qua tia sáng khác thường, giống như khi xưa vừa vô tình lên mạng mở ra cánh cửa thế giới mới.

Tâm tình còn phập phồng hơn lúc đó một chút.

“Đó chỉ là một viên lưu ảnh thuật bình thường, bên trên không có bất kỳ tin tức nào có thể uy hiếp được tông môn.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm trong lúc lơ đảng nhìn Từ Nguyệt Tiên một cái, phát hiện ánh mắt Từ Nguyệt Tiên có chút hơi chán ghét.

“Nguyệt Tiên, lưu ảnh thạch của thánh địa Hợp Hoan kia có đường ra gì sao.” Từ Phàm nghiêm chỉnh hỏi.

“Chẳng qua chỉ là một ít đồ vật bẩn thỉu mà nam nhân thích, sư phụ không cần để ý là được.”

“Một lát nữa ta sẽ để cho Bồ Đào cấm cái loại lưu ảnh thạch này.” Từ Nguyệt Tiên cau mày nói.

“Nói đến cũng buồn cười, ban đầu lúc ta ở Khuyết Thiên Môn, lúc ở bên ngoài nhìn thấy thương hội đang bán loại lưu ảnh thạch này.”

“Được mệnh danh là đồ vật mà nam nhân thích nhất, ta còn mua cho sư phụ mấy cái, may mà sau đó ta có tò mò xem một chút, nếu không thì sư phụ cũng đã bị đồ vật này đầu độc rồi.”

Từ Phàm sững sốt một chút, nhất thời có loại cảm giác khóc không ra nước mắt.

Đồ nhi à, ngươi biết ngươi sự hiếu kỳ này của ngươi, đã làm mất rất nhiều năm vui vẻ của vi sư không vậy.

“Được rồi, ta biết đó là thứ gì rồi, vì sức khỏe tinh thần của các đệ tử Ẩn Linh môn chúng ta, bây giờ ta sẽ để Bồ Đào cấm nó.” Biểu tình trên mặt của Từ Phàm cũng phối hợp Từ Nguyệt Tiên, mặt đầy nghiêm túc nói.

“Quả nhiên sư phụ là người giống ta nghĩ, là một người đã thoát ly ra khỏi những thú vị tầm thường thấp kém.” Từ Nguyệt Tiên kính ngưỡng nhìn Từ Phàm nói.

Hôm nay hạng nhất hạng nhì của trò chơi chiến đấu sinh tồn đều là đệ tự lưu phái tháp phòng, cuối cùng hai vị kiếm tu và thuật tu cũng không đột phá được phòng tuyến của tháp phòng ngự.

Sau khi xem livestream xong, Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên nói: “Cuộc thi lớn của tông môn chuẩn bị mở như nào, phần thưởng là cái gì.”

“Chuyện chuẩn bị mở, ta đã giao cho Tự Viễn làm rồi, hẳn là sẽ không xảy ra bất trắc gì.”

“Còn về phần thưởng, đầu tiên là điểm thưởng, hạng nhất một vạn điểm thưởng, hạng nhì tám vạn, hạng ba sáu vạn, cứ thế đến hạng năm là hai vạn.”

“Từ hạng sáu đến hạng mười là một vạn.”

“Còn cả khen thưởng nữa, hạng nhất là toàn bộ bảo khí của mỗi một giai đoạn từ Trúc Cơ Kỳ đến Nguyên Anh Kỳ, cộng thêm một giọt Mộc Chi Bản Nguyên “

“Hạng nhì là toàn bộ bảo khí giống hạng nhất, cộng thêm áo giáp linh lực.”

“Hạng ba…”

Từ Phàm nghe kế hoạch phần thưởng của Từ Nguyệt Tiên, gật đầu một cái, phù hợp với quy củ, rất thích hợp với các đệ tử bây giờ.

“Vậy cứ làm theo những gì ngươi nói đi.” Từ Phàm nói.

Sau đó hai người lại thương lượng những vấn đề chi tiết một chút, rồi Từ Nguyệt Tiên hành lễ cáo lui, tiếp tục tiền chuẩn bị tiếp theo.

Sau khi Từ Phàm thấy Từ Nguyệt Tiên đi, Từ Phàm không kịp đợi hỏi: “Bồ Đào, ngươi có thể sao chép lại nội dung trong lưu ảnh thạch của thánh địa Hợp Hoan kia không.”

“Có thể, mặc dù lưu ảnh thạch của thánh địa Hợp Hoan kia có một tầng pháp trận phòng ngừa sao chép, nhưng đã bị phá giải.”

“Chủ nhân bây giờ muốn xem nội dung bên trong sao.” Bồ Đào hỏi.

Từ Phàm gật đầu một cái, hắn cũng không phải là rất muốn nhìn, chỉ là tò mò xem phim điện ảnh của giới Tu Tiên thì có khác gì với thế giới ban đầu kia không.

Lúc này, phía trước Từ Phàm có thêm một màn sáng, nội dung trong đó còn chưa được phát ra thì Từ Phàm đã kêu dừng lại.

Nhìn bốn phía xung quanh, Từ Phàm chậm rãi nói một câu,

“Đợi ta về phòng thì hãy mở ra.”

Nói xong, Từ Phàm đứng dậy, đi về phòng ngủ của mình.

Trở về phòng ngủ, một màn sáng bao trùm toàn bộ vách tường được mở ra.

Trong màn sáng, một thiếu nữ thanh xuân vừa thanh thuần vừa quyến rũ, thân hình đáng kiêu ngạo, người mặc váy đầm dài lụa trắng cổ điển, đang nhẹ nhàng khiêu vũ trên sàn nhảy.

Cùng với tiến đàn dễ nghe, dáng múa của thiếu nữ càng ngày càng mê ngươi.

Càng đi sâu vào tiếng đàn, dáng múa của thiếu nữ bắt đầu từ từ thay đổi, dáng múa càng ngày càng lộ ra dáng người của thiếu nữ.

Thánh đỉnh yêu kiêu kia vừa hay có thể năm chặt那刚好可盈盈一握的圣峰, có thể dắt tiếng lòng của tất cả nam nhân, có đôi lúc không phải càng lớn thì càng tốt.

Lúc dáng người di chuyển, vòng eo rất nhỏ chứ không có cảm giác toàn thịt, khiến cho trong đầu tất cả người xem hiện từ hoàn mỹ, chỉ muốn vươn tay ra ôm thiếu nữ vào trong ngực.

Giữa quần bãi chân ngọc lúc ẩn lúc hiện càng làm người ta muốn dừng mà không được.

Lúc này sự chú ý Từ Phàm đã đắm chìm toàn bộ vào trong màn sáng, ngay đến cả tin tức của Bồ Đào cũng bị hắn tự động coi thường.

Từ Phàm lau nước miếng trên miệng, có chút nghi hoặc nói: “Đôi chân này, nhầm nhầm, múa cũng tốt đấy.”

“Chẳng qua không giống như ta nghĩ, nghe cái tên lưu ảnh thạch của thánh địa Hợp Hoan cũng không phải chỉ như thế này.”

Từ Phàm còn chưa nói xong, chỉ thấy thiếu nữ nhẹ nhàng nhảy một cái, tay ngọc nhẹ nhàng lướt qua eo.

Tơ tằm màu trắng theo gió bay xuống, ngay sau đó theo điệu múa của thiếu nữ,

Lớp ngoài cùng áo lụa trong suốt cũng chầm chậm rơi xuống.

Cửa thế giới mới trong lòng Từ Phàm cũng từ từ mở ra ~~

Chương 193: Có câu chuyện của tu sĩ trung niên

Ngày hôm sau, con rối hình người Luyện Hư từ Ẩn Linh Môn đi ra bay thẳng về phía Tiên Thành Lâm Sâm.

Sau đó mượn nhờ Truyền Tống trận, truyền tống không biết bao xa đến Hợp Hoan trong Tiên Thành.

Lúc này Từ Phàm mang theo tâm trạng kích động khống chế con rối Luyện Hư Kỳ đi vào trong thương hội do Hợp Hoan Thánh Địa mở ra.

Mười ngày sau, bên tai Từ Phàm vang lên giọng nói báo cáo của Bồ Đào.

“Chủ nhân, toàn bộ Truyền Tống Trận Bàn ở mười hai tòa Yêu tộc lân cận Thiên Quyền Quốc đều đã bị hủy.”

“Nhưng có bốn con yêu tộc vừa ra khỏi Truyền Tống Trận thì không biết đã đi đâu, căn cứ vào hình thể của bốn con Yêu tộc đó đoán chừng đều là Hợp Thể Kỳ.”

“Tăng tốc vệ tinh luyện chế vũ khí Thiên Cơ, tăng cường giám sát quanh khu vực Tiên Thành Lâm Sâm.” Từ Phàm nói.

Bốn con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ còn không lật được trời ở Tiên Thành

Lâm Sâm.

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức Tô Nhiễm Thiên và cộng sự của hắn tới cửa thăm hỏi.

Hai tia sáng trực tiếp mở ra một lỗ hổng lớn từ hồ trong núi ở Ẩn Linh Môn bay vào.

Trong đạo trường ở ngọn núi cao nhất, Từ Phàm uống trà với một tu sĩ trung niên, còn Tô Nhiễm Thiên, có lẽ là đã đi tìm Lý Tinh Từ.

“Từ trưởng lão, lần này linh kiếm của ta có phải là nên tu sửa rồi hay không.”

Tu sĩ trung niên nói rồi lấy ra một thanh đạo khí lnh kiếm đặt tới trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm cầm linh kiếm lên, nhìn thấy bên trên đó có rất nhiều vết nứt nhỏ.

Ừm, đúng là nên tu sửa rồi.

“Tiền bối đã chuẩn bị xong vật liệu chưa.” Từ Phàm hỏi, giống như lúc luyện chế đạo khí vậy, bình thường Luyện Khí Tông Sư đều sẽ để một ít vật liệu còn thừa lại, cho dù tương lai đạo khí có bị tổn hại thì cũng có thể giữ gìn và tu sửa.

“Đã chuẩn bị xong rồi. “

Tu sĩ trung niên lấy ra một khối thép ti-tan đen nhỏ đưa cho Từ Phàm.

“Ba ngày sau, tiền bối có thể tới lấy linh kiếm đạo khí.” Từ Phàm nhìn khối thép ti-tan đen nhỏ này trong tay nói.

Lúc này, tu sĩ trung niên xoa xoa tay hướng về phía Từ Phàm hơi lấy lòng nói : “Từ trưởng lão, ngươi không nói linh kiếm đạo khí này của ta có thể cường hóa thăng cấp một chút không. “

Từ Phàm lấy ra một khối ngọc giản đã chuẩn bị từ sớm nói : “Sau khi tiền bối tập hợp đủ nguyên liệu bên trong, thì ta có thể giúp tiền bối thăng cấp đạo khí linh kiếm này.”

Thật ra dựa theo ánh mắt của Từ Phàm mà nói, còn không bằng đem đạo khí linh kiếm này bán quách đi rồi mua vật liệu mới về luyện chế lại một cái.

Bởi vì đạo khí này thật sự không có thăng cấp tất yếu, cho dù là thăng cấp, thì cũng chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi.

Tu sĩ trung niên nhìn vật liệu trong ngọc giản, trong lòng run lên, sau đó thì nở nụ cười khổ.

“Tiền bối đây là có ý gì. “ Từ Phàm hỏi.

“Vật liệu trong này động một tí là trăm vạn linh thạch, ta sợ trong thời gian ngắn không thể lấy được.”

“Xem ra linh kiếm của ta không cách nào thăng cấp được nữa rồi. “ Tu sĩ trung niên thở dài một tiếng nói.

Thanh đạo khí linh kiếm này đã đi theo làm bạn với mình suốt một trăm năm qua, không dễ gì mới gặp được một Luyện Khí Tông Sư phù hợp với tâm ý của mình, bỏ thể diện xuống cầu tình, không ngờ cuối cùng bản thân đến vật liệu cũng không mua nổi.

Không biết vì sao, vậy mà Từ Phàm lại có thể nhìn ra nét mặt bị cuộc sống đè sập kia từ trên khuôn mặt của vị tu sĩ trung niên này.

“Tiền bối thân là Hợp Thể tu sĩ, tại sao……” Lời phía sau Từ Phàm không nói ra.

“Tại sao lại nghèo như vậy, đến một chút linh thạch cũng không lấy ra được, đúng không. “ Tu sĩ trung niên cười khổ nói.

Từ Phàm gật đầu.

“Ngươi muốn nghe chuyện của ta không” Tu sĩ trung niên nói, trải qua một đoạn thời gian sống chung với nhau, hắn cảm thấy vị Từ trưởng lão này rất hợp ý, đây cũng không phải là bí mật gì, nói một chút cũng không sao.

“Mời tiền bối nói, vãn bối bằng lòng làm một người lắng nghe. “ Từ Phàm nói, mặc dù ở trên địa vị, hai người bình đẳng với nhau, nhưng Tu Tiên Giới cũng là nơi lấy thực lực để nói chuyện.

Chỉ là lời dạo đầu của tiền bối này hình như hắn đã từng nghe qua ở đâu rồi.

Theo lời của tu si trung niên nói, Từ Phàm mới dần dần hiểu ra, vị kiếm sĩ tu vi Hợp Thể Kỳ hào nhoáng này tại sao lại nghèo như vậy, cho dù là trước đây dùng một tỷ linh thạch để giữ gìn và sửa chữa cũng quá giá trị.

Chuyện của tu sĩ trung niên, dựa theo cách nói bây giờ chính là, hắn vốn có một gia đình hạnh phúc, sau đó thê tử đột nhiên bị kẻ bắt cóc tập kích biến thành người thực vật, hơn nữa còn là một người thực vật không bình thường, mỗi ngày nhất định phải tiêu tốn thảo dược để duy trì sinh mệnh lực của thê tử, số tiền tiêu tốn một ngày thì tương đương với số tiền một người bình thường kiếm được trong đời.

Nhưng cũng may tiền người đàn ông kiếm được có thể miễn cưỡng duy trì, nhưng ngoại trừ việc duy trì, cũng khó có sức lực dư thừa để bán đồ vật khác của hắn.

Sau khi nghe tu sĩ trung niên nói xong, Từ Phàm chậm rãi thở ra một hơi.

“Dựa theo thân phận trưởng lão của tiền bối trong hội thành viên, sao không để tôn giả Đại Thừa Kỳ đến xem qua cho phu nhân của tiền bối ? “ Từ Phàm hỏi.

“Đã xem qua rồi, vị tôn giả chủ tu sinh mệnh kia nói. “

“Muốn khiến phu nhân của ta thức tỉnh, nhất định phải có một lượng lớn tinh linh sinh mệnh, mà thứ này chỉ có ở Yêu giới.”

“Nhưng cho dù là có, dựa theo tình hình của nhà ta hiện tại cũng không mua nổi. “ Tu sĩ trung niên nói.

Nghe đến đây, Từ Phàm chậm rãi thở dài một hơi, thế giới này, quả nhiên chỉ có một loại bệnh.

Lời an ủi của Từ Phàm đã đến bên miệng, nhưng không nói ra, hắn biết người đàn ông này không cần an ủi, mà chỉ cần cho hắn một ánh mắt cổ vũ là được.

“Tiền bối, nếu có người có thể chữa khỏi cho quý phu nhân, ngươi sẽ giúp thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Ta lập ra một lời thề với trời, ân nhân tương lai của ta sẽ là người mà ta thần phục. “ Tu sĩ trung niên không chút do dự nói, cũng dùng ánh mắt chờ đợi nhìn Từ Phàm.

“Lẽ nào Từ trưởng lão có thể lấy được lượng lớn tinh linh sinh mệnh.”

“Tiếc là không phải, ta chỉ đang nghĩ đến bây giờ thật sự là đặc thù thời đại của hai giới dung hợp, nói không chừng trong tương lai không xa, thì sẽ có loài người đạt được những gì tiền bối cần. “

“Đến lúc đó tiền bối chỉ cần chuẩn bị xong linh thạch là được.” Từ Phàm nói.

Lúc này, sắc mặt của tu sĩ trung niên lại dâng lên vẻ khổ sở, nói tới nói lui, vấn đề lại trở về điểm ban đầu.

“Tiền bối, cách kiếm lấy linh thạch có rất nhiều, nếu được trưởng lão hội cho phép, thì tiền bối có thể đảm nhiệm vai trò trưởng lão tiếp khách ở Ẩn Linh Môn. “

“Sau này có vài chuyện lớn có thể kiếm linh thạch còn phải nhờ tiền bối ra tay. “ Từ Phàm nói.

Sau khi hắn thăng cấp đến Nguyên Anh Kỳ thì đã có thể luyện chế ra thuyền biển tung hoành ở biển Vô Tận, hắn muốn để tu sĩ trung niên này là người cầm lái.

Không phải bởi vì cái gì khác, ở giới tu tiên phức tạp này, một người đàn ông có thể không rời bỏ thê tử của mình, thì có thể có ý đồ xấu gì chứ.

“Ngươi đang đồng cảm với ta. “ Tu sĩ trung niên nhăn mày nói.

“Tiền bối, chúng ta có phải là bạn bè không.” Từ Phàm hỏi.

“Phải.”

“Mấy chuyện lớn kiếm được linh thạch kia cần phải có Hợp Thể Kỳ phối hợp, mà tiền bối lại là người bạn Hợp Thể Kỳ duy nhất có thể nói chuyện hợp ý với ta.”

“Tiền bối cần linh thạch, mà ta thì cần tu sĩ Hợp Thể Kỳ, như vậy rất hợp lý. “ Từ Phàm xòe tay nói.

“Ta có thể đảm nhiệm vị trí trưởng lão tiếp khách ở Ẩn Linh Môn.” Tu sĩ trung niên gật đầu nói.

“Được, mỗi năm Ẩn Linh Môn sẽ dâng lên một trăm triệu linh thạch, bên ngoài có rắc rối còn có hậu tạ. “ Từ Phàm nói.

Tu sĩ trung niên gật đầu có, cung phụng linh thạch này có chút hư cao, nhưng cũng là cái giá phù hợp.

“Bồ Đào.” Từ Phàm gọi.

“Ta đây~”

“Chọn một ngọn núi làm chỗ nghỉ ngơi cho tiền bối.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh. “

“Nếu tiền bối không gấp, thì có thể ở lại chờ ba ngày nữa.” Từ Phàm nói.

“Được, gần tới không phải trực ban, vừa hay ở đây đợi ngươi tu sửa linh kiếm của ta xong rồi đi. “ Tu sĩ trung niên gật đầu nói.

Sau đó Từ Phàm để con rối công cụ dẫn tu sĩ trung niên đến núi đón khách, đó là nơi chuyên môn chiêu đãi khách khứa.

Không gian dưới đất, Từ Phàm vừa mở ra thì nhìn thấy phân thân số một và số hai đang cố gắng làm việc.

Lúc này nhiệm vụ con rối là luyện chế trọng giáp Hóa Thần Kỳ, đã sắp đến hồi kết thúc rồi.

“Bản thể, bây giờ không có thời gian làm việc khác, ngươi tự nghĩ cách đi. “ Phân thân số một nhìn linh kiếm trong tay nói.

“Trừ phi ngươi tăng thêm một bộ tiểu thuyết. “ Phân thân số hai ở phòng bên cạnh chen miệng nói.

“Các ngươi từ từ làm, việc này ta tự làm.”

Bây giờ Từ Phàm đang cân nhắc một vấn đề, sau này chỉ cho nửa bộ tiểu thuyết, hai phân thân này sẽ không tạo phản đấy chứ.

Trong phòng Luyện Khí ở không gian dưới đất, Từ Phàm lấy ra một viên linh hỏa đã lâu không dùng đến, bắt đầu tiến hành tu sửa đạo khí linh kiếm ở bước cơ bản nhất.

Sau khi nhìn thấy chế tác của thanh kiếm này, Từ Phàm nhớ đến pháp bảo đầu tiên mà bản thân luyện chế, một thanh kiếm tên là linh kiếm Thông U.

“Haizzz, chưa từng gặp qua tu sĩ Hợp Thể Kỳ đáng thương như thế này. “

Từ Phàm nói rồi bắt đầu toàn tâm toàn ý vùi đầu vào trong đại nghiệp tu sửa đạo khí linh kiếm.

Một bên khác, trong một vùng biển hoa trước ngọn núi chính ở Ẩn Linh Đảo.

Tô Nhiễm Thiên cùng Lý Tinh Từ dạo bước trong đó, Tô Nhiễm Thiên giống như một cô bé vậy, có phải cứ nhìn trộm Lý Tinh Từ hay không.

Nàng phát hiện mình đối với Lý Tinh Từ càng lún càng sâu.

“Tinh Từ, nói chuyện trước đây của ngươi đi.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Chẳng có gì hay để nói cả, lúc ta chưa sinh ra, cha ta đã chết rồi, mẹ ta cũng mất khi ta mới hai tuổi. “

“Sau đó thì bị sư phụ thu giữ, cho đến bây giờ.” Lý Tinh Từ từ tốn nói.

“Tinh Từ, sau này ngoại trừ sư phụ ngươi, còn có ta sẽ bầu bạn ở bên ngươi.”

Cơ thể Tô Nhiễm Thiên chậm rãi nhích lại gần Lý Tinh Từ, chuẩn bị thời cơ tiến vào.

“Ngươi biết rõ, bây giờ ta không có tình cảm với ngươi .” Lý Tinh Từ nói, sức mạnh của ham muốn tình dục có lớn đến vậy không ?

“Ta biết, ngươi chỉ cần biết ta thích ngươi là được rồi.”

Cơ thể Tô Nhiễm Thiên nhích tới gần Lý Tinh Từ, đột nhiên đánh lén ôm chặt lấy hắn, cũng dán mặt lên lồng ngực của hắn.

Lý Tinh Từ vốn định giãy ra, nhưng sau đó mới phát hiện ra một hiện thực tàn khốc, hắn không tránh thoát được.

“Sau này gọi ta là Thiên Nhi là được.”

Giọng nói của Tô Nhiễm Thiên rất ngọt, ánh mắt tràn đầy mong đợi nhìn Lý Tinh Từ.

“Chúng ta tiến triển có phải hơi nhanh rồi không. “ Lý Tinh Từ nói xong, lại thường thức vùng vẫy một cái, nhưng vẫn vô dụng.

“Không nhanh, chỉ cần Tinh Từ đồng ý, thì hôm nay chúng ta cũng có thể động phòng.” Tô Nhiễm Thiên đỏ mặt nói.

Lý Tinh Từ cạn lời.

“Cái kia, Tô tiền bối, ngươi có thể buông tay ra trước được không. “ Lý Tinh Từ nói.

Tô Nhiễm Thiên dùng mặt cọ lên ngực Lý Tinh Từ một cái không trả lời.

Lúc này vẻ mặt Lý Tinh Từ rất là bất lực, đánh cũng không đánh lại, nói cũng không nghe, còn mắng, Lý Tinh Từ biểu thị bản thân còn có thể sau sư phụ mấy nghìn năm nữa.

“Thiên Nhi, buông tay đi.” Lý Tinh Từ nhỏ giọng nói, nói thật ra, hắn có chút không quen.

“Ta không nghe thấy. “ Tô Nhiễm Thiên làm nũng nói.

“Thiên Nhi, buông tay ra.” Lý Tinh Từ hơi tăng âm lượng lên.

“Được. “ Tô Nhiễm Thiên thẹn thùng nói, sau đó có một cảm giác chờ đợi nhìn khuôn mặt đẹp trai của Lý Tinh Từ.

“Hình như muốn hôn một cái, làm sao đây∼ ∼”

Chương 194: Thần thiết

Ba ngày sau, Từ Phàm đem đạo khí linh kiếm đã tu sửa xong trả lại cho tu sĩ trung niên.

“Tiền bối, đạo kiếm linh kiếm của ngươi đã tu sửa xong, pháp trận phù văn bên trong ta đã sơ ưu hóa một chút.”

“Uy lực ước tính cao hơn nửa thành so với trước kia.” Từ Phàm nói.

Giống như thanh đạo khí linh kiếm cơ sở nhất này, nếu không phải tu vi của Từ Phàm thấp, thì phải mất một thời gian dài mới có thể luyện chế linh khoáng cấp bậc kia.

Hắn thật sự có thể tiện tay tu sửa xong xuôi.

Tu sĩ trung niên cầm lấy linh kiếm quan sát tỉ mỉ, ngón tay vuốt theo chuôi kiếm đến mũi kiếm, ánh mắt hắn giống như đang nhìn nữ nhân mà mình yêu nhất vậy.

Haizzz, lại một tên mê kiếm, đạo khí linh kiếm cấp bậc này thì có gì đáng xem, lại không thể XX.

“Từ trưởng lão, sau này đừng gọi ta là tiền bối tiền bối nữa.”

“Nếu như không chê, thì gọi ta là Ninh đại ca đi.”

“Bản mệnh của ta, Ninh Đạo.” Tu sĩ trung niên vừa cười vừa nói.

“Ninh đại ca.” Từ Phàm gọi.

“Tốt,”

“Linh kiếm đã sửa xong, vậy giờ ta đi chấp hành nhiệm vụ đây.”

“Bốn con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ đó, đến bây giờ vẫn chưa tìm được, chỉ sợ trong đó còn có âm mưu gì khác.”

Ninh Đạo nói xong, thì cáo từ với Từ Phàm, hóa thành một đạo Huyền Thanh kiếm quang bay về phía Tiên Thành Lâm Sâm.

“Haizzz, đến cả pháp khí tọa kị cũng không có, lần sau gặp mặt tặng một cái tốt cho đại ca này của ta vậy.” Từ Phàm nhìn theo kiếm quang đằng xa lắc đầu nói.

“Chủ nhân, Tô tiền bối và Lý Tinh Từ có tiếp xúc thân thể, bây giờ Lý Tinh Từ đã bị Tô tiền bối đè xuống người.”

Một tia sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Trong một vùng biển hoa, vẻ mặt Lý Tinh Từ bất lực bị Tô Nhiễm Thiên đè dưới người.

“Thiên Nhi, có thể để ta đứng dậy không.” Lý Tinh Từ bất đắc dĩ nói.

Lúc này toàn bộ biển hoa đã bị một tầng bảo hộ không nhìn thấy che lại, đệ tử bên ngoài không nhìn thấy cảnh tượng bên trong biển hoa.

“Không muốn~” Tô Nhiễm Thiên nũng nịu nói.

“Trừ phi ngươi hôn ta một cái.”

Tô Nhiễm Thiên được một tấc lại muốn tiến thêm một thước.

Từ Phàm vừa uống trà vừa xem cảnh tượng bên trong truyền hình trực tiếp ở ngọn núi cao nhất.

“Người xưa nói không sai, nữ theo đuổi nam cách tầng sa.”

“Nếu con gái đè lên người con trai vừa mới quen biết, thì người khác sẽ tán thưởng tinh thần truy cầu tình yêu của mình.”

“Nếu đổi giới tính lại, thì chắc chú cảnh sát đã chạy đến rồi.” Từ Phàm nhớ đến một tin tức mà mình đã thấy ở kiếp trước.

Ba phú bà trẻ tuổi bắt lấy một tên đẹp trai đi trên đường trong đêm khuya mà cưỡi suốt một đêm, vậy mà cuối cùng vẫn chưa đủ kết thành tội XX.

“Chỉ là trong tình cảnh này đồ nhi ngoan của ta trong lòng nhất định là đang kháng cự, Bồ Đào, ngươi nói xem ta có nên đi giúp đỡ không.” Từ Phàm hỏi.

“Đề nghị chủ nhân đừng đi, trước mắt đồ đệ của ngươi đang vào trạng thái thỏa hiệp, không cần đi cứu.”

Đúng vào lúc này, Lý Tinh Từ bên trong màn sáng bất đắc dĩ hôn lên mặt Tô Nhiễm Thiên một cái.

“Thân là đồ nhi của ta, ý chí lại không kiên định như vậy, xem ra sau này phải rèn luyện tốt một chút.” Từ Phàm híp mắt nói.

Lúc này đột nhiên Tô Nhiễm Thiên nhìn về phía hư vô, trong mắt lóe lên một tia lạnh lẽo, màn sáng trước mắt Từ Phàm trực tiếp vỡ nát.

“Thôi đi, có cái gì chứ, không phải chỉ là hôn lên mặt thôi sao, còn không cho người khác nhìn.” Từ Phàm khinh thường nói.

“Bồ Đào, ngươi không được rồi, thân là đạo khí, loại thủ đoạn nhỏ này cũng bị phát hiện.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, bây giờ khởi động trạng thái giám sát mã hóa.” Giọng nói của Bồ Đào có chút không vui.

Lúc này, nơi bí ẩn nhất trong truyền tống trận ở không gian dưới đất.

Một con rối công cụ phổ thông đi ra từ trong truyền tống trận.

“Chủ nhân, linh khoáng Thái Tâm và Linh Tâm Khoáng đã đến vị trí của mình.”

Nghe báo cáo của Bồ Đào, ánh mắt Từ Phàm phát sáng, chỉ cần tiêu hóa hết linh khoáng Thái Tâm, thì sau này bản thân sẽ có chiến lực Hợp Thể Kỳ.

Không gian dưới đất, Từ Phàm nhìn hai phân thân đang nhàn nhã luyện chế con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ cuối cùng.

“Vất vả rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa đi về phía hai phân thân nói.

Hai phân thân cùng nhìn về phía Từ Phàm.

“Nếu ngươi cười lên thì chắc chắn chẳng có chuyện tốt.” Phân thân số một nói.

“Nói trước, không thể làm không công.” Phân thân số hai nói.

Từ Phàm nhìn hai phân thân, không khỏi bắt đầu thổn thức.

Nhìn xem, vốn liếng chính là chậm như vậy đấy.

“Dễ nói dễ nói.”

Từ Phàm lấy nhẫn không gian đưa cho phân thân số một.

“Một Linh Tâm Khoáng kết hợp với một cân con rối trọng giáp, còn linh khoáng Thái Tâm này, luyện chế ra cự thuẫn thích hợp cho con rối trọng giáp này.”

“ Đợi sau khi đến thi đấu tông môn, ta sẽ làm việc cùng các ngươi.” Từ Phàm nói.

Phân thân số một cầm lấy nhẫn không gian nói : “Được, những thứ này giao cho bọn ta đi.”

Từ Phàm sững sờ, trình tự không đúng, không phải là ngươi phải đòi thêm chút lợi ích nữa à.

“Rất kinh ngạc phải không, mặc dù là phân thân, nhưng ta cũng biết rõ nặng nhẹ, sau khi cữ thuẫn mười hai mặt này luyện chế thành công, thì ngươi sẽ có lực lượng đối kháng Hợp Thể Kỳ.”

“Cái này đối với ngươi mà nói rất quan trọng, đối với phân thân chúng ta mà nói cũng rất quan trọng.”

“Dù sao thì chủ thể cường đại, sau này bọn ta mới có thể tiêu dao vạn giới.”

Phân thân số hai ở phòng bên cạnh cũng gật đầu biểu thị đồng tình.

Khoảng khắc này, đột nhiên Từ Phàm hơi cảm động, nhưng thân là phân thân, các ngươi muốn tiêu dao cũng tiêu dao không nổi, còn sống ở đây dài.

“Các ngươi rất tốt.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên đang nắm tay Lý Tinh Từ dạo bước ở biển hoa thẹn thùng nói : “Vừa rồi sư phụ ngươi nhìn thấy ta nhào lên người ngươi rồi .”

Lý Tinh Từ gật đầu, biểu thị đã biết.

“Vậy khi nào thì ngươi bảo sư phụ ngươi tới trưởng lão hội gặp sư phụ ta cầu thân.” Tô Nhiễm Thiên nắm tay Lý Tinh Từ nói.

“Chúng ta đã đến bước này nhanh vậy sao.” Từ Tinh Từ hơi đau đầu, bước đi này, hắn căn bản không có chỗ để phản kháng.

“Ta cảm thấy rất hợp lý mà.” Tô Nhiễm Thiên nói như một lẽ tất nhiên.

Lúc này, đột nhiên Lý Tinh Từ rất trang trọng nói với Tô Nhiễm Thiên : “Thiên Nhi……”

Lý Tinh Từ vừa ngẩng đầu, pháp bảo thông báo trên người Tô Nhiễm Thiên bắt đầu phát ra âm thanh báo động dồn dập.

“Tinh Từ, bây giờ có tình huống khẩn cấp, có gì để sau rồi nói.”

Tô Nhiễm Thiên vung tay lên, cũng không đợi Lý Tinh Từ hồi phục, trực tiếp triệu hoán ra một con linh thú như phượng hoàng vậy, vừa cưỡi lên liền biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này, Từ Phàm cũng đã nhận được tin tức.

“Giỏi lắm, ba con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ này tìm chết sao, vậy mà lại dám tập kích tổng bộ hội trưởng lão ở Tiên Thành Lâm Sâm.”

“Sợ rằng không phải là ngại bản thân chết quá chậm.” Từ Phàm nhìn ba con Yêu tộc đại náo tổng bộ hội trưởng lão ở Tiên Thành Lâm Sâm nói.

“Bồ Đào, phóng to hình ảnh.” Nhìn phát trực tiếp từ hiện trường, đột nhiên Từ Phàm nhìn thấy một thứ kỳ quái.

Theo màn hình phóng đại, Từ Phàm nhìn rõ chất liệu cự côn trong tay con Cự Viên kia.

“Thần thiết!”

“Còn là thần thiết đã qua rèn luyện ban đầu!”

Lúc này hai mắt Từ Phàm phát sáng như đèn laser vậy, hắn lấy pháp khí thông tin ra, bắt đầu đưa tin tức cực tốt vừa mới biết cho đại ca.

“Nhìn phân lượng thì có thể luyện chế ít nhất ba thanh đạo khí linh kiếm.” Từ Phàm nhìn Cự Viên chân thân có thể huyễn hóa ra trăm mét yêu lực nói.

“Lãng phí quá, nhưng dựa theo đặc tính của thần thiết, vẫn đúng là thích hợp làm một cây gậy.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

“Chủ nhân, có cần giúp không.” Bồ Đào hỏi.

“Điều động trăm tòa vệ tinh vũ khí Thiên Cơ, khóa chặt đầu Cự Viên kia cho ta, nếu chạy trốn, thì lập tức toàn lực đả kích.”

“Hi vọng vị đại ca tốt kia của ta, có thể nhìn thấy tin tức.” Từ Phàm nhìn về phía xa hướng Ninh Đạo chạy về hội trưởng lão nói.

Lúc này Ninh Đạo đang bay nhanh trên bầu trời, đột nhiên cảm thấy pháp bảo thông tin có tin tức.

Sau khi tùy ý liếc nhìn, trong nháy mắt, hắn bay với tốc độ nhanh hơn gấp đôi, đồng thời trong mắt phát ra vô số ánh sáng vàng.

Vừa bay vừa lầm bầm trong miệng: “Đạo khí linh kiếm mới, đạo khí linh kiếm mới!”

Lúc này cách hội trưởng lão trong Tiên Thành Lâm Sâm không xa, có hai thành viên Hợp Thể Kỳ trong hội trưởng lão, đang ngoan cường chống cự ba con đại yêu Hợp Thể Kỳ tiến công.

“Con Bạt Sợn Cự Viên kia giao cho ta, không ai được động vào!”

Tiếng rống hưng phấn của Ninh Đạo vang vọng giữa trời đất.

Bạt Sơn Cự Viên đang chiến đấu sững sờ, tại sao âm thanh này lại hưng phấn giống như khi nó đang tìm bạn đời vậy?

Còn không đợi Bạt Sơn Cự Viên phản ứng lại, một thanh kiếm khổng lồ xẹt ngang qua trời đất chém về phía Bạt Sơn Cự Viên.

Bùm bùm bùm~ ~

Ninh Đạo lấy thân hóa kiếm điên cuồng chém Bạt Sơn Cự Viên mấy chục kiếm.

Đằng xa, bóng dáng Tô Nhiễm Thiên cũng xuất hiện ở trong chiến trường, một tay thuộc tính hỏa thần thông trực tiếp một chọi hai, ép đến mức hai con Yêu tộc khác không còn sức chống cự nào.

“Rút lui!”

Bạt Sơn Cự Viên nhìn tình thế chiến trường quát.

Chương 195: Tông môn đại bỉ bắt đầu

“Nhiễm Thiên, cho ta mượn Linh Hư Thú dùng một lát, hôm nay ta phải chém chết con Cự Viên Bạt Sơn này.” Ninh Đạo trào dâng chiến ý nói, hư ảnh cự kiếm sau lưng kia tản ra kiếm khí, làm cho thần kinh của ba con Yêu tộc đau nhói.

Có thù hay sao mà ngươi lại hăng hái như vậy.

Một con linh thú như cá voi xuất hiện bên người Tô Nhiễm Thiên.

“Ngoan ~, đi giúp hắn một chút.” Tô Nhiễm Thiên mỉm cười nói. Dù sao hôm nay ba con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ này con nào cũng chạy không thoát, chém chết một con cũng không sao cả.

Thế nhưng điều làm nàng kỳ quái là, người không gây gỗ này, hôm nay sao lại để tâm đến trận chiến này đến vậy.

Còn hạ thể diện đến trước mặt mình mượn đồ, người này trước kia ngay cả đồ mình đưa cũng không cần cơ mà (以前这可是自己给的不要的主).

“U ~”

Một tiếng kêu êm tai vang lên, con linh thú có hình dáng như cá voi ở trong nước, ở trên không nhẹ nhàng xoay người, bơi về phía Ninh Đạo.

Một luồng sóng kỳ lạ phát ra từ trên người linh thú.

Ba con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ cảm nhận được cỗ ba động này, vẻ mặt biến sắc, bọn nó phát hiện không gian xung quanh đã bị phong tỏa.

“Ninh đại ca, hai con phía dưới giao cho ta, ngươi phải cẩn thận một chút, đừng có làm hư Linh Kiếm nữa đấy.”

Trên người Tô Nhiễm Thiên xuất hiện một cái áo choàng dục hỏa, sau lưng cũng xuất hiện một sợi Tiên Hỏa Vũ Mao đang bùng cháy, sau đó một con Giao Long dài ngàn mét huyễn hóa từ Xiềng Xích Hỏa Thần xuất hiện phía trên Tô Nhiễm Thiên.

Ngay lập tức, vẻ mặt hai con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ bị Tô Nhiễm Thiên tỏa định tinh thần lộ ra sợ hãi.

“Được, cuộc chiến này ngươi không được nhúng tay.” Ninh Đạo nhìn bố trí phô trương kia của Tô Nhiễm Thiên nói, vô cùng sợ nàng sẽ thuận tay mà giải quyết luôn cả Cự Viên Bạt Sơn, đoạt gậy của mình.

“Được thôi.”

Ba con yêu thú Hợp Thể Kỳ tứ tán tháo chạy, Ninh Đạo không để ý hai con Yêu tộc kia, hai mắt chỉ nhìn chằm chằm vào con Cự Viên Bạt Sơn đang chạy thục mạng phía trước.

Từ Phàm ở Ẩn Linh Môn phía xa xem phát sóng trực tiếp nói: “Bồ Đào, nếu vẫn không ảnh hưởng đến nơi thành trấn của người phàm, tiến hành tấn công toàn lực.”

“Tuân lệnh.”

Lúc này, Cự Viên Bạt Sơn đã trốn chạy đến một vùng núi hoang, đang muốn xem xem có thể phá bỏ không gian để chạy trốn hay không.

Ngay tại lúc này, Cự Viên Bạt Sơn cảm giác được trên trời có khác thường, ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một trăm nguyên điểm, nhanh chóng bắn về khu vực mà hắn đang đứng.

Ầm~

Mặt đất vỡ tan, Cự Viên Bạt Sơn giơ cự côn trong tay lên ngăn cản, trực tiếp bị lực lượng cực mạnh bắn vào lòng đất.

Ninh Đạo đuổi sát phía sau.

Sau khi nhìn thấy Cự Viên Bạt Sơn bị bắn vào lòng đất, Ninh Đạo thừa cơ sử dụng sát chiêu của mình.

“Thiên Kiếm Tru Linh!”

Chỉ thấy hai tay Ninh Đạo hợp nhất làm kiếm chỉ, dùng hết tất cả lực lượng toàn thân, triệu hồi Đạo khí Linh Kiếm phía sau.

Cự Viên Bạt Sơn bị nện vào hố trên mặt đất, một thanh Linh Kiếm dài ngàn mét xuất hiện, sau đó hung hăng cắm vào trong lòng đất.

Ầm~

Lấy hố tròn làm trung tâm, chu vi xung quanh dâng lên một tầng địa sóng.

Sau đó, Ninh Đạo lấy thân hóa kiếm, cũng xông vào trong lòng đất.

Từ Phàm xem phát sóng trực tiếp ở Ẩn Linh Môn phía xa có chút kinh ngạc nói: “Đây từ trước tới giờ đều là một người sao?”

Hắn từng thấy qua Ninh Đạo và tộc trưởng tộc Lửng Mật Giáp Dày tàn sát nhau, nhưng phong cách chiến đấu này lại không giống thế.

Loại khí phách thẳng tiến không lùi, cứng rắn đối mặt với Yêu tộc khác cùng cấp bậc, tuyệt đối không phải Ninh Đạo mà hắn nhìn thấy trước kia.

Đúng lúc này, mặt đất đột nhiên vỡ ra, một bóng dáng từ bên trong lòng đất vọt ra, sau đó lại từ trên không rơi xuống đến mặt đất cách đó không xa.

“Mẹ kiếp, ta vừa định nói ngươi trâu ~ kia mà.” Từ Phàm xém chút thở không ra một hơi.

Sau khi Ninh Đạo hạ xuống trên mặt đất, Cự Viên Bạt Sơn kia cũng từ trong lòng đất chậm rãi bò lên.

Mấy vết thương trên người kia sâu đủ để thấy xương, chứng tỏ con Cự Viên Bạt Sơn này bị thương rất nặng.

“Kẻ điên, ngươi là kẻ điên!” Cự Viên Bạt Sơn hét lớn, nó không dám tưởng tượng một tên kiếm tu Nhân tộc thân thể yếu ớt lại dám cứng rắn đối đầu trực tiếp với nó.

Ngay lập tức, Cự Viên Bạt Sơn trong lòng đất lại bị đánh một chiêu không kịp trở tay.

Ninh Đạo hạ xuống tại cách đó không xa chậm rãi đứng lên, Đạo khí Linh Kiếm kia cũng từ trong đất trở lại sau lưng hắn.

“Nhiên Huyết.” Ninh Đạo nhìn Đạo khí Linh Kiếm mới trong tay Cự Viên kia, à không, cự côn kia, nói.

Quanh người Ninh Đạo bốc lên một luồng linh khí hỏa diễm, bên trong hỏa diễm còn mang theo huyết quang nhợt nhạt.

“Hôm nay ngươi phải chết.” Trong giọng nói của Ninh Đạo còn mang theo một tí xíu hưng phấn.

Hắn và đông đảo kiếm tu có sở thích như nhau, chính là thích thu thập Linh Kiếm, hơn nữa phẩm chất càng cao càng tốt.

Trong chốn giang hồ của kiếm tu lưu truyền một câu nói.

Kiếm tu ưu tú chân chính, là ở trong phòng chứa kiếm của hắn, chắc chắn phải có một thanh Đạo khí Linh Kiếm.

“Nói khoác không biết ngượng!”

Cự Viên Bạt Sơn không phí lời, trực tiếp cầm gậy đập về phía Ninh Đạo.

“Tới tốt lắm!”

Dục vọng chiến đấu của Ninh Đạo càng phát ra mãnh liệt, cũng có thể nói là khát vọng với Đạo khí Linh Kiếm mới.

Ở nơi cách chiến trường không xa xuất hiện một bóng dáng như hỏa diễm, chính là Tô Nhiễm Thiên đã giải quyết xong hai con đại yêu Hợp Thể Kỳ.

“Lúc nào thì biến thành người có đấu chí đến vậy?” Tô Nhiễm Thiên nhìn chiến trường khuynh đảo sơn hà phía trước nói.

Lúc Tô Nhiễm Thiên đang nghĩ có nên giúp một tay hay không thì nhận được truyền âm từ Ninh Đạo.

“Nhiễm Thiên, không cần hỗ trợ, chỉ xin ngươi lúc ta sắp chết kéo ta một cái là được.”

“Ninh Đạo điên rồi sao?”

Trong chiến trường, Ninh Đạo tiến hành cuộc chiến gian nan nhất đời này, cũng là cuộc chiến mà hắn nhất định phải giành thắng lợi.

“Có Nhiễm Thiên hộ đạo, ta có thể mặc sức mà chiến đấu rồi.” Trong mắt Ninh Đạo chợt lóe tinh quang.

Đạo khí Linh Kiếm vốn đang chiến đấu với Cự Viên Bạt Sơn bỗng một phân thành hai, biến thành hai thanh Linh Kiếm.

Tô Nhiễm Thiên đang đứng nhìn ở nơi xa nhướng mày.

“Phân tán uy năng của Linh Kiếm, Ninh Đạo muốn chết sao?”

Đều đã là tu sĩ Hợp Thể Kỳ mà còn có thể phạm phải sai lầm cấp thấp như vậy, trừ khi ngươi phải liều mạng.

Sau khi Linh Kiếm lấy một hóa hai, Ninh Đạo đột nhiên lui lại, hai tay nhanh chóng kết ấn.

“Nhiên tinh!”

“Nhiên hồn!”

“Nhiên thần!!”

Ngay lúc này, linh quang quanh người Ninh Đạo toả ra mãnh liệt, hai thanh Linh Kiếm dưới sự gia tăng linh lực của Ninh Đạo cũng hóa thành cự kiếm ngàn mét.

Theo sau đó, Ninh Đạo cũng lấy thân hóa kiếm chém về phía Cự Viên.

“Thiên Kiếm Tru Linh!”

Ngay lập tức, ba thanh cự kiếm ở ba hướng đồng thời chém tới Cự Viên Bạt Sơn.

“Ngươi cho rằng tộc Cự Viên Bạt Sơn ta ăn chay sao!” Cự Viên Bạt Sơn quát.

“Yêu Tổ chân thân!”

Một con Yêu Tổ chân thân Cự Viên Bạt Sơn cao mấy trăm thước xuất hiện.

Ầm!

Cự kiếm va chạm với Bạt Sơn Yêu tộc chân thân.

Trong nháy mắt, tất cả rừng núi trong chu vi mấy vạn mét đều bị tàn phá bừa bãi thêm lần nữa.

Trận chiến kết thúc, cuối cùng Cự Viên Bạt Sơn bị một kiếm của Ninh Đạo đánh nát yêu linh, chính hắn cũng lâm vào hôn mê.

Nhìn thấy trận chiến đã kết thúc, Tô Nhiễm Thiên trực tiếp thuấn di đến bên cạnh Ninh Đạo.

“Trên người Cự Viên Bạt Sơn này có thứ ngươi nhất định phải lấy được à?” Tô Nhiễm Thiên nhìn Ninh Đạo đang hôn mê nói.

Tô Nhiễm Thiên vừa dứt lời, Ninh Đạo mới vừa rồi còn đang hôn mê đột nhiên mở to mắt, dùng hết sức lực toàn thân cuối cùng chỉ về hướng yêu thi Cự Viên Bạt Sơn cách đó không xa nói.

“Gậy ~ Gậy ~”

Sau khi Ninh Đạo yếu ớt nói xong thì lại ngất đi.

Tô Nhiễm Thiên vung tay lên, cự côn mà Cự Viên Bạt Sơn cận kề cái chết cũng không buông tay bị Tô Nhiễm Thiên dùng linh lực lấy đến bên cạnh.

Nhìn cự côn đường kính nửa mét cao mười mét này, trong đầu Tô Nhiễm kinh ngạc nói ra: “Chỉ là vì cái này sao?”

“Lão đại ca này của ta thật đúng là mạnh mẽ, Yêu tộc cùng cấp bậc nói chém giết liền chém giết.” Từ Phàm hưng phấn nói.

Nguyên nhân làm cho hắn hưng phấn chính là, sau khi lấy được thần thiết cự côn này, hắn có thể luyện chế ra ít nhất ba thanh Linh Kiếm cấp Đạo khí.

Cho người đại ca tốt đã ngất đi kia một thanh, chính mình còn có thể giữ lại hai thanh, về phần phí thủ công coi như xong, thợ thủ công không lừa người.

“Không tệ, ít nhất sau này cũng không thiếu Đạo khí Linh Kiếm cho Hướng Trì.” Từ Phàm nói.

Nửa tháng sau, toàn bộ Ẩn Linh Môn bắt đầu náo nhiệt lên.

Trong đạo trường tại chủ phong Ẩn Linh Đảo, toàn bộ hơn hai ngàn hai trăm đệ tử của Ẩn Linh Môn đều đến đông đủ, Vương Vũ Luân và Vương Hướng Trì còn đang trong thời kỳ bế quan cũng đều ra ngoài dự lễ.

Từ Nguyệt Tiên lấy tư cách người phụ trách ở trước mặt chúng đệ tử tông môn hồi tưởng quá khứ, nhìn về tương lai, thuận tiện nói một chút về quy tắc của trận đấu.

“Tông môn đại bỉ, vòng đấu loại thứ nhất.”

“Vòng loại lấy trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn làm chủ, lần này có thể mang theo linh bảo mà mình có như pháp bảo, linh sủng, con rối.”

“Mặt khác lần này lấy chém giết đào thải làm chủ, trong trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn, toàn bộ linh vật và bẫy rối vốn có đều bị hủy.”

“Một trăm người đứng đầu sẽ được tấn cấp.”

“Bây giờ, vòng thứ nhất xin được bắt đầu.”

Từ Nguyệt Tiên vừa nói xong, hơn hai trăm đệ tử đời đầu đã hóa thành hơn hai trăm đường độn quang màu sắc khác nhau bay về hướng Tháp Thí Luyện.

Ngay lúc này, một tấm màn sáng cực lớn bỗng xuất hiện trước đạo trường, bên trên chính là bản đồ của Chiến Đấu Sinh Tồn lần này.

Một hòn đảo hình tròn cực kỳ chỉnh tề, diện tích hơi lớn hơn bản đồ của Chiến Đấu Sinh Tồn ban đầu một chút.

Từ Phàm lúc này đang ngồi trên bục chủ trì hỏi: “Bồ Đào, trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn lần này cần thay đổi tỷ lệ băm bao nhiêu?”

“Ước tính một phẩy năm phần trăm, bởi vì trước mắt cần quét và mô phỏng lại tất cả vật phẩm trên người và trong nhẫn không gian của các đệ tử đời đầu vào trong kho số liệu để tiến hành diễn biến đối kháng cơ sở, thế nên tỷ lệ băm tiêu hao có hơi nhiều hơn một chút.”

“Sau này sau khi kho số liệu hoàn thiện, tỷ lệ băm sẽ thấp hơn một phần trăm.”

“Ừm, ta đã biết.” Từ Phàm gật đầu nói, tỷ lệ băm này còn thấp hơn so với dự đoán của hắn.

Lúc này, một thiếu nữ mặc sườn xám bay múa lên không trung, bắt đầu giới thiệu với tất cả đệ tử đời thứ hai: “Ta là Tô Nguyên, là người chủ trì và tường thuật trận đấu lần này.”

“Tiếp theo đây ta sẽ giải thích cho mọi người về trận đấu lần này.”

Thiếu nữ mang khuôn mặt xinh đẹp và hơi thở thanh xuân tự do khiến cho tất cả đệ tử đời thứ hai dưới đài quan tâm tha thiết.

Từ Phàm nhìn tiểu cô nương tường thuật trận đấu này, nói với Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh: “Đây là do ngươi làm ra à?”

Hắn có chút nghi hoặc, hình như hắn chưa từng nói với Từ Nguyệt

Tiên những thứ tương tự như thế mà.

“À, đây là sáng kiến ta lấy được từ chỗ Khai Linh, vì thế hắn còn cho ta xem mấy tập gọi là anime gì đó, cảm giác thật thú vị.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Chẳng cần nói, có thêm mỹ nữ này giúp đám đệ tử giải toả, hiện tại bầu không khí của những đệ tử tông môn quan chiến phía dưới so với nàng trong tưởng tượng còn tốt hơn nhiều.

“Thì ra là tên tiểu tử thối này, không tệ.” Từ Phàm gật đầu nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm phát hiện vị huynh đệ tốt đang làm phúc lợi ở bên cạnh lúc này đang dùng ánh mắt hài lòng nhìn cách đó không xa, vị trí của Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên.

“Thu ánh mắt lại một chút, lỡ đâu bị Thiến Nhi của ngươi nhìn thấy thì sau đó lại muốn xảy ra chuyện không may.” Từ Phàm nhắc nhở.

“Thiến Nhi đang bế quan đánh vào Nguyên Anh, không sao đâu.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy ngươi cũng đừng cứ nhìn chằm chằm vào Hợp Thể kỳ đại năng chứ!” Từ Phàm lại nói.

“Hợp Thể Kỳ đại năng???”

“Hồng y nữ tu ở cùng một chỗ với Tinh Từ kia là Hợp Thể Kỳ đại năng?” Vương Vũ Luân kinh hãi nói.

“Đúng vậy.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Trong lúc ta bế quan xảy ra chuyện lớn gì vậy!”

Chương 196: Hạch Bình Vạn Tuế

Tại trung tâm Tháp Thí Luyện của Ẩn Linh Môn, hơn hai trăm vị đệ tử đời đầu mang tâm tư khác nhau tiến vào trò chơi.

Lúc này, trên vùng trời tại hòn đảo trong trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn, có hơn hai trăm quang cầu lấp lánh, chỉ chờ trò chơi bắt đầu mà tiến hành đáp xuống.

Lúc này biểu tình của Hùng Lực vô cùng bất đắc dĩ, nếu chỉ là đơn đấu, hắn không sợ bất kỳ ai trong tông môn.

Thế nhưng nhắc đến trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn thì hắn vẫn luôn nằm ở thế yếu.

Lúc trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn vừa mới bắt đầu, hắn vốn cho rằng hạng nhất của trò chơi này chính là đặc biệt chuẩn bị cho hắn. Đáng tiếc, hiện thực thường rất tàn khốc.

Mười lần trong trò chơi, hắn chỉ lấy được hạng nhất khoảng ba lần.

“Thiên Vạn Binh, trong trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn lần này không có đại pháo, để xem lần này ngươi làm thế nào.”

Hùng Lực quyết định, sau khi tiến vào trò chơi, đầu tiên phải bỉ ổi lên tìm Thiên Vạn Binh, phải đào thải tên tôn tử này trước tiên.

Trong một quang cầu cách Hùng Lực không xa, Thiên Vạn Binh đang đắc ý vuốt ve pháp bảo binh doanh con rối trong tay.

“Con gấu ngốc kia nhất định cho rằng ta không có pháo.”

“Ngươi cho rằng trong bảo khố không có đại pháo thì ta không lấy được sao?”

Thiên Vạn Binh phát ra tiếng cười hì hì.

Trước Tông môn đại bỉ một ngày, lúc hắn đi ngang qua Thiên Luyện Phong, trong lúc vô tình đã thấy được Lôi Nhận tiểu sư đệ đang thí nghiệm bảo khí.

Mà món bảo khí kia, vừa vặn là đại pháo mà hắn vẫn tâm tâm niệm niệm

Hắn lấy giá hai nghìn điểm tích lũy đổi lấy đại pháo và hai phát đạn pháo trong tay Lôi Nhận.

Uy lực của đại pháo hắn cũng đã từng thấy, so với uy lực của đại pháo Chiến Đấu Sinh Tồn ngày trước còn lớn một chút.

Bây giờ Thiên Vạn Binh cũng đã tưởng tượng vẻ mặt của Hùng Lực khi bị đại pháo bắn ra khỏi vòng chơi.

“Trò chơi bắt đầu!”

Một âm thanh điện tử phiên bản nữ cực kỳ êm tai vang lên, trong nháy mắt, hơn hai trăm quang cầu trên không trung cùng nhau hạ xuống hòn đảo, rơi về hướng hòn đảo hình tròn.

Trong thính phòng, Cơ Mộ Hoa nhìn màn sáng kia có chút sững sờ, đối với trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn, hắn chỉ hiểu sơ sơ, chỉ cảm thấy đây chính là một trò chơi huyễn cảnh khá thú vị.

Loại trò chơi này trong tông môn của bọn họ cũng có vài trò, những huyễn cảnh kia chỉ là mô phỏng một vài hoàn cảnh ngũ hành tương đối ác liệt, để cho đệ tử lĩnh ngộ được chân lý căn nguyên của ngũ hành. Tuy là như thế, nhưng trong tông môn của bọn họ chỉ có lác đác mấy người hiểu được một chút da lông của Ngũ Hành Đạo Pháp, thật không có tác dụng gì quá lớn.

“Từ đạo hữu, quý tông môn tại sao muốn dùng loại phương pháp như trò chơi này để tiến hành trận đấu quan trọng như vậy?” Cơ Mộ Hoa hỏi Từ Cương, không hiểu thì hỏi là tác phong trước sau như một của hắn.

Từ Cương nhìn thoáng qua trận đấu còn chưa chính thức bắt đầu.

“Mục đích của Tông môn đại bỉ là chọn ra người có thực lực mạnh nhất.”

“Trong lý giải của sư phụ ta, người mạnh nhất này, không đơn thuần chỉ là mạnh nhất về mặt chiến lực.”

“Trong đám đệ tử đời đầu tại tông môn chúng ta, có một người được công nhận là tồn tại mạnh nhất. Ngươi nói thử xem, hắn ở trong trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn có phải mỗi lần đều giành được hạng nhất hay không?” Từ Cương hỏi.

“Vậy không phải là mỗi lần đều lấy được hạng nhất à?” Cơ Mộ Hoa nghi hoặc nói, thực lực mạnh nhất lấy được hạng nhất, đây không phải là đương nhiên sao.

“Bình quân mỗi mười lần trong trò chơi, vị đệ tử mạnh nhất kia chỉ có hai đến ba lần lấy được hạng nhất, còn lại cũng chỉ ở trong top mười.” Từ Cương nói.

“Từ đạo hữu nói? Vậy tông môn của ngươi tương đối để ý đến thực lực tổng hợp sao?” Cơ Mộ Hoa hỏi.

“Đúng vậy.” Từ Cương gật đầu nói.

“Tông môn chúng ta nếu có loại trò chơi huyễn cảnh này thì tốt rồi.” Cơ Mộ Hoa hâm mộ nói. Mặc dù hắn chuyên tu Đạo Thuật Thần Thông, nhưng đối với chuyện trên huyễn cảnh vẫn có biết một chút.

Giống như loại trò chơi huyễn cảnh cỡ lớn có thể có nhiều người cùng tham dự, vật dẫn cho nó ít nhất phải cần cấp đạo khí trở lên. Mà trong Tu Tiên Giới, đạo khí có chức năng liên quan đến huyễn cảnh hoặc khí linh trí tuệ rất hiếm thấy, trước mắt chỉ có ở Hội Trưởng Lão và Thiên Luyện Tông từng nghe nói qua.

“Nếu như Thiên Linh Tông cần, có thể tìm sư phụ ta để mua.” Từ Cương nói, đối với giao dịch giữa Ẩn Linh Môn và Thiên Đạo Tông, hắn vẫn có biết một chút.

“Chờ ta trở về tông môn sẽ đề nghị ngay với trưởng lão.”

Lúc này, trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn bên trong màn sáng chính thức bắt đầu.

“Nhìn bao quát trên toàn bộ bản đồ, chư vị sư huynh đều vô cùng cẩn thận, bởi vì đang ở bên trong quang cầu nên không thể phân biệt được thân phận của những quang cầu khác, cho nên vị trí hạ xuống của các sư huynh đều vô cùng đồng đều.”

Lúc này, bên trong màn hiện lên vị trí của từng đệ tử đời đầu.

Làm gì cũng phải có đôi, đôi oan gia Hùng Lực và Thiên Vạn Binh này chỉ cách nhau chưa đến ba ki-lô-mét.

“Òa, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, trận chiến đầu tiên của trò chơi sắp được bắt đầu rồi.”

“Làm cho chúng ta chờ mong là Hùng Lực sư huynh có thể lại lần nữa bị pháo oanh tạc hay không!” Thiếu nữ bình luận dùng giọng điệu khoa trương nói.

Bên trong màn sáng chiếu lên cảnh của Thiên Vạn Binh. Lúc này hắn đang nấp tại một chỗ, thả ra mấy con rối do thám phi điểu.

“Ối giời ơi, Hùng ca, không nghĩ tới chúng ta lại có duyên phận đến vậy.”

Con rối do thám phi điểu bay ra chưa bao xa đã phát hiện được Hùng Lực ở cách đó không xa.

“Ngươi đã xuất hiện trước mặt ta, nếu không đem ngươi đào thải, chúng ta vẫn là huynh đệ tốt sao?”

Thiên Vạn Binh cầm trong tay con rối binh doanh, thả ra một trăm con rối.

Trong đó có hai con rối đang điều khiển một khẩu Hỏa Viêm Pháo, đang căn cứ vào vị trí con rối do thám phi điểu truyền đến mà điều chỉnh góc độ.

“Không nghĩ tới nhẹ nhàng như vậy là có thể đào thải được Hùng Lực.”

Thiên Vạn Binh vung tay lên, Hỏa Viêm Pháo phía sau bắn ra phát đầu tiên.

Tiểu cô nương bình luận ở bên ngoài không đành lòng nói: “Bây giờ Thiên sư huynh đã bắn ra phát pháo then chốt, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra…”

“Vị sư huynh mang chiến lực mạnh nhất trong đám đệ tử đời đầu sẽ người đầu tiên bị đào thải.”

Màn sáng hướng theo góc nhìn phù văn đạn pháo của Hỏa Viêm Pháo, bắn tới Hùng Lực ở phía xa.

Lúc này, Hùng Lực đang cẩn thận di chuyển đã trước tiên phát hiện đạn pháo của Hỏa Viêm Pháo.

“Thiên Vạn Binh!!!” Một tiếng gầm giận dữ truyền ra.

“Cương Khí Chân Thân!”

Trong nháy mắt, Hùng Lực mặc lên người áo giáp linh lực hạng nặng, sau đó nhanh chóng triệu hồi ra Cương Khí Chân Thân.

“Ầm!”

Cương Khí Chân Thân bị phá, áo giáp linh lực hạng nặng trên người Hùng Lực trực tiếp bị phá huỷ, biến thành trạng thái nửa tàn.

“Bổ sung đạn pháo phù văn, tiếp tục bắn.” Thiên Vạn Binh phân phó.

Hùng Lực lúc này nằm dưới đất đột nhiên đứng dậy, bắt đầu toàn lực di chuyển về hướng ngược hướng đạn pháo.

Không bao lâu sau liền biến mất trong tầm mắt con rối do thám phi điểu của Thiên Vạn Binh.

“Thất bại. Không nghĩ tới Hùng Lực còn có thủ đoạn này.” Thiên Vạn Binh có chút thất vọng nhàn nhạt.

“Còn một phát đạn pháo cuối cùng, nhất định phải nắm chặt cơ hội.”

Lúc này Từ Phàm đang tán gẫu với Vương Vũ Luân, thấy được cảnh này thì nói: “Không tệ, có thể cứng rắn chống lại và diệt sát một pháo của yêu thú Kim Đan Kỳ, xem ra sau này chỉ cần thêm chút công sức là có thể đạt thành tựu trên Luyện Thể Công Pháp rồi.”

“Quả thực rất lợi hại, nếu Hùng Lực này ở Khuyết Thiên Môn, có lẽ sẽ có thể đánh khắp Trúc Cơ không địch thủ.”

“Từ đại ca, xem ra tông môn chúng ta có hi vọng quật khởi rồi.” Vương Vũ Luân vui vẻ nói.

“Mới lúc này mà đã nghĩ đến lúc kia, có một thiên tài như vậy mà đã phiêu rồi sao?” Từ Phàm cạn lời.

“Từ đại ca, tiếp theo có thể kể một chút về Tinh Từ và vị cô nương Hợp Thể Kỳ kia yêu nhau thế nào không?” Vương Vũ Luân nói, bởi vì trong lòng có chút hổ thẹn của người làm cha với Lý Tinh Từ, cho nên hắn càng thêm để bụng chuyện chung thân đại sự của Lý Tinh Từ.

Từ Phàm liếc nhìn Vương Vũ Luân, nói: “Các nữ tu cùng ngươi có một đoạn tình duyên ngắn ngủi trong những năm kia, ngươi có yêu các nàng không?”

“Không có, ta chỉ là bị buộc bất đắc dĩ.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy các nàng yêu ngươi sao?” Từ Phàm còn hỏi thêm.

“Tất nhiên là yêu ta.” Vương Vũ Luân khẳng định nói. Nữ tu từng có một đoạn tình duyên ngắn ngủi cùng hắn, hắn đều nhớ rất rõ ràng, ánh mắt muốn vì chính mình mà trả giả tất cả kia, bây giờ hắn vẫn còn nhớ vô cùng rõ ràng.

“Đồ nhi từ nhỏ phụ mẫu song vong kia của ta cũng là loại tình huống này.” Từ Phàm cười nói.

“Phụ mẫu song vong, là Tinh Từ nói sao?” Vương Vũ Luân hỏi.

Từ Phàm gật đầu.

“Haiii, cũng tốt, hắn không nhận người cha như ta này, có thể hiểu được.”

“Nhưng ta không thể không nhận đứa con trai này.” Vương Vũ Luân thở dài một hơi rồi nói.

Từ Phàm mạnh tay đập lên vai Vương Vũ Luân, nói: “Đừng nên đoán mò, xem trận đấu tiếp đi.”

Lúc này toàn bộ trò chơi Chiến Đấu Sinh Tồn đã đào thải mười người, đệ tử đời đầu còn lại bắt đầu chậm rãi có khuynh hướng liên kết với nhau.

Nhất là Tháp Phòng Lưu đã tập trung ba đệ tử, bọn họ cũng đã xây dựng được mười mấy tòa tháp phòng ngự đủ loại đủ cỡ tại nơi trung tâm hòn đảo hình tròn cách đó không xa.

Lúc này, màn sáng đúng lúc thay phiên đến góc nhìn của ba đệ tử Tháp Phòng Lưu kia.

“Nếu như vận khí của ba vị sư huynh Tháp Phòng Lưu này không tính là quá xấu, vậy bọn họ xem như là đã tấn cấp.”

Nhưng vào lúc này, tại nơi cách Tháp Phòng Lưu không xa bỗng truyền ra tiếng nổ kinh người, uy lực còn lại của vụ nổ và sự rung động trên cả mặt đất làm cho ba đệ tử đang trốn trong mười mấy tòa tháp phòng ngự khẽ biến sắc mặt.

Hai người Từ Cương và Cơ Mộ Hoa đang quan chiến một cái cũng híp mắt lại, cùng là pháo đài, bọn họ nghe âm thanh là biết đó là đồng loại.

“Không phải tiểu tử thối Linh Đài kia chứ?” Từ Cương nói.

Uy lực còn sót lại của vụ nổ sinh ra lượng lớn sương mù, một bóng dáng chậm rãi từ trong màn sương bước ra.

“Gặp qua ba vị sư huynh. Tại hạ Từ Linh Đài.”

“Nếu đã gặp được, vậy chúng ta bắt đầu thôi.” Từ Linh Đài nói, lập tức bắt đầu kết ấn.

“Đừng, Linh Đài tiểu sư đệ. Ngươi vẫn nên đi gieo hoạ cho những sư huynh đệ khác đi, Tháp Phòng Lưu chúng ta cũng không am hiểu chiến đấu đâu.”

“Ngươi thắng chúng ta cũng không có ý nghĩa gì.” Một đệ tử Tháp Phòng Lưu nói.

“Ba vị sư huynh, thật ngại quá, các sư huynh Tháp Phòng Lưu các ngươi nếu tập trung ba người trở lên sẽ gây ra uy hiếp đến ta. Thế nên, xin lỗi ba vị sư huynh.”

Nói xong, Từ Linh Đài lại bắt đầu kết ấn.

“Đừng mà, Linh Đài tiểu sư đệ. Chúng ta mới có ba người, sẽ không gây ra uy hiếp đến sư đệ, chúng ta chỉ có ba người thôi mà.” Đệ tử Tháp Phòng Lưu mang vẻ mặt đầy đau khổ nói.

Tháp Phòng Lưu bọn hắn sợ nhất là tu sĩ loại pháo đài này, uy lực thần thông lớn, cự ly thi pháp cũng xa.

“Các ngươi tính sai rồi, trong thế giới Chiến Đấu Sinh Tồn, có sáu vị sư huynh Tháp Phòng Lưu dự thi, nếu như đào thải ba người các ngươi, ba vị sư huynh khác sẽ không uy hiếp được tới ta.”

Từ Linh Đài tiếp tục kết ấn, không vì mấy lời của sư huynh Tháp Phòng Lưu mà dừng lại.

Nhìn Từ Linh Đài tiếp tục kết ấn pháp, Cơ Mộ Hoa hỏi: “Từ đạo hữu, Linh Đài đây là đang dùng thần thông gì vậy, hắn không kế thừa đạo thuật thần thông của Từ đạo hữu sao?”

“Đây là thần thông mà sư phụ ta truyền thụ cho hắn.”

“Cũng là thần thông có uy lực lớn nhất Trúc Cơ Kỳ mà ta từng thấy.”

Lúc này, ba người trốn bên trong Tháp Phòng Ngự phát hiện trên đỉnh đầu của mình có hơn mười quả hỏa cầu hình dạng như lựu đạn, bên trong ánh mắt toát ra kiêng dè thật sâu.

“Toàn lực mở ra pháp trận phòng ngự, nhất định phải trụ vững trước đợt tiến công này.”

Đệ tử Tháp Phòng Lưu vừa nói xong, mười mấy tòa tháp phòng ngự đã cùng nhau khởi động linh tráo phòng ngự.

“Ba vị sư huynh, từ bỏ giãy dụa đi, những vòng bảo hộ này không ngăn được ta đâu.”

“Thần thông: Hạch Bình Vạn Tuế!”

Từ Linh Đài rất nghi hoặc, vì sao sư công lại lấy tên này nhỉ?

Chương 197: Vòng tranh tài thứ nhất kết thúc

Theo lựu đạn hình cầu lửa rơi xuống, cả màn hình đều chìm trong ánh lửa.

Trong màn hình phát sóng trực tiếp truyền đến âm thanh thảm thiết của ba đệ tử Tháp Phòng Lưu.

Sau đó trong số người bị đào thải lại nhiều thêm ba người.

“Được rồi, trận chiến đấu đơn phương đồ sát đến đây là kết thúc, bây giờ chúng ta cùng quan sát xem biểu hiện của các sư huynh khác nào.” Thiếu nữ thuyết minh.

Màn hình của người dẫn chương trình thay đổi, thời gian lại kéo đến trên thân của Thiên Vạn Binh.

Lúc này hắn đang bị một đám kiếm tu bao vây.

“Chư vị sư huynh kiếm tu, các người tốt nhất là từ bỏ ta đi, nếu không cho dù các ngươi có thể đào thải được ta. cũng phải hao tổn hơn phân nửa người đấy.”

“Như này không đáng đâu.”

Thiên Vạn Binh nói rồi chỉ chỉ Hỏa Viêm Pháo sau lưng.

“Chỉ một pháo này của ta, các sư huynh kiếm tu trong phạm vi trăm mét đều sẽ bị đào thải.”

“Để ta đi, không có chỗ xấu, những sư huynh kiếm tu gặp phải lạc đạn phía sau, ta cũng sẽ hạ thủ lưu tình.” Thiên Vạn Binh nói xong, phi thường bình tĩnh nhìn năm đệ tử kiếm tu cách đó không xa.

Nếu như không phải phát pháo Hảo Viêm Pháo cuối cùng có tác dụng, thật sự hắn cũng không nắm chắc loại bỏ được năm đệ tử kiếm tu trước mắt này.

Năm đệ tử kiếm tu nhìn nhau một cái, sau đó đều lặng lẽ gật đầu, đích thực là không đáng.

“Có phải năm sư huynh đang tìm Hùng Lực hay không, chúng ta có cùng mục tiêu, kết thành liên minh, thấy thế nào?”

“Nếu như Hùng Lực có thể đi đến giai đoạn mở đơn loại trực tiếp, chúng ta đều mất đi cơ hội đạt được đệ nhất.”

Thiên Vạn Binh vừa nói vừa lấy ra máy truyền tin lâm thời hình cầu đã được chuẩn bị xong xuôi, ném cho một vị kiếm tu.

“Khi gặp được Hùng Lực, các ngươi trực tiếp bóp nát cái này, ta sẽ nhận được tin tức, cấp tốc đến nơi.”

“Khi ta gặp được Hùng Lực cũng sẽ bóp nát, viên pháp khí truyền tin lâm thời đó của các ngươi sẽ phát ra chấn động, chỉ dẫn các ngươi phương hướng tìm được ta và Hùng Lực.”

Cứ như vậy, Thiên Vạn Binh và năm vị kiếm tu đạt được liên minh tạm thời.

Trong thính phòng, Cơ Mộ Hoa nhìn Hùng Lực đang bị nhắm vào, có chút không hiểu hỏi: “Vì sao bọn hắn đều muốn nhằm vào Hùng Lực.”

“Bởi vì Hùng Lực là người mạnh nhất trong đời đệ tử này, kẻ mạnh luôn cô độc.”

“Còn có một nguyên nhân là, trong thi lôi đài hằng ngày lúc trước, Hùng Lực gần như ngược tất cả các đệ tử trong thế hệ này hết một lượt .”

“Cho nên có chút khiến người ta ngứa mắt.”

“Ngươi đừng thấy trong trò chơi hắn bị nhắm vào, Hùng Lực ở bên ngoài trò chơi thế nhưng lại là đại sư huynh danh xứng với thực, cũng là lãnh tụ tinh thần của đời đệ tử tông môn lần này.”

“A.” Cơ Mộ Hoa cái hiểu cái không gật đầu.

Lúc này ở bên trong một xó xỉnh bí mật của thế giới chiến đấu sính tồn Ngự Thiên Sơn và Khâu Tự Viễn chen chúc cùng một chỗ với nhau.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cũng cười cười.

Khâu Tự Viễn nhìn hóa thân thành Linh thú cự thạch, cảm thán nói “Ngự Thú nhất lưu các ngươi, ta có thể hiểu được.”

“Dù sao trình độ năng lực chiến đấu tổng hợp của tông môn chúng ta khá cao, năng lực chiến đấu kỳ trước các ngươi không xuất sắc không trách các ngươi.”

Ngự Thiên Sơn trốn dưới tảng đá lớn buồn bực nói: “Hiện tại rất nhiều bảo bối của ta còn chưa được bồi dưỡng hẳn hoi, nếu như cho ta thêm thời gian mấy chục năm.”

“Vị trí thứ nhất khẳng định là của Ngự Thú lưu chúng ta.”

Sau đó Ngự Thiên Sơn hiếu kì nhìn Khâu Tự Viễn nói: “Tại sao Đại tổng quản như ngươi cũng đến tham gia đại bỉ tông môn chứ”

“Không sợ bị các sư huynh bình thường bị ngươi dạy dỗ nhiều vây công?”

“Ta tham gia cũng chỉ cho có thôi, đại bỉ tông môn, tất cả đệ tử đời một đều có thể tham gia, ta có thể không tham gia.” Khâu Tự Viễn vừa cười vừa nói.

“Ngươi không cần lo lắng không hợp với quần chúng, người bận rộn như ngươi cũng không có được mấy người bạn.” Ngự Thiên Sơn cười nói.

Đúng lúc này, Hồ Điệp Không Gian tàng hình đưa Lôi Văn Khê đi tới bên cạnh hai người.

“May là Tiểu Điệp vẫn nhớ được kí tức của Đại Thạch Đầu, không thì thật sự không tìm được các ngươi. Lôi Văn Khê nói.

“Những sư huynh ở bên ngoài kia đánh đến khí thế ngất trời, đã có hơn năm mươi người bị đào thải.”

“Chúng ta kiên trì thêm một lúc là có thể tấn cấp rồi.”

Lôi Văn Khê ngồi xuống bên cạnh cự thạch, nhìn về phía Khâu Tự Viễn nói.

“Khâu sư huynh, ngươi còn chưa bị đào thải.”

“Sao câu đầu tiên các ngươi nói khi gặp ta đều giống nhau vậy.” Khâu Tự Viễn bất đắc dĩ nói.

“Bởi vì bình thường ngươi khiến người ta ghét.” Lôi Văn Khê hì hì nói.

“Ai, ta cũng là giữ gìn trật tự tông môn thôi.” Khâu Tự Viễn thở dài một hơi nói.

“Ta hiểu.”

Lúc này, Hồ Điệp Không Gian bay đến khoảng trống phía trên ba người, hai cánh lay động, nhỏ ra một đạo linh quang, bắt đầu ẩn giấu ba ngươi.

“Mặc dù năng lực chiến đấu của ta không mạnh, nhưng một thân bản lĩnh này của ta đều đặt trên công phu chạy trốn.”

“Ta đã xin phép đại trưởng lão, ngày sau ta có thể tự do tấn cấp, không còn cần chịu sự hạn chế của con rối khiêu chiến nữa.”

Bên trong Ẩn thân, Khâu Tự Viễn bắt đầu lảm nhảm cùng hai người đó, người bên ngoài đánh đến hôn thiên ám địa, người bên trong thì yên tĩnh bình yên, có thì cũng chỉ là âm thanh của cuộc tám chuyện.

Một nơi nào đó cách ba người không xa, Từ Linh Đài và Hùng Lực gặp nhau, chỉ liếc nhìn nhau một cái, đều đã hiểu rõ được suy nghĩ của đối phương.

“Hẹn gặp ở giải đấu mở đơn lọai trực tiếp, đến lúc đó lại lĩnh giáo thần thông của tiểu sư đệ.” Hùng Lực nói, hắn rất là chú ý đồ tôn thủ tịch dưới danh đại trưởng lão này.

Nghe nói tiểu sư đệ này đạt được chân truyền của đại trưởng lão, đây là điều mà Hùng Lực rất hâm mộ.

Cũng bởi vì như thế, Hùng Lực rất muốn được chứng kiến bản lĩnh của tiểu sư đệ lớn lên bên người đại trưởng lão này.

“Ý của Hùng Lực sư huynh ta đã hiểu.”

“Vậy hẹn gặp ở giải đấu mở đơn loại trực tiếp .”

Từ Linh Đài nói xong, hai người liền tách ra.

Trước màn hình phát trực tiếp, thiếu nữ thuyết minh đã chuẩn bị sẵn sàng truyết trình về việc cơ bản trong đại chiến, nhưng hai người sau khi nói được với nhau hai câu đã tách ra, khiến đệ tử đời hai chờ đợi một trận chiến lớn bên ngoài giải đầu đồng loạt thở dài một hơi.

Từ Linh Đài sau khi tách khỏi Hùng Lực, nhìn một chút phương hướng mà Hùng Lực rời đi, trong lòng yên lặng nói: “Nếu không phải bởi vì chân ta, tốt xấu cũng muốn so chiêu với ngươi một chút.”

Đối với sự cảnh cáo của bố già của hắn, hắn vẫn tương đối để ý, bởi vì từ nhỏ mỗi một chuyện bố già của hắn nói, đều làm được, hắn không dám chuyện này sẽ là ngoại lệ.

Từ Phàm nhìn Từ Linh Đài bên trong màn hình, đột nhiên đưa mắt nhìn về phía Từ Cương.

“Sau khi đại bỉ tông môn kết thúc, ngươi đi khiêu chuyến con rối Nguyên Anh kỳ sơ cấp.”

“Nếu như thất bại, hậu quả ngươi tự biết.”

Thanh âm Từ Phàm vang lên trong lòng Từ Cương, Từ Cương sắc mặt sững sờ, sau đó có chút chột dạ nhìn một chút Từ Phàm trên đài hội nghị.

“Không biết mình chạy trốn liệu có bị sư phụ bắt trở lại hay không.” Từ Cương thầm nghĩ trong lòng.

Về phần chiến thắng con rối khiêu chiến, hắn nghĩ cũng chưa từng nghĩ, trước khi tất cả thần thông của hắn còn chưa dung nhập thông suốt, hắn không có khả năng chiến thắng con rối khiêu chiến.

Cùng với sự thu nhỏ của vòng độc thế giới chiến đầu sinh tồn, các trận chiến cũng xảy ra ở khắp nơi.

Các cuộc chiến đặc sắc của các trường phái khác nhau, xem đến nối người xem đều hoa mắt chóng mặt.

Từ Phàm cũng ở phát hiện không ít nhân tài chiến đấu trong đó, mặc dù bây giờ năng lực chiến đấu không phải rất mạnh, nhưng có không gian phát triển rất lớn, tương lai chỉ cần bồi dưỡng cẩn thận, nói không trừng sẽ xuất hiện mấy thiên tài cấp bậc yêu quái.

Cơ Mộ Hoa đang quan sát phát trực tiếp lúc này, nét mặt càng ngày càng nghiêm túc, bởi vì hắn phát hiện trình độ chỉnh thể một đời này của Ẩn Linh Môn có thế hoàn toàn đánh bại được đệ tử cùng cấp bậc của Thiên Đạo tông.

Cùng với Lý TinhTừ ,Tô Nhiễm Thiên cũng đang quan sát màn ảnh, ánh mắt lộ ra tia sáng kỳ dị.

“Tinh Từ, thủ đoạn thu nhận đệ tử của tông môn các ngươi rất lợi hại.”

“Một đời đệ tử này của các ngươi, tùy ý lấy ra một người, đặt đến tông môn khác ít nhất cũng là trình độ của đệ tử nội môn.” Tô Nhiễm Thiên có một chút kinh ngạc.

“Không phải ta đã từng nói với ngươi rồi sao, nhóm đệ tử của Ẩn Linh môn chúng ta, ai cũng cũng bất phàm.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Tinh Từ, ta quyết định rồi, ta muốn làm trưởng lão tiếp khách của các ngươi.”

“Ngày sau hai giới dung hợp, sau khi nhân tộc thắng lợi, ta sẽ rời khỏi hội Trưởng Lão, gia nhập Ẩn Linh môn các ngươi.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Chuyện này ngươi hãy bàn bạc với sư phụ ta.” Lý Tinh Từ từ tốn nói, không có mong đợi, cũng không có kháng cự.

“Được, đợi sau đại bỉ tông môn, ta sẽ bàn bạc chuyện này với sư phụ nguoi.” Tô Nhiễm Thiên cao hứng nói.

Lúc này, theo vòng độc cuối cùng thu nhỏ, cũng tiến vào trận quyết chiến cuối cùng.

Hùng Lực kiên nhẫn trốn ở dưới mặt đất quan sát tình huống chung quanh, tìm kiếm bóng dáng Thiên Vạn Binh.

Từ Linh Đài thì lạnh nhạt ngồi ở trên một tảng đá lớn, không biết trùng hợp hay không, dưới tảng đá lớn lại là nơi bọn người Lôi Văn Khê ẩn nấp.

Lúc này chỉ cần đào thải ba người, toàn bộ cuộc tranh tài sẽ có thể kết thúc.

Ngay vào lúc Từ Linh Đài quan sát toàn bộ chiến trường, đột nhiên một phát hỏa viêm đạn pháo bắn về phía hắn.

“Có ý tứ, đánh ta bằng pháo đen à.” Từ Linh Đài trơ mắt nhìn đạn pháo oanh tạc trên người mình.

Sau khi tiếng nổ hôm nay vang lên, cuộc tranh tài kết thúc.

Mãi cho đến khi cuộc tranh tài kết thúc, Thiên Vạn Binh cũng không hiểu nổi, mọt pháo của mình vì sao lại đào thải được ba người.

Lúc này, Ngự Thiên Sơn, Lôi Văn Khê và Khâu Tự Viễn đen mặt đi ra.

Ngự Thiên Sơn nhìn Thiên Vạn Binh hừ lạnh một tiếng,

“Tên kia, ta nhớ kỹ ngươi rồi, ngày sau cẩn thận một chút.”

Thiên Vạn Binh: “???”

“Vòng thi đấu đào thải thứ nhất của đại bỉ tông môn đã kết thúc, ngày mai bắt đầu giải đấu mở đơn loại trực tiếp ở đảo Vệ Tinh.” Thanh âm Bồ Đào từ trong không trung truyền đến.

Đảo Vệ Tinh là đảo chuyên dùng để tranh tài do Từ Phàm để Bồ Đào chuyên môn thành lập.

Sau khi vòng thi đấu đào thải thứ nhất kết thúc, Từ Phàm đi đến tiểu viện trên đỉnh núi Ninh Đạo , hắn nhận được tin tức, Ninh Đạo tỉnh.

Trong tiểu viện, sau khi Ninh Đạo đang ngồi phịch ở trên ghế nằm nhìn thấy Từ Phàm đến, phí sức nhấc ngón tay chỉ cái ghế bên cạnh, ra hiệu Từ Phàm ngồi xuống.

Nửa tháng trước, Tô Nhiễm Thiên đưa Ninh Đạo đang hôn mê tới đây, còn có cây gậy là hắn nhớ mãi không quên.

“Ninh đại ca, thật là vì linh kiếm đạo khí mà không muốn sống nữa mà.”

“Dựa theo thương thế thân thể của Ninh đại ca, cho dù là có linh đan diệu dược cũng phải tu dưỡng mất nửa năm.”

“Kỳ thật tiền bối không cần liều mạng như vậy, chỉ cần cướp lấy Cự Côn trong tay Cự Viên Bạt Sơn là được.” Từ Phàm nói.

Ninh Đạo đổi một tư thế thoải mái, tiếp tục phơi mặt trời.

“Không nghĩ nhiều như vậy, giết Cự Viên Bạt Sơn rồi cướp đoạt Cự Côn nhất cử lưỡng tiện.”

“Về phần thương thế, tĩnh dưỡng thêm một đoạn thười gian mà thôi.”

“Hội Trưởng Lão tiếp theo cũng sẽ đưa Thánh phẩm đan dược chữa thương tới.”

“Cho nên ta không lỗ.” Ninh Đạo nói.

“Ninh đại ca tính toán rõ ràng.” Từ Phàm bừng tỉnh đại ngộ nói, con hàng này hoa ra là chịu tai nạn lao động, phía sau có chỗ dựa.

“Lời này của ngươi có ý bêu xấu ta.” Ninh Đạo liếc Từ Phàm nói.

“Ha ha, nói sai rồi, là Ninh đại ca cao minh.” Từ Phàm hắc hắc nói.

“Linh kiếm đạo khí mới của ta đó lúc nào có thể luyện chế, trước khi ta khôi phục, có thể luyện chế xong hay không.” Ninh Đạo hỏi.

Ngươi đang nằm mơ à, đơn đặt hàng của ngươi năm năm sau mới tới lượt.

“Tiền bối nếu là muốn một linh kiếm bảo khí đỉnh cấp, ba ngày sau có thể đến tay.”

“Còn về linh kiếm đạo khí mới kia ư, còn phải chờ năm năm.”

Chương 198: Điểm yếu của Hùng Lực

“Thật sự không thể làm sớm một chút sao.” Ninh Đạo hỏi.

“Lùi lên sớm là không có khả năng.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Vậy được rồi, kỳ thật năm năm thời gian đối với ta mà nói chỉ bằng thời gian của một cái nháy mắt.”

“Chỉ là quá trình chờ đợi vật yêu thích, sẽ cảm giác thời gian dài đằng đẵng.” Ninh Đạo thở dài một hơi nói.

Từ Phàm nghe Ninh Đạo nói, trợn trắng mắt.

“Ninh đại ca không nên nóng lòng, một linh kiếm đạo khí tốt, tuyệt đối không thể một sớm một chiều có thể luyện chế xong.”

“Huống hồ, uy năng của linh kiếm đạo khí mà ta luyện chế cho Ninh đại ca ít nhất mạnh hơn một nửa so với thanh kiếm ban đầu của ngươi.” Từ Phàm nói.

Kỳ thật Từ Phàm cũng chỉ dự định luyện chế một linh kiếm đạo khí tương đối cơ bản cho Ninh Đạo, dù sao vật liệu tương đối đơn nhất, nhưng là cơ sở của Luyện Khí Sư khác nhau là khác biệt.

Mà cơ sở mà Từ Phàm nghĩ có lẽ là độ cao mà cả đời Luyện Khí Tông Sư cũng chưa chắc đạt được.

“Ta cũng biết rõ, Từ trưởng lão vất vả.” Ninh Đạo nói, hắn biết rõ, luyện chế một linh kiếm đạo khí mới, năm năm thời gian đã coi là tương đối nhanh.

Nếu là đổi thành Luyện Khí Tông Sư khác, ít nhất phải mười năm mới bước được bước đầu, thậm chí có thể là hai mươi năm.

“Ừm, đợi tới ngày Ninh đại ca lấy được linh kiếm, tuyệt đối sẽ không để ngươi có cảm giác mất công chờ đợi năm năm này.”

Dù sao tùy tiện luyện một chút cũng mạnh hơn so với thanh linh kiếm cơ bản nhất kia của ngươi.

“Vậy ta rửa mắt mà đợi.” Ninh Đạo vừa cười vừa nói.

Sau đó hai người lại hàn huyên một chút chuyện liên quan tới Yêu tộc, Từ Phàm đòi tư liệu yêu tộc và một chút tình báo được công khai trong nội bộ hội Trưởng Lão từ Ninh Đạo.

Không gian dưới đất, bên ngoài truyền tống trận của Yêu tộc, Từ Phàm lấy được nhẫn không gian đổ đầy Linh Tâm Khoáng, hiện nay đang ngẩn người.

“Linh thạch có thể giải quyết tất cả vấn đề, nếu như không thể giải quyết, đó chính là do linh thạch không đủ nhiều.” Từ Phàm nhìn nhẫn không gian trong tay mình nói.

“Linh kiện đã gom góp được một phần nhỏ, còn lại chính là luyện chế con rối trọng giáp.”

“Bồ Đào, trao quyền 20% năng lực tính toán cho ngươi, sao mà hiện giờ đến một công thức hợp kim cấp bậc cao cũng không có thể.” Từ

Phàm có chút bất mãn nói.

“………”

“Chủ nhân, trình độ nén giá thành của ngươi hơi cao, giống như công thức cấp bậc Linh Thiết Hợp Kim kia là ngẫu nhiên mà có được, nếu muốn chủ động nghiên cứu, ít nhất phải mất mấy năm.”

“Hiện tại bên trong kho số liệu của Bồ Đào, đang tích lũy những số liệu luyện linh khoáng cơ sở của giới Tu Tiên.

“Đoán chừng đến kỳ sau cùng với sự tăng lên của số liệu luyện linh khoáng cơ sở, lúc đó có khả năng sẽ xuất hiện công thức mà chủ nhân muốn.” Trong thanh âm Bồ Đào có một chút uất ức.

“Được rồi, trách ta đánh giá cao năng lực của ngươi.” Từ Phàm nói.

Từ sau khi Bồ Đào tấn cấp đem lai quá nhiều sự kinh ngạc đến vui mừng cho hắn, nó khiến cho hắn xuất hiện một loại cảm giác không có gì mà Bồ Đào không làm được.

“Là ta khiến chủ nhân thất vọng.”

“Thất vọng cái gì, ngươi đã rất lợi hại, vừa đúng lúc Linh Tâm Khoáng đã xếp đúng vị trí.”

“Ta lấy hai nghìn cân Linh Tâm Khoáng ưu hóa cho ngươi, như này năng lực tính toán của ngươi có thể tăng bao nhiêu?” Từ Phàm hỏi, năng lực tính toán không được vậy liền ưu hóa thăng cấp.

“Năng lực tính toán dự tính tăng lên 30%, dung lượng kho số liệu tăng lên 50%.”

Bồ Đào mới vừa rồi còn đang thấy uất ức trong nháy mắt thanh âm biến thành có chút vui sướng.

“Không tệ, cao hơn một chút so với ta dự đoán.”

“Số liệu hạn mức cao nhất dung hợp Linh Tâm Khoáng là bao nhiêu.” Từ Phàm lại hỏi,

“Năng lực tính toán tăng lên 60%. Kho số liệu dung lượng tăng lên 100%, nhiều nhất có thể dung hợp 5500 cân Linh Tâm Khoáng.”

“Giá trị số liệu tối ưu là dung hợp 4000 cân Linh Tâm Khoáng.”

Sau khi nghe được Bồ Đào nói, Từ Phàm dự định giải quyết vấn đề trong một bước, trực tiếp ưu hóa đến đỉnh cấp.

“Sau khi tông môn đại bỉ kết thúc, ta sẽ đích thân thăng cấp cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Tạ ơn chủ nhân.”

Sau khi nói chuyện với Bồ Đào xong, Từ Phàm lại nhìn hai phân thân bị nhà tư bản bóc lột một chút.

Lúc này bọn hắn đang hợp lực luyện chế Thái Tâm Cự Thuẫn cấp bậc đạo khí, nhìn tiến độ, đã luyện được một nửa, Thái Tâm Cự Thuân đầu tiên có hi vọng hoàn thành luyện chế vào ba tháng sau.

“Bản thể đừng có quên lời của ngươi nói, sau khi đại bỉ tông môn kết thúc,, ngươi cần phải tới đây giúp nhóm chúng ta luyện chế.” Phân thân số một nói.

“Nhất định, này thế nhưng là việc có liên quan đến an toàn của ta và ngươi mà.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, hiện tại sự giác ngộ của phân thân số một rất cao, đã làm mọi chuyện như đó là chuyện của mình.

A, không đúng, cái này có vẻ như chính là chuyện của mình.

Ngày thứ hai, Đảo Vệ Tinh.

Đảo Vệ Tinh có hình vuông, ở giữa là sân quyết đấu giống sân thể dục có đường kính năm mươi nghìn mét.

Lúc này bên trong sân quyết đấu, đã bắt đầu tranh tài.

Phân người đối đấu trong quyết chiến là do Bồ Đào ngẫu nhiên phân phối, ai cũng không gian lận được.

Trận chiến đấu đầu tiên, là trận đối đầu giữa những kiếm tu.

Giữa kiếm quang thoải mái, chiến đấu cũng đã kết thúc, kiếm tu mãi mãi cũng là đi thẳng về thẳng.

Trận thứ hai, đệ tử Thuật tu và trường phải Vạn Bảo ,

Cuối cùng lực lượng Khắc Kim thắng lợi.

Trận thứ ba, Từ Linh Đài quyết đấu với đệ tử trường phái kỹ thuật, bị hắn trực tiếp dùng thần thông phạm vi lớn đưa ra sân quyết đấu.

Trận chiến đấu thứ tư…

Trên đài Từ Phàm nhìn có chút nhàm chán, không thể nói những đệ tử này quyết đấu không đặc sắc, nhưng cũng không có gì khiến hắn ngạc nhiên.

Theo sự tiến hành của cuộc tranh tài, vòng thứ nhất của giải đấu mở đơn loại trực tiếp kết thúc.

Con rối công cụ tiến lên bắt đầu sửa chữa phục hồi sân bãi bị hư hỏng.

Năm mươi đệ từ đời một được tấn cấp bắt đầu nghỉ ngơi.

Sau một giờ, vòng thứ hai giải đấu mở đơn loại trực tiếp bắt đầu.

Trận đấu thứ nhất, Hùng Lực quyết đấu Thiên Vạn Binh.

“Hùng ca, thủ hạ lưu tình.” Thiên Vạn Binh chân có chút phát run.

“Yên tâm, nhiều lắm ta chỉ đánh gãy chân của ngươi, lại cho ngươi một chút vết thương nhỏ thôi.” Hùng Lực nhe răng cười.

Mặc áo giáp linh lực loại hình trọng giáp, phóng chân thân cương khí, Hùng Lực cứ thế bình tĩnh nhìn Thiên Vạn Binh, ánh mắt không vui không buồn.

Lúc này, chung quanh Thiên Vạn Binh đã sớm hiện đầy con rối, mà sau lưng con rối còn có Hỏa Viêm Pháo.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên có chút lo lắng nhìn về phía Từ Phàm nói: “Sư phụ, như này có thể hay không sẽ chết người.”

“Sẽ không, có ta quan sát, sẽ không xảy ra chuyện lớn gì.” Từ Phàm nói, ngay từ lúc đầu Từ Phàm nghĩ sẽ tổ chức giải đấu mở đơn loại trực tiếp trong không gian ảo tưởng, nhưng sau đó lại bị bác bỏ, không gian ảo tưởng sao có thể đánh vui vẻ thoải mái như đáo thật thương thật.

Về phần có thể xảy ra chuyện hay không, thần thức của hắn đã sớm bao trùm toàn trường, bất luận dị động gì hắn cũng có thể ngăn lại trong nháy mắt.

Trên lôi đài, một trăm con rối cự thuẫn Trúc Cơ kỳ, đằng sau còn có một trăm con rối cung tiễn.

Hỏa Viêm Pháo kia được Thiên Vạn Binh bày ở chỗ bắt mắt nhất, thời thời khắc khắc uy hiếp Hùng Lực.

“Hùng Đại ca, ngươi chỉ cần tránh thoát ta một pháo này của ta, ta sẽ đầu hàng, thế nào.” Thiên Vạn Binh nói.

“Ngươi suy nghĩ nhiều.” Hùng Lực từ tốn nói.

Hùng Lực nói rồi vận hết sức mạnh, vọt về phía Thiên Vạn Binh.

Cương khí chân thân quanh thân trực tiếp tăng vọt đến độ cao mười mét, giống như một ngọn núi, xông về phía Thiên Vạn Binh.

“Đến đây, để cho ta nhìn uy lực của phát pháo đó của ngươi.” Hùng Lực nhìn chằm chằm vào Thiên Vạn Binh nói.

Hùng Lực lấy ra một đôi Cự Chùy Minh Kim to lớn từ trong không gian, đập về phía những con rối lá chắn lớn của Thiên Vạn Binh.

“Uây, đôi chùy mà ta luyện chế kia, bị tên nhóc này lấy đuọc.” Từ Phàm nhìn cự chùy trong tay Hùng Lực nói.

“Trọng lượng của hai cái chùy đó, tu sĩ Kim Đan bình thường muốn sử dụng sẽ rất tốn sức.”

“Nhìn bộ dáng này, tên nhóc này sử dụng nó rất thuận tay.” Từ Phàm nhìn cự chùy được huyễn hóa biến lớn trong tay Hùng Lực nói.

Trong chiến trường, Thiên Vạn Binh nhìn con rối cự thuẫn pử hàng phía trước bị quét ngang như bã đậu, tức giận vội vàng quát Hùng Lực “Hùng Lực, ngươi không có đạo đức của võ sư sao, trước kia ngươi đều dùng nắm đấm mà.”

Trong trận chiến, hắn đã tính toán chuẩn xác lực công kích của Hùng Lực, bình thường năm con rối cự thuẫn sẽ ngăn chặn một lần công kích của Hùng Lực, nhưng hiện tại Hùng Lực phối hợp với vũ khí, nhìn uy lực dó, con rối trong tay hắn cũng không cần thiết ngăn chặn rồi.

“Con rối đại thương, con rối cung tiễn, con rối thuật pháp. Toàn lực tiến công.”

Nhìn Hùng Lực đang tung hoành trong con rối cự thuẫn, Thiên Vạn Binh quyết định đánh cược lần cuối hắn muốn đưa tất cả con rối đều áp lên đấy, ép Hùng Lực lộ ra sơ hở, để tiện cho hắn ra một kích cuối cùng.

Hai trăm con rối cự thuẫn, một trăm con rối đại thương, một trăm con rối cũng tiễn, một trăm con rối thuật pháp, hình thành một chiến trận loại hình nhỏ, bao vây Hùng Lực.

Con rối cự thuẫn ngăn cản công kích đại chùy của Hùng Lực, con rối đại thương tùy thời hành động, thỉnh thoảng đâm ra một thương, đánh vào bên trên cương khí chân thân của Hùng Lực, phát ra tiếng vang như chuông.

Con rối cung tiễn và con rối thuật pháp bên ngoài, sử dụng công kích từ xa chuyên môn chào hỏi nhược điểm hư hư thực thực của Hùng Lực.

Trên đài, Từ Phàm nhìn Hùng Lực được bảo bọc bởi một tầng cương khí chân thân màu vàng óng, sờ cằm nói: “Điểm yếu của cương khí chân thân này, hình như ở dưới ngón chân cái bên trái.”

“Giờ xem ra vị trí này vẫn tương đối an toàn.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, trước đây khi sáng tạo môn công pháp này, hắn đã vì vị trí điểm yếu này mà xoắn xuýt một thời gian dài, cuối cùng mới tuyển định vị trí này.

“Tên nhóc Hùng Lực chơi đùa đại chùy này rất lưu loát, tên nhóc Vạn Binh kia điều khiển con rối cũng rất ôn, tối thiểu, chiến trận con rối này bày rất tốt.”

“Đáng tiếc, ngươi gặp phải là một cái xe tăng được trang bị đầy đủ trang bị.” Từ Phàm nói.

Ở trong mắt Từ Phàm, Hùng Lực lúc này đã có thể tốt nghiệp Trúc Cơ kỳ rồi.

Từ Phàm vừa dứt lời, Hùng Lực liền xông phá chiến trận được Thiên Vạn Binh bố trí tỉ mỉ , Hùng Lực như xe tăng, hướng về phía Thiên Vạn Binh với tư thái nghiền ép, con rối trở ngại ven đường, tất cả đều bị Hùng Lực phá hủy bằng một chùy.

“Xong đời, căn bản không thể phá vỡ sự pòng thủ, chỉ có thể cứng rắn.” Thiên Vạn Binh nhìn về Hùng Lực phía xa cắn răng nói.

Lúc này con rối của hắn chỉ còn lại một nửa.

Phía trước Hùng Lực xuất hiện mười con rối cự thuẫn, thời điểm hắn dùng cự chùy quét qua, Hỏa Viêm Pháo vẫn luôn uy hiếp Hùng Lực phía xa rốt cuộc nã pháo.

‘Thanh Đồng chiến thể’

Trong nháy mắt, nguyên bản cương khí chân thân màu vàng óng nháy mắt biến thành màu đồng cổ, đồng thời sử dụng một cánh tay khách đánh mạnh một chùy về phía đạn pháo phù văn của Hỏa Viêm Pháo.

“Oanh ~”

Hùng Lực cùng với Thanh Đồng chiến thể bay thẳng ra vài trăm mét, lại đào ra một cái mương dài trên mặt đất.

Lúc này mấy chục cái mũi tên phù văn đặc chất bắn về phía Hùng Lực vừa rơi xuống đất.

“Boong~”

Thanh âm như của chuông đồng ngàn năm trong cổ tháp.

Còn không có đợi Hùng Lực kịp phản ứng, Hỏa Viêm Pháo bắt đầu nã pháo lần thứ hai

‘Oanh ~’

Lần này, Thanh Đồng chân thân của Hùng Lực vỡ vụn, một mảnh khu vực này cũng bị sương mù bao phủ.

“Lần này ta hẳn là thắng rồi chứ.” Thiên Vạn Binh lau mồ hôi lạnh trên đầu nói, từ khi hắn quyết định áp lên trên toàn bộ con rối, đã tỉ mỉ bố cục, này đã tiêu hao hơn phân nửa tinh lực của hắn.

“Tiểu Tô sư muội, nên tuyên bố kết quả.” Thiên Vạn Binh hướng về phía ngoài thiếu nữ trên lôi đài nói.

“A, hiện tại ta tuyên bố.....”

Chương 199: Đồng hạng nhất

“Chiến đấu còn chưa kết thúc!”

Giọng nói thô cuồng của Hùng Lực truyền ra, lập tức khiến sắc mặt của Thiên Vạn Binh bắt đầu trở nên khó nhìn.

“Xong đời.” Thiên Vạn Binh thở dài một hơi, sau đó nhìn về phía thiếu nữ thuyết minh nói: “Tiểu Tô sư muội, ta nhận…”

“Tranh ~~~”

Trong làn sương, Hùng Lực trực tiếp đánh hai chùy vào nhau, sóng âm xua tan đi sương mũ quanh thân hắn.

Lúc này áo giáp linh lực loại hình trọng giáp trên người Hùng Lực đã tràn đầy vết cắt, nhưng nếu như nhìn kỹ, những vết cắt này chỉ là vết cắt bên ngoài.

“Thiên Vạn Binh, chúng ta tiếp tục chiến đấu.”

Hùng Lực còn không đợi Thiên Vạn Binh kịp phản ứng, đã vọt về phía Thiên Vạn Binh bằng tốc độ cực kỳ nhanh.

“Nếu như ngươi nhận thua, mối thù kia của chúng ta trực tiếp kết thúc.” Giongj nói của Hùng Lực khiến Thiên Vạn Binh từ bỏ dự định nhận thua.

Đại ca của đệ tử đời một tông môn nói lời tàn nhẫn, mình cũng nhất định phải tôn trọng một chút, không thì cũng chỉ là chuyện đứt môt chân mà thôi.

Con rối bên trong sân quyết đấu, lần nữa tạo thành chiến trận, vọt về phía Hùng Lực.

Cương khí chân thân trên người Hùng Lực sáng lên.

Năm phút sau, Hùng Lực nện tất cả con rối của Thiên Vạn Binh thành mảnh vỡ, hắn đi từ từ đến trước mặt Thiên Vạn Binh.

Một chân nhẹ nhàng dẫm lên đùi của Thiên Vạn Binh, một đường hình cung hoàn mỹ từ trên trời trượt xuống.

Chân chó của Thiên Vạn Binh đã đứt, trận chiến cũng kết thúc.

“Hùng Lực sư huynh chiến thắng!” Thiếu nữ thuyết minh hưng phấn tuyên bố.

Cuộc tranh tài kết thúc, Hùng Lực đỡ Thiên Vạn Binh đứt chân đi xuống dưới.

“Cơn tức trong lòng ta đã được xả rồi, sau này nếu ngươi lại dùng pháo bắn ta, vậy lại bắt đầu tính sổ từ đầu.” Hùng Lực đỡ Thiên Vạn Binh nói.

“Ha ha, sao lại thế. Lần sau ta không dám dùng đạn pháo bắn Hùng Đại ca nữa.” Thiên Vạn Binh vừa cười vừa nói.

“Tốt, vậy về sau ngươi cần cẩn thận một chút.” Hùng Lực từ tốn nói.

Bên ngoài sân đấu, trận tranh tài thứ hai bắt đầu.

Lần này quyết đấu chính là hai vị đệ từ của Vạn Bảo Lưu, cũng bị Từ Phàm biến thành khắc kim nhất lưu.

Cùng với sự bắt đầu của trận tranh tài, bên trong sân quyết đầu ít nhất xuất hiện sáu loại pháp bảo khác nhau như kim, dây thừng, mạng nhện, cạm bẫy các kiểu.

Trong tối ngoài sáng đấu nhau không chút đặc sắc.

“Có chút ý tứ, đáng tiếc chính là còn chưa đủ đen tối, có thể là do không dám kết liễu đồng môn.” Từ Phàm nhìn trận quyết đấu phía dưới nói.

“Ta cảm giác như này là ổn rồi, loại trình độ này đã đủ để xông xáo Tu Tiên Giới.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói, thủ đoạn quyết đấu của hai đệ tử đời một phía dưới, khiến nàng hoài niệm đoạn thời gian xông xáo giới Tu Tiên trước kia.

Chỉ là thủ đoạn của kẻ địch càng âm hiểm hơn hai vị đệ tử ở dưới đài.

Lúc này, một tên đệ tử ở phía dưới đài nhất thời vô ý, dã bị quấn quanh bởi một sợi tơ mảnh như sợi tóc.

Đến đây, trận chiến đã kết thúc.

“Không tệ, có chút phong phạm của ta.” Từ Phàm cười nói.

“Đúng là có chút giống với thử đoạn của sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên nghĩ về những lần ra tay có thể đếm được trên đầu ngón tay của Từ Phàm.

Sau khi trận chiến kết thúc, trận đấu thứ ba bắt đầu, lần ngẫu nhiên này lại chính là một đệ tử của Tháp Phòng Lưu và một đệ tử của Thuật Pháp Lưu.

Công và thủ, một trận chiến đấu nhàm chán.

Từ Phàm trên đài bắt đầu làm hai việc cùng một lúc, bắt đầu chơi trò chơi thám hiểm Yêu giới dưới mặt đất trong não.

Yêu Giới, không gian dưới đất của dãy núi Vạn Trọng, Từ Phàm tiếp quản người khai quật số một đang thám hiển bên dưới lòng đất, bắt đầu dò xét thuận theo hướng mà hắn có cảm giác.

“Không biết hôm nay có gì khiến mình bất ngờ đến vui vẻ không nhỉ.” Từ Phàm thầm nghĩ nói.

Hiện tại thám hiểm dưới mặt đất dãy núi Vạn Trọng của Yêu Giới đã thành trò chơi nhỏ thường ngày của Từ Phàm, cũng là một trong những tiết mục yêu thích nhất mỗi ngày của Từ Phàm.

Bởi vì khi hắn chơi hắn có loại cảm giác bốc thăm trúng thưởng, trước mắt hắn đã phát hiện hai mỏ Yêu Thiết Linh Khoáng, một khoáng mạch linh thạch loại nhỏ, còn có khiến cho hắn ngạc nhiên vui vẻ là linh khoáng Thái Tâm.

Pháp khí trên đầu của người khai quật loại hình một đang thăm dò dưới lòng đất đột nhiên bắt đầu chấn động, Từ Phàm lập tức trở lên hứng phấn, đến thân thể ngồi trên đài cũng thẳng lên không ít.

Pháp khí dò xét linh khoáng trên đầu ngươi khai quật loại hình một, một khi đã chấn động, vậy thì chứng tỏ phụ cần có tồn tại linh khoáng.

Từ Phàm dựa theo phương hướng chỉ dẫn của pháp khí thăm dò tiến về phía trước, sau khi đào liên tục hơn một trăm mét, người khai quật loại hình một đột nhiên đào được một khối linh thạch trung phẩm trong suốt long lanh.

“Đệch mợ, khoáng mạch linh thạch trung phẩm!” Từ Phàm kích động kém chút kêu ra tiếng.

“Bồ Đào, Bồ Đào, nhanh chóng phái con rối công cụ đến đâu thu linh thạch.” Từ Phàm âm thầm phân phó.

“Đã hiểu.”

“He he, khoáng mạch linh thạch trung phẩm hơi lớn một chút, vệ tinh Thiên Cơ cấp bậc đạo khí của ta có thể bắt đầu xây dựng rồi.” Từ Phàm hưng phấn nói dưới đáy lòng.

Dựa theo kế hoạch, hắn muốn gom góp đủ linh thạch cho việc luyện chế vũ khí Thiên Cơ đạo khí sau này, ít nhất còn cần mấy năm nữa.

Có khoáng mạch này, nói không chừng hiện tại đã có thể góp đủ.

Từ Phàm thao túng con rối người khai quật lại hình một bắt đầu bao vây đào bới khoáng mạch linh khoáng trung phẩm.

Sau khi dạo qua một vòng, Từ Phàm phát hiện tòa linh khoáng này còn nhiều hơn so với hắn tưởng tượng.

“Nói như vậy, đạo khí thứ ba trong tông môn có thể khởi động rồi.”

Lúc này, Từ Phàm phát giác thế giới bên ngoài có người đang gọi mình, thế là giao cho Bồ Đào quyền hạn thao tác, ý thức trở về hiện thực.

“Sư phụ, đây là trận tranh tài cuối cùng, ngươi không quan sát cho kỹ sao.”

“Từ Linh Đài đấu với Hùng Lực.”

“Ngươi cho rằng ai sẽ thắng.”

Từ Phàm nhìn trận đấu bên dưới: “Thế hoà “

“Một tên không tìm được chân thân, một tên không phá nổi phòng ngự.” Từ Phàm ung dung nói.

Trận chiến phía sau rất có hiệu quả thị giác, đánh nửa ngày rồi mà chưa ai làm bị thương được ai.

Bên trong trận đánh bom bừa bãi hoa mỹ này, Hùng Lực mang Thanh Đồng Chiến Thể giống như chuông lớn, dứt khoát bất động, hắn đã từ bỏ tìm kiếm chân thân của Từ Linh Đài, bắt đầu so sự kiên trì với hắn.

Xem Hùng Lực cố thủ bản thể ở dưới đài, Từ Nguyệt Tiên nghĩ đến người trước kia quyết đấu với đại ca, lúc ấy tâm tình bọn hắn đoán chừng không khác với Hùng Lực là bao.

“Linh Đài đã học được tám phần bản lĩnh của cha hắn, nguyên nhân còn lại chính là tu vi.”

“Không vượt quá năm trăm năm, Linh Đài sẽ vượt qua đại ca.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Ta thấy ba trăm năm là đủ rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ngươi không có lòng tin đối với đại ca ngươi như thế sao.” Từ Phàm cười hỏi.

“Đây là ta coi trọng điệt nhi Linh Đài của ta.”

Ba tiếng sau, Từ Phàm kêu dừng trận chiến đấu nhàm chán này.

“Thế hoà, Từ Linh Đài và Hùng Lực đồng hạng nhất.” Thanh âm của Từ Phàm truyền khắp toàn bộ đảoV ệ Tinh.

Mười một đóa tường vân trong đảo Vệ Tinh bay lên, nâng từ một đến mười đệ tử lên trên không, xếp thành một hàng.

Sau đó, phía trước mỗi một đệ tử nở ra một đóa hoa sen, nụ hoa bên trong hoa sen là nhẫn không gian, phần thưởng của mỗi người được đặt trong đó.

“Ta sẽ đo đạc kích cỡ cơ thể để làm cho mỗi người các ngươi một bộ thần thông, coi như là phần thưởng của mười hạng đứng đầu.”

“Được rồi, cuộc đại bỉ tông môn kết thúc.”

“Ta rất hài lòng với sự tiến bộ của đệ tử dời một, mong các ngươi không ngừng cố gắng, làm một tấm gương tốt đẹp cho hậu bối.”

Đến đây, đại bỉ tông môn lần thứ nhất của Ẩn Linh môn kết thúc.

“Đại bỉ tông môn như này thfi có gì hay, chỉ đánh người một nhà, không thể hiện được trình độ.”

“Lần đại bỉ tông môn thứ hai, đích thân ta sẽ thiết kế, bảo đảm sinh động thú vị.”

Lời của Từ Phàm khiến Từ Nguyệt Tiên khinh khỉnh.

Đại bỉ tông môn vừa kết thúc, Từ Phàm vốn nghĩ xử lý một chút chuyện thường ngày, sau đó đi xuống không gian dưới đất hỗ trợ hai phân thân đáng thương kia.

Kết quả còn chưa khởi hành, đã bị Tô Nhiễm Thiên gọi lại.

Trong một chỗ trong lương đình trên chủ phong, Từ Phàm ngồi đối diện Tô Nhiễm Thiên.

“Từ trưởng lão, đề nghị trước đây của ngươi ta đồng ý, từ bây giờ về sau ta là trưởng lão tiếp khách của Ẩn Linh môn.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Hoan nghênh Tô tiền bối gia nhập Ẩn Linh môn, tin tưởng vào xa tương lai không, ngươi sẽ kiêu ngạo vì nó.” Từ Phàm cười nói.

“Mục đích ta gia nhập quý tông môn ngươi cũng biết rõ, không biết Từ trưởng lão thấy như nào về điều này.” Tô Nhiễm Thiên có thâm ý khác hỏi.

Ta thấy thế nào, ngươi cũng đã dụ dỗ người ta rồi, ta còn có thể thấy thế nào.

“Tình yêu vốn là tham vọng lớn của nhân luân, tùy đạo tùy duyên là được.” Từ Phàm mỉm cười nói, nếu không phải là bởi vì ngươi có tiền, còn có thực lực, ta ít nhiều còn muốn sắp đặt giá đỡ cho Tinh Từ sư tôn.

Sau khi nghe được lời Từ Phàm, Tô Nhiễm Thiên đầu tiên là sững sờ, sau đó liền thoải mái, là một vị Luyện Khí Tông Sư, địa vị của Từ Phàm ở Tu Tiên giới còn cao hơn nàng một chút.

“Ừm, ta hiểu rõ ý tứ của Từ trưởng lão.”

Hai người nói tới đây thì tách ra.

Trước khi đi, trong tay Tô Nhiễm Thiên còn cầm một cái linh bảo không gian, bên trong chứa là một chiếc thuyền có thể tung hoành tại biển Vô Tận, đây là lễ vật nhập môn mà nàng định tặng cho Ẩn Linh môn, cũng coi như cống hiến cho Ẩn Linh môn.

Tô Nhiễm Thiên vốn đã lấy đồ vật đó ra, sau khi nghe được Từ Phàm không biểu thị lập trường, lại từ bỏ ý nghĩa này.

Lúc này còn chưa biết mình đã bỏ lỡ cái gì, Từ Phàm còn đang xoắn xuýt có nên đi không gian dưới đất làm việc hay không.

“Đi thôi, đã một thời gian dài không tự tay luyện chế pháp bảo rồi.”

Từ Phàm phát một tin tức cho Khâu Tự Viễn, sau khi bàn giao một chút, thì đi về phía không gian dưới.

Không gian dưới đất, bên trong phòng Luyện Khí, Từ Phàm thay vị trí của phân thân số hai.

Đang lúc phân thân số hai hớn hở, Từ Phàm từ tốn nói: “Đến Linh Đan Phong luyện đan đi.”

“Luyện chế mấy lô linh đan cấp bậc Tông Sư, để tiết kiệm thời gian mà không luyện, đã hoang phế tay nghề rồi.” Từ Phàm vừa điều khiển linh hỏa, vừa nói với phân thân số hai.

Thời điểm ta làm việc các ngươi có thể nhàn rỗi sao, nghĩ hay thật.

“Ta…”

Trong lòng phân thân số hai có hàng chục nghìn con ngựa gục ngã.

“Bản thể, ngươi không thể làm một con người sao.”

“Vì luyện chế tấm chắn đạo khí này cho ngươi, ta và số một đã hơn nữa tháng không nghỉ ngơi rồi.” Phân thân số hai nói.

“Đừng nói chuyện nữa, ngoan ngoãn đi làm việc đi.” Từ Phàm đang luyện chế linh khoáng Thái Tâm từ tốn nói.

Phân thân số hai nhìn nhìn Từ Phàm không thèm để ý đến hắn, bất đắc dĩ rời đi.

Lời của bản thể vẫn là phải nghe, nếu như thật sự xóa bỏ linh trí của mình, vậy thì không thể xem những tiểu thuyết và hoạt hình thú vị như thế được rồi.

Nhìn số hai phân thân yên lặng lời đi, Từ Phàm công việc của tiền kỳ đã làm xong.

“Bản thể, ngươi thật giống một nhà tư bản.” Phân thân số một nói với Từ Phàm.

“Bỏ từ thật giống đi.” Từ Phàm nói.

Hai phân thân ban dầu vô dục vô cầu với thế giới này, hiện tại đều biến thành fan hoạt hình với fan tiểu thuyết, hơn nữa còn là loại hình không cách nào tự kiềm chế, đây cũng là thủ đoạn Từ Phàm nghiền ép bọn hắn.

\

“Ha ha.”

Lúc này một mặt của Thái Tâm Cự Thuẫn đã luyện chế được một nửa, còn lại chính là chậm rãi tạo hình.

“Kim Đan kỳ luyện chế đạo khí còn có có một chút gượng ép.” Phân thân số một nói.

“Vậy thì có biện pháp gì được, tấn cấp Nguyên Anh kỳ còn cần hơn 240 năm.”

“Hiện tại nhóm chúng ta còn có nguy hiểm đối diện với Yêu tộc Hợp Thể kỳ.”

“Cuộc sống ấy, luôn luôn phải phát triển theo phương hướng ngoài ý muốn.”

Chương 200: Lựa chọn của Phượng Trường Ninh

Ẩn Linh môn, bên trên Thạp Vạn Lý Cự Hồ.

Cơ Mộ Hoa đứng trên một chiếc Linh thuyền, miễn cưỡng nói với Từ Cương đang đứng trong không trung: “Từ đạo hữu, tiễn tới đây thôi.”

“Có thể có người bạn như Từ đạo hữu đây, là vinh hạnh của ta.”

“Sau này Từ đạo hữu nếu như có thời gian, ta mời ngươi đến Thiên Đạo tông chúng ta làm khách.” Cơ Mộ Hoa nói.

“Cơ đạo hữu, qua một khoảng thời gian sau khi Ẩn Linh môn ta ổn định, ta sẽ lại tới thăm tông của ngươi.” Từ Cương nói.

“Được, ta im lặng chờ đợi Từ đạo hữu ở Thiên Đạo tông.”

Linh thuyền hóa thành một tia độn quang biến mất ở chân trời.

Từ Cương nhìn phương hướng biến mất của Cơ Mộ Hoa mà ngẩn người rất lâu.

Không phải hắn lưu luyến vị cơ hữu tốt này, mà là đang cân nhắc nên rời nhà trốn đi hay không, dù sao sau khi trở về thì phải khiêu chiến con rối tấn cấp.

Sau đó tất nhiên chính là chân gãy, sư phụ hắn từ trước tới này chưa từng đùa giỡn bọn họ.

“Cha, vừa rồi sư công truyền âm cho ta, bảo ta gọi ngươi trở về.”

Không biết từ lúc nào, Từ Linh Đài xuất hiện ở bên cạnh Từ Cương.

Từ Cương có chút thê lương nhìn Từ Linh Đài nói: “Con trai, sư công ngươi còn nói cái gì nữa.”

“Sư công đưa cái này cho ngươi.” Từ Linh Đài nói rồi lấy ra một chiếc xe lăn, hơn nữa còn là Tọa Giá Pháp Bảo.

Nhìn chiếc xe lăn Pháp Bảo này, Từ Cương nói: “Thứ sư phụ cân nhắc thật đúng là chu đáo.”

Từ Cương dẫn theo Từ Linh Đài cứ như vậy không do dự kiên quyết bay về phía tháp thí luyện.

Từ Phàm đang ở không gian dưới lòng đất luyện chế Thái Tâm Cự Thuẫn, nghe báo cáo của Bồ Đào rồi nói: “Dám đánh gãy chân của đồ tôn ta, ngươi là cha hắn cũng không được.”

Sau khi phân thân số một nghe thấy lời nói của Từ Phàm, nói với Từ Phàm: “Bản thể, ngươi quá nghiêm túc rồi, ngươi không phải thật sự định đánh gãy chân của Từ Cương chứ.”

“Làm sao có thể, ta cũng chỉ nói như thế thôi.” Từ Phàm ha ha nói.

Một tiếng sau, Từ Cương khập khễnh đi ra trong ánh mắt khiếp sợ của rất nhiều đệ tử.

“Ôi trời ơi,

Rốt cuộc là con rối thuộc cấp bậc gì, lại có thể đánh gãy chân của phong chủ.”

“Con rối thuộc cấp Nguyên Anh, kinh khủng như vậy.”

“Thật đáng sợ, hi vọng ta không bị con rối đánh gãy chân.”

Lúc này Từ Linh Đài im lặng chờ Từ Cương ở bên ngoài đã lâu trông thấy Từ Cương chân gãy, nhanh chóng lôi ra xe lăn pháp bảo để hắn ngồi lên.

“Sư công quả nhiên là lợi hại, lại có thể tính toán trước đến chuyện chân của cha sẽ gãy.” Từ Linh Đài nói.

Từ Cương nghe thấy lời của con trai mình, há to miệng, cuối cùng lại khép miệng lại.

“Cha, dựa vào thực lực của ngươi vậy mà cũng sẽ bị con rối khiêu chiến làm bị thương, con rối thuộc Nguyên Anh Kỳ của tông môn chúng ta thật sự lợi hại như vậy sao.” Từ Linh Đài hỏi.

“Ngươi đến Nguyên Anh kỳ thì biết.” Từ Cương tức giận nói.

Chính hắn cũng không nghĩ tới, chân của chính hắn sẽ dựa theo kiểu phương thức này mà bị đánh gãy.

“A.”

Ngay lúc Từ Phàm luyện chế luyện chế Thái Tâm Cự Thuẫn, ở một nơi dưới đáy hồ cách bên ngoài Ẩn Linh đảo hàng trăm nghìn dặm, có một con Cự Xà đang luẩn quẩn.

Nó chính là một con Yêu Tộc Hợp Thể kỳ cuối cùng mà hội trưởng lão Tiên Thành Lâm Sâm vẫn luôn tìm kiếm.

“Ẩn Linh đảo, không ngờ người tới bắt Hóa Thần kỳ lại thuộc một môn phái nhỏ, vậy mà có thể luyện chế ra pháp bảo đang giám sát ngữ khí của toàn bộ Tiên thành Lâm Sâm.”

“Vị Luyện Khí Tông Sư của Nhân Tộc đó mới là Kim Đan kỳ, xem ra có cần phải xách tiểu tử này về Yêu Linh Giới.” Xà Yêu nói.

Mục đích tiến công hội trưởng lão của ba con Yêu Tộc Hợp Thể kỳ khoảng thời gian trước, chính là muốn điều tra tin tức trận bàn Yêu Tộc bọn chúng đã bị phá hủy ở trên bầu trời.

Nhưng mà không nghĩ tới, cuối cùng một con trong ba con đại yêu Hợp Thể kỳ cũng không chạy thoát, tất cả bị giết chết, may mắn trước lúc giết, bọn họ truyền tin tức cho Yêu Tộc Ám Xà sở trường ẩn nấp.

“Hiện tại chỉ cần chờ nữ tu áo đỏ Hợp Thể kỳ kia rời đi môn phái nhỏ kia, đó chính là ngày hủy diệt của môn phái nhỏ kia.”

Ở trong mắt Ám Xà, một môn phái nhỏ mà ngay cả Hóa Thần kỳ đều không có, hủy diệt nó chỉ trong một khoảnh khắc.

“Hiện tại truyền tin tức về Yêu Giới, để bên đó phối hợp dẫn ra nữ tu Hợp Thể kỳ đó.”

Ám Xà lấy ra một cái trận bàn nho nhỏ từ bên trong Không Cốt, và truyền một cái yêu ngọc mang theo tin tức về Yêu Giới.

Trung tâm Đại lục, Trong Tiên thành Thủy Trạch.

Phong Trường Ninh tu luyện ở một nơi dựa núi trong động phủ, máy truyền tin trực tiếp vang lên, nàng đang chậm rãi mở mắt.

“Vào đi.”

Sơn môn ngoài động phủ mở ra, Sư Triển bước vào.

“Trưởng lão ngoại môn như ngươi làm sao dành thời gian rảnh tới tìm ta.” Phong Trường Ninh vừa cười vừa nói, nhìn thấy người bạn cũ, tâm trạng hắn mấy ngày liên tiếp giống như mây đen kia của hắn hơi tốt lên một chút.

“Ta ở ngoại môn vừa hay nhìn thấy một cái nhiệm vụ điều tra ở Tiên thành Thủy Trạch, cho nên đã nhận, thuận đường ghé thăm ngươi một chút.” Sư Triển vừa cười vừa nói.

“Đều là bạn bè bao nhiêu năm rồi, có gì đáng xem.”

Phong Trường Ninh nói rồi lấy ra một bộ dụng cụ ăn, bắt đầu pha trà đãi khách.

Nhìn động tác của Phong Trường Ninh, trong mắt Sư Triển lóe lên một tia đau lòng.

“Trường Ninh, hiện tại Tu Tiên Giới đang ở trong đại kiếp chiến tranh của hai giới.”

“Dưới loại tình huống này, một giới tán tu rất khó hỗn xuất đầu ở Tu Tiên Giới, một Tu Tiên Giả muốn trở thành một hoàng đế của quốc gia phàm nhân, là điều căn bản không thể nào.”

“Tư chất của ngươi tốt hơn ta, tiềm lực tương lai lớn hơn ta, thực sự không được, ngươi tìm một tông môn gia nhập cũng có thể.” Sư Triển khuyên nhủ, mặc dù biết vô dụng, thế nhưng hắn cứ muốn nói ra.

“Sư phụ, ngươi hiểu ta, Trường Ninh không phải loại người cam nguyện tầm thường đó.”

“Ngay cả ở Tu Tiên Giới cũng giống như vậy, ta hoặc là trở thành người thực lực mạnh nhất ở Tu Tiên Giới, hoặc là phải chết ở trên con đường này.”

“Trừ cái đó ra không còn hai lựa chọn.” Ánh mắt Phong Trường Ninh kiên định nói.

“Vậy bây giờ ngươi có mục tiêu rồi sao.” Sư Triển hỏi.

Nghe thấy lời nói của Sư Triển, Phong Trường Ninh thở dài một hơi nói: “Vẫn chưa có, hội trưởng lão của đại lục trung tâm sẽ tuyệt đối thống trị đối với đại lục trung tâm.”

“Nơi này ngay cả thành lập tông môn, khắp nơi đều sẽ chịu sự hạn chế của hắn.”

“Cho nên ta quyết định đi châu vực ở bên ngoài đại lục trung tâm để nhìn qua điều đó.” Phong Trường Ninh nói.

“Lục địa bên ngoài đại lục trung tâm.” Sư Triển cau mày nói.

“Trường Ninh, tình báo theo như ta được biết, hiện tại khu vực dung hợp hai giới chỉ ở đại lục trung tâm, hiện tại Yêu Tộc còn không có sức mạnh can thiệp vào châu vực nằm bên ngoài đại lục trung tâm.”

“Nhưng mà, một khi nơi dung hợp hai giới có biến lớn, nếu như Yêu Tộc có năng lực xuất hiện ở bên ngoài đại lục trung tâm, không có sự che chở của hội trưởng lão, vậy sẽ là một trận tai họa.”

“Ngươi suy nghĩ kỹ một chút.”

“Nếu như thực sự muốn đi, ngươi tốt nhất đi nói một chút với Từ trưởng lão.”

sau khi nghe lời nói của Sư Triển, Phong Trường Ninh trầm tư một chút.

“Ta biết rồi.”

Nghe thấy câu trả lời của Phong Trường Ninh, Sư Triển lại từ trong nhẫn không gian lấy ra mấy món bảo khí.

“Đây là mấy món pháp bảo phù hợp với ngươi mà ta đã đổi bằng điểm tích lũy, ngươi mang theo người mà phòng thân.”

“Được rồi, ta còn có nhiệm vụ, đi trước nhé.”

Sau khi Sư Triển uống hết một chén trà tự tay cắt của Phong Trường Ninh, thì muốn đi ra khỏi cửa.

“Chờ một chút.” Phong Trường Ninh nói.

“Sao thế.” Sư Triển quay đầu nhìn Phong Trường Ninh nói.

“Sư phụ, ngươi là người tốt.”

“Ha ha, từ khi ta quyết định giúp ngươi, thời khắc đó, thì ta biết ta là người tốt.”

“Còn nữa, trà không tệ, tay nghề pha trà kém một chút rồi, có thời gian tuyển nhận mấy người thị nữ hầu hạ.”

Sau khi Sư Triển nói xong, cũng không quay đầu lại mà đi ra ngoài.

Nhìn thấy bóng dáng có chút cô đơn của Sư Triển, trong mắt Phong Trường Ninh xuất hiện một tia áy náy.

“Sư phụ, về sau ngươi sẽ gặp được người con gái yêu ngươi.”

“Ta không phải người phù hợp.” Phong Trường Ninh nói.

Trước kia khi nàng chinh phục thế giới, từng có qua một tia ý nghĩ gả cho Sư Triển, đền ơn tri ngộ, nhưng cũng chỉ là ý nghĩ.

…

Không gian dưới lòng đất ở Ẩn Linh đảo, Sa Điêu một mặt kích động nhìn Từ Phàm luyện chế Thái Tâm Cự Thuẫn.

“Đại trưởng lão, ngươi lại có thể điều khiển dung hợp sử dụng năm loại Ngũ Hành linh hỏa khác nhau, lợi hại.” Sa Điêu một mặt chấn kinh nói.

“Ngươi muốn học, ta có thể dạy ngươi.” Từ Phàm đang luyện chế đạo khí thuận miệng nói,

“Dùng linh hỏa như thế nào còn không phải là hiện tại điều khiển không được linh hỏa đẳng cấp cao, linh hỏa thông thường tốc độ luyện chế đạo khí lại chậm, cho nên chỉ có thể nghĩ ra loại phương pháp này.”

“Vậy thì cung kính không bằng tuân mệnh.” Sa Điêu vừa cười vừa nói, so với cái này, cái kia hắn càng tò mò thiết bị con rối kỳ quái khổng lồ ở không gian dưới lòng đất đó, vậy mà có thể ở trong tình huống không người điều khiển, luyện chế con rối pháp bảo.

“Cảm ơn cái gì.”

Một Ngọc Giản bồng bềnh ở phía trước Sa Điêu.

“Đây là pháp quyết của dung hợp linh hỏa, ngươi có thể truyền cho đệ tử Luyện Khí phong.” Từ Phàm nói.

“Tốt,”

Lúc này, Sa Điêu từ trong nhẫn không gian lấy ra một khối hợp kim rèn luyện xong rồi nói: “Đại trưởng lão, đây là thành quả gần đây nhất của ta.”

“Đây là hợp kim có Linh Thiết cộng thêm Tử Đồng và một vài hỏa linh khí đặc biệt rèn đúc ra.”

“Chi phí thêm hai phần Linh Thiết, nhưng mà có thể luyện chế pháp bảo bảo khí tam giai, đặc biệt là luyện chế pháp bảo thuộc tính Hỏa, uy năng sẽ còn tăng lên ba phần.”

Nói rồi Sa Điêu lại từ trong nhẫn không gian, lấy ra mấy món pháp bảo thuộc tính Hỏa, lấy linh kiếm chiếm đa số.

Nghe thấy lời nói của Sa Điêu, Từ Phàm xuýt chút nữa làm gãy mất linh hỏa ở trong tay.

“Bồ Đào, đi gọi số hai trở về.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Tuân mệnh.”

Không bao lâu, phân thân số hai trở về với vẻ mặt không vui vẻ, nhận lấy công việc trên tay của Từ Phàm.

Từ Phàm dẫn theo Sa Điêu đi tới một chỗ trước lò dã luyện.

“Sa sư huynh, cái gì cũng không nói, ngầu ~.”

Từ Phàm vừa sợ hãi thán phục vừa nhìn hợp kim trong tay, và đã cắt một khối nhỏ ném vào lò dã luyện tràn đầy linh hỏa.

“Bồ Đào, phân tích một chút thành phần của hợp kim này.” Từ Phàm nói.

“Được.”

“Sa sư huynh, ngươi làm sao nghĩ đến phương pháp phối chế hợp kim này.” Từ Phàm hỏi.

“Sau khi ta có được đến sự dẫn dắt của ngươi, thì bắt đầu thí nghiệm.”

“Sau đó thuận theo cảm giác tùy tiện làm một chút thì có rồi.” Sa Điêu tùy ý nói, tương đối có một loại cảm giác làm màu.

“Tùy tiện làm một chút thì có rồi…”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một ngọn linh hỏa Ngũ Hành, bắt đầu trực tiếp luyện chế khối hợp kim trong tay này.

Cùng với sự rèn luyện hòa tan nhanh chóng của hợp kim, dưới sự rèn luyện của Từ Phàm, một thanh súng ngắn kiếp trước nổi danh xuất hiện, sau đó Từ Phàm lại chia ra một chít hợp kim luyện chế được một trăm phát đạn cùng băng đạn.

Nhưng sau khi tất cả những thứ này đều hoàn thành, một đạo pháp trận phù văn từ mi tâm Từ Phàm xuất hiện, hóa thành một tấm lưới lớn bao vây lấy súng ngắn.

Đến đây, một thanh súng ngắn bản Ma biến xuất hiện ở trước mặt Sa Điêu.

Sa Điêu bị một chuỗi thao tác này của Từ Phàm làm ngơ ngẩn người, hắn chưa bao giờ thấy qua có người có thể thoải mãi như này, trong lúc phất tay đã luyện chế ra một món bảo khí.

“Đẹp, thật sự quá đẹp!” Sa Điêu si ngốc nhìn súng ngắn đã luyện chế hoàn thành ở giữa không trung.

Chương 201: Tâm huyết dâng trào

“Đại trưởng lão, ta còn chưa bao giờ thấy qua có người có thể thoải mái như vậy, như tiên nhân vẽ tranh luyện chế pháp bảo.”

“Ta phát hiện đã đánh giá thấp thiên phú luyện khí của đại trưởng lão rồi.” Sa Điêu nói, hắn thật sự bị phương thức luyện khí đẹp như vẽ kia của Từ Phàm làm rung động rồi.

“Vẫn tốt, tối thiểu ta không có loại thiên phú phương pháp phối chế hợp kim sáng tạo này như Sa sư huynh.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Thiên phú cấp đỉnh trong hệ thống cấp bậc, lại là trò đùa.

Từ Phàm gọi ra một con rối công cụ, đưa điện thoại vừa luyện chế xong ở trong tay cho con rối công cụ.

“Đi kiểm tra một chút, uy lực của món bảo khí này.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh,” con rối công cụ nói.

Đây là, kiểm tra kết quả Bồ Đào.

“Độ cứng vừa phải, tính đạo linh mạnh, tăng thêm 35% đối với linh lực thuộc tính Hỏa, thích hợp luyện chế pháp bảo công kích thuộc tính Hỏa, có thể phương pháp phối chế bằng hợp kim này, thay thế cự pháo phòng hộ của tông môn thăng cấp.”

“Hàm lượng hợp kim…”

“Số liệu dung luyện là…”

“Kết quả đẩy ngược luyện chế là…”

“Được rồi, những thứ còn lại không cần nói.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Từ Phàm lấy ra một cái nhẫn không gian giao cho Sa Điêu, bên trong nhẫn không gian có là cái linh thạch trong mục tiêu nhỏ

“Sa sư huynh, cái phương pháp phối chế hợp kim này ta dùng rồi, đây là mua linh thạch phương pháp phối chế hợp kim của ngươi.”

“Nếu như không hài lòng, ngươi còn có thể mặc cả.” Từ Phàm nói, hắn trong việc vì người kết bạn, quyết sẽ không chiếm tiện nghi của đối phương, trừ phi là loại huynh đệ tâm liền tâm đó.”

Hắn vẫn luôn phân rất rõ ràng giữa bạn bè và lợi ích, thứ đồ này ta dùng rồi, thì ta sẽ cho ngươi giá trị tương đương.

Sa Điêu nhìn nhẫn không gian trong tay sắc mặt hơi khó coi.

“Đại trưởng lão thực sự sỉ nhục ta sao.” Sa Điêu có chút phẫn nộ nói.

Tại sao nói lời vũ nhục như thế.

“Đồ vật ngươi dùng của tông môn, thì sẽ cho ngươi linh thạch có giá trị tương đương, cái này cũng không có sai.” Từ Phàm cười nói.

“Cái phương pháp phối chế này là tông môn đang dùng, cũng không phải cá nhân ta.”

“Vậy ta muốn quyên góp phương pháp phối chế cho tổng tông môn được rồi chứ.” Sa Điêu nói đã trả nhẫn không gian trong tay cho Từ Phàm.

“Vậy thì thật đúng lúc, loại linh thạch tông môn ban thưởng cho ngươi này, Sa sư huynh, ta biết tâm ý của ngươi, điều này cũng giống như lúc trước không chịu gọi ta Từ sư đệ lần nữa.”

“Quy củ chính là quy củ, huống hồ sau khi ngươi có linh thạch, cũng thuận tiện cho ngươi về sau tiếp tục nghiên cứu phương pháp phối chế hợp kim Linh khoáng.

“Thứ ngươi nói ta đều hiểu, nhưng mà linh thạch ngươi cho cũng quá nhiều rồi, tròn một tỷ linh thạch!” Sa Điêu nhìn thoáng linh thạch bên trong nhẫn không gian cả kinh nói, hắn vốn cho rằng chỉ có mười triệu linh thạch gì đó.

“Sa sư huynh, nhỏ rồi, kết cấu nhỏ rồi.”

“Cái phương pháp phối chế hợp kim của ngươi lấy được Thiên Luyện tông chí ít có thể bán được mười tỷ, linh thạch ta cho ngươi coi như ít.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, tông môn chỉ còn thiếu loại người đơn thuần này.

“Vậy được rồi.” Dưới lời khuyên của Từ Phàm Sa Điêu cuối cùng đã nhận linh thạch.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên có loại cảm giác tâm huyết dâng trào, vẻ mặt bất động của hắn đã bổ một tràng cho mình.

“Sa sư huynh tiếp tục nghiên cứu, nói không chừng ngày đó sẽ nghiên cứu ra phương pháp phối chế hợp kim cấp Đạo Khí, đến lúc đó, chính là ngày Sa sư huynh thăng cấp lên Luyện Khí Tông Sư.” Từ Phàm khích lệ nói,

“Thật sao.” Sa Điêu vui mừng nói.

Sau đó Từ Phàm lấy kiến thức nông cạn về kim loại và các loại hợp kim ở kiếp trước lắc lư một chút Sa Điêu.

Mặc dù Từ Phàm lắc lư, cũng là căn cứ vào kiến thức Linh khoáng cùng luyện khí cơ bản của Tu Tiên Giới mà lắc lư, mặc dù chính hắn không có thí nghiệm, nhưng mà cảm giác con đường này có thể đi thông.

“Thật, sau khi Sa sư huynh hiểu cạn kẽ về số liệu của tất cả Linh khoáng ở Tu Tiên Giới, vậy thì con đường cách thành tựu Luyện Chế Tông Sư không xa nữa rồi.”

“Tốt.”

Sa Điêu lại tràn trề ý chí chiến đấu trở lại Luyện Khí phong, tiếp tục hành trình nghiên cứu của hắn.

Sau khi Sa Điêu đi, Từ Phàm lại Thần thông Chiêm Bặc xem một quẻ cho mức độ lớn nhất của chính mình.

“Đây là tướng cơ nghiệp bán hủy, nhưng lại là tướng phòng bị vô tai.”

Sau khi thi triển xong Thần thông Chiêm Bặc Từ Phàm chậm rãi nói.

“Ta không đi ra, như vậy tai họa sẽ chỉ tự động tìm ta.”

“Ở đại lục trung tâm ta không có kẻ thù, đồ đệ và các đệ tử tông môn có kẻ thù thể lượng này hay không.”

“Như vậy sự thật chỉ có một.”

Từ Phàm trong nháy mắt hóa thân vào Sherlock Holmes.

“Tương lai sẽ có một con Yêu Tộc Hợp Thể kỳ đến Ẩn Linh môn tìm ta làm phiền.”

“Hiện tại Tô Nhiễm Thiên ở trong tông môn, Yêu Tộc Hợp Thể kỳ đó tới chính là tìm chết.”

“Vậy thì nói rõ, ngoại lai Tô Nhiễm Thiên khẳng định sẽ ra ngoài.”

“Ngày Tô Nhiễm Thiên ra ngoài, có thể chính là lúc Yêu Tộc Hợp Thể kỳ đó tới.”

“Xem ra phải làm tốt việc chuẩn bị trước.”

Từ Phàm vừa nói vừa đi tới Phòng Luyện Khí, hắn phải tăng tốc tốc độ luyện chế Đạo Khí Thái Tâm Cự Thuẫn, tranh thủ trước khi Tô Nhiễm Thiên rời đi, luyện chế Đạo Khí Thái Tâm Cự Thuẫn thành công.

Lúc này, Lý Tinh Từ đang tu luyện, nhận được tin tức của Từ Phàm.

“Để cho ta ngăn chặn Thiên Nhi, chí ít chờ được một tháng ở trong Ẩn Linh môn.

Lý Tinh Từ không có suy nghĩ nhiều, nếu là phân phó của sư phụ, khẳng định có ý nghĩa sâu sa của hắn.

Trong tiểu viện tiên cảnh của Tô Nhiễm Thiên, Tô Nhiễm Thiên đang say đắm ở bên trong mỹ cảnh của tiểu viện, Lý Tinh Từ dần dần rơi vào trong tiểu viện.

“Đây là lần đầu tiên ngươi tìm ta, Tinh Từ có chuyện gì không.” Tô Nhiễm Thiên nhìn thấy Lý Tinh Từ trong nháy mắt hưng phấn lên.

“Ta có một ít trong vấn đề về tu luyện muốn thỉnh giáo một chút.”

Trong nháy mắt lời nói của Lý Tinh Từ khiến cho Tô Nhiễm Thiên bắt đầu hưng phấn, chữ song tu xuất hiện ở trong đầu của nàng.

“Được, đến cung Hoa Ngữ Hành của ta đi.”

Tô Nhiễm Thiên Nhất phất tay, thì hai người biến mất ở tại chỗ.

Cung Hoa Ngữ Hành là Tô Nhiễm Thiên lúc mới sinh ra, thứ phụ thân tông chủ kia của hắn tặng là cung Đạo Khí hành của cấp cao nhất.

Trong cung Hoa Ngữ Hành, Tô Nhiễm Thiên xuất hiện với Lý Tinh Từ ở trong một mảnh biển hoa thất sắc.

ở phía trên biển hoa, lại là hoa linh thành từng nhóm.

"Chủ nhân, trở về rồi!" Một bông hoa linh bay múa trên không trung sau khi nhìn thấy Tô Nhiễm Thiên, thì phồng khuôn mặt nhỏ lên hô lớn ra xung quanh.

"Chủ nhân trở về ~"

"Chủ nhân chẳng những trở về, còn mang về chủ nhân mới ~~"

Hoa linh ở trên biển hoa thất sắc, tất cả đều bay về phía Tô Nhiễm Thiên.

"Chủ nhân ~~"

"Chủ nhân ~~"

Tô Nhiễm Thiên trong nháy mắt bị bao vây, đến ngay cả trên người của Lý Tinh Từ cũng đáp xuống mấy bông hoa linh tò mò.

"Ngươi là phu quân của chủ nhân sao."

"Ngươi thích hoa màu gì."

"Về sau các ngươi sẽ có tiểu bảo bảo sao."

Lý Tinh Từ cũng bị hoa linh ở trên bờ vai hỏi rất nhiều vấn đề, hắn không trả lời chỉ là tò mò nhìn hoa linh ở trên bờ vai.

Lúc này, một người thiếu nữ ăn mặc như thị nữ đi tới.

"Sang bên kia chơi đi, không được quấy rầy chủ nhân và khách quý của chủ nhân."

Nghe thấy lời nói của thị nữ, hoa linh tháo chạy.

"Chạy mau, Đại Ma Vương tới."

"Chủ nhân và vị khách mời theo ta vào cung." Thị nữ nói dẫn theo hai người đi về phía từ một cái cây khổng lồ nơi xa.

Hai người đi theo phía sau thị nữ,

“Tinh Từ, chỗ này của ta có chuyên môn lĩnh hội đạt tới ngộ đạo Vân Đài, chúng ta lúc nữa đi đến nơi đó ngộ đạo.” biểu cảm không kịp chờ đợi trên mặt của Tô Nhiễm Thiên vẫn như cũ đè nén không được.

“Được, chúng ta đi tới nơi đó đi.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói.

“Sư phụ, ngươi biết ta vì ngươi bao nhiêu không.”

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang dựa vào hỏa lực lớn nhất luyện chế Đạo Khí Thái Tâm Cự Thuẫn.

“Cũng không biết thời gian sẽ tới nhanh vậy.”

“Nếu như trong lúc ta đang luyện chế Đạo Khí Thái Tâm Cự Thuẫn, Tô trưởng lão nếu rời đi, vậy sự cố gắng này của ta đã uổng phí rồi.”

Sau ba ngày, ở trên bầu trời của Tiên thành Lâm Sơn, lặng yên xuất hiện tám tòa trận bàn Truyền Tống, đang dựa vào một loại phương thức cực kỳ đặc biệt chậm dãi hạ xuống, thì ngay cả vệ tinh vũ khí Thiên Cơ trong không trung cũng không phát hiện.

Mà lúc này Từ Phàm đang tăng ca làm thêm giờ, đột nhiên cảm giác bản thân tâm huyết của chính mình lấy làm càng ngày càng lợi hại rồi.

Bên trong cung Hoa Ngữ Hành, Tô Nhiễm Thiên đang giảng giải cho Lý Tinh Từ quan niệm có liên quan tới dị thuật nhất đạo.

Lúc đầu chỉ là dẫn theo Lý Tinh Từ với tâm trạng hoàn thành nhiệm vụ, lúc này hắn cũng đang cực kỳ nghiêm túc nghe giảng giải.

Tô Nhiễm Thiên vừa giảng vừa si mê ngắm nhìn Lý Tinh Từ, sức hấp dẫn đến từ linh hồn đó, khiến cho Tô Nhiễm Thiên càng phát say mê.

Đúng lúc này, một thị nữ cầm một cái pháp khí truyền tin đi vào.

“Chủ nhân, bộ phận gửi tin nhắn tới, có một số việc cần ngươi đi giải quyết một chút.” Người thiếu nữ mặc váy dài màu hoa đào nói.

“Có gấp hay không,” Tô Nhiễm Thiên ngưng lại kiến giải, ra hiệu Lý Tinh Từ chờ một chút.

“Không phải rất gấp, nhân công bên đó hiện tại còn có thể sắp xếp đến, mời ngươi tới chỉ là muốn mời ngài chủ trì đại cục.” Thị nữ nói,

Trước kia những chuyện này đều là Ninh Đạo sắp xếp, hiện tại Ninh

Đạo tu dưỡng vết thương, bây giờ đương nhiên do Tô Nhiễm Thiên chiến lực mạnh nhất chủ trì đại cục.

“Thiên nhi, nếu ngươi có việc thì lần sau chúng ta tiếp tục, chuyện của hội trưởng lão quan trọng.” Lý Tinh Từ nhẹ nói.

“Hiện tại giảng giải của dị thuật chi đạo chỉ là vừa mới bắt đầu, loại thần thông Đạo Pháp thành một thể này ít nhất cần đến một tháng mới có thể xong giảng giải hoàn chỉnh.”

“Quan trọng nhất chính là có thể tăng cường lý giải cho ngươi về cái đạo này.”

Tô Nhiễm Thiên nói xong lại nói với thị nữ: “Gửi tin nhắn cho hội trưởng lão, nói rằng gần đây ta tu hành xảy ra chút vấn đề, cần tu dưỡng, để tổng bộ phái người tới canh chừng một tháng.”

“Vâng,” thị nữ nói xong thì chậm rãi lui xuống.

“Được rồi, hiện tại không có việc gì, chúng ta tiếp tục.” Tô Nhiễm Thiên cố nén dục vọng đang trỗi lên nói.

Không gian dưới lòng đất, cảm giác tâm huyết dâng trào chậm rãi hạ xuống.

“Cảm giác vừa rồi hẳn là có việc cần Tô trưởng lão đi giải quyết, nhưng chắc là bị Tinh Từ cản lại rồi.” Từ Phàm nói,

Lúc này ở trên hai đoàn linh hỏa, một Cự Thuẫn đang chậm rãi thành hình.

Một con cá nhỏ trốn ở bên ngoài Ẩn Linh đảo mấy chục cây số, lúc này đang lặng lẽ coi chừng Ẩn Linh đảo, chỉ cần có độn quang màu đỏ xuất hiện, vậy nhiệm vụ của hắn đã hoàn thành rồi.

“Không nên, theo lý thuyết bên đó xuất hiện loại sự việc này, nữ tu sĩ áo đỏ đó hẳn là sớm đã đi rồi.”

“Chẳng lẽ là, làm loạn động tĩnh không đủ lớn?” Ám Xà đang khống chế cá con quan sát ẩn linh nói.

“Xem ra nhất định phải lấy ra mấy con Yêu Tộc Hợp Thể kỳ, mới có thể dẫn dụ nàng ra.”

Ám Xà vừa nói vừa lấy ra trận bàn nhỏ, bắt đầu chuyển gửi thông tin cho Yêu Tộc.

“Vì tiết kiệm lực lượng tinh nhuệ, chỉ riêng sắp xếp tạp binh ở đây để làm sao có thể thành đại sự.” Trong mắt của Ám Xà lóe lên vẻ khác thường nói.

“Bây giờ trong khi Yêu Tộc xâm lấn đối với Nhân Tộc, hiện tại thứ có thành quả chiến đấu nhất chính là gia tộc Cự Viên Bạt Sơn, lúc trước nếu như thằng ngốc kia đi theo nhóm dân tộc của mình, đoán chừng cũng sẽ không chết.” Ám Xà thở dài nói.

ở Yêu Giới, lãnh địa của hai tộc không tính là rất xa, cho nên giao lưu giữa cao thủ của hai tộc cũng rất tấp nập, nhiệm vụ lần này chính là kẻ đứng đầu nó dẫn theo mấy người bạn thân đón tiếp.”

Không nghĩ tới bây giờ chỉ còn lại có một mình một con yêu.

Chương 202: Tên nhóc của Nhân Tộc này vậy mà muốn giết ta!

Hai mươi ngày sau, trong trạng thái Từ Phàm tăng ca làm việc thêm giờ, Thái Tâm Cự Thuẫn đã luyện chế hoàn thành trước thời hạn mấy ngày.

Sau khi Từ Phàm khắc ghi xong cái phù văn cuối cùng, cả mặt Thái Tâm Cự Thuẫn chấn động, một dòng sức mạnh kỳ dị tràn ngập toàn bộ không gian dưới lòng đất.

“Cuối cùng thành rồi.” Từ Phàm hấp thu Đạo Khí Thái Tâm Cự Thuẫn trả lại cho sức mạnh của bản thân nói.

Dị tượng luyện chế thành công Đạo Khí lần này, chỉ là lộ rõ trong không gian dưới lòng đất, không có một chút khí tức lộ ra ngoài.

Dị tượng nhỏ hơn nhiều so với dị tượng lúc thăng cấp của Bồ Đào lần trước.

Lúc này tu vi của Từ Phàm đã đến đỉnh phong Kim Đan trung kỳ, đây cũng là kết quả Từ Phàm có thể áp chế.

“Bước cuối cùng chuẩn bị cũng xem như đã thành công.” Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, bên ngoài con yêu tộc canh chừng Ẩn Linh môn đó, cũng nên phải áp dụng thủ đoạn khác rồi.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm gửi một tin nhắn cho Lý Tinh Từ, để hắn có thể tán gẫu.

Vừa hay, lúc này Lý Tinh Từ đã nghe xong Tô Nhiễm Thiên giảng giải hết dị thuật chi đạo, đang lúc Tô Nhiễm Thiên dự định làm thử.

Thị nữ lại xuất hiện ở trước mặt hai người.

Tô Nhiễm Thiên duy trì tư thế muốn bổ nhào vào Lý Tinh Từ, nhíu lại không hỏi: “Thế nào rồi.”

Quấy rầy đại sự cả đời của mình, cho dù là ai, đều không thể tha thứ.

“Tiên thành Lâm Sâm xuất hiện 7 con Yêu Tộc Hợp Thể kỳ, hiện tại đang làm càn tàn sát ở khu vực Phi Long quốc.” Thị nữ bất đắc dĩ nói.

“Thiên nhi, ngươi đi đi. Vừa hay dị thuật chi đạo đã giảng xong, vất vả cho ngươi rồi.” Lý Tinh Từ giả vờ không nhìn thấy tư thế của Tô Nhiễm Thiên đứng đắn nói.

Nghe thấy lời nói của thị nữ, Tô Nhiễm Thiên cuối cùng vẫn là nhào về phía Lý Tinh Từ.

Linh quang lóe lên, hai người xuất hiện ở trong tiểu viện tiên gia của Tô Nhiễm Thiên Tiên.

“Tinh Từ, sau khi trở về, ta kể cho ngươi về những thứ thú vị!

Âm thanh tê dại vang lên bên tai của Lý Tinh Từ, mà chính chủ Tô Nhiễm Thiên sớm đã xuất hiện ở bên ngoài Ẩn Linh đảo trăm dặm, bay hướng về phương hướng của Tiên thành Lâm Sâm.

“Sư phụ,

Ngươi không biết ta vì nhiệm vụ của ngươi đã bỏ ra bao nhiêu hi sinh.”

“Sự trong sạch của đồ nhi xuýt chút không giữ nổi.”

Lúc này Từ Phàm cứ mang lên tất cả đồ vật được chuẩn bị xong, cưỡi một chiếc Linh thuyền dập dờn ở bên ngoài Ẩn Linh đảo, trên mặt hồ của Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Chủ nhân 10 tòa vệ tinh vũ khí thiên cơ đã vào vị trí.”

“Mười hai giá con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ, một trăm nghìn con rối thuộc Nguyên Anh Kỳ đã vào vị trí.”

“Pháo trọng phòng thủ ba trăm sáu mươi môn trên Ẩn Linh đảo đã khởi động.”

“Pháo trọng cự hình Thiên Lôi đang làm nóng trước, dự tính sau 5 phút, chuẩn bị đã hoàn tất.”

“Hệ thống di chuyển toàn đảo đã khởi động.”

Từ Phàm nghe thấy báo cáo của Bồ Đào, khóe miệng có chút giương lên.

Ẩn Linh đảo trải qua kiến thiết nhiều năm như vậy của chính mình, hiện tại dường như vũ trang đã đến tận răng.

Thời gian Từ Phàm tính toán, thản nhiên nói: “Còn có mười phút.”

Con rối Nhất Luyện Hư kỳ xuất hiện ở sau lưng Từ Phàm, ngoài ra còn có một giá con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ.

“Chờ đợi.”

Từ Phàm bắt đầu điều chỉnh trạng thái của mình.

Lúc này, Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ tụ họp cùng nhau, đang căng thẳng nhìn một màn sáng trực tiếp kia.

Khoảng thời gian trước, thoải mái để cho ta ngăn chặn Tô tiền bối ở tông môn một tháng, không nghĩ tới là bởi vì cái này.” Lý Tinh Từ nói.

“Đó là bởi vì sư phụ muốn luyện chế một món Đạo Khí, cho nên mới cần thời gian.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ Cương ngồi ở trên xe lăn, nhìn trực tiếp màn sáng có từng tia cô đơn.

“Không biết lúc nào, ta mới có thể ngăn chặn trước mặt sư phụ.” Biểu cảm Từ Cương ưu thương nói.

“Đại ca, chờ ngươi sau khi vô địch giới này, đoán chừng sẽ không sai biệt lắm.” Từ Nguyệt Tiên nói, nàng nhất định không bởi vì Từ Phàm một thân một mình đối mặt với yêu thú Hợp Thể kỳ mà cảm thấy lo lắng.

“Giới này vô địch có như thế nào, đoán chừng khi đó, còn không phải đối thủ của sư phụ.” Vương Hướng Trì từ tốn nói.

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một khối mây đen đủ để che đậy toàn bộ Ẩn Linh đảo, lập tức bầu trời biến thành một màn đen kịt.

Một con Cự Xà chậm rãi bơi đến Từ Phàm cách đó không xa.

“Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn, ngươi là muốn đổi lấy toàn bộ Nhân Tộc Ẩn Linh đảo phía sau lưng bằng chính mình sao.” Ám Xà nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt tàn bạo âm trầm nói.

“Yêu tộc, lần đầu gặp mặt ta còn không biết tên của ngươi.” Từ Phàm cười hỏi.

“Tên của ta, ngươi không xứng để biết.”

“Khặc khặc ~~”

Lúc này trên bầu trời bắt đầu rơi mưa to mang theo nọc độc có tính ăn mòn, bắt đầu chậm rãi ăn mòn toàn bộ đại trận hộ sơn trên Ẩn Linh đảo,

“Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn. Hôm nay ngươi và tông môn của ngươi đều phải vì những cái mà chết đi chôn cùng Yêu Tộc bởi vì ngươi.”

“Về phần ngươi, ta sẽ biến ngươi thành Xà nô của ta hầu hạ ở Yêu Giới, vì pháp bảo luyện chế Yêu Giới ta để đền bù vào sai lầm mà ngươi phạm phải.”

Ám Xà càng nói ngữ khí càng tàn bạo, cuối cùng toàn bộ thân ảnh thực của Ám Xà đều lộ rõ ra.

“Tiểu xà, ta cho ngươi thêm một cơ hội, nói ra tên của ngươi.”

“Sau này thế giới này vẫn sẽ có vết tích tồn tại của ngươi.” Từ Phàm nói trực tiếp phân phó Bồ Đào tiềm lực công kích.

“Nhân Tộc! Thật can đảm, trò chơi đến đây là kết thúc, hiện tại ta phải bắt được ngươi, để sau này khiến cho ngươi mở to mắt nhìn tông môn ngươi bị phá diệt.”

Một nháy mắt, xung quanh Từ Phàm xuất hiện vô số con rắn nhỏ, đi vòng quanh hướng về Từ Phàm.

‘Ầm ~’

Pháo trọng của Ẩn Linh đảo bắn, vô số đạn pháo phù văn đánh tới nhắm vào băng casstte.

“Đại pháo phù văn của Nhân Tộc sao.” Ám Xà khinh thường nói,

Chân Xà Ám Xà trực tiếp hất đuôi lên, trên bầu trời xuất hiện một cái đuôi rắn khổng lồ, trực tiếp vút lên trời quất mạnh tất cả đạn pháo phù văn.

‘Ầm ~’

Đạn pháo phù văn đánh nổ, cả bầu trời cũng bắt đầu chấn động.

chính lúc này, sớm đã chuẩn bị hoàn tất, pháo Thiên Lôi cự hình đánh nổ, toàn bộ Ẩn Linh đảo giống như phát sinh ra địa chấn.

‘Ầm ầm ~~’

Một cầu Thiên Lôi do lôi điện tạo thành sao, trực tiếp đánh hướng về phía mây đen trên không của Từ Phàm.

Lúc này biểu cảm am đạm bắt đầu biến đổi nghiêm trọng.

‘Ầm ~~’

Cầu Thiên Lôi nổ tung ở tong không trung, vô số Thiên Lôi đánh về phía Ám Xà.

Mây đen trên trời dưới sự bắn phá của thiên lôi, lộ ra bầu trời nguyên bản.

Mà Ám Xà, chạy thục mạng hướng về nơi xa vì tránh né Thiên Lôi.

Từ Phàm nhìn năng lượng Thiên Lôi lưu lại trên bầu trời, có chút đau lòng, loại đạn pháo nạp nguyên liệu này, hắn chỉ có một viên.

Vật liệu chính là kết tinh Thiên Lôi mà hắn phát hiện ở trong Ẩn Linh đảo.

Nơi xa truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Ám Xà.

Không quá lâu, Ám Xà với đầy vết thương lại xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

Lần này nó không nói nhảm, trực tiếp cuộn tới hướng về Từ Phàm.

Không gian xung quanh Từ Phàm lại lần nữa biến thành màu đen.

“Yêu tộc, ta đang hỏi ngươi, ngươi còn không nói tên của ngươi.”

Thứ đáp lại Từ Phàm chỉ là một cái đuôi rắn vút lên trời quất mạnh bạo.

“Ngươi không nói, ngươi sẽ hối hận.”

Bóng dáng của Từ Phàm trực tiếp bị quất mạnh, một đám sương mù máu phiêu tán ở trên trời.

Các đồ đệ đang xem trực tiếp, nói thầm một tiếng, ý chí chiến đấu chính thức bắt đầu.

“Nhân Tộc, ngươi cứ chết như vậy sao.” Ám Xà nghi ngờ nói.

Lần này một đạo con rối Luyện Hư cự thuẫn trong tay xuất hiện ở trước Ám Xà.

Chỉ thấy con rối Luyện Hư kỳ nhẹ nhàng vung tay lên, vô số hạt giống hoa khát máu tung bay trong không trung.

Lại có vô số sợi tơ che kín toàn bộ bầu trời.

‘Thiên Hoa Vực’

‘Vạn Ti Giới’

Lại có mười hai giá con rối Hóa Thần kỳ, một trăm nghìn Nguyên Anh kỳ xuất hiện tại trong không trung, tạo thành từng chiến trận huyền ảo.

Ám Xà nhìn một màn trước mắt đột nhiên có chút ngẩn ra.

Tên nhóc Nhân Tộc này vậy mà muốn giết ta!

Chương 203: Ám Xà

Nhìn đội hình chiến đấu do con rối tạo thành ở trước mắt, Ám Xà giống như thấy được trò đùa lớn nhất cuộc đời mình.

“Con rối luyện chế không tồi, mạnh hơn rất nhiều so với thứ ta thấy ở Yêu Khí Cung.”

“Đáng tiếc, đây không phải là lý do ngươi có thể giết ta.”

Thân thể to lớn kia của Ám Xà xoay quanh ở giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống Từ Phàm.

“Ngươi vẫn không định nói ra tên của ngươi sao?” Từ Phàm lạnh nhạt hỏi.

Áo giáp linh lực đã mặc lên người, sau lưng lại xuất hiện thêm một áo giáp linh lực cao mười mét, nói đúng hơn là cơ giáp.

Lúc này con rối Luyện Khí Kỳ ở bên cạnh Từ Phàm vung ra một đường Hỏa Long hướng lên trời.

Hỏa Long gào thét vọt vào trong mây đen sắp khép lại trên bầu trời.

“Bùm~ ~”

Cả bầu trời đều bị nhuộm thành màu đỏ.

Nương theo ánh lửa, bầu trời lại bắt đầu từ từ khôi phục ánh sáng.

“Khặc khặc khặc~, chỉ là một tiểu tu sĩ Kim Đan Kỳ lại dám hỏi tên thật của ta.”

Lúc này một hư ảnh to lớn từ sau lưng Ám Xà dâng lên, truyền đến một lực lượng khiến người ta sợ hãi, uy thế của Ám Xà khiến nhịp tim của Từ Phàm tăng lên.

“Vậy thì không có gì để nói nữa.” Từ Phàm thở dài hỏi.

“Rầm~”

Ám Xà phun ra một trận dịch độc thẳng về phía Từ Phàm, huỳnh quang màu xanh thẫm kia trực tiếp biến không gian xung quanh nhuộm thành màu xanh.

“Ngươi dám nhổ vào ta.” Từ Phàm nhìn hành vi đen tối tức giận nói.

Một con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ trực tiếp cầm thuẫn chắn trước mặt Từ Phàm.

“Rầm~~”

Trận dịch độc kia đâm thẳng lên bên trên cự thuẫn Thái Tâm, phát ra tiếng xèo xèo ăn mòn tan rã, nhưng linh quang trên cự thuẫn Thái Tâm vẫn lưu chuyển như cũ, không có một chút tổn hại nào.

Nực cười, nếu đạo khí cự thuẫn Thái Tâm của ta bị một phát công kích của ngươi làm hỏng, thì ta không chơi với ngươi nữa rồi.

“Khởi trận.” Từ Phàm lạnh lùng nói.

Lúc này, những con rối Nguyên Anh Kỳ tạo thành đội hình chiến đấu mà Ám Xà kia chẳng thèm ngó tới trong nháy mắt đã khởi động.

Lần lượt từng cột linh quang màu xanh phóng lên bầu trời, xuyên thẳng mây xanh, sau đó cột linh quang ở giữa kết thành pháp trận lao lồng Trọng Thủy dựa theo Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Trực tiếp vây Từ Phàm với Ám Xà ở trong đó.

“Lần này, chúng ta có thể từ từ nói chuyện, muốn diệt tông môn của ta, ngươi phải bước qua ải này của ta trước.” Từ Phàm nhìn Ám Xà giữa bầu trời nói.

Đáp lại Từ Phàm là một cái đuôi rắn mạnh bạo đập tới, chỉ là bị Từ Phàm dễ dàng tránh được, sau đó lại có vô số mưa tên đầy trời tạo thành từ nọc độc, bao trùm về phía Từ Phàm, sau đó bị cự thuẫn Thái Tâm ngăn cản.

“Đây là pháp trận Tứ Cực Trọng Thủy, toàn bộ pháp trận dựa vào Thập Vạn Lý Cự Hồ.”

“Cho dù ngươi là Hợp Thể Kỳ, trong thời gian ngắn ngươi cũng sẽ không ra ngoài được.”

Vì pháp trận Tứ Cực Trọng Thủy này mà thiếu chút nữa đã khiến phân thân số hai trở mặt với Từ Phàm.

“Đây là một pháp trận bao vây, đừng vội, cứ khống chế ngươi lại trước rồi nói.”

Ám Xà bay quanh trên không trung như du long, trong đôi mắt rắn dường như có cực hạn bóng tối.

Một hơi thở bóng tối xoay quanh bên người Từ Phàm, dẫn dụ tinh thần và linh hồn của hắn.

Lại có hư ảnh to lớn ở phía sau lưng Ám Xà đánh về phía Từ Phàm.

Lúc này Từ Phàm mặc áo giáp linh lực mười mét, tay kết pháp ấn, sau lưng xuất hiện một đường hư ảnh Kim Ô, sau đó có nhiều thêm một đường Viêm Dương Phi Phong.

Từ Phàm kết ấn thêm một lần nữa, sau lưng lại xuất hiện Thiên Thủ Hư Tượng càng to lớn hơn.

“Thần thông: Thiên Thủ Hư Tượng.”

“Thần thông: Kim Ô Hàng Lâm.”

“Thần thông: Viêm Dương Phi Phong.”

Trong nháy mắt, độ sáng Viêm Dương trên người Từ Phàm suýt nữa thì chiếu mù mắt bốn người đang quan sát phát trực tiếp.

“Ôi trời ơi, đây chính là thực lực thật sự của sư phụ à.” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc nói, chỉ là cảm nhận được uy áp bên trong màn sáng phát trực tiếp. Bốn người đã không có một chút suy nghĩ chống cự nào.

Còn Từ Cương thì nhìn chằm chằm Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Phàm.

Tại sao Thiên Thủ Hư Tượng của sư phụ lại lớn hơn của ta.

Đúng lúc này, Ninh Đạo cũng cảm nhận được trận chiến ở bên ngoài thông qua thần thức.

Sau khi hắn cảm nhận được hơi thở chí thuần chí dương kia của Từ Phàm, trong nháy mắt hơi mất bình tĩnh.

Cái tên này không phải là Luyện Khí Tông Sư sao, tại sao lại có thể có chiến lực mạnh như thế. Hắn vốn cho rằng Từ Phàm chỉ là muốn vây khốn Cự Xà Hợp Thể Kỳ kia lại, chờ Tô Nhiễm Thiên quay về xử lý.

Không ngờ Từ Phàm trực tiếp ra tay.

Khi Từ Phàm thi triển thần thông xong xuôi, vẻ khinh miệt trong mắt Ám Xà dần dần biến mất.

Hư ảnh Cự Xà đâm thẳng vào hư ảnh Kim Ô sau lưng Từ Phàm, lại có con rối Luyện Khí Kỳ trực tiếp hóa thành Chân Dương Cự Kiếm dài vài trăm mét chém về phía Ám Xà.

Ám Xà ngẩng đầu nhìn, cảm nhận được uy hiếp của Chân Dương Cự Kiếm, trực tiếp hy sinh đạo khí Hắc Liên cấp tám bổn mệnh của mình.

“Bùm~ ~”

Giống như một cây kiếm gỗ hung hăng đâm lên bức tường đồng vách sắt không thể phá vỡ.

“Kẹt~”

Chân Dương Cự Kiếm do con rối Luyện Khí Kỳ biến thành lập tức sụp đổ, hóa thành một đường độn quang quay về bên cạnh Từ Phàm.

“Đạo khí, hơi phiền phức rồi.” Từ Phàm nhìn đóa hắc liên cấp tám trên trời nói.

Lúc này, toàn bộ pháp trận Tứ Cực Trọng Thủy, lại bắt đầu bị bóng tối chậm rãi xâm nhập.

Lại nhìn phát trực tiếp, trong lòng cũng toát mồ hôi lạnh.

“Chúng ta có nên đi giúp sư phụ một phen không.” Từ Cương nói.

Từ Nguyệt Tiên trợn mắt nhìn Từ Cương, ngươi quên lúc đầu sư phụ nói thế nào rồi sao.

“Chúng ta đi sẽ chỉ thêm phiền phức, sư phụ còn phải chia một phần tinh lực đến bảo vệ chúng ta.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sư phụ đã bắt đầu chuẩn bị cho chuyện này từ một tháng trước rồi.”

“Dựa theo tính cách của sư phụ, nếu không nắm chắc mười phần, thì có lẽ chúng ta đã mang theo toàn bộ gia sản vào trong Tiên Thành Lâm Sâm lánh nạn rồi.”

“Mười phần chính là mười phần, thiếu một phần sư phụ cũng sẽ không làm như vậy.” Lý Tinh Từ nói xong lại bổ sung thêm một câu.

Lúc này, trong pháp trận Tứ Cực Trọng Thủy, Từ Phàm sắp bị bóng tối ăn mòn, lạnh nhạt nói một câu.

“Bồ Đào, tăng hai mươi phần trăm linh lực dự trữ cho con rối Luyện Hư.”

“Tuân lệnh.”

Một cột linh khí tinh thuần to lớn đánh vào trong cơ thể con rối Luyện Hư.

Trong nháy mắt, quanh người con rối Luyện Hư dấy lên linh khí Hỏa diễm, khí thế tăng lên đến đỉnh điểm.

Cùng với cột sáng linh khí rơi xuống, thác nước linh dịch ở trong Ẩn Linh đảo trực tiếp bị ngăn lại một nửa dòng.

Hai tay con rối Luyện Hư kết ấn, Viêm Dương Chi Hỏa của Từ Phàm chống lên che chắn xung quanh, để khu vực này không bị hắc Ám Xàm nhập.

“Tiểu tử loài người ta xem ngươi còn chống cự được bao lâu, khoảnh khắc ngươi bị bao trùm trong bóng tối, linh hồn của ngươi sẽ bị đọa lạc.”

“Sau đó tông môn của ngươi cũng sẽ bị bóng tối bao trùm, sau đó trở thành một bộ phận thần thông của ta.”

Cùng với lời của Ám Xà, tiếng kêu vang lên bên trong hắn khiến cho lòng người sợ hãi, dường như ở bên kia bóng tối chính là địa ngục.

Trong mắt Từ Phàm nổi lên linh quang nhìn về nơi bị bóng tối bao phủ.

Trong nháy mắt, lông tơ quanh người Từ Phàm lóe sáng.

Ở bên trong bóng tối, tất cả đều là oán linh bị Ám Xà hành hạ đến chết, có Yêu thú, Nhân tộc, Yêu tộc, hình thái khác nhau, khiến kẻ nào nhìn lên, tinh thần dường như sẽ bị bóng tối xâm nhập.

“Nhân tộc trong này, đều là ngươi giết sao.” Giọng nói của Từ Phàm rất lạnh.

“A, ngươi nói những Nhân tộc này, đều là mới gia nhập gần đây, ngươi biết không, đây đều là những thành trì của loài người mà ta thừa dịp hỗn loạn tàn sát.”

“Không thể không nói, vẫn là phẩm chất linh hồn của Nhân tộc cao hơn một chút, oán linh sinh ra , uy năng cũng lớn.” Giọng nói của Ám Xà khiến người khác không rét mà run.

Lúc này Từ Phàm nhìn một oán linh trẻ con ở bên trong bóng tối, nhẹ giọng nói: “Đừng vội, chút nữa thúc thúc đưa ngươi đi luân hồi.”

Khi con rối Luyện Hư Kỳ kết xong pháp ấn cuối cùng, một ánh sáng xuất hiện bên trong bóng tối.

“Thần thông: Chân Thân Chúc Dung.” Trong nháy mắt, con rối Luyện Hư Kỳ giống như tiêu hao, cơ thể suýt nữa không đứng vững trên không trung.

Ánh sáng vừa mới xuất hiện kia giống như một đốm lửa, nháy mắt đã chiếu sáng cả pháp trận Trọng Thủy cấp bốn.

Khu vực bóng tối ban đầu, giống như hỏa dược vậy, lập tức bị Chúc

Dung Chân Hỏa thiêu đốt, mà oán linh trong bóng tối cũng hóa thành dinh dưỡng cho Chúc Dung Chân Hỏa.

Trong pháp trận Trọng Thủy cấp bốn, lại một lần nữa khôi phục ánh sáng.

Ám Xà ngẩng đầu nhìn mặt trời trên đỉnh đầu, trong mắt lóe lên một tia chán ghét.

Lúc này, Hắc Liên cấp tám trên đỉnh đầu Ám Xà đột nhiên biến lớn, đè ép về phía Từ Phàm.

“Tiểu tử loài người, ta không có thời gian chơi cùng ngươi nữa.” Ám Xà trực tiếp đưa ra thủ đoạn mạnh nhất của mình, trấn áp về phía Từ Phàm.

“Vừa rồi ngươi chỉ là chơi đùa thôi à.”

“Vậy thì tiếp tục chơi đi, muốn trấn áp ta, cả đời này ngươi cũng không có cơ hội đâu.”

Theo Từ Phàm kết ấn thi pháp, một cái Chân Dương Cự Thủ hướng về phía đỉnh Hắc Liên cấp tám đang trấn áp tới.

Con rối Luyện Hư Kỳ khống chế chân thân Chúc Dung cũng dùng cự thủ hướng về phía Hắc Liên cấp tám.

Một tay chân thân Chúc Dung nâng Hắc Liên cấp tám, một tay khác bắt về phía Ám Xà, Hỏa Long trên cánh tay Chúc Dung cũng theo đó ném ra, hướng về phía Ám Xà quấn quanh.

Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Phàm cũng bắt đầu kết ấn, mượn nhờ Chúc Dung Chân Hỏa sinh ra Giao Long khổng lồ bay về phía Ám Xà quấn quanh.

“Chỉ có chút bản lĩnh này thôi sao.”

Đúng lúc Ám Xà muốn thoát thân, Vạn Ti Giới mà Từ Phàm sớm đã bố trí xong nhanh chóng khởi động, vô số sợi mảnh như sợi tơ lông tóc đột nhiên co vào, trong chốc lát đã khống chế được Ám Xà.

Đúng lúc này, Cự Thủ cùng với Hỏa Long của chân thân Chúc Dung bắt lấy Ám Xà, sau đó thần thông Thiên Thủ Hư Tượng của Từ Phàm biến thành Giao Long cũng quấn lên Ám Xà.

“Rống~ ~ ~ ~ ~”

Bên ngoài cơ thể của Ám Xà bị thiêu đốt, phát ra tiếng kêu thê thảm, âm thanh này truyền khắp Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Đến bốn người quan sát phát trực tiếp cũng loáng thoáng nghe thấy tiếng kêu thảm thiết truyền đến từ bên ngoài Ẩn Linh đảo.

Đúng lúc Ám Xà muốn ra sức tránh thoát, đả kích đến từ vệ tinh vũ khí Thiên Cơ cũng theo đó ập đến.

Đột nhiên Ám Xà nhìn lên lên trời, mười cái trọng lực phù văn lôi khắc đầy trời đánh xuống Ám Xà vô cùng chuẩn xác.

Mười cây trọng lực thiên lôi này, là Từ Phàm nhờ Sa Điêu luyện chế.

“Rầm~ ~”

Còn chưa kịp triệu hoán Hắc Liên cấp tám đến phòng ngự, mười cây trọng lực thiên lôi oán hận đến phía trên bảy tấc của Ám Xà.

“Bùm~ ~”

Bỗng nhiên cơ thể của Ám Xà nện lên trên mặt hồ của Thập Vạn Lý Cự Hồ, bởi vì pháp trận Trọng Thủy cấp bốn, cho nên cơ thể của Ám Xà không chìm xuống mặt hồ.

“Bồ Đào, tăng linh lực dự trữ lên bốn mươi phần trăm.”

Trong nháy mắt, một cột linh lực to mười mét trực tiếp bao phủ con rối Luyện Hư trước người Từ Phàm.

Sau đó, con rối Luyện Hư bắt đầu toàn lực kết ấn thi triển thần thông.

“Thần thông: Đại Bảo kiếm.”

Cự Kiếm Viêm Dương Chân Hỏa dài ngàn mét đã được gia trì xuất hiện ở phía trên Ám Xà.

“Ăn một phát Đại Bảo Kiếm của ta đi!”

Theo Từ Phàm mạnh tay vung tới, Cự Kiếm Viêm Dương Chân Hỏa phía trên Ám Xà hung hăng đâm xuống.

Một kiếm đâm xuống, cơ thể Ám Xà trực tiếp phân thành hai nửa.

Sau đó Từ Phàm lấy ra một pháp bảo Lôi Châu, gia tăng linh lực, một tấm lưới lớn do lôi điện hình thành bao phủ xung quanh khu vực Ám

Xà.

Đại Bảo kiếm cắm trên mặt hồ Thập Vạn Lý Cự Hồ, chậm rãi nâng lên, sau đó lại nặng nề đâm xuống.

Chương 204: Thuật pháp thần thông nghịch thiên chiến, đi bộ nhàn nhã trấn xà yêu

Nhìn thi thể Ám Xà nằm bất động trên mặt đất, Từ Phàm khẽ nhíu mày, sau đó thì đột nhiên bị dịch độc xuất hiện sau lưng bọc vào bên trong.

Đến cả áo giáp linh lực cao mười mét mà Từ Phàm mặc cũng bị ăn mòn thành dịch độc.

Con rối Luyện Hư trước người Từ Phàm trực tiếp chạy đến phía xa, lấy cự thuẫn Thái Tâm ra nhìn chằm chằm xung quanh.

Lúc này, bốn người đang xem phát trực tiếp đồng thanh nói: “Ta biết ngay sẽ có chiêu này mà.”

Từ Nguyệt Tiên nói: “Thường thì đến lúc này, trận chiến hẳn là kết thúc rồi.”

“Nhưng theo kinh nghiệm mà sư phụ chúng ta truyền thụ, thật ra trận chiến vừa mới bắt đầu thôi.”

“Làm kẻ địch của sư phụ, đầu tiên tâm tính phải tốt đã.” Lý Tinh Từ lạnh nhạt nói.

Một con rắn nhỏ hơn so với thân thể của Ám Xà vừa rồi, xuất hiện ở trong pháp trận Trọng Thủy cấp bốn.

“Có thể ép ta dùng bổn mệnh thần thông, cũng đủ để ngươi kiêu ngạo rồi.”

Giọng nói của Ám Xà quẩn quanh ở bên trong pháp trận Trọng Thủy cấp bốn.

Bóng dáng Từ Phàm dần dần xuất hiện ở sau lưng con rối Luyện Hư.

“Nếu là bổn mệnh thần thông, vậy thì không thể tùy tiện sử dụng đúng không?” Từ Phàm nói.

Chân thân Chúc Dung còn ở bên trong pháp trận Trọng Thủy cấp bốn lại một lần nữa túm về phía Ám Xà.

Nhìn Cự Thủ chụp tới, trong mắt Ám Xà lóe lên một tia kiêng kị.

Sau đó thân hình hóa thành một luồng ám quang chạy đi ra phía xa.

Từ Phàm nhìn độn quang kia, khóe môi lộ ra một nụ cười.

“Trọng Thủy Tỏa Liên, lên!”

Trong nháy mắt, từ khu vực biên giới pháp trận Trọng Thủy cấp bốn vươn ra vô số Trọng Thủy Tỏa Liên, quấn quanh về phía Ám Xà.

Đúng lúc trong lòng Ám Xà nảy sinh ra ý định rút lui muốn chạy thoát, thì trong linh hồn của nó, đột nhiên truyền ra một trận đau nhức kịch liệt, đánh gãy yêu lực vận hành.

Sau đó thì bị Trọng Thủy Tỏa Liên trói chặt, một tay chân thân Chúc Dung bắt lấy Hắc Liên cấp tám, một tay túm về phía Ám Xà.

Vẫn là công thức ban đầu, vẫn là mùi vị quen thuộc.

Mười gậy trọng lực giữa không trung lại rơi vô cùng chuẩn xác, lại đánh ở nơi cũ.

Đúng lúc gậy Trọng Lực Hợp Kim sắp đánh lên phía trên bảy tấc của Ám Xà, từ trong cơ thể Ám Xà nhảy ra một tia Ám Xà chân linh, chạy ra ngoài pháp trận Tứ Cực Trọng Thủy, cũng nhanh chóng chạy trốn vào bên trong thời không loạn lưu.

Ám Xà bị chân thân Chúc Dung bắt được cũng đã mất đi dấu hiệu của sự sống.

Lúc này, Hắc Liên cấp tám bị chân thân Chúc Dung bắt được bắt đầu dãy dụa kịch liệt, muốn thoát khỏi khống chế của chân thân Chúc Dung.

Từ Phàm lập tức lấy ra một cái rương lớn ngăn cách tất cả linh lực thần thức, cầm Hắc Liên cấp tám cùng với Chúc Dung Chân Hỏa bỏ vào bên trong.

Từ Phàm hất tay, loại bỏ pháp trận xung quanh.

Nhìn chiến trường hỗn độn này, Từ Phàm nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Chênh lệnh tu vi quá lớn, có thể để lại thân thể thì đã rất tốt rồi.”

Từ Phàm hất tay, dùng linh lực khống chế thi thể Ám Xà để lại, thu vào trong nhẫn không gian, tương lai hắn muốn chế Ám Xà này thành tiêu bản, giấu trong phòng trưng bày chiến lợi phẩm của mình.

Về phần tên, do Ám Xà chậm chạp không nói ra tên của nó, nên Từ Phàm liền quyết định đặt tên cho cái tiêu bản này là: Bị đánh giết không chịu để lộ tên thật Ám Xà.

Trận chiến kết thúc, đầu tiên là bốn người đệ tử nghênh tiếp Từ Phàm, còn lại hai người cũng đang theo sát phía sau.

“Sư phụ, ngươi lại một lần nữa đổi mới tam quan của ta.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Thuật pháp thần thông nghịch thiên chiến, đi bộ nhàn nhã trấn xà yêu. Sư tôn, sau này ngươi chính là tín ngưỡng chiến đấu của ta.” Vương Hướng Trì kích động nói.

“Sư phụ, thần thông Chân Thân Chúc Dung kia của ngươi, lúc nào có thể dạy ta.” Đây là Từ Cương.

“Ta nguyện xưng sư tôn là thế gian vô địch.” Lý Tinh Từ nói.

“Sư phụ…”

“Sư phụ, trâu…”

Từ Phàm nghe mấy lời nịnh nọt của đám đệ tử, chỉ nhớ kỹ duy nhất một câu.

“Thuật pháp thần thông nghịch thiên chiến, đi bộ nhàn nhã trấn xà yêu.”

“Hướng Trì, không tồi, ngươi rất có tiền đồ.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm vốn muốn nói lại một câu, sau đó áp chế lại suy nghĩ của mình, nghe nhiều tao thoại cùng một lần, thì lần sau sẽ không có cảm giác mới mẻ nữa.

“Được rồi, thu dọn một chút đi. Ta muốn trở về tông môn tu dưỡng một thời gian.” Từ Phàm nói, vừa rồi khống chế con rối Luyện Hư Kỳ chiến đấu, đã tiêu hao một lực lớn tinh thần của hắn.

Còn có con rối Luyện Hư Kỳ trở về cũng phải tu sửa bảo dưỡng một chút, vừa rồi lúc chiến đấu, suýt nữa thì sụp đổ.Đúng lúc mọi người định trở về tông môn, Tô Nhiễm Thiên cưỡi một thứ như linh thú cá voi, xuất hiện từ bên trong không gian loạn lưu.

Tô Nhiễm Thiên xuất hiện từ bên trong không gian loạn lưu, không còn ưu nhã diễm lệ như lúc bình thường ở trước măt người ngoài.

Quần áo bị phá hỏng, cộng thêm mấy vết thương sâu có thể nhìn thấy xương trên người, chứng minh là nàng vừa chiến đấu ong cách đây không lâu.

Nhìn đám người Từ Phàm, nhất là sau khi nhìn thấy Lý Tinh Từ sau lưng Từ Phàm bình an vô sự, mới nặng nề thở ra một hơi.

“Tinh Từ, ngươi không sao thì tốt.” Tô Nhiễm Thiên nói.

Khi nàng lấy được Ẩn Linh môn sau đó bị Cự Yêu Hợp Thể Kỳ tập kích, thì trái tim rất nhanh đã hỗn loạn, sau khi dùng bí thuật chém chết tám con đại yêu Hợp Thể Kỳ, lại vội vàng chạy tới.

Mặc dù biết Ẩn Linh Môn có thể ngăn cản Đại Yêu Hợp Thể Kỳ, nhưng nội tâm của nàng vẫn không buông bỏ được, nàng không dám tưởng tượng sau này không có Lý Tinh Từ nàng nên làm thế nào.

Từ Phàm nhìn thấy trong mắt của Tô Nhiễm Thiên đều là đồ đệ của mình, trong lòng có một chút cảm động.

“Tô trưởng lão, ngươi nên té xỉu rồi ~ ~” Từ Phàm truyền âm nói.

Từ Phàm quyết định giúp Tô Nhiễm Thiên một tay, dù sao một nữ tu thành tâm yêu đồ đệ của mình, có thể có ý đồ xấu gì chứ.

Trong nháy mắt Tô Nhiễm Thiên đã hiểu, giả vờ linh lực chống đỡ không nổi rồi bất tỉnh, còn thuận tiện đưa linh thú dưới thân vào bên trong Hoa Ngữ Hành Cung.

Vào khoảng khắc Tô Nhiễm Thiên ngất xỉu, Lý Tinh Từ nhanh chóng xuất hiện bên người Tô Nhiễm Thiên, ôm chặt lấy, còn là ôm công chúa.

Tô Nhiễm Thiên vốn nên là không hề hay biết, khóe môi từ từ giương lên, cũng thuận thế ôm lấy cổ của Lý Tinh Từ.

“Tinh Từ, ta lạnh quá.” Tô Nhiễm Thiên giả vờ yếu ớt nói.

Từ Phàm nhìn biểu hiện của Tô Nhiễm Thiên, khóe miệng giật giật.

Ngươi thân là một Hợp Thể Kỳ đại năng kỹ năng diễn xuất có thể tốt hơn một chút được không, còn ta lạnh quá, đó là tiết mục của phàm giới, ở Tu Tiên giới rất không thích hợp, Từ Phàm trong lòng chửi bậy nói.

“Tinh Từ, ngươi đưa Tô trưởng lão về chữa thương đi.”

“Nếu không phải vì trở về viện trợ tông môn, thì Tô trưởng lão sẽ không chịu thương nặng như vậy.”

“Toàn bộ hành trình do ngươi bảo vệ, nhất định phải chữa khỏi vết thương của Tô trưởng lão.”

“Được rồi, ngươi đưa Tô trưởng lại quay về đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Lý Tinh Từ ôm Tô Nhiễm Thiên sử dụng Linh thuyền bay về phía tông môn.

Từ Phàm nhìn năm đệ tử còn lại xung quanh.

“Về tông môn đi, chuyện còn lại đợi sau khi ta hồi phục rồi nói.”

Từ Phám nói rồi hóa thành độn quang bay về phía Ẩn Linh Môn.

Vừa trở về tiểu viện của mình, Từ Phàm trực tiếp nằm lên trên giường, ngủ thiếp đi, đây là di chứng sau khi tinh thần tiêu hao quá độ.

Một tháng sau, bên trên mặt Thập Vạn Lý Cự Hồ, một chiếc Linh thuyền phiêu lãng theo gió.

Từ Phàm đang ở trên Linh thuyền thả câu.

Vương Hướng Trì dùng pháp khí Từ Phàm tặng hắn truyền phát âm nhạc nhẹ nhàng.

“Lại muốn đi giang hồ.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì đến tìm mình nói.

“Ở trong tông môn quá mức an nhàn, dưới sự bảo vệ của sư tôn, ta trưởng thành có hạn.” Vương Hướng Trì nói.

“Cũng đúng, để một đại kiếm tu Nguyên Anh Kỳ như ngươi giấu trong tông môn, cũng không phải chuyện nhỏ.”

Lúc này, Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một lực lượng âm nhu trực tiếp đẩy Vương Hướng Trì ra ngoài ngàn mét.

Sau đó lại lấy ngón tay làm kiếm chém ra một đường kiếm quang.

“Một kiếm này, sau khi ngươi nhìn hiểu, thì có thể ra ngoài ngao du.”

Chương 205: Hạng Vân kiếm trận nhất đạo

Một kiếm này của Từ Phàm chém thẳng vào tâm thần của Vương Hướng Trì.

Ở bên trong thế giới tinh thần của Vương Hướng Trì, xuất hiện một thanh kiếm Thông Thiên.

Kiếm ý quấn quanh trên kiếm Thông Thiên kia, khiến Vương Hướng Trì trầm mê.

“Phá giáp, trừ tà, trừ linh, tru yêu.”

“Khai sơn, tịch địa, lộng hải, diệu không.”

Sau khi cảm thụ xong tất cả kiếm ý, Vương Hướng Trì nhìn về phía Từ Phàm: “Cảm ơn sư phụ ban cho đồ nhi kiếm đạo thần thông.”

Nghe được lời của đồ nhi mình, Từ Phàm không thèm để ý phất tay.

“Khách khí vớ vẩn cái gì, dạy ngươi thần thông là để sau này ngươi bảo vệ sư phụ tốt hơn.”

“Tám kiếm này là vì bây giờ sư phụ đang cảm ngộ đối với kiếm đạo, còn ngươi muốn học thần thông Đại Bảo kiếm.”

Nói đến đây Từ Phàm dừng lại một chút, vẫn là dựa theo tình hình thực tế nói ra.

“Kiếm đạo của ngươi tu vi còn thấp, Đại Bảo kiếm đó đợi sau khi ngươi tấn cấp Hóa Thần Kỳ rồi nói.”

Nếu như hôm đó Từ Phàm không mượn tay của con rối Luyện Hư, thì hắn cũng không thi triển ra được.

“Đồ nhi đã hiểu.” Vương Hướng Trì tiếc nuối nói.

“Hiểu thì tốt, đi tham ngộ kiếm đạo đi.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh.”

Vương Hướng Trì hóa thành một đạo kiếm quang bay về phía Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm nhìn kiếm quang của Vương Hướng Trì, không biết tại sao lại nhớ tới Diệp Tiêu Dao, có vẻ như đã rất lâu rồi chưa gặp tên này.

“Dựa theo thế giới tu tiên, định luật trưởng thành của nhân vật chính, chắc Diệp Tiêu Dao đã tấn cấp đến Hóa Thần Kỳ rồi, bây giờ đang trong tiến độ đánh quái sưu tầm bảo vật ở bên ngoài.”

Sau đó Từ Phàm lại nghĩ tới thủ đoạn kiếm trận kia của Diệp Tiêu Dao.

“Ta có nên thu thêm một đệ tử có thiên phú về kiếm trận không nhỉ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Bản thân là Luyện Khí sư, thứ không thiếu nhất chính là bảo khí, cộng thêm kiếm đạo thần thông mà bản thân tham ngộ được, bồi dưỡng ra một yêu nghiệt kiếm trận còn không dễ dàng sao.

“Quan điểm này, đáng để thí nghiệm một lần.” Từ Phàm nhìn mặt hồ phía xa nói.

“Bồ Đào.”

“Ta đây~” Tiếng điện tử vang lên.

“Kiếm trắc một chút, xem đệ tử trong tông môn, có thiên tài về kiếm trận nhất đạo không.” Từ Phàm hỏi, hắn nhớ trong Tàng Kinh Các ở tông môn,có liên quan tới kiếm trận pháp thuật thần thông.

Thu nhận đệ tử, đương nhiên là phải tìm kiếm trong tôn môn của mình trước.

Đây là tư liệu của một đệ tử xuất hiện trong màn sáng của Từ Phàm.

“Hạng Vân, không phải hắn tu Tâm Kiếm à.” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

Lúc này lại một màn sáng xuất hiện, là hình ảnh Hạng Vân đang luyện tập kiếm trận.

Nhìn thấy Hạng Vân khống chế một trăm thanh pháp khí cấp bậc linh kiếm đang luyện tập Tiểu Ngũ Hành kiếm trận, kiếm trận thi hành nước chảy mây trôi, giống như bản năng của thân thể vậy.

Nếu như không phải linh kiếm trong kiếm trận quá bình thường, thì uy lực của kiếm trận còn phải mạnh hơn mấy lần.

“Tại sao hắn lại không kiên trì tu luyện kiếm trận.” Từ Phàm hiếu kỳ hỏi.

“Nguyên nhân căn bản nhất là hắn không cách nào đảm bảo sau này có thể thu hoạch được nhiều linh kiếm như vậy.”

“Theo tăng trưởng tu vi, kiếm trận cần số lượng và chất lượng linh kiếm càng ngày càng cao.”

“Cho nên hắn mới nhịn đau từ bỏ kiếm trận nhất đạo.” Bồ Đào nói.

“Sao khi đó ngươi không nói với ta?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Lúc đó Bồ Đào còn chưa tấn cấp, đối với loại vấn đề logic này vẫn chưa cách nào xử lý.”

“Hơn nữa quan trọng nhất là, thiên phú của Hạng Vân về Tâm Kiếm nhất đạo cũng không yếu.”

“Ồ.” Từ Phàm gật đầu, Hạng Vân đạt được thành tích thứ sáu trong thi đấu ở tông môn, theo lý mà nói cũng không yếu.

“Mặc dù Tâm Kiếm nhất đạo không kém kiếm trận nhất đạo, nhưng dưới sự gia trì của thuộc tính Khắc Kim, đương nhiên uy lực của kiếm trận nhất đạo càng lớn hơn một chút.”

“Gọi Hạng Vân đến đây.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Đúng lúc Hạng Vân đang tham ngộ kiếm đạo ở núi kiếm đạo thì nhận được tin tức đại trưởng lão tông môn muốn gặp mình.

“Đại trưởng lão muốn gặp ta?” Hạng Vân vừa đi theo chỉ dẫn của Bồ Đào, vừa đang suy tư tại sao đại trưởng lão lại muốn gặp mình.

Hạng Vân từ từ đáp xuống Linh thuyền nơi Từ Phàm đang ở.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Hạng Vân hành lễ nói.

Từ Phàm nhìn Hạng Vân có tướng mạo bình thường nhưng cử chỉ thần thái lại tự nhiên hào phóng trước mắt, gật đầu.

Không tồi, giống người có thể sống đến cuối cùng.

“Ta từng nói, ta sẽ sáng tạo thần thông thích hợp cho mười người đứng đầu trong thi đấu tông môn lần trước.”

“Ở chỗ ta có hai môn thần thông, một là thần thông Tâm Kiếm nhất đạo, ngưng thần nhất kiếm.”

Từ Phàm nói xong lấy ngón tay làm kiếm, đâm vào bầu trời, một đạo kiếm quang hoa mĩ đâm về phía bầu trời, trực tiếp đâm xuyên thấu mây trắng cao ngàn mét trên không trung.

Nhìn thấy Từ Phàm đâm ra một kiếm kia, phấn khởi trong mắt Hạng Vân phóng lớn, một kiếm này đúng là một kiếm mà bây giờ hắn đang theo đuổi.

“Ở chỗ ta còn một môn thần thông nữa, ngươi có muốn mở mang kiến thức một chút không.” Từ Phàm cười hỏi.

“Mời đại trưởng lão biểu thị.” Hạng Vân lại hành lễ một lần nữa nói.

“Thần thông này tên là, Đại Ngũ Hành Tinh Diệt Kiếm Trận.”

Từ Phàm vung tay lên, trời đất xoay tròn.

Hạng Vân phát hiện bản thân đã tới một chỗ giấu bên trong kiếm trì, hơn nữa trên bầu trời có vô số linh kiếm xoay quanh, cuối cùng hợp thành một tòa kiếm trận huyền ảo.

Ở dưới kiếm trận này, Hạng Vân cảm nhận được có vô số loại ngũ hành hợp thành Tru Sát kiếm trận.

Bên trong kiếm trận biến hóa vô tận, có cuồng bạo của thuộc tính Hỏa, nhẹ nhàng của thuộc tính Thủy, sức sống của thuộc tính Mộc, phong phú của thuộc tính Thổ, sắc bén của thuộc tính Kim.

Sau đó kiếm trận tiếp tục biến hóa, hai cấp thuộc tính Hỏa và thuộc tính Thủy dung hợp, sinh cơ sát ý của thuộc tính Thủy với thuộc tính Mộc, thuộc tính Kim cùng thuộc tính Hỏa……

Dựa theo biến hóa của kiếm trận, ba loại thuộc tính bắt đầu dung hợp, phía sau là bốn loại thuộc tính.

Cuối cùng là ngũ hành hợp nhất hóa thành Hỗn Độn Tinh Thần.

Sau khi kiếm trận hoàn thành, Hạng Vân từ trong huyễn cảnh tỉnh lại.

“Hạng Vân, ngươi chọn loại nào.” Từ Phàm hỏi.

Hạng Vân nuốt nước miếng, vẻ mặt đắng chát nói: “Đại trưởng lão, ta chọn loại đầu tiên.”

“Loại đầu tiên? Nhưng ta lại thấy đáp án khác trong mắt ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đệ tử tự biết kiếm trận nhất đạo cần rất nhiều linh thạch, theo tốc độ linh thạch mà bản thân kiếm được căn bản không cách nào mua được hàng ngàn hàng vạn linh kiếm.” Hạng Vân nói.

“Ngươi còn trẻ, tương lai có vô số loại khả năng, nếu đã thích, thì tại sao không liều một lần.” Từ Phàm tiếp tục hỏi.

“Đệ tử không muốn cược vào tương lai hư vô mờ mịt kia, bây giờ tu luyện Tâm Kiếm nhất đạo, vẫn có thể hoàn thành tâm nguyện trong lòng của đệ tử như thường.”

Nghe được lời của Hạng Vân, trong lòng Từ Phàm rất vừa ý, đệ tử này rất hợp với mình nha, tự mình hiểu rõ, cẩn thận, không vọng tưởng.

“Trong lòng ngươi không nuối tiếc à.”

“Tuy trong lòng có nuối tiếc, nhưng đệ tử biết con đường này là chính xác.” Hạng Vân cúi đầu nói.

“Rất tốt, đệ tử thận trọng như vậy giống như ngươi rất là hiếm thấy.”

“Kiếm trận của ngươi bây giờ khi nào tu hành.” Từ Phàm hỏi.

“Khi đệ tử không có việc gì, sẽ học thêm.” Hạng Vân đáp.

Lúc này, Từ Phàm nhìn Ẩn Linh đảo ở phía xa, chậm rãi nói: “Bây giờ tông môn có hai nghìn hai trăm đệ tử.”

“Mỗi một đệ tử các ngươi đều là ta tỉ mỉ tuyển chọn ra, đều thông qua khảo nghiệm của ta tuyển vào tông môn.”

“Những đệ tử này nói nhiều không nhiều, thậm chí đối với Ẩn Linh Môn chúng ra còn coi là hơi ít.”

“Bởi vì chính thức ít, cho nên đối với mỗi một đệ tử tông môn mà nói, ta đều có thể chiếu cố đến.”

“Mặc dù ngươi thích kiếm trận nhất đạo nhưng không đi tu luyện, đơn giản là sợ sau này bản thân không chiếm được nhiều linh kiếm như thế.”

“Đứa nhỏ ngốc, tu vi của ngươi còn thấp, có thể còn chưa biết, tông môn chúng ta không thiếu nhất chính là linh thạch pháp bảo, một chút linh kiếm kia mà ngươi để ý đối với ta mà nói chỉ là da lông mà thôi.”

“Bây giờ ngươi chuyển qua tu kiếm trận nhất đạo, chuyện linh kiếm giao cho ta.”

“Ngươi có thể khống chế một nghìn thanh linh kiếm, thì ta cho ngươi một nghìn thanh, ngươi có thể khống chế một vạn thanh linh kiếm, thì ta cho ngươi một vạn thanh.”

“Ngươi đến Luyện Hư Kỳ có thể khống chế đạo khí linh kiếm, thì ta cho ngươi đạo khí linh kiếm, ngươi đến độ kiếp Đại Thừa Kỳ có thể khống chế tiên khí linh kiếm, thì ta cho ngươi tiên khí linh kiếm.”

“Chỉ là linh kiếm, Ẩn Linh Môn chúng ta vẫn cung cấp được.” Từ Phàm hào khí nói, không phải chỉ là linh kiếm thôi sao, mở một dây chuyền sản xuất linh kiếm so với mở một dây chuyền sản xuất con rối, là một chuyện quá đơn giản.

Hốc mắt Hạng Vân ươn ướt, hướng về phía Từ Phàm quỳ xuống nói: “n đại trưởng lão tặng kiếm, kiếp này Hạng Vân nhớ kỹ.”

Hạng Vân còn chưa dập đầu, thì bị một lực lượng nhẹ nhàng đỡ dậy.

“Đứng lên, Ẩn Linh Môn chúng ta không có quy củ quỳ lạy.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, Đại Ngũ Hành Tinh Diệt Kiếm Trận ta đã khắc ở bên trong tinh thần của ngươi, với tư chất của ngươi, trước khi hắn tiêu tán hẳn là có thể lĩnh ngộ được.”

“Về phần linh kiếm, nửa tháng sau ngươi đến bảo khố nhận lấy là được.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện công phu, thì đã để Bồ Đào bắt đầu thành lập dây chuyền sản xuất ngũ hành linh kiếm, lợi dụng tài nguyên có sẵn trong tông môn, một nghìn thanh bảo khí ngũ hành linh kiếm nhị giai chỉ cần thời gian nửa tháng.

Dựa theo lời nói của Bồ Đào, cho dù là thành lập dây chuyền sản xuất bảo khí linh kiếm ngũ giai, thì cũng không mất nhiều thời gian.

Đương nhiên, luyện chế ra linh kiếm đều là lương phẩm, hiệu quả không đạt được như những tinh phẩm linh kiếm do Luyện Khí Đại Sư luyện chế ra được.

Kiếm trận sao, thì lương phẩm đã đủ dùng rồi.

“Đa tạ đại trưởng lão, sau này đệ tử……”

“Được rồi, không cần biểu đạt thái độ, các ngươi đều là đứa trẻ ngoan, chỉ cần trong lòng có tông môn là được.”

Chương 206: Cửa hàng đổi yêu linh

Không gian dưới lòng đất, trong Truyền Tống Trận Yêu tộc, con rối công cụ chở phân thân Bồ Đào đi ra.

Từ Phàm cuối cùng cũng lấy được linh thạch mình hằng mong.

“Tổng cộng ba trăm lẻ bốn tỉ hai trăm triệu linh thạch, sau khi luyện chế được vệ tinh vũ khí thiên cơ, còn có thể thăng cấp một thoáng tụ linh châu và hộ sơn đại trận của tông môn.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Nếu như Ám Xà đó đến sau khi Từ Phàm luyện chế xong vệ tinh vũ khí thiên cơ, thì Ám Xà chính là một món chính.

“Cắt mấy quặng thô linh thạch trung phẩm này đi, tặng cho Bàng Phúc.”

“Gần đây lỗ hổng linh thạch bên hắn tương đối lớn, mua bán trên thị trường, bị thương hội khác cướp đi không ít.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.” Bồ Đào trả lời.

Sau đó Từ Phàm lại cầm đi một phần mười linh thạch từ trong nhẫn không gian chứa đầy linh thạch, để đề phòng bất cứ tình huống nào.

Sau khi làm xong, Từ Phàm lại đến một căn mật thất.

Trong mật thất, có một trận pháp huyền diệu, đang giải mã Không Cốt của Ám Xà, cũng chính là nhẫn không gian mà Yêu tộc dùng.

“Bồ Đào, dự tính còn bao lâu mới phá được.”

Đối với thứ trong Không Cốt này, hắn rất mong đợi.

Sau khi Từ Phàm nhìn thấy đạo khí Yêu tộc của Ám Xà, cũng biết giá trị của Ám Xà xa xỉ, nói không chừng bên trong còn có thứ mà hắn cần nhất.

“Nếu như mở ra linh khoáng chứa thuộc tính thời gian phẩm chất cao thì tốt.”

Kể từ sau khi Từ Phàm thăng cấp đến Kim Đan kỳ, hắn vẫn muốn tìm kiếm linh khoáng mới thăng cấp Phòng Thời Gian.

Phòng Thời Gian bây giờ, đã không thể chịu được sức mạnh to lớn khi Từ Phàm Kim Đan kỳ gia tốc thời gian.

Muốn tiếp tục gia tăng thời gian thì chỉ có thể tìm kiếm linh khoáng ẩn chứa thuộc tính thời gian, luyện chế Phòng Thời Gian một lần nữa.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến cây Thần Thiết Cự Bổng mà Ninh Đạo tặng.

Thần Thiết Cự Bổng kia có thể luyện chế ra ba đạo khí linh kiếm, lúc đầu Từ Phàm định một thanh cho Ninh Đạo, một thanh cho đồ đệ của mình, sau đó một thanh cho mình.

“Có nên dùng đạo khí linh kiếm buff cho hảo huynh đệ phát không.” Từ Phàm sờ lên cằm suy tư nói.

“Dùng đạo khí có mạnh quá không?”

“Quên đi, đạo khí linh kiếm vẫn là chờ ta khi Nguyên Anh kỳ tự cấp vậy, không thể một lúc buff quá ác.” Từ Phàm nói

Lúc này, Bồ Đào nói: “Dự tính khoảng ba giờ nữa thì hoàn thành giải mã.”

Sau khi nghe Bồ Đào nói, Từ Phàm lập tức khiến Bồ Đào liên tiếp với bên Yêu giới, bắt đầu trò chơi khám phá lòng đất Yêu giới.

“Đáng tiếc để cho yêu linh của Ám Xà chạy mất, nếu không nói không chừng có thể biết con Cự Yêu kia có lai lịch thế nào.” Từ Phàm vừa thăm dò không gian dưới đất vừa nói.

Một nơi ở dãy núi Vạn Trọng 8000 mét dưới đất, một đội mười con rối đào móc loại ba đang nhanh chóng đào thăm dò dưới mặt đất.

Đào móc loại ba, là Bồ Đào dùng Tử Yêu Thiết luyện chế nên, tốc độ gấp đôi đào móc loại một ban đầu.

“Không biết hôm nay có cái gì vui hay không.” Từ Phàm mong đợi nói.

Cùng với trụ sở dưới đất ở dãy núi Vạn Trọng của Yêu tộc được xây thành, bây giờ Bồ Đào đã dời căn cứ sản xuất dưới lòng đất đến một vạn mét phía dưới, diện tích thăm dò cũng đã bao trùm một phần mười không gian dưới đất dãy núi Vạn Trọng.

“Bồ Đào, bộ tộc lửng mật giáp dày bây giờ thế nào?” Từ Phàm hỏi, nơi đó mình có đặt mấy quân cờ nhàn rỗi, không biết có thể làm cho hắn kinh hỉ hay không.

“Bây giờ bộ tộc lửng mật giáp dày vẫn như cũ, chỉ có điều có bảo khí quân cờ số một mang về, thực lực của bộ tộc chúng nó tiến bộ không ít.”

“Nhưng bởi vì chiến lực cấp cao, nên vẫn không tránh khỏi tình cảnh bị Yêu tộc cấp cao bắt nạt.”

“Về kế hoạch để cho toàn bộ bộ tộc lửng mật giáp dày di chuyển đến dãy núi Vạn Trọng, muốn thành công, đoán chừng cần thời gian gần trăm năm.”

Nghe Bồ Đào trả lời, Từ Phàm nói: “Trăm năm thì trăm năm, như vậy mới có cảm giác mong đợi.”

“Đúng rồi, việc xây dựng tuyến sản xuất Yêu Linh Đan ta bảo ngươi bây giờ như thế nào rồi.” Từ Phàm lại hỏi.

“Luyện khí đến cấp bậc Nguyên Anh, Yêu Linh Đan phụ trợ Yêu tộc tu luyện đã được xây dựng tuyến sản xuất thành công.”

“Trước mắt đang trong trạng thái sản xuất, nhưng mà lấy tồn kho trong bảo khố tông môn, thì sẽ kiên trì không được bao lâu.”

“Muốn duy trì, vậy thì phải trao quyền khởi động kế hoạch cửa hàng đổi linh cho Yêu tộc.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm đang điều khiển con rối đào móc loại ba nhướn mày, nói: “Muốn khởi động vẫn còn hơi sớm, trước tiên giúp đỡ bộ tộc lửng mật giáp dày rồi nói.”

“Như vậy còn an toàn một chút, bây giờ chỉ duy trì cửa hàng đổi linh của bộ tộc lửng mật giáp dày là được.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu.”

…

Bộ tộc Lửng mật giáp dày, lửng mật giáp dày Nguyên Anh kỳ đang nổi trong tộc gần đây đã tìm được tộc trưởng lửng mật giáp dày.

“Tộc trưởng, đây là linh đan và pháp bảo lần này.” Nguyên Anh kỳ lửng mật giáp dày cầm ra một cái Không Cốt đưa cho tộc trưởng lửng mật giáp dày.

“Ừ, không tệ, đều là Yêu Linh Đan phẩm chất thượng thừa.”

“Còn có yêu khí thiết trảo, cũng là tinh phẩm.”

“Bình Nhất Đầu, chủng tộc sẽ không quên cống hiến của ngươi.” Tộc trưởng lửng mật giáp dày nói.

Nhìn Bình Nhất Đầu, tộc trưởng lửng mật giáp dày nhớ lại những việc trải qua mấy tháng trước.

Lúc ấy, trong tộc có một tiểu tử Nguyên Anh Kỳ tìm hắn nói, hắn trở thành thành viên của cửa hàng đổi yêu linh, có thể dùng lãnh thổ trong tộc hái linh dược và linh khoáng lấy giá thấp hơn giá tiền Yêu tộc thương hội đổi lấy tài nguyên cần thiết trong tộc.

Dựa vào thái độ thử một lần, sau khi giao dịch một lần xong, tên tiểu tử này hoàn toàn trở thành người nổi tiếng trong tộc.

Vô số linh đan và yêu khí khan hiếm trong tộc được hắn dùng tài nguyên trong tộc đổi lại.

“Tộc trưởng, Bình Nhất Đầu ta cả đời đều là lính của bộ tộc lửng mật giáp dày, vì chủng tộc cống hiến là điều nên làm.” Bình Nhất Đầu kiên định nói.

“Được rồi. Đi tới đi lui dãy núi Vạn Trọng ngươi cũng vất vả rồi, đi về nghỉ trước, ngày mai còn có hơn nhiệm vụ quan trọng hơn giao cho ngươi.” Tộc trưởng lửng mật giáp dày nói.

“Tuân lệnh.”

Sau khi Bình Nhất Đầu đi, tộc trưởng lửng mật giáp dày nhìn Không Cốt trong tay, thì thào nói: “Cửa hàng đổi yêu linh là một dạng thế lực gì.”

“Mục đích của hắn là gì.”

Không có chuyện vô duyên vô cớ yêu, cũng không có chuyện vô duyên vô cớ hận, chỉ dùng tài nguyên bình thường là đổi lấy được linh dược và yêu khí khan hiếm, hắn không tin có chuyện tốt như vậy.

Lúc này, Bình Nhất Đầu trở lại sơn động của mình, không lâu sau, mười mấy con lửng mật giáp dày bị Từ Phàm khống chế trước đấy tụ tập lại với nhau.

“Ta nhận được mệnh lệnh mới nhất của chủ nhân, để chúng ta thăm dò thế lực Yêu tộc xung quanh dãy núi Vạn Trọng.”

“Cũng thăm dò tài nguyên linh khoáng và linh dược xung quanh, thu thập hàng mẫu mang về trụ sở.” Bình Nhất Đầu nói mệnh lệnh mới nhất của Từ Phàm.

Bình Nhất Đầu mở ra một bản đồ màn sáng, bên trên là một phần nhỏ khu vực mặt bên ngoài dãy núi Vạn Trọng, tổng cộng chia làm 10 khu vực.

“Ta chịu trách nhiệm khu vực số 1, còn lại các ngươi chọn khu vực mình quen thuộc nhất.”

Bình Nhất Đầu vừa mới nói xong, các khu vực còn lại trên bản đồ đã bị lửng mật giáp dày nhận lấy.

“Đó là một nhiệm vụ lâu dài, chủ nhân nói không cần gấp gáp, quan trọng là an toàn của bản thân.” Bình Nhất Đầu nói xong lấy ra mười Không Cốt, bên trong đều là một chút Yêu Linh Đan tinh phẩm dùng nội đan Yêu tộc luyện chế, còn có các loại yêu khí.

“Đây là tài nguyên tu luyện và yêu khí chủ nhân cho, các ngươi sử dụng nó cho tốt, tranh thủ sớm ngày thăng cấp Hóa Thần Luyện Hư kỳ, sau này vì chủ nhân trông coi bộ tộc lửng mật giáp dày.” Bình Nhất Đầu phân chia Không Cốt cho những lửng mật giáp dày, một người một cái.

“Nhất định không phụ lòng kỳ vọng của chủ nhân.” Lửng mật giáp dày còn lại đồng thanh nói.

Dưới lòng đất dãy núi Vạn Trọng, Từ Phàm đang thăm dò, xuyên qua thị giác của vệ tinh vũ khí thiên cơ trên vùng trời căn cứ, nhìn về phía lãnh địa của bộ tộc lửng mật giáp dày.

“Xem ra một bước cờ nhàn rỗi này của ta vẫn chưa đi sai.”

“Không chừng sau này sẽ cho ta vui mừng.” Từ Phàm nói xong lại tiếp tục trò chơi thăm dò dưới đất của mình.

Ba giờ sau, Từ Phàm ủ rũ trả lại quyền khống chế con rối đào móc loại ba cho Bồ Đào.

“Lại là một ngày không có thu hoạch, gần đây có phải ta đã dùng hết vận khí rồi không.” Từ Phàm buồn bực nói.

Lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Không Cốt của Ám Xà đã giải mã xong.”

“Tốt.”

Từ Phàm đứng dậy đi vào trong trận pháp giải mã phù văn, cầm lấy Không Cốt bắt đầu xem xét.

“Linh đan của Yêu tộc, vô dụng.”

“Yêu khí, không có giá trị cải tạo.”

“Công pháp của Yêu tộc, cái này không có chuyện gì có thể nhìn một chút.”

“Ồ, khối yêu ngọc này dùng để làm gì.”

Từ Phàm lấy ra một khối yêu ngọc từ trong Không Cốt nói.

Chương 207: Yêu ngọc của Ám Xà

Từ Phàm suy nghĩ một lúc lâu mới hiểu được, yêu ngọc này giống như ngọc điệp của Nhân tộc, đều là vật dẫn để ghi chép nội dung cao cấp hơn.

Tinh thần lực thẩm thấu vào yêu ngọc, Từ Phàm thấy được một bức tranh cực kỳ hủy tam quan.

“Đây là tấm hạt giống Ám Xà lén lút nhìn sao.” Từ Phàm vẻ mặt khiếp sợ nói.

Hắn còn nhìn thấy nhật ký trưởng thành của Ám Xà trong yêu ngọc, được bắt đầu ghi lại từ khi hắn ta là Nguyên Anh kỳ, bên trong kể về quá trình gian khổ mà hắn ta đã trải qua.

Sau khi xem xong nhật ký trưởng thành của Ám Xà, Từ Phàm cảm thán một tiếng.

“Nếu như không xem chủng tộc, thì đúng là chăm vờ lờ thật.”

“Đáng tiếc cuối cùng gặp phải ta.”

Từ Phàm còn ở nhìn thấy miêu tả đối với hắn của Ám Xà trong yêu ngọc, trong lời nói, tiết lộ ra hùng tâm tráng chí.

Thì ra là sau khi Ám Xà biết Từ Phàm là Luyện Khí Tông Sư, thì có ý nghĩ mang Từ Phàm về Yêu giới, hơn nữa còn hành động, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bây giờ ở Yêu giới đã có phòng luyện khí dành riêng cho Từ Phàm.

Không chỉ như thế, Ám Xà còn đặc biệt phân phó người trong tộc bọn họ chuẩn bị cho Từ Phàm mấy mỹ nữ Hóa Hình Nguyên Anh Kỳ của bộ tộc Ám Xà.

“Có sao nói vậy, ta giành lời khen cho ngươi về phương diện coi trọng ta.”

“Để báo đáp lại, ta sẽ nghĩ biện pháp mang người tình trong mộng của ngươi, Dục Xà chi mẫu về để làm vật thí nghiệm làm bạn với ngươi.”

“Còn yêu linh kia của ngươi, ta sẽ để cho ngươi gặp mặt với Dục Xà chi mẫu.” Từ Phàm híp mắt nói.

Sau khi yêu linh của Ám Xà chạy trốn, Từ Phàm lại bổ thêm hack cho mình, sau đó thông qua quẻ tượng, thì biết con hàng này còn có thể ngóc đầu trở lại.

Từ Phàm nói rồi lại bắt đầu xem xét nội dung khác trong yêu ngọc.

Chất lượng yêu ngọc rất cao, nội dung chứa đựng trong đó rất nhiều, giống như một kho số liệu lộn xộn.

“Cuối cùng “Hóa Long Quyết” cũng gặp được thứ có điểm giống công pháp.”

“Không ngờ Yêu tộc mưu hoa sâu như vậy đối với Nhân tộc.”

“Còn có càm ràm Yêu Hoàng Kim Sí Đại Bàng và Huyết Phượng nhiều chuyện là cái quỷ gì, lại còn ghi lại hình ảnh bọn họ giao phối là sao?”

“Kim Sí Đại Bàng, lợi hại, Yêu tộc còn có thế hệ thứ hai bối cảnh như vậy.”

“Đệ nhất chiến lực của Yêu tộc, Đại Thừa kỳ đỉnh phong, đã dựa vào Yêu tộc ba ngàn năm rồi còn chưa thăng thiên, hơn nữa sau đó đều có năng lực gọi ba.”

“Khó đối phó quá, nếu ta phải phụ trách chiến đấu giữa Nhân tộc và Yêu tộc, trước dùng ám chiêu đưa con hàng này đến chỗ ba hắn trước.”

Nhìn những thứ hỗn tạp của Yêu tộc, Từ Phàm cảm giác được mở mang tầm mắt không ít.

Lần đầu tiên có cảm giác tầm mắt quốc tế ở Tu Tiên giới.

“Thú vị, xem ra sau này sẽ thu thập thêm nhiều thứ này.”

“Cũng không biết Yêu tộc khác có hay không?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Khi chạng vạng, Từ Phàm mang hộp cơm đi tới tiểu viện nơi Ninh Đạo tu dưỡng.

“Từ đại trưởng lão hôm nay sao lại rảnh rỗi đến thăm ta.” Ninh Đạo nằm trên ghế dựa nhìn Từ Phàm cười nói.

“Chẳng phải là vì nhớ Ninh đại ca sao.”

Từ Phàm rất tự nhiên bước đến bày thức ăn lên bàn bên cạnh ghế dựa.

“Ninh đại ca gần đây khôi phục như thế nào.” Từ Phàm hỏi, mười ngày trước, có chấp sự của Hội trưởng lão mang đan dược chữa thương tới.

“Tạm ổn, bây giờ miễn cưỡng có thể cử động, tu dưỡng thêm hai tháng nữa là có thể khôi phục hoàn toàn.” Ninh Đạo ngồi dậy nói.

“Mong Ninh đại ca sớm ngày khôi phục thực lực.” Từ Phàm cười nói.

“Ha ha, khoảng thời gian qua ở nơi này của ngươi, không muốn trở về Hội trưởng lão nữa.”

Ninh Đạo bây giờ rất có cảm giác vui đến quên cả trời đất, không có chuyện gì sẽ để con rối công cụ đẩy hắn đi dạo trong hoa viên trước chủ phong, nếu không thì đi Thập Vạn Lý Cự Hồ để câu cá.

Nếu không phải nơi này không có khu vực an toàn cho tổng bộ Hội trưởng lão, hắn muốn đón người nhà tới đây.

“Vậy đại ca cứ ở đây đi.” Từ Phàm nói.

Ngươi ở nơi này thì là người của ta rồi.

“Làm sao có thể, Hội trưởng lão còn có nhiệm vụ, bây giờ ta còn là Trấn Thủ Sứ của Lâm Sâm Tiên thành, chỉ là bây giờ ta chỉ có thể cử động miệng.”

“Đúng rồi, mấy ngày hôm trước Tô Nhiễm Thiên đến đây thăm ta, còn có bốn đồ đệ của người đi theo nữa.”

“Ta thấy, bốn đồ đệ kia của ngươi hình như có ý đón nhận Tô Nhiễm Thiên.”

“Nói không chừng không bao lâu nữa, ta có thể uống rượu mừng rồi.” Ninh Đạo cười nói.

“Cái này thì phải xem ý của bọn bọn.”

Từ Phàm cũng cười, có cảm giác như con mình đã trưởng thành.

“Nếu như Tô Nhiễm Thiên thật sự gả vào Ẩn Linh môn các ngươi, Hội trưởng lão sẽ tặng một phần hồi môn hậu hĩnh.”

“Hậu hĩnh đến nỗi toàn bộ tông môn các ngươi từ nay về sau không cần cố gắng nữa.” Ninh Đạo ý vị sâu xa nói.

“Toàn bộ Ẩn Linh môn bọn ta không cần cố gắng nữa?”

“Có ý gì?”

Giờ khắc này, Từ Phàm đột nhiên phát hiện nghèo khổ đã hạn chế trí tưởng tượng của mình, giống như biểu cảm lúc một người bình thường đột nhiên phát hiện mỗi ngày mình trúng số thì đến 80 tuổi cũng không bằng người giàu có nhất vật.

“Ý trên mặt chữ, nếu có ngày ấy, ngươi sẽ biết.”

“Ngày đó, khi Tô Nhiễm Thiên trở về cứu các ngươi, nàng nháy mắt liên tục chém tám đại yêu hầu Hợp Thể kỳ rồi mới tới cứu các ngươi.”

“Nếu không phải tốc độ đi đường nhanh, thương thế trên người nàng đã khôi phục rồi.”

“Ở trên người Tô Nhiễm Thiên, chỉ có sáu đạo khí để bảo mệnh phòng ngự.”

“Đạo khí công sát, ít nhất bốn cái.”

“Chắc chắn còn có thứ khác, không chừng sẽ có cơ hội lấy ra.” Ninh Đạo hâm mộ nói.

“Ninh trưởng lão nói cho ta những thứ này để làm gì.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Ngày đó thấy ngươi là Kim Đan chiến Hợp Thể, sợ ngươi thấy đồ đệ của mình bị ức hiếp, cơn tức lên đầu đánh nhau với Tô Nhiễm Thiên.”

“Thế nên nhắc nhở ngươi một câu.”

“...”

Ta ngốc như vậy sao.

Hai người đón hoàng hôn rơi xuống, uống ít rượu, Từ Phàm bắt đầu hỏi chính sự.

Từ Phàm lấy yêu ngọc Ám Xà ra đưa cho Ninh Đạo.

Nhận lấy yêu ngọc, Ninh Đạo dò xét một lượt, sau đó trả lại cho Từ Phàm, cười nói: “Thú vị, Từ lão đệ muốn hỏi chuyện gì.”

“Ta muốn biết, trong Yêu tộc có yêu tộc như Kim Sí Đại Bàng, Nhân tộc chúng ta có phần thắng không.” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên là có, mặc dù tổng thể thực lực của Nhân tộc chúng ta bây giờ không bằng Yêu tộc, nhưng bàn về phương diện chiến lực cấp cao, tôn giả vô địch, Nhân tộc chúng ta không thua Yêu tộc.”

“Về Kim Sí Đại Bàng, bên Hội trưởng lão có biện pháp đối phó bọn hắn.”

“Cũng không sợ ngươi biết, chiến lược của Hội trưởng lão chính là chia nhỏ chiến trường.”

“Hội trưởng lão sẽ để phần lớn Yêu Tôn của Yêu tộc trong vùng Cực Không, thả Yêu tộc Hợp Thể kỳ bao gồm cả Hợp Thể kỳ trở xuống đi vào.”

“Nhân tộc đã đạt thành hiệp nghị miệng với Yêu tộc, chỉ cần Yêu tộc đến Nhân tộc không công kích Tiên thành và môn phái, thì sẽ không có tu sĩ Hợp Thể kỳ trở lên ra tay.”

“Đồng thời ở Yêu tộc cũng vậy, chỉ cần ngươi không đi công kích Thánh thành của Yêu tộc, cũng sẽ không có đại yêu Hợp Thể kỳ trở lên đuổi giết ngươi.” Ninh Đạo chậm rãi nói.

“Như vậy Nhân tộc chúng ta rất bất lợi, chiến đấu cùng cấp bậc, bình thường đều là Yêu tộc mạnh hơn.” Từ Phàm cau mày nói.

“Cái này coi như là luyện binh, nếu không tất cả áp lực đều đè xuống Hội trưởng lão, lỡ mà không trụ được, toàn bộ Nhân tộc xong luôn.”

“Đây cũng là điều Hội trưởng lão nói thẳng với những tông môn kia” Ninh Đạo nói.

“Sao ta lại không biết.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Ý không nói cho ngươi biết nghĩa là không cần bận tâm, bảo vệ tốt bản thân là được.” Ninh Đạo nhìn thoáng qua Từ Phàm nói.

Vậy hi sinh thì vật hi sinh, nói dễ nghe như vậy để làm gì.

Từ Phàm liếc mắt.

“Đúng rồi, Ninh đại ca chém giết Cự Viên Bạt Sơn kia thì có thấy yêu ngọc tương tự như vậy không, ta muốn nhìn xem, mở mang kiến thức.” Từ Phàm nói, thật ra thì chủ yếu là Từ Phàm muốn nhìn xem Cự Viên Bạt Sơn ở Yêu giới cách dãy núi Vạn Trọng có xa hay không.

Dựa theo suy đoán của Từ Phàm, trong lãnh địa của Cự Viên Bạt Sơn, chắc có sự tồn tại của thần thiết.

‘Rầm’

Năm yêu ngọc bị Ninh Đạo đặt lên bàn từng cái một.

“Cự Viên Bạt Sơn, Viêm Hỏa Yêu Lang, Ngọc Chu sáu mắt, Thanh Giác Lực Ngưu, Địa Viêm Giao Long, đây là yêu ngọc mà ta thu thập được.”

“Nội dung bên trong mặc dù không huyên náo như nội dung yêu ngọc của Ám Xà này, nhưng cũng có chút thú vị.”

“Nếu ngươi thích thì cầm lấy đi.” Ninh Đạo không thèm để ý nói.

Thấy Ninh Đạo hào phóng như vậy, Từ Phàm lại tung ra chủ đề Ninh Đạo cảm thấy hứng thú.

“Ninh đại ca có muốn thêm nhiều đạo khí linh kiếm hay không.” Từ Phàm khóe miệng giương nói.

Trong nháy mắt, Ninh Đạo lập tức vực dậy tinh thần.

“Ta nằm mơ cũng muốn!”

Nhìn Ninh Đạo suýt nữa đứng dậy, Từ Phàm vội vàng đè hắn ngồi xuống.

“Trong lãnh địa của Cự Viên Bạt Sơn, có quặng mỏ Tử Tinh Hàn Thiết, chắc hẳn là quặng mỏ cực kỳ lớn, nếu không thì không thể có thần thiết.”

“Cự Bổng của Cự Viên Bạt Sơn, cho dù là Luyện Khí Tông Sư chưa quen phương diện này cũng nhận nhầm Căn Bổng Tử thành Tử Tinh Hàn Thiết.”

“Nếu như đại lục trung tâm có những Tiên thành khác bị Cự Viên Bạt Sơn xâm lấn.”

“Cự Bổng trong tay của Cự Viên, Ninh đại ca có thể thử lấy về một chút, nói không chừng sẽ có bất ngờ ngoài ý muốn.” Từ Phàm nói.

Trong mắt Ninh Đạo lập tức xuất hiện ánh sáng, nhìn Từ Phàm nói: “Đều là thần thiết giống nhau, có thể luyện chế ra đạo khí linh kiếm thuộc tính không giống nhau không.”

“Thần thiết là thuộc tính không nằm trong ngũ hành, muốn… Quên đi, có thể.” Từ Phàm nói.

“Đợi tin tốt từ ta.”

Chương 208: Hai vị đại kim chủ đến Ẩn Linh môn

Sau khi Từ Phàm đi, Ninh Đạo hưng phấn lấy ra pháp khí truyền tin, bắt đầu liên hệ với tất cả bạn tốt.

Năm màn sáng cực to xuất hiện xung quanh Ninh Đạo, bên trên đều là Tiên Thành bị Yêu tộc tập kích gần đây.

“Thái đạo hữu, ngươi có biết Cự Viên Bạt Sơn xâm lấn tòa Tiên Thành nào không.

“Vân Tiên tử, Cự Viên Bạt Sơn…..”

“Triệu đại ca, Cự Viên…”

Ninh Đạo không giỏi giao tiếp, lần đầu tiên trong đời cảm thấy điểm không tốt của việc có ít bạn bè.

Cùng lúc đó, Linh Tâm Tiên thành, tổng bộ thương hội Ẩn Linh, Bàng Phúc nhận được kinh phí mua sắm của Từ Phàm.

“Đại trưởng lão phát tài rồi sao.”

Bàng Phúc nhìn hai ngàn mục tiêu nhỏ trong nhẫn không gian nói.

Sau đó Bàng Phúc lại cầm ngọc giản bên canh lên.

“Trời ạ, đại trưởng lão muốn làm lớn luôn.”

Sáng sớm ngày thứ hai, Bàng Phúc vênh váo tự đắc đi tới phòng tiếp khách của thương hội.

“Bàng hội trưởng, làm ăn thịnh vượng”

“Buổi sáng tốt lành, Bàng hội trưởng.”

“Bàng hội trưởng….”

Bàng Phúc nhẹ nhàng phất tay, phòng tiếp khách lập tức yên lặng.

Nhìn phó hội trưởng của các đại thương hội phía dưới, Bàng Phúc hài lòng gật đầu.

Phong thủy luân chuyển, năm nay đến nhà ta.

“Tối ngày hôm qua ta phát cho mọi người danh sách nguyên liệu linh khoáng, mọi người đều xem qua rồi chứ.”

Bàng Phúc buông tay nói: “Các vị đều là lão bằng hữu, để không làm lãng phí thời gian của mọi người, trực tiếp báo giá đi.”

“Xem vị nào phát tài.”

Bàng Phúc cười híp mắt làm cho tất cả các phó hội trưởng thương hội thầm mắng trong lòng, nhưng ngoài miệng vẫn cười vui vẻ khách khí.

“Lôi Tâm Nguyên Thiết, thương hội Lôi Đình ta nhận thầu, mọi người không có ý kiến gì chứ.” Một đại hán râu quai nón nói.

Các Phó hội trưởng thương hội đều gật đầu đồng ý.

Đại hán râu quai nón nhìn các Phó hội trưởng thương hội, hài lòng gật đầu, sau đó cười với Bàng Phúc nói: “Bàng hội trưởng, nhóm đồ các ngươi mua lần này có số lượng lớn, ta giảm cho các ngươi 20%.”

“Lôi hội trưởng có lòng.” Bàng Phúc cũng tươi cười đáp lại.

“Tử Huyền Đồng, có lẽ không có ai tranh giành với thương hội Phi Vân của ta.” Một cô gái nói.

“Haha, một cân 30 triệu linh thạch, nếu như hội trưởng Phi Vân có giá thấp hơn thì thương hội của ta sẽ tự động rút lui.” Một vị công tử văn nhã cầm quạt tử ngọc nói.

Thương hội Thiên Thanh ta ra giá 25 triệu linh thạch một cân.” Một vị thiếu niên khác có chút bất cần đời cười nói, nói xong còn nhìn khiêu khích vị công tử văn nhã cầm quạt.

“25 triệu linh thạch một cân, các vị còn có giá thấp hơn không.” Bàng Phúc mỉm cười nói, hoạt động mua sắm quy mô lớn thế này, trước kia hắn chỉ là người tham dự, thậm chí cơ hội thắng thầu rất thấp.

Không nghĩ tới bây giờ, thời gian chưa được bao lâu, mà hắn xoay người đã trở thành người đứng ra tổ chức.

Giống như loại nguyên liệu linh khoáng có thể luyện chế ra đạo khí này, các thương hội lớn đều có hàng tồn, nhưng dù nhiều cũng không bán tống bán tháo.

Vì không bán tống bán tháo linh khoáng trong tay, nên bọn họ rất ưa thích tham gia những buổi đấu thầu có quy mô lớn như thế này.

Bàng Phúc nhìn mọi người không nói lời nào, nói: “Nếu đã như vậy, thương hội Thiên Thanh trúng thầu Tử Huyền Đồng.”

“Thiên Cực Từ Thạch, thương hội Thượng Nguyên ta, 50 triệu linh thạch, 10 cân.” Một tu sĩ trung niên thản nhiên nói.

Lần này không có người cạnh tranh.

“Thương hội Thượng Nguyên trúng thầu.” Bàng Phúc cười nói.

“Lâm hội trưởng không cần báo giá, Thiên Cực Từ Thạch này không có ai dám cướp đơn từ tay ngài đâu.” Bàng Phúc lấy lòng nói.

“Giá cả thì vẫn nên báo.” Tu sĩ trung niên híp mắt nói.

Sau đó, Bàng Phúc tiếp tục tiến hành gọi thầu các nguyên liệu linh khoáng còn lại.

Hội nghị kéo dài hết một ngày, vốn dĩ cần 200 tỷ linh thạch cho nguyên liệu linh khoáng, nhưng chỉ tốn 186 tỷ linh thạch.

“Bàng các chủ vất vả rồi.” Từ Phàm nói sau khi nhận được tin tức. Hắn nghĩ nhiều linh khoáng đặc biệt như vậy ít nhất phải cần vài tháng mới có, nhưng không ngờ rằng ở chỗ này cũng có thể gọi thầu.

“Vĩnh viễn không nên xem thường bất cứ ai.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm đang suy nghĩ sau khi nguyên liệu ngày mai tới đây sẽ luyện chế như thế nào, thì Bồ Đào báo có khách tới chơi.

“Thì ra là đại kim chủ tới, mau mời vào.” Từ Phàm cao hứng nói.

Trong đạo trường của chủ phong, Từ Phàm cười tiếp đãi hai vị trưởng lão Hợp Thể của Thiên Linh Tông.

“Hai vị tiền bối đã lâu không gặp.” Từ Phàm cười nói.

“Cách lần gặp trước đã gần 20 năm, Từ đại trưởng lão cuối cùng cũng thăng cấp Kim Đan rồi.” Thanh Sam tu sĩ cười nói.

“Ha ha, nhờ phúc của hai vị tiền bối, ta mới miễn cưỡng thăng cấp Kim Đan.” Từ Phàm khách khí nói.

Con rối công cụ dâng trà, hai vị trưởng lão Thiên Linh Tông nói đến mục đích của chuyến này.

“Hai vị tiền bối, muốn mua pháp bảo chịu được trò chơi đào sát cỡ lớn đúng không. Từ Phàm hỏi.

“Đúng, từ lần trước sau khi Mộ Hoa quay về thì cực lực đề cử cho ta trò chơi ảo cảnh của tông môn các ngươi.”

“Đúng lúc trong tông môn có chút tiền không dùng đến, thế nên sang đây xem, hỏi thăm chút về giá cả.” Một vị khác cùng đi với Hợp Thể tu sĩ nói.

“Mộ Hoa còn nói, bộ trò chơi này có thể nâng cao hiệu suất sinh tồn của các đệ tử tại chiến trường, đây cũng là điểm mà môn phái chúng ta coi trọng.”

Từ Phàm uống trà, đang suy tư nên ra giá cả như thế nào.

Từ Phàm đặt chén trà xuống, chậm rãi nói: “Hai vị tiền bối cũng biết, có thể làm cho hơn hai trăm vị đệ tử tiến vào ảo cảnh, hơn nữa còn có hiệu quả mô phỏng chiến đấu.”

“Trình độ thừa nhận cao như vậy, bảo khí căn bản làm không được.”

“Về phần đạo khí.” Từ Phàm liếc mắt nhìn hai vị trưởng lão Thiên Linh Tông, không nói hết ý.

“Từ đạo hữu cứ ra giá, thành công hay thất bại, chúng ta nói sau.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ áo xanh nói.

“800 tỷ linh thạch.” Từ Phàm nói.

“Có thể mang 2000 người cùng nhau vào ảo cảnh đại đào sát không?” Tu sĩ Hợp Thể kỳ áo xanh hỏi.

“Cao nhất có thể chịu được 3000 người.”

“Cái Tuần Thiên Vệ kia của ngươi đạo khí này có thể khống chế không."

"Có thể, khi trò chơi ảo cảnh vận hành, còn có thể khống chế 2000 Tuần Thiên Vệ." Từ Phàm nói,về phần bọn họ vì sao biết Tuần Thiên Vệ, chắc chắn có quan hệ với Hội trưởng lão.

"Huyễn linh đạo khí, cộng thêm 2000 Tuần Thiên Vệ, tổng cộng 1000 tỷ linh thạch, đây là giá thấp nhất."

Sau khi Từ Phàm nói xong, bắt đầu chờ hai vị trưởng lão Thiên Linh Tông Hợp Thể Kỳ trả giá.

"Từ đạo hữu, rẻ một chút đi."

"990 tỷ linh thạch." Từ Phàm thử thăm dò nói, giá tiền trong lòng hắn là 850 tỷ linh thạch.

"Đồng ý, khi nào Từ trưởng lão có thể giao hàng." Tu sĩ Hợp Thể Kỳ áo xanh cười nói, không nghĩ tới một đạo khí bách tạp lại rẻ như vậy.

"Năm năm sau có thể giao hàng."

Trong lòng Từ Phàm có chút run rẩy, là một nghìn tỷ linh thạch đó, không phải là con số nhỏ một hai ngàn vạn.

"Từ trưởng lão, gần đây tinh chu của môn phái trở về, vừa khéo ở vùng Cực Không gặp được tinh thể thiên thạch. Trên đấy đều là linh thạch thượng phẩm, không nhiều không ít, vừa đúng 99 triệu linh thạch thượng phẩm, cũng chính là 990 tỷ linh thạch."

"Chỉ vượt hơn chút thôi là ta không có quyền mua rồi, ngươi xem có khéo hay không." Tu sĩ Hợp Thể áo xanh cười nói.

"Trong vùng Cực Không lại có thể có trọng bảo như thế." Từ Phàm kinh ngạc nói.

"Cái này cũng không tính là gì, một năm có thể gặp được thứ ấy một lần."

Chẳng biết tại sao, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy vụ mua bán trong tay không còn thơm nữa rồi.

Chương 209: Cuộc thi chiến lực

thiên kiêu

Nhìn hai bậc thầy Versailles, Từ Phàm quyết định sau này phải tim mình phải đen tối một chút.

Tinh chu tùy tiện đi ra ngoài một chuyến mà có một vạn cái tiểu mục tiêu sao.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

“Hai vị tiền bối, vãn bối có một thỉnh cầu, hi vọng lần sau, khi tinh chu của quý tông xuất phát đi vùng Cực Không, có thể mang theo một con rối của ta không.” Từ Phàm nói xong, lấy ra một con rối đặc chế, bên trong là phân thân thứ hai của Bồ Đào.

“Tiền bối chỉ cần cho người đặt trên khoang tàu là được.”

“Ta không có ý gì khác, chỉ là muốn biết một chút, mở mang tầm mắt cảnh sắc vùng Cực Không.” Từ Phàm sợ hai người nghi ngờ, giải thích.

“Những điều này đều là chuyện nhỏ, Từ trưởng lão muốn dùng Lưu Ảnh thuật ghi chép cảnh sắc dọc đường, hoặc là xem thu hoạch của tinh chu tông ta không.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ áo xanh cười nói.

“Từ trưởng lão, không cần phải như thế, chỉ nhìn qua Lưu Ảnh thuật thì không có ý nghĩa gì.”

“Nếu như Từ trưởng lão có thời gian, có thể tự mình đi xem, cũng không vấn đề.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ cùng đi nói.

“Ha ha, lòng tốt của tiền bối ta xin nhận, gần đây ta có khá nhiều việc, nhất thời không thể đi được, cho nên muốn phái con rối thay ta đi.” Từ Phàm nói.

Bây giờ Từ Phàm xem ra, vùng Cực Không mới là nơi nguy hiểm nhất, lỡ như gặp phải chuyện gì ngoài ý muốn, vậy Tiên Đế tương lai là hắn không phải sẽ chết thẳng cẳng sao.

“Tốt, bây giờ tinh chu của tông ta đang được bảo trì, thời gian xuất phát lần sau là một tháng sau, đến lúc đó ta sẽ an bài đệ tử mang theo con rối của Từ trưởng lão lên bong tàu.”

“Nếu như Từ trưởng lão có thời gian, sau này lúc nào cũng có thể lên tinh chu của môn phái ta bay vào vùng Cực Không.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ áo xanh nói.

“Cảm ơn sự ưu ái của trưởng lão.” Từ Phàm tỏ vẻ cảm tạ.

“Đúng rồi. Chúng ta tới đây còn có một việc.”

“Thiên Luyện tông liên hiệp vài đại môn phái đỉnh cấp của đại lục trung tâm, tổ chức cuộc thi chiến lực thiên kiêu, tất cả môn phái đệ tử của đại lục trung tâm đều có thể tham gia.”

“Từ Trúc Cơ Kỳ đến Luyện Hư Kỳ, tỷ thí chọn ra mười vị thiên kiêu chiến lực mạnh nhất trong đại lục trung tâm ở từng giai đoạn tu vi.”

“Phần thưởng hậu hĩnh, người đứng đầu mỗi giai đoạn, phần thưởng ít nhất là một đạo khí.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ áo xanh nói.

“Phần thưởng đạo khí, đúng là chơi lớn.” Từ Phàm khẽ kinh ngạc nói.

“Đây là Thiên Luyện tông đứng ra tổ chức, nếu không không có tông môn nào đồng ý lấy đạo khí ra.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ áo xanh cười nói.

“Lúc nào thì tổ chức?” Từ Phàm có ý để cho đệ tử tham gia, lỡ như đạt được vị trí thứ nhất, đó là phần thưởng đạo khí ấy.

“Ba tháng sau, tổ chức ở Thiên Luyện Tiên thành, để ghi danh, tìm Trấn Thủ Sứ của Tiên thành là được.”

“Hi vọng đến lúc đó có thể thấy bóng dáng của đệ tử quý tông.” Tu sĩ áo xanh cười nói.

“Tiền bối sẽ thấy được.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, tu sĩ Hợp Thể kỳ đi cùng lấy ra một nhẫn không gian, bên trong có tiền đặt cọc hai nghìn tiểu mục tiêu.

Từ Phàm vốn cho là có thể kết thúc, tu sĩ áo xanh lại lấy ra rồi một cái đĩa ngọc truyền thừa.

“Đây là đĩa ngọc truyền thừa ta tìm được ở một chỗ trong di tích, bí pháp thần thông bên trong có phần chưa hoàn thiện, không biết Từ trưởng lão có thể để cho Sang Linh Sư tiền bối của quý tông hoàn thiện một chút không.”

“Dĩ nhiên sẽ không để cho Sang Linh Sư tiền bối bận rộn vô ích, đây là một chút tâm ý của ta cho Sang Linh Sư tiền bối.”

Tu sĩ Thanh sam nói xong lấy ra một chiếc nhẫn không gian đưa cho Từ Phàm.

Mẹ kiếp, một đám người tinh ranh, Từ Phàm châm biếm trong lòng.

Giao cho một đơn đặt hàng lớn như vậy, mặt mũi cũng cho đủ, tiền trà nước cũng có.

Cán bộ có thể tiếp nhận khảo nghiệm như vậy không?

Thế nên Từ Phàm cười nhận lấy đĩa ngọc và nhẫn không gian.

“Ta sẽ nói với vị tiền bối đó.”

“Vậy thì phiền Từ trưởng lão rồi.”

Bên ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Linh thuyền phương xa của hai vị trưởng lão Thiên Linh Tông, chậm rãi lên tiếng nói: “Viên đạn bọc đường khó ngăn cản nhất.”

“Người nào lại từ chối linh thạch đã đưa tới cửa tới.”

“Bồ Đào.”

“Ta ở đây ~~”

“Ta cho ngươi thêm một đệ đệ như thế nào.”

Bên trong khí linh của Bồ Đào dung hợp linh hồn và trí nhớ của Từ Phàm, nếu như bỏ đi những thứ này, muốn luyện chế ra một đạo khí giống như Bồ Đào, cần tốn ít nhất 3000 tiểu mục tiêu.

“Dựa theo tính thực dụng mà nói, Bồ Đào không quá cần một đệ đệ như vậy.”

“Bồ Đào đề nghị chủ nhân bây giờ có thể chuẩn bị cải tạo vật liệu tinh chu.”

Một màn sáng xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm, bên trên chính là tinh chu mà Từ Nguyệt Tiên mang về, đã bị bỏ lại ở tiểu thế giới tàn phá hơn 20 năm.

Sau đó, hình ảnh thay đổi, một chiếc tinh chu tràn đầy dã tính xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đợi đến sau khi phân thân thu thập xong chi tiết trở về,kết cấu cơ bản của tinh chu có thể bắt đầu luyện chế ra.”

Nhìn màn sáng trong tinh chu Trương Nhạc nói: “Bây giờ luyện chế có phải hơi sớm, dự tính ban đầu là khi ta ở Hóa Thần Kỳ mới bắt đầu luyện chế.”

“Dựa theo suy tính của Bồ Đào, khi chủ nhân đến Nguyên Anh kỳ liền hoàn toàn có năng lực luyện chế ra cả chiếc tinh chu.”

“Sau khi chủ nhân đến Hóa Thần Kỳ, dự tính môn hạ sẽ xuất hiện đệ tử Đại Thừa kỳ, đến lúc đó đúng lúc có thể dùng tới.”

Từ Phàm suy nghĩ sau một lúc, nói: “Ngươi thuyết phục được ta rồi.”

“Để thưởng cho ngươi, ta luyện chế ra cho ngươi một đệ đệ cùng ngươi làm bạn.” Từ Phàm cười nói.

“...”

Từ Phàm lại đưa cho Bàng Phúc danh sách rất dài.

Sau khi Bàng Phúc ở Linh Tâm Tiên thành nhận được tin tức, cao hứng nói: “Đám moi tiền kia lại phải nhìn sắc mặt của lão tử để làm việc rồi.”

Sau khi đoạn thời gian trước mới vừa làm đại gia xong, cảm giác còn chưa biến mất, bây giờ lại một lần có thể thêm cơ hội làm đại gia.

Sau khi Từ Phàm gửi tin cho Bàng Phúc xong, lại đến Ninh Đạo tiểu viện.

“Ninh đại ca, ngươi là Trấn Thủ Sứ của Lâm Sâm Tiên thành?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, sao vậy?”

Ninh Đạo phất tay một cái, tỏ ý Từ Phàm đừng chặn ánh nắng của mình.

“Cuộc thi thiên kiêu chiến lực mạnh nhất do Thiên Luyện Tông làm đứng ra tổ chức, có phải ghi danh ở ngươi hay không.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, sao vậy?”

“Không nói, trình độ chiến lực đệ tử môn phái các ngươi đúng là cũng được thật, nếu ngươi ghi danh, bây giờ ta lập tức báo cáo tổng bộ cho ngươi.”

“Một môn phái có nhiều nhất năm người tham gia.” Ninh Đạo nói.

“Thật ra thì cái này ta cũng vừa mới biết từ tổng bộ.” Ninh Đạo thuận tiện còn giải thích một chút.

“Vậy thì làm phiền Ninh đại ca giúp Ẩn Linh môn ta ghi danh.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề.”

Ninh Đạo lấy ra pháp khí truyền tin lập tức thao tác.

“Tốt lắm, ba tháng sau, Thiên Luyện Tiên thành, Huyễn Tâm tháp tập hợp.” Ninh đạo hữu đưa cho Từ Phàm năm viên ngọc giản.

“Đây là bằng chứng, đừng làm mất.” Ninh Đạo lại dặn dò.

“Ừ.”

Sau khi Từ Phàm cầm năm viên ngọc giản liền rời đi.

“Tiểu tử thối, cũng không biết bồi ta tâm sự.” Ninh Đạo nhìn Từ Phàm độn quang cười mắng.

Từ Phàm tới không gian dưới đất,nhìn thấy phân thân số một vẫn còn bận rộn.

“Bản thể, sau khi luyện chế hoàn thành Thái Tâm Cự Thuẫn, ta cần nghỉ ngơi một thời gian ngắn.” Phân thân số một kháng nghị nói.

“Không thành vấn đề, trước mắt không có việc gì hệ trọng.” Từ Phàm gật đầu nói, sau đó lại đi tới chỗ sâu của không gian dưới đất.

Yêu tộc bên cạnh Truyền Tống Trận, Từ Phàm thấy phân thân Bồ Đào nhập vào thân con rối công cụ đưa quang linh thạch thô tới.

“Quặng mỏ Linh thạch trung phẩm đã khai thác xong, ngoại trừ để lại một phần linh thạch ở trụ sở, còn lại đều ở đây.” Con rối công cụ nói.

Từ Phàm nhìn quặng linh thạch thô trong không gian, gật đầu nói: “Ta biết rồi.”

Đoạn thời gian này Từ Phàm giống như lại mất đi chiếu cố của Nữ thần vận mệnh, Yêu giới đã rất lâu không có ra hàng rồi.

Thừa dịp bên kia phân thân Bồ Đào trở về, Từ Phàm hỏi tình huống Yêu giới bên kia.

“Tuyến sản xuất con rối chiến đấu xây dựng như thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Tuyến sản xuất con rối Kim Đan Kỳ đã bắt đầu sản xuất lấy tử yêu thiết làm chủ con rối chiến đấu.”

“Tuyến sản xuất con rối Nguyên Anh kỳ, bây giờ thiếu hụt mấy thứ nguyên liệu quan trọng, trước mắt đang để cho bộ tộc lửng mật giáp dày tìm kiếm, đoán chừng không bao lâu thời gian thì có thể sản xuất.” phân thân Bồ Đào nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên chính là từ tử yêu thiết là nguyên liệu chủ yếu luyện chế con rối.

“Bộ tộc Nguyệt Linh Tê Ngưu, không tệ, làm được lại còn giống thật, sau này khi không có chuyện gì làm có thể làm nhiều con rối chủng tộc khác một chút.”

“Đến lúc đó, khi ra ngoài buôn bán, cũng dễ dàng giá họa cho người khác.”

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến lúc hắn và Ám Xà chiến đấu nghe được từ yêu khí cung.

“Sau này ngươi trở lại Yêu giới, nghĩ biện pháp nắm được thông tin của yêu khí, xem nơi đó của bọn hắn có con rối hay không.”,

“Nếu có, ngươi chuẩn bị đảo ngược qua đây giải mã một chút, Sau này cứ dựa theo phong cách này của bọn hắn mà luyện chế con rối.” Từ Phàm âm hiểm cười nói, không biết như vậy có thể cho Yêu giới thêm chút niềm vui hay không.

“Đã hiểu.” công cụ con rối gật đầu nói.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm ngồi Linh thuyền theo gió phiêu lãng ở trên mặt hồ, phía sau là Từ Cương ngồi lên xe lăn và con của hắn Từ Linh Đài.

“Sư phụ, cái chân của ta đã khỏe chưa?” Từ Cương cẩn thận hỏi.

Từ Phàm đang câu cá gật đầu, nói: “Ừ, cái này chân thời gian dài như vậy cũng nên khỏe rồi.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, phong ấn trên đùi Từ Cương mở ra.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên, Lý Tinh Từ, Vương Hướng Trì, Lý Huyền

Đạo xuất hiện ở trên linh thuyền của Từ Phàm.

“Ba tháng sau, trung tâm tổ chức cuộc thi chiến lực thiên kiêu.”

“Nghe nói đệ nhất danh có phần thưởng đạo khí, các ngươi người nào có hứng thú.” Từ Phàm nhìn năm vị đồ đệ.

“Không có hứng thú, ta bình thường không chiến đấu trực tiếp.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ta muốn đi mở mang kiến thức.” Từ Cương nói.

“Không có hứng thú.” Lý Tinh Từ nói.

“Kiếm đạo chưa thành không ra khỏi môn phái.” Vương Hướng Trì thản nhiên nói.

“Ta thì quên đi, ta muốn ở môn phái tu luyện.” Lý Huyền Đạo nói, hắn bây giờ đã tu luyện tới Kim Đan kỳ, mục tiêu của hắn là trong 1500 năm thăng thiên thế giới Đại Thiên.

Về phần tranh tài gì, tầm bảo, pháp bảo gì, trong mắt hắn cũng không quan trọng hơn tu luyện.

“Ta biết rồi.”

Từ Phàm ba ba bắn ra hai viên ngọc giản, Từ Cương và Từ Linh Đài một người một cái.

“Linh đài cũng theo cha ngươi đi một chuyến, mở mang kiến thức.”

“Sau ta sẽ từ trong hàng đệ tử của môn phái tìm ra ba người, cùng các ngươi đi.” Từ Phàm nói xong liếc mắt một cái nhìn bốn vị đồ đệ không muốn tiến bộ.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm phất tay một cái đuổi mọi người trên Linh thuyền đi, một mình bắt đầu lẳng lặng câu cá.

Chương 210: Bất phân thắng bại

Từ Phàm nhìn mặt hồ ung dung nói: “Thanh nhàn không được bao lâu, sau khi đợi Bàng Phúc sưu tập nguyên liệu xong.”

“Lại muốn kết thúc cuộc sống đêm ngày luyện khí.”

Bây giờ Bồ Đào mặc dù có thể khống chế con rối luyện chế bảo khí, nhưng mà một khi liên quan đến nguyên liệu luyện chế đạo khí, thì có chút luống cuống.

Thế nên bây giờ có liên quan luyện chế đạo khí, chỉ có thể từ Từ Phàm hoặc là phân thân số một tự mình xử lý.

“Đầu tiên là luyện chế cấp Thiên Cơ Vệ Tinh Vũ Khí đạo khí, sau đó chính là trò chơi chiến đấu sinh tồn chịu lực đạo khí của Thiên Linh Tông, Tuần Thiên Vệ, thăng cấp môn phái hộ sơn đại trận và Tụ Linh trận.”

“Cuối cùng là Ninh Đạo linh kiếm đạo khí, xong sau chính là kế hoạch di chuyển đảo lớn của đảo Ẩn Linh.”

“Những chuyện vặt vãnh này có thể khiến ta bận rộn gần mười năm.”

Từ Phàm đơn giản làm một kế hoạch mười năm cho mình.

Một tháng sau, Hạng Vân đang tự tu luyện trên đỉnh núi, nhận được thông báo cho hắn tới bảo khố nhận lấy linh kiếm.

“Cuối cùng xong rồi chứ.” trong mắt Hạng Vân hiện lên một đạo tinh quang.

Kể từ sau khi biết tương lai mình không thiếu linh kiếm, Hạng Vân lại bắt đầu tu luyện Kiếm Trận chi đạo.

Có lẽ là bởi vì nhiệt tình, hắn dùng ngắn ngủn một tháng, tu luyện Kiếm Trận chi đạo tới trình độ giống như Tâm Kiếm chi đạo.

Hơn nữa dưới sự gia tăng của thuộc tính khắc kim, hắn cảm giác bản thân hiện tại tu luyện Kiếm Trận nhất đạo, đủ để bóp chết bản thân trước đây.

Hạng Vân thu dọn đơn giản một chút, lập tức ngự kiếm bay tới bảo khố.

Cửa bảo khố, Hạng Vân nói với con rối trước cửa: “Ta tới đây lấy linh kiếm đại trưởng lão cho.”

“Đã nhận được, xin chờ trong chốc lát.”

Con rối thủ vệ ở cửa, ngay cả thân phận cũng không nghiệm chứng, lập tức gọi công cụ con rối cầm đồ cho Hạng Vân.

Không mất nhiều thời gian, một công cụ con rối cầm trong tay một túi Càn Khôn đưa ra cho Hạng Vân.

“Trong túi trữ vật,

Có hai trăm thanh bảo khí linh kiếm Thủy Hàn cấp hai, hai trăm thanh linh kiếm Hỏa Viêm, hai trăm thanh linh kiếm Mộc Xuân, hai trăm thanh linh kiếm Kim Duệ, hai trăm thanh linh kiếm Thổ Nham.”

“Mời kiểm tra.” công cụ con rối nói.

Sau khi Hạng Vân nhận lấy túi Càn Khôn xem xét rồi một phen, hướng về phía công cụ con rối nói: “Tại sao có nhiều linh kiếm như vậy.”

Công cụ con rối dừng lại một chút, thuận theo nói: “Cái này là mở một lần sản lượng thấp nhất của tuyến sản xuất linh kiếm, nếu như cảm giác nhiều linh kiếm, trước hết giữ lại để dự phòng.”

“Đợi đến khi ngươi lên cấp Kim Đan, Nguyên Anh Hậu Kỳ, không dùng đến cuối cùng có thể trả lại.”

“Cảm ơn đã giải thích.” Hạng Vân biết, con rối này là được tiếp quản bởi Khí Linh chịu trách nhiệm duy trì hoạt động hằng ngày của môn phái.

“Nhanh lên, mạnh mẽ lên, thủ hộ môn phái.”

Công cụ con rối nói xong lập tức khôi phục dáng vẻ ngơ ngác vốn có.

Sau khi Hạng Vân lấy được linh kiếm, muốn tìm một chỗ thử uy lực một chút, sau đó lập tức gặp được Hùng Lực mới từ trong bảo khố ra.

Trên tay Hùng Lực mang theo một bộ quyền giáp, lộ ra vẻ càng thêm khí phách uy vũ.

“Hạng Vân, thay mới trang bị, có muốn đi với ta luyện một chút hay không.” Hùng Lực thấy Hạng Vân sau lưng không có kiếm, trong tay lại cầm túi Càn Khôn có ký hiệu bảo khố, biết người này có pháp bảo mới rồi.

Vốn là trước kia sẽ từ chối Hạng Vân, lần này gật đầu.

“Hùng đại ca, ảo cảnh lôi đài thật nam nhân cuộc chiến sinh tử như thế nào.” Hạng Vân có phần hưng phấn nói.

Nghe lời Hạng Vân nói, Hùng Lực lập tức hưng phấn lên, bởi vì ở trong tông môn, ít có vị đệ tử nào có thể khiến cho hắn xuất hiện ý chí chiến đấu, trước kia Hạng Vân coi là một người.

“Xem ra ngươi nhận được đồ vật nên tăng thêm không ít lòng tin nhỉ.” Hùng Lực cao hứng nói.

Hạng Vân gật đầu nói, cũng đem chuyện Từ trưởng lão khiến mình chuyển sang tu Kiếm Trận chi đạo nói ra.

“Thật ra thì ta đã nói qua với ngươi, đại trưởng lão sẽ không vùi dập thiên phú của bất kỳ đệ tử nào trong môn phái.”

“Trước kia chẳng qua là ngươi khăng khăng cố chấp, không muốn làm cho môn phái thêm phiền toái.”

“Bây giờ tốt lắm, ngươi đang đi trên con đường mà ngươi muốn đi nhất.”

“Hôm nay để ăn mừng ngươi chính thức chuyển tu Kiếm Trận nhất đạo, ta cho ngươi cược một ngàn điểm tích lũy, chỉ cần bất phân thắng bại, những điểm tích lũy này là của ngươi rồi.”

“Nếu như ngươi thua, mời ta ở ăn một bữa tiệc lớn ở quán tiểu táo, như thế nào.” Hùng Lực hào sảng nói.

“Nếu như ta thắng thì sao.” Hạng Vân cười nói.

“Một vạn điểm tích lũy.” Hùng Lực nói, sao mình có thể thất bại, ngươi cũng không phải là tiểu ngân tệ chơi pháo.

“Đồng ý.”

Tháp thí luyện Ẩn Linh môn, tin tức Hùng Lực và Hạng Vân muốn cuộc chiến sinh tử đấu trường ảo cảnh truyền ra, nơi này bắt đầu tụ tập đệ tử môn phái ngày càng nhiều.

Có thể nói, trừ đệ tử bế quan tu luyện, những người còn lại đều tới.

“Thật sự là nam nhân, cảm giác đau trăm phần trăm, bọn hắn thực sự can đảm.”

“Hạng Vân mặc dù lợi hại, nhưng hắn làm sao có lòng tin khiêu chiến Hùng Lực, không phải là muốn chết sao.”

“Hạng Vân sư huynh không ngốc, nhất định là dựa vào chính mình, chẳng lẽ gần nhất hắn bắt đầu chơi pháo sao.”

Xung quanh một đám quần chúng ăn dưa, bao gồm Từ Phàm đang xem trực tiếp.

“Xem gia tăng khắc kim thuộc tính, ngươi có thể mạnh như thế nào.” Từ Phàm thông qua màn sáng nhìn Hạng Vân đang chuẩn bị nói.

Hùng Lực và Hạng Vân đi vào huyễn cảnh linh hồn trong pháp trận của riêng mình.

Trời đất biến đổi, trong nháy mắt hai người xuất hiện ở đỉnh núi bằng phẳng bị cắt làm đôi.

Hùng Lực mang quyền giáp mới đổi,hai nắm đấm đụng nhau, phát ra âm thanh bang bang.

“Hạng Vân, đến đây, để cho ta nhìn ngươi tiến bộ hay không.”

“Xem có thể chặt đứt cương khí chân thân của ta.”

Hùng Lực nói xong toàn thân dấy lên ngọn lửa linh lực, cương khí chân thân xuất hiện cao 5 mét, một đôi mắt đỏ ngầu tràn đầy ý chí chiến đấu.

“Vậy hôm nay sẽ để cho ngươi mở mang kiến thức một chút.”

“Lên trận.”

Trong nháy mắt, linh kiếm một loại thuộc tính của Hạng Vân tự tế ra 36 thanh linh kiếm, tổng cộng 180 thanh linh kiếm ngũ hành xuất hiện trên bầu trời, che lấp toàn bộ đỉnh núi.

“Thú vị, ta còn chưa có cùng tu sĩ Kiếm Trận nhất đạo chiến đấu qua.”

Hùng Lực một quyền đánh ra hướng về phía Hạng Vân xa xa.

Một cái cương khí dấu quyền khổng lồ đập tới Hạng Vân.

‘Kiếm Trận: Lá chắn ‘

Trên bầu trời Kiếm Trận bắt đầu biến hóa, từ thổ thuộc tính linh kiếm và thủy thuộc tính linh kiếm trong nháy mắt hóa thành Kiếm Trận bảo vệ Hạng Vân ở trong đó.

Hạng Vân sau đó lại lấy chỉ làm kiếm chỉ huy kiếm trận tấn công Hùng Lực.

“Kiếm Trận: Hợp “

Trên bầu trời kim thuộc tính linh kiếm cùng hỏa thuộc tính linh kiếm bắt đầu tập hợp biến hóa.

Dùng kim thuộc tính linh kiếm tạo thành mũi kiếm cùng mũi kiếm, hỏa thuộc tính linh kiếm tạo thành thân kiếm, hóa thành một trăm mét cự kiếm chém tới Hùng Lực.

“Đến rất tốt!”

Hai đấm của Hùng Lực lập tức bị một luồng hàn khí bao phủ, đập tới cự kiếm trên bầu trời.

‘Ầm!!’

Dư âm sản sinh sau khi va chạm quét ngang cả đỉnh núi.

Hùng Lực đánh ra một quyền kia cũng va chạm cùng lá chặn bảo vệ của Hạng Vân.

Một tầng chắn nước, một tầng chắn đất, trực tiếp ngăn lại một quyền mạnh mẽ này.

Đang xem trực tiếp Từ Phàm đã thích.

“Giỏi lắm, thú vị lắm.” Từ Phàm nói.

Chẳng qua sau đó, đã bị quyền tiếp theo của Hùng Lực đánh bay.

‘Bịch~~’

Hạng Vân trực tiếp bị đánh ra ngoài đỉnh núi, Kiếm Trận cấp tốc vận chuyển, kéo lại thân thể Hạng Vân

“Hạng Vân, không tệ, ngươi suýt nữa phá cương khí chân thân của ta.” Hùng Lực nhìn ở giữa không trung ổn định thân nói với Hạng Vân.

“Hùng đại ca, vẫn chưa xong, đây chỉ là vừa mới bắt đầu.” Hạng Vân nhổ ra một ngụm máu bầm nói.

“Vậy thì lập tức tiếp tục chiến đấu.”

Hạng Vân thi triển Kiếm Trận hơi nước, bao trùm toàn bộ chiến trường.

Sau đó các loại công kích hình pháp trận bắt đầu điên cuồng phát ra phía Hùng Lực.

Thấy một màn như vậy, Từ Phàm trực tiếp tắt đi màn sáng. Mục đích hắn xem trực tiếp là muốn nhìn uy lực của Kiếm Trận một chút, muốn nhìn một chút Hạng Vân này có thể bạo phát, lĩnh ngộ ba loại thuộc tính của công sát kiếm trận.

“Không thể dùng tiêu chuẩn của ta để yêu cầu người khác, không nên có nhu cầu quá cao.”

Bàng Phúc đã đưa tới nhóm nguyên liệu đầu tiên cần mua.

Trước mắt, nguyên liệu luyện chế đạo khí vũ khí Thiên Cơ vệ tinh đã thu thập đủ.

Không gian dưới lòng đất, ở bên trong phòng luyện khí khổng lồ, Từ Phàm bắt đầu tĩnh tâm ngưng thần, đây là lúc luyện chế pháp bảo quan trọng, nhất định phải làm ra một món.

Sa Điêu thì ở bên cạnh vẻ mặt long trọng chờ Từ Phàm hoàn thành nghi thức trước khi luyện chế đạo khí.

Hai tiếng sau, Từ Phàm từ từ mở mắt.

Năm đoàn linh hỏa từ hư không xung quanh Từ Phàm bốc cháy, sau đó hợp lại làm một, biến thành một đoàn năm màu linh hỏa.

Sau đó giống như nguyên liệu linh khoáng cũng xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Sa sư huynh, lần này luyện chế đạo khí cần kéo dài nửa năm, ngươi chuẩn bị cho tốt.” Từ Phàm một bên điều khiển năm màu linh hỏa, vừa nói với Sa Điêu.

Môn phái của những người khác đều đã thông báo rồi,trong mười năm này, Từ Phàm muốn ở trạng thái luyện khí.

“Đã hiểu, ta cũng đã chuẩn bị tốt rồi.” Sa Điêu hưng phấn nói, làm một người gặp phải bình cảnh Luyện Khí Sư, quan sát Luyện Khí Sư luyện khí cao cấp, là cách tốt nhất đột phá trạng thái hiện tại.

Bình thường ở Tu Tiên giới, trừ quan hệ thầy trò thân mật nhất, Luyện Khí Sư cũng sẽ không cho phép chính mình khi luyện khí bên cạnh có người khác tồn tại.

Từ Phàm cầm lấy một khối Thiên Cực Từ Thạch bắt đầu rèn luyện.

Hùng Lực cùng Hạng Vân chiến đấu kéo dài suốt một ngày, cuối cùng đến thời gian hạn chế, bị tháp thí luyện tự động đá ra khỏi Linh Hồn Huyễn Cảnh.

Hùng Lực và Hạng Vân hai người đỡ nhau đi ra khỏi tháp thí luyện, đông đảo đệ tử đã ở bên ngoài tháp thí luyện chờ chực một thời gian dài.

“Hùng đại ca, hôm nay mới nhìn thấy thực lực chân chính của ngươi, lợi hại.”

“Hạng Vân sư huynh, không nghĩ tới Kiếm Trận nhất đạo của ngươi lợi hại như vậy, vậy mà bất phân thắng bại với Hùng Lực đại ca.”

“Hạng Vân sư huynh, từ nay ta lại có thêm một thần tượng nữa.”

Hai người vừa ra tháp thí luyện, lập tức nghênh đón tiếng mọi người tâng bốc.

“Hạng Vân sư đệ, xem ra sau này danh hiệu chiến lực đứng đầu tương lai của môn phái, ta là không giữ được.” Hùng Lực đỡ Hạng Vân nói.

“Ha ha, Hùng Lực đại ca ngươi đang nói đùa, ngươi cuối cùng cũng không có lấy ra toàn bộ thực lực.”

“Cuối cùng dáng vẻ phóng đại chiêu của ngươi ta thấy rất rõ ràng, nhưng ngươi không có phóng, có phải muốn để lại làm át chủ bài.”

“Thế nên nếu thật sự là cuộc chiến sinh tử, ta đã thua từ lâu.” Hạng Vân cười nói.

Sau đó Hạng Vân nhìn sư huynh đệ xung quanh cao giọng nói: “Hùng đại ca nói, bất phân thắng bại thì mời cả nhà chúng ta ăn ở quán tiểu táo.”

“Còn không mau cám ơn Hùng đại ca.”

Đệ tử xung quanh trong nháy mắt nhốn nháo, mặc dù nhà ăn của môn phái thức ăn miễn phí rất ngon, nhưng mà tiêu điểm tích lũy mua thức ăn càng tăng thêm mỹ vị, hơn nữa đối với tu luyện cũng có chỗ tốt.

“Yeah! Cám ơn Hùng đại ca.”

“Hùng đại ca uy vũ!”

“Hùng đại ca ngươi là thần tượng của ta.”

Mọi người hoan hô, đệ tử xung quanh bay khỏi nhà ăn của môn phái.

Đang luyện khí Từ Phàm sau khi biết kết quả chiến đấu, nói một câu quả nhiên không ngoài dự đoán của ta.

Chương 211: Chưởng Thiên Châu

Kiếm Vương tông.

“Diệp đại ca, đây là sáu bảo khí linh kiếm ngũ giai mà ta luyện chế gần đây.” Một thanh niên thật thà gãi đầu nói.

“Sư đệ, ngươi đã vất vả rồi.” Diệp Tiêu Dao mỉm cười nói, sau đó lấy một khối Ngọc Điệp ra đưa cho thiếu niên thật thà kia.

“Đây là khối Ngọc Điệp mà ta lấy được trong di tích. Trên đó là một số kinh nghiệm và thần thông về cách luyện khí.”

“Ta không có thiên phú luyện khí, cho nên ta đưa nó cho ngươi, chúc sư đệ mau chóng thăng cấp Luyện Khí Tông sư.” Diệp Tiêu Dao nói, hắn cảm thấy mình rất may mắn khi quen biết được vị tiểu sư đệ luyện khí thiên tài này, nếu không thì đi đâu để tìm bảo khí linh kiếm ngũ giai hời như vậy.

“Đa tạ Diệp đại ca.” Thanh niên thật thà nhận Ngọc Điệp của Diệp Tiêu Dao.

“Lần trước Diệp đại ca đưa cho ta Thiên Viêm Linh Thiết, nó vẫn còn có thể luyện chế thêm 14 bảo khí linh kiếm Thiên Viêm ngũ giai nữa.”

“Diệp đại ca, sau ba tháng thì ngươi có thể qua đây lấy nó.” Thanh niên thật thà cười nói.

“Sư đệ, ngươi vất vả rồi.” Diệp Tiêu Dao cảm kích nói.

“Diệp đại ca, ngươi đừng khách sáo như vậy. Trước đó ngươi đã cứu mạng ta, sau đó lại cho ta biết rất nhiều bí mật bất truyền về luyện khí, ngươi đối xử với ta như người thân vậy.”

“Dù ta có luyện chế pháp bảo đến chết vì Diệp đại ca thì ta cũng cam tâm tình nguyện.”

“Gì mà chết với không chết chứ, sau này ta còn cần ngươi luyện chế tiên khí cho ta đấy.” Diệp Tiêu Dao vừa cười vừa nói.

“Diệp đại ca, ta sẽ cố gắng, nhất định sẽ có ngày ta luyện chế ra tiên khí cho Diệp đại ca.” Thanh niên thật thà nghiêm túc nói.

“Được rồi, ta sẽ đợi.” Diệp Tiêu Dao cười nói.

Trong động phủ của Diệp Tiêu Dao, hắn trịnh trọng đặt sáu bảo khí linh kiếm ngũ giai vào trong hộp kiếm Càn Khôn.

“Tiểu tử, đã đến lúc ngươi nên đổi hộp kiếm bảo khí rồi đấy.” Lão Khiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nhắc nhở.

“Hầy, Luyện Khí Tông sư hoàn toàn không muốn luyện chế bảo khí cấp thấp như thế này.”

“Còn Luyện Khí Đại sư cao thâm thì, bọn họ chẳng thể luyện chế tới danh sách mà họ có trong tay nữa là.”

“Còn Tiểu Vân, hắn vừa mới luyện chế được bảo khí linh kiếm ngũ giai, những cái khác thì thôi khỏi nói.”

“Không nghi ngờ gì nữa, muốn tìm một Luyện Khí Đại sư luyện chế hộp kiếm chất lượng cao như vậy càng khó hơn.”

Diệp Tiêu Dao thở dài nói, không hiểu sao hắn lại nghĩ đến người huynh đệ tốt của mình ở Khuyết Thiên Môn.

“Không biết bây giờ Tiểu Phàm thế nào rồi.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Ngươi đừng cứ lo cho hắn làm gì, không cần nghĩ nhiều, chắc chắn là tốt hơn ngươi, nói không chừng bây giờ hắn đã thành Luyện Khí Tông sư rồi.” Lão Kiếm nói ở trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Chắc vậy.”

Lúc này, pháp khí truyền tin của Diệp Tiêu Dao vang lên.

“Cuộc thi đấu chiến lực thiên kiêu đại lục trung tâm do Thiên Luyện Tông chủ trì, cái tên ở vị trí thứ nhất sẽ có phần thưởng là đạo khí.”

Diệp Tiêu Dao nhìn thông tin trên pháp khí truyền tin rồi nói.

“Tìm cách tham gia đi, chiến lực của ngươi vẫn còn tốt ở Hóa Thần Kỳ, ta chiếm vị trí thứ nhất không phải là vấn đề nữa rồi.” Lão Kiếm nói.

“Lão Kiếm, ngươi phải hiểu rõ là, đến lúc đó, những tài năng hàng đầu của toàn bộ đại lục trung tâm sẽ đến tham gia trận đấu này.”

“Phải tự biết mình, chưa nói đến top 100, thậm chí top 1000 cũng không có phần của ta.” Diệp Tiêu Dao lắc đầu nói.

“Chẳng phải ngươi còn có ta sao?”

“Trong lúc chiến đấu, có ta ở bên cạnh nhắc nhở ngươi, ngươi lọt vào top 100 cũng không thành vấn đề.”

“Sau đó nếu gặp người ngươi đánh không lại, ta sẽ chiến đấu thay ngươi, giúp ngươi có được vị trí thứ nhất cũng không thành vấn đề.” Lão Kiếm nói.

“Ngươi chiến đấu thay ta?” Diệp Tiêu Dao cau mày nói.

“Sao nhiều năm rồi mà ngươi vẫn không yên tâm về ta vậy hả?” Giọng Lão Kiếm có chút buồn bã.

“Nếu ta muốn giành lấy, thì còn đợi tới bây giờ à.”

“Cái ta lo lắng không phải cái này, mà là chuyện sau khi giành vị trí hạng nhất kìa.” Diệp Tiêu Dao nói, nếu giành được vị trí thứ nhất, phía sau sẽ có nhiều chuyện hơn.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, sau khi đoạt vị trí thứ nhất, ngươi sẽ lợi dụng con đường của hội trưởng lão tiến vào Yêu giới, ở Yêu giới vơ vét 100 năm rồi hãy nói tiếp.”

“Đến lúc đó, khi hai giới giao tranh, ai còn nhớ đến ngươi đâu.” Lão Liếm coi nhẹ nói.

“Bây giờ ta phải đi tìm chưởng môn để xin một chân.” Diệp Tiêu Dao nói xong thì hóa thành kiếm khí độn quang bay về chủ phong Kiếm Vương Tông.

Ở Thiên Luyện tiên thành, Từ Cương đưa Từ Linh Đài, Hùng Lực, Hạng Vân và Chu Đồng đi ra trung tâm Truyền Tống Trận của Thiên Luyện tiên thành.

Chu Đồng là cái tên đại bỉ thứ hai của tông môn Ẩn Linh Môn, đệ tử của trường phái ảo thuật, được xem như là người kế tục của Lý Tinh Từ, mặc dù Lý Tinh Từ không dạy dỗ bao nhiêu.

Ngay khi năm người vừa ra trung tâm Truyền Tống Trận, họ đã nhìn thấy Huyễn Tâm tháp ở đằng xa.

“Đó là Huyễn Tâm tháp sao? Có phải giống với tháp thí luyện của tông môn chúng ta không?” Từ Linh Đài nhìn Huyễn Tâm tháp ở phía xa.

“Cô Cô của ngươi đã từng đến nơi này. Huyễn Tâm tháp này là một đạo khí đỉnh cấp, cũng được xem như pháp bảo để tu luyện.”

“Nghe nói nó có thể mô phỏng nhiều hoàn cảnh tu luyện và kẻ địch ở chiến trường.”

“Điều khác biệt duy nhất là mô phỏng ở trong tháp đều rất thật.” Từ Cương nói.

“Ồ, ta hiểu rồi, một lúc nữa chúng ta đi xem đi.” Từ Linh Đài nói, bọn người Hùng Lực bên cạnh hắn cũng lộ ra ánh mắt mong đợi.

Từ Cương liếc nhìn mặt trời giữa trưa, sau đó hắn dùng pháp khí truyền tin gọi cho chủ quản của thương hội Ẩn Linh ở Thiên Luyện tiên thành.

Thương hội Ẩn Linh có chi nhánh tại một số tiên thành nổi tiếng ở đại lục trung tâm, mục đích là để có được giá thị trường và tin tức kinh doanh mới nhất.

“Chúng ta đi ăn cơm trước đi, ăn xong rồi ta sẽ dẫn các ngươi đi xem bên trong, ta cũng có chút tò mò.” Từ Cương cười nói.

“Hay quá.”

Ngay khi Từ Linh Đài vừa nói xong, một tu sĩ Kim Đan ăn mặc như một thương nhân đi đến chỗ bọn họ.

“Tiền bối, hội trưởng Bàng đã dặn dò ta, phòng và tửu lâu cho buổi tối đã được sắp xếp xong cả rồi.”

“Tiền bối đi theo ta.”

Tu sĩ Kim Đan ăn mặc như thương nhân đưa Từ Cương và năm người đến một tửu lâu.

“Đây là tửu lâu nổi tiếng nhất ở Thiên Luyện tiên thành. Rượu và thức ăn đều do một đạo khí tên là Thiên Thực Lô làm ra. Hương vị tuyệt đối là hạng nhất.”

Tu sĩ Kim Đan nói xong thì đưa năm người đến ghế lô ở tầng giữa, đặt một bàn tiệc Thiên Bảo, nhân tiện giới thiệu cho năm người về Thiên Luyện tiên thành.

Mọi người nghe xong đều thầm kinh ngạc, không ngờ toàn bộ Thiên Luyện tiên thành đều là Chuẩn Tiên khí.

“Nói thế thì bây giờ chúng ta đang ở trên một Tiên khí?” Từ Cương hỏi.

“Đúng vậy, không chỉ vậy, chỉ riêng trong Thiên Luyện tiên thành này đã có hơn 20 đạo khí cỡ lớn, bao gồm cả Huyễn Tâm tháp.” chủ quản thương hội Ẩn Linh nói.

Đúng lúc này, một giọng nói xa xăm truyền đến.

“Thánh nữ Bách Nguyên muốn nhìn thấy cảnh tuyết rơi, thưởng 100.000 linh thạch thượng phẩm cho tứ quý khí linh và thưởng thức tuyết rơi trong mười ngày ở Thiên Luyện tiên thành.”

Người đó vừa dứt lời, nhiệt độ xung quanh giảm xuống nhanh chóng, tuyết cũng bắt đầu rơi trên bầu trời.

Năm người nhìn bầu trời bên ngoài đột ngột thay đổi, bọn họ đều có chút sửng sốt.

“Đây là một đạo khí khác ở Thiên Luyện tiên thành, Chưởng Thiên Châu, có thể điều khiển thời tiết trong bán kính rất xa.” Chủ quản của thương hội Ẩn Linh nói như đã thành thói quen.

“Lợi hại!.” Năm người lẩm bẩm nói.

“Mỗi đạo khí cỡ lớn ở Thiên Luyện tiên thành đều có những nét độc đáo riêng. Tiền bối và các thiên kiêu ở Thiên Luyện tiên thành một thời gian thì sẽ biết cả thôi.” Chủ quản của thương hội Ẩn Linh cười nói.

Từ Cương gật đầu, tỏ vẻ rằng mình đã biết.

Những gã sai vặt bên ngoài bắt đầu dọn món ăn, mọi người bắt đầu vừa ăn vừa nói chuyện.

Đúng lúc này, một con thú nhỏ màu trắng như tuyết bay vào từ cửa sổ ghế lô và bắt đầu quay xung quanh Từ Cương, nó vừa bay quanh vừa mùi hương trên người Từ Cương.

“Trên người ngươi có mùi quen thuộc.” Giọng nói của thú nhỏ giống như đứa trẻ ba tuổi, là giọng sữa.

“Ngươi là.” Từ Cương nhìn thú nhỏ vây quanh mình, hắn nghi ngờ nói.

“Đây là khí linh của Chưởng Thiên Châu mà ta vừa nói lúc nãy.” Chủ quản của thương hội Ẩn Linh nhìn thú nhỏ đang quay xung quanh Từ Cương và nói với vẻ kinh ngạc.

Tất cả những ai sống lâu năm ở Thiên Luyện tiên thành đều biết khí linh của Chưởng Thiên Châu, bởi vì khí linh này là một tên quỷ gây sự, giống như một đứa bé bướng bỉnh và thường thích trêu chọc người khác.

“Mùi trên người của ngươi còn nồng hơn của nữ nhân đó.”

“Nhà ngươi cũng có một khí linh đáng yêu như ta sao?” Thú nhỏ trắng như tuyết đậu trên vai Từ Cương hỏi.

Nghe thú nhỏ nói, thứ đầu tiên Từ Cương nhớ đến là Bồ Đào.

Đúng lúc này, một giọng nói quái lạ truyền đến.

Thú nhỏ nhìn thoáng qua Từ Cương rồi nói: “Lần sau ta tìm ngươi chơi cùng nhé.”

Nó nói xong thì bay ra ngoài cửa sổ.

“Cha, thú nhỏ đó có liên quan gì đến Bồ Đào của tông môn chúng ta không?” Từ Linh Đài truyền âm nói.

“Hình như là vậy, khi nào trở về ta sẽ nói với sư phụ ngươi.”

Vì mọi người đều muốn đến Huyễn Tâm tháp nên bọn họ ăn rất nhanh, không mất nhiều thời gian thì bàn thức ăn đã sạch sẽ.

Bên ngoài tửu lâu, chủ quản của thương hội Ẩn Linh đã gọi một chiếc xe thú đến đây.

“Đây là xe thú của Thiên Luyện tiên thành, phu xe đánh xe đều là người phàm lớn lên ở Thiên Luyện tiên thành.”

“Bọn họ rất quen với Thiên Luyện tiên thành, các ngươi đi đâu thì đi với hắn là được.” Chủ quản thương hội Ẩn Linh nói.

“Được rồi, ngươi bận thì cứ đi đi.” Từ Cương nói, hắn có thể nhìn ra chủ quản này có chuyện cần giải quyết.

“Đa tạ tiền bối lượng thứ cho ta không thể đi cùng.”

Chủ quản thương hội Ẩn Linh nói xong thì gọi một chiếc xe thú vừa đi ngang qua, hắn ngồi lên xe rồi đi xa.

“Năm vị tiên trưởng muốn đi đâu, ta sẽ đưa các ngươi đến đó.” Phu xe xe thú nói.

“Huyễn Tâm tháp.”

Sau khi năm người lên xe, Từ Linh Đài sốt ruột nói.

Chương 212: Tầng bốn Huyễn Tâm tháp

Năm người đến trước cổng Huyễn Tâm tháp thì nhìn thấy hiệu ứng của tầng hai và tầng ba trong Huyễn Tâm tháp.

“Thánh địa tu luyện, thánh địa ngộ đạo đều 100.000 linh thạch một ngày.” Từ Cương nhìn thẻ bài trước cổng và nói.

“Có hơi đắt phải không?” Hùng Lực vừa nghe giá xong thì hắn nghĩ lúc đi mình không mang theo nhiều linh thạch.

“Ta đâu thể thể nghiệm nó trong một ngày chứ.” Hạng Vân nói.

“Các ngươi không cần phải lo lắng, nếu ta đã đưa các ngươi ra ngoài thì tất cả chi phí của các ngươi đều sẽ do tông môn chi trả.”

Từ Cương nói thì dẫn bốn người vào Huyễn Tâm tháp.

Lúc này, có một gã sai vặt bước tới nghênh đón năm người.

“Đây là lần đầu tiên năm vị đến Huyễn Tâm tháp đúng không?” gã sau vặt cung kính nói.

“Đúng vậy, chúng ta muốn thể nghiệm thánh địa ngộ đạo một chút, đi vào trong đó nộp linh thạch.” Từ Cương nói.

“Tiền bối chỉ cần đưa linh thạch cho ta là được rồi.” Gã sai vặt nói xong thì lấy năm miếng ngọc bội giống như thủy tinh từ trong không gian giới chỉ ra.

“Mỗi một tầng là một mật thất, và đây là chìa khóa để mở mật thất.”

“Một ngọc bội thủy tinh chỉ có thể mở một mật thất trong một ngày, và một ngọc bội thủy tinh là 100.000 linh thạch.” Gã sai vặt giải thích.

“Cho ta năm miếng” Từ Cương đưa túi trữ vật cho gã sai vặt, trong đó có 500.000 linh thạch.

“Đây là ngọc bội thủy tinh của ngươi, xin hãy cất nó cho tốt.”

“Mật thất của thánh địa tu luyện ở tầng hai, thánh địa ngộ đạo thì ở tầng ba.” Gã sai vặt nói.

“Tầng cao nhất kia là cái gì.” Từ Cương tò mò hỏi.

“Nếu tiền bối tò mò, sau khi lên thì sẽ rõ.” Gã sai vặt cung kính nói.

“Ta biết rồi.”

Từ Cương nói xong thì đưa bốn bảo bối đang tò mò lên tầng ba.

Bọn họ không có hứng thú lắm với thánh địa tu luyện khi vừa nghe đây là nơi tu luyện, đệ tử của Ẩn Linh Môn bây giờ cũng không có hứng thú với loại thánh địa tu luyện này, đến nỗi bọn họ còn cảm thấy mật độ linh khí của Ẩn Linh Môn quá cao.

Năm người leo lên tầng ba của Huyễn Tâm tháp, nơi này được tạo thành bởi những mật thất.

“Mỗi người một cái, sau một ngày thì ra ngoài tập hợp.” Từ Cương nói xong thì phân phát những đồng bạc thủy tinh trong tay cho mọi người.

“Đa tạ phong chủ.” Ba người Hùng Lục nói đa tạ.

“Cảm ơn cha.” Đây là Từ Linh Đài.

Từ Cương tìm một mật thất trống theo ý mình và sử dụng ngọc bội thủy tinh để vào trong.

Ngay khi bước vào mật thất, Từ Cương cảm thấy mình như bước vào một thế giới khác.

"Trước tiên xin mời chọn thánh địa ngộ đạo."

Xung quanh Từ Cương xuất hiện rất nhiều thế giới thu nhỏ, bên trên là đủ loại tràng cảnh thích hợp để ngộ đạo, kèm theo đó dấu vết của pháp tắc Thiên Đạo.

"Ngũ Hành chi địa, kiếm chi thế giới, Ám Ảnh chi địa, Lôi Phạt chi địa, thế giới cụ phong…"

Từ Cương nhìn thấy rất nhiều lựa chọn, hắn bỏ qua Ngũ Hành chi địa thích hợp nhất với mình, chọn một cái tên là Thế Giới Băng Hoại chi địa.

Ngay lập tức, mật thất chỗ Từ Cương ở bắt đầu biến đổi.

Sau đó, Từ Cương xuất hiện giữa không trung, Từ Cương nhìn xung quanh và thấy rằng thế giới này đã bắt đầu bị hủy diệt hoàn toàn.

Cuồng phong gào thét, núi lửa sôi sùng sục và ở xa xa, biển khơi với những con sóng lớn vỗ vào mặt đất không thương tiếc.

Trái đất cũng đang rung chuyển dữ dội, vô số nham thạch nóng chảy xuất hiện từ các vết nứt trên trái đất, và nham thạch đã nhấn chìm trái đất.

Thế giới đang bị hủy diệt, tất cả linh khí trong thiên địa đều hỗn loạn, vô số linh khí đã bắt đầu trộn lẫn, tạo thành khí Hỗn Độn kèm theo thiên tai.

Từ Cương nhìn thế giới sụp đổ phía dưới, hắn cảm nhận được linh khí hỗn tạp xung quanh mình và một cảm giác mới lạ ập đến.

"Đây là tràng cảnh thế giới hủy diệt sao." Vào lúc này, Từ Cương cảm nhận rõ một chút thiên tai trong thế giới này.

Từ Cương từ từ nhắm mắt lại, hắn bắt đầu cảm nhận một chút thiên tai này.

Trong mật thất khác, bốn người bọn họ cũng cảm nhận được đạo pháp phù hợp với mình.

Trong kiếm chi thế giới, Hạng Vân say mê trong mộ kiếm và lắng nghe tiếng kêu khóc của đống kiếm.

Trong thế giới ngũ hành, Từ Linh Đài cảm nhận được cái cốt yếu nhất trong ngũ hành.

Trong thế giới luyện thể, Hùng Lực hiểu được thế nào là sức mạnh và thế nào là luyện thể.

Trong thế giới Vạn Nguyên, Chu Đồng nhìn thấy được bản chất của mình.

Sau một ngày, năm người họ vẫn chưa đủ đã mà phải bước ra khỏi Huyễn Tâm tháp.

“Còn một tháng nữa mới bắt đầu thi đấu, trong một tháng này nếu không có chuyện gì thì các ngươi có thể tu luyện trong Huyễn Tâm tháp.”

“Coi như phúc lợi ra ngoài tham gia thi đấu lần này.” Từ Cương nói.

Bốn người bọn họ ngay lập tức cảm thấy rất hạnh phúc.

Đảo Ẩn Linh, không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm đang thao tác linh hỏa ngũ hành để luyện chế mộ linh kiện.

“Còn ba tháng nữa mới có thể luyện chế thành công. Một khi đại gia hỏa này được luyện chế thành công, thì sau này Ẩn Linh Môn của chúng ta không phải sợ Yêu tộc Hợp Thể Kỳ nữa.”

“Nếu như Ám Xà đó dám tấn công đảo Ẩn Linh lần nữa, ta nhất định sẽ để cho nó đến được mà không về được.”

Đang nhàn rỗi lại buồn chán, Từ Phàm bắt đầu tán gẫu với Sa Điêu, nhưng thường thì Từ Phàm sẽ là người nói, còn vẻ mặt của Sa Điêu là chăm chú nhìn Từ Phàm luyện chế pháp bảo.

“Sa sư huynh, bây giờ mới là giai đoạn sơ cấp của việc luyện chế đạo khí. Ở giai đoạn này không có nhiều thứ, thế nên ngươi đừng quá nghiêm túc.” Từ Phàm nhìn Sa Điêu nghiêm túc nói.

“Đại trưởng lão, người khác còn cầu thủ pháp và kinh nghiệm mà chẳng thể luyện chế được đạo khí, sao vào miệng ngươi lại thành không có bao nhiêu thứ vậy.”

“Chỉ riêng độ khó của đạo khí mà ngươi luyện chế, đã là thứ mà mà những Luyện Khí Tông sư bình thường không thể làm được rồi.” Sa Điêu nói.

“Chỉ riêng thủ pháp luyện khí của đại trưởng lão đã có thể chặn đứng vô số Luyện Khí Đại sư đang quanh quẩn trước cửa Luyện Khí Tông sư.”

Ở trong mắt Sa Điêu, bản lĩnh luyện chế đạo khí nhạt nhẽo của Từ Phàm chính là điều mà hắn cầu còn không được.

“Sa sư huynh cường điệu quá rồi.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi luyện chế xong bộ phận này, Từ Phàm đã dùng linh lực của mình đẩy nó vào trong lò luyện ở phía xa.

Lúc này Từ Phàm đang ở trạng thái chuyên tâm, vừa luyện chế những bộ phận cơ bản nhất, vừa khống chế nhiệt độ của linh hỏa trong lò luyện ở phía xa.

Trong lò luyện, có dung nham thần kỳ đang bao quanh tất cả các bộ phận, giữ chúng ở trạng thái luyện chế liên tục để chuẩn bị cho tổ hợp cuối cùng.

Khi Từ Phàm ném các bộ phận vào trong lò luyện, ánh mắt của Sa Điêu cũng chuyển hướng.

Bất cứ khi nào nhìn thấy linh kiện đạo khí trong lò luyện, hắn đều có cảm giác không thực, mặc dù hắn đã từng thấy cảnh sư phụ của mình luyện chế đạo khí. Bình thường sau khi các vật liệu dung hợp, thì chúng sẽ tạo thành một khối và bắt đầu khắc phù văn.

Ngay cả khi các bộ phận đã kết hợp, chúng vẫn sẽ bị kiểm soát trong ba cái vòng.

Đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy thứ giống như Từ Phàm, khởi đầu bằng trăm bộ phận, đạo khí này dùng linh khoáng, đến hơn một ngàn loại linh khoáng.

“Sa sư huynh, ngươi đừng nhìn cái lò đó nữa, nó chỉ là một phương pháp nhỏ để duy trì trạng thái của các bộ phận, không đáng nhắc đến.” Từ Phàm nói.

Sa Điêu há miệng, cuối cùng hắn vẫn quyết định ngậm miệng lại, bởi vì hắn lục hết trong đầu mình mà không tìm được từ nào để miêu tả hành động vừa rồi của Từ Phàm.

“Thật ra, ta cũng muốn tạo thành một khối, nhưng công năng của đạo khí được luyện chế ra sẽ quá một màu, chỉ có công năng tiến công cơ bản nhất.”

“Từ Phàm ta sẽ không luyện chế ra phế vật như vậy đâu.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão lợi hại.” Sa Điêu tán dương, hắn chẳng thèm cà khịa nữa đâu.

“Ha ha, đa tạ vì đã khen.” Sa Điêu cười.

Sau đó, Từ Phàm và Sa Điêu cùng nhau trao đổi kinh nghiệm luyện chế.

Sau một hồi trao đổi, Sa Điêu đưa ra kết luận, việc luyện khí của vị đại trưởng lão tông môn này rất suôn sẻ, con đường luyện khí này gần như không gặp khó khăn gì.

Người khác khi đi trên con đường luyện chế này, mỗi một bước đi đều phải trải qua vô số khó khăn trở ngại, máu và nước mắt vẩy khắp con đường.

Nhưng còn Từ Phàm, Sa Điêu cảm thấy với cách luyện khí của hắn thì cũng lười cho hắn đi, chỉ hận không thể đưa hắn tới đích luôn cho rồi.

Trong khi Sa Điêu đang suy nghĩ lung tung thì, phân thân số một của Từ Phàm đã đi đến.

Nhìn thấy Từ Phàm đang luyện chế đạo khí thì nói: “Vừa mới luyện chế xong Thái Tâm Cự Thuẫn, để ta nghỉ ngơi một chút rồi qua giúp ngươi.”

Khi Từ Phàm nghe được lời nói của phân thân, hắn lập tức có cảm giác áy náy, phân thân hiểu chuyện như vậy không nên bị bóc lột.

“Không cần, ngươi nghỉ ngơi xong thì tiếp tục luyện chế Thái Tâm Cự Thuẫn đi. Bên này ngươi muốn làm cho nhanh cũng không nhanh được.” Từ Phàm nói.

Mặc dù phân thân số một kế thừa cách luyện chế của Từ Phàm nhưng cũng có sai lệch nhỏ, nếu là 100 điểm thì khả năng phân thân số một chỉ được 80 điểm.

Trước mắt thì Vũ khí Thiên Cơ cấp đạo khí là tinh vi nhất trong số các loại pháp bảo mà Từ Phàm đã luyện chế, độ tinh khiết và rèn luyện linh khoáng có thể tạo ra sai lệch.

Mặc dù Từ Phàm rất muốn cho phân thân số một tham gia, nhưng muốn luyện chế thành công đạo khí này, thì chỉ cần một mình hắn.

Sau khi phân thân số một rời đi, Từ Phàm đã luyện chế xong một bộ phận khác và ném vào lò luyện.

Từ Phàm liếc nhìn đống nguyên liệu, rồi lấy ra một linh khoáng khác để tiếp tục luyện chế.

…………

Thiên Luyện tiên thành, trong Huyễn Tâm tháp.

Hùng Lực đã đi lên tầng thứ tư, tìm thấy một mật thất trống và bước vào.

“Mời chọn quân địch mà ngươi cần.” Một giọng nói cứng rắn vang lên.

“Hãy chọn ta vào lúc trạng thái đỉnh cao nhất.” Hùng Lục thuần thục nói.

Tầng thứ tư của Huyễn Tâm tháp được gọi là thánh địa chiến đấu, nó có thể mô phỏng bất kỳ kẻ thù nào, kể cả chính nó.

Khi năm người biết công năng của tầng này, bọn họ lập tức từ bỏ tầng thứ tư.

Tầng thứ tư rất khác với những tầng khác, ở đây năm trăm nghìn một ngày.

Mật thất chỗ Hùng Lực ở bắt đầu biến hóa, cuối cùng hình thành một thảo nguyên với bầu trời quang đãng và đàn dê bò đang hoạt động ở đằng xa.

Một Hùng Lực khác bước ra từ sương mù.

“Thế nào, chịu ngược vậy vẫn chưa đủ à.” Hùng Lực vừa hóa ra nói.

Lần cuối cùng kể từ khi Hùng Lực thử thách bản thân lần đầu tiên, hắn suýt chút nữa đã bị đánh đến mức hoài nghi nhân sinh.

Sau đó, người canh giữ ở đây nói với hắn, nói chung thì trong mật thất của thánh địa chiến đấu, bản thân khi biến thân có sức chiến đấu cao hơn bản thể chính ít nhất ba tầng.

Nếu như ngươi ngang bằng với chính mình, hoặc thậm chí đánh bại hắn, thì điều đó chứng tỏ ngươi đã sở hữu tất cả thần thông đạo pháp của riêng mình, kỹ năng chiến đấu đã được cô đọng đến đỉnh cao của cảnh giới này.

“Lần trước là do ta sơ suất, lần này ta sẽ huyết tẩy ô danh trước đó.” Hùng Lực lạnh lùng nói.

Trước đây khi chiến đấu, hắn thường chỉ dùng sức mạnh tầng 8. Nếu bị đánh bại, hắn sẽ dùng toàn lực.

Lần trước hắn bị đánh đau như vậy, cũng vì Hùng Lực biên thân dùng toàn lực hớt tay trên.

“Thanh Đồng chiến thể.”

Lần này Hùng Lực ra trận, hắn xuất đại chiêu, lấy ra một đôi cự chùy Minh Kim, lao về phía Hùng Lực biến thân, lần này hắn sẽ nện toát chính mình.

Ngay lúc này, trong một gian mật thất khác trên tầng bốn, Từ Cương đang nghi ngờ chính mình.

“Ta đối chiến với bản thân mình, nhưng lại không kiên trì được nửa giờ.”

Cơ thể tàn tạ của Từ Cương đang được chữa trị bởi một cỗ sức mạnh thần bí.

Chương 213: Trận chiến

Từ Cương nằm trong một thế giới màu trắng toát, cơ thể của hắn được phục hồi bằng một sức mạnh thần bí.

Đây cũng là lý do Tần bốn Huyễn Tâm tháp cần năm trăm nghìn linh thạch một ngày. Sau mỗi lần chiến đấu sẽ có một sức mạnh thần bí chữa lành vết thương cho các Thiên Chiến giả.

Khi thương thế của Từ Cương đã bình phục hoàn toàn, hắn từ từ đứng dậy và đả tọa để khôi phục linh lực của mình.

“Ta vẫn phải khiêu chiến với bản thân.” Từ Cương nói.

Đúng lúc này, có một đám khói xuất hiện, một gã Từ Cương mặc hắc y đi ra.

“Ngươi vẫn chưa chịu thua sao.”

“Ngươi có một thân thần thông mà không biết dùng, chỉ biết trốn trong bóng tối rồi đơn giản xuất ra.”

“Xem ra không có điểm yếu, nhưng một khi kẻ địch tìm được bản thể, trận chiến sẽ kết thúc.”

“Ngươi quá ỷ lại vào thuật pháp thần thông của mình.”

Sau khi Từ Cương mặc hắc y nói xong thì một Thiên Thủ Hư Tượng mọc lên, theo sau đó là một luồng pháp thuật như sấm rền đánh về phía Từ Cương.

Sau khi Từ Cương nghe Từ Cương biến thân nói xong, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn thấy Từ Cương hóa thân nói: “Chẳng qua là ta không luyện tới nơi tới chốn thôi.”

Phía sau Từ Cương cũng xuất hiện một Thiên Thủ Hư Tượng giống y như vậy.

Trong lúc này, tiểu thế giới của Từ Cương rung chuyển trong dòng chảy của pháp thuật.

Cùng lúc đó, Lý Tinh Từ cũng đã tới Thiên Luyện tiên thành.

“Thiên Luyện tiên thành tốt thật, quả là một danh tác.” Lão Kiếm ở trong Diệp Tiêu Dao tán thưởng.

“Sao vậy?” Diệp Tiêu Dao tò mò hỏi, đồng thời hắn cũng tò mò nhìn cảnh tượng tuyết rơi xung quanh.

“Toàn bộ tiên thành là Chuẩn Tiên khí. Mặc dù thứ này cũng thường thấy ở thế giới Đại Thiên, nhưng thực sự hiếm khi thấy nó là ở thế giới Trung Thiên.” Lão Kiếm tiếp tục nói.

“Chuẩn Tiên khí!.” Diệp Tiêu Dao nhìn đường phố dưới chân nói.

“Đúng, nhưng nó chỉ được dùng để tiện khi chuyển dời. Lực phòng ngự có thể phòng ngự cấp độ Chuẩn Tiên.” Lão Kiếm nói.

“Nếu ta công kích lực phòng ngự Chuẩn Tiên, vậy thì chẳng phải ta sẽ vô địch ở giới này sao.” Diệp Tiêu Dao kinh ngạc nói.

“Ta thấy giới này của các ngươi nước có hơi sâu.”

“Nếu như Yêu tộc thật sự thắng, thứ này cũng sẽ không nương tay.” Lão Kiếm nói.

Diệp Tiêu Dao nhìn xung quanh một chút, hắn lập tức nhìn thấy Huyễn Tâm tháp nằm trong tiên thành.

“Vẫn còn một khoảng thời gian trước trận đấu chiến lực thiên kiêu diễn ra, đi xem Huyễn Tâm tháp trước đi.” Diệp Tiêu Dao ngay lập tức gọi một xe thú và đi về phía Huyễn Tâm tháp ở đằng xa.

thiên kiêu của các tông môn khác đã đến, toàn bộ Huyễn Tâm tháp cũng bắt đầu sôi động.

Khi Diệp Tiêu Dao vừa bước vào cổng Huyễn Tâm tháp thì đúng lúc gặp được Từ Cương với khuôn mặt phờ phạc. Cả hai nhìn nhau, cảm giác trong lòng đều có một cảm giác quen thuộc.

Hai người đi ngang qua, không ai ngoảnh đầu lại.

Mặt nạ mà Từ Cương mang trên mặt của mình giật giật, lúc này có một giọng nói xuất hiện trong lòng Từ Cương.

“Diệp Tiêu Dao, nguyên là đệ tử của Khuyết Thiên môn, chủ nhân đã đánh dấu mức độ nguy hiểm là năm sao.”

“Bằng hữu móng heo của sư phụ?” Trong mắt Từ Cương chợt lóe lên một tia hồi tưởng. Sau đó hắn truyền tin, nói cho Từ Phàm tin tức về chuyện mình gặp Diệp Tiêu Phàm.

Một lúc sau thì nhận được hồi âm, nói Từ Cương không cần để ý, đừng giao lưu với hắn.

Nửa tháng sau, Từ Cương mỉm cười nhìn Từ Cương không thể biến thân thành mình ở xa xa.

“Không tệ, ngươi tiến bộ rất nhanh đó, vậy mà ngươi có thể lĩnh ngộ đạo thiên tai trong khoảng thời gian ngắn như vậy.”

“Bây giờ ngươi đã có thể thông hiểu tất cả đạo pháp thần thông của bản thân rồi.”

“Bước tiếp theo là vượt qua chính mình, ngươi có muốn tiếp tục không?” Từ Cương áo đen nhìn Từ Cương nói, trong mắt tràn đầy vẻ lãnh khốc vô tình.

“Trận chiến thiên kiêu chiến lực sắp đến gần, đợi sau khi thi đấu kết thúc, ta sẽ tiếp tục tới.”

“Cuối cùng, ngươi thử một chiêu này của ta đi.”

Thiên Thủ Hư Tượng phía sau Từ Cương kết ấn cùng với hắn. Một cỗ hàn ý không thể giải thích được xuất hiện trong lòng Từ Cương áo đen. Sau đó băng lam có thể đóng băng không gian xuất hiện trong không gian xung quanh và bắt đầu lan ra toàn bộ không gian.

Tiểu thế giới chỗ Từ Cương bị đóng băng.

“Thần thông: Đóng băng không gian”

“Ầm ~~”

Băng lam đóng băng không gian vỡ tan cùng với Từ Cương áo đen.

Từ Cương áo đen biến mất, toàn bộ không gian lại trở thành một thế giới trắng toát.

Sau khi nhìn thấy thành công của mình, Từ Cương ngồi trên mặt đất không chút hình tượng. Sau đó dang tay dang chân nằm trên đất, toàn thân như không còn chút sức lực nào.

Một tia sáng màu xanh từ trên bầu trời chiếu vào cơ thể Từ Cương, phục hồi thương tích cho hắn.

“Những kỹ năng độc đáo do sư phụ dạy cuối cùng cũng có thể sử dụng rồi.” Từ Cương nằm trên mặt đất, nhìn lên trần nhà màu trắng và nói.

Từ Cương sử dụng tuyệt chiêu của mình, bây giờ hắn đang trong tình trạng hư thoát, hắn chỉ có thể nằm trên mặt đất chờ Huyễn Tâm tháp khôi phục.

“Đóng Băng Không Gian, Mộc Giới Giáng Lâm, Kim Hi Thiên Hạ, Trọng Lực Cực Hạn, Kim Ô Lâm Thế. Ngươi có thể tùy tiện biết năm loại thần thông này, cầm vị trí ba người mạnh nhất hẳn là không có vấn đề gì.

Từ Cương nhớ lại những lời Từ Phàm nói với hắn khi chuẩn bị đi. Hắn cảm thấy da đầu mình tê dại, là loại cảm giác tê dại vì bị khoe khoang.

Một khi hắn sử dụng một chiêu này, cho dù có bao nhiêu Nguyên Anh kỳ đến thì hắn cũng đỡ được.

Lúc này, trong bốn mật thất khác, bốn người Từ Linh Đài, Hùng Lực, Hạng Vân và Chu Đồng cũng lần lượt đánh bại các hóa thân của bọn họ.

Nửa tháng sau, trận đấu thiên kiêu chiến lực bắt đầu, trên Huyễn Tâm tháp lơ lửng mấy chữ lớn “Trận đấu thiên kiêu chiến lực.”

Sáng sớm, Từ Cương tu luyện xong ở trong nhà trọ, hắn mở mắt nhìn ra ngoài cửa sổ.

Những chữ lớn phía trên Huyễn Tâm tháp đã tạo nên ấn tượng trong mắt Từ Cương.

“Trận đấu này được tổ chức ở Huyễn Tâm tháp à?”

Lúc này Từ Cương cảm giác được dị động trong không gian giới chỉ.

Từ Cương lấy ra một ngọc giản tỏa ra hào quang.

“Thi đấu thiên kiêu chiến lực sẽ bắt đầu vào buổi trưa.” Từ Cương vừa nói vừa xem thông tin trong ngọc giản.

Lúc này, bốn vị đệ tử Ẩ Linh khác đã nhận được tin tức.

Ở quảng trường bên ngoài Huyễn Tâm tháp, lúc này đây, các thiên kiêu của các tông môn đến tham gia thi đấu đã được lấp đầy.

Vì toàn bộ quảng trường đều được bố trí pháp trận cấm linh, nên tất cả thiên kiêu của các tông môn chỉ có thể chen chúc bằng cơ thể của mình.

Ở lối vào chỗ quảng trường, Từ Cương nhìn Huyễn Tâm tháp ở đằng xa, rồi quay đầu lại nhìn Hùng Lực nói: “Hùng Lực, đến lượt ngươi ra sân rồi đấy.”

“Đã hiểu.” Hùng Lực gật đầu.

Giống như tráng hán bước vào đàn gà, hắn dẫn bốn con gà con đến cổng của Huyễn Tâm tháp một cách dễ dàng.

Năm người trình ngọc giản báo danh của mình và nhận được ngọc bội thủy tinh có khắc số của mật thất.

Bọn người Hùng Lực có tu vi Trúc Cơ Kỳ ở tầng hai, Từ Cương ở tầng bốn.

Từ Cương đi theo dòng người và tìm thấy mật thất của mình.

Khi Từ Cương vừa vào mật thất, hắn đã nghe thấy một giọng nói điện tử giới thiệu về các quy tắc của thi đấu thiên kiêu chiến lực.

“Kịch bản của cuộc so tài này không được rồi, hỗn chiến quá nhàm chán.” Từ Cương nói.

Từ Cương ở trong mật thất không bao lâu thì không gian xung quanh bắt đầu biến hóa.

Cùng lúc đó, bên ngoài Huyễn Tâm tháp xuất hiện năm tấm màn sáng siêu lớn, mỗi tấm màn sáng lớn chia thành hàng ngàn tấm màn ánh sáng nhỏ, bên trên là nơi diễn ra trận giao chiến.

Khi người dự thi gia nhập chiến trường, một lực không gian đã truyền tống Từ Cương đến một hòn đảo siêu lớn.

Từ Cương cảm nhận được làn gió biển mát mẻ và hơi mặn trong đó, hắn nghi ngờ nói: “Được truyền tống đến nơi này à.”

Lúc này, một cột sáng màu xanh lam bao Từ Cương lại, đồng thời, hơn một nghìn cột sáng chuyển động xuất hiện trên hòn đảo.

“Có tổng cộng 1.500 tên của thiên kiêu tông môn trong chiến trường tiểu thế giới này, muốn vượt qua vòng loại phải đánh chết hai gã thiên kiêu.”

“Người bị đánh chết sẽ sống lại ở mật thất của mình, cho nên không cần để ý đến sống chết, cứ tha hồ mà chiến đấu đi.” Giọng điện tử vang lên trên bầu trời.

Ngay lập tức, tất cả các cột sáng trên bầu trời bắt đầu di chuyển nhanh chóng.

Từ Cương nhìn năm cột sáng lao về phía mình ở xa xa, hắn lập tức lắc đầu nói: “Nhìn ta giống dễ bị ăn hiếp lắm à.”

“thiên kiêu có thể đi vào nơi này, chúng ta không được xem thường ai.”

“Nhưng mà nhìn các hạ trung hậu và thành thật thế này thì nhất định là người thiện lương nhỉ.”

“Nên là dùng mạng của các hạ thành toàn cho ta vượt qua vòng loại thăng cấp nhé.” Một vị tu sĩ trẻ tuổi với khuôn mặt tà khí vừa cười vừa nói.

“Năm người các ngươi là một tông môn.” Từ Cương thản nhiên hỏi, trong mắt hiện lên một tia tức giận.

Nếu được người ngoài khen là trung hậu, thật thà thì chính là chửi khéo, đẳng cấp chẳng kém gì con ngựa.

“Dù có như thế đi chăng nữa thì cũng không thể thay đổi kết cục của việc các hạ bị đào thải đâu.”

Bốn tên vị tu sĩ khác với vẻ mặt khuôn mặt tà khí đã vây lấy Từ Cương.

“Ta không thích mấy từ trung hậu, thật thà này đâu.”

Khuôn mặt lương thiện của Từ Cương lộ ra một nụ cười nham hiểm.

“Động thủ đi!”

Tu sĩ tà khí cảm thấy có gì đó không ổn, bọn họ lập tức bật người và khởi động sát trận ngũ phương, năm thanh kiếm quang chém về phía Từ Cương.

“Nếu là cùng một tông môn, vậy thì đi cùng nhau cho tròn.” Từ Cương lạnh lùng nói.

Thiên Thủ Hư Tượng một trăm mét xuất hiện ở phía sau Từ Cương, Thiên Thủ Hư Tượng đồng thời kết ấn.

“Thần thông: Đóng Băng Không Gian.”

Một chút băng lam xuất hiện và sau đó giống như một tia lửa, nó nhanh chóng bao vây không gian xung quanh.

Không gian trong vòng 3 dặm xung quanh hoàn toàn bị đóng băng bởi lớp băng xanh.

“Trung hậu, thật thà, hừ!”

Bóng dáng của Từ Cương xuất hiện ở bên cạnh của băng lam, hắn dùng ngón tay nhẹ nhàng gõ lên mặt băng lam.

“Rắc~~”

Băng lam giống như thủy tinh bị vỡ vụn, một chút mở rộng ra toàn diện.

Vụn băng màu xanh lơ lửng trên bầu trời.

Ở phía bên kia của hòn đảo, một vị tu sĩ trẻ tuổi với bóng Lôi Thần ở phía sau đang nhìn về phía Từ Cương với vẻ mặt nghiêm nghị.

“Thi đấu thiên kiêu chiến lực, ta bắt đầu cảm thấy hưng phấn rồi đấy.”

Trong mắt thiếu niên lóe lên một tia sét.

Một ánh sáng tiếp dẫn thông thiên quét về phía Từ Cường, đón hắn về trong mật thất ban đầu.

Lúc này, Từ Phàm đang vừa luyện khí trong không gian dưới lòng đất ở đảo Ẩn Linh, vừa đang xem phát sóng trực tiếp trận chiến, hắn vui mừng nói: “Cuối cùng thì tên tiểu tử ngốc này cũng mở mang đầu óc chút ít rồi.”

Sa Điêu nhìn Từ Phàm vừa luyện khí vừa xem phát sáng trực tiếp, hắn cau chặt mày.

“Đại trưởng lão, ngươi chắc chắn là không sao đó chứ.”

Sa Điêu ám chỉ sự chuyên tâm của Từ Cương.

“Thường thôi mà, không cần lo lắng.” Từ Phàm quay đầu nhìn về phía Sa Điêu rồi Ngũ Hành linh hỏa trong tay hắn không ngừng biến hóa, điều chỉnh nhiệt độ của linh hỏa. Một bên hắn dùng linh lực để điều khiển vòng xoay của linh khoáng, để đảm bảo rèn luyện được đồng nhất.

Đến lúc cần phải dung hợp các linh khoáng khác, còn phải biến hóa pháp quyết để kích thích linh hỏa đốt cháy mạnh mẽ hơn,

Sa Điêu nhìn thấy cảnh tượng này, hắn thở dài nói: “Nếu ta cũng như ngươi, sư phụ ta có thể đã đánh ta tám trăm lần mỗi ngày rồi.”

Sa Điêu hồi tưởng lại, hắn như đang nhớ lại khoảng thời gian hạnh phúc khi mới vừa học luyện khí.

“Vậy nên là ngươi không phải ta.”

“Mà này, lão nhân gia sư phụ ngươi, gần đây hắn thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Gần đây đang dốc hết sức để luyện chế thuyền tinh ở Thiên Luyện tông, nên có rất ít cơ hội trò chuyện.”

“Sư phụ, lão nhân gia hắn nói rằng khi hắn hoàn thành chiến thuyền thuyền tinh, thì hắn sẽ đến đây tìm ta, nhân tiện trao đổi với ngươi một chút.” Nói đến sư phụ của mình, giọng điệu của Sa Điêu rất trang trọng.

Từ Phàm đang luyện khí đột nhiên sinh lực dồi dào nói với Sa Điêu: “Ngươi có thể đưa sư phụ của ngươi đến Ẩn Linh môn của chúng ta dưỡng lão được không?”

Sa Điêu nghe những lời này của Từ Phàm, thì hắn trực tiếp lắc đầu nói: “Ta nghĩ là không được, sư phụ ta luyện chế thuyền tinh ở Thiên Luyện tông, chỉ dùng để đối phó với Yêu tộc.”

“Chuyện có liên quan đến vận mệnh của nhân tộc và cũng vì những sức mạnh công đức kia nên sư phụ ta sẽ không đồng ý đâu.” Sa Điêu nói.

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm gật đầu và không đề cập đến chuyện này nữa.

Lúc này, hầu hết đệ tử của tông môn đều đã tập trung ở quảng trường nhỏ trước tháp thí luyện.

“Không hổ danh là sư huynh Hùng Lực, hắn đi đến đâu cũng là tâm điểm.” Một đệ tử nhìn Hùng Lực đang bị vây công trên trên cột sáng và nói.

“Sự chú ý của ngươi không nên tập trung vào thiên kiêu của tông môn khác đang vây công sư huynh Hùng Lực.”

“Ta cảm thấy với sức chiến đấu này mình cũng có thể làm được.” Một đệ tử khác nhìn tu sĩ Trúc Cơ đang vây công Hùng Lực và nói một cách khinh thường.

“Có mạnh có yếu. Bây giờ sư huynh Hùng Lực chỉ đang đụng phải một tên cặn bã thôi.” Một đệ tử khác bình tĩnh nói.

Lúc này, Hùng Lực trong trong cột sáng dường như đã mất kiên nhẫn, tung một cú đấm vào đám đông đang vây công.

Sau đó trận chiến kết thúc.

Ba gã đệ tử dự thi khác đã kết thúc trận chiến.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm thấy trận chiến đã kết thúc, trực tiếp gọi Bồ Đào đóng cột sáng lại, sau đó bắt đầu chuyên tâm luyện khí.

Ở quảng trường bên ngoài Huyễn Tâm tháp, năm người tập hợp.

Nhìn bốn người vẫn chưa đủ vui, Từ Cương cười nói: “Trận chiến vừa mới bắt đầu, nhất định sẽ có đối thủ làm hài lòng các ngươi.”

Lúc này Từ Cương đã nhìn thấy đám người Cơ Mộ Hoa ở đằng xa.

Cơ Mộ Hoa đang nói chuyện phiếm với sư huynh đệ của tông môn, sau khi nhìn thấy Từ Cương thì xin cáo từ với sư huynh đệ đồng môn bên cạnh và đi về phía Từ Cương.

Mặc dù Từ Cương vẫn đang đeo một chiếc mặt nạ biến dạng, nhưng hắn vẫn bị người bạn tốt của mình nhận ra trong nháy mắt.

“Trương đạo hữu, không ngờ chúng ta lại gặp nhau sớm như vậy.” Cơ Mộ Hoa thân thiết nói.

“Sao ta có thể không tham gia sự kiện rầm rộ như vậy được?” Từ Cương không ngờ người bạn tốt của mình lại nhớ biệt hiệu của mình, hắn lập tức cảm thấy quan hệ giữa hai người đã tiến thêm một bước.

“Mong được gặp Trương đạo hữu trong trận chung kết.”

“Ha ha, lời này hơi thừa, ngươi phải tin vào thực lực của ta chứ.” Từ Cương cười lớn.

“Các ngươi cũng được coi như bên chủ sự, hay là chiêu đãi chúng ta một bữa đi.” Từ Cương nói tiếp.

“Cái này xem như chút lòng thành.”

Trong ghế lô ở tầng cao nhất của Bách Trân Tiên lâu, Cơ Mộ Hoa và năm người Từ Cương ngồi xuống.

“Đây là sản nghiệp của tông môn ta, các món ăn được làm ở đây có thể được xếp vào top 5 ở Thiên Luyện tiên thành.”

“Đặc trưng ở đây là tiệc Thiên Linh.” Cơ Mộ Hoa nói.

Một lúc sau, gã sai vặt ở ngoài cửa bắt đầu dọn món ăn.

“Cơ đạo hữu, có nhân vật nào lợi hại trong số những thiên kiêu đến đây lần này không?” Từ Cương vừa ăn vừa hỏi.

“Chắc chắn còn hơn thế, ta sẽ giới thiệu cho ngươi một người nổi tiếng hơn.” Cơ Mộ Hoa trả lời.

“Trần Bắc Hàn, thiên kiêu đỉnh cấp với chiến lực Nguyên Anh kỳ của Thiên Linh tông, một tay thần thông thuộc tính băng, dùng đến xuất thần nhập hóa, nghe nói là đạo Hàn Băng.”

“Hoa Tiêm Nhu, đệ tử Kim Đan kỳ của thánh địa Hợp Hoan, một tay thần thông ảo thuật Nguyên Anh kỳ cũng không đỡ được.”

“Tô Lạc, đệ tử Nguyên Anh kỳ của Thần Mộc thánh địa, chiến tích mạnh nhất là đã đánh bại mười vị thiên kiêu Thiên Linh tông của chúng ta và cũng bao gồm cả ta.”

Chương 214: Trận chiến 2

“Ngươi bị đánh bại á?” Từ Cương ngạc nhiên nói.

Hóa ra ngươi không phải là tên bại tướng dưới một mình ta.

Cơ Mộ Hoa gật đầu và nói: “Thua rất thảm.”

“Vậy một tay Tô Lạc thần thông thuộc tính mộc thì gần như bất khả chiến bại.”

“Nếu Trương đạo hữu gặp Tô Lạc mà ta nói, ngươi có thần thông phong tỏa không gian cực tốt thì sẽ không rơi vào thế bị động.”

“Còn nhất định phải tốc chiến tốc thắng. Một khi chiến trường bị loài hoa Thần Mộc lấp đầy, có lẽ trận chiến sẽ kết thúc.” Cơ Mộ Hoa rùng mình nói.

Trước đây khi quyết đấu với Tô Lạc, tưởng đâu đây sẽ là một trận chiến ngang tài ngang sức, nhưng trong mắt Tô Lạc, hắn chẳng khác gì một món ăn.

Dĩ nhiên thằng hề chính là hắn.

Sau khi nghe lời khuyên của Cơ Mộ Hoa, tức thì Từ Cương phải quan tâm đến tu sĩ tên Tô Lạc.

“Vậy yêu nghiệt Trúc Cơ Kỳ có gì nghịch thiên không?” Từ Cương nói xong thì nhìn thoáng qua bốn người vẫn đang ăn cơm.

Hắn chỉ thấy bốn người như chưa từng trải chuyện đời, bọn họ ăn đến miệng đầy dầu mỡ. Từ Linh Đài còn đang cầm ngón chân của giao long gặm rất vui vẻ.

“Trúc Cơ Kỳ….” Cơ Mộ Hoa có hơi trầm tư.

“Thiên Tô Nhi của thánh địa Hợp Hoan, Long Giác của Lôi Linh tông, Vương Lôi của Thiên Luyện tông….” Cơ Mộ Hoa nói một đống, sau đó hắn còn nói thêm: “Không cần quan tâm những người này.”

“...” Mọi người.

“Các ngươi phải chú ý đệ tử của Thiên Vũ tông. Bình thường thì những đệ tử như vậy khi bước vào thế giới đều có sức chiến đấu cực kỳ mạnh.”

“Các ngươi có nghe ta nói không đó, lúc gặp đệ tử Thiên Vũ tông thì phải cẩn thận một chút.” Từ Cương nhìn bốn người vẫn đang nấu ăn và nói.

“Đã biết” x4

Lúc này, lưu ảnh thạch của người tham gia thi đấu có thành tích tốt trong cuộc trận chiến đã xuất hiện, trong số đó có Từ Cương đứng thứ hai.

Trong nháy mắt, khuôn mặt thành thật trung hậu không có gì nổi bật của Từ Cương đã nóng bừng ở Thiên Luyện tiên thành, có tiếng là người với sức chiến đấu cực mạnh.

Từ Cương vừa nghe tin thì sắc mặt lập tức thay đổi.

Để lộ khuôn mặt có sẹo đao,

Khuôn mặt đầy sát khí.

Để cho mọi người đều biết người này không dễ dây vào.

“Cha, khuôn mặt này của ngươi không tốt lắm.” Từ Linh Đài nhìn gương mặt cha mình đổi mới thì có hơi không chấp nhận được.

“Làm sao, khuôn mặt này còn chưa đủ dữ tợn sao?” Từ Cương cau mày hỏi, sau đó trên mặt lại xuất hiện thêm một vết sẹo đao nữa.

“Không phải vậy đâu, sư phụ nói, người có tướng mạo càng hung ác thì càng dễ bị người khác dùng làm bia đỡ đạn.”

“Nếu như cha thật sự muốn đổi lại khuôn mặt, ta khuyên là nên đổi khuôn mặt của mình thành khuôn mặt kiểu như sư tổ ấy.”

“Tướng mạo bình thường, khuôn mặt đi trên đường cũng chẳng ai chú ý.” Từ Linh Đài đề nghị.

“Ngươi nói có vẻ là cách hay đấy.” Từ Cương sờ cằm nói, hình như sư phụ cũng từng nói như vậy.

Một lúc sau, một khuôn mặt xấu xí xuất hiện trước mặt Từ Linh Đài.

“Đúng là cái này rồi. Thật ra khuôn mặt trước đây của cha cũng khá tốt, nhưng mà…”

“Được rồi, không nói nữa, nhanh chuẩn bị cho trận chiến ngày mai đi.” Từ Cương xua tay nói.

Ngày hôm sau, trong trận đấu.

“Tại hạ là Tô Lạc của Thần Mộc thánh địa, thỉnh các hạ chỉ giáo.”

Từ Cương nhìn Tô Lạc giống như quý công tử ung dung tự tại đằng trước, hắn có chút sững sờ.

Hôm qua hắn còn đang nghĩ cách làm sao đánh bại ngươi, không ngờ hôm nay liền gặp mặt.

“Ẩn Linh Môn, Trương Hàn.” Từ Cương chắp tay nói.

Lúc này, vị trí của hai người là trong một vùng hoang mạc. Mặt trời trên bầu trời nóng như lửa đốt, không có gì ngoài những cồn cát dị thường trong bán kính trăm dặm.

“Mời.” Tô Lạc mặc một bộ bạch y, hắn khiêm tốn nói.

“Mời.” Ngay khi Từ Cương nói xong, phía sau hắn xuất hiện bóng dáng của Thiên Thủ Hư Tượng.

Lúc này, ở bên ngoài Huyễn Tâm tháp, có vô số người đang chú ý đến trận chiến giữa Tô Lạc và Từ Cương, nhưng phần lớn đều đến vì Tô Lạc.

“Đạo hữu rất sốt ruột nhỉ.”

Tô Lạc nhẹ nhàng vung tay lên, trong khoảng không có vô số hạt giống hoa màu tím đột nhiên xuất hiện, nó bắt đầu bén rễ và nảy mầm trong khoảng không.

Khi những bông hoa màu tím quyến rũ nở rộ, khí thế của Tô Lạc ngày càng mạnh hơn.

“Tại sao Trương đạo hữu vẫn chưa ra tay.” Tô Lạc nghi ngờ nhìn Từ Cương và nói.

“Không có chuyện gì, ta chỉ muốn xem những bông hoa này của ngươi có uy lực gì thôi.” Từ Cương hỏi.

Sau khi nghe Từ Cương nói, Tô Lạc mỉm cười, hắn thản nhiên nói: “Trương đạo hữu thật là lớn gan.”

“Trong số những đối thủ mà ta từng gặp, chưa từng có kẻ nào dám cho ta cơ hội thi triển thần thông.”

Lúc này, một dây leo thật nhỏ mọc ra trên đùi của Từ Cương, nó bắt đầu quấn quanh cơ thể Từ Cương.

“Thứ nhất, những bảo bối này của ta sẽ ký sinh.”

Sau khi Tô Lạc nói xong, Từ Cương đã bị quấn thành cái bánh tét lớn.

“Thứ hai là người bị ký sinh sẽ bị ta khống chế.”

Hắn nói xong, dây leo bao vây Từ Cương nhanh chóng rút về trong cơ thể của Từ Cương.

Lúc này, Từ Cương đã hoàn toàn bị khống chế.

“Những thứ còn lại thì phải cần đạo hữu tự đến tìm tòi rồi.” Tô Lạc vung tay lên, đóa hoa tím cắm rễ ở trên khoảng không tỏa ra vô số sương mù.

Toàn bộ chiến trường dần bị sương mù bao phủ.

“Làm thế nào mà đạo hữu phát hiện ra đây không phải là chân thân của ta?”

Một bóng người đi ra từ trong sương mù, đó cũng chính là thân giả của Từ Cương.

“Cảm giác.”

Tay Tô Lạc kết pháp ấn, một dây leo màu tím vươn ra từ trong khoảng không, nó bắt đầu tìm kiếm không gian xung quanh, như thể đang tìm kiếm thứ gì đó.

“Thần thông: Nham Tương Thế Giới”

Bóng dáng của Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện từ phía sau thân giả của Từ Cương và bắt đầu thi pháp kết ấn.

Mặt đất bị nghiền nát, vô số nham tương thoát ra từ trong đất. Một cái hồ nham tương khổng lồ xuất hiện trên bầu trời, nham tương đổ xuống mặt đất như một thác nước.

Nham thạch đi đến đâu thì tất cả những bông hoa màu tím bám rễ trong khoảng không đều bị nham tương làm tan chảy.

“Thần thông: Nước Hỏa Thần”

Vào lúc này, tất cả sinh vật chúng sinh đều được sinh ra trong nham tương, vô số dị thú lao ra khỏi hồ nham tương và lao về phía Tô Lạc.

“Thật là thú vị.”

Khi một con cự thú nham tương chuẩn bị vồ vào người Tô Lạc, ở vị trí của nó là bóng dáng một cây đại thụ thông thiên.

Với sự xuất hiện đại thụ thông thiên, tất cả cự thú nham tương đều bị trấn áp về trạng thái nham tương nguyên thủy nhất và quay trở lại thế giới nham tương để ăn trưa.

“Lợi hại, lâu rồi ta không gặp một đối thủ thú vị như ngươi.”

Bóng người của Tô Lạc xuất hiện trên một cành cây đại thụ thông thiên, hai tay hắn thi pháp kết ấn.

Đại thụ thông thiên từ từ bén rễ vào nham tương, nó cũng bắt đầu hấp thụ sức mạnh của nham tương. Hơn nữa, còn hình thành vòng đóng năng lượng với những bông hoa màu tím cắm rễ trong khoảng không.

Dưới sự hấp thụ của đại thụ thông thiên, nham tương dưới lòng đất ngày càng ít đi. Toàn bộ đại thụ thông thiên và những bông hoa cắm rễ trong khoảng không đều biến thành màu đỏ.

Trong lúc nhất thời, Tô lạc trở thành vương giả kiểm soát khu vực này.

Lúc này, Từ Phàm đang xem phát sóng trực tiếp ở không gian dưới lòng đất của đảo Ẩn Linh, hắn lắc đầu nói: “Vẫn còn quá non. Tuy loại thần thông rất khó giải thích này có thể hấp thụ linh khí, nhưng nếu gặp phải đối thủ có đầu óc, hắn sẽ há hốc mồm.”

“Đáng tiếc là, đồ đệ của ta đã quen làm pháo đài, rất khó điều khiển.”

Từ Phàm vừa dứt lời.

Hắn nhìn thấy một chút băng lam xuất hiện trong cột sáng, sau đó lan ra nhanh chóng.

“Thần thông: Đóng băng không gian.”

Trong lúc này, dù là đại thụ hay nham tương, mọi thứ đều bị đóng băng.

Lúc này, trong mắt Tô Lạc hiện lên một chút kinh ngạc, sau đó biến thành một khối đá băng lam.

Từ Cương lấy tay chạm nhẹ một cái, trận chiến đã kết thúc.

Tất cả mọi người bên ngoài Huyễn Tâm tháp theo dõi trận chiến lập tức sửng sốt. Thiên kiêu Nguyên Anh đệ nhất của Thần Mộc thánh địa cứ như vậy bị đánh bại. Đã thế còn bị một người bình thường không có tên tuổi đánh bại.

Nhất là người của Thần Mộc thánh địa, lúc này bọn họ có hơi hoài nghi nhân sinh.

Chúng ta ở đây để giành vị trí đầu tiên, mang đạo khí được thưởng về mà.

Mới trận đấu chính thức đầu tiên mà chúng ta lại thua!

Tô Lạc bình tĩnh bước ra khỏi Huyễn Tâm tháp, khóe miệng lộ ra một nụ cười, hắn cũng không có cảm giác gì là bị đánh bại.

“Tô sư huynh, ngươi không sao chứ?” Một đệ tử của Thần Mộc thánh địa nói, hắn sợ Tô Lạc sẽ gặp cái gì đó ngoài ý muốn.

“Không sao đâu, trước đây ta chỉ là ếch ngồi đáy giếng thôi.” Tô Lạc cười nói.

“Tô sư huynh không có chuyện gì là tốt rồi.” Đệ tử Thần Mộc thánh địa nói.

Tô Lạc đi đến bên ngoài quảng trường, hắn nói với đám đệ tử của Thần Mộc thánh địa hai bên: “Sau trận đấu ở đây, ta muốn xin thí luyện cùng trưởng lão tông môn.”

Diệp Tiêu Dao đã kết thúc trận chiến từ sớm, hắn ở mật thất cũng nhìn thấy trận chiến của Từ Cương và Tô Lạc.

“Giới này của các ngươi đúng là ngọa hổ tàng long. Hai vị thiên kiêu vừa rồi còn mạnh hơn nhiều so với Nguyên Anh Kỳ của ngươi.” Lão Kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Đừng quá đề cao ta, ta chỉ là một tu sĩ có tư chất bình thường, chiến lực thiên phú đâu cao như vậy.”

“Đừng so sánh ta với những thiên tài đó.” Diệp Tiêu Dao nói. Hiện tại hắn chỉ kiên định một niềm tin, kiếm linh thạch, mua linh kiếm, ngược chúng nó đến hậu kỳ.

“Ta thật sự không có gì để phản bác lại những lời ngươi nói.”

Lúc này, Diệp Tiêu Dao xem lại trận đấu của Trúc Cơ Kỳ, tình cờ lại là cảnh chiến đấu của Hạng Vân.

Thiên kiêu mà Hạng Vân gặp chính là một vị tu luyện tâm kiếm nhất đạo.

Lúc này trong lòng Hạng Vân rất phiền muộn, không ngờ ngay trong trận đầu tiên của mình lại gặp phải đệ tử của Kiếm Vũ tông trong truyền thuyết.

Sức chiến đấu đúng là không tầm thường.

“Lại là một kiếm đạo yêu nghiệt, nhưng tiểu tu sĩ kia tu luyện kiếm trận nhất đạo cũng rất lợi hại.”

Trong cột sáng, chỉ nhìn thấy 180 linh kiếm tạo thành một Ngũ Hành Kiếm Trận cực lớn, đột nhiên tấn công đệ tử của Kiếm Vũ tông.

Năm thuộc tính của linh kiếm, các đòn tấn công của 12 loại kiếm trận với cả hai thuộc tính, hầu như đều bị đệ tử của Kiếm Vũ tông dễ dàng chặn lại.

“Lão đầu, ngươi xem trước kia sao không tu luyện tâm kiếm nhất đạo nhỉ. Ngươi nhìn xem kiếm tu kia mạnh cỡ nào.” Diệp Tiêu Dao phun tào với Lão Kiếm.

“Ngươi chẳng có mắt nhìn gì, chưa nói đến yêu nghiệt tâm kiếm nhất đạo kia, chỉ nói đến kiếm tu tấn công đã không phải là thứ mà ngươi có thể sánh được Trúc Cơ Kỳ.”

“Chẳng qua là vị kiếm tu kia quá yêu nghiệt cho nên mới có thể trấn áp tu sĩ kiếm trận ngay tức khắc.” Lão Kiếm nói.

Đúng lúc này, thiếu niên của đạo tâm kiếm trực tiếp chém ra một đạo kiếm quang cực lớn, phá vỡ kiếm trận do Hạng Vân thi triển.

“Thuẫn”

Trong nháy mắt, năm mươi tám linh kiếm tạo thành một kiếm thuẫn, ngăn cản kiếm quang.

“Ầm~”

Kiếm quang sụp đổ, ít nhất một nửa số linh kiếm tạo thành kiếm thuẫn mất đi linh quang của linh kiếm.

Nhìn mấy chục linh kiếm trên mặt đất đã mất đi linh tính, trong mắt Diệp Tiêu Dao lóe lên một chút không đành lòng. Nhiều linh kiếm như này cũng đủ để cho tiểu tu sĩ Trúc Cơ này cảm thấy đau khổ một khoảng thời gian.

Là tu sĩ kiếm trận, Diệp Tiêu Dao quyết định đưa cho người nọ những bảo khí linh kiếm nhất nhị giai mà hắn không sử dụng. Không vì cái gì khác, chỉ vì tu sĩ kiếm trận

Hẳn là rất đau khổ khi tổn thất nhiều linh kiếm như vậy.

Lúc này, Hạng Vân không quan tâm đến linh kiếm trên mặt đất, mà tiếp tục dùng mưu kế, điều động kiếm trận chém đến đệ tử Kiếm Vũ tông.

“Cự kiếm Kim Viêm, trảm!”

Chỉ nhìn thấy linh kiếm hệ kim và linh kiếm hệ hỏa hợp thành một cự kiếm dài 100 mét xuất hiện trên đầu đệ tử của Kiếm Vũ tông và đột nhiên cắm vào.

Đệ tử của Kiếm Vũ tông chỉ lạnh lùng nhìn cự kiếm cắm trên bầu trời, trực tiếp dùng mũi kiếm đâm thẳng vào mũi kiếm của cự kiếm.

“Ầm ~~”

Một đạo sóng xung kích quét qua toàn chiến trường, hai linh kiếm tạo thành cự kiếm đột nhiên văng vỡ, gần một nửa số linh kiếm mất đi linh quang.

“Đáng tiếc quá.” Diệp Tiêu Dao đang xem trận chiến nói.

“Đáng tiếc cái gì, ngươi không thấy rằng tất cả linh kiếm của tu sĩ kiếm trận Trúc Cơ Kỳ kia đều là Chế Thức à.”

“Hơn nữa còn thành hệ thống. Nghĩ một chút về Trúc Cơ Kỳ của ngươi, chính ngươi mới đáng thương đó.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao trào phúng.

“........”

Lúc này, đệ tử của Kiếm Vũ tông trong hình ảnh nói: “Ngươi rất giỏi, là một đối thủ có tư cách.”

Giọng nói của thiếu niên rất lạnh lùng, biểu cảm trên mặt lại rất thản nhiên.

“Tiếp tục đi, đừng nói nhảm”

Lúc này đây, chiến ý trong mắt Hạng Vân đã lên đến cực điểm.

Linh kiếm hệ mộc màu xanh lục và linh kiếm hệ thủy màu xanh nước biển bắt đầu biến hóa, một tầng sương mù bao phủ toàn bộ chiến trường. Vô số Hạng Vân cầm linh kiếm Thủy Hàn lao về phía đệ tử của Kiếm Vũ tông.

“Cố gắng cũng vô ích thôi.” Đệ tử Kiếm Vũ tông lạnh lùng nói.

Các Hạng Vân lao tới đều bị đệ tử của Kiếm Vũ tông hóa giải một cách dễ dàng.

“Ngươi thua rồi.” Đệ tử của Kiếm Vũ tông nhìn Hạng Vân và thản nhiên nói.

“Ta thua sao, không hề!”

Hạng Vân vung tay lên, thu hồi tất cả linh kiếm, lấy ra một bộ linh kiếm Ngũ Hành, bắt đầu chiến đấu với đệ tử của Kiếm Vũ tông.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao đang theo dõi trận chiến, trong lòng hắn cảm thấy có chút chua xót.

“Vậy mà hắn lại có hai bộ linh kiếm.” Diệp Tiêu Dao có hơi ghen tị với sắp xếp của Hạng Vân.

“Chỉ là bảo khí linh kiếm nhất nhị giai thôi, cũng không bao nhiêu tiền.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Ta ghen tị với hắn chỉ vì hắn có hai bộ phi kiếm, chứ không có ý gì khác.” Diệp Tiêu Dao nói.

Trận chiến khốc liệt đang diễn ra, Hạng Vân chưa từng đối đầu với đệ tử của Kiếm Vũ tông bắt được một sơ hở và trực tiếp giết chết.

“Lợi hại!.” Diệp Tiêu Dao nhìn thân pháp như mơ trong cột sáng rồi nói.

“Quả là rất tàn nhẫn. Ở trình độ này, cho dù có đặt ở thế giới Đại Thiên thì cũng vẫn thiên kiêu đỉnh lưu.” Lão Kiếm nói.

“Nếu như ngươi vẫn là Tiên Đế, ngươi có nhận hắn làm đệ tử của ngươi không?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Sẽ không, ta nhận đồ đệ bình thường không quá chú trọng đến thiên phú, phẩm hạnh ôn hòa và khí vận mới là mục tiêu là ta coi trọng.”

“Ngươi có biết bước đầu tiên để trở thành Tiên Đế là gì không?” Lão Kiếm ở trong Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Khí vận và cơ duyên?”

“Sai rồi, trước tiên là phải sống. Đương nhiên, cái này cũng liên quan đến phẩm hạnh và khí vận.” Lão Kiếm cười nói.

“Vớ vẩn.” Diệp Tiêu Dao bĩu môi nói.

Từ Phàm trong không gian dưới lòng đất của đảo Ẩn Linh xa xa cũng nhìn thấy trận chiến này, hắn không quan tâm lắm đến thắng bại của Hạng Vân.

“Đệ tử của Kiếm Vũ tông kia thật lợi hại.” Từ Phàm vừa luyện khí vừa nhìn cột sáng nói.

“Có một nửa sức chiến đấu Trúc Cơ Kỳ của ta năm đó.” Từ Phàm khen ngợi.

“Một nửa sức chiến đấu, ta nghĩ nhiều nhất cũng là ngang một ngón tay của đại trưởng lão.” Sa Điêu ở bên cạnh nói đùa.

“Chỉ cần một ngón tay cũng có thể thắng.”

Từ Phàm cảm thấy đây không phải là một trò đùa.

Chương 215: Trấn Yêu Tinh

Lúc này, Từ Phàm phất tay mở ra tất cả hình ảnh thi đấu của Nguyên Anh kỳ, mơ hồ quét một lần.

“Nếu Từ Cương xuất ra tất cả thủ đoạn, cũng có vẻ sẽ nằm trong ba hạng đầu, tỉ lệ đạt hạng nhất hơi ít một chút.” Từ Phàm nhìn màn sáng phong phú trên không trung nói.

Giữa rất nhiều quầng sáng ở trên không trung, có một quầng sáng bị Từ Phàm phóng đại.

Trong quầng sáng là một thanh niên mặc đồ đen, đối chiến với Trần

Bắc Hàn của Thiên Linh Tông.

Chỉ là Thần thông, bảo khí bình thường nhất, vậy mà lại khiến thiên tài Thiên Linh Tông bị đánh đến liên tiếp lui bước.

Mỗi một vị trí trong mỗi lần Thần thông tấn công, mỗi một vị trí bảo khí xuất hiện, đều khiến Trần Bắc Hàn cực kỳ khó chịu.

Giống như đang là thời khắc mấu chốt để phóng ra, đột nhiên bị người khác hung hăng bóp lại, không có chỗ để bùng phát tinh lực toàn thân.

Sắc mặt của Trần Bắc Hàn mang theo người khổng lồ ở phía sau càng lúc càng đỏ, đôi tay cũng bắt đầu kích động đến run rẩy, trong lòng vô cùng giận dữ và uất nghẹn.

Giống như bị người ti huyết phản sát vậy.

‘Thần thông: Huyền Băng Nhất Chỉ’

Trần Bắc Hàn dùng hết linh lực toàn thân thi triển ra Thần thông có sức mạnh lớn nhất trong đời của hắn.

Một tia ánh sáng đen giống như laser xuyên qua giữa mày của thiếu niên.

Từ Phàm nhìn cảnh này lắc đầu.

“Trong lòng hoảng loạn thì lập tức chạy nhanh, hoặc là vờn quanh, ngươi cố gắng cương như vậy chẳng phải là tìm chết sao.”

Quả nhiên, thân ảnh của thiếu niên áo đen bắt đầu tiêu tan, xuất hiện ở phía sau Trần Bắc Hàn giống như quỷ mị.

Chỉ là một chiêu kiếm thuật Huyền Băng cực kỳ đơn giản, đã thoải mái đâm vào gáy của Trần Bắc Hàn.

Chiến đấu kết thúc.

Sa Điêu cũng đang đứng ở bên cạnh nhìn, cau mày nói: “Thiếu niên này rất lợi hại.”

“Rất lợi hại, ít nhất là Từ Cương không địch lại.” Từ Phàm nghiêm túc nói, đầu óc của thiếu niên này giống như được gắn vi xử lý vậy, đã tính hết tất cả số liệu của đối thủ và hoàn cảnh bên ngoài.

Trong trận chiến, năng lực tính toán này có thể đạt tới 5% trình độ của Bồ Đào, đây cũng là mức thừa nhận cao nhất của Bồ Đào khi điều khiển con rối.

“Bồ Đào, nếu để ngươi dùng con rối Nguyên Anh kỳ, ngươi có thể thắng hắn không.” Từ Phàm hỏi.

“Nếu sức chiến đấu của tu sĩ Nguyên Anh kỳ kia vẫn luôn duy trì trình độ như vậy, ba ngày sau, con rối sẽ bị hư hao linh kiện do liên tục chiến đấu, bị bắt lấy sơ hở mà thất bại.”

“Nếu điều động một đội con rối Nguyên Anh kỳ, Bồ Đào chỉ cần một ngày là đánh bại được hắn.”

Trong âm thanh điện tử của Bồ Đào có hơi kinh ngạc cảm thán.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, người đứng đầu Nguyên Anh kỳ sẽ là hắn.” Sau khi Từ Phàm nói xong, lại điều ra một quầng sáng khác, bên trên là cảnh tượng chiến đấu của Diệp Tiêu Dao.

Kiếm trận mạnh mẽ rất dứt khoát đánh bại tu sĩ Hóa Thần kỳ đối chiến với hắn, chỉ là Từ Phàm nhìn như vậy lại lắc đầu.

“Người này có lão gia gia nhưng tiến bộ cũng không nhiều.” Từ Phàm nói.

“Cái gì lão gia gia?” Sa Điêu tò mò hỏi.

“Chính là người có thể giúp hắn giải quyết tất cả phiền não, dẫn hắn đi trên con đường đại đạo quang minh chính đại.” Từ Phàm thuận miệng giải thích, cho dù là người chơi hệ đại gia, thì cũng là người chơi hệ đại gia suy nghĩ cho Diệp Tiêu Dao.

“À.” Sa Điêu cũng không hỏi nhiều.

Từ Phàm lại thay đổi một loại linh quặng tiếp tục luyện chế linh kiện tiếp theo.

“Đánh đánh giết giết gì đó nhìn một chút là được, vẫn nên tiếp tục luyện chế đạo khí thôi.”

Nhìn mấy trận thi đấu này, Từ Phàm đã mất hứng thú với cuộc thi đấu thiên tài, trong mắt hắn, chỉ cần không thể nhanh chóng đánh bại người của hắn thì đều là cặn bã.

Từng ngày thi đấu thiên tài tại Tiên thành Thiên Luyện tiếp tục tiến hành, ngoại trừ Hạng Vân bị đào thải, thì mấy người còn lại cũng không chạm mặt đối thủ mạnh mẽ, thuận lợi thăng cấp.

Cứ như vậy trận thi đấu mỗi ngày kéo dài đến hai tháng.

Ngày hôm nay, tại không gian ngầm của Ẩn Linh Môn, Từ Phàm bắt đầu khắc họa phần phù văn cuối cùng cho đạo khí Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ đã thành hình.

“Tiếc rằng Tiên Văn của ta nắm giữ hai cái, chỉ sử dụng được Tiên Văn chứa thuộc tính Phong cơ bản nhất.”

“Nếu không uy lực sẽ lớn hơn một chút.” Từ Phàm vừa khắc họa phù văn lên trận pháp vừa nói.

“Ngươi đừng nói nữa, tập trung một chút đi, một khi phù văn trên trận pháp hơi sai lệch, toàn bộ đạo khí sẽ bị hủy hết.” Sa Điêu ở bên cạnh khẩn trương nói.

“Sa sư huynh khẩn trương làm gì, luyện chế đạo khí mà thôi, sao lại mắc lỗi được.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói, thật ra khi luyện khí có người có hiểu công việc ở bên cạnh nói chuyện với mình vẫn rất thú vị.

“...” Sa Điêu ở bên cạnh trợn trắng mắt đối với hành vi này của Từ Phàm.

Sư phụ từng nói qua với hắn, trước khi thăng cấp thành Luyện Khí Tông Sư, ước chừng phải hủy hoại ít nhất ba tài liệu đạo khí mới thành công được, điều này đã xem như là tương đối lợi hại.

Lúc này, việc khắc họa phù văn đã tiến vào thời khắc mấu chốt, biểu cảm trên mặt Từ Phàm bắt đầu trở nên nghiêm túc.

Hiện tại Từ Phàm đã tiến vào trạng thái cực kỳ tập trung, bởi vì đã tới giai đoạn khắc họa vị trí trung tâm nhất của trận pháp, một khi hơi sai lệch, uy lực từ trận pháp hỏng sẽ phá hủy toàn bộ không gian ngầm.

Tuy rằng Từ Phàm có niềm tin, nhưng vẫn cẩn thận thực hiện.

Sa Điêu bên cạnh đã mở ra năm tầng hào quang phòng ngự từ bảo khí, vẻ mặt thận trọng nhìn Từ Phàm khắc hoạ trận pháp.

Theo thời gian trôi qua, khi Tiên Văn thuộc tính Phong của Từ Phàm khắc họa xong một bút cuối cùng, hắn hít sâu một hơi.

‘Ong’

Trời đất hòa hợp, một trụ ánh sáng có đường kính mười mét phóng lên cao.

Đạo khí vừa ra, ánh sáng hiện lên.

Trên bầu trời xuất hiện ảnh ảo của một đại pháo bằng đồng cổ xưa, giáng từ trên trời xuống, chậm rãi rơi vào trong Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ.

‘Ầm’

Đạo khí đã hình thành tạo ra dao động quét ngang toàn bộ không gian ngầm.

Một năng lượng kỳ dị chứa quy tắc bắt đầu dồn về phía Từ Phàm.

Kim Đan trung kỳ, Kim Đan hậu kỳ, Kim Đan đại viên mãn.

Đang lúc năng lượng này muốn đẩy tu vi của Từ Phàm lên Nguyên Anh kỳ, thì lại xuất hiện vấn đề.

Năng lượng quy tắc hung hăng rót vào cơ thể của Từ Phàm, sắp đẩy Từ Phàm vào Nguyên Anh kỳ.

‘Ầm’

Kim Đan kỳ đại viên mãn, Kim Đan kỳ đại viên mãn, Kim Đan kỳ đại viên mãn.

Nguồn năng lượng lần lượt rót vào trong cơ thể của Từ Phàm, nhưng cảnh giới của Từ Phàm vẫn là Kim Đan kỳ đại viên mãn.

Sau đó hình như năng lượng quy tắc này đã tức giận, trực tiếp điều động sức mạnh gấp mấy chục lần ban đầu hung hăng rót vào trong cơ thể Từ Phàm.

Lúc này khuôn mặt của Từ Phàm đã đỏ bừng, dường như bồi bổ quá nhiều khiến hắn cảm giác rất khó chịu.

“Đây là BUG bị mắc kẹt sao.” Trong đầu Từ Phàm xuất hiện một suy nghĩ nguy hiểm.

Sức mạnh vẫn liên tục thâm nhập không ngừng, Từ Phàm cũng vẫn luôn khó chịu.

“Khi nào mới hết đây trời.”

Nếu chỉ là năng lượng linh lực bình thường, thì Từ Phàm vẫn có thể dẫn nó đến chỗ khác, nhưng năng lượng ẩn chứa quy tắc này là thứ mà Từ Phàm đã thử rất nhiều cách vẫn không thể dẫn nó đến chỗ khác, chỉ có thể bị động tiếp nhận, mơ hồ giống như năng lượng này sinh ra là thuộc về hắn vậy.

“Nếu mỗi lần luyện chế một đạo khí đều gặp phải tình trạng tồi tệ như vậy, thì sau này phải làm sao.”

Ngay lúc Từ Phàm đang sầu lo, năng lượng quy tắc vẫn luôn thâm nhập vào cơ thể hắn giống như đang chuyển hướng, sửa chữa khiếm khuyết trong cơ thể hắn.

Năng lượng này bắt đầu chuyển hướng, muốn sửa chữa khiếm khuyết trong cơ thể Từ Phàm trước, sau đó lại đẩy Từ Phàm vào Nguyên Anh kỳ.

Cứ như vậy, Từ Phàm có cảm giác khả năng cảm giác về đạo tương đối kém của bản thân dần dần trở nên rõ ràng.

Ngay cả thuộc tính thời gian vốn không quen thuộc với Từ Phàm, Từ Phàm cũng bắt đầu chậm rãi chạm đến giới hạn.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên ngộ ra, hắn phát hiện bản thân đã trở thành thể chất Vạn Đạo Tiên Thể.

Sau đó cảm giác quen thuộc lại truyền đến lần nữa, năng lượng khổng lồ không hề bận tâm đến cảm giác của Từ Phàm, lại tiếp tục hung hăng rót vào.

“Ta ￥#￥%%.”

Một giờ sau, cuối cùng nguồn năng lượng này cũng không cam lòng mà biến mất, Từ Phàm thở dài nhẹ nhõm một hơi, chậm rãi nằm trên mặt đất, trông dáng vẻ là đã hao hết tinh lực.

“Hình như ta phát hiện ra trở ngại.” Từ Phàm nằm trên mặt đất nói.

Sa Điêu giật mình đi tới bên người Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, thanh thế lớn như vậy, sao ngươi vẫn là Kim Đan kỳ?” Sa điêu nói.

“Làm sao nói với ngươi cái kia đây, có một người rất mạnh không cho ta thăng cấp lên Nguyên Anh kỳ.” Từ Phàm nằm trên mặt đất bất đắc dĩ nói.

Lúc này hắn đang trải nghiệm cảm giác của Vạn Đạo Tiên Thể, hắn có một loại ảo giác, bản thân dường như khống chế được tất cả đại đạo trên thế gian.

Nhưng Từ Phàm còn chưa kịp cảm thụ xong Vạn Đạo Tiên Thể, thì trên bầu trời đã xuất hiện cột sáng màu đen thật lớn, trực tiếp đục lỗ xuyên qua một tầng trong không gian ngầm, vọt về phía Từ Phàm.

Thể chất Vạn Đạo Tiên Thể của Từ Phàm bị phong ấn, hắn lại trở về trạng thái ban đầu.

“Thật là, tốc độ sửa BUG của ngươi lại rất nhanh.”

Từ Phàm cố gắng đứng dậy, ở phía sau đã sớm có một con rối công cụ đẩy xe lăn mà Từ Cương đã không dùng nữa đến sau lưng Từ Phàm.

“Bồ Đào.”

“Có mặt.”

“Ta trao quyền cho ngươi tiếp quản đạo khí…”

Từ Phàm đang muốn nói ra Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ thì dừng lại.

“Nếu đã là đạo khí, vậy thì nên có một cái tên hào hùng.”

“Ta đặt tên cho đạo khí này là Trấn Yêu Tinh.” Từ Phàm nói.

“Đã nhận, hiện tại Bồ Đào bắt đầu tiếp thu Trấn Yêu Tinh.”

Lúc này, một quả cầu Trấn Yêu Tinh có đường kính năm mươi mét bắt đầu bay lên trên không.

“Bắt đầu tự mình kiểm tra đo lường.”

“Mô-đun pháo laser hoạt động bình thường.”

“Quỹ đạo mô-đun pháo hoạt động bình thường.”

“Mô-đun tấn công thông thường dựa trên Thiên Cơ bình thường.”

“Mô-đun thăm dò hình ảnh hằng ngày bình thường.”

“Mô-đun dò xét sinh mệnh bình thường.”

“Kiểm tra linh lực…”

Theo báo cáo của Bồ Đào, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Không tệ, bận việc lâu như vậy cũng không uổng phí, còn lại là tìm cơ hội thử uy lực một lần.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Sa Điêu chậm rãi nhìn Trấn Yêu Tinh ở trên không, trong lòng dần dần hơi hiểu ra.

“Đại trưởng lão, trong lòng ta có chút ngộ ra, ta đi về trước bế quan tìm hiểu.”

Sa Điêu nói xong, lập tức bay ra ngoài từ lỗ hổng trên đỉnh.

“Chỉ nhìn luyện chế đạo khí cũng hiểu được sao?” Từ Phàm nói.

Thật ra, dựa theo cách nhìn của Từ Phàm, việc xem hắn luyện khí là chuyện không thú vị nhất, bởi vì Từ Phàm đều dùng cách luyện khí bình thường nhất, còn thao tác rất nhỏ ở bên trong, thì người xem hắn luyện khí đều không nhìn ra.

“Hy vọng Sa sư huynh có thể thăng cấp lên Luyện Khí Tông Sư.”

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên đang ở trong tiểu viện như tiên cảnh, nhìn phương hướng vầng sáng vừa xuất hiện và Trấn Yêu Tinh khiến nàng có cảm giác uy hiếp mãnh liệt.

“Đạo khí Từ đại trưởng lão luyện chế ra thật không đơn giản.” Trong mắt Tô Nhiễm Thiên hiện lên một tia hứng thú.

Từ Phàm mới vừa trở lại tiểu viện của mình, lúc đang định ngủ một giấc cho đã thì bị Tô Nhiễm Thiên cắt đứt.

“Chúc mừng Từ đại trưởng lão luyện chế thành công đạo khí.” Tô Nhiễm Thiên cười nói.

“Ha ha, cũng nhờ may mắn mới luyện chế thành công, cảm ơn Tô trưởng lão đã tới chúc mừng.” Từ Phàm ngồi trên xe lăn cười nói.

“Từ trưởng lão, ta cảm thấy hứng thú đối với đạo khí ngươi mới luyện chế thành công, ngươi ra giá đi.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Tô trưởng lão chưa biết ta luyện chế cái gì đã muốn mua, chẳng phải hơi qua loa rồi sao.”

Từ Phàm không dám ra giá lung tung, lỡ như phú bà này đồng ý thì phải làm sao chứ.

“Không sao, vừa rồi ta đã nhìn thoáng qua đạo khí do Từ đại trưởng lão luyện chế, hẳn là pháp bảo giống như Tuần Thiên Vệ.”

“Trong bộ sưu tập của ta vẫn chưa có đạo khí pháp bảo cùng loại, ta không kiến nghị ngươi sưu tập một cái.” Tô Nhiễm Thiên nhẹ nhàng nói.

Nghe cách nói của Tô Nhiễm Thiên hào khí như vậy, Từ Phàm thử tính toán: “Nếu ta ra giá một nghìn tỷ linh thạch, Tô trưởng lão cũng mua sao?”

“Chỉ là một trăm triệu linh thạch thượng phẩm thôi mà, ta mua, đại trưởng lão bán sao.” Tô Nhiễm Thiên kích động nói.

“Cái này là đạo khí dùng để bảo vệ môn phái của chúng ta, Tô trưởng lão đừng nói đến việc mua hay không mua.”

“Chỉ cần Tô trưởng lão ở trong khu vực của Tiên thành Lâm Sâm, ngươi có thể tùy ý di chuyển đạo khí này.” Từ Phàm hào phóng nói.

“Nếu là Tô trưởng lão thật sự muốn mua, vậy thì chờ thêm mười năm, ta sẽ luyện chế một cái cho ngươi.”

Từ Phàm còn chưa nói xong, Tô Nhiễm Thiên đã lấy nhẫn không gian ra đưa cho Từ Phàm.

“Đây là tiền đặt cọc, đại trưởng lão phải nhớ kỹ lời mình nói.”

Tô Nhiễm Thiên vừa nói xong, cả người đã biến thành một ánh lửa biến mất tại chỗ.

“Kẻ có tiền ở Tu Tiên giới đều ngang tàn như vậy sao.” Từ Phàm nhìn nhẫn không gian trong tay nói.

Từ Phàm dùng năng lượng tinh thần kiểm tra nhẫn không gian, đúng là như vậy, tiền đặt cọc này đã thanh toán hết một nửa.

“Chẳng lẽ giá một nghìn tỷ linh thạch ta đưa ra còn ít sao.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Từ Phàm mới vừa ra lệnh cho con rối phía sau đẩy mình về phòng, Ninh Đạo lại tìm đến.

“Ninh đại ca ngươi đến đây là?”

Một đám các ngươi không diệt yêu trừ ma sao, tất cả đều rảnh rỗi như vậy hả, Từ Phàm âm thầm chửi bậy ở trong lòng.

“Đại trưởng lão, ngươi đã luyện chế xong đạo khí này rồi, có phải là nên luyện chế cho ta đạo khí linh kiếm hay không.” Ninh Đạo gấp gáp nói.

Nghe Ninh Đạo nói, Từ Phàm hơi cứng đờ, ta có vội vã như vậy hả?

“Ninh đại ca đừng gấp, chẳng phải đã nói rồi sao, linh kiếm của ngươi phải đợi đến năm năm sau.”

“Trước đó vẫn còn vài đạo khí đều do ta đồng ý với người khác trước.” Từ Phàm có vẻ khó xử.

“Thật là, trước kia ta từng là Song Kiếm Lưu, chỉ vì chữa thương cho thê tử nên ta đã bán một cái.”

“Theo đó sức chiến đấu của ta cũng bị giảm mạnh, hiện tại ta muốn có thêm một đạo khí linh kiếm, lấy lại vẻ hào hùng năm xưa.”

“Khi có hai đạo khí linh kiếm, thì chỉ cần ta giơ tay lên là chém được Cự Viên Bạt Sơn.” Ninh Đạo nói, thần sắc trên mặt hắn hơi thổn thức, vốn dĩ hắn không muốn nhắc đến chuyện đã bán kiếm.

Nghe Ninh Đạo thuật lại, Từ Phàm gật đầu nói: “Ninh đại ca, vì sao ngươi không nói chuyện này sớm hơn.”

“Chỉ là ta không muốn đề cập đến chuyện đã từng bán kiếm.” Biểu cảm trên mặt Ninh Đạo trở nên ủ dột.

“Ninh đại ca, cứ quay về yên tâm chờ đợi, sau bốn tháng quay lại lấy đạo khí linh kiếm của ngươi.”

Lời nói của Từ Phàm khiến Ninh Đạo trở nên kích động trong nháy mắt.

“Thật sao.”

“Thật.” Từ Phàm nói, chỉ là cực cho phân thân số một của hắn.

“Đại trưởng lão, ngươi là huynh đệ cả đời của ta.”

Ninh Đạo nói xong, lập tức tạm biệt Từ Phàm trở về tiểu viện của mình tiếp tục rèn luyện.

Nhìn hào quang trên đầu Ninh Đạo, Từ Phàm bĩu môi nói: “Dáng vẻ này khác gì việc ngươi nói với phụ mẫu của mình sau này ta sẽ học tập thật tốt chứ.”

Thấy chuyện ở đây đã giải quyết xong, cuối cùng Từ Phàm cũng có cơ hội nặng nề nằm trên giường ngủ say.

Một thẻ bài nhỏ xuất hiện ở trước cửa Từ Phàm.

“Chủ nhân đã ngủ, có việc báo mộng.”

Chương 216: Đạn Phân Thuật, Dăng Vân Thuật

Từ Phàm ngủ trên giường hiếm lắm mới có một giấc mộng đẹp.

Hắn mơ thấy thê tử Trương Vi Vân đã lâu không gặp tới tìm mình, quan trọng nhất đó là Trương Vi Vân đã thăng cấp lên Hóa Thần kỳ.

Khóe miệng Từ Phàm nở nụ cười mỉm trong lúc ngủ mơ, hình dáng của Lý Tinh Từ cũng xuất hiện trong giấc mơ.

Trong mơ, Từ Phàm nhìn đồ đệ của mình hơi ngây người, ta chỉ khách sáo một chút, ngươi cũng coi là thật sao.

Tại một vùng biển xanh trời xanh có bờ cát, Từ Phàm thở dài một hơi nói: “Tinh Từ, nếu không phải chuyện quan trọng gì, ngươi cũng có thể dùng xe lăn chúng ta đặt ở cửa.”

Trong lòng Từ Phàm vừa nhúc nhích, hình ảnh xung quanh trong giấc mơ đã biến mất, hai người xuất hiện ở một thế giới trắng tinh.

“Tinh Từ, nói đi, có chuyện gì.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ nói.

Lúc này Lý Tinh Từ nhìn biểu cảm của Từ Phàm thầm kêu không ổn, lần trước khi bị mình bắt chơi trò chơi, sư phụ cũng có biểu cảm như vậy.

“Ờm, hôm nay là trận chung kết cuộc thi chiến lực thiên tài, đại sư huynh, Hùng Lực, Linh Đài sẽ lập tức chiến đấu, cho nên ta nghĩ phải báo với sư phụ một tiếng.” Lý Tinh Từ cẩn thận nói, sợ chọc giận Từ

Phàm, vậy mình sẽ bị bắt chơi trò chơi lần nữa.

“Ta biết rồi.”

‘Răng rắc’

Thế giới trong mơ vỡ tan, Từ Phàm cũng chậm rãi mở mắt ở trên giường.

Cửa phòng ngủ mở ra, con rối công cụ đẩy xe lăn đến.

Hiện tại Từ Phàm vẫn đang ở trong trạng thái tương đối suy yếu, tuy rằng không đến mức ngồi xe lăn, nhưng có thể ngồi thì đứng làm gì.

Tại đạo trường ở đỉnh chính, đa số đệ tử trong môn phái đều tập trung tinh thần xem phát sóng trực tiếp cuộc thi chiến lực thiên tài.

Từ Phàm để con rối công cụ đẩy hắn đến bên cạnh đệ tử của mình.

“Sư phụ.”

“Từ đại ca.”

“Từ đại ca ngươi bị sao vậy.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm ngồi xe lăn nói, đây không phải là xe lăn Từ Cương đã ngồi khi bị gãy chân lúc trước sao.

“Không sao, khi luyện khí xảy ra một chút vấn đề, điều dưỡng một chút là ổn thôi.” Từ Phàm nói, hắn cũng không thể nói là do bồi bổ quá nhiều.

“Không sao là tốt rồi.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

Lúc này, Từ Phàm nhìn về phía quầng sáng đang phát sóng trực tiếp, hiện tại đúng là đang phát trực tiếp trận quyết chiến cuối cùng của Trúc Cơ kỳ.

“Đây là Ẩn Linh Môn của chúng ta đấu với nhau sao?” Từ Phàm nhìn Hùng Lực và Linh Đài trong quầng sáng nói.

“Trong trận này có một kiếm tu, đánh hòa với Hùng Lực, sau đó lại đánh hòa với Linh Đài.”

“Tháp Huyễn Tâm ra thông báo, hạng hai có thể có hai người nhưng hạng nhất chỉ có một.”

“Trong trận đấu hiện tại, ai thắng thì người đó là hạng nhất.” Từ

Nguyệt Tiên giải thích.

“Nhất định phải chọn ra người đứng đầu.” Từ Phàm nhìn quầng sáng cau mày nói.

“Dù hai người họ đánh thế nào cũng sẽ có kết cục là cùng vào chỗ chết.” Từ Phàm nhìn Linh Đài tấn công điên cuồng và Hùng Lực tập trung phòng thủ nói.

“Thật ra nếu thực sự đánh đến cuối cùng, Hùng Lực vẫn có một tia hy vọng giành chiến thắng, nhưng lại cực kỳ xa vời.”

Trong lòng Từ Phàm hiểu rõ đệ tử của mình nhất.

“Nhưng dựa theo sự hiểu biết của ta về Linh Đài, tiểu tử này sẽ nhận thua.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Hả, sao ngươi lại cướp lời của Tinh Từ chứ.” Từ Phàm cười nói.

“Bởi vì phần thưởng dành cho hạng nhất lần này là một cặp Cự Chùy Lôi Đình, rất thích hợp với Hùng Lực.”

“Linh Đài rất có thể giúp người khác đạt được ước nguyện.” Lý Tinh Từ nói.

“Ta thích tiểu tử này, chỉ là đạo khí thôi mà, sau này đệ tử ưu tú trong Ẩn Linh Môn đều có đạo khí hết.” Từ Phàm ngang tàng nói.

Chờ đến khi toàn bộ đệ tử trong Ẩn Linh Môn thăng cấp đến Luyện Hư kỳ, ước chừng ít nhất là Nguyên Anh kỳ, nếu tìm được phương pháp tăng tốc thời gian, thì rất có khả năng là Hóa Thần kỳ, khi đó lúc luyện chế đạo khí sẽ không khó khăn như bây giờ nữa.

“Từ đại ca, ngươi đừng quên phần của ta đó.” Vương Vũ Luân cũng ở bên cạnh nhắc nhở.

Ta quên người nào cũng sẽ không quên ngươi, đến lúc đó ngươi chính là đối tượng cần tập trung chăm sóc, chỉ cần là pháp bảo ngươi có thể sử dụng, ta sẽ đổi toàn bộ thành đạo khí cho ngươi, thiếu một cái ta sẽ sốt ruột chung với ngươi, Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nghĩ thầm.

“Ha ha, cái thứ nhất chính là của ngươi, đừng gấp.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, hai người trong quầng sáng đều tung ra đòn sát thủ là Thần thông lợi hại nhất của mình, nhưng hai bên vẫn không làm gì được .

Thanh Đồng chiến thể của Hùng Lực đã biến thành màu vàng kim, Thiên Thủ Hư Tượng ở phía sau Từ Linh Đài cũng biến thành hai thuộc tính nước và lửa.

“Đại sư huynh, cứ như vậy đi, phần thưởng của Trúc Cơ kỳ là một cặp đạo khí Cự Chùy Lôi Đình, vừa lúc thích hợp với ngươi.”

Từ Linh Đài hiện ra chân thân trong một tảng băng được tạo ra từ Thần thông, sau đó nói lớn tiếng trên không trung: “Ta nhận thua.”

“Ẩn Linh Môn Hùng Lực chiến thắng.”

Trên bầu trời vang lên âm thanh điện tử.

Hùng Lực nhìn Từ Linh Đài biến mất nói một câu cảm ơn.

Đến trận chung kết hắn mới biết phần thưởng dành cho hạng nhất là gì, vốn dĩ hắn đã nghĩ nếu đó là đạo khí thích hợp với Từ Linh Đài thì sẽ nhận thua, không ngờ suy nghĩ của đối phương cũng giống như hắn.

Từ Cương ở một mật thất khác chuẩn bị chiến đấu, sau khi nhìn thấy nhi tử của mình nhận thua lại vui mừng gật đầu.

Tất cả đệ tử đang xem trận đấu đều reo hò cho Hùng Lực và Từ Linh Đài.

“Không tệ.”

Trận thứ hai chính là trận chung kết của Kim Đan kỳ, đánh nhau rất kịch liệt, cuối cùng tên đệ tử Thiên Luyện Tông kia đã dựa vào công năng tầng tầng lớp lớp từ pháp bảo do mình luyện chế ra để giành được chiến thắng.

“Khả năng luyện khí của tiểu tử này cũng tốt.” Từ Phàm nhìn pháp bảo xung quanh đệ tử Thiên Luyện Tông trong quầng sáng nói.

“Không lợi hại bằng sư phụ.” Lý Tinh Từ hiếm khi nịnh hót một lần.

“Ha ha.” Từ Phàm nói.

Nghe thấy sư phụ đáp lại, Lý Tinh Từ đã biết việc này không ổn.

Hắn nhìn Từ Nguyệt Tiên và Vương Hướng Trì bằng ánh mắt u oán, quyết định sau này sẽ không tiếp nhận cuộc sống phí sức nhưng không có kết quả này nữa.

Đến vòng ba là trận đấu của Nguyên Anh kỳ.

Từ Cương đối chiến với thiếu niên mặc đồ đen, là người đã đánh bại thiên tài Trần Bắc Hàn, Thần thông và pháp bảo mà hắn sử dụng đều là những thứ bình thường, nhưng lại luôn phát huy cực kỳ hiệu quả, đánh bại được kẻ địch.

Thiếu niên mặc đồ đen không vội chiến đấu, nhìn Từ Cương cảm thấy hứng thú nói: “Trong Nguyên Anh kỳ, chỉ có ngươi là một tia biến số trên con đường giành hạng nhất của ta.”

“Hy vọng ngươi đừng khiến ta thất vọng.” Thiếu niên mặc áo đen cười nói.

“Chỉ là một tia thôi sao.” Từ Cương hỏi.

“Đúng vậy, chỉ là một tia.” Đôi mắt của thiếu niên mặc đồ đen từ từ híp lại.

“Vậy bắt đầu chiến đấu đi, Ẩn Linh Môn Trương Hàn.” Từ Cương chắp tay nói.

“Tiên Linh Tông, Tả Toàn.” Thiếu niên mặc đồ đen chậm rãi nói.

“Cuộc đấu bắt đầu.” Âm thanh điện tử vang lên, sau lưng Từ Cương lập tức xuất hiện một Thiên Thủ Hư Tượng khổng lồ.

“Thần thông: Cực Dạ.”

Khu vực ngay vị trí của Từ Cương bắt đầu tối tăm trong nháy mắt, hơn nữa độ ấm trong không khí cũng giảm mạnh, mơ hồ giống như không khí đều đông lại hết.

“Thần thông: Băng Quốc Hàng Lâm.”

Đây là Thần thông có phạm vi bao trùm lớn nhất của Từ Cương, ước chừng cũng quét hết một nửa chiến trường.

Mặt đất bị đóng băng, vô số yêu thú được tạo ra từ băng đều thức tỉnh dưới mặt đất đã đông đặc, quay xung quanh Từ Cương bắt đầu tuần tra lãnh địa của mình.

Sau khi Từ Cương tung ra Thần thông, cũng bắt đầu yên lặng chờ đợi giữa trung tâm sông băng, chờ Tả Toàn tấn công.

Đối với đối thủ cạnh tranh lớn nhất của mình, Từ Cương đã cẩn thận nghiên cứu cách chiến đấu của Tả Toàn.

Dáng vẻ này khiến Từ Cương cảm nhận được bản thân có một tí phong thái của sư phụ, còn có loại cảm giác vô lực nhè nhẹ.

Hắn cảm thấy nếu bản thân chủ động tấn công thì chắc chắn không có lợi, thay vì như vậy còn không bằng tập trung phòng ngự, kiên nhẫn chờ đợi xem ai lộ ra sơ hở trước.

“Không tệ, hiện tại biết động não trong lúc chiến đấu rồi.” Từ Phàm hài lòng nói.

“Chí ít như vậy cũng đỡ rò rỉ ra mấy chiêu vô dụng.”

Lúc này Tả Toàn ở bên ngoài phạm vi Thần thông nhìn tư thế phòng ngự kiên định của Từ Cương cảm thấy rất đau đầu, tuy rằng hắn chuyên tấn công nhược điểm của người khác, cho dù tìm không ra chân thân của Từ Cương thì đối phương vẫn có nhược điểm, hắn có cách khiến Từ Cương mắc câu, để lộ chân thân.

Nhưng nếu là một người rất mạnh lại tập trung phòng ngự, thì hắn sẽ có chút luống cuống.

Phong cách chiến đấu của hắn là tìm ra khuyết điểm của đối phương trong lúc đối đầu, rồi lợi dụng điểm đó để công phá.

“Xem ra chỉ có thể dùng cách cứng rắn.” Biểu cảm Tả Toàn nghiêm túc nói ra.

Vốn dĩ hắn tu luyện trong môn phái rất tốt, thánh địa tu luyện, pháp bảo linh thạch đều không thiếu.

Một người vốn thảnh thơi như hắn, khoảng thời gian trước không hiểu sao bị chưởng môn đá ra ngoài, đưa cho hắn một một nhiệm vụ với hai lựa chọn.

Một là giành được hạng nhất trong cuộc thi chiến lực thiên tài, hai là tiếp tục rèn luyện tu tiên thêm năm mươi năm.

Là một người trời sinh đã mắc bệnh ung thư thích ở một chỗ giai đoạn cuối, tất nhiên là hắn chọn cái thứ nhất, rèn luyện ở Tu Tiên giới không thú vị chút nào.

Năng lượng không gian phía sau Tả Toàn dao động, sau đó lập tức biến mất tại chỗ.

Đúng lúc này, trong lòng Từ Cương lại nhúc nhích, trực tiếp thả ra chiêu thức lớn bao trùm không gian xung quanh.

Còn Tả Toàn lại chật vật vọt ra khỏi không gian nhiễu loạn.

“Ngươi học Thần thông này ở đâu.”

Một dòng máu tươi chảy xuống khóe miệng Tả Toàn, khi nãy vì muốn tránh khỏi năng lượng đóng băng không gian trong không gian nhiễu loạn, hắn đã sử dụng năng lượng vượt qua giới hạn cao nhất.

“Sư phụ của ta, có vấn đề gì sao.” Từ Cương thuận miệng nói.

“Có thể dạy ta hay không.” Tả Toàn nói giỡn.

“Sư phụ của ta không nhận đồ đệ hơn mười lăm tuổi.” Từ cương nói.

Sau đó hắn để Thiên Thủ Hư Tượng phía sau phát ra Lôi Quang Pháo, bị Tả Toàn nhẹ nhàng tránh thoát.

Nhìn Tả Toàn chạy trốn một cách thông thạo, Từ Cương đã nghĩ tới thú nhỏ mà hắn tìm kiếm để luyện tập độ chính xác của pháp thuật trước đây.

Sáu cánh tay của Thiên Thủ Hư Tượng phía sau khởi động, trong nháy mắt ba phát Lôi Quang Pháo phóng ra từ các phương hướng khác nhau chặn lại tất cả không gian của Tả Toàn.

Một cái khiên màu lam khổng lồ xuất hiện ở trước mặt Tả Toàn, chặn lại một phát Lôi Quang Pháo không thể tránh né kia.

“Ngươi đã luyện qua sao?”

Từ Cương không nói gì, tiếp tục tung ra ba phát Băng Mâu Thuật.

‘Ầm’

Lại là một phát Băng Mâu Thuật đánh vào khiên màu lam khổng lồ của Tả Toàn.

“Tiếp tục.” Tả Toàn không tin nói, hắn có niềm tin với khả năng chạy trốn của mình, hắn đã từng đi tìm những đàn yêu thú có thể dùng Hỏa Cầu Thuật và Băng Cầu Thuật để luyện tập rồi.

Từ Cương trực tiếp bắn ra ba phát Đạn Phân Thuật, trong lúc nhàm chán hắn và Ngũ sư đệ đã học chiêu này, bề ngoài thì giống như Cự Thạch Thuật, chỉ là hơi thất bại một chút.

Tuy lực sát thương không cao, nhưng tính làm nhục rất cao.

“Cự Thạch Thuật sao?”

‘Ầm’

Ba phát Đạn Phân Thuật trực tiếp nổ tung trên người Tả Toàn, xối ngược xuống toàn thân của hắn, trong nháy mắt hương vị truyền ra từ trong quầng sáng khiến đám người Từ Phàm đều cảm thấy ghê tởm.

Đám người Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên cau mày nhìn về phía Chu Khai Linh phúc hậu vô hại kia.

“Sư phụ, sư tỷ, các sư huynh, các ngươi đừng xem thường chiêu này, đừng chỉ nhìn vào hương vị khiến người khác ghê tởm này, pháp thuật này còn có chiêu ẩn nữa đó.” Chu Khai Linh cười nói.

“Hương vị này ngoài việc có thể thấm thấu đến tinh thần của kẻ địch, mùi ngũ cốc nồng nặc kia có thể đọng lại không dưới thời gian ban ngày.”

“Sau cái này vẫn còn chiêu Dăng Vân Thuật lợi hại hơn, thuật này có thể liên tục truy tìm mục tiêu và khiến kẻ địch ghê tởm.”

“Dăng Vân Thuật sẽ toát ra hương vị càng tanh tưởi hơn.”

“Vừa lúc đại sư huynh đều biết hai thuật này.”

Trong quầng sáng, Từ Cương lại phóng ra rất nhiều Dăng Vân Thuật.

“Đây là Thần thông kiểu gì vậy!!!”

“Vậy mà lại ghê tởm như thế!!!”

Lúc này Tả Toàn có cảm giác bản thân sắp nổ tung, mùi phân mãnh liệt vẫn luôn kích thích thần kinh của hắn.

Sau đó, Tả Toàn còn ngửi được hương vị càng ghê tởm hơn, vô số ruồi bọ bay xung quanh người của hắn, giết không hết lại đuổi không được.

“Từ Cương muốn gây thù.” Từ Phàm nói.

Mọi người bên cạnh đều gật đầu đồng ý, hơn nữa thân thể cũng bất giác cách xa Chu Khai Linh.

“Ẩn Linh Môn Trương Hàn, chúng ta sẽ không để yên!” Trong lòng Tả Toàn lập tức bùng nổ, lâm vào trạng thái bạo nộ.

Nhìn thấy trạng thái của Tả Toàn, ánh mắt của Từ Cương lập tức sáng lên.

Sư phụ đã từng nói, khi một kẻ địch không thể giữ bình tĩnh, điều đó chúng tỏ trận chiến sắp kết thúc.

Quả nhiên, sau đó Từ Cương đã đón nhận công kích cực mạnh, nhưng cho dù đã giết được thân thể ảo, lại vẫn không thể đụng tới bản thể của Từ Cương.

“Ta biết ngươi đang ở đâu!!”

Một ánh kiếm chém lên bầu trời, trực tiếp đâm trúng một thân thể ảo khác của Từ Cương được ẩn giấu ở bên trong.

“Rất xin lỗi, ngươi đã đoán sai.”

Lại có một thân thể ảo khác xuất hiện trước mặt Tả Toàn.

Tả Toàn chịu đựng mùi tanh tưởi, cuối cùng trong lòng hắn cũng sụp đổ.

“Trương Hàn, chúng ta xem như đã kết thù.” Tả Toàn cắn răng nói.

Sau đó Tả Toàn hô to trong không trung: “Ta nhận thua.”

“Chiến đấu kết thúc, Ẩn Linh Môn Trương Hàn thắng.”

Sau đó chiến trường biến mất, mỗi người trở về mật thất của bản thân.

Một màn này khiến những người đang xem bên ngoài tháp Huyễn Tâm lập tức hô lên đã mở mang kiến thức rồi, thậm chí trong mắt một vài tu sĩ còn toát ra thần thái kỳ dị.

Sau đó trong Tu Tiên giới có một trường phái mới ra đời, sau này đã trở thành nỗi ác mộng của nữ tu.

“Ta còn chưa giúp hắn loại bỏ mùi hôi trên phương diện tinh thần, hắn cũng không cho ta cơ hội nói chuyện.” Từ Cương nói.

Lúc này, Tả Toàn trở lại mật thất của mình, nét mặt sụp đổ khi ngửi thấy mùi tanh tưởi trên cơ thể.

“Trương Hàn!!!!!”

Âm thanh xông thẳng đến phía chân trời.

Khi Từ Cương lấy được phần thưởng từ tháp Huyễn Tâm ra ngoài, lập tức gặp khuôn mặt lạnh lẽo của Tả Toàn.

Từ Cương không nói gì, trực tiếp dùng Thanh Hương Thuật giúp Tả Toàn xóa đi mùi tanh tưởi trên tinh thần.

“Ngại quá, trận đấu vừa rồi chỉ là hành động vô tâm thôi.”

“Xin Tả đạo hữu đừng phiền lòng.” Từ Cương chân thành nói.

Lúc này, theo mùi tanh tưởi biến mất, vốn dĩ Tả Toàn đang trong trạng thái bùng nổ cũng bình tĩnh lại.

“Thi đấu đều dựa vào bản lĩnh, thua thì thua, không có gì để nói.”

“Còn phải cảm ơn ngươi đã giúp ta xóa mùi tanh tưởi đó đi.” Tả Toàn bình tĩnh nói.

“Nên làm mà.” Từ Cương vội vàng nói, chỉ là một khuôn mặt hung ác đi chung với lời nói thành khẩn như vậy cũng thấy hơi sượng.

Từ Linh Đài ở nơi xa chờ Từ Cương đi tới, hắn nhìn biểu cảm của đối phương nói: “Thật ra ta cảm thấy gương mặt thành thật kia vẫn phù hợp với phụ thân ta hơn, cái này nhìn không tự nhiên lắm.”

Ba người bên cạnh gật đầu đồng ý.

“Trương đạo hữu, ta muốn biết Thần thông ghê tởm này do ai sáng tạo ra, ta muốn học.” Tả Toàn đột nhiên lấy lòng hỏi.

“Là pháp thuật do sư đệ ta nghĩ ra, sợ là Tả đạo hữu không học được.” Từ Cương lắc đầu nói.

Chương 217: Thu phục Tê Tê

Sau khi xem xong trận đấu của Nguyên Anh kỳ, Từ Phàm lại thấy được hình bóng vừa quen thuộc vừa xa lạ kia.

Lúc này dường như Diệp Tiêu Dao đã thay đổi thành một người khác, kiếm trận mà trước kia hắn miễn cưỡng thuần thục được nay đã được hắn sử dụng cực kỳ thông thạo.

Trực tiếp ép đối thủ không thể thở nổi.

Từ Phàm biết kiếm trận mà Diệp Tiêu Dao thi triển là gì, đó là kiếm trận ‘Hỗn Độn Cửu Kích’ được xem như là kiếm trận có uy lực lớn nhất và khó tu nhất của Hóa Thần kỳ.

Khi Diệp Tiêu Dao thi triển đến Thất Kích, đối thủ lập tức bại trận.

“Thứ này khẳng định là làm tùy thân lão gia gia ra tay, đồ ngu ngốc!” Từ Phàm khinh thường nói, sức chiến đấu hiện tại của Diệp Tiêu Dao khiến Từ Phàm thật sự hơi chướng mắt, có cảm giác hơi căng.

“Không đúng.” Từ Phàm nhớ tới linh kiếm trong kiếm trận kia bật thốt ra.

Nếu để Từ Phàm nhận xét linh kiếm trong kiếm trận kia, thì chính là quá keo kiệt, hầu hết linh kiếm trong đó đều là do Luyện Khí Sư tay mơ mới thăng cấp luyện chế ra, không hề có một chút trình độ nào.

“Theo lý thuyết thì vai chính không nên nghèo như vậy.” Từ Phàm vuốt cằm thầm nghĩ.

Sau đó Từ Phàm cũng từ bỏ tìm hiểu vấn đề về Diệp Tiêu Dao, cách xa loại vai chính nghèo nàn này một chút là được rồi.

Một ngày sau.

Tại Ẩn Linh Môn, Từ Phàm nhìn mọi người trở về.

“Không tệ, không tệ, bốn người các ngươi đều đạt được thành tích không tệ, sau này tiếp tục duy trì.” Từ Phàm cổ vũ.

Sau đó Từ Phàm lại nhìn về phía Từ Cương nói: “Ngươi thật sự khiến ta cảm thấy ngạc nhiên, vốn tưởng rằng cùng lắm thì ngươi chỉ đạt được hạng nhì, không nghĩ tới còn có bất ngờ ngoài ý muốn.”

Nghe lời nói của Từ Phàm, Từ Cương lấy phần thưởng đạo khí Trận Bàn Cửu Long mình nhận được từ nhẫn không gian ra đưa cho Từ Phàm.

“Sư phụ, cho dù ta giữ cái này cũng không dùng được, vậy để ở chỗ của ngươi trước đi.” Từ Cương nói.

Từ Phàm phất tay nhận lấy đạo khí Trận Bàn Cửu Long mà Từ Cương đưa qua, bắt đầu xem kỹ.

“Không tệ, đạo khí này có thể dung nhập vào hộ sơn đại trận của chúng ta.”

“Ta sẽ nhận cái này, đến lúc ngươi có thể sử dụng được đạo khí thì ta sẽ luyện chế một cái cho ngươi.” Từ Phàm nhìn đạo khí Trận Bàn Cửu Long nói.

“Nếu sư phụ thấy hữu dụng thì cứ lấy, không cần phải nói lời khách sáo.” Từ Cường cười nói.

“Ai khách sáo với ngươi.” Từ Phàm trợn trắng mắt nói.

Từ Phàm nhìn xung quanh, phát hiện những người có chức cao trong Ẩn Linh Môn cũng tới rất đông đủ, cho nên hắn đã quyết định mở cuộc họp.

Tại đạo trường ở đỉnh chính, Từ Phàm nhìn mọi người nói: “Hiện tại Ẩn Linh Môn chúng ta đã không còn sợ yêu thú Hợp Thể kỳ nữa, bây giờ tạm thời môn phái vẫn an toàn.”

“Những người thích đi ra ngoài dạo thì có thể đi, còn những đệ tử đấu thắng con rối Trúc Cơ hậu kỳ ở phía sau, khi vẫn chưa thăng cấp lên Kim Đan kỳ thì cũng có thể đi du lịch ở các Tiên thành lớn rồi trở về thăng cấp cũng được.”

“Được rồi, tạm thời lời ta muốn nói với các ngươi chỉ có vậy.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, chúng ta có thể đi ra ngoài sao.” Từ Nguyệt Tiên hứng khởi hỏi.

“Có thể đi ra ngoài, còn về Hướng Trì, một kiếm mà ngươi chưa hiểu được cũng đi ra ngoài ngộ ra đi.” Từ Phàm nói.

“Ít ngày nữa là ta có thể hiểu được một kiếm kia do sư phụ dạy.” Vương Hướng Trì nói.

“Vậy là tốt rồi.”

Cuộc họp kết thúc.

Ngày hôm sau, bên ngoài Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn ba điểm sáng biến mất ở nơi xa có hơi cạn lời.

Chẳng lẽ các ngươi không lưu luyến môn phái có sư phụ ở đây một chút nào sao.

Đầu tiên là Từ Nguyệt Tiên, sau đó là Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ.

Từ Nguyệt Tiên lấy lý do là ra ngoài tìm bảo bối cho sư phụ và môn phái, lý do của Vương Hướng Trì đúng thật là tìm hiểu kiếm đạo tối cao.

Còn người ra đi dứt khoát nhất, không thèm nói lý do chính là Lý Tình Từ, chỉ thông báo cho hắn là mình sẽ rời khỏi Ẩn Linh đảo.

“Đi hết đi.”

Không biết vì sao, Từ Phàm lại nhớ tới Giao Thủ Cự Quy đã rời đi không lâu, thầm nghĩ vì sao lúc trước không giữ lại một con rùa đen nhỏ để bầu bạn với hắn.

“Sư phụ, Tu Tiên giới bên ngoài mới là nơi để bọn họ trưởng thành, bọn họ cũng chỉ muốn trở nên mạnh mẽ, bảo vệ sư phụ và môn phái tốt hơn.” Từ Cương ở bên cạnh mở miệng an ủi.

“Tại sao ngươi không ra ngoài.” Từ Phàm nhìn Từ Cương nói.

“Chẳng phải ta mới trở về sao?”

“Được rồi, là do ta quên chuyện này.” Từ Phàm cười nói.

Hai người họ đứng trên Linh thuyền, nhìn mặt hồ phía xa không biết đang nghĩ gì.

“Sư phụ, đồ nhi đã ngộ ra một ít Đạo Thiên Tai trong tháp Hồn Tâm, xin sư phụ bình luận một chút.” Lúc này Từ Cương bắt đầu xin chỉ dạy như thường ngày.

Từ Cương vừa nói xong đã lập tức thi triển thần thông, đóng băng không gian ở phía trước.

Nhìn không gian ở phía trước bị đóng băng, Từ Phàm gật đầu nói: “Không tệ, đây là Đạo Thiên Tai thuần khiết, một ít Đạo Thiên Tai mà ngươi ngộ được sẽ giúp ngươi nhẹ nhàng thăng cấp lên Hóa Thần kỳ trong tương lai.”

“Tuy rằng cũng không tệ, nhưng Đạo Thiên Tai lại không hợp với ngươi lắm.”

“Điều ngươi cần ngộ ra là Đại Đạo cốt yếu nhất trong ngũ hành.”

Từ Phàm vừa nói xong đã lấy ra một giọt Thủy Chi Bản Nguyên, đánh nát thành sương mù, biến ảo một pháp trận ở giữa không trung, tròng thẳng lên người Từ Cương.

Trong nháy mắt, dường như Từ Cương đã bước vào thế giới nguyên thủy nhất của ngũ hành.

Sau một hồi lâu, Từ Cương chậm rãi mở mắt.

Ở trong mắt Từ Phàm, trên đầu Từ Cương có toát ra một thông tin 'Uy lực Thần thông đạo pháp thuộc tính Thủy +50%'.

Đương nhiên, đây chỉ là tưởng tượng của Từ Phàm.

“Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, sao đó là Phong, Lôi, Quang, Ám, Không Gian và Thời Gian.”

“Tuy rằng ở phía sau vẫn còn, nhưng ta ước chừng ngươi sẽ không dùng được.” Từ Phàm nói.

“Trở về đi, sau này mỗi tháng đều đến tìm ta một lần, ta sẽ dùng căn nguyên ngũ hành để ngươi tìm hiểu Đạo Ngũ Hành.”

“Cảm ơn sư phụ.”

“Khách sáo làm gì.”

Từ Phàm vẫy tay đuổi Từ Cương đi, bắt đầu ngồi một mình trên Linh thuyền gợn sóng trên mặt hồ cùng với gió.

“Sống nhàn nhã mấy ngày rồi, đợi đồ của Bàng Phúc tới thì bắt đầu làm việc.” Từ Phàm nhìn mặt hồ gợn sóng nhẹ theo làn gió nói.

Đúng lúc này, âm thanh của của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, tại khu vực biên giới phía bắc Tiên thành Lâm Sâm phát hiện ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ, có cần tấn công hay không.” Bồ Đào hỏi.

“Ba con Hợp Thể kỳ kia cứ tự tin xông vào đây như vậy sao?” Từ Phàm hỏi.

Lúc trước chỉ khi chiến đấu Yêu tộc Hợp Thể kỳ mới hiện hình.

“Là do Trấn Yêu Tinh phát hiện, bây giờ ba con Yêu tộc kia đang ở trạng thái ẩn giấu.” Bồ Đào đáp lại.

Lúc này, Từ Phàm lấy đồ ăn vật nhà làm ra, bắt đầu hình thức ăn dưa.

“Bồ Đào, ngươi có từng mô phỏng uy lực vài loại pháo của Trấn Yêu Tinh chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Hiện tại chỉ có số liệu lý thuyết, còn cần thực nghiệm.”

“Vậy thực nghiệm đi, khu vực hiện tại của ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ kia là khu vực hoang dã, nơi đó chỉ có yêu thú, là một sân thực nghiệm tốt.” Trong giọng nói của Từ Phàm có một chút hưng phấn.

Có nam nhân nào kháng cự lại được sức hút của đại pháo chứ.

“Đừng giết ngay lập tức, pháo laser có uy lực lớn nhất đến cuối mới sử dụng.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã hiểu.”

Trên bầu trời cách Ẩn Linh Môn vài trăm dặm, quanh thân Trấn Yêu Tinh có đường kính một trăm mét đã hoàn toàn triển khai xuất hiện pháp trận truyền tống, ngay sau đó lập tức biến mất.

Tại khu vực phía bắc Tiên thành Lâm Sâm, khuôn mặt của ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ tràn đầy không cam tâm, chạy đến một khu vực.

Ẩn giấu thân hình, rất sợ bị đồ vật trên bầu trời phát hiện.

“Chỉ là một con Ám Xà Hợp Thể kỳ, chết thì chết, chò dù vẫn còn Chân Linh thì khi mang về Yêu giới cũng không có giá trị cao.”

“Vì sao tộc trưởng của các ngươi lại bất chấp cứu hắn như vậy.” Một con Tê Tê hỏi một con Yêu tộc Cự Xà.

“Ta cũng không rõ lắm, chắc là con hoang bên ngoài của tộc trưởng, chỉ có giải thích này là hơi hợp lý.” Yêu tộc Cự Xà trả lời.

Nó không hề hứng thú về lý do vì sao phải cứu Chân Linh của Ám Xà kia, hiện tại nó chỉ muốn nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ, sau đó trở về nằm trong ổ rắn của mình không ra ngoài nữa.

Tu Tiên giới của Nhân tộc thật đáng sợ, thỉnh thoảng ổ rắn của mình cũng có thần niệm của cao thủ Nhân tộc lướt qua, nếu không phải mình có Thần thông Nhất Thân Ẩn Thế, có lẽ bây giờ cỏ trên mộ mình đã cao ba thước.

Hiện tại hắn chỉ cảm giác nơi an toàn nhất ở Nhân tộc là ổ rắn kia của mình.

“Khi nói chuyện phải truyền âm, lỡ như cao thủ Nhân tộc biết được thì làm sao bây giờ.” Một con Cự Hổ truyền âm cho hai con Cự Yêu Hợp Thể kỳ.

Ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ liếc nhau, đều gật đầu.

“Hiện tại Chân Linh của Ám Xà kia đang ở dưới đáy Thập Vạn Lý Cự Hồ, nhưng ngay khi chúng ta nhận được xà linh ký sinh Yêu thú thì lập tức rút lui.”

“Nơi này còn nguy hiểm hơn Tiên thành Thiên Giang nữa.” Yêu tộc Cự Xà nói.

“Điều này không cần ngươi nhắc, nếu Tiên thành Lâm Sâm này có Yêu tộc thì còn cần chúng ta ra mặt sao.” Yêu tộc Tê Tê nói.

Đúng lúc này, Trấn Yêu Tinh đã đi đến bầu trời phía trên ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ, gậy trọng lực hợp kim thông thường nhất vừa lộ ra ngoài.

Yêu tộc Tê Tê đột nhiên bắt đầu điên cuồng đào.

“Có nguy hiểm! Các ngươi đuổi theo ta!” Con Yêu tộc Tê Tê đột nhiên truyền âm.

Không lâu sau, ba con Hợp Thể kỳ Yêu tộc đã chui xuống sâu một nghìn mét.

Từ Phàm xem diễn ở phía trên hồ nước mười vạn dặm thật sự bị chấn kinh.

“Thật sự nhát như vậy sao, có một chút gió thổi cỏ lay lại làm lớn chuyện thế này rồi.” Từ Phàm nói.

Hắn dám khẳng định, nhất định là giác quan thứ sáu của con Tê Tê này bùng nổ, cho nên chỉ có một chút gió thổi cỏ lay mà đã ẩn núp.

Lúc này, ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ đang ẩn giấu dưới mặt đất.

“Tê Tê, có nguy hiểm sao?” Yêu tộc Cự Xà hỏi.

“Vừa rồi tâm huyết dâng trào, tám chín phần mười là có Nhân tộc đang ở trong tối nhìn chúng ta.” Tê Tê cẩn thận nói.

“Ngươi là chỉ dựa vào tâm huyết dâng trào là đoán rằng có Nhân tộc mai phục chúng ta? Lỡ như ngươi đoán sai thì làm sao bây giờ.” Yêu tộc Cự Hổ nói.

“Vậy ít nhất là chúng ta còn sống.” Tê Tê đáp lại đúng lý hợp tình.

“Nghe ta đi, nhiệm vụ có thể không hoàn thành được, nhưng tuyệt đối sẽ không chết.”

Đúng lúc này, trên đỉnh đầu đột nhiên giáng xuống một cây gậy trọng lực hợp kim siêu cứng đục thẳng vào đầu Cự Hổ, cũng bộc phát ra một ít lực chấn động ở xung quanh và phong tỏa không gian chung quanh.

“Chạy mau!!!”

“Chạy xuống dưới lòng đất!!!” Chân Linh của Cự Hổ trực tiếp bám vào trên người Yêu tộc Tê Tê la lớn.

“Định mệnh, tình báo có sai lệch, trốn!”

Yêu tộc Tê Tê trực tiếp thi triển Thần thông thuộc tính Thổ mang theo Yêu tộc Cự Xà chạy trốn xuống phía dưới.

Từ Phàm nhìn bản đồ linh lực trên quầng sáng, cười nói: “Các ngươi cho rằng chạy xuống lòng đất là xong sao.”

“Cho một phát pháo quỹ đạo, nhìn xem có uy lực thế nào.” Từ Phàm ra lệnh.

“Đã rõ.”

Ở phía xa bầu trời tại phía bắc Tiên thành Lâm Sâm, Trấn Yêu Tinh lại duỗi ra một họng pháo có chiều dài một dặm, trên chiếc pháo thô to khắc đầy phù văn không biết tên.

Tia chớp lóe lên trên bầu trời không người này.

‘Ầm!’

Lúc này một quả cầu hình đạn pháo lập loè tia chớp mơ hồ giống như đã vượt qua không gian, đánh xuyên thẳng qua bảy tấc của Cự Xà.

Yêu tộc Tê Tê xém chút nữa đã bị dọa tiểu, trên người lại có thêm Chân Linh của Xà tộc.

Lúc này, Yêu tộc Tê Tê ngộ ra.

Câu nói ban đầu vì chủng tộc, ta có thể trả giá sinh mệnh do tộc trưởng dạy.

Hiện tại đã biến thành vì sinh mệnh, ta có thể phản bội chủng tộc.

Yêu tộc Tê Tê đột nhiên biến thành hình người, cũng bao lại Yêu tộc đang bám trên người.

“Tê Tê, ngươi muốn làm gì!”

“Việc phản bội Yêu tộc sẽ bị Điểm Hồn Đèn!”

Nhìn hành vi của Tê Tê, hai Chân Linh bám vào cơ thể hắn gào thét dữ dội.

Tê Tê biến thành hình người chậm rãi quỳ xuống, đầu cúi xuống đất đúng tiêu chuẩn.

“Nhìn không rõ sao, chúng ta trốn không thoát đâu.” Tê Tê nói.

Từ Phàm thấy một màn như vậy, vuốt cằm nói: “Bồ Đào, ngươi nói nuôi một con Tê Tê thì thế nào.”

“Nếu chủ nhân nắm chắc khống chế được một trăm phần trăm, thì có thể chọn thu phục Yêu tộc Tê Tê này, tiền đề là đừng để nó tiến vào Ẩn Linh đảo.”

Lúc này, Trấn Yêu Tinh bắn ra một cái khoang hạ xuống, bên trong là con rối Luyện Hư kỳ và hai con rối trọng giáp cầm Thái Tâm Cự Thuẫn trong tay.

“Xuất hiện đi.” Từ Phàm khống chế con rối Luyện Hư kỳ truyền âm.

Một nam nhân có áo giáp dày trên lưng xuất hiện trước mặt con rối Luyện Hư kỳ.

“Thần phục hoặc là chết, ngươi chọn một cái đi.” Con rối Luyện Hư kỳ không cảm xúc nói.

“Ta chọn thần phục, ta luôn có hảo cảm với Nhân tộc.”

“Sở dĩ ta xuất hiện ở Nhân tộc là do bị bắt hành động, từ trước đến nay sau khi đến Nhân tộc, ta chưa từng tổn thương bất kỳ Nhân tộc nào.” Nam nhân cường tráng do Tê Tê hóa thân đáng thương nói.

“Mở tâm thần ra.” Con rối Luyện Hư kỳ không để ý đến Tê Tê.

Nhìn biểu cảm chân thật đáng tin của con rối Luyện Hư kỳ, Tê Tê nhìn xung quanh, lại nhìn không trung, cuối cùng không làm gì khác ngoài tư thế thần phục.

Một hạt giống hoa xuất hiện trên đầu ngón tay của con rối Luyện Hư kỳ, chậm rãi đi tới giữa mày trên thân thể do Tê Tê biến thành.

Trong nháy mắt, hạt giống hoa nở rộ trong linh hồn Tê Tê, một đóa hoa hồng nhỏ xuất hiện trên đỉnh đầu Tê Tê.

“Trở về với ta.”

Một tia lực hấp dẫn bao lại Tê Tê và con rối Luyện Hư kỳ, kéo chúng nó lên trên Trấn Yêu Tinh.

Trên bầu trời cao mấy trăm dặm, Tê Tê nhìn thấy Trấn Yêu Tinh, trong mắt đột nhiên toát ra sự hung dữ.

Ý nghĩ hủy diệt Trấn Yêu Tinh xuất hiện trong đầu Tê Tê.

Chỉ trong nháy mắt, cảm giác xé rách truyền đến linh hồn khiến hắn từ bỏ ý nghĩ này.

Loại cảm giác sinh tử bị người khác khống chế trong tay khiến Tê Tê rất uể oải, nó biết đời này mình không có duyên với cuộc sống tốt đẹp nữa rồi.

Ngoài Ẩn Linh đảo, tại Linh thuyền trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Từ Phàm nhìn nhìn Tê Tê hóa thành hình người ở trước mắt nói: “Ngươi có biết vì sao ta giữ lại ngươi đến cuối cùng, còn cho ngươi cơ hội thần phục không.”

“Chủ nhân nhân từ.” Tê Tê đã hóa thân quỳ xuống nói, loại cảm giác thần phục trong linh hồn này khiến nó biết người trước mắt là chủ nhân của mình.

“Ha ha, lòng nhân từ của ta chỉ đối với người trong nhà.”

“Nếu hỏi vì sao không giết ngươi, đó là vì trên tay ngươi không có mùi máu tươi của Nhân tộc.”

Nói xong Từ Phàm lộ ra hai quả cầu thủy tinh, bên trong thật sự đang phong ấn Chân Linh của Cự Hổ và Cự Xà.

“Nhưng trên tay hai Yêu tộc này đã dính đầy máu của Nhân tộc, cho nên mới chết trước ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Được rồi, hiện tại nói một chút, các ngươi vào trong khu vực Tiên thành Lâm Sâm để làm gì.”

“Chúng ta tới đây là vì lấy Chân Linh của Ám Xà, nó ở dưới Thập

Vạn Lý Cự Hồ này.”

Nói đến này, Tê Tê sửng sốt, hắn đã hiểu vì sao mình bị lộ.

“Chân Linh Ẩm Xà, đi mang nó về, nếu vượt qua phạm vi mười vạn dặm trong Thập Vạn Lý Cự Hồ, đóa hoa trong linh hồn của ngươi có thể tự bạo bất cứ lúc nào.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh!”

Tê Tê thích ứng rất tốt với thân phận mới của mình.

Chương 218: Sự bất đắc dĩ của Tôn Giả

Từ Phàm không phải đợi lâu, Tê Tê đã mang Yêu Linh Ám Xà trở về.

Nhìn Yêu Linh Ám Xà bị giam cầm, Từ Phàm cười nói: “Nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất, hành động này không có vấn đề gì.”

“Chỉ tiếc là do ngươi kém may mắn.”

Từ Phàm nhìn Yêu Linh Ám Xà đang bị giam cầm, thầm nghĩ nên dùng Yêu Linh này để làm gì.

“Tê Tê, tác dụng lớn nhất của Yêu Linh đối với Yêu tộc các ngươi là gì.” Từ Phàm hỏi.

“Báo cáo chủ nhân, tác dụng lớn nhất của Yêu Linh, một là làm con rối phân thân, hai chính là Điểm Hồn Đèn.” Tê Tê cung kính trả lời, nói đến việc Điểm Hồn Đèn, thân thể Tê Tê không khỏi hơi run rẩy.

“Nói một chút về Điểm Hồn Đèn đi.” Từ Phàm có chút hứng thú.

Yêu Linh Ám Xà đang giãy giụa trong tay Từ Phàm tức giận nhìn về phía Tê Tê, ánh mắt cực kỳ tức giận kia dường như muốn nuốt chửng nó.

“Yêu tộc của ta có một loại bí pháp, có thể kích phát sức mạnh linh hồn tinh thuần nhất trong Yêu Linh ra ngoài, người hấp thu vào có thể tăng cường năng lượng linh hồn.”

“Ngoài ra, tình hình của Yêu Linh bị dùng để Điểm Hồn Đèn lúc ấy sẽ sống không bằng chết, linh hỏa được kích phát sẽ lấy Yêu Linh làm nhiên liệu để liên tục đốt cháy cho đến khi không còn gì cả.”

“Ở Yêu Linh giới của chúng ta, Điểm Hồn Đèn là thủ đoạn tàn nhẫn nhất.” Khuôn mặt Tê Tê mang vẻ sợ hãi nói ra.

“Tàn nhẫn sao, theo ta thì không tàn nhẫn một chút nào cả.”

“Tới đây, nói cho ta nghe một chút về bí pháp Điểm Hồn Đèn của Yêu tộc các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, ở nơi xa có một ánh kiếm cắt qua đây, hiện tại Ninh Đạo đã ở trên Linh thuyền của Từ Phàm.

“Lợi hại, mới không gặp một lát thôi mà ngươi đã thu phục được một con Yêu tộc Hợp Thể kỳ.” Ninh Đạo nhìn Tê Tê cười khanh khách.

Hắn mới biết được tin tức có ba con Yêu tộc Hợp Thể kỳ xâm nhập Tiên thành Lâm Sâm không bao lâu, huynh đệ tốt này đã giúp hắn giải quyết.

“Chẳng phải là ta sợ làm phiền Ninh đại ca sao.”

Nếu không phải vì thử nghiệm uy lực của Trấn Yêu Tinh, thì còn lâu Từ Phàm mới xen vào việc của người khác.

Lo chuyện bao đồng, kiếm thêm tiền.

“Ha ha, tiểu tử ngươi đừng dùng bí pháp Điểm Hồn Đèn của Yêu tộc.”

Ninh Đạo đưa cho Từ Phàm một ngọc giản.

Bên trong là bí pháp Điểm Hồn Đèn mà hội trưởng lão thường dùng.

“Bí pháp thay đổi năng lượng linh hồn của Yêu tộc không phù hợp với Nhân tộc chúng ta, ta e rằng hấp thu cũng là lãng phí.” Ninh Đạo nhìn Yêu Linh Ám Xà trong tay Từ Phàm nói.

Từ Phàm xem xét bí pháp trong ngọc giản một chút, rồi nói với Ninh Đạo: “Cảm ơn Ninh đại ca.”

“Giữa hai chúng ta còn khách sáo làm gì.” Ninh Đạo nói.

“Về đạo khí linh kiếm của đại ca, phân thân của ta đã bắt đầu luyện chế, sau mấy tháng nữa, Song Kiếm Lưu của Ninh đại ca sẽ lại vang danh thiên hạ một lần nữa.” Từ Phàm nói giỡn nói.

“Ha ha, lời này vẫn còn sớm.” Ninh Đạo cười đến nỗi có hơi ngại ngùng.

“Tổng bộ của hội trưởng lão gọi ta qua kia nghị sự, ta đi trước đây.”

Ninh Đạo nói xong lập tức tạm biệt Từ Phàm, bay về phía Tiên thành Lâm Sâm.

Từ Phàm nhìn ánh kiếm phía xa cân nhắc nói: “Có phải nên làm một Truyền Tống Trận ở bên cạnh Tiên thành Lâm Sâm hay không.”

“Chủ nhân, Tê Tê cũng biết về không gian phù văn, có thể khắc hoạ Truyền Tống Trận cho chủ nhân.” Tê Tê nhìn thấy có cơ hội biểu hiện lập tức nói.

“Không tới phiên ngươi.”

Từ Phàm liếc mắt nhìn Tê Tê một cái tiếp tục nói: “Sau này ngươi chính là nô yêu bảo vệ môn phái Ẩn Linh Môn của chúng ta.”

Nói xong Từ Phàm chỉ vào đảo vệ tinh dùng cho cuộc đấu trong môn phái nói: “Sau này nếu không có chuyện gì thì tu luyện ở trong đó, lúc rảnh rỗi đến nhàm chán thì có thể tuần tra toàn bộ Thập Vạn Lý Cự hồ, tuần tra có yêu thú xâm nhập hay không.”

“Đã hiểu, ta nhất định sẽ bảo vệ tốt một mảnh lãnh thổ quốc gia này cho chủ nhân.” Tê Tê bảo đảm, đồng thời trong lòng cũng có một tia vui sướng, giống như cuộc sống nô yêu sau này của nó sẽ không vất vả lắm.

“Sau này cứ làm thật tốt, nếu ngươi làm tốt, có cống hiến cho Ẩn Linh Môn của ta, thì đến lúc ngươi phi thăng ta sẽ chúc phúc giúp ngươi một phần sức.”

Một cái bánh nướng lớn bị Từ Phàm nhẹ nhàng vẽ ra, dù sao cũng không cần tiền.

“Cảm ơn chủ nhân.” Tê Tê kích động nói.

“Được rồi, bây giờ ngươi chỉ còn một cửa ải cuối cùng, sau khi ngươi thông qua thì sau này sẽ là nô yêu chính thức của Ẩn Linh Môn ta.”

Con rối Luyện Hư kỳ ở phía sau Từ Phàm xuất hiện ở trước người Tê Tê trong nháy mắt, dùng một lóng tay chỉ vào giữa mày Tê Tê.

Sau đó, Tê Tê tiến vào trong ảo cảnh, bắt đầu quá trình cải tạo yêu sinh.

“Tuy sinh mệnh của Yêu tộc nằm ở trong tay ta, nhưng ta vẫn nên chuẩn bị đề phòng một chút.”

“Ngươi cảm thấy phận nô yêu đời đời bảo vệ Ẩn Linh Môn như thế nào.”

Trong ảo cảnh, Tê Tê bắt đầu cuộc sống mới của mình.

Có hai con rối Hóa Thần kỳ trọng giáp bay tới từ trên không trung, mang theo Tê Tê đã hôn mê bay về phía đảo vệ tinh.

Từ Phàm cũng về tới trong Ẩn Linh Môn.

Ở phía trên đỉnh chính, Từ Phàm đang sửa chữa hộ sơn đại trận cho Ẩn Linh Môn.

“Thêm một vị trí linh kiện cho Trận Bàn Cửu Long, sau đó lại thêm một vị trí để chứa Yêu Linh và Điểm Hồn Đèn.”

Sau khi Từ Phàm biết được bí pháp Điểm Hồn Đèn từ Yêu Linh, thì ý nghĩ đầu tiên đó là đưa bí pháp này dung nhập vào hộ sơn đại trận.

Năm giờ sau, Từ Phàm hoàn thành cải tạo cho môn phái.

“Cuối cùng cũng xong.” Từ Phàm vỗ tay nói.

Trận Bàn Cửu Long bị Bồ Đào kéo thẳng vào không gian trung tâm trong hộ sơn đại trận.

“Gào!!”

Âm thanh rồng ngâm liên tiếp chín lần khiến Ẩn Linh Môn trở nên náo nhiệt trong nháy mắt.

“Có chuyện gì vậy.”

“Yêu tộc xâm lấn sao.”

“Có phải nên chạy hay không.”

Khi các đệ tử trong môn phái nhìn lên, thì thấy có con rồng dài chín đầu trên bầu trời ở trước mặt, mỗi một đầu đều dài hàng kilomet.

Từ Phàm nhìn con rồng dài chin đầu dài hàng kilomet trên bầu trời nói: “Không ngờ khí thế vẫn có đủ, chỉ là sức chiến đấu hơi kém một chút.”

Con rồng dài chín đầu do Trận Bàn Cửu Long biến ra này, mỗi một đầu đều có thực lực Luyện Hư kỳ viên mãn, nếu kết hợp với nhau thì có thể miễn cưỡng so sánh với sức chiến đấu của Yêu tộc Hợp Thể trung kỳ.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên mặc đồ đỏ xuất hiện bên người Từ Phàm.

“Đạo khí này miễn cưỡng cũng xứng với thân phận Luyện Khí Tông Sư của ngươi.” Tô Nhiễm Thiên thản nhiên nói, hoàn toàn không còn dáng vẻ nữ nhân nhỏ bé như khi ở cạnh Lý Tinh Từ.

“Đạo khí Trận Bàn Cửu Long này dùng tài liệu quý giá, chỉ là phương pháp luyện chế thiếu một chút nhiệt độ.”

“Chờ đến khi ta có thời gian thăng cấp Trần Bàn Cửu Long này một chút là ổn.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi cũng phải đi nghị sự với hội trưởng lão sao.” Từ Phàm hỏi.

“Ta không cần đi, có một bạn tốt đang cầu cứu ta, ta chuẩn bị qua đó xem thử.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Ngươi đến tìm ta là muốn hỏi chuyện về Tinh Từ phải không, hắn muốn ra ngoài du lịch, ta không tiện ngăn cản.”

“Dựa theo tốc độ tu luyện của Tinh Từ, sau mười năm chắc chắn hắn sẽ quay về bế quan, ngươi nắm chắc thời gian đó là được.” Tất nhiên Từ Phàm biết Tô Nhiễm Thiên muốn hỏi cái gì.

“Thời gian mười năm, ta biết rồi.”

Tô Nhiễm Thiên vừa dứt lời đã hóa thành một tia lửa biến mất tại chỗ.

“Đúng là người si tình.” Từ Phàm cảm thán.

Tình yêu trong mắt Tô Nhiễm Thiên dành cho Lý Tinh Từ không thể giả được, Từ Phàm đã sớm nhìn ra điểm này.

Sau đó Từ Phàm truyền tin cho Lý Tinh Từ.

“Tiểu tử ngươi chưa tạm biệt Tô trưởng lão đã đi rồi hả?”

Không lâu sau Từ Phàm đã nhận được phản hồi của Lý Tinh Từ.

“Đồ nhi đi ra ngoài du lịch đúng là bất đắc dĩ, nếu không đi thì thân thể trong sạch của đồ nhi sẽ không giữ nổi nữa.”

“Tuy rằng bây giờ đồ nhi có một chút hảo cảm với Tô trưởng lão, nhưng vẫn chưa đến mức muốn trở thành đạo lữ song tu, đồ nhi muốn yên tĩnh.”

Xem xong phản hồi của Lý Tinh Từ, Từ Phàm suy nghĩ rất nhiều, cuối cùng chỉ hóa thành một câu, định mệnh.

Lúc này, rồng dài chín đầu trên bầu trời đã ổn định, bắt đầu dạo quanh trên không Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm lấy ra ba Yêu Linh Hợp Thể kỳ, cho thẳng vào vị trí trung tâm tại phần đỉnh của hộ sơn đại trận.

Không lâu sau, trên bầu trời rơi cơn mưa nhỏ màu xanh lá.

Đây là cơn mưa nhỏ được hình thành từ năng lượng linh hồn trong Yêu Linh dược phân giải ra cộng thêm dung hợp với linh dịch.

Trước vườn hoa trong đỉnh chính, Vân Hoa Lộc và lão công của mình bắt đầu vui vẻ chạy dưới làn mưa nhỏ.

Ngay cả Thiên Cát Quy thường ngày vẫn luôn ngủ dưới đáy hồ linh dịch, cũng chậm rãi bò ra khỏi hồ linh dịch để đón nhận cơn mưa nhỏ này.

Có rất nhiều đệ tử đang tu luyện ở trên núi nhất thời không nhịn được đã đột phá.

Chỉ có biểu hiện của kỳ Lân Mặc Ngọc ở nơi xa là thật sự bình tĩnh, nó khinh thường liếc nhìn không trung một cái, rồi tiếp tục quay đầu lại ngủ.

Nó đã nhìn quen loại đồ vật này khi ở trong không gian của chủ nhân.

Từ Phàm cảm nhận được cơn mưa nhỏ khiến bản thân có thay đổi cũng hài lòng gật đầu.

“Bồ Đào, năng lượng linh hồn trong Yêu Linh này có thể duy trì được bao nhiêu ngày.” Từ Phàm hỏi.

“Ba con Yêu Linh cộng lại có thể duy trì được hai năm.” Bồ Đào đáp lại.

“Hai năm cũng được rồi, xem ra sau này phải thu thập nhiều Yêu Linh của Yêu tộc.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm cũng đã nghĩ kỹ đến nơi nào để lấy Yêu Linh.

Các đệ tử của Ẩn Linh Môn tu luyện trong trạng thái này sẽ tăng thêm ngộ tính tu hành ít nhất là 20%, cộng thêm sự dễ chịu của năng lượng linh hồn trong Yêu Linh được phân giải ra, thì sẽ có rất nhiều đệ tử được nâng cao tư chất đến mức cao nhất.

“Bí thuật linh hồn này xem như cũng đáng giá.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, phân thân của Bồ Đào đang ngầm xây dựng căn cứ tại Yêu Linh giới nhận được một nhiệm vụ, thu thập Yêu Linh Nguyên Anh kỳ trở lên ở Yêu giới.

Sau đó số một của tộc lửng mật giáp dày cũng nhận được tin tức.

“Chủ nhân cần Yêu Linh từ Nguyên Anh kỳ trở lên, vừa lúc ta đã sớm nhìn lãnh địa của Yêu Tộc Dạ Khuyển không vừa mắt, xem ta tìm cơ hội khơi mào chiến đấu đây.” Con rối giáp dày số một nói.

Thực lực của Yêu Tộc Dạ Khuyển hơi yếu một chút so với tộc lửng mật giáp dày, nhưng phía sau chúng nó có đại tộc chống lưng, cho nên cũng thường thường đến tộc lửng mật giáp dày để tống tiền.

Cho dù không có nhiệm vụ này của Từ Phàm, bước tiếp theo của số một cũng sẽ là tiêu diệt Yêu Tộc Dạ Khuyển.

…

Tại Vực Cực Không, trên tinh chu Thiên Linh Tông.

Con rối mang phân thân của Bồ Đào đang kiểm tra số liệu như thường lệ, đệ tử bên cạnh thường đi cùng nó có chút nhàm chán, dưới sự ám chỉ từ con rối phân thân của Bồ Đào, hắn bắt đầu trò chuyện với con rối.

“Tiểu Mộc, ngươi nói chúng ta có thể gặp phải Yêu Thú Cực Không hay không, lỡ như có thể gặp được thì quá tốt.”

“Tốt nhất là Tinh Giáp Thú, khi gom đủ mấy cái vảy, ta liền có thể nhờ Luyện Khí Sư trong môn phái luyện chế một cái Hắc Lân Thuẫn.” Một tu sĩ Nguyên Anh mặc đạo bào của Thiên Linh Tông nói.

“Trưởng lão giao ngươi cho ta nói, ngươi có linh trí mà, sao không nói lời nào hết vậy.” Tu sĩ Nguyên Anh kỳ nhìn con rối nói.

Con rối đang kiểm tra số liệu ở Vực Cực Không chỉ muốn trợn trắng mắt, nói chuyện với ngươi chẳng phải sẽ lãng phí một phần sức tính toán sao, hơi không có lợi lắm.

Ngay lúc tu sĩ Nguyên Anh kỳ muốn nói chuyện thêm, nơi xa đột nhiên hiện lên một tia sáng, sau đó toàn bộ tinh chu Thiên Linh Tông rung mạnh, dường như đã gặp phải pháo tấn công.

Toàn bộ báo động trên tinh chu Thiên Linh vang lên dữ dội, tất cả đệ tử ở bên ngoài đều bắt đầu chạy từ boong tàu vào trong tinh chu Thiên Linh.

Tu sĩ Nguyên Anh kỳ còn muốn mang con rối về, kết quả là bị con rối từ chối.

“Không cần mang ta về, ta cần thu thập số liệu chiến đấu.”

Hai mắt con rối tỏa ra ánh sáng, nhìn về nơi loang loáng vừa nãy.

Tại phòng điều khiển chính ở tầng cao nhất trên tinh chu Thiên Linh, một vị Tôn Giả ngồi ở bàn điều khiển chính có hơi luống cuống.

“Tôn Giả, chạy đi, tuy tổng thể thực lực trên tinh chu chúng ta mạnh hơn tinh chu Ma Tông, nhưng chúng ta vẫn luôn không tìm được tu sĩ thích hợp để điều khiển tinh chu, như vậy sẽ đánh không lại bọn họ.” Tu sĩ vừa thăng cấp lên Hợp Thể kỳ nói.

Tôn Giả ngồi trên bàn điều khiển chính không nói gì, mà là quan sát quầng sáng do Quan Tinh Thuật chiếu ra, rồi trực tiếp bắn ra ba quả pháo.

Kết quả là bị tinh chu Ma tông đối diện nhẹ nhàng tránh thoát, sau đó tinh chu Thiên Linh lại ăn một quả pháo.

“Lúc trước ta đã nói với các ngươi phải luyện kỹ thuật trong Thiên Luyện Tông thật tốt, nhưng các ngươi lại không muốn.”

“Bây giờ thì tốt rồi, bình thường lấy quặng thì không có việc gì, khi gặp tinh chu của môn phái đối địch là lập tức luống cuống.” Tôn Giả bất đắc dĩ nói.

Lúc trước hắn cũng học điều khiển tinh chu ở Thiên Luyện Tông một thời gian, nhưng cách dạy cơ bản của thứ này rất đơn giản, nhưng đến khi dạy khiến đấu lại khiến người ta đau đầu muốn nổ tung.

Rất nhiều số liệu phức tạp đều phải suy xét, không gian, thời gian, quỹ đạo vận hành của kẻ địch, thói quen tránh né, số liệu tỉ mỉ của pháo chính bên ta, số liệu pháo chính của đối phương, số liệu vị trí của Vực Cực Không…

Những số liệu kia khiến Tôn Giả hiểu ra, có đôi khi không phải thăng cấp tu vi là giải quyết được vấn đề.

Hai tinh chu cách xa nhau mấy vạn dặm đối đầu, trừ khi Tôn Giả không muốn sống nữa tự kết liễu mình, nếu không thì chỉ có thể phân thắng bại dựa trên kỹ thuật bắn pháo, ngay giây phút này, bất kỳ một số liệu biến động ngẫu nhiên nào đều không thể sai lệch.

Hiện tại trình độ của hắn là bắn trúng một mục tiêu cố định.

“Tiểu Tu, ngươi qua đây điều khiển tinh chu, ta qua kia nhìn thử có thể đến gần nó hay không.”

“Nếu không phát tiết được cơn giận này, đạo tâm của ta sẽ không ổn định được.”

Nói xong hắn lập tức đứng dậy liều mạng với tinh chu Ma Tông.

Lúc này mấy vị trưởng lão Thiên Linh Tông Hợp Thể kỳ cùng ôm lấy Tôn Giả.

“Ngài cũng không thể bỏ rơi chúng ta, nếu thật sự muốn báo thù, chúng ta đáp đất rồi đi có được không.”

“Ngài vừa đi, tinh chu này sẽ không trụ nổi.”

“Thái Thượng trưởng lão, chúng ta trở về bàn bạc kỹ hơn được không.”

Vài vị trưởng lão Thiên Linh Tông hợp sức khuyên nhủ, lần trước cũng bởi vì trưởng lão này quá tức giận, để lộ chân thân ra ngoài, kết quả suýt chút nữa tinh chu bên ta bị bắn xuyên qua.

“Không được, ta không nhịn được cơn tức này.” Tôn Giả đen mặt nói.

“Trong mười năm nay, ra ngoài mười lần thì hết sáu lần là có thể gặp gỡ tinh chu Ma tông, mỗi lần Linh thuyền bị hao tổn đều bị Thiên Luyện Tông lấy đi một nửa thu hoạch.”

“Nếu còn tiếp tục như vậy nữa, ta thật sự có thể tức giận đến phi thăng tại chỗ.” Tôn Giả thổi râu nói, gân xanh trên mặt biểu đạt tâm trạng tức giận của hắn.

“Thái Thượng trưởng lão, vậy cũng không được, mạng sống của những người trên tinh chu chúng ta đều dựa vào ngươi, cẩn thận đi.”

Đông đảo trưởng lão Thiên Luyện Tông lại bắt đầu khuyên nhủ.

Lúc này, tại Vực Cực Không, phía trên tinh chu Ma tông cách tinh chu Thiên Linh mấy vạn dặm.

Một vị lão giả mặc đồ đen chính thức nhìn chằm chằm vào quầng sáng của Quan Tinh Thuật cười nói: “Chắc chắn bây giờ lão già kia đang tức giận đến nổi điên.”

“Nếu nói về sức chiến đấu, ở trên đất bằng ta không bằng ngươi.”

“Nhưng việc điều khiển tinh chu ở Vực Cực Không, thì ngươi không bằng ta.”

“Lần này ta chuẩn bị cho ngươi một món quà lớn, hy vọng ngươi hưởng thụ thật tốt.”

“Hưởng thụ một chút cảm giác người trong môn phái của ngươi chết vì ngươi.” Tôn Giả áo đen cười dữ tợn nói ra.

“Lên đạn bảo bối lớn của ta đi, lần này ta muốn lão già kia trở thành tội nhân trong môn phái của bọn họ.”

“Tuân mệnh.” Một ma tu phía sau Tôn Giả áo đen nói.

Chương 219: Giải cứu

Phần cánh của tinh chu Ma Tông xuất hiện một nọng pháo thật lớn, chỉ tính đường kính cũng đã dài ba mét.

Miệng đại pháo bắt đầu tản ra ánh sáng màu lam mờ nhạt, tia chớp màu lam quấn quanh toàn bộ họng pháo.

“Một phát đạn pháo U Minh Ám Lôi này là do ta tốn rất nhiều tiền để mua ở thế giới Đại Thiên, chính là vì giây phút này.”

“Lão già kia, ta dùng tính mạng các đệ tử trên tinh chu thuộc môn phái của ngươi để trả mối thù cụt tay cũng không quá đáng nhỉ.” Tôn Giả áo đen cười dữ tợn nói.

Lúc này tinh chu Thiên Linh Tông ở xa hơn mấy vạn dặm đã có xu thế chạy trốn, tính tình táo bạo của Tôn Giả Thiên Linh Tông đã bị khuyên lại, đang điều khiển tinh chu chạy về phía trung tâm đại lục.

“Nếu lần sau gặp ngươi trên đất liền, thì không chỉ là một cánh tay thôi đâu.” Tôn Giả Thiên Linh Tông nhìn về phía tinh chu Ma Tông nói.

Nội tâm của hắn cực kỳ uất nghẹn, có bản lĩnh thì ngươi lấy chân thân ra đánh, đánh tinh chu của môn phái ta thì tính là bản lĩnh gì.

Đúng lúc này lại có một âm thanh giống như chim hót vang lên, sau đó toàn bộ khu vực tinh chu Thiên Linh Tông chìm vào một màu tối tăm.

Lúc này nếu quan sát từ nơi xa, thì sẽ nhìn thấy một tia chớp màu lam nhạt xuyên qua một khu vực hình cầu tối tăm.

‘Ầm’

Vòng phòng vệ của tinh chu Thiên Linh Tông bị đục lỗ thẳng thừng, phần cánh trên tinh chu bị đục thành một lỗ lớn rộng mấy chục mét.

Tất cả đệ tử lành nghề hiểu chuyện trên thuyền đều biến sắc mặt rõ rệt, bởi vì nơi bị xuyên thủng là khu vực trung tâm linh lực trên tinh chu Thiên Linh.

Tại phòng điều khiển chính ở tầng cao nhất, sắc mặt của tất cả trưởng lão Hợp Thể kỳ đều biến đổi rõ rệt, sôi nổi lấy và mở ra pháp bảo phòng ngự, chuẩn bị phòng ngự cho trường hợp trung tâm linh lực nổ mạnh.

Chỉ có sắc mặt của Tôn Giả Thiên Linh Tông là còn một chút bình tĩnh, tiếp tục điều khiển tinh chu Thiên Linh linh hoạt tránh né.

Không bắn pháo lại đối phương, vị chỉ có thể tranh thủ xem ai ít trúng pháo hơn.

“Đừng sốt ruột, ta đã sớm kêu Thiên Luyện Tông dịch chuyển vị trí trung tâm linh lực trên tinh chu của chúng ta đến nơi khác.”

“Hiện tại chúng ta vẫn có cơ hội trốn thoát.”

Ngay lúc Thiên Linh Tôn Giả đang nói, tinh chu Thiên Linh lại ăn một pháo.

“Nắm chặt thời gian khởi động vòng phòng vệ, báo cáo tổn hại trong lúc chiến đấu.” Tôn Giả Thiên Linh bình tĩnh nói, hẳn chỉ tệ nhất ở khoản bắn pháo mà thôi.

Đúng lúc này, một đệ tử Luyện Hư của Thiên Linh Tông đi tới phòng điều khiển chính.

“Báo cáo các vị trưởng lão, khu vực trung tâm long cốt đã bị đánh gãy.”

Lúc này, sắc mặt của Tôn Giả cũng thay đổi, long cốt bị cắt đứt, vậy chứng minh tinh chu không thể phát huy toàn bộ tốc độ.

Một tinh chu không thể phát huy toàn bộ tốc độ ở Vực Cực Không còn gặp phải tinh chu của đối thủ, thì đó chính là sơn dương đang đợi bị làm thịt.

“Tiểu Hắc, ngươi lại đây điều khiển tinh chu, ta đi cản phía sau cho các ngươi.” Tôn Giả cắn răng nói.

Lúc này không có trưởng lão nào ngăn cản cả, bởi vì trong tình huống này nếu không phải Thiên Linh Tôn Giả chạy trốn một mình, thì là ở lại cản phía sau để tinh chu chạy trốn.

Ngoại trừ cái này ra, thì không còn có nào nữa.

Ở Vực Cực Không, chỉ có Tôn Giả mới có thể lộ ra chân thân, hơn nữa tốc độ bay cũng bị áp chế một phần ba so với bình thường.

Nếu thật sự chỉ dựa vào Đại Thừa Tôn Giả để bắt được một tinh chu có thể điều khiển bình thường ở trên không trung, vậy thì ít nhất phải có năm Đại Thừa Tôn Giả, cuối cùng ước chừng còn chết mất hai người.

Cho nên lần này rất có thể Tôn Giả sẽ một đi không trở lại.

“Thái Thượng trưởng lão, đi đi, chúng ta và đệ tử trên tinh chu sẽ nhớ kỹ ân tình của ngươi.” Các trưởng lão Hợp Thể kỳ cung kính nói.

Rất có cảm giác quen thuộc của việc mời lão tổ đi chịu chết.

“...” Thiên Linh Tôn Giả.

Lúc này con rối còn ở trên boong tàu, đang rà quét toàn bộ kết cấu của tinh chu.

“Sườn chính long cốt trên tinh chu trên bị chặt đứt, tỉ lệ chạy trốn là 26%.”

“Đang mô phỏng tốc độ của tinh chu sau khi bị hao tổn.”

“Đang xác minh đối chiếu sức chiến đấu của Đại Thừa Tôn Giả và tinh chu ở Vực Cực Không.”

“Đang mô phỏng sức chiến đấu của tinh chu và Đại Thừa Tôn Giả thông thường bên phía đối phương.”

“tinh chu của đối phương sẽ bị Đại Thừa Tôn Giả ngăn cản sau sáu giờ, đuổi theo rồi cũng phá hủy cả tinh thuyền.”

“Bắt đầu dự đoán kế hoạch tự cứu.”

“Bắt đầu nhập lại số liệu bị hao tổn của tinh chu.”

“Bắt đầu…”

Không biết qua bao lâu, con rối đứng dậy bay về phía phòng điều khiển chính.

Con rối gặp Thiên Linh Tôn Giả ở cửa phòng điều khiển chính.

“Con rối này là gì, sao lại đến đây gây phiền phức vào lúc này.” Thiên Linh Tôn Giả bất mãn nói.

“Ta có cách cứu tinh chu Thiên Linh.” Đây là câu đầu tiên con rối thốt ra.

“Nếu Tôn Giả muốn đi một mình để ngăn cản tinh chu đối diện, thì tối đa tinh chu Thiên Linh chỉ có thể lơ lửng trên Vực Cực Không một giờ nữa.”

Đúng lúc này, tinh chu Thiên Linh lại ăn một pháo, lần này đã đánh nát vòng phòng vệ vừa mới khởi động, sau đó đạn pháo linh lực vẫn đánh tới kia lại sắp chặt đứt chủ lương phía trên.

“Tốc độ hiện tại của tinh chu Thiên Linh chúng ta là…”

Sau đó con rối chuẩn bị báo cáo tốc độ, sự đối lập về sức chiến đấu của tinh chu ở hai bên, ưu thế và hoàn cảnh xấu.

“Đây là con rối của ai.”

Nghe xong lời con rối nói, Thiên Linh Tôn Giả hỏi.

“Đây là con rối của đại trưởng lão Ẩn Linh Môn từng hợp tác với chúng ta, nói là muốn thu thập một chút số liệu ở Vực Cực Không.”

“Đạo khí của chưởng môn Ẩn Linh Môn là một khí linh có khả năng tính toán rất tốt.” Trưởng lão vừa thăng cấp lên Hợp Thể kỳ nói.

Chuyện này là do có một bạn tốt nhờ hắn.

"Khả năng tính toán rất tốt hửm, ngươi có thể điều khiển tinh chu không, bắn pháo chuẩn hay không?" Tôn Giả đột nhiên hỏi.

"Ta cũng muốn đến nơi này để lấy được quyền khống chế tinh chu."

"Ta nắm chắc 99% sẽ khiến tinh chu thoát khỏi khốn cảnh trước mặt, còn dư lại ta dành cho biến số."

Không biết vì sao, âm thanh điện tử độc đáo của con rối khiến Thiên Linh Tôn Giả vô cùng an tâm, hắn có dự cảm lời con rối này nói là thật.

Huống chi, nếu có thể tồn tại thì ai mà không muốn.

Tuy rằng sau khi chết hắn vẫn còn phần thân có thể sống lại, nhưng nếu có cách giải quyết tốt hơn, vậy ai sẽ chọn hy sinh chứ.

"Ta tin ngươi, ngươi theo ta đến bàn điều khiển, ta đóng vai trò là công cụ hỗ trợ cho ngươi." Thiên Linh Tôn Giả nói.

"Thái Thượng trưởng lão, ngươi tin vào một con rối không rõ lai lịch sao." Một trưởng lão Hợp Thể kỳ có cảm giác hơi hoang đường nói.

"Nếu không ngươi đi ngăn cản phía sau đi." Thiên Linh Tôn Giả liếc vị trưởng lão kia nói.

"..."

Vào ngay lúc này, tinh chu Thiên Linh lại ăn một pháo, chỉ là Tiểu Hắc trưởng lão đã điều khiển tinh chu dùng lớp phòng vệ dày nhất ngăn lại được.

"Được rồi, tin vào cảm giác của ta đi."

"Con rối, đến vị trí điều khiển đi."

"Tiểu Hắc, ngươi tránh ra."

Nghe lời Thiên Linh Tôn Giả nói, Tiểu Hắc trưởng lão nhanh chóng tránh ra.

Thiên Linh Tôn Giả không nói lời nào đã đặt con rối vào vị trí điều khiển chính, cũng ở bên cạnh thao tác thêm cho con rối.

Đúng lúc này, tinh chu Ma Tông đối diện lại đánh úp bằng một phát đạn pháo nữa, bị con rối điều khiển tinh chu dịch nhẹ tránh thoát.

Trong nháy mắt, tất cả trưởng lão ẩn trong phòng điều khiển chính đều sợ ngây người.

Con rối này lại tránh được một phát đạn pháo!

Đây chính là phát đạn pháo đầu tiên mà tinh chu này tránh được sau khi tiến vào Thiên Linh Tông, ngay cả Thiên Linh Tôn Giả cũng lộ ra biểu cảm hưng phấn.

“Con rối, làm thật tốt đi, sau khi trở về ta sẽ thưởng cho chủ nhân nhà ngươi.”

Thiên Linh Tôn Giả hưng phấn vỗ vào người con rối.

“Răng rắc.”

Một cánh tay của con rối rớt xuống đất, ngay lúc này lại có một điểm sáng hiện lên ở nơi xa, lại là một phát đạn pháo đánh úp tới đây.

Trong nháy mắt, chỉ thấy một bàn tay của con rối hóa thành tàn ảnh thao tác trên bàn điều khiển chính.

Bởi vì thiếu một cánh tay, thao tác của con rối không thể kéo dài ra, dẫn tới đạn pháo đã đánh trúng phần mông của tinh chu Thiên Linh.

Tôn Giả áo đen trên tinh chu Ma Tông cách xa mấy vạn dặm thở phào một hơi.

“Ta còn tưởng rằng đối phương có cao thủ thay thế điều khiển tinh chu, thì ra vừa nãy chỉ là may mắn tránh được một pháo kia thôi.”

“Nhưng lão già kia vẫn chưa ra mặt để ngăn cản phía sau, thật khiến ta cảm thấy ngoài ý muốn.”

“Chẳng lẽ đường đường là đại trưởng lão Thiên Linh Tông lại là một người tham sống sợ chết?”

Lúc này, không khí trên tinh chu Thiên Linh cực kỳ quỷ dị.

Tám vị trưởng lão Hợp Thể kỳ trong Thiên Linh Tông đều phát ra sát khí, lại khiến một người là Đại Thừa Tôn Giả như hắn có chút sợ hãi.

“Con rối, ngươi còn một bàn tay có ổn không.” Thiên Linh Tôn Giả thật cẩn thận nói, sợ đụng chạm đến thần kinh của đông đảo trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Một bàn tay đương nhiên là không được.” Con rối vừa điều khiển tinh chu vừa bình tĩnh nói.

Lúc này có trưởng lão Hợp Thể kỳ Thiên Linh Tông ở phía sau bắt đầu xuất hiện hư ảnh của Thiên Địa Pháp Tướng, đây là bước đầu cho việc muốn ra tay.

“Vậy phải làm sao bây giờ.”

Thiên Linh Tôn Giả chưa bao giờ cảm giác bản thân ngu ngốc như vậy, tại sao mình lại vỗ vào người một con rối cao lắm chỉ đạt trình độ Kim Đan, cái tay thối này.

Chỉ thấy con rối bình tĩnh cầm cánh tay trên mặt đất gắn vào nói: “Vậy thì dùng hai tay điều khiển.”

Lúc này, con rối nói: “Phiền Tôn Giả hỗ trợ điều khiển.”

“Được.” Tôn Giả vội vàng nói.

Lúc này tất cả trưởng lão trong phòng điều khiển chính đều ngừng hô hấp, rồi lại nhìn con rối điều khiển tinh chu.

Lúc này, tinh chu Thiên Linh phóng ra ba phát đạn pháo.

Kết quả lại khiến tất cả trưởng lão thất vọng, ba phát đạn pháo linh lực lại tiếp tục bị đối phương nhẹ nhàng tránh thoát.

“Con rối, ngươi ổn không.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Chẳng lẽ ngươi chỉ biết tránh đạn pháo, như vậy cũng đã rất lợi hại, ít nhất có thể chạy trốn.” Trưởng lão vừa thăng lên Hợp Thể kỳ nói.

“Ta chỉ là điều chỉnh độ chính xác của đường đạn phóng ra để biết thói quen điều khiển tinh chu của đối thủ.”

Một câu của con rối khiến tất cả trưởng lão đều im lặng.

“Chỉ tiếc là pháo chính của tinh chu đã bị phá hủy, nếu không đã có thể nhanh chóng kết thúc chiến đấu.” Con rối nói.

“Ý của ngươi là, chúng ta chỉ có thể chạy trốn sao.” Thiên Linh Tôn Giả có chút thất vọng nói.

“Chỉ là thời gian để phá hủy tinh chu của đối phương kéo dài một chút, đương nhiên chúng ta cũng có thể nghĩ cách lui lại.”

Thiên Linh Tôn Giả trở nên kích động trong nháy mắt, vừa định cao hứng giơ tay vỗ vào con rối.

Ngay lập tức trên người con rối xuất hiện thêm mấy tầng vòng bảo vệ, tất cả trưởng lão đều căm tức nhìn Thiên Linh Tôn Giả.

“Ha ha, ta chỉ gãi đầu một chút thôi, các ngươi đừng kích động.” Thiên Linh Tôn Giả xấu hổ nói.

Lúc này, tinh chu Thiên Linh đột nhiên hất đuôi thật mạnh, ba pháo phụ còn hoàn hảo ở cánh trên phóng ra.

Trong hình chiếu Quan Tinh Thuật của Thiên Linh Tôn Giả, tinh chu Ma Tông đã ăn một pháo nặng nề.

Lúc này Tôn Giả áo đen trên tinh chu Ma Tông đột nhiên có một loại cảm giác như bị cao thủ theo dõi, giống như đang trong một trận đấu đơn, tên thái kê (cùi bắp) ở đối diện đột nhiên biến thành phi khoa Đại Ma Vương.

Giữa các cao thủ đều có cảm ứng tâm linh, đạn pháo lần này chính là lời tuyên chiến của cao thủ đối diện dành cho mình.

“Thiên Linh Tông, các ngươi mời sự trợ giúp bên ngoài sao, không biết xấu hổ.”

Sau Tôn Giả áo đen chính là năm phát đạn pháo tấn công bao kín đường chạy trốn.

“Định mệnh, phía đối diện phóng ra chiêu lớn, rối nhỏ nói xem chúng ta phải làm sao bây giờ.” Thiên Linh Tôn Giả nhìn hình ảnh phản chiếu ra từ Quan Tinh Thuật nói.

Con rối không nói gì, chỉ điều khiển tinh chu đong đưa không quy tắc, hơn nữa phóng ra một trái từ miệng pháo phó ở cánh.

‘Ầm’

Đạn pháo chạm nhau nổ mạnh trên không trung, bốn đạn pháo còn lại thì xẹt qua người tinh chu Thiên Linh.

“Lợi hại!!”

Thiên Linh Tôn Giả hưng phấn nói.

“Rối nhỏ, trước kia ngươi từng điều khiển tinh chu rồi phải không.” Thiên Linh Tôn Giả hỏi.

“Nếu Tôn Giả không nói lời nào, thì thời gian ta chiến thắng tinh chu đối diện sẽ sớm hơn một giờ.” Con rối nói.

Trong một lúc, Thiên Linh Tôn Giả lại rước lấy cơn giận của nhiều người một lần nữa.

“Được, ta không nói nữa.” Thiên Linh Tôn Giả sợ hãi nói.

Thiên Linh Tôn Giả đã im lặng lựa chọn tập trung giúp con rối thao tác, cố gắng để thời gian trì hoãn trở nên ngắn hơn.

Thời gian kế tiếp, dường như tất cả trưởng lão đã từng được huấn luyện ở Thiên Luyện Tông trong phòng điều khiển chính, đã đi tới lớp học điều khiển và lập chiến thuật cao cấp về tinh chu.

Bọn họ lại cảm nhận nỗi sợ hãi bị huấn luyện viên chi phối một lần nữa.

Bọn họ đã nhìn thấy chiến thuật Tam Pháo Lưu trong truyền thuyết, đây cũng là một trong những cảnh giới của đại pháo.

Trong ba phát đạn pháo nhất định sẽ trúng một phát, đương nhiên điều này chỉ áp dụng cho trường hợp cao thủ đấu với nhau.

Theo diễn biến cuộc đấu, tinh chu Thiên Linh chậm rãi chiếm thế thượng phong.

“Không xong, lão già đối diện muốn chạy.”

“Con rối, ngươi không được thả hắn đi đó.” Giọng nói của Thiên Linh Tôn Giả giống như để lão đại giúp mình lấy lại danh dự vậy.

“Hắn không thoát được đâu, Tôn Giả, nếu như hạ được tinh chu này, chủ nhân của ta muốn 50% chiến lợi phẩm.” Cuối cùng con rối cũng bắt đầu nói điều kiện.

“50% sao, ngươi xem thường ai chứ, ta cho ngươi 80%.” Thiên Linh Tôn Giả phất tay nói.

“Cảm ơn Tôn Giả.”

Sau đó con rối cũng bắt đầu thao tác nghịch thiên của nó.

Chỉ thấy tinh chu Thiên Linh giống như cá gặp nước quay đầu hất đuôi, phóng ra sáu đạn pháo liên tiếp.

Lúc này Tôn Giả áo đen bên trong tinh chu Ma Tông ở nơi xa đột nhiên cảnh giác.

“Phía đối diện đã xuất chiêu!” Áo đen Tôn Giả nhanh chóng điều khiển.

Tốc độ ban đầu của tinh chu Ma Tông đột nhiên ép xung tăng tốc lên, trong nháy mắt tốc độ đã nhanh hơn gấp ba lần.

Con rối nhìn lướt qua Quan Tinh Thuật quan sát tinh chu Ma Tông nói: “Tính toán chính xác, dựa vào tổn thất nhỏ để phá hủy tinh chu của kẻ địch.”

Vừa dứt lời, chỉ thấy tinh chu Ma Tông trong quầng sáng liên tiếp ăn ba phát đạn pháo ngay vị trí vòng phòng vệ, vòng phòng vệ bị đánh vỡ.

Sau đó lại có một phát đạn pháo phá giáp, phát đạn pháo thứ hai men theo cơ sở ban đầu đi thông qua lỗ hổng tới thẳng vị trí trung tâm linh lực.

Còn một phát cuối cùng thì đánh sâu vào linh hồn, trực tiếp bắn nổ trung tâm linh lực.

“Rối nhỏ quá lợi hại, nhất định ngươi là kẻ có tài ở bên cạnh chủ nhân của mình nhưng không gặp thời phải không.”

“Yên tâm, chắc chắn ta sẽ giải cứu ngươi ra khỏi tay của chủ nhân ngươi.”

“Bắt đầu từ lúc này, ngươi chính là người chuyên điều khiển tinh chu cho Thiên Linh Tông ta.” Thiên Linh Tôn Giả hưng phấn nói, lúc này hắn đang suy nghĩ nên lấy bảo bối quan trọng nào để (đoạt) mua rối nhỏ này về.

“…” Con rối.

tinh chu Thiên Linh bay về phía tinh chu Ma Tông.

Lúc này không khí trong phòng điều khiển chính trở nên vui vẻ, tất cả mọi người đều khích lệ con rối.

“Con rối, vẫn là vấn đề kia, bây giờ ngươi trả lời đi.”

“Trước kia ngươi từng điều khiển tinh chu rồi phải không.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Không có gì, chỉ là ta mới tiến vào phòng điều khiển chính, nhìn thoáng qua, lại kết hợp phù văn bên trên để khống chế trang bị, sau đó đã học được cách điều khiển cơ bản trên tinh chu.”

“Sau đó lại dựa vào số liệu của Vực Cực Không đã góp nhặt được, cuối cùng là có thao tác như bây giờ.” Con rối thản nhiên nói.

“Còn nữa, 80% chiến lợi phẩm là của chủ nhân ta, hy vọng các ngươi tuân thủ lời hứa.”

Chương 220: Trò chơi tốt nghiệp điều khiển tinh chu

“Thật là không dễ dàng, cuối cùng cũng báo được mối thù một pháo.” Thiên Linh Tôn Giả thở dài một hơi nói.

Vốn dĩ hắn cho rằng sau này mình chỉ có thể dựa vào phân thân để sống tạm ở Tu Tiên giới, không ngờ giữa đường có một con rối lao ra cứu mình.

“Ta đường đường là một Đại Thừa Tôn Giả mà nói chết là chết sao, may mắn trên người là đúng lúc như vậy đó.” Thiên Linh Tôn Giả đắc ý thầm nghĩ.

Lúc này con rối đứng dậy khỏi bàn điều khiển nói: “Nếu không có việc gì, có phải nên phái Luyện Khí Sư tạm thời sửa chữa long cốt chính của tinh chu một chút hay không.”

“Nếu không chúng ta sẽ không thấy đường về.” Con rối thản nhiên nói.

“Ha ha, nếu rối nhỏ không nói ta cũng quên mất.” Sau đó Thiên Linh Tôn Giả nhìn chằm chằm một đám trưởng lão Thiên Linh Tông khinh thường gọi Luyện Khí Tông Sư đi theo thuyền sửa chữa sườn chính của tinh chu, vừa trở về môn phái để Thiên Luyện Tông sửa chữa.

Một trưởng lão nhìn chỗ bị hao tổn của tinh chu Thiên Linh ưu thương nói: “Một chuyến này coi như vô dụng.”

“Hy vọng lần này Luyện Khí Tông Sư ở Thiên Linh Tông không dùng công phu sư tử ngoạm, nếu không sẽ bị Thái Thượng đại trưởng lão cười nhạo một lần nữa.”

“Thu gom xác của tinh chu Ma tông đối diện rồi bán cho Thiên Luyện Tông, tính sơ qua cũng giải quyết được phí sửa chữa.”

“Vậy ngươi sửa trước rồi mua, nếu không đám Thiên Luyện Tông kia sẽ nâng giá dựa vào tỉ lệ.”

“Đúng vậy, giấu xác của tinh chu Ma Tông trước đi.”

Các trưởng lão Thiên Linh Tông không hề e dè sự có mặt của con rối mà chửi Thiên Luyện Tông, con rối mang phân thân của Bồ Đào lại bắt đầu nhanh chóng chuyển động, phân tích tình báo trong cuộc nói chuyện.

Theo Luyện Khí Tông Sư xuất hiện trên tinh chu, sau khi sửa chữa sơ sườn chính của tinh chu xong, tinh chu Thiên Linh đã khôi phục tốc độ bình thường, bắt đầu bay về hướng tinh chu Ma Tông.

“Chắc chắn thân thể của lão già kia đã bị hủy hoại, không biết Chân Linh có chạy trốn hay không.”

Trên boong tàu, trưởng lão Thiên Linh Tông nhìn về phía tinh chu Ma tông bị phá huỷ ở nơi xa.

“Rối nhỏ, ngươi nói Chân Linh của trưởng lão Ma tông kia có chạy trốn hay không.” Thiên Linh Tôn Giả nhìn con rối đang ở bên cạnh thu nhận số liệu nói.

“Tỉ lệ chạy trốn là 89%, bởi vì ở Vực Cực Không, Chân Linh có thể dịch chuyển không gian, hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn bình thường gấp ba lần.”

“Cũng đúng, xem ra chỉ có thể tìm cơ hội tiêu diệt hắn ở trên đất bằng.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Không lâu sau, tinh chu Thiên Linh đã đi tới nơi tinh chu Ma tông bị phá huỷ.

Thiên Linh Tôn Giả trực tiếp phái ra một trăm tinh chu con khai thác quặng, bắt đầu thu gom xác của tinh chu Ma tông.

Không lâu sau, Thiên Linh Tôn Giả đột nhiên có chút ngượng ngùng nói: “Rối nhỏ, tinh chu Ma Tông mình gặp phải đang ở trạng thái trống rỗng, xung quanh không có nhiều linh quặng bảo vật.”

“Không tính xác, những vật kia cộng lại cũng được cỡ ba trăm vạn linh thạch thượng phẩm.”

“Không sao, có xác tinh chu là được.” Giọng nói con rối mang vẻ thản nhiên.

“Đây chẳng phải là thiệt cho ngươi sao. Như vậy đi, trừ xác ra, ta cho ngươi đủ một nghìn vạn thượng phẩm linh thạch.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Được.”

Một chữ này đã kéo Thiên Linh Tôn Giả trở lại, đây chỉ là sự thật.

Năm giờ sau, xác tinh chu Ma Tông ở xung quanh cũng lấy xong, bắt đầu trở về.

Tại Thiên Linh Tông, một đám Luyện Khí Sư đang ở chờ ở quảng trường dành riêng cho tinh chu đáp đất.

“Hy vọng lần này đừng xảy ra chuyện, nếu không mấy ông lớn kia lại tới phô trương.” Một Luyện Khí Sư nói.

Lúc này, Luyện Khí Tông Sư cấp cao nhất trong môn phái đột nhiên nhận được một tin tức.

Sau khi xem xong, Luyện Khí Sư thở dài một hơi.

“Có thể để người ta tĩnh tâm một chút hay không.” Sau khi Luyện Khí Tông Sư cấp cao nhất nói xong, lập tức liên hệ với quản lý hậu cần của Thiên Luyện Tông.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh đảo xa xôi cũng nhận được tin tức, hơn nữa còn phát đến một đoạn hình ảnh.

Nhìn tin tức mã hóa này, Từ Phàm nói: “Bồ Đào, phát hình ảnh theo hình thức nhập vai.”

“Đã rõ.”

Không gian xung quanh Từ Phàm nhanh chóng biến hóa, đảo mắt một cái đã xuất hiện trên tinh chu Thiên Linh.

“Hửm, thì ra đây là Vực Cực Không, không khác gì so với vũ trụ ở thế giới cũ nhỉ.” Từ Phàm nhìn tinh chu ở phía xa đang khai thác hành tinh quặng cỡ nhỏ nói.

Nói là tinh chu, nhưng trong mắt Từ Phàm đó chính là phi thuyền khai thác quặng.

“Miễn cưỡng vẫn có thể dùng Thiên Tinh Thiên Thạch để luyện chế đạo khí linh quặng.”

“Nhiều như vậy sao!” Từ Phàm nhìn phi thuyền đang thu gom ở nơi xa nói.

Đường kính của hành tinh nhỏ mà tinh chu đang thu gom ít nhất cũng hơn bốn trăm mét, hơn nữa ít nhất hành tinh nhỏ kia có thể tinh luyện ra mấy vạn cân linh quặng Thiên Linh Linh Khoáng.

Kế tiếp Từ Phàm lại nhìn cảnh tượng đông đảo tinh chu Thiên Linh thu gom xong, còn may mắn gặp phải một hành tinh nhỏ tràn đầy linh thạch trung phẩm.

Nhìn hành tinh nhỏ chứa đầy linh thạch óng ánh trong suốt, Từ Phàm cảm thán: “Nếu đặt cái này ở kiếp trước, thì đó chính là một hành tinh nhỏ đầy vàng,”

“Bồ Đào, hành tinh linh thạch cỡ nhỏ này có giá trị khoảng bao nhiêu linh thạch.” Từ Phàm hỏi.

“Khoảng một trăm hai mươi tỷ linh thạch.”

“Định mệnh, chờ đến khi chúng ta có tinh chu của mình, thì cũng sẽ gặp được một hành tinh nhỏ chứa đầy linh thạch như vậy .” Từ Phàm hâm mộ nói.

“Hả, chẳng lẽ bên này vẫn còn tình huống ngoài ý muốn sao.” Từ Phàm mượn thị giác của một con rối nhìn về phía xa nói.

Sau đó, toàn bộ tinh chu Thiên Linh chấn động, Từ Phàm thấy được hình ảnh con rối ra tay giải cứu.

Cho đến khi tinh chu Thiên Linh đang trên đường về thì đoạn hình ảnh mới kết thúc, Từ Phàm cũng không biết nên nói rõ tâm trạng của mình như thế nào.

“Thật là, chuẩn bị một chút, chắc một lát nữa Thiên Linh Tôn Giả kia sẽ đến đây.” Từ Phàm buồn bực nói.

Thật ra, khi biết bản thân phải đối mặt với Đại Thừa Tôn Giả, Từ Phàm vẫn có chút căng thẳng.

Nếu Thiên Linh Tôn Giả kia bất chấp muốn mua phân thân của Bồ Đào thì làm sao bây giờ.

Ngay lúc Từ Phàm Khôn đang buồn rầu, ở nơi xa có một ánh lửa cắt qua không gian bay đến trước mặt hắn.

Lúc này Tô Nhiễm Thiên có chút chật vật, trên mặt có thêm một vết cắt.

“Tô trưởng lão, ngươi bị thương sao.” Từ Phàm quan tâm hỏi.

“Vết thương nhỏ mà thôi, không sao.”

“Ta tới đây là muốn nói thêm với ngươi, ta muốn đặt thêm một đạo khí có cấp bậc giống với Tuần Thiên Vệ kia của ngươi.”

Tô Nhiễm Thiên nói, lại thanh toán tiền đặt cọc tương tự.

Từ Phàm yên lặng tính toán một chút, nếu nhận đơn đặt hàng này, vậy nhiệm vụ trong tương lai của hắn sẽ có thêm cái này, ít nhất cũng đủ để hắn cũng phải làm việc hết công suất trong mười năm.

“Vậy có lẽ Tô trưởng lão phải đợi đến mười năm sau mới lấy được hai Tuần Thiên Vệ đó.” Từ Phàm nói.

“Được.” Tô Nhiễm Thiên thản nhiên nhẹ nhàng nói.

“Tô trưởng lão có súc chiến đấu cực cao, lần này ngươi đụng phải bao nhiêu yêu thú Hợp Thể kỳ mà trở nên chật vật như vậy.” Từ Phàm hỏi.

“Chỉ có một con, là một Hùng Yêu có đạo khí pháp bảo.”

“Sơ ý bị móng vuốt của nó cào trúng một chút.” Tô Nhiễm Thiên không thèm để ý nói, sau đó lấy ra một bộ giáp sắt thật lớn nói tiếp: “Đại trưởng lão có thể luyện chế đạo khi này của Yêu tộc thành pháp bảo Nhân tộc có thể sử dụng hay không.”

Đây là mục đích chủ yếu mà nàng tới đây, nàng muốn nhìn xem pháp bảo này của Yêu tộc có thể luyện chế một lần nữa hay không.

Từ Phàm nhìn áo giáp này, vuốt cằm suy tư một hồi.

“Nếu nung chảy đạo khí áo giáp này một lần nữa thì có thể luyện chế ra vài pháp bảo, nếu muốn ra pháp bảo có cấp bậc đạo khí, vậy thì cần phải luyện chế toàn bộ.”

“Nhưng áo giáp to nặng như vậy chỉ thích hợp với một ít tu sĩ luyện thể của Nhân tộc, hơn nữa luyện chế rất phiền phức.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.”

Tô Nhiễm Thiên đã nghe ra ý của Từ Phàm.

Còn chưa chờ Từ Phàm đáp lời, hai người lại đồng thời nhìn về phía Thiên Linh Tôn Giả đi tới ở nơi xa.

“Hơi thở này là của Thái Thượng nhị trưởng lão trong Thiên Linh Tông, không biết tới đây có chuyện gì.”

“Cần giúp không.” Tô Nhiễm Thiên nhìn Từ Phàm nói.

“Vậy phiền Tô trưởng lão cùng ta gặp mặt vị Đại Thừa Tôn Giả này.” Từ Phàm không hề khách sáo nói ra, có người hỗ trợ ở đây thì quá tốt.

Nhất định là nhị trưởng lão Thiên Linh Tông này tới đây để mua phân thân của Bồ Đào.

“Thái Thượng trưởng lão Thiên Linh Tông, Tiếu Vân Hạc đến đây để chào hỏi đại trưởng lão Ẩn Linh Môn.” Một âm thanh to lớn vang dội truyền khắp toàn bộ Ẩn Linh Môn.

“Định mệnh nhanh dữ vậy.” Từ Phàm thầm mắng một tiếng, còn tới sớm hơn dự đoán của hắn.

Ngoài cửa Ẩn Linh Môn, Thiên Linh Tôn Giả và con rối đều ở trong Vân Xa chờ đợi.

“Rối nhỏ, ta cho ngươi đủ mặt mũi rồi.” Thiên Linh Tôn Giả cười ha ha nói.

Hiện tại dựa vào thân phận của hắn, chỉ khi chào hỏi môn phái cùng cấp thì mới thông báo tên họ mà thôi.

“Cảm ơn.”

Nghe âm thanh điện tử khiến lòng người sung sướng này khiến Thiên Linh Tôn Giả hài lòng gật đầu.

Lúc này, cửa lớn trong hộ sơn đại trận mở ra hết cỡ, Từ Phàm và Tô Nhiễm Thiên xuất hiện trên không trung.

“Hoan nghênh Thiên Linh Tôn Giả tới chơi.” Từ Phàm chắp tay hành lễ theo bậc vãn bối nói.

“Tốt, Tô nha đầu, khi nào thì ngươi gia nhập Ẩn Linh Môn vậy.”

“Khoảng thời gian trước ra nghe nói tình kiếp của ngươi đang đến, là người nào có phải là đang ở trong Ẩn Linh Môn hay không, một lát nữa mang lại đây ta nhìn xem.” Thiên Linh Tôn Giả hào sảng nói.

“Hôm nay ta chỉ đi cùng thôi, tiền bối vẫn nên làm chính sự đi.” Tô Nhiễm Thiên thản nhiên nói.

“Được.”

Thiên Linh Tôn Giả không hề để ý thái độ của Tô Nhiễm Thiên.

Tại nơi đón khách ở đỉnh chính, ba người ngồi xuống, con rối công cụ rót trà cho mọi người.

“Ta là người không thích nói lời khách sáo, cho dù có chuyện gì thì cứ nói thẳng.”

Thiên Linh Tôn Giả lấy ra một nhẫn không gian.

“Con rối của ngươi đã cứu toàn bộ sinh mạng trên tinh chu Thiên Linh Tông chúng ta, đây là thu hoạch trong chuyến tinh chu này, mời đại trưởng lão nhận lấy.”

“Bên trong còn có thêm tiền công cho việc con rối điều khiển tinh chu.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Còn một điều nữa đó là ta muốn mua con rối này, đại trưởng lão ra giá đi.” Thiên Linh Tôn Giả tiếp tục nói.

“Con rối này chứa phân thân của đạo khí chính trong Ẩn Linh Môn chúng ta, cho nên không thể bán.” Từ Phàm khách khí nói.

“Ta có thể đặt hàng để ngươi luyện chế thêm một cái cho ta không, ngươi ra giá bao nhiêu cũng được.”

Từ Phàm biết người này sẽ nói như vậy, nhưng cũng rất bất đắc dĩ, hắn sẽ không bán loại con rối dung hợp linh hồn của mình.

“Tiền bối, ta nhờ vào may mắn mới có thể luyện chế thành công đạo khí này, ta không thể bảo đảm một trăm phần trăm có thể luyện chế ra cái thứ hai.”

“Khiến tiền bối thất vọng rồi.” Từ Phàm nói.

“Ngươi không bán, lại luyện chế không ra, nhưng bây giờ tinh chu Thiên Linh Tông chúng ta đã rời đi con rối này.”

“Đại trưởng lão ngươi nói nên làm sao bây giờ.” Thiên Linh Tôn Giả cười tủm tỉm nói.

“Làm NNNGT.” Trong lòng Từ Phàm thầm mắng, nhưng trên mặt vẫn nở nụ cười.

“Nếu chỉ muốn con rối này điều khiển tinh chu, quý môn phái có thể dùng phương thức thuê.”

“Mỗi lần nhóm quý tông ra ngoài bằng tinh chu chỉ cần mang theo con rối là được.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy giá thuê là bao nhiêu.” Thiên Linh Tôn Giả hỏi.

“Một chuyến năm mươi tỷ tinh thạch.” Từ Phàm nói, trong lòng hắn tính ra giá hai mươi tỷ linh thạch, chuyến du hành này của ngươi ít nhất cũng có mấy nghìn mục tiêu nhỏ, dù như thế nào ta cũng phải rút ra một phần.

“Một chuyến hai mươi tỷ linh thạch.” Thiên Linh Tôn Giả nhìn Tô Nhiễm Thiên nói.

Có nha đầu này ở đây, hắn không tiện bày ra uy phong Thái Thượng trưởng lão Thiên Linh Tông của mình, lỡ như khiến nàng tức giận về tố tội mình trước mặt sư phụ, vậy chẳng phải mất nhiều hơn được sao.

“Thành giao.” Từ Phàm nói, tuy rằng không cam lòng, nhưng cũng không có cách nào khác, thực lực của mình ở đâu chứ.

Sau khi Từ Phàm và Thiên Linh Tôn Giả đạt thành hiệp nghị, thì bắt đầu trò chuyện.

Trò chuyện một hồi, không biết vì sao lại nói đến vấn đề độ chính xác của đạo pháp Thần thông, Từ Phàm thuận miệng tung ra phương hướng, ba giả thuyết sẽ trúng một cái.

Thiên Linh Tôn Giả trở nên hứng khởi trong nháy mắt, hứng thú hỏi: “Ba pháp thuật đơn mục tiêu thật sự có thể đạt tới hiệu quả đánh trúng sao.”

“Cái này chỉ áp dụng trong một phạm vi nhất định, tiền đề là thực lực không thể kém quá nhiều.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Thiên Linh Tôn Giả lấy ra một trận bàn, nói với Từ Phàm: “Đại trưởng lão có thể cùng ta đi vào một trò chơi hay không.”

“Là trò chơi gì.” Từ Phàm hỏi.

Thiên Linh Tôn Giả khởi động trận bàn, thế giới xung quanh ba người lập tức biến hóa.

Ba người xuất hiện trên một tinh chu rất bình thường.

“Đây là đang ở trong Vực Cực Không?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, đây là trò chơi điều khiển tinh chu chiến đấu trên tinh chu Thiên Luyện Tông, đây cũng là trò chơi tốt nghiệp.”

Sắc mặt của Thiên Linh Tôn Giả hơi bất thường, trò chơi này là một sỉ nhục đối với hắn, bản thân hắn tốn hết một trăm năm cũng không thể vượt qua.

Độ khó này còn khó hơn so với việc phá hủy tinh chu Ma tông kia.

“Đại trưởng lão, có thể để đạo khí con rối chính của ngươi đến đây chơi trò chơi này một chút không, xem thử có thể thành công hay không.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

Thiên Luyện Tông quy định, nếu môn phái đó có thể thành công vượt qua trò chơi tốt nghiệp, thì sẽ trả lại một phần linh thạch lúc trước dùng để mua tinh chu.

Tìm sự giúp đỡ bên ngoài cũng được, chỉ là một người ngoài đến giúp chỉ giới hạn trên một tinh chu.

Nhìn hình ảnh Quan Tinh Thuật chiếu ra, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy hứng thú.

“Tiền bối, ta có thể chơi cái này một chút không.” Từ Phàm hỏi.

“Được, nhưng ngươi biết điều khiển tinh chu không.”

“Con rối vừa về đến trung tâm đại lục đã chia sẻ số liệu trên tinh chu của quý tông cho ta, cho nên ta vẫn biết các thao tác cơ bản nhất,” Từ Phàm khiêm tốn nói.

“...”

Thật sự đơn giản như vậy sao.

“Ngươi chơi thử một chút đi, nói không chừng ngươi chính là thiên tài điều khiển tinh chu nghìn năm có một.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Thật ra tất cả môn phái đỉnh cấp vẫn luôn tìm kiếm thiên tài có thể điều khiển tinh chu, nhưng không có một ai điều khiển tốt được, bởi vì điều khiển tinh chu cần năng lực tính toán khổng lồ mà tu sĩ bình thường khó có được.

Không phải không có môn phái nghĩ tới cách dùng pháp bảo chuyên về tính toán và con rối để điều khiển tinh chu, nhưng hiệu quả tốt nhất chỉ là di chuyển Linh thuyền, nếu gặp phải chiến đấu, con rối sẽ bị hỗn loạn tư duy.

Lúc trước nếu không phải Thiên Linh Tôn Giả giữ vững lập trường không theo đám đông để con rối điều khiển tinh chu, thì có thể kết cục bây giờ sẽ khác.

Trong phòng điều khiển chính của tinh chu, Từ Phàm ngồi ở vị trí điều khiển chính.

Nhìn phù văn phức tạp trên bàn điều khiển, Từ Phàm cảm thán: “Cái này đúng là không phải người bình thường có thể điều khiển được.”

“Tất nhiên rồi, chỉ là la bàn phù văn để điều khiển trên tinh chu đã có ba mươi cái, còn lại là một nghìn tám trăm sáu mươi bốn phím phù văn.”

“Mỗi một phim đều có chức năng tổ hợp không giống nhau.”

“Nếu nhớ được toàn bộ các phím này thì có thể khởi động tinh chu.”

“Sau đó chính là khống chế lượng điện ra vào của trung tâm linh lực, đây mới là điều quan trọng nhất.”

Tuy rằng Thiên Linh Tôn Giả mới chơi, nhưng kinh nghiệm lý thuyết vẫn rất phong phú.

Chương 221: Thê tử tới

Theo lời giảng giải của Thiên Linh Tôn Giả, Từ Phàm chậm rãi di chuyển tinh chu.

Một âm thanh tang thương vang lên.

“Trò chơi bắt đầu.”

Theo âm thanh phát ra, mười quầng sáng Quan Tinh Thuật xuất hiện ở trước vị trí điều khiển chính của Từ Phàm.

Từ Phàm chỉ thản nhiên nhìn lướt qua, hắn đã biết vì sao ngay cả Tôn Giả Đại Thừa kỳ cũng điều khiển tinh chu chiến đấu nghiệp dư như vậy.

Quan Tinh Thuật chỉ có thể cung cấp vị trí đại khái của tinh chu bên địch, còn vị trí cụ thể vẫn phải căn cứ vào khoảng cách sao trời gần tinh chu gần nhất để suy ra vị trí chính xác của Tinh tuyền bên địch.

“Đại trưởng lão, sao rồi, ngươi nhìn Quan Tinh Thuật có hiểu được không.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

“Nếu thật sự không được thì ngươi kêu con rối là đạo khí chính trong môn phái đến đây đi.”

Nhìn Thiên Linh Tôn Giả có chút khinh thường, Từ Phàm nheo mắt lại.

Biết trò chơi bắn một pháo này thì có gì để khoe chứ, hơn nữa ngươi cũng là dân nghiệp dư.

“Vãn bối đã hiểu đại khái về nguyên lý của hình chiếu rồi.”

Lúc này, Từ Phàm hơi nhích phần thân của tinh chu, trực tiếp bắn ba quả pháo về phía tinh chu bên địch gần nhất.

Ba quả pháo này là do ngươi bắn đại đi, Thiên Linh Tôn Giả nghĩ.

Thiên Linh Tôn Giả còn chưa kịp chế giễu, đã nhìn thấy Quan Tinh Thuật trên quầng sáng đã nổ ra một ít ánh lửa, đây là dấu hiệu tinh chu đã bị đánh trúng.

“Ta…”

Thiên Linh Tôn Giả còn chưa kịp khiếp sợ, ở nơi xa đã đánh úp lại mấy chục phát đạn pháo linh lực, hầu như bao kín tất cả không gian xung quanh tinh chu của Từ Phàm.

Trong nháy mắt, Từ Phàm đã tìm được cảm giác hứng thú khi chơi game ở kiếp trước.

Sau đó Từ Phàm nhanh chóng điều khiển tinh chu, chỉ thấy toàn bộ pháo phó trên cánh tinh chu đều bắn ra hết, sau đó thân thuyền xoay người giống như con cá và bay theo hướng đạn pháo linh lực.

‘Ầm’

Đạn pháo được bắn ra từ tinh chu của Từ Phàm trực tiếp quét sạch đạn pháo linh lực đánh tới ở phía trước, lợi dụng khu vực đã được quét sạch, Từ Phàm dễ dàng điều khiển tinh chu tránh thoát lần đồng thời bắn này.

Nhìn Từ Phàm dễ dàng vượt qua cửa ải mà mình tốn một trăm năm cũng không làm được, Thiên Linh Tôn Giả bắt đầu vô cùng nghi ngờ bản thân.

Mình thật sự là phế vật trong phương diện điều khiển tinh chu sao.

Sau đó thao tác của Từ Phàm càng khiến hắn tin tưởng vào ý nghĩ của mình.

Sau khi tinh chu cuối cùng bị Từ Phàm phá huỷ, ba người lại trở về thế giới ban đầu.

Từ Phàm nhìn vẻ mặt khiếp sợ của Thiên Linh Tôn Giả thì hài lòng gật đầu.

“Tiền bối, không biết thao tác của vãn bối có được không.” Từ Phàm cười hỏi.

Thiên Linh Tôn Giả im lặng rất lâu, ngay cả Tô Nhiễm Thiên ở bên cạnh vẫn luôn im lặng cũng hiện lên vẻ kinh ngạc trong ánh mắt.

Phải biết rằng, địa vị của một cao thủ điều khiển tinh chu ở giới Tu Tiên còn cao hơn Luyện Khí Tông Sư rất nhiều.

“Đại trưởng lão, ngươi có hứng thú sát nhập toàn bộ Ẩn Linh Môn vào Thiên Linh Tông hay không.”

“Chỉ cần ngươi tới, ta sẽ cho ngươi vị trí Thái Thượng trưởng lão, còn có 40% tiền lời của tinh chu trong tương lai.” Thiên Linh Tôn Giả vừa mở miệng đã ra giá cao.

“Cảm ơn sự ưu ái của tiền bối, vãn bối ở Ẩn Linh Môn vẫn tốt.” Từ Phàm không cần suy nghĩ đã từ chối, nói giỡn sao, căn cơ của Ẩn Linh Môn mới vừa ổn định, trở nên hùng mạnh chỉ là vấn đề thời gian, vào lúc này người ta có thể hái quả đào này.

“Được rồi, vậy ngươi nói cho ta biết, có phải vừa nãy ngươi đã dùng ngoại lực để hỗ trợ vượt qua trò chơi hay không.” Thiên Linh Tôn Giả lại hỏi.

Khi tinh chu chiến đấu sẽ cần rất nhiều linh lực, hoàn toàn không phải là thứ Kim Đan kỳ có thể chịu được.

“Đó là đương nhiên, nếu không vãn bối hoàn toàn không tính toán ra vị trí cụ thể của tinh chu đối diện.” Từ Phàm nói.

Ta cũng không ngốc đến nỗi có đồ lại không dùng.

“Đó là đạo khí của chưởng môn môn phái các ngươi sao.”

“Đúng vậy.”

“Thật sự không thể luyện chế thêm một cái sao, giá cả lớn bao nhiêu ta cũng cân nhắc.” Thiên Linh Tôn Giả nói, trong mắt có một tia thất vọng.

“Đúng vậy,” Từ Phàm không hề giải thích thêm.

“Được rồi.”

Sau đó Thiên Linh Tôn Giả cũng ký khế ước Thiên Đạo dựa theo nội dung trong cuộc trò chuyện vừa rồi, giao hẹn ba tháng sau sẽ quay lại mượn con rối phân thân.

Tại cửa lớn của Ẩn Linh Môn, Từ Phàm phất tay tạm biệt Vân Xa đã đi xa.

Cho đến khi Vân Xa biến mất ở phía chân trời, Từ Phàm mới quay đầu lại nói với Tô Nhiễm Thiên: “Tô trưởng lão, cảm ơn ngươi.”

Từ Phàm không ngốc, hắn biết nếu không phải hôm nay Thiên Linh Tôn Giả e ngại Tô Nhiễm Thiên, thì có thể sẽ dùng thủ đoạn khác.

“Ta là trưởng lão của Ẩn Linh Môn, ra mặt vì môn phái là điều tất nhiên.” Tô Nhiễm Thiên cười nói, hiện tại nàng càng ngày càng coi trọng Ẩn Linh Môn.

Hơn nữa nàng thật sự có dự định gia nhập Ẩn Linh Môn.

“Vẫn phải cảm ơn ngươi.”

“Vậy đại trưởng lão giúp ta một việc được không.”

“Hiện tại ta có một tinh chu trên danh nghĩa, bây giờ đã mượn cho hội trưởng lão, ta định chờ đến khi đại trưởng lão có thực lực, thì sẽ đặt tinh chu ở Ẩn Linh Môn.”

“Cũng mời đại trưởng lão điều khiển tinh chu đến Vực Cực Không thăm dò thu gom tài nguyên, ta chiếm 30%, Ẩn Linh Môn chiếm 70%.”

“Không biết, ý của đại trưởng lão như thế nào.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Nếu muốn chính thức điều khiển tinh chu, thấp nhất phải có thực lực Hợp Thể kỳ, ta sợ Tô trưởng lão sẽ chờ rất lâu.” Từ Phàm âm thầm tính toán một chút ở trong lòng, bản thân cần bao nhiêu năm mới đạt được Hợp Thể kỳ, sau đó chính là một cảm giác chua xót.

“Không sao, ta chờ được.” Tô Nhiễm Thiên cười nói, theo suy tính của nàng, dựa vào tư chất của Từ Phàm thì nhiều nhất là một nghìn năm sẽ thăng cấp lên Hợp Thể kỳ.

“Được.” Từ Phàm nói.

Không biết Tô trưởng lão có đợi được bốn nghìn năm hay không.

Sau đó Tô Nhiễm Thiên đã về đến tiểu viện của mình, để lại Từ Phàm đợi một mình ở của lớn Ẩn Linh Môn.

Từ Phàm nhìn ánh sáng mặt trời vào ban chiều cũng đúng lúc, vì thế lập tức lấy ghế nằm bắt đầu tắm nắng.

Bàng Phúc còn cần thời gian để mua hết toàn bộ linh quặng dị bảo, trong lúc này Từ Phàm có thể tận tình hưởng thụ cuộc sống nhàn nhã.

“Phân thân số một của chủ nhân cần thêm một tháng mới có thể luyện chế xong đạo khí linh kiếm.”

“Đại trận trong môn phái đã thiết kế xong, chỉ chờ tài liệu đến đủ thì chủ nhân sẽ ra tay.”

“Tuyến sinh sản của con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ đã thành lập xong, trước mắt đang thành lập tuyến sinh sản của con rối Hóa Thần kỳ có kích cỡ bình thường, công thức hợp kim của Sa phong chủ đã bắt đầu được sản xuất hàng loạt, làm nguyên liệu dự cho con rối Hóa Thần bình thường.”

Từ Phàm đang nhàn nhã nằm trên ghế phơi nắng bên bờ cát, tiện thể nghe Bồ Đào báo cáo công việc luôn.

“Gần đây căn cứ ở Yêu linh giới như thế nào.” Từ Phàm hỏi, hắn muốn biết có đào ra linh quặng tương đối khổng lồ nào đó hay không.

“Vẫn xây dựng dựa theo kế hoạch, không tìm thấy linh quặng có cấp bậc đạo khí.”

“Cuộc thăm dò xung quanh dãy núi Vạn Trọng của lửng mật giáp dày đã hoàn thành 10%.”

“Những chỗ khác nhận được nhiệm vụ Yêu Linh vẫn đang tiến hành bình thường, trước mắt nhóm Yêu Linh đầu tiên đã được phong ấn bên trong kho bảo vật.” Bồ Đào nói từ chuyện lớn đến chuyện nhỏ.

“Đều rất tốt, vậy cứ tiến hành theo kế hoạch ban đầu, không cần sửa gì hết.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm đổi tư thế ở trên ghế nằm tiếp tục phơi nắng, chỉ cảm thấy một ngày không cần làm việc rất tốt đẹp.

“Nếu có thể vĩnh viễn như vậy thì quá tốt.” Từ Phàm nhìn mặt trời trên bầu trời nói.

Nhìn mặt trời trên bầu trời, Từ Phàm đột nhiên nhớ tới trò chơi nào đó ở kiếp trước.

“Thu gom năng lượng của Thiên Dương Tinh sao? Kế hoạch này quá lớn, ước chừng còn chưa kịp hoàn thành giới này thì đã đến thế giới Đại Thiên.”

“Nếu không cuộc sống chẳng có gì làm ở thế giới Đại Thiên sẽ nhàm chán đến cỡ nào chứ.” Từ Phàm nhìn mặt trời nói.

Mặt trời ở Tu Tiên giới được gọi là Thiên Dương Tinh, là một tinh thể rất lớn, dựa theo suy đoán của Từ Phàm, Dương Tinh ngày hôm nay to hơn mặt trời ở kiếp trước không biết bao nhiêu lần, dù sao Từ Phàm chỉ biết mặt trời rất to.

Nghe nói vẫn chưa có tu sĩ nào có thể đến gần Thiên Dương Tinh.

Trong lúc nhàn rỗi đến nhàm chán, nếu muốn kiểm tra tính khả thi của kế hoạch.

Thì cần phải lấy một khối linh thiết ra, rồi bắt đầu thí nghiệm.

Một phần linh khiết nhanh chóng bị Từ Phàm luyện chế hòa tan ra, sau đó dưới Tố Hình thuật của Từ Phàm, cũng chậm rãi biến thành một con chím lớn giang cánh dài mười mét.

“May mà lúc trước không vứt bỏ chuyển đổi phù văn, nếu không bây giờ sẽ luống cuống.”

Từ Phàm trực tiếp khắc họa ra linh năng chuyển hóa thành phù văn ở trên người nó, chim lớn hấp thụ nhiệt độ do Thiên Dương tản ra, sau đó chuyển thành linh lực thuộc tính Hỏa, rồi điều khiển toàn thân.

Khi Từ Phàm khắc hoạ xong phù văn, một pháp khí đơn giản lập tức thành tức thành hình, đó là một pháp bảo tọa giá đơn giản.

“Hầu như không cần tiêu hao linh tực của tu sĩ điều khiển, chỉ là tốc độ bay hơi chậm.”

“Xem như một món đồ chơi để chơi cũng được.” Từ Phàm nhìn chim lớn nói.

Sau đó Từ Phàm đã phái con rối công cụ mang chim lớn về kho bảo vật.

Kế đến khi Từ Phàm đang suy nghĩ tiếp tục thực nghiệm, một quầng sáng xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

Chỉ thấy trong quầng sáng có một nữ tử mặc áo đen, ngồi trên một thân một Thần Điểu màu xanh đen, bay đến phía Ẩn Linh đảo.

Thấy một màn như vậy, Từ Phàm hưng phấn đứng lên.

“Thê tử đã về!”

Nữ tử áo đen trong quầng sáng đúng là Trương Vi Vân.

Thân ảnh của Từ Phàm thoáng hiện một cái đã xuất hiện ở ngoài Ẩn Linh đảo, dừng trên một chiếc Linh thuyền, bay về phía Trương Vi Vân.

“Bồ Đào.” Từ Phàm nói.

“Có mặt.”

“Để Trấn Yêu Tinh toàn lực giữ chân Thần Điểu màu xanh đen kia.” Từ Phàm nói, hắn là người mang thù, lần trước khi con chim ngốc đó đến đón thê tử là thái độ khinh thường đầy mặt, dáng vẻ nhà mẹ đẻ ghét bỏ con rể nghèo kia khiến hắn rất khó chịu.

“Tuân lệnh.”

Trấn Yêu Tinh trên bầu trời Ẩn Linh đảo trực tiếp bắt đầu tụ năng lượng pháo laser.

Thần Điểu màu xanh đen đang bay lượn trên không Thập Vạn Lý Cự Hồ cảm nhận được sự uy hiếp của cái chết trong nháy mắt, thân hình lập tức ngừng ở giữa không trung, hoài nghi nhìn bầu trời.

Cảm giác khiến da đầu của nó tê dại được truyền đến từ bầu trời.

“Tiểu Thanh, sao vậy.” Một âm thanh dễ nghe hỏi.

Âm thanh như tiếng phượng hoàng vang lên, dường như là đáp lại Trương Vi Vân.

“Ngươi nói nơi này có nguy hiểm sao?”

“Đây là địa bàn của phu quân, sao lại có nguy hiểm được.” Trương Vi Vân cười nói.

Lúc này, Từ Phàm ngồi trên Linh thuyền đã đi tới trước mặt Trương Vi Vân.

“Phu quân.”

Trương Vi Vân vừa thấy Từ Phàm đã mặc kệ Thần Điểu màu xanh đen, bay về phía Từ Phàm.

Eo của Từ Phàm lại bị Trương Vi Vân ôm chặt một lần nữa.

“Phu quân ngươi có nhớ ta không.” Trương Vi Vân làm nũng.

“Nhớ.” Từ Phàm vuốt làn tóc đẹp của Trương Vi Vân nói, hắn thật sự nhớ thê tử của mình, đặc biệt là giờ ngủ vào ban đêm.

“Ta cũng nhớ phu quân.” Trương Vi Vân vùi đầu thật sâu vào lồng ngực của Từ Phàm.

“Lần này ngươi về được bao lâu.” Từ Phàm hỏi, hắn biết bây giờ thê tử của mình vẫn chưa xuất sư, còn phải đi theo sư phụ học tập.

“Chỉ có hai ngày thôi, sau hai ngày ta phải đi theo sư phụ đến Băng Cực Châu để tu luyện, ước chừng sẽ xa phu quân một thời gian rất lâu.” Trương Vi Vân đáng thương nói.

“Yêu xa thật là đáng chết.” Từ Phàm mắng thầm, hắn không thể tưởng tượng được, bản thân sẽ trải nghiệm việc yêu xa ở Tu Tiên giới.

Còn là loại một lần xa nhau vài chục năm nữa chứ.

“Nếu không ta đi nói với sư phụ của ngươi, chúng ta sẽ không đi.” Từ Phàm nói.

“Không cần đâu, sư phụ nói ở Băng Cực Châu có món đồ rất quan trọng đối với ta, chỉ cần ta có được thì sau này có thể ở bên cạnh phu quân lâu dài.”

“Cho nên phu quân cứ chờ một chút nữa đi.” Trương Vi Vân nói.

Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân vẫn là Nguyên Anh kỳ, trong lòng có hơi chua xót.

Thê Tử à, ngươi không biết nỗi khổ của phu quân.

“Được rồi, ta ở đây chờ ngươi trở về.” Từ Phàm thâm tình nói.

Lúc này có một tiếng kêu to vang lên, Từ Phàm nhìn thoáng qua Thần niệm xanh đen nói: “Đừng trách ta, gần đây có rất nhiều Yêu tộc xâm nhập vào Thập Vạn Lý Cự Hồ, không thể không đề phòng.”

“Nếu không cứ tùy ý để thứ gì cũng vào trong Ẩn Linh Môn, vậy uy nghiêm của Ẩn Linh Môn ta để ở đâu.” Từ Phàm cười nói.

“Tiểu Thanh, ngươi đến chỗ khác chơi đi, hai ngày sau quay lại đón ta là được.” Trương Vi Vân nói.

Thần Điểu màu xanh đen liếc nhìn Từ Phàm bằng thái độ khinh thường, rồi bay đến nơi xa.

Sau khi nhìn Thần Điểu màu xanh đen đã bay đi, Từ Phàm nói với Trương Vi Vân: “Đi, phu quân dẫn ngươi đi chơi cho đã trong hai ngày này.”

Sau đó trong vòng hai ngày. Từ Phàm đã dẫn Trương Vi Vân đi chơi hết toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Lần này, các đệ tử trong môn phái lại tiếp tục được nhận phúc lợi từ sư nương đại trưởng lão.

Nhìn Trương Vi Vân phát quà cho các đệ tử trong môn phái không biết mệt, Từ Phàm khó hiểu hỏi: “Đây không phải là mấy đồ vật ngươi tìm thấy trong di tích đó chứ?”

“Không đúng, lần này là do sư phụ của ta phát hiện ra, nàng đã mang mấy thứ hữu dụng đối với mình đi hết rồi.”

“Cho nên đồ còn dư là của ta.”

“Mấy thứ này cũng vừa hợp với đệ tử trong môn phái của chúng ta, cho nên ta đã mang hết đến đây.” Trương Vi Vân lộ ra vẻ mặt của một quản gia hiền lành.

Lúc này, Hùng Lực ngại ngùng đi tới.

“Xin chào trưởng lão, xin chào sư nương đại trưởng lão.” Vốn dĩ là một Hùng Lực có thân hình cường tráng mạnh mẽ, lúc này lại biến thành một con gấu ngoan ngoãn.

“A, cuối cùng cũng gặp được một đệ tử luyện thể.” Trương Vi Vân nói xong cũng tìm kiếm trong nhẫn không gian.

Cuối cùng lấy ra một bộ trọng giáp đạo khí, là loại bao hết từ đầu đến chân.

“Đây là trọng giáp Uẩn Linh, tuy rằng đã có chút sứt mẻ, nhưng vẫn dùng được, chỉ cần sau này ngươi đến nhờ đại trưởng lão sửa lại cho mình thì sẽ lại hoàn hảo như lúc ban đầu.” Trương Vi Vân nói.

Không chờ Hùng Lực từ chối, Trương Vi Vân đã khoác thẳng bộ trọng giáp này lên người hắn, đạo khí có linh tính, sau khi tiếp xúc với hơi thở của Hùng Lực, bộ phận còn lại lập tức tự động bao bọc hắn.

Một nam nhân cường tráng to cao đến ba mét xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Đừng từ chối, ta giữ bộ trọng giáng đạo khí này cũng vô dụng, còn không bằng cho những người cần nó như các ngươi.” Trương Vi Vân nhìn Hùng Lực nói.

“Cảm ơn sư nương đại trưởng lão.” Hùng Lực hành lễ trang trọng cảm động nói.

“Được rồi, có được đồ tốt thì đừng ở đây làm bóng đèn nữa, đi đi.” Từ Phàm phất tay nói.

Ta đã xa thê tử mười mấy năm, vừa mới gặp lại thì một đám các ngươi lại làm bóng đèn là sao chứ.

Hùng Lực nhanh chóng lui ra, trên mặt mang theo nụ cười cảm kích, tuy rằng hắn không biết bóng đèn là vật gì, nhưng vẫn nghe hiểu ý muốn kêu mình rời khỏi của đại trưởng lão.

“Là vật nhỏ thì thôi, ngay cả đạo khí ngươi cũng đưa.” Từ Phàm nhìn thê tử hào phóng của mình nói.

“Không sao, ta thấy đệ tử trong môn phái của phu quân đều là người biết ơn biết báo đáp, cho dù đưa đồ vật cao hơn cũng đáng thôi.” Trương Vi Vân cười nói.

“Mỗi lần tới ngươi đều phát phúc lợi cho đệ tử, đến lúc ngươi vung tay muốn tạo phản thì làm sao bây giờ.” Từ Phàm nói giỡn.

“Vậy ngươi nhường lại vị trí đại trưởng lão trong môn phái là được.”

Chương 222: Thê tử đã đi rồi

Trương Vi Vân lấy một chiếc nhẫn không gian ra , nói với Từ Phàm: “Phu quân, trong này cũng là đồ tìm được ở di tích.”

“Ta không dùng tới đâu, ngươi cứ đặt trong kho bảo vật đi, để những đệ tử không nhận được quà từ ta chọn là được.”

Từ Phàm cầm nhẫn không gian âm thầm nhìn thoáng qua, sau đó lại giao cho con rối công cụ để nó đưa đến trong kho bảo vật.

“Nương tử của ta vẫn là tiểu phú bà, nếu không phải phu quân của ngươi cũng nỗ lực, vậy thì thật sự sẽ bị ngươi bao nuôi.” Từ Phàm cười nói, trong nhẫn không gian kia có ít nhất mười mấy mục tiêu nhỏ.

“Ha ha, ta đây bao nuôi phu quân cũng được.”

Trương Vi Vân dùng ngón tay nhẹ nhàng nâng cằm của Từ Phàm cằm, giả bộ quyến rũ nói: “Nói đi, cần bao nhiêu bạc để bao nuôi phu quân đây.”

Giọng điệu kia giống như thiếu gia nhà giàu cưỡng bức dân nữ vậy.

Nhìn hành vi của Trương Vi Vân, Từ Phàm cười.

Kỹ thuật diễn rất kém, điểm mấu chốt nhất là không hề bộc lộ ra khí chất của phú bà.

“Ta không cần bạc, chỉ cần mỗi ngày nương tử đều làm ấm ổ chăn cho ta là được.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, đệ tử vốn dĩ muốn đến để lấy lòng đã bị hộ sơn con rối chặn lại, thế giới của hai người không cần có bóng đèn.

“Phu quân, chờ ta thăng cấp lên Hóa Thần kỳ.” Trương Vi Vân nói rồi hôn lên mặt Từ Phàm một cái.

“Được rồi.” Từ Phàm buồn phiền nói.

Lúc này, phía sau hai người truyền đến âm thanh hừ hừ hừ.

Hai con nai con đi đến bên cạnh Trương Vi Vân.

Vân Hoa Lộc dùng đầu cọ cọ Trương Vi Vân.

“Hù hừ hừ.”

“Ta còn phải đi, không thể ở lại cùng với ngươi.” Trương Vi Vân nhìn nai con nói lời xin lỗi.

“Hừ hừ hừ, hừ hừ.” Vân Hoa Lộc ngẩng đầu kêu.

“Ta biết ngươi có phu quân, chính là nai con bên cạnh ngươi phải không.” Trương Vi Vân nói xong lấy một vòng hoa đeo lên nai con nhỏ hơn một chút bên cạnh Vân Hoa Lộc.

“Đây là Mộc Hoa Linh, có thể giúp các ngươi nhanh chóng trưởng thành, các ngươi phải lớn nhanh lên.” Trương Vi Vân vuốt nai con nói.

Nghe Trương Vi Vân nói chuyện với nai con, chân mày Từ Phàm nhíu lại.

Nếu ngươi không tới con của ta sẽ ra đời, lời này của ngươi là có ý gì.

“Đi đi đi, tự đi tìm nơi khác chơi đi.” Từ Phàm phất tay đuổi hai con nai con đi.

Thê tử của ta sắp đi rồi, các ngươi tới đây thêm loạn làm gì.

Vân Hoa Lộc liếc nhìn Từ Phàm một cái, rồi dẫn tiểu phu quân của nó đến chỗ khác chơi.

“Môn phái của phu quân có hai con thú tốt lành như vậy, chắc là rất may mắn nhỉ.”

“Cũng được, miễn cưỡng ổn, không đến nỗi diệt môn phái.” Từ Phàm nói giỡn.

Lúc này, Từ Phàm và Trương Vi Vân cũng sắp đến cổng ra của Ẩn Linh Môn.

Một con Thần Điểu màu xanh đen đã sớm chờ ở đây mấy ngày.

“Chim nhỏ, chăm sóc cho thê tử của ta thật tốt, sau này ta sẽ phong ngươi là Thần Thú của Ẩn Linh Môn.” Từ Phàm cười nói.

Lời nói của Từ Phàm chỉ nhận được sự xem thường.

Trương Vi Vân nhảy lên Thần Điểu màu xanh đen, vẫy tay tạm biệt Từ Phàm, sau đó lập tức hóa thành một đường sáng biến mất ở phía chân trời.

“Thật là, thê tử đã đi rồi.”

Từ Phàm lại biến thành người cô đơn.

“Sư phụ, cuộc ly biệt hiện tại chỉ là tạm thời, sau này chắc chắn ngươi và sư nương sẽ ở bên nhau mãi mãi.”

không biết khi nào Từ Cương đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Nếu như không có chuyện gì thì đi dạy Linh Đài nhiều hơn đi, đứa nhỏ này còn có tương lai hơn ngươi đó.”

“Hơn nữa vi sư chỉ hơi buồn phiền, không cần lời khuyên của ngươi.” Từ Phàm trợn trắng mắt nói.

“Không phải ta đến chỉ để khuyên sư phụ, mà là một người bạn tốt của ta muốn đến đây gặp ngài.” Từ Cương nói.

“Là đệ tử Thiên Linh Tông kia sao.” Từ Phàm hỏi.

“Không phải, là Tả Toàn ta gặp được trong thiên trận chung kết cuộc thi chiến lực thiên tài.” Từ Cương nói.

“Gặp ta sao?”

“Nói thật ra là muốn ngài chỉ giáo một chút.” Từ Cương nói.

“Chỉ giáo sao?”

“Nói với hắn ta không rảnh, trong môn phái có rất nhiều chuyện, làm sao có thời gian để chỉ giáo người khác.” Từ Phàm vẫy tay nói.

“Ta hiểu rồi.”

Lúc này Chu Khai Linh lại chạy tới nói với Từ Phàm: “Sư phụ, sư nương đâu?”

“Đi rồi.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Đi rồi sao!” Chu Khai Linh thất vọng nói.

Trong khoảng thời gian này hắn đang dốc lòng nghiên cứu bột phấn có thể tăng cường đạo thuật Thần thông, sau khi mới có một chút hiệu quả và thành tựu, vừa ra ngoài đã nghe nói sư nương tự tặng quà cho từng đệ tử.

Chờ đến khi hắn hưng phấn chạy tới, lại không ngờ sư nương đã đi rồi.

Lúc này Từ Phàm lấy một chiếc nhẫn không gian ra đưa cho Chu Khai Linh.

“Trong đây đều là đạo pháp Thần thông mà sư nương của ngươi thu gom ở di tích mấy năm gần đây, có rất nhiều thứ đã không sản xuất nữa.”

“Sư nương của ngươi kêu ta đưa cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Sư nương thật tốt.” Chu Khai Linh cầm nhẫn không gian nói.

“Sư phụ không tốt sao.” Từ Phàm nhìn thoáng qua Chu Khai Linh nói.

“Sư phụ đương nhiên là tốt!” Chu Khai Linh lớn tiếng nói.

Từ Cương ở bên cạnh nhìn phản ứng của Chu Khai Linh cũng gật đầu, khổng hổ là đồ đệ do sư phụ thu nhận, phản ứng rất nhanh.

Nhìn trạng thái của Chu Khai Linh, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

...

Tại trung tâm đại lục, ở Tiên thành Thiên Phong, Từ Nguyệt Tiên nhìn tin tức trong máy truyền tin nói: “Sư nương chỉ tới hai ngày đã đi rồi, ta vẫn chưa nói chuyện với sư nương nữa.”

Lúc này, pháp khí truyền tin trong tay Từ Nguyệt Tiên lại truyền đến tin tức.

Sau khi nhìn thoáng qua, Từ Nguyệt Tiên lập tức trả tiền trà rồi đi ra ngoài thành.

“Cuối cùng di tích này cũng mở ra, lúc này nhất định ta phải có được Địa Tâm Viêm Tinh.”

Khi Từ Nguyệt Tiên đi, Từ Phàm đã cho nàng một danh sách tài liệu, những thứ đó đều là đều là tài liệu cần thiết để luyện chế đạo khí thuộc về nàng.

Trong danh sách tài liệu cũng có mục tiêu hiện tại của nàng.

Bên ngoài Tiên thành Thiên Phong, Từ Nguyệt Tiên điều khiển Lưu Vân Toa bay đến nơi cần đến, địa điểm nàng muốn đến là một khu vực hoang dã cách thành Thiên Phong sáu mươi vạn dặm về phía bắc.

Trên Lưu Vân Toa, Từ Nguyệt Tiên đang suy nghĩ về linh quặng trong danh sách.

“Danh sách mà sư phụ đưa có thể mua được một nửa, trước mắt những cái này không cần tìm gấp.”

“Về một nửa còn lại, trong đó có 40% thông tin, còn lại phải chờ tin tức từ Thiên La Điện.” Từ Nguyệt Tiên nhìn khu vực phía trước nói.

Đồng thời tốc độ của Lưu Vân Toa cũng chậm lại, bởi vì đã đi xa Tiên thành của Nhân tộc và thủ đô của người phàm, cho nên nơi này là địa bàn của yêu thú.

Ở toàn bộ Tu Tiên giới, Tiên thành của Nhân tộc và quốc gia của phàm nhân chỉ chiếm 50%, các khu vực hoang dã còn lại đều là địa bàn của yêu thú.

Từ Nguyệt Tiên dùng tay kết pháp ấn, toàn bộ Lưu Vân Toa và nàng đều tàng hình.

Ngay lúc Lưu Vân Thôi biến mất, một luồng thiên lôi kéo dài qua trời đất đánh vào Lưu Vân Thoi.

“Hú.”

Một âm thanh bén nhọn phát ra vang vọng khắp trời đất.

Một con đại bàng khổng lồ dang cánh ra dài tới một trăm mét, mang theo tia điện vọt ra từ trong tầng mây.

Từ Nguyệt Tiên dùng Thần thông chạy trốn đến nơi xa nhìn Lưu Vân Toa bị hủy với sắc mặt khó coi, âm thầm thề, sau này nhất định phải nghe lời sư phụ, khi lên đường không được đi ở dưới tầng mây.

Vốn tưởng rằng sư phụ chỉ nói ra một câu vui đùa, không ngờ hôm nay lại trở thành sự thật.

Hai pháp trận xuất hiện phía sau Từ Nguyệt Tiên, ngay sau đó bay về các hướng khác nhau.

Lúc này có một võng thiên lôi tốt tăm dần bao trùm mảnh đất này, chậm rãi bao lại toàn bộ hai phân thân của Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên nhìn tia sét trên tầng mây, cùng với ánh mắt chơi đùa của con đại bàng sấm sét khổng lồ kia, thở dài một hơi thật sâu.

“Vốn là không muốn phiền đến sư phụ, nhưng bây giờ hết cách rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói, phía sau nàng xuất hiện mười hai con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ và một con rối Hóa Thần kỳ bình thường.

Một con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ cầm Thái Tâm Cự Thuẫn đứng ở vị trí đầu.

“Sư phụ, có người khi dễ đồ đệ của ngươi!!”

Từ Nguyệt Tiên nhanh chóng bấm pháp bảo truyền tin tới Từ Phàm.

Từ Phàm ở phía xa đang câu cá trên Thập Vạn Lý Cự Hồ kinh ngạc.

“Định mệnh, có người khi dễ đồ đệ của ta sao.”

“Bồ Đào, hỗ trợ điều khiển cho ta.” Từ Phàm hét lớn một tiếng.

Lúc này, trong mắt toàn bộ con rối ở trước người Từ Nguyệt Tiên đều phát ra ánh sáng.

Từ Phàm điều khiển con rối bình thường nhìn hoàn cảnh xung quanh, lại tập trung nhìn tia sét trên tầng mây và Lưu Vân Toa bị phá hủy ở phía dưới.

“Bị đánh lén ở dưới tầng mây, nghe không nghe lời của ta.” Từ Phàm điều khiển con rối bình thường nói.

“Ta vốn tưởng rằng tàng hình thì sẽ không bị phát hiện.” Từ Nguyệt Tiên sợ hãi nói, đã là Nguyên Anh kỳ rồi mà còn bị sư phụ dạy dỗ.

“Khi trở về sẽ dạy lại ngươi.”

Từ Phàm nói rồi điều khiển con rối trọng giáp đang cầm khiên chặn một tia sấm sét do Lôi Đình Cự Ưng phát ra.

‘Ầm’

Tia sét nổ tung trên Thái Tâm Cự Thuẫn, sau đó Từ Phàm nhanh chóng thu thập và tận dụng nguồn sét còn sót lại, tiện tay tùng ra bột phấn màu tím dung hợp với năng lượng còn sót lại, hóa thành hai cánh gió và sét thêm vào sau lưng của Từ Nguyệt Tiên.

“Ở bên cạnh xem diễn cho tốt, ta sẽ biến con đại bàng nhỏ này trở thành thú cưỡi của ngươi.” Từ Phàm điều khiển con rối nói.

“Được.”

Từ Nguyệt Tiên ngoan ngoãn gật đầu, bắt đầu ẩn thân thể.

Lôi Đình Cự Ưng ở phía xa thấy con mồi của mình biến mất, lập tức nổi giận nhào tới con rối Từ Phàm đang điều khiển.

“Cha cha, tính tình của ngươi rất nóng nảy.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm điều khiển con rối dùng tay kết pháp ấn, không gian xung quanh xuất hiện vô số sợi tơ, có vô số hạt bay trên không trung.

Trên bầu trời xuất hiện một mảnh mây đỏ, sau đó biến thành một con rồng lớn màu đỏ hồng bay trên không trung.

“Lập nhóm.”

Nhìn thấy đã chuẩn bị sẵn sàng, Từ Phàm điều khiển con rối xếp thành hàng dài.

Từ Nguyệt Tiên trốn ở bên cạnh một đám mây chứa sét, cười nhìn thao tác hoa mắt của Từ Phàm, hai mắt bắt đầu hiện lên ngôi sao nhỏ.

Từ nhỏ nàng đã sùng bái sư phụ của mình nhất, sau đó cho dù có gặp các tiền bối cao thủ khác cũng không thay đổi ý nghĩ.

“Sư phụ vẫn lợi hại và bình tĩnh giống như trước kia.”

Vào lúc này, trên bầu trời xuất hiện một cây kiếm chọc trời, chém xuống Lôi Đình Cự Ưng đang bị trói buộc phía dưới.

“Hú.”

Một tiếng kêu thê thảm vang lên.

Lôi Đình Cự Ưng hóa thành sấm sét biến mất khỏi nơi này trong nháy mắt.

Từ Phàm nhìn hướng Lôi Đình Cự Ưng biến mất thì thở dài một hơi.

“Nguyệt Tiên, chim nhỏ của ngươi đã bay mất.”

Từ Nguyệt Tiên có thêm hai cánh gió và sét ở sau lưng, nhanh chóng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Không sao, sư phụ có thể bắt đối phương phải bỏ đi đã rất lợi lại.” Từ Nguyệt Tiên sùng bái nói.

Điều khiển con rối có cấp bậc Hóa Thần kỳ ép yêu thú Hợp Thể kỳ phải bỏ đi, chiến tích này có thể nghiền ép tất cả thiên tài yêu nghiệt.

“Thực lực của con rối vẫn hơi thấp, sau khi ngươi đạt tu vi cao, nơi ngươi đi càng ngày càng nguy hiểm.”

“Cuối cùng con rối Hóa Thần kỳ vẫn yếu một chút.” Từ Phàm nói.

“Như vậy cũng được rồi.” Từ Nguyệt Tiên nghe được lời nói của Từ Phàm nói cảm động đáp lại.

“Ngươi cảm động cái gì, đồ đệ ta bồi dưỡng tốt như vậy đương nhiên phải bảo vệ thật tốt.”

“Nếu không sau này ai trong các ngươi đến bảo vệ ta chứ.”

“Nhớ kỹ, bất kỳ lúc nào cũng phải bảo vệ bản thân thật tốt.” Từ Phàm điều khiển con rối sờ đầu Từ Nguyệt Tiên.

Sau khi nói xong, Từ Phàm lại bói một quẻ cho Từ Nguyệt Tiên.

“Trong một tháng tới sẽ có tại họa đổ máu, bây giờ ngươi lập tức trở về môn phái, đừng đến di tích nữa.” Từ Phàm nói.

“Được.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói.

“Đúng rồi sư phụ, bảo khí tọa giá của ta bị hủy rồi.”

“Đã sắp xếp để phân thân luyện chế cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ.”

Từ Phàm ngắt kết nối với con rối, nhìn mặt hồ ở nơi xa.

“Bồ Đào.”

“Vẫn chưa có phương án luyện chế con rối Luyện Hư kỳ sao.” Từ Phàm hỏi.

“Trước mắt đang tiến hành suy đoán tối ưu nhất, xin chủ nhân kiên nhẫn chờ đợi.” Quả nho nói.

“Phương án hiện tại chỉ có nhiêu đây thôi.”

“Thứ nhất, luyện chế đạo khí pháp bảo Vạn Thú Cung, thứ hai là nô lệ hoá Yêu tộc, tu sĩ Nhân tộc, yêu thú, mức độ nguy hiểm cao.”

Bồ Đào nói ra hai phương án, đều không hợp ý của Từ Phàm.

Vạn Thú Cung là đạo khí trung cấp do hắn thiết kế ra, dựa vào tu vi hiện tại của hắn thì hoàn toàn không thể luyện chế.

Còn phương án thứ hai, nô lệ hoá Yêu tộc gì đó, càng không đáng tin cậy hơn.

Bởi vì dựa vào thủ đoạn hiện tại của hắn mà khống chế Yêu tộc, tu sĩ Nhân tộc và yêu thú, đều có tỉ lệ lật bàn.

Từ Phàm sẽ không làm cách tự đào mồ chôn mình như vậy.

“Mấy tên đồ đệ không thể bớt lo này.” Từ Phàm nói.

Hắn luôn có cảm giác, khi đồ đệ của mình vẫn chưa đạt tu vi tu vi

Đại Thừa kỳ, sẽ dễ gặp nguy hiểm ở bên ngoài.

“Phải tăng thêm một cấp phòng vệ cho các đồ đệ.” Từ Phàm cân nhắc nói.

Lúc này, mặt hồ ở nơi xa bắt đầu quay cuồng.

Một con Tê Tê đang hóa hình người, nâng một con mực thủy tinh đi lên Linh thuyền của Từ Phàm.

“Chủ nhân, đây là là yêu thú hiếm ta bắt được ở Cự Hồ.”

“Rất thích hợp để ăn chiên kèm với sốt.”

“Không biết chủ nhân có cảm thấy hứng thú hay không.” Tê Tê nói.

Từ Phàm nhìn lướt qua, thứ này sắp bị Ẩn Linh Môn ăn đến tuyệt chủng, trước mắt thứ này vẫn yêu thú Ẩn Linh Môn cấm bắt.

“Phóng sinh đi, nuôi đến mấy thế hệ sau rồi ăn.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Tê Tê nhanh chóng ném con mực thủy tinh vào Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Gầy đây tuần tra tình hình Thập Vạn Lý Cự Hồ như thế nào.” Từ Phàm treo con mồi lên móc câu rồi ném cần câu hỏi.

“Ngoài trừ phát hiện ra mấy dòng sông ngầm, còn có mấy chục dị bảo đang hấp thu tinh hoa trời đất thì không còn thu hoạch khác.” Tê Tê cung kính nói.

“Ngươi không lấy mấy dị bảo kia chứ.”

“Không có không có, ta biết đây là dị bảo chủ nhân đã sớm phát hiện ra, cho nên ta cũng không lấy.” Tê Tê vội vàng nói.

“Ngươi thông minh đó.”

Trong lúc nhàn rỗi đến nhàm chán, Từ Phàm bắt đầu trò chuyện với Tê Tê về chuyện của Yêu Linh giới.

“Thực lực của tộc Tê Tê các ngươi ở yêu Linh giới như thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Trong tộc có một Yêu Tôn tọa trấn, ngày tháng sống ở Yêu Linh giới cũng không khó khăn.” Tê Tê khiêm tốn nói.

“Cũng được đó, ít nhất cũng mạnh hơn tộc lửng mật giáp dày kia.” Từ Phàm cười nói.

“Tộc nhân trong tộc lửng mật giáp dày có chuyện sâu xa gì sao.” Con tê tê tò mò hỏi.

“Chúng nó từng xâm chiếm Thập Vạn Lý Cự Hồ, cuối cùng bất lực quay về.” Từ Phàm nói.

“Tộc Tê Tê chúng ta từng phụ thuộc vào tộc lửng mật giáp dày ở thời thượng cổ.”

“Khi đó thực lực cao nhất của tộc ta cũng bằng hoặc kém ta mà thôi.”

“Lại nói tiếp sở dĩ tộc lửng mật giáp dày nghèo khó cũng không thoát khỏi liên quan đến tộc của ta.” Tê Tê nói.

“Thú vị, nói tình huống cụ thể đi.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

“Tại thời kỳ quyết chiến với Nhân tộc ở thời thượng cổ, tộc lửng mật giáp dày vốn dĩ là một tộc mạnh, sau khi nghe xong một câu nói từ tộc trưởng tộc của tộc Tê Tê khí đó, lập tức bị điên hết.”

“Bắt đầu điên cuồng tìm cao thủ Nhân tộc tử chiến, giống như cao thủ Nhân tộc đã giết phụ mẫu của chúng nó vậy.”

“Cuối cùng tất cả Yêu Tôn của tộc lửng mật giáp dày đều chết hết, ngay cả tộc trưởng của tộc ta khi đó cũng chết trên chiến trường.” Tê Tê nói.

“Rốt cuộc tộc trưởng khi đó của tộc Tê Tê các ngươi nói cái gì mà khiến Yêu Tôn trong tộc lửng mật giáp dày tức giận như vậy.” Từ Phàm rất tò mò hỏi, vẻ mặt chờ mong nhìn Tê Tê.

“Ta cũng không biết.”

“...”

Chương 223: Tiền bối, xin dừng bước

Nghe thấy lời gây mất hứng như vậy, Từ Phàm cau mày nhìn Tê Tê nói: “Ngươi đang giỡn mặt với ta hả?”

Tê Tê lập tức hoảng sợ, khi cảm nhận được cơn đau xé rách từ linh hồn, Tê Tê vội vàng nói: “Chủ nhân, ta không giỡn mặt với ngươi đâu.”

“Ta thật sự không biết tổ tiên của chúng ta đã nói cái gì, nhưng vẫn suy đoán ra được đại khái.”

“Lúc ấy những lời khiến Yêu Tôn của tộc lửng mật giáp dày phát cuồng chắc là như vậy.”

Sau đó Tê Tê dùng phương thức truyền âm nói với Từ Phàm một câu.

Sau khi nghe xong, Từ Phàm gật đầu nói: “Lực sát thương của những lời này thực sự rất lớn, không tệ, ngươi đã qua ải.”

Tê Tê cảm nhận cơn đau xé rách trong cơ thể đã ổn định trở lại, lau mồ hôi nghĩ thầm, cũng may bản thân mình cũng chú ý đến mấy chuyện linh tinh này, nếu không sẽ không dễ dàng gì vượt qua được ải này.

Từ Phàm tiếp tục câu cá, Tê Tê ở bên cạnh nói với Từ Phàm những chuyện gì lạ nó thấy được khi ở Yêu Linh giới.

“Thời kỳ cổ xưa nhất ở Yêu Linh giới các ngươi là bị Long tộc thống trị, sau đó không biết là do nguyên nhân gì, toàn bộ Long tộc đều chuyển đi hết rồi.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, những Yêu tộc đỉnh cấp suy đoán, có thể khi đó Long tộc có biến lớn, cho nên Long tộc ở thế giới Đại Thiên bắt đầu triệu tập Long tộc trở về.”

“Hình như là bởi vì kiếp nạn lớn của Long tộc tới rồi, từ lúc đó cho dù là Nhân giới hay là Yêu Linh giới cũng chỉ còn lại một ít giao long có huyết thống không thuần khiết thôi.” Tê Tê nói.

“Kiếp nạn lớn của Long tộc, thú vị.”

Lúc này Từ Phàm bỗng nhiên thu cần câu, một con cá lớn màu vàng kim mắc câu.

“Là cá đù vàng, không tệ, hôm nay có lộc ăn.”

Từ Phàm thu cần câu, cũng gọi một con rối công cụ tới mang cá đù vàng bay về phía nhà ăn ở đỉnh chính Ẩn Linh đảo.

Còn những yêu thú không biết tên đã câu được, Từ Phàm đều thưởng cho Tê Tê hết.

Lý do thu cần câu không phải là vì sắp đến giờ ăn cơm, mà là bởi vì Bàng Phúc tới, mang theo hy vọng của toàn bộ môn phái tới.

Tại đạo trường ở đỉnh chính, Từ Phàm tự mình rót cho Bàng Phúc một ly trà.

“Đại trưởng lão khách sáo rồi.” Bàng Phúc nói.

“Khách sáo cái gì, chắc là ngươi rất vất vả, nhiều tài liệu bình thường rất khó gặp ở Tu Tiên giới như vậy, mà có thể mua hết trong thời gian thế này, đây là công lao của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Bàng Phúc vừa tới, vậy chứng minh cuộc sống cá mặn hiện tại của Từ Phàm đã bắt đầu rồi.

Mười chiếc nhẫn không gian được đặt ở trên bàn.

“Đại trưởng lão, đây là tất cả linh quặng dị bảo ngươi muốn.”

“Ta đã tách ra theo chủng loại trong danh sách của ngươi.”

“Tổng cộng tốn tám nghìn vạn linh thạch thượng phẩm.” Bàng Phúc báo cáo.

“Vất vả rồi, sau này sẽ không mua với quy mô lớn như vậy nữa.”

“Ngươi có thể tận tình sử dụng linh thạch mà ta để trong thương hội.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì quá tốt, cảm ơn đại trưởng lão đã ủng hộ.” Bàng Phúc hưng phấn nói, Từ Phàm cho Bàng Phúc một ngàn vạn linh thạch thượng phẩm, tốn hết tám nghìn vạn, số linh thạch còn lại cũng đủ để thương hội Ẩn Linh phát triển một thời gian.

“Người nên cảm ơn phải là ta.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Sau khi Bàng Phúc và Từ Phàm trò chuyện xong thì lại trở về thương hội.

Nhìn dáng vẻ bận rộn của Bàng Phúc, Từ Phàm cảm thán nói: “Mập hay không mập thật sự không liên quan quá nhiều đến việc có bận nhiều hay không.”

Ba ngày sau, Từ Nguyệt Tiên đã về tới Ẩn Linh Môn.

Nhìn gương mặt chua xót của Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm cười nói: “Ta đã nói ngươi nhanh chóng trở về thì nhanh chóng trở về đi, cuối cùng vẫn ở bên ngoài thêm một thời gian.”

“Lần này tốt rồi, hao tài tốn của.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ngươi còn nói nữa, nhẫn không gian của ta cứ bị tráo như vậy, ngoài trừ pháp bảo đã thu vào trong cơ thể và con rối bảo mệnh do ngươi đưa, thì những thứ khác đều mất hết.”

“Nếu không phải ta có tiền tiết kiệm ở tiền trang Tiên Ngọc, thì có lẽ ta đã không về được.” Từ Nguyệt Tiên có chút khóc không ra nước mắt.

Từ Phàm cầm nhẫn không gian đã tráo đổi hứng thú nói: “Không tệ, có thể đánh tráo được nhẫn không gian giả trong khoảng thời gian ngắn như vậy.”

“Chỉ dựa vào điểm này, nhẫn không gian của ngươi bị mất cũng không oan.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, ngươi còn nói sao.” Từ Nguyệt Tiên nhìn thái độ trêu chọc của Từ Phàm, tức giận nói.

“Nguyệt Tiên, ngươi dùng Quang Ảnh Thuật chiếu lại thời gian trước và sau khi mất nhẫn không gian, cảnh tượng đã thấy được cho ta.”

“Để ta nhìn xem là ai đã trộm nhẫn của ngươi.” Từ Phàm nói, đối với việc Từ Nguyệt Tiên mất nhẫn không gian, hắn không hề để ý.

Thoát khỏi tai họa đổ máu thì mất đồ cũng là bình thường.

“Sư phụ, ngươi xem, trong trí nhớ của ta vào khoảng thời gian này trước và sau hoàn toàn không có ai tới gần ta.”

Từ Nguyệt Tiên nói rồi dùng Quang Ảnh Thuật mở ra một quầng sáng.

Quàng sáng di chuyển theo thời gian của Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm ở bên cạnh nhìn một cách nghiêm túc.

“Đây rồi.” Từ Phàm đột nhiên nói.

Hình ảnh dùng lại ngay cảnh tượng đang chiếu thẳng vào một tu sĩ bình thường.

Từ Nguyệt Tiên nhìn nhìn bức ảnh này, nghi hoặc hỏi: “Sư phụ, có cái gì không đúng sao.”

“Không để tâm gì hết, chẳng phải vi sư đã nói rồi sao, chi tiết rất quan trọng.”

“Ngươi không nhìn ra sao.” Từ Phàm hỏi, trong giọng nói có một chút hương vị hận sắt không thành thép.

“Ta không nhìn ra được.” Từ Nguyệt Tiên bất đắc dĩ nói.

Lúc này, Từ Phàm tiếp quản hình chiếu quầng sáng từ Từ Nguyệt Tiên, cố định hình ảnh này.

Lúc này, hình ảnh trong quầng sáng bắt đầu phóng to, cuối cùng dừng hình ảnh tiếp theo ở dưới một hạt bụi.

“Đây là hình ảnh trong trí nhớ của ngươi, hình chiếu trong quầng sáng do ngươi chiếu ra cũng là căn cứ vào trí nhớ của ngươi để hình thành.”

“Ngươi nói xem, ngươi đã từng thấy tro bụi nào mượt mà như vậy sao.” Từ Phàm chỉ vào một quả hình cầu hoàn mỹ trong quầng sáng nói.

Sau đó Từ Phàm lại lùi hình ảnh về một giây trước, sau đó tiếp tục phóng to.

Trên bức ảnh này tro bụi có rất nhiều kiểu dáng, chỉ là không có hình cầu hoàn mỹ kia.

“Sau bức ảnh này, trí nhớ của ngươi đã bị ảnh hưởng, hoặc là đã quên một đoạn ngắn này.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Nếu có kỹ thuật ăn cắp lợi hại như vậy, vậy chắc chắn không phải là loại người vô danh, ngươi hỏi thăm tổ chức tình báo mà ngươi có liên lạc một chút, chắc là sẽ có tin tức ngươi cần.”

Lúc này, tại một nhà dân ở Tiên thành Văn Nho xa xôi, một tu sĩ Luyện Hư kỳ vừa nhìn đã biết là chính nhân quân tử ngắm đồ vật trong nhân không gian của Từ Nguyệt Tiên có chút ngạc nhiên.

“Có vẻ như lần này đã gây họa, trong nhẫn không gian của một nữ tu Nguyên Anh kỳ lại có nhiều đồ tốt như vậy.”

“Trộm thì trộm thôi, nàng còn có thể đi theo nhẫn không gian đến đánh ta sao.” Tu sĩ Luyện Hư kỳ có khuôn mặt chính nghĩa nói.

Đúng lúc này, nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên bắt đầu phát ra ánh sáng, một phù văn hôi hám đã nhắm chặt vào nam tu Luyện Hư kỳ, hóa thành pháp trận nhanh chóng bao trùm lên người hắn, sau đó đã biến mất hoàn toàn.

“Dám trộm đồ vật của đồ đệ ta, ngươi thật to gan.”

“Sau này ngươi chờ bị tiếng xấu muôn đời đi.”

Sau khi âm thanh này kết thúc, một mùi tanh tưởi phát ra từ trong cơ thể tu sĩ Luyện Hư kỳ.

“Ọe.”

“Đây là hương vị gì, hôi quá.” Tu sĩ Luyện Hư kỳ cố nén sự ghê tởm nói.

Sau đó dùng mấy lần phù chú tinh lọc cơ thể, kết quả càng khiến mùi tanh tưởi bộc phát mãnh liệt hơn.

“Đây là pháp thuật gì, ghê tởm như vậy, ọe.” Tu sĩ Luyện Hư kỳ nói xong lại tiếp tục nôn mửa.

Dường như mùi tanh tưởi kia đã ngấm vào chỗ sâu trong linh hồn của hắn, bịt mũi cũng không thể thoát được.

Lúc này, Từ Phàm đang an ủi Từ Nguyệt Tiên cũng có chút cảm ứng nhìn về nơi xa.

“Tuy rằng ngươi đã mất nhẫn không gian, nhưng người trộm đồ của ngươi cũng đã chịu trừng phạt tương ứng.” Từ Phàm cười nói.

“Là trừng phạt gì?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

“Nhẫn không gian của các ngươi đều là sản phẩm luyện chế mới nhất của ta.”

“Trong đó có khắc hoạ pháp thuật Thần thông nổi tiếng của Ngũ sư đệ các ngươi, chỉ cần nhẫn không gian của các ngươi bị ép mở ra, như vậy thuật tanh tưởi do ta khắc hoạ sẽ lập tức bị kích phát.”

“Loại tanh tưởi này sẽ khắc vào sâu trong linh hồn của họ, bảo đảm chỉ cần linh hồn của bọn họ không tiêu tan, vậy mùi tanh tưởi này sẽ bám theo bọn họ cả đời.” Từ Phàm âm hiểm nói.

“Lỡ như người ăn cắp nhẫn không gian của ta bỏ qua phù văn có khắc thuật hôi thối thì làm sao bây giờ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nếu là thuật do sư phụ của ngươi cải tạo thì làm sao đơn giản như vậy được.”

“Cho dù hắn có dũng khí bỏ qua một phần phù văn kia, thì hạt giống phù văn tanh tưởi ở sâu trong linh hồn của hắn cũng sẽ nở hoa.”

“Tới một lúc nào đó sẽ mọc ra một lần nữa.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy cũng quá đáng thương rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đáng thương cái gì, hắn đã trộm nhẫn không gian của ngươi đó.”

“Nói không chừng sau này các ngươi còn có duyên gặp lại nhau.” Từ Phàm thần bí nói.

“Được rồi, ta phải đi làm việc, ngươi nghỉ ngơi trong môn phái nửa năm đi, pháp bảo tọa giá do phân thân của ta luyện chế cho ngươi chắc cũng sắp xong rồi.”

“Đến lúc đó ngươi lại đi ra ngoài.”

Từ Phàm nói xong, cũng phất tay biến mất trước mắt Từ Nguyệt Tiên.

“Nửa năm lận, thứ sư phụ luyện chế cho ta là đạo khí sao.” Từ Nguyệt Tiên nói với phía trước.

“Ngươi tưởng bở sao, là do đang luyện chế đạo khí khác cho tiền bối của ngươi.” Âm thanh của Từ Phàm truyền đến.

“Được rồi.” Từ Nguyệt Tiên chu miệng nói.

Trong không gian ngầm, khi Từ Phàm tiến vào luyện khí, đầu tiên là gặp phân thân số một trước.

“Bản thể, nếu có thời gian thì đi an ủi phân thân số hai một chút, gần đây tên kia đã sắp tự kỷ, nói không chừng đến một lúc nào đó sẽ tự tiêu hủy bản thân.” Phân thân số một vừa luyện chế đạo khí linh kiếm vừa nói.

“Chỉ là để hắn thăng cấp đại trận trong môn phái mà thôi, có cái gì mà phải tự kỷ.”

“Hơn nữa, tên kia chỉ mới xem được một nửa bộ manga anime Pháo Tỷ, hắn nỡ tự tiêu hủy sao.” Từ Phàm cười nói.

“Bản thể, thật sự là….” Phân thân số một không nói tiếp nữa.

“Không nói nữa, ta đi làm việc, sau khi ngươi luyện chế xong bảo khí của Nguyệt Tiên thì lại đây giúp ta.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã hiểu.”

Trong phòng luyện khí ngầm, Từ Phàm nhấn ra rất nhiều linh quặng dị bảo, bắt đầu con đường luyện khí dài đằng đẵng.

“Đầu tiên là Thien Linh Tông sống, sau đó là nguyên một bộ đạo khí cho đại trận trong môn phái, Tụ Linh Châu.”

“Còn có hai đạo khí Tuần Thiên Vệ của Tô trưởng lão, pháo chính của môn phái, còn có…”

Từ Phàm tính toán sơ qua, vậy mà thời gian có chút không đủ.

“Thôi, từ từ làm theo trình tự đi, thêm chút thời gian thì có gì đâu.”

Từ Phàm nói xong bắt đầu tập trung vào nghiệp lớn luyện khí.

…

Tại Tiên thành Thiên Kiếm, Vương Hướng Trì đi đến công hội nhiệm vụ trong Tiên thành.

Sở dĩ hắn đến đây là vì Tàng Kinh Các kiếm đạo trong Tiên thành Thiên Kiếm, nghe nói bên trong có đủ các loại kiếm đạo Thần thông, còn có rất nhiều kiếm ý do cao thủ kiếm tu để lại có thể ngộ ra được.

Nhưng nếu muốn tiến vào Tàng Kinh Các kiếm đạo thì cần phải có điểm cống hiến trong Tiên thành Thiên Kiếm thì mới vào được, chỉ là có linh thạch thì không được.

Hôm nay Vương Hướng Trì đến đây chính là vì kiếm điểm nhiệm vụ trong Tiên thành.

“Cống hiến linh kiếm, điểm sẽ dựa vào phẩm chất của linh kiếm.”

“Công kiến cho Tàng Kinh Các mười loại kiếm đạo Thần thông, điểm sẽ dựa vào phẩm chất của Thần thông.”

“Đến học viện kiếm đạo làm giáo viên, ba năm, sẽ được tiến vào Tàng Kinh Các kiếm đạo một lần.”

“Bổ sung khiếm khuyết của kiếm đạo Thần thông không trọn vẹn.”

“Tiêu diệt Yêu tộc trong khu vực Tiên thành Thiên Kiếm, Yêu tộc Kim

Đan kỳ là mười điểm, Yêu tộc Nguyên Anh kỳ là một trăm điểm, Yêu tộc Hóa Thần kỳ là một nghìn điểm…"

"Tìm kiếm…"

Vương Hướng Trì nhìn nhiệm vụ trong quầng sáng, cảm giác chỉ có nhiệm vụ tiêu diệt Yêu tộc trong khu vực Tiên thành Thiên Kiếm là thích hợp với mình.

Khi nhìn thấy Tàng Kinh Các, muốn đi vào Tàng Kinh Các thì phải tốn một nghìn điểm, nhưng chỉ có thể ở trong đó một ngày, nếu muốn không giới hạn thời gian thì cần phải tốn mười nghìn điểm.

"Một nghìn con Yêu tộc Kim Đan kỳ, một trăm con Yêu tộc Nguyên Anh kỳ, mười con Yêu tộc Hóa Thần kỳ."

"Nếu có nhiều Yêu tộc, vậy thì rất dễ hoàn thành nhiệm vụ." Vương Hướng Trì lẩm bẩm nói.

Sau đó Vương Hướng Trì ra ngoài đại sảnh nhiệm vụ, tùy tiện tìm một đứa trẻ Luyện Khí kỳ.

Vương Hướng Trì cầm mười linh thạch trong tay cười nói với đứa trẻ Luyện Khí kỳ: "Bé ngoan, trả lời vấn đề của ta, những linh thạch này sẽ là của ngươi."

Đứa trẻ kia chỉ trợn trắng mắt liếc nhìn Vương Hướng Trì một cái, nói: "Tiền bối, hiện tại giá thị trường là hai mươi linh thạch cho một vấn đề."

"Nếu tin tức không đứng, ngươi có thể trực tiếp quay về kêu ta trả linh thạch."

Đứa trẻ thuần thục nghiệp vụ nói, hiển nhiên không phải lần đầu tiên gặp chuyện như vậy.

"Ha ha." Vương Hướng Trì xấu hổ cười, lấy ra hai mươi linh thạch đưa cho đứa trẻ.

"Không ngờ ngươi cũng rất chuyên nghiệp."

"Đó là đương nhiên, ở Tiên thành Thiên Kiếm hôm nay, tổ chức tình báo của ta có ít nhất hai nghìn thành viên đang tìm hiểu tin tức, lại còn điều tra tin tức rất kỹ càng tỉ mỉ." Đứa trẻ nhận linh thạch xong vui vẻ nói.

"Ta muốn kiếm đủ mười nghìn điểm để tiến vào Tàng Kinh Các kiếm đạo, không biết nên dùng cách gì.” Vương Hướng Trì hỏi.

“Vấn đề này cần một trăm linh thạch.” Sau khi đứa trẻ nghe xong mở miệng nói.

Vương Hướng Trì nhanh chóng lấy ra một trăm linh thạch đưa cho đứa trẻ.

“Cách nhanh nhất là tiêu diệt Yêu tộc trong khu vực Tiên thành Thiên Kiếm, tiền bối có thực lực gì.” Đứa trẻ hỏi.

“Nguyên Anh kỳ.”

“Vậy có thể nhiệm vụ này không phù hợp với ngươi, hiện tại Yêu tộc trong khu vực Tiên thành Thiên kiếm đều bắt đầu tụ thành đoàn, chỉ cần gặp một cái là có tới hàng trăm hàng ngàn con, Yêu tộc dẫn đầu ít nhất cũng là Hóa Thần kỳ.”

“Tiền bối tự đánh một mình không hợp đâu.” Đứa trẻ nói.

“Còn cách khác thì sao, thời gian nhanh hơn một chút.” Vương Hương Trì hỏi.

“Cách khác đó là, tiến vào học viện Thiên Kiếm làm giáo viên.”

“Mỗi năm học viện Thiên Kiếm đều có cuộc thi cho học viên, chỉ cần đạt được hạng nhất trong cùng một giai đoạn, thì giáo viên của hắn sẽ có cơ hội tiến vào Tàng Kinh Các kiếm đạo một lần, có thể ở bên trong đó nghỉ ngơi một tháng.” Tiểu hài tử nói.

“Còn cách khác nữa hay không.”

“Chỉ có hai cách này là nhanh, còn lại chỉ có làm những nhiệm vụ nhỏ tích lũy từ từ.”

“Được rồi, ta đã biết.” Vương Hướng Trì nói xong lấy ra mười linh thạch thưởng cho đứa bé nam.

“Đây là phần cho một mình ngươi.” Vương Hướng Trì cười nói, hắn nhớ tới sư phụ đã từng nói với mình, có đôi khi đối xử với đứa bé nam hào phóng một chút thì không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.

Mười linh thạch này là do Vương Hướng Trì hào phóng, không phải hắn không muốn cho nhiều, nhưng làm như vậy cũng chỉ để cho người khác hưởng lợi, hoàn toàn không đến được tay của đứa nhỏ.

Sau khi Vương Hướng Trì cho đứa bé nam tiền thưởng thì cũng rời khỏi.

“Tiền bối, xin dừng bước.”

Chương 224: Kiếm Vô Cực, Hàn Phi Vũ

Vương Hướng Trì xoay người nhìn về phía đứa bé nam.

“Tiền bối, nếu ngươi tin ta thì hãy đến học viện Thiên Kiếm làm giáo viên ở lớp chữ Ất cấp Huyền đi.”

“Lớp chữ Ất có ca ca ở kế bên nhà ta, từ nhỏ hắn đã là thiên tài kiếm đạo, sở dĩ tiến vào học viện Thiên Kiếm cũng chỉ vì muốn học kiếm đạo Thần thông miễn phí thôi.”

“Bản lĩnh của ca ca ở kế bên nhà ta chưa từng thể hiện ở học viện Thiên Kiếm, cho nên có rất nhiều người vẫn chưa biết.”

“Nếu tiền bối dốc lòng dạy dỗ, chắc chắn hắn có thể giành được hạng nhất trong cuộc thi dành cho học viên vào năm sau.” Đứa trẻ nói.

“Nếu là thiên tài kiếm đạo, vì sao không gia nhập vào môn phái lớn.” Vương Hướng Trì hỏi.

“Trong nhà ca ca ở kế bên nhà ta có một mẫu thân bị tàn tật, mắc một loại bệnh lạ, không sống được mấy năm nữa.”

“Cho nên ca ca muốn ở cùng mẫu thân suốt quãng thời gian còn lại.”

Sau đó đứa bé nam còn nói thêm: “Ta biết tiền bối muốn hỏi cái gì, ca ca ở kế bên nhà ta đã mời tiền bối cao nhân xem qua, Thần thông, thuốc và kim châm đều không cứu được.”

“Được rồi, học viện Thiên Kiếm, lớp chữ Ất cấp Huyền, ta đã nhớ kỹ.” Vương Hướng Trì nói.

Vỗn dĩ lúc rời khỏi hắn đã định đi ra ngoài Tiên thành tìm kiếm Yêu tộc, nhưng sau khi nghe đứa bé nói xong, hắn đột nhiên có hứng làm giáo viên.

Trước kia Từ Phàm cũng thường xuyên nói với hắn, kiếm đạo không chỉ có ở trên thân kiếm, mà càng có nhiều trong quy tắc của thế gian này.

Có lẽ làm giáo viên là một lựa chọn không tệ, Vương Hướng Trì thầm nghĩ trong lòng.

“Nếu tiền bối làm giáo viên cho ca ca ở kế bên nhà ta, sau này ta sẽ cung cấp tin tức miễn phí.” Đứa bé nam hô lớn sau lưng của Vương Hướng Trì .

“Đúng rồi tiền bối, ca ca ở kế bên nhà ta tên là Kiếm Vô Cực.”

Vương Hướng Trì chỉ vẫy tay, tỏ vẻ đã nghe được.

Một giờ sau, Vương Hướng Trì cầm nhiệm vụ trong tay để chứng minh đi đến học viện Thiên Kiếm.

Toàn bộ học viện Thiên Kiếm nằm trong một góc của Tiên thành Thiên Kiếm, kích thước xấp xỉ bằng một phần mười Ẩn Linh đảo, bên ngoài có trận pháp bảo vệ, sau khi đi vào thì giống như đã bước vào thế giới khác vậy.

Dựa theo lời dặn, Vương Hướng Trì tới chỗ quản sự của học viện Thiên Kiếm.

“Ta muốn làm giáo viên của học viện.” Vương Hướng Trì nói với quản sự chính ở bên trong.

“Phái tu kiếm đạo là gì, thực lục như thế nào, tên môn phái.” Quản sự chính cung kính nói, hắn không nhìn rõ thực lực của Vương Hướng Trì.

“Tâm kiếm Chi Đạo, thực lực là Nguyên Anh kỳ.”

“Môn phái, Ẩn Linh Môn.” Vương Hướng Trì nói.

“Là người trong Ẩn Linh Môn giành được hạng nhất trong cuôc thi chiến lực thiên tài sao.” Quản sự chính lo việc bên ngoài của học viện Thiên Kiếm kinh ngạc nói.

“Đúng vậy.” Vương Hướng Trì gật đầu nói, trong cuộc thi chiến lực thiên tài của Trúc Cơ kỳ và Nguyên Anh kỳ đều giành được hạng nhất, Ẩn Linh đã hoàn toàn lộ mặt một lần ở Tu Tiên giới.

Nếu không phải Ẩn Linh Môn là môn phái lánh đời, hội trưởng lão lại giữ kín địa chỉ, có lẽ bây giờ núi của Ẩn Linh Môn đã bị đạp vỡ.

“Ngươi đợi một chút, ta gọi trưởng lão của học viện đến đây.” Quản sự chính Kim Đan kỳ nói xong rồi lấy ra pháp bảo truyền tin bấm.

Sau đó Vương Hướng Trì được mời đến một phòng trà để chờ.

“Xin tiền bối chờ một lát.” Quản sự chính rót cho Vương Hướng Trì một ly trà nói.

Không lâu sau, một kiếm tu Luyện Hư kỳ đã đi đến phòng trà ăn cơm, vừa nhìn Vương Hướng Trì lần đầu tiên đã nói một từ tốt.

“Không hổ là hạng nhất của Ẩn Linh Môn, kiếm ý của ngươi đã bước vào giai đoạn hồn nguyên nhất thể, hầu như sẽ không gặp bình cảnh khi bước vào Hóa Thần kỳ.” Kiếm tu Luyện Hư kỳ ngồi xuống nói.

“Tiền bối quá khen.” Vương Hướng Trì khiêm tốn nói, trong lòng vô cùngchua xót, tuy rằng bình cảnh khi thăng cấp Hóa Thần kỳ đã biến mất, nhưng trước đó hắn còn phải khiêu chiến với con rối Nguyên Anh kỳ, hiện tại hắn không có manh mối nào để thắng con rối cả.

“Theo lý thuyết, ngươi ở trong môn phái nổi danh như vậy lại đến đây làm giáo viên thì chúng ta rất hoan nghênh.”

“Lúc đó, chúng ta cũng biết mục đích ngươi đến đây làm giáo viên là gì.”

“Nếu muốn làm giáo viên ở đây thì phải ký khế ước ba năm, cũng chính là cần phải dạy ra một đợt học viên thì mới có thể đi.”

“Ta hy vọng ngươi biết điểm này.” Kiếm tu Luyện Hư kỳ nói.

“Ba năm sao, được.” Vương Hướng Trì hơi suy tư một chút rồi gật đầu đồng ý, bởi vì hắn đột nhiên muốn cảm nhận một chút cảm giác năm đó của sư phụ.

Muốn làm giống như khi hắn còn nhỏ cảm giác sư phụ giống như tiên, không có gì không biết, không gì không làm được, nghĩ đến đây, hắn lại có một chút mong chờ.

“Được, chúng ta ký khế ước đi.”

“Ngươi muốn dạy lớp nào.” Kiếm tu Luyện Hư kỳ hỏi.

“Lớp chữ Ất cấp Huyền.”

Trong học viện Thiên Kiếm, năm mươi học viên của lớp đầu tiên đang ở đạo trường cảm ngộ kiếm ý trong kiếm thế.

Trong đó phần lớn đều có độ tuổi từ mười đến mười ba tuổi.

Một vị hỗ trợ giảng dạy Trúc Cơ kỳ, nhìn này nhóm trở con Luyện Khí kỳ lớn tiếng nói: “Tập trung cảm ngộ kiếm thế, đây là điều cơ bản nhất khi các ngươi tiến vào kiếm đạo.”

“Cũng là điểm mấu chốt xem các ngươi có được môn phái chọn đi trong tương lai hay không.”

“Chỉ có nắm vững cơ sở, các ngươi mới có thể đạt thành thích cao trong kỳ kiểm tra tiếp theo.”

“Như vậy có thể khiến các ngươi được các giáo viên kiếm tu ưu ái.”

“Quên sự mệt mỏi của cơ thể, tập trung cảm ngộ, chỉ khi đạt được cảnh giới quên mình thì mới có thể trở nên nổi bật.”

Trợ giáo giảng dạy cơ bản lặp lại câu nói mỗi năm đều nói, đột nhiên cảm giác rất đáng buồn, kết quả tốt nhất khi bước vào học viện Thiên Kiếm chính là được những môn phái kiếm tu chọn đi.

Nhưng những người được chọn đi đều là những thiên tài cấp Địa hay cấp Thiên, còn loại giống như lớp cấp Huyền, chỉ có thiên tài trước kia chưa được đào ra mới được chọn đi.

Phần lớn còn sót lại sẽ được “Tốt nghiệp”, ra ngoài tự mình kiếm sống, nói không chừng trong tương lai sẽ tích góp đủ linh thạch mua đan Trúc Cơ thăng cấp đến Trúc Cơ kỳ, có cuộc sống tốt hơn tiên dân Luyện Khí kỳ một chút.

Đây là trải nghiệm của đa số học viên dưới cấp Địa, cũng là trải nghiệm của chính hắn.

Lúc này, pháp bảo truyền tin của trợ giáo vang lên.

Hắn nhìn thoáng qua rồi hưng phấn rồi nói với học viên đang luyện tập kiếm thế trong đạo trường: “Ta vừa nhận được tin tức, lớp của các ngươi sẽ có một vị đại nhân kiếm tu Nguyên Anh kỳ đến dạy, nghe nói địa vị cũng không nhỏ.”

“Lúc này các ngươi phải nắm chắc cơ hội.”

Giáo viên hỗ hợ dạy cơ sở nhìn nhóm học viên may mắn này, trong lòng hơi hâm mộ.

Khi mình còn là học viên ở đây, người dạy kiếm đạo cho mình là tán tu Kim Đan kỳ không sống được ở bên ngoài, muốn đến nơi này để dưỡng lão, dạy dỗ cũng tùy ý.

Nghe thấy lời trợ giáo nói, nhóm học viên lập tức hưng phấn, trong mắt đều toát ra sự hứng khởi.

Cũng giống như những đứa trẻ khác trọng độ tuổi này, đa số đã hiểu rõ vận mệnh sau này của mình, ngoại trừ gặp được cơ duyên hoặc là quý nhân, nếu không hầu như cả đời này có thể nhìn từ đầu đến đuôi.

“Nghỉ ngơi một chút, một chút nữa các ngươi phải lấy trạng thái tốt nhất để gặp giáo viên của mình.”

Còn lại trợ giáo cũng không nói nhiều nữa, hiểu được thì hiểu, không hiểu được cũng không nhất thiết phải nói.

Đứa trẻ đang duy trì kiếm thế lập tức ngồi liệt trên mặt đất, sau đó bắt đầu ngồi xuống vận hành công pháp khôi phục thể lực và tinh thần.

Nhìn học viên đang ngồi xuống hồi phục, trợ giáo có cảm giác cục kỳ vui mừng, tuy tư chất của học viên ở lớp này không cao, nhưng cũng không có ai là kẻ ngốc ngây thơ cả.

Các học viên chưa nghỉ ngơi bao lâu, nơi xa xẹt qua một ánh kiếm, hình dáng của Vương Hướng Trì đã xuất hiện ở trước mặt các đệ tử.

Ngay lập tức tất cả học viên đều nhìn về phía Vương Hướng Trì.

Trợ giáo chạy chậm đến bên cạnh Vương Hướng Trì cung kính hỏi: “Ngươi là Vương tiền bối sao, ta là trợ giáo sau này của ngươi, sau này có việc gì cứ nói với ta là được.”

Vương Hướng Trì nhìn thoáng qua trợ giáo, gật đầu một cái hỏi: “Sau này năm mươi đứa trẻ kia sẽ là học sinh của ta sao.”

“Đúng vậy.”

Trợ giáo gật đầu, sau đó lại nói với các học viên: “Còn không qua đây chào lão sư của các ngươi.”

Ngay lúc các học viên sắp hành lễ lớn để chào, một sức mạnh ôm hòa đã đỡ bọn họ dậy.

“Không cần gọi ta là lão sư sớm như vậy, bởi vì các ngươi vẫn chưa được ta chấp nhận.”

Sau đó dưới tác dụng của scứ mạnh ôn hòa kia, tất cả các học viên đều cầm kiếm duy trì một kiếm thế kỳ quái.

“Giữ tư thế này một canh giờ mới có tư cách gọi ta là thầy.”

“Học viên kiên trì đến cuối cùng sẽ có một món quà nhỏ.”

Một pháp khí có cấp bậc linh kiếm tinh phẩm xuất hiện ở trong tay Vương Hướng Trì, đây là linh kiếm mà năm đó Từ Phàm tùy ý luyện chế cho hắn, hắn còn có mười mấy cái như vậy, bây giờ phải đưa ra ngoài rồi.

“Đây là linh kiếm ta dùng khi còn ở Luyện Khí kỳ, học viên có thể kiên trì đến cuối cùng sẽ có được linh kiếm này.”

“Không chỉ như thế, sau này ta sẽ truyền dạy một loại kiếm đạo Thần thông nữa.” Vương Hướng Trì nói.

Nghe được phần thưởng cho người kiên trì đến cuối cùng, trong mắt tất cả học viên đang duy trì kiếm thế đều bốc lên ý chí chiến đấu.

Vương Hướng Trì có cảm giác trạng thái tinh thần của đám trẻ này đã đạt đến đỉnh điểm trong nháy mắt.

“Đây là sức mạnh tinh thần trong lời của sư phụ sao.” Nhìn ý chí chiến đấu siêu nhiên của học viên, Vương Hướng Trì nhớ tới lời của sư phụ.

Không biết vì sao, nhìn những đứa trẻ đang nỗ lực kia, Vương Hướng Trì lại muốn phóng ra BGM trợ hứng.

Trong lúc vô ý đã tìm được sự thú vị khi làm giáo viên, mỗi khi có người không thể kiên trì, Vương Hướng Trì sẽ xuất hiện bên cạnh học viên đó nhẹ nhàng cổ vũ một chút.

Một giờ sắp đi qua, đã có học viên bị sụt giảm thể chất sắp đến cực hạn, trước mắt đều dựa vào ý chí mà kiên trì.

Thấy một màn như vậy, Vương Hướng Trì nhớ tới cảnh tượng lần đầu tiên gặp mặt của mình và sư phụ.

“Đừng gọi sư phụ sớm như vậy, nếu có thể duy trì kiếm thế này ba canh giờ, ta sẽ nhận ngươi làm đồ đệ.” Khi đó vẻ mặt của Từ Phàm nhàn nhã thích ý nói ra, bên cạnh mình còn có đại sư huynh cùng nhị sư tỷ đang cổ vũ.

Bất tri bất giác, một canh giờ đã qua đi, Vương Hướng Trì thu hồi ký ức, nói với các học viên: “Không tệ, đã tới một canh giờ, biểu hiện của các ngươi rất tốt, có tư cách gọi ta một tiếng lão sư.”

“Bây giờ là nhìn xem ai có thể kiên trì đến cuối cùng.” Vương Hướng Trì cười nói.

Lúc này sắc trời đã gần đến hoàng hôn, hoàng hôn chiếu rọi vào đạo trường, có vẻ cực kỳ mang ý thơ.

Trợ giáo hâm mộ nhìn nhóm học viên đang duy trì kiếm thế này, hắn biết sự xuất hiện của đại nhận kiếm tu này, sẽ mang đến thêm một ít cơ hội để bọn họ thay đổi vận mệnh của mình.

Theo thời gian trôi qua, khi mặt trời xuống núi, bóng tối che khuất tất cả học viên, học viên đầu tiên không kiên trì được đã xuất hiện, là một đứa bé gái mười tuổi.

Lúc này đứa bé gái nằm liệt trên mặt đất đã ở trong trạng thái mơ hồ.

“Rất xin lỗi, lão sư, ta không thể kiên trì đến cuối cùng.” Đứa bé gái không cam lòng nói, sau đó lập tức hôn mê bất tỉnh.

Kế đến Vương Hướng Trì vứt ra một pháp bảo hành cung ở bên cạnh.

Một tòa nhà ba tầng cỡ nhỏ xuất hiện.

“Trợ giáo, đỡ nàng lên lầu nghỉ ngơi.” Vương Hướng Trì nói.

“Tuân lệnh.”

Trợ giáo nhanh chóng ôm đứa bé gái đi vào căn nhà nhỏ.

Vương Hướng Trì nhìn nhóm học viên đã đến cực hạn nói: “Bây giờ tiếp tục kiên trì hay từ bò đã không còn ảnh hưởng đến cái nhìn của lão sư dành cho các ngươi,”

“Người đạt được phần thưởng chỉ có một, nếu cảm giác bản thân đã không thể, vậy thì từ bỏ cũng không sao.”

Sau khi Vương Hướng Trì nói xong, nhìn này nhóm học viên không hề dao động, cảm giác phần thưởng mình đưa ra còn lớn hơn so với tưởng tượng.

Theo thời gian trôi qua, học viên ngã xuống càng ngày càng nhiều, cuối cùng chỉ còn lại hai học viên.

Trong đó có một người có khuôn mặt của vai chính trong miệng Từ Phàm, mày kiếm mắt sáng, dáng người tuấn tú, có khuôn mặt khi lớn lên kết hôn một cái có thể giảm 90% tiền lễ hỏi, nhiêu đó cũng đủ để chứng minh đứa nhỏ này không đơn giản.

Còn một người khác thì có khuôn mặt bình thường, là một khuôn mặt đại chúng, khi quăng vào đám người thì phụ mẫu cũng không thể tìm thấy.

“Nói cho ta biết tên của các ngươi.” Vương Hướng Trì đi đến bên cạnh hai người nói.

“Kiếm Vô Cực.” Học viên có khuôn mặt vai chính nói.

“Hàn Phi Vũ.” Học viên bình thường nói.

“Các ngươi có thể kiên trì nữa không.” Vương Hướng Trì cảm thấy hứng thú nói.

Thời gian hiện tại đã sắp đến gần bản thân khi đó, không, vẫn còn kém một chút, khi đó mình mới sáu tuổi, hiện tại hai học viên này đều khoảng mười tuổi.

“Dạ được” X2

“Vậy tiếp tục đi.”

Vương Hướng Trì đứng ở bên cạnh hai người, nhìn hai người bằng ánh mắt thưởng thức, không ngờ trong một lớp cấp Huyền bình thường, lại đồng thời xuất hiện hai nhân tài chưa lộ diện như thế này.

Kiếm thế mà bọn họ duy trì, là kiểm thế lúc trước Từ Phàm sáng chế ra để khảo nghiệm Vương Hướng Trì.

Kiếm thế này tiêu hao rất nhiều về thân thể và tinh thần của người bình thường, nhưng nếu như có thể hiểu đươc kiếm trong tay và kiếm thế, vậy thì tương đối nhẹ nhàng.

“Kiếm thế này gọi là ‘nhận’, trong kiếm thế này bao hàm một loại kiếm ý.”

“Là một loại kiếm ý kiến cường bất khuất, tuy đã chết nhưng vẫn có thể nảy nở trơ lại.”

“Nếu các ngươi có thể lĩnh ngộ, vậy thì trong tương lai ít nhất cũng đạt đến Kim Đan kỳ.”

“Các ngươi tập trung cảm nhận kiếm ý bên trong kiếm thế này một chút đi.” Vương Hướng Trì cổ vũ, thuận tiện cho bọn hắn thả một tay BGM.

Khi âm nhạc vang lên, dưới sự dẫn dắt của BGM hai học viên đang duy trì kiếm thế tiến vào hình thức ngộ đạo.

Nhìn hai vị học viên này, Vương Hướng Trì nhìn về hướng Ẩn Linh đảo nói: “Muốn dẫn bọn họ vào Ẩn Linh Môn hay không.”

Lúc này luyện khí Từ Phàm đang luyện khí trong không gian ngầm nhận được tin tức từ Vương Hướng Trì.

“Chà, vậy mà tên tiểu tử thúi này lại đi làm giáo viên, là ý tưởng không tệ.”

Sau đó Từ Phàm lại thấy được Vương Hướng Trì phát tới đoạn hình ảnh hai học viên đang tiến vào ngộ đạo, hỏi hắn có muốn mang hai người kia vào môn phái hay không.

“Kiếm Vô Cực, Hàn Phi Vũ.”

“Vừa nhìn cái tên này đã thấy là không giữ được, tùy duyên đi.”

Sau đó Từ Phàm để Bồ Đào phản hồi lại cho Vương Hướng Trì.

“Kết thiện duyên, không cần dẫn vào môn phái, tùy duyên.”

Nhìn thấy tin tức của Từ Phàm, Vương Hướng Trì hơi sửng sốt, tiêu chuẩn sư phụ mình nhận đồ đệ hay môn phái nhận đồ đệ vẫn luôn là bí ẩn.

Khi hắn và Lý Tinh Từ ra ngoài nhận đồ đệ, cũng từng gặp đứa trẻ có tư chất nghịch thiên, nhưng cuối cùng vẫn không vượt qua được khảo nghiệm của sư phụ.

Có một lần hắn tò mò hỏi Lý tinh từ, tiêu chuẩn môn phái nhận đồ đệ là gì.

Lý Tinh Từ suy nghĩ một chút rồi nói: “Đối tượng sư phụ kêu gọi không phải là đệ tử, mà là người nhà.”

Lý Tinh Từ cũng không rõ lắm những lời bây giờ mình nói ra, chỉ là mơ hồ hồ có khái niệm thôi.

Đúng lúc này, hai kiếm ý kiên cường bất khuất dâng lên từ trên người hai học viên, sau đó hai người đã nằm liệt trên mặt đất giống như bong bóng cao su xì hơi.

Chương 225: Hồ lô Bích Ngọc

Vương Hướng Trì nhìn hai người họ hôn mê, phất tay lấy ra hai con rối.

“Đưa hai đệ tử này vào pháp bảo hành cung nghỉ ngơi.” Vương Hướng Trì dặn dò nói, bởi vì thành Thiên Kiếm có tín hiệu bao phủ, cho nên Bồ Đào có thể điều khiển những con rối này từ xa.

“Tuân mệnh.” Âm thanh điện tử vang lên.

Lúc này, sau khi đưa học trò có phòng về phòng, trợ lý lại trở về bên cạnh Vương Hướng Trì.

Nhìn hai học trò mà con rối đang đỡ lấy, trợ giáo vội vàng nói: “Tiền bối, vẫn là nên để ta đưa họ về ký túc xá đi.”

“Còn phải đưa Kiếm Vô Cực về nhà.”

“Mỗi tối Kiếm Vô Cực đều về nhà sao.” Vương Hướng Trì hỏi.

“Đúng, hắn phải trở về chăm sóc mẫu thân.” Trợ giáo nói.

“Nói một chút tình hình của hắn đi.”

“Quả thật Kiếm Vô Cực là học trò có thiên phú nhất trong lớp, vốn có thể vào lớp Thiên Cấp, học phí cũng có thể miễn toàn bộ, nhưng chính vì hắn muốn có thể ở bên cạnh mẫu thân trong mấy năm này.”

“Mấy năm nay vừa hay là mấy năm quan trọng nhất, hắn không thể chuyên tâm học tập kiếm đạo, cho nên đã mất đi giá trị bồi dưỡng, cuối cùng mới vào lớp Huyền Cấp.”

“Mẫu thân của hắn bị bệnh gì vậy.” Vương Hướng Trì hỏi.

“Là một loại bệnh kỳ lạ sự sống phải giảm đi từng ngày, phó viện trưởng Hợp Thể Kỳ đều đã xem qua nhưng không tìm được nguyên nhân.”

Nghe trợ giáo nói xong, Vương Hướng Trì lấy ra một pháp khí hồ lô chứa chất lỏng, đưa cho trợ giáo.

“Hôm nay tiểu tử này đã đạt được thứ hạng đầu, người làm thầy như ta không thể không bày tỏ gì đó, trong này là bình nước Nguyệt Lộ, có thể hồi phục một lượng nhỏ sức sống, ngươi hãy cầm qua cho mẫu thân của Kiếm Vô Cực đi.”

“Có thể giảm bớt một ít bệnh tật, một ngày một chén là đủ.” Vương Hướng Trì dặn dò.

“Hiểu rồi.” Trợ giáo cầm hồ lô chứa nước Nguyệt Lộ nói, đồng thời trong lòng cũng cảm thán vận may của Kiếm Vô Cực.

Trợ giáo bế Kiếm Vô Cực ngự kiếm bay về phía xa xa.

“Kết một thiện duyên, chuyện này không thể đơn giản hơn.” Vương Hướng Trì nhìn bầu trời cười nói.

Đúng lúc này, Vương Hướng Trì lại nhận được tin nhắn của Từ Phàm.

“Tìm trên người Hàn Phi Vũ xem có bình ngọc, hồ lô, tiền xu hay thứ khác nào nhìn không ra lai lịch không.” Vương Hướng Trì nghi ngờ nói.

Theo dặn dò của Vương Hướng Trì, chỉ chốc lát sau, một con rối cầm một hồ lô Bích Ngọc đi đến bên cạnh Vương Hướng Trì.

Lúc này, Vương Hướng Trì tiến vào trong Hành Cung. Gửi yêu cầu gọi điện cho Từ Phàm.

Từ Phàm đang luyện khí nhanh chóng nhận được lời mời gọi điện của Vương Hướng Trì.

“Tìm được chưa.” Từ Phàm vui mừng hỏi.

“Sư phụ, tìm được rồi, là một hồ lô Bích Ngọc nhỏ, ta nhìn không ra lai lịch.” Vương Hướng Trì nói.

Lúc này một màn sáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, bên trên hiện rõ hồ lô Bích Ngọc nhỏ.

Từ Phàm trong nháy mắt vui sướng hẳn lên, theo bố trí của giò heo, ít nhất là tiên khí khởi đầu.

“Được, ta biết rồi.”

“Đặt thứ này trở về đi, Hàn Phi Vũ này là đối tượng trọng điểm để nâng đỡ.”

“Thỏa mãn tất cả nhu cầu của tiểu tử này đi.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rồi, đồ nhi tò mò tại sao ngươi không nhận hắn là môn hạ Ẩn Linh Môn.” Vương Hướng Trì tò mò hỏi.

“Nói ngươi cũng không hiểu, ngươi cứ làm theo là được.”

“Hiểu rồi sư phụ.” Vương Hướng Trì nói.

Sau khi tắt kết nối, Từ Phàm tiếp tục Luyện Khí.

“Ta phát hiện ta đều gặp phải giò heo bản địa, Lý Tiêu Dao, Phượng Trường Ninh, Hàn Phi Vũ.....”

“Cũng không biết có đồng hương của kiếp trước đến đây để nói chuyện phiếm với ta hay không.”

“Thế giới bên kia thế nào, ta vẫn luôn đợi cập nhật.”

“Đã chế tạo xong con chip quốc gia chưa.”

Từ Phàm nói xong rồi không biết bay đi đâu.

Sáng sớm, Hàn Phi Vũ tỉnh lại trên một chiếc giường lớn mềm mại, nhờ phúc của Từ Phàm mà hắn đã được nâng cấp lên phòng cao cấp từ phòng đơn.

Trong nháy mắt Hàn Phi Vũ bừng tỉnh, đột nhiên đứng dậy cảnh giác nhìn về bốn phía.

Sau khi nhìn thấy y phục trên người mình đã được thay, sắc mặt Hàn Phi Vũ lập tức tái nhợt, một suy nghĩ nguy hiểm xuất hiện trong đầu hắn.

Mặc dù bản thân chỉ là tu sĩ mới bắt đầu tu tiên Luyện Khí, nhưng hắn cũng hiểu rõ bản thân có được món bảo vật giá trị kia.

Đang lúc Hàn Phi Vũ suy nghĩ lung tung, hai con rối bưng đĩa đi vào phòng.

Trên một chiếc đĩa chứa đầy những thứ linh tinh. Còn trên chiếc đĩa còn lại thì lại đặt vật linh tinh mà Hàn Phi Vũ dùng hàng ngày, mà thứ khiến hắn để ý nhất chính là hồ lô Bích Ngọc trong số đó.

“Đây là Hành Cung của chủ nhân, hôm qua ngươi ngất xỉu, chủ nhân đã bảo ta chăm sóc ngươi.”

“Đây là y phục của ngươi, đã giặt qua, còn có những vật phẩm này nữa, ngươi xem có thiếu gì không.” Âm thanh điện tử độc đáo của con rối vang lên.

“Đa tạ.” Hàn Phi Vũ nói, nhìn y phục sạch sẽ, trong lòng hơi ấm áp, ngoại trừ cha mẹ mình thì chưa có ai đối với mình tốt như vậy.

Đồng thời trong lòng cũng thầm quyết định, sau này không nên tùy ý ngất đi.

Lúc này, lại có một con rối bưng bữa sáng đi vào.

“Chủ nhân nói đây là đãi ngộ khi ngươi đứng thứ nhất.” Con rối đặt bữa sáng lên bàn bên cạnh giường.

“Đa tạ.”

Nhìn bữa sáng trên bàn, Hàn Phi Vũ lặng lẽ nuốt nước bọt, một chén cháo thịt băm nhỏ cộng thêm ba cái bánh bao thịt tương, đây chính là bữa sáng mà hắn luôn muốn.

Buổi sáng, trên võ đường dành riêng cho lớp Huyền Cấp Ất Tự, năm mươi đệ tử đều đến đông đủ, xếp hàng chỉnh tề ở phía trước Vương Hướng Trì.

“Chào thầy!” Năm mươi học trò dùng ánh mắt tôn kính nhìn Vương Hướng Trì cúi đầu đồng thanh nói.

“Được.” Vương Hướng Trì cười nói, trong lòng có cảm giác khác thường, cảm giác làm thầy cũng không tệ lắm.

“Ta rất hài lòng với biểu hiện hôm qua của các ngươi, sau này các ngươi đều sẽ là học trò của ta.”

“Bây giờ ta sẽ thực hiện những gì hôm qua đã nói.”

“Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực, các ngươi lên đây.” Vương Hướng Trì nói.

“Tuân mệnh.”

Kiếm Vô Cực kích động nhìn Vương Hướng Trì, trong mắt tràn đầy cảm kích.

Sáng nay hắn đã được ăn bữa sáng mẫu thân làm cho mình, phải biết rằng buổi sáng bình thường mẫu thân đều mê man.

Sau khi biết được nguyên nhân, Vương Hướng Trì lập tức tiến vào hàng ngũ ân nhân của Kiếm Vô Cực.

“Hôm qua các ngươi cùng nhau ngất xĩu, cho nên được xem là cùng nhau đứng đầu.”

Trong tay Vương Hướng Trì xuất hiện hai thanh linh kiếm, đều là phụ kiện thời kỳ Luyện Khí bản thân dùng, phẩm chất đều giống nhau.

“Sau này hãy cố gắng thật tốt, ngày sau hãy giúp thầy lấy được thứ nhất tỉ thí học viên.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Nhất định không phụ kỳ vọng của thầy.” Hai người họ cùng cúi đầu nói.

…

Không gian dưới lòng đất Ẩn Linh đảo, Từ Phàm vừa Luyện Khí vừa chơi trò thăm dò Yêu Giới.

“Chủ thể, ngươi có thể nghiêm túc chút không.” Phân thân số một chửi bới nói.

“Lại không khắc phù văn, cần gì nghiêm túc hay không.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Vừa chơi, trong miệng còn lẩm bẩm nói, khoảng thời gian này vận may kém, nên không phát hiện được Linh Khoáng nào cả.

Lúc này đột nhiên Bồ Đào bên cạnh báo cáo.

“Chủ nhân, tộc lửng mật giáp dày của Yêu Linh giới đã đưa đến một đống tài liệu liên quan đến thời kỳ viễn cổ của Yêu Linh giới, trong đó có một thông tin có lẽ chủ nhân sẽ hứng thú.” Bồ Đào nói.

“Nói chuyện nửa vời như vậy ngươi học từ ai vậy, có chuyện gì mau nói.” Từ Phàm nói.

“Ở thời kỳ viễn cổ, Yêu Linh giới luôn bị Long Tộc thống trị, có một loại Yêu gọi là Thiên Dựng Thú, thân hình giống như Bạch Hổ.”

Nghe được lời của Bồ Đào, trong nháy mắt Từ Phàm nghĩ đến cự thú phát hiện dưới lòng đất Yêu Linh giới, không phải nó cũng giống Bạch Hổ sao.

“Nói tiếp đi.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

“Ở thời kỳ viễn cổ, Thiên Dựng Thú là Thần Thú ngự dụng của Long Tộc, là Thần Thú chuyên thai nghén sinh ra đời sau cho Long Tộc.”

“Thai nghén sinh đời sau sao?”

“Đúng, thiên phú của Thiên Dựng Thú chính là có thể tinh khiết huyết mạch Thần Thú, nó có thể mang thai nối dõi của tất cả Thần Thú, hơn nữa đứa nhỏ sinh ra huyết thống còn tinh khiết hơn so với cha mẹ.” Bồ Đào nói.

“Khốn kiếp, đây không phải là…” Từ Phàm khiếp sợ nói, không ngờ còn có Thần Thú thiên phú như vậy.

Lúc này, Từ Phàm ngây ra, trong đầu toát ra một ý niệm, có phải trong bụng Thiên Dựng Thú kia có con hay không.

“Bồ Đào, vậy có kiểm tra bụng Thiên Dựng Thú chưa.” Từ Phàm nói xong, Ngũ Hành linh hỏa luyện chế Linh Khoáng trong tay bắt đầu ảm đạm, dường như muốn dập tắt.

“Chủ thể, lửa!” Phân thân số một nhắc nhở.

“Biết rồi.” Từ Phàm khôi phục một chút, Ngũ Hành linh hỏa lại hồi phục lại trình độ ban đầu.

“Sau khi chủ nhân ra ngoài, Thiên Dựng Thú đó lập tức ở trong trạng thái phong bế.” Bồ Đào nói.

“Vậy còn đợi gì nữa, mau phái con rối đi tìm đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

Sau khi âm thanh Bồ Đào biến mất, Từ Phàm lập tức điều khiển con rối khai quật dưới lòng đất Yêu Linh giới đào về phía Thiên Dựng Thú kia.

Một tháng sau, Từ Phàm hơi bất ngờ nhìn quả trứng cao hơn một người mà con rối đưa tới.

Nhìn sọc màu lam đậm trên quả trứng, Từ Phàm cảm thán nói: “Trứng rồng đúng là trứng rồng, linh lộ phù văn phía trên đều là cấp Tiên Văn.”

Từ Phàm lại nhìn quả trứng này.

“Không có khí tức sinh mệnh, thần thức không thăm dò được bên trong, ta đoán có lẽ trứng rồng này đã bị người khác phong ấn, hơn nữa còn là phong ấn cấp Chuẩn Tiên.”

“Đáng tiếc, kế hoạch muốn nuôi một con rồng đã bị phá vỡ.” Từ Phàm buồn bực nói.

“Để trước đó đi, nói không chừng một ngày nào đó quả trứng này sẽ nở ra.”

Từ Phàm nói xong vung tay lên, lưu lại tinh thần ấn ký của mình ở trên quả trứng rồng.

“Bồ Đào, hãy tìm một nơi bí ẩn an toàn, linh khí sung túc, rồi cất quả trứng này đi.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh.”

Chỉ chốc lát sau, một đội con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ đến bảo vệ trứng rồng tiến vào chỗ sâu trong không gian dưới lòng đất, cũng là dưới hồ Linh Dịch.

Hai tháng sau, ba làn sóng thần kỳ của không gian dưới lòng đất truyền đến, phân thân số một đã luyện thành Thần Thiết Đạo khí linh kiếm.

Nhìn ba thanh đạo khí linh kiếm đã được luyện xong, Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm.

“Không tồi, phản hồi luyện đạo khí lần này xem như bình thường.”

“Nếu giống như lần trước, thì ai có thể chịu được chứ.”

“Được rồi, thông báo Ninh trưởng lão cầm đạo khí linh kiếm đi đi.”

“Lúc này có lẽ mỗi ngày Ninh trưởng lão đều ngóng trông đạo khí linh kiếm của hắn đã luyện xong chưa.” Từ Phàm cười nói.

“Còn về hai thanh còn lại, cứ đợi huynh đệ tốt của ta đến Hóa Thần Kỳ rồi nói tiếp.”

“Hiểu rồi.”

Một con rối công cụ lấy đạo khí linh kiếm trong tay phân thân số một.

Lúc này, Ninh Đạo đang trấn giữ Tiên thành Lâm Sâm, nhận được tin tức đạo khí linh kiếm của hắn đã được luyện thành.

Trong nháy mắt, tất cả Tu Tiên Giả ở Tiên thành Lâm Sâm dường như đều có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Chỉ thấy một luồng kiếm quang trải dài khắp Tiên thành Lâm Sâm, kiếm quang để lại vết kiếm rất lâu không thể tiêu tán trên không trung.

“Hôm nay Trấn Thủ Sứ sao vậy, nhìn tốc độ có chút không đúng, có Yêu Tộc xâm lấn hay không, có việc gấp nào mà có thể khiến tốc độ Trấn Thủ Sứ đại nhân nhanh như vậy chứ.”

Thành viên hội trưởng lão quen biết Ninh Đạo lần lượt bàn tán.

Lúc này, hộ sơn đại trận của Ẩn Linh đạo chưa kịp mở với Ninh Đạo. Đã bị một luồng kiếm quang xuyên qua.

Từ Phàm đang Luyện Khí, có cảm ứng ngẩng đầu nhìn thoáng qua.

“Cũng may hộ sơn đại trận của ta có chức năng tự động nhận dạng, nếu không chỉ riêng đại trận của ta thôi đã bị phế rồi.”

“Không được, kế hoạch thăng cấp đại trận tông môn phải sớm hơn mới được.” Từ Phàm chau mày nói.

Trước cửa nhà kho bảo vật Vạn Bảo Phong, một bóng dáng khẩn cấp xuất hiện ở cửa nhà kho bảo vật.

“Kiếm của ta đâu.” Ninh Đạo kích động nói.

Con rối trông giữ nhà kho bảo vật đã sớm chuẩn bị lấy ra một cái hộp bạch ngọc dài đưa cho Ninh Đạo.

Ninh Đạo nhanh chóng trở về tiểu viện của mình.

Trong lòng kích động, bàn tay run rẩy.

Lúc này tâm trạng của hắn giống như lần đầu tiên song tu với thê tử vậy.

Hắn đã không còn nhớ rõ tâm trạng khi lần đầu có được đạo khí linh kiếm, lúc đó bản thân cứ nghĩ chỉ là đạo khí linh kiếm đầu tiên của mình, tuyệt đối không phải là cuối cùng.

Lúc có được thanh đạo khí linh kiếm thứ hai, hắn vẫn có suy nghĩ như vậy.

Sau đó hắn trải qua giai đoạn đen tối nhất của cuộc đời, cho đến hôm nay.

Một bàn tay Ninh Đạo nhẹ nhàng đặt trên hộp bạch ngọc dài, không khỏi cảm thán nói: “Thời gian đã cách hai trăm tám mươi năm, cuối cùng ta cũng có thể có được đạo khí linh kiếm thứ hai.”

“Lần này, ta phải khiến cả Tu Tiên giới biết lợi hại song kiếm của ta.”

Hắn nhẹ nhàng mở hộp bạch ngọc ra, một thanh trường kiếm thuần túy màu bạc, lưỡi đao như Thu Sương, chấn nhiếp lòng người.

Ninh Đạo cầm linh kiếm lên cọ xát với ấn đường của mình, cẩn thận cảm giác khí tức mà thanh trường kiếm màu bạc phát ra.

“Sau này ngươi sẽ là Thu Sương.”

Lúc này lại có một thanh đạo khí linh kiếm màu đỏ xuất hiện bên cạnh Ninh Đạo.

“Như Hỏa, Thu Sương, ta sẽ đối đãi với các ngươi thật tốt.” Ninh Đạo dịu dàng nói.

Một tiếng kiếm vang lên, vang bên tai Ninh Đạo không thua gì âm thanh tự nhiên, hắn biết thanh linh kiếm này đã nhận mình.

Một ngày sau, Ninh Đạo hoàn toàn luyện Thu Sương thành linh kiếm của mình.

Thấy linh kiếm vui mừng múa lượn trên không trung, lúc này Ninh Đạo chỉ muốn tìm một Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ để thử, muốn xem song kiếm lưu thần thông của mình có xa lạ hay không.

Lúc này, Ninh Đạo trước giờ không thích quan tâm chuyện bao đồng lại lấy pháp bảo truyền tin ra, kết nối với một Trấn Thủ Sứ đang cầu viện.

“Hâm Nguyên đạo hữu, nghe nói Yêu Tộc ở chỗ ngươi có chút hung dữ, cần trợ giúp không.” Cảm nhận đầu tiên của Ninh Đạo là đi chi viện cho Tiên thành khác không phải là chuyện xấu gì cả.

…

Khu vực biển của biển Vô Tận, Phượng Trường Ninh đã đợi trong một hải đảo lớn thời gian rất lâu.

“Hải đảo này có diện tích gấp mấy trăm lần quốc đô mà trước đây ta thống trị.”

“Nơi này không có tòa Tiên thành nào cả, ngay cả tu sĩ cũng ít đến đáng thương.”

“Mấy năm nay nơi này liên tục gặp phải hải thú xâm nhập, mặc dù thực lực không mạnh nhưng đủ khiến cho mấy bình dân ở khu vực bên bờ biển không sống nổi.”

“Nơi tốt nhất chính là đất liền của hải đảo này, có đầy đủ phàm nhân, bọn họ chính là tài nguyên lớn nhất.”

Phượng Trường Ninh trốn trong tầng mây nhìn thành trấn phía dưới Vương quốc.

Hiện tại trong đầu nàng đã có một kế hoạch rõ ràng, nàng muốn thành lập một đế quốc có phàm nhân và Tu Tiên Giả cùng tồn tại tại nơi này.

Chương 226: Bộ xương Kim Giác Ngưu Kình

Khu vực Tiên thành Nguyệt Ảnh, một con Viêm Ngưu Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ bị Thu Sương xuyên qua, gọn gàng lưu loát xuyên qua Yêu Linh.

Thi thể Viêm Ngưu Yêu Tộc rất nguyên vẹn, chỉ có một cái lỗ nhỏ trên ngực.

So với thân hình khổng lồ của Viêm Ngưu thì có vẻ không đáng kể.

Ninh Đạo hài lòng nhìn kiệt tác của mình.

“Không tồi, nhiều năm như vậy mà tay nghề vẫn không kém.” Ninh Đạo nói xong, nhìn về phía Hâm Nguyên xa xa đang lâm vào ác chiến.

“Hâm Nguyên đạo hữu, tại sao giết một con Viêm Ngưu lại phí sức như vậy.”

Hâm Nguyên đang đối đấu với Viêm Ngưu Hợp Thể Kỳ nghe vậy, trợn trắng mắt.

Vừa mới bắt đầu hắn đã có chút buồn bực, tạo sao Ninh Đạo bình thường không muốn xen vào việc của người khác lần này lại đồng ý tới giúp hắn.

Cho đến lúc chiến đấu, lúc Ninh Đạo móc ra hai thanh đạo khí linh kiếm, Hâm Nguyên đã hiểu ra tất cả.

Ngươi đang khoe khoang đạo khí linh kiếm mới có đúng không.

“Tu sĩ Hợp Thể bình thường như ta đâu dám so sánh với song kiếm lưu của Ninh đạo hữu chứ.”

“Ninh đạo hữu mau qua đây, ta chịu không nổi rồi.” Hâm Nguyên nói.

“Ngay cả Viêm Ngưu này mà Hâm Nguyên đạo hữu cũng không xử lý được sao.” Ninh Đạo hỏi, khoe khoang một chút để thỏa mãn lòng hư vinh của mình là được rồi, không phải là thật tâm giúp đỡ.

“Ta chỉ muốn thưởng thức thêm chút uy lực song kiếm lưu của Ninh đạo hữu mà thôi.”

Lão buồn bực, trong lòng Hâm Nguyên chửi bới nói.

Biểu cảm Ninh Đạo ngẩn ra, trong lòng có vẻ mừng thầm.

“Đến đây.”

Như Hỏa, Thu Sương, hai đạo khí linh kiếm đồng loạt xuất hiện, nhanh chóng kết thúc chiến đấu.

Ninh Đạo mang theo thi thể của hai con Viêm Ngưu Hợp Thể hài lòng trở lại Tiên thành Lâm Sâm.

Lúc này Từ Phàm còn đang Luyện Khí.

“Hy vọng đạo khí này sẽ không kích phát hiệu quả như lần trước.” Từ Phàm hơi chột dạ nói.

Trấn Yêu Tinh lần trước, nghiêm khắc mà nói đã thoát ly phạm trù đạo khí cấp thấp.

Bồ Đào phiên bản yếu này theo lý thuyết có lẽ thuộc đạo khí sơ cấp, lúc ấy Từ Phàm nắm chắc không chính xác.

“Được, lúc Luyện Khí có việc làm rồi.”

Từ Phàm một lòng hai việc, một bên thôi diễn cách giải quyết đạo khí, một bên Luyện Khí.

…

Ba tháng sau, trong võ đường lớp Thiên Cấp Ất Tự của học viện Thiên Kiếm.

Vương Hướng Trì hài lòng gật đầu nhìn năm mươi người đang tu luyện.

Mặc dù phần lớn có tư chất không tốt lắm, nhưng đều là đứa trẻ tốt biết khắc khổ tu luyện.

Lúc này khí chất của học viên lớp Huyền Cấp Ất Tự đều thay đổi lớn, mỗi một học viên đều như một thanh lợi kiếm xuất khỏi vỏ.

Vào lúc hoàng hôn.

“Được, mọi người biểu hiện không tồi, các ngươi đều đã nắm giữ mấy kiếm thế cơ bản nhất.”

“Ngày mai ta sẽ dẫn các ngươi chơi chút trò chơi kích thích.”

“Mọi người hãy chuẩn bị sẵn sàng.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Thưa thầy, ngày mai chơi trò gì vậy.”

“Trò chơi ngày mai có phần thưởng không.”

“Thầy sẽ không xuất ra một thanh linh kiếm thưởng cho bọn ta đó chứ.”

Năm mươi học viên rầm rầm nói.

“Im lặng! Nghe thầy nói.” Trợ giáo bên cạnh nói.

“Giải tán hết đi, hôm nay hãy nghỉ ngơi cho tốt là được.” Vương Hướng Trì xua tay, tiết học hôm nay đã hoàn thành.

“Tiền bối, ngày mai là trò chơi gì vậy.” Trợ giáo cũng tò mò hỏi.

“Ngày mai ngươi sẽ biết, trò chơi rất kích thích.” Vương Hướng Trì cười nói.

Lúc này, Kiếm Vô Cực vốn nên rời võ đường đã quay trở lại.

“Thưa thầy, đây là bữa tối mẫu thân ta nấu cho thầy.”

Kiếm Vô Cực đặt hộp thức ăn xuống rồi chạy về phía cửa học viện

Thiên Kiếm, sợ Vương Hướng Trì gọi hắn quay lại.

“Tiểu tử thối này.” Vương Hướng Trì nhìn hộp thức ăn cười mắng.

Từ sau khi mẫu thân Kiếm Vô Cực có nước Nguyệt Lộ có thể hồi phục sức sống, mỗi ngày đều xào mấy món ăn nhỏ đưa đến cho Vương Hướng Trì.

Mặc dù món ăn là phàm vật, nhưng qua tay của mẫu thân Kiếm Vô Cực lại vô cùng mỹ vị.

Sau này mới biết được, thì ra trước khi mẫu thân Kiếm Vô Cực bị bệnh là đầu bếp nổi danh Tiên thành Thiên Kiếm.

“Ngươi trở về đi, khoảng thời gian này ngươi cũng vất vả rồi.” Vương Hướng Trì nói với trợ giáo.

“Đây đều là những việc ta nên làm.” Trợ giáo nói, trong lòng bắt đầu kích động, sau này mình biểu hiện tốt có thể trở thành gia nô của tiền bối hay không.

Trợ giáo nói xong lập tức rời đi, không ở lại bên cạnh Vương Hướng Trì nữa.

Lúc này, Hàn Phi Vũ lại quay trở lại, trong tay cầm một kiếm thạch chất lượng cao, chạy tới nói với Vương Hướng Trì: “Thưa thầy, hôm qua ta đã phát hiện một tảng đá ở trên phố, đập vỡ rồi nhìn thấy là một khối kiếm thạch thượng phẩm.”

“Ta không dùng được nên đặc biệt đến đây hiếu kính thầy.” Hàn Phi Vũ cười hì hì nói.

“Ngươi hãy giữ sau này dùng đi, không có việc gì thì đừng cầm thứ tốt đi khắp nơi truyền loạn.”

Nói đến đây, đột nhiên Vương Hướng Trì nghĩ đến gì đó, lấy ra một túi trữ đồ rỗng. Ném cho Hàn Phi Vũ.

“Ngươi không dùng được nhẫn không gian của ta, cái này ngươi gom dùng đi, sau này có linh thạch rồi mua nhẫn không gian.”

“Còn về kiếm thạch, ngươi vẫn nên giữ lại mà dùng, thầy chướng mắt mấy thứ đó.” Vương Hướng Trì xua tay nói.

Một kiếm thạch ẩn chứa kiếm ý đối với tu sĩ bình thường có thể là thứ tốt, nhưng đối với hắn là thứ vô bổ, có sư phụ ở đây, kiếm ý gì đều có thể xem phiên bản trực tiếp.

Hàn Phi Vũ nhận được túi trữ đồ nhìn Vương Hướng Trì nói: “Thưa thầy, tại sao thầy lại đối xử tốt với ta như vậy.”

Từ nhỏ hắn đã thấy lòng người dễ thay đổi, từ nhỏ đã hiểu được trên thế giới này không có bữa trưa nào miễn phí, càng không có tình yêu vô duyên vô cớ.

“Thứ nhất, thầy muốn ngươi lấy thứ hạng nhất của tỉ thí thành viên.”

“Thứ hai, kiếm thạch này đối với người khác có thể có chút tác dụng, nhưng đối với thầy chẳng khác gì là tảng đá cả.”

“Thầy dùng nó đổi linh thạch cũng lười nữa.” Vương Hướng Trì không thèm để ý nói.

“Ta hiểu rồi, thưa thầy.” Hàn Phi Vũ hơi thất vọng nói, xem ra ân tình của thầy đối với mình phải báo đáp bằng cách khác rồi.

Nhìn bóng lưng Hàn Phi Vũ rời đi, Vương Hướng Trì lẩm bẩm nói: “Thật sự là một tiểu tử may mắn.”

Chức năng của hồ lô Bích Ngọc đã được Từ Phàm phân tích, trong hồ lô Bích Ngọc có phẩm chất để thăng cấp vạn vật.

Giống như bỏ một linh thạch hạ phẩm vào, nó sẽ biến thành linh thạch trung phẩm, linh thạch thượng phẩm, thậm chí là linh thạch cực phẩm, đồ vật khác cũng như thế.

“Sư phụ, ngươi không động lòng với pháp bảo như vậy sao.” Khi đó Vương Hướng Trì hỏi.

Hồ lô Bích Ngọc này đối với hắn quả thực là trong tầm tay.

“Ngươi tham lam rồi.” Từ Phàm chau mày nhìn Vương Hướng Trì nói.

“Không tham lam, chỉ là đồ nhi tò mò.”

“Tò mò cái rắm, đồ mà ngươi không thèm tại sao sư phụ ngươi lại nổi lòng tham chứ.”

Sau đó Từ Phàm lập tức tắt kết nối.

…

Trong phòng đơn của Hàn Phi Vũ.

“Lẽ nào sư phụ không hài lòng với kiếm thạch này sao, có nên tặng linh thạch thượng phẩm hay không.” Trong tay Hàn Phi Vũ cầm hồ lô Bích Ngọc nói.

“Bỏ đi, bối cảnh của thầy thần bí. Hiện tại thứ mà ta lấy ra có lẽ thầy đều chướng mắt, chỉ có thể để sau này hẵng nói.”

Hàn Phi Vũ nói xong, lấy ra một viên Bồi Nguyên Đan cực phẩm ăn vào, bắt đầu tu luyện.

Ở trong lớp Ất Tự, hắn có thể song song đứng đầu lớp với Kiếm Vô Cực đều là dựa vào những linh đan cực phẩm vô đan độc chống đỡ.

Buổi tối, trong tiểu viện xây cho Vương Hướng Trì ở học viện Thiên Kiếm.

Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì ngồi uống đối diện nhau.

Nhìn dáng vẻ làm thầy của Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ cười nói: “Ta cho rằng sau khi ra khỏi tông môn, tam sư huynh sẽ trở thành kiếm khách vô tình trảm yêu trừ ma.”

“Cũng có thể là Tiêu Dao Kiếm Tiên ngao du Tu Tiên giới.”

“Ta đều nghĩ đến mọi khả năng, nhưng không ngờ cuối cùng tam sư huynh lại trở thành thầy của học viện.”

“Rất kỳ lạ sao.”

Vương Hướng Trì nâng ly rượu lên uống với Lý Tinh Từ.

“Ha ha, ngoài tình lý, trong dự liệu.” Lý Tinh Từ nói.

“Đồ mà ta bảo ngươi mang theo, ngươi đã mang theo chưa.” Vương Hướng Trì hỏi.

“Chuyện sư huynh dặn dò, sao có thể quên được.”

Lý Tinh Từ lấy ra phòng nhỏ huyền thuật đặt lên bàn.

“Ta đã điều chỉnh xong độ khó huyền cảnh bên trong, nói đến đúng là ngươi rất quan tâm đến đệ tử của mình.” Lý Tinh Từ nói.

“Đều là một đám trẻ tư chất không tốt lắm, ta chỉ muốn cho bọn nó một tia hy vọng mà thôi.”

Hắn thấy tương đối rõ vận mệnh sau này của đám học viên này.

“Ngươi làm được điều này cũng đã là thầy đủ tư cách rồi.”

“Sư huynh cố lên, tranh thủ giao ra mấy yêu nghiệt, giống sư phụ chứng minh một chút, ngươi làm sư phụ còn mạnh hơn cả hắn đó.” Lý Tinh Từ cười nói.

Từ sau khi Từ Phàm loại bỏ di chứng thần thông luân hồi trăm đời cho Lý Tinh Từ, hắn ngày càng cởi mở, bình thường cũng đùa giỡn nhiều với mấy người thân cận.

“Ha ha, ta vẫn muốn sống thêm một thời gian nữa, hơn nữa ta cũng không có bản lĩnh nghịch thiên như sư phụ.” Vương Hướng Trì lại nâng ly rượu lên uống với Lý Tinh Từ.

“Ha ha, cũng đúng.”

“Đúng rồi, đây là lễ vật sư nương cho ngươi.” Lý Tinh Từ lấy ra một thanh linh kiếm đưa cho Vương Hướng Trì.

“Sư nương đã quay về sao!” Vương Hướng Trì bất ngờ nói.

“Qua mấy ngày nữa sẽ đi lại, sư phụ rất buồn, lại bắt đầu tự Luyện Khí.” Lý Tinh Từ nói.

“Được rồi, cũng không biết khi nào sư phụ và sư nương có thể ở bên cạnh nhau.” Vương Hướng Trì nói.

Lúc còn bé hắn đã nghe nói qua chuyện của Từ Phàm và Trương Vi Vân.

Lúc đó Từ Phàm và Trương Vi Vân vừa trở thành đạo lữ, Trương Vi Vân đã được một Đại Thừa Tôn Giả nhận làm đồ đệ rồi dẫn đi.

“Nghe nói sư nương vẫn là xử nữ.” Lý Tinh Từ lại nhiều chuyện nói.

“Hây!” Sư huynh đệ hai người họ cùng thở dài nói.

Lúc này Từ Phàm may mắn chuyên tâm Luyện Khí, nếu để hắn biết cuộc đối thoại của hai người này thì có lẽ sẽ nổ tung tại chỗ.

...

Sau khi Ninh Đạo trấn áp xong một nhóm Yêu Tộc, trở lại Ẩn Linh Môn.

“Ta muốn nói chuyện với đại trưởng lão.”

Trở lại tiểu viện của mình, Ninh Đạo nói với công cụ con rối bên cạnh.

“Ninh đại ca, chuyện gì vậy.” Âm thanh của Từ Phàm truyền đến từ trong công cụ con rối.

“Ta đã tìm cho ngươi Yêu Tộc mà ngươi nhờ ta tìm.”

Ninh Đạo tiện tay thả ra ba con Ngũ Linh Minh Hầu bị phong ấn, đều là thực lực Luyện Hư kỳ.

Từ Phàm đang Luyện Khí, sau khi nhìn thấy ba con Ngũ Linh Minh Hầu, vui mừng nói: “Đây là Ngũ Linh Minh Hầu!”

“Đa tạ Ninh trưởng lão.”

“Giữa huynh đệ chúng ta còn tạ cái gì chứ.” Ninh Đạo nói.

Từ khi lấy được đạo khí linh kiếm Từ Phàm luyện cho hắn, Từ Phàm đã trở thành huynh đệ của Ninh Đạo.

“Giải phong ấn trước rồi thả nuôi trên đảo Vệ Tinh.” Từ Phàm nói.

“Vâng.”

Như vậy Xuyên Sơn Giáp sẽ có thêm ba tiểu đệ.

Lúc này, đột nhiên Ninh Đạo ngượng ngùng nở nụ cười.

“Ninh đại ca có chuyện gì cứ nói, không cần như vậy, ta sợ.” Từ Phàm điều khiển công cụ con rối nói.

Ninh Đạo lại xuất ra một bộ xương hoàn chỉnh.

“Đây là bộ xương Yêu thú Kim Giác Ngưu Kình, không biết đại trưởng lão có thể giúp ta luyện một bộ pháp bảo tọa giá hay không.”

Gần đây chiến lực Ninh Đạo tăng vọt, hiện giờ chiến tích Trấn Thủ Sứ của hội trưởng lão đã được xem là đứng đầu.

Cho nên hắn hơi phiêu, và bắt đầu nhớ đến vấn đề thể diện.

Từ Phàm nhìn bộ xương Kim Giác Ngưu Kình kia một cái, thản nhiên nói: “Kim Giác Ngưu Kình thời kỳ Đại Thừa lớn nhất có thể dài tới một ngàn mét, bộ xương này dài tới một ngàn một trăm ba mươi mét, là thực lực thời kỳ Đại Thừa viên mãn.”

“Luyện ra một bộ pháp bảo tọa giá cấp Đạo Khí không thành vấn đề, nói đến luyện ra đạo khí này. Ít nhất Ninh đại ca phải chờ hai mươi năm, hơn nữa ở giữa Ninh đại ca không thể thúc giục ta.” Từ Phàm nói.

“Ha ha, đại trưởng lão chê cười rồi, sau này tuyệt đối sẽ không xảy ra chuyện này nữa.” Ninh Đạo ngượng ngùng nói, lúc đó quả thật bản thân thúc giục rất nhiều, thậm chí hơi vô liêm sỉ.

“Vậy thì được, vậy thì Kim Giác Ngưu Kình sẽ thuộc về ta.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề.”

Sau đó Ninh Đạo đưa hai thi thể Viêm Ngưu ra, cũng xem như là thù lao của Từ Phàm.

Giao dịch thành công, tầm mắt của Từ Phàm lại trở về với Luyện Khí.

“Còn hai tháng, sau khi hai món Bồ Đào này được luyện xong, ta phải nghỉ ngơi một tháng.” Từ Phàm cắn răng nói.

“Có những chuyện vẫn nên để phân thân đi làm thì ngon hơn.”

Phân thân số một đang Luyện Khí phụ trợ bên cạnh Từ Phàm ngây ra.

“Ha ha, xin lỗi nhé, quên không quản được cái miệng.”

“Không phải như ngươi nghĩ đâu.” Từ Phàm cưỡng ép giải thích một lượt.

“...” Phân thân số một.

Lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, trưởng lão Sư Triển ngoại môn muốn nói chuyện với ngươi.”

“Không lẽ là đồng hương đó của hắn muốn đến chứ.” Từ Phàm nói.

“Đón qua đây.”

“Trưởng lão ngoại môn bái kiến đại trưởng lão.” Âm thanh Sư Triển vang lên.

“Có chuyện gì, chẳng phải nói chuyện của ngoại môn giao cho ngươi toàn quyền xử lý sao.” Từ Phàm nói.

“Không phải chuyện ngoại môn, là kẻ địch Phượng Trường Ninh của ta đã đến, nàng ta muốn gặp đại trưởng lão một lần.” Sư Triển nói.

“Được, ta biết rồi, ngươi hãy sắp xếp cho nàng ta ở trên đảo ngoại môn đi.”

“Một tháng sau, ta sẽ gặp nàng ta.” Từ Phàm nói.

Vở kịch Nữ Đế muốn xây dựng sự nghiệp sắp bắt đầu tồi. Trong lòng Từ Phàm thầm nghĩ.

“Hiểu rõ.”

Sau đó kết thúc kết nối.

Lúc này, tất cả Linh Khoáng dị bảo được rèn luyện hoàn tất, chỉ còn lại khắc họa pháp trận phù văn.

…

Ẩn Linh Môn, trên hòn đảo ngoại môn.

Lúc này ngoại môn Ẩn Linh Môn đã có hơn một vạn thành viên, thường trú trên đảo có hơn sáu ngàn thành viên, tu vi cao nhất là đến Nguyên Anh Kỳ.

Lúc này Sư Triển dẫn Phượng Trường Ninh nghỉ ngơi trên đảo.

“Có lẽ đại trưởng lão đang bế quan, một tháng sau mới có thể gặp ngươi.” Sư Triển nói.

“Không sao, chỉ đợi một tháng mà thôi.” Phượng Trường Ninh cười nói, ở Tu Tiên giới xa lạ này, có thể gặp được bằng hữu cũ là chuyện rất vui sướng.

Hai người họ tản bộ trên mảng thảo nguyên rộng lớn, xa xa còn có con sông lớn, có ngựa hoang đang uống nước tại nơi đó.

“Ngươi đã tìm thấy nơi thích hợp rồi sao.” Sư Triển yên lặng rất lâu mới mở miệng nói.

“Tìm thấy rồi, một đảo lớn trong biển gần biển Vô Tận, nơi đó có đủ thời gian trăm năm cho ta phát triển.”

Nói đến sự nghiệp của bản thân, ánh mắt Phượng Trường Ninh sáng lên.

“Vậy lần này ngươi muốn đòi người ở chỗ đại trưởng lão đúng không.” Sư Triển nói.

“Quả nhiên người hiểu ta nhất là ngươi.” Phượng Trường Ninh lộ ra biểu cảm sùng bái, bỗng chốc dẫn Sư Triển trở về thời đại chiến hỏa đầy trời.

Chương 227: Vòng đầu tư thiên sứ đầu tiên của Nữ Đế

Nhìn thấy biểu cảm của Sư Triển, Phượng Trường Ninh biết biểu cảm của mình hơi quá đáng.

Vì thế Phượng Trường Ninh khôi phục lại biểu cảm bình thản ban đầu.

“Ngươi làm trưởng lão ngoại môn ở Ẩn Linh Môn thế nào rồi.” Phượng Trường Ninh đổi đề tài khác.

“Rất ổn, đại trưởng lão đối đãi với ta không tồi, một phần đỉnh cấp Thần Thông và công pháp đều mở ra cho ta, chỉ cần có điểm cống hiến là có thể đổi.” Sư Triển nói.

Sau khi có đỉnh cấp Thần Thông và công pháp Tu Tiên giới, thực lực Sư Triển đã tăng lên rất nhiều, đã chạm tới cảnh giới Nguyên Anh Kỳ, xem như là bổ sung khuyết điểm bay lên Tu Tiên giới.

“Vậy thì được, thiên tư của ta và ngươi ở Tu Tiên giới đều thuộc tư thế trung thượng, tương lai vẫn có cơ hội đắc đạo thành Tiên.” Phượng Trường Ninh nói.

Quả thật có thể đắc đạo thành Tiên trong mắt nàng không phải quan trọng lắm, cuộc sống của nàng vẫn luôn tiến lên, lúc còn bé nàng đã thề nhất định phải là người tôn quý nhất trên thế giới.

“Đi thôi, còn một tháng nữa mới được gặp đại trưởng lão, trong khoảng thời gian này ta sẽ dẫn ngươi đến mấy nơi thú vị.” Sư Triển mỉm cười nói.

Nhìn nữ nhân mãi mãi không chiếm được này, Sư Triển vẫn quyết định tiếp tục bảo vệ nàng, cũng giống như năm đó.

“Được.”

…

Một tháng sau, một biến động kỳ diệu lan rộng khắp không gian dưới lòng đất.

Vẻ mặt Từ Phàm hùng hồn chịu chết, khi luyện hai đệ đệ Bồ Đào này, Từ Phàm luôn muốn giải quyết phản hồi khi luyện thành công đạo khí.

Nếu không sau này sẽ sống không bằng chết, nhưng nghĩ đến thời gian mấy tháng nay vẫn chưa tìm được cách giải quyết vấn đề.

Một luồng sức mạnh thần kỳ xông vào thân thể Từ Phàm, phát ra một âm thanh vừa đau khổ vừa thoải mái.

Thoải mái thì thực sự thoải mái, nhưng đau đớn là đau đớn cho kinh nghiệm sau này.

Cảnh giới của Từ Phàm tăng lên, chỉ chốc lát sau lại đến điểm giới hạn của Kim Đan Kỳ, chỉ thiếu một chút là có thể thăng cấp Nguyên Anh Kỳ, đương nhiên đây chỉ là đối với người khác.

Sức mạnh xông vào rồi tăng cường, Từ Phàm có chút đau khổ nhắm mắt lại, chờ đợi đau khổ phía sau chà đạp.

Đúng lúc này, luồng sức mạnh thần kỳ đó giúp Từ Phàm đột phá một lúc sau khi không thành công, như một nam tử dịu dàng, vốn không làm khó Từ Phàm, bản thân lặng lẽ lui ra ngoài.

Qua lúc lâu, Từ Phàm chậm rãi mở mắt ra, cảm giác được tình trạng thân thể của mình, kinh ngạc nói: “BUG đã được sửa chữa?”

“Xem ra trình độ trí tuệ của Thiên Đạo rất cao.” Từ Phàm cười nói.

Trái tim vốn chìm xuống lại lặng lẽ bắt đầu hoạt động.

Trong nháy mắt, Từ Phàm chỉ cảm thấy mọi thứ trên thế gian này đều rất tốt đẹp.

“Nghỉ ngơi một tháng trước đã.” Từ Phàm khẩn cấp rời khỏi không gian dưới lòng đất.

Trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm cưỡi Linh thuyền phiêu đãng theo gió ở trong hồ.

“Chúc mừng Phượng đạo hữu đã tìm được một mảnh đất lý tưởng.” Từ Phàm nhìn nơi Phượng Trường Ninh đánh dấu trên bản đồ nói.

“Nơi này cách đại lục trung tâm vừa hợp lý, lại không nằm trong thẩm quyền của các châu lục khác, thuộc về vùng bán hoang dã, nhưng cũng có giá trị nhất định.”

“Theo tu vi của Phượng đạo hữu, chiếm lĩnh một mảng ở nơi đó là dư sức.”

“Chỉ cần không bị ma tu hoặc yêu thú theo dõi, thì nhất định sẽ không có sơ hở gì.” Từ Phàm bình luận về nơi này một chút.

“Đại trưởng lão nói rất triệt để, ta tìm rất lâu mới tìm được đảo lớn này, hy vọng đại trưởng lão có thể giúp ta.” Phượng Trường Ninh đứng dậy hành lễ nói.

“Phượng đạo hữu muốn ta giúp ngươi như thế nào.” Từ Phàm cười nói.

“Linh thạch, pháp bảo, công pháp, thần thông, ta muốn thành lập một Vương triều Tiên phàm cùng tồn tại.” Phượng Trường Ninh kiên định nói.

“Vương triều Tiên phàm cùng tồn tại, nói ra từ trong miệng đạo hữu Kim Đan Kỳ có phải hơi không thực tế không.”

“Vương triều có thể bị một tu sĩ Đại Năng phá hủy bất cứ lúc nào có phải là hơi buồn cười hay không.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Quảng tu công đức, che chở thân ta.” Phượng Trường Ninh nói, ngoại trừ đảo lớn thích hợp cho mình thành lập cơ nghiệp, thì câu truyền thừa này là thu hoạch quan trọng nhất của nàng.

“Công đức số mệnh một đạo, khó được thông suốt ở giới này.”

“Nhưng hiện tại hai giới dung hợp, sau này cũng không phải không có cơ hội.” Đột nhiên Từ Phàm nghĩ đến gì đó, sau đó nói.

“Cho nên Trường Ninh muốn cầu đại trưởng lão chỉ điểm viện trợ.” Phượng Trường Ninh nói, dùng ánh mắt chờ mong nhìn Từ Phàm.

“Ta có thể có được gì.” Từ Phàm cười hỏi.

“Công đức cùng với các nước phụ thuộc Ẩn Linh Môn.” Phượng Trường Ninh nói.

“Một đời Đế Vương chịu ở dưới người, đề nghị này của ngươi vẫn là bỏ đi.”

“Cũng chỉ có công đức mới đáng tin được chút.”

“Được rồi, mỗi năm hai mươi phần trăm lợi ích công đức và Đế quốc sau này của ngươi.”

“Nếu như ngươi đồng ý, thì ta sẽ cho ngươi lượng lớn vật tư linh thạch giúp ngươi dựng nước.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Được.” Phượng Trường Ninh không thèm nghĩ đã gật đầu đồng ý.

Sau đó hai người họ ký kết khế ước Thiên Đạo, còn là loại cao cấp nhất.

“Được rồi, để bày tỏ thành ý, ta sẽ cho ngươi mượn đạo khí này một thời gian, nó sẽ giúp ngươi xử lý một ít số liệu.”

Từ Phàm nói xong lấy ra Bồ Đào số hai vừa luyện thành công.

“Giúp ngươi chưởng quản một ít pháp bảo con rối, xử lý số liệu, thuận tiện giúp ta giám sát trạng thái và tình hình phát triển của đế quốc ngươi.”

“Để cuộc sống nhàm chán của ta không ngột ngạt nữa.” Từ Phàm cười nói.

Trong lòng đã bắt đầu đạo diễn tập đầu tiên của kế hoạch khởi nghiệp của Nữ Đế, tên Từ Phàm đều đã nghĩ kỹ, lấy tên là “Vòng đầu tư thiên sứ đầu tiên của Nữ Đế”.

“Không thành vấn đề.” Phượng Trường Ninh gật đầu nói.

“Được rồi, kỳ đầu viện trợ cho ngươi mười vạn con rối Kim Đan Kỳ và vũ khí phụ trợ, bảo đảm an toàn cho ngươi.”

“Còn có mười vạn bộ trọng giáp chế thức pháp khí, một trăm món pháp bảo kiểm tra linh căn, hai mươi bộ công pháp ngũ hành cơ bản, có thể tu luyện đến Kim Đan Kỳ.”

“Ta còn có thể để thương hội tông môn ta thành lập phân hiệu ở chỗ các ngươi, để ngươi mua vật tư.”

“Ngoài ra nhắc nhở ngươi, kỳ đầu tốt nhất nên xuất hiện dưới phương thức môn phái.”

“Mặc dù nơi đó của ngươi bí ẩn nhưng cũng không phải là nơi thế ngoại, hội trưởng lão cũng có chút tồn tại ở khu vực đó.”

“Hiểu rồi, tạ đạo hữu đã nhắc nhở.” Phượng Trường Ninh hành lễ nói.

“Được, như vậy đã đủ sống rồi, ngươi đến đó thành lập môn phái đi.” Từ Phàm nói.

“Đạo hữu, chúng ta có duyên gặp lại.”

Sau đó Phượng Trường Ninh mang vật tư mà Từ Phàm đã chuẩn bị cho nàng bay về phía chân trời.

“Bồ Đào, đệ đệ của ngươi vừa ra ngoài không lâu đã được dẫn đi rồi. Ngươi nói có trùng hợp không.” Từ Phàm cười nói.

Lúc luyện Bồ Đào phiên bản yếu, một lần Từ Phàm đã luyện ra hai con, đây cũng là do hắn đã nghĩ trước.

“Một mình Bồ Đào ở bên cạnh chủ nhân là đủ rồi.” Âm thanh điện tử vạn năm không thay đổi của Bồ Đào vang lên, xuất hiện từng tia chấn động.

“Thêm một pháp bảo đệ đệ muội muội cũng là lãng phí.”

Lời của Bồ Đào khiến Từ Phàm cười lên, hiện tại Bồ Đào cũng có tâm tư của mình rồi.

“Được rồi, hãy trông nhà cho kỹ, ta phải ra ngoài một chuyến.”

“Tuân mệnh.”

Lần này Từ Phàm ra ngoài là muốn xem bàn tay vàng của giò heo có dáng vẻ như thế nào.

Chỉ là đơn thuần muốn thưởng thức một chút.

Một người sống có thể thăng cấp có tâm tư xấu như thế nào.

Chương 228: Tiên Văn trên hồ lô Bích Ngọc

Sau khi Từ Phàm rời khỏi cự hồ mười vạn dặm, thì Ninh Đạo đang tìm hiểu kiếm đạo ở tiểu viện ngẩng đầu nhìn về phía Từ Phàm rời đi.

“Con rối, đại trưởng lão chúng ta đã bao lâu không ra ngoài rồi.” Ninh Đạo tò mò hỏi.

“Từ sau khi tông môn thành lập, thì chủ nhân vẫn chưa đi ra khỏi cự hồ mười vạn dặm.”

“Tính đến nay đã ba mươi mốt năm rồi.” Con rối nói.

“Đúng là có thể chịu.” Ninh Đạo cảm thán nói.

...

Tiên thành Lâm Sâm, sớm đã có thành viên ngoại môn lái xe đợi ở đây.

“Đại trưởng lão, mời lên xe.” Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cung kính nói.

Ở trong ngoại môn Ẩn Linh Môn, mọi người đều muốn nịnh nọt đại trưởng lão Từ Phàm Ẩn Linh Môn này.

“Làm phiền rồi.” Từ Phàm thân thiết nói.

“Có thể điều khiển xe cho đại trưởng lão là vinh hạnh của ta.” Tu sĩ Nguyên Anh Kỳ cung kính nói.

Tu sĩ lái xe vốn là một tu sĩ may mắn tu luyện đến Nguyên Anh Kỳ, sau khi thăng cấp đến Nguyên Anh Kỳ, hắn lập tức phát hiện không vui vẻ như Kim Đan Kỳ trước đó.

Không có công pháp, không có thần thông đối ứng, càng không có linh thạch, vốn trước kia kiếm linh thạch để sống, hiện giờ muốn mua pháp bảo thần thông của Nguyên Anh Kỳ càng xa vời, chiến lực của hắn còn không bằng mấy đệ tử kỳ cựu Kim Đan Kỳ của tông môn nhị tam lưu.

Vốn tưởng rằng chỉ có thể lăn lộn ở Tiên thành cả đời, bỗng một ngày nào đó cuộc sống có thay đổi, hắn được một tông môn xem trọng, bảo hắn đi làm đệ tử ngoại môn, mới đầu có chút nghi ngờ nhưng sau khi nhìn thấy linh thạch và pháp bảo, vận mệnh của hắn cũng lặng yên chuyển biến.

Hiện tại hắn phụ trách công tác thu thập tình báo ở Tiên thành Lâm Sâm, một năm có một ngàn điểm cống hiến, hơn nữa tất cả nhiệm vụ nhỏ khác không cần nhiều năm, thì hắn đã có công pháp, thần thông, pháp bảo.

Mà những thứ này đều xuất phát từ trưởng lão Ẩn Linh Môn hiện tại đang ngồi trên xe của hắn.

Xe thú rất nhanh, dưới sự điều khiển của tu sĩ Nguyên Anh Kỳ, rất vững vàng, không bao lâu sau đã đến trung tâm Truyền Tống Trận Tiên thành.

“Đã lâu không vào Truyền Tống Trận rồi.”

Sau khi Từ Phàm xuống xe, nhìn trung tâm Truyền Tống Trận được xây dựng như cung điện, nói xong lập tức đi vào.

Pháp khí thông tin của thành viên ngoại môn Ẩn Linh Môn phía sau xe thú chấn động.

“Không ngờ đưa đại trưởng lão một chuyến lại có một trăm điểm cống hiến, không tồi.” Thành viên ngoại môn Nguyên Anh Kỳ nhìn pháp khí thông tin cười nói.

Bên ngoài trung tâm Truyền Tống Tiên thành Thiên Kiếm, Vương Hướng Trì đón được Từ Phàm.

“Sư phụ, ta nhớ không lầm thì đây là lần đầu tiên ngươi đi ra ngoài sau khi Ẩn Linh Môn thành lập.”

“Đứa nhỏ kia quan trọng như vậy sao.” Vương Hướng Trì cười nói, hắn biết sư phụ mình tới đây chính là vì Hàn Phi Vũ.

“Hình như đúng là chưa từng đi ra ngoài.” Từ Phàm nghiêm túc suy nghĩ một chút rồi nói.

“Ta tới đây là vì mở rộng tầm mắt, không có chuyện gì khác.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ nói là Phi Vũ…”

“Đúng.”

“Xem xong sẽ trở về, vốn muốn phân thân đến nhưng lại sợ bỏ qua vật Thần vận này.” Từ Phàm nhìn đường phố hai bên ở trên xe thú nói.

Học viện Thiên Kiếm, Từ Phàm và Vương Hướng Trì lặng yên không một tiếng động bước vào phòng của Hàn Phi Vũ, lúc này Hàn Phi Vũ đã ngủ mê man.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, túi trữ đồ dưới gối đầu Hàn Phi Vũ lập tức xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Làm thầy không tồi, còn biết tặng túi trữ đồ cho học trò nữa.” Từ Phàm cười nói, hắn thấy được dấu hiệu trên túi trữ đồ.

“Không phải sư phụ dặn dò phải quan tâm chăm sóc sao.” Vương Hướng Trì cười hì hì nói.

Nhìn dấu ấn cá nhân vụng về trên túi trữ đồ, Từ Phàm dễ dàng vòng qua ấn ký của Hàn Phi Vũ mở túi trữ đồ ra.

Một chiếc hồ lô nhỏ màu lục xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đây chính là hồ lô nhỏ có thể tăng cường vạn vật sao, hình như còn thực dụng hơn so với chiếc bình ngọc nhỏ kia.”

Lúc này, thần thức Từ Phàm tiến vào hồ lô Bích Ngọc.

Lúc này, đột nhiên hồ lô Bích Ngọc sáng lên, một tin tức truyền đến trong đầu Từ Phàm.

“Tiên khí vẫn chưa nhận chủ, đúng là mê người.”

Nhìn bình ngọc, trong mắt Từ Phàm cũng không có vẻ tham lam, ngược lại nhìn chằm Tiên Văn trên hồ lô Bích Ngọc cẩn thận, ghi nhớ tất cả văn lộ của Tiên Văn ở trong lòng.

“Tiên Văn kiểu thời gian, chuyến này chạy không vô ích.” Từ Phàm nói xong lại tiếp tục nhìn Tiên Văn khác xem.

Trong cảm giác của Từ Phàm, ít nhất trên hồ lô Bích Ngọc mang theo mấy vạn Tiên Văn cấu thành Tiên trận khiến Từ Phàm nhìn đến da đầu tê dại, còn có mấy trận pháp Tiên Văn cấp độ nhỏ, với thực lực hiện tại của Từ Phàm hoàn toàn không nhìn thấy được.

Một đêm trôi qua, mọi thứ lại khôi phục nguyên trạng, Từ Phàm cũng trở lại Ẩn Linh Môn.

“Thật nhiều Tiên Văn, đáng tiếc thật sự thừa nhận ý chí chỉ có mấy cái, hiện tại chỉ có thể khắc ra một cái.”

Từ Phàm nhắm mắt lại bắt đầu tìm hiểu Tiên Văn, ngay cả bản thân phê chuẩn cho mình, cũng bất chấp nghỉ ngơi.

...

Buổi sáng, chuyện đầu tiên sau khi Hàn Phi Vũ tỉnh lại chính là kiểm tra túi trữ đồ dưới gối của mình còn hay không.

Mặc dù trong đệ tử Thiên Kiếm đã mấy trăm năm không xảy ra chuyện gì, nhưng hắn vẫn có cảm giác không an toàn.

Sau khi hắn biết tác dụng của hồ lô Bích Ngọc, đã kế hoạch sau khi tốt nghiệp học viện Thiên Kiếm sẽ bắt đầu ngao du ở Tiên thành, vừa tu hành vừa che đậy bản thân.

Mục tiêu này cho đến khi Vương Hướng Trì xuất hiện đã thay đổi, mục tiêu hiện tại của hắn là xem có thể gia nhập tông môn của thầy hay không, sau đó sẽ ngao du Tu Tiên giới.

Sau khi Hàn Phi Vũ mở túi trữ đồ, nhìn thấy hồ lô Bích Ngọc vẫn còn, lập tức bắt đầu một ngày sinh hoạt.

Mặc dù hồ lô Bích Ngọc vẫn còn nhưng Hàn Phi Vũ luôn có cảm giác bị người ta trộm, cảm giác xung quanh không thích hợp.

Cảm giác này vẫn duy trì cho đến khi nhìn thấy Vương Hướng Trì.

Lúc này chưa đến giờ lên lớp, các học viên chào hỏi Vương Hướng Trì xong, lập tức trở về vị trí của mình.

Hàn Phi Vũ lặng lẽ đi đến bên cạnh Vương Hướng Trì.

“Thưa thầy, gần đây ta cảm giác học viện Thiên Kiếm không an toàn, sáng sớm nay tỉnh lại ta có cảm giác như đồ bị trộm.” Hàn Phi Vũ lặng lẽ nói.

“Vậy sao, ngươi cảm nhận chuẩn không.” Trong mắt Vương Hướng Trì hiện lên tia dị sắc.

“Từ nhỏ ta đã cảm nhận rất chuẩn, nhất định trong học viện Thiên Kiếm có kẻ trộm.” Hàn Phi Vũ chắc chắn nói.

“Vậy gần đây ta sẽ đề phòng một chút.” Vương Hướng Trì gật đầu nói, trong lòng nghĩ đến có phải sư phụ đã phạm phải sai lầm hay không.

Ngày hôm sau, nhà kho bảo vật của học viện Thiên Kiếm bị trộm, nghe nói lúc phát hiện nhà kho bảo vật bị lấy hết, hiện trường còn tràn ngập một mùi tanh thối xâm nhập vào linh hồn.

Học viên nhìn đến chìm vào Huyễn Cảnh thí luyện, Vương Hướng Trì sờ cằm nói: “Nói vậy thì cảm giác của Phi Vũ là thật.”

Lúc này, bỗng nhiên Vương Hướng Trì nhớ đến chuyện nhẫn không gian của nhị sư tỷ hắn bị trộm, sau đó lập tức gửi một tin nhắn cho Từ Nguyệt Tiên.

Qua một lúc, Vương Hướng Trì nhận được hồi đáp.

“Đợi ta.”

Lúc này Từ Nguyệt Tiên đang đi tìm pháp bảo ở một tông môn nào đó nhận được pháp khí truyền tin, bay về phía Tiên thành gần nhất.

“Trộm nhẫn trữ vật của ta, ta phải khiến ngươi trả giá.” Từ Nguyệt Tiên cắn răng nói.

Hiện tại nhẫn không gian bị trộm là sỉ nhục lớn nhất đối với nàng.

Chương 229: Ngọc Quân tôn giả

Trong vùng Cực Không, đội hình chiến lực đứng đầu hai giới đang đứng đối mặt với nhau qua thông đạo dung hợp hai giới.

Thông đạo dung hợp hai giới lớn tới mức cả hạm đội tinh chu có thể đi qua.

Đại Hậu Phương – hạm đội tinh chu của Nhân tộc là một tinh cầu có kích thước bằng trái đất.

Tại một tòa tháp cao trên tinh cầu, Tinh Mâu Thiếu Niên nhìn về nơi thông đạo dung hợp hai giới, thản nhiên nói: “Ý chí Thiên Đạo của hai giới bắt đầu dung hợp rồi.”

Một lão giả ở bên cạnh Tinh Mâu Thiếu Niên tò mò hỏi: “Tôn Thượng, sau khi ý chí Thiên Đạo của hai giới dung hợp, phải chăng tốc độ dung hợp của hai giới sẽ nhanh hơn?”

“Đúng, sau khi ý chí Thiên Đạo của hai giới dung hợp, chỉ cần mười năm, hai giới đã có thể hoàn toàn dung hợp.”

“Khi đó mới là chiến đấu chân chính, có lẽ con chim ngốc bên kia cũng đang chờ ngày đó.” Tinh Mâu Thiếu Niên cười nói.

“Tôn Thượng, phải chăng là kế hoạch của chúng ta có thể thực hiện rồi?” Bạch Phát Lão Giả hỏi.

“Vẫn còn sớm, tuy cái bẫy dành cho con Huyết Phượng kia đã được bố trí xong, nhưng vẫn còn một số chi tiết nhỏ cần phải hoàn thiện.”

“Mặc dù ta gọi chim ngốc chim ngốc cả ngày, nhưng tên đó không thật sự ngốc.”

“Nếu không phải con chim ngu ngốc kia quá tự phụ, thì ta thật sự khó mà tính kế được nó.” Tinh Mâu Thiếu Niên cười nói, hắn nhìn thông đạo dung hợp của hai giới, đột nhiên ánh mắt có chút kỳ lạ.

Đúng lúc này, một giọng nói cực kỳ bá đạo truyền đến.

“Tinh Linh, ngươi ta hai tộc đều đợi ở đây, thật là quá nhàm chán, có muốn ‘vui vẻ’ chút không?”

“Quyết đấu bằng chiến hạm thế nào, mỗi bên phái ra mười chiến hạm.”

“Ai thua, phải đưa cho đối phương một tiên khí.”

Giọng nói ngang ngược truyền khắp vùng Cực Không.

“Muốn đánh thì đánh, Nhân tộc chúng ta ít tiên khí nên không đánh cược với các ngươi.”

Giọng nói thản nhiên của Tinh Mâu Thiếu Niên vang lên trong vùng Cực Không.

Kim Sí Đại Bàng vung tay lên, mười chiến hạm cự thú của Yêu tộc phóng về phía thông đạo dung hợp hai giới.

“Phái mười tinh chu đi nghênh chiến, tránh Yêu tộc nói Nhân tộc chúng ta lấy nhiều khi ít.”

Tinh Mâu Thiếu Niên nói với lão giả bên cạnh.

“Tuân mệnh.”

Một lúc sau, mười tinh chu ra khỏi hạm đội Nhân tộc, bay về phía thông đạo dung hợp hai giới.

Sau đó hai tộc tự giác nhường một khu vực lớn cho hai hạm đội, để cho hạm đội hai tộc giao chiến.

Trong một tinh chu của Nhân tộc, Ngọc Quân tôn giả kích động nhìn tu sĩ ở vị trí điều khiển chính.

“Tả đại ca, ngươi phải tiêu diệt hạm đội Yêu tộc kia.” Ngọc Quân tôn giả thông qua Quan Tinh thuật, nhìn khu vực phía trước nói.

“Sao ngươi còn kích động hơn cả ta thế, đã nói rồi, ngươi không cần theo tới đây.”

“Nhỡ lát nữa chiến hạm tinh chu này của ta bị phá hủy, thì hai người chúng ta đều không chạy thoát.”

Tôn giả ở vị trí điều khiển chính bất lực nhìn Ngọc Quân tôn giả ở bên cạnh, ta chán ghét ngươi như vậy, ngươi đừng đi theo ta tới đây.

Đại Thừa Tôn giả vốn là chiến lực vô song, nhưng thích điều khiển tinh chu chiến đấu, dẫu thích nhưng trình độ lại rất kém, từ sau khi thích điều khiển tinh chu, vị này đã làm hỏng mất ba tinh chu, đều là bị thế lực thù địch của hội trưởng lão phá hủy một cách dễ dàng, giống như dã quái bị đánh trong game.

“Tả đại ca, nếu tinh chu bị hủy, có ta ở đây, thì tỷ lệ sống sót của các đệ tử trên tinh chu của chúng ta cũng sẽ lớn hơn một chút, đúng chứ.” Ngọc Quân tôn giả cười nói.

Trong khi hai người đang nói chuyện, mười tinh chu của Nhân tộc đã tiến vào khu vực giao chiến.

Chiến hạm cự thú của Yêu tộc ở đối diện đã lao về phía chiến hạm của Nhân tộc với tốc độ tối đa.

Trọng điểm chiến hạm của hai tộc trong vùng Cực Không hơi khác nhau, chiến hạm cự thú của Yêu tộc chú trọng cận chiến hơn, một khi tinh chu của Nhân tộc bị tiếp cận, thì sẽ khó thoát khỏi vận mệnh bị phá hủy.

Khả năng phòng ngự và cận chiến mạnh mẽ, khiến chiến hạm tinh chu của Nhân tộc chỉ có thể duy trì khoảng cách xa để giao chiến với nó.

Trong tình huống như vậy, tu sĩ Nhân tộc – người có thể bắn chính xác lại càng đáng quý.

Lúc này chiến hạm cự thú của Yêu tộc đã lao qua nơi dung hợp của hai giới, lao về phía mười tinh chu của Nhân tộc.

Chiến hạm cự thú như mãnh hổ vồ mồi, lao nhanh như bay trong vùng Cực Không.

Cự thú hàng vạn mét trong hình chiếu Quan Tinh thuật của Nhân tộc có vẻ rất cảm giác áp bách.

“Tả đại ca, khi nào thì chúng ta khai pháo?” Ngọc Quân tôn giả – người ở bên cạnh vị trí điều khiển chính, hồi hộp hỏi.

“Vẫn chưa tới thời cơ.” Tôn giả ở vị trí điều khiển chính, điều khiển tinh chu trốn trong vành đai của một tiểu hành tinh.

“Chiến hạm cự thú ở phía đối diện có thể phản ứng lại trong khoảng cách này, (chứng tỏ) Yêu tộc điều khiển những chiến hạm cự thú kia, ai cũng là người lão luyện biết di chuyển vị trí.

Lúc này chiến hạm cự thú của Yêu tộc ở phía đối diện dường như đã có mục tiêu riêng và đang bay về phía con mồi.

……

Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm – người đang lĩnh hội Tiên Văn mở mắt, nhìn lên trời với vẻ nghi ngờ.

“Như này là đã xảy ra tai nạn máy bay à.”

Trong quầng sáng phía trước Từ Phàm, một chiến hạm tinh chu mất đi trọng lực hóa thành một quả cầu lửa, đập vào mặt đất, thông qua sự tính toán của Bồ Đào, thì vị trí rơi xuống vừa vặn cách Ẩn Linh đảo không xa.

Nhìn điểm rơi xuống, ngay lập tức Từ Phàm triệu tập mười vạn Nguyên Anh Kim Kỳ và một trăm con rối Hóa Thần Kỳ, xuất hiện tại khu vực điểm rơi dự kiến.

“Lạc Thủy đại trận, khởi!”

Dưới sự điều khiển của Bồ Đào, hàng vạn con rối đã nhanh chóng bày ra Lạc Thủy đại trận.

Một cột nước có đường kính hàng vạn mét từ từ dâng lên dưới sự khống chế của Lạc Thủy đại trận.

“Hiện tại Tông Môn đại trận đang trong trạng thái thăng cấp, không thể chịu chấn động mạnh như vậy.” Từ Phàm nói khi nhìn cột nước khổng lồ đang từ từ dâng lên.

Không biết vì sao, Từ Phàm nghĩ tới phân thân số 2 của Tông Môn đại trận – đại trận đang thăng cấp, có vẻ như đã lâu rồi không gặp hắn.

Lần sau khi nhìn thấy phân thân số 2, Từ Phàm quyết định sẽ đưa nửa sau của Pháo Tả Động Mạn cho phân thân số 2.

Cùng với việc tinh chu kéo theo hỏa quang trên bầu trời kia ngày càng gần mặt hồ, trong đầu Từ Phàm chợt hiện lên một suy nghĩ.

Chẳng lẽ là Nhân tộc và Yêu tộc đánh nhau trong vùng Cực Không.

Trong tinh chu đang hóa thành sao băng, hai vị Đại Thừa Tôn giả đang nhìn nhau.

Hai vị Đại Thừa Tôn giả đều lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Tả đại ca, ta không cố ý, ta sẽ tự bỏ tiền ra bồi thường tinh chu này, thế nào.” Ngọc Quân tôn giả sợ hãi nói, cẩn thận nhìn Đại Thừa Tôn giả – người đang ngồi ở vị trí điều khiển chính.

“Ta chỉ không hiểu, tại sao ngươi cứ làm loạn tiết tấu của ta mỗi khi tới thời khắc quan trọng.”

“Ngươi còn dùng con mẹ nó Chấn Đãng Linh Hồn chi âm để truyền âm.” Đại Thừa Tôn giả – người được gọi là Tả đại ca có chút tức giận nói.

“Tả đại ca, vào thời khắc quan trọng đó, chỉ có cách mà ta nói mới có thể cứu vãn chiến hạm tinh chu này khỏi kết quả bị phá hủy.” Ngọc Quân tôn giả nói.

“Ngươi cũng không nghĩ tới thực lực của ta một chút, toán lực khổng lồ cần cho loại thao tác đó, là thứ mà ta có thể kiểm soát sao.”

“Tả đại ca, ngươi phải tin tưởng vào bản thân, tin tưởng vào kỳ tích.” Ngọc Quân tôn giả nói.

“Chiến hạm tinh chu cũng bị phá hủy rồi, ta tin vào cái cóc khô ấy. Nhưng dù sao đệ tử trên tinh chu cũng không đáng ngại, nếu không lần này sẽ tổn thất lớn.”

“Mũi thuyền của chiến hạm tinh chu đã bị phá huỷ, sau khi quăng vào Thiên luyện tông hẳn là có thể sửa lại, tổn thất cũng không tính là quá lớn.” Đại Thừa Tôn giả ở vị trí điều khiển chính thở dài nói.

“Chẳng qua là bị phá hủy trước mặt Tôn Thượng, có vẻ như chúng ta rất bất tài.”

“Tả đại ca yên tâm, ta sẽ giúp ngươi lấy lại mặt mũi.” Đại Thừa Tôn giả cam đoan nói.

Lấy lại mặt mũi cái khóc khô, ngươi đi lại chính là tặng đầu cho người.

Lúc này từ trên tinh chu, đã có thể loáng thoáng nhìn thấy hình dáng của Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Điểm rơi xuống là một vùng của Cự Hồ, nếu xung quanh không có người, thì không cần trông coi.” Đại Thừa Tôn giả ở vị trí điều khiển chính nói.

Lúc này, Ngọc Quân tôn giả đang hồi tưởng lại trận chiến vừa rồi, đột nhiên có cảm giác bị nhìn trộm.

“Í, khu vực này đã bị người kiểm soát rồi.”

Lập tức, tử quang trong mắt mắt tôn giả lóe lên, một con mắt lớn màu tím xuất hiện trên không trung, ép yêu tinh ở nơi xa trực tiếp hiện nguyên hình.

“Hóa ra là một đạo khí, có thú vị không.”

“Xem ra có một môn phái ở dưới không vực này.”

“Tả đại ca, ngươi nói xem suy đoán của ta có đúng không.” Đại Thừa Tôn giả cười nói với tôn giả ở vị trí điều khiển chính.

“Như này mà còn phải đoán, ngươi nhìn xuống phía dưới một chút là biết.”

Lúc này Lạc Thủy đại trận do mười vạn con rối tạo thành đã đập vào mắt hai vị tôn giả.

“Đại trận tạo thành từ con rối, là ai đang điều khiển nhiều con rối như vậy, lợi hại như vậy.” Ngọc Quân tôn giả thán phục nói.

“Xem ra không cần chúng ta ra tay, có người sẽ cứu chúng ta.”

Lúc này Từ Phàm ở bên dưới nhìn tinh chu đã xuất hiện trên bầu trời, tay kết pháp ấn, nhất thời cả Lạc Thủy đại trận đều bắt đầu biến hóa.

Một bàn tay ngọc vô cùng lớn do hồ nước tạo thành, từ từ giơ lên trời, đúng vào vị trí mà tinh chu sắp rơi xuống.

Trong sự thăm dò của Bồ Đào, toàn bộ tinh chu không có bất kỳ dấu hiệu của sinh mệnh và linh lực nào.

“Nếu trên tinh chu này không có người, có cần thu lại không.” Sau đó Từ Phàm lại lắc đầu nói: “Mơ đi, động tĩnh lớn như vậy, chắc chắn hội trưởng lão sẽ phát hiện ra.”

“Đâu chỉ là phát hiện, ngay cả vị trí rơi xuống cũng sẽ báo chúng ta biết.” Ninh Đạo xuất hiện bên cạnh Từ Phàm cười nói.

“Được rồi, là ta suy nghĩ nhiều.” Từ Phàm sờ mũi nói.

“Trên tinh chu còn có hai vị Đại Thừa Tôn giả, cả hai đều là trưởng lão không có số thứ tự, một vị là Tả Thạch tôn giả, một vị là Ngọc Quân tôn giả.” Ninh Đạo giới thiệu với Từ Phàm.

Lúc này, dưới một lực hấp dẫn thần kỳ, tốc độ rơi xuống của tinh chu trên bầu trời càng ngày càng chậm, cuối cùng giống như một chiếc lông chim, rơi xuống bàn tay ngọc do hồ nước tạo thành một cách nhẹ nhàng.

Sau đó, dưới sự điều khiển của Từ Phàm, nó từ từ đặt tinh chu lên đảo Vệ Tinh.

Xuyên Sơn Giáp và ba con Ngũ Linh Minh Hầu trên đảo Vệ Tinh đang tò mò nhìn tinh chu.

“Đây hẳn là chiến hạm của Nhân tộc, chiến hạm ngao du ở vùng Cực Không, đây là chiến lợi phẩm của chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp nói.

“Chủ nhân thần thông quảng đại, đây chắc chắn là chiến lợi phẩm của chủ nhân.”

“Chủ nhân là người anh minh nhất, phá huỷ mấy chiến hạm thì tính là gì.”

“Chủ nhân lợi hại ~”

Dưới sự dạy dỗ của Xuyên Sơn Giáp, ba con Ngũ Linh Minh Hầu đã dần biến thành Minh Hầu nịnh hót, mặc dù Từ Phàm vẫn chưa ‘xử lý’ ba con Ngũ Linh Minh Hầu này, nhưng chắc chắn là không ảnh hưởng tới việc dạy dỗ của Xuyên Sơn Giáp.

“Uhm, các ngươi nói đúng.” Xuyên Sơn Giáp vui mừng nhìn ba con Ngũ Linh Minh Hầu, Yêu tộc chúng ta sinh tồn trong nhân giới thật không dễ dàng gì, không lấy lòng chủ nhân thì sao có thể sống thoải mái.

Đúng lúc này, một luồng khí thế khổng lồ lập tức khóa chặt bốn Yêu tộc.

Hai bóng người xuất hiện trước mặt bốn Yêu tộc.

“Môn phái này còn có thói quen nuôi Yêu tộc.” Vân Quân tôn giả nhìn bốn Yêu tộc nói.

Xuyên Sơn Giáp, bị khí thế đè xuống đất, lấy hết can đảm, cố gắng quỳ xuống trước mặt hai vị tôn giả.

“Ẩn Linh Môn Tuần Hồ Nô Yêu bái kiến hai vị tôn giả.” Xuyên Sơn Giáp cảm thấy mình đã đi một hồi trước quỷ môn quan.

Ngay sau khi cảm nhận được khí thế của Đại Thừa Tôn giả, Xuyên Sơn Giáp lạnh người ngay lập tức, loại cảm giác chết chóc quấn quanh Yêu linh của nó.

Xuyên Sơn Giáp dùng dư quang quét qua ba con Ngũ Linh Minh Hầu, các ngươi đừng bị hù chết.

Kết quả vừa nghĩ tới, đã xem như chết một nửa rồi.

Có bốn luồng sáng xẹt qua bầu trời, Từ Phàm, Từ Cương, Ninh Đạo, Tô Nhiễm Thiên hạ xuống gần hai vị tôn giả.

“Trấn Thủ Xứ của hội trưởng lão Tiên Thành Lâm Sâm, Ninh Đạo, Tô Nhiễm Thiên, bái kiến Tả Thạch tôn giả, Ngọc Quân tôn giả.”

“Ẩn Linh Môn, Từ Phàm, Từ Cương bái kiến tôn giả.”

Bốn người hành lễ nói.

“Uhm.”

“Cuối cùng Thập Vạn Lý Cự Hồ cũng đã có môn phái đồn trú, thành lập môn phái ở khu vực cằn cỗi, các ngươi đã vất vả rồi.” Tả Thạch tôn giả nói, hắn sinh ra ở Tiên Thành Lâm Sâm, cho nên hắn biết rất rõ khu vực này.

“Tôn giả nói đùa, Thập Vạn Lý Cự Hồ có thể xem là bảo địa đối với bọn ta.” Từ Phàm cười nói, thầm nghĩ trong lòng còn không phải là muốn khiêm tốn một chút.

“Có thể phát triển ở nơi này cũng đã chứng minh môn phái của các ngươi không đơn giản.” Tả Thạch tôn giả khen ngợi nói.

“Ninh Đạo, Nhiễm Thiên, các ngươi phải cảm ơn Ẩn Linh Môn, Ẩn Linh Môn đã giúp các ngươi làm việc.” Ngọc Quân tôn giả nói xong, cười rồi nhìn con rối đang rút lui có trật tự ở xa xa.

“Đó là đương nhiên.”

Lúc này, Tả Thạch tôn giả vung tay thu lại tinh chu phía sau, sau đó lại thả ra trăm vị tu sĩ đã ngoài Luyện Hư Kỳ, những người này đều là thuyền viên trên tinh chu.

“Được rồi, ta phải gặp tổng bộ của hội trưởng lão, Ngọc Quân, ngươi đi cùng ta không?” Tả Thạch tôn giả hỏi.

“Tả đại ca đi trước đi, ta thảo luận với vị trưởng lão của Ẩn Linh Môn này về khôi lỗi chi đạo một chút.” Ngọc Quân tôn giả nói.

“Được.”

Tả Thạch tôn giả trực tiếp dẫn theo hơn trăm vị thuyền viên bay về phía Tiên Thành Lâm Sâm.

Từ Phàm nhìn Ngọc Quân tôn giả đang tò mò nhìn con rối phía xa, mặt không chút thay đổi, nhưng trong lòng lại đang bóc phốt.

Ngươi nên đi đi, tò mò cái quần què gì, ngươi có phải là Đại Thừa Tôn giả không.

“Hai người các ngươi tên là gì.” Ngọc Quân tôn giả hỏi.

“Vãn bối Từ Phàm.”

“Vãn bối Từ Cương.”

“Các ngươi là huynh đệ?” Ngọc Quân tôn giả tò mò hỏi.

“Không, bọn ta có quan hệ thầy trò.” Từ Phàm nói.

“Ngươi là đồ đệ?”

“Không, ta là sư phụ.”

“....”

Nghênh Khách điện ở ngọn núi chính của Ẩn Linh Môn.

Từ Phàm nhìn Ngọc Quân tôn giả mà trong lòng buồn chán tới cực điểm, ngươi tò mò cái gì.

“Ngươi luyện chế ra đạo khí hình cầu trên trời kia, đúng không?” Ngọc Quân tôn giả hỏi.

“Đúng.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Con rối cũng vậy.”

“Đúng.”

“Ngươi nắm trong tay phương pháp dùng con rối luyện chế con rối, đúng không?” Ngọc Quân tôn giả hỏi một cách thần bí.

“Đúng ~”

“Vậy phải chăng là ngươi có sẵn khí linh với toán lực khổng lồ.”

“Không có, tôn giả muốn hỏi gì, có thể trực tiếp hỏi, vãn bối chắc chắn không giấu diếm.” Từ Phàm nói.

“Ngươi là Luyện Khí Tông Sư, vậy ngươi có thể luyện chế ra một con rối có thể điều khiển tinh chu chiến đấu không, tóm lại là nó có toán lực khổng lồ.” Ngọc Quân tôn giả hỏi ra mục đích cuối cùng.

Đây là thói quen của hắn, mỗi khi hắn gặp Luyện Khí Tông Sư – người mà hắn cho là lợi hại hơn, hắn lại hỏi câu này.

Đây cũng là một chấp niệm hay ho, khi chơi game dở, chỉ muốn dùng công cụ phụ trợ hoặc là khai quái.

Sau khi nghe Ngọc Quân tôn giả nói, Từ Phàm căng thẳng, đây không phải là việc mà phân thân của Bồ Đào đang làm sao.

Chương 230: Hoàn trả gấp mười lần

“Vì sao tôn giả lại có loại suy nghĩ này?” Từ Phàm hỏi, trong lòng lại đang nghĩ cách ứng phó với con hàng này như thế nào.

“Nếu liên quan đến điều khiển tinh thuyền thì vãn bối cũng chỉ biết đôi chút.”

“Khả năng tính toán của con rối vãn bối luyện chế được hiện nay, ngay cả năng lực thúc đẩy tinh thuyền cũng không có.” Từ Phàm nói.

Hắn không hề nói dối, con rối hắn luyện chế quả thật không đẩy được tinh thuyền.

Chỉ có phân thân của Bồ Đào mới có thể thúc đẩy tinh thuyền.

“Đương nhiên ta biết con rối không thể thúc đẩy được tinh thuyền, ý của ta là ngươi hãy luyện chế một loại pháp khí đặc biệt có thể điều khiển con rối, sau đó để linh khí của pháp khí kia khống chế con rối.”

“Giống như vừa rồi ngươi hỗ trợ bố trí trận đại linh khí.”

“Ta không tin nhiều con rối như vậy đều là do bản thân chúng tự hình thành.” Ngọc Quân tôn giả vừa cười vừa nói, hắn cũng chỉ là một vị luyện khí sư gà mờ, khoảng cách tới cấp bậc luyện khí tông sư còn cách cả trăm triệu bước.

Từ Phàm nhìn đôi mắt ti hí như thể nói rằng ‘Ngươi không lừa được ta đâu’ của Ngọc Quân tôn giả, bỗng cảm thấy chuyện này có vẻ phiền phức hơn so với tưởng tượng của hắn.

Lúc này, Ngọc Quân tôn giả lấy ra một ngọc giản đưa cho Từ Phàm.

“Đây là bí pháp để luyện chế ra pháp khí mà lần trước tông chủ của Thiên Luyện Tông đưa cho ta, ngươi xem có thể sử dụng hay không?” Ngọc Quân tôn giả nhìn Từ Phàm chờ hắn mở miệng.

Ngọc giản này là bí pháp mà nhiều năm về trước Ngọc Quân tôn giả đã phải hao tốn rất nhiều công sức mới có thể cầu xin tông chủ đã bế quan khi đó là luyện khí đại tông sư làm cho hắn. Hiện nay đã nằm trong tay hắn được bảy mươi năm, nhưng cho đến nay vẫn không có một luyện khí tông sư nào có thể hoàn thành đạo khí do tông chủ Thiên Luyện Tông thiết kế.

“Đại tông sư tông chủ Thiên Luyện Tông!” Từ Phàm sợ hãi cảm thán.

Thiên Luyện Tông có môn quy, chỉ có đại tông sư luyện chế ra Tiên Khí mới có tư cách trở thành tông chủ Thiên Luyện Tông, mà Thiên Luyện Tông truyền thừa mười mấy vạn năm, cũng chỉ có gần một nửa thời gian là có tông chủ tại vị.

“Đúng, vị tông chủ đại nhân kia ngay tại lúc lĩnh hội được tiên văn, thời điểm dự tính sẽ luyện chế ra cái Tiên Khí tiếp theo thì đã phi thăng lên thế giới Đại Thiên.” Lần trước khi Vân Quân tôn giả nhắc tới tông chủ của Thiên Luyện Tông cũng dùng ngữ điệu rất tôn kính.

“Để ta xem một chút.”

Từ Phàm dùng thần thức bao trùm ngọc giản kia.

Ngay lập tức, một lượng thông tin khổng lồ truyền vào trong đầu Từ Phàm.

Sau một lúc lâu, Từ Phàm mới chậm chạp khôi phục.

“Thế nào? Ngươi có thể luyện chế không?” Ngọc Quân tôn giả hỏi.

“Thật có lỗi, vãn bối bất lực.” Từ Phàm chậm rãi trả lời, bên trong ánh mắt vẫn còn vẻ hãi hùng.

Không hổ là tông chủ Thiên Luyện Tông, thiết kế ra được con rối thiếu chút nữa đã phá vỡ tâm trí của Từ Phàm.

Cái này không phải luyện chế con rối, theo suy đoán của Từ Phàm, đây dựa theo quy luật diễn biến chiến đấu của chiến hạm tinh thuyền, sau đó kết hợp với con rối, tạo thành linh khí đặc thù.

Để luyện chế con rối này, cảnh giới bây giờ của Từ Phàm vẫn chưa đủ, về sau nếu muốn luyện chế ra, ít nhất Từ Phàm phải thăng đến cấp Luyện Hư kỳ mới có thể.

“Tôn giả, lúc trước tông chủ có nói luyện chế đạo khí con rối cấp bậc này cũng khó khăn như luyện chế Tiên Khí không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ha ha, ngươi đã luyện chế không được thì thôi.”

“Chuyện cứu tinh thuyền, coi như ta nợ ngươi một ân tình, ngày sau chúng ta sẽ gặp lại.”

Ngọc Quân tôn giả cười ngượng ngùng, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Lúc đó, những gì hắn nói với vị tông chủ kia là hắn muốn dùng con rối này để giúp hắn đánh nổ hết tất cả tinh thuyền.

Dựa theo lời nói của các luyện khí tông sư khi nhìn qua ngọc giản mà hắn tìm kiếm mấy năm qua, chứng tỏ vị tông chủ đại nhân kia hiển nhiên coi đó là thật, dẫn đến tất cả luyện khí tông sư khi nhìn qua ngọc giản đều chỉ hỏi cùng một câu.

Từ Phàm cầm ngọc giản nhìn theo phương hướng Ngọc Quân tôn giả biến mất hỏi: “Tiền bối, người không lấy lại ngọc giản sao?”

Sau đó tay Từ Phàm bị một loại lực lượng thần kỳ khống chế, chậm rãi mở ra, ngọc trong tay hắn bay đến giữa không trung cũng biến mất không thấy gì nữa.

Qua một lúc lâu, Từ Phàm mới nói với Từ Cương đang đứng phía sau: “Chắc chắn lúc trước hắn đã khoác lác với tông chủ. Sau đó tông chủ coi là thật, nên mới làm ra một đạo khí độ khó siêu cao như thế.”

“Vậy thì sư phụ, người có thể luyện chế à?” Từ Cương tò mò hỏi.

“Còn chưa đạt tới cảnh giới, dù có kỹ thuật này cũng không có cách nào.” Từ Phàm buông tay bất đắc dĩ đáp.

“Thì ra là vậy.”

“Nhân tiện, đây là Hỏa Chi Bản Nguyên, lát nữa sẽ có người từ thương hội Ẩn Linh phái tới, ngươi đi vào không gian dưới lòng đất đi, ta mong ngươi lĩnh hội được nguồn gốc của ngũ hành.” Từ Phàm nói, cho tới bây giờ Từ Phàm đều không hề keo kiệt trong phương diện bồi dưỡng đồ đệ, chỉ cần là tốt cho độ đệ thì xưa nay hắn đều không tiếc vật quý.

“Sư phụ, cái này có phải quá xa xỉ rồi không? Khả năng tiếp thu của ta thấp như vậy, liệu có hơi lãng phí hay không?” Từ Cương tiếc rẻ nói.

“Thời điểm khi ngươi bái sư, sao ngươi không nói khả năng tiếp thu của ngươi thấp, kêu ta đừng thu ngươi làm đồ đệ?” Từ Phàm liếc Từ Cương hỏi.

“Khi đó không phải tại ta còn nhỏ quá sao?” Từ Cương gãi đầu, cười ha ha đáp.

“Nếu ngươi đã chê đắt, vậy ta sẽ giữ cho Linh Đài dùng.”

“Sư phụ, ta sẽ đi vào không gian dưới lòng đất ngay lập tức.” Từ Cương vội vàng nói.

“Vậy mới đúng, còn khách sáo cái gì.” Từ Phàm lắc đầu cảm thán.

Trong không gian dưới lòng đất, sau khi Từ Phàm phân giải Hỏa Chi Bản Nguyên cho Từ Cương xong, thì trở lại phòng tu luyện của mình để tiếp tục nghiên cứu những vấn đề còn khúc mắc.

...

Tại học viện Thiên Kiếm, sau khi Vương Hướng Trì nhìn tất cả học viên đều đã đăng nhập vào trò chơi Battle Royale, hắn lợi dụng thân phận người quản lý cũng tiến vào huyễn cảnh trong trò chơi.

Sau khi năm mươi học viên được đưa đến một vùng phế tích, lập tức nhanh chóng ẩn nấp, đề phòng bản thân bị yêu thú cấp Luyện Khí kỳ đột nhiên xuất hiện tập kích.

Lúc này, Kiếm Vô Cực đang trốn ở một căn phòng bỏ hoang, lặng lẽ quan sát hoàn cảnh bên ngoài.

“Lần này ta nhất định phải chiếm vị trí thứ nhất, để cho thầy sáng mắt ra ai mới là học sinh ưu tú nhất của thầy ấy.” Ánh mắt Kiếm Vô Cực vô cùng kiên định nói.

Ngay sau khi trò chơi giả tưởng này được Vương Hướng Trì đưa ra, tất cả học viên đều rất hoan nghênh, tại huyễn cảnh học viên có thể thỏa thích chiến đấu, không cần để ý ra tay nặng nhẹ thế nào, bản thân có bị thương hay không, dù sao ra khỏi huyễn cảnh thì tất cả đều sẽ khôi phục lại hình dáng ban đầu.

Trò chơi Battle Royale đã được tiến hành hai lần chơi, ở lần thứ nhất người sống sót đến cuối cùng là Kiếm Vô Cực, lần thứ hai là Hàn Phi Vũ, cho nên Kiếm Vô Cực mới không cam lòng như thế.

Kiếm Vô Cực nhìn thấy tia sáng đỏ từ phía xa thông qua cửa sổ bị vỡ nát, nghiến răng nghiến lợi cầm kiếm linh khí cấp cơ sở nhất chạy về phái tia sáng đỏ kia.

Hàn Phi Vũ nhìn đàn sói phía trước, chân mày cau lại, nếu như đi đường vòng nhất định sẽ chậm trễ thời gian, còn nếu chiến đấu, mặc dù có khả năng lấy được pháp bảo nhưng cũng có khả năng bị loại.

“Cứ thử xem, nếu có thể giữ được hạng nhất, thầy sẽ càng coi trọng ta.” Hàn Phi Vũ nhìn bầy sói ở đằng xa, trong mắt lóe lên vẻ kiên định.

Không gian bên trên thế giới trò chơi, Vương Hướng Trì đang âm thầm chú ý đến hai người họ.

Sau khi quan sát họ nhiều ngày, Vương Hướng Trì đã phát hiện ra đặc điểm của hai người này.

Kiếm Vô Cực là điển hình của loại thiên tài với tính tình kiêu ngạo, luôn tin tưởng rằng tất cả những thứ bản thân muốn đều có thể đạt được bằng chính nỗ lực của mình.

Dựa theo lý giải của Từ Phàm, đây chính là loại hình tuyển thủ tài năng.

Còn Hàn Phi Vũ thì lại là điển hình của loại thiên tài cẩn thận, thích suy tính về mọi mặt, và với sự phù hộ của món chí bảo kia, tương lai không thể xem thường.

Đây là loại hình tuyển thủ khó đối phó.

Nhìn Kiếm Vô Cực, trong mắt Vương Hướng Trì lóe lên một tia vui mừng, nếu so sánh hai người với nhau, hắn lại thích Kiếm Vô Cực hơn, chủ yếu là do thông qua Kiếm Vô Cực hắn nhìn thấy bóng dáng bản thân khi còn bé, có tài năng lại biết cố gắng.

Mặc dù cũng rất có hảo cảm với Hàn Phi Vũ, nhưng so với Kiếm Vô Cực cũng còn kém hơn một chút.

“Có lẽ sư phụ sẽ thích Phi Vũ hơn nhỉ?” Nhìn biểu hiện của hai người trong trò chơi, Vương Hướng Trì nói.

Trong huyễn cảnh trò chơi, Kiếm Vô Cực đánh bại tất cả yêu thú trên đường gặp phải chỉ với một người một kiếm.

Còn Hàn Phi Vũ thì sau khi lợi dụng địa hình để tiêu diệt đàn sói, thu được mấy món pháp bảo, nên con đường đi phía sau rất nhẹ nhàng.

Sau hai giờ, không ngoài dự liệu, hai người đã gặp nhau tại vạch đích.

Nhìn chướng độc khí bên ngoài và giải độc đan duy nhất trên bàn đá, Kiếm Vô Cực cầm linh kiếm chỉ về phía Hàn Phi Vũ.

“Tới đi, nguyên tắc cũ, ai thắng người đó đứng thứ nhất.”

Hàn Phi Vũ nhìn địa hình xung quanh và chướng độc cách đó không xa, rồi lại nhìn giải độc đan trên bàn đá, cuối cùng thở dài một tiếng, cầm kiếm phóng tới Kiếm Vô Cực.

Nếu đây không phải một trò chơi, Hàn Phi Vũ nhất định sẽ không lựa chọn đối kháng chính diện với Kiếm Vô Cực.

Cuối cùng, Kiếm Vô Cực thắng, chiếm được giải độc đan.

Khi các học viên từ huyễn cảnh trò chơi đi ra, đều bắt đầu hưng phấn giao lưu với các bạn học khác về việc bản thân đã gặp những gì trong huyễn cảnh và đã chết như thế nào.

“Lần này đứng đầu trò chơi là Kiếm Vô Cực, phần thưởng là một bình đoạn thể đan trung phẩm.” Vương Hướng Trì tuyên bố.

Sau khi Kiếm Vô Cực cầm lấy đoạn thể đan trong tay trợ giảng, đi tới trước mặt Hàn Phi Vũ nói: “Nếu không phải trò chơi, trong hiện thực ta không phải đối thủ của ngươi.”

“Nói gì đi nữa, thắng là thắng, thua là thua, đạo lý này ta vẫn hiểu, nhưng ngươi phải cẩn thận, ta có cảm giác thực lực của ta sắp đuổi kịp ngươi rồi đấy. Lần sau ai đứng nhất còn chưa biết đâu.” Hàn Phi Vũ vừa cười vừa nói, lòng háo thắng của hắn vốn không nặng, nên cũng dễ dàng thừa nhận người khác mạnh hơn chính mình.

Lúc đầu tuy không mạnh, nhưng về sau nhất định sẽ mạnh.

Hàn Phi Vũ tin tưởng, tương lai có Ngọc Bích hồ lô trong tay, hắn sẽ không yếu hơn bất kì kẻ nào.

“Ta biết rồi.” Kiếm Vô Cực nói, sau đó cáo biệt Vương Hướng Trì, trở về nhà mình.

Buổi tối, khi Vương Hướng Trì đang nghiên cứu kiếm đạo, bỗng một bóng dáng tức giận đi vào sân nhỏ của hắn.

Vương Hướng Trì mở to mắt, đứng dậy ra khỏi phòng.

“Sư tỷ vẫn chưa bắt được tên trộm kia à?” Vương Hướng Trì rót cho Từ Nguyệt Tiên một chén nguyệt lộ*.

*Nguyệt lộ: sương được hứng dưới trăng.

“Tên trộm đó không biết đã trốn đến nơi nào, có vẻ hắn có cách che giấu mùi hương trên người. Thật tức chết ta.” Từ Nguyệt Tiên thở phì phò nói, sau đó uống một hơi hết ly nguyệt lộ.

“Sư tỷ cũng đừng gấp gáp, nhất định sẽ có cơ hội bắt được hắn.” Vương Hướng Trì an ủi.

“Chỗ sư phụ dùng truy tung thần thông cũng không phát hiện ra gì à?” Vương Hướng Trì hỏi thêm.

“Ta có hỏi, nhưng sư phụ nói thời cơ chưa tới.” Từ Nguyệt Tiên thở dài đáp.

Đúng lúc này, trong không khí truyền tới một mùi hôi thối.

Bóng dáng của Từ Nguyệt Tiên cũng cùng lúc biến mất.

“Hi vọng lần này sư tỷ có thể bắt được tên trộm kia.” Vương Hướng Trì nói.

Từ Nguyệt Tiên đi theo mùi hôi thối kia một mực đuổi tới bên ngoài tiên thành của Thiên Kiếm.

Nhìn thấy bản thân cách tiên thành của Thiên Kiếm ngày càng xa, trong mắt Từ Nguyệt Tiên lóe lên một tia trào phúng.

Muốn dụ ta ra bên ngoài tiên thành của Thiên Kiếm, còn phải nhìn xem ngươi có mạng để bắt ta hay không.

Lúc này, bóng dáng toát ra mùi hôi thối kia cũng không tiếp tục ẩn giấu nữa, mà quang minh chính đại xuất hiện trước mặt Từ Nguyệt Tiên cách đó không xa.

“Cô gái nhỏ, chúng ta thật có duyên.” Tên hôi thối trước mặt dùng khẩu khí chính nghĩa chào hỏi.

Nghe giọng nói đó khiến Từ Nguyệt Tiên sững sờ, dùng giọng điệu chính đạo như thế là đang muốn diễn tuồng gì?

“Ta là cố ý đến đây tìm ngươi, với lại ngươi là một tên trộm, làm ơn đừng dùng giọng điệu chính nghĩa như thế để nói chuyện.”

Một chiếc nhẫn không gian được kẻ trộm kia ném tới, Từ Nguyệt Tiên kinh tởm bắt lấy, sau đó nhìn thoáng qua đồ vật bên trong nhẫn không gian.

Kết quả trống rỗng.

“Cô gái nhỏ, nhẫn không gian này ta trả lại cho ngươi, có phải ngươi hẳn nên tiêu trừ mùi hôi thối này trên người ta hay không?” Giọng điệu của tên trộm vẫn mang mười phần chính nghĩa.

Lúc này, hơn một ngàn con rối bỗng xuất hiện sau lưng Từ Nguyệt Tiên.

Trong đó có một con rối đặc thù cấp Luyện Hư kỳ, năm con rối mặc giáp cấp Hóa Thần kỳ, và năm con cấp Hóa Thần kỳ phổ thông, những con còn lại đều là Nguyên Anh kỳ.

Cách đó không xa còn có con rối đang dựng lên cự pháo.

"Một tiền bối Hợp Thể kỳ như ngươi lại đi trộm đồ vật của tiểu bối thì nên hoàn trả gấp mười lần mới đúng, yêu cầu này cũng không quá đáng chứ?" Từ Nguyệt Tiên bình thản nói.

Ngửi thấy mùi hôi thối xâm nhập đến tận linh hồn kia, lòng căm hận đối với kẻ đã trộm nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên nhạt đi đôi chút, tuy nhiên cũng không cải thiện được bao nhiêu.

"Hoàn trả gấp mười lần, cô gái nhỏ, yêu cầu của ngươi có chút quá đáng rồi đấy, đây không phải bên trong tiên thành, một vãn bối lại dám nói với tiền bối Hợp Thể kỳ như vậy, lẽ nào không sợ ta trực tiếp giết chết ngươi sao?"

"Nếu ta thật sự muốn giết ngươi, thì ngay cả những con rối sau lưng ngươi cũng không thể ngăn cản được."

Hắn dùng giọng điệu chính nghĩa để nói ra những lời vô sỉ như vậy thật sự khiến Từ Nguyệt Tiên cảm thấy có chút khó chịu.

"Chính Phong tiền bối, mùi hôi thối trên người ngươi không chỉ có tác dụng gây buồn nôn thôi đâu, mà đó còn là dấu vết của nghiệp chướng."

"Ngươi đoán xem những tu sĩ dùng phương pháp bói toán kia có thể tính ra được vị trí của Chính Phong tiền bối hay không?"

"Thủ đoạn của tiền bối vừa nhìn là biết đã lão luyện, chẳng hay Chính Phong tiền bối có đặc tội với nhiều kẻ thù hay không?" Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói, chẳng thèm quan tâm việc nói ra suy đoán đó có mang lại mối đe dọa nào hay không.

"Ngươi nhận nhầm người rồi, ta không phải Chính Phong gì đó" Sắc mặt Chính Phong không đổi đáp, tuy rằng biết tên của hắn cũng không sao, nhưng mùi hôi thối trên người lại mang theo dấu ấn nghiệp chướng, nếu bị những kẻ thù kia biết, vậy thì thực thảm.

"Đúng sai không quan trọng, nhưng nếu ngươi không mang những đồ vật đã trộm của ta hoàn trả gấp mười lần, vậy ta sẽ lập tức mang tin tức của Chính Phong cùng mùi hôi thối trên người ngươi thông báo khắp thiên hạ.” Từ Nguyệt Tiên híp mắt đe dọa.

“Chính Phong tiền bối có biết để mua được một tin tức cần bao nhiêu linh thạch không.”

“Dù là pháp bảo phát ra thông báo tự động mỗi ngày, trị giá một tỷ linh thạch, vãn bối cũng sẵn sàng bỏ ra.”

“Mau hoàn trả gấp mười lần đồ vật trong nhẫn không gian cho ta, nếu không ta lập tức đưa tiền bối ra ánh sáng.” Tư Nguyệt Tiên nói.

Đúng lúc này, Chính Phong đột nhiên xuất thủ, linh lực tạo thành một bàn tay to nhắm tới Từ Nguyệt Tiên.

“Chính Phong tiền bối nóng vội vậy sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn bàn tay to bắt tới mình, khinh miệt hỏi.

Con rối Luyện Hư kỳ sau lưng Từ Nguyệt Tiên lập tức xuất hiện phía trước, tay kết ấn đọc chú, một vòng bảo hộ bao vây bảo vệ nàng.

Lúc này, một cái tay khác xé không gian lao đến, cũng bị chặn lại bởi con rối mặc giáp cầm khiên chắn.

“Tiền bối lo lắng?” Từ Nguyệt Tiên lại thêm dầu vào lửa.

“Chỉ bảo tiền bối trả gấp mười lần đồ vật trong nhẫn không gian thôi, mà tiền bối đã nóng lòng đến vậy rồi sao?”

Lời nói cùng thái độ khinh thường của Từ Nguyệt Tiên, đã trực tiếp khiến cho Chính Phong mất bình tĩnh, suýt chút nữa liều lĩnh muốn giết chết Từ Nguyệt Tiên ngay lập tức.

“Tiểu bối, hôm nay ngươi chết chắc rồi.”

Giọng điệu chính nghĩa đã bắt đầu trở nên âm trầm.

“Chỉ là một tiểu bối Nguyên Anh kỳ mà dám nhục nhã ta, tưởng ta không giết được ngươi sao!”

Chương 231: Treo thưởng của Chính Phong

“Chính Phong tiền bối quả nhiên lo lắng.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói.

“Chẳng phải chỉ là hoàn trả gấp mười lần thôi sao. Lấy thực lực của tiền bối thì chuyện đó quá dễ dàng.”

“Trả lại tài sản cho vãn bối, ta lập tức tiêu trừ mùi hôi thối trên người cho tiền bối. Như vậy, về sau Chính Phong tiền bối vẫn là một thần trộm vô tung vô ảnh.”

“Như vậy không phải quá tốt sao, đôi bên đều cùng có lợi. Tiền bối chỉ tổn thất một ít đồ vật không có ý nghĩa mà thôi.”

Dù Chính Phong phát ra vòng bảo hộ, Từ Nguyệt Tiên vẫn bình tĩnh nói, dường như không hề lo lắng vì điều này.

Chính Phong đang trong cơn thịnh nộ, khi nghe lời Từ Nguyệt Tiên nói, thần trí khôi phục lại được một chút, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ về lời nói của nàng.

Bỏ ra gấp mười lần đồ vật trong nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên, đối với hắn mà nói cùng lắm chỉ là tổn thất một chút, không gây ảnh hưởng quá lớn.

Nhưng nếu cứ tiếp tục giằng co, đối phương thật sự lộ ra tin tức như đã nói, như vậy những rắc rối trong tương lai ước chừng sẽ vô cùng lớn.

Mặt khác bản thân hắn dùng hết mọi thủ đoạn cũng chưa chắc phá được vòng bảo hộ của Từ Nguyệt Tiên.

Chính Phong ngừng tay, quan sát Từ Nguyệt Tiên, trong mắt lộ vẻ âm tình bất định.

“Cô gái nhỏ, ngươi tên gì?” Chính Phong hỏi.

“Vãn bối là Trương Mai Mai, tiền bối đã nghĩ thông suốt rồi sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn biểu hiện của Chính Phong, nụ cười trên môi càng sâu.

“Nếu ta hoàn trả cho ngươi gấp mười lần, ngươi xác định sẽ tiêu trừ mùi hôi thối trên người ta đúng không?”

“Vãn bối có thể lập lời thề với thiên đạo, ta sẽ không lấy tương lai của chính mình ra đùa giỡn.” Từ Nguyệt Tiên cam kết.

Chính Phong suy nghĩ một lát, cuối cùng quyết định hoàn trả gấp mười lần, mùi hôi thối trên người này, mặc dù đã tìm được phương pháp che giấu, nhưng chỉ là khiến người khác không ngửi được, chứ bản thân hắn vẫn bị cái mùi kinh tởm này tra tấn.

“Được, vậy trước tiên ngươi lập lời thề với thiên đạo, rồi ta sẽ hoàn trả đồ vật gấp mười lần cho ngươi.” Chính Phong nói, trong lòng bắt đầu tính toán, một khi mùi hôi thối được tiêu trừ, hắn sẽ trộm trở lại một lần nữa, sau đó để những người khác mở chiếc nhẫn không gian này.

Về phần pháp bảo phát tán tin tức ra ánh sáng, đến lúc đó trên thân đã không còn dấu ấn nghiệp chướng nữa thì còn sợ gì.

“Được.”

Sau đó, Từ Nguyệt Tiên lập lời thề với thiên đạo, nội dung đại khái là nếu Chính Phong trả đồ vật gấp mười lần cho nàng thì nàng sẽ giúp hắn tiêu trừ mùi hôi thối trên người.

Thế nhưng dưới sự yêu cầu mãnh liệt của Chính Phong, việc tiêu trừ dấu ấn nghiệp chướng cũng được thêm vào trong đó.

Lời thề với thiên đạo được lập xong, Chính Phong ném nhẫn không gian qua cho nàng, bên trong quả thật có các đồ vật vốn có của Từ Nguyệt Tiên cùng một số trọng bảo khác.

Từ Nguyệt Tiên tính toán sơ qua, giá trị cũng đã vượt hơn gấp mười lần.

“Chính Phong tiền bối thật hào phóng.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Cô gái nhỏ, ta đã cho ngươi đồ vật ngươi yêu cầu, mau tiêu trừ mùi hôi thối trên người ta nhanh lên.” Chính Phong lập tức hối thúc.

“Lẽ nào ngươi muốn vi phạm lời thề với thiên đạo?” Chính Phong dùng đôi mắt nguy hiểm lườm Từ Nguyệt Tiên.

“Tiền bối không nên gấp gáp, để giải trừ mùi hôi thối này cần phải có phù ngữ vô thượng của sư phụ ta.”

“Sư phụ ta đã phái đệ tử mang đến.”

“Ngươi dám lừa ta!” Chính Phong tức giận nói.

“Chính Phong tiền bối đừng nóng vội, nếu mùi hôi trên người tiền bối có thể phá giải theo cách thông thường, vậy tiền bối còn có thể đợi cho tới bây giờ sao?”

“Đây là pháp lực nguyên thủy của sư phụ ta, chỉ có phù ngữ của hắn mới có thể giải.” Từ Nguyệt Tiên vội vàng trấn an.

“Cô gái, ta tin ngươi thêm lần này.”

“Một thân thần thông của ta đây lúc nào cũng sẵn sàng cho việc lẩn trốn, cho dù ngươi có gọi tôn giả Đại Thừa kỳ tới, thì ta đây cũng có cách chạy thoát.”

“Đến lúc đó, lời thề với thiên đạo của ngươi không thể hoàn thành, ngươi cũng nên cẩn thận đi.” Chính Phong dùng giọng nói âm trầm cảnh cáo.

“Tiền bối yên tâm, đạo lý này ta vẫn hiểu rõ.”

Lúc này, ở bên ngoài tiên thành của Thiên Kiếm, trấn yêu tinh được Hùng Lực phóng thích, từ từ bay lên bầu trời, sau đó ẩn hình biến mất không thấy gì nữa.

Hùng Lực lái linh thuyền chạy tới vị trí của Từ Nguyệt Tiên.

Hai tiếng sau, thời điểm Chính Phong sắp mất kiên nhẫn, thì Hùng Lực đã cầm một tấm phù trú tới hội hợp cùng Từ Nguyệt Tiên.

“Chưởng môn, đây là phù chú Bồ Đào bảo ta giao cho ngài.” Hùng Lực dùng truyền âm nói.

“Ừ”

Từ Nguyệt Tiên nhận lấy phù chú và nói với Chính Phong: “Chính Phong tiền bối, ngươi thấy ta có thành ý hay không, đệ tử phái tới đưa phù chú cũng phải là Trúc Cơ kỳ cơ đấy.”

“Với cái này ngươi có thể yên tâm rồi.” Từ Nguyệt Tiên tiện tay ném phù chú qua cho Chính Phong.

“Coi như ngươi biết điều.” Chính Phong nhận lấy phù chú, hừ lạnh đáp.

“Phù chú này làm sao kích hoạt?” Chính Phong hỏi, hắn đã gấp đến không thể chờ nổi, muốn ngay lập tức trừ khử mùi hôi trên người.

Mùi hôi thối quấn thân khiến hắn có cảm giác tất cả linh khí mình hấp thu cũng đều thối.

“Tiền bối chỉ cần đọc lên phù ngữ bên trên là được.” Từ Nguyệt Tiên cười nói, nhìn phù chú này khiến nàng nhớ tới vị sư phụ xấu xa của mình.

Chính Phong nhìn phù chú trong tay, chậm rãi đọc to chú ngữ bên trên.

“Qua sự sáp bí, dính vào hoàn phệ phân?”

Vừa đọc xong, Chính Phong bị một luồng linh khí màu xanh lá vờn quanh, mà chú ngữ hắn vừa mới đọc cũng bắt đầu lởn vởn trong lỗ tai hắn.

Sau đó, Chính Phong lại được hít thở không khí trong lành thêm lần nữa.

“Chính Phong tiền bối, giao dịch của chúng ta đã hoàn thành, nếu không có chuyện gì nữa thì ta đi trước.”

Từ Nguyệt Tiên nói xong liền định dẫn theo Hùng Lực trở về tông môn.

Ai ngờ trong lúc này, Từ Nguyệt Tiên phát hiện nhẫn không gian trong tay mình đã bị đánh tráo, Chính Phong đứng cách đó không xa cũng đã không còn thấy bóng dáng.

“Cô gái, muốn chơi với ta, ngươi còn non tay lắm.” Giọng nói vô cùng bành trướng, như thể tất cả thiệt thòi phải chịu đều đã được đền đáp gấp mười lần.

“Chưởng môn, nhẫn không gian của ta bị trộm rồi.” Vẻ mặt Hùng Lực bất đắc dĩ than thở.

“Không sao, lát nữa vị tiền bối Hợp Thể kỳ này sẽ hoàn trả lại cho ngươi gấp trăm lần.” Từ Nguyệt Tiên híp mắt cười đáp.

“Non sao, ta thấy tiền bối mới là non nớt đấy.”

“Giết hết chúng ta chẳng phải sẽ hoàn mỹ hơn à?”

Chính Phong đang muốn rời đi đột nhiên có cảm giác không ổn, trong lòng hắn bỗng dưng nổi lên một dự cảm nguy hiểm khó hiểu vờn quanh.

Đúng lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên kết ấn con rối trước người, một vòng bảo hộ màu xanh nhạt bao phủ Từ Nguyệt Tiên và Hùng Lực.

“Hùng Lực, hãy tận hưởng uy lực từ vũ khí mạnh nhất của Ẩn Linh

Môn chúng ta đi.”

‘Xoẹt ~~~’

Trên bầu trời vang lên từng tiếng động khác thường, giống như toàn bộ không gian bị xuyên thủng.

Một cột ánh sáng màu xanh lam trực tiếp xuyên thấu từ trên xuống dưới toàn bộ bầu trời, tạo thành thanh kim loại màu xanh nổ tung ngay tại chỗ cách Chính Phong không xa.

Trong phút chốc, không gian xung quanh đều bị phong tỏa, một luồng linh lực cực kỳ mạnh mẽ chấn động khuếch tán ra bốn phía.

Chính Phong muốn né tránh nhưng không biết vì sao linh hồn của hắn giống như bị bất động, không thể nhúc nhích.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn làn sóng linh lực chấn động kia quét qua chính mình, trong nháy mắt Chính Phong đã hôn mê bất tỉnh.

Sóng linh lực khuếch tán ngày càng rộng, quét qua khu vực hàng trăm dặm, khiến cho tất cả sinh vật còn sống trong phạm vi đó đều hôn mê.

Chỉ duy nhất có hai người bên trong vòng bảo hộ màu xanh lam là bình yên vô sự.

Hùng Lực thông thả đưa Chính Phong đã hôn mê đến trước mặt Từ Nguyệt Tiên.

“Hùng Lực, đi mở thưởng đi.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Tuân lệnh.”

Thân thể lực lưỡng cao hơn hai thước của Hùng Lực ngồi xổm xuống trước mặt Chính Phong đã ngất xỉu và bắt đầu cẩn thận tìm kiếm.

Cuối cùng, trên người Chính Phong chỉ còn lại duy nhất mỗi bộ quần áo.

Một đôi giày bước trên mây, bốn chiếc nhẫn không gian, một bảo khí không gian cao cấp nhất, còn có một bộ quần áo Thiên Huyễn.

“Chưởng môn, tổng cộng có rất nhiều thứ.” Hùng Lực báo cáo.

“Ừ, tốt lắm.”

Từ Nguyệt Tiên tiện tay cầm lấy một chiếc nhẫn không gian, lập tức bắt đầu háo hức, vẻ mặt càng ngày càng vui mừng.

Bỗng một bình ngọc nhỏ có chứa hai giọt Kim Chi Bản Nguyên và nhẫn không gian của Hùng Lực xuất hiện trong tay Từ Nguyệt Tiên.

“Cho ngươi, chưởng môn nói lời giữ lời, hoàn trả gấp trăm lần.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Hùng Lực bình thản nhận lấy như thể nhận lấy quà trưởng bối trong nhà ban tặng cho mình một cách hiển nhiên.

“Tạ ơn chưởng môn, sau này nếu lại có chuyện như vậy, người cứ gọi ta nhé” Hùng Lực khoái chí nói.

Một cái đầu bỗng nện thẳng vào trán Hùng Lực, khiến hắn đau đến ngồi chồm hổm xuống ôm đầu.

“Nghĩ cái rắm, chuyện tốt toàn bị ngươi chiếm, còn những đệ tử khác thì sao.” Từ Nguyệt Tiên lườm Hùng Lực.

“Chưởng môn, ta biết sai rồi.” Hùng Lực che đầu nhận lỗi.

“Tốt lắm, ngươi mang tên trộm này theo ta trở về tiên thành Thiên Kiếm.”

“Đoán chừng Thiên La Điện đang đợi đến sốt ruột.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vâng.”

“Hùng Lực nắm hai chân của Chính Phong, đi theo Từ Nguyệt Tiên trở về tiên thành Thiên Kiếm.

Hai tiếng sau, hai người đã gặp mặt chủ quản của tiên thành Thiên Kiếm, Thiên La Điện đang chực chờ tại học viện Thiên Kiếm.

“Có đúng là Chính Phong không, các ngươi đã kiểm tra hàng chưa?”

‘Bốp ~’

Hùng Lực tiện tay ném người xuống đất.

Trong mắt chủ quản Thiên La Điện lóe lên tia sáng, sau đó thâm nhập vào đầu Chính Phong kiểm tra một phen.”

“Đúng rồi, chính là Chính Phong.”

“Trương đạo hữu, đây là phần thưởng khi bắt được Chính Phong, ngươi cứ cất đi.”

Chủ quản Thiên La Điện đưa cho Từ Nguyệt Tiên nhẫn không gian có chứa năm mươi vạn linh thạch thượng phẩm, sau đó mang theo Chính Phong biến mất vào bên trong tiên thành Thiên Kiếm.

“Thật tốt quá, không ngờ lần buôn bán này lại kiếm được món hời như vậy.” Từ Nguyệt Tiên nhìn nhẫn không gian trong tay cảm thán, sau đó thu chiếc nhẫn vào.

Lúc này, đột nhiên Hùng Lực cà lăm nói: “Chưởng môn, cái kia… cái kia…”

“Kia cái gì, nói mau đi, đừng có lắp bắp nữa.” Từ Nguyệt Tiên sốt ruột giục.

“Khi ta tới đây, Bồ Đào nói với ta phí điều động trấn yêu tinh là hai mươi vạn linh thạch thượng phẩm, còn một pháo kia tiêu tốn mười vạn linh thạch thượng phẩm.” Hùng Lực thấp thỏm nói, hắn không biết Từ Nguyệt Tiên buôn bán được lợi nhuận bao nhiêu.

Hắn cảm thấy cho dù có nhiều hơn đi nữa cũng chẳng thể nào vượt qua được ba mươi ngàn linh thạch thượng phẩm, lần này có vẻ chưởng môn phải bù lỗ rồi.

“Đây là ý của Bồ Đào sao?” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, Bồ Đào còn nói đại trưởng lão đang bế quan, cho nên tông môn thuê bất cứ đồ vật gì cũng phải tự trả bằng linh thạch của chính mình.”

“Được rồi.”

Từ Nguyệt Tiên lấy hai mươi vạn linh thạch thượng phẩm trong nhẫn không gian, trực tiếp chuyển qua nhẫn không gian của Hùng Lực.

“Trở về nói với Bồ Đào, ta sẽ đề nghị sư phụ lại luyện chế ra một Bồ Đào khác.” Từ Nguyệt Tiên âm hiểm nói.

“Đã rõ.”

Hùng Lực nói xong liền mang theo nhẫn không gian cáo biệt với Từ Nguyệt Tiên, lên đường truyền tống trận trở về bên trong tiên thành Thiên Kiếm.

Cùng lúc đó, trên Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm chậm rãi mở mắt, một luồng tiên văn thật nhỏ dẫn vào kim đan của Từ Phàm.

“Hiện tại kim đan ở cảnh giới này, muốn nắm giữ tiên văn có độ khó hơi cao chút đúng là tốn sức.” Từ Phàm thở dài.

“Chẳng qua cũng coi như có thu hoạch, mặc dù bây giờ vẫn chưa hoàn toàn nắm giữ được thời gian thuộc tính tiên văn, nhưng chờ sau khi ta đến Nguyên Anh kỳ, thì có thể luyện chế ra đạo khí nắm giữ thời gian để lưu trữ rồi.”

“Bây giờ suy nghĩ lại, hạn chế của hệ thống đối với ta cũng không tính là quá lớn.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Ít nhất cũng có một cách để gia tốc thời gian.”

Chương 232: Tiểu Linh

Theo thói quen, Từ Phàm bảo Bồ Đào mở bản đồ của toàn bộ Ẩn Linh Đảo.

Từ Phàm kỳ quái hỏi: “Này, Trấn Yêu Tinh đi đâu vậy?”

“Nhị đệ tử được sư phụ mượn.”

Bồ Đào đã nói liền một hơi cho Từ Phàm biết nguyên nhân, hậu quả của sự việc này.

“Quá mạnh! Phát huy tối đa giá trị của Chính Phong này.”

Từ Phàm vừa nói vừa xoa cằm: “Cuối cùng thì ta cũng bán được người nhà. Xem ra đệ đệ của ta không phải sát nhân.”

Nhiều năm qua, Từ Nguyệt Tiên hiếm khi giết Tu Tiên Giả, thậm chí có thù hận với bản thân thì cùng lắm là lấy đi tất cả đồ đạc của chúng.

Theo quy luật của nàng, chỉ cần không nổi dã tâm giết nàng thì nàng không giết đối phương.

“Nàng ấy đã bán Chính Phong cho Thiên La Điện.”

Trước mặt Từ Phàm có một màn hình sáng, trên đó là thông tin của

Thiên La Điện và thông tin về kẻ thù của anh ta và Chính Phong.

Từ Phàm nhìn thông tin kẻ thù của Chính Phong, hắn nói: “Cái tên này, ngươi cho rằng mình sống chưa đủ dài ư, sao lại thích chọc ma quỷ.”

Số Ma Tu Đại Thừa Tôn Giả mà Chính Phong đắc tội có sáu người, theo đó, hắn bắt tất cả những người thân của Ma Tu lại.

Từ Phàm đột nhiên cảm thấy một tia vận mệnh, hắn nói: “Bán Chính Phong cho Thiên La Điện không bằng giết hắn đi, nói không chừng sẽ bị tên ma đầu Điểm Hồn Đăng.”

Bấm ngón tay tính, được rồi. Ta đã tìm hiểu rồi, đúng vậy, nhân quả giữa nhà ta và người đó chưa đoạn tuyệt, cụ thể như nào lại khó tìm hiểu.

Lại tìm hiểu sâu hơn nữa có thể tiêu hao sinh mệnh, nhưng bởi vì hệ thống còn đó, Từ Phàm không dám thử.

“Bỏ đi, đồ đệ tự có phúc khí của chính mình.”

Lúc này, Hùng Lực đã quay trở lại đảo Ẩn Linh và thả Trấn Yêu Tinh.

Hình bóng của Từ Phàm xuất hiện trên đảo Vệ Tinh, và hắn vẫn chưa sắp xếp cho ba con Ngũ Linh Minh Hầu.

Tê tê dẫn theo ba con Ngũ Linh Minh Hầu quỳ xuống trước mặt Từ Phàm: “‘Chủ nhân!”

Từ Phàm nhẹ giọng nói: “Đứng dậy!”

“Tạ ơn chủ nhân!”

Bộ dáng này khiến Từ Phàm bỗng cảm thấy mình giống như một vị hoàng đế.

Nhìn thấy ba con Ngũ Linh Minh Hầu, Từ Phàm ném ba tấm ngọc giản, nói: “Bên trên có công pháp của Yêu Tộc phù hợp với các ngươi. Về sau, các người tập trung tu luyện công pháp này là được.”

Từ Phàm trực tiếp nói rõ mục đích của mình: “Công dụng lớn nhất của công pháp này là nó cho phép ta điều khiển cơ thể của ngươi phát huy chín tầng sức mạnh.”

Nhìn ánh mắt lo lắng của ba con Ngũ Linh Minh Hầu, Từ Phàm nói tiếp: “Đừng lo lắng, sẽ không ảnh hưởng quá nhiều đến các ngươi.”

Từ Phàm càng ngày càng khéo miệng: “Tu luyện cho tốt, chờ đến khi ta phi thăng, ta sẽ trả lại tự do cho ngươi.”

Ngay lập tức, ba con Ngũ Linh Minh Hầu trở nên phấn khích, vốn dĩ, chúng đã sẵn sàng cả đời làm nô lệ của nhân tộc nhưng không ngờ rằng cuối cùng sẽ có một bước ngoặt như vậy.

Từ Phàm vung tay, Tông môn đại trận của Âm Linh đảo tách ra thành một góc, bao trùm toàn bộ đảo Vệ Tinh.

Trên đảo Vệ Tinh có mưa phùn màu xanh lục, đây là hiệu quả của sự kết hợp giữa Điểm Hồn Đăng và linh khí rất có lợi cho việc tu luyện.

“Về sau trong môn phái không có việc gì thì đến đây tu luyện, những lúc rảnh rỗi cũng có thể đến chơi ở ở hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm.”

“Nhưng phải nhớ, đừng đi ra khỏi hồ nước dài 100.000 dặm, nếu không…”

Bùm! Bùm! Bùm!

Ba tiếng liên tiếp, những bông hồng hoa nhỏ trên đầu ba con Ngũ Linh Minh Hầu đều dài ra.

Từ Phàm đột nhiên dứt khoát nói: “Nếu không hồng hoa trên đầu các ngươi sẽ bị ăn mất.”

Ba con Ngũ Linh Minh Hầu giật mình, ba bông hồng hoa nhỏ đung đưa trên đầu.

“Xèo! Xèo!”

Khiến ba con Ngũ Linh Minh Hầu sợ đến mức phát ra tiếng mẹ đẻ.

Từ Phàm nói xong liền muốn rời đi: “Được rồi, ta nên đi rồi, các ngươi chăm chỉ luyện tập.”

Lúc này, con tê tê đột nhiên quỳ xuống nói với Từ Phàm: “Chủ nhân, ta cũng muốn chủ nhân điều khiển ta đi chiến đấu.”

“Xin chủ nhân cho ta công pháp.”

Tê tê thấy mình không có công pháp, một lúc sau tự nhận thức được nguy hiểm tăng lên rõ rệt.

Từ Phàm nhìn tê tê lắc đầu: “Ngươi là thuộc tính thổ đơn thuần, không phát huy được ưu thế quá lớn.”

Từ Phàm lại nói: “Ngươi chỉ cần giám sát việc tu luyện của họ là được.”

Tê tê vui vẻ nói: “Tuân lệnh, bảo đảm sẽ hoàn thành nhiệm vụ.”

Từ Phàm nhìn thấy một nụ cười thoáng qua trong mắt tê tê, ta không thể nhìn thấu suy nghĩ của ngươi.

…

Sau khi Hùng Lực trở lại môn phái, hắn đã thả Trấn Yêu Tinh và trở về viện nhỏ của mình.

Hùng Lực lấy ra chiếc nhẫn không gian chứa 300.000 linh thạch thượng phẩm đưa cho con rối công cụ, hắn nói: “Bồ Đào, chưởng giáo nói nàng sẽ đề nghị Đại trưởng lão luyện một quả Bồ Đào khác.”

Trong không gian dưới lòng đất, thân ảnh của Bồ Đào lóe lên ánh sáng nho nhỏ rồi lại mờ mịt.

Con rối công cụ nhẹ nhàng đáp lại Hồng Lực: “Biết rồi!”

Hùng Lực vừa nói vừa tiện tay hái một chùm nho trên cơ thể Bồ Đào ăn: “Hi vọng Đại trưởng lão có thể luyện ra một quả nho nói chuyện có cảm xúc. Giọng điệu của ngươi rất nhàm chán.”

Bồ Đào: “…”

…

Biển cả vô tận, một hòn đảo khổng lồ xa xôi giữa biển khơi.

Phong Trường Ninh đã trở lại hòn đảo khổng lồ này sau khi trải qua muôn vàn khó khăn.

Nhìn vào hòn đảo khổng lồ bên dưới, Phong Trường Ninh vẫy tay và phóng ra vệ tinh thiên cơ của 100 bản thiến (100颗阉割版).

Phong Trường Ninh ra lệnh: “Tiếp quản vệ tinh thiên cơ, thăm dò toàn bộ hòn đảo khổng lồ, tìm vị trí tốt nhất để xây dựng môn phái.”

“Tuân lệnh!”

Một cô gái nhỏ có đôi cánh sau lưng bay ra khỏi vòng tay của Phong Trường Ninh, vòng qua Phong Trường Ninh vài vòng, sau đó đáp xuống vai hắn.

Một luồng dữ liệu lóe lên trong đôi mắt của cô gái nhỏ có đôi cánh, hiện đang nhận được thông tin từ toàn bộ hòn đảo.

Cô gái nhỏ ngồi trên vai Phong Trường Ninh nói: “Trường Ninh, hòn đảo này rất cằn cỗi. Theo thông tin mà Bồ Đào huynh cho ta, ngươi ở đây nhiều nhất chỉ có thể phát triển đến tông môn ba cấp.”

Phượng Trường Ninh cười, dùng ngón tay xoa má cô gái nhỏ: “Tiểu Linh, hòn đảo khổng lồ này có đủ để chúng ta phát triển hơn trăm năm, đến khi tài nguyên không đủ thì chúng ta mở rộng ra bên ngoài.”

Trên đường về, có khí linh bồi bạn nên Phượng Trường Ninh đã rất vui.

Tiểu Linh cười nói: “Ừ, Tiểu Linh sẽ giúp Trường Ninh tỷ.”

Thời điểm này, đã hai giờ trôi qua kể từ khi phóng vệ tinh.

Bức tranh toàn cảnh của hòn đảo khổng lồ hiện ra trước mắt Phượng Trường Ninh. Tất cả các trấn, núi non, sông ngòi của nhân tộc ở trên đều được đánh dấu rõ ràng.

Nếu nhìn kỹ, bức tranh này vẫn là một bức tranh chuyển động theo thời gian.

Phong Trường Ninh thốt lên, nếu như quê hương nàng có món đồ chơi này, nàng có thể thống nhất thế giới sớm hơn một trăm năm: “Đây là toàn bộ bức tranh của hòn đảo khổng lồ này!”

Tiểu Linh nói, đánh dấu một ngọn núi khổng lồ: “Đúng!”

“Chủ nhân, đây là nơi thích hợp nhất để xây dựng tông môn!”

Tiểu Linh nói: “Nhưng có một bầy yêu sói đang cố thủ ở đây, cần dọn dẹp một chút.”

Phượng Trường Ninh nói và bay về hướng đã đánh dấu với Tiểu Linh: “Tốt!”

Trong một hẻm núi, hàng nghìn con sói đã bị những con rối do Tiểu Linh điều khiển quét sạch.

Phượng Trường Ninh nhìn xác những con yêu sói trên mặt đất, khen ngợi Tiểu Linh: “Thật tuyệt vời, dùng con rối kim đan để bao vây và trấn áp yêu thú Nguyên Anh kỳ, lại không một con rối nào bị hỏng.”

Tiểu Linh nói: “Đây đã tính là gì, nếu Bồ Đào huynh ở đây, ngay cả máu cũng không phun ra được.”

Sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của Phong Trường Ninh, hơn 10.000 con rối bắt đầu phân hủy xác chết của nhóm quái vật này một cách trật tự.

Lông, xương, thịt, nội tạng,…

Muốn tìm một từ để mô tả khung cảnh hiện tại, nhưng điều này khiến Phong Trường Ninh, người đã thuộc hàng trăm cuốn sách, lần đầu tiên cảm thấy rất kém về từ ngữ.

Chương 233: Cửu Long Thôn Thiên Đại Trận

Sau khi xử lý bầy sói, Tiểu Linh bắt đầu để cho Phong Trường Ninh lựa chọn phong cách của môn phái.

“Trường Ninh, tên môn phái của chúng ta là gì?”

Tiểu Linh vui vẻ đi vòng quanh Phùng Trường Ninh: “Bằng không thì gọi là Tiểu Linh Môn, rất dễ nhớ!”

Phùng Trường Ninh phớt lờ đề nghị của Tiểu Linh: “Môn phái tên là Cửu Phượng Các.”

Phong Trường Ninh chỉ vào kiểu kiến trúc màu xanh đậm và nói: “Phong cách của môn phái sử dụng cái này.”

“Được!”

Vào lúc này, tất cả 100.000 con rối Kim Đan kỳ đã được Phong trường Ninh hả ra.

Những con rối bắt đầu công việc của mình theo lệnh của tiểu Linh.

Vài tháng sau, cư dân trên đảo khổng lồ biết rằng một giáo phái mới đã đến.

Trong hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm, vào thời điểm này, trong Ẩn Linh Môn, Đại Trận Tông Môn trên toàn bộ đảo đã được nâng cấp. Đại trận do Tụ Linh Châu của đạo khí cấp bậc khác cấu thành vẫn chưa chuyển động.

Vào lúc này, trong không gian ngầm của đảo Ẩn Linh, một làn sóng luyện chế đạo khí thành công và quét sạch không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm cười nói: “Không tệ. Mọi chuyện diễn ra suôn sẻ hơn tôi nghĩ.”

Đạo khí phản hồi xuất hiện, Từ Phàm vội vàng triệu hồi phân thân số một.

“A!”

Với âm thanh thoải mái từ phân thân số một. Từ phòng luyện khí đến trung tâm, Thôn Linh Châu đã hoàn toàn thành hình.

Cho phép phân thân nhận phản hồi của đạo khí là cách duy nhất để Từ Phàm sống trong thời gian này. Hãy để phân thân thay mình nhận phản hồi của đạo khí. Phân thân này chỉ được tăng cường sức mạnh tạm thời, sau đó phân thân sẽ từ từ trở lại trạng thái ban đầu.

“Sau khi Thôn Linh Châu được tinh luyện, sau này, các con rối của môn phái sẽ không cần tiêu hao Linh Thạch nữa. Nếu cần phải ra tay trên diện rộng, chỉ cần mang theo Thôn Linh Châu là được.”

Trước đây, các con rối cũng có thể tiêu thụ linh dịch thành sức mạnh của chính chúng, nhưng hiệu suất chuyển đổi thấp và động lực phát ra không đủ. Những con rối thông thường làm một vài việc vặt cũng tốt. Một khi chiến tranh xảy ra, sức mạnh sẽ kéo hông chúng.

Sau đó, Từ Phàm đã triệu hồi phân thân số hai đã nghỉ ba ngày liên tiếp.

Sắc mặt phân thân số 2 không tốt, nhìn Từ Phàm nói: “Bản chính, cậu làm sao vậy?”

Nếu không vì Động Mạn xinh như vậy thì ta đã sớm hiểu rõ.

“Đừng bày ra vẻ mặt u ám đó, đây là Thôn Linh Châu đạo khí.”

Từ Phàm nói, hiện tại trạng thái phân thân thứ hai của hắn có chút nguy hiểm, Từ Phàm không dám ép hắn liên tục: “Đi lấy Cửu Linh Thôn Thiên đại trận cho ta.”

Sau khi nghe xong nhiệm vụ của Từ Phàm, vẻ mặt của phân thân dịu đi một chút, sau khi nhận Thôn Linh Châu, nó biến mất trước mặt Từ

Phàm.

Hình bóng Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Bộc Bố Linh Dịch.

Nhìn đệ tử chăm chỉ luyện tập, Từ Phàm nhẹ giọng nói: “Đừng luyện nữa, Tụ Linh Trận của tông môn đã được nâng cấp, nơi này tạm thời đóng cửa.”

Từ Phàm nói: “Còn con rùa kia, ngươi cũng đi ra, tiết kiệm một chút linh lực thuần túy hun khói ngươi!”

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Những đệ tử vây quanh Bộc Bố Linh Dịch, sau khi hành lễ với Từ Phàm, đều lui ra ngoài, chờ Tụ Linh Trận nâng cấp.

Thiên Cát Quy nằm dưới đáy hồ Linh Dịch cũng từ từ ngoi lên khỏi đáy hồ.

Vào lúc này, mai của Thiên Cát Quy đã có kích thước mười mét.

Sau khi Thiên Cát Quy bò ra từ dưới đáy hồ, bên ngoài rất yên bình, khi đi ngang qua Từ Phàm, còn khẽ gật đầu với Từ Phàm.

Biểu hiện đó như sự thừa nhận của những cán bộ lão thành đối với lớp trẻ.

Trong một khoảnh khắc, Từ Phàm cảm thấy mình làm rất tốt.

Từ Phàm lắc đầu, gạt cảm giác này ra khỏi đầu, sau khi xác nhận xung quanh không có ai, hắn gửi tín hiệu đến phân thân số 2 ở đỉnh Đại Trận Tông Môn: “Cảm giác kỳ lạ.”

Với tín hiệu của Từ Phàm, Bộc Bố Linh Dịch ngừng lại, và Linh Dịch Thần Thú trên trời tan biến giữa trời khi không bổ sung linh dịch.

Một tia sáng từ đỉnh của Đại Trận Tông Môn bừng lên, và một hình bóng ma Cửu Long xuất hiện trên đỉnh của Đại Trận Tông Môn.

Ba trăm sáu mươi lăm bảo khí Tụ Linh Châu cấp năm nguyên bản và giờ đã hóa thân thành chín con Trường Long đang rong chơi trong một đám mây linh.

Mọi công việc chuẩn bị đã hoàn tất, phân thân số 2 từ từ lắp đặt những phụ kiện cốt lõi cuối cùng.

Ầm!

Giống như âm thanh trời đất khai mở, toàn bộ tông môn rơi vào một trận sóng gió kỳ dị.

Sau đó, chín con Trường Long xuất hiện trên đỉnh của Đại Trận Tông Môn với các màu sắc khác nhau.

Hồng Sắc Xích Long, Hoàng Sắc Thổ Long, Lam Sắc Thủy Long, Lục Sắc Mộc Long, Kim Sắc Kim Long, Thanh Sắc Phượng Long, Ngân Sắc Lôi Long, Hắc Sắc Cảnh Long và Bạch Sắc Quang Long.

Sau sự xuất hiện của những con Trường Long, lại sinh ra vô số con giao long màu sắc rực rỡ đại diện cho các thuộc tính còn lại.

Sau đó, một đạo Thiên Hà đến từ khoảng không và băng qua tông môn.

Trong một thời gian, mật độ linh lực của toàn bộ tông môn đã thay đổi.

Mật độ linh lực chỉ nhiều hơn trước một chút, nhưng chất lượng lại gấp mấy lần so với trước đây.

Những linh lực này dường như có sự sống, lang thang xung quanh các đệ tử của Ẩn Linh Môn.

Cứ như thể vừa đùa vừa nói: “Ngươi đến hấp dẫn ta!”

Nồng độ linh dịch vốn đã dần dần thay đổi từ nước trong chuyển sang hướng đặc hơn.

Bộc Bố Linh Dịch ban đầu đã biến mất, thay vào đó là một con giao long được cấu tạo từ từng dòng linh dịch vào hồ Linh Dịch.

Từ Phàm cảm nhận được linh lực xung quanh, hắn nói: “Linh lực này hình như có chút dữ tợn.”

Ninh Đạo ở bên cạnh Từ Phàm nói: “Được rồi, bây giờ linh lực và chất lượng trong tông môn có thể so sánh với thánh địa bình thường.”

Nhìn thấy chín con Trường Long có màu sắc khác nhau trên bầu trời, Ninh Đạo có cảm giác mình đã nhìn thấy cảnh tượng này ở đâu đó.

Từ Phàm ngạc nhiên hỏi, hắn còn định sau này rảnh rỗi lại luyện chín tấm Tụ Linh Châu cấp Đạo Khí, sau đó hoàn thành Đại trận Cửu Long Thôn Thiên: “Thánh địa là cấp độ này!”

Ninh Đạo nói thường có tông môn tôn giả đến, có vài vị Luyện Khí Tông Sư, thì không nên dâng lên cho tổ tông: “Thánh địa chung quy là như thế này. Luyện Khí Tông Sư trong tiên giới rất hiếm, đạo khí cũng không phải nói luyện chế là luyện chế được.”

Từ Phàm thiếu kiến thức trong lĩnh vực này, hắn lấy làm lạ hỏi: “Luyện chế đạo khí rất khó phải không?”

Ninh Dao nhìn tên yêu nghiệt trước mặt nói: “Không khó, chính là cấp luyện chế mười miếng thành công bốn miếng.”

Từ Phàm bình tĩnh nói, hạ giọng thật thấp nói với chính mình: “A, không ngờ trình độ của những cao thủ Luyện Khí Tông Sư cũng tương tự như huynh.”

Ninh Đạo trợn mắt nhìn Từ Phàm nói: “Tin tưởng tên quỷ nhà ngươi.”

Với việc Đại Trận Tụ Linh hoàn thành thăng cấp, tất cả các đệ tử đã khôi phục trạng thái.

Vào lúc này, một ảo ảnh xuất hiện trên bầu trời tông môn, và một vị linh thần khổng lồ mặc áo giáp đứng hiên ngang trên không phận của Ẩn Linh Môn.

Ninh Đạo cảm thán: “ Dị tượng Kim Đan của tu sĩ luyện thể bậc cao nhất!”

Từ Phàm hỏi: “Bồ Đào, có phải là Hùng Lực không?”

Bồ Đào nói: “Chủ nhân đoán đúng, thời gian trước, Hùng Lực đã đánh bại con rối cuối cùng thời Trúc Cơ, có lẽ nhận được kim đan cấp phổ thông.”

Từ Phàm nói: “Hóa ra như vậy, có thể là do linh khí tăng lên rất nhiều đã đẩy nhanh tốc độ tu luyện của Hùng Lực.”

Lúc này Từ Phàm nhìn dị tượng trên trời, cau mày nói: “Dị tượng này có chút không ổn định!”

Từ Phàm nói: “ Bồ Đào, đi đến nhà kho bảo vật để lấy nguồn của kim chi bản.”

Từ Phàm vừa dứt lời, con Kim Long đang bay lượn quanh chín con Trường Long trên bầu trời đột nhiên lao vào trong dị tượng.

Nhất thời, dị tượng kim quang bốc lên mạnh, trên áo giáp của linh thần xuất hiện một ảo ảnh Kim Long.

Dị tượng trên bầu trời dần dần thu nhỏ rồi đáp xuống đỉnh núi của Hùng Lực.

Từ Phàm nói: “Bồ Đào, không cần nữa!”

Lúc này, Ninh Đạo mới vỗ tay nói: “Ta nhớ ra rồi, loại thần thú của linh khí này tự động ngưng tụ, về sau lại có thể chiết xuất ra các loại Bản Nguyên thuộc tính.”

Từ Phàm vui vẻ hỏi, không ngờ lại có chuyện tốt như vậy: “Phải không? Cái này cần bao lâu mới có thể ngưng tụ ra một giọt?”

Lúc này Tô Nhiễm Thiên đi tới, kinh ngạc nhìn Từ Phàm, hắn nói: “Ít nhất cũng phải một trăm năm.”

“Ngươi bán Đại trận Tụ Linh Trận này không? Ta muốn đưa hắn vào cung của ta.”

Từ Phàm nghĩ, hắn quả nhiên là vô nhân tính: “...”

Từ Phàm tự động bỏ qua câu nói thứ hai của Tô Nhãn Thiên: “Trăm năm tụ được một giọt, dù sao có còn hơn không.”

Ninh Đạo đề nghị: “Trưởng lão, chất lượng và mật độ linh lực của tông môn hiện tại đủ để hỗ trợ tu luyện Đại Thừa kỳ, phía sau vẫn còn dư. Ngươi có muốn tuyển thêm ít đệ tử không, nếu không sẽ rất lãng phí.”

Từ Phàm nói: “Những đệ tử này đã đủ rồi, linh khí quá lớn, vậy hãy nhường một chút cho đảo Ngoại Môn và đảo Vệ Tinh.”

Giọng của Bồ Đào vang lên: “Tuân lệnh!”

Trên đỉnh Đại Trận Tông Môn, hai tia sáng khổng lồ bắn ra trực tiếp đánh vào đảo Ngoại Môn và đảo Vệ Tinh.

Con tê tê đang giám sát việc luyện tập của ba con Ngũ Linh Minh Hầu bằng chiếc roi da ngước nhìn trời.

Lúc này, mật độ linh lực trên đảo Vệ Tinh thay đổi rất lớn, nhất thời tốc độ ba con Ngũ Linh Minh Hầu nhanh hơn rất nhiều.

Nhìn thấy Ngũ Linh Minh Hầu còn đang tu luyện, tê tê trực tiếp quất ba con một roi.

“Nhận được sự ban tặng của chủ nhân, nhưng lại không cảm tạ người. Trước đây ta dạy các ngươi như thế nào?”

Ba con Ngũ Linh Minh Hầu không dám xem nhẹ, nhanh chóng quỳ xuống hướng về đảo Ẩn Linh cảm tạ.

Tê tê bỏ roi nói: “Đúng vậy, tiếp tục luyện tập!”

Lúc này, các thành viên của Ngoại Môn Đảo càng trân trọng thân phận thành viên ngoại môn của Ẩn Linh Môn.

Một trong những thành viên đầu tiên hỏi Sư Triển: “Trưởng lão, Ngoại Môn chúng ta có nồng độ linh lực như vậy, ngươi nói xem trong đảo thì như thế nào?”

Người Ngoại Môn hỏi: “Trưởng lão đã vào trong môn phái chưa?”

Sư Triển giả vờ mạnh mẽ, như thể mình chưa bao giờ thực sự bước vào bên trong: “Tất nhiên là đi rồi. Nồng độ linh lực trong tông môn gấp mười lần so với hiện tại.”

Mỗi khi ta nhìn thấy Từ Phàm đều là ở trên linh thuyền.

Người Ngoại Môn nói: “Oa! Thật tuyệt nếu ta có thể vào trong xem thử!”

Sư Triển vỗ vai người Ngoại Môn, trong lòng thầm nghĩ có nên tìm cơ hội vào trong xem cảnh tượng ra sao hay không, nói: “Tu luyện cho tốt, kiếm thêm điểm, có lẽ sẽ được Đại trưởng lão triệu hồi.”

Người Ngoại Môn nói: “Vâng!”

Trên ngọn núi chính của Ẩn Linh, Từ Phàm đang ngồi một mình bên vách đá trong đình nghỉ mát.

Từ Phàm nhấp một ngụm trà và nói: “Mỗi khi nghỉ ngơi sau khi hoàn thành một việc lớn, ta cảm thấy vô cùng thoải mái!”

Chương 234: Bố cục của Từ Phàm

Học viện Thiên Kiếm.

Vương Hướng Trì nhìn các học viên đã được mình đào tạo trong một năm và gật đầu hài lòng.

Không phải tất cả đều đạt tiêu chuẩn, nhưng cũng coi như họ đã làm hết sức mình để đạt đến giới hạn.

Sáu trong số các học viên trong giai đoạn này đã nhận ra Kiếm Ý, trong số đó có Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ đã có thể sử dụng Kiếm Ý thành thạo.

Trong môi trường ảo, Hàn Phi Vũ lại bị Kiếm Vô Cực giết một lần nữa.

Hàn Phi Vũ từ trong môi trường ảo ảnh nói ra, nhưng trong mắt không có một chút cam lòng: “Chỉ một chút nữa thôi!”

Kiếm Vô Cực cũng thoát khỏi môi trường ảo ảnh với tinh thần mệt mỏi.

Bây giờ trong lớp Huyền Cấp thứ hai, vị trí số một của Kiếm Vô Cực cực kỳ không ổn định.

Mỗi lần thách đấu với Hàn Phi Vũ sẽ tạo áp lực rất lớn cho hắn.

Lúc này, Vương Hướng Trì gọi hai người đến.

“Vô Cực, Tâm Kiếm Chi Đạo nằm ở tâm cảnh. Vừa rồi ngươi quá vội vã muốn thành công, việc này không có lợi ích gì cho việc tu hành Tâm Kiếm Chi Đạo của ngươi.”

Vương Hướng Trì nhìn Kiếm Vô Cực và nói: “Tâm cảnh phải ổn định và ý chí chiến đấu phải mạnh mẽ. Đây là trình độ cần phải có đối với kiếm tu Tâm Kiếm Chi Đạo.”

Kiến Vô Cực cúi đầu, lỗi này không phải vi phạm một hai lần, hắn nói: “Sư phụ, ta sai rồi!”

Vương Hướng Trì nói: “Sau này hiểu rõ thì tốt, đừng để áp lực lên vị trí đầu tiên.”

Kiếm Vô Cực nói xong liền từ biệt Hàn Phi Vũ rồi rời đi: “Cảm ơn sư phụ đã hướng dẫn!”

Sau khi Kiếm Vô Cực đi, Vương Hướng Trì nhìn Hàn Phi Vũ và nói: “Bách Kiếm Chi Đạo mà ngươi đang đi bây giờ không phù hợp với ngươi.”

Vương Hướng Trì cũng nhìn một lúc mới phát hiện vấn đề, hắn nói:

“Phương pháp chiến đấu của ngươi quá phức tạp và một số phụ thuộc vào ngoại vật quá nhiều. Kiếm đạo này không thích hợp với ngươi!”

Hàn Phi Vũ nói: “Xin sư phụ hướng dẫn!”

“Hướng dẫn thì bỏ đi, có hai con đường phù hợp với ngươi.”

“Một là Khắc Kim... À không, ... Là Kiếm Trận Chi Đạo.”

“Một loại là Thần Thông Kiếm Đạo.”

Vương Hướng Trì lấy ra hai tờ ngọc giản và đưa cho Hàn Phi Vũ: “Đây là hai loại pháp thuật kiếm đạo và công pháp tu luyện, chúng đều là loại cơ bản nhất, ngọc giản rốt cuộc có ưu nhược điểm gì?”

Vương Hướng Trì nói: “Ngươi cứ dựa theo điều kiện của mình mà chọn lựa.”

Hàn Phi Vũ nói sau khi cầm lấy ngọc giản: “Cảm ơn sư phụ!”

Buổi tối, Hàn Phi Vũ ngồi trên giường, xem xét cẩn thận hai tấm ngọc giản mà Vương Hướng Trì đưa cho.

Trong mắt Hàn Phi Vũ lộ ra một tia hưng phấn: “Kiếm Trận Chi Đạo và Thần Thông Kiếm Đạo, ta cảm thấy hai loại này đều thích hợp với ta thì làm thế nào?”

Đặc biệt là khi hắn nhìn thấy phần giới thiệu về Kiếm Trận Chi Đạo, hắn liền bị mê hoặc và cảm thấy rằng con đường kiếm đạo này là thứ cách được thiết kế riêng cho mình.

Cần rất nhiều linh thạch để mua linh kiếm?

Trong mắt Hàn Phi Vũ, bất cứ chuyện gì có thể dùng linh thạch để giải quyết đều không phải chuyện đáng lo.

Hàn Phi Vũ xoa cằm nói: “Cảm thấy Thần Thông Kiếm Đạo rất tốt.”

Cuối cùng, Hàn Phi Vũ nghiến răng chuẩn bị song tu, bởi vì Thần Thông Kiếm Đạo và Kiếm Trận Chi Đạo có rất nhiều điểm tương đồng, nên hắn cảm thấy cùng tu luyện cũng không tính là khó khăn.

“Thần Thông Kiếm Đạo ở ngoài sáng. Kiếm Trận Chi Đạo ở trong tối.”

Đây là kế hoạch của Hàn Phi Vũ cho chính mình.

Ngày hôm sau, Hàn Phi Vũ đến bên cạnh Vương Hướng Trì để lấy lòng.

Hàn Phi Vũ cười hỏi: “Sư phụ, ta muốn luyện Thần Thông Đạo Kiếm, lại muốn tu luyện Kiếm Trận Chi Đạo thì phải làm sao?”

“Vậy thì cùng tu luyện, không có lý do gì phải chần chừ.”

Vương Hướng Trì cười nói, nhớ lại khi bản thân chọn Tâm Kiếm Chi Đạo, sư phụ cũng từng nói giống hắn: “Hiện tại, tầng của ngươi còn thấp, đi nhiều đường khác cũng không có hại gì.”

“Tôi đã chọn con đường của kiếm trái tim rất vui, bạn sẽ cảm thấy thế nào nếu không thử những cách kiếm khác.”

“Hãy thử các kiếm đạo khác, chúng ta không phải không có điều kiện này.”

Vương Hướng Trì đột nhiên nghĩ về Từ Phàm.

Hàn Phi Vũ không biết phải nói gì khi muốn hỏi Vương Hướng Trì về những gì ẩn sau công pháp Thần Thông: “Vậy thì…”

Nhìn dáng vẻ nhỏ bé của Hàn Phi Vũ, Vương Hướng Trì mỉm cười đưa cho Hàn Phi Vũ sáu tấm ngọc giản.

Vương Hướng Trì nói, các thần thông và công pháp kiếm đạo mà hắn đưa cho đệ tử của Ẩn Linh Môn đều được Từ Phàm thay đổi rồi và sức mạnh lớn hơn so với kiếm đạo thông thường: “Công pháp và Thần Thông Kiếm Đạo này luôn có thể được tu luyện đến đỉnh cao của Trúc Cơ.”

Tất nhiên, tất cả đều được Từ Phàm đồng ý mới đem cho.

Hàn Phi Vũ cảm kích nói: “Cảm ơn sư phụ!”

Vương Hướng Trì cười nói: “Không cần cảm ơn, những công pháp và Thần Thông Kiếm Đạo này chỉ có ngươi mới có thể tu luyện. Nếu truyền cho người ngoài thì hậu quả tự ngươi gánh.”

Hàn Phi Vũ hưng phấn nói: “Ta biết rồi!”

“Còn mười ngày nữa là diễn ra đại bỉ học viên hàng năm. Nhất định tôi sẽ không phụ lòng mong mỏi của sư phụ!”

Nghe được lời nói của Hàn Phi Vũ, Vương Hướng Trì nhất thời sửng sốt, một năm nhanh như vậy, hắn suýt chút nữa đã quên mất mình đến đây làm gì.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên của Tứ Hải Tiên Thành xa xôi, nhìn chiếc nhẫn không gian được thay thế ở trong tay mình, vẻ mặt tái nhợt.

Từ Nguyệt Tiên nghiến răng nói: “Chính Phong!”

“Cô gái nhỏ, mối thù của chúng ta coi như kết thúc. Ta sẽ cướp đi tất cả những người xung quanh ngươi.”

“Tất cả bạn bè, sư phụ, tông môn của ngươi, ta sẽ không bỏ qua!”

Chính Phong nói: “Các ngươi chờ đến nghèo hèn đi!”

Từ Nguyệt Tiên với khuôn mặt xanh xám đi thẳng về phía điện khác của Thiên La Điện ở Tứ Hải Tiên Thành.

Hai giờ sau, người đứng đầu điện phụ của Thiên La Điện cười mỉm, hắn rời khỏi đây và đi về phía trung tâm dịch chuyển.

“Nếu ngươi có thể chạy trốn khỏi bàn tay Đại Thừa Tôn Giả của Thiên La Điện thì coi như người có năng lực thật sự!”

“Chờ đã, ngươi sớm muộn sẽ có ngày lại rơi vào tay ta.”

Khi Từ Nguyệt Tiên bước vào trung tâm dịch chuyển, một ánh sáng lóe lên trong mắt của một tiên dân bình thường.

Tiên dân vừa cười vừa nói: “Trương Mai Mai chờ đã, ta sẽ tìm vị trí tông môn của ngươi.”

Trong Ẩn Linh Môn, Từ Phàm đang câu cá thì gặp Từ Nguyệt Tiên quay về tông môn.

“Chiếc nhẫn không gian của ngươi lại bị trộm?”

Từ Phàm cười nói: “Không sao, chỉ là chút linh thạch, chúng ta cứ để hắn cướp!”

Ngay khi Từ Phàm xem quẻ đến lúc này, Từ Phàm bắt đầu thu xếp.

Từ Phàm hỏi: “Sư phụ, ý của người là như thế nào?”

Từ Phàn cười nói: “Sư phụ như ta không có việc gì, ta xem cho ngươi một quẻ. Ta biết ngươi gặp phải tai họa này. Mọi mưu tính đã được chuẩn bị xong trong nhẫn không gian rồi!”

Từ Nguyệt Tiên nói: “Sư phụ, chuyện đã trải qua lần trước, có lẽ Chính Phong sẽ không chạm vào chiếc nhẫn không gian của ta.”

“Ta đã sớm nghĩ tới điều này.”

“Ngươi đừng lo lắng, ngươi nên làm gì cứ tiếp tục làm.”

“Ta làm mất nhẫn không gian, về sau tiếp tục đổi đi, sau này ngươi sẽ biết kế hoạch của sư phụ.”

“Ta đặt tám chiếc nhẫn không gian chỉ thuộc về ngươi ở trong nhà kho bảo vật.”

“Để Chính Phong trộm đến hết.”

Từ Phàm nói một cách tự hào: “Khi thời cơ đến, ngươi sẽ biết cái chết mang tính xã hội là gì.”

Nếu ngươi không động đến nhẫn không gian của ta, ta không thể làm gì ngươi?

Ngươi đánh giá ta quá thấp.

Từ Nguyệt Tiên hiếu kỳ hỏi; “Được rồi, ta hiểu rồi, nhưng thưa sư phụ, ý cái chết mang tính xã hội mà sư phụ nói là ý gì?”

Từ Phàm nói một cách bí ẩn: “Đến lúc đó, ngươi sẽ biết.”

Từ Phàm linh cảm chuyện lần này phải tính lên đầu Chu Khai Linh, bất luận có ác ý hay không, thần thông đó chính là loại thần thông có tính sỉ nhục mạnh nhất mà hắn từng thấy.

Chương 235: Ấu điểu xuất các

Phía trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm đang cá mặn như thường ngày.

Hùng Lực bỗng xuất hiện trên linh thuyền của Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Hùng Lực hành lễ nói.

“Đứng lên đi. Ngươi là đệ tử đầu tiên tấn cấp Kim Đan trong bản môn, đại sư huynh của bản môn, ngươi hoàn toàn xứng làm.” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Tạ Đại trưởng lão khen ngợi.” Hùng Lực ngượng ngùng nói.

“Được rồi. Bây giờ ngươi đã tấn cấp Kim Đan kỳ, vẫn nên tự mình ra ngoài lang bạt.”

“Đến bảo khố trong tông môn nhận một bộ pháp bảo Kim Đan Kỳ có thể sử dụng và một nghìn linh thạch thượng phẩm, tự mình đi ra bên ngoài xem chuyện đời.” Từ Phàm cười nói.

Ẩn Linh Môn chưa từng hạn chế tự do của các đệ tử, ngươi muốn ra ngoài, chỉ cần báo cáo chuẩn bị một chút là được.

Nhưng không biết sao, đệ tử trong tông môn đều thích ở trong tông môn, không phải tu luyện thì cũng là ở tháp trong thí luyện. Những việc này ở trong mắt Từ Phàm đều có vẻ vô cùng không thú vị.

Từ Phàm muốn đuổi tất cả đệ tử đã tấn cấp Kim Đan ra ngoài, xem chuyện đời một chút. Chẳng lẽ chờ đến lúc tất cả đều là Kim Đan, Nguyên Anh mà vẫn còn giống như một tiểu trạch nam chưa từng thấy qua chuyện đời sao.

Tuổi trẻ, nên ra ngoài lang bạt một phen nhiều hơn. Tại Tu Tiên Giới, Kim Đan Kỳ chỉ cần không tìm đường chết thì vẫn tương đối an toàn.

Lúc này, trên mặt Hùng Lực lộ ra vẻ khó xử.

“Đại trưởng lão, ta có thể ở lại tông môn hay không?”

“Lỡ như ngoại địch xâm phạm, ta còn có thể góp một phần lực.” Ánh mắt Hùng Lực kiên định nói. Mục tiêu cao nhất của hắn chính là trở thành trụ cột của tông môn.

“Tâm ý của ngươi, Đại trưởng lão ta tiếp nhận. Bảo ngươi ra ngoài là để ngươi xem Tu Tiên Giới chân chính, cũng không phải là đuổi ngươi ra ngoài.”

“Ngươi mới Kim Đan Kỳ, muốn ra sức vì tông môn vẫn còn hơi sớm một chút.”

Từ Phàm phất tay, một con rối Kim Đan Kỳ xuất hiện phía sau Từ Phàm.

“Ngươi có thể đánh thắng con rối Kim Đan Kỳ này sao?” Từ Phàm hỏi.

Nhìn thấy con rối Kim Đan Kỳ này, Hùng Lực xấu hổ cúi đầu nói: “Không thể.”

“Con rối thế này trong tông môn đâu chỉ có trăm vạn. Trước khi những con rối này chết hết thì chưa có việc cho một tiểu đệ tử Kim Đan như ngươi đâu.”

“Ra ngoài tăng thêm kiến thức, thuận tiện giải quyết vấn đề độc thân, sau khi trở về lại tiếp tục tu luyện cho tốt.”

“Ngươi muốn ra sức vì tông môn, ít nhất cũng phải có tu vi Luyện Hư Kỳ.”

“Nhiệm vụ bây giờ của ngươi chính là tu hành cho tốt, những chuyện còn lại cứ giao cho tông môn là được.”

“Nhập thế cũng là một cách tu hành.”

“Lời ta muốn nói chỉ sơ sơ bấy nhiêu đó. Được rồi, ngươi thu dọn một chút đến bảo khố lấy đồ xong thì ra ngoài đi.”

“Chưa đủ mười năm thì cũng đừng quay về.”

“Được rồi, ngươi đi đi, đừng quấy rầy ta câu cá.” Từ Phàm vẫy tay đuổi người nói.

Hùng Lực nhìn Từ Phàm một chút, lại nhìn con rối một chút, trong lòng tràn đầy ấm áp bay về hướng Vạn Bảo Phong.

Đồng thời cũng đem câu nói kia của Từ Phàm chặt chẽ ghi tạc vào lòng.

“Luyện Hư kỳ, ta nhất định sẽ đạt đến.” Hùng Lực ở trong lòng lẩm nhẩm.

Hùng Lực đi tới bảo khố trong Vạn Bảo Phong.

Con rối vừa nhìn thấy Hùng Lực đi tới thì lập tức lấy ra một chiếc nhẫn không gian.

“Đây là nhẫn không gian tông môn phân phối cho ngươi khi ra ngoài. Bên trong có ba quyển sổ tay những việc đệ tử tông môn nên chú ý khi ra ngoài, không có việc gì thì ở bên ngoài xem nhiều chút.”

“Còn lại chính là một ngàn linh thạch thượng phẩm, đây là thứ mỗi một đệ tử ra ngoài đều có.”

“Nếu ở bên ngoài gặp được người mình thích, còn có thể quay về tông môn xin thêm một ngàn linh thạch thượng phẩm.”

Chẳng biết tại sao, Hùng Lực lại cảm thấy trong giọng nói của con rối có chút xíu mập mờ.

“Bồ Đào, ngươi động dục rồi à?” Hùng Lực hỏi.

“…” Có thể nói chuyện đàng hoàng được không.

“Đi vào lựa chọn bảo khí có thể dùng đến đi, tối đa không thể cao hơn bảo khí tam giai.”

“Con rối này xem như tông môn nửa tặng cho ngươi, điểm cống hiến trong mười năm nay của ngươi đã hết rồi.” Con rối bày ra dáng vẻ hứng thú bị phá nát.

“Đã rõ.” Hùng Lực gật đầu nói. Bất cứ một bảo khí tam giai nào trong bảo khố đều có thể tương đương với điểm cống hiến mười năm của hắn.

Hùng Lực bước vào bảo khố, chưa qua bao lâu thì đã đi ra.

Một bộ bảo khí áo giáp linh lực cỡ trung loại ba, một toạ giá pháp khí vân xa, còn có một bộ vòng tay Ngũ Linh Thủ Hộ.

“Sao không lấy thêm nhiều chút?” Con rối hỏi.

“Những thứ này là đủ rồi, lại lấy nhiều thì cũng có chút tham lam.”

Hùng Lực nói xong liền rời khỏi Vạn Bảo Phong.

Tại cửa lớn Ẩn Linh Môn, một đám đệ tử đời đầu đều đi ra chia tay với đại sư huynh.

“Đại sư huynh, lên đường bình an ~” Thiên Vạn Binh nói.

“Ầm ~” Lời cợt nhả phía sau còn chưa kịp nói ra đã trực tiếp bị Hùng Lực dùng một quyền đánh bay ra ngoài ngàn dặm.

“Ngươi đi tốt nhé.” Hùng Lực thản nhiên nói.

“Đại sư huynh, đây chỉ là những đan dược do ta tự luyện chế. Đan dược chữa thương, tu hành, khôi phục linh lực đều có đủ, ngươi mang theo mà dùng trên đường.” Một đệ tử chủ tu luyện đan nói.

“Đại sư huynh, đây là một vài tiểu pháp bảo tương đối thực dụng, ngươi mang trên người còn tiện một chút.”

“Đại sư huynh, đây là một con Tầm Bảo Thử Trúc Cơ Kỳ, ngươi đem theo nhất định có thể gặp được đồ tốt trên đường đi.” Lôi Văn Khê nói.

Lúc này, Thiên Vạn Binh bị đánh bay ra lại bay trở về.

“Đại sư huynh, đây là hai con rối chuyên hầu hạ người khác, ngươi mang theo trên đường để làm chút việc vặt.” Thiên Vạn Binh nói.

Sau đó Hùng Lực lại nhận được rất nhiều lễ vật.

Nhìn đám sư đệ này, Hùng Lực càng cảm thấy giống như người nhà mình.

“Được rồi, mọi người đừng tặng nữa, ta dùng không hết nhiều thứ như vậy.” Hùng Lực cười nói.

“Tông môn quy định, đệ tử tấn cấp Kim Đan Kỳ thì phải đi ra ngoài lịch luyện mười năm. Ở bên ngoài, ta hi vọng có thể gặp được các vị sư huynh đệ.”

“Chúng ta hẹn gặp tại Tu Tiên Giới.” Hùng Lực nói xong cũng chia tay cùng mọi người, bay về hướng Tiên thành Lâm Sâm.

Từ Phàm còn đang ngồi trên linh thuyền thả câu, nhìn độn quang của Hùng Lực đã đi xa, cười nói: “Ấu điểu bay xa, sau này trở về chính là hùng ưng.”

“Hi vọng hạng mục ta sắp xếp cho ngươi, có thể để ngươi có một trải nghiệm vui vẻ.”

Trong Tiên thành Lâm Sâm, Hùng Lực mở ra quyển ghi chú bảng lộ trình cần phải xem khi vừa ra khỏi tông môn.

“Để ấu điểu giương cánh bay lượn, trạm đầu tiên, đi đến Dục Tiên Các tại Tiên thành Hợp Hoan thể nghiệm dây chuyền phục vụ một lần.” Hùng Lực vẻ mặt cổ quái đọc lên.

“Tông môn sao lại để cho ta đến loại nơi đó.” Mặc dù rất ít khi ra ngoài, nhưng Hùng Lực vẫn biết đó là nơi thế nào.

Hùng Lực mặc dù khó hiểu, nhưng hành trình do tông môn sắp xếp hắn vẫn phải đi.

Ở giữa truyền tống trận tại Tiên thành Lâm Sâm, Hùng Lực đi tới khu vực truyền tống đến đại lục trung tâm.

“Ngươi muốn đi đâu?” Nhân viên quản lý truyền tống trận hỏi.

“Tiên thành Hợp Hoan.” Hùng Lực nói.

“Đã rõ.”

Câu trả lời Hùng Lực nhận được một ánh mắt cực kỳ ám muội, chính là loại ánh mắt là nam nhân đều hiểu kia.

“Tổng cộng ba mươi vạn linh thạch.” Nhân viên quản lý truyền tống trận nói.

Hùng Lực lấy ra ba mươi linh thạch thượng phẩm đưa cho nhân viên quản lý truyền tống.

“Chúc ngươi có chuyến đi vui vẻ.”

Nhân viên quản lý truyền tống cười khởi động truyền tống trận.

“Ong~”

Thiên địa giao thoa, đầu Hùng Lực có chút choáng. Mặc dù không phải lần đầu ngồi truyền tống trận nhưng vẫn không thể thoát khỏi loại cảm giác choáng váng kia.

Choáng đầu chỉ là nhất thời.

Hùng Lực vừa bước ra khỏi truyền tống trận đã bị một cánh tay ngọc thon dài kéo lại.

“Vị đạo hữu cường tráng này, ngươi muốn đi đâu vậy?”

Âm thanh nũng nịu làm Hùng Lực vô cùng không quen.

Nói chuyện thì ngươi cứ nói đi, ỏng với chả ẹo.

Hùng Lực hỏi: “Đến Dục Tiên Các đi như thế nào?”

“Ồ, đạo hữu muốn đến Dục Tiên Các sao? Vừa khéo chúng ta cũng đến đó, ta mang đạo hữu đi.”

Một đôi mị nhãn cẩn thận đánh giá Hùng Lực từ trên xuống dưới.

“Vậy thì đi thôi.” Hùng Lực trầm giọng nói. Hắn dường như đã biết Dục Tiên Các là nơi thế nào.

“Vậy thì đi theo ta.”

Nữ tử vũ mị kéo tay Hùng Lực cười hì hì nói.

“Ngươi dẫn đường đi. Còn nữa, ta không quen có người động chạm.” Hùng Lực cau mày nói.

“Nô gia hiểu rồi.” Thiếu nữ vũ mị nhẹ giọng nói.

Người mặt ngoài đứng đắn, người nội tâm phóng đãng, nàng đã thấy nhiều. Biết đến Dục Tiên Các, còn không phải lộ ra nguyên hình sao? Trong lòng thiếu nữ vũ mị khinh thường nói.

Hùng Lực một đường đi theo thiếu nữ tới một cửa tiệm cực kỳ khí phái, bên ngoài có vô số nữ tử đẹp như thiên tiên đang mời chào khách nhân.

Cách cửa tiệm càng gần, Hùng Lực càng căng thẳng. Chẳng biết tại sao, hắn cảm giác phía trước có một thử thách cực lớn đang chờ mình.

Nữ tử trông coi trước Dục Tiên Các mời chào khách nhân, xa xa đã thấy được Hùng Lực.

“Linh Linh tỷ tìm được một tu sĩ Luyện Thể, phỏng chừng hắn một người không được. Các ngươi ai có hứng thú.” Nữ tử trông coi trước cửa nói.

Lúc này, nữ tử còn muốn nói chuyện, bên cạnh đã xẹt qua ba bóng dáng xinh đẹp.

Hùng Lực còn chưa vào cửa tiệm đã bị ba Thải Y nữ tử cuốn lấy.

Hùng Lực còn chưa kịp mở miệng đã bị ba nữ tử kéo vào Dục Tiên Các.

Lúc này, trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm đang xem phát sóng trực tiếp tại hiện trường.

“Cũng không biết là Hùng Lực có thể đứng vững được hay không.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, thứ cho ta nói thẳng. Ngươi sắp xếp cho đệ tử đi ra ngoài lịch luyện thế này có phải có chút không ổn hay không?” Lý Huyền Đạo nói.

“Chỉ là đấm bóp, xem chuyện đời mà thôi. Không nghiêm trọng như lời ngươi nói vậy đâu.” Từ Phàm cười nói.

“Hôm nay sao ngươi có thời gian đến chỗ của ta vậy?” Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo hỏi.

Lý Huyền Đạo lúc này đã tấn cấp đến cảnh giới Kim Đan Kỳ đại viên mãn, chỉ thiếu một bước nữa là có thể tấn cấp Nguyên Anh.

“Thời gian tu luyện có hơi lâu, ra giải sầu một chút.”

“Còn chưa cảm ơn sư phụ. Nếu không được sư phụ cung cấp cho huyễn cảnh tu luyện tốt như vậy, đồ nhi không thể tấn cấp nhanh như vậy được.” Lý Huyền Đạo nói lời cảm ơn.

“Tiện tay mà thôi. Hơn nữa, ta là đang cải thiện hoàn cảnh tu luyện trong toàn tông môn, cũng không phải chỉ vì mình ngươi.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Hai người mặc dù là sư đồ tương xứng, nhưng thành phần càng nhiều hơn trong này vẫn là giao dịch.

“Vẫn phải cảm ơn sư phụ.” Lý Huyền Đạo nghiêm túc nói.

“Tốc độ tu hành của ngươi thật đúng là nhanh. Lúc này mới bao nhiêu năm, ngươi cũng đã đến Kim Đan Kỳ viên mãn rồi.”

“Cứ theo loại trình độ này, thời gian để ngươi phi thăng đến thế giới Đại Thiên có lẽ còn chưa tới một ngàn năm.” Từ Phàm hâm mộ nói. Nếu hệ thống bỏ hạn chế với tu vi của hắn, nói không chừng bây giờ hắn cũng đã là Hóa Thần Kỳ.

“Còn không nhanh được như sư phụ. Trước khi phi thăng lên tiên giới, ta muốn củng cố căn cơ của thân xác này. Nếu không, lúc đến Tiên Giới cả một đời cũng chỉ ở trình độ Chuẩn Tiên.” Lý Huyền Đạo thở dài nói.

“Hai ngàn năm, vậy cũng rất nhanh.” Từ Phàm nói. Hắn nghĩ tới chính mình hai ngàn năm sau vẫn chỉ là một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, liền cảm thấy có chút thương cảm nhỏ.

“Tốc độ tu luyện này là cực hạn của một đời này, chỉ có thể như vậy thôi.” Lý Huyền Đạo tiếc nuối nói. Chuyển thế nhiều lần như vậy, mặc dù độ khó của một đời này có chút nhỏ, nhưng tư chất của một đời này chỉ có thể xếp ở trình độ trung bình trở xuống trong những đời hắn chuyển thế.

“Thì ra là vậy.”

“Nếu đã đi giải sầu, sao ngươi không vào trong tiên thành dạo một chút.”

“Bồ Đào hẳn đã nói cho ngươi rồi. Ở trong bảo khố, ngươi có hạn mức mười vạn linh thạch thượng phẩm.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ, ta đã biết. Ra ngoài giải sầu một chút, xem phong cảnh trong tông môn cũng đã hoàn toàn đủ rồi.”

“Chỉ là thấy sư phụ ngồi thả câu một mình trên cự hồ mười vạn dặm, cho nên mới muốn hàn huyên cùng sư phụ.” Lý Huyền Đạo cười nói.

Hắn một là ra ngoài giải sầu, hai chính là tới tăng độ thiện cảm của sư phụ nhà mình.

Dù sao ôm đùi cũng là việc cần đến kỹ thuật.

Nghe vậy, Từ Phàm chậm rãi thu lại cần câu.

Vung tay gọi ra một bộ bàn trà và trà cụ, bắt đầu nấu nước.

“Đây là cây trà do tông môn tự trồng, ngươi nếm thử đi.” Từ Phàm pha trà xong nói.

“Cảm ơn sư phụ.”

Sau khi hai người cùng uống trà, Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo nói: “Nếu như ngươi không có gì muốn hỏi, vậy thì chúng ta nói chút chuyện trong thế giới Đại Thiên.”

“Vậy được, sư phụ muốn biết chuyện ở bất kỳ mặt nào, đồ nhi sẽ báo cáo đúng sự thật.” Lý Huyền Đạo cười nói.

“Trong thế giới Đại Thiên, địa vị của Luyện Khí Sư thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Địa vị của Luyện Khí Tông Sư có thể luyện chế đạo khí cao cấp cao hơn Chuẩn Tiên một chút, xấp xỉ ngang với Chân Tướng.”

“Luyện Khí Đại Tông Sư có thể luyện chế ra tiên khí, địa vị kém nhất cũng có thể ngang với Kim Tiên.” Lý Huyền Đạo nói.

“Luyện Khí Đại Tông Sư ở Tiên Giới nổi tiếng vậy sao?” Từ Phàm vô cùng ngạc nhiên nói. Sao lại không giống với suy nghĩ của mình nhỉ?

“Nói như vậy, người đứng đầu Thiên Luyện Tông khi vừa phi thăng đến thế giới Đại Thiên thì địa vị đã ngang với Kim Tiên?”

“Đúng vậy. Ở Tiên Giới, đạo khí vẫn tương đối trân quý. Tiên khí tại

Tiên Giới trong mắt những Chuẩn Tiên và Chân Tiên kia càng là có thể gặp nhưng không thể cầu."

"Sư phụ, ngươi biết vì sao Thiên Đạo phải dẫn dắt những Luyện Khí Đại Tông Sư và Luyện Đan Đại Tông Sư phi thăng lên thế giới Đại Thiên không?" Lý Huyền Đạo thần bí hỏi.

"Phải ha, ta cũng tương đối tò mò về chuyện này." Từ Phàm nói.

"Đó là bởi vì có Tiên Môn hoặc thế lực lớn trong thế giới Đại Thiên có giao dịch, mỗi khi Thiên Đạo ở thế giới này dẫn dắt được một Luyện Khí Đại Tông Sư thì nó sẽ nhận được rất nhiều lợi ích."

"Dù sao thiên đạo cũng phải thăng cấp." Lý Huyền Đạo nói.

"À, thì ra là vì vậy. Vậy ngươi nói xem, ta luyện chế ra một món tiên khí, có phải là có thể phi thăng lên Tiên Giới không?" Từ Phàm nói. Trong lòng hắn tính toán, lúc mấy đứa đồ đệ này phi thăng, nếu hắn luyện chế ra một món tiên khí, vậy cũng theo đó mà được lên Tiên Giới không?

"Sư phụ, nếu không muốn phục vụ cho những Tiên Môn hoặc thế lực lớn kia, tốt nhất đừng nên làm như vậy." Lý Huyền Đạo đã sớm dự đoán được Từ Phàm sẽ hỏi vậy.

"Tại sao vậy?"

"Thiên đạo chỉ là dẫn dắt, nó sẽ không mở ra thông đạo giữa hai giới. Muốn đến thế giới Đại Thiên, vậy cũng phải cần người có kinh nghiệm ở Tiên Môn bên kia đến đón Luyện Khí Đại Tông Sư đi."

"Sau đó, vận mệnh của vị Luyện Khí Đại Tông Sư kia đều sẽ bị những Tiên Môn và thế lực lớn kia nắm trong tay."

"Đương nhiên lễ nghĩa chiêu đãi cơ bản nhất vẫn phải có, chỉ là mất đi mấy ngàn năm tự do mà thôi." Lý Huyền Đạo nói. Loại chuyện này hắn đã được tận mắt thấy, vào đời thứ ba, lúc tu đến Chân Tiên, hắn phải ra bên ngoài thế giới Trung Thiên, đón Luyện Khí Đại Tông Sư qua.

"Ta đã nói rồi, trên thế giới này không có bữa ăn nào là miễn phí." Từ Phàm thở dài nói.

"Sư phụ nghĩ vậy tốt nhất. Lấy tư chất có thể so với thiên địa kia của sư phụ, muốn phi thăng lên thế giới Đại Thiên còn không phải chỉ là chuyện đơn giản sao?" Lý Huyền Đạo lại thuận thế tâng bốc thêm một đợt.

Nghe được lời này, ánh mắt Từ Phàm nhìn về phía Lý Huyền Đạo bỗng trở nên thân thiết.

Chương 236: Thần thông Luyện Thể của Hùng Lực

“Ha ha, ngươi quá lời rồi, vi sư nào dám sánh vai với thiên địa.” Từ Phàm cười nói, quả nhiên những người đã ra xã hội đều biết nói lời dễ nghe.

Trong lòng Lý Huyền Đạo vui mừng, cảm giác như tìm được chỗ dựa mà đi đường tắt.

“Lấy tư chất của sư phụ, tương lai nhất định sẽ trở thành bá chủ một phương của thế giới Đại Thiên.” Lý Huyền Đạo tiếp tục nói.

Từ Phàm phất tay một cái tỏ ý không cần nói gì nữa, chuyện sau khi thành tiên này, cũng không biết còn phải đợi bao nhiêu năm nữa.

“Đúng rồi, không phải ngươi nói khi đến Nguyên Anh Hậu Kỳ, thì sẽ dâng ý chí tiên văn lên à.” Từ Phàm vẫn nhớ chuyện này.

“Đúng vậy, đợi đến khi ta đến Nguyên Anh Hậu Kỳ, ta sẽ giao toàn bộ cảm ngộ và ý chí tiên văn mình biết cho sư phụ.” Lý Huyền Đạo thành khẩn nói, những chuyện đã đồng ý với chỗ dựa, thì nhất định phải làm thật tốt.

“Ngươi muốn đưa tất cả tiên văn cho ta sao, ngươi không tính đi trên con đường Luyện Khí à.” Từ Phàm hỏi.

Trong Tu Tiên giới, một Luyện Khí Sư có thể truyền tất cả phù văn và ý chí tiên văn mà mình lĩnh ngộ được cho người khác, hậu quả là chính mình sẽ hoàn toàn quên sạch những phù văn và ý chí tiên văn đó.

“Đời này, ta không có ý định đi theo con đường Luyện Khí, tất cả tiên văn đã học đã trải qua mười mấy kiếp luân hồi chuyển thế này, những ý chí tiên văn và cảm ngộ này bắt đầu từ từ trở nên ảm đạm.”

“Nếu như không truyền cho sư phụ, nói không chừng đời tiếp theo sẽ hoàn toàn tiêu tán.” Lý Huyền Đạo đã căn cứ theo nguyên tắc không lãng phí.

“Kiếp trước ngươi là Luyện Khí Sư cấp bậc nào.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Luyện Khí Tông Sư, suốt cả một đời, chỉ luyện chế mấy món đạo khí cao cấp, một đời đó, cũng coi như là trôi qua khá an nhàn.” Lý Huyền Đạo tựa như đang lâm vào hồi ức.

“Người có tay nghề mà, đi đến đâu cũng sẽ được ngưỡng mộ.” Từ Phàm cười nói, điều này làm cho hắn càng thêm kiên định với lựa chọn ban đầu của mình.

“Sư phụ nói đúng.” Lý Huyền Đạo cười nói.

“Sư phụ, sau khi ta thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ dâng tiên văn lên, có thể sẽ phải ra ngoài một khoảng thời gian, chắc là cần phải tầm một trăm năm.” Lý Huyền Đạo thỉnh cầu nói.

“Đi đi, đi đi, đến lúc đó có trở về hay không thì nói một câu là được.” Từ Phàm không để ý nói.

“Cảm ơn sư phụ ân chuẩn.”

Trong lòng Lý Huyền Đạo hơi thở phào nhẹ nhõm, nhưng lại có chút không tự nhiên, nguyên nhân thở phào một hơi là chuyện quan trọng nhất mà hôm nay tới chỗ sư phụ nói chuyện cũng đã nói xong.

Còn chuyện không được tự nhiên, đó là mình cũng không nói ra nguyên nhân, những chuyện phía sau cũng không dễ làm.

“Sư phụ cũng không hỏi ta đi làm cái gì à.” Lý Huyền Đạo thử dò xét hỏi, ngươi phải để ta nói nguyên nhân ra chứ.

“Từ trước đến nay ta cũng không hỏi những chuyện đồ đệ phải làm, chỉ cần không thương thiên hại lý là được.”

“Tư chất đời này của ta quá kém, cần mấy món thiên địa linh bảo để đúc lại tư chất, trọng tu tán công.”

“Ta đã có manh mối của mấy món thiên địa trọng bảo kia rồi, bây giờ cần phải tốn thời gian đi tìm.” Lý Huyền Đạo nói.

“À, ta biết rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Ngươi cần cái gì, thì nói với Bồ Đào một tiếng, chỗ chúng ta bên này cũng tìm giúp ngươi, nếu như ở đây có tin tức thì cũng sẽ thông báo với ngươi đầu tiên.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ.”

“Được rồi, chuyện gì cần nói thì cũng đã nói rồi, nếu còn nói nữa thì ngươi sẽ đột phá Nguyên Anh Kỳ luôn đấy.” Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo như muốn tràn linh lực ra nói.

“Không có chuyện gì nữa, đồ nhi cáo lui.”

Từ Phàm phất tay một cái, tỏ ý lui xuống đi, lại bắt đầu thời gian thả câu cá mặn.

“Lại làm cá mặn mấy hôm nữa, những việc còn lại đều đã làm xong hết cả rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Lúc này, một đạo lưu quang xoẹt qua bầu trời, một đầu đâm vào trong tông môn đại trận của Ẩn Linh môn.

“Đây là lần thứ ba rồi.” Từ Phàm cười nói.

Đạo độn quang vừa nãy là Từ Nguyệt Tiên, đây đã là lần thứ ba trở về tông môn trong tháng này rồi.

“Sư phụ, ta đi đây ~~”

Sau khi lấy nhẫn không gian đi, độn quang đó lại bay ra từ trong tông môn đại trận, bay về hướng của Tiên Thành Lâm Sâm.

“Chính Phong đó cũng có chút bản lĩnh nhỉ, đây đã là lần thứ ba rồi.”

“Đứa ngốc kia không phát giác ra cái gì đó sai sai sao.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Lúc này, trong tiên thành nào đó, Chính Phong đang cố chịu đựng sự hôi thối của tu sĩ bên cạnh, đang kiểm tra những đồ vật lấy ra từ trong nhẫn không gian.

“Tài lực của nữ oa này cũng rất hùng hậu nhỉ, ra cửa đã bắt đầu đem theo linh thạch thượng phẩm rồi.” Chính Phong nhìn linh thạch thượng phẩm trong nhẫn không gian nói, đồng thời cảm giác được có chỗ nào đó sai sai.

“Nữ oa đó lúc này chắc là đang trốn trong cái ổ của nó một thời gian rồi.”

“Liệu có âm mưu gì không nhỉ.”

Nhớ đến thủ đoạn của sư phụ nữ tu tên Trương Mai Mai đó, trong lòng Chính Phong chợt thấy chột dạ, nhỡ đâu sư phụ của nàng ta lại ra tay một lần nữa thì phải làm sao.

Nghĩ đến đây Chính Phong nhìn tu sĩ đang phát ra mùi hôi thối bên cạnh, ghét bỏ nói: “Ngươi tìm một nơi hoang dã để tự mình bế quan đi, một thời gian nữa ta lại đến tìm ngươi.”

“Tuân mệnh.” Tu sĩ mà trên người đang tản ra mùi hôi thối cứng ngắc nói, trong mắt không có một chút thần thái nào.

Đúng vào lúc này, máy truyền tin của Chính Phong vang lên một tiếng.

Chính Phong vừa nhìn, thì trong mắt thoáng qua một tia khó hiểu.

“Nhất định là có vấn đề.” Chính Phong quyết định sẽ báo thù này sau, xem tình huống đã rồi nói, nhỡ đâu nữ oa đó ngốc thật, làm rắn lên thì làm thế nào.

Sau đó Chính Phong hỏi thăm qua pháp bảo truyền tin một chút, rồi chạy về hướng trung tâm truyền tống của Tiên thành.

Hắn có rất nhiều kẻ thủ, không chơi được cái này thì chơi cái khác.

Đồng thời lúc này, Từ Nguyệt Tiên đang đi lang thang trên phố cũng đang hoài nghi, sao Chính Phong vẫn chưa mắc câu nhỉ, đây mới là cái nhẫn không gian thứ ba, đằng sau vẫn còn năm cái lận.

“Hay là hắn đã nhận ra được cái gì rồi.” Từ Nguyệt Tiên hoài nghi nói.

Sau khi suy nghĩ cả nửa ngày, cuối cùng Từ Nguyệt Tiên quyết định thuận theo tự nhiên, tiếp tục tầm bảo, thăm dò di tích bí cảnh.

...

Dục Tiên các, Tiên thành Hợp Hoan.

Mấy nữ tử quyến rũ đều chuyển động hai tay đưa Hùng Lực như kim cương ra.

“Khách quan, nếu như nô gia xoa bóp cho ngài không thoải mái thì ngài có thể nói, có thể đổi sang tỷ muội khác, chuyện gì cũng thương lượng được.”

“Thế nhưng sao ngài lại đánh giá thấp tỷ muội chúng ta, hỏi xem sau này tỷ muội chúng ta làm sao có thể mưu sinh ở Dục Tiên các đây.”

“Vẫn là câu nói đó, lực quá nhẹ.”

“Đại gia à, làm gì có ai mở thần thông Luyện Thể để chúng ta xoa bóp đâu, chúng ta chỉ có tu vi Kim Đan Kỳ, sao ngươi lại làm khó tỷ muội chúng ta thế chứ.”

Hùng Lực không nói còn được, vừa mở mồm đã nói lực quá nhẹ, mấy vị nữ tử lớn tiếng khóc, như thể là nữ nhân đang mang thai bị tra nam vứt bỏ vậy.

Nghe thấy tiếng khóc tủi thân của mấy nữ tử đó, Hùng Lực nhớ tới một điều trong những việc cần chú ý khi ra khỏi tông môn.

Đó là không chọc vào nữ nhân, trẻ con và người già.

“Có thể hủy đánh giá thấp không.” Hùng Lực hờ hững hỏi, nói ra thì, mở thần thông Luyện Thể trong lúc xoa bóp cũng không phải là ý của hắn, thực ra là hắn không quen có linh lực khác di chuyển trong cơ thể hắn.

Cho dù là khai thông kinh mạch, phủ thương trừ tà cũng không được.

Nghe thấy lời này của Hùng Lực, trong nháy mắt mấy vị nữ tử đã nín khóc.

Một vị nữ tử trong đó hành lễ với Hùng Lực nói: “Đại gia mời đi theo ta, ta đưa ngươi đi hủy đánh giá thấp.”

Sổ tay khi ra ngoài của tông môn quả không sai, quả nhiên nữ nhân giỏi thay đổi.

Đang khóc như thế, ngươi dừng lại làm cái gì.

Những tu sĩ tới Dục Tiên các, đều buồn cười nhìn một màn này, đây chính là một trong những thủ đoạn của Dục Tiên các để hủy đánh giá thấp.”

Hùng Lực người mà ra khỏi Dục Tiên các một lần nữa cảm thán không ngừng, tốn nhiều linh thạch như thế cũng chỉ để xoa mấy cái lên người.

Chương 237: Chiếc nhẫn thứ tư

Hùng Lực đi ra khỏi Dục Tiên các, nhìn hoạch định khi đi ra ngoài mà tông môn phát ngày trước, xúc động cuối cùng lần này cũng bình thường rồi.

“Trong một năm, đánh chết một vạn con Yêu tộc cùng cấp.”

Nhìn hoạch định tông môn cho mình, Hùng Lực cười nói: “Rất tốt, rốt cuộc lần này cũng bình thường rồi.”

“Một vạn con Yêu Tộc, không biết có đủ cho ta giết hay không.”

Sau đó Hùng Lực dựa theo nhắc nhở trong những việc cần chú ý khi ra khỏi tông môn, đi về phía Vạn Sự các trong Tiên thành Hợp Hoan.

Vạn Sự các, là tổ chức tình báo lớn nhất của đại lục trung tâm, nhân viên tình báo của bọn họ rải rác khắp mọi nơi trong Tiên thành.

Còn có đến nghìn vạn thành viên phân bố ở các châu vực khác bên ngoài đại lục trung tâm, thực lực vô cùng hùng hậu.

Bình thường nếu muốn tin tức tư vấn, thì đem linh thạch đến Vạn Sự các là nghe được.

Dưới sự hướng dẫn của một gã sai vặt, Hùng Lực đi vào bên trong một căn phòng, Hùng Lực liếc qua, phòng giống như vậy, ít nhất cũng phải có hơn một ngàn gian.

Gã sai vặt dâng trà và điểm tâm xong, thì lui ra, không bao lâu, một vị tu sĩ mặc thanh y đi vào.

“Đạo hữu muốn biết cái gì, ta lấy giá tốt cho.” Tu sĩ mặc thanh y cười nói, nhưng trong lòng lại đang suy đoán vị đệ tử của tông môn lánh đời này đang làm gì.

“Ta muốn biết tòa Tiên thành nào mà Yêu Tộc gây nguy hại lớn nhất.” Hùng Lực hỏi.

“Có tổng cộng mười sáu tòa Tiên thành Yêu Tộc gây nguy hại tương đối nghiêm trọng.”

Tu sĩ mặc thanh y vừa nói, vừa gõ nhẹ ngón tay lên bàn một cái, một pháp trận truyền tống nhỏ, xuất hiện ở trên bàn, một cái ngọc giản được truyền tống đưa tới.

“Đây là tài liệu về mười sáu tòa Tiên thành và tài liệu về những địa phương bị Yêu tộc xâm phạm.” Tu sĩ mặc thanh y nói.

“Bao nhiêu linh thạch?” Hùng Lực hỏi.

“Hai nghìn linh thạch, đây là giá tiền thấp nhất của một tin tức.” Tu sĩ mặc thanh y giải thích, vốn là chút tài liệu này cũng chẳng đáng bao nhiêu tiền, nhưng ai bảo bọn họ có chi phí thấp nhất chứ.

“Được.”

Hùng Lực lấy hai ngàn linh thạch ra đưa cho tu sĩ mặc thanh y, rồi bắt đầu tra cứu những tài liệu này.

Tu sĩ mặc thanh y ngồi tại chỗ chờ đợi, nhân tiện cung cấp dịch vụ nói chuyện cùng.

Sau khi tra cứu xong những tài liệu này, đột nhiên Hùng Lực nghĩ đến cái gì đó, tò mò hỏi: “Chỗ các ngươi có thể mua được tất cả các tin tức sao.”

“Đúng vậy, chỉ cần đạo hữu bỏ ra một cái giá tương ứng, tất cả tin tức đều có thể mua được.” Tu sĩ mặc thanh y tự tin nói.

“Chỗ các ngươi có tài liệu liên quan đến ta không.” Hùng Lực hỏi, dựa theo quy định của tông môn, lúc bọn họ đi ra ngoài đều sẽ đeo mặt nạ thay đổi tướng mạo và hơi thở linh hồn.

“Đạo hữu chắc chắn muốn biết sao.” Tu sĩ mặc thanh y hỏi.

Hùng Lực gật đầu.

“Được rồi.”

Tu sĩ mặc thanh y nhắm mắt trong khoảng thời gian một chén trà, mới chậm rãi mở mắt ra.

“Thiên Kiêu của Ẩn Linh môn, Hùng Lực.”

“Chiến tích, Thiên Kiêu đứng đầu bảng chiến lực, hạng nhất Trúc Cơ Kỳ.” Tu sĩ mặc thanh y kinh ngạc nói, không ngờ rằng mình tùy tiện tiếp một khách hàng thì lại có lai lịch lớn như thế.

“Lúc ta ra ngoài đã thay tên đổi họ che giấu hơi thở, sao các ngươi biết được chứ,”

Hùng Lực ngạc nhiên nói, không ngờ rằng chỉ là tò mò nên hỏi một chút, lại thật sự có thể nói trúng được.

“Đây chính là cơ mật của Vạn Sự các chúng ta, tin tức về thân phận của đạo hữu có giá một trăm vạn linh thạch, mời trả tiền.” Tu sĩ mặc thanh y cười nói.

Người đứng nhất tháng này sẽ là ta rồi, trong lòng tu sĩ mặc thanh y vui vẻ, vẻ mặt cũng bắt đầu trở nên thân thiện.

"…"

Giờ khắc này đột nhiên Hùng Lực cảm thấy miệng của mình, thật bỉ ổi, thế nhưng lấy được tin tức này cũng không tính là lỗ.

Một trăm linh thạch thượng phẩm cứ hết như vậy đó, sau khi ra khỏi Vạn Sự các Hùng Lực vô cùng đau lòng.

Ngay lúc này, một cảm giác kỳ dị truyền khắp toàn thân Hùng Lực, đợi đến lúc Hùng Lực phục hồi tinh thần, thì phát hiện nhẫn không gian của mình đã bị đánh tráo.

Giờ khắc này, đột nhiên Hùng Lực cảm thấy, tiêu hết một trăm linh thạch thượng phẩm này cũng chẳng phải chuyện lớn gì.

Hùng Lực lấy pháp bảo truyền tin mang theo người ra, gửi một tin tức về cho tông môn.

Không lâu sau, một quản sự của thương hội Ẩn Linh, cầm một chiếc nhẫn không gian tới.

…

Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang lĩnh hội tiên văn, thì nghe thấy báo cáo của Bồ Đào.

"Vạn Sự các, chuyện trên thế gian, chỉ cần chịu chi linh thạch, thì không gì không biết."

"Nếu như cái này không có quan hệ với hội trưởng lão, ta…"

Những lời phía sau Từ Phàm không nói ra, nhỡ đâu bị ba món tiên khí kia của hội trưởng lão phát hiện ra thì phải làm sao.

"Kim Đan Kỳ, rốt cuộc thì che giấu thiên cơ vẫn hơi khó, cái giá dùng ý chí thương đạo và thiên đạo để giao dịch lại lớn."

"Đợi thêm mấy trăm năm nữa, đợi khi ta lên Nguyên Anh Kỳ, sẽ cải tạo đảo Ẩn Linh hoàn toàn, che đậy nhân quả cơ duyên của đệ tử Ẩn Linh môn xong."

"Đến lúc đó Ẩn Linh môn mới là tông môn lánh đời thật sự." Từ Phàm nói.

"Còn chiếc nhẫn mà Hùng Lực bị mất kia, tính ra cái này còn kém năm lần.”

“Đến lúc đó chỉ sợ ngươi là Hợp Thể Kỳ, thì đến thần tiên cũng không cứu nổi.” Từ Phàm nói.

“Tiếp tục lĩnh hội tiên văn, tiếp tục con đường của thủ nghệ nhân.” Từ Phàm nói xong rồi nhắm mắt bắt đầu lĩnh hội tiên văn.

…

Học viện Thiên Kiếm, ở bên trong một đạo trường vô cùng lớn, trận so tài mỗi năm một lần của học viện Thiên Kiếm bắt đầu rồi.

Lúc này trên bầu trời của đạo trường, đã hội tụ các môn phái kiếm tu của Tiên thành Thiên Kiếm và các Tiên thành xung quanh, trong đó còn có một vài trưởng lão môn phái không hiểu sao mà đến.

Trận so tài mỗi năm một lần của học viện Thiên Kiếm, còn được gọi là trận đấu tốt nghiệp.

Lúc này, học viên tất cả cấp bậc đều phải tham chiến, để cho những tông môn kiếm tu kia chọn.

Lúc này, Vương Hướng Trì đang an ủi học viên của mình.

“Năm nay là năm thứ nhất, năm nay các ngươi chỉ học căn bản, vậy nên cho dù có thua hết tất cả trận đấu thì cũng đừng mất tinh thần.”

“Lão sư đồng ý với các ngươi, lúc các ngươi tốt nghiệp, sẽ phát ra ánh sáng nổi bật nhất.” Vương Hướng Trì nói.

Lúc sau khi khảo sát thiên phú của tất cả học viên xong, hắn nhanh chóng thay đổi phương thức dạy học.

Trừ Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực ra, các học viên còn lại sẽ chỉ học kiếm đạo căn bản nhất như nhau, để lúc tốt nghiệp bọn họ sẽ bộc phát ra tiềm năng lớn hơn, được các tông môn kiếm tu kia chọn trúng.

Còn cái chuyện lấy hạng nhất, cứ giao cho Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực là được rồi.

“Đã rõ ạ!” Năm mươi học viên đều cảm kích nhìn Vương Hướng Trì, bọn họ biết, may mắn lớn nhất cuộc đời này có thể chính là gặp vị lão sư trước mắt này.

“Được rồi, các ngươi biết là tốt rồi.”

Vương Hướng Trì phất tay một cái, trợ giáo bên cạnh đã nhanh chóng phát ngọc bài trong tay cho mỗi học viên.

Ngọc bài sẽ tiếp nhận tin tức của học viện Thiên Kiếm truyền đến, nó sẽ nói cho mỗi học viên phải đi đến sân thi đấu số mấy để thi đấu một cách chính xác.

“Được rồi, vẫn còn nửa tiếng nữa mới bắt đầu thi đấu, các ngươi đã rõ đường đến sân thi đấu của mình chưa.”

“Dạ rồi, lão sư.”

Lúc này đạo trường học viện của Thiên Kiếm đã chia ra thành hơn một nghìn sân thi đấu, mỗi một sân thi đấu đều hơn bốn dặm, cho nên từ sân thi đấu này đến sân thi đấu khác mất rất nhiều thời gian.

“Đi đi.”

Vương Hướng Trì nhẹ nhàng vung tay lên, trên trời các học viên xuất hiện hư ảnh của kiếm ngự phong, sau đó hóa thành linh quang rơi vào trong người của học viên.

Ngay lập tức tất cả các học viên cảm thấy thân thể mình như nhẹ hơn phân nửa.

“Cảm ơn lão sư.” Các học viên nói.

Lúc này, trên bầu trời truyền tới ánh mắt cảm giác nhìn chăm chú.

Nhất thời vẻ mặt của Vương Hướng Trì trở nên nghiêm túc, chậm rãi ngẩng đầu, một đôi kiếm mục nhìn về phía bầu trời, một đạo tâm kiếm bắn ra từ trong mắt Vương Hướng Trì.

Ở Tu Tiên giới, nhìn chăm chú vào tu sĩ khác chính là đại kỵ.

Chương 238: Tiên thành Thiên Kiếm bị phá

Trên bầu trời học viện Thiên Kiếm, một vị kiếm tu Hóa Thần Kỳ chậm rãi thu hồi ánh mắt.

“Một Học viện Thiên Kiếm nho nhỏ, không ngờ lại là đầm rồng hang hổ.” Trong mắt kiếm tu Hóa Thần Kỳ lóe lên vẻ kiêng kỵ.

Mới vừa rồi khi Vương Hướng Trì kích phát kiếm ý niệm, suýt thì làm tâm thần hắn bị thương.

Vương Hướng Trì cũng từ từ thu hồi ánh mắt lại, từ nhỏ Từ Phàm đã nói với hắn, lúc mà người khác nhìn ngươi, nhất định phải nhìn lại.

“Chỉ là một Hóa Thần Kỳ, nhìn vớ vẩn cái gì chứ.”

Nửa giờ sau, trận so tài của toàn bộ học viện Thiên Kiếm bắt đầu, trong đạo trường to không gì sánh nổi, hơn một nghìn sân thi đấu cùng bắt đầu.

Người phụ trách tông môn kiếm tu xem cuộc chiến trên bầu trời đều đã bắt đầu chọn ra nhân tài mình vừa ý.

“Học viện này sát khí mạnh thật, nhất định là hạt giống tốt tu luyện sát lục chi đạo.”

“Đã lâu rồi chưa nhìn thấy thiên tài kiếm trận chi đạo, chỉ tiếc là vẫn chưa đủ thiên tài, không có giá trị đào tạo.”

“Học viện này chiến ý mạnh thật, lối đánh cũng rất ổn định, đúng là hạt giống tốt.”

“Thần thông Kiếm Đạo nhất mạch, tạm thời ghi nhớ các đệ tử mới vào học viện trước, hai năm sau đó từ từ quan sát.”

“Cảm giác học viên lần này cũng đều đều như nhau, không có thiên tài cấp Thiên Kiêu, nhưng số lượng thiên tài bình thường cũng không ít.”

Theo trận chiến đấu bắt đầu, ngày càng nhiều trưởng lão tông môn kiếm tu đã chọn được đệ tử vừa ý mình.

Vương Hướng Trì ở quan trạm đài hài lòng gật đầu một cái.

Những học viên mình dạy, mặc dù chỉ học kiếm đạo cơ bản, nhưng mà chiến lực cũng không kém, hoàn toàn có thể sánh với học viên cấp thiên, địa.

“Tiền bối, những học viên này gặp được ngài, chính là may mắn một đời này của bọn họ.” Trợ giảng bên cạnh nói, nếu như lúc trước mình có được lão sư tốt như thế, chắc là sẽ mạnh hơn bây giờ nhỉ.

“Không có cái gì là may mắn, coi như là duyên phận đi.”

“Mặc dù tư chất của đám hài tử này hơi kém, nhưng nói không chừng tương lai sẽ tự xông ra cho mình một con đường.” Vương Hướng Trì nói, thành thật mà nói, tư chất của những học viên mình dạy bây giờ nếu ở Ẩn Linh môn cũng là trình độ bình thường.

Con đường tương lai của bọn chúng sáng vô cùng, đám học sinh này của mình cũng không hẳn là không thể.

Trận chiến đấu đầu tiên kết thúc, hơn một nửa học viên lớp Vương Hướng Trì đã bị loại.

“Các ngươi cố hết sức là được, bây giờ chẳng qua chỉ là vừa mới bắt đầu.” Vương Hướng Trì an ủi.

Phương pháp dạy học sinh bây giờ của Vương Hướng Trì, càng ngày càng giống với Từ Phàm.

Thấy học viên của mình cố hết sức là được rồi.

…

Hùng Lực nhìn nhẫn không gian mới đeo, với cái nhẫn vốn dĩ bị mất trên tay.

“Thì ra là trong Tu Tiên giới, thật sự có người có thể không hay không biết mà ăn trộm nhẫn không gian.” Hùng Lực lẩm bẩm nói, trong lòng có chút không nỡ, trong nhẫn không gian của mình còn có lễ vật mà các sư đệ tặng, lần này thì mất hết thật rồi.

“Xem ra sau này phải học hỏi Kiên Bạch một chút rồi, tiểu tử đó luôn muốn học cái loại thần thông này, bây giờ không biết đã tìm được chưa.” Hùng Lực nói.

Kiên Bạch là một sư đệ của Hùng Lực.

Từ nhỏ đã muốn thần không biết quỷ không hay mà chuyển đồ từ nhẫn không gian của người khác vào nhẫn không gian của mình, đáng tiếc vẫn chưa tìm được loại thần thông này.

Nhớ tới chỗ tài liệu đã thấy, Hùng Lực quyết định đi Tiên thành Cao Dao, tòa Tiên thành kia bị Yêu Tộc nhắm trúng, có thể nói bên ngoài của Tiên thành chính là thiên hạ của Yêu Tộc.

Hiện tại đã có rất nhiều người mang lòng chính nghĩa đã đi tiếp viện rồi.

Trung tâm Truyền Tống Trận, khi biết được Hùng Lực muốn đi Tiên thành Cao Dao, nhưng lại được cho hay, bây giờ Tiên thành Cao Dao cấm tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trở xuống truyền tống đến đó.

Nói đơn giản, đó là đừng có mà đi tìm chết.

“Nghiêm trọng như vậy à.” Hùng Lực cau mày nói.

Sau đó Hùng Lực lui về lựa chọn tiếp theo, đi đến nơi có nguy cơ thứ hai, Tiên thành Vĩnh Thụ.

Trời đất xoay vòng một trận, Hùng Lực đã đi tới Tiên thành Vĩnh Thụ.

Vừa vào trong trung tâm Truyền Tống Trận, Hùng Lực đã thấy được tầng mây xa xa.

Bản thể của Tiên thành Vĩnh Thụ là một Yêu thú loại cây, đã mở linh trí, lúc phi thăng đã để bản thể lại, sau đó dần dần phát triển thành một tòa Tiên thành.

Tiên thành này, là thánh địa của tu sĩ tu luyện thần thông hệ mộc.

“Đạo hữu đến một mình sao.” Hùng Lực vừa ra khỏi trung tâm Truyền Tống trận thì đã bị cản lại.

“Sao thế.” Hùng Lực hỏi.

“Có phải đạo hữu muốn tru diệt yêu tộc hay không, chúng ta lập đội nhớ.” Người tu sĩ gọi Hùng Lực lại hỏi.

Hùng Lực nhìn tu sĩ gọi mình lại, hỏi: “Lúc này ngươi mới tìm người hợp tác có phải hơi muộn không.”

Hùng Lực nói xong thì đi về phía Vạn Sự các, hắn muốn biết mình thích hợp hành động ở nơi nào.

Vạn Sự các chiếm một cái lá to trên cây Tiên thành này, dài khoảng ba dặm.

Sau khi tốn hai nghìn linh thạch, Hùng Lực cũng lấy được tin tức mình muốn.

“Sổ tay những việc cần chú ý khi ra ngoài do tông môn biên tập đúng là đồ tốt.” Hùng Lực nhìn tình báo trong tay nói.

Trong thời kỳ làm nhiệm vụ bên ngoài, nhất định phải có tình báo chính xác giúp đỡ mới có thể hành động, Hùng Lực nghiêm khắc thi hành theo sổ tay những việc cần chú ý khi ra ngoài của tông môn.

“Nếu như không có tình báo mà cứ mù mờ xông ra, thì không biết đã chết bao nhiêu lần rồi.” Hùng Lực nói.

Vốn dĩ Hùng Lực muốn đi đến nơi cách Tiên thành tương đối gần để thăm dò một chút, sau khi nhìn tình báo thì mới biết, thì ra địa phương phụ cận Tiên thành mới là nơi nguy hiểm nhất.

“Nếu muốn đi đến địa phương xa hơn tí, nhất định phải đi qua nơi nguy hiểm, mà nơi đó rất có thể sẽ xuất hiện Yêu Tộc Nguyên Anh Kỳ trở lên, vậy thì phải làm sao giờ.” Hùng Lực cũng bắt đầu nhức đầu nói.

Cuốn sổ tay những việc cần chú ý khi ra ngoài của tông môn đã bị lật xem một lượt nay lại bị Hùng Lực cầm lên lần nữa.

“Ở bên ngoài nếu gặp phải vấn đề khó khăn có thể hỏi Bồ Đào.”

Hùng Lực vỗ vào đầu mình một cái.

“Sao ta có thể quên chuyện này được nhỉ.” Hùng Lực nói xong liền lấy pháp khí truyền tin ra hỏi.

“Bồ Đào, bây giờ ta đang ở Tiên thành Vĩnh Thụ, muốn ra khỏi thành đánh chết Yêu Tộc thì có kiến nghị hợp lý nào cho ta không.” Hùng Lực hỏi.

Lúc này, trong mặt kính của pháp khí truyền tin, Hùng Lực đã biến thành một hình dáng khác.

“Đang thu thập tình báo tổng hợp của Tiên thành Vĩnh Thụ.”

“Đang kết hợp với thực lực bản thân Hùng Lực để thiết kế kế hoạch.”

“Cộng thêm các nhân bên ngoài, đã biết được tình báo tổng hợp liên quan.”

“Kế hoạch tốt nhất, là đi tìm chưởng môn ở Tiên thành Vĩnh Thụ.”

Sau đó Bồ Đào lại phát địa chỉ chính xác cho Hùng Lực.

“Chưởng giáo cũng ở Tiên thành Vĩnh Thụ sao?” Hùng Lực vui vẻ nói.

“Ngươi còn do dự nữa thì chưởng giáo sẽ ra khỏi thành đấy.”

“Ta biết rồi.”

Từ Nguyệt Tiên đang trải nghiệm mỹ thực đặc sắc bản địa ở Tiên thành Vĩnh Thụ nhìn Hùng Lực cứ cười ngốc trước mặt.

“Ra mắt chưởng giáo.” Hùng Lực cung kính nói.

“Bên ngoài gọi ta là tiền bối được rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vâng thưa tiền bối.” Hùng Lực cười nói.

“Có chuyện gì, thì ngồi xuống trước, vừa ăn vừa nói, ngươi đứng làm ta có cảm giác bị áp bách.” Từ Nguyệt Tiên nói, cái cảm giác nhìn thấy đệ tử tông môn của mình cũng có chút kỳ kỳ, chỉ muốn tiễn hắn an toàn trở về thôi.

“Vâng ạ tiền bối.”

Hùng Lực vừa ngồi xuống thì bắt đầu cầm hoa quả trên bàn lên ăn, từ nhỏ hắn đã chịu đói chịu khát, nhìn thấy đồ ăn, cho dù là có đói hay không, thì cũng muốn ăn mấy miếng.

“Ngươi thăng cấp lên Kim Đan, bị Đại trưởng lão đuổi ra ngoài à.” Từ Nguyệt Tiên nhìn Hùng Lực cười nói, trước kia Từ Phàm đã nói cho nàng biết cái này.

“Đại trưởng lão cho ta ra ngoài rèn luyện mười năm rồi về, hơn nữa còn sắp xếp một đống nhiệm vụ.” Hùng Lực vừa nói vừa lấy ngọc giản tất cả những việc phải làm trong mười năm ra, đưa cho Từ Nguyệt Tiên.

“Còn có nhiệm vụ à, không giống như phong cách của sư phụ nhỉ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Cầm ngọc giản lên nhìn một cái, sắc mặt Từ Nguyệt Tiên bắt đầu trở nên kỳ quái.

Từ Nguyệt Tiên trả ngọc giản nhiệm vụ lại cho Hùng Lực.

“Nếu là nhiệm vụ, thì hãy làm cẩn thận.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ừm.”

“Ngươi đã làm xong mục nhiệm vụ đầu tiên rồi.” Từ Nguyệt Tiên dò hỏi.

“Mới vừa làm xong, lãng phí thời gian lãng phí linh thạch.” Hùng Lực nói.

“Ngươi…, bỏ đi, nói với ngươi cũng không hiểu.” Từ Nguyệt Tiên vừa nhìn đã biết dự tính ban đầu Từ Phàm sắp xếp nhiệm vụ đầu tiên.

Kiểu như là nuôi con gái thì phải nuông chiều, con trai thì phải cho trải đời, nếu không thì một đứa con gái nào đó móc tay một cái thì đi theo luôn, thế không phải sẽ chịu thiệt à.

“Ngươi muốn đi đến nơi có Kim Đan Kỳ và Nguyên Anh Kỳ thường xuyên lui tới để đi hoàn thành nhiệm vụ phải không.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Đúng vậy, lo lắng duy nhất bây giờ chính là lúc đi ra ngoài và lúc trở về, sẽ bị Yêu Tộc Nguyên Anh Kỳ trở lên phục kích.” Hùng Lực lo lắng nói, hắn có lòng tin có thể chạy thoát khỏi tay của Yêu Tộc Nguyên Anh Kỳ, nếu lúc ấy vượt qua giới hạn này thì Hùng Lực chỉ có nộp mạng.

“Cái Tiên thành này không thích hợp, ngươi không nghĩ đến đổi sang một Tiên thành khác à.” Từ Nguyệt Tiên kỳ quái nhìn Hùng Lực hỏi.

“Đến thì cũng đã đến rồi, nếu mà đổi thì tính gì chứ.” Hùng Lực ngay thẳng nói.

“Đại trưởng lão cũng không sợ ngươi không trở về được à.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sư phụ nói rồi, mạng của ta còn vững hơn cả con rùa mà hắn nuôi, không xảy ra chuyện gì được đâu.” Hùng Lực nói.

“Được rồi, cái Tiên thành này đúng là không thích hợp với ngươi.”

“Thế này đi, ngươi đi Tiên thành Huyền Kim tìm một vị bằng hữu của ta, nàng là quản sự của một môn phái, ta sẽ bảo nàng sắp xếp cho ngươi một nơi phù hợp.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Được.” Hùng Lực gật đầu.

Sau đó lúc mà Hùng Lực nói ra chuyện nhẫn không gian của mình đã bị trộm mất, Từ Nguyệt Tiên bắt đầu kích động, sau đó cùng nhau chửi rủa cái tên Chính Phong kia một trận với Hùng Lực.

…

Lúc này Chính Phong đang phải buồn bực chịu đựng mùi hôi thối gấp đôi mùi lúc đầu.

“Ta có duyên với nữ oa kia như vậy à, tùy tiện trộm một cái thì gặp phải đồng môn của nàng.” Chính Phong buồn bực nói, không ngờ rằng tùy tiện đi trộm vậy mà lại gặp được người có mối quan hệ với Trương Mai Mai kia.

“Thế nhưng bây giờ xem ra, tông môn của nữ oa kia cũng có chút thủ đoạn, chỉ cần không chủ động phá giải nhẫn là được.”

“Vậy thì ta sẽ tiếp tục báo thù.” Dương trung của Chính Phòng xoẹt qua tia hưng phấn, hắn thích nhất cái loại cảm giác người khác cực kỳ hận mình, nhưng lại không thể làm gì được mình.

Sau đó Chính Phong liên lạc với một thế lực tổ chức tình báo bí mật, sau khi tiêu một số tiền lớn, mới lấy được hành tung của hai người.

Không qua bao lâu, chiếc nhẫn trên tay Từ Nguyệt Tiên lại bị đánh tráo.

Lần này Chính Phong còn quan sát Từ Nguyệt Tiên trong bóng tối một lúc, rồi đến lượt của Hùng Lực.

“Ăn trộm cũng ngang ngược như vậy sao.” Hùng Lực nghi ngờ nói, cũng đã hai lần rồi, có thù oán gì đâu chứ.

Lúc này, có một thành viên ngoại môn của Ẩn Linh môn đưa lệ phí truyền tống trở về Ẩn Linh môn cho Hùng Lực, bởi vì chỗ Tiên thành hắn ở không có chi nhánh của thương hội Ẩn Linh.

Trong Tiên thành Lâm Sâm, Hùng Lực gặp được Từ Nguyệt Tiên cũng bị trộm.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc kia của chưởng giáo, Hùng Lực nói: “Tiền bối, đồ của ngươi lại bị trộm rồi à.”

Từ Nguyệt Tiên buồn bực gật đầu một cái.

Sau đó hai người cùng trở về Ẩn Linh môn.

Từ Phàm đang lĩnh ngộ tiên văn, sau khi nhận được tin tức thì đi ra khỏi không gian dưới lòng đất.

“Loại chuyện như này không thể không phòng, người tinh thông thuật Thâu Thiên Hoán Địa trong cái Tu Tiên giới này cũng không phải là ít, phải đề phòng một tay.” Từ Phàm trầm tư nói.

Từ Nguyệt Tiên bị trộm thì cũng thôi đi, bởi đó là cục diện hắn bày ra, còn Hùng Lực cũng bị trộm, làm cho hắn phải nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này.

“Thần thông Thâu Thiên Hoán Nhật, thú vị đấy, xem ra ta phải tốn chút thời gian suy nghĩ một chút.”

Sau khi hai người trở lại Ẩn Linh môn, Từ Phàm để cho hai người ở trong tông môn an ổn một tháng rồi lại xuất phát.

Trong tiểu viện của Từ Phàm, công cụ con rối đem những pháp thuật liên quan đến ăn trộm tới.

Trong Tu Tiên giới, thần thông như ăn trộm đều là truyền thừa độc môn, ngoại giới sẽ thấy rất ít những tài liệu thần thông này, chỉ có mấy loại pháp thuật mà quần chúng quen thuộc, cũng chỉ là trình độ của tiểu tu sĩ Luyện Khí Kỳ lén lút.

“Phi Long Thám Thủ, cái tên này cũng tao nhã nhỉ.” Từ Phàm cười nói, sau đó liền bắt đầu lĩnh hội phân giải cái pháp thuật này, mưu đồ suy diễn ra thần thông càng cường đại hơn.

Ngay lúc này, một đạo ánh sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Tiên thành Thiên Kiếm bị mấy trăm Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ công phá?”

“Hướng Trì đã dẫn học sinh của hắn trốn ra ngoài Tiên thành Thiên Kiếm?”

“Trước mắt chỉ còn lại trung tâm Truyền Tống Trận là không bị công phá.” Từ Phàm cả kinh nói.

Lúc này, một chiếc Linh thuyền to lớn chở một con Ngũ Linh Minh Hầu và vạn con rối, nhanh chóng bay về phía Tiên thành Lâm Sâm, sau đó được một vị Luân Hồi Nô nhận được trong một bảo khí không gian lớn.

Bên ngoài Tiên thành Thiên Kiếm, một đạo kiếm quang đưa năm mươi học sinh nhanh chóng chạy về phía khu vực hoang dã, sau lưng bị ba con Khuyển Yêu Hóa Thần Kỳ đuổi theo.

Tất cả học sinh vẫn còn đang ở trong trạng thái chưa tỉnh hồn.

Vương Hướng Trì nhìn con Khuyển Yêu đuổi sát không buông ở phía sau, sắc mặt có chút nghiêm túc.

“Chủ nhân đã nhận được tin tức, đang phái người tới tiếp viện, xin chịu đựng thêm một lúc.” Âm thanh của Bồ Đào truyền ra từ trong pháp bảo truyền tin của Vương Hướng Trì.

“Được.” Vương Hướng Trì tỉnh táo nói.

Vương Hướng Trì nhìn Tiên thành Thiên Kiếm cách càng ngày càng xa, lại nhìn con Khuyển Yêu phía sau, trong mắt lóe lên một tia sát ý.

“Ba con chó bọn ngươi muốn ăn chắc ta sao.”

Vương Hướng Trì vung tay lên, đưa tất cả các học viên vào trong hành cung tùy thân, rồi sau đó xoay người lẳng lặng nhìn ba con Khuyển Yêu kia.

Song kiếm Phong Lôi xuất hiện ở hai bên Vương Hướng Trì.

Lúc này trên người Vương Hướng Trì tản ra một đạo kiếm ý thuần túy nhất, cùng lúc đó một bài nhạc nền kinh điển nhất vang lên. (xin làm theo bài nhạc nền lúc siêu nhân cứu người)

Theo nhạc nền vang lên, kiếm ý trên người Vương Hướng Trì càng ngày càng sắc bén, ngọn lửa khát vọng chiến đấu trong mắt kia cũng càng ngày thịnh vượng.

Một đạo hư ảnh cự kiếm xuất hiện ở sau lưng Vương Hướng Trì.

Ngay trước lúc đến đoạn cao trào một của nhạc nền, khí thế trên người Vương Hướng Trì lên đến đỉnh điểm, cùng lúc đó ba con Khuyển Yêu đuổi mãi không tha kia cũng đuổi tới nơi.

“Nhân tộc tu…”

Khuyển Yêu còn chưa nói hết câu, thì đã bị kiếm quang thoáng qua rồi biến mất trong thiên địa mang đi.

Tầng mây trên bầu trời cũng bị kiếm quang xẻ làm hai nửa.

“Húuu~~~ “

Ba con Khuyển Yêu Hóa Thần Kỳ, một con chết hai con bị thương.

Trước khi con Khuyển Yêu kia chết, thì phát ra tiếng rên rỉ cuối cùng, vang vọng khắp cả trời đất.

Lúc này Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ đang chặn đánh tu sĩ Nhân Tộc bên ngoài Tiên thành, sau khi nghe được âm thanh đó, liền dẫn theo một đội Yêu Tộc Hóa Thần Kỳ bay về phía Vương Hướng Trì chạy trốn.

Lúc này, một Luân Hồi Nô truyền tống đến Tiên thành Thiên Kiếm.

Lúc này, Tiên thành Thiên Kiếm bị Yêu Tộc tập kích, tin tức công phá Tiên thành đã truyền khắp toàn bộ trung tâm đại lục.

Chương 239: Thương Kiếm môn

Một kiếm này của Vương Hướng Trì đã dọa được hai con Khuyển Yêu bị thương còn lại.

Hai con Khuyển Yêu liếc mắt nhìn nhau, hai bên đều gật đầu một cái, đạt thành một hiệp nghị nào đó.

Một tin tức liên quan tới Thiên Kiêu Nhân Tộc truyền đến đang bị phá hoại trắng trợn trong tay Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ bên trong Tiên thành.

Khuyển Yêu tiện tay bóp nát yêu lực linh quang truyền tin tức trong tay.

“Thiên Kiêu Nhân Tộc, giết chết một người, Yêu Tôn sẽ thưởng cho rất nhiều đồ tốt.” Khuyển Yêu tùy ý giơ móng vuốt lên, thì đã trực tiếp phá hủy một con đường phía trước.

“Cũng may là Dung Khuyển nhất tộc ta phát hiện.”

Khuyển Yêu Hợp Thể Kỳ nói xong liền vội vàng bay về phía ngoài thành.

Lúc này, trong trung tâm truyền tống Luân Hồi Nô đã thuận lợi lăn lộn ra khỏi trung tâm truyền tống, thả Ngũ Linh Minh Hầu ở trong bảo khí không gian ra.

Trong nháy mắt Ngũ Linh Minh Hầu đi ra, Từ Phàm ở đảo Ẩn Linh xa xa đã tiếp quản Ngũ Linh Minh Hầu thông qua công pháp cảm ứng.

“Được rồi, ngươi lui về thủ trung tâm truyền tống đi.” Ngũ Linh Minh Hầu hờ hững nói.

“Tuân lệnh.” Luân Hồi Nô hành lễ nói.

Sau khi Luân Hồi Nô đi, tay Ngũ Linh Minh Hầu kết pháp ấn, thân hình biến mất ngay tại chỗ.

“Không tồi, con này mạnh hơn con rối Luyện Hư kia nhiều.” Ẩn thân trong Ngũ Linh Minh Hầu hài lòng nói.

Ẩn thân trong Ngũ Linh Minh Hầu đã biến thành hình dáng của Từ Phàm, hắn vẫn không quen với hình dáng của Yêu Tộc, loại hình người cũng không được.

Lúc này, Vương Hướng Trì cách xa Tiên thành Thiên Kiếm hơn mấy ngàn dặm, lại bắt đầu chạy thoát thân, bởi vì mới vừa rồi Bồ Đào thông báo cho hắn, trong Tiên thành Thiên Kiếm, có Yêu Tộc Hợp Thể kỳ đang chạy về hướng của hắn.

Vương Hướng Trì đang chạy trối chết, nói về phía pháp khí truyền tin: “Tiếp theo ta nên làm thế nào, với Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ mấy nghìn dặm cũng chỉ là một cái chớp mắt thôi.”

“Không sao, chủ nhân đã phái người tới cứu ngươi rồi, ngươi chỉ cần dẫn Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ kia cách Tiên thành Thiên Kiếm hơn vạn dặm là được, thì chủ nhân có thể động thủ.” Bồ Đào trả lời lại.

Lúc này, sau lưng Vương Hướng Trì truyền tới yêu lực áp bức kinh người, một độn quang mang theo yêu lực bắn về phía Vương Hướng Trì.

“Nhanh vậy à!!!” Vương Hướng Trì cả kinh nói, cảm thụ được sau lưng xuất hiện yêu lực kinh người, hắn cho là Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ đã đến.

“Đây là Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ, không cần lo lắng, dùng toàn lực chạy thoát thân là được.” Giọng Bồ Đào dửng dưng, khiến cho Vương Hướng Trì cảm thấy chuyện rất vớ vẩn.

Đã bị đuổi đến đít rồi, sao có thể không lo lắng được chứ.

Một chiếc móng to hình thành từ yêu lực xuất hiện ở phía trước Vương Hướng Trì, hung hãn vỗ tới.

“Ta…”

Oanh ~~

Trên người Vương Hướng Trì xuất hiện vòng bảo vệ kim cang, ung dung chặn công kích của móng to lại, cũng có một lực đẩy, khiến cho tốc độ của Vương Hướng Trì tăng lên gấp đôi.

Ngọc bài mà Vương Hướng Trì vẫn luôn đeo trên cổ hóa thành bột, đây là thủ đoạn bảo toàn tính mạng mà Từ Phàm để lại cho mỗi một đồ đệ.

Vương Hướng Trì còn có chín cái ngọc bài như thế này nữa.

“Bồ Đào, có phải tất cả đã nằm trong tính toán của ngươi không.”

Vương Hướng Trì chỉ vào vòng bảo vệ màu vàng hỏi.

“Đúng vậy, số liệu trong kho đều có tài liệu của các ngươi, cho nên cục diện trước mắt vẫn trong tầm khống chế được.”

Một cái ngọc bài khác được Vương Hướng Trì lấy ra đeo vào cổ.

“Thế cái gì là không thể khống chế được.”

Vừa mới hỏi xong, vẫn chưa chờ được câu trả lời của Bồ Đào, dưới mặt đất một tòa sơn phong, toát ra linh quang kỳ dị, bao bọc Vương Hướng Trì đang chạy trốn lại trong nháy mắt.

Vương Hướng Trì đang chạy trối chết thì đột nhiên cảnh tượng trước mắt biến đổi.

Vốn là núi lớn hoang dã, nháy mắt đã biến thành thánh địa nhất phái tiên gia.

Oanh ~~

Nhất thời Vương Hướng Trì không phản ứng kịp, trực tiếp đụng vào một nơi trong vách núi.

Vương Hướng Trì đang đội vòng bảo vệ màu vàng, vùng vẫy ra khỏi vách núi, bay lên bầu trời, nhìn cảnh tượng bên dưới giống như là thánh địa tông môn kia, nghi hoặc nói: “Có phải ta gặp được di chỉ thượng cổ tông môn không?”

“Bồ Đào, chỗ của ngươi có tài liệu của Thương Kiếm môn không.” Vương Hướng Trì nhìn chữ trên sơn môn kia nói.

“Đã tách ra với bản thể, trong kho tài liệu mang theo không có tài liệu của Thương Kiếm môn.” Một giọng nói điện tử thuần túy truyền ra.

Còn chưa đợi Vương Hướng Trì trả lời, toàn bộ di tích môn phái Thương Kiếm môn bắt đầu chấn động.

Trên ngọn núi cao chính phía xa xa, xuất hiện hư ảnh của một thanh cự kiếm thông thiên.

“Khảo hạch nhập môn Thương Kiếm môn bắt đầu.” Một âm thanh tang thương vang lên.

Cùng lúc đó, sơn môn liên tiếp phía xa xa và nấc thang ngọc chất giữa ngọn núi chính bắt đầu toát ra linh quang.

“Ải thứ nhất, con đường kiếm thể.”

“Có nấc thang này leo lên ngọn núi chính là được qua cửa.” Giọng nói của một lão nhân vang lên.

“Không ngờ rằng ta cũng là người có vận khí lớn.” Vương Hướng Trì cười đi về phía tòa sơn môn kia.

Đi đến dưới sơn môn, Vương Hướng Trì bước một bước, thì bị một đạo linh quang đánh bay.

“Trúc Cơ Kỳ trở lên, không thể tham gia khảo hạch nhập môn.”

Trong nháy mắt, Vương Hướng Trì nhớ lại thời điểm sư phụ mình vừa mới học Chiêm Bặc chi đạo.

Khi đó Từ Phàm đã từng đoán mệnh cho hắn.

Trong mệnh gặp quý nhân, một đường thanh vân thê, họa cũng tránh, phúc cũng tránh.

Khi đó hắn đã biết quý nhân kia là sư phụ, bây giờ hắn đã hiểu hai câu sau.

Sau đó lại nghĩ tới đặc thù của Thiên Mệnh Chi Nhân theo như lời sư phụ nói, nhớ tới học sinh của hắn vẫn còn đang ở trong không gian hành cung.

Hơi thở dài một cái, phất tay một cái, thả các học viên trong không gian hành cung ra.

Năm mươi học viên, bao gồm cả trợ giáo, vẻ mặt không giống nhau, nhưng trên mặt đại đa số đều mang theo vẻ bi thương tuyệt vọng.

Đa số học viên là người Tiên thành Thiên Kiếm, phụ mẫu cũng ở Tiên thành nhiều, lần này Tiên thành Thiên Kiếm bị Yêu Tộc phá hoại, hơn phân nửa người nhà của họ đã bị Yêu Tộc giết chết.

Hai mắt Kiếm Vô Cực lại càng đờ đẫn, đau lòng muốn chết nói: “Nương, nhi tử bất hiếu, không thể chết cùng người.”

“Xâm phạm Tiên thành Thiên Kiếm chỉ là số lượng ít Yêu Tộc tu vi cao, mục tiêu lớn của bọn chúng phần lớn là thương hội trong Tiên thành và những tu sĩ có tu vi cao.”

“Đa phần phụ mẫu các ngươi là Luyện Khí Trúc Cơ, cùng lắm cũng là Kim Đan Kỳ, nếu như ẩn núp tốt, phụ mẫu các ngươi vẫn có cơ hội còn sống.”

“Cho dù là sống hay là chết, thì bây giờ các ngươi cũng phải phấn chấn lên.”

“Bí cảnh mà chúng ta đang ở là thượng cổ tông môn, trong Thương Kiếm môn, sự xuất hiện của chúng ta đã kích động khảo hạch nhập môn của Thương Kiếm môn.”

“Chỉ có Trúc Cơ Kỳ trở xuống mới có thể tham gia, đây chính là cơ duyên của các ngươi.” Vương Hướng Trì chỉ sơn môn cách đó không xa nói.

“Đây là cơ duyên của các ngươi, trân trọng nó vào, chỉ có thực lực cường đại, các ngươi mới có thể báo thù.” Vương Hướng Trì nói.

Hắn nhìn về phía hai người Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ, đây hẳn là cơ duyên của bọn họ.

Vẻ mặt của Hàn Phi Vũ hơi có vẻ bi thương, trong Tiên thành Thiên Kiếm vẫn còn mấy người bạn tốt của hắn.

Mà bây giờ Kiếm Vô Cực nhìn chằm chằm vào tòa sơn môn kia, trong ánh mắt để lộ ra hận ý với Yêu Tộc.

“Được rồi, đừng có ngớ ra nữa, lên tinh thần đi tham gia khảo hạch nhập môn đi.”

Dưới sự cổ vũ của Vương Hướng Trì, tất cả học viên đều đi về phía sơn môn.

Khi học viên thứ nhất bước lên nấc thang ngọc chất, trên bầu trời lại xuất hiện hư ảnh của thanh cự kiếm thông thiên thứ hai.

Sau đó lại liên tiếp xuất hiện hư ảnh của chín thanh cự kiếm thiên kiếm.

Hình thái của hư ảnh chín thanh cự kiếm khác nhau, có kiếm chính nghĩa sáng rực đại đạo, có kiếm bóng mờ lúc ẩn lúc hiện, có kiếm sát lục núi thây biển máu, có kiếm tốc độ nhẹ nhàng như vũ…

Nhìn hư ảnh của cự kiếm trên bầu trời, tâm thần Vương Hướng Trì dần dần bị hấp dẫn.

Nhìn hư ảnh của chín thanh đại diện cho kiếm đạo vô thượng này, trong mắt Vương Hướng Trì thoáng qua vẻ tham lam hiếm thấy.

Trong lòng có một âm thanh đang nói với hắn, khống chế những học sinh này, thì hắn có thể chiếm truyền thừa của chín thanh kiếm này làm của riêng.

Sau đó lại có một âm thanh nói với hắn, để hắn giết sạch những học viên này, sau đó nghĩ cách ra khỏi đây, để sư phụ hắn giúp hắn chiếm giữ toàn bộ tòa bí cảnh.

Ngay lúc này, ngọc bài trong ngực Vương Hướng Trì lại bị bể tan tành, hóa thành một đống phấn bột.

Như một đạo thanh tuyền xông ra từ trong lòng, xông thẳng lên óc.

Trong nháy mắt, Vương Hướng Trì thanh tỉnh lại.

Nhìn hư ảnh của cự kiếm màu đỏ sậm trên ngọn núi phía xa xa kia, toát ra mồ hôi lạnh, sau đó nhanh chóng lấy một ngọc bài ra đeo lên cổ.

“Lần sau trên người nhất định phải đem nhiều ngọc bài chút.” Trong lòng Vương Hướng Trì vẫn còn sợ hãi nói.

“Chỉ là truyền thừa của chín loại kiếm đạo mà muốn làm hại ta .” Vốn dĩ Vương Hướng Trì còn muốn nói thêm mấy lời cợt nhả nữa, nhưng lại nghĩ đến biểu hiện vừa rồi của mình, nên đã đổi lời: “Sư phụ ta sẽ không để các ngươi được như ý đâu.”

Lúc này, tất cả học viên đều bước lên con đường kiếm thể, có người đã bước lên được trăm nấc thang, ít nhất thì cũng được khoảng hai mươi nấc.

Người dẫn đầu là Kiếm Vô Cực, sau đó là một học viên có thiên phú không tệ.

Hạng thứ ba chính là Hàn Phi Vũ.

Mặt của tất cả học viên đều lộ ra khổ sở, giống như là đang cõng núi trên lưng vậy, mỗi một bước đi đều hết sức khó khăn.

“Haiz, tại sao Trúc Cơ Kỳ không thể tham gia khảo hạch chứ.” Trợ giáo ở bên cạnh Vương Hướng Trì bất đắc dĩ nói.

“Thứ như cơ duyên này, phải xem mệnh.”

“Nếu như không có ràng buộc gì ở Tiên thành Thiên Kiếm, có thể tới tông môn của ta làm đệ tử ngoại môn.” Vương Hướng Trì vỗ bả vai phụ tá nói.

Trợ giáo nhỏ Trúc Cơ Kỳ này, từ lúc Vương Hướng Trì đến học viện Thiên Kiếm đã luôn đi theo hắn làm người hầu, các loại công việc học viên đều an bài rất thỏa đáng.

Vương Hướng Trì rất có hảo cảm với người trợ giáo rất biết làm việc này, cho nên định cho trợ giáo nhỏ một cơ hội.

“Cảm ơn tiền bối.” Trợ giáo mừng rỡ nói.

“Đứng lên đi.” Vương Hướng Trì hờ hững nói.

Lúc này, một đội Khuyển Yêu đang đợi ở chỗ Vương Hướng Trì biến mất.

Dẫn đầu là Khuyển Yêu Luyện Hư Kỳ, nhìn về nơi Vương Hướng Trì biến mất.

“Vận cứt chó, thế mà lại kích động được bí cảnh.”

“Đợi đến khi Thiên Khuyển đại nhân đến, phá được bí cảnh sẽ lấy cái mạng của nhà ngươi, một Thiên Kiêu nhân tộc có thể vượt cấp chém chết Yêu Tộc Hóa Thần Kỳ, nếu thủ lĩnh ăn thịt thì ta cũng được húp chút canh.” Khuyển Yêu Luyện Hư Kỳ nói.

Ngay lúc này, trên bầu trời phía xa xuất hiện đại bảo kiếm ngũ sắc, hung hăng cắm thẳng xuống mặt đất.

Ngao ô~~~

Một tiếng rên rỉ khiến cho tất cả Khuyển Yêu biến sắc.

“Đây là tiếng của Thiên Khuyển đại nhân.” Một con Khuyển Yêu hoảng sợ nói lớn.

“Gặp được đại năng Nhân Tộc, chạy mau!” Khuyển Yêu Luyện Hư Kỳ cũng hoảng sợ nói, bởi vì hắn đã ý thức được hắn không chạy được nữa rồi.

“Muốn chạy à?”

Núi hoang bên dưới hóa thành cái tay, trực tiếp bao tất cả Khuyển

Yêu có mặt ở đây lại.

Ngũ Linh Minh Hầu với hình dáng của Từ Phàm xuất hiện trước mặt lũ yêu.

“Dám truy sát đồ đệ của ta, ai cho các ngươi cái gan đấy hả.” Từ Phàm nhẹ nhàng phất tay một cái, tất cả Khuyển Yêu đều hồn phi phách tán, chỉ để lại một cỗ thi thể nguyên vẹn.

“Trong lúc vô ý đã dẫn học viên vào trong bí cảnh.”

“Chỉ tiếc là nhân vật chính không phải đồ đệ ngốc kia của ta.” Từ Phàm cười nói.

Một trận pháp bí mật xuất hiện trong không trung, che đậy khu vực mà Ngũ Linh Minh Hầu đang ở.

Từ Phàm cũng không gấp đến độ phải phá bí cảnh, mà nhẫn nại chờ đợi bên ngoài bí cảnh.

Lúc này Ngũ Linh Minh Hầu trong bộ dáng của Từ Phàm, nhìn về phía của Tiên thành Thiên Kiếm, hứng thú nói: “Mục đích của Yêu Tộc là gì, thị uy hay là cái gì khác.”

Một đạo khí cơ huyền ảo bay lên từ trên người của Ngũ Linh Minh Hầu, đây là dáng vẻ Từ Phàm đang phát động Thần Thông Chiêm Bặc.

“Huyết kiếm, cự yêu, truyền thừa, huyết kế.”

Tính đến đây thì Từ Phàm dừng lại, nếu mà tiếp tục tính thì e rằng không bảo vệ được cái mạng nhỏ của mình.

Theo những tin tức mà Từ Phàm có được gom lại một chỗ, lại căn cứ theo bộ tiểu thuyết võ thuật ngày xưa.

“Đây chắc là tình tiết manh mối chính trong vở kịch của nhân vật chính.”

“Đó là Kiếm Vô Cực, hay là Hàn Phi Vũ.” Từ Phàm lẩm bẩm nói, hắn nghĩ vớ vẩn mà cũng nghĩ ra được trăm vạn chữ cốt truyện.

“Nghĩ nhiều thế làm gì, dù sao cũng liên quan tới mình đâu.” Từ Phàm nói.

“Dạo gần đây có chút tà môn, ta vừa lĩnh hội tiên văn thì đã rất dễ xảy ra chuyện, có phải là ông trời đang nhắc nhở ta cái gì không.” Từ

Phàm hoài nghi nói.

Trong lúc hắn đang lĩnh hội tiên văn thì đã bị cắt ngang ba lần rồi.

“Lẽ nào là đang nhắc nhở ta, đừng có chơi cái này.” Từ Phàm hoài nghi nói.

Lúc này, Từ Phàm nhận được một tin tức, nói rằng một vị Đại Thừa Tôn giả đã truyền tống đến Tiên thành Thiên Kiếm, trực tiếp chém chết hơn mười con Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ, chúng yêu rút lui, chỉ để lại Tiên thành Thiên Kiếm đã bị tàn phá.

“Không biết vị Đại Thừa Tôn giả kia có nhận ra được cái gì hay không, hay là ta đi nhắc nhở hắn một chút.”

Ngay lúc này, phía trên Tiên thành Thiên Kiếm phía xa xuất hiện một thanh cự kiếm huyết sắc, đang treo trên Tiên thành Thiên Kiếm.

“Xem ra cũng không cần nhắc nhở nữa rồi.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc này, chỗ Vương Hướng Trì biến mất đột nhiên mở ra một cánh cửa.

Vương Hướng Trì và hơn mười học viên xuất hiện, trong đó có cả Hàn Phi Vũ.

“Sư phụ, chân thân của ngươi đến rồi!”

Nhìn Từ Phàm do Ngũ Linh Minh Hầu hóa thành, Vương Hướng Trì cảm động nói.

“Nghĩ cái gì thế, ngươi chỉ bị đại yêu Hợp Thể truy sát, có đến nỗi chân thân của ta phải ra trận không.”

“Ngươi thi triển thần thông Thiên Địa Nhất Sắc của vi sư uể oải như thế, ba con Hóa Thần Kỳ mà chỉ một con chết hai con bị thương.”

“Là do vi sư không khai phá hết tiềm lực của ngươi ra sao.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì không ra hồn nói.

Trong mắt hắn, đồ đệ của hắn chiến đấu vượt cấp đáng nhẽ phải đơn giản như ăn cơm uống nước, đáng nhẽ chém con tiểu quái vượt cấp phải đơn giản như bổ dưa cắt rau vậy.

“Ta làm sư phụ mất mặt rồi.” Vương Hướng Trì cúi đầu nói.

“Thôi được rồi, ngươi cũng là mới vào Nguyên Anh Kỳ không lâu, vi sư sẽ tha lỗi cho ngươi một lần này.” Từ Phàm nói.

Vương Hướng Trì muốn nói gì đó, nhưng không mở miệng ra được.

Một chiếc Linh thuyền xuất hiện, đưa học viên bay về hướng của Tiên thành Thiên Kiếm, lúc này tất cả học viên mới khôi phục thần trí.

“Yêu Tộc trong Tiên thành Thiên Kiếm đã bị đuổi đi, các ngươi đi trước đi, ta sẽ theo sau.”

Học viên trên Linh thuyền đều đã nhận được truyền âm của Vương Hướng Trì.

“Bên trong đã xảy ra chuyện gì.” Từ Phàm hỏi.

“Trong bí cảnh là một di tích được gọi là Thương Kiếm môn, pháp trận của tông môn vẫn đang vận chuyển.”

Sau khi ta tiến vào thì vô tình đã khởi động khảo hạch nhập môn của Thương Kiếm môn…”

Vương Hướng Trì nói lại một lượt hết những chuyện đã gặp được trong bí cảnh cho Từ Phàm.

“Thương Kiếm môn, ta có chút ấn tượng với tông môn này.”

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên hiển thị tài liệu về Thương Kiếm môn.

“Mười vạn năm trước, một trong thập đại môn phái kiếm tu, truyền thừa nguyên vẹn của cửu đại kiếm đạo, lại là tiên kiếm có tướng xứng đôi với cửu đại kiếm đạo.”

“Thế nhưng theo lúc một vị thái thượng trưởng lão phi thăng đem cửu đại tiên kiếm đi, cái tông môn này đã bắt đầu tụt dốc.”

Nhìn những tài liệu bên trên, Từ Phàm cảm thán nói, tông môn có lợi hại thế nào đi nữa, thì cũng không chịu được một tên lừa đảo.

Chương 240: Tiên ngọc

“Nếu như không có gì ngoài ý muốn xảy ra, thì học sinh Kiếm Vô Cực của ngươi sẽ thừa kế chín thanh đồ thay thế kia.” Từ Phàm nói.

“Đồ thay thế?” Vương Hướng Trì nói.

“Chính là chín thanh linh kiếm cấp Đạo Khí đỉnh cấp.” Từ Phàm cười nói, lúc bắt đầu xem tiểu thuyết, thì thích xem cốt truyện nhân vật chính một bước lên trời.

Từ một tiểu tử nghèo không có gì cả, chỉ chớp mắt là đã biến thành người thừa kế của một môn phái.

“Được rồi, nếu không có chuyện gì thì vi sư đi trước đây, đã đặt một Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ trên trời cho ngươi rồi đó, khi gặp nguy hiểm Bồ Đào sẽ nhắc nhở ngươi.” Ngũ Linh Minh Hầu trong bộ dáng của Từ Phàm nói, vỗ vỗ vai Vương Hướng Trì, sau đó thì biến mất tại chỗ.

“Đồ đệ kia của ngươi, chắc là nhất thời sẽ không ra luôn được đâu, ngươi cần trở về thì trở về đi, nơi này đã có Vệ Tinh Thiên Cơ theo dõi, không xảy ra chuyện gì được đâu.”

Giọng nói của Từ Phàm truyền tới.

“Đã biết thưa sư phụ.”

Vương Hướng Trì nhìn chung quanh, sau đó lại bay về phía Tiên Thành Thiên Kiếm.

Một tháng sau, Tiên Thành Thiên Kiếm đã khôi phục, Học viện Thiên Kiếm tạm thời đóng cửa.

Vương Hướng Trì trở lại Học viện Thiên Kiếm, rồi triệu tập tất cả học viên đã đưa về, bắt đầu tìm phụ mẫu của bọn họ.

Lúc Yêu Tộc xâm lược, mẫu thân của Kiếm Vô Cực vừa hay đã thuận thế chui vào hầm trú ẩn bên cạnh trong sân, lại cộng thêm bên ngoài khá vắng vẻ, nên đã thoát được một kiếp này.

Nhìn mẫu thân của Kiếm Vô Cực không thể tự lo liệu cuộc sống, Vương Hướng Trì đã ban bố một nhiệm vụ ngoại môn ở Ẩn Linh môn, cho một thành viên nữ ngoại môn đến chăm sóc mẫu thân của Kiếm Vô Cực, mãi cho đến khi Kiếm Vô Cực trở lại.

Trong nhà, Vương Hướng Trì nhìn Hàn Phi Vũ nói: “Ngươi thật sự định một mình đi xông xáo Tu Tiên giới à.”

“Đúng vậy, lão sư, sau khi trải qua chuyện này, ta phát hiện tốc độ trưởng thành của ta quá chậm, cho nên ta muốn đi du lịch Tu Tiên giới, nhân tiện xem xem có tông môn nào mướn ta không.” Hàn Phi Vũ nói.

Nhìn Hàn Phi Vũ, trong lòng Vương Hướng Trì rất tiếc, nếu Hàn Phi Vũ không phải Thiên Mệnh Chi Nhân, hắn rất muốn tiến cử đến trong Ẩn Linh môn, cho dù là làm một đệ tử ngoại môn cũng được.

“Chỉ tiếc là tông môn của lão sư không thích hợp với ngươi.” Vương Hướng Trì thở dài một cái nói, sau đó lấy ngọc giản đã được chuẩn bị từ trước ra đưa cho Hàn Phi Vũ, bên trong là bản mới nhất của “Ngũ Hành Quyết”, mà hắn xin được của Từ Phàm.

“Đây là công pháp vô thượng Trúc Cơ của tông môn ta, “Ngũ Hành Quyết”, ta thấy công pháp mà ngươi tu rất sơ sài.”

“Trước khi ly biệt lão sư tặng cho ngươi bộ công pháp này, hi vong ngươi trân trọng nó.”

“Công pháp đến Nguyên Anh Kỳ, nếu như ngươi có thể tu luyện tới Nguyên Anh Kỳ viên mãn, thì tới Tiên thành Lâm Sâm.” Vương Hướng Trì nói.

“Cảm ơn lão sư, ân tặng công pháp, Phi Vũ trọn đời không quên.” Hàn Phi Vũ cảm động nói.

Vương Hướng Trì lại lấy một túi trữ đồ ra ném cho Hàn Phi Vũ.

“Trong này có một trăm vạn linh thạch, coi như là lộ phí.”

“Lão sư biết là ngươi có linh thạch, nhưng ngươi cứ nhận chỗ này đi, coi như là một phần tâm ý của lão sư.”

Hàn Phi Vũ đã không biết nên nói gì, cảm giác như Vương Hướng Trì là người quan tâm hắn nhất trên thế giới này.

Hàn Phi Vũ cầm một cái hộp ngọc ra, đưa cho Vương Hướng Trì nói: “Đây là một tinh thạch mà học sinh có được trong lúc tình cờ, mong lão sư nhận lấy.”

Đây là hồ lô Bích Ngọc mà hắn thả một linh thạch vào,

Đây là trạng thái tiến hóa cuối cùng, hắn cũng không biết đây là cái gì.

Vương Hướng Trì thản nhiên nhận hộp ngọc, nói: “Có lòng rồi, được rồi thời gian không còn sớm, muốn đi trung tâm truyền tống thì nhanh một chút.”

“Ừm, lão sư, ta đi đây.”

“Chúng ta có duyên sẽ gặp lại.”Trong lòng Vương Hướng Trì đột nhiên có chút không nỡ, dù sao đây cũng là học sinh mà mình đã dụng tâm dạy dỗ một năm.

Hàn Phi Vũ đứng dậy rời đi, đang lúc muốn đi ra ngoài cửa, Hàn Phi Vũ đột nhiên quay đầu, nói với Vương Hướng Trì: “Lão sư, ta có thể gọi ngươi một tiếng sư phụ không.”

Vương Hướng Trì chợt sững sốt một chút, sau đó chậm rãi gật đầu nói: “Có thể.”

‘Phịch’ một tiếng, Hàn Phi Vũ đã quỳ trên đất, hành lễ sư đồ với Vương Hướng Trì.

“Sư phụ.”

Sau khi Vương Hướng Trì nghe được một tiếng sư phụ này, trong lòng chính là vô hạn cảm xúc, hắn nhớ tới thời khi mình còn bé, Từ Phàm đã nói với hắn một câu.

“Một tiếng sư phụ này của ngươi, vi sư muốn bảo vệ ngươi cả một đời.”

“Đứng lên đi, ta biết tiểu tử ngươi có pháp bảo truyền tin, ngươi cũng có con dấu linh lực của ta, sau này thường xuyên liên lạc.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Vâng sư phụ.” Hàn Phi Vũ cười đi ra khỏi phòng của Vương Hướng Trì, tâm tình vô cùng tốt, trước khi đi Tu Tiên giới xông xáo, cuối cùng mình cũng gọi được một tiếng sư phụ kia.

Đã không còn gì tiếc nuối ở Tiên Thành Thiên Kiếm rồi.

Nhìn bóng lưng Hàn Phi Vũ rời đi, Vương Hướng Trì lẩm bẩm nói: “Ngươi gọi ta một tiếng sư phụ, vi sư sẽ bảo vệ ngươi cả một đời.”

Giờ khắc này đột nhiên hắn hiểu được cảm giác của sư phụ mình.

Trong Ẩn Linh môn, hai người là Từ Phàm mới xuất quan và Vương Hướng Trì cứ nhìn chằm chằm một khối tinh thạch Hàn Phi Vũ đưa này như vậy một thời gian dài.

“Vật này, vi sư cũng không nhìn ra được.”

“Ngươi đợi một lúc, ta đi gọi lục sư đệ của ngươi tới, hắn là người đã trải đời.” Từ Phàm nói, vật này Từ Phàm cũng chưa nhìn thấy.

Không lâu sau, Lý Huyền Đạo đi vào.

“Đây là cái gì, ngươi đã gặp bao giờ chưa.” Từ Phàm nói.

“Á, đây là Tiên ngọc trung phẩm, tiền tệ cao cấp của thế giới Đại Thiên, tương đương với linh thạch ở chỗ chúng ta.”

“Khối Tiên ngọc này gặp phải linh khí bắt đầu tự mở hấp thụ, đến sau Đại Thừa Kỳ, dùng linh lực đã được lôi kiếp tôi luyện qua, là có thể dẫn dắt linh khí bên trong ra.” Giọng nói Lý Huyền Đạo không kinh ngạc chút nào.

Không phải chỉ là Tiên ngọc trung phẩm sao, cũng không phải chưa từng thấy.

“Sư phụ, nếu không có chuyện gì, ta về trước đây.” Lý Huyền Đạo nói, tu luyện tới thời khắc mấu chốt thì bị gọi ra, cũng không quen lắm, nhưng mà vì chỗ dựa, chút hy sinh này thì tính là gì.

“Được rồi, nhanh trở về đi, đừng làm chậm trễ việc tu luyện.” Từ Phàm nói.

Đã làm chậm trễ rồi…

Lý Huyền Đạo có chút không còn gì để nói, nhưng vẫn là nói lời chào với Từ Phàm và Vương Hướng Trì rồi đi ra ngoài.

“Đồ học sinh ngươi tặng tương đương với một khối linh thạch.”

“Thu vào đi, sau này coi như là làm kỷ niệm.” Từ Phàm cười nói.

“Bên trong ẩn chứa tiên linh lực, hay là đặt ở chỗ sư phụ để dùng đi.” Vương Hướng Trì đẩy chiếc hộp chứa Tiên ngọc về phía Từ Phàm.

“Vật này chẳng có tác dụng gì với vi sư cả, hay là ngươi cứ giữ lại đi.” Từ Phàm nói, cái đồ chơi này bây giờ cũng không dùng đến.

Ngay tại lúc này, trong không gian dưới lòng đất vang lên một tiếng rồng ngâm nhàn nhạt, một lực hấp dẫn phong tỏa khối Tiên ngọc, bay về xuống dưới không gian dưới lòng đất.

Chớp mắt cái đã bay đến nơi cất trứng rồng, Tiên ngọc cũng không quay đầu lại mà đâm thẳng vào trong trứng rồng.

“Xong, bây giờ chả ai cầm được nữa rồi.” Từ Phàm nhìn hình ảnh theo dõi của trứng rồng nói.

“Sư phụ, đây là trứng gì vậy, có thể hấp thu cả Tiên ngọc.” Vương Hướng Trì tò mò nói. Không hề để ý đến Tiên ngọc đã mất.

Từ Phàm thuận miệng nói cho hắn biết lai lịch của Thiên Dựng Thú và trứng rồng.

“Thế gian này lại có chuyện ly kỳ như vậy sao.”

“Sư phụ ngươi nói xem, có phải sau này tông môn của chúng ta sẽ có thêm một Chân Long không.” Vương Hướng Trì cười hỏi.

“Ta đoán chắc là ở Tu Tiên giới thì không được, mới vừa rồi ngươi cũng nhìn thấy đấy, tên tiểu tử này hấp thu tiên linh khí đó.”

“Tông môn chúng ta căn bản không nuôi nổi, sau này chỉ có thể đem đến thế giới Đại Thiên rồi nói sau.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì đáng tiếc quá.” Vương Hướng Trì tiếc nuối nói.

“Được rồi, lần trở về này, ngươi định làm gì.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì hỏi.

“Bế quan một thời gian, lĩnh hội kiếm đạo, khi đó không thể một kiếm chém ba Hóa Thần, là do tu vi đồ đệ không tốt, cho nên trở lại bế quan tu luyện.” Vương Hướng Trì nói.

“Được, sau này ở tông môn tu luyện chăm chỉ, xem có cái gì không hiểu thì đến hỏi ta là được.” Từ Phàm nói.

Lúc này Ẩn Linh môn Vương Vũ Luân đang ở trên đỉnh núi, bộc phát ra một trận sóng linh lực mãnh liệt, linh lực xung quanh điên cuồng vọt tới tòa đỉnh núi kia.

“Chắc là nương ngươi thăng cấp lên Nguyên Anh rồi.” Từ Phàm nói.

Khoảng thời gian này, theo Mộ Dung Thiến Nhi bế quan, số lần Vương Vũ Luân đi ra ngoài cũng ít.

“Đi xem xem đi.” Từ Phàm nói.

“Ừ.”

Hai người xuất hiện bên ngoài vòng xoáy linh khí.

Từ Phàm nhìn vòng xoáy không to cũng không nhỏ này nói: “Xem ra không cần thêm linh khí quá mức rồi.”

“Tư chất của nương ta cũng chỉ được coi là trên trung bình, hơn nữa mấy năm nay cũng không tu luyện chuyên cần, có thể sinh ra vòng xoáy linh khí lớn như vậy đã tốt lắm rồi.” Vương Hướng Trì nói.

“Sao lại được chứ.” Từ Phàm vừa nói vừa trực tiếp triệu hoán rồng nước màu xanh trên bầu trời đến, sau đó thi triển mật pháp, đẩy rồng nước vào trong vòng xoáy linh khí.

Theo rồng nước bị Mộ Dung Thiến Nhi hấp thu, trong nháy mắt toàn bộ vòng xoáy linh khí mở rộng ra ba lần, cũng chẳng kém vòng xoáy linh khí lúc Vương Vũ Luân thăng cấp lên Nguyên Anh.

“Tạ sư phụ.” Vương Hướng Trì nói.

Từ Phàm phất tay một cái, tỏ ý không cần khách khí như vậy.

Theo linh khí vòng xoáy linh khí hấp thu đạt đến đỉnh điểm, một Nguyên Anh nho nhỏ xuất hiện trên bầu trời, sau đó từ từ đáp xuống trung tâm của vòng xoáy linh lực.

Từ nay về sau, Ẩn Linh môn lại có thêm một vị Nguyên Anh.

Lúc này, Vương Vũ Luân bay từ trong đỉnh núi ra.

“Còn phải hộ pháp cho tức phụ của ngươi, làm sao, Ẩn Linh môn lại có người muốn hãm hãi một nhà các ngươi sao.” Từ Phàm cười nói.

Tức phụ của huynh đệ tốt mình thăng cấp lên Nguyên Anh, cũng coi như là một chuyện vui không to không nhỏ.

“Ha ha, đó là thói quen mà thôi, lúc Thiến Nhi thăng cấp, hy vọng có ta ở bên cạnh.” Vương Vũ Luân cười nói.

Lúc này vòng xoáy linh lực tiêu tán, Ẩn Linh môn lại trở lại bình thường.

Trong tiểu viện đỉnh núi của Vương Vũ Luân, Từ Phàm Vương Vũ Luân ngồi đối diện nhau thưởng thức trà.

“Từ đại ca, sau khi tu vi của Thiến Nhi ổn định, chúng ta sẽ ra ngoài thăm Linh Nhi.”

“Ta cũng nhớ nữ nhi rồi, cho nên muốn đi thăm.” Vương Vũ Luân nói.

“Ngươi muốn đi thì đi, ban đầu nói để cho nữ nhi ngươi tới Ẩn Linh môn, ngươi lại cứ không nghe.” Từ Phàm liếc Vương Vũ Luân một cái.

“Ta không đưa con gái tới, trong lòng ngươi không rõ sao.” Vương Vũ Luân đáp lại.

“Loại chuyện này không thể nào, cho dù là có khả năng, thì ta cũng có rất nhiều cách dọn dẹp.” Từ Phàm nói.

“Ta biết thủ đoạn của Từ đại ca, nhưng mà khi đó, ta phát hiện Thiến nhi có ý tác hợp Linh nhi và Tinh Từ.”

“Lúc này mới có chuyện phía sau.”

“Tiểu tử thối, thì ra nguyên nhân là ở đây.”

“Các ngươi đi đi, trước khi đi đừng quên đến bảo khố lấy bảo khí dành riêng cho các ngươi.” Từ Phàm nói.

Lâu rồi không buff cho hảo huynh đệ. Không biết lần này có bạo phát ra cái gì không.

“Biết là Từ đại ca săn sóc mà.” Vương Vũ Luân cười nói.

Sau đó có công cụ con rối đưa thức ăn và rượu ngon lên, hai người cứ thế nói chuyện đến đêm khuya.

Buổi tối, Từ Phàm mang tí ti men say trở về tiểu viện của mình.

Trên giường, Từ Phàm mượn men say đã ngủ.

Trong giấc mộng Từ Phàm tựa như lại trở về thế giới cũ.

Lần này Từ Phàm không chuyển kiếp, vẫn luôn sống theo quỹ tích của một người bình thường.

Trong mộng, đời này của Từ Phàm vẫn luôn xoay quanh bên người phụ mẫu, tận hiếu hết mình, hơn nữa còn cưới một người phụ nữ có tướng mạo giống với Trương Vi Vân, chung sống với nhau cả đời.

Mãi cho đến sau khi phụ mẫu trăm tuổi, Từ Phàm mới tỉnh lại từ trong giấc mơ.

“Giấc mộng hoàng lương?” Sau khi Từ Phàm tỉnh lại, thì thấy có gì không đúng.

“Sao ta lại có cảm giác bị tính kế nhỉ.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Sau đó tay Từ Phàm kết pháp ấn kỳ dị, phát động Thần Thông Chiêm Bặc, kết quả vẫn chưa tìm được nguyên nhân, Từ Phàm đã bị bắn trở lại.

“Quả nhiên là có người tính kế ta.” Từ Phàm híp mắt nói, hắn cảm giác có người ảnh hưởng mộng cảnh của hắn thông qua đại thần thông, thăm dò lai lịch của hắn.

Lúc này, đột nhiên Từ Phàm nghĩ đến hệ thống, mở chức năng duy nhất của hệ thống ra, cũng chính là nhật ký hệ thống.

“Có người dò xét mộng cảnh của túc chủ, đã bị che giấu.”

Nhìn nhật ký hệ thống, Từ Phàm nói: “Là vị đại lão nào nảy sinh hứng thú với ta.”

Từ Phàm nhắm mắt lại bắt đầu suy tư, cuối cùng nghĩ tới kia ba món tiên khí dò xét quản chế thiên hạ của hội trưởng lão.

“Có phải gần đây ta phách lối quá hay không, nên đã dẫn tới sự chú ý của bọn họ.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Cùng lúc đó, trong Giám Thiên Điện hội trưởng lão, mười vị Đại Thừa Tôn giả cũng tỉnh lại.

“Chư vị, kết quả chiến đấu thần du thiên hạ lần này như thế nào.” Đại Thừa Tôn giả cầm đầu hỏi.

“Ta dò xét một trăm linh tám tòa Tiên thành, tất cả Yêu Tộc đều bị ta chém chết, còn hơn một vạn con cờ Yêu Tộc hạ xuống, cũng đều bị ta rút ra.”

“Dò xét chín mươi tám tòa Tiên thành đại lục trung tâm, trừ những con cờ Yêu Tộc mà Nhân Tộc ta bày ra, không còn lại mống nào.”

“Dò xét chín mươi sáu tòa Tiên thành, Yêu Tộc, gian tế đều bị chém chết, có một chỗ dị thường, đã kiểm soát, không có việc gì.”

“Dò xét…”

Mười vị tôn giả từng người báo cáo kết quả, tổng hợp cuối cùng rơi vào tay Tinh Mâu Thiếu Niên.

“Tôn thượng, đây là kết quả dò xét đại lục trung tâm.” Một lão giả bên người Tinh Mâu Thiếu Niên cung kính nói.

“Rất tốt, Yêu Tộc không tuân quy củ, cũng đừng trách Nhân Tộc ta.”

“Thông báo gian tế của Yêu Tộc, phá hủy mấy chỗ thánh thành của chủng tộc Yêu Tộc nhị lưu, coi như là Nhân Tộc ta đáp lễ.” Tinh Mâu Thiếu Niên cười nói.

Sau đó nhìn về phía chỗ lối đi hai giới, khinh thường nói: “Ngu ngốc, đầu óc không tốt thì cũng đừng có mà chơi bậy chơi bạ.”

“Cứng đối cứng thì Yêu Tộc các ngươi còn có cơ hội, nếu như tâm tư đặt ở chỗ khác, ta sợ ngươi phải đi tìm bố mà khóc.”

Giọng nói của Tinh Mâu Thiếu Niên truyền đến rõ ràng vào tai Kim Sí Đại Bàng.

“Đừng bảo là huênh hoang, Tinh Linh, đợi sau khi ta tàn sát hết Nhân tộc các ngươi, ta sẽ cho ngươi cơ hội biến thành Yêu Tộc.”

“Cảnh tượng đó nhất định rất thú vị.” Kim Sí Đại Bàng phản kích nói.

“Phái một đội hạm đội cự thú trọng giáp, oai phong đi giết Nhân Tộc.” Kim Sí Đại Bàng lạnh giọng nói.

“Tuân lệnh.” Trưởng lão hồ tộc bên cạnh nói.

Một đội mười con cự thú trọng giáp xông qua lối đi hai giới, tiến vào bên trong khu vực phòng thủ của Nhân Tộc.

“Phái một đội vui đùa với bọn họ một chút, đúng rồi, đừng có phái tôn giả kỹ thuật thái ra nữa.” Tinh Mâu Thiếu Niên phân phó nói.

“Tuân lệnh.”

Trong lúc nhất thời, chiến hạm hai tộc lại nổi lên làm việc trong vùng Cực Không.

Chương 241: Dưa hái xanh không ngọt

Thời gian trôi qua nhanh, xuân hạ một năm đã qua.

Bí cảnh Thương Kiếm môn, cuối cùng Kiếm Vô Cực cũng đã trải qua được khảo nghiệm quan thể của cửu đại kiếm ý.

Chín thanh đạo khí linh kiếm đại diện cho chín loại kiếm ý, bắt đầu thân thiết xoay tròn quanh Kiếm Vô Cực.

“Có thể có được loại cơ duyên vô thượng như thế này, vẫn là phải cảm ơn lão sư.” Kiếm Vô Cực nói.

Hắn ở Thương Kiếm môn chừng khoảng một năm, mới có được sự công nhận của cửu đại kiếm ý của Thương Kiếm môn, rồi lấy được cửu đại đạo khí linh kiếm.

Thân phận bây giờ của hắn là chưởng giáo Thương Kiếm môn, chỉ cần tu luyện tới Hợp Thể Kỳ, thì toàn bộ bí cảnh Thương Kiếm môn đều là của hắn cả.

Kiếm Vô Cực nghĩ tới mình đã lấy được mấy món trọng bảo trong tay Trận Linh, trong mắt ngập tràn vẻ tịch mịch.

“Cho dù sau này vô địch thì làm sao chứ, đến cả nương thân mình cũng không bảo vệ được.”

“Trận Linh, bây giờ ta có thể rời khỏi bí cảnh được chưa.” Kiếm Vô Cực nói.

“Được rồi, thế nhưng những người đã trở thành đệ tử ngoại môn của Thương Kiếm môn kia, vẫn cần phải tu hành trong bí cảnh, không đạt đến Kim Đan Kỳ thì không thể ra ngoài.” Một con bướm tản ra linh quang bay lượn quanh người Kiếm Vô Cực.

“Ta biết.” Kiếm Vô Cực gật đầu nói, hắn đã ghi hết địa chỉ gia đình và tin tức phụ mẫu của những người đó vào trong ngọc giản, sau khi ra ngoài, hắn muốn tìm lão sư và nương thân, sau đó sẽ sắp xếp ổn thỏa cho phụ mẫu của những người kia.

Những đệ tử ngoại môn của Thương Kiếm môn kia, đều đã bị in lên con dấu của tâm kiếm, cả đời này chỉ có thể nghe lệnh của chưởng môn Thương Kiếm môn.

Đây cũng là nguyên nhân vì sao hắn làm vậy.

Một đạo quang môn xuất hiện trước người Kiếm Vô Cực.

Kiếm Vô Cực vừa ra khỏi bí cảnh thì đã nhìn thấy pháp trận ẩn núp xung quanh.

Sau đó một con công cụ con rối xuất hiện trước mặt của Kiếm Vô Cực.

“Đây là con rối của lão sư sao?” Kiếm Vô Cực nói.

Trong tay công cụ con rối lấy ra một viên ngọc giản, đưa cho Kiếm Vô Cực, tỏ ý hắn tiếp nhận con rối.

“Đây chắc là tin tức mà sau khi lão sư ra ngoài gửi cho ta.” Kiếm Vô Cực cảm động nói. Không ngờ rằng sau khi ra ngoài lão sư vẫn nghĩ tới mình.

Sau đó thì kiểm tra xem xét ngọc giản.

Nửa tiếng sau, sau khi Kiếm Vô Cực xem hết tin tức mà Vương Hướng Trì để trong ngọc giản, khóe mắt rơi xuống một giọt nước mắt.

“Nương thân của ta vẫn còn sống!”

Lúc này, một con Linh thuyền xuất hiện trước mặt Kiếm Vô Cực, bên trên có một con rối lái.

“Lên đi, đây là Linh thuyền đi về phía Tiên thành Thiên Kiếm.”

Vương Hướng Trì biết Luyện Khí Sơ Kỳ vẫn chưa thể ngự kiếm phi hành, vì vậy vẫn đặc biệt chuẩn bị Linh thuyền, đến khi biết đã đón hết những học sinh kia mới thôi.

Tiên thành Thiên Kiếm, hai tay Kiếm Vô Cực run rẩy đút một viên thiên cơ sinh linh đan vào trong miệng một lão thái bà đang nằm liệt giường.

Vào lúc bọn Yêu Tộc xâm phạm Tiên thành Thiên Kiếm mới bị đuổi đi, lúc nương thân biết Học viện Thiên Kiếm không còn ai sống sót, trong lòng đã có ý muốn chết, muốn đi theo nhi tử, việc này dẫn đến sinh cơ bị hút đi với tốc độ nhanh gấp mấy lần.

Đúng lúc đang muốn chết ngay lập tức, thì Vương Hướng Trì kịp thời đuổi tới, dùng hết tất cả linh dược tăng sinh cơ trên người, mới có thể ổn định được bệnh tình của nương thân Kiếm Vô Cực.

Biết được nhi tử mình vẫn còn sống, lại còn gặp được cơ duyên lớn, thì mới có ý niệm tiếp tục sống, nhưng bệnh lại nặng thêm, đã hoàn toàn nằm liệt trên giường rồi, không thể cử động nữa, cho dù là Vương Hướng Trì có đem sinh cơ đan do Từ Phàm luyện chế đến thì cũng vậy.

“Vô Cực, để cho nương nhìn ngươi một lần cuối cùng thì nương cũng đã mãn nguyện rồi.” Nàng vốn là mỹ phụ trung niên, mà bây giờ đã hoàn toàn biến thành lão thái bà rồi.

“Ta sẽ không để cho nương thân nhìn ta một lần cuối cùng đâu, mà muốn tiếp tục nhìn mãi.” Hốc mắt Kiếm Vô Cực rưng rưng, nghĩ đến cảnh tượng từ nhỏ hai mẹ con đã nương tựa nhau mà sống.

Lúc này, một cỗ lực lượng sinh mệnh đột nhiên bật ra từ trên người nương của Kiếm Vô Cực, bắt đầu hồi phục từng ngóc ngách trên thân thể.

“Nương, ta đã biết bệnh của ngươi là chuyện gì rồi, bây giờ nương ăn linh đan này là có thể hoàn toàn trừ tận gốc bệnh này.” Kiếm Vô Cực thấy nương thân đang từ từ hồi phục cười nói.

Tựa như thời gian đang ngược lại, vốn là lão nhân có sinh cơ đã cạn nay lại bắt đầu nghịch sinh trưởng nhanh chóng, không lâu sau, nương thân trong ký ức của Kiếm Vô Cực lúc nhỏ đã quay trở lại rồi.

…

Từ Phàm đang luyện chế đạo khí nghi hoặc nhìn về phía đỉnh núi của tam đồ đệ, cảm giác vừa rồi có một sức mạnh nhân quả khổng lồ rơi xuống trên đầu đồ đệ ngốc của mình.

Sau đó nhận được tin tức Kiếm Vô Cực đã ra khỏi bí cảnh rồi.

“Đồ đệ ngốc, nói kết thiện duyên là được, còn ngươi thì giỏi lắm, đã sắp trở thành phụ mẫu tái sinh của những nhân vật chính rồi luôn.”

“Cẩn thận sau này trở thành thời cơ bạo phát năng lực của nhân vật chính.” Từ Phàm nghĩ đến vô số cảnh tượng kinh điển của Anime kiếp trước.

Sau khi bằng hữu tốt, người thân, ân nhân của nhân vật chính bị chết, thì sẽ bắt đầu bạo phát năng lực, đột phá, rồi giết chết nhân vật phản diện cuối cùng.

Lúc đó Từ Phàm rất muốn châm biếm, sự tồn tại của những người đó có ảnh hưởng gì đến việc ngươi phát huy hay không.

Khắc xong phù văn cuối cùng, một món đạo khí để tiêu thụ ra bên ngoài nữa đã được luyện chế thành công.

Lúc này con rối phân thân số một lại phát ra một âm thanh thoải mái không kìm nén được.

Từ Phàm đứng dậy, vươn người một cái theo thói quen.

“Thời gian của cá mặn vui vẻ tới rồi.”

Thân ảnh của Từ Phàm xuất hiện trong đạo trường của ngọn núi chính.

Nhìn đệ tử đang nỗ lực tu luyện phía dưới, Từ Phàm vui vẻ cười lên.

Quả nhiên, cầm chắc ngọn nguồn chiêu sinh rồi, những chuyện phía sau, cũng không cần tận lực đi giục nữa.

Trong một năm này, Ẩn Linh môn liên tiếp có hơn năm mươi vị đệ tử thế hệ đầu đột phá đến Kim Đan Kỳ, tất cả đều là người bị Từ Phàm đuổi ra ngoài, đi trải nghiệm thế gian hiểm ác.

Nhưng mà điều khiến Từ Phàm thấy hơi kỳ quái đó là, những đệ tử mới vào Tu Tiên giới, đều giống như là lão giang hồ vậy, ai ai cũng lăn lộn đến phong sinh khởi thủy, có những đệ tử còn lăn lộn ra được danh tiếng không nhỏ trong Tu Tiên giới.

Điều này đi ngược lại với mục đích của Từ Phàm, sau đó mới phát hiện là do sổ tay những việc cần chú ý khi ra khỏi tông môn do hắn và Từ Nguyệt Tiên biên tập quá chi tiết, lại có những phẩm chất tốt đẹp mà trò chơi chiến đấu sinh tồn huấn luyện ra, lại làm cho bọn họ có cảm giác như cá gặp nước ở Tu Tiên giới.

Chuyện bên ngoài không hiểu thì xem sổ tay, chuyện bên trong không hiểu thì hỏi Bồ Đào.

Đúng vậy, những đệ tử Ẩn Linh môn bên ngoài đều có đặc quyền được hỏi ý kiến của Bồ Đào.

Một lần Từ Phàm muốn khóa cái công năng này lại, sau đó lại không tìm ra được lý do, cuối cùng cũng không giải quyết được gì.

Đảo Ẩn Linh, bên cạnh hồ Linh Dịch.

Từ Phàm lấy một cái ghế nằm ra, ngồi lên bên cạnh Thiên Cát Quy.

Từ lúc sau khi tông môn đại trận có thêm Tụ Linh trận thăng cấp lên đến đạo khí, con Thiên Cát Quy này đã trở nên sinh động hẳn lên, có thể là bởi vì linh khí quá thuần Thiên Cát Quy có chút không chịu nổi.

Tình cờ trong một dịp, Từ Phàm chờ bên người Thiên Cát Quy một lúc, sau đó liền phát hiện chờ bên cạnh Thiên Cát Quy có một loại cảm giác như vạn vật yên tĩnh, tốc độ trôi chảy của thời gian cũng nhanh hơn.

Chỉ một cái ý niệm của Từ Phàm, thì phát hiện trời đã tối rồi.

“Lão Quy, ta đã tra tài liệu rồi, hình như tuổi thọ của Thiên Cát Quy các ngươi là vô hạn, chỉ có vào lúc đại kiếp phi thăng mới có nguy hiểm.”

“Mười con Thiên Cát Quy, thì cũng chỉ có một hai con có thể chịu đựng qua đại kiếp.”

“Vậy nên trong lúc rảnh rỗi ta giúp ngươi suy diễn ra một bộ công pháp, có thể tăng cường lực phòng ngự vỏ rùa của ngươi.”

Từ Phàm lấy một cái ngọc giản ra, không chế linh lực rơi xuống trước mặt của Thiên Cát Quy.

“Nhìn hình dáng của ngươi vẫn còn trẻ như thế, đừng có mà lười nhớ, nếu không thì sau này sao có thể trở thành Thụy Thú trong Ẩn Linh môn của ta ở thế giới Đại Thiên.” Từ Phàm cười nói.

Thiên Cát Quy nhìn cái ngọc giản trước mặt, chậm rãi đứng lên, đổi một phương hướng khác nằm xuống.

Ngươi phải nhám chán đến mức nào mới tới quấy rầy rùa đen ra, yên tĩnh chờ đợi không được à.

“Đừng có mà giả ngu, Thụy Thú các ngươi đều là khải linh trời sinh, đừng tưởng rằng ta không biết.” Từ Phàm nhìn Thiên Cát Quy đổi vị trí để nằm nói.

‘Phịch~~’

Một ngum bong bóng linh khí được Thiên Cát Quy phun ra, sau đó chầm chậm rơi xuống đất, lăn về phía xa.

Từ Phàm nhìn bong bóng đang lăn, lại nhìn Thiên Cát Quy nói: “Giỏi lắm Thiên Cát Quy ngươi, ta có lòng tốt suy diễn công pháp cho ngươi, ngươi đã không cảm kích lại còn bảo ta cút.”

“Ngươi quá đáng lắm rồi.”

Thiên Cát Quy chầm chầm đứng dậy, chầm chậm đi vào trong hồ Linh Dịch, đầu cũng không thèm ngoảnh lại.

“Thái độ của ngươi là thế nào đấy.” Từ Phàm buồn bực nói.

Từ Phàm quyết định, lần sau gặp lại Thiên Cát Quy, nhất định phải cho hắn biết ai mới là chủ nhân của đảo Ẩn Linh.

Lúc này, hai con nai con từ trước mặt Từ Phàm chạy qua.

Vân Hoa Lộc trong đó còn quay đầu cười với Từ Phàm một cái.

Ríu rít ríu rít~~~

Từ Phàm nghe hiểu được ý trong đó.

“Tại sao ta không thể nói chuyện với con rùa đen kia nhỉ.” Từ Phàm nhìn nai nhỏ đã chạy xa nói.

Lúc này, một đạo độn quang xoẹt qua, Từ Cương rơi xuống chỗ cách Từ Phàm không xa.

“Sư phụ, ngươi không luyện khí nữa à.” Từ Cương hỏi.

“Mới luyện thành công một món, bây giờ ra ngoài giải sầu một chút.” Từ Phàm nhìn dáng vẻ mặt đầy gió xuân của Từ Cương, hơi xem xét, thì biết tên đồ đệ ngốc này lại đến để khoe khoang rồi.

“Nói đi, lĩnh hội được thần thông hệ nào rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Kim ô lâm thế.” Từ Cương vuốt đầu cười hì hì nói, giống như trẻ con lấy được một trăm điểm về khoe với phụ huynh vậy.

“Ái chà, được đấy, cuối cùng cũng lĩnh hội được thần thông thuộc tính hỏa rồi.”

“Đi, đi lên Thập Vạn Lý Cự Hồ, thử uy lực xem.”

Từ Phàm vung tay lên, một con Linh thuyền xuất hiện trước mặt hai người.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Cương lăng không mà đứng, Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng cao gần trăm mét.

Từ Phàm nhìn uy năng mà quanh thân Từ Cương tản mát ra, hài lòng gật đầu một cái, sau đó thì gửi một tin tức cho Từ Nguyệt Tiên.

“Trở lại đưa đại ca ngươi đi, nên dừng chân rồi.”

Từ Phàm biết rất rõ thiên phú của Từ Cương, có thể nói là có thể đạt tới trình độ này, đã chứng minh những năm gần đây, Từ Cương vẫn luôn trong trạng thái tu luyện, không nghỉ một ngày nào.

Môn thần thông “kim ô lâm thế” này, dựa theo hắn tính toán, đồ đệ ngốc này của mình cũng phải mất mười đến hai mươi năm mới lĩnh hội được, cho dù là hắn có phân giải Hỏa Chi Bản Nguyên tăng tốc độ, cũng là cái thời gian này.

Theo Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Cương kết ấn tăng tốc độ, tất cả linh lực hệ hỏa trong chu vi ngàn dặm đều hội tụ về phía húc quang.

Chiêm chiếp.

Một tiếng ré dài, trong nháy mắt linh lực thuộc tính hỏa vờn quanh ở bên người Từ Cương sôi trào, một con kim ô giương cánh ngàn thước xuất hiện trong thiên địa.

Giống như vương giả dục hỏa sống lại vậy, ngay cả đến Thiên Dương Tinh trên trời cũng mờ đi không ít.

“Phóng chiêu này ra, cường giả Hóa Thần Kỳ trong phạm vi trung tâm đoán chừng cũng không còn.” Từ Phàm nhìn kim ô giống như mặt trời vậy nói.

“Tấn công kim ô về phía ta.” Từ Phàm nói.

Theo Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Cương, trong nháy mắt kim ô hóa thành một con liệt hỏa trường hà, vọt về phía Từ Phàm.

Lúc này Từ Phàm giống như một con con kiến nhỏ đối mặt với cơn sóng lớn vạn thước vậy.

Lúc này một con rối Nguyên Anh Kỳ xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, sau đó nhanh chóng làm phép, nhất thời toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ đều bắt đầu xao động hẳn lên.

Oanh ~~

Chín con băng tinh trường long lao ra từ mặt hồ của Thập Vạn Lý Cự Hồ, trực tiếp vây kim ô đánh về phía hướng Từ Phàm lại.

Một hơi thở có thể đông kết không gian được phun ra từ chín con cự long, trong nháy mắt, hỏa diệm trường hà trực tiếp bị đông cứng giữa không trung.

Từ Cương hưng phấn đi tới bên cạnh Từ Phàm, cặp mắt sáng lên nhìn kim ô, hỏa diệm trường hà mà kim ô kéo ra bị đóng băng.

“Sư phụ, cái này Nguyên Anh Kỳ là có thể thi triển ra sao.” Từ Cương nhìn con rối Nguyên Anh Kỳ bên người Từ Phàm nói, hắn biết sư phụ luôn luôn thi triển ra thần thông cấp bậc gì thì sẽ lấy ra con rối cấp bậc đó.

“Đúng vậy, Nguyên Anh Kỳ là có thể thi triển ra.” Từ Phàm nói.

“Ngươi nhìn thấy cái thần thông này, ngươi có cảm tưởng gì.” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ lợi hại, muốn học.” Từ Cương nói.

“Trừ những cái này ra thì còn cảm tưởng nào khác không.”

“Không có.”

“Haiz ~” Từ Phàm thở dài một tiếng, trực tiếp nói với Từ Cương: “Ngươi học được thần thông này, thì còn có thần thông cùng cấp bậc lợi hại hơn đang chờ ngươi.”

“Những thần thông này, ngươi vĩnh viễn cũng sẽ không học hết.”

“Cho mình một cái mục tiêu, sau khi đạt tới thì ngươi nên nghỉ ngơi một chút.”

“Có phải sau khi trở lại tông môn thì vẫn luôn tu luyện không.” Từ Phàm hỏi.

“Không phải, thỉnh thoảng ta cũng sẽ dạy dỗ Linh Đài, ở bên cạnh Tiểu Tịch .”

“Một giờ cũng gọi ở bên cạnh hả.” Từ Phàm liếc Từ Cương một cái nói.

“Ta đã phát tin tức cho muội muội ngươi rồi, sau khi trở về thì ngươi hãy đưa Tiểu Tịch và muội muội ngươi đi ra ngoài một chút.”

“Con đường tu tiên dài đằng đẵng, chỉ tu luyện không thì không thú vị gì.”

“Tu tiên là phải kết hợp cả làm việc và nghỉ ngơi.”

“Ngươi hãy đưa Tiểu Tịch đi ra du ngoạn một thời gian đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.” Vẻ mặt Từ Cương đau khổ nói.

Lúc này, Vương Hướng Trì đã bay tới.

“Ra mắt sư phụ.”

“Chúc mừng đại sư huynh, đã tu được thần thông vô thượng.” Vương Hướng Trì nói.

“Ha ha, thần thông lợi hại hơn nữa cũng không địch nổi một ngón tay của sư phụ.” Từ Cương nói.

“Ngươi muốn xuất môn sao.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì võ trang đầy đủ nói.

“Ra ngoài thăm học sinh của ta, Vô Cực cũng muốn gặp ta.” Vương Hướng Trì nói.

“Đi đi, đi đường cẩn thận.” Từ Phàm nói trong kho tài liệu của Bồ Đào đã có tài liệu chi tiết của hai nhân vật chính, sau đó chú ý quan sát, phòng ngừa ngày nào đó đồ đệ ngốc này của mình không cẩn thận bị tế thiên luôn.

“Vâng, tạm biệt sư phụ, tạm biệt đại sư huynh ~~ “

Vương Hướng Trì hóa thành kiếm quang bay về hướng Tiên thành Lâm Sâm.

“Được rồi, ngươi trở về thu dọn chuẩn bị đi.” Từ Phàm nói với Từ Cương.

Sau khi Từ Cương đi, trong lúc vô tình Từ Phàm thấy Tô Nhiễm Thiên đang thả câu trên một chiếc thuyền lớn ở phía xa.

“Tô trưởng lão, nhã hứng không tệ nha, thích câu cá từ lúc nào thế.” Từ Phàm hỏi.

“Từ năm đầu tiên đồ đệ ngươi không trả lời tin nhắn của ta.” Tô Nhiễm Thiên thản nhiên nói.

“Có thể là do đã đi vào bí cảnh thánh địa gì đó rồi.” Từ Phàm cười khan nói, đồ đệ không trả lời tin nhắn cũng không liên quan gì đến ta.

“Ta đã tăng cường quyền hạn pháp khí truyền tin của Tinh Từ, bí cảnh thánh địa, lúc nào cũng có thể trả lời tin nhắn của ta.” Vẻ mặt Tô Nhiễm Thiên có chút hơi tịch mịch.

“Có phải là đã ra khỏi đại lục trung tâm, đi tới khu vực khác rồi hay không.” Từ Phàm nói.

“Ta sợ Tinh Từ xảy ra chuyện, cho nên đã vận dụng quyền hạn nhìn một chút, Tinh Từ vẫn còn ở đại lục trung tâm.”

Có thể nói chuyện hắn hoi rồi.

“Hắn không đến. Ngươi có thể đi tìm hắn nha ~” Từ Phàm nói.

“Dưa hái xanh không ngọt.” Tô Nhiễm Thiên ưu thương nói.

“Dưa mình thích còn phải chắp tay nhường người khác, nếu đổi lại là ta, không ngọt thì cũng phải chờ trong tay ta.” Từ Phàm không hề nghĩ ngợi, bật thốt lên.

Tô Nhiễm Thiên sửng sốt một chút, sau đó hóa thành một đạo độn quang, bay về phía Tiên thành Lâm Sâm.

“Đại trưởng lão nói có lý.” Trong giọng nói của Tô Nhiễm Thiên có một tia hiểu ra, như mây mù thấy trăng sáng.

“Hình như ta nói sai thật rồi.” Từ Phàm nhìn độn quang phía xa lẩm bẩm nói.

Chương 242: Sổ tay công lược nữ đế

Theo thói quen Từ Phàm bói một quẻ cho Lý Tinh Từ.

Kết quả Từ Phàm thuận theo tuyến nhân quả, nhìn về phía xa.

“Phải, cho dù không có sự can dự của sư phụ, thì các ngươi cũng vẫn dây dưa không rõ như vậy.” Cảm giác hơi hơi áy náy trong lòng Từ Phàm bình thản hơn một chút.

Lúc này, trên đường Từ Nguyệt Tiên trở về tông môn thì vừa hay gặp được Từ Phàm.

“Sao lần này ngươi trở về nhanh thế.” Từ Phàm hỏi.

“Ngày hôm trước nhẫn không gian lại bị Chính Phong trộm rồi, lập tức phải đến tông môn, thì nhận được tin tức của sư phụ.”

“Đây đã là lần thứ tám rồi, bố cục mà sư phụ bày ra có đáng tin hay không.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Sư phụ ngươi đã nói mò lúc nào chưa, lần này lúc ngươi đưa đại ca ngươi và Tiểu Tịch ra ngoài, thì đem theo Trấn Yêu Tinh đi.”

“Các ngươi tới chỗ nào thì để ở chỗ đó, lần này tranh thủ bắt cái tên Chính Phong đó.” Từ Phàm lạnh nhạt nói.

“Vâng.”

Sau khi Từ Nguyệt Tiên từ giã với Từ Phàm, thì đi về phía Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nằm trên Linh thuyền, nhìn bầu trời xanh thẳm trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Mất thêm mấy năm công phu nữa, sau khi luyện chế xong những đạo khí kia, chắc là tông môn cũng an toàn rồi.”

“Đến lúc đó có thể bế tử quan, đến Nguyên Anh Kỳ thì lại ra.” Từ Phàm nhìn bầu trời nói.

Từ Phàm suy nghĩ một chút sau đó lại lắc đầu một cái nói: “Hay là tiếp tục làm cá mặn sống qua ngày đi, bế tử quan thì chán lắm.”

Hắn đã thử qua rồi, đang lúc bế tử quan, không liên lạc với vạn giới, rất là nhàm chán. Có thiên phú Tuyệt Thế, nhưng tu luyện cái gì cũng tẻ nhạt vô vị.

Lúc này, đột nhiên Bồ Đào báo cáo, nói là bên Yêu Giới đã xảy ra chuyện.

Từ Phàm nhanh chóng trở lại không gian dưới lòng đất.

“Bên Yêu Tộc đó thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Thánh thành bá chủ Yêu Tộc của khu vực lửng mật giáp dày nhất tộc bị kích hủy rồi.”

“Các thế lực của khu vực này bắt đầu xào bài lần nữa, ý của lửng mật giáp dày số một, là muốn diệt hết nhất tộc kia, sau đó cướp lấy.” Bồ Đào nói.

“Cướp lấy, lửng mật giáp dày nhất tộc bọn họ cũng không có Đại Thừa Tôn giả, làm sao cướp lấy.” Từ Phàm cau mày nói.

“Ở Yêu Linh Giới có rất nhiều Yêu Tộc nhàn tản không có bầy đàn, lửng mật giáp dày nhất tộc vẫn luôn có quan hệ rất tốt với một vị yêu linh sơn nhạc Đại Thừa Kỳ.”

“Cho nên lửng mật giáp dày muốn lấy lực của toàn tộc để cung phụng con sơn nhạc yêu linh kia.” Bồ Đào nói.

“Chuyện này có thể làm, thế nhưng sau khi bọn họ trở thành chủng tộc nhị lưu, thì chúng ta có lợi ích gì.” Từ Phàm hỏi.

“Diện tích khu vực mà chủng tộc nhị lưu kia chiếm lĩnh, tương đương với một nửa diện tích của Tiên thành Lâm Sâm.”

“Làm, cần ta làm cái gì.” Từ Phàm vỗ tay một cái nói.

“Ba món đạo khí thuộc tính thổ.” Bồ Đào nói.

“Nói cả nửa ngày, cuối cùng vẫn đến tay ta.” Từ Phàm nói.

“Một trăm năm đưa một món, trả tiền theo giai đoạn.” Từ Phàm nói, tăng ca là không thể nào.

“Tuân lệnh. Bây giờ ta sẽ truyền đạt lại mệnh lệnh của chủ nhân ngươi.” Bồ Đào nói.

Yêu Linh Giới, lúc này lửng mật giáp dày nhất tộc số một đang nôn nóng chờ đợi tin tức của Bồ Đào.

Một công cụ con rối phổ thông đi tới bên cạnh lửng mật giáp dày nói: “Chủ nhân đã đồng ý kế hoạch của ngươi, ba món đạo khí thuộc tính thổ kia cần kéo dài một chút, trả tiền theo giai đoạn. Một trăm năm một món.”

“Chủ nhân đồng ý, vậy thì tốt quá rồi.” Lửng mật giáp dày số một ngạc nhiên mừng rỡ nói, trong tộc có yêu tôn trấn giữ, nội tình của lửng mật giáp dày nhất tộc bọn họ liền hiện ra.

“Còn một trăm năm một món đạo khí thuộc tính thổ, tin tưởng lấy tuổi thọ của sơn nhạc yêu linh sẽ không để ý.”

Lúc này lửng mật giáp dày số một đã trở thành tộc trưởng của lửng mật giáp dày, là người có quyền lực lớn nhất.

Trong hơn một năm nay, toàn bộ thực lực của lửng mật giáp dày nhất tộc xảy ra thay đổi.

Dưới sự giúp đỡ của bảo khí và linh đan của Từ Phàm, thực lực của lửng mật giáp dày đại tăng, có khuynh hướng xưng bá xung quanh lãnh địa Yêu Tộc.

“Được, bên này sẽ chuẩn bị một ít bảo vật, để các ngươi đi ổn định sơn nhạc yêu linh kia trước.”

“Cám ơn sứ giả.”

Một túi trữ đồ trang bị đầy đủ linh thạch thượng phẩm xuất hiện ở trong tay lửng mật giáp dày số một.

“Đây là mười triệu linh thạch thượng phẩm, ngươi lấy dùng trước đi.”

“Sau này gần như hàng năm cũng sẽ cho các ngươi số linh thạch này.” Phân thân của Bồ Đào nói.

Đây là đoạn thời gian trước, phân thân Bồ Đào đã đào được quặng mỏ linh thạch thượng phẩm cỡ vừa, vừa hay lúc này lấy ra dùng.

Ở không gian dưới lòng đất sau khi nghe được phân thân của Bồ Đào đưa cho lửng mật giáp dày số một mười triệu linh thạch thượng phẩm, đột nhiên có chút đau lòng, còn chưa có làm gì, cái quặng mỏ linh thạch thượng phẩm cỡ vừa đó cứ đưa ra ngoài như vậy sao.

“Sau khi kế hoạch của lửng mật giáp dày số một hoàn thành, sẽ có hồi báo gấp trăm lần.” Bồ Đào nói.

“Biết ta đau lòng linh thạch, lại còn cho nhiều như thế.” Từ Phàm bĩu môi nói.

“Chỉ có nhiều linh thạch như vậy, mới có thể đánh động được Yêu Tôn Đại Thừa kia, nếu không chỉ dựa vào tình cảm, sơn nhạc yêu linh sẽ không đồng ý đâu.” Bồ Đào giải thích.

“Được rồi, trong mấy ngày ta luyện khí này, bên Yêu Linh Giới kia có đào được thứ gì tốt hay không.” Từ Phàm hỏi, bây giờ cảm giác bên Yêu Linh Giới kia đã thành trò chơi vị trí của Từ Phàm.

Qua một đoạn thời gian, tới kiểm kê thu hoạch là được rồi.

“Tài liệu cấp đạo khí đào được ba loại, quặng mỏ linh thạch cỡ lớn đào được ba mỏ, linh thạch trung phẩm cỡ vừa có ba mỏ, quặng mỏ linh thạch thượng phẩm cỡ vừa có một mỏ.”

“Tìm được chín mạch linh khoáng phổ thông.”

“Tìm được một hang động đá vôi vạn năm, góp nhặt được tầm sáu mươi thạch nhũ vạn năm.”

Nghe Bồ Đào báo cáo, khóe miệng Từ Phàm hơi vểnh lên, quả nhiên là đặt thời gian càng dài, thì thu hoạch càng nhiều.

“Rất tốt, những thứ này đều nhập kho rồi đúng không.” Từ Phàm hỏi.

“70% đã nhập kho, còn lại đều cất giữ ở kho hàng bên Yêu Linh Giới kia.”

“Được, ta biết rồi, tiếp tục đào đi, đừng có dừng.” Từ Phàm nói.

Lúc này dưới lòng đất dãy núi Vạn Trọng Yêu Linh Giới, đã có xấp xỉ một phần năm khu vực bị căn cứ con rối chiếm cứ, tất cả đều là ở một vạn mét dưới đất.

Hơn nữa ở tầng chót còn bố trí trận pháp phòng ngự thần thức.

“Đúng rồi, tặng một ít hàng mẫu tất cả linh khoáng đào được ở Yêu Giới cho bên Sa sư huynh kia, nói không chừng sẽ xuất hiện ngạc nhiên vui mừng đó.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.”

“Đã hơn một năm rồi, bên Sa sư huynh cũng không có tin tức gì, chẳng lẽ phương hướng mà ta chỉ không đúng sao.” Từ Phàm nói.

“Thôi được rồi, không quản nữa, loại chuyện này cũng không phải là một sớm một chiều, từ từ đợi đi.” Từ Phàm nói.

Hắn còn hy vọng Sa sư huynh có thể nghiên cứu ra hợp kim cấp Đạo Khí, như vậy rất lợi hại rồi.

Sau khi xử lý xong chuyện này, trong lúc rảnh rỗi, Từ Phàm lại nhìn tình huống phát triển của bên Phong Trường Ninh kia.

Lúc này, trên đảo lớn vốn có chút hoang vu, bắt đầu trở nên phồn hoa.

Sau khi tông môn Phong Trường Ninh xây xong, thì bắt đầu thu nhận đệ tử khắp nơi, cũng để cho những con rối kia phòng thủ Hải thú bên bờ biển đảo lớn.

Ở bên trong đảo, dưới sự quản chế của Tiểu Linh, những thế gia tu tiên nhỏ trước kia làm xằng làm bậy, lấn áp phàm nhân, từng người đã bị loại bỏ, hơn nữa còn bồi dưỡng mấy thế lực thế tục, bảo vệ an ninh của phàm nhân trên đảo sinh sống.

Trong lúc nhất thời, những phàm nhân vẫn luôn sống trong hỗn loạn cảm nhận được an ninh tốt lành, bọn họ đều rối rít nhớ được cái tên Cửu Phong các này.

Sau khi Cửu Phong các hoàn toàn khống chế đảo lớn, Phong Trường Ninh đã gặp được người của hội trưởng lão, cũng nhận được một đống linh khoáng và đan dược mà hội trưởng lão tiếp viện.

“Quả nhiên, chỉ cần đi theo đại lục trung tâm, cho dù là ở xung quanh, cũng không thoát được quan hệ với bọn họ.”

“Tiểu Linh còn đặc biệt truyền một tin tức đến, nói là hội trưởng lão muốn mời chào Phong Trường Ninh, nhưng đã bị Phong Trường Ninh từ chối rồi.” Bồ Đào nói.

“Loại người này nếu như không mời chào được, nói không chừng không lâu sau, sẽ trở thành đối thủ.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm cúi đầu tiếp tục xem tình báo.

Sau khi Phong Trường Ninh nắm đảo lớn trong tay, cũng không có lợi dụng con rối của Từ Phàm đi khai phát tài nguyên bên trên, mà là để cho Linh nhi điều khiển con rối và mang theo Linh thuyền, đi tìm phàm nhân xung quanh đảo lớn và những hòn đảo có hoàn cảnh tương tự thế.

Phương thức thu nhận đệ tử của Cửu Phong các cũng giống Ẩn Linh môn, chỉ thu nhận những đứa trẻ từ 6 đến 15 tuổi, nếu như phát hiện đứa trẻ có linh căn dưới sáu tuổi, sẽ dọn vào trong thành mà Cửu Phong các mới tạo ra, đợi đến bao giờ đủ 6 tuổi sẽ lên Cửu Phong các.

Sau khi Phương Trường Ninh đưa hết những người trên đảo xung quanh tụ lại đến trên một đảo, sự phát triển của Cửu Phong các bắt đầu tiến vào thời kỳ yên ổn.

Dẫu sao thì đệ tử cũng không thể một lúc đã đắc đạo thành tiên.

“Không hổ là nữ đế, tác phong làm việc được điểm tuyệt đối, chỉ trong thời gian hơn một năm, đã làm được hết những việc có lợi cho Cửu Phong các rồi.” Từ Phàm thán phục nói.

Giống như trò chơi kiến tạo vậy, Phong Trường Ninh chính là cao thủ suy xét hết tất cả các tình huống bên trong.

Lúc mấy nhà chơi còn đang tìm cách để tiến đánh cái mỏ vàng thứ hai, thì cơ sở phụ của Phong Trường Ninh đã thành lập được mấy cái.

Lúc này, Bồ Đào nhận được một tin.

“Chủ nhân, vừa nhận được tin tức của Phong Trường Ninh, nàng nói hy vọng tông môn của ngươi tiếp tục tiếp viện nàng mười vạn con rối cấp Nguyên Anh Kỳ và Linh thuyền đồng bộ.” Bồ Đào nói.

“Nàng không giải thích nguyên nhân sao, tại sao lại cần những con rối này.” Từ Phàm hỏi.

“Một là vì an toàn của Cửu Phong các và đảo Cửu Phong, hai là có thể rút ngắn trăm năm phát triển.” Bồ Đào nói.

“Trong bảo khố còn năm mươi vạn con rối Nguyên Anh Kỳ, đưa cho nàng hai mươi vạn con đi.”

“Chuẩn bị xong, thì đưa đồ cho Sư Triển, để cho hắn đưa đi, nhân tiện thì thăm đồng hương luôn.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm đã biết quá khứ bi thảm của Sư Triển, thầm than một khi tâm của nữ nhân đã cứng, thì vạn vật cũng không phá được.

Một nam nhân tốt như vậy, cùng xây dựng sự nghiệp với ngươi, cẩn thận chăm sóc dâng hiến tất cả lực lượng của mình, người ta chính là ham cái người (thân thể) của ngươi.

Sau khi sự nghiệp của ngươi thành công, thì trở mặt không nhận người, quan trọng nhất chính là, ngươi vẫn phát thẻ người tốt cho người ta.

Tất cả những cái này Từ Phàm có chút không cam lòng, sau đó nghĩ đi nghĩ lại thì cũng chẳng liên quan gì đến mình, cuối cùng dứt khoát bỏ qua một bên.

“Hay là, nhắc nhở cho Sư Triển một chút, nhỡ đâu có cơ hội vậy thì.”

Trên đảo ngoại môn của Thập Vạn Lý Cự Hồ, Sư Triển đã sắp xếp xong tất cả các việc, bay về phía đảo Ẩn Linh, trong lòng hơi kích động, cuối cùng cũng có thể đi vào trong nội môn đảo Ẩn Linh rồi.

“Không biết đại trưởng lão gọi ta có việc gì.” Trong lòng Sư Triển nghĩ.

Khi tới gần đảo Ẩn Linh, trong đại trận tông môn mở ra một cái không khẩu, hướng dẫn Sư Triển đi vào.

Ong~~

Sư Triển vừa tiến vào trong đại trận tông môn, thì trong đầu có chút cảm giác say dưỡng khí, suýt chút nữa thân thể không thể giữ được trong không trung.

“Đây là cảnh tượng trong nội môn sao, còn khoa trương hơn trước kia ta tưởng tượng.”

“Kia là rồng thật hay sao.” Sư Triển ngẩng đầu nhìn chín con trường long đang ngao du trên tầng chót của đại trận tông môn.

“Đi theo ta.” Một con rối hộ sơn bay đến bên người Sư Triển nói.

Bên trong đạo trường ngọn núi chính, Từ Phàm đưa cho Sư Triển năm cái nhẫn không gian.

“Đây là đồ mà đồng hương ngươi cần, có hơi xa chút, cần ngươi phải đích thân đi một chuyến.”

“Đảo lớn mà đồng hương của ngươi ở kia, ngươi biết không.” Từ Phàm hỏi,

“Biết, là ở chỗ gần biển tiếp giáp Thiên Khải châu và biển Vô Tận.” Sư Triển nói.

“Không hổ là đồng hương, đi đi.” Từ Phàm cười nói.

Sư Triển thu hồi nhẫn không gian nói: “Đại trưởng lão còn có chuyện gì khác phải không.”

Hắn vẫn còn cảm giác Từ Phàm còn có lời chưa nói.

“Có chút chuyện nhỏ muốn hỏi ngươi.”

“Đại trưởng lão ngài nói.” Sư Triển nói.

“Có phải ngươi thích đồng hương ngươi không.”

“Trước kia thích, bây giờ cũng chỉ có loại cảm giác người thân vậy.” Mặt Sư Triển lộ vẻ khổ sở nói.

“Là cái loại giữa huynh đệ sao.” Từ Phàm nói.

“Đúng vậy.”

“Ngươi có chắc chắn là ngươi hết yêu rồi không.” Từ Phàm nhìn vào mắt Sư Triển nói.

"…" Sư Triển cảm thấy cái vấn đề này không có ý nghĩa gì.

"Nếu như đại trưởng lão không còn lời muốn nói, Sư Triển lên đường đây." Sư Triển nói.

Từ Phàm cầm một quyển sách ra, để vào tay Sư Triển.

"Đi đi, có những hạnh phúc cần tự mình tranh thủ." Từ Phàm nói.

"Cảm ơn Đại trưởng lão." Sư Triển không nhìn trên tay sách, đứng dậy rời đi.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Sư Triển ngồi Linh thuyền không nhanh không chậm bay về hướng của Tiên thành Lâm Sâm.

"Sổ tay công lược nữ đế?"

"Trên thế giới này có loại sách vô vị như thế sao, sẽ có người xem à." Sư Triển cau mày để sách vào trong nhẫn không gian.

Không lâu sau trên Linh thuyền, Sư Triển nhịn không được, cầm quyển sách đó lên, mở trang thứ nhất ra.

Trong nháy mắt, Sư Triển đột nhiên trở nên kích động, tâm tình kích động khi đi gặp Phượng Trường Ninh cũng bị lấn át.

…

Tiên thành Thiên Kiếm, trong tiểu viện của nhà Kiếm Vô Cực.

Vương Hướng Trì kết toán điểm tích lũy cho vị đệ tử ngoại môn kia.

Đang lúc vị nữ tu ngoại môn kia muốn đi.

"Tiền bối, đợi một chút."

Kiếm Vô Cực lấy ra một thanh tinh phẩm linh kiếm bảo khí ngũ giai và ba bình linh đan có lợi cho việc tu luyện Nguyên Anh Kỳ, đưa cho vị nữ tu ngoại môn kia.

"Cảm ơn tiền bối hơn một năm nay đã chăm sóc nương thân của ta, cảm ơn tiền bối." Kiếm Vô Cực hành lễ nói.

"Không cần, ta là tiếp nhận nhiệm vụ tông môn mà tới, đã nhận được thù lao, ngươi không cần đưa nữa." Nữ tu ngoại môn nhẹ giọng nói, mặc dù nàng rất muốn linh kiếm và đan dược trong tay Kiếm Vô Cực.

Thế nhưng nàng lại càng muốn tạo hảo cảm trước mặt Vương Hướng Trì hơn, có những lúc càng là chuyện hư vô mờ mịt, thì lại càng giúp ích cho tương lai của mình.

“Tiền bối, ngươi cứ nhận đi, đây là tấm lòng của ta, Kiếm Vô Cực trực tiếp đặt linh kiếm và linh đan vào trong tay nữ tu ngoại môn Ẩn Linh môn.

Nữ tu ngoại môn nhìn Vương Hướng Trì. Đứa trẻ này đã đưa đồ vào tận tay rồi, hiển nhiên là thành tâm muốn đưa.

“Cho ngươi, thì ngươi cứ lấy đi, không ảnh hưởng đến điểm tích lũy của tông môn.” Vương Hướng Trì nói.

“Được rồi, cảm ơn Vương phong chủ.” Nữ tu ngoại môn vui vẻ nói.

Sau khi nữ tu ngoại môn đi, trong viện chỉ còn lại hai người Vương Hướng Trì và Kiếm Vô Cực, nương của Kiếm Vô Cực đã ra ngoài mua thức ăn rồi.

“n của lão sư, Vô Cực trọn đời không quên.” Kiếm Vô Cực trực tiếp hành đại lễ nói.

“Đứng dậy đi, nam nhi không dễ quỳ, chút chuyện này đều là việc lão sư nên làm.”

Một lực lượng nhu hòa đỡ Kiếm Vô Cực lên.

Chương 243: Ra ngoài lăn lộn, sớm muộn gì cũng phải trả thôi

Sau khi Kiếm Vô Cực đứng dậy, cầm một chiếc hộp bạch ngọc ra, đưa cho Vương Hướng Trì.

“Đây là một phần tâm ý học sinh tặng lão sư.” Kiếm Vô Cực nói, thanh đạo khí linh kiếm này là thanh đứng sau chín thanh đạo khí linh kiếm mà hắn truyền thừa.

Khi hắn vừa mới lựa chọn từ trong bảo khố ra, hắn đã muốn đưa thanh đạo khí linh kiếm này cho Vương Hướng Trì.

“Đạo khí linh kiếm, xem ra ngươi đã lấy được truyền thừa của

Thương Kiếm môn, không tệ, tiên lộ sau này có thể mong đợi.”

“Hay là ngươi cứ giữ thanh đạo khí linh kiếm này để dùng đi, vi sư không thiếu đạo khí.” Vương Hướng Trì vui mừng nói, thấy học sinh mình dạy cảm ơn như vậy, hắn cảm thấy cái giá trước kia phải trả cũng đáng.

Còn đạo khí linh kiếm, mặc dù trân quý, nhưng trong bảo khố tông môn có một thanh đạo khí linh kiếm sư phụ đặc biệt luyện chế cho mình, lúc nào cũng có thể lấy từ trong bảo khố ra.

“Lão sư, đây là một phần tâm ý của học sinh. Đồng thời cũng là lễ bái sư của học sinh.”

“Lão sư, học sinh muốn bái ngươi làm sư.” Kiếm Vô Cực quỳ xuống nói.

Vào cái lúc mà Kiếm Vô Cựu nói muốn bái Vương Hướng Trì làm sư kia, con sông vận mệnh trước mặt Vương Hướng Trì đã tách ra làm hai, chỉ đợi Vương Hướng Trì lựa chọn.

Lúc này, Vương Hướng Trì nhớ tới lời nói lúc đầu của Từ Phàm.

“Tông môn có quy định, ta không thể thu đồ đệ bên ngoài.” Vương Hướng Trì khổ tâm nói.

“Sư phụ không cần nhận cái tên đồ đệ này, chỉ cần trong lòng sư phụ có đồ đệ như ta là được.” Kiếm Vô Cực dập đầu ba cái với Vương Hướng Trì, đồng thời trong tay xuất hiện một ly linh trà, là do hắn đã chuẩn bị từ trước.

“...”

Vương Hướng Trì bất đắc dĩ tiếp nhận lễ bái sư của Kiếm Vô Cực, hắn vốn định dùng linh lực đỡ Kiếm Vô Cực dậy, thế nhưng Kiếm Vô Cực đã quyết tâm bái sư, kiên quyết không chịu đứng lên, nếu như cứng rắn, sẽ làm Kiếm Vô Cực bị thương căn cốt.

Sau khi Kiếm Vô Cực ba gõ chín lạy, đứng dậy cung kính gọi một tiếng sư phụ.

Vương Hướng Trì chỉ cảm thấy trà trong tay mình như nặng ngàn cân, theo như Từ Phàm nói, đây chính là mùi vị tràn đầy vận mệnh.

“Sau này Vô Cực chỉ gọi sư phụ khi không có người ngoài.”

“Cho nên sư phụ không cần sợ xúc phạm môn quy.” Kiếm Vô Cực có một tia oán niệm với tông môn đằng sau Vương Hướng Trì.

“Xin sư phụ hãy nhận lấy lễ vật bái sư này.” Kiếm Vô Cực cầm chiếc hộp bạch ngọc từ dưới đất lên nói.

“Haiz, đây chính là số mệnh.” Trong lòng Vương Hướng Trì thở dài nói.

“Lễ vật bái sư này ngươi thu lại đi, sau này giữ lại tự mình dùng, vi sư có đạo khí linh kiếm mình.” Kiếm Vô Cực nói.

Thấy Vương Hướng Trì kiên quyết như vậy, Kiếm Vô Cực cũng không cứng rắn cưỡng cầu nữa.

Buổi tối, nương Kiếm Vô Cực làm một bàn dạ tiệc vô cùng phong phú, hội tụ đủ tất cả nguyên liệu nấu ăn đỉnh cấp có thể mua được trên đường.

“Vô Cực, Học viện Thiên Kiếm tổn thất nghiêm trọng, nhất thời chắc là chưa mở được.”

“Sau này ngươi định làm như thế nào.” Vương Hướng Trì kẹp một miếng thịt bò kho tàu bỏ vào trong miệng.

Vương Hướng Trì híp mắt, cảm thụ cảm giác tuyệt vời đến từ nụ vị giác, thì ra thức ăn bình thường nhất, lại có thể làm ra món ngon như vậy.

“Nếu như sư phụ không dạy ta, thì ta sẽ trở lại bí cảnh Thương Kiếm môn tu luyện.” Kiếm Vô Cực nói, đồng thời dùng mong đợi ánh mắt nhìn Vương Hướng Trì, hy vọng có thể tiếp tục dạy mình.

Vương Hướng Trì nhìn Kiếm Vô Cực, trầm tư một chút nói: “Bây giờ kiếm đạo của ngươi chưa thành, vẫn chưa thích hợp tự tu luyện.”

“Hay là như này, trước tiên ngươi hãy theo ta du lịch Tu Tiên giới, đợi sau khi ngươi thăng cấp lên Trúc Cơ Kỳ, thì lại trở về bí cảnh kia tu luyện cũng không muộn.” Vương Hướng Trì suy nghĩ một chút nói.

Lúc hắn ở Luyện Khí Kỳ, Từ Phàm đã dạy hắn như vậy, Luyện Khí Kỳ dẫn dắt phương hướng của kiếm đạo, đến sau Trúc Cơ Kỳ là thuộc về trạng thái thả nuôi, trên phương diện kiếm đạo có chỗ nào không hiểu, trực tiếp hỏi là được.

“Thật có thể theo sư phụ du lịch Tu Tiên giới sao.” Kiếm Vô Cực cao hứng nói.

“Đúng vậy, tu kiếm tu không chỉ là tu mỗi kiếm, mà còn là cảm ngộ với thế gian này.”

“Đến lúc nào ngươi dung nhập được cảm ngộ với thế gian này vào trong kiếm đạo, đến lúc đó mới là đại thành kiếm đạo.” Vương Hướng Trì nói nguyên lời của Từ Phàm nói cho mình ra.

“Đã hiểu.” Kiếm Vô Cực cái hiểu cái không gật đầu một cái, sau đó lại hỏi: “Sư phụ có đạt tới cái cảnh giới kia hay không.”

“Ha ha, vi sư vẫn còn sớm lắm.”

“Thế nhưng sư phụ ta xem như là đã đạt tới.” Vương Hướng Trì cười nói, hắn đã nhìn thấy sự biến hóa của thế gian vạn vật từ một kiếm cuối cùng Từ Phàm đưa cho mình kia, khi đó hắn mới hiểu được, kiếm đạo không chỉ riêng gì kiếm đạo.

“Được rồi, ngươi hãy bên cạnh nương ngươi một thời gian đi, vi sư cần trở về tông môn sắp xếp một ít chuyện, sau đó lại đến tìm ngươi.” Vương Hướng Trì nói.

Hắn cần trở về tông môn để lĩnh hội xong những kiếm đạo mà hắn chưa hiểu thấu còn lại, quan trọng nhất là nói với sư phụ chuyện hai đồ đệ bái sư.

“Khoảng ba tháng.”

“Được, ta ở nhà chờ sư phụ.” Kiếm Vô Cực nói.

Sau khi Vương Hướng Trì và một nhà Kiếm Vô Cực cơm nước xong, thì chạy về Ẩn Linh môn.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm lại ngồi vào bên cạnh Thiên Cát Quy, lần này không nói gì, mà là an tĩnh ngẩn người ở đó.

Lúc này Từ Phàm đang thiết kế đạo khí cho lão đại, lão nhị, lão tam, lão tứ, làm đồ đệ của mình, trang bị nhất định phải cao cấp nhất.

“Đạo khí của Từ Cương thì làm cho hắn năm viên linh châu cấp đạo khí, tối ưu hóa thần thông, tăng cường uy lực, cộng thêm trữ linh, những cái khác cũng chẳng có tác dụng gì.”

“Còn dư lại thì bổ sung thêm mấy món đạo khí nhỏ là được.” Trong lòng Từ Phàm đã vạch ra mấy món đạo khí thích hợp với lão đại.

“Lão nhị thì không cần phải nói, đầu tiên là một đại thương, trữ linh che giấu đạo khí có mấy món là được.”

“Lão tam có kiếm rồi, lại thêm mấy món đạo khí gia tăng thân pháp là được.”

“Còn lão tứ, thôi đi, hắn có phú bà rồi cũng không cần ta chuẩn bị đạo khí cho hắn nữa.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Ngay lúc này, Thiên Cát Quy bên người Từ Phàm, chậm rãi đứng dậy, đi về phía hồ Linh Dịch.

“Haiz, lần này ta cũng không nói gì. Sao ngươi lại muốn đi chứ.” Từ Phàm hô.

Ông ~~

Một âm thanh kỳ dị truyền đến tai Từ Phàm, mặc dù chưa từng nghe loại ngôn ngữ Trương Nhạc này, nhưng là trong nháy mắt hắn đã hiểu ý trong đó.

“Ngươi nghĩ nhiều quá rồi??”

“...” Từ Phàm.

Lúc này, một đạo kiếm quang xoẹt qua, Vương Hướng Trì xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi nói xem hai Thiên Mệnh Chi Nhân kia cũng đã bái ta làm sư rồi, đây cũng chẳng là việc lớn gì nhỉ.” Vương Hướng Trì nói.

“Không có chuyện gì lớn, cùng lắm thì cuộc sống sau này của ngươi đặc sắc hơn chút thôi.” Trương Nhạc khoát khoát tay nói.

Ngay tại lúc sau khi Kiếm Vô Cực gọi hai tiếng sư phụ kia, Từ Phàm đã phát hiện nhân quả của tên đồ đệ ngốc này của mình đã bị thiên cơ che giấu, đi về một hướng phát triển nào đó không biết.

“Cuộc sống đặc sắc một chút là ý gì.” Vương Hướng Trì nghi ngờ nói.

“Sau này ngươi sẽ hiểu, bây giờ vi sư nói cho ngươi một câu, sau này gặp phải cục diện hai đồ đệ kia của ngươi hẳn phải chết, cần ngươi phải hy sinh chính mình để cứu, thì ngươi đừng có đi cứu.”

“Ngươi chỉ cần nhớ những lời này là được.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Tại sao.”

“Bởi vì loại Thiên Mệnh Chi Nhân đó sẽ không chết, nhưng ngươi sẽ chết, chính là đã chết thật sự.”

“Sư phụ cũng không muốn người đầu bạc tiễn kẻ đầu xanh.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ sư phụ.” Vương Hướng Trì nói.

“Nhớ câu nói kia là được.” Từ Phàm nói.

Sau đó Vương Hướng Trì trở lại đỉnh núi của mình, bắt đầu tiếp tục lĩnh hội xong một kiếm kia.

Từ Phàm đang định tìm một chỗ tiếp tục thiết kế mình chưa hoàn thành xong, thì lúc này, pháp khí truyền tin nhận được một tin.

“Sư phụ, trong sạch của đồ nhi không còn nữa rồi.”

Đây là tin tức của Lý Tinh Từ.

“Trong sạch, trong sạch cái rắm.” Lão xử nam Từ Phàm khinh thường nói, đó là trong sạch giả của ngươi, lúc ngươi Bách Thế Luân Hồi, không biết ngươi đã triền miên với bao nhiêu thê tử và mỹ nữ rồi.

Thế nhưng trong sạch của vi sư mới đúng là lão xử nam hai đời.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm có chút khóc không ra nước mắt.

“Tức phụ ơi, lúc nào ngươi mới có thể thăng cấp lên Hóa Thần Kỳ đây.”

...

Lúc này, ở trong bí cảnh Hoa Cốc cách Tiên thành Nguyên Linh không xa, Lý Tinh Từ u oán nhìn Tô Nhiễm Thiên.

“Câu nói kia của sư phụ là muốn khuyên ngươi, chứ không phải để ngươi đến đây hủy trong sạch của ta.” Lý Tinh Từ bất đắc dĩ nói.

Hắn đang chú tâm dưỡng sinh trong bí cảnh, chuẩn bị cho lần luân hồi lịch luyện tiếp theo.

Nhưng đang lúc đạo tâm của hắn vững chắc, khí thuận linh bình, thì Tô Nhiễm Thiên đã vọt tới, hơn nữa còn cầm cái loại linh đan nham hiểm đến Hợp Thể Kỳ cũng không chịu nổi để ép mình đi vào khuôn khổ.

“Dù thế nào đi nữa, thì cả đời này của Thiên Nhi đều là người của

Tinh Từ rồi.”

Tô Nhiễm Thiên rúc vào trong ngực Lý Tinh Từ hạnh phúc nói.

Lời đại trưởng lão nói, quả nhiên là chân lý. Đây là cách nghĩ của Tô Nhiễm Thiên sau khi lấy được trong sạch của Lý Tinh Từ.

Dưa có ngọt hay không, cũng chẳng liên quan gì đến việc ta có được ngươi, hơn nữa dưa từ từ cũng ngọt được.

“...” Bây giờ Lý Tinh Từ chỉ muốn biết sư phụ mình đang nghĩ cái gì không biết, sao lại có thể hãm hại đồ đệ như vậy được chứ.

“Phu quân, lúc ta đi vào, thì nhìn thấy phu quân đang tu luyện, ta không quấy rầy ngươi chứ.” Tô Nhiễm Thiên ngươi mềm mại nói.

“Xem như cũng được, uổng phí cả một năm tĩnh dưỡng đạo tâm rồi.”

“Trong mười năm, cảnh giới của ta coi như là không lên được nữa.” Lý Tinh Từ than thở một tiếng nói.

Hắn chuẩn bị tiến hành lần luân hồi tu luyện thứ mười sáu, mặc dù Từ Phàm đã sửa lại tác dụng phụ của thế giới Luân Hồi, thế nhưng vẫn còn tác hại không nhỏ.

Người cũng không phải là cỏ cây, ở một thế giới lâu rồi, cũng khó tránh được sẽ nảy sinh tình cảm, cái loại tình cảm này dưới sự tích lũy của mấy lần luân hồi tu luyện, cũng cần phải tốn nhiều thời gian để bình phục đạo tâm.

“Phu quân cần pháp bảo, linh vật gì. Bây giờ ta có thể mua cho phu quân.” Tô Nhiễm Thiên lộ ra nửa cái vai, như chim non tựa vào người nói.

“Được rồi, thời gian mười năm cũng chỉ là chuyện chớp mắt.” Lý Tinh Từ nói.

“Đây là họa ta gây ra, đương nhiên ta phải gánh vác rồi.” Tô Nhiễm Thiên kiên định nói, cũng tiện tay đổi linh bảo trong danh sách nội bộ của hội trưởng lão, đổi lấy rất nhiều pháp bảo có lợi cho tịnh dưỡng đạo tâm.

Lúc này, Lý Tinh Từ nhìn Tô Nhiễm Thiên nói: “Nếu chúng ta đã có vợ chồng chi thực, sau này ngươi chính là nữ nhân của ta.”

“Tìm một cơ hội, ta sẽ đưa sính lễ rước ngươi vào cửa.” Lý Tinh Từ nói.

“Rước ta vào cửa!” Tô Nhiễm Thiên vui vẻ nói.

“Đúng vậy, bây giờ ngươi chính là nương tử của ta rồi.” Lý Tinh Từ nhìn cái người Tô Nhiễm Thiên có tình cảm rất sâu đậm với mình nói, trong lòng Lý Tinh Từ xuất hiện một loại tình cảm phức tạp kỳ diệu, có yêu cũng có trách nhiệm..

“Cũng được, từ nhỏ phụ mẫu ta đã không còn, ngươi chỉ có thể đưa sính lễ cho sư phụ ta thôi.” Tô Nhiễm Thiên ngại ngùng nói.

“Được, đến lúc đó ta bảo sư phụ đến cửa cầu hôn.” Lý Tinh Từ nói.

“Được, sư phụ ta là Hư Linh Tôn Giả của hội trưởng lão, đến lúc đó ta sẽ nói với sư phụ trước, các ngươi trực tiếp tới là được.” Tô Nhiễm Thiên hạnh phúc nói.

“Được.” Lý Tinh Từ mỉm cười nói.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ nam sắc mê người, híp mắt đẩy Lý Tinh Từ xuống giường lần nữa.

…

Từ Phàm đang ở Ẩn Linh môn xa xa nhìn tin tức thứ hai của Lý Tinh Từ có chút sững sờ.

“Sính lễ, đến cửa cầu hôn.” Còn chưa chuẩn bị đạo khí cho các đồ đệ xong, lại phải bắt đầu chuẩn bị sính lễ cho đồ đệ.

“Hư Linh Tôn Giả, ta đến chỗ Ninh đại ca nghe ngóng một chút.” Từ Phàm nói.

Tiên thành Lâm Sâm, tổng bộ hội trưởng lão.

Từ Phàm bị Ninh Đạo nhiệt tình đưa vào phòng tiếp khách, tự mình châm trà cho Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, có chuyện gì thì trực tiếp phát cái tin là được rồi, sao lại phải đặc biệt chạy đến đây một chuyến.” Ninh Đạo cười nói.

Gần đây Ninh Đạo có chút được thời đắc ý, bởi vì lúc hội trưởng lão tổ chức đại hội Trấn Thủ Sứ, hắn đã được khen thưởng biểu dương.

Trong tất cả Tiên thành ở đại lục trung tâm, Tiên thành Lâm Sâm là Tiên thành có tổn thất nhỏ nhất, tất cả đều là nhờ vào công lao Tuần Thiên Vệ của Từ Phàm.

“Ta muốn nghe ngóng một người ở chỗ Ninh đại ca.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão mời nói, cho dù là vận dụng điểm tích lũy, ta cũng sẽ nghe ngóng chi tiết người này.” Ninh Đạo bảo đảm nói.

“Hư Linh Tôn Giả.” Từ Phàm nói.

“Hư Linh Tôn Giả, là sư phụ của Tô đạo hữu, chiến lực Vô Song, tính khí nóng nảy, cuộc đời này yêu quý nhất là Tô đạo hữu kia của ta, hận nhất chính là có người đánh chủ ý lên bảo bối của mình.”

“Thần thông là…”

“Pháp bảo là…”

“Bằng hữu có…”

Ninh Đạo một hơi nói ra hết những gì mình biết có liên quan đến Hư Linh Tôn Giả ra.

Từ Phàm nghe Ninh Đạo nói, sắc mặt càng ngày càng kém, đặc biệt là khi nghe được hắn hận nhất là có người đánh chủ ý lên bảo bối của hắn.

“Hư Linh Tôn Giả đó, vì sao bảo bối quý giá nhất lại là Tô trưởng lão.” Từ Phàm hỏi.

“Hư Linh Tôn Giả và cha của Tô đạo hữu là huynh đệ tốt, còn đã từng cứu hắn một mạng.”

Lúc này Ninh Đạo phát hiện có gì đó không đúng, chần chừ nói: “Có phải các ngươi muốn đi cầu hôn cho đồ đệ của ngươi hay không.”

“Trước khi đi, ngươi nên viết di thư luôn, nếu không đoán chừng ngươi đến trước mặt Hư Linh Tôn Giả vừa mở miệng đã bị đánh chết rồi.” Ninh Đạo nói giỡn.

“Bá đạo như thế à.” Từ Phàm hỏi.

“Đã đánh chết hai người rồi, ngươi nói có bá đạo hay không.”

“Ngươi thật sự định đi à.” Ninh Đạo khiếp sợ nói.

Lúc này, Từ Phàm đang suy nghĩ một vấn đề khác, không biết đồ đệ của mình có thể chờ thêm chút thời gian hay không, ví dụ như tám ngàn năm sau mới đi cầu hôn.

“Ừm.” Từ Phàm gật gật đầu nói.

“Đù, trước khi đại trưởng lão đi, có thể luyện chế thanh đạo khí linh kiếm kia cho ta xong rồi hẵng đi không.” Ninh Đạo ngượng ngùng nói, chỉ cần Từ Phàm dám tới, thì Hư Linh Tôn Giả dám giết chết Từ Phàm.

“...”

“Ta đã rõ tình huống rồi, cho ta trở về nghĩ thêm một chút.” Từ Phàm nói xong, thì rời khỏi tổng bộ của hội trưởng lão.

Trong không gian dưới lòng đất.

“Đây không phải là đẩy vấn đề khó cho ta à.” Từ Phàm nói.

Chuyện này mặc dù nói linh tinh, nhưng mà Từ Phàm vẫn phải nhắm mắt đi cầu hôn, cũng không thể nào để cho người cha xui xẻo kia của hắn đi được.

Từ Phàm hiểu tính khí của Lý Tinh Từ, nếu hắn nói, thì thật sự muốn cưới Tô Nhiễm Thiên về, đừng có hỏi tại sao, hỏi chính là trách nhiệm của một nam nhân, và còn mặt mũi làm sư phụ.

Nhưng sau đó Từ Phàm tĩnh tâm lại, ngẫm chuyện này lại một lần, thì phát hiện thì ra là mình tự hãm hại mình.

Chương 244: Lợn con bị cải trắng làm nhục

“Mặc dù là phú bà, nhưng mà mặt bài của Linh môn chúng ta Ẩn vẫn phải có.”

“Sính lễ phải thích hợp.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Vẻ mặt kia giống như là lão phụ thân ngậm đắng nuốt cay nuôi lợn con của mình lớn lên xong, lúc muốn mời cải trắng, nhất định phải trang điểm đẹp từ đầu đến chân, báo hiệu với người khác rằng lợn con của nhà chúng ta có tư cách để cung cấp cho cải trắng tốt nhất.

Còn chuyện của cha Tô Nhiễm Thiên, hắn đã tự động xem nhẹ.

Ngươi có nóng nảy hơn nữa, thì cải trắng nhà các ngươi cũng đã bị lợn con nhà chúng ta ăn rồi, đây là sự thật. Nếu như ngươi muốn giết chết đồ đệ của ta.

Cùng lắm thì trước tiên chúng ta trốn đi đã, đợi đến khi nào có thể đánh thắng ngươi thì lại nói.

Lúc này, một đạo kiếm quang bay tời từ phía xa.

Bóng người Ninh Đạo xuất hiện trước mặt của Từ Phàm.

“Ninh đại ca không ở trong trưởng lão hội đợi lệnh nữa à.” Từ Phàm hỏi.

“Không cần, nhờ phúc của ngươi, ta chỉ cần xử lý một chút sự vụ ngày thường là được rồi.”

“Đại trưởng lão, bốn đồ đệ nhà ngươi, không phải là đã làm gì Tô đạo hữu rồi chứ.” Ninh Đạo nhìn Từ Phàm hỏi.

“Quan điểm của ngươi khi hỏi vấn đề này rất kỳ lạ, tại sao không phải là Tô trưởng lão đã làm gì đồ đệ ta.”

“Dù sao thì đồ đệ nhà ta mới là Nguyên Anh Kỳ, hắn có thể làm gì được một Hợp Thể Kỳ chứ.” Từ Phàm nói.

“Trong sạch của đồ đệ ta không còn nữa rồi.” Sau đó Từ Phàm có nói.

“À cái này. Sao nữ nhân lại cưỡng nam nhân chứ.” Ninh Đạo một hồi lâu vẫn không phản ứng kịp.

“...”

“Ngươi không biết đến câu chuyện những nữ tu tu luyện công pháp song tu tà ác nào đó à.” Từ Phàm nháy lông mày nói.

Từ Phàm không khỏi không thừa nhận ngươi, về mặt XXX kia, thế giới này còn lợi hại hơn thế giới trước.

Lại có thể dùng ảo thuật để cho nam nhân trong thiên hạ trải nghiệm trước nay chưa từng có.

Còn có cảnh tượng phim kia, Từ Phàm xem mà không ngừng kêu giỏi lắm.

“Ngươi nói là câu chuyện của Bạch Linh phải không?” Ninh Đạo sửng sốt một chút rồi thuận miệng nói.

“Người trong nghề ha, vừa mở miệng đã nói ra bộ kinh điển nhất, tấm gương của thế hệ ta.” Từ Phàm khà khà nói.

“Thế nhưng ta vẫn thích bộ lưu ảnh thạch mà Tiểu Nhu bị ép song tu.”

“Khụ khụ, đại trưởng lão đừng quên đối thoại bên trên của chúng ta, chúng ta nói chuyện nghiêm chỉnh nào.” Ninh Đạo nghiêm nghị nói.

“Nếu như tin tình báo ta lấy được không sai thì Hư Linh Tôn Giả đã đợi ở đây gần một vạn năm rồi, cùng lắm là hai trăm năm nữa, Hư Linh Tôn Giả kia sẽ phi thăng tiên giới.”

“Hay là chúng ta đợi đi.” Ninh Đạo nói.

“Cái này cũng không được, không phải nói Hư Linh Tôn Giả trân quý nhất là Tô trưởng lão sao, trước lúc phi thăng không thể nhìn thấy bảo bối của mình xuất giá, vậy thì đáng tiếc quá.” Mặc dù ngoài miệng Từ Phàm nói như vậy, nhưng mà thần sắc dao động trong mắt hết sức rõ ràng.

“Vậy trước khi đại trưởng lão đi, tốt nhất là nên lập di thư đã.” Ninh Đạo nói.

“Nhất định phải chết sao, không có biện pháp nào hòa hoãn hơn à.” Từ Phàm cau mày nói.

“Không có, những người đến cầu hôn trước kia đều bị Hư Linh Tôn Giả đập chết.” Ninh Đạo lắc đầu nói.

“Quyết đoán như thế à, không sợ sau này khuê nữ của hắn không ai thèm lấy sao.”

Lúc này, trong pháp bảo truyền tin của Từ Phàm, lại nhận được tin tức của Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, chờ Thiên Nhi nói chuyện với sư phụ nàng đã rồi hãy đi!!”

“Vi sư có lỗ mãng như vậy sao.” Từ Phàm cau mày nói.

Thế nhưng trái tim của Từ Phàm cũng từ từ hạ xuống, mặc dù chuyện cầu hôn đã giải quyết xong, nhưng mà còn có chuyện sính lễ, cũng làm Từ Phàm hơi nhức đầu.

“Haiz, đây chính là phiền não của cưới vợ cao.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Từ Phàm đưa ánh mắt nhìn về phía không gian dưới lòng đất, đó chính là nơi cất giữ Yêu Tộc tinh chu.

“Hay là chúng ta nghĩ cách, làm xong chiếc Yêu Tộc tinh chu này trước, cái này mà làm sính lễ thì cũng không mất mặt.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Ninh Đạo đại ca, ngươi nói xem dùng tinh chu này làm sính lễ, có lên cấp bậc không.” Từ Phàm hỏi.

“Lên, quá là lên luôn.”

“Cái sính lễ này đón dâu Đại Thừa Tôn Giả cũng đủ luôn, đại trưởng lão, Ẩn Linh môn chúng ta có tinh chu à.” Ninh Đạo kinh ngạc nói.

“Hà hà, ngươi đoán xem.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi hai người nói chuyện được một lúc, thì Ninh Đạo cáo từ Từ Phàm, lại quay trở về Tiên thành Lâm Sâm.

Từ Phàm trở về tiểu viện của mình, còn chưa đợi nhập định tu luyện, một công lực kỳ diệu chấn động khắp cả Ẩn Linh môn.

“Ta thành công rồi!!”

Tiếng kêu hưng phấn của Sa Điêu vang khắp toàn bộ Ẩn Linh môn.

Bóng người của Từ Phàm cũng xuất hiện trên Luyện Khí phong.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Lôi Nhẫn dẫn đầu mấy vị đệ tử hành lễ nói.

“Ừm, Sa trưởng lão lại có thành quả mới hưng phấn gì đấy.” Từ Phàm hỏi, hắn cũng không tùy tiện xông vào phòng luyện khí của Sa Điêu, đây là tôn trọng cơ bản nhất với một Luyện Khí Sư.

“Đại trưởng lão vào đi.” Một âm thanh truyền từ phòng luyện khí của Sa Điêu đến nói.

“Được.”

Từ Phàm đi vào phòng luyện khí, mấy năm rồi Sa Điêu chưa ra khỏi phòng luyện khí nên giờ rất lôi thôi, toàn thân phát ra mùi vị của dầu mỡ, trừ đôi mắt trong suốt kiên định kia ra.

Phía trước Sa Điêu có một khối kim khí cổ đồng sắc một thước vuông.

“Sa sư huynh đã nghiên cứu ra được cách điều chế hợp kim cấp Đạo Khí à.” Từ Phàm nhìn khối kim khí trước mắt tản ra sóng khác nhau

nói.

“Đúng vậy, đa tạ đại trưởng lão chỉ điểm, nếu không thì chỉ sợ cả đời này ta cũng không thăng cấp lên Luyện Khí Tông Sư được.” Sau khi Sa Điêu hưng phấn, thì trong mắt ngập tràn vẻ mệt mỏi.

“Ta đã cho Bồ Đào cách điều chế rồi, ngươi hãy nghiên cứu khối hợp kim cấp đạo khí này trước đã, ta không chịu nổi nữa rồi, cần phải đi ngủ một giấc để khôi phục tâm thần.” Mặt Sa Điêu đầy mệt mỏi nói.

“Sa sư huynh đi đi, ta nghiên cứu khối hợp kim cấp Đạo Khí này một chút trước đã.” Từ Phàm không kịp đợi nói.

Sa Điêu hóa thành một đạo quang ảnh, bay lên trên, để một mình Từ Phàm ở lại phòng luyện khí.

“Bồ Đào, cho ta xem cách điều chế.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Địa linh sa, trọng khâu xích đồng, thiên toái tinh, thiên luyện linh thiết, vân…”

Sau khi Từ Phàm nhìn cách điều chế đầu đã mô phỏng lại một lần, mặt lộ vẻ cổ quái nhìn khối hợp kim trước mắt này nói: “Dường như trừ thay đổi tài liệu con rối thăng cấp và trang giáp hải châu ra, những thứ khác cũng không có tác dụng gì.”

“Dùng đồ chơi này để luyện chế, vậy uy năng cũng không bằng, pháp khí tinh phẩm.”

Từ Phàm dùng Ngũ Hành linh hỏa lấy một miếng hợp kim nhỏ, bắt đầu luyện hóa đốt cháy.

“Bồ Đào, thử số liệu của hợp kim này một chút.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Một công cụ con rối cầm khối hợp kim Từ Phàm làm kia đi xuống.

Khối hợp kim lớn hơn bị Từ Phàm lấy xuống, mang vào trong không gian dưới lòng đất.

Mười ngày sau, Từ Phàm nhìn số liệu trong tay thì ngẩn ra.

“Kế hoạch chế tạo chiến hạm tinh chu này, còn chưa có bắt đầu, tài liệu đã đến đúng chỗ trước thời hạn rồi.” Từ Phàm cười nói.

Trải qua mấy ngày đo lường này, Từ Phàm phát hiện khối hợp kim này thích hợp làm hải châu, với tài liệu chủ thể làm thân tinh chu nhất.

Còn những phương diện khác, thì biểu hiện rất bình thường, tác dụng duy nhất chính là làm tài liệu chủ thể của con rối, như vậy miễn cưỡng có thể luyện chế ra con rối cấp Luyện Hư.

Lúc này, sau khi Sa Điêu tỉnh dậy, thì đi thẳng tới không gian dưới lòng đất.

“Đại trưởng lão, hợp kim này thế nào, có thể luyện chế đạo khí hay không.”

“Lúc ta ngủ, còm mơ thấy ác mộng, ta mơ thấy đạo khí được luyện chế từ khối hợp kim này, lại không bằng cả bảo khí.” Sa Điêu nói.

Từ Phàm sửng sốt một chút, từ khi nào giấc mơ của ngươi lại chuẩn thế.

“Một tin tốt một tin xấu, Sa sư huynh muốn nghe tin nào.” Từ Phàm cười hỏi.

“Tin xấu.” Sa Điêu không chút do dự nói.

“Giấc mơ của Sa sư huynh rất chuẩn, đạo khí làm từ hợp kim này quả thật không bằng bảo khí.” Từ Phàm nói.

“Ta…” Trong nháy mắt vẻ mặt của Sa Điêu trở nên không vui.

“Xem ra cách điều chế của ta còn cần phải sửa đổi.” Sa Điêu trầm thấp nói.

Sa Điêu vừa nói xong thì đi ra ngoài, chuẩn bị trở về phòng luyện khí tiếp tục phấn đấu.

“Haiz, Sa sư huynh không nghe tin tốt à.” Từ Phàm nói.

“Không cần nói, nhất định là đại trưởng lão an ủi ta, đả kích này Sa Điêu ta vẫn chịu được.”

“Đừng đi, ngồi xuống nghe ta nói đã.” Từ Phàm nói.

“Thuyền Phù Thiên của Khuyết Thiên môn chúng ta trước kia, Sa sư huynh còn nhớ không.” Từ Phàm hỏi.

“Nhớ, thì làm sao.” Sa Điêu hỏi.

“Ta còn đã từng nghiên cứu hợp kim cấp đạo khí bên trên, làm sao vậy.”

“Hợp kim mà Sa sư huynh nghiên cứu ra, còn xuất sắc hơn tài liệu chủ thể của thuyền Phù Thiên kia.”

“Ưu hóa một chút là có thể làm tài liệu chủ thể của tinh chu rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Có thật không!” Sa Điêu vui vẻ nói.

Một ngọc giản xuất hiện ở trên tay Từ Phàm.

“Đây là mật đồ chế tạo của một hải châu, nếu như dùng hợp kim của Sa sư huynh làm chủ thể, còn mạnh hơn số liệu chỉnh thể của thuyền Phù Thiên ít nhất một cấp.” Từ Phàm nói.

Thiết kế đồ của hải châu này, là Từ Phàm bảo Bồ Đảo lợi dụng toán lực không dùng đến thiết kế ra.

Hai mắt nhìn ngọc giản trong tay Từ Phàm của Sa Điêu sáng lên, sau đó lấy được tín hiệu của Từ Phàm, trực tiếp cầm tới, bắt đầu nghiên cứu.

Vừa nghiên cứu thì một ngày đã trôi qua.

Lúc Sa Điêu tỉnh ngộ, thì Từ Phàm đang ăn cơm bên cạnh.

“Thì ra động lực linh năng nòng cốt của hải châu được thiết kế như thế.” Sa Điêu thán phục nói, cuối cùng vấn đề chủ yếu quấy nhiễu hắn đã được gỡ bỏ.

“Chiếc hải châu này là do đại trưởng lão thiết kế sao.” Sa Điêu hỏi.

“Coi như là vậy đi.” Từ Phàm nói, mình tạo ra Bồ Đào, Bồ Đào suy diễn ra thiết kế đồ của hải châu, bỏ khâu trung gian đi, vậy thì thiết kế đồ của chiếc hải châu này là của hắn rồi.

“Đại trưởng lão có thể dạy ta không.” Sa Điêu nói xong thì quỳ xuống bái sư.

Từ Phàm vội vàng dùng linh lực khống chế Sa Điêu, ngăn cản hành động Sa Điêu bái sư.

Trong Tu Tiên giới, Luyện Khí Sư và Giao Thủ Cự Quy đều có thể có nhiều sư phụ cùng lúc.

“Sa sư huynh, ngươi muốn giết ta à.” Từ Phàm nói, trong đầu nghĩ, trăm ngàn lần không thể trở thành sư phụ của Sa Điêu.

“Chúng ta qua lại bình đẳng, không bái sư thì cái gì cũng dễ nói.” Từ Phàm nói.

“Vậy cũng được.” Sa Điêu đứng dậy tiếc nuối nói.

“Lúc ta tự luyện thành Luyện Khí Sư, thì đã muốn luyện chế ra hải châu giống như thuyền Phù Thiên vậy.”

“Khi đó sư phụ ta đã nói, muốn luyện chế ra thuyền Phù Thiên, không phải chỉ có bản lĩnh luyện khí là được, quan trọng hơn là Luyện Khí Sư phải thiết kế được thuyền Phù Thiên.”

“Đại trưởng lão, sau khi ta học được bản lĩnh này, thì ta có thể hoàn thành chí nguyện to lớn lúc nhỏ rồi.” Sa Điêu thành khẩn nói.

“Sa sư huynh, quan hệ của chúng ta như nào chứ, đây đều là chuyện nhỏ.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, lấy tài lực trước mắt của tông môn chúng ta, có thể gom đủ tài liệu hải châu trong ngọc giản hay không.” Sa Điêu hỏi.

“Chỉ cần một câu nói là được.” Từ Phàm phóng khoáng nói, từ sau khi hoàn thành mấy cái đơn đặt hàng đạo khí, tiểu kim khố của hắn bắt đầu trở nên đầy đủ sung túc, dành dụm một bộ tài liệu hải châu, dư sức có thừa.

“Vậy có thể để ta luyện chế chiếc hải châu này hay không.” Sa Điêu thấy thời cơ đã chín muồi, định hoàn thành nguyện vọng lúc nhỏ.

Từ Phàm nhìn ánh mắt cuồng nhiệt của Sa Điêu kia, gật đầu nói: “Có thể, nhưng mà tu vi Kim Đan Kỳ của Sa sư huynh, có phải hơi kém không.”

“Không sao, phản hồi sau khi luyện chế đạo khí thành công, đền bù cho tu vi của ta, cùng lắm là ba tháng nữa, ta sẽ có thể thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ.” Sa Điêu nói.

“Ý, không tồi nha, tại sao đại trưởng lão vẫn là Kim Đan kỳ nhỉ, dựa theo phản hồi mà mấy món đạo khí đại trưởng lão luyện chế ra, đoán chừng cũng đủ lên Hóa Thần Kỳ rồi.” Sau đó Sa Điêu nghi ngờ nói.

“...” Trong nháy mắt Từ Phàm đã trở nên khó chịu, có cảm giác không muốn nói.

“À, không cần để ý đến những chi tiết này, nếu Sa sư huynh muốn luyện chế hải châu, vậy ta sẽ bảo Bàng Phúc bắt đầu mua nguyên liệu.”

“Ngoài ra Sa sư huynh còn phải tìm một nơi để luyện chế ra hải châu.”

Lời nói của Từ Phàm đã nhanh chóng thu hút sự chú ý của Sa Điêu.

“Tìm xong rồi, cách phía Tây Bắc ngọn núi chính một ngàn dặm, thung lũng đó vừa hay thích hợp luyện chế hải châu.” Nói đến luyện chế hải châu Sa Điêu liền trở nên hưng phấn.

“Vậy được, tí nữa ta bảo Bồ Đào cải tạo giúp ngươi một chút.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì tốt quá rồi.”

Sau đó Sa Điêu lại hỏi vấn đề kỹ thuật luyện chế hải châu trong ngọc giản, Từ Phàm kiên nhẫn giải đáp từng cái một.

Cứ thế ba ngày sau, tông môn có khách, hai người mới ngưng trao đổi kỹ thuật.

Phòng đón khách ngọn núi chính, Từ Phàm nhìn Thiên Linh Tôn Giả mặt đầy gió xuân và con rối đang chịu đựng phân thân của Bồ Đào bên cạnh.

“Đây là thu hoạch của chia và tiền mướn tinh chu trong khoảng thời gian này.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

Từ Phàm nhận nhẫn không gian, không kiểm tra mà đưa cho con rối bên cạnh.

“Nhìn tôn giả mặt đầy gió xuân, có phải đã gặp chuyện tốt hay không.” Từ Phàm cười nói, thật ra thì trong lòng đã sớm biết, Thiên

Linh Tôn Giả dựa vào tinh chu mà Bồ Đào điều khiển, kích hủy hai chiếc chiến hạm Yêu Tộc lén qua, cuối cùng còn bắt được một chiếc chiến hạm cự thú hoàn chỉnh của Yêu Tộc.

Thiên Linh Tôn Giả cũng hung hăng bắn một phát mạnh vào tinh chu Tôn giả bọn họ khống chế.

“Ha ha, ta không nói, thì hẳn Từ đại trưởng lão cũng biết rồi.”

“Không cần nói nhiều, đợi đến khi đại trưởng lão nhìn thấy tiền chia lợi nhuận thì biết thôi.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

Bây giờ, con rối trong tay hắn đã dẫn tới sự rình mò của rất nhiều Tôn Giả, thế nhưng hắn cũng làm công tác bảo mật rất nghiêm chỉnh, trong mắt của các Tôn Giả khác, thì đều là hắn lấy được một món đạo khí hoặc tiên khí có khí linh.

“Ha ha, cảm ơn tôn giả đã cho ta cơ hội phát tài.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm ơn cái gì chứ, đây đều là việc nên làm.”

“Thế nhưng lần này ta tới đây, là hy vọng đại trưởng lão có thể giúp ta tăng cường thêm khí linh ẩn chứa trong con rối này.”

“Ta phát hiện sau khi con rối gặp phải kẻ địch vượt qua hai chiếc tinh chu trở lên, thì động tác của con rối này rõ ràng là hơi không theo kịp.”

“Lúc kích hủy ba chiếc Yêu Tộc tinh chu, suýt chút nữa bị đánh trúng.” Thiên Linh Tôn Giả nói, từ khi có được con rối có thể giúp hắn điều khiển tinh chu này, hắn đã trang nghiêm đi về phía con đường kỳ quái.

“...” Từ Phàm không còn gì để nói.

Thao tác ngươi kém mà ngươi lại yêu cầu cao thế.

“Tôn Giả muốn tăng cường như thế nào.” Từ Phàm hỏi

“Đổi khí linh trong con rối này thành đại khí linh của tông môn các ngươi.”

Chương 245: Hộp ngẫu nhiên mà Chính Phong cho

Từ Phàm nghe thấy câu này thì nghi ngờ cái tên này có phải đến phá quán hay không.

“Có thể không như tôn giả mong muốn, khí linh quản lý tông môn của ta không phải là đồ có thể bán.” Từ Phàm nói.

Sau khi nghe Từ Phàm nói xong, Thiên Linh Tôn Giả vẫn rất là ổn định, tựa như đã sớm đoán được Từ Phàm sẽ nói như vậy.

“Từ đại trưởng lão vẫn còn chưa xem thù lao mà ta đưa mà, đại trưởng lão không ngại nhìn một chút chứ.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Từ Phàm cầm lấy nhẫn không gian bắt đầu kiểm tra, sau khi Từ Phàm thấy đồ vật trong nhẫn không gian, không khỏi kêu lên một tiếng mẹ nó.

“Vật này ta vốn dĩ định mua Thiên Luyện tông cơ, sau đó nghĩ đến ngươi sẽ thích, nên dứt khoát sẽ tặng cho đại trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói, hắn vẫn luôn đối đãi với Từ Phàm ở vị trí ngang hàng, cũng như là tôn trọng nên có.

Lúc này Từ Phàm nhớ tới một câu nói, tất cả mọi vật trên thế gian này đều có cái giá của nó.

“Đại trưởng lão muốn cho cái khí linh này đạt đến mức nào.” Từ Phàm hỏi, đối phương đã ra một cái giá hợp lý, hắn cũng phải đứng đắn mà hỏi yêu cầu của khách hàng.

“Lấy một địch trăm cũng không quá đáng nhỉ.” Thiên Linh Tôn Giả kinh ngạc vui mừng nói.

“Ha ha, lấy một địch vạn cũng không phải là vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão không đùa ta chứ.” Thiên Linh Tôn Giả kinh ngạc vui mừng nói.

“Là tôn giả đùa ta trước mà, cùng lắm cũng chỉ có thể miễn cưỡng lấy một địch mười, còn lấy một địch trăm, tôn giả nghĩ quá rồi.” Từ Phàm nói, đùa gì chứ, người đối diện có phải là ngốc không vậy, cho dù là Bồ Đào đích thân ra trận cũng không làm được.

Sau khi toán lực đạt tới trình độ nhất định, nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng gì.

“Vậy được, mời tôn giả nghỉ ngơi thêm chút nữa, ta đi một chút rồi trở lại.” Từ Phàm vừa nói vừa mang con rối chịu đựng phân thân của Bồ Đào đến trong không gian dưới lòng đất.

Lúc này, bản thể phối hợp với Bồ Đào bắt đầu trở nên nóng nảy một cách kỳ lạ.

“Bồ Đào, cường hóa cái phân thân này của ngươi một chút, gấp ba lần ban đầu là được rồi.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, cường hóa phân thân như vậy sẽ làm căn nguyên của ta bị thương.” Bồ Đào nói.

“Không sao, về sau thăng cấp là được, tài liệu thăng cấp cũng chuẩn bị hết cho ngươi rồi.”

“Nếu như ngươi không nguyện ý, ta sẽ dùng tài liệu này cho huynh đệ của ngươi đó.” Từ Phàm nói.

Lúc này, con rối chịu đựng phân thân của Bồ Đào, chủ động đi tới trước mặt Bồ Đào.

“Dự tính thời gian cường hóa, là năm phút, xin chủ nhân đợi một chút.” Âm thanh của Bồ Đào mang theo một tia thỏa hiệp.

Năm phút sau, Từ Phàm đưa tới trước mặt Thiên Linh Tôn Giả một con rối Hóa Thần Kỳ bình thường.

“Tiền bối, khí linh này đã được cường hóa, còn đổi cho ngươi một con rối Hóa Thần Kỳ, đảm bảo phản ứng nhanh hơn con trước kia.” Từ Phàm cười nói.

“Bây giờ con rối này điều khiển tinh chu có thể lấy một địch mười rồi sao.” Thiên Linh Tôn Giả hỏi.

“Đúng vậy, nếu như không yên tâm, tôn giả có thể tìm cơ hội để thử một chút.”

“Vậy con rối này là loại có thể tháo ra được sao.” Thiên Linh Tôn Giả hỏi đến điểm chính.

“Có ý gì?” Từ Phàm sửng sốt một chút nói.

“Như này này.” Thiên Linh Tôn Giả đưa một ngón tay ra, lăng không điểm một cái, tứ chi con rối Hóa Thần kỳ trực tiếp bị nứt ra.

Sau đó nói: “Chính là thành như vậy rồi thì còn có thể ráp lại hay không.”

“...”

Chức năng này rất quan trọng à?

Lúc này, tứ chi con rối vốn bị tách ra, từ từ ngọ nguậy, trở về vị trí cũ.

Con rối ngã trên đất cũng từ từ đứng lên.

“Được rồi, lần này ta yên tâm rồi.” Thiên Linh Tôn Giả nhìn cách điều chế quen thuộc hài lòng nói.

Ngoài cửa lớn Ẩn Linh môn, Từ Phàm vẫy tay từ giã với tôn giả Thiên Linh Tông.

“Nếu không có gì bất ngờ, hẳn là Thiên Linh Tôn Giả đi Thiên Luyện tông.” Từ Phàm cười nói, mỗi thăng cấp phần mềm là không được, còn phải thăng cấp cả phần cứng nữa.

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức của Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, chiếc nhẫn thứ mười đã bị trộm đi rồi, sau đó sẽ xảy ra cái gì.”

Nhìn tin tức, Từ Phàm cười lên, vị Chính Phong kia, góp đủ mười chiếc nhẫn, là có thể gọi một thần thông thần bí ra rồi.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đang đưa Từ Cương và Tiểu Tịch đi dạo phố, mặc dù nhẫn đã bị trộm rồi, thế nhưng nhẫn trên người ca ca nàng vẫn còn.

“Đại ca, tại sao nhẫn của ngươi không bị trộm đi.” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

“Đây là nhẫn không gian sư phụ mới luyện chế ra, có chức năng chống trộm.” Từ Cương nói.

Ngay lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng rắm chấn động trời đất.

Chính Phong là người phát ra tiếng rắm này, cũng sợ ngây người, muốn rời khỏi khu vực này, vì vậy đã thúc giục linh lực.

Bủm ~~~

Một tiếng rắm còn to hơn tiếng rắm vừa nãy truyền tới, rắm phun ra từ mông Chính Phong còn làm sụp cả nhà dân phía xa.

Một mùi hôi thối quen thuộc đưa tới.

“Chắc là ngươi đã nghe thấy tiếng rắm kia nhỉ.”

Sau khi Từ Nguyệt Tiên nhìn thấy tin tức của Từ Phàm thì cười phá lên, nàng biết chắc chắn tiếng rắm đó là của Chính Phong.

Chuyện như này, chỉ có sư phụ mới làm ra được.

Lúc này, trong pháp bảo truyền tin Từ Nguyệt Tiên xuất hiện một chương bản đồ. Bên trên chính là vị trí xác định của Chính Phong.

Xa xa đưa tới mấy tiếng rắm, sau đó hình như là Chính Phong đã phát hiện ra bí quyết rồi, nên cũng không phát ra tiếng rắm nữa, thế nhưng định vị của Bồ Đào thì vẫn còn.

“Sư phụ, nguyên lý của cái tiếng rắm này là gì.” Từ Nguyệt Tiên phát tin hỏi.

“Nói ngươi cũng không hiểu, là một loại thần thông nguyền rủa nhân quả, bây giờ chỉ cần Chính Phong thúc giục linh lực, thì sẽ phát ra tiếng rắm.”

“Vi sư bảo đảm, không phải Đại Thừa Tôn giả chủ tu nguyền rủa nhân quả nhất đạo, tuyệt đối không thể phá được cái nguyền rủa này.”

“Cảm ơn sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên như đột nhiên nghĩ ra cái gì vậy, gửi một tin nhắn cho một vị phó điện chủ của Thiên La điện.

Sau khi nhận được hồi âm, trên mặt Từ Nguyệt Tiên lộ ra vẻ giật mình.

“Bây giờ treo giải thưởng của Chính Phong lại cao như vậy sao.” Từ Nguyệt Tiên nhìn treo giải thưởng cao nhất là ba món đạo khí, hiển nhiên khoảng thời gian này Chính Phong đã đắc tội không ít người.

Thấy cái treo giải thưởng này, Từ Nguyệt Tiên dập tắt suy nghĩ một lát nữa sẽ đưa hắn về Ẩn Linh môn.

“Tiểu muội, làm sao thế.” Từ Cương hỏi, hắn biết cái tên Chính Phong đã trộm nhẫn không gian của muội muội hắn, nghe âm thanh vừa này thì biết sư phụ đã bắt đầu thu lưới rồi.

“Không sao cả, nhẫn không gian của ta trở về rồi.”

Từ Nguyệt Tiên nhìn điểm sáng của pháp bảo truyền tin đang từ từ di chuyển ra bên ngoài Tiên thành nói.

“Vậy được, Trấn Yêu Tinh trên trời đã chuẩn bị xong rồi, lúc nào cũng có thể công kích.” Từ Cương nói.

“Ừm, ta biết, ca, ngươi đi dạo phố với tẩu tử trước đi, ta đi một chút rồi trở lại.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Cẩn thận một chút.”

“Vâng.”

Từ Nguyệt Tiên chạy về hướng ký hiệu trên bản đồ.

Lúc này vẻ mặt Chính Phong cực kỳ kinh hoàng, hắn biết lần này mình lại gặp rắc rối rồi.

“Thì ra những chiếc nhẫn không gian mà trước kia trộm đều có thần thông nguyền rủa, sao lúc đầu không phát hiện ra được nhỉ.” Chính Phong hối hận nói, giờ khắc này, Chính Phong một lần nữa cảm nhận được sự khủng bố của sư phụ nữ tu tên Trương Mai Mai kia.

Bây giờ hắn không dám thúc giục một chút linh lực nào, chỉ sợ dẫn tới sự chú ý của người khác, tướng mạo vốn không thay đổi gì nay cũng khôi phục lại hình dáng nguyên bản nhất.

“Trước tiên rời Tiên thành đã, sau đó nghĩ cách tìm cái nguyền rủa mà Trương Mai Mai kia dùng.” Chính Phong không cam lòng nói, cái thần thông nguyền rủa này, hắn cảm giác mùi hôi thối lần này còn nghiêm trọng hơn lần trước rất nhiều.

Lúc sắp đến cửa thành, dưới mông Chính Phong tự nhiên lại phun ra một cỗ linh lực cường đại, cũng mang theo vật thể không rõ như mưa.

“Đây là mùi gì vậy, sao lại thối thế chứ.”

“Quả rắm vừa nãy là hắn thả đấy.”

“Sao cái người này lại buồn nôn thế chứ.”

Lúc này Chính Phong phủi mông thì bên dưới đã bị nhuộm thành sắc vàng.

Sắc mặt Chính Phong tái xanh nhìn những người đang thảo luận về mình, sắc mặt tái mét lại, từ lúc tu đạo đến giờ, chưa bao giờ hắn phải chịu lăng nhục lớn như thế.

Lúc này, binh lính trấn thủ Tiên thành chạy tới.

Nhìn binh lính trên bầu trời phía xa bay tới, Chính Phong vô cùng oán hận, không thèm để ý đến mặt mũi nữa mà thúc giục linh lực vận chuyển toàn thân bay ra phía ngoài thành.

Bum ba la bủm…

Một chuỗi tiếng rắm đinh tai nhức óc, vang khắp toàn bộ Tiên thành, tiếng rắm từ từ bay về phía xa.

Sau khi Từ Nguyệt Tiên đến cửa thành chỉ cảm thấy trong không gian tràn ngập mùi hôi thối.

“Chẳng lẽ sư phụ cũng bị khai linh mang theo 被开灵带着, lại có loại yêu thích đó.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Vừa ra khỏi Tiên thành, Từ Nguyệt Tiên đã biến mất tại chỗ, đuổi về phía của Chính Phong.

Lúc này, trong máy truyền tin của Từ Nguyệt Tiên đột nhiên nhận được một tin tức xa lạ.

“Tiểu nữ oa, ta chịu thua rồi, trong thung lũng phía bắc Tiên thành Cự Thạch ba vạn dặm, ta trả nhẫn không gian cho ngươi.”

Nhìn tin tức này, Từ Nguyệt Tiên cười lạnh nói: “Bây giờ mới sợ sao, quá muộn rồi.”

Lúc này, vốn là Chính Phong đang ở cách Tiên thành một ngàn dặm, đột nhiên xê dịch đến đến chỗ ba vạn dặm.原本在仙城一千公里开外的正风, 突然移动到了三万里开外处

“Thỏ khôn ba lỗ, không hổ là Chính Phong.”

Từ Nguyệt Tiên vừa nói vừa sử dụng một chiếc phi thuyền lưu tuyến hình khép kín, bay về phía mục tiêu ngoài ba vạn dặm.

Đồng thời nơi này, một nơi trong thung lũng, Chính Phong nhịn đau nhìn tích góp nhiều năm, thở dài nói: “Ra ngoài lăn lộn, sớm muộn cũng phải trả.”

Lần này Chính Phong không còn ôm bất kỳ tâm lý may mắn nào nữa, hắn thật sự muốn làm giao dịch với Trương Mai Mai, để cho hắn tiếp xúc với nguyền rủa trên người mình, vì thế cho dù là cầm toàn bộ tài sản ra, cũng không quá đáng.

Bởi vì, hắn bị người ta nắm thóp, là một thần thâu, thỉnh thoảng đánh rắm, thì cũng làm sao, nhưng vừa vận chuyển điều động linh lực thì đánh rắm, nếu như sau này vẫn như thế, thì chẳng phải biểu thị kiếp sống tu đạo của mình sau này coi như bỏ sao.

Không lâu sau, thân ảnh của Từ Nguyệt Tiên xuất hiện trên thung lũng.

“Chính Phong, ra ngoài gặp mặt đi.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Bủm ~~

Chính Phong cũng đành đáp lại Từ Nguyệt Tiên bằng tiếng rắm.

“Tiểu nữ oa, lần này ta nhận thua, ngươi nói xem làm thế nào thì ngươi mới bỏ qua cho ta đây.”

“Nhẫn không gian trước đây ta trộm của ngươi, ta đền ngươi gấp mười lần.” Chính Phong nói, sau đó lại thả một cái rắm, hắn phát hiện lúc tâm trạng của mình không yên thì cũng sẽ thả rắm.

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp tạo một vòng bảo vệ không khí, chặn cái mùi thối truyền đến.

“Mười lần, ngươi mơ đẹp đấy, muốn tiếp xúc nguyền rủa trên người ngươi, thì đưa toàn bộ tài sản của ngươi ra đây.” Từ Nguyệt Tiên cười lạnh nói.

“Được rồi, chỉ cần ngươi lập lời thề thiên đạo, vậy ta lấy ra toàn bộ gia sản của ta thì đã làm sao.” Chính Phong cắn răng nói.

“Lời thề thiên đạo, ngươi nghĩ nhiều rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói xong thì nhìn lên bầu trời, sau đó một cây Chấn Đãng Bổng từ trên trời rơi xuống, rồi phát nổ.

Trong nháy mắt toàn bộ thung lũng đều đều đổ xuống dưới làn sóng mãnh liệt.

Sau đó bản thể của Từ Nguyệt Tiên tìm thấy Chính Phong đã hôn mê, trực tiếp phong ấn ở bên trong quan tài chuyên cấm linh, đây là Từ Phàm trong lúc nhàm chán đã đặc biệt làm cho Chính Phong.

Thiên La Điện chi nhánh Tiên thành Cự Thạch, lần này là phó điện chủ trực tiếp đem giải thưởng đến Tiên thành Cự Thạch.

“Lần này không thể để cho Chính Phong chạy nữa.” Sau khi Từ Nguyệt Tiên nhận khen thưởng nói.

“Lần này ta đặc biệt đến giam giữ Chính Phong, hắn tuyệt đối không chạy thoát được.” Phó điện chủ Thiên La Điện nhìn Chính Phong bên trong quan tài cắn răng nói.

Chuyện này lần trước, cũng là hắn phụ trách, kết quả sơ sót để cho Chính Phong chạy thoát, vì thế phần thưởng cho Từ Nguyệt Tiên cũng là hắn bỏ ra.

“Lần trước các ngươi cũng nói như vậy.” Từ Nguyệt Tiên cau mày nói.

“Lần này sẽ không đâu, ta đã thông báo cho ba vị Đại Thừa Tôn giả treo giải thưởng chính của Chính Phong, lần này chúng ta sẽ không chuyển tới tổng bộ, trực tiếp giao dịch ở đây luôn.” Phó điện cười xòa nói,

“Cũng được.”

Từ Nguyệt Tiên cầm giải thưởng hài lòng ra khỏi Thiên La Điện.

“Lần này ta mới biết, cái gì gọi là làm một mẻ lớn.” Từ Nguyệt Tiên nhìn một bọc nhẫn không gian lớn trong tay nói,

Đây đều là nhẫn không gian lục được trên người Chính Phong.

Lúc này trên người Từ Nguyệt Tiên mang số tiền lớn, có chút tâm thần không yên, nàng nhanh chóng liên lạc với Từ Cương tập hợp ở trung tâm truyền tống.

Bên ngoài trung tâm truyền tống Tiên thành Cự Thạch, Từ Cương nhìn Từ Nguyệt Tiên tâm thần không yên hỏi: “Làm sao thế.”

“Về tông môn trước đã.” Từ Nguyệt Tiên không nói nhiều, trực tiếp đưa Từ Cương và Tiểu Tịch đi vào Truyền Tống Trận.

Ba ngày sau, ba người cuối cùng cũng trở lại Ẩn Linh môn, lúc này cảm giác tim đập rộn lên của Từ Nguyệt Tiên mới chậm rãi bình phục lại.

“Việc này là sao.” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, chúng ta phát tài rồi.” Từ Nguyệt Tiên cầm một bọc nhẫn không gian lớn ra, trực tiếp đổ xuống trước mặt Từ Phàm.

“Đây đều là nhẫn không gian sau khi Chính Phong trộm vẫn chưa phá ra.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Thế à.” Sau đó Từ Phàm cầm lấy một chiếc nhẫn không gian, vòng lên trên phong ấn, lấy đồ bên trong ra.

Trong nháy mắt, tiểu viện của Từ Phàm bị bao phủ toàn đồ lặt vặt.

Có linh thạch, ngọc giản công pháp, bảo khí, đan dược, còn có một chút đồ dùng hàng ngày của chủ nhân trước đó, lúc này Từ Phàm nhìn thấy lưu ảnh thạch quen thuộc ở bên trong.

Thấy cái này, Từ Phàm đột nhiên hứng thú, có cảm giác như đang mở hộp ngẫu nhiên.

Từ Phàm gọi mấy chục công cụ con rối tới, để nó phân loại các loại vật phẩm ra.

“Được rồi, bây giờ chuyện của Chính Phong đã giải quyết, Nguyệt Tiên, ngươi tiếp tục đưa tẩu tử và đại ca ngươi đi chơi đi.” Từ Phàm phân phó nói.

“Vâng, trước khi đi không thể không bói cho ta một quẻ, lúc ta trở về tâm trạng có chút không yên.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Tâm trạng không yên.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc, chuyện này có thể lớn có thể nhỏ.

“Ngươi đợi một lúc.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện sáu đồng tiền bảo khí, một giọt máu tươi trực tiếp nhỏ từ trên ngón tay của Từ Nguyệt Tiên ra, trở thành phụ gia huyết vụ trên đồng tiền.

Ném đồng tiền lên bầu trời, sau đó có hình dáng bất quy tắc ở trên mặt đất.

Từ Phàm nhìn quẻ tượng đồng tiền trên đất, sờ cằm nói: “Tụ tiên phá tài, quẻ tượng này rất kỳ quái.”

“Tụ tiên phá tài, cái này có nghĩa là gì.” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

“Nói đơn giản, chính là tiên đạo thành công, vô tình tụ tài. Ngươi tích lũy nhiều tài sản hơn nữa cũng vô ích.”

“Ngược lại quẻ tượng này rất rõ ràng, chính là tình huống có chút kỳ quái.”

“Ta không nghĩ ra có chuyện gì, ngươi mới hình thành được quẻ tượng như này.”

Chương 246: Nhện tinh

“Sư phụ, có phải là Chính Phong lại trốn ra được hay không.” Từ Nguyệt Tiên suy nghĩ một chút nói.

“Đó là chuyện sau này, nhất thời Chính Phong sẽ không trốn ra được.”

“Lại nói, nhân quả của các ngươi xem như đã chấm dứt.” Từ Phàm nói, sau đó tựa như lại nghĩ ra điều gì nên bảo Từ Nguyệt Tiên nên làm gì thì đi làm đi, quẻ tượng không có kiếp nạn là được.

Sau khi Từ Nguyệt Tiên đi, Từ Phàm không kịp chờ đợi mà nhìn đống nhẫn không gian trên bàn kia.

“Cảm giác rút giải thưởng đến rồi.” Từ Phàm xoa xoa tay hơi hưng phấn nói, từ nhỏ hắn đã thích mở mấy cái loại hộp ngẫu nhiên này.

Một chiếc nhẫn không gian hơi có vẻ màu hồng bay tới trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm dễ dàng phá giải con dấu trên nhẫn không gian.

“Đây chắc là nhẫn không gian của một vị nữ tu.” Từ Phàm nhìn nhẫn không gian màu hồng nói.

Lúc này một đạo sức mạnh nhân quả nhỏ xíu xuất hiện, quấn quanh Từ Phàm.

“Chút sức mạnh nhân quả này làm sao làm khó được ta.” Từ Phàm phất tay một cái, trên người dấy lên một tia nghiệp lực chi hỏa ngay sau đó triệt tiêu đạo sức mạnh nhân quả kia.

“Xem ra vị nữ tu này cũng có khí vận hộ thể nha.” Từ Phàm vừa nói vừa bắt đầu dò xét đồ vật trong nhẫn không gian.

Trong tiểu viện của Từ Phàm lại xuất hiện rất nhiều linh quang bảo vật.

Trong đó đồ trang sức là nhiều nhất, các loại váy pháp bảo, còn có một chút linh đan dưỡng da dưỡng ẩm làm đẹp.

“Quả nhiên, nữ nhân đều thích những đồ này.”

Lúc này, Từ Phàm nhìn thấy một cái yếm màu hồng.

Chậm rãi đưa cái tay hơi run rẩy ra, cầm cái yếm đó lên.

“Thế giới Tu Tiên vẫn đang trong phát triển, sao vẫn còn dùng loại đồ này.”

Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười khó hiểu, nhịn cái sự kích động muốn đưa lên mũi ngửi xuống.

Loại chuyện thô bỉ này, Từ Phàm vẫn không làm được.

“Thế nhưng chất liệu này sờ rất thoải mái.”

Lúc này, một đạo độn quang theo phía xa xa xuất hiện, Từ Phàm lấy tốc độ ánh sáng đặt cái yếm trong tay xuống, cầm một món pháp bảo trận bàn lên bắt đầu nghiên cứu.

“Sư phụ, ta nghĩ ra rồi, có phải ta đã tiến vào bí cảnh du thương trong truyền thuyết kia hay không. Cái mà dùng linh thạch có thể đổi lấy tất cả đồ mình cần ý.” Từ Nguyệt Tiên vừa đi xong lại trở về nói.

Lúc này trong viện đã có công cụ con rối bắt đầu phân loại các đồ để trong nhẫn không gian, cái yếm màu hồng kia bị công cụ con rối thu dọn trước.

Cũng may phản ứng nhanh, suýt chút nữa thì khí tiết tuổi già khó giữ rồi.

“Quẻ tượng tỏ rõ là phá tài, của ngươi là tiên duyên, không phải là cái loại này.” Từ Phàm đứng đắn nói.

“Được rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sư phụ, ta để ba món đạo khí ở trong bảo khố, ngươi có thể nhìn xem có trợ giúp gì cho tông môn chúng ta hay không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vừa nãy Bồ Đào đã báo cáo rồi, đến lúc đó ta sẽ tăng cường Vạn Lân Thuẫn và Thiên Hồn Châu cho ngươi.”

“Đến lúc ngươi lên Luyện Hư Kỳ có thể dùng đến, còn Nhiếp Hồn Thương, ta sẽ phối hợp trang bị cho ngươi một con rối Luyện Hư Kỳ.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Tài sản bây giờ của Từ Phàm, lấy được mấy món đạo khí cũng không vui mừng giống như trước nữa rồi.

“Cảm ơn sư phụ.”

“Không có việc gì thì đi ra ngoài đi, đừng có làm phiền vi sư mở hộp ngẫu nhiên.” Từ Phàm phất tay một cái nói.

“Vâng.” Bóng người Từ Nguyệt Tiên biến mất không thấy.

Sau khi thấy Từ Nguyệt Tiên biến mất, Từ Phàm vung tay lên cuốn nhẫn không gian trên bàn xuống không gian dưới lòng đất.

“Lần này có thể yên tâm mở hộp ngẫu nhiên rồi.” Từ Phàm nói.

Từng cái nhẫn không gian một bị phá giải, vẻ mặt của Từ Phàm lại càng bình thản.

Xung quanh Từ Phàm đều là một ít bảo khí và dị bảo thông thường, còn lại đều là vật phẩm tùy thân và đan dược.

“Cũng chẳng có đồ gì mới mẻ cả.”

“Chính Phong ngươi cũng vậy, ngươi chỉ trộm của những tu sĩ Nguyên Anh Kỳ này làm gì, cũng có bao nhiêu mỡ đâu.”

“Ngay cả đến những nữ tu kia ngươi trộm của ít, đủ rồi đó.” Từ Phàm vừa nói vừa mở một nhẫn không gian khác ra.

Sau khi nhìn thấy đồ vật trong chiếc nhẫn không gian này, ánh mắt Từ Phàm đột nhiên tóe ra ánh sáng kinh người, chỉ thấy trong chiếc nhẫn không gian kia đều là lưu ảnh thạch, trong đó nhiều nhất là lưu ảnh thạch ảo cảnh tiên tầng.

Trong đó chỉ có mấy viên lưu ảnh thạch bề ngoài lóe lên điều văn trận pháp thanh linh sắc huyền ảo, tỏ ra thần bí dị thường.

“Vậy mà lại là lưu ảnh thạch Linh Hồn Huyễn Cảnh, đây đều là những đồ không thể mua được ở thánh địa Hợp Hoan. Không ngờ rằng lại có thể gặp ở đây.” Từ Phàm hưng phấn nói.

Giống như một nam nhân bình thường nhặt được một cái USB đầy hạt giống, nếu nói không tò mò thì chắc chắn là giả.

Từ Phàm cầm mấy viên hàng không bán kia lên, mở ra chuẩn bị xem bên trong là cái gì.

Ngay lúc này, tiếng cảnh cáo của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, chủ nhân, căn cứ ở Yêu Linh Giới bị nhện tinh tập kích!” Tốc độ nói của Bồ Đào nhanh hơn bình thường mấy lần.

“Nhện tinh, có Yêu Tộc cấp Hợp Thể kỳ trở lên không.” Từ Phàm vội vàng hỏi.

“Không có, cấp bậc cao nhất là Hóa Thần Kỳ, nhưng chiến lực của nhện tinh cường hãn dị thường, đã làm hư hại một nửa con rối chiến đấu rồi.”

“Không áp dụng các biện pháp, kiên trì cùng lắm được bốn giờ nữa.” Bồ Đào nói nhanh.

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên là hình ảnh căn cứ bị nhện tinh tập kích.

Vô số nhện tinh màu trắng thuần nhào tới con rối chiến đấu trong căn cứ, vô số mạng nhện ngang dọc ở trong căn cứ, cắt con rối của căn cứ.

“Đừng nói, những con nhện trắng trắng sáng sáng này cũng đáng yêu đấy nhỉ.” Từ Phàm nhìn hình dáng của nhện tinh nói.

“Bồ Đào, trao quyền ngươi điều động một nửa con rối cấp bậc cao của đảo Ẩn Linh, ngoài ra ta còn tiếp viện ngươi một con Ngũ Linh Minh Hầu nữa.” Từ Phàm nói.

Lúc này, trong đảo Ẩn Linh, mấy trăm con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ, một con rối Luyện Hư Kỳ, cộng thêm một con Ngũ Linh Minh Hầu nhanh chóng thông qua Truyền Tống Trận, tiến vào căn cứ dưới lòng đất ở Yêu Linh Giới.

“Bồ Đào, ngươi khống chế con rối phòng thủ bảo khố của căn cứ dưới lòng đất, ta đi đánh chết thủ lĩnh của nhện tinh.”

Từ Phàm vừa nói vừa vận dụng thần thông độn thổ tiến vào trong lớp đất, giống như cá trong đại dương vậy, chui vào nơi chiến đấu mãnh liệt nhất ở phía xa.

“Nhện tinh, loại chủng tộc này cũng không nổi danh ở Yêu Linh Giới, đáng lẽ chiến lực không mạnh như thế chứ.” Từ Phàm nhìn một con nhện tinh Nguyên Anh Kỳ trực tiếp dùng mạng nhện thắt cổ mười mấy con rối cấp Nguyên Anh Kỳ thành khối vụn qua bí pháp Yêu Tộc.

Lúc này con rối Nguyên Anh Kỳ đã bị Bồ Đào khống chế, cơ sở chiến lực không yếu chút nào, chẳng qua là bí pháp của nhện tinh quá mức vô giải.

“Bồ Đào, để con rối thuật pháp đè ở phía trên cùng, cùng thi triển thần thông Hỏa Nhận Toàn Thiên.” Từ Phàm vừa qua lại ở tầng đất, vừa phân phó Bồ Đào nói.

“Đã rõ.”

Theo sự điều khiển Bồ Đào, tình thế chiến đấu từ từ đảo ngược lại.

Mà Từ Phàm cũng phát hiện ra thủ lĩnh của nhện tinh.

“Một con nhện tinh Hóa Thần Kỳ, thú vị đấy, bắt về nghiên cứu một chút.” Từ Phàm nói.

Lúc này Từ Phàm điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu, trực tiếp nhào về phía nhện tinh.

Quanh thân Ngũ Linh Minh Hầu sáng lên linh quang màu đất, một nham thạch hóa thành từ đất lại thêm thân thể của Ngũ Linh Linh Hầu biến thành một người nham thạch khổng lồ cao hai mươi thước, xuất hiện sau lưng nhện tinh.

Chương 247: Căn cứ dưới lòng đất bị hủy

Ngay tại lúc Ngũ Linh Minh Hầu đánh về phía nhện tinh, phát hiện trên mặt nhện tinh nhân tính hóa kia hiện ra một tia cười nhạt.

Đột nhiên Từ Phàm cảm giác chuyện này không đơn giản.

Một con nhện con Hóa Thần Kỳ như ngươi, nhìn thấy một con Ngũ Linh Minh Hầu Luyện Hư Kỳ to như vậy, lại không sợ.

“Ngũ Linh Minh Hầu Hóa Thần Kỳ, hôm nay thức ăn chính là ngươi.” Một giọng nói cậy mạnh của tiểu cô nương vang lên.

“???” Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn thân thể nhện tinh Hóa Thần Kỳ dài một thước trước mắt, khóe miệng lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm.

Nói lời ác độc nhất, chịu đòn đánh độc nhất, đây là lần đầu tiên ta thấy yêu quái như vậy.

Một cái tay nham thạch khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở dưới chân nhện tinh Hóa Thần Kỳ.

Vào lúc sắp bắt được nhện tinh, phương thiên địa này bị tơ nhện vô cùng vô tận bao phủ.

Sau đó bắt đầu treo cổ không gian khu vực này.

Xoẹt ~~ Người nham thạch khổng lồ do Ngũ Linh Minh Hầu hóa thành còn chưa động thủ, thì đã bị cắt thành mảnh vụn.

Sau đó nhện tinh dài hơn một thước nhanh chóng chạy đến nơi Ngũ Linh Minh Hầu bị cắt, bắt đầu tìm cục thịt.

“Á, thịt chạy đi chỗ nào rồi.” Nhện tinh phát ra giọng nói của tiểu cô nương, vừa nói vừa lật tìm khối vụn trên đất.

Một bàn tay nham thạch đột nhiên nắm được nhện tinh.

“Thịt ở chỗ này, không biết ngươi còn mạng để ăn hay không.” Từ Phàm cười nói.

Chỉ thấy một người nham thạch khổng lồ do Ngũ Linh Minh Hầu hóa thành xuất hiện dọc theo cái tay nắm được nhện tinh, ánh mắt đang hí ngược nhìn nhện tinh.

“Nghe giọng nói của ngươi, còn chưa thành niên đã ra ngoài săn thú rồi, người nhà ngươi không lo lắng sao.” Trong giọng nói của Từ Phàm còn mang theo một tia sát ý.

Bồ Đào mới vừa báo cáo, nhện tinh xâm phạm cơ bản đã bị trấn áp, nhưng mà mấy bảo khố dự trữ linh thạch bố trí bên ngoài đều đã bị nhện tinh cướp đi.

Con rối trong căn cứ dưới lòng đất, cũng hư hại 58%, hơn nữa đều bị cắt thành mảnh vụn, thu lại thì giá trị sử dụng không cao.

Tâm huyết nhiều năm bị hủy hơn một nửa,

Dĩ nhiên Từ Phàm sẽ không bỏ qua cho con nhện con trước mắt này rồi.

“Tốt nhất là ngươi thả ta ra, nếu không sau khi Mẫu Thượng đại nhân của ta tới, thì ngươi xong đời rồi.” Nhện tinh con làm ra vẻ ta có người chống lưng.

“À ha, không biết sau khi Mẫu Thượng đại nhân của ngươi nhìn thấy thi thể của ngươi, thì có đau lòng hay không.”

Từ Phàm vừa nói vừa bóp con nhện tinh con đến trước mặt mình nói: “Khoan hãy nói, bộ dáng của ngươi cũng đáng yêu phết đấy, hơi không nỡ giết ngươi.”

“Vậy ngươi thả ta ra đi, Mẫu Thượng đại nhân của ta rất lợi hại, con khỉ như ngươi chỉ cần một ngụm một con.”

Nhện con nhìn trong mắt người nham thạch khổng lồ kia lộ ra sát ý, ngữ khí cũng không khỏi yếu đi.

“Còn dám uy hiếp ta.”

Một lưỡi đao do Ngũ Hành linh hỏa ngưng tụ mà thành xuất hiện, chậm rãi đâm về nơi mi tâm của nhện tinh.

“Vậy ngươi ở dưới đất chờ Mẫu Thượng đại nhân của ngươi đi.” Từ Phàm nói, sau đó khống chế lưỡi đao ghim xuống.

“Con khỉ thối, ngươi chết đi, ta đã nhớ mùi vị linh hồn của ngươi rồi.”

“Đợi ta đến Luyện Hư Kỳ, ta nhất định phải ăn ngươi.” Nhện tinh con nói xong hít sâu một hơi.

Ngay vào lúc lưỡi đao đâm vào nhện tinh con, một đạo không gian chi lực xuất hiện, đưa nhện tinh con đi.

Từ Phàm nhìn cái tay nắm nhện tinh con kia, bất đắc dĩ nói: “Nên đổi chỗ đặt căn cứ rồi.”

Lúc Từ Phàm khống chế được nhện tinh, sẽ dùng thần thông che toàn bộ không gian xung quanh lại.

Lúc này vẫn có thể phá không gian ra, ít nhất cần lực lượng của Hợp Thể kỳ trở lên mới có thể.

Đạo không gian chi lực vừa rồi, càng giống như là không gian chi lực của Yêu Tộc đại thần thông phong ấn ở trong cơ thể nhện tinh con kia, cho nên vì lý do cẩn thận, Từ Phàm quyết định dời căn cứ dưới lòng đất ở Yêu Linh Giới.

“Bồ Đào, dọn tất cả vật có giá trị ở căn cứ dưới lòng đất về không gian dưới lòng đất của đảo Ẩn Linh.”

“Không gian dưới lòng đất vừa mới mở một tầng để đặt những đồ này.”

“Ngoài ra phát cho lửng mật giáp dày nhất tộc mấy cái Truyền Tống Trận, trước tiên thành lập một phân căn cứ ở chỗ bọn họ.”

“Những đường lui kia cũng nên khởi động rồi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm nói xong thì khống chế Ngũ Linh Minh Hầu trở lại đảo Vệ Tinh tiếp tục tu luyện.

Hắn phát hiện theo sự tinh tiến công pháp của Ngũ Linh Minh Hầu, hắn khống chế cũng càng ngày càng thuận lợi hơn.

“Có phải nên khen thưởng cho Xuyên Sơn Giáp hay không, dẫu sao thì Ngũ Linh Minh Hầu có thể tiến bộ nhanh như vậy, công lao của Xuyên Sơn Giáp không phải không có.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Đối với tổn thất của không gian dưới lòng đất dãy núi Vạn Trọng, Từ Phàm cảm giác cũng không phải chuyện lớn gì, trừ con rối, thì cũng chỉ tổn thất ít linh thạch cung cấp năng lượng cho con rối.

Bảo khố chủ yếu nhất vẫn hoàn hảo, đồ bên trong chỉ cần đưa về đảo Ẩn Linh là được.

“Đáng tiếc nhất là địa phương này, mới thăm dò được một phần năm.”

“Sau này muốn tìm lại nơi giống như dãy núi Vạn Trọng cũng khó khăn.” Từ Phàm tiếc rẻ nói.

Mặc dù tài nguyên của dãy núi Vạn Trọng cũng không được tính là quá phong phú, nhưng là thắng ở chỗ an toàn, nhiều chủng loại linh khoáng, vừa hay có thể thỏa mãn được yêu cầu khi thành lập căn cứ dưới lòng đất.

Căn cứ dưới lòng đất ở Yêu Linh Giới bị rút về, nên không gian dưới lòng đất ở đảo Ẩn Linh cũng bị nhét đầy ắp, tầng thứ hai của không gian dưới lòng đất vẫn chưa được mở ra hết, cái không gian dưới lòng đất này chỉ có thể ở trong loại trạng thái này.

Từ Phàm nhìn những đồ mà mình tích góp nhiều năm như vậy, hơi xúc động thời gian trôi qua thật mau, bất tri bất giác căn cứ dưới lòng đất ở Yêu Linh Giới đã mở được mấy năm.

“Những công cụ con rối tuyến sản xuất này vừa hay thống nhất thăng cấp một chút, thay toàn bộ công cụ con rối Trúc Cơ Kỳ ban đầu thành Kim Đan Kỳ.”

“Con rối chiến đấu tuyến sản xuất thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh.”

Hôm nay con rối tuyến sản xuất cả không gian dưới lòng đất ở đảo Ẩn Linh đều đang kiến tạo thăng cấp, con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ và con rối Hóa Thần kỳ tuyến sản xuất cỡ phổ thông đã bước đầu thành lập thành công, đang vận hành thử dưới quy mô nhỏ.

Con rối tuyến sản xuất Luyện Hư Kỳ quan trọng nhất đang trong xây dựng, dựa theo cách điều chế hợp kim cấp Đạo Khí Sa Điêu nghiên cứu ra được, bây giờ giá vốn chế tạo con rối Luyện Hư Kỳ đã thấp hơn mấy lần.

Đang lúc Từ Phàm suy nghĩ sau này khai triển thu thập tài nguyên ở Yêu Linh Giới như thế nào, Bồ Đào báo cáo nói căn cứ dưới lòng đất ở Yêu Linh Giới đã bị một con nhện tinh Đại Thừa Kỳ tập kích.

Toàn bộ con rối trong căn cứ dưới lòng đất đều bị kích hủy.

“Tất cả linh khoáng và dị bảo ở trung tâm bảo khố đã được rút lui hết, con rối được phái đi đưa trận bàn Truyền Tống cho lửng mật giáp dày nhất tộc đã đưa an toàn.” Bồ Đào nói.

“Báo cáo tổn thất.” Từ Phàm nói.

“Bảo khố khu vực chính để dành linh thạch đều bị xâm phạm, tổn thất 43.460.000 linh thạch thượng phẩm.”

“Tổn thất 124.862 con rối chiến đấu Nguyên Anh Kỳ, tổn thất 64 con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ, tổn thất 106 đội con rối đào mỏ, tổn thất con rối chuyên vận chuyển…”

Nghe Bồ Đào báo cáo, Từ Phàm âm thầm vui mừng, cũng may mình ra lệnh kịp thời, nếu mà chậm một chút nữa, bảo khố chính cũng không giữ được nữa rồi.

Sau đó Từ Phàm lặng lẽ tính toán tổn thất một chút, phát hiện cũng không phải là không thể chấp nhận được.

Nhìn Truyền Tống Trận đã tắt, Từ Phàm lẩm bẩm nói: “Cũng may ban đầu ta để lại nhiều đường lui.”

Chương 248: Phệ Kim Linh Thử và Hỗn Thiết Viên Hầu

Yêu Linh Giới, bên ngoài lãnh thổ của lửng mật giáp dày.

Lửng mật giáp dày số một gặp được con rối công cụ chạy ra ở căn cứ dưới lòng đất.

“Chủ nhân có gì phân phó.” Lửng mật giáp dày số một hỏi, trong lòng tự hỏi, trước đây mệnh lệnh đều được truyền âm trực tiếp, tại sao lần này con rối lại tới, mà mình lại không có gì để trao đổi.

Con rối công cụ không nói gì, lấy một bảo khí không gian ra giao cho lửng mật giáp dày số một, sau đó lại đưa tiếp một cái ngọc yêu.

“Đã xảy ra chuyện gì rồi sao?” Lửng mật giáp dày số một nhận ngọc yêu, bắt đầu xem thông tin bên trong.

“Căn cứ của chủ nhân cũng bị một đám nhện làm hỏng.” Vẻ mặt của lửng mật giáp dày số một càng lúc càng nghiêm trọng.

Sau đó, khi thấy chủ nhân dự định mở một căn cứ nhỏ dưới lãnh thổ của mình và ủng hộ bộ tộc lửng mật giáp dày nổi dậy, thì nét mặt của lửng mật giáp dày số một mới từ từ trở lại bình thường.

“Chủ nhân yên tâm, số một nhất định sẽ không phụ nguyện vọng của ngươi.”

Có thể vừa trợ giúp chủ nhân vừa trợ giúp chủng tộc mình nổi dậy thật sự là một chuyện tốt, đương nhiên là lửng mật giáp dày số một rất vui.

Lúc này, trong lãnh thổ của lửng mật giáp dày hơn mười nghìn mét, một đội con rối khai quật đã đào được một cái phòng, Sau đó khởi động pháp trận Truyền Tống, một con rối Hóa Thần kỳ đi ra từ trong Truyền Tống Trận.

Đây là con rối mang phân thân Bồ Đào, nó đã thay áo may ô và đến Yêu Giới.

Ngay khi con rối Hóa Thần Kỳ vừa xuất hiện, hàng trăm Thiên Cơ Vệ tinh yêu tộc tùy chỉnh đã được khởi động trên bầu trời dãy núi Vạn Trọng, bắt đầu di chuyển từ từ về hướng của lửng mật giáp dày.

Lúc này, mười nghìn mét trong lòng đất của dãy núi Vạn Trọng. Một con tiểu nhện địa tinh Hóa Thần Kỳ đã một mình đi theo sau một con nhện địa tinh dài năm mét.

“Mẫu Thượng đại nhân, không gian dưới lòng đất này rất thích hợp để ta xây hang ổ. Ngươi có thể ban nơi này cho ta không?” Tiểu nhện địa tinh dè dặt nói với Mẫu Thượng đại nhân của nó.

Có Mẫu Thượng đại nhân chống lưng, vận khí của nó đã bạo nên mới đi thỉnh cầu, không biết yêu cầu này có được đáp ứng hay không.

“Vẫn chưa đến Hợp Thể Kỳ mà đã muốn ra ngoài xây hang ổ cho mình rồi.”

“Tiểu Tư, ngươi có biết không, nếu như đứa nhỏ khác nói ra những lời này, chúng sẽ mất đi quyền tiếp tục sống.”

“Nhưng với tư cách là đứa nhỏ có thiên tư tốt nhất của ta, cho dù lần này ngươi có muốn xây hang ổ riêng cho mình thì ngươi vẫn phải ở bên cạnh ta, sau khi phát triển đến Hợp Thể Khi sẽ nói tiếp.”

Sáu con mắt màu đỏ tươi nhìn chằm chằm vào tiểu nhện địa tinh, trong đó ẩn chứa sự tàn bạo và sát ý vô tận.

“Mẫu Thượng đại nhân, ta biết rồi.” Tiểu nhện địa tinh cúi đầu nói.

“Nơi này khá tốt, rất thích hợp để xây tổ, không biết sau những con rối kia là tộc nào.”

“Trước tiên cứ giữ lại nơi này, nếu như sau này không Yêu tộc không chiến đóng thì nơi này sẽ là hang ổ của ngươi.”

“Tạ ơn Mẫu Thượng đại nhân.”

Trong không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh đảo, Từ Phàm theo dõi quá trình thành lập căn cứ ban đầu dưới lãnh thổ của bộ tộc lửng mật giáp dày. Hắn bắt đầu suy nghĩ về một vấn đề, sau này lấy thân phận dạng nào để xuất hiện ở Yêu tộc.

“Bồ Đào, ngươi tra thử có yêu tộc nào trong lịch sử yêu tộc am hiểu rèn và luyện chế yêu khí, cuối cùng lại diệt tộc không?” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Có Phệ Kim Linh Thử, tộc Địa Nham, tộc Bách Tượng, tộc Hỗn Thiết

Viên Hầu,....” Bồ Đào nói ra một đống tên.

“Nhưng mà có tộc Phệ Kim Linh Thử và Hỗn Thiết Viên Hầu là tương đối phù hợp với chủ nhân.”

“Hai Yêu tộc này là hai tộc có thành quả luyện khí cao nhất trong lịch sử Yêu tộc, cả hai đều được ghi chép lại là đã luyện chế ra Thiên Khí của Yêu tộc.”

Thiên Khí của Yêu tộc tương đương với Tiên khí của Nhân tộc.

Lúc này, một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, trên đó là hình cảnh của Phệ Kim Linh Thử và Hỗn Thiết Viên Hầu.

“Chỉ có tiểu hài tử mới chọn, ta chọn tất.” Từ Phàm nhìn một chút rồi nói.

“Vừa khéo trước kia tộc Phệ Kim Linh Thử là tộc ăn hang ở hốc, để nó tiếp tục phát triển dưới lòng đất, sau này tất cả những con rối ở đó sẽ xuất hiện trong hình tượng Phệ Kim Linh Thử.”

“Còn tộc Hỗn Thiết Viên Hầu thì trước hết hãy tìm nơi hẻo lánh để từ từ phát triển.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Trước tiên tộc Phệ Linh Kim Thử sẽ dựa vào tộc lửng mật giáp dày để phát triển dưới lòng đất.”

Từ Phàm suy tư một lúc rồi nói: “Xem ra ta phải luyện chế cho ngươi một đệ đệ rồi.”

“....” Bồ Đào.

Chuyện này không thể được.

Một tấm bản đồ của Yêu Giới ở trung tâm của dãy núi Vạn Trọng từ từ mở ra trước mặt Từ Phàm.

“Khu vực này tương đương với một đại lục của Nhân Giới. Có bốn Yêu tôn Đại Thừa trấn thủ.”

“Tám mươi phần trăm tộc nhỏ không thuộc dòng chính, chỉ có năm tộc lớn có Yêu tôn trấn thủ.”

“Có bốn nơi tương tự như dãy núi Vạn Trọng, có những nơi có tài nguyên phong phú tương đối phong phú…”

Một bên Từ Phàm vừa phá giải không gian giới chỉ manh hạp(盲盒),

một bên vừa nghe báo cáo của Bồ Đào.

“Có nhiều tộc nhỏ không thuộc dòng chính, chẳng phải thuật Đồ Long của ta đây sẽ được dùng đến sao.” Từ Phàm nheo mắt nói.

“Về mặt lý thuyết là có thể, nhưng nhất định phải có chiến lực đỉnh cao hỗ trợ thì mới có thể.” Bồ Đào nói.

“Ta biết nhất định phải có chiến lực đỉnh cao, nhưng cần có thời gian.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Từ từ rồi sẽ đến, không cần vội vàng. Ngay cả khi hai giới là Nhân Giới và Yêu Linh Giới hoàn toàn hợp nhất thì cũng sẽ mất mấy nghìn năm.” Từ Phàm khoan thai nói.

Theo như hắn phân tích thế cờ, khi hai giới hoàn toàn hợp nhất, tất sẽ có một cuộc đại chiến, nhưng không ai có thể làm gì được nó.

Từ Phàm đã nghe quan điểm và phân tích của Ninh Đạo về đại chiến giữa hai giới. Mặc dù nhìn sức mạnh tổng thể của Yêu tộc sẽ mạnh hơn Nhân tộc, nhưng chiến lực đỉnh cao của Nhân tộc áp đảo Yêu tộc một chút. Hơn nữa ở Nhân Giới còn có Định Hải Thần Châm trấn thủ, cho nên phần thắng cuối cùng nhất định thuộc về Nhân tộc.

Từ Phàm tán thành quan điểm của Ninh Đạo. Không nói đến những chuyện khác, một khi hắn thăng cấp Đại Thừa Kỳ, trấn áp Yêu tộc chỉ là chuyện như cáu vung tay.

Hắn không biết liệu Yêu tộc có thể chịu đựng được đến lúc đó hay không thôi.

Cùng lúc đó, trong Thiên Luyện tông, Thiên Linh Tôn Giả nhìn hạm tinh đã được tân trang với đôi mắt nóng rực.

“Thiên Linh Tôn Giả, hạt nhân linh năng của chiến thuyền hạm tinh đã trang bị xong xuôi, tốc độ ước tính gấp 1,5 lần tốc độ ban đầu.”

“Hai khẩu pháo chủ đã vận hành thử, nhưng bị giới hạn bởi thân tinh chu, hai khẩu pháo chủ có thể bắn nhiều nhất hai lần và một lần nữa, toàn bộ kết cấu thân thuyền sẽ bị hao tổn.”

Thiên Linh Tôn Giả nhìn hai khẩu pháo chính đã được trang bị lại, hắn tưởng tượng ra cảnh tượng pháo chủ trong đầu mình, trong nháy mắt hắn cảm thấy cả linh hồn mình sôi sục, ước gì bây giờ có thể đi đến vùng Cực Không và đại chiến với chiến hạm của Yêu tộc một trận.

Lần này đây, hắn muốn đánh mười cái!

“Thiết Linh tông sư, phiền ngươi rồi.” Thiên Linh Tôn Giả nói với vẻ cảm kích.

“Không cần cảm tạ, xác của những chiến hạm Yêu tộc của ngươi đáng giá như thế này.” Thiết Linh tông sư cười nói. Sau đó hỏi với thái độ rất thân thiết: “Ngươi có muốn Thiên Luyện tông của ta giúp ngươi trang bị lại chiến hạm cự thú của Yêu tộc mà ngươi bắt được không?”

“Dù sao chiến hạm của Yêu tộc khác với Nhân tộc của chúng ta. Để chúng ta trang bị lại một chút, sau đó ngươi sẽ có thêm một chiếc tinh chu khác.”

Lúc này, Thiên Linh Tôn Giả đột nhiên cảm thấy miệng mình có chút tiện. Nếu đã định đưa nó cho Ẩn Linh Môn thì có ích lợi gì mà khoe khoang. Bây giờ toàn bộ Nhân tộc ở Tu Tiên giới đều biết mình đã bắt được một chiến hạm cự thú của Yêu tộc.

Chương 249: Trận chiến trong vùng Cực Không

Thiên Linh Tôn Giả bỏ ngoài tai lời nói của Thiết Linh tông sư, trực tiếp lấy lại tinh chu và sau đó biến mất ngay tại chỗ.

“Thiết Linh tông sư, ta đột nhiên nhớ ra một việc gấp, ta đi trước đây.”

Giọng nói của Thiên Linh Tôn Giả vang vọng trong không trung.

Thiết Linh tông sư nhìn chỗ mà Thiên Linh Tôn Giả biến mất rồi suy tư nói: “Ở Nhân Giới còn có người nào khác có thể luyện chế và cải tiến tinh chu sao.”

Vùng Cực Không, một chiếc tinh chu băng qua vành đai thiên thạch với tốc độ cực nhanh.

Thân thuyền khổng lồ vô cùng linh hoạt để tránh tất cả các thiên thạch. Những thứ không thể tránh được cũng bị bắn nát bởi các khẩu pháo phụ trên tinh chu.

“Đại trưởng lão không hề gạt ta, khả năng tác chiến của ngươi thật sự đã tăng cường rồi.” Thiên Linh Tôn Giả kích động nói.

“Không biết hiệu quả sẽ ra sao nếu như nó được thay thế bằng đại khí linh của Ẩn Linh Môn.” Thiên Linh Tôn Giả híp mắt nói.

Lúc này, phân thân của Bồ Đào bình thường không dễ nói chuyện, nói: “Dù là thân thể hay là tinh chu thì đều có giới hạn.”

“Cho dù một chiếc tinh chu có vận hành tốt, nhưng nó bị một trăm chiếc tinh chu cùng cấp hành sự, thì không thể tránh khỏi số phận bị phá hủy.”

Sau khi nghe phân thân Bồ Đào nói xong thì Thiên Linh Tôn Giả cân nhắc nói: “Vậy nếu ta có mười chiếc tinh chu như vậy, liệu ta có thể đánh một trăm chiếc không.”

Lúc này các trưởng lão của Thiên Linh tông trong phòng điều khiển chính, vừa theo vào thuyền đều trợn tròn mắt.

Mạch não của vị trưởng lão Thái Thượng trong tông môn của bọn họ luôn rất mới lạ.

“Có thể cân nhắc vấn đề này một chút.”

Khi tinh chu của Thiên Linh tông đi qua vành đai thiên thạch, một hành tinh được bao phủ bởi bầu khí quyển xuất hiện trước mặt mọi người.

“Ồ, vận khí không tệ nha, không ngờ trong vành đai thiên thạch lại có thể gặp được tinh cầu. Không biết có Nhân tộc sinh sống ở đó không.” Thiên Linh Tôn Giả thích thú nói.

“Đáp xuống khối tinh cầu đó đi.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Tìm được ngôi sao có thể tồn tại ở vùng Cực Không là một chuyện vô cùng may mắn.

Bình thường thì loại tinh cầu này có tồn tại báu vật hạng nặng hoặc di tích của tông môn Thượng Cổ, giá trị rất cao.

“Tiếp nhận.” Phân thân Bồ Đào nói.

tinh chu của Thiên Linh tông ở rìa bên trong của thiên thạch bắt đầu đổi phương hướng và đi về phía ngôi sao.

Đúng lúc này, tinh chu đang bay vững vàng đột nhiên nghiêng sang một bên và một cột sáng khổng lồ bắn ra từ bên trong ngôi sao.

Sau đó, hai tay của con rối biến thành dư ảnh và tinh chu điên cuồng lắc lư trái phải.

Hơn chục cột sáng đâm thủng qua rìa tinh chu. Chỉ có Thiên Linh Tôn Giả mới có phản ứng nhanh.

“Tiếp nhận tập kích, đề nghị lẩn trốn.”

“Nếu số lượng Quang Pháo tập trung ở phía đối diện nhiều hơn, tinh chu này sẽ không thể tránh được.”

Giọng nói bình tĩnh của con rối lọt vào tai tất cả mọi người trong phòng điều khiển chính.

Đúng lúc này, qua Quan Tinh thuật, năm đốm sáng xuất hiện trong ngôi sao ở xa xa.

“Đây là chiến hạm cự thú của Yêu tộc!.” Đại trưởng lão Hợp Thể Kỳ nói.

Tất cả trưởng lão Hợp Thể trong phòng điều khiển chính đều nhìn về phía Thiên Linh Tôn Giả với ý tứ rất rõ ràng, phải rút lui.

Thiên Linh Tôn Giả nhìn năm chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc ở đằng xa, chiến lực trong ánh mắt từ từ bốc cháy lên.

Sự tồn tại này đã từng khiến hắn sợ hãi, bây giờ hắn không còn sợ hãi nữa.

“Hoảng cái gì, đại trưởng lão của Ẩn Linh Môn nói khí linh hiện tại đánh năm cũng không có vấn đề gì.”

“Hơn nữa, tinh chu của chúng ta vừa được tăng cường, đánh năm chiến hạm cự thú này của Yêu tộc càng dễ như trở bàn tay.” Thiên Linh Tôn Giả tràn đầy tự tin nói.

“Nhưng mà trên ngôi sao đó vẫn còn Linh Quang Pháo.” Trưởng lão Hợp Thể Kỳ nói.

“Không việc gì phải sợ, con rối sẽ xử lý.” Thiên Linh Tôn Giả tràn đầy tự tin nói.

“Con rối, có vấn đề hay không?”

“Sau mỗi lần pháo kích, cần ngươi thi triển Phân Ảnh Thuật để trợ giúp, như vậy mới có thể tiêu diệt năm chiếc chiến hạm cụ thú mà không bị thiệt hại.” Phân thân Bồ Đào nói.

Nghe những lời của Bồ Đào, Thiên Linh Tôn Giả lập tức trở nên phấn khích.

“Không thành vấn đề.”

Lúc này, vài đạo Linh Quang lóe lên trong ngôi sao, cột sáng lại tấn công, nhưng tinh chu của Thiên Linh tông dễ dàng tránh thoát.

Một đạo Linh Quang hiện lên từ trên tinh chu của Thiên Linh tông. tinh chu bị chia làm hai, lao thẳng tới năm chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc từ hai cánh.

“Bắt đầu chiến đấu, con rối ngươi nỗ lực lên, nếu như có thể thu được toàn bộ chiến hạm cự thú của Yêu tộc, ta sẽ cho chủ nhân của ngươi một chiếc.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Lúc này, bên trong con rối phân thân Bồ Đào, một Truyền Tống Trận cỡ nhỏ khởi động.

Bản thể Bồ Đào ở đảo Ẩn Linh xa xôi hiện lên một tia ánh sáng khác thường.

“Đã phát hiện ra hành động có lợi cho chủ nhân.”

“Mở trợ giúp từ xa, hiện tại phân thân bắt đầu tiếp quản.”

Lúc này, hai mắt của con rối mang phân thân Bồ Đào đột nhiên sáng lên.

Với sự chấn động nhẹ của tinh chu, hình như tinh chu đã thay đổi trạng thái và lao về phía chiến hạm cự thú của Yêu tộc ở đằng xa với tốc độ nhanh nhất.

“Tốc độ nhanh nhất?” Thiên Linh Tôn Giả khẽ cau mày. Cho dù hắn có là thực vật biết nói đi nữa, thì hắn cũng biết khi tinh chu chiến đấu ở tốc độ cao nhất, thì cũng tiêu hao toán lực lớn nhất.

Nhưng sau đó tinh chu đột nhiên nổ tung, làm cho Thiên Linh Tôn Giả sững sờ một lúc.

Hắn không ngờ vừa mới cải tiến song pháo chính thì đã được sử dụng nhanh chóng như vậy.

“Ầm~~”

Trên quầng sáng của Quan Tinh Thuật, hai đốm sáng bùng lên, đó là dấu hiệu cho thấy chiến hạm đã bị bắn trúng.

"Lợi hại quá!"

Mọi người đều reo hò khi nhìn thấy cú bắn trúng này.

"Song pháo cùng một lúc, lợi hại quá!"

"Ta không ngờ thao tác của khí linh sau khi được tăng cường thì nghịch thiên như thế này." Thiên Linh Tôn Giả kêu lên.

Lúc này, tinh chu có một cú lách thật sự, tránh thoát hơn mười đạo quang trụ trên ngôi sao. Sau đó pháp phù của tinh chu cũng đồng thời bắn về phía các điểm chớp cháy tương ứng với ngôi sao.

"Ầm~~"

Pháo thép chính của tinh chu được nạp xong lại bắn ra một lần nữa, mục tiêu là một thiên thạch khổng lồ trên con đường mà ba chiếc chiến hạm cự thú phải đi qua.

Ngay khi khẩu pháo chính bắn trúng thiên thạch, khẩu pháo chính thứ hai của tinh chu lại khai hỏa.

Đúng lúc bắn trúng một chiếc chiến hạm cự thú đang né tránh.

Nhìn điểm sáng lập lòe trong quầng sáng của Quan Tinh Thuật, khí thế của Thiên Linh Tôn Giả đã đạt đến cực điểm. Chưa bao giờ hắn lại hưng phấn như hôm nay, con hơn cả lúc hắn ăn mừng thăng cấp Đại Thừa Vạn tông.

"Phổ Sơn, ngươi thông tri cho hội trưởng lão rằng ngôi sao có dấu chiến hạm Yêu tộc đã được phát hiện ở khu vực vành đai thiên thạch Quần Tinh."

"Ta nghi ngờ có một số lượng lớn Yêu tộc ẩn nấp ở đây, số lượng không rõ, yêu cầu một số lượng lớn chi viện." Trong mắt Thiên Linh Tôn Giả lóe lên một tia sáng không thể giải thích được.

Rửa sạch nhục nhã trước đây ngay tại hôm nay.

"Tuân lệnh." Trưởng lão Hợp Thể Kỳ nói.

Vào lúc này, phe Nhân tộc trấn thủ ở thông đạo hai giới đã phân ra một đội gồm ba mươi chiếc tinh chu, xuất phát đến khu vực vành đai thiên thạch thông Truyền Tống môn của vùng Cực Không.

Lúc này, Thiên Linh Tôn Giả vẫn đang chiến đấu.

Khi tinh chu bắn phát pháo thứ tám, trận chiến kết thúc.

Nhìn chiến hạm cự thú trôi nổi trong vùng Cực Không trong quầng sáng Quan Tinh Thuật, tất cả mọi người trong phòng điều khiển chính đều nhìn con rối bằng ánh mắt kinh ngạc.

“Không hổ là có thể dùng một địch mười, thật là sắc bén.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Nhưng khi mọi người nhìn thấy xác của năm chiếc cự thú, họ lại một lần nữa bị chấn động.

Bởi vì năm chiếc chiến hạm cự thú này đều đã bị hủy trong phòng điều khiển chính, đặt ở Thiên Luyện tông bảo trì một chút sẽ là một chiến hạm cự thú nguyên vẹn.

Chương 250: Thời khắc nổi bật của Thiên Linh Tôn Giả

Cùng với sự hủy diệt của năm chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc, quang pháo tụ năng trên bầu trời triển khai sự tấn công mạnh mẽ kịch liên với tinh chu của Thiên Linh Tôn Giả.

Mười mấy cột sáng một đợt tiếp một đợt hợp lại thành một cái lưới lớn trên vùng Cực Không.

“Đệch mợ, quang pháo tụ năng bên trên ngôi sao cũng dám giở trò âm hiểm, vừa nãy hẳn là muốn che giấu thực lực muốn đánh cho nhóm chúng ta trở tay không kịp.” Nhìn cột sáng phóng tới, Thiên Linh Tôn Giả cẩn trọng nói, trải qua việc ta tăng cường tinh chu và linh khí, há có thể để cho những cự pháo này của các ngươi đánh trúng.

Hiện giờ Thiên Linh Tôn Giả giống như một người chơi khắc kim đỉnh cấp, ỷ vào trang bị đỉnh cấp của bản thân đánh gục đối phương, lại cảm giác thao tác của chính mình rất tốt.

Lúc này, con rối vừa thao túng tinh chu tránh né công kích từ quang pháo tụ năng, vừa mở hết hỏa lực, dùng chủ pháo liên tục oanh kích cự pháo phía trên ngôi sao.

Năm tiếng sau, vì sao này rốt cuộc cũng trở lại yên tĩnh.

tinh chu cũng đi đến bên ngoài vì sao

“Bốn vị trưởng lão đi theo ta, những trưởng lão còn lại liên hợp với con rối thao túng tinh chu trấn thủ bên ngoài vì sao, nếu như có chiến hạm của yêu tộc đào thoát, lập tức bắn chết.” Thiên Linh Tôn Giả nói xong mang theo ba vị trưởng lão Hợp Thể kỳ thuấn di đến tinh thần nội bộ vì sao.

Lúc này, toàn bộ yêu tộc trên vì sao này cũng lâm vào sự khủng hoảng.

Bên trong vì sao, Yêu Tôn duy nhất hiện nay muốn đưa theo những yêu tộc Hợp Thể Kỳ trở lên rút lui.

“Thiên Linh Hồng Chuông, trấn! !”

‘Tang ~~~ ‘

Một tiếng chuông như tiếng chuông vang lên từ chỗ sâu trong không gian, vang vọng toàn bộ vì sao.

Vô số phù văn không gian hình thành phong ấn bên ngoài vì sao.

“Thiên Linh Hồng Chuông, vạn vật sinh cơ, trấn.”

Tiếng thứ hai chuông vang lên, toàn bộ yêu tộc từ Đại Thừa kỳ trở xuống trên vì sao đều phủ phục trên mặt đất.

Bóng hình Thiên Linh Tôn Giả xuất hiện bên trên phía Yêu Tôn chuẩn bị chạy trốn.

“Ta cho là bộ tộc đó có thể không hay không biết giấu một ngôi sao lớn như vậy tại Nhân Giới.”

“Tộc Khôn Linh Thổ, các ngươi muốn từ bỏ thân phận tộc trung lập.”

“Hiện tại trong tộc các ngươi không còn mấy vị Yêu Tôn Đại Thừa nữa nhỉ.”

Thiên Linh Tôn Giả thời khắc này như là một nhà thẩm phán cao cao tại thượng, dường như nhất cử nhất độc đều chi phối toàn bộ sinh mệnh của yêu tộc trên vì sao này.

“Tôn Giả nhân tộc, ngươi hiểu lầm rồi.”

“Ta bị Yêu Tộc bức hiếp, không có quan hệ với chủng tộc của ta.” Yêu Tôn Đại Thừa của tộc Khôn Linh Thổ cuống quít nói, trong mắt lóe lên vẻ kinh hoảng.

“Uây zô, ngươi nói như vậy, thì dù ta liên hợp với mấy anh em tốt của ta, diệt cả tộc của ngươi, cũng không có liên quan gì đến ta.” Thiên Linh Tôn Giả bình tĩnh nhìn Yêu Tôn Đại Thừa, ánh mắt lạnh lùng đó như muốn đông lạnh linh hồn của Yêu Tôn Đại Thừa.

“Bản tiểu tôn mặc cho Tôn Gỉa xử lý, chỉ cầu đừng báo cho hội Trưởng Lão Nhân tộc.”

Yêu Tôn Đại Thừa của Tộc Khôn Linh Thổ nói, thế mà quỳ xuống không chút tôn nghiêm.

Sau khi phong ấn toàn bộ không gian của vì sao, nó đã biết vận meehj của mình như thế nào, trước thực lực mạnh mẽ của nhân tộc, cả quần tộc cơ bản không có một cơ hội để phản kháng.

Về phần phản kháng, nó còn chưa muốn bị tinh chu bên ngoài vì sao đánh thành tro.

Nhìn Yêu Tộc Đại Thừa của tộc Khôn Thổ Linh hèn mọn quỳ gối bên dưới.

“Ngươi bị Yêu tộc bức hiếp.” Thiên Linh Tôn Giả chậm rãi nói.

“Đúng, Yêu tộc uy hiếp ta bằng niềm kiêu hãnh một mạch này và huynh đệ khởi điểm của ta, ta cũng chỉ biệt bức vô nại.” Yêu Tôn Đại Thừa vội vàng nói.

“Nói thật, nếu không phải ngươi là chủng tộc trung lập, hiện tại ngươi đã chết.” Thiên Linh Tôn Giả lạnh lùng nói.

Ngoại trừ danh hiệu tinh chu Thái Điểu của Thiên Linh Tôn Giả ra, còn có danh hiệu Vô Địch Thiên Tôn được hội trưởng lão trao tặng, trong đó chiến lực thuộc hàng một trăm người đứng đầu Nhân giới.

Đói phó với một Tôn giả Yêu Tộc không am hiểu chiến đấu, còn đơn giản hơn so với khởi động tinh chu.

“Ta biết rõ.” Tộc Khôn Thổ Linh đập đầu của mình xuống mặt đất.

“Hai lựa chọn, thứ nhất, tiếp nhận sưu hồn, nếu như là thật, ngươi phải nô dịch nghìn năm ở Thiên Linh Tông ta, nếu nói điêu, ngươi chết.”

“Thứ hai, để cho ta trực tiếp đánh chết ngươi.”

Nghe được lời của Thiên Linh Tôn Giả, Yêu Tôn Đại Thừa Tộc Khôn Thổ Linh thân thể bắt đầu run rẩy.

“Ta tiếp nhận sưu hồn.” Đại Thừa Yêu Tôn thê lương nói, người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

Yêu Tôn Đại Thừa Tộc Khôn Thổ Linh hiến ra Yêu linh của chính mình, trôi lơ lửng trước mặt Thiên Linh Tôn Giả, nhận sự sưu hồn của Thiên Linh Tôn Giả.

Tay đốt lên một linh quang màu sắc phủ lên đỉnh đầu của yêu linh.

Một giờ sau, Thiên Linh Tôn Giả năm nay mở ra con mắt, trong mắt chợt lóe một tia kinh hãi, thế mà còn tận mười vì sao như này tồn tại trong khu vực vành đai thiên thạch.

“Lời ngươi nói là thật, mạng nhỏ của ngươi đã được bảo toàn, trước tiên ở lại bên cạnh ta, sau đó sẽ đưa ngươi đến Thiên Linh Tông.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Tạ ân không giết của Tôn Giả.”

Lúc này, một vị trưởng lão Hợp Thể kỳ ở nơi xa bay tới.

“Bẩm báo Thái Thượng trưởng lão, hạm đội chi viện giám sát của hội trưởng lão Nhân tộc hai giờ nữa sẽ đến khu vực này.” Trưởng lão Hợp Thể kỳ nói.

“Tốt, dùng dây xích Bí Pháp quây kín toàn bộ vì sao này, còn nữa năm chiếc chiến hạm cự thú của Yêu Tộc bị ta phá hủy cũng treo bên trong vì sao.”

“Nhóm chúng ta nâng về thành, tụ hợp với hạm đội chi viện của hội trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả vừa cười vừa nói.

Sau đó Thiên Linh Tôn Giả quay người nhìn Tộc Khôn Thổ Linh nói: “Không nên phản kháng, đến hành cung đạo khí của ta, về phần yêu linh, trước tiên phong lại để chỗ ta.”

“Vâng.”

Sau đó Thiên Linh Tôn Giả đi quanh vì sao một vòng, sau khi xác định không còn Tôn Giả Yêu, quay lại phía trên vì sao.

Một phù văn dây xích to lớn hiện ta từ bên trong Thiên Linh tinh chu, xuyên về phía vì sao Yêu tộc.

Thiên Linh tinh chu bắt đầu thôi động bí pháp, vì sao bắt đầu từ từ chuyển động, sau đó chậm rãi bay về phía Thiên Linh tinh chu.

Lúc này, ba mươi chiếc chiến hạm tinh chu từ trận doanh lớn của Nhân tộc tiến về phía khu vực vành đai thiên thạch.

Trên đầu của tinh chu, Tôn Giả thao tác tinh chu len lén nhìn Ngọc Quân Tôn Giả một trong hai X Đại Thái thao tác tinh chu Nhân tộc: "Huynh đệ, tin tưởng ca ca, vùng Cực Không thật sự không thích hợp ngươi."

"Ngươi ở chỗ này kéo dài thời gian, Tôn Thượng cũng không cho phép ngươi tự mình điều khiển tinh chu chiến đấu với Yêu Tộc đâu."

"Ta không điều khiển tinh chu, ta đến để nhìn thao tác của đại ca thôi." Vân Quân Tôn Giả nhìn Tôn Giả ở vị trí khống chế chính nhìn đến phát thèm nói.

Từ sau khi bị Tôn Thượng cấm điều khiển tinh chu, trấn thủ trong trận doanh lớn ở thông đạo hai giới Nhân tộc, đã không chịu để hắn ngồi trên vị trí điều khiển chính trên tinh chu nữa rồi.

Thời khắc này Ngọc Quân Tôn Giả giống như một thiếu niên nghiện net không có tiền lên mạng, ở quán Internet nhìn xem người khác chơi trò chơi đỡ thèm.

"Thực sự không được nữa thì ngươi có thể gia nhập đội khai thác quạng trên vùng Cực Không của hội trưởng lão, ở đó ngươi còn có thể điều khiển tinh chu." Tôn Giả điều khiển chiến hạm tinh chu nói.

"Không được, không gia nhập hạm đội khai thác quặng, là tôn nghiêm của người điều khiển chiến hạm tinh chu."

Lúc này tinh chu đột nhiên lắc một cái.

Tôn Giả điều khiển tinh chu kịp thời ổn định tinh chu, ánh mắt nhìn Ngọc Quân Tôn Giả rất là bất đắc dĩ.

Đây là, từ vị trí Quan Tinh Thuật nhìn về phía xa tinh chu, thấy được Thiên Linh tinh chu kéo theo vì sao chậm chạp tiến đến.

"Bọn họ gặp Yêu tộc." Tôn Giả điều khiển nhìn về phía phòng điểu khiển bị hủy của năm chiến hạm cự thụ trên dây xích nói.

"Thế mà đều là hoàn mỹ tiến đánh, lấy một địch năm, tinh chu còn không có một vết tích nào do bị pháo bắn."

"Điều khiển tinh chu là cao thủ."

Chương 251: Chiến hạm cự thú

“Thiên Linh Tông xuất hiện một thiên tài điều khiển tinh chu à.” Ngọc Quân Tôn Giả chua chua nói.

“Hẳn không phải thiên tài, lấy một địch năm còn có thể hoàn mỹ phá hủy tu sĩ điều khiển tinh chu, hiển nhiên phải là cao thủ thành danh đã lâu của nhân giới chúng ta.”

“Đi qua đó nhìn một chút chẳng phải biết sao.” Ngọc Quân Tôn Giả nói rồi trực tiếp phá vỡ không gian, chạy về phía Thiên Linh tinh chu.

“Đã là Tôn Giả rồi, mà tính tình vẫn vội vã như vậy.” Tôn Giả Đại Thừa điều khiển tinh chu nói.

Trong Hành Châu Thiên Linh Tông, Thiên Linh Tôn Giả đã nghe được giọng nói của Ngọc Quân Tôn Giả.

“Nhị Thái, giải trừ lá chắn phong tỏa không gian, ta muốn đi vào.”

Phòng điều khiển chính Thiên Linh tinh chu truyền đến thanh âm của Ngọc Quân Tôn Giả.

“Đại Thái, tinh chu của bản tôn không chào đón ngươi, nhanh chóng đi đi.” Thiên Linh Tôn Giả bĩu môi nói.

Cùng là Nhị Đại Thái Bỉ lĩnh vực điều khiển tinh chu, bộ mà Vân Quân Tôn Giả ưa thích nhất, hắn không thể rõ ràng hơn được nữa.

Nếu như để hắn biết mình có con rối điều khiển tinh chu lợi hại như thế, hắn còn không hưng phấn đến phát nổ tại chỗ mới lạ.

Con rối ngồi ở vị trí điều khiển chính nhát mắt bị Thiên Linh Tôn Giả chuyển dời đến bên trong hành cùng không gian của hắn, có vài thứ chỉ mình dùng là được, người khác sợ là không dùng được.

“Nhị Thái, nể mặt ngươi quá rồi phải không.”

Vân Quân Tôn Giả nói rồi hóa thành ánh sáng đen trực tiếp xuyên qua lá chắn của Thiên Linh Tông tinh chu, trực tiếp xuyên thẳng đến phòng điều khiển chính.

Hắn vừa vào phòng điều khiển chính của tinh chu, đã thấy Thiên Linh Tôn Giả đang ngồi ở vị chí điều khiển chính.

“Năm chiếc chiến hạm cự thú kia là ngươi phá hủy.” Ngọc Quân Tôn Giả nhìn Thiên Linh Tôn Giả trên vị trí điều khiển chính hoài nghi hỏi.

“Ta nói là ta phá huỷ, ngươi tin hay không.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Không tin, mau nói, đại sư đó là ai, ta muốn bái hắn làm thầy.” Ngọc Quân Tôn Giả sùng bái nói.

Nhờ vào sở thích của Ngọc Quân Tôn Giả, toàn bộ cao thủ điều khiển tinh chu của Nhân giới đều đã được hắn chào hỏi, mọi người chịu áp lực từ sự uy hiếp bởi giá trị võ lực của hắn mà đều nhận hắn làm học trò, sau cùng trải qua thiên tai vạn khổ mới khiến họ tin rằng, rau vĩnh viễn là rau, có theo học ngươi hay không cũng không có liên quan.

“Ngươi thôi đi, những Tôn Giả bị người gây tai vạ vẫn chưa đủ nhiều à.” Thiên Linh Tôn Giả nhìn sang Ngọc Quân Tôn Giả nói.

“Ngươi đừng quản nhiều như vậy, hay còn muốn để cho cái chuông to bảo bối của ngươi nhiều thêm vài khe nứt.” Ngọc Quân Tôn Giả uy hiếp nói.

Mặc dù trình độ điều khiển tinh chu của hai cây rau bọn hắn không ra làm sao, nhưng nhắc đến thần thông đạo pháp, là trình độ số một số hai ở Nhân giới.

Hắn là một, Thiên Linh Tôn Giả là hai.

“Chính là ta, ngươi muốn tin hay không thì tùy.”

“Chiến hạm tinh chu của Lão đại của ngươi đã dẫn theo hạm đội bắt đầu quét ngang khu vực vành đai thiên thạch rồi, ngài còn không đi là không bắt kịp được đâu.” Thiên Linh Tôn Giả nói rồi ra hiệu Ngọc Quân Tôn Giả nhìn về phía bên ngoài.

Ngọc Quân Tôn Giả nhìn nhìn hạm đội sau xâm nhập vào vành đai thiên thạch, sau đó thân hình lóe lên,biến mất tại phòng điều khiển chính.

“Chờ ta trở về, sẽ đích thân đến Thiên Linh tông chào hỏi.”

Sau kh iThiên Linh Tôn Giả xác định người đã rời đi, sắc mặt nghiêm túc nhìn về phía những trưởng lão ở xung quanh nói:”Nhớ kỹ lời nói trước đó của ta, nếu ai làm bại lộ sự tồn tại của con rối, đừng trách ta không nể tình đồng môn.”

“Thái Thượng trưởng lão yên tâm, nhóm chúng ta vốn là một thể với tông môn, thà chết cũng không tổn hại đến lợi ích của tông môn.” Một vị trưởng lão trong đó dẫn đầu nói.

“Con rối này có ơn cứu mạng với chúng ta, chúng ta yêu thích bảo vệ còn không kịp, sao có thể để lộ tin tức về nó được.”

“Thái Thượng trưởng lão, ngươi cho chúng ta là loại người gì chứ.”

Nhìn xem phản ứng của các trưởng lão, Thiên Linh Tôn Giả thỏa mãn gật đầu, sau đó di chuyển con rối trong hành cung của chính mình ra, nhường vị trí điều khiển chính, để con rối tiếp tục điều khiển tinh chu.

Thiên Linh Tôn Giả trong lúc vô tình phát hiện, linh thạch tiêu hao khi con rối điều khiển tinh chu, có thể tiết kiệm một phần so với những người điều khiển khác.

“Năm chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc, ba chiếc đưa tới Thiên Luyện Tông, hai chiếc còn lại đưa cho Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn.”

“Hoàn mỹ!” Thiên Linh Tôn Giả nói, bắt đầu nằm mơ một giấc mộng đẹp Thiên Linh Tông dưới sự dẫn dắt của mình trở thành tông môn đạt trình độ cao nhất nhất của Nhân giới.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang ở dưới không gian dưới đất nghiên cứu chiến hạm cự thú của Yêu Tộc mà Thiên Linh Tôn Giả đưa đến.

Chiến hạm cự thú của Yêu Tộc là một cự xà chưa biết rõ chủng loại, to lớn đến mấy vạn mét.

“May là đây là hình rắn, nếu như giống loại chiến hạm cự thú cao như vậy hình người, thật sự không dễ cải tiến.” Từ Phàm vuốt ve mặt ngoài kim loại của chiến hạm cự thú nói.

“Thật là xa xỉ mà, chế tạo ám thiết lưu quang chỉnh thể, hạch tâm linh lực tiên văn, thiết kế pháp trận phù văn này, phù văn khắc họa này.”

“Gần như phát huy đến cực hạn tính năng của ám thiết lưu quang.”

“Cơ hồ đem lưu quang ám thiết tính năng phát triển đến cực hạn.” Từ Phàm lấy làm kinh ngạc nói.

Lúc này, truyền tống trận trong nội bộ không gian dưới đất phát ra linh quang.

Sa Điêu sải bước đi vào.

“Đây là chiến hạm cự thú của Yêu tộc à.” Sa Điêu hưng phấn nói, một tay giống như Từ Phàm vuốt ve mặt ngoài của chiến hạm cự thú.

“Thật là xa xỉ mà, chế tạo ám thiết lưu quang chỉnh thể, hạch tâm linh lực tiên văn, thiết kế pháp trận phù văn này, phù văn khắc họa này.” Sa Điêu sợ hãi than nói.

“...” Từ Phàm.

Đây là sự trùng hợp quỷ quái gì.

“Đây là thù lao Thiên Linh tông đưa tới, hiện tại ta đang nghĩ phải cải tạo nó như thế nào.” Từ Phàm nói.

“Này còn cái tạo cái gì nữa, in lên ấn ký của tông môn chúng ta, lại báo cáo một chút với hội trưởng lão, là được rồi.”

“Chiến hạm Yêu tộc này đã rất hoàn mỹ.” Sa Điêu vuốt ve chiến hạm cự thú nói.

“Chiến hạm tinh chu Nhân tộc của chúng ta là chơi pháo, cái này có chút nhỏ nhen.” Từ Phàm nói.

“Nhưng nếu thật sự cải tạo nó, cái ám thiết lưu quang này uổng phí rồi.” Sa Điêu tiếc nuối nói.

“Chỉ cải tạo trên cơ sở vốn có, sẽ không động vào cái ám thiết lưu quang này đâu.”

“Bồ Đào, đưa phương án đã thiết lập xong xuôi đưa cho Sa phong chủ .” Từ Phàm nói.

Một con rối công cụ cầm một ngọc giản đưa tơi trước mặt Sa Điêu.

Sa Điêu cầm lấy ngọc giản để sát vị trí mi tâm.

Sau nửa giờ, tinh thần của Sa Điêu mới chầm chậm bình ổn, sự chấn động trong mắt vẫn chưa giảm đi chút nào.

“Đây quả thật là…” Vốn từ của Sa Điêu có chút nghèo nàn.

“Điếu tạc thiên.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

"Chính là ý này."

"Mặc dù khỗng rõ điếu là ý gì, nhưng ngữ cảnh phù hợp." Sa Điêu nói.

"Nhưng mà cải tạo kiểu này độ khó cao."

"Không sao, từ từ thôi, hiện tại tông môn còn chưa có người đủ thực lực điều khiển." Từ Phàm nói.

"Chờ ta luyện chế xong chiếc tinh chu mà Đại trưởng lão đưa đến, ta sẽ qua đây cải tạo chiếc tinh chu này." Sa Điêu nói.

"Ha ha, ý của ta chính là như vậy." Từ Phàm nheo mắt lại nói.

Sau khi hai người hàn huyên, Sa Điêu cáo từ trở lại đỉnh núi của mình tiếp tục nghiên cứu ngọc giản thiết kế mà Từ Phàm đưa cho, con phải chờ Bàng Phúc mua sắm vật liệu quay lại.

"Không biết rõ, sau khi tải tạo chiếc chiến hạm cự thú này, xuất hiện trên chiến trường, những Yêu tộc đó sẽ có phản ứng gì." Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Ngươi cho rằng đây là một chiếc chiến hạm cự thú yêu tộc chân chính, vậy ngươi sai rồi, đây là một chiếc chiến hạm cự thú có thể phân giải lắp ráp.

Lúc ngươi cho rằng chiếc chiến hạm cự thú này là một chiếc chiến hạm cự thú có thể phân giải tổ hợp, ngươi lại sai rồi, nó còn là một chiếc chiến hạm pháo kích nhiều tốp nhỏ loại hình ma trận.

Cuối cùng lúc ngươi thiên tân vạn khổ muốn tiêu diệt chiếc chiến hạm cự thú này, sẽ còn phát hiện một sự bất ngờ đến vui vẻ lớn.

Chương 252: Tụ Tiên Phá Tài

Bên trong không gian dưới đất, Từ Phàm nghe Bồ Đào báo cáo, khóe miệng sắp sửa kéo dài đến tai rồi.

"Thật sao, Thiên Linh Tôn Giả kia còn muốn đưa cho Ẩn Linh môn hai chiếc chiến hạm cự thú." Từ Phàm hưng phấn nói.

Một màn hình xuất hiện trước mặt Từ Phàm, hiện rõ bên trên chính là năm chiếc chiến hạm cự thú bị phá hủy phòng điều khiển chính.

“Chiến hạm cự thú hình người, sai, hẳn là chiến hạm cự thú hình vượn.”

“Cái này không tệ, hơi cải tiến một cái, giữ chức con rối hộ vệ của Ẩn Linh đảo rất được.” Từ Phàm vui vẻ nói, cảm giác gần đây tài vận của hắn vượt ra khỏi sự đo lường, những thứ mà trước kia không dám nghĩ, giờ từng cái từng cái nối bước đến.

Vào thời điểm này, Từ Phàm lại bắt đầu rối rắm, nghĩ xem cái này có nên coi thành lễ hỏi hay không, để lão tứ nhà hắn cưới được vợ về rồi lại nói.

Ngay lúc Từ Phàm đang xoắn xuýt, pháp bảo truyền tin vang lên một tiếng.

Từ Phàm cầm lấy nhìn một cái, phát hiện là Lý Huyền Đạo.

Đình nghỉ mát bên hồ Linh Dịch.

“Sư phụ, đây là tất cả tiên văn mà ta giữu trong tay, xin ngài nhận lấy.” Lý Huyền Đạo cung kính nói.

Từ Phàm nhận lấy ngọc điệp Lý Huyền Đạo đưa qua, thu vào bên trong nhẫn không gian, sau đó lấy ra hắc liên bát phẩm lấy được từ chỗ Ám Xà.

“Không có đồ gì tốt, hắc liên bát phẩm đạo khí, ta đã xóa ấn ký của Ám Xà, đến lúc ngươi tấn thăng Hóa Thần ký hẳn có thể sử dụng.”

“Đừng có từ chối, với bản lĩnh của ngươi, trong vòng trăm năm tấn cấp Hóa Thần không thành vấn đề, cài này cầm trước mà dùng, đợi đến lúc ngươi lại trở lại Ẩn Linh môn, ta sẽ luyện chế thêm cho ngươi mấy đạo khí phù hợp với ngươi.” Từ Phàm nói.

Lý Huyền Đạo nhận lấy hắc liên bát phẩm.

“Tạ sư phụ.” Lý Huyền Đạo cung cung kính kính hành lễ sư đồ.

“Chuyến đi này mọi việc đều phải cẩn thận .” Từ Phàm dặn dò, mặc dù hắn chưa nhận Lý Huyền Đạo là đồ đệ chân chính của mình, nhưng danh phận sư đồ này hắn cũng nhận rồi.

“Vâng.”

Nhìn xem Lý Huyền Đạo độn quang đi xa, Từ Phàm nói: “Hi vọng ngươi có một kết cục viên mãn.”

Đối với việc Lý Huyền Đạo luận hồi mấy vạn năm, chỉ vì tu được Kim Tiên cứu mẹ, nội tâm Từ Phàm vẫn rất kinh nể, nhưng hắn đoán chừng mình không giúp được gì lớn.

Hai mươi nghìn năm sau, dù cho hắn tìm được phương pháp tiêu hao tuổi thọ của chính mình, nhiều nhất cũng là trình độ Chân Tiên, đến lúc đó đệ tử mà mình thu nhận, có lẽ sẽ có cơ hội giúp được.

Nghĩ đến đồ đệ của mình, vào lúc này Từ Phàm mới phát hiện sáu đồ đệ có vẻ hơi ít.

“Hay là lại thu thêm mấy đồ đệ, như vậy tỷ lệ thành tài của đồ đệ cũng tương đối lớn.” Từ Phàm suy tư nói.

Sau đó Từ Phàm lắc đầu nói: “Vẫn nên nâng tu vi lên rồi nói sau, Kim Đan kỳ vẫn còn kém chút nữa.”

Vào lúc này, Bồ Đào đột nhiên thông báo cho hắn, nói Từ Nguyệt Tiên đã lấy hơn 1000 vạn linh thạch thượng phẩm trong bảo khố.

“Không cần để ý, lại tiếp tục về lấy, còn tiếp tục cho.” Từ Phàm vô tình nói, rất tư thế mình không thiếu tiền.

Một tháng sau.

“Cái gì, hiện tại linh thạch trong bảo khố chỉ còn lại 5000 vạn linh thạch thượng phẩm!” Từ Phàm cả kinh nói.

“Đã tiếp cận mức cảnh báo linh thạch, chạm đến cảnh cáo.” Bồ Đào nói.

“Rủi ro tụ tiên chả lẽ phá vỡ tiền tài của ta sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Lúc này, trên bầu trời xoẹt qua một luồng ánh sáng trực tiếp bay về phía bảo khố.

Từ Phàm nheo mắt lại, khẽ nhất tay một cái.

Trong nháy mắt phía trước đọn quang xuất hiện một bàn tay lớn linh khí, trực tiếp chộp về phía độn quang.

Từ Nguyệt Tiên bị bàn tay to lớn linh khí bắt lấy, xách cổ đến trước mặt Từ Phàm

Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên có chút phấn khởi, cau mày hỏi: “Nói một chút, ngươi lấy hơn một trăm năm mươi triệu linh thạch thượng phẩm trong bảo khố, dùng hết làm cái gì rồi.”

Từ Nguyệt Tiên tranh công lấy ra một cái bình ngọc nhỏ.

“Sư phụ ngươi xem, đây là Tử Sinh thánh đan, này là thần đan có thể kéo dài năm trăm năm sinh mạng đấy.” Từ Nguyệt Tiên vừa nói vừa lấy ra một cái bình ngọc nhỏ.

“Sư phụ nhìn này, đây là tam chuyển linh phách Huyền Đan.”

“Đây là linh kiếm đạo khí.”

“Đây là Thánh Nguyên Trận Bàn.”

“Đây là Linh Lung Bảo Xa.”\

“Đây là…”

Nghe Từ Nguyệt Tiên báo cáo, biểu cảm trên mặt của Từ Phàm càng ngày càng đặc sắc.

Khi những thứ đồ đó xếp thành một ngọn núi nhỏ trước mặt Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên mới dừng lại hành vi móc đồ vật ra.

“Cuối cùng, sư phụ, ngươi xem ta tu vi.”

Từ Nguyệt Tiên nói rồi, trực tiếp giải phóng khí thế quanh thân mình.

“Hóa Thần kỳ?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Ăn một viên Huyền Anh Hóa Thần Đan.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Một trăm năm mươi triệu linh thạch này, ngươi đổi lấy một đống đồ chơi này.” Từ Phàm cau mày nói.

Lúc này, một con Ngũ Linh Minh Hầu, xuất hiện bên người Từ Phàm, điểm một cái về phía Từ Nguyệt Tiên.

Chỉ thấy trên không trung ngưng tụ một giọt nước chí thuần chí tịnh rơi xuống trên đầu Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên mới vừa rồi còn hưng phấn đầy mình, hiện giờ đã bình tĩnh lại.

Ánh mắt chậm rãi khôi phục lý trí.

“Sư phụ, có phải ta bị trúng huyễn thuật hay không.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

Hiện tại Từ Phàm đang mượn dùng thân thể của Ngũ Linh Minh Hầu nghiên cứu nhân quả trên người Từ Nguyệt Tiên.

Chỉ thấy Ngũ Linh Minh Hầu vốn dĩ đang đứng ở đỉnh phong cũng với sự trôi đi của sinh mệnh lực, bắt đầu chậm rãi trở nên già yếu, cuối cùng tu vi từ Luyện Hư kỳ hạ xuống Nguyên Anh kỳ.

Lúc này trong mắt Ngũ Linh Minh Hầu vốn đang bị điều khiển lộ ra vẻ sợ hãi, dùng ánh mắt tuyệt vọng mang theo khẩn cầu nhìn Từ Phàm.

“Sư phụ, không phải đại kiếp nạn của đồ nhi thì thôi ạ, có một số việc sớm đã là mệnh trung chú định.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Cuối cùng Từ Phàm thở dài một hơi, Ngũ Linh Minh Hầu đình chỉ già yếu, sinh mệnh lực cũng ổn định lại.

“Quay về đi, căn nguyên của ngươi vẫn còn, ta sẽ giúp ngươi khôi phục tu vi.” Từ Phàm nhìn Ngũ Linh Minh Hầu già yếu nói.

Ngũ Linh Minh Hầu quỳ xuống dập đầu với Từ Phàm, cám tạ ơn giữ mạng của Từ Phàm.

“Sư phụ, nghiên cứu được cái gì chưa.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Thiếu một bước nữa, nếu không phải con khỉ này còn hữu dụng, ta đã sử dụng mạng của nó để tìm ra nhân quả cuối cùng kia.” Từ Phàm nói.

“Là ai đang tính kế ta.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Ta không suy diễn ra, chuỗi nhân quả cuối cùng đó kết nối đến thế giới đại thiên thì đứt đoạn.”

“Nhưng có thể xác định một chút, ngươi bị bọn chúng để mắt tới, mệnh cách tụ tiên phá tài này của ngươi đoán chừng sẽ theo ngươi cả đời.” Từ Phàm thở dài một hơi nói, chỗ lợi hại nhất của mệnh cách này là có thể ảnh hưởng đến người xung quanh.

“Vậy những đồ vật này có phải thật không.” Từ Nguyệt Tiên nhìn tài bảo đạo khí xếp thành một ngọn núi nhỏ nói.

“Đồ thì cũng không giả, nhưng là giá trị thấp hơn một trăm năm mươi triệu linh thạch nhiều.” Từ Phàm thở dài nói, nhọc nhằn khổ sở vài chục năm, một phát trở lại trước giải phóng.

“Những thứ đồ này cộng lại nhiều nhất chỉ là 6000 vạn linh thạch thượng phẩm, xét thấy tình huống lúc đó của ngươi, ngọc hộ thân ta đưa cho ngươi bị vỡ nát người còn không phát hiện, việc này coi như xong..”” Từ Phàm nói chỉ chỉ dây đỏ trước ngực Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên vừa nhìn, lại lấy một cái từ trong nhẫn không gian, treo trước ngực.

“Được rồi, nói một chút tình huống lúc đó đi, xem xem là thủ đoạn như thế nào, có thể hố nhiều linh thạch của ngươi như thế.” Từ Phàm nói.

Từ Nguyệt Tiên tóm tắt lại một lần tình huống lúc đó, sắc mặt Từ Phàm càng ngày càng đặc sắc.

Chương 253: Âm Dương khởi vận thuật

Ở một nơi trong di tích Từ Nguyệt Tiên đã gặp một cửa hàng tồn tại hàng chục nghìn năm.

Ở trong cửa hàng, thế mà còn có con rối đang buôn bán một loại sản phẩm tên là túi Tiên Duyên, cũng chính là một loại túi trữ đồ đặc biệt, những chiếc túi Tiên Duyên này đến từ rất nhiều thế giới, một là 100 nghìn linh thạch Thượng Phẩm.

Khi Từ Nguyệt Tiên mở một chiếc túi Tiên Duyên đầu tiên ra với thái độ thử nhìn xem một chút, thì tình hình bắt đầu thay đổi khác nhau.

Túi Tiên Duyên của 100 nghìn linh thạch Thượng Phẩm, vậy mà mở ra được một món linh kiếm Đạo Khí.

Thì chiếc túi Tiên Duyên thứ hai mở ra được thánh đan Tử Sinh.

Sau đó con rối của cửa hàng đó ở trong ánh mắt cảnh giác của Từ Nguyệt Tiên, nói ra lai lịch của cửa hàng.

Hóa ra cửa hàng này có trận Truyền Tống kết nối thế giới Đại Thiên này, linh thạch Thượng Phẩm thu được vừa rồi cũng đều thông qua trận Truyền Tống, kết nối thương hội của thế giới Đại Thiên.

Sau đó Từ Nguyệt Tiên đã rơi vào một trạng thái kỳ diệu, cảm giác đồ vật ở ra phía sau càng ngày càng đáng tiền, cuối cùng mua sạch tất cả túi Tiên Duyên, chiếc cuối cùng mở ra được Huyền Anh Hóa thần đan.

Nghe hết lời giải thích của Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm ngắt lời rồi nói: “Chơi chiêu trò cũ thì cũng thôi đi, lại còn dùng trò huyễn thuật.”

“Sư phụ, vậy sau này làm thế nào, có phải cửa hàng kia ám lấy ta rồi không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Cái này dễ giải quyết, về sau linh thạch mỗi tháng của ngươi sẽ có hạn ngạch 10 triệu linh thạch Thượng Phẩm, như này khi gặp lại, vậy thì không hố nổi ngươi.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, dù sao ta có nhiều linh thạch như vậy cũng vô dụng.” Từ Nguyệt Tiên bất đắc dĩ nói.

“Nhưng mà, mặc dù những món đồ này của ngươi thua lỗ. Nhưng bên trong có rất nhiều đồ khá thú vị.”

Từ Phàm vung tay lên, mấy cái Ngọc Điệp từ trong ngọn núi nhỏ bay ra, rơi xuống lòng bàn tay của Từ Phàm.

“Những thứ này đều là công pháp của bàng môn chi đạo ở thế giới Đại Thiên, rất có ý nghĩa tham khảo.” Từ Phàm trực tiếp lấy ra một bộ công pháp bên trong Ngọc Điệp bằng Huyễn Hóa Quang Ảnh Thuật.

“Con rối Hóa Linh pháp, không biết khi dùng lên trên người con rối của tông môn chúng ta, sẽ có hiệu quả sinh mệnh.”

“Còn có cái này nữa.” Từ Phàm vừa nói vừa chiếu ra một công phu.

“m Dương khởi vận thuật, người đầu tiên nhìn thấy công pháp có thể gia tăng khí vận.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Một tấm tiền đồng âm dương xuất hiện ở trong tay của Từ Phàm, mặt chính là dương, mặt trái là âm.

Từ Phàm nhẹ nhàng bắn tiền đồng lên, chỗ đồng tiền xu rơi xuống xuất hiện một cái bát lớn.

Tiền đồng va chạm với đáy bát phát ra tiếng vang lanh lảnh, sau đó cùng với sự lăn lộn của tiền đồng cuối cùng ngước lên mặt âm.

“Không thể nào, xui xẻo như vậy.” Từ Phàm nói, tiền đồng âm dương bên trong Âm Dương khởi vận thuật, Mặt dương hướng lên trên thì thể hiện một ngày đều có may mắn, mặt âm hướng lên trên thì thể hiện một ngày đen đủi.

“Điều này thể hiện cái gì.” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

“Điều này đang thể hiện trong vòng 12 canh giờ, vi sư sẽ gặp xui xẻo.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, mặt âm hướng lên trên ở đáy bát đó, biến thành một màu đen kịt.

Nhìn thấy một màn này, sắc mặt Từ Phàm biến hóa, không nghĩ tới chỉ là tùy tiện trêu đùa, vậy mà lại xảy ra tai họa như thế.

“Sẽ rất xui xẻo.” Từ Phàm nói bổ sung.

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một thanh hợp kim trọng lực, trực tiếp đánh về hướng Từ Phàm.

“Không ổn!!”

Từ Phàm vung tay lên thu đống đồ chất lên thành một ngọn núi nhỏ, một tay bắt lấy Từ Nguyệt Tiên, biến mất ngay tại chỗ.

Đây là thanh trọng lực ở trên bầu trời đó, trực tiếp xuyên qua đại trận bảo vệ tông môn của Ẩn Linh môn, đánh vào vị trí mà Từ Phàm vừa rồi biến mất.

‘ Ầm ~~’

Sóng đất cuồn cuộn, khu vực Từ Phàm vừa rồi ở, đã hóa thành đống đổ nát.

“Chủ nhân, vừa rồi Bồ Đào trong nháy mắt đứng máy, không biết do nguyên nhân gì.”

Bên trên Hồ Linh Dịch, Từ Phàm nhìn đống đổ nát ở đằng xa, sắc mặt hơi khó coi.

Có phải là gần đây đã dùng hết vận may rồi, Từ Phàm suy tư nói.

Lúc này, hồ Linh Dịch nổi lên gợn sóng, Thiên Cát Quy bò lên.

Thiên Cát Quy nhìn Từ Phàm, nhẹ nhàng khẽ kêu một tiếng, sau đó nôn một cái bong bóng thải sắc, rơi lên trên đầu của Từ Phàm.

Bong bóng thải sắc nổ tung, hóa thành linh quang ba màu bao phủ toàn thân Từ Phàm.

Thoáng chốc Từ Phàm cảm thấy nhẹ nhõm thứ mà trước nay chưa từng có, loại cảm giác mây đen bao trùm vừa rồi kia biến mất không dấu vết.

Lúc này, trấn yêu tinh trên không trung của đảo Ẩn Linh đã thu hồi trọng lực bổng hợp kim sắp bắn.

“Vận rủi biến mất rồi sao, lão quy không nghĩ tới ngươi còn có cái bản lãnh này.” Từ Phàm bất ngờ nói.

Thiên Cát Quy giống như một tên cao thủ chùi đít cho vãn bối, lạnh lùng nhìn Từ Phàm một cái, sau đó chậm rãi chìm vào trong hồ Linh Dịch.

“Ô Quy thành tinh đều lạnh lùng như vậy sao.” Từ Phàm nói.

Cảm giác chênh lệch rất xa với lão quy trong long cung kia.

“Sư phụ, đây là hậu quả mà ngươi ném được mặt âm sao.”

“Đúng, chờ vi sư sáng tạo lại công pháp một lần nữa, nhưng lúc đó khi ngươi tiến vào di tích của bí cảnh một chút là được rồi.” Từ Phàm nói.

“Vâng vâng.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Lúc này, một màn hình xuất hiện ở trước mặt hai người Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên.

Phía trước chính là một màn trấn yêu tinh thu hồi thanh hợp kim trọng lực vừa rồi.

Từ Phàm hít sâu một hơi, khá lắm, ta đã cược vận may một ngày này, ngươi vậy mà muốn cái mạng của ta!

Sắc mặt của Từ Nguyệt Tiên cũng tương đối khó nhìn, tác dụng phụ của việc ném ra tiền đồng mặt âm lớn như thế sao.

“Chủ nhân, vừa rồi nhận được quấy nhiễu quy tắc không thể giải thích, tình hình bây giờ…….”

“Được rồi Bồ Đào, ta biết nguyên nhân.” Từ Phàm phất phất tay nói.

“Ta cho rằng chỉ là sự quấy nhiễu về mặt vận may, không nghĩ tới vậy mà lại cưỡng ép quấy nhiễu.”

“Cái này thì có chút quá đáng rồi.” Từ Phàm có chút chưa tỉnh hồn nói.

Nếu như vừa rồi thanh hợp kim trọng lực của Trấn Yêu Tinh bắn xuống lần thứ hai, hắn nhiều ít gì cũng bị thương.

Phải biết thanh hợp kim trọng lực bắn ra từ trấn yêu tinh để công kích ngươi, đã vượt qua cực hạn của Hợp Thể kỳ, Hợp Thể kỳ thông thường chỉ cần được khóa định, thì khó thoát vận mệnh bị đánh giết.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên dẫn dắt ra một tia khí tức nhân quả của Từ Nguyệt Tiên, hóa thành một tiền đồng âm dương.

“Sư phụ ngươi muốn làm gì?” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi, nàng vừa rồi cảm thấy một luồng khí tức khó hiểu của mình bị Từ Phàm lấy đi.

“Không có gì, làm thí nghiệm.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Nói tiền đồng âm dương bị Từ Phàm ném ra ngoài, một bát lớn xuất hiện ở trong không trung.

“Leng keng ~”

Mặt dương tiền đồng xuất hiện ở đáy bát.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên giật mình, cảm giác mình đã ký kết một cái khế ước rất quan trọng.

Sau đó sắc mặt Từ Phàm kỳ lạ lấy ra một trận bàn Uẩn Linh run rẩy.

Từ Phàm vừa mới lấy ra, trận bàn Uẩn Linh hóa thành một con trường long màu đen vọt vào trong cơ thể của Từ Nguyệt Tiên.

“Đệch, cái này có hiệu lực nhanh quá rồi.” Từ Phàm nói.

Từ Nguyệt Tiên lâm vào một loại chuyển thái kỳ diệu.

Mãi cho đến khi trời tối, Từ Nguyệt Tiên mới hồi phục tinh thần lại.

“Sư phụ, trận bàn Uẩn Linh kia có khí linh Tiên Khí, hiện tại đã nhận ta làm chủ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Bản thể Tiên Khí đó vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Ở thế giới Đại Thiên kết nối với cửa hàng, khí linh Tiên Khí nói có cơ hội mua được bản thể ở bên trong cửa hàng đó.” Từ Nguyệt Tiên

nói.

“Ha ha, không tệ, cái Âm Dương khởi vận thuật này không hổ danh là thần thông của thế giới Đại Thiên, quả nhiên quá giỏi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, tổn thất 150 triệu linh thạch để có được một khí linh Tiên Khí cũng xứng đáng.

Chương 254: Thần thông dù mạnh cũng không kịp mệnh cách

Từ Phàm còn chưa hết vui, thì bị Từ Nguyệt Tiên phá vỡ ảo tưởng.

“Sư phụ, còn có một chuyện, tốt nhất ngươi xem một chút nhẫn không gian của ngươi.” sắc mặt Từ Nguyệt Tiên kỳ lạ nói.

“Ngươi có ý gì.” Từ Phàm nói rồi bắt đầu kiểm tra nhẫn không gian.

“Đệch!!!” Từ Phàm hoảng sợ nói.

Chỉ thấy trong nhẫn không gian của Từ Phàm đều là một đống bột phấn không có chút linh khí nào, còn có một số hòn đá chưa vỡ nát.

Sau khi xem hết nhẫn không gian, Từ Phàm cảm giác hoa mắt, sau đó lại bắt đầu nghiêm túc xem xét đồ vật trong nhẫn không gian.

Cùng với biểu cảm dần dần đông cứng của Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên lộ ra chút xấu hổ.

Biểu cảm ngưng kết của Từ Phàm mãi cho đến một tiếng đồng hồ sau, mới dần dần từ tốn lại.

“Nhẫn không gian của ta là ta tự mình luyện chế.”

“Ta dám nói đây là nhẫn không gian có không gian lớn nhất của cấp bậc đạo khí trở xuống.”

“Đa số gia tài của vi sư đều ở bên trong.” Từ Phàm thê lương nói.

“Sư phụ, đều là lỗi của ta, sau này ta sẽ trả lại tổn thất của sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Bỏ đi, không liên quan tới ngươi, xem như vi sư tự làm tự chịu hoặc nói đây là do số phận quyết định.”

“Tụ tiên phá tài, tài sản bị phá hóa ra đều là của ta.”

Nghe thấy lời nói của Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên cũng không biết nên an ủi Từ Phàm như thế nào.

“Sư phụ, ngươi không sao chứ.” Từ Nguyệt Tiên thận trọng hỏi.

“Không sao, cũng chính là đã tổn thất hơn phân nửa gia tài của mình, cố gắng nhiều năm đã quay lại rồi.” Từ Phàm nói, so sánh với con đường sau này của mình, chút tổn thất này nhiều lắm xem như là hạt cát trong sa mạc.

“Thật sự không có sao chứ.” Từ Nguyệt Tiên xác định nói.

“Lấy khí linh Tiên Khí trong người ngươi ra, ta muốn giản luyện hóa nó.” Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ha ha, sư phụ, không sao thì ta đi trước.” Từ Nguyệt Tiên nói rồi hóa thành một vệt độn quang biến mất ở trên bầu trời.

“Đợi ta có thể luyện chế Tiên Khí, tốt xấu gì cũng phải cách thức hóa ngươi. Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên độn quang đi nói.

Từ Phàm phất tay tung ra một mảnh bột phấn.

“Xem ra Âm Dương khởi vận thuật, vẫn là bù không nổi cái mệnh cách này của Nguyệt Tiên.” Từ Phàm nói.

Sau đó, con rối trong nhà kho bảo vật của Ẩn Linh môn nhận được một mệnh lệnh, sau này tinh cấm chỉ thu nhập bất kỳ vật gì của chưởng môn.

Nếu như nhất định phải nhận, cũng phải đặt vào trong nhà kho bảo vật của độc lập.

“Cái mệnh cách này đợi ta đến Nguyên Anh kỳ mới có thể che đậy một chút.” Từ Phàm đau đầu nói.

Lúc này, Bàng Phúc về tới Ẩn Linh môn bảo Từ Phàm từ bỏ lục soát.

Bên trong tiểu viện của Từ Phàm, Bàng Phúc đang báo cáo tình hình trong khoảng thời gian gần đây.

“Không hổ danh là tu sĩ thương đạo, bản năng kiếm tiền này thật sự lợi hại.” Từ Phàm tán thưởng nói.

Khi Bàng Phúc báo cáo về dòng tiền, trực tiếp biến quỹ của thương hội lúc trước Từ Phàm đưa cho thành tài nguyên có thể nhân lên.

“Từ thương hội chuyển 100 triệu linh thạch Thượng Phẩm vào trong nhà kho bảo vật.”

“Gần đây thương hội xảy ra chút vấn đề, thiếu chút linh thạch.” Từ Phàm vui mừng nói.

Cảm giác hiện tại của Từ Phàm chính là cảm giác nuôi con trai nhiều năm cuối cùng nó cũng bắt đầu kiếm tiền.

Không chỉ có thể kiếm tiền, còn có thể trợ cấp cho cả nhà.

“Được, linh thạch của thương hội gần đây đích thực là có hơi nhiều.” Bàng Phúc nói.

Những năm trở lại đây sau khi theo thương hội Ẩn Linh bán con rối Nguyên Anh kỳ và Hóa Thần kỳ, thì dòng tiền linh thạch của thương hội trở nên dồi dào đến lạ thường.

Hiện tại thì dẫn đến thương hội Ẩn Linh trong thương hội Nhị Lưu là chủ nợ lớn nhất của các thương hội còn lại.

Mỗi ngày đến hạn thanh toán, luôn có hơn mười đại lão Hợp Thể kỳ tới lôi kéo làm quen với Bàng Phúc.

Điều này đã khiến cho Bàng Phúc có một loại ảo giác, Hợp Thể kỳ cũng như thế mà thôi.

Lúc này, bốn con rối Luyện Hư kỳ xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

Đây là con rối được phân thân số một luyện chế bằng hợp kim cấp bậc đạo khí hợp thành sa điêu bài từ linh khoáng trong bảo khố.

Hiện tại tông môn tổng cộng mới có hai mươi con.

“Bốn con rối Luyện Hư kỳ này giữ lại để chưng bày, thuận tiện thăm dò một chút giá cả con rối.” Từ Phàm nói.

Vốn Từ Phàm cũng không muốn sớm như vậy để lộ ra Con rối Luyện Hư kỳ.

Ai bảo nhẫn không gian của Từ Phàm trống trơn, một cọng lông linh thạch cũng không có.

“Con rối Luyện Hư kỳ này có thể sản xuất hàng loạt nữa không.”

Bàng Phúc kích động nói.

Dựa theo tình hình trước đây của Từ Phàm, chỉ cần là hắn cho thăm dò cấp bậc, vậy thì chứng minh thứ này đã bắt đầu sản xuất hàng loạt.

“Hiểu được cũng khá nhiều đó, nhưng mà không thể, hiện tại không thể sản suất hàng loạt, chỉ có thể làm thêm cho từng người.”

“Thật sự muốn sản xuất hàng loạt, đoán chừng phải chờ tới mấy năm sau.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.” Bàng Phúc có chút thất vọng, nếu như có thể sản xuất hàng loạt hắn có thể nhờ vào đó để thương hội Ẩn Linh biến thành thương hội hàng đầu.

“Đừng nóng lòng, sau này còn có nhiều thứ cảm động lắm, còn có thị trường rộng lớn hơn đang chờ ngươi phát huy.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ta hiểu rồi.” Bàng Phúc nói, nhưng mà ở sâu trong lòng vẫn lo lắng.

Sự tiến bộ của Ẩn Linh môn hắn vẫn đặt ở trong mătts, cùng với sự phát triển càng ngày càng tốt của Ẩn Linh môn, hắn phát hiện tác dụng của mình ở trong Ẩn Linh môn trở nên càng ngày càng thấp kém.

Cuối cùng hắn dần dần phát hiện, chính là một người tùy tiện đến cũng có thể tạo được hiệu quả giống như hắn.

Nhìn vẻ mặt lo lắng của Bàng Phúc, Từ Phàm cười vỗ vỗ bả vai của Bàng Phúc.

“Vị trí của ngươi ở Ẩn Linh môn, không thể thay thế.”

“Nhớ kỹ lời ta đã từng nói.” Từ Phàm nói bóng dáng giống như là ở trước mặt Bàng Phúc.

Nhìn độn quang của chiếc xe Bàng Phúc đi xa, Từ Phàm vừa cười vừa nói: “Tâm ma thứ này còn cần tự mình xử lý.”

Lúc này Từ Phàm quay đầu nhìn Thiên Cát Quy ở bên cạnh nói: “Lão quy, cái bong bóng thải sắc kia của ngươi có thể dùng lên ta lần nữa hay không, nhìn xem ta có thể hay có được vận may hay không.”

Thiên Cát Quy ở bên cạnh Từ Phàm lạnh lùng dùng ngôn ngữ thú nói với hai con nai con bên trên mai: “Chủ của cái đảo này là kẻ ngốc, sau này các ngươi phải chú ý một chút."

"Ngươi mới biết à." Nai con đáp lại bằng ngôn thú ngữ.

"......" Từ Phàm.

Nồi lẩu thịt hươu mai rùa đó thì làm thế nào do ai nấu.

Một chiếc tinh chu kéo một vì sao khổng lồ dần dần bay về hướng đại lục trung tâm.

Trên tinh chu của Thiên Linh Tông, tất cả đệ tử trên tinh chu đều có chút không kịp chờ đợi được trở về tông môn giống như người khác khoe khoang kiến thức của hành trình trên tinh chu lần này.

Trong mắt bọn hắn, đánh bại năm chiếc chiến hạm cự thú của Yêu Tộc là Thái Thượng trưởng lão của bọn họ.

Theo tinh chu dẫn dắt vì sao lên trên không cao trăm dặm cách Thiên Linh Tông.

Có hai bóng dáng với tầm vóc khổng lồ xuất hiện ở tinh chu cách đó không xa.

"Nhị sư huynh, lần này thu hoạch rất tốt." Trong đó một bóng dáng với tầm vóc khổng lồ nói.

"Sau này tinh chu của tông môn có thể hoàn toàn yên tâm giao cho Nhị sư đệ." Một thân ảnh khác nói.

"Ha ha, trước kia khi ta cầu cứu các ngươi, các ngươi không nguyện ý, chỉ cho ta một chiếc tinh chu rách nát nhất trong tông môn, bây giờ thấy ta lợi hại, muốn giao những tinh chu khác cho ta."

"Nghĩ hay thật." Thiên Linh Giả Tôn nói.

Trước kia bởi vì sai sót điều khiển tinh chu của hắn khá nhiều, không ít lời châm chọc khiêu khích hướng về hắn, bây giờ nhìn bản thân bắt đầu hỗ trợ, muốn để mình làm không công, nghĩ hay lắm.

Lúc này, hai thần thông hóa thân với tầm vóc khồng lổ biến thành hai ông lão xuất hiện ở bên trong phòng điều khiển chính của tinh chu, dựng râu trừng mắt với Thiên Linh Giả Tôn rồi nói: "Thiên Linh, ngươi đã quên lúc trước vì để ngươi điều khiển tinh chu, Thiên Linh Tông đều trải qua những gì."

"Hiện tại không dễ gì mà trở nên tốt hơn, thì cái đuôi của ngươi lại muốn vểnh lên trời!”

Chương 255: Chiến hạm cự thú Yêu Tộc tới tay

“Nghe nói Tôn Giả bị đuổi giết, bây giờ thấy được Tôn Giả không sao cả mới yên lòng.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Tin đồn Tu Tiên Giới, Thiên Linh môn nổi loạn, Thiên Linh Tông Thái Thượng đại trưởng lão và Thái Thượng Tam trưởng lão cùng nhau ra tay, truy sát Thiên Linh Tôn Giả ròng rã hai đại lục.

Tiên thành ở ven đường và may mắn nhìn thấy tu tiên giả trong trận truy sát kia, đều nói thẳng sống lâu cái gì cũng gặp được.

Thước thông thường chồng chất đó, lần lượt đánh lên trên mông của Thiên Linh Giả Tôn.

Đại Thừa Tôn Giả bị đánh đòn vẫn là lần đầu tiên nghe nói.

Thế là tin tức này trong nháy mắt truyền khắp nơi lục địa trung tâm.

“Hai lão già đó.” Thiên Linh Tôn Giả nghiến răng nghiến lợi nói, dạy dỗ mình thì thôi đi, lại còn đánh cái mông mình, khiến mình mất hết cả thể diện.”

“Chúng ta chỉ là thần thông luận bàn, không có gì đáng ngại.” Thiên Linh Tôn Giả từ tốn nói, phảng phất người đánh đòn không phải mình.

“Đây là chiến hạm Yêu Tộc của khí linh mà ta đáp ứng ngươi.” Thiên Linh Tôn Giả nói rồi lấy ra một chiếc nhẫn không gian, thứ đặt bên trong chính là hai chiếc chiến hạm cự thú hình vượn của Yêu Tộc.

“Xem ra thứ ta muốn không tệ, tên tiểu khí linh đó có phải là đã thông báo cho ngươi.” Thiên Linh Tôn Giảvừa cười vừa nói.

“Đúng, đều là đạo khí ta luyện chế, bên ta có thể nhận được phản hồi của ngươi.” Từ Phàm nói, chuyện này hắn ngay từ đầu đã không có dự định giấu diếm.

Hắn cũng biết, về phương diện này lừa gạt Đại Thừa Tôn Giả chính là tìm chết, Thiên Linh tôn giả không giỏi lái tinh chu, không có nghĩa là người ngốc.”

“Ngươi rất thông minh, một yêu cầu, khi ta điều khiển tinh chu gặp thời khắc nguy cấp, ngươi phải bảo đảm nó vẫn có thể bộc phát trạng thái kiểu đó.” Thiên Linh Tôn Giả tự động không để ý đến sự thật là con rối giúp hắn điều khiển tinh chu.

“Được.” Từ Phàm nói, điều kiện này hắn vẫn là có thể chấp nhận, chủ yếu là giá cả đối phương cho đủ rồi, ngoài việc cộng thêm vũ lực đánh không lại X Thái này.

“Được rồi, đồ vật cho rồi, ta muốn trở về làm việc.” Thiên Linh Tôn Giả nói, trong ánh mắt toát ra một chút bất đắc dĩ.

Áp lực bức bách Đại sư huynh và Tam sư đệ của hắn, chủ yếu nhất là, bản thân đánh không lại cũng chạy không thoát độc thủ của bọn họ, cộng thêm chìa khoá mở ra hạt nhân linh năng của tinh chu tông môn ở trong tay của đại sư huynh, bằng không hắn mới không quay về cuộc sống đào khoáng làm những điều buồn tẻ vô vị đó, đi tìm Chiến hạn Yêu Tộc chiến đấu còn sảng khoái hơn.

Từ Phàm đưa Thiên Linh Tôn Giả ra Ẩn Linh môn, nhìn bóng hình của Thiên Linh Tôn Giả biến mất trong không trung.

“Xem ra tu vi cao nữa đều có chua xót bất đắc dĩ của mình.” Từ Phàm nói.

Một Đại Thừa Tôn Giả, bị hai vị Thái Thượng trưởng lão trong tông môn đuổi theo đánh vào mông suốt ba tháng là trải nghiệm gì.

Người khác thì Từ Phàm không biết, nếu như là mình, hắn trước hết sẽ bế quan thêm trăm năm nữa.

Từ Phàm trở lại chủ phong,

Nhìn nhẫn không gian ở trong tay mình, thì cảm giác bây giờ mình giống như một đứa trẻ có được chiến hạm Tinh Tế.

Phần cứng phần mềm đều có, hiện tại chỉ còn chờ sau khi tu vi bản thân lên cao hoàn toàn nắm chắc khống chế sức mạnh trong tay mình.

Phía trên đạo trường của chủ phong, Từ Phàm quan sát trạng thái các đệ tử Đại Phong dưới ngọn núi.

“Thời gian giải đáp vấn đề bắt đầu.”

Giọng nói của Từ Phàm vang vọng toàn bộ Ẩn Linh môn.

Trong lúc nhất thời, tất cả đệ tử trong tông môn bắt đầu xôn xao lên.

Thí luyện tháp chơi chiến đấu sinh tồn, tu luyện, luyện khí, luyện đan tất cả đều ngừng lại, sau đó toàn bộ đều dâng lên pháp bảo bay về hướng đạo trường chủ phong.

Còn chưa tới một nén nhang, trên đạo trường chủ phong, hội tụ hơn hai chục nghìn tên đệ tử tông môn.

Bây giờ đệ tử đời thứ hai của Ẩn Linh môn chủ yếu đều đang là Trúc Cơ kỳ, chỉ có yêu nghiệt cá biệt đã thăng cấp lên Kim Đan kỳ bị Từ Phàm đuổi ra ngoài, không tới mười năm không cho phép trở về.

Còn có một tên yêu nghiệt hơn vẫn dừng lại ở Luyện Khí kỳ, hỏi nguyên nhân, nói là muốn học đại trưởng lão lĩnh hội trăm đạo rồi mới thăng cấp Trúc Cơ.

“Trương Học Linh, tiến bộ không tệ, đã thăng cấp đến tầng sáu Luyện Khí rồi.” Từ Phàm nhìn Trương Học Linh ngồi xếp bằng ở phía trước nhất trêu ghẹo nói.

“Trả lời đại trưởng lão, đệ tử dự định tán công trùng tu.” Một thanh niên hồi đáp.

“Ngươi thật sự định sau một trăm năm thăng cấp Trúc Cơ sao.” Từ Phàm hỏi, đệ tử này là người mà khoảng thời gian trước khi Bồ Đào báo cáo về tình hình tử đệ tông môn nói cho hắn.

Hiện tại toàn bộ tông môn chỉ còn lại một đệ tử Luyện Khí kỳ, đó chính là Trương Học Linh.

Thiên phú bình thường. Nhưng lúc nào cũng nghĩ đến việc lĩnh hội vạn đạo thế gian rồi thăng cấp, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu Từ Phàm chú ý tới hắn.

“Đúng.” Trương Học Linh đứng lên hành lễ nói, ánh mắt chờ đợi nhìn đại trưởng lão hội tụ vạn đạo trong truyền thuyết, hi vọng hắn có thể chỉ điểm mình nhiều hơn.

“Hiểu rồi, lúc nữa đi vào trong bảo khố của tông môn lĩnh một viên Trú Nhan đan, ta không quen chỉ điểm ông già.” Từ Phàm nói, mỗi người đều có con đường của mình, hắn có thể chỉ điểm, nhưng mà sẽ không giúp hắn bước đi.

“...” Trương Học Linh.

“Ngồi xuống đi, thời gian giải đáp vấn đề bắt đầu.” Từ Phàm nói.

Khoảng thời gian trước, Từ Phàm đã gặp một tên đệ tử đời thứ hai lấy dũng khí thỉnh giáo với mình, điều này khiến cho hắn nổi lên suy nghĩ chỉ điểm cho đệ tử toàn tông.

Trước kia bộ hình thức dạy bảo huyễn cảnh đó mà Từ Phàm đã làm, dạy bảo ra yêu nghiệt thiên tài tỉ lệ tương đối cao, nhưng mà đối với những đệ tử có thiên phú bình thường lại có một chút chút không hữu hảo cho lắm.

Trương Học Linh ngồi xuống, trong đầu đều là cảnh tượng mình sau khi biến thành ông già đi thỉnh giáo Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, kiếm thế vô phong của kiếm đạo ta gặp phải điểm nghẽn, chỉ tới bước Vô Nhận.” Một đệ tử dáng người gầy gò thuộc Trúc Cơ kỳ đứng dậy nói.

Sau khi Từ Phàm nghe được câu hỏi, trực tiếp mô phỏng cảnh tượng một vị kiếm tu đang luyện tập kiếm thế vô phong bằng Quang Ảnh Thuật.

“Vô sao, vô nhận, vô thấu, vô phong, ngươi quá mức để ý cái chữ “vô” này, mà xem nhẹ kiếm thế bản thân.” Từ Phàm vận dụng thanh âm thần thông nhập đạo chầm rãi nói.

Lúc này, kiếm tu ngưng tụ bằng Quang Ảnh Thuật dần dần thu hồi linh kiếm, một vệt kiếm đạo vô phong chi ý bao trùm toàn bộ đạo trường.

Con mắt đệ tử dáng người gầy gò thuộc Trúc Cơ nhìn chằm chặp vào kiếm tu ngưng tụ bằng Quang Ảnh Thuật, thì thào nói: “Ta đã hiểu.”

Một sức mạnh dịu dàng làm cho đệ tử ở bên trong giác ngộ dần dần ngồi xuống, và hình thành một cái tấm vách ngăn cách, bảo đảm không bị ngoại giới quấy rầy.

“Còn có ai nữa.” Từ Phàm nhìn đệ tử còn lại nói.

Lúc này, một đệ tử của luyện khí phong đang khống chế một món Bảo khí luyện phế bằng linh lực bay đến trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ta luyện chế Bảo khí tông sư thất bại, từng hỏi Sa phong chủ nguyên nhân, hắn nói ta không thích hợp con đường luyện khí, thật sự là như vậy sao.” Đệ tử Trúc Cơ Luyện khí phong hỏi.

Từ Phàm chỉ là lạnh lùng liếc món Bảo khí bị luyện phế kia một chút rồi nói: “Sa phong chủ nói không sai, ngươi thật sự không thích hợp con đường luyện khí, xem ra con đường tu luyện mà tông môn lúc đầu đề nghị ngươi đi, ngươi không đi nhỉ.”

“Đệ tử chung tình với con đường Luyện Khí.” Giọng đệ tử Luyện khí Phong thành khẩn nói.

Nhìn đệ tử này, Từ Phàm không hiểu sao nhớ tới Thiên Linh Tôn Giả, lúc trước đoán chừng hắn cũng đã nói lời tương tự.

“Linh cảm của ngươi và trình độ khống chế lửa quá kém, một lúc nữa ngươi đi vào trong bảo khố nhận một bộ vi mô ngọc giản Khống Hỏa Thuật, điều khiển linh hỏa đến khi hài lòng như ý muốn, lại truy tìm con đường luyện khí của ngươi.” Từ Phàm nói.

Những đệ tử này đều giống như học sinh của mình, đối với con đường sau này, hắn sẽ chỉ cung cấp ý kiến.

Chương 256: Anh Hùng Mộ

Cuộc giải đáp diễn ra trong sáu ngày, Từ Phàm chỉ điểm cho tất cả các đệ tử, ngoại trừ Trương Học Linh.

“Ta chỉ điểm cho bọn họ, ngươi có hiểu được không?” Từ Phàm hỏi Trương Học Linh.

“Không hiểu rõ lắm.” Trương Học Linh kính cẩn nói.

“Nếu như ngươi muốn đi theo con đường của ta, ngươi có biết sẽ phải chịu bao nhiêu không?” Từ Phàm nói.

“Nếu có thể hiểu được đại đạo thế gian huyền diệu, buổi sáng nghe đạo buổi tối chết cũng đáng lắm.” Trương Học Linh với vẻ mặt kiên định nói.

“Tư chất của ngươi bình thường, nhiều nhất cả đời ngươi chỉ có thể hiểu được một chút bề mặt.”

“Chút bề mặt là đủ.”

Từ Phàm nhìn tiểu tử ngay thẳng thế này nên trong lòng hắn rất là tán thưởng. Không nói đến cái khác, chỉ riêng việc tâm hướng đạo đã kiên định hơn so với mình rồi.

Còn hơn hắn chỉ muốn làm cá mặn, Từ Phàm cảm thấy mình phải giúp vị đồ đệ này một phen.

Lúc này, Từ Phàm nghiêm túc nhìn Trương Học Linh nói: “Những gì ngươi nói có giống với những gì ngươi nghĩ trong lòng không?”

“Như nhau.”

“Ngày mai đi lên tầng cao nhất của tháp Thí Luyện, ta sẽ đặt ra cho ngươi một khảo nghiệm ở chỗ đó. Nếu như ngươi vượt qua, sau này ngươi chính là đệ tử dưới danh nghĩa của ta, bất cứ lúc nào ngươi cũng có thể tìm ta thỉnh giáo.” Từ Phàm nói.

“Thật sao?” Giọng điệu của Trương Học Linh có chút kích động.

“Phải vượt qua bài khảo nghiệm trước đã.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Lúc này, phân thân số hai bố trí pháp trận phù văn ở tầng đỉnh của tháp Thí Luyện đang lải nhải, Linh Hồn Ảo Trận với tiên văn làm trung tâm đang từ từ thành hình.

“Mỗi lần ta xem tiểu thuyết đến thời khắc mấu chốt thì lại để ta đi làm việc. Lần sau ta sẽ trực tiếp tự giải, ta muốn cho bản thể biết rằng phân phân cũng có tôn nghiêm.” Phân thân số hai tức giận nói.

“Ngươi thôi đi, gần đây bản thể đối xử với ngươi rất không tệ.” Phân thân số một ở bên cạnh đảo mắt xem thường và nói.

“Ngươi nghỉ ngơi hơn một tháng mà vẫn chưa đủ hả. Ngươi gần giống ta, hiện tại sắp trở thành mẫu 007.” Phân thân số hai tranh thủ thời gian nói.

“Ai bảo ngươi là phân thân luyện khí.” Phân thân số hai nói.

“…”

Sau khi Từ Phàm vẫy tay đuổi Trương Học Linh đi, hắn đi tới không gian dưới lòng đất.

“Bồ Đào, đặt hai chiếc chiến hạm cự thú và tinh chu Yêu tộc cùng một chỗ đi.” Từ Phàm phân phó.

“Đã hiểu.” Bồ Đào đáp lại.

“Báo cáo một chút tình hình gần đây của các đệ tử đi ra ngoài trải nghiệm Kim Đan đi.” Từ Phàm nói.

Đệ tử Ẩn Linh Môn ra ngoài, tất cả họ sẽ đeo một chiếc mặt nạ bảo khí do tông môn đưa đến, dùng để che giấu thân phận của mình và lang bạt ở Tu Tiên Giới.

Để có chiếc mặt nạ này, Từ Phàm đã phải bỏ rất nhiều công sức.

Mặt nạ bảo khí này không chỉ có công hiệu thay đổi hơi thở linh hồn, che giấu hoàn toàn tướng mạo, mà quan trọng nhất là nó có chức năng cảnh báo nguy hiểm.

Chỉ cần gặp phải tình huống sẽ phải chết, nó sẽ thả con rối thiết lập bên trong để đối phó với kẻ địch.

Lúc này, một quầng sáng hiện ra trước mặt Từ Phàm, trên đó là tất cả tình huống gần đây của tất cả đệ tử Kim Đan được tóm tắt ngắn gọn bằng văn tự.

“Linh Đài vậy mà lại vừa kết hôn ở bên ngoài, tốt lắm, hắn mạnh hơn cha mình ở chỗ này.” Từ Phàm nhìn tình huống của Linh Đài rồi nói.

“Chết tiệt, Hùng Lực thật sự đã dẫn một đám muội tử đi săn giết Yêu tộc.” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Bồ Đào, đem chi tiết tình hình của Hùng Lực trong thời gian gần đây ra cho ta.”

Lúc này quầng sáng bắt đầu thay đổi, trải nghiệm trong thời gian gần đây của Hùng Lực xuất hiện ở giữa quầng sáng.

Hóa ra sau khi Hùng Lực hoàn thành nhiệm vụ do tông môn giao cho, hắn bắt đầu lang thang một mình trong vùng hoang dã để săn giết Yêu tộc cho vui. Trong trận chiến sinh tử, Hùng Lực cũng bắt đầu trở nên yêu nghiệt hơn.

Hắn thường tự mình đuổi theo một nhóm Yêu thú Nguyên Anh Kỳ.

Nhưng ở trong mắt Hùng Lực, những ngày chiến đấu vui vẻ như vậy không kéo dài được bao lâu.

Vào một ngày nào đó, khi hắn đang chiến đấu với một Yêu Trư tiêm giáp Nguyên Anh Kỳ, thì hắn đã bị trưởng lão của thánh địa Hợp Hoan đi ngang qua trên bầu trời nhìn thấy, lòng yêu tài lập tức dâng lên.

Các tông môn yêu thích nhất là kiểu yêu nghiệt hoang dã này, đương nhiên những tông môn đại đỉnh cấp không hoang dã sẽ không quan tâm. Nhất là thánh địa Hợp Hoan, kẻ thích nghiêng mình trước góc tường của yêu nghiệt Thiên Kiêu của các tông môn khác.

Kết quả là ngày thứ hai, Hùng Lực gặp được một nữ tu Kim Đan Kỳ ngốc bạch ngọt bị Yêu tộc đuổi giết.

Sau đó, dưới tầng tầng lớp lớp thói quen, tên Hùng Lực này đã bộc lộ tráng hán có ý chí sắt thép, hắn bị buộc phải dẫn theo một đám muội tử đi săn giết Yêu tộc.

Sau khi xem hết, Từ Phàm nói với Bồ Đào: “Chuyện tốt như vậy sao ngươi không nói sớm.”

“Không đáp ứng các tiêu chuẩn báo cáo.” Bồ Đào nói.

“Nào, để ta xem những mặt hàng nào vây quanh bên cạnh Thiên Kiêu tông môn của ta.” Từ Phàm nói.

Quầng sáng thay đổi và được chia thành bảy quầng sáng nhỏ, trên đó hiện lên thông tin của nữ tu vây quanh bên cạnh Hùng Lực.

“Thì ra đều là những nữ đệ tử anh hùng, tĩnh mịch được thánh địa Hợp Hoan chuyên môn bồi dưỡng để đào góc tường.”

“Ôi chao, những đánh giá ở trong Tu Tiên Giới đều rất tốt.”

Từ Phàm sờ cằm nhìn bảy vị nữ tử của thánh địa Hợp Hoan trong quầng sáng.

Trong thánh địa Hợp Hoan có một nhất mạch tên là Anh Hùng Mộ, trong đó đều là những nữ tu hãy còn xuân, xinh đẹp, da trắng, tư chất tốt, được dùng làm vũ khí đào chân tường của các tông môn.

Nữ tu đã được thánh địa Hợp Hoan bồi dưỡng từ nhỏ, với triết lý và quan niệm được truyền thụ là thu thập người tài cho tông môn.

Về phần tại sao bọn họ lại được khen ngợi ở Tu Tiên Giới, thì hóa ra là sau khi những yêu nghiệt thiên tài đó yêu nữ tu, nếu bọn họ không muốn gia nhập thánh địa Hợp Hoan, thì thánh địa Hợp Hoan cũng sẽ không chia rẽ bọn họ. Ngược lại còn gửi một khoản của hồi môn hào phóng để thành toàn cho bọn họ, để giúp bọn họ được hạnh phúc.

Nhưng một khi bị nhất mạch Anh Hùng Mộ này của thánh địa Hợp Hoan để ý, thì sẽ không có mấy người có thể kiên quyết không gia nhập thánh địa Hợp Hoan.

“Cái này giống như có thể kéo một đợt len.” Từ Phàm nhìn đủ kiểu nữ tu da trắng xinh đẹp khác nhau trên màn hình (la ngự, hiền đức, thanh tú, thông minh, duyên dáng, lãnh khốc, thanh khiết)

Từ Phàm nhìn đệ tử tông môn của mình đều chưa có nàng dâu, hắn như người cha già lo nát tâm.

Theo hắn, kiểu người xưa không có nàng dâu là không bình thường, giống như ba đồ đệ của hắn, bây giờ chỉ biết cầm linh kiếm cười ngây ngô.

“Có hơn 130 đệ tử Kim Đan đã đi trải nghiệm ở bên ngoài, không biết liệu có đủ nữ tu Anh Hùng Mộ hay không.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm rất tin tưởng vào những đệ tử mà mình đã bồi dưỡng.

Tuy đệ tử tông môn của hắn không có cấp bậc Thiên Kiêu, nhưng có thể coi là thiên tài, gần như có thể đạt tới tiêu chuẩn để cho thánh địa Hợp Hoan phái ra nữ đệ tử Anh Hùng Mộ.

“Bồ Đào, xóa bỏ tên của thuật Tâm Cảm trong Tàng Kinh Các cho các đệ tử ra ngoài trải nghiệm và tặng một điểm cho tất cả đệ tử xuất môn.”

“Sau đó lập kế hoạch với mục tiêu là Anh Hùng Môn của thánh địa Hợp Hoan. Tranh thủ để cho những đệ tử còn độc thân ra ngoài trải nghiệm, sau mười năm đều mang theo một người trở về.” Từ Phàm khà khà nói.

Thanh địa Hợp Hoan từng nói nếu ai có thể dụ dỗ được nữ đệ tử của Anh Hùng Mộ về nhà thì đó xem như là bản lĩnh của các ngươi, thánh địa sẽ không truy cứu.

Chính tin tức này đã cho Từ Phàm ý tưởng kéo len này. Còn thuật Tâm Cảm kia có thể làm cho người ta sinh ra thiện cảm hay không đó là bí thuật của tông môn, không thể coi đó là một chiêu trò.

Thuật Tâm Cảm là một loại pháp thuật do Từ Phàm tạo ra lúc hắn buồn chán. Một loại pháp thuật có thể khiến những người xung quanh sinh ra thiện cảm đối với người tu thuật này mà không để lại bất cứ dấu vết nào.

Lúc sáng tạo ra pháp thuật này, Từ Phàm vừa mới thăng cấp luyện khí trung kỳ, hắn ảo tưởng dùng nó để mở một hậu cung sau này.

Chương 257: Tráng Linh

Sáng sớm, tiếng móng kêu trong trẻo của Linh Điểu quanh quẩn ở trong sơn cốc.

Trương Học Linh đón ánh nắng buổi sáng khi đặt chân lên những bậc thang trên đỉnh Thí Luyện.

Các bậc thang lên núi vốn là vật trang trí của các ngọn núi, chúng hiếm khi được sử dụng thực tế.

“Trương sư đệ, ngươi có muốn ta đưa ngươi lên đó không?” Một vị nhị đại đệ tử Trúc Cơ Kỳ điều khiển thuyền linh cỡ nhỏ lơ lửng cách Trương Học Linh không xa.

“Cảm tạ sư huynh, ta đi từng bước lên đó.” Trương Học Linh cười nói.

Có thể dễ dàng leo lên bằng cách sử dụng Ngự Phong thuật và Khinh Thân thuật, nhưng Trương Học Linh thích phong cảnh trên núi và hẻm núi, cho nên hắn lựa chọn đi bộ lên núi.

“Được, vậy ta đi trước.” Nhị đại đệ tử Trúc Cơ Kỳ cũng không nói nữa mà trực tiếp xoay thuyền linh bay về phía đỉnh núi. Hôm nay là ngày diễn ra trò chơi chiến đấu sinh tồn, hắn không thể bỏ lỡ nó.

“Sư huynh đi thong thả.”

Trương Học Linh tiếp tục chậm rãi leo lên núi.

Một giờ sau, khi tiếng chuông vang lên, trò chơi chiến đấu sinh tồn bắt đầu. Trương Học Linh cũng đi tới cổng của tháp Thí Luyện.

“Trương Học Linh, đi theo ta.”

Một con rối công cụ dẫn Trương Học Linh lên tầng một của tháp Thí Luyện, đặt chân vào Truyền Tống Trận bí ẩn.

“Đây là khảo nghiệm theo lời của đại trưởng lão sao?” Trương Học Linh nhìn Linh Hồn Ảo Trận có kích thước bằng một sân bóng đá trước mặt mình và nói.

“Trận pháp này được gọi là Đạo Mộng Thiên Thu. Chỉ cần ngươi bước vào trong đại trận, người làm trái ý muốn hoặc có tạp niệm sẽ bị cảnh mơ loại ra ngoài.”

“Một tháng ở Tu Tiên Giới là hai năm trong cảnh mơ.”

“Chủ nhân đã chiếu hết tất cả thần thông công pháp của Tàng Kinh Các vào trong đó, ngươi có thể lĩnh hội.”

“Ngươi kiên trì ở trong cảnh mơ một năm thì coi như đã vượt qua khảo nghiệm của đại trưởng lão.” Con rối nói.

“Chuyên tâm ở đại đạo hai mươi bốn năm sao?”

Nhìn thấy đại trận trước mặt, trong mắt Trương Học Linh lóe lên sự phấn khích. Nghe con rối nói xong, hắn có thể xác định cảnh mơ kia chính là nơi hắn khao khát nhất.

Lúc này, Trương Học Linh giống như một thiếu niên nghiện internet bị nhốt trong quán cà phê internet. Hắn cảm thấy chỉ cần có cái gì ăn thì hắn có thể ở lại cho đến chết.

Sau khi Từ Phàm biết Trương Học Linh đã tiến vào khảo nghiệm, hắn nhìn tháp Thí Luyện ở đằng xa và nói: “Ngươi đừng làm cho ta thất vọng nha, thật sự cần rất nhiều Cát Thời Không để duy trì pháp trận này đấy.”

Phần Cát Thời Không còn lại, hầu như tất cả đều cho phân thân số hai bố trí pháp trận.

Lúc này, thiếu nữ trẻ tuổi cầm hộp thức ăn trên tay và cưỡi trên lưng con ưng khổng lồ với đôi cánh dang rộng dài cả chục mét.

Thiếu nữ nhảy xuống khỏi tuyết ưng và từ từ đáp xuống sân nhỏ của Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, đến giờ ăn sáng rồi.” Lôi Văn Khê cung kính nói.

“Sao hôm nay ngươi có thời gian rảnh sang đây vậy?” Từ Phàm cười nói.

“Vừa mới bế quan ra nên tới gặp đại trưởng lão.”

Từ Phàm nhìn Lôi Văn Khê hỏi: “Đã thăng cấp Kim Đan rồi à.”

“Ừ, ta đã vượt qua con rối khiêu chiến rồi, ta có một tháng để chuẩn bị đột phá Kim Đan.” Lôi Văn Khê nói.

“Trước khi đi thì ngươi hãy đến bảo khố để lấy bảo khí không gian Hoa Viên Bách Thú, nó tốt hơn túi Ngự Thú của ngươi đấy.” Từ Phàm nói.

Chỉ có ba đệ tử trong Ẩn Linh Môn đi theo con đường Ngự Thú, đây là bảo khí được luyện chế riêng dành cho bọn họ, coi như là Từ Phàm chiếu cố bọn họ.

“Đại trưởng lão, thật ra ta không muốn ra ngoài trải nghiệm đâu, ta có thể không đi không?” Lôi Văn Khê cố lấy dũng khí nói.

“Đây là quy tắc do tông môn đặt ra. Nếu ngươi cảm thấy không có người bầu bạn, thì ngươi có thể tìm đến sư huynh của mình. Cuộc sống gần đây của sư huynh ngươi rất tốt.”

Ca ca của Lôi Văn Khê là Lôi Nhẫn, hắn đã bước vào Kim Đan Kỳ trước đó một năm và hiện đang ở một cửa hàng chuyên bán linh đan được mở trong một tiên thành, nơi Yêu tộc xâm chiến tương đối nghiêm trọng. Hắn kết giao với một đám đạo hữu có tinh thần nghĩa hiệp.

“Được rồi.” Lôi Văn Khê nói, bị đại trưởng lão từ chối cũng không có gì đáng ngạc nhiên.

“Khi đi nên mang theo thêm Tự Linh Đan, nếu không sẽ không thể một mình nuôi nhốt những linh thú kia.” Từ Phàm cười nói.

Hiện tại tiểu nha đầu này đã nuôi hơn 200 linh thú, tất cả đều được nuôi dưỡng bởi Tự Linh Đan tự luyện chế thành các giống quý hiếm, hoặc giống hoàn toàn mới.

Giống như tuyết ưng bay lượn trên bầu trời, chiến đấu hoặc triển khai thần thông giống như pháp trận, mang theo thần thông của chính mình để thay đổi thời tiết xung quanh.

“Ta không định mang theo tất cả, chỉ mang theo Tiểu Hoa, Tiểu Vân, Tiểu Điệp, Tiểu Xà, Tiểu Điêu là được.”

“Ha ha, Bồ Đào kia phải nhức đầu rồi.” Xu Fan cười.

Từ Phàm và Lôi Văn Khê vừa ăn vừa tán gẫu bên con suối. Mãi cho đến khi Từ Phàm ăn sáng xong, Lôi Văn Khê mới thu dọn bát đĩa và lái thuyền linh về phía nhà ăn của tông môn.

“Trong tông môn vẫn còn hơn 60 đệ tử cứng đầu, bọn họ còn chưa thăng cấp đến Kim Đan Kỳ. Xem ra cần phải cố gắng nhiều hơn.” Từ Phàm nhìn về phía ngọn núi chính ở đằng xa, hắn nheo mắt nói.

Lúc này, trên đảo nhỏ ngoại môn cách Ẩn Linh Môn không xa, có một vị tân trưởng lão ngoại môn đang bố trí nhiệm vụ giao ngọc giản cho đệ tử đi trải nghiệm Kim Đan.

Một bản đồ của đại lục trung tâm được mở ra, có hàng chục tiên thành được đánh dấu trên đó. Trong những tiên thành này đều có những người có đệ tử sức mạnh Kim Đan.

“Tú Vân đạo hữu, ngươi phụ trách đưa nhiệm vụ cho các đệ tử nội môn trong tiên thành được đánh dấu từ số 1 đến số 6.”

“Băng Khâu đạo hữu, ngươi là số 7 đến số 14.”

“Bảo Lăng đạo hữu, ngươi là…”

Sau khi tân trưởng lão bố trí xong nhiệm vụ, hắn nhìn về phía đảo Ẩn Linh, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn.

Trưởng lão ngoại môn là Sư Triển thế thân cao nhất, dã tâm lớn nhất của hắn không phải là có được tài nguyên để tu luyện lên cảnh giới cao hơn, mà là muốn gửi đứa con của mình sinh ra mấy năm trước vào trong Ẩn Linh Môn.

Từ lúc bước vào cửa ngoài của Ẩn Linh Môn, cuộc sống của hắn bắt đầu trở nên vô vị. Cho nên hắn đã đòi hỏi đạo lữ của mình một đứa con cùng trôi nổi với hắn.

Hắn đã hỏi đệ tử nội môn từng liên lạc với mình, nói rằng chỉ cần hắn biểu hiện tốt thì con của hắn khi lên sáu tuổi sẽ có một cơ hội tham gia khảo hạch nhập môn.

Bên ngoài Tiên thành Thạch Vực, Hùng Lực dẫn theo bảy nữ đệ tử của thánh địa Hợp Hoan vây quét một đám Yêu tộc Nguyên Anh Kỳ.

Nhìn thấy Hùng Lực hóa thân thành chân thân Thanh Đồng mười trượng, quét sạch Yêu tộc Nguyên Anh Kỳ. Một nữ tu trẻ tuổi ở bên cạnh hắn hăng hái cổ động và hỗ trợ từ xa.

Bảy nữ tu trẻ tuổi khác nhau bắt đầu truyền âm cho nhau, đều phàn nàn phần mình.

“Ta chưa bao giờ thấy nam nhân nào thiếu đầu óc như vậy, trái tim của hắn có phải bằng sắt không vậy?” Một vị nữ tu trẻ tuổi quyến rũ nói.

“Ngươi sai rồi, trái tim của hắn làm bằng sắt lạnh vạn năm.” Một nữ tử khác có vẻ ngoài thuần khiết nói.

“Xem ra là không bắt được tên đơn thuần này rồi.”

Lúc này, tất cả nữ tu trẻ tuổi đều đồng thanh thở dài.

“Có thể là cách tiếp cận của chúng ta không đúng. Chúng ta chưa khơi dậy được tiếng lòng của nam nhân này.” Một nữ tu phong cách ngự tỷ nói.

“Nếu không thì gọi Tráng Linh thử xem.” Một nữ tu thăm dò nói.

Lúc này, trong đầu tất cả nữ tu hiện lên một nữ hán tử ngực đập vỡ núi lớn, bào vảy ngựa bằng hai tay.

“Nàng ta ổn không?” Một nữ tử thanh thuần nói.

“Thử xem đi, dù sao chúng ta cũng không làm được.” Vị nữ tu phong cách ngự tỷ kia thở dài nói.

Lúc này, tất cả các nữ tu trẻ tuổi đều về phía Hùng Lực đang chiến đấu với Yêu tộc.

Chương 258: Hai tráng hán gặp

nhau

Trong thánh địa Hợp Hoan, một nữ tu Luyện Thể cao hai mét, cánh tay to như cột đá, song quyền như nồi đất lớn đang đánh quyền vào một quả cầu rắn bằng Hàn Thiết vạn năm.

Mỗi quyền đều có thể lưu lại quyền ấn mờ nhạt trên lớp gỉ, rắn bằng Hàn Thiết vạn năm.

‘duang~~’

Một làn sóng âm thanh ngưng tụ thành thực chất lan truyền ra xung quanh.

Xa xa, một vị trưởng lão Hợp Thể Kỳ của thánh địa Hợp Hoan nhìn Tráng Linh đánh vào quả cầu sắt bằng Hàn Thiết vạn năm mà hơi đau đầu.

“Hôm nay, ta lại đi tìm Mạch Chủ, nhưng nàng vẫn không đồng ý chuyển Tráng Linh tới Thất Sát nhất mạch.” Trưởng lão thở dài nói.

“Trưởng lão, tuy Tráng Linh không hợp với Anh Hùng Mộ chúng ta, nhưng thực lực của nàng đã vượt xa một thiên tài bình thường, đánh giá là Yêu Nghiệt cũng không xem là quá lời.”

“Không hoàn thành nhiệm vụ, ở lại trong thánh địa, làm hộ pháp của nhất mạch chúng ta cũng rất tốt.” Một nữ tu có khuôn mặt xinh đẹp ở bên cạnh Trưởng lão nói.

Lại một tiếng sấm sét vang lên.

Một làn sóng âm thanh quét qua hai vị trưởng lão.

Lúc này, pháp bảo truyền tin của trưởng lão Anh Hùng Mộ nhất mạch vang lên.

Trưởng lão cầm pháp bảo truyền tin lên xem, nhất thời nhướng mày vui mừng.

“Lần này, Tráng Linh có nhiệm vụ rồi.” Trưởng lão vui vẻ nói.

Tráng Linh đang ‘bóc sắt’ bỗng dừng lại, tò mò nhìn trưởng lão phía xa, hỏi: “Ta có nhiệm vụ rồi?”

Giọng điệu rất là khó tin, bản thân mình như thế mà vẫn có nhiệm vụ, lẽ não bọn họ đã quên chuyện mình suýt giết chết mục tiêu lần trước rồi à.

“Như này là yêu nghiệt Luyện Thể Kim Đan đuổi đánh yêu thú Nguyên Anh kỳ.”

“Các tỷ muội của ngươi đều đã thất bại rồi, vì các nàng luôn cho rằng, nam nhân thép thì cần nữ nhân thép đi chinh phục.”

“Ngươi có thể đi thử xem, vừa hay ra ngoài giải sầu, chứ cứ ở trong môn phái chờ đợi dễ bức bối sinh bệnh.” Trưởng lão khách sáo nói.

Một bóng dáng được trưởng lão dùng Quang Ảnh Thuật ngưng tụ ra, chính là dáng vẻ sau khi đã thay đổi dung mạo của Hùng Lực.

“Yêu nghiệt Thể Tu, được lắm, không biết có thể cản được mấy quyền của ta.” Trong mắt Tráng Linh chợt hiện lên tia sáng phấn khích.

“Khi ngươi chạm trán vị yêu nghiệt Thể Tu này, chú ý thủ đoạn một chút, thành công hay không không quan trọng, đừng làm hỏng thanh danh của Anh Hùng Mộ nhất mạch chúng ta.” Trưởng lão tận tình khuyên bảo, hết cách, vì có vết xe đổ trước đó.

“Trong lòng ta hiểu rõ, được rồi, lát nữa gửi tin tức tới pháp bảo truyền tin của ta, ta đi về trước chuẩn bị một chút.” Tráng Linh nói xong, đi về phía biệt viện của mình.

Nhìn Tráng Linh in từng dấu chân, trong lòng trưởng lão bắt đầu lo lắng cho Hùng Lực.

Không biết hắn có thể chống đỡ được Tráng Linh Nguyên Anh kỳ – kẻ mà một quyền có thể đánh chết ba con yêu thú đồng cấp khác hay không.

“Vạn Thạch ca ca, tỷ muội bọn ta nhận được triệu tập của môn phái, phải trở về rồi.”

“Cảm ơn Vạn Thạch ca ca đã chiếu cố trong khoảng thời gian này.”

“Tạm biệt Vạn thạch ca ca.”

Cùng với việc số nữ tu phiền phức ở bên cạnh ngày càng ít đi, vẻ tươi cười trên khuôn mặt của Hùng Lực càng ngày càng không kìm nén được.

Mãi đến khi nữ tu cuối cùng rời đi, Hùng Lực mới thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đã tìm hiểu rõ lai lịch của của mấy vị nữ tu này từ lâu, đệ tử của Anh Hùng Mộ nhất mạch trong thánh địa Hợp Hoan, chuyên môn dùng mỹ nhân kế để thu hút đám yêu nghiệt thiên tài vào trong thánh địa của các nàng.

Tuy Hùng Lực cũng không cho rằng các nàng rất đẹp, nhưng hắn biết, nếu đổi lại là các sư đệ khác trong môn phái thì nói không chừng đã trúng chiêu rồi, mặc dù sẽ không phân chia môn phái, những tóm lại là phiền phức.

Đúng lúc này, một thành viên ngoại môn của Ẩn Linh Môn xuất hiện bên cạnh Hùng Lực.

“Lần này môn phái đưa cái gì vậy.” Hùng Lực hỏi sau khi nhìn thấy ký hiệu thành viên ngoại môn của Ẩn Linh Môn.

Thành viên ngoại môn của Ẩn Linh Môn lấy ra một hộp ngọc nhỏ đưa cho Hùng Lực.

“Không rõ, chính là cái hộp nhỏ này.”

“Vẫn còn những đệ tử nội môn khác cần đưa tới, ta đi trước đây.”

“Đi đi.”

Sau khi thành viên ngoại môn rời đi, Hùng Lực tò mò mở hộp ngọc nhỏ ra, phát hiện bên trong đặt một miếng Ngọc giản.

“Đây là một môn pháp thuật.” Hùng Lực nghi ngờ nói, sau đó nhìn thấy ấn ký do Từ Phàm lưu lại, ý muốn tất cả các thành viên coi trọng pháp thuật này.

“Nếu môn phái bảo học, vậy thì học thôi.” Hùng Lực nói.

Lúc này, Từ Phàm – người đang theo dõi tin tức của Hùng Lực, phát hiện ra rằng các nữ tu Anh Hùng Mộ vây quanh Hùng Lực đều đã đi hết. Có chút tiếc nuối nói: “Xem ra các nàng đã có kiến thức và kinh nghiệm về sự khủng bố của nam nhân thép.”

“Không biết bọn họ có phái một nữ tu khác tới quyến rũ Hùng Lực nữa hay không.”

Không biết vì sao, Từ Phàm lại rất thích cảnh nữ theo đuổi nam, trước đây khi Vương Vũ Luân kể cho hắn nghe về những trải nghiệm bị cưỡng bức kia, mặc dù trong lòng hắn chua xót nhưng hắn vẫn nghe rất hăng say.

Đúng lúc này, Hùng Lực cảm thấy xa xa truyền đến sự chấn động mạnh mẽ.

Một con yêu thú Cự Thạch dài năm mươi mét đang lao về phía Hùng Lực.

“Yêu thú Cự Thạch Hóa Thần Kỳ, không thể trêu vào, rút.” Hùng Lực nhanh chóng đưa ra phán đoán, và bắt đầu chạy vào phía trong Tiên thành một cách thông thạo.

Không biết vì sao, mà con yêu thú Cự Thạch này lại đuổi theo Hùng lực một cách điên cuồng và liều mạng, như thể Hùng Lực đã cưỡng bức vợ của nó vậy.

Lúc này mặt của Hùng Lực hơi biến sắc, theo nhắc nhở trong sổ tay chú ý khi ra ngoài của môn phái, hắn như này là đã bị hãm hại rồi.

Bởi vì hắn nhìn thấy ánh mắt thù hận của yêu thú Cự Thú kia, trong trường hợp này chỉ có một khả năng, có người đổ tội lên người hắn.

“Xem ra phải liều mạng rồi.” Hùng Lực vừa chạy vừa nói.

Ngay khi Hùng Lực định sử dụng con bài cuối cùng để chạy trốn, thì một thân hình cường tráng trực tiếp lướt qua Hùng Lực, và tung một quyền về phía yêu thú Cự Thạch.

‘Bùm ~~’

Yêu thú Cự Thạch giống như ngọn núi, bị đánh bay trong nháy mắt.

Tiếp đến thân hình rắn chắc nhảy lên cao, hóa thành Kim thân trăm mét trong không trung, lại tung một quyền về phía yêu thú Cự Thạch đã ngã xuống đất.

‘Bùm ~~’

Mặt đất trực tiếp bị nổ tung tạo ra một cái hố to gần trăm mét, yêu thú Cự Thạch ở ngay trong đó.

Trong mắt của Yêu thú Cự Thạch hiện lên một tia sợ hãi, nó đứng dậy vội vàng chạy trốn vào chỗ sâu trong vùng hoang dã.

Yêu thú Cự Thạch là diễn viên lâu năm, nó biết rằng sứ mệnh của mình đã hoàn thành.

Hùng Lực sững sờ nhìn cảnh tượng này, cảm thấy có chút khó tin, vậy mà hắn lại được một nữ tu cứu.

Lúc này, Tráng Linh chậm rãi đi về phía Hùng Lực.

“Tiểu tử, ngươi báo đáp ơn cứu mạng thế nào.” Tráng Linh lớn tiếng nói, bàn tay to như quạt Hương Bồ, vỗ mạnh vào vai Hùng Lực.

‘ Ầm ~~’

Hai chân của Hùng Lực trực tiếp lún vào trong đất.

Hùng Lực ngẩng đầu nhìn vị kỳ nữ tử này, nói: “Vừa rồi ta không bảo ngươi cứu, chỉ là một yêu thú Hóa Thần Kỳ, tuy ta đánh không lại nhưng chạy trốn thì không thành vấn đề.”

Hùng Lực rút hai chân đang bị lún trong đất ra, tiếp tục nói: “Nhưng vẫn phải cảm ơn ngươi.”

Lúc này, Hùng Lực mới thật sự đánh giá Tráng Linh.

Thật ra Tráng Linh cũng không xấu, sau khi nhìn kỹ loại con gái chỉ có vẻ đẹp nam tính này, mặc dù thân hình cường tráng, nhưng thoạt nhìn vẫn có sự mềm mại khác thường.

Đón ánh mắt đánh giá của Hùng Lực, không biết vì sao, Tráng Linh cảm thấy bản thân hơi căng thẳng, lỡ miệng nói ra ‘lời thoại’ mà nàng còn chưa chuẩn bị xong.

“Nếu cảm ơn, vậy lấy thân báo đáp đi.”

“.”

Nghe xong lời này của Tráng Linh, Hùng Lực đã biết Tráng Linh trước mắt có lai lịch gì.

“Lời này của ngươi dùng sai rồi.” Hùng Lực cười nói.

Chương 259: Phỏng đoán nhiệm vụ

“Tu sĩ Thánh Địa Hợp Hoan các ngươi đều trực tiếp như vậy sao?” Hùng Lực hỏi.

“Không, bình thường bọn ta đều dùng sáo lộ Anh Hùng Mộ một lần, gần như không có thất bại.”

“Nhưng ngươi là ngoại lệ, bảy tỷ muội xinh đẹp tuyệt trần, mê đảo chúng sinh của ta đến đây, ngươi lại không thích một ai, chỉ biết đuổi giết Yêu Tộc.”

“Vậy nên trưởng lão mới phái ta ra.” Tráng Linh cúi đầu nhìn Hùng Lực nói.

Tráng Linh cao hơn Hùng Lực nửa cái đầu, vì vậy lúc nhìn Hùng Lực mắt phải chếch xuống một chút.

“Sau đó thì sao, ngươi muốn đánh ngất ta đưa về Thánh Địa của các ngươi sao?”

Giọng điệu của Hùng Lực rất bình thản, có chút cảm giác gần gũi, nhưng đây chỉ là đồng tình giữa thể tu.

“Không đâu, Thánh Địa bọn ta là danh môn chính phái, không trực tiếp bắt nam tu về trong tông môn giống như Thiên Mị Ma Tông.” Tráng Linh nói.

Lúc này, Tráng Linh lấy ra một đôi bảo khí bao tay, đeo vào tay.

“Chúng ta đều là thể tu, vậy dùng phương pháp của thể tu để giải quyết.”

“Chúng ta đánh một trận, ta thắng, ngươi theo ta quay về Thánh Địa, ta tìm một tỷ muội xinh đẹp cho ngươi, ở rể Thánh Địa của bọn ta.”

“Ta thua, tùy ngươi xử lý.”

Tráng Linh đấm hai tay vào nhau, phát ra tiếng “bang bang.”

“Ngươi là Nguyên Anh, ta là Kim Đan, như vậy có bất công hay không?” Trong đầu Hùng Lực hiện lên cảnh vừa rồi Tráng Linh một quyền đấm bay yêu thú Cự Thạch Hóa Thần kỳ.

“Đừng kéo dài nữa!”

Tráng Linh đấm Hùng Lực một quyền.

“Duang ~~”

Hùng Lực bay ra ngoài với Thanh Đồng chân thân mười trượng vừa mới tế ra, hai chân Tráng Linh hơi uốn cong trực tiếp phóng lên không trung hóa thành kim thân trăm mét, đấm Hùng Lực còn đang ở giữa không trung một quyền.

Hùng Lực ở giữa không trung đột nhiên cảm thấy cảnh tượng này rất quen thuộc.

Giữa không trung, cơ thể của Hùng Lực dừng lại, Thanh Đồng chân thân cắm vào đại địa, hộ tráo ngũ sắc bảo vệ toàn thân Hùng Lực.

“Ngũ Hành Hồn Nguyên Tráo”

Đây là phương pháp phòng ngự mạnh nhất của Hùng Lực.

Khi Tráng Linh đấm vào phía trên hộ tráo của Hùng Lực, xung quanh hai người lập tức long trời lở đất, trời đất quay cuồng.

Trong nháy mắt, vị trí hai người đang đứng, đã biến thành một cái hố khổng lồ trăm mét.

Thiết quyền của Tráng Linh dán vào phía trên hộ tráo của Hùng Lực.

“Thần thông hộ thể rất lợi hại.” Tráng Linh nói.

“Không lợi hại thì đã biến thành vong hồn dưới nắm đấm của ngươi rồi.”

“Được rồi, tiếp theo đến lượt ta.” Vẻ mặt của Hùng Lực bắt đầu trở nên nghiêm túc.

Ngay lập tức, trên người Hùng Lực truyền đến lực đẩy kinh người, đẩy thẳng Tráng Linh ra.

Hùng Lực cũng thi triển thần thông hóa thành cự nhân thổ linh, ngang hàng với kim thân do Tráng Linh biến thành.

Theo lời của đại trưởng lão trong tông môn, chiến đấu tuyệt đối không được thua về khí thế, nếu kẻ địch trở nên to lớn, nếu điều kiện cho phép, tuyệt đối phải biến to hơn kẻ địch, áp đảo kẻ địch về khí thế.

“Khi đến, ta có đọc tư liệu của ngươi, nghĩ ngươi không phải kẻ vô danh, báo ra tông môn của ngươi đi.” Tráng Linh nhìn Hùng Lực đã trở nên cao lớn, hỏi.

“Phong Linh Nguyệt Ảnh Tông, Vạn Thạch.” Hùng Lực nói, đây là tên của một tông môn trong trò chơi của tháp thí luyện.

“Tông môn lánh đời, tốt, chớ quên ước định của chúng ta.” Tráng Linh nói xong, đã khi thân mà lên.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh Môn đang quan sát trận chiến này, nhờ vệ tinh Thiên Cơ phía trên Tiên thành nơi Hùng Lực đứng truyền đến.

“Thật là một hảo hán.” Từ Phàm nhìn cảnh đại chiến của các nam nhân chân chính, cảm khái nói.

“Không hổ là Thánh Địa Hợp Hoan, ngay cả kẻ đi cướp người cũng chuyên nghiệp như vậy, nữ tu loại nào cũng có.”

“Cũng không biết Hùng Lực có thích hay không.” Từ Phàm cười nói.

“Có 99% khả năng Hùng Lực không hứng thú với nữ tu Luyện Thể này.” Lúc này Bồ Đào nói.

“Lỡ như thì sao.” Từ Phàm bĩu môi nói.

“Hùng Lực trời sinh không hứng thú với nữ nhân, mong muốn của hắn, là bảo vệ Ẩn Linh Môn sau khi tu vi cao thâm.” Bồ Đào nói.

Lúc này, bên người Từ Phàm tung ra vô số quầng sáng, bên trên đều là hình ảnh lúc Hùng Lực sinh hoạt ở tông môn.

Điều khiến Từ Phàm chú ý hơn cả chính là, mỗi khi tông môn bị kẻ địch bên ngoài xâm lấn, ánh mắt khao khát cống hiến chịu chết cho tông môn của Hùng Lực, khiến hắn khắc sâu.

“Cũng là một kẻ ngốc.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Hùng Lực và Tráng Linh đã đánh đến giai đoạn dùng toàn bộ sức mạnh.

Hai đấm Băng Hỏa Sương của Tráng Linh, thực sự khiến Hùng Lực hơi có chút không chịu nổi, nhưng lại không muốn chiến thắng Tráng Linh bằng sức mạnh pháp bảo.

“Vạn Thạch, lấy ra con át chủ bài cuối cùng của ngươi, dùng pháp bảo cũng không mất mặt.” Tráng Linh nói.

Hùng Lực nhìn pháp bảo của Tráng Linh, lại nghĩ đến pháp bảo của chính mình, lập tức quyết định không lấy ra nữa, có chút giống bắt nạt người khác.

Lúc này, phía sau Tráng Linh xuất hiện một hư ảnh khổng lồ, đấm Hùng Lực một quyền.

Nhìn thấy sức mạnh băng hỏa nhân dung hợp trên nắm đấm, Hùng Lực quyết định dùng pháp bảo, tuy không công bằng, nhưng tính mạng vẫn quan trọng.

Một hư ảnh cự linh thần mặc trọng giáp, tay cầm song chùy xuất hiện sau lưng Hùng Lực, cùng một tiếng sấm, cự linh thần cầm trong tay cự chùy đánh về phía Tráng Linh.

Cự chùy trực tiếp đánh nát kim thân của Tráng Linh, giống như chơi bóng chày, trực tiếp đánh Tráng Linh ra như đánh bóng chày.

Hùng Lực trở lại nguyên trạng, nhìn Tráng Linh biến mất phía chân trời, có chút ngượng ngùng nói: “Dùng sức có hơi mạnh quá.”

“Đâu chỉ là mạnh, quả thật là hung tàn.”

Lúc này, Thiên Vạn Binh từ bên cạnh bước ra, cười ha ha nhìn Hùng Lực nói: “Không ngờ mới vừa đến đã nhìn thấy cảnh đại sư huynh độc ác bẻ hoa.”

“Nếu không yêu, xin đừng thương tổn.”

Nghe lời nói của Thiên Vạn Binh, Hùng Lực đột nhiên cảm thấy tay mình có chút ngứa.

“Đừng nói nhảm, phái con rối của ngươi đưa Tráng Linh về đi.” Hùng Lực nói.

“Đã đi rồi, dù sao nữ tử này mới có thể trở thành tẩu tử sau này.” Thiên Vạn Binh cười lớn.

“Ngươi đến đây làm gì?” Hùng Lực hỏi.

“Một là đến gặp đại sư huynh, hai là nhận nhiệm vụ Bồ Đào giao cho, bảo ta đi Tiên thành Hắc Thạch dọn dẹp Yêu Tộc.”

“Tiên thành Hắc Thạch ở ngay bên cạnh.” Thiên Vạn Binh lính nói.

Lúc này, một luồng kiếm quang xẹt qua, Hạng Vân xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Hóa ra đại sư huynh và Thiên sư huynh.” Hạng Vân nói.

“Đi ngang qua Tiên thành, mặt nạ tông môn cảm nhận được tín hiệu của hai sư huynh, nên đến đây nhìn xem, gần đây hai sư huynh có khỏe không.” Hạng Vân cười nói, giọng điệu vô cùng thân thiết.

Lúc này, một con rối lưng cõng Tráng Linh bất tỉnh đã trở lại.

Hạng Vân nhìn Tráng Linh, lại nhìn Hùng Lực, hỏi: “Ta đến sớm à?”

“Không, vừa đúng lúc, đại sư huynh vừa mới luận bàn thân mật. A ～～”

Thiên Vạn Binh còn chưa nói xong, đã bị Hùng Lực một quyền đấm bay.

“Không có việc gì, vừa mới gặp phải một cao thủ luyện thể, cho nên luận bàn một chút.” Hùng Lực cười nói.

“Ồ, hiểu rồi ～” Hạng Vân gật đầu nói, trả lại cho Hùng Lực một ánh mắt nam nhân đều hiểu.

“Hạng Vân sư đệ định đi đâu?” Đầu Hùng Lực đầy vạch đen hỏi.

“À, nhận được một nhiệm vụ của Bồ Đào, đi Tiên thành Noãn Ngọc giết Yêu Tộc.” Hạng Vân trả lời.

“Lại là nhiệm vụ Bồ Đào phái ra.” Hùng Lực nói.

Chương 260: Phần thưởng nhiệm vụ: thiện cảm của đại trưởng lão

Hùng Lực vẫn chưa hiểu rõ chuyện gì đang xảy ra, xung quanh lại có thêm vài đệ tử Kim Đan của Ẩn Linh Môn đến.

“Chào đại sư huynh ～” Các đệ tử Ẩn Linh Môn nói.

“Hôm nay là ngày gì, sao đều tụ tập ở Tiên thành Thạch Vực.” Hùng Lực cảm thấy ở đây nhất định có một số bí mật nào đó không thể nói cho người khác.

Lúc này, một đệ tử bình thường khá thông minh bước ra nói: “Ta đại khái có thể đoán ra được một chút.”

Đệ tử Kim Đan nói xong thì dùng Quang Ảnh Thuật mô phỏng ra bản đồ xung quanh Tiên thành Thạch Vực.

“Các sư huynh, các ngươi xem, Tiên thành mà chúng ta phải thực hiện nhiệm vụ có một điểm chung, không biết các sư huynh có phát hiện ra không.”

Lúc này, trong mắt Hùng Lực lóe lên tinh quang, cảm giác được mình đã bắt được thứ gì đó.

“Tật xấu vẫn chưa sửa, nói mau.” Một đệ tử khác sốt ruột nói.

Đệ tử Kim Đan đắc ý liếc mắt nhìn các sư huynh đệ xung quanh một cái, bắt đầu nói: “Những Tiên thành này đều nằm trong phạm vi thế lực của Thánh Địa Hợp Hoan.”

“Các sư huynh đệ của đều đi Tiên thành Hợp Hoan rồi nhỉ.” Đệ tử Kim Đan vừa nói vừa nở một nụ cười mờ ám với tất cả các sư huynh đệ.

“Ý của ngươi là, Anh Hùng Mộ nhất mạch trong Thánh Địa Hợp Hoan.” Hùng Lực bỗng nhiên nói.

“Vẫn là đại sư huynh lợi hại, thoáng cái đã đoán được ta muốn nói gì.” Đệ tử Kim Đan nịnh nọt Hùng Lực một chút rồi tiếp tục nói: “Các sư huynh, Ẩn Linh Môn chúng ta luôn chú ý điều hòa âm dương, thường khuyến khích đệ tử trong môn đi tìm đạo lữ của chính mình.”

“Cho nên ta hoài nghi, nhiệm vụ lần này là che mắt, dẫn nữ đệ tử Anh Hùng Mộ nhất mạch quay về tông môn mới là mấu chốt.” Đệ tử Kim Đan cuối cùng nói.

Ngay khi đệ tử Kim Đan nói xong, tất cả đệ tử Ẩn Linh Môn có mặt đều nhận được một tin nhắn.

“Nhiệm vụ cuối cùng của các đệ tử một thế hệ Ẩn Linh Môn, tìm kiếm một đạo lữ thích mình, cùng dẫn về tông môn.”

“Phần thưởng nhiệm vụ: thiện cảm của Đại trưởng lão.”

Nhiều đệ tử Ẩn Linh Môn nhìn nhiệm vụ trong pháp bảo truyền tin, vẻ mặt đều chậm rãi bắt đầu trở nên kỳ quái.

Nước của nhiệm vụ lần này, có vẻ hơi sâu.

Lúc này mọi người lại nhận được tin tức của Bồ Đào, là một phần tình báo kể về Anh Hùng Mộ Thánh Địa Hợp Hoan và công lược các nữ đệ tử Anh Hùng Mộ, cuối cùng còn kèm theo quang ảnh đồ của nữ đệ tử Anh Hùng Mộ khóa trước.

“Tu tiên đạt được Đại Đạo không tốt sao, vì sao phải tìm đạo lữ?”

“Tông môn khác đều cấm, tại sao Ẩn Linh Môn của chúng ta lại như vậy?”

“Thực ra nữ đệ tử trong Anh Hùng Mộ cũng rất đẹp.”

“Tuy thanh danh của Thánh Địa Hợp Hoan không tốt, nhưng nữ đệ tử Anh Hùng Mộ nhất mạch vẫn được.”

Lúc này, mọi người chia làm hai phái, một là tâm hướng Tiên đạo, không rảnh tư tình nhi nữ.

Thứ hai là, cảm thấy có thể tìm một người đạo lữ thử một chút.

Lúc hai bên đang thảo luận kịch liêt, Thiên Vạn Binh từ xa chật vật chạy tới.

“Đừng, Hùng đại ca, ta chừa rồi.”

Nhìn thấy Hùng Lực lại giơ nắm đấm lên, Thiên Vạn Binh vội vàng nói.

Lúc này Hùng Lực mới buông tay.

“Các huynh đệ, ta nhớ các ngươi chết mất.” Lúc này Thiên Vạn Binh mới vui vẻ nói.

“Nhiệm vụ tông môn vừa mới tuyên bố, các huynh đệ đều đã xem chưa?”

“Anh Hùng Mộ, rất nhiều nữ đệ tử, nếu tông môn đã tuyên bố nhiệm vụ bảo chúng ta dẫn về một người, vậy còn không nhanh ra tay, lỡ như đến lúc đó bị người khác cướp thì làm sao bây giờ?” Thiên Vạn Binh cười nói.

“Vạn Binh, trước đây không phải ngươi không có hứng thú với chuyện nam nữ sao?” Một đệ tử nói.

“Khi đó chỉ là ở tông môn không có cơ hội, sư tỷ sư muội trong tông môn cũng không có cảm giác hay sao?” Thiên Vạn Binh nói.

“Vậy bây giờ ngươi nghĩ thông suốt rồi.”

“Thực ra có một đạo lữ vẫn rất tốt, hơn nữa phần thưởng của nhiệm vụ này là thiện cảm của Đại trưởng lão.”

“Các ngươi không muốn sao?” Thiên Vạn Binh kỳ quái hỏi.

Lúc này mọi người mới nhớ ra, nhiệm vụ này có phần thưởng.

Lập tức trong mắt mọi người đều lộ ra vẻ ngưỡng mộ, những đệ tử cảm thấy đạo lữ chỉ ảnh hưởng đến việc tu tiên cũng bắt đầu dao động.

“Đúng không, các sư huynh đệ cũng đến tuổi kết hôn rồi, bên này lại có sẵn, đây chẳng phải là vẹn cả đôi đường sao?”

Mọi người nghe xong lời của Thiên Vạn Binh, lập tức tâm tư bắt đầu sục sôi.

“Thời gian eo hẹp, nhiệm vụ nặng nề, các sư huynh đệ, ta phải cáo từ.” Thiên Vạn Binh rời đi đầu tiên.

“Chư vị sư huynh bảo trọng, ta đi hoàn thành nhiệm vụ.”

“Ta cũng đi.”

Không bao lâu, trong cả vùng đồng không mông quanh, chỉ còn lại một mình Hùng Lực.

Lúc này, Hùng Lực vung tay, thả Tráng Linh trong pháp bảo hành cung tông môn phát cho.

Đưa Tráng Linh đến một khách sạn ở Tiên thành.

Sau khi Hùng Lực thả ra một con rối chăm sóc Tráng Linh, lại ra khỏi thành.

Ẩn Linh Môn, Từ Phàm nhìn cơ hội do Bồ Đào sắp xếp, cười nói: “Xem ra các đệ tử cũng không chống lại loại hôn nhân sắp đặt này.”

“Mệnh phụ mẫu, lời bà mối mới là xu hướng của thế giới này.”

“Quan niệm tiên phàm của đệ tử Ẩn Linh Môn còn chưa thay đổi, cho nên cũng không quá chống đối chuyện này.” Câu trả lời của Bồ Đào khiến Từ Phàm rất hài lòng.

“Ngươi nói đúng.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Từ Cương đã đến khuôn viên của Từ Phàm.

“Ra ngoài thăm nhi tử, cảm thấy thế nào.” Từ Phàm nói.

“Tiểu tử thối này, vậy mà lại không cho ta và sư phụ biết, đã tự ý kết duyên với một nữ tu, chẳng có hiếu đạo.” Từ Cương nói.

“Linh Đài chỉ là tiến hành nghi thức kết hôn của nhân gian với nữ tử đó, có kết hôn chính thức hay không, ngươi gấp cái gì?” Từ Phàm xua tay, bình tĩnh nói.

“Vậy cũng không được, không hề nói trước cho chúng ta.” Từ Cương nói.

“Ta nhìn Linh Đài lớn lên, không cho chúng ta biết chắc chắn có lý do.”

“Chờ hắn trở về giải thích là được.”

“Gần đây thấy ngươi tu hành thần thông hệ hỏa, hỏa khí này có hơi lớn, có cần giảm nhiệt cho ngươi không?” Từ Phàm nói, nhân lúc bản thể vẫn có thể đánh thắng được đồ đệ, lập tức dạy dỗ nhiều một chút.

Lúc này Từ Cương biết mình chọc đến Từ Phàm, vội vàng cười nói: “Ha ha, hỏa khí không lớn, sư phụ đừng hiểu lầm.”

“Vậy là tốt rồi, trở về tu hành đi, phía Linh Đài ta sẽ quan sát, sẽ không xảy ra chuyện gì.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh sư phụ.”

Từ Cương nói xong, quay trở về đỉnh núi của mình.

Nhìn chín trường long màu sắc khác nhau trên đỉnh tông môn đại trận, Từ Phàm cảm thán nói: “Hôn sự của đồ đệ vẫn chưa giải quyết, hôn sự của đồ tôn lại phiền toái.”

Từ sau khi Từ Linh Đài kết thân với nữ tu kia, Từ Phàm đã phái người đi tổ chức tình báo Địa Võng điều tra tin tức nữ tu kia, kết quả phát hiện nữ tu kia đã bị thiên cơ che chắn, đưa thêm linh thạch cũng không điều tra được.

Lúc đó Từ Phàm đã biết, đồ tôn của mình gặp chuyện phiền phức rồi.

Vô số loại kịch bản tiểu tử dính vào tiểu thư nhà quyền quý hiện lên trong lòng Từ Phàm.

“Bỏ đi, tử tôn có phúc của tử tôn, huống hồ ta cũng không ghen tị.”

Từ Phàm bốc một quẻ cho Từ Linh Đài, quẻ tượng tên là: Dục hỏa uyên ương sinh tử tượng.

Có nghĩa là sinh tử chia đôi.

Lúc này, Từ Linh Đài đang ẩn cư ở Tiên thành nào đó, không hiểu tại sao lại nhìn về hướng Ẩn Linh Môn.

“Sư tổ, dường như đồ nhi rước phiền phức cho ngươi rồi.” Từ Linh Đài nói.

Vốn tưởng nàng là một nữ đệ tử tông môn bình thường, không ngờ lai lịch lại lớn như vậy.

Chương 261: Thiên Ma Tông tuyển chọn Thánh nữ

Từ Linh Đài nhìn biểu tượng trên quần áo đạo lữ của mình, cảm thấy không hề đơn giản.

Vì thế lặng lẽ ghi nhớ ký hiệu của biểu tượng, gửi tin cho Từ Phàm.

Ẩn Linh Môn, Từ Phàm nhìn vào tin tức đồ tôn minh gửi đến và biểu tượng đính kèm sau cùng.

“Bồ Đào, đây là biểu tượng gì?” Từ Phàm hỏi.

“Thiên Ma Tông, tông môn cao nhất ngoài đại lục trung tâm, quan hệ đối địch với hội trưởng lão.”

“Nói như vậy, tức phụ đồ tôn tương lai của ta là một nữ ma đầu.” Từ Phàm vuốt cằm suy tư, hắn tỏ vẻ chuyện này vẫn nằm trong phạm vi kịch bản của hắn.

Lúc này, Từ Linh Đài bị một đôi tay xinh đẹp cuốn lấy cổ.

“Phu quân, sao không nghỉ ngơi thêm một lát.”

Trong thuần khiết có chứa một chút quyến rũ, chỉ nghe giọng nói đã có thể khiến người ta say mê.

“Hề nhi, thần thông hôm qua ngươi sử dụng và ký hiệu trên quần áo của ngươi.”

“Ngươi chưa nói cho ta biết lai lịch thực sự của ngươi.” Từ Linh Đài im lặng một lúc lâu rồi nói.

“Quan trọng sao, bây giờ ta chính là thê tử của ngươi, ta đã chấm dứt với quá khứ rồi.” Vẻ mặt Mộc Hề phức tạp nói.

“Nếu ngươi muốn biết quá khứ của ta, Hề nhi cũng không để ý.”

Mộc Hề nhẹ nhàng đặt trán của mình lên trán Từ Linh Đài.

Trong nháy mắt, Từ Linh Đài hiểu được quá khứ của Mộc Hề.

Vốn dĩ là ứng viên Thánh nữ Thiên Ma Tông, Thiên Ma Tông tổng cộng có mười Thánh nữ được chọn như vậy, người cuối cùng có thể trở thành Thánh nữ Thiên Ma Tông chỉ có một, Thánh nữ còn lại sẽ thông qua bí pháp biến thành dinh dưỡng dùng để tăng cường căn cơ của Thánh nữ được chọn.

Vốn dĩ Mộc Hề ngay từ đầu đã là ứng viên Thánh nữ mạnh nhất, yêu cầu trở thành Thánh nữ cũng là cao nhất.

Nhưng hai mươi năm trước, sau khi ứng viên Thánh nữ cuối cùng được tìm thấy, mọi thứ đã thay đổi, nàng không còn là người ưu tú nhất nữa.

Ứng viên Thánh nữ kia chỉ dùng năm năm để đàn áp tất cả ứng viên Thánh nữ trước đó, Tông chủ Thiên Ma Tông đã quyết định nàng là Thánh nữ Thiên Ma Tông.

Chuyện sau đó khá cũ rich, Mộc Hề dùng hết mọi cách mới trốn thoát khỏi Thiên Ma Tông, đến đại lục trung tâm, cuối cùng yêu Từ Linh Đài.

“Nếu ngươi vẫn là người mạnh nhất, cuối cùng có trốn hay không?”

“Có hấp thu dinh dưỡng do ứng viên Thánh nữ biến thành không?” Từ Linh Đài nhìn thê tử mình bằng ánh mắt phức tạp.

“Vẫn sẽ chạy trốn, lúc trở thành Thánh nữ, có một cơ hội lựa chọn, là buông tha cơ hội hấp thu dinh dưỡng trở thành Thánh nữ, để những ứng viên Thánh nữ này sống sót, sau đó lại chạy trốn.”

“Đáng tiếc, lúc đó ta không có lựa chọn.” Mộc Hề thở dài nói.

“Phu quân, ngươi vẫn thích ma nữ như ta chứ?” Mộc Hề lo lắng nhìn Từ Linh Đài nói, là nam nhân mà nàng đã nhận định, nàng rất để ý đến cái nhìn của Từ Linh Đài về nàng.

“Ma nữ cái gì, bây giờ ngươi chính là thê tử của ta.” Từ Linh Đài ôm Mộc Hề vào lòng nói.

“Phu quân ~”

“Nương tử ~”

Bên ngoài Ẩn Linh Môn, Từ Phàm và Từ Cương ngồi trên Linh thuyền nói chuyện.

“Từ Cương, nhi tức phụ của ngươi không đơn giản đâu.” Từ Phàm cười nói.

“Ta đi Địa Võng tra xét một chút, phát hiện không có tình báo về nữ tử kia, ta đã biết chuyện không đơn giản.”

Từ Cương rót một tách trà cho Từ Phàm.

“Sư phụ, chỗ ngươi có tin tức của nữ tử đó không?” Từ Cương hỏi.

“Chỉ biết nữ tử đó là người của Thiên Ma Tông.” Từ Phàm nói.

Từ Cương dừng lại một chút, bắt đầu đọc tình báo của Thiên Ma Tông thông qua Bồ Đào.

Sau khi đọc xong tình báo của Thiên Ma Tông, biểu hiện của Từ Cương rất bình thản.

“Chỉ cần Linh Đài thích là được, chuyện khác đều quan trọng, có người tìm phiến phức trước tiên phải bước qua chỗ ta một lần.” Từ Cương nói xong, trong mắt lóe lên một tia hung ác, sau lưng có một hư ảnh kim ô khổng lồ như ẩn như hiện.

“Tốt, đã học xong ba loại thần thông, sau khi học được Kim Hi Thiên Hạ và Mộc Giới Giáng Lâm còn lại, ngươi đã có thể hợp nhất ngũ hành, phá anh hóa thần.”

“Như vậy căn cơ của ngươi sẽ vô cùng hùng hậu, Thiên kiếp sau này chỉ là tồn tại tùy tiện đi qua thôi.”

“Lúc đó chiến lực của ngươi cũng ở mức tương đương, trừ mấy kẻ gian lận, còn lại đánh tùy thích.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Tất cả đều nhờ sư phụ bồi dưỡng.” Từ Cương vừa rồi còn có vẻ mặt hung dữ, giờ bây giờ đã khôi phục lại dáng vẻ nhây ngô.

“Đợi Linh Đài hết kỳ hạn mười năm, bảo hắn quay về tông môn đi.”

“Nhìn dáng vẻ ân ái của bọn họ, phỏng chừng chưa được bao lâu, ngươi sẽ làm ông nội.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm nói xong, tay chạm nhẹ lên mặt hồ Thập Vạn Lý, hội tụ năm loại linh khí giữa trời đất.

Một mỹ nhân ngư Nguyên Anh kỳ cầm cây xiên thép xuất hiện, mặc áo giáp lam băng, cúi lạy trước Từ Phàm trên mặt nước.

“Tham kiến chủ nhân.”

“Đi bắt một con Thiên Lam Thương Ngư.” Từ Phàm thuận miệng ra lệnh.

“Tuân mệnh.” Mỹ nhân ngư cầm xiên thép trong tay, chui vào Thiên Vạn Lý Cự Hồ.

“Sư phụ, đây là thứ ngươi dùng thần thông ngưng tụ ra sao?” Từ Cương tò mò hỏi.

“Một thời gian trước, nhờ phúc của tiểu muội ngươi, lấy được mấy bộ công pháp khá thú vị.” Từ Phàm nói.

“Bây giờ Nguyệt Tiên đã là Hóa Thần kỳ, đang củng cố cánh giới.”

“Dùng đan dược tấn chức, căn cơ bình thường, chỉ sợ sau này độ kiếp có chút khó khăn.” Từ Phàm thở dài nói.

“Nguyệt Tiên nói với ta, bây giờ nàng cũng có chút hối hận.” Từ Cương nói.

“Vậy sau này anh dặn dò tiểu muội ngươi nhiều một chút, bảo nàng ở bên ngoài đừng ăn bậy cái gì.” Từ Phàm nói.

“…”

Lúc này, mỹ nhân ngư xiên một con Thiên Lam Thương Ngư nhảy lên khỏi mặt nước.

“Chủ nhân, đã bắt được Thiên Lam Thương Ngư.” Mỹ nhân ngư Nguyên Anh kỳ cung kính nói.

“Tốt, là loại ngon nhất.”

“Đưa cá đến nhà ăn Ẩn Linh Môn, sau đó ngươi có thể trở về.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

Mỹ nhân ngư Nguyên Anh kỳ xiên theo cá bay về phía Ẩn Linh Môn.

Từ Cương ở bên cạnh nhìn có chút mới lạ.

“Yêu thú sư phụ triệu hồi ra, chiến lực thế nào?” Từ Cương hỏi.

“Trong tình huống trang bị như nhau, mỹ nhân ngư này đánh bại ngươi.” Từ Phàm nói.

“Có muốn thử không?”

Từ Phàm lại dùng thần thông ngưng tụ thành một tu sĩ không mặt hình người, cũng là Nguyên Anh kỳ.

Từ Cương nhìn chằm chằm tu sĩ không mặt được ngưng tụ ra này, suy nghĩ một vấn đề, bản thân gần đâu có phải lại chọc giận sư phụ không.

“Sư phụ, gần đây ngươi thấy ta thế nào?” Từ Cương thật thận trọng hỏi.

“Cũng được, tu vi chiến lực tăng nhanh, vi sư rất vui mừng.” Từ Phàm nói.

“Vậy tu sĩ không mặt sư phụ ngưng tụ ra, sư phụ sẽ không tự mình điều khiển chứ.” Từ Cương lại hỏi.

“Làm gì nhiều lời vô nghĩa vậy.”

Từ Phàm vung tay lên, một sức mạnh Từ Cương không thể chống lại, đẩy Từ Cương thẳng lên trời.

Tu sĩ không mặt đứng trên mặt hồ lập tức biến mất khỏi mặt hồ.

Lập tức, trên bầu trời thủy linh khí bạo động, trực tiếp ngưng tụ thành một thanh đại bảo kiếm trong không trung, bổ xuống Từ Cương đang ở giữa không trung.

Từ Cương thấy dáng điệu này, lập tức yên tâm, chỉ cần không phải sư phụ tự mình điều khiển tu sĩ không mặt này, mình còn có phần thắng.

“Thần thông: Đóng băng không gian.”

Toàn bộ không gian đột nhiên phát ra hàn khí kinh người, giống như đóng băng toàn bộ không gian.

Tu sĩ không mặt đã biến thành một khối băng trong hàn khí kinh người này.

Chương 262: Dã tâm của lửng mật giáp dày số 1

Một hư tượng ngàn tay sừng sững giữa không trung, Từ Cương trốn trong góc tối cảnh giác nhìn chằm chằm xung quanh, hắn biết tu sĩ do sư phụ mình ngưng tụ ra sẽ không dễ dàng thua như vậy.

Ngay lúc Từ Cương đang cảnh giác tìm kiếm hình bóng tu sĩ không mặt, một con băng tinh trường long ngưng tụ lại nhờ vào hàn khí thần thông của Từ Cương phóng ra.

“Grào ~~~”

Băng tinh trường long phun ra một quả băng đạnvề phía nơi ẩn náu của Từ Cương.

Năm tấm băng thuẫn xuất hiện trước mặt Từ Cương.

“Ầm ~~”

Băng đạn trực tiếp xuyên thủng ba lớp băng thuẫn, Từ Cương cũng bị sức mạnh băng đạn đẩy ra xa.

Lúc này, ở phía xa chiến trường, đã có đệ tử Ẩn Linh Môn phát hiện, lập tức một truyền mười, mười truyền trăm tông môn đệ tử bay qua vây xem.

“Là Đại trưởng lão đang kiểm tra thần thông của Từ phong chủ.”

“Tránh xa ra một chút, không nghe Bồ Đào cảnh cáo, chắc chắn bị phong ba quẹt trúng.”

Đệ tử kia vừa mới nói xong, một tảng băng khổng lồ bắn nhanh về phía hắn.

“Kiếm Thuẫn.”

“Thủy Linh Thuẫn.”

“Cang Khí Hộ Thể.”

“Thiên Băng Thuẫn.”

Lập tức vô số thần thông phòng ngự được thêm vào trên người đệ tử kia.

“Ầm ~~”

“A ~~~”

Đệ tử kia mang theo hộ thuẫn trên người, bay về phía Ẩn Linh Môn.

Đệ tử còn lại tiếp tục yên ổn nhìn về chiến trường xa xa, trong mắt hiện lên vẻ sùng bái khát vọng, nhất là thần thông đạo pháp nhất mạch.

Cơ thể Từ Cương chia ra làm ba, vây quanh băng tinh trường long.

Đồng thời thi triển thần thông tấn công về phía băng tinh trường long.

Nhất thời, thủy linh khí ở khu vực này bắt đầu bạo động.

Vô số băng mâu băng đạn bắn về phía băng tinh trường long, gián đoạn thi triển thần thông băng tinh trường long, đồng thời băng ti bắt đầu bao phủ cả chiến trường.

Tu sĩ không mặt trốn sâu trong băng tinh trường long, lúc này bắt đầu kết ấn, một luồng dao động có thể đóng băng tư duy chậm rãi khuếch tán xung quanh.

Nhất thời, Từ Cương cảm thấy thần thức của mình cực kỳ lạnh lẽo, ngay cả tốc độ điều động linh lực trong cơ thể cũng chậm lại.

Khi dao động khuếch tán, băng đạn trong miệng băng tinh trường long cũng bắt đầu chậm rãi ngưng tụ.

Từ Phàm cười theo dõi trận chiến giữa hai bên.

“Chỉ có thực chiến, mới là cách tốt nhất để khảo nghiệm đồ đệ.” Từ Phàm cười nói, tu sĩ không mặt hắn ngưng tụ ra, là cấp bậc có thể chiến thắng Từ Cương trong suy nghĩ của hắn.

Nếu Từ Cương thua, vậy chứng minh tiến bộ của hắn chưa đáp ứng được mong đợi của Từ Phàm.

Lúc này, Từ Cương đang chiến đấu cũng liếc nhìn Từ Phàm một cái, hắn cũng biết ý của sư phụ mình.

“Sư phụ, ngươi rốt cuộc là xem thường ta.” Từ Cương thầm nghĩ.

Lúc này, Từ Cương lại thi triển Đóng băng không gian một lần nữa.

Uy lực lần này mạnh hơn gấp mấy lần so với lúc mới bắt đầu.

“Rắc rắc rắc ~~~”

Mọi thứ trong trời đất đều bị đóng băng, động tác của băng tinh trường long cũng bắt đầu cứng lại.

Một cự nhân hàng băng trăm trượng nhờ vào hàn băng mà xuất hiện, một quyền đấm thẳng về phía băng tinh trường long.

Trên năm tay của cự nhân hàn băng, còn cất giấu một luồng hỏa quang.

“Ầm ~~~”

Cự nhân hàn băng một quyền đánh nát băng tinh trường long, đồng thời băng diễm nhanh chóng bao trùm mảnh vỡ của băng tinh trường long, đề phòng sống lại.

Một hư ảnh Kim Ô đột ngột xuất hiện phía sau Từ Cương, ngửa đầu rống lên.

Kim Ô linh hỏa bao phủ khắp chiến trường, mọi thứ đều bị thiêu rụi không còn.

Trong ánh mắt thoáng ngạc nhiên của Từ Phàm, Từ Cương trở lại bên cạnh Từ Phàm.

“Tốt, tiến độ nhanh hơn ta nghĩ.” Từ Phàm cười nói.

“Đều nhờ sư phụ dạy giỏi.” Từ Cương cười nói.

“Được rồi, lần nay cho ngươi qua cửa.”

Từ Phàm có cảm giác con cái đã lớn.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm mới vừa khảo nghiệm đồ đệ xong, bị Bồ Đào kéo xuống lòng đất.

“Lửng mật bọc thép dày số 1 muốn ta giúp tộc bọn họ giải quyết vấn đề dễ dàng mất đi lý trí khi chiến đấu.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, đây là vấn đề bên kia vừa mới đưa ra, còn phái một lửng mật giáp dày Nguyên Anh kỳ qua đây.” Bồ Đào nói.

“Vấn đề này có hơi khó giải.” Từ Phàm nhìn tộc lửng mật giáp dày số ba mươi nói.

Lúc trước hắn từng nghiên cứu vấn đề này, nhưng sau này khi lại phát hiện di chứng chiến đấu không thể tra xét ra nguyên do, hắn lại bỏ qua.

"Lửng mật giáp dày số 1 nói, chỉ cần giải quyết xong vấn đề này, hắn tự tin dẫn theo tộc bọn họ quay về viễn cổ dẫn đầu vinh quang gia tộc."

"Như vậy có thể phục vụ cho chủ nhân tốt hơn."

Bồ Đào kể lại cho Từ Phàm những lời của lửng mật số 1.

Từ Phàm rơi vào trầm tư, hắn nghĩ đến trận chiến trước đây, chính mình tạo ảo thuật cho bọn họ.

"Bồ Đào, lửng mật giáp dày số 1 kia bây giờ có tu vi gì?" Từ Phàm hỏi.

"Khoảng thời gian trước đã thăng cấp Hóa Thần kỳ."

"Chẳng trách, đây là đã thoát khỏi khống chế." Từ Phàm nói, ảo thuật hắn tạo lúc trước thiên về phương diện tâm linh hơn.

"Bồ Đào, ngươi truyền lời cho lửng mật giáp dày số 1 kia, muốn ta giải quyết vấn đề này, bảo hắn tự mình đến đây gặp ta." Từ Phàm quyết định nhìn xem vị lửng mật giáp dày số 1 có tâm chí mạnh mẽ này.

Nói trắng ra, Từ Phàm muốn khống chế mạnh thêm một chút.

Không lâu sau, bán nhân hóa đeo lớp vỏ cứng trên lưng, lửng mật giáp dày số 1 xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

"Ngươi đã thoát khỏi khống chế của ta." Từ Phàm do Ngũ Linh Minh Hầu biến thành hỏi.

Loại chuyện mạo hiểm này, Từ Phàm nhất định sẽ không tự mình ra mặt.

"Ngươi mãi mãi là chủ nhân của ta." Lửng mật giáp dày số 1 hành lễ nói, sự cung kính trong ánh mắt khiến người ta liếc mắt một cái đã biết là xuất phát từ nội tâm.

Từ Phàm biết mặc dù ảo thuật đã bị hắn loại bỏ, nhưng hiệu quả dẫn dụ tâm hồn vẫn còn, nhưng theo thời gian, hiệu quả này sẽ ngày càng yếu đi trên những người có tâm trí kiên định, Yêu tộc cũng không ngoại lệ.

“Được rồi, ta cho ngươi hỏi một vấn đề, ngươi có sẵn lòng mang chủng tộc của các ngươi đầu quân cho Nhân tộc không.” Từ Phàm do Ngũ Linh Minh Hầu biến thành, nhìn chằm chằm vào mắt lửng mật giáp dày.

“Có, đối với ta Yêu tộc chỉ là một cách gọi, một danh hiệu, nếu một chủng tộc đủ hùng mạnh, sẽ không để cho chủng tộc của chính mình đội lên loại danh hiệu chung này.”

“Ví dụ như, Long tộc, Nhân tộc, bởi vì thực lực mạnh mẽ nên mới có danh hiệu cho chủng tộc mình, ở thời viễn cổ, lúc Nhân tộc bị Yêu tộc nô dịch cũng bị gọi chung là Yêu tộc.”

Sau khi nghe lời giải thích của lửng mật giáp dày số 1, Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc đánh giá lửng mật giáp dày số 1 trước mặt.

“Ý của ngươi là, nếu sau khi chủng tộc của các ngươi hùng mạnh, ngươi sẽ tách khỏi Yêu tộc.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng.” Lửng mật giáp dày số 1 gật đầu nói.

Từ Phàm hài lòng gật đầu, sau đó điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu, một ngón tay chỉ về phía lửng mật giáp dày số 1, đồng thời phát ra sát ý khổng lồ vô song, khóa chặt lửng mật giáp dày.

Sức mạnh của một ngón tay Ngũ Linh Minh Hầu này, đủ để lửng mật giáp dày số 1 chết hơn trăm lần.

Lúc này, lửng mật giáp dày cảm nhận được sát ý khổng lồ này, đầu óc lập tức trở nên trống rỗng, toàn thân cứng ngắc, bị sát ý áp chế, không thể nhúc nhích.

Không rõ một giây trước còn tốt, sao đột nhiên lại ra tay.

Ngón tay của Ngũ Linh Minh Hầu dừng ở mi tâm của lửng mật giáp dày số 1, chấm một tinh huyết mi tâm.

“Ừm, xem ra không phải nhân vật chính Yêu tộc.” Từ Phàm đang ẩn trong bóng tối nói.

Hắn gặp không ít người có thuộc tính nhân vật chính, hắn phát hiện một chuyện rất thú vị, hắn chỉ cần sinh ra sát ý với nhân vật chính, sẽ có loại sức mạnh kỳ lạ ngăn cản chính mình.

Chương 263: Khí linh tiên khí

Từ Phàm nhìn lửng mật giáp dày số 1 gật đầu.

Xem ra không phải nhân vật chính của Yêu tộc, Từ Phàm thầm nghĩ, như vậy có thể yên tâm khống chế lửng mật giáp dày có dáng vẻ kiêu hùng này.

Khoảnh khắc sát khí của Từ Phàm khóa vào lửng mật giáp dày số 1, tuy trong mắt hắn hiện lên vẻ tuyệt vọng, nhưng sâu trong ánh mắt tuyệt vọng kia, chính là khát vọng một cơ hội sống.

Hắn cho rằng chủ nhân trước mắt không có lý do gì giết mình.

Lửng mật giáp dày số 1 nhìn ngón tay lơ lửng giữa mi tâm mình, biết mạng nhỏ của mình được giữ lại.

“Yêu nô sẽ mãi mãi đặt lợi ích của chủ nhân lên hàng đầu.” Lửng mật giáp dày số 1 quỳ xuống cúi đầu hèn mọn nói.

“Ồ, tộc đàn của ngươi là thứ mấy?” Từ Phàm thích thú hỏi, hắn có chút hứng thú với lửng mật giáp dày trước mắt.

“Vị trí thứ hai.” Lửng mật giáp dày nói.

“Ta có thể giải quyết di chứng khi chiến đấu của tộc lửng mật giáp dày của các ngươi, nhưng ta cần lòng trung thành và linh hồn bản nguyên của tất cả lửng mật giáp dày tài năng trong tộc đàn của các ngươi.” Từ Phàm đưa ra một yêu cầu rất quá đáng.

Bởi vì một khi linh hồn bản nguyên bị người ngoài nắm giữ, thì sẽ mã mãi không được thay đổi, bao gồm cả hậu thế, đều phải chịu nhân quả ảnh hưởng.

Lúc này, lửng mật giáp dày số 1 bắt đầu trở nên im lặng, hắn hiểu, một khi đồng ý yêu cầu này, vậy sau này tộc đàn của mình sẽ hoàn toàn bị chủ nhân trước mặt khống chế, hắn cũng không dám đánh cuộc.

“Trở về tự mình suy nghĩ một chút đi, ta sẽ không ép ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Từ Phàm do Ngũ Linh Minh Hầu biến thành, nhẹ nhàng đưa tay che lên đỉnh đầu của lửng mật giáp dày số 1, thêm một chiếc gông xiềng khống chế sâu trong linh hồn hắn.

“Sự giúp đỡ dành cho tộc các ngươi vẫn như trước đây.” Từ Phàm nói.

“Cám ơn chủ nhân.”

“Trở về đi, ngươi sẽ bắt đầu giải quyết vấn đề của tộc các ngươi.”

“Tuân mệnh.” Lửng mật giáp dày nói.

Yêu Linh Giới, trong căn cứ rối sâu một vạn mét dưới lòng đất lãnh địa tộc lửng mật giáp dày.

Truyền Tống Trận lóe lên một linh quang, lửng mật giáp dày số 1 bước ra khỏi Truyền Tống Trận.

Cảm nhận được gông xiềng khống chế sâu trong linh hồn mình, tâm trạng hắn rất nặng nề.

Nhưng sau khi nhìn xung quanh toàn bộ căn cứ rối ngầm, và dây chuyền sản xuất pháp bảo con rối, tâm trạng của lửng mật giáp dày số 1 dần trở nên trong sáng trở lại.

Đối với một chủng tộc không thuộc về Yêu Linh Giới mà nói, mọi thứ hắn nhìn thấy trước mắt, có thể khiến tộc hắn không do dự đầu quân cho bọn họ.

“Thực lực ~” Lửng mật giáp dày số 1 lẩm bẩm.

Lúc này, một con rối Hóa Thần kỳ, cầm một đoạn xương rỗng đi đến.

“Đây là thứ ngươi cần, còn có 5000 bộ, bảo khí chiến giáp của tộc các ngươi.”

Lửng mật giáp dày số 1 tiếp nhận đoạn xương rỗng rồi cảm kích nói: “Trong khoảng thời gian này, tộc chúng ta sẽ chiếm lấy địa bàn của tộc sa xà, ngươi có thể sắp xếp con rối bố trí công việc bên kia.”

“Tốt, có gì khó khăn thì nói với ta.” Con rối Hóa Thần kỳ lộ ra một khuôn mặt tươi cười nói.

“Ừm, đến lúc đó hi vọng ngươi có thể cung cấp thêm một ít linh đan giải độc chữa thương.” Lửng mật giáp dày số 1 cung kính nói.

“Đã sắp xếp con rối bắt đầu luyện chế, mười ngày sau lại đây lấy là được.” Con rối Hóa Thần kỳ nói.

“Làm phiên ngươi rồi.” Lửng mật giáp dày số 1 cung kính nói.

“Mở rộng thêm lãnh địa của tộc các ngươi, chỗ ta có thể thu thập nhiều tài nguyên hơn, sau này cung cấp đạo khí cho các ngươi cũng không thành vấn đề.” Con rối Hóa Thần kỳ nói.

“Hiểu rồi.”

Lúc này, cách lãnh địa lửng mật giáp dày không biết bao nhiêu trăm triệu dặm, mấy trăm con Phệ Kim Linh Thử đang lướt nhanh dưới lòng đất một trăm mét, gặp núi mở núi, gặp nước lặn nước, gặp vàng ăn vàng.

Vốn dĩ mấy ngàn con Phệ Kim Linh Thử đã giảm còn một phần mười.

Trong chuyến đi, Phệ Kim Linh Thử gặp phải vô số Yêu tộc sống dưới lòng đất, kẻ yếu thì trực tiếp tàn sát, kẻ mạnh thì thuận thế trốn thoát.

Không biết qua bao lâu, Phệ Kim Linh Thử đi đến một khu rừng độc chướng khổng lồ.

“Phù hợp điều kiện thành lập căn cứ, xung quanh không có chủng tộc Yêu tộc.”

“Truyền Tống Trận căn cứ bắt đầu thành lập.”

Mấy ngàn thước dưới lòng đất khu rừng độc chướng, một không gian rộng như một sân bóng đá, trung tâm là một Truyền Tống Trận huyền ảo, xung quanh là con rối Phệ Kim Linh Thử.

Trong Ẩn Linh Môn, Từ Phàm đang luyện chế đạo khí, nhận được báo cáo của Bồ Đào.

“Đám con rối Phệ Kim Linh Thử kia đã tìm được nơi thích hợp thành lập căn cứ, rừng rậm độc chướng, sinh linh chớ vào, nơi này không tệ.” Từ Phàm nhìn vào bản đồ Bồ Đào chiếu ra nói.

“Vậy để lại con rối Hỗn Thiết Viên Hầu ở lại khu vực này phát triển đi.”

“Hơn nữa còn phải nghĩ cách làm ra mấy con Hỗn Thiết Viên Hầu lấy giả đổi thật, để sau này lừa người khác.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Bồ Đào đã lên kế hoạch tương ứng, đến lúc đó chủ nhân chỉ cần giúp đỡ là được.”

Câu trả lời của Bồ Đào khiến Từ Phàm rất hài lòng, đây mới là khí linh tốt san sẻ lo lắng với chủ nhân.

Lúc này, phân thân số 1 đang luyện chế đạo khí cùng Từ Phàm không chịu nổi nữa.

“Bản thể, các ngươi nói chuyện nghiệp vụ thì cứ nói chuyện nghiệp vụ, ngươi đừng ngừng tay.”

“Trấn Yêu Tinh số 2 này không có ngươi, không biết bao giờ mới luyện chế thành công.” Phân thân số 1 tức giận nói.

“Không phải ta đang có việc sao?”

Lúc này, máy truyền tin của Từ Phàm vang lên.

Bóng dáng Từ Phàm lập tức biến mất trong không gian dưới lòng đất.

“Đồ nhi của chúng ta tìm ta, ta đi xem tình huống gì, lát nữa sẽ trở lại.”

Giọng nói của Từ Phàm vang vọng trong không gian dưới lòng đất.

“Ta tin ngươi mới lạ!!”

Đại bình nguyên sau núi chủ phong Ẩn Linh Môn, trong một đạo trường.

“Sư phụ, ta sai rồi, ta không nên thăng cấp Hóa Thần kỳ qua loa như vậy.” Từ Nguyệt Tiên cúi đầu nói.

“Không trách ngươi, lúc đó là ngươi bị lừa.”

“Chỉ là căn cơ Nguyên Anh kỳ vẫn chưa xây dựng xong, sau này có rất nhiều bí pháp có thể giải quyết vấn đề này.” Từ Phàm cười nói.

“Đợi vi sư thăng cấp Hóa Thần kỳ, sẽ luyện khí linh tiên khí trên người ngươi, giúp ngươi đúc vô thượng tiên cơ.”

Từ Phàm vừa nói xong, nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên run lên.

“Ồ, nếu ý thức đã thức tỉnh, xuất hiện nói chuyện chút đi.” Từ Phàm nhìn vào nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ngươi chỉ là tu sĩ hạ giới, dựa vào đâu mà dám luyện hóa ta.” Giọng nói của một cậu bé truyền ra.

Từ Phàm nhìn về phía Từ Nguyệt Tiên hỏi: “Nguyệt Tiên, khí linh tiên khí này có hữu dụng không?”

“Trước mắt chỉ có thể khiến uy lực của pháp bảo lớn hơn một chút, chuyện khác không có tác dụng quá lớn.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nếu sư phụ thấy có ích, lấy đi cũng được.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Lần trước không phải ngươi rất giữ gìn sao?” Từ Phàm cười hỏi.

“Còn không phải ngay từ đầu bị cái tên này đe dọa sao?”

Lúc này, nhẫn không gian của Từ Nguyệt Tiên phát ra một lực đẩy, trực tiếp đẩy khí linh tiên khí kia ra.

“Hóa ra là một khí linh của họa quyển, rất hiếm thấy.” Từ Phàm nheo mắt nói.

Sau đó, một vòng tròn ánh sáng màu tím trực tiếp vây khí linh tiên khí hình dáng họa quyển, cuối cùng biến thành một linh châu màu tím rơi vào lòng bàn tay của Từ Nguyệt Tiên.

“Chủ nhân của khí linh này còn cơ một chút sinh cơ ở Tiên Giới, ngươi chỉ cần ở cùng với khí linh tiên khí này trong thời gian dài, sẽ bị nó mê hoặc, cuối cùng bị đoạt xá.”

Chương 264: Đảo ngược nguyền rủa

Từ Nguyệt Tiên vừa nghe Từ Phàm nói xong, sợ đến mức xém chút là vứt đi tử sắc linh châu trong tay.

“Đừng ném, thứ như cơ duyên này có lúc chính là đến như thế.”

“Nàng có thể đoạt xá ngươi, vậy ngươi không biết chống lại nàng sao?”

“Đến lúc đó, truyền thừa và bảo vật của nàng đều là của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc hắn phong ấn Tiên Khí Khí Linh đã biết được kiếp trước kiếp này của Tiên Khí Khí Linh, đồng thời cũng cảm thán tạo hóa trêu ngươi, ngươi tìm ai không tốt, lại cứ cố tình tìm đồ đệ ta.

Thương hội giao dịch với Từ Nguyệt Tiên kia cũng là đồng lõa.

“Còn may là có sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói.

“Ta phỏng đoán sau này ngươi còn có thể gặp được thương hội kia ở trong di tích. Đến lúc đó, đồ mà bọn họ cho, ngươi cứ lấy hết toàn bộ là được.”

“Vừa lúc mấy thứ kia có thể củng cố vững chắc căn cơ của ngươi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sư phụ, sau này tu vi của ta mạnh lên rồi, vậy hãy để ta bảo vệ ngươi.” Từ Nguyệt Tiên cảm động nói. Từ nhỏ đến lớn, dường như không có chuyện gì có thể làm khó được sư phụ.

“Vậy ngươi cố gắng lên, tranh thủ sớm ngày tấn cấp Đại Thừa Kỳ.” Từ Phàm vui mừng nói. Lấy bản lĩnh bây giờ của hắn, chiến lực dưới Đại Thừa Kỳ hắn đều không sợ.

“Tuân lệnh.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Sư phụ, bây giờ tu vi của ta đã ổn định, muốn ngoài xem một chút. Gần đây ta cảm thấy có cơ duyên sắp xảy đến…” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Cái gì mà cơ duyên với không cơ duyên! Bây giờ ngươi phải ở trong tông môn tu luyện cho tốt, nâng cao chiến lực của bản thân.”

Từ Phàm nói xong liền lấy ra ba cái ngọc điệp đưa cho Từ Nguyệt Tiên.

“Gần đây đừng ra khỏi tông môn, toàn bộ pháp bảo trên người ngươi phải đổi rồi. Còn cần Hóa Thần Kỳ là có thể thông qua bí pháp miễn cưỡng thúc giục Đạo Khí.”

“Đợi ta luyện chế cho ngươi, vốn cho rằng đại ca ngươi sẽ người đầu tiên đột phá đến Hóa Thần Kỳ, không nghĩ tới ngươi lại dẫn đầu rồi.”

“Bên trong ba cái ngọc điệp này có ba loại bí pháp thần thông phù hợp với ngươi. Hóa Ảnh Tam Thế Thân vốn có của ngươi còn cần phải nâng cao.”

“Được rồi, không có việc gì thì trở về tu luyện đi. Chiến lực hiện tại của ngươi cũng chỉ mạnh hơn so với lúc ngươi Nguyên Anh một chút.”

Một trận thuyết giáo của Từ Phàm đánh cho Từ Nguyệt Tiên trở lại đỉnh núi nhỏ của chính mình tu luyện.

Nhìn độn quang Từ Nguyệt Tiên rời đi, trong ánh mắt Từ Phàm hiện lên một tia lo âu.

Không biết vì sao, gần đây hắn có một loại cảm giác, chính là bản thân mình đã bị người khác để mắt đến, giống như muốn kéo mình vào bên trong vòng xoáy khổng lồ kia.

Đây chỉ là một loại cảm giác của Từ Phàm, nhưng vẫn chưa được chứng thực.

Cùng lúc đó, ở bên ngoài tiên thành nào đó tại đại lục trung tâm, một kiếm tu mang theo một người thiếu niên bị thương nghiêm trọng, hắc khí đầy mình dường như đang bị nguyền rủa xông vào truyền tống trận.

Lúc Từ Phàm đang dựa theo loại bất an này mà suy diễn hung cát, lại bị tin tức khẩn cấp từ Vương Hướng Trì cắt ngang.

“Sư phụ, Vô Cực bị thương, hơn nữa còn trúng phải nguyền rủa trí mạng. Thủ đoạn bảo mệnh ngài cho ta vẫn không thể cứu chữa cho Vô Cực, xin ngài suy nghĩ biện pháp.”

Phía sau tin tức từ Vương Hướng Trì còn kèm theo quang ảnh đồ Kiếm Vô Cực bị thương và một vài tình trạng nguyền rủa.

Từ Phàm dừng suy diễn, bởi vì hắn đã xác định, chính mình thật sự bị để mắt đến.

Chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, Từ Phàm lẩm bẩm nói: “Đây là đường rút ngươi giữ lại trước khi dung hợp sao.”

“Số người có thể gánh vác trọng trách của Tu Tiên giới cũng không phải là ít, sao cứ phải để mắt đến ta?” Từ Phàm thở dài một hơi nói.

Mùi vị số mệnh này, khiến cho loại cá mặn chỉ muốn sống yên ổn đến khi vũ trụ tan biến như hắn thực không thích chút nào.

Ở giữa truyền tống trận tại Tiên thành Lâm Sâm, một bóng dáng hóa thành một đạo kiếm quang bay thẳng ra bên ngoài tiên thành.

Lúc này, thành viên Hội Trưởng Lão tại Tiên thành Lâm Sâm đang định ra tay trấn áp lại bị Ninh Đạo cản lại.

Người có cống hiến lớn vì tiên thành, dung túng cho một điểm sai nhỏ cũng không đáng là bao. Càng huống chi chuyện xảy ra là có nguyên nhân.

Sau khi đạo kiếm quang kia ra khỏi thành, trực tiếp biến thành huyết sắc bay về hướng Ẩn Linh Môn.

Lúc này, Từ Phàm cũng lái một chiếc Linh Thuyền chạy đúng theo hướng Vương Hướng Trì.

“Sư phụ, ta sẽ chết sao?” Kiếm Vô Cực nằm trong lòng Vương Hướng Trì yếu ớt nói.

“Sẽ không, ngươi lập tức là có thể thấy được sư tổ mà ngươi ngưỡng mộ đã lâu rồi.” Vương Hướng Trì đang bay nhanh nói, lúc này trong đầu của hắn chỉ có một ý niệm, chính là gặp được Từ Phàm nhanh chút, cứu sống Kiếm Vô Cực.

“Sư phụ, đây là chìa khoá mở ra bí cảnh Thương Kiếm Môn, ngươi cất kỹ.”

Bàn tay dính đầy máu của Kiếm Vô Cực khẽ điểm lên vai Vương Hướng Trì, sau đó trên vai nhiều thêm một ấn ký tiểu kiếm.

Sau đó Kiếm Vô Cực bình thản nhắm hai mắt lại, chờ đợi cái chết.

Từ khoảnh khắc hắn bị Yêu tộc kia hạ nguyền rủa, hắn đã có dự cảm, chính mình sợ rằng sẽ phải chết ở chỗ này.

“Đừng từ bỏ, nhìn thấy sư tổ ngươi là được cứu rồi.” Vương Hướng Trì nhìn Kiếm Vô Cực đang nhắm mắt lại cuống quýt nói.

Lúc này, nơi xa xuất hiện bóng dáng của một chiếc Linh Thuyền.

“Sư tổ ngươi đến đón chúng ta rồi, Vô Cực, kiên trì lên!” Vương Hướng Trì hô lớn.

Kiếm Vô Cực đã ở trong cơn mơ màng muốn mở to mắt, nhưng lại phát hiện bây giờ chính mình chỉ còn tồn tại một chút ý thức, đã không còn bất kỳ sức lực nào để điều khiển cơ thể.

Vương Hướng Trì ôm Kiếm Vô Cực xuất hiện trên Linh Thuyền.

“Sư phụ, mau cứu Vô Cực.” Vương Hướng Trì nói.

“Hoảng cái gì.” Từ Phàm nói.

Ngũ Linh Minh Hầu ở bên cạnh Từ Phàm lấy ra một giọt Mộc Chi Bản Nguyên, bắt đầu thi triển bí thuật.

“Sư phụ, ta đã thử qua, Mộc Chi Bản Nguyên không có tác dụng.” Vương Hướng Trì nói.

“Ngậm miệng lại, lúc cứu người đừng làm phiền ta.”

Một giọt Mộc Chi Bản Nguyên trực tiếp hóa thành trạng thái hơi nước bao phủ Kiếm Vô Cực, có một phần ba Mộc Chi Bản Nguyên lĩnh ngộ đi vào ấn đường Kiếm Vô Cực.

Sau đó, Từ Phàm lại lấy ra một giọt Thủy Chi Bản Nguyên, hóa thành linh vụ dung nhập vào ấn đường Kiếm Vô Cực.

Ngũ Linh Minh Hầu theo thế mà động, từng dòng linh dược hóa thành linh quang tiến vào trong cơ thể Kiếm Vô Cực.

Trên bầu trời lơ lửng mấy ngàn loại linh dược và linh đan trị thương.

“Thần thông nguyền rủa này có chút thú vị, nguyền rủa của một Độc Oa Hóa Thần Kỳ lại có uy lực đến thế.” Từ Phàm nhìn một tia hắc khí hút ra từ trên người Kiếm Vô Cực nói.

“Sư phụ, nguyền rủa trên người Vô Cực có thể giải được sao?” Vương Hướng Trì lo lắng hỏi.

“Cút mẹ đi, đây không phải đã và đang cứu sao?” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ.” Vương Hướng Trì vui mừng nói.

Nhìn Kiếm Vô Cực đang nằm trị liệu trên mặt đất, Từ Phàm không khỏi cảm thán nói, không hổ là vai chính, Trúc Cơ Kỳ trúng phải nguyền rủa thế này mà cũng không chết được.

“Nguyền rủa này có chút thú vị, lại là bí pháp thần thông hấp thu bản nguyên phản bổ bản thể.” Từ Phàm sau khi phân tích tia hắc khí này nói.

“Đây lại đại biểu cho điều gì? Bản nguyên của Vô Cực có phải cũng bị Độc Oa kia hấp thu hay không?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Đúng vậy. Hiện tại, dựa trên phương pháp thông thường, cho dù cứu sống được đồ đệ bảo bối của ngươi, cuối cùng vẫn thiếu hụt bản nguyên, biến thành một người bình thường không thể tu luyện.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ có thể nghĩ cách nào để giữ lại tu vi của Vô Cực hay không.”

“Khó, nhưng cũng không phải không có cách.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Là cách gì?” Vương Hướng Trì vui mừng hỏi.

“Đảo ngược nguyền rủa, hấp thụ ngược lại bản nguyên của Độc Oa kia.”

“Như vậy, bản nguyên của đồ đệ bảo bối của ngươi chẳng những sẽ không thiếu hụt, hơn nữa lúc đó bản nguyên còn sẽ hơn xa những tu sĩ cùng giai cấp.” Từ Phàm nói.

“Thế nhưng tỷ lệ thành công của cách này có chút thấp.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Bao nhiêu?”

“Chưa đến một phần mười.”

Chương 265: Phương pháp bình thường thì không xứng với vai chính

“Chưa đến một phần mười?” Vương Hướng Trì lo lắng nói.

Kiếm Vô Cực lúc này đã khôi phục một chút cảm giác trên cơ thể, chầm chậm đưa tay ra, biểu thị một phần mười cũng có thể.

“Sư phụ, không phải ngươi nói Vô Cực là người mang thiên mệnh sao? Một phần mười có lẽ cũng có thể thành công chứ?” Vương Hướng Trì truyền âm nói.

“Đúng, đồ đệ bảo bối của ngươi là người mang thiên mệnh, mặc dù chỉ là một phần mười, dưới sự hướng dẫn của ý chí Thiên Đạo cũng sẽ thành công.” Từ Phàm điềm tĩnh cười nói.

Linh dược trên không trung vẫn đang được Ngũ Linh Minh Hầu luyện hóa thành dược lực tinh thuần truyền vào trong cơ thể Kiếm Vô Cực, thay thế cho bản nguyên bị nguyền rủa hấp thụ.

“Tu vi của Vô Cực đã giữ lại được.” Vương Hướng Trì cười nói. Trong lòng thầm nghĩ, sau khi Kiếm Vô Cực khôi phục thì sẽ mang theo hắn đi tìm tên Yêu tộc Độc Oa Hóa Thần Kỳ kia báo thù.

“Ngươi quá coi thường người mang thiên mệnh rồi, cho dù tỉ lệ là một phần mười thì vẫn có thể thành công trăm phần trăm.”

“Thân là người mang thiên mệnh, đương nhiên không thể dùng phương pháp quá bình thường để chữa trị, muốn chơi thì cũng phải chơi kích thích một chút.” Từ Phàm nói, loại vai chính mang thể chất u Hoàng này, không dứt khoát chơi kích thích một chút thì thực xin lỗi với hai chữ vai chính.

Lúc này, ở nơi xa bay tới mấy đạo độn quang.

Một con Ngũ Linh Minh Hầu và Xuyên Sơn Giáp, còn thêm một con rối Luyện Hư Kỳ.

“Xuyên Sơn Giáp, để trống tư duy, tiếp nhận khống chế của ta.” Giọng nói của Từ Phàm truyền vào trong tai Xuyên Sơn Giáp.

“Tuân lệnh.”

Theo sau đó, Ngũ Linh Minh Hầu đang chữa trị cho Kiếm Vô Cực biến tất cả linh dược trên không thành linh vụ, cuối cùng ngưng tụ thành một quả cầu màu lục, bản nguyên sinh mệnh toả ra dày đặc.

Chậm rãi lượn lờ trên đầu Kiếm Vô Cực, từ trong đó kéo ra một sợi tơ xuyên vào ấn đường của Kiếm Vô Cực.

Sau đó, con Ngũ Linh Minh Hầu kia bay lên không trung.

“Chơi kích thích một chút? Sư phụ có ý gì?” Vương Hướng Trì nghi hoặc hỏi.

“Hì hì, chỉ hấp thụ bản nguyên của một tên Yêu tộc Độc Oa Hóa Thần Kỳ thực không thú vị.”

“Muốn chơi thì phải chơi lớn chút, hấp thụ ngược lại bản nguyên của toàn tộc Độc Oa bọn họ.” Mắt Từ Phàm loé lên vẻ quái lạ nói.

“Tộc Độc Oa theo ta biết, là một chủng tộc tầm thường ở Yêu Linh giới, mặc dù khó chơi nhưng tu vi cao nhất trong tộc cũng chỉ là Hợp Thể Kỳ.”

“Đảo ngược nguyền rủa, lấy nhân quả chi lực kết nối toàn tộc Độc Oa, để Kiếm Vô Cực hấp thụ bản nguyên của toàn tộc Độc Oa bọn họ.”

“Tỷ lệ thành công chưa đến một phần trăm, nhưng chỉ cần có thể thành công, sau này tộc Độc Oa chính là kho bản nguyên của Kiếm Vô Cực, có thể rút ra bất kỳ lúc nào.” Từ Phàm giải thích.

“Sư phụ, có phải có chút mạo hiểm quá không?” Vương Hướng Trì nói.

“Tin tưởng vi sư.”

Lúc này trên không trung, hai con Ngũ Linh Minh Hầu và một con rối Luyện Hư Kỳ kết thành thế tam giác vây Kiếm Vô Cực vào giữa Linh Thuyền.

Xuyên Sơn Giáp Hợp Thể Kỳ tọa trấn vị trí trung tâm.

“Bồ Đào, trận pháp đảo ngược nguyền rủa ta vừa truyền cho ngươi, đã nhớ hay chưa?”

“Ta điều khiển Xuyên Sơn Giáp, ngươi điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu và con rối Luyện Hư Kỳ.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Trong nháy mắt, ánh mắt hai con Ngũ Linh Minh Hầu và con rối Luyện Hư Kỳ thay đổi trở nên không chút tình cảm, chỉ còn lại lý trí đơn thuần nhất.

Từ Phàm mang theo Vương Hướng Trì rời khỏi Linh Thuyền, ra xa hơn mấy ngàn mét, sau đó một trận pháp khổng lồ màu đỏ sậm xuất hiện tại hư không.

Một tầng hồng vân chậm rãi tụ tập về vị trí đại trận.

Lúc này, trên bầu trời rơi xuống một dòng linh dịch như Cửu Thiên Ngân Hà, làm nguồn năng lượng khởi động đại trận.

Đại trận màu đỏ sậm chậm rãi thành hình, một hư ảnh đại biểu cho lực lượng nhân quả không thể diễn tả lơ lửng ở phía trên đại trận.

“Sư phụ, trận pháp này của ngươi hình như có chút không đứng đắn.” Vương Hướng Trì nhìn huyết sắc hồng vân đang che lấp đại trận này nói.

“Ngươi đoán xem, phương pháp hút khô khí vận chi lực bản nguyên toàn tộc bọn họ, có đứng đắn hay không?” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì cười nói.

“Có lẽ là không đứng đắn nhỉ?” Vương Hướng Trì không khẳng định nói.

“Thôi bỏ đi, chính là không đứng đắn.” Từ Phàm liếc đồ đệ ngốc nhà mình một cái nói.

So với phương pháp tu tiên đứng đắn, Từ Phàm vẫn thích loại những phương pháp không đứng đắn kia của Ma tu, hắn cảm thấy phương pháp đó của Ma tu thú vị hơn nhiều.

Lúc này, đại trận màu đỏ sậm đã hoàn toàn thành hình, một đạo linh quang màu đỏ sậm to như cột điện tràn vào trong cơ thể Kiếm Vô Cực, giống như nơi đó là một vực sâu không đáy.

Trong mắt Xuyên Sơn Giáp lúc này đã tràn ngập huyết hồng, quanh thân toả ra linh quang đỏ tươi lộ vẻ tà ác dị thường.

Từng đạo nhân quả chi lực trên đầu Kiếm Vô Cực suy diễn biến hóa, thỉnh thoảng có đạo nhân quả chi lực thông qua cột sáng màu đỏ tươi tràn vào trong cơ thể Kiếm Vô Cực.

Vương Hướng Trì nhìn trận pháp quỷ dị này, da đầu có chút tê dại, trận pháp này cho hắn một loại cảm giác rất tàn nhẫn.

Lúc này, trong một khu vực hoang dã được bao phủ bởi sương độc tại đại lục trung tâm bên, một tên Yêu tộc Độc Oa toàn thân lóe ra ánh sáng quái lạ, từng sợi dây xích phù văn theo cơ thể Độc Oa trào ra, cố gắng trói chặt cả người Độc Oa.

“Gặp phải cao thủ đạo nguyền rủa rồi.” Độc Oa cảm nhận được bí thuật nguyền rủa kia đang toả ra lực phản kháng yếu ớt trong cơ thể mình nói.

Dây xích trên người Độc Oa bị từng sợi bị căng đứt, sau đó lại có mới dây xích xuất hiện, còn kiên cố và bền dẻo một chút so với những sợi trước.

“Sư phụ, Vô Cực không sao chứ?” Vương Hướng Trì nhìn cơ thể run rẩy kia của Kiếm Vô Cực hỏi.

“Còn ổn, chỉ là có chút đau nhức, kiên trì thêm chút là được rồi.” Từ Phàm nhắm mắt lại nói, lúc này hắn phải toàn tâm toàn lực khống chế Xuyên Sơn Giáp duy trì đại trận.

Lúc này Kiếm Vô Cực giống như đang vác cơ thể đầy bệnh tật lên pháp trường, sau đó bị thiên đao vạn quả, đau đến mức ngay cả âm thanh hắn cũng không phát ra được.

Chỉ cảm thấy giống như có một cây gậy lớn đang đập nát xương cốt của chính mình, sau đó được người khác trị liệu tốt, sau đó lại bị cây gậy lớn kia đập nát.

Nếu như Kiếm Vô Cực biết lời Từ Phàm nói, nhất định sẽ phun tào một câu, kiên trì cái mụ nội nhà mi ấy.

Lúc này, dây xích trên người Độc Oa vỡ nát một sợi, Kiếm Vô Cực cũng cảm giác mình bị rút mất một chiếc xương. Nếu như không phải muốn nhìn mặt mẫu thân một lần nữa, Kiếm Vô Cực hy vọng chính mình lập tức chết đi.

Lúc này, dây xích trên người Độc Oa càng ngày càng bền chắc, đã đến mức hắn không thể tránh thoát được.

“Muốn bản nguyên của ta? Được, ta cho ngươi, xem một tên Trúc Cơ Kỳ nho nhỏ như ngươi có chịu nổi hay không.”

Độc Oa lúc này đã từ bỏ chống cự, mặc cho dây xích trói chặt cả người mình, sau đó bắt đầu hấp thụ bản nguyên của hắn.

Đại trận màu đỏ tươi trên đầu Kiếm Vô Cực bắt đầu từ từ biến đổi trận hình, sau đó một cỗ bản nguyên chi lực từ trên người Kiếm Vô Cực toả ra, thương thế lấy phương thức mắt thường có thể nhìn thấy khôi phục.

Làn da vốn nhợt nhạt không chút máu bắt đầu chậm rãi trở nên hồng hào.

“Sư phụ, có phải đã thành công hay không?” Vương Hướng Trì vui mừng hỏi.

“Thành công cái gì, bây giờ mới bắt đầu.” Từ Phàm nói.

“Bản nguyên bắt đầu quay lại, đây không phải chuyện tốt sao?” Vương Hướng Trì nghi ngờ nói.

“Thứ gì cũng tốt quá hoá lốp, bồi bổ quá mức, vậy càng so với những cơn đau trước trước đó khó chịu hơn nhiều.”

Lúc này, cơ thể Kiếm Vô Cực còn chưa bị thế nào bắt đầu phồng lên, làn da bắt đầu trở nên đỏ hồng quá mức, giống như một con tôm lớn chín rục.

“Chỉ cần có thể chống đỡ qua một ải này, sau đó là có thể bắt đầu hấp thụ bản nguyên của tộc Độc Oa.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Một phần mười này qua đi, sau đó mới là một phần trăm.”

Chương 266: Đồ đệ không bớt lo

lắng

Cảm giác hiện tại của Kiếm Vô Cực giống như địa ngục đi đến thiên đàng.

Toàn thân như ngâm mình trong suối nước nóng, có nữ tử tiên nữ xoa bóp, xung quanh lại có sơn hào hải vị cho hắn thưởng thức.

Hắn chưa bao giờ cảm thấy thoải mái như hôm nay, cảm giác thân thể và linh hồn bị xé rách một khắc trước đã biến mất.

“Sư công đã cứu sống ta sao?”

Nhưng thời gian trôi qua, Kiếm Vô Cực cảm giác ngày càng không đúng, cảm giác thân thể ngâm mình trong suối nước nóng thời gian dài, toàn bộ thân thể đều bắt đầu phù nề.

Hai tay mát xa cho mình ở trong suối nước nóng hiện tại còn đang tiếp tục dùng thủ pháp như vậy xoa bóp cho mình, phối hợp với thân thể phù nề càng thêm đau đớn không muốn sống so với vừa rồi.

Sơn hào hải vị đã ăn đủ vẫn còn rót vào trong bụng mình.

Lúc này ý nghĩ của Kiếm Vô Cực là xương cốt bị đập nát không có gì to tát cả.

Từ Phàm mở mắt ra nhìn Kiếm Vô Cực đã đến cực hạn, nói: “Đã đến thời khắc quan trọng, ngươi đoán sẽ có gì đến cứu hắn.”

“Sư phụ, Vô Cực sẽ không bị ngươi đùa chết chứ.” Vương Hướng Trì nói.

“Ngươi dùng kiểu chơi chữ này không chuẩn.”

“Vi sư chỉ cho giò heo Vô Cực đãi ngộ nên có mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Tiếp theo chính là thời khắc chứng kiến kỳ tích.”

Lúc này ý thức của Kiếm Vô Cực đã bắt đầu tan rã.

Lúc ý thức của hắn sắp tan rã hoàn toàn, trên ấn đường xuất hiện một luồng kiếm ấn.

Một đạo khí linh kiếm dựng trên không trung, hút tất cả bản nguyên của Kiếm Vô Cực.

“Ngươi xem, ta đã nói Thiên Mệnh Chi Nhân sẽ không dễ dàng chết.” Từ Phàm nói.

Vương Hướng Trì gật đầu tỏ vẻ đồng ý với cách nói của Từ Phàm.

“Được rồi, chúng ta bắt đầu tiến hành phần kích thích hơn đi.” Trong ánh mắt Từ Phàm có chút vui sướng, cuối cùng thủ đoạn của ma tu cũng có thể phát huy tác dụng.

Lúc này Xuyên Sơn Giáp ở đỉnh đại trận chậm rãi mở hai tay ra, một tòa trận pháp Huyết Tử Sắc càng thêm khổng lồ càng thêm tà ác xuất hiện, chậm rãi đặt trên trận pháp ban đầu.

Chùm vật không thể diễn tả được do sức mạnh nhân quả ngưng tụ chậm rãi chui vào trong thân thể Kiếm Vô Cực, theo lời nguyền, tìm được Độc Oa chỉ còn lại nửa cái mạng.

Lúc này Độc Oa trong khói độc tràn đầy vẻ tuyệt vọng, dự cảm mình đang đến ngày chết.

Lúc này, một chùm sức mạnh nhân quả ngưng tụ đến không thể diễn tả được chui ra khỏi thân thể Độc Oa, hóa thành một chùm sương khói, đôi mắt đỏ như máu mang theo hương vị vận mệnh nhìn chằm Độc Oa giống như đao phủ trước khi hành hình.

Nhìn chùm sức mạnh nhân quả này, trong ánh mắt Độc Oa phát ra vẻ mặt tuyệt vọng.

“Không!”

“Ta không thể liên lụy đến toàn tộc.”

“Không! Ta sẽ không cho ngươi cơ hội đâu!”

Trong ánh mắt Độc Oa hiện lên vẻ điên cuồng, sau đó là một tiếng nổ động trời khiến mọi thứ tan thành mây khói.

Chùm sức mạnh nhân quả đó cũng biến mất theo vụ nổ.

Lúc này bản nguyên chăm sóc Kiếm Vô Cực ngừng lại, đang lúc hắn may mắn, một luồng bản nguyên càng thêm khổng lồ hội tụ lại hướng về phía Kiếm Vô Cực.

“Keng!”

Một tiếng kiếm vang, thiên địa kiếm xuất hiện chín thanh đạo khí linh kiếm, đều là trình độ đạo khí đứng đầu.

Bản nguyên khổng lồ chảy vào thân thể Kiếm Vô Cực, sau đó lại bị cửu đại linh kiếm hút đi.

“Ngươi xem, một phần trăm cuối cùng cũng hoàn thành rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ hao tâm tổn trí rồi.” Vương Hướng Trì cảm kích nói với Từ Phàm.

“Đây là chuyện nhỏ, chỉ là những gì ta nói trước đó, ngươi đều quên rồi.”

“Sau khi Kiếm Vô Cực ổn, ngươi hãy dẫn hắn rời đi, tiếp tục cuộc du ngoạn của các ngươi.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

“Sư phụ, ngươi thật sự không muốn nhận đồ tôn Vô Cực này sao.” Vương Hướng Trì hỏi.

“Hây, mệnh vi sư rất cứng, chỉ sợ những sư huynh đệ và đệ tử tông môn ngươi không đủ cứng.”

“Đợi thêm khoảng thời gian nữa, vi sư sẽ đích thân đi gặp Vô Cực, hiện giờ chưa phải lúc.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm có một thói quen lành mạnh, trước khi thấy giò heo đều sẽ bói cho mình một quẻ.

Lần này cứu Kiếm Vô Cực, Từ Phàm đã nhận lấy không ít nhân quả, nếu chính thức gặp mặt, hắn sợ tông môn nhỏ này của mình chịu không nổi.

“Hiểu rồi.” Vương Hướng Trì nói. Hắn biết sư phụ mình chưa bao giờ nói suông, làm như vậy chắc chắn là có mục đích của hắn.

“Cho dù như thế nào thì mạng của Vô Cực cũng giữ được rồi.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Đúng rồi sư phụ, lúc ta và Vô Cực ngao du ở bên ngoài đã gặp rất nhiều đệ tử tông môn cũng ngao du, hình như bọn họ đều bị nữ đệ tử Anh Hùng Mộ của thánh địa Hợp Hoan theo dõi.”

“Có nên tạm thời gọi bọn họ về nhắc nhở chút không.” Vương Hướng Trì nói.

“Không cần, là vi sư cố ý sắp xếp.”

“Trên con đường tu tiên, điều hòa âm dương rất quan trọng, nếu không lúc thành tiên vẫn một mình thì tỷ lệ sinh ra tâm ma tương đối lớn.”

“Ồ, thì ra là như thế.” Vương Hướng Trì nhìn dáng vẻ anh minh của sư phụ.

“Ồ cái gì mà ồ, không rõ sư phụ có ý gì sao.”

“Cha mẹ ngươi đều mong ngươi thành thân ở đâu.” Từ Phàm răn dạy.

“...”

Một luồng linh quang hiện lên trên bầu trời, chín thanh đạo khí linh kiếm trở về trong cơ thể Kiếm Vô Cực, tiếp tục trợ giúp Kiếm Vô Cực luyện hóa hấp thu bản nguyên cuồn cuộn không ngừng trong cơ thể.

Trận pháp trên bầu trời biến mất không còn nữa, hai con Ngũ Linh Minh Hầu và Xuyên Sơn Giáp suy yếu hành lễ với Từ Phàm, sau khi có được chỉ thị của Từ Phàm thì nhanh chóng trở về đảo Vệ Tinh của mình bắt đầu tịnh dưỡng.

Từ Phàm điều khiển bọn nó bố trí trận pháp, trực tiếp hao tổn bọn nó, nếu không phải Từ Phàm điều động tụ tập linh trận thì hiện tại mấy kẻ này đã biến thành xác khô.

“Được rồi, hiện tại tình hình ổn định, ngươi có thể dẫn hắn đi.” Từ Phàm nói, giữa hai hàng lông mày có chút mệt mỏi, hai tòa đại trận kia đã tiêu hao không ít tâm thần của hắn.

“Tuân mệnh.”

Vương Hướng Trì vẫy tay kéo Linh thuyền của Kiếm Vô Cực lại.

“Sư phụ, bọn ta đi đây.” Vương Hướng Trì không nỡ nói.

“Đi đi, đừng làm tụt thần thông mà vi sư dạy cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Vâng.”

Từ Phàm phất tay lấy ra một Linh thuyền, để Bồ Đào điều khiển, mang hắn bay về phía Ẩn Linh môn.

“Đám đồ đệ này của ta, ngoại trừ lão đại thì ai nấy đều khiến ta không yên lòng.” Từ Phàm thở dài nói.

Lão nhị Từ Nguyệt Tiên có đại nhân quả quấn thân, tuy rằng Từ Phàm thấy không phải là chuyện lớn gì nhưng cũng không thể không đề phòng.

Lão tam Vương Hướng Trì cũng như vậy, nhận hai giò heo làm đồ đệ càng khiến người ta không yên.

Lão tứ Lý Tinh Từ, cũng không biết có bị cha nuôi của Tô Nhiễm Thiên tìm đến cửa xem là tên mặt trắng mà giết đi không.

Lão ngũ Chu Khai Linh, càng ngày càng phát triển theo hướng kỳ lạ.

Người đỡ lo lắng duy nhất chính là Lý Huyền Đạo, đã trải qua sự đời nên chưa bao giờ thêm phiền phức cho Từ Phàm.

Từ Phàm ngồi trong một mái đình mát mẻ trên đỉnh ngọn núi, nhìn mây nước phía dưới, uống linh trà, cảm giác tâm thần mà vừa nãy tiêu hao đã hồi phục lại được chút.

“Đã đến lúc cho các đồ đệ trang bị mới rồi.” Từ Phàm nhìn mây nước phía dưới nói.

“Bồ Đào, gần đây kế hoạch của Anh Hùng Mộ tiến hành như thế nào rồi.” Từ Phàm hỏi.

“Ngoại trừ mấy đệ tử không có hứng thú với người khác giới thì những người còn lại đều hài lòng, trước mắt đang đồng hóa thuật Tâm Cảm.” Bồ Đào trả lời.

“Phía bên Hùng Lực sao rồi.” Từ Phàm nhớ đến nữ tu Luyện Thể đó.

“Trước mắt bị Tráng Linh quấy rối, Tráng Linh đã bắt đầu theo đuổi Hùng Lực.”

Chương 267: Hùng Lực chạy thoát

Cách Tiên thành Tú Vân một vạn dặm, tại một nơi Yêu Tộc ẩn thân.

Một thanh niên tu sĩ Kim Đan Kỳ dẫn theo một nữ tu da trắng xinh đẹp tú lệ đang bố trí trận tháp.

“Trịnh đại ca, ngươi đang bố trí trận pháp sao.” Nữ tử xinh đẹp bên cạnh tò mò hỏi.

“Đúng, nhưng cũng không hoàn toàn đúng.” Trịnh Phi đáp lại.

“Lát nữa ngươi sẽ biết.”

Trịnh Phi quay đầu nhìn về phía đạo lữ mục tiêu của mình, mặc dù thời gian ở chung không lâu, nhưng trải qua khoảng thời gian ở chung này cảm giác không tồi.

Không có tính mục đích như trong tưởng tượng của bản thân.

Trịnh Phi bố trí xong tháp trận trong ánh mắt tò mò của nữ tu.

“Được rồi, tiếp theo chính là thời gian biểu hiện của trận tháp.”

Trịnh Phi nhẹ nhàng vung tay lên khởi động trận pháp.

Lập tức, tháp trận bao vây nơi Yêu Tộc ẩn thân khởi động.

Hơn năm mươi tòa tháp phòng ngự biến hóa thành hình thái nguyên bản bao vây toàn bộ nơi ẩn thân của Yêu Tộc.

“Đùng!”

Tháp phòng ngự bắn ra một cột sáng trong ánh mắt khiếp sợ của nữ tử.

Một con rối hình con chim bay lên bầu trời.

“Grừ!”

Một tiếng sư rống khiến cho cả vùng đất bí ẩn của Yêu Tộc xao động.

Hơn mười Kim Sư Yêu Tộc Nguyên Anh Kỳ lao ra khỏi nơi bí ẩn, bị nhốt trong tháp trận.

“Trịnh đại ca, tháp trận này ổn không.” Nữ tử xinh đẹp nói.

“Ngươi cứ xem là được.” Trịnh Phi cười nói.

Hơn mười tòa tháp phòng ngự cùng ánh sáng linh quang chiếu rọi toàn bộ đại trận.

Một tuyến xạ màu đỏ của tháp phòng ngự bắn ra giống như là đốt pháo.

Vô số tuyến xạ Huyền Băng bắt đầu quét ngang toàn bộ đại trận.

Một luồng khí lạnh tản mát ra từ trong đại trận.

“Vẫn là dùng tháp phòng ngự hệ Băng tốt, đông cứng những Yêu Tộc kia lại là có giá trị nhất.” Trịnh Phi cười nói với nữ tử bên cạnh.

“Trịnh đại ca thật lợi hại.” Nữ tử xinh đẹp dùng ánh mắt sùng bái nhìn Trịnh Phi.

“Trịnh đại ca chẳng những thần thông lợi hại, mà đạo trận sát này cũng không kém.” Nữ tử khen ngợi.

“Ha ha, bản lĩnh của Trịnh đại ca ngươi nhiều hơn vậy cơ, sau này sẽ từ từ nói cho ngươi biết.” Trịnh Phi nói, nhìn ánh mắt sùng bái của nữ tử, đột nhiên cảm giác có một đạo lữ như vậy bên người cũng không tồi.

Tiếng gầm của Kim Sư Yêu Tộc trong tháp trận ngày càng yếu, Trịnh Phi gia tăng tần suất công kích của tháp phòng ngự.

Nửa canh giờ sau, dưới sự quan sát của con rối Phi Điểu, tất cả Kim Sư đều bị đông lại.

Trịnh Phi vung tay lên, hơn mười tòa tháp phòng ngự mọc lên, hóa thành tháp nhỏ to bằng ngón tay cái trở lại trong cơ thể Trịnh Phi.

“Trận pháp của Trịnh đại ca thật lợi hại.” Nữ tử dùng ánh mắt trong suốt nhìn Trịnh Phi, dùng ý đồ để hắn nói ra lai lịch của trận pháp này.

“Cũng tạm, ta còn kém xa so với các sư huynh đệ khác trong tông môn.” Trịnh Phi khiêm tốn nói.

Đối với tháp phòng ngự ở Ẩn Linh môn thì thực lực của hắn chỉ là bậc trung.

“Vậy chắc chắn tông môn của Trịnh đại ca rất lợi hại đúng không.” Nữ tử xinh đẹp hỏi.

“Tiểu tông môn ẩn thế, không đáng nhắc tới.” Trịnh Phi xua tay nói.

“Vậy tông môn của Trịnh đại ca tên là gì, ta có thể biết không.”

“Không có gì để giấu diếm cả, nói ngươi cũng không biết.”

“Phong Linh Nguyệt Ảnh Tông, ngươi đã từng nghe qua chưa.” Trịnh Phi không cần suy nghĩ nói.

Dường như thầm ăn ý. Lúc du ngoạn ngoài Ẩn Linh môn, đều là dùng danh tính và tông môn giả.

Nhưng tông môn giả này lại được thống nhất, có thể là vì trước đây bị ngược đãi ở trong tháp thí luyện nên có.

“Phong Linh Nguyệt Ảnh Tông.” Nữ tử yên lặng ghi nhớ cái tên này trong lòng.

Thánh địa Hợp Hoan, trong chính điện Mộ tướng quân.

Một nam tử điển trai đang nhìn tình báo trước mắt đến choáng váng.

“Có người đang tính kế nữ đệ tử Anh Hùng Mộ chúng ta.”

“Phong Linh Nguyệt Ảnh Tông, rốt cuộc các ngươi có lai lịch gì, cho rằng thánh địa Hợp Hoan ta không có ai cả sao.”

“Nếu ngươi dám mang đệ tử thiên tài tông môn các ngươi ra làm mồi nhử, vậy thì đừng trách ta.” Mạch chủ nói.

“Thông báo ra ngoài cho nữ đệ tử, có thể dùng thuật Mị Hoặc, nhiều đệ tử thiên tài như vậy quả thực là đạo trời không thể bao dung.”

Nam tử anh tuấn nói xong lại tiếp tục nhìn nữ đệ tử mục tiêu Anh Hùng Mộ.

“Có phải tông môn thật sự không biết những đệ tử này đều là gián điệp hay không.”

Nam tử anh tuấn nhìn tình báo trong tay nói.

“Đệ tử cấp bậc Thiên Kiêu, Kim Đan Kỳ lại có thể đánh phục Tráng Linh, thật sự là một mầm non tốt.”

Nam tử anh tuấn lại nhìn quang ảnh của Hùng Lực và Tráng Linh.

“Đừng nói, nhìn như vậy cảm thấy rất xứng đôi đó.” Nam tử cười nói.

Tiên thành Thạch Vực, trong một tòa đại sơn phế tích bị đánh nát.

“Tráng Linh, làm sao ngươi mới buông tha cho ta vậy.” Hùng Lực bất đắc dĩ nhìn Tráng Linh.

Tráng Linh nắm lấy tay Hùng Lực, bật khóc nói: “Ngươi đã đánh thắng ta, thì ta chính là người của ngươi.”

“Lúc trước ngươi nói là mặc cho ta xử trí, không phải cái này!” Hùng Lực biện giải.

Lúc hắn không dùng át chủ bài đã bị Tráng Linh áp chế, vận dụng át chủ bài đánh một nữ tu như Hùng Lực khiến trong lòng không mấy vui vẻ.

Mặc dù nữ tu này còn cường tráng hơn cả mình.

“Ta mặc kệ, sau này ta chính là người của ngươi.”

Tình cảm ái mộ trong mắt Tráng Linh khiến Hùng Lực rùng mình.

Nhưng không phải nói hắn ghét bỏ dáng vẻ của Tráng Linh, mà hắn chưa bao giờ nghĩ đến kiểu hình như Tráng Linh.

“Hay là chúng ta đánh lại một trận, ngươi thắng ta sẽ phục tùng ngươi.”

“Nếu ngươi thua, thì ngươi hãy ngoan ngoãn trở về thánh địa Hợp Hoan của ngươi.” Hùng Lực nói.

“Không đánh, dù sao ta cũng là nữ nhân của ngươi.” Tráng Linh nói.

Nhìn dáng vẻ vô lại của Tráng Linh, bỗng nhiên Hùng Lực sinh ra cảm giác muốn giết người diệt khẩu.

Suy nghĩ này vừa mới xuất hiện đã bị Hùng Lực dập tắt, dù sao cũng không thể tùy tiện giết giống như Yêu Tộc.

“Vậy ngươi đừng trách ta.”

Hùng Lực nói xong phía sau xuất hiện bóng dáng mờ ảo của song chùy Cự Linh Thần.

“Lẽ nào ngươi muốn giết ta diệt khẩu sao!” Tráng Linh kinh ngạc nói.

Hùng Lực cười giễu, thầm nói: Ngươi xem thường ta quá rồi.

Bóng dáng một chùy Cự Linh Thần mờ ảo đánh về phía mặt đất.

“Đùng!”

Làn sóng chấn động trực tiếp đánh bay Tráng Linh, bóng dáng Hùng Lực nhanh chóng bỏ chạy về phía Tiên thành.

Không đánh được ta còn không tránh được sao.

Tráng Linh bị đánh bay nằm ngất ngây trên mặt đất một lúc, rồi chậm rãi tỉnh lại.

Sau khi nhìn khắp bốn phía không phát hiện thấy bóng dáng của Hùng Lực, nhẹ nhàng thở ra một hơi.

“Từ khi mạch Anh Hùng Mộ ta thành lập đến nay, vẫn chưa có nam nhân nào có thể chạy thoát khỏi lòng bàn tay của ta.” Tráng Linh nói.

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm nghe chuyện của Hùng Lực và Tráng Linh cảm thấy rất thú vị.

“Tráng Linh này thích Hùng Lực cũng không phải không có lý.”

“Hình thể nhìn những tu sĩ bình thường giống như là gà con, thì sao có thể thích được chứ.”

“Chỉ có mãnh nam mới có tư cách xứng với tráng nữ, đáng tiếc cuối cùng lại trả giá sai lầm.”

Từ Phàm thở dài một hơi vì con đường gian nan tìm kiếm tình yêu đích thật của Tráng Linh.

“Chủ nhân, thánh địa Hợp Hoan đã phát hiện kế hoạch của chúng ta.”

Sau đó Bồ Đào nói tiền nhân hậu quả của chuyện này cho Từ Phàm nghe một lượt.

“Thần con mụ nó Phong Linh Nguyệt Ảnh Tông.” Từ Phàm mắng, hắn không ngờ bản thân bịa bậy ra một cái tên trong lúc đang dạo chơi trong trò chơi lại có thể khiến những đệ tử kia thống nhất đến như vậy.

Trong tháp thí luyện ở Ẩn Linh môn, có một trò chơi đặc thù gọi là Tông Môn Vô Địch.

Sau khi tiến vào trong trò chơi này, sẽ có thể tùy ý chọn ra một tu sĩ vô địch cùng cấp bậc với người khiêu chiến từ trong tông môn này.

Chương 268: Gặp gỡ

“Ôi, xem ra muốn còn không được nhổ lông cừu.” Từ Phàm nói.

Đồng thời lại cảm thán cơ hội như vậy không biết lúc nào lại xuất hiện.

“Bồ Đào, báo cho đệ tử bên ngoài rời khỏi phạm vi thế lực của thánh địa Hợp Hoan .”

“Có thể mang đi bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu.” Từ Phàm than thở.

Lúc này tất cả đệ tử bên ngoài của Ẩn Linh môn đều nhận được mệnh lệnh cách xa phạm vi thế lực của thánh địa Hợp Hoan ra lệnh.

Hùng Lực đang ở Tiên thành Thạch Vực trung tâm truyền tống trận cũng nhận được tin tức.

“Xem ra còn phải chạy xa hơn rồi.” Hùng Lực đáng tiếc nói, xung quanh Tiên thành Thạch Vực cũng không thiếu Yêu Tộc Nguyên Anh kỳ không tiêu diệt hết.

“Tiên thành Thiên Luyện .”

Hùng Lực lấy ra 20 viên linh thạch thượng phẩm quay qua nhân viên bảo vệ Truyền Tống Trận nói.

“Vạn Thạch, Tráng Linh để ta nói với ngươi một câu, ngươi trốn không thoát lòng bàn tay của nàng đâu.”

“...”

Nghe được câu này, Hùng Lực không bất ngờ gì, chỉ là cảm thán sao các nàng ấy lại coi trọng mình.

Hùng Lực quyết định sau này ngoại trừ sống chết, hận thù, không còn là tùy tiện ra tay với nữ nhân nữa, quá phiền phức.

Tiên thành Thiên Luyện, Hùng Lực vừa ra Truyền Tống Trận thì gặp phải Hạng Vân đang ngụy trang.

“Chào Đại sư huynh.” Hạng Vân cười nói.

“Bên cạnh ngươi sao lại không có…”

Hùng Lực cho là dựa theo tướng mạo khí chất của Hạng Vân, dễ dàng mê hoặc một nữ đệ tử Anh Hùng Mộ.

“Ô, không biết tại sao bên cạnh các huynh đệ khác đều có rồi, chỉ có ta không có.” Hạng Vân nghi ngờ nói.

Hạng Vân không biết chuyện, tổ chức tình báo của thánh địa Hợp Hoan vừa nhìn thấy Hạng Vân là kiếm tu Kiếm Trận nhất đạo, tự động đánh rớt hắn.

Bọn họ chỉ là muốn tìm thiên tài đã có sẵn, mà không phải tìm một cái động không đáy tương lai.

“Ha ha, đừng đau lòng, sau này sẽ có.” Hùng Lực an ủi.

“Đi, đi tháp Huyễn Tâm hai người chúng ta so tài một chút.” Hùng Lực nhiệt tình kéo Hạng Vân hơi không tình nguyện đi tháp Huyễn Tâm.

Lúc này lần lượt các đệ tử du lịch Ẩn Linh Môn đi tới Tiên thành Thiên Luyện.

Hơn phân nửa bên cạnh mang theo bạn gái, số lượng trở thành đạo lữ cũng không phải nhỏ.

Trong tháp Huyễn Tâm, Hạng Vân thở hổn hển nhìn Hùng Lực, trong ánh mắt có tia khiếp sợ.

“Đại sư huynh, thực lực của ngươi lại mạnh mẽ hơn rồi, bây giờ kiếm trận của ta lại không phá được phòng ngự.” Hạng Vân nói.

“Đó là vì ngươi không thật sự động .”

“Sư đệ, đến đây đi, đều là ảo cảnh khiêu chiến, thì đừng câu nệ, dùng thủ đoạn mạnh nhất luôn đi.” Hùng Lực nói.

Hạng Vân lắc đầu nói: “Thủ đoạn cuối cùng của ta là tích tụ sát ý nồng đậm.”

“Ta đối với sư huynh không có hận ý, sát ý càng không thể nào có.”

“Chỉ sợ muốn thi triển ta cũng dùng không được.” Hạng Vân nói.

“Thì ra như vậy, ta có biện pháp có thể làm cho ngươi dùng được chiêu cuối cùng đó, chỉ là sẽ có chút tổn hại.” Hùng Lực do dự nói.

“Biện pháp gì.” Hạng Vân nói.

“Ta cùng một vị sư thúc học một chiêu, nghe nói là có thể kích phát ra sức mạnh của cơn thịnh nộ kẻ thù.”

“Có muốn thử hay không.” Hùng Lực mong chờ nói.

“Vậy thì thử một chút.” Hạng Vân cũng nghĩ biết một chút về sức mạnh của của cơn thịnh nộ kẻ thù.

Hạng Vân mới vừa nói xong, Hùng Lực đưa hai tay kết ấn một luồng linh quang kỳ dị toát ra, khiến cho Hạng Vân có loại dự cảm không tốt.

“Đây là bản lĩnh của vị sư thúc nào? .” Hạng Vân hỏi, ở trong lòng hắn xuất hiện một đáp án không muốn nghe nhất.

“Ngũ sư thúc.”

Hùng Lực nói xong linh quang trong tay bắt đầu tách ra.

Cảnh tượng khiến cho Hạng Vân sợ hãi không xảy ra, sau đó hắn đã bị linh quang quét qua.

Trong nháy mắt, Hạng Vân đã bị kéo vào trong một không gian giả tưởng.

Một mùi hôi thối chui vào trong lỗ mũi của Hạng Vân, sau đó thân thể lập tức bị khống chế.

Một cụ bà lưng gù, khuôn mặt đầy nếp nhăn mang theo một cái thùng nhỏ chậm rãi đi tới bên cạnh Hùng Lực.

“Cháu nội ngoan, ăn cơm.”

Trên mặt cụ bà khuôn mặt đầy nếp nhăn lộ ra vẻ hiền hậu quỷ dị, cầm lấy một cái muôi lớn tử từ nhỏ đến trung đào ra rồi một vật không thể diễn tả, chậm rãi giơ lên tới miệng của Hạng Vân.

“Đây là cái gì.” Đây là Hạng Vân bị khống chế vừa mới chăm chú nhìn thứ bên trong cái muôi.

“Mẹ kiếp! ! !”

Hạng Vân lập tức vong hồn đại mạo (项云顿时亡魂大冒)

“Tại sao có thể đút ta ăn phân! !”

“Ầm ~ “

Hạng Vân hết sức giãy dụa, rốt cuộc ở giây cuối cùng đã thoát ra khỏi ảo cảnh.

Nhưng mà chính là như vậy. trong miệng Hạng Vân vẫn là xuất hiện một khối thứ mùi hôi thối.

“Ọe ~ “

Lúc này Hạng Vân nhìn Hùng Lực với ánh mắt có tia tức giận.

Có thể đánh ta, nhưng mà đút phân cho ta thì quá đáng rồi.

“Đại sư huynh, lần này, chúng ta không chết không thôi! “ Hạng Vân gằn từng chữ nói.

“Mở đi.”

Sáu trăm sáu mươi sáu thanh linh kiếm bị Hạng Vân sử dụng, hóa thành Thương Long xông tới phía Hùng Lực.

“Đúng rồi phải không.” Hùng Lực cười nói, Quả Thần Thông của Ngũ sư thúc có thể kích phát ra sự tưc giận của kẻ địch.

Ảo ảnh Cự Linh Thần xuất hiện, nghênh đón Kiếm Trận Thương Long của Hạng Vân.

Một lúc lâu sau, Hùng Lực và Hạng Vân hai người chóng mặt từ trong tháp Huyễn Tâm đi ra ngoài.

Tu sĩ muốn vào đi tháp Huyễn Tâm vừa nhìn đã biết tâm thần và tinh thần của hai người này đều cạn kiệt rồi.

Hùng Lực đỡ Hạng Vân cười nói: “Sư đệ, chiêu ngũ hành diệt cuối cùng kia của ngươi, thật sự là quá lợi hại.”

“Nếu ngươi dùng chiêu trong tế thì ta chỉ có thể chờ chết.”

“Đại sư huynh khiêm tốn rồi, tất cả sát chiêu của ta cũng không lợi hại bằng đại sư huynh đút phân vào miệng người khác.” Hạng Vân lạnh giọng nói, trong giọng điệu có tức giận đối với Hùng Lực

“Sư đệ, ta cũng đã nói rồi, miếng cuối cùng trong miệng ngươi là đường, chẳng qua là mùi vị hơi quái dị.”

“Ngươi không ăn…”

“Được rồi, đã không thể thay đổi được rồi, trừ khi đại sư huynh ngươi cũng ăn một bữa.” Hạng Vân tức giận nói, đến bây giờ hắn vẫn có cảm giác mùi vị quái dị trong miệng.

“Cái này thì thôi đi, chúng ta vẫn cần so tài nhiều hơn.” Hùng Lực nói.

“Đúng rồi, Ngũ sư thúc cho ta cái này.”

Hùng Lực theo lấy ra một đạo phù chú dùng linh lực mở ra, một mùi thơm ngát bao phủ toàn thân Hạng Vân.

“Đây là phù chú mà chỉ Ngũ sư thúc mới có, có thể tiêu tan tất cả tác dụng phụ trên tinh thần.”

Lúc này Hạng Vân lập tức cảm giác mình mới vừa tắm rửa xong toàn thân tỏa ra mùi thơm ngát, cái loại cảm giác ghê tởm ban đầu cũng biến mất rồi.

Lúc này vẻ mặt Hạng Vân mới bình tĩnh lại.

“Đại sư huynh, ngày mai tiếp tục so tài, lần này ta sẽ không nương tay.” Hạng Vân nói.

“Vậy thì tốt, sau này đại sư huynh sẽ không dùng thần thông của Ngũ sư thúc cho ngươi nữa.” Hùng Lực cười nói.

“ Thần thông mới vừa rồi của Ngũ sư thúc tên là gì, đến lúc đó ta cũng học một chút.” Hạng Vân nói.

Cái thần thông này đoán chừng có thể phát huy hiệu quả kinh ngạc ở trường hợp thích hợp, nhất là khi đối phó với những kẻ địch dạng lý trí .

“Hoan Tường Thuật, không cần phải cố ý học, Ngũ sư thúc có phù chú, ngươi lấy một chồng là được,vừa thuận tiện vừa đỡ lo.”

“Biết rồi.”

Lúc này, một thanh niên tản ra nhè nhẹ yêu khí lướt qua hai người Hùng Lực.

Hùng Lực và Hạng Vân hai người nhìn nhau, đi xuống mà không phát ra tiếng động.

“Kiếm tu này giết được ít nhất vượt qua số lượng mười vạn Yêu Tộc,nếu không không thể nào có loại yêu khí này.” Giọng nói Hùng Lực cất lên.

“Ta cảm thấy được, người này không dễ chọc.”

Lúc này, vị thanh niên mới vừa rồi tản ra yêu khí phát ra âm thanh từ đáy lòng nói.

“Tiểu tử, tu vi hiện tại của ngươi, có thể thành lập thế lực của ngươi rồi.”

“Hai kim đan vừa rồi không tồi.”

Chương 269: Phù chú của Chu Khai Linh

“Chủ nhân, Diệp Tiêu Dao xuất hiện ở Tiên thành Thiên Luyện.”

Từ Phàm đang câu cá sửng sốt, giống như đã lâu không nghe được tin tức của nhân vật chính.

“Không cần phải để ý đến hắn, báo cho đệ tử ở Tiên thành Thiên Luyện cách xa Diệp Tiêu Dao, càng không thể gây chuyện.” Từ Phàm nói.

“Đã nhận được.”

Tiên thành Thiên Luyện, bên trong quán rượu, Diệp Tiêu Dao nhìn hai người Hùng Lực và Hạng Vân nói: “Hai vị tiểu huynh đệ, có muốn vấn đỉnh Cấp Đỉnh Phong ở Tu Tiên giới, đắc đạo thành tiên.”

Hùng Lực và Hạng Vân thản nhiên nhìn Diệp Tiêu Dao chờ hắn nói lời tiếp theo.

Đây là phản ứng gì, chẳng lẽ ta nói ra quan điểm còn chưa đủ rõ ràng sao?

Diệp Tiêu Dao nhìn phản ứng bình thản hai người nghĩ đến.

“Ta xem hai vị tiểu huynh đệ khí vũ hiên ngang, ngày sau nhất định không phải kẻ đầu đường xó chợ.” Diệp Tiêu Dao nói.

Hai người Hùng Lực Hạng Vân tiếp tục nhìn Diệp Tiêu Dao.

Lúc này lộ ra vẻ vô cùng khó xử, ngươi có hay không cho ta một cái phản ứng.

“Chỗ này của ta có tối cao công pháp, Tuyệt Thế thần thông, ta đưa cho hai vị chỉ để muốn kết giao bằng hữu.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Tiền bối, chúng ta không cần.” Hùng Lực quyết đoán cự tuyệt nói.

Chuyện đùa, thần thông và công pháp của tông môn học còn chưa xong..

Dưới sự ảnh hưởng của Từ Phàm, đệ tử trên dưới của Ẩn Linh môn đều cho rằng “Ngũ Hành Quyết” mới là công pháp tốt nhất.

Ổn định an toàn còn hơn tất cả, đây chính là tiêu chuẩn lựa chọn công pháp của Ẩn Linh môn.

Về phần thần thông, thì trong môn phái đủ dùng rồi.

“Không nên vội vã từ chối, ta chỉ là nhìn hai vị thanh niên tài tuấn, nên muốn kết giao bằng hữu.”

Diệp Tiêu Dao lấy ra mấy viên ngọc giản và hai đĩa ngọc.

“Chiến Thương Quyết và Vạn Tiên Quyết, đây là công pháp của Tiên giới.”

“Tặng miễn phí cho hai vị tiểu huynh đệ, chỉ vì kết giao bằng hữu.” Diệp Tiêu Dao nhiệt tình nói.

“Cảm ơn tiền bối, môn phái của không cho học công pháp bên ngoài.” Hùng Lực đem ngọc giản đẩy tới trước mặt Diệp Tiêu Dao.

“Môn phái của các ngươi là?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Có môn phái thì như thế nào, chỉ cần học công pháp ngươi đưa, ngày sau kính ngươi như kính thần.”

Lão Kiếm ở Diệp Tiêu Dao đáy lòng hét lên.

“Tiên tư của hai vị tiểu huynh đệ sau này thăng thiên Tiên giới cũng không phải là vấn đề.”

“Môn phái chỉ là ván cầu tạm thời của các ngươi, mai sau ở Tiên giới mới có thể thành tựu vĩnh hằng.”

“Ta là Tiên giới tiên…”

Còn đợi Diệp Tiêu Dao tiếp tục lừa gạt,sắc mặt hai người Hùng Lực Hạng Vân biến thành âm trầm đứng dậy.

“Môn phái đối với chúng ta có ơn dưỡng dục dạy dỗ, ở trong miệng tiền bối là ván cầu, ở chỗ ta là sự kế thừa.”

“Sợ rằng chúng ta mai sau có thăng thiên Tiên giới, cũng sẽ thành lập ở Tiên giới môn phái tiếp tục kế thừa.” Hùng Lực vẻ mặt nghiêm túc, nhìn Diệp Tiêu Dao có phần khinh thường.

“Đạo bất đồng bất tương vi mưu, tạm biệt tiền bối.”

“Đừng đi, ta thật lòng muốn kết bạn với hai vị, hai vị dù có muốn đi, thì cũng đem những công pháp và thần thông này lấy đi.” Diệp Tiêu Dao vội nói.

Hắn nhìn thấy được ánh mắt kinh thường của Hùng Lực, hắn cũng không thèm để ý, hắn cũng đã từng có tình cảm đậm sâu với môn phái của mình như vậy.

“Được, cảm ơn tiền bối.”

Hùng Lực dựa theo nguyên tắc ngu sao cho mà không lấy, cầm lấy đĩa ngọc và ngọc giản trên bàn rời khỏi nhà nghỉ.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhận được hồi báo của Hùng Lực.

“Oan nghiệt, vậy mà lại theo dõi của đệ tử môn phái của ta, chẳng qua những thứ hắn đưa đúng là hàng thật giá thật.” Từ Phàm nhìn công pháp mà Hùng Lực truyền tới.

Hai bộ công pháp mà Hùng Lực truyền đến cho Từ Phàm, xem ra đây là công pháp cao cấp nhất của Tu Tiên giới, nhưng điểm không tốt duy nhất là có cửa sau, giai đoạn sau rất dễ dàng bị người sáng lập bộ công pháp kia khống chế.

“Có thể liên tục tu luyện tới Chân Tiên công pháp, thú vị, vừa nhìn cũng biết là thủ đoạn trong cơ thể người chơi hệ đại gia Diệp Tiêu Dao.” Từ Phàm khinh thường nói.

“Bồ Đào, để cho Hùng Lực và Hạng Vân rời đi Tiên thành Thiên Luyện, không cần phải nói dây dưa.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm nhìn mặt hồ nơi xa thở dài nói: “Không thể để cho ta sống an ổn qua ngày mà.”

“Sư phụ, là ai không cho ngươi sống an ổn qua ngày, nói cho ta, ta sẽ đi giải quyết hắn.” Chu Khai Linh xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Chuyện có thể khiến cho vi sư buồn phiền, trước mắt ngươi không giải quyết được.” Từ Phàm cũng không quay đầu lại nói.

“Nghiên cứu của ngươi có thành quả rồi?” Từ Phàm hỏi.

Lúc này, Chu Khai Linh lấy ra một chồng phù chú đưa Từ Phàm nói: “Đây là thành quả mới nhất của đồ nhi, phù chú tăng cường thần thông.”

“Chỉ cần lúc đang thi triển thần thông, đem phù chú dung nhập vào bên trong thần thông, là có thể tăng cường thần thông từ 4 phần thành 8 phần thực lực, chủ yếu nhất chính là những thứ phù chú này được chế tạo với chi phí thấp.” Chu Khai Linh giới thiệu nói.

“À, một tờ phù nguyền rủa bao nhiêu linh thạch.” Từ Phàm rút ra một tờ phù chú thủy thuộc tính màu lam hỏi.

“Một ngàn linh thạch trở lên, đắt nhất là 10 vạn linh thạch.”

“Thực lực của Sư phụ cầm lấy chính là một vạn linh thạch một tờ phù chú tăng cường thần thông thủy thuộc tính, Nguyên Anh kỳ thi triển thủy thuộc tính sức mạnh thần thông có thể tăng cường 6 phần.” Chu Khai Linh nói.

Từ Phàm vung tay lên, trên mặt hồ ngưng tụ ra một nhánh hàn băng lớn chiều dài ba mươi mét, đột nhiên bắn vào trong bầu trời.

Lúc này, một đoàn con rối Hóa Thần Kỳ cầm trong tay Cự Thuẫn màu bạc xuất hiện ở trên bầu trời, ở đường đạn của hàn băng tiễn nâng Cự Thuẫn lên.

‘Ầm ~~ ‘

Cả hai chạm vào nhau, hàn băng tiễn lập tức biến thành băng đá trên không trung, trên Cự Thuẫn màu bạc không có để lại bất cứ dấu vết gì.

“Bồ Đào, sức mạnh như thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Tiêu chuẩn Nguyên Anh kỳ lực công kích 1. 68 lần đơn vị.” Bồ Đào đáp lại nói.

“Bồ Đào còn có chức năng này, ta mà biết sớm thì tốt rồi.” Chu Khai Linh kinh ngạc nói.

“Sau này tiếp tục nghiên cứu thì hỏi Bồ Đào nhiều hơn, phàm là chức năng ngươi có thể nghĩ đến thì Bồ Đào đều có.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó Từ Phàm lại thử các thuộc tính thần thông một chút, biểu thị rất hài lòng đối với phù chú tăng cường thần thông.

“Bồ Đào, thành lập tuyến sản xuất cần bao nhiêu linh thạch.” Từ Phàm hỏi.

“Đều là kỹ thuật cơ bản nhất, toàn bộ thuộc tính phù chú được xây dựng, chỉ cần một vạn linh thạch thượng phẩm.” Bồ Đào nói.

“Thấp như vậy.” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Chỉ cần là con rối Trúc Cơ Kỳ trong khố phòng môn phái có thể sử dụng.”

“Vậy thì xây dựng 10 bộ toàn bộ thuộc tính tuyến sản xuất, để cho Bàng Phúc bên kia thử bán một chút.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh.”

“Khai linh, nhớ ngươi tổng cộng.”

Từ Phàm lấy ra một túi Càn Khôn đựng linh thạch ném cho Chu Khai Linh.

“Thưởng cho ngươi 50 vạn linh thạch thượng phẩm, sau này tiền lời phù chú tăng cường thần thông cho ngươi ba phần.” Từ Phàm nói.

“Tạ sư phụ.” Chu Khai Linh kích động nói, không nghĩ tới có thể nhận được phần thưởng.hậu hĩnh như vậy.

“Đúng rồi, bây giờ ngươi có ý tưởng gì cho thần thông cho riêng mình hay chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Có, nhưng mà chưa hoàn thiện.” Chu Khai Linh nói.

“Vậy ngươi thi triển một chút ta xem.” Từ Phàm nói, đã làm tốt công tác chuẩn bị buồn nôn.

"Được."

Chu Khai Linh tu vi Trúc Cơ Kỳ, tạm thời có thể thi triển thần thông.

Theo kết ấn của Chu Khai Linh, khu vực chỗ Từ Phàm bắt đầu biến hóa.

Hai người giống như đi vào bên trong thịnh yến của Tiên Đình, gan Long tủy Phượng, bát trân ngọc thực.

Cả thịnh yến tiên khách ngồi đầy, còn có tiên nữ muốn mời hai người tham gia.

Một mùi vị nhẹ nhàng làm người ta muốn ngừng mà không được ở trong thịnh yến.

Chương 270: Sự phát triển của đảo Cửu Phong

Từ Phàm phất tay che lại mùi vị phát ra trong không khí, hắn biết tiểu tử này muốn làm gì.

"Sư phụ, ngươi không được ăn, những thứ này đều có độc." Chu Khai Linh vẻ mặt thần bí nói với Từ Phàm.

Ngươi đút người ta ăn phân thì thôi đi, còn hạ độc.

Cuối cùng khi thịnh yến tiên đình muốn nghịch chuyển, toàn bộ ảo cảnh bị cái phất tay của Từ Phàm phá vỡ

"Tốt lắm, thần thông của ngươi ta biết cơ bản rồi, nhưng mà còn cần hoàn thiện."

"Ngươi một hồi đi Tàng Kinh Các của tông môn tìm một người tên là Thiên Tầng Mộng, có lẽ sẽ giúp được ngươi." Từ Phàm nói.

"Cảm ơn sư phụ."

Sau khi Chu Khai Linh đi, Từ Phàm không nhịn được thở dài nói mạch não của đồ đệ này, sao cứ mắc kẹt với phân thế.

"Chẳng qua không thể không nói, cái thần thông này đối với tinh thần con người tổn thương thật sự rất lớn." Từ Phàm cảm thán nói.

Lúc này, một đường ánh sáng thông tin bị Bồ Đào thu nhận.

“Chủ nhân, Phượng Trường Ninh bên kia có tin tức.” Bồ Đào nói.

“Ồ, phim truyền hình có tập mới sao.” ánh mắt Từ Phàm sáng lên nói.

Bởi vì bên Phượng Trường Ninh truyền thông tin quá phiền phức, Từ Phàm để cho Tiểu Linh mỗi một đoạn thời gian ngắn thì truyền tin tức tới Ẩn Linh môn .

Lúc này, Từ Phàm nhắm mắt lại cảm ứng một lúc, mở mắt nói: “May mắn lớn mạnh hơn một chút, xem ra bên bia phát triển không tệ.”

“Không có uổng phí phái đồng hương tốt của hắn qua đó.” Từ Phàm cười nói.

“Đến đây đi, cho ta xem nội dung tập thứ hai là cái gì.”

Một đạo màn sáng xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm, trên đó bắt đầu chiếu theo dạng phim truyền hình phát ra quá trình phát triển môn phái Phượng Trường Ninh.

Sauk hi Phượng Trường Ninh mượn con rối của Từ Phàm và Thiên Cơ Vệ Tinh hoàn mỹ khống chế toàn bộ đảo, lại bắt đầu triển khai cho xây dựng toàn bộ nền móng đảo.

Phòng tuyến biên giới được thiết lập chặt chẽ, trong đảo bắt đầu xây dựng quy mô lớn đường xá, đồn điền.

Dưới sự giúp đỡ của Tiểu Linh, các công trình thủy lợi tiên tiến nhất được xây dựng trên toàn bộ đảo.

Sau đó lợi dụng Linh thuyền bắt đầu lục soát quy mô lớn các đảo nhỏ thân cận, chỉ cần phát hiện sự tồn tại của Nhân tộc sẽ bị Linh Thuyền kéo về đảo Cửu Phượng.

Theo kiến thiết của Phượng Trường Ninh, toàn bộ đảo Cửu Phượng trở nên cực kỳ thích hợp cho cuộc sống của dân chúng Nhân tộc, trong một thời gian vô số dân chúng đảo Cửu Phượng ca tụng Cửu Phượng các.

Lúc này Phượng Trường Ninh bắt đầu khích lệ Nhân tộc trong đảo Cửu Phượng sinh đẻ, chỉ cần sinh được một đứa con thì lập tức nhận được một khoản vô cùng hậu hĩnh.

Vì thế mà một nửa tài nguyên Phượng Trường Ninh thu hoạch được đã sử dụng hết.

Trong một thời gian, hàng loạt y quán được dành riêng cho việc đỡ đẻ và chữa bệnh được thành lập trong thành trấn, miễn phí đỡ đẻ và khám bệnh.

Ở trong đảo Cửu Phượng, là không có sự tồn tại của thôn xóm, nhỏ nhất là quy mô thành trấn, dân chúng đi ra ngoài cày ruộng sẽ có con rối kéo xe chuyên dụng.

Từ Phàm nhìn đến nơi này không khỏi thở dài nói: "Không hổ là Nữ Đế, công tác tiền kỳ này quả nhiên là tìm không ra một chút khuyết điểm."

"Bây giờ khuyết điểm duy nhất chính là chiến lực không cao." Từ Phàm sờ cằm nói.

"Bồ Đào, phái người đến đảo Cửu Phượng tặng 50 vệ tinh vũ khí thiên cơ, bảo vệ an toàn nơi đó một chút." Từ Phàm nói.

Hắn cảm nhận được khí vận chi lực Phượng Trường Ninh tặng lại, cho nên mới quyết định tăng cường lực lượng nơi đó một chút.

"Tuân lệnh." Bồ Đào nói.

"Đúng rồi, tình hình sau này của Sư Triển và Phượng Trường Ninh như thế nào, bí tịch đưa cho hắn có được sử dụng chưa?" Từ Phàm hỏi.

"Chủ nhân mời xem tiếp."

Trong màn sáng tiếp tục phát ra phía sau của vở kịch.

Sư Triển vừa đi Đảo Cửu Phượng lập tức nhận được hoan nghênh nhiệt liệt của Phượng Trường Ninh, đồng thời cũng gợi hắn nhớ lại hồi ức ban đầu, bỗng nhiên cảm giác nhiệt huyết lại sôi trào lên, quyết định trợ giúp Phượng Trường Ninh xây dựng Tiên Triều một lần nữa

"Quả nhiên, một người nam nhân thì không cách nào từ chối yêu cầu của người phụ nữ mà hắn yêu." Từ Phàm trêu chọc nói.

Cho Sư Triển bí tịch coi như là vô ích rồi.

Sư Triển bị đánh đầy máu gà cảm giác mình lại một lần nữa đánh đổi tuổi trẻ, sau này trở thành Trấn Biên Sử cho đảo Cửu Phượng, ngày ngày mang theo một đám con rối khắp nơi cứu trận.

Trong đảo mặc dù ổn định, nhưng mà bờ biển thỉnh thoảng có Yêu thú lên bờ quấy rầy, nhiệm vụ chính của Sư Triển chính là bảo vệ biên giới lãnh thổ an toàn.

Mà cuốn Nữ Đế công lược bí tịch tặng kèm phía sau để hắn thể hiện một vài chính sách và đề nghị phát triển bị hắn tặng toàn bộ cho Nữ Đế rồi.

“Đây mà là phim bộ tình yêu thì ta đã đập nát cái TV này rồi.” Từ Phàm châm chọc nói.

Hành động của Sư Triển thật là XX điển hình.

Dĩ nhiên đảo Cửu Phượng phát triển cũng không phải là thuận buôm xuôi gió, trên đường đi qua đảo Cửu Phương ngang qua một tu sĩ Hóa Thần Kỳ, thuộc hạng người kín đáo không có quan niệm về thiện ác

Ở trên đảo đã vơ vét rồi một phen, hơn nữa Phượng Trường Ninh ứng đối cực điểm, mới giải quyết được nguy cơ lần đó.

Trước kia nhìn vẻ mặt tu sĩ Hóa Thần Kỳ, có mấy lần muốn tàn sát Cửu Phượng các, nhưng mỗi một lần đều bị Phượng Trường Ninh biến nguy thành an.

“Bồ Đào, lần sau kia người tu sĩ ở đến gần Đảo Cửu Phượng, trực tiếp phát động vệ tinh vũ khí thiên cơ tấn công.” Từ Phàm nói, hắn biết vị kia tu sĩ đã nhớ kỹ cái chỗ này, sau này chắc chắn còn có thể quay lại.

“Tuân lệnh.”

Thiên Cơ Vệ Tinh trên bầu trời đảo Cửu Phượng, chỉ là vệ tinh đơn thuần, không có trang bị thêm mô hình vũ khí.

Kể từ sau khi Từ Phàm cảm nhận được một ít ti số mệnh chi lực, Từ Phàm xem Đảo Cửu Phượng như địa bàn của mình, một Hóa Thần Kỳ nho nhỏ dám ở địa bàn của ta giương oai, nhất định phải hủy diệt nhân đạo.

Tình huống phía sau phát triển đơn giản.

Sau khi Từ Phàm xem xong, hơi tiếc nuối nói: “Không biết phải cần bao nhiêu thời gian mới có tập tiếp theo.

Lúc này, bầu trời một đạo kiếm quang màu đen hiện lên, bóng dáng

Ninh Đạo xuất hiện trên Linh thuyền của Từ Phàm.

“Ninh đại ca, đã lâu không gặp.” Từ Phàm cười nói.

“Gần đây hơi bận, cứ bị hội trưởng lão phái đi chào từ biệt Tiên thành cứu hoả, bây giờ rốt cuộc nhàn hạ một chút, thế nên sang đây xem.” Ninh Đạo khách khí nói.

“Ninh đại ca, cũng không phải là lần đầu tiên gặp mặt, đừng có nói khách sáo như vậy, có phải lại tìm được rồi nguyên liệu gì rồi phải không.” Từ Phàm cười nói.

Kể từ sau khi Ninh Đạo dùng kia một cây gậy đổi một thanh đạo khí linh kiếm, lập tức chăm chú những vũ khí mà Yêu Tộc sử dụng, nhưng đa phần không đạt được tiêu chuẩn đạo khí, hoặc là đã không còn cách nào để luyện chế.

“Đại trưởng lão, ngươi giúp ta xem xem cái này có thể luyện chế một thanh đạo khí linh kiếm hay không.” Ninh Đạo cười khà khà nói.

Một thanh Hải Vương Cự Xoa dài 20 mét xuất hiện, lúc này thủy linh khí xung quanh bắt đầu sục sôi đứng lên.

“Thâm Hải Huyền Kim chế tạo, miễn cưỡng coi như là nguyên liệu cấp Đạo Khí.” Từ Phàm nói xong, ánh mắt sáng ngời nhìn kỹ Hải Vương Cự Xoa này.

“Chỉ là trải qua luyện chế thô sơ giản lược, linh khoáng còn có thể vung tay, chỉ là đạo khí linh kiếm mà Ninh đại ca mong muốn không thể luyện chế ra được.” Từ Phàm nói.

Kể từ sau khi Ninh Đạo khôi phục song kiếm lưu, thì luôn cảm giác là kia thanh đạo khí linh kiếm dùng không tốt, khiến cho hắn phát huy không được sức mạnh của song kiếm lưu.

Thế nên hắn vẫn muốn để cho Từ Phàm luyện chế cho hắn một thanh đạo khí linh kiếm, hoặc là hắn tìm nguyên liệu.

“Sau khi thu về Thâm Hải Huyền Kim, có thể luyện chế một Thủy Long châu, miễn cưỡng coi như là đạo khí, nếu như Ninh Đạo muốn thì để nguyên liệu ở nơi này.” Từ Phàm nói.

Sau khi thu về toàn bộ thanh Hải Vương Cự Xoa này, ít nhất có thể luyện chế ba đạo khí Thủy Long châu.

“Thủy Long châu, đối với chiến sĩ có thể biến hóa ra một con Thủy

Long, dưới sự gia tăng của Ninh đại ca, chiến lực cao nhất có thể đạt tới Luyện Hư Kỳ.”

“Phòng ngự, giết địch, phá trận, mở đường đều có thể.” Từ Phàm nói.

“Vậy ngươi giúp ta luyện chế đi.” Ninh Đạo nói.

Chương 271: Tháp Dung Luyện

Sau khi Từ Phàm tiễn đại ca Ninh Đạo đi, liền dẫn Hải Vương Cự Xoa tới không gian bên dưới đất.

Ngay tại lúc phân thân số một đang luyện chế đạo khí thì trông thấy Hải Vương Cự Xoa, đột nhiên cảm thấy đời người có chút tẻ nhạt vô vị

“Thu bản thể của ta về đi, cảm thấy đời người bỗng nhiên không thú vị nữa.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm nhìn biểu cảm của phân thân số một, có chút hối hận vì trước đây đã không biến phân thân thành người có lý trí hoàn toàn. Tình cảm chắc chắn là trở ngại đầu tiên trong công việc, cũng may là Từ Phàm đã có chuẩn bị từ sớm.

“Số một, lát nữa ta sẽ truyền cho ngươi một bộ thần thông, ngươi luyện một chút, sau này lúc luyện khí, ngươi cứ trực tiếp mở thần thông ra là được.”

“’Vô Ngã’ có thể giúp ngươi duy trì lý trí tuyệt đối lúc luyện chế pháp bảo, đến thời điểm không luyện khí thì ngươi lại giải trừ thần thông, để cho chân ngã trở về.”

“Đến lúc đó nên cày phim thì cày phim, như này không phải là rất tốt sao.”

Từ Phàm nói xong liền lấy ra một cái ngọc giản rồi đưa cho phân thân số một.

“Thật sao?” Phân thân số một nói với vẻ hơi nghi ngờ.

“Đương nhiên là thật.” Từ Phàm khẳng định.

Nhìn thấy phân thân số một đồng ý, trong lòng Từ Phàm hơi thở dài một hơi. Mặc dù muốn ngưng tụ ra phân thân một lần nữa rất đơn giản, nhưng mà như vậy sẽ uổng phí những kinh nghiệm và phản hồi để luyện chế phân thân vốn có.

Với sự gia tăng của các phản hồi từ luyện chế đạo khí mà phân thân số một nhận được, phân thân số một cũng đã xảy ra thay đổi không nhỏ.

Trong sự nhận biết của Từ Phàm, phân thân số một càng ngày càng có ý thức của bản thân, nhưng tất cả những thứ này đều nằm trong sự khống chế của Từ Phàm.

Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu mà Từ Phàm không muốn loại bỏ phân thân số một.

“Được rồi, cũng sắp đến thương hội mua sắm ling khoáng, ta đi xử lý một chút. Sau khi luyện chế xong đạo khí này, ngươi đi tu luyện thần thông kia đi.” Từ Phàm nói.

“Đi đi, đi đi, ngươi đúng là nhà tư bản lòng dạ hiểm độc.” Phân thân số một hừ lạnh một cái.

Bên dưới Luyện Khí, Sa Điêu đang chờ đợi một chỗ trong sân rộng.

Từ Phàm mang theo đệ tử thương hội tới linh quáng và tìm được Sa Điêu.

“Đại trưởng lão, ta đã luyện chế ra không ít linh kiện căn bản của chiếc tàu biển kia, hiện tại chỉ chờ pháp bảo đạo khí hợp kim dung luyện của ngươi.” Sa Điêu vừa cười vừa nói.

“Ha ha, để cho Sa sư huynh đợi lâu rồi, bây giờ tôi sẽ luyện chế ngay.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Bởi vì mấy linh khoáng trân quý mà tháp Dung Luyện cần đều rất khó tìm được, cho nên bây giờ mới đến.

“Đại trưởng lão cần giúp đỡ gì không.” Sa Điêu hỏi.

“Không cần, tháp Dung Luyện chính là một pháp bảo ngũ giai, không cần phiền toái như vậy.” Từ Phàm phất tay, nói.

Thái Dương Tinh Thiết, Hồn Thiết, Xích Luyện Hỏa Đồng, Thổ Nguyên Tinh, Ngũ Hành Linh Hỏa…

Tất cả vật liệu lần lượt được Từ Phàm bày ra.

Lúc này, Sa Điêu đã tiến vào trạng thái học tập, bộ dáng giống như một bé ngoan hiếu học.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện năm đạo linh hỏa, hắn bắt đầu thực hiện phương pháp luyện khí của riêng mình.

Quá trình bình thản không có gì lạ, khiến cho Sa Điêu cảm thấy tự mình cũng làm được.

Nhưng mà Sa Điêu biết rõ, đây mới là chỗ kinh khủng trong thuật luyện khí của Từ Phàm.

Năm ngày sau, một tòa tháp khổng lồ màu đen cao 88 mét, đường kính 20 mét xuất hiện, bên ngoài tòa tháp có một cửa vào được tạo thành từ vật liệu đạo khí hợp kim, cửa tháp chính là cửa ra.

Một vầng sáng lóe lên, tháp Dung Luyện thành hình.

Sa Điêu đi quanh tháp Dung Luyện vài vòng, trong miệng không ngừng tấm tắc: “Bên dưới phương pháp luyện khí bình thản kia của Đại trưởng lão nhất định là có che giấu bí pháp Luyện Khí tuyệt thế.”

“Đại trưởng lão, ngươi nói xem ta nói có đúng hay không.” Sa Điêu ghé mặt sang bên cạnh Từ Phàm.

“Sa sư huynh, lấy mối quan hệ của chúng ta, ta còn có loại bí pháp nào mà chưa truyền cho ngươi sao, ngươi suy nghĩ nhiều rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn không phải là không có bí pháp Luyện Khí, mà là lười dùng. Loại phương pháp Luyện Khí này chỉ thích hợp dùng cho một bộ phận pháp bảo, không thích hợp cho tất cả pháp bảo, cho nên Từ Phàm vẫn luôn không dùng.

Sa Điêu quăng cho hắn một ánh mắt rằng người đang gạt ta, khiến cho Từ Phàm cảm thấy rất bất đắc dĩ.

“Sa sư huynh, tháp Dung Luyện có cửa vào tương ứng, đến lúc đó ngươi cứ trực tiếp bỏ linh khoáng vào là có thể dung luyện ra đạo khí hợp kim.”

Từ Phàm nói xong, lập tức bỏ một đống vật liệu cần thiết để luyện chế đạo khí hợp kim vào trong, sau đó khống chế Bồ Đào, điều động linh khí trong Tụ Linh Trận khởi động tháp Dung Luyện.

Một lúc sau, tại cửa tháp Dung Luyện bắt đầu có chất lỏng hợp kim màu vàng chảy ra, sau đó tiến vào bộ phận chuyên môn làm lạnh để mài thành hình.

“Theo như sản lượng này thì chỉ cần 10 năm là có thể luyện chế ra toàn bộ đạo khí hợp kim cần thiết cho tàu biển.” Từ Phàm nói.

“Thời gian 10 năm, khi đó đoán chừng ta mới chỉ vừa luyện chế xong khung xương.” Sa Điêu nói.

“Không có việc gì cả, cứ từ từ rồi sẽ đến, dù sao đạo khí hợp kim luyện chế ra được cũng sẽ không lãng phí.” Từ Phàm nói.

“Đúng vậy, trong vòng trăm năm, ta nhất định phải luyện chế được thuyền rời bến.” Sa Điêu nói với vẻ hùng tâm tráng chí. Hắn cảm thấy bản thân mình đang cách giấc mơ của mình rất gần.

“Cảm ơn, đại trưởng lão.”

“Cám ơn cái gì, ngươi luyện chế ra thuyền biển, còn không phải là để phục vụ cho tông môn sao.”

Từ Phàm nói xong, lấy ra một ngọc giản rồi đưa cho Sa Điêu.

“Ta cảm thấy Sa sư huynh nên luyện tập luyện chế mấy chiếc thuyền nhỏ trước khi luyện chế ra thuyền biển, như vậy có thể nâng cao kỹ năng của mình.”

Sa Điêu nhận ngọc giản, phát hiện bên trong có ba chiếc thuyền biển cỡ nhỏ, trình độ này hẳn là có thể phòng ngự được yêu thú Hợp Thể kỳ.

“Đại trưởng lão là đang xem thường ta sao, trong vòng hai năm tôi có thể luyện chế ra được một chiếc thuyền biển loại nhỏ này.” Sa Điêu nói.

“Vậy thì tốt, ta muốn một loại ba chiếc.” Từ Phàm nói.

“Loại thuyền biển nhỏ này liệu có ích lợi gì đối với đại trưởng lão hay không. Loại thuyền biển nhỏ này chỉ có thể xông vào bên trong vùng biển gần một lần.”

“Sẽ có ích.”

Sau đó Từ Phàm kể lại cho hắn một lần về chuyện của Cửu Phong Các.

“Thì ra là thế, nếu đã liên quan đến kế hoạch phía sau của tông môn thì ta sẽ tiếp nhận chuyện này.” Sa Điêu nhìn bản thiết kế của ba loại thuyền nhỏ trong ngọc giản một lúc rồi nói.

“Vậy đành làm phiền Sa sư huynh.” Từ Phàm gật đầu.

Sau khi chiếm được một chút lực may mắn, Từ Phàm liền bắt đầu xem trọng Cửu Phượng Các hơn, thậm chí là đặc biệt thành lập Truyền Tống Trận để nối liền với Cửu Phượng Các.

Lúc Từ Phàm và Sa Điêu nói chuyện phiếm, Ninh Đạo đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, đồ đệ bảo bối của ngươi bị người của sư phụ Nhiễm Thiên bắt đi.”

“Muốn ngươi chuộc người.”

Từ Phàm sửng sốt, hắn sao lại không biết chuyện đồ đệ của mình bị bắt.

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức của Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, ta rất an toàn, thức bị nhốt là Luân Hồi Phân Thân của ta, không cần phải lo lắng.”

“Không sao cả, Sư phụ Tô trưởng lão chỉ bắt phân thân của đồ nhi ta, Ninh đại ca lo lắng quá rồi.” Từ Phàm nói lời cảm ơn.

“Phân thân sao?”

“Lợi hại, không nghĩ tới đồ nhi của ngươi lại thần thông như thế, vậy mà có thể giấu diếm được tôn giả Đại Thừa.” Ninh Đạo cám thấy rất ngạc nhiên.

“Có thể là Tôn Giả kia cố ý bỏ qua cho Tinh Từ.” Sau khi Từ Phàm nói xong liền tạm biệt với hai người. Hắn trở lại bên trong tiểu viện của mình, bởi vì hắn cần phải xác định một việc.

Trở lại trong tiểu viện, Từ Phàm trò chuyện trực tiếp với Lý Tinh Từ qua pháp bảo thông tin.

“Sư phụ, ta bây giờ đang ở Thiên Thành Huyễn Hải.” Giọng nói của Lý Tinh Từ truyền ra từ pháp bảo truyền tin.

“Ta không hỏi ngươi chuyện này, chuyện Luân Hồi Phân Thân của là sao vậy.” Từ Phàm hỏi một cách nghiêm túc.

Chương 272: Giao Thủ Cự Quy mang thai trở về

“Ta đã phát hiện một hóa hoa Bỉ Ngạn bảy màu tại một chỗ di tích của Tiên Thành Huyễn Hải. Ta đã luyện hóa nó thành Luân Hồi Phân Thân.” Bên trong giọng nói thờ ơ của Lý Tinh Từ mang theo một tia phiền muộn.

Mới vừa đạt được cơ duyên liền bị sư phụ của vợ mình bắt đi.

“Hoa Bỉ Ngạn bảy màu, vận may của tiểu tử ngươi đúng là không tệ.”

Ngay sau khi hoa Bỉ Ngạn bảy màu tiếp xúc với hơi thở sinh mệnh liền sẽ bắt đầu suy tàn, thần niệm cũng không được, cho nên cho đến bây giờ vẫn chưa có biện pháp bảo vệ thứ đồ chơi này.

Sau khi nhìn thấy hoa Bỉ Ngạn bảy màu, nếu như không có biện pháp ứng đối thì nó sẽ trực tiếp lụi tàn.

Biết rõ Lý Tinh Từ sử dụng hoa Bỉ Ngạn bảy màu để luyện hóa thành phần thân, Từ Phàm cũng cảm thấy yên tâm.

“Ngươi bây giờ đang ở cùng một chỗ với Tô Nhiễm Thiên sao?” Từ Phàm lại hỏi.

“Hiện tại Tô Nhiễm Thiên đã bị sư phụ hắn bắt lại.” Trong giọng nói của Lý Tinh Từ có một chút bất đắc dĩ, không biết có biện pháp nào có thể cứu người từ trong tay của một vị Tôn Giả hay không đây.

“Bây giờ ngươi còn có thể liên hệ với Tô trưởng lão không.” Từ Phàm hỏi.

“Có thể liên hệ, Thiên Nhi bảo ta không cần lo lắng. Hiện tại sư phụ hắn sắp phi thăng tiên giới, đoán chừng đến lúc đó sẽ đồng ý mối hôn sự giữa hai người chúng ta.”

“Ai, đều do tu vi của sư phụ thấp, nếu không sẽ trực tiếp dẫn ngươi đi cướp nàng dâu về.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ không cần phải như vậy, thật ra như bây giờ cũng rất tốt. Nhờ vào hoa Bỉ Ngạn bảy màu, qua một đoạn thời gian nữa, tu nhi của đồ nhi sẽ có thể đột phá đến Hóa Thần Kỳ, vừa lúc nhân đoạn thời gian này quay trở lại tông môn tĩnh tâm tu luyện.” Lý Tinh Từ

nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu.

Từ Phàm kết thúc cuộc trò chuyện, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời rồi cảm khái: “Lại có một vị đồ đệ chuẩn bị thăng cấp Hóa Thần Kỳ.”

Tính toán thời gian bản thân mình tấn cấp Nguyên Anh một chút, hắn chỉ có thể thời dài một hơi.

Lúc này, bên trong Thập Vạn Lý Cự Hồ, một con Cự Quy Hóa Thần mang theo mười hai con Linh Quy Kim Đan với dáng vẻ khác nhau đi tới phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Hình bóng của Từ Phàm xuất hiện bên trên Thập Vạn Lý, chờ đợi lấy lão rùa trở về.

“Không dễ dàng, cuối cùng cũng trở về.” Từ Phàm cảm khái.

Từ sau khi Giao Thủ Cự Quy mang theo các con ra ngoài tiếp nhận truyền thừa, Từ Phàm liền thiếu đi rất nhiều thú vui.

Mỗi khi Từ Phàm câu cá ở trên linh thuyền đều sẽ nhớ tới đám rùa nhỏ kia.

Trên mặt hồ tĩnh lặng phía xa bỗng xuất hiện một chút bọt nước, đầu tiên là một đóa hoa đỏ nhỏ xuất hiện ở trên mặt hồ, sau đó sóng lớn nổi lên, để lộ toàn bộ thân thể.

Sau đó là mười hai con rùa lớn có vỏ lưng lớn bằng sân bóng rổ, mười hai con với những màu sắc khác nhau, nhìn rất là đẹp mắt.

“Ông trời của ta ơi, ngươi đã trải qua những gì vậy.” Từ Phàm nhìn mai rùa đầy Đằng Hồ của Giao Thủ Cự Quy Hóa Thần Kỳ như vậy thì rất kinh ngạc.

“Ô ~~~ “

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, Giao Thủ Cự Quy rống một tiếng, giống như là đang chào hỏi với Từ Phàm rằng ta trở về.

Khoảng cách giữa Giao Thủ Cự Quy và Từ Phàm càng ngày càng gần, mai rùa đầy Đằng Hồ kia khiến cho da đầu của Từ Phàm như tê dại.

Nhìn sang những chiếc mai bóng loáng của mười hai con Linh Quy Kim Đan còn lại, Từ Phàm có thể đoán được đại khái đã xảy ra chuyện gì.

Đầu của con Giao Thủ Cự Quy to lớn kia tiến đến trước mặt Từ Phàm, nhẹ nhàng cọ vào tay Từ Phàm, bày tỏ mình bây giờ rất đau.

“Biết rồi, bây giờ ta sẽ xử lý cho ngươi.” Từ Phàm an ủi nó.

Lúc tay của Từ Phàm tiếp xúc với Giao Thủ Cự Quy, Từ Phàm cảm thấy Giao Thủ Cự Quy đau đến linh hồn đều đang run rẩy.

Nhìn mai rùa đầy những Đằng Hồ, vừa nghĩ tới chuyện bản thân mình sẽ lấy những Đằng Hồ này xuống, không biết tại sao Từ Phàm lại có vẻ hưng phấn.

Một thanh linh kiếm tứ giai xuất hiện trong tay của Từ Phàm, chém ra một đạo kiếm quang, chém đứt một Đằng Hồ Kim Đan kỳ trên mai rùa.

Đằng Hồ trên người Giao Thủ Cự Quy cao nhất là Nguyên Anh kỳ, bọn chúng có nhiệm vụ bảo vệ cho những Đằng Hồ nhỏ an toàn bám vào trên mai rùa của Giao Thủ Cự Quy.

Từ Phàm bắt đầu đảo mắt quan sát phạm vi xung quanh chỗ mà những Đằng Hồ bám trên mai rùa qua nhát chém vừa rồi.

Đằng Hồ Trúc Cơ kỳ tương đương với người trưởng thành, Kim Đan kỳ lại tương đương với một chiếc xe ngựa, Nguyên Anh kỳ thì tương đương với một xe tải nặng.

Lúc này, vô số công kích tinh thần đánh về phía Từ Phàm, đây là phương pháp công kích của Đằng Hồ, trực tiếp tác dụng lên linh hồn.

Từ Phàm lập tức mặc cho mình một vòng bảo hộ ngăn cản công kích linh hồn của Đằng Hồ, linh kiếm mà Từ Phàm cầm trong tay cũng không cần thần thông. Từng đạo kiếm quang chém ra giống như là máy thu hoạch, điên cuồng thu hoạch Đằng Hồ xung quanh.

Lúc này, xung quanh Giao Thủ Cự Quy có mấy trăm con rối Nguyên Anh kỳ được Từ Phàm chém liên tiếp xuống Đằng Hồ. Đây chính là hải sản vị ngon nhất, hắn mới sẽ không bỏ qua.

Lúc này, Từ Cương bỗng xuất hiện bên cạnh Giao Thủ Cự Quy, hỏi: “Sư phụ, có cần giúp đỡ gì hay không.”

Nhìn Từ Phàm thu hoạch giống như máy cắt cỏ, Từ Cương hiện lên vẻ hưng phấn, hắn cũng rất muốn làm như vậy.

“Không cần, ngươi ở bên cạnh xem là được, lát nữa có việc cần ngươi làm.”

Từ Phàm vừa nói vừa chém ra từng đạo kiếm quang thu hoạch Đằng Hồ xung quanh nơi này.

“Không hổ là sư phụ, kiếm quang tiện tay chém ra cũng có thể chấn nhiếp lòng người như vậy.” Từ Cương sợ hãi than, từng đạo kiếm quang kia khiến da đầu của hắn như tê dại

Đúng lúc này, Đằng Hồ bị Từ Phàm áp chế lập tức đổi mục tiêu sang phía Từ Cương.

‘Két—’

Tiếng móng vuốt truyền đến, hư ảnh của Tam Túc Kim Ô tự chủ xuất hiện phía sau lưng Từ Cương, ngăn chặn công kích linh hồn của Đằng Hồ.

“Đây không phải là quả hồng mềm.” Từ Cương hừ lạnh.

Mai rùa kia giống như một cái đảo nhỏ, khiến cho Từ Phàm phải chém đến trưa, cuối cùng mới dọn dẹp sạch sẽ.

“Từ Cương.” Từ Phàm phân phó.

“Sư phụ, có ta.” Từ Cương vội vàng hồi phục, cuối cùng cũng đến lượt mình.

“Ngươi phụ trách đánh bóng.” Từ Phàm chỉ vào một cái hố nhỏ, nơi đó còn sót lại một số Đằng Hồ nhỏ bé bình thường.

“Được.”

Từ Cương trực tiếp dùng thần thông ngưng tụ ra một cái bàn chải thép, bắt đầu khống chế linh lực dùng bàn chải thép đánh đi đánh lại phía trên mai rùa.

Từ Phàm đứng trên đầu Giao Thủ Cự Quy, bắt đầu dùng thần niệm tiến vào không gian linh hồn của Giao Thủ Cự Quy.

Đằng Hồ của biển Vô Tận là một giống loài rất thần kỳ. Bọn chúng chẳng những sẽ phụ thuộc vào bề ngoài của thú biển khổng lồ, mà còn có thể xâm nhập vào linh hồn sau đó chôn hạt giống vào trong linh hồn của cự thú.

Như này, cho dù nó có bị loại bỏ ở thể xác bên ngoài thì vẫn còn có thể mượn nhờ hạt giống chôn ở trong linh hồn của cự thú để trùng sinh.

Bên trong không gian linh hồn của Giao Thủ Cự Quy, Từ Phàm huyễn hóa ra một cái kìm lớn, lần lượt rút các hạt giống bên trong không gian linh hồn ra.

Mỗi lần rút ra một hạt giống, Từ Phàm đều cảm thấy linh hồn của mình như được thanh lọc một phần.

Không mất quá nhiều thời gian, Từ Phàm đã nhổ sạch tất cả hạt giống.

Thần niệm của Từ Phàm quay trở về, trực tiếp thả Linh Hỏa ra, đốt cháy toàn bộ hạt giống này.

Lúc này, Từ Cương đã đánh bóng xong mai rùa, toàn bộ mai rùa sáng đến nỗi có thể phản xạ ra ánh sáng chói lóa.

Từ Phàm nhìn còn Giao Thủ Cự Quy sáng bóng với vẻ thỏa mãn, hắn nói: “Không tệ, không tệ ~~”

“Ô ~~~”

Giao Thủ Cự Quy khẽ kêu, bày tỏ sự cảm ơn đối với Từ Phàm.

“Không cần khách sáo, ngươi cũng được coi như là linh thú của Ẩn Linh đảo chúng ta. Đây là điều nên làm.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, phất tay bày tỏ không cần khách sáo như thế.

“Gruuu~~”

Giao Thủ Cự Quy lại kêu lên một tiếng, khiến cho sắc mặt của Từ Phàm trở nên cổ quái.

“Ngươi lại mang thai??” Từ Phàm nói với vẻ mặt kỳ lạ.

Con của ngươi còn chưa có trưởng thành, như này không được đâu.

“Ô ~”

“Ngươi bị một con rồng cưỡng ép, còn mang thai con của nó!!”

Chương 273: Công thần của Ẩn Linh Môn

Từ Phàm Giao Thủ Cự Quy với vẻ khiếp sợ, trong lúc nhất thời không biết nên an ủi hay là khích lệ nó cho phải.

Dù sao cũng là mang bầu long chủng nhưng lại là trải nghiệm bi thảm của Giao Thủ Cự Quy.

“Ngươi… nén bi thương. Nếu như không có chuyện gì khác thì chúng ta cứ sinh đứa bé ra đi, dù sao cũng là con của mình.” Từ Phàm cẩn thận lên tiếng, sợ Giao Thủ Cự Quy có suy nghĩ không hay.

‘Ô ~~ ‘

Nghe thấy tiếng đáp lại của Giao Thủ Cự Quy, Từ Phàm biết mình đã suy nghĩ nhiều, tại biển Vô Tận còn có loại tiết tháo như này sao.

“Không có việc gì, không cần lo lắng đứa bé không đủ dinh dưỡng. Dù ta có tiêu hao hết toàn bộ linh khí của Ẩn Linh Môn, ta cũng sẽ để ngươi sinh đứa nhỏ ra một cách an toàn.” Từ Phàm cam đoan.

“Ngao ô ~~ “

“Không cần cảm ơn, đều là chuyện nên làm.” Từ Phàm cười đến thiếu chút nữa là không ngậm được miệng.

Lúc này, Bàng Phúc nhận được một bản danh sách có thể khiến cho thương hội hao hết gần nửa linh thạch lưu động.

Bàng Phúc xem kĩ danh sách, đang muốn hỏi Từ Phàm xem bây giờ có phải là thời điểm cần chuyên tâm nuôi dưỡng linh thú hay không, bỗng nhận được tin tức từ Từ Phàm.

“Cơ duyên đến từ ngàn xưa, không nên hỏi tại sao, hỏi chính là hồi báo ngàn vạn lần.”

Nhìn thấy tin tức này, Bàng Phúc lập tức bắt đầu nghiên cứu bản danh sách một cách cẩn thận, nghĩ xem nên làm như thế nào để lấy cái giá thấp nhất phát huy ra tác dụng lớn nhất.

Tại Ẩn Linh Môn, lúc này Từ Phàm đang nhìn Giao Thủ Cự Quy giống như đang nhìn một trân bảo. Bên trong ánh mắt của hắn bắn ra ánh sáng lấp lánh không gì sánh được.

“Ngươi có chắc chắn là bị một con rồng làm…” Từ Phàm xác định lại lần nữa.

Giao Thủ Cự Quy nghe Từ Phàm nói vậy liền chủ động đưa đầu của mình tiến đến trước người Từ Phàm, ý bảo Từ Phàm hãy quan sát kỹ ức của mình.

Một bàn tay của Từ Phàm nhẹ nhàng đặt lên trên đầu của Giao Thủ Cự Quy, bắt đầu đọc ký ức của Giao Thủ Cự Quy.

Đây là lần đầu Từ Phàm tiến vào thế giới đáy biển, phía sau có mười hai con Linh Quy màu sắc khác nhau đi theo.Từ Phàm biết đây là không gian ký ức của Giao Thủ Cự Quy.

"Đây là đang trên đường trở về." Từ Phàm nói, bởi vì hắn phát hiện mười hai con Linh Quy kia đã thăng cấp Kim Đan kỳ, dáng vẻ giống như hiện tại.

Từ Phàm không nói gì, chỉ lẳng lặng chờ đợi chuyện kế tiếp. Chỗ sâu trong lòng hắn còn có một chút khẩn trương, giống như lần đầu mình xem XX và mở ra cánh cửa thế giới mới ở kiếp trước.

Qua một đoạn thời gian, một giọng nói làm cho linh hồn của Từ Phàm run rẩy vang lên, một chiếc đuôi rồng trực tiếp xâm nhập vào biển Vô Tận, biến thế giới của Từ Phàm thành một nơi bí ẩn.

Một Tứ Trảo Thần Thông dài gần ngàn mét xuất hiện trong tầm mắt của Từ Phàm, khi nhìn thấy Thần Long một cách rõ ràng, đại não của Từ Phàm thiếu chút nữa chết mày và rời khỏi không gian ký ức.

Thần Long dài gần ngàn mét kia mang đến một loại cảm giác uy nghiêm, khiến cho Từ Phàm không thể nhìn thẳng vào nó.

Từ Phàm chỉ có thể di chuyển ánh mắt tới chỗ không có Thần Long mới có thể trở lại như thường.

Lúc này, trong cảm giác của Từ Phàm, thân hình của Tứ Trảo Thần Long dài gần ngàn mét kia đang cuộn tại trên người của Giao Thủ Cự Quy, sau đó…

Khoảng ba giờ sau, Từ Phàm đi ra từ trong không gian ký ức, sắc mặt hơi tái nhợt. Việc quan sát đoạn ký ức kia quả thật là đã tiêu hao không ít tâm tư của Từ Phàm.

Từ Phàm dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve đầu Giao Thủ Cự Quy, cảm khái: "Khó khăn cho ngươi rồi."

"Chẳng trách những Đằng Hồ kia lại dám liều mình để sống phụ thuộc ở trên thân thể ngươi." Từ Phàm nói.

"Sau này, ngươi cứ trực tiếp ở lại trong Ẩn Linh Môn và an tâm dưỡng thai, ta sẽ mở rộng hồ Linh Dịch kia một chút.”

Lúc này, địa vị của Giao Thủ Cự Quy chỉ đứng sau sáu người đồ đệ của hắn.

“Ô ~~” Giao Thủ Cự Quy đáp lại.

“Không cần nói lời cảm ơn, đều là chuyện nên làm.” Từ Phàm vừa cười vừa nói. Đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được cái gì gọi là mẫu bằng tử quý.

Hiện tại, Giao Thủ Cự Quy có thể nhận được sự đối đãi hàng đầu ở bất cứ nơi nào.

Sau khi Từ Phàm thu xếp xong chuyện của mười hai con Linh Quy, hắn dẫn Giao Thủ Cự Quy tới bên trong Ẩn Linh Môn.

Trong khoảnh khác Giao Thủ Cự Quy tiến vào Ẩn Linh Môn, Từ Phàm lập tức cảm thấy một độ linh khí trong tông môn giảm xuống hai cấp bậc, trở về mật độ linh khí cấp bậc bảo khí ban đầu của Tụ Linh Trận.

Lấy Giao Thủ Cự Quy làm trung tâm, hình thành vòng xoáy linh khí, bắt đầu điên cuồng nuốt chửng tất cả linh khí xung quanh.

Lúc này, Từ Phàm mới cảm nhận được hơi thở của Long Tộc bên trong cơ thể của Giao Thủ Cự Quy, mặc dù rất nhạt, nếu không quan sát cẩn thận thì căn bản sẽ không phát hiện được.

“Không hổ là long chủng.” Từ Phàm cảm thán.

Sau khi Từ Phàm mang theo Giao Thủ Cự Quy đến hồ Linh Dịch, Thiên Cát Quy vẫn luôn chờ đợi ở hồ Linh Dịch chậm rãi bò ra. Nó thản nhiên nhìn Giao Thủ Cự Quy một cái, sau đó lại dùng ánh mắt có chút u oán nhìn về phía Từ Phàm.

Giống như là đang hỏi Từ Phàm, tại sao ngươi lại làm như vậy, sau đó chậm rãi bò về một chỗ bí ẩn.

Lúc này, Từ Phàm bỗng có một loại cảm giác khó hiểu, sao hắn thấy mình giống như là một tra nam vậy.

“Đi thôi, sau này nơi này chính là nhà của ngươi. Ngươi cứ an tâm dưỡng thai ở chỗ này, chuyện còn lại cứ giao cho ta.” Từ Phàm ôn nhu nói, giống như là đang nói chuyện với người vợ mang thai của mình.

"Ô ~~ "

Giao Thủ Cự Quy gật đầu, chậm rãi đi vào trong hồ Linh Dịch.

Lúc này, vòng xoáy linh khí trên người Giao Thủ Cự Quy càng trở nên lớn hơn.

Từ Phàm cũng nhận được báo cáo của Bồ Đào.

"Chủ nhân, linh khí mà Tụ Linh Trận trong tông môn sản xuất ra đã không bằng sự tiêu hao của Giao Thủ Cự Quy. Nếu như không gia tăng nơi phát ra linh khí thì tất cả linh khí trong tông môn sẽ bị hút khô trong vòng ba năm nữa."

Lời nói của Bồ Đào lập tức khiến cho Từ Phàm trở nên thận trọng, những cái khác thì không nói, nhưng linh khí thì tuyệt đối không thể thiếu.

Hồ Linh Dịch đang dần trở nên ít đi với tốc độ mắt thường có thể thấy được, Từ Phàm cảm thấy chuyện này rất cấp bách.

"Xem ra ta cần phải tăng ca rồi." Từ Phàm cảm thấy có chút khó chịu.

Lúc này, tất cả đệ tử tông môn cũng cảm nhận được chuyện gì đó không đúng. Linh khí trong tông môn rõ ràng là đang ít đi, cũng không dễ dàng hấp thu giống như trước đây nữa.

"Không cần hoảng, một năm sau sẽ trở lại dáng vẻ ban đầu."

Tin tức từ Bồ Đào khiến cho đệ tử tông môn trở nên an tĩnh.

Từ Phàm thì đâm đầu vào không gian dưới đất.

Ba ngày sau, một đệ tử của thương hội mang vật liệu mà Từ Phàm cần đến.

Thời gian như thoi đưa, đã qua xuân thu.

Lúc này, mật độ linh khí của Ẩn Linh Môn đã giảm xuống mức ngang hàng với thế giới bên ngoài, Cửu Điều Linh Khí trên đỉnh của trận pháp tông môn dài cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Số lần mà mấy con Thụy Thú trong tông môn thoát ra ngoài cũng càng ngày càng nhiều.

Ngay tại lúc này, không gian dưới đất hiện lên từng đợt đạo khí thành hình, phân thân số một lại thay Từ Phàm hấp thu hiệu ứng ngược của đạo khí một lần nữa, ánh mắt dường như càng linh động hơn so với lúc trước.

Từ Phàm cầm chín viên linh châu cấp bậc Đạo Khí, xuất hiện phía trên tông môn.

“Đúng là không dễ dàng, cuối cùng cũng đã luyện thành.” Từ Phàm nhẹ nhàng kéo chín viên linh châu cấp Đạo Khí hướng về phía bầu trời.

Đại trận sắp tắt bởi vì không duy trì được linh khí đột nhiên trở nên sáng ngời.

Một tiếng vang rất nhỏ xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh Môn.

Linh khí hội tụ, chậm rãi khôi phục lại dáng vẻ lúc trước.

Còn không chờ Từ Phàm thở ra một hơi, vòng xoáy linh khí trên người Giao Thủ Cự Quy lại mở rộng ra lần nữa, nồng độ linh khí của tông môn lại giảm xuống.

“Mẹ kiếp, đây không phải là đang đùa giỡn ta hay sao.” Từ Phàm có chút buồn bực .

“Chủ nhân, linh khí của tông môn…”

“Được rồi, ta đã biết.” Từ Phàm phất tay rồi đáp lại.

Chương 274: Sức mạnh của vận mệnh

Từ Phàm đi đến trước hồ Linh Dịch, lúc này hồ Linh Dịch đang ở trong trạng thái nửa khô cạn.

Đầu của Giao Thủ Cự Quy nhô lên khỏi hồ Linh Dịch.

Lúc này, trên người Giao Thủ Cự Quy đã có long uy nhàn nhạt, khiến cho yêu thú không dám tới gần.

Từ Phàm đặt tay lên đầu của Giao Thủ Cự Quy để xem xét, phát hiện phần bụng của Giao Thủ Cự Quy đang nuôi dưỡng sáu quả trứng rồng.

“Ai, cũng không biết sau khi sáu tiểu gia hỏa ra ngoài, có thể nuôi nổi chũng hay không.” Từ Phàm nói với vẻ không chắc chắn.

“Ô ~~” Giao Thủ Cự Quy khẽ kêu lên, ý nói không cần lo lắng về chuyện của sáu quả trứng rồng. Sau khi nó ra ngoài, nàng có thể đưa sáu đứa bé đến biển Vô Tận, nơi đó đủ cho bọn chúng trưởng thành.

“Như vậy sao được, biển Vô Tận nhiều nguy hiểm, còn không bằng chờ đợi bên trong Ẩn Linh Môn.” Từ Phàm vội vàng nói, vịt con đưa đến miệng sao có thể để nó bay được.

“Tiếp theo ta sẽ luyện chế thêm mấy Tụ Linh Trận cấp bậc Đạo Khí, đủ con của ngươi dùng.” Từ Phàm nói.

Giao Thủ Cự Quy nhẹ nhàng gật gật đầu, sau đó lại lùi đầu vào trong hồ Linh Dịch.

Từ Phàm thấy linh khí bây giờ cũng không tốt hơn trước là bao, hắn bất đắc dĩ đành quay lại không gian dưới đất, bắt đầu luyện chế Tụ Linh Trận.

Lúc này, tại một thế giới thần bí nhỏ cách Phi Vũ giới không biết bao nhiêu năm ánh sáng.

Một con Tứ Trảo Kim Long bay ra từ trong Truyền Tống Trận, sắc mặt rất là âm trầm.

“Ngao Song, ngươi đã trở về, trên đường không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn đúng không.” Giọng nói của Thương Tang vang lên.

“Tứ ca, trên đường ta bị mẹ Vạn Xà tính kế, thiếu chút nữa đã rơi vào bẫy của nàng.”

“May mà ta đã dùng bí pháp để kết nối đến trong thế giới Trung Thiên đang dung hợp, mới tránh thoát được mẹ Vạn Xà. Nhưng mà ra đã lưu lại huyết mạch ở thế giới kia.” Sắc mặt của Ngạo Song vô cùng khó coi, hắn quơ móng vuốt, dường như muốn xé nát mẹ Vạn Xà.

“Lục đệ, nắm chặt thời gian mà nâng cao sức mạnh đi. Chiến lực của Mẹ Vạn Xà miễn cưỡng có thể coi như là Kim Tiên, ngươi thiếu chút nữa đã không thể thoát khỏi lòng bàn tay của nàng.”

“Yên tâm đi, ta sẽ nói chuyện này cho đại ca, đến lúc đó sẽ để hắn đến Thần Yêu Giới đòi lại công đạo cho ngươi.” Thương Tang lên tiếng.

“Quên đi, đây cũng không phải là chuyện vẻ vang gì, chỉ là trong độc của mẹ Vạn Xà rất là khó chịu.”

“Muốn mang thai huyết mạch của Long Tộc chúng ta sao, nàng không xứng.” Ngạo Song quay đầu, nói.

“Vậy huyết mạch mà ngươi để lại tại thế giới Trung Thiên kia phải làm sao bây giờ.”

“Đều là huyết mạch Á Long không thuần, nếu như lớn lên có tư chất thì có thể triệu hồi về Long Giới, còn không được thì cứ để bọn hắn tự sinh tự diệt đi.” Ngạo Song nói.

Hắn cũng không thèm để ý đến mấy thứ không có huyết mạch Long Tộc chân chính.

Mẹ Vạn Xà kia có bí pháp có thể thông qua nguồn gốc sinh mệnh của Ngạo Song, cộng thêm một số tài liệu đặc thù để tạo thành một quả trứng rồng có chứa huyết mạch Chân Long.

“Về sau cố gắng đừng rời khỏi Long Giới nhiều. Bên phía Yêu tộc phát hiện ra một con thú mang thai, khiến cho thần thú Thiên Mệnh và nhóm Long Tộc chúng ta nhìn mà đỏ mắt.”

“Xem ra là thời điểm để cho Long Vương đại nhân đi đánh Yêu tộc một chút.” Thương Tang nói.

“Được thôi.”

Không gian dưới đất, Từ Phàm bất tri bất giác đi tới trước mặt một quả trứng khổng lồ. Trứng này chính là quả trứng được lấy ra từ trong cơ thể của con thú mang thai tại Yêu Linh giới ngày đó.

“Cũng không biết khi nào mới có thể ấp trứng, linh vật ẩn chứa tiên khí đã ít lại càng thêm ít, xem ra chỉ có thể đợi đến khi ta phi thăng thế giới Đại Thiên rồi ấp cho người.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên có một suy nghĩ tuyệt diệu, chính là sau khi Giao Thủ Cự Quy sinh trứng rồng, hắn sẽ đưa quả trứng rồng này tới cho nàng ấp luôn, không biết có thể ấp ra được hay không.

“Đó là một biện pháp không tệ.” Từ Phàm sờ cằm, nghĩ đến cảnh lúc trên trời mình có Chân Long hộ thân, dưới chân lại có Long Quy đi bộ thay.

Từ Phàm nhìn quả trứng rồng, vừa cười vừa nói: ‘Thời gian của ta rất dài, tuyệt đối có lòng tin có thể nuôi dưỡng các ngươi thật tốt.’

Sau khi xem xét trứng rồng, Từ Phàm lại xem xét tiến độ luyện chế đạo khí Tụ Linh Trận của phân thân số một.

“Không tệ, tốc độ luyện chế đúng là rất nhanh, không có một chút dây dưa dài dòng nào.” Từ Phàm thỏa mãn, từ khi phân thân số một học được thần thông Vô Ngã, hiệu suất làm việc đang càng ngày càng cao.

“Dự tính là sau chín tháng, đạo khí Tụ Linh Trận sẽ được luyện chế thành công.” Phân thân số một lạnh lùng nói, bên trong ánh mắt không có một tia tạp niệm, chỉ chuyên tâm luyện chế đạo khí trước mắt.

Từ Phàm đột nhiên có loại cảm giác không đành lòng.

“Sau này phải cố gắng sắp xếp cho phân thân số một càng ít công việc càng tốt.” Từ Phàm thở dài một hơi. Nhưng mà chỉ có hắn biết rõ, trước khi căn cơ tông môn hoàn toàn vững chắc, phân thân số một sẽ không có thời gian nghỉ ngơi, chỉ có thể được thở một chút.

Thân hình của Từ Phàm xuất hiện phía trên hồ Thập Vạn Lý, gọi phân thân số hai đã nghỉ ngơi thật lâu lên.

“Bản thể, có nhiệm vụ gì à.” Phân thân số hai vô cùng nhiệt tình, đã lâu rồi hắn không có việc làm, nghĩ đến đây hắn lại có chút ngứa tay.

“Mang theo ý thức của ta đi ra ngoài một chuyến.” Từ Phàm nói xong, lập tức chỉ vào mi tâm của phân thân số hai.

Từ Phàm khống chế phân thân số hai bay về phía Tiên thành Lâm Sâm. Hắn muốn gặp đồ đệ bảo bối trên danh nghĩa của mình trong lần ra ngoài này.

Một là bởi vì lời nguyền nghịch chuyển trong cơ thể của Kiếm Vô Cực cần được sửa chữa một cái, hai là Kiếm Vô Cực sắp thăng cấp Kim Đan kỳ, thân là sư tổ tóm lại là nên đi nhìn một chút.

Mười nghìn dặm bên người tiên thành Vạn Vũ chính là hành cung của Vương Hướng Trì.

Vương Hướng Trì đang giảng cho Kiếm Vô Cực về những sai sót của hắn trong trận chiến đấu vừa rồi.

Lúc này, Kiếm Vô Cực hiển nhiên là không muốn nghe. Vương Hướng Trì thấy thế cũng dừng việc giảng giải lại, nhìn Kiếm Vô Cực rồi nói: “Ngươi cứ muốn gặp sư tổ ngươi như vậy sao.”

“Sư tổ ngươi nói là sẽ đến, ngươi cứ an tâm chờ đợi là được.” Vương Hướng Trì nói.

“Nhưng mà ta không nhịn được mà tò mò, lần trước sư tổ đưa căn nguyên của tộc Độc Oa cho ta, ta còn chưa thấy mặt lão nhân gia hắn.” Kiếm Vô Cực cảm thấy vô cùng đáng tiếc. Lúc hắn hấp hối, chỉ nghe thấy giọng nói của Từ Phàm, lại không thể gặp mặt Từ Phàm.

“Sắp được gặp sư tổ của người rồi, nói không chừng hiện tại sư tổ ngươi đã tới, đang âm thầm quan sát ngươi.” Vương Hướng Trì vừa cười vừa nói.

Từ Phàm lúc này đang núp trong bóng tối bỗng nở nụ cười, bước ra một bước, thân hình xuất hiện trước mặt hai người.

“Từ lúc nào mà cảm giác của Hướng Trì lại chuẩn như vậy.” Từ Phàm nói, ánh mắt thản nhiên lướt qua hai người.

“Bái kiến sư tổ.”

Nhìn thấy Từ Phàm xuất hiện, mặc dù rất kinh ngạc vì ngoại hình bình thường của vị sư tổ này, nhưng mà chuyện đó không ảnh hưởng chút nào đến sự cảm kích và sùng bái của hắn.

Ngay tại lúc Kiếm Vô Cực muốn hành đại lễ, Từ Phàm vội vàng dùng linh lực khống chế Kiếm Vô Cực, làm cho hắn không cần quỳ xuống.

Nói đùa, nếu như ta nhận cái cúi đầu này của ngươi, không biết sau này còn phải thừa nhận bao nhiêu nhân quả nữa.

Lúc này, chuyện quỷ dị đã xảy ra, sau khi linh lực của Từ Phàm tiếp xúc với Kiếm Vô Cực vậy mà lại biến mấy vào hư không. Hắn cứ như vậy mà thoải mái quỳ xuống trước mặt Từ Phàm, sau đó hành đại lễ tam bái cửu khấu*(*tam bái cửu khấu: ba lần lạy, chín lần dập đầu).

Trong lúc nhất thời Từ Phàm vậy mà cảm thấy có chút choáng, chính là loại cảm giác choáng váng khi tiếp nhận chuyện mà mình không nên tiếp nhận.

“Con mẹ nó đây chính là sức mạnh vận mệnh à.” Từ Phàm thầm chửi bậy trong lòng.

“Đứng lên đi.” Từ Phàm bất đắc dĩ lên tiếng, đây chính là sự vô nghĩa của vận mệnh.

Chương 275: Tam khẩu thủ

Từ Phàm nhìn Kiếm Vô Cực, cảm thấy mình bị cưỡng ép buôn bán.

“Tạ ơn cứu mạng của sư tổ.” Kiếm Vô Cực vừa nói vừa hành đại lễ.

Từ Phàm vội vàng tự mình đỡ Kiếm Vô Cực dậy.

Lúc tay Từ Phàm ngăn chặn tay của Kiếm Vô Cực, mới phát hiện ra sức lực của tiểu tử này đúng là rất lớn.

“Đứng lên đi, sư tổ ngươi không thích chuyện bị người quỳ lạy.” Vương Hướng Trì bên cạnh lên tiếng.

Kiếm Vô Cực lúc này mới đứng lên, dùng ánh mắt sùng bái để nhìn sư tổ. Từ khi Vương Hướng Trì nói với hắn rằng sư tổ của hắn lúc Luyện Khí kỳ đã có thể giết chết yêu thú Kim Đan kỳ, hắn luôn chờ mong một ngày gặp mặt.

“Vô Cực, sau khi cơ thể ngươi hấp thu căn nguyên của bộ tộc Độc Oa, hiện tại cảm thấy thế nào rồi.” Từ Phàm hỏi.

Kiếm Vô Cực nghe thấy lời quan tâm của Từ Phàm, trong lòng lập tức cảm thấy ấm áp.

Từ đó, vị trí của Từ Phàm trong lòng Kiếm Vô Cực lập tức được nâng lên hạng ba.

“Cảm thấy có chút khó chịu, bởi vì chín đạo khí linh kiếm phong trong cơ thể đã sắp bão hòa, hiện tại căn nguyên tràn ra khiến cho ta có chút hoảng.” Kiếm Vô Cực lộ ra vẻ mặt đau khổ.

“Ngoài ra còn có chút hấp dẫn yêu thú và Yêu tộc bên ngoài tiên thành.” Kiếm Vô Cực bổ sung thêm.

“Đúng, đây cũng là nguyên nhân mà ta tới đây.” Từ Phàm lấy một viên linh châu ra rồi đưa cho Kiếm Vô Cực.

“Đây là công tắc khống chế lời nguyền trong cơ thể ngươi. Nếu như ngươi đóng lời nguyền thì nó sẽ dừng việc hấp thu căn nguyên của bộ tộc Độc Oa lại.”

“Lúc ngươi cần thời thì có thể mở ra.”

Từ Phàm truyền bí pháp đóng mở lời nguyền rủa cho Kiếm Vô Cực.

“Cảm ơn sư tổ.” Kiếm Vô Cực cảm kích đáp lại.

“Ngươi cũng coi như là đệ tử thân truyền của Hướng Trì, xem như là đồ tôn chính thức của ta, theo lý thì nên có đãi ngộ này.” Từ Phàm rất nhiệt tình, hắn không phải là người bó tay bó chân, nếu đã vậy thì cứ thoải mái thu nhận đồ tôn này đi.

Hắn đã suy nghĩ cẩn thận, bây giờ vẫn chưa thể chạy thoát khỏi hai chữ ‘số trời’ này.

Ba người đi vào đạo trường bên trong hành cung, ba người ngồi xếp bằng. Từ Phàm cũng đã cố gắng làm tròn trách nhiệm của một sư tổ, phân tích một lần tất cả những nghi ngờ của Kiếm Vô Cực đối với kiếm đạo.

Từ Phàm nhìn linh lực tràn ra từ trên thân Kiến Vũ, nói: “Vô Cực, trước khi ngươi thăng cấp Kim Đan kỳ, sư tổ muốn truyền cho ngươi một Thần thông bản mệnh. Đây cũng là quy tắc của Ẩn Linh Môn.”

Nói xong, không gian ở giữa hai người Từ Phàm và Kiếm Vô Cực bắt đầu thay đổi.

Cuối cùng hai người xuất hiện ở trong một vũ trụ hư không.

Một cái ngọc giản trôi nổi ở trước người Kiếm Vô Cực.

“Thần thông này tên là « Tam Khấu Thủ », rất thích hợp cho người có khí vận lớn như ngươi tu luyện, tại thời khắc nguy hiểm có thể phát huy ra tác dụng không tưởng tượng nổi.” Từ Phàm nói, Đây là một môn Thần thông mà hắn đã sáng tạo ra trên đường tới đây, rất đơn giản, nhưng lại là một kỹ năng tất sát khi đặt ở trên người nhân vật chính.

“Sư tổ, đây là Thần Thông Kiếm Đạo à.” Kiếm Vô Cực hỏi, hắn cảm thấy đây không phải là Thần thông đứng đắn gì.

“Nhìn thấy thần thông, trong cơ thể của ngươi không phải là còn có truyền thừa sao, học nhiều thêm một môn cũng không có tác dụng gì.”

“Vâng.” Kiếm Vô Cực bắt đầu tìm đọc nội dung trong ngọc giản.

Sau khi nhìn thấy nội dung trong ngọc giản, sắc mặt của Kiếm Vô

Cực bắt đầu trở nên cổ quái. Môn Thần thông này xác định không phải là quỳ gối ba lần đề cầu xin tha thứ đó chứ.

“Tin tưởng sư tổ, môn Thần thông này chắc chắn có thể cứu mạng ngươi.” Từ Phàm nói.

“Ta tin tưởng sư tổ.” Kiếm Vô Cực liền vội vàng gật đầu, hắn vô cùng tín nhiệm Từ Phàm.

“Thần Thông này rất đơn giản, sau khi ngươi học được sẽ tự tách rời.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng của hắn lập tức biến mất giữa vũ trụ hư không.

Kiếm Vô Cực nhìn nội dung bên trong ngọc giản, cười nói: “Quả thật là rất đơn giản.”

Bên ngoài hành cung của Vương Hướng Trì, Vương Hướng Trì đang đưa tiễn Từ Phàm.

“Nhị sư tỷ của ngươi đã thăng cấp Hóa Thần kỳ, đại sư huynh và tứ sư đệ của người cũng đều đang chạm đến Hóa Thần kỳ, chỉ thiếu mình ngươi.”

“Ta biết rõ. Ta mang theo Vô Cực đi du lịch thêm một đoạn thời gian nữa, sau đó sẽ an tâm lĩnh ngộ kiếm đạo.” Vương Hướng Trì nói.

“Ừm, cứ yên tâm mà tu luyện, với mệnh của ngươi thì không nên suy nghĩ đến các loại kỳ ngộ kia làm gì.”

“Nếu như thật sự không được thì cứ trở lại tông môn, vi sư sẽ huấn luyện đặc biệt cho ngươi.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai Vương Hướng Trì an ủi.

“Ha ha, đồ nhi vẫn thích tự mình tu hành hơn.” Vương Hướng Trì nói, hắn vẫn chưa chuẩn bị kỹ càng để tiếp nhận huấn luyện đặc biệt của sư phụ.

“Tùy ngươi.” Bóng dáng của Từ Phàm biến mất trước mặt của Vương Hướng Trì.

Vương Hướng Trì nhìn về phía Từ Phàm biến mất, bắt đầu suy nghĩ một vấn đề, liệu mình có phải là người có thiên phú kém cỏi nhất trong các học trò của sư phụ hay không.

Bên trong hành cung, Vương Hướng Trì nhìn Kiếm Vô Cực đi ra từ trong huyễn cảnh, tò mò hỏi: “Sư tổ ngươi truyền cho ngươi thần thông gì vậy.”

“Là một môn Thần thông tên là Tam Khấu Thủ, không phải là Thần thông kiếm đạo, rất đơn giản, hiện tại ta đã học xong.” Kiếm Vô Cực nói.

“Tam Khấu Thủ? Không biết uy lực của nó sẽ như thế nào.”

“Vô Cực, ngươi thử uy lực của Thần thông này đối với ta một chút, đỡ phải đến lúc cần thì lại không nắm chắc.” Vương Hướng Trì nói.

“Cũng được, ta cũng muốn thử uy lực của Thần thông này một chút.” Kiếm Vô Cực cười nói.

Lúc này, Kiếm Vô Cực đi tới trước mặt Vương Hướng Trì, chắp tay trước ngực, vẻ mặt thành kính thiêng liêng, trong miệng nói lẩm bẩm: “Cúi đầu lạy trời xanh.”

Trong nháy mắt, trong lòng của hai người Kiếm Vô Cực và Vương Hướng Trì bỗng có một loại cảm giác không nói rõ được.

Nhất là Vương Hướng Trì, chỉ cảm thấy da đầu tê dại, có loại cảm giác như đang nhìn thẳng vào yêu thú Đại Thừa, chính là chủng loại hung tàn nhất.

“Bái thứ nhất.”

Kiếm Vô Cực chậm rãi quỳ xuống, dùng Thần thông này đối với Vương Hướng Trì. Hắn cũng không có bất kỳ chướng ngại gì, bái sư phụ của mình chính là chuyện đương nhiên.

Ngay khi hai đầu gối của Kiếm Vô Cực chuẩn bị quỳ trên mặt đất, mặt mũi của Vương Hướng Trì đã đổ đầy mồ hôi, giống như là bị một loại uy áp không rõ dọa sợ.

“Dừng lại! !” Vương Hướng Trì hô lớn.

Kiếm Vô Cực lúc này đã đứng dậy, thấy đầu Vương Hướng Trì đổ đầy mồ hôi thì quan tâm hỏi han: “Sư phụ, sao thế.”

“Thần thông rất đáng sợ, không phải là thời khắc mấu chốt thì không nên dùng.” Vương Hướng Trì vừa cầm khăn tay lau mồ hôi trên đầu vừa nói, có loại cảm giác như sống sót sau tai nạn, tâm trạng cho đến bây giờ vẫn còn có chút không yên.

“Ta đã biết.” Kiếm Vô Cực có chút mơ hồ, vừa rồi hắn có loại cảm giác, chỉ cần mình quỳ xuống thì sư phụ hắn có thể sẽ nổ tung tại chỗ.

Lúc này, Từ Phàm đang ở bên trong Tiên thành Vạn Vũ, đi đến vị trí của Truyền Tống Trận.

Nhìn tu sĩ phàm nhân đi lại trên đường, Từ Phàm có loại cảm giác như đã đi qua mấy đời.

“Xem ra sau này mình nên đi ra ngoài nhiều một chút. Dù sao còn có phân thân, không cần lo lắng nguy hiểm.” Từ Phàm vừa nhìn người đi lại trên đường vừa lẩm bẩm.

Ngay tại lúc Từ Phàm đang nhàn nhã đi dạo trên đường cái, một ông lão Trúc Cơ kỳ tướng mạo bình thường mang dáng vẻ tu sĩ đã để mắt tới Từ Phàm.

“Người này có mắt duyên, đoán chừng có thể kiếm lời một bút.” Ông lão tu sĩ Trúc Cơ kỳ nghĩ thầm.

Lúc này Từ Phàm nhíu mày, một đợt sóng huyền ảo phát ra từ trên người của Từ Phàm.

Một ông lão đâm đầu vào người Từ Phàm, hai người đối mặt, cười với nhau một tiếng.

“Vãn bối rất lễ phép, không tệ, biết rõ Tu Tiên giới hiểm ác sớm một chút cũng tốt.” Lão nhân thầm nghĩ.

Một trận gió nhẹ thổi qua, hai người liền có một cuộc gặp gỡ bất ngờ đẹp đẽ.

Ẩn Linh đảo, trong tiểu viện của Từ Phàm, Từ Phàm đang xem xét một cái nhẫn không gian, không khỏi tấm tắc: “Ngươi trộm ai không trộm, lại cứ cố ý trộm đồ từ trên người của ta.”

“Cảm tạ lão thiết đã tặng hộp mù.” Từ Phàm cười nói.

Chương 276: Tiên ngọc

Lúc này, trong một tiểu trạch viện trong Tiên thành Vạn Vũ truyền ra tiếng rống giận dữ, nhưng lại bị pháp trận Hấp Âm của tiểu viện chặn lại.

Chính Phong hơi ngây người nhìn đống nhẫn không gian giả dùng Linh Thiết ngưng tụ mà thành trước mắt.

“Vậy mà nhẫn không gian ngụy trang này còn làm tốt hơn cả ta làm nữa.” Chính Phong khó có thể tin nói.

Sau khi tỉnh táo lại, Chính Phong nhìn thành quả lao động vất vả khổ sở hơn một năm của mình biến thành một đống sắt vụn, cũng không có nhiều tiếc nuối, cao thủ so chiêu tài nghệ không bằng người chỉ có thể oán bản thân.

Thậm chí hắn còn muốn tìm thanh niên kia thỉnh kinh, à không, hiện tại nên gọi là tiền bối, vì dù sao tu sĩ trong giới này của bọn họ cũng ít, hiếm khi có thể gặp được nhau.

“Nếu có thể gặp tiền bối kia một lần nữa thì tốt rồi.” Chính Phong tiếc nuối nói.

Lúc này, trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm gọi Từ Nguyệt Tiên ra.

“Lúc ta đi ra ngoài đã gặp người quen cũ của ngươi, vốn không chú ý tới hắn, nhưng không ngờ hắn lại xuống tay với ta.”

“Nếu đã gặp được, vậy thì làm theo lưu trình đi.”

Từ Phàm thu nhỏ Trấn Yêu Tinh số hai cho Từ Nguyệt Tiên.

“Cầm cái này, đi bán bạn cũ của ngươi một lần nữa.”

“Bồ Đào sẽ báo cáo vị trí của hắn trong thời gian thực.”

“Dường như sau khi chạy trốn từ lần trước lại tăng giá rồi, vừa hay có thể trợ cấp chút gia dụng, gần đây dinh dưỡng của Giao Thủ Cự Quy bắt đầu theo không kịp rồi.” Từ Phàm nói.

Lúc này linh thạch trong nhà kho bảo vật Ẩn Linh môn đã sắp đến tuyến cảnh giới, nếu không phải Yêu Linh Giới và Thiên Linh Tông chia hoa hồng thỉnh thoảng sửa một chút, thì có lẽ hiện tại đã bắt đầu náo nguy cơ tài chính.

“Tuân mệnh.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng đón nhận Trấn Yêu Tinh số hai Từ Phàm đưa tới, bay về phía Tiên thành Lâm Sâm, chuyện này đã trở nên quen thuộc.

“Còn bốn năm nữa, kiên trì thêm bốn năm nữa, mấy quả trứng rồng kia đã có thể ra ngoài.”

“Đến lúc đó tông môn sẽ có thêm sáu Thần Quy huyết mạch Long Tộc.” Từ Phàm nói.

Trong khoảng thời gian này Từ Phàm có lương tháng ba ngàn, nuôi một chiếc dầu hổ dung tích 4.0, bồi thường tài sản lái xe.

Sau khi sắp xếp xong chuyện của Chính Phong, Từ Phàm đưa ánh mắt về phía túi nhẫn không gian trên bàn đá.

“Cũng không biết có thứ tốt hay không.” Từ Phàm cười nói, lúc trở về Từ Phàm đã mở mấy nhẫn không gian ra, phát hiện phần lớn là một ít Kim Đan và đồ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ đeo.

Phần lớn là những pháp bảo và công pháp vô dụng.

Từ Phàm gọi mấy con rối trong nhà kho bảo vật tới để phân loại đồ vật trong nhẫn không gian.

Tiện tay lấy mười chiếc nhẫn không gian từ trong túi ra, sau đó bắt đầu mở hộp mù.

“Bảo khí, phù chú, trận bàn, linh thạch, không có ý nghĩa gì, cái tiếp theo.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

“Linh thạch, công pháp, trận bàn, con rối, tiếp theo.”

“Linh đan, độc đan, còn có một quyển công pháp độc kinh, có thể xem độc kinh này một chút.”

Từ Phàm giữ lại độc kinh, còn lại để cho con rối phân loại, tiện tay mở nhẫn không gian tiếp theo ra.

“U là trời, nhiều Linh Tinh như vậy sao!”

“Còn có cả Tiên ngọc!”

“Chắc chắn là đệ tử Thần Tiên hạ phàm kia đã bị trộm.” Biểu cảm Từ Phàm vui sướng hẳn lên, bắt đầu cẩn thận xem xét đồ vật trong nhẫn không gian này.

Huyền Thiết vạn năm, Đồng Tinh, Kim Tinh, linh dược vạn năm các loại, và một đống linh tài.

Từ Phàm nhìn đã phát hiện có chút không đúng, hình như mấy thứ này đều cần thời gian lắng đọng hoặc trong hoàn cảnh đặc thù mới có thể hình thành bảo vật quan trọng.

“Không lẽ đây là nhẫn không gian của giò heo Hồ Lô sao.” Từ Phàm vuốt cằm suy nghĩ nói.

Nghĩ đến đây, Từ Phàm gửi cho Vương Hướng Trì một tin nhắn.

“Có phải nhẫn không gian đồ đệ Hồ Lô của ngươi bị trộm rồi hay không.” Từ Phàm hỏi.

“Phi Vũ sao, không nói đến cái này, chỉ là ta hỏi thăm một chút xem Tu Tiên giới có chuyện trộm cắp hay không.”

Nhận được tin tức của Vương Hướng Trì, Từ Phàm chắc chắn điều mình suy đoán.

Lúc này ở trong Tiên thành nào đó, một thiếu niên thân tàng đại phú quyết định sau này không dùng nhẫn không gian nữa.

“Hèn gì ta nói sao Chính Phong lại treo thưởng nhiều như vậy, thì ra là chọc đến giò heo.” Từ Phàm cười nói.

Nhìn Tiên ngọc trong tay, Từ Phàm đang nghĩ có nên dùng để ấp trứng Long đảo hay không.

“Bỏ đi, có lẽ chút Tiên ngọc này không đủ dùng, vẫn là nên dùng cho đứa nhỏ.” Từ Phàm lấy ra hơn phân nửa Tiên ngọc trực tiếp hòa tan vào nhóm chín con trường long uể oải bắn về phía Tụ Linh Trận.

Lần trước lúc lấy được miếng Tiên ngọc kia, đã có được một bí pháp chuyên dùng để biến hóa Tiên ngọc thành linh khí từ chỗ Lý Huyền Đạo.

“Gầm!”

“Grừ!”

Chín con trường long được linh khí chất lượng cao bổ sung cho trường long định kỳ khôi phục trạng thái toàn thịnh, trường long màu lam chủ thủy bắt đầu thi vân bố vũ trong tông môn.

Trong lúc nhất thời toàn bộ tông môn lại trở về dáng vẻ trước khi Giao Thủ Cự Quy đến.

“Bồ Đào, trạng thái này có thể kéo dài bao lâu.” Từ Phàm hỏi.

“Bốn tháng, sau đó bắt đầu giảm dần, nửa năm sau khôi phục lại dáng vẻ ban đầu.”

“Chỉ bốn tháng, hơi ngắn.” Từ Phàm nhíu mày, cảm giác không giống như mình dự đoán.

“Vừa rồi lực hút vòng xoáy linh khí trên thân Giao Thủ Cự Quy lại tăng cường.”

“Được, ta biết rồi.”

Giọng điệu Từ Phàm có chút đau lòng, cảm giác tốc độ kiếm linh thạch của mình đã không theo kịp nữa.

“Hay là ta đi cướp Hồ Lô của tiểu tử kia, không biết Thiên Đạo có đến đánh ta hay không.” Từ Phàm nói, nhưng nói cách khác, hắn không ngu xuẩn đến mức có ý nghĩ này.

Nói không chừng sau này những giò heo đó đều là tồn tại vượt qua thời gian trường hà, ngươi ra tay với những đại lão còn nhỏ đó chính là muốn chết.

Từ Phàm nhớ rõ kiếp trước đã xem qua, chính là một nhân vật phản diện không có não vượt qua thời gian trường hà, nghịch chuyển thời không muốn đánh chết giò heo còn nhỏ, kết quả kinh động đến giò heo, kết cục sau đó chưa ra khỏi thời gian trường hà đã bị một ánh mắt đánh thành cặn bã.

“Bốn tháng thì bốn tháng vậy, so với không có cái mạnh, nếu thật sự không ổn thì ta sẽ bán hai chiếc Yêu Tộc Viên Thức Tinh thuyền đi.” Từ Phàm nói.

Đang lúc Từ Phàm hơi phát sầu linh thạch không đủ, thì một đệ tử Thiên Linh Tông chia phần thuê phân thân Bồ Đào đến.

“Gần đây Thiên Linh Tôn Giả có khỏe không.” Từ Phàm khách sáo hỏi.

“Vẫn ổn, chỉ là lúc đến vùng Cực Không thu thập tài nguyên, tính khí có chút táo bạo.” Đệ tử Thiên Linh Tông nói.

“Ồ, vậy thì được.” Từ Phàm gật đầu nói, nghe Thiên Linh Tôn Giả không đi tìm Yêu Tộc đánh nhau, trong lòng hơi tiếc, vì như vậy thì sẽ không có lợi ích cao.

Sau khi Từ Phàm đưa tiễn đệ tử Thiên Linh Tông, lại nhìn tài nguyên thu thập được ở vùng Cực Không, gật đầu, rất ổn định, không có bất ngờ lớn, cũng chưa đến mục tiêu hai ngàn.

“Bảo Bàng Phúc mua thêm một bộ nguyên liệu Đạo Khí Tụ Linh Trận, ta không tin bốn bộ Tụ Linh Trận cấp Đạo Khí còn không nuôi nổi quả trứng rồng nó.” Từ Phàm cắn răng nói.

Vốn Giao Thủ Cự Quy có thể thai nghén thời gian hàng trăm năm mới sinh ra trứng rồng, nhưng Từ Phàm lại để Giao Thủ Cự Quy vào Ẩn Linh đảo, nơi linh khí nồng đậm đưa vào trong cơ thể khiến sáu trứng rồng đang thai nghén có phản ứng.

Lúc Từ Phàm phát hiện tình hình này thì đã quá muộn, nếu hiện tại dừng lại thì chỉ có thể thành thật đợi mấy trăm năm mà thôi.

Chương 277: Linh Đan huyết mạch Chân Long

Ba ngày sau, Từ Phàm đang xem công pháp được mở ra từ trong nhẫn hộp mù trong tay, bên trong thứ kỳ quái cổ quái gì cũng có.

“Công pháp của Môn Thiên Lôi Thập Bát Luyện này là để chọc cười sao.” Từ Phàm nhìn lời nhắn mà tu sĩ sáng tác môn công pháp này để lại ở trang cuối cùng.

“Cao nhất là Thập Ngũ Luyện, luyện đến Thập Lục Luyện sẽ chết. Ngoại trừ ý nghĩ của công pháp hơi thú vị, thì còn lại chẳng có gì cả.”

Từ Phàm tiện tay xóa bỏ công pháp trong ngọc giản, phí một chút thời gian suy diễn ra một bộ Thiên Lôi Tam Thập Lục Luyện, cao nhất có thể tu luyện đến Hóa Thần Kỳ.

Từ Phàm lại lấy ra một thần thông tên là Tiềm Vân Du Long rồi ngồi xem.

Một bóng dáng từ hư ảo đến thực xuất hiện ở phía sau Từ Phàm.

“Sư phụ, bán Chính Phong đó rồi, lần này treo thưởng còn nhiều hơn một nửa so với trước đây.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Chỉ là sau khi ta bán xong Chính Phong, hôm đó La điện chủ hỏi ta có phải là một nhóm với Chính Phong hay không.” Sắc mặt Từ Nguyệt Tiên kỳ quặc nói.

“Còn nói nếu như lần sau Chính Phong chạy trốn thì sẽ đổi người khác tới, nếu không thể diện của Thiên La Điện sẽ rất khó coi.”

“Ha ha, điện chủ kia đang cho rằng các ngươi đang lợi dụng bọn họ để quét giải thưởng.” Từ Phàm nở nụ cười.

Suy nghĩ một lúc, hình như lần này đã là lần thứ ba, khó tránh khỏi người khác hoài nghi.

“Ha ha, lần sau phái ca ca ngươi đi.”

Từ Nguyệt Tiên đưa cho Từ Phàm một chiếc nhẫn không gian, bên trong là treo thưởng của Chính Phong, tổng cộng có sáu trăm mục tiêu nhỏ.

“Cuối cùng trong tay cũng có chút linh thạch.” Từ Phàm cảm thán nói.

“Nếu như tông môn thiếu linh thạch thì ta sẽ bán đạo khí có được từ trong túi Tiên Duyên đi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Bỏ đi, thứ đó của ngươi thì có tác dụng gì chứ.”

“Thiếu linh thạch cũng là chuyện của mấy năm nay, đợi sau khi trứng rồng được sinh ra thì ổn rồi.” Từ Phàm nói, hiện tại chi tiêu chủ yếu của tông môn đều dùng để nuôi trứng rồng.

“Sư phụ, tông môn chúng ta nuôi Thần Thú chắc không có vấn đề đúng không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ngươi lo trứng rồng kia mang theo ký ức truyền thừa, gọi cha hắn tới đúng không.” Từ Phàm nói.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu.

“Ha ha, ngươi suy nghĩ nhiều rồi. Long Tộc đều là…”

Lúc Từ Phàm muốn nói là nam nhân xấu xa, bỗng nhiên có dự cảm không lành, nên đúng lúc sửa lại lời nói.

“Người cha tốt nổi danh, chỉ cần Long ba kia đến thì chúng ta sẽ trả lại con cho hắn.”

Nói xong câu đó, Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm, cũng may ta cơ trí, nếu không bị Long Tộc Đại Năng cảm ứng được thì xong đời rồi.

Từ Phàm chớp mắt với Từ Nguyệt Tiên, trong nháy mắt đối phương cũng hiểu được ý của Từ Phàm.

Lúc nói ra danh tiếng Đại Năng ở Tu Tiên giới, hoặc là có xưng hô chỉ điểm đều sẽ cảm ứng được.

“Ha ha, có thể nuôi con thay Long ba là vinh hạnh của tông môn ta.”

Từ Nguyệt Tiên cũng nói.

Lúc này, Ngao Song ở tiểu thế giới thần bí xa xôi, đột nhiên cảm giác trên người mình có thêm hai luồng thiện duyên nhân quả.

“Kỳ lạ, thiện duyên này từ đâu ra vậy.” Ngao Song nghi ngờ nói.

“Đừng quản nhiều như vậy, mau về Long giới với ta đi, tộc trưởng đại nhân triệu hoán chúng ta đó.” Long Tộc bên cạnh Ngao Song nói.

“Được rồi, có chuyện gì vậy?” Ngao Song đứng dậy nói.

“Nghe nói là đã phát hiện một thế giới Đại Thiên vừa mới sinh ra, đang thương nghị cùng Nhân Tộc Yêu Tộc phân chia như thế nào, bảo chúng ta đi phô trương thanh thế.”

“Phô trương thanh thế cái gì, cuối cùng chẳng phải vẫn là húp canh sao.” Ngao Song thở dài một hơi, trở về Long giới với Long Tộc đó.

Lúc này Từ Phàm đang đau lòng đổ dịch Bách Linh mà thương hội Ẩn Linh vừa mới nhận được vào trong hồ Linh Dịch.

Dịch Bách Linh, có thể tinh khiết huyết mạch thai nhi trong cơ thể linh thú, tăng cường nội tình huyết mạch chủ mạch.

Chỉ riêng nữa hồ dịch Bách Linh này đã khiến Từ Phàm dùng hết phần thưởng vừa lấy được.

“Hây, nuôi mấy con rùa nhỏ này dễ dàng sao.” Từ Phàm nhìn dịch Bách Linh trong hồ nói.

Quyết định đợi sáu con rùa nhỏ ẩn chứa huyết mạch Long Tộc ra ngoài, nhất định mỗi ngày phải ở địa bàn của nó, mới có thể lấy lại được tổn thất của mình.

“Gào!”

Giao Thủ Cự Quy phát ra tiếng kêu sung sướng.

“Hãy hấp thu cho đã, tranh thủ sinh ra mấy con không có mai rùa.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, bỗng nhiên Từ Phàm nghĩ đến huyết mạch hỗn tạp của Giao Thủ Cự Quy, nói không chừng có thể sinh ra mấy con Giao Long.

Nhìn vào Giao Thủ Cự Quy khổng lồ, Từ Phàm không khỏi cảm thán nói: “Nếu lúc trước biết ngươi gặp phải chuyện này, thì ta nhất định sẽ tinh lọc huyết mạch của ngươi.”

“Sinh ra huyết mạch trứng rồng như vậy chẳng phải càng thêm tinh khiết sao.”

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin của Ninh Đạo, bảo hắn đến võ đường ngọn núi chính một chuyến.

“Ninh đại ca có chuyện gì vậy.” Từ Phàm hỏi.

“Biết kế hoạch gần đây của đại trưởng lão, nên đặc biệt đến trợ giúp một tay.” Ninh Đạo cười đẩy một chiếc hộp nhỏ đến.

“Đây là cái gì.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Linh Đan huyết mạch Chân Long, giới này tổng cộng có bốn viên.” Ninh Đạo nói.

“Ta nhớ rõ mấy năm gần đây Ninh đại ca rất ít khi trở về tông môn, sao biết chuyện này vậy.” Từ Phàm hỏi.

Lúc Giao Thủ Cự Quy tiến vào Ẩn Linh môn, Từ Phàm đã phong tỏa xung quanh hồ Linh Dịch, chỉ có hắn và đồ đệ là có thể đi vào.

“Có chuyện gì ở đại lục trung tâm có thể giấu diếm hội trưởng lão chứ, chỉ riêng thương hội các ngươi mua sắm đồ đạc gì là có thể suy đoán ra một hai.” Ninh Đạo cười nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng mở hộp ra, một Linh Đan huyết mạch màu đỏ tươi lớn như bi-a.

“Gầm!”

Trên Linh Đan huyết mạch hình thành một bóng dáng mờ ảo hình rồng nhỏ rít gào về phía Từ Phàm, khiến tinh thần Từ Phàm chấn động nhỏ.

“Ninh đại ca, Linh Đan này không rẻ đúng không.” Từ Phàm hỏi.

“Là điểm tích lũy cống hiến của hội trưởng lão ta hơn hai trăm năm đó.” Ninh Đạo không thèm để ý nói.

Từ Phàm đóng hộp lại, bóng dáng mờ ảo lập tức biến mất.

“Ninh đại ca, đa tạ.” Từ Phàm không nói nhiều lời cảm ơn, hắn thích dùng hành động để thể hiện hơn.

“Ta cũng được xem là trưởng lão của Ẩn Linh môn, cống hiến vì tông môn là chuyện nên làm.” Ninh Đạo nói.

“Tông môn sẽ không quên Ninh trưởng lão đâu.” Từ Phàm cười nói, trong lòng quyết định làm đạo khí tọa giá trước thời hạn, cũng luyện một thanh đạo khí linh kiếm.

Được lợi từ nhẫn hộp mù của giò heo Hồ Lô đó, hiện tại Từ Phàm không còn thiếu nguyên liệu luyện đạo khí linh kiếm nữa.

Từ Phàm cầm lấy Linh Đan huyết mạch Chân Long, hắn nghĩ có phải sau này đã có cơ hội nuôi một con Chân Long để chơi đùa hay không, dù sao nuôi rùa cũng không có gì thú vị.

“Bồ Đào, đưa cái này vào nhà kho bảo vật đi.”

“Đúng rồi, đặt xa với quả trứng rồng đó chút.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rõ.”

Một con rối cầm Linh Đam huyết mạch Chân Long rời đi.

Lúc này, bóng dáng của Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, sư phụ của Thiên Nhi muốn gặp ta.” Lý Tinh Từ nói.

“Bây giờ sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy.”

“Vậy vi sư sẽ dẫn ngươi đi một chuyến.” Từ Phàm không cần nghĩ ngợi nói.

“Đa tạ sư phụ.”

“Có cần nói với cha ngươi một tiếng không.” Bỗng nhiên Từ Phàm hỏi, dù sao thì cha hắn vẫn còn trên thế gian.

“Không cần, ta chỉ có sư phụ.” Lý Tinh Từ thản nhiên đáp lại, trong ánh mắt không có chút cảm tình.

“Được, vi sư thu dọn một chút rồi sẽ đi với ngươi.”

Từ Phàm nói xong thì bay về phía nhà kho bảo vật.

Lúc này, hai Trấn Yêu Tinh chậm rãi đáp xuống hướng Ẩn Linh môn từ trên trời.

Chương 278: Giao lưu giữa Luyện Khí Tông Sư

Đợi sau khi Từ Phàm thu dọn xong, đang muốn đi gặp sư phụ Tô Nhiễm Thiên với Lý Tinh Từ, thì Lý Tinh Từ gọi Từ Phàm lại.

“Sư phụ, ngươi định chân Thần đích thân đi sao.” Lý Tinh Từ nói.

“Nếu chuyện này để phân thân đi, vậy chẳng phải là khiến người ta xem thường sao.” Ánh mắt Từ Phàm lóe lên ánh sáng nói, chuyện này nhất định phải lấy ra thành ý.

Đang muốn nói, một phân thân ngươi đi, người ta còn tưởng ngươi nhát gan đó.

“Sư phụ, thoạt nhìn ý chiến của ngươi hơi cao đó.” Lý Tinh Từ nhìn khí thế của Từ Phàm nói.

“Ngươi không hiểu, lần này chúng ta đấu là khí thế, đương nhiên ý chiến phải cao chút rồi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ ta đây đã điều tra qua nương tử của ngươi rồi, lần này chúng ta đi chỉ cần hai chữ là được.”

“Hai chữ nào.” Lý Tinh Từ bị Từ Phàm làm cho có chút nhiệt huyết sôi trào.

“Không sợ!”

Trên Linh thuyền bay về phía Tiên thành Lâm Sâm, Từ Phàm đang suy nghĩ chủ đề nói chuyện khi gặp mặt.

“Sư phụ, ngươi không xem một quẻ sao.” Lý Tinh Từ nói, hắn biết thói quen của sư phụ mình.

“Không cần, chuyện này không có nguy hiểm đến tính mạng là được.” Từ Phàm xua tay nói.

Nguyên nhân khiến Từ Phàm không chút bận tâm đi cùng Lý Tinh Từ, chính là địa chỉ gặp mặt ở tổng bộ hội trưởng lão.

Nơi đó cũng là một trong những nơi mà Từ Phàm muốn đến.

Tiên thành Thượng Tôn cũng là tiền trạm tiến vào tổng bộ hội trưởng lão.

Từ Phàm và Lý Tinh Từ vừa ra khỏi Truyền Tống Trận, Từ Phàm đã nheo mắt lại.

“Tòa Tiên thành này ở trong Vực Cực Không, chúng ta ở trên một tinh thần…” Từ Phàm nhìn tinh thần xa xa phán đoán.

Theo suy đoán của Từ Phàm, tinh cầu này còn lớn hơn so với địa cầu kiếp trước một chút.

“Đúng là khoản tiền lớn.” Từ Phàm nhìn pháp trận phù văn thay thế bầu khí quyển bao trùm toàn bộ tinh thần nói.

Sau đó hai người họ lại đi đến trên một tòa tháp cao, nơi này là tiền trạm Truyền Tống đến tổng bộ hội trưởng lão.

Dưới tháp cao, Từ Phàm và Lý Tinh Từ bị hộ vệ tháp cao chặn lại.

“Hai đạo hữu không có quyền hạn tiến vào tháp cao, xin hãy rời đi.” Hộ vệ canh giữ cửa lớn tháp cao khách sáo nói.

“Làm phiền hỏi một chút, như thế nào mới có tư cách tiến vào tháp cao Truyền Tống đến tổng bộ hội trưởng lão.” Từ Phàm biểu hiện rất bình tĩnh, không ra oai gì.

“Không phải là tu sĩ của hội trưởng lão, thì ít nhất phải là tông sư có tu vi Hợp Thể Kỳ, hoặc là Luyện Khí, Luyện Đan, Ngự Thú, Trận Pháp.” Thủ vệ nói.

“Làm sao để chứng minh là tông sư phương diện Luyện Khí.” Từ Phàm khách sáo hỏi.

“Tiên thành này chính là cơ quan khảo hạch uy tín của hội trưởng lão, nơi đó sẽ chứng minh.”

“Hiểu rồi.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm dẫn theo Lý Tinh Từ bay về phía địa điểm khảo hạch.

Trên đường đi. Lý Tinh Từ nói: “Sư phụ, chuyện hôm nay đồ nhi sẽ bắt sư phụ của Thiên Nhi giải thích rõ ràng.”

“Bình tĩnh, không phải vi sư đã nói với ngươi sao, chuyện vẫn còn đó.”

“Nếu ngươi nói như vậy thì sẽ rất tầm thường đó.” Từ Phàm cười

nói.

Tâm nhãn của hắn không lớn, tuổi thọ vô hạn, mặc dù không phải có thù phải báo, nhưng cũng là ngày sau còn dài.

“Hiểu rồi.” Lý Tinh Từ cúi đầu nói, hắn chỉ muốn đòi lại công đạo cho sư phụ mình.

Bởi vì toàn bộ tinh cầu đều tính là Tiên thành, cho nên cũng không cấm phi hành.

Một chiếc Linh thuyền đơn giản không hoa lệ bay về phía thủ vệ đã nói.

Trên Linh thuyền, Từ Phàm vẫn ngẩng đầu nhìn pháp trận trên bầu trời.

“Sư phụ, trận pháp trên không này có gì khác sao.” Lý Tinh Từ hỏi.

“Đây là một tinh cầu chạy rất nhanh, thần kỳ nhất chính là sức mạnh điều khiển tinh cầu này lại là mặt trời từ trên không trung.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Vậy thì có gì khó chứ, linh lực con rối của tông môn chúng ta cần không phải cũng đến từ Tụ Linh Trận mà sư phụ luyện ra sao.” Lý Tinh Từ nói, hắn cảm giác trình độ thần kỳ của hai thứ này không khác nhau lắm.

“Không giống nhau, điều này liên quan đến vấn đề tỷ lệ chuyển đổi, ta… bỏ đi, nói ngươi cũng không hiểu, tóm lại người thiết kế trận pháp này, phù văn trận pháp không dưới sư phụ.” Từ Phàm nhìn trận pháp trên bầu trời nói.

Theo suy đoán của hắn, trận pháp này có thể trực tiếp đưa toàn bộ tinh thần Truyền Tống đến sâu trong Vực Cực Không, quan trọng nhất còn có thể giống như những tinh chu, lơ lửng mỗi một góc của Tu Tiên giới, nơi có mặt trời sẽ không cần tiêu hao linh thạch.

Lúc này, một ngọn núi lửa sơn mạch đập vào trước mắt hai người họ từ xa xa, trên núi có một con phượng hoàng do lửa thần biến thành giương cánh bay lượn trên sơn mạch.

“Hỏa Thần.” Trong mắt Từ Phàm lộ ra vẻ hướng Thần.

Linh hỏa cũng phân cấp bậc, hiện tại thực lực của Từ Phàm chỉ có thể dùng một ít linh hỏa tương đối cấp thấp, còn lửa thần thì lại cao cấp hơn linh hỏa, đây là lần đầu tiên Từ Phàm nhìn thấy.

Giá trị của lửa thần không thua gì tiên khí, trước mắt với tài lực của hắn vẫn chưa thể tiếp cận được với lửa thần.

“Luyện khí ở nơi này có lẽ tốc độ sẽ rất nhanh.” Từ Phàm nghĩ có nên phái phân thân số một đến hay không.

Hai người họ đáp xuống trước một ngọn núi lửa lớn nhất, một cánh cửa chậm rãi mở ra.

“Chào mừng hai đạo hữu đến Hỏa Phượng Sơn.”

“Xin hỏi hai đạo hữu là cho thuê phòng luyện khí hay là khảo hạch.” Người tiếp đón ở cửa nói.

“Khảo hạch Luyện Khí Tông Sư, mặt khác xin hỏi một chút, có phải khảo hạch Luyện Đan Tông Sư cũng ở nơi này hay không.” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, nơi này là khu Bắc, Luyện Đan ở khu Nam.”

“Đa tạ đạo hữu. Xin dẫn bọn ta đến phòng sát hạch Luyện Khí Tông Sư trước.” Từ Phàm khách sáo nói.

“Được, mời đạo hữu đi theo ta.” Người tiếp đón ở cửa trực tiếp lấy ra một chiếc xe ngựa con rối từ trong nhẫn không gian.

Trên xe ngựa, người tiếp đón nhìn Lý Tinh Từ nói: “Không ngờ đạo hữu tuổi còn trẻ đã là Luyện Khí Tông Sư.”

Trong giọng nói có chút lấy lòng khiến Từ Phàm có chút đau lòng, Lý Tinh Từ định giải thích nhưng lại bị Từ Phàm dùng ánh mắt cản lại.

Chẳng phải là không che giấu tu vi, chẳng phải là tướng mạo bình thường, như vậy cũng không thể đứng vị trí trung tâm sao?

Xe ngựa con rối dẫn hai người họ đi đến trước một đại điện.

“Hai đạo hữu chờ một chút, đã thông báo cho điện chủ, điện chủ đang trên đường đến.” Người tiếp đón khách sáo nói.

Luyện Khí Tông Sư khắp cả đại lục trung tâm có giới hạn, cho nên hội trưởng lão rất xem trọng khảo hạch Luyện Khí Tông Sư.

Không bao lâu, một lão nhân thấp ốm đến đại điện.

Lão nhân vừa vào đại điện nhìn thấy Từ Phàm hai mắt bắt đầu sáng lên, đi thẳng đến trước mặt Từ Phàm.

“Đã sớm nghe đại danh của ngươi, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh như lời đồn.”

“Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, mời vào, ngươi không cần khảo hạch nữa, lát nữa ta sẽ đưa tín vật Luyện Khí Tông Sư cho ngươi.” Lão nhân nhiệt tình nói.

“U là trời, quả nhiên thế giới này không có việc riêng tư đáng nói.” Trong lòng Từ Phàm thầm than.

Từ Phàm và Lý Tinh Từ được dẫn vào trong đại điện.

Người tiếp đón trong đại điện nhìn bóng lưng hai người họ nghĩ thế nào cũng nghĩ không ra, tại sao người điển trai kia không phải là tông sư chứ.

Lão nhân trực tiếp dẫn Từ Phàm đến phòng sưu tầm của hắn.

“Điện chủ, đây là?” Từ Phàm hỏi.

“Ồ, quên mất ngươi đến đại lục trung tâm vẫn chưa tham gia hội giao lưu Luyện Khí Tông Sư.” Lão nhân vỗ trán nói.

“Luyện Khí Tông Sư của đại lục trung tâm chúng ta có một quy tắc, mỗi lần gặp mặt đều phải để đối phương xem xem đạo khí bản thân luyện ra, để đánh giá giao lưu một chút.” Lão nhân cười nói.

Chương 279: Viêm Thiên Tôn Giả

Nhìn biểu cảm nhiệt tình của lão nhân, Từ Phàm lại nhìn đạo khí trưng bày khắp phòng biết ngay hôm nay cao thấp gì mình cũng phải chỉnh mấy câu.

Lão nhân dẫn theo Từ Phàm đi đến nơi có Cự Chùy.

“Trấn Không Chùy, một chùy xuất hiện trời đất đổi màu, phong tỏa không gian, tuyệt đối là lợi khí chiến đấu của Đại Thừa Tôn Giả dùng để chém giết.” Lão nhân nói xong nhìn Từ Phàm, chờ đợi hồi âm.

“Không Linh Đồng là chủ thể, Trấn Hồn Thần Thiết làm phụ trợ, phối hợp chữ Trấn và chữ Không trận pháp Tiên Văn phù văn làm trung tâm, để…”

“Đạo khí này đương truyền thế.” Từ Phàm đồng ý nói.

Sau khi nghe Từ Phàm nói, lão nhân vui vẻ cười to, ngàn câu vạn câu người ngoài nghề cũng không bằng một câu khen ngợi của người chung nghề.

“Ha ha, Từ trưởng lão không thể khen ngợi như thế.”

Sau đó lão nhân dẫn theo Từ Phàm và Lý Tinh Từ xem hơn mười món đạo khí. Mỗi một món đạo khí Từ Phàm đều đưa ra đánh giá vừa ý.

Không phải Từ Phàm nịnh nọt, mà là đạo khí điện chủ này luyện ra không tồi, để Từ Phàm nhìn với ánh mắt kén chọn nhất, cùng lắm cũng là mấy bệnh vặt.

Sau khi xem xong, lão nhân dẫn theo hai người họ đi đến quán trà trong một Tiên trấn bên trong núi lửa uống trà.

“Trà Hỏa Nham, nhà độc nhất ở Tu Tiên giới, đến nơi này nhất định phải uống trà.” Lão nhân đích thân rót trà cho hai người họ.

Từ Phàm vội vàng nói cảm tạ, trong lòng có kết luận, điện chủ này quá nhiệt tình, chắc chắn có chuyện.

“Tạ điện chủ chiêu đãi.” Từ Phàm vội vàng cảm ơn.

Lão nhân lấy ra một khối lệnh bài do Thiên Huyền Thiết chế tạo giao cho Từ Phàm.

“Ngươi đã có quyền hạn Luyện Khí Tông Sư phía bên hội trưởng lão, cái này ngươi cầm đi, xem như là kỷ niệm.” Lão nhân mỉm cười nói.

Từ Phàm nhìn lệnh bài này, không khỏi cảm thán, không hổ là thế lực lớn nhất Tu Tiên giới, lại dùng tiên khí Huyền Thiên Thiết luyện ra làm lệnh bài.

“Có phải muốn luyện lệnh bài này thành một thanh tiểu Tiên kiếm hay không.” Lão nhân cười ha ha nói.

“Có lẽ tất cả Luyện Khí Tông Sư đều nghĩ như vậy.” Từ Phàm cười hì hì nói, hắn không tin Luyện Khí Tông Sư đó không có suy nghĩ này trong đầu.

“Ha ha, vẫn là Luyện Khí Tông Sư hiểu tông sư nhất.” Sau khi lão nhân nói xong, biểu cảm bắt đầu trở nên nghiêm túc.

“Từ trưởng lão, ta muốn biết cái nhìn thật sự của ngươi về đạo khí mà ta luyện ra.” Lão nhân chính thức hỏi.

Từ Phàm suy tư một lúc rồi nói: ‘Điện chủ muốn đột phá Luyện Khí Đại Tông Sư, tiên khí chứng đạo đúng không.”

“Đúng.” Lão nhân gật đầu nói.

“Ở phương diện Luyện Khí, ngươi là tiền bối, theo như vãn bối thấy con đường mà tiền bối đi hơi lệch.” Từ Phàm nói.

Đạo khí trong bộ sưu tập Từ Phàm đều đã nhìn qua, thành thật mà nói thật sự có một vấn đề rất lớn.

“Ngươi cũng nhìn ra.” Lão nhân nói.

“Điện chủ ngươi quá ỷ vào hệ thống trận pháp Tiên Văn của ngươi, mặc dù có thể luyện ra đạo khí tinh phẩm, nhưng cũng dễ dàng dừng lại tại đây.” Từ Phàm nói.

Trở thành Luyện Khí Tông Sư, mặc dù dễ dàng đối với Từ Phàm, nhưng đối với Luyện Khí Sư cần phải trải qua vài cửa ải.

Một là nắm chắc luyện dung hợp linh khoáng và các loại linh tài, có chút không tốt sẽ phí công nhọc sức.

Thứ hai chính là sáng tạo và thiết kế phù văn trận pháp, phần lớn Luyện Khí Sư đều kẹt ở cửa này.

Hiện tại lão nhân muốn đột phá Luyện Khí Đại Tông Sư cũng đối mặt với vấn đề thứ hai.

“Ta biết, nhưng bước đến như vậy trong nhiều năm, thật sự muốn thay đổi rất khó.” Lão nhân nói.

“Ta nhìn ra được, điện chủ muốn lấy trận pháp Tiên Văn thể này làm cơ sở, thăng cấp lên trận pháp cấp Tiên Khí.” Từ Phàm nói, trong lòng cũng đáng tiếc, mặc dù hiện tại hắn nắm rất ít Tiên Văn trong tay, nhưng cũng có thể nhìn ra hệ thống này đã kết thúc rồi.

Lúc này, đôi mắt lão nhân sáng lên, hơi kích động nói: “Cuối cùng cũng có người hiểu ta.”

Nhưng sau đó nhìn thấy biểu cảm tiếc nuối trên mặt Từ Phàm, đã biết ngay đáp án.

“Xem ra lời nói của Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Luyện Tông là đúng, hệ thống này đã kết thúc rồi.” Lão nhân phiền phức nói, trong lòng không cam lòng, nhưng cũng không có cách nào khác.

“Ta mới vào tông sư, mắt nhìn kiến thức còn hạn hẹp, không thể giải bớt âu lo cho điện chủ được.” Từ Phàm khách sáo nói.

Hiện tại trình độ Luyện Khí của Từ Phàm là cảnh giới tu vi, một khi cảnh giới đi lên thì trình độ Luyện Khí cũng đi lên theo.

Mặc dù gặp khó khăn ở tiêu chuẩn Luyện Khí, nhưng Từ Phàm vẫn có lý luận kiến thức Luyện Khí, hắn thấy vấn đề của điện chủ này không tính là lớn, muốn giải quyết cũng rất dễ dàng, chỉ là hiện tại bản thân chỉ là tu sĩ Kim Đan mới vào Luyện Khí Tông Sư, nên nói ra không thích hợp.

“Từ trưởng lão khách sáo rồi, ta đã thấy thanh Thần Thiết Đạo khí linh kiếm mà ngươi luyện ra, tương lai của ngươi ta chỉ có thể ngưỡng mộ.” Lão nhân cười nói, sống lâu như vậy vẫn có mắt nhìn.

“Ngươi đừng trách Ninh Đạo, đó là do lúc hắn và người khác tỷ thí ta đã nhìn thấy, vì tò mò nên điều tra một chút.” Lão nhân nói.

“Ta hiểu.” Từ Phàm gật đầu tỏ vẻ không thèm để ý.

Một món đạo khí, chỉ cần được Luyện Khí Tông Sư xem trọng là có thể nhìn ra rất nhiều thứ.

“Từ trưởng lão không chỉ vì lấy tư cách Luyện Khí Tông Sư mới đến đúng không.” Lão nhân hỏi.

“Vì một chuyện riêng.” Sau đó Từ Phàm kể lại chuyện của Lý Tinh Từ một lượt.

“Sư phụ Tô Nhiễm Thiên, Viêm Thiên Tôn Giả.”

“Yên tâm, chuyện này cứ giao cho ta, chuyện của Từ trưởng lão chính là chuyện của ta.”

“Các ngươi cũng đừng đến tổng bộ hội trưởng lão nữa, ta sẽ bảo hắn tới đây, dám làm khó tông sư của ngành Luyện Khí chúng ta, sau này có còn muốn chúng ta luyện pháp bảo hay không.” Lão nhân nghe xong lời của Từ Phàm, có loại khí thế của lão đại ca, chuyện huynh đệ chính là chuyện của ta.

Lão nhân nói xong, lập tức phát một tin nhắn cho Viêm Thiên Tôn Giả.

Lúc này, tổng bộ hội trưởng lão, Viêm Thiên Tôn Giả đang đứng trên một đại điện phát sầu nhìn đồ đệ bảo bối của mình.

“Sư tôn, cả đời này ta đã nhận định Lý Tinh Từ, đến chết cũng không thay đổi, ngươi hãy thành toàn cho chúng ta đi.” Tô Nhiễm Thiên bên cạnh nói.

“Một tiểu tử Nguyên Anh Kỳ, sư phụ hắn còn có trọng lượng, còn lại đều không đáng một xu, tại sao hết lần này tới lần khác ngươi lại xem trọng tiểu tử ngốc đó chứ.” Viêm Thiên Tôn Giả bất đắc dĩ nói.

Vốn muốn âm thầm xử gọn tiểu tử kia, vậy mà lại bị đồ nhi của mình phát hiện, lấy cái chết để uy hiếp bản thân mình, sau đó không thể giải quyết được gì nữa.

“Cả đời này của đồ nhi chỉ nhận định Tinh Từ.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Cho dù hiện tại sư tôn không đồng ý, thì đợi sau khi sư tôn thăng cấp, đồ nhi cũng sẽ ở bên cạnh Tinh Từ.” Tô Nhiễm Thiên có chút ấm ức nói.

“Ngươi…”

“Hây, trước đây ta đã nói với ngươi, công pháp ngươi tu đến từ Tiên giới, hiện tại ngươi động tình thì những cố gắng trước đây đều phí hết cả rồi.”

Viêm Thiên Tôn Giả tính khí táo bạo chưa bao giờ cảm nhận được sự bất lực như ngày hôm nay, nữ nhi của huynh đệ đã mất lại để ý một tiểu tử ngốc không có tiền đồ.

“Tiểu tử thối đó và sư phụ hắn đã đến Tiên thành Thượng Tôn, ta phải nói chuyện với tiểu tử thối đó mới được.” Trong mắt Viêm Thiên Tôn Giả tỏa ra ánh lửa nói.

“Thật sao.” Ánh mắt Tô Nhiễm Thiên sáng ngời, vui mừng nói.

“Đừng giả ngốc, hiện tại các ngươi nói chuyện rất vui, đừng nghĩ rằng ta không biết.” Viêm Thiên Tôn Giả quát lạnh, trong giọng điệu còn có chút cảm giác chua chua.

Chính ngay lúc này, pháp bảo truyền tin của Viêm Thiên Tôn Giả vang lên.

Chương 280: Thiên đạo vấn tâm

“Điện chủ Luyện Khí Điện bảo ta đi Hỏa Sơn Tiên trấn.” Sắc mặt Viên Thiên tôn giả cổ quái nói.

“Không biết lão già này tìm ta có chuyện gì?”

Một cái bóng mờ xuất hiện bên cạnh Viêm Thiên tôn giả, hóa thành phân thân của hắn, rồi biến mất khỏi đại điện.

“Sư tôn, tốt nhất người nên dùng chân thân của mình đi đi, bằng không điện chủ sẽ mắng đấy.”

“Tinh Từ và sư phụ hắn cũng ở đó.” Tô Nhiễm Thiên vừa cười vừa nói, trong lòng mong chờ nhìn trò cười của sư phụ mình.

“Lão già này!” Viêm Thiên tôn giả bất đắc dĩ cảm thán, mặc dù không tình nguyện nhưng vẫn đứng dậy chuẩn bị đi Hỏa Sơn Tiên trấn để gặp điện chủ Luyện Khí Điện, người có thể trở thành người thân quen trong tương lai.

“Nếu không phải lão ta có cha là một Luyện Khí Đại Tông Sư ở tiên giới thì còn lâu ta mới chịu thiệt hắn.”

Viêm Thiên tôn giả có hơi nhức trứng, dù sao cũng chuẩn bị phi thăng tiên giới, dù không muốn nể mặt mũi của một Luyện Khí Tông Sư, nhưng tên điện chủ Luyện Khí Điện này lại có cha là Luyện Khí Đại Tông Sư ở tiên giới, sau khi phi thăng còn định nhờ vả cha hắn hỗ trợ luyện chế Tiên Khí, nên đành vuốt mặt cũng phải nể mũi.

Khi cha hắn còn ở thế giới này, cũng là một người bao che cho con cái, không để người khác nói xấu con trai ông ta nửa lời, nếu để ông ta ở tiên giới biết được mình lạnh nhạt với con ông ta, như vậy mình góp đủ linh khoáng tiên thạch để luyện Tiên Khí coi như cũng uổng công rồi.

Mặc dù tiên giới không chỉ có một vị Luyện Khí Đại Tông Sư, nhưng được Luyện Khí Đại Tông Sư là bằng hữu giúp đỡ tất nhiên sẽ tốt hơn mối quan hệ bình thường.

“Sư tôn cố chịu thiệt thòi lần này đi, hãy vì Tiên Khí của sư tôn về sau.” Tô Nhiễm Thiên đi theo sau lưng Viên Thiên tôn giả che miệng cười nói, đương nhiên nàng biết chỗ đau của sư phụ mình.

“Ngươi nói nhiều quá đấy.” Viêm Thiên tôn giả quay đầu trừng Tô

Nhiễm Thiên.

“Sư tôn, sư phụ của Tinh Từ chính là một vị Luyện Khí Tông Sư rất lợi hại, thay vì dự định nhờ vị kia ở tiên giới luyện chế Tiên Khí, không bằng chờ thêm một khoảng thời gian nữa.”

“Lỡ như sư phụ của Tinh Từ thăng cấp lên Đại Tông Sư, như vậy sư tôn không phải trúng mánh rồi sao?” Tô Nhiễm Thiên nhỏ giọng nói.

“Mặc dù bản tôn không phải Luyện Khí sư, nhưng kiến thức cơ bản vẫn có, muốn thăng cấp Luyện Khí Đại Tông Sư, tu vi của vị kia ít nhất phải là Hợp Thể kỳ.”

“Vi sư không đợi được.” Viêm Thiên tôn giả lắc đầu đáp.

“Phân lượng của sư tôn thấp, không phải chỉ dựa vào một mình sư tôn là có thể phi thăng tiên giới được.”

“Ngươi nói nhiều như vậy, còn không phải là vì muốn ta ủng hộ cho ngươi và tên tiểu tử thối kia sao?”

“Hiện tại bản tôn rất chướng mắt tiểu tử thối ấy, nhưng nếu hắn thông qua được khảo nghiệm của ta, ta sẽ không xen vào chuyện của các ngươi nữa.”

“Khảo nghiệm như thế nào ạ?” Hai mắt Tô Nhiễm Thiên tỏa sáng.

“Thiên đạo vấn tâm.” Ánh mắt Viêm Thiên tôn giả kiên định đáp.

Nghe sư tôn nhắc tới, Tô Nhiễm Thiên vừa thấp thỏm vừa cảm động, nàng biết để khởi động thiên đạo vấn tâm cần phải trả cái giá lớn thế nào.

“Sư tôn, ta và Tinh Từ thật lòng yêu nhau.”

“Cái giá mà người phải trả cho việc này là quá lớn rồi.” Tô Nhiễm Thiên cảm động nói.

“Cái giá phải trả có lớn đến đâu thì cũng không bằng tính mạng mà cha người đã cứu ta.”

“Trả giá lớn như vậy là để ngươi chọn được đạo lữ đối xử tốt với mình.” Viêm Thiên Tôn giải thích.

Lúc này hai người đã đi tới một Truyền Tống Trận.

“Đi thôi, để ta nhìn chân thân lang quân như ý của ngươi xem thế nào.”

“Thuận tiện trả lại phân thân cho hắn.” Viêm Thiên tôn giả nói.

Bên trong Hỏa Sơn Tiên trấn, ngay tại đại điện, ông lão đang thảo luận về con đường luyện khí với Từ Phàm, đột nhiên vẻ mặt khẽ động.

“Đến rồi.” Ông lão cười ha hả nói.

Hai điểm sáng đỏ từ trong hư không xuất hiện, từ mờ ảo dần dần rõ ràng.

Viêm Thiên tôn giả và Tô Nhiễm Thiên xuất hiện trong đại điện.

Không hổ là người chuyên tu thần thông hệ Hỏa, đến y phục cũng là màu đỏ.

“Xin chào điện chủ.” Viêm Thiên tôn giả hơi cúi đầu nói.

“Ha ha, đừng khách khí như vậy, hôm nay ta chỉ muốn làm người mai mối thôi.” Ông lão cười ha hả nói, nhìn giống y như một Nguyệt Lão hiền từ.

“Ha ha, phiền điện chủ phải hao tâm tổn trí rồi.” Viêm Thiên tôn giả đáp, sau đó nhìn Lý Tinh Từ hỏi: “Ngươi là Lý Tinh Từ?”

“Chính là vãn bối.” Lúc này Lý Tinh Từ thận trọng trả lời.

“Còn ngươi là sư phụ của Lý Tinh Từ à?”

“Xin chào, Viêm Thiên tôn giả.” Từ Phàm mỉm cười đáp lại.

Tô Nhiễm Thiên đứng bên cạnh Viêm Thiên tôn giả nhìn Lý Tinh Từ vô cùng trìu mến, trong ánh mắt chứa đựng tình ý lai láng khó kiềm chế.

“Ngươi chú ý chút đi.” Viêm Thiên tôn giả truyền âm nhắc nhở Tô Nhiễm Thiên.

Khi hai người ngồi xuống, Viêm Thiên tôn giả trực tiếp triển khai uy áp, ép về phía hai người Từ Phàm và Lý Tinh Từ, đương nhiên, đã cố gắng né tránh điện chủ.

Lúc này, dưới uy áp của Viêm Thiên tôn giả, Từ Phàm mở miệng: “Tứ đệ tử của ta cùng quý đồ của ngài biết nhau và yêu nhau từ lâu, mong tôn giả ủng hộ.”

“Ủng hộ? Ta chỉ muốn hỏi đệ tử của ngươi một câu.” Viêm Thiên tôn giả đề nghị.

“Ngài cứ hỏi.” Trong lòng Từ Phàm tự nhủ, chế độ cha vợ khởi động rồi đây.

“Từ nhỏ đệ tử ta đã là một công chúa cao quý của một môn phái, trong môn phái chuyên cung cấp kho bảo vật cho người thừa kế, mà con bé lại là đồ nhi bảo bối của các tôn giả đỉnh cấp trong đó.”

“Là đệ tử cốt cán của hội trưởng lão, tương lai sẽ trở thành đệ tử chính thức của hội trưởng lão tiên giới, việc thăng cấp lên Chân Tiên cũng không thành vấn đề.”

“Vậy ta hỏi ngươi một câu, ngươi cảm thấy bản thân xứng với con bé sao??”

Giọng nói Viêm Thiên tôn giả to như chuông lớn, mỗi một câu đều làm chấn động trái tim Lý Tinh Từ.

Tương lai đệ tử của ta mẹ nó cũng là đệ tử của Tiên Đế ở tiên giới, ta mới là người hỏi ngươi đồ nhi của người có xứng không đấy. Từ Phàm thầm mắng, đồng thời trong lòng hẹp hòi ghi tạc lời nói của Viêm Thiên tôn giả.

Vào một ngày nọ ở Tu Tiên giới, Viêm Thiên tôn giả hỏi đồ đệ của ta có xứng hay không.

Lúc này dưới uy áp của Viêm Thiên tôn giả, Lý Tinh Từ chậm rãi đứng lên, đi đến bên cạnh Tô Nhiễm Thiên kéo tay nàng nói: “Ta và Tô Nhiễm Thiên thật lòng yêu nhau.”

“Ta đã nghe thấy lời tiền bối nói về tiền đồ của Thiên nhi, ta cũng sẽ trả lời cho tiền bối biết bằng tiền đồ của ta.”

“Ta xứng.” Lý Tinh Từ kiên định đáp.

Lúc này, Từ Phàm giật mình, giống như quần chúng hóng chuyện, không ngờ đồ nhi của mình lại có khí phách như vậy.

Trong mắt Viêm Thiên tôn giả lóe lên một tia vừa kinh ngạc vừa vui mừng nho nhỏ, hắn vốn ghét nhất hạng người khúm núm, hành vi này của Lý Tinh Từ rất hợp khẩu vị của hắn.

“Ta cũng chuẩn bị phi thăng, nếu thật sự muốn ngăn cản các ngươi thì cũng chẳng ngăn cản được bao nhiêu năm nữa.”

“Tiểu bối, ta chỉ hỏi người một câu, có dám để thiên đạo vấn tâm hay không?”

“Chỉ cần ngươi có thể thông qua, ta sẽ không can thiệp vào chuyện của các ngươi nữa.” Viêm Thiên tôn giả nói.

“Thiên đạo vấn tâm, Viêm Thiên tôn giả, ngươi cần phải hiểu rõ, thứ đồ chơi kia cứ không phải muốn là có thể mang ra chơi.” Ông lão bên cạnh lên tiếng.

“Viêm Thiên tôn giả, các giá ngài bỏ ra không khỏi quá lớn rồi đi.” Từ Phàm nói.

Thiên đạo vấn tâm phải trả giá bằng bản nguyên của chính mình, để mời thiên đạo hỏi thăm vạn vật chúng sinh.

“Không lớn, sau khi phi thăng, ta không muốn đệ tử của mình đi con đường quanh co.”

Viêm Thiên tôn giả chỉ một tay lên trời, thầm niệm mật ngữ.

Một cánh cửa lớn màu vàng kim xuất hiện trước mặt Lý Tinh Từ.

“Vào đi, chỉ cần thông qua khảo nghiệm, ta lập tức chúc phúc cho các ngươi.” Sắc mặt Viêm Thiên tôn giả hơi tái nhợt nói.

“Thiên Nhi, chờ ta trở về.” Lý Tinh Từ nói xong liền bước vào bên trong cánh cửa màu vàng kim.

Cửa lớn ánh kim chậm rãi đóng lại, sau đó bị khóa bởi một chuỗi dây xích có phù văn vô tận.

“Tại sao ngươi lại làm như vậy? Nếu đồ đệ của người ta và đồ nhi của ngươi đã thật lòng yêu nhau, ngươi cũng chẳng thua thiệt gì.” Điện chủ tiếc hận nói.

Chương 281: Trương Học Linh

Lúc này hội trưởng lão gồm điện chủ Luyện Khí Điện và Từ Phàm đang ngồi trước cánh cửa vàng kim được khóa bởi dây xích bên trên có phù văn, bắt đầu thảo luận.

“Từ trưởng lão, chỗ ngưng tụ phù văn này đều là ý chí của thiên đạo, khó có được cơ hội như vậy, ta và ngươi phải quan sát thật kỹ mới được.” Ông lão mở miệng.

“Đó là tất nhiên, ta đã sớm có hứng thú với loại phù văn này từ lâu rồi, hôm nay rốt cuộc cũng được nhìn thấy.”

Trong mắt Từ Phàm và điện chủ Luyện Khí Điện đều đồng thời chiếu sáng cứ như bốn cái bóng đèn lớn, nhìn chòng chọc vào phù văn bên trên dây xích.

“Cấu tạo sắp xếp của phù văn này đúng là người phàm như ta không thể nghĩ tới.” Ông lão lấy làm kỳ lạ tấm tắc nói.

“Cũng không đến nỗi, khóa bằng chữ phù văn muốn đạt đến trình độ này, cần phải dành nhiều thời gian hơn để suy nghĩ.” Hai mắt Từ Phàm ánh lên tia sáng đáp.

“Không hổ là Từ lão đệ, thật trâu bò.” Điện chủ tán dương.

“Lão ca cũng không kém gì, hệ thống trận pháp tiên văn kia của ngài không phải là thứ mà một Luyện Khí Tông Sư bình thường có thể điều khiển.” Từ Phàm khiêm tôn nói.

“Ánh mắt Từ lão đệ thật độc đáo.”

“Lão ca cũng không kém.”

Hai người liếc mắt nhìn nhau, cùng cười lên ha hả.

Trong nháy mắt, quan hệ giữa hai người trở nên gần gũi hơn, Từ Phàm cũng nắm được kinh nghiệm giao lưu tâm đắc cùng Luyện Khí Tông Sư.

Lúc này, Viêm Thiên tôn giả bên cạnh lại có chút xấu hổ.

Đây là thứ ta tiêu hao bản nguyên để triệu hồi, cho các ngươi nhìn, các ngươi không phải nên nói tiếng cảm ơn ta trước à?

Từ Phàm bỗng lấy ra hai khối linh sắt đã được luyện hóa, đưa cho điện chủ Luyện Khí Điện một khối.

“Ha Ha, Từ lão đệ thật hiểu rõ tâm ta.”

Ánh mắt ông lão nhìn về phía Từ Phàm càng thêm thân thiết.

Hai người cùng lộ ra linh hỏa, bắt đầu khắc họa phù văn bên trên linh sắt đã luyện chế ngay trong đại điện.

Không bao lâu sau, hai chuỗi bảo khí xích sắt đã xuất hiện trước mặt mọi người.

“Lão đệ, nhìn thử xem có sai sót gì hay không.” Điện chủ đưa bảo khí dây xích trong tay ông ta cho Từ Phàm.

“Vậy nhờ lão ca cũng nhìn thử của ta xem.” Từ Phàm đáp.

Hai người tương hỗ đánh giá một phen, trong nháy mắt toàn bộ đại điện cũng bắt đầu trở nên vui vẻ hòa thuận.

Viêm Thiên tôn giả nhìn cuộc trò chuyện của hai người, trong lòng cạn lời, gặp được đồng đạo thôi mà vui đến vậy cơ à?

Đúng lúc này, dây xích trên cửa lớn ánh kim buông lỏng, Lý Tinh Từ bình yên đi ra, đầu tiên hành lễ với bọn Từ Phàm, sau đó nói với Viêm Thiên tôn giả: “Tôn giả, ta đã thông qua khảo nghiệm.”

“Ta biết, nói lời giữ lời, về sau ta sẽ mặc kệ chuyện của các ngươi.” Viêm Thiên tôn giả dùng vẻ mặt không cảm xúc nói, sau đó biến mất trong đại điện.

“Cũng xem như là kết cục hoàn mỹ, Từ lão đệ, xin chúc mừng, xem ra không lâu nữa là có thể đến chỗ của các ngươi uống rượu mừng rồi.” Điện chủ cười nói.

“Nhất định, nhất định, đến lúc đó, mong lão ca có mặt chung vui.” Từ Phàm khách khí đáp.

“Chắc chắn sẽ có mặt.” Điện chủ lập tức đồng ý.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên nói với Lý Tinh Từ: “Tinh Từ, ta muốn về trước để dành thời gian ở cùng sư phụ, chàng chờ ta ở môn phái nhé.”

“Nên như vậy.” Lý Tinh Từ gật đầu đáp.

Tô Nhiễm Thiên cũng biến mất trong đại điện.

Từ Phàm thấy mọi việc đều đã ổn thỏa, bắt đầu lên tiếng hỏi chuyện của mình.

“Lão ca, đoàn thần hỏa trên dãy núi lửa kia, có phải là cung cấp cho Luyện Khí Tông Sư sử dụng?” Từ Phàm hỏi, từ nãy đến giờ vấn đề này vẫn một mực nén trong lòng không nói ra.

“Đúng, chỉ cần trả linh thạch là có thể dùng, có điều hai người huynh đệ chúng ta vừa gặp liền thân, cứ như bạn cũ lâu năm, loại duyên phận này sao có thể đo lường bằng linh thạch, cứ thoải mái sử dụng đi, ta sẽ cho lão đệ quyền hạn lớn nhất.” Điện chủ hào sảng nói.

“Ha ha, vậy sau này phải làm phiền lão ca rồi.” Từ Phàm cười đáp.

“Giữa huynh đệ chúng ta khách sáo làm gì, đoàn thần hỏa kia là do cha ta để lại cho ta, ta muốn dùng như thế nào thì dùng thôi.” Điện chủ cười nói.

Chỉ mới ngắn ngủi có một ngày, Từ Phàm đã có thêm một đại ca tốt.

Lúc này, điện chủ cười với Từ Phàm hỏi: “Đồ vật ta sưu tập được, lão đệ đã thấy hết rồi, khi nào thì để ta thưởng thức bộ sưu tập của lão đệ đây?”

“Không thành vấn đề, bất cứ lúc nào lão ca cũng có thể tới Ẩn Linh môn của ta, ngay tại Lâm Sâm Tiên thành, phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.”

“Chỉ cần lão ca đến, tiểu đệ lúc nào cũng hoan nghênh.” Từ Phàm chắp tay nói.

“Vậy tốt quá, qua một thời gian ngắn nữa, ta sẽ lập tức đến thăm.” Ông lão nói.

“Hoan nghênh.”

Từ Phàm cùng Lý Tinh Từ cáo biệt điện chủ, thông qua Truyền Tống Trận trở lại Lâm Sâm Tiên thành.

“Chuyện của ngươi coi như đã xong, còn lại chỉ là chuẩn bị tốt sính lễ cùng các nghi thức cho việc thành thân là được.” Từ Phàm dặn dò.

“Mặc dù Viêm Thiên tôn giả là sư phụ của Tô trưởng lão, nhưng ông ấy cũng không khác gì cha của Tô trưởng lão.”

“Các ngươi nên thành thân trước khi Viêm Tiêm tôn giả phi thăng, để cho ông ta được yên tâm.”

“Đã rõ.” Lý Tinh Từ gật đầu đáp.

Lúc này, một bóng người nhìn y như đúc Lý Tinh Từ hiện ra bên cạnh hắn.

“Phân thân này của ngươi, trở về luyện chế lại một chút đi.”

“Quá cẩu thả, khó trách Viêm Thiên tôn giả phát hiện ra.” Từ Phàm lắc đầu khiển trách.

“Tuân mệnh.” Lý Tinh Từ nói.

Hai người trở lại Ẩn Linh môn, Từ Phàm ngồi trên đạo trường đỉnh chính, nhẹ thở phào.

Đã làm đại sự xong, cuối cùng cũng được nghỉ ngơi một chút.

Ánh mắt Từ Phàm dường như xuyên thấu qua đại địa nhìn thấy nơi luyện khí của phân thân số một.

"Phân thân à, đại ca đã tìm được cho ngươi một người huynh đệ tốt, về sau ngươi cứ qua đó luyện khí đi, ít nhất tốc độ sẽ nhanh hơn." Từ Phàm tính toán, nếu mượn nhờ đoàn hỏa thần kia, như vậy thời gian luyện chế đạo khí chí ít cũng có thể giảm bớt phân nửa.

"Bồ Đào, thời điểm ta rời đi, môn phái không có chuyện gì phát sinh chứ?" Từ Phàm vừa uống trà vừa hỏi.

"Tất cả vẫn bình thường, chỉ là người đứng đầu Battle Royale hôm nay đã đổi thành Lôi Hân."

"Với lại Trương Học Linh, người đã tiến vào ảo cảnh, ba ngày sau sẽ xuất quan."

"Trương Học Linh, ngươi không nhắc ta cũng quên mất, hắn sắp xuất quan rồi." Từ Phàm chợt nhớ tới chuyện này.

"Hắn biểu hiện thế nào bên trong ảo cảnh?" Từ Phàm tò mò hỏi, không biết vị đệ tử tâm tư kiên định này thế nào rồi.

"Vẫn luôn lĩnh hội đạo pháp, tâm trí cứng cỏi, những năm trong huyễn cảnh, tâm cảnh vẫn luôn bảo trì vô cùng ổn định, tâm trí tựa như núi cao, không người nào có thể dao động trái tim hướng đạo của Trương Học Linh."

Đánh giá của Bồ Đào, khiến Từ Phàm có hơi ngoài ý muốn, Từ Phàm phất tay, mở ra hình ảnh phản chiếu của Trương Học Linh tại thế giới huyễn cảnh.

Chỉ thấy Trương Học Linh đang nghiên cứu thần thông của một môn kiếm đạo, vẻ mặt lạnh nhạt, ngồi xếp bằng vững vàng như một thầy tu.

"Bởi vì tư chất có hơi kém, thật đáng tiếc. Nếu có thể giúp đỡ, ta sẽ giúp, ta thật muốn nhìn xem hắn có thể đi được bao xa." Từ Phàm thở dài nói.

Cuộc đời Từ Phàm ít thấy đệ tử nào có trái tim hướng đạo đến vậy, ngay cả người chăm chỉ tu luyện thần thông như Từ Cương, thời gian tu hành ngộ đạo đã lâu, còn phát ngốc một lần.

Từ Phàm nhanh chóng nhìn vào hành trình hơn hai mươi năm của Trương Học Linh, có thể nói đệ tử này ngoài đi ngủ thì thời gian còn lại đều dùng lĩnh hội thần thông của đạo pháp, bên trong ánh mắt chỉ duy nhất lộ ra vẻ vui sướng khi ngộ được đạo pháp, trừ cái đó ra ròng rã hơn hai mươi năm trời, trong mắt của hắn không hề lộ ra bất cứ sự mệt mỏi hay mất kiên nhẫn nào.

“Chờ sau khi Trương Học Linh xuất quan, bảo hắn tới gặp ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

“Các đệ tử hiện tại đang đi ngao du thế nào rồi?”

“Tất cả đều tiến triển thuận lợi, chỉ có Hùng Lực bên kia gặp chút chuyện ngoài ý muốn.” Bồ Đào đáp.

“Thế nào? Bị Tráng Linh đè bẹp à?”

“Cũng không phải, Hùng Lực có lần suýt chút nữa đánh chết Tráng Linh, nên hiện tại đang bị truy sát ngay tại thánh địa Hợp Hoan.”

Chương 282: Thiên phú của Vân Hoa Lộc

“Hiện tại Hùng Lực không có nguy hiểm về tính mạng, người phái người truy sát Hùng Lực chính là tỷ tỷ của Tráng Linh.”

“Mấy lần giao thủ với Hùng Lực chỉ là muốn đưa Hùng Lực về thánh địa.” Hợp Hoan Bồ Đào sau đó lại bổ sung.

“Tỷ tỷ của Tráng Linh có tu vi gì.” Từ Phàm hỏi.

“Nguyên Anh, thiên kiêu đệ nhất thánh địa Hợp Hoan.”

Nghe thấy mới là Nguyên Anh kỳ, Từ Phàm an tâm.

“Tăng cường lực lượng người bảo vệ bên người Hùng Lực, thời khắc mấu chốt có thể cứu Hùng Lực là được.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.”

Ba ngày sau, khi Trương Học Linh ra khỏi huyễn cảnh Vấn Đạo câu đầu tiên nói với con rối là.

“Có thể cho ta ở trong đấy thêm hai năm được không.”

Giọng nói vẫn chưa thỏa mãn khiến Từ Phàm phải hoàn toàn nhìn nhận lại đệ tử này một lần nữa.

Trong lương đình bên cạnh Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn Trương Học Linh trước mắt mình hỏi về sự khó hiểu của mình: “ Ngươi ở trong huyễn cảnh Vấn Đạo hai mươi bốn năm ngộ đạo tu tập thần thông, thật sự không sốt ruột dù chỉ một chút.”

“Không sốt ruột chút nào. Đây là nói mà đệ tử hướng tới, ta muốn đời đời kiếp kiếp đều ở trong đó ngộ đạo tu tập thần thông.” Bên trong ánh mắt của Trương Học Linh toát lên sự lý tưởng khiến Từ Phàm cảm giác là cuồng tín đồ nhìn thấy được thần quốc lý tưởng của thần.

Thầy giáo thích đứa trẻ chăm học, nhưng dạng như Trương Học Linh rõ ràng hơi quá khích.

“Huyễn cảnh Vấn Đạo đó ngươi không đi được nữa rồi, sau này ngươi cứ đợi trong Tàng Kinh Các của tông môn đi, công pháp thần thông trong đó ngươi muốn xem quyển nào thì xem.” Từ Phàm nói.

Duy trì thế giới huyễn cảnh Vấn Đạo cần tiêu hao Cát Thời Không, cũng không phải Từ Phàm tiếc chỗ Cát Thời Không đó, mà là sợ Trương Học Linh trong huyễn cảnh Vấn Đạo không khống chế nổi xhisnh mình nảy sinh nhận thức sai về thời gian.

Thường ở trong môi trường có tốc độ dòng chảy thời gian khác biệt, sẽ sinh ra di chứng rất nghiêm trọng.

Đây là kinh nghiệm trước đây khi Từ Phàm lợi dụng thẻ BUG của Thời Gian Tiểu Ốc.

“Tạ đại trưởng lão.” Trương Học Linh hành lễ nói, trên mặt không có chút bất ngờ hay vui vẻ nào, nhưng sự tiếng nuối bé nhỏ lóe lên sâu trong con mắt kia vẫn bị Từ Phàm nắm được.

“Đi thôi, đừng có chỉ nghĩ đến việc ngộ đạo tu tập thần thông, lúc không có chuyện gì cũng phải ra ngoài đi dạo.”

“Đệ tử đã hiểu, cảm ơn lời khuyên bảo của đại trưởng lão.”

Trương Học Linh nói xong thì hành lễ cáo lui với Từ Phàm.

Sau khi trò chuyện xong, Từ Phàm nhìn về mặt hồ của Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Bồ Đào, Hùng Lực đi du lịch ở bên ngoài đã bao lâu rồi.” Từ Phàm hỏi.

“Tám năm lẻ bảy tháng.”

“Rốt cục cũng có cảm giác thời gian trôi qua rất nhanh rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Cơ sở của Hỗn Thiết Viên Hầu bên Yêu Linh giới như thế nào rồi.”

“Cơ sở hạ tầng và đường dây sản xuất con rối của cơ sở đó đã được xây dựng hoàn thành, hiện nay đăng tìm kiếm mục tiêu phù hợp tiến hành giao dịch.”

“Hiện nay đã khóa chặt được Mộc Hồ nhất tộc mới nhập lưu.”

“Vẫn ổn, cứ tiếp tục phát triển như vậy đi.”

“Thời điểm mua bán ưu tiên sử dụng linh thạch.” Từ Phàm lại nhếch miệng.

Dù sao không cần tự mình thao tác, vậy cứ nuôi thả ở đó đi, điều duy nhất Từ Phàm quan tâm là bên kia lúc nào có thể sản xuất tài nguyên để phụng dưỡng hắn đây, gần đấy nghèo đến không chịu nổi.

“Bồ Đào hiểu rõ.”

Ngay khi Từ Phàm ngồi trong đình nghỉ mát uống trà ngắm hồ, Thiên Cát Quy ánh mắt u oán chậm rãi bò qua từ phía bên cạnh đình nghỉ mát mà Từ Phàm đang ngồi.

“Đừng đi mà, ra đây nói chuyện chút đi.” Từ Phàm nhìn thấy Thiên Cát Quy thì cất tiếng chào.

Sau khi Thiên Cát Quy nghe được lời của Từ Phàm, chậm rãi leo lên trên đình nghỉ mát Từ Phàm đang ngồi, cùng nhau ngắm hồ với Từ Phàm.

‘Ô ~~~’

Thiên Cát Quy khẽ kêu một tiếng, Từ Phàm hiểu rõ ý của Thiên Cát Quy.

“Ngươi nói khí vận của tông môn miễn cưỡng có thể trấn áp sáu quả trứng rồng kia, muốn ấp nở sáu quả trứng rồng này rồi nuôi lớn còn cần nhiều Thụy thú hoạc pháp bảo trấn áp khí vận của tông môn hơn nữa.”

Từ Phàm trong mắt lập lòe sự nghiêm túc, hình như lúc trước mình đã nhận một đồ tôn là vai chính, liệu có phải bởi vì nguyên nhân này không nhỉ.

“Ulalala~~~ “

“Trứng rồng đã nằm trong tay, ta làm sao có thể trả về biển Vô Tận, ngươi biết rõ tông môn chúng ta đã ăn bao nhiêu đau khổ vì trứng rồng.” Từ Phàm bất mãn nói với Thiên Cát Quy.

“Yên tâm, có ta thì người khác mới không được lợi.” Từ Phàm nói rồi vỗ vỗ mai rùa của Thiên Cát Quy.

Vào thời điểm này, ba chú lộc nhỏ chạy từ ngoài đình nghỉ mát của Từ Phàm chạy qua.

“Đến đây ~ “

Một bàn tay linh lực lớn trực tiếp bắt ba chú lộc nhỏ này đến bên cạnh Từ Phàm.

“Viêm Linh Lộc, Tiểu Hoa, ngươi lừa bắt từ chỗ nào đây.” Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

Vân Hoa Lộc ngửa đầu, tựa như đang đòi thưởng với Từ Phàm.

“Hic hic~”

“Chỗ này làm gì có núi lửa, nếu Tiểu Hoa ngươi lừa ta, ngươi sẽ xong đời đấy.” Từ Phàm đen mặt nói.

Từ Phàm cũng không phải để ý trong tông môn nhiều thêm vài con Thụy Thú, mà là trên cổ những Thụy Thú đó có ký hiệu của những tông môn khác.

Vung tay lên, hỏa ngọc trên cổ của Viêm Linh Lộc xuất hiện trong tay.

“Viêm Sơn Tông.” Từ Phàm cau mày nói.

Viêm Sơn tông, xem như một tông môn trung lập, nằm trong khu vực khống chế của Ma Thiên Tông, theo Từ Phàm thấy thì tông môn này thuộc Lửng Mật, chớ chọc ta, nếu ngươi chọc vào ta, không phải ta giết ngươi, thì là bị ngươi giết chết.

“Tiểu Hoa, Viêm Linh Lộc này ngươi có thể đưa chúng trở về hay không.” Từ Phàm nói.

“Hic hic~~”

“Ngươi chỉ có thể đưa bọn nó về đây, nhưng không biết cách để đưa chúng trở lại.” Từ Phàm cau mày nói.

Tiểu Hoa gật đầu, sau đó thân hình cứ như vậy biến mất trước mặt Từ Phàm.

Không qua bao lâu, một con voi nhỏ màu bạch ngọc bị Tiểu Hoa đưa lại đây từ trong hư không.

“Bạch Linh Tượng!” Từ Phàm giật mình nói, cái này hình như là linh thú của Thiên Ma Tông.

“ang ang ~~ “ “嘤嘤~~”

“Được rồi, ta biết rồi, về sau ngươi đừng nhận nữa.” Từ Phàm ôm đầu nói.

“Ôô~~ “

Lúc này dường như Thiên Cát Quy đã cười một chút.

“Hiện tại đủ cái rắm, phiền phức còn nhiều thêm.” Từ Phàm cả giận nói, nhìn Vân Hoa Lộc, hắn cảm thấy ngày đó nếu huyết áp cao quá không chịu được. có thể nấu con Tiểu Hoa này gỡ mối hận trong lòng.

Lúc này, toàn bộ tông môn đệ tử của Viêm Sơn tông cũng bắt đầu tìm kiếm những chú lộc nhỏ mà Thụy Thú trấn áp khí vận của tông môn bọn họ sinh ra , Thiên Ma Tông cũng vậy.

Từ Phàm cảm giác có hai nhân quả khủng bố đang đánh về phía hắn.

“Xem ra cần phải dùng chút thủ đoạn.” Từ Phàm cắn răng nói.

Một con Ngũ Linh Minh Hầu xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn, hai tay kết ấn, một linh quang màu xanh hình thành bao trùm lên Ẩn Linh môn.

Từ Phàm điểm mi tâm, một giọt máu xuất hiện tại đầu ngón tay, vọt về phía linh quang màu sắc trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Từng tia từng tia huyết quang hiện lên trong linh quang màu xanh.

Sau khi linh quang màu xanh đảo qua toàn bộ Ẩn Linh môn, Từ Phàm cảm giác được hai chuỗi nhân quả mang theo sức mạnh thăm dò biến mất không thấy gì nữa, mới thở ra một hơi.

“Tác dụng thì chả có, gây chuyện thì đứng đầu.” Từ Phàm trừng mắt liếc Vân Hoa Lộc.

“Được rồi, mang theo các bạn của ngươi đi chơi đi.” Từ Phàm nói, đối với thiên phú của Vân Hoa Lộc này, hắn đã sớm biết rõ, vốn cho rằng có một con rể nuôi từ bé đã đủ rồi, không nghĩ tới con hàng này còn không vừa lòng.

Từ Phàm bóp nát hỏa ngọc trong tay, dùng linh hỏa đốt thành tro tàn, phòng ngừa có người dựa vào thứ đồ này tìm đến tận cửa.

“Lão quy, ngươi nói trước đây Tiểu Hoa dẫn ngươi về như thế nào.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ô ~~ “

“Từ trong Thiên Hà linh trì của trưởng lão hội!”

Từ Phàm triệt để mất bình tĩnh.

Chương 283: Con rối hộ đạo

Thiên Cát Quy nhìn thấy ánh mắt giật mình và bất đắc dĩ của Từ Phàm, lại khẽ nói một tiếng với Thiên Cát Quy.

“Được rồi, không cần an ủi ta.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm đảo mắt toàn bộ Ẩn Linh đảo thì thào nói ra: “Xem ra kế hoạch phải thực hiện trước thời hạn rồi.”

Vào lúc này, trong không gian dưới mặt đất đảo qua sự dao động khi đạo khí hình thành.

Từ Phàm nhận được tin tức thì chạy tới không gian dưới đất.

“Không tệ, có cái này chúng ta sẽ có thể nuôi nổi sáu quả trứng rồng kia.” Từ Phàm nhìn đạo khí Tụ Linh Châu vừa cười vừa nói.

“Không uổng phí lúc đầu chuẩn bị hai phần vật liệu Tụ Linh Châu.”

“Bản thể, ta cảm giác được trình độ Luyện Khí của ta đã tới bình cảnh, tại cảnh giới Kim Đan là không thể tăng được nữa.” Phân thân số một nói.

“Ta cảm nhận được, cho nên ta đã tìm cho ngươi một nơi có lửa thần, ở đó còn có một anh trai tốt.” Từ Phàm cười chia sẻ ký ức gặp gỡ với điện chủ điện luyện khí.

Sau khi phân thân số một híp mắt cảm thụ xem hết đoạn này ký ức, chậm rãi nói ra: “Dùng lửa thần đó luyện chế đạo khí, đoán chừng tốc độ sẽ nhanh thêm một chút ha.”

Trong giọng nói có chút chờ mong.

“Về sau ngươi ở đó luyện chế đạo khí đi, tốc độ mà nhanh, có thể có càng nhiều thời gian nghỉ ngơi vui chơi.” Từ Phàm nói , bên kia có anh trai tốt chăm sóc, phân thân số một hẳn là sẽ không quá cô đơn.

“Được.” Phân thân số một gật đầu nói.

“Bản thể không cần phải để ý đến ta, để tự ta đến bảo khố lấy chút đồ rồi sẽ đi.” Phân thân số một còn nói thêm.

Từ Phàm phất tay, biểu thị tùy ý, chỉ cần hoàn thành được nhiệm vụ một cách tốt đẹp là được rồi.

Lúc này, bên ngoài Ẩn Linh môn, một độn quang màu hồng chui vào bên trong Ẩn Linh môn.

“Aizz, thời gian đồ đệ tung thức ăn cho chó bắt đầu rồi.” Từ Phàm bẹp bẹp miệng nói.

...

Một hòn đảo cỡ lớn bên ngoài thành Vạn Hồ Tiên, Hùng Lực đầy bất đắc dĩ nhìn người phụ nữ truy sát đằng sau lưng mình, lần này không giống với Tráng Linh, lần này là thật sự đánh không lại.

‘Duang~~ ‘

Một luồng kiếm quang đánh về phía trên chân thân của Hùng Lực.

Trực tiếp đánh bay Hùng Lực xuống mặt hồ phía xa.

Một nữ tử mặc váy dài màu hồng, dáng điệu trang nghiêm đoan trang xuất hiện trong không trung.

“Vạn Thạch, cùng ta quay trở lại Thánh địa Hợp Hoan miễn tội đả thương tiểu muội của ta cho ngươi.” Nữ tử nhìn xuống phía dưới mặt hồ từ tốn nói.

“Trở về với ngươi ta còn có mạng sao.” Hùng Lực bay lên từ dưới hồ, nhìn lên nữ tử trên trời.

Nhưng trong lòng thì nghĩ đến một chuyện khác, đó là chuyện ít ai biết mà một đệ tử trong môn từng nói.

Tiên nữ biết bay thường váy vóc đều là trang sức, bên trong còn mặc quần đấy.

Hùng Lực lắc lắc đầu đầu, hất bay suy nghĩ kỳ quái.

“Chỉ cần ngươi trở thành đạo lữ với tiểu muội của ta, ta sẽ không truy cứu chuyện này nữa.” Nữ tử sắc mặt nghiêm túc nói.

Bên trong Thánh địa Hợp Hoan, tìm kiếm đạo lữ phù hợp với mình là một chuyện rất quan trọng, trình độ quan trọng của nó thậm chí còn vượt qua việc tu luyện.

“Ta một lòng hướng đạo, không hề có suy nghĩ muốn kết thành đạo lữ với bất kỳ người nào.” Hùng Lực từ tốn nói.

“Vậy cũng đừng trách ta, em rể tương lai của ta.” Nữ tử trong mắt lóe lên sự kiên định.

Ánh mắt của tiểu muội cường tráng của mình luôn rất cao, những thanh niên tài tuấn trong tông môn chả có ai lọt vào mắt xanh của nàng, hiện giờ mãi mới xem trọng một người, người làm chị như mình nhất định phải thỏa mãn tiểu muội.

Sau lưng nữ tử hiện ra một cái chuông nhỏ đính kèm dây đỏ.

‘Đinh linh ~~~ ‘

Tiếng chuông tựa như ảo mộng vang lên, phảng phất như tình nhân ở bên tai nói nhỏ.

Tinh thần Hùng Lực trở nên hoảng hốt, khi lấy lại được tinh thần, phát hiện trên ngực của mình nhiều hơn một thanh linh kiếm thanh tú.

Trong nháy mắt, Hùng Lực cảm giác được máu của mình và tinh thần đều bị linh kiếm cắm ở ngực hấp thụ.

Ngay vào khoảnh khắc Hùng Lực muốn té xỉu, một con rối Kim Đan kỳ xuất hiện phía trước Hùng Lực.

“Phiền hà Bồ Đào cứu giúp rồi.” Hùng Lực nhìn thấy con rối tông môn thì cho rằng là Bồ Đào điều khiển.

Lúc này ở bên trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm cảm thấy hứng thú: “Để ta nhìn xem đệ nhất thiên kiêu của Thánh địa Hợp Hoan là trình độ gì nào.”

“Là ai đang điều khiển con rối.” Nữ tử cau mày nói, đồng thời vận khởi Ngự Kiếm Thuật, muốn thu hồi linh kiếm trước ngực Hùng Lực.

“Con rối hộ đạo, Kiếm Nhất, mong được chỉ giáo.” Từ Phàm tùy tiện bịa một cái tên.

Con rối nhanh chóng tay kết pháp ấn, Trảm Thần đao hư không xuất hiện, trực tiếp chặt đứt liên kết giữa nữ tử và linh kiếm, cũng chậm rãi rút ra linh kiếm trước ngực Hùng Lực.

“Yên tâm ngủ một giấc đi, chuyện đằng sau cứ giao cho ta.” Từ Phàm nhìn Hùng Lực sắp hôn mê nhẹ nhàng nói.

“Cảm tạ đại trưởng lão cứu viện!” Hùng Lực cảm động nói, sau đó hôn mê bất tỉnh.

“Con rối hộ đạo, ngươi là Thiên Luyện tông?” Nữ tử hỏi.

“Không phải.” Con rối nói xong thì đưa theo linh kiếm nữ tử biến mất trong không trung.

Quanh thân nữ tử xuất hiện một vòng bảo hộ màu hồng, xung quanh người xuất hiện một dải dây màu hòng tìm kiếm hình bóng con rối bên người.

“Không gian của tiểu cô nương có chút kém a.”

Một kiếm từ trên đâm xuống = trực tiếp đánh xuyên vòng bảo hộ, linh kiếm điểm một chút ở mi tâm của nữ tử, sau đó lập tức thu kiếm, biến mất trên không trung.

“Ta thua rồi.” Nữ tử nói xong thì bay về phía Tiên Thành.

Từ Phàm thao túng con rối xuất hiện bên người Hùng Lực.

“Sớm biết vậy thì đã trực tiếp đánh bằng ngũ hành thần thông, kết thúc nhanh như vậy chả có gì vui.” Từ Phàm có chút hối hận nói.

“Bồ Đào, tiếp quản con rối, hộ tống Hùng Lực đến nơi an toàn.” Từ Phàm phân phó nói.

Ngay lúc Từ Phàm muốn thu hồi tâm thần, nơi xa đột nhiên truyền ra một trận gầm thét, ba con Ám Xà Hóa Thần kỳ hướng vọt về phía Hùng Lực.

“Đây không phải là tìm chết sao.” Từ Phàm nhìn ba con Ám Xà vô tình nói.

“Bồ Đào, Thiên Cơ tấn công.”

“Đã hiểu.”

Trên một trăm mét trên không trung, phía dưới một tòa vệ tinh vũ khí Thiên Cơ bắn ra ba thanh trọng lực hợp kim, cùng với sự lấp lóe của lôi quan, ba thanh trọng lực hợp kim được bắn ra ngoài.

Từ Phàm khống chế con rối nhanh chóng sử dụng truyền tống trận thần thông khoảng cách ngắn, không gian điểm neo con rối vừa xuất hiện đã đưa ra ngoài.

Cùng với sự xuất hiện của linh quang, con rối đưa theo Hùng Lực đã biến mất tại nguyên chỗ.

‘Ầm!!!’

Núi đổ đất lở, sơn hà chảy ngược, ba thanh trọng lực hợp kim trực tiếp đánh xuyên ba con Ám Xà Hóa Thần kỳ, xuyên thấu vào bên trong lòng đất.

Mấy trăm km bên ngoài trên sườn núi, con rối đưa theo Hùng Lực nhìn về phía bên kia.

“Năng lực đả kích đơn thể mạnh, nhưng tác động vẫn hơi lớn, lần sau đổi thành pháp tụ quang xem sao.” Từ Phàm nói.

Sau đó Từ Phàm lại lắc đầu, hắn tính toán một phát, vẫn thấy cái này có lợi ích kinh tế thực tế.

Từ Phàm thu hồi tâm thần, hắn cảm nhận được phân thân số một đã đến tiên cảnh núi lửa.

Lúc này, trong Tiên trấn Hỏa Sơn, điện chủ điện Luyện Khí dẫ theo phân thân số một đi tới một chỗ luyện khí trong đại điện.

“Lão đệ, đây là phòng luyện khí lớn nhất trong điện Luyện Khí của chúng ta, xem xem có muốn đổi hay không.” Điện chủ điện Luyện Khí vui vẻ nói.

“Được rồi, cảm ơn lão ca.” Phân thân số một nhìn phòng luyện khí cao hơn trăm mét vừa cười vừa nói, cảm giác được mình được coi trọng, đây là cảm giác trước kia chưa từng có.

“Quyền hạn lửa thần ta đã mở đến mức lớn nhất, nhưng với tu vi này của lão đệ, tốt nhất chỉ sử dụng một phần uy năng của lửa thần, nhiều hơn ta sợ lão đệ không nắm chắc được.” Điện chủ Luyện Khí điện còn nói thêm.

“Tạ ơn lão ca nhắc nhở.”

Chương 284: Tiểu Tượng

Phân thân số một nhìn phòng Luyện Khí to lớn hào hoa này, khóe miệng cong thành nụ cười.

Một nhúm lửa thần xuất hiện trong tay phân thân số một.

“Ừm, uy năng mạnh hơn một phần so với trong dự đoán của ta.” Phân thân số một gật đầu nói.

“Thế nào, tốc độ luyện khí có thể tăng lên bao nhiêu.” Vào lúc này pháp khí truyền tin của phân thân số vang lên thanh âm của Từ Phàm.

“Trong tình huống không kèm theo uy năng của lửa thần mà nói thì tốc độ có thể tăng gấp đôi.” Phân thân số một đáp lại.

“Linh kiếm đạo khí của Ninh đại ca, huynh đệ của Bồ Đào, sáu tòa Trấn Yêu Tinh, đạo khí tổ hợp phụ kiện của toàn bộ Ẩn Linh đảo, những này cần bao lâu.” Từ Phàm hỏi.

“Cho ta mười năm.” Phân thân số một nghĩ một lát nói.

“Không có vấn đề, chúc ngươi có cuộc sống vui vẻ trong Tiên trấn hỏa sơn.” Từ Phàm nói xong liền dập máy.

Sau khi kết thúc cuộc trò chuyện, phân thân số một nhìn một chút phòng luyện khí của chính mình, quyết định đi ra bên ngoài thăm thú một vòng rồi lại nói.

Ẩn Linh đảo. Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Sư phụ, sư phụ số một hắn đi tiên thành Thượng Tôn, có thể xảy ra chuyện gì hay không.” Từ Nguyệt Tiên lo lắng nói, trong Tu Tiên giới chuyện phân thân đảo khách thành chủ không phải số ít.

“Ngươi sợ hắn đảo khách thành chủ.” Từ Phàm vừa câu cá vừa cười nói.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu.

“Ha ha, ngươi nghĩ nhiều rồi, phân thân chỉ là phân thân, một suy nghĩ của vi sư là có thể thu hồi hắn.”

“Kể cả khi ta bây giờ lập tức thu hồi phân thân số một, đoán chừng hắn sẽ rất vui vẻ.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, thần thông ngươi đưa cho ta đã nắm giữ được.” Từ Nguyệt Tiên còn nói thêm.

“Muốn ra ngoài thăm thú.” Từ Phàm híp mắt nhìn Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu.

“Đi đi, nhớ kỹ vi sư trước kia nói với ngươi, khi gặp được cửa tiệm liên thông thế giới Đại Thiên chỉ được tiêu số linh thạch có trên người mình, đừng có quay lại lấy linh thạch trong bảo khố của tông môn.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã hiểu.” Từ Nguyệt Tiên vui sướng đáp ứng.

“Sư phụ, nếu như không có việc gì ta đi trước.” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói.

Từ Phàm chỉ phất phất tay, ra hiệu Từ Nguyệt Tiên tùy ý.

Một đạo độn quang vội vã không nhịn nổi biến mất tại chân trời.

“Bồ Đào, gần đây giới Tu Tiên có chuyện gì đặc biệt không.” Từ Phàm hỏi.

“Di tích Bắc Cảnh đã mở, trong di tích có một cơ hội thành tiên.” Bồ Đào đáp lại.

“A, vậy là vừa đúng rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Vào thời điểm này, trên tay Từ Phàm xuất hiện một đồng tiền âm dương sau đó tung lên.

Một cái bát xuất hiện phía dưới đồng tiền, theo đồng tiền âm dương rơi xuống, trong chén phát ra tiếng va chạm dòn dã.

“Mặt dương hướng lên trên, không tệ.” Từ Phàm bên miệng lộ ra nét cười, buông cần câu trong tay xuống, chắp tay trước ngực, hơi cúi đầu với bầu trời.

“Mong rằng đồ nhi ta tiên duyên thịnh vượng, chúng tai đều tránh.”Sắc mặt Từ Phàm trang nghiêm, tâm thần hội tụ nói.

Trên thân Từ Phàm bị rút ra một tia khí cơ kỳ lạ, biến mất trên bầu trời.

“Không tệ, thuật vận chuyển âm dương có vài thứ đấy.”

Đây là thần thông thứ hai của Âm Dương khởi vận thuật, Thuật cầu vận, cầu vận may cho người khác.

Lúc này Từ Nguyệt Tiên đang phi hành, đột nhiên cảm giác suy nghĩ thông suốt, như là trong lòng có thần linh phù hộ.

“Sư phụ lại dùng thuật khởi vận lên ta rồi?”

Lúc này cảm giác của Từ Phàm thì không được mị diệu như thế.

“Sao mà ta lại cảm thấy khí vận của ta bị rút hơi bị nhiều nhỉ.” Từ Phàm cảm giác bây giờ quanh thân mình gió lạnh vù vù.

“Chủ nhân, vừa nãy khi ngươi dùng thuật cầu vận, nói là đồ đệ, mà không phải Từ Nguyệt Tiên.” Bồ Đào ở bên cạnh kịp thời nhắc nhở.

“.....”

Lúc này, theo Từ Phàm cảm giác chung quanh cũng bắt đầu trở nên nguy hiểm, cho nên dự định trước tiên đi tìm Thiên Cát Quy đòi sự chúc phúc sau đó trở lại tiểu viện của mình chờ đợi trong chốc lát.

Cách hòo Linh Dịch không xa, bên trong ao Tiểu Linh Dịch, Thiên Cát Quy nhàn nhã nằm sấp dưới đáy hồ, nhớ lại cuộc sống trước kia khi còn ở trong hồ Linh Dịch lớn.

Cái ao Tiểu Linh Dịch này là do Từ Phàm không chịu nổi ánh mắt bé u oán của Thiên Cát Quy, nên để cho con rối công cụ đào cho cái ao.

Từ Phàm đi đến trước ao Tiểu Linh Dịch, nhìn Thiên Cát Quyhíp mắt thong dong tự tại, trong lòng suy nghĩ không biết nếu biến thành một con rùa thời gian liệu có trôi nhanh hơn không.

“Lão quy, lại cho ta một lời chúc phúc.” Từ Phàm nói.

Trong đáy ao của ao Linh Dịch, Thiên Cát Quy trực tiếp phun ra một cái bong bóng, lên tới mặt nước trực tiếp nổ tung truyền ra thanh âm của Thiên Cát Quy.

“Ô ~~ “

“Ngươi còn chưa có lớn thêm, mười năm chỉ có thể dùng một lần.”

Sau khi nghe được Thiên Cát Quy nói, Từ Phàm thất vọng rời khỏi.

Trên con đường trở về của Từ Phàm, chợt thấy con voi bạch ngọc đang ăn linh quả.

Lúc này trong mắt voi nhỏ là sự cô độc tịch mịch vô tận, có loại cảm giác em bé không tìm thấy mẹ.

"Aizz, Tiểu Hoa này, nghiệp chướng mà." Từ Phàm thở dài nói, con voi nhở này nhìn có vẻ còn chưa dứt sữa, chỉ lớn hơn một chút so với con rể nuôi từ bé của Tiểu Hoa.

"Muốn tìm mẹ." Từ Phàm hỏi.

Voi nhỏ đang ăn linh quả nhìn Từ Phàm, ánh mắt tịch mịch dần dần xuất hiện thần thái.

Voi nhỏ gật gật đầu, sử dụng đầu cọ xát cánh tay của Từ Phàm, biểu thị nguyện ý.

"Ta gọi người đưa ngươi trở về." Từ Phàm nói rồi gửi một tin tức cho Lý Tinh Từ.

Một độn quang bay về phía Từ Phàm, sau khi độn quang dừng lại, hai cái bóng người xuất hiện bên người Từ Phàm.

Tu Tiên giới có thể độn chấn, trong đầu Từ Phàm hiện lên suy nghĩ kỳ quái này.

"Bái kiến sư phụ."

"Bái kiến đại trưởng lão."

"Tốt, chào Tô trưởng lão, đồ nhi ngoan mau dậy đi, không một hồi phu nhân của ngươi sẽ đau lòng đấy." Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười ngọt như mật.

Trong giới Tu Tiên, có thể cùng bay, chỉ có thể là người có thể sphos thác sinh tử thân mật nhất.

Tô Nhiễm Thiên một thân váy đỏ rực rỡ thên hạ, thái độ không có vấn đề gì hết, Lý Tinh Từ hiếm thấy mặt đỏ rần rần.

"Sư phụ, có chuyện gì vần đồ nhì ra tay sao." Lý Tinh Từ dỏ mặt tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác.

"Biết rõ chú voi nhỏ này lai lịch ra sao không." Từ Phàm hỏi.

“Thụy Thú Bạch Linh Tượng, có thể trấn áp khí vận một tông. Hiện nay đã biết chỉ có một cặp ở Thiên Ma Tông.” Lý Tinh Từ suy nghĩ một hồi nói. Một số tình báo về các thành địa tông môn trong giới Tu Tiên hắn cũng sưu tập không ít.

“Năm tháng trước, cặp Bạch Linh Tượng của Thiên Ma Tông hạ sinh một côn voi nhỏ, Thiên Ma Tông tông chủ đại hỉ, cử tông chúc mừng.”

“Đoạn thời gian trước đó, Thiên Ma Tông truyền ra tin tức voi nhỏ mất tích.” Tô Nhiễm Thiên nhìn Tiểu Bạch Linh Tượng trước mặt nói, lấy ra một thánh ngọc quả trân quý trong giới Tu Tiên đưa cho voi nhỏ.

Từ Phàm nhìn Tiểu Bạch Linh Tượng đang vui vẻ ăn uống có chút nhức đầu.

“Tinh Từ, tìm một cái Luân Hồi Nô đưa voi nhỏ đến trong phạm vi thế lực Thiên Ma Tông.” Từ Phàm nói, mặc dù hắn che giấu nhân quả, nhưng mà voi nhỏ này ở chỗ này sớm muộn cũng là một mầm tai họa.

Lại nói khiến cho hai mẹ con bị tách rời, chỉ nói đến này thôi cũng là một chuyện rất quá đáng.

“Ta và Tinh Từ tự mình đi một chuyến đi, vừa lúc còn chưa từng đi thăm thú bên phía Ma vực.” Tô Nhiễm Thiên cảm thấy hứng thú nói.

“Ngươi là một thành viên hạch tâm của hội Trưởng Lão, đến đó không sợ xảy ra chuyện à.” Từ Phàm cau mày nói.

“Trước kia thật sự có hơi phiền phức, hiện tại không sao, hội Trưởng Lão đã đạt thành đồng mình trên danh nghĩa với Thiên Ma Tông.”

“Mặc dù Yêu Tộc xâm lược vẫn là các tự vi chiến, nhưng mà quan hệ hai bên gặp mặt không động thủ vẫn có thể duy trì.” Tô Nhiễm Thiên giải thích nói.

“Vậy thì tốt, các ngươi cẩn thận.” Từ Phàm dặn dò.

“Ừm.” Tô Nhiễm Thiên vung tay lên, thu voi nhỏ đang ăn thánh ngọc quả vào trong Tinh Không đạo khí.

Chương 285: Cổ Tam Muội

Đang lúc hai người sắp đi, Từ Phàm gọi hai người lại.

Từ Phàm lấy ra một chiếc nhẫn không gian, sau đó thi triển bí pháp, khiến nó biến thành một khối móng tay bám lên trên tay của Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, chuyến đi này của chúng ta sẽ có vấn đề gì sao.” Lý Tinh Từ có chút căng thẳng nhìn Từ Phàm, hắn biết, khi sư phụ mình có loại hành vi này, nhất định sẽ xảy ra chút chuyện.

Tô Nhiễm Thiên cũng đang nhìn Từ Phàm, Chiêm Bặc chi đạo ở Tu Tiên giới tương đối hiếm thấy, trong đó người tinh thông đạo này, đã ít lại càng ít hơn.

“Bói không chắc chắn, hẳn không xảy ra vấn đề gì lớn.” Từ Phàm phất tay nói, hắn thấy chỉ cần không có nguy hiểm ảnh hưởng tới tính mạng đều không phải chuyện lớn gì.

“Nếu không chúng ta không đi nữa?” Lý Tinh Từ nhìn Tô Nhiễm Thiên nói.

Tô Nhiễm Thiên cũng đang suy nghĩ.

Lúc này Từ Phàm phát hiện một đặc điểm của Tu Tiên giới, tu sĩ của Tu Tiên giới có vẻ như đại bộ phận mọi người đều rất biết lắng nghe lời khuyên.

“Đi thôi, họa là chỗ dựa của phúc, gặp dữ hóa lành, đây là quẻ tốt nhất.” Từ Phàm nói.

“Thật sao.” Tô Nhiễm Thiên hỏi.

“Ngươi đoán.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi hai người bàn bạc một phen, thì quyết định đi nơi thuộc phạm vi thế lực của Thiên Ma Tông để dòm qua.

Sau đó một chiếc phi thuyền xa hoa loại lớn xuất hiện, Lý Tinh Từ dẫn theo vợ vẫn chưa xuất giá bay hướng về phương hướng của Tiên thành Lâm Sâm.

Ở trên đảo Vệ Tinh, Từ Phàm đang nhìn Ngũ Linh Minh Hầu vừa rồi xem bói xuýt chút nữa quất tới, nghĩ thầm có cần làm nhiều thêm mấy con khỉ hay không, dù sao thứ dùng vẫn rất thuận tay.

“Chủ nhân, có cần cho Minh Nhất một niềm vui hay không.” Xuyên Sơn Giáp nói.

Từ Phàm phất tay lấy ra mấy bình linh đan bản nguyên tu bổ sinh mệnh.

“Những linh đan này có thể cứu được Minh Nhất, sau này cứ đợi chết già trên đảo Vệ Tinh vậy.” Từ Phàm từ tốn nói, xem ra về sau loại Thần Thông Chiêm Bặc tiêu hao sinh mệnh này vẫn nên ít dùng, phế hầu tử phế đến mức có chút lợi hại.

Từ Phàm nghĩ đến kết quả xem bói ra được bằng Ngũ Linh Minh Hầu, thì thào nói: “Chẳng lẽ ông trời cũng đang tác hợp cho các ngươi.”

Lúc này Bồ Đào báo cáo.

“Chủ nhân, đảo Cửu Phượng có tin tức truyền đến.”

“Có đúng không, đi xem xem phim truyền hình cỡ lớn có tiến triển gì.”

Trên mặt hồ của Thập Vạn Lý Cự Hồ,

Một chiếc linh thuyền cỡ lớn do Ẩn Linh môn đặc chế.

Trong một khoang thuyền cực lớn, Từ Phàm đang nhìn hình ảnh được chiếu ra ở trên vách tường, lông mày có chút hơi nhíu lại.

“Bước tiến này có chút lớn.” Từ Phàm nói.

Chả trách bản thân cảm thấy gần đây vận khí chi lực tăng lên có chút đáng ghờm.

“Toàn đảo phổ cập công pháp tu tiên, ba mươi năm giáo dục bắt buộc, con đường này có chút buông thả.” Từ Phàm đang nhìn hình ảnh giới thiệu nói.

Đảo Cửu Phượng, sau khi Phượng Trường Ninh xây dựng xong cơ sở hạ tầng trên toàn đảo, thì triển khai tẩy não toàn dân, cũng như công bố phổ cập công pháp cơ bản về tu tiên, chỉ cần người có tiên căn đều có thể tu luyện.

Toàn đảo thành lập học viện tu tiên, trẻ em có tiên căn từ sáu tuổi trở lên nhất định phải đưa đến học viện tu tiên.

“Bồ Đào, Phượng Trường Ninh có nói gì không.” Từ Phàm hỏi.

“Muốn con rối không dùng được của Tụ Linh Trận và tông môn.” Bồ Đào nói.

“Sư Triển đến rồi à.”

“Đến rồi, đang chờ ở đảo ngoại môn.”

“Dây chuyền sản xuất Tụ Linh Châu của cấp bậc bảo khí thành lập cần bao nhiêu thời gian.’ Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

“Dây chuyền sản xuất con rối Kim Đan kỳ vốn có cải tiến một chút thì có thể, nhiều nhất phải cần tới ba ngày.”

“Căn cứ diện tích và yêu cầu tu luyện có linh căn ở trên đảo Cửu Phượng, luyện chế tụ linh cầu, đến lúc đó để Sư Triển lấy đi là được.” Từ Phàm nói,

Cùng với sự gia tăng khí vận chi lực trên người, Từ Phàm cảm giác có chút thần thông đã đến thời điểm khai phá rồi.

Lúc này, trong đảo Cửu Phượng, Tiểu Linh Phượng Trường Ninh mang theo đang dạo bước ở trong một con đường Đại Thành phổ thông.

Phượng Trường Ninh đang nhìn cảnh tượng phồn hoa trên đường phố, khóe miệng bất giác lộ ra một nụ cười.

“Vẫn chưa đủ, những thứ này vẫn chưa đủ, ta muốn khiến cho nơi này biến thành tiên quốc trong lý tưởng của ta.” Trong lòng Phượng Trường Ninh nói.

“Trường Ninh tỷ tỷ, đừng ngẩn người nữa, ngươi không phải muốn đi học đường tu tiên thăm quan sao.” Tiểu Linh nói lên nỗi lòng của Phượng Trường Ninh.

“Được rồi, bây giờ ta sẽ đi.” Phượng Trường Ninh giống như cười một tiếng, đã đánh trúng mấy người đi đường nhìn thấy trong lúc vô tình, sau đó lướt qua mà đi.

Học đường tu tiên chiếm một phần tư toàn bộ Đại Thành, lúc này có hơn chục nghìn đứa trẻ không tới mười tuổi, đang luyện tập công pháp Ngũ Hành cơ sở nhất ở trong đạo trường.

Trên không học viện tu tiên, một tòa Tụ Linh Trận vừa hay bao trùm học viện tu tiên ngay tại vận hành, linh khí ngưng tụ hóa thành linh dịch, trải qua pha loãng hóa thành Linh Vụ rơi xuống phía dưới học viện, cuối cùng biến mất trong không trung.

Lúc này Phượng Trường Ninh dưới sự dẫn dắt một vị đệ tử của Cửu

Phượng Các đi vào trong đạo trường.

“Chưởng giáo, học viện tu tiên thành Lạc Thạch tổng cộng mười ba nghìn sáu trăm bảy mươi bốn vị học viên, học viên tam linh căn trở lên có sáu trăm hai mươi bốn vị.” đệ tử Cửu Phượng Các báo cáo.

Hơn mười ba nghìn vị học viên này, là đệ tử có linh căn vừa độ tuổi đã lựa đi ra từ trong hơn một trăm triệu người phàm của Phượng Trường Ninh, học viện tu tiên như này toàn bộ đảo Cửu Phượng còn có bốn tòa.

“Đều là tu vi gì.”

“Ba vị Luyện Khí tầng ba, năm mươi ba vị thăng cấp Luyện Khí tầng hai, sáu nghìn ba trăm mười một vị Luyện Khí tầng một.” Đệ tử Cửu Phượng Các báo cáo.

“Thời gian ba năm, những học viên không thăng cấp Luyện Khí tầng một này đào thải, chuyển bọn hắn vào trong học đường.” Phượng Trường Ninh suy nghĩ một chút nói.

“Tuân mệnh.”

Lúc này Phượng Trường Ninh đột nhiên phát hiện một cô gái nhỏ đang tu luyện dáng dấp vậy mà chín phần tương tự với mình khi còn bé, nhất là cái biểu cảm nhỏ kiên nghị không từ bỏ trên mặt đó, khiến cho nàng nhớ tới tháng ngày gian khổ khi còn bé đó của bản thân.

“Học viên kia tên là gì.” Phượng Trường Ninh hỏi, chẳng biết tại sao, nàng nhìn thấy tiểu cô nương có tướng mạo giống như nàng đó, thì cảm thấy thân thiết.

“Cổ Tam muội, cô nhi, phát hiện có linh căn ở trong cô nhi viện, còn là song linh căn hiếm thấy. Hỏa linh căn và mộc linh căn, hiện nay Luyện Khí tầng ba.” Đệ tử Cửu Phượng Các cung kính nói.

“Ta biết nàng.” Phượng Trường Ninh nói, lúc trước nàng trên danh sách thiên tài báo cáo ở học viện đã thấy qua.

“Sau khi tu luyện xong, đưa Cổ Tam muội đến Cửu Phượng Các.” Phượng Trường Ninh phân phó nói, nàng chuẩn bị mang tiểu cô nương này ở bên cạnh mình tự mình dạy bảo.

“Tuân mệnh.”

Lúc này, Phượng Trường Ninh đột nhiên hỏi với Tiểu Linh: “Tiểu Linh, đại trưởng lão có phải là đã nhận được thỉnh cầu của ta.”

“Dựa theo thời gian, hiện tại đại trưởng lão đã xem hết tình hình phát triển của đảo Cửu Phượng chúng ta trong khoảng thời gian này.” Tiểu Linh nói.

“Ngươi nói đại trưởng lão có đồng ý hay không.” Phượng Trường Ninh đột nhiên có chút ngượng ngùng, phía bên mình có thể phát triển thuận lợi như vậy toàn bộ dựa vào chi viện của phía bên Ẩn Linh môn.

Bản thân muốn phát triển được quy mô như vậy, chí ít cần thời gian hơn một trăm năm.

“Chắc chắn sẽ, chỗ ta có tài liệu Bồ Đào ca ca từng cùng chia sẻ.”

“Thứ đại trưởng lão tìm kiếm chính là hồi báo lâu dài, chỗ ngươi phát triển càng nhanh, thì đại trưởng lão càng vui vẻ.”

“Những thứ ngươi muốn đó, trong mắt đại trưởng lão không đáng được nhắc tới.” Tiểu Linh phân tích nói.

“Vậy hồi báo lâu dài của đại trưởng lão, là lâu dài bao lâu.” Phượng Trường Ninh tò mò hỏi.

“Rất rất xa rất xa ~~~”

Tiểu Linh từ trên bờ vai của Phượng Trường Ninh bay ra, khoa tay chỉ một phạm vi rất lớn, chọc cho Phượng Trường Ninh bật cười vui vẻ.

Chương 286: Có bản lĩnh bây giờ nàng đánh chết chúng ta

Ngay khi Tiểu Linh đang vui vẻ nói chuyện phiếm cùng Phượng Trường Ninh, biểu cảm của Tiểu Linh đột nhiên nghiêm túc.

“Trường Ninh tỷ tỷ, lão già Hóa Thần kỳ lần trước đó mang theo ba người xuất hiện ở vị trí đường ranh giới của đảo Cửu Phượng.” Tiểu Linh nghiêm túc nói.

“Có thể diệt hết bọn họ không.” Trong mắt Phượng Trường Ninh lóe lên một tia sát ý, loại cảm giác sinh tử nắm giữ ở trong tay người khác lần trước đó, nàng cũng không muốn cảm nhận lại lần nữa.

“Đại trưởng lão có vũ khí bí mật trong một nhóm vật tư chi viện, ta đã khóa chặt bọn hắn, ngay cả một người cũng chạy không thoát.”

Tiểu Linh đang nói chiếu ra một màn sáng, bên trên chính là tu sĩ Hóa Thần muốn diệt hết đoạt bảo Cửu Phượng Các lần trước đó.

Nơi cách đảo Cửu Phượng ba mươi nghìn dặm, một con Vân Tước mang theo bốn người đang thảnh thơi bay hướng về Cửu Phượng Các.

“Yến đạo hữu, toà cự đảo đó thật sự có như lời ngươi nói có bốn vạn vạn người phàm.” Một vị tu sĩ Hóa Thần có sắc mặt u ám dáng người thon dài, trong mắt mang theo huyết quang hỏi.

“Đúng, chỗ chưởng quản chính là một môn phái nhỏ, người mạnh nhất chẳng qua là Nguyên Anh kỳ, đặt tên ngược lại vang dội, Cửu Phượng Các.” Tu sĩ bị hỏi vừa cười vừa nói.

“Ha ha, Cửu Phượng Các, cái tên này ta rất sợ đó, nếu như không biết tình hình thực tế, chỉ nghe thấy cái tên này cũng có thể hù dọa ta.” Tu sĩ với con mắt mang huyết quang vừa cười vừa nói.

Tu sĩ bên cạnh cũng cười.

“Chúng ta vẫn nên cẩn thận một chút, lần trước đến, ta còn chưa có thử qua chiến lực của vị chưởng giáo Nguyên Anh kỳ kia, vạn nhất là vị thiên kiêu, năng lực Hóa Thần Trảm thì phiền toái rồi.” Tu sĩ họ Yến nói.

“Ha ha, Yến đạo hữu không khỏi cẩn thận quá mức, một tên Nguyên Anh kỳ, lật không nổi sóng gió gì, có bản lĩnh hiện tại nàng đánh chết chúng ta.”

Tu sĩ trong mắt mang theo huyết sắc mới vừa nói xong, bốn người bên trên Vân Tước đồng thời rùng mình một cái, sau đó trên bầu trời một vệt quang trụ đánh xuyên trứng gà giống như viên đạn, Vân Tước trực tiếp vút lên trời cao giải thể.

‘Ầm~~’

Sau khi thanh trọng lực hợp kim xuyên qua Vân Tước, ở trong biển trực tiếp vang lên làn sóng lớn cuồn cuộn ngút trời, vỗ hướng về mặt biển xung quanh.

Phượng Trường Ninh nhìn hình tượng trực tiếp thật lâu câm nín.

“Đây là vũ khí bí mật do đại trưởng lão chi viện sao.” Sự chấn động sót lại ở trong mắt Phượng Trường Ninh vẫn chưa tan biến đi, loại công kích cấp bậc đó nếu như tấn công ở trên đảo Cửu Phượng, cái hình tượng đó Phượng Trường Ninh nghĩ cũng không dám nghĩ.

“Đúng, rất lợi hại sao, ở đảo Ẩn Linh Bồ Đào ca ca đang khống chế hơn ba nghìn tòa Vệ Tinh vũ khí Thiên Cơ.” Tiểu Linh tán dương.

“Lợi hại,

Bốn vị đại tu Hóa Thần kỳ, xém chút thì toang rồi”. Phượng Trường Ninh nói.

“Trường Ninh tỷ tỷ nhanh phát triển lên, đến lúc đó đại trưởng lão sẽ phái tới đồ vật lợi hại hơn.” Tiểu Linh nói.

“Được.”

Đảo Ẩn Linh, sau khi Từ Phàm xem hết thước phim tiếp diễn cỡ lớn, thì lại bắt đầu cuộc sống cá ướp muối thường ngày.

Câu cá, giảng đạo cho các đệ tử, khi nhàm chán quan tâm một chút sự phát triển của Yêu Linh giới.

Tiên thành Thượng Tôn, Tiên trấn Hỏa Sơn, bên trong điện Luyện Khí.

Có hơn mười vị tu sĩ Hợp Thể thậm chí Đại Thừa kỳ, đều đang vây quanh điện chủ của điện Luyện Khí.

“Điện chủ đại nhân, ngươi nói cho chúng ta biết đi, tông sư ở phòng luyện khí số một rốt cuộc là ai, ta van ngươi.”

“Đại chiến hai giới sắp nổ ra, trong tay chúng ta còn không có đạo khí tiện tay, đến lúc đó gặp phải Yêu Tộc thế lực ngang nhau, ta giết không được, chết cũng không cam lòng.” Một vị tu sĩ râu quai nón người cao hai mét, cơ bắp rắn chắc khẩn cầu nói.

Tu Tiên giới nghe đồn, Tiên thành Thượng Tôn, Tiên trấn Hỏa Sơn đã đến một vị Tông Sư Luyện Khí, không tới hai tháng thì luyện chế ra một món đạo khí.

Trong lúc nhất thời, những thứ đó thu thập xong Hợp Thể kỳ trở lên đạo khí linh khoáng linh tài, không có tu sĩ của đạo khí đều đỏ hoe mắt.

Toàn bộ đại lục trung tâm, Tông Sư Luyện Khí nổi tiếng không nhiều, nhưng phàm là tờ đơn hiện tại trong tay Tông Sư Luyện Khí có thể nghe ngóng được đều xếp ở mấy trăm năm sau này.

Cho nên hiện tại những tu sĩ không có xếp hạng trong đại lục trung tâm bắt đầu chuyển dời mục tiêu đến người vừa thăng cấp, hoặc là Tông Sư Luyện Khí trước kia của ẩn thế.

Trong nháy mắt phân thân số một luyện chế xong đạo khí, mặc dù dao động phát tán ra khi đạo khí thành hình bị đại trận của phòng luyện khí ngăn chặn, nhưng vẫn là có một tia tiết lộ, tràn ra đến bên ngoài phòng luyện khí.

Nhưng mà từng tia tiết lộ này, trong nháy mắt làm cho những nghị lực của Luyện Khí sư đang Luyện Khí đó nổi lên.

Trong thời gian ngắn, tin tức Tiên trấn Hỏa Sơn xuất hiện một Tông Sư Luyện Khí đến đã truyền khắp toàn bộ đại lục trung tâm, những tu sĩ đại năng không xếp hạng có linh khoáng đạo khí đó vào trong nháy mắt mắt đều đỏ.

Điện chủ điện Luyện Khí đang nhìn người vây quanh ở bên cạnh mình, bất đắc dĩ nói: “Các ngươi về đi, vị tông sư kia là Tông Sư Luyện Khí của tông môn nào đó, các ngươi không có chỗ xếp hạng.”

“Không thử một chút sao có thể biết, xin điện chủ cho chúng ta cơ hội.” Một đám người cầu khẩn nói.

Điện chủ có chút nhức đầu cuối cùng bất đắc dĩ nói: “Các ngươi nói một chút về thù lao của các ngươi và số lượng đạo khí cùng linh khoáng luyện chế mà muốn định chế.”

“Chỗ ta thống kê một chút, để vị Tông Sư Luyện Khí kia xem qua, ta chỉ có thể giúp các ngươi đến nơi đây, các ngươi còn làm ồn nữa thì cũng là kết quả này.’ Điện chủ lớn tiếng nói.

Cuối cùng mặc dù đám người không có cam lòng, nhưng vẫn là để lại ngọc giản, bên trên có đạo khí mà mình muốn luyện chế.

Ba ngày sau, sau khi điện chủ xác định phân thân số một không có Luyện Khí, mới thông báo phân thân số một bản thân muốn tới thăm hỏi.

Sau khi Tông Sư Luyện Khí luyện chế xong một món đạo khí, thường muốn tu dưỡng mấy ngày.

Cửa lớn của phòng luyện khí số một từ từ mở ra, đi vào, thì điện chủ đã phát hiện phân thân số một đang cầm một quyển sách lớn để đọc.

Phi thăng XX, đây là câu chuyện kể về thế giới Đại Thiên sao, điện chủ nghĩ thầm đến.

Sau khi phân thân số một nhìn thấy điện chủ, từ từ thu hồi sách lớn, đứng dậy nhiệt tình nghênh đón nói: “Lão ca, hoan nghênh khách quý, đúng lúc muốn mời ngài bình giám một chút đạo khí ta mới luyện chế ra.”

Một thanh linh kiếm đạo khí huyền thiết vạn năm xuất hiện ở trong tay của phân thân số một, thân kiếm run rẩy, phát ra từng tia kiếm minh.

“Kiếm linh tự sinh, kiếm minh thanh thúy, không cần nhìn kỹ thì ta đã biết đây là một thanh linh kiếm tinh phẩm đạo khí, xem ra cũng không tệ.”

Điện chủ cẩn thận quan sát thanh linh kiếm huyền thiết đạo khí này, trong miệng âm thầm lấy làm lạ, trong lòng lại xem trọng hơn chút về thiên phú Luyện Khí của phân thân số một.

Sau khi quan sát một hồi lâu, điện chủ mới nhớ tới chính sự, nói với phân thân số một: “Lão đệ, toà phòng hộ pháp trận của phòng luyện khí này chưa có làm xong, sự dao động đã phát tán ra khi đạo khí thành hình này của ngươi tràn ra ngoài một chút, đã dẫn tới sự chú ý của những tu sĩ không có đạo khí kia.”

“Ngươi không ra, thì bọn họ tìm tới ta.”

Điện chủ nói đưa lên một tấm ngọc giản.

Phân thân số một nhận lấy xem xét, khá lắm, hơn một nghìn tin tức xin mua đạo khí, vẫn viết lên số lượng thù lao và linh khoáng chuẩn bị.

Tùy tiện tìm một tin vừa tính chính là gấp bốn lần thu nhập trở lên.

“Ngươi xem một chút, có cái nào coi trọng ta sẽ liên lạc tu sĩ đó cho ngươi.” Điện chủ nói.

“Đã làm phiền lão ca rồi.” Phân thân số một nói, trước khi đến bản thể đã đặc biệt phân phó hắn phải giữ gìn mối quan hệ tốt với điện chủ điện Luyện Khí.

“Giữa huynh đệ với nhau khách khí cái gì.” Điện chủ không thèm để ý nói.

“Lão ca có thời gian chúng ta thảo luận một chút hệ thống trận pháp phù văn tiên văn đó của ngươi.”

Ánh mắt điện chủ trong nháy mắt phát sáng lên.

Chương 287: Thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ

Từ Phàm đang ướp cá muối nhận được danh sách phân thân số một gửi tới.

“Ôi trời ơi, giá thị trường hiện tại đều bạo lực như vậy rồi sao.” Từ Phàm đang xem danh sách nói.

“Lợi nhuận của bất kỳ đơn đặt hàng đặt hàng nào bên trên cũng có thể đạt tới 400% , đây vẫn là ít nhất.”

“Để ta xem xem có đồ vật cần thiết nào không.” Từ Phàm nói, vừa rồi hắn chỉ là tùy tiện lướt một cái, đã phát hiện mấy loại linh quáng tương đối khan hiếm, số lượng còn không ít.

Từ Phàm thu cần câu lại, đổi một cái ghế nằm, thoải mái nằm xuống, sau đó chiếu thông tin trong ngọc giản lên giữa không trung.

“Hồ lô Nạp Yêu, tháp Thiên Cơ, linh kiếm Ám Ảnh, Trấn Hồn Châu, Sơn Hà Trấn Thế Đồ, linh kiếm Vạn Mẫu.”

Từ Phàm xem lần lượt từng loại, nhìn thấy có linh khoáng cần thiết đều ghi chép lại.

Cuối đơn đặt hàng có một thông tin muốn mua khiến cho Từ Phàm hứng thú.

“Có ba nghìn thanh linh kiếm Bảo khí Ngũ giai, ba thanh linh kiếm đạo khí, một món đạo khí vạn kiếm trận đồ.”

Đang xem thù lao, Từ Phàm cảm giác giống như là đã gặp người quen.

“Thù lao, ba món thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ.”

“Diệp sư huynh, là ngươi sao.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ, bên trên không chỉ có quá trình kỹ càng luyện chế Tiên Khí, còn có đem ý chí tiên văn tương ứng đính kèm, nhưng mà đều là tạm thời, chỉ có thể dùng mấy lần.

Tu sĩ kiếm trận, có thể lấy ra loại vật này, cho dù là phỏng chế, Từ Phàm cảm giác cũng chỉ có hắn.

Lúc này, ở bên trong một khách sạn trong Tiên trấn Hỏa Sơn, Diệp Tiêu Dao đang chỉ đạo dựa theo Lão Kiếm, phỏng chế thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ.

“Lão Kiếm, cái này của ngươi có đáng tin không, vạn nhất nếu tông sư người ta rèn đúc Tiên Khí bằng ý chí tiên văn bên trên, vậy chúng ta chẳng phải là lộ tẩy rồi.” Diệp Tiêu Dao nói, nhưng động tác trên tay không chậm lại chút nào.

“Lần trước lừa gạt con Yêu Long già đó như thế nào, ngươi quên rồi?”

“Ba món thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ ta đưa ra thực sự tồn tại, quá trình luyện chế cũng đều là thật, thứ giả duy nhất chính là ý chí tiên văn tạm thời đó.”

“Tin tưởng ta, ở Tu Tiên giới thiếu thốn về kiến thức Luyện Khí, không có vị Tông Sư Luyện Khí đó ngốc để luyện chế đồ vật bên trên.” Lão kiếm nói lên nỗi lòng của Diệp Tiêu Dao.

“Vạn nhất làm sao bây giờ, hiện tại chúng ta vẫn không thể đắc tội với Tông Sư Luyện Khí.”

Diệp Tiêu Dao bĩu môi nói, đã đắc tội Tông Sư Luyện Khí, tối thiểu ở đại lục trung tâm sẽ không tìm thấy Tông Sư Luyện Khí luyện chế đạo khí cho mình.

“Không có vạn nhất, bây giờ ta cho ngươi công pháp tu luyện cấp bậc Chân Tiên ngươi có thể luyện không.”

“Cái này giống với Tiên Khí rèn đúc đồ, trình độ bây giờ của bọn họ luyện không ra, nhưng mà quan sát một chút, tăng lên Luyện Khí chi đạo của bản thân vẫn có thể làm được.” Lão Kiếm nói.

“Được rồi.” Diệp Tiêu Dao nói, một cái thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ có bộ dạng của Ngọc Điệp đã được hắn thành công chế tạo ra.

Nhìn thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ được một cỗ khí tức thần bí vờn quanh, Diệp Tiêu Dao nói: “Chúng ta có thể đi lừa gạt một chút Yêu Tộc bằng phương pháp giống nhau được không.”

“Ngươi không muốn chết tốt nhất đừng như vậy.” Lão Kiếm ở trong lòng của Diệp Tiêu Dao hừ hừ nói.

“Nơi này xem như vùng quan trọng của nhân tộc, đại lục trung tâm xem như một nơi có trật tự hoàn chỉnh. Ngươi ở đây lộ ra cự phú, dù là Đại Thừa Tôn Giả muốn động tới ngươi, cũng phải tuân thủ quy tắc.”

“Ngươi đoán ở Yêu Tộc có trật tự giống vậy không.”

Nghe thấy lời nói của Lão Kiếm, Diệp Tiêu Dao nhẹ gật đầu.

Khi Diệp Tiêu Dao mô phỏng xong ba món thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ lòng tin tràn đầy chờ đợi Tông Sư Luyện Khí triệu hoán đạt thành giao dịch, nhưng một khoảng thời gian về sau dài dằng dặc để hắn có chút hoài nghi cuộc đời.

“Lão Kiếm, cách của ngươi không được.” Diệp Tiêu Dao hét lên từ trong đáy lòng.

“Không nên như vậy, có Tông Sư Luyện Khí nào có thể chống đỡ được cám dỗ như này”. Lão Kiếm nghi ngờ nói.

Điện Luyện Khí Tiên trấn Hỏa Sơn, phòng luyện khí số một, điện chủ ngồi đối diện với phân thân số một.

“Lão đệ, bên ba món thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ bên trong kia ngươi không rung động sao.” Điện chủ cười hỏi.

“Điểm đạo khí và Bảo khí đó đối với điện chủ mà nói thì thoải mái, vì sao không lấy.” Phân thân số một hỏi ngược lại.

“Cái đồ chơi này ở tổng bộ vạn Bảo Giới hội trưởng lão còn nhiều, chỉ là ý chí tiên văn bên trên đều mơ hồ, ba món thượng cổ Tiên Khí rèn đúc đồ đó đoán chừng cũng là như vậy.” Điện chủ giải thích nói.

“Loại đồ vật ở thượng giới này, vì sao nhiều như vậy.” Phân thân số một nghi ngờ nói.

“Còn không phải lão tử ta, sớm thăng cấp đại tông sư Luyện Khí, dẫn tới các thế lực lớn thế giới Đại Thiên tranh đoạt lão tử ta, những vật này đều là thứ khi đó sót lại.” Biểu cảm của điện chủ bình thản nói, không có một chút cảm giác khoe khoang.

“..........”

“Ngươi khẳng định đang suy nghĩ, vì sao bây giờ ta vẫn đang phát sầu vì một bộ hệ thống trận pháp phù văn tiên văn kia.” Điện chủ chủ động nói.

Phân thân số một gật gật đầu, Từ Phàm cũng đang thông qua bí pháp nghe đối thoại của bọn họ.

“Lão tử đó ta quả thực để lại rất nhiều chuẩn bị ở sau, để cho ta trơn tru thăng cấp đại tông sư Luyện Khí không thành vấn đề.”

“Lúc đầu ta cũng dự định nhận mệnh, muốn trách thì trách câu nói đó khi lão tử ta ra đi nói.”

“Nói ta chút tiền đồ này đời này chỉ có thể dựa vào hắn trở thành đại tông sư Luyện Khí.” Điện chủ thở dài một hơi nói, cảm giác bị lão tử nhục nhã còn mãnh liệt hơn so với người bình thường.

“Cho nên ta quyết định, nhất định phải đi đột phá tông sư Luyện Khí đại bằng thực lực của mình.” Điện chủ kiên định nói.

Nhìn điện chủ đấu chí dâng trào kiên nghị như thế, phân thân số một quyết định sau này sẽ thảo luận vấn đề hệ thống phù văn tiên văn với điện chủ nhiều hơn.

“Ha ha, nhớ tới chuyện cũ, khiến lão đệ làm trò cười rồi.” Điện chủ ha ha nói.

“Đây là thể hiện sự thật tâm đối đãi ta của lão ca.”

Lúc này, trong tay phân thân số một xuất hiện ba đạo tiên văn, bắt đầu chậm rãi diễn hóa, cuối cùng tạo thành một bộ pháp trận phù văn tiên văn thanh lớn cấp bậc Tiên Khí.

Rất đơn giản, đơn giản làm cho điện chủ liếc một cái đã nhìn thấu toàn bộ tiên văn trận pháp. Nhưng đồng thời cũng rất phức tạp, sắp xếp và quấn quanh cơ sở nhất của tiên văn hắn lại nhìn không rõ, ở vào loại trạng thái cái hiểu cái không đó.

“Đây là lúc lão đệ nghỉ ngơi khi vừa luyện chế xong đạo khí, ngộ ra pháp trận tiên văn.” Phân thân số một nói.

Lúc này điện chủ kích động toàn thân bắt đầu run rẩy, hắn cảm giác trong này có một bộ đồ vật bị khiếm khuyết của pháp trận tiên văn kia của hắn, chỉ cần bù đắp cái đồ vật này, thì hắn có thể thăng cấp đại tông sư Luyện Khí.

Nhưng mà hiện tại điện chủ vô cùng nghi ngờ, hắn cảm giác mình xem hiểu bộ pháp trận tiên văn này, từ đầu xem đến cuối không có gì là không hiểu.

Nhưng chính cái pháp trận tiên văn đơn giản này, trong mắt hắn lại cách một tầng sương mù, giống như thế nhân ai ai cũng biết một cộng một bằng hai, nhưng để ngươi chứng minh vì sao khi một cộng một bằng hai thì bắt đầu luống cuống.

Điện chủ đang nhìn bộ pháp trận tiên văn này một thời gian thật dài, mới từ từ thu tâm trí lại, nhìn phân thân số một nói: “Lão đệ, cám ơn.”

Nói xong thì biến mất ở trước mặt phân thân số một.

“Số một, cái pháp trận tiên văn này của ngươi có phải là có chút khó khăn, không nên tuần hoàn tiến dần sao.” Giọng nói của Từ Phàm từ trong pháp bảo truyền tin truyền tới.

“Trước hết để hắn mở mang kiến thức một chút về phong cảnh ở đỉnh núi, sau đó lại dạy hắn leo lên đỉnh núi như thế nào.” Phân thân số một từ tốn nói.

“Tùy ngươi làm thế nào, chỉ cần có thể duy trì được tình hữu nghị giữa huynh đệ là được.” Từ Phàm nói.

“Bởi vì lão tử điện chủ?”

“Huynh đệ chính là huynh đệ, đừng nói lời khách khí như vậy.” Từ Phàm cười nói.

Chương 288: Hư Vô Chi Phong

Sau khi cúp điện thoại, Từ Phàm lắc đầu cười nói: “Ngươi cho điện chủ nhìn thấy dáng vẻ của thiên đường, hắn còn cam tâm làm một Luyện Khí Đại Tông Sư bình thường à.”

Ít nhiều gì Luyện Khí Tông Sư cũng có loại tính cách cố chấp, ngươi để một Luyện Khí Tông Sư nhìn thấy một vấn đề khó khăn khiến hắn cảm thấy hứng thú như vậy, có lẽ cả đời hắn đều sẽ chôn chân ở nơi đó.

“Thôi vậy, có phân thân số một ở đó.” Từ Phàm nói ra.

Lúc này trong lòng Từ Phàm có cảm ứng, bấm ngón tay tính toán, nói ra: “Đại kiếp trần thế của tên đồ đệ ngốc nhà ta sắp bắt đầu rồi.”

Đại lục Thiên Ma, bên ngoài Nguyên Mộc Ma Thành, Ma Thành này cách Thiên Ma Tông cũng không phải quá xa, chỉ khoảng chừng ba tòa Ma Thành.

Bên ngoài Nguyên Mộc Ma Thành, Tô Nhiễm Thiên dùng trận bàn bố trí tầng trận pháp tiếp theo, cẩn thận nhìn xung quanh, đề phòng có người trốn ở một góc bí mật nào đó nhìn trộm.

“Thiên Nhi, làm ở chỗ này đi, cách Nguyên Mộc Ma Thành mười vạn dặm, cộng thêm đất đai cằn cỗi, chắc hẳn không có người nào chú ý đến chúng ta đâu.” Lý Tinh Từ nói ra.

“Vâng.” Tô Nhiễm Thiên dịu dàng nói.

Một con voi trắng nhỏ xuất hiện, sau khi kêu lên một tiếng, bắt đầu thân thiết đi vòng quanh Tô Nhiễm Thiên.

“Được rồi, được rồi, biết ngươi đói bụng rồi.” Tô Nhiễm Thiên lấy mấy linh quả thượng phẩm ra cho voi nhỏ ăn.

Lúc này, một cơn gió thổi qua. Bóng hình hai người đã xuất hiện ở nơi cách trận pháp mấy nghìn dặm, mà hai hư ảnh bên trong trận pháp vẫn đang chơi đùa cùng voi nhỏ.

“Được rồi, ba ngày sau trận pháp này sẽ tự động biến mất, đến lúc đó người của Thiên Ma Tông ắt sẽ tìm được nó.” Tô Nhiễm Thiên cẩn thận nhìn xung quanh rồi nói ra, nàng vẫn luôn nhớ kỹ lời nói của Từ Phàm, vì vậy luôn luôn cảm thấy sẽ xảy ra chút chuyện gì đó.

“Thiên Nhi, ngươi cẩn thận quá mức rồi, cứ thuận theo tự nhiên là được.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói.

Đúng lúc này, đột nhiên một cơn Hư Vô Chi Phong đột nhiên nổi lên, trong nháy mắt cắn nuốt khu vực hai người đang đứng, tạo thành một cái hố sâu khổng lồ.

Không lâu sau, một Đại Thừa Tôn Giả xuất hiện trên không trung hố sâu, sắc mặt không chút thay đổi quan sát xung quanh, sau đó gửi tin tức về Thiên Ma Tông.

“Có lẽ hai người này là tu sĩ bên ngoài đại lục Thiên Ma, coi như các ngươi không may, lại tiến vào Hư Vô Chi Giới, cho dù là thần tiên cũng không thể nào cứu được các ngươi.” Đại Thừa Tôn Giả lắc đầu nói ra, tiện tay thi triển bí pháp, bắt đầu phong ấn khu vực bị cắn nuốt này.

Ẩn Linh môn, phía trên Thập Vạn Lý Cực Hồ.

“Đồ đệ đáng thương, cũng không biết lúc nào mới có thể gặp ngươi.” Từ Phàm thở dài nói.

Bởi vì tinh thông Chiêm Bặc chi đạo, Từ Phàm đều có thể biết phần nào kiếp nạn mà đồ đệ phải gặp trong tương lai.

Trong mấy đồ đệ, kiếp nạn mà tứ đồ đệ Lý Tinh Từ của hắn gặp phải là tương đối nguy hiểm, thậm chí trước kia còn có thể nói là nguy hiểm nhất, nhưng về sau lão tam Hướng Trì chính thức nhận Kiếm Vô Cực làm đồ đệ, lúc này kiếp nạn của Lý Tinh Từ biến thành thứ hai.

Sau khi tinh thông Chiêm Bặc chi đạo, Từ Phàm liền hiểu, kiếp nạn nhỏ có thể trả một cái giá đắt để hóa giải, nhưng kiếp nạn lớn trong cuộc đời thì không cách nào hóa giải được, cùng lắm cũng chỉ có thể trì hoãn mà thôi.

Lúc trước nguyên nhân khiến Từ Phàm thật lòng tác hợp Tô Nhiễm Thiên và đồ đệ mình kết làm đạo lữ không chỉ vì Tô Nhiễm Thiên có tiền, quan trọng hơn chính là Từ Phàm phát hiện kiếp nạn trên người đồ đệ Lý Tinh Từ của mình bắt đầu chia ra một phần cho Tô Nhiễm Thiên.

Kiếp nạn vốn cửu tử nhất sinh dần trở nên mơ hồ, dường như mệnh cách của hai người đang hòa vào nhau.

Nếu không phải bởi vì nguyên nhân này, Từ Phàm sẽ không cho phép có người ép đồ đệ của mình, cho dù là phú bà có tiền xinh đẹp cũng không được.

Hư Vô Chi Giới, bên dưới biển lớn xanh biếc, một đôi nam nữ hôn mê trên bờ cát.

Mãi đến khi thủy triều dâng lên, sóng nước đập vào trên mặt hai người, Lý Tinh Từ mới chậm rãi tỉnh lại.

Lúc này Lý Tinh Từ cảm thấy toàn thân bủn rủn đau nhức, chỉ có thể miễn cưỡng đứng dậy.

Lý Tinh Từ bình tĩnh quan sát bốn phía xung quanh, cảm nhận tình trạng trong cơ thể mình, sau đó hai tay luồn qua nách Tô Nhiễm Thiên, đi đến chỗ cao hơn trên bãi cát.

Không bao lâu sau, Tô Nhiễm Thiên cũng tỉnh lại.

“Tinh Từ, đây là nơi nào.” Tô Nhiễm Thiên hỏi, tình trạng hiện giờ của nàng rất không tốt, cảm giác giống như linh lực toàn thân bị phong ấn, bị người ta đánh một trận vậy.

“Ta cũng không rõ lắm, nhưng có thể xác định, nơi này không phải Tu Tiên giới.”

Lý Tinh Từ ngồi bên cạnh Tô Nhiễm Thiên, nheo mắt nhìn mặt trời trên không trung.

“Đây là tiểu thế giới kia sao?”

“Không phải, nơi này là thế giới chân thật, mặt trời trên không trung cũng là chân thật, không giống với hình chiếu mà mặt trời chiếu ra trong tiểu thế giới kia.” Lý Tinh Từ nói rồi dùng tay đo thử độ cao của mặt trời.

“Linh lực trên người chúng ta không phải bị phong ấn, mà là bị tan biến rồi.”

“Cường độ thân thể chúng ta cũng hạ xuống giống như người phàm, thậm chí còn không bằng người phàm.” Lý Tinh Từ cảm nhận tình trạng cơ thể rồi nói ra.

Tô Nhiễm Thiên chau mày, đối với nàng mất đi tu vi chính là tin tức xấu nhất.

“Ục ục ~~”

Bụng hai người đồng thời vang lên.

Tô Nhiễm Thiên theo bản năng muốn lấy đồ từ trong nhẫn không gian ra, kết quả phát hiện nhẫn không gian đã biến thành vật trang trí, mà đạo khí hành cung của mình cũng không cách nào sử dụng.

Lý Tinh Từ khẽ vỗ lên bả vai Tô Nhiễm Thiên, mỉm cười nói: “Chuyện này giao cho ta.”

Sau đó đứng dậy tìm hai viên đá cuội to chừng quả trứng gà, đi về phía cây ăn quả cao chừng ba mươi mét ở cách đó không xa.

Lý Tinh Từ dùng kỹ thuật đặc biệt ném hai viên đá cuội lên, trực tiếp ném rơi hai trái cây to chừng quả bóng đá.

Lý Tinh Từ bóc vỏ ngoài trái cây, quan sát một chút, sau đó đưa cho Tô Nhiễm Thiên, mình cũng bóc nốt quả còn lại.

“Thiên Nhi, ăn đi, trái cây này không có độc.”

“Cảm ơn Tinh Từ.” Tô Nhiễm Thiên tin tưởng không chút nghi ngờ lời nói của Lý Tinh Từ.

Trái cây to chừng quả bóng đá có vỏ xanh ruột đỏ, phần giữa rất mọng nước, ngọt nhẹ mà không ngán, hơn nữa hai người đều đang đói bụng, cho nên nhoáng cái đã ăn sạch sẽ.

Sau khi ăn trái cây xong, tình trạng của hai người cũng tốt hơn.

“Tinh Từ, chúng ta làm sao bây giờ.” Tô Nhiễm Thiên không nhịn được hỏi, bây giờ tu vi hoàn toàn biến mất, nàng đã thật sự biến thành một nữ tử yếu ớt.

Lý Tinh Từ liếc nhìn xung quanh rồi nói: “Trước tiên chúng ta leo lên đỉnh núi, nhìn xem xung quanh có nhà ở hay không.”

“Ta cảm thấy nếu tìm được người thì có thể hiểu rõ tình hình nơi này, cũng biết làm thế nào để rời khỏi.”

Lúc này bỗng nhiên Lý Tinh Từ nghĩ đến điều gì đó, hỏi Tô Nhiễm Thiên: “Thiên Nhi, xa xa có hai ngọn núi, ngươi chọn một ngọn đi.”

“Ngọn này đi.” Tô Nhiễm Thiên tiện tay chỉ vào một ngọn núi, đối với lời của Lý Tinh Từ, nàng rất ít khi hỏi vì sao.

Hai người đi về phía ngọn núi, trên đường đi, Lý Tinh Từ vẫn luôn an ủi Tô Nhiễm Thiên.

“Thiên Nhi, đừng lo lắng, tin tưởng ta, chắc chắn có thể dẫn ngươi ra ngoài.” Lý Tinh Từ đảm bảo nói.

“Tinh Từ, ta không lo lắng điều này, bây giờ chúng ta tay không tấc sắt, lỡ như gặp nguy hiểm thì phải làm sao bây giờ.”

“Gào gào ~~” Tô Nhiễm Thiên vừa dứt lời, năm con Cự Lang đã trưởng thành to chừng con trâu nước xuất hiện, bao vây xung quanh hai người.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên đã không thể bình tĩnh nữa rồi.

Ánh mắt Cự Lang đỏ rực, miệng chảy nước miếng nhìn chằm chằm hai người, hệt như nhìn thấy món ăn ngon trên đường đi vậy.

“Tinh Từ, kiếp sau ngươi có còn nhớ đến ta không.”

“Chuyện của kiếp sau thì kiếp sau nói.” Móng tay của Lý Tinh Từ bắt đầu biến đổi.

Chương 289: Đạo khí linh kiếm thứ hai của Ninh Đạo

Móng tay trên tay Lý Tinh Từ vừa biến đổi, một thanh trường kiếm xuất hiện trong tay hắn.

“Tinh Từ, linh lực của ngươi khôi phục rồi!” Tô Nhiễm Thiên vui mừng nói.

“Không phải, đây là đồ sư phụ cho ta lúc chúng ta sắp đi.”

Ba ánh kiếm lóe lên, trực tiếp đâm xuyên qua mi tâm ba con Cự Lang, chết ngay tại chỗ.

“Gào gào ~~”

Ánh mắt hai con Cự Lang còn lại đã bắt đầu xuất hiện sợ hãi, cái đuôi che mông mình lại, nhìn chằm chằm Lý Tinh Từ, chậm rãi lùi về sau, ý đồ muốn chạy trốn.

“@#%#@ $#%.” Ánh mắt Lý Tinh Từ lóe lên sắc thái kỳ lạ, trong miệng phát ra âm thanh kỳ quái.

Lúc này, Cự Lang vốn đang sợ hãi dần dần bình tĩnh trở lại.

“& p;% $ $#%.” Lý Tinh Từ tiếp tục phát ra âm thanh kỳ quái, mãi đến khi ánh mắt hai con Cự Lang nhìn hai người thay đổi, trở nên thân thiết hơn thì mới ngừng lại.

“Tinh Từ, ngươi chắc chắn là chưa khôi phục linh lực.” Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ, nghi ngờ hỏi.

“Chắc, đây chỉ là một số thủ đoạn trong giang hồ của phàm nhân, không cần linh lực, dùng phương pháp đặc biệt là có thể làm được.” Lý Tinh Từ giải thích.

Những thứ này có một phần là Từ Phàm dạy, mà một phần khác là học được khi ở Bách Thế Luân Hồi.

Sau khi hai con Cự Lang bị Lý Tinh Từ dùng thủ đoạn mê hồn khống chế, lập tức biến thành vật cưỡi của hai người, chạy về phía ngọn núi kia.

Dọc đường đi, Tô Nhiễm Thiên luôn dùng ánh mắt sùng bái nhìn Lý Tinh Từ, như vậy cũng khiến tâm trạng nặng nề của Lý Tinh Từ dần dần tốt hơn.

Có câu, nhìn núi tưởng gần mà rất xa, mãi đến khi mặt trời lặn xuống, hai người mới đến dưới chân núi.

Lý Tinh Từ dùng móng tay sư phụ cho biến hóa thành các loại công cụ, cuối cùng dựng một cái lều nhỏ thô sơ.

Nhìn bầu trời sao khác biệt này, Tô Nhiễm Thiên nói: “Xem ra nơi này quả thật không phải là Tu Tiên giới, không một vì sao ngân hà nào trên trời giống với Tu Tiên giới cả.”

Lý Tinh Từ ngồi cạnh đống lửa nướng thú nhỏ Cự Lang vừa bắt được.

“Chúng ta nhất định có thể ra ngoài, sư phụ từng nói, là phúc không phải họa, vì vậy chắc chắn sẽ không đắm chìm ở nơi như thế này.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói, tiện tay đưa thịt thú vật đã nướng xong cho Tô Nhiễm Thiên.

“Nơi này vật tư phong phú, chúng ta tạm thời không cần lo lắng cho vấn đề ăn uống.”

Tô Nhiễm Thiên nhận thịt nướng, tò mò hỏi: “Tinh Từ, những bản lĩnh này của ngươi đều học được từ chỗ sư phụ ngươi sao?”

“Không phải toàn bộ, có cái học được trong Bách Thế Luân Hồi.” Lý Tinh Từ thì thầm nói ra, hắn nghĩ đến kiếp sống cô đơn cả đời tại nơi hoang dã kia.

Trong ánh lửa, Tô Nhiễm Thiên nhìn khuôn mặt đẹp trai thăm thẳm của Lý Tinh Từ, khẽ nói: “Tinh Từ, có thể kể những chuyện trong luân hồi của ngươi không?”

“Được, dù sao bây giờ cũng không vội đi, coi như kể chuyện xưa cho ngươi nghe ậy.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói.

“Đời thứ nhất, ta sinh ra tại…”

…

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm chậm rãi mở mắt, lẩm bẩm: “Đồ đệ ngốc coi như đã vượt qua cửa ải thứ nhất trong đại kiếp trần thế rồi.”

“Sư phụ, Tinh Từ có thể bình an vượt qua chứ.” Từ Cương ở sau lưng Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên, cũng không nhìn xem sư phụ hắn là ai.” Từ Phàm đắc ý nói.

“Sư phụ, ngươi nói ta có kiếp nạn không.” Từ Cương hỏi.

“Có, trong thế giới bao la sau này, có Cự Yêu coi trọng bảo vật của vi sư, muốn giết người đoạt bảo, ngay giây phút vi sư sắp chết, ngươi như thần binh từ trên trời xuất hiện.”

“Nào biết ngươi cũng không phải là đối thủ của Cự Yêu này, cuối cùng vì để cho vi sư chạy trốn, ngươi thi triển bí pháp đồng vu quy tận với Cự Yêu này.” Từ Phàm bịa lung tung.

“Nguyện vọng suốt đời của đồ nhi chính là bảo vệ bên cạnh sư phụ, nếu đúng như lời sư phụ nói, đồ nhi chết có ý nghĩa.” Từ Cương nói ra, giọng điệu lạnh nhạt, bày tỏ rất hài lòng về kết cục của mình.

“Chết có ý nghĩa gì chứ, không phải nghe xong câu chuyện này thì ngươi phải quyết chí vươn lên, cố gắng tu luyện hay sao?”

“Không cần nàng dâu, mặc kệ con cái.” Từ Phàm lườm cái tên đồ đệ không biết phấn đấu này của mình, cái suy nghĩ kỳ lạ gì đây chứ.

“Sư phụ, đồ nhi nghĩ sai rồi.” Từ Cương xấu hổ nói, đúng vậy, tại sao mình không cố gắng nâng cao tu vi để tiêu diệt Cự Yêu kia.

Từ Phàm nhìn về phía đại lục Thiên Ma, trong lòng nghĩ không biết đồ vật mình chuẩn bị cho lão tứ có dùng được hay không.

Nhẫn không gian hóa thành móng tay Lý Tinh Từ kia không chỉ đơn giản là một cái nhẫn không gian, nó còn là một công cụ vạn năng, có thể biến hóa ra các loại hình dạng.

Đây là thứ đồ Từ Phàm đặc biệt chế tạo để dùng trong hoàn cảnh không linh khí, dự tính ban đầu chính là phòng ngừa một ngày nào đó mình rơi xuống nơi không có linh khí, đồng thời cũng cho các đồ đệ dùng khi gặp kiếp nạn.

Chỗ nghịch thiên nhất của cái nhẫn không gian này chính là có thể lợi dụng nguồn năng lượng khác thay thế cho linh khí để mở nhẫn không gian, bên trong có món quà sinh tồn mà Từ Phàm chuẩn bị cho bọn họ.

Buổi tối, khi Từ Phàm đang định nghỉ ngơi, một ánh kiếm xẹt qua chân trời, xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

Cả người Ninh Đạo chật vật, ở ngực còn có một vết cào, sâu thấy tận xương.

Từ Phàm ra khỏi phòng, sau khi nhìn thấy Ninh Đạo, lấy thánh dược trị thương đưa cho Ninh Đạo, nói.

“Ninh đại ca, khi nào rảnh ngươi đến lấy cũng được, không cần gấp gáp như vậy.” Từ Phàm nói ra.

Phân thân số một đã để đệ tử thương hội đưa một thanh đạo khí linh kiếm và một tòa Trấn Yêu Tinh trở về, sau khi lấy được đạo khí, Từ Phàm lập tức gửi tin tức cho Ninh Đạo, để hắn đến lấy đạo khí linh kiếm.

“Bây giờ ta còn thấy chậm, Đại trưởng lão, mau lấy linh kiếm ra cho ta xem.” Ninh Đạo không kịp chờ đợi nói ra, bây giờ hắn cảm thấy đạo khí linh kiếm trước kia nên về hưu rồi, luôn cảm thấy uy lực không đủ dùng.

Từ Phàm vẫy tay một cái, một thanh đạo khí linh kiếm vô chủ trôi nổi giữa không trung, phát ra tiếng kiếm xì xì, khiến trong lòng Ninh Đạo ngứa ngáy không thôi.

“Được luyện chế bởi huyền thiết vạn năm, phối hợp với trận pháp phù văn Trảm Kim Phá Sát của tiên văn chữ Phong, sau này Ninh đại ca sẽ là ác mộng của Yêu Tộc.”

Ninh Đạo kích động nhìn đạo khí linh kiếm trôi nổi trên không trung, toàn thân không tự chủ được tỏa ra kiếm ý.

‘Coong ~~~”

Một hư ảnh của kiếm đạo xuất hiện sau lưng Ninh Đạo, từ trên người Ninh Đạo tỏa ra kiếm đạo chi uy.

Lúc này dường như đạo khí kiếm linh vô chủ nghe thấy lời kêu gọi, dứt khoát bay về phía hư ảnh sau lưng Ninh Đạo, cuối cùng bị Ninh Đạo thu vào trong cơ thể.

“Ha ha, khiến Đại trưởng lão chê cười rồi, đạo khí có linh, không thể dùng thủ đoạn thông thường nhận chủ.” Ninh Đạo cười nói.

Vì vậy ngươi liền dụ dỗ nó à, Từ Phàm thầm nhủ trong lòng.

“Đại trưởng lão, cảm…”

Ninh Đạo vẫn chưa nói xong đã bị Từ Phàm ngăn lại.

“Ninh đại ca đừng nói lời khách khí như vậy nữa, thật sự không được thì kiếm thêm vài con Minh Hầu cho ta đi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Bây giờ chỉ có hai con Ngũ Linh Minh Hầu có thể chiến đấu bình thường, cảm thấy hơi không đủ dùng rồi.

“Ha ha, không phải chỉ là mấy con Ngũ Linh Minh Hầu à, khoảng thời gian trước ở Ngọc Hải Tiên Thành xuất hiện một bầy, ta đi bắt cho Đại trưởng lão, vẫn chỉ cần Luyện Hư kỳ sao?” Ninh Đạo cười ha ha nói.

Mấy con Ngũ Linh Minh Hầu có thể đổi một đạo khí linh kiếm, đúng là không khác gì được cho không.

“Kiếm nhiều thêm mấy con đi, có thể bắt được loại Ngũ Linh Minh Hầu nào cũng được.”

Từ Phàm nói rồi lấy một món bảo khí hành cung ngũ giai đưa cho Ninh Đạo, hắn biết trên người vị này ngoài linh kiếm thì không có món pháp bảo nào ra hồn.

Chương 290: Thực Thiết Nhất Tộc

Ninh Đạo rất tự nhiên mà nhận bảo khí hành cung.

“Ninh đại ca vẫn nên mau mau đi trị thương đi.” Từ Phàm nhìn vết thương đang dần xấu đi của Ninh Đạo nói.

“Vết thương nhỏ ấy không có gì đáng ngại, không ảnh hưởng đến chuyện ta cảm kích ơn của Đại trưởng lão.” Ninh Đạo không thèm để ý nói, lấy dược cao bí chế của hội trưởng lão ra bôi lên vết thương.

“Ninh đại ca lại đi nơi nào vậy, lần này hơi chịu thiệt nhỉ.” Từ Phàm nói ra.

Ninh Đạo lại uống thánh dược trị thương Từ Phàm cho, chậm rãi nói: “Bị năm con Yêu Lang Hợp Thể kỳ mai phục tấn công, suýt nữa không về được rồi, vẫn may có đạo khí linh kiếm Đại trưởng lão cho.”

“Là kiếm đạo của Ninh đại ca tài giỏi, ta đây chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

Nói thật ở trong mắt Từ Phàm, bên trong cấp bậc Hợp Thể kỳ, sức chiến đấu của Ninh Đạo cũng coi như mạnh lắm rồi, cho dù hắn muốn kiềm chế Ninh Đạo cũng phải tốn nhiều sức lực, điều kiện tiên quyết là không sử dụng Trấn Yêu Tinh.

“Còn nói lời đó làm gì, cũng không phải ta chưa từng thấy dáng vẻ ngươi trấn áp Ám Xà.” Ninh Đạo nói.

“Bây giờ không cần phải làm lớn như vậy nữa.” Từ Phàm nói ra, lần trước chỉ là bị ép bất đắc dĩ, vì vậy mới lấy hết thủ đoạn ra dùng.

“Đoán được, mỗi lần bị món đồ chơi trên đỉnh đầu kia nhìn chằm chằm, ta đều cảm thấy da đầu tê dại.”

Trấn Yêu Tinh có module thăm dò mạnh nhất, vì vậy mỗi lần Bồ Đào không có việc gì là khống chế Trấn Yêu Tinh quét nhìn toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Ha ha, lần sau ta sẽ dặn Bồ Đào chú ý hơn.” Từ Phàm xấu hổ nói ra, loại hình thức thăm dò sâu kia quả thật có thể khiến Hợp Thể kỳ cảnh giác.

Sau khi trò chuyện với Từ Phàm xong, Ninh Đạo trở về động phủ của mình trị thương.

“Được rồi, không nghỉ ngơi nữa.”

Từ Phàm quay người, thông qua Truyền Tống Trận trong tiểu viện đến không gian dưới lòng đất.

“Bào Đào, báo cáo tình huống bên chỗ Yêu Linh giới đi.”

Từ Phàm bị quấy rầy nghỉ ngơi, chỉ có thể buồn đến phát chán đi xem đồ chơi mình đặt ở đó ra sao.

Một màn ánh sáng mở ra, bên trên bắt đầu phát sóng tình huống của Yêu Linh giới.

“Lửng mật giáp dày nhất tộc đã phát triển đến cấp bậc của chủng tộc nhập lưu, có một vị Yêu Tôn Đại Thừa trấn giữ, trước mắt phát triển tốt đẹp.”

“Lại củng cố thêm một khoảng thời gian nữa, trụ sở dưới lòng đất bên kia có thể thu hoạch số lượng tài nguyên lớn rồi.”

“Cũng có thể khai thác số lượng lớn mấy thứ như linh khoáng mà bên này khan hiếm.”

“Bồ đào giới thiệu.”

“Phát triển không tệ, điều tiếc nuối duy nhất là mật lửng giáp dày số một vẫn chưa đưa ra quyết định.” Từ Phàm sờ cằm, tiếc nuối nói ra.

Từ Phàm cảm thấy dã tâm của mật lửng giáp dày số một còn lớn hơn mình nghĩ.

“Chủ nhân không cần để ý, sớm muộn gì mật lửng giáp dày số một cũng phải thỏa hiệp với chủ nhân thôi.”

“Bây giờ hắn chỉ là muốn chứng minh giá trị của mình, đòi hỏi càng nhiều tài nguyên từ ngươi thôi.” Bồ Đào nói ra.

Nghe thấy lời Bồ Đào, Từ Phàm sững sờ nói: “Từ bao giờ mà ngươi hiểu những thứ này vậy?”

Lúc này Bồ Đào dừng một lát, sau đó mới lên tiếng: “Tin tức trong kho số liệu tăng nhanh, sau đó ta tối ưu hóa chúng.”

“Sao ngươi không báo cáo lại cho ta.” Từ Phàm cau mày nói.

Lúc này, màn ánh sáng trước mặt Từ Phàm bắt đầu thay đổi, bên trên xuất hiện hình ảnh khi Từ Phàm câu cá.

Trong bức ảnh, Bồ Đào chủ động nói ra: “Chủ nhân, kho số liệu xảy ra thay đổi, số liệu tầng thấp nhất của Bồ Đào cần tối ưu hóa.”

“Chút chuyện nhỏ này không cần làm phiền ta.” Từ Phàm xua xua tay, không kiên nhẫn nói ra.

Đến đây, hình ảnh kết thúc.

“Ha ha, vậy à, về sau ta sẽ chú ý hơn.” Từ Phàm cười ha ha nói, sau đó lại bắt đầu nhìn Yêu Linh giới trên màn ánh sáng.

“Đúng rồi, Yêu Tôn mà mật lửng giáp dày lôi kéo là yêu quái gì?”

“Thực Thiết Yêu Tôn, coi như là chủng tộc ẩn cư trung lập hiếm thấy trong Yêu Tộc, chỉ trông coi mảnh đất nhỏ của riêng mình, thậm chí còn từng giúp Nhân Tộc khi Nhân Tộc và Yêu Tộc đại chiến thời viễn cổ.

“Dựa theo phân định của chủ nhân, Thực Thiết Nhất Tộc thuộc loại trung lập mà lương thiện.”

Bên trong màn ánh sáng xuất hiện hình ảnh một con gấu trúc, chỉ là hung mãnh hơn so với bên ngoài.

“Vậy mà lại là gấu trúc!” Từ Phàm hứng thú nói.

“Có thể để mật lửng giáp dày nhất tộc số một kiếm một con đến không, con non cũng được.”

Ai có thể chối từ hấp dẫn của việc nuôi một con gấu trúc chứ.

“Tốt nhất là không, tại Yêu Giới không có Yêu Tộc nào dám động vào con non của Thực Thiết Nhất Tộc.”

“Trừ phi có can đảm đối địch với chủng tộc trung lập Yêu Giới.” Bồ Đào nói ra.

“Được rồi, ta vẫn nên chơi khỉ vậy.” Từ Phàm tiếc nuối nói ra.

“Hỗn Thiết Cự Viên như thế nào rồi.” Từ Phàm lại hỏi.

“Bốn phía đều đã vững chắc, đã liên lạc với mấy tiểu tộc xung quanh, giao dịch rất thuận lợi, chắc hẳn một thời gian ngắn nữa tài nguyên báo lên sẽ tăng gấp bội.”

Từ Phàm gật đầu, tất cả đều phát triển theo chiều hướng tốt, chỉ cần yên tâm làm cá ướp muối, phát triển đến hậu kỳ, hắn dám tự xưng là vô địch giới này.

Trong Vực Cực Không, thông đạo dung hợp hai giới, dùng mắt thường đã không thể nhìn thấy biên giới, lúc này đối chọi của quân đội hai tộc đã đạt đến đỉnh điểm.

Lúc này trong ngôi sao nằm ở hậu phương quân đội, một thiếu niên chậm rãi mở mắt ra, trên mặt mang theo ý cười nhìn về phía Yêu Tộc đang tụ tập.

“Đồ ngu, công phu dưỡng khí này của ngươi còn phải luyện thêm nữa.”

Giọng nói của thiếu niên biến ảo khôn lường, truyền khắp Vực Cực Không.

Nhìn từ xa giống như một đại lục trên đỉnh đầu Cự Quy远看像是一座大陆的巨龟的头顶上, trong tòa cung điện Yêu Tộc to lớn huy hoàng, một nam một nữ đang tán tỉnh nhau.

Chàng trai coi thường nhìn về phía thiếu niên.

“Nhóc con Tinh Linh, ta thấy chiến ý bên phía ngươi cũng bị ép cho không động nổi rồi.”

“Xem ta đây.”

Chàng trai khẽ giơ tay trái lên.

Trong nháy mắt, khí thế toàn bộ quân đội Yêu Tộc bắt đầu có thay đổi, vô số Yêu Tộc lộ vẻ tàn nhẫn khát máu, nghĩ muốn tự tay xé rách phòng ngự của Nhân Tộc.

Trong mắt mấy nghìn chiếc chiến hạm cự thú phát ra ánh đỏ.

Lúc này, tất cả chiến hạm cự pháo của Nhân Tộc cũng bắt đầu tụ ánh sáng, trên chiến hạm có hư ảnh của Tôn Giả Nhân Tộc đang nở nụ cười lạnh lùng nhìn chằm chằm về phía Yêu Tộc.

Thời kỳ viễn cổ Nhân Tộc chúng ta đã có thể đuổi Yêu Tộc các ngươi ra khỏi giới này, bây giờ ta cũng có thể trấn áp Yêu Tộc các ngươi.

Bây giờ hai tộc chỉ chờ một tiếng ra lệnh, đại chiến sẽ bắt đầu.

Ngay khi sắp khai chiến, chàng trai đột nhiên cười giễu, thản nhiên nói ra: “Kiên nhẫn chờ đợi.”

Kim Sí Đại Bàng ra lệnh một tiếng, tất cả Yêu Tộc đều yên lặng trở lại.

“Đồ ngu ra vẻ thông minh.” Thiếu niên hơi thất vọng nói ra.

“Nhóc con Linh Tinh, ngươi lại muốn bẫy ta.”

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, ta nói cho ngươi biết, chỉ cần ta giết ngươi, chắc chắn Phi Vũ giới sẽ bị Yêu Tộc ta chiếm lĩnh.” Giọng nói chàng trai quanh quẩn toàn bộ Vực Cực Không.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, muốn chiếm lĩnh thế giới của Nhân Tộc ta, gọi cha ngươi đến đi.” Giọng nói thiếu niên mang theo trêu tức, thậm chí còn mang theo chút khích lệ.

“Nhóc con Linh Tinh, nếu ngươi đã để ý đến cha ta như vậy, thế xem con trai ta như thế nào, như vậy chúng ta chính là người một nhà rồi.” Chàng trai đáp lại vô cùng sắc bén.

Hai nhân vật đứng đầu hai giới Nhân Yêu bắt đầu mắng chửi lẫn nhau ngay trước mặt hàng tỉ sinh linh.

Quân đội Nhân Tộc bên này cũng toát ra vẻ thất vọng, xem tình hình thì trong thời gian ngắn không đánh nhau được rồi.

Trong cung điện Yêu Tộc trên đỉnh đầu Thiên Lục Quy.

Một tên thân người đầu sư tử đi đến, hệt như một cự thú viễn cổ.

“Thủ lĩnh, vì sao không khai chiến.”

“Ta với nhóc con Tinh Linh đối đầu mấy nghìn năm, mỗi một câu một từ hắn nói ra đều có động cơ riêng.

“Bây giờ khai chiến, chắc chắn không chiếm được chỗ tốt.”

Yêu Tộc thân người đầu sư tử chỉ nhìn sâu vào chàng trai, sau đó thi lễ rời đi.

Chương 291: Sửa chữa chiến hạm cự thú

Trong thế giới Hư Vô, trên thảo nguyên lớn, một nam một nữ cưỡi hai con ngựa tốt phi trên thảo nguyên.

Tô Nhiễm Thiên nhìn những thứ trong tay Lý Tinh Từ và nói: “Tinh Từ, ta vẫn chưa biết Đại trưởng lão có thể dùng phương pháp gì để biến nhẫn không gian này thành nhiều công cụ khác nhau.”

Lý Tinh Từ mỉm cười nói: “Sư phụ thích nhất những thứ kỳ quái đó, ông ấy cũng đã chế tạo ra rất nhiều pháp khí và con rối không cần đến sức mạnh tâm linh.”

Hắn và Tô Nhiễm Thiên không tìm thấy bất kỳ dân cư nào trên đỉnh núi mà chỉ tìm thấy một Thương Đạo cổ xưa trên thảo nguyên.

Lý Tinh Từ nói, khi còn nhỏ, Từ Phàm bắt bọn họ phải ghi nhớ vài công pháp chân khí nhân gian mà hắn sáng tạo ra. Tinh Từ nói: “Ta đã thử qua thế giới này và không thể chứa bất kỳ năng lượng nào, thậm chí năng lượng do chính nó tạo ra cũng không thể tồn tại bên trong.”

“Chỉ có Luyện Thể mới có một chút tác dụng, nhưng không thể vượt ra ngoài ranh giới của phàm nhân bình thường.”

Tô Nhiễm Thiên nhìn con đại bàng khổng lồ đang nhìn chằm chằm vào họ trên bầu trời, ước tính đôi cánh nó có thể dài tới mười mét, hắn nói: “Thật không may, thế giới này nguy hiểm hơn chúng ta tưởng tượng.”

Lúc này, trong bãi cỏ phía xa, một con sư tử đột nhiên xuất hiện đuổi theo hai người.

Lý Tinh Từ hóa thân thành một cây cung lớn với thiết kế rất phức tạp và tinh xảo, đồng thời rút ra bốn mũi tên từ giỏ mũi tên ở sau lưng.

Thình thịch! Thình thịch!

Bốn mũi tên liên tiếp.

Ba con sư tử cái và một con sư tử đực đang ăn cơm mềm bị bắn trúng ấn đường.

Trước khi chết, ánh mắt tuyệt vọng của sư tử đực nhìn hai người cưỡi ngựa, ta chỉ muốn ăn thịt ngựa của các ngươi, các ngươi lại giết cả nhà ta ư?

Lại đổi tay cầm cung, Lý Tinh Từ nhẹ giọng nói: “Đi thôi, chỉ là dã thú bình thường, ngươi đừng lo lắng.”

Tô Nhiễm Thiên chỉ liếc nhìn bốn con sư tử, trong lòng nghĩ mình nên đối mặt với bốn con sư tử này như thế nào.

Tô Nhiễm Thiên đau khổ nói: “Tinh Từ, trong cuộc đời đó, chắc hẳn một mình ngươi rất khổ sở!”

Lý Tinh Từ đã kể cho Tô Nhiễm Thiên nghe về trải nghiệm của thế giới đầu tiên, đó là một lục địa hoang dã đầy những con thú kỳ lạ và hắn được sinh ra trong một bộ lạc Dã Nhân.

Lúc còn nhỏ, cơ thể hắn cường tráng, cung thuật vào loại có một không hai trên đời cùng một cây giáo trong tay khiến những kẻ Dã Nhân trưởng thành cũng phải khiếp sợ.

Ngay khi được toàn bộ bộ lạc Dã Nhân đặt nhiều hy vọng và lãnh đạo bộ lạc trở nên mạnh mẽ, một đợt khí lạnh đột ngột quét qua toàn bộ lục địa.

Trong cả bộ lạc, hắn là người duy nhất sống sót.

Sau khi hoả táng toàn bộ lạc, hắn lên đường tìm kiếm những bộ lạc khác.

Cuối cùng, hắn phát hiện dưới đợt khí lạnh đó, chỉ có hắn là người duy nhất sống sót.

Cứ như vậy, hắn đã sống một mình trên lục địa hoang dã trong ba mươi hai năm, cuối cùng, vì cạn kiệt máu, hắn đã nhảy khỏi vách núi cao bằng chút sức lực cuối cùng.

Có thể nói, cuộc đời này là kiếp đau thương nhất đối với Lý Tinh Từ, cảm giác hắn là người duy nhất ở đại lục rộng lớn vô biên đến bây giờ cũng không thể nào quên được.

Đệ Nhất Thế Bách Thế Luân Hồi: Cô đơn

“Cũng được, bây giờ Sư phụ đã ưu hóa thần thông của mình, và ông ấy không thể khôi phục trí nhớ sau khi trải qua cuộc sống trước đây nữa.” Lý Tinh Từ cười nói, phải nói rằng bước vào kiếp luân hồi bằng trí nhớ của mình là một trải nghiệm khác biệt.

Tô Nhiễm Thiên nói: “Ta sẽ quay lại hỏi Đại trưởng lão xem chúng ta có thể cùng tu luyện thần thông rồi cùng nhau đi Luân Hồi hay không.”

Một mặt nàng thấy tiếc cho những việc đã qua của chồng mình, mặt khác lại không muốn chồng có tình cảm với những người phụ nữ khác trong Luân Hồi.

“Sư phụ đã nói, có lẽ có thể xảy ra nhưng cần Hồn Mộng Chi Thạch.

“Có thể dùng linh thạch mua được không?”

“Có lẽ sẽ mua được.”

“Vậy không có vấn đề.” Tô Nhiễm Thiên vui vẻ nói, ở trong mắt nàng, mọi thứ trên đời này có hai loại, một loại có thể dùng linh thạch mua được, còn lại là có linh thạch cũng không mua được.

Lúc này, mặt đất đột nhiên rung chuyển, phía xa xa xuất hiện một đội kỵ binh lớn.

Trên đảo Ẩn Linh, có một con cự thú hình vượn của Yêu Tộc đang nằm trên đồng bằng rộng lớn.

Từ Phàm và Sa Điêu đang nghiên cứu.

Từ Phàm vừa nói vừa xoa cằm: “Đồ vật này nên chỉnh sửa như thế nào?”

Theo ý kiến của Từ Phàm, loại chiến hạm cự thú này không quá thích hợp cho trận chiến trên không, ngươi không phải là mục tiêu trước mặt, dù có phòng thủ mạnh đến đâu cũng sẽ gặp phải cự pháo kiềm chế lại.

Sa Điêu vừa nói vừa vuốt ve bề mặt của cự thú vừa nói: “Đại trưởng lão, người định xử lý chiếc chiến hạm cự thú của Yêu Tộc như thế nào?”

Thực ra Từ Phàm chỉ đang chán tìm việc gì đó cho mình, hắn nói: “Ta gọi ngươi ra chỉ để xem ngươi nghĩ như thế nào.”

“Tháo dỡ, tái chế nguyên liệu thì sao?”

Sa Điêu cười nói: “Những vật liệu thô tái chế này đã được luyện chế lại, ít nhất có thể luyện được bảo khí. Ngươi nói xem như thế nào?”

“Bỏ đi, ngươi vẫn nên quay trở lại đóng chiếc thuyền nhỏ của mình.”

“Chúng ta hãy biến chiến hạm cự thú này của Yêu Tộc thành một con rối thật thơm.” Từ Sở nhìn Sa Điêu nói, đồ vật tốt như vậy, ngươi lại muốn chế thành sắt vụn.

Lúc này, một con tê tê xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Chủ nhân, có chuyện gì vậy?” Tê tê nói một cách cung kính, nhưng trong lòng không ngừng cầu nguyện rằng mình sẽ không chết vì lời bói toán của Từ Phàm.

“Đừng kháng cự.” Một tay Từ Phàm chạm lên người tê tê.

“Tuân lệnh!”

Trong phút chốc, con ngươi của tê tê biến thành một màu trong veo.

Con tê tê biến thành một luồng sáng bay về phía ngực của chiến hạm cự thú hình vượn.

Sa Điêu kinh ngạc nói: “Đại trưởng lão, vậy ngươi sẽ không để nó điều khiển chiến hạm cự thú này.”

Đúng lúc này, chiến hạm cự thú giống như đã chết bắt đầu di chuyển.

Chiến hạm cự thú nằm trên đồng bằng bắt đầu nâng người lên dần, dùng tay chống đỡ cả cơ thể đang đứng lên chậm rãi.

Chiến hạm khổng lồ cao 10.000 mét vừa đi hai bước liền ngồi trên mặt đất rồi nằm xuống.

Sau một tiếng ầm vang trời đất, những con tê tê với thất khiếu chảy máu bay ra khỏi ngực của chiến hạm khổng lồ.

Lúc này, con tê tê có cảm giác gần như sắp chết.

“Trở về nghỉ ngơi đi!” Từ Phàm sờ trán cảm thấy có chút đau khổ khi điều khiển con tê tê lái chiến hạm cự thú, nó cũng tiêu hao không ít khí lực.

“Cảm ơn chủ nhân!” Tê tê cảm thấy nhẹ nhõm và trở về đảo Vệ Tinh với cơ thể bị thương của mình.

Từ Phàm nói: “Chắc chắn, trong môi trường trọng lực rất khó để kiểm soát thứ này!”

Hắn nhận được thông tin về chiến hạm khổng lồ từ Ninh Đạo, thứ này chưa từng xuất hiện trong chiến tranh trên bộ, tiêu tốn quá nhiều và có nhiều hạn chế.

Sa Điêu cũng nhìn ra vấn đề, nói: “E rằng cải tạo thứ này thành con rối rất khó!”

Từ Phàm nói: “Vẫn được, chỉ cần sửa sang lại phần lõi một chút, tăng công suất đầu ra thì cũng có thể chiến đấu một trận nữa.”

Sa Điêu nói: “Gọi cho ta khi đại trưởng lão đang chỉnh sửa.”

Từ Phàm nói: “Đừng lo lắng, ta không bao giờ quên ngươi!”

Từ Phàm yêu cầu Bồ Đào biến nơi này thành căn cứ chỉnh sửa chiến hạm cự thú.

Từ Phàm đưa mắt nhìn về phía mặt trời trên cao, nói: “Làm có chút khó vì chiến hạm cự thú lớn như vậy được cung cấp linh thạch trên đất liền, trừ khi ta cạy nhà kho bảo vật của Yêu Tộc.”

Chương 292: Vô tình gặp gỡ

“Dường như Mặt trời có thể giúp cho thân thể của phân thân hấp thu được một ít kinh nghiệm.” Từ Phàm sờ lên cằm nói, hắn đang nhớ lại trận pháp phù văn khổng lồ nhìn thấy ở trên Tiên thành Thượng Tôn.

Tiên trấn Hỏa Sơn, phân thân số một đang luyện chế linh kiện đạo khí liên quan đến đảo Ẩn Linh nhận được thông tin từ Từ Phàm.

“Thật nhiều chuyện rắc rối.” Phân thân số một vừa khắc linh kiện phù văn vừa nói.

Sau một chi tiết cuối cùng, một cái linh kiện đạo khí hoàn thành.

Phân thân số một nhanh chóng hấp thu lại đạo khí, cất linh kiện vào trong nhẫn không gian, đi ra ngoài phòng Luyện Khí số một.

Vừa ra khỏi phòng Luyện Khí, phân thân số một lập tức biến thành bộ dạng học đồ Luyện Khí, giống như muốn truyền đạt tin tức gì cho Luyện Khí Tông Sư.

Vừa ra khỏi cửa lớn phòng Luyện Khí, phân thân số một đã bị vây quanh bởi một đám tu sĩ cấp bậc Hợp Thể kỳ trở lên, trong đó không thiếu người đại diện cho tôn giả Đại Thừa.

Từng cái túi trữ vật được đưa vào trong tay phân thân số một như không cần tiền.

“Tiểu huynh đệ, đây là một chút tâm ý của ta, ngươi hiểu đi.”

“Tiểu huynh đệ, ngươi cũng biết rồi đấy, chỉ cần được tông sư coi trọng, ngày sau sẽ có thêm.”

“Tiểu ca, chỉ cần tông sư nhìn ngọc giản thì ngươi trở về tìm ta, dù được hay không được cũng đều có hậu tạ.”

“Mười năm cũng không sao, ta có thể đợi.”

Có người thấy trong tay phân thân số một không còn chỗ mà để túi trữ vật nữa, còn thân mật lấy ra một cái túi lớn đưa cho phân thân số một để đựng túi trữ vật.

“Chủ nhân nhà ta nói, trong mười năm tới đây không nhận đơn đặt hàng nữa, các vị trở về đi thôi.” Phân thân số một nói lớn giọng.

“Hiểu rồi, chúng ta đều hiểu, mười năm chúng ta cũng có thể đợi.” Đông đảo tu sĩ khách sáo nói.

Tu sĩ chịu trách nhiệm canh phòng ở phòng Luyện Khí nhìn nhóm tu sĩ Luyện Khí không hề có cửa này, cảm giác đây là kết quả của việc không có bạn bè là Luyện Khí Sư, về sau tu vi cao lên, cho dù ở thời điểm quan trọng có linh thạch linh khoáng cũng không tìm được người Luyện Khí.

Bây giờ còn khoảng hơn ba mươi năm là đến lúc hai giới dung hợp hoàn toàn, tất cả Luyện Khí Sư, Giao Thủ Cự Quy gần như bận đến sắp điên, vừa buồn vừa vui vẻ.

Phân thân số một mang theo một cái bao vải to, bên trong chứa khoảng hơn 200 túi trữ vật.

Chủ điện của Luyện Khí điện, phân thân số một vừa đến đã được thị vệ dẫn vào bên trong chủ điện.

Vừa vào bên trong điện, phân thân số một lập tức thấy được mô hình trận pháp tiên văn hắn dùng để dẫn dắt điện chủ.

Điện chủ vẫn còn ngây ngốc nhìn trận pháp ở đây.

Sau khi hắn cảm giác được phân thân số một đến, mới từ từ lấy lại ý thức, cười nói hướng về phía phân thân số một: “Lão đệ đã đến.”

“Thu hoạch tương đối khá.” Sau đó vừa nhìn túi trong tay phân thân vừa cười nói.

“Không có cách nào, đóng vai đồ đệ Luyện Khí Tông Sư, thì cũng phải nhận lấy những thứ này.” Phân thân số một cười nói.

“Thế gian có câu tục ngữ, quan thất phẩm trước cửa tể tướng.”

“Lão đệ có chuyện gì, nếu có thể giúp ta nhất định sẽ giúp.” Điện chủ hào phóng nói, tình cảm giữa bạn bè nồng hậu hơn không phải do giúp đỡ hỗ trợ lẫn nhau sao.

“Lão ca, ta muốn biết tại sao có thể nhìn thấy ngôi sao trên không ở trận đồ trung tâm của trận pháp này.” số một phân thân nói thẳng, dù sao cũng là chuyện của bản thể, có được hay không cũng cùng hắn không sao.

“Trận đồ trung tâm, lão đệ thật sự cảm thấy hứng thú với sự chuyển đổi của Thái Dương chi lực.” Điện chủ sửng sốt rồi nói.

“Đúng, gần đây ta có một ít ý tưởng, cần cái này.” Phân thân số một nói.

“Trận đồ trung tâm, đây không phải là việc khó, chỉ cần Luyện Khí Tông Sư Nhân Tộc là đã có thể nhìn rồi, nhưng mà cần phải nộp một đạo khí tự luyện chế, không biết lão đệ có thể tiếp nhận hay không.” điện chủ nói.

Thành thật mà nói quy định này thật sự có chút lòng dạ hiểm độc, một đạo khí chỉ để nhìn một chút trung tâm của trận pháp này.

“Chuyện này là có thể, nhìn lúc nào, ở chỗ nào.” Phân thân số một đã nhận được chỉ thị của Từ Phàm.

“Chuyện này thì cần trưởng lão Thiên Luyện Tông mở ra vị trí trung tâm trận pháp.”

“Ta nói một tiếng, chỉ cần đưa đạo khí cho vị trưởng lão kia là được.” Điện chủ nói.

“Thật tốt, chờ ta gọi người của ta đưa đạo khí tới.”

“Được.”

Điện chủ nói xong lập tức lôi kéo phân thân số một bắt đầu thảo luận xung quanh trận pháp tiên văn kia.

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm lấy ra thanh đạo khí linh kiếm Thần Thiết để Từ Cương đưa qua.

“Một thanh đạo khí nhìn một lần, không biết có đáng giá hay không.” Từ Phàm hơi đau lòng nói, lấy thanh đạo khí linh kiếm Thần Thiết kia đi đấu giá, ít nhất hàng tỷ thượng phẩm linh thạch, đủ dinh dưỡng cho Giao Thủ Cự Quy tận ba tháng.

Từ Phàm nghĩ đến đây, lại thấy cảnh tượng môn hạ đệ tử đổ các loại linh dịch dinh dưỡng xuống hồ Linh Dịch.

“Tưởng nuôi mấy con cháu của Chân Long mà dễ à.” Từ Phàm thở dài một hơi nói.

Mà vào đúng lúc này, Từ Phàm cảm giác được xoáy nước linh lực trên người Giao Thủ Cự Quy lại lớn.

Từ Phàm lặng yên truyền tin tức cho Bàng Phúc, để hắn lại đưa… hai bộ đạo khí cấp bậc Luyện Khí và linh khoáng Tụ Linh Châu đến Tiên trấn Hỏa Sơn, chỗ phân thân số một đang ở.

“Ô ~~ “

Tiếng hô của Giao Thủ Cự Quy quanh quẩn ở Ẩn Linh môn.

“Sao thế.” Bóng dáng của Từ Phàm xuất hiện ở bên cạnh hồ Linh Dịch, tiếng hô vừa rồi là đang kêu gọi Từ Phàm.

“Ô ~~~~ “

Ý tứ mà Giao Thủ Cự Quy biểu đạt khiến cho Từ Phàm lặng im suy nghĩ một chút.

“Sáu đứa con của ngươi, ta sẽ không ký kết khế ước với bọn họ.” Từ Phàm nói, thực lực bây giờ của mình, kể cả Ẩn Linh môn, cũng không có thực lực để ký kết khế ước với đời sau của Chân Long.

Nhân quả quá lớn, ngày sau thì khó nói, nhưng nếu bây giờ thật sự ký kết, những Yêu thú và Yêu Tộc có huyết mạch Long Tộc kia nhất định sẽ không chết không ngừng với Ẩn Linh môn.

Giao Thủ Cự Quy gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm càng thêm dịu dàng.

Từ Phàm nhìn thân thể cao lớn của Giao Thủ Cự Quy, cảm giác sau này có thời gian có thể nói chuyện phiếm với nó, bây giờ sáu cái trứng rồng trong bụng nó đã sinh ra linh trí, là lúc bắt đầu dưỡng thai rồi.

Không ký kết khế ước, Từ Phàm vẫn còn có vô số biện pháp khống chế sáu tiểu tử kia.

Lúc này, Ninh Đạo xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Ninh đại ca, vết thương ổn chưa.” Từ Phàm nói.

“Tốt rồi, vừa rồi có sáu con Ngũ Linh Minh Hầu cấp bậc Hợp Thể xuất hiện ở Tiên thành Ngọc Hải, ta muốn nói với đại trưởng lão ta sắp đi mang mấy con về đây.” Ninh Đạo nói.

Sau khi đạt được đạo khí linh kiếm thứ hai, chiến lực của hắn tăng nhiều, cho nên muốn báo đáp Từ Phàm.

“Vậy Ninh đại ca cẩn thận.” Từ Phàm cười nói.

“Ừ, bảo đảm xử lý ổn thoả chuyện đại trưởng lão giao cho.” Ninh Đạo cười nói.

Từ Phàm nhìn Ninh Đạo hóa thành một đạo ánh sáng biến mất, cảm giác về sau đảo Vệ Tinh nhất định sẽ rất náo nhiệt.

Tiên thành Thượng Tôn, ngoài hoang dã.

Một vị thiếu niên Trúc Cơ Kỳ đang săn bắt một đám cự lang Luyện Khí kỳ.

Mười hai thanh linh kiếm thuần thục tạo thành các loại kiếm trận khác nhau công kích cự lang, chỉ tổn thương không giết.

Ở Tiên thành Thượng Tôn, tất cả Yêu thú đều mang tính chất dùng để thưởntg thức, nếu như ngươi giết còn phải nộp lại linh thạch.

Sau khi thiếu niên chơi chán, kiếm trận lộ ra một lỗ hổng, thả tất cả cự lang đi ra ngoài.

“Đừng nhìn nữa, tư chất thiếu niên này Bình Dung, dự tính đời này cũng không tu luyện được tới Hợp Thể kỳ, không có giá trị gì, đi thôi.”

Nơi xa, một vị nam nhân vẫn luôn lặng yên nhìn chằm chằm vào thiếu niên.

“Tư chất Bình Dung ư, ta thấy kiếm trận của thiếu niên này rất là có kết cấu, đoán là xuất thân từ môn phái nổi tiếng.” Diệp Tiêu Dao nói.

Hắn muốn đi Tiên trấn Hỏa Sơn xem vị Luyện Khí Tông Sư kia kia đã hồi phục lại hay chưa, không ngờ ở giữa đường lại gặp được một màn này.

Thiếu niên nhìn qua có tư chất Bình Dung này khiến cho hắn nổi lên lòng yêu tài.

Chương 293: Đơn đặt hàng của Hàn Phi Vũ

“Bây giờ đến cả cơm ăn của mình còn không đủ, còn muốn nổi lên lòng yêu tài đối với tu sĩ Kiếm Trận chi đạo khác.” Lão Kiếm nói ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao.

“Lỡ như vị tiểu huynh đệ này rất giàu có, sau này có thể thu thập được cần linh kiếm thiết.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Gom đủ linh kiếm, ngày sau cũng là hạng người Bình Dung có chiến lực siêu cao.”

“Không phi thăng, cuối cùng cũng như những người khác, hạng người như con kiến hôi thôi.” Lão Kiếm nói.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, đi Tiên trấn Hỏa Sơn nhanh lên, xem có lời đáp hay không.” Lão Kiếm thúc giục ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao.

“Biết rồi.” Diệp Tiêu Dao thu lại ý nghĩa lộn xộn, hóa thành một đạo kiếm quang bay đến hướng Tiên trấn Hỏa Sơn.

Lúc này Hàn Phi Vũ đang nghỉ ngơi nhìn kiếm quang phía xa, trong ánh mắt hiện lên một tia nghi ngờ.

“Ở Tu Tiên giới không có chỗ nương tựa thật sự là khó sống, có linh thạch cũng không dám dùng một số lớn.” Hàn Phi Vũ nói.

“Ai, tại sao ban đầu sư phụ không muốn để cho ta gia nhập môn phái của bọn họ, do tư chất của ta không đủ sao.”

Hàn Phi Vũ thu thập chiến trường một chút, sau đó bay đến hướng Tiên trấn Hỏa Sơn, gần đây hắn đang tìm kiếm Luyện Khí Đại sư thích hợp giúp hắn luyện chế linh kiếm cần có sau Kim Đan kỳ.

Hắn có cả linh thạch, linh khoáng, chỉ còn thiếu mất một vị Luyện Khí Đại sư thích hợp.

Hàn Phi Vũ lấy ra một chiếc Linh thuyền mới nhất thương hội Anh Linh bán, bay về hướng Tiên trấn Hỏa Sơn.

Tiên trấn Hỏa Sơn tập hợp toàn bộ trung tâm đại lục, là địa phương có nhiều Luyện Khí Đại sư và tông sư nhất ngoại trừ Thiên Luyện Tông, Thiên Luyện Tông đã nhìn chằm chằm đám thần hỏa ở trên trời kia trong thời gian rất lâu.

Trên Linh thuyền, Hàn Phi Vũ nhìn đám thần hỏa trên ngọn núi lửa ở dãy núi kia, cuối cùng cắn răng nói: “Nếu không tìm được Luyện Khí Sư thích hợp thì ta sẽ tự mình ra tay, dù sao ta còn nhiều linh khoáng mà.”

Ở dãy núi lửa, hắn đã bị lừa nhiều lần, thế mà có rất nhiều Luyện Khí Sư lại bắt mình đến lấy sau một trăm năm nữa sau khi lấy linh thạch linh khoáng của mình.

Ở Tiên trấn Hỏa Sơn, Hàn Phi Vũ nhìn thấy rất nhiều học đường chuyên môn bồi dưỡng Luyện Khí Sư, khi đó nghĩ rằng chính mình có vô hạn linh thạch, thiếu cái gì cứ dứt khoát mua là được.

Sao mà biết được bây giờ có linh thạch cũng không mua được, thật ra thì mua những thứ bảo khí linh kiếm kia ở thương hội Luyện Khí chỉ cần dùng nhiều linh thạch hơn chút cũng có thể mua được, nhưng mà muốn mua được bảo khí linh kiếm có phẩm chất cao ngang hàng với các vị Luyện Khí Đại sư là cực kỳ khó khăn.

Ở bên trong Tiên trấn Hỏa Sơn, Hàn Phi Vũ ghi tên ở một cái học đường Luyện Khí.

Bởi vì thiếu hụt một số lượng lớn Luyện Khí Sư, người đến đây học tập luyện khí nhiều gấp mấy lần lúc trước.

Một cảnh này vừa lúc bị phân thân số một đi dạo ngang qua nhìn thấy.

Đảo Ẩn Linh, thời điểm Từ Phàm đang vây quanh để cải tạo chiến hạm cự thú của Yêu Tộc, nhận được thông tin từ số một phân thân.

“Hàn Phi Vũ đang học tập luyện khí.” Từ Phàm sờ lên cằm suy nghĩ nói.

Sau đó Từ Phàm lắc đầu nói: “Kệ, vẫn không nên dứt lông của Nhân vật chính, chuyện này quá nguy hiểm.”

Từ Phàm vốn định để cho phân thân số một đến gần Hàn Phi Vũ, luyện chế linh kiếm cho hắn, sau này chắc chắn lấy được đơn đặt hàng lớn hơn nữa.

Mới vừa đặt xuống pháp bảo truyền tin đã nhận được tin tức của Vương Hướng Trì.

“Tên tiểu tử thối này lại muốn cướp trắng linh kiếm của vi sư.” Từ Phàm cười nói, sau đó cho Vương Hướng Trì một cái danh sách, cũng trả lời lại một câu.

“Đồ đệ kia của ngươi có khi là người không… thiếu linh thạch nhất ở Tu Tiên giới, ngươi còn muốn cướp trắng linh kiếm của vi sư để trợ cấp cho hắn.”

Lúc này, Vương Hướng Trì đang mang theo Kiếm Vô Cực vây quét một đám Yêu Tộc Kim Đan kỳ, sau khi thấy được danh sách và thông tin của Từ Phàm, sau đó lại chuyển danh sách này cho Hàn Phi Vũ.

Lúc này Hàn Phi Vũ đang học tập, sau khi thấy sư phụ của mình trở lại, lập tức rời khỏi học đường Luyện Khí.

“Những thứ đồ vật phức tạp kia vẫn nên giao cho người chuyên nghiệp làm mới đúng.” Hàn Phi Vũ thoải mái nói.

“Chỉ cần có linh thạch và linh khoáng, vi sư tìm người luyện chế bảo khí linh kiếm cho ngươi, cho dù là đạo khí linh kiếm vi sư cũng có thể chuẩn bị được cho ngươi.”

Sau khi thấy những lời này, tâm trạng của Hàn Phi Vũ thật tốt, vì sự tin tưởng đối với sư phụ nên lập tức đặt ngay ba nghìn thanh bảo khí linh kiếm Ngũ Hành cấp hai.

Từ Phàm còn chưa đợi được bao lâu đã nhận được đơn đặt hàng ba nghìn thanh bảo khí linh kiếm.

“Chó nhà giàu.” Từ Phàm cười mắng, ở trong mắt của hắn ít đồ này mặc dù không được coi vào đâu, nhưng mà ở trong mắt tu sĩ không có sản nghiệp, không thể nghi ngờ gì đây là một khoản tiền lớn.

“Bồ Đào, khởi động cái dây chuyền sản xuất chuyên môn chuẩn bị cho Hạng Vân, chuẩn bị cho chất lượng tốt hơn một chút.” Từ Phàm căn dặn nói.

“Tuân lệnh, ba nghìn thanh bảo khí linh kiếm Ngũ Hành cấp hai cần nửa tháng.” Bồ Đào trả lời.

Nghe được thời gian hoàn thành mà Bồ Đào báo lại, Từ Phàm sửng sốt, tốc độ này có chút không giống bình thường.

“Sao lại nhanh như vậy.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bồ Đào tối ưu hoá chi tiết tầng dưới cùng, dây chuyền sản xuất trước kia cũng được tiến hóa tương ứng với đó.” Bồ Đào trả lời.

“Ồ, ta biết rồi.” Từ Phàm vung tay một cái nói, sau đó lại bắt đầu cải tạo chiến hạm cự thú của Yêu Tộc.

Lúc này, ngoài Tiên thành Thượng Ôn, ở bên trong một tòa thành trì của Nhân Tộc, Hùng Lực nhìn thấy Từ Linh Đài lâu rồi không gặp.

Một vị nữ tử hiền lành xinh đẹp sau khi dâng trà cho Hùng Lực và Từ Linh Đài xong, tò mò nhìn thoáng qua Hùng Lực, sau đó quay về trong hậu viện.

“Đây là em dâu? “ Hùng Lực hỏi.

“Đúng.” Từ Linh Đài cười nói, trên mặt lộ ra nụ cười hiền lành.

Hùng Lực truyền âm nói: “Là người của Anh Hùng Mộ sao.”

“Không phải.” Từ Linh Đài nói, thông tin về phu nhân của ta còn ghê hơn cái này nhiều.

“Từ phong chủ biết không.”

“Cha ta biết, đã qua đây nhìn lén ta nhiều lần.” Từ Linh Đài cười nói.

Phụ tử liên tâm, cho dù là Từ Cương đến lén lút, thần thức Từ Linh Đài không phát hiện được, nhưng mà trong huyết mạch vẫn có thể khẽ cảm ứng được.

“Ta đây về môn phái trước chờ uống rượu mừng của ngươi.” Hùng Lực chúc mừng nói.

“Ha ha, dễ nói.” Từ Linh Đài vung tay nói.

Ở thời điểm hai người đang trò chuyện về chuyện cũ của môn phái, đột nhiên bầu trời đen lại.

Một vị ma tu Hóa Thần Kỳ xuất hiện ở trên bầu trời, không có lời nói nhảm dư thừa, trực tiếp triệu hồi bàn tay linh lực to lớn, bắt về phía nữ tử vừa rồi.

Từ Linh Đài ngẩng đầu nhìn vị ma tu kia nói thì thầm: “Vẫn bị phát hiện.”

Ở thời điểm bàn tay linh lực to kia sắp bắt được nữ tử, một ánh lửa xuất hiện trong tiểu viện vốn đang đen như mực.

Một con Kim Ô thu nhỏ trực tiếp phá hỏng từ trong cơ thể ma tu.

Kim Ô rơi xuống, vung hai cánh biểu thị công khai sự hiện hữu của hắn với thời gian, sau đó trở về hình dáng gốc của mình, hóa thành bộ dạng của Từ Cương.

“Cha, ta biết ngay ngươi chưa đi.” Từ Linh Đài cười nói.

Từ Cương không để ý đến Từ Linh Đài, mà là đi đến bên cạnh nữ tử nhẹ giọng nói: “Khuê nữ, có bị doạ không.”

Bên cạnh, sắc mặt Từ Linh Đài thay đổi, cha mình chưa từng nói chuyện dịu dàng như thế với mình.

“Cảm ơn bá phụ cứu giúp, Mộc Hề vô cùng cảm kích.” Nữ tử khẽ nói.

“Linh Đài, ngươi mang theo Mộc Hề trở về Tiên thành Lâm Sâm, một tháng sau chính là hết thời hạn mười năm của ngươi, đến lúc đó, ngươi trực tiếp mang Mộc Hề đi gặp sư tổ.” Từ Cương nói.

“Đã hiểu.” Từ Linh Đài nói.

Lúc này, Hùng Lực đến đây cung kính nói: “Bái kiến phong chủ.”

“Ừ, đứng dậy đi, ngươi muốn theo ta về tông môn hay là đợi một thời gian ngắn nữa.”

“Vãn bối còn muốn trò chuyện cùng Linh Đài sư đệ.” Hùng Lực nói.

“Được.”

Từ Cương nói xong, hóa thành một ánh lửa biến mất không thấy gì nữa.

Chương 294: Hùng Lực trở về

Trong sân nhỏ lại bày tiệc rượu thêm lần nữa.

“Thần thông của Từ phong chủ chắc là đã thông thần rồi.” Hùng Lực nhìn về phía Từ Linh Đài và nói.

“Trong mắt cha ta chỉ có tu luyện, đi theo bên cạnh Đại trưởng lão nên có được thành tựu này cũng rất bình thường.” Từ Linh Đài nói.

Khi còn nhỏ, hắn còn nhớ rõ phụ thân mình dành hết tất cả thời gian cho tu luyện. Nếu không phải sư tổ ra lệnh hắn dẫn mình và mẫu thân ra ngoài chơi, phỏng chừng mình còn không biết thế giới bên ngoài rộng lớn thế nào.

“Đúng vậy, đi theo bên cạnh Đại trưởng lão có thành tựu này cũng rất bình thường.” Hùng Lực cảm thán.

Lúc này, sau khi Hề Nhi bưng đĩa thức ăn cuối cùng bèn thuận tiện ngồi xuống bàn, cầm chén rượu đã được rót đầy lên rồi nói với Hùng Lực một cách hào phóng: “Bái kiến Đại sư huynh.”

“Ha ha, bái kiến đệ muội.” Hùng Lực cười nói.

“Hề Nhi, giới thiệu với ngươi, người này là người đứng thứ nhất cuộc thi Thiên Kiêu đại lục trung tâm, cấp Kim Đan kỳ.” Từ Linh Đài giới thiệu.

“Chỉ là hư danh, đừng quá khen.” Hùng Lực phất tay nói.

“Lợi hại vậy sao, tướng công, chẳng lẽ ngươi chính là đệ tử của Ẩn Linh môn sao?” Hề Nhi ngạc nhiên hỏi. Trước kia nàng từng hỏi Từ Linh Đài là người thuộc tông môn nào nhưng vẫn luôn không có được câu trả lời, không ngờ cuối cùng hôm nay cũng biết.

“Đúng vậy, ta vốn định chờ đủ mười năm rồi nói cho ngươi, bây giờ không cần che giấu nữa rồi.” Từ Linh Đài nói.

“Đại sư huynh chắc chắn là rất lợi hại.” Hề Nhi nói.

“Cũng thường thôi, Hùng Lực Đại sư huynh cũng chính là người đuổi đánh đám Yêu Tộc Nguyên Anh kỳ.” Từ Linh Đài cười hì hì nói. Luyện Thể Kim Thân không gì cản được kia ai thấy cũng phải đau đầu.

“Vậy phu quân kém hơn đại sư huynh bao nhiêu?” Hề Nhi tò mò hỏi. Nàng vẫn luôn biết phu quân của mình lợi hại nhưng không biết cụ thể như thế nào.

“Tám lạng nửa cân, nếu trong trận đấu sống chết thì phỏng chừng cuối cùng sẽ đồng quy vu tận.” Hùng Lực nói. Nếu vị sư đệ này của hắn liều lĩnh dùng thần thông đánh hắn thì thật là có hơi ăn không tiêu.

“Phu quân, ngươi thật lợi hại.” Hề Nhi ngạc nhiên nói.

“Tất nhiên rồi, hôm nào có cơ hội chúng ta thử sức xem.” Từ Linh Đài nói.

“Không phải là ta đố kị đâu.” Hề Nhi nhăn khuôn mặt nhỏ nói.

“Ha ha.” Hùng Lực và Từ Linh Đài thoải mái cười to.

Ngày hôm sau, Hùng Lực mang theo tâm trạng kích động quay về Ẩn Linh môn mà mình hằng mong nhớ.

Đi vào tông môn, Hùng Lực hút một ngụm linh khí thật to, nhưng cuối cùng lại không có cảm giác quen thuộc này.

Hùng Lực nhìn chín con linh khí trường long trên đỉnh đại trận tông môn, lại phát hiện ra không có phong thái mạnh mẽ như lúc trước.

“Chuyện này là thế nào, linh khí của tông môn bị hút đi sao?” Hùng Lực nói.

Lúc này, một vị đệ tử Trúc Cơ kỳ cưỡi linh thuyền bay về phía ngọn núi chính.

Hùng Lực xoay người một cái đã xuất hiện trên linh thuyền.

“Bái kiến đại sư huynh, chúc mừng đại sư huynh đã rèn luyện trở lại.” Vị đệ tử đó vừa nhìn thấy Hùng Lực bèn vội vàng nói.

“Ừ, linh khí của tông môn là chuyện thế nào?” Hùng Lực hỏi.

“Chuyện này phải nói từ một con Giao Thủ Cự Quy, hơn một nửa linh khí của tông môn đều bị nó hút đi.”

“Hình như nguyên nhân là bởi vì mang thai trứng rồng.”

Đúng lúc này, một tiếng gào giống như tiếng rồng gầm truyền tới.

Trêu bầu trời xuất hiện một cái phễu có thể nhìn thấy bằng mắt thường, linh lực trong tông môn cũng lập tức mỏng hơn ba phần.

“Một ngày thứ này phải hấp thu bao nhiêu linh thạch kinh khí đây.” Hùng Lực ngạc nhiên nói.

“Cũng bình thường, linh lực của tông môn trước kia quá dày đặc, hiện giờ loãng hơn, như vậy khi tu luyện sẽ không đột phá một cách dễ dàng nữa.” Vị đệ tử đó nói, ánh mắt ngạc nhiên nhìn về phía lốc xoáy linh khí trên bầu trời.

“Được, ta biết rồi, bây giờ ta sẽ đi bái kiến Đại trưởng lão.” Hùng Lực nói rồi gọi Bồ Đào đưa cho hắn một chiếc linh thuyền, bay về phía bình nguyên phía sau ngọn núi chính.

Lúc này, Từ Phàm đang tự hỏi trước một tấm bản vẽ.

“Về rồi à, cảm thấy mười năm rèn luyện thế nào?” Từ Phàm thu hồi bản vẽ giữa không trung rồi hỏi.

“Tu Tiên giới và thế gian không có điểm gì khác nhau, bản chất đều như nhau, lòng người hiểm ác, chuyện gì cũng phải đề phòng.”

“So với Tu Tiên giới, đệ tử chỉ muốn vĩnh viễn được ở trong tông môn.” Hùng Lực thật thà nói.

“Tạm được, xem ra không mất công rèn luyện ở Tu Tiên giới.” Từ

Phàm cười nói.

“Đã quay về, vậy sau này có một số chuyện của tông môn cũng nên giao cho các ngươi thực hiện.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.” Hùng Lực kích động nói, vì tông môn mà sống, vì tông môn mà chết là nguyện vọng cả cuộc đời hắn.

“Không cần hưng phấn như vậy, chuyện bán mạng sẽ không tới lượt các ngươi làm, trừ khi tu vi của các ngươi có thể cao hơn con rối.”

Từ Phàm nhẹ nhàng phất tay, ba con rối Hoá Thần kỳ xuất hiện từ trong nhẫn không gian của Hùng Lực.

“Đây là con rối trong nhẫn không gian của ta sao?” Hùng Lực ngạc nhiên nói.

“Không sai biệt lắm, nhẫn không gian của đệ tử đi ra ngoài rèn luyện như các ngươi đều có hai tầng không gian. Tầng không gian thứ hai sẽ để con rối bảo vệ các ngươi.” Từ Phàm nói.

Cái này còn chưa kể đến vệ tinh thiên cơ trên bầu trời.

“Trở về tiếp tục chăm chỉ tu luyện đi. Hai vùng địa giới sắp bắt đầu dung hợp, đại chiến hai tộc cũng sắp bắt đầu rồi. Tóm lại là tu vi cao chút cũng không có điểm nào xấu cả.” Từ Phàm nói.

Trong khoảng thời gian này, Từ Phàm đã có thể cảm nhận được toàn bộ đại lục trung tâm đều đang thay đổi, hình như là bị một đại lục khác đè ép.

“Ta hiểu rồi.” Hùng Lực nói xong bèn hành lễ cáo lui với Từ Phàm.

Sau khi Hùng Lực đi, Từ Cương mới xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Cô vợ của đồ tôn kia của ta hình như đã bị Thiên Ma tông phát hiện ra, cứ để bọn họ ở lại tông môn một thời gian tránh đầu sóng ngọn gió, làm chuyện nhân sinh đại sự.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi cũng là người một trăm mấy chục tuổi rồi, đã tới lúc làm gia gia rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ không lo hôm đó Ma Tông sẽ phái Đại Thừa Tôn Giả tới sao?” Từ Cương hỏi.

“Yên tâm đi, những nhân vật lớn đó bây giờ đều đang chuẩn bị cho cuộc chiến của hai giới. Nếu Đại Thừa Tôn Giả tới thật thì ta cũng có cách đối phó.” Từ Phàm nói rồi ánh mắt chuyển về phía chiến hạm Yêu tộc cự thú.

“Không phải là sư phụ muốn cải tạo chiến hạm cự thú này thành con rối đấy chứ?” Từ Cương ngạc nhiên nói.

“Thông minh, đúng là vi sự định làm như vậy.”

“Sư phụ lợi hại.” Từ Cương ngạc nhiên cảm thán nhìn chiến hạm cự thú với chiều dài vạn mét này.

“Không còn có từ nào khác à?” Từ Phàm hỏi.

“Ngôn ngữ đơn giản nhất mới có thể biểu đạt sự sùng bái của ta với sư phụ.” Từ Cương cộc lốc nói.

“Thôi được rồi, ngươi quay về tu luyện đi.” Từ Phàm bất đắc dĩ nói.

Sau khi Từ Cương lui ra, ngay sau đó hắn đã nhận được tin tức của Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, chuẩn bị tất cả linh thạch trong tông môn, ta muốn mang một món tiên khí trở về cho sư phụ.”

Giọng nói phấn khởi của Từ Nguyệt Tiên ít nhất cũng như được tiêm mười cân máu gà.

“Haiz, cả đám không đứa nào bớt lo.”

“Tiên khí hương như vậy à, đã quên vi sư nói với ngươi thế nào rồi à?” Từ Phàm lắc đầu hỏi. Nếu không có bất ngờ gì xảy ra thì đồ đệ ngốc này của hắn lại bị lừa rồi.

Ba ngày sau, một tia sáng nhanh chóng bay về phía Ẩn Linh môn.

Tia sáng đó vượt qua đại trận tông môn bay thẳng về phía nhà kho bảo vật.

Nhưng một bàn tay linh lực theo sát đã xách nó tới bên cạnh Từ Phàm.

Ngũ Linh Minh Hầu phía sau Từ Phàm kết ấn thi pháp, một giọt linh thể màu xanh lá xuất hiện trên đầu Từ Nguyệt Tiên, nhỏ xuống giữa mày rồi thấm vào bên trong.

Đôi mắt vốn đỏ ngầu dần dần sáng trong trở lại.

Chương 295: Tiên khí khuyết thiếu mũi kiếm.

Sau khi ánh mắt trở lại bình thường, Từ Nguyệt Tiên còn hơi ngơ ngác, nhưng sau đó lại bắt đầu kích động.

“Sức mạnh này có vẻ khá lớn đó.” Từ Phàm nhíu mày nói.

“Sư phụ, có phải ta lại trúng chiêu không, không mang tới tổn thất gì cho tông môn chứ?” Từ Nguyệt Tiên nhìn nhẫn không gian của mình và hỏi.

“Không sao, sau khi bị câu mất hồn còn nghĩ tới tông môn và vi sư, coi như ngươi còn có lương tâm.” Từ Phàm cười nói.

Giống như kiểu đi bán hàng đa cấp vẫn nghĩ dẫn hắn cùng nhau phát tài, làm cho Từ Phàm không nỡ xuất hiện suy nghĩ muốn trách móc nàng.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên thần bí mà nói với Từ Phàm: “Sư phụ, lần này chúng ta kiếm được nhiều lắm.”

Từ Nguyệt Tiên nói rồi lấy ra mấy miếng linh kiện tổ hợp tiên khí. Sau khi lắp ghép một lúc, một thanh tiên kiếm khuyết thiếu mũi kiếm xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Ta lại gặp cái tiên phô liên thông với Thượng Giới kia, vẫn bán túi Tiên Duyên, lần này hắn nói là có tiên khí.”

“Lúc đó ta đã biết là hắn lừa ta, ta chỉ định thử một chút thôi, không ngờ cái đầu tiên đã nhận được linh kiện Tiên Khí, có thể là từ đó về sau ta đã bị câu hồn.” Từ Nguyệt Tiên nhìn tiên khí khuyết thiếu mũi kiếm rồi nói.

“Nhưng hẳn là cũng coi như không lỗ.”

Hai mắt Từ Phàm toả sáng nhìn thanh tiên kiếm một cách cẩn thận một lần. Sau đó hơi thở dài nói: “Nói thế nào nhỉ, bên ngoài là ngươi lời to, nhưng trên thực tế lại lỗ nặng.”

“Nếu không có bất ngờ gì xảy ra, có phải ngươi đã bán tất cả đồ ngươi mang theo trên người để đổi lấy thanh tiên kiếm thiếu mũi kiếm này không?” Từ Phàm hỏi.

Từ Nguyệt Tiên xấu hổ gãi đầu nói; “Vừa nhìn thấy tiên khí nên ta có hơi không cầm lòng được mà muốn lấy tới tay.”

“Tiên khí này là tàn thứ phẩm, nhìn dáng vẻ uy năng cũng giống tiên khí bình thường. Bây giờ lại thiếu mất một bộ phận, cho dù là luyện chế lại nhiều nhất cũng chỉ là một món đạo khí.”

“Luyện chế thứ đồ chơi này còn khó hơn luyện chế đạo khí bình thường nhiều.”

Tay Từ Phàm phát ra ánh sáng màu vàng rồi nhẹ nhàng vuốt ve mặt ngoài của Tiên Khí.

Chỉ thấy trên thân kiếm của thanh tiên kiếm tàn khuyết kia sáng lên vô số hoa văn nho nhỏ, cũng có tiên văn hiện lên.

“Nhìn thấy không? Thanh tiên kiếm này đã phế rồi.” Từ Phàm nói.

“Hoá ra là như vậy, sau này ta sẽ không bao giờ tin bọn họ nữa.” Từ Nguyệt Tiên chán nản nói. Tiêu hết toàn bộ tài sản, cuối cùng lại đổi lấy một thanh tiên khí tàn khuyết.

“Không sao, còn không phải là toàn bộ tài sản à, cũng không đáng bao nhiêu, thiếu cái gì cứ đi vào trong nhà kho bảo vật lấy là được.”

“Cần pháp bảo gì cứ tìm sư phụ số một của ngươi ở Tiên trấn Hoả Sơn.” Từ Phàm nói.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu ý bảo mình đã biết.

“Sư phụ, phía Tứ sư đệ thế nào rồi?” Từ Nguyệt Tiên quan tâm hỏi.

“À, chắc bây giờ rất khổ. Nhưng mà không sao, vài thứ vi sư cho sắp khởi động rồi.” Từ Phàm nói. Khoảng thời gian trước hắn vừa thử bói cho Lý Tinh Từ, hình như bây giờ đang dẫn theo một nhóm người chơi trò chơi sinh tồn.

“Vậy là tốt rồi, lâu rồi chưa nhận được tin tức của Tứ sư đệ.”

“Không cần lo lắng cho hắn, dù gì bây giờ Tứ sư đệ của ngươi cũng có đạo lữ rồi.”

“Bây giờ vi sư lại hơi lo lắng cho người rồi đó.” Từ Phàm ý vị thâm trường nói.

Từ Nguyệt Tiên sửng sốt không biết tại sao sư phụ của mình lại đột nhiên nói tới vấn đề này.

“Gần đây vi sư đọc không ít truyện ký phi thăng của tiền bối.”

“Vi sư phát hiện ra, kiếp nạn mà những tu sĩ độc thân đó phải trải qua nhiều hơn những tu sĩ có gia đình một ít, độ kiếp cũng khó hơn.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Nghĩ tới kiếp trước của bản thân khi lớn tuổi rồi mà vẫn chưa kết hôn nên thường xuyên nghe thấy cha mẹ nói một câu.

“Lớn tuổi độc thân không tìm người yêu, chắc chắn là có tật xấu.”

“Sư phụ, chuyện này phải xem duyên phận. Không tìm được người ái mộ ta cũng không có cách nào.” Từ Nguyệt Tiên buông tay, nàng căn bản không nghĩ tới chuyện tìm đạo lữ.

“Nói nữa, không phải ta còn có sư phụ sao. Kiếp nạn lớn đi nữa, có sư phụ là đủ rồi.” Từ Nguyệt Tiên vội vàng chạy tới đấm lưng cho Từ Phàm ra vẻ nịnh nọt.

“Chỉ thấy nghĩ sư phụ chắn tai cho ngươi, chẳng thấy ngươi nghĩ mang thứ gì tốt về hiếu thuận sư phụ cả.” Từ Phàm vừa hưởng thụ sự mát xa của Từ Nguyệt Tiên vừa thong thả nói.

“Sư phụ muốn gì cứ nói cho đồ nhi biết, đồ nhi sẽ lập tức mang về cho sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên lập tức hứa hẹn.

“Nghe nói, Ngũ Sắc Mộc Hương Trư của Tiên thành Thiên Mộc là một kỳ trân cực kỳ mỹ vị của đại lục trung tâm.”

“Rượu ngon đứng thứ ba của Tiên thành Tửu Tuyền.”

“Cửu Vĩ Bảo Ngư của Tiên thành Hải Vân, à thôi, cái này quá khó, Lục Vĩ đi.”

“Thánh Tâm Quả của Tiên thành Linh Tâm.”

“Tiên thành Quả Hương.”

Từ Phàm liên tục nói mà không cần suy nghĩ

Mà vẻ mặt của Từ Nguyệt Tiên lại càng ngày càng khó nhìn, nàng biết thu thập mấy thứ này khó thế nào.

“Sư phụ, ngươi nghe ai nói về những thứ này vậy?” Từ Nguyệt Tiên cắn răng hỏi.

“À, đây là tin tức mà pháp bảo truyền tin đưa tới sáng nay.” Từ Phàm vung tay trực tiếp chiếu tờ tin tức đưa tới đó lên không trung.

“Đi tìm đi, không đủ linh thạch thì tới nhà kho bảo vậy lấy.”

“Còn nữa, ngươi bóp vai chẳng chuyên nghiệp tí nào cả.” Từ Phàm vẫy tay ghét bỏ nói.

“Sư phụ, đồ nhi đi tìm mấy thứ người muốn không mất mười năm chắc sẽ không thể về được.” Từ Nguyệt Tiên nói với khuôn mặt nước mắt lưng tròng. Mấy cái khác chưa nói, chỉ con Lục Vĩ Bảo Ngư kia đã là trăm năm khó gặp một lần rồi.

“Ồ, ta biết rồi, ngươi đi đi.” Từ Phàm thúc giục.

“Trước khi tìm được mấy thứ này thì đừng về tông môn.”

“Sư phụ, ta đi nhé~~”

Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên hoá thành một tia sáng, mong chờ nói: “Không biết có thể mang về cho ta niềm vui bất ngờ gì đây.”

Lúc ấy không phải hắn tuỳ tiện để Từ Nguyệt Tiên đi tìm vài thứ kia, mà trong những Tiên thành này đều có tài nguyên tương ứng thuộc về đồ đệ của hắn.

Lúc này, Từ Phàm có chút tâm huyết dâng trào, một chuyện cũ lại hiện lên trong lòng.

“Lời hứa trước kia hẳn là nên thực hiện rồi.” Từ Phàm bấm tay tính thời gian rồi nói.

Hư Vô Chi Giới, trong một cửa hàng thợ rèn ở một thành trì nhỏ, Lý Tinh Từ đang cầm thiết chuỳ chế tạo một thanh chiến đao, bên cạnh hắn còn có học đồ đang học tập.

Một tháng trước, hắn và Tô Nhiễm Thiên bị một đám kỵ binh đưa tới toà thành nhỏ này. Dựa vào bản lĩnh chế tạo binh khí trong luân hồi mà mở một cửa hàng thợ rèn ở đây.

Sau khi chế tạo xong một thanh chiến đao sắc bén, Lý Tinh Từ mới giao công việc sau đó cho học đồ rồi trở về sân sau nghỉ ngơi.

“Phu quân, ngươi xem quần áo ta may cho ngươi có vừa người không?” Tô Nhiễm Thiên cầm một bộ quần áo vải màu trắng ra.

“Ha ha.”

Chương 296: Tinh thể dị thú Viêm Lang

Phàm nhân thành trì của thế giới này cứ cách mỗi khoảng thời gian ngắn thì sẽ gặp dị thú công kích.

Thực lực dị thú không mạnh, cũng chỉ là thực lực Luyện Khí Trúc Cơ Kỳ của Tu Tiên giới, nhưng nơi này đều là phàm nhân, mỗi lần thú triều tập kích luôn có mấy thành trì không ngăn được dị thú tấn công tàn sát trong thành.

“Phu quân, ngươi nghe được từ đâu vậy.” Tô Nhiễm Thiên kinh ngạc nói, trong giọng nói có một tia tuyệt vọng.

“Lão đầu đang đòi cơm trong thành trì đó nói, đúng rồi lão đầu đó còn có một thân phận là trưởng lão ma chiến Thiên Ma Tông, là tồn tại chấn nhiếp toàn bộ đại lục Thiên Ma.”

“Ta đã dùng một bình rượu để đổi lấy tin tức này.” Lý Tinh Từ thở dài nói.

“Hây, cũng là nhân vật lớn ở đại lục Thiên Ma.” Tô Nhiễm Thiên thở dài nói.

“Vậy bây giờ chúng ta làm sao đây, thân thể phàm nhân chỉ có thể miễn cưỡng mượn thành trì và lợi khí chiến thắng những dị thú có chiến lực Trúc Cơ Kỳ.”

“Còn về Nguyên Anh Kỳ, vậy chẳng khác gì chịu chết cả.”

“Cũng không phải không có hy vọng, chỉ xem đồ mà sư phụ cho có chịu được hay không.” Lý Tinh Từ nhìn móng tay đã một nửa biến thành màu vàng nói, đến bây giờ hắn vẫn chưa rõ, biến thành nhẫn không tốt sao.

“Tính toán thời gian thì ít nhất phải đợi một tháng nữa.” Tô Nhiễm Thiên nói.

Sau khi móng tay của Lý Tinh Từ bắt đầu biến thành màu vàng, bọn họ đã chú ý đến, đều đang chờ mong sau khi móng tay hoàn toàn biến thành màu vàng sẽ xảy ra chuyện gì.

“Sư phụ, lão đầu đó lại tới chực cơm.” Giọng nói của một học đồ truyền đến.

Lý Tinh Từ là thợ rèn có thể chế tạo binh khí, thân phận của hắn ở trong tiểu thành này thuộc về tồn tại đỉnh cấp, có thể nói ngoại trừ thành chủ thì địa vị của hắn là cao nhất.

Sau khi Lý Tinh Từ dùng công cụ đơn sơ chế tạo xong một thanh binh khí đủ tư cách thì địa vị của hắn trong thành thị nhỏ này không ai lay động được.

“Mời vào.” Lý Tinh Từ cao giọng nói.

Một ông lão đầy bẩn thỉu bước vào.

“Tiền bối, lại đi đâu vậy.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Tiền bối, xưng hô này cũng chỉ nghe được từ trên người mấy người mới đến các ngươi thôi, qua một khoảng thời gian nữa ta sẽ biến thành lão già xấu xí.” Ông lão mỉm cười nói, đôi mắt dường như có thể nhìn thấu vạn vật thế gian.

“Tiền bối chính là tiền bối, điều này mãi mãi không thay đổi được.” Lý Tinh Từ nói.

Phẩm chất tốt này xuất phát từ giáo dục đặc biệt của Từ Phàm đối với hắn.

“Gặp phải người mất đi tu vi nhất định không nên đắc tội, nếu không sẽ kích phát cốt truyện đánh vào mặt.” Mặc dù Lý Tinh Từ không rõ có ý gì, nhưng khi đó đã ghi nhớ những lời này trong lòng.

Lúc này, một nữ tử trung niên ăn mặc như đầu bếp xách hộp cơm đi vào, cung kính đặt thức ăn trong hộp cơm lên bàn, sau đó hành lễ lui ra ngoài.

Học đồ hầu hạ. Ba bữa ăn có thịt có rượu có người đưa, đây chính là đãi ngộ cao cấp nhất của tòa tiểu thành này.

“Tiền bối, mời.” Lý Tinh Từ rót một ly rượu cho ông lão rồi làm cử chỉ mời.

“Tiểu bối, nếu có một ngày ta có thể đi ra ngoài, sẽ bảo đảm Tiên lộ của ngươi bằng phẳng, bay lên thế giới Đại Thiên.” Lão giả uống một ngụm rượu xuống bụng, rồi chậm rãi nói.

“Nếu ta dẫn tiền bối ra ngoài thì thế nào, tạ ta thế nào.” Lý Tinh Từ nói đùa.

“Hiện giờ lão phu đã hơn bốn ngàn tám trăm tuổi, chỉ còn lại năm ngàn năm tuổi, ta chính là người hộ đạo của ngươi.”

“Tiền bối xem là thật sao!”

“Chỉ sợ ta không sống được đến đó, một trăm năm rồi, thế giới này đã không cho phép sống sót nữa.” Ông lão uống hết ly rượu, nhìn vào nơi nào đó trên không trung rồi cười nhạo.

Đúng lúc này, trong tiểu thành vang lên ba tiếng chuông.

Sắc mặt Lý Tinh Từ và ông lão khẽ thay đổi.

“Đi, có dị thú tập kích.” Ông lão nói.

Hai người họ đi bộ như bay, phía sau còn có học đồ ôm một bó tiễn Kim Cương.

Trên tường thành, hơn một trăm con cự lang trên người thiêu đốt hỏa diễm đang nhìn chằm vào tòa thành nhỏ này.

“Tinh Từ, ngươi tới rồi.” Một người trung niên cường tráng gật đầu nói với Lý Tinh Từ.

“Ừm, những cự lang này có chiến lực gì.” Lý Tinh Từ hỏi.

“Trình độ Luyện Khí cao tầng, những Viêm Lang dị thú này chuyên tìm tiểu thành như chúng ta để xuống tay, nghe nói đã tàn sát ba tòa tiểu thành rồi.” Thành chủ đau đầu nói.

“Tinh Từ có cách nào hay không, thấy cung thuật của ngươi rất giỏi, thử xem có thể giết chết con sói đầu đàn hay không.” Thành chủ nói.

“Để ta thử xem.”

Lúc này có học đồ đưa đại cung và tiễn Kim Cương lên, đây là do Lý Tinh Từ chế tạo, uy lực và biến hóa của cung giống nhau.

Lý Tinh Từ nhắm vào con sói lớn nhất ở phương xa bắn ra ba mũi tên.

“Gầm!”

Một mũi tên phá vỡ hỏa diễm phòng hộ tầng ngoài cùng của Viêm Lang, một mũi tên phá vỡ phòng ngự của Viêm Lang, mũi tên cuối cùng trực tiếp đâm vào trong cơ thể Viêm Lang.

Lập tức, cả bầy sói đều xôn xao, sau đó sói dẫn đầu dẫn theo thuộc hạ rút lui.

Mọi người trên tường thành đều bắt đầu hoan hô, sau đó toàn bộ người trong thành trì đều chúc mừng mình lại sống qua một đợt thú triều.

Buổi tối, sau khi ăn xong tiệc mừng, Lý Tinh Từ trở về nhà.

“Phu quân, ngươi muốn đi giải quyết đám Viêm Lang đó sao.” Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ đang đeo túi mũi tên phía sau nói.

“Sư phụ đã nói, sói ghi thù, không diệt cỏ tận gốc thì sớm muộn gì cũng sẽ quay về báo thù.” Lý Tinh Từ nói.

“Ừm, đi sớm về sớm.” Tô Nhiễm Thiên nói, mặc dù trong ánh mắt có vẻ lo lắng, nhưng lại không ngăn cản.

“Ừm.”

Lý Tinh Từ vừa ra khỏi cửa thành đã gặp được ông lão ban ngày.

“Tiểu bối, ngươi muốn đi diệt đám Viêm Lang dị thú đó sao.” Ông lão hỏi.

“Ha ha, tiền bối tính toán như Thần.”

“Được rồi, xem như bộ xương già này của ta được giữ lại rồi.” Ông lão cười ha hả nói, trong lời nói có cảm giác xem nhẹ sống chết.

“Tiền bối cũng định đi sao?” Lý Tinh Từ nghi ngờ nói, lẽ nào ông lão này có át chủ bài sao.

“Tốt xấu gì cũng là Đại Thừa Tôn Giả, dù sao cũng nên có chút thủ đoạn.”

“Thiên Ma Giải Thể Đại Pháp của ta, cho dù không có linh lực thì lúc tiêu hao khí huyết cũng có chiến lực Trúc Cơ Kỳ.” Ông lão nói.

“Tiền bối không cần ra tay, xem ta thao tác là được.”

Nói xong, hai người họ lập tức biến mất trên bầu trời đêm mênh mông.

Ba canh giờ sau, lúc trở về, trong tay Lý Tinh Từ có thêm túi tinh thể dị thú.

Mà ông lão luôn khiếp sợ nói: “Thuật phàm nhân, vậy mà lại tinh tế như vậy!”

“Tiền bối, hãy chuẩn bị sẵn sàng, không cần đợi lâu ta có thể dẫn ngươi ra ngoài, đến lúc đó đừng quên lời hứa của ngươi đó.”

Lý Tinh Từ cười, thật sự sắp có thêm một người hộ đạo cấp bậc Đại Thừa Tôn Giả, không biết sư phụ sẽ có phản ứng gì.

“Chỉ cần ra ngoài thì ta sẽ ký khế ước Thiên Đạo với ngươi.” Ông lão cười nói, trong ánh mắt đều hướng về phía Tu Tiên giới, nơi đó mới là quê nhà của mình, nếu chết cũng phải chết ở đó.

“Nói lời giữ lời.” Lý Tinh Từ nhìn tinh thể dị thú đã tiêu tan một nửa trong tay của mình nói.

Không ngờ thứ này lại bị móng tay hấp thu.

Lúc này, trong đảo Ẩn Linh, Từ Phàm có cảm ứng nhìn về phương hướng đại lục Thiên Ma, cảm nhận được mệnh cách không ổn định của đồ đệ ngốc của mình nói: “Xem ra dẫn theo nương tử cũng phải đối mặt với kiếp nạn.”

Một sợi tóc của Lý Tinh Từ xuất hiện trong tay Từ Phàm, phía trên còn treo lơ lửng một đồng tiền đồng.

Cảm nhận được vận thế hôm nay của mình, đã lâu Từ Phàm không ném đồng tiền âm dương rồi.

“Lỡ như là mặt âm, vậy chẳng phải là hại đồ đệ sao.”

Chương 297: Địa tâm tủy kim

Đồng xu âm dương lơ lửng trong lòng bàn tay Từ Phàm một lúc, sau đó chậm rãi biến mất trong lòng bàn tay Từ Phàm.

“Thôi bỏ đi. Từ nhỏ đến lớn đã dạy dỗ nhiều như thế rồi, chắc kiếp nạn lần này có thể vượt qua thôi.”

Từ Phàm nhìn lên trời, nhớ đến những thứ đã dạy đồ đệ khi còn nhỏ, chiêu bài đều nằm trong đó cả, còn lại phải nhìn vào tạo hóa thôi.

Nhưng vào lúc này, mười hai con linh quy đủ mọi màu sắc ung dung chậm rãi bơi đến trước linh thuyền của Từ Phàm.

Mười hai con linh quy ngước mắt nhìn Từ Phàm, tựa như đang hỏi.

“Mẹ ta vì sao không ra đây cùng chúng ta.”

“Ngoan nào, mẹ các ngươi đang dưỡng thai. Chờ sau khi em trai nhỏ được sinh ra thì có thể ra đây cùng các ngươi.” Từ Phàm an ủi.

Mười hai đôi mắt nhỏ kia vẫn nhìn theo Từ Phàm.

“Người chăn nuôi các ngươi đã ra ngoài du lịch rồi, qua một khoảng thời gian nữa sẽ quay về.”

“Được, sau này ta sẽ bảo đám con rối kể chuyện cho các ngươi nghe nha.”

“Ta không tìm thấy ba của các ngươi, đừng hỏi nữa nhé.”

Từ Phàm an ủi bọn chúng một hồi, cuối cùng cũng dỗ ngọt được mười hai linh quy này rời đi.

Nhìn mấy con linh quy có tiềm năng này, Từ Phàm quyết định cứ nuôi thêm mấy vạn năm nữa rồi nói sau.

Một màn sáng đột nhiên xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên chính là cảnh tượng Hạng Vân đang chiến đấu trong bí cảnh nào đó.

Lúc này Hạng Vân đang một mình đối mặt với mấy chục Yêu tộc Nguyên Anh kỳ.

Vận chuyển kiếm trận mấy trăm thanh linh kiếm chống đỡ sự tấn công từ mấy tên Yêu tộc Nguyên Anh kia.

“Hóa ra là gặp phải cường tộc trong đám Yêu tộc rồi, khó trách lại bị dồn ép thành ra thế này.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, đến lúc mấu chốt thì nhớ đưa con rối đi cứu viện.”

“Đã rõ.”

“Đúng rồi, tại sao đột nhiên lại cho ta xem cái này?” Từ Phàm hỏi, loại chuyện nhỏ nhặt thế này đều do Bồ Đào tự xử lý kia mà.

“Sau khi khởi động máy cảnh báo, con rối sẽ tự động quét hình ảnh xung quanh.”

“Mà bên trong bí cảnh Hạng Vân chiến đấu có linh khoáng cấp bậc Đạo khí, địa tâm tủy kim.”

Vốn dĩ Từ Phàm còn đang nửa nằm đột nhiên bật dậy, nghiêm túc nói: “Hạng Vân là đệ tử nòng cốt của tông môn ta, bên trong bí cảnh có thể còn có uy hiếp đe dọa đến sự an toàn của hắn.”

Chẳng biết vì sao, Bồ Đào phản ứng chậm hơn trước một nhịp, bản thể giấu trong không gian dưới lòng đất cũng run lên một cái.

“Sau khi xuất động con rối, an toàn rời khỏi bí cảnh là không thành vấn đề, nhưng xâm nhập vào sâu bên trong chắc hẳn có rất nhiều nguy hiểm không thể nào dự báo trước được.”

“Vậy ngươi nói giá trị ẩn chứa bên trong bí cảnh này cho Hạng Vân biết đi, để hắn tự lựa chọn.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi nói.

“Đã hiểu.”

Lúc này, trong lúc Hạng Vân đang chống đỡ sự công kích từ Yêu tộc, trên mặt nạ tông môn phát ra âm thanh của Bồ Đào.

“Đệ tử tông môn Hạng Vân, kiểm trắc được ngươi gặp phải nguy hiểm, có cần chi viện hay không.”

“Mặt khác, thông báo cho ngươi biết bên trong bí cảnh có linh khoáng có giá trị khá lớn. Sau khi báo cáo, có thể đạt được giá trị tổng cộng hai thành.”

"Không báo cáo ngay, để lại sau này bản thân đến khai thác cũng được."

Nhưng vào lúc này lại có một con hổ yêu nhào đến, một cặp vuốt hổ vồ đến như muốn xé rách cả không gian."

"Cần suy nghĩ gì nữa, ta thỉnh cầu tông môn chi viện, cũng sẽ báo cáo bí cảnh này lên tông môn." Hạng Vân không chút suy nghĩ nói. Tất cả mọi người ở tông môn đều biết Bồ Đào có linh trí, làm chủ tất cả mọi chuyện trong tông môn.

Nếu nuốt riêng bí cảnh, vậy chả phải muốn ngày thường bị làm khó làm dễ à.

Hạng Vân mới vừa nói xong, một con rối Hóa Thần cầm Cự Thuẫn ngân sắc trong tay xuất hiện ngay bên trong nhẫn không gian của Hạng Vân.

Bầu trời xuất hiện hư ảnh Cự Thuẫn ngân sắc, trực tiếp dùng uy năng trấn áp tất cả Yêu tộc đang bao vây Hạng Vân.

"Sau ba canh giờ, con rối thu thập linh khoáng của tông môn sẽ đến, xin đệ tử Hạng Vân đợi tại chỗ."

"Chưa biết rõ mức độ nguy hiểm của bí cảnh này, không có tình huống đặc biệt thì tốt nhất đừng đi bậy."

Nghe thấy âm thanh trong mặt nạ tông môn, Hạng Vân bĩu môi, sau đó thu hồi tất cả linh kiếm trong không trung về, bắt đầu giao lưu một cách thân thiết hữu hảo với Yêu tộc bị con rối trấn áp.

Lúc này bên trong Ẩn Linh môn, Hùng Lực cầm một món bảo khí không gian bay ra khỏi Ẩn Linh môn.

Hạng Vân chưa đợi được bao lâu đã thấy hảo đại ca của hắn đến.

"Đại sư huynh!" Hạng Vân vui mừng gọi, không ngờ là người quen đến.

"Nghe bảo là ngươi, ta liền dùng tốc độ nhanh nhất đến đây." Hùng Lực vừa cười vừa nói.

Một tòa binh doanh khổng lồ xuất hiện, từng đội từng đội con rối được phân công nhiệm vụ đi ra từ trong cửa lớn.

Mấy loại con rối đào mỏ cực lớn, con rối phụ trợ, con rối vận chuyển và còn có con rối chuyên phụ trách chiến đấu.

Ba vệ tinh vũ khí Thiên Cơ chậm rãi bay lên bầu trời.

Sau đó, một con rối Luyện Hư và một con Ngũ Linh Minh Hầu cũng đi ra.

“Thế thân Đại trưởng lão ngự dụng cũng đến.” Hạng Vân kinh ngạc nói.

“Chỉ là Bồ Đào đang điều khiển chiến đấu, chút chuyện nhỏ này không đến mức cần đến Đại trưởng lão ra tay, trừ phi có Yêu thú Hợp Thể kỳ.” Hùng Lực nhìn vệ tinh vũ khí Thiên Cơ đang bay trên không trung, nói.

Bây giờ hắn đang bận suy nghĩ một vấn đề, bầu trời của bí cảnh rốt cuộc cao đến cỡ nào.

Đúng lúc này, toàn bộ mặt đất bắt đầu chấn động.

Một con Thiên Túc Ngô Công hình thể khổng lồ cao chừng mấy nghìn mét vọt ra từ sau dãy núi ở đằng xa.

Cảm nhận được uy áp từ con Yêu thú này, vẻ mặt hai người đều biến đổi.

“Đại sư huynh, tông môn chúng ta có thần thông phát tùy ngôn xuất không, ta cũng muốn học.”

Hùng Lực cảm thấy hơi đau trứng, nhìn Thiên Túc Ngô Công ở phía xa kia, ngươi ra trễ chút là được rồi.

Sau khi cảm nhận được khí tức Yêu thú Hợp Thể kỳ, mắt con rối Luyện Hư kỳ và Ngũ Linh Minh Hầu đồng loạt sáng lên, tiếp đến biến mất tại chỗ.

Hùng Lực và Hạng Vân liếc mắt nhìn theo, đều hiểu rõ Đại trưởng lão đang xuất thủ.

Lúc này, sáu con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ cầm cự thuẫn thái tâm trong tay mọc ra lục giác, bao vây Yêu thú Thiên Túc Ngô Công vào giữa.

Sáu mặt cự thuẫn thái tâm hóa thành sáu bức tường khổng lồ nhốt Thiên Túc Ngô Công vào trong.

Trên bầu trời xuất hiện một thanh bảo kiếm khổng lồ dài cả nghìn mét, hung hăng đâm xuống.

“Ầm!”

Một đám mây hình nấm bốc lên, kết thúc một kiếp tội ác của Thiên Túc Ngô Công.

“Quá mạnh, con rối Đại trưởng lão luyện chế đúng là quá mạnh.” Hạng Vân cảm thán.

“Con rối dưới sự điều khiển của Đại trưởng lão thế mà có thể phát huy được uy lực thần thông lớn như vậy.” Hùng Lực nói. Hắn từng lăn lộn với Thiên Vạn Binh một khoảng thời gian, biết rõ dùng con rối trực tiếp thôi chuyển thần thông khó đến thế nào.

Sau khi Yêu thú Thiên Túc Ngô Công Hợp Thể kỳ bị tiêu diệt, tất cả con rối đào khoáng có mặt ở đây bắt đầu hành động, huy động xẻng cuốc to lớn đào vào mặt đất trống trải trên linh khoáng.

Hư không dao động, Ngũ Linh Minh Hầu xuất hiện bên cạnh Hùng Lực và Hạng Vân.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Hai người cùng ngước mắt nhìn Từ Phàm, vội vàng hành lễ.

“Đứng lên đi, làm tốt lắm.” Từ Phàm khống chế Ngũ Linh Minh Hầu vừa cười vừa nói.

“Đây là chuyện ta nên làm.” Hạng Vân nói.

“Cái gì mà nên làm chứ, ngươi báo cáo bí cảnh này với tông môn chính là công lao của ngươi.”

Lúc này, một con rối đào khoáng cỡ nhỏ cầm một viên địa tâm tủy kim nho nhỏ đưa cho Từ Phàm, đồng thời báo cáo đại khái sản lượng.

“Hạng Vân, dự tính địa tâm tủy kim sau khi tinh luyện có thể lên đến một vạn cân. Hai phần của ngươi, ta quy ra thành hai thanh linh kiếm Đạo khí cho ngươi, thế nào?”

Sau đó Từ Phàm lại cân nhắc về việc Hạng Vân chủ tu kiếm trận, nói thêm: “Hoặc là ta đổi cho ngươi thành bốn thanh linh kiếm cơ sở cấp bậc Đạo khí.”

“Hai lựa chọn, ngươi chọn một đi.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, đệ tử không cần gì cả.” Hạng Vân thành khẩn nói. Hắn cảm thấy, hứa hẹn trước đó của Đại trưởng lão dành cho hắn, có bao nhiêu linh kiếm Đạo khí cũng không đổi được.

“Vậy chọn bốn thanh linh kiếm cơ sở cấp bậc Đạo khí đi.” Từ Phàm tự động chọn, là của ngươi, nhất định phải nhận.

Chương 298: Đạo ta gian khổ, tự bước đi tự biết trân quý

Lúc này Từ Phàm đang ngồi trên Linh thuyền, cười đến mức không khép được miệng.

Dù bình thường tìm được mỏ linh khoáng hắn cũng sẽ không vui đến mức đó, nhưng Địa Tâm Tủy Kim không giống vậy, nó là bước quan trọng nhất để luyện chế Trần Yêu Tinh.

Địa Tâm Tủy Kim cũng giống như một thứ kim loại cần có để làm báng súng, có thứ này, độ khó khi chế tạo một cây súng sẽ được giảm bớt một nửa.

“Chẳng phải là hảo huynh đệ kia của ta hoàn lại gấp một lần rồi sao.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Có Địa Tâm Tủy Kim, chi phí để hắn luyện chế Trần Yêu Tinh sẽ được giảm bớt một nửa.

Từ Phàm bắt đầu chém gió với phân thân số một.

“Số một, ngươi đoán xem ta phát hiện mỏ linh khoáng gì.” Từ Phàm hào hứng nói, hắn muốn chia sẻ niềm vui sướng của mình với phân thân.

“Thấy ngươi vui như điên thế kia, chắc là mỏ linh khoáng đạo khí cấp bậc khan hiếm chứ gì.”

“Thiên Ti Tinh, Lôi Linh Thạch, trầm hương vạn năm, Địa Tâm Tủy Kim.” Phân thân số một thuận miệng liệt kê tên vài thứ, trong ánh mắt không để lộ sự dao động quá lớn.

“Địa Tâm Tủy Kim! Số một, quả nhiên vẫn là ngươi hiểu ta nhất.”

Sau khi nghe thấy cái tên Địa Tâm Tủy Kim, mặt phân thân số một xụ xuống, hắn đã nghĩ đến nhiệm vụ sau này mình phải làm rồi.

“Vui lên coi nào, có một lượng lớn Địa Tâm Tủy Kim, rất nhiều kế hoạch của chúng ta đều có thể khởi động.” Từ Phàm phấn khích nói.

Lúc này, ánh mắt phân thân số một đột nhiên trở nên hờ hững, chỉ có lý trí tồn tại trong ánh mắt.

“Vô vị.” Sau khi Từ Phàm nhìn thấy trạng thái “không cảm xúc” của phân thân số một khởi động, liền dập máy trò chuyện.

“Ha ha, sau khi có Địa Tâm Tủy Kim thì sẽ luyện chế Trấn Yêu Tinh số lượng lớn rồi, ít nhất phải mười tám tòa.” Ánh mắt Từ Phàm lóe sáng lấp lánh.

Đến lúc đó, trên bầu trời đảo Ẩn Linh sẽ có mười tám Trấn Yêu Tinh thủ vệ, Từ Phàm dám khiêu khích cả Đại Thừa Tôn Giả.

Từ Phàm nằm trên ghế nằm, trong tay cầm một cây quạt nhỏ tự quạt cho mình, ảo tưởng về cuộc sống tươi đẹp sau này.

Nửa tháng sau, Hàn Phi Vũ đang đi dạo loanh quanh thương hội ở Tiên trấn Hỏa Sơn nhận được một tin báo, nói là đưa linh kiếm, cũng có nói ra tên của Vương Hướng Trì.

“Ba nghìn thanh linh kiếm Ngũ Hành bảo khí nhị giai, vậy là hết rồi à.” Hàn Phi Vũ khó tin lặp lại.

“Ta chỉ là một người giao hàng, ta không biết rõ những chuyện khác.” Đệ tử ngoại môn Ẩn Linh môn nói. Yêu cầu nhiệm vụ này chính là đưa linh kiếm đến tận tay đối phương, không thể để lộ tin tức khác về tông môn.

Hàn Phi Vũ nhận lấy túi trữ đồ, còn chưa kịp nói cảm ơn thì tu sĩ kia đã biến mất ngay trước mặt hắn.

“Ta, ta còn chưa đưa linh thạch mà.”

Hàn Phi Vũ lấy pháp bảo truyền tin ra.

“Sư phụ, người kia đưa linh kiếm cho ta xong là chạy mất rồi. Ta còn chưa đưa linh thạch nữa.” Hàn Phi Vũ gửi tin cho Vương Hướng Trì.

Không bao lâu sau thì nhận được hồi âm của Vương Hướng Trì.

“Thì cứ giữ linh thạch lại, hắn quên mất thì thôi, ngươi không cần phải đưa nữa.”

“Còn có loại chuyện tốt thế này à.” Hàn Phi Vũ cười khổ. Linh thạch đối với hắn mà nói chỉ là một loại quan niệm trong một giai đoạn thời gian nào đó thôi. Có lúc hắn có cả đống lớn linh thạch, mỏ linh khoáng cũng thế.

Nhưng nếu đắc tội với nhà buôn bán cung ứng như thế thì lần sau không mua linh kiếm được nữa, chẳng phải là hắn thua thiệt lớn rồi hay sao.

Sau đó Hàn Phi Vũ kiên trì muốn đưa linh thạch đến, nhưng lại không nhận được hồi âm của Vương Hướng Trì.

Tại một đạo trường khảo thí pháp bảo đã bị đóng cửa ở Tiên trấn Hỏa Sơn, Hàn Phi Vũ khống chế chín mươi sáu thanh linh kiếm thi triển ra các loại kiếm trận khác sau trên đạo trường.

Lúc thì tạo thành Kiếm Chi Địa Ngục, lúc thì lại hóa thành gió thoảng dung hòa vào bầu trời, lúc khác tạo thành kiếm ngư du động khắp nơi.

Cuối cùng chúng hóa thành một thanh kiếm khổng lồ bổ về phía thí kim thạch trong đạo trường.

“Uỳnh!”

Hàn Phi Vũ dùng kiếm trận có uy lực lớn nhất, để lại trên mặt thí kim thạch một vết kiếm sâu ba tấc.

“Quả nhiên, linh kiếm cùng một thuộc tính, cùng một vật liệu, uy lực của kiếm trận sẽ càng lớn hơn, linh lực tiêu hao cũng ít đi.” Hàn Phi Vũ vừa kinh ngạc vừa vui mừng nói.

Trước đây, uy lực kiếm trận lớn nhất mà hắn có thể phát huy ra là để lại trên thí kim thạch một vết kiếm sâu hai tấc rưỡi, linh lực cũng tiêu hao hết gần một nửa.

“Hiện giờ vấn đề lớn nhất đã được giải quyết, chuyện còn lại chính là chuyên tâm tu luyện, sau này đến được nơi gọi là Tiên giới trong truyền thuyết xem thử.” Hàn Phi Vũ nói.

Sau khi có được cái hồ lô kia, chí hướng của hắn đã bắt đầu thay đổi dần, từ sinh tồn ở Tu Tiên giới biến thành thăm thú Tiên giới.

Hắn tin rằng có sự hỗ trợ của hồ lô Bích Ngọc, chuyện phi thăng lên Tiên giới sau này cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Hàn Phi Vũ lôi hết tất cả ba nghìn thanh linh kiếm bảo khí nhị giai ra, bắt đầu xem xét từng thanh từng thanh một cách tinh tế và sử dụng pháp bảo kiểm trắc chuyên môn để xem liệu có những thứ khác bên trong linh kiếm hay không.

Bởi vì mang chí bảo trên người, hắn phải vô cùng cẩn trọng với tất cả pháp bảo và linh vật của mình mới được.

Sau khi kiểm tra ba nghìn thanh linh kiếm xong, Hàn Phi Vũ mới thỏa mãn gật đầu.

“Không tệ, đều là linh kiếm phẩm chất thượng hạng. Mỗi thanh đều tựa như được đúc từ một khuôn ra, đại sư luyện khí đã luyện chế ra những thanh linh kiếm này nhất định là cao thủ.”

“Sau này còn tái sử dụng linh kiếm được, không cần phải sợ tốn linh kiếm nữa.” Hàn Phi Vũ vừa cười vừa nói.

Sau khi xong xuôi hết mọi chuyện, Hàn Phi Vũ bắt đầu tìm mục tiêu kế tiếp cho mình, đó chính là trở thành một luyện đan sư.

Pháp bảo, linh kiếm thì hắn có thể tìm người để luyện chế, nhưng thứ như linh đan tăng trưởng tu vi, hắn cảm thấy với tư chất bây giờ của mình thì nhu cầu sử dụng sau này nhất định không thể nào lấp đầy được.

Linh đan đó vẫn nên để mình tự luyện chế mới thỏa dáng, các linh dược loại mầm có thể mua được hiện nay ở Tu Tiên giới hắn đều đã thu thập xong.

Nghĩ đến đây, Từ Phàm lại nhận được một cái đơn đặt hàng lớn khác.

Hàn Phi Vũ sau khi chốt đơn đặt hàng xong, dợm bước nhẹ nhàng đi về phía chỗ ra ngoài đạo trường.

Sau khi ra ngoài không được bao lâu liền trông thấy Diệp Tiêu Dao đang chờ tin ở Tiên trấn Hỏa Sơn, hai người thoáng chạm mặt nhau.

“Ở Tiên trấn Hỏa Sơn, nhất định là đang tìm luyện khí sư luyện chế linh kiếm giúp hắn, con đường kiếm trận đúng là qua gập ghềnh.”

Lúc này, Diệp Tiêu Dao chẳng biết vì sao lại muốn giúp đỡ Hàn Phi Vũ. Đây là người từ lần gặp mặt đầu tiên đã rất hút mắt, có duyên.

“Chờ đã.” Cuối cùng Diệp Tiêu Dao không nhịn được gọi Hàn Phi Vũ lại.

“Tiền bối có việc gì?” Hàn Phi Vũ hơi khom người xuống, để bày tỏ sự tôn trọng đối với tiền bối.

“Thế mà lại là tu sĩ Kiếm Trận nhất đạo sao?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Tiền bối thật có mắt nhìn, vãn bối chỉ mới vào Kiếm Trận nhất đạo.”

Đối với Diệp Tiêu Dao nhìn ra con đường tu luyện của hắn, Hàn Phi Vũ không hề cảm thấy bất ngờ chút nào, giữa các tu sĩ đồng đạo với nhau đều có loại cảm ứng thế này.

“Ta cũng là một tu sĩ Kiếm Trận nhất đạo. Đạo ta gian khổ, tự bước đi tự biết trân quý.” Diệp Tiêu Dao cảm khái, nói xong thì lấy ra một cái túi trữ đồ nhét vào trong tay Hàn Phi Vũ.

“Đây là linh kiếm mà ta sở dụng khi vừa bước vào Kiếm Trần nhất đạo, bây giờ đã trở nên vô dụng rồi, tặng cho ngươi, hy vọng ngươi có thể bước theo vinh quang của ta.”

Nhìn túi trữ đồ trong tay, cả nửa ngày sau Hàn Phi Vũ mới phản ứng lại, sau đó vội vàng nói: “Tiền bối, không cần đâu. Vãn bối đã có linh kiếm dùng cho kiếm trận của mình rồi. Cảm tạ ý tốt của tiền bối.”

Hàn Phi Vũ vừa nói vừa đưa túi trữ đồ trong tay cho Diệp Tiêu Dao.

“Đạo ta gian khổ, ta hiểu.” Diệp Tiêu Dao nói xong thì nhanh chóng biến mắt trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Thôi bỏ đi, không nói với ngươi nữa, xem như kết một mối thiện duyên đi.”

“Ngươi, cái tên tiểu tử này có lúc tâm đại tốt khiến ta thật muốn tìm ký chủ khác.” Lão kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao lải nhải.

Lúc này, Hàn Phi Vũ nhìn túi trữ đồ trong tay, cảm thấy hơi dở khóc dở cười.

“Hôm này làm sao thế này, toàn đưa linh kiếm miễn phí cho mình.”

Chương 299: Vương Vũ Luân, đại nạn sắp đến

Bên ngoài Tiên trấn Hỏa Sơn, một nơi tu luyện với linh mạch hội tụ cỡ lớn.

Một nơi nhỏ hẹp trong động phủ, Hàn Phi Vũ nhìn hơn trăm thanh linh kiếm bảo khí từ nhất giai đến tam giai bày trên mặt đất, vẻ mặt lộ vẻ rất khó chịu.

Người ta toàn cho không, theo lý hẳn là phải cảm tạ.

Nhưng thật sự là không nhận được, cứ như thế mới ăn một bữa tiệc mỹ vị miễn phí, sau khi đi ra, người khác lại thấy đáng thương, lại thành thật lấp cho ngươi thêm một đống bánh bao, còn tỏ vẻ ta hiểu ngươi ăn không đủ no mà.

Ăn thì vô vị, bỏ thì lại tiếc. Đây chính là cảm giác của Hàn Phi Vũ đối với một đống phi kiếm này.

Hàn Phi Vũ lấy ra một thanh linh kiếm mang theo một vết nứt dài, thở ra một hơi.

Ngày tháng mà vị tiền bối này trôi qua nhất định rất khổ sở, đã thế còn muốn tặng linh kiếm giúp đỡ ta nữa, hắn đúng là một người tốt.

Linh kiếm trên đất được Hàn Phi Vũ trân trọng thu vào từng thanh từng thanh một. Hắn muốn giữ chúng lại, sau này có cơ hội phải cảm tạ vị tiền bối này thật tốt.

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm nhìn một đống Địa Tâm Tủy Kim này, khóe miệng chầm chạm cong lên.

“Đại trưởng lão, hết thảy 142.461 cân Địa Tâm Tủy Kim.” Hùng Lực nói, cảm giác làm nhiệm vụ rất vui vẻ.

“Không tệ không tệ, Hùng Lực vất vả rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Nguyện quên mình phục vụ cho tông môn.” Hùng Lực nói.

“Tới lúc sắp chết đến nơi thì ngươi nên bỏ chạy chứ, đầu óc toàn nghĩ cái gì đâu không biết.” Từ Phàm phất tay, để Hùng Lực lui xuống.

Sau khi Hùng Lực rời đi, Từ Phàm bảo con rối đem số Địa Tâm Tủy Kim này xuống không gian bên dưới lòng đất. Chờ sau khi phân thân số một luyện chế xong đạo khí cần thiết thì lại đem số này qua.

Vào lúc Từ Phàm muốn theo dõi xem mấy đứa đồ đệ ngốc của mình tình hình ra sao, bầu trời đột nhiên mọc ra một chiếc Linh thuyền cao hơn ba nghìn mét to lớn che trời, chậm rãi đáp xuống trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, xem chiếc thuyền Tiểu Hải này thế nào.” Cát Điêu đắc ý nói.

Từ Phàm đứng dậy đi quanh chiếc thuyền bay Tiểu Hải một vòng, sau đó đáp: “Cát sư huynh, mặc dù cự pháo trông có vẻ rất ngon lành, ngươi cũng đừng nên làm nhiều như thế chứ.”

Nhìn cự pháo lít nha lít nhít hai bên mạn thuyền Tiểu Hải, Từ Phàm cảm thấy vị Cát sư huynh này của mình muốn dựa vào cự pháo để đẩy thuyền di chuyển.

“Ha ha, lần đầu tiên luyện chế, có hơi kìm lòng không đậu.” Cát Điêu cười ha ha, nói.

“Đại trưởng lão, ta có thể luyện chế được cự pháo rồi, nhưng chỉ luyện chế bảo khí đạn pháo duy nhất một lần, ta vẫn chưa nắm chắc được, chỉ có thể làm phiền Đại trưởng lão thôi.”

Hai người Từ Phàm và Cát Điêu leo lên thuyền Tiểu Hải, bắt đầu tuần sát.

Từ Phàm sờ vào họng pháo thô to: “Cái đồ chơi này thế mà lại là hấp kim đại hộ nha.”

“Một viên đạn pháo có thể đánh giết hải thú Hợp Thể kỳ chi phí ít nhất phải ba mươi vạn linh thạch. Sau khi dựng nên dây chuyền sản xuất, chí ít cũng phải hao tốn hai mươi bảy vạn linh thạch một viên, còn là đạn pháo linh lực tầm thường nhất.”

Xem hai bên mạn thuyền cộng lại cũng hơn trăm cự pháo, bắn cùng một lúc phải cần tới ba nghìn linh thạch thượng phẩm.

“Đúng đấy, chẳng qua khi trước cảm thấy cự pháo trên thuyền Phù Thiên vô cùng lợi hại, nếu thật sự là cự pháo của mình thì nên lòng đau như cắt.” Cát Điêu nói.

“Cát sư huynh, huynh trang bị quá nhiều cự pháo, bên kia không dùng được, ngươi vẫn nên giảm bớt một nửa đi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút, nói.

Cuối cùng chiếc thuyền Tiểu Hải này sẽ bị đưa đến đảo Cửu Phượng, với thực lực hiện giờ của bọn hắn, vốn không mua nổi đạn pháo, chỉ có thể để bản thân cấp thôi.”

“ Biết rồi, cho ta thời gian nửa tháng.” Cát Điêu nói.

Đúng vào lúc này, vẻ mặt Từ Phàm đột nhiên trở nên nghiêm túc.

“Cát sư huynh, ta có ít việc bận bên kia, ngươi cứ bận đi nhé.” Từ Phàm nói xong liền biến mất không thấy đâu.

Hắn vừa nhận được tin tức của Bồ Đào, hảo huynh đệ của hắn – Vương Vũ Luân đã trở về, có vẻ như còn bị thương rất nghiêm trọng.

Một vệt sáng vội vã bay về hướng chủ phong.

Chủ phong, đại diện chiêu đãi khách, Vương Vũ Luân tóc trắng xóa ngồi trên ghế, dáng vẻ như đại nạn sắp đến.

“Đại trưởng lão, ngươi mau cứu Vũ Luân đi.” Mộ Dung Thiến khóc ròng.

“Bồ Đào, đến bảo khố lấy Mộc Chi Bản Nguyên và Thiên Cực linh đan.” Từ Phàm phân phó, tay kết pháp ấn, dùng một đạo thần thông Sinh Mệnh ổn định tình hình của Vương Vũ Luân.

“Vũ Luân, ngươi bị làm sao thế này.”

Dáng vẻ Vương Vũ Luân như thế đại nạn sắp đến, tu vi và tuổi thọ đều tụt xuống điểm thấp nhất.

Nhờ có thần thông Sinh Mệnh của Từ Phàm, khuôn mặt tái nhợt của Vương Vũ Lân bắt đầu trở nên hồng nhuận.

“Từ đại ca, ta còn tưởng rằng đời này sẽ không còn gặp lại ngươi được nữa.”

Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm, nở nụ cười, có cảm giác như thế gặp được người mình muốn gặp nhất trước khi lâm chung, chết cũng không hối tiếc.

“Bây giờ thọ mệnh của ngươi chẳng còn mấy, đại nạn sắp ập tới rồi. Ngươi gặp phải chuyện gì, hay là có Đại Thừa Tôn Giả dùng thần thông Thời Gian trộm thọ mệnh của ngươi?” Từ Phàm hỏi.

Trong ánh mắt Từ Phàm ngưng tụ sát ý.

Bất kể là kẻ nào, dám đả thương huynh đệ thân thiết nhất của ta, ta nhất định phải khiến ngươi xuống Vô Gian Đại Ngục.

Vương Vũ Luân khoát tay, khó khăn nói: “Không có ai ra tay với ta hết, là do ta rơi vào một bí cảnh thần bí với thời gian có tốc độ chảy nhanh hơn Tu Tiên giới gấp trăm nghìn lần, chỉ chớp mắt mà đã qua nghìn năm rồi.”

Trong lúc hắn nói, đưa mắt ra hiệu Mộ Dung Thiến lấy đồ ra.

Một viên đá màu xanh xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đây là thứ duy nhất ta mang ra từ trong bí cảnh thần bí kia, mong là hữu dụng với Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói xong, dường như sắp hôn mê.

Nghe thấy vậy, Từ Phàm suýt chút nữa rơi lệ, đã là lúc nào rồi mà ngươi còn nghĩ cho huynh đệ nữa chứ.

Lúc này, con rối hộ tông đem Mộc Chi Bản Nguyên và Thiên Cực linh đan tới.

“Huynh đệ, chỉ cần ngươi còn một hơi thở, ta cũng có thể cứu ngươi trở về.”

Mộc Chi Bản Nguyên trong tay Từ Phàm nháy mắt hòa thành Linh Vụ bao phủ Vương Vũ Luân, Thiên Cực linh đan cũng hóa thành linh dịch bay vào miệng Vương Vũ Luân.

Hai con Ngũ Linh Minh Hầu xuất hiện trong đại diện, chẳng qua sau khi nhìn thấy cảnh tượng trong đại điện, trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi.

Hai con Ngũ Linh Minh Hầu nhớ đến con Đại Minh đang dưỡng lão ở đảo Vệ Tinh, có phải mình cũng sắp theo chân nó rồi không.

“Không cần tới mạng của các ngươi.” Từ Phàm nói xong liền kéo lấy thân thể hai con Ngũ Linh Minh Hầu trong tay.

Hai con Ngũ Linh Minh Hầu một trước một sau bắt đầu đồng loạt thi triển thần thông.

Một ảo ảnh mặt trời xuất hiện giữa không trung trên người Vương Vũ Luân, thời gian bên trên bóng mặt trời đã sắp đi đến điểm cuối cùng rồi.

“Lại chạm một cái.”

Từ Phàm cắn răng, trong tay xuất hiện một xu tiền âm dương ném thẳng ra.

Trong bát, đồng tiền rơi xuống, cuối cùng mặt dương hiện lên trên.

“Cầu vận thuật.”

“Hồi chuyển quang thọ.”

Bóng mặt trời trên người Vương Vũ Luân chỉ nhẹ nhàng di chuyern hướng trở về nửa khắc đồng hồ, hai con Ngũ Linh Minh Hầu trông có vẻ già đi.

Sau khi bóng mặt trời bị kích thích quay ngược về, Mộc Chi Bản Nguyên và Thiên Cực linh đan bắt đầu phát huy tác dụng. Ông lão với mái tóc trắng xóa ban đầu bắt đầu biến trở thành một ông lão tuổi nhỏ hơn một chút coi như khỏe mạnh với tốc độ mà mắt thường cũng có thể nhìn thấy được.

Nhìn dáng vẻ Vương Vũ Luân, Từ Phàm lại quay sang nhìn hai con Ngũ Linh Minh Hầu.

Sau đó Từ Phàm ngẫm nghĩ, phí hoài hai con khỉ này rồi, sau này sẽ không có khỉ chiến đấu thay mình nữa.

Từ Phàm vung tay lên, toàn bộ cảnh tượng kỳ lạ trong đại diện đều biến mất, Ngũ Linh Minh Hầu cuối cùng cũng nhặt được cái mạng của mình về, vui vẻ quay trở về đảo Vệ Tinh.

Vương Vũ Luân vốn còn đang mê mang từ từ tỉnh lại, cảm nhận tình trạng cơ thể của mình, vừa cười vừa nói: “Ta biết Từ đại ca có cách cứu ta mà.”

“Yên tâm dưỡng bệnh, từ từ khôi phục tu vi trước, sau đó ta sẽ giúp ngươi tấn cấp Hóa Thần, nghịch thiên cải mệnh.”

“Ngoài ra, lúc rảnh rỗi không có chuyện gì thì lấy ít linh quả đến đảo Vệ Tinh thăm hai con Ngũ Linh Minh Hầu, đã gắng hết sức lực vì ngươi.

Chương 300: Số dư đơn đặt hàng

“Từ đại ca, cám ơn ngươi đã cứu Vũ Luân.” Mộ Dung Thiến Nhi biết ơn nói.

Một loạt các thao tác vừa nãy của Từ Phàm, Mộ Dung Thiến Nhi dù không hiểu cũng biết, người đại ca tốt của phu quân mình đã bỏ ra một cái giá rất lớn.

“Ta và Vũ Luân đã có trăm năm tình huynh đệ, không cần nói thêm những lời khách khí thế này.” Từ Phàm xua tay nói.

Nhìn Vương Vũ Luân đã già khọm, Từ Phàm liền cảm thán thời vận của mình chả ra làm sao. Vì sao chính mình không gặp được bí cảnh thế này, nếu không mình đã chẳng phải bay lên rồi.

“Vũ Luân, ngươi gặp phải bí cảnh ở đâu? Ta đi xem thử, xem có thể tìm về phương pháp khôi phục tuổi thọ của ngươi hay không.” Từ Phàm hỏi. Mặc dù biết rõ thứ đồ này thường sẽ không ở tại nơi cố định, nhưng hắn vẫn muốn thử một lần.

Lúc này, vẻ mặt Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi đồng thời trở nên kỳ lạ.

“Ta ở trong mộng lọt vào trong bí cảnh kia. Địa điểm lúc đó hẳn là ở Thiên Long Châu, Tiên thành Kim Sư.” Vương Vũ Luân chậm rãi nói. Người đã già, ký ức cũng có chút không tốt.

Tay Từ Phàm chậm rãi đặt lên vai Vương Vũ Luân, bắt đầu cẩn thận thăm dò cơ thể và linh hồn của Vương Vũ Luân.

“Có thể là cảnh giới của ta còn chưa đủ.” Từ Phàm thu tay lại, chậm rãi nói. Mặc dù hắn cảm nhận được trong linh hồn Vương Vũ Luân có điều khác thường, nhưng cụ thể ra sao thì lại không tra được.

“Không có việc gì thì trước đừng ra khỏi tông môn. Ở trong tông môn nếu người có việc gì ngoài ý muốn, ta còn có thể khống chế được.” Trong mắt Từ Phàm dần hiện ra quang mang khác thường.

Chẳng biết tại sao, Vương Vũ Luân luôn cảm thấy giọng điệu khi đại ca tốt của mình nói chuyện với mình lại mang theo một chút hâm mộ.

“Được.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

Theo sau đó, Mộ Dung Thiến Nhi bèn mang Vương Vũ Luân quay về đỉnh núi của bọn họ nghỉ ngơi tịnh dưỡng.

Sau khi Từ Phàm từ đỉnh núi của Vương Vũ Luân rời đi thì đi vào không gian trong lòng đất, lấy ra tảng đá kia bắt đầu kiểm tra thăm dò.

“Bồ Đào, kiểm tra tảng đá này.” Từ Phàm có chút chờ mong, lỡ đâu đây là chìa khoá để vào bí cảnh thần bí kia thì cũng quá tuyệt rồi.

“Được.”

Giờ thứ ba Vương Vũ Luân trở lại tông môn, tại Tiên thành Lâm Sâm, một đạo kiếm quang mang theo huyết sắc bay nhanh về hướng Ẩn Linh Môn.

Huyết sắc kiếm quang trực tiếp xuyên qua tông môn đại trận của Ẩn Linh Môn, bay về phía đỉnh núi của Vương Vũ Luân.

“Cha, ngươi tuyệt đối không được xảy ra chuyện gì.” Vương Hướng Trì nóng nảy trong lòng nói.

Vương Vũ Luân ngồi trên lan can cạnh huyền nhai trên đỉnh núi, dáng vẻ khoan thai xem biển mây phía dưới.

“Tiểu tử thối, ngươi còn nhớ rõ có người cha này là ta à.”

Nhìn thấy thân sinh nhi tử của mình đến, Vương Vũ Luân nở nụ cười. Nhiều năm không gặp như vậy, vẫn là rất nhớ nhi tử của mình.

“Cha, ngươi đây là…” Nhìn Vương Vũ Luân đầu tóc trắng xoá, Vương Hướng Trì có chút không tiếp nhận được.

“Gặp phải hoàn cảnh thần bí, bị thời gian tăng nhanh thêm ngàn năm, lúc sắp chết lại được sư phụ ngươi cứu sống.” Giọng nói khi Vương Vũ Luân nói chuyện rất chậm, phảng phất như đã bước vào trạng thái già nua.

“Cha, sau này ngươi còn có thể tu luyện sao?” Vương Hướng Trì nhìn Vương Vũ Luân của đã xuống tu vi đến Luyện Khí Kỳ nói.

“Vẫn được. Sư phụ ngươi nói vẫn còn một chút khả năng khôi phục tu vi, tấn cấp Hóa Thần.”

Nghe được câu này, Vương Hướng Trì thở ra một hơi dài nhẹ nhõm.

“Tứ sư đệ người gần đây thế nào? Đã cùng Tô trưởng lão kia chính thức kết thành đạo lữ hay chưa?” Vương Vũ Luân đột nhiên quan tâm hỏi.

“Không rõ lắm. Dù sao ta biết bọn họ đã có phu thê chi thực, đã gặp qua sư phụ Tô trưởng lão, bây giờ có lẽ còn chưa trở thành đạo lữ chính thức.” Vương Hướng Trì nghĩ một lúc rồi nói.

“Được, ta đã biết.”

Sau khi hai cha con lại hàn huyên một hồi, Vương Hướng Trì dự định ở lại tông môn nghỉ ngơi một khoảng thời gian, thuận tiện cũng tiếp nhận Kiếm Vô Cực vào trong tông môn.

“Bồ Đào, Kiếm Vô Cực có lẽ đang trên đường đến, ngươi phái Linh Thuyền đi đón hắn đi.” Vương Hướng Trì nói.

“Mời trước tiên trả số dư đơn đặt hàng, tổng công một vạn năm ngàn linh thạch thượng phẩm.” Bồ Đào nói.

“Số dư đơn đặt hàng gì cơ?” Vương Hướng Trì nghi hoặc hỏi.

“Đơn đặt hàng ba ngàn thanh linh kiếm, tổng cộng một vạn năm ngàn linh thạch thượng phẩm.” Bồ Đào tiếp tục nói.

Vương Hướng Trì lập tức nhớ tới, đây là chuyện hắn đặt cho đồ đệ mình Hàn Phi Vũ ba ngàn thanh linh kiếm.

Nhìn nhẫn không gian một chút, Vương Hướng Trì xấu hổ cười. Bình thường hắn ra ngoài không thích mang theo nhiều linh thạch như vậy, bây giờ tất cả linh thạch trong nhẫn không gian cộng lại mới hơn một nghìn vạn.

“Có thể miễn phí không?” Vương Hướng Trì lúng túng hỏi.

“Đơn đặt hàng bán ra bên ngoài, không thể miễn phí.”

“…”

Vương Hướng Trì đành đem tất cả những linh bảo, linh khoáng tìm được khi lang bạt bên ngoài, kỳ ngộ trong bí cảnh những năm này làm vật thế chấp, mới coi như là gom đủ linh thạch cho ba ngàn thanh linh kiếm kia.

Pháp bảo Vương Hướng Trì cất giữ trong bảo khố những năm này đều đã bị thế chấp toàn bộ, Vương Hướng Trì lần đầu tiên cảm nhận được tầm quan trọng của linh thạch.

Một chiếc Linh Thuyền cỡ nhỏ bay về hướng Tiên thành Lâm Sâm.

“Cuối cùng cũng có thể xem thật kỹ tông môn của sư phụ trông như thế nào.” Kiếm Vô Cực nói. Vừa rồi hắn nhận được tin tức, phụ thân của sư phụ đã không có gì đáng ngại, hắn mới yên tâm.

Một chiếc Linh Thuyền cỡ nhỏ dừng lại cách Kiếm Vô Cực không xa, một con rối phục vụ tông môn ra hiệu cho Kiếm Vô Cực đi lên.

Linh Thuyền bay qua cự hồ mười vạn dặm, Kiếm Vô Cực còn thấy được mười hai con Linh Quy đang nhàn nhã tự tại.

Vừa xuyên qua tông môn đại trận, Kiếm Vô Cực liền cảm thấy chính mình đã tiến vào tiên cảnh nhân gian, nhất là thác linh dịch như cửu thiên ngân hà rơi xuống kia, khiến cho hắn vô cùng kinh ngạc.

“Đừng xem nữa, thác linh dịch kia hiện tại đã nhỏ hơn nhiều, trước kia còn phải hùng vĩ hơn.”

Trong tiểu viện trên đỉnh núi của Vương Hướng Trì, Vương Hướng Trì và Kiếm Vô Cực cùng nhau nhìn Giao Thủ Cự Quy trong hồ linh dịch dưới chân núi chủ phong nói chuyện.

“Đại tông môn đúng là không giống tông môn bình thường.” Kiếm Vô Cực cảm thán nói.

“Ha ha, Ẩn Linh Môn chúng ta chỉ là một tông môn ẩn thế nho nhỏ.”

“Sau này có cơ hội ta sẽ cho ngươi mở mang kiến thức một đại tông môn chân chính là thế nào.” Vương Hướng Trì nói.

“Vô Cực, bây giờ ngươi đang là Trúc Cơ kỳ, chính là thời điểm đặt nền tảng. Trong khoảng thời gian ở tông môn này, ngươi đến chỗ tháp thí luyện rèn luyện một chút đi.”

“Trúc Cơ Kỳ có bảng chiến lực, ngươi không lọt được vào năm mươi vị trí đứng đầu thì cũng không cần theo ta ra ngoài.” Vương Hướng Trì nói, suy đoán chiến lực của đồ đệ mình có thể xếp ở vị trí bao nhiêu.

“Sư phụ, ta chính là người thừa kế duy nhất của Thương Kiếm Môn, thiên phú, kiếm đạo đều là loại trình độ số một số hai trong cùng cấp bậc.”

“Ngươi bảo ta lọt vào năm mươi vị trí đứng đầu, có phải xem nhẹ ta hay không.” Kiếm Vô Cực cảm thấy chính mình bị coi thường, trong giọng nói hết sức không phục.

Kiếm Vô Cực mặc dù không kiêu ngạo chính mình có thể lấy được vị trí thứ nhất, nhưng năm mươi vị trí đầu, đúng là làm hắn cảm thấy được sự coi thường từ sư phụ.

“Trước đừng mạnh miệng, ngươi có thể tự mình đi thử xem.”

“Trong tháp thí luyện có một hạng mục là khiêu chiến không hạn chế huyễn cảnh. Ở trong đó, ngươi có thể thỏa sức phát huy tất cả chiến lực, khiêu chiến tất cả đại cao thủ Trúc Cơ trong tông môn.” Vương Hướng Trì nói.

“Bây giờ ta lập tức đi.” Kiếm Vô Cực vừa nói xong liền bước lên một chiếc Linh Thuyền vừa lúc bay qua đỉnh núi của bọn họ.

“Tháp thí luyện.” Kiếm Vô Cực nói. Đây là con rối nói cho hắn biết lúc hắn vừa tới tông môn, Linh Thuyền không chủ có thể mang chính mình đến bất cứ nơi nào.

Kiếm Vô Cực hào hứng hừng hực đi vào tháp thí luyện, muốn chứng minh cho sư phụ thấy thực lực của chính mình.

Chương 301: Nửa ly trà

Tại quảng trường nhỏ trước tháp thí luyện Ẩn Linh Môn, rất nhiều đệ tử trong tông môn vào lúc nghỉ ngơi sẽ đến nơi đây tụ tập.

Để ý một chút đến sự thay đổi trên bảng điểm tích luỹ, cùng bạn tốt chơi một trận trò chơi tốc độ đều là lựa chọn không tệ.

Lúc này, đệ tử ở gần thí luyện tháp nhất cũng nhận được một nhiệm vụ nhỏ.

“Con đường kiếm đạo của đồ đệ Vương phong chủ.”

Ngay lúc này, một thiếu niên từ trên linh thuyền đi xuống, tò mò nhìn xung quanh.

“Đánh bại một lần đạt được một trăm điểm tích lũy, coi như là lên lớp cho tiểu sư đệ.”

Lúc này tất cả các đệ tử tại quảng trường cũng đi đến thí luyện tháp, bắt đầu ở trong khiêu chiến không hạn chế huyễn cảnh chờ đợi mình được chọn trúng.

Kiếm Vô Cực cũng theo dòng người tiến vào tháp thí luyện.

“Khiêu chiến không hạn chế người trong huyễn cảnh ở đâu?” Kiếm Vô Cực hỏi một con rối.

Ở Ẩn Linh Môn, có gì không hiểu thì hỏi con rối, đây là sư phụ dạy hắn.

“Ở tầng ba, tùy ý tìm phòng không có người đi vào là được.” Con rối mang âm thanh máy móc trả lời.

“Cảm ơn.”

Kiếm Vô Cực men theo cầu thang đi tới tầng ba, tìm một căn phòng trên cửa viết phòng không người đi vào.

“Mời đệ tử đi đến giữa pháp trận huyễn cảnh để quét số liệu.” Một âm thanh điện tử vang lên.

Giữa pháp trận huyễn cảnh có một cái bồ đoàn, Kiếm Vô Cực chậm rãi ngồi xếp bằng xuống.

Một đạo linh quang bao phủ Kiếm Vô Cực, trực tiếp đưa hắn đến chỗ một dãy núi xinh đẹp, phía sau còn có một căn nhà tranh thời thơ ấu, nơi xa còn có chín chuôi đạo khí linh kiếm thông thiên treo lơ lửng.

Tất cả những thứ này làm Kiếm Vô Cực cảm thấy thật đẹp.

“Quét số liệu cần một canh giờ, mời đệ tử ở nơi này nghỉ ngơi thêm chút.”

Kiếm Vô Cực gật đầu một cái, tỏ vẻ đã biết. Nhìn phía sau nhà tranh, hắn đột nhiên có chút nhớ mẫu thân đang sống một mình ở Tiên thành Thiên Kiếm rồi.

Cũng không có gì gấp gáp, Kiếm Vô Cực bèn ngồi trước căn nhà tranh thời thơ ấu, thưởng thức phong cảnh tại dãy núi nơi xa.

Lúc này, Từ Phàm đang ở tại không gian trong lòng đất, đã nhận được báo cáo liên quan tới Kiếm Vô Cực từ Bồ Đào.

“Ngươi cứ quét như thường hình là được. Cửu đại đạo khí linh kiếm được phong ấn trong cơ thể hắn không cần quét vào huyễn cảnh, hắn lại dùng không được.”

Lúc này, Từ Phàm đang nghĩ cách dùng địa tâm tủy kim còn dư lại, bên trên một bức màn sáng đã có một khẩu cự pháo có đường kính cực lớn đứng sừng sững.

“Đã rõ.”

Sau một giờ, Kiếm Vô Cực cuối cùng cũng bắt đầu ghép đôi với đối thủ.

“Có thể ghép ta với đối thủ nằm trong năm mươi vị trí đứng đầu trong bảng điểm tích lũy chiến lực hay không?” Kiếm Vô Cực đã biết về hình thức cơ bản trong khiêu chiến không hạn chế huyễn cảnh hỏi.

“Đề nghị đệ tử bắt đầu từ ngoài vị trí 1000.” Lời không gian huyễn cảnh truyền ra làm cho Kiếm Vô Cực bực bội.

Kiếm Vô Cực vốn định phản bác, nhưng lời đến khóe miệng lại không biết nên nói thế nào, hắn không phải loại tu sĩ thích nói lời cợt nhả kia.

“Vậy trước tiên khiêu chiến ngoài vị trí 1000.” Kiếm Vô Cực tràn đầy tự tin nói, cảm thấy chính mình không cần dùng quá nhiều thời gian là có thể đạt tới mục tiêu của sư phụ. Đến lúc đó, lấy thêm một trong mười vị trí đầu, hoặc là vị trí thứ nhất, nhất định phải làm cho sư phụ ngạc nhiên một hồi.

“Cảnh tượng bắt đầu thay đổi ngẫu nhiên.”

“Bắt đầu ghép đôi với đối thủ cùng cấp bậc.”

“Đang ghép đôi ~~”

“Xếp hạng 1083 trên bảng điểm tích lũy chiến lực, Triệu Nguyên, chủ tu song kiếm chi đạo.”

Cảnh tượng trước mắt Kiếm Vô Cực bắt đầu biến đổi.

Trong chốc lát, Kiếm Vô Cực đã ở trên một vùng sa mạc, phía xa bão cát đầy trời, cuồng phong gào thét.

Cách đó không xa, đồng dạng còn có một người đệ tử mặc đạo bào Ẩn Linh Môn đứng tại đó.

Lúc này, phía trên hai người xuất hiện một bảng tính giờ đang đếm ngược. Kiếm Vô Cực biết sau khi số trên đó trở về không là có thể bắt đầu chiến đấu.

“Vận khí không tệ, ngươi chính là tiểu sư đệ mới tới nhỉ?” Triệu Nguyên vẻ mặt hiền lành nói.

“Chào sư huynh, ta là đồ đệ của Vương phong chủ, Kiếm Vô Cực. Lần đầu gặp mặt xin được quan tâm nhiều hơn.” Kiếm Vô Cực cười nói. Biểu hiện của Triệu Vân làm hắn lần đầu cảm nhận được sự ấm áp từ một tập thể lớn.

Lúc này, bảng tính giờ phía trên hai người đã đếm ngược xong một nửa thời gian.

“Ha ha, tiểu sư đệ không cần khách sáo, ta tên Triệu Nguyên, sau này trong tông môn có chỗ nào không hiểu có thể hỏi ta bất cứ lúc nào.” Triệu Nguyên tỏ dáng sư huynh bảo bọc sư đệ.

“Cảm ơn sư huynh, vậy lát nữa lúc chiến đấu sư huynh cũng đừng nương tay.” Kiếm Vô Cực tự tin nói. Nghĩ thầm lúc ra tay sẽ nhẹ nhàng chút, để vị sư huynh hiền lành này không thua đến mức quá khó coi.

“Lúc luận bàn giữa các sư huynh trong tông môn chúng ta luôn lấy đấu văn làm chủ. Nhưng lần này vì tiểu sư đệ, vậy ta sẽ không nương tay.” Triệu Nguyên cười nói.

“Được.”

Ngay khi tiếng được của Kiếm Vô Cực vừa dứt, bảng tính thời gian trên không đã về số không.

Kiếm Vô Cực vừa muốn nhấc tay triệu hồi ra phi kiếm, chỉ thấy phía đối diện đã chớp nhoáng triệu hồi ra một thanh linh kiếm, hóa thành một đường lưu quang, giống như một viên đạn với tốc độ vượt qua ánh sáng, bay về phía ấn đường Kiếm Vô Cực.

Nhìn phi kiếm bay nhanh đến về hướng mình, trong mắt Kiếm Vô Cực lóe lên một chút xem thường, trong lòng thì lại có chút thở phào nhẹ nhõm.

Chẳng qua cũng chỉ như vậy, thì ra là phi kiếm hơi nhanh một chút thôi.

Ngay lúc Kiếm Vô Cực dự định phản kích, phía sau lại đột nhiên xuất hiện một thanh linh kiếm trong suốt, trực tiếp xuyên qua đầu Kiếm Vô Cực.

“Trận đấu kết thúc, Triệu Nguyên thắng lợi.”

“Tên tiểu sư đệ này, tại sao…, Vương phong chủ chưa dạy hắn à?” Triệu Nguyên có chút kinh ngạc nói.

Đại chiêu của ta còn chưa ra mà ngươi đã bại rồi?

Kiếm Vô Cực lại quay về căn nhà tranh vừa nãy kia, có chút không rõ nguyên nhân nhìn xung quanh.

“Tại sao lại trở về đây? Huyễn cảnh xảy ra lỗi rồi sao?” Kiếm Vô Cực nói, vừa rồi hắn chỉ cảm thấy da đầu tê dại như bị kim đâm, sau đó thì đã trở lại.

Lúc này, một màn sáng xuất hiện trước mắt Kiếm Vô Cực, hình ảnh phát ra bên trên chính là cảnh tượng hắn bị thanh linh kiếm trong suốt kia xuyên qua đầu vừa rồi.

“Ta vậy mà lại thua!” Kiếm Vô Cực trở nên trầm mặc, bắt đầu quan sát một lần lại một lần trận quyết đấu giữa hắn và Triệu Nguyên

Thì ra ngay từ đầu trận chiến, Triệu Nguyên đã dùng tốc độ Kiếm Vô Cực không tưởng tượng được triệu ra hai thanh linh kiếm, một minh một ám, hỗ trợ lẫn nhau.

“Từ đầu đến cuối, tính cả lúc nói chuyện, thời gian còn chưa tới nửa ly trà, ta vậy mà lại thua.” Kiếm Vô Cực lặng lẽ nói.

Nhìn hư ảnh chín chuôi đạo khí linh kiếm trên dãy núi phía xa, Kiếm Vô Cực ngẩng đầu nói lên trời: “Ta có thể lại luận bàn cùng vị Triệu Nguyên sư huynh kia hay không?”

“Yêu cầu đã được gửi đi, đang chờ đối phương đồng ý.” Một âm thanh xuất hiện trên bầu trời.

“Đối phương đã đồng ý yêu cầu của ngươi.”

Lúc này, cảnh tượng trước mắt Kiếm Vô Cực lại thay đổi lần nữa. Lần này biến thành dãy núi kiếm phong, từng ngọn núi giống như lưỡi kiếm, hoàn toàn không có nơi nào để đặt chân.

Hai người đứng cách xa mấy ngọn núi nhìn nhau, đều đứng trên đỉnh mũi kiếm.

“Triệu sư huynh, vừa rồi chủ quan, chúng ta lại chiến một trận.” Giọng điệu Kiếm Vô Cực có chút xấu hổ.

“Không sao, không sao. Tiểu sư đệ vừa tới Ẩn Linh Môn, có lẽ còn chưa thích ứng với phong cách chiến đấu ở đây, về sau là quen rồi.” Triệu Nguyên cười ha hả nói, giống như đại ca ca nhà bên.

Lúc này, bảng đếm ngược thời gian xuất hiện phía trên hai người.

Lần này Kiếm Vô Cực không nói lời thừa, ngay lúc đếm ngược vừa kết thúc, trong nháy mắt đã ngự kiếm xông về hướng Triệu Nguyên, muốn cùng hắn cận chiến.

“Muốn cùng ta cận chiến??”

Hai thanh linh kiếm một minh một ám xuất hiện trong tay Triệu Nguyên, đồng thời thi triển Khinh Thân Thuật, Ngự Phong Thuật, Đạp Không Quyết.

Chương 302: Bí sự của Vương Vũ Luân

Sau một tách trà, Kiếm Vô Cực trở về ngôi nhà tranh.

Trong quầng sáng xuất hiện cảnh tượng hai người đánh nhau, có thể nhìn thấy toàn cảnh Kiếm Vô Cực bị Triệu Nguyên dùng hai tay kiếm đánh cận chiến, áp đảo tới không ngóc đầu dậy nổi. Cuối cùng vẫn bị một kiếm đâm vào đầu, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn.

Kiếm Vô Cực nhìn chằm chằm màn hình hai canh giờ, cuối cùng có chút chán nản nói: “Đây là thực lực của sư huynh trong tông môn của sư phụ sao, vậy mà ngay cả một nghìn tên ngoài sư huynh và sư phụ ta cũng không đánh lại.”

“Tiếp tục ghép cặp cho ta, ta muốn tiếp tục chiến đấu.” Kiếm Vô Cực cảm thấy sức mạnh thật sự của mình đã không được phát huy hết.

“Tiến hành ghép cặp.”

Lúc này Vương Hướng Trì nhìn tháp Thí Luyện giữa dãy núi xa xa, vừa cười vừa nói: “Đây mới chỉ là bắt đầu.”

Nói xong hắn liền nhớ tới kinh nghiệm đi theo sư phụ khi còn bé, mùi vị chịu ngược còn khó chịu hơn nhiều so với bây giờ.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm dung nhập đồ rèn đúc đã thiết kế tốt vào trong ngọc giản.

“Bồ Đào, khối đá kia có kết quả không?.” Từ Phàm hỏi.

“Nó không khác gì một khối đá bình thường, ngoại trừ việc nó siêu cứng.” Bồ Đào nói.

“Không khác nhau sao.” Từ Phàm nhìn về phía khối đá được đưa đến.

Từ Phàm cảm thấy khối đá này hẳn là một bảo vật rất mạnh, nhưng bây giờ hắn vẫn chưa biết công dụng của nó.

“Muốn tu luyện một thần thông có thể đi vào trong mộng của người khác, phải xem ngươi có thể đi vào thế giới đó hay không.” Từ Phàm sờ cằm nói, trong đầu hắn đang nghĩ đến những thần thông có thể đi vào trong mộng.

Trên đảo Vệ Tinh, Mộ Dung Thiến Nhi đã hỗ trợ Vương Vũ Luân mang nhiều linh quả đến xem hai Ngũ Linh Minh Hầu kia.

Khi vừa đến đảo Vệ Tinh, Vương Vũ Luân đã nhìn thấy một con Ngũ Linh Minh Hầu đang ngồi trên một khối đá ngầm, nó đang nhìn về phía hồ nước ở xa xa.

Lúc này, Xuyên Sơn Giáp tự xưng là chủ nhân của đảo Vệ Tinh đã biến thành hình người, đang mỉm cười chào đón Mộ Dung Thiến Nhi.

“Chào mừng đến với đảo Vệ Tinh.” Xuyên Sơn Giáp cười nói.

“Chúng ta đến xem hai Ngũ Linh Minh Hầu kia. À phải rồi, chuyện gì đã xảy ra với con Ngũ Linh Minh Hầu kia vậy.” Vương Vũ Luân chỉ vào lão hầu và hỏi.

“À, con đó đã hoàn thành vượt mức nhiệm vụ của chủ nhân nên được về hưu sớm.” Xuyên Sơn Giáp nói, trong mắt lóe lên sự thương tiếc.

Chỉ có ba con hầu thuộc hạ, giờ lại thành hai con, tương đương với quyền lợi của bản thân sẽ giảm đi một phần ba, hiện tại hai con còn lại kia cũng có chút dáng vẻ không chịu nổi.

“Ồ.” Vương Vũ Luân ra hiệu cho Mộ Dung Thiến Nhi cho con hầu kia một ít linh quả, dù gì nó được coi là công thần của Ẩn Linh Môn.

Mộ Dung Thiến Nhi lấy một túi đào bằng ngọc đưa cho lão hầu.

Đi theo Xuyên Sơn Giáp đi về nơi sinh sống của hai Ngũ Linh Minh Hầu.

Sau khi đến một khe núi, thì trông thấy hai Ngũ Linh Minh Hầu đang chơi cờ, trên mặt chúng đều có kiểu biểu cảm không còn gì để sống.

“Ầy, cách dùng của chủ nhân quá phí hầu, nếu sau này không có tiên huyết dịch thì hai hầu tử này lần sau có thể không chịu được nữa.” Xuyên Sơn Giáp thở dài.

Không phải hắn thấy đau lòng cho hầu tử, mà là sợ nếu hầu tử không còn nữa thì sẽ đến lượt mình.

Vương Vũ Luân nhìn Ngũ Linh Minh Hầu đã kéo mình trở về từ trong đại nạn, hắn không nhịn được nói: “Các ngươi coi như là đã cứu mạng ta.”

Nghe xong lời của Vương Vũ Luân, ánh mắt của hai Ngũ Linh Minh

Hầu đồng thời sáng lên, nghĩ đến chuyện chủ nhân có thể cho bọn họ về hưu sớm thì nhìn Vương Vũ Luân với ánh mắt tràn đầy hy vọng.

“Ta sẽ nói với Từ đại ca cho cho các ngươi về hưu giống như lão hầu đó.” Vương Vũ Luân cười nói.

“...”

Hai Ngũ Linh Minh Hầu tuyệt vọng nhìn nhau, sau đó im lặng tiếp tục đánh cờ.

Thế gian có đẹp mấy cũng không liên quan gì đến ta.

Ngày hôm sau, Từ Phàm cầm hộp thức ăn trong tay, đến đỉnh núi của Vương Vũ Luân.

Trong đình nghỉ mát, Từ Phàm vừa ăn sáng vừa trò chuyện với Vương Vũ Luân tóc trắng xóa.

“Từ đại ca, có phải tình hình hiện tại của Tinh Từ rất nguy hiểm không?.” Vương Vũ Luân nói.

“Cũng được, đại kiếp nạn đã qua, cuối cùng chắc là nhân họa đắc phúc, thế nên không cần phải lo lắng.” Từ Phàm vừa uống cháo linh vừa nói.

“Ngươi nên quan tâm tới thân thể của mình thì hơn, sau một năm, ngươi phải chú tâm an dưỡng.”

Từ Phàm nói xong lại lấy ba hồ lô đựng linh đan ra.

“Đây là linh đan điều dưỡng mà ta đã luyện chế cả đêm cho ngươi.”

“Hồ lô đỏ, mỗi ngày ba viên, hai viên màu trắng và bốn viên màu đen.” Từ Phàm cười nói, hắn đã tốn không ít tâm tư cho việc điều dưỡng của Vương Vũ Luân.

“Ngày nào cũng ăn những thứ này?.” Vương Vũ Luân nhìn ba hồ lô lớn này mà muốn khóc.

“Đừng làm cái vẻ mặt đau khổ đó, những linh đan này đều có vị hoa quả, hương vị rất được.” Từ Phàm cười nói.

Mộ Dung Thiến Nhi bị Vương Vũ Luân cho đi rồi, bây giờ cả đỉnh núi chỉ còn lại hắn và Từ Phàm. Nên lúc này những lời nói không thể nói ở chốn đông người đều có thể nói ra hết.

Từ Phàm nhìn vẻ mặt muốn nói lại thôi của Vương Vũ Luân thì vội nói: “Có chuyện gì thì nói mau, huynh đệ chúng ta còn có chuyện gì không thể nói chứ.”

“Thì là, Từ đại ca, để ta nghĩ xem nên nói như thế nào đã.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm bưng bát lên uống hết cháo linh, hắn cũng không vội, tự rót cho mình một chén trà linh rồi thong thả uống cạn. Vương Vũ Luân vẫn còn nhìn hồ lô lớn đựng linh đan bắt đầu trầm tư.

“Bí cảnh thần bí đó vẫn xuất hiện trong mộng của ta.” Một lúc sau thì Vương Vũ Luân nói.

“Bí cảnh đó không phải đột nhiên xuất hiện trong mộng của ta.”

Từ Phàm nghe được hai câu này, lập tức có tinh thần hẳn lên, những nghi ngờ vô tận cứ lởn vởn trong lòng hắn.

“Chuyện này phải bắt đầu nói từ Khuyết Thiên môn.”

“Trước đây lúc một mình ta ra ngoài làm nhiệm vụ, ta đã gặp phải một chuyện rất kỳ lạ.”

“Khi đó ta đang gấp rút lên đường thì đột nhiên té xỉu, lúc tỉnh lại thì cả ngoài ta đang trần trụi nằm trên một cái giường. Quần áo và túi trữ đồ mang theo bên mình ta cũng được đặt ngay ngắn bên cạnh.”

“Chờ đã, tại sao trước đây ta chưa nghe ngươi nói cái này bao giờ vậy.” Từ Phàm không nhịn được ngắt lời.

“Thì mọi người đều có một bí mật nhỏ không thể nói mà, Từ đại ca ngươi hãy tiếp tục nghe ta nói đã.” Vương Vũ Luân xua tay nói.

“Sau khi tìm kiếm trong bí cảnh một phen, vì không tìm ra được nguyên nhân nên ta cũng không để tâm đến việc này nữa.”

“Mãi đến khi ta thăng cấp Nguyên Anh hậu kỳ, khụ ~~ khụ ~~~”

Nói đúng điểm mấu chốt thì Vương Vũ Luân bắt đầu ho, Từ Phàm vội đổ linh đan từ ba bình hồ lô cho Vương Vũ Luân ăn.

Sắc mặt của Vương Vũ Luân hồng nhuận lên một chút, trông cũng có sức sống hơn trước.

“Từ đại ca, linh đan này của ngươi.”

“Trước khoan hãy nói đến chuyện linh đan, ngươi tiếp tục nói chuyện sau đó đi, sau khi ngươi thăng cấp Nguyên Anh đã xảy ra chuyện gì.” Từ Phàm ân cần hỏi.

“Sau khi ta thăng cấp Nguyên Anh, thỉnh thoảng ta sẽ được chọn vào bí cảnh kỳ lạ đó. Ở trong bí cảnh, dường như luôn có một nữ tử quấn quýt cùng ta.”

“Ngày hôm đó, đúng hạn ta bị lôi vào bí cảnh, nữ tử nhìn không thấy sờ không tới kia còn muốn triền miên cùng ta, nhưng ta đã từ chối nàng.”

“Sau đó, ta có cảm giác toàn bộ bí cảnh bùng nổ, ta cũng rơi vào trong bí cảnh thời gian đó, chớp mắt đã ngàn năm.”

Lúc này Vương Vũ Luân sờ ngực nói: “Sau khi ngươi cứu ta, ta liền cảm thấy bí cảnh đó bắt đầu tích tụ sức mạnh trong linh hồn của ta, chờ lần bộc phát tiếp theo.”

Chương 303: Thanh Đăng

Từ Phàm lại đặt tay lên người của Vương Vũ Luân để kiểm tra.

Sau một lúc lâu, Từ Phàm mới chậm rãi rút tay về.

“Từ đại ca, sao rồi?.” Vương Vũ Luân nói.

“Ta không nhìn ra tình hình cụ thể, ta chỉ cảm thấy sức mạnh kỳ lạ trong linh hồn ngươi đã lớn hơn một chút.” Từ Phàm cau mày nói.

“Ta biết rồi.” Vương Vũ Luân thở dài như thể cam chịu số phận.

“Nhưng ta có một thắc mắc, tại sao ngươi lại từ chối.”

Nói đến đây, Từ Phàm không khỏi cảm thán sự mạnh mẽ của vận mệnh một lần nữa, có nàng dâu bên cạnh, thế nhưng đến trong mộng mà hắn vẫn mạnh mẽ.

“Có hơi phiền, nữ tử đó nhìn không thấy sờ không tới, giống như quỷ hồn vậy.”

“Ta chỉ tò mò muốn xem chuyện gì sẽ xảy ra khi ta từ chối, nhưng ta không ngờ.”

“Chơi quá trớn.”

Vương Vũ Luân nói xong thì bưng chén trà linh lên uống một ngụm.

“Từ đại ca, sau khi ta đi, ta phiền ngươi chăm sóc cho hai đứa con kia.”

Từ Phàm nghe vậy thì nhíu mày, ngươi là huynh đệ tốt giống như bàn tay vàng của ta, trên đời này ai chết cũng được, chỉ riêng ngươi là không được chết.

“Ngươi cứ yên tâm ở lại tông môn, có ta ở đây, ngươi không chết được.” Từ Phàm chắc chắn nói.

“Từ đại ca, ngươi đối xử với ta như vậy, nếu ta không biết ngươi có đạo lữ, thì ta thật sự có hơi sợ đó.” Vương Vũ Luân nói đùa.

“Ha ha, trước đây trông cái dáng nhỏ bé của ngươi còn được, bây giờ đã biến thành lão đầu rồi, ta đoán không có GAY nào thích đâu.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân tóc trắng, cười nói.

“GAY là sao, long dương chi phích sao.”

“Còn nghiêm trọng hơn thế nữa.” Từ Phàm nói cười khà khà.

“Mặc dù ta không biết nữ tử triền miên với ngươi ở trong mộng là ai, nhưng mà theo suy đoán của ta thì luồng năng lượng trong linh hồn của ngươi hẳn là phương tiện để kết nối ngươi đến bí cảnh thời gian.”

“Chỉ cần ngươi có thể tiêu hóa cỗ sức mạnh đó, nói không chừng sẽ giải quyết được vấn đề hiện tại của ngươi.”

“Hiện tại ngươi nên chú tâm vào việc điều dưỡng cơ thể cho tốt, sau đó tu luyện đến cảnh giới Nguyên Anh, chuyện còn lại cứ giao cho ta.”

“Vậy thì, ta đây giao mệnh này cho Từ đại ca.”

“Ta bảo đảm cho ngươi sống đến khi vũ trụ niết bàn.”

Sau khi Từ Phàm rời khỏi chỗ của Vương Vũ Luân, hắn đi tới không gian dưới lòng đất và bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để giải quyết vấn đề trên người của Vương Vũ Luân.

Trời đất bao la, bàn tay vàng là lớn nhất, Từ Phàm sẽ không để cho huynh đệ tốt của mình có bất kỳ vấn đề gì.

Hư Vô Chi Giới, thành nhỏ vốn đơn sơ giờ đây đã được vũ trang đến tận răng, hàng trăm xe nỏ liên xạ được dựng lên trên tường thành.

Thủ vệ cũng cầm cung nỏ liên xạ trong tay, tuần tra trên tường thành, nhìn rừng rậm Cự Mộc ở đằng xa, đề phòng sự xuất hiện thình lình của dị thú và làm hại những người nông dân đang làm việc trên đồng ruộng.

Lúc này, cửa tiệm thợ rèn của Lý Tinh Từ đã trở thành một xưởng lớn, mấy trăm người ấy rèn ra các linh kiện đạt tiêu chuẩn. Cuối cùng đã tạo ra cung nỏ liên xạ tinh vi.

Lúc này, Lý Tinh Từ đang chỉ đạo những người học việc dẫn thép nóng chảy vào trong khuôn đúc tiễn khổng lồ trước một lò cao.

Vào lúc này, Lý Tinh Từ đột nhiên cảm thấy ngực mình nhói đau, như thể có linh cảm gì đó.

“Sư phụ đã xảy ra chuyện gì sao?.” Lý Tinh Từ cau mày nghĩ.

“Xem ra là muốn đẩy nhanh kế hoạch săn bắt dị thú.”

Sau khi Lý Tinh Từ sắp xếp xong cho mấy người học việc, hắn quay trở lại sân nhỏ của mình.

Vừa bước vào cửa, hắn đã trông thấy Tô Nhiễm Thiên với vẻ mặt dạt dào tình thương con đang thêu cái yếm của tiểu hài tử.

“Phu quân, ngươi đến rồi.” Tô Nhiễm Thiên dịu dàng nói, nàng định đứng dậy đi rót trà cho Lý Tinh Từ.

“Đừng nhúc nhích, cẩn thận động thai khí.” Lý Tinh Từ vội vàng nói, một tháng trước khi đang ăn thì Tô Nhiễm Thiên nôn mửa một lần, Lý Tinh Từ cũng nhận thức được mình sắp làm cha.

“Mới hơn một tháng, thai khí ở đâu ra.” Tô Nhiễm Thiên cười nói, trong mắt lóe lên hào quang của tình mẹ.

Không ngờ khi đi vào Hư Vô Chi Giới này, vậy mà hoàn toàn biến thành cõi phàm trần, hai người không chú ý gì.

“Vừa rồi ta cảm thấy ngực hơi đau, chợt có linh cảm, không biết có phải sư phụ đã xảy ra chuyện gì không, có vẻ như tiến độ về nhà phải tăng tốc rồi.”

“Trước khi đứa nhỏ của chúng ta được sinh ra, chúng ta nhất định phải đến Tu Tiên Giới. Nếu không rất có thể chúng ta sẽ trở thành người phàm không có linh căn.” Lý Tinh Từ dìu Tô Nhiễm Thiên ngồi xuống và nói.

“Thật ra ở đây cũng khá tốt.” Tô Nhiễm Thiên có hơi thích cuộc sống người phàm này.

“Nơi này rất tốt, nhưng Tu Tiên Giới bên ngoài mới là nơi chúng ta thuộc về.”

“Thời gian thế giới này cho chúng ta quá ngắn, thời gian trăm năm cũng không đủ để ta yêu ngươi.” Lý Tinh Từ thâm tình nhìn Tô Nhiễm Thiên, càng chung sống với nhau thì hắn có cảm giác càng không rời bỏ được nàng.

“Vậy thì chúng ta mau về đi.” Tô Nhiễm Thiên mặt đỏ bừng nói, tim đập thình thịch như nai con đang chạy loạn.

“Nhanh thôi.” Lý Tinh Từ nói, hắn nhìn những móng tay sắp được dát vàng.

“Hai người các ngươi đừng tưởng lão cốt đầu này không tồn tại chứ.” Lão nhân với biểu cảm đau lòng nói, cơm chó cũng không phân biệt tuổi tác.

“Tiểu tử, ngươi còn đợi bao lâu nữa mới động thủ? Qua một năm nữa, ta thật sự không được rồi.” Lão nhân thúc giục.

“Nhanh thôi, nhiều nhất là một tháng, ta có thể xác định được thời gian thực hiện kế hoạch của chúng ta.” Lý Tinh Từ nói.

“Có vẻ như ngươi thật sự nắm chắc. Đáng tiếc là, trước đây khi ta đi khắp thế giới, ta cũng đã nhìn thấy một số người phàm tạo ra vũ khí cơ học với uy lực khá lớn, lợi hại nhất là có thể đánh Nguyên Anh bị thương. Tiếc là lúc đó ta chỉ tình cờ nhìn thoáng qua.”

“Mãi cho đến khi ta đi vào thế giới này thì mới biết được, là thiên đạo ban cho ta cơ hội, nhưng ta không nắm bắt được.” Lão nhân thở dài nói.

“Tiền bối, sau khi chúng ta quen nhau, một ngày ngươi nói những lời này đến tám trăm lần đấy.” Lý Tinh Từ cười.

“Tiền bối chờ một chút, lúc nào cũng có thời gian cho ngươi chơi.”

“Vậy được, chờ sau khi ta ra ngoài vẫn chờ làm người hộ đạo của ngươi.”

Đúng lúc này, tiếng chuông lại vang lên.

Giờ khắc này, có mấy ngàn con dị thú tập trung bên ngoài thành nhỏ và đang trùng kích về phía thành nhỏ.

“Xem ra là không phải đợi lâu.”

Lý Tinh Từ dẫn theo lão nhân chạy về phía tường thành.

“Chờ ta trở lại ăn cơm.”

“Ta sẽ chờ ngươi.” Tô Nhiễm Thiên tràn đầy dịu dàng nhìn bóng lưng của Lý Tinh Từ.

Trên tường thành, mấy trăm xe nỏ liên xạ đã được mở hết cỡ, hàng ngàn mũi tên khổng lồ bắn vào đàn thú bên dưới.

Nhưng vẫn có những con dị thú giáp dày riêng lẻ vọt tới dưới cổng thành.

Cổng bằng thiết tinh của thành nhỏ dễ dàng bị cự thú đập vỡ, nó xông thẳng vào trong thành.

Lý Tinh Từ và lão nhân bình tĩnh đứng trên con phố ở trung tâm thành nhỏ.

“Ngươi có nắm chắc không, không được thì để ta mở bí pháp.” Lão nhân nóng lòng muốn thử nói. Hắn vốn định dùng Thiên Ma đại pháp để nâng cao sức chiến đấu và tìm một con dị thú để khiêu chiến trước khi chết.

“Tiền bối lui ra đi, nơi này cứ giao cho ta là được.” Lý Tinh Từ nói.

Một sợi tơ mảnh hơn gấp trăm lần sợi tóc người chui ra khỏi móng tay của Lý Tinh Từ và xuyên qua hàng chục con dị thú đang xông vào thành nhỏ với tốc độ cực nhanh.

“Xẹt ~~”

Nghe giống như âm thanh của một lưỡi dao cắt xuyên qua thủy tinh, những con dị thú điên cuồng khát máu tập hợp lại giống như xây dựng khối lắp ráp, biến thành những khối vụn chỉnh tề.

Trận chiến vẫn tiếp tục, ngày càng ít dị thú có thể xông vào thành nhỏ.

Cho đến khi kết thúc trận chiến, trên người hai người Lý Tinh Từ và lão nhân không dính lấy một giọt máu của dị thú

Lý Tinh Từ từ chối bữa tiệc mừng được chuẩn bị sau đó và quay trở lại sân nhỏ của mình.

Một ngọn thanh đăng, một bình rượu ngon, bốn đĩa thức ăn và một giai nhân.

Chương 304: Doanh trại

“Phu quân, ngươi về rồi sao?”

Tô Nhiễm Thiên mỉm cười đầy dịu dàng, khiến Lý Hoàng Từ cảm thấy hình như có chỗ nào đó trong trái tim mình đang rung động.

Lý Hoàng Từ hơi đơ ra, hắn mỉm cười, nói: “Ta về rồi đây.”

Hai người họ nhanh chóng ăn xong bữa cơm, một vị học đồ trong một tiệm rèn cầm chiếc túi đựng đầy tinh thể dị thú đang đi đến.

- Sư phụ, đây là tinh thể dị thú thu được khi công thành, ở trong này hết rồi. Học đồ cung kinh nói.

“Biết rồi, ngươi đến tham gia lễ mừng công đi.” Lý Tinh Từ nói, ánh mắt đầy vẻ mong chờ. Không biết sư phụ mình đã để lại cho mình món gì để dự phòng.

“Tuân mệnh!”

“Tinh Từ, có phải món đồ mà đại trưởng lão để lại cho ngươi có thể kích hoạt được không?” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Cũng gần như là vậy.”

Móng tay màu vàng của Lý Tinh Từ hóa thành một cái lưới, nó được đưa về phía cái túi đựng tinh thể dị thú.

Tinh thể dị thú bị hấp thu hết rồi, móng tay của Lý Tinh Từ cũng theo đó mà biến thành màu vàng kim.

Lúc này, Lý Tinh Từ tự nhiên cảm thấy bên trong móng tay màu vàng kim của mình có một chiều không gian.

Một quả bóng tròn màu vàng kim xuất hiện trên không trung, một lần sóng kỳ lạ được tạo ra từ quả bóng tròn đó.

“Hãy nói ra mọi sự khó khăn của ngươi hiện giờ.” Một giọng nói điện tử vang lên.

“Ngươi là Bồ Đào?”

“Không phải, hãy nói ra tất cả những điều khó khăn mà ngươi đang gặp phải.” Quả bóng vàng tiếp tục nói.

“Thế giới này không cho phép linh khí tồn tại, ta cần phải đánh bại một đám dị thú có chiến lực Nguyên Anh đỉnh cấp.” Lý Tinh Từ nói thẳng ra luôn.

“Nhiệm vụ đã được tạo, hẩy ngoài thành tìm nơi rộng tãi, mở túi quà chiến đấu sinh tồn chế độ Vô Linh.”

“Không hổ là sư phụ, đến cả bước này mà cũng tính được.”

Ngày thứ hai, Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên âm thầm đi ra ngoài thành, họ đến một nơi rộng rãi bên bờ sông.

“Bắt đầu đi.” Lý Tinh Từ mở luôn gói quà ở không gian trong móng tay ra. Tuy rằng trong không gian đó còn rất nhiều túi uqaf nhưng Lý Tinh Từ rất tự giác, không hề động vào.

Một doanh trại rối to lớn hiện ra, cùng với đó là vô số hạt giống màu đen troogn như bồ công anh bay ra từ bên trong doanh trại.

Hạt giống màu đen bay lên bầu trời rồi biến thành những quả bóng bay màu đen có đường kính khoảng mười mét.

Sau khi những hạt giống màu đen nở to ra, Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên cảm giác ánh sáng trên bầu trời đã bị hút đi gần hết.

Đúng lúc này, có tiếng động kỳ lạ phát ra từ trong doanh trại, dường như nó đang hút một nguồn năng lượng gì đó.

Khoảng một tiếng sau, ba Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ sử dụng năng lượng mặt trời từ từ bay lên bầu trời.

“Sư phụ bỏ cả thứ này vào sao, thế này thì không sợ dị thú Nguyên Anh kỳ nữa rồi.” Lý Tinh Từ vui vẻ nói.

“Đây chỉ là Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ bản đơn giản thôi, uy lực không đủ để giết yêu thú có thực lực Nguyên Anh kỳ đâu.”

Một màn sáng được mở ra, cảnh tượng quanh đó cả trăm mét đều được nhìn thấy rất rõ, rõ đến mức có thể nhìn thấy lông tơ trên chân kiến luôn ấy chứ.

“Nếu ba chiếc Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ đó cũng không đủ sức để giết dị thú Nguyên Anh kỳ, vậy thì phải làm sao?” Lý Tinh Từ hỏi.

Lúc này, năm mươi con rối trọng giáp đi từ trong doanh trại ra.

“Con rối trọng giáp bản năng lượng mặt trời, nếu có đủ năng lượng mặt trời rồi thì có thể phát huy hết công lực Kim Đan kỳ trong vòng một giờ đồng hồ để giúp ngươi giết dị thú Nguyên Anh kỳ.” Quả bóng vàng nói.

“Giúp ta?”

Lúc này, mười con rối công cụ đẩy áo giáp linh năng chạy bằng năng lượng mặt trời xuống.

Lý Tinh Từ nhìn áo giáp linh năng cao khoảng năm trượng mà ngơ cả người.

“Sư phụ sẽ không định để ta đánh bọn dị thú Nguyên Anh kỳ bằng cái này đâu nhỉ?”

Hắn từ nhỏ đã không có hứng thú gì với áo giáp linh năng, lớn lên rồi, ra ngoài chu du cũng chỉ giải quyết mọi vấn đề bằng Thần thông Luân Hồi thôi, chưa bao giờ dùng cái đó cả.

“Không cần ngươi vào đó để điều khiển đâu, ngươi chỉ cần khống chế nó từ xa là được rồi.” Quả bóng vàng nói, có một vách ngăn nhỏ trong cơ thể nó được mở ra, bên trong là một chiếc vòng đeo đầu màu trắng.

“Ngươi đeo cái này vào là có thể điều khiển áo giáp linh năng chạy bằng năng lượng mặt trời từ xa.” Quả bóng màu vàng lên tiếng.

“Ta có thể khống chế chiếc còn lại không?” Tô Nhiễm Thiên thấy rất có hứng thú, nàng hỏi.

“Được.” quả bóng vàng lấy cái vòng đeo đầu thứ hai ra.

Đúng lúc này, có một giọng nói vang lên.

“Ta cũng muốn thử.”

Ở một chỗ cách hai người họ không xa, có một phần đất nhô lên, một người già đi ra từ trong đó.

“Lý tiểu tử, ngươi muốn bỏ rơi ta à.” Người già phẫn nộ nói.

Lúc này, Lý Tinh Từ lại bắt đầu im lặng, ánh mắt của hắn đầy vẻ suy tư.

“Có giết hay không.”

Một khẩu pháo khổng lồ chĩa ra từ trong doanh trại, nhắm vào người già.

“Không cần.”

“Tiền bối, ở Tu Tiên giới, chiêu trò lừa lọc là chuyện rất bình thường, ngươi và ta không thân thiết gì với nhau, có một vài chuyện ta không thể không đề phòng được.” Một lúc lâu sau Lý Tinh Từ mới lên tiếng.

“Lý tiểu tử, ngươi làm vậy là đúng mà.” Người già đó nói.

Một quả bóng to bằng quả bóng bàn màu đỏ được ông lão đó nhả ra.

“Đây là toàn bộ tu vi của ta, lúc trước có ba viên, giờ chỉ còn lại một viên thôi.”

“Ngươi cầm lấy cái này đi, sau khi đến Tu Tiên giới cùng lắm thì ngươi cũng chỉ khôi phục đến Trúc Cơ kỳ thôi, đợi ta hoàn thành lời thề Thiên Đạo xong rồi ngươi trả ta, được không?”

“Nếu ngươi đã cho ta hi vọng như vậy thì đừng bỏ ta lại đây nhé.” Người già đó nói với vẻ đáng thương.

Lý Tinh Từ nhìn chằm chằm vào đôi mắt đục quẩn của người già kia.

Lúc này, quả bóng vàng lấy ra một viên thuốc, đưa đến trước mặt Lý Tinh Từ.

“Đây là?”

“Thuốc để khống chế, có thể chôn một kíp nổ nhỏ bên trong cơ thể người.”

“Cái này có thể khống chế sự sống, chết của một người.” Quả bóng vàng nói.

Lúc này, người già đó cầm luôn viên thuốc rồi nuốt nó.

“Tiền bối, ta tin ngươi.”Lý Tinh Từ từ từ cầm quả bóng màu đỏ đó lên, nói.

“Thống nhất thế nhé.” Ông lão bảo.

Ánh mắt của người ta chẳng bao giờ lừa được ai đâu, thế nhưng lão ma đầu nổi danh Tu Tiên giới thì không nằm trong số đó. Một ma đầu sống cả ngàn năm ở trong Tu Tiên giới, chỉ nhìn ánh mắt thôi thì Lý Tinh Từ cũng không thể biết được gì cả.

Ánh mắt tuy rất chân thành nhưng lại sợ mình bị lừa.

Thế nhưng đến cuối, Lý Tinh Từ vẫn chọn tin tưởng ông lão. Không phải vì viên thuốc đó mà là vì sự khát vọng về gia đình trong mắt hắn.

“Tiền bối có gia thất ở Tu Tiên giới đúng không.” Lý Tinh Từ hỏi.

“Có một đạo lữ nhỏ hơn ta hai ngàn tuổi.” Ông lão cười, nói.

“Tin rằng không lâu nữa các ngươi sẽ được gặp lại nhau thôi.” Lý Tinh Từ nói rồi đeo chiếc vòng đeo đầu lên.

“Bây giờ vẫn chưa phải thời cơ để giết dị thú Nguyên Anh kỳ, các ngươi bắt buộc phải tự tập luyện trước, phải qua bài kiểm tra thì mới được đi.”

“Như vậy thì mới phát huy hết được chiến lực của áo giáp quang năng.”

Quả bóng vàng nói xong liền dẫn ba người họ vào trong doanh trại.

Ân Linh Môn, Kiếm Vô Cực đã chiến đấu ở tháp thi luyện suốt một tháng đã về núi của sư phụ hắn.

Vương Hướng Trì vừa mới cho khỉ ăn cùng cha hắn xong, nhìn thấy Kiếm Vô Cực, hắn nở một nụ cười.

“Chịu về rồi hả, lấy được hạng mấy ở đó thế?” Vương Hướng Trì cười nói.

“Đánh được đến hạng hơn 500 thì không đánh lên được nữa, ta làm sư phụ mất mặt rồi.” Kiếm Vô Cực cúi đầu nói, đầy vẻ hổ thẹn.

“Ôi, ổn quá nhỉ, đến hạng hơn 500 cơ à.”

“Sư phụ, ngươi đang cười ta đó sao.”

“Không, ta đang khen mà.” Vương Hướng Trì nói.

“Ngươi vẫn chưa được dạy dỗ một cách chính thốn bởi Ẩn Linh Môn, khả năng chiến đấu hơi kém cũng là điều dễ hiểu.” Vương Hướng Trì an ủi hắn.

Chương 305: Ngũ Linh Minh Hầu đến

“Giáo dục chính thống của Ẩn Linh môn sao?” Một câu hỏi tự dưng nảy ra trong đầu Kiếm Vô Cực.

“Cũng như Học viện Thiên Kiếm vậy, sẽ có sư phụ giảng, còn cả các lớp nâng cao nữa.”

“Vốn muốn để ngươi qua đó xem qua trước khi đi thách đấu nhưng ngươi đi nhanh quá, ta không kịp nói.” Vương Hướng Trì nói, trong giọng điệu có vẻ gì đó như cười trên nỗi đau của kẻ khác vậy.

“Ta đã xin quyền từ Bồ Đào rồi, ngươi đến hẳng lớp trên ngọn núi chính là được.”

“Vậy ta qua đó học đây.”

Kiếm Vô Cực nói rồi bay đến ngọn núi chính, thế nhưng sau đó hắn lại dừng lại, quay đầu nhìn về phía Vương Hướng Trì, nói: “Sư phụ, ngươi còn gì muốn nói không.”

“Ờm, ở lớp nâng cao thì đừng chỉ nghe những gì về kiếm đạo, lớp nâng cao của các loại khác cũng phải vào xem.” Vương Hướng Trì dặn dò.

“Sư phụ, còn gì nữa không.”

“Hết rồi.”

Một luồng sáng bay về phía ngọn núi chính ở nơi xa.

“Nóng vội lúc này thì có để làm gì chứ.”

Lúc này, ở không gian dưới lòng đất, xung quanh Từ Phàm tự dưng có rất nhiều kinh văn mà hắn không hiểu. Kinh văn nào cũng mang khí tức có thể đi sâu vào trong linh hồn.

Chúng bao vây lấy Từ Phàm, xoay vòng quanh hắn, cứ thỉnh thoảng lại có kinh văn bị biến mất rồi lại có kinh văn mới xuất hiện, tham gia vào cả bộ kinh văn.

Trong linh hồn của Từ Phàm đã đầy những kinh văn rồi.

Một lúc lâu sau Từ Phàm mới từ từ mở mắt ra, thở dài một hơi.

“Việc tạo ra công pháp và phép thần thông liên quan đến linh hồn đúng là không phải một việc dễ dàng.”

Việc tạo ra công pháp thực sự khiến Từ Phàm rất đau đầu. Theo lời của hắn thì là thời gian hoạt động với tần suất cao kéo dài quá, cần phải “tản nhiệt” một chút.

Đúng lúc này, Từ Phàm đã nhận được tin tức của Ninh Đạo.

“Đại trưởng lão, bọn khỉ đến rồi đây.”

Thấy tin của Ninh Đạo mà mắt Từ Phàm sáng rực lên.

Đảo Vệ Tinh, trong ánh mắt đầy vẻ vui mừng của Từ Phàm, Ninh Đạo thả ra hơn một trăm con Ngũ Linh Minh Hầu từ trong Bảo Khí Hành Cung.

Một con Hợp Thể kỳ, bốn con Luyện Hư kỳ, ba mươi ba con Nguyên Anh kỳ, hơn tám mươi con Kim Đan kỳ.

“Đại trưởng lão, để bắt sống được lũ Ngũ Linh Minh Hầu này, ta đã mất nhiều công sức lắm đấy, phải nhờ các đạo hữu đồng hành giúp đỡ nhiều lắm đấy.” Ninh Đạo nói như đòi khen thưởng, sự khó khăn được thể hiện ra trong lời nói, cho dù là ai thì cũng nghe ra được.

Từ Phàm nhìn đám Ngũ Linh Minh Hầu như nhìn báu vật đầy trân quý vậy.

“Nghe nói Song Kiếm Lưu của Ninh đại ca, uy năng của hai đạo khí linh kiếm giống nhau thì mới có thể phát huy ra sức mạnh lớn hơn. Chuyện này giao cho ta nhé.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đại trưởng lão nói thật sao.” Ninh Đạo rất kích động.

“Chuyện của Ninh đại ca là chuyện của ta.” Từ Phàm nói một cách rất nghiêm chỉnh.

“Đại trưởng lão còn cần khỉ không?”

“Có bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu.”

“Hiểu rồi ạ.”

Ninh Đạo đưa Linh Hồn Pháp Bảo dùng để khống chế đám Ngũ Linh Minh Hầu đó cho Từ Phàm. Sau đó hắn trở về Tiên thành Lâm Sâm, ở đó còn có chuyện cần hắn phải xử lý.

“Chủ nhân, cứ để bọn ta tu luyện công pháp đi thì hơn.” Xuyên Sơn Giáp hỏi, giọng điệu hắn có vẻ khá kích động. Cái mạng nhỏ của hắn coi như là được ổn định một thời gian rồi.

“Không cần nữa, bộ công pháp đó có hơi sơ sài, để bọn họ tu luyện bộ Vạn Nguyên Bản Tông này đi.” Từ Phàm lấy ra một cái Ngọc Điệp, đưa cho Xuyên Sơn Giáp.

Lúc này, Từ Phàm lại giao thêm cho Xuyên Sơn Giáp một phần cốt lõi của Linh Hồn Pháp Bảo trong tay hắn, để Xuyên Sơn Giáp có thể quản lý đám Ngũ Linh Minh Hầu này dễ hơn.

“Làm cho tử tế, sau này ta sẽ không bạc đãi ngươi đâu.” Từ Phàm cười, nói, cứ như chủ nhân giao cho thuộc hạ nhiệm vụ quản lý đám nô lệ vậy.

“Xuyên Sơn Giáp có chết cũng không từ.” Xuyên Sơn Giáp hình người quỳ xuống lạy bái.

Từ Phàm gật gật đầu, nhìn hai con Ngũ Linh Minh Hầu trông có hơi già hơn với ánh mắt hơi tiếc nuối, thân hình của hắn dần biến mất trước mặt lũ khỉ.

Hắn vẫn được coi là có lương tâm, dù sao thì cũng đã dùng hai con khỉ để thôi diễn công pháp này, việc làm này không được ổn lắm.

Xuyên Sơn Giáp chắc chắn là Từ Phàm đi khỏi rồi nên khôi phục lại chân thân.

Xuyên Sơn Giáp nhìn đám Ngũ Linh Minh Hầu với bộ mặt nanh tợn, tay cầm một cái roi yêu khí lớn, nói: “Sau này chủ nhân của các ngươi sẽ là đại trưởng lão Ẩn Linh Môn.”

“Sau này lời đại trưởng lão nói cũng như Yêu Tôn Thần Chỉ, nếu không tuân theo thì các ngươi sẽ sống không bằng chết.”

Lời của Xuyên Sơn Giáp khiến lũ Ngũ Linh Minh Hầu phẫn nộ, chúng nhìn Xuyên Sơn Giáp bằng vẻ mặt đầy giận dữ.

Lúc này, hai con Ngũ Linh Minh Hầu sắp rời thế đó bắt đầu run rẩy, một luồng khí lạnh ập lên đầu chúng. Thủ đoạn của Xuyên Sơn Giáp, hai chúng nó đã từng được lĩnh giáo rồi.

Lần đó con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể kỳ nhìn Xuyên Sơn Giáp với vẻ khinh thường, nói: “Ngươi làm gì được ta chứ?”

Xuyên Sơn Giáp chỉ cười, giơ phân thân của Linh Hồn Pháp Bảo lên, sử dụng yêu lực.

Tự dưng, tất cả các Ngũ Linh Minh Hầu đều cảm thấy linh hồn mình như bị xé rách ra, những tiếng gào thét đau khổ truyền tới.

“A!!”

“Đau! A!”

Cả bọn Ngũ Linh Minh Hầu bắt đầu kêu lên thảm thiết, cơ thể chúng co giật như bị giật điện vậy.

“Quay về phía Ẩn Linh Môn, quỳ xuống.” Xuyên Sơn Giáp lạnh lùng nói.

“Nếu các ngươi thần phục thì còn có cơ hội sống, nếu muốn tiếp tục phản kháng thì ta sẽ khiến ngươi biết thế nào là sống không bằng chết.”

“Hãy… giải quyết, lệnh cấm.”

“Chúng ta, thần phục.” Con Ngũ Linh Minh Hầu đứng đầu run rẩy nói.

“Quỳ xuống.” Xuyên Sơn Giáp nhẹ nhàng nói. Hắn không chỉ không giảm nhẹ hình phạt của mình lên Ngũ Linh Minh Hầu mà thậm chí còn tăng thêm.

Hai con Ngũ Linh Minh Hầu ở bên cạnh nhìn đồng bọn với vẻ không nỡ, nhưng chúng cũng chẳng đi qua cầu xin mà chỉ nhìn đám Ngũ Linh Minh Hầu với ánh mắt thương hại.

Cuối cùng, tất cả mọi con Ngũ Linh minh Hầu đều run lẩy bẩy, quỳ xuống, hướng về phía Ẩn Linh Môn, Xuyên Sơn Giáp lúc này mới dừng hình phạt lại.

“Nhớ lấy, sau này đại trưởng lão sẽ là chủ nhân duy nhất của các ngươi.” Xuyên Sơn Giáp nói.

Trên đảo Ẩn Linh, Từ Phàm nhìn cảnh Xuyên Sơn Giáp dạy dỗ bọn Ngũ Linh Minh Hầu mà tự dưng cảm nhận được rằng sau này, Xuyên Sơn Giáp có lẽ sẽ có thể dẫn dắt cả thế giới Đại Thiên, tiếp tục làm người quản lý đám khỉ này cho hắn.

Lúc này, Từ Phàm nhìn lên bầu trời, nhẹ nhàng nói: “Không còn được bao nhiêu ngày tháng yên bình nữa đâu.”

Từ Phàm cảm nhận được, cả mặt đất đang chuyển động, còn trên bầu trời, có thêm rất nhiều ngôi sao.

Cộng thêm việc cứ thỉnh thoảng trên bầu trời lại xuất hiện cảnh có hai mặt trời, Từ Phàm biết hai giới sẽ triệt để dung hòa lại với nhau sớm thôi.

Ban đêm, Vương Vũ Luân một mình ngồi trên ghế trong vườn, nhìn những vì sao lạ lẫm trên bầu trời.

“Đang nghĩ gì thế?” Mộ Dung Thiến Nhi từ từ đi đến phía sau Vương Vũ Luân.

“Ngươi đang nghĩ trước khi mình chết có cần phải nói lời xin lỗi với ta không, ngươi đã giấu ta rất nhiều chuyện.” Vương Vũ Luân tóc trắng bạc phơ nói.

“Ngươi đang nói lần ngươi bị ma nữ kia bắt đi sao?” Mộ Dung Thiến Nhi hiểu rõ mọi thứ, nói. Nàng không trách Vương Vũ Luân, dù sao thfi lần đó ma nữ đã lấy tính mạng của nàng để uy hiếp phu quân nàng.

Vương Vũ Luân nhìn lên trời, không nói gì cả.

“Hay là lần hai ta vô tình phát hiện ra bí cảnh.” Mộ Dung Thiến Nhi nói tiếp.

Vương Vũ Luân không trả lời lại.

“Lần ở Tiên Thành Vạn Hoa?”

“Lần ở biên giới Tượng Châu?”

Mộ Dung Thiến Nhi nói hết những nơi mình đoán được ra.

“Nàng biết không ít nhỉ, nhưng những nơi đó đều không phải nơi ta muốn nói đến.” Vương Vũ Luân thở dài một hơi, nói.

“Ta biết, ta cũng đã nghe Từ đại ca nói rồi, đây là mạng của ngươi.”

“Đúng rồi, ngoài những gì ta vừa nói, ngươi còn giấu ta chuyện gì nữa?” Mộ Dung Thiến Nhi đột nhiên hỏi.

“Không có, phu nhân lợi hại, chuyện gì cũng không giấu được ngươi.” Vương Vũ Luân cười, nói, cảm giác cứ như một lão già trẻ con vậy.

“Đương nhiên rồi.”

Vương Vũ Luân thở dài một hơi, ban nãy chỉ là cảm thán thôi, chứ không phải định cái gì ra cả. Dù sao thì bây giờ là cơ thể người phàm, vẫn phải đi ngủ thôi.

Chương 306: Muốn cứu huynh đệ của ngươi, hãy lấy tuổi thọ một ngàn năm ra đổi

Trong võ đường ngọn núi chính của đảo Ẩn Linh, Từ Phàm lại lần nữa kiểm tra thân thể cho Vương Vũ Luân.

“Luồng năng lượng quỷ dị đó lại tăng lên.” Sắc mặt Từ Phàm hơi nghiêm trọng, thương thế trên người huynh đệ tốt còn nghiêm trọng hơn so với mình tưởng tượng.

“Từ đại ca không cần tổn thương Thần vì ta quá, cứ mặc ý trời là được.” Vương Vũ Luân cười nói, có cảm giác xem nhẹ sự sống chết.

“Ý trời chính là gặp được ta, ngươi sẽ không chết được.”

Từ Phàm lần nữa đặt tay lên vai Vương Vũ Luân, quanh thân tản mát ra khí tức thần bí, vô số đại đạo kinh văn vây quanh hai người họ.

Thần niệm dưới sự bảo hộ của đại đạo kinh văn dò xét về phía sức mạnh quỷ dị trong linh hồn Vương Vũ Luân, có khí thế không thăm dò ra ngọn nguồn thì sẽ không bỏ qua.

Sau đó đại đạo kinh văn bao bọc hai người họ mở rộng ra, bao vây cả ngọn núi chính, mọi người trong ngọn núi chính đều bị đẩy ra ngoài.

Thần niệm của Từ Phàm cẩn thận hướng về phía sức mạnh quỷ dị kia mà dò xét.

Nhưng vào lúc này, Thần niệm của Từ Phàm bị kéo vào trong một không gian thần bí, đó là một thảo nguyên hoa đào như Tiên cảnh.

Một nữ tử với khuôn mặt hơn hai mươi tuổi đang ngồi trước cửa giặt y phục, xa xa còn có hai đứa trẻ một nam một nữ đang vui vẻ chơi đùa.

“Ngươi không nên đến nơi này.” Nữ tử đang giặt y phục thản nhiên nói.

“Vốn phu quân kiếp này của ta sẽ đến với ta, nhưng không ngờ lại bị một Kim Đan nho nhỏ như ngươi kéo dài thời gian.”

Từ Phàm nhìn nữ tử đó, theo như lời nữ tử nói, trong đầu Từ Phàm hiện lên vô số kịch bản.

“Kiếp trước đã thành quá khứ, kiếp này Vương Vũ Luân là huynh đệ ta, ta không thể thấy chết không cứu.”

“Mong cô nương hãy buông bỏ chấp niệm, tha cho huynh đệ ta một con đường sống.” Từ Phàm khuyên nhủ.

“Nói rất đúng, nhưng ta là người không nghe lời khuyên.” Nữ tử nói xong muốn đứng dậy đuổi Từ Phàm.

Đúng lúc này, một nam nhân giống Vương Vũ Luân mang theo hai thùng nước đi đến, trên mặt tràn đầy nụ cười hạnh phúc.

“Nương tử ta đã trở về, xem ta mua gì cho các ngươi nè.” Nam tử vừa xách nước, vừa giơ bánh điểm tâm trong tay lên.

Nữ tử không quan tâm đến Từ Phàm, đi đến bên cạnh nam tử dịu dàng giúp nam tử đặt gánh nước trong tay xuống.

“Sau này đừng đến chỗ Vương quả phụ mua bánh điểm tâm nữa, ánh mắt nữ nhân kia nhìn ngươi không đúng.” Nữ tử nhẹ giọng nói, giống như một tiểu nữ nhân vậy.

“Cô nhi quả mẫu người ta cũng không dễ dàng, hơn nữa nàng ta đâu xinh bằng nàng.” Nam tử mỉm cười.

Lúc này hắn chú ý đến Từ Phàm cách đó không xa.

“Ngươi là?” Không biết tại sao, nam tử cảm giác như quen biết Từ Phàm từ rất lâu.

“Một người ngoại hương đi ngang qua, muốn đến đây xin nước uống.” Từ Phàm cười nói, hắn dường như có chút hiểu được tại sao nam tử trước mắt có nét giống như huynh đệ tốt của hắn như vậy.

“Tiểu Vân, mời khách vào uống chén trà đi.” Nam tử hiền lành nói.

“Được, ngươi trông coi Tiểu Phi và Tiểu Hồ đi.” Nữ nhân nói xong lập tức dẫn Từ Phàm vào phòng.

Lúc Từ Phàm uống nước, nam tử dẫn theo hai đứa nhỏ đến, nhìn thấy Từ Phàm uống nước chỉ cười cười.

Cho đến khi Từ Phàm rời đi, nữ tử chỉ truyền cho Từ Phàm một câu.

“Muốn cứu huynh đệ ngươi cũng được, đây là bí cảnh mà ta dùng tuổi thọ gần ngàn năm của phu quân kiếp này cũng chính là huynh đệ ngươi hình thành, chỉ có thể duy trì một khoảng thời gian.”

“Muốn cứu huynh đệ ngươi, lần sau lúc bí cảnh sắp sụp đổ, hãy dùng tuổi thọ ngàn năm của ngươi đổi lấy, ta cần thời gian tăng hấp thu năng lượng duy trì bí cảnh từ trên người ngươi.”

“Nếu ngươi không đến thì huynh đệ tốt của ngươi sẽ trở lại bên cạnh ta.”

Từ Phàm còn chưa kịp phản ứng, đã bị một luồng lực bài xích ra khỏi bí cảnh.

Vừa ra khỏi bí cảnh, tâm thần Từ Phàm đã trở lại trong cơ thể.

Lúc này, Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm ngây ngô có chút khó hiểu.

Vương Vũ Luân xua tay trước mặt Từ Phàm.

“Từ đại ca, tỉnh lại đi, ngươi làm sao vậy.”

Lúc này, Từ Phàm lấy lại tinh thần, kích động giữ hai vai Vương Vũ Luân lại.

“Không hổ là huynh đệ của ta.”

“Vũ Luân, chỉ cần một ngày có ta, cho dù chết vạn lần ta cũng phải bảo vệ ngươi chu toàn.” Từ Phàm kiên định nói.

Tiêu hao tuổi thọ ngàn năm để kéo dài mạng sống của huynh đệ, chuyện tốt này trên đời này ngoại trừ huynh đệ tốt có lợi nhuận gấp trăm lần này, sao còn có chuyện tốt hơn được nữa.

“Từ đại ca, thân thể tàn tật của ta không đáng để ngươi làm như vậy.” Vương Vũ Luân cảm động nói.

“Huynh đệ, tin ta đi.”

Từ Phàm nói xong lập tức thu hồi đại đạo kinh văn xung quanh, biến mất trước mặt Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca…” Vương Vũ Luân suy nghĩ nửa ngày cũng không nói nên lời.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm lộ vẻ mừng như điên.

“Hiện tại sẽ trở thành lợi nhuận gấp ngàn lần sao.” Từ Phàm mừng như điên nói, không ngờ huynh đệ tốt vừa trở về đã cho hắn bất ngờ lớn như vậy.

Lẽ nào chu kỳ càng dài thì lợi nhuận càng lớn sao.

Lúc này Từ Phàm cảm giác cả người mình đều thông suốt, người gặp chuyện vui tinh thần sảng khoái.

“Ta nên lấy tư thế nào thăng cấp Nguyên Anh đây.”

Từ Phàm bắt đầu suy nghĩ về vấn đề này.

“Bồ Đào, sắp xếp hai tòa Trấn Yêu Tinh trông chừng trên đỉnh núi Vương Vũ Luân, đừng để xảy ra bất kỳ sai sót nào.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh.”

“Mặt khác sắp xếp mười con rối Luyện Hư kỳ canh giữ bên cạnh huynh đệ tốt của ta.”

“Tuân mệnh.”

“Tăng cấp độ an toàn của vũ khí vệ tinh trên bầu trời lên mức tối đa cho ta.”

“Tuân mệnh.”

Giờ khắc này, Vương Vũ Luân trở thành trân bảo quan trọng nhất của cả Ẩn Linh môn.

Trên một tòa vô danh trên đỉnh núi Ẩn Linh môn, Từ Phàm ngồi xếp bằng bắt đầu thôi diễn Ngũ Hành Quyết sau khi tu luyện Nguyên Anh Kỳ.

Đây vốn là kế hoạch mà Từ Phàm đợi mấy trăm năm nữa mới có, hiện tại không thể sớm hơn được nữa.

Khoảng thời gian này, toàn bộ tông môn đều cảm nhận được đại trưởng lão vui sướng.

Bình thường hiếm khi mở đại hội giải thích nghi ngờ, hiện tại dường như cách vài ngày là mở một lần, thế giới này, toàn bộ cảnh giới tu luyện và chiến lực của đệ tử tông môn đều tăng vọt, có không ít đệ tử đời thứ hai thăng cấp Kim Đan Kỳ.

Giao Thủ Cự Quy mang thai trong hồ Linh Dịch, hưởng thụ được sự quan tâm bất kể chi phí của Từ Phàm.

Ngay cả thụy thú ở trong tông môn đều có Linh quả trà chiều độc quyền của mình.

Xuyên Sơn Giáp trên đảo vệ tinh dưới ý bảo của Từ Phàm, hiếm khi lộ ra vẻ dịu dàng, trước đây một ngày đánh ba trận, giờ chỉ còn hai.

Thành viên ngoại môn của Ẩn Linh môn phát hiện phúc lợi gần đây trở nên nhiều hơn.

Lúc này, Từ Phàm ở trong võ đường của ngọn núi chính, nhìn thấy đồ tôn và nương tử của đồ tôn mình.

“Từ Linh Đài bái kiến sư tổ.”

“Vãn bối Lý Vân Hề bái kiến tiền bối.” Từ Linh Đài và Lý Vân Hề hành lễ nói.

“Đứng lên đi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Ta đã biết chuyện của các ngươi rồi.”

“Sau này Ẩn Linh môn chính là nhà của ngươi, chuyện trước đây, Ẩn Linh môn bọn ta đã chặn thay ngươi rồi.” Từ Phàm nói bá đạo, là người sắp thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ nên nói chuyện bá đạo chút cũng không sao cả.

“Tạ tiền bối.” Lý Vân Hề cảm kích nói.

“Sau này là người một nhà, còn tạ cái gì chứ.” Từ Phàm hiền lành nói.

Người khác không biết còn nghĩ Từ Linh Đài là cháu trai Từ Phàm nữa.

“Được rồi, nếu các ngươi đã trở về tông môn, vậy thì mùng năm tháng sau vừa hay là ngày lành, các ngươi hãy bù hôn lễ đi.” Từ Phàm cười nói.

“Tạ sư tổ thành toàn.”

Chương 307: Nhện tinh lần nữa tấn công

Từ Phàm nhìn Từ Linh Đài, không khỏi cảm thán nói: “Ngay cả đồ tôn cũng có nương tử, không biết hiện tại nương tử của ta đang làm gì.”

Giọng điệu có chút phiền lòng khiến Từ Cương bên cạnh cảm thấy chua xót.

“Sư phụ, không được thì tìm nhị sư nương đi.” Từ Cương nói.

Hắn cảm giác sư phụ một mình thời gian dài sẽ xảy ra vấn đề, ví dụ như bây giờ thỉnh thoảng lại ngây ngốc ra.

“Ta nhớ sư nương đối với ngươi không tồi đúng không, pháp bảo linh đan cũng không thiếu phần ngươi, vậy mà ngươi hồi báo sư nương ngươi như vậy sao.” Từ Phàm nhìn Từ Cương, đổi lại bình thường đã sớm cho đi hầu hạ Huyễn Cảnh rồi, nhưng hắn đang vui mừng cho nên không truy cứu.

“Chỉ là đồ nhi không đành lòng nhìn sư phụ cô đơn tịch mịch một mình.” Từ Cương nói.

“Ngươi lo lắng nhiều rồi đó, đừng quản việc người khác nhiều như vậy, giao cho ngươi một nhiệm vụ, trong vòng một trăm năm hãy thăng cấp Hóa Thần, nếu không ngươi đi ra ngoài lưu lạc đi.” Từ Phàm nói.

“Không cần đến một trăm năm, năm mươi năm là đủ rồi.” Từ Cương cười hì hì nói, linh quang ngũ sắc vận chuyển quanh thân, hồn nhiên một thể.

“Không tồi, có chút dáng vẻ đại sư huynh.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Hôn sự nhi tử ngươi, phu thê các ngươi lo liệu đi, ta sẽ không quan tâm nữa.”

“Hiểu rồi.”

Từ Phàm nhìn ánh mặt trời giữa trưa, lấy hộp thức ăn đã chuẩn bị sẵn từ nhà ăn.

Trong tiểu viện của Vương Vũ Luân, Từ Phàm đang ngồi dùng bữa với Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, ngươi cứ nói thẳng đi, lúc nào thì ta chết.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm thản nhiên nói.

“Có lẽ là lúc vũ trụ bị diệt.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Từ đại ca, ngươi đừng gạt ta nữa, ta chỉ hy vọng lúc ta đi có thể gặp Tinh Từ một lần.” Vương Vũ Luân nói.

“Yên tâm, ngươi có thể gặp được, có lẽ không bao lâu nữa hắn sẽ trở về.” Từ Phàm nói.

Hiện tại mỗi ngày đều dùng bữa với huynh đệ đã trở thành thói quen hàng ngày của Từ Phàm, hiện tại hắn đã chuẩn bị vẹn toàn, chỉ đợi sức mạnh quỷ dị kia bộc phát, sau đó trả giá tuổi thọ một ngàn năm thay huynh đệ.

Đúng là tình huynh đệ cảm động trời xanh.

“Có được những lời này của Từ đại ca là được rồi.” Vương Vũ Luân nói, hắn đã nhận định mình sẽ chết trong lần bí cảnh bộc phát tiếp theo.

Mặc dù biết mình phải chết, nhưng trong ánh mắt cũng có chút lưu luyến thế gian này.

Nhìn Vương Vũ Luân đã nhìn thấu hồng trần, Từ Phàm cười cười, chờ ngươi nhìn thấy ta trả giá tuổi thọ một ngàn năm vì ngươi, thì ngươi sẽ biết sự tồn tại của ngươi có ý nghĩa cỡ nào.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân chậm rãi ăn cơm xong, một mình đi đến không gian dưới lòng đất, bởi vì vừa rồi Bồ Đào đã báo cáo có tin quan trọng.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nghe Bồ Đào báo cáo, sắc mặt hơi phức tạp.

“Hồn Thiết Viên Hầu đã phát hiện con đường đi đến Nhân Tộc, ngày này đến nhanh như vậy sao.” Từ Phàm nói.

Hai giới dung hợp, đầu tiên là hai giới Vực Cực Không dung hợp trước, sau đó chính là đại địa dưới sự dẫn dắt của Giới Thiên Đạo phân khu dung hợp.

Từ Phàm suy đoán có lẽ không gian hai giới bên kia đã kết nối, dưới không gian pháp tắc đặc thù, sẽ có trận pháp tự nhiên thông thẳng hai đại lục xuất hiện.

“Ra sức niêm phong lối vào không gian kia, mặc dù không có tác dụng gì, nhưng cũng xem như có thể giữ khu vực đối diện Nhân Tộc một thời gian.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rõ.”

Từ Phàm nhìn thông qua màn sáng quan sát tình hình phát triển căn cứ Hồn Thiết Viên Hầu.

“Phát triển không tồi đó, đáng tiếc sau này khu vực này sẽ trở thành nơi chiến loạn giữa hai giới, phải chuyển nhà rồi.” Từ Phàm chậm rãi nói, trong giọng nói chỉ là tiếc nuối khoảng thời gian này xây dựng nơi này vô ích.

“Bồ Đào, chuyển tất cả những thứ có giá trị của căn cứ này về không gian dưới lòng đất đi.”

“Tuân mệnh.”

Lúc này, cả căn cứ dưới lòng đất vang lên âm thanh cảnh báo, từng con nhện tinh lớn nhỏ đột nhiên xâm nhập vào trong căn cứ, thoạt nhìn tu vi ít nhất là nhện tinh Luyện Hư kỳ.

Nhện tinh lớn nhỏ vừa tiến vào đã bắt đầu mở rộng sát giới, vô số lưới thép vô hình bắt đầu bao phủ căn cứ dưới lòng đất, công cụ con rối bận rộn ở căn cứ lần lượt bị cắt thành từng mảnh nhỏ gọn gàng.

“Khí tức quen thuộc.” Ánh mắt Từ Phàm híp lại, khí tức này giống như nhện tinh lần trước chạy thoát từ trong tay hắn.

Một con rối Luyện Hư xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, đi về phía Truyền Tống Trận căn cứ Yêu Giới thứ hai.

“Con nhện nhỏ này có chút đạo hạnh.”

Hơn mười con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ trong nháy mắt bị nhện tinh thần thông bao phủ, cuối cùng hóa thành linh kiện trên mặt đất.

Lúc này nhện tinh đang vui mừng nhìn căn cứ dưới lòng đất.

“Thật sự là duyên phận, sào huyệt lần trước bị mẫu thượng đại nhân chiếm lĩnh, lần này có lẽ sẽ thuộc về ta.”

Nhện tinh trong suốt dùng sáu con mắt cẩn thận đánh giá sào huyệt sau này sẽ thuộc về nàng.

“Nếu con khỉ lần trước lại xuất hiện, thì ta sẽ ăn tươi nuốt sống ngươi không chút nể tình.” Nhện tinh lộ ra hai cái răng nanh nhọn nói.

Lần trước bản thân còn là Hóa Thần Kỳ, bị một con Ngũ Linh Minh Hầu trong nháy mắt trấn áp, sào huyệt dưới lòng đất này vẫn là phong cách này, không biết có Ngũ Linh Minh Hầu xuất hiện hay không, tốt nhất nên là Ngũ Linh Minh Hầu của lần trước.

“Khỉ thì không có, lần này đã đổi rồi.” Một con rối Luyện Hư kỳ xuất hiện trước mặt nhện tinh.

“Hai lần rồi, hai căn cứ dưới lòng đất của ta đều bị ngươi hủy.”

“Lần này ta xem ngươi còn có thủ đoạn chạy thoát từ trong lòng bàn tay ta hay không.” Quanh thân con rối Luyện Hư kỳ có vô số sợi tơ màu đỏ bảo hộ, khiến tơ của nhện tinh kia không thể đả thương đến con rối được.

“Ngươi chết chắc rồi.” Nhện tinh lộ ra hai cái răng nanh nhỏ quát.

“Ta thay đổi chủ ý rồi, đến làm linh vật cho tông môn ta cũng được.” Con rối nhìn dáng vẻ đáng yêu của nhện tinh nói.

“Ngươi có thể đi chết rồi.”

Nhện tinh tung mình nhảy lên mạng nhện vô hình trên không trung, sau đó thân hình hoàn toàn biến mất trên không trung.

“Hừ, còn có không gian thiên phú, vậy thì ta sẽ chơi cùng ngươi vậy.” Từ Phàm điều khiển con rối cười rộ lên.

Con rối vươn ngón tay hướng về phía không trung nhẹ nhàng bắn ra, giống như Đại Địa Chi Huyền bị khuấy động.

Toàn bộ đại địa bắt đầu tản mát ra chấn động khó hiểu, không gian xung quanh lập tức bị phong tỏa.

Nhện tinh bị ép ra ngoài, một bàn tay linh lực lớn hướng về phía nhện tinh bắt lấy.

Bàn tay linh lực như năm ngọn núi cao, đè nhện tinh đến bất lực không thể nhúc nhích.

“Ngươi nghĩ ngươi thắng rồi sao.” Âm thanh của nhện tinh truyền đến trong không gian.

Bỗng nhiên một thanh lợi đao xuất hiện, lập tức đâm vào nơi tập trung năng lượng của con rối Luyện Hư.

“Đùng!”

Con rối Luyện Hư lập tức nổ tung, khiến căn cứ dưới lòng đất của khu này sụp đổ.

Sau khi mọi thứ kết thúc, nhện tinh dùng Yêu lực khởi động không gian xung quanh, nhìn linh kiện con rối đầy mặt đất đắc ý nói: “Ta biết ngươi đang ở gần đây, nhưng đấu với ta thì ngươi vẫn còn non và xanh lắm.”

Lúc này trong lòng nhện tinh hài lòng đến cực điểm, có cảm giác như đại hận đã được báo.

Chính ngay lúc nhện tinh đắc ý, sợi ngũ sắc xuất hiện, lập tức trói nhện tinh giống như chiếc bánh chưng, chỉ để lại đầu nhện ra ngoài.

Từ Phàm điều khiển con rối xuất hiện trước mặt nhện tinh.

“Cảm giác thắng lợi như thế nào.”

Chương 308: Vui vẻ bên nhau mới là niềm vui thực sự

Nhện tinh rơi từ thiên đường xuống địa ngục vẫn chưa hết hoảng sợ nhìn con rối rồi rống lên một tiếng: “Mẫu thân ta lại là nhân vật lớn trong Yêu Giới, thần thông vô song.”

“Ta là con gái của nàng, chỉ cần ta chết, mẫu thân ta sẽ thuận theo nhân quả mà tìm ngươi!”

Con rối cười nói: “Ta lại sợ Yêu Tôn Đại Thừa quá!”

Con rối trực tiếp dùng ngón tay ấn vào ấn đường của nhện tinh, nở nụ cười ác độc: “Ngươi nghĩ chút đe dọa này của ngươi có tác dụng không?”

Trong mắt nhện tinh hiện lên một chút hoảng sợ, nhưng thần sắc vẫn bình tĩnh.

Trong mắt có chút đau khổ, nhện tinh nói: “Ngươi có thể thử xem, ngươi chỉ là một con rùa rụt đầu, ngươi nghĩ có thể mượn con rối này giết ta.”

“Ồ! Để ta xem ngươi còn có chuyện gì.” Đầu ngón tay của con rối đốt cháy linh hỏa ngũ sắc (傀儡指尖燃起五色灵火), trực tiếp ấn xuống ấn đường.

“Két!”

Nhện tinh giống như tấm pha lê bình thường, nó vỡ tan thành vô số mảnh.

Từ Phàm bật cười nói: “Ta còn nghĩ nó có nhiều sức mạnh, không phải là lặng lẽ chuồn mất sao?”

Vào lúc này, hai con Ngũ Linh Minh Hầu già nua đi tới với nhện tinh trong tay.

Con rối nói với nhện tính bị trói thành chiếc bánh chưng: “Biết rõ ta thông thạo không gian thần thông, còn dám trốn ở trên không, một tộc các ngươi không có đầu óc sao?”

Nhện tinh tức giận nói: “Im đi, ta là con nhện thông minh nhất trong tộc!”

Con rối nói: “Nào nào, nếu có biện pháp thì nhanh dùng, tiết kiệm thời gian nói nếu không ta sẽ không cho ngươi cơ hội!”

Nhện tinh chậm rãi biến thành tượng, nói: “Ngươi chờ ta.”

Sau đó, một bàn tay to lớn từ xa vươn đến tóm lấy nhện tinh.

Từ Phàm lúc này mới thấy hứng thú, không ngờ lại tìm được một báu vật nhện tinh, thật là đa tài!

Nhện tinh hét lên: “Nếu có năng lực thì thả ta ra, cho ta chạy trước nửa canh giờ.”

“Đổi yêu cầu khác, yêu cầu này quá mức rồi, nhưng thần thông thế thân được luyện rất tốt.” (不过你土源替身神通练得很不错)

“Tiếp tục, ngươi còn có thủ đoạn gì?”

Một chiếc đồng hồ cát xuất hiện phía trên con nhện tinh và cát mịn bắt đầu chảy xuống bên dưới.

Lần đầu tiên nhện tinh cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng, nói: “Đây là cái gì!”

Con rối nói: “Không có chuyện gì, chỉ là Sinh Mệnh Bản Nguyên. Sau khi ánh sáng lưu chuyển, trừ phi đảo ngược thời gian, nếu không chân tiên khó cứu.”

Nhện tinh van xin nói: “Có thể thả ta một đoạn không? Ta có bí mật lớn muốn nói với ngươi?

Con rối hứng thú nói: “Ồ! Bí mật! Người nói cho ta trước.”

Nhện tinh mặc cả nói: “Ngươi thả ta trước.”

Lúc này, tốc độ chảy của đồng hồ cát bên trên đột ngột tăng tốc.

“Được rồi, ta nói.”

“Mẹ ta là bạn thân của Huyết Phượng Yêu Hậu hiện tại.”

Câu nói đầu tiên của nhện tinh đã thu hút sự chú ý của Từ Phàm.

Con rối nói: “Sau đó.”

“Lúc đó, mẹ ta và Huyết Phượng quen nhau thời Nguyên Anh. Khi đó, Huyết Phượng thuộc về dị tộc của Yêu Tộc và không có sự hậu thuẫn của chủng tộc.”

“Để có được tài nguyên, Huyết Phượng đã bí mật dùng thân thể của mình để lấy lòng rất nhiều Yêu Tôn Điểu Tộc.”

Từ Phàm nghe đến đây lập tức hứng thú, hắn điều khiển con rối nói: “Đừng dừng lại, nói liền một hơi đi!”

Tốc độ chảy của đồng hồ cát ở phía trên con nhện tinh chậm lại.

“Bởi vì Huyết Phượng Yêu Tộc là một loài khác, những Yêu Tộc, Điểu Tộc đó chỉ bí mật gặp gỡ Huyết Phượng Yêu Tộc.”

“Cho đến khi mẹ ta và Huyết Phượng đạt đến cảnh giới đại thừa Yêu Tộc. Sau đó…”

Lúc này, giọng nói của nhện tinh đột nhiên chậm lại.

Sau đó, con nhện tinh biến thành một giọt máu và thấm sâu vào lòng đất.

Nhìn vũng máu trên mặt đất, Từ Phàm bật cười.

Từ Phàm nói; “Hóa ra Thiên Đạo của hai cõi đều có ý đồ riêng, đó đều là chuyện đã sắp xếp.”

Trên thực tế, khi con rối bắt lấy nhện tinh, Từ Phàm biết rằng mình không thể giết con nhện nhỏ này.

Bởi vì khi Từ Phàm nổi lên sát khí đối với con nhện tinh nhỏ bé, hắn cảm thấy mình đang bị một con quái thú khổng lồ nhắm tới, chỉ cần hắn dám ra tay thì bản thân hắn cũng không thể tưởng tượng được hậu quả.

Con rối của giai đoạn tinh luyện đã đưa hai con Ngũ Linh Minh Hầu đến Truyền Tống Trận trở về Ẩn Linh Môn.

Ngay khi Truyền Tống Trận sắp bắt đầu, con rối nhẹ nhàng nói: “Chỉ cần ngươi dám chạy trốn, một tộc Ngũ Linh Minh Hầu các ngươi sẽ không bao giờ có thể chuyển thế.”

Hai con Ngũ Linh Minh Hầu già nua đột nhiên quỳ xuống nói: “Chúng ta đã tàn phế nửa người rồi, cũng không thể vì chủ nhân mà đánh vài trận.”

“Xin chủ nhân buông tha cho chúng ta. Ta chỉ muốn thân thể tàn tạ ở Yêu Linh Giới.”

“Các ngươi suy nghĩ nhiều rồi, sau này trở về môn phái cùng ta sống yên ổn cả đời.” Con rối trực tiếp ôm lấy hai con Ngũ Linh Minh Hầu, kích hoạt Truyền Tống Trận để trở về Ẩn Linh môn.

Từ Phàm đứng dậy nói: “Bồ Đào, thu dọn đống lộn xộn.”

“Tuân lệnh!”

Sau khi Từ Phàm ra khỏi không gian dưới lòng đất, anh ta tính toán thời gian và đến Luyện Khí Phòng.

Từ Phàm hỏi: “Sa sư huynh, chiếc thuyền đã sửa xong chưa?”

Sa Điêu nói: “Xong rồi, vốn muốn chỉnh sửa nó một lần nữa, nếu ngươi cần, bây giờ ta sẽ đưa nó cho ngươi.”

Từ Phàm nói: “Bây giờ đưa nó cho ta ngay.”

Sau khi nhìn thấy dấu chân lợn của Yêu Linh Giới, trong lòng Từ Phàm cảm thấy có chút lo lắng nên quyết định đi làm chút công đức may mắn để bảo vệ bản thân.

Vận may mà Từ Phàm có được từ đảo Cửu Phượng đã cạn kiệt khi cứu được Vương Vũ Luân giúp và đảo ngược Quang Thọ của mình nên hắn phải tìm cách lấy thêm.

Từ ngọn núi cao nhất của Ẩn Linh Môn, Từ Phàm nhìn thấy Sư Triển đứng chờ ngoài cửa đã bốn năm.

Từ Phàm trao bảo vật không gian cùng chiếc thuyền cho Sư Triển: “Ngươi có thể quay lại và mang theo cái này khi rời đi.”

Sư Triển hỏi: “Đây là đại trưởng lão ư?”

Từ Phàm mỉm cười nói: “Ngươi không phải quan tâm, cứ giao cho đồng hương ngươi là được.”

Từ Phàm quyết định dốc sức đầu tư mạnh hạ vào lúc này: “Còn lại đồng hương của ngươi muốn cái gì, ta sẽ cho nàng gấp mười lần, để nàng phát triển nhanh chóng.”

Sư Triển cảm thấy khi trở về sẽ có thể phát triển đảo Cửu Phượng lớn mạnh, hưng phấn nói: “Cảm ơn đại trưởng lão.”

“Không cần cảm ơn, mỗi người đều có thứ mà họ cần.”

Từ Phàm cười nói: “Ta cần công đức may mắn được tích tụ lại bởi sự phát triển của đảo Cửu Phong. Đồng hương của ngươi cũng cần nhiều tài nguyên để phát triển đảo. Điều ngươi cần là đồng hương của ngươi có thể nhận được nhiều sự hỗ trợ và chia sẻ niềm vui với ngươi.”

Nghe thấy lời chế giễu của Từ Phàm, Sư Triển cúi thấp đầu, không biết trên mặt là kiểu biểu cảm gì.

Nhìn người trước mặt, Từ Phàm không biết nên nói cái gì: “Ngươi…”

Sư Triển tiếp tục cúi đầu nói: “Khiến Đại trưởng lão thất vọng rồi!”

“Ta hiểu ngươi.”

Từ Phàm nói, dù sao cũng có một loại tình yêu là che chở cho ngươi, chỉ cần ngươi vui vẻ hạnh phúc là được.

Từ Phàm vẻ mặt nghiêm túc nói: Bí kíp mà ta đưa cho ngươi không thể sử dụng được, nhưng có chuyện ngươi cần phải biết.”

“Mời Đại trưởng lão nói.”

“Vạn vật trên đời này đều không thể thoát khỏi hai chữ âm dương, kể cả Tu Tiên Giả sẽ luôn có đại kiếp.”

“Ngươi có thể tưởng tượng được hình ảnh người đồng hương của mình ngã vào vòng tay của người đàn ông khác không?”

Từ Phàm nói đến đây cũng không tiếp tục nói nữa: “Số mệnh của Phong Trường Ninh đều có tình kiếp không lớn cũng không nhỏ nhưng nhất định sẽ có.”

Sư Triển cũng im lặng, như thể anh đang tưởng tượng đến cảnh người quan trọng nhất của cuộc đời mình bị nằm trong vòng ôm của một người đàn ông khác.

Ánh mắt Sư Triển kiên định, hắn hỏi: “Đại trưởng lão, ngươi có bí mật không?”

Từ Phàm cười, yêu là yêu, ngươi vui vẻ là đủ rồi. Vì vậy, vui vẻ bên nhau mới là hạnh phúc thực sự.

Chương 309: Làn sóng dị thú đến

Hư Vô Chi Giới, doanh trại cách thị trấn nhỏ mười dặm.

Lý Tinh Từ có chút mệt mỏi, cởi bỏ băng đô trên đầu, dụi dụi mắt, quay đầu nhìn hai người bên cạnh đang chém giết nhau hăng hái liền cảm thấy có chút chán nản mà lắc đầu.

“Loại tài năng này là một thứ viển vông.”

Vì ba người bọn họ đã từng huấn luyện trong doanh trại nên Lý Tinh Từ đã phát hiện ra một điều rất vô lý, đó là hắn không có một chút tài năng điều khiển con rối này.

Trong thao trường ảo, thậm chí hắn chưa bao giờ vượt qua cấp độ đầu tiên.

Lúc này, một bữa cơm do một con rối công cụ tiến vào.

Lý Tinh Từ nói một cách mệt mỏi: “Ta ra ngoài ăn.”

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên và lão già đang tập luyện đã cởi bỏ băng đô.

“Ngươi đã đạt tới trình độ nào rồi?”

Trong thao trường ảo có mười cấp, sau khi hoàn thành, việc sử dụng áo giáp năng lượng ánh sáng để đánh bại dị thú Nguyên Anh kỳ tuyệt đối không thành vấn đề.

Lúc này, bụng của Tô Nhiễm Thiên đã hơi phồng lên, hắn nói: “Ta đang ở cấp thứ sáu.”

Lão già cười nói: “Ta ở cấp thứ năm.”

“Cậu bé, chủ nhân của cậu phải là một Luyện Khí Đại Sư cấp bậc Tông Sư, thậm chí là Đại Tông Sư Luyện Khí.”

“Không cần linh lực tiêu hao năng lượng ánh sáng, thật sự là kinh ngạc, còn có thủ đoạn điều khiển áo giáp năng lượng ánh sáng, thật sự là không dễ dàng hơn tu luyện.”

Ông lão nói, trong ánh mắt đầy suy tư, ông biết rằng ngày ông rời khỏi đây sẽ không còn quá xa.

“Vậy được rồi, chúng ta sẽ chờ sau khi tiền bối thông quan, chúng ta cùng nhau đi Hư Vô Chi Môn.”

Lý Tinh Từ kính trọng nói: “Tiền bối, tới lúc đó, ngươi sẽ vất vả làm chủ công chính.”

Ông lão nói, như thể đây là chuyện đương nhiên: “Đó là đương nhiên, lẽ nào còn để các ngươi còn làm bia đỡ đạn sao? Vợ của ngươi lại mang thai, Ta không đi thì ai đi.”

Lý Tinh Từ nói: “Cảm ơn tiền bối!”

Lúc này, doanh trại bắt đầu vang lên tiếng báo động, một màn ánh sáng cực lớn hiện ra trên người ba người bọn họ đầy dị thú, ít nhất cũng có mấy vạn con.

Lão già nghiêm nghị nói, nhìn con thú khổng lồ cao 20 mét trong màn sáng, nghiêm nghị nói: “Đây là một dị thú chiến lực cấp bậc kim đan.”

Lý Tinh Từ nói: “Đều là cảm giác bị đe dọa hả?”

“Những dị thú thế giới này dường như có một cảm giác đặc biệt với năng lượng. Có lẽ là luồng năng lượng ánh sáng trong doanh trại đã thu hút chúng.”

Sau đó, ông lão nhìn Lý Tinh Từ và hỏi: “Căn cứ của ngươi không có vấn đề gì chứ?”

Lý Tinh Từ nói: “Chủ doanh trại đánh dấu rằng nó có thể bảo vệ chống lại cuộc xâm lược cấp Kim Đan kỳ, vì vậy sẽ không có vấn đề gì với điều đó.”

Lúc này, toàn bộ doanh trại bắt đầu cảnh giác, từng nhóm ngụy quân đổ ra khỏi doanh trại, mỗi người đều mang theo một khẩu súng đặc biệt phía sau.

Lý Tinh Từ có kí ức sâu sắc về khẩu súng của Từ Nguyệt Tiên, hắn nói: “Đây là pháp bảo của nhị sư tỷ?”

Đúng lúc này, dị thú cầm đầu gầm lên một tiếng, toàn bộ dị thú bắt đầu tấn công doanh trại.

Ngay lúc ba người nhìn doanh trại phản kích, ba thanh trọng lực từ trên trời rơi xuống mang theo trọng lực vô hạn giáng xuống mặt đất bên dưới.

“Ầm!”

Mặt đất rung chuyển, núi non rung chuyển làm số lượng dị thú giảm đi một phần ba.

Sau đó những loạt đại bác khổng lồ của doanh trại bắt đầu thể hiện sức mạnh, những con rối với súng bắt đầu điểm danh từng con dị thú.

Lão già nói: “Cậu bé, khi ta quay trở lại, ta nhất định phải gặp chủ nhân của cậu. Người có thể tạo ra loại con rối và vũ khí sắc bén này nhất định sẽ là một nghệ nhân vĩ đại trong tương lai.”

Ở Tu Tiên Giới, nếu hỏi cái gì có thể khiến Đại Thừa Tôn Giả mất thanh danh, cũng chỉ có Đại Tông Sư Luyện Khí, rốt cuộc, ai lại không muốn sở hữu tiên khí trước khi phi thăng.

Nếu không được, có thể nhận được một công cụ thần tiên sau khi đến tiên giới.

Trận chiến bên ngoài doanh trại kéo dài trong ba giờ. Cuối cùng kết thúc sau khi một nửa số quân và pháo bị hủy diệt.

“Chế độ hậu chiến đã được kích hoạt.”

Lúc này, các con rối công cụ trong doanh trại đã được phái đến và bắt đầu thu hồi các linh kiện của con rối và thu hoạch các tinh thể dị thú.

Sau khi ba người bước ra khỏi doanh trại, họ phát hiện toàn bộ vùng đất đã bị nhuộm đỏ.

Lão già nói: “Đổi chỗ khác đi, ở đây chắc sẽ bị quấy nhiễu.”

Quả cầu vàng xuất hiện bên cạnh ba người và nói: “Yêu cầu hợp lý, thông qua.”

Lúc này, con rối bắt đầu biến dạng, những con rối xung quanh cũng bắt đầu tụ tập về phía doanh trại, cuối cùng trở thành một hình vuông lớn, trở lại móng tay của Lý Tinh Từ.

Lúc này, một chiếc máy bay trực thăng xuất hiện trước mặt ba người.

Ông lão vừa nói vừa nhìn vật lạ trước mặt, nói: “Đây có phải là thuyền tinh chở người không?”

“Đây là một chiếc máy bay trực thăng. Khi ta còn nhỏ, sư phụ đã chế tạo một chiếc và nó có thể bay miễn là ở dưới ánh nắng mặt trời.”

Lý Tinh Từ nói rồi đưa Tô Nhiễm Thiên và lão già lên trực thăng.

Trên trực thăng, lão nhìn mặt đất bên dưới xúc động nói: “Cả trăm năm rồi ta chưa thấy mặt đất như vậy.”

“Ta đã gần một năm không gặp.” Lý Tinh Từ nói, đột nhiên cảm thấy Tu Tiên Giới – nơi hắn đã sống hơn trăm năm có chút xa vời vợi.

Tô Nhiễm Thiên nói: “Phu quân, sau khi chúng ta trở về, chúng ta hãy chính thức tổ chức nghi thức đạo lữ, sư phụ của ta không còn nhiều thời gian.”

“Được!”

Lúc này, ông lão nhìn hai người và hỏi: “Ta vẫn chưa hỏi về thân thế của các người. Các người đến từ môn phái đó ở trung tâm đại lục?”

“Ta là người của môn phái nhỏ Ẩn Thế, hẳn là tiền bối chưa từng nghe qua.”

Lý Tinh Từ nói: “Nhưng vợ ta là Trấn Thủ Sứ Tiên Thành của hội trưởng lão.”

Lão già thở dài, ngoại trừ hiềm khích khó hiểu với trưởng lão trong Hội trưởng lão thì cũng không có thù oán gì lớn: “Hội trưởng lão, quên đi, chỉ là mối hận kia mà thôi.”

Lúc này, Lý Tinh Từ nói tiếp: “Sư phụ là Viêm Thiên Tôn Giả.”

Ông lão kinh ngạc thốt lên: “Viêm Thiên Tôn Giả!”

Người cũ nhớ về quá khứ không muốn nhắc đến.

Lý Tinh Từ nói: “Tiền bối, sao vậy? Có hận thù ư?”

“Không có thù hận lớn.” Lão già vô thức sờ mông, vết bỏng vẫn chưa biến mất.

Lý Tinh Từ gật đầu nói: “Thế thì tốt!”

Lão già nói: “Tinh Từ, ta chắc chắn sẽ là người bảo vệ ngươi!”

Với thực lực của bản thân, việc tìm lão quái vật kia để trả thù là không thể, bản thân vãn bối lại nhận được sự bảo vệ của người cũng là chuyện vui.

Lúc này, chiếc trực thăng đã dừng lại trên một đỉnh đồi.

Lý Tinh Từ nhìn xung quanh nói: “Nơi này lại rất thích hợp, ít nhất dị thú bình thường không lên được.”

Lúc này, doanh trại trên đỉnh núi mở ra vừa hay bao phủ toàn bộ đỉnh núi, ba người bắt đầu tiếp tục huấn luyện.

Trong Ẩn Linh Môn, Từ Phàm quen ăn cơm với Vương Vũ Luân.

“Ta đã nói hết rồi, lần này Tinh Từ đang gặp nguy hiểm, và sẽ quay lại sớm.”

Đây là lần thứ tư Từ Phàm nói như vậy, trước đây hắn chưa bao giờ để ý rằng người anh em tốt của mình lại coi trọng con trai mình như vậy.

Vương Vũ Luân chậm rãi nói: “Ta chỉ lo lắng thôi.”

Từ Phàm trực tiếp nói những lời tiếp theo của Vương Vũ Luân: “Ta sợ rằng ta sẽ không thể nhìn thấy Tinh Từ ngay cả khi ta chết.”

“Yên tâm đi, có thể ngươi vẫn chưa khôi phục cấp độ tu luyện, tương lai ngươi sẽ tốt hơn.”

Từ Phàm cảm thấy rằng sự lan man của Vương Vũ Luân có thể liên quan gì đó đến tình trạng ông già hiện tại của hắn.

Chương 310: Đơn đặt hàng lớn

Tại tháp thí luyện của Ẩn Linh môn.

Sau khi dùng một chiêu Huyễn Kiếm thuật để giải quyết tên đệ tử đánh lén hắn, Kiếm Vô Cực khinh thường nhìn thi thể của sư huynh trên mặt đất rồi nói: “Sư huynh, ta nhập môn cũng đã lâu rồi, đều thông qua khóa học cơ bản với toàn bộ số điểm, ta còn qua ba cửa của khóa học tiến giai.”

“Ngươi lại dùng loại thủ đoạn thấp kém này đi đối phó với ta, quả nhiên là xem thường ta.”

Đúng lúc này, một phát đạn pháo đánh tới, khiến Kiếm Vô Cực trực tiếp bị loại khỏi trò chơi chiến đấu sinh tồn.

Kiếm Vô Cực bước ra khỏi Huyễn Cảnh thất với khuôn mặt u ám.

Sau khi hắn hoàn thành khóa học cơ bản của Ẩn Linh môn, sức chiến đấu của hắn đã cải thiện rất nhiều, lên thẳng vị trí phía trên thứ hai trăm, gần đây lại say mê trò chơi chiến đấu sinh tồn.

Nhưng trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, hắn lại gặp phải cú sốc vô cùng lớn trong đời và và bắt đầu nghi ngờ bản thân một lần nữa.

“Chết tiệt, đã là lần thứ năm rồi, ngươi không thể tha cho ta một mạng sao?” Kiếm Vô Cực nghiến răng nghiến lợi, kể từ khi giết chết một vị sư huynh thao túng con rối trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, hắn đã bị nhắm vào.

Từ đó về sau, chỉ cần hắn tham gia vào trò chơi chiến đấu sinh tồn thì vị sư huynh kia sẽ không làm gì cả mà chỉ lo đi tìm đại bác trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, rồi chờ cơ hội giết hắn.

Lúc này, pháp bảo truyền tin của Kiếm Vô Cực vang lên.

“Phi Vũ, gần đây đạo Luyện Đan có tiến bộ gì hay không?” Kiếm Vô Cực vừa nhìn đã biết là Hàn Phi Vũ đang liên lạc với hắn.

“Không có, vị Luyện Đan đại sư kia nói tư chất của ta quá kém cỏi, trừ khi ta có vô số lò luyện đan và linh dược, nếu không thì cuộc đời này đừng hy vọng có thể thăng cấp Luyện Đan tông sư.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Những lời này ở trong tai người khác chẳng khác nào nói hắn và đạo Luyện Đan không có duyên, nhưng ở trong tai hắn lại không khác gì âm thanh của thiên đường, cho nên chẳng phải là đời này hắn chắc chắn có thể thăng cấp Luyện Đan tông sư sao.

“Được rồi, chuyện lần trước ta mời Khâu sư phụ của ngươi đến Ẩn Linh môn tu hành, ngươi nói cho sư phụ chưa?” Kiếm Vô Cực hỏi.

Từ sau khi Hàn Phi Vũ biết hắn tu hành trong tông môn của sư phụ, Phi Vũ đã ghen tị với hắn suốt thời gian dài.

“Ta đã nói, sư phụ bảo ta chờ tin tức.” Hàn Phi Vũ nói.

“Để ta nói cho ngươi biết, Ẩn Linh môn cũng có Luyện Đan sư, sư tổ của chúng ta thậm chí còn là Luyện Đan tông sư, chuyện này là sư phụ vô tình tiếc lộ ra.” Kiếm Vô Cực cười nói.

“Thật sao!” Hàn Phi Vũ bất ngờ mà thốt lên.

“Đó là đương nhiên.”

“Được, ta hiểu rồi, ta lại đi bán thảm đây.” Hàn Phi Vũ nói xong lập tức ngưng truyền tin.

Lúc này, Vương Hướng Trì đang câu cá với Từ Phàm.

“Nhị đệ tử của ngươi cũng muốn tới Ẩn Linh môn sao?” Từ Phàm thản nhiên hỏi.

“Đúng, đoán chừng là nhận được tin tức từ chỗ Vô Cực, chỉ biết bán thảm với ta suốt ngày.” Vương Hướng Trì nói.

“Quên đi, để cho đồ đệ của ngươi cũng đến đây, trước kia vi sư sợ không trấn giữ được số mệnh của tông môn.”

“Nhưng bây giờ vi sư không sợ.” Trong ánh mắt Từ Phàm lóe lên một tia sáng, không bao lâu nữa hắn có thể thăng cấp Nguyên Anh, đến lúc đó cho dù có nhân vật chính, chỉ cần thao tác thích hợp thì trấn áp số mệnh của một tông môn cũng không phải là vấn đề khó.

Nguyên Anh, chính là tự tin như vậy.

Nhìn thấy Từ Phàm đồng ý, Vương Hướng Trì âm thầm thở phào nhẹ nhõm, hắn thật lòng hy vọng hai đồ đệ của mình có thể được sư phụ chấp nhận.

“Được rồi, lát nữa ta gửi tin tức cho Phi Vũ.”

“Đúng rồi, sau khi tới tông môn thì cũng coi như đệ tử tông môn, thế nhưng đồ đệ của ngươi tu hành đạo Kiếm Trận, ngươi cũng biết cái hệ thống hack… không đúng, là chỗ khác thường của hồ lô nhỏ kia, cho nên không thể giống Hạng Vân được cung cấp linh kiếm miễn phí.”

“Ngươi hiểu rõ cái này, bảo khí còn tốt một chút, còn đạo khí thì tông môn thật sự gánh không nổi.” Từ Phàm nói, bây giờ luyện chế đạo khí còn chưa thể tự động hóa nên nếu đồng ý thì về sau sẽ có chút khó khăn.

“Đã hiểu.” Vương Hướng Trì gật đầu nói, hắn biết một tu sĩ bồi dưỡng một cái đạo Kiếm Trận sẽ tốn kém cở nào.

“Vậy thì tốt rồi, đúng rồi, còn có một chuyện, sau này đi thăm cha ngươi nhiều một chút, đừng để cho hắn gặp Ngũ Linh Minh Hầu chơi cờ nữa.” Từ Phàm nói.

Gần đây Vương Vũ Luân thích chơi cờ với lão Hầu trên đảo Ẩn Linh, Từ Phàm sợ sau này nếu xảy ra chuyện gì sẽ dễ làm tổn thương tình cảm của hai người.

“Đã rõ.” Vương Hướng Trì nói với vẻ mặt đau khổ, gần đây hắn vừa đi tới chỗ cha hắn thì sẽ phải nghe cha hắn kể chuyện trước kia.

Lúc hắn còn trẻ đẹp trai cỡ nào, sư phụ ngươi lợi hại cỡ nào, cha ngươi cưới mẹ ngươi đến tay như thế nào.

Lúc này, một đạo kiếm quang xẹt qua bầu trời, Ninh Đạo xuất hiện trên Linh thuyền.

“Đại trưởng lão, phát hiện thông đạo nối liền Yêu Linh giới tại tiên thành Lâm Sâm.” Ninh Đạo nói với vẻ mặt ngưng trọng.

“Ra lệnh cho người đến bảo vệ không phải là được sao?” Từ Phàm hỏi, mặc dù thực lực của Nhân Tộc không thể so sánh với Yêu Tộc, nhưng về tổng thể vẫn có thể phòng thủ được.

“Thông đạo kia nối liền lãnh địa của Nguyệt Ảnh Lang Tộc và Tuyết Hồ Tộc, chúng đều là đại tộc mạnh nhất trong Yêu Tộc.” Ninh Đạo nói.

“Vị trí của thông đạo đó ở đâu?”

“Cách Thập Vạn Lý Cự Hồ không tới mười vạn dặm, trước mắt Yêu Tộc còn chưa phát hiện ra nơi đó.”

“Mẹ kiếp, sẽ không xui xẻo như vậy chứ!” Từ Phàm hơi mất bình tĩnh, cách Thập Vạn Lý Cự Hồ không tới mười vạn dặm, đó không phải là trong phạm vi quản lý của tông môn của hắn sao?

“Có thể xin Tôn Giả tới canh giữ sao?” Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

“Chỉ có thể đến một người, nhưng ta nói cho ngươi biết, một là không đủ.” Ninh Đạo nói.

“Ày, đại chiến sắp bắt đầu, thật là một thời buổi rối ren.” Từ Phàm thở ra một hơi nói.

“Ninh đại ca, ta có thể giúp gì không?” Từ Phàm nói, lúc này không ra sức thì dựa theo cốt truyện chắc chắn sẽ bị đợt tấn công thứ nhất hốt đi luôn.

“Ta cần mười tòa Trấn Yêu Tinh, năm ngàn tòa Tuần Thiên Vệ và một vạn con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ.”

“Có khả năng sẽ không có đủ linh thạch đưa cho ngươi.” Ninh Đạo nói.

“Không cần linh thạch, chỉ cần đưa ta linh khoáng là được.” Từ Phàm nói.

“Ở chỗ ta có một danh sách, tất cả đều là pháp bảo cần thiết cho trận chiến, ta biết đại trưởng lão có bí thuật có thể khiến con rối luyện chế pháp bảo, ta hy vọng ngươi có thể nhận lấy đơn đặt hàng này.” Ninh Đạo thỉnh cầu nói.

“Các ngươi phụ trách cung cấp linh khoáng và linh thạch dựa theo một nửa giá thị trường là được.”

“Vậy thì xin nhờ cậy, ta sẽ bẩm báo rõ ràng công lao của đại trưởng lão lên hội trưởng lão.” Ninh Đạo nói.

“Được rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Vào lúc này, trong không gian dưới lòng đất, dây chuyền sản xuất vốn đã phủ bụi, lúc này được kích hoạt trở lại.

Sau khi Ninh Đạo rời đi, Từ Phàm nhìn lên bầu trời, trong đầu hiện lên một ý nghĩ không thể giải thích được, có phải là độ khó khăn của sinh tồn sẽ tăng lên theo tu vi.

“Sư phụ có muốn triệu hồi nhị sư tỷ hay không?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Không cần, nàng có việc riêng của nàng.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Bồ Đào, triệu hồi tất cả đệ tử đã xuất ngoại về đây.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh.”

Đúng lúc này, Ẩn Linh đạo truyền ra tiếng gầm của Giao Thủ Cự Quy.

Khuôn mặt của Từ Phàm mừng rỡ, cuối cùng cũng sắp đẻ trứng rồi.

Những con sóng khổng lồ cuồn cuộn trong hồ Linh Dịch đều là do Giao Thủ Cự Quy đau đớn mà tạo thành.

Từ Phàm xuất hiện bên hồ Linh Dịch.

“Bồ Đào, mau đổ linh dịch Thúy Linh vào.” Từ Phàm nói, hắn cảm thấy nguồn sống của Giao Thủ Cự Quy đang yếu dần.

Trên bầu trời, một thác nước xanh biếc đổ xuống đầu Giao Thủ Cự Quy.

Trường long đại biểu thủy linh khí và mộc linh khí cũng bị Từ Phàm hợp nhất và đánh vào cơ thể của Giao Thủ Cự Quy.

Chương 311: Trứng rồng xanh

Hai loại linh khí trường long đánh vào trong cơ thể Giao Thủ Cự Quy, mới ổn định được sinh mệnh bản nguyên đang bị trứng trồng hấp thu trong cơ thể nó.

“Thật là nhẫn tâm.” Từ Phàm nhìn Giao Thủ Cự Quy nói.

“Hôm nay nếu không có những linh nguyên này bổ sung, thì có lẽ sau khi sinh trứng rồng, Giao Thủ Cự Quy sẽ chầu trời." Từ Phàm thở dài nói.

Đúng lúc này, sáu cột sáng trên bầu trời bao trùm lấy Giao Thủ Cự Quy.

Chân linh giáng thế, dị tượng theo sau.

"Bồ Đào, phong tỏa toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ. Trấn Yêu Tinh, Tuần Thiên Vệ mở ra trạng thái công kích toàn diện." Từ Phàm nói.

"Tuân lệnh."

Ngay lập tức, toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ chìm trong mây mù, kéo dài đến tận chân trời.

Lúc này Ninh Đạo đang phi hành trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, quay đầu nhìn về phía đảo Ẩn Linh.

"Muốn sinh sao, thật không dễ dàng."

Tại hồ Linh Dịch, Giao Thủ Cự Quy vốn đã bình tĩnh lại gào thét lên.

"Cũng may ta sớm đã có chuẩn bị."

Một hồ lô đan dược xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau khi mở nắp, chín viên Đại Nguyên Sinh Cơ đan cấp bậc tông sư bay từ đó thẳng vào trong miệng Giao Thủ Cự Quy.

'Ngao ô~~'

Giao Thủ Cự Quy rống lên một tiếng dài, quả trứng rồng đầu tiên xuất hiện trong hồ Linh Dịch, sau đó quả thứ hai, thứ ba lần lượt ra đời.

Sau đó lại bắt đầu khó sinh.

Từ Phàm vung tay lên, mười giọt Mộc Chi Bản Nguyên xuất hiện phía trên hồ Linh Dịch, sau đó hóa thành linh vụ dung nhập vào toàn bộ cơ thể của Giao Thủ Cự Quy.

"Ngươi coi như là linh thú trấn tông đầu tiên trên đảo Ẩn Linh của ta, ta sẽ không để ngươi xảy ra chuyện." Từ Phàm nói, quả trứng rồng ban đầu đã hình thành, có thể dùng bạo lực lấy ra bất cứ lúc nào.

Sau đó ba quả trứng rồng còn lại cũng lần lượt được sinh ra, Giao

Thủ Cự Quy sinh xong, lập tức rơi vào trạng thái hôn mê.

“Sư phụ, đây là trứng rồng sao?” Từ Cương tò mò hỏi.

“Đúng, chính là không biết trứng rồng xanh sẽ có cấp bậc gì?” Từ Phàm nhìn trứng rồng trôi nổi trên hồ Linh Dịch nói.

Quả trứng rồng lấy được từ Yêu Linh giới lần trước có màu vàng, có lẽ cao hơn màu xanh một cấp.

Ngay khi Từ Phàm muốn thu quả trứng rồng kia lại thì phát hiện toàn bộ giấc ngủ của hồ Linh Dịch đều đang giảm xuống.

Lúc này, thác nước phía trên hồ Linh Dịch đột nhiên lớn hơn gấp mười lần, trong nháy mắt chấn động toàn bộ mặt hồ Linh Dịch.

“Đến lúc này thì ba viên Tụ Linh Châu cấp đạo khí rốt cuộc phát huy ra tác dụng.” Từ Phàm thở dài, quả thật không dễ dàng chút nào.

Mấy năm nay, linh dịch mà sáu quả trứng rồng kia hấp thu đủ để nhấn chìm toàn bộ Ẩn Linh môn.

Linh dịch vốn tăng vọt lại cùng tốc độ hấp thu trứng rồng bảo trì cân bằng.

Từ Phàm nhìn sáu vòng xoáy lớn trên hồ Linh Dịch, cảm thấy rằng những ngày khó khăn của mình chỉ mới bắt đầu.

“Tất cả giải tán đi, quả trứng này bây giờ còn chưa nở ra được.” Từ Phàm phất phất tay xua tan mọi người vây xem.

Trong tiểu viện của Từ Phàm, Từ Cương đang nghe Từ Phàm dặn dò.

“Khê Vân quận tại Mộng Giáp quốc cách Thập Vạn Lý Cự Hồ về phía bắc chín vạn dặm xuất hiện một thông đạo tự nhiên nối liền Yêu Linh giới với chúng ta.”

“Tuy rằng có người của hội trưởng lão canh giữ, nhưng tông môn chúng ta vẫn phải phái một số người tới canh giữ.”

“Lần này ngươi dẫn đội, mang theo một ít con rối Luyện Hư kỳ, một ngàn con rối Hóa Thần kỳ, hai mươi vạn con rối Nguyên Anh kỳ.”

“Một tòa Trấn Yêu Tinh và một ngàn tòa Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ tùy ngươi điều động.”

“Chờ những đệ tử ra ngoài du lịch trở về, ngươi có thể dẫn theo nếu những người đó có lòng muốn đi.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh.” Từ Cương nói, trong mắt lóe lên một tia hưng phấn, lại có thể bắt đầu thỏa sức chém giết sao?

“Lúc chiến đấu chú ý một chút, khi có Yêu Tôn Đại Thừa xuất hiện ở phía đối diện, ngươi lập tức áp sát về phía Tôn Giả mà hội trưởng lão phái tới. Bình thường cũng không nên rời đi quá xa.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã hiểu.” Từ Cương cười khoái chí nói, đạo pháp Thần Thông Ngũ Hành của hắn rất lợi hại, bản lĩnh chạy trốn càng đỉnh cao.

Đúng lúc này, trước mặt hai người xuất hiện một quầng sáng, bên trên chính là thông đạo nối liền kia.

Chỉ thấy, rất nhiều tiểu Yêu tộc không biết tên chạy ra khỏi đó, lập tức bị tu sĩ của hội trưởng lão đánh chết.

“Được rồi, bây giờ trận chiến đã bắt đầu.” Từ Phàm vốn nghĩ còn có thể sống yên ổn thêm một thời gian nữa.

“Sư phụ, bây giờ ta có thể lên đường sao?”

“Cũng được, mọi chuyện đều phải cẩn thận.” Từ Phàm nói.

Lúc này, những đệ tử cách Ẩn Linh môn tương đối gần đã bắt đầu lục tục trở lại tông môn.

Lúc này, Thiên Vạn Binh trở lại tông môn với một thân mệt mỏi.

Thiên Vạn Binh nhìn cửa tông môn mà hắn ngày đêm nhớ nhung, nhất thời có loại xúc động muốn khóc.

“Ôi, đây không phải là Thiên sư đệ bị bắt vào thánh địa Hợp Hoan sao, sao lại thoát khỏi Anh Hùng Mộ rồi.” Hùng Lực cười nói.

Trước kia hắn không bao giờ tưởng tượng được rằng một trong số đệ tử thông minh nhất của tông môn lại bị bắt vào thánh địa Hợp Hoan.

“Đại sư huynh, ngươi cũng đừng cười nhạo ta, ta suýt nữa đã không trở về được.” Thiên Vạn Binh buồn bực nói.

“Ta đã biết những chuyện của ngươi, đi chỗ Khâu sư huynh của ngươi báo cáo đi, nghỉ ngơi vài ngày rồi đi theo ta đến thông đạo hai giới để phòng ngự Yêu Tộc.” Hùng Lực vỗ vai Thiên Vạn Binh nói.

“Đang có ý này, trước tiên cho ta nghỉ ngơi một ngày rồi tính tiếp.”

Thiên Vạn Binh nói xong lập tức triệu hoán tới một chiếc Linh thuyền, bay về phía chủ phong.

Không bao lâu sau, một đạo kiếm quang xẹt qua bầu trời, Hạng Vân xuất hiện trước mặt Hùng Lực.

“Có chuyện gì mà chậm trễ vậy?” Hùng Lực nhìn Hạng Vân vốn nên trở về sớm mà hỏi.

Lúc này, bên người Hạng Vân xuất hiện từng đạo khí linh kiếm, giống như cá bơi quanh người Hạng Vân.

“Nhặt được một thanh linh kiếm, đến tận ngày hôm qua mới chịu đầu hàng.” Hạng Vân cười nói.

“Đại sư huynh, ngươi có đi thông đạo hai giới không?”

“Đương nhiên phải đi.”

“Vậy chúng ta sẽ kề vai chiến đấu.”

Sau đó, Lôi Nhận, Lôi Văn Khê, Vu Nam, Tư Nhược Vũ và các đệ tử khác lần lượt trở về, toàn bộ tông môn đều bắt đầu náo nhiệt hẳn lên.

“Sư phụ, ta có thể đi thông đạo hai giới cùng đại sư huynh không?” Vương Hướng Trì thỉnh cầu.

“Ngươi vẫn nên đợi ở tông môn đi, chờ cha ngươi vượt qua đại kiếp nạn thì ngươi có thể đi ra dạo chơi.” Từ Phàm nói, đùa sao, sau khi ngươi rời đi thì ai sẽ cùng phụ thân của ngươi cho khỉ ăn và đánh cờ.

Bây giờ bảo vệ huynh đệ tốt mới là ưu tiên hàng đầu của Ẩn Linh môn.

“Tuân lệnh.” Giọng điệu của Vương Hướng Trì hơi trầm xuống, mỗi ngày đi đút cho khỉ, nhìn Xuyên Sơn Giáp tàn bạo kia huấn luyện khỉ thật sự rất nhàm chán.

Lúc này Từ Phàm đi tới không gian dưới lòng đất, nhìn dây chuyền sản xuất đang hoạt động hết công suất và nói: “Bồ Đào, về sau tất cả con rối trọng giáp đều phối hợp với một cái bảo khí cự thuẫn cấp năm.”

“Tuân lệnh, xin sử dụng linh khoáng trọng kim luyện chế bảo khí cự thuẫn cấp năm.”

“Bỏ trọng kim đi, dùng hợp kim hạng nặng mà Sa sư huynh nghiên cứu ra đi, tuy rằng hơi không thích hợp, nhưng có thể thêm tổ hợp pháp trận phù văn lên phía trên.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tuân lệnh, nhiệm vụ đã được thành lập.” Bồ Đào nói.

Trong không gian dưới lòng đất, mấy ngàn con rối công cụ bắt đầu di chuyển.

Lúc này trong Ẩn Linh môn, có mấy ngàn chiếc linh thuyền cỡ lớn lở lửng trên không trung, trên linh thuyền có các loại con rối chiến đấu và một số đệ tử vừa mới trở về.

“Đi đi, không trải qua cảnh tượng to lớn thì làm sao có thể trưởng thành.” Từ Phàm vừa nói vừa nhìn linh thuyền đi xa.

Chương 312: Đại nhân không có ở nhà

Lúc này Mộng Giáp quốv cách Thập Vạn Lý Cự Hồ chín vạn dặm về phía bắc đã bị chiếm đóng bởi tu sĩ của hội trưởng lão, tất cả dân chúng và quý tộc đều đã rút lui, chỉ còn lại từng tòa thành trì hoang vắng.

Lúc này Ninh Đạo cung kính đứng sau một vị tráng hán trung niên mặc trọng giáp.

“Không ngờ lại phái ngươi tới đây.” Ninh Đạo vui mừng nói.

“Vài tòa tiên khí tuần tra đại lục trung tâm của chúng ta đều không phải ghen tị, đương nhiên đối diện hai tộc lớn nhất của Yêu Tộc thì không thể để cho trưởng lão bình thường tới đây.” Trung niên tráng hán nói, ánh mắt nhìn chằm chằm vào thông đạo tự nhiên giữa hai giới ở đằng xa.dcc

“Có ngươi ở đây thì thông đạo này đã không còn lo lắng nữa.”

Ninh Đạo cảm thấy hơi sợ hãi khi nhớ tới chiến tích của vị Tôn Giả trước mặt này, vị này trước kia là tên đồ tể chuyên môn thanh lý Tôn Giả phản bội Nhân tộc, chỉ riêng số lượng Tôn Giả bị hắn ghết chết mà hội trưởng lão có ghi lại là mười một vị.

“Haha, ta rất thích nghe lời này của ngươi. Ta canh giữ ở tổng bộ mấy trăm năm nay cũng không có việc gì làm. Bây giờ tới đây coi như thả lỏng gân cốt một chút.” Tráng hán trung niên nói xong lập tức đứng dậy bước ra một bước, trực tiếp xuất hiện trước thông đạo tự nhiên của hai giới.

“Ta đi cảnh cáo đám tiểu súc sinh phía đối diện, để cho chúng yên lặng một chút, các ngươi ở chỗ này chờ ta là được.” Trung niên tráng hán nói xong bước ra ngoài.

Không bao lâu sau, Yêu Linh giới phía đối diện truyền ra linh lực ba động dọa người, kèm theo những tiếng gầm rú giận dữ khác nhau.

Bên ngoài trận doanh của Nhân Tộc gần thông đạo giữa hai giới, một hạm đội linh thuyền khổng lồ đáp xuống.

Từ Cương cũng xuất hiện bên cạnh Ninh Đạo.

“Bái kiến Ninh trưởng lão.” Từ Cương hành lễ nói.

“Đứng dậy đi, lần này xem trận thế các ngươi tới còn rất lớn, mang theo rất nhiều thứ tốt đúng không?” Ninh Đạo cười nói.

“Ta đưa đến tất cả những gì mà Ninh trưởng lão biết.” Từ Cương cười nói.

Lúc này có vô số con rối công cụ đã bắt đầu đỡ lấy phòng tuyến thứ nhất xuống, rất nhiều loại pháo lớn và máy móc hình dáng kỳ lạ mà trước kia Ninh Đạo chưa từng thấy đều được xếp vào hàng thứ nhất.

Lúc này, một tiếng gầm vang lên từ thông đạo hai giới.

“Huyết Luyện Tôn Giả, ngươi đừng khinh người quá đáng!” Giọng điệu vô cùng nghẹn khuất và bất lực.

“Ninh trưởng lão, bên trong có chuyện gì vậy?” Từ Cương nói.

“Đại nhân của Yêu Tộc đối diện không ở nhà, đại nhân của chúng ta bên này nhân cơ hội giáo huấn đám nhóc một chút, sau này đỡ phải thêm phiền phức.”

Từ Cương cái hiểu cái không mà gật đầu.

Đúng lúc này, một tia máu xẹt qua thông đạo hai giới, một vị tráng hán trung niên mang theo một cái chân sói lao tới.

“Còn chịu đòn rất tốt.” Tráng hán trung niên phun ra một ngụm máu

nói.

“Ninh tiểu tử, tặng ngươi một cái chân sói.”

Một cái chân sói đập xuống, tráng hán biến mất không thấy.

“Vị tiền bối này là Tôn Giả đến canh giữ nơi này sao?” Từ Cương hỏi.

“Đúng, chính là cái người nhãn rỗi kia.”

Ninh Đạo vừa nói xong, đột nhiên bị lời nói vang lên khiến não như muốn vỡ ra, cơ thể vô thức đi về phía trước mấy bước.

“Ninh tiểu tử, gần đây có phải là quá nhẹ nhàng hay không, còn dám giễu cợt ta.” Một câu nói bay ra từ trong hư không.

“Thực xin lỗi tiền bối, vãn bối xằng bậy.” Ninh Đạo vội vàng xin lỗi, sau đó đầu óc lại như muốn vỡ ra một lần nữa.

“.”

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang ngồi bên cạnh hồ Linh Dịch, nhìn sáu quả trứng rồng trong hồ.

“Rốt cuộc các ngươi muốn hút đến khi nào? Nếu các ngươi cứ tiếp tục như vậy, con rối và dây chuyền sản xuất của ta sẽ phải tiêu hao linh thạch.” Trên mặt Từ Phàm có chút buồn bực.

Nếu như trước kia không sao, bây giờ tiêu hao rất nhiều linh lực, không có Tụ Linh Trận cung cấp linh lực, số linh thạch tiêu hao thật sự làm đau thấu tim gan của Từ Phàm.

Đúng lúc này, Từ Phàm cảm giác được có sáu đạo ý thức rất yếu ớt đang dò xét hắn, hơn nữa còn đang giao tiếp với nhau.

Từ Phàm vui mừng khôn xiết, cũng bắt đầu phóng ra linh thức để giao tiếp và truyền đạt kiến thức cho chúng.

“Ngươi là ba của chúng ta sao?” Một quả trứng rồng rúc vào bên cạnh Giao Thủ Cự Quy phát ra ý thức yếu ớt.

“Không phải, ta là cha nuôi của các ngươi, ba của ngươi đã đi xa, cho nên nhờ ta chăm sóc các ngươi.” Từ Phàm hiền lành dùng linh thức biểu đạt ý tứ của mình ra ngoài.

“Nơi rất xa là nơi nào?” Một quả trứng rồng khác hỏi.

“Chính là nơi các ngươi không thể đến trước khi lớn lên.” Từ Phàm giải thích.

Sau đó Từ Phàm lại trò chuyện thật lâu với sáu quả trứng rồng như một người bảo mẫu.

Khi Từ Phàm rời đi, sáu quả trứng rồng còn xếp hàng để chào tạm biệt.

“Cha nuôi, gặp lại.”

Từ Phàm vốn muốn trao đổi tình cảm nhiều hơn với trứng rồng, nhưng bây giờ là thời gian kiểm tra cơ thể cho huynh đệ tốt, chuyện này không thể chậm trễ.

Trong đỉnh núi của Vương Vũ Luân, Vương Hướng Trì đang cùng cha hắn tu luyện một lần nữa, tu luyện phiên bản mới nhất của Ngũ Hành Quyết.

“Sư phụ, ngươi đến rồi.” Vương Hướng Trì nói.

“Ừm.”

Từ Phàm đặt tay lên vai Vương Vũ Luân.

“Như thế nào, khi nào thì cỗ lực lượng kia bùng phát?” Lúc này Vương Vũ Luân đã là Luyện Khí kỳ hỏi.

“Trước mắt coi như ổn định, mặc dù nó đang tăng lên mỗi ngày, nhưng còn lâu mới đến mức bùng phát.” Từ Phàm nói, trong giọng nói có một chút mất mát nho nhỏ.

Có vẻ như vui vẻ hơi sớm, bây giờ Từ Phàm đã không thể chờ đợi nữa.

Lúc này, một vị đệ tử Thiên Linh Tông lại đưa tới một phần chia hoa hồng, Từ Phàm nhìn một chút hỏi: “Bồ Đào, gần đây làm sao Thiên Linh Tôn Giả lại thành thật như vậy, đều yên lòng đi khai thác sao?”

“Gần đây Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh Tông cũng đi theo thuyền, cho nên Thiên Linh Tôn Giả không dám kiếm chuyện.” Bồ Đào đáp lại.

“Thì ra là như vậy.”

Lúc này, trong trận doanh Nhân tộc tại thông đạo hai giới dường như đã thư thái một chút.

Một số tu sĩ của hội trưởng lão và đệ tử chỉ huy con rối của Ẩn Linh môn có quen biết cùng thủ ở tiền tuyến đang trò chuyện, cuối cùng nơi này đã biến thành một cái chợ.

“Những tòa tháp cao này của các ngươi để làm gì?” Một vị tu sĩ Luyện Hư kỳ của hội trưởng lão hỏi.

“Đây là tháp phòng thủ có một không hai của tông môn chúng ta có thể tự động hấp thu linh lực sau đó có thể kích phát ra công kích mạnh mẽ.” Một đệ tử Kim Đan kỳ của Ẩn Linh môn cười nói.

Tu sĩ Luyện Hư kỳ của hội trưởng lão nhìn mấy trăm tòa tháp đã được dựng lên tiếp tục nói: “Công kích mạnh mẽ tới mức nào?”

“Khó mà nói, bây giờ chỉ có uy lực bằng một cú đánh toàn lực của Nguyên Anh kỳ, thời gian dài, linh lực cất giữ đủ nhiều nhất có thể phát huy ra uy lực Hóa Thần kỳ.”

“Lợi hại như vậy sao!” Tu sĩ Luyện Hư kỳ kinh hãi nói.

“Cái này là cái gì?” Cự pháo trên tòa tháp phòng thủ cao nhất sau đệ tử Kim Đan kỳ của Ẩn Linh môn nói: “Loại pháo điện từ này chỉ cần gặp phải một tên Luyện Hư kỳ ngu ngốc một chút, ước chừng một phát bắn trúng, ngay cả cặn bã cũng không còn.”

Đệ tử Ẩn Linh môn nói xong, lập tức lấy một trang danh sách, bên trên đánh dấu giá cả và uy lực của từng loại tháp.

“Tiền bối, mua mấy tòa trang trí trước cửa động phủ của ngươi đi, bình thường ra ngoài cũng có thể mang theo trên người.”

“Thời điểm ngủ ngoài trời, còn có thể biến thân thành hành cung.” Đệ tử Ẩn Linh môn trong nháy mắt biến thành nhân viên bán hàng.

Tu sĩ Luyện Hư kỳ của hội trưởng lão còn chưa kịp nói chuyện thì đệ tử Ẩn Linh môn tiếp tục nói: “Tiền bối trước đừng vội từ chối, đến lúc đó ngươi xem uy lực rồi lại đưa ra kết luận.”

Lúc này, rất nhiều tu sĩ hội trưởng lão cũng đều thấy được loại bán hàng này.

Mấy năm nay, một đám đệ tử tháp phòng đi ra ngoài lịch lãm ai nấy đều giàu chảy mỡ, bởi vì vì tiêu thụ tháp phòng thủ trong tông môn, rất nhiều đệ tử đều đã thực hiện được ước mơ không bị ràng buộc bởi linh thạch.

Chương 313: Tình cảm của ngươi đối với huynh đệ ngươi cuối cùng vẫn là nỗ lực sai lầm/ sai trả

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn thấy tin tức Từ Cương truyền về thì trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

“Nếu một vị Tôn Giả đã có thể trấn áp thông đạo tự nhiên thì mọi chuyện trở nên dễ dàng hơn rồi.”

Từ Phàm thực sự sợ hãi một đám Yêu Tôn Yêu Tộc đến từ phía bên kia thông đạo, sau khi chúng tàn sát tiên thành Lâm Sâm thì mục tiêu thứ hai nhất định là Ẩn Linh môn.

Nếu như vậy thì những gì hắn đã làm trước đây đều sẽ trở nên uổng phí.

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trong chính là phân thân số một đang luyện chế đạo khí thay thế đảo Ẩn Linh.

“Bản thể, có chuyện gì vậy?” Đôi mắt của phân thân số một hờ hững, không có một chút cảm xúc.

“Chúng ta phải tăng nhanh tốc độ, do hai giới đang dung hợp, thông đạo tự nhiên đã xuất hiện, điều này có chút nguy hiểm.” Từ Phàm nói.

“Ngươi muốn đẩy nhanh việc luyện chế đạo khí thay thế đảo Ẩn Linh sao?” Phân thân số một lấy lại cảm xúc trong mắt, cười nhìn Từ Phàm.

“Đúng vậy.” Từ Phàm gật đầu.

“Ngươi nói nguy hiểm như thế nào?” Phân thân số một híp mắt nói.

“Ngay cả ta cũng phải luyện chế đạo khí thay thế.” Ánh mắt Từ Phàm có chút ngưng trọng.

“Xem ra là thật sự nguy hiểm.”

“Ta hiểu rõ, tiếp theo ta sẽ đẩy nhanh việc luyện chế đạo phí thay thế đảo Ẩn Linh.” Phân thân số một gật đầu nói.

“Làm phiền rồi.” Từ Phàm nói.

Phân thân số một chỉ nhàn nhạt nhìn Từ Phàm, lại trở về trạng thái vô ngã.

Nói xong, Từ Phàm không khỏi thở dài rằng phân thân đã trưởng thành và có ý tưởng của riêng mình.

Trong không gian dưới lòng đất, sau khi Từ Phàm đặt hàng cho Bàng Phúc, thì lập tức gọi phân thân số hai đi ra ngoài về.

“Ôi, rốt cuộc trốn không thoát, bản thể, bắt đầu đi.” Phân thân số hai nói.

“Chờ sau khi tông môn hoàn toàn ổn định, ta sẽ gọi thần trí của ngươi trở về.” Từ Phàm nói, trong mắt hiện lên một tia đau lòng.

Từ Phàm khẽ đưa ngón tay ra, một đoàn linh hồn của Từ Phàm bị tách ra, mang theo tất cả cảm ngộ của hắn về luyện khí, dung nhập vào trong phân thân số hai.

“Tê” Từ Phàm đau đến không nhịn được kêu lên, phân chia linh hồn không phải là một cảm giác đau bình thường.

Sau khi phân thân số hai sát nhập vào linh hồn Từ Phàm, ánh mắt cũng trở nên vô tình, trở nên lý trí.

“Chờ ở đây, phía sau sẽ có linh khoáng đưa tới.” Từ Phàm dặn dò.

Lúc này, Kiếm Vô Cực nhìn thấy Hàn Phi Vũ ở bên cạnh Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Phi Vũ.”

“Vô Cực.”

Hai người nhìn nhau cười, trong Học viện Thiên Kiếm, hai người đều là đệ tử đứng đầu của Vương Hướng Trì, vừa là bằng hữu vừa là đối tượng để âm thầm so kè, về sau hai người đều trở thành đồ đệ của Vương Hướng Trì, tình bạn của họ càng sâu đậm hơn.

Trên linh thuyền, Hàn Phi Vũ nhìn đạo bàoẩn Linh môn trên người Kiếm Vô Cực nói: “Vô Cực, tông môn của sư phụ chúng ta có lớn hay không?”

“Trước kia chỉ là nghe ngươi nói qua sư huynh trong tông môn của sư phụ lợi hại, cũng không biết tình huống của tông môn.”

Kiếm Vô Cực suy nghĩ một lúc rồi nói: “Tông môn của sư phụ chúng ta vô cùng lớn, lớó gấp mấy lần Học viện Thiên Kiếm, các sư huynh cũng đều rất hiền lành và thân thiết như người một nhà.”

“Sau khi ngươi tới sẽ biết, ngươi muốn học luyện đan, trong tông môn có một vị sư huynh luyện đan cấp bậc đại sư phụ trách luyện đan, đến lúc đó ngươi có thể học tập cùng hắn.”

“Chỉ cần ngươi muốn học, đều sẽ có người dạy cho ngươi.” Kiếm Vô Cực vui vẻ nói.

Kiếm Vô Cực nhìn thấy Hàn Phi Vũ vui vẻ như vậy không vì cái gì khác, ngoài việc sau này khi hắn chơi trò chơi chiến đấu sinh tồn sẽ có thêm một đồng minh.

Linh thuyền bay vào thông qua lỗ hổng do Tông môn đại trận mở ra.

“Đó là Thiên Hà sao?” Hàn Phi Vũ nói.

“Đó là thác nước, tất cả những gì chảy xuống đều là linh dịch, không qua bây giờ đã bị phong bế vì linh thú của tông môn mang thai, trước kia nơi đó là một vùng hồ Linh Dịch, như vậy có phải rất đồ sộ hay không?” Kiếm Vô Cực nói.

“Lợi hại.” Hàn Phi Vũ nói, chẳng qua hắn cũng không quá ngạc nhiên, trong nhẫn không gian của hắn có một Tuyền Nhãn Thạch, đã được hắn thăng cấp thành Tuyền Nhãn, chỉ cần đặt một chỗ đã có thể chảy ra linh dịch nồng độ cao.

“Chúng ta trước tiên đi chủ phong của sư phụ đứng đợi, sau đó ngươi đi đăng ký, thành lập động phủ trên đỉnh núi của riêng mình.” Kiếm Vô Cực nói.

“Sư phụ đang làm gì vậy?” Hàn Phi Vũ tò mò hỏi.

“Đang cho khỉ ăn, đoán chừng một lát nữa sẽ trở về.”

Lúc này, bên trong một bình nguyên trên đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đang cải tạo chiến hạm cự thú của Yêu Tộc.

“Hàn Phi Vũ tới rồi.” Bồ Đào báo cáo.

“Đến thì đến đi, trước kia trốn tránh vì sợ vướng vào nhân quả, nhưng bây giờ biết trốn cũng không thoát, vậy thì ta sẽ dũng cảm đối mặt.” Từ Phàm vừa luyện chế linh kiện cho chiến hạm cự thú vừa nói.

“Nhân vật chính muốn đến thì đến, ta nhất định sẽ làm cho các ngươi cảm nhận được sự ấm áp của gia đình.” Từ Phàm cười nói.

Trong mắt Từ Phàm, chỉ người trong tông môn đối xử có lễ nghĩa với nhân vật chính, tông môn lấy thật lòng đối đãi với hắn, vậy có thể giảm bớt một nửa phiền toái.

Còn có nhân vật chính gây ra đại họa, khi phe bên kia tìm tới tông môn, thì nhất định phải chống lại, đứng ra bảo vệ nhân vật chính.

Sau khi làm hết những việc này, chỉ cần tông môn không bị tiêu diệt, đợi đến sau khi nhân vật chính trưởng thành, có thể hưởng thụ được lợi nhuận từ nhân vật chính.

“Bồ Đào, cho Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực cùng cấp bậc chú ý.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã rõ.”

Từ Phàm tiếp tục cải tạo chiến hạm cự thú Yêu Tộc.

Mùa xuân đi mùa thu đến, một năm đã trôi qua.

Thông đạo tự nhiên xuất hiện ở tiên thành Lâm Sâm không xuất hiện điều gì khác thường, nhóm người ẩn Linh môn cũng như thường ngày.

Chỉ là Từ Phàm càng ngày càng trở nên phấn khích theo thời gian.

Lúc này Vương Vũ Luân đã là Kim Đan kỳ nhìn Từ Phàm đang rất phấn khích đến mức sắp không kiềm chế được thì không khỏi khó hiểu, chuyện gì có thể khiến ngươi cao hứng như vậy.

“Từ đại ca, có phải có ngươi có cách giải quyết đúng không?” Vương Vũ Luân cảm nhận được nguồn năng lượng quỷ dị đang rục rịch trong cơ thể.

“Đừng nói chuyện.” Từ Phàm dùng một tay che phủ đỉnh đầu của Vương Vũ Luân.

Từ Phàm xuất hiện bên trông Đào Hoa Nguyên giống như tiên cảnh chốn bồng lai, lúc này nữ tử trong bí cảnh đang nhìn thấy hai thầy trò trẻ tuổi.

Nữ tử ngẩng đầu liếc nhìn Từ Phàm.

“Xem ra ngươi quả nhiên rất để ý huynh đệ của ngươi, ngày nào cũng đến kiểm tra.” Nữ tử nhẹ nhàng nói.

Lúc này sâu trong bầu trời Đào Hoa Nguyên đã hiện đầy vết nứt, có thể sụp đổ bất cứ lúc nào.

“Nghĩ kỹ chưa, ngươi hật sự muốn dùng tuổi thọ của ngươi đánh đổi lấy một cơ hội sống cho huynh đệ của ngươi sao?”

“Quên nói cho ngươi biết, để bí cảnh này được duy trì cần tuổi thọ của huynh đệ ngươi, đương nhiên cũng có thể dùng của ngươi.” Nữ tử truyền âm nói.

Lời còn chưa dứt thì Từ Phàm đã có loại kích động không kiềm chế được, hóa ra chuyện tốt thế này vẫn có thể xảy ra.

Từ Phàm dùng hết sụ kiên trì mới có thể giữ được bình tĩnh, tỏ vẻ có thể chết một cách hào phóng vì huynh đệ: “Đừng nói một ngàn năm tuổi thọ, cho dù là một vạn năm tuổi thọ, ta cũng phải chịu thay huynh đệ của ta.”

Lời này của Từ Phàm lại khiến nữ tử có chút không hiểu.

Nữ tử im lặng một lát, sau đó như nghĩ ra được manh mối quan trọng nào đó, nhìn Từ Phàm vơó ánh mắt kỳ lạ rồi nói: “Ta cũng đã lật xem ký ức của phu quân đời này, thành thật mà nói tình cảm giữa các ngươi hoàn toàn không tới được bước này.”

“Bây giờ ngươi sẳn lòng chết vì huynh đệ của ngươi, ngoại trừ loại tình cảm khác biệt kia thì ta thật sự nghĩ không ra còn có loại tình cảm gì, có thể để cho một nam nhân chết vì một nam nhân khác.”

“Đáng tiếc, tình cảm của ngươi đối với huynh đệ ngươi cuối cùng vẫn là nỗ lực sai lầm.” Nữ tử lắc đầu nói.

Chương 314: Đột phá

“Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, ta và Vũ Luân chỉ là huynh đệ đơn thuần.” Từ Phàm nói, chẳng qua hơi có vẻ đau hết cả trứng.

Không thể phủ nhận rằng những gì nử tử nói có lý, nếu không phải cái hệ thống chết tiệt này, hắn cùng lắm cũng là cố gắng hết sức để cứu Vương Vũ Luân thay vì lãng phí mạng sống của mình.

Đúng lúc này, một vệt sấm sét to lớn xẹt qua bầu trời, sấm sét rung chuyển toàn bộ Đào Hoa Nguyên.

“Thời gian không còn nhiều, bắt đầu đi.” Từ Phàm nói, nhìn ánh mắt kỳ lạ của nữ tử, hắn cũng không muốn nói thêm cái gì.

“Ta sẽ cho ngươi một cơ hội cuối cùng để lựa chọn, tu vi của ngươi đã Kim Đan kỳ đỉnh phong, dù cho ngươi thăng cấp Nguyên Anh trong lúc ta đảo ngược thời gian.”

“Lúc đó, con đường tu tiên của ngươi cũng sẽ sụp đổ, kiếp này không cách nào phi thăng thế giới Đại Thiên.” Nữ tử nói, đối với Từ Phàm người yêu cùng một nam nhân với mình, nàng có loại cảm giác kỳ quái, dĩ nhiên có chút không đành lòng ra tay.

“Ta cũng đã theo phu quân nhiều đời, còn chưa từng thấy có nam nhân thích hắn.” Giọng điệu của nữ tử vẫn kỳ quái như trước, nhưng đã bắt đầu dần chấp nhận ‘tình địch’ này.

“Bằng không, ngươi đi xem thử nam nhân khác thế nào đi!”

“...” Vẻ mặt thương tiếc lẫn nhau của ngươi là cái quỷ gì vậy.

Lúc này, Đào Hoa Nguyên bị vài tia sấm sét khổng lồ đánh tới, trên bầu trời đã có những vết nứt có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Mẫu thân, ta sợ.” Một bé gái nói trong sợ hãi.

Ở phía xa, một nam tử xuất hiện.

“Nhanh lên, bằng không bí cảnh này sẽ sụp đổ.” Từ Phàm đau cả trứng nói, tại sao ngươi lại phải rối rắm với chuyện này.

Nữ tử dùng một tay phảng phất như vượt qua không gian, một chưởng đánh thẳng Từ Phàm vào một không gian khác.

Lúc này, Từ Phàm giống như đang ở trong một thế giới mà thiên đạo sụp đổ, thời gian và không gian như hòa lẫn vào nhau.

Trong một mảnh hỗn loạn, có đủ loại mảnh vỡ thế giới, đây là một cái thế giới bị đánh nát.

Lúc này Từ Phàm nhìn hai tay mình càng ngày càng nhỏ, cuối cùng biến thành một đôi bàn tay nhỏ bé như trẻ con.

“Cái này là cái gì!!”

Từ Phàm nhìn thấy hình ảnh phản chiếu của chính mình trong một mảnh vỡ thế giới bóng loáng, hắn đã biến thành một đứa trẻ, dường như thời gian lại bắt đầu đảo ngược, một trăm năm, hai trăm năm, mãi cho đến năm trăm năm sau khi Từ Phàm gặp đại nạn Kim Đan.

Một tia sáng với sức mạnh của thiên địa phá vỡ không gian và trực tiếp bao phủ Từ Phàm.

Cùng lúc này, Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm đã biến thành một ông già, nhất thời hai mắt rưng rưng, hắn hiểu Từ Phàm muốn làm cái gì.

“Từ đại ca, vì sao phải làm như vậy?”

“Ta không xứng.”

Hai dòng nước mắt trong suốt tuôn rơi, Vương Hướng Trì bên cạnh cũng sợ ngây người, loại trạng thái này của sư phụ là muốn đại nạn sắp tới.

Lúc này một đạo linh quang ngũ sắc nện vào trong tiểu viện của Vương Vũ Luân.

“Sư phụ!!”

Từ Cương vừa rồi đang tu luyện đột nhiên cảm nhận cảm thấy đau thắt trong lòng, như thể một người quan trọng trong cuộc đời mình đã qua đời.

Hắn lập tức nghĩ đến sư phụ.

Hư Vô Chi Giới, Lý Tinh Từ đang huấn luyện đột nhiên ôm ngực, ánh mắt nhìn về phía Hư Vô Chi Môn nơi hắn tiến công bao nhiêu lần cũng không có kết quả.

“Sư phụ, rốt cuộc ngươi xảy ra chuyện gì vậy?”

Loại tình huống này ở Hư Vô Chi Giới đã xuất hiện hai lần.

Ở Truyền Tống Trận tại tiên thành Lâm Sâm, Từ Nguyệt Tiên giống như phát điên mà bay về phía Ẩn Linh môn.

Trong tiểu viện của Vương Vũ Luân, cơ thể Từ Phàm vốn có chút sinh khí vừa rồi đã hoàn toàn mất đi sức sống.

Từ Cương và Vương Hướng Trì quỳ trên mặt đất dùng ánh mắt không thể tin được nhìn cơ thể già đi và không còn hơi thở của Từ Phàm.

“Bồ Đào! Sư phụ cso nhắn nhủ ngươi chuyện gì không!!” Từ Cương trừng lớn hai mắt đỏ rực hét lên, linh quang ngũ sắc quanh thân dung hợp thành một mảnh hỗn độn, giống như thần giống như ma.

“Chỉ là thao tác cơ bản, đừng lo lắng.” Giọng nói nhàn nhạt của Bồ Đào lúc này có vẻ có chút không đúng lúc.

Ngay tại thời điểm mọi người không biết phải làm sao, một tia sáng trên bầu trời mang theo sức mạnh kinh thiên động địa rơi thẳng xuống người Từ Phàm, đồng thời, vô số đại đạo kinh văn tuôn ra từ Từ Phàm, trực tiếp bài xích tất cả mọi người ra ngoài, ngoại trừ Vương Vũ Luân.

Lúc này, linh lực trong bán kính vạn dặm bắt đầu hội tụ, vô số dị tượng phủ xuống Ẩn Linh môn.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lên dị tượng trên bầu trời, trong lòng chợt nhẹ nhõm một hơi.

“Xem ra sư phụ muốn đột phá, không cần lo lắng.” Từ Cương vỗ vỗ Vương Hướng Trì nói, có chút hoảng hốt chưa ổn định.

“Sư phụ không có việc gì là tốt rồi.” Lúc này Vương Hướng Trì đột nhiên đang suy nghĩ một vấn đề, là cha ruột quan trọng hay là sư phụ quan trọng, ngay trong nháy mắt Từ Phàm mất đi hơi thở thì hắn đã có quyết định.

“Ngũ Hành Chi Đạo, gió, lôi, quang, tối, thời gian, không gian, “

“Sư phụ này đều tu luyện cái gì.” Từ Cương nhìn dị tượng trên bầu trời thì thào nói.

Các dị tượng trên bầu trời bao gồm tất cả các đại đạo mà Từ Cương biết đến.

Một vị lệ ảnh lưng mang theo trường thương xuất hiện bên cạnh Từ Cương.

“Sư phụ đây là muốn đột phá sao?” Từ Nguyệt Tiên thở phào nhẹ nhõm, không có việc gì là tốt rồi.

Lúc này tất cả dị tượng bắt đầu tụ hội về phía Từ Phàm.

Lúc này, Từ Phàm ở trong bí cảnh, cảm thụ được Nguyên Anh trong cơ thể mình thì gần như muốn bật khóc.

Thật không dễ dàng chút nào, sau rất nhiều thăng trầm, cuối cùng ta cũng được thăng cấp lên Nguyên Anh.

Lúc này, Từ Phàm bắt đầu cảm thấy có điều gì đó không ổn.

Tiếp tục đi, ta còn có một đống tuổi thọ đang chờ ngươi, hãy đến đây hấp thu đi.

Một lực hút đến từ một chỗ không xa Từ Phàm, muốn hút Từ Phàm ra khỏi không gian này.

“Đừng dừng lại, tiếp tục đi!”

Từ Phàm, người chuẩn bị rời khỏi thế giới này, nhanh chóng nắm lấy một mảnh thế giới nhỏ và thấm vào tâm trí của mình.

Từ Phàm lại trở về trong Đào Hoa Nguyên kia.

“Mới hơn hai trăm năm, tiếp tục đi.” Từ Phàm khó hiểu nói.

“Quên đi, đột nhiên cảm giác tình huynh đệ của các ngươi rất quý giá, cho nên kiếp này ta quyết định buông xuống.” Nữ tử thản nhiên nói, nhưng ánh mắt tò mò khiến Từ Phàm hơi thấy không thoải mái.

Không phải ngươi muốn xem huynh đệ ta đấu kiếm đấy chứ?

Nữ tử phất tay, xung quanh biến thành thế giới hỗn độn tràn đầy mãnh vỡ kia.

Một quầng sáng màu xanh bảo vệ toàn thân Từ Phàm, giúp cơ thể không bị tác động của thời gian.

“Đây là thế giới gì?” Từ Phàm hỏi.

“Đây là thế giới mà lần đầu tiên ta và phu quân ta yêu nhau, nhưng đã bị người khác đánh nát.” Nữ tử thản nhiên nói.

“Đáng tiếc, trên thực tế ta là một thiên tài trong tu luyện, chỉ cần cho ta vài năm thời gian, ta có thể tu luyện viên mãn cảnh giới trước mắt.” Từ Phàm nói.

“Ta biết ngươi là thiên tài, thích đè ép cảnh giới không chịu đột phá.”

“Ngươi nói điều này là có ý gì?” Nữ tử hỏi.

“Ngươi có thể dùng tuổi thọ vô tận của ta để duy trì bí cảnh của ngươi, thậm chí có thể dùng để tu bổ thế giới này.” Từ Phàm nói xong chỉ vào hai mảnh vỡ thế giới bị khâu lại với nhau.

“Ngươi trả giá vô tận như vậy, thật sự là bởi vì yêu huynh đệ của ngươi sao?” Nữ tử nói.

“Ta…”

“Không cần, kiếp này coi như bỏ qua, ngươi có thiên phú tuyệt thế. Nếu như có thể thì ta hy vọng ngươi có thể dẫn dắt huynh đệ của ngươi phi thăng Tiên giới.”

“Ngày mà huynh đệ của ngươi có thể thăng cấp Kim Tiên, ta tất có trọng tạ.”

“Được rồi, ngươi đi ra ngoài đi, số tuổi thọ mà vừa rồi khi gia tốc thời gian hút của ngươi, ta đều trả lại cho huynh đệ của ngươi.”

“Chúc hai người ngày sau có một cuộc sống tốt đẹp.” Nữ tử nói xong lập tức muốn đẩy Từ Phàm ra khỏi không gian này.

“Chờ đã.” Từ Phàm nói.

“Làm sao vậy, ta đều thành toàn các ngươi như vậy.” Nữ tử nói.

“Gần hết tuổi thọ của ta cho huynh đệ của ta đi, chỉ cần giữ lại năm năm cho ta là được.” Từ Phàm thâm tình nói, trong mắt có tình cảm chân thành tha thiết không thôi dành cho Vương Vũ Luân.

Từ Phàm cảm giác mình không thể không diễn một đợt nữa.

Chương 315: Phân thân phiên bản cập nhật

Nhìn Từ Phàm thâm tình, nữ tử cười nhạt một tiếng, không nói gì.

Sau khi Từ Phàm tỉnh táo trở lại, hắn đã trở lại cơ thể ban đầu.

“Ngươi đã làm rất tốt rồi, hãy suy nghĩ nhiều hơn về bản thân đi.”

Lời nói của nữ tử khiến Từ Phàm rất đau lòng, ta đây không cần nghĩ cũng biết.

“Từ đại ca, vì sao ngươi lại đối xử tốt với ta như vậy?” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm đã trửo nên trẻ lại mà đầy cảm động nói.

“Đều là huynh đệ, đừng nói nhiều như vậy.”

“Nếu hôm nay ta phải đối mặt với tình trạng khó khăn này, ngươi cũng sẽ làm như vậy.” Từ Phàm nói một cách sâu sắc, đặt một tay lên vai Vương Vũ Luân, muốn tìm kiếm nguồn năng lượng quỷ dị kia một lần nữa.

“Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nghẹn ngào.

Từ Phàm không thu hoạch được gì nên chậm rãi thu tay lại, đầu óc trở về thực tại, thần niệm quét ngang bốn phía.

“Mọi người bên ngoài có lẽ đang chờ đến sốt ruột rồi.”

Từ Phàm thần niệm vừa động, thu hồi tầng đại đạo kinh văn bao bọc bên ngoài.

Tất cả mọi người lập tức bay về hướng đỉnh núi nhỏ của Vương Vũ Luân.

“Sư phụ, người không sao chứ?”

“Chúc mừng sư phụ thăng cấp Nguyên Anh.”

“Chúc mừng sư tổ.”

Từ Phàm nhìn mọi người lo lắng mà dịu dàng nở nụ cười.

“Để mọi người lo lắng, ta đây chỉ là thăng cấp, không cần long trọng như vậy.”

Từ Phàm nhìn về phía tầng bên ngoài, phát hiện tất cả đệ tử tông môn đều đang đợi ở giữa không trung.

“Tất cả đều gảỉi tán đi.”

Giọng nói của Từ Phàm truyền khắp Ẩn Linh môn.

“Chúc mừng đại trưởng lão thăng cấp Nguyên Anh!!”

Âm thanh chỉnh tề nhất trí, xông thẳng lên trời.

Tất cả đệ tử tông môn đều quỳ trên không trung.

“Ngao ô ~~”

Giao Thủ Cự Quy trong hồ Linh Dịch gầm lên một tiếng dài, sáu quả trứng rồng bay ra từ đó cũng ở giữa đệ tử, không ngừng gật đầu như thể chúc mừng Từ Phàm thăng cấp Nguyên Anh.

“Được rồi.”

Nhìn thấy tất cả những điều này, Từ Phàm đột nhiên cảm động, phản ứng của mọi người để cho hắn biết rằng hắn không hề thiệt thòi khi thành lập tông môn này.

Sau khi tất cả đệ tử lui ra, Từ Phàm nhìn các đệ tử chung quanh nói: “Các ngươi nên làm gì thì cứ đi làm đi, trước mắt vi sư cần phải bế quan ổn định một đoạn thời gian.”

Từ Phàm nói xong bay về phía tiểu viện của mình.

Trong phòng tu luyện, Từ Phàm tĩnh tâm ngưng thần nhìn Nguyên Anh mà mình đã ngưng tụ ra.

Lúc này Nguyên Anh của Từ Phàm giống như một người cuồng hình xăm, toàn thân đều là các loại hoa văn khác nhau.

“Haha, có chút giống trai hư.” Từ Phàm cười nói, tuy rằng không hoàn toàn tiêu hao một ngàn năm tuổi thọ, nhưng tốt xấu gì cũng coi như là thăng cấp Nguyên Anh.

Dù hơi thất vọng nhưng tất cả những điều này vẫn nằm trong dự liệu của Từ Phàm

Sau khi Nguyên Anh trở về trong cơ thể, Từ Phàm lại bắt đầu tu luyện để ổn định tu vi, trong thế giới vỡ nát đó đã thăng cấp lên Nguyên Anh, còn có một số thứ chưa tiêu hóa hết.

Sau ba ngày, Từ Phàm chậm rãi mở mắt ra, phun ra một ngụm linh khí nói: “Tu vi cuối cùng cũng là tiến dần từng bước rồi.”

Từ Phàm đi ra phòng tu luyện, địa phương thứ nhất đi tới chính là không gian dưới lòng đất, lúc này phân thân thứ hai vẫn đang miệt mài luyện chế đạo khí linh kiện.

“Lại đây, cập nhật phiên bản thôi.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một đạo hư ảnh thay thế phân thân số hai luyện chế đạo khí linh kiện, mà phân thân số hai thì là dung hợp thành một thể với Từ Phàm.

Một canh giờ sau đó, phân thân số hai tách ra từ trong cơ thể Từ Phàm, thay thế hư ảnh tiếp tục luyện chế đạo khí linh kiện.

“Ừm, phân thân không có tình cảm càng thuận tiện, ít nhất thì không có nói nhiều lời vô nghĩa.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, lấy linh hỏa chuẩn bị trước kia ra đi, Bây giờ đã có thể dùng.”

“Tuân lệnh.”

Một con rối công cụ đẩy một chiếc xe nhỏ tới, bên trên đặt đồ vật giống như cối xay.

“Mặc dù không bằng thần hỏa của Tiên Trấn Hỏa Sơn, nhưng vẫn mạnh hơn Ngũ Hành linh hỏa.”

Bàn tay Từ Phàm nhẹ nhàng vuốt ve, cối xay vỡ vụn, một đạo Kim Tinh linh hỏa chạy ra, muốn thoát khỏi không gian này.

“Kim Đan kỳ không khống chế được ngươi, nhưng bây giờ ngươi chạy trốn cũng không thoát.” Từ Phàm nói.

Một đạo phù văn xiềng xích trực tiếp khống chế Kim Tinh linh hỏa trở về lòng bàn tay Từ Phàm.

“Ngươi cứ thành thật ở chỗ này đi.”

Từ Phàm ném thẳng Kim Tinh linh hỏa cho phân thân số hai.

“Được rồi, cập nhật số hai xong rồi, bây giờ là đến số một.” Một quầng sáng hiện ra trước mặt Từ Phàm, phân thân số một xuất hiện trong quầng sáng.

“Làm sao vậy, bản thể.” Phân thân số một thản nhiên nói, ánh mắt hờ hững trong trạng thái vô ngã.

“Ta thăng cấp Nguyên Anh, trở về cập nhật phiên bản.” Từ Phàm nói.

“Không cần, khi ngươi thăng cấp Nguyên Anh, ta cũng thăng cấp Nguyên Anh, đạo khí phản hồi lưu lại năng lượng khổng lồ trong cơ thể ta, ngươi cần phải tới đây gánh vác một ít.” Phân thân số một nói.

“Vâng, ta đã biết.” Từ Phàm gật đầu, kết thúc cuộc nói chuyện.

“Xem ra chỗ số một có sự thay đổi, xem ra có thời gian cần đi qua một chuyến.” Từ Phàm vừa nói vừa xoa cằm.

Trên chủ phong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, thảnh thơi nhìn mấy vị đồ đệ trước mặt.

“Từ Cương, đây là của ngươi.” Từ Phàm lấy ra một cái Ngọc Điệp.

Đây là thần thông mà hắn đã sáng tạo ra sau khi hắn thăng cấp Nguyên Anh kỳ và có cảm ngộ mới về đại đạo vạn vật.

“Nguyệt Tiên, đây là của ngươi, lần này coi như bỏ qua, đừng quay lại cho đến khi ngươi thu thập hết những thứ ta muốn.” Từ Phàm thản nhiên nói.

Từ Nguyệt Tiên nhận lấy Ngọc Điệp, tủi thân nói: “Ta biết sư phụ.”

“Hướng Trì, đây là của ngươi, tiến bộ còn chậm, chỉ cần ngươi chuyên tâm vào kiếm đào thì sẽ cso ngày ngươi sẽ thông suốt.” Từ Phàm lấy ra một cái Ngọc Điệp giống tiểu kiếm nói.

“.” Vương Hướng Trì, ở trong lòng sư phụ, ta chính là không thông suốt sao.

“Về phần Khai Linh.” Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh quỳ gối bên dưới như một đứa bé ngoan.

“Tu luyện cho tốt, môn Vạn Vật Thiên Quy này chính là vì sư phụ bỏ ra rất nhiều tâm tư để sáng tạo cho ngươi.”

Rất nhiều, tức là đã mất ba ngày.

“Tốt lắm, bây giờ ai nên xuất tông môn thì xuất tông môn, nên tu luyện thì tu luyện.” Từ Phàm phất tay nói.

Những người còn lại đã biến mất, chỉ còn lại Vương Hướng Trì.

Nhìn biểu cảm muốn nói lại thôi của Vương Hướng Trì, Từ Phàm nói: “Chỗ tứ sư đệ của ngươi xảy ra một chút ngoài ý muốn, nên chậm trễ một khoảng thời gian, đừng lo lắng.”

“Tinh Từ không có việc gì là tốt rồi.” Mặc dù nói như vậy, nhưng trong mắt Vương Hướng Trì vẫn mang một vẻ lo lắng.

Sau khi Vương Hướng Trì rời đi, chung quanh Từ Phàm xuất hiện một tòa pháp trận la bàn Thiên Cơ, bắt đầu chậm rãi vận chuyển.

Từ Phàm nhìn sợi dây nhân quả quấn quanh này, trong mắt lóe lên một ý nghĩ.

“Tương lai chỉ là tương lai, cái gì nên thay đổi vẫn phải thay đổi

“Xem ra đôi khi duyên phận cũng không đáng tin cậy. Làm sư phụ ta đây phải giúp ngươi một tay thôi.”

Trên tay Từ Phàm xuất hiện một đồng tiền âm dương, tinh xảo hơn trước, hoa văn cũng thần bí hơn.

Ngón tay cái nhẹ nhàng búng lên, đồng tiền xoay tròn bay múa giữa không trung.

Một chiếc bát lớn xuất hiện, đồng tiền nhẹ nhàng rơi vào trong bát và xoay tròn.

“Bốp”

Từ Phàm nhẹ nhàng vỗ tay một cái, Khí Vận chi lực chứa đựng trong anh lập tức bị cắt giảm một nữa.

Đồng tiền ngừng quay và mặt dương hướng lên trên.

Lập tức, một tia sức mạnh nhân quả của Lý Tinh Từ quấn quanh trong tay, Từ Phàm nhẹ nhàng cúi đầu về phía bầu trời, một tia sáng không nhìn thấy bằng mắt thường bay lên bầu trời.

Lúc này tại Hư Vô Chi Giới, Lý Tinh Từ người được lớn lên trong huấn luyện lại không tự chủ được ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, nơi đó dường như có một luồng sáng đang hấp dẫn lấy hắn.

“Phu quân, có chuyện gì vậy?” Tô Nhiễm Thiên với cái bụng căng tròn xuất hiện bên cạnh Lý Tinh Từ và dịu dàng hỏi.

Chương 316: Tên ta: Trảm Linh

Hư Vô Chi Giới, Lý Tinh Từ nhìn Tô Nhiễm Thiên ưỡn cái bụng lớn, trong mắt hiện lên vẻ xin lỗi.

“Thiên nhi, đều do ta kỹ thuật điều khiển áo giáp quang năng của ta kém, nếu không chúng ta đã sớm đi ra ngoài.”

“Như vậy cũng không khiến ngươi áp chế thai nhi trong cơ thể không cho nó sinh ra.” Đáy mắt Lý Tinh Từ tràn đầy vẻ xin lỗi.

“Không sao, ta còn có thể chịu được, con của chúng ta không thể sinh ra ở giới này.” Tô Nhiễm Thiên vuốt ve bụng dịu dàng nói, nàng cũng không muốn con mình chỉ có thể ở lại trên đời này vỏn vẹn một trăm năm.

“Thật ra đều do ta, nếu ta có thể vượt qua cấp mười, chúng ta cũng không cần phải miễn cưỡng như vậy.” Lão nhân xuất hiện ở bên cạnh nói.

Ba người đã tấn công Hư Vô Chi Môn tổng cộng bốn lần, mỗi lần đều là suýt chút nữa đánh chết đám dị thú Nguyên Anh kỳ kia, đã bị dị thú của Hư Vô Chi Môn bảo hộ phương khác đánh về.

Bọn họ từng muốn thả ra tất cả áo giáp quang năng trong binh doanh, nhưng bên kia cũng sẽ xuất hiện dị thú có quy mô tương tự, lần đó ba người bọn họ suýt chút nữa chết ở đó.

Buổi tối, Lý Tinh Từ nằm trên giường nhìn Tô Nhiễm Thiên đang ngủ say.

Lúc này hắn không ngủ được, bởi vì hôm nay là kỳ hạn hắn tiến vào luân hồi rèn luyện, hắn không biết trong thế giới không có linh khí này, có thể kích phát hay không.

“Lúc này, cần thần thông này có ích gì.” Lý Tinh Từ tự giễu cười.

Bụng của Tô Nhiễm Thiên càng lúc càng lớn, bây giờ đã hoàn toàn không thể chiến đấu, không thể tập trung tâm thần ở cường độ cao để điều khiển áo giáp quang năng, đây cũng là lý do ba người thật lâu không thể tấn công.

Lúc này, Lý Tinh Từ đã thực hiện kế hoạch tồi tệ nhất, đó là sau khi để Tô Nhiễm Thiên sinh ra đứa trẻ, giết chết đám dị thú Nguyên Anh kỳ kia thì trực tiếp mang đứa trẻ trở về Tu Tiên giới.

Lý Tinh Từ chạm vào bụng của Tô Nhiễm Thiên, không khỏi có chút hổ thẹn.

Lúc này, Lý Tinh Từ đột nhiên buồn ngủ, sau đó ngủ thiếp đi.

Trong thế giới Luân Hồi, đại lục Thiên Khôi, Long Uyên quốc, trong thủ phủ gia đệ nhất, vô số khách mời mang theo quà đến chúc mừng nam đinh kế thừa thủ phủ gia nhất mạch sinh ra.

Lúc này, đứa trẻ bị vô số thị nữ vây quanh, chỉ thản nhiên nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt dường như có vẻ bi thương.

“Tinh nhi, ngươi vừa mới sinh ra, sao đã bắt đầu đau buồn vậy?” Một nữ phụ nhân đoan trang thư nhã nằm trên giường nhẹ nhàng nói.

“Có phải vừa rồi bà mụ đánh ngươi đau không?” Nữ phụ nhân đau lòng nói.

Vừa rồi lúc nhi tử nàng mới khóc, lại có chút cảm giác bi thương.

Đứa trẻ chỉ nhìn nữ phụ nhân, ánh mắt lộ ra vẻ thân thiết, sau đó nặng nề ngủ đi.

Bảy năm sau, một cậu bé mang vòng trên đầu đang tiến hành huấn luyện phản ứng tinh thần lực.

Chỉ nhìn thấy một thiên khôi loại nhỏ đang né tránh xạ kích của mười cung thủ, Thiên Khôi cầm một thanh trường kiếm, liên tục bổ ra tiễn vũ mình không thể tránh né.

Xa xa một đôi phu phụ trung niên nhìn cậu bé đang huấn luyện khắc khổ, trong mắt có một tia đau lòng.

“Phu quân, ngươi nói xem sao Tinh nhi lại khác với đứa trẻ khác, từ sau khi biết Thiên Khôi, huấn luyện như phát điên vậy.”

“Hắn vẫn còn là một đứa trẻ, làm sao có thể chịu khổ như vậy.” Nữ nhân dịu dàng rưng rưng nước mắt nói, nàng chỉ có một đứa con này, sao nỡ để hắn chịu khổ như vậy.

“Nam nhi Lý gia vừa sinh ra đã phải đội trời đạp đất, kinh doanh, theo chính, Thiên Khôi Sư, cho dù làm gì đều phải là tồn tại cao nhất.”

“Ta cũng thương Tinh nhi, nhưng hắn thích thì ta cũng hết cách, chỉ có thể mời Thiên Khôi Su lợi hại nhất về dạy Tinh nhi.”

“Con đường mình chọn, sau này chung quy phải để tự mình đi.” Nam tử trung niên có vẻ mặt ôn hòa phát tài nói.

“Nhưng chỉ khổ cho Tinh nhi.”

Lúc này, phụ nhân thấy nhi tử mình chuẩn bị nghỉ ngơi, vội lấy trà Tuyết Liên đã đã sớm ướp lạnh đem qua.

“Cảm ơn mẫu thân.” Lý Tinh Từ nhìn mẫu thân kiếp này, thân thiết nói, từ sau khi luân hồi có thể mang theo ký ức, loại khởi đầu này là thứ hắn không thích nhất.

Phụ mẫu song toàn, gia thế hiển hách, cả gia tộc xem mình là bảo bối trong tay, loại khởi đầu này cho dù hắn vô tình, lúc rời đi cũng sẽ mang áy náy với phụ mẫu kiếp này.

“Hôm nay đừng luyện nữa, mẫu thân mang ngươi ra ngoài chơi được không?” Phụ nhân nói xong mong chờ nhìn Lý Tinh Từ, hy vọng hắn có thể đồng ý.

Lý Tinh Từ nhìn ánh mắt mong chờ của mẫu thân kiếp này, suy nghĩ một lúc rồi nói: “Chỉ một buổi chiều thôi.”

“Chỉ một buổi chiều thôi.” Phụ nhân lập tức vui mừng như một đứa trẻ.

“Thập Cô, Bách Hoa, Thiên Phấn, Vạn Hồng, chuẩn bị khôi xa, chúng ta đưa thiếu gia ra ngoài chơi.” Phụ nhân vui vẻ nói.

Nam tử trung niên ở xa thấy cảnh tượng như vậy, nở nụ cười.

Đại lục Thiên Khôi, đứng đầu vũ lực là Thiên Khôi Sư, bọn họ điều khiển Thiên Khôi mạnh nhất, có thể dời sông lấp biển, di chuyển núi non, tương truyền thời kỳ viễn cổ, giới này đã bị tiên nhân thiên ngoại xâm lấn, là nhờ Thiên Khôi Sư đứng ra chắn sóng lớn, điều khiển Thiên Khôi đánh chết tất cả tiên nhân đến xâm phạm.

Hư Vô Chi Giới, Lý Tinh Từ chậm rãi mở mắt, lúc này Tô Nhiễm Thiên vẫn còn đang ngủ.

Lý Tinh Từ lén lút đến nơi đậu áp giáp quang năng trong binh doanh.

“Đây là trùng hợp sao?” Lý Tinh Từ nhìn áo giáp quang năng giống hệt Thiên Khôi, thì thào nói.

“Lý tiểu tử, chúng ta làm lại lần nữa, lần này ta trực tiếp thi triển Thiên Ma Giải Thể, sau khi trạng thái đạt đến Trúc Cơ kỳ, ước chừng có thể thoải mái giết chết đám Yêu thú Nguyên Anh kỳ kia.”

Lão nhân xuất hiện bên cạnh Lý Tinh Từ nói.

“Tiền bối, trước kia ngươi không muốn báo tên thật của ngươi, nói ngươi uy phong một đời, cuối cùng không muốn chết đi làm nhục cái tên này.”

“Tiền bối, hôm nay ta khiến ngươi nói cho ta biết mệnh hiệu thật của ngươi, ngươi có tin không.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Ha ha, Lý tiểu tử, ngươi đúng là tên khoác lác.” Lão nhân thoải mái nở nụ cười.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên ưỡn bụng lớn cầm theo hộp thức ăn đi tới.

“Ngươi và tiền bối nói gì, khiến hắn vui vẻ như vậy.” Tô Nhiễm Thiên cười nói.

Nhìn thấy Tô Nhiễm Thiên đến, Lý Tinh Từ vội vàng chạy qua dìu, chăm sóc thật cẩn thận.

“Ta nói hôm nay chúng ta có thể đi ra ngoài.” Lý Tinh Từ nói.

“Haha, sau khi đi ra, ta muốn sinh đứa trẻ ra.” Tô Nhiễm Thiên cười nói.

“Được, đi thôi, chúng ta đi đánh vỡ Hư Vô Chi Môn.” Lý Tinh Từ nói.

“Ngươi nghiêm túc à.” Lão nhân nhìn Lý Tinh Từ.

“Tin ta.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Kim Linh, khởi động hình thức phi hành, vị trí, cách Hư Vô Chi Môn một trăm dặm.” Lý Tinh Từ tự tin nói.

Sau khi binh doanh khởi động hình thức phi hành, hai người biết Lý Tinh Từ muốn chơi thật.

“Đi thôi, chúng ta đến phòng huấn luyện.” Lý Tinh Từ nói, hắn sợ hai người không yên tâm, muốn chứng minh với bọn họ một chút.

“Được, để xem ngươi vừa khoác lác có phải sự thật không.” Lão nhân nói.

Trong phòng huấn luyện, trước mặt hai người xuất hiện một quầng sáng, phía trên là cảnh áo giáp quang năng của Lý Tinh Từ tàn sát bốn phương.

Hai người trợn mắt há mồm, không hiểu tại sao chỉ qua một đêm, Lý Tinh Từ lại từ một người mới biến thành cao thủ, loại chênh lệch này giống như người chơi rank đồng đột nhiên biến thành tồn tại như Faker vậy, hiệu quả thị giác tràn đầy.

Lúc này, Lý Tinh Từ đã đạt đến cấp độ thứ mười một, nhiệm vụ là thắt cổ một trăm con Yêu thú Nguyên Anh kỳ.

Chỉ thấy Lý Tinh Từ điều khiển áo giáp quang năng dùng một giáp một kiếm trực tiếp tàn sát Yêu thú, cuối cùng Lý Tinh Từ còn điều khiển áo giáp quang năng vẩy đi máu tươi trên cự kiếm.

“Tên ta: Trảm Linh.” Lão nhân ngây ngốc nói, cảm thấy cảnh tượng áo giáp quang năng vung kiếm vẫy máu kia là hình ảnh đẹp nhất mà hắn từng thấy.

“Ta nghe thấy rồi, Trảm Linh tiền bối.” Lý Tinh Từ cười bước ra khỏi kho huấn luyện.

“Phu quân, vừa rồi ta nói đùa thôi, sau khi ta ra ngoài, ta muốn lại áp chế thời gian sinh con của chúng ta, lấy Vận bồi dưỡng thiên phú của con chúng ta.” Tô Nhiễm Thiên nói, mắt rưng rưng, hạnh phúc đến quá bất ngờ.

Chương 317: 3000 Đại Đạo, có một Đạo mạnh nhất

Binh doanh chậm rãi đáp xuống cách Hư Vô Chi Môn trăm dặm, tiến gần thêm một chút sẽ bị đám dị thú canh giữ Hư Vô Chi Môn phát hiện.

Cánh cổng từ từ mở ra, ba áo giáp quang năng từ trong đi ra, phía sau là các đội rối trong giáp chiến đấu theo sát.

“Kim Linh, vũ khí vệ tinh Thiên Cơ tiến công.” Lý Tinh Từ thản nhiên nói, điều khiển áo giáp quang năng chậm rãi rút cự kiếm quang năng sau lưng ra, hiện tại đây là vũ khí duy nhất có thể đánh chết Yêu thú Nguyên Anh kỳ.

Hai áo giáp quang năng do Tô Nhiễm Thiên và Trảm Linh điều khiển cũng đều lấy vũ khí của riêng mình ra.

Quang Lôi Tiên của Tô Nhiễm Thiên, quang năng cự nhận của Trảm Linh

“Các ngươi dọn sạch tạp binh phía sau là được, còn lại giao cho ta.”

Lúc này, khí thế áo giáp quang năng do Lý Tinh Từ điều khiển bắt đầu xảy ra thay đổi, một loại khí phách ta là vô địch giới này bộc phát ra từ trong áo giáp quang năng.

“Chậc chậc, khí thế này, có thể lợi hại bằng thời kì đỉnh cao của ta, khí thế vô địch giới này, ở Tu Tiên giới cũng chỉ có Tôn Thượng có.” Trảm Linh nói.

“Tiền bối tôn sùng Tôn Thượng đại nhân như thế sao?” Tô Nhiễm Thiên tò mò nói, trong mắt nàng, tu sĩ của Thiên Ma Tông hẳn phải hận Tôn Thượng mới đúng.

“Đó là tất nhiên, Tôn Thượng có thể tiêu diệt Thiên Ma Tông bất cứ lúc nào, Thiên Ma Tông còn có thể tồn tại cũng nhờ Tôn Thượng bày mưu đặt kế.” Trảm Linh nói, trong đầu hiện lên dáng vẻ hoảng sợ của đại tông chủ mình khi nói đến Tôn Thượng.

Lý Tinh Từ điều khiển áo giáp quang năng đứng phía trước chờ đợi, con rối trọng giáp bên cạnh đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu.

“Xoẹt.”

Trên bầu trời xa xa xuất hiện ba tia sáng, đột nhiên đập về phía mặt đất.

“Gầm!!”

Tất cả đàn dị thú canh giữ Hư Vô Chi Môn đều trở nên tức giận.

“Cuộc chiến bắt đầu.”

Lý Tinh Từ dùng một giáp một kiếm mang theo con rối trọng giáp lao về phía dị thú kéo tới phía trước.

Xung quanh Hư Vô Chi Môn đều là dị thú cấp Kim Đan, nhờ vào tính năng của áo giáp quang năng, chỉ cần một thao tác nhỏ là có thể nghiền áp.

Áo giáp quang năng lao vào đám dị thú, như vào chỗ không người, tất cả Yêu thú gần người đều bị giải quyết bằng một kiếm.

Tô Nhiễm Thiên và Trảm Linh điều khiển áo giáp quang năng đi theo phía sau, có sự bảo vệ của con rối trọng giáp, cũng không cần ra tay.

“Nhờ vào đâu mà ngươi có thể khiến tên tiểu tử này biến thành cao thủ trong một đêm vậy.” Trảm Linh xoa cằm nói.

“Có thể sư phụ hắn cảm thấy hắn có thiên phú điều khiển áo giáp 可能是他是他师父感觉他们操作铠甲的天赋, đặc biệt làm một đoạn ký ức cách điều khiển áo giáp, để phu quân tiếp nhận.” Tô Nhiễm Thiên đáp, thật ra nàng đã đoán lý do kỹ thuật của phụ quân mình tăng vọt.

Lúc này, theo sự xâm nhập của ba người, đã xông vào khu vực trung tâm của Hư Vô Chi Môn.

Trên chiến trường bắt đầu xuất hiện dị thú Nguyên Anh kỳ.

Trảm Linh có chút háo hức muốn thử.

“Lý tiểu tử, ta sẽ giúp ngươi trước, lúc không ổn thì ngươi lên.” Trảm Linh nói, thực ra chính hắn có chút ngứa tay.

“Trảm Linh tiền bối, ngươi cứ yên tâm ở phía sau quan sát cuộc chiến là được, thật sự không được thì gọi ta một tiếng 666.”

Lý Tinh Từ điều khiển bộ áo giáp quang năng, đối mặt với dị thú Nguyên Anh kỳ đang nhào qua, hai tay cầm kiếm trực tiếp nhảy một cái, lướt đi rồi vung kiếm chém đầu dị thú xuống.

Ung dung thoải mái, giống như kịch bản đã tập hơn vạn lần.

Bộ thao tác này trực tiếp khiến Trảm Linh im lặng.

“Như vậy, thật đúng là có chút không quen.” Trảm Linh nói, trong lòng có cảm giác ghen tỵ.

Tô Nhiễm Thiên chỉ cười, không nói nhiều.

Áo giáp năng lượng của Lý Tinh Từ dường như đã tiến vào hoa viên của chính mình, mãi cho đến trước Hư Vô Chi Môn, không còn dị thú nào có thể vượt qua áo giáp quang năng của Lý Tinh Từ.

Lúc này trên chiến trường, tất cả dị thú Nguyên Anh kỳ đều bị Lý Tinh Từ chém giết, xung quanh chỉ có mấy con dị thú bị dọa mất mật bò rạp trên mặt đất run rẩy.

Lúc này, binh doanh đã từ phía sau chạy tới, trực tiếp đánh vào Hư Vô Chi Môn.

Nhìn Hư Vô Chi Môn, Trảm Linh đột nhiên có cảm giác không đúng, thế giới cản trở mình hơn một trăm năm này, rốt cuộc có thể đi ra ngoài sao?

“Chúng ta thật sự có thể ra ngoài sao?” Trảm Linh đột nhiên kích động nói.

“Nếu tiền bối thích, cũng có thể ở lại trong này thêm một thời gian nữa, chỉ là phu thê bọn ta không thể ở cùng ngươi.” Lý Tinh Từ dìu Tô Nhiễm Thiên đang mang thai, cười nói.

“Nương tử, chúng ta đi thôi.” Lý Tinh Từ nói.

“Vâng.” Tô Nhiễm Thiên ngọt ngào đáp lại.

Ba áo giáp quang năng bảo vệ bên ngoài binh doanh, đề phòng dị thú Nguyên Anh kỳ đánh lén.

Ba người vừa bước ra khỏi cổng binh doanh, đã thấy được Hư Vô Chi Môn không đến năm thước phía trước.

Tô Nhiễm Thiên và Trảm Linh vừa đinh quay đầu lại nhìn xem thế giới này vè nói lời tạm biệt, đã bị Lý Tinh Từ ngăn lại.

Lý Tinh Từ một tay dìu Tô Nhiễm Thiên, một tay lôi kéo Trảm Linh, bước nhanh về phía Hư Vô Chi Môn, miệng nói: “Sư phụ nói, càng là lúc như vậy, càng không cần quay đầu lại, sẽ xảy ra chuyện.”

“Đi thẳng, đừng dây dưa.”

Lý Tinh Từ nói rồi đưa hai người vượt qua Hư Vô Chi Môn.

Lúc này, bên ngoài binh doanh, hơn mười con dị thú Nguyên Anh ẩn thân hiển lộ cơ thể, nhìn thấy ba người đã tiến vào Hư Vô Chi Môn, giận dữ gầm rống không thôi, sau đó trút hết tất cả tức giận trên con rối và áo giáp quang năng ba người để lại.

Kim Linh ở lại Hư Vô Chi Giới nhìn áo giáp quang năng và con rối, nói: “Nhiệm vụ đã hoàn thành, khởi động chế độ tự bạo tiêu hủy.”

Đại lục Thiên Ma, ba người vừa ra đã trực tiếp khơi dậy lốc xoáy linh khí.

Trảm Linh vốn còn là lão nhân, dưới sự thấm nhuần của linh khí, chậm rãi biến thành đại hán hàm đầy rau uy vũ.

“Ha ha, ta, Trảm Linh ma tôn, cuối cùng đã trở lại!!” Trảm Linh lên tiếng hét lớn.

Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên cũng nhanh chóng khôi phục tu vi.

Lúc này, vòng xoáy linh khí lấy Trảm Linh làm trung tâm vẫn chưa dừng lại, Lý Linh Từ trực tiếp lấy ra một lọ linh dịch lớn cho Trảm Linh hấp thụ.

“Lý tiểu tử, cám ơn, sau này Trảm Linh ta sẽ là người hộ đạo của ngươi.” Trảm Linh nghiêm túc nói.

Lúc này, Lý Linh Từ lấy ra một tâm hạch màu đỏ như máu, trực tiếp ném cho Trảm Linh.

“Tiền bối, người hộ đạo thì thôi, ta không muốn hạn chế tự do của tiền bối.” Lý Tinh Từ nói, hiện tại hắn chỉ muốn nhanh chóng trở về tông môn xem sư phụ có sao không.

“Như vậy sao được, Trảm Linh ta nói chuyện giữ lời, nói làm người hộ đạo của ngươi, thì không thể thay đổi.” Trảm Linh kiên định nói, hắn rõ ràng có cảm giác, đi theo bên cạnh tiểu bối này, có thể là một con đường khác trời cao sắp xếp cho mình.

“Tiền bối cũng đã rời khỏi Tu Tiên giới hơn trăm năm, chắc chắn có rất nhiều việc phải làm, làm xong những việc này, nếu tiền bối còn có ý làm người hộ đạo cho vãn bối, có thể đến Tiên thành Lâm Sâm, cự hồ Thiên Vạn Lý tìm ta.” Lý Tinh Từ nói.

“Ha ha, sắp xếp chu đáo, Lý tiểu tử, ngươi đợi ta.” Trảm Linh nói xong hóa thành một tia huyết quang rồi biến mất.

Lúc này, sau khi khôi phục tu vi, Tô Nhiễm Thiên một mực thăm dò thai nhi của mình, mở to mắt, cau mày nói: “Con của chúng ta bỏ lỡ thời điểm uẩn linh tốt nhất, cho dù chúng ở trong bụng thêm một năm nữa, sau khi ra tốt nhất cũng chỉ là ngũ linh căn.”

“Có thể tu luyện là tốt rồi, sư phụ của ta từng nói một câu, ba ngàn Đại Đạo, có một Đạo mạnh nhất, Đạo này ai cũng có thể tu luyện.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Đạo gì?” Tô Nhiễm Thiên vội vàng hỏi.

Chương 318: 30 triệu linh thạch thượng phẩm một lần

“Chỉ cần vào được cửa tu luyện, sư phụ ta muốn xưng là mạnh nhất.” Trong mắt Lý Tinh Từ lóe lên ánh sáng khác nói, hắn không quên lúc trước vì sao sư phụ tác hợp hai người bọn họ.

“Ngươi mau nói là Đạo gì, con của chúng ta có thể tu luyện không?”

Sau khi Lý Tinh Từ liếc mắt vài cái, mới chậm rãi nói: “Ba ngàn Đại Đạo, Khắc Kim là mạnh nhất.”

“Khắc Kim?” Tô Nhiễm Thiên nghi hoặc hỏi, nàng mơ hồ cảm giác được là ý gì.

“Chuyện này tạm gác lại, chúng về trước tiên về tông môn rồi nói.” Lý Tinh Từ nói.

“Được, ta cũng muốn nghĩ xem làm sao nói với sư phụ về chuyện này.” Tô Nhiễm Thiên nói.

Lúc này, Từ Phàm đang tu luyện xa xa trong Ẩn Linh Môn, chậm rãi ngẩng đầu nhìn lên trời.

“Tiểu tử thối trở lại, hình như còn thêm một tiểu tử nữa.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, đi đến giao giới của đại lục trung tâm và đại lục Thiên Ma đón Tinh Từ đi.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu, nhiệm vụ đã tuyên bố.”

“Không biết vì sao, luôn có cảm giác có chuyện lớn xảy ra.”

Từ Phàm lấy khí vận tông môn làm chủ, bói một quẻ toán.

“Phá hậu tái lập chi tượng.” Từ Phàm cau mày nói.

“Là thông đạo hai giới xảy ra vấn đề sao, xem ra phải sắp xếp trước.”

Lúc này, trong trò chơi chiến đấu sinh tồn của tháp thí luyện, hai người Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ đang tụ tập trong một bụi cỏ.

“Phi Vũ, ngươi đừng liều lĩnh, lúc này nhất định có người đang theo dõi chúng ta, chỉ cần kiên nhẫn đợi lúc đối phương mất kiên nhẫn rồi đánh.” Kiếm Vô Cực kiên nhẫn nói, lần đầu tiên dẫn đồng bọn chơi trò chơi, thật sự có chút kích động.

“Thật sao?” Hàn Phi Vũ cẩn thận hỏi.

“Vô Cực, kiếm trận của ta phòng ngự vô địch, ta muốn đi ra ngoài dẫn người đến, ngươi đánh lén ở phía sau là được.” Hàn Phi Vũ lập tức đưa ra kế hoạch mới.

Hàn Phi Vũ nói xong, trực tiếp tế ra sáu mươi thanh linh kiếm, bày ra ngũ hành phòng ngự đại trận, xuất hiện ở mảnh đất trống trước mặt.

“Ngươi đừng…” Kiếm Vô Cực vừa định nói.

“Bùm ~~”

Một cái bóng xuất hiện từ bên cạnh Hàn Phi Vũ, sau đó một tia kiếm quang lóe lên, đầu Hàn Phi Vũ rơi xuống đất.

Kiếm Vô Cực thấy vậy biết mình không thể trốn được nữa, Lôi Quang chợt lóe xuất hiện bên cạnh Ám Ảnh, đứng cùng nhau.

Sau đó, một quả đạn đại bác bay qua bầu trời.

“Bùm ~~”

Kiếm Vô Cực và Ám Ảnh cùng bị loại.

“Ngươi không được đổi người!!!” Kiếm Vô Cực tức giận đi ra khỏi phòng ảo cảnh, vừa đi ra ngoài đã nhìn thấy Hàn Phi Vũ với vẻ mặt bình tĩnh.

“Phi Vũ, ta vẫn muốn tham gia khóa học cơ bản cùng ngươi.” Kiếm Vô Cực nói.

“Ta cũng cảm thấy vậy, là ta sơ suất.” Hàn Phi Vũ bình tĩnh nói, không biết vì sao, hắn cảm thấy phong cách chiến đấu của mình cũng giống như các sư huynh này, nhưng lại không đủ triệt để.

Lúc này, Yêu Linh giới, trong lãnh địa tương giao của Nguyệt Ảnh Lang Tộc và Tuyết Hồ Tộc, một đám Yêu Tôn Đại Thừa của hai tộc đang nhìn lên bầu trời, kiễng chân mong chờ.

“Lần này, sau khi lão tổ hai nhà chúng ta trở về, hoàn toàn không phải sợ tên Đồ Thủ Tôn Giả kia nữa.” Một Yêu Tôn Đại Thừa của Tuyết Hồ Tộc nói, vuốt cái đuôi bị xé ra, trong lòng lại nổi lên lửa giận.

“Lão tổ hai nhà ra tay, nhất định có thể trấn áp Đồ Thủ Tôn Giả, lần này, ta nhất định phải báo thù gãy chân.” Một con Nguyệt Ảnh Lang bị thiếu một chân sau nói.

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một chiếc chiến hạm cự thú hình dạng cự lang, chậm rãi đáp xuống mặt đất.

“Ta và Yêu Đế kia nghỉ ngơi một tháng, lần này giúp các ngươi hả giận.”

“Một đám vô dụng, chín Yêu Tôn lại bị một Tôn Giả nhân tộc áp chế.” Một Yêu Tôn mình người đầu sói xuất hiện trước mặt đám Yêu Tôn.

“Lang huynh đừng nổi giận, Đồ Thủ Tôn Giả của hội trưởng lão nhân tộc chính là Tôn Giả vô địch, bị áp chế cũng rất bình thường.”

Một thiếu có khuôn mặt thanh thuần, dáng người duyên dáng nói.

Vốn là thiếu nữ thanh thuần, nhưng mắt có chứa một chút quyến rũ diêm dúa, phá hủy cảm giác thiếu nữ tổng thể.

“Được rồi, không nói các ngươi nữa.”

“Ta và Tuyết Tôn liên thủ áp chế Đồ Thủ Yêu Tôn, các ngươi nhân cơ hội tiến vào Nhân Giới tàn sát tất cả nhân tộc có thể nhìn thấy." Người sói nói.

"Tuân mệnh."

Lúc này, Đồ Thủ Tôn Giả đang canh giữ thông đạo tự nhiên hai giới, đột nhiên nói với Ninh Đạo phía sau: "Tháng này ta gây rối một lần, ngươi nói xem có nhanh hay không."

"Nhanh, vừa rồi đã nhận được tình báo, trận doanh cầu Vực Cực Không đã kiểm tra thấy trận doanh Yêu tộc có chiến hạm rời khỏi đơn vị." Ninh Đạo nói.

Ninh Đạo nhìn Đồ Thủ Sư Tôn ngồi phía trước thảnh thơi uống trà, không khỏi đau lòng cho Yêu Tôn Yêu tộc đối diện, nếu đại nhân đối diện không đến, cái đuôi, chân sói của bên kia, đều sẽ bị vị đại gia phía trước này xé hết.

"Tôn Giả, ta ước chừng tộc trưởng hai tộc kia sẽ trở về cùng nhau, huynh đệ kia của ngươi khi nào thì có thể đến?" Ninh Dao cẩn thận hỏi.

"Đương nhiên là sau khi bắt đầu đánh, huynh đệ kia của ta mới qua." Đồ Thủ Tôn Giả nói.

"Có thể hỏi là Tôn Giả nào không, ta không biết." Ninh Đạo cẩn thận hỏi.

Lúc này Đồ Thủ Tôn Giả quay đầu lại nhìn Ninh Đạo, híp mắt nói: "Ngươi nói xem, huynh đệ kia của ta lại đây hỗ trợ, thông đạo hắn trấn giữ xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì làm sao bây giờ."

"Như vậy chẳng phải chứng minh ngươi là gian tế của Yêu tộc."

"Ta không phải! Ta không phải! Tôn Giả đừng sỉ nhục ta!" Ninh Đạo liên tục nói ba lần liền.

"Ha ha, ta chỉ đùa với ngươi một chút, xem ngươi căng thẳng kìa."

Đáy biển bên cạnh đảo Ẩn Linh, bên cạnh Từ Phàm lơ lửng tám linh kiện đạo khí đảo Ẩn Linh.

"Chà, xem ra nhất thời sẽ không đợi được ba mươi sáu linh kiện."

Lúc này, toàn bộ phía dưới đảo Ẩn Linh đều đã bị mấy trăm vạn con rối công cụ đào rỗng, toàn bộ dưới đáy đều bị linh kiện do Linh Thiết luyện chế bao phủ.

Chuỗi văn lộ phù văn dưới đáy xuyên qua đáy toàn bộ đảo Ẩn Linh, kết nối ba mươi sáu nút.

“Hy vọng tám cái có thể miễn cưỡng khởi động.” Từ Phàm nói, một linh kiện đạo khí lơ lửng bên cạnh trực tiếp biến thành hình dạng nguyên bản.

Một tấm sắt lớn đường kính trăm mét xuất hiện, văn lộ theo các nút được khảm nạm lên.

Lúc Từ Phàm cài đặt tất cả các linh kiện đạo khí theo các nút, đáy của toàn bộ đảo Ẩn Linh bắt đầu sáng lên.

“Bồ Đào, trước mặt có thể khởi động pháp trận không?” Từ Phàm hỏi.

“Năng lượng dự trữ không đủ, cần linh thạch khởi động.”

“Ước tính ba mươi triệu linh thạch thượng phẩm một lần.” Bồ Đào nói.

“Vãi, tiêu hao có thể nghiêm trọng như vậy à.”

“Không đủ linh kiện đạo khí, năng lượng phụ tải vận chuyển cần thiết tăng lên gấp mấy lần.” Bồ Đào nói.

“Vậy cứ như thế trước.”

Từ Phàm đau lòng lấy ra ba mươi triệu linh thạch thượng phẩm, dồn vào trung tâm khởi động năng nguyên của pháp trận dưới lòng đất.

“Ba mươi triệu linh thạch thượng phẩm.” Từ Phàm trở lại đảo Ẩn Linh, lại nhìn sáu quả trứng rồng đang điên cuồng hấp thu linh dịch, lại thầm thở dài một hơi.

“Nếu không thì cướp lấy hồ lô Bích Ngọc của tên nhóc đó.” Từ Phàm nhìn học đường trên ngọn núi chính nói, Hàn Phi Vũ đang đi học ở trong đó.

Lúc này, bầu trời trên đầu Từ Phàm có thêm một đạo lôi vân, đang chuẩn bị làm gì đó.

“Này, ta chỉ nói thôi, ngươi biết mà, ta không có lá gan này.” Từ Phàm nhanh chóng giải thích.

Mây trên bầu trời tan đi.

Chương 319: Lý Tinh Từ hiểu ra

Đảo Ẩn Linh, bên cạnh hồ Linh Dịch, Từ Phàm đang ngồi ở bên bờ bàn luận một chuyện lớn cùng sáu quả trứng rồng kia.

“Cha nuôi, có chuyện gì không.”

Sáu quả trứng rồng được sắp hàng thật chỉnh tề ở trước mặt Từ Phàm, giống như chiến sĩ xếp thành hàng.

Từ Phàm có phần nhức đầu nhìn sáu quả trứng rồng này mỗi ngày tiêu hao toàn bộ tài nguyên Tụ Linh Trận, cảm giác quyết định ban đầu của mình có chút liều lĩnh, có cảm giác giống tiểu tử nghèo cưới con nhà giàu có.

“Các ngươi có thể hấp thu ít năng lượng hơn một chút hay không.” Từ Phàm thử dò xét nói.

Lúc này, Từ Phàm rõ ràng cảm giác được sáu quả trứng rồng mất hứng, có loại cảm giác cắt đứt khẩu phần lương thực của bọn họ.

Sáu quả trứng rồng loạn lên, biểu đạt sự bất mãn đối với đề nghị của Từ Phàm.

“Kệ đi, các ngươi tiếp tục hấp thu, không có chuyện gì.” Từ Phàm vẫy vẫy tay nói.

“Ai, thế mà lại suy đồi tới trình độ cắt đứt khẩu phần lương thực của mấy đứa nhỏ rồi.” Từ Phàm thở dài nói.

Từ Phàm yên lặng ngồi ở bên cạnh hồ Linh Dịch, nhìn trứng rồng lắc lư thoải mái trong hồ, hắn rơi vào im lặng, suy nghĩ xem có thể làm giàu một đợt ở chỗ nào.

Lúc này, Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên đang mang thai phải trải qua mấy tháng mới tới được Tiên thành Lâm Sâm.

“Ồ, vẫn còn một niềm vui nhỏ.” Từ Phàm nghe Bồ Đào báo cáo lại, nói.

Không lâu lắm, một chiếc Linh thuyền lái vào Ẩn Linh môn.

Cuối cùng hai người xuất hiện ở phía sau Từ Phàm.

“Sư phụ, chúng ta trở lại.” Lý Tinh Từ xúc động nói, nghĩ đến nếu không phải sư phụ chuẩn bị ở sau, đoán rằng hai người sẽ phải ở lại cái thế giới kia vĩnh viễn.

“Trở lại là tốt rồi.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ, sau đó lại nhìn bụng Tô Nhiễm Thiên một chút.

“Không có chuyện gì, ngũ linh căn không phải là vấn đề gì lớn, có thể theo Tiên Đạo.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy sau này phải làm phiền đại trưởng lão hao tâm tổn trí.” Tô Nhiễm Thiên kéo Lý Tinh Từ cười nói.

“Ha ha, sau này đây cũng là đồ tôn của ta, nhất định sẽ giúp đỡ.” Từ Phàm cười cười nói, không nghĩ tới vậy mà sau này tiểu nhân quả lại là đồ tôn của mình.

“Các ngươi đi đường mệt mỏi, mau trở về nghỉ ngơi một chút đi.”

“Cảm ơn sư phụ.” Hai người tạm biệt rời đi.

Từ Phàm nhìn bóng lưng hai người, vui mừng nở nụ cười.

“Độ kiếp nạn lớn ở trần gian cũng không phải là uổng phí.”

Buổi tối, hình dáng của Lý Tinh Từ xuất hiện ở trên đỉnh núi của Từ Phàm.

“Chúc mừng sư phụ thăng cấp lên Nguyên Anh.” Lý Tinh Từ cười nói, sau khi trở lại môn phái mới biết được sư phụ đã thăng cấp lên Nguyên Anh.

“Đây đều là chuyện nhỏ, ngươi có thể trở lại mới là quan trọng nhất.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời trống không nói.

“Ngươi đến đây không chỉ là chúc mừng ta thăng cấp lên Nguyên Anh đúng không.”

“Còn có cảm ơn sư phụ giúp ta vượt kiếp.” Lý Tinh Từ biết ơn nói, khi bọn hắn trở lại, hắn đột nhiên suy nghĩ cẩn thận ra được tâm sức sư phụ đặt trên người hắn.

Mặc dù nhìn qua lần này ở Hư Vô Chi Giới hữu kinh vô hiểm, nhưng thật ra khắp nơi đều ẩn giấu sát cơ.

“Ồ, ngươi cũng đã nhìn ra.” Từ Phàm nói có phần ngoài ý muốn, hắn không nghĩ rằng mới bây giờ mà sự dụng tâm lương khổ của mình đã bị phát hiện, vốn tưởng rằng còn phải qua một thời gian ngắn nữa.

“Sư phụ làm mối cho ta và Thiên Nhi không phải là vì ứng phó với đại kiếp của ta, hoặc nói là kiếp nạn nhất định sẽ xảy ra.” Lý Tinh Từ lặng lẽ nói.

“Ngươi thật sự cho là chỉ vì một ít linh thạch này mà vi sư đã làm mối cho ngươi và Tô trưởng lão sao.” Từ Phàm thần bí khó lường nói.

“Thời điểm ban đầu ở Hư Vô Chi Giới, có hai ngọn núi lớn, một ngọn trong đó ẩn giấu một Hư Vô Chi Môn, nếu như ban đầu ta cùng Thiên Nhi tùy tiện đi vào nhất định là thập tử vô sinh.” Bây giờ Lý Tinh Từ nói đến vẫn còn có chút nghĩ lại mà sợ.

“Vào lúc đó, không hiểu sao ta có cảm giác kỳ diệu, để cho Thiên Nhi lựa chọn con đường chắc là chính xác.”

“Sau đó thời điểm chúng ta lại tấn công vào Hư Vô Chi Môn, vẫn là lựa chọn của Thiên Nhi giúp chúng ta tránh được một kiếp.”

Lý Tinh Từ quỳ xuống, hành lễ thầy trò, lạy về phía Từ Phàm.

“Lúc đồ nhi trở về rồi mới hiểu được sự dụng tâm lương khổ của sư phụ.” Lý Tinh Từ chân thành tha thiết nói.

Một lực lượng dịu dàng từ từ đỡ Lý Tinh Từ lên.

“Ngươi đi theo bên cạnh vi sư được trăm năm cuộc đời rồi, ta dạy bảo cực nhọc cũng không phải là để cho ngươi chết vì ứng kiếp.”

“Sau này tu luyện thật tốt, chỉ cần không tìm đường chết, đường tu tiên sau này còn rất dài, lúc nào vi sư nói không nổi còn cần có các ngươi bảo vệ.” Từ Phàm cười nói, hắn đột nhiên nghĩ đến một cái biện pháp tốt cứu vãn nguy cơ về linh khí của môn phái.

“Sư phụ, bây giờ ta đang ở bên cạnh ngươi, trước khi ta chết, không ai có thể gây tổn thương cho sư phụ.” Ánh mắt Lý Tinh Từ kiên định nói.

“Chuyện này là việc của Đại sư huynh của ngươi, đợi Đại sư huynh của ngươi không làm được nữa mới đến lượt ngươi.” Từ Phàm nói, lời như thế, trước kia mỗi lần Từ Cương tìm được cơ hội lại nói một lần cho Từ Phàm.

“Được.” Lý Tinh Từ nói.

“Tốt lắm, giải tán phân thân đi, đỡ bị Tô trưởng lão của ngươi phát hiện.” Từ Phàm vung tay một cái nói.

“Vâng.”

Lý Tinh Từ vừa nói đã hóa thân thành sương khói biến mất ở trước mặt Từ Phàm.

Sau khi Từ Phàm xác định Lý Tinh Từ đã đi, một đồng tiền xuất hiện trong tay, nói: “Ai, một ít công đức số mệnh này mới lấy được từ đảo Cửu Phượng về, lại phải tiêu hết sạch.”

Vừa nói, đồng tiền cầm trong tay bị bắn ra nhẹ nhàng.

Sáng sớm, Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ rời khỏi giường.

Sau khi hai người cơm nước xong với Vương Hướng Trì, không biết tại sao, Hàn Phi Vũ đột nhiên muốn đi ngọn nguồn của thác nước linh dịch này xem một chút.

“Phi Vũ, thì ra là ngươi cũng tò mò, đi, chúng ta cùng đi xem.”

“Nhưng mà nơi đó được coi là một nửa cái cấm địa, đệ tử bình thường chỉ có cơ hội đi vào một lần, ta xin Bồ Đào một chút trước thử xem.”

Kiếm Vô Cực vừa nói vừa mang theo Hàn Phi Vũ đi đến trên trên một chiếc Linh thuyền.

“Bồ Đào, chúng ta muốn đi đến ngọn nguồn thác nước linh dịch xem một chút, hy vọng ngươi có thể cho phép.” Kiếm Vô Cực nói.

“Lý do? “ Trên linh thuyền vang lên âm thanh của Bồ Đào.

“Chúng ta chưa từng thấy, muốn đi xem để có thêm kiến thức, ngày sau lúc ra cửa còn có chuyện khoác lác cùng người khác.” Kiếm Vô Cực nói một cái lý do rất kỳ quái, trong lòng thầm nghĩ nếu không được lại đổi một cái khác.

“Đang xét duyệt lý do, xin chờ một chút.”

“Lý do hợp lý, cho qua.”

Bồ Đào nói xong, Linh thuyền của hai người bắt đầu bay về phía trước, trực tiếp đi về phía trước theo thác nước linh dịch cực lớn, một chiếc thuyền bay đến đỉnh của Tông môn đại trận.

“Là nơi này sao.” Hàn Phi Vũ tò mò nói.

Lúc này, một cánh cửa cực kỳ mờ ảo xuất hiện ở trước Linh thuyền, Linh thuyền bay vào theo nó.

Trong nháy mắt, giống như hai người đi đến một biển linh dịch lớn, Linh thuyền tiếp tục bay về phía trước, cuối cùng hình như đến một chỗ không gian như vũ trụ.

Bốn viên Tụ Linh Châu cấp Đạo Khí có hình dạng vô cùng lớn chuyển động chậm rãi ở trên bầu trời, vô số linh khí tập hợp, ngưng tụ thành linh dịch siêu dày gần như thành thể rắn, sau đó chuyển vào bên trong trận pháp, dung hợp cùng chỗ với một đại trận tụ nước, tạo thành linh dịch có độ dày như nước.

“Tụ Linh Trận này tên là Cửu Long Thôn Thiên đại trận, do tổ hợp của 3600 viên bảo khí Tụ Linh Châu Ngũ giai và bốn viên Tụ Linh Châu cấp Đạo Khí tạo thành.”

“Trận pháp này có thể hấp thu sóng triều linh khí trên trời cao, có thể bao trùm phạm vị mười vạn km linh khí trên trời cao, có không gian…”

Theo Bồ Đào giới thiệu, lúc này hai người mới cảm giác được thực lực của môn phái.

“Ồ, một cái Tụ Linh Trận mà phải dùng nhiều bảo khí đạo khí như vậy, nếu như đổi thành linh kiếm thật là tốt.” Trong mắt của Hàn Phi Vũ lóe ánh sáng nói, hắn nhìn mà thèm phương pháp Đại trưởng lão dùng để luyện chế đạo khí.

Chương 320: Môn phái chiếm chỗ tốt lớn từ ngươi

Lúc này, trước mặt hai người Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ xuất hiện một ao suối nước nóng linh dịch nhỏ.

“Đây là linh khí lưu chuyển từ Cực Viêm Chi Địa tạo thành suối nước nóng linh dịch, hai vị đệ tử có thể ngâm nước, có chỗ tốt đối với việc tu luyện sau này.”

“Loại suối nước nóng linh dịch này, chỉ có thể kéo dài một tiếng, bình thường chỉ có đại trưởng lão và mấy vị phong chủ được sử dụng.”

“Đúng lúc hai người các ngươi đến chỗ này, để không cũng lãng phí, coi như cho các ngươi phát hiện phúc lợi được ẩn giấu.”

Lời nói của Bồ Đào khiến cho hai người vui mừng lên.

Lúc này Kiếm Vô Cực cất quần áo vào trong nhẫn không gian, vui sướng nhảy vào trong suối nước nóng linh dịch.

“Thật thoải mái, thế mà chúng ta lại gặp được phúc lợi ẩn giấu mà các sư huynh nói.”

“Phi Vũ, ngươi mau xuống đây.” Kiếm Vô Cực vẫy tay nói về phía Hàn Phi Vũ, thỉnh thoảng phát ra âm thanh sung sướng khó nhịn.

“Thoải mái như vậy sao.”

Hàn Phi Vũ cũng cất quần áo, nhảy xuống.

“Vô Cực, sư huynh sư tỷ khác, có thể tới đây hay không.” Hàn Phi Vũ nói có chút lo lắng, nhưng thoải mái thì thật sự thoải mái, cảm giác cái loại linh dịch này tẩy tủy tạp chất sâu trong thân thể thật sự quá là thoải mái.

“Sẽ không, cho dù có, Bồ Đào cũng sẽ báo trước cho.” Kiếm Vô Cực cười nói, trước kia hắn đã muốn đến, nhưng mà cảm giác đi một người thì không có gì vui.

“Đúng rồi, Phi Vũ, ngươi dùng linh lực áp chế nhẫn không gian của ngươi, nếu không sẽ có tỷ lệ một phần vạn nhẫn không gian bị nổ.” Kiếm Vô Cực nói nhắc nhở.

“Bị nổ?”

“Đúng, cái không gian này hẳn là ẩn giấu ở không gian phía ngoài trong một không gian đặc biệt nào đó, có chút giống với không gian trong nhẫn không gian.”

“Nhưng mà quy luật chỉ có một phần vạn, cẩn thận một chút là được.” Kiếm Vô Cực nói, trước kia một cái sư huynh từng bị nổ nhẫn không gian ở chỗ này, hắn tò mò đi hỏi mới biết được chuyện này.

“Biết rồi.” Hàn Phi Vũ chia ra một tia linh lực khống chế nhẫn không gian.

Hai người thoải thoải mái mái mà ngâm trong suối nước nóng linh dịch, trò chuyện về chuyện học tập cùng nhau trước kia ở Học viện Thiên Kiếm.

Hàn Phi Vũ nằm ở trong một chỗ ghế nằm được chế tạo đặc biệt, chỉ để lại đầu ở trên suối nước nóng linh dịch.

“Tạo hóa trêu người.” Hàn Phi Vũ thở dài nói.

Hai người trò chuyện về đệ tử chết đi trong trận tai nạn ở Tiên thành Thiên Kiếm, sau đó còn nói đến chuyện đi vào bí cảnh Thương Kiếm môn.

Ngay vào lúc này, Hàn Phi Vũ phát hiện hoa văn phù văn trên bốn viên Tụ Linh Châu cấp Đạo Khí trên bầu trời kia, không biết vì sao, Hàn Phi Vũ cảm giác một cánh cửa nào đó trong đầu bị mở ra, tâm trí hoàn toàn bị hấp dẫn.

“Hoa văn thật đặc biệt.”

Không biết lúc nào, một tia linh lực khống chế nhẫn không gian kia bị tiêu tán mất.

Nhìn Hàn Phi Vũ tiến vào trạng thái ngộ đạo, Kiếm Vô Cực không nói gì thêm nữa, lẳng lặng hưởng thụ suối nước nóng linh dịch tẩy rửa thân thể của hắn.

“Bịch ~”

Một tiếng vang thật lớn đột nhiên vang lên, trong nháy mắt cả suối nước nóng linh dịch nổ tung, sau đó trên mặt nước suối nước nóng linh dịch hiện lên rất nhiều bảo vật quý hiếm.

Hàn Phi Vũ cũng bị dọa đến giật mình, sau đó lập tức thấy được đồ vật trong nhẫn không gian của chính mình xuất hiện ở trên mặt nước suối nước nóng linh dịch, nhưng mà còn có nhiều đồ vật chìm ở đáy hồ hơn.

“Hỏng bét!” Hàn Phi Vũ thấy nhẫn không gian nổ bung, trong nháy mắt có chút không bình tĩnh.

“Ha ha, Phi Vũ, ngươi trúng thưởng rồi, tỷ lệ nhỏ như vậy cũng có thể gặp được, ngươi mau…”

Lúc Kiếm Vô Cực nói, rất vui vẻ, nhưng mà vừa nói xong, nhìn đồ vật trên mặt đất có cảm giác có điều gì là lạ, âm thanh từ từ nhỏ lại.

Cực phẩm linh thạch, linh dịch, linh dược vài ngàn năm, lại còn cực phẩm thạch nhũ cấp bậc vạn năm, còn có linh khoáng, ít nhất là linh khoáng tu luyện cấp Đạo Khí.

Trong không khí tràn ngập mùi hương đan được, người có ít kiến thức cũng biết đây nhất định chính là linh đan cấp bậc tông sư.

“Phi Vũ, có phải ngươi có chuyện gì giấu ta và sư phụ đúng không, ví dụ như cha ngươi là Đại Thừa Tôn giả, hoặc là hội trưởng đại thương hội đỉnh cấp.”

Lúc này trong đầu Kiếm Vô Cực xuất hiện từ tiên phú nhị đại, đó là từ mà lúc đầu Vương Hướng Trì nói khi huấn luyện bọn họ.

Hàn Phi Vũ vội vàng giấu diếm cất đi đồ vật trong nhẫn không gian bị nổ tung.

“Những cái này là do ta phát hiện ở trong di tích một môn phái.” Hàn Phi Vũ không thay đổi sắc mặt nói.

Ngay vào lúc này, một tảng đá rơi xuống đáy suối nước nóng linh dịch phát ra ánh sáng màu xanh, sau đó từ từ mạnh lên.

Thấy một cảnh như vậy, Hàn Phi Vũ thầm nghĩ không tốt, đó là một viên Tuyền Nhãn Thạch được tăng cường đến mức cực hạn, bên trong có thể chảy ra linh dịch càng tinh khiết hơn so với linh dịch.

Lúc này, một lực hút kinh khủng truyền đến, trực tiếp hút lấy Tuyền Nhãn Thạch đến giữa không trung, sau đó nổ tung thành một đám phấn vụn.

Bốn viên Tụ Linh Châu phát ra ánh sáng chói mắt, hấp thu hầu hết phấn vụn do viên Tuyền Nhãn Thạch kia nổ tung.

Lúc này, linh dịch thác nước Ẩn Linh môn đổi màu, linh dịch chảy ra từ phía trên biến thành màu xanh nhạt, trong đó loáng thoáng còn có thể thấy một tia linh vận, giống như có một sinh mệnh sắp ra đời.

Trứng rồng trong Hồ Linh Dịch trở nên càng sinh động hơn so với trước kia, vốn dĩ bao nhiêu linh dịch chảy xuống trứng rồng lập tức hấp thu bấy nhiêu linh dịch, lúc này cũng ợ ra một cái.

Hai phần ba linh dịch đọng tại trong hồ Linh Dịch.

Lúc này Từ Phàm đứng ở trên chủ phong nhìn thác nước linh dịch màu xanh nhạt.

Từ Phàm khẽ vẫy tay một cái, một vũng linh dịch màu xanh nhạt xuất hiện ở trong tay.

“Đây là linh dịch Thiên Thanh? Ngày hôm qua ta dùng Kỳ Vận Thuật linh nghiệm như vậy sao.” Từ Phàm khiếp sợ nói.

Ngày hôm qua hắn sử dụng Kỳ Vận Thuật, cầu nguyện với trời để dàn xếp cho Tụ Linh Trận có thể hấp thụ nhiều linh dịch hơn một chút.

“Bồ Đào, xảy ra chuyện gì.” Từ Phàm nói.

“Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ đi vào đến trong không gian nguồn gốc của Tụ Linh Trận, sau đó.....”

Bồ Đào vẫn chưa nói hết, thân hình Từ Phàm trực tiếp biến mất.

Trong không gian nguồn gốc của Tụ Linh Trận, Từ Phàm nhìn hai tiểu tử sạch sẽ.

“Mặc quần áo vào đi, tiền vốn cũng là rất hùng hậu nha.” Từ Phàm cười nói.

Thấy Từ Phàm tới đây, hai người nhanh chóng mặc quần áo vào.

Từ Phàm vung tay lên dùng trận pháp truyền tống của môn phái, ba người xuất hiện ở trong lương bên bờ vực chủ phong, phía đối diện chính là thác nước linh dịch đã biến thành màu xanh nhạt.

Con rối hình người pha nước trà cho ba người.

“Nói một chút đi, các ngươi bỏ thứ gì vào trong Tụ Linh Trận của môn phái, khiến cho linh dịch của môn phái biến thành linh dịch Thiên Thanh.” Mặc dù Từ Phàm biết nguyên nhân, nhưng vẫn phải hỏi thêm một lần.

“Sư tổ, là ta sai, không áp chế được nhẫn không gian làm nó nổ bung.”

“Một viên Tuyền Nhãn Thạch của ta bị Tụ Linh Trận của môn phái hút đi mất, sau đó đã biến thành như vậy.” Hàn Phi Vũ thấp thỏm nói.

“Sư tổ, Phi Vũ cũng chỉ không cẩn thận, chưa tạo thành tổn thất cho môn phái đúng không.” Kiếm Vô Cực nhìn thoáng qua thác nước linh dịch màu xanh nhạt nơi xa nói.

Một vũng linh dịch màu xanh xuất hiện, trôi lơ lửng ở trước mặt hai người.

“Linh dịch Thiên Thanh là một loại linh dịch khó đạt được nhất ở trong Tu Tiên giới.”

“Linh dịch Thiên Thanh có thể chuyển hóa thành linh khí Thiên Thanh, hấp thu lâu dài có thể tẩy tủy rèn kinh, tăng lên tư chất, tăng cường linh mạch, nhờ sự giúp đỡ của nó có thể đột phá bình cảnh…..”

“Các loại chỗ tốt trong thời gian ngắn không nói hết được.”

“Loại Tuyền Nhãn Thạch cho ra linh dịch Thiên Thanh trình độ này, có thể so với đạo khí hàng đầu.”

“Nói tóm lại một câu chính là, môn phái chiếm chỗ tốt lớn của ngươi.” Từ Phàm nhìn Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, một tiếng cười ha hả, dường như vượt qua không gian vô tận, nhẹ nhàng vang lên ở bên tai Từ Phàm.

Từ Phàm đột nhiên nhìn quanh trái phải, nghi ngờ nói: “Ảo giác sao?”

Chương 321: Thông đạo hai giới đánh nhau

Hàn Phi Vũ nhìn vị sư tổ này của mình, hắn lập tức hơi căng thẳng.

Ở Tu Tiên giới, hắn luôn tuân theo một nguyên tắc, đó là không khoe của cải, ít nhất là đối với đồ vật được lấy ra. Phải ảm bảo rằng những vị tiền bối cao nhân sẽ không có ý đồ gì với hắn.

Bây giờ, rõ ràng mấy đồ vật mà hắn để lộ trước mặt vị sư tổ đã vượt giới hạn rồi.

“Sư tổ, ta lấy Tuyền Nhãn Thạch này bên trong một bí cảnh, nếu nó có ích cho tông môn thì ta sẵn sàng kính dâng.” Hàn Phi Vũ nói. Thật ra đối với hắn, không có thì cũng không sao cả, đây chỉ là cục Tuyền Nhãn Thạch bình thường mà thôi.

“Ngươi có thể kính dâng một đạo khí Tuyền Nhãn Thạch có giá trị đỉnh cấp như vậy.”

“Ngươi muốn đưa, nhưng Ẩn Linh môn không thể lấy. Nếu chuyện này bị truyền ra ngoài thì người khác lại tưởng rằng Ẩn Linh môn của ta thèm muốn bảo vật của đệ tử.”

Từ Phàm híp mắt nhìn Hàn Phi Vũ, vừa rồi hắn đã đoán được chủ nhân của tiếng cười kia là ai.

Hàn Phi Vũ nhìn ánh mắt thấy rõ hết thảy của Từ Phàm, hắn có cảm giác bản thân bị nhìn thấu.

“Hay là ngươi chịu thiệt một chút, Tuyền Nhãn Thạch kia của ngươi tương đương với một đạo khí đỉnh cấp, thế nào?”

“Sau này ngươi có thể tìm ta, ta làm một món đạo khí đỉnh cấp.” Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói. Hắn có giới hạn của mình, cho dù hắn thiếu linh thạch thì cũng sẽ không ăn trên đầu trên cổ đồ tôn của mình.

“Sư tổ, có thể đổi mấy món đạo khí linh kiếm bình thường không? Ta là kiếm tu của Kiếm Trận nhất đạo.” Hàn Phi Vũ vội vàng nói. Bây giờ hắn bắt đầu chuẩn bị linh kiếm mà sau này hắn phải dùng đến.

“Vậy ta đổi thành mười đạo khí linh kiếm cho ngươi.” Từ Phàm buột miệng nói.

“Cám ơn sư tổ.” Hàn Phi Vũ mừng rỡ.

“Cám ơn cái gì, người chịu thiệt là ngươi.”

Hàn Phi Vũ nghe Từ Phàm nói, hắn cười cười, đấy chỉ là một cục Tuyền Nhãn Thạch rất bình thường mà thôi.

Từ Phàm nhìn ánh mắt không thèm để ý của Hàn Phi Vũ, đột nhiên hắn hơi hâm mộ mấy đứa con của số phận, bọn họ thiếu cái gì thì ông trời cho cái đó.

Không giống hắn, nếu hắn cần gì thì phải tích lũy chậm rãi mới có được.

Lúc này, mấy tiếng rồng ngâm vang lên từ không trung, chín sợi linh khí trường long lại được hồi phục, trông quyến rũ hơn trước kia.

Trên bầu trời, mưa nhỏ màu xanh nhạt rơi xuống, dường như toàn bộ Ẩn Linh môn đang chào đón mùa xuân thứ hai.

Linh dược lẫn linh thực được trồng ở Ẩn Linh môn đều sống lại.

“Tuyền Nhãn Thạch của ngươi còn lợi hại hơn những gì ta nghĩ.”

Từ Phàm phất tay một cái, sáu linh khí đặc biệt xuất hiện trong tay hắn.

“Linh khí chuẩn bị hóa tiên, Phi Vũ, ta thay mặt Ẩn Linh môn cám ơn ngươi.” Từ Phàm linh khí trong tay rồi nói.

“Là ta nên làm.” Hàn Phi Vũ lại hành lễ, nói.

“Các ngươi lui xuống trước đi!” Từ Phàm nói. Bồ Đào truyền âm nói là có chuyện quan trọng cần báo cáo.

Sau khi hai người đi, một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên là thông đạo giữa hai giới, hình ảnh bầy yêu tấn công Nhân Giới.

“Yêu Tộc nhiều lắm sao, mà phải cần tốn nhiều như vậy?” Từ Phàm nhíu mày nói. Hắn nghĩ đến một khả năng, dù sao bên Yêu Tộc cũng không phải kẻ ngốc.

Thông đạo giữa hai giới, bên trong trận doanh của Nhân Tộc.

Trải qua hơn một năm xây dựng, đệ tử của phái tháp phòng thủ Ẩn Linh môn đã thành lập mấy nghìn tòa tháp phòng thủ, tất cả đều được thành lập từ nguyên liệu do tông môn cung cấp.

Lúc này, tháp phòng thủ gần Yêu Tộc nhất bắt đầu phát uy, nó bắn từng viên hỏa cầu Lôi Viêm đến nơi đông đúc nhất của Yêu Tộc.

Phong nhận, lôi cầu, cư cầu dung nham, đủ loại kiểu dáng pháp thuật được bắn ra liên tục.

Thủ lĩnh Yêu Tộc hoang mang vì trận oanh tạc này.

Một vị đệ tử Ẩn Linh môn còn lôi kéo một vị tiền bối Luyện Hư Kỳ đang xem cuộc chiến ở gần đó.

“Tiền bối, ngươi xem, chỉ cần tháp phòng thủ của chúng ta, chỉ cần Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ không xuất hiện, ta dám đảm bảo không có bất cứ con Yêu Tộc nào phá được phòng tuyến của chúng ta.”

Tu sĩ Luyện Hư Kỳ nhìn tháp phòng thủ đánh Yêu Tộc đến hôn mê thì gật đầu, đúng là những cái tháp phòng thủ kia lợi hại.

Đúng lúc này, đột nhiên thông đạo hai giới mở to ra, vô số chuột yêu răng bọc vàng chợt vọt ra đồng loạt, nhìn sơ qua thì có ít nhất mười vạn con.

Một chùm kim quang xuất hiện phía trên chuột yêu răng bọc vàng, bảo vệ bọn chúng trước sự tấn công của tháp phòng thủ.

“Để xem ngươi xử lý tình huống này ra sao. Cấp cao nhất của mấy con chuột yêu này là Hóa Thần Kỳ.” Tu sĩ Luyện Hư Kỳ nói, hắn muốn xem trò cười của vị đệ tử này.

Lúc này, đệ tử Ẩn Linh môn lấy pháp bảo truyền tin ra, nói: “Bộ phận kiểm soát tháp chỉ huy, bộ phận kiểm soát tháp chỉ huy, khách hàng muốn quan sát uy lực của bốn loại tháp phòng thủ lớn. Mục tiêu là chuột yêu mới xuất hiện.”

“Đã rõ, đã rõ!”

Giọng nói của một vị để tử truyền ra từ pháp bảo truyền tin.

Giờ này, hai tòa tháp phòng thủ cao trăm mét ở phòng tuyến số ba của trận doanh bắn ra hai đám khổng lồ.

“Mời tiền bối xem!”

Ầm!

Một đám linh khí màu lam nổ tung, toàn bộ không trung tối sầm ngay lập tức, trên bầu trời giống như có nước biển chảy ngược, bao phủ toàn bộ chuột yêu răng bọc vàng trong nháy mắt.

Ầm ầm!

Một tia cự lôi lập lòe trong đất trời, sau đó bổ lên mặt nước.

Chỉ trong một cái chớp mắt, toàn bộ chuột yêu răng bọc vàng bị giật chết.

“Tiền bối, thế nào, đợt này có mạnh không?” Ánh mắt của đệ tử Ẩn Linh môn lập lòe vẻ khác lạ.

Lúc này đây, chắc chắn uy danh của tháp phòng thủ của bọn họ sẽ vang vọng khắp Tu Tiên giới, kiếm lấy linh thạch vì tông môn.

“Có thể, sau khi trận chiến này qua, chúng ta nói chuyện tiếp.” Tu sĩ Luyện Hư Kỳ gật đầu nói.

“Được!” Đệ tử Ẩn Linh môn vui vẻ nói.

Từ Phàm vô tình thấy cảnh tượng như vậy thông qua quầng sáng thì nở nụ cười.

Đúng lúc nay, một con cự lang xuất hiện ở thông đạo giữa hai giới, ảo ảnh của cự lang dài một nghìn mét xuất hiện giữa không trung.

“Đồ Thủ Yêu Tôn, hôm nay ngươi phải chết!”

“Nhân Tộc các người cũng chắc chắn…”

Ảo ảnh của cự lang còn chưa nói xong thì đã bị đánh trở về thông đạo truyền tống.

“Đại nhân nhà các người còn chưa trở về sao?” Một giọng nói đầy khí phách chứa sát ý vang lên.

“Thật khí phách!” Từ Phàm sợ hãi nói.

Lúc này, một người sói cùng một cô gái xuất hiện trên bầu trời.

“Đồ Thủ, ngươi thừa dịp chúng ta không có ở đây bắt nạt hai Yêu Tôn của tộc ta, ngươi thật là mặt dày!”

“Hôm nay ta phải giết mấy chục triệu Nhân Tộc để trút hết sự tức giận trong lòng.” Một giọng nói chứa đầy dã tính vang lên.

“Đồ Thủ, ngươi phải cẩn thận.” Một giọng nói như chuông bạc vang lên.

“Ha hả, chính hai ngươi mới phải chờ đấy.”

Ảo ảnh của Đồ Thủ Tôn Giả xuất hiện, hóa thành một chùm sáng bay thẳng đến bọn họ.

Lúc này, tất cả Nhân Tộc cùng Yêu Tộc ở đây đều bắt đầu xông ra chiến trường. Nhưng không phải tu sĩ nào cũng có thể chịu được dư âm của chiến lực cấp Đại Thừa.

Ở đảo Ẩn Linh, Từ Phàm thấy cảnh tượng như vậy thì suy tư nói: “Cũng không biết vị Yêu Tôn kia còn chuẩn bị cái gì.”

Lúc này, trận doan của Nhân Tộc đã thành chiến trường chính, năng lượng dao động làm người khác hoảng sợ truyền đến từ chiến trường. Tạm thời, khu chiến trường kia trở thành trung tâm.

Ninh Đạo nấp ở nơi xa nhìn chằm chằm thông đạo, nghĩ khi nào thì những Yêu Tôn chịu ức hiếp ló đầu ra.

Đúng lúc này, sáu bóng dáng xuất hiện ở thông đạo hai giới.

“Đến rồi.” Ninh Đạo nói, ánh mắt hắn sáng ngời, để xem các vị hỗ trợ từ bên ngoài có cho lực hay không.

Chương 322: Hồ Yêu

“Hy vọng bên phía Nhân Tộc còn có hậu chiêu.” Từ Phàm nhìn quầng sáng nói.

“Đồ Thủ, hôm nay Tiên thành này chắc chắn phải bị hủy diệt.” Người sói nói.

Sau khi sáu bóng dáng ba Hồ, ba Sói xuất hiện, ngay lập tức chạy về phía hắn.

Đồ Thủ Tôn Giả đang chiến đấu với một Hồ một Sói chỉ tùy tiện nhìn lướt qua sáu Yêu Tộc muốn đi tới Nhân Giới mà lạnh lùng cười.

“Ngươi nghĩ ta là đồ ngốc à.” Đồ Thủ Tôn Giả lạnh lẽo cười nói.

Lúc này, một đạo kiếm quang bay tới từ hướng của Tiên thành Lâm Sâm phía xa.

“Lão tổ, cứu ta!!”

Kiếm quang trực tiếp xuyên qua bóng dáng của một cự lang Yêu Tôn Đại Thừa.

“Tiên Khí Trảm Yêu kiếm!”

Lão Hổ của hai tộc kinh ngạc kêu lên.

Đúng lúc này, lại một đạo kiếm quang chém tới.

Một con Hồ Yêu Đại Thừa Kỳ từ một chia làm hai, máu vẩy khắp đất.

Bốn con Yêu Tôn Đại Thừa còn lại đều bị dọa sợ, kiếm tu ở đâu xuất hiện vậy.

Ngay lúc bốn con Yêu Tôn Đại Thừa muốn trốn về Yêu Linh giới, Cự Đồ Tôn Giả đã rời khỏi chiến trường canh giữ ở lối đi.

“Lần này, mấy đứa trẻ nhà các ngươi đều phải chết.”

Một đạo kiếm quang xẹt qua không gian, chém về phía một con Hồ Tộc của Yêu Tộc.

Thiếu nữ đang chiến đấu nhìn kiếm quang, cắn chặt răng rồi phất tay. Một Cự Thuẫn xuất hiện trước mặt Yêu Tôn Hồ Tộc kia.

Bùm!!

Kiếm quang đâm về phía Cự Thuẫn trực tiếp làm Cự Thuẫn báo hỏng.

“Đi nhanh.” Thiếu nữ Hồ Tộc sử dụng bí thuật của tộc giúp vị Yêu Tôn Đại Thừa Hồ Tộc che giấu tung tích.

Lúc này, Từ Phàm ở đảo Ẩn Linh hủy bỏ quầng sáng. Không cần nhìn cốt truyện phía sau hắn cũng biết, hai Yêu Tộc lợi hại kia trốn về Yêu Linh giới, Yêu Tộc còn lại ngoài người đang ẩn thân thì đều phải chết.

Còn Hồ Yêu đang chạy trốn kia có tám chín phần sẽ tới gây chuyện với hắn.

Điểm này Từ Phàm có thể chắc chắn một trăm phần trăm. Tông môn của ta có hai vị Thiên Mệnh Chi Nhân, ông trời không an bài một đợt mới là kỳ lạ đó.

“Haiz, lại thêm một lần nguy cơ.” Từ Phàm thở dài một cái nói.

“Bồ Đào, triệu hồi các đệ tử đang ở ngoài tông môn, chúng ta phải đổi sang nơi khác.”

“Đúng rồi, người thân của những đệ tử đó cũng đón lên đảo luôn.” Từ Phàm nghĩ rồi nói thêm.

“Tuân mệnh.”

Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên đi tới tiểu viện của Từ Phàm.

“Một thời gian nữa tông môn có thể sẽ bị Yêu Tôn Đại Thừa tập kích, vì đảm bảo an toàn, ngươi dẫn theo Tô trưởng lão tới tổng bộ hội trưởng lão nghỉ ngơi đi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, tông môn có nguy hiểm sao.” Lý Tinh Từ vội vàng hỏi.

“Nếu tông môn có nguy hiểm, lúc nào ta cũng có thể gọi sư phụ tới.” Tô Nhiễm Thiên cũng quan tâm nói.

“Không có chuyện gì lớn, chỉ là thủ đoạn của Yêu Tôn Hồ Hộc kia rất quỷ dị, có thể sẽ ảnh hưởng…” Từ Phàm nói rồi nhìn đệ tử của Tô Nhiễm Thiên một cái.

Lúc này Lý Tinh Từ bắt đầu do dự, không biết nên lựa chọn như thế nào.

“Ngươi đi theo Tô trưởng lão đi, dẫn tông môn đi ra ngoài chơi một vòng, đến lúc đó thì lại về.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Không cần do dự, đương nhiên là đứa bé quan trọng hơn.”

“Các ngươi lập tức đi đi.” Từ Phàm nói.

“Tạ sư phụ thành toàn.” Sau khi Lý Tinh Từ nói xong, hắn và Tô Nhiễm Thiên thông qua Truyền Tống Trận bí mật, truyền tống tới trong Tiên thành Lâm Sâm.

Đây là Truyền Tống Trận tư nhân đi tới Tiên thành do Từ Phàm thông qua quan hệ với Ninh Đạo tạo ra.

Sau khi hai người đi, Từ Phàm nhẹ nhàng thở phào nhẹ nhõm. Bây giờ trong tông môn không có biến số quá lớn. Đương nhiên, chỉ cần hai vai chính kia thành thật là được.

Lúc này, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đang ở trong trò chơi chiến đấu sinh tồn. Họ cẩn thận đi tới, nhìn chằm chằm vào đội ngũ có được con rối cự pháo phía trước.

“Phi Vũ, chúng ta thật sự phải làm như vậy à?” Giọng điệu của Kiếm Vô Cực có hơi nhút nhát, mỗi lần người kia dùng con rối cự pháo nổ tung sư huynh của hắn, thật sự làm hắn có hơi sợ hãi.

“Cái pháo đó bắn ngươi nhiều lần như vậy, chúng ta nhất định phải lấy lại được mặt mũi.” Đôi mắt Hàn Phi Vũ nhìn chằm chằm vào đội con rối kia và nói.

“Nếu không sư huynh đó còn sẽ dùng pháo bắn ngươi.” Hàn Phi Vũ bình tĩnh nói.

“Lần này nghe ta, dẫn ngươi đi ăn gà.”

Nghe thấy Hàn Phi Vũ bảo đảm, Kiếm Vô Cực gật đầu nói: “Thực lực của chúng ta không kém, chỉ là chiến thuật có chút vấn đề, lần này nghe ngươi.”

Lúc này, nơi xa xuất hiện một con rối đang lén lút tra xét.

Hàn Phi Vũ lập tức lấy lại tinh thần. Nói: “Tới, vị sư huynh đó ở xung quanh đây thôi, chúng ta chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi là được.”

“Được.”

Sau khi con rối tra xét xác định xung quanh không có ai, bèn dẫn theo một đám rối đột nhiên đánh lén đội con rối có được cự pháo kia.

Con rối đánh lén phân công rõ ràng, nhanh chóng giải quyết đội con rối kia mà không hề bị tổn hại, chỉ để lại một cự pháo.

Lúc này, một bóng người xuất hiện trong thị giác của Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực.

“Đừng manh động, người này chắc chắn không phải người thật.”

Hàn Phi Vũ đè Kiếm Vô Cực đang định ngự kiếm lại.

Quả nhiên, sau khi bóng người mặc áo choàng kia xác định xung quanh không có ai mới đẩy cự pháo đi về một hướng.

Nhìn hành động cứng đờ kia, chắc chắn là con rối.

“Đi, chúng ta đi chậm theo sau.”

Hàn Phi Vũ mượn kiếm trận bí ẩn này để lén lút đi theo con rối đẩy cự pháo kia cùng với Kiếm Vô Cực.

Trong khi theo dõi, Hàn Phi Vũ lại tìm thấy rất nhiều bẫy.

Mãi cho đến một nơi bí ẩn, con rối đẩy cự pháo kia mới dừng lại.

“Theo ta thời gian dài như vậy, các ngươi vất vả rồi.”

Kiếm Vô Cực kinh ngạc, còn tưởng đã bị phát hiện. Hắn đang định lấy vũ khí ra bắt đầu chiến đấu, kết quả lại bị Hàn Phi Vũ giữ lại.

“Còn không xuất hiện à, đừng trách ta không khách sáo nhé.”

Lúc này, con rối kia chậm rãi chuyển động cự pháo.

Khi nòng pháo nhắm ngay về phía hai người, suýt nữa thì Kiếm Vô Cực bại lộ, may là bị Hàn Phi Vũ đè lại.

Sau khi nòng pháo chuyển động một vòng, một bóng hình xuất hiện trong tầm mắt cả hai người, trong miệng lẩm bẩm: “Chẳng lẽ cảm giác của ta đã sai.”

“Chắc lần này là thật rồi, chúng ta hành động thôi.” Kiếm Vô Cực nhỏ giọng nói.

“Đừng vội vàng, nhìn thêm chút nữa.”

Cuối cùng, lại có một bóng người xuất hiện. Sau khi hắn bắt đầu thử điều chỉnh cự pháo, Hàn Phi Vũ mới xác định người này là vị sư huynh đó thật.

Ngay lúc Hàn Phi Vũ muốn sử dụng phi kiếm thì Kiếm Vô Cực đột nhiên nói: “Để ta.”

“Đi thôi.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói. Không biết vì sao, khi phát hiện ra chân thân của vị kia, trong lòng hắn cảm thấy âm thầm sung sướng.

Bỗng nhiên, một đạo kiếm quang nhanh chóng bay tới, trực tiếp xuyên qua đầu đệ tử đang thử điều chỉnh cự pháo.

Sau khi nhìn thấy số người chơi hiện có trong chiến đấu sinh tồn lần này giảm một, Kiếm Vô Cực mừng rỡ nói với Hàn Phi Vũ: “Phi Vũ, cảm ơn ngươi, nếu không chỉ dựa vào một mình ta có thể sẽ không bao giờ báo thù được.”

“Báo thù chỉ là bắt đầu, chúng ta còn phải lấy được đệ nhất.” Ánh mắt Hàn Phi Vũ kiên định nói.

Hắn cảm thấy trò chơi chiến đấu sinh tồn này còn nguy hiểm hơn Tu Tiên giới rất nhiều, là một nơi phù hợp để rèn luyện.

Sau khi Hàn Phi Vũ thu lại cự pháo, hắn tiếp tục dẫn Hướng Vô Cực đi vào trong phạm vi sống sót của lần chiến đấu sinh tồn này.

Ngay khi hai người vừa hơi thả lỏng lại, một bóng người mờ mờ đột nhiên xuất hiện phía sau.

Chỉ một kiếm, hai cái đầu đã lăn trên đất.

Một bóng người như ẩn như hiện nhìn hai thi thể không đầu trên mặt đất, hắn nhàn nhạt nói: “Suýt nữa thì giấu được cả ta rồi.”

Chương 323: Hồ ly nhỏ bị thương.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đi ra phòng ảo cảnh của từng người rồi liếc nhìn nhau, vô ngữ mất một lúc lâu.

“Vừa rồi là ta tự đại.”

Giọng nói của Hàn Phi Vũ rất là trầm thấp, nếu không phải vừa rồi đầu óc hắn nhất thời thả lỏng, thì vị sư huynh hóa thành bóng mờ kia cũng không thể đánh lén thành công.

“So với vị sư huynh trưởng thành ở đây, chúng ta còn kém rất nhiều.” Kiếm Vô Cực nói.

Trên người hắn có được truyền thừa của tông môn đỉnh cấp, dùng hết toàn bộ thực lực ở nơi này cũng chỉ dừng lại ở thứ tự hơn hai trăm.

“Vô Cực, ta muốn hoàn thành các khóa học cơ bản và nâng cao rồi mới đi ra.” Ánh mắt Hàn Phi Vũ kiên định nói.

“Ta học cùng với ngươi, chúng ta không thể làm sư phụ mất mặt được.” Kiếm Vô Cực cũng bị cảm hóa nói.

Nhưng vào lúc này, các đệ tử của Ẩn Linh môn đều nhận được một tin nhắn.

“Toàn bộ tông môn sắp di chuyển, tất cả đệ tử bên ngoài hãy trở về, người nào còn có người thân ở thế tục, tông môn đã xây dựng đại thành ở bình nguyên phía sau ngọn núi chính, có thể đón người thân vào trong thành này ở.”

“Phi Vũ, ta phải đi ra ngoài một chuyến.” Kiếm Vô Cực nói.

“Đi thôi, đón bác gái tới, cũng lâu rồi ta không được ăn cơm do bác gái nấu.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

“Ừ.”

Hàn Phi Vũ nhìn bóng dáng Kiếm Vô Cực đi xa rồi nhìn xung quanh tông môn.

“Chờ đợi ở đây rất thoải mái, có cần làm gì không nhỉ?” Hàn Phi Vũ đi ra tháp thí luyện, tới một đình nghỉ mát ở đài ngắm cảnh, nhìn biển mây bên dưới hỏi.

Khoảng thời gian này là khoảng thời gian thoải mái nhất từ sau khi hắn bước vào Tu Tiên giới.

Tông môn rất lớn, các sư huynh không nhiều không ít vừa đủ.

Không có lục đục với nhau, các sư huynh ai nấy cũng nói chuyện dễ nghe. Ngoài thủ đoạn trong trò chơi chiến đấu sinh tồn khá tàn nhẫn thì những điểm khác muốn chọn cũng không chọn ra chút điểm không vừa ý nào.

Tất cả mọi thứ ở Ẩn Linh môn đều thỏa mãn mọi tưởng tượng tốt đẹp của Hàn Phi Vũ về tông môn.

Lúc này, Từ Phàm đang nghiên cứu xem nên dẫn tông môn đi dạo ở đâu.

Từ Phàm đang chọn địa chỉ trên tấm bản đồ quầng sáng khổng lồ.

“Nên đi đâu đây?” Từ Phàm hỏi.

Trận chiến ở thông đạo giữa hai giới đã kết thúc, hai lão tổ Yêu Tộc trốn về Yêu Linh giới. Còn sáu Yêu Tôn kia, năm chết một bị thương, con bị thương còn lại đã trốn thoát dưới sự trợ giúp của lão tổ Tuyết Hồ Tộc.

Từ sau khi Từ Phàm biết kết quả của cuộc chiến, hắn đã cảm thấy có nguy hiểm đang rình rập mình.

Không cần bói cũng biết tất nhiên sẽ có kiếp nạn lớn trong tương lai.

Lúc này, ánh mắt Từ Phàm đột nhiên sáng ngời donhìn thấy vị trí của đảo Cửu Phượng.

Gần đây Từ Phàm rõ ràng cảm giác được công đức khí vận từ đảo Cửu Phượng chia tới bắt đầu trở nên nhiều hơn, giúp hắn giải quyết không ít vấn đề khó khăn.

“Truyền tống đến bên cạnh đảo Cửu Phượng giúp đỡ một thời gian cũng là một sự lựa chọn không tệ.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Từ khi Từ Phàm tiến vào cảnh giới Nguyên Anh thì việc vận dụng công đức khí vận càng thêm thuận buồm xuôi gió.

“Nhưng mà trước khi đi phải xem số một đã.” Từ Phàm nói.

Tiên thành Thượng Tôn, Tiên trấn Hỏa Sơn, phòng luyện khí số một của điện luyện khí.

Từ Phàm nhìn phân thân số một đang luyện chế linh kiện đạo khí.

Lúc này, phân thân số một đang luyện chế hai linh kiện đạo khí cùng một lúc.

“Giỏi lắm, bây giờ trình độ đạo Luyện Khí của ngươi đã vượt qua ta rồi.” Từ Phàm ca ngợi.

“Từ sau khi ta xuất hiện, ngươi luyện chế được bao nhiêu món đạo khí đâu.” Phân thân số một nhàn nhạt nói.

Từ Phàm vung tay lên, một bóng người xuất hiện, thay thế phân thân số một luyện chế đạo khí.

“Tới đây đổi mới phiên bản đi, ta thuận tiện nâng cao đạo Luyện Khí thêm chút.” Từ Phàm nói.

Lúc này, trong mắt phân thân số một có một tia do dự, nhưng cuối cùng vẫn hóa thành một đạo lưu quang chui vào trong cơ thể Từ Phàm.

“Yên tâm. Ta sẽ cho ngươi một sự tự do nhất định.” Từ Phàm cười nói.

Khi phân thân số một bắt đầu chấp nhận đưa đạo khí trở lại thì ý thức của hắn đã bắt đầu sinh ra, tuy rất mỏng manh.

Khi đó Từ Phàm đã lập tức nhận ra, chỉ là hơi đề phòng. Dù gì lúc trước khi sáng tạo ra bọn họ, hắn đã nhấn mạnh phải đề phòng về vấn đề này.

“Tự do nhất định à, có thể.” Giọng nói của phân thân số một truyền đến từ trong cơ thể Từ Phàm.

Từ Phàm im lặng không lên tiếng, một lát sau, giọng nói của phân thân số một lại vang lên lần nữa.

“Ta sẽ làm việc chăm chỉ.”

Lúc này Từ Phàm mới nở nụ cười, cũng vận chuyển thần thông bắt đầu đồng hóa đổi mới phân thân số một.

Sau khi đổi mới xong, Từ Phàm lập tức trở về đảo Ẩn Linh. Hắn không biết con Hồ Yêu kia sẽ đột nhiên tấn công lúc nào.

Lúc này, ngoài Tiên thành Lâm Sâm, một con hồ ly nhỏ què chân đang liếm vết thương trên đùi.

Hồ ly nhỏ nhìn về phía Tiên thành, trong mắt tràn ngập sát ý, nàng định sau khi hồi phục vết thương sẽ lập tức đánh lén toàn bộ Tiên thành Lâm Sâm.

Hai mắt đỏ ngầu dần dần trở nên ảm đạm, nàng biết nếu mình đánh lén Tiên thành thì cách cái chết cũng không xa nữa.

Sau khi đạo kiếm quang đó đánh nát Cự Thuẫn, trực tiếp đâm vào trên chân nàng. Vết thương trên cơ thể thì không sao, nhưng mà kiếm ý xâm nhập vào linh hồn cần rất nhiều thời gian mới có thể chữa khỏi.

“Thôi, khôi phục vết thương trước rồi tính tiếp.” Hồ ly nhỏ nói.

Hồ ly nhỏ nhìn tường thành Tiên thành ở nơi xa, lại chạy về phía tường thành vài bước, giả vờ làm một con yêu thú bình thường ẩn nấp ở một nơi gần Tiên thành.

Đúng lúc này, một chiếc linh thuyền của Ẩn Linh môn bay ra từ Tiên thành Lâm Sâm và bay về phía đảo Ẩn Linh.

Hồ ly nhỏ đang nghỉ ngơi ngẩng đầu nhìn về phía linh thuyền rời đi.

“Ẩn Linh môn, thú vị lắm, đã không diệt Tiên thành được, vậy diệt một tông môn nhỏ rồi nói tiếp.” Hồ ly nhỏ lộ ra răng nanh nói.

Từ Phàm đang ở Ẩn Linh môn cho hầu ăn với Vương Vũ Luân thì đột nhiên rùng mình một cái.

“Có người đang tính kế ta à?” Từ Phàm hỏi.

“Sao vậy, ta thấy ngươi gần đây muốn di chuyển tông môn à?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Không phải, có chút nguy cơ, đúng lúc dẫn tông môn ra ngoài dạo một vòng.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Vương Vũ Luân cầm linh quả chia cho đám hầu, làm chúng nó cảm thấy có nguy hiểm trong thế giới lạnh lẽo này.

Từ Phàm nhìn dáng vẻ của những con Ngũ Linh Minh Hầu này mà không khỏi tự hỏi. Có phải hắn đã quá máu lạnh rồi không? Có phải sau này nên đối xử tốt với đám hầu này thêm chút nữa không?

Sau khi chia linh quả xong, Ngũ Linh Minh Hầu bắt đầu thả lỏng lại. Đây là thời gian tương đối nhẹ nhàng duy nhất trong ngày của chúng nó.

“Nếu có thể thì tha cho bọn chúng một mạng đi.” Vương Vũ Luân nhìn con Xuyên Sơn Giáp đang cầm roi phía xa rồi nói.

Có đôi khi hắn sẽ thông qua quầng sáng quan sát những con Ngũ Linh Minh Hầu này, ấn tượng đầu tiên chính là đám hầu này quá thảm.

Mỗi ngày đều bị uy hiếp bởi con Xuyên Sơn Giáp cùng với huấn luyện cực kỳ bi thảm.

“Nhìn vận khí của bọn nó đi, chỉ cần tông môn ổn định thì những con Ngũ Linh Minh Hầu này sẽ không sao.” Từ Phàm nói.

“Ta sẽ không động đến hai con lão hầu kia.” Từ Phàm còn nói thêm.

“Vậy được rồi.” Vương Vũ Luân nói.

Lúc này, tu vi của Vương Vũ Luân đã tới Kim Đan kỳ đỉnh, chỉ kém một bước nữa là có thể tăng lên Nguyên Anh kỳ.

“Vũ Luân, ngươi áp chế tu vi thêm một thời gian nữa, chờ ta luyện chế cho ngươi một ít linh đan.”

“Ta hiểu, cảm ơn Từ đại ca.”

Chương 324: Vạn Tri Thánh Thư

Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang giao lưu với trứng rồng đột nhiên cảm giác được ngoài pháp trận phong ấn hồ Linh Dịch có người đang đợi mình.

“Các ngươi chơi tiếp đi, nhanh chóng hấp thu linh khí, tranh thủ có thể phá xác sớm hơn.” Từ Phàm nhìn trứng rồng đang vui sướng bơi trong linh dịch màu xanh lá rồi nói.

“Biết rồi, cha nuôi.” Tất cả trứng rồng đều gật đầu.

Từ Phàm đi tới pháp trận phong ấn hồ Linh Dịch, nhìn thấy Trương Học Linh.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Trương Học Linh hành lễ nói.

“Thật không dễ dàng, hiếm khi mới thấy ngươi đi ra Tàng Kinh Các một lần.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, hôm nay tông môn sẽ có đại nạn. Theo ta suy đoán, hẳn là con Hồ Yêu chạy ra khỏi thông đạo của hai giới kia.”

“Kiến nghị đại trưởng lão dẫn tông môn di chuyển đến nơi khác.” Trương Học Linh nói. Khi hắn đoán được có Yêu Tộc sẽ tấn công tông môn đã cảm giác được rằng đại trưởng lão biết chuyện này.

“Ngươi không đọc tin tức tông môn mới gửi sao?” Từ Phàm hỏi với vẻ mặt kì quái, đứa nhỏ này ở trong Tàng Kinh Các lâu quá nên choáng váng rồi à?

“Gửi tin nhắn gì vậy?” Trương Học Linh hỏi rồi lấy ra pháp khí truyền tin đã lâu chưa động vào.

“Đại trưởng lão, là do ta lỗ mãng.” Trương Học Linh đỏ mặt nói.

“Không sao, ý định của ngươi cũng là tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Gần đây ngươi đang tìm hiểu về thần thông loại chiêm bặc à?”

“Thiên Diễn Thần Thông, cũng coi như là Chiêm Bặc chi đạo.” Trương Học Linh nói.

“Thiên Diễn Thần Thông, khá phù hợp với ngươi.”

Thần thông này là thần thông do Từ Phàm sáng tạo ra trong lúc nhàm chán vì bế quan ở Trúc Cơ kỳ. Cần một lượng lớn trạng thái tinh thần đưa tất cả những thứ mình biết vào bên trong để đoán trước tương lai, xem như một loại thần thông tương đối râu ria. Nhưng đằng sau tuyệt đối có triển vọng phát triển, chỉ là hắn lười suy đoán thần thông phía sau.

“Đại trưởng lão, vậy ta quay về Tàng Kinh Các trước đây.” Trương Học Linh hành lễ nói, muốn quay lại vùng đất nhỏ của mình tiếp tục tìm hiểu thần thông.

“Đợi đã.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một túi trữ đồ, bên trong tất cả đều là ngọc điệp và ngọc giản.

“Đây là thần thông mà gần đây ta sáng tạo ra. Ngươi hãy ghi vào trong Tàng Kinh Các và phân loại theo cấp bậc.” Từ Phàm nói.

Đôi mắt Trương Học Linh sáng ngời.

“Đại trưởng lão, ta có thể xem những thần thông này không?”

“Không truyền ra bên ngoài là được.” Từ Phàm phất tay nói, hắn chưa bao giờ sợ công pháp do chính mình sáng tạo truyền ra ngoài.

Hắn chẳng những thích để lại cửa sau trong pháp bảo, mà trong công pháp, thần thông cũng có cửa sau. Chỉ cần người tu luyện công pháp và thần thông của Ẩn Linh môn có suy nghĩ bất lợi với hắn và tông môn, hắn sẽ cảm ứng được.

“Cảm ơn đại trưởng lão.” Trương Học Linh vui mừng nói.

“Đi về đi.”

Trương Học Linh vui như một đứa trẻ khi có được món đồ chơi mà mình mơ ước vậy.

Từ Phàm mỉm cười nhìn bóng dáng của Trương Học Linh. Trong mắt hắn, sau khi vị đệ tử kì lạ này trải qua thời gian gia công, cho đến ngày bùng nổ, sẽ làm tất cả mọi người phải kinh ngạc.

Trong một hải vực thần bí, một bóng người ẩn núp trên một chỗ đá ngầm và hòa làm một với nó.

Từ Nguyệt Tiên nhìn mặt biển phía trước, trong lòng lại suy nghĩ vì sao sư phụ lại đuổi mình đi, chẳng lẽ bên ngoài có cơ duyên của mình?

“Tông môn đều đã di chuyển, sư phụ còn không gọi ta về, hại ta còn phải ở đây trông chừng con cá thối tha kia.” Từ Nguyệt Tiên bĩu môi nói.

“Khoảng thời gian trước gặp được cửa hàng của thế giới vô biên nối tiếp với nhau, ta sắp không còn linh thạch để rút thăm trúng thưởng nữa rồi.”

Trong khoảng thời gian Từ Nguyệt Tiên ở bên ngoài này, nàng đã gặp được cửa hàng nối tiếp với Thượng Giới hai lần, rút được không ít thứ tốt, cũng đã tiêu gần hết linh thạch trong tay.

Một quyển sách phát ra ánh sáng bảy màu xuất hiện trong tay Từ Nguyệt Tiên.

Nàng nhẹ nhàng mở ra trang đầu tiên. Bên trên có một cái đếm ngược, còn một canh giờ nữa mới có thể về số không.

Đây là Vạn Tri Thánh Thư mà nàng rút được. Chỉ cần trả một cái giá nhất định là có thể biết được những chuyện mình muốn biết.

Bây giờ Từ Nguyệt Tiên chính là thông qua quyển sách thánh này biết được thời gian và địa điểm Lục Vĩ Bảo Ngư xuất hiện.

Nhìn thông tin trên Vạn Tri Thánh Thư mà Từ Nguyệt Tiên cảm thấy hơi đau lòng. Vì biết thông tin này, nàng đã tiêu mất 500 linh thạch thượng phẩm và một pháp bảo ngẫu nhiên trên người.

“Lần này ta mang theo đồ sư phụ muốn trở về, ta nhất định phải cầm Vạn Tri Thánh Thư khoe khoang một lần.”

“Vạn Tri Thánh Thư này chắc chắn hơn Tiên Khí Hoa.”

Lúc này, trong thế giới vô biên nào đó, một vị Chân Tiên đang đổi mới tin tức của quyển linh thư truyền tới hạ giới với vẻ mặt không kiên nhẫn.

“Lại là một người đáng thương, khi ngươi có được quyển sách này, vận mệnh của ngươi sẽ hoàn toàn bị bọn họ khống chế.”

“Nhưng mà làm vật dẫn của đại nhân vật, cuộc đời này của ngươi cũng đủ rồi.” Khuôn mặt Chân Tiên lộ ra một nụ cười thương hại chúng sinh.

Ở nơi Từ Nguyệt Tiên ẩn nấp, một con Lục Vĩ Bảo Ngư xuất hiện bên cạnh đá ngầm.

Nàng đang định bắt lấy nó, nhưng nghĩ tới thời gian trên Vạn Tri Thánh Thư bèn bắt đầu kiên nhẫn chờ đợi.

Lục Vĩ Bảo Ngư là kỳ trân, thủ đoạn chạy trốn và che giấu của nó đều là đỉnh cấp. Tu sĩ bình thường chỉ cần lộ ra một chút dấu vết, nó sẽ lập tức biến mất chỉ trong chớp mắt.

Khi thời gian sắp về số không, một đàn cá nhỏ bảy màu thong thả bơi tới bên cạnh đá ngầm.

Lúc này, Lục Vĩ Bảo Ngư bỗng nhiên xuất hiện ở lối rẽ, bơi về phía đàn cá nhỏ bảy màu.

Chỉ trong nháy mắt, Lục Vĩ Bảo Ngư đã nuốt sáu, bảy con cá nhỏ. Sau đó dựa vào một chỗ bên cạnh đá ngầm nghỉ ngơi.

Thời gian trên Vạn Tri Thánh Thư cũng về không.

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp hút Lục Vĩ Bảo Ngư vào bên trong bảo khí hành cung.

“Xong, bây giờ đã hoàn thành tất cả mọi việc.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Cuối cùng bây giờ nàng đã có thể trở về báo cáo kết quả công tác với sư phụ. Tông môn đang gặp khó khăn, nàng cảm thấy mình phải có mặt.

Một ngày sau, Từ Phàm nhìn kỳ trân, linh quả, linh tửu trước mặt mà không khỏi trầm tư.

Chẳng lẽ Chiêm Bặc chi đạo của mình xảy ra vấn đề.

“Sư phụ, ta nói cho ngươi biết, ta có được một bảo vật còn lợi hại hơn cả Tiên Khí.” Từ Nguyệt Tiên thần bí nói.

Nàng đưa Vạn Tri Thánh Thư vào trong tay Từ Phàm với vẻ mặt kiêu ngạo.

“Có quyển sách này là có thể biết mọi chuyện trong thiên hạ, chỉ cần trả một cái giá tương ứng là được.”

“Mấy thứ trân phẩm mà ngươi bảo ta tìm, ta đều tìm thấy thông qua Vạn Tri Thánh Thư.” Từ Nguyệt Tiên kiêu ngạo nói.

Trong mắt Từ Phàm xuất hiện ánh sáng, rà quét Vạn Tri Thánh Thư một lần.

“Cái này là ngươi rút được từ trong túi Tiên Duyên kia.” Hai tay Từ Phàm xoa huyệt thái dương đau đầu nói.

“Lần này là trứng Tiên Duyên, cái thứ nhất miễn phí, chỉ rút được một viên linh quặng cấp bậc đạo khí.” Từ Nguyệt Tiên lấy ra một viên Cực Vận Thạch vui vẻ nói.

“Haiz ~~” Từ Phàm thở dài một tiếng.

Một con linh thỏ đang chơi đùa ở các dãy núi xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Nguyệt Tiên, vi sư cũng có chút hiểu biết về Chiêm Bặc chi đạo, ngươi đoán ta có thể tính được tương lai của con thỏ này không.” Từ Phàm nói.

“Có thể, bởi vì sư phụ có thể hoàn toàn khống chế con linh thỏ này, tương lai còn không phải sư phụ nói mới tính.”

Lúc này, một con rối công cụ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đầu thỏ cay, thịt thỏ kho tàu.” Từ Phàm nói rồi đưa linh thỏ cho con rối công cụ.

“Ngươi còn không hiểu sao, trong mắt tiên nhân trên Thượng Giới, chúng ta cũng giống như con thỏ này vậy.”

“Còn Vạn Tri Thánh Thư của ngươi, chỉ cần một tiên nhân biết chút Chiêm Bặc chi đạo là có thể giải quyết.”

Từ Nguyệt Tiên nhìn Vạn Tri Thánh Thư, có hơi không tin lời Từ Phàm nói. Nàng đã từng dùng Vạn Tri Thánh Thư nên biết điểm thần kỳ của nó.

“Sư phụ, Vạn Tri Thánh Thư này là đồ giả sao?”

“Ngươi hỏi hai vấn đề là có thể biết là thật hay là giả.” Từ Phàm cười nói.

“Vấn đề gì?”

“Vấn đề đầu tiên, tàn hồn của kẻ địch đi theo bên cạnh Diệp Tiêu Dao là ai?”

“Vấn đề thứ hai, trên người Hàn Phi Vũ..., à, chuyện này thì thôi, ngươi hỏi vấn đề đầu tiên trước đi.”

“Vạn Tri Thánh Thư này có thể ngăn cách nhân quả, ngươi hỏi vấn đề đầu tiên chắc là sẽ không sao.”

Từ Nguyệt Tiên cầm lấy Vạn Tri Thánh Thư rồi hỏi vấn đề đầu tiên.

Lúc này, Chân Tiên nào đó không hài lòng nói: “Ngày nào cũng tính mấy cái chuyện vớ vẩn này.”

Chân Tiên không chút do dự tra xét theo nhân quả do linh thư cung cấp.

Chương 325: Sinh mệnh bản nguyên của Kiếm Vô Cực

Thế giới Đại Thiên nào đó, phía trên bầu trời Tiên Thành, một đôi mắt như mặt trời chói lọi đột nhiên xuất hiện.

Trên trời trong Tiên Thành tất cả tu sĩ đều quỳ xuống

Và một vị Chân Tiên Chân Linh nào đó đã mất.

“Cung nghênh Tiên Đế giáng lâm!” Trong Tiên Thành, một Kim Tiên hoảng sợ nói.

“Nhàm chán~” Một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng, hết sức lạnh nhạt vang lên.

Thời khắc này, toàn bộ bên trong Tiên Thành tất cả người vong hồn đang quỳ đều bốc lên.

Đối với vị tồn tại chí cao kia, tiêu diệt cả toà Tiên Thành, cũng chỉ cần ở một ý niệm

“Còn tưởng là có thể tìm thấy một tia tàn hồn cuối cùng của lão già kia, đáng tiếc.”

Đôi mắt ở phía trên Tiên Thành biến mất, tất cả mọi người trong Tiên thành đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Đúng lúc Diệp Tiêu Dao đang lôi kéo làm quen với Luyện Khí Tông Sư ở Hỏa Sơn Tiên trấn thì đột nhiên rùng mình một cái.

“Không xong rồi, chiêu sau ta để lại đã khởi động một cái rồi.” Lão kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao có chút lo sợ nói.

Diệp Tiêu Dao vừa nịnh nọt Luyện Khí Tông Sư, vừa trả lời ở trong lòng: “Ngươi bị kẻ địch cũ phát hiện rồi?”

“Không có, chỉ là chiêu sau ta để lại che chắn nhân quả bị động khởi động” Chiêu sau này khởi động còn sớm hơn so với hắn nghĩ.

“Không phát hiện ra ngươi còn gì, hoang mang như thế.” Diệp Tiêu Dao thờ ơ nói.

“Nếu nói như vậy, thời gian ngươi và kẻ thù kia của ta gặp nhau sẽ sớm hơn một vạn năm.”

“…” Tại sao là ta?

Đảo Ẩn Linh, hai người nhìn chằm chằm Vạn Tri Thánh Thư.

Rất lâu sau Vạn Tri Thánh Thư. Vẫn là một khoảng trống rỗng.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, thì kẻ xem bói cho ngươi đã đi rồi.” Sắc mặt Từ Phàm trầm xuống nói.

“Đi nơi nào?” Từ Nguyệt Tiên nhất thời vẫn chưa phản ứng lại.

“Đại đạo luân hồi.” Từ Phàm liếc nhìn Từ Nguyệt Tiên một cái.

“Nếu đã trở lại rồi, vậy thì mang theo về tông môn trước đi.”

“Qua đoạn thời gian nữa đã, chúng ta đến biển Vô Tận nhìn xem.” Từ Phàm nói, hắn phát hiện nữ đồ đệ duy nhất của mình hình như đang bị thế lực của thế giới Đại Thiên theo dõi, còn là kiểu nhìn chằm chằm tương đối chặt.

“Cuối cùng có thể đợi ở tông môn rồi.” Từ Nguyệt Tiên nhìn thác nước linh dịch màu xanh nhạt ở nơi xa vui vẻ nói.

Phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Kiếm Vô Cực ngồi trên linh thuyền tông môn, bay về phía một tòa đại thành phàm nhân, mẹ hắn mở một quán nhỏ ở trong Tiên thành.

Thành Quy Trần, là thành trì Lý Tinh Từ đặc biệt kiến tạo dùng để tiếp nhận người nhà của đệ tử Ẩn Linh môn.

Ở trong thành, người nhà của mỗi đệ tử Ẩn Linh Môn mỗi tháng đều sẽ nhận được một khoản tiền trợ cấp cố định, nếu ngươi muốn làm buôn bán nhỏ, còn sẽ có trợ giúp của thương hội.

Lúc bắt đầu, thành Quy Trần chỉ có không đến một vạn người, nhưng khi các thương hội phát hiện sức mua đáng kinh ngạc của người nơi đây, thì phần đông thương hội đã vào tòa thành này định cư.

Trải qua nhiều năm phát triển, trong phạm vi mấy nghìn dặm thành Quy Trần đã là đại thành phồn hoa nhất.

Lúc này ngoài thành Quy Trần, một con tiểu hồ ly đang núp ở bên đường, nhìn chằm chằm đoàn xe dòng người qua lại.

“Tìm một tên phàm nhân, ẩn nấp ở bên cạnh nàng, như vậy mới an toàn.” Tiểu hồ ly nói.

Bàn về ẩn nấp, Tuyết Hồ tộc là tộc có trình độ số một ở Yêu tộc.

Ở trong trung tâm đại lục, nàng dám cam đoan chỉ cần mấy đại tiên khí của hội trưởng lão kia không hao phí uy năng tìm kiếm duy nhất nàng, nàng có thể luôn ẩn núp.

Nhưng vào lúc này, tiểu hồ ly nhận được tin tức của lão tổ Tuyết Hồ tộc ở Yêu Linh giới truyền tới.

“Tạm thời ẩn nấp ở trong Nhân giới, cố gắng đừng bại lộ thân phận, sau này tự có chỗ quan trọng cần dùng.”

Tiểu hồ ly nheo mắt lại, tin tức này vừa vặn hợp với ý của nàng, bây giờ ở Tiên Thành Lâm Sâm có tôn giả Nhân tộc vô địch tọa trấn, chỉ cần bị Nhân tộc phát hiện tung tích, thì nàng khó mà tránh khỏi sự truy sát của vị tôn giả vô địch kia.

Lúc này, mười dặm ngoài thành Quy Trần, Kiếm Vô Cực điều khiển linh thuyền chậm rãi hạ xuống.

Ở trong thế tục không để lộ tung tích của thần tiên, là quy tắc ngầm được Tu Tiên Giả ngầm thừa nhận.

“Không biết cửa hàng nhỏ của mẹ làm ăn thế nào rồi.” Kiếm Vô Cực cười nói.

Đúng lúc Kiếm Vô Cực muốn bước lên đường chính, thì bị một giọng nói gọi lại.

“Đạo hữu, có thể cứu nô gia không.” Một giọng nói đáng thương vang lên.

Kiếm Vô Cực sửng sốt, chiêu bài cũ thế này vẫn có người sử dụng.

Không để ý đến, Kiếm Vô Cực đi thẳng về phía đường chính, sư phụ từng nói, ở Tu Tiên giới, lúc gặp được nữ nhân, trẻ con, người già cầu cứu, tốt nhất là đừng để ý.

Lúc đó Kiếm Vô Cực nhớ kĩ bản thân cùng với Tiểu Bạch hỏi một câu hỏi.

“Người nào đó kia có thể cứu không?”

“Trừ phi ngươi quen biết, nếu không thì đừng để ý.”

Nhưng xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo, trong tay Kiếm Vô Cực xuất hiện một lọ đan dược chữa thương, đi về phía giọng nói truyền tới.

“Nếu đạo hữu không để ý nô gia, vậy ta chỉ có thể dùng sức mạnh thôi.”

Khóe miệng Kiếm Vô Cực nhếch lên, đánh úp ta ở trong phạm vi quản lý của tông môn ta, có phải chán sống rồi không.

Đúng lúc Kiếm Vô Cực có chỗ dựa nên không sợ, nắm chắc thắng lợi trong tầm tay. Một tia sáng trắng hiện lên, trực tiếp khiến Kiếm Vô Cực mất đi năng lực phản kháng.

Trong một không gian cảnh vật tươi đẹp, Kiếm Vô Cực đang cố gắng dùng pháp khí truyền tin hướng về phía tông môn cầu cứu.

Một luồng mùi hương mê người truyền đến, một người con gái tuyệt sắc mặc váy trắng, tám cái đuôi sau lưng đung đưa, trong mắt có chứa một tia mê ly quyến rũ, đi về phía Kiếm Vô Cực.

“Ngươi là Yêu tộc!” Kiếm Vô Cực nhìn tám cái đuôi sau lưng nữ tử, hoàn toàn mất bình tĩnh.

“Ta không chỉ là Yêu tộc, còn là Yêu Tôn Đại Thừa.”

“ Yêu Tôn Đại Thừa? Vậy tám cái đuôi của ngươi là như thế nào.” Kiếm Vô Cực theo bản năng nói.

“Ầm~”

Trong nháy mắt một câu nói đã khiến nữ tử Tuyết Hồ tộc bùng nổ, khí thế bạo phát, ép thẳng tới khiến Kiếm Vô Cực không thở nổi.

“Dù sao cũng là người sắp chết, nô gia không so đo với ngươi.”

“Nhân lúc sinh mệnh chưa tận, từ từ hưởng thụ đi.”

“Nếu không phải ta bị thương, thì ngươi còn không có chết kiểu xinh đẹp như thế này đâu.”

“Công tử, ngươi nên vui mừng đi, ngươi là Nhân Tộc thải bổ đầu tiên của ta.”

“Nhân tiện nô gia sẽ nói cho ngươi một bí mật nhỏ, nô gia vẫn chưa từng hầu hạ bất cứ sinh linh nào cả.”

Nữ tử Tuyết Hồ tộc nói rồi liền nhẹ nhàng cởi dây đeo váy.

Lúc này, Kiếm Vô Cực luống cuống, sư phụ hắn chưa từng nói với hắn trong tình huồng này thì nên làm thế nào.

“Lần đầu tiên nô gia trông thấy ngươi, thì đã cảm thấy linh hồn của công tử rất tinh khiết, căn nguyên hùng hậu, cực kỳ thích hợp để thải bổ.”

“Nếu không thì nô gia cũng sẽ không hiến tấm thân xử nữ ba nghìn năm này cho ngươi đâu.”

Lúc này ánh mắt của Kiếm Vô Cực bắt đầu trở nên mơ màng, ở sâu trong nội tâm bắn ra một tia ** nguyên thủy nhất của con người.

Một đôi tay ngọc nhẹ nhàng ôm lấy Kiếm Vô Cực.

“Công tử, từ từ hưởng thụ đi.”

Trong ngực ấm như noãn ngọc, Kiếm Vô Cực nhẹ nhàng…

Lúc này, theo sự giao hòa, thương thế trên người nữ tử chậm rãi hồi phục, cảm thấy kiếm ý trên linh hồn, tốc độ hồi phục cũng nhanh gấp mấy lần trước đây.

Lợi ích lớn nhất của thải bổ sinh linh của Tuyết Hồ tộc chính là chỗ làm dịu và hồi phục đối với linh hồn.

Lúc này, toàn thân Kiếm Vô Cực như đang ở trong suối nước nóng, chỉ là cảm thấy sinh mệnh bản nguyên đang trôi đi rất nhanh.

Ngay lúc Kiếm Vô Cực cảm thấy sinh mệnh bổn nguyên sắp kiệt quệ, chín kiếm ảnh trôi nổi ở phía trên Kiếm Vô Cực, mà Kiếm Vô Cực cũng theo bản năng mở ra phong ấn Từ Phàm để lại trong cơ thể hắn.

Trong nháy mắt, nơi giống như khô cạn đã bị mở ra hồ chứa nước cỡ lớn để xả nước.

Chương 326: Di chuyển tông môn

Vốn dĩ cảm thấy sinh mệnh bản nguyên của Kiếm Vô Cực đã sắp cạn kiệt, khi định kết thúc công việc, thì trong lúc đó đột nhiên lại cảm nhận được sinh mệnh bản nguyên của Kiếm Vô Cực đang được bổ sung, nháy mắt đã tăng đầy.

Nữ tử Tuyết Hồ tộc vốn dĩ vẫn chưa thỏa mãn trong chốc lát cảm thấy mình đã trúng giải thưởng lớn, lại nhào về phía Kiếm Vô Cực, tiếp tục thải bổ, hồi phục thương thế trên người.

Lúc này, Kiếm Vô Cực cho nữ tử Tuyết Hồ tộc cảm giác, giống như một kho báu bất tận dùng không hết vậy, mặc cho thải bổ như thế nào, sinh mệnh bản nguyên của Kiếm Vô Cực cũng sẽ hồi phục trước tiên.

“Bản nguyên của người tu tiên Nhân Tộc đều hùng hậu như vậy sao?” Nữ tử Tuyết Hồ tộc cảm thụ được thương thế đã hồi phục hơn nửa nói.

Cũng loáng thoáng hiểu được nguyên nhân tại sao Yêu Tộc lại muốn tiến công Nhân Tộc.

Nhìn Kiếm Vô Cực đang hôn mê, nữ tử Tuyết Hồ Tộc liếm liếm môi, cúi người xuống, nhẹ nhàng hôn Kiếm Vô Cực một cái.

“Tiểu khả ái, đợi sau khi Yêu Tộc ta chiếm lĩnh Nhân giới, ngươi chính là nam sủng đầu tiên của bản tôn.”

Lúc này, Kiếm Vô Cực từ từ mở mắt ra, nhìn nữ tử Tuyết Hồ Tộc có phần không biết phải làm sao.

“Sau này, nô gia chính là nương tử của công tử.”

“Công tử cần phải cố mà trân quý nô gia.” Nữ tử liếm môi nói, cảm giác thải bổ sinh mệnh nguyên bản thật sự là quá tuyệt diệu.

“Yêu Tộc, bây giờ ngươi rời đi còn có thể giữ lại mạng sống, đợi sau khi tông môn của ta biết ta gặp nguy hiểm, thì đó chính là lúc chết của ngươi.” Kiếm Vô Cực cố giả bộ bình tĩnh nói.

Hắn cũng không biết tông môn có thể địch lại Yêu Tôn Đại Thừa hay không.

“Ồ, không ngờ một tông môn đến cả một tu sĩ Hợp Thể Kỳ cũng không có, vậy mà đệ tử lại có khẩu khí như vậy.” Nữ tử nhẹ nhàng cười nói.

Nâng gương mặt của Kiếm Vô Cực toàn thân đã yếu ớt vô lực lên, nữ tử Tuyết Hồ Tộc có chút say đắm nói: “Nhìn thấy nhiều Nhân Tộc như vậy, nhưng công tử là đẹp trai nhất.”

“Đợi ta diệt tông môn của ngươi xong, sau đó chúng ta có thể ẩn nấp ở Nhân giới, thỏa thích tiêu dao.”

Nữ tử Tuyết Hồ Tộc nói rồi nhẹ nhàng nhả ra một luồng hương khí, thổi lên trên mặt Kiếm Vô Cực.

Một ngày sau, Kiếm Vô Cực đưa theo mẹ và nữ tử xinh đẹp hiền thục ngồi trên linh thuyền, bắt đầu hành trình trở về Ẩn Linh Môn.

Lúc này, Từ Phàm trong Ẩn Linh Môn, nói với Bồ Đào: “Bắt đầu bổ sung năng lượng.”

“Tuân lệnh.”

Phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, một chiếc linh thuyền không nhanh không chậm bay về phía đảo Ẩn Linh.

Mẹ của Kiếm Vô Cực vẻ mặt vui mừng nhìn con trai mình cùng với nữ tử áo trắng.

Trên đầu linh thuyền, nữ tử áo trắng nhẹ nhàng đối với vẻ mặt giãy dụa của Kiếm Vô Cực nói: “Công tử đừng từ chối nữa, song túc song phi cùng với nô gia không phải rất tốt sao.”

“Chúng ta ẩn nấp ở trong thế tục, làm một đôi phu thê, ta cũng sẽ hiếu thuận với mẹ của chúng ta.”

Trong khoảng thời gian ở Nhân giới, nàng đã có hiểu biết nhất định về Nhân giới.

Nhìn Kiếm Vô Cực vẫn còn đang giãy dụa, nữ tử nhẹ nhàng vỗ lên vai hắn.

Trong nháy mắt, trong mắt Kiếm Vô Cực hồi phục lại vẻ bình tĩnh, biểu cảm trên mặt cũng bình thường trở lại.

“Bây giờ phu quân ở đây, ta chuẩn bị cho mẹ một chút đồ ăn.” Nữ tử hòa nhã lịch sự nói, trong tay xuất hiện một khay điểm tâm, bê lên căn phòng trên linh thuyền.

Lúc này, trước mặt Kiếm Vô Cực xuất hiện một quầng sáng.

“Mời khai báo thông tin người nhà đưa theo.”

Lúc này, nữ tử trong phòng nhẹ nhàng liếc mắt nhìn Kiếm Vô Cực một cái.

“Mẹ của ta, Lý Tố Nhu.”

“Nương tử của ta, Bạch Tuyết. ”

Sau đó một ánh sáng đỏ xuất hiện, quét hình hai người trong phòng, rồi biến mất không thấy đâu nữa.

“Pháp bảo của tông môn các ngươi rất không tồi.” Nữ tử cười rồi quay sang Kiếm Vô Cực nói.

“ Cũng tạm.” Kiếm Vô Cực lạnh nhạt nói.

Theo tới gần đảo Ẩn Linh, trong mắt Kiếm Vô Cực hiện lên một tia nghi hoặc, tại sao đảo Vệ Tinh và đảo Ngoại Môn đều ở trên đảo Ẩn Linh.

Linh thuyền rất trơn nhẵn bay vào đảo Ẩn Linh.

Lúc này, sát khí trên người nữ tử Tuyết Hồ Tộc hiện rõ.

Thần thức bá đạo của Yêu Tôn trong nháy mắt quét qua toàn bộ đảo Ẩn Linh.

“Tu vi cao nhất mới là Hóa Thần Kỳ, tông môn nhỏ đáng thương.”

“Hôm nay các ngươi đều phải chết !”

Giọng của nữ tử Tuyết Hồ Tộc vang vọng toàn bộ đảo Ẩn Linh.

Đúng lúc nàng chuẩn bị đồ sát đảo Ẩn Linh, thì một giọng nói lạnh nhạt vang lên.

“Khởi động.”

Chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ đảo Ẩn Linh, cùng với đảo Vệ Tinh và đảo Ngoại Môn đều biến mất không thấy đâu.

Vị nữ tử Tuyết Hồ tộc tỏa ra sát khí lạnh như băng lẻ loi đứng ở trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“???”

Một cái đảo lớn như vậy, cứ như vậy biến mất không thấy nữa?

Nhưng vào lúc này, một quyền lớn có thể xé rách không gian đập về phía nữ tử Tuyết Hồ Tộc.

“Ha ha, thì ra tiểu hồ ly ngươi đang ở đây.”

“Ầm ~”

Chỉ là một quyền, đã trực tiếp khiến nữ tử Tuyết Hồ Tộc bị thương nặng.

Lúc này nữ tử Tuyết Hồ Tộc mới phản ứng lại, trực tiếp hiện nguyên hình, sử dụng bí thuật bảo vệ tính mạng.

“Thuật Đoạn Vĩ, ẩn ! “

Trong nháy mắt, cái đuôi sau lưng Tuyết Hồ chỉ còn lại một cái, sau đó biến mất trong không trung.

“Cần gì phải như vậy, để ta dùng hai quyền đánh chết ngươi không phải rất tốt sao, cứ phải trải qua nhiều quanh co như thế.” Tráng hán trung niên có chút tiếc nuối nói, sau đó nhìn xoáy nước đang chảy ngược dưới hồ cười.

“Thú vị, không ngờ còn có thể mang theo toàn bộ tông môn chạy trốn.”

Một tia kiếm quang độn đến nơi xa, bóng dáng của Ninh Đạo xuất hiện ở sau lưng tráng hán trung niên.

“Tôn giả, Ẩn Linh Môn không sao chứ.” Ninh Đạo biết Ẩn Linh Môn muốn di chuyển toàn thể, chỉ sợ trước khi Ẩn Linh Môn di chuyển đã bị tấn công.

“Haizzz, đến chậm một bước.” Tráng hắn trung niên thở dài nói

“Nếu không đã được làm quen với vị đại trưởng lão Luyện Khí Tông Môn kia của Ẩn Linh Môn một chút rồi.”

“Ẩn Linh Môn không sao chứ.” Ninh Đạo lo lắng hỏi, hắn vẫn chưa nhận được tin báo bình an của Từ Phàm.

“Mang theo tông môn chạy rồi, có thể xảy ra chuyện gì chứ.” Tráng hán trung niên nói, sau đó thì biến mất không thấy nữa.

Lúc này, trên mặt biển biển Vô Tận ở bên ngoài cách đảo Cửu Phượng nghìn dặm, một hòn đảo lớn có chiều dài nghìn dặm đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, chậm rãi hạ xuống mặt biển.

Từ trên đảo lớn bay ra vô số con rối chiến đấu, bắt đầu dọn dẹp xung quanh vùng biển, sau đó lại có con rối dưới nước, trông giống như sủi cảo, từ đảo lớn nhảy xuống.

Cuối cùng là công cụ con rối dưới nước.

“Chủ nhân, đã thăm dò địa hình xung quanh vùng biển đáy biển, điểm đáp xuống tốt nhất, ở 542 dặm hướng Bắc thì có thể.” Bồ Đào báo cáo nói.

“Hạ xuống chỗ đó đi.” Từ Phàm lạnh nhạt nói.

Tất cả khôi lỗi dưới nước bắt đầu phân công hợp tác.

Trên chòi nghỉ mát ở ngọn núi chính, Từ Phàm nhìn thấy Kiếm Vô Cực vẫn có chút hoảng hồn chưa bình tĩnh.

“Xin sư tổ trách phạt, suýt chút nữa đồ tôn đã phạm đại họa diệt tông.” Kiếm Vô Cực sau khi hồi phục thần chí quỳ xuống nói.

“Cái nồi này không phải của ngươi, là sư phụ ngươi không dạy ngươi tốt.”

“Lúc ngươi đang bị Hồ Yêu kia cưỡng ép, không có chút năng lực phản khán nào, chỉ sợ ngươi có suy nghĩ muốn báo cáo, lại không có sức làm việc này.”

“Nhưng ngươi cũng coi như là nhân họa đắc phúc, bây giờ tai họa ngầm trong cơ thể ngươi do trước kia tích lũy khổng lồ lượng sinh mệnh bản nguyên, giờ đã tiêu trừ toàn bộ.”

“Bây giờ linh thể của ngươi thông thấu, sau này tu luyện cũng sẽ nhanh hơn vài phần.” Từ Phàm cười nói.

“Sau khi quay về dốc lòng tu luyện, đoán chừng không mất nhiều thời gian, thì ngươi có thể tấn cấp Nguyên Anh rồi.”

Chương 327: Biển Vô Tận

Từ Phàm cảm nhận được sức mạnh nguồn sống dồi dào trên người Kiếm Vô Cực, thở dài một hơi.

Nhân vật chính khôi ngô tuấn tú như vậy lại rơi vào trong tay một con hồ yêu bị thương, dùng mông nghĩ thôi cũng biết nàng ta sẽ làm gì.

“Không hổ là con ruột, ai mà lại không hâm mộ những phúc lợi dồi dào như thế này.”

Trong phút chốc, trong đầu Từ Phàm hiện lên hình ảnh nam nhân vật chính bất đắc dĩ bị xx, vô cùng vui vẻ, càng thêm vui sướng.

Lúc này, toàn bộ đảo Ẩn Linh đã di chuyển đến đích.

“Đã đến đích, xin hỏi chủ nhân, có đáp xuống dưới hay không.” Bồ Đào nói.

“Được.”

Đảo Ẩn Linh khổng lồ chậm rãi đáp xuống trên mặt biển Vô Tận.

Đảo Ẩn Linh rung nhẹ, toàn bộ đảo Ẩn Linh khổng lồ nằm trên mặt biển.

Ba tòa Trấn Yêu Tinh và ba ngàn tòa Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ từ từ bay lên.

“Đảo Ẩn Linh đã tiến vào trong biển Vô Tận, để an toàn, toàn bộ đệ tử tông môn không được vượt qua sáu mươi ngàn dặm về hướng Tây Bắc, nơi đó là khu vực sâu của biển Vô Tận, có Yêu thú Hợp Thể kỳ xuất hiện.”

Tiếng Bồ Đào truyền vào trong tai của mỗi đệ tử Ẩn Linh môn.

“Sức mạnh to lớn như thế nào mà tông môn lớn như vậy, vừa nói di chuyển liền di chuyển được.” Hàn Phi Vũ nhìn mặt biển Vô Tận cuồn cuộn bên ngoài, mắt hiện lên vẻ kinh ngạc nói.

Sự thần bí và uy nghiêm của sư tổ trong suy nghĩ của hắn lại tăng thêm một chút.

Lúc này, Kiếm Vô Cực xuất hiện bên cạnh Hàn Phi Vũ.

“Ngươi không sao chứ, tình hình của bác gái thế nào rồi, thu xếp ổn cả chưa.” Hàn Phi Vũ sau khi nhìn thấy Kiếm Vô Cực thì quan tâm hỏi.

“Ta không sao, không có chuyện gì.” Kiếm Vô Cực nặng nề nói, lúc bị thái bổ hấp thụ sinh mệnh bản nguyên, loại cảm giác tiêu cốt dung hồn kia đến giờ vẫn còn quanh quẩn trong lòng.

Tuy rằng đã được cứu, nhưng không biết vì sao, trong lòng vẫn nặng nề khó hiểu.

“Còn về mẹ của ta, ta lừa nàng nói là con dâu chạy rồi, bây giờ nàng đang đau lòng, đoán chừng hiện tại không có tâm trạng nấu cơm.”

Kiếm Vô Cực thở dài một hơi nói.

“Được rồi.”

Hàn Phi Vũ vỗ vai an ủi Kiếm Vô Cực.

“Gần đây trong tháp thí luyện xuất hiện một trò chơi thi đua tốc độ phi kiếm, hạng nhất có ba mươi điểm tích lũy, chúng ta đi xem đi.”

“Nhìn dáng vẻ này, con rối chiến đấu của tông môn còn phải dọn dẹp xung quanh vùng biển mấy ngày.” Hàn Phi Vũ nhín từng đội con rối lái Linh thuyền ra ngoài, nói.

“Đi.” Kiếm Vô Cực nghĩ một lúc rồi nói.

Ở đáy biển cách đảo Ẩn Linh một ngàn dặm, một con yêu thú Cự Xà Hợp Thể kỳ đang di chuyển rất nhanh về hướng đảo Ẩn Linh, con ngươi màu xanh u ám tỏa ra sát ý điên cuồng, vị trí đảo Ẩn Linh chiếm giữ, chính là nơi ở của nó.

Đột nhiên, từ trên mặt biển, xuyên qua một chùm tia sáng, đầu Cự Xà lập tức bị nổ tung, không lâu sau đó, mấy con rối bơi dưới nước lôi xác Cự Xà đi.

Trên đảo Ẩn Linh, ba tòa Trấn Yêu Tinh bao phủ ngàn dặm phạm vi đảo Ẩn Linh, bắt đầu điên cuồng điểm danh yêu thú Hợp Thể kỳ xung quanh đảo Ẩn Linh.

Tất cả yêu thú Hợp Thể kỳ bị điểm tên đều bị con rối dưới nước kéo về Ẩn Linh môn.

Trong phòng băng trên bờ biển đảo Ẩn Linh, Lôi Văn Khê thấy từng yêu thú hợp Thể kỳ bị đưa vào, mắt vui vẻ sáng lên, lại có thể nghiên cứu Tự Linh Đan mới rồi.

Từ Phàm ở trên ngọn núi chính, nhìn Trấn Yêu Tinh bật hết hỏa lực trong quầng sáng, sờ cằm nói: “Muốn nuôi thêm Linh thú hay không, nuôi thả xung quanh.”

“Bồ Đào, giao cho đệ tử Ngự Thú nhất mạch thông báo nhiệm vụ, nuôi dưỡng một số lượng lớn yêu thú có thể sinh tồn và chiến đấu ở biển Vô Tận.”

“Ngoài ra, để đệ tử trận pháp nhất đạo tăng thêm linh lực loại bỏ pháp trận cho tông môn, linh lực cuồng bạo trong biển Vô Tận này, chưa đến Nguyên Anh kỳ thì không thể hấp thu trong thời gian dài.”

Từ Phàm nói, hắn nhớ lúc đầu, trên thuyền Phù Thiên kia cũng có pháp trận tương tự.

“Cũng đừng để đệ tử Tháp Phòng nhất mạch nhàn rỗi nữa, để bọn họ hợp tác với đệ tử Luyện Khí nhất mạch, dùng tháp phòng ngự vây quanh đảo Ẩn Linh.”

“Còn lại, tất cả đệ tử Kim Đan không có việc gì đều đi ra ngoài hỗ trợ con rối dọn dẹp mặt biển Vô Tận.” Từ Phàm nói.

Một nơi mới đến, có rất nhiều việc cần làm, nuôi đệ tử nhiều năm như vậy, cuối cùng bây giờ có công dụng rồi.

“Còn về đệ tử Trúc Cơ Kỳ, tiếp tục tu luyện đi, tu vi quá thấp, bây giờ vẫn chưa cần làm gì.” Từ Phàm nói.

Nói đến đây, Từ Phàm cảm thán, chu kỳ nuôi một đệ tử ở thế giới Trung Thiên quá dài, ít nhất phải đến Nguyên Anh kỳ, mới có thể có chút tác dụng ở Tu Tiên giới.

Những đệ tử ở dưới tu vi Nguyên Anh kỳ, thật sự rất muốn đánh nhau với yêu thú, những Yêu Tộc Hợp Thể kỳ này có thể quét sạch thần trí của bọn họ trong ý nghĩ.

Không giống với thế giới Tiểu Thiên, Kim Đan kỳ toàn là cấp bậc lão tổ.

Từ Phàm ra lệnh một tiếng, đệ tử Kim Đan kỳ bắt đầu hành động.

Trong tay đệ tử đi ra ngoài dọn dẹp yêu thú Hợp Thể kỳ cầm hai cái khiên khổng lồ, dù sao thì an toàn vẫn là trên hết.

“Đúng rồi, để cho đệ tử trận pháp nhất đạo xây dựng Truyền Tống Trận ở giữa đảo Ẩn Linh và đảo Cửu Phượng, sau này, đảo Cửu Phượng chính là đối tượng hỗ trợ trọng điểm của chúng ta.” Từ Phàm cảm nhận được công đức khí vận chậm rãi hội tụ trên người mình.

Điều đáng nói là Từ Phàm cũng không phải quá để ý đến công đức khí vận hội tụ trên người, nhưng sau khi tiêu hao công đức khí vận để phát huy vài lần thần thông đại uy năng, trực thán chân hương.

Lúc Vương Vũ Luân gặp nạn đã sử dụng thần thông để đảo ngược thời gian tuổi thọ của mình, còn giúp Lý Tinh Từ thoát khỏi thuật cầu vận trong Hư Vô Chi Giới, đều được giúp rất nhiều.

Đảo Cửu Phượng, Phượng Trường Ninh đang tu luyện đột nhiên nghe được báo cáo của Tiểu Linh.

“Ẩn Linh môn tới đây làm lĩnh cư với chúng ta?” Mắt Phượng Trường Ninh lóe lên một tia tình cảm phức tạp.

“Đúng vậy, Đại trưởng lão chủ nhân chuyển toàn bộ đảo Ẩn Linh qua.”

“Thật lợi hại.” Tiểu Linh vây quanh Phượng Trường Ninh nói.

Phượng Trường Ninh ngừng tu luyện, đứng dậy nói: “Đi, chúng ta đi chào hỏi một chút,”

“Đừng nóng vội, một lát nữa sẽ có đệ tử Ẩn Linh môn đến đây bố trí Truyền Tống Trận, đến lúc đó ngươi trực tiếp truyền tống qua.”

“Dù sao ven biển cũng rất nguy hiểm.” Tiểu Linh nói.

“Vậy chúng ta đi nghênh đón đệ tử Ẩn Linh môn đó.” Phượng Trường Ninh nói, nàng chắc chắn vị Đại trưởng lão thần bí khó lường kia sẽ không vô duyên vô cớ chuyển tông môn đến đây.”

“Trường Ninh tỷ tỷ, ba vị đệ tử Ẩn Linh môn đề nghị đi vào trong đảo Cửu Phượng.” Tiểu Linh nói.

Sau khi nghe được Tiểu Linh nói, Phượng Trường Ninh có chút ngoài ý muốn, theo suy nghĩ của nàng, toàn bộ Cửu Phượng đảo đều là thế lực phụ thuộc Ẩn Linh môn.

Theo lẽ thường, thượng tông đệ tử đến thăm hỏi mà thông báo cho ngươi thì đó chính là tôn trọng ngươi.

Đề nghị là được dùng giữa những người ngang cấp.

“Cho mời ba vị thượng tông đệ tử.”

Phượng Trường Ninh cũng ngồi trên Linh thuyền bay về hướng ba vị đệ tử.

“Ẩn Linh môn, đệ tử trận pháp nhất đạo, bái kiến Các chủ Cửu Phượng Các.” Ba vị đệ tử hành lễ nói, trong lời nói không hề có chút mất kiên nhẫn nào.

“Ba vị thượng tông đệ tử khách khí.” Phượng Trường Ninh vội nói.

“Chúng ta nhận lệnh của Đại trưởng lão đến đảo Cửu Phượng xây dựng Truyền Tống Trận, nếu như Các chủ có yêu cầu gì nơi xây dựng Truyền Tống Trận cứ nói với chúng ta, chúng ta sẽ giúp ngươi xây dựng thật tốt.” Đệ tử dẫn đầu nói.

Chương 328: Tiểu thế giới bi thảm

Nghe được lời đệ tử Ẩn Linh Môn nói, Phượng Trường Ninh vô cùng mừng rỡ. Nếu như có thể thiết lập truyền tống trận, vậy đảo Cửu Phượng của nàng có thể phát triển nhanh hơn nữa rồi.

“Đa tạ thượng tông đệ tử.” Phượng Trường Ninh nói lời cảm ơn.

“Các chủ khách sáo rồi.”

Sau đó, dưới chỉ thị của Tiểu Linh, ba đệ tử tu luyện pháp trận nhất đạo tại đảo Ẩn Linh bắt đầu thiết lập truyền tống trận.

Lúc này, một vị đệ tử lấy ra một chiếc nhẫn không gian đưa cho Phong Trường Ninh.

“Các chủ, đây là Tụ Linh Châu mà Đại trưởng lão dặn ta đưa cho ngươi, còn Tụ Linh Trận Bàn này, ngươi có thể đặt ở nơi ngươi cần.”

“Thay ta cảm ơn Đại trưởng lão.” Phong Trường Ninh nhận lấy nhẫn không gian nói.

Lúc này, một truyền tống trận cỡ trung đã thiết lập xong.

“Các chủ vẫn nên tự nói với Đại trưởng lão đi.” Đệ tử dẫn đầu cười nói.

Phong Trường Ninh gật đầu, bước từng bước vào truyền tống trận.

Truyền tống trận tại đảo Ẩn Linh tọa lạc trên một bãi cát.

Truyền tống trận chợt loé linh quang, Phong Trường Ninh bước ra khỏi truyền tống trận.

“Phượng Các chủ, mời lên đây trò chuyện.” Giọng Từ Phàm vang lên.

Nhìn theo hướng âm thanh, Phong Trường Ninh mới thấy được Từ Phàm đang ở trong lương đình phía xa thưởng thức cảnh biển.

“Tinh thần Đại trưởng lão thật tốt.”

Bóng dáng Phong Trường Ninh xuất hiện trong lương đình.

Từ Phàm quay đầu nhìn thoáng qua Phong Trường Ninh, cười nói: “Xem ra truyền thừa Các chủ đạt được còn lợi hại hơn so với trong tưởng tượng của ta.”

Ở trong mắt Từ Phàm, phía sau Phong Trường Ninh có một vòng bảo cái khí vận công đức nhạt đang ngưng tụ. Mặc dù rất mỏng manh, không chịu nổi một cái chạm nhẹ, nhưng đây cũng đã được coi là tiến dần từng bước, nhận được sự đồng ý của Thiên Đạo.

Có một bảo cái khí vận công đức, trừ khi là có loại thù không đội trời chung kia, nếu không sẽ không sinh ra sát ý với nàng. Đây cũng là sự bảo hộ đặc thù của Thiên Đạo với một mạch này.

“Vẫn còn kém rất xa so với Đại trưởng lão.” Phong Trường Ninh cúi đầu nói.

“Ha ha, Ninh các chủ đừng so sánh với ta chứ.” Từ Phàm cười nói.

“Lần này ta mang theo tông môn tới, mục đích chủ yếu là muốn tiến hành bồi dưỡng Cửu Phượng Các hoặc là nói vương triều Cửu Phượng các ngươi, trên toàn phương diện.”

“Tất nhiên, ngươi yên tâm, ta không có ý định cướp đoạt thế lực của ngươi. Đơn giản chỉ là khí vận công đức ngươi chia cho ta thật sự dùng quá tốt, cho nên ta mới tới đây tăng tốc giúp ngươi.”

“Cảm ơn sự giúp đỡ của Đại trưởng lão dành cho Cửu Phượng Các.”

“Bình đẳng cùng có lợi thôi. Đúng rồi, Sư Triển vẫn chưa quay về sao?” Từ Phàm hỏi. Lúc vừa tới đảo Ẩn Linh, hắn không liên lạc được với Sư Triển.

Nói tới Sư Triển, trên mặt Phong Trường Ninh lộ ra một chút lo âu.

“Khoảng thời gian trước, Sư Triển có nói là phát hiện một tiểu thế giới hoàn chỉnh ở biển Vô Tận, sau khi ra ngoài thì cũng chưa từng trở về.”

“Đại trưởng lão có thể hỗ trợ tìm một chút hay không?” Phong Trường Ninh hỏi.

“Phương hướng đại khái?” Từ Phàm trong mắt lóe lên một tia kinh hỉ, đối với một cái tông môn, bồi dưỡng một tiểu thế giới hoàn chỉnh, về sau giá trị vô tận.

“Cự ly ước chừng bốn vạn dặm về hướng Tây Bắc.”

“Bốn vạn dặm? Đây không phải là muốn chết sao?” Từ Phàm cau mày nói. Mặc dù nơi đó mới tiến vào vùng biển sâu, nhưng đối với một Nguyên Anh Kỳ mà nói thì đó cũng coi là vùng cấm địa cửu tử nhất sinh.

“Hắn cũng là vì ta.” Phong Trường Ninh cúi đầu nói.

“Đã rõ, ta sẽ phái người tìm kiếm.” Từ Phàm nói.

Theo như Từ Phàm, tiểu thế giới hoàn chỉnh chính là loại tiểu thế giới như chỗ Hàn Thiên tôn, ý chí Thiên Đạo hoàn thiện. Thế nên, mỗi tu sĩ có thể phi thăng tại thế giới Trung Thiên đều thuộc cấp bậc thiên tài.

Rất nhiều tông môn đại phái sau khi tìm được tiểu thế giới hoàn chỉnh, đều sẽ biến nơi đó thành nơi sản xuất đệ tử hậu bối thiên tài cho tông môn.

“Được rồi, nói chính sự. Sau này Ẩn Linh Môn ta ra người ra lực, không kể đại giới toàn lực giúp ngươi phát triển Cửu Phượng Các. Về phần có thể phát triển đến một bước nào, thì đành phải xem tạo hóa của ngươi.” Từ Phàm nói ra mục đích duy nhất gọi Phong Trường Ninh đến.

“Ta ở đảo Ẩn Linh bao lâu thì giúp ngươi bấy lâu.”

“Cảm ơn Đại trưởng lão.”

Sau đó lại hàn huyên thêm một vài chuyện nhỏ nhặt, Phong Trường Ninh hành lễ cáo lui.

“Nếu như Phong Trường Ninh này thật sự có thể thừa dịp loạn lạc phát triển lên, vậy thật sự có thể kiếm bộn rồi.” Từ Phàm nhìn về hướng Phong Trường Ninh rời đi nói.

“Bồ Đào, đáy biển ở vùng biển này có linh khoáng gì?” Từ Phàm hỏi. Đây cũng là chuyện hắn quan tâm nhất.

“Trước mắt đã phát hiện được, mạch khoáng trọng thiết, mạch linh khoáng lân đồng, bãi hắc linh ngọc trai cỡ lớn, mạch khoáng đá thạch anh đen…”

Nghe Bồ Đào báo cáo, Từ Phàm híp mắt nở nụ cười.

“Không tệ. Mặc dù chỉ là mạch khoáng bình thường, nhưng vẫn tốt hơn mạch khoáng linh thiết nhiều.”

“Toàn lực khai thác. Chờ ta thiết kế mấy loại pháp bảo, bắt đầu khởi động dây chuyền sản xuất pháp bảo.”

“Đúng rồi, mấy loại mạch khoáng này khai thác nhiều một chút, đưa đến chỗ Sa sư huynh.” Từ Phàm còn nói thêm.

“Đã rõ.”

Sau khi Từ Phàm sắp xếp mọi chuyện xong xuôi thì bắt đầu đi dạo phía trước chủ phong trên đảo Ẩn Linh.

“Lão quy, lần này ngươi hài lòng không?” Từ Phàm nhìn Thiên Cát Quy đang hưởng thụ linh dịch Thiên Thanh cọ rửa hói.

“U u ~”

“Ngươi cảm thấy có thể ở đây dưỡng lão?”

“Ngươi mới bao nhiêu tuổi?” Từ Phàm nhìn con Thiên Cát Quy được xem là còn chưa đến kỳ ấu sinh ở Linh Quy giới nói.

“U u ~”

“Chủng tộc các ngươi, từ khi sinh ra liền bắt đầu tìm nơi có thể chờ đợi cái chết.”

“Cũng phải, đúng là rất phù hợp với đặc tính của chủng tộc các ngươi.” Từ Phàm nói xong thì đi về hướng đảo Vệ Tinh.

Lúc này, một đám Ngũ Linh Minh Hầu đang ôm nhau thành một đoàn kêu thê thảm để ngăn đòn roi của Xuyên Sơn Giáp.

“Chủ nhân, ngài đã tới.”

Xuyên Sơn Giáp nhìn thấy Từ Phàm tới, lập tức thu roi trong tay lại, chạy tới bên cạnh Từ Phàm.

“Bọn nó sao vậy?” Từ Phàm hỏi. Đây là lần đầu hắn thấy Xuyên Sơn Giáp dùng roi đánh hung ác đến vậy.

“Lúc Yêu tộc kia vừa xuất hiện, đám Ngũ Linh Minh Hầu này vậy mà lại reo hò lên, cảm thấy chính mình giống như được cứu.”

“Nếu không phải đám Ngũ Linh Minh Hầu này còn hữu dụng với chủ nhân, ta thật sự có thể dùng roi quất chết bọn nó.” Xuyên Sơn Giáp tức giận bất bình nói.

“Dù sao cũng mới tới không bao lâu, sau này là tốt rồi.” Từ Phàm vỗ vai Xuyên Sơn Giáp nói.

“Gần đây ta cần dùng con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ kia, ngươi đừng đả thương nó.” Từ Phàm nói. Hắn muốn dùng con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ kia, đi tìm tiểu thế giới đã khiến Sư Triển mất tích.

“Đã rõ.” Xuyên Sơn Giáp bảo đảm nói.

Ba ngày sau, Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ biến thành dáng vẻ của Từ Phàm, bay về hướng nơi mà Phong Trường Ninh đã chỉ ra.

Đáy biển Vô Tận, Từ Phàm khống chế Ngũ Linh Minh Hầu biến thành một con cá kiếm, bơi về những nơi có điểm đáng ngờ.

“Không hổ là Hợp Thể kỳ. Linh lực này, sức bật này, vận chuyển linh lực này thật cảm thấy trôi chảy vô cùng.” Cảm giác bây giờ của Từ Phàm chính là, đang lái quen một chiếc Xiali second-hand, đột nhiên lại được đổi thành Audi, ngoại trừ thoải mái thì vẫn là thoải mái.

Vào lúc này, Từ Phàm trông thấy ở nơi xa có một con hỗn huyết Giao Long đang nấp ở nơi sâu nhất dưới đáy biển, bên ngoài có chút tối đen càng làm Từ Phàm nhìn không rõ.

Lúc này, cá kiếm lắc mình biến hoá, biến thành một giọt nước biển, trôi về phía hỗn huyết Giao Long.

“Ông trời của ta ơi, tiểu thế giới này cũng quá xui xẻo rồi. Ngay cả thông đạo đến thế giới Trung Thiên cũng bị một con hỗn huyết Giao Long Hợp Thể Kỳ trông coi.”

“Đây còn không phải là, bay lên một người, liền răng rắc một người.” Từ Phàm cạn lời nói.

Nhưng vào lúc này, giữa thông đạo nơi hỗn huyết Cự Long cuộn tròn lóe lên linh quang, một vị tu sĩ Luyện Thể Hóa Thần Kỳ xuất hiện bên trong thông đạo.

“Thượng Giới, bản tọa tới đây.” Luyện Thể tu sĩ phấn khích hô lớn.

Lúc này, chỉ thấy con hỗn huyết Giao Long này khẽ ngẩng đầu, mở ra cái miệng to như chậu máu, trực tiếp nuốt tu sĩ Luyện Thể Hóa Thần

Kỳ xuống bụng.

“Rôm rốp ~”

Từ Phàm còn chưa kịp ra tay, người đã không còn nữa rồi.

Một lát sau, hỗn huyết Giao Long phun ra một đống quần áo và mấy món pháp bảo.

Từ Phàm đến gần xem thử. Trong một hố sâu, tất cả đều là phế khí pháp bảo của tu sĩ từ bên dưới phi thăng lên đây.

“Thật là bi thảm, một chút cơ hội cũng không có.”

Chương 329: Phi thăng giả trong tiểu thế giới

Sau khi xác minh rõ ràng tình huống, Từ Phàm trực tiếp hiện thân, cứ như vậy mà nhìn hỗn huyết Giao Long.

“Gào ~”

Hỗn huyết Giao Long chỉ khẽ liếc nhìn Từ Phàm do Ngũ Linh Minh Hầu biến thành một cái, khinh thường rống lên một tiếng.

Ý nghĩa phiên dịch dựa theo thú ngữ, chính là cút.

Lúc này, Từ Phàm đang khống chế Ngũ Linh Minh Hầu tại đảo Ẩn Linh, khóe miệng khẽ nhếch lên.

Xe tốt lúc vừa lái phải trải qua thực luyện. Tốc độ cực hạn mới là tượng trưng cho một chiếc xe tốt.

Nhìn hỗn huyết Giao Long đang cuộn tròn nằm phía trước, Từ Phàm chỉ cảm thấy bên tai mình đang vang lên tiếng nhạc kinh điển của môn đua xe Drag. (Deja Vu ~)

Lúc này, vô số băng nhận ngưng tụ bên cạnh Từ Phàm do Ngũ Linh Minh Hầu biến thành, chậm rãi xoay tròn hội tụ thành gió lốc, bay về phía hỗn huyết Giao Long.

“Gào ~”

Hỗn huyết Giao Long vốn đang uể oải lập tức phẫn nộ, đứng dậy lao đến chỗ Từ Phàm, những nơi đi qua đều tạo thành một đường hàn băng viên kính.

“Thần thông: Băng nhận.”

“Thần thông: Khải linh.”

Ở giữa vòi rồng khổng lồ được hình thành từ băng nhận Từ Phàm ngưng tụ đã tạo thành khu vực trống.

Hai con thuỷ xà khổng lồ dài mấy trăm mét ngưng tụ bên người Từ Phàm. Sau khi trong mắt có thần trí do được hắn điểm hoá, liền xông về phía hỗn huyết Cự Mãng.

“Đùa giỡn triệu hoán lưu cũng không tệ.” Từ Phàm cười rất thoải mái.

Khống chế một con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ, nếu ngay cả yêu thú Hợp Thể Kỳ cũng đánh không lại thì tư chất tuyệt đỉnh này của hắn cái này cũng không cần tồn tại nữa.

Nói xong Từ Phàm lại điểm hoá ra một đám Thực Nhân Ngư Nguyên Anh Kỳ.

Cảm nhận được loại kia cảm giác mượt mà thông thấu kia khi Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ thi triển thần thông, khóe miệng Từ Phàm có chút cong lên.

“Yêu thú Hợp Thể Kỳ thế này, ta còn có thể đánh thêm hai con nữa.”

Ngay lúc hỗn huyết Giao Long bị hai đầu Thủy Xà cùng một đám Nguyên Anh kỳ Thực Nhân Ngư quấy rối đến mức không thể chịu phiền nổi, ngoài mấy trăm dặm lại truyền đến hai tiếng gào thét kinh người.

Hai con yêu thú đỉnh cấp hỗn huyết Giao Long Hợp Thể Kỳ lao nhanh về hướng Từ Phàm.

“Mẹ kiếp, không ngờ thật sự là tới rồi.” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Ta cảm thấy thông đạo này có lẽ là đồ tổ truyền nhà các ngươi.” Từ Phàm cảm nhận được khí thế của hai con hỗn huyết Giao Long nơi xa nói.

“Một nhà lớn bé cùng nhau lên trận, ngươi coi ta dễ bắt nạt vậy à?”

“Bồ Đào, canh chừng Trấn Yêu Tinh, chuyện nhỏ này cứ để ta là được.”

“Tuân lệnh.” Bồ Đào đáp.

Lúc này, tại thông đạo vốn đang được hỗn huyết Giao Long trấn giữ lóe lên ánh sáng nhàn nhạt, một thiếu niên Hóa Thần sơ kỳ xuất hiện tại cửa thông đạo.

Thiếu niên cảm nhận được áp lực dưới đáy biển, cau mày nói: “Đây chính là thượng giới sao? Sao lại ở trong một vùng biển.”

Nói xong bắt đầu nhìn chung quanh, giống như đang tìm thứ gì đó.

“Thiết Thạch đạo hữu đi đâu rồi?”

Đúng lúc này, một giọng nói truyền đến.

“Tiểu tử, muốn chết phải không? Nhanh tìm một chỗ trốn đi.” Từ Phàm truyền âm nói.

May là Từ Phàm đã kéo chiến trường ra xa, nếu không thì hỗn huyết Giao Long kia có thể thuận miệng được thêm bữa ăn rồi.

Thiếu niên cảm nhận được dư âm từ cuộc chiến giữa hỗn huyết Giao Long và đám triệu hoán thú kia của Từ Phàm, sợ đến mức chạy trốn đến nơi thật xa.

Lúc này, trên bầu trời nơi xa rơi xuống hai cột sáng, trực tiếp xuyên qua mặt biển xuống đáy biển, hai con hỗn huyết Giao Long đến đây trợ giúp bị nổ nát đầu, không kịp giãy dụa một chút nào.

“Gàooo ~”

Hỗn huyết Giao Long nhìn thấy, cảm nhận được song thân mình đã bị giết, ngửa mặt lên trời bắt đầu kêu khóc.

“Tiểu gia hỏa, đừng nóng vội, một lát nữa đưa ngươi đến gặp thân nhân của ngươi.”

Từ Phàm lại điểm hóa ra mấy con Thủy Xà Luyện Hư Kỳ, đánh về phía hỗn huyết Giao Long.

Lúc này, thiếu niên trốn chạy thục mạng kia xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Vãn bối Lâm Ngự Phong, gặp qua tiền bối.” Thiếu niên hành lễ nói.

Từ Phàm đang xem triệu hoán thú do chính mình điểm hóa ra biểu diễn, nhàn nhạt nói: “Vận khí của ngươi không tệ. Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngươi là tu sĩ đầu tiên trong tiểu thế giới các ngươi sống sót ra được trong mấy ngàn năm nay.”

“Lời này của tiền bối giải thích ra sao?” Thiếu niên khó hiểu hỏi.

“Trước đó hỗn huyết Giao Long kia vẫn luôn canh giữ ở con đường mà các ngươi phi thăng phải đi qua. Phi thăng một người ăn một người, phi thăng một đám ăn một đám.” Nói xong, Từ Phàm còn thở dài một hơi.

“Chẳng lẽ lời tu sĩ Nguyên Anh Kỳ kia nói là sự thật sao?” Thiếu niên cau mày nói.

Lúc hắn sắp phi thăng, toàn bộ Tu Tiên giới đột nhiên lưu truyền ra một tin tức.

“Thông đạo phi thăng lên thượng giới bị một con Giao Long trấn giữ. Nó sẽ ăn hết tất cả tu sĩ phi thăng lên.”

Từ Phàm nghe thiếu niên nói liền biết, tên Sư Triển kia chưa chết.

Lúc này, hỗn huyết Giao Long rên lên một tiếng liền chết đi trong vòng vây công củaThủy Xà và Thực Nhân Ngư.

Mấy con rối dưới nước bơi tới, kéo thi thể của hỗn huyết Giao Long đi.

Từ Phàm đi vào cửa thông đạo, bắt đầu khắc pháp trận, để nó kết nối với truyền tống trận trên đảo Cửu Phượng, để những người phi thăng phía sau kia trực tiếp truyền tống đến đảo Cửu Phượng.

“Được rồi, tiểu tử, đừng đi theo ta nữa. Từ nơi này bay về hướng đông nam mười vạn dặm là sẽ tiến vào Tu Tiên giới, nơi đó có tất cả những gì ngươi muốn biết.” Từ Phàm liếc qua thiếu niên ở phía sau nói.

“Cảm ơn tiền bối đã chỉ điểm.” Thiếu niên hành lễ nói.

“Đúng rồi, nếu muốn biết toàn diện về Tu Tiên giới này, cách mấy vạn dặm về hướng đông nam có một đảo lớn, tên là đảo Cửu Phượng, trên đó có một tông môn, tên là Cửu Phong Các. Có thể làm một người cung phụng ở nơi đó, chính ngươi sẽ đạt được tin tức ngươi muốn.”

Từ Phàm nghĩ một lúc rồi nói. Hắn kết nối thông đạo giới này đến Cửu Phượng đảo cũng nằm trong ý này.

“Cảm ơn tiền bối đã nhắc nhở.” Thiếu niên lần nữa hành lễ nói, sau đó bay về hướng Từ Phàm đã chỉ điểm.

Sau khi nhìn thấy thiếu niên rời đi, Từ Phàm gọi ra một con rối Hóa Thần Kỳ, để nó nhảy vào trong thông đạo tiểu thế giới.

Sau khi làm xong tất cả mọi việc liền trực tiếp thông qua truyền tống trận tại cửa thông đạo về đảo Cửu Phong.

Từ Phàm tìm tới Phong Trường Ninh, đem chuyện thông đạo tiểu thế giới nói cho nàng một lần, lại nói ra ý nghĩ giữ lại những phi thăng giả kia.

“Cảm ơn Đại trưởng lão, chuyện này giao cho ta là được.” Phong Trường Ninh gật đầu nói, trong lòng thì lại nghĩ làm sao để giữ những phi thăng giả kia lại.

Hai con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ cầm trong tay Thái Tâm Cự Thuẫn xuất hiện trước mặt Phong Trường Ninh.

“Hai con rối Hóa Thần Kỳ này về sau sẽ theo ngươi, nhằm lay động những phi thăng giả truyền tống tới từ tiểu thế giới kia.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Sau khi mọi chuyện xong xuôi, Từ Phàm thu về tâm thần trên người Ngũ Linh Minh Hầu.

“Cơ hội đã cho ngươi, chỉ xem ngươi nắm chắc ra sao.” Từ Phàm nhìn mặt biển sóng cuộn mãnh liệt phía xa nói.

Lúc này, phía trên cự hồ mười vạn dặm tại tiên thành Lâm Sâm, một thiếu nữ đang quan sát mặt hồ trống trơn này.

“Một hòn đảo lớn như vậy sao lại không thấy?” Thiếu nữ nghi ngờ nói, trong mắt chợt lóe thất vọng.

“Chiêm chiếp ~”

Một con Thần Điểu Thanh Huyền ở bên cạnh thiếu nữ nhẹ nhàng kêu một tiếng.

“Ta đã biết, bây giờ đi thôi.” Thiếu nữ nói xong liền đứng lên lưng

Thần Điểu, hóa thành một đạo thanh sắc độn quang bay về nơi xa.

“Phu quân đi đâu rồi ~” Thiếu nữ thất vọng nói.

Từ Phàm đang ở trên đảo Ẩn Linh trên biển Vô Tận phía xa đột nhiên ngẩng đầu nhìn về hướng đại lục trung tâm, lẩm bẩm nói: “Luôn cảm thấy hình như đã quên chuyện quan trọng nào đó.”

“Từ đại ca, đi biển câu cá không?” Vương Vũ Luân cầm một cái cần câu nói. Từ sau khi trải qua một vòng ranh giới đại nạn, hắn liền nghĩ thông suốt, trở nên cá mặn hơn cả Từ Phàm.

Chương 330: Hải Châu

Ở trên mặt biển của biển Vô Tận cách đảo Ẩn Linh không xa, một chiếc thuyền linh đang phiêu lãng theo gió.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân đang câu cá trên thuyền linh.

“Sao ngươi không đi cùng nàng dâu của ngươi đi.” Từ Phàm cầm cần câu nói.

“Gần đây cô ấy đang bế quan tu luyện.” Vương Vũ Luân đang cầm cần câu, thong thả nói.

“Lại phát sầu vì chuyện gì, và tôi lại bị ép buộc trong giấc mơ của mình.” Từ Phàm cười nói.

“Không có, ta chỉ cảm thấy sau khi dạo quanh Quỷ Môn Quan một vòng, thì đột nhiên cảm thấy tu luyện không có ý nghĩa gì nữa.”

Dáng vẻ của Vương Vũ Luân giống như không cầu gì nữa, thoạt nhìn lại có chút giống dáng vẻ của cao tăng đắc đạo.

“Thiếu niên, ngươi đánh mất giấc mơ rồi.”

“Mơ mộng cái rắm.” Vương Vũ Luân bĩu môi.

“Thà chết còn hơn sống, con trai ngươi còn chưa thành gia lập thất mà ngươi đã nghĩ rút lui rồi, sao có thể như thế được?”

Từ Phàm nói xong thì nâng sào tre lên. Một con tôm hùm biển sâu dài hai mét đã được câu lên, vẩy khô rồi rồi trực tiếp quăng tôm hùm biển sâu vào khoang thuyền của thuyền linh. Bên trong có một con rối mỹ thực chuyên biệt, có thể chế biến tôm hùm biển sâu thành nhiều món ngon.

Lúc này, cần câu của Vương Vũ Luân cũng mắc câu. Hắn nâng sào tre lên thì thấy đó là một con trùng biển sâu nhiều chân, chẳng những trông ghê tởm mà còn có mùi hôi.

“Thật xui xẻo.” Vương Vũ Luân nói xong thì muốn ném trùng biển sâu nhiều chân xuống biển.

“Chờ đã.” Từ Phàm híp mắt nói.

Trùng biển sâu nhiều chân bị quăng vào xuống biển lại được Từ Phàm xách về. Bởi vì hắn cảm nhận được trong cơ thể con trùng này có một cỗ linh lực kỳ lạ.

Trùng biển sâu nhiều chân dài một thước bị Từ Phàm khống chế trong không trung, từ từ phân giải, một hạt châu có kích thước bằng một viên bi-a có linh quang sáng lấp lánh, bay lơ lửng giữa không trung, rồi từ từ rơi vào tay Từ Phàm.

“Thiên Linh Châu, vận khí này của ngươi đúng là không có gì sánh được.” Từ Phàm đưa Thiên Linh Châu cho Vương Vũ Luân và nói.

“Đưa cho ta làm chi, có phải ta phát hiện ra đâu.” Vương Vũ Luân nói, hắn không chút kích động nào khi phát hiện ra bảo vật.

“Thiên Linh Châu có thể hấp thụ linh lực từ trong hư không vô tận. Mang theo nó trên người cũng giống như Linh Hải, đan điền thứ hai, dùng vào Tụ Linh Trận. Nó có thể khiến Tụ Linh Trận hấp thụ linh lực tăng gấp mấy lần.”

“Hơn nữa, nếu như có luyện khí, cũng có cơ hội làm cho nó……”

Từ Phàm nói rất nhiều về chỗ tốt của Thiên Linh Châu.

“Cầm đi, chúng ta còn phân ta ngươi làm gì. Không phải ngươi đang muốn tăng cường Tụ Linh Trận của tông môn sao? Cầm lấy dùng đi.” Vương Vũ Luân vung lưỡi câu một lần nữa, tiếp tục câu cá.

“Được rồi.” Từ Phàm gật đầu nói, giữa huynh đệ với nhau không nói lời khách sáo.

Sau khi hai người câu cá một buổi sáng, đến giữa trưa thì về Ẩn Linh Môn.

Từ Phàm xuất hiện trong không gian Tụ Linh của Ẩn Linh Môn, trong tay cầm Thiên Linh Châu nhẹ nhàng ném lên không trung.

Thiên Linh Châu trực tiếp xuất hiện ở giữa ba đạo khí Tụ Linh Châu, một đạo pháp trận Tụ Linh mới được hình thành.

Thác linh dịch Thiên Thanh trên hồ Linh Dịch đột nhiên tăng lưu lượng lên nhiều lần, toàn bộ hồ Linh Dịch thiếu chút nữa đã không chịu nổi.

“Chủ nhân, phải chăng là bắt đầu bổ sung năng lượng cho tông môn?” Giọng nói của Bồ Đào vang lên đúng lúc.

“Xông lên đi, sau khi lấp đầy thì suy nghĩ nên đi chỗ nào nhìn xem.” Từ Phàm cười nói. Trong lòng hắn không khỏi cảm thán vì sự vĩ đại của huynh đệ mình.

“Nếu linh khí đã nhiều, vậy thì sẽ mở thêm vài dây chuyền sản xuất nữa.”.”.”

“Tuân lệnh.”

Luyện Khí phong, Sa Điêut đang phân tích đống linh khoáng vừa mới khai thác trước mặt.

“Sư phụ, còn chưa có manh mối gì sao?” Một vị đệ tử của Luyện Khí phong nói.

“Miễn cưỡng thì có thể luyện chế ra, nhưng mà chỉ có thể coi là không đạt yêu cầu.” Sa Điêu lắc đầu nói. Từ lúc nhận được nhiệm vụ do Từ Phàm giao, hắn đã bắt đầu công thành.

Luyện ra vài loại hợp kim nhưng hắn cũng không quá hài lòng.

“Sa sư huynh.”

Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Sa Điêu.

“Đại trưởng lão đến rồi, mời ngồi.”

“Thanh Linh, châm trà.” Sa Điêu nói.

“Sa sư huynh, mấy loại linh khoáng này này có thể dung hợp được không?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể được, nhưng không thể đáp ứng được độ cứng mà đại trưởng lão yêu cầu.” Sa Điêu lắc đầu nói.

Từ Phàm đã gửi tất cả các linh khoáng siêu lớn được tìm thấy xung quanh đảo Ẩn Linh cho Sa Điêu, muốn nhờ hắn hỗ trợ chế tạo ra đạo hợp kim có linh tính và độ cứng đều siêu cao, dùng để thay thế trận bàn Linh Thiết dưới đáy đảo Ẩn Linh.

“Hợp kim nghiên cứu ra hiện tại chỉ có đạo linh tính đạt được yêu cầu của đại trưởng lão, độ cứng chỉ mạnh hơn một chút so với Linh Đài.”

“Sa sư huynh, không cần phải sốt ruột, Sau khi tìm ra nhiều linh khoáng hơn trong tương lai, ta đoán sẽ tốt hơn một chút.” Từ Phàm cười nói.

“Được rồi, gần đây ta gấp rút luyện chế ra chiếc tiểu hải châu kia, hy vọng sẽ giúp được cho tông môn.” Sa Điêu nói.

Nghe những lời này của Sa Điêu, ánh mắt Từ Phàm sáng lên. Khi phú bà và đồ đệ thông minh kia đi, hình như đã để lại một chiếc hải châu trong bảo khố.

“Vậy làm phiền Sa sư huynh rồi.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, hắn xin cáo lui với Sa Điêu, đi đến nhà bảo khố.

Không bao lâu sau, Từ Phàm bước ra khỏi bảo khố với một kiện pháp bảo hành cung..

Trên đảo Vệ Tinh, con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể kỳ kia vừa trở về không lâu đã bị Từ Phàm gọi tới.

Trên biển, bên ngoài đảo Ẩn Linh.

“Ầm ~”

Một chiếc hải châu dài 30.000 mét xuất hiện trên biển.

“Trông tốt hơn một chút so với thuyền Phù Thiên đó.”

“Cũng được, nhưng mà phó pháo thì ít hơn một chút.” Sa Điêu vừa nghe nói Từ Phàm muốn thử điều khiển hải châu, hắn cũng đi theo.

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên cũng vội vàng chạy tới.

“Sư phụ, đây có phải là hải châu của thê tử tứ sư đệ không?” Từ Cương vừa nhìn hải châu vừa khà khà nói.

“Đúng vậy, hôm nay mới nhớ ra, liền lấy ra nhìn thử.” Từ Phàm cười nói.

Mọi người trèo lên hải châu, con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể kỳ đã đi vào lõi động lực của hải châu, muốn điều khiển hải châu thì phải có quyền hạn, ở Tu Tiên Giới gọi là nhận chủ tạm thời.

Lúc này, một đạo linh dịch trụ hạ xuống từ trên trời, xuyên vào lõi động lực của hải châu.

Ngay tức khắc cả hải châu giống như sống lại.

“Sư phụ, đây là?” Từ Nguyệt Tiên nhìn cột sáng tiếp tục chuyển vận linh dịch cho lõi động lực của hải châu.

“Ồ, đây là linh dịch thay thế cho linh thạch. Phương thức chuyển vận hiện tại có hơi thô và điên cuồng, ta sẽ thay đổi nó sau.”

Hiện Từ Phàm đang sử dụng linh dịch cho Tụ LInh Trận thay thế cho linh thạch, hiệu quả và tiết kiệm năng lượng.

“Được rồi.”

Trong mắt mọi người, dùng linh thạch vẫn tiện hơn một chút.

“Đi ra khỏi phạm phi linh dịch chuyển vận vào Tu Linh Trận thì sao đây?” Sa Điêu hỏi.

“Trong cự ly ngắn trực tiếp chuyển vận linh dịch, trong khoảng cách xa thì dùng Truyền Tống Trận truyền tống linh dịch đến lõi động lực.” Từ Phàm cười, hắn cảm thấy ý tưởng này tuyệt đối chưa có ai từng nghĩ đến trước đây.

“Thế còn vị trí của Truyền Tống Trận thì sao?” Sa Điêu có chút kích động nói, một Luyện Khí Sư tốt nhất định là một Trận pháp Đại Sư tốt.

Khi lần đầu tiên hắn học cách vẽ Truyền Tống Trận, hắn cũng đã nghĩ về vấn đề này.

“Cái này hơi phức tạp chút. Ngươi xem một chút phù văn của Truyền Tống Trận trong ngọc giản này đi.”

Từ Phàm đưa cho Sa Điêu một miếng ngọc giản, trên đó là Truyền Tống Trận có thể di chuyển song phương.

Từ lúc hắn học được Truyền Tống Trận, hắn đã suy luận ra Truyền Tống Trận có thể di chuyển qua lại. Bây giờ nó đã tiến hóa thành phiên bản có kết nối tín hiệu vô hạn. Miễn là có tín hiệu ở cả hai phía của Truyền Tống Trận là có thể truyền tống, Tọa độ được cập nhật ngay lập tức.

Chương 331: Thông đạo hai giới trên mặt biển

Sa Điêu dùng thần niệm để xem nội dung trong ngọc giản.

“Thật thần kỳ!” Sa Điêu giống như một thiếu niên giải được vấn đề số học khó.

“Chuỗi phù văn Truyền Tống Trận này của Đại trưởng lão quả thật là tuyệt không thể tả.” Sa Điêu nói một cách say sưa.

“Được rồi, về lại từ từ nghiên cứu tiếp, khi đã hiểu rõ hoàn toàn thì lại tìm ta lấy Truyền Tống Trận phiên bản tiếp theo.” Từ Phàm cười nói, hào phóng một phen, cảm giác thật thoải mái.

Trước ánh mắt sùng bái của mọi người, Từ Phàm nói: “Đi thôi, hôm nay ta sẽ dẫn các ngươi đi dạo một vòng dưới đáy biển Vô Tận.”

Lúc này, Phong Trường Ninh cũng đã xuất hiện trên hải châu.

“Mọi người đủ cả rồi, chúng ta xuất phát thôi.”

Từ Phàm phất tay, trên hải châu xuất hiện hàng trăm con rối, tiến về vị trí đã sắp xếp trước.

Một chiếc hải châu chỉ có thể sử dụng bởi một tu sĩ Hợp Thể kỳ, còn lại phi hành, khởi động chủ pháo, phó pháo, thay đổi phương hướng, điều chỉnh tốc độ chỉ có thể dựa vào những thành viên khác trên thuyền.

Nhưng bây giờ có Bồ Đào, mọi thứ đều có thể giao cho con rối.

Nương theo thân thuyền hải châu hơi run lên, hải châu có chiều dài hơn 3.000 mét bắt đầu từ từ thay đổi phương hướng và giương buồm về phía biển Vô Tận.

Mọi người đứng trên boong hải châu, hóng gió biển.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên có một chút linh cảm.

“Sa sư huynh, ngươi nghĩ xem có thể lắp đặt Truyền Tống Trận một chiều trên hải châu, để truyền tống toàn bộ hải châu đến đó.” Từ

Phàm nói.

“Ngươi nói là như Tiên thành Thượng Tôn.” Sa Điêu nói.

“Đúng.”

“Không có phương tiện truyền tống, muốn làm như vậy, trước tiên chỉ có thể đem truyền tống trận đưa qua đó, hơn nữa làm như vậy linh lực tiêu hao rất lớn.” Sa Điêu vừa nói vừa sờ cằm.

“Được rồi.” Từ Phàm lại nghĩ cách khác.

Lúc này, mặt biển ở đằng xa cuồn cuộn, mấy chục ngàn con yêu thú dưới Luyện Hư kỳ vọt tới chỗ hải châu.

“May mà trong khoang thuyền có đạn pháp phù văn, nếu không tiêu hao linh lực thì quá lãng phí.”

Lúc này, mấy trăm khẩu phó pháo nhô ra từ hai bên thành hải châu.

“Oàng ~~”

Mấy trăm đạo linh quang ầm ầm phóng về phía đàn Thú triều ở phía xa.

Trên mặt biển ở đằng xa giống như một vòng mặt trời đỏ mọc lên, sau đó ầm ầm nổ tung, quét ngang mặt biển.

Sóng lớn cao hàng nghìn mét đánh thẳng vào vòng bảo hộ của hải châu.

“Chủ nhân, toàn bộ hải yêu thú đều đã bị tiêu trừ.” Bồ Đào nói.

“Biết rồi.” Từ Phàm nói loại tình huống này khỏi phải nhìn, yêu thú trong thú triều kia đều đã bị đánh tan thành mẩu vụn, không có giá trị gì cả.

Từ Phàm nhìn về phía xa, đây đã là vùng biển sâu, nếu đi sâu hơn nữa, phỏng chừng sẽ gặp phải yêu thú Đại Thừa kỳ.

“Thả con rối thăm dò dưới nước để xem có gì tốt ở đây không.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ngươi xem.” Đôi mắt Từ Cương lóe lên linh quang, chỉ về phía đằng xa.

Phía xa, một con cá mập hổ răng cưa ước chừng cả cây số lao thẳng về phía hải châu.

Lúc này, Từ Phàm lập tức căng thẳng, thứ đồ chơi này sao lại tới chứ.

“Chuẩn bị chủ pháo!” Từ Phàm nói.

Một ống pháo khổng lồ nhô ra từ pháo đài trên boong của hải châu.

Nhìn thấy ống pháo này, Từ Phàm khẽ thở dài.

“Sư phụ làm sao vậy?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Không có việc gì, chẳng qua là ta cảm thấy trước đây tuổi trẻ không hiểu chuyện.” Từ Phàm thở dài, lần đó trên thuyền Phù Thiên, biết giá cả của một chủ pháo, nhưng sau khi chân chính có hải châu, hắn biết được mình đã hiểu lầm đơn vị linh thạch lúc đó rồi.

Không đợi Từ Phàm cảm thán, toàn bộ thân thuyền rung chuyển, các lỗ pháo thô to của chủ pháp phóng ra ánh lửa.”một phát đạn pháo băng lôi cực kỳ lạnh lẽo phóng về phía con cá voi sát thủ ở phía xa.

“Một pháo này chính là 5 triệu linh thạch nha.” Giọng Từ Phàm run run.

“Đại trưởng lão, có chuyện gì sao?” Sa Điêu tò mò nói.

“Không có việc gì, chỉ là cảm thấy không đáng.”

“Răng rắc~”

Một âm thanh kỳ quái vang lên, tính cả cá voi sát thủ và vùng biển xung quanh vốn đã trở thành một băng vực, nhưng sau đó băng vực trực tiếp bị phá vỡ. Thân thể cá voi sát thủ nâng lên, chạy thục mạng về phía vùng biển đằng xa rồi biến mất trong nháy mắt.

“Chủ pháo này được bắn hơi sớm, nhưng mục đích xua đuổi thì đã đạt được.” Từ Cương đánh giá.

“…”

Vậy là dùng năm triệu linh thạch tát nước à.

Phong Trường Ninh nhìn mặt hồ xa xa, càng sâu sắc nhận ra một vấn đề.

Phương pháp của vương triều phàm trần đã lỗi thời, muốn lấy lại vinh quang năm xưa ở đây thì nhất định phải là vua tài nguyên, nếu không sau này ngay cả pháo cũng đánh không nổi.

“Cập bến tại chỗ, ta cảm giác được vùng biển gần đó hẳn là có đồ tốt.” Từ Phàm nói.

“Bình thường nơi yêu thú tụ tập rất có thể sẽ là nơi tập trung bảo vật.” Sa Điêu nói, Khi còn ở Khuyết Thiên Môn, hắn thường đi cùng thuyền Phù Thiên và có kinh nghiệm đi biển phong phú.

Sau đó Từ Phàm lại thả vô số con rối dưới nước, thăm dò môi trường xung quanh.

Lúc này, mọi người không có việc gì làm, ở trên boong tàu câu cá.

Từ Phàm thấy mực nước biển chung quanh tương đối yên ả, vừa khéo hôm nay thời tiết tốt, vung tay một cái, mọi người liền đốt nướng một chút hải sản.

“Chủ nhân, đây là linh khoáng tìm được ở khu vực xung quanh, là linh bảo.” Một đạo quầng sáng xuất hiện, phía trên là linh khoáng được tìm thấy ở vùng biển chung quanh.

“Không tồi nha, vậy mà lại có một linh khoáng cấp đạo khí cỡ nhỏ.” Sa Điêu sáp lại nhìn quầng sáng nói.

“Huyền Kim cát, cũng được đi, dùng để vẽ Truyền Tống Trận trên hải châu là đủ rồi.” Từ Phàm cười nói, lần này thu hoạch không tồi.

“Khai thác hết khả năng của mình.”

“Tuân lệnh.” Bồ Đào đáp lại.

“Đáng tiếc quá, chiếc hải châu này dù tốt đến đâu cũng là của người khác.” Sa Điêu tiếc nuối nói. Mặc dù biết trong tông môn có một chiếc thuyền tinh bị hỏng, nhưng sửa chữa đã lâu, bây giờ mới sửa được, bây giờ còn không thực dụng bằng một chiếc hải châu.

“Sa sư huynh, ngươi đừng nên gấp gáp, cứ đợi đi rồi cái gì cũng có.” Từ Phàm cười nói.

“Cũng là nhờ đại trưởng lão, tương lai có mấy chiếc hải châu cũng không thành vấn đề.” Sa Điêu cười nói.

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền ra một đạo khí tức khác.

“Thông đạo tự nhiên giữa giới!” Từ Phàm kinh ngạc thốt lên.

Hải châu cập bến trước thông đạo tự nhiên giữa hai giới, vẻ mặt Từ Phàm có chút ngưng trọng.

“Sư phụ, nếu không thì chúng ta dọn sạch đi.” Từ Cương hiểu rõ Từ Phàm, hỏi.

“Còn không biết chuyện gì đang xảy ra, dọn cái gì mà dọn.” Từ Phàm ngồi, triệu hồi một con rối công cụ để nó đi vào trong thông đạo giữa hai giới.

“Bồ Đào, huy động linh thạch trong bảo khố làm bệ bổ sung năng lượng cho tông môn.” Từ Phàm bí mật dặn dò.

“Đại trưởng lão, thông đạo tự nhiên giữa hai giới là như nào.” Phong Trường Ninh sắc mặt tái nhợt nói, vương triều mới vừa bắt đầu kia của mình cứ như vậy suy tàn à.

“Ngươi đoán đúng rồi, chính là thông đạo kết nối với Yêu Giới.” Từ Phàm nói thẳng, phá vỡ ảo tưởng của Phong Trường Ninh.

“Chỉ có điều, chuyện vẫn có còn bước ngoặt. Chúng ta nhìn xem tình hình trước đã.” Từ Phàm nói.

Ba ngày sau, sau khi linh khoáng phía ngoài vùng biển gần hải châu được thu thập không sót thứ gì, con rối công cụ cũng quay trở lại từ thông đạo.

Từ Phàm dùng một tay ấn vào đầu con rối và trích xuất thông tin trong trung tâm.

Thật lâu sau, Từ Phàm nói: “Vận khí không tồi, đối diện là một mảnh đất cằn cỗi, hoang vu. Dự tính trong bán kính ngàn dặm sẽ không có Yêu Tộc.”

Chương 332: Vô Cực, ngươi đừng ăn nữa

Sau khi Từ Phàm biết được yêu giới ở phía đối diện, hắn bắt đầu suy nghĩ.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến con rối của tộc Hỗn Thiết Viên được chuyển đến không gian dưới lòng đất của đảo Ẩn Linh, vừa hay để tộc Hỗn Thiết Viên chiếm được và canh giữ ở đó.

Lúc này, bên cạnh Từ Phàm xuất hiện rất nhiều vật liệu bố trí pháp trận, còn có những Huyền Kim Sa vừa mới được đào lên.

Ở giữa không trung, Từ Phàm bắt đầu khắc họa pháp trận để che giấu lối đi tự nhiên của hai giới, và thiết lập một truyền tống trận dịch chuyển tức thời tại lối đi tự nhiên của hai thế giới.

“Phượng các chủ, nếu ngươi muốn hoàn toàn che giấu nơi này, vẫn cần phải kết giao vận may của ngươi, như vậy nơi này sẽ không bị yêu thú phát hiện.” Từ Phàm nhìn Phượng Trường Ninh nói.

“Được.” Phượng Trường Ninh gật đầu nói.

Trong mắt của Từ Phàm lóe lên sự tán thành, quả nhiên không hổ là Nữ Đế, có quyết đoán, loại chuyện liên quan đến số mệnh này, lại có thể thẳng thắn đồng ý.

Lúc này, một đạo Linh Quang từ trong thuyền bay ra, sau khi đến giữa không trung hóa thân thành Ngũ Linh Minh Hầu, sau đó bắt đầu kết thành phong ấn thi triển khí vận thần thông.

Một bàn tay vô hình xuất hiện, trực tiếp từ khí vận bảo của Phượng Trường Ninh, kéo ra một đường dài khí vận bảo, kết nối nó với trận pháp bí mật. Ngay lập tức, một đạo màu vàng kim tượng trưng cho sự dao động của số mệnh lan rộng khắp bốn phía.

Truyền tống trận ngoài thông đạo hai giới bắt đầu hoạt động, một con rối khỉ Hỗn Thiết Viên cao cấp từ trong truyền tống trận bước ra, lao vào trong thông đạo hai giới.

Sau khi làm xong tất cả những điều này, Từ Phàm nhìn mọi người nói: “Đi thôi, chúng ta về nhà.”

Thuyền biển trở về như cũ.

Trong tháp thí luyện, đảo Ẩn Linh.

Trong trò chơi sinh tử, hơn một nghìn đệ tử môn phái đang chuẩn bị.

“Phi vũ, ngươi nói xem lần này chúng ta có thể lấy được hạng bao nhiêu.” Kiếm Vô Cực nói, trong mắt của hắn hiện lên vẻ không cam tâm.

Tu sĩ kiếm đạo nổi tiếng với tốc độ trong Tu Tiên Giới, nhưng ở trong trò chơi cạnh tranh tốc độ này, hắn và huynh đệ tốt Phi Vũ của hắn vẫn bị xếp sau hạng bốn trăm.

“Ta cảm thấy có thể nằm trong bốn trăm.” Hàn Phi Vũ lạnh lùng nói, trong đầu bắt đầu mô phỏng cách tránh khi gặp phải những nguy hiểm khác nhau.

“Húuuu ~”

Ngay vào lúc này, một tiếng gầm vang lên, một con ác long to như một ngọn núi xuất hiện sau lưng các đệ tử.

‘Phì ~~’

Một luồng hơi rồng phun về phía các đệ tử môn phái, trong nháy mắt, giống như tiếng súng hiệu vang lên trên đấu trường, tất cả đệ tử của môn phái lập tức phóng ra ngoài và xuất phát.

‘Phì ~~’

Trời đất thay đổi, trời giáng Lôi Trì phong tỏa mọi không gian, chỉ còn để lại một đường hầm cong có đường kính ngàn thước.

“Ôi trời ơi, thông đạo lần này lại khác hẳn.” Kiếm Vô Cực vừa nói vừa tránh Lôi Trì trong thông đạo Lôi Đình.

Lúc này, các đệ tử môn phái đã tập trung ở Lôi Trì đồng đạo cách đó gần ngàn thước, họ đều đang sử dụng nhiều tư thế khác nhau để Lôi Đình xuất hiện phía trước và Ác Long đang đuổi theo phía sau.

Hàn Phi Vũ nhanh chóng bay trên không trung thành một hình cong chữ Z, tránh né Lôi Đình đột nhiên xuất hiện, sau đó ngự kiếm vừa bay lên, tránh hơi thở của Ác Long đang ở sau lưng hắn ta.

Hắn dành chút thời gian xem thử số người may mắn được, bây giờ đã có hơn một trăm huynh đệ rơi vào trong miệng của Ác Long.

Nhưng vào lúc này, một đạo độn quang lúc ẩn lúc hiện từ từ tiến tới Kiếm Vô Cực.

Hai mắt Hàn Vũ Phi nheo lại, không biết vì sao, vị huynh đệ đạo Ám Ảnh này vẫn luôn nhằm vào hai người họ.

“Vô Cực, tiền xu kia lại đến nữa rồi, chú ý.” Hàn Vũ Phi truyền âm nói.

“Đã hiểu.”

Lúc này, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực một tả một hữu, trực tiếp bao quanh độn quang thoát ẩn thoát hiện đó.

Vào lúc này, ba luồn sáng dường như đã hòa làm một, chúng bắt đầu điên cuồng tránh chương ngại vật trong thông đạo của Lôi Trì.

Lúc này, đệ tử môn phái tên là Ảnh Thứ nhìn thấy một tả một hữu, chau mày lại.

“Điểm tích lũy của Vương Phong Chủ không dễ lấy, sau này sẽ có thêm nhiệm vụ, phải trả tiền.” Trong lòng của Ảnh Thứ thầm nghĩ.

Theo thời gian, thông đạo Lôi Trì càng ngày càng hẹp, hiện tại đường kính thông đạo cũng chỉ ở mức bình thường, đã có gần một nửa đệ tử đã vào đến bụng của Ác Long.

Lúc này, ba đạo độn quang chạy song song càng trở nên khó khăn hơn.

Lúc này, Kiếm Vô Cực nghiến răng, trực tiếp ngự kiếm đụng vào Ảnh Thứ độn quang kia, lập tức cả hai mất đi thăng bằng, trúng một đạo Lôi Đình bất ngờ xuất hiện.

Cơ thể của cả hai người đều trở nên cứng ngắc rơi xuống Lôi Trì, sau đó bị Ác Long đang đuổi theo bọn họ nuốt họ vào bụng.

Kiếm Vô Cực đi ra khỏi phòng ảo cảnh, nhìn Ảnh Thứ trong y phục đen đeo mặt nạ cùng nhau đi ra nói: “Sư huynh, có phải chúng ta có thù oán nào không?”

“Haiz, thật sự phải thêm tiền.” Ảnh Thứ lạnh nhạt nhìn Kiếm Vô Cực, sau đó bóng người biến thành một khối mực dày trong không trung, từ dày đến mỏng rồi biến mất.

“Sư huynh, sớm muộn gì cũng có ngày ta sẽ đánh bại ngươi.” Kiếm Vô Cực nghiến răng nói.

Không lâu sau, Hàn Phi Vũ cũng từ trong phòng ảo cảnh đi ra.

“Phi Vũ, hạng bao nhiêu.” Kiếm Vô Cực vội vàng hỏi.

“Hạng ba trăm tám mươi sáu.” Hàn Phi Vũ không cam tâm nói, nếu không phải hắn giảm tốc độ chạy trốn tránh những Lôi Đình kia, hắn đã có thể trụ vững được một lúc.

“Đi, chúng ta tiếp tục lên lớp.” Kiếm Vô Cực nói, trong khoảng thời gian này, bọn họ thí luyện ở trong tháp thí luyện, thời gian còn lại đều ở trong học đường ở trên ngọn núi cao nhất.

“Đã trưa rồi, muốn đến chỗ của bá mẫu ăn cơm.” Hàn Phi Vũ nhìn mặt trời giữa trưa và nói, bất giác nhép môi, cũng không còn cách nào khác, không ai có thể chịu đựng được các món ăn ngon.

“Vậy được, đi thôi.”

Cả hai bay về phía một thành trì của người phàm phía sau ngọn núi cao.

Khi đang bay, Kiếm Vô Cực đột nhiên cảm thấy đầu đau nhức, nhưng sau đó lại biến mất, như thể hắn chưa từng bị đau đầu vậy.

Trên bầu trời, Kiếm Vô Cực xoa đầu.

“Ảo cảnh quá tải?” Hàn Phi Vũ hỏi, ở bên trong môn phái, cũng có các đệ tử tiến vào ảo cảnh đều đau đầu.

“Chắc là ảo giác thôi.” Kiếm Vô Cực lắc đầu nói.

Vào lúc này, bên trong tiên thành dọc theo trung tâm đại lục, một vị tu sĩ cấp Nguyên Anh, nhìn về hướng đảo Ẩn Linh.

“Tiểu tử, chờ ta, đợi đến khi phu thê ta gặp mặt nhau, vết thương của ta được bình phục, ta sẽ đưa ngươi trở về yêu giới.” Trong mắt tu sĩ lóe lên một đạo hồng quang.

Sau khi Yêu Tôn của Tuyết Hồ tộc bị trọng thương, hắn đã sử dụng bí thuật của tộc để nhập vào một vị tu sĩ cấp Nguyên Anh, theo dấu vết để lại trên cơ thể của Kiếm Vô Cực, phải rất vất vả mới đến được đây.

Sau một thời gian lang thang ở nhân gian, nàng mới nhận ra Kiếm Vô Cực quả thực là một nhất tọa sinh mệnh bản nguyên bảo khố, nàng hối hận vì lần trước đã không biết quý trọng.

Lúc này Kiếm Vô Cực đang ăn cơm đột nhiên sợ run người.

“Vô Cực, đợi sau khi Đại Trưởng Lão trở về, hãy để Đại Trưởng Lão xem thử.”

“Ta cảm thấy ngươi có chút không ổn.” Hàn Phi Vũ đặt bát đũa trên tay xuống rồi nói.

“Có sao?” Kiếm Vô Cực nhanh chóng kiểm tra bản thân, phát hiện thân thể của mình không có bệnh tật gì.

Lúc này, một vị nữ tử bưng một mâm thủy tinh tôm tấm lên bàn.

“Các người cứ ăn từ từ, chỗ ta vẫn còn ba món ăn.” Nữ tử cười nói.

“Mẹ, đủ rồi, bọn con không thể ăn được nhiều như vậy.” Kiếm Vô Cực cười khổ khi nhìn thức ăn ngon trên bàn.

“Đừng lừa mẹ, mẹ biết Tu Tiên Giả lúc nào cũng có thể ăn.” Vị nữ tử nhìn Kiếm Vô Cực trách móc.

“Bá mẫu, không cần làm nữa đâu, thật sự chúng con không thể ăn hết được, đó đều là linh thực, nếu Vô Cực ăn nhiều sẽ phát phì, đến lúc đó những nữ đệ tử kia sẽ coi thường Vô Cực huynh cho mà xem.” Hàn Phi Vũ cười nói, hắn cảm thấy mọi thứ cần phải tuỳ bệnh hốt thuốc.

“Đúng vậy, Vô Cực, con đừng ăn nữa.” Nữ tử vội vàng nói.

Bây giờ không có gì quan trọng hơn chung thân đại sự của nhi tử.

Lúc này, thuyền hải đã thu nhỏ lại ngàn thước bay vào môn phái, dừng lại ở vùng đồng bằng phía sau ngọn núi cao nhất.

Từ Phàm đem hết tất cả linh mỏ thu xuống đất.

Chương 333: Phân thân số một

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nghe nói về tình hình phát triển của tộc lửng mật giáp dày gần đây.

“Không tệ nhỉ, đã có dáng dấp của gia tộc lớn chuẩn bị phất dậy rồi đấy.” Từ Phàm sờ cằm, nói.

Vì tộc lửng mật giáp dày có Thực Thiết Yêu Tôn trấn thủ, cộng thêm những sự chi viện liên tục của Từ Phàm, bây giờ gia tộc bọn họ đã có thể xưng bá ở khu vực gần đó rồi.

“Nhìn những sự sắp xếp của mình đã bắt đầu có ra hoa kết quả, chỉ chuẩn bị thu hoạch nữa thôi.”

Từ Phàm nhìn những khu vực mà tộc lửng mật giáp dày đã chiếm lĩnh được. Còn cả bản đồ phân bố Linh Khoáng nữa, hắn đang nghĩ mình nên thu hoạch thế nào.

“Bồ Đào, để con rối khai thác quặng ở Yêu Giới ra ngoài hoạt động hết đi.”

“Tuân mệnh.”

Tiên trấn Hỏa Sơn, vừa mới luyện xong hai món linh kiện đạo khí xong, phân thân số một nhìn Linh Khoáng xung quanh mình, lấy pháp bảo truyền tin ra thông báo cho Bàng Phúc, bảo hắn mang thêm Linh Khoáng của linh kiện đạo khí.

“Ôi, cũng không biết bản thể ở đảo Cửu Phượng thế nào rồi.”

“Mang theo hai cái chân giò, mong là sẽ không để bị tế.” Phân thân số một nói, khoảng thời gian này, có lúc hắn nghĩ nhỡ đâu bản thể mà ngoẻo thì chẳng phải chính mình sẽ giống nhân vật trong mấy bộ truyện ngừng cập nhật sao?

Phân thân số một biến thành đứa trẻ người hầu, đi ra khỏi phòng luyện khí thứ một.

Lại bị bao vây, phân thân số một lách ra khỏi đám đông một cách thuần thục.

Trong một căn mật thất của Điện luyện khí, điện chủ của Điện luyện khí và phân thân số một đang kiểm tra chất lượng của một món tiên khí.

“Ca, đây là lần đầu tiên ta thấy tiên khí ngoài thập đại tiên khí của hội trưởng lão.”

“Không hổ là luyện khí đại tông sư.” Phân thân số một nhìn Cửu Long bàn đang được bày trên giá thốt lên kinh ngạc, ánh mắt lấp la lấp lánh. Hắn cứ như muốn nhét cả món tiên khí này vào trong mắt mình luôn vậy.

“Đây là món đồ lão già tặng ta để phòng thân đấy, bây giờ nó hết tác dụng rồi.”

“Ta chỉ muốn lúc lão già kia qua đây thì qua xem xem thôi.” Mặt điện chủ của Điện luyện khí đầy vẻ hoài niệm, không biết hắn ở trên Tiên Giới sống thế nào.

“Có một người cha là luyện khí đại tông sư, đúng là vô địch cả giới luôn.”

Theo điện chủ của Điện luyện khí nói thì trong Cửu Long Bàn có chín con Hỗn Huyết Chân Long. Con nào cũng có thực lực là Đại Thừa Yêu Tôn, nghe nói đây là motn tiên khí mà cha hắn tâm đắc nhất khi xưa, mọi người đều tưởng nó được hắn mang tới Tiên Giới.

Lúc này, điện chủ Điện luyện khí vỗ vỗ vào người phân thân số một.

“Huynh đệ, bảo ngươi rảnh thì đến tìm ta, không thiệt đúng không? Điện chủ Điện luyện khí nhướng mày, nhìn phân thân số một rồi cười. Hắn đã từng tiếp xúc với Từ Phàm (phân thân số một) vài lần, càng ngày càng thấy Từ Phàm chính là tri âm tri kỷ mà hắn muốn tìm.

“Huynh đệ, căn cơ của ta ngươi biết hết rồi. Gần đây ta đang luyện một món đạo khí, có thể nhờ ngươi giám định chút được không?” Điện chủ Điện luyện khí nói.

“Cũng không có gì đáng xem cả, chỉ là một món linh kiện cấp đạo khí thôi.” Phân thân số một lấy món linh kiện đạo khí ra, biến nó thành kích thước cũ.

“Món đạo khí này…”

Mắt điện chủ Điện luyện khí như phát sáng vậy. Hắn bắt đầu đi quanh món linh kiện đạo khí, đưa tay lên nhẹ nhàng chạm vào linh kiện đạo khí, những hoa văn, ký tự của trận pháp trên đó lộ ra rất rõ.

“Huynh đệ, thứ này, nếu ta đoán không sai thì ngươi đã lắp đặt nó trong lòng đất của tông môn ngươi đúng không?” Điện chủ Điện luyện khí tấm tắc, lần đầu hắn thấy có người dùng loại đạo khí này để làm nút đánh dấu cho trận pháp.

“Đúng, gần đây giới Tu Tiên không được yên bình lắm, cần làm gì đó để bảo vệ.” Phân thân số một nói.

“Cần bảo vệ làm gì chứ, cái này không đủ đô đâu.” Điện chủ Điện luyện khí vẫy tay một cái, Cửu Long Bàn đã bay đến tay hắn, hắn nhét luôn món đồ vào tay phân thân số một.

“Thay vì để nó ở đây bám bụi, chẳng bằng để ở tông môn mấy người.” Điện chủ Điện luyện khí nói với vẻ không quan tâm lắm, cứ như hắn đang tặng một món đồ gì nhỏ xíu thôi vậy.

“Cái này…” Phân thân số một như ngơ ra, cách hành động thế này chẳng theo lẽ thường gì cả. Ta nói ta không có xe thì ngươi mang xe đến tặng ta thật à?

“Ca, tiểu đệ thân phận gì mà được vậy chứ, việc này bỏ đi thôi.” Phân thân số một vội vàng nói, giới Tu Tiên quan tâm đến nhân quả, nếu ngươi mang món tiên khí này về thật, vậy thì sau này nhân quả giữa hai người họ cho dù đến mấy kiếp sau cũng chưa trả hết được mất.

“Bỏ đi, ngươi đến một mật điện khác với ta đi.”

Điện chủ Điện luyện khí thấy phân thân số một không lấy nên lại để Cửu Long Bàn về vị trí cũ.

Trong một căn mật thất khác, phân thân số một đã nhìn Vạn Kiếm Trận Bàn được một lúc lâu, đến khi điện chủ Điện luyện khí lên tiếng, hắn mới hoàn hồn lại.

“Ca, ngươi đưa ta đến đây là để khoe độ giàu có với ta à?” Phân thân số một hít một hơi thật sâu, tiên khí ở trước mắt, Vạn Kiếm Trận Bàn còn quá đáng hơn cả Cửu Long Bàn.

“Đệ đệ, ngươi nghĩ sai rồi, ngươi đã mở ra con đường luyện khí đại tông sư của ta, ta đưa ngươi đi thăm thú thì có vấn đề gì chứ?” Điện chủ Điện luyện khí nói.

“Ca ca nói đúng.” Mắt phân thân số một lấp la lấp lánh, nhìn Vạn Kiếm Trận Bàn một hồi lâu.

“Đây là một món tiên khí vô chủ, sao ngươi không để nó nhận chủ?” Phân thân số một tò mò hỏi.

“Món tiên khí này là cha ta bảo ta dùng để hóa duyên thôi, tức là để ta mượn cơ hội hóa duyên để lên đến Đỉnh Phong.

“Vì cơ hội này đây, lão già nhà ta đã trả cái giá là một món tiên khí.” Điện chủ Điện luyện khí nói.

“Một mối nhân duyên?” Phân thân số một nhìn Vạn Kiếm Trận Bàn, trong lòng đang nghĩ thầm rằng món đồ này được chuẩn bị cho ai?

Đó là đôi cha con, hay là thiếu niên có tài nguyên vô hạn.

Phân thân số một chỉ nghĩ một chút thôi rồi không nghĩ nữa, chuyện này không đáng để hắn rầu rĩ.

“Là thấy ai thuận mắt thì tặng cho ta ấy, đệ đệ mà thích thì cứ mang đi đi.” Điện chủ Điện luyện khí nói, đầy vẻ bất cần.

Đây là càng có gì thì càng không để tâm đến thứ đấy.

“Bỏ đi ca ca, không thể không nói, cha ngươi đối xử với ngươi tốt thật đấy.”

Phân thân số một đi ra từ Điện luyện khí, hắn rất hoảng hốt. Hắn rất bất ngờ bởi tình thương của người cha này.

Lúc trước hỏi hắn ai là người ngang ngược nhất giới Tu Tiên, có lẽ hắn sẽ không có đáp án, thế nhưng từ hôm nay thì có rồi.

Một tu sĩ Hợp Thể kỳ mà lại có sáu món tiên khí, đều là loại tiên khí có thể tự phòng ngự, tự tấn công nữa chứ.

Nhớ đến gương mặt đầy vẻ ghét bỏ của điện chủ Điện luyện khí khi nhắc đến cha mình, phân thân số một cứ cảm giác như hắn đang khoe khoang vậy.

Ngoài Tiên trấn Hỏa Sơn, trên một ngọn núi cao, phân thân số một đang im lặng nhìn Thần Hỏa Phượng Hoàng đang sải cánh bay trên Tiên trấn Hỏa Sơn.

Đây là nơi hắn thích đến nhất khi không có nhiệm vụ.

“Sự tự do có hạn.” Phân thân số một lẩm bẩm, sau khi hắn rời khỏi đảo Ẩn Linh thì đã có ý thức của riêng mình, ý thức tách biệt với bản thể Từ Phàm.

“Sau khi ta có ý thức riêng, ta không có chung suy nghĩ với bản thể nữa.”

“Cũng không biết đến lúc nào ta sẽ bị thu hồi lại rồi biến mất.”

Phân thân số một cứ nhìn Thần Hỏa Phượng Hoàng bay trên Tiên trấn Hỏa Sơn như vậy rồi tự dưng ngộ ra.

Lúc này Thần Hỏa Phượng Hoàng tự dưng thoát khỏi sự bó buộc của Tiên trấn Hỏa Sơn, bay về phía phân thân số một, đi một mạch vào giữa tâm mày của phân thân số một.

Lúc này, trên biển Vô Tận, trong đảo Ẩn Linh, Từ Pham tự nhiên nhìn về phía đại lục trung tâm.

Từ Phàm nhắm mắt lại.

“Hơi vượt tầm khống chế rồi, số một gặp phải điều gì đây nhỉ.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, cái gì mà vượt khỏi tầm khống chế cơ, có cần ta ra tay không?” Từ Cương nghe có thứ gì đó đã vượt khỏi tầm khống chế của sư phụ nên vội vàng hỏi.

“Sư phụ số một của ngươi bây giờ đang ở Tiên trấn Hỏa Sơn, ngươi đi đưa hắn về đây đi.” Từ Phàm cười, nói.

“Ha ha, sao ta có thể đánh lại sư phụ được chứ?” Từ Cương cười lớn, nói.

Chương 334: Thử thách của hai sư đồ

“Ngươi cũng không ngốc nhỉ, ngươi mà đi tìm sư phụ số một của ngươi thì hắn sẽ đánh bẹp ngươi mất.” Từ Phàm mím môi nói.

“Sư phụ nói đúng.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh, mỉm cười nói.

“Từ Cương tham ngộ xong Ngũ Hành thì thăng cấp luôn đi, đừng đè nén nhé.” Từ Phàm nhìn Từ Cương, nói. Từ lần trước, sau khi hắn đột phá Nguyên Anh, tên tiểu tử này hình như hiểu chuyện hơn rất nhiều, hắn tiến bộ rất nhanh, làm Từ Phàm phải nhìn hắn bằng con mắt khác.

“Sư phụ, ta còn phải khống chế một thời gian nữa, còn có vài phép thần thông ta chưa tham ngộ được hoàn toàn.” Từ Cương ngây ngô nói.

“Ta biết ngươi đang nghĩ gì mà, căn cơ của ngươi đủ vững rồi, đột phá luôn đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

“Còn về ngươi.” Từ Phàm nói rồi nhfin về phía Từ Nguyệt Tiên. Đứa đồ đệ lúc trước hoạt bát lanh lợi vậy mà sao gần đây lại thành ra thế này nhỉ.

“Sư phụ, ta sai rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói với vẻ bất lực, nếu sớm biết uống đan dược, tiến lên Hóa Thần xong phức tạp thế này thì nàng sẽ để cho sư phụ uống nó rồi.

“Tu luyện tử tế nhé. Cứ vậy đi, chuyện của ngươi chỉ có thể để đến khi đến Tiên Giới rồi quyết định sau thôi.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Vương Hướng Trì đang ngồi đối diện hắn thấy có hơi căng thẳng. Không biết từ lúc nào, hắn đã cảm giác trong đám sư huynh đệ này của mình, mình là đứa vô dụng nhất.

Từ Phàm lại nhìn về phía Vương Hướng Trì.

“Ngươi không có vấn đề gì lớn cả, chuyên tâm với Kiếm Đạo đi, tạo ra con đường của chính mình. Từ Phàm nói, hắn cảm giác trong mấy đứa đồ đệ, chỉ có tam đồ đệ là bình thường được chút. Nếu như không liên quan gì đến cái giò heo thì lại càng tốt.

“Ý của sư phụ là đầu óc ta mở mang rồi sao.” Vương Hướng Trì vui vẻ nói, từ lần trước bị Từ Phàm nói là đần độn, hắn cứ suy nghĩ mãi.

“Ngươi nghĩ nhiều quá rồi đấy, cứ ngoan ngoãn tập luyện đi.” Từ Phàm hất tay, nói.

“Còn về ngươi, Khai Linh, tạo ra thần thông cũng phải có sự sáng tạo. Tuy rằng những phép thần thông đó rất có sức sát thương nhưng kiểu như Quang Chuyên Tinh thì không có nhiều không gian để phát triển.” Từ Phàm nói.

“Ta biết rồi sư phụ.” Chu Khai Linh hành lễ nói.

Lúc này, Từ Phàm vẫy vẫy tay, Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Chu Khai Linh, tất cả mọi người đều cùng xuất hiện trong huyễn cảnh mà Từ Phàm tạo ra.

“Sư phụ, không cần phải thử thách bọn ta nữa đâu.” Từ Nguyệt Tiên nói, mặt đầy vẻ khổ sở.

“Không kiểm tra trình độ của mấy ngươi, vi sư làm sao mà biết được các ngươi đã tiến bộ đến mức nào chứ.” Bóng Từ Phàm xuất hiện ở nơi gần gần ba người họ.

“Cố gắng hết sức, để vi sư xem xem các ngươi có thể ép ta đến mức nào.”

Lúc này, có một tệp bùa chú tự nhiên xuất hiện trong tay Chu Khai Linh.

“Xem ta đây.” Chu Khai Linh nói, đầy vẻ phấn khích, khi hắn tạo ra những phép thần thông này, hắn còn tưởng tượng rằng sẽ có một ngày nào đó, Từ Phàm sẽ trúng chiêu.

“Tiên Đình Thịnh Yến.”

Chu Khai Linh ném luôn đống bùa chú trong tay mình lên không trung, để nó biến thành một trận pháp, bao vây lấy Từ Phàm.

Ba người còn lại dùng ánh mắt nhìn người chết để nhìn hắn, dùng phép thần thông đó với sư phụ, không phải đang tự tìm đường chết sao?

“Trấn!”

“Nghịch chuyển.”

Cảnh buổi thịnh yến cung đình vừa xuất hiện trước mắt Từ Phàm thì đã bị hắn phá vỡ, sau đó hắn sử dụng Đẩu Chuyển Tinh Di, trả phép thần thông lại cho Chu Khai Quang, đồng thời đổi vị trí với hắn.

“Nhiều món ngon vậy sao.”

“Thơm quá.”

Ánh mắt Chu Khai Quang đầy vẻ say đắm, nói.

Ba người còn lại rùng mình, sau đó thì họ đều biến mất.

“Thiên Địa Nhất Sắc.”

Vương Hướng Trì dùng luôn Thần Thông Kiếm Đạo mạnh nhất của mình để chém về phía Từ Phàm.

Trong thế giới đang bị ánh sáng của kiếm chiếu sáng, người Từ Phàm chỉ nghiêng nhẹ một cái thôi đã tránh được nhát kiếm đó rồi.

“Không tồi, thông minh hơn lúc trước đấy.” Từ Phàm cười, nói.

Đúng lúc này, một cái tượng ảo ngàn tay cao cả trăm mét xuất hiện, có vô số phép thần thông đang chĩa vào Từ Phàm.

“Mộc giới giáng lâm.”

Lúc này, thế giới ảo mà Từ Phàm tạo ra bị một cánh rừng khổng lồ bao vây. Một từ trường đặc biệt đang bao quanh Từ Phàm.

“Cũng coi như là thành thục đấy, cố lên đi, để ta xem xem gần đây ngươi tiến bộ đến mức nào.” Từ Phàm cảm nhận được từ trường đó, nói.

Đúng lúc này, một bóng đen xuất hiện ngay sau lưng Từ Phàm, một cây đoản kiếm sượt qua ngực hắn. Sau đó thì người này cũng biến mất.

“Thú vị đấy, phối hợp không tệ nhỉ, coi như là đạt nhé.” Từ Phàm nhìn giọt máu trên ngực mình, nói.

“Sư phụ, vẫn chưa xong nữa mà.”

Một con Kim Ô mang Ngọn Lửa Vô Tận xông thẳng vào chỗ Từ Phàm đang đứng.

Chỉ trong chốc lát, lửa bén vào gỗ, cả không gian ảo biến thành biển lửa.

Ngọn lửa này có hai phép thần thông lớn của Từ Cương hỗ trợ thêm vào nữa, uy lực của nó đủ để thiêu chết cả Yêu thú Hóa Thần kỳ.

“Băng Phong Hư Không.”

Một luồng khí lạnh khiến cả không gian đóng băng, khiến Từ Phàm đang lơ lửng giữa không trung để tránh lửa cũng bị đóng băng luôn.

“Cơ hội tốt đấy.”

Từ Nguyệt Tiên và Vương Hướng Trì đang trốn trong chỗ tối mắt sáng cả lên.

Ba người họ bao vây Từ Phàm lại, một nhát kiếm chứa hết tất cả ý chí của Vương Hướng Trì được chém xuống.

“Cạch.”

Từ Phàm đang đóng băng bị chém vỡ, Từ Phàm cũng theo đó mà vỡ ra thành mấy mảnh.

Lúc này, ba người họ vẫn đang nhìn xung quanh một cách đầy cảnh giác, bọn họ biết chắc chắn Từ Phàm vẫn đang ở trong chỗ tối nào đó.

Lúc này, Từ Cương đột nhiên đánh ra Đơn Thể Thần Thông lợi hại nhất của hắn về một hướng nào đó.

Một đầu giáo khổng lồ màu vàng kim cắm vào một chỗ nào đó.

“Đoảng.”

Tiếng kim loại chạm vào vật khác vang lên, chân thân của Từ Phàm đã lộ ra.

“Bộp bộp.”

“Hay đấy, ra dáng đấy.” Từ Phàm vỗ tay cổ vũ mấy đồ đệ của mình.

“Đến đây thôi.”

Từ Phàm chắp hai tay lại thi triển thần thông, sắc mặt ba người họ tự dưng trở nên nghiêm trọng, họ đều nhanh chóng vào tư thế phòng ngự, như là vào trận vậy.

“Kim Ô giáng thế.”

Lúc này, biển lửa mà Từ Phàm để lại tự dưng biến thành dây dẫn để hắn thi pháp.

Một con Kim Ô to hơn con của Từ Cương gấp nhiều lần tái sinh từ trong biển lửa, nó sải cánh, bay lên.

Vào khoảnh khắc Kim Ô xuất hiện, tâm hỏa của ba người bọn họ bùng lên, nó đang đốt lục phủ ngũ tạng của bọn họ, sau đó cả ba người bọn họ đều bị nổ tung.

“Bài thi kết thúc.”

Từ Phàm hất hất tay, cả thế giới ảo tan vỡ, mọi người lại về đến trước bàn trà.

“Không tệ đâu, đều có tiến bộ đấy.” Từ Phàm uống một ly trà rồi tán thưởng.

Ba người họ vẫn đang chưa hoàn hồn lại được sau khi mình bị nổ, còn Chu Khai Linh thì vẫn ở trong huyễn cảnh, ăn rất vui vẻ.

“Ha ha ha, tiếc là sư phụ ta không có ở đây.”

Chu Khai Linh đang chìm đắm trong huyễn cảnh cảm khái.

‘Sư phụ, thần thông mà ngươi thi triển cuối cùng có phải là Kim Ô giáng thế không?” Từ Cương hỏi.

“Đúng rồi, ngươi không nhìn thấy tư thế tay kết ấn của ta sao?” Từ Phàm nói.

“Vậy tâm hỏa lúc cuối…”

Hai người còn lại cũng đều nhìn về phía Từ Phàm.”

“Điều này thì cần ngươi phải tự lĩnh ngộ thôi.” Từ Phàm cười, nói.

“Hướng Trì, Kiếm Đạo lại gặp phải nút thắt hả?” Từ Phàm hỏi.

“Đồ nhi thấy hổ thẹn.” Vương Hướng Trì cúi đầu xuống, nói.

“Hổ thẹn gì chứ, Kiếm Đạo vốn đã khó để tham ngộ mà, huống chi là Tâm Kiếm Chi Đạo.”

“Tàng Thư Các có rất nhiều Thần Thông Kiếm Đạo, rảnh thì đi xem đi.”

“Còn nữa, sau này lúc vi sư thử ngươi, đừng khách sáo nữa, cứ thẳng tay dùng BGM luôn, nếu không thì ngươi sẽ không có chút cơ hội nào đâu.” Từ Phàm nói.

“Ta biết rồi sư phụ.” Vương Hướng Trì nói, trong lòng hắn nghĩ đến những thủ đoạn Từ Phàm đã từng dùng để đối phó với BGM của hắn, nhục nhã thực sự. Vậy nên hắn chưa bao giờ dám dùng BGM trước mặt Từ Phàm.

Chương 335: Tiểu Hồ Ly đến rồi

Sau khi giáo dục đồ đệ một phen thần thanh khí sảng đi xuống không gian dưới đất.

Bởi vì những Hỗn Thiết Viên Hầu mời vừa tiến vào thông đạo tự nhiên của hai giới còn cần chỉ thị của hắn.

Không gian dưới đất, trong một phòng mật thất to lớn, trước mắt Từ Phàm có một quầng sáng, bên trên chính là góc nhìn của một Hỗn Thiết Viên Hầu.

“Yêu Giới thế mà lại còn một vùng đất hoang vắng và cằn cỗi như thế, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.” Từ Phàm nhìn cảnh tưởng hoang vu xung quanh nói.

Chỗ mà mắt của Từ Phàm nhìn thấy, đều là một vùng đất nuung.

“Vẫn được, chỗ tốt nhất chính là nơi đây hoang vắng không có Yêu tộc.”

Ra lệnh một tiếng, tất cả con rối Hỗn Huyết Viên Hầu bắt đầu xây dựng trụ sở dưới đất.

Mấy nghìn con rối khai thác mỏ hóa thân thành máy khai thác, đào xuống mặt đất.

Từng chiếc vệ tinh quái dị, được chế tạo bởi Linh Khoáng chỉ Yêu tộc mới có chầm chậm bay lên không trung.

Lúc này, một con rối Hỗn Thiết bám vào ý thức của Từ Nguyệt Tiên xuất hiện bên cạnh con rồi của Từ Phàm.

“Sao đột nhiên lại thấy hứng thú với cái này.” Từ Phàm hỏi.

“Không muốn tu luyện, cho nên mới đến đây xem xem sư phụ đang làm cái già, cần giúp đỡ không.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói.

“Nơi này có Bồ Đào là đủ rồi, nếu người buồn chán có thể đi xung quanh xem xem có gì bất thường.”

“Cảnh tượng đất trắng vặn dặm này, khẳng định có nguyên nhân.”

“Được rồi, việc này là sở trường của ta.” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói, sau đó điều khiển con rối Hỗn Thiết Viên Hầu bay về chỗ xa xa.

Nhóm Hồn Thiết Viên Hầu mà Từ Phàm chế tạo này đều là những con rối Nguyên Anh kỳ được cải tạo, ý niệm của tu sĩ bình thường bám lên trên, phi hành vẫn là không có vấn đề gì cả.

Khi con rối đào càng sâu xuống dưới, dàn khung cơ bản của trụ sở dưới đất coi như đã bắt đầu xây dựng, Từ Phàm cũng sử dụng pháp trận phong ấn phong ấn lối vào của thông đạo tự nhiên.

Vệ tinh bản đặc chế Yêu Tộc lên tới bầu trời cũng đã vào hết vị trí.

“Bồ Đào, vặn dặm nơi đây có gì bất thường.” Từ Phàm hỏi.

“Vệ tinh quét hình, trong phạm vi vạn dặm đều là đất trắng, mật độ linh khí đều thuộc cấp bậc nghèo nàn cơ cực.” Bồ Đào đáp lại.

“Tiếp tục mở rộng dò xét về phía bên ngoài, thẳng đến khi tìm được bộ lạc Yêu tộc thứ nhất.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

“Hiểu rõ.”

Sau khi hỏi xong, Từ Phàm nhìn về phía những con rối đang khai thác mỏ, bởi vì lúc này mật độ linh khí thấp, hiện tại tất cả con rối đều dùng linh thạch khởi động.

“Có nên lấy bình điện linh lực ra không nhỉ.” Từ Phàm nhìn linh thạch đang tiêu hao một cách nhanh chóng nói.

Hiện tại trong cơ thể của con rối mới do đảo Ẩn Linh chế tạo đều có Tụ Linh Trận cỡ nhỏ, chỉ cần nơi có trung đẳng linh khí đều có thể thỏa mãn những hành động thông thường.

Ngay vào lúc này, Từ Phàm vừa điều khiển con rối xuất hiện trên mặt đất, thì bắt gặp con rối Hỗn Thiết Viên Hầu kia của Từ Nguyệt Tiên hốt hoảng chạy về hướng Từ Phàm.

“Sư phụ cứu mạng ~~ “

“Nhiều côn trùng quá~~ “

Từ Nguyệt Tiên hô lớn, chỉ thấy theo sau con rối của nàng là mấy vạn con kiến lửa bay, con nào con nấy cũng to như một cánh tay.

“Chỗ này khẳng định có điều cổ quái.” Từ Phàm híp mắt nói.

Nhẹ nhàng vung tay lên, một chiếc áo choàng hỏa diễm xuất hiện sau lưng con rối của Từ Nguyệt Tiên, kiến lửa sát sao bám theo phía sau con rối mới chịu buông tha Hỗn Thiết Viên Hầu.

“Ngươi điều khiển cũng là con rối Nguyên Anh kỳ, sao mà còn có thể để một đam sâu bọ đuổi chạy khắp nơi như thế.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Lần đầu điều khiển con rồi, còn chưa biết rõ làm thế nào để thi triển thần thông.” Từ Nguyệt Tiên nói, còn ghét bỏ nhìn dịch chua của kiến lửa dính lên phía sau con rối.

“Ngươi phát hiện điều gì ở bên đó hả.” Từ Phàm hứng thú hỏi, hiện tại vệ tinh đặc chế Yêu tộc chỉ có thể quét hình cơ băn, luôn có một vài chỗ bị bỏ sót.

“Ta phát hiện cái này.” Từ Nguyệt Tiên vừa nói vừa lấy ra một khối Hỏa Tinh Linh Khoáng.

“Hỏa Tinh Linh Khoáng, có nhiều không.” Từ Phàm ngoài ý muốn nói.

“Rất nhiều rất nhiều rất nhiều, đoán chừng đủ để chúng ta khai thác trong trăm năm.”

“Điều duy nhất khá là phiền toái chính là kiến lửa, bởi vì sào huyệt của kiến lửa ở ngay bên cạnh.” Từ Nguyệt Tiên vung ra một quầng sáng, bên trên là cảnh tượng mà nàng vừa nhìn thấy.

“Ha ha, không tệ, nguyên liệu chính của đạn phải của Hải Châu có rồi.” Trong đầu Từ Phàm đã mô phỏng nhiều loại đạn pháo chế tác từ Hỏa Tinh Linh Khoáng.

Từ Phàm không nghĩ nơi hoang vu như này lại có điều vừa ngạc nhiên vừa vui mừng như này.

“Bồ Đào, cải tạo dây chuyền sản xuất.”

“Tuân mệnh.”

Vào lúc Từ Phàm để Bồ Đào cải tạo dây chuyền sản xuất, bờ biển gần đảo Ẩn Linh nhất, một tiểu hồ ly tạp mao xuất hiện trên bờ biển, nhìn mặt biển mênh mông không giới hạn, trong mắt lóe lên sự ngạc nhiên vui vẻ.

“Không ngờ rằng thông qua trận truyền tống kia thế mà có thể thật sự truyền tống tới đay.” Tiểu hồ ly trong mắt lóe lên một tia ngạc nhiên tới vui mừng.

Nàng không ngờ rằng trận pháp mà yêu giới để lại nơi đây mấy chục vạn năm trước còn có thể dùng.

“ Tiểu Phu quân của ta ta tới tìm ngươi rồi đây.”

Tiểu hồ ly nói rồi thả người nhảy vào bên trong biển Vô Tận, hóa thành một chú cá nhỏ, hướng về bơi về phía đảo Ẩn Linh.

Bên trong đảo Ẩn Linh, Kiếm Vô Cực đang lên lớp đầu đột nhiên lại nhói một phát.

“Vô Cực, tuyệt đối có vấn đề, bây giờ chúng ta đi tìm sư tổ đi.” Hàn Phi Vũ bên cạnh dừng khóa bồi dưỡng kiếm đạo lại.

“Bồ Đào, chỗ của ta có chuyện quan trọng cần báo cáo với sư phụ.” Hàn Phi Vũ nói, bên trong Ẩn Linh môn, tất cả đệ tử đều có quyền hạn liên hệ trực tiếp với Từ Phàm.

Nhưng sau khi xong chuyện nếu như được chứng minh là vô cớ quấy rầy Đại trưởng lão, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng.

Lúc này Từ Phàm đang ở dưới không gian dưới đất nhận được thỉnh cầu liên hệ của Hàn Phi Vũ, thì trực tiếp bắt đầu trò chuyện.

“Sao vậy.”

“ Đoạn thời gian này Kiếm Vô Cực cứ luôn đau đầu, ta nghi ngờ ràng là biện pháp dự phòng mà Hồ yêu lần trước lưu lại.” Hàn Phi Vũ sắc mặt nghiêm trọng nói.

“Ta biết rồi, nằm trong dự liệu của ta, trong tối đã sắp xếp xong xuổi ồi, các ngươi cứ yên lặng theo dõi sự thay đổi trong đó là được.” Từ Phàm thấy là chuyện này, lập tức bật cười.

Dựa theo lời nói của Từ Phàm, phúc lợi đợt thứ hai của nhân vật chính đã đến.

“Tạ ơn sư tổ.” Hàn Phi Vũ thành tâm nói, cảm giác tán đồng của hắn với tông môn lại tăng thêm một bước.

Bên trong học đường chủ phong, Kiếm Vô Cực nhìn Hàn Phi Vũ nói: “Sư tổ để chúng ta cứ mặc nó thay đổi?”

“Đúng, sư tổ nói đã sắp xếp xong xuôi rồi.”

“Được rồi, đừng nên suy nghĩ nhiều, chúng ta chơi trò trốn thoát sinh tử đi, ta cảm giác ta hiểu ra rồi, lần này nhất định có thể tiến vào danh sách 200 người đứng đầu.” Hàn Phi Vũ tràn đầy lòng tin nói.

“Ô, ngươi hiểu được cái gì.”

“Đường ngoằn nghèo nhanh mới là thật nhanh, chỉ luyện tập gia tốc đường thẳng cơ bản không có tác dụng.” Hàn Phi Vũ khẳng định nói, đây là kết quả mà hắn ngộ được khi tham gia trò chơi mấy ngày gần đây.

“Thì ra là thế.” Kiếm Vô Cực gật đầu, phảng phất hiểu được cái gì.

Nửa tháng sau, bên ngoài đảo Ẩn Linh, một tiểu hồ ly tạp mao, lừa được tất cả mọi người, bao gồm Bồ Đào.

“Tiểu Phu quân, ngươi đến đây đi.”

Lúc này, biểu hiện của hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực vừa đi ra từ tháp thí luyện tương đối hưng phấn.

Bởi vì trò chơi trốn thoát sinh sử này. hai người bọn họ đều được tiến vào danh sách hai trăm người, mỗi người nhận được một phần khuyến khích an ủi một điểm tích lũy.

“Hai người các ngươi, được đấy ~” Ảnh Thứ choàng áo khoác màu đen giơ ngón tay cái với hai người.

“Đương nhiên rồi, sau này chúng ta sẽ loại bỏ ngươi trong trò chơi chiến đấu sinh tồn.” Kiếm Vô Cực lớn lối nói.

Đúng lúc này, Kiếm Vô Cực đột nhiên sững sờ, nhìn về mặt biển biển Vô Tận phía xa cảm thấy vô cùng mỹ lệ.

Chương 336: Mượn vận cản tai

“Bờ biển?” Hàn Phi Vũ nghi ngờ nói.

“Chúng ta đi thôi.”

Kiếm Vô Cực cũng không đợi Hàn Phi Vũ, trực tiếp bay về phía bờ biển.

Đến lúc này, Hàn Phi Vũ rõ ràng cảm giác được sự kỳ quái ở đây, nhưng nghĩ đến Từ Phàm, hắn bình tĩnh lại, theo chân Kiếm Vô Cực bay về phía bờ biển.

Một tiểu hồ ly tạp mao đang ngồi xổm ở trên bãi cát thưởng thức phong cảnh biển Vô Tận.

“ Biển Vô Tận của Nhân Giới, biển Yêu Linh của Yêu Linh giới, trong này cũng ẩn chứa nguồn tài nguyên vô tận.”

“Nếu như sau khi tương lai Yêu Giới thống nhất Nhân giới, ta có thể sở hữu một vùng biển này, thật là tốt bao nhiêu.”

“Lại đợi thêm đoạn thời gian, khi ta phi thăng thế giới Đại thiên, nhất định phải cầm theo Yêu Khí phi thăng.”

Hồ Ly tạp mao đang mặc sức tưởng tượng về tương lai tốt đẹp.

Vào lúc này, hai chú nai con nhún nhảy xuất hiện trước mặt hồ ly tạp mao.

“Ô ô ~~” Vân Hoa Lộc dùng mũi ủi ủi hồ ly tạp mao, ý là ngươi lạc đường sao.

“Chiếp chiếp ~” Tiểu hồ ly tạp mao cũng trả lời lại bằng thú ngữ, ý là trong lúc vô tình ta đi đến nơi này, đang đợi chủ nhân của ta, hắn đang ở trên cái đảo này.

Vân Hoa Lộc vừa nghe, hóa ra là người một nhà, vậy thì có thể vui sướng chơi đùa. Ngay tức thì nó vây vài vòng quanh tiểu hồ ly tạp mao.

“Ô ô ~” (Chúng ta cùng đi chơi đi.)

“Thu Thu.” (Các ngươi đi đi, ta phải chờ chủ nhân của ta.) Trong mắt tiểu hồ ly lóe lên một chút thiếu kiên nhẫn.

Nếu không phải tbị thương, tu vi bị hao tổn không thể phát huy toàn bộ chiến lực, có khả năng hiện tại nàng đã giết sạch cái tông môn nhỏ này rồi.

“Ô ô.” (Đi đi, ta dẫn ngươi đi một nơi rất tốt, nơi đó có rất nhiều linh dược vạn năm, ăn thoải mái.) Vân Hoa Lộc nói rồi, trực tiếp nhẹ nhàng cắn một cái chân của tiểu hồ ly tạp mao, mang theo nai con sau lưng, cùng nhau biến mất tại chỗ.

Lúc này, mội nơi Linh Dược Giới của tổng bộ hội Trưởng Lão, một linh quang hiện lên, hai nai con và một tiểu hồ ly tạp mao xuất hiện.

Một con thỏ linh dược trắng như tuyết nhún nhảy một cái xuất hiện bên cạnh Vân Hoa Lộc, một thỏ một hươu hai con Thụy Thú cọ cọ mặt nhau, biểu hiện rất thân mật.

Vào thời điểm này tiểu hồ ly tạp mao, rụt đầu lại, run run rẩy rẩy nhìn bốn phía, nàng cảm thấy xung quanh đây có một loại khí tức khủng bố, có thể dễ dàng đánh giết nàng trong thời kỳ toàn thịnh.

“Thu thu ~” (Hôm nay Tiểu Bạch mời khách, nhóm chúng ta mỗi đứa đều được ăn một gốc linh dược vạn năm.) Vân Hoa Lộc kiêu ngạo nói.

“Thu thu ~” (Ăn thoải mái, ta là lão đại ở nơi này.) thỏ con nhỏ trăng như tuyết ngẩng đầu kiêu ngạo nói.

Đúng lúc này, một tia thần niệm khủng bố khẽ quét qua.

Ba con Thụy Thú tập mãi thành thói quen, nhưng tiểu hồ ly tạp mao trong nháy mắt sắc mặt đại biến.

Một cái tay to lớn che khấu cả bầu trời xuất hiện, nhấc tiểu hồ ly tạp mao lên rồi biến mất giữa không trung.

“A, nơi này tại sao có thể có một tiểu súc sinh của Yêu tộc ~~ “

Trong giọng nói tràn đầy khó hiểu, phảng phất như trong ổ của chính mình đột nhiên xuất hiện một con Yêu tộc.

Ba Thụy Thú ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, ánh mắt bên trong cũng tràn đầy sự khó hiểu, đồng bạn vừa tới này sao vừa đến đã bị bắt lại.

“Thu thu ~” (Không cần quản nó, một hồi nữa sẽ thả ra thôi.) Thỏ Linh Dược nói.

Tại Linh Dược Giới, tu sĩ hội Trưởng Lão sẽ không tổn thương Thụy Thú bên trong.

Lúc này bờ biển đảo Ẩn Linh, Kiếm Vô Cực một người thưởng thức cảnh biển của biển Vô Tận, nhưng mà cảm giác cái cảm giác đằng sau nó đã biết mất không thấy.

Từ Phàm cũng thông qua quầng sáng quan sát Kiếm Vô Cực, để phòng ngừa xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

“Nếu như đạo diễn không lấy sai kịch bản, hẳn là Kiếm Vô Cực bị tiểu hồ đang bị thương kia xâm lược ý thức, dự định cưỡng ép nhận chủ.”

“Kết quả bị linh kiếm đạo khí Cửu Đại Đỉnh Tiêm trong cơ thể Kiếm Vô Cực linh trấn áp, nhận chủ bị nghịch chuyển, cuối cùng trái lại Yêu Tôn Đại Thừa Kỳ phải nhận Kiếm Vô Cực làm chủ.”

“Kịch kiểu này vừa mượt mà vừa thông thuận, còn có thể thủy bất thiệu tự, ta mà là tác giả khẳng định cũng sẽ viết như thế.” Từ Phàm ngồi trong phòng của mình vừa cười vừa nói.

Thế nhưng theo thời gian trôi qua, Kiếm Vô Cực vẫn chưa biểu hiện ra điều dị thường, Từ Phàm cũng cảm giác có điểm gì là lạ.

“A, sai kịch bản rồi sao.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Sáu đồng tiền xuất hiện trong tay Từ Phàm, bắn nhẹ về phía bầu trời, rơi xuống mặt đất hình thành một trận pháp kỳ diệu.

“Mượn vận cản tai.” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến cái gì.

“Bồ Đào, trong tông môn có gì dị thường không.”

“Vân Hoa Lộc mang theo nai con và một con hồ ly tạp mao biến mất, hẳn là đi chỗ nào đó chơi đùa.” Bồ Đào đáp lại nói.

“Hồ ly tạp mao.” Từ Phàm sờ cằm nói, Vân Hoa Lộc kia sẽ không mang theo tiểu hồ ly đến tổng bộ Trưởng Lão hội chứ.

“MMP, tiếp tay ta coi như thôi đi, ngươi còn tiêu hao khí vận của tông môn ta là chuyện như thế nào.” Từ Phàm đen mặt nói, hắn rõ ràng cảm giác được khí vận của tông môn mình thiếu đi một thành.

“Được rồi, Kiếm Vô Cực kia cũng coi như là đồ tôn của ta, người một nhà, tiêu hao thì tiêu hao vậy.” Từ Phàm thở dài một hơi nói.

Lúc này, Kiếm Vô Cực trên bờ biển cách xa đảo Ẩn Linh đột nhiên cảm giác đầu óc trở lên nhẹ nhõm, nhưng trong lòng lại là đột nhiên trống rỗng, giống như là thiếu đi cái gì đó.

“Thế nào, tai nạn giải trừ chưa.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh quan tâm

hỏi.

“Tai thì không có, nhưng ta cảm giác giống như đã đánh mất cái gì đó.” Kiếm Vô Cực nhìn bờ biển thì thào nói, loại cảm giác tiêu cốt dung hồn đó lại xông lên đầu.

Kiếm Vô Cực liếm môi một cái, đột nhiên có chút hoài niệm thời điểm đó.

“Vậy là tốt rồi, chúng ta trở về tiếp tục lên lớp thôi, Yêu Hồ kia, đoán chừng bị sư tổ dùng thủ đoạn đặc thù giết rồi.” Hàn Phi Vũ nói.

Ngay chính lúc này, nơi xa xa bên ngoài có một điểm đen , sau đó hai bóng người nặng nề ngã sấp xuống cách Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực không xa.

“Móa nó, sao lại đen đui như vậy, gặp phải Cự Thực Giao Hóa Thần kỳ.” Hùng Lực hùng hùng hổ hổ đứng lên, lại đỡ Thiên Vạn Binh rơi xuống cách mình không xa dậy.

“Ngươi cũng thế, ngươi chỉ nói dưới nước có tám trăm con rối cá voi sát thủ, kết quả như thế nào.” Hùng Lực xách Thiên Vạn Binh nửa hôn mê tới trên thân một con rối.

“Chào đại sư huynh ~ “

Sau khi hai người nhìn thấy Hùng Lực, vội vàng tới hành lễ.

“Ha ha, miễn lễ, danh hào của hai vị sư đệ ta đã sớm nghe nói.”

“Gia nhập tông môn còn chưa được hai năm, đã tiến bộ đến lọt vào 300 thứ hạng đứng đầu, lợi hại.” Hùng Lực nhìn hai người thân thiết nói.

Sự kinh khủng của đệ tử đời hai Hùng Lực đã từng được lãnh giáo, nếu như sắp xếp một hắn cùng thời kỳ vào đó, hắn chỉ có thể bảo đảm đứng trong năm người đứng đầu điểm tích ly các hạng mục.

“Chúng ta còn cần cố gắng.” Hai người vội vàng nói, đối với trước vị dại sư huynh trong truyền thuyết trước mắt này, hai người đã hướng tới từ lâu, trong cuộc thi năng lực chiến đấu của các thiên kiêu trong đại lục trung tâm Hùng Lực đã ngang tàng ngược lưu ảnh thạch của các đại thiên kiêu, còn ở trong điện vinh dự tông môn.

“Chăm chỉ tu luyện, về sau xuất lực cho tông môn.” Hùng Lực vừa cười vừa nói.

Đang lúc hắn đang chuẩn bị trở về tu dưỡng, một vị tu sĩ cưỡi Thâm Hải Giao Long Nguyên Anh kỳ, tính cả Giao Long cũng ngã trên bờ cát.

Lúc này Giao Long vốn dĩ uy vũ hung tàn, một nửa thân thể đã bị gặm cắn, thoi thóp thở, không còn sống được bao lâu nữa.

Đệ tử cưỡi trên Giao Long cũng mình đầy thương tích.

“Lpng Tước Ma Điểu, ta sẽ không để yên cho ngươi! !” Ngự Thiên Sơn nhìn Thâm Hải Giao Long thoi thóp bên cạnh nói.

Chương 337: Long Tinh

Không biết vì sao, một ngày này đệ tử bị thương của Ẩn Linh môn nhiều một cách đặc biệt, cho dù có con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ bảo vệ, cũng sẽ xuất hiện các loại thương tích ngoài ý muốn.

Một đệ tự thảm nhất trực tiếp bị cự thú biển sâu gặm mất một cái chân.

Ẩn Linh môn, Luyện Đan phong, hơn mười đệ tử cũng đang nằm bên trong phòng trị liệu.

Từ Phàm xuất hiện trước mặt đệ tử bị gặm mất một chân, trong lòng đang suy nghĩ này có tính là tội của Kiếm Vô Cực không, kịch bàn đường hoàng thì không đi, hết lần này đến lần khác lại chọn cái loại nhảm nhí nhất kia.

“Đại trưởng lão, đệ tử hổ thẹn, rõ ràng có con rối trọng giáp của tông môn bảo vệ, lại vẫn cứ để một con yêu thú Luyện Hư kỳ đánh lén thành công.”

“Đều tại để tử không cẩn thận.” Đệ tử cụt chân hổ thẹn nói.

“Không có việc gì, con cự thú biển sâu đấy đã bị bắt đi nấu canh rồi, tý nữa uống nhiều mấy bát, sau này cẩn thận là được.”

Từ Phàm nói rồi lấy một bình ngọc ra, bên trong là đan dược cấp bậc Tông Sư, Vạn Sinh Đan, có thể chữa trị phục hồi tất cả tứ chi bị khuyết thiếu, mất chỗ nào mọc chỗ đấy.

Kim Đan kỳ vẫn chưa có cách để hồi phục tứ chị bị đứt, cho nên Từ Phàm cố ý rút thời gian ra để luyện chế ra Vạn Sinh Đan.

“Cầm đi, tấn cấp Nguyên Anh còn cần một đoạn thời gian, cũng không thể để ngươi thiếu một chân đi tu luyện.”

“Tạ Đại trưởng lão.” Đệ tủ cụt chân cảm động nói, đoạn thời gian hắn ở đại lục trung tâm lịch luyện kia được biết thêm không ít kiến thức, biết rõ giá trị đan dược mà Từ Phàm đưa cho.

Vào lúc này, một nữ tử xinh đẹp mặc váy dài màu hồng mang theo làn gió thơm bổ nhào trước mặt đệ tử bị cụt chân kia.

“Đoàn lang, ngươi không sao chứ.” Nữ tử hốc mắt rưng rưng, nhìn về phía đệ tử cụt chân, trong mắt ngoại trừ hắn không còn gì khác.

“Đây là đệ tử Anh Hùng Mộ thánh địa Hợp Hoan được Đoàn Ích đưa về.” Bồ Đào kịp thời truyền âm giải thích cho Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn hai người đang rắc cẩu lương trước mặt, đột nhiên có chút hối hận lấy ra Vạn Sinh Đan, hẳn là phải để các ngươi thành thành thật thật ân ái cho đủ trong tiểu viện của mình.

Vào lúc này, lại có hơn mười nữ tử xinh đẹp đi vào phòng trị liệu.

“Ai, nơi này đã không còn thích hợp với ta.” Từ Phàm nhấc chân rời khỏi Linh Dược phong.

“Kỳ thật, ta cũng là người có vợ.”

Từ Phàm nhìn bầu trời yên lặng nói.

Lúc này, bên trên biển Vô Tận cách đảo Ẩn Linh bên ngoài mười vạn dặm, một chiếc tinh châu khổng lồ hạ cánh trên mặt biển.

Thiên Linh Tôn Giả đứng trên boong tàu tinh châu, nhìn mặt biển phía xa, có chút hoài niệm nói: “Bao nhiêu năm không đến biển Vô Tận, thật là có chút hoài niệm.”

So với Vực Cực Không cần có trình độ đại bác cực kỳ cao siêu, hắn thích biển Vô Tận nơi mà không cần hàm lượng kỹ thuật gì hơn.

“ Đại trưởng lão Ẩn Linh môn thế mà lại chuyển toàn bộ tông môn đến biển Vô Tận, thủ đoạn này, chậc chậc ~~” Thiên Linh Tôn Giả nhìn Linh phương hướng đảo Ẩn nói.

“Tôn Giả, toàn bộ đảo Ẩn Linh tương đương với ba thành lớn nhỏ của tông môn chúng ta, loại thủ đoạn truyền thống chỉnh tề cả tông môn như này, chúng ta có nên mua một bộ không nhỉ.” Một trưởng lão đi theo bên người Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Ừm, đây cũng là một trong những nguyên nhân ta đến tìm đại trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả nói, đại chiến hai giới sắp xảy ra, tất cả thế lực lớn hoặc nhiều hoặc ít cũng bắt đầu chuẩn bị đường lui.

“Hi vọng đồ mà ta mang tới lần nầy, Đại trưởng lão sẽ thích.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói, con mắt vẫn luôn hướng về phía mặt biển xa xa, chờ mong có thể đụng một đợt Thú triều không thể mở mắt.

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đang nhớ đến vợ đột nhiên nhận được tin tức Thiên Linh Tôn Giả tới chơi.

“Lại phải tăng cường thăng cấp con rối.” Từ Phàm nói, con hàng này vừa đến, thường thường đều chả có chỗ tốt.

“Đi thôi, gọi Từ Cương và Nguyệt Tiên Khứ đi nghênh đón một chút.”

Không bao lâu, bên ngoài đảo Ẩn Linh có một chiếc tinh châu to lớn cập bến .

“Hoan nghênh Thiên Linh Tôn Giả tới chơi.” Từ Phàm mang theo hai đồ đệ vừa cười vừa nói.

“Nghe được sự tích huy hoàng của đại trưởng lão, cho nên ghé chơi ngưỡng mộ một chút tôn vinh Đại trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả đùa vui nói.

Không thể không nói, hiện tại cùng với việc đại chiến hai giới đến gần, địa vị của Luyện Khí Sư và Luyện Đan Sư thủy trướng thuyền cao, hiện tại Luyện Khí Tông Sư bình thường đã đủ để khiến Đại Thừa Tôn Giả hạ mình lấy lòng, chớ nói chi là Luyện Khí Tông Sư giống như là Từ Phàm dạng này.

Điện tiếp khách chủ phong của Ẩn Linh môn.

“Đại trưởng lão, cái kia con rối có thể lại thăng cấp một chút hay không, hoặc là lại bán cho ta một con.” Thiên Linh Tôn Giả ngượng ngùng nói.

Chỉ chờ câu nói này của ngươi, Từ Phàm trực tiếp lấy ra một ngọc giản, đưa cho Thiên Linh Tôn Giả.

“Bộ con rối kia đã đến cực hạn, không cách nào tăng cường, nhưng lại làm cho ngươi thêm một con vẫn có thể, chỉ cần Tôn Giả gom góp đầy đủ linh khuáng, trọng bảo bên trên, ta sẽ có thể luyện cho Tôn Giả thêm một con nữa.”

Thiên Linh Tôn Giả nhìn thoáng qua ngọc giản, nhíu mày, linh khoáng và trọng bản bên trên, hắn nhìn cũng có chút đau lòng.

“Không biết tiên bảo này có trợ giúp gì với đại trưởng lão không.” Thiên Linh Tôn Giả lấy ra một cái hộp ngọc, mở ra bỏ lên trên mặt bàn.

“Chủ nhân, ta cần nó! !” Giọng nói hơi kích động của Bồ Đào vang lên trong thân thể Từ Phàm.

“Long Tinh, không nghĩ rằng trong tay Tôn Giả lại có tiên bảo như thế.” Từ Phàm sợ hãi than nói.

“Thứ này rất hữu dụng với ta, chỉ là ta muốn biết rõ Tôn Giả muốn đạt được điều gì ở chỗ ta.” Từ Phàm theo sau nói.

“Ha ha, ta rất thích cùng người sảng khoái như Đại trưởng lão nói chuyện.”

“Bán cho ta một con rối điều khiển Tinh Châu.”

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu nói, sau đó lại đợi lời tiếp theo.

“Thủ đoạn đại trưởng lão di chuyển tông môn, ta hi vọng đại trưởng lão có thể làm cho ta một bộ.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Linh khoáng, bảo khí, đạo khí cần để có thể duy chuyển tông môn rất nhiều, Thiên Linh tông còn lớn gấp ba lần so với đảo Ẩn Linh, trong đó chỉ mới nói đến phụ kiện đạo khí nút đã cần đến 64 kiện.” Từ Phàm nói.

“Chỉ cần đại trưởng lão đồng ý giúp chúng ta luyện chế, Linh Khoáng Thiên Linh tông chúng ta bao hết.” Thiên Linh Tôn Giả rộng rãi nói, tình hình bên trong của một tông môn có mấy vạn năm tuổi là thứ mà không một ai có thể nghĩ đến.

“Chí ít năm mươi năm, lâu nhất là một trăm năm mới có thể hoàn thành.” Từ Phàm nói.

“Có thể.”

Sau khi hai bên đạt được hợp tác, Từ Phàm lại khó hiểu hỏi: “ Thượng Tôn Tiên Thành của hội Trưởng Lão cũng có thủ đoạn tương tự, Tôn Giả vì sao không đến hội Trưởng Lão.”

“Ta đã biết ngươi muốn hỏi mà, mặt mũi của Thiên Linh tông ta không có lớn như vậy, không mời nổi Luyện Khí Đại Tông Sư.”

“Cho nên biết được đại trưởng lão có thần thông như thế, ta không phải tới đây rồi sao.” Thiên Linh Tôn Giả hắc hắc nói, làm bộ mình đã chiếm được một tiện nghi lớn.

“Vậy có phải ta đã chào giá quá thấp hay không.” Từ Phàm nhìn Long Tinh trên mặt bàn nói.

“Ha ha, Thiên Linh tông chúng ta đều là người thực tế, về sau Đại trưởng lão có cần gì trực tiếp nói với chúng ta.” Thiên Linh Tôn Giả vừa cười vừa nói.

“Câu này của Tôn Giả ta đã nhớ kỹ rồi.” Từ Phàm nói.

“Ừm, về sau Đại trưởng lão có việc nói thẳng.”

“Con rối điều khiển Tinh Châu, một năm sau đưa đến Thiên Linh tông, sau đó sẽ bắt đầu chỉnh thể bố trí đại trận di chuyển quý tông môn.” Cuối cùng Từ Phàm nói.

“Được.”

Ngoài cửa lớn Ẩn Linh môn, Từ Phàm bọ họ nhìn tinh châu đi xa không khỏi cảm thán nói Thiên Linh Tôn Giả thật mạnh mẽ vang dội, chuyện lớn như vậy, chưa đến một canh giờ đã quyết định xong, trà còn không uống đến mấy chén.

Từ Phàm nhìn hộp ngọc chứa Long Tinh bên trong cảm thán nói: “Đây là đền bù ông trời cho ta sao.”

Chương 338: Bồ Đào thăng cấp

Không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang nhìn Long Tinh, sờ lên cằm nói: “Long Tinh được ngưng tụ từ Chân Long đến linh hồn thuần, không nghĩ tới có thể bị ta gặp được.”

“Chủ nhân, chỉ cần để Bồ Đào thôn tính tấm Long Tinh này, tính lực của Bồ Đào sẽ đột phá đến một cảnh giới mới.” Ngữ khí của Bồ Đào lúc này có hơi lấy lòng.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nheo mắt lại vừa cười vừa nói: “Ngươi đoán xem bây giờ ta đang nghĩ gì.”

“Chủ nhân có chín mươi mấy phần trăm đang nghĩ có nên thêm đệ đệ hoặc muội muội cho ta hay không.” Trong giọng nói của Bồ Đào tràn đầy bất đắc dĩ, có loại cảm giác rất mệt mỏi.

“Ha ha, vẫn là ngươi hiểu ta nhất.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Sau khi Từ Phàm cười xong, biểu cảm bắt đầu nghiêm túc nhìn chằm chằm vào Long Tinh trên bàn, tựa hồ đang nghiêm túc xem xét Long Tinh này nên xử lý như thế nào.

Nơi sâu nhất của không gian dưới lòng đất, bản thể của Bồ Đào bắt đầu run rẩy lên, quyền sở hữu của khối Long Tinh này, đang quyết định sau này nó có thể giữ được địa vị của mình hay không.

“Bỏ đi, khối Long Tinh này vẫn là ngươi dùng đi.”

“Sau khi ngươi dùng xong khối Long Tinh này, ước chừng có thể thăng cấp đến cấp Đạo Khí hàng đầu, cách chuẩn tiên khí thì vẫn còn một bước.”

Từ Phàm vừa nói vừa cầm Long Tinh đi tới trước mặt bản thể của Bồ Đào, nhẹ nhàng đặt Long Tinh lên trên bản thể của Bồ Đào.

“Sau khi tiến hóa làm thêm mấy cái phân thân, đến lúc đó tông môn chúng ta có thể càng nhanh phát triển.”

“Tuân mệnh.” Trong giọng nói của Bồ Đào tràn đầy hưng phấn.

Long Tinh như tiến vào lên trên mặt nước, nhẹ nhàng dung nhập vào bên trong bản thể của Bồ Đào

“Chủ nhân, Bồ Đào cần thời gian một tháng để tiến hóa.” Bồ Đào nói.

“Biết rồi.” Từ Phàm nói, thân ảnh biến mất trong không gian dưới lòng đất.

Lúc này, nơi nào đó của đảo Ẩn Linh, linh quang lóe lên, hai con hươu con xuất hiện.

“Hu hu ~” (Tiểu hồ ly là không thể quay về nữa.) Tiểu đồng nuôi hươu hỏi.

“Hu hu.” (Chắc là, tiểu hồ ly đó giống như không phải Thụy Thú chứ, thôi bỏ đi không quan tâm nữa, chúng ta tìm một nơi để ngủ thôi, tiêu hóa linh dược trong người.) Vân Hoa Lộc nghĩ một chút nói.

“Hu hu,” (Đi thôi ~)

Đúng lúc này, thân ảnh của Từ Phàm xuất hiện ở phía trước hai con hươu con.

“Các ngươi có phải dẫn một con tiểu hồ ly đến nơi khác rồi phải không.” Từ Phàm tối sầm mặt hỏi.

“Hu hu.” (Tiểu hồ ly không thể về được nữa, nơi đó tựa như là chỗ của hội trưởng lão.) Vân Hoa Lộc cọ lấy thân thể của Từ Phàm bằng đầu hỏi.

“Sau này không được tùy tiện dẫn người hoặc Linh thú Thụy Thú vân vân đi nơi khác.” biểu cảm Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

“Hu hu.” (Biết rồi.) Vân Hoa Lộc một mặt làm biểu cảm làm chuyện sai nói.

“Ừ, về sau chú ý.” Từ Phàm nói rồi biến mất tại chỗ.

Tổng bộ hội trưởng lão, Lý Tinh Từ đang đỡ Tô Nhiễm Thiên tản bộ ở một bờ sông nhỏ.

“Phu quân, bây giờ ta là cường giả Hợp Thể kỳ rồi, ta ngã không nổi.” Tô Nhiễm Thiên hạnh phúc nhìn Lý Tinh Từ thận trọng nói.

“Quen rồi, không dìu thì ta cảm giác trong lòng thiếu cái gì đó.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói, cảm giác sắp được làm cha rất kỳ diệu.

“Đúng rồi, gần đây ngươi có liên lạc qua với đại trưởng lão hay không, khi nào bọn họ trở về.” Tô Nhiễm Thiên hỏi, Từ Phàm mang theo tông môn đã đi một khoảng thời gian.

“Sư phụ truyền tin cho ta, nói là chí ít đợi năm năm ở đó.” Lý Tinh Từ nói.

“Đáng tiếc, không kịp đến khi con chúng ta chào đời rồi.” Tô Nhiễm Thiên tiếc nuối nói, một ngày làm thầy, cả đời làm cha, trong lòng nàng đã công nhận Từ Phàm.

“Phân thân của sư phụ ở Tiên trấn Hỏa Sơn, khi con chúng ta ra sinh hắn sẽ tới.”

“Không hổ danh là đại trưởng lão, hiện tại cũng đã có phân thân thần thông rồi.” Tô Nhiễm Thiên cảm khái nói.

“Có thời gian chúng ta đi Tiên trấn Hỏa Sơn xem phân thân của đại trưởng lão chút nha.”

“Được.”

Lúc này, ở phía sau hai người trên bầu trời hàng chục nghìn mét, Viêm Thiên Tôn Giả vẻ mặt vui mừng nhìn một màn này.

“Mặc dù tu vi đã thấp đi chút, nhưng chỉ cần đối xử tốt với Thiên Nhi là được.” Viêm Thiên Tôn Giả với vẻ mặt giống như cải thìa non mình nuôi mình bị heo con lấy mất.

Sau khi Tô Nhiễm Thiên trở lại tổng bộ hội trưởng lão,

Thì nói sự việc xả ra ở Hư Vô Chi Giới của nàng và Lý Tinh Từ cho Viêm Thiên Tôn Giả.

Bắt đầu từ lúc đó, thái độ của Viêm Thiên Tôn Giả đối với Lý Tinh Từ mới trở nên ôn hòa.

Lúc này, phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, một vị đại hán râu quai nón trung niên xuất hiện ở không trung.

“Ý, làm sao mà nơi này không giống với thứ Lý tiểu tử nói.” Trảm Linh nghi ngờ nhìn mặt hồ vắng vẻ.

Lúc này, Ninh Đạo xuất hiện ở nơi cách Trảm Linh không xa, chắp tay nói: “Tiền bối, tới đây có gì muốn làm.”

“Nơi này trước kia có phải là có tông môn hay không, bây giờ đi đâu rồi, ta muốn tìm một tu sĩ Nguyên Anh tên là Lý Tinh Từ.” Trảm Linh nói.

“Xin hỏi ngài là gì với Lý Tinh Từ.” Ninh Đạo lại hỏi.

Hắn nhìn thấy Trảm Linh từ lần đầu tiên gặp mặt, thì trong đầu đã xuất hiện tư liệu của Xứ Trảm Linh.

Trưởng lão Thiên Ma Tông, chiến lực phi phàm, gần với Vô Địch Tôn Giả trong hội trưởng lão.

“Ta là người hộ đạo cho Lý Tinh Từ, nhân đây tới tìm hắn hoàn thành lời hứa.” Trảm Linh nói, vì để thoát li Thiên Ma Tông, trở thành người hộ đạo cho Lý Tinh Từ, hắn đã trả cái giá cực lớn.

“Á, bây giờ Lý Tinh Từ đang ở tổng bộ hội trưởng lão, tiền bối tự mình đi tìm, hay là ta gọi hắn tới.”

Vậy thì ta ở đây chờ hắn, làm phiền ngươi đi thông báo một tiếng.”

Trảm Linh nói đã tìm một đảo nhỏ không người ngay ở trong Thập Vạn Lý Cự Hồ, bắt đầu tu dưỡng.

Nói đùa, mặc dù bây giờ quan hệ Thiên Ma Tông và hội trưởng lão đã được dịu lại, nhưng hắn thật sự dám đi tổng bộ hội trưởng lão, có thể có nửa cái mạng tới đây cũng không tệ rồi.

Lúc này Lý Tinh Từ đang tản bộ ở bờ sông nhỏ nhận được tin tức của Ninh Đạo.

“Thiên Nhi, Trảm Linh tiền bối thật sự tới rồi.” Lý Tinh Từ ngoài ý muốn nói, không nghĩ tới ngươi một tên tu sĩ Đại Thừa kỳ ma tu, vậy mà như thế tuân thủ lời hứa như vậy.

“Vậy phu quân ngươi dự định thế nào.” Tô Nhiễm Thiên hỏi.

“Đã tới rồi, thì ta đi gặp một chút, ngươi cứ an tâm dưỡng thai ở trong này là được.” Lý Tinh Từ nói.”Ta đi cùng với ngươi.”

“Không cần, sư phụ nói rồi, càng là loại tình huống này ngươi càng không thể đi ra ngoài, ngươi cứ an tâm đợi trong tông môn đi.”

“Nếu như Trảm Linh tiền bối khăng khăng muốn làm người hộ đạo cho ta, thì ta trước hết để hắn đi tìm sư phụ bọn họ.” Lý Tinh Từ nói.

“Được.” Lý Tinh Từ nghĩ ngẫm nói, điều quan trọng nhất bây giờ chính là đứa bé trong bụng nàng, về những chuyện khác đều có thể để qua một bên.

Phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Lý Tinh Từ đã tìm được hòn đảo nhỏ kia nơi Trảm Linh đã ở.

“Tiền bối, đã lâu không gặp.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói.

“Có phải là cho rằng ta sẽ không tới tìm ngươi hay không.” Trảm Linh vừa cười vừa nói, vung tay lên, trước người có thêm một bộ bàn ghế, bên trên bày có ba món nhắm, hai hũ rượi mạnh.

Lý Tinh Từ nhìn một màn này, nở nụ cười, đây là sắp xếp khi hắn ở Hư Vô Chi Giới mời hắn uống ít rượu lúc trước.

“Lúc trước tiền bối không phải còn ghét bỏ đồ ăn ít sao, làm sao bây giờ vẫn là như vậy.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói.

“Trở về ăn nhiều đồ tiên, cuối cùng vẫn là có cái cảm giác này.”

“Tiểu tử, khỏi cần phải nói, trước uống chút rượu với ta.” Trảm Linh vừa cười vừa nói, phảng phất như lại trở về quãng thời gian cùng nhau huấn luyện lúc trước.

Chương 339: Giải cứu

Trong một hòn đảo hoang vô danh phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, hai người ngắm hồ uống rượu.

“Tiểu tử, ngươi biết không, một trăm năm ta ở Hư Vô Chi Giới, cảm giác thời gian một ngàn năm cũng dài hơn so với ngoại giới.” Trảm Linh đặt chén rượu xuống nói.

“Hiểu được nỗi khổ của tiền bối, nếu như không phải ta có sư phụ chiếu cố, làm người kế nhiệm, hai vợ chồng chúng ta cũng sẽ sống quãng đời còn lại ở nơi đó.” Lý Tinh Từ cảm khái nói.

Mỗi lần hắn nghĩ đến những việc trải qua ở Hư Vô Chi Giới, thì cảm giác có chút nghĩ mà sợ, vạn nhất mình không có người kế nhiệm mà sư phụ sắp xếp, hậu quả khó mà lường được.

“Nhưng mà ở nơi đó đắm chìm hơn một trăm năm nay, cũng không phải không có thu hoạch, lĩnh ngộ kính phàm chi đạo, tương lai Chân Tiên có hi vọng.”

“Lý tiểu tử, cám ơn ngươi.” Trảm Linh lại nâng chén uống một hơi cạn sạch với Lý Tinh Từ.

“Tiền bối, ngươi nên cám ơn sư phụ ta.” Lý Tinh Từ cười nói, nếu như có thể, thì hắn muốn để Trảm Linh làm người hộ đạo cho sư phụ, không biết tính cách mọi thứ đều cẩn thận đó của sư phụ có thể đổi một chút hay không.

“Ha ha, sư phụ ngươi cũng phải cám ơn.” Trảm Linh cười nói.

Hai người dừng lại ít rượu sau khi uống xong, thì Lý Tinh Từ nói ra suy nghĩ của mình.

“Tiền bối, một khoảng thời gian tới ta cũng sẽ sống ở tổng bộ hội trưởng lão, không bằng ngươi trở về cùng với ta.” Lý Tinh Từ hỏi dò.

“Ngươi nói thẳng ý kiến kiếp theo, còn vòng vo với ta.” Trảm Linh liếc qua Lý Tinh Từ.

“Sư phụ ta dẫn theo tông môn đi biển Vô Tận vừa gần trong biển thì đi du đãng rồi, sẽ nghỉ ngơi mấy năm ở đó.”

“Nếu như tiền bối nguyện ý, trước tiên có thể đi tông môn ta nán lại một thời gian ngắn.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói.

“Cứ như vậy đi, vừa hay ta muốn thảo luận một chút với sư phụ ngươi, chuyện điều khiển con rối từ xa.” Trảm Linh nói.

“Vậy thì vất vả cho tiền bối rồi.”

Lý Tinh Từ lúc này nói vị trí của Ẩn Linh môn cho Trảm Linh.

Sớm sau khi Lý Tinh Từ trở về, thì đã nói chuyện một vị ma tu Tôn Giả muốn làm người hộ đạo của hắn cho Từ Phàm.

Đáp lại Từ Phàm là hắn thật lòng làm người hộ đạo cho ngươi, ngươi có thể tín nhiệm hắn.

Đã có cái tiền đề này, Lý Tinh Từ mới dám nói vị trí của đảo Ẩn Linh cho Trảm Linh.

“Được rồi, vị trí ta đã biết, một lát nữa thì đi, ngươi trở về đi.” Trảm Linh phất tay nói.

“Vậy ta đi trước.” Lý Tinh Từ hành lễ cáo lui.

Sau khi Lý Tinh Từ đi, Trảm Linh ngẩng đầu nhìn lên trên trời nói: “Đồ Thủ, đừng nhìn nữa, có muốn xuống đây uống chút hay không.”

“Thôi bỏ đi, đánh một trận thì được, uống rượu thì bỏ đi.” Một âm thanh chất phác giống như lão nông dân vang lên.

“Đánh nhau vẫn là thôi đi, sau này ta cũng coi là Tôn Giả của đại lục trung tâm các ngươi rồi.” Trảm Linh cười ha hả nói, hắn mới không muốn chiến đấu cùng một người điên, một trận đánh này tiếp tục đoán chừng không còn nửa cái mạng.

“Hoan nghênh.” Sau đó âm thanh đã biến mất không dấu vết.

“Ta vừa rồi nếu rò rỉ ra một điểm sát ý với vãn bối Hợp Thể kỳ kia, lão già này đoán chừng khẳng định sẽ nhảy ra liều mạng với ta.” Trảm Linh nhổ nước miếng lên mặt đất nói.

Một hòn đảo nơi phàm nhân sinh sống cách đảo Ẩn Linh hơn ba mươi nghìn dặm, một chiếc linh thuyền cỡ lớn của Ẩn Linh hạ xuống.

Hùng Lực dẫn theo mấy tên đệ tử nhất đạo của trận pháp đi xuống linh thuyền, đi theo phía sau một đội con rối Hóa Thần kỳ.

“Địa điểm tốt nhất các ngươi thành lập Truyền Tống Trận, ta đi giết gia tộc tu tiên kia.” Hùng Lực cắn răng nói.

Trước khi đến hắn đã xem tình báo liên quan tới gia tộc tu tiên trên hòn đảo này, dựa theo cách nói của Hùng Lực, việc ác mà bọn họ phạm vào, đủ chết đến trăm lần.

Trong một tòa thành trì phàm nhân rách nát, một vị tu tiên giả Kim Đan kỳ thanh niên đang nhìn một đám phụ nữ mang thai sắp sinh, biểu cảm âm lãnh nói: “Các ngươi chỉ cần sinh đủ ba đứa trẻ, đứa trẻ thứu tư của các ngươi mới có thể sống sót, biết không.”

“Tiên nhân, quy củ ta đều đã nói với các nàng, ngài cứ việc yên tâm.” Một vị quản sự phàm nhân nói.

“Các nàng đều là lần đầu mang thai, thai nhi và chất lượng nhau thai đều là thứ tốt nhất, ngươi nhất định bảo đảm độ hoàn hảo.” Thanh niên Kim Đan nói.

“Đã rõ, đã rõ.” Chủ quản phàm nhân lau mồ hôi nói.

Lúc này trong ánh mắt của từng người phụ nữ mang thai sắp lâm bồn đều cực kì hoảng sợ,

Nhưng thứ càng nhiều hơn chính là sự bất đắc dĩ và chết lặng, các nàng chỉ cầu mong đứa con của mình sinh ra tới có linh căn, như vậy cả nhà đều có khả năng biến thành thượng đẳng nhân.

Đúng lúc này, Hùng Lực từ trên trời giáng xuống, ánh mắt tràn đầy lửa giận gắt gao nhìn chằm chằm thanh niên Kim Đan trước mắt.

“Đạo hữu từ đâu tới, theo ta về gia tộc để ta chiêu đãi ngươi, lão tổ Hóa Thần nhà ta sẽ thích kết giao thanh niên tài tuấn.”

Nhìn thấy Hùng Lực, thanh niên Kim Đan không chút hoang mang nói, giống như là cái nơi không thuộc quản lý của bất kỳ đại lục nào này, loại chuyện này quá thường gặp rồi.”

Một cự chưởng từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đấm thanh niên Kim Đan thành bánh thịt.

“Nói cho người trong thành biết, ngoài cửa thành bắc có tiên nhân đợi bọn họ, sẽ dẫn bọn họ đi bồng lai tiên cảnh, nơi giống với Thiên Đường.” Hùng Lực nói với vị kia chủ quản.

“Đã rõ, đã rõ ~~” Chủ quản nhìn một miếng thịt nát co quắp có máy đó trên mặt đất hoảng sợ nói.

Lúc này, trên bầu trời cũng truyền tới âm thanh hùng vĩ, chỉ dẫn phàm nhân đi Truyền Tống Trận.

“Tên phế vật này giải quyết rồi, thứ còn lại thì trông chờ các ngươi.” Hùng Lực nhìn cự phong ở nơi ngoài thành cách đó không xa nói, vị lão tổ Hóa Thần kia đang trong đó.

Lúc này, sáu vị con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ cầm trong tay cự thuẫn, đã vây quanh cung điện trên đỉnh cự phong, đợi sự hiện của Hùng Lực.

“Xin hỏi là đạo hữu đến từ đâu, hãy hiện thân ra gặp một lần.” Một vị lão giả Hóa Thần kỳ hoảng sợ nhìn sáu con rối Hóa Thần kỳ vây quanh ở xung quanh đại điện, trên mặt kinh hoảng.

“Mùi vị tuỷ não của thai nhi như thế nào.” Thân ảnh của Hùng Lực xuất hiện ở bên ngoài đại điện, bên cạnh còn có bốn con con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ bảo vệ.

Ánh mắt Hùng Lực nhìn về phía lão giả Hóa Thần kỳ rất là băng lãnh, hắn quyết định lấy phương thức giống nhau để đối phó vị lão giả Hóa Thần kỳ còn ma tu hơn so vơi ma tu này.

“Không nghĩ tới vực biển hỗn loạn này ngược lại đã tới hạng người chính nghĩa như ngươi.” Lão giả Hóa Thần kỳ cười lạnh nói.

Hùng Lực không để ý đến lời nói của lão giả, mà là nhìn về phía bầu trời, miệng nói: “Cũng sắp đến rồi.”

Lúc này, sáu chiếc Hóa Thần kỳ cầm trong tay cự thuẫn đồng thời thi triển uy năng trấn áp trên người lão giả Hóa Thần kỳ.

Lập tức, lão giả Hóa Thần kỳ chỉ có tư duy đang vận chuyển, còn lại đều bị cự thuẫn trên bầu trời phong ấn.

Một vị đệ tử người mặc đạo phục của Ẩn Linh môn cưỡi một con cự điểu màu đỏ rơi xuống bên ngoài đại điện.

“Tiểu giao giao của ngươi vẫn không tốt.” Hùng Lực hỏi.

“Cơ bản tốt rồi, ta để nó tu dưỡng mấy ngày nữa.” Ngự Thiên Sơn nói thả ra một đám chim chóc miệng chim dài lại nhọn giống như ống tiêm.

“Đại sư huynh, may mà không phải hổ thẹn, chim ăn tủyta tìm được cho ngươi rồi.” Ngự Thiên Sơn nói ánh mắt trở nên băng lãnh.

Hắn quay đầu nhìn về phía bị lão giả trấn áp, nhẹ nhàng nói: “Chim ăn tủycủa đám Trúc Cơ kỳ này, là ta đặc biệt chuẩn bị cho ngươi.”

“Tuỷ não của cường giả Hóa Thần kỳ, bọn chúng nhất định thích.” Ngự Thiên Sơn âm hiểm nói.

Lúc này lão giả Hóa Thần kỳ nói không nên lời, nhìn Hùng Lực và Ngự Thiên Sơn bằng ánh mắt bên trong tràn đầy tuyệt vọng và khó hiểu.

“Muốn biết tại sao không, ngươi rõ ràng muốn chết?” Hùng Lực nhìn lão giả Hóa Thần kỳ nói.

Chương 340: Thời gian 5 năm

Nghe được lời nói của Hùng Lực, ánh mắt của lão giả Hóa Thần kỳ lộ ra vẻ cầu xin.

“Nghĩ nhiều rồi, ngươi dần dần cảm nhận vậy.” Hùng Lực cười lạnh nói.

Lúc này, chim ăn tủy vẫn cứ bay lượn lòng vòng ở trên bầu trời phảng phất như nhận sự chỉ dẫn, đậu lên trên đầu Hóa Thần kỳ.

Dựa vào thực lực chim ăn tủy của Trúc Cơ kỳ đương nhiên mổ một chút không thấu được xương sọ của Hóa Thần kỳ, nhưng mà nước chảy đá mòn, chỉ cần một chút mổ phá, thì có thể ăn tuỷ não.

“Cam đoan lão già này ý thức thanh tỉnh, để hắn cũng nếm thử tư vị bị hút tuỷ não.” Hùng Lực nói.

Ngự Thiên Sơn chỉ chỉ một con chim nhỏ màu xanh thuộc Kim Đan kỳ nói: “Thanh linh điểu thi triển tăng thêm pháp thuật, có thể để lão già này có thể linh mẫn cảm thụ được mỗi một giọt tuỷ não mình bị hút.”

“Ở trong mảnh vực biển hỗn loạn này, súc sinh như vậy còn có rất nhiều, về sau loại chim nhỏ này vẫy cần nuôi nhiều một chút.” Hùng Lực nói.

“Đã rõ”. Ngự Thiên Sơn gật đầu nói.

Hai người lúc này đi về phía ngoài phong ấn pháp trận.

Hai thanh đại chùy xuất hiện ở trong tay Hùng Lực.

“Hóa Thần kỳ ta không đối phó được, thì sự tức giận trong lòng ta muốn vung lên trên người đám Kim Đan Nguyên Anh kỳ này các ngươi.” Hùng Lực nhìn tu sĩ đang công kích phong ấn nói.

“Tra tấn làm nhục người phàm, làm trái thiên đạo, các ngươi đều phải chết.” Hùng Lực cầm trong tay song chùy rồi xông ra ngoài.

Lúc này, bên trong đảo Ẩn Linh, Từ Phàm dẫn theo Vương Vũ Luân nhàm chán đang nhìn cảnh đệ tử Kim Đan chấp hành nhiệm vụ.

“Trong một vùng vực biển, vì sao có nơi tội ác hỗn loạn nhiều như thế.” Vương Vũ Luân cau mày nói.

Ở trong ấn tượng của hắn, tu tiên giả cho dù không đối xử tốt với phàm nhân cũng sẽ không đi ngược sát bọn họ, cho dù là ma tu, không tu luyện công pháp tàn nhẫn đặc biệt cũng sẽ không can dự vận chuyển của thế giới người phàm.

“Thế giới là phân hai cực, hóa âm dương, có thiện thì có ác.”

“Mà biển Vô Tận, chính là nơi thiên đạo ác ý ngưng tụ, đến ngay cả trong linh khí cũng có hương vị của cái ác.”

Từ Phàm nói rồi thông qua tông môn đại trận nhiếp thủ một đoàn linh khí bên ngoài của biển Vô Tận.

Đoàn linh khí kia tại Từ Phàm trong tay lộ ra cực kì táo bạo, thậm chí còn có loại muốn công kích Từ Phàm cảm giác.

“Cái đoàn linh khí tạp chất này, thì có ác ở trong đó.” Từ Phàm nói rồi rút ra tạp chất bên trong linh khí ngày này.

Một chút hắc khí mà mắt thường không nhìn thấy xoay quanh trong tay Từ Phàm, biểu hiện ra cho Vương Vũ Luân nhìn.

Đây chính là ác của thiên đạo sao.” Vương Vũ Luân nhìn điểm hắc khí đó trong tay Từ Phàm nói.

“Đúng, tu tiên giả cư trú, hoặc hấp thụ linh lực ở đây lâu dài, dần dần đều sẽ trở nên tà ác táo bạo.”

“Cho nên ở trong biển Vô Tận, đến ngay cả những yêu thú Đại Thừa kỳ đó cũng không có linh trí.” Từ Phàm nói, đây cũng là thứ phát hiện trong khoảng thời gian trước lúc hắn thăm dò xung quanh hòn đảo nhân tộc.

“Hóa ra là như vậy, vậy nhân tộc ở đây thật sự là đáng thương.”

Vương Vũ Luân thở dài một hơi nói.

“Trước kia đáng thương, nhưng mà sau này sẽ từ từ trở nên tốt.” Từ Phàm nói nhìn về phía phương hướng của đảo Cửu Phượng.

“À, xem ra ngươi thật sự coi trọng vị chủ Phượng Các kia.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

“Rất xem trọng nàng, có vài người trời sinh đã không tầm thường, chính là giống như ngươi.” Từ Phàm nói.

“Vậy nàng cũng thường xuyên bị ....” Sắc mặt Vương Vũ Luân bắt đầu trở nên nghiêm trọng, chuyện này cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì cho cam.

“Ờ, khong giông như thứ ngươi nghĩ.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nói.

Thứ ta nói đặc biệt là hoàn một trăm lần lời của ngươi, ngươi nghĩ đi đâu vậy.

“Vậy thì tốt rồi, bằng không người ta một tiểu cô nương, thật sự là ....” Vương Vũ Luân thở phào nhẹ nhõm nói.

“........”

Đảo Cửu Phượng, trong một vùng đồng bằng rộng lớn, một tòa Truyền Tống Trận khổng lồ, đang một nhóm một truyền tống phàm nhân bách tính, dường như đều là mang nhà mang người truyền tống đến nơi đây.

Đảo Cửu Phượng điều đi mười mấy vạn binh sĩ và quan viên phàm nhân đến gánh vác tiếp đãi một đợt này rồi lại một đợt bách tính.

Trên một vùng đất cao đằng xa, Phượng Trường Ninh đang kinh ngạc nhìn một màn này, không nghĩ khoảng thời gian trước bản thân đã nói với đại trưởng lão một câu cần người phàm đến bổ sung phồn vinh đảo Cửu Phượng, không mất thời gian quá dài thì được đáp lại.

“Tại sao đại trưởng lão không cần linh thuyền đưa đón, khởi động Truyền Tống Trận chẳng phải là năng lượng tiêu hao quá lớn.” Một vị đệ tử nhất đạo trận pháp của Ẩn Linh môn hướng về sau lưng Phượng Trường Ninh nói.

“Đại trưởng lão nói dùng linh thuyền cần thời gian quá dài, không có Truyền Tống Trận thuận tiện.”

“Về phần tiêu hao, chỉ cần không có vượt qua tốc độ tụ linh của tụ linh trận tông môn thì có thể.”

“Về mặt lý luận mà nói, cho dù là hòn đảo có nhân tộc chu vi triệu dặm xung quanh đảo Cửu Phượng đều bố trí lên Truyền Tống Trận cùng nhau khởi động, cũng sẽ không tiêu hao hết tốc độ tụ linh của tụ linh đại trận tông môn.” Đệ tử nhất đạo trận pháp tự hào nói.

“Hóa ra là như vậy.” Phượng Trường Ninh nhìn cái Truyền Tống Trận khổng lồ kia ghen tị nói.

“Về sau Truyền Tống Trận như này các ngươi cũng sẽ có, đợi sau khi toàn bộ linh lực đảo Cửu Phượng loại bỏ pháp trận thành hình, thêm nữa tụ linh trận, ít nhất ở truyền tống trong chu vi ba mươi nghìn dặm của đảo Cửu Phượng sẽ không tiêu hao linh thạch.” Đệ tử nhất đạo trận pháp nói.

Hiện tại đệ tử nhất đạo trận pháp của bọn họ đang nghiên cứu làm sao cho toàn bộ đảo Cửu Phượng tăng thêm linh khí loại bỏ đại trận, đây là nhiệm vụ đại trưởng lão giao cho bọn họ.

Sau khi nghe được lời nói của đệ tử nhất đạo trận pháp, Phượng Trường Ninh nhẹ nhàng thở dài một hơi, nàng không biết lúc nào ở trên đảo Cửu Phượng của mình có nhân tài kỹ thuật như vậy.

Khoảng thời gian này, sự viện trợ của Ẩn Linh môn, quả thực khiến nàng giống như mở mang kiến thức, toàn bộ đảo Cửu Phượng dưới sự viện trợ của nhân tài tính kỹ thuật ở Ẩn Linh môn đã thay đổi một bộ dạng khác.

Một tòa thành lớn phàm nhân, dưới kiến tạo của mấy vị đệ tử am hiểu thuộc tính Thổ và thuộc tính Mộc, vẻn vẹn thời gian ba ngày, thì đã thành hình.

Sức nước, chiếu sáng, thoát nước, đường đi bên trong tòa thành lớn phàm nhân, quả thực là hoàn mỹ đến không thể hoàn mỹ hơn.

Đại giang đại hà xen lẫn hỗn loạn trên đảo Cửu Phượng, lại bị đám đệ tử kia chải vuốt đến rõ ràng, thậm chí còn bày xuống một tòa phong thuỷ tụ linh trận bằng dòng sông.

Hiện tại, Phượng Trường Ninh chỉ hi vọng Ẩn Linh môn trốn ở đây đợi một khoảng thời gian ngắn, lúc nào trong đảo Cửu Phượng của mình có mười vạn vạn trăm họ, nguyên lực tích tụ, gửi xuống hoành nguyện thiên đạo, sau khi thành tựu Hóa Thần, vậy cũng tốt rồi.

Khi đó, mình cũng xem như là ở tu tiên giới này có sức đặt chân, khi đó tưởng tượng tiên triều của bản thân mới tính chân chính bắt đầu thực hành.

“Sắp rồi, cái tốc độ này lại có thời gian mấy năm, là có thể rồi.” Phượng Trường Ninh nhìn phàm nhân bách tính truyền tống tới thì thào nói.

Nàng chẳng những muốn đơn thuần có được cái mười vạn vạn trăm họ này, còn nhất định phải để bọn họ chấp nhận sự tồn tại của nàng.

“Tiểu Linh, ngươi nói đảo Cửu Phượng chúng ta trong chu vi trăm vạn km có mười vạn vạn phàm nhân bách tính hay không.” Đáy lòng Phượng Trường Ninh truyền âm nói với Tiểu Linh.

“Ta hỏi qua Bồ Đào ca ca rồi, nó nói chí ít có 1,5 tỷ, cũng chính là mười lăm năm phàm nhân bách tính.”

“Nhân số đủ rồi, Trường Ninh tỷ tỷ thứ ngươi phải lo lắng chính là xung quanh hòn đảo có đủ dùng hay không, dù sao muốn bảo vệ sự bình an của mỗi một hòn đảo phàm nhân đều cần tiêu tốn cái giá không ít.”

“Còn có, Bồ Đào ca ca âm thầm từng nói với ta, đại trưởng lão lại nghỉ ngơi ở đây năm năm.”

Lời nói của Tiểu Linh trong nháy mắt khiến cho Phượng Trường Ninh vui vẻ trở lại.

“Thời gian năm năm, đủ rồi.”

Ánh mắt của Phượng Trường Ninh càng phát ra kiên định.

Chương 341: Bồ Đào tấn cấp

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đang cải tạo chiến hạm cự thú Yêu tộc, Sa Điêu cũng đứng một bên quan sát.

“Thủ pháp luyện khí này của Đại trưởng lão quả thật là trong bình thường vô kỳ lại mang theo một chút cảm giác gì đó khiến người khác dù không rõ vẫn thấy rất lợi hại.” Sa Điêu nhìn thủ pháp luyện khí tiêu chuẩn của Từ Phàm nói.

“Cái này gọi là phản phác quy chân, vạn vật quy phàm, khi mà ngươi có thể đến loại cảnh giới này của ta?” Từ Phàm cầm linh kiện chiến hạm đã luyện tốt trong tay đổi lên.

“Nếu đến loại cảnh giới như Đại trưởng lão này thì sẽ thế nào?” Sa Điêu vội vàng hỏi.

“Vậy thì có thể vô cùng thông suốt thuận lợi vào đến cảnh giới Luyện Khí Đại Tông Sư.” Từ Phàm cười nói. Hắn tuyệt không phải nói đùa, hiện giờ thứ hạn chế hắn chỉ có tu vi.

“Thật sao? Xin Đại trưởng lão hãy dạy ta.” Trong nháy mắt, trong mắt Sa Điêu nhanh chóng toả ra hoa nở xuân về.

“Với tư chất này của ngươi, một đời này đến Luyện Khí Tông Sư là đã hết mức rồi.”

Từ Phàm vừa nói vừa lấy ra một đống linh khoáng, bắt đầu luyện chế linh kiện nhỏ tiếp theo.

Sa Điêu đứng bên cạnh vẻ mặt đầy đau khổ, cái gì gọi là đến Luyện Khí Tông Sư là đã hết mức.

“Thế nhưng ai bảo ngươi là sư huynh tốt của ta.”

“Chỉ cần ngươi có kiên nhẫn, ta sẽ giúp ngươi tổng kết một con đường đến Luyện Khí Đại Tông Sư phù hợp với ngươi.”

“Để ngươi có thêm một chút khả năng tấn cấp lên Luyện Khí Đại Tông Sư.” Từ Phàm đã có dự tính trong lòng nói.

Lúc này, một đống linh khoáng ở trong tay Từ Phàm đã biến hóa thành đủ loại hình dáng, cuối cùng ngưng kết lại thành mấy chục cái pháp bảo mang hình dáng bánh răng.

Từ Phàm dựa theo trình tự lắp ráp bánh răng vào.

“Một chút là khoảng bao nhiêu?” Sa Điêu tâm ngứa khó nhịn hỏi.

“Đâu thể chính xác như vậy được, chắc là khoảng năm phần mười.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Lúc này, có con rối lái linh thuyền bay tới, trên linh thuyền đều là linh khoáng cần thiết để cải tạo chiến hạm cự thú Yêu tộc.

“Xin hỏi Đại trưởng lão, con đường của ta ở nơi nào?” Ánh mắt Sa Điêu kiên định hỏi. Để trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư, hắn bằng lòng nỗ lực bằng bất cứ giá nào.

“Đường ở dưới chân ~” Từ Phàm thuận miệng nói ra, đầu óc cũng chẳng thèm hoạt động một chút.

Sa Điêu cảm thấy trò đùa này một chút cũng không đáng cười.

Lúc này, tại Ẩn Linh Môn, trong một đạo trường, cha con Từ Cương và Từ Linh Đài đang đối kháng luận bàn với nhau.

Bên ngoài đạo trường, Vương Hướng Trì đang mang theo hai đồ đệ của mình, xem hai cha con này luận bàn.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực trợn mắt hốc mồm nhìn hai người dùng thần thông oanh tạc lẫn nhau.

Trong đạo trường, chỉ thấy Thiên Thủ Hư Tượng phía sau Từ Linh Đài đã sắp hóa thành thực thể, trong từng cử động lại càng mang theo lực lượng ngũ hành.

“Băng Kiếm Vũ.”

Trên bầu trời xuất hiện vô số thanh linh kiếm được tạo thành từ hàn băng, bắn xuống phạm vi bao phủ toàn bộ đạo trường.

Lúc này, một Thiên Thủ Hư Tượng khác trong đạo trường tuy không tinh diệu ngưng thực bằng của Từ Linh Đài, nhưng mỗi đạo thần thông công kích đều vừa vặn đánh đến trên bảy tấc trên người Từ Linh Đài.

“Dung Tương Hỏa Cầu.”

“Xích Long Phần Thiên.”

“Nham Tương Cự Thủ.”

Từng đạo thần thông Hỏa hệ đánh tới Thiên Thủ Hư Tượng phía sau Từ Linh Đài.

Hai bên ngươi tới ta đi vô cùng náo nhiệt.

“Đây là chiến lực của Kim Đan Kỳ sao?” Hàn Phi Vũ trợn mắt hốc mồm nói.

Toàn bộ đạo trường đều đã bị nổ đến không ra bộ dạng gì, đạo trường bình thường trong Ẩn Linh Môn ít nhất cũng là cấp Nguyên Anh Kỳ.

“Cũng được rồi đó. Linh Đài cũng xem như là đại sư huynh trong cùng lứa này của các ngươi, sau này các ngươi giao lưu nhiều hơn một chút.”

“Nhưng hắn là người lớn lên bên người Đại trưởng lão, có thể học được bản lĩnh gì thì phải xem các ngươi rồi.” Vương Hướng Trì cười nói. Nếu không phải tu vi của mình vẫn còn dây thì có lẽ bây giờ ngay cả sư điệt cũng không đánh lại.

“Vậy sao.”

Ánh mắt hai người đồng thời sáng lên, sư phụ đây là đang chỉ cho bọn họ một con đường sáng.

Lúc này một tiếng gầm thét của Từ Linh Đài đưa đến sự chú ý của ba người.

“Ngũ Hành Tịch Diệt, bạo.”

Ầm ~

Pháp trận phòng ngự của toàn bộ đạo trường đột nhiên nổ tung.

Pháp trận phòng ngự có thể chịu được công kích toàn lực của Nguyên Anh Kỳ cứ nổ tung như vậy.

Trên phế tích của đạo trường xuất hiện bóng dáng của hai cha con.

“Được lắm, chờ ngươi tấn cấp đến Nguyên Anh Kỳ, ta liền không phải đối thủ của ngươi.” Ánh mắt Từ Cương có chút vui mừng, nhưng cũng không khỏi có chút mất mát.

Nhi tử có khí phách đã trưởng thành rồi, có thể giống như một người nam nhân chân chính, có thể cùng hắn cứng đối cứng.

“Cha, ngươi ngay cả đại thần thông tuyệt kỹ đều không dùng thì đừng như thế này.”

“Ta vẫn còn kém rất xa.” Từ Linh Đài bất đắc dĩ nói. Có đôi khi cách cổ vũ hắn của ông già hắn làm hắn vô cùng cạn lời.

“Được rồi, hai cha con các ngươi cũng không cần phải tâng bốc lẫn nhau.”

“Linh Đài, tới đây, ta giới thiệu cho ngươi hai tiểu sư đệ, sau này các ngươi phải giao lưu nhiều hơn đó.” Vương Hướng Trì đi qua nói.

“Chào Đại sư huynh.” Vương Hướng Trì nói với Từ Cương.

“Hướng Trì tới rồi à, chúng ta đến trên biển luận bàn một chút.” Từ Cương nhìn thấy Vương Hướng Trì, ánh mắt sáng lên.

“Ha ha, luận bàn thì bỏ đi. Lần này ta đến là để tìm Linh Đài.” Vương Hướng Trì vội vàng xua tay từ chối nói.

“Nếu Đại sư huynh ngứa tay thì có thể bảo Bồ Đào điều khiển con rối thuật pháp luận bàn với ngươi.”

“Bồ Đào gần đây đang tiến hóa, chỉ có thể duy trì vận hành cơ bản trong tông môn.” Từ Cương có chút cô quạnh nói.

“Vậy Đại sư huynh đi tìm sư phụ kiếm chút chuyện làm đi.” Vương Hướng Trì nói.

“Cái này cũng được.” Từ Cương gật đầu với Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, coi như là gặp qua, sau đó hóa thành một đạo hoả quang biến mất tại chỗ.

“Chào Linh Đài sư huynh.” Hai người hành lễ nói.

“Chào hai vị sư đệ, đã sớm nghe nói về hai người các ngươi.” Từ Linh Đài cười nói.

“Được rồi, Linh Đài, hiện tại ngươi và Phi Vũ, Vô Cực đều đã biết nhau, sau này nhớ truyền thụ cho sư đệ chút kinh nghiệm chiến đấu nhiều hơn.”

“Tiểu tử Hùng Lực kia làm nhiệm vụ cả ngày, không bắt được hắn, chỉ có thể nhờ đến ngươi.” Vương Hướng Trì nói.

Từ Linh Đài nhìn hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, cười nói: “Việc nhỏ. Không phải chỉ là kinh nghiệm chiến đấu thôi sao? Bảo đảm sẽ dạy dỗ tốt hai vị sư đệ.”

“Được, vậy ta giao lại hai đồ đệ bảo bối cho ngươi.” Vương Hướng Trì nói xong thì hóa thành một đạo kiếm quang bay ra ngoài tông môn.

“Hai vị sư đệ, đến đỉnh núi của ta, ta mời các ngươi uống trà.” Từ Linh Đài cười nói.

Trong không gian trong lòng đất, lúc này bản thể của Bồ Đào đã biến thành một hình cầu cực kì tiêu chuẩn, thân thể cũng biến thành màu trắng thuần.

“Chủ nhân, Bồ Đào tiến hóa đã hoàn thành.”

Từ Phàm đang cải tạo chiến hạm cự thú dừng công việc trong tay, câu đầu tiên là đã hỏi: “Đã tăng thêm được bản lĩnh gì?”

Lúc này, ngũ hành linh khí hội tụ, một thanh niên cực kì anh tuấn xuất hiện trước mặt Từ Phàm, thế nhưng sau đó thanh niên lại biến thành đồng tử với hình dáng thư đồng.

“Ha ha, vẫn là ngươi cơ trí.”

“Thế nhưng ta cũng không nhỏ nhen đến vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào đã biết.” Đồng tử cúi đầu nói.

“Không tệ lắm, vừa mới hóa hình là đã có thực lực Hóa Thần Kỳ.” Từ Phàm một tay vỗ lên người Bồ Đào nói.

“Toàn bộ đều là nhờ chủ nhân trợ giúp.”

“Được rồi, mau nói có bản lãnh gì đi.” Từ Phàm nói.

“Thứ nhất, toán lực của Bồ Đào chỉ cần có vật dẫn có thể tiếp nhận, toán lực gần như vô hạn.”

“Thứ hai, có thể phân hoá ra một trăm phân thân nhỏ như là loại trình độ điều khiển tinh thuyền kia, và năm phân thân lớn giống như Bồ Đào đời trước.”

“Thứ ba, có thể điều động linh khí trong tông môn, thay đổi kết cấu của nó.”

Bồ Đào nói xong nhẹ nhàng giơ lên một tay lên, linh khí bắt đầu hội tụ lại.

Không lâu sau, một khối linh thạch hạ phẩm tiêu chuẩn xuất hiện trong tay Bồ Đào.

“Mẹ kiếp ~”

Chương 342: Trảm Linh đến

Đối với vấn đề biến linh khí thành linh thạch, vào thời điểm mới bắt đầu tu luyện Từ Phàm đã từng nghĩ đến, thực hiện thí nghiệm cũng mấy lần, nhưng kết quả cuối cùng đều là thất bại.

Rõ ràng lý luận được thành lập, nhưng một khi thao tác thực tế thì sẽ phát hiện ra đủ thứ hạn chế. Cuối cùng Từ Phàm đưa ra một cái kết luận là ý chí thiên đạo của thế giới này không cho phép loại hành vi này xảy ra.

“Bồ Đào, ngươi thực hiện lại quá trình hội tụ linh khí thành linh thạch như vừa rồi một lần nữa cho ta xem nào.”

Lúc này Sa Điêu cũng đã đến bên cạnh Từ Phàm.

“Được.”

Linh khí được hội tụ lần nữa, lần này Từ Phàm tập trung tinh thần quan sát, không bỏ qua bất kỳ chi tiết nào. Đến tận lúc một khối linh thạch xuất hiện trong tay Bồ Đào, Từ Phàm mới lấy lại tinh thần, trong ánh mắt tràn đầy sự thất vọng.

Cứ tưởng có thể phát tài rồi, hóa ra là do hắn suy nghĩ nhiều.

“Để hội tụ viên linh thạch này cần bao nhiêu toán lực.” Từ Phàm hỏi.

“Trước đây Bố Đào tính toàn bộ toán lực mất gấp ba, trước mắt chưa thể ngưng tụ được linh thạch trung phẩm.”

“Chỉ là thay đổi kết cấu linh khí có thể giúp các đệ tử trong tông môn có được linh khí vô tận.”

Bồ Đào vừa nói xong thì trong tay xuất hiện một dải linh khí dung hợp hoàn toàn vào linh lực bên trong cơ thể Từ Phàm, có thể trực tiếp hút vào trong cơ thể.

“Không tệ, cũng coi như có tác dụng lớn.” Từ Phàm thỏa mãn nói.

“May mà việc ngưng tụ linh khí nghịch chuyển thành linh thạch có khó khăn, làm thế lâu dài dễ bị rơi vào vòng nguyền rủa. Tóm lại là sẽ xảy ra chuyện chẳng hay ho gì.” Sa Điêu ở bên cạnh nói.

“Ví dụ thử xem.” Từ Phàm hỏi Sa Điêu.

“Trước đây sư phụ từng nói với ta, Tu Tiên giới đã từng có một người luyện chế ra pháp bảo có thể hấp thu linh khí biến thành linh thạch.”

“Vị luyện khí sư kia vốn cho là mình có thể dương danh thiên hạ, lưu truyền thiên cổ.”

“Nhưng khi hắn định chứng minh cho thế nhân được chứng kiến thì lập tức bị hòn thiên thạch từ ngoài vũ trụ nện thành mảnh vụn.”

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm gật đầu, hắn có thể hiểu được hành động này của thiên đạo. Một khi loại pháp khí này được biết đến rộng rãi thì tất cả những vùng đất có linh khí hội tụ trên toàn bộ Tu Tiên giới sẽ gặp phải kiếp nạn.

“Bồ Đào, sau này đừng ngưng tụ linh thạch nữa.” Từ Phàm nói.

“Nhưng với các đệ tử tông môn có linh khí tương xứng thì có thể làm nhiều hơn một chút được.”

“Tuân mệnh.”

“Đúng rồi, bây giờ ngươi đã có thể luyện chế đạo khí được rồi sao?” Từ Phàm hỏi. Trước đây Bồ Đào có thể mượn con rối để luyện chế ra pháp bảo, bây giờ tiến thêm một bước nữa hẳn là có thể luyện chế ra đạo khí được rồi.

“Pháp bảo bình thường thì có thể, đạo khí thì không được. Ta cần đệ tử tông môn phối hợp cùng mới được.” Bồ Đào nghĩ nghĩ rồi trả lời.

“Về kế hoạch cải tạo bốn chiếc linh thuyền của tông môn, linh kiện đạo khí để xây khung thuyền tông môn, Trấn Yêu Tinh và con rối cấp bậc Luyện Hư kỳ, những chuyện này đêu giao hết cho ngươi.” Trên mặt Từ Phàm xuất hiện nụ cười không kiềm chế được.

Còn Sa Điêu ở bên cạnh thì có vẻ mặt hơi kỳ quái.

Luyện Khí Tông Sư mà bị sai đi làm việc vặt thế à?

“Không thành vấn đề, chủ nhân giao hết mọi chuyện cho ta đi.” Bồ Đào như bé trai ngoan ngoãn đáp lại.

“Cát sư huynh, đi thôi, chúng ta đến biển Vô Tận câu cá, thế nào hả?” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ta không đi, ta còn phải về để tiếp tục nghiên cứu phối phương đạo khí hợp kim của ta nữa.”

“Con đường Luyện Khí Đại Tông Sư của ta xin nhờ vào Đại trưởng lão.” Sa Điêu nói xong thì bay vút đi hướng về phía Luyện Khí phong của mình, không dám quay đầu lại một cái.

Lúc này Từ Phàm giống hệt như một đứa trẻ đang cố gắng học hành muốn thi đậu vào Thanh Bắc, đột nhiên biết tin mình được “cử” đi học.

Còn học cái rắm ấy, quẩy lên thôi.

Lúc này, trước mặt Từ Phàm xuất hiện một màn sáng, bên trên là hình ảnh cách mười vạn dặm, có một đạo huyết sắc độn quang đang hướng thẳng về phía Ẩn Linh đạo, dùng hết tốc lực tiến về phía trước.

Nhìn tốc độ bay thế này, ít nhất cũng phải Đại Thừa Tôn Giả.

"Ồ. Là người hộ đạo của Tinh Từ, ta đi nghênh đón một chút." Từ Phàm xem ma khí độn quang của con ma này là biết.

Từ Phàm cưỡi linh thuyền xuất hiện ngay bên ngoài tông môn.

"Hoan nghênh tiền bối quang lâm Ẩn Linh môn." Từ Phàm nhìn đại hán trung niên có râu quai nón đứng ở cách đó không xa, nói.

"Có thể để Tông Sư đích thân đến nghênh đón đó là vinh hạnh của ta, ta còn phải cảm tạ ân cứu mạng của Tông Sư." Trảm Linh cười, hành lễ.

Từ Phàm để lại cho hắn ấn tượng rất tốt, trong mắt Từ Phàm không hề có một chút thành kiến nào đối với ma tu.

"Tiền bối, mời ngươi theo ta tiến vào tông môn, để ta chiêu đãi tiền bối thật tốt." Từ Phàm cười nói.

"Không cần tận sức thế đâu, sau này là người một nhà cả." Trảm Linh không hề lo lắng, đáp lời. Hắn đã quyết định làm người hộ đạo cho đệ tử của người ta rồi, hắn cũng không cần tiếp tục bày cái dáng vẻ tiền bối gì đó nữa.

Bên trong Nghênh Khách điện ở chủ phong, Từ Phàm mời mẹ của Kiếm Vô Cực làm người nấu chính trong bữa cơm này.

"Không tệ, mỗi một món ăn đều là cực phẩm nhân gian, vị tiên trù này xem như cao thủ lấy trù nhập đạo." Trảm Linh gắp một miếng cá rán rồi nói, màu sắc lẫn hương vị đều có.

"Đây là đầu bếp lợi hại nhất ở Ẩn Linh đảo chúng ta, bình thường không dễ động tay nấu nướng đâu." Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Sau một bữa rượu thịt, Ẩn Linh môn thuận lợi có thêm một vị trưởng lão cấp bậc Đại Thừa Tôn Giả.

Trên mặt biển Vô Tận có một chiếc linh thuyền trôi nổi, Từ Phàm và trưởng lão Trảm Linh của Ẩn Linh môn ngồi trên thuyền câu cá.

Trước mắt mà nói, hai người này là hai người rảnh rỗi nhất tông

môn.

“Đại trưởng lão, ngươi nói xem thằng nhóc họ Lý kia có thể điều khiển áo giáp linh lực từ xa đến cấp bậc Đại Thừa kỳ hay không.” Trảm Linh vừa câu cá vừa nói.

“Có thể thì có thể, chẳng qua cấp bậc của áo giáp linh lực kia ít nhất phải thuộc trong phạm vi đạo khí đỉnh tiêm. Hiện giờ ta chưa luyện chế ra được.” Từ Phàm nói.

“Đáng tiếc, ta rất có thiên phú thao túng mấy món đồ chơi đó.” Trảm Linh tiếc nuối nói.

“Ha ha, nếu Trảm Linh trưởng lão thích, sau này ta sẽ luyện chế một cái riêng cho trưởng lão.” Từ Phàm vừa cười vừa nói. Dùng một món đạo khí đỉnh tiêm để làm lung lạc một vị Đại Thừa Tôn Giả cũng không tính là thiệt thòi.

“Đại trưởng lão đừng cho là thật!” Trảm Linh vừa kinh ngạc vừa vui mừng đáp. Khi hắn đến đã để lại toàn bộ pháp bảo trên người ở Thiên Ma tông, bao gồm cả thanh Liệt Ma đao, gần một nửa uy năng của hắn đều ở trong đó.

“Ta còn cần lừa ngươi ư, ngươi là người hộ đạo của đồ đệ ta mà.”

“Hắn đã không hiểu chuyện, chẳng nhẽ người làm sư phụ cũng không hiểu chuyện. Sau này, pháp bảo của Trảm Linh trưởng lão đều do Ẩn Linh môn chúng ta bao hết.” Từ Phàm hào khí nói.

“Vậy có thể luyện chế cho ta một thanh đạo khí ma đao không?” Trảm Linh hỏi.

“Dễ như ăn cháo, hiện giờ ta vẫn chưa luyện chế được đạo khí cấp bậc đỉnh tiêm, Trảm Linh trưởng lão còn phải đợi thêm.” Từ Phàm nói.

“Tất nhiên rồi.” Trảm Linh vừa cười vừa nói. Đột nhiên hắn phát hiện Từ Phàm đối xử với hắn rất được, quan trọng đó là còn là Luyện Khí Tông Sư lợi hại.

Lúc này, từ đảo Ẩn Linh xa xa đột nhiên bay đến một chiếc linh thuyền cỡ lớn, nó bay về hướng nào đó với tốc độ nhanh nhất. Bên trên linh thuyền chở ba con Ngũ Linh Minh Hầu, một con Hợp Thể kỳ, hai con Luyện Hư kỳ.

“Đại trưởng lão, Yêu tộc trên linh thuyền được thuần hóa rồi sao?”

Trảm Linh ngờ vực, hỏi.

“Cứ cho là vậy đi, chúng cũng được xem là một thành viên thuộc Ẩn Linh môn bọn ta. Phía bên kia xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, tất cả đều muốn đến xem thử.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

“Có phiền không? Cần ta xuất thủ chứ?” Trảm Linh nói, vừa rồi nhận được chỗ tốt, lúc này đương nhiên phải biểu hiện một chút rồi.

“Không cần, Trảm Linh trưởng lão vẫn nên ở lại tông môn tu dưỡng cho thỏa đáng đã.” Từ Phàm nói.

Hắn cảm thấy vị Trảm Linh trưởng lão này vẫn chưa khôi phục về lại đỉnh phong.

Chương 343: Thiếu niên cầm búa sắt

Ẩn Linh môn, sân đỗ chiến hạm cự thú Yêu tộc.

Lúc này, Bồ Đào đang khống chế một đệ tử Kim Đan của Luyện Khí phong đang luyện chế món linh kiện quan trọng nhất trong chiến hạm cự thú.

Cấp bậc linh kiện đạo khí đã được tính toàn kỹ lưỡng.

Từ Phàm và Sa Điêu, cộng thêm Trảm Linh đang không có chuyện làm đang vội vàng đến nơi này.

Lúc này Bồ Đào đang khống chế hơn một nghìn mảnh phù văn dung nhập vào trong thân thể đệ tử Luyện Khí phong.

“Bồ Đào, như vậy có làm thương tổn hắn không?” Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

“Không gây hại gì cả, trái lại còn giúp vị đệ tử này phát triển linh mạch và linh giác, hỗ trợ con đường Luyện Khí Sư sau này của hắn nữa.” Bồ Đào nói.

Theo thời gian Bồ Đào thăng cấp, giọng nói của Bồ Đào cũng trở nên tự nhiên hơn rất nhiều. Mặc dù giọng nói vẫn là âm thanh điện tử nhưng lại khiến người ta khi nghe cũng cảm thấy dễ chịu hơn.

“Vậy thì tốt.”

Lúc này, Sa Điêu ở bên cạnh cũng rất phấn khích, định để Bồ Đào khống chế hắn luyện chế mấy món đạo khí. Mặc dù đẳng cấp hiện giờ của hắn là Luyện Khí Tông Sư nhưng chưa luyện chế ra được một món đạo khí chân chính nào.

“Thăm dò sâu cạn giúp ta một lúc được không?” Sa Điêu nói.

“Vậy mong Cát phong chủ không nên kháng cự.” Bồ Đạo nói.

“Được.”

Ánh mắt Sa Điêu trong nháy mắt biến thành dáng vẻ vô cùng tỉnh táo, sau đó bắt đầu luyện chế món linh kiện kế tiếp.

“Thủ đoạn của Đại trưởng lão quả nhiên tuyệt diệu vô cùng.” Trảm Linh kinh sợ cảm thán.

“Còn chiến hạm cự thú Yêu tộc này nữa, Thiên Ma tông còn chẳng có được bao nhiêu chiếc tinh châu.”

“Lợi hại, lợi hại.”

Trảm Linh phát hiện bây giờ hắn đã đánh giá vô cùng thấp vị Đại trưởng lão này rồi. Nhưng chỉ việc dùng khí linh khống chế người khác luyện chế đạo khí thôi đã khiến người ta sợ hãi không thôi rồi.

“Chuyện nhỏ thôi, toàn bộ nhờ vào khí linh này của ta hỗ trợ.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

Từ sau khi Bồ Đào có thể sửa chữa chiến hạm cự thú, hiện giờ tiến độ hoàn thành được một phần mười rồi.

Sau khi nhìn thấy chuyện mình để tâm nhất đã tiến hành một cách thuận lợi, Từ Phàm lại dẫn Trảm Linh đến một tòa phong khác thăm thú.

Nhất là sau khi nhìn thấy phòng học ở chủ phong và tháp thí luyện, Trảm Linh mới bắt đầu dần dần xem trọng tông môn này hơn, hoặc nói hắn chỉ xem trọng vị Đại trưởng lão này.

“Đại trưởng lão, sau khi chiến hạm cự thú Yêu tộc kia hoàn thành, liệu có thể để ta điều khiển thử không, ta từng lái tinh châu nhưng ta từng lái chiến hạm cự thú Yêu tộc bao giờ.” Trảm Linh xoa xoa tay, nói.

“Được. Qua một khoảng thời gian nữa, sau khi bên đó làm xong thì ngươi có thể thử xem. Chỉ là đến khi đó, chiến hạm cự thú này đã không còn phù hợp để chiến đấu ở đây. Đợi đến khi một chiếc chiến hạm cự thú hình rắn khác hoàn thành thì Trảm Linh trưởng lão mới có thể dùng nó đi vực Cực Không.” Từ Phàm nói.

“Không sao, ta có nhiều thời gian rảnh mà.” Trảm Linh nói. Mặt ngoài hắn vẫn giữ vẻ bình tĩnh nhưng trong lòng đã rung động không thôi.

Hai chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc đấy.

Tiên trấn Hỏa Sơn, sau khi phân thân số một luyện chế xong hai món linh kiện đạo khí thì một mình đi dạo Tiên trấn Hỏa Sơn.

“Bồ Đào vậy mà tấn cấp rồi, xem ra sau này công việc của ta có thể nhẹ nhàng hơn chút.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

Vừa rồi hắn nhận được tin Bồ Đào tấn cấp, đã có thể phối hợp với đệ tử luyện khí của tông môn để luyện chế đạo khí, vậy hắn cũng không cần phải nhanh chóng đẩy nhanh tốc độ nữa.

Trong Tiên trấn Hỏa Sơn có độc một con phố luyện khí. Con phố luyện khí này dài mấy vạn mét, hai bên đường đều là đủ loại cửa hàng luyện khí, nhận nhiệm vụ luyện khí các loại.

Lúc này tất cả cửa hàng luyện khí hai bên con phố luyện khí đang bật hết tốc lực, đến cả Luyện Khí Sư tân thủ vừa ra nghề mà đơn đặt hàng trong tay cũng đầy ra.

Phân thân số một dạo bước trên con phố luyện khí, đột nhiên có một cửa hàng nằm ở vị trí vô cùng khuất hấp dẫn sự chú ý của hắn.

Một thiếu niên Luyện Khí tầng thứ sáu, hơn mười tuổi, đang cố gắng cầm một chiếc búa rèn một thanh linh thiết kiếm.

“Miếng linh thiết này đã đến cực hạn rồi, dù ngươi có dùng nó rèn thành dáng vẻ linh kiếm, không có phù văn thêm vào thì chung quy nó chỉ là một món phàm khí.” Phân thân số một đứng ở cửa cửa hàng kia nói.

Hiếm khi được rảnh rỗi, trong lúc nhất thời phân thân số một lại hơi muốn tìm kiếm cảm giác tiếp xúc cùng người khác.

“Nếu ta đoán không sai, chắc ngươi muốn bán loại bán thành phẩm này cho Luyện Khí Sư khác.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

“Tiền bối là Luyện Khí Sư sao?” Thiếu niên buông pháp khí thiết chùy xuống.

“Cứ cho là thế đi.” Phân thân số một gật đầu, đáp.

“Vậy tiền bối có thể nhận ta làm đồ đệ không, ta muốn trở thành Luyện Khí Sư.” Thiếu niên nói xong liền quỳ xuống bái phân thân số một làm sư phụ.

Một cỗ lực lượng ôn hòa kéo thiếu niên định quỳ gối xuống.

“Ngươi đều nói như thế với mỗi một vị Luyện Khí Sư mà ngươi gặp à.” Phân thân số một cảm thấy khá hứng thú.

“Đúng vậy, trước đây dốt nát kém cỏi, phụ mẫu rời đi rồi mới biết phát hiện mình là một phế vật.” Thiếu niên lộ vẻ mặt cay đắng nói.

Phân thân số một nghe lời mở đầu này của thiếu niên, thế là hắn bước vào trong cửa hàng luyện khí cũ kỹ này, tìm một chỗ sạch sẽ ngồi xuống.

“Đúng lúc rảnh rỗi, ngươi kể câu chuyện của ngươi ta nghe xem, nói không chừng tâm trạng ta tốt sẽ dạy ngươi.” Phân thân số một nói.

“Thật ra không tính là chuyện mới lạ gì, phụ thân mẫu thân ta là Luyện Khí Sư trên con phố này.”

“Ba năm trước, họ vận chuyển một nhóm hàng đến Tiên thành khác, nhưng tòa Tiên thành kia vừa lúc bị Yêu tộc công phá, cha mẹ ta cũng bỏ mạng trong trận kiếp nạn đó.” Thiếu niên đau khổ kể, nhớ đến mình khi đó không chịu học luyện khí với phụ thân, cảm thấy hối hận không thôi.

“Vì vậy trước khi phụ mẫu ngươi chết, ngươi không học được chút bản lĩnh luyện khí nào của phụ mẫu ngươi.”

“Đúng vậy.” Thiếu niên cay đắng nói. Ban đầu nếu hắn chỉ một thân một mình, có thể no bụng là được, nhưng hắn còn có một muội muội, linh căn bình thường. Hắn là ca ca, không thể để muội muội làm một phàm nhân được.

Lúc này, một tiểu nữ hài đi ra từ sau hậu viện, trông khoảng sáu bảy tuổi, trong tay cầm một cái chén không, nói: “Ca ca, ta đói.”

“Ngươi chờ một chút, sau khi thanh linh thiết kiếm này thành hình, chúng ta sẽ có linh thạch, có thể mua giò heo thơm ngon cho Đô Đô ăn rồi.”

“Ngươi về ngủ một giấc đi, sau khi tỉnh lại là có giò heo thơm ngon ăn ngay.” Thiếu niên vừa cười vừa nói, dang vẻ như trụ cột trong nhà.

“Dạ, ta chờ ca ca quay về.” Tiểu nữ hài chảy nước bọt bưng cái chén không trở về hậu viện.

Thiếu niên lại lấy cây búa sắt ra bắt đầu rèn thanh linh thiết kiếm trước mặt.

“Chuyện cũ của vãn bối không có điều chi quanh co, hiện giờ vãn bối chỉ mong tích lũy được nhiều linh thạch hơn, nuôi sống mình và gia muội.” Thiếu niên vừa nói vừa nện búa xuống thanh linh thiết kiếm.

“Đúng là một oắt con có trách nhiệm, không phí công ta lắng nghe chuyện cũ của ngươi, phù văn luyện khí biết được chút ít nào không?” Phân thân số một hỏi.

“Tiền bối, ta học được phù văn mà phụ mẫu để lại, phù văn cơ bản ta đều đã học xong, hiện tại chỉ thiếu linh hỏa thôi. Lại thêm không có Luyện Khí Sư chân chính dạy dỗ đồ đệ nên chỉ có thể thế này thôi.” Thiếu niên vừa nói vừa huơ chiếc búa sắt trong tay.

“Rất sáng tạo mà.” Phân thân số một nói rồi nhận lấy chiếc búa sắt và thanh linh thiết kiếm trong tay thiếu niên.

“Không tệ, chuyện Luyện Khí Sư để sang bên đi, cái kiểu thợ rèn này của ngươi đúng là rất ra dáng.”

Keng! Keng!

Phân thân số một giơ chiếc búa sắt trong tay lên đập xuống thanh linh kiếm mười hai cái. Một thanh pháp khí linh kiếm cơ bản nhất đã thành hình.

Chương 344: Ngũ Hành Đoán Thể Quyết

“Có muốn học chiêu thức này không.” Phân thân thứ nhất cười nói, đến cảnh giới này của hắn, cho dù chỉ đánh sắt vụn lấy đá cũng có thể rèn ra một pháp khí.

“Tiền bối, đây là do người dùng thiết chùy làm ra đó sao?” Thiếu nhiên kinh ngạc hỏi, trước đây hắn đã dùng qua thiết chùy để khắc phù văn lên.

“Nếu không có thiết chùy, ta cũng có thể dùng tay để đập ra được.” Phân thân thứ nhất cười nói, cảm thấy biểu cảm trên mặt của thiểu niên rất thú vị.

“Muốn học không.”

Thiếu niên hiểu ngay lập tức quỳ xuống muốn bái sư, nhưng lại bị kéo lên.

“Ta không có ý định sẽ nhận đồ đệ, như thế này đi, ngươi đã lớn lên ở đây, vậy thì chắc hẳn người rất am hiểu những đặc sản ở nơi đây.”

“Ngươi mời ta ăn một bữa, ta dạy ngươi một canh giờ thế nào.” Phân thân thứ nhất nói, hiện giờ có nhiều thời gian nhàn rỗi, tìm điều gì đó thú vị để làm.

“Đã hiểu.” Thiếu niên nhanh chóng chạy ra ngoài như một cơn gió, không lâu sau, đã thấy người thiếu niên quay trở lại tiệm luyện khí trên tay bưng hai bát nước lớn.

“Cơm chân giò heo, một linh thạch một bát, hy vọng tiền bối sẽ không ghét bỏ.” Thiếu niên ngại ngùng nói.

“Được thôi.” Phân thân thứ nhất nhìn thấy bát cơm chân giò heo ngon lành nói.

“Tiền bối, ta đi gặp gia muội.” Tiểu thiếu niên nói, cầm lấy một cái bát khác, đi về phía sân sau.

Nhìn bóng lưng của thiếu niên, lại nhìn vào bát cơm chân giò heo nóng hổi trên tay, phân thân thứ nhất dùng khối sắt linh bên cạnh để luyện thành một đôi đũa, bên trên còn thêm pháp trận thanh khiết.

Ngươi ăn cơm không lấy đũa, có phải ngốc không vậy?

Lúc này, thiếu niên cầm đôi đũa đi tới, ngượng ngùng nói: “Tiền bối, lúc nãy nhất thời xúc động quên lấy đũa.”

“Không cần, ta có.” Phân thân thứ nhất lạnh nhạt nói.

“Tại sao ngươi không ăn.”

“Ta chỉ còn dư hai viên linh thạch.” Thiếu niên vẻ mặt cay đắng nói.

“Cho nên ngươi chủ định học tuyệt chiêu của ta chỉ trong một canh giờ.” Phân thân thứ nhất cười nói.

“Ta muốn thử.” Thiếu niên kiên quyết nói, đây là hy vọng duy nhất của hắn.

“Bỏ đi, ta sẽ không ăn cơm chùa của người.” Phân thân thứ nhất nhẹ nhàng khống chế cơ thể của vị thiếu niên.

Khi vị thiếu niên còn tỉnh táo, dường như đã bị khống chế, lấy một cục sắt nung đỏ trên bếp và bắt đầu đập nó.

“Không cần phản kháng, bản thân tự cảm nhận chuyển động của linh lực và sắp xếp phù văn.” Sau khi phân thân thứ nhất nói xong, hắn bước ra khỏi tiệm luyện khí.

Cơ hội đã cho, có thể học xong hay không tùy thuộc vào bản thân của vị thiếu niên.

Phân thân thứ nhất vừa bước ra khỏi tiệm rèn thì giọng nói của thiếu niên từ đằng sau vang lên.

“Tiền bối, ta tên Nhị Thiết, lần sau ta sẽ mời ngươi ăn Phú Quý Linh Kê!”

Thiếu niên nói xong, người thợ rèn lại nhớ đến tiếng đập sắt keng keng.

“Thật thú vị.” Phân thân thứ nhất cười nói.

Trong Điện luyện khí, phân thân thứ nhất được chủ tiệm Điện luyện khí hoanh nghênh.

“Lão đệ, ta nói cho ngươi biết, ta đã để mắt tới hệ thống pháp trận Tiên Văn bất hủ của ngươi rồi.” Chủ tiệm Điện luyện khí nói.

“Lão ca, vậy thì chúng ta phải thảo luận một chút rồi.”

Hai người đi vào bên trong Điện luyện khí.

Lúc này, bên trong một tiểu viện ở Tiên trấn Hỏa Sơn, Diệp Tiêu Dao đang sắp xếp lại tình báo của Điện chủ Điện luyện khí.

“Tiêu Dao, trong tay Điện chủ Điện luyện khí này chắc chắn có vài món tiên khí.”

“Ngươi chỉ cần thực hiện theo cách mà ta nói là được rồi.”

Lão Kiếm trong đáy lòng của Diệp Tiêu Dao nói ra.

“Những tim tình báo này được ráp lại với nhau, chỉ có thể đoán rằng chủ tiệm Điện luyện khí muốn tìm cách trở thành một đại tông sư về luyện khí.”

“Vậy thì sau đó phải làm như thế nào?” Diệp Tiêu Dao nói.

“Sau đó chỉ việc hốt thuốc đúng bệnh thôi.” Lão Kiếm nghiến răng nghiến lợi nói trong lòng Diệp Tiêu Dao, dáng vẻ như hắn phải trả một khoản tiền cọc để mua nhà cho nhi tử.

“Ngươi có kế hoạch gì.” Diệp Tiêu Dao hỏi, kể từ khi Lão Kiếm bảo hắn thu thập tình báo của điện chủ Điện luyện khí, hắn đã biết chuyện này không bình thường.

“Ta đã từng rút hồn một vị Tiên sư luyện khí, ta đã khắc ghi lại những ký ức trước đây của vị Tiên sư luyện khí lên đến Đại Tông Sư luyện khí.”

“Sau đó tìm cách gặp điện chủ Điện luyện khí, giao ký ức của Đại Tông Sư luyện khí cho hắn là được.” Lão Kiếm lên kế hoạch trong đáy lòng Diệp Tiêu Dao.

“Không phải chứ, lại làm giả.” Diệp Tiêu Dao khóc ròng, kinh nghiệm thất bại lần trước vẫn còn rõ mồm một trong tâm trí của hắn.

“Cái mà làm giả chứ, ký ức thật chẳng phải được rồi sao.” Lão Kiếm khinh thường nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

Bây giờ lão Tử quan tâm đến ngươi còn nhiều hơn là quan tâm đến nhi tử của mình.

“Được rồi.” Diệp Tiêu Dao lại đến các đại thương hội mua một số vật phẩm.

Lúc này, hai người trong Điện luyện khí nói chuyện phiếm càng ngày càng náo nhiệt.

Ý chí cao của điện chủ Điện luyện khó có thể thiêu rụi toạn bộ Tiên trấn Hỏa Sơn.

“Lão đệ, cám ơn, đối với con đường phía sau, ta đã có phương hướng rồi.”

“Ngươi chính là đại ân nhân của ta.”

Điện chủ Điện luyện khí nói rằng hắn ta đã lấy Tiên khí của trận bàn Vạn Kiếm, đưa nó cho phân thân thứ nhất.

“Không cần đâu lão ca, huynh giữ lại phòng thân đi, hoặc sau này tặng cho người có duyên với huynh, ta không cần dùng đến món đồ chơi này.” Phân thân thứ nhất đẩy ngược lại.

Ta chỉ là phân thân thứ nhất, sau này những chuyện đánh đánh giết giết cũng không cần ta, tất nhiên món đồ này cũng không cần dùng đến.

Phân thân thứ nhất nhất quyết không nhận, điện chủ Điện luyện khí cũng bỏ ý định này.

“Vậy sau này nếu lão đệ cần gì cứ nói cho ta biết.” Điện chủ Điện luyện khí vỗ ngực nói.

“Không thành vấn đề.”

Trên đảo Linh Ẩn, Từ Phàm đang ngồi trên một mỏm đá gần biển.

“Cũng không biết phân thân thứ nhất phản ứng thế nào sau khi nhận được tin báo.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, ở nơi giao nhau giữa hòn đảo dưới vách núi và biển cả vô tận, một đám đệ tử trong tuyến phòng ngự tháp đang xây dựng một tháp phòng ngự lớn.

Từ Phàm đứng bên trên quan sát, đột nhiên cảm thấy môn phái không cần đến sự can thiệp của mình nữa.

Tuy rằng thực lực của đệ tử trong môn phái rất thấp, nhưng cũng coi như là bắt đầu chịu mũi nhọn, có thể tưởng tượng được loại cảnh tượng sau khi căn cứ tu vi tăng cao.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Các đệ tử đang xây dựng tháp phòng ngự nhìn thấy Từ Phàm vội vàng hành lễ.

“Không cần đa lễ, tiếp tục làm việc đi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, một đạo độn quang bay lên, Hùng Lực xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Hùng Lực cung kính nói.

“Ừ, đứng dậy đi.” Từ Phàm gật đầu nói, ra hiệu cho Hùng Lực tìm chỗ ngồi xuống.

“Sắp lên cấp Nguyên Anh rồi.” Từ Phàm hỏi.

“Chưa đầy nửa năm nữa có thể rồi.” Hùng Lực lớn giọng nói, vẻ mặt ngây thơ.

“Ừ, là Đại sư huynh Linh Ẩn Môn, sau này môn phải còn phải dựa vào ngươi, cho nên ta sẽ cũng cố thêm công pháp tu luyện một lần nữa.” Từ Phàm vừa nói vừa lấy ra một đĩa ngọc đưa cho Hùng Lực.

“Đây là Ngũ Hành Đoán Thể Quyết đã được sửa đổi và nâng cao, còn được gọi là Vạn Thần Chiến Thể.” Từ Phàm nói.

“Vạn Thần Chiến Thể, cái tên này…”

“Có phải rất có khí phách không, công pháp tốt tất nhiên phải có một cái tên hay rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Sau khi ngươi trở về, thêm chút cảm ngộ tu luyện, sẽ biết được công pháp này chắc chắn rất xứng đáng với cái tên này.”

“Cảm ơn Đại trưởng lão ban cho công pháp.” Hùng Lực cảm kích nói.

“Sau này cố gắng ra sức cho môn phái là được rồi.” Từ Phàm nói, thôi diễn công pháp này cũng là khi hắn nhất thời cao hứng, cơ sở công pháp môn phái cũng đổi mới, chỉ là Ngũ Hành Đoán Thể Quyết của Hùng Lực chưa từng được cập nhật.

“Đại trưởng lão, vậy thì Ngũ Hành Quyết của môn phái chúng ta, có tên là gì.”

“Đạo Pháp Bổn Nguyên.”

“………”

Về mặt cảm tình thì đây là một cái tên khiêm nhường.

Chương 345: Thiên nhân tương trợ

Không mất quá nhiều thời gian, toàn bộ Ẩn Linh Môn đều biết công pháp mà bản thân đang tu luyện lại tên là Đạo Pháp Bản Nguyên.

Đối với cái tên khoa trương này, biết rõ đệ tử Ẩn Linh Môn khiêm tốn trước tiên đã âm thầm đổi tên công pháp mình đang tu luyện thành Đạo Pháp Bản Nguyên.

Trong Tàng Kinh Các, Kiếm Vô Cực đang cầm ngọc giản xem xét.

“Đột nhiên không muốn luyện công pháp truyền thừa nữa.” Kiếm Vô Cực sau khi xem xong bản được sửa đổi mới nhất của Ngũ Hành Quyết nói.

“Ngũ Hành Quyết Đại Trưởng Lão sáng tạo thật sự là bác đại tinh thâm, bao hàm hàng nghìn hàng vạn, cho dù thần thông như thế nào, cũng có thể phối hợp với Ngũ Hành Quyết.” Kiếm Vô Cực thở dài một hơi nói.

Công pháp hắn kế thừa ở Thương Kiếm Môn là một bộ công pháp có thể tu luyện thẳng đến Chân Tiên, tên gọi là (Thương Lam Kiếm Quyết).

Dựa theo lời nói mới nhất hắn học được ở Ẩn Linh Môn chính là, phát ra cao, tốc độ còn có thể, cái gì khác cũng không phải.

“Chuyển tu công pháp đi, trước kia nói cho ngươi, ngươi còn có chút ghét bỏ, bây giờ biết chỗ tốt của Ngũ Biên Hình công pháp chưa.” Hàn Phi Vũ ở một bên cười nói.

Sau khi Kiếm Vô Cực tu công pháp đánh nhau thật sự là vô cùng mạnh mẽ, cũng rất lợi hại, nhưng từ sau khi đến Ẩn Linh Môn, thì điểm tệ hại của công pháp cũng từ từ hiện rõ ra.

Đã từng ước chiến đơn đấu với Ảnh Thứ ở đại thế giới Đào Sinh, trực tiếp bị Ảnh Thứ đem làm khỉ đùa giỡn nửa ngày, tâm tính trực tiếp bùng nổ, cuối cùng trong lòng đại loạn, trực tiếp bị Ảnh Thứ chặt bỏ đầu chó.

Từ đó trở đi, Kiếm Vô Cực đã hiểu được một câu đạo lí, chiến đấu mãnh liệt, lực công kích với thắng lợi không có quan hệ trực tiếp.

Cũng là kiểu đơn đấu với Ảnh Thứ, Hàn Phi Vũ đánh với Ảnh Thứ lại bất phân thắng bại.

Nhìn ngọc giản trong tay, Kiếm Vô Cực lâm vào trầm tư.

Bảo khố trước cửa Ẩn Linh Môn, Thiên Vạn Binh qua đây nhận vật tư ra ngoài làm nhiệm vụ.

“Mười con rối Nguyên Anh Kỳ, một trăm con rối Kim Đan Kỳ chiến đấu dưới nước, Tị thủy châu, Chấn Hải Châu, vòng tay dự trữ linh lực.”

Thiên Vạn Binh vừa xem danh sách vừa nhận lấy đồ.

“Sao vòng tay dự trữ linh lực lại biến thành màu này.” Thiên Vạn Binh nhìn vòng tay linh màu xanh trong tay nói.

“Đây là phát minh gần đây của tông môn, lấy linh lực trong vòng tay dự trữ linh lực hoàn toàn phối hợp với linh khí sau khi luyện hóa của ngươi, có thể trực tiếp hấp thu, không cần lượng hóa lại.” Bồ Đào giải thích nói.

“Thần kỳ như vậy sao.” Thiên Vạn Bình nhìn vòng tay dự trữ linh lực trong tay nói, vốn dĩ cho rằng vòng tay dự trữ linh lực ban đầu đã đủ lợi hại rồi, chỉ cần thêm chút luyện hóa là có thể chuyển biến làm linh lực của mình.

Thiên Vạn Binh cầm vòng tay linh lực trong tay từ từ hấp thu, chui thẳng vào trong kim đan.

“Wow, lợi hại quá.” Thiên Vạn Binh kinh ngạc nói.

“Vậy sau khi ánh sáng vòng tay linh lực biến mất thì phải làm sao.” Thiên Vạn Binh lại hỏi.

“Chỉ cần ở tông môn, trong phạm vi bao trùm của vệ tinh vũ khí Thiên Cơ thì có thể bổ sung bất cứ lúc nào, rời khỏi phạm vi tông môn, có thể dùng linh thạch bổ sung.”

“Ha ha, tốt sau này không lo linh lực bị tiêu hao nữa rồi.” Thiên Vạn Binh vừa kinh ngạc vừa vui mừng nói.

Lúc này, trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, sắc mặt Kiếm Vô Cực khá kỳ lạ.

“Làm sao vậy.” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Cảm giác trò chơi chiến đấu sinh tồn này lại biến đổi chân thực nữa.” Kiếm Vô Cực nói, mặc dù hắn ở trong trò chơi chiến đấu sinh tồn cảm nhận được dấu ấn Cửu Đại đạo khí linh kiếm ở trong cơ thể mình.

Sau lưng Kiếm Vô Cực xuất hiện hư ảnh của chín thanh linh kiếm.

“Chín thanh đạo khí đứng đầu linh kiếm, Vô Cực, sau này ngươi không thiếu linh kiếm rồi.” Hàn Phi Vũ hâm mộ nói.

“Có muốn ta tặng ngươi ba thanh linh kiếm không.” Kiếm Vô Cực cười nói.

“Vẫn là quên đi, thứ lấy ra từ trong cơ thể ngươi, lại thu vào trong cơ thể của ta.”

“Có phần không quen.” Hàn Phi Vũ lắc đầu nói.

Lúc này, hai người rất hiểu ý liếc nhìn nhau, trong nháy mắt cùng tấn công về một hướng.

Bóng dáng Ảnh Thứ hiển hiện ra, nhìn đại động trên ngực mình, sau đó hóa thành linh quang biến mất trong thế giới chiến đấu sinh tồn.

Trước khi đi, ánh mắt Ảnh Thứ chỉ để lộ ra một thông tin, sau này nhất định phải tăng thêm tiền.

“Ha ha, cuối cùng cũng loại bỏ được tên này rồi.” Kiếm Vô Cực cười nói, vừa rồi hai người nói chuyện chính là muốn dẫn dụ Ảnh Thứ tới gần.

Một lúc lâu sau, hai người đen mặt đi từ phòng ảo cảnh ra.

“Chúng ta vẫn còn quá yếu.” Kiếm Vô Cực hơi uể oải nói.

“Không ngờ một thuật pháp lại lợi hại như vậy.” Hàn Phi Vũ cảm thán nói.

Lúc hai người sắp đến vòng đấu chung kết, gặp một vị đệ tử có chiến lực xếp trước một trăm, chỉ một thần thông Ngũ Hành Đạo Pháp đã trực tiếp đánh hai người hôn mê.

“Chúng ta đi tìm Linh Đài sư huynh thôi.” Kiếm Vô Cực nói.

“Được.”

Lúc này, Từ Phàm đang ở bên cạnh hồ linh dịch nhìn sáu quả trứng rồng trước mắt giao lưu hữu nghị, Giao Thủ Cự Quy ở dưới đáy hồ tu dưỡng.

“Cũng không biết lúc nào các ngươi mới có thể phá xác.” Từ Phàm nhìn sáu quả trứng rồng ngày càng phát ra linh lực nồng đậm.

Từ Phàm nói xong, sáu quả trứng rồng bày ra một chữ.

“Còn có một năm?” Từ Phàm vui vẻ nói.

Sáu quả trứng rồng đồng thời lắc đầu.

“Mười năm?” Sắc mặt Từ Phàm khẽ biến.

Lại lắc đầu lần nữa.

“Một trăm năm?” Từ Phàm quyết định nếu sáu quả trứng rồng này lắc đầu lần nữa, thì sẽ cắt đứt linh khí của bọn chúng.

Lần này sáu quả đến từ đảo rồng tất cả đều gật đầu.

“Được rồi.” Trong nháy mắt Từ Phàm đã hơi thất vọng, thời gian một trăm năm nói dài không dài nói ngắn cũng không ngắn.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy công đức số mệnh ngưng tụ ở trên người mình bỗng nhiên gia tăng một mảng lớn.

Từ Phàm nhắm mắt lại thử một chút.

“Thiên nhân tương trợ, có chút thú vị, đây là khí tượng có đại tài tương trợ.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, trên đảo Cửu Phượng, một tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ bộ dáng thanh niên thư sinh đang dạo bước trong thành trì phàm nhân.

Ánh mắt của cơ trí của thanh niên thư sinh nhìn toà đại thành trước mắt, không ngừng gật đầu, trong mắt xuất hiện vẻ khen ngợi.

“Dân chúng người phàm của Thượng giới sống thật hạnh phúc.”

“Thiên địa nhân hòa, thiên địa nơi này đã bắt đầu phát triển về phía Tiên Đình quốc.”

“Người cai quản khu vực này nhất định là một tên đại tài.” Thanh niên thư sinh nói.

Ở tiểu thế giới kia, hắn vốn là một vị tiến sĩ, quyết chí báo quốc, thực hiện vực dậy vương quốc, chỉ là nửa đường phát hiện một bộ công pháp tu tiên, được truyền thừa nên mới chuyển sang tu tiên đạo.

Nhưng trong lòng hắn vẫn luôn có giấc mộng phụ trợ quân vương thống trị thiên hạ.

Lúc này, thanh niên thư sinh đi vào trong một nhà ga con rối.

“Còn mười lăm phút, xe con rối của vương thành sắp khởi động, người có vé xe mau chóng lên xe.” Người lái xe kiểm soát xe con rối hô lớn.

“Bao nhiêu bạc để đi đến vương thành.” Thanh niên thư sinh tò mò hỏi, trong mắt hiện lên một tia sáng, phương tiện của tiên gia dân chúng bình thường cũng có thể sử dụng sao.

“Mười nguyên, cũng chính là một lượng bạc.” Người lái xe nói.

“Lên xe không.”

“Đi.” Thanh niên thư sinh lấy ra một lượng bạc đưa cho người lái xe.

Lúc này, Phượng Trường Ninh đang nhìn hành động của thanh niên thư sinh trong quầng sáng.

“Tỷ tỷ, kẻ này có hi vọng lưu lại.” Tiểu Linh ngồi ở trên vai Phượng Trường Ninh nói.

“Đúng, chúng ta đi gặp hắn.” Phượng Trường Ninh nói.

Vương thành chính là thành thị phàm nhân lớn nhất của đảo Cửu Phượng, dân cư thường trú có hơn ba trăm vạn.

Trong nhà ga ngoài thành, thanh niên thư sinh đi ra khỏi nhà ga, tò mò nhìn kiến trúc xung quanh.

“Tiên sinh, cảm thấy đảo Cửu Phượng của ta thế nào.”

Chương 346: Cá ướp muối Vương Vũ Luân

“Ngươi là người cai quản nơi đây sao.” Thanh niên thư sinh hỏi, trong mắt tỏ ra vẻ kính trọng với người cai quản nơi đây.

“Đúng, đảo này tên là đảo Cửu Phượng, do Cửu Phượng Các quản lý.” Phong Trường Ninh nói.

“Ta từ Thượng Giới ra đây, có thể giảng giải cho ta một chút chuyện về Thượng Giới không, tại hạ vô cùng cảm kích.” Thanh niên thư sinh nói.

Đúng lúc này, một tên tu sĩ Hóa Thần Kỳ toàn thân bốc cháy lên ma khí xuất hiện ở phía trên Vương thành.

“Ha ha, không ngờ người cai quản nơi đây lại chỉ có Nguyên Anh Kỳ, tòa Vương thành này ta lấy chắc rồi.” Lão giả toàn thân bốc cháy lên ma khí nói.

Trong chốc lát, một đám mây đen màu máu che phủ toàn bộ Vương thành.

“Ma Xung, không ngờ còn có thể gặp mặt ngươi ở trên Thượng Giới.”

“Lại có ta ở đây, ngươi sẽ không có cơ hội đâu.” Thanh niên thư sinh bước một bước ra, xuất hiện ở trên không trung hừ lạnh nói.

“Luôn có mấy kẻ muốn tìm chết.” Tiểu Linh đang vây quanh bên người Phượng Trường Ninh khinh thường nói.

Ngay lúc ma khí lão giả muốn đánh trả tu sĩ thanh niên, thì một bóng kiếm xuyên thẳng qua đầu hắn.

Thân hình câu diệt, thân thể của lão giả trực tiếp bị con rối sử dụng kiếm quang kia tiếp được, sau đó hóa thành một đường độn quang biến mất nơi chân trời.

Lúc này thanh niên thư sinh liền lộ vẻ rất xấu hổ, còn chưa kịp trở thành anh hùng nữa.

“Tiên sinh, xuống đây đi, vãn bối có việc tìm ngươi.” Phượng Trường Ninh cười rồi nói.

“Được.”

Trong chủ điện Cửu Phượng Các, Phượng Trường Ninh đưa theo một vị thiếu niên của thế giới kia mới đến cậy nhờ cùng nhau chiêu đãi thanh niên thư sinh.

“Nguyên Phong tiền bối, thì ra là ngươi.” Thiếu niên vừa nhìn thấy thanh niên thư sinh thì vừa vui vẻ vừa kinh ngạc nói.

“Thì ra các ngươi quen biết nhau, vậy tốt quá rồi.” Phượng Trường Ninh cười nói.

“Trước đây ta từng ở trong tông môn của tiền bối tu hành.” Thiếu niên cười hì hì nói.

Trên chủ điện, Phượng Trường Ninh giới thiệu một chút về Cửu Phượng Các và Ẩn Linh Môn cho thanh niên thư sinh Nguyên Phong, cũng nói một chút về tình huống của Tu Tiên giới.

“Haizzz, không ngờ vừa đến thương giới thì đã gặp phải chuyện như vậy.”

“Trước kia còn có mấy vị đạo hữu phi thăng, đáng tiếc.” Thanh niên thư sinh thở dài nói.

“Phượng các chủ, ta muốn đi tìm hiểu một chút về phong thái của Thượng Giới trước, mười năm sau, ta sẽ trở lại nơi đây lần nữa giúp ngươi thực hiện mong ước Tiên Đình của ngươi.” Nguyên Phong ở chính giữa nói.

“Được, ta ở Cửu Phượng Các chờ ngươi trở về.” Phượng Trường Ninh cười rồi nói.

Một chiếc nhẫn trữ vật xuất hiện ở trong tay Phượng Trường Ninh.

“Trong đây có bản đồ xung quanh và trung tâm đại lục, một bộ công pháp cơ bản từ Tu Tiên giới đến Hợp Thể Kỳ, còn có một chút linh thạch, để giúp tiên sinh lang bạt ở Tu Tiên giới.” Phượng Trường Ninh nói.

“Vậy thì cảm ơn Phượng các chủ.” Nguyên Phong không hề từ chối, trực tiếp nhận lấy nhẫn không gian.

Một màn này, đã được Từ Phàm quan sát từ xa.

“Có lẽ không phải hắn, mặc dù là một nhân tài, nhưng vẫn chưa tới trình độ này.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Bình thường loại người có đại khí vận trên người như Phượng Trường Ninh, đều sẽ có vài vị đại tài tập hợp các loại uy lực thiên địa giúp đỡ, đến bây giờ mới dừng lại, có vẻ như ngoại trừ bản thân ra, thì không có ai khác nữa.

“Cũng có thể xuất hiện một người chứ, nếu không tốc độ này theo không kịp.”

Lúc này, trong một gia đình phú quý ở Vương thành, một bé trai nhỏ nhắn vừa được sinh ra đời.

Đứa trẻ sơ sinh tò mò nhìn thế giới này, cảm thấy mình đã nghênh đón một cuộc sống mới.

Ẩn Linh Môn, trong khuôn viên của Vương Vũ Luân, Từ Phàm đang uống rượu với Vương Vũ Luân.

“Vũ Luân, ngươi đã hồi phục lại hình dạng tu vi ban đầu, thì đừng mỗi ngày cứ như một lão đầu, người trẻ tuổi, phải có chí tiến thủ.” Từ Phàm vung tay nói.

Huynh đệ tốt gần đây bình thản đến hắn cũng nhìn không nổi nữa.

“Từ đại ca, ta biết người quan tâm ta, nhưng bây giờ ta cảm thấy trạng thái như vậy cũng rất tốt.” Vương Vũ Luân chậm rì rì nói.

“Tốt cái gì, tâm cảnh của ngươi và tu vi của ngươi có liên quan rất lớn, không cảm thấy gần đây tu vi của ngươi tiến bộ rất chậm sao.”

“Cứ như vậy thì sau này làm sao giúp ta đến Tiên giới chơi đùa.” Từ Phàm lắc đầu nói, trong lòng nghĩ phải dùng cách nào để có thể kích thích tình cảm mãnh liệt của huynh đệ tốt ra ngoài.

“Từ đại ca có thể tự mình đi chơi được mà, còn ta đợi ở tông môn là được.” Vương Vũ Luân cười rồi nói.

“Xem ra ngươi cần phải có một chút thay đổi nho nhỏ.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân cười nói.

“Từ đại ca, ngươi đừng làm loạn.” Vương Vũ Luân đột nhiên hơi sợ hãi nói.

Lúc này, trong tay Từ Phàm xuất hiện một quả cầu ánh sáng màu tím, vẻ mặt quỷ dị mỉm cười nhìn Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca ngươi sẽ không đến thật đấy chứ.” Vương Vũ Luân hoảng sợ nói, hắn đã từng thể nghiệm qua thủ đoạn của Từ Phàm, đó là tương đương với quỷ dị.

“Ngươi nói vậy, vì để kích thích ý chí chiến đấu của ngươi, đây là một môn thần thông ta đặc biệt khai phá ra.” Từ Phàm cười hắc hắc nói.

Năng lượng vô hình khống chế được Vương Vũ Luân, để hắn trơ mắt nhìn quả cầu ánh sáng màu tím dung nhập vào trong cơ thể hắn.

Từ Phàm gỡ bỏ khống chế Vương Vũ Luân ra, khuân mặt tươi cười nhìn hắn.

“Từ đại ca, ngươi làm gì ta vậy!” Vương Vũ Luân cảm nhận được biến hóa linh lực của cơ thể nói.

“Đây là một thần thông giúp ngươi kích phát ý chí chiến đấu, sau này ngươi sẽ biết.” Vẻ mặt Từ Phàm mỉm cười ngọt ngào nói.

Từ Phàm tuyệt đối không cho phép trong tông môn có người còn cá ướp muối hơn hắn, cho dù là huynh đệ tốt của hắn cũng không được.

Ngày hôm sau, mặt trời vừa mọc lên, thì có một người đang luyện tập kiếm đạo thần thông trong đạo trường ở ngoài tông môn.

Lúc này trong mắt Vương Vũ Luân bốc lên ánh lửa mang một bộ dáng khát vọng chiến đấu.

“Cha, ngươi siêng năng thế này từ khi nào vậy.” Ngoài đạo trường, Vương Hướng Trì nhìn Vương Vũ Luân luyện tập thần thông nói.

Gần đây lão cha trở nên vô cùng cá ướp muối, không phải ra ngoài câu cá, thì là lên đảo Vệ Tinh chơi cờ cùng Lão hầu tử, gần đây mẹ cũng không nhìn được nữa rồi.

“Tiểu tử thối, đừng phí lời, cùng ta luận bàn một chút, không cần nương tay.” Một đạo kiếm quang của Vương Vũ Luân toàn lực chém về phía Vương Hướng Trì.

“Cha, sợ là ngươi có hiểu làm gì đó về tu vi của con trai ngươi rồi.” Vương Hướng Trì trực tiếp sử dụng linh kiếm, trấn áp Vương Vũ Luân ở ngay tại chỗ.

Lúc này Vương Vũ Luân mới ý thức được tình nghiêm trọng của sự việc, bản thân lại bị cái nhấc tay của con trai trấn áp.

“Một chiêu này, ngươi dùng hết sức rồi.” Vương Vũ Luân nhìn con trai mình nói.

Vương Hướng Trì nâng tay, thu thanh linh kiếm đang áp chế ở trên đầu Vương Vũ Luân trở về trong cơ thể.

“Không đến ba thành thực lực.” Vương Hướng Trì nói, lúc này hắn rất muốn nói, đến thêm một trăm người giống như ngươi cũng là chuyện nhấc tay mà thôi.

“Không ngờ chiến lực của ta lại thoái hóa đến mức này rồi.”

“E rằng chỉ có thể miễn cưỡng địch qua đệ tử Kim Đan trong tông môn.” Vương Vũ Luân nhìn linh kiếm trên mặt đất thở dài nói.

Nghe thấy lời của cha mình, Vương Hướng Trì há to miệng không phát ra âm thanh.

Có phải ngươi có hiểu lầm gì đó về tu vi của mình rồi không.

Vương Hướng Trì dám đảm bảo, bây giờ cha hắn cũng chỉ có thể bắt nạt đệ tử Trúc Cơ trong tông môn, cao một chút cũng không được.

“Hướng Trì, về sau vi phụ sẽ từ từ tu hành, ta còn muốn cùng mẹ của ngươi đến tiên giới nhìn xem.” Vương Vũ Luân nói.

“Được, về sau ta sẽ theo phụ thân đến đây tu luyện kiếm đạo thần thông.” Vương Hướng Trì gật đầu nói, cho dù như thế nào, phụ thân mình chịu tu luyện chính là chuyện tốt.

“Thần thông huyết kê này không tồi, sau này thấy đệ tử nào lười biếng, thì cùng dùng một thể.” Từ Phàm nhìn biểu hiện của Vương Vũ Luân, vừa lòng nói.

Chương 347: Gặp lại Địa Tinh Nhện

Một ngày mới tại Ẩn Linh Môn, mặt trời vừa mọc được nửa phần trên mặt biển Vô Tận.

Vương Vũ Luân đã tu luyện cả một đêm tinh thần phấn chấn xuất hiện trước nhất đón mặt trời mọc đỉnh núi.

Vương Vũ Luân mặc dù tinh thần phấn chấn, nhưng sắc mặt cực kì không tự nhiên, thậm chí còn có một chút chống cự.

“Thiến Nhi, ngươi không có việc gì thì về trước đi, để một mình ta ở đây là được.” Vương Vũ Luân nói.

“Phu quân, ngươi lại dấy lên ý chí chiến đấu lần nữa khiến ta thật vui mừng.” Mộ Dung Thiến Nhi híp mắt nói, nụ cười trên khuôn mặt cũng không giấu được.

Thấy tức phụ nhà mình còn chưa đi, Vương Vũ Luân đột nhiên nói khẽ: “Thiến Nhi, chừa cho vi phu chút mặt mũi.”

“Ta còn muốn xem một lần nữa.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói.

Lúc này, mặt trời đã hoàn toàn mọc lên khỏi mặt biển.

Chính vào lúc này, một cỗ lực lượng thần kỳ khống chế lấy Vương Vũ Luân, xoay mặt hướng về mặt trời đang mọc trên biển cả.

Vương Vũ Luân không tự chủ khom chân dang tay, cuối cùng không tình nguyện to giọng hô lên.

“Buổi sáng thức dậy, ôm lấy mặt trời ~”

Hai tay Mộ Dung Thiến Nhi che miệng lại, cố gắng để mình không cười ra tiếng.

“Để cơ thể tràn ngập, ánh sáng rực rỡ ~”

“Năng lượng tích cực tràn đầy ~”

Lúc này, Mộ Dung Thiến Nhi đã cười đến mức không đứng thẳng nổi.

Sau một đoạn nhảy múa miệt mài, một ngày đầy hăng hái của Vương Vũ bắt đầu.

Lúc này, đồng dạng cười đến mức không đứng thẳng nổi còn có Từ Phàm.

“Ha ha, sau này có thể để những đệ tử xếp hạng gần cuối lên thử một thể.” Từ Phàm cười nói, dường như rất đắc ý với thần thông do chính mình sáng tạo ra.

Cứ như vậy, một ngày cá mặn của Từ Phàm cũng bắt đầu.

Trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm đang điều khiển con rối Hỗn Thiết Viên Hầu tìm kiếm những khu vực xung quanh căn cứ trong lòng đất.

“Sư phụ, sao chúng ta lại phải nhìn chằm chằm đám kiến lửa này.” Từ Nguyệt Tiên đứng bên cạnh hỏi.

Hai người đồng thời khống chế con rối Hỗn Thiết Viên Hầu nhìn chằm từng hành động của đám kiến lửa.

“Bất kể là yêu thú hay là con người, muốn sinh tồn lâu dài tại một nơi đều phải thỏa mãn một vòng tuần hoàn.”

Từ Phàm nhìn đám kiến lửa bắt đầu chuyển Hỏa Linh tinh khoáng về tổ, trong ánh mắt hiện lên một vài suy nghĩ.

Đây nhất định có vài chỗ không giống nhau.

“Những Hỏa Linh tinh khoáng này không phải chỉ là đồ ăn của kiến lửa thôi à? Có những điều này chẳng phải là đủ rồi sao?” Từ Nguyệt Tiên nghi hoặc hỏi.

“Chỉ có những điều này thôi vẫn không đủ. Một vấn đề rất đơn giản, khoáng mạch khổng lồ Hỏa Linh tinh khoáng này hình thành thế nào.” Từ Phàm nói.

Lúc này, con rối Hỗn Thiết Viên Hầu đã đào được Hỏa Linh tinh khoáng trong lòng dất, trước mắt đang toàn lực khai thác.

“Chuyện này…” Từ Nguyệt Tiên chưa từng suy nghĩ về vấn đề này.

“Thế nên vi sư suy đoán nơi này nhất định có trọng bảo, mới có thể dẫn đến việc hình thành mấy vạn dặm đất chết và Hỏa Linh tinh khoáng này.” Từ Phàm khẳng định nói.

Đây là khuôn mẫu trước sau như một trong tình tiết tiểu thuyết.

“Vậy việc này có liên quan đến việc chúng ta ở đây nhìn chằm chằm vào bọn nó sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn đàn kiến lửa phía trước hỏi.

“Quan sát kiến lửa một chút, xem trong tổ của bọn nó có phải có món bảo bối kia không.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một màn sáng nho nhỏ xuất hiện trước mặt hai người, bên trên là góc nhìn của một con kiến lửa.

“Thấy ngươi nhàm chán, cùng xem đi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, thuật pháp này của ngươi thật lợi hại, lúc nào đó dạy ta đi.” Từ Nguyệt Tiên nhìn tầm mắt của kiến lửa trong màn sáng, tò mò nói.

“Tàng Kinh Các có, tự mình tìm đi.” Từ Phàm khua tay nói.

Lúc này, góc nhìn trong màn sáng đã đến trong tổ con kiến lửa kia.

“Cuộc sống nhỏ của con kiến lửa này trải qua không tệ.” Từ Phàm nhìn những Hỏa Linh tinh khoáng cỡ bằng ngón tay cái trong tổ kiến lửa nói.

Kiến lửa gặm một miếng Hỏa Linh tinh khoáng nhỏ vào lúc muốn nghỉ ngơi.

Đột nhiên một luồng sóng kỳ lạ truyền đến, trong nháy mắt, kiến lửa giống như nhận được lệnh, di chuyển về nơi sâu trong tổ.

Kiến lửa đi một thời gian thật dài, thẳng đến khi đến trước một cái tổ làm từ Hỏa Linh tinh khoáng mới dừng lại.

“Bọn chúng đang làm gì? Chuẩn bị xuất phát tìm thức ăn hả?” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Không đúng, ta ngược lại cảm thấy giống như lãnh đạo muốn phát biểu.” Từ Phàm nhìn màn sáng nói.

Lúc này, một con trùng mẫu lớn cỡ một người xuất hiện, trắng trắng mập mập, khiến người ta cảm thấy không có một chút sức chiến đấu nào.

“Nhìn thấy con trùng mẫu này không? Chỉ cần khống chế được nó là ngươi có thể khống chế toàn bộ đàn kiến lửa.”

Từ Phàm nói xong, khắp người bắt đầu thả ra hơi thở thần bí, hai tay kết ấn.

Hắn muốn cưỡng chế khống chế con kiến lửa kia, giết chết trùng mẫu, sau đó khống chế trùng mẫu mới được sinh ra sau đó.

Trong Linh Trùng Bách Lục tại Tu Tiên giới, hắn đã thấy ghi chép về kiến lửa, bên trên nói lúc kiến lửa mất đi trùng mẫu nhưng quần thể vẫn còn tồn tại thì sẽ từ trong đám kiến lửa bình thường tiến hóa ra một con trùng mẫu.

Dựa theo cách hiểu của Từ Phàm chính là, mỗi một con kiến lửa đều có tiềm lực trở thành trùng mẫu.

Trong lúc Từ Phàm dự định động thủ, một con Địa Tinh Nhện cực kỳ quen mắt từ trong Linh Hỏa tinh khoáng đi ra.

“Mẹ kiếp, sao nơi nào cũng có con hàng này vậy!” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Địa Tinh Nhện bị thương nhìn đại quân kiến lửa đang tập hợp trước mặt, chảy xuống dòng nước miếng đáng xấu hổ.

“Còn may là bây giờ đã thoát khỏi sự khống chế của Mẫu Thượng, nếu không thì nơi tốt thế này chắc còn chưa tới phiên ta.” Địa Tinh Nhện cười khặc khặc nói.

“Ta muốn khởi động rồi đây ~”

Địa Tinh Nhện cúi đầu xuống bắt đầu gặm nhấm đại quân kiến lửa, ăn đến vô cùng thỏa mãn.

“Năng lượng hệ hoả tinh khiết biết bao. Ngon quá đi ~”

Lúc này, con kiến lửa bị Từ Phàm khống chế kia cũng bị Địa Tinh Nhện nuốt xuống.

Theo góc nhìn của kiến lửa, kia chính là tai nạn ngày tận thế. Một miệng lớn sâu hoắm trực tiếp nuốt nó và đồng bạn của nó xuống bụng.

“Con nhện nhỏ này, đúng là âm hồn bất tán.”

“Duyên phận này lớn đến mức nào, để cho ta ba ngày hai nơi đều gặp phải con hàng này.”

Lúc này, một con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ duy nhất của Ẩn Linh Môn xuất hiện bên người Từ Phàm.

“Được rồi, vẫn nên thương lượng đi. Con hàng này giết cũng không chết.” Từ Phàm nghĩ một hồi rồi thở dài nói.

Nếu thật sự đánh lên, để con nhện nhỏ kia chạy được làm bại lộ vị trí nơi này, có chút mất nhiều hơn được.

Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ nhận được mệnh lệnh từ Từ Phàm, từng bước bước vào trong truyền tống trận.

Tiên trấn Hỏa Thượng, trong một cửa tiệm luyện khí.

Phân thân số một nhìn một nắm đất trước mắt.

“Tiền bối, phú quý linh kê, mời hưởng dụng.” Nhị Thiết cười nhìn phân thân số một, trong ánh mắt tràn ngập biết ơn.

Nếu không phải nhờ vị tiền bối trước mắt này, hắn và muội muội hắn vẫn đang phải trải qua cuộc sống bữa có bữa không.

“Ngươi cũng đã kiếm được linh thạch, sao vẫn mời ta ăn phú quý linh kê hai linh thạch một con.” Phân thân số một hỏi.

“Cảm ơn tiền bối chỉ điểm, linh thạch vãn bối kiếm được đều dùng để mua linh hỏa, không ngờ tiền bối lại đến lúc này.” Nhị Thiết gãi cái ót nói, có chút xấu hổ.

Từ khi nhận được chỉ điểm của phân thân số một, hắn ngày đêm lĩnh ngộ luyện tập, cuối cùng cũng có thể dùng thiết chùy gõ ra một thanh pháp khí linh kiếm cơ bản nhất.

“Có bản lĩnh, đều có thể mua nổi Linh Hỏa rồi. Cuộc sống nhỏ này xem ra có hy vọng.” Phân thân số một cười nói, sau đó xé mở lớp vỏ bao bên ngoài phú quý linh kê, lộ ra phú quý linh kê thơm mềm ánh mỡ bên trong.

“Toàn bộ nhờ vào tiền bối chỉ điểm.”

Chương 348: Sư phụ số một

Nhìn phân thân số một bắt đầu ăn phú quý linh kê hắn mua, Nhị Thiết khẽ thở phào nhẹ nhõm.

“Sao vậy? Sợ ta không hài lòng?” Phân thân số một nhìn Nhị Thiết nói.

“Tiền bối, dùng hai khối linh thạch cuối cùng còn sót lại trên người mua phú quý linh kê cho ngài, chỉ sợ tiền bối ghét bỏ.” Nhị Thiết thấp thỏm nói.

“Không sao, ta đã cảm nhận được tâm ý của ngươi.” Phân thân số một nói.

Lúc này, tiểu nữ hài đang chơi đùa hậu viện chạy tới.

“Ca ca, ta ngửi thấy mùi thơm của phú quý linh kê.” Tiểu nữ hài chạy tới nói.

Nhìn thấy phân thân số một bỗng sững sốt, lui lại nửa bước rụt rè xấu hổ nói: “Chào tiền bối.”

“Ừm, chào ngươi tốt.”

Phân thân số một xé xuống một cái đùi gà lớn mập mạp đưa cho tiểu nữ hài.

“Tiền bối cho ngươi, ngươi cứ cầm lấy đi.” Nhị Thiết nhìn muội muội trông chờ hắn với ánh mắt tha thiết nói.

“Cảm ơn tiền bối ~”

Tiểu nữ hài cầm đùi gà chạy về hậu viện. Ăn đồ ăn ngon, chỉ có ăn ở nơi thoải mái nhất mới là ngon nhất.

“Tiền bối, gần đây ta thử dùng linh hỏa kết hợp với thiết chùy luyện chế linh kiếm.”

“Ta thực hiện cho tiền bối xem.”

Nhị Thiết nói xong trong tay đã xuất hiện thiết chùy, lấy tới một mảnh linh thiết lập tức bắt đầu rèn.

Một ánh lửa nhàn nhạt cháy lên từ mặt ngoài thiết chùy, gõ từng phát lên trên miếng linh thiết kia.

“Thú vị. Tốc độ luyện chế linh kiếm thế này còn nhanh hơn một chút so với những Luyện Khí Sư thông thường kia.” Phân thân số một cười nói.

Thân là Luyện Khí Tông Sư, hắn liếc mắt là có thể nhìn ra Nhị Thiết chỉ đơn giản để cho linh hỏa kết hợp với thiết chùy, chỉ khiến cho linh thiết biến dạng nhanh hơn một chút.

Nhìn thấy chuyện này, phân thân số một chậm rãi đứng dậy đi ra khỏi cửa tiệm luyện khí.

“Tiểu tử, chờ sau khi ngươi vận dụng thuần thục linh hỏa, ta sẽ dạy ngươi một tay.”

“Đã rõ, tiền bối.” Nhị Thiết vừa rèn sắt vừa nói.

Lúc này, Lý Tinh Từ đã sớm ở trước cửa tiệm rèn đợi chờ đã lâu.

“Không tệ, cũng đã tấn cấp Hóa Thần, sư phụ ngươi biết không?” Thấy Lý Tinh Từ, phân thân số một có chút ngoài ý muốn hỏi.

“Gặp qua sư phụ.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Ừm, trước tiên theo ta trở về Điện Luyện Khí.”

Trong phòng Luyện Khí số một, phân thân số một lấy ra một món chuẩn đạo khí, nói với Lý Tinh Từ: “Đây là pháp bảo trước đây sư phụ ngươi nhờ ta luyện chế cho các ngươi.”

“Vừa vặn, ngươi đã tấn cấp Hóa Thần Kỳ. Toà Vạn Tượng huyễn tháp này, ngươi hẳn là có thể dùng được.” Phân thân số một nói.

“Cảm ơn sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

“Thật sự nếu tính ra, ta chỉ là phân thân của sư phụ ngươi. Sau này gọi ta là sư phụ số một đi.” Phân thân số một nói.

Đối với xưng hô sư phụ của Lý Tinh Từ, hắn có chút kháng cự.

Nghe được lời của phân thân số một, trong mắt Lý Tinh Từ lóe lên một chút ý lạnh, nhưng đã che giấu rất sâu.

“Tuân lệnh, sư phụ số một.”

“Sư phụ số một, hai tháng sau, vào ngày mồng một, hài tử của ta ra đời, ta mong mời được sư phụ số một qua đó ban tên chúc phúc.” Lý Tinh Từ nói.

“Ừm, việc này ta đã biết. Đến lúc đó, sẽ có thần niệm của sư phụ ngươi bám vào người ta.” Phân thân số một nói.

Ý của phân thân số một rất rõ ràng, đến lúc đó người đi không phải ta.

“Vậy thì phiền sư phụ số một.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

Sau khi Lý Tinh Từ trở lại trụ sở chính của Hội Trưởng Lão liền nhắm mắt lại, bắt đầu vận hành một môn thần thông đặc biệt.

Lúc này, tại một vị trí bí mật tại đảo Ẩn Linh, một thiếu niên mặc trên người trường bào màu đen xuất hiện.

“Bồ Đào, ta muốn gặp sư phụ.” Hắc bào thiếu niên ngẩng đầu nói.

“Hư không truyền tống trận đang được thiết lập, xin đừng thay đổi vị trí.”

Một đạo linh quang bắt đầu khắc trận pháp truyền tống xung quanh hắc bào thiếu niên.

Cùng lúc đó, sau lưng Từ Phàm cũng có linh quang đang khắc truyền tống trận.

Truyền tống trận được khắc xong, một hắc bào thiếu niên đi ra.

Từ Phàm thấy hắc bào thiếu niên, vẻ mặt nghiêm túc lên, nói: “Bên chỗ ngươi xảy ra chuyện gì? Có cần ta trở về hay không?”

Hắc bào thiếu niên này là Luân Hồi Nô quan trọng nhất của Lý Tinh Từ, bình thường đều bế quan trong mật thất tại đảo Ẩn Linh.

Chỉ cần hắn ra ngoài là có chuyện quan trọng xảy ra.

“Sư phụ, phân thân của ngươi đã dị biến, có ý thức bên ngoài độc lập với ngươi.” Lý Tinh Từ nói. Trạng thái này của hắn không kéo dài được bao lâu, thế nên chỉ nói ngắn gọn.

“Ý thức bên ngoài độc lập với ta? Xem ra cuộc kỳ ngộ kia của phân thân số một thật sự có chút thú vị.”

“Ta đã biết. Chỉ cần hắn không vượt quá giới hạn thì cứ để hắn tuỳ ý đi.” Từ Phàm nói, hắn để lại trên người số một rất nhiều đường lui, căn bản không sợ phân thân làm phản.

“Sư phụ đã biết, vậy ta an tâm rồi.” Lý Tinh Từ gật đầu nói, sau đó liền ra lệnh Luân Hồi Nô này, thu hồi ý thức của bản thân.

Tại trụ sở chính Hội Trưởng Lão, Lý Tinh Từ đang ôm đầu để giảm bớt tác dụng phụ của thần niệm giáng lâm ở cự ly xa.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên đi đến. Nhìn thấy động tác của Lý Tinh Từ, Tô Nhiễm Thiên nhanh chóng lấy ra một bình Thanh Linh Đan để khôi phục thần niệm đưa cho Lý Tinh Từ uống vào.

“Biết tác dụng phụ của thần thông lớn như vậy thì cũng đừng có dùng.”

“Sư phụ ngươi là thiên nhân học cứu, chiêm toán thiên địa. Chút chuyện nhỏ này có thể làm khó được sư phụ ngươi sao?” Tô Nhiễm Thiên ưỡn bụng nói.

“Không báo cho sư phụ, ta không yên lòng.” Lý Tinh Từ nói, bây giờ đầu vẫn còn đang đau.

“Tinh Từ, ngươi xác định không mời vị kia à?” Tô Nhiễm Thiên hỏi.

“Giữa ta và hắn đã không còn quan hệ nào rồi.” Lý Tinh Từ lạnh nhạt nói.

“Được rồi.”

Trong không gian trong lòng đất tại đảo Ẩn Linh, lúc này Từ Phàm đang điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu đàm phán với Địa Tinh Nhện.

“Nhện nhỏ, chúng ta đã có duyên như vậy, năm lần bảy lượt gặp mặt, lại chém chém giết giết không có bao nhiêu thú vị.”

“Thế này đi. Ngươi ăn kiến lửa của ngươi, ta khai thác Hỏa Linh tinh khoáng của ta, chúng ta không quấy rầy lẫn nhau, thế nào?” Từ

Phàm điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu nói.

“Hỏa Linh tinh khoáng chia cho ta một nửa, ta muốn tu luyện.” Địa Tinh Nhện lộ ra răng nanh nhỏ, không chút sợ hãi Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ.

“Một nửa không được, nhiều nhất một phần mười. Hỏa Linh tinh khoáng ở nơi này, qua mấy trăm năm ta cũng khai thác không hết. Một con nhện nhà ngươi, có một phần mười là đủ rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói. Hắn đã rất kiên nhẫn để đàm phán với con nhện nhỏ nhìn tựa như có thể tiện tay bóp chết này rồi.

“Không được, bốn phần mười.”

Lúc này, trên người Ngũ Linh Minh Hầu bốc lên ngũ hành chi hỏa, mắt loé hồng quang nói: “Vậy thì cứ không chết không thôi đi.”

Một ma ảnh khổng lồ hiện lên phía sau Ngũ Linh Minh Hầu, giống như muốn cắn nuốt tất cả sinh linh.

Địa Tinh Nhện bị ma ảnh nhìn chăm chú bỗng rùng mình một cái, vội vàng vung chân nói: “Một phần mười thì một phần mười, đừng động thủ mà.”

Sự sợ hãi lần trước bị con Ngũ Linh Minh Hầu khống chế lại hiện lên trong đầu.

Ma ảnh biến mất, Ngũ Linh Minh Hầu lại khôi phục dáng khỉ vô hại với cả người lẫn vật.

“Vậy thoả thuận giữa chúng ta cứ quyết định vui vẻ như vậy đi.” Từ Phàm cười nói.

“Đúng rồi, ngươi khống chế những con trùng mẫu này, đừng cho đám kiến lửa quấy rầy con rối của ta khai thác quặng.” Từ Phàm còn nói thêm.

“Đã rõ.” Địa Tinh Nhện bảo đảm nói.

Từ Phàm nhìn bộ dáng Địa Tinh Nhện giơ chân trước cam đoan, chẳng biết sao lại thấy thật sự có chút đáng yêu.

Chân nhện như này nhất định là rất nhiều thịt nhỉ?

Địa Tinh Nhện nhìn ánh mắt Ngũ Linh Minh Hầu, có chút sợ hãi, có cảm giác như muốn ăn sạch chính mình.

Khỉ chắc không ăn nhện đâu nhỉ ~

Chương 349: Lời khen của Viêm Thiên Tôn Giả

Thấy phản ứng của nhện tinh, Từ Phàm gật đầu, chỉ có Yêu Tộc nghe lời mới là Yêu Tộc tốt.

Ngũ Linh Minh Hầu nghênh ngang đi ra khỏi sào huyệt kiến lửa trở về căn cứ dưới lòng đất.

Lúc này, gần một nửa không gian căn cứ dưới lòng đất đều bị cải tạo thành dây chuyền sản xuất đạn pháo phù văn.

“Đạn pháo này và Bạch Phiếu không khác gì nhau cả, cùng lắm là tiêu hao chút linh thiết và linh khí.”

Sau khi đạn pháo phù văn cấp Phó Pháo đầu tiên được sản xuất ra, Từ Phàm ra biển không còn đau lòng cho đạn pháo phù văn nữa, thậm chí hậu kỳ còn đặc biệt sản xuất pháo dẫn phiên bản vệ tinh vũ khí Thiên Cơ.

“Ha ha, tính cả linh lực tiêu hao, một quả đạn pháo cấp Phó Pháo chưa đến năm trăm linh thạch, rẻ.”

Từ Phàm đã nghĩ đến cảnh tay mình vung lên, vạn pháo đồng loạt bắn ra.

“Sư phụ, vậy có phải sau này ta có thể lái Tinh Châu lang bạt trên biển Vô Tận không.” Hai mắt Từ Nguyệt Tiên lóe lên kim tinh nói.

Nàng thích đi đến những nơi kỳ lạ, tương đối nguy hiểm, vì thông thường ở đó sẽ có thu hoạch bất ngờ.

“Đợi ngươi đến Hợp Thể Kỳ rồi hẵng nói.” Từ Phàm tức giận nói, hắn vừa thấy tu vi của Từ Nguyệt Tiên thì đã tức giận.

Mấy đồ đệ này của hắn, tu vi tương lai của mỗi một đồ đệ đều được sắp xếp ổn thỏa, vòng vòng đan xen, khiến hắn có nắm chắc nâng mỗi một đồ đệ lên tu vi Chân Tiên.

“Còn nữa, sau này không được phép ăn bất kỳ đan dược có thể tinh tiến tu vi nào cả.” Từ Phàm nói.

“Biết rồi, sư phụ.” Vẻ mặt Từ Nguyệt Tiên đau khổ nói.

Trong tiểu viện Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi gọi ta.” Từ Cương đến đây hỏi.

“Ừm, ngươi dẫn theo con rối này đến Thiên Linh Tông một chuyến đi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ta muốn canh giữ tông môn, nhiệm vụ này ngươi có thể để Hướng Trì đi.” Từ Cương có chút không tình nguyện nói.

“y dô, lời của sư phụ ngươi cũng không nghe nữa rồi.” Từ Phàm cười rất quỷ dị.

“Ngươi xem Vương sư thúc của ngươi, có phải gần đây rất chăm chỉ khắc khổ tu luyện hay không, tất cả đều là công lao Kê Huyết Thần Thông của vi sư đó.”

“Ngươi có muốn một cái hay không.”

Từ Phàm híp mắt, trong tay xuất hiện một chòm sáng màu tím mang theo màu đỏ.

“Sư phụ có lệnh đương nhiên đồ nhi không thể chối từ.” Từ Cương nghiêm túc nói.

Hiện tại Vương Vũ Luân không trở ngại mưa gió mỗi sáng nhất định phải múa một đoạn Quang Ảnh Động Đồ, mọi người ở tông môn đều biết.

Tông môn truyền nhau đây là thần thông do đại trưởng lão sáng tạo ra, có thể khiến người ta tích cực hướng về phía trước, cả người tràn ngập năng lượng tích cực, nhất là khẩu hiệu đọc thuộc lòng và vũ đạo tiêu hồn mỗi buổi sáng đó, khiến mỗi người trong tông môn đều phấn khởi vươn lên.

Sợ bản thân lười một chút sẽ bị đại trưởng lão phát hiện, nên mới luyện thần thông như vậy.

“Vậy thì đúng rồi, chỉ rảnh rỗi ở tông môn sẽ không tốt cho tu vi, tiện thể dẫn theo nương tử của ngươi đi luôn đi.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Lúc Từ Phàm nói đến rảnh rỗi ở tông môn sẽ không tốt cho tu vi, Từ Cương không khỏi trợn trắng mắt trong lòng.

Từ sau khi bái sư, trong trí nhớ của Từ Cương, Từ Phàm ra ngoài tông môn chỉ cần dùng một tay cũng có thể đếm được.

“Đứa trẻ của lão tứ sắp được sinh, tiện thể ngươi qua thăm một chút.” Từ Phàm lại nói.

“Tuân mệnh.”

Một chiếc Linh thuyền bay về phía đảo Cửu Phong, bởi vì nơi đó có Truyền Tống Trận truyền tống đến châu lục phụ cận, là Từ Phàm đã bỏ ra số tiền lớn xây nên.

Không bao lâu sau, Từ Nguyệt Tiên lại xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Sư phụ, ta cũng muốn đi.” Ánh mắt Từ Nguyệt Tiên sáng ngời nói.

“Đi cái gì, thành thật ở trong tông môn đi, hiện tại ngươi không được đi ra ngoài.”

Từ Phàm nói xong thần bí chỉ chỉ lên trời.

“Được.” Từ Nguyệt Tiên bất đắc dĩ gật đầu.

“Nguyệt Tiên, có một câu ngươi phải nhớ kỹ, chỉ cần nằm đủ bằng phẳng, thì liêm đao gì cũng không cắt được ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này trong mắt Từ Phàm, sức mạnh Nhân Quả Nhiễm Chỉ đến từ thế giới Đại Thiên trên người Từ Nguyệt Tiên sắp tràn ra ngoài.

Nồng độ này, Từ Phàm dám bảo đảm chỉ cần đồ đệ ngốc này của mình vừa ra khỏi cửa, trăm phần trăm sẽ bị tính kế.

“Ở tông môn một thời gian đi, tu hành ngộ đạo, đợi sau khi vi sư thăng cấp Nguyên Anh sẽ chặt đứt dây xích Nhân Quả này cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Vậy khi nào sư phụ thăng cấp Nguyên Anh.” Từ Nguyệt Tiên kỳ vọng nói.

“Chậc, có lẽ chưa đến năm trăm năm.” Từ Phàm thản nhiên nói, hắn nhìn ra, không phải chỉ là thời gian thôi sao, phía sau có cách giảm dần.

“...”

Hai tháng sau, một nam một nữ đến tổng bộ của hội trưởng lão.

“Đại sư huynh, tẩu tử, đã lâu không gặp.” Lý Tinh Từ cười nghênh đón nói, nhìn thấy Từ Cương giống như nhìn thấy đại ca ruột của mình vậy.

“Ha ha, đã một thời gian không gặp, ngươi đã thăng cấp Hóa Thần Kỳ rồi.”

“Ngươi nói cho sư phụ chưa, sau khi Nguyệt Tiên thăng cấp đến Hóa Thần Kỳ, sư phụ thấy một lần mắng một lần.” Từ Cương cười nói.

“Đúng vậy, thời gian này Nguyệt Tiên hay kể khổ với ta.” Nương tử Từ Cương nói.

“Sư phụ đã nói cái này của ta xem như là kỳ ngộ, không tính là lực đan dược.” Lý Tinh Từ nói, hắn cũng chỉ có thể tỏ vẻ đồng tình chuyện sư tỷ mình gặp phải.

“Khi nào Tô trưởng lão sinh vậy.”

“Ba ngày sau, sư phụ đã đợi ở đó lâu rồi.” Lý Tinh Từ nói, trong mắt hiện lên sự cảm động.

“Ta và Tiểu Tịch đi bái kiến sư phụ trước.” Từ Cương nói.

“Đi, ta dẫn các ngươi đi.”

Quả thật tổng bộ hội trưởng lão được xem như do các tiểu thế giới cấu thành, đại thần thông giả gom tiểu thế giới lại, hình thành các khu vực lớn.

Khu vực mà Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên ở tên là Thượng Thanh giới.

Toàn bộ Thượng Thanh giới tràn ngập linh khí Thượng Thanh đặc thù với Nhân Tộc tu luyện, có sự kỳ diệu giống với linh khí thiên thanh của Ẩn Linh môn.

Trong một trang viên cổ điển xa hoa, phân thân số một do Từ Phàm tiếp quản đang uống trà nói chuyện với Viêm Thiên Tôn Giả.

Lúc này thái độ của Viêm Thiên Tôn Giả đối với Từ Phàm có thể nói là khác biệt một trời một vực so với lúc trước.

“Thông gia, ngươi có thể nói chi tiết hơn một chút ý tưởng Tiên khí thích hợp với ta mà vừa nãy đã nói không, sau này ta bay lên Tiên giới sẽ tìm Luyện Khí Đại Tông Sư luyện chế.” Viêm Thiên Tôn Giả nói, biểu cảm không ngừng vui sướng.

Hai người họ nói đến chuyện pháp bảo, Viêm Thiên Tôn Giả lập tức cảm khái bản thân vẫn chưa tìm được pháp bảo hợp với mình.

Từ Phàm vừa nghe, lúc này hỏi thăm thần thông và thủ đoạn chiến đấu của Viêm Thiên Tôn Giả, để thiết kế một món Tiên khí.

Một khối ngọc giản xuất hiện trong tay Từ Phàm, đồng thời hắn cũng trút vào trong đó lý niệm thiết kế và kiến nghị luyện chế tiên khí.

“Sau khi lão ca tìm được Đại Tông Sư Luyện Khí thích hợp, cứ trực tiếp đưa ngọc giản này cho hắn xem, không cần tiền bối nói nhiều, mọi thứ đều sẽ dễ dàng.” Từ Phàm cười nói.

Một ngày làm thầy cả đời làm cha, hắn và Viêm Thiên Tôn Giả đều có thân phận sư phụ, nên nói ra rất có cảm giác tin tưởng.

“Vậy đa tạ lão đệ.” Viêm Thiên Tôn Giả cười lớn, cảm giác như chiếm được món hời lớn.

Lúc này, Lý Tinh Từ dẫn phu thê Từ Cương đi vào.

“Bái kiến sư phụ, bái kiến tiền bối.” Phu thê Từ Cương nói.

Lúc này, ánh mắt Viêm Thiên Tôn Giả dịch chuyển về phía Từ Cương, trong ánh mắt hiện lên sự tươi đẹp.

Bóng dáng mờ ảo của Tam Túc Kim Ô phía sau người Từ Cương như ẩn như hiện, trong mắt chủ tu thần thông thuộc tính Hỏa, đó chính là tu luyện thần thông đến cảnh tượng Hóa cảnh.

“Đứng lên đi.” Từ Phàm nói.

“Lão đệ, đồ đệ này của ngươi không đơn giản.” Viêm Thiên Tôn Giả hơi ngưỡng mộ nói.

“Ha ha, lão ca khen quá rồi.”

Khóe miệng Từ Phàm không tự chủ được mà nhếch lên.

Chương 350: Lý Sơ Phàm

Từ Cương nhìn khóe miệng Từ Phàm nhếch lên, biết ngay hiện tại trong lòng sư phụ mình nhất định rất đắc ý.

Linh lực hơi huy động, bóng dáng mờ ảo Tam Túc Kim Ô phía sau Từ

Cương dường như muốn tránh thoát sự trói buộc, bay lượn trên chín tầng mây.

“Được rồi, Viêm Thiên tiền bối chỉ khách sáo một chút, ngươi đừng hăng hái nữa.” Từ Phàm xua tay đánh tan bóng dáng mờ ảo Tam Túc Kim Ô phía sau Từ Cương.

“Các ngươi đi thăm Tô trưởng lão đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

Sau khi ba người họ hành lễ cáo lui, Viêm Thiên Tôn Giả nhìn Từ Phàm nói: “Lão đệ dạy đồ đệ rất tốt.”

“Mỗi người đều là tư thế Thượng Tiên.” Viêm Thiên Tôn Giả khen ngợi.

Lúc trước mặc dù Viêm Thiên Tôn Giả xem thường Lý Tinh Từ, nhưng không thể không khen ngợi thiên phú và chiến lực của Lý Tinh Từ.

“Khó trách lão ca khen như vậy.” Từ Phàm xua tay nói.

Trong nội viện trang viên nơi Lý Tinh Từ ở, Tô Nhiễm Thiên đang dệt từng mũi một y phục cho đứa trẻ, trên mặt tràn đầy rực rỡ của người làm mẹ.

“Phu quân, các ngươi đến rồi.” Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ và phu thê Từ Cương nói.

“Chúc mừng Tô trưởng lão.” Từ Cương hành lễ nói.

“Không cần khách sáo, sau này ngươi chính là đại sư bá của đứa trẻ, sau này mong được chăm sóc nhiều hơn.” Tô Nhiễm Thiên cười nói.

“Đó là điều đương nhiên.”

Từ Cương nói xong lấy ra một hộp ngọc đưa lên.

“Thiên Dương Noãn Ngọc, vạn tà bất xâm, tâm linh trí phúc.”

“Đây là tâm ý của phu thê ta.” Từ Cương cười nói, vì khối noãn ngọc này đã tiêu hao tích lũy tông môn nhiều năm của hắn.

Sau đó, Từ Cương lấy ra ba món quà khác.

“Đây là quà của Nguyệt Tiên, Vạn Phúc Linh Y.”

“Đây là của Hướng Trì, đạo khí Thiên Cương linh kiếm, kiếm linh chưa sinh, vừa hay có thể phong ấn trong cơ thể đứa trẻ.”

“Đây là Vạn Pháp Đạo Bàn khai linh, sau này có thể giúp đứa trẻ học tập pháp thuật.”

Đây là những món quà mà trước khi hắn đến đây, bọn họ đã nhờ hắn mang theo.

“Đợi chúng ta trở về, lại cảm ơn mọi người.” Lý Tinh Từ nói, không ngờ mấy sư huynh đệ tặng quà quý trọng như vậy.

Ba ngày sau chính là ngày Từ Phàm đã tính toán.

Ngũ linh đều đủ, tam phúc tề tụ, vận mệnh nhất giới.

“Lão đệ, ngươi tính thời gian sinh của đứa trẻ này có liên quan đến tiểu thế giới sao.” Viêm Thiên Tôn Giả hỏi.

“Vận mệnh nhất giới có hạn, mỗi một lúc sinh linh được sinh ra, ít nhiều nhất giới này sẽ ban cho chút số mệnh.”

“Mà thời gian đó chính là lúc vận mệnh nhất giới tràn ra nồng đậm nhất, đứa trẻ sinh ra cũng sẽ có nhiều chỗ tốt hơn đứa trẻ bình thường.”

“Vô đạo giả, phú quý cả đời.”

“Tu đạo giả, không có tai ương dị vận.” Từ Phàm giải thích, hắn cũng không có nhiều chỗ tốt hơn.

Ngày giờ Từ Phàm tính toán ngày càng gần, bầu trời nhất giới bắt đầu có chút thay đổi.

Một tia màu hồng nhạt nhiễm cả bầu trời, trong lúc nhất thời mọi người trong giới đều cảm giác được thời tiết hôm nay rất đẹp.

“Giờ lành sắp đến.”

Từ Phàm nói xong trên tay xuất hiện một đồng tiền âm dương, một tòa pháp trận khổng lồ bao phủ toàn bộ trang viên.

Ngón cái nhẹ nhàng búng lên, đồng tiền âm dương bay lên trời, mang theo gần một nửa số mệnh công đức trên người Từ Phàm, rơi vào trong một chén lớn.

Lập tức, lúc này linh quang trên người Từ Phàm lóe lên.

“Thuật cầu vận.”

Một ý niệm trong đầu Từ Phàm mang theo số mệnh công đức tích tụ của Từ Phàm xông lên bầu trời giới này.

“Lão đệ, ngươi đây là?” Viêm Thiên Tôn Giả hỏi.

“Đứa trẻ đã ở Hư Vô Chi Giới một thời gian, thiên phú kém một chút, cho nên chúc phúc cho đứa nhỏ này một chút.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Từ Cương cẩn thận phát hiện tay Từ Phàm đang run rẩy.

“Sư phụ, không sao chứ.” Từ Cương truyền âm nói.

“Không sao, phân thân chung quy không bằng bản thể, vận chuyển thần thông này đúng là hơi miễn cưỡng.” Từ Phàm trả lời.

“Sư phụ hao tâm rồi.” Lý Tinh Từ hành lễ cảm động nói.

Vận mệnh tràn ra đến đỉnh điểm, tiếng trẻ sơ sinh truyền ra từ phòng sinh.

“Đứa trẻ được sinh ra rồi.” Viêm Thiên Tôn Giả kinh ngạc vui mừng nói.

Một bạch y nữ tử đi ra phòng sinh, đây là tu luyện giả chủ tu mộc thuộc tính thần thông đặc biệt mời đến giúp sinh.

“Đứa trẻ ra đời rồi, là bé trai, mẫu thân vẫn còn trong trạng thái suy yếu, vài ngày nữa có thể hồi phục.”

“Các ngươi có thể vào xem một chút.” Bạch y nữ tử nói.

“Được.”

Mọi người đi vào phòng sinh.

Một đứa trẻ nhỏ quấn linh bố rúc vào bên cạnh Tô Nhiễm Thiên, cái miệng nhỏ nhắn vẫn nhúc nhích dường như đang tìm kiếm gì đó.

“Sư phụ, xin ban danh cho đứa trẻ.” Tô Nhiễm Thiên hơi yếu ớt nói.

“Ta thì thôi đi, để cho lão đệ đi.” Viêm Thiên Tôn Giả xua tay nói.

“Đại trưởng lão.” Tô Nhiễm Thiên hướng ánh mắt về phía Từ Phàm.

“Nếu để ta ban danh, vậy gọi là Lý Sơ Phàm đi.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, cái tên cao lớn trong đầu hắn rất nhiều, nhưng những thứ quá kiêu ngạo kia không có lợi cho sự phát triển sau này của đứa trẻ.

Khiêm tốn mới là Vương đạo.

Nghe được cái tên này, Viêm Thiên Tôn Giả nhíu mày một lúc, sau đó lập tức giãn hàng lông mày ra, khẽ gật đầu.

“Gọi Lý Sơ Phàm đi.” Viêm Thiên Tôn Giả nói.

Tô Nhiễm Thiên và Lý Tinh Từ cũng đều gật đầu, tán thành cái tên này.

Sau khi gặp qua đứa trẻ, Từ Phàm và Viêm Thiên Tôn Giả đi đến sảnh nghị sự.

“Lão đệ, sau trăm ngày của đứa trẻ, ta sẽ bay lên Tiên giới.”

“Sau này phiền ngươi chăm sóc Thiên Nhi cho ta rồi.” Viêm Thiên Tôn Giả nói, hắn đã nhìn ra thông gia này của hắn tuyệt đối không phải hạng người đơn giản, không nói đến tu vi sau này, chỉ cần nhìn thấy thủ đoạn được triển khai ra đã khiến hắn thán phục không thôi.

“Tô trưởng lão cũng được xem như trưởng lão Ẩn Linh môn ta, càng là con dâu của ta, cho nên xin lão ca yên tâm.” Từ Phàm nói.

“Vậy là được rồi.” Viêm Thiên Tôn Giả cười nói.

Sau đó Từ Phàm dẫn theo phu thê Từ Cương ở lại trong trang viên vài ngày, rồi bận rộn chuyện của mình.

Tiên thành Thiên Linh, Từ Cương vừa đến đã được cơ hữu tốt của hắn nhiệt liệt chiêu đãi.

“Từ huynh, đã lâu không gặp.” Cơ Mộ Hoa vui mừng nói.

“Cũng chỉ mấy năm à.” Từ Cương cười nói.

Lúc này hai người họ giống như bạn thân nhiều năm không gặp, có nhiều lời nói không xong.

Ba người họ ngồi xe ngựa Thiên Linh đặc thù của Thiên Linh Tông bay vào cửa Thiên Linh Tông.

Vừa tiến vào Thiên Linh Tông, Từ Cương đã nhìn thấy ba nghìn cự bia ngọn núi lóe ra linh quang phù văn.

“Đây là ba nghìn ngọn núi lớn, mỗi một ngọn núi đều có một thần thông bí thuật, có thể lĩnh ngộ hay không thì phải dựa vào ngộ tính và cơ duyên.” Cơ Mộ Hoa giới thiệu.

“Không phải, chỉ là liên quan, Tiên đạo thần thông cấp Bản Nguyên của ba nghìn đại đạo, tông môn không có bao nhiêu cả.” Cơ Mộ Hoa nói.

“Vậy là đã lợi hại rồi.” Từ Cương cảm thán nói.

Lúc này, xe ngựa Thiên Linh dẫn hai người họ đến trước một động phủ.

“Thiên Linh Thái Thượng trưởng lão ra ngoài lấy quặng, có lẽ nửa tháng nữa mới trở về.”

“Nửa tháng này sẽ do ta chiêu đãi các ngươi.” Cơ Mộ Hoa nói, trong giọng điệu còn có cảm giác không thể chờ đợi được.

“Vậy thì làm phiền Cơ huynh rồi.” Từ Cương nói, không biết tại sao, hắn lại có cảm giác hiện tại tay rất ngứa.

Chương 351: Chiến đấu cùng bạn bè

Thiên Linh Tông, lôi đài Bách Linh.

Lúc này tất cả đệ tử Thiên Kiêu cấp Nguyên Anh bên trong Thiên Linh Tông đều có mặt.

Chỉ vì bọn họ nghe nói có một vị đệ tử thuộc môn phái trong truyền thuyết kia muốn tỷ thí cùng Thiên Kiêu Cơ Mộ Hoa.

Trên lôi đài Bách Linh, Từ Cương nhìn bạn tốt nói: “Tùy ý tỷ thí một chút là được rồi, ngươi chuẩn bị thế trận này có phải quá lớn hay không.”

Lúc này trong lôi đài Bách Linh có ít nhất hơn nghìn người đệ tử Nguyên Anh kỳ vây xem.

“Ta cũng không có cách nào, ảnh hưởng khi chúng ta ra tay toàn lực lôi đài bình thường không chịu được, chỉ có thể tới đây.”

“Một khi lôi đài này mở ra, sẽ thông báo cho toàn bộ đệ tử môn phái.” Cơ Mộ Hoa bất đắc dĩ nói, thật sự là khó tìm một địa phương tỷ thí bí mật trong toàn bộ Thiên Linh Tông.

Lúc này, một vị nữ tử mặc váy bách phong triều 百风潮裙 ở phía dưới nhìn hai người trên lôi đài, cất cao giọng nói: “Vị đạo hữu kia, mau đánh bại Tiểu Cơ đi.”

“Chúng ta tỷ thí một trận, khó có thể gặp gỡ đạo hữu có cùng cấp bậc.”

Từ Cương chỉ liếc mắt nhạt nhẽo nhìn nàng kia một cái, rồi nói: “Ngươi không đánh được, vẫn để vị đạo hữu bên cạnh ngươi đến đây đi.”

“Ngươi” Người nữ tử mặc váy bách phong triều lập tức có chút tức giận, đã lâu rồi không có ai nói chuyện như vậy với mình.

“Bách Phượng sư muội đừng vội, một lúc nữa ta sẽ chăm sóc cho vị đạo hữu này.” Thiếu niên bên cạnh nữ tử nói.

Mặc dù thiếu niên cảm thấy Từ Cương nói rất đúng, nhưng cô nương mình mến mộ trong lòng vẫn quan trọng hơn.

“Tốt.” Mặc dù nữ tử bị nói xấu, nhưng mà vẫn giữ được lễ nghĩa của đệ tử tông môn lớn.

“Từ huynh, ngươi nói xấu Bách Phượng sư muội ở trong môn phái, đó không phải là chuyện tốt lành gì.” Cơ Mộ Hoa cười nói.

“Làm sao, đạo lữ của nàng rất lợi hại sao.” Từ Cương cảm thấy hứng thú hỏi, hắn có không ít hứng thú đối với tình tiết này.

“Cũng không phải vậy, chỉ là có khá nhiều người yêu thích nàng.”

“Ngươi là người mến mộ nàng sao.” Từ Cương ngẫm nghĩ một lúc lại hỏi, nếu như thế hắn sẽ giữ mặt mũi cho bạn tốt của hắn.

“Cũng không phải.” Cơ Mộ Hoa lắc đầu nói.

“Vậy là được rồi, sư phụ ta đã nói, người mến mộ chỉ là những con chó liếm không có thực lực, chỉ có cường giả mới xứng đáng nhận được đồ vật tốt nhất.”

“Tất nhiên bao gồm cả đạo lữ.” Từ Cương vừa nói vừa nhàn nhạt nhìn thoáng qua nữ tử kia, cảm giác cũng không được xinh đẹp lắm, còn là cái loại yếu đuối chỉ cần một thần thông là có thể đánh bại.

Từ Cương nói xong, sắc mặt Cơ Mộ Hoa biến đổi, quay đầu nhìn về mọi người phía dưới lôi đài, mong bọn họ không nghe được, mặc dù hắn không biết chó liếm có nghĩa là gì.

Nhưng nếu cái từ này xuất hiện, hắn biết sẽ tạo thành sự nhục nhã thật lớn đối với những người mến mộ kia.

Lúc này, cả khu vực lôi đài lặng ngắt như tờ, dưới đài, gần như một nửa đệ tử nam đang dùng ánh mắt tức giận nhìn về phía Từ Cương.

Một nửa khác thì nhìn có chút hả hê, xem cảnh tượng náo nhiệt không chê chuyện lớn, mong đợi nội dung phía sau của vở kịch phát triển.

“Đạo hữu, lời nói này của ngươi quá mức.” Vị thiếu niên mới vừa rồi nghiêm nghị nói.

“Nếu như ngươi cảm thấy tức giận thì ngươi thật sự nên thử nghĩ xem lời nói của ta.” Từ Cương nói.

Bây giờ Cơ Mộ Hoa chỉ cảm thấy tìm hiểu lại Từ Cương một chút, công lực mắng người của người này quả thật phải đến mức phá trời.

Thiếu niên im lặng, chỉ nhàn nhạt địa nhìn về phía Từ Cương.

Lúc này, lôi đài truyền ra một âm thanh chuông vang, biểu hiện chiến đấu bắt đầu.

“Từ huynh, ta sẽ không nương tay.”

Cơ Mộ Hoa vừa nói xong, biến thân thành Thiên Sâm Cự Mộc, một cây mây trực tiếp rút ra đánh tới.

Một đại thụ thông thiên dâng lên, ở trên thân cây to, có một con mắt to, dường như có thể nhìn thấy rõ hết thảy trong thế gian.

Vô số yêu ma tinh quái trong rừng rậm bò dậy từ dưới đất, nhào về phía Từ Cương.

“Ngươi dùng Thần thông thuộc tính Mộc, coi như là ta chiếm được chỗ tốt rồi.” Từ Cương nói xong, phía sau hiện lên Thiên Thủ Hư Tượng, một vòng mặt trời chói chang hiên ngang đứng thẳng nhô lên cao, biến thành Tam Túc Kim Ô đánh về phía đại thụ thông thiên này.

Từ Cương cảm giác hắn không có chỗ nào có thể che dấu dưới con mắt trên đại thụ.

“Thần thông này của Từ huynh vẫn táo bạo như vậy, đáng tiếc ta cũng đang tiến bộ.” Cơ Mộ Hoa đứng ở trước cây lớn chọc trời cười nói.

Một thân cây thô to dâng lên từ lòng đất, hóa thành lồng gỗ trực tiếp giam giữ Tam Túc Kim Ô.

Từ Cương nhìn về phía Cơ Mộ Hoa nói: “Đây là thần thông gì của ngươi.”

“Đại Linh Mộc Thuật.”

“Thần thông này nhắm thẳng vào căn cơ Tiên Đạo à.”

“Đúng, xấu hổ, trước mắt ta mới chỉ học được một chút da lông.” Cơ Mộ Hoa khiêm tốn nói.

Lúc này, Kim Ô đang bị giam trong lồng giam Linh Mộc lại bị nhà giam hấp thu.

Nhà giam Linh Mộc hóa thành màu đỏ, thế mà cuối cùng lại biến hóa thành Tam Túc Kim Ô bằng gỗ lim, quanh thân có linh hỏa thiêu đốt lên, mắt nhìn chằm chằm vào Từ Cương.

“Từ huynh, ra tay toàn lực đi, để cho ta được thấy thực lực chân chính của ngươi.”

Cơ Mộ Hoa vừa nói vừa chỉ huy Tam Túc Kim Ô phản kích Từ Cương.

Dưới lôi đài, mọi người thấy Từ Cương rơi xuống thế yếu, lao nhao bắt đầu lên tiếng giễu cợt.

“Vậy ta đây bắt đầu.”

Từ Cương không thèm để ý một chút nào đối với tiếng giễu cợt dưới lôi đài,.

Một tia ánh sáng vàng dâng lên từ trong cơ thể Từ Cương, lập tức cả lôi đài đều bị ánh sáng vàng bao phủ.

Từ Cương vung tay lên, một luồng khí lạnh có thể đóng băng hết thảy xông ra, trực tiếp đông cứng Kim Ô thuộc tính Mộc đang đánh về hướng hắn ở giữa không trung.

Tất cả yêu ma tinh quái thuộc tính Mộc xung quanh Từ Cương cũng đều bị đóng băng.

Dưới kim quang bao phủ, khí lạnh từ từ lan tràn cả lôi đài.

Con mắt trên thân đại thụ thông thiên xuất hiện một thanh kiếm lớn, mang theo khí lạnh có thể đóng băng hết thảy chém xuống.

“Ầm~~”

Mắt trên đại thụ bị xuyên qua, trực tiếp chặt đứt đại thụ thông thiên.

Phía sau Từ Cương dâng lên ảo ảnh Tam Túc Kim Ô lần nữa, chẳng qua lần này ngọn lửa được ánh sáng vàng thêm vào trở thành màu vàng.

Kiếm lớn chém về phía Cơ Mộ Hoa lần nữa, Tam Túc Kim Ô cũng bắn ra một ngọn lửa.

“Từ huynh lợi hại, đỡ một chiêu cuối cùng của ta.”

Cơ Mộ Hoa vừa mới nói xong, sau đó đã bị công kích đánh thành mảnh vụn.

Bốn đại thụ thông thiên mọc ra từ bốn góc lôi đài.

“Đại Linh Mộc Thuật, phong ấn tứ phương, trấn!”

Lúc này một luồng áp lực đến từ bầu trời, tất cả đều áp dụng lên trên người Từ Cương.

Từ Cương suýt nữa bị đè bẹp, lúc này lại có cây mây xông ra từ lòng đất, có chứa lực lượng phong ấn quấn quanh lao về hướng hắn.

“Cơ huynh, sư phụ ta đã từng nói một câu, ngươi biết là cái gì không.” Đầu gối Từ Cương hơi cong, ngẩng đầu nhìn Cơ Mộ Hoa trên bầu trời nói.

“Tiền bối đã nói cái gì.” Cơ Mộ Hoa không biết tại sao lúc này Từ Cương lại nói câu này.

“Hiểu vạn đạo, biết vạn pháp, nghịch chuyển ngũ hành, dễ tránh vạn pháp.”

Đầu gối Từ Cương càng ngày càng cong, nhưng mà khí thế càng ngày càng mạnh.

Năm quầng sáng xuất hiện ở phía sau Từ Cương.

Trong nháy mắt, trên người Từ Cương dấy lên Hỗn Độn Chi Hỏa.

Lúc này, mặt Cơ Mộ Hoa lập tức biến sắc, thậm chí phong ấn của hắn có chút không thể ngăn chặn được.

Một người khổng lồ có Hỗn Độn Chi Hỏa thiêu đốt lên đẩy ra phong ấn tứ phương, vươn ra bàn tay khổng lồ chộp tới Cơ Mộ Hoa.

“Từ huynh, ta thua.”

Ở thời điểm bàn tay khổng lồ đang sắp bắt được Cơ Mộ Hoa, Cơ Mộ Hoa nhận thua.

Trong nháy mắt tất cả tan thành mây khói, chỉ có lôi đài như phế tích là biểu hiện được trận chiến oanh liệt vừa mới xảy ra.

“Ai, mỗi lần tỷ thí đều không thoả thích, rõ ràng ngươi còn có thủ đoạn khác.”

“Kệ đi, có cơ hội đến tông môn của ta làm khách, Bồ Đào đã thăng cấp, có thể khởi động không gian ảo cảnh chịu tải được hai người chúng ta chiến đấu.” Từ Cương nói.

Chỗ xấu lớn nhất trong tỷ thí chính là tới thời điểm thật sự liều mạng thì lại bị bó tay bó chân.

“Được, lần sau ta sẽ đại diện môn phái của chúng ta đến thăm.” Cơ Mộ Hoa gật đầu nói.

Chương 352: Thỏ trắng nhỏ lễ phép

Lôi đài vừa mới vừa kết thúc, vị thiếu niên bên cạnh nữ tử vừa bị Từ Cương mắng đã cắn răng nhảy lên lôi đài.

Dường như không thể đánh lại, mặc kệ, không thể sợ hãi, phải làm.

Trong lòng thiếu niên có chút giãy dụa, nhưng ánh mắt nhìn về phía Từ Cương lại có vẻ như một giếng nước yên tĩnh, giống như thợ sẵn đang bình tĩnh nhìn chằm chằm con mồi của mình.

“Có chút thú vị, thấy một chiêu cuối cùng của ta lại còn dám đi lên, chứng minh ngươi có chút bản lĩnh.” Từ Cương nhìn tên thiếu niên bình tĩnh trước mặt mình nói.

Lúc này ở dưới đài sắc mặt Cơ Mộ Hoa cổ quái nhìn thiếu niên.

Con hàng này có tài nghệ gì hắn quá hiểu biết rồi, đoán chừng loại mặt hàng này ở trước mặt Từ Cương chỉ cần ba chiêu là có thể loại bỏ.

Điều duy nhất khen ngợi được là bộ dạng bình tĩnh của thiếu niên có chút phong độ của cao thủ.

“Nếu như ngay cả tỷ thí ta cũng sợ hãi không dám tiến lên thì đạo tâm của ta làm sao có thể chịu nổi.” Thiếu niên thản nhiên nói, một thanh linh kiếm xuất hiện ở trong tay thiếu niên.

Một luồng kiếm khí khí thế rền vang dâng lên từ trên người thiếu niên.

“Có chút thú vị.” Ánh mắt Từ Cương sáng ngời, cảm giác thiếu niên này hẳn là mạnh hơn một chút so với bạn tốt.

Trong nháy mắt cả lôi đài xuất hiện ba bóng dáng của thiếu niên, cầm linh kiếm trong tay vọt về phía Từ Cương.

“Kiếm thế tốt! “ Từ Cương khen ngợi.

Trong nháy mắt linh khí ngũ sắc tràn ngập cả lôi đài, một người khổng lồ thiêu đốt Hỗn Độn Chi Hỏa xuất hiện.

Vì sự tôn trọng đối với khí chất bình tĩnh của thiếu niên, Từ Cương trực tiếp đi lên ra chiêu mạnh.

Trong nháy mắt Người khổng lồ biến ảo thành ba đầu sáu tay đánh về phía thiếu niên.

“A”

Mọi người chỉ nghe được một loại âm thanh sắt thép đạp vào da thịt, chỉ thấy một thân hình bay ra từ trên lôi đài Bách Linh.

“???”

Từ Cương rút lui ra khỏi cảnh tượng kỳ dị, có chút không xác định nhìn về bạn tốt ở phía xa.

Ý là cái thứ vừa mới bay ra ngoài có phải là người thật của thiếu niên kia hay không.

Cơ Mộ Hoa nhìn bóng dáng nửa chết nửa sống ở phía xa kia, bất đắc dĩ gật đầu.

“Chiến đấu kết thúc, Từ Cương chiến thắng.”

Trên lôi đài Bách Linh vang lên âm thanh của người trọng tài.

Lúc này dưới đài, vẻ mặt của mọi người rất là cổ quái, một loại cảm xúc không thể hình dung rõ đang lan truyền trong mọi người.

Thiên Kiêu trong môn phái của mình lại bị đánh bay bởi một cái tát.

Từ Cương nhìn phản ứng của mọi người dưới đài, gật đầu về phía Cơ Mộ Hoa, sau đó lập tức dẫn vợ mình trở lại bên trong động phủ chiêu đãi của bọn hắn.

Tiên trấn Hỏa Sơn, phân thân số một mang theo ý thức của Từ Phàm trở lại Điện luyện khí số một.

“Số một thật lợi hại, lại hấp thu Thần Hỏa Phượng Hoàng.” Từ Phàm vung tay lên, một cái Thần Hỏa Phượng Hoàng nho nhỏ vây quanh bay lượn ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đây chính là nguyên nhân dẫn đến ngươi thoát khỏi khống chế của ta ư, rất trùng hợp có phải không.” Từ Phàm tự khống chế phân thân số một đi dạo ở bên trong Điện luyện khí.

“Ta chưa từng nghĩ qua muốn thoát khỏi hay phản bội ngươi, ta và ngươi vốn là một thể.” Âm thanh phân thân số một truyền ra từ trong cơ thể.

“Ta biết, ta cũng rất yên tâm ngươi, không cần khẩn trương, chuyện này rất dễ giải quyết.”

“Không nhất định phải tiêu diệt hết ý thức của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Ta biết, chỉ sợ ta đi đến chân trời góc biển, kể cả thoát đi thế giới này, sống hay chết vẫn còn phụ thuộc vào một ý nghĩ của người.” .” Âm thanh phân thân số một truyền đến.

“Ngươi hiểu được là tốt rồi, bây giờ bên phía môn phái không cần ngươi luyện chế đạo khí, gần đây ngươi không có chuyện gì hãy luyện chế ra đạo khí cho mấy đứa đồ đệ ngu kia của chúng ta, thuận tiện nhận một ít đơn hàng nữa, chuyện này tuỳ vào trạng thái của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Hiểu được.”

“Tốt, ta đây trở về.” Từ Phàm vừa nói, trực tiếp thu hồi ý thức trên người phân thân số một.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm chậm rãi mở mắt.

“Không hổ là phân thân phân ra từ trên người của ta, một chút dã tâm cũng không có, ngươi cũng nên làm mấy chuyện mờ ám, chuẩn bị ít kế hoạch thoát đi gì đó đi chứ.”

“Còn lười hơn cả ta, không muốn cái gì.” Từ Phàm có phần thất vọng nói.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, phân thân số một hẳn là có kế hoạch đầy đủ thoát đi sự khống chế của mình, nhưng thực tế thì không có gì cả.

“Không thú vị.” Từ Phàm vừa nói vừa bắt đầu hình thức lười biếng hằng ngày.

Trước chủ phong, hoa viên trong hồ Linh Dịch, hai con nai con đang dẫn theo một con thỏ trắng ăn linh đào trên một gốc cây.

“Ồ, con thỏ nhỏ này đến đây từ lúc nào.” Từ Phàm nhìn cái con thỏ trắng kia nói.

“Đây là Thụy Thú Vân Hoa Lộc thường xuyên mang về để làm khách, có lợi cho linh thụ linh dược trong tông môn trưởng thành .” Bồ Đào nói.

“Ồ, thì ra là như vậy, lần sau lại đến thì hãy chiêu đãi thật tốt.” Từ Phàm nói.

“Đã biết.”

Lúc này thỏ trắng nhỏ đang ôm gặm một viên linh đào chỉ quay đầu liếc mắt nhìn Từ Phàm đang uống trà nơi xa một cái, khẽ gật đầu tỏ vẻ kính trọng.

“Còn rất lễ phép, vừa nhìn cũng biết là Thụy Thú xuất thân từ thánh địa tông môn lớn.” Từ Phàm cười nói.

“Thỏ linh dược này hẳn là Thụy Thú trong Linh Dược Giới của tổng bộ hội Trưởng Lão, nhưng cụ thể là khu vực nào thì không biết được.” Bồ Đào nói.

“Địa vị cũng rất lớn.”

Từ Phàm nói xong liền bắt đầu dùng ý thức mượn Bồ Đào thao túng một con rối thuật pháp Hóa Thần Kỳ mang bộ dạng Hỗn Thiết Viên

Hầu bắt đầu dạy dỗ nhện nhỏ như thường ngày.

Bên ngoài mỏ Linh Hỏa Tinh, vô số linh tơ khống chế gắt gao con nhện nhỏ.

“Mặc dù ngươi là con nhện, nhưng mà nói về điều khiển tơ, ngươi vẫn không bằng ta.” Từ Phàm nhìn con nhện nhỏ cười nói.

“Đáng giận, lại thua ngươi.” Con nhện nhỏ Địa Tinh vừa nói vừa đưa một khối Yêu Không Cốt cho Hỗn Thiết Viên Hầu mà Từ Phàm thao túng.

“Lại học được một chiêu của ngươi, đây là trả cho ta thua.”

Bên trong Yêu Không Cốt chất đầy phân và nước tiểu của kiến lửa, là tinh khoáng Hoả Linh trải qua chiết xuất tinh thuần nhất trong cơ thể kiến lửa, không cần bất kỳ bước luyện chế nào cũng có thể luyện chế ra chủ pháo cấp bậc đạn pháo.

Từ Phàm cầm lấy Yêu Không Cốt cười nói hướng về phía con nhện nhỏ Địa Tinh: “Còn muốn học nữa hay không, chỗ của ta còn nhiều thần thông yêu thuật mà.”

“Không cần, tộc nhện tinh của chúng ta có truyền thừa của mình, rất lợi hại, bây giờ không cần.” Con nhện nhỏ Địa Tinh lộ ra răng nanh nói, mạng nhện hư ảo hiện đầy phía sau, tất cả cũng thu hồi về trong cơ thể nàng.

“Ồ, vậy quên đi.” Từ Phàm thao túng con rối Hỗn Thiết Viên Hầu thi triển ra một môn thần thông yêu thuật.

Ảo ảnh một con Phệ Long Ma Chu thiêu đốt Ma hoả xuất hiện ở phía sau Hỗn Thiết Viên Hầu, lập tức tất cả trời đất trong không gian này đều bị bao phủ bởi ma trận mạng nhện.

Lúc này con nhện nhỏ Địa Tinh bị dọa đến trực tiếp nằm trên đất, đó là áp chế đến từ trong huyết mạch.

“Phệ Long Ma Chu!!”

“Làm sao ngươi lại có loại thần thông này.” Nhện tinh nói.

“Khà khà, có muốn học hay không.” Từ Phàm cười khà khà nói, vẻ mặt rất là đắc ý.

Phệ Long Ma Chu này là ở thời điểm lần trước hắn và Vương Vũ Luân câu cá cùng nhau, hắn câu lên một con nhện Hải Ma, Từ Phàm đã phát hiện con nhện này không bình thường.

Cuối cùng hắn đã lấy ra nửa giọt tinh huyết Phệ Long Ma Chu từ trong cơ thể nó.

Thần thông này chính là Từ Phàm đẩy ngược ra thông qua nửa giọt tinh huyết kia.

“Học, nhất định phải học!” Con nhện nhỏ Địa Tinh vui vẻ nói.

“Vẫn quy định cũ, lấy phân và nước tiểu của kiến lửa đến đây đổi lại.” Từ Phàm cười nói.

“Được.”

Con nhện nhỏ Địa Tinh vừa nói đã lập tức trở lại sào huyệt khổng lồ kia của kiến lửa.

Từ Phàm nhìn bóng lưng con nhện nhỏ Địa Tinh, híp mắt nói: “Có đôi khi lấy đồ trên người của ngươi không nhất định là hại ngươi.”

“Không liên quan mà lại cho ngươi chỗ tốt vô cùng lớn, vậy rất có thể là đang hại ngươi.”

“Lừa đảo, đâu đâu cũng có.”

Chương 353: Trở lại

Hàng ngày, sau khi huấn luyện nhện nhỏ, Từ Phàm đưa Vương Vũ Luân đi câu cá trên biển.

Vương Vũ Luân nghiêm nghị nói, bây giờ chỉ có luyện tập mới có thể khiến hắn cảm thấy vui vẻ: “Từ đại ca, ngươi đừng tới tìm ta, ta còn tu luyện.”

Đúng, vẫn chưa vượt qua sức mạnh của Kê Huyết Thần Thông.

Từ Phàm nói: “Đi câu cá với ta, ta sẽ cho ngươi thấy cháu trai của ngươi trông như thế nào.”

Lần này, Vương Vũ Luân buông bỏ đam mê muốn tu luyện không ngừng: “Đi!”

Trên biển cách đảo Ẩn Linh hơn 10.000 km, Từ Phàm và Vương Vũ Luân đang ngồi câu cá trên linh thuyền.

Nhưng Từ Phàm là người tập trung câu cá duy nhất, còn Vương Vũ Luân thì một bên cầm cần câu, một bên nhếch mép nhìn quầng sáng cười ngốc.

Từ Phàm vừa nói vừa nhìn Vương Vũ Luân cười ngốc nghếch: “Được rồi, nếu thật sự thích thì để Hướng Trì tìm một đạo lữ cùng sinh một đứa.”

Lúc này, Vương Vũ Luân đột nhiên nghĩ tới điều gì đó, nói với Từ Phàm: “Từ đại ca, ngươi không tính gả cho Hướng Trì.”

Nhìn ánh mắt mong đợi của Vương Vũ Luân, Từ Phàm nói: “Hôn lễ của con trưởng không có ở đời này, ước chừng khi gần đến, ngươi lại không đợi được.”

Vương Vũ Luân nói và nhìn vào quầng sáng mà Từ Phàm chiếu: “Vui hụt một hồi!”

Vương Vũ Luân thở dài nói: “Bất kể thế nào, ta cũng có thể được coi là ông nội.”

Từ Phàm nói: “Đừng lo lắng, tương lai cháu trai nhỏ của ngươi sẽ trở lại tông môn, sau đó ông nội vô danh như ngươi có thể yêu thương cháu trai của mình thật tốt.”

“...”

Vương Vũ Luân tiện tay vén quầng sáng ban nãy mà hắn ngu ngốc nhìn chằm chằm, phiền muộn nhìn phía biển xa xăm.

“Đừng lo lắng, thế giới này là như vậy, bất kể tu vi cao đến đâu cũng sẽ có lo lắng của chính mình.”

Nhìn thấy người anh em tốt của mình lo lắng, Từ Phàm nhanh chóng thuyết phục: “So ra, ông nội chưa có danh phận của ngươi đã nghĩ quá nhiều.”

Vương Vũ Luân nói với một hơi thở dài: “Đúng vậy, nếu so sánh, tình hình của ta đã tốt hơn nhờ có Từ đại ca.”

Từ Phàm có chút không nỡ nói: “Ta luôn cảm thấy câu nói của ngươi có vẻ không phải khen ta.”

Đúng lúc này, cần câu của Vương Vũ Luân truyền đến một lực kéo rất lớn về phía đáy biển vô tận.

Từ Phàm vội vàng nói, và một thần thông rất lớn bổ sung lên người

Vương Vũ Luân: “Mắc câu rồi, Vũ Luân nắm chặt.”

Vương Vũ Luân dùng sức nghiến răng nói: “Lần này nhất định là chuyện lớn.”

Sau một hồi tung tăng, với nỗ lực hợp sức của cả hai người, một con bạch tuộc ăn thịt khổng lồ đã được kéo lên linh thuyền.

Từ Phàm nóng lòng muốn một lần khám phá từ trong ra ngoài của con bạch tuộc.

Ừ, lại là một ngày không có thu hoạch.

Nghĩ đến điều này, Từ Phàm lại chuyển sự chú ý sang Vương Vũ Luân.

Đã lâu không gặp, bọn họ đều đã tu luyện đến Nguyên Anh kỳ, ước chừng không cần quá lâu sẽ có thể tiến lên Hoá Thần phổ thông, đến lúc đó, ta sẽ tặng một bộ đạo khí và ta có thể gặt hái một đợt sóng.

Sau nửa ngày, Từ Phàm lên đường trở về tông môn.

Ngay khi trở lại tông môn, Từ Phàm nhận được tin báo rằng Viêm Thiên Tôn Giả đã phi thăng trước thời hạn vì không thể trấn áp sức mạnh trong người.

Từ Phàm nhận được tin tức, nhìn lên trời và nói: “Rốt cục là dung hợp hai giới!”

Vào lúc này, ngay lúc Từ Phàm thở dài, một bóng dáng quen thuộc đã tiến vào trong biển cả vô tận.

Một lúc sau, Ninh Đạo nhìn thấy đảo Ẩn Linh theo vị trí mà Từ Phàm để lại.

Từ Phàm hỏi: “Ninh đại ca, điều gì đã khiến ngươi đích thân đến đây?”

Ninh Đạo thấy Từ Phàm đi thẳng vào chủ đề, liền nói: “Trở về cùng Ẩn Linh môn đi.”

“Cả Thiên Lam Châu sẽ hỗn loạn.”

Lúc này hai người đã đến điện đón khách.

Từ Phàm đích thân bưng một chén trà linh cho Ninh Đạo: “Ninh đại ca, đừng vội, từ từ nói!”

“Thiên Lam Châu, khu vực Tiên thành Phi Lân đã mở ra một thông đạo tự nhiên dài hàng nghìn dặm, còn có thể dung hợp.”

“Không thể bảo vệ được nữa, ta chỉ có thể ngăn cản Yêu Tôn Đại Thừa tới dưới sự trợ giúp tiên khí của hội trưởng lão, nhưng không thể ngăn cản được Yêu tộc thông thường.”

Ning Đạo nói với ánh mắt lo lắng: “Tiên thành Lâm Sâm của chúng ta cách Tiên thành Phi Lân không quá xa. Tất cả đều cần các ngươi quay về tông môn và bảo vệ đất nước phàm trần dọc theo hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm.”

Từ Phàm gật đầu nói: “Đã hiểu.”

“Bồ Đào, thông báo cho các đệ tử đang ở bên ngoài trở về tông môn.”

Từ Phàm ra lệnh: “Nhân tiện nói cho Tiểu Linh biết tình hình.”

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm nói, hắn nghĩ đến sẽ có ngày này, không ngờ lại đến nhanh như vậy: “Ninh đại ca, sau nửa ngày, ta sẽ đưa toàn bộ tông môn trở về hơn 100.000 dặm.”

Ninh Đạo thở phào nhẹ nhõm nói, trước khi tới còn sợ Từ Phàm không đồng ý quay lại: “Phiền Đại trưởng lão rồi!”

Từ Phàm cười nói: “Khi ký ước định nên chấp hành nó!”

Sau khi Phong Trường Ninh nhận được tin tức, hắn vội vã đến Ẩn Linh đảo để yêu cầu được gặp Từ Phàm.

Phong Trường Ninh vẻ mặt rất bất đắc dĩ nói: “Đại trưởng lão, ngươi phải đi sao?”

Từ Phàm nói: “Ừ! Ở đó có chuyện nên ta phải quay về.”

“Nhưng ngươi đừng buồn, ta sẽ để lại một khí linh khác giống như Tiểu Linh để hỗ trợ ngươi quản lý đảo Cửu Phong, ta cũng sẽ để lại một triệu con rối cấp Nguyên Anh kỳ và một nghìn con rối cấp Hoá Thần kỳ và một con rối Luyện Hư.”

Từ Phàm cười nói: “Dưới sự khống chế của khí linh, ít nhất có thể đảm bảo an toàn cho đảo Cửu Phong.”

Phong Trường Ninh cả kinh nói: “Cám ơn Đại trưởng lão.”

Từ Phàm xua tay: “Đều là việc nên làm!”

Sau nửa ngày, tất cả đệ tử Ẩn Linh Môn đều trở về.

Từ Phàm nói: “Bồ Đào, kích hoạt pháp trận địa bàn tông môn và dịch chuyển trở lại hồ khổng lồ dài 100.000 dặm.”

“Tuân lệnh.”

Tất cả đệ tử của môn phái đều xuất hiện bên trên ngọn núi chính, nhìn ra bên ngoài chờ dịch chuyển.

Ninh Đạo ở bên cạnh Từ Sở tò mò hỏi.: “Đại trưởng lão, dẫn môn phái dịch chuyển cần bao nhiêu linh thạch?”

“Ba mươi triệu!”

Ninh Đạo nghe xong vẫn còn sức lấy ra ba mươi triệu linh thạch: “Ba mươi triệu linh thạch đây, phí dịch chuyển lần này, ta trả cho đại trưởng lão.”

“Linh thạch thượng phẩm.”

Từ Phàm cười nói: “Ninh đại ca đã nói hết rồi, vậy một lát nữa phiền Ninh đại ca đến nhà kho bảo vật tính hoá đơn.”

Ninh Đạo vẻ mặt chua xót nói: “Ta có thể dùng Đạo Khí Linh Kiếm của mình làm vật thế chấp không?”

Từ Phàm cười cười, một cường giả cũng khó có thể đột nhiên lấy ra 30 triệu linh thạch thượng phẩm: “Ha… Ha! Ta chỉ nói đùa với Ninh đại ca thôi.”

Lúc này, một bóng ma xuất hiện bên cạnh Từ Phàm rồi biến thành một người đàn ông vạm vỡ có râu quai nón.

Từ Phàm nói: “Tiền bối cũng đến rồi.”

Trảm Linh bật cười lớn, bắt đầu tò mò nhìn những chữ phù văn ở bức tường bên ngoài của đảo Ẩn Linh: “Ha… Ha! Cảnh tượng lớn như vậy sao có thể thiếu ta.”

“Lần này, ta đã có thể tận mắt chứng kiến sự rầm rộ chuyển động của toàn tông môn. Cũng không tệ, sống lâu mới thấy nhiều.”

Lúc này, một tấm chắn màu trắng đã bao phủ toàn bộ đảo Ẩn Linh, bao gồm cả cửa ngoài và toàn bộ đảo Vệ Tinh.

Trên bức tường trắng bên ngoài xuất hiện những đốm sáng giống như ngôi sao, và trong số đó, có tám ngôi sao là chói mắt nhất.

Lúc này, tám ngôi sao tỏa ra ánh sáng chói mắt, lập tức biến toàn bộ đảo Ẩn Linh thành một thế giới ánh sáng.

Một âm thanh giống như động cơ vang lên trong tông môn, càng lúc càng động lòng người.

Chương 354: Đại Hạch Bạo Thuật

Trên cự hồ mười vạn dặm, vốn là địa chỉ của đảo Ẩn Linh, lúc này bỗng xuất hiện một pháp trận khổng lồ đường kính gần ngàn dặm.

Pháp trận khổng lồ bắt đầu hư hóa, cuối cùng biến thành một quả cầu khổng lồ màu trắng.

Lần này, không gian tại thiên địa này bắt đầu hư hóa, cuối cùng hóa thành một vết nứt không gian lớn. Từ trong vết nứt không gian truyền đến tiếng động cơ cường lực.

Tiếng động cơ càng ngày càng vang dội, cuối cùng rền vang một tiếng, giống như là đã phá vỡ một vài giới hạn.

Một hòn đảo khổng lồ xuất hiện bên trong quả cầu màu trắng.

Theo sau, trong thiên địa khôi phục lại yên tĩnh, đảo Ẩn Linh vừa vặn rơi lên trên bệ tại vị trí lúc đầu.

Trong đảo Ẩn Linh, lúc vòng bảo hộ màu trắng tản đi, mọi người mới phát hiện đã về đến trên cự hồ mười vạn dặm.

“Ba ngàn vạn linh thạch, cứ vậy mà hết.” Ninh Đạo cảm thán nói, trong lòng tính toán nếu tiết kiệm một chút còn có thể luyện chế được hai thanh đạo khí.

Đương nhiên những linh thạch này chỉ là đơn thuần là tiền mua linh khoáng.

“Sư phụ, sao tiếng động lần này lại lớn như vậy?” Từ Nguyệt Tiên nghi hoặc hỏi. Lần trước lặng yên không tiếng động là lập tức truyền tống đến trên biển Vô Tận.

“Bởi vì có hơn một nửa linh thạch tiêu hao đã được thay bằng linh dịch.”

“Linh độ không thuần, thế nên tiếng ồn tương đối lớn.” Từ Phàm bất đắc dĩ nói. Nếu như thời gian đủ dài, hắn còn có thể tinh chế linh dịch một chút.

Nhưng lần này đi quá gấp, thế nên lo không nổi .

“Ồ.” Từ Nguyệt Tiên đại khái đã hiểu.

“Sức mạnh to lớn đương thời, uy lực của trận pháp thật đúng là khủng khiếp.” Ninh Đạo cảm thán nói.

“Tiên thành Thượng Tôn tại Hội Trưởng Lão là một sinh mệnh tinh thần hoàn chỉnh. Nghe nói ở đó cũng có trận pháp tương tự, chỉ là vẫn chưa có duyên được trông thấy sự rầm rộ lúc truyền tống.” Trảm Linh nói.

“Tiên thành Thượng Tôn kia là tiền trạm để tiến vào Hội Trưởng Lão, lúc thật sự muốn di chuyển truyền tống, vậy thì sẽ gặp rắc rối lớn mất.” Ninh Đạo cười nói.

“Vậy cũng đúng. Giống như Đại trưởng lão có thể mang theo tông môn chạy khắp thế giới cũng là vô cùng không tệ đâu.” Trảm Linh cười nói.

Lúc này, theo màn chắn bên ngoài biến mất, các đệ tử trên đảo Ẩn Linh lại ngửi thấy mùi vị quen thuộc chỉ có ở cự hồ mười vạn dặm.

Hùng Lực nhìn mặt hồ quen thuộc phía xa, khẽ thở dài một hơi nói: “Ầy, không có yêu thú và cặn bã để đánh nữa rồi.”

Từ Phàm nhìn đảo Ẩn Linh đã an toàn truyền tống đến trên cự hồ mười vạn dặm, lập tức bắt đầu thực hiện kế hoạch hắn đã hình dung.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên là bản đồ xung quanh cự hồ mười vạn dặm, cùng với thế lực trên các quốc gia của người phàm.

“Bồ Đào, dựa theo phân bố trên các quốc gia của người phàm, bắt đầu phái đệ tử trong tông môn đi. Tranh thủ trong ba tháng, tập hợp tất cả bách tính của những quốc gia kia vào trong khu vực một vạn dặm duyên hải tại cự hồ mười vạn dặm.” Từ Phàm nói.

“Ngoài ra, ngươi căn cứ vào phân bố tối ưu, bắt đầu xây dựng thành trì khổng lồ ở vùng duyên hải, một thành ít nhất có thể chứa được mười triệu người.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

“Sau đó bố trí phòng tuyến con rối ở xung quanh.”

“Tuân lệnh.”

“Đại khái chính là như vậy, còn lại cần gì tự ngươi bổ sung đi.” Từ Phàm tùy ý nói.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, Từ Cương đã tặng con rối xong, bây giờ đang gấp rút đi về hướng biển Vô Tận, đột nhiên nhận được tin tức, tông môn vừa trở về trên cự hồ mười vạn dặm.

“Thiếu chút nữa.” Từ Cương nhìn truyền tống trận trước mắt nói. Nếu như truyền tống lần nữa, hai vợ chồng bọn họ sẽ rời khỏi đại lục trung tâm, nơi đó sẽ bắt không được tín hiệu nữa.

“Đi thôi, chúng ta trở về tông môn.” Từ Cương vui mừng nói.

Đúng lúc này, cổng thành phía bắc tiên thành đột nhiên bị phá đổ, một hư ảnh Cự Hùng ngàn mét xuất hiện phía trên bầu trời.

“Yêu nghiệt! Dám quấy nhiễu tiên thành của ta, tự tìm đường chết!”

Trên bầu trời xuất hiện một hư ảnh nam tử trung niên, một đạo kiếm quang chém về phía hư ảnh Cự Hùng.

Lúc này, trong cổng thành bị phá có vô số Yêu tộc tràn vào, lại có một cự chưởng trực tiếp đập nát trung tâm truyền tống.

“Hôm nay, bản Yêu Tôn muốn đồ diệt tiên thành này.” Một giọng nói ồm ồm vang vọng giữa thiên địa.

Lúc này, cả tòa tiên thành đại loạn, Từ Cương cũng mang theo tức phụ chạy về hướng một cổng thành khác.

“Tu sĩ bên trong tiên thành, bản tôn chỉ có thể ngăn chặn nghiệt chướng này nửa canh giờ, các ngươi tự giải quyết cho tốt.” Nam tử trung niên nói xong liền phóng tới chỗ Yêu Tôn Cự Hùng kia, cùng nó chiến thành một đoàn.

Lúc này, toàn bộ tiên thành đều rơi vào trong chém giết lẫn nhau.

Từ Cương mang theo tức phụ bị buộc phải bỏ chạy về phía cổng thành ở hướng ngược lại. Không phải hắn không muốn bay, chỉ là một khi bay lên sẽ lập tức trở thành đối tượng công kích tập trung của Yêu tộc.

Một con Huyền Kim Xích Hổ Hóa Thần Kỳ mang theo một đám yêu tộc Nguyên Anh Kỳ ngăn chặn đường đi của Từ Cương, nó đã nhìn chằm chằm Từ Cương một thời gian rất dài.

“Chết!” Từ Cương hừ lạnh nói, một ngón tay chỉ ra, một đạo hàn khí đóng băng mọi thứ trực tiếp đóng lại đám Yêu tộc kia.

“Tiểu Tịch, chúng ta đi.” Từ Cương nắm tay tức phụ vượt qua đám Yêu tộc kia, trốn ra khỏi cổng thành.

Lúc này bên ngoài tiên thành đã trở thành thiên hạ của Yêu tộc, số lượng Yêu tộc gần trăm vạn bao vây cổng chính tiên thành cực kỳ chặt chẽ.

Hai người vừa ra khỏi cổng thành lập tức thấy được rất nhiều Yêu Tôn đang cười khẩy chờ bọn họ, trong đó thậm chí còn có vài Yêu tộc Hợp Thể Kỳ.

“Phu quân, làm sao bây giờ?” Tiểu Tịch nhìn Từ Cương, hoảng sợ hỏi.

Lúc này, Yêu tộc đang canh giữ ngoài cổng thành cũng dùng ánh mắt nhìn con cừu nhỏ đang đợi làm thịt nhìn về phía hai người. Con mồi đều đã tự mình chạy vào trong chén, sao còn không đùa bỡn thưởng thức một phen.

Trên bầu trời, một con Hồ Yêu Hợp Thể Kỳ tàn nhẫn nhìn hai vợ chồng Từ Cương nói: “Các ngươi là vợ chồng nhỉ? Chúng ta chơi một trò chơi, các ngươi ai giết chết đối phương trước, ta sẽ thả người đó đi.”

“Phu quân, giết ta đi. Bây giờ mang theo ta, ngươi trốn không được.” Tiểu Tịch nhìn Từ Cương rơi nước mắt nói. Nghĩ đến đoạn nhân sinh này, những ngày tháng sống cùng Từ Cương, mặc dù không thú vị, nhưng nàng biết rõ trong lòng Từ Cương có nàng.

“Chỉ là cuối cùng có thể nói một câu hay không? Ngươi…”

Lời Tiểu Tịch còn chưa nói hết đã bị Từ Cương cắt ngang.

Từ Cương đầu tiên là liếc nhìn Hồ Yêu kia thật sâu, sau đó nắm tay Tiểu Tịch hỏi: “Ngươi có tin ta không?”

“Ừm.” Tiểu Tịch nói.

Cùng nhau xuống Hoàng Tuyền hình như cũng không tệ, chỉ là không thể nhìn thấy hình dáng cháu trai thế nào.

“Xem ra các ngươi đều muốn để đối phương sống sót, xem ra ta phải cho các ngươi thêm chút lực rồi.” Hồ Yêu Hợp Thể Kỳ nói, trong mắt tràn ngập vẻ tinh quang mê hoặc.

“Hồ tộc các ngươi xong đời rồi.” Từ Cương lạnh lùng nhìn con Hồ Yêu Hợp Thể Kỳ kia.

Một hư ảnh Thiên Thủ cao mấy trăm thước xuất hiện, một tầng hộ tráo ngũ sắc hỗn độn bên ngoài bảo vệ lấy hai người.

“Ngũ hành nghịch chuyển, Đại Hạch Bạo Thuật, nhiên bộc!”

Từ Cương đã dùng ra thần thông có uy lực lớn nhất.

Ầm!!

Một đám mây hình nấm khổng lồ bay lên, bay thẳng lên vạn mét trên không trung.

Trong nháy mắt bao trùm lấy mười mấy vạn Yêu tộc ngoài thành. Yêu tộc Hóa Thần Kỳ và Hóa Thần Kỳ trở xuống trực tiếp bị hóa khí. Yêu tộc sống sót còn lại cũng bị thương rất nghiêm trọng.

Lúc này, Từ Phàm đang ở đảo Ẩn Linh nhìn Từ Cương phát ra thần thông mạnh nhất, có chút bất đắc dĩ chụp đầu.

“Ta hai con rối Luyện Hư Kỳ ta để trên người hắn sao lại không dùng? Tên đồ đệ ngốc này.”

“Dùng phương pháp phí sức nhất để chạy trốn.”

“Được rồi, còn sống là được, trở về lại dạy lại hắn cho tốt.”

Chương 355: Cửu Kiếm Tôn Giả

Cách trung tâm vụ nổ ngoài một ngàn dặm, Từ Cương mang theo Tiểu Tịch chui lên từ dưới mặt đất.

“Còn may là Ngũ Hành Độn Thuật vẫn chưa bị thụt lùi.” Từ Cương nhìn tình hình xung quanh nói.

Lúc này, hai người xuất hiện bên một cái hồ nhỏ, nơi này đã bị một đám Linh Lộc chiếm giữ.

“Phu quân, chúng ta trốn ra được rồi!” Tiểu Tịch vừa ngạc nhiên vừa vui mừng nói.

“Điều đó là đương nhiên! Mới mấy con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ mà cũng muốn ngăn chúng ta.” Từ Cương đắc ý nói.

“Không nói tới bản lĩnh của ta, chỉ riêng hai con rối Luyện Hư Kỳ sư phụ trên để trên người ta cũng có thể nhẹ nhàng mang chúng ta thoát khỏi nơi thị phi kia.”

“Chỉ là đáng thương cho người phàm và tu sĩ cấp thấp trong cả toà tiên thành đó.” Từ Cương thở dài nói. Thật ra hắn rất muốn cứu toà tiên thành kia, nhưng thực lực của bản thân không cho phép, chỉ có thể trước tiên tự cứu lấy chính mình.

“Kia lại là người trong cả một tòa tiên thành đó.” Tiểu Tịch cũng ở một bên thở dài nói.

“Haiz, sư phụ từng nói, nghèo thì chỉ lo giữ mình, giàu thì biết cứu giúp thiên hạ.”

“Tu luyện thật tốt, sau này có thể đảo ngược cục diện như thế.” Từ Cương nói.

Lúc này, Từ Cương nhìn về hướng toà tiên thành kia.

“Bồ Đào, tiên thành gần nhất nằm ở đâu?” Từ Cương hỏi.

“Năm vạn kilomet về hướng Tây Bắc.” Bồ Đào đáp.

“Tiểu Tịch, chúng ta đi thôi.” Từ Cương nói.

“Ừm.”

“Không cần gấp rút lên đường, ta đã phá giải pháp trận mã hóa trên truyền tống trận giữa tiên thành.” Giọng nói của Bồ Đào bỗng xuất hiện.

“Xin hãy lấy ra một ngàn linh thạch thượng phẩm.”

Tiểu Tịch trực tiếp lấy ra một ngàn khối linh thạch thượng phẩm để xuống đất.

Một loại lực lượng vô hình khống chế được trực tiếp hòa tan linh thạch thượng phẩm thành chất lỏng, vẽ ra linh lộ phù văn trên mặt đất.

Không lâu sau, một truyền tống trận nhỏ đường kính ba mét thành hình.

“Một ngàn linh thạch thượng phẩm chỉ để làm một thứ này thôi sao.” Từ Cương kinh ngạc nói.

“Hơn phân nửa linh thạch tiêu hao là dùng để giải mã tầng mã hóa truyền tống trận bên ngoài tiên thành. Thật ra bản thân truyền tống không tiêu hao bao nhiêu linh thạch.” Bồ Đào giải thích.

“Đã biết.”

Từ Cương nói xong mang theo Tiểu Tịch đi vào truyền tống trận. Theo linh quang chợt lóe, hai người biến mất tại chỗ, linh khí còn lại từ truyền tống trận cũng hóa thành linh khí tinh thuần nhất tan vào trong thiên địa.

Ba ngày sau, Từ Cương mang theo Tiểu Tịch về đến cự hồ mười vạn dặm.

Vừa vào đảo Ẩn Linh, Từ Cương đã bị Từ Phàm gọi đến trước mặt.

“Ngứa tay muốn dùng đại chiêu đúng không.” Sau lưng Từ Phàm xuất hiện một con rối Nguyên Anh Kỳ đặc thù.

“Sau này, mỗi ngày ngươi cứ cùng con rối này đối oanh đại chiêu đi.”

“Sư phụ, ngươi nghe ta giải thích ~”

“Đồ nhi lúc ấy ngu dốt, không nghĩ tới hai con rối kia.” Từ Cương vội vàng giải thích. Nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Từ Phàm, hắn biết mình đã gây rắc rối rồi.

“Không sao, con rối này sẽ đánh cho ngươi thông minh.” Từ Phàm vung tay lên, trực tiếp trói Từ Cương lại.

Con rối sau lưng Từ Phàm kia xách theo Từ Cương bay về nơi sâu trong cự hồ mười vạn dặm.

“Được rồi, không cần lo lắng, dạy cho tiểu tử thối kia biết, để sau này hắn học thông minh một chút.” Từ Phàm nhìn Tiểu Tịch trên mặt ngập tràn lo lắng nói.

“Ý của sư phụ ta đã hiểu.” Tiểu Tịch hành lễ nói.

“Trong đám Yêu tộc các ngươi gặp phải ngoài thành, nếu có một con Yêu tộc Hợp Thể Kỳ am hiểu độn thổ, hai vợ chồng các ngươi sẽ chạy không thoát.”

“Quá lỗ mãng, phải mài giũa lại thật tốt.”

“Làm phiền sư phụ.” Tiểu Tịch nói.

“Ngươi hiểu được thì tốt, trở về đi.” Từ Phàm xua tay nói.

Thời gian sau này, đệ tử trong tông môn lại thỉnh thoảng nghe thấy tiếng nổ đùng đoàng truyền đến từ ngoài ngàn dặm.

Bên bờ cự hồ mười vạn dặm, hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, mỗi người mang theo hai con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ.

“Còn không tệ. Quốc gia hai người chúng ta được phân phối cách nhau tương đối gần.” Kiếm Vô Cực nhìn nhiệm vụ của hai người nói.

Một Thiên Trì quốc, một Địa Hải quốc, vừa vặn gần nhau.

“Vừa lúc có việc gì cũng có thể hỗ trợ lẫn nhau.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Hắn nhìn về mấy ngàn con rối thuật pháp đang xây dựng cự thành phía nơi xa có chút xúc động, cảm thấy trận quyết chiến giữa Nhân tộc và Yêu tộc càng ngày càng gần. Hiện tại tiên thành của Nhân tộc cũng đã bị Yêu tộc phá vài toà.

“Mang theo hai con rối trọng giáp do tông môn phân phát có thể có chuyện gì.” Kiếm Vô Cực cười nói, cảm thấy nhiệm vụ lần này không khác ra ngoài du ngoạn là bao.

“Không thể thiếu cảnh giác. Quyển trục trở về tông môn khẩn cấp do tông môn phát, ngươi phải luôn giữ ở trạng thái mở.” Hàn Phi Vũ nghiêm mặt nói. Bất kể đến nơi đâu, hắn đều đặt an toàn lên vị trí hàng đầu.

“Đã biết, Phi Vũ, vậy ta đi trước.” Kiếm Vô Cực vẫy tay, ngồi Linh Thuyền xuất phát về hướng Thiên Trì quốc.

Hàn Phi Vũ quay đầu nhìn hai con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ theo sau mình, cười nói: “Cũng phải. Trong phạm vi tông môn có thể xảy ra chuyện gì.”

Một chiếc Linh Thuyền bay về hướng Địa Hải quốc.

Ẩn Linh Môn, Từ Phàm và Ninh Đạo đang nhìn lên một màn sáng khổng lồ, bên trên chính là hình ảnh thu nhỏ mười vạn dặm đất liền bên bờ cự hồ mười vạn dặm.

“Vẫn là con rối tiện hơn. Không giống mấy tông môn khác, chỉ biết kêu khổ với ta. Để Hội Trưởng Lão giúp bọn họ đi.” Ninh Đạo nói chuyện liền thấy tức.

“Thiên về trọng điểm bất đồng. Những thứ Ninh đại ca mua ở đây có phải trợ cấp bọn họ dùng hay không?” Từ Phàm nhìn màn sáng cười nói.

“Là cho mượn. Những tiểu tông môn bình thường kia còn tốt, dọn dẹp yêu thú xuất hiện trong thế giới người phàm là được. Nhưng nếu xuất hiện Yêu tộc xâm lấn với quy mô lớn, có thể tự vệ là đã rất tốt rồi.”

“Hai giới đại chiến, không biết sẽ có bao nhiêu người phàm gặp nạn.” Ninh Đạo thở dài nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhớ tới, trên cự hồ mười vạn dặm còn có một tiểu thế giới của chính mình, không biết có thể chứa được bao nhiêu người.

“Chỉ có thể cố gắng với khả năng lớn nhất, có thể cứu bao nhiêu thì cứu bấy nhiêu thôi.” Từ Phàm nói.

“Chỉ có thể thế này.”

Từ Phàm đã âm thầm phái con rối đi điều tra tiểu thế giới kia.

Thiên Trì quốc, ngay khi Kiếm Vô Cực vừa đến thủ đô và bước vào hoàng cung đã lập tức lấy ra lệnh bài của Hội Trưởng Lão, lệnh cho Hoàng Đế cho người dân cả nước di chuyển về hướng cự hồ mười vạn dặm.

Lúc này, năm trăm công cụ hình người cấp Nguyên Anh đi theo phía sau Kiếm Vô Cực bắt đầu trải đường, liên tục thông đến trong cự thành đã xây xong.

“Tổng dân số tại Thiên Trì quốc là hơn ba mươi bốn triệu người, cần bốn toà thành lớn.” Kiếm Vô Cực nói cho Bồ Đào về tình hình tại

Thiên Trì quốc.

“Thành lớn đã phân phối, mời tiến về trước đến địa điểm tiếp theo.”

“Nhiệm vụ đã phát.” Giọng Bồ Đào vang lên bên tai Kiếm Vô Cực.

“Nhiệm vụ đã nhận.” Kiếm Vô Cực nhìn nhiệm vụ trong tâm đạo nói.

Lúc này trên không trung, một vị Đại Thừa Tôn Giả ngự kiếm đi qua, lúc qua đến phía trên Kiếm Vô Cực đột nhiên ngừng lại.

“Hạt giống tốt, kiếm thể tự nhiên mà thành, trong cơ thể lại phong ấn chín thanh đỉnh cấp đạo khí linh kiếm.”

“Cuối cùng cũng gặp được một hạt giống tốt có thể truyền thừa Cửu Kiếm nhất mạch của ta.” Cửu Kiếm Tôn Giả cười nói.

Nhẹ vung tay lên, Kiếm Vô Cực chỉ cảm thấy vật đổi sao dời, lúc lấy lại tinh thần đã đến trước mặt một vị bạch y lão giả.

“Bái kiến tiền bối.” Kiếm Vô Cực vẻ mặt trấn định nói, lặng lẽ mở quyển trục trở về tông môn khẩn cấp trong ngực ra.

“Tiền bối gọi vãn bối đến đây là có việc gì?”

“Ta là Cửu Kiếm Tôn Giả, ngươi có nguyện ý bái ta làm sư hay không?” Bạch y lão giả cười thân thiết nhìn Kiếm Vô Cực. Hắn vô cùng chắc chắn có thể làm Kiếm Vô Cực trở thành học trò của hắn.

Chương 356: Vực cực bắc

“Tiền bối, vãn bối đã có sư thừa.” Kiếm Vô Cực hành lễ nói, trong lòng may mắn, thì ra là nhìn trúng tư chất của mình.

Haiz, người ưu tú đi đến đâu thì cũng sẽ khiến người khác chú ý.

Cửu Kiếm Tôn Giả nhìn Kiếm Vô Cực, càng xem càng hài lòng.

“Cửu kiếm nhất mạch ta luôn nhất mạch đơn truyền. Sau khi bái ta làm sư, ngươi chính là đệ tử duy nhất của ta.” Cửu Kiếm Tôn Giả không để ý đến Kiếm Vô Cực, chỉ lo tự mình nói.

“Tiền bối, ta vừa mới nói…”

Kiếm Vô Cực còn chưa nói xong đã bị Cửu Kiếm Tôn Giả cắt ngang.

“Sau khi trở thành đồ đệ của ta, vi sư trước tiên vì ngươi chế tạo Cửu Kiếm Kiếm Thể. Trong cơ thể ngươi có chín thanh đạo khí linh kiếm, chế tạo Cửu Kiếm Kiếm Thể quả thực là quá dễ dàng.”

“Tiền bối…”

“Sau đó vi sư sẽ truyền cho ngươi công pháp và thần thông của Cửu Kiếm nhất mạch chúng ta. Công pháp là cấp Chân Tiên, thần thông là thần thông trực tiếp nhắm vào bản nguyên kiếm đạo.”

Cửu Kiếm Tôn Giả vừa nói vừa cười, thầm nghĩ chính mình đã không phụ sự ủy thác của sư phụ trước khi phi thăng, rốt cuộc đã tìm được một hạt giống tốt phù hợp với Cửu Kiếm nhất mạch.

“…” Kiếm Vô Cực cảm thấy vị tiền bối trước mắt này nhất định có chút tật xấu.

Lúc này, Kiếm Vô Cực cũng không thèm để ý vị Tôn Giả này đang nói cái gì, bởi vì quyển trục trở về tông môn khẩn cấp trong ngực đã hoàn toàn mở ra, hiện tại là có thể truyền tống về tông môn.

Lúc này, sau lưng Cửu Kiếm Tôn Giả xuất hiện hư ảnh chín thanh đạo khí linh kiếm, mỗi thanh đều không kém hơn đạo khí linh kiếm đang được phong ấn trong cơ thể Kiếm Vô Cực là bao.

“Tiểu tử, thứ không bao giờ thiếu của Cửu Kiếm nhất mạch chúng ta chính là đạo khí linh kiếm.”

“Vi sư đã vì ngươi chuẩn bị chín thanh đạo khí linh kiếm, thế nhưng so với đạo khí linh kiếm trong cơ thể ngươi vẫn yếu một chút.”

“Thế nhưng ngươi đừng tiếc, bên trong bí cảnh truyền thừa của Cửu Kiếm nhất mạch chúng ta còn có một món tiên khí, tên là Xích Vân, ngươi rất có cơ hội lấy được nó.”

Cửu Kiếm Tôn Giả sử dụng ra đòn sát thủ.

Đúng lúc này, Cửu Kiếm Tôn Giả vung tay lên, một truyền tống trận nho nhỏ xuất hiện trong tay hắn, một phát bóp nát.

“Dám dùng truyền tống trận bắt đồ nhi ta đi, đừng hòng.” Cửu Kiếm Tôn Giả nghiêm mặt nói.

“…” Kiếm Vô Cực đã xác định đầu óc lão nhân này thật sự có vấn đề, thế nhưng hắn vẫn cảm thấy rất hứng thú với món tiên khí mà lão giả đã nhắc tới kia.

“Được rồi, bây giờ ngươi có thể nói, có muốn bái ta làm sư hay không?” Cửu Kiếm Tôn Giả tràn đầy tự tin nói.

“Tiền bối, vãn bối đã có…” Kiếm Vô Cực cẩn thận nói, xem ra chạy là chạy không thoát.

“Chuyện cơ mật của Cửu Kiếm nhất mạch, từ trước đến nay chưa từng tiết lộ cho người ngoài.”

“Nếu người không liên quan biết được, cả đời sẽ phải chịu Cửu Kiếm nhất mạch truy sát.”

“Đồ nhi, nói ra lựa chọn của ngươi.” Cửu Kiếm Tôn Giả nhìn Kiếm Vô Cực thân thiết nói.

“Ta…” Kiếm Vô Cực cảm giác chính mình giống như một miếng thịt đang nằm trên thớt.

“Đạo hữu, ép buộc người khác làm đồ đệ, có phải nên được tông môn của hắn đồng ý hay không?”

Trảm Linh xuất hiện cách Cửu Kiếm Tôn Giả không xa, cảnh giác nhìn Cửu Kiếm Tôn Giả.

Lão nhân này xem chừng không dễ chọc.

“Trảm Linh trưởng lão.” Kiếm Vô Cực vừa ngạc nhiên vừa vui mừng nói, giống như đứa trẻ bị ăn hiếp tìm được mẹ.

Lúc này, Cửu Kiếm Tôn Giả nhìn về phía Trảm Linh, đột nhiên thay đổi nét mặt, đầy mặt ý lạnh nói: “Cút!”

Chín đại đạo khí linh kiếm xuất hiện sau lưng Cửu Kiếm Tôn Giả, một đạo kiếm huyết hồng ẩn hiện giữa ấn đường Cửu Kiếm Tôn Giả.

Một luồng kiếm sát chi ý bao phủ Trảm Linh.

“Đồ nhi, vi sư chém Đại Thừa cho ngươi xem, để ngươi hiểu biết một chút về uy năng của Cửu Kiếm nhất mạch.”

“Thanh linh kiếm thứ sáu cũng có thể khai quang rồi.” Cửu Kiếm Tôn Giả híp mắt nói.

“Đạo hữu, cáo từ ~”

Trảm Linh nói xong trực tiếp thuấn di về đảo Ẩn Linh, trong lòng không ngừng kêu không chọc nổi, không chọc nổi.

“Tốt rồi, người không phận sự biến mất. Đồ nhi, nói cho ta lựa chọn của ngươi.” Vẻ mặt Cửu Kiếm Tôn Giả lại thân thiết lên.

“Kiếm Vô Cực, bái kiến sư phụ.”

Trong lòng Kiếm Vô Cực lại bi thương nói: Sư phụ, vì mạng nhỏ của mình, đồ đệ chỉ có thể có lỗi với ngươi.

“Thế này mới đúng, quên đi mọi chuyện trước kia, đi theo vi sư du lịch khắp thiên hạ. Cửu Kiếm nhất mạch chúng ta phải ở bên ngoài thế giới ung dung tự tại.”

Cửu Kiếm Tôn Giả vung tay lên, hai người cùng nhau biến mất giữa không trung.

Đảo Ẩn Linh.

“Lão đầu kia tuyệt đối có thể mấy chiêu là diệt được ta. Đại trưởng lão, đồ tôn này của ngươi khó mà giữ được.” Trảm Linh lòng còn sợ hãi nói. Vừa rồi tư thái của lão đầu kia tuyệt đối không phải nói đùa.

“Đây đều là mệnh, tùy duyên đi.” Từ Phàm nhìn về hướng Cửu Kiếm Tôn Giả và Kiếm Vô Cực biến mất nói.

Một đạo kiếm quang độn đến, Vương Hướng Trì xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Bái kiến sư phụ, bái kiến Trảm Linh trưởng lão.” Vương Hướng Trì hành lễ nói.

“Không cần khách sáo.” Trảm Linh nhìn Vương Hướng Trì có chút hổ thẹn.

“Hướng Trì, Kiếm Vô Cực bị một vị Đại Thừa Tôn Giả cưỡng ép thu đồ đệ cướp đi rồi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ xác định là cưỡng ép thu đồ đệ, không có ý gì khác? Như là cướp đoạt dồ vật trong cơ thể Vô Cực?” Vương Hướng Trì vội vàng hỏi.

“Có lẽ chỉ đơn giản là muốn thu Vô Cực làm đồ đệ. Dựa theo lời Trảm Linh trưởng lão nói, chút đồ vật trong cơ thể Kiếm Vô Cực kia người ta cũng chướng mắt.” Từ Phàm nói.

“Vậy là tốt rồi, người không có việc gì là được. Chỉ cần vị kia tiền bối thành tâm dạy Vô Cực, thêm một người sư phụ cũng rất tốt.” Vương Hướng Trì nói.

Đúng lúc này, Vương Hướng Trì nhận được tin tức từ Kiếm Vô Cực.

“Sư phụ, đồ nhi có lỗi với ngươi, ta bị một lão đầu rất lợi hại cưỡng ép thu làm đồ đệ.”

Nhìn thấy tin tức Kiếm Vô Cực gửi tới, Vương Hướng Trì yên lòng, người không có việc gì là được.

“Có chỗ tốt cứ thu, bảo mệnh quan trọng. Ngươi có thêm một người sư phụ là Đại Thừa Tôn Giả cũng rất tốt.” Vương Hướng Trì yên lặng hồi âm cho Kiếm Vô Cực một tin tức.

“Hướng Trì, lần này là đại cơ duyên, đại tạo hóa của Vô Cực, sau này ngươi còn có cơ hội gặp lại.” Từ Phàm an ủi. Đồ đệ bị cướp, dù nhiều hay ít cũng sẽ có chút bi thương.

“Ta đã hiểu.” Vương Hướng Trì gật đầu nói, giọng nói có chút trầm thấp.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm lại nhận được báo cáo từ Bồ Đào, Hàn Phi Vũ gặp phải không gian loạn phong, không biết đã bị đưa đến nơi nào.

Cái này, mẹ nó, kịch bản lớn sắp bắt đầu rồi sao?

Nhìn Vương Hướng Trì sắp rời đi, Từ Phàm có chút lúng túng nói: “Cái đó, Hướng Trì à, ta còn có chuyện nói cho ngươi.”

Một giờ sau, Vương Hướng Trì toàn thân tràn ngập ý chí chiến đấu đi ra.

“Hai đồ đệ của ngươi đều là người mang thiên mệnh, nhất định phải là sự tồn tại lấp lánh cả thế giới cả thời đại này.”

“Cả đời này của bọn hắn đã được định trước là bất phàm, những việc phải đối mặt phải gánh vác rất nhiều.”

“Ngươi thân là sư phụ của bọn hắn, càng phải hăng hái tiến về phía trước, vì bọn hắn che gió che mưa đến lúc bọn đủ khả năng.”

“Cho nên cố gắng tu luyện đi. Tương lai ngươi mạnh thêm một phần, kiếp nạn đồ đệ ngươi phải đối mặt sẽ ít đi một chút.”

Từ Phàm tiêm máu gà một trận, trực tiếp khơi lên ý chí chiến đấu của Vương Hướng Trì.

“Có một số việc phải sớm chuẩn bị một chút.”

Nhìn thấy hai vai chính bị sắp xếp theo kịch bản, Từ Phàm dám khẳng định, lúc sau sẽ có chuyện lớn xảy ra, nói không chừng ngày mai hai giới sẽ lập tức khai chiến.

Vùng cực bắc, Hàn Phi Vũ đang hôn mê mơ màng tỉnh lại.

Hiện tại hắn trong đầu chỉ có trận không gian loạn phong kia, còn có cảnh tượng lộng lẫy trong vết nứt không gian kia.

“Ngươi tỉnh rồi.” Một thiếu nữ bọc áo choàng lông dày bưng một bát cháo nóng đi đến.

“Đây là đâu?” Hàn Phi Vũ ôm đầu nói.

“Vực cực bắc, tiên thành Noãn Ngọc.”

Chương 357: Vương Vũ Luân trở về

Hàn Phi Vũ nhìn hoàn cảnh đơn sơ xung quanh, lại nhìn về phía tấm chăn da thú thật dày trên người mình.

Đầu tiên hắn tìm kiếm nhẫn không gian và pháp bảo mang theo bên mình.

Nhìn thấy hồ lô nhỏ trong nhẫn không gian, hắn lập tức yên lòng. Đây là chỗ dựa quan trọng trong Tu Tiên giới.

“Cô nương, nơi này cách đại lục trung tâm bao xa?” Hàn Phi Vũ hỏi. Hắn phải nhanh chóng trở về, nếu không, không hoàn thành được nhiệm vụ sẽ bị trừ điểm tích lũy.

“Đại lục trung tâm là nơi nào vậy?” Thiếu nữ tò mò hỏi.

Hàn Phi Vũ nhìn thiếu nữ chỉ mới là Luyện Khí Kỳ, lập tức thầm nghĩ chính mình trở nên đần độn rồi.

“Cảm ơn ân cứu mạng của cô nương, Hàn Phi Vũ vô cùng cảm kích.” Hàn Phi Vũ vừa nói vừa lấy ra một bộ đạo bào của Ẩn Linh Môn, thay thế đạo bào đã rách nát trên người.

“Ngươi ăn cháo trước đi. Muốn cảm ơn, ngươi nên cảm ơn ca ta.” Thiếu nữ cười nói.

Lúc này, một vị tráng hán thân cao hai mét đi vào phòng, nhìn xem Hàn Phi cất tiếng ồm ồm nói: “Đạo hữu, ngươi đã tỉnh.”

“Còn chưa cảm ơn ân cứu mạng của vị đạo hữu này.” Hàn Phi Vũ vội vàng nói, cảm nhận được tu vi Trúc Cơ Kỳ của tráng hán, hắn cuối cùng cũng có thể biết được một chút tình huống cơ bản ở nơi này.

“Thuận tay mà thôi. Lúc nhìn thấy ngươi, con Bạch Hùng kia đang muốn ăn sống ngươi, nhìn mặt mũi ngươi hiền lành, thuận tay cứu ngươi về.” Tráng hán nói.

“Còn chưa biết tôn tính đại danh của ân công.”

“Ta tên Thiết Tháp. Ngươi gọi ta là Thiết Tử hay Lão Thiết đều được.” Tráng hán cười nói.

“Đây là muội muội ta, tên là Thiết Lam.”

Ba ngày sau, Hàn Phi Vũ đã khôi phục tu vi, muốn ra ngoài đi dạo một chút.

Vừa mở cửa ra lập tức há hốc mồm.

Bên ngoài là tiên thành quái gì, cái này và thôn xóm của người phàm cũng chả khác là bao.

Lúc này, Thiết Tháp khiêng một con cá lớn đi tới.

“Phi Vũ, ngươi không nghỉ ngơi thêm một chút sao?” Thiết Tháp nói. Trải qua một khoảng thời gian ở chung này, hắn càng nhìn càng vừa mắt Hàn Phi Vũ, quả thực chính là người được chọn tuyệt vời nhất để làm muội phu.

Ban đêm, ba người Hàn Phi Vũ, Thiết Tháp, Thiết Lam vây quanh bàn ăn cơm.

“Thiết đại ca, ngươi biết đại lục trung tâm không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Đại lục trung tâm, hình như từng nghe qua, nơi đó hình như là nơi trong truyền thuyết.” Thiết Tháp cắn một miếng cá khô đông lạnh trong tay nói.

“Thiết đại ca, chỗ chúng ta xác định là tiên thành Noãn Ngọc?” Hàn Phi Vũ lại hỏi.

“Đúng vậy. Tiên thành Noãn Ngọc chúng ta vẫn là tiên thành tương đối lớn trong phụ cận.” Thiết Tháp tự hào nói.

Thôn xóm nhỏ mười vạn người có thể gọi là tiên thành?

Lúc này, Thiết Tháp nhìn Hàn Phi Vũ nghiêm túc nói: “Phi Vũ, ngươi là từ nơi khác ngoài ý muốn tới đây sao?”

Hàn Phi Vũ gật đầu.

“Đã tới thì cứ yên tâm đợi ở đây đi. Qua mấy năm nữa sau khi Thiết Lam lớn lên, các ngươi liền thành thân.” Thiết Tháp thuận miệng nói.

Thiết Lam xấu hổ cúi đầu.

“…”

“Biết là ngươi muốn trở về. Nhưng nơi này là nơi nghèo khổ nhất vực cực bắc, ngươi với tu vi này mà muốn rời đi nơi này thì căn bản là không thể.” Thiết Tháp một ngụm ăn hết cá khô đông lạnh trong tay nói.

“Thiết đại ca có thể nói rõ chi tiết hơn không?” Hàn Phi Vũ rót ly nước nóng cho Thiết Tháp nói.

“Được, ta nói cho ngươi nghe.”

“Một vùng khu vực bên ngoài của tiên thành Noãn Ngọc chúng ta là khu vực sông băng bình nguyên mấy mươi vạn dặm. Trên sông băng yêu thú tung hoành, muốn rời khỏi ít nhất phải có tu vi Hợp Thể Kỳ, nếu không yêu thú khổng lồ trên sông băng bình nguyên kia có thể ăn ngươi đến xương cốt đều không dư thừa.”

Vẻ mặt Hàn Phi Vũ khẽ biến.

“Vậy thì không có cách nào rời khỏi nơi này sao? Ví dụ như truyền tống trận, hay là linh thuyền qua lại?” Hàn Phi Vũ suy đoán nói.

“Cũng không có. Lần có linh thuyền qua lại gần nhất vẫn là một trăm sáu mươi năm trước.” Thiết Tháp thở dài nói, sao hắn lại không muốn đi xem thế giới bên ngoài.

“Haiz.” Hàn Phi Vũ thở dài thật sâu, thuận tay lấy ra mấy quả linh quả từ Nông trường trong bàn tay luôn mang theo người chia cho hai người làm đồ ăn vặt. Mấy ngày này ăn cá khô ăn đến mức bụng có chút không thoải mái.

“Đây là linh quả!!” Thiết Tháp kinh ngạc nói.

“Không hợp khẩu vị hả?” Hàn Phi Vũ lại đổi mấy loại linh quả.

Trước đây lúc biết trong tông môn có loại pháp bảo Nông trường trong bàn tay này, làm Hàn Phi Vũ vui chết đi được, trực tiếp dùng linh thạch mua hơn mười cái, ngay cả Thú trường trong bàn tay bản xa hoa cũng mua mấy cái.

“Hợp khẩu vị, hợp khẩu vị.” Thiết Tháp cười không ngậm được miệng, lúc này cầm linh quả Hàn Phi Vũ chia cho hắn chạy như bay ra bên ngoài.

“Ca của ngươi đây là sao vậy?” Hàn Phi Vũ khó hiểu hỏi. Hắn biết linh quả ở trong loại hoàn cảnh này nhất định bảo bối, nhưng đối với người quen vẫn là ân nhân cứu mạng của mình cũng sẽ không keo kiệt.

“Theo như linh quả Hàn đại ca lấy ra, nơi này của chúng ta ít nhất cũng phải bán hơn một trăm linh thạch một quả, vô cùng trân quý.”

“Về phần ca ta, chắc có lẽ là đi tìm cha Phi Linh tỷ lấy lòng đó.” Thiếu nữ khẽ nói.

Linh quả trên bàn, nàng một quả cũng chưa ăn được, tất cả đều bị hắn nhét vào trong túi trữ vật.

Động tác của thiếu nữ, Hàn Phi Vũ đều để vào mắt. Hắn lại lấy ra một quả linh đào lớn chia ra làm hai, đưa cho thiếu nữ một nửa trong đó.

“Ăn đi, linh quả ở chỗ ta vẫn còn.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Cảm ơn Hàn đại ca.” Thiếu nữ xấu hổ nói, thầm nghĩ, vừa rồi chính mình đã nhận sính lễ của Hàn đại ca, sau này nàng chính là vị hôn thê của Hàn đại ca.

Ẩn Linh Môn, sắc tinh quang trong mắt Từ Phàm giảm đi, hắn ngẩng đầu nhìn về bầu trời phía xa qua cửa sổ.

“Kỳ lạ, một đồ tôn khác của ta rốt cuộc đi nơi nào?” Từ Phàm buồn bực nói.

Lấy tu vi của hắn hiện tại, cho dù chạy có xa cũng có thể biết phương hướng cụ thể. Hiện tại hay rồi, đồ tôn có tiền kia giống như biến mất từ Tu Tiên giới, đường nhân quả cũng biến mất không thấy.

“Thôi, không nghĩ nữa, cũng không xảy ra vấn đề lớn gì được.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một chiếc linh thuyền từ tiên thành Ẩn Linh bay đến, Lý Tinh Từ cùng Tô Nhiễm Thiên ôm con trở lại Ẩn Linh Môn.

Từ Phàm nhìn thấy Lý Tinh Từ trở về, trực tiếp mang theo Vương Vũ Luân đang hăng hái tu luyện đi nghênh đón.

“Sư phụ.”

“Vương phong chủ.” Lý Tinh Từ nhìn thấy Vương Vũ Luân ở phía sau, giọng nói dừng lại một chút.

“Hoan nghênh Tô trưởng lão trở về.” Từ Phàm nhìn hai người, cười nói.

“Chào Đại trưởng lão.”

“Chào Vương phong chủ.” Tô Nhiễm Thiên lúc chào Vương phong chủ có chút cong người, biểu đạt sự tôn kính nhất định.

“Để ta ôm đứa nhỏ một cái, hưởng chút hỉ khí của các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Tô Nhiễm Thiên ôm đứa nhỏ trong ngực ra cẩn thận đưa cho Từ Phàm.

Một đứa nhỏ trắng nõn mềm mại như búp bê.

“Sau này nhất định là một đứa nhỏ đẹp trai xuất chúng.” Từ Phàm cười nói.

Vừa nói vừa đưa đứa nhỏ cho Vương Vũ Luân nói: “Ngươi cũng hưởng chút hỉ khí, có thể trợ giúp tu vi của ngươi.”

Vương Vũ Luân có chút kích động ôm lấy đứa nhỏ, sau khi nhìn thật lâu mới lưu luyến không rời trả cho Tô Nhiễm Thiên.

Ban đêm, Vương Vũ Luân đi tới tiểu viện của Từ Phàm.

Lúc này Từ Phàm đang xem sao suy diễn tương lai đại sự.

“Ngươi đến rồi.” Từ Phàm còn giữ nguyên tư thế nhìn về phía bầu trời.

“Từ đại ca, cảm ơn ngươi.” Vương Vũ Luân cảm kích nói.

“Cảm ơn cái gì mà cảm ơn, để ngươi xem tôn tử, cho ngươi sau này càng có động lực tu luyện.”

“Sau này ta cũng không muốn cứ cách một khoảng thời gian lại phải cho ngươi một phát Thần thông máu gà.” Từ Phàm cười nói.

“Làm phiền Từ đại ca phí tâm.” Vương Vũ Luân cười gượng nói.

Chương 358: Vạ lây

Sau khi xem hiện tượng thiên văn xong, Từ Phàm tâm sự với Vương Vũ Luân.

“Vũ Luân, ngươi nói xem đã qua nhiều năm rồi vậy mà thê tử của ngươi vẫn chưa từng nghi ngờ Tinh Từ là con trai của ngươi sao.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta nghĩ chắc trong lòng của Thiến Nhi đã có suy đoán.” Vương Vũ Luân thở dài một hơi nói.

“Ta có cảm giác thê tử của ngươi đã biết rồi, không bằng ngươi nói thẳng với nàng một chút thử xem.” Từ Phàm cười nói.

“Thôi bỏ qua chuyện này đi, cứ thuận theo tự nhiên là được.” Vương Vũ Luân nhìn sao trời nói.

Từ Phàm vung tay lên, một cái bàn nhỏ xuất hiện ở giữa hai người, trên đó có ba đĩa thức ăn, hai ấm linh tửu.

“Nhìn ngươi ưu sầu như vậy, ta sẽ uống với ngươi một chút.” Từ Phàm cầm một bầu rượu trên bàn nói.

“Được.”

Lúc hai người đang uống rượu, bệ pháp trận của đảo Ẩn Linh lặng lẽ phát ra ánh sáng, mang môn phái di động một vạn dặm về phía tây bắc của Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Có rất nhiều đệ tử bước ra ngoài sau khi tu luyện một đêm mới phát hiện toàn bộ môn phái đã thay đổi vị trí.

Hơn nữa hôm nay môn phái đã hủy bỏ tất cả nhiệm vụ, cấm đi ra khỏi môn phái.

Từ Phàm đứng thẳng trên đỉnh chính, nhìn về hướng của Vực Cực Không.

“Đại trưởng lão, ngươi bói ra cái gì rồi hả.” Hiện tại Ninh Đạo đang ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đêm hôm qua nhìn thiên tượng, phát hiện khu vực của đảo Ẩn Linh đã trở thành đại hung, cho nên mới di chuyển môn phái đến nơi mới mẻ một chút.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, một Tinh Châu có ánh lửa rơi xuống từ trên không trung, đâm thẳng xuống vị trí ban đầu của Ẩn Linh môn.

Thấy một màn như vậy, Từ Phàm híp mắt lại, đại chiến giữa hai giới đã bắt đầu rồi.

Lúc này, Ninh Đạo nhìn thoáng qua pháp khí truyền tin, nói với biểu cảm nghiêm trọng: “Yêu tộc đột nhiên đánh lén ở thông đạo giữa hai giới, phá hủy mười mấy Tinh Châu của hội trưởng lão.”

“Tất nhiên, Yêu tộc cũng không chiếm được lợi thế, cũng tổn thất nghiêm trọng như vậy.” Ninh Đạo nói xong lập tức chuẩn bị bay về phía Tinh Châu rơi xuống.

“Ninh đại ca đợi đã, ta đã phái một con rối đi rồi, không chừng bên kia sẽ có nguy hiểm.” Từ Phàm nhanh chóng ngăn cản.

Từ Phàm vừa dứt lời, một chiếc chiến hạm Yêu tộc cự thú cũng giáng từ trên trời xuống với thân thể cự thú đã bị tàn một nửa, đập tới vị trí Tinh Châu rơi xuống.

“Trảm Linh tiền bối, ngươi đã chuẩn bị xong chưa.” Từ Phàm nói.

Ngay khi chiếm hạm Yêu tộc cự thú kia xuất hiện, Trương Nhạc đã truyền tin cho Trảm Linh tiếp quản chiến hạm Yêu tộc cự thú đã cải tạo hoàn chỉnh.

“Yên tâm đi, ta vẫn luôn nhìn chằm chằm.” Trảm Linh cười ha ha nói, hắn đã sớm muốn điều khiển chiến hạm này chơi một chút.

Chiến hạm Yêu tộc cự thú đã đập nát Tinh Thuyền chìm vào Cự Hồ, sau đó lại chuyển mắt về phía đảo Ẩn Linh.

Chiến hạm Yêu tộc cự thú kia bay về phía đảo Ẩn Linh, giống như là ăn đồ tráng miệng sau khi ăn bữa chính vậy.

“Ha ha, đến hay lắm.” Trảm Linh cười to nói.

Vì để Trảm Linh dễ điều khiển, Từ Phàm đã cải tạo hệ thống điều khiển của cự thú chiến tướng thành loại bọn họ dùng ở Hư Vô Chi Giới.

“Khà khà, không ngờ nơi này vẫn còn một môn phái nhỏ, ta muốn tiêu diệt ngươi trước rồi đi tiêu diệt Tiên thành kia.”

Âm thanh như quỷ mị truyền đến trong đảo Ẩn Linh, sau đó hình dáng khổng đồ đã xuất hiện trước đảo Ẩn Linh.

Lúc này các đệ tử đều bình tĩnh nhìn chiến hạm Yêu tộc cự thú, nghĩ rằng bước tiếp theo môn phái sẽ truyền tống đến đó.

Bàn tay to từ chiến hạm Yêu tộc cự thú giống như che trời trực tiếp xuất hiện ở trên không đại trận môn phái của Ẩn Linh môn, đập mạnh xuống.

“Chính là lúc này!”

Trảm Linh trực tiếp làm tan hình chiếu ngụy trang của Bồ Đào, vươn một đấm lên, giống như Lư Sơn Thăng Long Bá vậy, trực tiếp đánh xuyên qua đầu của Yêu tộc cự thú, nặn ra Yêu tôn Đại Thừa đang điều khiển chiến hạm Yêu tộc cự thú từ khoang điều khiển.

‘Bùm’

Tên Yêu Tôn Đại Thừa giống như khỉ kia bị Trảm Linh điều khiển chiến hạm cự thú dứt khoát đánh thành bánh nhân thịt.

Một tia Chân Linh bay ra từ trong tay chiến hạm cự thú, nhanh chóng bỏ chạy về phía bầu trời.

“Ha ha, không có một Chân Linh nào có thể thoát khỏi tay ta.” Trảm Linh trực tiếp nhảy ra ngoài khoang điều khiển, bay về phía một tia Chân Linh kia.

“Ma Khu, Huyết Trảm!”

Một cây đao máu trong không khí chém thẳng về phía một tia Chân Linh kia.

“A.”

Một tiếng la vô cùng thảm thiết đau khổ vang lên, ý thức Chân linh của Yêu Tôn Đại Thừa kia lập tức biến mất.

“Trảm Linh trưởng lão, có thể đưa chỗ linh thể trống không kia vào Tụ Linh Trận không.” Từ Phàm truyền âm.

“Đã hiểu.”

Trảm Linh trực tiếp đưa linh thể do Chân Linh để lại vào trung tâm trận pháp của Tụ Linh Trận.

“Các đệ tử, bắt đầu dốc lòng tu luyện, cơ duyên của các ngươi đến rồi.” Âm thanh của Từ Phàm vang vọng khắp Ẩn Linh môn.

“Tuân lệnh.”

Âm thanh của đệ tử truyền đến từ bốn phương tám hướng.

Lúc này, một tiếng sấm rền vang lên, sau đó linh vũ màu xanh lam rơi xuống khắp Ẩn Linh môn.

“Đáng tiếc, ta không chờ được chuyện tốt bậc này.” Ninh Đạo nói xong rồi tiện thể tạm biệt Từ Phàm, có rất nhiều chuyện cần hắn xử lý ở Tiên thành Lâm Sâm.

“Sư phụ, có thể ôm Sơ Phàm ra để tiếp nhận linh vũ này hay không.” Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm nói.

“Ngươi đợi một chút.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

Không lâu sau, một hộ sơn con rối xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm, trong tay cầm vài đạo khí có cấp bậc trân quý linh bảo linh quặng.

Một Thần Hỏa Phượng Hoàng dâng lên từ trong tay Từ Phàm, từng pháp trận huyền ảo bắt đầu dọc linh quặng dung nhập vào trong Thần Hỏa.

“Tinh Từ, lấy một giọt tinh huyết của Sơ Phàm.” Từ Phàm khống chế Thần Hỏa nói.

Lý Tinh Từ còn chưa hồi phục, Tô Nhiễm Thiên đã đưa ra tinh huyết của đứa trẻ.

Theo tinh huyết dung hợp vào trong, một miếng ngọc Ultraman màu máu xuất hiện ở trong tay Từ Phàm.

“Đeo cái này lên người Sơ Phàm là có thể mang ra ngoài nhận linh vũ, tuy không dễ nâng cao tư chất nhưng lại có thể nâng cao linh hồn, cũng coi như là một cơ duyên.” Từ Phàm nói.

“Thôi, đưa đứa trẻ cho ta, các ngươi cũng đi tu luyện đi.”

“Ở Hư Vô Chi Giới mấy năm cũng ảnh hưởng ít nhiều đến các ngươi, thừa dịp đợt linh vũ này, các ngươi có thể rửa sạch một chút.”

“Cảm ơn sư phụ.”

“Cảm ơn đại trưởng lão.”

Cứ như vậy, một em bé béo mập đã xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Một vòng bảo vệ đặc biệt bị huyết ngọc Ultraman khởi động, sau đó bắt đầu hấp thu năng lượng trong linh vũ.

Cuối cùng những năng lượng kia được huyết ngọc Ultraman tinh lọc từng chút một rồi truyền vào trong cơ thể đứa trẻ, làm dịu linh hồn của đứa trẻ.

Từ Phàm nhìn đứa trẻ trong lòng ngực, cười nói: “Bề ngoài thì giống phụ thân của ngươi, nhưng lại càng giống gia gia của ngươi hơn.”

Từ Phàm càng nhìn thần thái giữa mày của đứa trẻ càng thấy giống Vương Vũ Luân.

“Ha ha, xem ra những ngày sau này của gia gia ngươi sẽ không dễ chịu lắm.”

“Nhưng không sao, có sư công che chở cho ngươi là được.” Từ Phàm nhìn đôi mắt thuần khiết giống như phỉ thúy của đứa trẻ, không biết vì sao trong lòng chợt có một chút hiểu ra.

“Chủ nhân, con rối cứu được bốn mươi sáu tu sĩ Hóa Thần, hai mươi mốt tu sĩ Luyện Hư, năm tu sĩ Hợp Thể kỳ, ý thức của bọn họ đều đang hỗn loạn.”

“Đã chết bao nhiêu người.” Từ Phàm hỏi.

“Phát hiện được một nghìn bốn trăm năm mươi chín thi thể.”

“Bảo quản di thể của những tu sĩ đó cho hợp lý, sau này đưa về hội trưởng lão.”

“Đã rõ.”

“Còn những tu sĩ có ý thức hỗn loạn chìm vào hôn mê kia cứ kéo đến trong Ẩn Linh môn nhận linh vũ, khoảng chừng nửa ngày sau đều sẽ trở lại bình thường.”

Chương 359: Đại đao Huyết Linh

Lúc này, ở Vực Cực Không, tại thông đạo giữa hai giới đã bị xác chiến hạm phát nổ trong lúc chiến đấu chất đầy.

“Lại chơi lén, ngươi hay lắm.” Âm thanh truyền đến từ một ngôi sao đang chuyển động.

“Đây chỉ là khởi đầu, chỉ cần không trúng quỷ kế của ngươi, thì trong tương lai sớm hay muộn gì Nhân tộc cũng sẽ bị Yêu tộc chúng ta tiêu diệt.” Âm thanh của Kim Sí Đại Bàng vang vọng trong Vực Cực Không.

Trong cung điện trên đầu của một con rùa khổng lồ.

Kim Sí Đại Bàng ngồi trên vương tọa chậm rãi đứng lên.

Một nguồn uy áp bao trùm toàn bộ chiến trường tại Vực Cực Không trong nháy mắt.

“Sao vậy, muốn đụng chạm một chút sao.” Thượng Tôn nhìn Kim Sí Đại Bàng cười nói.

“Tinh Linh, ta đã sớm muốn giết ngươi.”

“Hôm nay có dám đấu một trận sinh tử với ta không.” Kim Sí Đại Bàng khiêu khích.

“Ha ha, ta sẽ sợ một con chim lớn như ngươi sao.” Thượng Tôn nói, thật ra hắn cũng muốn mắng tên súc sinh lông lá kia, nhưng khi nghĩ đến phụ thân của đối phương thì lại thu vào.

Ở Tu Tiên giới, có mấy lời thật sự không nên nói bậy.

Thượng Tôn cũng đứng lên.

Trong nháy mắt, toàn bộ Vực Cực Không bắt đầu run rẩy.

Lúc này Từ Phàm đang chơi đùa với đứa trẻ cũng nhìn lên không trung tìm kiếm người đó.

“Khi nãy là sao vậy.” Từ Phàm mê hoặc nói, hắn có cảm giác Thiên Đạo bị chích trở nên hơi run rẩy.

“A ô, a ô.” Đứa trẻ trong lồng ngực Từ Phàm cũng vui vẻ kêu lên.

“Sao vậy, ngươi cũng cảm giác được sao.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện Linh Vân Ngũ Sắc, sau đó năm ảnh ảo của Thần Thú tượng trưng cho ngũ hành cũng xuất hiện, uy áp kinh thiên động địa càng lúc càng mạnh hơn.

“Cuối cùng tên đồ đệ ngốc kia của ta cũng thăng cấp lên Hóa Thần rồi sao, không tệ, tránh hung sinh hỉ, là dấu hiệu tốt.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, linh khí cùng linh tài dùng để thăng cấp cho Từ Cương đã chuẩn bị xong chưa.” Từ Phàm nói.

“Còn thiếu một Thiên Hàn Tinh Tuyết.” Bồ Đào báo cáo.

“Dùng Huyền Băng Ngàn Năm để thay thế.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.”

Từ Phàm nhìn Linh Vân Ngũ Sắc ở trên trời, đã có quy mô của lôi kiếp, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Không uổng công ta bồi dưỡng lâu như vậy, đã đạt đến tiêu chuẩn ưu tú trong lòng của ta.”

Lúc này vốn dĩ Từ Nguyệt Tiên đã cực lực che giấu bản thân, lại bị Từ Phàm rút ra đứng ở bên cạnh.

“Vốn dĩ thiên phú của ngươi tốt hơn ca ca ngươi, nhưng lại vì một đan dược hỏng kia mà suýt nữa đã cắt đứt con đường tu tiên của mình.”

“Nếu ngươi không trải qua lôi kiếp Hóa Thần tôi luyện, thì ngươi biết sau này phi thăng sẽ phải lao lực bao nhiêu không.” Từ Phàm giáo dục.

Từ Nguyệt Tiên sắp khóc đến nơi, trong lòng có vô vàn nỗi oan khuất, lúc đó mình đã bị mê hoặc tâm hồn.

Việc ăn đan dược không phải là ý muốn của nàng.

Nhìn Từ Nguyệt Tiên sắp bậc khóc, Từ Phàm thở dài một hơi, lấy một viên Linh Châu màu xanh lá ra từ túi trữ vật.

“Đây là một phần ba linh thể của Yêu Tôn Đại Thừa, thu vào luyện hóa trong cơ thể đi.”

“Tuy rằng ngươi đã thăng cấp lên Hóa Thần, nhưng vẫn phải nghĩ cách bổ sung lôi kiếp Hóa Thần cho ngươi.” Từ Phàm nói, trong lòng đã bắt đầu suy nghĩ làm sao để mô phỏng lại lôi kiếp.

Lúc này, tiểu viện của Từ Cương dâng lên một người khổng lồ cao vài trăm thước, rít gào nhìn về phía lôi kiếp trên bầu trời.

“Tuy đồ đệ này của ngươi có vẻ thành thật, nhưng lại có thiên phú tu ma, ngươi có muốn xem xét về vấn đề chuyên tu không.” Trảm Linh xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm nói.

Từ Phàm nhìn thoáng qua Trảm Linh, nói: “Chúc mừng tiền bối đã khôi phục thời kỳ mạnh nhất, tu ma không hợp với đệ tử của ta.”

“Đại trưởng lão mắt sáng như đuốc.” Trảm Linh cười nói.

Trong trận linh vũ này, chỉ một mình hắn đã hấp thu một phần ba.

“Trảm Linh trưởng lão có đạo khí nào dùng thuận tay không, ta sẽ làm một cái cấp thấp cho ngươi trước.”

“Sau này sẽ đổi lại thành đạo khí cao cấp nhất.” Từ Phàm nói.

“Ha ha, vậy làm phiền đại trưởng lão.” Trảm Linh nói, một Đại Thừa Kỳ mà không có đạo khí để giữ thể diện thì cũng hơi xấu hổ.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên mới tu luyện xong, sau khi nghe được cuộc đối thoại giữa ngươi người, dường như đã nghĩ đến cái gì đó.

“Trảm Linh trưởng lão, ta có cảm giác đạo khí này sẽ thích hợp với ngươi.” Tô Nhiễm Thiên lấy đại đao Huyết Linh ra nói.

Trảm Linh vừa nhìn thấy đại đao Huyết Linh trong tay Tô Nhiễm Thiên, bất giác bàn tay lại sờ vết bỏng trên mông.

Đây không phải là vấn đề hích hợp hay không, mà vốn dĩ cái này là của hắn.

“Hợp với ta lắm, không ngờ Viêm Thiên Tôn Giả lại đưa cái này cho ngươi.” Trảm Linh thở dài nói.

Hồi còn trẻ, hắn cứ nghĩ có đại đao Huyết Linh trong tay, là có thể khiêu chiến tất cả Tôn Giả ở Tu Tiên giới, ai ngờ…

Trảm Linh tiếp nhận đại đao Huyết Linh từ trong tay Tô Nhiễm Thiên.

“Lúc Viêm Thiên Tôn Giả đưa cây đao này có ngươi có nói gì không.” Trảm Linh nhìn đại đao Huyết Linh hoài niệm nói, trong lòng cũng vơi bớt nỗi hận đối với Viêm Thiên Tôn Giả.

Lúc này, một luồng Viêm Hỏa được phong ấn trên đại đao Huyết Linh đột nhiên nhảy ra, tạo thành ảnh ảo của Viêm Thiên Tôn Giả trên không trung.

“Ta trả lại đao cho ngươi, lần sau khi ngươi dùng đến mức được hiểu nó thì đến tìm ta khiêu chiến.” Âm thanh của Viêm Thiên Tôn Giả truyền ra, sau đó lập tức tiêu tán giữa trời đất.

“Lão già kia, ngươi chờ đi, sớm muộn gì cũng có một ngày, ta sẽ chém một đao lên mông của ngươi!” Trảm Linh bạo phát trong nháy mắt, giận dữ hét.

Mối thù đốt mông, không đội trời chung.

Vết bỏng trên mông là sỉ nhục cả đời của hắn.

Ngay lúc Trảm Linh lên tiếng rống giận, huyết ngọc Ultraman trên người đứa trẻ đang nằm trong lòng Từ Phàm cũng khởi động kết giới cách âm.

Sau đó Trảm Linh cầm đại đao Huyết Linh về đỉnh núi của mình.

“Không nên cho ở trước mặt.” Tô Nhiễm Thiên nhìn nơi Trảm Linh biến mất nói.

Lúc này Lý Tinh Từ cũng tu luyện xong, đi tới bên cạnh Tô Nhiễm Thiên.

“Vừa rồi Trảm Linh tiền bối bị sao vậy.” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Không có gì, chỉ là kẻ báo thù hò hét mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm đưa đứa trẻ trong lòng ngực cho Tô Nhiễm Thiên.

“Quay về cho đứa trẻ bú đi.” Từ Phàm vẫy tay nói.

Sau khi tậm biệt phu thê Lý Tinh Từ, Từ Phàm đi đến một đài cao vừa thành lập không lâu.

Lúc này, trong nhóm người được cứu về, đã có người đứng lên, đang ngơ ngác ngồi trên giường.

“Chúng ta thắng sao.” Sau khi người tỉnh lại nhìn thấy Từ Phàm cũng vội vàng hỏi, sau đó mới phản ứng lại, nơi đây không phải là đại bản đoanh của hội trưởng lão.

Người đã tỉnh lại cuống quýt láy pháp khi truyền tin ra bắt đầu liên lạc.

“Không thua, chúng ta đã giữ được.”

“Nhưng Tinh Châu của chúng ta đã bị hủy.” Một người nhìn miệng vết thương trên người mình nói.

“Không biết Linh Vân Tôn Giả có chạy thoát hay không.” Một người khác thở dài nói.

Lúc này, mọi người mới nhìn hoàn cảnh xung quanh.

“Đạo hữu, đây là nơi nào.” Một người nhìn Từ Phàm hỏi.

“Thập Vạn Lý Cự hồ, Ẩn Linh môn.”

“Một lát nữa sẽ có người từ hội trưởng lão đến đây đón các ngươi.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn.”

Lúc này, trong giọng nói trầm thấp của một tu sĩ Hợp Thể lại có chứa một tia hy vọng hỏi: “Người bạn khác của ta cũng ở đó.”

“Đã cứu, đều ở chỗ này.”

“Đã về cõi tiên ở nơi đó.” Từ Phàm nói, chỉ vào Linh thuyền cỡ lớn ở nơi xa nói.

Trên gác mái của Linh thuyền cỡ lớn, có một chiếc quan tài pha lê lạnh lẽo.

Tu sĩ Hợp Thể Kỳ kia dừng trên Linh thuyền cỡ lớn, tiến vào trong gác mái, nhìn thấu qua quan tài pha lê thì thấy được một gương mặt quen thuộc.

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt nhóm người kia, trong đó đúng là hình ảnh Tinh Châu rơi xuống trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Trước khi linh thuyền của các ngươi chạm vào mặt hồ, ta sẽ phái con rối cứu các ngươi.”

“Trưởng lão của chúng ta đã phá hủy chiến hạm Yêu tộc cự thú truy kích các ngươi, Chân Linh của Yêu Tôn kia đã biến mất trong trời đất, cũng coi như đã báo được thù của các ngươi.”

“Nén bi thương.”

Chương 360: Dịch vụ sau khi mua hàng của Ẩn Linh môn

Không lâu sau, Ninh Đạo dẫn một tu sĩ Hợp Thể mặc áo bào trắng tới Ẩn Linh đảo để mang những người bị thương kia đi, đồng thời thể hiện sự cảm ơn với Từ Phàm.

Từ Phàm và Ninh Đạo nhìn phương hướng Linh thuyền rời đi, đều thở dài một hơi.

“Bọn họ là anh hùng.” Từ Phàm nói.

“Số tu sĩ trên một Tinh Châu mười không còn một, hơn nữa đều là chiến hữu luôn luôn sát cánh với nhau.” Ninh Đạo thở nhẹ một hơi.

“Đại trưởng lão, chiến tranh sắp đến, ngươi phải thật cẩn thận.” Ninh Đạo nói.

“Ta thì không sao, muốn mang môn phái đi đâu thì đi đến đó, nơi nào an toàn thì đến nơi đó.” Từ Phàm nói, không có gì quan trọng hơn mạng sống.

“Nhưng còn những bá tánh bình thường thì phải làm sao đây, dù sao cũng không thể bỏ lại bọn họ, lúc trước đã ký kết hòa ước rồi.”

Ninh Đạo vừa nghe thấy Từ Phàm nói như vậy cũng hơi nóng nảy, hiện tại chỉ có Ẩn Linh môn mới ra mặt giúp Tiên thành Lâm Sâm được mà thôi.

“Ha ha, ít nhất đại chiến giữa hai giới cũng kéo dài mấy trăm năm, ta đã chuẩn bị kế hoạch xong, ta sẽ mang những bá tánh bình thường đi theo.” Trong mắt Từ Phàm lập loè ánh sáng.

“Vậy có thể mang những bá tánh bình thường ở Tiên thành Lâm Sâm đi theo luôn không.” Ninh Đạo hỏi.

“Ta không thể quan tâm nhiều như vậy, trưởng lão trong Tiên thành Lâm Sâm các ngươi sẽ che chở một phần cũng không thua kém gì mấy đâu.” Từ Phàm nói.

Dưới sự xây dựng của Từ Phàm, hiện tại toàn bộ đảo Ẩn Linh bắt đầu phát triển theo một hướng kỳ lạ.

“Trong khu vực quản hạt của ngươi có nhiều bá tánh bình thường như vậy, ngươi mang đi bằng cách nào đây.” Ninh Đạo suy nghĩ tò mò hỏi.

“Ta đã đi qua ngôi sao trời ở Tiên thành Thượng Tôn, nếu như cảm giác của ta là đúng, vậy thì phải có ít nhất hơn mười mấy thế giới nhỏ treo lơ lửng ở bên trong.” Từ Phàm cười nói.

“Không có nhiều đảo Ẩn Linh như thế này, có hai thế giới nhỏ là đủ rồi.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.” Ninh Đạo hơi cô đơn nói, nếu Từ Phàm thật sự muốn mang môn phái đi, vậy một mình hắn sẽ rất cô đơn.

Không lâu sau, Ninh Đạo cũng rời đi.

Lúc này, Bồ Đào đột nhiên báo cáo, đã phát hiện một số Yêu tộc ở vùng ranh giới của những quốc gia cần di chuyển.

“Tăng tốc độ di chuyển, cải tạo Linh thuyền cỡ lớn kia một chút, tìm một đám thuyền di chuyển trên lục địa.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Tại Vực Cực Không, Thiên Linh Tôn Giả đang hưng phấn mang theo hai Tinh Châu bay về phía thông đạo giữa hai giới.

Hai Tinh Châu bay một trước một sau, Thiên Linh Tôn Giả đứng trên boong tàu nhìn thông đạo giữa hai giới.

“Cuối cùng cũng khởi chiến, Yêu tộc, sau trận chiến này, ta muốn khi các ngươi nghe thấy Thiên Linh Tôn Giả thì phải lập tức run lẩy bẩy.”

Thiên Linh Tôn Giả nói tới đây, trực tiếp thả ra rất nhiều linh lực.

Lúc này, trên hai Linh thuyền cũng xuất hiện hai chữ Thiên Linh thật to.

Bây giờ càng đến gần chiến trường ở thông đạo giữa hai giới, xác chiến hạm ở xung quanh cũng càng ngày càng nhiều.

Thiên Linh Tôn Giả nhìn xác ở xung quanh, biểu cảm dần dần trở nên trầm trọng.

“Các chiến hữu của hội trưởng lão, Thiên Linh Tôn Giả ta sẽ báo thù cho các ngươi.”

“Tế trời cho những đạo hữu đã về cõi tiên.” Thiên Linh Tôn Giả nói rồi hành lễ thành tiên cho người đã chết ở thông đạo giữa hai giới trong Vực Cực Không.

“Hả, theo lý thuyết nơi này đã gần đến thông đạo giữa hai giới rồi, đã xem như là phạm vi chiến trường, vì sao không có chiến hạm của Yêu tộc.” Thiên Linh Tôn Giả nghi hoặc nói.

Đúng lúc này, hai Linh thuyền đồng thời dừng khẩn cấp, bắt đầu điên cuồng lùi về phía sau.

Hai con rối đang điều khiển Tinh Châu bắt đầu điên cuồng thao tác, trực tiếp khởi động vòng phòng vệ của Tinh Châu đến mức cao nhất.

“Đã xảy ra chuyện gì.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Đúng lúc này, một trận gió mạnh có thể xé rách không gian xẹt thẳng qua hai Linh thuyền.

Hai Linh thuyền mất động lực rơi thẳng xuống dưới.

Khi trận gió muốn lập tức quét qua hai Linh thuyền, tất cả mọi người đã bị sức mạnh thần bí di chuyển đến nơi cách đó không xa.

“Niệm tình các ngươi cứu viện không xa sao trời hàng tỉ, cho nên mới cứu các ngươi một mạng, nhưng sẽ không giữ nổi Tinh Châu.” Âm thanh của Thượng Tôn vang lên bên tai mọi người.

“Đứa trẻ Tinh Linh kia, chiến đấu với ta mà ngươi còn dám phân tâm sao.” Âm thanh của Kim Sí Đại Bàng vang lên.

“Bẹp… Chim lớn, ta dùng một bàn tay đánh ngươi cũng đủ rồi.”

Sau đó tại chỗ sâu trong Vực Cực Không trong truyền đến từng đợt dao động va chạm khủng bố.

“Chạy nhanh đi!”

Lúc này, Thiên Linh Tôn Giả cũng bất chấp Tinh Châu bị hủy, trực tiếp mang tu sĩ trên hai Tinh Châu chạy trốn về trung tâm đại lục.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang giao lưu với trứng rồng cũng nghe được hai con rối phái đi điều khiển Tinh Châu cho Thiên Linh Tông bị hủy.

“Mong là Thiên Linh Tôn Giả không bị gì.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc Từ Phàm đang cảm khái, trên bầu trời cách đảo Ẩn Linh không xa xuất hiện hai điểm đen, sau đó hai vật thể như thiên thạch có đường kính một vạn mét rơi về phía mặt hồ.

“Thập Vạn Lý Cự Hồ có ma lực gì vậy chứ.” Từ Phàm buồn bực nói, đây không phải lần đầu tiên đáp xuống đảo Ẩn Linh nữa rồi.

Một con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ, ba con Ngũ Linh Minh Hầu Luyện Hư Kỳ, cộng thêm ba nghìn con rối Hóa Thần Kỳ cùng xuất hiện ngay Tinh Châu đang rơi về phía mặt hồ.

Tất cả Ngũ Linh Minh Hầu và con rối cùng thi pháp, lập tức tất cả thủy linh khí trong trời đất đều khởi động.

Một cột nước có đường kính một vạn mét nhô lên cao, phóng về phía Tinh Châu đang rơi về phía mặt hồ.

‘Ầm’

Cột nước đâm trực diện vào Tinh Châu, khiến lực đập xuống của Tinh Châu yếu lại, sau đó dưới sự phát ra liên tục các cột nước, Tinh Châu đã ổn định rơi trên mặt nước.

Sau đó dưới lực của cột nước, hai Linh thuyền đã rơi trên mặt nước của đảo Ẩn Linh.

Từ Phàm tiến lên xem xét, nhìn các vết rạn trên Tinh Châu, lại kết hợp với hình ảnh cuối cùng hai con rối phát ra.

Từ Phàm có thể xác định, định mệnh đây là gió lốc do Kim Sí Đại Bàng dùng cánh quạt ra.

“Chênh lệch này cũng quá lớn, đều là Đại Thừa Kỳ, nhưng chênh lệch thật sự quá lớn.”

Từ Phàm vuốt ve vết thương trên Linh thuyền, suy nghĩ nếu Kim Sí Đại Bàng dồn toàn lực vào một chiêu thì súc mạnh sẽ lớn đến mức nào.

Lúc này, Thiên Linh Tôn Giả dẫn một đám người từ trên trời đáp xuống đất.

“Đại trưởng lão, chúng ta thực sự có duyên.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

“Xem ra lần xuất sư này của Tôn Giả không được thuận lợi.” Từ Phàm nói.

“Tai bay vạ gió thôi, lúc ấy ta chỉ muốn đến chiến trường chi viện, không điều tra kỹ tình huống trên chiến trường.” Thiên Linh Tôn Giả thở dài, nhìn xác Tinh Châu ở phía sau Từ Phàm lại hơi đau lòng.

“Đại trưởng lão, có thể sửa chữa Tinh Châu này không.” Trong giọng nói của Thiên Linh Tôn Giả có chứa một tia hy vọng.

“Khu vực trung tâm đã bị hủy hoại hết, tổng thể thân thuyền đã bị đứt gãy, không còn sửa được nữa.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Thật là, cũng may trong khoảng thời gian này có đào quặng và lấy được mấy chiếc chiến hạm Yêu tộc cự thú, chắc là vẫn có thể mua Tinh Châu ở Thiên Luyện Tông.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Đại trưởng lão, có thể ra giá bán con rối kia cho ta không.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Lúc này, Từ Phàm lấy một con rối có tính chất đặc biệt ra nói: “Tôn giả cứ mang đi đi, không cần mua nữa.”

“Ẩn Linh môn chúng ta có dịch vụ sau khi mua hàng, nếu trong vòng hai con bị hỏng thì cứ đến đây đổi cái mới.”

“Cảm ơn đại trưởng lão.”

Lời nói từ phía Từ Phàm khiến tâm trạng không tốt của Thiên Linh Tôn Giả có một chút an ủi.

Trong điện tiếp khách, Thiên Linh Tôn Giả và Từ Phàm cùng ngồi uống trà.

“Tôn giả không cần đau lòng vì hai Tinh Châu này, chỉ cần sau này lấy được chiến hạm cự thú mới, vậy lấy mấy chiếc Tinh Châu còn không dễ sao.”

“Chỉ cần cải tạo chiến hạm Yêu tộc cự thú một chút là có thể trở thành Tinh Châu.”

Chương 361: giả thuyết ảo cảnh trò chơi

Thiên Linh Tôn Giả vừa nghe đến đây lập tức vỗ đùi một cái.

“Ta nói vì sao Tinh Châu được Thiên Luyện Tông đều quen mắt như vậy chứ.” Thiên Linh Tôn Giả ngộ ra.

“Đại trưởng lão, ở chỗ ngươi có cải tạo được những chiến hạm cự thú kia hay không.”

“Tu vi của ta còn thấp, chưa thể cải tạo chiến hạm cự thú.” Từ Phàm lắc đầu nói, chính bên hắn còn cải tạo chiến hạm cự thú không xong, càng đừng nói đến giúp người khác.

“Được rồi, một lát nữa ta sẽ tìm Thiên Luyện Tông về việc thu lại linh thạch rách nát và Tinh Châu của ta.” Thiên Linh Tôn Giả cắn răng nói.

Sau đó Thiên Linh Tôn Giả đặt hàng một nhóm Tuần Thiên Vệ tại Ẩn Linh môn, rồi dẫn người rời đi.

“Xem ra phải đẩy nhanh kế hoạch.” Từ Phàm nói.

Tại Thiên Trì quốc, tất cả bá tánh bình thường đều đi theo sự chỉ dẫn từ đám mây trên bầu trời.

Một người đồ tể trung niên dẫn theo một nhà bốn người đi theo dòng người đi đến chỗ phát đồ ăn tiếp theo, nghe nói bánh được phát ở nơi đó đều là do thần tiên dùng pháp bảo luyện ra.

Đồ tể trung niên để lưng trần, lưng hùm vai gấu, bên hông treo một bảo đao giết heo nhiều năm của hắn, hai tay đẩy xe con, trên đó có bà lão và nhi tử bảo bối đang ngồi.

“Ngưu ca, ngươi nói xem lời triều đình nói có phải là thật không, nếu không di thì thật sự sẽ có yêu quái đến ăn chúng ta sao,” Một nữ tử trung niên đi theo bên cạnh có diện mạo bình thường nói, trên mặt hơi có nét mệt mỏi.

Bọn họ đã đi đường hết ba ngày.

“Ngươi có thể không tin triều đình, nhưng ngươi phải nghe theo tượng thần.” Đồ tể trung niên chỉ vào mũi tên trên bầu trời nói, đó là ký hiệu chỉ đường cho bọn họ.

“Mẫu thân, ngươi đi lên đi, ta sẽ đi xuống dưới.” Một đứa bé nam có ánh mắt sáng ngời nói.

“Hổ nhi, ngươi ngồi đi, ta không mệt.” Nữ tử trung niên cười nói.

“Mẫu thân, ngươi đi lên đi, ta muốn đi trên mặt đất một chút.” Đứa bé nam vừa nói xong đã nhảy xuống xe rùa, đi bên cạnh đồ tể trung niên.

“Nãi nãi, ngươi chừa chỗ cho mẫu thân đi.” Đứa bé nam nói với bà lão đang ngủ gật trên xe.

Xe con rất nhỏ, ngoại trừ hành lý thì chỗ còn dư chỉ miễn cưỡng chứa đủ hai người.

Bà lão xích mông qua rồi tiếp tục ngủ gật, xong rồi nữ tử trung niên mới đi lên.

Đứa bé nam nhìn phụ thân sắp đẩy xe, lấy nửa miếng bánh còn nguyên và thịt khô ra từ trong ngực.

“Phụ thân, ngươi ăn cái này đi.” Đứa bé nam nói.

Đồ tể trung niên nhìn đứa bé nam bằng ánh mắt yêu thương.

“Hổ nhi, vì sao ngươi không ăn hết đồ ăn mà tiên nhân đưa.” Đồ tể trung niên nhìn miếng bánh còn nguyên và thịt khô trong tay đứa bé nam.

“Ta không cần đi đường, cho nên không ăn nhiều.”

“Cha, ngươi cái này đi rồi nhanh chóng lên đường, xem thử thành trì của tiên nhân trông như thế nào.” Đứa bé nam hưng phấn nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời phái ra một tiếng kêu kỳ lạ, một con chim kỳ quái giương cánh dài mấy chục mét phóng về phía dòng người ở dưới, mục tiêu đúng là đứa bé nam đi theo đồ tể trung niên.

Trong ánh mắt đồ tể trung niên có chứa sự sợ hãi, nhưng vẫn bảo vệ đứa bé nam ở dưới người, rút đao giết heo ở bên hông ra.

Nữ tử trung niên ngồi trên xe rùa cũng chuẩn bị đứng dậy đè đứa bé nam ở dưới người.

Đúng lúc này, một tiếng gầm rú vang lên, đầu của con chim kỳ quái lập tức nổ tung, ngay sau đó thi thể của nó theo quán tính sắp đụng vào một nhà bốn người của đứa bé nam, thì có một vòng bảo vệ bao lại khu vực đó.

Con chim kỳ quái đụng vào vòng bảo vệ.

Lúc này, mọi người vừa phục hồi tinh thần, đã sôi nổi quỳ xuống hô to tiên nhân hiển linh.

Một nhà đứa bé nam quỳ trên mặt đất, hô to cảm ơn ân cứu mạng của tiên nhân.

Lúc này, một con rối Nguyên Anh kỳ xuất hiện, đẩy thi thể của con chim kỳ quái về phía không trung.

Đứa bé nam quỳ trên mặt đất nhìn về phái con rối bay đi, hắn loáng thoáng thấy có một con thuyền cực kỳ to lớn.

“Phụ thân, sau này ta cũng muốn làm tiên nhân.” Biểu cảm của đứa bé nam kiên định nói ra, sâu trong ánh mắt xuất hiện một tia sét trong phút chốt.

“Được, nếu gặp được tiên nhân muốn thu đồ đệ, ta sẽ mang ngươi đi.” Đồ tể trung niên cười nói, nhìn vết máu chưa khô trên mặt đất, tâm trạng đang kinh hoàng mới từ từ bình ổn lại.

Một ngày sau, cuối cùng một nhà bốn người của đứa bé nam đã đến nơi cần đến, đó là một con đường có chiều rộng vài trăm mét, tất cả mọi người đều đi trên con đường rộng này.

Đứa bé nam nhìn ký hiệu ven đường, nói với đồ tể trung niên: “Phụ thân, chúng ta cứ đi trên con đường rộng này một trăm dặm nữa là được, tới đó chúng ta sẽ có thể cưỡi xe tiên đến tòa thành lớn.”

Là người duy nhất biết chữ trong nhà, đứa bé nam có trách nhiệm chỉ đường cho người nhà.

“Thật sao, cuối cùng đã tới rồi sao.” Đồ tể trung niên hưng phấn nói, lặn lội đường xa suốt thời gian dài khiến cả người hắn thoáng nhìn uể oải không phấn chấn.

Cả nhà đều trở nên hưng phấn.

Tại đảo Ẩn Linh, trong không gian ngầm, Từ Phàm vừa điều khiển Hỗn Thiết Viên Hầu dạy nhện con Thần thông, vừa trò chuyện với Bồ Đào.

“Bồ Đào, những bá tánh bình thường kia đều ở đúng vị trí, tụ lại ít nhất cũng hơn mười tỷ, về thức ăn thì giải quyết được, vậy những thứ còn lại phải làm sao đây.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm biết, khi hàng triệu người tụ lại với nhau mà không có chuyện gì làm thì chắc chắn sẽ có vấn đề.

Lúc này ở phía trước Từ Phàm xuất hiện vài quầng sáng, trên đó là phương án do Bồ Đào cung cấp, nội dung đại khái đó là dùng sức tính toán khổng lồ của nó sắp xếp cho mỗi người một nhiệm vụ hợp lý, để từng ngày mỗi người đều có công việc tương ứng.

Từ Phàm lắc đầu, tuy rằng hiện tại Bồ Đào có sức tính toán khổng lồ, nhưng cũng không thể lãng phí như vậy.

Đúng lúc này, ánh mắt Từ Phàm trở nên sáng ngời, hắn nghĩ tới tiểu thuyết võng du đã xem ở kiếp trước.

“Bồ Đào, ngươi có thể tạo ra một game online ảo có thể chứa được chục tỷ người hay không.” Từ Phàm hưng phấn nói.

“Cứ vận hành theo mô đun, mà không cần rà quết số liệu thực giống như tháp thí luyện.”

“Đang tính toán, xin chủ nhân chờ một lát.”

Một giờ sau, Bồ Đào mới tính toán xong, một kế hoạch hoàn chỉnh được đặt trước mặt Từ Phàm.

“Bổ sung thêm một số cuộc thi chọn ra thiên tài, rồi kết nối ý thức với con rối, sau này có thể trực tiếp để người bên trong giúp chúng ta làm nhiệm vụ.”

“Như vậy thì những phàm nhân có thiên phú chiến đấu lại không có linh căn cũng có thể tỏa sáng rực rỡ trong hiện thực.”

“Hơn nữa…”

Sau khi Từ Phàm đưa ra kế hoạch này, linh cảm lập tức bộc phát, nói rất nhiều linh cảm về trò chơi ảo.

Từ trò chơi đến hiện thực, rồi đến kế hoạch thế giới nhỏ sau này.

Từ Phàm liên tục nói suốt mấy tiếng, cuối cùng mới hưng phấn ngừng lại.

“Cứ như vậy đi, sau này nhớ đến cái khác thì nói sau.”

“Thì ra ta còn có thiên phú lập kế hoạch trò chơi nữa.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Ba ngày sau, trong tay Từ Phàm có một cái mũ giáp trò chơi được làm từ linh thiết.

“Đã thành lập xong tuyến sinh sản chưa.”

“Đã thành lập xong một trăm tuyến sinh sản, mỗi ngày sẽ sinh sản ra ngàn vạn mũ giáp.” Bồ Đào nói.

“Sau khi có đủ một tỷ cái thì lập tức phát xuống, ưu tiên gửi cho người trẻ tuổi, còn lại do ngươi sắp xếp.” Từ Phàm nói.

Sau khi Từ Phàm dặn dò xong cũng cầm mũ giáp trong tay đội lên đầu mình.

“Để ta nhìn thử trò chơi do Bồ Đào làm ra sẽ như thế nào.”

Từ Phàm nhắm mắt lại, để trò chơi pháp trận ảo cảnh trong mũ giáp đi vào đầu của mình.

Lúc này, bóng dáng của Từ Phàm xuất hiện một thôn nhỏ có tiếng chim hót và mùi hoa thơm.

Chương 362: Vạn Lôi thánh thể

Từ Phàm nhìn thôn nhỏ, cảm nhận làn gió nhẹ và hương hoa trong không khí.

Hài lòng gật đầu, điểm tối đa cho chi tiết.

Đúng lúc này, một ông lão chống quải trượng cầm lấy một phong thư đi tới, trên đầu đeo chữ thôn trưởng.

“Từ Phàm, ngươi đưa phong thư này đến tiệm thợ rèn Lý trong huyện thành.” ông lão nói.

“Được.”

“Từ thôn ra huyện thành đi thẳng đường mất nửa ngày là đến.”

Từ Phàm dựa theo nhắc nhở, tiện tay mở thùng vật phẩm, phát hiện một bộ trang phục dành cho tân thủ.

Cảm nhận chất liệu của bộ y phục, Từ Phàm hài lòng nói: “Không tệ.”

Từ Phàm nói xong thì bắt đầu tiến hành nhiệm vụ tân thủ.

Ba canh giờ sau, Từ Phàm tháo mũ giáp xuống.

“Bồ Đào, hack nó cho ta, độ khó nhiệm vụ trò chơi này của ngươi là ngươi trò chơi này nhiệm vụ độ khó là nghiêm túc à.” Từ Phàm chán nản nói.

“Độ khó nhiệm vụ là dựa vào sau khi người đầu tiên đeo mũ giáp quét thân thể quyết định.” Bồ Đào nói.

“Thế nên ngươi cho ta là người phàm ở trong trò chơi cầm lấy đoản kiếm đi đánh nhau với Yêu Thú.

“Thật ra thì có bí quyết, “

“Quên đi, hack nó cho ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Ngày hôm sau, Từ Phàm trực tiếp ở trong trò chơi kết nối ý thức với con rối trong hiện thực, bắt đầu ở Bồ Đào có thể kết nối trong phạm vi hoạt động, bắt đầu kiểm tra lực chiến đấu.

Ngày thứ ba, tất cả trong tông môn tuyến sản xuất sản xuất con rối Nguyên Anh kỳ, toàn bộ đều thay đổi thành tuyến sản xuất con rối đặc biệt, chuyên dùng cho kết nối ý thức của người chơi trong trò chơi.

Lúc này, Từ Phàm đang mang theo một đám đồ đệ ở trong trò chơi tấn công đại BOSS.

“Khai Linh, ngươi chú ý trị liệu.”

“Từ Cương, chú ý linh lực, trong trò chơi không phải là vô hạn.”

Từ Phàm cầm trong tay một thanh cự chùy, tiếp tục tìm nhược điểm của xuất khẩu.

Ba canh giờ sau, mọi người ở điểm phục sinh tụ tập.

“Sư phụ, cái trò chơi khó quá.” Từ Cương nói.

Vương Hướng Trì bên cạnh gật đầu, chơi trò chơi một lúc, mà hắn bị chửi thảm nhất.

“Khó thì mới có động lực, tiếp tục, hôm nay không mang Thái Cổ Cự Nhân giết được người nào thì không thể logout.” Từ Phàm nói, hắn bây giờ đã tìm được cảm giác chơi game thâu đêm lúc ban đầu.

Nghe Từ Phàm nói, mọi người kêu lên, chơi game thật sự quá nhàm chán.

Thiên Trì Quốc đi đến Thập Vạn Lý Cự Hồ dọc theo đường lớn, một đoàn xe con rối chiều dài vạn mét đang bay nhanh ở trên đường lớn.

Trên đoàn xe, một nhà bốn miệng ngồi song song.

“Sớm biết thứ gì cũng không thể mang theo, ta sẽ không mang nhiều hành lý như vậy rồi.” vợ đồ tể nhìn đồ tể dáng vẻ đau lòng nói, nhưng đồ tể đẩy xe đoạn đường này mệt muốn chết rồi.

“Không sao, có thể tới đây là chuyện tốt rồi, ít nhất là người một nhà chúng ta vẫn còn sống.” đồ tể cười nói.

Bé trai lúc này nhìn quanh khoang thuyền của bọn hắn, sau đó chạy đi tới một hướng, không lâu sau bưng một cái mâm, bên trên có bốn chén đá đựng đầy nước.

“Nãi nãi, cha, mẹ các ngươi uống nước, một lúc sau sẽ có người đến đưa cơm cho chúng ta.” bé trai nói.

“Làm sao ngươi biết.” đồ tể bất ngờ nói.

“Thông báo bên kia viết kìa.” bé trai cười nói.

“Ngươi xem, ta nói ban đầu dùng một cái chân thú để cho Hổ nhi bái sư học chữ, không sai chứ.”người phụ nữ trung niên cười nói.

“Không sai, không sai.” người đồ tể trung niên ha ha cười nói.

Nửa tháng sau, Số 4 đại thành Thiên Trì, người một nhà đi tới khu dân cư bọn hắn được phân.

“Không biết tại sao, cảm giác ở nơi này hơi không an tâm.” đồ tể đứng ở tầng bốn trên ban công nói.

Đồ tể nói xong dùng sức dậm chân.

“Có một chỗ ở đã ổn lắm rồi, cũng không biết chúng ta sau này ở chỗ này làm gì.” phụ nữ trung niên nói.

“Sau này chúng ta tới Tiên giới làm việc.” bé trai ôm một cái đầu nón giáp chạy tới nói.

“Đây chính là mũ giáp tiên nhân cho chúng ta để mang.” đồ tể nhận lấy mũ giáp tò mò nói.

“Đúng, Lầu trưởng của chúng ta đã nói, chỉ cần mang theo mũ giáp, thì cái gì cũng biết.” phụ nữ trung niên nói.

“Được, chúng ta cùng nhau đội mũ giáp.”

Ba người dựa theo chỉ thị, nằm ở trên giường mang mũ giáp.

Trong nháy mắt, ba người đi tới một nơi trong tiên cảnh.

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đang đang quan sát vận hành của trò chơi, thanh âm Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, kiểm tra đo lường đến một vạn Lôi Thánh thể, căn cốt bảy tuổi.”

“Đưa hắn lên Ẩn Linh môn nhập môn khảo nghiệm, nếu như thông qua, thì thu nhận hắn trong Tam đại đệ tử.”

“Nếu như đặc biệt ưu tú, ta sẽ thu nhận hắn làm đồ đệ.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói, đúng lúc mình thiếu một người đồ đệ như vậy.

“Tuân lệnh.”

Trong khoảng thời gian này, theo những người phàm di cư tới thì số lượng tiến vào trò chơi này càng tăng, phát hiện được rất nhiều thiên tài có căn cốt linh căn rất tốt, chỉ là phát hiện được 4 các loại thánh thể,thiên tài đơn linh căn đúng độ tuổi lại càng phát hiện hơn mười vị.

Mặc dù Từ Phàm có phần nhìn thấy thích những thứ thánh thể này, nhưng mà vẫn kiên trì với nguyên tắc ban đầu, muốn nhập môn phải thông qua nhập môn khảo nghiệm.

“Thứ tam đại đệ tử tạm định là mười vạn người đi, bây giờ nhân công hơi không đủ dùng.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói.

Vốn cho là có Bồ Đào có thể giải quyết đại đa số vấn đề, nhưng sau lại xuất hiện thông đạo giữa hai giới, Từ Phàm phát hiện lợi ích của việc có nhiều đệ tử.

Từ Phàm cảm thấy dù sao đã có nhu cầu như vậy thì cứ thu nhận, lấy hàm lượng linh khí và địa phương trước mắt của Ẩn Linh môn, tiếp tục bồi dưỡng trăm vạn đệ tử cũng không là vấn đề.

“Tuân lệnh, đang sàng chọn đệ tử thích hợp.”

“Ngoài ra, những người phàm mười hai tuổi trở lên, có thiên phú, phẩm hạnh tốt đẹp lập tức thu nhận vào ngoại môn bồi dưỡng.”

“Nhân số tạm định mười vạn.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói, cảm thấy có lẽ cho những người phàm lớn tuổi hơn có thiên phú một cơ hội.

“Đã hiểu.”

Sau khi sắp xếp xong, Từ Phàm lại bắt đầu lười biếng đứng lên, đội trên đầu mũ giáp mở vest bắt đầu chơi trò chơi.

Kiếp trước hắn lập tức đặc biệt thích xem loại tiểu thuyết võng du, cảm giác đặc biệt hứng thú, khi đó hi vọng xuất hiện loại trò chơi giả thuyết này, đáng tiếc đến cuối cùng ra tới loại trò chơi giả thuyết này cũng không có đạt tới hiệu quả như thế này.

Vùng Cực Không, tại thông đạo giữa hai giới, nơi này đã bị thượng tôn và Kim Sí Đại Bàng đánh nhau dư âm chấn tạo thành Hỗn Độn đất.

Thượng tôn và Kim Sí Đại Bàng đã tách ra.

“Nhóc con Tinh Linh, nếu không phải lần này giới không chịu nổi, ta định đem ngươi nghiền xương thành tro.” Kim Sí Đại Bàng ngồi ở vương tọa đã nói, bên cạnh còn có một vị ấn đường có vết máu hình ngọn lửa, tuyệt mỹ ôn nhu mỹ nhân đau lòng mà nhìn thương thế trên người Kim Sí Đại Bàng.

“Thằng ngu, hiện tại cũng học xong cướp từ rồi, không tệ.” Tinh Linh vui mừng nói, vẻ mặt con trai trưởng ngốc ngếch đã lớn.

Nhìn vẻ mặt Tinh Linh, trong nháy mắt Kim Sí Đại Bàng đang nhớ lại những năm tháng mà mình bị lừa, có phần hung ác nói: “Nhóc con Tinh Linh, ở nơi này thế giới ta không làm gì được ngươi.”

“Nhưng ngươi dám thăng thiên thế giới Đại Thiên, ta sẽ cho ngươi hưởng thụ vạn ác hình phạt.”

“Nói cho cùng, ngươi vẫn là dựa vào cha ngươi, không có tiền đồ.” Tinh Linh khinh thường nói.

“Nói nhiều lời vô nghĩa làm gì, ta sẽ nhìn chằm chằm ngươi, cho đến khi ngươi thăng thiên thế giới Đại Thiên.” Kim Sí Đại Bàng hung hăng nói.

“Tùy ngươi.” Tinh Linh nhìn Kim Sí Đại Bàng nói.

Tinh Linh nói xong, liền từng bước bước ra, trở lại Tinh Thần của mình.

Bây giờ nhiệm vụ của hắn chính là nhìn chằm chằm Kim Sí Đại Bàng, chỉ cần hắn không ra tay, Nhân tộc mới có khả năng thắng lợi.

Chương 363: Yêu Tộc bắt đầu

Thượng tôn đang ngó chừng Kim Sí Đại Bàng, nhưng đồng thời Kim Sí Đại Bàng cũng đang ngó chừng Tinh Linh.

Trong cung điện của Thiên Lục Quy, Kim Sí Đại Bàng nhìn phương hướng mà Tinh Linh biến mất, bất đắc dĩ nói: “Kẻ thù truyền kiếp.”

Kim Sí Đại Bàng nghĩ, nếu như Nhân tộc không có Tinh Linh, Yêu Tộc tiêu diệt hết giới Nhân tộc lần này chỉ cần mấy thập niên mà thôi.

Đồng thời hắn cũng biết, nếu như Yêu Tộc không có hắn xuất hiện, đoán chừng bây giờ Nhân tộc đã sinh sôi nảy nở mười mấy đời rồi.

“Đại vương, ngươi thật sự không trấn áp được Nhân tộc Tinh Linh kia sao.” mỹ nhân ở hóa thành nhân hình Kim Sí Đại Bàng nhẹ nhàng nói bên tai.

“Ở thế giới này không được.” Kim Sí Đại Bàng lắc đầu nói.

“Bất quá ta đã vì Yêu Tộc lưu lại người kế nhiệm, chỉ cần ta trước khi thăng thiên, con của chúng ta trưởng thành, cũng sẽ dẫn Yêu Tộc xưng bá thế giới này.” Kim Sí Đại Bàng vuốt ve bụng mỹ nhân nói.

Cảm nhận được dòng máu trong thai của phượng thể cùng một huyết mạch với hắn, Kim Sí Đại Bàng nở nụ cười.

Chỉ cần cho con của hắn ngàn năm phát triển, thì thế giới này trừ hắn và Tinh Linh, không có ai là đối thủ của hắn.

…

Lúc này, Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Ninh Đạo hối thúc tới cửa có phần nhức đầu.

“Ninh đại ca, Trấn Yêu Tinh là một món đạo khí, nó không phải là rau cải trắng, không thể vài ngày lập tức lớn lên.” Từ Phàm bất đắc dĩ nói.

“Đại trưởng lão, bây giờ cả khu vực Tiên thành Lâm Sâm đã bắt đầu loạn cả lên, bên ngoài Tiên thành đã bắt đầu xuất hiện Yêu Tộc.”

Ninh Đạo vừa nói, vừa quăng lên bầu trời một quầng sáng. Bên trên đang là bản đồ toàn bộ khu vực Tiên thành lâm thời, bên trên có một tơ hồng rất dài.

“Tơ hồng kia chính là thông đạo hai giới ngày hôm trước mới xuất hiện, thông đạo bên kia là Nguyệt hồ bộ tộc lãnh địa, có một vị Yêu Tôn Đại Thừa.” Ninh Đạo chỉ vào tơ hồng nói.

“Mới một cái, có Đồ Thủ Tiền bối là đủ rồi.” Từ Phàm vừa nghe vừa thởi ra một hơi, còn tưởng rằng có bảy tám cái.

“Đồ Thủ Tôn Giả đi rồi, tới một vị Tôn Giả mới, chỉ có thể miễn cưỡng trấn trụ thông đạo tự nhiên của hai giới.” Ninh Đạo thở dài một hơi nói.

“Được rồi, lúc cần thiết ta sẽ để Trảm Linh tiền bối ra tay.”

“Có những lời này của Đại trưởng lão là đủ rồi, ngoài ra hi vọng Đại trưởng lão nhanh giao con rối Tuần Thiên Vệ, Trấn Yêu Tinh một chút.” Ninh Đạo thúc dục hàng mỗi ngày nói.

“Biết rồi.” Từ Phàm không nhịn được nói.

Một ngày hối thúc ta tám trăm lần,tất cả Luyện Khí đệ tử của tông môn ta đều đã bị Bồ Đào khống chế luyện chế đạo khí rồi, ngươi còn muốn như thế nào nữa.

“Bồ Đào, tìm kiếm thiên tài luyện khí trong trò chơi.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu.” Bồ Đào đáp lại nói.

Lúc này, Thập Vạn Lý Cự Hồ dọc theo phòng tuyến, một đạo cực đại Cương Thiết Trường Thành kéo dài qua mấy vạn dặm, tính ra trăm vạn nhớ con rối công cụ vẫn còn tiếp tục xây dựng, tính đem tất cả người phàm trong thành ở bên trong.

Lúc này Cương Thiết ngoài trường thành, xuất hiện một đạo hắc tuyến, một đạo kéo dài hơn mười dặm đại quân Yêu Tộc đang muốn xông vào cương thiết Trường Thành, trên trời cũng như mây đen tiếp cận, vô số phi hành Yêu Tộc muốn ngăn cản con rối xây dựng cương thiết Trường Thành.

Lúc này, Hùng Lực đứng ở Cương Thiết Trường Thành lên, nhìn Yêu Tộc phía xa, lộ ra nụ cười nhạt nói: “Tới đây nhét kẽ răng à.”

“Hùng ca, lần này để cho ta chỉ huy, lần trước ngươi chỉ huy không khác gì không có chỉ huy, còn không bằng để cho Bồ Đào.” Thiên Vạn Binh nói.

“Được, lần này giao cho ngươi.” Hùng Lực nói, bản thân thật sự không thích hợp chỉ huy.

“Bồ Đào, trao tặng Thiên Vạn Binh con rối quyền chỉ huy chiến đấu lần này.” Hùng Lực nói.

“Đã nhận được mệnh lệnh, đã trao quyền.” Bồ Đào nói.

“Ha ha, lần này rốt cuộc đến phiên ta.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói, lúc này hắn chỉ cảm thấy bản thân có thêm một tờ bản đồ ngàn dặm, bên trên có vô số điểm đỏ, mỗi điểm đại biểu một con rối chiến đấu.

“Đầu tiên tấn công một lớp bao trùm.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói, điều khiển bằng ý thức Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ trên bầu trời tiến hành công kích.

“Tất cả con rối chiến đấu chia thành tốp nhỏ, chia làm các cái tiểu đội công kích Yêu Tộc.”

“Khiên của con rối trọng giáp Kỳ Hóa Thần dẫn đầu vì đại đội, con rối Quỷ Thứ canh giữ bên cạnh con rối trọng giáp tiến hành phòng thủ.”

“Con rối cận chiến thuận theo sau, cuối cùng là con rối thuật pháp.”

“Tất cả con rối Cung Tiễn và cự pháo đều để không.”

Theo chỉ huy của Thiên Vạn Binh, tất cả con rối hoàn mỹ vận hành đứng lên, so với chỉ huy của Hùng Lực một tia ý thức đè lên cứng đối cứng mạnh hơn trăm lần.

“Không tệ, sau này có loại nhiệm vụ này, ngươi tới chỉ huy.” Hùng Lực gật đầu nói.

“Tạ ơn đại sư huynh, sau này ta sẽ theo ngươi.” Thiên Vạn Binh cười nói.

“Đừng.”

Lúc này trong tay Hùng Lực xuất hiện hai cây cự chùy, trực tiếp từ trên Cương Thiết Trường Thành nhảy xuống.

“Đại sư huynh, đừng trực tiếp xông lên, vệ tinh thiên cơ còn chưa đánh.” Thiên Vạn Binh vội vàng nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời rơi xuống mấy trăm đạo cột sáng, trực tiếpsăn đuổi đại quân Yêu Tộc.

‘Ầm ~~’

Đại địa chấn động, thiên địa biến sắc, sau đó chính là một đạo cường lực sóng xung kích khuếch tán bốn phía.

Thiên Vạn Binh lấy tay che cường quang, đắc ý nói: “Thời điểm Vệ tinh thiên cơ tấn công loại phạm vi lớn đại quân Yêu Tộc, nên dùng loại đạn pháo.”

Sau khi khói thuốc súng tản ra,đại quân Yêu Tộc thiếu mất một nửa, số còn dư lại tất cả đều bị thương.

Lúc này Thiên Vạn Binh khống chế tất cả tiểu đội con rối xông đến Yêu Tộc.

Thiên Vạn Binh nhìn kia bị hố to do đạn báo nổ ra, phe phẩy nói: “Đại trưởng lão nói rất đúng, sau này đồ chơi này ít dùng lại, nếu không một cuộc đại chiến xuống, một chút lợi ích cũng mò không tới.”

Thi thể của Yêu Tộc cũng là một loại tài nguyên, thân thể đầy đủ có thể luyện chế thành con rối, bể tan tành có thể làm thành phân hóa học, thức ăn gia súc.

Bây giờ phòng tuyến Thập Vạn Lý Cự Hồ, đã đều bị cải tạo thành đồng ruộng, cung cấp thực phẩm cho trăm tỷ người.

Bây giờ môn phái cần nhất đúng là loại này có chứa linh khí phân hóa học.

Không lâu sau, ở hơn mười vạn tiểu đội con rối vây quét, cả mười mấy vạn đại quân Yêu Tộc toàn bộ bị diệt diệt.

Hùng Lực mang theo cự chùy rỉ máu trở lại bên cạnh Thiên Vạn Binh .

“Không tệ, tổn thất con rối lần này giảm đi không ít.” Hùng Lực nói.

“Nhưng vẫn tổn thất hơn mười vạn con rối.” Thiên Vạn Binh thở dài nói.

“Nếu như Bồ Đào chỉ huy, số lượng con rối tổn thất có thể xuống đến một vạn con trở xuống.”

Hùng Lực vỗ vào vai Thiên Vạn Binh, nói: “Đây là tông môn cố ý rèn luyện chúng ta.”

“Hai giới đại chiến, loạn thế đã lên, tất cả chúng ta đều muốn cố gắng phát triển dưới sự che chở của tông môn, như vậy mới có thể báo đáp sự dạy bảo dưỡng dục của tông môn.”

Hùng Lực nhìn hướng Ẩn Linh môn nói, hắn hi vọng mình có thể nhanh chóng trưởng thành đến có thể chân chính vì tông môn đóng góp vào thời khắc đó.

“Đại sư huynh nói đúng, chúng ta quá yếu, cơ bản không cách nào vì tông môn chân chính xuất lực.”

“Ta phải nhanh trưởng thành lên một chút, tranh thủ trình độ chỉ huy con rối sua này có thể vượt qua Bồ Đào.” Thiên Vạn Binh kiên định nói.

“Cái này vẫn là quên đi, gần đây ta cảm thấy Bồ Đào lại trở nên mạnh mẽ rồi, ngươi nghĩ vượt qua hắn, đoán chừng cả đời này cũng không thể nào.” Hùng Lực cười nói.

“Đại sư huynh, đừng xem thường người, chờ ta lĩnh hội được cửa “Tam Thần Hóa Lý”, ngươi sẽ biết ta lợi hại như thế nào.”

“Ta chờ ~ “

Chương 364: Tu tiên và thiên khôi sư

Ẩn Linh Môn, Từ Phàm tổ chức đại hội giải thích nghi hoặc.

Lúc này, hơn hai ngàn đệ tử trong tông môn đều ngồi xếp bằng trong đạo trường ở chủ phong.

“Đại trưởng lão, ngũ hành thật sự có thể diễn hóa vạn đạo à?” Người thứ nhất đặt câu hỏi chính là Trương Học Linh.

“Được rồi, có nói ngươi cũng không rõ ràng, cứ trực tiếp diễn hóa cho ngươi xem vậy.”

Từ Phàm vung tay lên, lập tức kéo các đệ tử vào trong ảo ảnh, sau đó ngay trên một hành tinh, vạn vật đắt đầu diễn hóa, từ mảnh đất ban sơ hoang vu thê lương nhất, trải qua ức vạn năm diễn hóa trở thành một nơi tràn đầy sinh mệnh.

Đến lúc này, huyễn cảnh dừng lại, đám người về lại hiện thực.

“Hiểu không?” Từ Phàm nhìn Trương Học Linh nói.

“Luân hồi, âm dương, ngũ hành.” Trương Học Linh lẩm bẩm.

“Bồ Đào, hãy mang hắn về Tàng Kinh các, xem chừng phải ngốc một đoạn thời gian đây!” Từ Phàm nói, còn chưa tốt nghiệp tiểu học mà đã muốn chứng minh $1+1$.

Một tia linh quang xuất hiện xung quanh Trương Học Linh, sau đó khắc họa truyền tống trận ngay giữa không trung.

Linh quang lóe lên, Trương Học Linh biến mất ngay trước mặt mọi người.

“Được rồi, kế tiếp.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, thần thông…”

Đại hội giải thích nghi hoặc diễn ra liên tục ba ngày, Từ Phàm trả lời hầu hết các vấn đề của của các đệ tử.

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngồi trên ghế dựa nghỉ ngơi.

“Bồ Đào, hãy tổng kết phân loại những vấn đề mà ta trả lời vừa rồi, sau đó chia sẻ lên diễn đàn tông môn đi!”

“Sau này, đệ tử tông môn tăng nhiều lên thì không thể giải thích nghi hoặc cho từng người như thế được nữa.” Từ Phàm nói.

Hiện nay, thông qua khảo hạch nhập môn Ẩn Linh môn đã góp đủ mười vạn đệ tử từ sáu tuổi đến mười hai tuổi, đáng tiếc trong bốn vị thánh thể chỉ có hai vị thông qua.

Ở một vùng bình nguyên trong tông môn, học viện tổng hợp nơi có thể dung nạp hơn mười vạn đệ tử đã bắt đầu được xây dựng, chỉ cần xây xong học viện là mười vạn đệ tử có thể vào vị trí.

“Tuân lệnh.” Bồ Đào nói.

“Mười vạn đệ tử, chắc là đủ rồi, ít nhất vượt qua đại chiến lưỡng giới hẳn không thành vấn đề.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Lúc này, bên trong cự thành số bốn Thiên Trì, một tiểu nam hài lấy mũ trò chơi xuống, chạy vèo đến gian phòng của đồ tể trung niên nhanh như một cơn gió.

“Cha, hôm nay lúc con học tập trong trường học trò chơi được tiên nữ tỷ tỷ thông báo, qua một khoảng thời gian nữa là con có thể vào tiên môn rồi.”

“Cha mẹ và bà nội đều có thể vào tiên môn sinh sống.” Tiểu nam hài hưng phấn nói.

“Hổ Nhi, thật sao!” Đồ tể trung niên nói với vẻ rất kích động.

“Thật ạ!”

Cả nhà nghe thế đều vô cùng phấn khởi, cùng lúc đó cũng có rất nhiều cảnh tượng như vậy diễn ra khắp mười vạn dặm dọc theo Cự Thành.

Thời gian không đến một ngày, tất cả phàm nhân đều biết rõ ở trong huyễn cảnh trò chơi tiên nhân tuyển chọn đồ đệ tiến vào Tiên Môn, ngay lập tức tất cả phàm nhân đều gia tăng nhiệt tình với trò chơi, thầm mong bản thân cũng sẽ được tiên nhân nhìn trúng.

Trong trò chơi giả định, lúc này người trước nhất hoàn thành nhiệm vụ khi tiến vào trò chơi tiên môn, tu luyện đến Luyện Khí tầng một, được cho biết bản thân có linh căn, có thể tu tiên trong hiện thực, chỉ cần bỏ ra một số tiền trò chơi nhất định là có thể nhận được công pháp trong hiện thực.

“Một vạn linh thạch, pháp quyết tu luyện cơ sở.” Vị nam tử kia nói với vẻ mặt đau khổ, hiện tại hắn vất vả hoàn thành nhiệm vụ suốt một tháng mà lợi nhuận mới chỉ có 50 linh thạch, trong đó tu luyện cơ sở nhất cũng phải tốn hơn một nửa linh thạch trở lên.

“Tu luyện trước. Sau này từ từ tích góp linh thạch vậy!” Nam tử cắn răng nói, có thể biến thành tiên nhân du ngoạn cửu thiên, dời non lấp biển thì dù có làm thêm nhiều nhiệm vụ hơn nữa cũng đáng.

Lúc này, một vị võ lâm cao thủ phát hiện trong thế giới trò chơi lại có thêm một nghề nghiệp mới, thiên khôi sư, có thể điều khiển con rối như tiên nhân, có năng lực hủy thiên diệt địa.

Mấu chốt nhất là, thiên khôi sư có thể thao túng con rối trong hiện thực làm nhiệm vụ cho tiên môn, từ đó nhận được ban thưởng, đối với người có linh căn có thể đổi lấy công pháp tiên môn, trở thành người tu tiên.

Đối với người không có linh căn, có thể đổi thần đan cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ.

Sau khi tin tức lan truyền khắp vạn dặm Cự Thành dọc theo Thập Vạn Lý Cự Hồ thì trò chơi này mới chính thức được tất cả mọi người coi trọng.

“Chủ nhân, nhóm công pháp và đan dược cường thân đầu tiên đã phát xuống dưới.” Bồ Đào báo cáo.

“Tốt, vậy trước tiên an bài nhiệm vụ đơn giản trong hiện thực cho thiên khôi sư trong trò chơi, còn những tu sĩ mới vừa tu luyện ra linh lực kia nữa, cũng phát một ít nhiệm vụ đơn giản cho bọn họ đi.”

Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói, móc nối lợi ích giữa hiện thực và trò chơi mới có thể hấp dẫn người ta chú ý.

“Tuân lệnh.”

Ba tháng sau, tường thành sắt thép dọc theo Thập Vạn Lý Cự Hồ nghênh đón nhóm con rối đặc biệt đầu tiên, bọn họ đều là thiên khôi sư trong trò chơi, thông qua ý niệm điều khiển con rối phụ trách công việc hậu cần trong tường thành sắt thép.

Trên tường thành sắt thép, Thiên Vạn Binh điều khiển con rối lại đánh lui một đợt tiến công của đại quân Yêu tộc.

“Tổ hậu cần lên đi.” Thiên Vạn Binh phân phó.

Lập tức hơn mười vạn con rối quay về phía Thiên Vạn Binh và Hùng Lực hành lễ trước, sau đó mới đi về phía chiến trường. Bọn hắn phân công rõ ràng, tách Yêu tộc và hài cốt con rối ra rồi lại chia nhỏ.

Lúc này, hai con rối đang xử lý thịt nát của Yêu tộc trò chuyện.

“Không nghĩ tới nơi chúng ta ở trước kia thật sự bị Yêu tộc chiếm lĩnh.” Một con rối thở dài nói.

“Ít nhất bây giờ chúng ta vẫn còn sống.” Một khôi lỗi khác tiếp lời.

“Cũng không biết lúc đó sao ta có thể thông qua kiểm tra cấp bậc nhập môn được nữa! Nghe nói có mấy đại lão lợi hại trong trò chơi đã có thể điều khiển con rối giúp đỡ các tiên nhân chiến đấu.”

“Huấn luyện cho thật tốt, đừng nghĩ nhiều như vậy, trước tiên chúng ta hãy tìm hiểu rõ ràng con rối cơ sở rồi lại nói.”

“Đúng vậy.”

Ngay lúc này, sâu trong chiến trường, Hùng Lực dẫn theo mấy trăm con rối về tới tường thành sắt thép.

Hùng Lực nhìn con rối cầm cự kiếm trong tay, trịnh trọng cất tiếng: “Ngươi rất không tệ.”

Lúc hắn mang theo đội con rối do thiên khôi sư điều khiển này giết vào chỗ sâu trong đại quân Yêu tộc, con rối này một mình giết mấy chục con yêu thú cấp bậc Kim Đan kỳ, cuối cùng còn hy sinh một cánh tay để chém chết một con yêu thú Nguyên Anh kỳ.

“Cảm tạ Hùng Lực đại nhân khen ngợi.” Từ trong con rối truyền ra âm thanh của một thiếu niên.

Sau khi Hùng Lực nghe thấy giọng thiếu niên, bèn cảm thấy hứng thú hỏi: “Bao nhiêu tuổi rồi?”

“Mười sáu tuổi, mới vừa qua sinh nhật.” Thiếu niên đáp.

“Có linh căn không?” Hùng Lực có ý muốn tiến cử thiếu niên đến ngoại môn.

Nghe Hùng Lực hỏi mà thiếu niên cúi đầu, giọng trầm thấp trả lời: “Không có linh căn.”

“Không có việc gì, trong trò chơi có nội công tâm pháp thích hợp cho phàm nhân tu luyện, tu luyện cho tốt, lại thêm con rối thì tương lai ngươi sẽ không yếu hơn so với tu tiên giả.” Hùng Lực an ủi.

Thiếu niên khống chế con rối gật đầu.

Ở một nơi khác trên chiến trường, Hạng Vân nhìn con rối trở về sau khi kết thúc chiến đấu, trong ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc, chỉ là một phàm nhân vậy mà có thể dùng ý thức khống chế con rối chém giết yêu thú Kim Đan, Nguyên Anh.

“Hạng Vân đại nhân, tất cả Yêu tộc xâm phạm đều đã được thanh lý xong.” Con rối cầm đầu cõng sau lưng một thanh đao lớn nói, giọng điệu khó nén hưng phấn.

“Vất vả rồi, chuẩn bị logout nghỉ ngơi đi.” Hạng Vân vừa cười vừa nói.

“Đại nhân có thể cho ta tiếp tục ở lại được không? Vừa rồi còn chưa giết đã nghiền.” Con rối cõng đao lớn sau lưng hỏi.

“Với tinh lực của ngươi vẫn có thể tiếp tục à?” Hạng Vân hỏi lại.

“Có thể.”

“Bồ Đào, đưa tin tức của đồ đao cho ta.” Hạng Vân nói, làm người phụ trách của tường thành sắt thép, hắn có quyền hạn điều động tin tức của người điều khiển con rối đặc biệt.

Chương 365: Học viện Ẩn Linh

Hạng Vân nhìn ra giá trị tinh thần của con rối, phát hiện vẫn còn một nửa mới gật đầu nói: “Ngươi có thể ở lại lớp một chút. Về phần những người khác, đi nghỉ ngơi đi!”

“Cảm ơn Hạng Vân đại nhân!”

Hạng Vân chỉ đứng trên Trường Thành bằng sắt thép, nhìn phía thành khổng lồ bên ngoài Trường Thành đã bị ma tộc chiếm giữ.

Hạng Vân đột nhiên hỏi con rối còn ở lại: “Tại sao ngươi lại liều mạng kiếm linh thạch như vậy?”

Tên đồ tể trung niên nói một cách tự hào: “Con trai tôi đã vượt qua bài kiểm tra của Tiên môn. Theo tiên nhân nói tu luyện cần linh thạch, vì vậy tôi muốn kiếm thêm linh thạch cho con trai mình, có thể dùng trong việc tu luyện sau này.”

Hạng Vân nghe giọng điệu của lão đồ tể trung niên đầy tự hào, xúc động nói: “Ngươi không cần làm như vậy, sau khi bước vào tông môn của ta thì không cần linh thạch nữa.”

Hạng Vân dặn dò: “Vì vậy, ngươi không cần vất vả như thế.”

Trong Ẩn Linh môn, quan trọng nhất chính là điểm số, linh thạch từ kinh nghiệm mười mấy năm nay cũng chưa từng dùng lại.

“Nhiều linh thạch luôn luôn có lợi.”

Người đàn ông đồ tể trung niên nói và chạm vào đao lớn trên tay: “Hơn nữa, ta thích dùng đao này để giết Yêu tộc!”

Lúc này, một đội gồm 100 con rối đặc biệt xuất hiện để thay thế lớp tiếp theo.

Cả Trường Thành sắt thép, dường như cứ cách vài nghìn km lại có một đệ tử canh gác ở đây.

Ở đảo Ẩn Linh, trong một vùng đồng bằng phía sau ngọn núi chính, một học viện có thể chứa 100.000 đệ tử đã được thành lập, và một toà thành khổng lồ thu nhận gia đình đệ tử cũng đã được thành lập.

Từ Phàm ở trên bầu trời nhìn xuống toàn bộ học viện mà nói: “Ừm, ngày mai sẽ là ngày nhận đệ tử mới gia nhập tông môn, sớm bồi dưỡng để trưởng thành nhanh hơn.”

Bồ Đào nói: “Tuân lệnh!”

Đúng lúc này, bóng dáng của Từ Cương xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Từ Cương nói: “Bái kiến sư phụ!”

Từ Sở nhìn Từ Cương cảm thán: “Không tệ, hiện tại sư phụ muốn trấn áp ngươi cũng phải mất vài phần công sức.”

Từ Cương miễn nhiễm với những câu trêu đùa của Từ Phàm: “Sư phụ đang nói đùa rồi!”

Từ Phàm nói, bồi dưỡng nhiều năm như vậy cuối cùng cũng được như giờ: “Vì ngươi đã tu luyện ổn định, vậy hãy đến Trường Thành sắt thép luyện kỹ năng. Hiện tại ngươi đã là một pháo đài đủ tư cách.”

Từ Phàm nói: “Lấy tấm Ngọc Điệp này đi, trên đó có thần thông ba nghìn đại đạo bản nguyên mà ngươi luôn nghĩ đến. Cứ từ từ lĩnh hội, không cần lo lắng.”

Kể từ khi Từ Cương trở về từ Thiên Linh Tông, hắn đã nói với Từ Phàm về Thần Thông Bản Nguyên Tam Thiên Đại Đạo sức mạnh, trong ngôn từ tràn ngập thèm muốn khiến Từ Phàm thở dài.

Chúng ta không phải không có mà ngươi muốn gì thì nói thẳng.

Từ Cương vui vẻ nói: “Cảm ơn sư phụ.”

Ngay khi Từ Cương chuẩn bị cúi đầu lui ra, hắn đột nhiên nghĩ ra điều gì đó liền hỏi: “Sư phụ, ở một đoạn Trường Thành sắt thép có khá nhiều Hồ Yêu.”

“Đoạn đó do Hùng Lực cùng hàng triệu binh lính canh giữ, các ngươi cứ đi.”

“Ừm!”

Ngày hôm sau, một chiếc linh thuyền cập bến bên ngoài cổng của mỗi toà thành khổng lồ.

Từ rất sớm, một nhóm người đã chờ đợi ngoài cổng thành hào hứng dắt theo con trẻ lên linh thuyền.

Tại Cự Thành số 4 Thiên Trì, gia đình cậu bé phấn khích lên linh thuyền.

Đồ tể trung niên cảm động nói: “Hổ Nhi, cha ngươi tự hào về ngươi.”

Đứa nhỏ sùng bái nói: “Ta không mạnh bằng cha nhưng hiện tại có thể giết Yêu tộc.”

Trong trò chơi có chức năng quay video, lão đồ tể trung niên sẽ phát video không chiến đấu cho cậu bé xem.

Vì vậy, hiện nay, lão đồ tể trung niên là đối tượng cậu bé sùng bái.

Người phụ nữ trung niên vừa cười vừa đỡ bà ngoại của cậu bé: “Hai cha con đừng đứng đây chào nhau.”

Đứa nhỏ cười cười, trong mắt đứa trẻ hiện lên vẻ ngưỡng mộ khiến lão đồ tể trung niên thấy rất hữu dụng: “Cha ta thật lợi hại!”

Lúc này, sau khi mọi người trong linh thuyền này đến nơi, dưới ánh mắt ghen tị của mọi người đang xem náo nhiệt ngoài cửa, nó chậm rãi bốc lên không trung bay về phía Ẩn Linh Môn.

Ở trên những đám mây, cậu bé thích thú nhìn xung quanh, cảm giác như được bước vào một thế giới mới.

Lão đồ tể trung niên nói: “Hổ Nhi, cha ngươi đã tạo quan hệ tốt với ngươi.”

Trong khoảng thời gian này, sức mạnh chiến đấu của những con rối mà hắn điều khiển đã thu hút sự chú ý của những tiên nhân. Lúc này, hắn đã làm quen với một số tiên nhân đang canh giữ Trường Thành sắt thép.

“Cha, ngươi còn biết tiên nhân!”

Lão đồ tể trung niên nói một cách tự hào: “Đó là một con người.”

“Tương lai khi ngươi gặp được những tiên nhân tên là Hạng Vân, Hùng Lực, và hàng triệu binh lính, chỉ cần ngươi nói ngươi là con trai của đồ tể ta, bọn họ sẽ biết.”

Ánh mắt cậu bé nhìn lão đồ tể trung niên càng ngưỡng mộ hơn nữa.

Bay được một lúc, tất cả linh thuyền đón đệ tử bắt đầu tập hợp bay về một hướng.

“Phía trước là nơi sinh sống của tiên nhân!”

“Có phải ở dưới hồ không?”

Theo suy đoán của mọi người, linh thuyền đi qua Đại Trận Tông Môn và vào trong đảo Ẩn Linh.

Lúc này, tất cả mọi người hít một hơi thật sâu, nhìn những cung điện được xếp rải rác và trật tự giữa các ngọn núi, ở thác nước trong xanh phía xa như Cửu Thiên Ngân Hà và chín con rồng khổng lồ đang bay lượn trên bầu trời.

Trong lòng mọi người xuất hiện một cảm giác khó tả, họ đã tưởng tượng không biết bao nhiêu lần nơi sinh sống của các tiên nhân sẽ trông như thế nào, nhưng rốt cuộc thì cũng đến mức không thể ăn được miếng thịt ba chỉ trong một bữa.

Sau đó, dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, linh thuyền đáp xuống quảng trường trước học viện.

Lúc này, một con rối bay lạ đã bay tới trước mặt gia đình cậu bé.

“Mời Đệ tử tông môn Lý Lôi Hổ đi cùng ta.”

Con rối nhỏ bay lên đưa gia đình cậu bé đến một khu ký túc xá duy nhất.

“Đây là nơi ngươi sống. Trong tương lai, ngươi sẽ có chỗ ăn ở trong học viện. Ngươi có thể về nhà và nghỉ ngơi ba ngày sau hai tuần.”

Con rối bay nói: “Mời cha mẹ hãy rời đi ngay bây giờ.”

Cặp vợ chồng trung niên cảm thấy hơi bất đắc dĩ khi nghe nói nửa tháng chỉ được gặp con trai một lần: “Tôi có thể ở lại chăm sóc Hổ Nhi được không?”

“Không thể, mời cha mẹ hãy rời đi.”

Lão đồ tể trung niên vỗ về người phụ nữ trung niên nói, trong lòng cũng có chút bất đắc dĩ: “Đi thôi, để Hổ Nhi ở đây, các vị tiên nhân sẽ chăm sóc tốt cho con trai của chúng ta.”

“Biết rồi!”

Trước khi đi, người phụ nữ trung niên đã dặn dò cậu bé rất nhiều, nàng lưu luyến không rời.

Phía trên học viện, Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên nhìn biểu hiện của những đứa trẻ bên dưới vừa mới nhập tông môn, cười nói: “Biểu hiện của những đứa trẻ này rất tốt.”

Trong số 100.000 đệ tử lại không một người nào khóc tìm mẹ.

Tất cả bọn họ đều nghiêm túc ở trong ký túc xá của họ.

Từ Nguyệt Tiên nói: “Những đứa trẻ này là tinh anh mà sư phụ đã tìm ra trong hàng tỷ người. Cũng giống như những đệ tử mà sư phụ thu nhận, bây giờ đứa nào cũng tinh quái hơn.”

Từ Nguyệt Tiên hỏi, nàng không nghĩ rằng Từ Phàm tìm nàng chỉ vì nhìn thấy những đứa trẻ này: “Đúng rồi, tại sao sư phụ ngươi lại đưa con đến đây?”

Từ Phàm nhẹ giọng nói: “Từ nay về sau, hắn vẫn sẽ là Viện Trưởng của cả học viện này.”

Vẻ mặt của Từ Nguyệt Tiên thay đổi, cho dù nàng tự do, nàng vẫn còn phải quản một đám trẻ con: “A!”

Từ Phàm dụ dỗ nói: “Chỉ cần tuân theo tiêu chuẩn của tông môn mà tu luyện, bồi dưỡng tất cả đến Nguyên Anh kỳ, ta tặng thuyền đi biển thì sao.”

Từ Nguyệt Tiên nhìn đứa trẻ bên dưới rồi nói: “Ta cảm thấy không được tốt lắm.”

“Ngoài ra, còn cho thêm một phân thân Bồ Đào, khả năng tính toán cũng giống như của Bồ Đào trước khi tiến hóa.”

“Đồng ý!”

Chương 366: Thông thường là thông thường ra sao?

Học viện Ẩn Linh thành lập, ngoại trừ có thêm một Từ Nguyệt Tiên mất đi tự do, cùng với Bồ Đào phải tăng thêm một chút lực tính toán mỗi ngày, thì cũng chỉ như chín trâu mất một sợi lông mà thôi.

Theo một số lượng lớn Yêu tộc tuôn ra từ thông đạo tự nhiên giữa hai giới, tường thành sắt thép vừa vặn được hoàn thành.

Trên một tấm màn sáng dài trăm mét, là hình chiếu tức thời của toàn bộ phạm vi mười vạn dặm ven bờ Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Đại khái xem như đã hoàn thành bố trí giai đoạn đầu, còn lại chính là tăng cường phòng ngự và làm tốt công tác tiếp thu số phàm nhân còn lại được tông môn che chở trong phạm vi tiên thành Lâm Sâm.” Từ Phàm sờ sờ cằm nói.

Bên trong toàn bộ màn sáng, có đến ba phần năm địa phương bị đánh dấu thành màu đỏ, trên đó đều là những điểm đỏ lít nha lít nhít, mỗi một điểm đỏ đại biểu cho một Yêu tộc mà Bồ Đào phát hiện.

Ngoài tường thành sắt thép, ít nhất cũng có đến ngàn vạn điểm đỏ đang bồi hồi, thỉnh thoảng còn phát động tấn công tường thành sắt thép.

Từ Phàm nhìn những công kích mà tường thành phải chịu, sờ cằm nói: “Hình như con rối chiến đấu không đủ nhiều thì phải?”

“Tuy là đối mặt với trình độ chiến lực bình quân Nguyên Anh kỳ.”

“Bồ Đào, gia tăng tốc độ chế tạo con rối Hóa Thần kỳ, lại thành lập thêm mười dây chuyền sản xuất nữa. Không cần phải tiếc rẻ lực tính toán, đến thời điểm ta sẽ mở thêm server cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

“Tính toán thời gian, hẳn là Ninh đại ca đã qua đây rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Lúc này, Ninh Đạo đang khiếp sợ nhìn tường thành sắt thép, trong miệng lẩm bà lẩm bẩm: “Tới giờ mới có bao nhiêu thời gian đâu, mà đã phong bế toàn bộ vạn dặm ven bờ hồ lớn mười vạn dặm rồi!”

Cũng chỉ mới mấy tháng trước, lúc Từ Phàm nói cho hắn kế hoạch che chở phàm nhân, cái tường thành sắt thép này đã bắt đầu xây dựng.

Ninh Đạo không hề nghĩ tới chỉ ngắn ngủi mấy tháng, vậy mà Ẩn Linh môn đã xây dựng lên một phòng tuyến kiên cố hùng vĩ đến như vậy.

Từ Phàm tiếp đãi Ninh Đạo.

“Ninh đại ca, có chuyện cứ nói thẳng, với quan hệ của chúng ta không cần phải khách sáo.” Từ Phàm nói, dáng vẻ ta sớm đã đoán được ngươi sẽ đến.

“Đại trưởng lão, hôm qua Yêu tộc liên tiếp diệt ba tiểu tông môn trong phạm vi tiên thành Lâm Sâm, tàn sát trọn vẹn hơn ba trăm triệu phàm nhân.” Ninh Đạo cắn răng nói.

“Dù cho ta có đưa những con rối và Tuần Thiên Vệ cho những tông môn kia cũng đều là phí công, bây giờ có thể phòng ngự được Yêu tộc chỉ có Ẩn Linh môn các ngươi.”

“Ta đã hiểu rõ ý của Ninh đại ca, cứ chuyển bách tính của những tông môn kia vào trong tường thành sắt thép đi, Bồ Đào sẽ sắp xếp.” Từ Phàm nói, trước đây khi xây dựng tường thành sắt thép thì hắn đã cân nhắc những yếu tố này rồi.

“Còn nữa, ta muốn chuyển tiên thành Lâm Sâm đến tường thành sắt thép trước, hội trưởng lão bọn ta sẽ bỏ vốn, vòng một vạn dặm đất liền quanh tường thành sắt thép.” Ninh Đạo nói.

“Tiên thành cũng có thể di chuyển à?” Từ Phàm hỏi. Hắn không hề phát hiện ra chức năng này của trận pháp trên vách tường thành tiên thành Lâm Sâm.

“Ta sẽ mời tôn giả của hội trưởng lão sử dụng động thiên tiên khí, mang tiên thành Lâm Sâm đến đây.”

“Sau này, đạo phòng tuyến bên ngoài nhất sẽ do Ẩn Linh môn và tiên thành Lâm Sâm cùng nhau phòng thủ.” Ninh Đạo nói.

Hai mắt Từ Phàm sáng lên, có vẻ như đề nghị này rất được nha.

Một tấm màn sáng khổng lồ xuất hiện trước mặt hai người, Từ Phàm theo sau vạch một đường màu đỏ vòng quanh bên ngoài tường thành sắt thép, vừa vặn vây chặt tường thành sắt thép vào trong.

“Cứ như vậy, tông môn ta cũng không dự trữ bao nhiêu linh thiết.” Từ Phàm nói.

“Linh thiết à, cần bao nhiêu ta bao hết.” Ninh Đạo nói, hắn còn tưởng là tài liệu gì quý giá.

“Ninh đại ca, đây không phải chỉ là mấy vạn cân thôi đâu.” Từ Phàm bảo.

“Hội trưởng lão không giới hạn số lượng của những linh thiết, linh khoáng cơ sở này.” Ninh Đạo nói, đây cũng là nguyên nhân hắn có dũng khí mở miệng bao hết khi nghe nói đến linh thiết.

“Hỏa linh đồng, bách nhận cương, vẫn thiết, mộc linh than cũng đều không hạn chế à?” Trong nháy mắt, Từ Phàm nghĩ đến rất nhiều việc.

Không hổ là hội trưởng lão thu lấy toàn bộ đại lục, thật là cmn nhà giàu mà.

“Vẫn thiết chỉ có thể là phẩm chất thấp nhất, còn những thứ khác không hạn chế.” Ninh Đạo nghĩ nghĩ rồi nói, loại linh khoáng cấp bậc cơ sở này trước kia hắn còn không thèm nhìn một cái.

“Nhưng mà lý do sử dụng phải hợp lý, sau khi sử dụng số lượng lớn thì tổng bộ sẽ phái người đến kiểm tra.”

“Ha ha, việc này hết sức đơn giản.”

“Bồ Đào, hãy lấy ra một phần kế hoạch sử dụng hoàn mỹ đưa cho Ninh đại ca, tường thành sắt thép phiên bản tăng cường của chúng ta có thể ra lò rồi.” Từ Phàm cười, trong giọng nói khó nén vẻ hưng phấn.

Không lâu sau, một con rối mang một cái ngọc giản đến đưa cho Ninh Đạo.

“Ôi trời ơi! Kế hoạch này của ngươi cũng quá tinh vi rồi, vậy mà còn kiến tạo tường thành sắt thép theo phương pháp từ thấp lên cao, lợi hại!”

Ninh Đạo dứt lời bèn lấy ra một cái trận bàn nho nhỏ, bày ra một cái truyền tống trận loại nhỏ rồi để ngọc giản lên trên.

“Chờ đến khi linh khoáng của Ninh đại ca đến, mấy ngàn vạn con rối công cụ kia của ta lại có thể toàn lực khởi công rồi.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, máy truyền tin của Ninh Đạo vang lên.

“Tổng bộ đồng ý, toàn lực cung cấp linh khoáng, nhưng mà bốn mươi tỷ phàm nhân tiên thành Lâm Sâm che chở ít nhất cũng phải sinh hoạt như thường.” Ninh Đạo cau mày nói, hóa ra tiêu chuẩn hội trưởng lão cho là ba mươi tỷ phàm nhân trên mỗi tòa tiên thành.

“Có hơi gấp, nhưng lấy cái tiểu thế giới bên cạnh hồ lớn mười vạn dặm tới dùng thì vừa vặn đủ.” Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói.

“Bên trong tiên thành Lâm Sâm cũng có một tiểu thế giới, trước kia đều trồng linh thụ, bây giờ cũng lấy dùng đi.” Ninh Đạo nói.

“Vậy là không còn vấn đề gì nữa.” Từ Phàm cười.

Nửa tháng sau, một vị tôn giả vô địch của hội trưởng lão dùng động thiên tiên khí mang cả tòa tiên thành Lâm Sâm đi qua, đặt ở vị trí ngoài tường thành sắt thép ba ngàn km.

Vô số người tu tiên từ trong tiên thành giết ra, bắt đầu càn quét Yêu tộc xung quanh.

Cùng lúc đó, mấy ngàn vạn con rối xây dựng cơ bản bắt đầu làm việc, từ hai bên đi vào trong nơi dự định xây dựng.

Mấy ngàn con rối thuật pháp kết hợp thi pháp, một cái hố sâu hơn trăm mét nhanh chóng thành hình, sau đó lập tức có con rối khổng lồ bê lò dung luyện chứa nước thép linh thiết đã được dung luyện xong đổ xuống.

Sau khi hố sâu được nước thép lấp đầy, con rối khổng lồ lại bê một mô khối(1) đã sớm được luyện chế và điêu khắc xong trận pháp đặt lên trên hố sâu, sau đó dưới tác dụng của trận pháp mà hợp thành một thể.

Ngoài con rối xây dựng cơ bản ra, còn có con rối chiến đấu canh giữ, đôi khi còn đánh một trận với Yêu tộc tới quấy rầy.

Chỉ trong thời gian một ngày, hai bên tường thành sắt thép đã có năm ngàn km.

Ninh Đạo nhìn tốc độ xây dựng của đám con rối mà kinh ngạc đến cái cằm cũng rớt xuống.

“Lợi hại!” Thật không ngờ những con rối này ngoại trừ chiến đấu ra còn có tác dụng kinh người như thế.

“Những con rối này đều do Bồ Đào khống chế sao?” Ninh Đạo hỏi.

“Đúng vậy, khống chế bọn chúng là phân thân của Bồ Đào.” Từ Phàm khống chế con rối trả lời, chân thân không có khả năng đi ra ngoài, hoặc là phân thân hoặc chỉ có thể là con rối.

“Dự tính trong một tháng tường thành sắt thép sẽ hoàn thành xây dựng, đến lúc đó Yêu tộc thông thường căn bản không thể phá hư được tường thành sắt thép.” Từ Phàm nói đầy tự tin.

“Thông thường là thông thường ra sao?” Ninh Đạo tò mò hỏi.

“Yêu tộc cỡ Luyện Hư kỳ đi, dù sao Yêu tộc không có bao nhiêu Hợp Thể kỳ, Độ Kiếp kỳ không dám đi ra, Yêu Tôn Đại Thừa kỳ thì không cần thiết phải trực tiếp tìm người nhằm vào.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Chương 367: Ta là tộc Nguyệt Hồ

Sau khi nghe được Từ Phàm nói, Ninh Đạo luôn miệng khen hay.

Vào đúng lúc này, trên bầu trời phía xa xuất hiện một đám mây đen to lớn che khuất bầu trời.

“Chủ nhân, có một lượng lớn Yêu tộc Hỏa Nham Điểu tới gần chỗ khu vực của ngươi, chiến lực cao nhất là Hóa Thần kỳ.” Bồ Đào đột nhiên báo cáo.

“Ninh đại ca, cho ngươi xem xem lần nữa một chỗ tốt khác của Trường thành sắt thép này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Yêu tộc Hỏa Nham Điểu muốn trực tiếp vượt qua Trường thành sắt thép này từ trên không trung để đến phía sau đồ sát Nhân tộc.

Từ Phàm ra lệnh con rối chiến đấu trên không trung ẩn núp không động, mặc kệ bọn nó bay qua Trường thành sắt thép này.

Ngay lúc đại quân Hỏa Nham Điểu bay đến phía trên Trường thành sắt thép, Từ Phàm nói: “Trọng Nhạc Thiên Sơn Pháp Trận, lên!”

Lúc này, bức tường thành mà những con rối tạo dựng tốt bừng sáng hào quang màu vàng đất, trong nháy mắt, khu vực trăm mét của Trường thành sắt thép biến thành trung tâm cấm bay. Tất xả những Yêu tộc đang bay trên bầu trời đều cảm nhận được một loại lực lượng khủng bố đè ép lên cơ thể mình.

Theo sự khỏi động của trận pháp trọng lực, bầu trời bắt đầu đổ một cơn mưa chim.

Từ Phàm điều khiển con rối và Ninh Đạo tránh dưới tấm bảo vệ của Trường thành sắt thép, nhìn con rối chiến đấu nhẹ nhàng giết chết những con Hỏa Nham Điểu rơi xuống đất.

Trong đó còn có mấy con Yêu tộc Hỏa Nham Điểu Hóa Thần kỳ rơi xuống đất muốn phản kháng, bị con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ trấn áp, sau đó bị phong ấn ở một bên trong một quả cầu nhỏ.

“Trận pháp trọng lực này liên kết với toàn bộ Trường thành sắt thép, muốn vượt qua nó từ trên bầu trời, trừ khi là Yêu tộc từ cấp Hóa Thần Kỳ trở lên.”

“May mà Yêu tộc xuất hiện bây giờ chỉ là một vài tộc nhỏ không quan trọng, những tộc lớn Yêu tộc đẳng cấp còn chưa xuất hiện.” Từ Phàm nhìn nói.

“Sắp rồi, thông đạo hai giới mới xuất hiện ở Tiên thành Lâm Sâm đã bắt đầu xuất hiện bóng hình của tộc Nguyệt Hồ, chỉ cần sau khi cảm nhận được Trường thành sắt thép này của cậu tạo thành uy hiếp của chúng, khẳng định sẽ xuất hiện phá hoại .” Ninh Đạo nói.

Lúc này, một đội tu sĩ hội Trưởng Lão Tiên thành Lâm Sâm xuất hiện trước mặt Ninh Đạo.

Mười vị Luyện Hư kỳ cùng một trăm vị Hóa Thần kỳ.

Tu sĩ cầm đầu nhìn về phía Ninh Đạo nói: “Bái kiến Trấn Thủ Sứ.”

“Ừm. Các ngươi rốt cuộc đã đến, “Ninh Đạo vừa cười vừa nói.

“Sự việc khẩn cắp, không đón tiếp phong tẩy thành cho các ngươi nữa, nhiệm cụ hiện tại của các ngươi là bảo vệ những con rối kiến taooj Trường thành sắt thép này không bị phá hoại.”

“Yêu tộc từ Hóa Thần kỳ trở xuống các ngươi không cần phải để ý, chủ yếu chú ý Yêu tộc Hóa Thần kỳ trở lên là được.” Ninh Đạo phân phó.

“Tuân mệnh.” Tu sĩ Luyện Hư cầm đầu hành lễ nói.

Tu sĩ Luyện Hư Kỳ bắt đầu đưa theo một đội tu sĩ đi tuần sát xung quang.

“Đây là tu sĩ hội Trưởng Lão mới chi viện cho Tiên thành Lâm Sâm, tổng cộng có mười đội, đều là tinh anh trong học viện nội bộ của hội Trưởng Lão.” Ninh Đạo giới thiệu.

“Vậy nhất định rất lợi hại.” Từ Phàm nói.

“Trước kia ta cũng cảm giác lợi hại, về sau ta gặp ngươi và mấy đồ đệ của ngươi, nhìn cái gì cũng thấy bình thường.” Ninh Đạo cười nói.

“Cái bình thường này thường là cái bình thường mà ta thường nói kia sao.”

“Đúng.” Ninh Đạo ha ha cười nói.

Lúc này, phía đằng xa đột nhiên bộc phát dao động chiến đấu kinh người, không được một lúc, vị tu sĩ lãnh đạo đó xách theo một thi thể của Yêu tộc đi tới.

“Báo cáo Trấn Thủ Sứ, phụ cận Trường thành sắt thép có ẩn nấp một Yêu tộc Luyện Hư Kỳ.”

“Không tệ, vất vả rồi.”

Ninh Đạo nhìn thi thể bị tàn phá của Hồ Yêu, lắc đầu nói: “Chỉ có thể mang đi làm phân hóa học thôi, đúng rồi, khi gặp phải Yêu tộc từ cấp Hóa Thần Kỳ trở lên, nhớ phải phong ấn Chân Linh lại, có thể đổi được đồ tốt trong tay của đại trưởng lão Ẩn Linh môn.”

“Đã hiểu.” Tu sĩ dẫn đầu gật đầu nói.

“Sau này năm cái Chân Linh Yêu tộc Luyện Hư Kỳ có thể đổi được một pháp bảo bảo khí ngũ giai ở chỗ tông môn, hoặc là bảo vật cùng cấp bậc.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

Chân Linh Yêu tộc có rất nhiều tác dụng, ngoại trừ ở hóa thành Chân Linh Linh Vũ tại Ẩn Linh ra, còn có thể làm con rối chân linh, chỉ là trước kia có Bồ Đào nên Từ Phàm lười không muốn làm.

“Đã hiểu.” Tu sĩ dẫn đầu gật đầu nói, trong mắt lóe lên vẻ khác lạ.

Sau khi tu sĩ dẫn đầu Luyện Hư Kỳ rời đi, Ninh Đạo không nhịn nổi hỏi: “Ba cái Chân Linh Yêu tộc Hợp Thể kỳ, có thể đổi một đạo khí linh kiếm hay không.”

“Ha ha, Ninh đại ca nghĩ ra rồi.” Sau khi Từ Phàm nói xong, trực tiếp cắt ý thức lối tiếp.

Nhìn những con rồi quay trở lại đội, Ninh Đạo nhỏ giọng nói: “Ngươi còn nợ ta một đạo khí linh kiếm ~~”

Hùng Lực trấn thủ khu vực Trường thành sắt thép, lúc này đang ở trong sự công kích điên cuồng của Từ Cương.

Trên bầu trời rơi xuống mưa đá lớn nham thạch, mỗi một tảng đá lớn nham thạch rơi xuống đất đều sẽ nổ tung, hình thành bạo tạc kịch liệt.

Một Thiên Thủ Cự Tượng sừng sững giữa không trung, hai mắt lạnh lùng nhìn Yêu tộc bị diệt sát phía dưới.

Hùng Lực quan sát chiến đấu phía xa, nhìn đất đai trong phạm vi trăm dặm của mưa nham thạch, không nhịn được nuốt một ngụm nước bọt.

“Này là thù lớn như nào chứ, đến cơ hội làm phân bón hóa học của Yêu tộc cũng không cho.” Thiên Vạn Binh bên cạnh Hùng Lực thán cảm nói.

Lúc này, chỗ cách không xa Thiên Thủ Cự Tượng xuất hiện một cô gái với bẩy cái đuôi hồ ly màu trắng đằng sau.

Một dây mụa mầu hồng quấn về phía Thiên Thủ Cự Tượng, tiếp đó bẩy cái đuôi cáo theo sát phía sau.

“Không ổn, Hồ Yêu Luyện Hư kỳ.” Hùng Lực giờ đây muốn kêu gọi trợ giúp.

Nhưng vào lúc này, hư không chấn động, linh quang ngũ sắc nghịch chuyển.

“Hồ tộc, tất chết!” Một giọng nói lạnh lùng vang lên trên bầu trời.

Trong nháy mắt nghìn cánh tay của Thiên Thủ Cự Tượng nhất tề mở ra, mang theo Hỗn Độn Chi Hỏa chụp về phía nữ tử Hồ tộc, dây lụa màu hồng trực tiếp bị Hỗn Độn Chi Hỏa trên cánh tay kia thiêu đốt.

Lúc này hư không đã bị Thiên Thủ Cự Tượng phong tỏa.

Nữ tử Hồ Tộc biến sắc, cả kinh nói: “Đây là tu sĩ Hóa Thần kỳ Nhân tộc!”

“Mị hoặc chúng sinh.”

Một cỗ khí tức thần bí bao phủ Thiên Thủ Cự Tượng, muốn đưa hắn về phía một thế giới ấm áp.

“Chết.”

Lại một Thiên Thủ Cự Tượng xuất hiện đằng sau nữ tử Hồ tộc, một cánh tay rực cháy với Hỗn Độn Chi Hỏa bắt lấy nữ tử Hồ tộc.

“Thả ta ra, ta là tộc Nguyệt Hồ…”

“Ba~ ~”

Nữ tử Hồ tộc còn chưa nói xong, trực tiếp bị hai tay khép lại của Thiên Thủ Cự Tượng đập thành thịt nát.

Hai người quan sát trận chiến nơi xa bị dọa cho run rẩy.

“Thật là quá tàn nhẫn.” Hùng Lực lẩm bẩm nói.

Sau đợt diệt Yêu tộc này, Thiên Thủ Cự Tượng biến lại thành Từ Cương, đi vào bên cạnh hai người.

“Thu dọn chiến trường đi.” Từ Cương nói.

“Được.” Hai người còn chưa lấy lại tinh thần gật đầu nói.

Sau khi Từ Cương đi, hai người nhìn mảnh chiến trường kia, trêu chọc nói : “Có cái gì để thu dọn cơ chứ, thổi bụi à.”

Một mảnh chiến trường vừa mới bị đốt thành cho bụi, ngoại trừ tiêu thổ, còn lại cũng là tro cốt.

“Từ phong chủ có thù với Hồ tộc, sau này khi mà gặp phải Hồ Tộc, trực tiếp để Từ phong chủ tới.” Thiên Vạn Binh cười nói.

“Hình như trước đó ta nghe nói, khi Từ phong chủ dẫn theo phu nhân chấp hành nhiệm vụ, là chỗ tiên thành bị Yêu tộc công phá.”

“Lúc Từ phong chủ đang chạy trốn phải chịu sự uy hiếp từ hồ tộc, hẳn là bắt đầu ghi thù từ lúc đó.” Hùng Lực nói.

“Thì ra là thế, từ trước đến nay Yêu tộc đều bạo ngược, Hồ tộc lại thích thú việc đùa bỡn nhân tính.”

“Hồ tộc đó khẳng định động vào ranh giới của Từ phong chủ.” Thiên Vạn Binh phân tích.

“Với chiến lực vô song của Từ phong chủ chúng ta, Yêu tộc về sau hẳn sẽ xui xẻo.” Hùng Lực thổn thức nói.

“Không phải là sự xui xẻo bình thường.” Thiên Vạn Binh nói bổ sung.

Chương 368: Yêu tôn đau đớn mất đi con gái.

Một màn Từ Cương đại phát thần uy này, được Bồ Đào báo cáo đến bên Từ Phàm.

Lí do là vi phạm nghiêm trọng với phong cách chiến đấu của tông môn.

“Ha ha, một tí nữa ta sẽ nói một tiếng với tên đồ đệ ngốc đó của ta, làm như nào cũng phải để lại cơ hội làm phân hóa học cho người ta chứ.” Từ Phàm nói.

Đối với thủ đoạn tàn bạo của Từ Cương, Từ Phàm cũng không ghét.

Hắn biết Từ Cương là người chạy thoát được khỏi tòa tiên thành bị phá đó, từng nhìn thấy biểu hiện tùy ý giết chóc ăn tươi Nhân tộc sau khi Yêu tộc công phá thành, chính vợ của hắn bị ép đến mức phải dùng tính mạng để bảo toàn cho hắn.

Đổi lại là bất kỳ người nào, bắt đầu từ lúc đó, sẽ không nảy sinh bất kỳ sự thương hại nào với Yêu tộc cả.

Nếu như không phải không có sức tưởng tượng, đoán chừng thủ đoạn của đồ đệ ngốc kia của hắn sẽ còn tàn bạo hơn nhiều.

Để Yêu tộc ngâm mình trong nham thành, đó chỉ là một cách chết tử tế nhanh được giải thoát.

Từ Phàm lập tức gửi cho Từ Cương một tin tức, nhanh chóng nhận được câu trả lời.

“Đã hiểu, sư phụ.”

“Đồ đệ nghe lời sư phụ vẫn là đồ đệ ngoan.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, đoạn này thời gian, trong trò chơi có chuyện gì cần chú ý.” Từ Phàm hỏi.

“Trò chơi giả lập tổng thể vận hành tốt, xuất hiện nhân tài Thiên Khôi Sư, một vài người phàm có thiên phú chiến đấu, thậ chí có thể so sánh được với một vài thiên kiêu tông môn.” Bồ Đào nói.

Trước mặt Từ Phàm hiện lên hơn một trăm quầng sáng, mỗi một quầng sáng đều hiện rõ mỗi một thiên tài chức nghiệp Thiên Khôi Sư.

Trong đó trên hai quầng sáng lớn nhất, có một cái là tư liệu của thiếu niên, một cái khác là đồ tể trung niên.

Từ Phàm nhìn cảnh tượng thiếu niên chiến đấu, gật đầu, đẩy quầng sáng của thiếu niên sang một bên.

“Thiếu niên loại hình điều khiển hoàn mỹ, bồi dưỡng trọng điểm.”

Sau khi nói xong lại nhìn về phía một quầng sáng khác.

“Đồ tử trung niên này chính là cha của đệ tử Vạn Lôi Thánh Thể kia.” Từ Phàm quan sát kỹ tướng mạo, sau đó nhắm mắt lại xem bói trong đầu.

Hồi lâu sau, Từ Phàm thở hắt ra một luồng khí đục, sờ đầu cười khổ nói: “Cái này không thể trêu vào, về sau cũng bồi dưỡng trọng điểm.”

“Tuân mệnh.”

Từ Phàm vốn định nhìn một chút lai lịch của đồ tể trung niên này, không nghĩ tới ý thức của hắn trực tiếp bị kéo vào một biển sấm.

“Không phải đại năng chuyển thế, thì con mẹ nó chính là Chân Linh Nguyên Thủy đầu thai.”

“Nhân quả lớn như vậy, không biết ta có cố định được không.” Từ Phàm cười khổ.

...

Bên trong một thành trì người phàm cách Tiên thành Lâm Sâm mười lăm vạn mét.

“Đi mau! Chạy về phía Tây Bắc, nơi đó có tiên nhân, có thể chống cự những Yêu tộc ăn thịt người này.”

Giọng nói này hét lên trong tòa thành lớn của người phàm.

Bên trên tòa thành lớn của người phàm, sắc mặt của ba tu sĩ Hóa Thần kỳ nặng nề kèm theo sắc bi thương nhìn những người phàm trong thành lớn.

“Hiện Viễn sư huynh, đứa bé có linh căn trong thành đã hoàn toàn bị thu thập đến bên trong pháp khí hành cung.” Một tu sĩ Hóa Thần kỳ nói.

Tu sĩ dẫn đầu nhìn về những người phàm bên dưới, trầm trọng hỏi: “Bên trong pháp bảo hành cũng còn có vị trí không.”

“Còn có thể nhận thêm hơn một nghìn người phàm nữa.”

“Cứu cả những đứa bé tầm sáu tuổi đi, chen chúc lẫn nhau hẳn sẽ đủ.” Tu sĩ dẫn đầu thở dài một hơi nói, đây đã là tòa thành lớn của Nhân tộc, tòa thứ tám rồi.

“Đã rõ.”

Tu sĩ Hóa Thần nói chuyện hóa thành một luồng mây khói bay về phía trong tòa thành lớn.

Tu sĩ dẫn đầu nhìn về phía phương xa, lẩm bẩm nói: “Có thể chịu đựng được không.”

“Đi một bước xem một bước thôi, tông môn có vài trưởng lão ở, đoán chừng còn có thể ổn định thêm một đoạn thời gian.”

Một canh giờ sau, người phàm trên tòa thành lớn, có ba độn quang chạy trốn về phía xa.

Trăm dặm bên ngoài tòa thành lớn của người phàm, có hàng vạn Yêu tộc tiên phong, càn quét thôn xóm người phàm xung quanh.

Một chỗ trong dãy núi, một tu sĩ Hợp Thể Kỳ nhìn ba tu sĩ quay lại, trong mắt đong đầy màu sắc hi vọng.

“Đại trưởng lão, những đứa trẻ có linh căn trong tòa thành lớn của người phàm kia ta đều đưa về hết cho ngươi.” Tu sĩ dẫn đầu nói nói.

“Vừa rồi nhận được tin tức của Ninh Đạo Trấn Thủ Sứ đại nhân ở Tiên thành Lâm Sâm, để tông môn chúng ta chỉnh thể di chuyển, chuyển đến xung quanh Tiên thành Lâm Sâm mới.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ nói.

“Thật sao, thế những người phàm ngoài kia làm sao bây giờ.” Tu sĩ Hóa Thần hỏi.

“Cầm theo toàn bộ pháp bảo tinh không không gian của Tiểu Vân môn chúng ta, cố hết sức thu ven toàn dân truyền tống đến Tiên thành Lâm Sâm.”

“Trấn Thủ Sứ đại nhân nói, chỉ cần truyền tống đến Tiên thành Lâm Sâm, bọn hắn sẽ tiếp nhận những người phàm kia.”

“Điều kiện chỉ cần gắng hết mình bảo vệ những người phàm đó đến Tiên thành Lâm Sâm.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ nói.

“Quá tốt rồi, Tiểu Vân môn chúng ta được cứu rồi!”

Cảnh tượng như vật xuất hiện rất nhiều trong các tông môn nhỏ.

Trong khu vực Tiên thành Lâm Sâm, Trường thành sắt thép đã được xây dựng đến một nửa theo kế hoạch ban đầu.

Lúc này, Ninh Đạo nhìn chằm chằm một tin tức có chút đau đầu.

“Ai đã giết tiểu công chúa duy nhất của Yêu tộc Nguyệt Hồ vậy, giữu lại trao đổi không phải tốt hơn à à.” Ninh Đạo đau đầu nói.

Vừa rồi hắn nhận được tin tức hội Trưởng Lão gửi tới hắn, con gái của Yêu Tôn tộc Nguyệt Hồ bị giết ở chỗ này, Yêu Tôn giận dữ, muốn đích thân tới báo thù.

Ninh Đạo lại nhìn tin tức thêm một lần nữa, thở dài một hơi nói: “Xem ra hội Trưởng Lão bên đó không thể chi viện bên này rồi.”

“Chỉ có thể dựa vào huynh đệ rồi.”

Lúc này, Từ Phàm còn đang quan sát không lên chiến trường nhận được thỉnh cầu trò chuyện của Ninh Đạo.

“Ninh đại ca, đừng giục nữa ~~” Từ Phàm không kiên nhẫn nói.

“Không phải cái này, ta muốn hỏi các ngươi có từng giết một nữ hồ yêu khác đặc biệt Luyện Hư kỳ hay không, kiểu có hóa hình rất xinh đẹp ấy.” Ninh Đạo nói.

“Ự, giống như Từ Cương từng giết một đứa, sao vậy.” Từ Phàm hỏi.

Từ Phàm vừa nói vừa gửi quang ảnh về nữ hồ Yêu tộc Nguyệt Hồ mà Từ Cương giết.

“Đúng, chính là nó.”

“Nàng là đứa con gái duy nhất của Yêu Tôn tộc Nguyệt Hồ, đoán chừng nàng sẽ nhìn chằm chằm vào hội Trưởng Lão mặc kệ nguy hiểm đối dầu với hội Trưởng lão, thông qua thông đạo tự nhiên để báo thù.” Ninh Đạo ra vẻ quả nhiên là ngươi.

“Yêu tộc phía bên ngươi có chiến lực như thế nào.” Từ Phàm hỏi, nếu là lúc trước, hắn sẽ ngay lập tức đưa theo tông môn chạy trốn.

Hiện tại cần nhìn Trảm Linh có thể đánh bại hay không, hiện giờ Ẩn Linh môn cũng đã có Đại Thừa Tôn giảtrấn giữ tông môn rồi.

Ninh Đạo vừa nhìn biểu cảm nếu tình hình không ổn sẽ chạy trốn này của Từ Phàm, bắt đầu đau đầu.

“Chiến lực bình thường, chính là thủ đoạn quỷ dị bàng môn tà đạo nhiều hơn một chút, chả qua không có quỷ dị như ngươi.” Ninh Đạo cẩn thận nói, tận lực miêu tả không có khủng bố đến vậy.

“A, vậy còn được, hiện tại ta để Trảm Linh tiền bối đến Trường thành sắt thép trấn thủ một đoạn thời gian.”

Từ Phàm hoàn toàn không hoảng hốt, không phải chỉ là một Đại Thừa Yêu Tôn à.

Sau khi hai người kết thúc trò chuyện, Từ Phàm liền đi đến bên trong tiểu viện của Lý Tinh Từ.

Về phần tại sao tới đây. Bởi vì Đại Thừa Tôn giả đang chơi đùa với trẻ con.

Trảm Linh ôm Lý Sơ Phàm nói về chiến tích quang huy trước đây của hắn.

“Sơ Phàm, ngươi biết không, khi gia gia còn trẻ, là một tồn tại Huyết Linh Đại Đạo đao chém đứt cả đại lục Thiên Ma đấy.

“Như Thiên Long Ma Tôn, Thôn Hải Ma Tôn, Độc Linh Ma Tộc cái gì đó, chỉ cần chọc cho ông ngươi không vui, nói dùng một nhát chém chết thì sẽ không dùng đến nhát thứ hai.” Trảm Linh một tay ôm Lý Sơ Phàm, một cái tay khác vung vẩy nói.

Lý Tinh Từ bất đắc dĩ nhìn Trảm Linh truyền bá tư tưởng không tốt cho đứa bé của hắn.

Chương 369: Trảm Linh đánh lén

“Bái kiến sư phụ.” Lý Tinh Từ trông thấy Từ Phàm tới hành lễ nói.

“Ừm, đoạn thời gian này chăm sóc đứa bé có cảm giác gì.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm giác rất kỳ diệu.” Lý Tinh Từ nói, lúc hắn ở bên trong thế giới Luân Hồi, chưa từng làm phụ thân.

“Lúc ấy nuôi dưỡng mấy tiểu tử thối các ngươi, ta cũng là cảm giác này.” Từ Phàm ha ha nói, sau đó lại quay đầu nhìn xem Trảm Linh đang ôm đứa bé.

“Trảm Linh trưởng lão. Ngươi lúc nào thì lên chức ông rồi.”

“Ta là người hộ đạo của đồ đệ ngươi, cũng coi như lớn hơn một bối phận so với Lý tiểu tử, để Sơ Phàm kêu ta là ông là điều nên làm, “Trảm Linh nói rồi nhìn về phía cháu trai tươi mới mới ra lò nói: “Chờ sau này ngươi lớn lên, gia gia sẽ dạy công pháp lợi hại cho ngươi.”

Nghe Trảm Linh nói, Lý Tinh Từ mặt xạm lại, giống như cầu cứu nhìn về phía Từ Phàm.

“Trảm Linh trưởng lão, về phần công pháp vẫn là để Ngũ Hành Quyết của tông môn chúng ta làm đi.” Từ Phàm nói, cái xx tu luyện ma đạo này của ngươi không phải hố người bình thường, vẫn là miễn miễn.

“Tu Ma kỳ thật rất tốt.” Trảm Linh nói rồi trả đứa bé cho Lý Tinh Từ, hắn nhìn ra Từ Phàm có chuyện tìm hắn.

“Đại trưởng lão, có phải Yêu tộc bên kia có Yêu Tôn cần ta xuất mã hay không.” Trảm Linh nói.

“Đúng, Yêu Tôn tộc Nguyệt Hồ hẳn sẽ ra ngoài kiếm chuyện, cần Trảm Linh trưởng chống đỡ.” Từ Phàm nói.

“Không có vấn đề, đoạn thời gian nhãn rỗi này xương cốt cũng cứng ngắc rồi, cần hoạt động một chút.” Trảm Linh nói.

“Đúng rồi, tài liệu luyện chế đạo khí cho Trảm Linh tiền bối đã tìm thấy rồi, nhưng muốn luyện thành đạo khí cấp bậc cao nhất, còn thiếu một thứ.” Từ Phàm híp mắt nói.

Ánh mắt Trảm Linh phát sáng, Huyết Linh đại đao mặc dù thích hợp với hắn, nhưng Huyết Linh đại đao này là đạo khí cấp thấp, chỉ có thể phát huy một bộ phận chiến lực của hắn.

“Cái gì.”

“Chân linh của Yêu Tôn thích hợp trở thành khải linh đóng mở nhất của đạo khí.”

“Hiểu rồi.” Sau lưng Trảm Linh phảng phất có biển máu bốc lên, bộ dáng nhất định phải có được.

“Bồ Đào sẽ nói cho Trảm Linh trưởng lão chặn đánh Yêu Tôn ở đâu.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu, giao cho ta.”

“Làm phiền Trảm Linh trưởng lão.” Từ Phàm nói, hắn đã phái ba tòa Trấn Yêu Tinh, liên hợp lại nhìn chằm chằm vào thông đạo hai giới kia, chỉ cần dám xuất hiện, trực tiếp khóa kín vị trí của Yêu Tôn.

“Khách khí.”

Trảm Linh hóa thành độn quang màu máu biến mất trong bầu trời.\

“Luôn cảm thấy người hộ đạo của ngươi có một chút khí chất trung nhị.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ cười nói.

“Có chút, Trảm Linh tiền bối tuy là ma tu, nhưng trong lòng vẫn có cảm giác chính nghĩa, cảm xúc nhiệt huyết.” Lý Tinh Từ ôm đứa bé nói.

“Nhi tử bảo bối này của ngươi, tìm thêm một chút bảo vật linh hồn mạnh mẽ là được, cái khác thì không cần.” Từ Phàm nhìn đứa bé được bồi bổ quá mức nói.

“Nhi tử báo bối của ngươi được chăm non quá mức, tuy rằng đều là trân phẩm khó gặp, sẽ không gây ra thương tổn cho nhi tử bảo bối của ngươi, nhưng mà linh lực khác nhau nơi tẩm bổ dù rất nhỏ cũng khác nhau.”

“Ăn nhiều rồi, khó tránh khỏi sẽ xung đột lẫn nhau, này đối với đứa nhỏ sẽ không tốt.”

Từ Phàm đi đến bên người Lý Tinh Từ, nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng đứa bé.

“Ợ ~~” Lý Sơ Phàm nhẹ nhàng đánh nấc một cái, một đạo khí Thanh Linh xông ra từ trong miệng.

Lý Sơ Phàm lập tức lộ ra biểu cảm thoải mái, bắt đầu nhìn Lý Tinh Từ nở nụ cười.

“Tạ sư phụ nhắc nhở.”

“Tạ cái cái gì, ta vỗ đồ tôn của ta thì liên quan gì tới ngươi.” Từ Phàm nói, sau đó hóa thành một đạo độn quang màu đỏ rời đi.

....

Thông đạo hai giới Tiên thành Lâm Sâm, từng đội từng đội Yêu tộc Nguyệt Hồ đi ra khỏi từ thông đạo hai giới.

Một hồ tộc phổ thông đi ra từ thông đạo hai giới, giống với Hồ tộc bình thường, vừa ra khỏi thông đạo hai giới thì bắt đầu cảm thán tu tiên giới phong phú tài nguyên rộng lợn như này Nhân tộc không xứng chiếm lĩnh.

Mặc dù tất cả Hồ tộc đều bị ngăn cấm hành lễ với Yêu Tôn, để tránh bại lộ thân phận Yêu Tôn, phá hỏng kế hoạch của Yêu tôn, nhưng không ngăn được ánh mắt tôn kính như đang nhìn một vị thần của những Yêu tộc bình thường bên cạnh hắn.

Ngay vào thời điểm này, Trấn Yêu Tinh ở xa ngàn dặm trên không trung tỏa ra ánh sáng đỏ.

“Mục tiêu đã được khóa chặt.”

Lúc này bên trên Trường thành sắt thép, Trảm Linh đang xem trò chơi con rối đặc biệt truy sát Yêu tộc nhận được tin tức Bồ Đào gửi tới.

“Hành động cũng nhanh phết.” Trảm Linh cười nói, nói xong liền hóa thành huyết quang biến mất.

Trảm Linh ẩn nấp bay trên bầu trời, còn tiếp tục nhìn thoáng qua trò chơi con rối đặc biệt kia, nghĩ rằng lần sau mình cũng tạo một tài khoản ra nhập chiến đấu.

Dạng này thú vị hơn nhiều so với chân thân chiến đấu.

Yêu Tôn hóa thành Hồ Yêu phổ thông, lúc này đang lạnh như băng nghe trưởng lão Hợp thể Kỳ của Hồ Tộc giới thiệu.

“Con gái ta chính là chết trong tay tu sĩ Nhân tộc Hóa Thần kỳ này à.” Yêu Tôn nói.

“Vâng, căn cứ theo tình báo của nhóm chúng ta, giết chết Công chúa Nguyệt Hồn là một tên là tu sĩ trong tông môn Ẩn Linh môn.”

“Rất tốt, cả tông môn của bọn chúng đều phải bồi táng cùng với Hồn Nhi, cái tên giết chết Hồn Nhi, ta sẽ bảo tồn Chân Linh Nguyên Anh của tên tu sĩ đó cẩn thận.” Yêu Tôn trong mắt lóe lên một tia hận ý.

“Được rồi, trước làm bộ tiến công Trường thành sắt thép để xem có thể dụ tên tu sĩ giết Hồn Nhi ra không.” Yêu Tôn nói, sau đó có chút không thoải mái quan sát bầu trời.

“Ở bên dưới phạm vi bao phủ tứ đại tiên khí của hội Trưởng Lão, thật sự cực kỳ khó chịu.” Yêu Tôn nói, cái loại cảm giác thời thời khắc khắc bị nhìn chằm chằm thật sự không dễ chịu một chút nào.

Lúc này Từ Cương vẫn đang canh giữ phía trên Trường thành sắt thép, ánh mắt nghiêm nghị nhìn những Yêu tộc lúc ẩn lúc hiện ở phía xa xa.

Từ sau khi thoát khỏi tòa tiên thành đó, mỗi lần nhìn thấy Yêu tộc, bên trong đầu lại hiển hiện lên cảnh tượng cả tỏa tiên thành bị Yêu tộc ngược sát thôn phệ.

Nghĩ tới đây, Từ Cương sau lưng hiển hiện một hư ảnh Tam Túc Kim Ô, ngưng tụ hỏa linh khí giữa thiên địa, hư ảnh hóa thành hỏa diễm Tam Túc Kim Ô, giương cánh bay về phía phương xa.

Dưới sự dẫn dắt chuẩn xác của Bồ Đào, trực tiếp tiêu diệt một đám Yêu tộc đang nghỉ ngơi cách đây trăm dặm.

Hùng Lực có thể cảm nhận được dao động bùng nổ truyền tới từ ngoài trăm dặm, cảm nhận được chính mình cho dù đã tấn cấp Hóa Thần, cũng không bì được sự oanh tạc của Từ phong chủ.

“Uy lực này, hẳn là để những huynh đệ chủ tu đạo thuật pháo xem, các người còn có mặt mũi nói mình là pháo đài di động.” Thiên Vạn Binh cả kinh nói.

Vào lúc này ngoài nghìn dặm xuất hiện một số lượng lớn Yêu tộc Nguyệt Hồ, tu vi cao nhất là Luyện Hư kỳ.

“Tới báo thù sao, ta hoan nghênh các ngươi.” Từ Cương nhìn quầng sáng hồi báo của Bồ Đào cười lạnh nói.

Giữa thiên địa, ngũ hành linh khí bắt đầu hội tụ.

Lúc này, trong đại quân tộc Nguyệt Hồ, Yêu Tôn biến thành Hồ Yêu phổ thông kia vừa nhìn vừa nghe rồi truyền lệnh: “Rất can đảm, lần này để ta cho ngươi biết rõ cái gì gọi là sống không bằng chết.”

Nhưng vào lúc này, một cái Huyết Linh đại đao xuất hiện phía trên đại quân Yêu tộc Nguyệt Hồ.

“Chết hết đi!”

Huyết Linh đại đao hóa thành nghìn mét quét ngang, huyết quang bắn ra, trừ Yêu Tôn Nguyệt Hồ ra, tất cả Yêu tộc đều hóa thành sương mù máu đầy trời, bị Trảm Linh hấp thu.

Trảm Linh thế đứng trong hư không, mặt mũi tràn đầy say mê hấp thu sương mù.

“Đây là lần hút thoải mái nhất từ khi tu luyện công pháp này đến bây giờ.” Giongj nói say mê của Trảm Linh vang lên.

“Được rồi, thức nhắm đã ăn xong, còn lại đến phiên ngươi.” Trảm Linh nhìn xem Yêu Tôn tộc Nguyệt Hồ nói, Huyết Linh đại đao trong tay phát ra từng trận từng trận rung vang vui sướng, rãnh máu trên thân đao càng ngày càng đỏ tươi.

Chương 370: Ninh Đạo chiến thắng

Yêu Tôn Đại Thừa của tộc Nguyệt Hồ nhìn Trảm Linh trong màn sương máu, ánh mắt càng phát ra băng lãnh.

“Sao ngươi phát hiện ra ta.” Yêu Tôn Đại Thừa của tộc Nguyệt Hồ với ánh mắt lãnh đạm nói.

“Muốn biết, vậy thì hòa làm một thể với ta.” Hai mắt Trảm Linh đỏ rực, trên gương mặt nở nụ cười khát máu.

Lúc này Từ Phàm đang xem trực tiếp trên Ẩn Linh đảo từ xa nói với Lý Tinh Từ bên cạnh: “Người hộ đạo này của ngươi có ăn trẻ con hay không, nhìn không giống như là người tốt.”

Tình huống này tình cảnh này, Từ Phàm cảm giác Trảm Linh mới thật sự là trùm phản diện.

Lý Tinh Từ nhìn Trảm Linh trong màn sương máu có chút không chắc chắn nói: “Chắc là không ăn đâu nhỉ.”

“Ha ha, người hộ đạo của ngươi này chẳng qua là trông đáng sợ, trên người hắn không có quá nhiều nghiệp lực sát lục.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Bên ngoài Trường thành sắt thép, bên cạnh Yêu tộc Đại Thừa của tộc Yêu Hồ xuất hiện một chiếc chuông, lập tức tất cả âm thanh tại nơi đây đều bị tiếng chuông bao trùm.

“Nhân tộc Tôn giả, ngươi xong đời rồi.”

Yêu Tôn Đại Thừa tộc Nguyệt Hồ biến mất ở trong không gian, kèm theo tiếng chuông, Trảm Linh cảm giác bản thân đã đi tới một một thế giới mới.

“Phiền toái nhất là mấy ngươi chơi ảo thuật các ngươi.”

Trảm Linh nói rồi dung nhập người huyết vụ vào trong Huyết Linh đại đao.

Ảo ảnh của một thanh cự đao xuất hiện phía sau lưng Trảm Linh, đang phát tán linh quang màu máu.

“Trấn linh và dã tâm.” Trảm Linh cười lạnh nói.

Lúc này, bên cạnh Trảm Linh đã xuất hiện hàng vạn oán linh tạo thành từ sương máu, vây quanh bên cạnh Trảm Linh.

“Tôn giả Nhân tộc, rất can đảm!”

Sau khi nhìn thấy hàng vạn tộc nhân bị biến thành oán linh, Yêu Tôn trong nháy mắt phá phòng vệ, cái chuông cầm trong tay xuất hiện ở nơi cách Trảm Linh không xa.

Trời đất trong nháy mắt bị phong tỏa, Yêu Tôn cùng Trảm Linh xuất hiện trong một nơi trong không gian kỳ lạ.

“Lão hồ ly. Đừng làm màu như vậy, hiện chân thân đi, chúng ta vui vẻ đánh nhau một trận.”

“Ngươi không phải muốn báo thù sao, đến đây giết ta đi.” Trảm Linh nói.

Nhưng vào lúc này, toàn bộ thế giới bắt đầu biến đổi thất thường.

Hư Vô Chi Giới, vào một đêm tuyết, một ông già vốn đã từ bỏ hi vọng dự định chấm dứt cuộc đời này đang ăn cơm thừa rượu cặn ở trong đống rác.

Lúc này một con chó hoang lại chạy tới giành thức ăn với ông già này.

“Ta sinh ra, đã là Huyết linh căn, tu ma giả trời ban, Thiên Kiêu của Thiên Ma tông.”

“Trong thời kỳ tu vi của ta đỉnh cao nhất vô tình bước vào Hư Vô Chi Giới, lúc thảm nhất còn phải tranh giành đồ ăn với chó hoang.” Trảm Linh nhìn cảnh tượng diễn dịch bên trong không gian này hoài niệm nói.

Trảm Linh nói một luồng tâm tư tế xuất ra tựa như muốn hòa vào làm một với khung cảnh này.

Một bóng hồ ly xuất hiện ở sau lưng Trảm Linh, chui vào trong cơ thể Trảm Linh.

Ý thức của Yêu Tôn Đại Thừa đang từng chút ăn mòn Trảm Linh.

“Ngươi biết không, đồ ăn mà cướp được từ trong miệng với chó hoang, ngon vô cùng.” Khóe miệng Trảm Linh lộ ra nụ cười nhẹ.

“Khi đó vốn định chết đi cho rồi, nhưng mà ngay lúc ta sắp chết, đột nhiên ta hiểu ra một đạo lý.” Huyết quang trong mắt Trảm Linh tiêu tan, trở lại vẻ bình thường, hai mắt lưu luyến nhìn bản thân đang gặm màn thầu trong không gian đó.

“Đạo lý gì.”

Một giọng nói truyền ra từ trong cơ thể Trảm Linh.

Yêu tộc Đại Thừa lúc này đã xâm chiếm tất cả ý thức của Trảm Linh, đã không sợ ý thức hấp hối này của Trảm Linh.

Huyết Linh đại đao đột nhiên xuất hiện ở trong tay Trảm Linh.

Một vết chém đơn giản chém về phía trước, một cột máu phun ra, trên mặt đất xuất hiện một bộ thi thể Nguyệt Hồ bị chặt thành hai nửa.

Trong nháy mắt không gian nơi đây sụp đổ, lại quay trở lại trên chiến trường ban đầu của nguyên lão.

“Cứ không nói cho ngươi đấy.” Trảm Linh giương mắt nhìn nói về phương xa.

“Thật sự đủ cẩn thận ha, ta đều đã dâng ra linh hồn chân thân, mà chỉ dám để phân thân tới gần.” Trảm Linh nhìn và một vệt hào quang ở đằng xa nói.

Cái tốc độ này Trảm Linh có phán đoán được, bản thân không đuổi kịp.

“Bạn già, bây giờ ngươi có chút theo không kịp ta rồi.” Trảm Linh nhìn Huyết Linh đại đao đáng tiếc nói, hiện tại hắn còn nhớ rõ cái cảm giác hưng phấn trước kia khi có được Huyết Linh đại đao.

Chiến đấu kết thúc. Từ Cương xuất hiện ở bên cạnh Trảm Linh.

“Cám ơn trưởng lão ra tay.” Từ Cương hành lễ nói.

“Không có gì, ta chỉ là muốn lấy được một chân linh của Yêu Tôn để sự phụ ngươi luyện chế đạo khí cho ta.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

Đối với đại sư huynh của Lý Tinh Từ ở trước mắt này, có thể nói hắn ấn tượng cực kỳ sâu sắc, trong vẻ ngoài bình tĩnh đó, mang theo sự dao động linh lực Ngũ Hành có tính bùng nổ, nhất cử nhất động đều mang theo uy lực hủy thiên diệt địa.

Mặc dù những thứ này đều là hư ảnh, ở trong mắt hắn giống như là trẻ con bắn lửa đốt pháo, nhưng mà đứa trẻ nó còn nhỏ, sau này lớn rồi sẽ không giống nữa, pháo đốt mà Từ Cương có thể bắn ra khi đó đến hắn cũng phải cần cẩn thận đối phó.

“Ừ, chỗ ta phát hiện Yêu tộc Yêu Tôn sẽ lập tức báo cáo cho tiền bối Trảm Linh.” Từ Cương nói.

“Vất vả rồi.” Trảm Linh nói.

Từ Phàm đang xem trực tiếp ở Ẩn Linh môn nhìn thấy một đao cuối cùng của Trảm Linh, trong mắt lóe lên một tia kinh ngạc.

“Ngoại trừ đao, tất cả đều là trạng thái hoàn mỹ nhất.” Từ Phàm nhắm mắt lại bắt đầu hồi tưởng lại một đao kia.

“Sư phụ, đây là đạo Quy Phàm mà Trảm Linh trưởng lão lĩnh ngộ.” Lý Tinh Từ nói.

“Phía dưới Thiên Đạo, đều là người phàm mà.” Từ Phàm mở mắt ra chậm rãi nói.

Ngay trong khoảnh khắc này, Lý Tinh Từ đột nhiên hồi tưởng lại cảm giác lúc trước tiến vào Hư Vô Chi Giới.

“Sư phụ, ngươi …….” Lý Tinh Từ cả kinh nói, đây là giác ngộ rồi sao.

“Hứ, vừa rồi hiếu kì tìm tòi tra cứu một chút, không cần để ý.” Từ Phàm phất tay nói.

“...” Đây là chuyện để ý hay không sao.

“Được rồi, chuyện Yêu Tôn kia đã giải quyết, nhiệm vụ hiện tại chính là di chuyển tất cả người phàm ở Tiên thành Lâm Sâm vào trong Trường thành sắt thép .”

“Đây là chuyện ngươi tương đối am hiểu, phái phân thân luân hồi kia của ngươi đi ra hoạt động một chút.” Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

“Đã rõ, phân thân và bản thể của ta cùng ở trong giai đoạn đầu, bảo Thiên Nhi ở trong tông môn chơi với Sơ Phàm là được.” Lý Tinh Từ nói, làm kẻ không có ước mơ trông nom trẻ em ở tông môn đã lâu, thời gian dài thật sự không quen nổi.

“Được, tùy ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Đàn ông quả nhiên là cứ ở bên trong cái ổ của mình là không được.

Sau khi người truyền tống ở Tiên thành Lâm Sâm mới tiết lộ sẽ mở ra với những tông môn nhỏ, thì những người phàm bắt đầu liên tục không ngừng xuất hiện ở ngoài cửa truyền tống trận.

Truyền tống trận ở Tiên thành Lâm Sâm lúc này đã gửi đi nhiệm vụ hộ tống.

Một chiếc linh thuyền khổng lồ, chở khách với pháp bảo hành cung không gian, dừng ở bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm.

“Một trăm nghìn người phàm, cần phải hộ tống đến tòa thành lớn số mười tám của người phàm, thù lao điểm tích lũy hội trưởng lão 100, bảo mạng tu vi Nguyên Anh kỳ trở lên, thì cần 20 người.” Một vị tu sĩ hội trưởng lão hô.

“Ta đến đây ~”

“Ta Luyện Hư kỳ.”

“Ta Hóa Thần kỳ.”

Đám tu sĩ bắt đầu chen chúc giành suất.

Hiện tại vòng vây ở ngoài cùng Trường thành sắt thép đã xây dựng hoàn tất, nhưng mà nội bộ còn có rất nhiều Yêu tộc ẩn núp, vận chuyển những người phàm với số lượng lớn huyết khí khổng lồ đó sẽ dẫn ra Yêu tộc đang ấn lấp, cho nên mỗi chiếc linh thuyền vận chuyển người phàm đều sẽ thuê tu sĩ bảo hộ.

“Đừng tranh giành nữa, còn có đợt tiếp theo.” Tu sĩ hội Trưởng Lão hô.

Linh thuyền cỡ lớn chất đầy người phàm dẫn theo tu tiên giả tiếp nhận nhiệm vụ cất cánh, sau đó không lâu lại có một chiếc linh thuyền cỡ lớn khác đứng ở bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm, tiếp tục đợt tiếp theo.

Ninh Đạo nhìn người phàm liên tục không ngừng truyền tống tới, còn có mấy cái môn phái nhỏ dởm đó cũng di chuyển tông môn tới.

“Ta đây có phải được coi là nằm cũng thắng là đại trưởng lão nói không.”

Chương 371: Ánh sáng của rau hẹ

Phòng tuyến ngoài cùng của Trường thành sắt thép, một đám con rối trò chơi đặc biệt đang dọn dẹp xung kích Yêu tộc phòng tuyến.

Một con rối cầm đao lớn trong tay trực tiếp đâm một đao vào trái tim của Yêu tộc, rút đao, trở lại, lại một đao chém đứt một cái đầu yêu thú Kim Đan kỳ, động tác gọn gàng dứt khoát, không có một chút dây dưa dài dòng.

“Những Yêu tộc này giết thế nào cũng giết không hết.” Đồ tể trung niên nhìn Yêu tộc phía xa xa xông lên nói.

“Nghĩ nhiều như vậy làm gì, giết thì xong việc rồi.” Con rối bên cạnh cầm trong tay một thanh đại đao huyết sắc, giết còn mạnh hơn so với đồ tể trung niên.

“Cẩn thận.” Đồ tể trung niên nhìn thấy một cái bóng đen tập kích con rối cầm trong tay đại đao huyết sắc.

Lôi quang lóe lên, như sét đánh, trực tiếp chém đứt móng vuốt lớn đang đánh lén của Yêu tộc.

“Huyết Linh, chú ý chút, hư tổn một con rối có điều phải đền bù không ít linh thạch.” Đồ tể trung niên cười ha ha nói.

Bộ khung con rối cầm trong tay đại đạo huyết sắc này là thứ mà hắn gặp được trong khoảng thời gian trước, hai người rất là hợp tính, thường xuyên cùng nhau đi làm nhiệm vụ.

“Cám ơn.” Trong mắt Trảm Linh người con rối điều khiển lóe lên một tia kinh ngạc, mặc dù cái ánh sáng sét đó vừa rồi yếu ớt, nhưng mà lại có thể dẫn ra sự rung động của tâm thần hắn.

“Cám ơn, sau khi quay lại trò chơi, ta mời ngươi uống rượu.” Trảm Linh cười nói. Hắn phát hiện kết giao bạn bè ở trong trò chơi bằng thân phận giả lập rất thú vị, khiến hắn có loại cảm giác muốn thăm dò toàn bộ trò chơi.

“Tốt, ngươi mời rượu, ta đãi đồ nhậu.” Đồ tể trung niên vừa chém giết Yêu tộc vừa cười to nói, rất có cảm giác giang hồ hào khách.

“Được.” Trảm Linh cười lớn nói.

Nhưng vào lúc này, Yêu tộc lao tới Trường thành sắt thép dần dần cũng đã biến thành cấp bậc Nguyên Anh, nhiều con rối trò chơi Kim Đan kỳ chống cự trong nháy mắt đã trở nên khó khăn.

“Thiên Khôi Sư giai đoạn bốn trở xuống lui ra.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên ở bên tai tất cả con rối chiến đấu.

“Lui đi, con rối chính thức của tiên môn này ra trận rồi.” Đồ tể trung niên nói.

“Được thôi.” Trảm Linh nhìn Yêu tộc Nguyên Anh kỳ mới xuất hiện ở xung quanh, cảm nhận được từng đợt áp lực một, chút kỹ thuật hắn luyện ra ở Hư Vô Chi Giới đó, rất khó đối phó được với đám Yêu tộc Nguyên Anh kỳ che trời rợp đất này.

Trong thế giới trò chơi giả lập, đồ tể trung niên đi ra từ gian phòng thao tác chuyên môn.

Vừa ra khỏi cửa chính thì là trung tâm nhiệm vụ trong trò chơi.

Đồ tể trung niên nhìn nhiệm vụ trên màn hình của trung tâm nhiệm vụ,

Nở nụ cười, hiện tại trong trò chơi ngoại trừ đám Thiên Khôi Sư ưu tú nhất kia có thể có được nhiệm vụ cấp thấp, còn lại đều là một vài nhiệm vụ nhỏ nhập môn cơ bản nhất.

“Tưới nước cho đồng ruộng bằng Linh Vũ thuật, mỗi một trăm mẫu năm Linh thạch.”

“Trợ giúp thành Thiên Trì số bốn, đội nông thứ một trăm sáu mươi chín luyện chế phân hóa học.”

“Chiêu nạp nhân viên hậu cần chiến trường.”

“Chiêu nạp một tu sĩ luyện khí biết Thổ Linh thuật, một ngày một linh thạch.”

Đồ tể trung niên nhìn một lúc, không có nhiệm vụ thích hợp với bản thân, thì đi tới chỗ thanh toán nhiệm vụ, trước tiên nhận nhiệm vụ.

“Thanh toán nhiệm vụ.” Đồ tể trung niên nói với nhân viên công tác giả lập trên quầy.

“Hai lần nhiệm vụ trấn thủ, trong bốn trận chiến, giết chết mười hai Yêu tộc Kim Đan kỳ, một Yêu tộc Nguyên Anh kỳ, ném đi con rối thuê và phí tổn, tổng cộng là 179 viên linh thạch.” Nhân viên quầy hàng vừa cười vừa nói, vẻ mặt đầy sùng bái khiến cho đồ tể trung niên rất là thoải mái.

“Rút chín viên linh thạch, những viên còn lại giúp ta gửi vào trong ngân hàng tư nhân.” Đồ tể trung niên nói.

“Vâng.”

Đồ tể trung niên cầm lấy chín viên linh thạch đi ra đại sảnh nhiệm vụ, không tự giác đi tới một chỗ trung tâm con rối chuyên môn mua bán và kết nối với hiện thực.

Khi đi ngang qua cổng, đồ tể trung niên lại một lần nữa bị thanh niên bán hàng của trung tâm con rối lôi đi.

“Trong tay của ta có chín viên linh thạch, ngươi xem xem giới thiệu cho ta đi.” Đồ tể trung niên nhìn nhân viên bán hàng này nói.

“Đại lão, tiếng tăm của ngài đã truyền ra rồi, giết Yêu tộc Kim Đan kỳ như giết một con chó, thậm chí Yêu tộc Nguyên Anh kỳ cũng đã từng qua.”

“Bây giờ có thể đánh giết đại lão Nguyên Anh kỳ của Yêu tộc có thể có mấy vị, bên trong cả cái trò chơi cũng không nhiều.” Thanh niên bán hàng vừa nói vừa kéo đồ tể trung niên đến phía trước một khung con rối Nguyên Anh kỳ.

“Con rối đao khách cấp cao giai đoạn bốn, toàn thân chế tạo từ hợp kim sắt kim nguyên, chuyển vận trung tâm động lực là 1.8 Nguyên linh lực, mô-đun hóa để lắp ráp, để ngài không cần lo lắng một chỗ tổn hại của con rối sẽ phải tiến hành sửa chữa toàn bộ.”

“Đại đạo Hắc Nguyên, Bảo khí tinh phẩm giai đoạn ba, chém Yêu tộc Nguyên Anh kỳ như như chém dưa thái rau.

“Đến lúc đó nhờ vào đao pháp tinh xảo của ngài, điều khiển bộ con rối này còn không phải là thần cản giết thần, phật cản giết phật.” Thanh niên bán hàng cực lực nịnh hót nói.

“Được rồi, mỗi ngày đều đổi đủ cách giới thiệu hoa mỹ với ta, nói xem nào, cái này cần bao nhiêu linh thạch.” Đồ tể trung niên nhìn bộ con rối đao khách cao hai mét ám kim sắc này, không tự chủ được nuốt nước miếng một cái.

Hắn vừa nghĩ tới sau này khi mình lái bộ con rối này trên chiến trường đại sát tứ phương, nhịp tim đã bắt đầu gia tốc.

“Giá gốc chính trăm chín mươi nghìn linh thạch, hiện tại có hoạt động, bảy trăm chín mươi nghìn linh thạch.”

“Hiện tại chỉ cần tiền đặt cọc hai trăm nghìn linh thạch, những tháng sau đóng ba trăm nghìn linh thạch, thì ngài có thể mang bộ con rối này về nhà.” Giọng nói của thanh niên bán hàng vô cùng có sức hấp dẫn.

“Được rồi, ta cần phải trở về, nghỉ ngơi một chút chuẩn bị nhiệm vụ tiếp theo.” Đồ tể trung niên nói, giọng nói có chút mỏi mệt, tâm trạng chiến đấu mới vừa rồi tiêu hao khá lớn.

“Được, lần sau giới thiệu thêm cho ngươi con rối hàng loạt mẫu đao khách khác, đảm bảo ngài sẽ thích.” Thanh niên bán hàng nói tạm biệt với đồ tể trung niên.

“Biết rồi, tiểu tử ngươi thông minh đấy.” Đồ tể trung niên cười nói.

Lúc trước hắn vừa làm xong nhiệm vụ, khi dự định tắt mạng để nghỉ ngơi, trong lúc vô tình đi đến cái trung tâm con rối này, lúc đầu không có hứng thú đi vào, nhưng bị cậu thanh niên bán hàng này kéo vào, bắt đầu một loạt thoại thuật luyện tập.

Khi đó đồ tể trung niên chỉ là Thiên Khôi Sư cấp bậc nhập môn, mà thanh niên bán hàng cũng vừa trở thành người chơi bán hàng đầu tiên của trung tâm con rối đó.

Đồ tể trung niên đi trên đường, mở vật phẩm ra, nhìn bên trong khoản tiết kiệm hơn bốn nghìn linh thạch ở ngân hàng tư nhân một thời gian rất lâu, mới lẩm bẩm nói: “Mài đao không uổng phí công đốn củi, đợi đặt cọc góp đủ tiền con rối Nguyên Anh kỳ lại nói.”

Ở trong trò chơi, con rối được ý thức Thiên Khôi Sư bám vào đều thuộc về con rối thuê, hoàn thành nhiệm vụ bằng con rối này, chỉ có thể nhận được 30% hạn mức nhiệm vụ.

Đây cũng là nguyên nhân mà đồ tể trung niên muốn mua một khung con rối thuộc về mình, chỉ có như vậy mới có thể thu được trăm phần trăm giải thưởng nhiệm vụ.

“Cần thời gian sáu năm, không nhiều, đợi đến lúc trở thành Thiên Khôi Sư giai đoạn bốn, thì có thể thuê con rối giai đoạn bốn, đến lúc đó việc chuyển phát kiếm linh thạch cũng nhanh hơn.”

“Có lẽ không cần tới năm năm thời gian vẫn có thể mua được nó.” Đồ tể trung niên liếm môi nói.

Hắn không biết, lúc này một nhà tư bản lòng dạ hiểm độc đang thảo luận một cái vấn đề nghiêm túc với Bồ Đào.

“Bồ Đào, giá cả con rối ngươi thiết lập ở trong trò chơi là không phải quá rẻ rồi sao.” Từ Phàm cau mày nói.

Một khung con rối Nguyên Anh kỳ ở Tu Tiên Giới giá trị ít nhất ba triệu linh thạch trở lên.

“Chủ nhân xem xét đến vấn đề chi phí sao.” Bồ Đào hỏi.

“Cho dù là hợp kim không đáng tiền, nhưng đó cũng là con rối cấp bậc Nguyên Anh, giá tiền này của ngươi bất lợi cho việc thu hoạch.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Linh thạch trong trò chơi móc nối với hiện thực, thật sự không chuẩn bị một chút kiểm nhận đồ vật thu hoạch linh thạch. Sợ đến lúc đó ngược lại hệ thống tài chính bên trong trò chơi giả lập sẽ không ổn định.

Chương 372: Sổ tay ra ngoài đệ tử tông môn

Ở trong trò chơi Từ Phàm quan sát một lúc, phát hiện một vài đồ vật kết nối với hiện thực trong trò chơi đều rẻ hơn một nửa linh thạch so với bên ngoài, cho nên mới dẫn tới việc hỏi ý của Từ Phàm.

Lúc này phía trước Từ Phàm xuất hiện một bảng danh sách, bên trên chính là suy diễn quá trình sử dụng một khung con rối cấp bậc Nguyên Anh kỳ giai đoạn bốn mà một vị Thiên Khôi Sư mua.

Từ Phàm xem một lúc, càng xem cảm giác con đường càng quen thuộc.

“Ngươi, đây có phải có chút đen tối hay không.” Sắc mặt Từ Phàm mất tự nhiên nói.

Hóa ra sau khi mua xong con rối, làm nhiệm vụ bằng con rối tự mua, đến lúc đó sẽ có sự hao tổn linh lực.

Cách giải quyết hoặc là đi thúc đẩy 驱动 con rối bằng linh thạch, nhưng mà như vậy khẳng định là không đền bù được tổn thất.

Cho nên con rối thông thường sẽ lựa chọn loại thứ hai, cung cấp khu động linh lực từ Tự Linh Trận Tiên Môn, như vậy có thể tiết kiệm hơn một nửa so với linh thạch.

“Cung cấp, sửa chữa, bảo dưỡng, đổi thành linh lực con rối, ngươi đây không phải là sáu kiểu thông thường à.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm tính toán một chút, một khung con rối sau khi hoàn thành nhiệm vụ dựa theo chiến tích bình quân, chí ít có 30% linh thạch nhiệm vụ sẽ tiêu phí con rối hậu kỳ bảo vệ ở đằng trên.

“Bỏ đi, tiêu hao việc cung cấp linh lực xuống tới giá vốn, tim của ngươi còn đen tối hơn cả ta.” Từ Phàm có chút không đành lòng nói.

“Chắc chắn không, như vậy sau ba mươi năm, chủ nhân chí ít tổn thất tính đến hàng nghìn tỷ linh thạch, nhiều ít quyết định ở số lượng Thiên Khôi Sư.” Bồ Đào nói.

“Về cơ sở giá thành cung cấp linh lực chọn 30%.” Từ Phàm nghiêm mặt nói.

“Rõ.” Bồ Đào nói.

Lúc này, một vệt huyết quang xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, hóa thành Trảm Linh.

“Đại trưởng lão, ở trong trò chơi tông môn các ngươi ta, đã phát hiện một thiên tài.” Trảm Linh nói.

“Thiên tài nào mà ta còn chưa phát hiện.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Khà khà, lúc ta nhàm chán, thì đi ....”

Trảm Linh nói một lượt chuyện hắn gặp được đồ tể trung niên.

“Đại trưởng lão, tên Lý đồ tể này khẳng định là một vị Thánh thể có liên quan ngầm tới Lôi Đình, thiên phú đó tuyệt đối không thấp, có lẽ là vậy.” Âm thanh của Trảm Linh càng ngày càng nhỏ, nói cuối cùng còn chỉ chỉ lên trời.

“Cảm ơn Trảm Linh trưởng lão chỉ điểm,”

Ta biết hắn, vị này thuận theo tự nhiên là được, loại chuyện nhân quả này, cho dù là tốt hay xấu, đều cần tránh xa một chút.” Từ Phàm nghĩ ngẫm nói.

“Đã hiểu.” Trảm Linh gật đầu nói.

“Cũng đúng, loại người có nhân quả lớn này, tránh xa là cách tốt nhất.” Trảm Linh gật đầu nói.

Thời gian mấy nghìn năm này hắn ở Tu Tiên Giới nghe qua hoặc là nhìn thấy qua rất nhiều bí văn, kiểu người đại nhân quả này là một con dao hai lưỡi, đánh cược đúng thì gà chó lên trời.

Cược không đúng, nhìn chung đều là một cái kết cục thân tử đạo tiêu.

“Tiền bối hiểu ra thì tốt.” Từ Phàm dẫn đầu nói.

Lúc này, Trảm Linh đột nhiên cười hỏi: “Đại trưởng lão, trò chơi giả lập này có phải là thứ Bồ Đào khống chế vận chuyển không.”

“Đúng vậy, sao thế.” Từ Phàm hỏi.

“Vậy có thể ở trong trò chơi làm món pháp bảo cực phẩm cho ta hay không, cự yêu Sơn Hành đó quá khó đối phó.”

“Nếu ở Tu Tiên Giới, loại tiểu yêu Nguyên Anh kỳ này, ta có thể chém chết mấy chục nghìn con bằng một đao.” Trảm Linh cắn răng nói, ở trong trò chơi hắn thế mà bị con cự yêu Sơn Hành kia ngược đến thảm.”

“Trảm Linh trưởng lão, nếu ta thật sự cho ngươi một món pháp bảo cực phẩm, như vậy sau khi ngươi đánh hạ xong cự yêu Sơn Hành kia, vẫn còn hứng thú sao.” Từ Phàm hỏi.

Trảm Linh sững sờ, sau đó cười ha ha nói: “Cứ vậy đã, cảm ơn đại trưởng lão chỉ điểm.”

“Khách sáo”.

Từ Phàm nhìn độn quang rời đi của Trảm Linh, có chút kỳ lạ nói: “Cảm giác vị Tôn giả này sau khi đi vào Ẩn Linh môn đã giải phóng thuộc tính kỳ lạ gì đó.”

“...”

Vực Cực Bắc, Tiên thành Noãn Ngọc, Hàn Phi Vũ lúc này đang tham gia hôn lễ của Thiết Tháp, giản dị mà lại đơn sơ, thứ chiêu đãi khách khứa đều là đủ loại cá khô đông lạnh, còn có mỗi bàn chỉ có một đĩa rau xanh.

“Đã ba tháng rồi, vẫn không tìm được biện pháp chắc chắn để rời khỏi nơi này.” Hàn Phi Vũ nuốt một hơi nói.

“Hàn đại ca, ngươi vẫn chưa có từ bỏ sao.” Thiết Lam hiếm khi trang điểm ở bên cạnh đang u oán nói với Hàn Phi Vũ bên cạnh.

“Nơi này không phải nhà của ta.” Hàn Phi Vũ lắc đầu nói.

“Về sau sẽ phải thôi.” Thiết Lam nói.

Buổi tối, nơi cách Tiên thành Noãn Ngọc không xa, có một tòa Bảo Khí Hành Cung ẩn nấp ở phía dưới mặt băng, đây chính là nơi Hàn Phi Vũ đang ở hiện tại.

Trong căn phòng đèn đuốc sáng trưng, Hàn Phi Vũ lấy tất cả mọi thứ trong nhẫn không gian của mình ra, bắt đầu xem xét từng món một.

“Sư tổ từng nói, vạn sự vạn vật luôn có một tia hi vọng sống sót, cho nên nhất định có cách thoát khỏi nơi này.” Hàn Phi Vũ nói.

Đầu tiên Hàn Phi Vũ lướt qua một lượt Linh Bảo, Linh Thạch, Linh Khoáng đã cường hóa, phát hiện không có một chút tác dụng gì đối với việc bản thân rời khỏi nơi này.

Lúc này, có một cái Ngọc Giản giống đĩa ngọc hấp dẫn sự chú ý của Hàn Phi Vũ.

“Đây là sổ tay chú ý ra ngoài tông môn.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc trước khi Hàn Phi Vũ có được sổ tay ra ngoài của đệ tử tông môn này, càng kinh ngạc, nội dung bên trong phong phú như biển sao mênh mông, chỉ là nội dung hắn du lịch qua đã có tới hàng triệu chữ.

Cuối cùng bởi vì nội dung sổ tay ra ngoài của đệ tử tông môn này thật sự là quá nhiều, làm cho Hàn Phi Vũ không thể không gặp khó khăn, chờ khi hữu dụng lấy ra lần nữa.

“Cái sổ tay ra ngoài của đệ tử tông môn này, không biết có nói ta gặp được loại tình huống này nên làm gì hay không.” Hàn Phi Vũ đột nhiên cảm thấy hứng thú cầm Ngọc Giản lên bắt đầu xem xét.

Thần niệm của Hàn Phi Vũ thăm dò vào trong Ngọc Giản, xong nhìn cái mục lục khổng lồ này rồi bị hoa mắt.

“Không gian hỗn loạn bao quanh bởi dị địa thiên!!”

“Không nghĩ tới thật sự có!” Hàn Phi Vũ vui mừng khôn xiết đạo, sau đó tìm được nội dung phân loại thuộc hạ.

“Đồng giới, dị giới, có linh thiên, không linh thiên, khoa học kỹ thuật thiên, lực lượng dị chủng thiên, có …”

Giờ này khắc này. Hàn Phi Vũ chỉ cảm thấy có một cỗ ý lạnh bay thẳng vào lồng ngực, đó là biểu tình khiếp sợ và khâm phục cực độ của một người.

“Đồng giới, có linh thiên, thế giới hàn băng, có di chỉ Truyền Tống Trận………”

Hàn Phi Vũ kích động căn cứ vào tình hình của mình bắt đầu tìm kiếm hạng mục tương ứng.

Giờ khắc này, Hàn Phi Vũ chỉ muốn hô to một tiếng, sư tổ ngầu quá!

Từ Phàm ở Ẩn Linh đảo xa xôi đột nhiên hắt hơi một cái.

“Móe, ai đang nhớ đến ta vậy.” Từ Phàm nói.

Lúc này Từ Phàm rảnh rỗi đến nhàm chán cũng bắt đầu tiến vào trò chơi điều khiển con rối đánh giết Yêu tộc bằng ý thức.

Một con rối Luyện Hư kỳ cầm trong tay một thanh cự cung, cài mũi tên trăng tròn nhắm chuẩn con Yêu tộc Hợp Thể kỳ cách mấy chục dặm đó, đây là con thứ tám hắn bắn hôm nay.

Nhưng chính vì cái hắt xì vừa rồi đó, trực tiếp khiến cho Từ Phàm khống chế con rối rồi bắn chệch.

Từ Phàm nhắm mắt lại một lúc, sau khi phát hiện cái hắt xì kia không truy tìm, thì từ bỏ rồi.

Lúc này vừa rồi vị Yêu tộc Hợp Thể kỳ kia, dẫn theo tiểu đệ thủ hạ đã tìm được vị trí của con rối.

“Xem ra tiễn pháp không thể luyện được.”

Sau lưng con rối Luyện Hư nhắm vào hai bóng ảo ảnh cự kiếm một sáng một tối, sau đó bị con rối nắm trong tay.

“Nhìn Song Kiếm Lưu của ta.” Từ Phàm nói.

Trong lúc nhất thời, ánh kiếm vô tận bao phủ đất trời nơi đây.

Không bao lâu, chiến đấu kết thúc, một chiếc linh thuyền cỡ lớn xuất hiện ở trên đầu con rối, đi tới một đám con rối công cụ, chuyển một đống nguyên vật liệu phân hóa học đến phía trên linh thuyền.

“Cứ phải để cho mình chết không toàn thây sao.”

Chương 373: Truyền tống trận mất hiệu lực

Sau một trận chiến đấu, Từ Phàm đã mất đi hứng thú săn giết Yêu tộc, quay lưng hướng về phía tiên thành Lâm Sâm bay đi.

Tiên thành Lâm Sâm, Ninh Đạo nhìn con rối Luyện Hư kỳ trước mặt cười hỏi: “Sao hôm nay đại trưởng lão lại có nhàn tình nhã trí đi ra thế này!”

Ở trong Ẩn Linh Môn, cũng chỉ có mỗi mình Từ Phàm khống chế con rối Luyện Hư kỳ đi dạo mà thôi.

“Rảnh rỗi không có việc gì ra xem một chút, hiện nay Yêu tộc bên ngoài kia hầu như đều bị các ngươi dọn dẹp sạch sẽ hết cả.” Từ Phàm nói.

“Cũng không khác mấy, có Tuần Thiên Vệ trợ giúp, dù cho vẫn còn Yêu tộc đang ẩn nấp thì cũng chẳng tạo ra được sóng gió gì.” Ninh Đạo dứt lời đoạn thở dài một hơi.

“Sao thế?” Từ Phàm hỏi, tình hình bên ngoài đều rất tốt đẹp, ngươi than thở cái gì chứ.

“Hiện nay, gần như tất cả tiên thành trấn thủ khu vực trung tâm đại lục đều xuất hiện thông đạo lưỡng giới, tiên thành thực lực mạnh trực tiếp thông qua thông đạo tự nhiên giữa hai giới phản công Yêu tộc.”

“Hơi tốt hơn một chút, giống như là tiên thành chúng ta còn có thể tự vệ.”

“Những tiên thành thực lực yếu hơn so với chúng ta đã bị Yêu tộc phá thành, bây giờ có rất nhiều điểm truyền tống tiên thành đều đã tự bạo.”

“1589 tòa tiên thành ở đại lục trung tâm, bây giờ chỉ còn lại 1436 tòa.” Ninh Đạo thở dài nói, hắn biết rõ những con số này đại biểu cho cái gì.

“Đại trưởng lão, còn phải cảm ơn ngươi, nếu như tiên thành Lâm Sâm không được tông môn các ngươi hỗ trợ thì bây giờ phỏng chừng cũng khó thoát kết cục diệt thành.” Ninh Đạo nói lời cảm ơn.

“Khách khí rồi, Ẩn Linh Môn cũng là tông môn dưới trướng của tiên thành Lâm Sâm mà.” Từ Phàm nói.

“Đúng rồi, chẳng phải ngươi mới vừa nói, tông môn thực lực mạnh cũng phản công đến Yêu Giới rồi à?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, không nói đâu xa chỉ nói tới Thiên Linh Tông có hợp tác khăng khít với tông môn các ngươi, vừa phát hiện thông đạo tự nhiên lưỡng giới, ba vị Tôn giả Đại Thừa kỳ trực tiếp mang theo đệ tử tinh anh trong tông môn đi qua thông đạo tự nhiên làm cho Yêu tộc khu vực đó đều diệt tộc.”

“Thái thượng đại trưởng lão của Thiên Linh Tông, trên danh nghĩa chính là vô địch tôn giả của hội trưởng lão.”

“Đi đến Yêu Giới một lần, trực tiếp mang theo cả tộc ở dưới hai đại tộc nhất lưu di chuyển ra bên ngoài trăm vạn dặm.” Ninh Đạo vừa nói trong lòng vừa nghĩ, nếu như tiên thành Lâm Sâm cũng có một tông môn như Thiên Linh Tông, vậy thì còn có chuyện gì của hắn nữa.

Mặc dù ở chỗ này cũng là nằm ngang nhưng tư thế vẫn có hơi khác biệt.

Vào lúc này, ánh mắt Từ Phàm hơi đảo, chợt cất tiếng: “Ninh đại ca, ngươi có hiểu rõ tình hình trong thông đạo tự nhiên không?”

“Bằng không thì chúng ta cũng xâm lấn Yêu giới đi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Nếu như là thông đạo tự nhiên lưỡng giới vừa mới xuất hiện thì vẫn được, có điều trong thông đạo tự nhiên lưỡng giới cách tông môn các ngươi không xa kia có tồn tại đại tộc đỉnh cấp của Yêu tộc.”

“Đám người chúng ta đi vào, bên kia chỉ cần tùy tiện phái đến hai vị Yêu Tôn thì tất cả chúng ta đều chịu không nổi.” Ninh Đạo lắc đầu nói.

“Được rồi.” Từ Phàm có vẻ hơi thất vọng.

“Đại chiến giữa hai giới, ít thì mấy trăm năm nhiều thì có thể kéo dài đến mấy ngàn năm, thời gian vẫn còn rất dài.”

“Chờ đại trưởng lão trở thành tôn giả rồi, tiên thành Lâm Sâm chúng ta mới coi như quật khởi.” Ninh Đạo nói với vẻ đầy mong đợi, Từ Phàm là tồn tại yêu nghiệt nhất mà hắn từng gặp qua.

“Ninh đại ca chớ nên quá mức mong đợi đối với ta.” Từ Phàm nói.

Nếu như ta trở thành Đại Thừa tôn giả, chớ nói để cho tiên thành Lâm Sâm quật khởi, cho dù có là Yêu tộc ta cũng có thể dùng một tay diệt đi.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm không khỏi chửi bậy một tiếng cái thứ hạn chế đáng chết.

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Khi Ninh Đạo còn muốn khen thêm một đợt thì một làn sóng dị dạng từ nơi rất xa truyền đến.

Lúc này, trước mặt Từ Phàm và Ninh Đạo xuất hiện một tấm màn sáng, trên đó là hình ảnh thông đạo giữa hai giới.

Một tòa Thánh Thành Yêu tộc to lớn xuất hiện ngay lối vào của thông đạo hai giới.

“Tổ cha nó chứ, vừa rồi ta còn định lấy tông môn ngăn trước cửa thông đạo lưỡng giới, thật không ngờ lại bị vượt mặt.”

“Bồ Đào, Trấn Yêu tinh chủ pháo cấp bậc đả kích.” Từ Phàm híp mắt ra lệnh.

“Tuân lệnh.”

“Chủ pháo cấp bậc đả kích là cái gì?” Ninh Đạo tò mò hỏi.

“Chính là chủ pháo của hải châu.”

Ngay lúc Từ Phàm đang giải thích, phía trên tòa Thánh Thành Yêu tộc kia chợt xuất hiện một chùm sáng đỏ, trực tiếp nện xuống vòng phòng hộ của Thánh Thành Yêu tộc.

“Ầm!”

Sau khi vụ nổ qua đi, vòng bảo hộ vẫn vững chắc như cũ.

“Có chút không tầm thường nha.” Từ Phàm sờ sờ cằm nói.

“Tộc Nguyệt Hồ dùng trận pháp và luyện khí mà nổi danh, đoán chừng trong phút chốc không thể nào phá vỡ phòng ngự của tòa Thánh Thành này được.” Ninh Đạo nói, trong tay hắn có tình báo tương đối kỹ càng về tộc Nguyệt Hồ.

“Luyện khí và trận pháp à!” Từ Phàm nói với vẻ vừa ngạc nhiên lại vui mừng, đây không phải đưa cho hắn để gia tăng sức sản xuất sao?

“Ngươi chớ suy nghĩ nhiều, những bảo bối kia chắc chắn đã được tộc Nguyệt Hồ giấu sâu trong đại bản doanh rồi.” Ninh Đạo chỉ cần nhìn một cái cũng biết Từ Phàm muốn làm gì rồi.

“Ở đại bản doanh thì thế nào, chỉ cần ta muốn, không có chuyện không lấy được.” Trong mắt Từ Phàm chợt lóe lên một tia tinh quang.

“Vậy thì ngươi phải bắt nhiều hơn một chút mới được, tiên thành Lâm Sâm chúng ta cũng thiếu luyện khí sư.” Ninh Đạo cười ha ha nói.

Ngay lúc hai người đang nói chuyện trời đất, toàn bộ đại lục trung tâm chấn động, trên trời giống như có thứ gì đó vừa vỡ vụn, sau đó một cơn sóng vô hình quét ngang bầu trời.

Hai người cảm nhận được trên trời có hai cỗ lực lượng pháp tắc đang đan xen vào nhau.

Tất cả tu sĩ ở đại lục trung tâm đều ngẩng đầu nhìn lên trời, không biết đang xảy ra chuyện gì.

“Tất cả không gian đều bị che đậy.” Từ Phàm lẩm bẩm nói, mắt vẫn dán lên trời.

“Có ý tứ gì?” Ninh Đạo hỏi.

“Chính là tất cả pháp khí thông tin và truyền tống trận đều không thể sử dụng.” Sắc mặt Từ Phàm đầy vẻ nghiêm trọng đáp, hệ thống truyền tin và hệ thống vận chuyển đều bị phá hư, đổi lại là thế giới khoa học thì đã xong rồi.

Ngay lúc này, một vị tu sĩ trong hội trưởng lão chợt xuất hiện bên cạnh Ninh Đạo.

“Trấn thủ sứ, tất cả truyền tống khí trong tiên thành Lâm Sâm đều không thể khởi động, pháp bảo thông tin cũng không có tín hiệu.” Tu sĩ hội trưởng lão nói, gương mặt tràn đầy hốt hoảng.

“Chủ nhân, tất cả truyền tống trận trong tông môn đều mất đi toạ độ không gian, cần phải điều chỉnh định vị một lần nữa.”

Từ Phàm nghe được giọng nói của Bồ Đào mới yên tâm.

“Mạng internet nội bộ của ngươi không bị ảnh hưởng là tốt rồi.” Từ Phàm nói.

“Vừa nãy, trong một khoảnh khắc, Bồ Đào có đứng máy một giây, bây giờ đã không sao rồi.” Bồ Đào nói.

Vào lúc này, Cực Không Chi Vực, chỗ thông đạo nối liền hai giới.

“Đại điểu, giết địch một ngàn tự tổn ngàn hai, ngươi thiệt là lợi hại nha.”

“Vậy mà cam lòng dùng năm kiện tiên khí đến hủy đi hệ thống truyền tống trận của đại lục trung tâm ta, nếu đã như vậy thì mọi người cùng chơi lớn một trận đi.”

Thượng tôn vừa dứt lời, sau lưng lập tức xuất hiện tiên khí pháp kính, Càn Khôn kính, Nhân Quả kính, Chu Thiên kính, Thiên Linh kính.

“Cực Không, trấn!”

“Rắc rắc rắc rắc ~”

Tiên kính bốn phía trực tiếp vỡ nát, hóa thành uy năng vô thượng càn quét hai giới.

Hiện tại tất cả không gian hai giới đều đã bị phong cấm, tất cả truyền tống trận của hai giới đều biến thành phế trận.

“Tinh Linh, ngươi lợi hại!”

Lúc này trên Thiên Lục Quy, xuất hiện một tòa Vạn Yêu Nghi thật lớn, sau đó hóa thành mảnh vụn biến mất ở Cực Không Chi Vực.

“Tạm được, cũng chỉ có thể khi dễ ngươi một chút.” Thượng Tôn cười nói.

Trở lại bên Từ Phàm, hắn phát hiện Bồ Đào lại đứng máy rồi, lần này kéo dài suốt một canh giờ.

“Chủ nhân, không gian pháp tắc giới này bị phong ấn, tạm thời không có cách nào khởi động truyền tống trận.” Bồ Đào nói.

“Đây là sao thế này, làm sao sống qua ngày đây?”

Không thể sử dụng truyền tống trận, không gian dưới đất nối liền Yêu giới và Cửu Phượng đảo sẽ hoàn toàn bị cắt đứt.

Chương 374: Chủ Tiên thành

“Ninh đại ca, ta cần phải trở về tông môn xử lý một số việc.”

Từ Phàm nói: “Ta biết ngươi muốn nói gì. Sau khi trở về, ta sẽ thử thiết lập Truyền Tống Trận xem được không?”

Sau khi nói xong, hắn trực tiếp thu hồi tâm tư trên con rối.

Trong Ẩn Linh Môn, không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đành bất lực sau khi thấy Truyền Tống Trận của Yêu tộc kết nối với Truyền Tống Trận của đảo Cửu Phong đã thất bại.

“Ở trên đảo Cửu Phong cũng được, những thứ đem cho hoàn toàn có thể tự bảo vệ, miễn là công đức và vận khí tiếp tục là được.”

Từ Phàm dường như khóc không ra nước mắt: “Hai trận Truyền Tống Trận của Yêu tộc thật phiền phức, tốn bao nhiêu công sức, giờ đều vô ích.”

“Đạn pháo sẽ được lưu lại trong tương lai.”

Từ Phàm nói: “Những linh khoáng chỉ có ở Yêu tộc có cũng nên dùng tiết kiệm.”

“Chủ nhân, có nhân bản trong Yêu giới. Sau khi kết nối hoàn toàn bị cắt đứt, chương trình tự chủ sẽ bắt đầu, và nó có thể phát triển độc lập. Khó khăn duy nhất là làm thế nào để đem những tài nguyên đó qua đây.”

“Tại đảo Cửu Phong, sau khi kết nối bị cắt đứt, theo người kế nhiệm của chủ nhân để lại, bản sao ở đó có thể có được toàn bộ quyền hạn cho đến khi nó được liên kết lại.”

Từ Phàm cảm thấy tốt hơn một chút khi nghe Bồ Đào báo cáo.

“Trước tiên như vậy, bây giờ toàn bộ Tiên thành của đại lục trung tâm đã bị cắt đứt.”

Từ Phàm nói rằng một vòng tròn ma thuật trận pháp không gian nhỏ xuất hiện trên ngón tay của hắn. Thử xem hắn có thể đột phá không gian để tiến hành dịch chuyển không.

Đầu ngón tay mới vào được nửa không gian, liền bị dội ngược trở lại.

Từ Phàm vừa nói vừa cảm thấy đầu ngón tay có sức bật: “Không gian trong thế giới này bị phong ấn, nhưng cũng có thể truyền tống nhưng khó hơn trước gấp trăm lần.”

Từ Phàm nhắm mắt lại và bắt đầu suy luận tình hình Tiên giới trong tương lai: “Với thực lực này, ước chừng Đại Thừa Tôn giả chỉ có thể dịch chuyển trong khoảng cách ngắn. Ngươi không thể kích động Truyền Tống Trận với mấy vạn linh thạch thượng phẩm.”

Một giờ sau, Từ Phàm chậm rãi mở mắt, hưng phấn nói: “Yêu giới cũng bị phong ấn, sau này sẽ không cần Yêu tộc đột ngột giải cứu.

Từ Phàm lẩm bẩm: “Hai thế giới đang hỗn loạn, thượng lệnh không đạt được, các thành bị cắt đứt, quần hùng nổi lên.”

Từ Phàm cười nói, tình huống hiện tại xem ra rất có lợi đối với hắn: “Thật thú vị!”

Vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy một làn sóng lớn vận khí công đức truyền đến người mình.

Bóng của lọng báu xuất hiện trên đầu Từ Phàm.

Từ Phàm nói, trên đầu cảm thấy được lọng báu may mắn: “Tốt, cuối cùng cũng giống chút rồi.”

Từ Phàm nói: “Nước.”

Một hàng nước xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Mây”

Một đám mây xuất hiện.

“Mưa”

Đám mây đó mưa nhẹ.

“Đất”

Một cục đất bé giống như một lục địa thu nhỏ xuất hiện cùng với cơn mưa nhẹ đã xuất hiện một cái hồ thu nhỏ ở trên.

“Cá.”

Lúc này, vận khí phía sau Từ Phàm bắt đầu xoay tròn chậm rãi, một sợi vận khí công đức bay ra từ trong lọng báu.

Từ Phàm vội nói, tuy rằng chỉ là một sợi vận khí công đức cũng cần một tháng mới có thể ngưng tụ: “Dừng lại, trở về đi!”

Từ Phàm cười nói, ngay từ khi còn ở Khuyết Thiên môn, hắn đã có ý đồ tạo ra một loại Thần Thông tương tự như Chân Ngôn thuật. Nhưng cuối cùng hắn luôn cảm thấy pháp thuật này cần một chút gì đó: “Xem ra đây là giới hạn.”

Cho đến sau khi bản thân có khí vận công đức, hắn mới nhận ra mình còn thiếu gì.

Nhưng khi đó, khí vận công đức ít đến đáng thương nên Từ Phàm không dám tự mình thử sức.

Từ Phàm cười nói: “Đúng vậy, tương lai sau khi lọng báu thành hình, ngươi lại cử động miệng là được.”

Lúc này, Từ Phàm nhìn về hướng đảo Cửu Phong.

“Thật xứng đáng là một nữ đế một thời. Sau khi biết được tin tức, một triều đại đã được thành lập ngay lập tức.”

“Vương triều này gặp nhiều may mắn, cũng đem lại cho ta một nửa lợi ích.”

Từ Phàm vui vẻ nói “Công việc làm ăn này không lỗ vốn.”

Toàn bộ đại lục trung tâm và Yêu giới kết nối với nó đều biết về những thay đổi ở đại lục trung tâm và tất cả đều hỗn loạn trong một thời gian.

Một số Yêu tộc có thế thực lực hùng mạnh đã trực tiếp liên kết một số gia tộc lớn để thành lập Yêu Đình.

Ngoài ra còn có Tiên thành hùng mạnh, nhanh chóng liên kết với các môn phái để chia sẻ lợi ích.

Từ Phàm dùng sức điều khiển con rối Luyện Hư đi tìm Ninh Đạo.

Từ Phàm nói: “Truyền Tống Trận thì khỏi nói rồi, nhưng tôi có thể khôi phục tín hiệu của pháp bảo truyền tin ở Tiên thành Lâm Sâm, nhưng nó chỉ có thể truyền thông tin giới hạn trong phạm vi Tiên thành Lâm Sâm.”

Ninh Đạo nói: “Ta biết, vừa rồi ta gặp được Đại Thừa Tôn giả trấn giữ thông đạo giữa hai cảnh giới.”

Từ Phàm hỏi: “Sau đó.”

“Hắn nói về sau ta sẽ là Chủ của Tiên thành Lâm Sâm. Chỉ cần ta dẫn dắt các tu sĩ bảo vệ người phàm và chống lại Yêu tộc, hắn sẽ ủng hộ ta.”

Trong mắt Ninh Đạo lộ ra tham vọng thực hiện những kế hoạch vĩ đại sau khi giành được quyền lực nhưng lại nhiều phiền lo cho bản thân trong tương lai.

“Bài kiến chủ Tiên Thành!”

Từ Phàm cười nói: “Trong tương lai, Ẩn Linh môn sẽ hoàn toàn ủng hộ Ninh đại ca.”

Ninh Đạo nói: “Ngươi lại đang giễu cợt ta. Ngươi không biết trình độ của ta cho nên ta muốn ngươi làm chủ Tiên thành này.”

Nhìn ánh mắt lo lắng của Ninh Đạo, hắn cảm thấy địa vị của chủ Tiên thành đơn giản chỉ là một củ khoai nóng bỏng tay.

Ninh Đạo nói với giọng điệu chân thành cùng vẻ mặt chân thật: “Thế nào, từ nay về sau, Tiên thành này sẽ được gọi là Tiên thành Ẩn Linh, và ngươi là chủ Tiên thành.”

Từ Phàm cười nói: “Vẫn nên bỏ đi, ta còn không quan tâm đến môn tông môn của chính mình, càng đừng nói đến Tiên thành.”

“Ngươi có thể cảm thấy thoải mái làm Chủ Tiên thành, và ta sẽ để Bồ Đào giúp ngươi.”

Ninh Đạo suy nghĩ một chút rồi nói: “Vậy được, về sau ta sẽ phiền Bồ Đào.”

Lúc này, bên tai Ninh Đạo vang lên thanh âm của Bồ Đào.

“Đang tải hệ thống quản lý Tây An.”

Lần này, ta tìm người muốn nói chút chuyện.

Từ Phàm vẫy tay và chiếu bản đồ của Tiên thành Lâm Sâm, trên đó đánh dấu tài nguyên Linh Khoáng này.

“Tài nguyên của Tiên thành Lâm Sâm của chúng ta có chút cằn cỗi, hơn nữa đều là tài nguyên Linh Khoáng cơ bản cho nên không có nhiều tông môn đóng quân ở đây.”

Ninh Đạo áy náy nói: “Cũng may là lúc đầu ta giữ lại Ẩn Linh Môn cho ngươi.”

“Ý của ta không phải vậy, nếu chỉ dựa vào tài nguyên của các Linh Khoáng và Linh Dược xung quanh Tiên thành Lâm Sâm thì sẽ không thể phát triển trong tương lai.”

Từ Phàm nói: “Vì vậy, chúng ta phải tìm cách để có được tài nguyên cấp cao. Nếu không, rất khó để luyện chế bảo khí bằng những Linh Khoáng cơ bản này.”

Ninh Đạo hỏi: “Vậy làm cách nào để có được tài nguyên cấp cao và phản kích lại ma tộc?”

“Một mặt, có một con sông tối dưới đáy hồ khổng lồ dài 100.000 dặm có thể kết nối với biển cả vô tận và có thể lái thuyền ra biển xa vô tận.”

“Tông môn của ta còn có một chiếc tinh chu bị hư hỏng, nhưng hiện tại không có linh thạch phù hợp để sửa chữa.”

Từ Phàm nói: “Vì vậy, ta muốn xem liệu các trưởng lão của ngươi có Linh Khoáng để sửa chữa tinh chu không.”

Từ Phàm cảm thấy Truyền Tống Trận đã bị phong ấn, và toàn bộ trung tâm lục địa dường như đã chuyển sang một lối chơi mới.

Một tấm Ngọc Điệp lơ lửng trước mặt Từ Phàm.

“Đây là danh sách nhà kho bảo vật Tiên thành Lâm Sâm của chúng ta, ngươi có thể chọn bất cứ thứ gì ngươi muốn.’

Khi Từ Phàm nhìn thấy đĩa Ngọc Điệp liền biết nhà kho bảo vật này không đơn giản.

Ngay khi nhận thức tiến vào trong tấm Ngọc Điệp, Từ Phàm không kìm được mà mắng lại mấy vị trưởng lão hội.

Chương 375: Con rối luyện chế con rối

Ninh Đạo quan tâm hỏi: “Thế nào rồi Linh khoáng có đủ không?”

Từ Phàm nói một loạt Linh Khoáng đều là đạo khí cấp đặc biệt: “Thiên Linh Thạch, Tử Linh Tinh, Vạn Năm Viên Thiết, linh…”

Ninh Đạo nói: “Tốt, lát nữa ta sẽ bảo người đi lấy.”

Ninh Đạo khách khí nói: “Vậy thì không phải phép!”

Từ Phàm gật đầu nói: “Được, vậy không cho nữa, tiết kiệm được một khoản chi phí.”

…

“Được rồi việc của người đã xong. Bây giờ ngươi nên đi Thánh Thành Yêu tộc và kiếm một vài đồ tốt.”

Từ Phàm vừa nói vừa điều khiển con rối biến mất tại chỗ, ẩn thân bay về phía Thánh Thành Yêu tộc.

Từ Phàm điều khiển con rối ẩn thân và bắt đầu tìm kiếm các mục tiêu thích hợp xung quanh Thánh Thành

Một nhóm Nguyệt Hồ Yêu tộc đi ra khỏi Thánh Thành, đôi mắt của Từ Phàm sáng lên, vì hắn thấy trên ấn đường của thủ lĩnh Nguyệt Hồ Yêu tộc có ấn ký mặt trăng.

Từ Phàm biết. Đây là ký hiệu của dòng máu hoàng tộc, hắn ngay lập tức theo sát và tìm kiếm cơ hội ra tay.

Con cầm đầu đám Nguyệt Hồ Yêu tộc có ấn ký mặt trăng trên đầu nói: “Tất cả cẩn thận chút, hãy cẩn thận với các tu sĩ Nhân tộc.”

Hồ Nguyệt Yêu tộc bên cạnh nói: “Thủ lĩnh, nơi này cách Thánh Thành rất gần, ở đây sẽ có đám tu sĩ Nhân tộc lớn gan.”

Khi con Hồ Nguyệt có ấn ký mặt trăng trên ấn đường nghi ngờ nhìn xung quanh, một tia kinh ngạc lóe lên trong đáy mắt hắn, sau đó hắn trở lại bình thường.

“Đi, tập trung tuần tra.”

Từ Phàm cười nói: “Haha, đúng, ta đã tìm thấy một kho báu.”

Theo cấp bậc, hắn đây là gặp được thế tử Vương gia ra ngoài lịch luyện. Trong tương lai, hắn vẫn đủ tư cách làm tộc trưởng.

Từ Phàm vừa nói vừa xoa cằm: “Huyết thống hoàng kim, không tệ.”

Vốn dĩ Từ Phàm chỉ muốn tìm người có địa vị cao hơn trong Nguyệt Hồ Yêu tộc, sử dụng một lần là xong nhưng không ngờ chỉ trong một lần có thể tìm thấy kho báu.

Ba ngày sau, tại Thánh Thành Nguyệt Hồ, một Nguyệt Hồ Hoá Thần Kỳ trở về nhà của mình.

Trên thực tế, hắn chỉ cảm thấy buồn ngủ không thể giải thích được. Bây giờ hắn chỉ muốn về nhà và đánh một giấc thật ngon.

Ngay sau khi Nguyệt Hồ Hoá Thần Kỳ trở về phòng của mình liền nằm xuống tổ của mình.

Chưa được một lúc đã chìm vào giấc mơ.

Trong giấc mơ, hắn sinh ra trong đại gia tộc tu tiên của dòng họ hiển hách nhất ở Tu Tiên giới.

Hắn được sinh ra với một vầng hào quang bất tận, tài năng hàng đầu và một gia đình cao quý nhất. Điều này đã khiến hắn trở thành một trong những tài năng hàng đầu ở Tiên thành đó suốt một thời gian và sẽ làm nên việc lớn giống tiền nhân.

Nhưng ngay khi cuộc sống của hắn đang suôn sẻ và anh ấy sắp kết hôn với một vị thánh nữ của tông môn lớn, toàn bộ Tiên thành bị tấn công bởi Yêu tộc quái vật xuất hiện từ nơi nào đó.

Trong một thời gian, toàn bộ Tiên thành đã biến thành địa ngục và cuối cùng hắn là người duy nhất trốn thoát.

Kể từ đó, trong Tu Tiên giới xuất hiện thêm một kẻ điên.

Hồ Yêu Hoá Thần Kỳ thức dậy ngay lập tức và nghi ngờ nhìn xung quanh.

Nguyệt Hồ Hoá Thần Kỳ kinh ngạc nói: “Ta nhất định là ở trong Huyền thuật của Nhân tộc, làm sao có thể có mộng cảnh như thực.”

Thật là một điều khủng khiếp khi trở thành Nhân tộc, là nô lệ thấp kém nhất, đó là việc đáng sợ biết chừng nào.

Yêu tộc Hoá Thần Kỳ nói: “Đi tìm mẫu thượng đại nhân xem.”

Lúc này, Từ Phàm đã có được tin tức như mong muốn.

“Quả nhiên như vậy, những Luyện Khí Trận Pháp sư đó đều bị các ngươi giữ lại trong Yêu giới, và chỉ có một số Hồ Yêu trong Thánh Thành duy trì pháp bảo.”

Từ Phàm cười nói: “Không vội, từ từ đến.”

…

Trên đảo Cửu Phong, có một hoàng cung nguy nga lộng lẫy trong vương thành.

Phong Trường Ninh ngồi trên chiếc ghế rồng trong bộ long bào thêu chín con phượng hoàng nhìn các quan đại thần bên dưới, trong ánh mắt hắn tràn đầy hoài bão đối với tương lai.

Một vòng lọng báu xuất hiện phía sau Phong Trường Ninh toả ra ánh sáng của khí vận công đức.

Một con phượng hoàng khí vận đại diện cho tài lộc của đất nước đang bay xung quanh hoàng cung.

Tất cả những điều này đã tạo thành một bức chân dung tuyệt đẹp trong mắt Phong Trường Ninh.

Phong Trường Ninh hỏi: “Việc toàn dân tu tiên đã sắp xếp như thế nào?”

Một vị tu sĩ Hoá Thần Kỳ bước ra từ đám quần thần tiếp theo và cung kính nói: “Pháp bảo để thử nghiệm linh căn đã được gửi đến các chủ thành lớn. Hiện tại, có 100 triệu người đã thử nghiệm linh căn, và có khoảng 400 người có linh căn, có hơn 600.000 người tu luyện giả hợp độ tuổi.”

“Dự kiến sau kỳ thi toàn quốc sẽ có hơn ba triệu người có linh căn hợp tuổi.”

“Được rồi, mỗi chủ thành phải thành lập học viện tu tiên để dạy những quyết pháp tu luyện cơ bản nhất.”

Phong Trường Ninh nói: “Những người có linh căn nổi bật sẽ được đưa vào Học viện Hoàng Gia và đích thân ta sẽ dạy họ.”

Phong Trường Ninh nói tiếp: “Cầu mong Vương triều Cửu Phong của ta có thể tồn tại yên ổn trong thế giới đầy loạn lạc này.”

Lúc này, lọng bảo khí vận công đức xoay chuyển không có gió, thần thú khí vận phía trên hoàng cung cũng phát ra tiếng êm tai tượng trưng cho sự hưng thịnh và yên bình của vương triều.

Vào thời điểm này, trong quá trình hoàn thành, một đứa trẻ mới biết đi, cùng với một thị nữ bên cạnh, đây là lần đầu tiên họ được nhìn thấy thế giới bên ngoài.

Đứa trẻ vừa biết đi đã nhìn thấy khí vận thần thú đang ở phía trên hoàng cung phía xa, trong mắt hiện lên một tia kỳ dị.

Cậu bé bước đến gần thị nữ bên cạnh và dang tay ra muốn ôm.

Thị nữ vừa mệt vừa ôm đứa nhỏ: “Tiểu thiếu gia, ta mệt!”

Cậu bé hét lên và chỉ về phía khí vận thần thú: “A! A! Ô!”

“Ồ, hoá ra cậu muốn biết cái này.”

“Cái này là…”

Không lâu sau, cậu bé đã đạt được món đồ mình muốn.

“Ta không ngờ rằng Thiên Công Tiên môn Đại trưởng lão của thế giới Đại Thiên lại bị buộc phải đầu thai vào thế giới nhỏ bé này.”

Đứa nhỏ dùng đầu hướng về chỗ mềm mại nghĩ: “Nhưng không sao, ít nhất cũng là con nhà giàu nên ăn uống cũng không phải lo.”

Thị nữ cười nói: “A! Tiểu thiếu gia đói bụng rồi, chúng ta trở về đi.”

Lại là một khoảnh khắc hạnh phúc.

Tại hoàng cung, trong Ngự Thư phòng.

Phong Trường Ninh đang xem cuộc trò chuyện giữa hai khí linh và hắn không thể nhịn được cười.

Tiểu Linh mong đợi nói: “Ngươi là Bồ Đào ca ca ư?”

Một cậu bé mát mẻ trong chiếc quần hở hang lơ lửng trong không khí và nói, liệu sẽ có một luồng dữ liệu lóe lên trong mắt cậu: “Có thể có, có thể không.”

Tiểu Linh ngồi trên vai cậu bé và ân cần xoa má cậu, nói: “Vậy thì sau này ngươi sẽ là Bồ Đào ca ca.”

“Có thể!”

Đứa nhỏ nói xong liền nhìn về phía Phong Trường Ninh nói: “Ta hoàn toàn mất liên lạc với bản chính.”

Cậu bé nói và chiếu vô số tấm màn sáng, trên đó đều là dữ liệu tuyệt mật: “Theo hồ sơ đã bảo lưu, tương lai cậu sẽ có 100% quyền hành.”

Phong Trường Ninh không vui, nhưng một lần nữa khẳng định: “Truyền Tống Trận trong toàn bộ Tu Tiên giới thật sự không thể dùng sao?”

Trong mắt Phong Trường Ninh, nàng chắc chắn trăm phần trăm sẽ không quá đáng với một sự kiện trọng đại liên quan đến vận mệnh của vương triều như vậy.

“Có thể dùng được, nhưng phải trả một cái giá rất lớn, lớn tới mức khiến cho các Đại Thừa Tôn giả cảm thấy xót xa.”

Phong Trường Ninh gật đầu, sau khi những người cô phái đi đều trở về thì mọi chuyện đã rõ ràng: “Vậy cũng được.”

Phong Trường Ninh hỏi tiếp, nàng cảm thấy mình có thể hoàn toàn khống chế những thứ do Ẩn Linh môn hỗ trợ: “Đúng rồi, lợi ích lớn nhất sau khi giải phóng một trăm phần trăm quyền hành cho ta là gì?”

Cậu bé nói: “Khởi động con rối viện trợ sản xuất mô-đun.”

Phong Trường Ninh không hiểu hỏi: “Ý của ngươi là?”

“Chỉ cần ngươi cho vật liệu làm con rối, con rối sẽ luyện chế con rối.”

Phong Trường Ninh lập tức sửng sốt, cô biết chính xác ý nghĩa của nó.

Chương 376: Ngươi thay đổi rồi

Sau khi biết được tin tức này, Phong Trường Ninh không thể bình tĩnh, nàng không ngờ Từ Phàm sẽ trao quyền hạn này cho nàng.

Phong Trường Ninh nhìn về phía Ẩn Linh đảo, cảm xúc rất sâu sắc.

Từ khi nàng trở thành Nữ Đế ở tiểu thế giới đó, nàng đã cân nhắc những ưu khuyết điểm, tính toán được mất với bất kỳ ai.

Hành động này của Từ Phàm khiến nàng không biết, ngươi không thể đề phòng một chút sao?

“Đại trưởng lão, sau này ta nhất định sẽ trả lại ân tình đã nợ ngươi.” Phong Trường Ninh lẩm bẩm nói.

“Trường Ninh tỷ tỷ, đại trưởng lão đã được hồi báo rồi.” Tiểu Linh nói.

Cậu bé bên cạnh cũng gật đầu.

Đối với Từ Phàm, có những số mệnh công đức này là đã đủ rồi.

“Không, đây chỉ là một mặt.” Phong Trường Ninh nói.

Lúc này, tại một nơi nào đó cách đảo Cửu Phong mấy vạn dặm, một kiếm khách thanh y mang theo một con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ bay lên từ thế giới Tiểu Thiên.

“Cuối cùng đã trở lại.” Sư Triển nhìn trận phòng hộ cách thủy xung quanh nói.

Sau khi Sư Triển bị ép tiến vào thế giới Tiểu Thiên, đã có lòng tốt truyền ra một con yêu thú Hợp Thể Kỳ trấn giữ ở con đường Thượng Giới, đi ra ngoài chính là bỏ mạng.

Vốn là chuyện nhỏ, nhưng kết quả lại bị các thế lực tông môn lớn của thế giới Tiểu Thiên đuổi giết.

Mãi cho đến khi gặp được con rối trọng giáp Hóa Thần Kỳ này, mới có thể thoát thân.

Ngoài ra con rối Thượng Giới cũng xem như chứng minh được nữa lời Sư Triển nói.

“Di, sao nhìn thế nào cũng cảm thấy Truyền Tống Trận này hơi khác nhỉ.” Sư Triển nói xong muốn đi vào Truyền Tống Trận.

Sư Triển dùng Thần niệm giao tiếp với người truyền tống kết quả phát hiện trống rỗng không có gì.

“Truyền Tống Trận mất linh nghiệm rồi sao.” Sư Triển chau mày nói, đây cũng không phải là tin tức tốt gì, trong phiến hải vực này sẽ có yêu thú Đại Thừa Kỳ.

Đúng lúc này, một ngọc giản đột nhiên xuất hiện, trôi nổi trước mặt Sư Triển.

“Toàn bộ Truyền Tống Trận của Tu Tiên giới đều mất linh nghiệm rồi sao.” Sau khi Sư Triển xem ngọc giản nói, trong giọng nói hơi vui mừng, hắn hiểu được nếu thật sự là như vậy, vậy Trường Ninh sẽ có cơ hội thừa dịp loạn mà quật khởi.

Hắn mở pháp bảo truyền thông yên lặng gửi một tin tức, rồi ngồi trong pháp trận nhìn biển Vô Tận bên ngoài ngẩn người, ảo tưởng ngày Phong Trường Ninh công thành danh toại, xưng bá Tu Tiên giới.

Ba ngày sau, một chiếc thuyền nhỏ mở pháp trận bí mật đến trước mặt Sư Triển.

Phong Trường Ninh đứng ở mũi thuyền nhìn về phía Sư Triển.

“Đợi ngươi lâu rồi.” Trong mắt Phong Trường Ninh mang theo một suy nghĩ, ánh mắt nhìn Sư Triển chỉ có kích động lão thần trở về.

“Suýt chút nữa không trở về được rồi.” Sư Triển nhìn Phong Trường Ninh nói, tình nghĩa trong mắt ngay cả kẻ ngốc đều có thể nhìn ra.

Ngự Phong đứng phía sau Phong Trường Ninh, ánh mắt nhìn Sư Triển trở nên không tốt.

Nhìn ánh mắt không che giấu của Sư Triển, Phong Trường Ninh hơi ngây ra, trước kia Sư Triển che giấu tình yêu của mình rất kỹ, thuộc kiểu trong lòng yêu thương nhưng khó nói nên lời, hiện tại trở nên phô trương như thế, đúng là nàng có chút không quen.

“Ngươi thay đổi rồi.”

“Trong lúc chạy trốn khỏi cái chết ở giới đó, đã nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện.” Sư Triển cười nói.

Trong thế giới Tiểu Thiên đó, Sư Triển mấy lần sắp chết, chỉ là đang suy nghĩ một vấn đề là tại sao lúc trước không chiếm được Phong Trường Ninh.

“Về thôi, trong nhà còn rất nhiều việc đợi chúng ta đi làm đó.” Phong Trường Ninh nói.

“Được.” Sư Triển cười nói.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm và Sa Điêu đang nghiên cứu một loại hợp kim, Linh Khoáng dùng chính là Linh Khoáng thường thấy trong khu vực Tiên thành Lâm Sâm.

“Sa sư huynh, thấy trạng thái gần đây của ngươi có chút không đúng.” Từ Phàm nhìn trạng thái không yên lòng của Sa Điêu nói.

“Truyền Tống Trận Tu Tiên giới mất linh nghiệm, hiện tại tin tức cũng không truyền ra được, cũng không biết tình hình của cha ta và tiểu muội như thế nào rồi.” Sa Điêu nói.

Lời nói của Sa Điêu gợi lên hồi ức viễn cổ của Từ Phàm, cũng không biết sư tỷ dịu dàng đó đã lập gia đình hay chưa.

“Sa sư huynh yên tâm đi, Dược Vương tông đó chính là luyện đan sư tông môn đỉnh cấp đại lục trung tâm, tuyệt đối sẽ không xảy ra vấn đề gì đâu.” Từ Phàm an ủi nói.

Ngay lúc này, việc tinh chế hợp kim trong lò đã được hoàn thành.

Từ Phàm lấy hợp kim ra đưa cho con rối bên cạnh nói: “Đi kiểm tra một chút.”

“Tuân mệnh.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Sa sư huynh không cần lo lắng, cục diện hiện tại sẽ không kéo dài bao lâu đâu, hơn nữa còn có một điều rất quan trọng.” Từ Phàm cười nói.

“Điều rất quan trọng gì.” Sa Điêu tò mò hỏi.

“Tướng mạo Sa sư huynh vừa nhìn đã biết là phúc lộc song toàn, gia đình hạnh phúc mỹ mãn, mệnh cách cũng như vậy.” Từ Phàm nói.

Lúc này, đột nhiên Từ Phàm phát hiện có điều gì đó không đúng, hiện tại toàn bộ Truyền Tống Trận đại lục trung tâm đều mất linh nghiệm, nếu nương tử của mình chạy hơi xa một chút, vậy chẳng phải là xong đời sao?

Sau khi Sa Điêu nghe Từ Phàm nói rất vui vẻ, hiện tại đổi lại là Từ Phàm buồn bực.

“Đại trưởng lão, ngươi sao vậy.” Nhìn biểu hiện u buồn trong nháy mắt của Từ Phàm, Sa Điêu ân cần hỏi.

“Không sao, nghĩ đến hầu hết đồ đệ đều đã kết hôn, nên ta vui mừng.” Từ Phàm nói qua loa.

“Được rồi, chúng ta hãy tiếp tục đi.” Sa Điêu nói.

...

Học viện Ẩn Linh môn, mười vạn đứa trẻ u hu u hu đi ra từ cửa lớn học viện, người nhà ngoài cửa đều ngóng trông tìm kiếm đứa trẻ nhà mình.

“Hổ Nhi, cha ở bên này.” Đồ phu trung niên vẫy tay nói.

“Được, cha không cần đến đâu, ta tự ngồi Linh Xa về nhà là được.” Lý Lôi Hổ nói, nhưng lại không che giấu được biểu cảm vui mừng.

“Tiểu tử thối, không phải cha nhớ ngươi sao, vừa hay rảnh rỗi nên đến đón ngươi trở về.” Đồ phu trung niên cười nói, thích không giấu được đối với đứa trẻ nhà mình.

Trong một quảng trường lớn bên ngoài học viện, có rất nhiều Linh Xa đậu giống như xe điện kiếp trước của Từ Phàm, chỉ cần một chút linh lực là có thể chạy khắp Ẩn Linh đảo.

“Oa, cha, cha bỏ ra bao nhiêu linh thạch mua Linh Xa này vậy.” Lý Lôi Hổ ngồi trên Linh Xa vui sướng hỏi.

“Một trăm linh thạch, lúc rảnh rỗi ta sẽ lái cái này dẫn mẫu thân và nãi nãi ngươi ra ngoài dạo chơi, rất thuận tiện đó.” Đồ phu trung niên cười nói, cảm giác đây là ngày tốt nhất trong cuộc đời.

“Cha, ta cho ngươi một món quà.” Lý Lôi Hổ nói xong lấy ra một túi trữ vật như bảo bối.

“Đây là do ta biểu hiện tốt nên thầy học viện đã thưởng cho ta.” Lý Lôi Hổ kiêu ngạo nói.

“Thật sao!” Đồ phu trung niên cầm túi trữ đồ như nâng Thần, trong lòng nghĩ đến sau khi trở về phải treo túi trữ đồ này ở nơi dễ nhìn nhất trong nhà.

“Đương nhiên, trong học viện ta là người học pháp thuật nhanh nhất đó.” Lý Lôi Hổ ngẩng đầu kiêu ngạo nói.

“Ngộ Nhi là giỏi nhất.” Đồ phu trung niên hãnh diện nói.

Hai cha con họ vui vẻ trở về nhà.

Trong trò chơi, đồ phu trung niên điều khiển con rối dẫn nhi tử đi quét yêu quái.

Lý Lôi Hổ mặc áo đạo bào nhỏ của Hợp Thể kết ấn triển khai pháp thuật ở bên cạnh.

“Hỏa Cầu Thuật!” Lý Lôi Hổ hét lên một tiếng, một hỏa cầu lớn nhỏ màu lam bắn về phía đám tiểu quái đó.

Chính ngay lúc này, con rối đánh quái cao cao nhảy lên, muốn dùng một chiêu quét sạch mảng khu vực này, kết quả lại đụng phải Hỏa Cầu Thuật của Lý Lôi Hổ.

“Cha, vừa nãy ngươi nói ngươi là cao thủ trong trò chơi sao?”

Chương 377: Chí hướng của Sa sư huynh

Tiên thành Lâm Sâm, nơi thông đạo hai giới, Thánh Thành Yêu tộc tộc Nguyệt Hồ.

Hóa Thần Kỳ Nguyệt Hồ lần nữa tỉnh lại từ trong mộng, nhìn móng vuốt của mình, hơi khó tin nói: “Kiếp trước ta thật sự là tu sĩ Nhân tộc sao.”

Lúc này, ánh mắt Hóa Thần Kỳ Nguyệt Hồ lại nhìn về phía Thánh Thành, không còn là ánh mắt chủng tộc chính là tín ngưỡng, mà ánh mắt bắt đầu trở nên hung ác.

Nhưng sau đó lại bắt đầu nghi ngờ, Nhân tộc trong giấc mơ đó có thể chỉ là một giấc mơ, nhưng lập tức trong tâm trí lại xuất hiện những ký ức của Nhân tộc trong giấc mơ đó.

“Là giả! Tất cả đều là giả!” Biểu cảm của Hóa Thần Kỳ Nguyệt Hồ bắt đầu trở nên điên cuồng.

Từ Phàm đang nghiên cứu công thức ở Ẩn Linh môn xa xa, nhìn về phía Thánh Thành Yêu tộc Nguyệt Hồ, thản nhiên nói: “Lửa nhỏ nấu kỹ mới là chân lý.”

Ngay lúc này, tiếng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, số liệu hợp kim ngươi yêu cầu đã thành công!”

“Có hợp kim bảo khí cấp năm rồi sao, là công thức nhãn hiệu vừa nãy sao?” Từ Phàm vui mừng nói.

“Số bốn chín bảy, công thức hợp kim chủ yếu là đồng đỏ.”

“Không tồi, sau này sẽ không cần lo lắng về phương diện bảo khí nữa.”

Trong khoảng thời gian này chỉ cần Từ Phàm rảnh rỗi sẽ đến chỗ Sa Điêu nghiên cứu công thức.

Đúng lúc này Sa Điêu cũng chạy đến.

“Đại trưởng lão! Phía bên ta nghiên cứu ra rồi.” Trong tay Sa Điêu nắm một khối kim loại màu đen vui mừng nói.

“Song hỉ lâm môn, Sa sư huynh bên ta cũng nghiên cứu ra rồi.”

Từ Phàm đón nhận hợp kim màu đen trong tay Sa Điêu nói: “Bồ Đào kiểm tra.”

“Tuân mệnh.”

Không lâu sau, một màn sáng xuất hiện trước mặt hai người họ.

“Sa sư huynh, quả nhiên ngươi có thiên phú về phương diện này.” Từ Phàm kinh ngạc nói, thuộc tính của khối hợp kim này còn ưu tú gấp mấy lần khối hắn vừa mới phát ra, đã đạt tới trình độ có thể luyện tinh phẩm bảo khí cấp năm.

“Sa sư huynh, đặt tên cho khối hợp kim này đi.”

“Sau này hợp kim này nhất định có thể nổi danh Tu Tiên giới.” Từ Phàm nói.

“Khối hợp kim này tốt như vậy sao?” Sa Điêu nhìn hợp kim màu đen trong tay Từ Phàm nói.

“Tốt hơn khối hợp kim cấp Đạo Khí mà ngươi nghiên cứu ra.” Từ Phàm nói.

“Nếu sau này Sa sư huynh có thể lấy giá thấp bán cho toàn bộ Luyện Khí Sư Tu Tiên giới, hoặc là trực tiếp mua pháp bảo, vậy sau khi Nhân tộc chiến thắng Yêu tộc chắc chắn Sa sư huynh có thể đạt được công đức lớn, sau này bay lên Tiên giới càng là công đức vô lượng.” Từ Phàm nói.

“Công đức vô lượng, thật sao?” Sa Điêu thì thầm nói, giống như nhớ tới quá khứ không chịu nổi trước đó.

Lúc này Từ Phàm lặng lẽ tiến đến trước mặt Sa Điêu nhỏ giọng nói: “Nếu ngươi có thể nghiên cứu chế tạo ra hợp kim đạo khí giá rẻ, sau này công đức thành Tiên cũng không thành vấn đề.”

“Đó là chuyện sau này, hiện tại hợp kim màu đen này gọi là hợp kim Sa Điêu đi.”

“Cha, đặt cược ban đầu, nhi tử ngươi thắng rồi.” Sa Điêu nhìn về phía bầu trời cảm động nói.

Lúc còn trẻ, câu nói của một thiếu niên hét lên với cha mình đã trở thành sự thật, nhưng bây giờ vật còn mà người đã mất.

“Sa sư huynh, cái tên Hắc Kim thế nào.” Từ Phàm nhăn mặt nói, cố gắng làm cho mình thoạt nhìn bình thường.

“Cứ gọi là hợp kim Sa Điêu đi, hy vọng ngày nào đó cha ta có thể nghe thấy cái tên này.” Sa Điêu nói.

Từ Phàm muốn khuyên một chút, nhưng sau khi nhìn thấy biểu cảm của Sa Điêu đã quyết định, sau này mắng người chắc chắn hắn sẽ không lấy ra hai chữ đó.

Một tháng sau, tu sĩ Tiên thành Lâm Sâm phát hiện bảo khí cấp năm quý thượng thiên trước kia bây giờ lại biến thành giá bắp cải.

Hơn nữa những bảo khí cấp năm này có đủ loại phong cách phổ biến.

Trong lúc nhất thời, tất cả tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trở lên ở Tiên thành Lâm Sâm đều phối hợp với bảo khí cấp năm.

Mặc dù toàn bộ đều là phong cách màu đen, nhưng đều là bảo khí cấp năm thực tế.

Sau khi có bảo khí cấp năm chiến đấu với Yêu tộc, tất cả đều cảm thán bảo khí cấp năm này rất dễ sử dụng.

Ngoài ra, đuôi của mỗi pháp bảo đều được khắc ký hiệu hợp kim Sa Điêu, thể hiện sự tồn tại của hợp kim Sa Điêu.

Yêu tộc nhập giới…

Tu sĩ Tiên thành Lâm Sâm phấn khởi phản kháng.

Nay Luyện Khí Tông Sư Sa Điêu Ẩn Linh môn không đành lòng tu sĩ dùng pháp bảo cấp thấp chống cự Yêu tộc, nên mang hợp kim nghiên cứu trăm năm tâm huyết ra dâng hiến.

Không vì danh lợi, chỉ vì chúng tu sĩ có pháp bảo chống lại Yêu Giới, còn vì Tu Tiên giới thái bình, vì Nhân tộc huy hoàng.

Quyển Vi Điêu Chi Văn này trong nháy mắt kích nổ Tiên thành Lâm Sâm, cái tên Sa Điêu vang vọng khắp Tiên thành Lâm Sâm, trong tay có pháp bảo hợp kim Sa Điêu, không thể không ca tụng danh tiếng tông sư Sa Điêu.

Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn Sa Điêu phấn chấn, không khỏi cảm thán, toàn bộ Tu Tiên giới có lẽ chỉ có mình để ý cái tên này.

Quả thật nhiều năm như vậy, Từ Phàm vẫn rất tôn kính Sa Điêu, luôn gọi Sa sư huynh chứ không phải Sa Điêu sư huynh.

“Được rồi, Sa sư huynh, đừng cười ngây ngô với ký hiệu trên pháp bảo như vậy nữa.” Từ Phàm nói, quyển Vi Điêu Chi Văn này không chỉ cảm động tu sĩ Tiên thành Lâm Sâm, mà còn cảm động Sa Điêu.

Quan trọng hơn chính là Sa Điêu cảm nhận được một tia sức mạnh số mệnh công đức lực ngưng tụ trên người mình.

Điều này kích thích nghiên cứu tiếp theo của Sa Điêu, bây giờ cả ngày đối mặt với một đống Linh Khoáng cơ bản, muốn nghiên cứu hợp kim cấp Đạo Khí.

“Đại trưởng lão, lần trước ngươi nói là thật sao.” Sa Điêu hỏi, trong ánh mắt lộ ra thần thái khác thường, giống như một người tìm được mục tiêu mà mình có thể phấn đấu cả đời.

“Lần trước cái gì.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Ngươi nói công đức thành Tiên đó.” Sa Điêu cười hì hì nói.

“Ồ, nếu ngươi thật sự có thể làm được, đợi đến khi Nhân tộc chiến thắng Yêu tộc, lúc giới này thiên đạo đồng hóa, ngươi có thể công đức thành Tiên.”

“Nhưng như vậy rất khó, Nhân tộc chiến thắng Yêu tộc, nhân tố của ngươi phải chiếm hơn hai cấp mới được.”

“Điều này còn khó hơn giết Đại Thừa Yêu Tôn hai phần Yêu tộc nhiều.” Từ Phàm nói.

“Vậy chẳng phải là vẫn có hy vọng sao.” Sa Điêu nói, ánh mắt phát ra ánh sáng ý chí chiến đấu khiến Từ Phàm không đành lòng cắt ngang hắn.

“Vậy Sa sư huynh cố lên.” Từ Phàm nói.

Người có tín ngưỡng không nên bị cười nhạo.

Từ Phàm kết thúc cuộc trò chuyện với Sa Điêu, lập tức điều khiển một con rối bay về phía Thánh Thành tộc Nguyệt Hồ, nơi cần cập nhật chút huyền thuật.

Đêm tối, Hóa Thần Kỳ Nguyệt Hồ lần nữa chìm vào mộng đẹp, mộng cảnh lần này đã đổi mới.

Trong mộng, hắn đã hóa thành cuồng ma chỉ biết giết Yêu tộc, ý hận đối với Yêu tộc đã hóa thành thực chất, chiếm cứ hơn phần nữa thần trí của hắn.

Chỉ cần nhìn thấy Yêu thì thần trí sẽ đánh mất trăm phần trăm.

Có một ngày có cơ hội gặp gỡ tình cờ, khiến hắn có được cách xâm nhập vào Yêu Giới.

Tiêu hao thời gian trăm năm, cuối cùng cũng tìm thấy được lối vào Yêu Giới, lúc này hắn đã là Hợp Thể Kỳ đại thành, cả thân chiến lực khiến Tôn giả cũng không dám khinh thường.

Đã vào đến Yêu Giới, hắn hoàn toàn trở thành trạng thái cuồng ma, chỉ biết giết chóc, dưỡng thương, sau đó tiếp tục giết chóc, gặp Đại Thừa Tôn giả thì chạy.

Lập tức khiến tiểu tộc khu vực này sợ đến kinh hoàng, chỉ sợ mỗi ngày cuồng ma tìm đến đây giết chóc.

Mơ đến đây, Hóa Thần Kỳ Nguyệt Hồ bỗng chốc khiếp sợ đến bừng tỉnh, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi.

Trong lịch sử tộc Nguyệt Hồ bọn họ thật sự có một Nhân tộc cuồng ma từng tập kích tộc bọn họ, sau đó bị trưởng lão trong tộc liên hợp đánh giết, lúc nhỏ hắn còn xem qua đoạn ghi chép này nữa.

Chương 378: Luyện Thiên Hạ Pháp Bảo, diệt hai giới Yêu tộc

Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ bắt đầu điên cuồng tìm kiếm những ghi chép về vị Phong Ma Nhân tộc đã từng tấn công tộc của bọn họ.

Sau đó phát hiện ra một sự thật đáng sợ, ghi chép sau khi vị Phong Ma đó đi vào Yêu Giới giống y hệt như cảnh tượng trong giấc mơ của hắn.

“Ta là Nhân tộc hay là Yêu tộc?” Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ nhìn hình ảnh phản chiếu của mình trên mặt nước bên hồ nói.

Ở phía xa còn một đội Yêu tộc Nguyệt Hồ đang chờ hắn trở về thực hiện nhiệm vụ.

Đúng lúc này, một tia sáng bay tới từ phía xa, một con Yêu tộc Nguyệt Hồ xách theo một đứa bé khoảng bảy, tám tuổi đi tới trước mặt bọn họ.

“Thủ lĩnh, nhìn xem ta bắt được gì này.” Yêu tộc Nguyệt Hồ xách theo đứa bé nói rồi cười to. Vẻ mặt kia giống như khi đi săn thú và bắt được một con thỏ béo mập vậy.

Yêu tộc Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ nhìn thấy bé trai đó mà ánh mắt hơi co rút lại. Giờ phút này hắn đột nhiên rất thống hận cái thân phận Yêu tộc này của mình.

“Thủ lĩnh, ngài hãy hưởng dụng trái tim của đứa bé Nhân tộc này đi.” Yêu tộc Nguyệt Hồ kia nịnh nọt nói.

Lúc này, bên trên bầu trời của đội Yêu tộc này, Từ Phàm đang điều khiển con rối im lặng nhìn cảnh tượng đó.

“Chắc đến mức độ này là đủ rồi.” Từ Phàm nói.

Phía dưới, chỉ thấy Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ bước từng bước tới trước mặt đứa bé đó.

Cái đuôi trắng như thánh tuyết nhẹ nhàng lướt qua khuôn mặt ngây ngốc vì bị doạ của đứa bé, cũng lau đi vết bẩn trên mặt nó.

“Hài tử, vì sao ngươi không đi vào Trường thành sắt thép?” Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ nhẹ nhàng hỏi, cảm xúc trên mặt không vui cũng không buồn.

“Mẫu thân… Bảo… Bảo… Ta… Chờ mẹ… Ở thôn.” Bé trai đứt quãng nói xong một câu.

Tất cả Yêu tộc Nguyệt Hồ đứng bên cạnh đều nhìn đứa bé bằng ánh mắt hưng phấn và khát máu.

“Vậy ngươi nhớ mẫu thân ngươi không?” Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ tiếp tục hỏi.

“Nhớ~”

Lúc này, trong đầu Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ đột nhiên xuất hiện kí ức ngắn về Phong Ma Nhân tộc kia.

Mẫu thân của Phong Ma Nhân tộc hộc ra một ngụm máu tươi, điên cuồng hét to với Phong Ma Nhân tộc đó: “Đi!! Không được quay đầu lại!”

Lúc này Yêu tộc đã công phá tới phòng tuyến cuối cùng của Tiên thành, mẫu thân của Phong Ma Nhân tộc dùng hết tất cả linh lực còn sót lại phát động bí thuật, vì Phong Ma Nhân tộc mà chặn lại một thời gian ngắn.

Một giọt nước mắt rơi xuống từ trong đôi mắt của Yêu tộc Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ.

“Ta dẫn ngươi đi gặp mẫu thân ngươi được không?”

Một thanh linh kiếm mà Nhân tộc dùng xuất hiện trong tay hắn, đó là chiến lợi phẩm hắn có được khi giết chết một vị Nhân tộc Kiếm Tiên.

Giây phút khi hắn nắm lấy linh kiếm, đôi mắt biến thành màu đỏ như máu, một cảm giác điên cuồng toả ra từ trên người Nguyệt Hồ Hoá Thần Kỳ.

“Diệt yêu, Tuyệt Chi Tam Kiếm.”

Trong chớp mắt, vô số kiếm quang đỏ như máu chém về phía Yêu tộc Nguyệt Hồ xung quanh. Một bóng kiếm nhanh chóng xuyên thẳng vào giữa Yêu tộc.

Khi tất cả Yêu tộc còn chưa phản ứng lại thì đã hoá thành thịt nát.

Xung quanh hắn và đứa bé đã biến thành một vùng đất đầy máu.

Từ Phàm ở trên bầu trời thấy vậy bèn vuốt cằm cười nói: “Rất có thiên phú đấy.”

“Không mất công ta sáng tạo thần thông, truyền đạo trong giấc mơ.”

“Hài tử, ta dẫn ngươi về nhà.” Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ lặng lẽ đưa tiểu nam hài tới nơi cách Trường thành sắt thép hơn một trăm dặm.

“Đi đi, cứ đi về phía trước là có thể tìm thấy mẫu thân ngươi.”

Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ nói rồi khẽ đẩy phần lưng của đứa bé đó, một tia linh lực tinh thuần đi vào trong cơ thể của đứa bé, làm hắn có thể chống đỡ được lộ trình một trăm dặm này.

Sau đó lại bay về phía Thánh Thành của tộc Nguyệt Hồ.

Khi Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ gần đến Thánh Thành, hắn lại nghe thấy một giọng nói.

“Đạo hữu xin dừng bước~”

Ẩn Linh môn, Từ Phàm chậm rãi mở mắt, nghĩ tới biểu hiện của Yêu tộc Nguyệt Hồ kia bèn cảm thán.

“Bẩn, quá bẩn rồi, sau này lỡ như Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ này tỉnh ngộ có phải sẽ tự sát vì hổ thẹn không?” Từ Phàm hỏi.

“Hạt giống đã được chôn xuống, bây giờ chỉ chờ nở hoa kết quả thôi.”

Ba tháng sau.

Ngoài Ẩn Linh đảo, mười hai con linh quy với những màu sắc khác nhau đang nhàm chán bơi lội xung quanh đảo.

Hoá ra là Lôi Văn Khê phát hiện ra mười hai con linh quy này hàng năm không vận động, hơn nữa thức ăn lại tốt, bây giờ đã béo không thành hình.

Hắn lấy không cho ăn Tự Linh Đan uy hiếp bắt chúng nó mỗi ngày phải bơi quanh Ẩn Linh đảo một vòng mới được ăn.

Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Lôi Văn Khê.

“Tự Linh Đan này của ngươi bổ quá mức rồi đó.”

“Còn không phải là có thành quả nghiên cứu mới à.” Từ Phàm nhìn đám linh quy béo như quả bóng rồi cười nói.

“Chào Đại trưởng lão.” Lôi Văn Khê hành lễ nói.

“Tự Linh Đan mới nghiên cứu phát minh càng có thể tinh lọc một vài huyết mạch dòng bên ngoài huyết mạnh chính, sau đó có thể cường hoá thân thể linh thú ở cấp độ cao hơn.”

“Tác dụng phụ chính là béo phì, nếu bình thường không vận động thì sẽ càng béo hơn.” Lôi Văn Khê bất đắc dĩ nói, hình như tác dụng phụ này không sửa được.

“Để đám linh quy này ngủ đi, qua một, hai năm là được rồi.” Từ Phàm cười nói. Bắt đám linh quy này bơi một trăm vòng quanh Ẩn

Linh đảo cũng không gầy được.

“Tuân mệnh.” Lôi Văn Khê nói. Trong lòng cười và nghĩ có cần tìm thêm một đám linh thú mới để thí nghiệm thử không.

Lúc này, Từ Phàm đang nhìn về hướng của Trường thành sắt thép.

“Chắc là sắp về rồi.”

Một tia sáng xẹt qua, Lý Tinh Từ đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, Yêu tộc Nguyệt Hồ đó đã đưa đồ cho ta.” Lý Tinh Từ nói rồi lấy ra một pháp bảo hành cung chỉ có ở Yêu tộc. Bên trong đựng mấy trăm vị Luyện Khí Sư và Trận Pháp Sư của Yêu tộc Nguyệt Hồ.

Từ Phàm cầm lấy pháp bảo hành cung nhìn lướt qua rồi hài lòng gật đầu. Quả nhiên là hận ý mới là động lực lớn nhất.

Lúc này, Lý Tinh Từ nhìn Từ Phàm muốn nói lại thôi.

“Ái chà, làm cha rồi nên ngượng ngùng không dám nói chuyện à?” Từ Phàm cười hỏi.

“Chỉ là tò mò về chuyện của Nguyệt Hồ Hoá Thần Kỳ đó, sư phụ dùng cách gì làm hắn có thể khăng khăng một mực phá huỷ căn cơ của tộc của bọn họ vậy?” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

Hắn đã từng giao lưu với vị Yêu tộc Hoá Thần kỳ đó, cảm thấy hắn là một Nhân tộc khoác da Nguyệt Hồ, loại ánh mắt hướng về Nhân tộc đó làm hắn ấn tượng cực kỳ sâu.

“Ngươi biết dùng cái gì mới có thể điều khiển một sinh linh có trí tuệ không?” Từ Phàm hỏi.

“Dục vọng.” Lý Tinh Từ nói.

“Trả lời đúng, nhưng lại không hoàn toàn đúng.”

“Muốn phát huy sức mạnh của sinh linh có trí tuệ đến mức cao nhất, chỉ có thù và hận.”

“Mà ta cho hắn cả hai thứ này, nếu bây giờ cho hắn cơ hội, hắn sẽ huỷ diệt Yêu Giới mà không chút do dự.”

Sau đó nói cho Lý Tinh Từ biết chuyện của Yêu tộc Hoá Thần kỳ đó.

“Đúng là một phương pháp hoàn mỹ không có khuyết điểm.” Ánh mắt Lý Tinh Từ sáng lên và nói. Trước kia là trực tiếp đưa ảo cảnh qua, không ngờ sư phụ còn có cách chơi cao thâm như vậy.

“Hiểu chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Đã hiểu.”

“Hiểu rồi thì ta giao nhiệm vụ này cho ngươi.” Từ Phàm cười nói rồi đưa pháp bảo hành cung trong tay cho Lý Tinh Từ, muốn học được tri thức hàng khô thì phải trả một cái giá nhất định.

“Vâng.” Trong mắt Lý Tinh Tử toả ra ánh sáng, dáng vẻ cực kỳ muốn tìm hiểu.

Không bao lâu sau, không gian ngầm của Ẩn Linh môn có thêm một nhóm Luyện Khí Sư Yêu tộc Nguyệt Hồ ngày nào cũng vô cùng phấn khởi, bọn họ đều có một tín niệm thống nhất.

“Luyện Thiên Hạ Pháp Bảo, diệt hai giới Yêu tộc.”

Chương 379: Nhị Thiết

Trong không gian dưới mặt đất, Từ Phàm hài lòng gật đầu nhìn nhóm người Luyện Khí Sư tộc Nguyệt Hồ như được tiêm máu gà này.

“Giá trị, đúng là quá thẳng thắn.” Từ Phàm cười nói.

Hiện giờ đệ tử luyện khí của Ẩn Linh môn cuối cùng cũng được giải phóng. Tuy khoảng thời gian này bị Bồ Đào khống chế luyện khí, trình độ luyện khí cũng tăng rất nhanh, nhưng thời gian dài sẽ có ảnh hưởng tới con đường luyện khí trong tương lai của những đệ tử này.

Bây giờ có những Luyện Khí Sư của tộc Nguyệt Hồ, cũng giống như được lái xe của người khác, còn là xe của kẻ thù nữa chứ, muốn lái thế nào cũng sẽ không cảm thấy đau lòng.

Bây giờ mấy trăm vị Luyện Khí Sư của tộc Nguyệt Hồ đều đang luyện chế bảo khí mà đệ tử phải dùng hằng ngày.

“Ngươi nói xem có phải cuộc sống này sẽ không bao giờ làm ngươi cảm thấy hoàn hảo không?”

“Trước kia có Linh Khoáng thì thiếu Luyện Khí Sư. Bây giờ có Luyện Khí Sư thì Linh Khoáng lại bắt đầu thiếu thốn.”

“Cũng không biết bây giờ Bàng Phúc thế nào.” Từ Phàm thở dài nói, Truyền Tống Trận không sử dụng được đã đánh gãy rất nhiều kế hoạch của hắn.

Hiện giờ thương hội Ẩn Linh cũng không thể vận chuyển tài nguyên tới Ẩn Linh đảo, tất cả Linh Khoáng dùng để luyện khí còn phải tự đi khai thác.

“Bồ Đào, hiện tại ngươi có thể khống chế được nhiều nhất là bao nhiêu Luyện Khí Sư luyện chế đạo khí?” Từ Phàm hỏi.

“Bốn người là cực hạn, nhưng dưới tình huống bất kể tổn thất thì có thể luyện chế sáu kiện đạo khí cùng một lúc.” Bồ Đào nói.

“Bất kể tổn thất?”

“Một kiện đạo khí tiêu hao một vị Luyện Khí Sư tộc Nguyệt Hồ.”

“Cũng không tệ.” Từ Phàm cười nói, một Luyện Khí Sư một kiện đạo khí cũng rất đáng giá.

Lúc này, Từ Phàm đi vào một mật thất. Bên trong có một vị Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ Hoá Thần kỳ. Lúc này hắn và phân thân số hai đang cùng nhau luyện chế một kiện đạo khí quan trọng.

Lúc này, ngoại hình của kiện đạo khí đó đã thành hình, là một kiện đạo khí hình vòng lắc eo.

“Bản thể, ngươi đã đến rồi.” Phân thân số hai hờ hững chào một tiếng.

“Ừ, cảm thấy vị Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ này thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Rất tốt, không chế được hơn ba mươi tiên văn, Tiên Văn Giới Tự thuộc tính không gian trân quý nhất tuyệt đối có thể hoàn thiện chỗ trống trên phù văn khống chế của chúng ta.” Phân thân số hai nhàn nhạt nói.

“Bây giờ đang luyện chế đạo khí tháp Nạp Giới, có Giới Tự Tiên Văn này, phẩm chất của nó tuyệt đối có thể bay lên một bậc.” Phân thân số hai vừa nói vừa liên hợp với vị Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc Nguyệt Hồ đó khắc hoạ pháp trận.

“Chờ xem, luyện chế đạo khí này phải mất khoảng một năm.” Phân thân số hai nói thẳng cho Từ Phàm biết câu trả lời của vấn đề tiếp theo hắn muốn hỏi.

“Được, ta biết rồi, hai người luyện chế từ từ, ta không quấy rầy nữa.” Từ Phàm nói rồi ra khỏi mật thất.

Tiên thành Thượng Tôn, Tiên trấn Hỏa Sơn, phân thân số một đang luyện chế một kiện đạo khí, một vị thiếu niên đứng bên cạnh nhìn phân thân số một với đôi mắt sùng bái.

“Không ngờ Nhị Thiết ta cũng có thể bái một vị Luyện Khí Tông Sư làm sư phụ.” Nhị Thiết lẩm bẩm.

“Ta lại không nhận ngươi làm đệ tử, thân phận hiện tại của ngươi chỉ là đồng tử canh cửa thôi.” Phân thân số một vừa luyện khí vừa nói.

“Vậy Nhị Thiết cũng xem như là người của sư phụ.” Nhị Thiết kiên định nói.

“Ngươi nghĩ thế nào cũng được, sau này đi ra ngoài không mượn dùng danh tiếng của ta là được.” Phân thân số một nói.

Lúc này Nhị Thiết mới hỏi một cách cẩn thận: “Vậy nếu người khác cưỡng ép tặng đồ cho ta thì phải làm sao?”

“Cầm lấy, mấy đồ vật này không sao.” Phân thân số một cười nói.

“Đa tạ sư phụ.” Nhị Thiết vui mừng nói.

“Tin tức bảo ngươi nghe ngóng đã nghe được chưa?” Phân thân số một hỏi.

“Đã hỏi được, nghe nói là Thượng Tôn và Kim Sí Đại Bàng của Yêu Giới đại chiến. Đầu tiên là Kim Sí Đại Bàng phong lại tất cả Truyền Tống Trận của Tu Tiên giới, sau đó Thượng Tôn giận dữ, trực tiếp phong vĩnh viễn tất cả Truyền Tống Trận và hệ thống thông tin của Tu Tiên giới và Yêu Giới lại.” Nhị Thiết nói một cách ngắn gọn.

“Có biết bao giờ khôi phục lại không?” Phân thân số một lại hỏi.

“Chuyện này lúc đó ta không hỏi được, chắc là trong một khoảng thời gian ngắn sẽ không khôi phục được.” Nhị Thiết nói.

Từ nhỏ hắn đã ở trong Tiên trấn Hỏa Sơn, Tiên thành Thượng Tôn, nên với hắn mà nói, Truyền Tống Trận phong hay không phong không liên quan gì đến hắn cả.

“Ta biết rồi, giao cho ngươi một nhiệm vụ.” Phân thân số một nói rồi lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Nhị Thiết.

“Ngươi đi ra ngoài tìm những tài liệu Linh Khoáng trong đây, thoả mãn ba loại Linh Khoáng có thể làm ta tự tay luyện chế đạo khí một lần.” Phân thân số một nói, Linh Khoáng trong ngọc giản đều cực kỳ hiếm thấy, mua qua những con đường bình thường sẽ không thể mua được.

“Sư phụ giao cho ta đi.” Nhị Thiết vui mừng nói, mỗi lần hắn ra ngoài sẽ có rất nhiều tu sĩ lợi hại nhờ vả hắn, làm hắn nói với sư phụ luyện chế đạo khí giúp bọn họ.

“Tiểu tử thúi.” Phân thân số một cười nói.

Nhìn thấy Nhị Thiết biến mắt, vẻ mặt của phân thân số một lại trở nên thần bí khó đoán.

“Bản thể, có phải ngươi cho rằng ta sẽ nhân cơ hội này hoàn toàn cắt đứt quan hệ với ngươi không?”

“Xin lỗi, ngươi nghĩ nhiều rồi, bây giờ ta chuẩn bị lát nữa sẽ đi tìm ngươi đây.” Phân thân số một cười nói.

“Ra ngoài lưu lạc còn có nguy cơ bị giết chết đâu thoải mái như đi theo ngươi làm cá mặn được.”

“Chờ ta luyện chế xong phi thuyền đi ra ngoài sẽ đi tìm ngươi.” Phân thân số một cười nói.

Lúc này, ở bên ngoài, Nhị Thiết trực tiếp bị một đám người vây quanh, toàn bộ Truyền Tống Trận của Tu Tiên giới không sử dụng được, làm cho những tu sĩ ở lại Tiên trấn Hỏa Sơn luyện chế đạo khí càng thêm điên cuồng.

Lúc còn Truyền Tống Trận, những Luyện Khí Tông Sư đó đã khó tìm như vậy, sau này chắc chắn sẽ càng khó tìm hơn.

“Tiểu ca, tin tức mà lần trước ta nhờ ngươi hỏi thăm có gì mới không?” Một tu sĩ Hoá Thần kỳ nói rồi nhét một cái túi trữ vật vào trong ngực Nhị Thiết bằng một cách tinh tế.

Nhị Thiết nhìn những tu sĩ vây quanh mình, truyền âm cho từng tu sĩ mà bình thường nhét nhiều đồ cho hắn nhất, bảo bọn họ chờ hắn ở một chỗ nào đó.

Mấy tu sĩ được truyền âm im lặng không tiếng động tiếp tục lấy lòng Nhị Thiết. Nhưng trong lòng đã bắt đầu mừng như điên, nghĩ rằng cuối cùng mình đã chờ được cơ hội rồi.

Cửa hàng luyện khí ban đầu của Nhị Thiết lúc này đã tập trung mười mấy vị tu sĩ, thậm chí bên trong còn có cả Đại Thừa Tôn giả.

“Tiểu ca, có phải Tông Sư muốn nhận đơn không?” Mọi người gấp gáp hỏi.

Nhị Thiết đưa một cái ngọc giản cho tu sĩ cách hắn gần nhất rồi nói: “Làm phiền tiền bối chiếu nội dung bên trong ra.”

“Được.”

Một màn sáng xuất hiện giữa không trung, bên trên đều là các loại linh khoáng cấp bậc đạo khí quý hiếm.

“Sư phụ nói, ba loại linh khoáng có thể đổi được sư phụ tự tay luyện chế đạo khí một lần.”

“Người nào tìm đủ ba loại Linh Khoáng phía trên trước, người đó có thể đổi được cơ hội sư phụ ra tay đầu tiên.” Nhị Thiết nói, dáng vẻ đồ vật của các ngươi không thể cho không.

Mọi người nhìn nhau, sau đó đều cảm ơn Nhị Thiết.

“Thần Nguyên Thiết, Tinh Thạch Linh Tâm, Bắc Huyền Địa Tâm, ta có.” Một vị Tôn giả Đại Thừa kỳ nói.

“Thiên Cương Thiết, Hoả Linh Tinh, Huyễn Điệp Yêu Thi, ta có.” Một vị tu sĩ Hợp Thể kỳ hưng phấn nói.

“Đồng…”

Nhị Thiết lấy ra một quyển vở nhỏ ghi lại tất cả tên theo thứ tự từ trước tới sau.

Gần ba ngày, Nhị Thiết đã gom đủ tất cả linh khoáng mà phân thân số một yêu cầu.

Chương 380: Vân Hoa Lộc vòng qua phong ấn không gian

Điện luyện khí số một, phân thân số một nhìn Linh Khoáng trước mặt cười nói: “Không tệ, chuyện này làm rất tốt, đây là phần thưởng của ngươi.”

Một kiện pháp khí búa sắt được đặt làm cho Nhị Thiết xuất hiện.

“Thứ này được ta luyện chế dựa theo phương pháp luyện khí của ngươi, kỹ thuật mà ngươi tự lĩnh ngộ ra không nên bỏ phí.” Phân thân số một nói. Tư chất của Nhị Thiết rất bình thường, Luyện Khí Sư đã là điểm cuối cùng. Muốn tiếp tục đi thì cần phải tự tạo ra con đường cho riêng mình.

Dùng búa sắt đập ra một con đường Luyện Khí Tông Sư cũng không phải là không thể nào.

“Sư phụ, dùng búa sắt cũng có thể trở thành một Luyện Khí Sư chân chính sao?” Dáng vẻ của Nhị Thiết giống như không thể tin nổi.

“Ngươi đang nghi ngờ lời nói của một Luyện Khí Tông Sư là ta sao?” Phân thân số một hờ hững nhìn Nhị Thiết rồi nói.

“Không phải… Chỉ là ta nghe nhiều Luyện Khí Sư khác nói dùng búa sắt chỉ có thể rèn được vài thanh linh kiếm bằng sắt mà thôi, không thể trở thành một Luyện Khí Sư chân chính.” Nhị Thiết nói.

Hắn nhớ tới lời nói của những Luyện Khí Sư đó lúc hắn trải ra những thanh linh kiếm bằng sắt cho họ xem.

“Kỹ xảo kỳ quái mà thôi, không trở thành khí hậu được.” 奇淫技巧而已, 成不了大气候

“Ồ, vậy ngươi tin ai?” Phân thân số một nhìn Nhị Thiết cười nói.

“Đương nhiên là tin sư phụ.” Nhị Thiết cúi đầu nói, trong giọng nói thiếu một loại tín niệm kiên định.

“Trong lòng ngươi vẫn chưa tin ta.” Phân thân số một lắc đầu nói.

“Chắc chắn trong lòng ngươi vẫn muốn học phương pháp luyện khí chính thống với ta.” Phân thân số một chậm rãi nói.

“Trước kia ta chỉ muốn trở thành Luyện Khí Sư, cùng muội muội sống sót ở Tiên trấn Hỏa Dơn.”

“Sau đó lại gặp được sư phụ, mục tiêu của ta chính là muốn trở thành một Luyện Khí Tông Sư giống như sư phụ vậy.” Nhị Thiết ngượng ngùng nói.

“Vậy nên ngươi cảm thấy ngươi dùng búa sắt không thể trở thành một Luyện Khí Tông Sư.” Phân thân số một khẽ cười rồi nói.

“Đúng vậy.”

Phân thân số một phất tay, một màn sáng xuất hiện giữa không trung, bên trên toàn là phù văn.

“Ngươi có hiểu trên đó viết gì không?” Phân thân số một hỏi.

“Sư phụ, ta nhìn không hiểu những thứ này.” Nhị Thiết tủi thân nói, hắn vẫn chưa học những thứ này.

“Phần lớn người nhìn không hiểu, sau đó cũng đều không trở thành Luyện Khí Tông Sư.”

“Vậy nên với tư chất của ngươi mà muốn trở thành Luyện Khí Tông Sư, thì phải tìm lối tắt, nói không chừng còn có chút hy vọng.”

“Hãy tin tưởng búa sắt trong tay mình.” Phân thân số một vỗ vai Nhị Thiết rồi sau đó mang Linh Khoáng đi vào trong phòng luyện khí.

“Ta phải bế quan luyện khí một tháng, một tháng này ngươi hãy chỉ dùng búa sắt của ngươi rèn pháp bảo. Sau khi ta ra ngoài, ta muốn nhìn thấy ngươi chế tạo ra pháp khí trung cấp.”

“Đừng hỏi ta phải chế tạo như thế nào, tự suy nghĩ đi.”

“Nếu nhiệm vụ nhỏ bé này ngươi cũng không hoàn thành được, thì ngươi vẫn nên quay về cửa hàng luyện khí của ngươi đi.”

Phân thân số một nói xong bèn trực tiếp đóng cửa lớn nội điện lại mà không cho Nhị Thiết cơ hội nói chuyện.

“Pháp khí trung cấp, sư phụ quá coi trọng ta rồi.” Nhị Thiết cười khổ nói. Nhưng cuối cùng không thể không cầm lấy búa sắt bắt đầu nghề cũ của mình.

Lúc này, trong Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang nhìn chằm chằm vào Vân Hoa Lộc, trong mắt tràn ngập niềm vui bất ngờ.

“Ngươi làm cách nào để mang con linh dược thỏ này tới đây vậy? Từ Phàm hưng phấn hỏi.

Sáng nay, hắn đang nghĩ xem mình nên đi câu cá hay là đi chơi với bạn tốt thì một khe hở không gian mở ra.

Từ Phàm nhìn Vân Hoa Lộc mang theo con linh dược thỏ này tới đây.

Vân Hoa Lộc khó hiểu nhìn Từ Phàm, không phải ngươi vừa nhìn thấy rồi à?

“Ngươi còn có thể phá vỡ không gian à?” Từ Phàm còn hỏi thêm.

Một cánh cửa không gian nhỏ mở ra, Vân Hoa Lộc nhẹ nhàng kêu một tiếng với con linh dược thỏ đang ôm cà rốt gặm đó.

Linh dược thỏ ngậm cà rốt chạy về phía cánh cửa không gian.

Từ Phàm ngạc nhiên nhìn cánh cửa không gian này một lúc. Hắn không hề cảm nhận được loại thông tin vượt qua không gian ở trên đó.

Sau khi cánh cửa không gian biến mất, hắn vẫn còn ngây người. Hắn tự hỏi ngoài không gian còn có lực lượng gì có thể dựng lên Truyền Tống Trận.

“Chẳng lẽ là lực lượng bản nguyên của thế giới này sao?” Từ Phàm hỏi.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới một khả năng, một lọng báu công đức khí vận xuất hiện sau lưng hắn, một đồng tiền xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Chuyển đến đỉnh ngọn núi chính.” Từ Phàm bắt đầu Chân Ngôn thuật.

Trong chớp mắt, Từ Phàm rút ra mười tia công đức khí vận từ trong lọng báu. Sau đó đồng tiền cũng biến mất từ trong tay hắn.

Một tấm màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, đỉnh ngọn núi chính xuất hiện đồng tiền đó.

“Cái này xem như là lực lượng áp đảo bên trên không gian sao, ít nhất ở giới này là như vậy.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Dựa theo sự lý giải của Từ Phàm, lực lượng không gian chỉ là phong ấn mà không phải là không thể dùng.

Truyền Tống Trận không sử dụng được là bởi vì trực tiếp sử dụng lực lượng không gian cần phải giải trừ phong ấn ở đó.

Mà vừa rồi Từ Phàm sử dụng công đức khí vận trực tiếp thông qua Thiên Đạo nối hai không gian thực hiện truyền tống, như vậy là có thể vòng qua phong ấn kia một cách hoàn mỹ.

“Nếu trực tiếp thông qua lực lượng Thiên Đạo nối hai không gian, có phải là có thể vòng qua phong ấn không?” Từ Phàm thầm nghĩ.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới Bàng Phúc, người này lấy thương nhập đạo, có thể thông qua việc cống hiến linh thạch gặp Thiên Đạo đàm phán. Dù gì dùng công đức khí vận nối Thiên Đạo là quá xa xỉ.

Từ Phàm nhìn lọng báu phía sau sắp biến mất chỉ còn lại hư ảnh mà không khỏi cảm thán tác dụng của công đức khí vận này.

“Lấy thương nhập đạo, bây giờ lại không có điều kiện gì.” Từ Phàm nhìn xung quanh nói.

“Xem ra phải mạo hiểm một chút rồi.”

Thế giới nhỏ của tinh thuyền chuyên chở Yêu tộc phụ gia trên người Bồ Đào

“Lúc trước vốn định sửa lại ngươi, xem ra bây giờ không cần chờ nữa rồi.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm vung tay lên, mang theo tinh thuyền của thế giới tàn phá, lại đưa Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ đang luyện khí với phân thân số hai tới.

Hai người bắt đầu một thời gian cải tạo tinh thuyền dài dòng.

…

Hai năm sau, sau khi Từ phàm khắc tiên văn cuối cùng lên, cả một tinh thuyền đã được sửa chữa cải tạo xong.

“Thật không dễ dàng, thế mà mấy năm nay ta vẫn luôn phân cao thấp với cái thứ này.” Từ Phàm nhìn tinh thuyền mà mình và tộc Nguyệt Hồ cải tạo rồi nói.

Sửa chữa tinh thuyền, chủ yếu là linh năng trung tâm, đây là do Từ Phàm khống chế Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ luyện chế từng chút từng chút một.

“Ngươi thử kiểm tra xem bên trong còn vấn đề gì không?” Từ Phàm nói với Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ.

Vị Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ này thật sự làm Từ Phàm cảm thấy bất ngờ, bởi trước kia hắn còn từng chủ trì Yêu tộc luyện chế tinh thuyền.

Tinh thuyền hình vượn đó, linh năng trung tâm đã có mấy cái do hắn luyện chế. Tính theo cấp bậc thì vị Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ này thuộc về trung cấp, còn cao hơn Từ Phàm một bậc.

“Được, Đại trưởng lão cứ đi đi, ta ở đây kiểm tra lại một lần.” Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ nói.

Lúc này hắn đã bị Từ Phàm đồng hóa, bây giờ đã là Nhị trưởng lão của Luyện Khí phong.

Từ Phàm vừa ra khỏi không gian ngầm đã gặp Từ Cương.

“Sư phụ, cuối cùng ngươi cũng ra.” Từ Cương kích động nói.

“Sao vậy?” Từ Phàm thắc mắc hỏi.

“Tiền tuyến của Trường thành sắt thép cần sư phụ tới để chủ trì đại cục.” Từ Cương nói.

Chương 381: Vực Cực Không

“Phía trước có chuyện gì.” Từ Phàm nghi ngờ nói, nếu có việc hệ trọng gì xảy ra thì Bồ Đào chắc hẳn là sẽ nhắc nhở hắn.

“Bên trong phía Yêu tộc xuất hiện một nhân vật lợi hại, có vài lần suýt nữa công phá Trường thành sắt thép.” Từ Cương nói, loại cảm giác mỗi một cử động và tính toán của mình đều bị đối phương nhìn thấu đặc biệt không tốt chút nào.

“Bồ Đào, còn có chuyện này à?” Từ Phàm hỏi.

“Hệ số an toàn của Trường thành sắt thép đang ở một trình độ khỏe mạnh.”

“Về phần công phá Trường thành sắt thép, ta chỉ là đang thu thập dữ liệu về hành vi của đối thủ mà thôi.” Bồ Đào nói.

“Chuyện gì đã xảy ra, nói rõ chi tiết cho ta nghe nào.” Từ Phàm nảy sinh hứng thú nói.

“Bên Mộc Thử Yêu tộc vừa mới xuất hiện một tên có trí thông minh, đó chính là quân sư ở bên trong tộc đàn của chúng, gần đây luôn sử dụng một ít thủ đoạn để chiếm không ít tiện nghi.”

“Bây giờ ta đang phân tích quy luật và hành vi của quân sư của Mộc Thử tộc, mọi thứ vẫn đang nằm trong tầm kiểm soát.” Bồ Đào nói.

Lúc này Từ Phàm lại nhìn về phía Từ Cương.

“Một tay thần thông hủy diệt kia ngươi không định sử dụng sao.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vẫn chưa tới lúc ta sử dụng sức mạnh quyết định thắng bại của một trận chiến lớn, chỉ là bộ tộc Mộc Thử kia cũng quá mức gian xảo, làm cho trong lòng mọi người không khỏi sinh ra cơn tức giận.” Từ Cương có chút tức giận nói.

Từ Phàm đã thông qua Bồ Đào biết rõ nguyên nhân và hậu quả của sự việc.

“Tiếp tục đi nơi đó trông coi đi, không phải việc quan trọng gì còn muốn để cho ta ra tay à.”

“Đã không am hiểu chỉ huy việc chiến đấu vậy thì đừng chỉ huy, ta sẽ phái người khác đi giúp ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Từ Cương có có loại cảm giác chính mình ở bên ngoài bị bắt nạt, có vẻ muốn sư phụ giúp hắn báo thù.

“Được rồi, nhất định phải chọn một nhân tài chỉ huy lợi hại một chút đó.” Từ Cương nói.

“Biết rồi.” Từ Cương vừa cười vừa nói.

“Không có việc gì liền đi tiền tuyến đi.” Từ Phàm vẫy tay nói, vì rèn luyện mấy tên đồ đệ này, Từ Phàm đều đưa Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ cộng thêm Từ Cương đến tiền tuyến để chỉ huy.

Bây giờ phần xa nhất bên ngoài của Trường thành sắt thép còn có hơn 10 nghìn km, giao cho mỗi người bọn hắn 1,5 km phòng tuyến, còn lại để cho Trưởng Lão hội cùng Lâm Sâm tiên thành trấn thủ.

“Bồ Đào, tìm thiên tài chỉ huy chiến tranh trong trò chơi để cử đi qua đi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Từ Phàm đi dạo một vòng ở trong môn phái sau đó trở về tiểu viện của mình, thuận tiện khống chế khôi lỗi bay về phía Lâm Sâm tiên thành, nơi đó có một vị Tôn giả mới tới cần gặp mặt một chút.

Ở trong hai năm này, hai tòa thành bên cạnh Lâm Sâm tiên thành đã bị phá hoại, xung quanh mới có thêm ba cái tự nhiên thông đạo, cũng có cái xuất hiện ở trong biên giới của các dòng họ lớn của Yêu Giới.

Nhưng mà Đại Thừa Tôn giả của hai tòa tiên thành bị vỡ vụn kia lại mang theo các tu sĩ và những người bình thường còn sót lại chạy trốn tới Lâm Sâm tiên thành, cũng thành lập một tòa tiên thành ở tại bên trong Trường thành sắt thép, tên là Tru Yêu Tiên thành, bây giờ có hai vị Đại Thừa Tôn giả trấn thủ.

Hiện tại người mà Từ Phàm muốn gặp chính là hai vị Đại Thừa Tôn giả này, giờ này bọn hắn cũng đang làm khách tại Lâm Sâm tiên thành.

Lâm Sâm tiên thành, con rối của Từ Phàm vừa xuất hiện liền nhận lấy hai vị Tôn giả hoan nghênh.

“Linh Tu Tôn giả và Hổ Khiếu Tôn giả.” Ninh Đạo giới thiệu nói, vẻ mặt mang theo một chút kiêu ngạo mà Từ Phàm không hiểu được.

“Ra mắt hai vị tiền bối.” Từ Phàm hành lễ nói, Tôn giả mà, lần đầu tiên gặp mặt vẫn phải giữ chút sĩ diện cho họ.

“Ha ha. Tông sư khách sáo, có thể kết bạn với tông sư là vinh hạnh của chúng ta.” Linh Tu Tôn giả cười nói.

“Đúng, tông sư không cần đa lễ, lần này chúng ta đến đây là có việc muốn nhờ.” Hổ Khiếu Tôn giả nói.

“Khách sao làm gì, có việc gì cứ nói thẳng là được, chúng ta vốn là chiến hữu cùng khu vực mà.” Từ Phàm khách khí nói.

Hiện tại dựa theo báo cáo của Bồ Đào, bên ngoài Trường thành sắt thép đã có bốn tộc lớn của Yêu Giới bên canh giữ ở bên ngoài, bởi vì kiêng kị lẫn nhau nên không có tiến công ồ ạt, để phòng ngừa bị các Yêu tộc khác nhặt tiện nghi.

Nhưng dựa theo báo cáo của Bồ Đào, loại tình huống này duy trì không được nhiều thời gian nữa, nếu bốn tộc đạt thành liên minh thì nó có khả năng trở thành lúc Trường thành sắt thép bị đột phá trên quy mô lớn.

“Lúc trước nghe nói tông sư đang luyện chế một kiện đạo khí vô cùng quan trọng, một mình ta không dám đi làm phiền, chỉ có thể nhờ Ninh đạo hữu truyền tin.”

Mấy món đạo khí bị tàn phá trôi nổi ở giữa không trung.

“Mấy món đạo khí này đều là những món mang theo khi chém giết Yêu tộc Tôn giả, tông sư nhìn xem có thể có hi vọng sửa chữa được hay không.”

“Không có những đạo khí này, chiến lực của ta và Hổ Khiếu Tôn giả hạ thấp ít nhất ba thành năng lực.” Linh Tu Tôn giả nói.

Từ Phàm nhìn thoáng qua đạo khí bị hư hại đó nói: “Chỉ cần có linh khoáng phối hợp với đạo khí là có thể sửa chữa trị.”

“Cảm ơn tông sư.”

Hai vị Tôn giả vội vàng cầm túi trữ vật ra, bên trong tất cả đều là linh khoáng dùng để tu bổ đạo khí.

Một con rối mới xuất hiện ở bên cạnh con rối Từ Phàm đang khống chế.

Từ Phàm đem tất cả đạo khí bị tổn hại và túi trữ vật đều giao cho con rối kia.

“Dự tính cần khoảng hai tháng, hai vị Tôn giả chờ một chút là được rồi.” Từ Phàm nói, bây giờ việc đơn giản như tu bổ đạo khí này đã không cần hắn tự mình ra tay.

“Vậy làm phiền phức Tông Sư.” Hai vị Tôn giả khách khí nói, bọn hắn thật sự là chịu không nổi việc dùng tay không đối phó với Yêu tộc, ; đặc biệt là lúc liều mạng với Yêu thường xuyên rơi vào thế bất lợi.

“Tôn giả không cần khách khí như vậy.” Từ Phàm cười nói.

Không có trò chuyện với nhau lâu, hai vị Tôn giả liền tiến về phía Trường thành sắt thép, bởi vì sự tồn tại của Yêu tộc nên cho dù là chân thân hay phân thân của bọn hắn đều phải trông coi ở các nơi.

“Đại trưởng lão, đã lâu không gặp.” Ninh Đạo cười nói.

“Cũng không bao lâu, mới có hai năm thời gian.” Từ Phàm và Ninh Đạo trò chuyện về cuộc sống thường ngày.

“Hai vị Tôn giả này đều tại vì tiên thành bị phá, không còn cách nào khác mới chạy trốn tới nơi này.”

“Nếu không phải mang theo tu sĩ và rất nhiều người bình thường, ta đoán không chừng bọn hắn sẽ liều mạng chết chung với Yêu tộc.”

“Ai, cũng là người đáng thương.” Ninh Đạo thở dài nói.

“Đúng rồi, còn không có cảm ơn ngươi làm Trảm Linh Tôn giả ra tay cứu giúp bọn hắn.” Ninh Đạo còn nói thêm.

“Đều là chuyện nhỏ, khi đó Trảm Linh trưởng lão cũng trấn thủ tại Trường thành sắt thép, làm gì có đạo lý thấy chết không cứu chứ.” Từ Phàm nói.

Hắn biết rõ chuyện này, lúc ấy phỏng chừng do Trảm Linh kích động chết đi được nên lúc liều mạng với những Yêu tộc Tôn kia, trực tiếp triệu hoán ra chiếc chiến hạm cự thú đó để phát động toàn lực, trực tiếp giết chết một con Yêu tộc Tôn giả, gỡ xuống chân linh của Yêu Tôn.

Đây cũng là lý do tại sao tới tận bây giờ những Yêu tộc Tôn giả đó cũng không dám tùy tiện vượt qua Trường thành sắt thép.

“Ninh đại ca, có chút chuyện cần nói với ngươi một chút.” Từ Phàm nói.

“Ta dự định mang theo Trảm Linh trưởng lão đi Vực Cực Không một

chuyến, tìm thêm chút linh khoáng sẵn thuận tiện nhìn xem có thể hay không gặp phải tộc nhân Tinh chu khác và xem tình hình bên ngoài

như thế nào.” Từ Phàm nói.

“Vậy nếu gặp phải chiến hạm của Yêu tộc Tinh chu thì phải làm sao bây giờ.” Ninh Đạo lo lắng nói.

“Đánh chứ, còn có thể làm sao bây giờ, gặp được chiến hạm cự thú của Yêu tộc thì trực tiếp phá huỷ, còn có thể thu thập sóng vật phẩm chiến đấu, chẳng phải đẹp quá à.” Từ Phàm cười nói.

“Đến lúc đó thì chỉ có thể làm phiền ba vị Tôn giả của Trưởng Lão hội các ngươi trấn thủ Trường thành sắt thép.”Từ Phàm nói.

“Đó là đương nhiên, đây là chức trách của Trưởng Lão hội chúng ta.” Ninh Đạo nói.

“Chờ sau khi ta giúp hai vị Tôn giả tu bổ lại đạo khí, lại đi Vực Cực Không.” Từ Phàm nói.

“Như thế là quá tốt rồi.” Ninh Đạo nói.

Sau khi hai người trò chuyện xong, Từ Phàm liền thu hồi ý thức để bắt đầu chuẩn bị những đồ vật cần thiết để đi Vực Cực Không.

Chương 382: Khởi động tinh chu

Không bao lâu, Trảm Linh về tới Ẩn Linh môn.

“Đại trưởng lão, ngươi nhất định phải đi Vực Cực Không à.” Trảm Linh hưng phấn nói.

“Như thế nào, có cái gì không đúng à.” Từ Phàm nói.

“Không có việc gì, nhưng mà bây giờ Vực Cực Không đang là chiến trường chính của hai tộc, may lỡ đụng phải đại bọo phận Yêu tộc thì…” Trảm Linh có chút lo lắng nói.

“Yên tâm, những việc này ta đều suy nghĩ kỹ càng rồi.” Từ Phàm nói xong lại chỉ về phía vòng ngoài cùng của cabin màu đen trên chiếc tinh chu chu khổng lồ nói với hắn.

“Bên trong có mười hai cái đạo khí ẩn hình để điều tra các phi hạm, đủ để dự đoán tiên cơ.”

Từ Phàm vừa nói vừa mang theo Trảm Linh đi tới phần đuôi của Tinh chu, hắn chỉ vào phía sau một loạt đẩy mạnh khí to lớn ở phía sau nói: “Cái này là để phòng ngừa may lỡ không giải thích rõ ràng cho ngươi biết được, nhưng mà nó có thể làm cho tốc độ của nó nhanh hơn tốc độ ban đầu của Tinh chu mấy lần.”

“Nhanh hơn mấy lần, nó có lợi hại như vậy à.” miệng Trảm Linh lầm bầm nói, hắn không phải là chưa từng làm qua Tinh chu, tốc độ tuyệt đối là vượt qua tốc độ bay của cấp bậc Tôn giả, lại nhanh hơn mấy lần là loại trải nghiệm như thế nào, hắn cũng không dám tưởng tượng.

“Bồ Đào, triển khai hình thức pháo kích.”

Ngay lập tức cả tầng trên của tòa Tinh chu bắt đầu biến dạng, một khẩu đại bác vô cùng hùng vĩ xuất hiện, bên cạnh đó còn có hai khẩu pháo phụ đối ứng với nhau.

“Khẩu đại bác này không phải chỉ là để trang trí chứ.” Trảm Linh hoảng sợ nói.

“Đương nhiên không phải, đợi đến khi tiến vào Vực Cực Không gặp được chiến hạm Yêu tộc thì ta sẽ mở ra cho ngươi xem.” Từ Phàm cười nói.

“Khi nào thì chúng ta xuất phát, Đại trưởng lão có đi không.” Trảm Linh nói, hắn biết rõ bình thường vị Đại trưởng lão có thủ đoạn làm người kinh ngạc này sẽ không dễ dàng đi ra ngoài.

“Ta sẽ đi cùng với các ngươi.”

“Thật à, nếu không vẫn là để cho Bồ Đào dẫn ta đi thôi.” Trảm Linh nói.

“Không có việc gì, lần này mục đích chủ yếu là biểu diễn một chút thực lực Tinh chu của Ẩn Linh môn chúng ta, còn lần sau thì ta sẽ không đi.” Từ Phàm nói, một chiếc tinh chu chu mới được sửa chữa nếu trực tiếp để cho một mình Trảm Linh đi, thì mọi người nhất định sẽ hiểu ngầm rằng hai bên ký kết với nhau, điều này không có lợi cho việc phát triển sau này.

“Tốt.” Trảm Linh gật đầu, trong lòng hơi dễ chịu một chút, chiếc tinh chu chu này vừa mới được sửa xong, nếu nhân viên sửa chữa chủ yếu là hắn không ở trên thuyền, may lỡ lúc ở bên trong Vực Cực Không xảy ra vấn đề gì thì phải làm sao bây giờ.

“Tinh chu chu còn đang ở các bước điều chỉnh thử cuối cùng, ba tháng sau là có thể xuất phát, Trảm Linh trưởng lão có thể bắt đầu chuẩn bị trước.” Từ Phàm nói.

“Ừ, ba tháng này ta sẽ nghỉ ngơi điều dưỡng một chút.”

Bên trong tiểu viện của Từ Phàm, cha con Vương Vũ Luân, Lý Tinh Từ, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên đều có mặt.

“Vũ Luân, lão đại, lão tam, lão Tứ theo cùng ta đi Vực Cực Không nhìn xem thế nào.”

“Tinh Từ sẽ mang theo Nhiễm Thiên trưởng lão và Sơ Phàm, còn ở chỗ ta thì ta muốn thí nghiệm một chút để coi thử có thể tu bổ một chút thiên phú của Sơ Phàm hay không.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, còn ta.” Từ Nguyệt Tiên kích động nói, từ khi nàng biết Tinh chu được sửa chữa tốt thì đã bắt đầu nóng nảy lên, trong lòng thầm nghĩ khi nào có thể ngồi lên trên Tinh chu đi hóng gió một chút.

“Ngươi ở nhà trông coi cho đàng hoàng, Bồ Đào sẽ giúp đỡ nngươi quản lý toàn bộ Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, lần này để cho ta đi được hay không.” Từ Nguyệt Tiên đáng thương nói.

“Ngươi hoàn thành chuyện chúng ta giao hẹn trước đây đã.” Từ Phàm không cho Từ Nguyệt Tiên một chút cơ hội nào, hiện tại chỉ cần nhân quả chi lực quấn trên người Từ Nguyệt Tiên chưa tiêu tán, thì Từ Phàm sẽ không thả Từ Nguyệt Tiên đi ra ngoài.

“Được rồi.” Từ Nguyệt Tiên tủi thân nói.

“Sau khi ta trở về từ chuyến hành trình Vực Cực Không sẽ làm một cái ảo cảnh để ngươi chìm vào thể nghiệm một chút.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ.” lúc này tâm trạng buồn bực của Từ Nguyệt Tiên mới tốt hơn một chút.

“Sau khi ta trở về từ chuyến hành trình Vực Cực Không sẽ làm một cái ảo cảnh để ngươi chìm vào thể nghiệm một chút.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ.” lúc này tâm trạng buồn bực của Từ Nguyệt Tiên mới tốt hơn một chút.

Bây giờ trong toàn bộ Ẩn Linh môn đã bắt đầu hoạt động báo danh đi Vực Cực Không.

Đồng thời ở trong giả thuyết trò chơi, cũng lựa chọn một nhóm Thiên Khôi Sư tiến vào Tinh chu để tiến hành thí nghiệm.

Trong giả thuyết trò chơi, trung niên đồ tể nhìn xem tin tức trong trò chơi phát tới cho hắn.

“Thiên Khôi Sư đi theo Tinh chu, một chuyến nhiệm vụ mười vạn linh thạch.” Trung niên đồ tể nhìn nhiệm vụ chảy nước miếng nói.

Trải qua hai năm cố gắng, trung niên đồ tể đã mua được hàng loạt con rối đao khách mà hắn âu yếm và bắt đầu cuộc sống khôi nô(*), gần đây hắn coi trọng một cái bảo khí tứ giai Thú huyết đao vừa khéo cũng mười vạn linh thạch.

(* gần giống với thê nô: từ này dùng để chỉ những người đàn ông vừa yêu chiều vợ (hoặc bạn gái) lại vừa vui vẻ phục tùng vợ, không “ngại” để vợ bắt nạt. Còn khôi nô ở đây là yêu thích, đam mê con rối, sẵn sàng chi một số tiền lớn để có được con rối ao ước)

“Nhất định phải báo danh, sau này vừa có thể mua thú huyết đao, còn có thể nhanh hơn Hổ Nhi góp nhặt linh thạch từng chút một.” Trung niên đồ tể nói, trong đầu đầu đã bắt đầu tưởng tượng ra cảnh tượng chính mình cầm thú huyết đao đại sát bốn phương, còn có ánh mắt càng thêm sùng bái của con hắn.

Hai tháng sau, một con rối mang theo mấy món đạo khí đã được tu bổ xong đưa tới trong tay Ninh Đạo.

Ở ngoài cùng Sắt thép tường thành, một vị Đại Thừa Tôn giả vừa lòng nhìn Phệ Hồn Linh Kiếm và Trấn Lôi Châu ở trong tay.

“Thay ta cảm ơn tông sư, hai kiện đạo khí này chẳng những được sửa chữa lại, thậm uy lực còn tăng mạnh một chút.” Linh Tu Tôn giả nhìn về phía Ninh Đạo nói.

“Ta nhất định giúp Tôn giả chuyển lời” Ninh Đạo vừa cười vừa nói,

trong lòng của hắn cũng vô cùng kích động.

Bởi vì đạo khí linh kiếm mà hắn ngày đêm nhớ mong, cũng đi theo vài món đạo khí này đưa tới trong tay hắn.

Vẫn là nguyên bộ hai thanh đạo khí linh kiếm, quả thực cùng Song Kiếm Lưu của hắn quá hợp phách, nếu không phải mỗi ngày Lâm Sâm tiên thành đều có một đống việc cần giải quyết thì hắn đã trực tiếp đi tìm Yêu tộc tế kiếm rồi.

Ở một bên khác của sắt thép tường thành, Hổ Khiếu Tôn giả cũng có phản ứng này, thậm chí trực tiếp vọt vào một chỗ Yêu tộc tập hợp để thử nghiệm một chút uy lực của đạo khí.

Bên trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm mang theo đám người lên trên Tinh chu.

Có một nhóm người là đệ tử của Ẩn Linh môn, còn có đám người Thiên Khôi Sư trong trò chơi, càng nhiều hơn chính nhân viên Thiên Khôi Sư đã được huấn luyện xong việc lấy hầm mỏ ở trong trò chơi

“Tất cả mọi người đã vào đúng chỗ, có thể mở ra Tinh chu.” Bồ Đào nói.

“Khởi động Tinh chu, mục tiêu Vực Cực Không.” Từ Phàm nói, hai mắt hắn nhìn chằm chằm bầu trời, trong mắt hiện lên vẻ không rõ.

Khi con thuyền khổng lồ hơi chấn động một chút, giống như một chiếc lông chim bay về phía bầu trời với tốc độ càng lúc càng nhanh.

Một vòng bảo hộ hình giọt nước đem Tinh chu bảo hộ ở trong đó, độ cực nhanh khiến khung cảnh bên ngoài Tinh chu bắt đầu mờ ảo.

Lúc này, Trảm Linh xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, loại tốc độ như hiện tại còn có thể nhanh hơn không.” Trảm Linh không ngừng nghĩ tới cái đẩy mạnh khí ở phía sau đuôi thuyền.

“Vậy để ngươi thể nghiệm một chút tốc độ tối đa của chiếc tinh chu chu này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, chiếc tinh chu chu này của hắn chính là là Linh thuyền loại tốc độ.

“Bồ Đào, mở ra đẩy mạnh khí, 90% công suất.” Từ Phàm nói.

“Xin mời tất cả nhân viên trên Tinh chu nắm chặt vật phẩm cố định bên cạnh, Tinh chu bắt đầu hình thức tăng tốc độ” Một thanh âm vang lên ở phía trên Tinh chu.

Vừa dứt lời, một âm thanh động cơ gia tốc vang lên, tần suất càng lúc càng nhanh, tốc độ của Tinh chu cũng càng lúc càng nhanh.

Trong nháy mắt, đẩy mạnh khí ở phía sau đuôi thuyền phun ra ngọn lửa màu đỏ, hơn nữa theo lực đẩy tăng dần thì đuôi của ngọn lửa cũng càng ngày ngày càng dài.

Bên trên boong tàu của Tinh chu, Trảm Linh không tự giác cầm chặt lan can trên boong tàu.

“Trảm Linh trưởng lão, với tốc độ này thì ngươi có hài lòng không, toàn bộ Tu Tiên giới này ta dám nói Tinh chu của Ẩn Linh môn cũng thuộc dạng nhanh nhất trong nhóm đó.”

“Đáng tiếc không gian bị phong ấn, bằng không Tinh chu có thể trực tiếp nhảy vọt tới, không cần vài lần là có thể đến Vực Cực Không.” Từ Phàm tiếc nuối nói.

“Tinh chu Đại trưởng lão đã cải tạo thật lợi hại.” Trảm Linh cảm thán nói.

“Không, đây chỉ là chiếc Tinh chu mang tính chất thử nghiệm mà thôi, sau này ta sẽ tự mình xây dựng một chiếc Tinh chu mà Trảm Linh trưởng lão chỉ biết nó lợi hại.”

Chương 383: Quặng thiên thạch

tinh chất

Cùng với sự tăng tốc của Tinh chu thì không mất bao nhiêu thời gian đã đi tới Vực Cực Không.

Lúc này Tinh chu giống như bước vào một cái thế giới khác.

“Chủ nhân, đã đến bên ngoài cùng của Vực Cực Không.” Bồ Đào nói.

“Ừ, vậy dò xét tầng ngoài trước, coi thử tài nguyên của khu vực này như thế nào.” Từ Phàm nói.

Lúc này hắn tại nhìn về phía bầu trời đầy sao ngoài xa, trong lòng suy nghĩ bên kia sẽ có loại tinh hệ giống như Địa Cầu tồn tại hay không.

“Trảm Linh trưởng lão đã vào vị trí, tất cả con rối phụ trợ đã tiến vào trạng thái chiến đấu, bất cứ lúc nào cũng có thể lấy mở ra hình thức chiến đấu.”

“Máy dò xét loại nhỏ đã được thả ra, bộ đội lấy quặng mỏ đã vào vị trí”

Cùng với thông báo của Bồ Đào vang lên, máy thăm dò không người lái cũng tách khỏi tầng bên ngoài cùng của Tinh chu bắt đầu bay nhanh về bốn phía.

“Từ đại ca, chẳng lẽ ngươi dùng chân thân ra trận thật đấy à.” Vương Vũ Luân xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, lúc nãy hắn ở trong đạo trường của Tinh chu để luyện tập Kiếm Đạo Thần thông, bây giờ đúng là thời gian nghỉ ngơi.

“Đương nhiên.” Từ Phàm cười nói, chân thân hay không chân thân còn không phải do hắn nói là tính, chuyện này trước khi tới hắn cũng đã chuẩn bị xong tất cả.

Chỉ cần ở Vực Cực Không gặp nguy hiểm ngoài ý muốn, ngay khi hắn vừa chết thì con rối số hai ở trong không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh môn sẽ bị một chút chân linh mà hắn lưu lại trên người nó chiếm đoạt cơ thể.

Toàn bộ Tinh chu đều bị hắn để lại vô số đường lui ở phía sau, nếu thật sự muốn phá huỷ chiếc tinh chu chu này, trừ khi là xuất động mấy chục chiếc chiến thuyền nhanh nhất trong chiến hạm của Yêu tộc bao vây hắn thì mới được.

Cho dù là cả chiếc chiến tinh chu chu bị hủy, Trảm Linh cũng có thể mang theo chiếc tinh chu chu loại nhỏ mà hắn đặc biệt luyện chế để đưa bọn hắn chạy trốn.

“Ngươi nói đúng.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

Hắn nhìn về những ngôi sao nơi xa mà trong lòng không biết đang suy tư điều gì.

“Ha ha, vẫn là ngươi hiểu biết ta, yên tâm đi, nếu ta đã ra đây thì chắc chắn ta đã chuẩn bị mọi thứ chu đáo.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Đúng lúc này, một tia sáng không biết tên xẹt qua bên cạnh Tinh chu.

“Đó là cái gì.” Từ Phàm nhìn tia sáng chợt lóe qua, ánh sáng đó giống như ánh sáng truyền phát tin tức vậy.

“Chủ nhân, vừa rồi Bồ Đào mới nhận được một phần tư liệu, cần ngươi xem một chút.” Bồ Đào nói.

Một cái ngọc giản trôi nổi ở bên cạnh Từ Phàm.

“Tin tức, chẳng lẽ là tín hiệu radio?” Từ Phàm nói xong thì gỡ ngọc giản xuống để bắt đầu tra xét.

Một lúc lâu sau, Từ Phàm mới chậm rãi nói: “Quả nhiên vị Thượng Tôn này là người có tài trí mưu lược kiệt xuất.”

“Là tin tức gì mà có thể khiến cho Từ đại ca khâm phục như vậy.” Vương Vũ Luân hiếu kỳ nói.

Một quầng sáng bị Từ Phàm chiếu ra ngoài, bên trên đại khái là toàn bộ bản đồ khu vực của Vực Cực Không.

Phía trên bản đồ có từng sợi dây nhỏ tỏ vẻ tuyến đường đó Tinh chu có thể đi qua an toàn.

“Đây là tuyến đường an toàn mà Tinh chu của Nhân tộc có thể chạy qua, ta phỏng chừng trước khi khai chiến với Yêu tộc phỏng chừng vị này Thượng Tôn đại nhân này đã nghĩ đến bước này, thật là lợi hại.” Từ Phàm cảm thán nói.

“Chủ nhân, căn cứ vào dự đoán của Tinh Tượng thì khoảng cách tuyến đường an toàn gần chúng ta nhất cũng có hơn bốn trăm ba mươi triệu dặm, ngươi có muốn nhập vào bên trong đường an toàn hay không?” Bồ Đào hỏi.

“Trước chậm rãi đi về phía đó đi, trên đường thuận tiện thu thập tài nguyên.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

“Trên tuyến đường an toàn đó còn có ngôi sao mà Tinh chu có thể đỗ lại, trên đó là nơi Nhân tộc tập trung.” Từ Phàm tiếp tục giải thích cho Vương Vũ Luân giảng nghe.

“Lợi hại, ta rất muốn tới nơi đó nhìn xem.” Vương Vũ Luân nói.

“Bây giờ không phải là đi theo hướng đó à.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, sau đó đem tin tức trên ngọc giản đồng bộ đến mạng lưới bên trong Tinh chu.

Trong một lúc, phần lớn đệ tử của Ẩn Linh môn cũng bắt đầu phấn khởi lên.

Ngay lúc mọi người đang suy nghĩ căn cứ của Nhân tộc là bộ dáng gì thì Từ Phàm thu được tin tức từ máy dò xét truyền lại, nói là phát hiện ra một viên thiên thạch của một ngôi sao nhỏ có đường kính hơn trăm mét.

Hai mắt Từ Phàm sáng lên, mặc dù hắn biết rõ đây là linh khoáng bình thường nhất ở Vực Cực Không, nhưng lại không chịu nổi đây là lần đầu tiên gặp được.

“Đi, bay về phía của khối thiên thạch này, sau khi lấy trở về thì mỗi người đều có phần cả.” Từ Phàm phóng khoáng nói.

Phần đuôi của Tinh chu đột nhiên phun ra một ngọn lửa rồi nhanh chóng tăng tốc bay về phía nào đó.

Theo Tinh chu tiến lại gần viên thiên thạch của ngôi sao nhỏ đó, Từ Phàm khiến cho Tinh chu thả ra một móng vuốt khổng lồ.

Chỉ thấy cánh của tinh chu mở một cái động lớn, một cái đạo khí hình móng vuốt sắt lớn chộp thẳng về phía viên thiên thạch đang bay kia.

Sau đó, trong ánh mắt kỳ lạ của Từ Phàm cái vuốt sắt vậy mà vồ hụt.

“? ? ?”

“Ha ha, thật ngại quá, ta nhìn thấy nó chơi khá vui nên tự mình thử bắt một cái, không nghĩ tới vậy mà vồ hụt.”

“Lần này để cho Bồ Đào làm.” Trên Tinh chu truyền đến thanh âm ngượng ngùng của Trẩm Linh.

“Không có việc gì, Trẩm Linh tiền bối vui vẻ là được.” Từ Phàm cười nói.

Tốc độ phi hành của Tinh chu và thiên thạch vẫn bảo trì tốc độ song song với nhau, cho nên lần thứ hai phi trảo ở dưới sự điều khiển của Bồ Đào rất dễ dàng đã bắt lấy thiên thạch của ngôi sao nhỏ.

Thiên thạch của ngôi sao nhỏ trực tiếp bị vuốt sắt lớn kéo vào một đạo không gian kim loại đã bị tinh luyện.

Đầu tiên là bị lực lượng thật lớn làm vỡ nát, lại từ linh hỏa rèn luyện loại bỏ tạp chất, cuối cùng biến thành từng khối quặng thiên thạch tiêu chuẩn 1000 kg.

Một khối lớn quặng thiên thạch bị con rối lấy tới trước mặt Từ Phàm.

“Không tôi, tốt hơn linh thiết một chút, sau khi trở về luyện chế thành hợp kim thiên thạch có thể tạo ra một nhóm con rối trọng giáp Hóa Thần kỳ đặc biệt.” Từ Phàm vuốt hoa văn bên ngoài của quặng thiên thạch tinh chất nói.

“Phàm là ở trên Tinh chu, cho dù là tu sĩ hay là phàm nhân, mỗi người đều có một khối quặng thiên thạch tinh chất nặng 1000 kg.” Từ Phàm hào phóng nói, sau khi linh thạch của ngôi sao nhỏ kia bị loại trừ tinh chất xong có thể luyện chế được mấy vạn khối quặng thiên thạch tinh chất.

Từ Phàm vừa dứt lời, tất cả mọi người ở trên Tinh chu lại bắt đầu xôn xao lên, một khối quặng thiên thạch tinh chất tiêu chuẩn nặng 1000 kg, chỉ bán linh thạch thôi cũng đủ để bọn họ không cần lo lắng về linh thạch trong thời gian ngắn.

Sau khi tên đồ tể trung niên biết giá cả của quặng thiên thạch tinh chất từ miệng của đệ tử Ẩn Linh bên cạnh, hắn lặng lẽ đem thú huyết đao mà hắn muốn mua đổi thành Trảm Hư đao có giá trị năm mươi vạn linh thạch, còn là loại có thể phối trí cao nhất.

“Tiếp tục tới gần phía tuyến đường an toàn của Nhân tộc.” Từ Phàm dặn dò nói.

“Tuân mệnh.”

Sau khi linh thuyền đổi phương hướng, nó bắt đầu di chuyển về phía trước với tốc độ không đổi.

Lúc này Vương Vũ Luân đang nhìn phía bầu trời đầy sao ngoài xa, mà Từ Phàm thì đang nhìn Vương Vũ Luân nhưng tâm trí hắn lại chú ý mấy món đạo khí ở trong nhẫn không gian được đặc biệt luyện chế cho Vương Vũ Luân.

Trong lòng thì nghĩ thầm bây giờ có nên đưa chúng ra ngoài thu hoạch một chuyến hay không.

“Được rồi, vẫn là chờ đến lúc sau cần linh khoáng quan trọng gì đó rồi nói sau.” Từ Phàm nghĩ thầm, tâm trí lại chạy theo vài mấy món đạo khí kia.

“Từ đại ca có lời gì muốn nói à.” Vương Vũ Luân nghi ngờ hỏi.

“Không có việc gì, ta chỉ đang suy nghĩ khi nào thì phát huy thuật thần thông để chữa trị thiên phú cho Sơ Phàm .” Từ Phàm thuận miệng nói.

Lúc này, một đứa bé ba tuổi chạy đến bên cạnh Từ Phàm sau đó ôm lấy đùi của Từ Phàm.

“Sư tổ, ta muốn bay cao cao ~~”

Giọng nói non nớt của đứa trẻ ngay lập tức chiếm được trái tim của Vương Vũ Luân, hắn ngồi xuống ôm lấy Lý Sơ Phàm nói ra: “Sơ Phàm, bây giờ chúng ta đang bay.”

Vương Vũ Luân nói xong rồi chỉ về phía sao trời dày đặc ngoài xa, lại nói với Lý Sơ Phàm đang ở trong ngực mình nói: “Sau này ta dẫn ngươi đi lên trên ngôi sao nhìn xem được không.”

“Cha ta nói nơi đó quá xa, gia gia vẫn còn cho ta kẹo và đồ ăn ngon không tốt.” Sơ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Chương 384: Trên vòng vàng

Vương Vũ Luân tức khắc phá lên cười: “Haha, ngươi là con quyền nhỏ háu ăn.”

Từ Phàm bên cạnh cũng bật cười, để giúp Vương Vũ Luân giành được sự vui vẻ của cháu trai, hắn đã đặc biệt dùng khá nhiều linh quả quý giá để luyện chế ra rất nhiều đường trái cây.

Toàn bộ Ẩn Linh Môn chỉ có một phần, muốn ăn thì chỉ có thể đi tìm Vương Vũ Luân.

Vì vậy, khi Lý Sơ Phàm chuẩn bị rời đi, Vương Vũ Luân đã lừa Lý Sơ Phàn gọi hắn là ông nội.

Vương Vũ Luân mỉm cười và lấy ra một viên đường trái cây mềm có màu xanh lá cây và yêu thương nhét vào miệng Lý Sơ Phàm.

Với đường trái cây trong miệng, Lý Sơ Phàm bỏ chạy xa như một con khỉ nhỏ.

“Ta đi tìm mẹ ta. Lý Sơ Phàm xoay thân thể nhỏ bé và tụt xuống khỏi vòng tay của Vương Vũ Luân chạy về phía xa.

Từ Phàm cười nói khi nhìn về hướng Lý Sơ Phàm đang rời đi, cậu bé định lấy đường trái cây trong miệng ra bón cho mẹ mình: “Đứa trẻ này hiếu thảo ngày từ nhỏ.”

Vương Vũ Luân nói: “Cho ta thêm đường trái cây.”

Từ Phàm vừa nói vừa nhìn về phía xa.

Lúc nãy, Bồ Đào vừa báo tin đã tìm được một ngôi sao nhỏ: “Cùng ta đi câu 10 chiếc kẹo trái cây, giá niêm yết rõ ràng, không lừa người già trẻ nhỏ.”

Vương Vũ Luân cho biết, phải mất một ngày mới bắt được một con cá khác và làm xáo trộn tu luyện của hắn: “100 chiếc một lần.”

Từ Phàm cười nói rồi ra lệnh Bồ Đào đi sang đó: “50 chiếc, không cần cho thêm nữa.”

“Đồng ý!”

Tinh chu điều chỉnh hướng một chút và bay về phía ngôi sao nhỏ mới được phát hiện.

Từ Phàm nói, nhìn về phía ngôi sao nhỏ màu xanh đậm ở phía xa: “Huyền Băng Tinh, luyện chế pháp bảo thường dùng Linh Khoáng thuộc tính thủy.”

Đường kính của ngôi sao nhỏ này chỉ hơn 70 mét.

Những chiếc vuốt sắt bay ra và dễ dàng tóm lấy ngôi sao nhỏ Huyền Băng Tinh và kéo nó về phía tinh chu.

Vương Vũ Luân nói, nhìn những vì sao bị kéo vào trong tinh chu: “Nó tốt hơn nhiều so với cách mà chiếc thuyền Phù Thiên sử dụng để lấy Linh Khoáng.”

Từ Phàm cười nói: “Nếu ngay cả thuyền Hải Châu cũng không thể so sánh, tôi sẽ trực tiếp đưa thuyền Hải Châu ra biển khơi vô tận.”

Khi tinh chu lúc đi lúc dừng vào vùng ngoài cùng cực vi của bầu trời, sau nửa tháng, tinh chu mới biết đến thông tin đã nói đến tuyến đường an toàn gần đó.

Từ Phàm nhìn tinh môn khổng lồ phía xa nói.: “Đây có phải là tinh môn đi vào tuyến đường an toàn không?”

Trong mắt Từ Phàm sử dụng thuật linh nhãn tra thông tin nhìn về phía tinh môn cực lớn ở phía xa.

Trong Hư Không vừa xanh vừa sâu, dường như có một tinh môn còn sót lại từ thời thượng cổ.

“Tinh môn này là hình chiếu của tiên khí, không biết bản chính ở nơi nào.”

Từ Phàm cau mày nói.: “Trên đời này không nên tồn tại loại tiên khí này.”

Loại tiên khí này giống như sinh vật của thế giới ba chiều đột nhiên xuất hiện ở thế giới hai chiều, đơn giản là không hợp lý.

Một bức màn sáng xuất hiện giữa không trung, và phía trên là bản đồ khu vực của Vực Cực Không.

Từ Phàm nhìn vào các nút được nối với nhau bằng các đường mảnh trong bức màn ánh sáng. Mỗi nút tượng trưng cho hình chiếu của một tinh môn: “Thực tế có 99 tinh môn trên toàn bộ Vực Cực Không.”

Từ Phàm hỏi: “Bồ Đào, không gian của tinh chu còn bao nhiêu chỗ?”

Bồ Đào nói: “Vẫn còn 40%, linh thạch vẫn có thể hỗ trợ tinh chu vận hành trong một năm.”

“Được, xuất phát đi tinh môn.”

Sau đó, Từ Phàm đã đồng bộ hóa vị trí của tinh môn với hệ thống mạng.

Tinh chu từ từ bay về phía tinh môn, phải đến khi Từ Phàm đến gần tinh môn, hắn mới thực sự cảm nhận được sự hùng vĩ của tinh môn.

“Cảm nhận hình chiếu này như thế nào. Không biết bản chính của Tiên khí này trông như thế nào?”

Đôi mắt Từ Phàm lóe lên một tia cầu thực. Lúc này, hắn vô cùng háo hức muốn nhìn thấy bản thể này.

Sau khi Từ Phàm trở thành Luyện Khí Tông Sư, hắn cũng đã nhìn thấy một vài Tiên khí bởi vì trình độ luyện khí xuất sắc, chỉ cần hắn xem qua bất kỳ Tiên khí nào đó, trong đầu hắn ngay lập tức xuất hiện phương pháp luyện chế.

Cho dù bạn không biết luyện chế Linh Khoáng là gì nhưng vẫn có thể cảm nhận được rằng mình có thể luyện chế ra một loại Tiên khí với sức mạnh tương đương.

Nhưng khoảnh khắc nhìn thấy tinh môn, Từ Phàm cảm thấy đầu óc trống rỗng, không nghĩ ra cách luyện chế tinh môn trước mặt.

Từ Phàm vừa nghĩ vừa nhìn vào tinh môn: “Xem ra món đồ chơi này chỉ có đến thế giới Đại Thiên mới có thể biết nên luyện chế như thế nào.”

Lúc này, tinh chu đã đi qua tinh môn rồi, trong phút chốc, thuyền giống như xe lửa đã tìm được đường ray, tốc độ của tinh chu đột nhiên nhanh hơn gấp mấy chục lần.

Bồ Đào nói: “Chủ nhân, quy tắc của không gian này là không bình thường. Bất kỳ vật thể bay nào cũng có thể được tăng tốc hàng chục lần khi đi vào không gian này.”

Từ Phàm hỏi: “Không gian có thể dịch chuyển được không?”

Bồ Đào trả lời: “Nó vẫn giống như thế giới bên ngoài,”

Từ Sở gật đầu: “Biết rồi!”

Vào lúc này, một luồng ánh sáng đột nhiên xuyên qua mạn sườn phía sau của tinh chu và gửi đến một thông điệp.

“Chậm như vậy, khi đến trạm dịch Tinh Thần, các ngươi sẽ không thể ăn đồ nóng nữa.”

Nhìn thấy tin tức này, Từ Phàm nheo mắt lại.

Giọng nói tức giận của Trảm Linh phát ra từ phòng điều khiển chính của tinh chu.

“Bồ Đào, tăng hết tốc lực cho ta, ngươi phải nhìn xem cái thứ đó trông như thế nào!”

Từ Phàm nói: “Bồ Đào, dốc toàn lực tăng tốc.”

“Tuân lệnh!”

Một chiếc khiên đặc biệt màu xanh lam đã thay thế cho chiếc khiên được sắp xếp hợp lý ban đầu, và chiếc phi thuyền bắt đầu tăng tốc, hóa thành một vệt sáng theo tuyến đường tinh chu bay về phía vệt sáng hồi nãy.

Vương Vũ Luân nhìn cảnh hỗn loạn bên ngoài tờ giấy thông hành: “Hóa ra sau khi tốc độ đã đạt đến một mức độ nhất định, bên ngoài cảnh tượng này.”

Từ Phàm cười: “Khi ngươi có thể nhìn thấy màu sắc của không gian, điều đó chứng tỏ rằng tốc độ đã đạt đến giới hạn của thế giới này.”

Với gia tốc cực lớn của tinh chu, nó đã sớm vượt qua các tinh chu khác.

Trảm Linh khống chế tinh chu, cố ý đi bên cạnh tinh chu một lúc, sau khi gửi thông tin liền nhẹ nhàng vượt qua.

Sau khi Đại Thừa Tôn giả ở trong tinh chu nhìn thấy thông tin tức kia.

“Lừa người quá đáng!”

Tinh chu bắt đầu tăng tốc toàn bộ sức lực, nhưng sau đó chỉ có thể thở dài trước phần đuôi đã cháy biến thành một chút lấp lánh.

Một tháng sau, tinh chu đến một nơi mà các tinh chu tụ họp.

Một ngôi sao có kích thước bằng trái đất được bao quanh bởi một vành đai vàng khổng lồ, và tất cả các tinh chu chỉ có thể cập bến trên đây.

Bồ Đào nói: “Chủ nhân, có một tin nhắn từ ngôi sao đó, hỏi chúng ta có muốn cập bến không?”

“Cập bến?”

Tinh chu từ từ đến gần vành đai vàng. Lúc này, một giọng nói xuất hiện.

Âm thanh điện tử giống hệt như âm thanh đầu tiên của Bồ Đào: “Xin báo cáo thông tin cơ bản.”

“Nó thuộc về Tiên thành và thuộc về tông môn.”

Từ Phàm nhẹ nói: “Tiên thành Lâm Sâm, Ẩn Linh môn.”

“Làm ơn dừng lại, Huyền Vực, Khu B, ghế số 370.”

Tinh chu cập bến theo hướng dẫn bằng giọng nói.

Bên trên vành đai vàng, Từ Phàm đưa mọi người xuống thuyền và đi về phía một gian hàng lớn ở phía xa.

Đúng lúc này, một người tu sĩ Hoá Thần Kỳ mặc y phục hội trưởng lão đi tới.

Người tu sĩ hội trưởng lão Hoá Thần Kỳ lịch sự nói: “Đạo hữu ở lại, ngài có thể hỏi thăm một số tin tức được không, chúng ta cần thích ứng với tình hình của các Tiên thành lớn ở đây.”

Từ Phàm nói: “Ngươi hỏi đi!”

“Tiên thành Linh Khê và Tiên thành Phi Lân vẫn còn sao? Tiên thành Lâm Sâm bây giờ thế nào? Liệu nó có thể sống sót trước sự bao vây của Yêu tộc không?”

“Hai Tiên thành đã bị phá hủy. Họ chuyển đến vùng lân cận Tiên thành Lâm Sâm để cùng nhau chống lại tộc quỷ.”

“Đối với tình hình hiện tại ở Tiên thành Lâm Sâm vẫn ổn. Sau khi thu nhỏ diện tích, ta gắng gượng cầm cự.”

Chương 385: Gặp lại bạn cũ

Hội trưởng lão đã nhanh chóng ghi lại những gì Từ Phàm nói.

Tu sĩ Hội trưởng lão lại hỏi: “Xung quanh các ngươi có mấy gia tộc lớn trong quỷ giới?”

Từ Phàm nói: “Nguyệt Hồ Nhất Tộc, Sương Lang Nhất Tộc, Mộc Thử Nhất Tộc và Địa Hùng Nhất Tộc.”

Sau khi lục soát nhẫn không gian một lúc, tu sĩ hội trưởng lão lấy ra một tấm ngọc giản đưa cho Từ Sở: “Cảm ơn đạo hữu đã cung cấp thông tin.”

“Đây là tình báo của Yêu giới giáp với ngươi, ta hy vọng sẽ có ích với ngươi.”

Từ Phàm cầm lấy ngọc giản liếc mắt một cái, vẻ mặt sáng ngời, sau đó cười nói: “Cảm ơn.”

“Một lát nữa sẽ có thị vệ đưa ngươi đi ngắm sao, ta đi trước.”

Từ Sở gật đầu nói: “Được rồi, đạo hữu từ từ đi.”

Lúc này, một tên thị vệ mặc áo giáp từ xa bay tới trước mặt đám người Từ Phàm.

Thị vệ nói: “Chào đạo hữu, phía sau có ta tiếp các người.”

Từ Phàm gật đầu nói, trong lòng muốn giải thích rõ một chút nhưng không được, làm gì mà phiền phức như vậy: “Phiền phức rồi!”

Các thị vệ dẫn Từ Phàm và những người khác đến lầu gác rất lớn.

Thị vệ giới thiệu: “Thiên Cơ Các, ở đây hiện đang thu thập tin tức Nhân tộc có thể liên lạc với tất cả các Tiên thành. Trong tương lai, nếu các ngươi cần tìm người hoặc đến một Tiên thành nào đó, có thể đến đây.”

Tất cả mọi người bước vào lầu các, và họ bước vào một phòng triển lãm khổng lồ có một không hai. Hàng trăm rèm phúc quang lơ lửng bên trên, và mỗi bức rèm phúc quang tượng trưng cho một Tiên thành.

Từ Phàm cũng nhìn thấy tên của nhiều Tiên thành quen thuộc, chẳng hạn như Tiên thành Thiên Luyện, Tiên thành Hợp Hoan, Tiên thành Thiên Linh,...

Hầu hết thông tin trên màn hình là để mua pháp bảo, Linh Khoáng, thông tin hoặc tìm ai đó, đưa ai đó đến một Tiên thành nào đó.

Từ Phàm nói: “Đây không phải là hội trường thông tin.”

Thị vệ nói: “Đúng, chính là ý này. Chỉ là hiện tại có quá ít liên hệ với Tiên thành. Trong tương lai, sau khi có rất nhiều tinh chu đứng về phía Nhân tộc, thông tin toàn bộ Tiên thành trong trung tâm đại lục sẽ được hoàn thiện!”

Từ Phàm đột ngột hỏi: "Còn những lục địa bên ngoài đại lục trung tâm thì sao?"

Thị vệ cười nhìn Từ Phàm rồi nói: "Yêu tộc còn chưa tràn tới đó. Hiện tại, lục địa nào cũng sẽ có tinh chu qua lại, nếu không tin tức của Tiên Thành ở đây cũng không đến mức không đầy đủ."

Hội trưởng lão của chúng ta có trách nhiệm với những người dân thường của Tiên giới, làm sao chúng ta có thể chỉ quan tâm đến ngày tàn của đại lục trung tâm, thị vệ nghĩ.

Mặc dù Từ Phàm không nghe thấy thị vệ đang nghĩ gì nhưng hắn có thể đọc được ánh mắt của thị vệ.

"Nếu các ngươi muốn buôn bán đồ vật, có thể trực tiếp lên lầu Thiên Cơ giao dịch."

Thị vệ nghiêm nghị nói: "Nếu muốn vào trong ngôi sao này, hãy thông báo cho ta biết, ta sẽ đưa ngươi đến đó. Nhớ đừng đi riêng."

Mọi người gật đầu: "Đã hiểu!"

Sau khi thị vệ nói xong liền rời khỏi Thiên Cơ Các.

"Hai người đi dạo ở đây, muốn mua thứ gì thì lên lầu hai, ở đó cái gì cũng có."

Từ Phàm nói: "Tập hợp sau ba giờ."

"Đã rõ!"

Đám đông giải tán và hầu hết trong số họ đi về phía lầu hai.

Từ Phàm nhìn màn hình sáng trên đầu và bắt đầu tìm kiếm thông tin mình cần.

Từ Phàm vừa lẩm bẩm nhìn tin tức trong bức màn hình sáng: "Trấn Hồn Tinh Thạch, Linh Nguyên Thần Thiết, Bách Đạo Thạch …"

Từ Phàm xem tin tức thu mua của Luyện Chế Tông Sư giúp luyện chế đạo khí: "Quên những tư liệu này đi, một lát nữa ta sẽ không tìm được, việc kinh doanh luyện chế đạo khí có thể thành."

Từ Phàm nghĩ về số Luyện Chế Sư Nguyệt Hồ tộc đã vượt quá 500 người dưới Ẩn Linh đảo, và bây giờ Luyện Chế Sư của toàn bộ Ẩn Linh đảo đã đủ giàu để ngăn chặn dây chuyền sản xuất pháp bảo phát triển.

Trong hai năm qua, dưới sự khai quật của Nguyệt Hồ Yêu, một nửa số Tông Sư Luyện Khí vật phẩm của cả Nguyệt Hồ Nhất Tộc đã được hắn gửi đến không gian ngầm của Ẩn Linh môn.

Từ Phàm không khỏi thở dài rằng đó chỉ đơn giản là một làn sóng mỡ.

Từ Phàm bước đến căn phòng nhỏ cạnh đại sảnh, nơi có thể đăng tin tức, mua bán tin tức và một nghìn viên linh thạch thượng phẩm.

Không mất nhiều thời gian, ở đại sảnh xuất hiện nhiều hơn một màn hình và cả đại sảnh ngay lập tức sôi sục.

“Đảm nhận đạo khí cấp thấp, mười chỗ trống, tự đem theo Linh Khoáng.”

“Đảm nhận một số lượng lớn các đơn đặt hàng bảo khí, số lượng lớn được ưa chuộng, tự mang Linh Khoáng.”

“Mua Trấn Hồn Tinh Thạch, Linh Nguyên Thần Thiết, Bách Đạo Thạch, ... (Linh Khoáng mà Luyện Khí Tông Sư cần)”

Nhìn ba tin nhắn trong màn hình, Từ Phàm trở lại cảm giác bạn đầu khi chơi trò chơi trực tuyến.

Ngay trước khi Từ Phàm kịp thở dài, pháp bảo truyền tin đã vang lên để hắn trở về căn phòng nhỏ vừa rồi.

Nửa giờ sau, Từ Phàm bước ra khỏi căn phòng nhỏ với nụ cười trên môi.

Từ Phàm vừa nói vừa chạm vào chiếc nhẫn không gian trên tay: “Đó quả thực là nơi tụ hội các tinh chu của các Tiên thành. Có nhiều thứ hơn tôi tưởng tượng.”

Nhờ có giá cả giúp người khác luyện chế năm đạo khí, lần này hắn đã thu thập hết Linh Khoáng, ngoài ra còn nhận được một đơn hàng bảo khí cực lớn, sau khi trở về, những người Luyện Chế Sư tộc Nguyệt Hồ tộc sẽ có đủ không gian dưới lòng đất để làm ăn.

Từ Phàm vừa nói vừa xoa cằm: “Trong trường hợp này, khả năng tính toán của Bồ Đào có nên tăng lên một chút không?”

Chỉ cần khả năng tính toán của Bồ Đào được duy trì hàng ngày cao hơn một chút, Từ Phàm sẽ tính đến việc tăng khả năng tính toán cho Bồ Đào hoặc thêm một người anh em khác.

"Từ Phàm!"

Từ xa, một tu sĩ hội trưởng lão mặc áo bào đi tới, thân người vị tu sĩ này cao một trượng, cơ bắp cường tráng ngay cả áo choàng đạo sĩ to lớn cũng không thể che giấu được.

Từ Phàm kinh ngạc thốt lên: "Tiền bối Sơn Thần!"

Từ Phàm luôn nhớ về Sơn Thần mà hắn gặp trên đường rời khỏi Khuyết Thiên môn, sau khi của cải của Luyện Chế Sư Nguyệt Hồ tộc trở nên dồi dào, Từ Phàm để Bồ Đào điều khiển Luyện Chế Sư Nguyệt Hồ tộc luyện chế ra ba đạo khí phù hợp với cách sử dụng của Sơn Thần.

"Haha, ta không ngờ ngươi trở thành Nguyên Anh đại tu sau nhiều năm không gặp như vậy." Sơn Thần cười nói, hắn nhìn Từ Phàm và ánh mắt hắn tràn đầy cảm xúc đoàn tụ của những người bạn.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn Sơn Thần nói, người khổng lồ cao ba mét thật đúng là có cảm giác áp chế: "Không ngờ tiền bối Sơn Thần đã gia nhập hội trưởng lão, tiếc là chúng ta không thể gặp nhau sớm hơn."

"Nào, ta kính ngươi một ly."

Sơn Thần không thể không đưa Từ Phàm đến một quán rượu trên lầu hai.

Từ Phàm nói, cảm nhận được động lực hùng vĩ đang tràn ra từ Sơn Thần: "Đã lâu không gặp. Ta nghĩ tiền bối Sơn Thần sắp tiến tới thời kỳ hợp thể."

Sơn Thần cười: "Vẫn còn sớm, chỉ là đỉnh cao của Luyện Hư, khoảng cách đến cấp bậc phổ thông còn rất xa."

Vào lúc này, Từ Cang đưa Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ và những người khác đến.

Mọi người cung kính hành lễ, bọn họ đi theo Từ Phàm, bọn họ cũng tính đến nhân quả Sơn Thần: "Ta đã từng gặp tiền bối."

Sơn Thần cười khi nhìn Từ Cương và tu vi của những người khác, trong lòng hắn hơi sửng sốt. Cảnh giới tu vi của những người này cũng tiến bộ quá nhanh: "Haha, quá đỉnh, sư phụ của ngươi chính là Nguyên Anh, sao tất cả đều biến thành thần?"

Hóa thần đã tính là gì? Từ Cương và những người khác nghĩ trong đầu rằng sư phụ đánh chúng ta không giống đánh một con chó.

Từ Cương khiêm tốn nói: “Tất cả đều do sư phụ dạy tốt.”

“Ngồi đi, chúng ta cũng tính là bạn cũ cùng tông.”

Sơn Thần nói: “Gì cũng không cần nói, cứ ngồi xuống và uống rượu.”

Bốn niềm vui lớn trong cuộc sống là gặp lại những người bạn cũ.

Chương 386: Cứu đồ tử đồ tôn

Sau bữa tiệc rượu thịnh soạn, mọi người đã cơm no rượu say.

Từ Phàm nói: “Tiền bối Sơn Thần, bây giờ ta đã là Luyện Khí Tông Sư. Việc ta đã hứa với ngươi khi đó nên được thực hiện ngay bây giờ.”

“Luyện Khí Tông Sư!”

Sơn Thần ngạc nhiên thốt lên. Hiện giờ, phổ biến nhất trong tu tiên giới là Luyện Đan Tông Sư và Luyện Khí Sư.

Từ Phàm cười nói: “Đúng vậy, người được hội trưởng lão chứng nhận, ta và Điện chủ Luyện Khí điện vẫn là bạn thân.”

Sơn Thần nói, trong lời nói có chút phấn khích. Lúc đầu, Từ Phàm hứa với hắn sẽ giúp hắn luyện chế một loại đạo khí phù hợp để hắn dùng sau khi trở thành một Luyện Khí Tông Sư: “Vậy thì trong tương lai ta sẽ phải gọi ngươi là Tông Sư đại nhân.”

Từ Phàm nói: “Tiền bối, xin hãy gọi ta là Từ Phàm. Ơn bảo vệ, đồng hành cùng ta khi đó, vãn bối thật khó quên!”

Theo quan điểm của Từ Phàm, phần hành trình đó là một trong số ít những chuyến đi trong đời không thể đảm bảo an toàn tuyệt đối.

Chính vì vậy, nhờ có Sơn Thần bảo vệ suốt dọc đường mới có thể an toàn đi đến đại lục trung tâm.

“Chỉ là dang tay cứu nguy, tại sao phải bận tâm?”

Sơn Thần nói, ý đồ định ra thỏa thuận này là có chút tâm tư riêng, dù sao một đạo khí vẫn rất có sức hấp dẫn.

Từ Phàm hỏi, rất tò mò về các hành tinh trên tuyến đường thủy này và vẫn còn nhiều thắc mắc: "Tương lai các tiền bối có thường ở lại đây không?"

Sơn Thần nói: "Đúng vậy, ở đây mới mở chưa bao lâu. Giờ lại là lúc thiếu nhân lực. Trăm năm nữa ta mới có mặt ở đây."

Lúc này, Sơn Thần đã lấy ra một túi trữ vật và đưa cho Từ Phàm.

Sơn Thần nói: "Đây là Linh Khoáng mà ta sẽ dùng để luyện chế đạo khí. Ta là một tu sĩ luyện thể. Tông sư có thể giúp ta chế tạo một cặp giáp vũ khí cứng của đạo khí là được."

Từ Phàm hỏi: "Vậy tiền bối cần loại vũ khí gì?"

Sơn Thần nói: "Găng tay, nhưng nó không quan trọng bằng áo giáp!"

Từ Phàm dành thời gian nhìn lướt qua Linh Khoáng trong túi trữ vật, chúng đều là Linh Khoáng cơ bản để luyện chế đạo khí, đạo khí được luyện chế ra cũng dùng khi Luyện Hiw hợp thể.

"Đã hiểu."

Từ Phàm nói, ngay khi nhìn thấy trận chiến của Sơn Thần với Yêu tộc, đạo khí được luyện chế cho hắn cũng là một chiếc găng tay đạo khí.

Sơn Thần lịch sự nói: "Vậy thì phiền Tông Sư."

Sơn Thần hỏi, và bây giờ những người duy nhất có thể đến đây là một số thánh địa tông môn hàng đầu ở đại lục trung tâm: "Đúng rồi, các ngươi là tông môn đó."

Hắn cho rằng đám người Từ Phàm là những Luyện Khí Tông Sư đi theo con tàu.

Từ Phàm nói: "Ẩn Linh môn, một tông môn nhỏ vô danh."

Sơn Thần cười nói: "Là tông môn nhỏ sở hữu tinh chu."

Lúc này, máy truyền tin của Sơn Thần đột nhiên vang lên.

"Thủ lĩnh đang gọi, ta đi trước, chúng ta sẽ trò chuyện sau."

Sơn Thần và Từ Phàm cùng những người khác trao đổi tín hiệu pháp bảo truyền tin liền rời khỏi lầu rượu.

Từ Cương thở dài: “Tiền bối Sơn Thần vẫn giống như lần đầu gặp gỡ.”

Từ Phàm cười nói: “Chẳng ra gì, chả nhẽ một người đàn ông có thể biến thành một người phụ nữ ư?”

Từ Phàm hỏi, vừa rồi còn đang ăn cơm, hắn cảm thấy lão tam có tâm sự trùng trùng: “Có chuyện gì sao Hướng Trì?”

“Sư phụ, ta đã nhìn thấy Vô Cực ở lầu hai. Tuy rằng hắn dùng thần thông để thay đổi sắc mặt, nhưng khí tức mạnh mẽ trời sinh trong cơ thể vẫn không thay đổi.”

Vương Hướng Trì nói: “Hắn đi cùng với một ông già tóc trắng. Có lẽ là Cửu Kiếm Tôn giả đã đưa hắn đi.”

Từ Phàm nói: “Ngươi nghĩ thế nào?”

Vương Hướng Trì trầm giọng nói: “Ước chừng vị Cửu Kiếm Tôn giả mà Vô Cực đi theo còn tốt hơn là đi theo ta.”

Từ Phàm nói, phá vỡ suy nghĩ của Vương Hướng Trì: “Ngươi muốn đưa Vô Cực trở lại.”

Hắn cũng hiểu rõ Vương Hướng Trì, đệ tử mà hắn đã dày công tu luyện, một câu đồ đệ thích hợp Cửu Kiếm Nhất Mạch của mình thì đem cho đồ đệ. Việc như này không phải sư phụ nào cũng làm được.

Vương Hướng Trì nói: “Ừm, so với tương lai, ta nghĩ có sư tổ như ngươi ở chung quanh mới là có tiền đồ nhất.”

Nghe được câu này, Từ Phàm lộ ra một nụ cười ngọt ngào, hắn đã lâu không nếm trải lời nịnh hót tinh tế sảng khoái như vậy, với câu nói này, hắn phải đích thân ra ngoài.

“Được rồi, ta sẽ đích thân đi giải cứu Vô Cực về đây.”

Từ Phàm nói, hắn vẫn tự tin rằng nhất thời mình đã lừa được Đại Thừa Tôn giả bằng mấy thủ đoạn gian ác và quanh co mà hắn nắm chắc.

...

Thời cơ đến, đưa Kiếm Vô Cực trở lại tinh chu rồi rời đi ngay lập tức, cho dù Đại Thừa Tôn giả có chạy trối chết cũng không đuổi kịp tinh chu.

"Lần này cứu Vô Cực trước, lần sau đi ngắm sao."

Từ Phàm nói: "Bồ Đào, thông báo cho tất cả nhân viên của tinh chu, sau một ngày phải trở lại trên tinh chu là được, khi ta đưa Vô Cực trở về, chúng ta sẽ ngồi trên tinh chu xuất phát về nhà."

...

Trên lầu ba của Thiên Cơ Các, một ông lão tóc trắng và một thanh niên đang ở trước quầy hàng mặc cả với chủ quầy.

Lão giả tóc trắng nói: "Viên linh thạch này có giá trị lên tới năm trăm linh thạch thượng phẩm, không thể hơn được nữa."

"Tiền bối, giá của ngươi là giá của bao nhiêu năm trước. Hiện tại hai thế giới đại chiến, Linh Khoáng đã bốc lên trời."

"Ít nhất phải có 3.000 linh thạch thượng phẩm, nếu không được, vậy tiền bối đi chỗ khác tìm." Chủ quầy cười nói, trong mắt tỏ rõ lịch sự nhưng không có chút châm chọc.

Có thể đến đây thì đều không phải người đơn giản, một người cũng không thể đắc tội.

Kiếm Vô Cực, người đang xem vở kịch ở bên cạnh, hơi bất lực. Hắn đã theo dõi vị Tôn giả nổi tiếng này hơn hai năm, ngoài học được một chút công pháp Cửu Kiếm chính thống bề nổi thì không nhận được bất kỳ lợi ích nào khác.

Loanh quanh cả ngày cũng không sao nhưng thực lực rất mạnh.

Kiếm Vô Cực đã tận mắt chứng kiến Cửu kiếm Tôn giả đã giết một Ma Tôn Ma tộc bằng một thanh kiếm.

Bây giờ họ đến đây trên một chiếc tinh chu ở một nơi linh thiêng, nói rằng họ muốn đi một chiếc tinh chu khác đến một Tiên thành khác.

Nhưng bây giờ, mặc dù đã tôn thờ một vị sư phụ rất cường đại làm sư phụ của mình, nhưng hắn vẫn rất nhớ cuộc sống ở Ẩn Linh môn. Nơi đó mới cuộc sống tông môn mà hắn khao khát nhất.

Đúng lúc này, Kiến Vô Cực đột nhiên nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc.

Chỉ thấy Từ Phàm đang mỉm cười và đi về phía Kiếm Vô Cực.

Lúc này, Kiếm Vô Cực cảm thấy rằng Từ Phàm đóng vai trò như một đạo quang chiếu sáng thế giới buồn tẻ của hắn.

Lúc này, ông lão tóc trắng vẫn đang mặc cả với chủ quầy hàng, hoàn toàn không để ý đến việc Từ Phàm đến.

Từ Phàm và Kiếm Vô Cực đi ngang qua mà không gặp bất cứ sóng gió nào.

Ông lão tóc trắng đã nói chuyện với chủ quầy hàng về giá cả suốt nửa tiếng đồng hồ, cuối cùng giá cũng được bán ra 1.600 viên linh thạch thượng phẩm.

Lão giả tóc trắng cười nói: “Đệ đệ, đi thôi, chúng ta chuẩn bị lên tinh chu xuất phát.”

“Biết rồi!”

Lúc này, Từ Phàm đang ngồi trên tinh chu cùng với Kiếm Vô Cực đã rời khỏi ngôi sao đó được nửa giờ.

Kiếm Vô Cực đang hào hứng kể cho Vương Hướng Trì về trải nghiệm của hắn trong hai năm qua, phàn nàn về việc ở bên Cửu Kiếm Tôn giả thật nhàm chán. Hắn nói hắn không thể học được gì khi ở bên Cửu Kiếm Tôn giả.

Nghe Kiếm Vô Cực nói, lúc này, Từ Phàm cảm thấy có chút không ổn.

Nhìn tốc độ của tinh chu, Từ Phàm nói: “Tốc độ này không nên để Đại Thừa Tôn giả vượt qua.”

Giọng điệu Từ Phàm có chút không chắc chắn, ít nhất hắn cảm thấy thượng tôn cấp trên có thể làm được.

Vào lúc này, một đạo kiếm quang phóng tới.

Chương 387: Bái thứ nhất, vì trời xanh dập đầu.

Một đường kiếm quang kia làm cho mọi người đều biến sắc.

“Cái tốc độ này còn là người nữa sao!” Từ Phàm cả kinh thốt.

Cái tốc độ này giống như là ngươi đang chạy với tốc độ cao nhất trên đường cao tốc kiếp trước, đột nhiên phát hiện bên cạnh xe có người đang chạy song song với xe của ngươi vậy.

“Chủ nhân, có muốn mở chủ pháo hay không?” Bồ Đào hỏi.

“Mở cái rắm á, với tốc độ này ngươi căn bản không thể tỏa định nó được.” Từ Phàm nói.

Chỉ thấy đường kiếm quang kia lại gia tăng tốc độ thêm mấy chục lần, trực tiếp chém vỡ vòng phòng hộ bên ngoài của tinh chu.

Lão giả tóc trắng xuất hiện trước mặt mọi người, cũng không nói chuyện, chỉ yên lặng mà nhìn đám người.

Đám người cũng đang lặng lẽ nhìn chằm chằm lão giả tóc trắng.

“Chẳng hay tiền bối đến tinh chu của ta muốn làm gì?”

Từ Phàm dẫn đầu phá vỡ yên lặng.

“Ta chỉ là muốn nhìn một chút kẻ nào có can đảm dám cướp đồ đệ của Cửu Kiếm Tôn giả ta.” Cửu Kiếm Tôn giả nói.

“Tôn giả, Vô Cực vốn là đồ đệ của ta.” Vương Hướng Trì đứng ra nói.

“Vậy thì sao chứ!” Cửu Kiếm Tôn giả từ tốn nói, trong mắt ngưng tụ một tia sát ý.

Hắn đảo mắt nhìn một lượt cả chiếc tinh chu, sau khi cảm nhận được khí tức của Trảm Linh, tròng mắt hơi co rút.

Chín chuôi hư ảnh linh kiếm đạo khí xuất hiện sau lưng Cửu Kiếm Tôn giả, Cửu Kiếm Tôn giả cất tiếng nói, trong giọng nói không cho phép nghi ngờ: “Đồ nhi, xem ra tiền duyên của ngươi vẫn còn chưa dứt.”

“Vì lòng hướng đạo của ngươi, vi sư chỉ có thể giúp ngươi chém đứt tất cả nghiệt duyên trước kia vậy.”

“Hôm nay vi sư sẽ cho ngươi hiểu biết một chút về linh kiếm thứ tám, diệt linh.” Cửu Kiếm Tôn giả nói.

“Tiền bối, có muốn đánh cược hay không?” Từ Phàm mỉm cười cất tiếng, lão đầu này nhìn có vẻ dọa người, sát ý ngút trời, thật ra chỉ là làm cho Kiếm Vô Cực xem mà thôi.

“Cược cái gì?”

“Hôm nay, cho dù là thiên địa tịch diệt thì ngươi cũng sẽ không thể giết được bất kỳ người nào trong chúng ta.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, hắn còn có đại chiêu vẫn chưa sử dụng đâu.

Lúc này, sau lưng Cửu Kiếm Tôn giả chỉ còn một hư ảnh linh kiếm, kiếm đỏ như máu, sát ý tận trời.

“Sư phụ, hãy buông tha cho bọn họ đi, ta đi với ngươi.” Kiếm Vô Cực đứng ra nói, hắn không dám chắc chắn Cửu Kiếm Tôn giả có thực sự muốn ra tay hay không.

“Đồ nhi ngoan, nếu như lúc nãy ta vừa mới xuất hiện ngươi lập tức đứng sau lưng ta, bọn họ có khả năng vẫn còn mạng.”

“Bây giờ thì, tất cả bọn họ coi như xong rồi.”

“Sư phụ ngươi và vị sư tổ này của ngươi nhất định đều phải chết.”

“Thiên địa tịch diệt, có ý tứ.” Ánh mắt Cửu Kiếm Tôn giả nhìn về phía Từ Phàm đầy vẻ trào phúng.

Hắn bình sinh tiêu dao, không có ý nghĩ thiện ác, sát ý tùy tính, muốn giết chết ai thì giết người đó, giữa thiên địa này chỉ trừ số ít người, không một ai có thể ngăn cản hắn.

“Tiền bối có thể thử một chút.” Từ Phàm nói, không phải hắn tìm đường chết mà chỉ là muốn phản kích một phen, tùy tiện xuất hiện trên tinh chu của ta, tùy tiện cướp đồ tôn của ta, thật sự cho rằng ta rất dễ khi dễ sao!

“Sư phụ, đừng ra tay.” Kiếm Vô Cực nhìn Cửu Kiếm Tôn giả khẩn cầu nói, hắn không muốn sử dụng một chiêu kia, thực ra Cửu Kiếm Tôn giả đối xử với hắn vẫn rất không tệ.

“Vi sư sát ý đã quyết.” Cửu Kiếm Tôn giả vừa nói vừa nhìn Từ Phàm và Vương Hướng Trì.

Lúc này tất cả mọi người đều bắt đầu khẩn trương, chuẩn bị chiến đấu, Trảm Linh cũng xuất hiện trên boong thuyền, cả người huyết khí tận trời, như ma đầu hiện thế.

Ngay lúc này, cách tinh chu không xa có một tia lôi bạo tai linh đang ngưng tụ thành hình.

Chỉ cần Cửu Kiếm Tôn giả vừa ra tay, chiến đấu sẽ trở nên hết sức căng thẳng.

“Ta chỉ giết hai người, nếu như những người còn lại ra tay thì tất cả mọi người trên chiếc tinh chu này đều sẽ phải chết.” Cửu Kiếm Tôn giả cất lời uy hiếp.

Đám người không một ai cử động, tất cả đều nhìn chằm chằm Cửu Kiếm Tôn giả.

“Đáng tiếc.”

Cửu Kiếm Tôn giả đã động sát tâm, linh kiếm sau lưng chậm rãi dâng lên, sát ý trấn áp tất cả mọi người.

Ngay khoảnh khắc Cửu Kiếm Tôn giả muốn ra tay, Kiếm Vô Cực thành kính thánh khiết, chắp tay trước ngực hướng về phía Cửu Kiếm Tôn giả, làm ra tư thế muốn quỳ lạy.

“Bái thứ nhất, vì trời xanh dập đầu!”

Một cơn sợ hãi to lớn còn hơn thiên đạo thế giới này bao phủ cả người Cửu Kiếm Tôn giả, hắn cảm thấy chỉ một khắc sau bản thân sẽ bị lực lượng thiên địa không biết nghiền nát.

“Đồ nhi ngoan, dừng lại!”

Cửu Kiếm Tôn giả vội vàng lên tiếng ngăn cản.

Đầu gối Kiếm Vô Cực sắp chạm đất chợt ngưng lại, nhìn Cửu Kiếm Tôn giả mà nói: “Sư phụ có thể đồng ý điều kiện của ta hay không?”

“Được, ngươi đi với vi sư là được.” Cửu Kiếm Tôn giả khẩn trương nói, sợ Kiếm Vô Cực sẽ quỳ xuống hoàn thành bái thứ nhất.

Hắn có một loại cảm giác, hắn có thể đứng vững trước bái thứ nhất, nhưng tuyệt đối sẽ không thể tiếp nhận Kiếm Vô Cực quỳ lạy lần thứ hai.

“Xin sư phụ hãy giữ lời.” Kiếm Vô Cực nói.

“Chắc chắn, chắc chắn.” Cửu Kiếm Tôn giả bị cơn sợ hãi to lớn bao phủ lập tức vội vàng gật đầu đáp ứng.

“Được, ta tin tưởng sư phụ một lần.” Kiếm vô cực chậm rãi dứng dậy nói, không chút dấu vết nhìn qua Từ Phàm một cái.

Từ Phàm rất rõ ràng đọc được hàm nghĩa trong mắt Kiếm Vô Cực.

Sư tổ ngưu bức!!

“Tiền bối, xem ra lần này là ta thắng rồi!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Là ta cho Vô Cực mặt mũi.”

Cửu Kiếm Tôn giả không muốn nhiều lời, trực tiếp vung tay mang theo Kiếm Vô Cực hóa thành một đường kiếm quang biến mất khỏi tinh chu.

Từ Phàm nhìn Cửu Kiếm Tôn giả hóa thành kiếm quang sau đó biến mất ở chỗ sâu trong Cực Không Chi Vực, chậm rãi lấy ra tiểu Bản Bản từ trong giới chỉ không gian, viết xuống tên của Cửu Kiếm Tôn giả.

Lịch tu tiên năm XXX, ở trên tinh chu, có một vị đậu bỉ(1) gọi là Cửu Kiếm Tôn giả muốn giết ta.

Sau khi viết xong hàng chữ này, Từ Phàm thu hồi tiểu Bản Bản, chờ sau này hắn trở thành Đại Thừa tôn giả rồi, mỗi một người bên trên đều sẽ chạy không thoát.

Lại nói Cửu Kiếm Tôn giả đang phi hành đột nhiên rùng mình một cái.

“Thủ đoạn ngươi dùng lúc nãy là ai dạy cho ngươi?” Cửu Kiếm Tôn giả nhìn Kiếm Vô Cực hỏi.

“Là sư tổ dạy cho ta, chính là người lúc nãy đánh cược với ngươi.”

“Sư phụ, vừa rồi ta truyền âm cho ngươi, bảo ngươi đừng đắc tội với sư tổ của ta, vì sao ngươi lại không nghe?” Kiếm Vô Cực hỏi.

“Chỉ là một Nguyên Anh kỳ mà thôi, ta còn cần phải cho hắn mặt mũi nữa sao!” Cửu Kiếm Tôn giả hừ lạnh nói, trong lời nói tỏ ra cực kỳ bất mãn với Từ Phàm.

Với thân phận của Cửu Kiếm Tôn giả hắn, vừa nãy vẫn chưa đạt được tôn trọng vốn có.

“Sư tổ chẳng những dạy cho ta thần thông tam khấu thủ (ba dập đầu), ngay cả một thân tràn đầy sinh cơ này của ta cũng là do sư tổ dùng thần thông nghịch chuyển nguyền rủa giúp ta hấp thụ được.” Kiếm Vô Cực nói.

“Cái nghịch chuyển nguyền rủa hấp thụ sinh cơ một tộc của Yêu tộc trên người ngươi là do sư tổ ngươi giúp ngươi làm sao!” Cửu Kiếm

Tôn giả nói, trong giọng nói xen lẫn chút hối hận nhàn nhạt, vì cái gì lúc nãy không giết Từ Phàm cơ chứ!

Ở tu tiên giới, loại người không nên đắc tội nhất chính là người tinh thông thần thông nguyền rủa, người có thể nghịch chuyển nguyền rủa sinh cơ một tộc, đã không phải vấn đề tinh thông nữa rồi.

“Đồ đệ, chúng ta quay lại giết chết sư tổ của ngươi đi được không?” Cửu Kiếm Tôn giả đột nhiên lên tiếng.

“Sư phụ có thể đứng vững trước ba bái của ta sao?” Kiếm Vô Cực hỏi.

….

Trên tinh chu, Từ Phàm hướng về phía đám người nói: “Được rồi, ai trở về cương vị của người nấy đi, chuẩn bị về nhà.”

“Tuân lệnh.”

Đám người tản đi, chỉ có Vương Hướng Trì vẫn còn đứng nguyên tại chỗ, nhìn qua Từ Phàm hỏi: “Sư phụ, người nói xem duyên sư đồ giữa ta và Vô Cực đã hết rồi sao?”

“Tất nhiên là không, duyên phận các ngươi chỉ vừa mới bắt đầu, cứ tu luyện cho tốt đi, ngày sau đuổi kịp Cửu Kiếm Tôn giả, đánh cho hắn một trận tơi bời rồi lại nói.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai Vương Hướng Trì đáp.

“Tuân lệnh.”

*Chú thích:

(1)Đậu bỉ: Ngốc, nhà quê, đần đụt.

Chương 388: Cực Không Cự Thú

Tinh chu lần nữa đi đến chỗ tinh môn, bên ngoài chính là Cực Không Chi Vực.

Từ Phàm nhìn tinh môn to lớn này, trong mắt lướt qua một tia quang mang tối nghĩa.

“Nghĩ thế nào cũng thấy cái đồ chơi này không nên xuất hiện ở thế giới này.” Từ Phàm lại nói một lần.

“Tồn tại tức hợp lý, đây là đạo lý mà sư phụ đã dạy cho ta.” Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đúng vậy, tồn tại tức hợp lý.” Từ Phàm nói.

“Về việc của con ngươi vẫn chưa tới thời cơ, hiện tại hai giới dung hợp, toàn bộ năng lượng Cực Không Chi Vực không phải rất ổn định.”

“Tinh quang trúc thể có hơi nguy hiểm, phỏng chừng còn phải đợi thêm mấy năm nữa, chờ tới khi Sơ Phàm tám tuổi cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm nói.

“Ta biết rồi sư phụ, ta cũng không phải muốn hỏi cái này.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy ngươi muốn hỏi cái gì?”

“Ta muốn hỏi sư phụ, có thể phong ấn một cái tiên khí vào trong người Sơ Phàm hay không, làm như thế tương lai có trợ giúp gì cho Sơ Phàm hay không?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Nhiễm Thiên trưởng lão?” Từ Phàm cả kinh hỏi.

“Đúng vậy, chỉ là món tiên khí kia có linh, nhiều năm như vậy Thiên nhi cũng không có cách nào làm cho tiên khí nhận chủ.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm nhìn trên mặt Lý Tinh Từ lộ ra nụ cười mỉm ngọt ngào, vỗ vỗ bả vai Lý Tinh Từ nói: “Đồ nhi này, nghe lời sư phụ không sai phải không?”

“Vậy mà tìm cho ngươi một nàng dâu có tiên khí.” Từ Phàm cười nói.

“Chớ không phải là vì trước đây sư phụ giúp ta đối phó với kiếp nạn à?” Lý Tinh Từ nhìn Từ Phàm hỏi lại.

“Đều không chậm trễ, các ngươi là thực lòng yêu nhau.” Từ Phàm phất tay nói.

“Lấy tiên khí phong ấn vào trong cơ thể Sơ Phàm không phải là không được, thế nhưng nếu như là tiên khí thông thường thì vi sư đề nghị không nên làm như vậy.”

“Khoảng thời gian đầu tất nhiên là tốt, tu luyện cho thật tốt tương lai phi thăng lên đại thiên thế giới sẽ không thành vấn đề.” Từ Phàm nói.

“Nhưng mà các ngươi có nghĩ tới chuyện sau khi phi thăng lên tiên giới hay chưa, đến lúc đó món tiên khí ấy trái lại sẽ trở thành vướng bận.”

“Bởi thế vẫn là hảo hảo đi con đường khắc kim rộng lớn đi, chớ phong ấn tiên khí, trực tiếp để nó nhận Sơ Phàm làm chủ.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ thật sự nắm chắc để tiên khí nhận Sơ Phàm làm chủ sao?” Lý Tinh Từ hỏi, vừa ngạc nhiên lại mừng rỡ.

“Chuyện này thì có gì để hoài nghi, ta đường đường là một Luyện Khí Tông Sư còn không trị được một cái tiên khí sao?” Từ Phàm khó hiểu hỏi.

“Chỉ là một cái tiên khí mà thôi, về sau vi sư sẽ cho các ngươi mỗi người một bộ trước khi các ngươi phi thăng.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Không phải chỉ là tiên khí thôi sao, Từ Phàm tỏ vẻ chỉ cần cho hắn thời gian thì bất kỳ tiên khí gì hắn cũng có thể luyện chế ra.

“Sau khi trở về, ta sẽ bảo Thiên nhi lấy tiên khí ra.” Lý Tinh Từ cao hứng nói.

“Được, đều là việc nhỏ.” Từ Phàm không thèm để ý tiếp lời.

Lại nói lúc này tinh chu đã thông qua tinh môn đi vào trong Cực

Không Chi Vực.

“Bồ Đào, trở về thôi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Vào lúc này, Trảm Linh chợt xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, trên mặt nở nụ cười lấy lòng.

“Đại trưởng lão, sau này cũng luyện chế cho ta một món tiên khí được không?” Trảm Linh cười hắc hắc nói.

“Chuyện này đơn giản, chỉ cần Trảm Linh trưởng lão có linh khoáng cấp bậc tiên khí là được.” Từ Phàm nhìn về phía chỗ sâu trong Cực Không Chi Vực nói, trong lòng thầm nghĩ sao lại không đụng phải chiến hạm của Yêu tộc cơ chứ.

“Vậy thì cảm ơn đại trưởng lão.” Trảm Linh cười nói, cảm thấy bản thân gia nhập Ẩn Linh môn là quyết định chính xác nhất của hắn.

“Vấn đề nhỏ.”

Bỗng dưng từ sâu trong Cực Không Chi Vực truyền đến một tiếng gầm giận dữ.

“Grao ~”

Từ Phàm vừa nghe thấy âm thanh này thì vô cùng mừng rỡ, bên trong Cực Không Chi Vực vẫn luôn có Cực Không Cự Thú tồn tại, bọn chúng dùng linh khoáng trong Cực Không Chi Vực làm thức ăn, hình thể to lớn, lực phòng ngự siêu cường, chủ pháo tinh chu căn bản không thể phá nổi xác ngoài của nó.

“Thứ này là bảo bối đấy, nhất định phải giữ nó lại.” Từ Phàm liếm môi nói, mỗi một con Cực Không Cự Thú đều là một bảo tàng.

Sau khi Cực Không Cự Thú chết đi, huyết nhục của chúng sẽ hóa thành một loại linh khoáng cực kỳ quý giá, vỏ ngoài linh khoáng còn có thể luyện chế đạo khí cấp bậc đỉnh cấp.

Huyết nhục hóa thành linh khoáng thì càng là một loại linh khoáng vạn năng, lúc luyện chế đạo khí lấy linh khoáng dung nhập vào trong đó, có thể tăng lên hẳn một đẳng cấp.

Có được cả một Cực Không Cự Thú hoàn chỉnh là ước mơ của tất cả các tông sư luyện khí.

“Trảm Linh tiền bối, bắt đầu chiến đấu.” Từ Phàm nói, mắt vẫn nhìn về phía âm thanh truyền đến.

“Được rồi.”

Trảm Linh hóa thành một đạo lưu quang bay về phía phòng điều khiển chính.

“Mở ra hình thức chiến đấu, tất cả nhân viên chiến đấu vào chỗ.” Giọng nói của Bồ Đào truyền khắp toàn bộ tinh chu.

Mười hai chiếc phi hạm do thám cấp bậc đạo khí bên ngoài tinh chu trong nháy mắt bay ra, nhanh chóng bay về phía âm thanh truyền đến.

Lúc này động cơ đẩy ở phần đuôi của tinh chu phun ra một cái đuôi lửa thật to, khởi động hình thức công suất trăm phần trăm.

Từ Phàm đứng trên boong tàu không ngừng khẩn trương, vừa nghĩ tới chỗ tốt to lớn sau khi bắt được Cực Không Cự Thú, nhịp tim Từ Phàm bắt đầu không ngừng tăng tốc.

“Đạo khí phòng ngự cấp cao nhất, nếu như thêm vào trong đại trận phòng ngự của Ẩn Linh đảo, đây chẳng phải có thể mở Ẩn Linh đảo đi ngang sao?” Từ Phàm đắc ý thầm nghĩ.

“Chủ nhân, phát hiện thân ảnh của Cực Không Cự Thú.”

Trước mặt Từ Phàm xuất hiện một tấm màn sáng, trong màn sáng là một con cự thú toàn thân đen nhánh hình dáng như một con bọ cánh cứng khổng lồ, đang gặm một khoả tinh thần nho nhỏ, không hề chú ý chút nào đến phi hạm đang giám thị nó bên cạnh.

“Chiều dài thân thể vượt qua vạn mét, là Cực Không Cự Thú trưởng thành.” Từ Phàm cao hứng nói.

“Tiếp cận, tinh chu sẽ lập tức đến.”

Lúc này tốc độ của tinh chu đã đạt đến cực hạn.

“Nếu như Sa sư huynh có ở đây thì tốt rồi, đáng tiếc, không thể chia sẻ niềm vui này với ta.” Từ Phàm nói với vẻ tiếc nuối.

Theo tinh chu toàn lực gia tăng tốc độ, Từ Phàm đã có thể nhìn thấy Cực Không Cự Thú đang ăn ở nơi xa.

“Ẩn thân vòng đến chính diện, chủ pháo có thể bắn một phát nổ miệng nó.” Từ Phàm phân phó, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm Cực Không Cự Thú xa xa, trong đầu đã bắt đầu mô phỏng dùng xác ngoài của Cực Không Cự Thú luyện chế đạo khí như thế nào.

“Tuân lệnh.”

Tinh chu thả chậm tốc độ, ẩn thân, chậm rãi bay vòng đến trước mặt Cực Không Cự Thú.

“Bồ Đào, điều động lực tính toán lớn nhất nhất định phải nhét pháo vào miệng cự thú.” Từ Phàm hưng phấn nói.

“Tuân lệnh.”

Lần này Từ Phàm điều động chân thần, ngay cả phân thân chủ yếu của Bồ Đào cũng mang ra.

Lúc này, tất cả mọi người trên tinh chu đều nghe thấy một âm thanh kỳ quái, giống như là âm thanh máy vi tính vận chuyển ép xung ở kiếp trước vậy.

“Ầm ~ ~”

Chủ pháo bắn ra một phát, đạn pháo màu đỏ mang theo hy vọng của Từ Phàm, cực kỳ chính xác bắn thẳng vào miệng của Cực Không Cự Thú.

“Ầm ~ ~”

Đạn pháo trực tiếp nổ tung trong miệng Cực Không Cự Thú, ngay cả tiểu tinh thần bên miệng nó cũng bị dư ba chấn vỡ.

“Grao ~~?”

Hoàn toàn khác biệt với âm thanh phẫn nộ như tưởng tượng của Từ Phàm, trong tiếng thú gầm mang theo một tia nghi hoặc.

Sau đó Từ Phàm chợt thấy Cực Không Cự Thú nhai nhai, trông giống như là bò viên tát niệu nổ tung trong miệng vậy.

Bộ dáng chẳng chút tổn thương, ngược lại trông có vẻ như rất hưởng thụ.

“Cái này…” Từ Phàm ngây ngẩn cả người.

“Cái lực phòng ngự này.”

“Bồ Đào tiếp tục, tính toán nhược điểm trên người nó.” Từ Phàm ra lệnh, không thể lãng phí không cái tình cảm này được.

Chương 389: Nạp giới

Sau khi chủ pháo của tinh chu bắn ra một pháo, vẻ mặt Từ Phàm từ hưng phấn dần trở nên tẻ nhạt vô vị.

Lúc đầu Sa sư huynh ghi lại cho ta, dường như cũng chính là Thiên Luyện tông, hội trưởng lão đã từng giết chết cái đồ chơi này.

“Đã đánh giá cao thực lực bản thân rồi.” Từ Phàm lẩm bẩm.

Nhìn Cực Không Cự Thú đang hưởng thụ đại pháo xoa bóp ở xa xa, Từ Phàm nản lòng nói: “Lại bắn cho nó thêm một phát đạn pháo định vị, có cơ hội rồi hãy nói.”

“Tuân lệnh.”

Sau khi phó pháo tinh chu bắn ra đạn pháo định vị, lập tức hướng về phía tiên thành Lâm Sâm bay đi.

Ẩn Linh đảo, ở phía sau chủ phong nơi chuyên cung cấp chỗ đậu cho tinh chu.

Tinh chu chậm rãi hạ xuống, Từ Phàm vẻ mặt táo bón từ trên tinh chu đi xuống.

“Đại trưởng lão, lần sau để cho ta mang theo con rối cự thú Yêu tộc kia đi, nói không chừng có thể đánh chết con cự thú kia.” Trong mắt Trảm Linh Tôn giả mang theo một tia không cam lòng.

“Một kích mạnh nhất mà con rối chiến hạm cự thú Yêu tộc có thể phát huy cũng chỉ mạnh hơn một chút so với công kích của chủ pháo mà thôi.” Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một điểm.

“Nếu như cho con rối chiến hạm cự thú Yêu tộc phối hợp với vũ khí đạo khí đỉnh cấp, chắc là có thể phá vỡ phòng ngự của Cực Không Cự Thú.” Từ Phàm sờ sờ cằm nói tiếp.

“Thật sao?” Trảm Linh mừng rỡ thốt.

“Bây giờ lại thêm vấn đề mới, linh khoáng dùng để luyện chế đạo khí đỉnh cấp chỉ có thể ngộ mà không thể cầu, cũng chính là khu vực tương đối nguy hiểm sâu trong Cực Không Chi Vực.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Lần sau để cho Bồ Đào hỗ trợ ta đi.” Trảm Linh nói, hắn cũng biết rõ chỗ tốt của Cực Không Cự Thú, đến lúc Từ Phàm luyện chế đạo khí cho mình phỏng chừng sẽ dùng đến.

“Chiếc tinh chu này chẳng qua chỉ là một tinh chu sơ cấp, thôi được rồi.”

“Chờ sau này tạo ra tinh chu cao cấp hơn rồi nói sau.” Từ Phàm nói, đạn pháo định vị đã đánh lên người Cực Không Cự Thú, trừ phi nó chạy ra khỏi một giới này, bằng không sẽ không thể trốn thoát khỏi lòng bàn tay của hắn.

“Chỉ có thể như vậy.” Trảm Linh nói, xem ra đạo khí cao cấp của bản thân vẫn là xa xôi không thể với.

Đúng lúc này, trên bầu trời Ẩn Linh đảo giăng đầy lôi vân, một cái đạo khí hình tròn giống như cái vòng lắc eo (hô lạp quyển – 呼啦圈) xuất hiện trên không trung.

Cuồng lôi oanh tạc, một tia lôi điện cực lớn trực tiếp bổ xuống đạo khí vòng lắc eo.

“Ầm ầm ầm ~ ~”

“Luyện chế thành công.” Từ Phàm nhìn lôi vân nhàn nhạt trên bầu trời nói, đây chính là món đạo khí có độ khó cao nhất mà hắn từng luyện chế ngoại trừ Bồ Đào ra.

“Lôi kiếp đạo khí, xem ra đạo khí mà đại trưởng lão luyện chế không đơn giản nha.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

Lại nói đạo khí đưa đến lôi kiếp có thể xem như cái đạo khí này đã nhập phẩm cấp.

Trong lúc hai người trò chuyện, lại thêm một tia lôi điện thật lớn đánh xuống.

Đạo khí lơ lửng trên trời rung lên một cái, khí tức yếu đi không ít.

“Bồ Đào, khởi động hấp năng pháp trận.” Từ Phàm cảm thấy đạo khí hình như sắp không chịu đựng nổi nữa.

“Tuân lệnh.”

Lập tức, một vòng phòng hộ xuất hiện phía dưới lôi vân.

“Giữ lại một tia cuối cùng cho nạp giới.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.”

Lúc này, trong một tòa cự thành phàm nhân ở Ẩn Linh đảo, tên đồ tể trung niên sắp về đến nhà đang ngẩng đầu ngơ ngác nhìn lôi nguyên trên trời.

Luôn cảm thấy có chút quen thuộc.

“Sao ta cứ thấy mây đen trên trời giống như huynh đệ của ta vậy.” Tên đồ tể trung niên nói đầy vẻ nghi ngờ.

Tên đồ tể trung niên giơ ngón tay lên nhẹ nhàng chỉ về phía lôi vân, trên đầu ngón tay nhiều thêm một tia điện quang, tựa như là lôi vân trên trời đang chào hỏi đồ tể trung niên.

“Ta cũng không phải đại ca ngươi.” Tên đồ tể trung niên lắc đầu đi vào trong nhà.

Lúc này, đạo khí giống như vòng lắc eo trên bầu trời đã tiếp nhận một tia lôi kiếp cuối cùng, đang tiêu hóa lực lượng lôi kiếp.

“Sau này Ẩn Linh đảo cũng có tiểu thế giới của mình rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Từ Phàm luyện chế đạo khí này chính là vì chứa đựng tiểu thế giới, chỉ cần đạo khí này thu nạp tiểu thế giới Trường Ninh, sau này tiểu thế giới kia sẽ trở thành vật trang sức trên thân Ẩn Linh đảo.

Trong không gian dưới đất, một cái vòng lắc eo đang xoay tròn xung quanh Từ Phàm.

“Ta sẽ giúp ngươi tìm mục tiêu, trước tiên đừng gấp.” Từ Phàm nhìn vòng lắc eo xoay lòng vòng bên cạnh hắn nói.

“Bản thể, đề nghị ngươi hãy tìm một cái tiểu thế giới lớn hơn.”

“Đẳng cấp tiểu thế giới ngươi muốn thu nạp có hơi thấp, dùng nạp giới có chút lãng phí.” Phân thân số hai nói.

“Biết rồi, tiểu thế giới gần tiên thành Lâm Sâm nhất đã sát nhập với trận pháp của tiên thành rồi còn đâu, hiện tại chỉ có cái này là thích hợp nhất.”

Từ Phàm lại nói: “Sau này tìm được tiểu thế thích hợp hơn rồi lại sát nhập là được.”

“Ngươi vui vẻ là được rồi.” Phân thân số hai nói.

“Khoảng thời gian này không có việc gì, ngươi cứ nghỉ ngơi trước đi.” Từ Phàm nói, nhắc tới bây giờ hắn cảm thấy mình rất có lỗi với hai phân thân này.

“Cũng không biết hiện giờ phân thân số một ra sao?” Từ Phàm hỏi.

“Hẳn là đang suy nghĩ biện pháp tìm ngươi.” Phân thân số hai lên tiếng.

“Vậy có phải hắn ngốc hay không? Thừa dịp thời gian này nắm chặt thời cơ thoát khỏi khống chế của ta, còn tìm ta làm gì?” Từ Phàm lắc đầu, hắn từng nhìn thấy khát vọng tự do trong mắt phân thân số một.

“Thoát khỏi khống chế của ngươi nguy hiểm rất lớn, còn không thoải mái bằng ở bên cạnh ngươi, chẳng phải ngày tháng khổ sở bây giờ đã qua rồi sao!” Phân thân số hai bình tĩnh nói.

Từ sau khi Từ Phàm đạt được số lượng lớn Luyện Khí Sư tộc Nguyệt Hồ, Từ Phàm bèn khôi phục linh trí cho phân thân số hai.

“Ngươi nói như vậy cũng không phải không có đạo lý.” Từ Phàm sờ sờ cằm bảo.

“Trước hết cứ như vậy đi, ta phải đi thu tiểu thế giới kia.” Từ Phàm nói tiếp.

Cách Ẩn Linh đảo mười mấy vạn dặm, nơi nào đó trên mặt hồ Thập Vạn Lý.

Nạp giới được Từ Phàm cho phép ở bên cạnh vui sướng bay lượn, nó đã cảm nhận được mùi của tiểu thế giới.

Từ Phàm nhìn hải vực yên ả, nhẹ nhàng vỗ tay một cái.

Một cái pháp trận khổng lồ xuất hiện, phù văn trên pháp trận bắt đầu chậm rãi chuyển động, một cái thông đạo nối liền với tiểu thế giới hiện lên trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm cất bước đi vào thông đạo nối với tiểu thế giới.

Vào trong tiểu thế giới, Từ Phàm lập tức cảm nhận được áp lực đến từ tiểu thế giới, tu vi từ Nguyên Anh kỳ hạ xuống Kim Đan kỳ.

“Tiểu thế giới này quả thật là nhỏ.” Từ Phàm cảm nhận được khí tức của tiểu thế giới nói.

“Diện tích của tiểu thế giới này cũng chỉ tương đương với tổng diện tích của địa cầu kiếp trước, tính cả những nơi chưa khai phá trước kia, nuôi sống hơn mười tỷ con người cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm nói.

“Nạp giới, ra tay đi.”

Vòng lắc eo xoay quanh Từ Phàm nháy mắt như dã cẩu xuất lồng, bay về phía bầu trời tiểu thế giới.

Từ Phàm bước ra một bước, xuất hiện bên trong chủ thành của vương triều do Phong Trường Ninh thành lập.

“Nơi này chỉ xem như là đê võ thế giới, có điều loại vương triều thuần túy cổ đại này vẫn rất là không tệ.” Từ Phàm vừa nói vừa mỉm cười.

Từ Phàm một thân trường bào thanh ngọc đi trên đường cái, trông thấy thức ăn ngon bèn dừng lại nếm thử một chút.

Lúc Từ Phàm đi ngang qua con phố tràn đầy noãn ngọc u hương, bỗng dưng bị một đám nữ tử ăn mặc diễm lệ vây quanh.

“Công tử, đến đây bồi nô gia uống một chén được không nào?”

“Công tử, lần đầu tiên đến kinh thành phải không? Có cần nô gia kể mấy chuyện lý thú trong kinh thành cho người không?”

“Công tử, đừng có để ý tới mấy tiểu hồ ly tâm tư không đơn thuần đó, chỉ cần năm mươi lượng là ta có thể bồi công tử nói chuyện thâu đêm.”

Chương 390: Từ Phàm chấm dứt sự thống khổ của tiểu thế giới (thượng)

Từ Phàm nhìn các cô nương oanh oanh yến yến bên cạnh.

“Vừa vặn thể nghiệm đặc sắc văn hóa một phen.” Từ Phàm tỏ vẻ đứng đắn nói.

Giơ tay nhẹ nhàng vuốt ve gương mặt một vị nữ tử trong đó, nháy mắt đã biết rõ hoa lầu nhà nào phục vụ tốt nhất con phố phấn hồng này.

“Ta muốn đi U Nguyệt phường, xin hỏi vị tiểu thư này có chịu mang ta đi chăng?” Từ Phàm mỉm cười hỏi.

Chúng nữ tử vừa nghe thấy danh tự của U Nguyệt phường thì lập tức không còn chút hứng thú nào với Từ Phàm nữa.

“Vậy xin chúc công tử đi chơi vui vẻ.”

Chúng nữ rời khỏi Từ Phàm tự mình trở lại trước lầu nhà mình bắt đầu tìm kiếm vị khách nhân có tiềm lực kế tiếp.

“Cổ đại cũng thực tế như vậy sao!” Từ Phàm cười một cái nói, hướng về phía hồng lâu trang trí xa hoa rực rỡ nhất mà đi.

Từ trong trí nhớ của nữ tử kia, hắn biết được hoa khôi trong U Nguyệt lâu có mỹ xưng vũ nữ đệ nhất đế quốc.

Vừa vặn, hắn cũng thích xem mỹ nhân khiêu vũ, nhất là múa cổ điển.

U Nguyệt lâu. Nơi những kẻ quyền quý của đế quốc hội tụ.

Thật ra mặt trời trong tiểu thế giới chỉ vừa xuống núi, toàn bộ đường phố đều đã thắp đèn đuốc sáng trưng, thậm chí còn có một loại pháp bảo dùng để chiếu sáng khắp cả con đường.

Lúc này, nơi phồn vinh nhất trong tất cả tửu lâu yên hoa chính là U Nguyệt phường.

U Nguyệt phường có tam tuyệt, đầu bếp tốt nhất, giai nhân bồi chuyện, mỹ nhân có điệu múa sinh động nhất.

Nghe nói trên đời này chỉ có mấy người quyền thế nhất mới có thể khiến cho tam tuyệt cùng xuất mã.

“Không hổ là hoa lâu tốt nhất trong tiểu thế giới này.” Từ Phàm vừa đi vào đại sảnh vừa nhìn thiếu nữ nhẹ nhàng nhảy múa trên vũ trì (sàn nhảy).

Ngay lúc này một nữ tử dung mạo mỹ lệ đi đến bên cạnh Từ Phàm, ôn nhu dựa vào cánh tay Từ Phàm.

“Chẳng hay công tử có quen thuộc muội muội nào ở đây không?” Nữ tử ôn nhu hỏi.

“Không có, lần đầu tiên ta tới, không biết muốn tam tuyệt của U Nguyệt lâu các ngươi xuất mã cần phải có điều kiện gì?” Từ Phàm vừa cười vừa hỏi.

“Công tử nói đùa, tam tuyệt của U Nguyệt phường chúng ta đã rất lâu rồi không có liên thủ xuất mã.” Nữ tử sắc mặt biến đổi, song vẫn bảo trì nụ cười tương đối nghề nghiệp.

“Ta nói nghiêm túc.” Trong tay Từ Phàm xuất hiện năm lượng hoàng kim, nhẹ nhàng lắc lắc trước mặt nữ nử.

“Nói ra biện pháp hợp lý, thỏi vàng này sẽ là của ngươi.” Từ Phàm cười cười nói.

“Trừ phi công tử là tiên nhân.” Nữ tử nghĩ nghĩ rồi đáp.

“Tiên nhân sao?”

Từ Phàm dứt lời bèn dậm chân một cái, cả con phố ngay lập tức bị một tòa trận pháp phong ấn bao phủ, tất cả mọi người trong đó đều đứng yên, chỉ ngoại trừ cô nương U Nguyệt phường.

Lúc này ở trên tầng cao nhất, hai nữ tử đeo khăn che mặt đi ra, nhìn xuống Từ Phàm đang đứng dưới đại sảnh nói: “Xin hỏi là vị tiền bối nào quang lâm quý lâu?”

Một vị đầu bếp cầm dao phay trong tay đi vào đại sảnh.

“Bái kiến tiền bối.”

“Không cần gọi tiền bối, hôm nay ta chỉ là một khách nhân.” Từ Phàm vừa cười vừa bảo.

“Mời tiền bối vào nội sảnh, tiểu nữ xin vì tiền bối múa một khúc.” Nữ tử mang khăn che mặt người mặc bạch sa ôn thanh nói.

“Còn ta xin được bồi tiền bối nói chuyện phiếm.” Nữ tử mặc váy bách hoa lên tiếng.

“Ta đi làm cơm ~”

Nội thính tầng cao nhất của U Nguyệt lâu, Từ Phàm được một vị giai nhân tuyệt sắc hầu hạ, nhấm nháp món ngon trước bàn.

Đầu bếp khẩn trương đứng ở một bên, chỉ sợ Từ Phàm không hợp khẩu vị sẽ lập tức giết chết hắn.

“Không tệ, đồ ăn ngon hơn trong tông môn chúng ta nhiều.” Từ Phàm thỏa mãn nói.

“Được rồi, ngươi cũng không cần phải dò xét tâm tình của ta, tu vi ngươi quá thấp.” Từ Phàm vừa nói vừa nhìn về phía nữ tử bên cạnh.

“Quả nhiên chút thủ đoạn ấy không gạt được tiền bối.” Nữ tử tuyệt sắc bên cạnh Từ Phàm cười nói.

Nếu không phải bởi giá trị nhan sắc, thời điểm nữ tử vừa lộ ra một tia thần niệm, Từ Phàm sẽ lập tức cho nàng ta biết vì cái gì hoa lại hồng như thế.

Lúc này, trong nội thính chợt vang lên tiếng nhạc tuyệt diệu, một nữ tử người mặc váy trắng đang nhẹ nhàng nhảy múa.

Mị mà không tao, nhã mà không dứt.

Hệt như một vị họa gia tuyệt thế đang dùng thủy mặc vẽ lên bức tranh cảnh đẹp dưới ánh trăng.

Một cỗ mùi thơm đến từ cảnh giới tinh thần linh hồn bay tới.

Đúng vào lúc này, chiếc khăn trên mặt nữ tử đang nhảy múa chợt rơi xuống, một gương mặt tinh xảo tuyệt đẹp xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

Tức thì trăng sáng trên bầu trời bị một đám mây trắng che đi.

Đến đây, âm nhạc kết thúc, múa dừng.

“Hoa nhường nguyệt thẹn, quả thật không tệ.”

“Bữa cơm hôm nay ăn cũng không tệ.” Từ Phàm nói.

“Tiền bối hài lòng là được.” Đầu bếp đứng bên cạnh nói.

“Cả tòa vương thành có hơn mười vị Luyện Khí tu sĩ khí tức giống với các ngươi phân bố xung quanh hoàng cung, có phải các ngươi muốn lật đổ vương triều này không?”

Từ Phàm vừa cười vừa hỏi, hiện tại còn cách một khoảng thời gian nữa nạp giới mới hoàn thành thu nạp thế giới này, ở đây nghe một chút chuyện xưa cũng không tồi.

“Tiền bối đoán không sai.” Đầu bếp ngăn cản U Nguyệt muốn lên tiếng, cướp lời nói.

“Cả vương triều này đã bắt đầu xuống dốc, hiện tại vương triều đã không còn tiên nhân tọa trấn. Bị dị tộc xâm chiếm chỉ là chuyện sớm muộn, bây giờ mấy người chúng ta chỉ là tuân theo ý chỉ của Trường Ninh Đại Đế, đưa người càng thích hợp hơn đến thống lĩnh vương triều.” Đầu bếp nói.

“Các ngươi là người của Trường Ninh à?” Từ Phàm hỏi lại, không hổ là nữ đế, hậu thủ tầng tầng lớp lớp.

“Đúng vậy.”

“Có nhận thức Sư Triển không?” Từ Phàm hỏi.

“Đó là thống lĩnh trước kia của mấy người chúng ta, nhiều năm trước đã phi thăng tiên giới rồi.”

“Ừm, đều là nói thật, thế nhưng tôn chỉ giáo phái các ngươi có phải hơi bị hoàn mỹ quá hay không?”

“Thế giới đại đồng, một cái thế giới không đói không bệnh không tai, các ngươi có thể làm được sao?” Từ Phàm cười cười hỏi, tiểu thế giới này ở trong mắt Từ Phàm không khác gì trong suốt, muốn biết được chuyện gì, trực tiếp tính toán một cái là ra ngay.

“Ta có lòng tin hoàn thành mục tiêu này, chỉ cần tiền bối không ngăn cản bọn ta, trăm năm sau, tiền bối nhất định sẽ nhìn thấy được một thế giới như vậy.” Đầu bếp nói, trong mắt tràn đầy kiên định.

Thời gian còn lại, Từ Phàm lắng nghe lý niệm của đầu bếp.

Nghe được một lúc, Từ Phàm cảm thấy càng lúc càng quen thuộc, đây không phải chính là cùng ăn chung một bếp ăn tập thể, khống chế nhân khẩu, gia tăng thu thập tài nguyên hay sao?

“Nếu như trong đó có người sinh ra dã tâm thì làm sao bây giờ? Không phải tất cả mọi người đều tình nguyện ăn cơm tập thể.” Từ Phàm tò mò hỏi.

Hắn ngẩng đầu nhìn lên trời, còn chưa đến một canh giờ nữa.

“Thống nhất nhận vào trong một ngành, hứa cho hắn vinh hoa phú quý, quyền thế cao quan, để cho hắn ra bên ngoài khuấy đảo phong vân. Nếu như chỉ thích gây chuyện trong vương triều thì cứ giết đi thôi.” Đầu bếp nghiêm túc nói.

“Ngươi có nghĩ tới kế hoạch khác hay không? Chính là phóng ra một cái huyễn thuật siêu cấp, đưa tất cả mọi người vào trong mộng cảnh tốt đẹp nhất, vĩnh viễn không bao giờ tỉnh lại.”

“Như thế này thì chỉ cần tốn một chút tài nguyên là có thể hoàn thành mục tiêu của ngươi rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, hiếm khi nào gặp được một người thuần túy đến như vậy.

“Còn có thể vậy sao?” Trong mắt đầu bếp lộ ra một ti sợ hãi, sâu trong sợ hãi lại pha vẻ hưng phấn.

“Lấy vị U Nguyệt cô nương này làm môi giới, câu thông lực lượng của mặt trăng, phóng xuất ra một cái huyễn thuật siêu cấp hẳn không thành vấn đề.”

Từ Phàm tràn đầy thâm ý nhìn U Nguyệt một cái.

Mặc dù Huyễn Nguyệt Chi Thể chỉ là một thánh thể yếu nhược, nhưng trong tiểu thế giới này đã là tồn tại đỉnh cấp.

Chương 391: Từ Phàm chấm dứt nỗi đau trong thế giới nhỏ (phần 2)

Người đầu bếp lẩm bẩm một mình: “Khi đó, người vẫn là người.”

“Thế giới này không cần thiết phải tồn tại!”

“Tôn chỉ của chúng ta chỉ là mong thế giới này không còn chiến tranh, thiên tai, dịch bệnh và đói kém. Còn lại, nếu muốn nhiều hơn nữa thì phải dựa vào nỗ lực của bản thân.”

“Theo những gì mà các vị tiền bối nói, nhưng thời gian thì…”

U Nguyệt nói đến đây, tạm dừng một chút, hắn không nghĩ tới hậu quả của việc làm đó, nhưng hắn cảm thấy kết quả cuối cùng phải là thứ bản thân muốn.

Lúc này, một luồng ánh sáng từ bên ngoài vương thành ẩn trong đạo thành và bay thẳng về phía lầu U Nguyệt.

Nhưng trước khi đạo lưu tới, đã bị một bàn tay linh lực lớn nắm chặt.

“Ngươi đến đây!”

Lúc này, ở đại điện bên trong có một lão giả đang tiến đến giai đoạn cuối của Kim Đan kỳ.

Lão giả hành lễ chào Từ Phàm: “Bái kiến đạo hữu.”

Lão giả nói: “Một vài đệ tử dưới môn phái của ta vẫn chưa đắc tội đạo hữu chứ?”

Từ Phàm cười nói: “Không, một người nấu đồ ăn ngon, người còn lại nhảy đẹp. Ngay cả người đẹp bên cạnh ta cũng có những món ăn mà ta thích ăn.”

Người phụ nữ bên cạnh đỏ mặt khi nghe những lời của Từ Phàm, lần này đi dường như không có ích gì.

“Không đắc tội đạo hữu cũng tốt rồi, ta không biết đạo hữu đến từ đâu.”

Lão giả nhìn Từ Phàm nghi ngờ nói, theo lý mà nói thế giới này nhỏ như vậy, đến cảnh giới này nên quen biết nhau từ lâu, cho dù không quen thì cũng từng nghe đến danh hiệu.

Sau đó Từ Phàm nói: “Ta đến từ bầu trời.”

Thời điểm này, nạp giới đã hoàn toàn bao vây thế giới, có thể kéo về Ẩn Linh đảo được rồi.

Lão giả kinh ngạc thốt lên: “Trên trời, lẽ nào đạo hữu là người từ thượng giới.”

Vào lúc này, một giọng nói vang lên trong tâm trí của tất cả tu sĩ ở giai đoạn Luyện Khí kỳ trở lên trong thế giới nhỏ bé này.

“Cảnh giới này đã bị Ẩn Linh môn chúng ta trưng dụng, kỳ hạn trong vòng nửa tháng, cùng Thiên môn rời khỏi thế giới này.”

Tất cả tu sĩ ở trên tầng Luyện Khí kỳ trong thế giới nhỏ bé này đều đang hỗn loạn, bởi vì họ cảm thấy có một thế lực dẫn dắt họ ra khỏi nơi đây.

Lúc này, ba cao thủ của U Nguyệt lầu đều nhìn Từ Phàm với ánh mắt khó hiểu.

Lão giả nhìn Từ Phàm nói, trong mắt hiện lên một chút ý tứ hàm xúc: “Tiền bối chiếm dụng thế giới này có ích lợi gì? Những người phàm trần kia sẽ xảy ra chuyện gì?”

Từ Phàm nhìn người đầu bếp, hắn nói với một nụ cười: “Người phàm à, đích đến của họ cũng giống như những gì mà đệ tử của ngươi đã nói. Vậy người phàm nhận được mức sinh hoạt tối thiểu, không có thiên tai, không bệnh tật, không đói khát, và những ai có tham vọng và năng lực thì hãy cho họ một sân khấu để thể hiện.”

Đầu bếp vội vàng hỏi: “Tiền bối nói thật sao?”

“Ngươi có thể gia nhập tông môn của ta và trở thành một Linh Trù. Điều ta nói có thật hay không? Sau này, ngươi có thể quay lại xem.” Từ Phàm nói, nếu muốn xây dựng một xã hội hoàn hảo như vậy thì cần một đoàn thể hỗ trợ với các nguồn lực không giới hạn.

“Cảm ơn tiền bối!”

Vào lúc này, bầu trời rung chuyển, và một vầng trăng tròn sáng trên bầu trời xuất hiện, tạo ra một thứ ánh sáng bí ẩn, và tất cả người phàm trên thế giới này đều chìm vào giấc ngủ.

Trong giấc mơ, một giọng nói đang tẩy não hắn về các quy tắc của thế giới mới.

Vô số linh thuyền cũng xuất hiện trên bầu trời, bên trên có những con rối km đan và mũ sắt trò chơi đầy thuyền bay về khắp nơi của thế giới nhỏ bé.

Vào lúc này, tất cả tu sĩ đều chấn động, như thể vừa nhìn thấy phi thuyền của người ngoài hành tinh.

“Được rồi, mọi chuyện trên thế giới này đã qua.”

“Ta đi trước. Sau khi các ngươi đi ra ngoài, sẽ có người hướng dẫn các ngươi. Về phần gia nhập môn phái khác hay tự mình đi lang bạt là tùy các ngươi chọn.”

Từ Phàm nói rằng hắn bước ra và xuất hiện trên bầu trời, và sau đó bước ra và xuất hiện trên mặt hồ dài 100.000 dặm.

Vào lúc này, một vòng lắc eo đang từ từ bay về phía Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm cau mày nói: “Chậm quá!”

Sau đó, một chiếc tinh chu khổng lồ xuất hiện, kéo một vòng lắc eo và nhanh chóng bay về phía Ẩn Linh đảo.

“Ta không biết thế giới nhỏ bé này có thể sản sinh ra bao nhiêu nhân tài.”

Sau hai năm phát triển trò chơi ảo đã xuất hiện nhiều nhân vật mạnh mẽ, đặc biệt là những cao thủ Thiên Khôi Sư đã có thể điều khiển những con rối của Nguyên Anh kỳ chém giết trong đại quân của Yêu tộc.

Vài người cấp cao đã có thể tiếp xúc với những con rối Hóa thần kỳ.

Hiện tại toàn bộ Trường Thành có hàng vạn con rối Kim Đan kỳ, bọn chúng đều là trò chơi ảo, các Thiên Khôi Sư điều khiển con rối. Theo ước tính của Từ Phàm, vài năm nữa, có lẽ bọn họ có thể đưa các Thiên Khôi Sư phản công Yêu giới.

Mười ngày sau, bên ngoài Đại Trận Tông Môn của Ẩn Lịnh môn có thêm một cánh cổng đạo giới.

Lúc này, một vị tu sĩ từ trong thế giới nhỏ bé đó bước ra khỏi cổng giới môn lúc nào không rõ, sau khi đi ra liền bị con rối dẫn đi phổ cập tình hình cơ bản của tu Tiên giới.

Một ông già, một người đàn ông cường tráng và hai người phụ nữ bước ra khỏi giới môn.

Vừa ra khỏi giới môn, cả bốn người bị lưu trình hóa làm cho kinh sợ.

Một lúc sau, bốn người hoàn hồn trở lại, con rối ở bên cạnh đi về phía trước.

Một con rối Nguyên Anh nói: “Mời bốn người các ngươi đi theo ta!”

Ông lão vội vàng nói: “Được!”

Khí tức đáng sợ trên con rối này khiến bốn người không nói nên lời.

Bốn người bọn họ được đưa vào một phòng học, cùng với vị tu sĩ này cũng là một đồng hương tu luyện thế giới nhỏ.

Có hai mươi chỗ ngồi trong một phòng học và bốn người đến vừa hay chật kín chỗ.

Một tu sĩ Hoá Thần kỳ ngoại môn của Ẩn Linh môn bước vào, trên khuôn mặt vốn dĩ hung dữ nay đã nở một nụ cười thân thiện.

Nhưng vị tu sĩ Hoá Thần kỳ vừa trở về từ chiến trường của Yêu tộc, khí thế đó toả ra như địa ngục khiến tất cả mọi người trong phòng học rùng mình.

“Thực xin lỗi, ta vừa mới trở về từ Chiến trường số 4, nhất thời không khống chế được sát khí, mong mọi người lượng thứ.”

Vị tu sĩ ngoại môn của Ẩn Linh môn cười nói, lúc vừa từ chiến trường trở về muốn nghỉ ngơi làm một vài nhiệm vụ nhỏ để kiếm chút điểm, không ngờ lại cướp phát được luôn.

Các bài giảng được giảng dạy tốt và có thể nhận được thêm điểm cho việc tốt này.

Mọi người run lẩy bẩy nói: “Tuân lệnh tiền bối!”

“Được rồi, ta muốn nói với ngươi về sự phân chia chính thống của cảnh giới tu tiên trong Tiên giới.”

“Đầu tiên là Luyện Khí, Trúc Cơ, Kim Đan cũng là cảnh giới tu vi cao nhất trong thế giới của các ngươi. Đặc điểm của chúng là…”

“Sau đó là Nguyên Anh…”

“Cuối cùng là Hợp Thể…”

“Được rồi, bây giờ, các ngươi còn câu hỏi gì nữa?”

Vị tu sĩ Hoá Thần kỳ nói, nghĩ rằng số điểm mình lưu lại có thể đổi lấy pháp bảo thèm muốn bấy lâu nay, trong lòng cảm thấy rất thoải mái, xem ra những tu sĩ của thế giới nhỏ bên dưới cũng cảm thấy gì đó.

Một tu sĩ Trúc Cơ tò mò hỏi, khí tức của vị sư thầy gần như khiến hắn sợ chết khiếp khi đi vào: “Tiền bối! Hiện tại ngươi đang ở cảnh giới nào?”

Vị tu sĩ Hoá Thần kỳ ngoại môn thản nhiên nói: “Ta ư, ta muội muội, tại môn phái bên ngoài vừa vặn có thể ăn.”

Mọi người há hốc miệng kinh ngạc: “Hoá Thần!”

Chương 392: Con rối đội trưởng

Sau hai giờ học, mọi người run rẩy bước ra khỏi lớp.

Ai nấy đều mất đi sự phấn khích khi lần đầu được lên thượng giới, vẻ mặt buồn bã.

“Không ngờ hiện giờ thượng giới lại nghiêm trọng như vậy, không biết trận chiến với Yêu tộc sẽ kéo dài bao lâu.”

“Xem ra không thể là người tu luyện vụn vặt ở thượng giới, nhất định phải gia nhập Ẩn Linh môn.”

“Bây giờ ít nhất là Kim Đan kỳ trở lên mới gặp phải một Yêu tộc trong Tu tiên giới. Vậy chơi như thế nào?”

Có nhiều ý kiến khác nhau, nhưng thống nhất một điều, đó là nhất thiết phải gia nhập Ẩn Linh môn.

Ai cũng biết tìm cây to, cây nhỏ để hưởng bóng mát.

Lúc này, một con rối Hoá Thần kỳ xuất hiện bên cạnh người đầu bếp.

Con rối nói: “Ngươi có chấp nhận vị trí Đại Trù cao nhất của Ẩn Linh môn không?”

Tất cả các tu sĩ vừa ra khỏi lớp đều nhìn người đầu bếp với vẻ ghen tị, nhưng những người thợ thủ công thì khác.

Người đầu bếp nhìn ông cụ và hai sư muội bên cạnh rồi gật đầu nói: “Ta nhận lời, xin dẫn đường.”

Con rối khoác vai người đầu bếp và bay thẳng lên trời.

Tu sĩ có tổ chức đầu tiên trong thế giới nhỏ đã xuất hiện.

Trong viện nhỏ của Từ Phàm, Từ Phàm và Vương Vũ Luân đang dùng bữa.

Vương Vũ Luân vừa nói vừa gắp một cọng rau xanh bỏ vào miệng, trên mặt lộ ra vẻ ngây ngất: “Thay đầu bếp rồi, trình độ này đã đuổi kịp mẹ Vô Cực.”

Từ Phàm cười nói và thần niệm bất giác nhìn lướt qua người anh em tốt của mình một lần nữa: “Ta đã thuê một đầu bếp giỏi mà tôi tìm được trong thế giới nhỏ này.”

Điều mà ta ngày đêm suy nghĩ vẫn chưa xuất hiện, ta đã hứa hẹn ngàn năm vạn kiếp bất phục, nhưng khi đến với người phụ nữ đó, quẻ của ta đã thay đổi.

Từ Phàm cảm thấy không vui khi nghĩ đến điều này.

Từ Phàm tùy ý hỏi, muốn xem có manh mối gì không: “Vũ Luân, lúc trước ngươi nằm mơ thấy thế giới tan vỡ sao?”

Vương Vũ Luân cau mày nói: “Thế giới tan vỡ? Hình như tôi đã từng mơ thấy nó.”

“Có vẻ như một người phụ nữ đã nói chuyện với ta trong giấc mơ, nhưng ta đã quên mất đó là gì.”

Vương Vũ Luân cho biết hắn gắp một miếng cua vàng ruộm cho vào miệng, lại một bữa ăn khác ngây ngất vị giác.

Từ Phàm nói: “Ồ, đó có thể là kiếp trước của cậu.”

Vương Vũ Luân không quan tâm nói: “Kiếp trước là kiếp trước, hiện tại đừng chậm trễ là được.”

Từ Phàm chán nản nói: “Ta lại muốn nàng ấy chậm trễ.”

Sau bữa ăn, cả hai đến hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm để bắt đầu câu cá.

Vương Vũ Luân ném chiếc móc ra một cách rất miễn cưỡng.

“Này, ta còn cần 50 viên đường trái cây, cháu ta vẫn còn ồn ào không dỗ được.”

Từ Phàm nói: “Chuyện tu luyện là sự kết hợp giữa làm việc và nghỉ ngơi. Với mức độ siêng năng hiện tại của ngươi, câu cá một ngày cũng không có vấn đề gì cả.”

Vương Vũ Luân cố nặn ra một nụ cười và bắt đầu bị ép buộc phải mở cửa kinh doanh: “Đúng vậy, Từ đại ca nói đúng.”

Ở khu vực ngoài cùng của Trường thành sắt thép số 3, một con rối bản đao khách Chí Tôn Nguyên Anh kỳ với phối trí đỉnh cấp đứng trên tường thành sắt thép với một thanh kiếm trong tay, nhìn Yêu tộc đang tụ tập ở phía xa với thái độ khinh bỉ.

Tên đồ tể trung niên nói: “Vài ngày một lần, dù Yêu tộc giết bằng cách nào thì cũng đừng giết chúng!”

Giờ đây, lão đồ tể trung niên đã trở thành đại đội trưởng của Thiên Khôi Sư số 3 Trường thành sắt thép.

“Yêu giới rộng hơn nhiều so với Nhân giới của chúng ta và tất nhiên là người của Yêu tộc cũng nhiều hơn Nhân tộc.”

“Yêu giới làm gì không có người phàm mà nói.”

Trảm Linh ở bên cạnh nói, khi nào khỏe sẽ điều khiển con rối đến Trường thành sắt thép giết chơi vài tên Yêu tộc.

Lão đồ tể trung niên nói: “Như ngươi nói, vậy thì quá tuyệt vời!”

“Nhiều Yêu tộc như vậy, có thể giết hết được không?”

“Tại sao lại quan tâm nhiều đến vậy? Không phải chúng ta, mà là những tôn giả hàng đầu quyết định kết quả của cuộc chiến giữa hai giới.”

Trảm Linh nói: “Thật khó nói khi nào Nhân tộc hàng đầu chiến thắng, những con tiểu Yêu này cũng không dễ.”

Hắn nhìn Yêu tộc đang tụ tập trước mặt, chém hai nhát dao vào thân thể thật là không đủ.

Đúng lúc này, ba chùm sáng từ xa rơi xuống, sau đó truyền đến tiếng gầm rú kinh thiên động địa.

“Lại là một đại yêu Hợp Thể kỳ không tin tà. Phải chết bao nhiêu người mới có thể nhớ được lâu.”

Trảm Linh giễu cợt lão đồ tể trung niên: “Những con Yêu tộc này cũng đủ ngu ngốc.”

Do đó, số lượng Luyện Chế Sư của Nguyệt Hồ Yêu tộc tăng lên và Từ Phàm đã mở ra nơi hắn có thể Luyện Chế Trấn Yêu Tinh đạo khí. Hiện giờ, có mười hai Trấn Yêu Tinh rình rập ở ngoại vi của Trường thành sắt thép.

Chỉ cần Yêu tộc ở trên Luyện Hư kỳ xuất hiện ở ngoại vi của Trường thành sắt thép thì Trấn Yêu tộc sẽ bị tấn công trực tiếp.

Đồ tể trung niên điều khiển con rối từ phía sau lấy ra một mảnh vải bông cẩn thận lau hư đao nói: “Ta cảm thấy được thực lực của chúng ta có thể giết chết.”

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, đừng cảm thấy giết đám tạp binh này dễ dàng thì cảm thấy chính mình ổn.”

“Những tộc lớn đó vẫn chưa tấn công bằng toàn bộ sức lực của mình. Khi chúng tiêu diệt được lãnh thổ đã chiếm giữ loài người của chúng ta, chúng có thể sẽ rảnh tay để tấn công chúng ta.”

Trảm Linh liếc nhìn tên đồ tể trung niên và nói, hắn phát hiện cần phải nói chuyện với người anh em tốt này nhiều hơn về chiến lược là gì, bức tranh lớn là gì.

Lúc này, đội quân Yêu tộc ở phía trước đã tập trung đông đủ, với vẻ ngoài bỏ mạng, họ lao thẳng về phía Trường thành sắt thép.

“Ngươi nói đúng, nhưng ta tin rằng chỉ cần ta có thể sử dụng thanh kiếm, sẽ có ngày Yêu tộc sẽ bị giết sạch.”

Tên đồ tể trung niên nói xong, biến thành một tia chớp lao về phía đại quân của Yêu tộc:

Tên đồ tể trung niên được theo sau bởi hàng vạn con rối, và chúng đều là những con rối do Thiên Khôi Sư điều khiển trong trò chơi.

Lúc này, Trảm Linh mới nhìn bóng lưng trung niên kia như sấm sét trên Trường thành sắt thép, cảm thán: “Ta đã xem nhiều lần như vậy, lần nào cũng thấy thót tim, nhất thời phải nhặt lên, và mọi hành động đều có thể kích hoạt sấm sét.”

“Chuyện này sau khi tu vi thăng cấp, ai mà không sợ.”

Lúc này, đồ tể trung niên điều khiển con rối đối mặt với Yêu tộc.

Con rối dùng hết sức vung thanh kiếm trên tay, một tia chớp chiếu rọi toàn bộ chiến trường.

Nhìn cảnh chiến đấu giữa đại quân Yêu tộc và con rối, Trảm Linh không khỏi thở dài một lần nữa trước sự khủng bố của Từ Phàm.

Mặc dù một số con rối của Kim Đan, Nguyên Anh kỳ hiện đang được điều khiển bởi Thiên Khôi Sư. Những Thiên Khôi Sư cấp phổ thông này sẽ được thăng cấp lên Hoá Thần kỳ, Luyện Hư kỳ, thậm chí là Hợp Thể kỳ.

Chỉ cần có con rối, có thể có vô số Thiên Khôi Sư với kinh nghiệm chiến đấu phong phú.

Cứ nghĩ đến những gì mà những Thiên Khôi Sư này có thể phát triển trong giai đoạn sau, Trảm Linh không khỏi rùng mình.

Hắn cảm thấy vị đại trưởng lão này đang chơi một nước cờ rất lớn, đặc biệt là trong cuộc chiến giữa hai thế giới.

Nếu không phải hắn có chút hiểu biết về cuộc sống thường ngày của đại trưởng lão, hắn nhất định sẽ nghi ngờ vị trưởng lão có tham vọng thống trị hai giới Yêu-Nhân.

Ngay khi công phu của Trảm Linh đang loạn, trận chiến kết thúc và con rối quay trở lại Trường thành sắt thép.

Con rối điều khiển của lão đồ tể trung niên ngậm hư đao trong miệng, một tay con rối kia quay lại bên người Trảm Linh.

“Ôi, hú, đại đội trưởng của đại đội chúng ta thật sự bị thương.”

Nhìn thấy con rối trung niên đồ tể đang lúng túng, Trảm Linh mỉm cười, loại chuyện này rất bình thường trên chiến trường.

“Ta đã bị tấn công bởi một Yêu tộc Hoá Thần kỳ.”

Lão đồ tể trung niên nhìn cánh tay bị gãy nói: “Hôm nay lỗ lớn rồi!”

“Ngươi lúc đầu đã hét lên rồi, không có bảo hành, ăn thua gì?”

Trảm Linh bĩu môi nói, sau khi quấn lấy con rối Nguyên Anh bản đao khách Chí Tôn, thì đã khoe ra với hắn một phen.

Đồ tể trung niên biện hộ: “Một lần bảo hành lại bớt một lần, đây không phải là linh thạch sao?”

Chương 393: Thiếu niên thiên tài Thiên Khôi Sư

Một trận đấu kết thúc, con rối hậu cần bắt đầu ra dọn dẹp hài cốt Yêu tộc.

Một chiếc Linh thuyền loại nhỏ bay đến bên cạnh tên đồ tể trung niên, một con rối cấp Đao Khách hoàn toàn mới từ trên đó đi xuống, tuy rằng phối trí không cao bằng tên đồ tể trung niên, nhưng trong số con rối Nguyên Anh kỳ nó cũng thuộc dạng cấp cao.

“Các ngươi đến một lần, lòng ta lại đau một lần.” Tên đồ tể trung niên chuyển hoán ý thức đến con rối kia, con rối đỉnh phối mà hắn yêu thích bị Linh thuyền loại nhỏ đón đi rồi.

“Ngươi nói xem có cần mua thêm một con rối dự phòng hay không, nghe đâu bộ con rối đao khách mới ra kiểu con rối thiên đao.” Tên đồ tể trung niên nói.

“Ngươi có linh thạch sao? Nếu có chút tiền này còn không bằng gom lại mua con rối Hóa Thần kỳ, hiện giờ ngươi cũng sẽ đến Thiên Khôi Sư ngũ giai.” Trảm Linh nhíu mày nói, cảm giác bạn thân của mình có vẻ hơi lầm đường lạc lối.

“Con rối Hóa Thần kỳ, quá đắt.”

“Vẫn là dùng con rối Nguyên Anh kỳ nhân lúc nó còn sống trước đi” Tên đồ tể trung niên nói.”

“Ý chí chiến đấu như ngươi thật không ổn, vị truyền kì kia đã sắp thăng cấp thành Thiên Khôi Sư lục giai, sớm đã tách khỏi con rối Hóa Thần kỳ của chính mình.”

“Hiện giờ lại được đại trưởng lão tông môn hàng ngày tiếp kiến, nói là người đầu tiên thăng cấp thành Thiên Khôi Sư lục giai, đại trưởng lão sẽ đích thân luyện chế con rối Luyện Hư kỳ cho hắn, hơn nữa ba người đầu tiên đều có, ngươi phải cố lên.” Trảm Linh nói.

“Có thật không, sao ta lại không biết chuyện này?” Tên đồ tể trung niên lập tức có tinh thần nói.

“Thông tin trong trò chơi ngươi cũng không xem, cả ngày chỉ biết giết yêu, gom linh thạch, mua con rối.”

Trảm Linh nói xong triển khai một quầng sáng, trên đó đang chiếu hình ảnh một con rối chiến đấu.

Trên chiến trường, một con rối đao khách tay cầm một thanh linh kiếm, trong đại quân Yêu tộc ra vào như chốn không người.

Mỗi lần con rối vung kiếm đều lấy đi tính mạng của rất nhiều Yêu tộc.

Đúng lúc này con rối đao khách đột nhiên khua kiếm, mặt đất theo đó mà rạn nứt, một con cự xà Hóa Thần kỳ mở to miệng đầy máu chui ra.

Con rối tiếp tục khơi mào lực lượng hướng xuống dưới vung ra một đường kiếm quang vô cùng lạnh giá, kiếm quang trực tiếp cắt xuống con cự xà đang mở to miệng, cắt đầu xà ra thành hai.

Cự xà Hóa Thần kỳ chết.

Tất cả đều phát sinh trong nháy mắt, sau đó con rối đao khách kia giống như chỉ làm một việc không đáng kể, nhảy vào trong chiến trường tiếp tục tàn sát Yêu tộc.

Tuy rằng con rối không có biểu cảm, nhưng tên đồ tể trung niên thật sự cảm nhận được trên người con rối phát ra khí thế lãnh khốc vô tình.

“Có thấy không, con rối đao khách Hóa Thần kỳ phiên bản căn bản nhất.”

“Giết Yêu tộc Hóa Thần kỳ y như giết cẩu vậy.” Trảm Linh tấm tắc nói, dựa theo loại chiến lực này, nếu bọn họ thật sự có thể điều khiển con rối Đại Thừa kỳ, thì với chiến lực của Trảm Linh hiện giờ chỉ có việc chạy trốn.

“Lợi hại hơn trước rồi, ta không bằng hắn.” Tên đồ tể trung niên nhìn con rối trong quầng sáng, cảm giác loại thao tác này đã đến trình độ cao nhất.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh đảo cũng đang xem biểu hiện của con rối kia.

“Không thể không nói, thật sự là Thiên Khôi Sư trời sinh. Thao tác này, có thể gọi là lĩnh vực của Thần.” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Thiên phú của thiếu niên này, lợi hại hơn ta trong mộng cảnh khi đó nữa.” Lý Tinh Từ ôm hài tử đứng cạnh Từ Phàm nói.

“Thiếu niên này chỉ trong vài năm ngắn ngủi, đã đạt tới cảnh giới cả đời của ta.”

Lý Tinh Từ ở Mộng Cảnh Luân Hồi của Hư Vô Chi Giới, cuối cùng hắn đã đạt đến Thiên Khôi Sư thất giai, ở thế giới mộng cảnh kia đã thiếu đi địch thủ.

“Lợi hại thì lợi hại, có thể trước kia không có linh căn, ta đích thân xem rồi, vẫn là một Vô Linh Chi Thể. Muốn nghịch thiên cải mệnh cho hắn cũng không có cách nào, chẳng lẽ đây là thiên đố anh tài trong truyền thuyết sao?” Từ Phàm thở dài nói.

“Không có cách khác sao?” Lý Tinh Từ đáng tiếc nói, thọ mệnh của cơ thể người phàm là một trăm hai mươi tuổi, cho dù dùng thần đan kéo dài tuổi thọ thì nhiều nhất cũng chỉ có thể sống tới một trăm năm mươi tuổi.

Đối với Tu Tiên Giả mà nói, thời gian như thế thật sự quá ngắn.

“Cách thì có rất nhiều, chỉ là bản lĩnh hiện giờ không đạt được.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Lúc này trong quầng sáng trận chiến đã chấm dứt, thiếu niên điều khiển con rối quay về trên Trường thành sắt thép, hiện giờ ở chỗ cũ nhìn về phương xa.

“Đứa trẻ này cũng thật đáng thương, là đám người phàm cuối cùng của quốc gia chạy trốn đến Trường thành sắt thép.”

“Thiếu niên trơ mắt nhìn thấy cả nhà mình bị Yêu tộc nuốt chửng, nếu không phải con rối đi tuần phát hiện, thì hiện giờ thiếu niên này đã biến thành ngốc tử rồi.”

“Từ sau khi có cơ hội giết Yêu tộc, tinh thần của thiếu niên mới tốt hơn được một chút.”

“Đừng nhìn hắn bây giờ đang đứng ở đây, trong đầu hắn vẫn đang nhớ lại chi tiết của cuộc đối chiến vừa rồi.” Từ Phàm nói, người mang loại thù hận sâu như này, lại có tâm tư tinh tế là khủng khiếp nhất.

Lý Tinh Từ nhìn con rối trong quầng sáng thở dài một hơi.

“Được rồi, đừng thở dài nữa, nói tình hình của Yêu tộc Nguyệt Hồ đi.” Từ Phàm nói.

Từ sau khi Yêu tộc Nguyệt Hồ Hóa Thần kỳ mang đến nhóm Luyện Khí Sư thứ hai, thì ở trong Vũ tộc bắt đầu an tĩnh, bởi vì Yêu Tôn Đại Thừa của bộ tộc Nguyệt Hồ xuất quan, bắt đầu điều tra chuyện Luyện Khí Sư mất tích trong tộc.

Cho nên Từ Phàm đã thiết kế một kế hoạch động trời, dự định một lần mang đi tất cả Luyện Khí Sư ti tiện của bộ tộc Nguyệt Hồ.

Bộ tộc Nguyệt Hồ là đại tộc của Yêu tộc nổi danh nhờ luyện khí, trong tộc ngoại trừ có một hệ thống bồi dưỡng Luyện Khí Sư hoàn chỉnh ra, hậu phương còn có ba vị Luyện Khí Tông Sư tọa trấn.

Người mà bị Nguyệt Hồ Hóa Thần kỳ cướp đi, chỉ là người nhỏ nhất trong ba vị.

Hiện giờ kế hoạch của Từ Phàm là cướp hai vị Luyện Khí Tông Sư còn lại qua đây, để phát triển nội tình luyện khí của Ẩn Linh môn.

“Hiện giờ toàn tộc Nguyệt Hồ đều đang đề phòng, theo như tin tức bên kia truyền lại nói, chẳng bao lâu nữa sẽ hoài nghi đến hắn, kêu chúng ta hãy sớm lo liệu.” Lý Tinh Từ nói.

“Có thể tranh thủ thời gian nửa năm không?” Từ Phàm hỏi, giai đoạn trước của đại kế hoạch thông thiên cần thời gian nửa năm để chuẩn bị.

“Có thể, bên kia nói làm vài việc chuẩn bị, có thể kéo dài thời gian bảy tháng.” Lý Tinh Từ nói.

“Thời gian bảy tháng cũng dư dả, đúng lúc có thể làm chi tiết tốt hơn một chút.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, kế hoạch đó của ngươi có ổn không?” Lý Tinh Từ nói, cảm giác nó hơi quá mạo hiểm.

“Yên tâm, về chiến lực, Trảm Linh có thể áp chế Yêu tôn Nguyệt Hồ, như vậy sau khi kế hoạch bại lộ, cũng không có vấn đề gì.” Từ Phàm nói.

“Sư Phụ có chuẩn bị thì tốt rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Được rồi, không có việc gì thì dẫn nhi tử ngươi đi chơi đi, ta bên này còn phải chuẩn bị kế hoạch nữa.” Từ Phàm cười nói.

Phân thân số hai và Luyện Khí Tông Sư của tộc Nguyệt Hồ đều đang đợi hắn.

Không gian dưới lòng đất, lúc này Từ Phàm, phân thân số hai, Luyện Khí Tông Sư của tộc Nguyệt Hồ đang thảo luận sôi nổi, trông giống như (đang thảo luận) đạo khí của tiên khí nên luyện chế như thế nào.

Lúc này, trong một quầng sáng, bên trên toàn là tiên văn, là tất cả tiên văn mà Từ Phàm và tộc Nguyệt Hồ đang nắm giữ.

“Nếu có phân thân số một ở đây thì tốt rồi, hiện tại tiên văn này rõ ràng không đủ để hợp thành cả pháp trận Tiên Văn.” Từ Phàm nhìn tiên văn trên quầng sáng nói.

Nếu dùng tạm những tiên văn bình thường cũng có thể lừa gạt qua ải, nhưng như thế xác suất bị lộ rất lớn.

Vào lúc này, Luyện Khí Tông Sư của tộc Nguyệt Hồ lại đưa ra một pháp trận Tiên Văn, bị Từ Phàm bác bỏ.

Chương 394: Sự tự do của phân thân số một

Tiên thành Thượng Tôn, Tiên trấn Hỏa Sơn.

Phân thân số một nhìn đạo khí Linh thuyền loại nhỏ đã luyện chế xong nói: “Bản thể, đợi ta, xem không được kết cục của Hắc Tuyệt Cửu Mẫu Ký, ta chết cũng không cam tâm.”

Khoảng thời gian này phân thân số một cho rằng bản thân đã hoàn toàn có được tự do, thì hắn lại cảm thấy buồn tẻ vô vị, cảm giác mất đi mục tiêu của đời người.

Có lúc trong lòng thậm chí còn đang chờ mong bản thể an bài nhiệm vụ cho hắn.

“Sư phụ, chúng ta phải trở về môn phái của ngươi sao?” Nhị Thiết nhìn Linh thuyền quái dị dài gần mười trượng trước mặt nói.

“Đúng vậy, ngươi không muốn đi theo ta à?” Phân thân số một nhìn Nhị Thiết nói.

“Ta thề sống chết đi theo sư phụ, sư phụ đi đâu ta và tiểu muội sẽ đi theo đó. Sư phụ, ngươi không thể thu tiểu muội ta làm đồ đệ sao? Sau này mỗi ngày hai huynh muội bọn ta sẽ hầu hạ sư phụ.”

Khi Nhị Thiết nói chuyện, một tiểu cô nương chừng bảy tám tuổi cầm một ly trà, đi tới, suýt nữa vấp bậc thang té ngã, ly trà trong tay cũng đổ một nửa.

“…”

Nhị Thiết ngượng ngùng gãi đầu, tiểu muội nhà mình từ nhỏ ngoại trừ đối với đồ ăn rất nhạy cảm ra, thì phương diện khác đều chậm một nhịp.

Hôm qua hắn còn bị thầy giáo của học viện Hỏa Sơn gọi qua, mục đích là để hắn dẫn tiểu muội về nhà, đối với việc dạy tiểu muội thầy thật sự bất lực.

“Hmm, môn phái của sư phụ có thể thu nhận tiểu muội hay không? Tiểu muội tuy ngốc, nhưng …” Nói đến đây Nhị Thiết bỗng nhiên gãi đầu, vốn định nói ưu điểm của tiểu muội, nhưng đột nhiên không biết nói gì.

“Theo ta về môn phái, có thể vượt qua khảo thí tông môn là có thể gia nhập môn phái. Không qua được, vậy thì gia nhập ngoại môn môn phái, có ngươi ở đó, tiểu muội ngươi đời này không cần lo ăn uống.” Phân thân số một nhìn tiểu cô nương nói.

“Đồ ăn! Trong môn phái có đồ ăn ngon sao?” Tiểu cô nương nghe đến đồ ăn trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo.

“Có, trong môn phái có rất nhiều đồ ăn ngon.” Phân thân số một cười nói, đối với tiểu muội của đồ đệ mình, hắn hơi quan tâm.

Dù sao tiểu cô nương vừa ngốc vừa ham ăn như vậy rất hiếm thấy.

“Vậy thì tốt rồi ~” Tiểu cô nương cười nói.

“Được rồi, Nhị Thiết, ngươi đi giao đạo khí ta đã luyện chế xong, sau đó chúng ta thu dọn chuẩn bị xuất phát.” Phân thân số một nói.

“Tuân mệnh ~” Nhị Thiết nói xong thu đạo khí bày trên kệ vào túi trữ đồ, dẫn tiểu muội đi ra ngoài, lại có thể nhận một phần lễ vật rồi.

Trong điện Luyện Khí, phân thân số một bày ra đạo khí phi thuyền mới luyện chế cho điện chủ điện Luyện Khí xem.

“Lão đệ, ngươi phải đi rồi à.” Điện chủ điện Luyện Khí nhìn con phi thuyền quái dị này nói.

“Đúng vậy, lâu lắm rồi không gặp bản thể, nếu không trở về nhìn xem, bản thể sẽ cho rằng ta làm phản.” Phân thân số một cười nói.

“Lão đệ, không phải ta nói chứ, hiện giờ Truyền Tống Trận của Tu Tiên giới mất tác dụng, ngươi và lão đệ Từ Phàm hai nơi cách xa nhau.”

Điện chủ điện Luyện Khí dừng một lát, sau đó lại nói: “Trước kia các ngươi vốn là một thể ta cũng không nói nhiều làm gì. Nhưng hiện giờ ngươi đã có ý thức độc lập, còn là Luyện Khí Tông Sư, nếu ngươi muốn triệt để tách rời với bản thể của ngươi, ta có thể làm người trung gian giúp các ngươi nói chuyện.” Điện chủ điện Luyện Khí nói.

“Lão ca, cảm ơn ngươi, ta trải nghiệm qua cảm giác của tự do, nhưng cũng chẳng ra làm sao, không như ở cạnh bản thể có ý nghĩa.” Phân thân số một lắc đầu nói.

Lúc trước khát vọng tự do, nhưng sau khi thật sự được tự do, không có bản thể quấy nhiễu, mới phát hiện cũng chẳng ra làm sao.

Mỗi ngày làm cá mặn ăn không ngồi rồi, đã như vậy còn không bằng quay về cạnh bản thể cá mặn.

“Tùy ngươi, hiện giờ ta đã xem ngươi và Từ Phàm thành hai người. Sau khi đi ra ngoài, mọi chuyện cẩn thận.” Điện chủ điện Luyện Khí nói xong lấy ra một lò sưởi thanh đồng, bên trong là tâm hạch của Thần Hỏa Phượng Hoàng.

“Vốn định qua một thời gian nữa mới cho ngươi, ai ngờ hiện giờ ngươi muốn đi, Thần Hỏa Phượng Hoàng này xem như lễ vật lão ca tặng ngươi trước khi đi. Dù sao ngươi đã lĩnh ngộ thần vận của Thần Hỏa Phượng Hoàng, sau này khống chế thần hỏa hoàn toàn chỉ là vấn đề thời gian.” Điện chủ điện Luyện Khí chân thành nói, ánh mắt không có một tia giả dối.

“Lão ca, ta cầm đi Thần Hỏa Phượng Hoàng, ngươi dùng cái gì.” Phân thân số một trong nháy mắt bị cảm động rồi, vị lão ca này quá hào phóng.

Đối với Luyện Khí Tông Sư mà nói, có được Thần Hỏa phù hợp với bản thân, trân quý hơn có một đạo khí cấp cao nhiều.

Đặc biệt là thần hỏa bình thường đều sinh tồn ở thế giới Đại Thiên.

Hành động sau đó của điện chủ điện Luyện Khí khiến cho phân thân số một ngoan ngoãn nhận lấy Thần Hỏa Phượng Hoàng.

Hắn chỉ thấy bên cạnh Điện chủ điện Luyện Khí lại có một thần hỏa tung bay, hóa thành dáng vẻ của thần điểu Bắc Ly bay lượn bên hắn.

Giờ khắc này phân thân số một trực tiếp hô to.

“Lão nhân cho ta ba loại thần hỏa, đều là hắn nhờ Thượng Tôn lấy từ Tiên giới đem về.” Điện chủ điện Luyện Khí nói, trong mắt không vui không buồn, như đang kể ra tưởng niệm của mình đối với phụ thân.

“Lão ca, thân là Luyện Khí Tông Sư, ta thật sự ngưỡng mộ ngươi.” Phân thân số một nói xong lấy ra một pháp bàn cấp Đạo Khí.

Pháp bàn bị phân thân số một lấy ra thì bắt đầu biến hóa các loại pháp trận Tiên Văn, toàn bộ đều là một vài pháp trận Tiên Văn thích hợp Điện chủ điện Luyện Khí, mỗi một loại đều biểu thị tới cực hạn của Luyện Khí Tông Sư.

“Lão đệ, đây là…” Điện chủ điện Luyện Khí nhìn pháp bàn, giọng điệu hơi run rẩy nói.

“Trước khi đi không có gì để tặng, đây là một vài tiên văn phát triển thích hợp lão ca mà ta thôi diễn được, hi vọng có thể trợ giúp lão ca.” Phân thân số một cười nói, thôi diễn một đống pháp trận Tiên Văn, tốn không ít tâm huyết của hắn.

“Lão đệ, gì cũng đừng nói, cảm tạ.” Hai tay Điện chủ điện Luyện Khí run rẩy nhận pháp bàn, nét mặt hơi kích động.

Hắn cảm thấy chỉ cần lĩnh hội được pháp trận Tiên Văn trong pháp bàn, ngày hắn trở thành Luyện Khí Tông Sư sẽ không còn xa nữa.

“Ta và lão ca thật lòng kết giao, không cần khách khí.”

“Truyền Tống Trận mất tác dụng, ta đi chuyến này, không biết khi nào mới có thể gặp lại lão ca.”

“Cho nên ở chỗ này chúc lão ca chứng đạo Đại Tông Sư, sau này chúng ta gặp lại ở Tiên giới.” Phân thân số một nói.

Trong tay Điện chủ điện Luyện Khí cầm pháp bàn, cảm động đến mơ màng không rõ.

Sau khi Linh thuyền quái dị từ Tiên trấn Hỏa Sơn bay ra, Điện chủ điện Luyện Khí bắt đầu bế quan, lĩnh hội pháp trận Tiên Văn.

Vực Cực Không, một Linh thuyền ẩn thân xuyên qua giữa các loại tiểu tinh thần, bay về hướng tuyến đường Nhân tộc ở nơi xa.

Lúc này, ở Ẩn Linh đảo, Từ Phàm và phân thân số hai đang thảo luận pháp trận Tiên Văn tại không gian dưới lòng đất, trong lòng hắn có cảm ứng nhìn về phía thiên không.

“Phân thân số một sẽ không thật sự lại đây tìm ta chứ.” Từ Phàm nói.

Lúc này trong quầng sáng, bên trên là pháp trận Tiên Văn bị ba vị Luyện Khí Tông Sư thôi diễn.

“Còn thiếu một thứ cuối cùng, một thứ làm cho Yêu Tôn Đại Thừa đều kích động phấn đấu quên mình.” Từ Phàm nhìn pháp trận Tiên Văn trong quầng sáng nói.

“Vị Nguyệt Hồ Hóa Thần kỳ kia đối với vài món tiên khí của bộ tộc bọn họ ảnh hưởng hơi mơ hồ, ta chỉ là thấy được ngoại hình này ở quyển tàn trong tộc. Với pháp trận Tiên Văn này, còn không lừa được vị Luyện Khí Tông Sư kia của tộc Nguyệt Hồ.” Vị Luyện Khí Tông Sư đã bị đồng hóa của tộc Nguyệt Hồ nói.

“Ta kêu Trảm Linh trưởng lão đi bắt mấy con Nguyệt Hồ Hợp Thể kỳ về tra xét linh hồn, nhìn xem có tin tức nào hữu dụng không.” Từ Phàm nói.

Chương 395: Tiên khí Yêu tộc thượng cổ

“Thôi rồi, hiện giờ đã hoàn thành được hơn phân nửa Tiên Văn pháp trận rồi, chỉ còn lại phần cốt lõi.”

“Làm nhiệm vụ khác trước đi, thứ đồ này để ta từ từ nghĩ đã.” Từ Phàm nói.

“Cũng đành phải như thế thôi.” Phân thân thứ hai nói.

Vốn dĩ Từ Phàm chỉ muốn làm một tiên khí nguỵ tạo Yêu tộc để dụ tông sư luyện khí của tộc Nguyệt Hồ và các tộc khác ra, sau đó bứng đi cả đám.

Nhưng không ngờ, tiên khí nguỵ tạo vốn dĩ Từ Phàm tưởng dễ vậy mà lại khó đến như vậy.

Hiện giờ Tiên Văn pháp trận mà mấy người làm ra chỉ có thể lừa được những yêu Tôn Đại Thừa mà thôi, tông sư luyện khí chỉ cần nhìn là biết ngay.

“Quả nhiên, dùng việc chuyên nghiệp để đi lừa người chuyên nghiệp vẫn có chút phiền phức.” Từ Phàm sờ cằm rồi nói.

Lúc này Từ Phàm có chút buồn phiền, hắn đi bộ ở trong công viên trước ngọn núi chính của Ẩn Linh Môn, bất tri bất giác hắn đã đi đến hồ Linh Dịch, sáu quả trứng rồng ở trong hồ lúc này giống như trái bóng lăn cao tốc vậy, điên cuồng chạy toán loạn ở mặt hồ Linh Dịch, như thể đang đua xe.

Một đàn Giao Thủ Cự Quy khổng lồ đang híp đôi mắt lại nhìn đám trứng rồng này.

“Cứ luôn cảm thấy trứng rồng bình thường không nên như vậy.” Từ Phàm nhìn trứng rồng di chuyển với tốc độ cao rồi suy ngẫm nói, cảm thấy trong quá trình bản thân nuôi dưỡng trứng rồng, có bước nào đó mình đã làm sai rồi.

Lúc này Thiên Cát Quy từ từ đến bên cạnh Từ Phàm.

“Gruu ~” (Thấy ngươi có tâm sự, có muốn ta gửi lời chúc phúc đến cho ngươi không). Thiên Cát Quy an ủi Từ Phàm giống như người bạn cũ nhiều năm vậy.

“Đa tạ, chỉ là ta nghĩ không thông một số vấn đề chuyên nghiệp mà thôi, qua một lúc sau sẽ ổn thôi.” Từ Phàm vỗ vỗ mai rùa của Thiên Cát Quy rồi nói.

Lúc này, Thiên Cát Quy phun ra một bong bóng màu xanh nhạt. Nổ tung ở trên đỉnh đầu của Từ Phàm, hoá thành ánh quang nhạt bao trùm lấy Từ Phàm.

“Gruu~” (Ánh sáng trí tuệ, hy vọng sẽ giúp được ngươi).

Từ Phàm cảm nhận một lát, thấy rằng đầu óc đúng thật sáng suốt lên không ít, nhưng không hề có quá nhiều lợi ích đối với Tiên Văn pháp trận.

“Cũng được, đa tạ ánh quang trí tuệ của ngươi.”

“Để cảm ơn, ta có cần kêu Tiểu Hoa tìm một con rùa cái đến để bầu bạn với ngươi không.” Từ Phàm nói, mỗi lần hắn gặp Thiên Cát Quy cũng đều là một con rùa đơn côi lẻ bóng.

“Gruu~” (Ta vẫn chưa trưởng thành, không cần). Thiên Cát Quy lạnh nhạt nhìn Từ Phàm một cái.

“Được thôi.”

Ba tháng sau, một linh thuyền hình dáng nhỏ từ trong Vực Cực Không bay đến bầu trời trên Ẩn Linh đảo.

“Về đây, thuận lợi hơn trong tưởng tượng.” Phân thân số một cười nói.

“Sư phụ, tông môn của người ở đâu, sao con không nhìn thấy.” Nhị Thiết nói.

“Tên tiểu tử thối không học võ thuật, tông môn của Tu Tiên giới có thể để ngươi dễ dàng nhìn thấy sao.” Phân thân số một cười nói.

“Sư phụ ca ca, sau khi đến tông môn có phải sẽ có đồ ăn ngon không.” Một cô gái nhỏ đang gặm một cái đùi gà nói.

“Cũng tạm được, ngon hơn quán cơm ở Tiên trấn Hoả Sơn.” Phân thân số một cười nói.

Lúc này, một âm thanh đột nhiên xuất hiện.

“Chủ nhân số một, hoan nghênh về nhà.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Bồ Đào, đã lâu không gặp, bản thể vẫn ổn chứ.” Ngữ khí của phân thân số một mang chút hoài niệm.

“Lúc nãy không ổn, sau khi biết được người trở về, chủ nhân trong chốc lát không còn phiền não nữa.” Bồ Đào nói.

“Còn có chuyện khiến cho bản thể bị đau đầu nữa, thật thú vị.” Phân thân số một cười nói.

“Tiểu Thiết, trở về Ẩn Linh Môn.” Phân thân số một nói.

Tiểu Thiết là khí linh của chiếc thuyền bay này, khả năng tính toán của nó không kém hơn Bồ Đào lúc đầu.

Lúc này, tiếng của Bồ Đào xuất hiện một lần nữa.

“Chủ nhân số một, dùng ta thay thế khí linh để điều khiển linh thuyền không?”

“Ngoài ra, chỗ ta còn có thể thu hồi khí linh, có thể mạnh mẽ tăng cường khả năng tính toán của ta, phục vụ cho chủ nhân số một thứ tốt hơn.” Ngữ khí của Bồ Đào rất vô vị.

“Haha, không hổ danh là Bồ Đào sau khi tiến hoá, cũng đã có bản tính riêng của mình rồi.”

“Yên tâm, đây là hải thuyền cung ứng chuyên môn, khí linh mà tinh thuyền sử dụng không thể thay thế được vị trí của ngươi.” Phân thân số một cười nói.

Lúc này, khí linh thuyền linh bắt đầu run lẩy bẩy dưới sức ép của Bồ Đào, cảm giác chỉ cần bản thân không cẩn thận một chút thì sẽ bị Bồ Đào nuốt mất.

Trong mắt của khí linh thuyền linh, Bồ Đào giống như ma rồng vắt ngang trời đất vậy, đang chảy nước miếng nhìn chằm chằm hắn.

“Yên lặng, không ai có thể nuốt mất ngươi.” Phân thân số một nhìn xuống dưới chân mình, chay mày nói.

Lúc này linh thuyền hơi hơi run rẩy mới bình tĩnh lại.

Ngọn núi chính của Ẩn Linh Môn, bên trong điện tiếp khách.

“Sao thế, về nhà mà còn không thích ứng được sao.” Từ Phàm nói rồi đích thân rót một ly trà cho phân thân số một.

“Nhà vẫn là cái nhà đó, nhưng phương thức này của ngươi khiến ta có chút thụ sủng nhược kinh.” Phân thân số một nhìn điện tiếp khách rồi nói, cảm giác từ thân phận đại công nhân sau khi đi ra ngoài dạo một vòng, lúc về liền trực tiếp biến thành đãi ngộ của phó tổng.

“Lúc trước, đó là không thể làm cách nào khác, chỉ có thể xem các ngươi là tiểu công nhân để sử dụng.”

“Bây giờ chúng ta giàu có rồi, đãi ngộ của ngươi cũng phải nâng cao một chút.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi hai người uống trà xong, Từ Phàm dẫn phân thân số một đến với không gian ở dưới lòng đất.

Lúc này, cảnh tượng mấy trăm vị luyện khí sư của tộc Nguyệt Hồ đang phấn khích luyện khí khiến cho phân thân số một vô cùng kinh ngạc.

“Ngươi đã đào tận đáy của tộc Nguyệt Hồ rồi!” Phân thân số một kinh ngạc nói.

“Chỉ mới hơn phân nửa, hiện giờ ta có một kế hoạch, dẫn một nửa luyện khí sư còn lại qua đây, bây giờ vẫn còn thiếu một phân đoạn, không biết ngươi có thể bổ sung thêm không.” Từ Phàm nói.

Từ khi phân thân số một ra mắt liền bắt đầu luyện khí, có thể nói trên con đường luyện khí, nó còn cao thâm hơn Từ Phàm một chút.

Một màn quang chiếu lên lưng chừng trời.

“Ngươi đang muốn lừa mấy tên luyện khí tông sư của Yêu tộc sao.” Phân thân số một chỉ mới xem Tiên Văn pháp trận một cái liền nhìn ra ý đồ của Từ Phàm.

“Không hổ là phân thân của ta!” Từ Phàm tán dương nói.

“Cho ta thời gian ba ngày, ta sẽ hoàn thành trọn vẹn cho ngươi.” Phân thân số một nói.

“Haha, chỉ đợi câu nói này của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, một quả cầu linh quang chứa rất nhiều thông tin bay lên từ trong tay của phân thân số một, đây là sự từng trải của phân thân số một trong khoảng thời gian này, cùng với cảm ngộ đối với con đường luyện khí.

“Đã lĩnh ngộ chân lý tự do rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Phải là lĩnh ngộ sự hiểu biết của ngươi đối với tự do, xem ra sự giới hạn đó thật sự đã làm dã tâm của ngươi biến mất rồi.”

“Đến mức ta có được tự do thật sự ngược lại lại giống như đi vào trong nhà lao vậy.” Phân thân số một lắc đầu nói.

“Đừng nói nhiều thứ vô dụng đến như thế, mau chóng đi làm việc đi.” Từ Phàm nói.

Nửa năm sau, ở bên ngoài cách Thánh Thành Nguyệt Tộc rất xa, một luồng khí yêu quang phóng lên trời, bảo quang thình lình xuất hiện, khiến cho tất cả Yêu tộc chấn động.

Một chiếc ô Thiên La lơ lửng giữa không trung, toả ra hơi thở của tiên khí.

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một gương mặt hồ ly khổng lồ, ánh mắt tham lam sống chết nhìn chằm chằm chiếc ô Thiên La đó, không tự ý đi lấy.

Tiên khí có linh, tự ý kinh động nó sẽ khiến cho tiên khí ẩn mình lại lần nữa.

“Đi mời tông sư Nguyệt Tâm.”

Âm thanh của yêu tôn Nguyệt Hồ vang bên tai tộc trưởng Nguyệt Tộc.

Đi theo sự toả phát của hơi thở tiên khí, trên bầu trời lại xuất hiện thêm vài hư ảnh, đều đang sống chết nhìn chằm chằm chiếc ô Thiên La đó.

“Hồ ly, giúp ta luyện chế ba món đạo khí, ta giúp ngươi đoạt lấy tiên khí, thế nào.” Một bóng hình gấu nhìn yêu tôn Nguyệt Hồ nói.

“Địa Hùng, bốn món đạo khí, ngươi giúp ta.” Một bóng hình sói nói, chỉ mỗi âm thanh thôi là có thể khiến người ta rơi vào địa ngục hàn băng.

Chương 396: Động thủ

“Yên tôn Sương Lang, chiếc ô Thiên La này vốn là tiên khí của tộc Nguyệt Hồ ta, ngươi muốn khơi dậy chiến tranh giữa hai tộc sao.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn nghiêm nghị nói.

Thực lực của tộc Sương Lang mạnh, nhưng không đến nước đè bẹp được tộc Nguyệt Hồ, nếu như thật sự đánh nhau, lộc chết trong tay ai thì cũng chưa chắc.

Vào lúc này, ô Thiên La bắt đầu run lên, hình như đã phát hiện ra bốn vị Yêu Tôn Yêu tộc, có điệu bộ muốn tháo chạy.

“Ba vị đừng nói nhiều nữa, trước khi tông sư luyện khí đến, chúng ta hãy liên thủ trấn áp món tiên khí này trước.”

“Bất kể ai lấy được món tiên khí này thì đều là vũ khí sắc bén để phá huỷ Trường thành sắt thép đó của Nhân tộc, không nên nội loạn ngay bây giờ.” Hư ảnh của một con chuột màu tím nói, ánh mắt toả ra một ánh quang kỳ lạ.

“Hừ, chiếc ô Thiên Cơ này vốn là tiên khí của tộc ta, sau khi lấy được tất nhiên sẽ có thể phát huy được uy lực to lớn, hy vọng các vị đừng tự mình tìm phiền phức.”

“Sau khi sự thành, tộc ta sẽ lấy ra mười món đạo khí, cùng với lợi ích ở bên trong Trường thành sắt thép của Nhân tộc.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn nhìn chung quanh rồi nói.

“Ta muốn bốn món đạo khí, và ngươi đem theo tiên khí đó giúp ta ra tay ba lần.” Hư ảnh của Địa Hùng nói.

“Được.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn gật đầu nói.

“Điều kiện của ta giống với Địa Hùng, tộc ta cũng sẽ cho một vị luyện khí tông sư giúp ngươi thu phục tiên khí.” Hư ảnh của Lão Thử nói.

“Được.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn nghĩ một lát rồi nói.

Lúc này, ba vị Yêu Tôn đồng thời nhìn về hướng của Sương Lang Yêu Tôn, chờ đợi hồi âm của hắn.

“Tộc ta muốn một nửa lợi ích của Trường thành sắt thép.” Sương Lang Yêu Tôn nói.

“Ta cần luyện khí tông sư của tộc các ngươi giúp ta trấn ấp tiên khí.” Ánh mắt Nguyệt Hồ Yêu Tôn loé qua một tia bất lực.

“Sao, bốn vị luyện khí tông sư vẫn không đủ sao?” Sương Lang Yêu Tôn lạnh lùng nói.

“Tộc ta vẫn còn một vị tông sư đang luyện chế một món đạo khí quan trọng.”

“Được.” Sương Lang gật đầu nói.

Cuộc đối thoại của bốn vị Yêu Tôn bị đạo khí nghe trộm của Từ Phàm nghe thấy một cách rõ ràng.

“Một món tiên khí thôi mà cũng cần bốn vị luyện khí tông sư trấn áp, đây thật sự là quá tốt rồi!” Từ Phàm nói, trong mắt của hắn, một mình hắn liền có thể tuỳ ý trấn áp được tiên khí vô chủ.

“Tiên khí, trừ khi lúc luyện khí đại tông sư luyện chế ra đã giúp ngươi nhận chủ hoặc chủ nhân chuyển tặng lại, nếu không thì một vị luyện khí tông sư căn bản thu phục không nổi tiên khí dã sinh thông thường.”

“Không phải ai cũng giống như ngươi, yêu nghiệt như vậy.” Phân thân số một nói ở bên cạnh Từ Phàm.

Lúc này, Từ Phàm điều khiển con rối và Trảm Linh cùng với hai vị Tôn giả Nhân tộc khác đang theo dõi nhất cử nhất động ở xung quanh tiên khí giả.

Biểu cảm hai vị Tôn giả của Nhân tộc có chút kích động, bởi vì Từ Phàm hứa với họ, chỉ cần giúp hắn giành lấy mấy vị luyện khí tông sư của Yêu tộc, sau khi sự thành hắn sẽ giúp bọn họ luyện chế một món đạo khí tuỳ ý.

Phải biết đạo khí đặt chế chỉ thuộc về thời Đại Thừa không phải là đạo khí cấp thấp thông thường.

“Đại trưởng lão, khi nào chúng ta ra tay.” Ngữ khí của Hổ Tiếu Tôn giả thoáng có chút tôn kính, thế cuộc lúc này vậy mà vẫn có thể tìm được luyện khí tông sư tình nguyện luyện chế cho bọn họ đã là may mắn cực lớn rồi.

Còn về uy hiếp bằng vũ lực, Hổ Tiếu Tôn giả bất giác nhìn Trảm Linh ở bên cạnh Từ Phàm một cái.

Sau khi cảm nhận được sự uy hiếp của huyết khí bất giác tỏa ra từ trên người của Trảm Linh, Hổ Tiếu Tôn giả cảm thấy Trảm Linh đánh hắn và Linh Tu Tôn giả hai người không thành vấn đề.

“Hổ Tiếu Tôn giả, có chuyện gì sao?” Trảm Linh cảm nhận thấy ánh nhìn của Hổ Tiếu Tôn giả rồi nói.

“Haha, không có gì, chỉ là đang nghĩ lát nữa đánh nhau xong thì bốn vị Yêu Tôn đó nên phân chia như thế nào.” Hổ Tiếu Tôn giả ngượng ngùng nói.

“Điều này cần phải nói sao, đưa hai kẻ mạnh nhất cho ta, còn lại thì các ngươi mỗi người một tên là được.” Trảm Linh Tôn giả nói, vì lần chiến đấu này, hắn đã làm ra không ít thứ đồ tốt.

“Được.”

Một canh giờ sau, luyện khí tông sư của ba tộc xuất hiện, trừ hai vị luyện khí tông sư của tộc Nguyệt Hồ là người trong tộc ra, luyện khí tông sư đến từ tộc Mộc Thử và tộc Sương Lang đều là tộc nhỏ không biết tên.

“Tộc Hỗn Thiết Viên Hầu, không ngờ tộc này vẫn chưa bị tiêu diệt.” Từ Phàm than thở một tiếng rồi nói, hắn nhớ đến căn cứ con rối ở vùng đất hoang vu đó, không biết bây giờ đã phát triển thành thế nào rồi.

Lúc này, các luyện khí tông sư ở trong bức vẻ đang liên thủ giải mã Tiên Văn Pháp Trận ở trong tiên khí, chỉ sau khi phá giải được vị trí trung tâm mới có thể khiến nó nhận chủ.

“Đại trưởng lão, ra tay không.” Trảm Linh hỏi.

Từ Phàm nghe nội dung mà bốn vị luyện khí tông sư của Yêu tộc thảo luận xong liền nói: “Bọn họ muốn giải mã bộ trận pháp ngụy trang tiên văn thì ít nhất cũng cần thời gian ba ngày.”

“Chúng ta hãy mai phục ở bên ngoài trước, đến khắc cuối cùng hãy ra tay.” Từ Phàm suy nghĩ một lát rồi nói.

Lúc đó tâm trí của bốn vị Yêu Tôn Tôn giả chắc chắn sẽ hướng về tiên khí, đây đúng là thời cơ tốt để đánh lén.

Với chiếc thuyền linh được phân thân số một đặc chế, nó nhanh chóng đi đến điểm đích.

“Ngươi tên là Tiểu Thiết sao.” Từ Phàm hỏi một cách hứng thú.

“Phải, chủ nhân.”

“Sau này tinh thuyền ở trong tông môn đều do ngươi trợ giúp điều khiển.”

“Cảm ơn chủ nhân.” Tiểu Thiết nói, trong ngữ khí có chút bất ngờ và hoan hỉ, còn hơi có chút ngữ khí nịnh nọt Từ Phàm nữa.

Nghe thấy tiếng của Tiểu Thiết, Từ Phàm quay đầu nhìn phân thân số một một cái rồi nói: “Ngươi đây là đang thêm vào tính cách gì vậy.”

“Ủ rũ.” Phân thân số một lạnh nhạt nói, bởi vì cảm thấy tính cách này rất thú vị nên mới thêm vào.

“Tính cách này…”

“Sao ta cảm thấy ngươi có ý muốn điểm xuyết ta.” Lông mày Từ Phàm hơi nhíu lại.

“Ngươi ủ rũ sao?” Phân thân số một hỏi.

“Tất nhiên không phải.”

“Vậy thì chẳng phải xong rồi sao.”

“…”

“Tiếp tục mai phục đi.” Sự không muốn nói chuyện với phân thân số một của Từ Phàm.

Từ Phàm dẫn phân thân và ba vị Tôn giả theo cứ như thế nhìn chằm chằm vào cảnh tượng trong màn quang.

Mấy vị luyện khí tông sư vẫn đang kích động để phá giải Tiên Văn Pháp Trận ở bên ngoài tiên khí, dù sao thì cơ hội này cũng rất hiếm có.

Ba ngày sau, khi bốn vị luyện khí tông sư sắp phá vỡ Tiên Văn Pháp Trận, bốn vị Yêu Tôn đang hoàn toàn chăm chú nhìn chằm chằm chiếc ô Thiên La đó, trong mắt không có thứ gì khác.

“Chuẩn bị, vẫn còn thời gian một khắc nữa.” Từ Phàm nói, trong ánh mắt tỏa ra một thần sắc kỳ lạ.

Sau ngày hôm nay, Ẩn Linh Môn sẽ có thêm sáu vị luyện khí tông sư không tính hắn và phân thân, sau này muốn làm gì luyện gì có gì mà không được nữa.

Lúc này, khí chất trên người bốn vị Yêu Tôn bắt đầu ngưng tụ, phía sau Trảm Linh càng có thêm Hoan Ảnh Huyết Hải.

“Hoan Ảnh Chi Trận, lên.”

Một làn sóng lấy tiên khí làm trung tâm để tỏa phát ra từ từ thành hình, bao trùm lấy chúng yêu.

Ba vị Tôn giả Nhân tộc cũng mượn pháp trận này để xuất hiện ở bên ngoài vài trăm mét, khoảng cách này đối với Đại Thừa Tôn giả mà nói thì nằm trong tầm tay.

Khi biểu cảm của bốn vị luyện khí tông sư càng ngày càng phấn kích, khi Tiên Văn Pháp Trận sắp sửa bị phá vỡ, một luồng huyết hải giống như con sóng khổng lồ vậy trực tiếp cuốn sạch bốn vị luyện khí tông sư của Yêu tộc.

“Không ổn, là Tôn giả Nhân tộc!!”

“Mau giành tiên khí!!”

Một cái đuôi màu trắng trong chốc lát cuốn chiếc ô Thiên la rời đi, sau đó bốn vị Yêu Tôn xuất hiện ra từ bốn phía, ánh mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm Trảm Linh.

“Hai vị Tôn giả Nhân tộc còn lại cũng xuất hiện đi.” Ánh mắt Sương Lang đem theo hỏa diễm băng lạnh nhìn chằm chằm Trảm Linh nói.

Hai bóng hình xuất hiện ở bên cạnh Trảm Linh, chính là Hổ Tiếu Tôn giả cùng Linh Tu Tôn giả.

Chương 397: Đại chiến

“Tôn giả Nhân tộc, các ngươi thật to gan, dám động đến tiên khí của Yêu tộc ta.”

“Hôm nay các ngươi phải ở lại đây.”

Ánh mắt của bốn vị Yêu Tôn rực lên ánh lửa, cho dù cuộc tranh giành tiên khí Yêu tộc có hung bạo đến cỡ nào thì cũng chỉ có thể do Yêu tộc có được.

Nếu như có Nhân tộc tham dự vào, vậy thì Yêu tộc nhất định sẽ nhất trí chiến đấu với kẻ ngoại tộc, đây là minh ước mà bốn tộc đặt ra từ sau khi Truyền Tống Trận giữa Tu Tiên giới và Yêu giới bị phong ấn.

Trước khi Nhân tộc ở khu vực này chưa bị tiêu diệt triệt để, bốn đại tộc không thể nội loạn.

“Tiên khí đi ra từ địa giới của Nhân tộc thì chính là của Nhân tộc, những kẻ ngoại tộc mới đến như các ngươi, sớm muộn gì cũng sẽ hóa thành một phần của Huyết Hải ta.” Trảm Linh nhìn bốn vị Yêu Tôn rồi ngang ngược nói.

“Tôn giả Nhân tộc, thả bốn vị luyện khí tông sư của Yêu tộc ta, ta có thể tha cho các ngươi một con đường sống.” Nguyệt Hồ Tôn giả lạnh lùng nói.

“Nghĩ kỹ rồi hãy trả lời, đừng quên phía sau lưng các ngươi còn có hàng tỷ người phàm.”

Sau khi nghe xong lời của Nguyệt Hồ Tôn giả, Trảm Linh nói: “Nghĩ cái bà nội ngươi, con sói băng đó của các ngươi qua đây đi.”

Huyết Hải giáng lâm, trực tiếp trói Nguyệt Hồ Tôn giả và Sương Lang Tôn giả vào bên trong.

Hổ Tiếu Tôn giả đối đầu với Mục Thử Tôn giả, Linh Tu Tôn giả đối đầu với Địa Hùng Tôn giả.

Một Yêu tộc trải dài vạn dặm trong chốc lát toàn bộ đều run lẩy bẩy dưới uy lực của trận đấu này.

Trong Huyết Hải, một cây đại đao Huyết Linh xuất hiện từ nơi sâu thẳm của Huyết Hải, bay đến bên cạnh Trảm Linh.

“Dùng đại đao Huyết Linh được luyện bằng máu của Yêu tộc các ngươi, thì chính là những con yêu thú đó ngon lành.” Trảm Linh hai mắt đỏ máu, xung quanh người tỏa ra khí thế giống như vực sâu vậy, nói.

“Tìm đường chết!” Phía sau Sương Lang xuất hiện ra một con sông băng, tỏa ra khí hàn băng làm đóng băng hết Huyết Hải ở xung quanh.

Sương Lang Tôn giả hóa thân thành con sói khổng lồ giơ vuốt tập kích đến Huyết Linh, con sông băng đó xuất hiện ở phía trên bầu trời chỗ Trảm Linh, trấn áp Huyết Hải đang cuộn trào mãnh liệt ở xung quanh Trảm Linh.

Một bóng hư ảnh Nguyệt Hồ xuất hiện ở phía sau Trảm Linh, khoan về hướng ngực của Trảm Linh.

“Chiêu thức giống nhau, một chút trò mới mẻ cũng không có.” Trảm Linh khinh thường nói.

Lúc này, chỉ thấy một vầng trăng máu bay lên từ trong huyết hải, trực tiếp trói lấy bóng hư ảnh mà Nguyệt Hồ Tôn giả hóa thành.

“Phía dưới chính là ngươi.” Trảm Linh nhếch mép cười lớn rồi nói, tiếng cười giống như Ma Vương Huyết Hải vậy khiến cho Sương Lang Tôn giả đang tấn công có chút kinh ngạc, sao vị Tôn giả Nhân tộc này trông có vẻ không giống như Tôn giả chân chính bảo vệ người phàm.

Trong tay Trảm Linh xuất hiện ra một bình Nạp Hải Hồ Lô, bên trong toàn là tinh huyết của yêu thú thời Đại Thừa, đủ để lấp đầy cái hồ nhỏ.

“Huyết Hải Nạp Linh.” Trảm Linh lộ ra một vẻ cười giống như ma quỷ vậy.

Tinh huyết bên trong Nạp Hải Hồ Lô tuôn ra, trong chốc lát đã bị Huyết Hải hấp thu hết, biến hóa thành ba con Huyết Hải Yêu Thú thời Đại Thừa.

Sau đó ánh mắt của Trảm Linh bắt đầu từ từ thay đổi, ánh mắt càng ngày càng điên cuồng, biểu cảm càng ngày càng dữ tợn, sau đó biến thành Huyết Linh hình người.

Trảm Linh dùng một tia lý trí cuối cùng nói: “Hôm nay các ngươi đều phải chết.”

“Bùm!”

Huyết Hải trong chốc lát bị nổ tung, hóa thành sương máu dung hợp vào trong Huyết Linh.

“Hú~”

Tiếng rống giống như dã thú vậy, tay Huyết Linh nắm lấy đại đao Huyết Linh chém đến Sương Lang Tôn giả.

Sông băng mà Sương Lang Tôn giả biến hóa ra trong chốc lát bị người của Huyết Linh đốt chảy tan thành huyết diệm.

Lúc này, hai chiến trường còn lại đã bị kéo đến một nơi rất xa.

Nguyệt Hồ Tôn giả lúc này có chút bất lực chống lại công kích của Huyết Linh, Huyết Linh lúc này đã gần như hoàn toàn miễn dịch với Hoan Thuật Thần Thông của hắn.

“Má ơi, Trảm Linh trưởng lão mạnh như thế, một chọi hai mà vẫn có thể áp chế tàn nhẫn đến như vậy.” Từ Phàm nhìn về chiến trường đang bị huyết sương bao phủ ở phía xa, nói.

“Ngươi cũng không nhìn xem phân thân của trưởng lão Trảm Linh, thiên thượng trưởng lão Thiên Ma Tông, vị trí đứng ở Thiên Ma Tông cũng có thể được xếp vào sự tồn tại cấp bậc.” Phân thân số một nói.

“Sao ngươi biết rõ đến như thế.” Từ Phàm ngơ ra, sau đó hỏi.

“Ta không có việc gì liền tám chuyện với điện chủ của Điện luyện khí.” Phân thân số một nói.

Đúng vào lúc này, ở phía xa truyền đến tiếng kêu gào đau đớn của Nguyệt Hồ Tôn giả, chỉ thấy một con hồ ly khổng lồ bay ra từ trong huyết sương.

“Sao ngươi lại cứ đuổi theo đánh ta.” Nguyệt Hồ Tôn giả phẫn nộ nói.

Huyết Linh xông ra từ trong huyết sương, đốt cháy lên huyết diệm hừng hực, tay cầm đại đao Huyết Linh chém về phía của Nguyệt Hồ Tôn giả, còn Sương Lang Tôn giả ở phía sau đang cực lực đối phó với ba con Huyết Hải Yêu Thú.

Lúc này, một con rắn do Huyết Hải tạo thành chui lên từ mảnh đất lớn ở bên cạnh Từ Phàm, phun ra một cung điện nhỏ, thứ chứa đựng bên trong chính là bốn vị luyện khí tông sư đang hôn mê.

“Đồ đã đến tay, chuẩn bị rút lui.” Từ Phàm truyền âm cho ba vị Tôn giả nói.

“Các ngươi dụ hai Yêu Tôn còn lại qua đây là có thể đi được rồi, chỗ ta cần tiêu hao hết số tinh huyết này mới có thể rút lui.” Từ Phàm đã nhận được tiếng lúc rõ lúc không của Trảm Linh.

“Đã hiểu.”

Lúc này hai vị Tôn giả đang đứng trong trận chiến đấu rút lui về hướng của Trảm Linh.

Trong chốc lát hỗn chiến nổi khắp bốn phương, ba vị Tôn giả cùng với bốn vị Yêu Tôn đánh đến khu vực vạn lý chung quanh tan thành từng mảnh.

“Ta tạo cơ hội cho các ngươi, các ngươi rút lui.” Trảm Linh nói, trong ánh mắt đã không còn điên cuồng giống như lúc đầu nữa.

“Được.”

Lúc này ba con Huyết Hải Yêu Thú thời Đại Thừa lập tức xông vào trong chiến trường.

“Huyết Linh, nổ!!”

“Bùm!!”

Khủng bố giống như tận thế, giống như đạn hạt nhân san bằng đất.

Uy lực của vụ nổ trực tiếp quét sạch hết trăm dặm xung quanh.

Bốn vị Yêu Tôn lùi về sau vài trăm dặm dưới uy lực khổng lồ này.

Huyết sương tan biến mất, Huyết Linh tay cầm đại đao Huyết Linh tự mình đối mặt với bốn vị Tôn giả Yêu tộc.

Lúc này, trên chiếc linh thuyền của Từ Phàm, Từ Phàm nhìn Trảm Linh Tôn giả hỏi: “Không phải ngươi ở lại để đoạn hậu sao?”

“Có phân thân Huyết Linh của ta đi là được.” Trảm Linh thuận miệng nói, lời nói để lừa gạt Yêu tộc có thể tin.

“Không nói thêm gì nữa, khoảng thời gian phía sau này vất vả cho ba vị Tôn giả trấn thủ Trường thành sắt thép rồi.” Từ Phàm nói.

Cướp đi bốn vị luyện khí tông sư của Yêu tộc, chắc hẳn trong khoảng thời gian này, cả Trường thành sắt thép chắc hẳn không rảnh rỗi nổi rồi.

“Dễ thôi, bốn vị Yêu Tôn đó không phải rất mạnh, chỉ cần có đạo khí tiện lợi, ta có thể một chọi hai.” Trảm Linh nói.

“Bọn ta cũng như vậy.” Hổ Tiếu Tôn giả nói.

“Được, sau khi trở về, ta liền bắt đầu luyện chế đạo khí của các ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Phân thân số một ở bên cạnh xoa trán, vẫn còn sống.

Từ Phàm lát sau ý thức được, nói: “Bồ Đào, mở ra một cấp phòng bị của Trường thành sắt thép, ngoài ra điều động nội ứng để phòng ngừa Yêu tộc sử dụng thủ đoạn đê tiện gì đó.”

“Rõ.” Bồ Đào nói.

Lát sau, chẳng qua bao lâu, Lý Tinh Từ đến bên trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi tìm ta.” Lý Tinh Từ nói.

“Ừm, lúc nãy động đến Yêu tộc một vố, những con cờ quan trọng mà ngươi phát triển ra chắc nên hoạt động một chút rồi, mấy Đại Yêu tộc đó chắc hẳn sẽ lấy ra Nhân tộc mà bọn họ cướp được để uy hiếp chúng ta.”

“Ngươi khởi động một số con cờ thích hợp, xem xem có thể cứu về những Nhân tộc đó không.” Từ Phàm nói.

“Vâng.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

Thời gian mấy năm này, Lý Tinh Từ và phân thân luân hồi của hắn cuối cùng cũng có thời khắc không được nhàn rỗi, ở trong Yêu tộc sớm đã phát triển gian tế, cộng thêm Thần thông Luân Hồi và thủ đoạn tẩy não, khiến họ phát triển ra không ít gian tế quan trọng.

Sau khi một chiếc linh thuyền bay vào trong Ẩn Linh Môn, từ nay Tông Môn có thêm bốn vị luyện khí tông sư.

“Luyện khí tông sư đủ rồi, phía sau chính là buôn bán tinh thuyền rồi.” Từ Phàm nhìn bốn vị luyện khí tông sư đã bị đồng hóa thành công, nói.

Chương 398: Oanh tạc ở bên ngoài trường thành sắt thép

Đúng lúc Từ Phàm đang nghĩ về kế hoạch tiếp theo thì hàng chục tấm màn quang xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

Bên ngoài Trường thành sắt thép, đại quân Yêu tộc thượng cấp đang tụ tập.

Lần này, trong đại quân yêu thú đã xuất hiện bóng hình của Tứ Đại Yêu tộc.

Trên bầu trời có hư ảnh của Tứ Đại Yêu Tôn, trong không khí dày đặc một luồng sát khí kinh người.

“Ôi thôi, trí nhớ thật kém, Yêu tộc còn dám tập hợp với quy mô lớn.” Từ Phàm nhìn Yêu tộc tập hợp với quy mô lớn ở trên màn quang rồi nói.

“Bồ Đào, dâng lên cho bốn Yêu Tôn mỗi người một đại bác.”

“Tấn công bằng Phó Pháo hình thức bao phủ.” Từ Phàm phất tay nói.

Nếu không phải Truyền Tống Trận bị phong ấn, nguyên liệu chế tạo đạn pháo cho đại bác bị đứt nguồn cung ứng, Từ Phàm thật dám dùng đại bác bắn giết Tứ Đại Yêu Tôn đó.

“Tuân mệnh.”

Lúc này, trên Trường thành sắt thép, Từ Cương nhìn thấy hư ảnh của Tứ Đại Yêu Tôn đó cùng với đại quân Yêu tộc vẫn còn đang hội họp ở phía xa, lộ ra một nụ cười mê hoặc.

“Những Yêu tộc này luôn nghĩ rằng số lượng nhiều là lợi hại.” Trảm Linh khinh thường nói, hắn biết trên trời có một thứ đồ có thể trực tiếp kích bắn pháo đạn trên tinh thuyền.

“Số lượng nhiều cũng cần xem tình huống.” Từ Cương nói.

Lúc này, phía trên Trường thành sắt thép nhô lên một màn chắn cách âm linh quang khổng lồ, bảo vệ vững chắc Trường thành sắt thép dài hàng vạn lý.

“Bắt đầu rồi.” Từ Cương nhìn về nơi sâu thẳm trên bầu trời rồi nói.

Lúc này, tầng mây trên bầu trời như thể bị màu mực đỏ phủ lên vậy, cả bầu trời đều bị nhuộm thành màu đỏ nhạt.

Toàn bộ Tứ Đại Yêu Tôn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, đối mắt lẫn nhau một cái, tất cả đều xông lên bầu trời, mưu đồ ngăn cản thứ đồ trên bầu trời giáng xuống.

“Xem ra không phải đồ ngốc, chỉ là các ngươi đánh giá cao thực lực của mình rồi.” Từ Phàm cười nói.

Ngay sau khi bốn vị Yêu Tôn xông lên bầu trời, một tiếng nổ ran cực lớn vang khắp cả thiên địa, bốn luồng sóng âm cực lớn trực tiếp làm chấn động chết những tiểu yêu thực lực không mạnh.

Bầu trời đã hoàn toàn biến thành một mảng màu đỏ, tiếp theo đó giáng xuống hàng vạn chùm ánh sáng, giống như thế giới hạt nhân vậy, trực tiếp bao phủ lấy khu vực ở bên ngoài Trường thành sắt thép.

Trong chốc lát, long trời lở đất, sông núi đổ ngược, nước lũ đá núi vô tận đập vào tấm chắn của Trường thành sắt thép.

Nổ phá đã kéo dài đủ một khắc thời gian rồi.

Đợi đến khói thuốc súng tan hết, một cảnh tượng địa ngục được phơi bày ra trước mắt quần chúng trên Trường thành sắt thép.

“Thật sự quá đáng sợ rồi.” Trảm Linh nói, lần oanh tạc này không biết đã giết chết bao nhiêu Yêu tộc.

Lúc này, trong ánh mắt Từ Cương ngược lại lại có một thần sắc lạ thường.

“Khi nào Thần Thông của ta mới có uy lực như thế.” Từ Cương nói thầm trong lòng.

“Tôn giả Nhân tộc, các ngươi thật tàn nhẫn!” Nguyệt Hồ Tôn giả có một hư ảnh nhếch nhác xuất hiện ở bên ngoài Trường thành sắt thép.

“…” Hổ Tiếu và Linh Tu Tôn giả, có liên quan gì đến bọn ta.

“Tàn nhẫn? Có tàn nhẫn bằng Yêu tộc các ngươi không?” Trảm Linh bới móc lại, nói.

“Muốn chiến thì chiến, đâu ra nhiều lời nói nhảm như thế.” Phía sau Trảm Linh như có Huyết Hải đang cuộn trào.

“Giao ra bốn vị luyện khí tông sư của Yêu tộc, bốn tộc trong vòng năm mươi năm nữa sẽ không quấy rối đến Trường thành sắt thép.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn nói.

“Đừng tưởng rằng các ngươi trốn ở phía sau Trường thành sắt thép thì sẽ an toàn.”

“Các ngươi cũng không phát động được mấy lần tấn công với quy mô như lúc nãy nữa đúng chứ.” Nguyệt Hồ Tôn giả nhìn Trảm Linh ở bên trong Trường thành sắt thép, nói.

Chỉ cần đòi lại được bốn vị luyện khí tông sư, hắn liền có thể khiến cho tiên khí nhận hắn làm chủ, năm mươi năm sau, hắn vừa đủ có thể hoàn toàn điều khiển được tiên khí.

Lúc đó, đó chính là lúc tiêu diệt Trường thành sắt thép, tàn sát nô dịch Nhân tộc.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh đảo phía xa ngược lại đang bắt đầu suy nghĩ, có vẻ như đề nghị này không tồi.

Tất nhiên, luyện khí tông sư đã đến miệng tất nhiên không thể thả về.

Năm mươi năm sau, người ở trên Trường thành sắt thép vẫn sẽ sợ Yêu tộc.

Từ Phàm nghĩ một hồi rồi gửi một tin nhắn cho Trảm Linh.

Trên Trường thành sắt thép, Trảm Linh nhìn tin nhắn mà Từ Phàm gửi đến một cái.

“Thời gian một trăm năm, mỗi hai mươi lăm năm sẽ được đổi một vị luyện khí tông sư của Yêu tộc.”

Nghe thấy lời của Trảm Linh Tôn giả, Nguyệt Hồ Tôn giả lập tức bùng nổ, cảm thấy bản thân đã bị sỉ nhục.

“Nhân tộc, các ngươi đợi đấy.” Nguyệt Hồ Tôn giả nói xong liền dẫn theo ba vị Yêu Tôn biến mất giữa bầu trời.

“Hắn tức giận rồi sao?” Trảm Linh quay đầu nói với Từ Cương ở bên cạnh.

“Chắc vậy, cảm giác ngươi xem Yêu tộc là kẻ ngốc để lừa gạt.” Từ Cương nhìn về hướng Yêu tộc biến mất, nói.

“…” Trảm Linh cảm thấy mình làm hỏng chuyện rồi.

Lúc này, Từ Phàm liên tục quan sát nơi này bắt đầu thôi diễn về việc bốn vị Yêu Tôn sau này sẽ dùng thủ đoạn gì để báo thù.

“Đại bác vẫn còn ba mươi phát, có cần mua một ít ở tuyến đường tập hợp ngôi sao không.”

Lần sau, mấy vị Yêu Tôn đó chắc chắn sẽ dùng chiêu hiểm, hoặc gọi nhiều Yêu Tôn Yêu tộc đến để tấn công Trường thành sắt thép hơn.

Trên Trường thành sắt thép, Bồ Đào khống chế hàng chục vạn con rối Thuật Pháp bắt đầu dọn dẹp, khôi phục đống hoang tàn mà vụ nổ lúc nãy tạo thành.

Một con rối Thuật Pháp thời Nguyên Anh cùng với thuật địa động liền khôi phục hàng trăm mẫu hoang tàn thành đất bằng phẳng.

Tên đồ tể trung niên buông tay ra khỏi đao Trảm Hư, có chút đáng tiếc nói: “Còn tưởng có thể chiến đấu một trận.”

“Haha, ngươi nghĩ nhiều rồi, loại tiến công với quy mô lớn này, không đến lượt các ngươi ra tay đâu.” Hạng Vân ở một bên nói.

“Vừa rồi là cái gì vậy, sao uy lực lại lớn đến như thế.” Tên đồ tể trung niên hỏi, vụ nổ lúc nãy cho hắn cảm giác như thể long trời lở đất vậy.

“Ta cũng không rõ, hình như là đạo đạn gì đó.”

Sau khi con rối Thuật Pháp dọn dẹp sữa chữa xong, chẳng qua bao lâu, ở bên ngoài Trường thành sắt thép liền biến thành một bãi đất bằng phẳng.

Sau đó, con rối Thuật Pháp sử dụng pháp thuật lại lần nữa để biến bãi đất bằng phẳng thành một vùng thảo nguyên.

“Ừm, như vậy cũng được kha khá rồi.” Từ Phàm nói, nếu như cả ngày đối mặt với bãi đất hoang tàn thì tâm trạng dễ kiềm nén.

Lúc này, Lý Tinh Từ đi đến bên trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, Nguyệt Hồ Yêu tộc thời Hóa Thần đó lại đem tặng đến hơn một trăm vị luyện khí sư.” Lý Tinh Từ nói.

“Cả Nguyệt Hồ Yêu tộc tổng cộng mới có bao nhiêu luyện khí sư, đều đem qua đây hết rồi sao.” Từ Phàm kinh ngạc hỏi.

“Cũng được kha khá rồi, những luyện khí sư còn lại của Nguyệt Hồ Yêu tộc cũng không còn bao nhiêu nữa.”

“Không biết vị Nguyệt Hồ đó sao làm được nữa, không ngờ lại có thể đem qua đây nhiều như thế.” Lý Tinh Từ cũng vô cùng kinh ngạc.

“Chắc có lẽ là sức mạnh của thù hận.” Từ Phàm nói.

Lý Tinh Từ gật đầu, sau đó biến mất ở bên trong tiểu viện của Từ Phàm.

Lúc này phân thân số một bay qua.

Từ Phàm nhìn phân thân số một rồi cười nói: “Ngươi đến để cầu xin cho muội muội của vị đồ đệ đó của ngươi sao.”

Phân thân số một có một đồ đệ tên là Tố Nhị Thiết, hắn có tiểu muội muốn gia nhập Tông Môn, Từ Phàm phá lệ sắp xếp cho nàng một bài khảo thí nhập môn.

Chính là bài khảo thí nhập môn này khiến cho Từ Phàm thấy được một loại biểu hiện yêu một thứ đồ nào đó đến mê muội khác.

Trong ảo cảnh khảo thí nhập môn, vị Tiểu Háo Ăn này không ngờ lại liều chết chiến đấu với kẻ địch để bảo vệ thức ăn của Tông Môn, cho đến khắc cuối cùng của sinh mạng, trong ánh mắt vẫn còn có thần sắc kiên định muốn bảo vệ thức ăn của Tông Môn.

Mặc dù kết quả xem như là đã thông qua bài khảo thí của Tông Môn nhưng ý nghĩa bảo vệ Tông Môn khiến cho Từ Phàm có chút dở khóc dở cười, không biết có nên cho vị Háo Ăn Vô Tận này nhập môn không.

Chương 399: Tự bảo vệ và dự trữ

“Thứ đồ mà ngươi cần, nàng ấy có không phải xong chuyện rồi sao.” Phân thân số một biết Từ Phàm có ý gì khi thiết lập bài kiểm tra đầu vào.

“Được, nể mặt của ngươi, để cho nàng làm đệ tử đời thứ ba.” Từ Phàm nói.

Phân thân số một quả thật đã giải quyết không ít phiền phức cho Từ Phàm, vì thế nên Từ Phàm mới quyết định đồng ý chuyện này.

Lúc này, bên trong nhà ăn trên ngọn núi chính của Tông Môn, một tiểu cô nương đang quấn lấy đầu bếp trưởng của Tông Môn, muốn bái hắn làm sư phụ.

Nhị Thiết bất lực ở bên cạnh nhìn tiết mục này, lúc trước, khi còn ở trong Tiên trấn Hỏa Sơn cũng xảy ra chuyện tương tự như vậy, tiểu muội nhà mình kéo tay của đầu bếp người ta, muốn bái sư học nghệ.

“Tiểu cô nương, tu tiên đàng hoàng lại không học, sao cứ nhất quyết theo ta học nghề nấu ăn, nghề này không thích hợp với tiểu cô nương như ngươi.” Đại Hán Kim Đan đã trở thành đầu bếp trưởng của Ẩn Linh Môn nói một cách bất lực.

“Sư phụ tại thượng, xin nhận Tiểu Viễn một lạy.” Ánh mắt của tiểu cô nương kiên định, muốn tiếp tục bái lạy đầu bếp trưởng.

Lúc này, Nhị Thiết trực tiếp kéo Tiểu Muội đi ra phía ngoài.

“Lúc nãy sư phụ nói với huynh rồi, muội đã thông qua bài kiểm tra nhập môn, sau này muội sẽ là đệ tử đời thứ ba của Ẩn Linh Môn, bây giờ huynh đưa muội đi học viện Ẩn Linh.”

“Sau này mỗi ngày muội đều có thể ăn thức ăn ở đây.”

Lời của Nhị Thiết trực tiếp động đến chỗ hiểm của Nhị Viễn, nàng không còn vùng vẫy nữa, lưu luyến không nỡ nhìn đầu bếp trưởng của Ẩn Linh Môn, trong ánh mắt viết một cách rõ ràng mấy chữ lớn “Ta sẽ trở lại.”

Học viện Ẩn Linh, lúc này thành viên của hai lớp toàn bộ đều đội mũ sắt, tiến hành cuộc thi chiến đấu cấp lớp trong trò chơi.

Trong trò chơi, ở trong góc vô cùng lớn của đấu trường, hai lớp tổng cộng tám mươi học viên đang phân chia sân đối kháng.

Một bên do Lý Lôi Hổ có Vạn Lôi Thánh Thể chỉ huy, bên còn lại do Mặc Uyển có Mộc Nguyên Thánh Thể chỉ huy.

Lúc này một nam một nữ đứng sóng đôi trên chiến trường.

“Dám không thả dây leo làm vướng chân bọn ta không.” Lý Lôi Hổ nhìn “kẻ thù sinh tử” đằng xa lớn tiếng nói, đối với lớp trưởng lớp một có thực lực mạnh nhất là hắn mà nói, không thể dẫn dắt lớp mình chiến thắng lớp hai chính là điểm nhơ duy nhất trong thời gian hắn đảm nhiệm chức lớp trưởng.

“Đừng nói nhảm nữa, cùng lắm thì lớp các ngươi thua thêm lần nữa, dù sao thì các ngươi cũng quen rồi.” Một tiểu cô nương vận một chiếc váy dài màu xanh lá cười nói.

Biểu cảm đắc ý trên khuôn mặt nhỏ đó khiến cho Lý Lôi Hổ cảm thấy bản thân đã chịu sự sỉ nhục cực lớn.

Mỗi khi Lý Lôi Hổ nghĩ đến cảnh bản thân nói mình dẫn dắt lớp chỉ lấy được hạng hai ở trước mặt phụ thân, vẻ mặt vui vẻ tự hào đó khiến hắn cảm thấy mình bắt buộc phải dẫn dắt lớp lấy được hạng nhất của cuộc thi.

“Tiểu Đầu Gỗ, lần này mấy thứ dây leo đó của ngươi không trói được ta đâu.” Lý Lôi Hổ nói xong thì trong tay liền xuất hiện một thanh Chiến Đao, hắn dẫn dắt hàng đầu tiên của lớp xông đến lớp hai.

“Hàng đầu tiên đi theo, sách Liệt Hỏa rửa đất, các huynh đệ thuộc tính nước và gió chế tạo ra sương mù.” Lý Lôi Hổ vừa xông lên vừa nói.

“Có bản lĩnh rồi đấy, nhưng ta cũng không kém.” Lâm Mộc Uyển kiêu ngạo nói, sau đó làm phép khiến cho vùng đất lớn ở phía trước mọc ra một khu rừng, màn sương mù đang dâng lên biến thành một pháp trận sương mù.

Trong rừng sương mù, vô số dây leo như mãng xà đang bay nhảy, qua một lúc lại kéo ra một vị đệ tử của lớp một, bị đệ tử lớp hai bắn giết.

Lúc này, trong rừng sương mù tiếng sấm sét đột nhiên nổi dậy, một luồng đao quang mang theo khí tức của điện lôi chém ra từ trong khu rừng, trực tiếp loại đi bốn học sinh của lớp hai.

Lâm Mộc Uyển thấy uy lực của hắn lớn mạnh, cắn răng rồi trực tiếp kết ấn bắt đầu thay đổi vị trí của khu rừng sương mù.

Lúc này, ở bên ngoài chiến trường của hai lớp, Nhị Thiết và Nhị Viễn đang quan sát, cũng đang suy nghĩ xem nên vào lớp nào, đây là phúc lợi mà phân thân số một giành được cho Nhị Viễn.

“Ca ca, huynh nói xem muội nên vào lớp nào, hai lớp này trông có vẻ đều rất lợi hại.” Nhị Viễn xem trận đấu ở phía xa, nói, mặc dù lớp một bị áp chế nhưng đánh cũng gọi là sinh động bóng bẩy.

“Huynh cảm thấy muội nên vào lớp đầu, lớp đó đều thiên hướng về cận chiến, muội ngốc như thế, chắc chắn không học được pháp thuật.” Nhị Thiết xoa cằm nói.

“Muội muốn học pháp thuật.” Nhị Viễn bĩu môi nói, theo nàng thấy thì xuất chiêu pháp thuật ở khoảng cách xa mới là dáng vẻ mà Tu Tiên Giả nên có.

“Muội ở học đường Tiên trấn Hỏa Sơn học nửa năm, đến thủ kết cũng học không được, mà còn muốn đi con đường pháp thuật.”

“Cứ lớp một đi, ngoan, mau chóng đi đi.” Nhị Thiết nói rồi dẫn Nhị Viễn offline, bắt đầu làm thủ tục nhập học ở học viện Ẩn Linh.

Sau khi Nhị Thiết nhìn con rối xách Nhị Viễn đi vào trong lớp học rồi mới rời đi, gọi đến một chiếc linh thuyền bay đến nơi ở của phân thân số một.

…

Thánh Thành Nguyệt Hồ Yêu tộc, lúc này Tứ Đại Yêu Tôn đã tập hợp đủ.

“Luyện khí tông sư của bốn tộc chúng ta nhất định phải trở về.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn ngồi trên ghế chính của đại điện, nói.

“Đúng.” Mộc Thử Yêu Tôn gật đầu nói, để kiếm được một vị luyện khí tông sư cho tộc của mình, hắn gần như đã sử dụng đến vốn cũ của tộc mình.

“Bây giờ có hai cách, thứ nhất chính là tập họp những Nhân tộc có linh căn mà bốn tộc chúng ta giành được để đổi lấy bốn vị luyện khí tông sư đó.”

“Cách thứ hai chính là mời Yêu tộc Đại Thừa chúng ta có quan hệ tốt đi đến Trường thành sắt thép một lần nữa để bức ép Tôn giả Nhân tộc giao ra luyện khí tông sư.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn nói.

“Vậy tấn công đến từ trên trời thì phải làm sao.” Sương Lang Tôn giả nói, tuy biết trên trời chắc chắn sẽ có pháp bảo đạo khí khổng lồ đang tấn công bọn họ, nhưng không có Yêu Tôn nào dám lên đó tra thám cho ra lẽ, bởi vì loại tấn công khác biệt đó đã có khả năng bắn chết bọn họ.

“Làm cùng lúc đi, chúng ta sử dụng người phàm có linh căn đi trao đổi trước, đồng thời phái người đến các đại tộc lân cận để mời Yêu Tôn của bọn họ ra tay.” Mộc Thử Yêu Tôn nói.

“Ta thấy được.” Địa Hùng Yêu Tôn nói, trong tất cả Yêu Tôn có mặt ở đây, chỉ mình hắn tổn thất ít nhất, giúp sức ít nhất.

Ba vị Yêu Tôn còn lại sau khi nghe xong lời của Địa Hùng Tôn giả đều đồng thời trợn trắng cả mắt, cảm giác kẻ này đang nói lời châm chọc.

“Cứ làm như thế đi, ngoài ra nhắc nhở các ngươi một chút, tộc của các ngươi nhất định có gian tế bị Thần Thông Nhân tộc khống chế, các ngươi tốt nhất nên có phòng bị.”

Ánh mắt của Nguyệt Hồ Yêu Tôn hiện lên một vẻ u ám, gần đây lại ít thêm một trăm vị luyện khí tông sư hơn, cuối cùng hắn cũng phát hiện do ai làm.

“Biết rồi.”

Lúc này ở Yêu Giới, một vùng đất hoang vu cách lãnh địa của Nguyệt Hồ Tộc không biết bao nhiêu tỷ vạn lý, lúc này đã bị cải tạo thành một bãi tập kết dưới lòng đất hoành tráng.

Vô số Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ có mang theo đạn phá Hỏa Linh đang ẩn mình trên bầu trời.

Một con Địa Tinh Nhện trắng tuyền đang vô vị nhìn từng đội con rối thu nhặt tinh khoáng Hỏa Linh.

“Ta nói Bồ Đào số một, chủ nhân của ngươi khi nào mới đến, ta vẫn chưa học xong Thần Thông của ta.” Địa Tinh Nhện nhe nanh nói.

“Vẫn chưa biết nguyên nhân Truyền Tống Trận bị phong ấn, sau khi khôi phục, chủ nhân của ta sẽ trở về, xin nhẫn nại chờ đợi.” Một con rối Luyện Hư nói.

Con rối Luyện Hư lúc này đã bị cải tạo, trên người toàn là đạn pháo do tinh khoáng Hỏa Linh chế tạo.

“Nếu như chủ nhân của ngươi cứ không về được thì phải làm sao, linh khoáng mà các ngươi thu nhặt sẽ không còn tác dụng nữa.” Địa Tinh Nhện nhìn con rối đang thu nhặt linh khoáng nói.

“Xác xuất để tình huống này xảy ra bằng không, sẽ có một ngày ta sẽ nhận được tín hiệu của chủ nhân, nhưng trước đó nhiệm vụ của ta là thu nhặt tất cả tài nguyên, dùng để tự bảo vệ và dự trữ.”

Chương 400: Cự nhân khói đen

Khoảng thời gian này rảnh rỗi đến nhàm chán Tinh Tri Chu bèn chạy đến kho dự trữ con rối dưới lòng đất, bắt đầu cho bữa tối thịnh soạn hôm nay.

Chỉ thấy Tinh Tri Chu lấy ra một cái đạn pháo cấp bậc phó pháo từ trong nhà kho chất đầy đạn pháo, trực tiếp nhét vào trong miệng.

“A ô ~ ~ ~”

Tinh Tri Chu phát ra tiếng kêu thoải mái, cơ thể run lên một trận, sau đó nó từ trong suốt long lanh biến thành màu lửa đỏ.

Tinh Tri Chu vừa ợ ra một cái thì lại biến trở về tiểu bạch tri chu như lúc ban đầu.

“Cuộc sống thật nhàm chán.” Tinh Tri Chu dứt lời bèn muốn tìm một nơi để ngủ.

Hơn một năm trước, sau khi đã thân quen với Bồ Đào số một, trong lúc vô tình nó ăn được một cái đạn pháo trong nhà kho dự trữ đạn pháo, từ đây tất cả Hoả Linh Tinh Khoáng còn lại trên tay Tinh Tri Chu toàn bộ đều thuộc về Bồ Đào số một, với điều kiện tiên quyết là phải cho nó ăn no.

Đúng lúc này, một con rối Luyện Hư kỳ bỗng xuất hiện bên cạnh Tinh Tri Chu.

“Có chuyện gì sao?” Tinh Tri Chu hỏi, nó vốn còn đang định đánh một giấc trong nhà kho dồi dào hỏa linh khí này.

“Đều đã thăm dò rõ ràng khu vực ngàn vạn km xung quanh.” Con rối Luyện Hư kỳ vừa nói vừa giơ tay lên không trung đánh ra một tấm màn sáng khổng lồ, trên đó chính là bản đồ ngàn vạn km xung quanh.

“Đã thăm dò rồi à!” Tinh Tri Chu nháy mắt tỉnh táo lại, bắt đầu nhìn kỹ màn sáng.

“Trong phương viên ngàn vạn km, chỉ có một đại tộc, còn lại đều là mấy tiểu tộc không có Yêu Tôn trấn giữ.” Con rối Luyện Hư kỳ nói.

Lúc này, trên màn sáng lại xuất hiện giới thiệu liên quan đến từng chủng tộc và tình trạng phân bố linh khoáng.

Đôi mắt ti hí của Tinh Tri Chu cứ đảo qua đảo lại trên màn sáng, không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Ngươi làm thế này là muốn hợp tác với ta phải không?” Tinh Tri Chu hỏi, nó không ngốc, trong lòng biết rõ mỗi một hành động của Bồ Đào đều có lý do cả.

“Ta đại biểu cho chủ nhân ký kết hiệp nghị đại diện Yêu Tộc với ngươi, ngươi ra mặt xem như là đại diện Yêu Tộc bên ta, sau này có thể được chia một thành lợi ích mở rộng và mua bán.”

“Không cần phải chiến đấu.” Cuối cùng Bồ Đào còn bổ xung thêm một câu.

“Ta muốn hai thành.” Tinh Tri Chu vươn ra hai cái chân nhện nói, biểu cảm trong mắt như muốn nói ta ăn chắc ngươi rồi.

“Thỏa thuận thất bại, hủy bỏ kế hoạch.”

Con rối Luyện Hư kỳ không chút lưu luyến đi thẳng về phía phòng điều khiển trung tâm, như thể tất cả những chuyện vừa rồi đều chưa từng xảy ra vậy.

“Này, đừng đi mà! Làm gì có ai như ngươi vậy chứ!”

“Ngươi cứ trả cái giá đi mà, nói không chừng ta sẽ đồng ý đấy!” Tinh Tri Chu nhìn thấy con rối muốn bỏ đi, vội vàng hô.

Con rối Luyện Hư kỳ không hề bị lay động, vẫn tiếp tục đi về phía trước, có điều tốc độ bước chân đã chậm lại không ít.

“Đừng đi, một thành thì một thành vậy.”

Con rối Luyện Hư kỳ nghe thế mới dừng bước, sau đó rất tự nhiên bắt đầu nói về kế hoạch mở rộng với Tinh Tri Chu.

Nói suốt một canh giờ, Tinh Tri Chu tò mò hỏi: “Không phải ngươi mới vừa nói muốn tự vệ và dự trữ sao? Sao bây giờ lại bắt đầu phát triển rồi?”

“Trong phạm vi ngàn vạn dặm, thiếu hụt mấy loại tài nguyên, cho nên cần phải mở rộng tài nguyên nắm trong tay.” Con rối Luyện Hư kỳ đáp.

“Tốt thôi.” Tinh Tri Chu khoát tay nói, đúng lúc nó cũng đã chán ăn Hoả Linh Tinh Khoáng rồi.

Đảo Ẩn Linh, trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân đang ngồi trên một chiếc Linh thuyền câu cá, thuận tiện theo thông lệ kiểm tra cơ thể một phen.

“Từ đại ca, rốt cuộc không gian trong cơ thể ngươi là cái gì thế?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi, dù không có chuyện gì nhưng cứ cách một khoảng thời gian là đại ca tốt của hắn sẽ kiểm tra cơ thể cho hắn một lần, việc này khiến hắn rất không quen.

“Có liên quan với kiếp trước của ngươi, bây giờ cần phải đề phòng một chút.” Từ Phàm mặt mày tràn đầy nghiêm túc nói.

“Kiếp này có thể nhận biết được Từ đại ca chính là phúc phận mà Vương Vũ Luân ta đã tu luyện từ kiếp trước.” Vương Vũ Luân cảm động nói.

“Gì mà phúc phận với không phúc phận, nếu chúng ta đã là huynh đệ thì hẳn nên giúp đỡ lẫn nhau.” Từ Phàm cười cười bảo.

Ta giúp ngươi, ngươi giúp lại ta gấp trăm lần, Vương Vũ Luân vẫn coi thường địa vị của hắn trong suy nghĩ Từ Phàm.

“Mỗi lần Từ đại ca nói như vậy đều khiến ta rất xấu hổ.” Vương Vũ Luân nói đầy vẻ cảm động.

Chính vào lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân bỗng nhiên run lên, có thứ bị mắc câu rồi.

Từ Phàm buông cần câu trong tay mình xuống, dùng vẻ mặt như đang mở hộp mù nhìn nhìn cần câu trong tay Vương Vũ Luân, không biết lần này có thể câu lên thứ tốt gì.

Mỗi lần Vương Vũ Luân bồi Từ Phàm câu cá thì đều sẽ câu lên một vài thứ kỳ lạ cổ quái, dù sao cũng chẳng dính dáng gì đến yêu thú trong Thập Vạn Lý Cự Hồ cả.

Theo Vương Vũ Luân kéo cần lên, một cái rương thuần một màu đen bị câu lên, cái rương đen tuyền kia dài chừng một mét, lúc câu lên còn đang lắc lư kịch liệt, trông như thể có thứ đồ gì đó muốn phá vỡ mà ra.

“Cái thứ này trông có chút tà, có nên vứt đi hay không?” Vương Vũ Luân cảm nhận được khí tức tà ác bên trong bèn hỏi.

“Tà vật không nhất định không phải là đồ tốt.” Từ Phàm cười đáp, đoạn phất tay hút cái rương đến mở ra.

Cái rương vừa được mở ra, một đoàn khói đen cũng theo đó xông ra rồi tụ thành một hắc sắc yên vụ cự nhân (cự nhân khói đen).

“Ha ha, ba ngàn năm, suốt ba ngàn năm dài đằng đẵng, cuối cùng cũng đã có người mở ra cái rương đáng chết này.” Cự nhân khói đen khặc khặc cười to rồi gào lên, điên cuồng múa may thân thể, phóng thích ra buồn khổ và cô độc tích tụ ba ngàn năm qua.

“Để ban thưởng vì các ngươi đã cứu ta, ta sẽ cho các ngươi trở thành nhóm ma đồ đầu tiên.”

Cự nhân khói đen dùng đôi mắt tàn bạo khát máu nhìn chằm chằm Từ Phàm và Vương Vũ Luân.

“Hiện tại lập xuống khế ước thần phục ta, ta sẽ dẫn theo các ngươi đi xưng bá cái Tu Tiên giới này.” Cự nhân khói đen áp sát đến.

Trong chớp mắt, vô tận uy áp ma khí đè xuống hai người.

Từ Phàm liếc nhìn cự nhân khói đen rồi lại nhìn pháp trận trong rương và ma tinh trong pháp trận.

“Một thân bản sự dọa người này của ngươi là học từ ai thế?” Từ Phàm cười, nhẹ nhàng phất tay qua khối ma tinh kia, một lần nữa củng cố pháp khí trên cái rương.

“Chỉ là hai tu sĩ Nguyên Anh nho nhỏ mà lại dám ngỗ nghịch Ma Tôn ta, còn không mau mau thần phục, đỡ cho mai sau phải tiếp nhận nỗi khổ ma hình gia thân.” Cự nhân khói đen hét lớn với hai người.

Ngay lúc này Từ Phàm nở nụ cười, nói với cự nhân khói đen: “Cái trình độ dọa người của ngươi chẳng ra sao cả, ngươi có biết ta là ai không?”

“Ngươi là ai?” Cự nhân khói đen sững sờ.

Đến bây giờ, Vương Vũ Luân cũng đã nhìn ra cái gã khói đen này cũng chỉ đang cố làm ra vẻ mà thôi.

Lúc này, trong mắt Từ Phàm chợt lóe lên một tia hồng quang.

Chỉ chớp mắt, toàn bộ thế giới dần bắt đầu sụp đổ, đại địa rung mạnh, tinh hà trên bầu trời vẫn lạc, bầu trời hiện ra hỗn độn chi sắc, phô bày ra cảnh tượng tận thế.

Lúc này thân ảnh Từ Phàm đã sớm biến mất, hỗn độn chi sắc xuất hiện trên bầu trời chợt ngưng tụ thành một khuôn mặt to lớn, như thể bị ngăn cách bởi thế giới bên ngoài, đang muốn giáng lâm thế giới này.

Từ khi khuôn mặt to lớn xuất hiện, toàn bộ thế giới bắt đầu vỡ vụn.

“Ngươi chính là Ma Tôn?” Lúc này khuôn mặt to lớn dùng ánh mắt như nhìn con kiến mà nhìn cự nhân khói đen.

Mặc dù không cảm nhận được uy áp, nhưng chỉ mỗi uy thế mà vị ở trên trời phát ra cùng với ánh mắt kia thôi mà đã khiến cho cự nhân khói đen hết sức sợ hãi.

“Bản tôn chỉ là ẩn cư ở giới này, thật không ngờ lại có một tiểu ma muốn để ta nhận hắn làm chủ.”

“Ta chỉ nói đùa mà thôi.” Cự nhân khói đen bối rối nói, nhìn thế giới vỡ tan, nó biết bản thân gặp rắc rối rồi.

Chương 401: Vấn đề linh thạch, không phải là vấn đề.

“Được rồi, Từ đại ca đừng đùa hắn nữa.”

Lúc này Vương Vũ Luân cười cười lên tiếng.

“Tách ~ ~”

Theo cái búng tay của Từ Phàm, cự nhân khói đen khôi phục bộ dáng lúc trước, chính là lúc nó vẫn còn bị nhốt trong ma tinh.

“Chỉ là một khối ma tinh thành tinh vậy thì hãy thành thật mà cất giấu, học mấy chiêu trò bàn môn tà đạo dọa người không ra gì, đạo hạnh không sâu mà lá gan lại không nhỏ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Chủ nhân có thể cho Bồ Đào thôn phệ khối ma tinh đó được không?” Âm thanh Bồ Đào đột nhiên vang lên, trong giọng nói có chút không kịp chờ đợi.

“Thôn phệ đi, có lợi cho ngươi sau này tấn cấp tiên khí.” Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói, hắn cẩn thận suy xét, cảm thấy giữ lại khối ma tinh này cũng chẳng có tác dụng gì.

Đúng vào lúc này, khói đen bị nhốt trong pháp trận của ma tinh bắt đầu nóng nảy.

“Đừng mà đại nhân, ta cũng có tác dụng lớn mà, ta biết rõ nơi cất giấu bảo tàng do Ma Tôn Thượng Cổ lưu lại ở trong Vô Tận Hải, nếu như thôn phệ ta thì sẽ không thể biết được cái gì đâu.”

“Bên trong bảo tàng bí cảnh còn có tiên khí và công pháp vô thượng, tài nguyên có trong bí cảnh nhiều đến mức đủ để cho đại nhân trở thành Đại Thừa tôn giả phi thăng tiên giới. Khói đen vội vàng gào lên, hắn nghe thấy sự lạnh nhạt trong giọng nói của Từ Phàm, không giống như đang giả vờ.

“À, đúng rồi, sau khi thôn phệ con hàng này nhớ phải rút ra ký ức của nó đấy nhá.” Từ Phàm thuận miệng nhắc.

“Đã rõ.”

Sau đó Từ Phàm bèn đưa cái rương màu đen cho con rối bên cạnh.

Sau khi con rối rời đi, Vương Vũ Luân cảm thán nói: “Sao ta cứ câu ra mấy thứ kỳ lạ cổ quái này thế nhỉ?”

“Giống như chơi rút thưởng vậy, không phải rất thú vị sao?” Từ Phàm cười hỏi lại.

“Cũng đúng.”

“Lần này ta muốn 150 viên kẹo trái cây.” Vương Vũ Luân chợt đưa ra một yêu cầu vô cùng quá đáng.

“Không được, nhiều nhất chỉ có thể được 120 viên kẹo trái cây thôi.” Từ Phàm nói, đây chính là kẹo trái cây do chính tay hắn luyện chế, thế gian hiếm có, sao có thể bán đổ bán tháo như thế được.

“140.” Vương Vũ Luân trả giá.

“130.”

“Mỗi người nhường một bước 135 được không?”

“Thành giao.”

Cứ như vậy, Lý Sơ Phàm lại có thêm một đống kẹo.

… … … …

Cực Bắc Chi Vực, Tiên thành Noãn Ngọc.

Lúc này Hàn Phi Vũ vẻ mặt uể oải đang nhìn chằm chằm truyền tống trận.

“Không phải chứ, ta hoàn toàn dựa theo phương pháp trong sổ tay để bố trí trận pháp, sao có thể mất linh được.” Hàn Phi Vũ nói.

Đây đã là lần truyền tống thất bại thứ mười rồi.

Hàn Phi Vũ nhìn bên ngoài truyền tống trận gió tuyết đầy trời, không khỏi thở dài một hơi.

“Chẳng lẽ ta thật sự phải bị nhốt ở đây cả đời sao?”

Không suy nghĩ thêm nữa, Hàn Phi Vũ lại nhìn xuống ngọc giản sổ tay tông môn, trên đó vẫn còn rất nhiều nội dung hắn vẫn chưa kịp xem.

Nhưng vào lúc này, Hàn Phi Vũ bỗng dưng cảm nhận được bầu trời bên ngoài có dị động, hắn vội vàng đi ra truyền tống trận.

Bỗng dưng một chiếc tinh chu tàn phá bay đến đáp xuống Tiên thành Noãn Ngọc.

“tinh chu!” Hàn Phi Vũ mừng rỡ hô, hắn đã từng nhìn thấy cái đồ chơi này trong ghi chép tông môn.

Hàn Phi Vũ bay về phía tiên thành Noãn Ngọc.

Lúc này, bên trong tiên thành Noãn Ngọc, Thiên Linh Tôn Giả bị thương đang hỏi thăm một vị tu sĩ bản xứ mấy vấn đề.

“Lão đại à, trước đây ta nên nghe theo đề nghị của ngươi, đừng truy kích mấy chiếc chiến hạm cự thú kia thì tốt rồi.” Sau khi Thiên Linh Tôn Giả biết được đây là địa phương như thế nào, vẻ mặt đau khổ nói.

“Bây giờ hạch tâm linh lực của tinh chu bị hư hao, xem ra trong lúc nhất thời không thể trở về được.”

“Làm sao bây giờ?” Thiên Linh Tôn Giả hỏi con rối bên cạnh.

“Tìm kiếm Luyện Khí Tông Sư sửa chữa hạch tâm rồi trở về đường hàng không Nhân Tộc ở Cực Không Chi Vực.” Con rối đáp.

“Muốn tìm một Luyện Khí Tông Sư ở một nơi như thế này nói nghe thì dễ làm mới khó biết bao.” Thiên Linh Tôn Giả nhìn lên vết tích thiếu chút nữa đã xuyên qua tinh chu trên tinh chu to lớn.

Lại nói Hàn Phi Vũ đang đi về phía Tiên thành Noãn Ngọc chợt phát hiện một chuyện vô cùng thần kỳ, pháp bảo thông tin của tông môn lại phát ra tín hiệu, đồng thời cũng thu được một tin tức.

“Mời đệ tử tông môn tiến đến nơi này, ngươi đã phát động điều kiện cứu trợ của đệ tử Ẩn Linh môn.”

Hàn Phi Vũ nhìn thông tin vị trí trên pháp bảo truyền tin, phương hướng chính xác của tinh chu.

“Đây là tinh chu của tông môn sao?” Hàn Phi Vũ thầm nghĩ.

Lúc này Thiên Linh Tôn Giả đang rầu rĩ thì bỗng dưng nhìn thấy Hàn Phi Vũ mặc một thân đạo bào chỉ dành riêng cho đệ tử Ẩn Linh môn.

“Đây là đệ tử của tông môn các ngươi sao? Sao lại chạy đến địa phương xa xôi thế này?” Thiên Linh Tôn Giả hỏi.

“Đúng vậy, là đệ tử của Ẩn Linh môn ta, xin tôn giả hãy dẫn hắn quay về tông môn.” Con rối đáp.

“Chuyện này đơn giản thôi.” Thiên Linh Tôn Giả gật đầu đáp ứng.

“Bái kiến tiền bối.” Hàn Phi Vũ nhìn thấy con rối bên cạnh Thiên Linh Tôn Giả thì cũng biết tổ chức tìm tới.

“Ta đã biết, lát nữa ngươi cứ đi theo ta là được, ta sẽ nghĩ biện pháp đưa ngươi về Ẩn Linh môn.” Thiên Linh Tôn Giả thân thiết nói.

“Cám ơn tiền bối.” Hàn Tri Vũ hành lễ nói cảm ơn.

Vào lúc này, ánh mắt con rối đảo qua Hàn Tri Vũ chợt ngưng một chút.

“Ta đi kiểm tra tình trạng hư hại của tinh chu, thuận tiện sửa chữa một chút.” Con rối nói với Thiên Linh Tôn Giả, đồng thời ra hiệu cho Hàn Phi Vũ đi cùng với nó.

“Ngươi đi đi, ta cũng phải đi thăm dò tình hình xung quanh ra sao.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Lúc này Hàn Phi Vũ lấy ra một cái ngọc giản đưa cho Thiên Linh Tôn Giả.

“Hơn ba năm trước vãn bối ngoài ý muốn đến đây, cũng khá hiểu biết tình hình nơi này, tất cả đều được vãn bối ghi chép vào ngọc giản.” Sau khi Hàn Phi Vũ đưa ra ngọc giản thì lập tức đi theo con rối sửa chữa tinh chu.

“Hàn Phi Vũ, đệ tử tông môn đời thứ hai.” Trên đường con rối bỗng nói với Hàn Phi Vũ.

“Đúng vậy, tin tức không sai.” Hàn Phi Vũ lấy ra một cái lệnh bài tông môn nói.

Con rối bắt đầu kể một chút về tình hình gần đây của Tu Tiên giới, cùng với phương pháp trở lại tông môn.

“Thì ra không phải phương pháp ghi trên sổ tay không đúng, thì ra toàn bộ Tu Tiên giới đều mất linh cả.” Sau khi Hàn Phi Vũ biết được tình hình gần đây của Tu Tiên giới, phun ra một ngụm trọc khí mà nói.

“Chẳng lẽ thật sự không có cách nào truyền tống hay sao?” Hàn Phi Vũ mang theo hy vọng hỏi.

“Mặc dù truyền tống trận giới này bị phong ấn, nhưng chẳng qua chỉ là tương đối, nếu như ngươi dùng tới linh thạch thượng phẩm hoặc là các loại linh khoáng linh tinh tiên ngọc, thì cũng có thể dùng năng lượng cường đại trùng kích phong ấn tiến hành truyền tống.”

“Linh tinh tiên ngọc trân quý, ta đề nghị không nên lãng phí như thế.” Con rối nói tiếp.

Hàn Phi Vũ nghe thấy con rối nói như vậy, trong nháy mắt cực kỳ vui vẻ, vội vàng hỏi lại: “Nếu như có linh tinh tiên ngọc vậy thì nên bố trí truyền tống trận như thế nào?”

“Trong sổ tay tông môn có ghi chép, tự mình tìm đi, cứ đổi linh thạch thành linh tinh tiên ngọc là được.” Con rối trả lời, bắt đầu mang theo mấy cái phòng luyện khí di động của Thiên Linh Tông bắt đầu sửa chữa tinh chu bị hư hại.

“Quả nhiên trời không tuyệt đường người.” Hàn Phi Vũ hưng phấn nói.

Sau đó hắn bèn cáo từ Thiên Linh Tôn Giả, nói rằng mình phải đi nơi khác lấy mấy thứ, không cần phải chờ hắn.

“Mỗi người đều có bí mật nhỏ của bản thân.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói, sau đó hướng về phía Hàn Phi Vũ truyền âm: “tinh chu dự tính sẽ đợi ở đây hơn nửa năm thời gian, sau khi ngươi xong việc có thể đến bất cứ lúc nào.”

“Đa tạ tiền bối.”

Ở trong truyền tống trận do mình thành lập, Hàn Phi Vũ không khỏi cảm thán vị sư tổ kia của bản thân thần bí khó lường, thật không ngờ bản thân lại nhận được cứu trợ thông qua loại phương thức này.

Sau khi trở lại truyền tống trận, Hàn Phi Vũ lại nhận được một tin tức khác, trên đó là kiến nghị con rối đưa ra cho Hàn Phi Vũ.

“Trước khi truyền tống trận còn chưa khôi phục, thực lực không đủ thì tốt nhất đừng đi đại lục trung tâm.”

Chương 402: Phương pháp thu hoạch Cực Lôi Thạch

Ba ngày sau, năm trăm dặm bên ngoài Tiên thành Băng Uyên, đột nhiên xuất hiện một bóng dáng.

“Truyền Tống Trận của tông môn đúng là lợi hại, suy nghĩ chu đáo như thế.” Hàn Phi Vũ tán dương.

Nửa tiếng trước, đúng lúc Hàn Phi Vũ dự định dùng truyền tống trận thần bí, trong đầu xuất hiện rất nhiều lựa chọn.

Một là trực tiếp truyền tống vào trong truyền tống trận Tiên thành, thứ hai là truyền tống tùy ý mấy dặm ngoài Tiên thành.

Mặc dù Hàn Phi Minh đã thấy thuyết minh về truyền tống trận trong sổ tay của tông môn, nhưng tự mình thử nghiệm vẫn làm hắn không khỏi tán thưởng thật sự là quá chu đáo.

“Hy vọng Thiết Tháp và Thiết Lan có thể phát hiện đồ ta để lại.” Hàn Phi Vũ nhìn về phía Tiên thành Noãn Ngọc.

Trước khi Hàn Phi Vũ đi để lại một thông tin, dựa theo thông tin của hắn chỉ dẫn là có thể tìm tới truyền tống trận hắn để lại, Tiên Ngọc bên trong vừa đủ truyền tống một lần, ngoài ra hắn còn để lại số lượng linh thạch thượng phẩm lớn, đủ cho hai người dùng trong một thời gian ngắn.

Cách làm việc của hắn luôn là ân oán gấp trăm lần.

Sau khi Hàn Phi Vũ vào trong thành Băng Uyên, muốn thăm dò tình hình của vực Cực Bắc một chút, nhìn xem có Yêu tộc xuất hiện hay không.

Đúng vào lúc này, ở tầng băng mấy vạn dặm vực Cực Bắc, có một chủng tộc khổng lồ đang khôi phục.

Trong không gian dưới lòng đất đảo Ẩn Linh, lúc này hai phân thân của Từ Phàm và hắn với hai vị Luyện Khí Tông Sư, đang thảo luận nghiên cứu cấu tạo của một đạo khí quan trọng.

Lý Tinh Từ nhận được tình báo của yêu gian, mấy vị Yêu tôn kia định tiêu số tiền lớn để mời Yêu Tôn quen biết ra tay, đến lúc đó sẽ có ít nhất ba vị Yêu tôn trợ giúp tứ đại tộc.

Ngoài ra những Nhân tộc có linh căn bị Yêu tộc bắt được lúc này đã hội tụ, chưa được mấy ngày đã dùng cái này uy hiếp bọn họ trao đổi Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc.

Theo đề nghị của đại trưởng lão, bây giờ còn thiếu rất nhiều Linh Khoáng, nhất là Cực Lôi Thạch phẩm chất đỉnh tiêm.” Luyện Khí Tông Sư Hỗn Thiết Viên Hầu nói, trong biểu cảm có phần thán phục trí tưởng tượng của Từ Phàm.

Hồn Thiết Viên Hầu là một trong những vị Luyện Khí Tông Sư duy nhất không bị Từ Phàm tẩy não, chỉ ký khế ước Thiên Đạo chủ tớ, như vậy sau này vẫn còn có khả năng lên cấp Đại Tông Sư Luyện Khí.

Trong mắt Luyện Khí Tông Sư Đại Thiết Viên Hầu, thật ra Nhân tộc không khác với Yêu tộc khác, bộ tộc của bọn họ đã chia thành mảnh nhỏ, cho nên cũng không có loại cảm xúc Yêu tộc vinh quang gì.

“Tuyệt đối không thể thay thế Cực Lôi Thạch, chỉ có nó mới có thể phát huy Lôi Tự Tiên Văn của ngươi một cách hoàn hảo.” Từ Phàm nhìn Hỗn Thiết Viên Hầu nói.

Luyện chế đạo khí này cũng bởi vì Luyện Chế Tông Sư Hỗn Thiết Viên Hầu này nắm giữ một miếng Lôi Tự Tiên Văn uy năng khổng lồ, vừa vặn thỏa mãn yêu cầu của hắn với món đạo khí đó.

Đạo khí Từ Phàm muốn luyện chế lần này cũng chính là một Trấn Yêu Tinh phiên bản tăng cường, có thể uy hiếp sự tồn tại của Yêu Tôn Đại Thừa.

Ở biển Vô Tận, mặc dù dưới sự bắn phá của chủ pháo, có thể giết chết yêu thú biển sâu Đại Thừa kỳ, nhưng mà đối phó với Yêu Tôn Đại Thừa có phòng bị, trừ khi là cách ném bom không khác gì bao trùm thì vấn đề cũng không phải là vài phát chủ pháo.

Khi đó chắc là chưa giết chết Yêu Tôn Đại Thừa mà chính mình đã phá sản trước rồi.

Thế nên vì ứng phó nguy cơ lần này, Từ Phàm lấy ra đại sát khí đã lâu không dùng, được gọi là quỹ đạo pháo có thể một pháp bắn xuyên qua đại lục.

Mặc dù đời trước chỉ là liếc mắt qua nguyên lý cơ bản của quỹ đạo pháo, nhưng không ảnh hưởng hắn suy luận ra kết cấu quỹ đạo pháo hoàn chỉnh.

“Cực Lôi Thạch ta có cách, các ngươi hoàn thành luyện chế linh kiện còn lại trước, đến lúc đó tiến hành lắp ráp.” Từ Phàm nói.

“Được.” Đám Luyện Khí Tông Sư nói.

Lúc này, phân thân số một ném ánh mắt hỏi ý về phía Từ Phàm, tỏ vẻ lúc này không thích hợp phái Trảm Linh đến vực Cực Không đâu.

Từ Phàm đắc ý về đưa mắt sơn nhân tự có diệu kế về phía phân thân số một.

Lúc này, trong nhẫn không gian của Từ Phàm đã chuẩn bị xong đại lễ tặng cho mấy huynh đệ của hắn.

Một chỗ trong đạo trường Ẩn Linh Môn, Vương Hướng Trì đang theo cha hắn rèn luyện và mài dũa thần thông.

Hai vị Kiếm Tu hóa thành Kiếm Khí Độn Quang xuyên thẳng qua nhau trên đạo trường, thỉnh thoảng có kiếm quang lúc ảo lúc thật chém về phía đối phương.

“Chấn không!”

Linh kiếm trong tay Vương Hướng Trì trực tiếp chạm vào mặt bên linh kiếm của Vương Vũ Luân, chấn động của linh kiếm lập tức làm rối loạn tiết tấu của Vương Vũ Luân, lại có một đường kiếm xẹt qua khuôn mặt Vương Vũ Luân, cắt đứt một sợi tóc.

Bóng dáng hai người xuất hiện trong đạo trường.

“Chênh lệch vẫn lớn vậy à.” Vương Vũ Luân hơi uể oải nói.

“Cha, không cần đau lòng, ngươi đã tiến bộ rất nhiều rồi.” Vương Hướng Trì an ủi.

“Hướng Trì, có phải cha không thích hợp chiến đấu không.” Vương Vũ Luân nói, nhớ ngày đó hắn chính là đệ tử Chiến đường lừng lẫy một thời của Thiên Khuyết Môn, toàn thân chiến lực vô song, trừ cảm giác còn kém hơn Từ Phàm một chút thì hắn không phục bất kỳ người cùng trang lứa nào.

“Cha, chiến lực của ngươi đã rất lợi hại trong cùng thời ở Tu Tiên giới.”

“Chẳng qua chỉ là gặp phải ta có sư phụ nghịch thiên.” Vương Hướng Trì nói, hắn nói đúng, chỉ cần cha hắn không đi tìm những thiên tài được tông môn mài dũa, thì vẫn dủ là cao thủ.

“Ầy, nhớ ngày đó ta cũng có chiến lực như sư phụ ngươi, bây giờ ngay cả con trai cũng không bằng.” Vương Vũ Luân cười khổ nói, cố gắng gần hai năm xem ra chẳng có chút hiệu quả nào.

“???” Vương Hướng Trì nghi ngờ nhìn về phía cha mình.

“Nghi ngờ cái gì, sư phụ của ngươi và ta nhập môn cùng một ngày.” Vương Vũ Luân trợn mắt liếc nhìn con trai mình.

“Đúng, khi đó ta còn chưa tu luyện, cha ngươi cũng đã là cao thủ Luyện Khí kỳ.” Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên đạo trường.

Nghe Từ Phàm nói, Vương Hướng Trì nở nụ cười.

“Hướng Trì, ngươi đến phân viện kiếm tu Học viện Ẩn Linh lên lớp dạy vài ngày.” Từ Phàm thuận miệng tìm lý do đẩy Vương Hướng Trì đi.

Sau khi Vương Vũ Luân thấy con trai mình đi khỏi, nói với Từ Phàm: “Từ đại ca gọi ta có chuyện gì.”

“Thấy ngươi cố gắng tu luyện cả ngày không có tiến bộ gì , thế nên ta luyện chế riêng cho ngươi một thanh đạo khí linh kiếm trí năng.” Từ Phàm cười lấy ra một thanh đạo khí linh kiếm đặt làm riêng cho Vương Vũ Luân.

Vì luyện chế linh kiếm này Từ Phàm nhưng mà đặt biệt dung hợp một phân thân nhỏ của Bồ Đào vào.

Một thanh linh kiếm cực kỳ hoa mỹ trôi lơ lửng trong không trung, xoay tròn xung quanh Vương Vũ Luân.

“Bây giờ ta có thể dùng thanh đạo khí này?” Vương Vũ Luân nói, đạo khí bình thường ít nhất Luyện Hư kỳ mới có thể phát huy toàn bộ uy năng của nó.

“Nó sẽ tự mình điều chỉnh, tuyệt đối sẽ không ép khô linh lực của ngươi.”

“Nhận chủ, ngươi đánh với ta một trận.” Từ Phàm nói.

“Đánh một trận thì khỏi đi, đạo khí này ta thấy rất hợp mắt, ta không khách khí nhận lấy.” Vương Vũ Luân nói xong dùng linh lực khống chế nắm đạo khí linh kiếm kia trong tay, khắc thần thức của bản thân vào trong đó.

Đạo khí linh kiếm lập tức nhận chủ, trong đầu Vương Vũ Luân nhận được một lượng thông tin lớn.

Lúc lâu sau, Vương Vũ Luân mới tiêu hóa xong luồng thông tin này.

“Từ đại ca, chúng ta bàn luận một chút đi.” Trên mặt Vương Vũ Luân lộ ra nụ cười tự tin.

Trong linh kiếm Từ Phàm cho Vương Vũ Luân có hệ thống trợ giúp chiến đấu Từ Phàm tự mình chế tạo, lúc cần thiết còn có thể nhập vào thân thể điều khiển thân thể chiến đấu.

Vương Vũ Luân cầm kiếm hơi lóe lên kiếm quang xông về phía Từ Phàm.

Lần này từ góc nhìn của Vương Vũ Luân, có vô số số liệu đang phân tích lực chiến đấu của Từ Phàm.

Chương 403: Vui vẻ gấp bội

Lúc này, hai người luận bàn trong đạo trường, có vô số kiếm quang lập lòe, dao động của kiếm quang va chạm vào nhau giống như cơn lốc cấp mười hai khuếch tán bốn phía.

Nhưng vào lúc này, một ảo ảnh Cự kiếm từ trên trời rơi xuống, trực tiếp chạm vào kiếm quang trong gió lốc trên vòng bảo hộ ngũ hành của Từ Phàm.

Hai người cũng hết sức ăn ý dừng tay lại, thảo luận về kết quả luận bàn, Từ Phàm coi như thua.

Vương Vũ Luân khó tin mà nhìn linh kiếm trong tay, khiếp sợ nói: “Ngươi mà đánh bại Từ đại ca.”

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, mới vừa rồi ta chỉ phát huy tới trình độ chiến đấu của con trai ngươi.”

“Nào có chuyện dễ ăn như vậy” Từ Phàm liếc mắt nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Vậy Từ ca ngươi dùng hết sức ra tay thử xem, ta cảm thấy ta có thể kiên trì một lúc.”

Vương Vũ Luân nhìn linh kiếm trong tay tự tin nói, lúc chiến đấu vừa rồi, hệ thống hỗ trợ chiến đấu của linh kiếm dự đoán hoàn hảo tất cả chiêu thức của Từ Phàm cùng với sơ hở trong thần thông.

“Ngươi tới đi.” Từ Phàm ngoắc tay nói.

Vương Vũ Luân lần nữa cầm kiếm đánh nhau với Từ Phàm.

Ầm!!

Một bóng dáng bay ra xa như đạn pháo.

Một ngày sau, Vương Vũ Luân xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm, cầm cần câu pháp khí trong tay.

“Từ đại ca, hôm nay chúng ta đi câu cá à, ta cảm thấy có thể câu được hàng ngon.” Vương Vũ Luân nói.

Vương Vũ Luân vốn không thích câu cá, vết thương vừa mới lành đã vô cùng khí phách muốn đi câu ** cá, giống như có thứ gì đó đang kêu gọi hắn.

“Được, chúng ta đi.”

Lúc này trong đầu Từ Phàm chỉ có câu nói, đó chính là nợ sắp được trả lãi gấp trăm lần.

Mười vạn dặm trên Cự Hồ, ánh nắng buổi sáng, mặt hồ yên ả, gió nhẹ se lạnh, tất cả những thứ này đều có vẻ vô cùng tốt đẹp.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân ngồi trên Linh thuyền, vừa nói chuyện phiếm vừa thả câu.

Vẻ mặt Từ Phàm hưng phấn nhìn mặt hồ, thầm nghĩ trong lòng một chút nữa nợ sẽ được trả lãi theo hình thức nào đây.

“Từ đại ca, thanh đạo khí linh kiếm ngươi cho ta này có thể dùng tới khi nào, cái hệ thống chiến đấu hỗ trợ này hạn mức cao nhất ở đâu.” Vương Vũ Luân hỏi.

“Ngươi dùng đến Hợp Thể kỳ cũng chẳng sao, bây giờ thanh đạo khí linh kiếm này chỉ là bản gốc sơ cấp, sau này còn có thể cho ngươi đủ các loại đạo khí linh kiếm.”

“Đến lúc đó ngươi gặp loại kẻ địch nào, chỉ cần lấy linh kiếm tương ứng ra là được.” Từ Phàm nói.

Huynh đệ tốt như vậy chỉ cho một thanh đạo khí linh kiếm sao mà đủ, cần phải là cả bộ linh kiếm kết hợp.

Có đạo khí linh kiếm đối phó với yêu thú, có đối phó với Yêu tộc, có đối phó tu sĩ, trong đó còn chia thành nhiều loại cận chiến và viễn chiến, ảo thuật hay là độc thuật.

Trước khi huynh đệ tốt của chính mình thăng cấp Đại Thừa kỳ, ít nhất cần phối đủ hai mươi bộ ba mươi sáu thanh đạo khí linh kiếm, còn lại đạo khí hộ thân lại càng không thể thiếu.

Từ Phàm vừa suy nghĩ vừa nhìn rõ mặt hồ, thế nhưng lập tức ngây ngốc.

Lúc này từ trong đáy hồ truyền đến một dao động khác thường.

Cần câu trong tay Vương Vũ Luân bắt đầu run lên.

“Có cá lớn mắc câu!” Vương Vũ Luân vừa ra sức túm về vừa nói.

Từ Phàm khoát một tay lên vai Vương Vũ, giữ vững thêm cho Vương Vũ Luân.

Sau khi trải qua một trận giằng co, một tòa cung điện mini được câu lên.

Sau khi Vương Vũ Luân cầm trong tay, tiện tay ném cho Từ Phàm nói: “Lại là loại vật ly kỳ cổ quái này, Từ đại ca, cho ngươi đấy.”

“Bên trong có đồ tốt, ngươi không cần à.” Từ Phàm cười nói.

“Không sao cả, có thứ tốt ta cũng chưa chắc đã biết dùng, còn không bằng đưa cho Từ đại ca.”

Lúc này Vương Vũ Luân vươn tay ra nói với Từ Phàm: “Lấy ra đây.”

“Hối hận?” Từ Phàm không nghĩ nhiều cũng đưa cung điện mini qua.

“Kẹo trái cây, ai nói cái này.” Vương Vũ Luân phủi tay nói.

“Lần này ta muốn 200 cái.”

“120~”

“180~”

“140~”

“Quên đi, 150 cái, không cần cò kè mặc cả nữa.” Từ Phàm vừa nói xong rồi lấy một túi tiền nhỏ ra đưa qua, bên trong đều là kẹo trái cây đã được luyện chế xong.”

“Được.”

Không gian dưới đảo Ẩn Linh, Từ Phàm và hai phân thân đang vây quanh cung điện mini.

“Hẳn là đạo khí hành cung.” Phân thân số hai nói.

“Miễn cưỡng coi là đạo khí cao cấp.” Phân thân số một phất một tay qua đạo khí hành cung, cung điện mini hiện lên pháp trận Tiên Văn.

“Còn sót lại ý thức của chủ trước, hơi phiền toái.” Từ Phàm nói.

“Cái này giao cho ta, ba ngày.” Phân thân số một nói.

Ba ngày sau, cung điện mini mở ra, ba người đi vào bên trong đạo khí hành cung.

Ba người xuất hiện bên trong đạo khí hành cung, ba người vừa vào cửa đã thấy bài văn do Tiên Văn tạo thành.

“Nhìn chữ, theo ý.”

Tiếng chuông lớn vang lên.

“Đây là hành cung tùy thân của một vị Đại Tông Sư Nhân tộc, lúc Đại Tông Sư Luyện Khí phi thăng tất nhiên sẽ mang theo vài món tiên khí phòng thân, hơn nữa có thế lực Tiên giới phù hộ, muốn tự sát cũng khó.”

Lúc này, một thanh tiên kiếm xuất hiện trước mặt ba người.

“Ba vạn năm, cuối cùng ba vạn năm cũng có người đến.” Một âm thanh như tiếng kiếm phát ra từ trong linh kiếm.

“Có thể tới đây, ai trong các ngươi là Luyện Khí Tông Sư, theo ta đi vào trong điện nhận truyền thừa của chủ nhân của ta Đại Tông Sư Luyện Khí Tề Vân.” Tiên kiếm nói.

Lúc này, Từ Phàm và hai phân thân dùng ánh mắt như thấy thằng ngu nhìn Tiên kiếm.

“Chủ trước đã từng nói với ngươi là không cần ngụy trang trước Luyện Khí Tông Sư không, hơn nữa còn là ba vị Luyện Khí Tông Sư.” Từ Phàm lạnh lùng nói.

Lập tức dưới thân Tiên kiếm xuất hiện ba tầng pháp trận Tiên Văn, cưỡng ép phá giải pháp trận Tiên Văn trong thân Tiên kiếm trong chớp mắt.

Lúc này Tiên kiếm lộ ra diện mạo ban đầu, một thanh đạo khí linh kiếm phổ thông xuất hiện ở trước mặt ba người.

“Đạo khí sinh linh thì ngoan ngoãn đợi người chủ định mệnh, đây mới là số phận của ngươi.”

“Vọng tưởng tu linh, nghịch thiên mà đi, ngươi vốn có cơ hội trở thành linh tu thưa thớt trong thế gian kia.” Từ Phàm nhìn đạo khí linh kiếm đã bị vây khốn nói, giống như như trời xanh nhìn xuống người phàm tục.

“Ta để lộ sơ hở ở đâu.” Tiên kiếm không cam lòng nói.

“Ngụy trang rất tốt, mặc dù chúng ta đã nhìn ra, nhưng cũng không sao.”

“Ngươi ngàn vạn lần không nên lộ ra sát khí với chúng ta.”

“Nếu ngươi thành thật thuần phục, ngươi vẫn có cơ hội trở thành Linh tu, nhưng giờ đã muộn.” Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng búng tay.

Trực tiếp khởi động pháp trận Tiên văn vây khốn Tiên kiếm, sau đó một nguồn năng lượng bị rút ra ngoài, đây chính là linh trí của tiên kiếm kia.

“Chắc Bồ Đào sẽ thích.” Từ Phàm nhìn năng lượng linh trí của tiên kiếm trong tay nói.

“Chia làm mấy phần để thưởng cho Bồ Đào, vậy thì Bồ Đào sẽ vui gấp bội.” Phân thân số một cười nói.

“Ngươi đang giễu cợt ta sao.” Từ Phàm cười ngọt ngào nhìn phân thân số một, ban đầu chính hắn dùng loại phương pháp này để đối phó phân thân, một quyển manga chia thành vài bộ.”

“Ha ha, ai lại làm thế.” Hai phân thân đồng thời cười lớn nói.

Chương 404: Phản phệ gấp trăm, khủng khiếp như vậy

Sau đó Từ Phàm dẫn hai phân thân đi vào trong hành cung đạo khí.

“Kiếm linh kia cũng không nói sai, nơi này đúng là hành cung tuỳ thân của Đại Tông Sư Luyện Khí.” Từ Phàm nhìn đại điện luyện khí trước mắt.

“Toàn bộ đại điện đều là dùng đạo khí Linh Khoáng luyện chế.” Từ Phàm vừa nói vừa dậm bậc thang dưới chân.

“Cầu thang Vạn Niên Huyền Ngọc, đúng là xa xỉ mà.”

Ba người đi vào đại điện, chỉ thấy một ngọn linh hoả đang bay lơ lửng trên một pháp khí lò lửa.

“Ngọn linh hoả này dường như sắp rèn đến bước thần hoả, tiếc thay lại đi theo một đại tông sư Luyện Khí, rơi vào tay hắn đã định không cửa thoát ra rồi.” Từ Phàm nhìn ngọn linh hoả ấy, người có thể nuôi dưỡng linh hoả chỉ có Đại Tông Sư Luyện Khí.

“Linh hoả đỉnh cấp, kết hợp hạch tâm của nó và Bồ Đào lại với nhau, dây chuyền sản xuất dưới đất sẽ càng có hiệu quả.”

“Hơn nữa loại linh hoả này cũng không chỉ có một ngọn.” Phân thân số một nhìn ngó xung quanh, trong đại điện này còn có năm pháp bảo lò lửa như vậy.

“Đây chỉ là khai vị, món chính còn ở phía sau.” Từ Phàm nhìn cánh cổng kí hiệu dòng chữ “Bảo khố Linh Khoáng”.

Nghe Từ Phàm nói vậy, hai thân phân lập tức vực lại tinh thần.

Cả ba tới trước cổng vào bảo khố Linh Khoáng, cứ như ba tên đạo tặc đang thập thò trước kim khố, chỉ còn chờ mở cửa chính ra tận hưởng thành quả lao động của chính mình.

Hai thân phân từ từ đẩy cánh cổng chính ra hai bên.

Một quầng sáng của Linh Khoáng thời gian đỉnh cấp và linh khí quang trạch chiếu thẳng vào mặt Từ Phàm.

Ngay lúc này, một chiếc kính râm làm bằng pháp thuật sớm đã hiện sẵn trên mắt Từ Phàm.

Linh lực và linh tức mà bảo khố Linh Khoáng phong ấn mấy ngàn năm lập tức trào ra, nếu không nhờ Từ Phàm chuẩn bị từ trước, có khi đã bị chói đến hoa mắt bất tỉnh.

Mặc dù Từ Phàm đã có chuẩn bị, song nhìn thấy cảnh tượng bên trong bảo khố Linh Khoáng vẫn phải hít sâu một hơi.

“Phản phệ gấp trăm lần, khủng khiếp như vậy!” Từ Phàm thán phục, chỉ quét mắt nhìn sơ, hắn đã phát hiện ra rất nhiều nguyên liệu luyện chế đạo khí đỉnh cấp, thậm chí trong đó còn có linh khí cấp tiên khí.

Lúc này, chỉ riêng số Linh Khoáng trong bảo khố đã nhiều gấp trăm ngàn lần đạo khí linh kiếm Từ Phàm tặng cho Vương Vũ Luân.

Sau khi Từ Phàm kiểm kê tất cả đồ trong bảo khố Linh Khoáng, trong lòng chợt hiểu ra, hắn đã tìm thấy phương pháp phản phệ mới của huynh đệ tốt.

“Hoá ra giá trị trong mắt ta không giống với giá trị trong mắt huynh đệ tốt.” Từ Phàm nhìn nhẫn không gian chất đầy Cực Lôi Thạch trong tay.

Một lượng lớn Linh Khoáng trong bảo khố đều được chất vào nhẫn không gian, chỉ có số ít bày ra bên ngoài.

Vào lúc này, thân phân số một sắp đếm xong toàn bộ Linh Khoáng đi tới nói: “Ta đã tính thử, toàn bộ Linh Khoáng trong bảo khố đủ để ngươi hoàn tất giai đoạn hai của kế hoạch, còn tiện thể luyện chế được một tiên khí tiên kiếm, mặc dù chỉ là phần cơ bản nhất.”

Thân phân số một nói xong thì lấy ra vài món Linh Khoáng cấp tiên khí.

“Ha ha, huynh đệ tốt có tiên kiếm Đại Thừa kỳ rồi.” Từ Phàm nói mà chẳng thèm suy nghĩ.

“Đúng, tiện thể ước chừng xem cực hạn tới đâu.” Thân phân số một đáp, hắn cho rằng làm như vậy thể nào cũng có cực hạn.

“Hy vọng là cấp độ ý niệm.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, thời gian eo hẹp, trọng trách nặng nề, chúng ta về rồi còn phải luyện chế pháo quỹ đạo nữa.” Từ Phàm nói, tiếp theo vẫn còn một chuyện phiền phức phải giải quyết.

“Rõ.”

Từ Phàm ra khỏi hành cung đạo khí, ba tông sư Luyện Khí đã chuẩn bị từ trước và hai thân phân bắt đầu điên cuồng luyện chế món đại sát khí đó.

“Các ngươi cố lên nhé, ta đi lo chuyện khác đây.” Từ Phàm nói rồi đi đến một gian mật thất khác, ngồi xếp bằng kết nối ý thức với Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ.

Trên đảo Vệ Tinh, Ngũ Linh Minh Hầu đang tu luyện bỗng dưng mở mắt, bay ra khỏi đảo.

Không lâu sau, một tia sáng bay ra từ đảo Ẩn Linh, đi cùng Ngũ Linh Minh Hầu được điều khiển bởi Từ Phàm.

“Dạo này luyện rút gọn phân thân không tệ.” Từ Phàm nhìn phân thân Luân Hồi của Lý Tinh Từ.

“Chỉ là trò vặt, nào có lợi hại bằng thủ đoạn của sư phụ.” Lý Tinh Từ nhìn Ngũ Linh Minh Hầu, đáp lại.

Hắn đã quen với thủ đoạn điều khiển rối của sư phụ, bây giờ chỉ còn chút nghi hoặc.

Sư phụ không muốn dùng chân thân ra ngoài phải chăng là vì sợ chết.

“Đây cũng là trò vặt, sau này tu vi các ngươi cao lên rồi, vi sư sẽ dạy cho phép phân thân chân chính.” Từ Phàm nói.

“Là Nhất Khí Hoá Tam Thanh trong truyền thuyết ạ!” Lý Tinh Từ mừng rỡ.

“Gần như vậy~” Từ Phàm đáp.

Sau khi ngồi lên đạo khí Linh thuyền do phân thân số 1 luyện chế, hai người bắt đầu bàn về kế hoạch hành động lần này.

“Ngươi khống chế đám yêu quái kia, nghe ngóng kĩ càng chỗ ở con cháu trực hệ của tên Yêu Tôn đó chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Đã nghe ngóng rõ rồi ạ, trừ con trai của Địa Hùng Yêu Tôn đang trấn thủ bên ngoài, con trai và con gái Yêu Tôn đều đang ở nhân giới.”

“Mặt khác, con trai của Mộc Thủ Yêu Tôn khá là nhiều.” Lý Tinh Từ

nói.

“Con trai nhiều, vậy thì bắt mấy đứa có tư chất cao nhất đi.” Từ Phàm nói, trong mắt hiện lên chút vẻ tò mò.

Không biết rằng trong mắt những yêu quái này, con trai của bản thân quan trọng đến nhường nào.

“Chỉ nhiêu đó không đủ, yêu quái thiên tài này nọ trong tộc chúng nó cũng phải bắt về đây hết, tốt nhất khiến tứ đại gia tộc bọn chúng bị đoạn tử một thế hệ.” Từ Phàm cười nói.

Không phải chỉ là trao đổi con tin sao, ngươi biết thì ta cũng biết thôi.

Vào lúc này, hai người bất giác đã đến ngoài Thánh Thành Hồ Yêu tộc, hai tên Nguyệt Hồ Yêu tộc đứng về phe Nhân tộc đã sớm chờ sẵn ở đây.

“Đọc ký ức, biến hình, chúng ta trà trộn vào Thánh Thành.” Lý Tinh Từ đáp.

“Suy tính chu đáo ghê ta.” Từ Phàm cười nói.

Hai thầy trò đọc xong ký ức, hoá thành Nguyệt Hồ Yêu tộc tương ứng xong rồi nghênh ngang tiến vào Thánh Thành Nguyệt Hồ tộc.

Một canh giờ sau, sau khi xong chuyện, hai Nguyệt Hồ Yêu tộc vẻ ngoài bình thường bước ra khỏi Thánh Thành Nguyệt Hồ Yêu tộc, ngồi lên đạo kí Linh Thuyền bay về phía địa bàn của Song Lang Nhất tộc.

Ba ngày trôi qua, hai người vác theo thành quả tràn trề trở về Ẩn Linh môn.

“Sư phụ, ngươi dạy cho ta Thế Thân Thần Thông đó được không.” Lý Tinh Từ nhìn Từ Phàm lấy lòng.

Mỗi lần hai người họ bắt cóc một thiên tài Hồ tộc xong, Từ Phàm sẽ phục chế lại ký ức của đối phương, rút gọn lại thành một thế thân hoàn hảo.

“Chỉ là thuật Ngũ Hành Triệu Hoán đơn giản, trước tiên đòi hỏi khá nhiều Thần Thông, sợ ngươi không đủ kiên nhẫn.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.” Lý Tinh Từ tiếc nuối.

Trở về Ẩn Linh môn, Từ Phàm trực tiếp thả gần ngàn Yêu tộc trong hành cung đạo khí ra, giao cho Xuyên Sơn Giáp.

“Hành nó ra bã cho ta, không chết, không bị thương đến căn nguyên là được.” Từ nói.

“Rõ thưa chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp vui vẻ đáp, siết chặt chiếc roi da nhỏ trong tay.

“Làm cho tốt, đến lúc đó thưởng cho ngươi một tài khoản game thực tế ảo.”

“Game thực tế ảo?” Xuyên Sơn Giáp thắc mắc, trong lòng tự hỏi đây là thứ gì.

“Một thứ có thể khiến ngươi rất vui vẻ.“ Từ Phàm cười nói.

“Tạ ơn chủ nhân ban thưởng.” Xuyên Sơn Giáp nói.

Chương 405: Trao đổi

Trên bầu trời, Từ Phàm nhàn nhã nằm trên một đám mây trắng.

Như có như không nhìn xuống.

Đảo vệ tinh trong một sân huấn luyện cỡ lớn, Xuyên Sơn Giáp sắp xếp một đám Ngũ Linh Minh Hầu đang hành hạ tinh thần tứ đại Yêu tộc phía dưới.

“Hôm nay phải nghĩ cách rót quy tắc một trăm lẻ tám của Nhân tộc vào trong đầu bọn Yêu tộc này.”

“Để sau khi bọn họ rời khỏi đảo Ẩn Linh, gặp lại Nhân tộc giống như nhìn thấy tổ tiên.” Xuyên Sơn Giáp nói với Ngũ Linh Minh Hầu xung quanh.

Từ Phàm nằm trong mây nghe thấy lời của Xuyên Sơn Giáp, cười nói: “Có phần ra dáng đầu sỏ bán hàng đa cấp rồi.”

Lúc này không nhìn ngoại hình Xuyên Sơn Giáp, chắc còn tưởng là một ông lớn đứng đầu bán hàng đa cấp Bắc Phái.

“Sau này có muốn làm thí điểm Yêu tộc hay không thì giao cho Xuyên Sơn Giáp huấn luyện.” Từ Phàm nói, nghĩ tới sau này Ẩn Linh Môn có một đại quân Yêu tộc thuộc về mình.

“Bồ Đào~” Từ Phàm đột nhiên gọi.

“Ta đây~”

“Để Cương Thiết Trường Thành ở bên kia cố gắng bắt tiểu Yêu tộc ở ngoài đưa vào đảo Vệ Tinh.” Từ Phàm nói.

“Số lượng khoảng bao nhiêu.” Bồ Đào hỏi.

“Trước tiên bắt khoảng một trăm vạn đi.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói, hiệu quả sau đó tốt thì bắt nhiều thêm chút.

Từ Phàm làm như vậy thật ra đã nghĩ tới thái độ của Hỗn Thiết Viên Hầu đối xử với Nhân tộc, những chủng tộc nhỏ khác trong Yêu giới chính là đối tượng bị bắt nạt và nô dịch của tộc lớn.

Nếu như vậy, còn không bằng đổi Nhân tộc nô dịch, mặc dù hiệu quả giống nhau nhưng với thủ đoạn nô dịch hiện đại hóa hiện tai của hắn chắc chắn thoải mái hơn Yêu tộc.

Đột nhiên nảy ra suy nghĩ này, đột nhiên Từ Phàm lại có suy nghĩ có cần phái vài tiểu Yêu tộc đến Yêu giới truyền bá chút quan niệm không, tạo ra chút động tĩnh.

Sau đó Từ Phàm lắc đầu nói, hay là giải quyết vấn đề trước mắt đã.

Lúc này, truyền ra tin tức về Trảm Linh, Tứ đại Yêu tộc đúng như Từ Phàm đã nghĩ, muốn bắt người phàm Nhân tộc có linh căn uy hiếp bọn họ trao đổi Luyện Khí Tông Sư.

“Trò hay bắt đầu.” Từ Phàm nói.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện ở đảo Vệ Tinh, mở ra cửa lớn đạo khí hành cung.

“Để những Yêu tộc kia trở về vị trí cũ.” Từ Phàm nói với Xuyên Sơn Giáp.

“Đã hiểu.”

Hơn ngàn tên tứ đại Yêu tộc không tới ba tức đã tiến hết vào trong đạo khí hành cung, làm Từ Phàm cảm thán mấy ngày qua không uổng công huấn luyện.

Lúc này, ảo ảnh của tứ đại Yêu tôn đã xuất hiện ở ngoài Cương Thiết Trường Thành.

“Tôn giả Nhân tộc, ra đây!” Một âm thanh khí phách lạnh đến cùng cực phiêu đãng bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Một đạo Biển máu kéo dài qua bầu trời, máu trên biển giúp hiện ra khuôn mặt dữ tợn và khổng lồ của Trảm Linh kia.

“Nói đi, có chuyện gì.” Tôn giả Trảm Linh lạnh lùng nói.

Lúc này ngoài Cương Thiết Trường Thành đột nhiên xuất hiện khoảng một vạn Nhân tộc, đều là thanh niên nam nữa cốt linh dưới hai mươi bốn tuổi.

“Chỗ này của ta có hơn ba vạn người phàm cốt linh không quá hai mươi bốn tuổi, toàn bộ đều có linh căn.”

“Muốn chuộc về năm ngàn vạn Nhân tộc thì lấy bốn đại Tông Sư Yêu tộc ta trao đổi.”

“Nếu không.”

Sương Lang Tôn Giả vừa dứt lời, trực tiếp chụp được một vạn thanh niên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Trảm Linh vừa muốn ra tay đã bị ba vị Tôn Giả Yêu tộc khác ngăn cản.

“Ầm~”

Tu sĩ và con rối trên Cương Thiết Trường Thành cũng không nỡ nhìn một màn này.

Một hồ máu thịt nát xuất hiện bên ngoài Cương Thiết Trường Thành, vẫn còn khuếch tán bốn phía.

“Nếu không tất cả đều sẽ như thế.” Sương Lang Tôn Giả nói.

Trảm Linh thấy một màn như vậy, trực tiếp móc ra Luyện Chế Sương Lang Nguyên Anh kỳ bên trong đạo khí hành cung.

“Sói con, ngươi biết hai vật nhỏ này không.” Trảm Linh nhếch miệng cười nói, trong ánh mắt ẩn chứa sát ý điên cuồng.

Cả đời hắn tu ma, tuy là Huyết Tinh Đại Đạo, nhưng chưa từng giết người phàm, thậm chí còn là người giữ gìn trật tự của người phàm ở đại lục Thiên Ma, không quen nhìn nhất chính là Ma tu vì tu luyện mà làm tổn thương người phàm vô tội.

Bây giờ thấy rất nhiều người phàm như vậy chết ở trước mặt hắn, lập tức có dấu hiệu muốn sa vào trạng thái điên cuồng.

“Thiên tài tộc ta sao lại ở trên tay ngươi.” Sương Lang Tôn Giả kinh ngạc nói.

“Nói sai rồi, một tên sói con là thiên tài của bộ tộc ngươi, một người là con trai ngươi chứ.” Trảm Linh khát máu nói.

Biển máu đột nhiên hóa thành một cánh tay lớn bắt lấy Lang Sương Luyện Chế Nguyên Anh kỳ, vứt xuống biển máu đã biến thành gương mặt.

Khuôn mặt khổng lồ hiện lên trước mặt bốn vị Yêu Tôn bắt đầu nhai, những tiếng kêu thảm thiết và tuyệt vọng kèm theo tiếng xương cốt bị nghiền nát, cực kỳ rợn người.

“Ngươi kiếm lời rồi, một vạn Nhân tộc đổi con trai ngươi.” Trảm Linh nhìn ảo ảnh của Sương Lang Yêu Tôn cười nói.

“Ngươi làm như vậy không sợ ta giết chết hết ba ngàn vạn Nhân tộc có linh căn à.” Sương Lang Yêu Tôn nhìn chằm chằm Trảm Linh hỏi, mặc dù tức giận, nhưng nhất định phải chịu đựng.

“Ngươi có thể thử xem.” Trảm Linh vung tay lên, hơn ngàn thiên tài của tứ đại Yêu tộc và Yêu Tôn có quan hệ trực tiếp với Yêu tộc bị vây trong biển máu.

“Phụ thân ~~”

“Cha ~~”

“Đại vương ~~”

“Phu quân ~~”

“Đại bá ~~”

Vang lên đủ loại xưng hô, lúc này tứ đại Yêu tộc hoàn toàn không bình tĩnh nổi, vội vàng tuyền tin tức tới lãnh địa trong tộc.

Không bao lâu, mặt của toàn bộ tứ đại Yêu Tôn đen lại.

“Tôn Giả Nhân tộc, thật là thủ đoạn.” Yêu tôn Nguyệt Hồ đen mặt nói, vừa phẫn nộ vừa bất đắc dĩ.

Lúc này hai Tôn Giả Nhân tộc cũng xuất hiện bên cạnh Trảm Linh, vẻ mặt xanh mét nhìn bãi máu ngoài Cương Thiết Trường Thành kia.

“Tôn Giả Nhân tộc, ba ngàn vạn có linh căn đổi lấy Yêu tộc trong tay các ngươi và Luyện Khí Tông Sư.”

“Bằng không, toàn bộ ba ngàn vạn Nhân tộc có linh căn này đều phải chết.” Sương Lang Yêu Tôn lạnh lùng nói.

“Ha ha, ngươi đang ra điều kiện với ta sao?”

“Ngươi cho rằng ta để ý ba ngàn vạn Nhân tộc kia, nhưng ta là ma tu, ngươi tùy tiện giết, ta không quan tâm.” mặt Trảm Linh đầy ma khí nói.

“Nếu không phải ta được người khác nhờ, những bảo bối Yêu tộc này của ngươi đều phải chết.”

“Một điều kiện, những thiên tài Yêu tộc này đổi ba ngàn vạn Nhân tộc, không đồng ý thì xin mời tùy tiện giết, ta không thèm để ý.” Trảm Linh không để tâm nói.

“Tôn Giả khác của Nhân tộc, các ngươi không cần ba ngàn vạn linh căn Nhân tộc sao?” Lúc này Nguyệt Hồ Tôn Giả lên tiếng hỏi.

“Ba ngàn vạn Nhân tộc các ngươi giết kia, đền bằng bốn thiên tài Yêu tộc cũng đáng.” Hồ Khiếu Tôn Giả nói, cũng là lão yêu tinh sống mấy ngàn năm rồi, vẫn có thể nhìn thấu điểm này.

Hôm nay sợ là không thể đồng ý, ba ngàn vạn Nhân tộc này cũng không thể chết được.

“Ha ha, đây chính là Tôn Giả Nhân tộc các ngươi, còn tàn nhẫn hơn Yêu tộc chúng ta.” Minh Hồ Yêu Tôn nhìn những đứa con gái bị vây khốn trong biển máu nói, trong ánh mắt hiện lên một ít bất đắc dĩ.

“Điều kiện chính là như vậy, chỉ cần các ngươi nó một tiếng không đổi, ta trực tiếp nhai sống những thiên tài Yêu tộc này.”

“Mùi vị hai con mới vừa rồi cũng rất ngon.” Khuôn mặt khổng lồ biến ảo của Trảm Linh trong biển máu nói.

Lại có ba con Sương Tuyết Lang bị bàn tay máu lớn xách bỏ vào trong miệng biển máu, nhìn dáng vẻ định ăn hai con nữa nếm thử hương vị.

Chương 406: Nhị Viễn ăn không đủ no

Khi Trảm Linh định nhai thêm ba con Sương Lang nữa, một giọng nói truyền tới.

“Đồng ý.” Sương Lang Yêu Tôn và ba Yêu Tôn khác liếc mắt nhìn nhau nói.

Lúc bắt đầu bọn họ đã không có hy vọng quá lớn về việc trao đổi Nhân tộc, đó là xem có thể đổi được một Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc hay không.

So với giá trị của Yêu tộc bọn họ, một Luyện Khí Tông Sư đương nhiên có giá trị hơn ba ngàn vạn Nhân tộc.

“Tốt lắm, một Yêu tộc đổi ba ngàn vạn Nhân tộc, chúng ta từ từ đổi, như vậy ai cũng không giở trò lừa bịp.” Trảm Linh nói xong buông Sương Lang bên khóe miệng xuống, vẻ mặt hơi tiếc nuối.

“Được.” Bốn Yêu Tôn kia không có ý kiến gì.

Biển máu vây khốn Yêu tộc kia là trực hệ của mình hoặc là thiên tài trong tộc, sau này có hy vọng trở thành Yêu Tôn này, đổi lấy chỉ là Nhân tộc huyết thực cao cấp, chỉ lời chứ không lỗ.

Thời gian thấm thoát trôi qua, ba ngàn vạn thanh niên Nhân tộc đã yên ổn về lại bên trong Cương Thiết Trường Thành.

Sau khi Tứ Đại Yêu Tôn đón người tộc mình trở về nhà, chỉ là quay đầu lại liếc mắt nhìn khắc sâu ba Tôn Giả rồi dẫn Nhân tộc biến mất.

Vũng máu bên ngoài Cương Thiết Trường Thành được Trảm Linh ngưng tụ thành bia mộ huyết tinh, mãi mãi đứng bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Nhìn máu tươi của vạn người này ngưng tụ thành bia mộ, Trảm Linh chỉ đáp lại bằng một tiếng thở dài.

Vạn người bị tàn sát, chịu sự chấn động lớn nhất chính là Thiên Khôi Sư, canh giữ ở Cương Thiết Trường Thành, đây là lần đầu tiên sau khi bọn hắn tới Cương Thiết Trường Thành thấy được thế giới bên ngoài tàn khốc.

Một con rối đeo một thanh linh kiếm phía sau lưng, nhìn tấm bia rất lâu, cuối cùng dùng âm thanh mà chính hắn cũng không nghe thấy nói: “Ta sẽ báo thù cho các ngươi.”

Chính mình thật sự có thể đánh thắng Đại Yêu trong truyền thuyết thật ư.

Lúc này, trong mắt tên đồ tể trung niên toát ra tia sáng nóng bỏng, tận mắt nhìn một vạn đứa trẻ chỉ lớn hơn con mình một chút bị đánh chết tươi, trong đầu hắn chỉ có một niềm tin, đó chính là giết sạch tất cả Yêu tộc vì con trai, để không còn xảy ra bi kịch.

Trên bầu trời Ẩn Linh Môn, Từ Phàm ngồi trên đám mây trắng.

“Bồ Đào, dùng phó pháo rửa một bên nơi Tứ Đại Yêu Tộc tụ tập cho ta.”

“Nhân tộc ta chết một người, ta bắt hắn trả gấp ngàn gấp vạn lần.” Trong mắt Từ Phàm hiện lên sự lạnh lẽo.

Lúc này, một độn quang đi tới, Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, một Đại Thừa Yêu Tộc của Tứ Đại Yêu Tộc bên kia đã tới, Yêu Tôn cũng dự tính trong ba tháng còn lại cũng sẽ tới đủ.” Lý Tinh Từ nói.

“Ba tháng, cũng sắp đủ rồi.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, đến lúc đó vừa vặn có thể luyện chế thành công Đại Sát Khí kia.

Bốn Luyện Khí Tông Sư, hơn nữa phân thân số một trợ giúp Thần Hỏa Phượng Hoàng, tốc độ này đã đạt đến cực hạn.

“Nhưng mà vẫn phải nghĩ cách trì hoãn một thời gian ngắn, đợi đến sau khi đạo khí kia thành công mới có thể an tâm triệt để.” Từ Phàm nói.

“Cái này giao cho ta là được, ta sẽ hy sinh mấy con cờ quan trọng, có thể kéo thêm nửa tháng.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy được, chuyện này giao cho ngươi.” Từ Phàm ung dung nói.

Sau khi luyện chế thành công đạo khí đỉnh cấp, coi như có thể an ủi khu vực Tiên thành Lâm Sâm, thời gian còn lại chính là nước ấm luộc ếch, cho đến khi hoàn toàn tiêu diệt Tứ Đại Yêu Tộc là được.

Sau khi Lý Tinh Từ rời đi, Từ Phàm lại thành thơi nằm trên mây trắng, mắt nhìn chằm chằm bầu trời, bắt đầu sáng tạo công pháp, một bộ công pháp thuộc tính lôi cùng với bộ thần thông phù hợp, sau khi xong vẫn còn một bộ thuộc tính mộc.

Trong tông môn có hai Thánh Thể đang tu luyện Ngũ Hành Quyết, có phần lãng phí thể chất của bọn họ.

Qua quan sát trong khoảng thời gian này, Từ Phàm quyết định nuôi thả hai người này trong tông môn, như vậy càng có lợi cho tông môn phát triển.

Đệ tử đời thứ nhất có Hùng Lực, Hạng Vân, đám người Từ Linh.

Đệ tử đời thứ hai có Phi Ảnh, Tả Toàn, đám người Lực Thiên.

Đệ tử đời thứ ba không có gì bất ngờ thì chính là hai Thánh Thể này.

Những đệ tử sau này đều là sức mạnh rất lớn của tông môn, sau khi hắn thăng thiên sẽ tiếp tục kế thừa Ẩn Linh Môn.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm đột nhiên sững sờ.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là bọn họ thăng thiên sớm hơn mình.

Trong học viện Ẩn Linh, một đệ tử đời thứ hai đang giảng dạy một lớp những việc cần chú ý khi chiến đấu.

Một tiểu cô nương hơi mũm mĩm đang đang chú nghe giảng bài, thỉnh thoảng ghi chép thứ tự mình lĩnh ngộ trong bút ký ngọc giản.

“Nhị Viễn, lát nữa cho ta mượn bút ký xem chút.” Lôi Hổ quay đầy nói với Nhị Viễn.

Lúc này, tiểu cô nương mũm mĩm cau mày, hiển nhiên không muốn Lí Lôi Hổ chiếm lợi, trong ngọc giản có lĩnh ngộ của nàng trong chiến đấu, làm có thể cho người khác nhìn.

“Hôm nay, bữa tiệc lớn trong nhà ăn là cua biển khổng lồ, phần chân cua kia của ta thuộc về ngươi.” Lí Lôi Hổ cười nói.

“Đồng ý, ngươi có thể nhìn một lần.” Tiểu nữ hài mũm mĩm đứng đắn nói, thuận tiện lau nước miếng không khống chế được bên khóe miệng kia.

Học viện Ẩn Linh một tuần sẽ có một bữa tiệc lớn, là Ẩn Linh Môn là đầu bếp cao cấp nhất tỉ mỉ chế tác.

“Được rồi.” Lí Lôi Hổ nói.

Đối với tiểu cô nương mới gia nhập sau này, Lí Lôi Hổ vốn cho hắn rằng sẽ đối xử như sư muội bình thường trong tông môn, biết có một lần trong bữa tiệc lớn của học viện, một mình nàng ăn hết một Đại Thanh Linh Hà dài một trượng, hắn sớm đã biết tiểu cô nương này không đơn giản.

Sau đó Lí Lôi Hổ đã phát hiện ra thiên phú chiến đấu của Nhị Viễn, nhất là ở phương diện cận chiến, ngay cả hắn cũng mặc cảm.

Một chỗ cực lớn trong nhà ăn học viện Ẩn Linh, vô số con rối khổng lồ đẩy toa ăn, phát thức ăn cho mỗi lớp một.

Mỗi người một phần gạch cua và chân thịt cua, lại phối hợp với sốt của đầu bếp cao cấp của Ẩn Linh Môn,

Mỗi người một phần gạch cua và chân thịt cua, lại phối hợp với sốt chấm của đầu bếp cao cấp của Ẩn Linh Môn, làm sau khi cả học viện ăn miếng đầu liền muốn dừng mà không được.

Lí Lôi Hổ lặng lẽ đem phần gạch cua và chân thịt cua đẩy tới trước mặt Nhị Viễn.

Nhị Viễn nhìn hai phần mỹ thực trước mặt, hơi cô đơn nói: “Nghe nói nhà ăn của ngọn núi chính mỗi ngày đều là mỹ vị như thế, tại sao chúng ta chỉ có thể hạn chế thời gian và số lượng ăn một lần.

Hai phần trước mắt này vốn cũng không đủ nàng ăn.

“Cái này ta biết.” Lí Lôi Hổ nói xong tiến tới bên cạnh Nhị Viễn.

“Bây giờ chúng ta chỉ là người phàm vừa mới tu tiên, không thể ăn quá nhiều mỹ thực tẩm bổ, nếu không linh lực ẩn chứa trong mỹ thực dễ dàng phá hỏng linh mạch.” Đây là hắn nhìn thấy trong sổ tay học viên.

“Có phải tu vi của chúng ta cao thì có thể ăn thoải mái không?” Nhị Viễn mong đợi hỏi.

“Chắc là vậy, sau Trúc Cơ kỳ là có thể tốt nghiệp trong học viện.” Lí Lôi Hổ nói.

Nhị Viễn nhanh chóng ăn sạch phần của nàng và Lí Lôi Hổ, vẻ mặt vẫn chưa thỏa mãn.

“Tại sao mỹ thực như vậy chỉ có thể ăn một tuần một bữa.” Nhị Viễn nói.

Lúc này, Lí Lôi Hổ thấy Nhị Viễn ăn còn chưa no, lại đứng dậy kéo Nhị Viễn đi đến chỗ nhà ăn của lớp hai.

“Ngươi muốn đánh nhau ở chỗ này?” Nhị Viễn nói.

“Đương nhiên không phải, lớp hai rất nhiều nữ sinh, các nàng không ăn hết một phần, ta dẫn ngươi đi chỗ quan trọng.” Lí Lôi Hổ nói, ý trong mắt rất rõ ràng, theo đại ca ăn há có thể để ngươi đói bụng.

“Hay là thôi đi, bên tai không phải là tử của chúng ta à.” Nhị Viễn hơi kháng cự nói.

Muốn người khác cho đồ ăn, thế không phải biến thành ăn mày à.

“Ngươi đừng lo, nhìn ta.” Lí Lôi Hổ nói.

Chương 407: Luyện Khí Đại sư cấp cao của vương triều Cửu Phượng

Trên đảo Vệ Tinh Ẩn Linh môn, lúc này Từ Phàm đang nhìn Xuyên Sơn Giáp.

“Những chuyện vừa rồi ta nói với ngươi, ngươi đã hiểu chưa ?” Từ Phàm nhìn Xuyên Sơn Giáp nói.

“Hiểu rồi, chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp có chút kích động nói, vừa rồi Từ Phàm đến tìm hắn, bảo hắn đến Yêu giới làm chút chuyện.

“Đợi lát nữa, ta luyện chế cho ngươi vài món đạo khí phòng thân để bảo đảm ngươi ở Yêu giới sẽ không bị Yêu tôn bắt được.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp nói.

Theo hắn thấy, việc quay trở lại Yêu giới tập hợp các chủng tộc nhỏ bé lại với nhau hình thành một thế lực tránh bị các tộc lớn nô dịch là một chuyện rất đơn giản.

Từ Phàm ban tặng cho hắn vài món đạo khí mới là điều quan trọng.

“Ừ, khoảng thời gian này nghỉ ngơi cho tốt, qua vài tháng nữa ta sẽ nghĩ cách đưa ngươi đến Yêu giới.” Từ Phàm nói, hắn đã tuyển chọn một vòng trong đám Yêu tộc ở tông môn, chỉ có Xuyên Sơn Giáp này là tương đối thích hợp.

Tộc của Xuyên Sơn Giáp là một chủng tộc nhỏ thuộc loại phân tán rời rạc ở trong Yêu giới, không có cảm giác vẻ vang gì đối với Yêu tộc, tu vi cũng vừa vặn phù hợp, cho nên Từ Phàm không hề nghĩ nhiều, trực tiếp lựa chọn Xuyên Sơn Giáp.

“Cảm ơn chủ nhân đã quan tâm.” Xuyên Sơn Giáp đột nhiên cảm thấy không nỡ, thành thật mà nói khoảng thời gian ở tông môn, chính là thời gian an ổn nhất bình thản nhất trong cuộc đời hắn.

Linh khí dồi dào, không cần mỗi ngày bôn ba chiến đấu, cộng thêm tiểu hầu tử đã được huấn luyện tẩy não hầu hạ xong xuôi, khiến Xuyên Sơn Giáp còn có chút luyến tiếc không nỡ rời đi.

“Làm tốt chuyện ta giao cho ngươi, thì ở Ẩn Linh môn từ đầu đến cuối sẽ luôn có một mảnh đất của ngươi.”

“Đợi đến lúc ngươi thăng cấp Độ Kiếp Kỳ thì trở về, lôi yêu kiếp của ngươi ta giúp ngươi giải quyết.” Từ Phàm hứa hẹn nói.

Xuyên Sơn Giáp không nói gì, chỉ dựa vào cách lý giải cao nhất của tộc Xuyên Sơn Giáp hành đại lễ với Từ Phàm.

“Bái lễ đặc biệt của tộc Xuyên Sơn Giáp, có ý nghĩa là đồng ý hiến dâng hết tất cả để làm sứ mệnh của ngươi.” Giọng nói của Bồ Đào đúng lúc vang lên ở bên tai Từ Phàm.

“Đứng lên đi.” Từ Phàm nói xong liền rời khỏi đảo Vệ Tinh.

Lúc này kiện Đại Sát Khí đó ở trong không gian dưới lòng đất đã luyện chế xong một nửa.

“Bản thể, ngươi qua đây giúp đấy à.” Phân thân số hai ghét bỏ nói, cái tên này lại đến đây quấy rối.

“Không có việc gì, ta chỉ đến đây xem tiến độ thôi, đã có hai vị Yêu Tôn của tứ đại Yêu tộc bên kia đến đây, các huynh đệ thời gian cấp bách.” Từ Phàm nói.

“Ngươi thân là Luyện Khí Tông sư, ta không tin ngươi không nhìn ra tốc độ bây giờ đã đạt đến cực hạn.” Phân thân số hai bất mãn liếc mắt nhìn Từ Phàm nói.

Lúc này, bốn người đang luyện chế bộ phận quan trọng nhất của pháo quỹ đạo, đó chính là họng pháo.

Dùng Cực Lôi Thạch, Huyền Thiết vạn năm cùng với các loại linh quặng quý để luyện chế.

Từ Phàm nhìn Hỗn Thiết Viên Hầu Tông sư đang khắc tiên văn, nói: “Vất vả rồi.”

Hỗn Thiết Viên Hầu chỉ lạnh nhạt liếc mắt nhìn Từ Phàm một cái, ý là đang luyện khí không được làm phiền.

“Ha ha, ta chỉ qua đây xem tiến độ một chút thôi, bây giờ ta đi.” Từ Phàm ngượng ngùng nói, hắn quên ở đây còn có Luyện Khí Tông sư khác, lúc bọn họ luyện khí không thể phân tâm được.

Sau đó bốn vị Luyện Khí Tông sư đang luyện chế pháo quỹ đạo liếc nhìn lẫn nhau, rồi lại tiếp tục luyện chế.

…

Đảo Cửu Phượng, đế đô vương triều Cửu Phượng

Sau khi Phong Trường Ninh kết thúc cuộc họp buổi sáng, thì hóa thân thành một nữ tử bình thường đi tới một gia đình phú hào trong đế đô.

Nàng vừa vào cửa thì được một tỳ nữ đưa đến trong một đình viện, lúc này một tiểu nam hài năm tuổi đang lắp ráp một công cụ con rối.

“Nữ Đế đại nhân, ngươi đến rồi.” Tiểu nam hài nhìn Nữ Đế cười nói.

“Ừm, đến đây thăm ngươi.” Phượng Trường Ninh cười nói.

Người làm thành việc lớn ắt có người hợp thời tương trợ, lúc nàng ở tiểu thế giới này quật khởi đã có vô số thần võ tướng có năng lực tương trợ

Bây giờ nàng muốn thành lập tiên triều,người đại năng thứ nhất đã xuất hiện rồi.

“Con rối này thế nào.” Phượng Trường Ninh nói.

“Lợi hại, người chế tác con rối này thật sự rất lợi hại.”

“Kết cấu của con rối, linh quặng hợp kim, độ bền, cùng với pháp trận hạch tâm bên trong, đều đã ở trạng thái hoàn mĩ nhất, không thể làm cho tốt hơn được nữa.” Trong mắt tiểu nam hài lóe lên một tia linh quang.

“Để ta luyện chế con rối này, cao nhất cũng chính là trình độ này, pháp trận hạch tâm đối với vận dụng linh lực đã đạt đến cực hạn.”

“Không ngờ ngươi lại đánh giá cao như vậy.” Phượng Trường Ninh nói.

Gặp được vị đại năng này cũng là do Phượng Trường Ninh cảm thấy có thiên linh ở trong mơ, cộng thêm cha mẹ của tiểu nam hài này mắc phải một căn bệnh chắc chắn sẽ chết, chỉ có công đức khí vận mới có thể cứu được.

Hai người thường xuyên qua lại đã quen thuộc với nhau, dựa vào suy đoán của Phượng Trường Ninh, cùng với cảm ứng trong giấc mơ, thì nàng biết tiểu nam hài trước mắt có thể là Luyện Khí Đại Tông sư chuyển thế.

“Luyện Khí sư biết làm con rối này ít nhất cũng có dáng dấp của Luyện Khí Đại Tông sư.” Tiểu nam hài ra vẻ ông cụ non nói.

“Vị kia trở thành Luyện Khí Đại Tông sư đoán chừng chỉ là vấn đề thời gian.” Phượng Trường Ninh nói.

Lúc này, tiểu nam hài lấy ra con rối hạch tâm, bắt đầu sửa chữa pháp trận bên trên.

“Mục đích ngươi đến đây ta đã biết rồi, bây giờ ta mới là Luyện Khí Kỳ, căn bản không cách nào luyện chế pháp bảo, càng đừng nói đến đạo khí.”

“Ta không giúp ngươi bồi dưỡng Luyện Khí sư được, nhưng nó có thể.” Tiểu nam hài chỉ vào Tiểu Linh đang bay lượn bên người Phượng Trường Ninh nói.

Lúc này Tiểu Linh hơi run rẩy bay lên tay tiểu nam hài.

Ở trong mắt Tiểu Linh, tiểu nam hài này giống như ma vương thống trị trời đất vậy, một con kiến nhỏ như nàng không dám có chút phản kháng nào.

“Ta có thể biên dịch một bộ phù hợp, đây là hệ thống bồi dưỡng Luyện Khí sư thế giới Trung Thiên, sau đó chỉ cần tìm một đứa nhỏ Luyện Khí sư có thiên phú là được.”

“Đến lúc đó nó sẽ biến đổi thành một tiểu thế giới giả lập, chuyên môn bồi dưỡng Luyện Khí sư.” Tiểu nam hài nói.

“Cảm ơn.” Phượng Trường Ninh hành lý tạ ơn nói.

“Không có gì, chỉ là thủ đoạn nhỏ, đợi sau này ta trưởng thành chính là muốn giúp đỡ Nữ Đế ngươi.” Tiểu nam hài vừa cười vừa nói, không dễ gì mới sống lại một đời, đi lại con đường cũ vốn cũng chẳng có ý nghĩa gì, lần này hắn muốn công đức thành đạo, đến lúc đó có ý chí thiên đạo chiếu cố, những chuyện tồi tệ kia sẽ mãi mãi không rơi xuống đầu mình.

Ánh mắt Phượng Trường Ninh sáng lên, nàng còn chưa chiêu dụ, không ngờ tiểu nam hài đã chủ động nói ra.

“Nói như vậy là đại sư đồng ý trợ giúp ta.” Phượng Trường Ninh vừa ngạc nhiên vừa vui mừng nói.

“Đương nhiên, nếu không sau này làm sao ta có thể công đức thành tiên, nhưng trợ giúp ngươi thành lập tiên triều, ta còn có một điều kiện.” Tiểu nam hài nói.

“Điều kiện gì.” Phượng Trường Ninh nghĩ liệu có phải lại muốn phân chia công đức khí vận của ta hay không.

“Phong ta làm Luyện Khí Đại sư cấp cao của vương triều Cửu Phượng, danh hiệu này vĩnh viễn thuộc về ta.”

“Còn có sau này ngoại trừ linh thuyền con rối hiện có, cùng với mấy món đồ trên trời kia ra, tương lai tất cả pháp bảo trong quốc đều do ta sắp xếp luyện chế.” Tiểu nam hài nói.

“Đây là.” Phượng Trường Ninh hơi do dự, sau này không muốn gì nữa thì một nửa công đức khí vận của nàng chẳng phải sẽ bị thiệt sao.

“Những món đồ này đều là sử dụng đồ bỏ đi thừa lại của người khác, tương lai ta luyện chế cho ngươi đồ tốt hơn.” Tiểu nam hài tự tin nói, luận về trí tuệ và năng lực về sản xuất luyện chế, vẫn chưa hề có ai có thể so sánh được với hắn.

“Nếu như có khó khăn, có thể chỉ cần luyện chế mấy đồ linh quặng này là được.” Tiểu nam hài lại nói.

“Được.”

Chương 408: Trọng Thủy Nguyên Đao

Phượng Trường Ninh là một người quyết đoán, mặc dù như vậy sẽ lãng phí vô ích một nửa công đức khí vận kia, nhưng để có thể chiêu dụ một vị Luyện Khí Đại Tông sư cũng là đáng giá.

Tiểu nam hài nhìn vẻ mặt suy tư của Phượng Trường Ninh, thì biết chuyện bên trong không hề đơn giản như vậy.

“Mệnh cách trời sinh của ngươi chính là bá chủ Tiên triều, có sự trợ giúp của ta, tương lai xưng bá ở thế giới Trung Thiên cũng không có vấn đề.”

“Thậm chí tương lai có cơ hội, ngươi mang theo toàn bộ thế giới Trung Thiên thăng hoa, đạt được Tiên đình.” Tiểu nam hài nói, trong lòng có chút mừng thầm, gặp được Phượng Trường Ninh, người có loại mệnh cách này ở trong thế giới Trung Thiên còn có thể ở tiên giới cổ điển như vậy thành lập lên một quốc gia.

Hắn cảm thấy đây là vận mệnh đang chỉ điểm hắn, một con đường tươi sáng đang ở phía trước, không nên không biết điều.

“Thống nhất Tu Tiên Giới, nâng giới trở thành Tiên đình sao.” Nghe được miêu tả của tiểu nam hài, Phượng Trường Ninh ngây ngốc nói.

“Có ta ở đây, cộng thêm sự giúp đỡ của công đức khí vận, chỉ còn là vấn đề thời gian.” Tiểu nam hài nói rồi cầm con rối hạch tâm đã sửa lại xong bỏ qua một bên.

Lúc này, công cụ con rối hành lễ với tiểu nam hài, ánh mắt nó sáng hơn trước kia không ít.

“Chủ nhân, xin chào, số một phục vụ cho ngươi.” Công cụ con rối hành lễ với tiểu nam hài nói.

“Ngày trước chỉ có một chủ linh khống chế con rối, cho nên hiệu suất rất chậm, quần trí mới là vương đạo.” Tiểu nam hài nhìn con rối trước mắt hài lòng vỗ tay nói.

“Con rối này có ý thức của mình sao.” Phượng Trường Ninh nói

“Đúng, bây giờ con rối này chỉ có thể tự chủ làm vài việc đơn giản, sau khi học tập một thời gian thì sẽ như người bình thường.” Tiểu nam hài nói.

“Vậy sau này số lượng lớn hơn…” Phượng Trương Ninh không hiểu nói.

“Sống chết của bọn chúng chỉ ở một ý niệm của ngươi.” Tiểu nam hài nói.

Theo lời nói của tiểu nam hài, con rối số một kia quay về phía Phượng Trường Ninh quỳ xuống.

“Loại con rối này tương lai sẽ tồn tại như một đội trưởng, phần lớn vẫn là con rối bình thường.”

“Vậy thì tốt.” Phượng Trường Ninh gật đầu nói.

“Bây giờ ngươi cứ phát triển ổn định trước, đợi sau khi ta thăng cấp Kim Đan Kỳ, thì sẽ là lúc quật khởi Tiên triều của ngươi.” Tiểu nam hài tự tin nói.

“Vậy ta chờ đợi đại sư thăng cấp Kim Đan Kỳ.” Phượng Trường Ninh nói.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm đang ở đảo Ẩn Linh phía xa đột nhiên hắt xì một cái.

“Ai đang nhớ đến ta.” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Trong Tu Tiên Giới, hắt xì cũng không thể tùy tiện đánh, đó là sức mạnh nhân quả hóa thành một loại vật chất không tên quấn bên người.

Từ Phàm nhắm hai mắt lại, không lâu sau đó lại mở mắt ra, nghi hoặc nói: “Rốt cuộc là ai đang nhớ ta.”

Hắn theo một tia nhân quả như có như không kia, thấy được một thế giới to lớn trống không.

“Bỏ đi, chuyện trước mắt vẫn quan trọng hơn.” Từ Phàm nhìn Trấn Yêu Tinh trước mắt nói.

Tòa Trấn Yêu tinh này là do hai Yêu tinh Luyện Khí Tông sư tăng ca tăng giờ luyện chế ra, tác dụng của nó chính là làm treo đầy pháo quỹ đạo.

Bây giờ Từ Phàm dùng được Phượng Hoàng Thần Hỏa như ý muốn, không hề có chút cảm giác không lưu loát nào.

Một khối nguyên liệu đặc biệt được Từ Phàm củng cố thêm vào trong Trấn Yêu tinh, đồng thời hơn một trăm bảo khí cấp bậc thúc đẩy dựa vào vị trí mà gia tăng lên Trấn Yêu tinh từng chút một.

“Được rồi, bây giờ không gian đã bị phong ấn, nếu không thì khỏi phải tốn công chuẩn bị đống đồ chơi này rồi.” Từ Phàm nhếch miệng nói.

Lúc này, Tứ đại yêu tộc ở bên ngoài Cương Thiết Trường thành đã đến trợ giúp ba vị Yêu Tôn, đây chính là kết quả của việc Lý Tinh Từ tiêu hao quân cờ quan trọng ngăn cản, lúc này đến cả Từ Phàm cũng bắt đầu làm việc.

Bây giờ còn mười ngày nữa là đến thời gian ba tháng.

“Nếu như không thể luyện chế ra trước khi vị Yêu Tôn cuối cùng tới, thì xong đời.” Trên mặt Từ Phàm hiếm thấy có chút nghiêm trọng.

Bây giờ pháo quỹ đạo đã đến giai đoạn khắc họa Tiên Văn trận cuối cùng, hắn đã không nhúng tay vào.

“Bồ Đào, trước khi pháo quỹ đạo chưa luyện chế xong, chỉ cần bên ngoài Cương Thiết Trường thành xuất hiện nhiều Yêu Tôn thì trực tiếp bắn ra một nửa chủ pháo, cộng thêm tất cả Trấn Yêu Tinh tấn công.” Từ Phàm phân phó nói.

“Đã hiểu.”

“Chủ pháo trong Cương Thiết Trường thành bắn đạn pháo lần thứ hai.”

“Tuân lệnh.”

Lúc này Từ Phàm đang suy xét một vấn đề, có nên mang theo đảo Ẩn Linh ra ngoài du lịch một vòng hay không.

Lúc này, trước mặt Từ Phàm xuất hiện một quầng sáng, bên trên chính là bốn vị Luyện Khí Tông sư đang cùng nhau khắc họa Tiên văn.

“Còn có tám ngày.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một làn sương mù màu tím hóa thành hình ở bên người Từ Phàm, chính là Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, rất nhiều quân cờ quan trọng đều bị đánh hạ, đã phụ sự kỳ vọng của sư phụ.” Lý Tinh Từ cúi đầu xấu hổ nói.

“Ta biết rồi, dù sao ở dưới tầm mắt củaYêu tôn Đại Thừa giở trò, rất bình thường.” Từ Phàm nói, đây cũng là điều nằm trong dự đoán của Từ Phàm.

“Vị Yêu tôn tới tiếp viện cuối cùng kia như thế nào.” Từ Phàm hỏi

“Bên kia đã mất đi tin tức.” Lý Tinh Từ nói

“Món tiên khí kia của Nhiễm Thiên trưởng lão là cái gì.” Từ Phàm hỏi

“Trọng Thủy Nguyên Đao, được luyện chế ngưng tụ từ Vạn Hải Trọng Thủy.” Lý Tinh Từ nói.

“Chẳng trách nhiều năm như vậy không nhận được chủ.”

“Ngươi nói với Tô trưởng lão một tiếng, mượn Tiên khí dùng một chút, sau khi thoát được kiếp này thì sẽ trả cho các ngươi.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một thanh cự đao màu xanh đậm xuất hiện từ bên cạnh Lý Tinh Từ, bị khắc đầy Tiên văn phong ấn vỏ đao.

“Ta cũng muốn nói chuyện này, lúc ta đến đây, Thiên Nhi đã đưa Tiên khí cho ta, nói là cứ dùng tùy ý.” Lý Tinh Từ nói.

“Thay ta cảm ơn Tô trưởng lão, sau này tông môn chắc chắn sẽ có hậu tạ.”

Từ Phàm nói rồi một tay nhấc vỏ đao lên, còn tay kia bắt đầu khắc họa Tiên văn.

Lúc này sau lưng Từ Phàm xuất hiện một bóng đen khổng lồ, đó là năng lượng hiện hóa của Bồ Đào.

“Yên lặng chút, sau này ta sẽ tìm cho ngươi một chủ nhân tốt.” Từ Phàm nhìn Trọng Thủy Nguyên Đao nhẹ nhàng nói.

Lúc này, lại có một bóng dáng xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, là một Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ.

“Sư phụ, không phải ngươi muốn…”Lý Tinh Từ nhìn Ngũ Linh Minh Hầu, lại nhìn Trọng Thủy Nguyên Đao nói.

Lúc này Ngũ Linh Minh Hầu bắt đầu luống cuống đứng lên, cảm thấy sắp xong đời rồi.

“Miễn cưỡng có thể sử dụng một chút.” Lúc này Từ Phàm bắt đầu nhìn thẳng vào Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể Kỳ.

“Bây giờ tông môn đang đứng trước sống chết tồn vong, thời điểm cần ngươi ra sức đã đến rồi.”

“…” Vẻ mặt của Ngũ Linh Minh Hầu hơi vặn vẹo, bày ra bộ dạng có phải là ta nên cảm ơn ngươi không.

“Bỏ đi, ta nói rõ với ngươi, chỉ cần Yêu tôn bên kia xuất hiện, thì ngươi phải dẫn đầu đi lên, ta sẽ sử dụng cấm thuật kích phát tất cả sức mạnh của ngươi.”

“Đó cũng chính là thời khắc rực rỡ nhất trong đời ngươi, nói không chừng còn có thể chém đầu của một Yêu tôn xuống.” Từ Phàm nói.

“Sau khi dùng hết cấm thuật, có phải ta sẽ chết không.” Ngũ Linh Minh Hầu nhìn chằm chằm Từ Phàm nói, trong ánh mắt ngưng tụ một tia tử khí.

“Không khác chết là bao.” Từ Phàm nói.

“Sau khi ta chết, tộc nhân của ta có thể tránh được chuyện tương tự không.” Cơ thể của Ngũ Linh Minh Hầu hơi run rẩy, không biết có phải là đang tức giận hay không.

“Được, thoát được kiếp nạn này, những tộc nhân của ngươi chỉ cần làm vài nhiệm vụ thông thường là được.”

“Được.” Ngũ Linh Minh Hầu gât đầu.

Trọng Thủy Nguyên Đao được rút ra, phía trên đảo Ẩn Linh xuất hiện một hư ảnh trọng hải màu đen.

Chương 409: Thanh niên vác đao

“Đúng chứ, ngoan ngoan đi, chỉ có nghe lời thì sau này ngươi mới có thể miễn được việc luyện chế lại từ đầu.” Từ Phàm nhìn xem Trọng Thủy Nguyên Đao cười nói.

Từ Phàm nở nụ cười thích thú nhìn Trọng Thủy Nguyên Đao, hư ảnh hiện hóa của Bồ Đào sau lưng hắn có chút không kịp chờ đợi.

Sau khi nghe được Từ Phàm nói, Trọng Thủy Nguyên Đao run nhè nhẹ một cái, hướng về phía thể hiện sự tâm phục khẩu phục Từ Phàm.

“Tốt lắm, tế Chân Linh của ngươi ra, ta cần phải khắc họa một chút pháp trận tiên văn ở phía bên trên.” Từ Phàm quay về phía Ngũ Linh Minh Hầu nói.

“Được.” Ngũ Linh Minh Hầu gật đầu nói.

Một con Ngũ Linh Minh Hầu Nguyên Anh ba thước giống với Nhân tộc xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

“Đáng tiếc, thiên tư của ngươi còn không tệ, có tiềm lực tấn cấp Đại Thừa Yêu Tôn.” Từ Phàm thở dài nói, cho dù trận chiến này có xảy ra hay không, dù sao con khỉ này cũng phế rồi.

Sau khi Ngũ Linh Minh Hầu nghe được Từ Phàm nói. Lộ ra một ánh mắt như khóc như cười, bên trong ánh mắt mang theo một chút thê lương, một chút tuyệt vọng.

Lý Tinh Từ cũng lộ ra biểu cảm kỳ quái, cảm thấy con khỉ này có vẻ bị sư phụ sử dụng hơi tàn nhẫn.

Quanh thân Từ Phàm hiện lên Linh áp, từng đạo tiên văn thuận theo đầu ngón tay truyền vào trong Chân Linh của Ngũ Linh Minh Hầu, hình thành từng pháp trận tiên văn nhỏ.

Cùng với sự di chuyển của đạo tiên văn cuối cùng, Trọng Thủy Nguyên Đao dường như nhận được sự triệu hoán của chủ nhân, hóa thành một ánh sáng màu đen quay về bên trong Chân Linh của Ngũ Linh Minh Hầu.

Sau đó Chân Linh cũng quay trở lại với Ngũ Linh Minh Hầu.

Thân thể Ngũ Linh Minh Hầu hơi hơi chấn động, khí tức trên người trong nháy mắt tăng vọt gấp mấy lần, quanh thân có hắc hải vờn quanh, tưởng như trọng lượng vạn thế.

“Nếu như không chiến đấu, ba năm sau tu vi của ngươi sẽ bị phế bỏ toàn bộ, trở thành một con Ngũ Linh Minh Hầu bình thường, có thể trùng tu đến Kim Đan kỳ, ta đã tận lực.” Từ Phàm tiếc nuối nói, nếu không phải do sự uy hiếp của tám tên Yêu Tôn, hắn còn muốn bồi dưỡng Ngũ Linh Minh Hầu đến Đại Thừa kỳ.

“Nếu như xảy ra chiến đấu sẽ như thế nào.” Ngũ Linh Minh Hầu tựa hồ đã chấp nhận vận mệnh của mình.

“Ta sẽ cố hết sức để đảm bảo ngươi được toàn thây.” Từ Phàm có chút ngượng ngùng nói.

Đúng lúc này, thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, bên ngoài Cương Thiết Trường Thành có tám Yêu Tôn tiếp cận, bọn chúng ẩn giấu chân thân, Trấn Yêu Tinh không phát hiện được vị trí của chúng, không cách nào định vị để phóng chủ pháo.”

“Được rồi, ngươi nên bắt tay hành động rồi, ta sẽ phát huy ra toàn bộ thực lực của ngươi.” Từ Phàm nói.

Phân thân số một luyện chế linh thuyền đạo khí xuất hiện, đưa Ngũ Linh Minh Hầu cùng bay về phía Cương Thiết Trường Thành.

Từ Phàm và Lý Tinh Từ nhìn phương hướng linh thuyền biến mất, biểu cảm của cả hai đều khá nghiêm túc.

“Trọng Thủy Nguyên Đao một đạo khí theo đạo giết chóc, cộng thêm tiềm năng sinh mệnh bội chi của Ngũ Linh Minh Hầu, hẳn sẽ có thể giữ được những Yêu Tôn đó một đoạn thời gian.”

“Đợi đến tám ngày sau, đại sát khí của vi sư luyện chế xong, có thể đưa các ngươi phản công Yêu giới.” Từ Phàm toét miệng nói, đến thời điểm đó hắn muốn để Yêu tộc biết được cái gì gọi là lạnh thấu tim, tim tung bay.

Lúc này, bên ngoài Cương Thiết Trường Thành, trên bầu trời xuất hiện tám hư ảnh to lớn, yêu khí bao la mờ mịt.

“Các ngươi chỉ xuất hiện tại khu vực ta trấn thủ là có ý gì.”

Trảm Linh nhìn hư ảnh của tám Đại yêu tôn trên bầu trời, trực tiếp hóa thành một luồng Huyết Hải, xuất hiện trên Cương Thiết Trường Thành, ngang vai ngang vế với hư ảnh của tám Yêu tôn.

Khí thế tuyệt đối không thể yếu hơn.

“Giao luyện khí tông sư của Yêu tộc chúng ta ra, nếu không, phá Cương Thiết Trường Thành, giết sạch tất cả Nhân tộc các ngươi.” Sương Lang Tôn Giả hừ lạnh nói.

“Sương Lang, phí lời làm gì, cứ giết một đợt trước rồi nói.” Một hư ảnh rết hình rồng dài đến nghìn trượng nói. Muốn hiện ra chân thân quét ngang qua Cương Thiết Trường Thành.

“Đừng, trên bầu trời có trọng bảo Nhân tộc có thể đả thương ngươi và ta, cẩn thận là hơn.” Sương Lang Tôn Giả vội vàng truyền âm nói, sợ con hàng này hiện ra chân thân bị tập kích.

“Chân thân của ta sớm đã ẩn nấp trong chỗ tối, ai có thể tìm được ta.”

Hư ảnh Long Hình Ngô Công vọt thẳng hướng Cương Thiết Trường Thành, một hơi thở màu xanh lá phun ra.

Hơi thỏ màu xanh hóa thành hư ảnh Kịch Độc Ngô Công xông về phía vòng bảo vệ của Cương Thiết Trường Thành.

“Một cái Cương Thiết Trường Thành cỏn con có thể ngăn trở độc tức của ta sao.” Long Hình Ngô Công âm trầm nói, nhìn thủ vệ phía trên Cương Thiết Trường Thành, chỉ tiếc nơi đây hầu hết đều là con rối, giết rồi cũng chẳng có cảm giác gì.

Ngay khi hư ảnh con rết kịch động đụng vào vòng bảo hộ của Cương Thiết Trường Thành, phân thân Bồ Đào bám thân vào Cương Thiết Trường Thành trong nhát mắt bắt đầu tính toán thành phần của nó.

Một dòng số liệu không biết tên trong nháy mắt truyền vào bên trên Cương Thiết Trường Thành, vòng bảo hộ trên tường thành cũng đổi màu.

Vòng bảo hộ biến đổi thành màu giống như màu của Kịch Độc Ngô Công, rồi sau đó lại như chào đón trẻ con về nhà, vòng bảo hộ kia trực tiếp tiếp đón hư ảnh Kịch Độc Ngô Công vào bên trong nhà.

“Đây là vòng bảo hộ gì!” Long Hình Ngô Công cả kinh nói, cảm giác vòng bảo vệ màu xanh giống như độc dịch trong túi độc trong cơ thể mình vậy.

“Đừng phí sức nữa, Cương Thiết Trường Thành này miễn dịch với các loại độc tố, thậm chí coslucs còn độc hơn cả những Yêu tộc chúng ta.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nói, vừa bắt đầu hắn đã từng thử độc công.

“Được rồi, muốn luyện khí tông sư của Yêu tộc các ngươi, vậy cứ đao thật thương thật tới một trận đi.” Trẩm Linh xem thường nhìn một đám chỉ dám nói không dám làm ở bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Lúc này, hai Tôn giả khác của Nhân tộc xuất hiện bên người Trẩm Linh.

“Nhân tộc Tôn Giả, các ngươi thật sự muốn chỉ vì mấy tên luyện khí tông sư của Yêu tộc, trả bằng toàn bộ nhân tộc các ngươi sao. Sương Lang Tôn Giả nhe răng, có chút âm lãnh nói.

“Coi như an ủi tính cả Tôn giả trấn thủ thông đạo hai giới ở bên ngoài mới được có bốn Tôn Giả, định liều mạng với chúng ta như thế nào.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nói, hắn là người không hi vọng đánh nhau nhất trong tám Yêu tôn.

Hiện tại tất cả luyện khí tôn sư của tộc bọn họ đều nằm trong tay Nhân tộc tôn giả, hắn rất sợ đánh đến cuối cùng lại thành cá chết lưới rách.

“Ngươi có thể thử một chút ~” Trẩm Linh khinh miệt nói, phảng phất phía đối diện chỉ là ba con chó biết sủa/

Lúc này, một thanh niên sau lưng vác Trọng Thủy Nguyên Đao xuất hiện bên cạnh Trẩm Linh, chính là Ngũ Linh Minh Hầu sau khi biến hóa, khí tức toản thân như vực sâu biển lớn, khiến tám tên Yêu tôn ở bên ngoài Cương Thiết Trường Thành hơi hơi nhíu mày.

“Hiếp yêu quá đáng!” Tám hư ảnh Yêu Tôn cả giận nói.

Trong đó một Yêu Tôn mặc trọng giáp, chân thân trực tiếp xuất hiện bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

“Cự Giáp Yêu Tôn, trông chờ vào ngươi rồi.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nói, lần này hắn mời đến một Yêu tôn dị chủng của Yêu tộc, chính là để đối phó với công kích đạn pháo từ trên bầu trời.

Hiện giờ, thân thể vốn dĩ giống như giáp trùng dài nghìn trượng, nháy mắt hóa thành vạn trường, thực tiếp che chắn trên đầu bảy Yêu tôn.

Lúc này Từ Phàm đang quan sát quầng sáng.

“Chiến đấu bắt đầu rồi.” Trong giọng nói của Từ Phàm kèm theo chút hưng phấn khi chiến đấu gần kề, sau đó nhắm mắt lại, ý thức kết nối với Ngũ Linh Minh Hầu.

“Oanh ~~ ”

Ba phát chủ pháo trực tiếp đánh vào trọng giáp vạn trượng của Cự Giáp Yêu Tôn, Cự Giáp Yêu Tôn lại vẻn vẹn chỉ chịu một chút nội thương.

Vào thời khắc này, Nguyệt Hồ Tôn Giả Yêu tộc cười to nói: “Nhân tộc Tôn Giả, đây là át chủ bài sau cùng của ngươi ha.”

Nói rồi, bẩy Yêu tôn khác hiện ra chân thân đánh về phía Cương Thiết Trường Thành.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi ba tên, ta hai tên, ba tên còn lại giao cho Hổ Khiếu Tôn Giả, Linh Tu Tôn Giả, hẳn là không có vấn đề chứ.” Thiếu niên vác đao bên cạnh Trảm Linh nói.

“Không có vấn đề, ba tên, ta sợ không đủ để ta giết.” Trảm Linh khát máu cười to nói.

“Không có vấn đề.” Hổ Khiếu, Linh Tu Tôn Giả nói.

Chương 410: Thanh niên Trảm Linh

Hổ Khiếu Tôn Giả nhìn Từ Phàm điều khiển thanh niên vác đao nói: “Đại trưởng lão, ngươi đối phó với hai tên không vấn đề gì chứ.”

“Không vấn đề, chỉ cần kiên trì được trong tám ngày, chúng ta có thể lật ngược tình thế, giữ vững.” Từ Phàm nói rồi điều khiển thanh niên vác đao xông lên phía trước.

Trên mặt thanh niên lộ ra nét mặt hưng phấn, trực tiếp rút Trọng Thủy Nguyên Đao phía sau lưng ra.

Trong nháy mắt một hư ảnh trọng hải bao trùm trăm dặm xuất hiện trên bầu trời Cương Thiết Trường Thành.

Từ Phàm chém ra một đao, thiên địa biến sắc, một đao quang ngàn mét chém về phía Nguyệt Hồ Tôn Giả.

Ánh đao có hư ảnh trọng hải tăng cường, hóa thành một con hắc long, thế không thể ngăn cản phóng về phía Nguyệt Hồ Tôn Giả.

Muốn ăn hồng trước tiên phải tìm quả mềm để bóp, đây là lời lẽ chí lý mà lão tổ tông lưu lại.

“Tiên khí! !” Chúng Yêu Tôn cả kinh nói, sau đó trong mắt tất cả đều lộ ra ánh mắ tham lam.

“Kỳ thật để ta dùng tiên khí, ta có thể đánh được mười tên.” Trầm Linh nhìn Từ Phàm đại phát thần uy có chút chua nói.

Một cái đuôi lớn trực tiếp bị chém đứt, Nguyệt Hồ Tôn Giả giận dữ nói: “Giết!”

Vô tận huyễn cảnh, vô tận thần thông công kích linh hồn lao về phía thanh niên.

Kỳ thật, các Yêu tôn khác ngoài Cự Giáp Yêu Tôn trên bầu trời ra, đều đánh về phía thanh niên được Từ Phàm điều khiển, ý đồ cướp đoạt tiên khí trước tiên.

“Đều bắt đầu đánh rồi, đừng có ngây người ở đó, hành động theo kế hoạch.” Từ Phàm nói.

Sau đó, Từ Phàm hóa thành mấy trăm phân thân, tản ra bốn phía, tránh né đông đảo công kích của Yêu tộc.

Chỉ thấy bóng hình của Từ Phàm xuất hiện sau lưng Nguyệt Hồ Tôn Giả, vung đao chém xuống phía đầu của Nguyệt Hồ Tôn Giả

‘Phanh ~ ‘

Từ Phàm trực tiếp bị một cái cái đuôi lớn của Yêu Hồ Tôn Giả nổ tung thành sương máu.

“Đồ rác rưởi, muốn chém ta, ngươi còn non lắm.”

“Đúng, ngươi còn non.” Giongj nói của Từ Phàm vang lên.

Một bóng hình xuất hiện ở bên dưới Nguyệt Hồ Tôn Giả, một phát rút đao chém ra, lại thêm một cái đuôi bị chặt đứt.

“A! !” Nguyệt Hồ Tôn Giả kêu thảm.

Sau đó Từ Phàm đã bị Mộc Thử Tôn Giả chờ sẵn ở một bên trực tiếp xé thành hai nủa, rồi bị một trưởng đánh bẹp.

“Các ngươi tàn nhẫn quá đi mất ~” Giọng nói Từ Phàm vang lên ở bên dưới bàn tay to.

Vào ngay lúc ba Yêu Tôn đang cảnh giác, một ánh đao lại được chém ra từ đằng sau lưng Mộc Thử Tôn Giả.

Lại thêm một cái cái đuôi.

“Nhân tộc Tôn Giả, ngươi xong đời rồi!”

‘Phanh ~ ‘

Khu vực của ba Yêu tôn trong nháy mắt bị một tầng khói đen bao phủ, vô số hư ảnh con chuột xuất hiện, bắt đầu gặm cắn mọi thứ.

Đại địa, hư không, linh lực, không có gì không thôn phệ.

Khu vực bị khói đen bao trùm, đã biến thành một mảnh đất tủ linh u ám, Mộc Thử Tôn Giả đứng trên khu vực đó mắt đỏ bừng nhìn chầm chầm xuống phía dưới, xác định Từ Phàm có chết hay không.

Đúng lúc này, Yêu Tôn Long Hình Ngô Công giao chiến với Trảm Linh bị ánh đao không biết từ đâu, chém đứt năm cái chân.

Tiếp đó Từ Phàm lại hóa thành hư ảnh tiêu tán trong hư không, bắt đầu chờ đợi cơ hội ra đao tiếp theo.

“Đại trưởng lão, ngươi chặt chân rết thì có tác dụng gì, nhìn những cái vuốt của tên sói con kia mới có tác dụng.” Trảm Linh hô.

Trảm Linh vừa mới hô xong, Sương Lang Tôn Giả trong nháy mắt co rút cái đuôi một chút.

‘Roetj~’

Nửa cái đuôi sói bị Từ Phàm chém xuống.

“A, Tôn Giả Nhân tộc, ta nhất định phải giết ngươi! !” Sương Lang Yêu Tôn nháy mắt cực kỳ giận dữ, phía trên cặp móng vuốt sắc bén xuất hiện hai luồng sương viêm, một luồng khí lạnh có thể đông kết mọi thứ bộc phát từ trong cơ thể của hắn.

“Oanh ~” lại thêm một đám mây độc bao phủ toàn bộ chiến trường.

Lúc này Từ Phàm đang núp trong bóng tối bĩu môi nói: “Ngươi cho rằng ta không muốn xem sao.”

Sau đó lại cầm đao phóng về phía Nguyệt Hồ Yêu Tôn, tên đuôi nhiều này, có thể chém thêm vài nhát.

Từ Phàm cầm trong tay Trọng Thủy Nguyên Đao, vẫn luôn cẩn thận từng tý thăm dò sự tiêu hao của hắn, khống chế bản nguyên của Ngũ Linh Minh Hầu để không bị nghiền ép quá ác.

Đằng sau còn cần ngâm thêm tám ngày nữa, đại chiêu cần phải đến cuối cùng xuất hiện mới có tác dụng.

Lại có một ánh đáo giản dị đơn sơ chém về phía đuôi của Nguyệt Hồ Yêu Tôn, trực tiếp bị đạo khí Nguyệt Hồ Yêu Tôn sử dụng ngăn trở.

“Nhân tộc Tôn Giả, nếu không phải hiện giờ ta chưa luyện hóa được tiên khí của tộc ta, há có thể để ngươi làm xằng làm bậy.”\

Lúc này Nguyệt Hồ Tôn Giả chỉ cảm thấy cái mông có chút lạnh, tổng cộng chín cái đuôi, hiện tại chỉ còn lại bẩy.

Vào thời khắc này, tất cả các Yêu tôn ở trên chiến trường đều bắt đầu đặt tâm thần về phía đằng sau, phòng ngừa Từ Phàm đột nhiên xuất hiện gọn gàng chém đuôi của họ.

Sau khi tất cả Yêu Tôn bắt đầu phòng bị, chiến thuật đánh vào tâm lý của Từ Phàm mất đi hiệu lức, bắt đầu triền đáu với Nguyệt Hồ Tôn Giả và ba Yêu tôn.

Lúc này, Nguyệt Hồ Tôn Giả bắt đầu phát hiện năng lực chiến đấu mạnh mẽ của Từ Phàm, cho dù là công kích hay là né tránh, đều hoàn mỹ không một khuyết điểm.

Chiến đấu tới tận bây giờ, tất cả thần thông mà Yêu tôn công kích, không hề gây ra được một vết thương nào cho Từ Phàm có.

Vào chính lúc này, Từ Phàm đột nhiên biến mất, rồi lại xuất hiện đằng sau Nhất Vân Hạc Yêu Tôn, một cái cánh lớn đến mấy trượng bị chém đứt.

“Rút lui.” Sương Lang Yêu Tôn nói.

Trong thời gian ngắn ngủi, tám Yêu Tôn nhanh chóng rút lui.

Từ Phàm cũng không có ngăn cản, chỉ đứng giữa không chung sắc mặt nghiêm trọng nhìn phương hướng biến mất của Yêu Tôn.

“Sự tiêu hao này, còn nghiêm trọng hơn trong tưởng tượng của ta.” Từ Phàm thở ra một hơi nói.

“Thở dài cái gì, không phải đánh thắng rồi sao.” Trảm Linh xuất hiện bên người Từ Phàm nói.

“Không có gì, hi vọng mấy tên Yêu Tôn này qua tám ngày nữa rồi hẵng đến.” Từ Phàm nói.

“Hiện tại thân thể của Ngũ Linh Minh Hầu chỉ có thể chiến đấu như vừa rồi hai lần.”

“Ngươi nói là, cuộc chiến vừa nãy của ngươi là đang tiêu hao bản nguyên của con Ngũ Linh Minh Hầu này à.” Trảm Linh hỏi.

Lúc này Hổ Khiếu Tôn Giả, Linh Tu Tôn Giả cũng tới, ánh mắt nhìn Từ Phàm có chút sùng bái.

“Đúng, sử dụng Trọng Thủy Nguyên Đao có hơi quá sức, sự tiêu hao của mỗi một đao đều rất to lớn.”

“Đấy mới là công kích bình thường thôi nhé.” Từ Phàm nói.

“So với như thế, thà ngươi giúp ta giết môt tên Yêu tôn, để ta hấp thủ bản nguyên của Yêu tôn, năng lực chiến đấu tăng mạnh, có thể làm một vố ra trò.” Trảm Linh nói, bên trong ánh mắt bộc lộ sự khát vọng.

“Ta mà giết một tên Yêu Tôn, ngươi có thể đánh năm không.””Từ Phàm hỏi, trong lòng nghĩ rằng đây vẫn có thể coi là một cách.

“Ngươi phải cho ta mượn dùng Trọng Thủy Nguyên Đao.” Trảm Linh nhìn Trọng Thủy Nguyên Đao trong tay Từ Phàm thèm thường nói.

Này thế nhưng là tiên khí đó, cả cái Tu Tiên giới này cũng chả có bao nhiêu chiếc.

“Như vậy ngươi có thể chống đỡ được thời gian tám ngày không.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

“Sau khi ra nhập ma, kiên trì thời gian tám ngày không thành vấn đề, nhưng sau đó bản nguyên của ta sẽ bị tổn thất một nửa.” Giọng nói

Trảm Linh có chút kích động, vừa nghĩ tới tay mình cầm tiên khí Trọng Thủy Nguyên Đao đơn độc chiến đấu với năm tên Yêu Tôn, Huyết Hải sau lưng không tự giác hiển lộ ra ngoài.

“Vậy năm Chân Linh Yêu tôn đó có thể bù lại cho ngươi không.” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Bản nguyên của năm tên Yêu Tôn, đại trưởng lão có lòng tìn với đạo khí kia như thế sao.” Trảm Linh hỏi, hắn biết rõ Từ Phàm đang luyện chế một đại sát khí.

“Tin ta, về sau gặp được Yêu Tôn, ta giúp ngươi giết hết.”

“Vậy được, bản nguyên của năm tên Yêu tôn có thể trực tiếp để Huyết Hải của ta tấn cấp Huyết Linh Hải, đến lúc đó con sói con kia, ta gặp một đứa giết một đứa.” Trảm Linh nói, trên mặt nở nụ cười khát máu.

“Trước tiên về Cương Thiết Trường Thành, ngươi muốn dùng Trọng Thủy Nguyên Đao còn phải làm nhiều chuẩn bị.”

“Ta nói với ngươi nhé, tiên khí này là của tôn tử Sơ Phàm của ngươi đó, ngươi đừng có nổi lòng tham đấy.” Từ Phàm nói.

“Sao có thể, sao ta lại thèm muốn tiên khí của cháu ta được chứ.” Trảm Linh ha ha nói.

Chương 411: Phong tình của một đao đó

Bên trong Cương Thiết Trường Thành, Từ Phàm đang dùng Linh Khoáng mà Bồ Đào đưa tới, luyện chế một chiếc nhẫn.

“Đại trưởng lão, ngươi nói ta đeo chiếc nhẫn này lên thì có thể khống chế tiên khí sao.” Trảm Linh nhìn nhìn chiếc nhẫn sắp thành hình giữa không trung nói.

“Tạm thời sử dụng được nửa tháng, nhiều hơn nữa thì cần đến tài liệu cấp bậc đạo khí.” Từ Phàm vừa luyện chế nhẫn vừa nói.

Lúc này Trọng Thủy Nguyên Đao đang xoay tròn bên người Ngũ Linh Minh Hầu Từ Phàm điều khiển, đang có ý đồ phân tích hành vi của chủ nhân lâm thời của nó.

Một chiếc nhẫn màu đen xuất hiện trong tay Trảm Linh.

Đến lúc này Trọng Thủy Nguyên Đao mới ý thức được, chính mình lại bị đưa ra ngoài rồi.

Một bàn tay lớn mạnh mẽ cường tráng ra trực tiếp cầm Trọng Thủy Nguyên Đao.

Trong nháy mắt, trên bầu trời bộc phát sự dao động, hai cỗ lực lượng bắt đầu giao hòa.

Trên bầu trời xuất hiện Huyết Hải cùng Hắc Hải, hai loại sức mạnh bắt đầu xen lẫn, cuối cùng hóa thành một mảnh Trọng Hải màu đỏ sậm, khiến người ta cảm nhận được sự nặng nề mà tà ác.

Trọng Thủy Nguyên Đao Trảm trong tay Linh cũng thay đổi thành màu máu đỏ, một ngân vang truyền ra từ bên trong Trọng Thủy Nguyên Đao.

“Tiên khí ngân vang, không ngờ rằng các ngươi còn rất ăn nhịp nhau.” Giọng nói Từ Phàm có chút chua.

Giống như một mỹ nhân phong tình vạn chủng rời khỏi một tên đàn ông ma bệnh, tìm được một người đàn ông tràn trề tinh lực cường tráng mạnh mẽ.

Từ tiếng ngân vang đó, Từ Phàm nghe ra được cảm giác thỏa mãn.

“Vẫn được, vẫn được ~~ ”

Bóng hình của Trảm Linh xuất hiện trên bầu trời, sau đó lập tức dùng toàn lục chém ra một đao.

Trong chốc lát, Huyết Hải hóa thành ánh đao màu đỏ vạn trượng bay về phía nơi xa.

Nơi ánh đao chạm đến, đến không gian bị phong ấn đều có chút dị động.

“Có cây đao này, ta có thể đánh mười tên!” Trảm Linh bá khí nói.\

“Vậy ta không cần ra tay nữa rồi.” Từ Phàm từ tốn nói.

“Ha ha, đùa một chút thôi, vẫn cần đại trưởng lão ra tay mà.” Trảm Linh nói, lại đem Trọng Thủy Nguyên Đao trả lại Từ Phàm, trong mắt vương vấn không muốn.

“Tiên khí cơ bản nhất, Trảm Linh trưởng lão vẫn nên tém tém lại một chút.” Từ Phàm nói.

Trọng Thủy Nguyên Đao trở lại phía sau Ngũ Linh Minh Hầu lại khôi phục được bộ dáng yên lặng ban đầu, bộ dạng có chút dục cầu bất mãn.

“Xem ra sau khi xong chuyện vẫn phải luyện chế ngươi lại từ đầu.” Từ Phàm nhìn xem Trọng Thủy Nguyên Đao đang yên lặng nói.

Trọng Thủy Nguyên Đao chấn động, thân đao ngân vang, cưỡng ép biểu hiện ra mình rất thỏa mãn.

Ba ngày sau, phía trên Cương Thiết Trường Thành, ngay lúc Từ Phàm cảm thấy may mắn những tên Yêu Tôn kia không ngóc đầu trở lại, bốn quầng sáng đồng thời xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Chủ nhân, hai Yêu Tôn một tổ tách ra cưỡng ép công phá Cương Thiết Trường Thành, phóng về phương hướng đảo Ẩn Linh.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nhìn xem tình cảnh của một hai ba bốn tổ Yêu tôn bị đánh dấu.

“Ngoài cự phảo đảo Ẩn Linh cộng thêm chủ pháo bên trong Trấn Yêu Tinh tấn công tổ thứ nhất, ta và Trảm Linh sẽ đi giết tổ thứ hai.”

“Hổ Khiếu Tôn Giả và Linh Tu Tôn Giả nghĩ biện pháp ngăn chặn tổ thứ ba thứ tư, cẩn thận một chút, sau khi nhóm chúng ta đánh lui Yêu Tôn tổ thứ hai sẽ quay lại chi viện cho các ngươi.” Từ Phàm nhanh chóng định ra kế hoạch tác chiến.

“Đã hiểu.” Chúng Tôn Giả nói.

“Mọi sự phải cẩn thận.”

Từ Phàm nói rồi liễn dẫn theo Trảm Linh bay về phía Yêu tôn tổ hai, lúc này Trấn Yêu Tinh giữa bầu trời bắt đầu phát động Thiên cơ tấn công, nhưng vũng bị Yêu tôn nhẹ nhàng cản lại.

Hai người toàn lực phi hành.

“Trảm Linh trưởng lão, vừa thấy chúng ta sẽ khai triển đại chiêu, giết chết yêu tôn Long Hình Ngô Công, ngươi chuẩn bị tiếp nhận Chân Linh và Huyết Khí của Yêu Tôn.”

“Sau đó ngươi hãy nhận lấy tiên khí quay lại trợ giúp Hổ Khiếu Tôn

Giả bọn hắn.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu.” Trảm Linh gật đầu nói.

“Bồ Đào, khởi động trường lực gia tốc.”

Ngay trong nháy mắt này, tốc độ bay của hai người nhanh gấp mấy lần.

Đây là Từ Phàm sau khi trở về từ Vực Cực Không, dựa theo biểu hiện đường thủy của tinh chu, chế tạo trường lực, có sự khống chế của Bồ Đào.

Tuy rằng không giống sự gia tốc của đường thủy, nhưng gia tốc tăng thêm mấy lẫn vẫn không thành vấn đề.

Không bao lâu sau, hai người mặt xanh xám đuổi kịp Yêu Tôn một đường đồ sát thành trì Nhân tộc.

“Trảm Linh trưởng lão, nhận lấy.” Từ Phàm tức giận nói.

Dọc theo con đường này, hắn đã thấy bốn thành trì người phàm bị phá hoại, đều bị công kích bởi độc tức của Long Hình Ngô Công kia.

Từ Phàm điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu, trong mắt sát ý chớp động.

“Để cho sinh mệnh của ngươi bạo phát ra ánh sáng cuối cùng đi.” Từ Phàm nói rồi để Ngũ Linh Minh Hầu hiện ra bản thể.

Đưa tay nắm chặt Trọng Thủy Nguyên Đao vác đằng sau lưng, chậm rãi rút ra.

Nhất thời, Long Hình Ngô Công cảm nhận được một cỗ sát ý to lớn khóa chặt hắn.

“Ngô Công, trốn mau, không thể mạnh mẽ đối kháng!” Mộc Thử Yêu Tôn cũng cảm nhận được kia một cỗ sát ý trí mạng.

“Chậm rồi.” Từ Phàm hừ lạnh nói.

Ngũ Linh Minh Hầu rút Trọng Thủy Nguyên Đao ra, sau lưng hiện ra cảnh tượng thế ngoại đào viên.

Trong nháy mắt đó, tinh thần của Long Hình Ngô Công một thoáng hoảng hốt, cảm giác mình đã trở lại vòng tay của mẫu thân.

Bên trong thế giới tinh thần của Yêu Tôn Long Hình Ngô Công, có một cánh cửa lớn mở ra với hắn, mà phía sau cửa có thánh mẫu của tộc Thái Âm Ngô Công mà hắn đã yêu thầm nhiều năm, là khát vọng cả đời của hắn được cùng rết mẹ đó giao hòa.

“Thái âm, ngươi cuối cùng đồng ý rồi sao.”

Long Hình Ngô Công Yêu Tôn từng bước một bước về phía cánh cửa, mà trong cửa lớn bên cạnh Thái Âm Thánh Mẫu cười càng ngày càng đẹp.

Lúc này, ngoài thế giới, cho dù là Trảm Linh hay là Mộc Thử Yêu Tôn tất cả đều si mê nhìn một đao Ngũ Linh Minh Hầu chém ra kia.

Đẹp, thật sự quá đẹp.

Trong ánh đao đó, dường như ẩn giấu một thế giới hoàn mỹ, trong đó, nguyện vogj của chúng sinh đều có thể hoàn thành.

Khi Long Hình Ngô Công Yêu Tôn bước vào cánh cửa, một ánh đao chói mắt mang theo những điều tốt đẹp của chúng sinh xuyên qua thân thể Long Hình Ngô Công.

“Trảm Linh trưởng lão, đón đao.”

Từ Phàm ném Trọng Thủy Nguyên Đao cho Trảm Linh, sau đó trả quyền khống chế thân thể cho Ngũ Linh Minh Hầu.

Chỉ thấy Ngũ Linh Minh Hầu sau khi hồi phục ý thức chỉ the eluowng nhìn bầu trời sao, sau đó thân thế sụp đổ, hóa thành linh lực thuần túy nhất giữa thiên địa.

Trảm Linh nghe thấy thanh âm Từ Phàm, nhoáng một cái, ý thức trở về thế giới hiện thực, một phát tiếp nhận Trọng Thủy Nguyên Đao.

“Tên chuột nhắt, nhận lấy một đao của ta.” Trảm Linh hô lớn.

Chỉ thấy Huyết Hải đỏ rực xuất hiện, sóng máu cuồn cuộn chém về phía Mộc Thử Yêu Tôn.

“Không ổn, nhanh chạy!”

Nhìn thấy Long Hình Ngô Công bị chém, Mộc Thử Tôn Giả lấy lại tinh thần trực tiếp toàn lực bỏ chạy về phía bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

“Muốn đi sao, không đơn giản như vậy.”

Nhất thời, Huyết Hải bạo động, ép về phía Mộc Thử Yêu Tôn.

Sau ba hơi, một thi thể của con chuột lớn xuất hiện bên trong Huyết Hải.

Lúc này khí thế của Trảm Linh, còn khủng bố hơn mấy lần so với dĩ vãng.

“Chân linh và Khí Huyết của hai Yêu tôn, quá mỹ diệu, sau khi tiêu hóa, ta có thể đánh được mười tên!” Trảm Linh nói xong thì bay về phía vị trí của Linh Tu Tôn Giả.

Hắn nhận được tin tức, Linh Tu Tôn Giả có chút không chống nổi.

Nhưng ngay sau khi hắn đuổi được đến vị trí của Linh Tu Tôn Giả, tất cả Yêu Tôn đều đã rút lui.

“Không sao chứ.” Trảm Linh nhìn Linh Tu Tôn Giả đã bị đánh thảm nói, trong đầu đột nhiên toát ra một suy nghĩ, nếu là cắn nuốt Linh Tu Tôn Giả, có phải uy lực Huyết Hải của hắn có thể lớn hơn một chút nữa hay không.

Linh Tu Tôn Giả nhìn nụ cười kinh khủng của Trảm Linh, cảm giác mình còn có thể quần đấu với hai tên Yêu tôn kia thêm một hồi nữa.

Chương 412: Đại sát khí lên không

Lúc này, Hổ Khiếu Tôn Giả xuất hiện bên cạnh Linh Tu Tôn Giả, đang cảnh giác nhìn Trảm Linh, rất sợ nhỡ mà không để ý phát thì nuốt mất đối tác tốt của hắn.

Dáng vẻ hiện tại của Trảm Linh rất giống một tên ma đầu ăn người.

Trảm Linh nhìn phản ứng của hai người, lập tức bình phục lại hơi thở.

“Nãy nuốt hai tên Yêu Tôn, trong lúc nhất thời hơi thở không dừng được.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

“Trảm Linh Tôn Giả cũng là vì chi viện cho ta, không sao, không sao.” Linh Tu Tôn Giả vội vàng khoát tay nói, hắn từng bí mật thảo luận với Hổ Khiếu Tôn Giả, tên hàng này chọn hai người bọn họ rất thoải mái.

Đối với chiến lực như vậy, mình vẫn phải nể mặt người ta.

“Hiện tại những tên Yêu Tôn kia đã rút lui, chúng ta trở về khu vực trấn thủ của từng người vậy.” Trảm Linh nói.

“Được.”

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm lúc này đang tu bổ tâm thần.

Một nhát đao đó chém ra, đã tiêu hao số lượng lớn tâm thần của Từ Phàm.

“Kiếp nạn này xem như đã vượt qua.” Từ Phàm thở dài một hơi nói.

Bên Yêu Tộc bị chém chết hai tên Yêu Tôn, khẳng định phải bàn bạc kỹ hơn, chỉ cần qua năm ngày nữa, thì Từ Phàm có thể ngồi trong nhà điểm danh từng tên.

“Bồ Đào, báo cáo tổn thất.” Từ Phàm vừa thong thả lấy lại sức, thì hỏi tình trạng tổn thất.

“Trong lãnh thổ Cương Thiết Trường Thành, 26 tòa thành lớn Nhân Tộc đã bị Yêu Tôn đánh hủy, trong thành, không một nhân tộc nào còn sống.” Bồ Đào nói.

“Thế đạo này, haizz ~” Từ Phàm chỉ là thở dài một hơi, hắn cố gắng hết sức mình rồi, chỉ có thể làm được tới đây.

“Cuối cùng, vẫn do thực lực bản thân quá yếu, đoạn thời gian này trôi qua quá chậm.” Từ Phàm nhìn bầu trời nhẹ nhàng nói.

Năm ngày sau, một tòa Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đạo bay lên bầu trời.

“Đại trưởng lão, uy lực món đạo khí này thật sự lớn như thế sao.” Sa Điêu đang nhìn Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đạo ở giữa không trung nói.

“Uy lực lớn hay không say này ngươi sẽ biết, nhưng mà có một cái có thể bảo đảm.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời cười nói.

“Cái gì.” Sa Điêu hỏi.

“Đó chính là bảo đảm cuộc sống yên tĩnh của ta.”

Từ Phàm chậm rãi nói.

Vì ứng phó vụ nguy cơ này, khoảng thời gian này đầu óc của hắn không lúc nào là không hoạt động, trong lòng đã suy diễn hàng chục nghìn kiểu tình huống và kết cục.

Trong những kết cục này, chỉ cần những tên Yêu Tôn kia dũng cảm một chút như vậy, không cần phí lời với bọn họ, tiến tới trực tiếp hành động, tỉ lệ hắn dẫn theo tông môn chạy thoát đều không tới 30%.

Mấy ngày nay, mỗi thời mỗi khắc Từ Phàm đều cảm giác mình đi đi trên tơ thép.

Khoảng thời gian này, địa bàn pháp trận của đảo Ẩn Linh cũng luôn ở trong trạng thái khởi động, chuẩn bị cho việc chạy trốn bất cứ lúc nào.

Thẳng đến toà Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đạo kia lên tới vị trí dự định, Từ Phàm mới thở dài một hơi.

“Cuộc sống yên tĩnh sắp bắt đầu rồi ~”

Lúc này, Thánh Thành tộc Nguyệt Hồ, Nguyệt Hồ Tôn Giả đang nhìn năm vị Yêu Tôn khác, sắc mặt hơi khó coi.

Tám Yêu Tôn bị người trong nháy mắt chém giết hai vị, trực tiếp công phá phòng tuyến tâm lý của đám Yêu Tôn này, những tên Yêu Tôn tới chi viện kia có chút ý định muốn rời trận, thuận tiện tới Nguyệt Hồ Tộc đánh gió thu một phát.

“Để cho gia tộc các ngươi năm món đạo khí là không thể nào.”

“Nhưng mà,”

Nguyệt Hồ Yêu Tôn nói tới đây, trực tiếp móc ra ô Thiên La.

“Hiện tại tiến công hoặc là lẻn vào lần nữa cũng không được, hiện giờ chỉ có một biện pháp.”

“Đó chính là, ta về Yêu Giới tìm Luyện Khí Tông Sư giúp tiên khí đó nhận ta làm chủ.” Trong mắt Nguyệt Hồ Yêu Tôn mang theo ánh sáng hi vọng.

Chiến lực của Đại Thừa Yêu Tôn có Tiên Khí và Đại Thừa Yêu Tôn không có Tiên Khí căn bản cũng không ở trên cùng một cấp độ.

“Tiên Khí Ô Thiên La của tộc ta, ta có thể thi triển ra bí pháp mạnh nhất tộc ta, Thiên La Vạn Yêu giới bằng nó.”

“Có thể trực tiếp trấn áp ba vị Yêu Tôn nhân tộc kia, đến lúc đó sẽ có thể cứu lại Luyện Khí Tông Sư tộc ta.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nói.

“Chúng ta được lợi ích gì.” Cự Giáp Yêu Tôn nói.

“Ngoại trừ một Yêu tôn được ba đạo khí ra, ta đáp ứng các ngươi mang theo Tiên Khí đánh nhau ba lần.” Trong lòng Nguyệt Hồ Tôn Giả đang rỉ máu, đây đã là điều kiện lớn nhất mà hắn mở ra.

“Được.” Đám Yêu Tôn liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều gật đầu đáp ứng.

“Vậy bây giờ ta sẽ về Yêu giới, đi tìm Luyện Khí Tông Sư.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nói.

Một tháng sau, Từ Phàm đang ngồi ở trên mai của một con rùa màu đỏ nhàn nhã câu cá, Lý Tinh Từ ở một bên nói chuyện phiếm báo cáo tình hình với Từ Phàm.

“Ngươi nói Nguyệt Hồ Yêu Tôn ở Thánh Thành đã biến mất, khả năng lại về Yêu Giới cầu viện rồi.” Từ Phàm nói.

“Đúng, tin tức bên kia truyền đến luôn luôn rất chuẩn xác.” Lý Tinh Từ nói.

“Quân cờ truyền tin tức cho ngươi là ai.” Từ Phàm hiếu kì hỏi.

“Xem như, tiểu thiếp phòng thứ mười ba của Nguyệt Hồ Yêu Tôn, rất được Nguyệt Hồ Yêu Tôn yêu thích.” Lý Tinh Từ nói.

“Tiểu thiếp phòng thứ mười ba đó rất đẹp sao.” Từ Phàm hỏi.

“Không phải, ngược lại nàng là một người bình thường nhất.”

“Thế sao mà Yêu Tôn đó yêu thích nàng như thế?” Từ Phàm tới điểm bát quái hứng thú.

“Có thể đẻ, hơn nữa huyết mạch tiểu hồ ly được sinh ra đều rất thuần khiết, thậm chí sinh ra một con dị chủng Thượng Cổ, Cửu Vĩ Thiên Hồ.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói, lúc trước chính là coi trọng điểm này, mới vắt óc suy nghĩ đồng hóa nàng.

“Người này thực sự làm cho người ta thích.” Từ Phàm cười nói, ở Tu Tiên Giới loại thiên phú này thật sự là rất khiến người ta yêu thích.

Từ Phàm đang nói đột nhiên nhớ tới Giao Thủ Cự Quy ở trong hồ Linh Dịch.

“Đã xác định Nguyệt Hồ Yêu Tôn kia trở lại Yêu giới, trò hay đó sắp bắt đầu rồi, hi vọng huyết áp của Nguyệt Hồ Yêu Tôn có thể chịu đựng được.” Từ Phàm khà khà nói.

“Cảm giác chịu không được, Nguyệt Hồ Yêu Tôn đã bỏ ra rất rất nhiều cho Luyện Khí Tôn Sư của gia tộc bọn họ,.”

“Nếu lại để hắn biết, Tiên Khí chống đỡ hắn tín niệm lại là giả, không tẩu hỏa nhập ma là con may.” Lý Tinh Từ nói.

Hắn cảm giác Nguyệt Hồ Yêu Tôn rất khổ cực, từ thời điểm Từ Phàm tính kế hắn đó, khả năng sống của Nguyệt Hồ Yêu Tôn đã trở thành một chuyện cười.

“Đã như vậy, đại sát khí trước hết không sử dụng, chờ hắn tới lần nữa.” Từ Phàm nham hiểm nở nụ cười.

Lúc này, Trảm Linh mặc một bộ áo choàng màu máu đáp xuống ở trên mai rùa.

“Phân thân Huyết Hải của Trảm Linh trưởng lão, là chân linh của Long Hình Ngô Công biến hóa ra được nhỉ.” Từ Phàm nhìn thoáng qua Trảm Linh với áo choàng đỏ nói.

“Ha ha, đại trưởng lão mắt sáng như đuốc.”

Trọng Thủy Nguyên Đao xuất hiện ở trong tay Trảm Linh, bên trên vỏ đao mang theo phong ấn.

“Vật trở về nguyên chủ.” Trảm Linh có chút không nỡ, vũ khí tốt giống như mỹ nhân, chỉ cần vừa bắt đầu, nhất là sau khi chiến đấu, thì cả đời khó quên.

“Về sau thanh Trọng Thủy Nguyên Đao này, ta sẽ để cho nó nhận Sơ Phàm làm chủ, khi muốn dùng, thì đi tìm Sơ Phàm cháu trai ngươi muốn là được.”

“Tiên Khí có linh, ngoài ra cộng thêm sự phối hợp khoảng thời gian này của các ngươi, thứ còn lại ngươi hiểu được.” Từ Phàm mỉm cười nói, hắn biết bất kỳ người nào đều không trốn thoát được định luật chân hương.

“Có phải không, xem ra có thời gian rảnh ta phải truyền đạt thêm cho Sơ Phàm về thần thông đạo đao.” Trảm Linh cười nói.

Lúc này, biểu cảm của Trảm Linh có chút xấu hổ, khiến Từ Phàm thấy có chút kỳ lạ.

“Trảm Linh trưởng lão có chuyện gì cứ nói thẳng.”

“Đao cuối cùng của đại trưởng lão là thần thông gì, một đao kia quả thật là tuyệt mỹ”. Trảm Linh nhớ lại nói, mỗi lần nghĩ đến một đao kia, sâu thẳm trong linh hồn hắn có chút rung động.

Chương 413: Đen trắng phối hợp với nhau

“Thần thông: Phù Sinh dẫn mộng, muốn học ta có thể dạy ngươi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Có thể tham khảo một chút, nhưng mà ta không thích kẻ thù chết đi ở trong mộng đẹp như này, như vậy quá hời cho bọn họ.” Trảm Linh nói.

Sau khi tên Yêu Tôn Long Hình Ngô Công chết còn có thể nhìn ra được một nụ cười hạnh phúc từ khuôn mặt xấu xí đó.

“Này thì dễ thôi, thay đổi một chút là được, biến mộng đẹp thành ác mộng không phải là được rồi sao.”

Một Ngọc Điệp bập bềnh ở trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm nhẹ nhàng phẩy tay một chút, vô số kinh văn huyền ảo từ trong tay truyền vào bên trong Ngọc Điệp.

“Được rồi, sửa lại một chút cho người ồi, như vậy một đao vung ra của Trảm Linh trưởng lão, ác mộng sẽ đi cùng, bảo đảm khiến cho kẻ thù chết rất tuyệt vọng.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy ta nhìn một chút.” Trảm Linh hiếu kì nhận lấy Ngọc Điệp.

Sau khi Trảm Linh đi, Từ Phàm lại bắt đầu câu cá, không có anh em tốt ở bên, thứ câu được đều là cá, một chút bất ngờ cũng không có.

“Sư phụ, không biết Học viện Ngoại Môn tông môn ngươi có quan tâm hay không.” Lý Tinh Từ hỏi.

“Có Bồ Đào quan tâm là được rồi, bên đó có chuyện gì à.” Từ Phàm hỏi.

Thời gian thành lập của Học viện Ngoại Môn hơi muộn hơn một chút so với Học viện Ẩn Linh, vị trí ở trong đảo Ngoại Môn, do Bồ Đào phụ trách dạy học, có thể nói ở bên trong Ngoại Môn ngoại trừ linh khí kém hơn chút ra, thì những thứ còn lại đều giống với Học viện Ẩn Linh.

“Đệ tử trong Học viện Ngoại Môn có vẻ như mạnh hơn một chút so với đệ tử của Học viện Ẩn Linh.” Lý Tinh Từ nói.

“Điều này ta biết, Ẩn Linh môn chúng ta cũng không phải là để ý thiên phú mà trúng tuyển, có kết quả như vậy rất bình thường.” Từ Phàm không quan tâm nói, khi Học viện Ngoại Môn thành lập lần đầu tiên là hắn biết sẽ có kết quả như vậy.

“Như vậy sau này có thể xảy ra vấn đề gì hay không, nhất là sau khi tu vi đệ tử đời thứ ba thức dậy.”

“Nghĩ nhiều phết nhỉ.” Từ Phàm cười nói.

“Xem ra ngươi vẫn còn chưa hiểu rõ với khảo hạch nội một mà ta đặt ra nhỉ.” Từ Phàm cười nói.

“Không đơn giản chỉ là các loại loại tiêu chuẩn như tính tình, phẩm giá vì tông môn mà hi sinh này.”

“Điều quan trọng hơn là sự dẻo dai về tinh thần và sức mạnh có thể bùng lên ở trong bức đường cùng.”

“Như vậy giai đoạn trước ngươi nhìn không ra thứ gì, sau này ngươi sẽ phát hiện.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sẽ phát hiện cái gì.” Lý Tinh Từ ngơ ngắc nói.

“Uy lực của thiên phú đại hậu kỳ.”

Từ Phàm vừa nhấc cần, một con tôm hùm hồ băng to lớn được câu lên, con rối chờ đợi ở bên cạnh lúc này tiến lên gỡ câu mang theo tôm hùm bay về nhà ăn ngọn núi tông môn.

“Ta muốn ăn thịt kho tàu ~” Từ Phàm nói.

“Rõ.” Giọng nói của Bồ Đào xuất hiện.

“Thiên phú Hậu Kỳ sao.” Lý Tinh Từ lẩm bẩm nói.

“Đúng, sau này đợi đến Luyện Hư kỳ, thì sự chênh lệch sẽ rõ ràng.” Từ Phàm tiếp tục nói.

“Đã rõ.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Chỉ là biểu hiện của hai vị đệ tử Thánh thể kia ở trong Ngoại Môn rất là chói sáng.” Lý Tinh Từ nói.

“Hai vị đệ tử Thánh thể kia ta biết, mặc dù không có thông qua khảo hạch nội môn trong tông môn, nhưng mà tâm tính miễn cưỡng đạt chuẩn, thuộc vào loại ăn bao nhiêu cơm làm bấy nhiêu việc.”

“Mặc dù sẽ cảm kích ân huệ bồi dưỡng của tông môn, nhưng khi môn đứng trước tông sinh tử tồn vong, sau khi cho rằng đã dốc hết lòng mình thì sẽ rời đi.”

“Bên trong Ngoại Môn, phần lớn đều là đệ tử kiểu này.” Từ Phàm đánh giá nói.

“Sư phụ suy nghĩ sâu xa, đồ nhi bái phục.” Lý Tinh Từ nghiêm nghị nói, trong ánh mắt có vẻ cảm động, sư phụ vì Ẩn Linh môn đã đánh đổi quá nhiều rồi.

“Nào đâu nghĩ nhiều như vậy, ta chỉ vì Ẩn Linh môn chiêu mộ một vài người làm việc, bằng không nhiều đứa trẻ thiên phú tốt như này không phải lãng phí mất rồi sao.” Từ Phàm lườm Lý Tinh Từ một chút nói.

“.........”

Sư phụ vẫn là sư phụ, vẫn luôn không có thay đổi.

Đảo Ngoại Môn, trên một đạo trường khổng lồ, hai bóng dáng đang nhanh chóng xen lẫn va nhau, âm thanh kiếm nhức nhối bất giác bên tai.

Dao động va chạm của hai người trực tiếp khiến cho đám người xem trận đấu lui lại hơn mười trượng.

Bên cạnh một vị tu sĩ Ngoại Môn Hóa Thần kỳ vung tay lên, một vòng bảo hộ tươi sáng bao toàn bộ đạo trường lại.

‘Keng!!’

Một tiếng vang thật lớn, hai người trên đạo trường tách ra.

Đen trắng phối hợp với nhau, đoản kiếm đối lập với trường kiếm.

“Bạch Huyễn, vì sao không dùng kiếm trận của ngươi.” Một thiếu niên che mặt mặc áo choàng dài màu đen nói.

“Tông môn ban thưởng ta trăm kiếm, cũng không phải là thứ dùng để luận bàn với ngươi.” Bạch Huyễn nói, từ lần trước có một thanh linh kiếm sau khi bị tên mắm này chặt đứt, khi luận bàn hắn không còn dùng linh kiếm mà tông môn ban cho nữa.

“Ngươi xem thường ta sao.” Trong mắt thiếu niên che mặt có vẻ tức giận.

“Tần Lục, vậy hao tổn linh kiếm của ta ngươi trả.” Bạch Huyễn giương mắt nói.

“Không dùng thì không dùng, vậy hôm nay ngươi tất thua.” Tần Lục nói.

Sau đó hai người lại đấu với nhau.

Lúc này ở trong mắt tu sĩ hóa thân ngoại môn quan sát trận đấu ở bên cạnh có vẻ nghi hoặc.

“Người kế tục tốt như vậy, vì sao tông môn không có nhận vào nội môn, cánh cửa của nội môn tông môn cao như vậy sao.” Tu sĩ Hóa Thần nghi ngờ nói.

Lúc chưa tiến vào Ngoại Môn Ẩn Linh môn, hắn cũng là đã đi qua rất nhiều Tiên thành, gặp qua một loạt chuyện đời, giống biểu hiện của hai vị đệ tử ngoại môn trong đạo trường kia, đặt ở thánh địa đỉnh cấp hoặc là làm đệ tử thân truyền của những trưởng lão trong tông môn kia đều không quá đáng.

Ban đêm, trăng sáng sao thưa, phía trên tháp cao ngắm sao ở đảo Ngoại Môn, hai người ban ngày luận bàn đang ngồi nói chuyện phiếm ở bên trên tháp cao.

“Bạch Huyễn, ngươi nói nội môn là tình cảnh gì.” Tần Lục nhìn về phương hướng của đảo Ẩn Linh nói.

“Không rõ nữa, dựa theo thiên phú của ngươi và ta, tiến vào nội môn khẳng định là không có vấn đề.”

“Nhưng mà chúng ta vẫn chưa tiến vào nội môn, ta muốn biết sự chênh lệch ở nơi đó, thật sự do tuổi tác sao.” Bạch Huyễn có chút không cam lòng nói.

Dù hắn không dám tự phụ là đứng đầu thế hệ thanh niên đời này, nhưng vẫn có thể coi là có thiên phú rất cao.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, sau này thấy được những đệ tử nội môn kia thì sẽ biết chúng ta chênh lệch ở đâu.” Tần Lục nói, mặc dù hắn cũng không cam tâm, nhưng không nghĩ nhiều như vậy.

Mục tiêu của hắn chính là sống được là chính mình là được rồi.

“Sẽ có, có cơ hội nhất định phải cố gắng vẫy chào những đệ tử nội môn kia một chút, xem xem những tên được hưởng tài nguyên tông môn nhiều hơn so với chúng ta, rốt cuộc có đáng giá hay không.” Bạch Huyễn vừa nói trong mắt vừa toát ra tia lửa đạn.

Lúc này, dưới cùng một bầu trời đêm, Từ Phàm lại ở trong tiểu viện của mình, uống bia tự nhưỡng, ăn xiên nướng.

Thỉnh thoảng còn có xiên nướng mới được con rối bay tới đưa đến.

Từ Phàm cầm lấy một xiên thịt dê nướng, trực tiếp tuốt một nửa, một hớp bia lớn vào trong bụng.

Lúc này đảo Ẩn Linh đang là mùa hè, cho dù là ban đêm cũng còn có một chút khô nóng.

‘Sau khi điểm danh mấy tên Yêu Tôn kia, cuộc sống yên tĩnh thì mở cuộc họp.”

“Trước đó, còn phải giải phóng vị Tôn Giả kia ra.” Từ Phàm liên tiếp nói, nghĩ đến sau này mình cuối cùng có thể dễ dàng rồi.

Một vệt độn quang cắt tới, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Nhìn thấy chỗ sư phụ có ánh lửa lập lòe, thì biết sư phụ đang uống rượu.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói.

“Ta uống cùng sư phụ.”

Từ Nguyệt Tiên nói cầm Nạp Hải Bình rót đầy cho Từ Phàm, rồi lại rót một ly cho mình.

“Cùng uống thôi.” Từ Phàm cười nói, đối với nữ đồ đệ duy nhất này của mình, hắn vẫn tương đối sủng ái.

Chương 414: Cực hạn của phàm nhân

“Sư phụ, ta kính ngươi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ Phàm cười bưng chén lên cụng một chén với Từ Nguyệt Tiên.

“Khoảng thời gian này sư phụ đã vất vả rồi, đồ nhi không giúp đỡ được gì, rất là hổ thẹn.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đều là chuyện của một đám Đại Thừa kỳ Tôn Giả Yêu Tôn, ngươi muốn giúp đỡ cũng không xen tay vào được.”

“Sau này chăm chỉ tu luyện, sau khi tu vi các ngươi cao lên rồi, thì vi sư không còn phải lo lắng nữa.” Từ Phàm cười nói, nhớ tới cảnh tượng khi vừa gặp được lão đại lão nhị, không khỏi cảm thán thời gian trôi qua cực nhanh lại con mẹ nó chậm.

“Đó là điều cần thiết, dù là về sau bay lên tiên giới, chỉ cần sư phụ cần, ta vẫn luôn ở bên cạnh sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên lại rót đầy cho Từ Phàm.

“Ta không cần thì ngươi không ở bên cạnh vi sư nữa sao.”

“Ta còn muốn ra ngoài tìm kho báu cho sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cười như là tiểu hồ ly.

“Ha ha, có thể.” Từ Phàm cười nói.

“Qua một khoảng thời gian nữa, luyện chế một Bảo khí trấn áp mệnh cách, để ngươi cùng với tinh chu ra ngoài đi dạo một vòng.” Ánh mắt nhìn Từ Nguyệt Tiên trông như hồ ly như của Từ Phàm, thì biết đồ đệ ngốc này của mình đang suy nghĩ gì.

“Thật sao, tạ ơn sư phụ!” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói.

“Lúc nữa ngươi đi không gian dưới đất tìm sư phụ số một của ngươi, bảo hắn luyện chế cho ngươi.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hiện tại sư phụ số một của ngươi đang xem hoạt hình.” Từ Phàm nói.

“Đã biết.” Sau khi Từ Nguyệt Tiên uống rượu với Từ Phàm xong, thì chạy về không gian dưới đất.

Ngày đầu tiên, Từ Phàm khống chế một khung con rối Luyện Hư xuất hiện ở trên Cương Thiết Trường Thành.

“Đại trưởng lão, hôm nay làm sao có thời gian rảnh mà tới đây.” Trảm Linh hoan nghênh nói.

“Không có, chính là tới xem một chút, ngộ nhỡ Yêu Tôn lại tới thì phải làm sao.” Từ Phàm nói.

Lúc này cả tòa Cương Thiết đều đã tiến vào thời kỳ hòa bình, không có một con Yêu Tộc tới tấn công Cương Thiết Trường Thành.

“Yêu Tôn tới vừa đúng lúc, nhưng mà ta luôn muốn nhìn qua uy lực đại sát khí trong lời của đại trưởng lão là như thế nào.” Trảm Linh nói.

“Hay là bây giờ thử một chút.” Từ Phàm híp mắt nói.

“Không có Yêu Tôn thì thử như nào.”

Trảm Linh nghi ngờ nói.

“Không có Yêu Tôn không phải có Tôn Giả sao.” Từ Phàm khà khà nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm ra lệnh pháo quỹ đạo ở trên không cao hàng trăm dặm xa xôi khóa chặt Trảm Linh.

Chính trong khoảnh khắc này, lông tơ Trảm Linh lóe sáng, nhịp tim đột nhiên tăng tốc, hơi thở chết chóc bao chùm Trảm Linh.

Giờ khắc này, Trảm Linh đột nhiên luống cuống, mồ hôi lạnh chảy ròng, nhìn Từ Phàm vội la lên: “Đại trưởng lão, đừng nói đùa.”

Luồng hơi thở chết chóc đó vẫn luôn xoay quanh ở trong lòng của Trảm Linh, phảng phất như một khắc sau sẽ đứng trước cái chết.

“Uy lực cảm nhận được rồi chứ.” Từ Phàm nói.

Trảm Linh vội vàng gật đầu, giống như có người cầm đỉnh dí vào trán hỏi hắn có đẹp trai hay không.

“Đợi đến khi Nguyệt Hồ Yêu Tôn kia vừa về đến, thì đại sát khí kia có thể bắt đầu phát uy rồi.” Từ Phàm nhìn cảnh tượng bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Hắn cảm giác bây giờ mình đã biến thành một người đàn ông có tâm cơ, có đồ tốt không lập tức dùng, mà là đã lựa chọn người âm.

Từ Phàm để pháo quỹ đạo hủy bỏ khóa chặt, Trảm Linh mới thở ra một hơi, cái loại cảm giác vừa rồi thật sự là quá đáng sợ.

“Bồ Đào, tuyên bố nhiệm vụ, Thiên Khôi Sư từ giai đoạn ba trở lên có thể ra ngoài săn bắn Yêu thú, để con rối phòng ngự phòng vệ thay thế cho con rối Thiên Khôi Sư.

Nhìn Thiên Khôi Sư có chút nhàm chán, Từ Phàm tuyên bố nhiệm vụ.

“Đã rõ.”

Trong nháy mắt, tất cả Thiên Khôi Sư trong trò chơi giả lập đã nhận được nhiệm vụ săn bắn tự do, thù lao linh thạch phong phú.

“Thật sự là hùng vĩ á.” Trảm Linh nhìn hàng ngàn hàng vạn con rối từng tổ riêng biệt ra ngoài Cương Thiết Trường Thành săn bắn Yêu Tộc bùi ngùi nói.

“Đại trưởng lão, hiện tại trong trò chơi Thiên Khôi Sư giai đoạn ba có bao nhiêu.” Trảm Linh tò mò nói.

“Có khoảng hơn mười triệu, những con này đều khá có thiên phú, qua hơn mười năm nữa, những người bình thường thiên phú kia, đều có thể thăng cấp lên Thiên Khôi Sư giai đoạn ba thông qua huấn luyện chính quy, đại khái có thể có hơn trăm triệu.” Từ Phàm nghĩ ngẫm nói.

“Hơn trăm triệu con rối cấp bậc Kim Đan, mỗi người cũng đều là người sống sờ sờ.” Trảm Linh kinh ngạc nói, hắn không cách nào tưởng tượng khi đó là cảnh tượng gì.

“Thắng lợi chiến tranh ở Tu Tiên Giới đều dựa vào những tên Tôn Giả đỉnh cấp đó, những con rối Kim Đan này có nhiều hơn nữa, chỉ có thể quyết định thắng lợi cục bộ.” Từ Phàm nhìn con rối tiến lên phía ngoài giống như là thuỷ triều.

“Đúng, nhưng mà hơn trăm triệu con rối, chính là giết, cũng phải giết một khoảng thời gian.” Trảm Linh gật đầu nói.

Lúc này, Trảm Linh đột nhiên nhìn thấy bên trong con rối có một khung con rối đỉnh phối hàng loạt Thiên Đao cực kỳ quyến rũ, cực kỳ chói sáng.

Từ Phàm cũng chú ý tới bộ con rối kia.

“Người bạn này của ngươi bề ngoài như có chút thiếu linh thạch, có muốn chi viện một chút không.” Từ Phàm cười nói.

“Vẫn là thôi đi, mặc dù người anh em này của ta thích mua con rối tinh phẩm, đều dùng linh thạch của mình, rất có cốt khí.” Trảm Linh nói, hắn đã từng dự định đưa một khung con rối cấp bậc Luyện Hư cho đồ tể trung niên, nhưng cuối cùng bị từ chối nhã nhặn.

Lúc này, có quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên đều là cảnh Thiên Khôi Sư điều khiển con rối chiến đấu với Yêu Tộc.

Nghìn khung con rối vây quanh một cỗ Yêu Tộc Nguyên Anh hơn trăm con, đang quần nhau chiến đấu.

Nghìn khung con rối phân công chính xác, phòng ngự, kiềm chế, chủ công và đánh lén, đầy đủ mọi thứ, không quá lâu hơn một trăm con Yêu Tộc Nguyên Anh kỳ đó đã bị đánh giết, điều đáng chú ý chính là, tất cả thi thể Yêu Tộc bị đánh giết đều rất hoàn chỉnh.

“Xinh đẹp, chỉ huy hoàn mỹ nhất không gì hơn cái này.” Trảm Linh tán dương.

“Trong những phàm nhân không thể tu luyện kia, thực ra có rất nhiều thiên tài không được khai quật, giống vị Thiên Khôi Sư này đang chỉ huy, thực ra chỉ là đứa trẻ mười tám tuổi.”

“Lúc chỉ huy huấn luyện, nàng có thể chỉ huy hàng trăm nghìn đại quân con rối đã tiêu diệt Yêu Tộc cùng cấp bậc cùng kích thước dựa vào tổn thất cực thấp.

“Ngay cả một vài đệ tử am hiểu chỉ huy trong tông môn, đều thua ở dưới tay nàng, thậm chí khi trạng thái nàng đỉnh cao, chỉ cần số lượng con rối chỉ huy không vượt qua năm trăm nghìn, Bồ Đào dưới điều kiện tương đương nhau thì đều chẳng làm gì được nàng.” Từ Phàm nhìn vào trong màn hình ánh sáng, đứng ở đằng xa con rối chỉ huy nói.

“Lại có nhân tài như vậy, đáng tiếc chỉ là phàm nhân giai đoạn một.” Trảm Linh thở dài nói.

“Đúng á, chỉ là phàm nhân giai đoạn một, chỉ có thời gian trăm năm.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão không có biện pháp giữ lại kiểu thiên tài như vậy sao, ví dụ hồn tu.” Trảm Linh nhìn Từ Phàm nói, kiểu mở ra tài năng lần đầu này sẽ có thể kinh sợ tới thiên tài phàm thế, chính là điều mà thời loạn thế này cần.

“Đó là chuyện của sau này, giữ bọn họ lại cần cái giá quá lớn, trước hết để cho bọn họ trưởng thành một khoảng thời gian.” Từ Phàm nhìn khung con rối hàng loạt chỉ huy kia nói.

“Cũng đúng, ở Thiên Ma tông ta cũng đã gặp qua loại thủ đoạn như này, mọi thứ không phải cứ nghịch thiên là được.” Trảm Linh nói.

Lúc này, trong quầng sáng, có một khung con rối Hóa Thần kỳ kiểu dáng cơ bản hấp dẫn sự chú ý của Trảm Linh.

Chỉ gặp một khung con rối kiếm khách, ở trong một đám cả bầy Yêu Tộc Hóa Thần kỳ giống như quỷ mị, nhanh chóng xuyên qua.

Cho dù đông đảo Yêu Tộc Hóa Thần kỳ là thần thông, hay là công kích, đều không thể công kích vào khung con rối kiếm khách kia, ngược lại cùng với mỗi lần vung kiếm của con rối kiếm khách kia, thì sẽ tạo thêm một vết thương kinh khủng cho một con Yêu Tộc Hóa Thần kỳ nào đó.

“Lợi hại, đã có thể điều khiển đến trình độ này.” Trảm Linh sợ hãi than nói, thân phận khác của hắn là Thiên Khôi Sư giai đoạn bốn trong trò chơi.

“Hắn đã đạt tới cực hạn của người phàm.” Từ Phàm đang nhìn màn hình ánh sáng kia nói.

Chương 415: Tùy Ảnh

“Giới hạn, giới hạn nào?” Trảm Linh tò mò hỏi.

“Giới hạn khống chế con rối của người phàm cũng chính là giới hạn suy nghĩ của người phàm.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Chẳng lẽ chỉ có thể dừng lại ở đây sao?”

“Đương nhiên là không. Nếu muốn tiến bộ thì sau này chỉ có thể dựa vào sự trợ giúp của bảo khí.”

“Loại thiên tài này từ nay về sau sẽ phải khống chế con rối Hợp Thể, thậm chí là con rối Đại Thừa kỳ.” Trong mắt Từ Phàm lộ ra vẻ khó hiểu, như vậy không phải chỉ cần là con rối Nguyên Anh hay Hóa Thần kỳ thì giao hết cho Bồ Đào khống chế sao.

Mục đích ban đầu của Từ Phàm là chọn ra một nhóm người đứng đầu trong số rất nhiều người phàm như vậy để khống chế những con rối cao cấp nhất, mặc dù bây giờ vẫn chưa có con rối cấp Hợp Thể, nhưng không có nghĩa là sau này không có.

Bây giờ đã có rất nhiều Luyện Khí Tông Sư ở Ẩn Linh môn, chỉ cần có linh tài và linh khoáng thích hợp, thì việc luyện chế ra con rối Hợp Thể kỳ cũng không còn là vấn đề.

“Có thể luyện chế ra con rối Đại Thừa kỳ sao?” Ánh mắt Trảm Linh sáng ngời, trước kia hắn chỉ nhìn thấy một con rối thượng cổ Hợp Thể kỳ ở Thiên Ma cung, bị những lão già Luyện Khí kia giấu kín mít.

“Chỉ cần linh khoáng tương ứng, con rối Đại Thừa kỳ cũng không thành vấn đề.”

“Chỉ đáng tiếc rằng thiên phú Thiên Khôi Sư của Trảm Linh trưởng lão là không đủ.” Từ Phàm nhìn chằm chằm vào trận chiến đấu trong quầng sáng nói.

“Thiên phú của ta không có tác dụng sao!”

“Đúng vậy, cho dù miễn cưỡng khống chế cũng không thể nào phát huy được hết sức mạnh, còn không bằng sức chiến đấu của Trảm Linh trưởng lão khi cầm tiên khí.” Từ Phàm nói, sức chiến đấu này chỉ là sức chiến đấu cơ sở.

“Thật sao, haha, đến lúc đó ta dùng linh thạch mua con rối Đại Thừa kỳ chỗ đại trưởng lão là được rồi.”

Trảm Linh vừa nghe đến cầm theo tiên khí thì trong lòng lập tức nở nụ cười, xem ra đại trưởng lão cũng không quên việc luyện chế tiên khí cho mình.

“Chừng nào số lượng con rối Đại Thừa kỳ nhiều một chút thì đưa Trảm Linh trưởng lão thì có làm sao.” Từ Phàm nói.

Lúc này, hàng ngàn chiếc Linh thuyền cỡ lớn bay ra từ n Linh môn, bay lên trên Cương Thiết Trường Thành, chờ tín hiệu, chuẩn bị đi thu hồi thi thể Yêu Tộc.

“Đại trưởng lão, những thi thể Yêu Tộc này thì có ích gì cho ngươi? Ta thấy ngươi luôn coi trọng chuyện này.” Trảm Linh nói, ấn tượng của hắn về thi thể Yêu Yộc chính là lấy nội đan đi là xong việc, còn thi thể thì vứt tại chỗ là được.

“Nó có công dụng rất lớn, một nửa số người phàm trong Cương Thiết Trường Thành đông đúc này được nuôi sống nhờ thi thể đám Yêu Tộc này.” Từ Phàm nói.

“Ngươi cho người phàm ăn thịt Yêu Tộc sao?” Trảm Linh nói, không phải là không ăn được, chỉ là hắn cảm thấy thỉnh thoảng độc chết mấy người phàm cũng không hay lắm.

“Làm thành phân bón nuôi dưỡng đất đai, nhưng mà ý tưởng cho người phàm ăn thịt Yêu Tộc của ngươi cũng rất tthú vị đó.” Từ Phàm liếc nhìn Trảm Linh nói.

Lúc này, bên trong một quầng sáng, con rối kiếm khách kia đã đánh chết hơn mười con Yêu Tộc Hóa Thần kỳ, đang đứng ở nơi đó dùng lông thú của Yêu Tộc đã chết lau yêu huyết trên linh kiếm.

Hắn vô cùng trân trọng thanh linh kiếm này.

Trước kia sau khi giết Yêu Tộc, trên mặt hắn luôn lộ ra cảm xúc vui sướng sau khi báo thù, nhưng lần này hắn hơi nhíu mày.

Hắn có cảm giác rằng hắn đã đến một giới hạn nhất định.

Lúc này, con rối kiếm khách gọi ra một quầng sáng, sau đó ngồi tại chỗ chờ Linh thuyền tới lấy thi thể của Yêu Tộc.

Lúc này, lại có mấy trăm Yêu Tộc Nguyên Anh kỳ xuất hiện, vừa vặn là tộc Địa Hùng một trong tứ đại chủng tộc.

“Coi như là một món giải khát sau bữa ăn chính đi.” Thiếu niên nói xong khống chế con rối cầm kiếm vọt tới.

Ở trên Cương Thiết Trường Thành, Từ Phàm nhìn hình dáng như ma quỷ của con rối kiếm khách len lỏi bên trong mấy trăm con Địa Hùng, lần đầu tiên hỏi tên thiếu niên điều khiển con rối.

“Bồ Đào, thiếu niên này tên gì?” Từ Phàm nói, lúc trước hắn cũng có để ý tới, nhưng chỉ biết lúc đó hắn chỉ là một thanh niên tuấn tú chưa tới mười tám tuổi, gặp mặt một lần, cho một con rối Hóa Thần kỳ.

“Tùy Ảnh, mười chín tuổi.” Bồ Đào nói.

“Biết rồi.”

Không đến chốc lát, mấy trăm con Địa Hùng đã bị tàn sát hoàn toàn bởi con rối kiếm khách Hóa Thần kỳ.

Trên mặt Tùy Ảnh lộ ra vui sướng sau khi báo thù, giới hạn thì cũng mặc kệ giới hạn đi, chỉ cần không ảnh hưởng đến hắn giết Yêu Tộc là được.

Ba ngày sau, Tùy Ảnh trở về thương khố bảo trì con rối bên trong

Cương Thiết Trường Thành, logout trở lại trò chơi.

Trong một tòa trang viên xa hoa tại chủ thành giả định trong trò chơi, Tùy Ảnh vừa đi ra, đã có mấy người nữ tử ăn mặc trang phục thị nữ xinh đẹp đến chào đón đi ra, cầm trên tay nước nóng, khăn tắm và những thứ tương tự để giúp thiếu niên giảm bớt mệt mỏi.

“Thiếu gia, ngươi đã trở lại, có cần xoa bóp không?” Một thiếu nữ xinh đẹp trong đám thị nữ nói.

“Ta định logout đi ngủ một giấc, ngươi và Vi Vi logout rồi làm vật lý trị liệu cho ta” Tùy Ảnh nói, hắn một thân một mình, linh thạch kiếm được không có chỗ để tiêu xài, sau đó trong lúc tình cờ hắn nghe được một người nói về việc cần phẩm làm sau khi có linh thạch, thấy hay nên lập tức đặt mua một bộ dựa theo lời người đó nói.

Dù là trong trò chơi hay trong Cự Thành của Nhân Tộc ngoài đời thực, nhà cửa của hắn đều là lớn nhất, và có hàng trăm người được tuyển dụng dưới tay hắn để chăm lo cho cuộc sống hằng ngày của hắn.

“Vâng.”

Tùy Ảnh logout, ý thức quay trở lại cơ thể và đứng dậy khỏi giường.

Có bốn vị nữ tử đang xoa bóp cơ bắp của hắn để ngăn chặn tình trạng cứng cơ sau khi chơi trờ chơi thời gian dài.

Khi Tùy Ảnh vừa đứng dậy, một người đàn ông trông giống như quản gia bước vào và kính cẩn nói với Tùy Ảnh: ”Thiếu gia, có thượng tiên đưa tới một pháp bảo kỳ quái.”

“Thượng tiên vẫn còn ở đó sao?” Tùy Ảnh vội vàng hỏi.

“Đang uống trà ở tiền sảnh.” Quản gia nói.

“Dẫn ta đi gặp tiên nhân.” Tùy Ảnh nói.

Bây giờ bởi vì trò chơi, phần lớn người phàm đã biết tiên nhân là như thế nào, cho nên sẽ gọi tu sĩ bình thường là tu sĩ đại nhân.

Bây giờ, chỉ có những tu sĩ trong Ẩn Linh môn mới có thể mang danh hiệu thượng tiên.

Trong tiền sảnh, Từ Phàm đang uống trà, nhìn đại sảnh xa hoa này, Từ Phàm chỉ mỉm cười, cũng không cảm thấy có gì không ổn, tự mình kiếm được linh thạch tự mình tiêu xài, rất tốt.

Ngay khi Tùy Ảnh bước đến tiền sảnh, nhìn thấy Từ Phàm đang uống trà ở trong đó, thì lập tức quỳ xuống.

Một năm trước hắn từngn có một lần gặp mặt Từ Phàm và biết được Từ Phàm là người nắm giữ Ẩn Linh môn, cũng là đại ân nhân đã cứu giúp hàng tỷ người phàm nơi đây.

Nhìn thấy thiếu gia nhà mình quỳ xuống, quản gia cũng lập tức quỳ xuống theo.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Tùy Ảnh kích động nói.

“Đứng lên đi, nơi này không có nhiều tục lệ như vậy.” Từ Phàm vừa uống trà vừa nói.

Một dòng lực nhẹ nhàng đã nâng cả hai người đứng lên.

Sau khi Tùy Ảnh ngồi xuống, quản gia rút lui sau khi dâng trà xong.

“Gần đây khi chiến đấu, ngươi cảm thấy thế nào?” Từ Phàm nói với thái độ ân cần, thiếu niên trước mắt không có gì ngoài ý muốn thì có thể chính là thủ tịch đời thứ nhất Thiên Khôi Sư của Ẩn Linh môn.

“Ta cảm thấy cơ thể của ta đã đạt tới giới hạn, bây giờ trình độ khống chế sức chiến đấu của con rối Thiên Khôi của ta đã đạt tới đỉnh phong.” Tùy Ảnh nói ra cảm nhận của mình.

“Đúng vậy, dù sao ngươi cũng là cơ thể người phàm, ngươi có thể đạt tới trình độ này cũng đã thuộc dạng trăm dặm khó tìm, cho nên lần này ta tới là vì giúp ngươi phá vỡ giới hạn này.” Từ Phàm cười nói.

Một bảo khí quái dị giống như một chiếc quan tài xuất hiện trong đại sảnh.

Chương 416: Yêu tôn Nguyệt Hồ tức giận

“Đây là…” Tùy Ảnh nói, trong lòng hắn đã có một suy đoán.

“Pháp bảo có thể giúp ngươi đột phá giới hạn, về sau ngươi nằm vào là có thể tiến vào trò chơi.”

“Nằm ở bên trong kho trò chơi này, có thể tăng tốc độ tư duy của ngươi lên tới cấp bậc Kim Đan kỳ, cũng đủ để ngươi khống chế con rối cấp bậc Hợp Thể kỳ.” Từ Phàm nói.

“Tạ ơn đại trưởng lão.” Tùy Ảnh nói.

“Tạ ơn cái gì tạ ơn, sau này cố gắng giết Yêu Tộc là được, để cho ta xem giới hạn của ngươi đến đâu.” Từ Phàm nói xong bóng dáng trực tiếp biến mất vào trong đại sảnh.

“Tạ ơn đại trưởng lão.” Tùy Ảnh quỳ xuống tại nơi Từ Phàm biến mất.

...

Cự Thành Thiên Trì số ba, lúc này chính là sáng sớm.

Theo cửa thành mở ra, một đám người hướng ngoài thành chen chúc mà đi, có người còn cưỡi con ngựa rối và phi nước đại về phía cánh đồng linh điền thuộc về hắn.

“Hôm nay, ba mẫu linh đạo và một vạn mẫu ruộng màu mỡ mà ta trồng sắp thu hoạch.” Một thanh niên da ngăm tuổi đôi mươi nói.

Hơn một năm trước, hắn cuối cùng cũng học được Đại Linh Vũ thuật và Dục Thổ thuật trong trò chơi, sau đó bắt đầu bồi dưỡng linh điền của mình.

Theo con ngựa rối phi nhanh trên đường của đồng ruộng, trên mặt thiếu niên lộ ra vẻ đau khổ, mặc dù bên trên ngựa rối có giảm xóc, nhưng vẫn là toi cái mông.

Thanh niên ngẩng đầu nhìn chiếc Linh thuyền phi hành cỡ nhỏ đang bay trên bầu trời, trong mắt hiện lên một niềm hâm mộ.

Chiếc Linh thuyền phi hành cỡ nhỏ này cần ít nhất một nghìn viên linh thạch, không phải là còn mà bây giờ có thể mua nổi.

“Chờ sau khi ta có năm trăm mẫu linh điền, ta nhất định phải mua một chiếc Linh thuyền, để cho đám người dám lấy mắt chó mà đi khinh thường người khác kia nhìn thử.” Ánh mắt thanh niên lộ ra vẻ kiên quyết.

Trong trò chơi, hắn bị phát hiện kiểm tra ra có ba loại linh căn, thủy, thổ, kim, vừa vặn thích hợp trở thành Linh Thực Sư, hắn cũng theo đề nghị báo một lớp Linh Thực Sư.

Tất nhiên, cũng vì lần này mà hắn vay một khoản vay khổng lồ trên lưng.

Ở trong lớp học đó, hắn là người chăm chỉ nhất, cũng là người cuối cùng học xong loại pháp thuật cơ sở này, lúc đó những người còn lại trong lớp đã học được hơn mười loại pháp thuật Dục Linh, thậm chí có người đã bắt đầu tiếp xúc với việc bồi dưỡng linh dược.

Còn hắn vẫn chỉ là một tên cặn bã chỉ biết hai phép thuật cơ bản nhất.

Ngay khi những người còn lại trong lớp đều lái Linh thuyền, có linh điền diện tích rộng lớn của riêng mình, thì chỉ có hắn còn cưỡi ngựa rối, chịu đựng cơn đau ở mông và đi đến linh điền tội nghiệp kia của mình.

Nghĩ đến đây, niềm vui thu hoạch ban đầu cũng vơi dần, chàng thanh niên bắt đầu vùi đầu lên đường.

Nửa canh giờ sau, khi thanh niên nhìn thấy linh điền của mình, lập tức sững sờ.

“Đây… đây là linh điền của ta sao!” Thanh niên kinh ngạc thốt lên/

Lúc này, Từ Phàm đang thôi diễn công pháp ở xa Ẩn Linh môn nhận được tin tức.

“Chủ nhân, tìm được một người có thiên phú đặc biệt về mặt linh thực.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm đang thôi diễn công pháp thì dừng lại avf nhìnvào quầng sáng mà Bồ Đào chiếu ra.

“Ồ. Thiên phú về mặt làm ruộng sao.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

“Ồ, linh đạo này rất không giống bình thường, sản lượng gấp ba lần linh đạo bình thường, hơn nữa phẩm chất trước mặt có biến dị nhất định.”

“Còn những hạt gạo thường này, lượng linh lực ẩn chứa bên trong đó cũng sắp vượt qua một nửa linh đạo.” Từ Phàm vui vẻ nói, Từ Phàm vừa liếc mắt một cái thì đã nhìn ra những linh đạo, hạt gạo này.

Lúc này thanh niên dã nhìn tới nhìn lui trên linh điền của chính mình, và cuối cùng chấp nhận hiện thực này.

“Linh đạo biến dị cũng không có gì lạ, nhưng tất cả đều biến dị thì là do ông trời chiếu cố ta sao.” Thanh niên nhìn hạt gạo gấp ba lần lúa linh thông thường trên tay.

“Xem ra linh đạo này không thể bán được, giữ lại làm hạt giống linh đạo cho mùa sau.” Thanh niên lẩm bẩm.

Lúc này một chiếc Linh thuyền xuất hiện, một vài con rối từ trong thuyền đi xuống.

“Chúc mừng ngươi trồng lúa linh đạo dị biến, chúng ta cần phải thu thập một ít mẫu vật.” Con rối nói xong đưa tới một túi linh thạch, túi chứa một ngàn viên tiêu chuẩn.

“Vâng, được.” Thiếu niên nói, sư phụ của hắn từng nói nếu như xuất hiện linh đạo dị biến thì sẽ có một con rối từ tiên môn đến mua, đương nhiên là trả tiền mua.

“Chúng ta còn cần thu thập một chút đất của linh đạo của ngươi và linh vũ của Đại Linh Vũ thuật.” Con rối tiếp tục nói.

“Được rồi, ngươi muốn làm gì thì làm.” Người thanh niên cân túi linh thạch, sau đó cho vào túi của ngựa rối, bắt đầu kết ấn thi triển Đại Linh Vũ thuật.

Sau khi con rối thu thập đất, nước mưa và một số cây linh đạo, họ quay trở lại trong Linh thuyền để trở về.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn linh đạo mới nhổ ra trong tay, lại nhìn nước mưa và đất đai mới lấy về.

“Đây là chỗ tốt của khí vận và công đức sao?” Từ Phàm nói xong phía sau ngưng tụ ra một tòa lọng báu được tạo thành từ khí vận công đức.

Lúc này mới hiện rõ hoa văn trên đỉnh của lọng báu khí vận và công đức, cảm giác chân thực hơn gấp mấy lần so với lúc mới bắt đầu.

Những gì xảy ra gần đây, dù là bên trong tông môn hay ngoài tông môn, đều càng ngày càng có lợi cho sự phát triển của Ẩn Linh môn.

“Trừ đi khí vận và công đức khi cứu vớt và mang lại một cuộc sống ổn định cho mấy chục tỷ người phàm, còn lại dựa theo đánh giá mức độ khí vận và công đức lấy được ở đảo Cửu Phong thì tốc độ phát triển bên kia hơi vượt ngoài dự đoán của ta.” Từ Phàm sờ cằm và nói.

“Chú ý tới vị Linh Tu Sư kia nhiều hơn, quan tâm đặc biệ một chút, để cho hắn chuyên môn gây giống là được.” Từ Phàm nói, thật đáng tiếc nếu những nhân tài như vậy không được sử dụng tốt.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm nhận được một nỗi căm hận đến từ cấp độ nhân quả.

Lúc này tại tộc Lực Ngưu trong Yêu giới, Yêu tôn Nguyệt Hồ đang kìm chế cơn tức giận và xin lỗi trước ánh mắt chế giễu của ba vị tộc Lực Ngưu.

Bởi vì hắn thật sự chọc không nổi tộc Lực Ngưu.

“Đi thôi, lần này nhìn ngươi đáng thương như vậy, thù lao coi như xong.” Tộc Lực Ngưu cố nén ý cười mà an ủi Yêu tôn Nguyệt Hồ.

“Ta… làm phiền Ngưu Yêu Tôn.” Hai mắt Yêu tôn Nguyệt Hồ đỏ bừng nói, lúc này một ngụm máu đã ngậm trong miệng, vốn định nuốt xuống, nhưng sau đó phát hiện ngụm máu này thật sự là nuốt không trôi.

Yên tôn Nguyệt Hồ nói xong, lập tức biến thành một tia sáng và chạy trốn về phía lãnh thổ của tộc Nguyệt Hồ.

Khi đi ngang qua một tiểu tộc mà tu vi cao nhất chỉ có Hợp Thể kỳ, Yêu tôn Nguyệt Hồ dừng lại, đầu tiên là phun ra một ngụm máu nãy giờ, sau đó mất đi lý trí tàn sát tiểu tộc đáng thương kia

Trong lúc nhất thời, yêu huyết thành biển, oan hồn đầy trời.

Sau hai canh giờ, khi Yêu tôn Nguyệt Hồ bóp nát con non cuối cùng của tiểu tộc kia, trong ánh mắt dần tỉnh táo trở lại.

Lấy ra chiếc ô Thiên La giả kia, gằn từng chữ nói: ”Nhân Tộc, chúng ta chưa kết thúc!”

Lúc này trong mắt Yêu tôn Nguyệt Hồ tràn đầy sát ý điên cuồng, một vầng trăng máu chậm rãi từ phía sau Yêu tôn Nguyệt Hồ dâng lên.

Tại Thánh Thành Nguyệt Hồ của tộc Nguyệt Hồ, Yêu tôn Nguyệt Hồ vừa trở về đã bắt đầu tính toán tài sản, ý định mời người ngoài một lần nữa, lần này mục đích của hắn là tàn sát tất cả Nhân Tộc bên trong Cương Thiết Trường Thành.

Hắn muốn tạo ra một cung điện bằng hài cốt của Nhân Tộc, và rưới lên cả mảnh đất này bằng máu của Nhân Tộc.

“Ta không tin họ không có hứng thú với linh khoáng cấp bậc tiên khí.”

“Ta không tin rằng mảnh Nhân Tộc nhỏ bé này không thể bị quét sạch bởi Yêu Tôn mà hơn mười đạo khí đỉnh cấp mà tiền bối tộc ta phi thăng đã để lại!” Yêu tôn Nguyệt Hồ tức giận nói.

Chương 417: Vạn quốc tranh bá

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm nhắm mắt lại thật lâu sau mới chậm rãi mở mắt ra.

“Con hàng kia đã mất đi lý trí.” Từ Phàm nói, cảm thấy bản thân làm có hơi quá mức, chẳng những bắt Luyện Khí Tông Sư của tộc Nguyệt Hồ, lại còn bắt người của hắn.

Đúng vào lúc này, Lý Tinh Từ hóa thành một đạo độn quang bay tới, sau khi trông thấy Từ Phàm bèn vội vàng nói: “Sư phụ, Yêu tôn Nguyệt Hồ đã trở về, hắn dự định một lần móc sạch tất cả vốn liếng đi tìm thêm Yêu Tôn đến diệt tường thành sắt thép.”

“Ra lệnh sử dụng trọng bảo trong tộc, thậm chí còn luyện chế linh khoáng tiên khí, dự định lại tìm thêm sáu vị Yêu Tôn chiến lực cao tấn công Cương Thiết Trường Thành, thề nhất định phải giết Trảm Linh Tôn Giả.” Lý Tinh Từ nói.

“Biết rồi, vở kịch cũng sắp bắt đầu.” Từ Phàm nhếch khóe miệng lên một độ cong vi diệu.

Cái gì cũng chuẩn bị xong, chỉ thiếu mỗi con cá mắc câu mà thôi.

Dưới mệnh lệnh của Từ Phàm, tòa Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đạo đã bắt đầu giấu ở mấy ngàn dặm trên trời cao, chỉ sợ mấy Tôn Giả kia phát hiện trước thời hạn.

Lúc này, ở bên trong Thánh Thành Nguyệt Hồ, tất cả Yêu Tôn đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn Yêu tôn Nguyệt Hồ.

“Hiện tại xin các vị Yêu Tôn giúp ta một lần cuối.”

“Ta tiêu hao hết tất cả vốn liếng chỉ vì tru sát tất cả Nhân Tộc bên trong Cương Thiết Trường Thành, sau khi thành công, tộc Nguyệt Hồ ta sẽ không cần bất cứ lợi ích nào.”

“Ta sẽ mang theo tộc nhân bế tộc, nội trong ba ngàn năm sẽ không xuất thế.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nói, hắn đã nghĩ xong tất cả, chỉ cần trả hết hận thù hắn sẽ lập tức trở về Yêu Giới, sau khi bồi dưỡng ra vị Yêu Tôn thứ hai thì hắn sẽ phi thăng ngay.

Con đường Nhân Giới này quá dã, không thích hợp với hắn.

“Ngươi đã quyết định?” Yêu tôn Sương Lang nhìn thấy trong mắt Yêu tôn Nguyệt Hồ tràn đầy thù hận hỏi.

“Đúng vậy, không dẹp đi cơn giận trong lòng thì đạo tâm ta bất an.” Yêu tôn Nguyệt Hồ nói.

“Ta muốn khối Thái Âm Nguyệt Thạch kia.” Yêu tôn Sương Lang nói.

“Được.” Yêu tôn Nguyệt Hồ đồng ý.

“Ta muốn Thiên Long Lân Phiến.”

“Ta muốn…”

Các Yêu Tôn khác nhanh chóng nói ra bảo vật mình muốn.

Yêu tôn Nguyệt Hồ chỉ nhàn nhạt nhìn bọn họ một cái rồi nói: “Có thể.”

Từ bỏ tất cả vốn liếng mà lão tổ tông lưu lại chỉ vì báo thù.

“Ta có một điều kiện, ta muốn dùng đầu lâu của ba vị Tôn Giả Nhân Tộc ngâm rượu uống.”

“Ta muốn tất cả Nhân Tộc đều phải chết đi trong tuyệt vọng. Ta muốn để máu Nhân Tộc chảy khắp khu vực này.” Yêu tôn Nguyệt Hồ hung hãn nói.

Mấy vị Yêu Tôn còn lại đưa mắt nhìn nhau, sau đó gật đầu đồng ý.

“Được rồi, ở đây đợi những Yêu Tôn khác đến trợ giúp, sau đó chúng ta sẽ toàn lực tấn công Nhân Tộc.” Yêu tôn Nguyệt Hồ nói.

“Luyện Khí Tông Sư không thể cứu được à?” Một Yêu Tôn hỏi.

“Phải xem tình hình, ngược sát Nhân Tộc mới là điều quan trọng nhất, nhất là Tôn Giả và Luyện Khí Tông Sư bên trong Nhân Tộc.” Yêu tôn Nguyệt Hồ cắn răng đáp.

Thời điểm Yêu tôn Nguyệt Hồ thế tất tiêu diệt Cương Thiết Trường Thành, Từ Phàm đang ở thuyền nhỏ nhàn nhã dạo trên Thập Vạn Lý

Cự Hồ, thôi diễn công pháp.

Lúc này quanh thân Từ Phàm hiện ra vòng sáng khí vận công đức, bên trong vòng sáng hiện ra vô số kinh văn huyền ảo, một loại lực lượng thần bí không ngừng quay xung quanh Từ Phàm.

“Vạn Diệu Chi Ngôn: sô cô la.” Từ Phàm nói.

Lực lượng đang quay xung quanh Từ Phàm lập tức tạo thành một khối sô cô la.

“Cuối cùng cũng xong rồi.” Từ Phàm cao hứng nói. Cái thần thông giống như Chân Ngôn thuật này chính là Từ Phàm căn cứ vào thần thông thượng cổ Chân Ngôn thuật cải tạo mà thành, điều kiện tiên quyết là cần phải dùng đến một số lượng lớn công đức khí vận.

Từ Phàm cầm lấy sô cô la cắn một cái, sau đó lầm bầm nói: “Lần sau muốn hạnh nhân, miếng sô cô la này thật đắng.”

Ngay lúc này, pháp bảo thông tin chấn động một cái.

“Thời gian ba tháng, xem ra còn phải chờ đợi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, sau đó ý thức thông qua Bồ Đào bắt đầu chơi trò chơi giả định.

Trong trò chơi giả định, lúc này đang có hai vương triều tranh bá, đây là một trò chơi hoàn toàn thuộc về phàm nhân.

Ngay lúc này, Từ Phàm đang đứng trên một chỗ dốc cao nhìn hai quốc gia đang đối đầu.

Ở trong trò chơi giả định, ngoại trừ mấy chục tòa chủ thành Nhân Tộc kia, còn lại là mấy cái thôn Tân Thủ bên trong dã ngoại .

Người có dã tâm có thể chiêu mộ nhân thủ trong trò chơi, thành lập vương triều phàm nhân, có thể tranh đoạt không gian dã ngoại rộng lớn vô hạn kia.

Ở trong trò chơi, Kim Đan kỳ và Thiên Khôi Sư cấp 3 trở lên sẽ không được phép tham gia chiến đấu giữa các vương triều phàm nhân.

Cho nên hoàng đế trước kia mang theo thần dân của bọn họ lần nữa thành lập vương triều của bản thân ngay trong trò chơi, trải qua mấy năm này cũng đã phát triển ra dáng.

Đương nhiên, hết thảy những thứ này đều được Từ Phàm ngầm đồng ý, dù sao chỉ có số ít mới có thể trở thành Thiên Khôi Sư và người tu tiên, đa phần đều là phàm nhân.

Lúc này đại quân hai phe vương triều đã tiến vào giai đoạn Chiến Tướng đơn đấu.

“Có chút ý tứ.” Từ Phàm ngồi trên dốc cao khẽ nói.

Lúc này có hai con rối từ trong đại quân đi ra, cả hai đều là con rối Chiến Tướng Trúc Cơ kỳ.

“Bồ Đào, hiện tại có phải các thế lực vương triều trong trò chơi đều đã phát triển tốt đẹp hết rồi phải không?” Từ Phàm quan sát chiến đấu bên dưới hỏi, không thể không nói, Thiên Khôi Sư hai bên đưa ra thật sự rất có trình độ, phương diện chiến kỹ tìm không ra bất kỳ vấn đề nào.

“Tất cả quốc gia vốn có hầu như đều tự mình thành lập vương triều trong trò chơi, hiện tại chư quốc cơ bản đều đã ổn định, vạn quốc tranh bá vừa mới bắt đầu.”

“Lấy khu vực tài nguyên hiện tại trong trò chơi, đại khái có thể còn lại mười mấy quốc gia tương đối cường đại.” Bồ Đào nói.

“Vậy thì hãy làm một bộ phim tư liệu, vương triều quật khởi, gia tăng tốc độ các vương triều xâm lấn lẫn nhau.”

“Chờ đến khi chỉ còn lại một trăm quốc gia, lại mở ra phim tư liệu thứ hai, Đông Nam xâm lấn.”

“Sau khi chỉ còn lại mấy quốc gia cường đại thì ngươi hãy mở ra phim tư liệu thứ ba, Yêu Tộc xâm nhập.”

“Phim tư liệu thứ tư, vạn tộc tranh bá.”

“Những phim tư liệu này đủ để dùng trăm năm.” Từ Phàm nói.

Đến trăm năm sau, hẳn là khu vực này sẽ tương đối ổn định, sau đó có thể thả Nhân Tộc ra ngoài sinh sôi nảy nở, lại thêm trăm năm nữa có thể khôi phục lại phồn vinh như trước khi Yêu Tộc xuất hiện.

“Đã rõ, chủ nhân cân nhắc sâu xa.” Bồ Đào nói, thật ra những kế hoạch này cũng là kế hoạch hắn muốn mở ra sau đó.

“Có cái gì đâu mà sâu xa, chẳng phải mấy phim tài liệu này ngươi có rất nhiều sao?” Từ Phàm nói.

Lúc này chiến trường bên dưới đã phân chia thắng bại, phe chiến thắng do một mãnh tướng dẫn theo quân đội bản triều toàn lực khởi xướng tấn công đối phương.

“Chém chém giết giết, rất không có ý nghĩa.” Từ Phàm ngáp một cái.

“Bồ Đào, gần đây có ai có thiên phú trở thành Luyện Khí Sư và Luyện Đan Sư không?” Từ Phàm hỏi.

Ở trong trò chơi, hệ thống huấn luyện không chỉ bồi dưỡng Linh Thực Sư mà còn có Luyện Khí Sư và Luyện Đan Sư.

“Luyện Khí Sư phát triển tương đối ổn định, vẫn chưa xuất hiện bao nhiêu người có thiên phú.”

“Trái lại Luyện Đan Sư có xuất hiện một người có thiên phú trở thành Luyện Đan Tông Sư.”

Một cái màn hình xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên là người có tiềm lực trở thành Luyện Đan Tông Sư kia.

“Ôi trời, còn là một tiểu nãi cẩu nữa cơ.” Từ Phàm nhìn dáng vẻ của tiểu nam hài trong màn hình.

“Vậy đi, nhận tiểu nãi cẩu này vào Luyện Đan phong của Ẩn Linh môn, làm khí thế một chút, sao cho có tác dụng dẫn đầu.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.” Bồ Đào đáp.

Trong lúc này, toàn bộ thế giới trò chơi bỗng vang lên một âm thanh to lớn.

“Bắt đầu vạn quốc tranh bá.”

Chương 418: Đại sát khí phát uy

Trong lúc Từ Phàm trải qua cuộc sống nhàn nhã, ba tháng cứ thế trôi qua.

Lúc này bên trong Thánh Thành của tộc Nguyệt Hồ đã tập hợp mười vị Yêu Tôn Yêu tộc.

Hiện tại bên trong Thánh Thành của tộc Nguyệt Hồ, tộc Nguyệt Hồ bắt đầu trở nên nghiêm túc cẩn thận, bởi vì ở bên trong Thánh Thành luôn có Nguyệt Hồ mất tích, ngày hôm sau lại phát hiện thi cốt, hoặc có thể nói là thịt vụn ở trong Âm U Chi Địa.

Toàn bộ Thánh Thành đều biết những Yêu Tôn kia là đến trợ giúp, Yêu tôn Nguyệt Hồ cũng không thèm để ý, hiện tại trong lòng hắn chỉ có hai chữ báo thù.

Đến khi một vị Yêu Tôn sau cùng đi vào Thánh Thành Nguyệt Hồ, Nguyệt Hồ Tôn Giả nhìn về phương hướng Cương Thiết Trường Thành nói: “Bắt đầu.”

Lại nói lúc này Từ Phàm đang khống chế con rối Luyện Hư kỳ xuất hiện trên Cương Thiết Trường Thành.

“Đón lấy, sau khi xong việc lại cho nó nhận tôn tử của ngươi làm chủ.” Từ Phàm ném Trọng Thủy Nguyên Đao phong ấn và khống chế giới chỉ qua.

“Ha ha, ta biết rõ Đại trưởng lão vẫn sẽ cho ta mà.” Trảm Linh tiếp nhận Trọng Thủy Nguyên Đao cười to nói.

Lúc này bên ngoài bầu trời Cương Thiết Trường Thành bỗng dưng hội tụ một tầng yêu vân kinh khủng.

Nhìn ra xa, vô số đại quân Yêu Tộc đang từ từ tới Cương Thiết Trường Thành, ở phía trên đại quân Yêu Tộc còn có hư ảnh phân thân Yêu Tôn đang nhìn chằm chằm Cương Thiết Trường Thành.

“Bồ Đào, hãy khóa chặt chân thân tất cả Yêu Tôn.” Từ Phàm chậm rãi ra lệnh, uy năng chủ yếu nhất của tòa Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đạo kia chính là tăng cường dò xét linh lực dao động.

Sau khi cùng với tòa Trấn Yêu Tinh còn lại tạo thành trận pháp dò xét, ngay cả Yêu Tôn cũng không thể tránh khỏi sự dò xét của nó.

“Đại trưởng lão, tranh thủ thời gian phóng ra một pháo, để ta xem thử uy lực của đại sát khí này.” Trảm Linh nói, dáng vẻ như không kịp chờ đợi.

Phía trên Cương Thiết Trường Thành, tất cả đệ tử đời một trấn thủ nơi đây cũng đều chờ mong nhìn về phía Từ Phàm, muốn được kiến thức uy lực của đại pháo.

“Mọi người không nên nóng lòng, phát pháo đầu tiên nhất định phải có lực chấn nhiếp, phải đánh tan phòng tuyến tâm lý của kẻ địch.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Trong tay có đại sát khí, trong lòng không hoảng hốt, phát pháo đầu tiên nhất định phải đạt được hiệu quả trang bức vả mặt.

Lúc này, hình dáng của đại quân Yêu Tộc đã xuất hiện trong tầm mắt mọi người.

Tất cả đều là tinh nhuệ trong tứ đại Yêu Tộc, ít nhất cũng là Yêu Tộc cấp bậc Nguyên Anh kỳ trở lên, tất cả đều sở hữu pháp khí Yêu Tộc.

Hư ảnh Yêu tôn Nguyệt Hồ xuất hiện bên ngoài Cương Thiết Trường Thành, trong mắt lộ ra hồng quang.

Từ Phàm nhìn thấy dáng vẻ của con hàng kia thì biết độ thù hận đã thăng cấp.

“Nhân Tộc, ta phải dùng xương cốt của các ngươi xây dựng cung điện cho tộc ta, ngày đêm dùng tiên huyết của các ngươi rửa sạch.”

Yêu tôn Nguyệt Hồ vừa dứt lời, trên bầu trời lập tức xuất hiện mười đạo hư ảnh Yêu Tôn to lớn, hướng về phía Cương Thiết Trường Thành đánh tới.

“...”

“Kịch bản này không đúng, chẳng lẽ ngươi không nên diễu võ dương oai, trang bức một phen rồi lại giết tới à?” Từ Phàm nhức cả trứng nói, hắn chán ghét những gì ngoài dự liệu.

“Bồ Đào, thực hiện phương án thứ hai.” Từ Phàm nói, mắt vẫn nhìn chằm chằm Yêu Tôn Yêu tộc đang lao tới.

Trong những Yêu Tôn đang lao về phía Cương Thiết Trường Thành, ít nhất có năm vị là nhằm về phía Trảm Linh mà tới.

“Đại trưởng lão, hay là để ta giết trước mấy kẻ rồi lại nói.”

Lúc này Trọng Thủy Nguyên Đao cũng đã xuất hiện trong tay Trảm Linh, hắn mặt đầy chiến ý nhìn chằm chằm Yêu Tôn đang giết đến.

“Không cần, cứ xem kịch là được.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, thân ảnh Ninh Đạo xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, nhìn về phía Từ Phàm nói: “Tiền bối Tôn Giả trấn thủ ở thông đạo hai giới bên kia bảo ta hỏi ngươi, có muốn hỗ trợ hay không?”

“Không cần, nói vị tiền bối kia cứ tiếp tục trấn thủ ở đó là được, nơi này ta có thể xử lý được, qua một thời gian nữa ta sẽ giúp vị tiền bối kia thoát thân.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Đúng vào lúc này, trên bầu trời bỗng dưng rơi xuống một đạo hồng quang, chỉ chốc lát sẽ nện thẳng lên chân thân của Yêu tôn Nguyệt Hồ.

Chân thân của Cự Giáp Yêu Tôn cao vạn trượng vẻ ngoài như bọ cánh cứng đột nhiên xuất hiện, trực tiếp đỡ được viên chủ pháo kia.

“Ha ha, Nhân Tộc các ngươi chỉ có chút thủ đoạn thế này thôi sao? Hôm nay các ngươi nhất định sẽ diệt vong.” Yêu tôn Nguyệt Hồ cười to một cách dữ tợn nói, trong mắt đã xuất hiện khoái cảm sau khi báo thù.

“Trảm Linh Đại trưởng lão nhìn xem một pháo này có soái hay không?”

Từ Phàm vừa dứt lời thì một vật thể siêu việt tốc độ ánh sáng trực tiếp xuyên qua trọng giáp của Cự Giáp Yêu Tôn, trực tiếp nện xuống mặt đất.

Sau đó năng lượng mà vật thể dường như siêu việt tốc độ ánh sáng kia mang theo, đã trực tiếp xé mở thân thể của Cự Giáp Yêu Tôn.

Năng lượng trút xuống mặt đất hình thành một cơn gió lốc, trong nháy mắt quét sạch đại quân Yêu tộc bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

“Đây là cái gì?”

Giờ phút này, trong mắt Yêu tôn Nguyệt Hồ tràn đầy rung động và không cam lòng, trong đầu hiện lên cuộc sống tốt đẹp trước khi bản thân còn chưa trêu chọc Nhân Tộc.

Sau đó, pháo quỹ đạo trên trời lại bắn ra bốn pháo chia nhau nhằm vào thân thể của bốn vị Yêu Tôn, trực tiếp nổ chết hai vị Yêu Tôn, làm trọng thương hai vị.

Lúc này, các vị Yêu Tôn đều dừng lại, tất cả đều giống như nổi điên mà quay đầu bay về phía Thánh Thành Nguyệt Hồ.

Thông đạo hai giới là ở chỗ này, bọn họ muốn về nhà tìm mẹ, nơi này quá kinh khủng.

Sau đó lại lục tục có thêm những viên pháo bắn tới làm bị thương những Yêu Tôn còn lại, cuối cùng chỉ còn mỗi một mình Yêu tôn

Nguyệt Hồ.

Đại quân Yêu Tộc nhìn thấy ngay cả Yêu Tôn cũng đã rút lui, bản thân còn ở lại không phải là muốn chết sao?

Đại quân Yêu Tộc còn lại lập tức sợ hãi chạy tứ tán.

“Mấy phát pháo này có soái hay không?” Từ Phàm hỏi, hài lòng nhìn dáng vẻ khiếp sợ của đám người.

“Đại trưởng lão, hãy đồng ý với ta, sau này đừng bao giờ dùng cái đồ chơi này khóa chặt ta, ta sợ hãi ~” Trảm Linh nói, mặt đầy khiếp sợ nhìn tình cảnh bên ngoài tường thành.

“Được.”

Đến bây giờ Ninh Đạo mới lấy lại tinh thần, khẽ thì thào nói: “Tiên thành Lâm Sâm chúng ta rốt cuộc an toàn rồi.”

Giọng nói của Ninh Đạo rất là cảm khái, có mùi vị sống sót sau tai nạn.

Vào lúc này, Từ Phàm quay sang nhìn Trảm Linh nói: “Đừng sững sờ nữa, ngoại trừ Nguyệt Hồ Tôn Giả, những Yêu Tôn khác đều đã bị pháo nổ cho gần chết.”

“Đến lượt ngươi đi thu hoạch rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Trảm Linh đột nhiên bừng tỉnh, hóa thành một đạo huyết quang bay ra bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Đợi cho khói bụi bên ngoài Cương Thiết Trường Thành tan hết, đại đội hậu cần con rối bảo vệ đi ra, bắt đầu chỉnh sửa khu đất bị phá hư.

“Đại trưởng lão, lúc nào rảnh có muốn đến thông đạo hai giới chỗ khác nhìn xem không?” Ninh Đạo mong đợi hỏi.

Ở một chỗ thông đạo hai giới khác đã sắp không trấn áp được, Kim Phệ Tôn Giả trấn thủ nơi đó lâu dài chiến đấu, trên người đã có ám thương.

Hiện tại chiến lực đã kém xa trước đây.

“Đợi qua mấy ngày, chờ ta thu thập xong những Yêu Tôn của Yêu Tộc này rồi lại nói.”

“Nếu như có tình huống khẩn cấp thì có thể trực tiếp báo tin cho ta hay, ta sẽ dùng pháo kích trợ giúp.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Ninh Đạo nói.

“Chỉ là một chút lòng thành.”

Không lâu sau khi Ninh Đạo rời đi, Từ Cương xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, đó là đại sát khí của Ẩn Linh môn chúng ta à?” Từ Cương hỏi, mặt mày tràn đầy hâm mộ.

“Đúng vậy.” Từ Phàm nhìn mặt đất bên ngoài Cương Thiết Trường Thành đã được sửa sang bằng phẳng, đáp.

“Sư phụ, bí pháp thần thông mà người nói, có thể đạt tới uy năng như thế hay không?” Từ Cương lại hỏi.

Một màn pháo kích không gì không phá nổ nát Yêu tôn Cự Giáp vừa rồi kia, trong nháy mắt đã đánh trúng linh hồn Từ Cương.

Loại cảm giác đả kích kia, Từ Cương chỉ vừa mới nghĩ đến một chút thôi cũng cảm thấy linh hồn run rẩy.

Chương 419: Kim Phệ Tôn Giả

“Vi sư nhớ đã từng dạy cho ngươi một thần thông lôi pháo, ngươi vẫn còn nhớ rõ chứ?” Từ Phàm hỏi.

“Là Neo Armstrong Cyclone Jet Armstrong Cannon sao? Đồ nhi rất thích môn thần thông này, mặc dù bây giờ không còn bao nhiêu tác dụng nhưng thỉnh thoảng đồ nhi vẫn sẽ luyện tập một chút.” Từ Cương nói.

“Ta đưa thần thông này cho ngươi trước, chỉ có học được cái này mới có thể đạt được uy năng như thế.” Từ Phàm dứt lời, vung tay ném ra một cái ngọc giản.

“Trong ngọc giản này là thần thông bản nâng cấp của Neo Armstrong Cyclone Jet Armstrong Cannon, chờ đến khi ngươi luyện đến bước cuối cùng của thần thông thì sẽ đạt được uy năng như một pháo kia.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, môn thần thông này tên gọi là gì?” Từ Cương hỏi.

“Cảnh xuân của pháo tỷ” Từ Phàm nói với vẻ hoài niệm, trong lòng cảm thán, không trở về được nữa rồi.

“???”

…

Sau khi Trảm Linh dùng một đao giải quyết hết tất cả Yêu Tôn bị thương nặng rồi cứ thế đứng ở giữa không trung, trên mặt lộ vẻ say mê.

Đây đã là Yêu Tôn thứ năm bị hắn giết chết, tính cả hai kẻ bị pháo kích bên ngoài Cương Thiết Trường Thành, hắn đã hấp thu chân linh và khí huyết của bảy Yêu Tôn.

Lúc này hắn đã bắt đầu tấn cấp huyết hải.

“Ôi, thật là đáng tiếc! Cái gã thích nghịch lửa kia đã phi thăng mất rồi! Bằng không nói cái gì cũng phải đi đánh một trận.” Trảm Linh nói, theo thói quen sờ lên mông.

Lại nói bây giờ Thánh Thành Nguyệt Hồ đã đại loạn, vô số Yêu Tộc biết được tin tức đều muốn trốn về Yêu Giới.

Mười một vị Yêu Tôn ra ngoài thế mà chỉ có bốn vị Yêu Tôn trở về, ba vị trong đó còn đang bị trọng thương.

Ở trong mắt Yêu Tôn, không có cái gì kinh khủng hơn so với cái này.

Lúc này ba vị Yêu Tôn bản thân bị trọng thương vừa về tới Thánh Thành Nguyệt Hồ lập tức bắt đầu đại khai sát giới, điên cuồng chém giết tất cả Nguyệt Hồ trong tầm mắt.

Hấp thu khí huyết linh hồn khôi phục thương thế.

Yêu tôn Nguyệt Hồ xuất hiện trước mặt ba vị Tôn Giả kia.

“Yêu tôn Huyết Bức, Yêu tôn Cự Tích, Yêu tôn Ác Uyên, mau dừng tay, lần này chỉ là ngoài ý muốn.” Yêu tôn Nguyệt Hồ sắc mặt tái xanh nói.

“Thì ra tộc Nguyệt Hồ các ngươi vốn đã sớm phản bội Yêu tộc đầu nhập vào Nhân Tộc rồi!” Yêu tôn Huyết Bức cả giận nói, tiện tay chộp một Nguyệt Hồ Hợp Thể kỳ tới, bắt đầu trực tiếp hút huyết khí.

“Ta và Nhân Tộc có huyết hải thâm thù, sao có thể đầu nhập vào Nhân tộc được chứ!” Yêu tôn Nguyệt Hồ giải thích.

“Nếu vậy thì tại sao chỉ có mỗi mình ngươi là không bị công kích?” Yêu tôn Cự Tích nói, nếu như uy lực của một pháo kia lớn hơn một chút thì ngay cả cơ hội chạy trốn hắn cũng không có.

“Ta… đây là quỷ kế của Nhân Tộc, các ngươi nhìn không ra sao?” Yêu tôn Nguyệt Hồ hơi ngừng một cái rồi nói.

“Được rồi, ngày sau còn nhiều thời gian, chúng ta cứ chậm rãi chơi.” Yêu tôn Huyết Bức dứt lời bèn dẫn theo hai vị Yêu Tôn khác đi về phía thông đạo hai giới.

“Ước định của chúng ta còn chưa hoàn thành, các ngươi không thể rời đi.” Yêu tôn Nguyệt Hồ nói, trong mắt chợt lóe lên một tia sát ý, đồ đần cũng biết nếu để bọn họ trở lại Yêu giới sẽ hậu họa vô tận.

“Ngươi muốn giết chúng ta?” Yêu tôn Huyết Bức nhìn Yêu tôn Nguyệt Hồ cười to hỏi.

Lúc này bỗng dưng có một viên pháo từ trên trời giáng xuống, trực tiếp xuyên thủng thân thể Yêu tôn Huyết Bức, sau đó hóa thành một đoàn huyết vụ.

Lại có hai viên pháo bay tới, hai vị Yêu Tôn đã có lòng cảnh giác lập tức né tránh, vội vàng hướng về thông đạo hai giới chạy thục mạng.

“Yêu tôn Nguyệt Hồ, thế này mà ngươi còn nói ngươi không đầu nhập vào Nhân Tộc?”

Âm thanh truyền ra từ trong thông đạo hai giới, Yêu tôn Nguyệt Hồ muốn đuổi theo nhưng lại bị một pháo đánh nát nửa người, ý thức mơ hồ té xỉu ngay tại chỗ.

Lúc này có mấy ngàn chiếc Linh thuyền cỡ lớn đang lơ lửng trên tòa Thánh Thành Yêu tộc.

Theo Linh thuyền từ từ hạ xuống, từng đội từng đội con rối bắt đầu càn quét cả tòa Thánh Thành.

Một vị Nguyệt Hồ tướng mạo phổ thông dẫn theo một Nguyệt Hồ con đi đến bên cạnh Yêu tôn Nguyệt Hồ chỉ còn lại nửa người.

Nguyệt Hồ tướng mạo phổ thông ôm Nguyệt Hồ con trong mắt lóe lên thần sắc bi thương, nâng thân thể Yêu tôn Nguyệt Hồ lên sau đó đi về phía thông đạo tự nhiên nối liền hai giới, con rối đang càn quét trên đường tự động vì nàng nhường ra một lối đi.

Lý Tinh Từ đứng trong một chiếc Linh thuyền trên trời, nhìn Nguyệt Hồ tướng mạo bình thường bên dưới, lắc đầu nói ra: “Hắn đã như vậy, còn không bằng trực tiếp chết đi.”

Mặc dù tướng mạo bình thường nhưng nàng lại là tiểu thiếp được Yêu tôn Nguyệt Hồ yêu thích nhất, vào lần cuối cùng Lý Tinh Từ truyền lại tin tức, nàng đã khẩn cầu Lý Tinh Từ buông tha cho phu quân của nàng.

“Phu quân Yêu Tôn kia của ngươi không chết, sẽ phải tiếp nhận nhân sinh càng thêm bi thảm hơn so với bây giờ.” Lý Tinh Từ nói.

“Ta chỉ cần phu quân ta còn sống là được, việc sau này thì sau này tính.” Nguyệt Hồ kia rưng rưng nói.

“Được rồi, ngươi hãy mang theo phu quân của ngươi quay về Yêu Giới đi, nhớ kỹ lời hứa của ngươi, trở về Yêu Giới, sau khi phu quân ngươi chết thì ngươi và con của hắn phải vĩnh thế hiệu trung với Ẩn Linh Môn ta.” Lý Tinh Từ nói, trong mắt lóe lên một tia lạnh nhạt.

Việc của Yêu Tộc, dẫu có cảm động đến đâu cũng chẳng có bất kỳ quan hệ gì với hắn.

Sau khi Nguyệt Hồ kia đi vào thông đạo hai giới, cả tòa Thánh Thành bắt đầu bị càn quét toàn diện, về phần Yêu Tộc Nguyệt Hồ bên trong Thánh Thành đều bị con rối chiến đấu liên hợp giảo sát.

Ba ngày sau, Từ Phàm nhìn linh khoáng trân quý xếp thành một ngọn núi lớn trước mặt, không khỏi cười nói: “Không hổ là đại tộc, nội tình thật là thâm sâu.”

Từ Phàm vuốt ve thủy tinh cầu phát ra thời gian chi lực trong tay, không nhịn được khẽ cười.

“Niêm phong tất cả rồi cất vào trong bảo khố đi.” Từ Phàm vung tay lên nói.

“Trảm Linh Tôn Giả, Hổ Khiếu Tôn Giả, Linh Tu Tôn Giả, khoảng thời gian này các vị đã vất vả rồi.”

“Đạo khí định chế của ba vị ta sẽ lập tức luyện chế, nhiều nhất ba năm, ta sẽ hoàn thành đạo khí khiến các vị đều hài lòng.” Từ Phàm cam kết.

Tìm ra linh khoáng linh tài trong bảo khố của Thánh Thành Nguyệt Hồ luyện chế đạo khí phù hợp với ba người rất là đơn giản.

“Ha ha, đa tạ Đại trưởng lão, thật ra hai chúng ta cũng không xuất lực bao nhiêu.” Hổ Khiếu Tôn Giả nói.

“Chớ nói như thế, nếu như không có hai vị Tôn Giả ở đây chèo chống thì Cương Thiết Trường Thành của chúng ta cũng không thể kiên trì đến bây giờ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đại trưởng lão nói đùa rồi.” Linh Tu Tôn Giả nói.

Sau khi Từ Phàm bồi tiếp mấy vị Tôn Giả ăn mừng bèn thu hồi ý thức.

Lúc này Từ Phàm mới cảm thấy nhẹ nhõm, tất cả áp lực nháy mắt đều không còn.

“Sau khi giải trừ nguy cơ thông đạo tự nhiên hai giới xong thì có thể đi qua Yêu Tộc bên kia nhìn xem, không biết có thể liên hệ được với hai cái căn cứ con rối dưới lòng đất kia không nữa?” Từ Phàm nói thầm.

“Bồ Đào, di chuyển pháo quỹ đạo đến trên không chỗ thông đạo tự nhiên hai giới khác đi.”

“Tuân lệnh.”

Sau đó Từ Phàm lập tức nhắn cho Ninh Đạo một tin tức.

Lúc này, Ninh Đạo đang ở Tiên thành Lâm Sâm, sau khi nhận được tin tức của Từ Phàm thì vô cùng kích động, vội vàng chạy về phía thông đạo hai giới bị hội trưởng lão nghiêm phòng tử thủ.

Ba ngày sau, bởi do uy thế của pháo quỹ đạo, toàn bộ Yêu Tộc trong khu vực Tiên thành Ẩn Linh đều bắt đầu kẹp đuôi làm người.

Sau đó Từ Phàm cũng được nhìn thấy Kim Phệ Tôn Giả, một người đã trấn áp hai đại tộc ở một chỗ thông đạo tự nhiên hai giới khác.

Song phương hận gặp nhau quá muộn, chủ yếu Kim Phệ Tôn Giả cũng là một Luyện Khí Tông Sư, cái loại mà chẳng qua chỉ vừa nhập môn ấy.

Đồng hành gặp nhau vốn có nhiều điểm chung để trò chuyện, hai người mang theo bầu không khí thân mật, trò chuyện suốt cả một đêm.

Lúc gần đi, Kim Phệ còn nói với Từ Phàm một thiếu hụt trí mạng liên quan đến pháo quỹ đạo, Từ Phàm vô cùng cảm kích Kim Phệ Tôn

Giả, đến lúc về còn đích thân tiễn hắn ra ngoài đảo Ẩn Linh.

“Đại trưởng lão, những lời Kim Phệ Tôn Giả nói có thật hay không? Hoàn toàn vô hiệu với Yêu Tôn hư hóa à?” Trảm Linh hỏi, huyết hải của hắn đã tấn cấp, hắn có thể hòa vào trong biển máu, đến lúc đó hắn chính là huyết hải mà huyết hải cũng chính là hắn.

Trảm Linh cảm thấy hẳn là bây giờ mình không sợ đại sát khí kia nữa.

“Trảm Linh trưởng lão có thể thử một chút.” Từ Phàm mỉm cười đáp.

Thời điểm luyện chế pháo quỹ đạo, hắn đã nghĩ đến không ít vấn đề, chỉ cần khóa chặt, đừng nói hư hóa, cho dù có trốn vào trong vết nứt không gian cũng không có tác dụng gì.

“Ha ha, thôi được rồi, vạn sự lấy cẩn trọng làm đầu, sao Đại trưởng lão lại không nghĩ đến điểm này chứ!” Trảm Linh nói, hắn cũng không muốn bị người ta cầm súng chỉ vào đầu hỏi hắn có đẹp trai không đâu.

Chương 420: Tiêu diệt

Trong trò chơi giả định, tổng bộ Thiên Khôi Sư có thể so với tòa thành lớn của phàm nhân, Thiên Khôi Sư nơi này phụ trách huấn luyện, khảo hạch, và cho thuê con rối bảo vệ, có khi còn phát ra một vài nhiệm vụ dành cho Thiên Khôi Sư.

Lúc này một cái nhiệm vụ trường kỳ xuất hiện trong đại sảnh tổng bộ.

“Thành lập đoàn đội, ra ngoài tiêu diệt Yêu Tộc, yêu cầu Thiên Khôi Sư cấp ba trở lên, thù lao là…”

Lúc này tên đồ tể trung niên cùng với Trảm Linh sử dụng nick nhỏ đang đứng bên dưới đại sảnh.

“Chúng ta tổ đội ra ngoài chơi chút đi, vạn nhất tìm được Linh Mạch Chi Địa ẩn tàng chẳng phải phát tài rồi sao?” Trảm Linh nói.

Bây giờ khu vực Tiên thành Lâm Sâm đã không còn bị Yêu Tôn uy hiếp, hắn cũng đã rảnh rỗi có thể làm những điều mình thích.

“Được thôi, chúng ta thuê một chiếc Linh thuyền cỡ trung, vậy là có thể lấy ra giết Yêu Tộc luôn.” Tên đồ tể trung niên cười bảo.

Khoảng thời gian này hắn đã thông qua khảo hạch Thiên Khôi Sư cấp năm, đã là Thiên Khôi Sư cấp năm, sau đó cần phải đổi mới con rối kèm theo là một số lượng lớn linh thạch.

Vào lúc này, một con rối đao khách Hóa Thần kỳ đi về phía hai người nói: “Có thể thêm luôn ta không?”

Con rối trung niên nhìn con rối Hóa Thần kỳ, nói với vẻ hơi ngượng ngùng: “Mặc dù chúng ta hợp tác là lợi hại, nhưng mà ta muốn kiếm linh thạch mua con rối thiên đao Hóa Thần kỳ.”

“Nếu thêm ngươi nữa thì ta sợ Yêu Tộc không đủ để chia.” Tên đồ tể trung niên đáp lời.

Mặc dù hắn ít khi giao tiếp với con rối kiếm khách, nhưng đều là Thiên Khôi Sư đỉnh cấp trong trò chơi, hắn vẫn hiểu biết chiến lực của vị con rối kiếm khách này.

Nếu tổ đội với nhau, đúng là chỉ sợ số lượng Yêu Tộc gặp phải không đủ để một mình hắn giết.

“Vậy à.” Thiếu niên nhíu mày.

“Nếu như ngươi ngại xử lý thi thể Yêu Tộc quá phiền phức thì có thể thuê con rối công cụ hậu cần của bách nhân đội, vậy là ngươi có thể thoải mái đồ sát yêu tộc rồi.”

“Việc phía sau cứ giao cho bọn chúng giải quyết là được.” Trảm Linh nói, hắn biết rõ thiếu niên này không nguyện ý là do không muốn lãng phí thời gian cho những việc vặt vãnh ngoài chiến đấu.

“Có thể làm vậy sao? Vậy thì xin cảm ơn!” Con rối thiếu niên nói.

“Khách khí.” Trảm Linh thuận miệng nói.

Tên đồ tể trung niên thuê một chiếc Linh thuyền cỡ trung mang theo kho lạnh, rồi lập tức tiến vào con rối làm việc trong nhà kho.

Cương Thiết Trường Thành, từng chiếc từng chiếc Linh thuyền nối đuôi nhau từ phía sau Cương Thiết Trường Thành bay lên, bay ra bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Lúc này, đại quân con rối chiến đấu to lớn bắt đầu cướp sạch ba tộc khác, mặc dù ba tộc khác không có chuyển đến Thánh Thành nhưng trong trụ sở lâm thời vẫn có không ít đồ tốt.

“Yêu Tộc ta nhất định sẽ ngóc đầu trở lại, Nhân Tộc các ngươi cứ chờ xem đi.” Một vị Địa Hùng Hợp Thể kỳ, dưới sự vây quét của mười con rối chiến đấu Luyện Hư kỳ, phẫn nộ tự bạo.

“Tìm không cốt, tiếp tục tìm kiếm Cự Hùng Hợp Thể kỳ tiếp theo.” Bồ Đào ra lệnh.

Sau đó có con rối hậu cần tới thu thập những con rối Luyện Hư kỳ bị nổ nát kia.

Ở trên đảo Ẩn Linh xa xôi, Từ Phàm nhìn thấy tất cả, mỉm cười nói: “Khoang hãy nói, bên trong đại tộc Yêu Tộc cũng có mấy kẻ tương đối có cốt khí.”

“Hoàn toàn chính xác.” Xuyên Sơn Giáp ở bên cạnh đáp lời.

“Bên trong Yêu Tộc, những đại tộc kia cũng từng trải qua thời đại Yêu Tộc huy hoàng, ở trong mắt của bọn chúng là Nhân Tộc phản bội Yêu Tộc.” Xuyên Sơn Giáp ở bên cạnh lên tiếng.

“Nói như vậy những tiểu tộc chưa từng được chứng kiến Yêu Tộc huy hoàng thì dễ làm phản à?”

“Cũng không sai, chỉ có điều đối tượng hiệu trung mà là Nhân Tộc thì có lẽ sẽ khó có khăn hơn một chút.”

“Nhưng cũng chỉ có một chút.” Xuyên Sơn Giáp cúi đầu nói, lúc này hắn đã hoàn toàn là chó săn Nhân Tộc.

“Xem ra nhiệm vụ sau này của ngươi sẽ không quá mức khó khăn.” Từ Phàm cười nói, sau đó lấy ra bốn kiện đạo khí mà hắn chuyên môn luyện chế cho Xuyên Sơn Giáp.

“Thổ Lưu linh thuyền, Vân Ẩn nội giáp, Thiên Hồn giáp, Thổ Linh Châu, bốn kiện đạo khí này có thể bảo đảm ngươi ở Yêu Giới sẽ không xảy ra chuyện gì, chỉ cần ngươi không tự tìm đường chết.”

“Ngoài ra ta còn chuẩn bị cho ngươi mười vạn Yêu Tộc hoàn toàn nghe theo mệnh lệnh của ngươi, tất cả đều là tiểu tộc không có danh tiếng trong Yêu Tộc, là những thành viên nòng cốt đầu tiên của ngươi.”

“Hi vọng dựa vào những thứ này ngươi sẽ có thể có lực hành động ở Yêu Giới.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ chủ nhân, Xuyên Sơn Giáp nhất định không phụ kỳ vọng của chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp quỳ xuống nói.

“Đi đi.” Từ Phàm bảo.

Xuyên Sơn Giáp lại lần nữa quỳ xuống dập đầu với Từ Phàm, sau đó mới chạy về phía đảo Vệ Tinh.

Lúc này, phân thân số một đi đến bên cạnh Từ Phàm, cười nói: “Ngươi đây là muốn khiến cho Yêu Giới nội loạn sao?”

“Không đến tình trạng đó, chỉ là tăng thêm một chút phiền phức mà thôi.” Từ Phàm đáp.

“Gọi ta đến có chuyện gì?” Phân thân số một hỏi.

“Ngươi đoán xem ~” Từ Phàm mỉm cười nhìn phân thân số một.

“Có gì hay mà đoán chứ, còn chẳng phải là tông môn hiện tại có thêm linh khoáng cấp bậc đạo khí, ngươi muốn luyện chế thêm mấy tòa pháo quỹ đạo thôi sao?” Phân thân số một nói.

“Ba tòa, không vội, ngươi cũng không cần luyện chế, ngươi hãy chỉ huy những Luyện Khí Tông Sư của Yêu Tộc kia, cộng thêm Bồ Đào khống chế là được, ngươi chỉ cần khống chế phẩm chất mà thôi.” Từ Phàm nói.

Suy cho cùng phân thân cũng là người một nhà, sau này có điều kiện cũng không nên vẫn cứ nghiền ép.

“Được, cho ta thời gian hai năm là đủ.” Phân thân số một cười nói, là giám công sao? Mặc dù trước kia chưa từng làm qua cái này, nhưng hắn cảm thấy bản thân sẽ là một người giám công hợp cách.

“Vậy là tốt rồi, những lúc rảnh rỗi ngươi có thể tự làm mấy thứ mà chơi, linh khoáng trong bảo khố tông môn tùy ngươi điều động.” Từ Phàm nói, gần đây Bồ Đào có đưa tin, hiện tại những lúc không có chuyện gì phân thân số một hay thích làm ra mấy thứ đồ chơi kỳ lạ cổ quái.

“Được.”

Thời điểm phân thân số một rời đi, trên thân đã có khí chất của một người giám công hợp cách.

Từ Phàm lấy ra thủy tinh cầu chứa thời gian chi lực, bắt đầu thưởng thức, nghĩ đến nếu dùng cái này làm hạch tâm hẳn là có thể luyện chế ra đạo khí tiêu hao tuổi thọ của hắn.

Học viện Ẩn Linh, lại là một lần thi đấu học viện.

Học viện thi đấu trận chung kết, là cuộc quyết đấu giữa hai đại thánh thể Lý Lôi Hổ và Lâm Mặc Uyển.

“Lão Hổ cố lên!!” Dưới đài Nhị Viễn cầm một xâu cá viên trong tay hưng phấn gào to.

Trên đài, Lý Lôi Hổ cau mày nhìn Nhị Viễn, biết mình đánh không thắng còn cổ vũ cái gì.

“Tiểu Lão Hổ, ngươi cần phải nghĩ cho kỹ, nếu bây giờ ngươi không nhận thua thì lúc nữa ta không chắc có thể khống chế được lực đạo mộc đằng quất lên người ngươi đâu.” Lâm Mặc Uyển híp mắt nhìn Lý Lôi Hổ nói.

“Nhất là lúc quất lên mông của ngươi.”

“Lão Hổ cố lên! Rửa sạch sỉ nhục! Không thể tiếp tục để cho nữ nhân kia quất mông ngươi nữa, còn quất những ba lần.”

Nhị Viễn xem náo nhiệt ở dưới đài không chê chuyện lớn, lớn tiếng nói ra chuyện xấu của Lý Lôi Hổ.

“Ta và ngươi không có thù oán gì, sao làm thế với ta?”

Giờ phút này Lý Lôi Hổ cũng không hận Lâm Mặc Uyển đã quất mông mình, ngược lại còn muốn quyết tử chiến với Nhị Viễn.

“Đừng nói nhảm nữa, bắt đầu đi, ta đã nghĩ ra biện pháp đối phó với pháp thuật của ngươi rồi.” Lý Lôi Hổ nói.

“Trận chung kết bắt đầu ~” Âm thanh điện tử vang lên.

Trong tay Lý Lôi Hổ xuất hiện một cái đại đao, trong mắt thoáng hiện lôi quang.

Một đao vung ra, một đạo lôi nhận xoay tròn xung quanh người Lý Lôi Hổ, đây là biện pháp hắn nghĩ ra để khắc chế Mộc hệ pháp thuật của Lâm Mặc Uyển.

“Đây là biện pháp ngươi nghĩ ra sao? Vô dụng thôi!” Lâm Mặc Uyển tay kết pháp ấn, trên lôi đài bỗng xuất hiện vô số mộc đằng, hướng về phía Lý Lôi Hổ lao tới.

Chương 421: Tiên khí nhận chủ

trước

Sau trận đấu kịch liệt và phẫn nộ của Lý Lôi Hổ, cuối cùng bị một dây đằng quấn quanh chân treo ngược lên.

Sau đó là một trận đánh mông đau đớn vang lên tiếng la hét, khiến cho những đệ tử xem trận chiến phía dưới nhớ lại thời thơ ấu bi thảm, tất cả đều bất giác sờ mông.

Từ Nguyệt Tiên xa xa xem trận chiến cười lắc đầu, nói: “Vạn Lôi Thánh Thể đó vừa hay gặp phải pháp thuật khắc chế hắn ở giai đoạn trước, cũng chính là lúc Luyện Khí Kỳ yếu một chút.”

“Đợi đến lúc tu vi cao, không nói được là ai đánh mông ai đâu.”

“Nói ra thì sau này ta có nên ngăn cản chút hay không, dù sao thì một đứa trẻ bị đánh mông cảm giác cũng không tốt cho lắm.” Từ Nguyệt Tiên vuốt cằm nói.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên nhận được tin nhắn.

Vốn đệ tử học viên ngoại môn muốn đấu với đệ tử học viện nội môn.

“Cái này thì có gì mà đấu chứ, đám đệ tử học viện ngoại môn đó rõ ràng thiên phú còn lớn mạnh hơn học viện nội môn, nếu thật sự muốn đấu thì cũng phải là mười năm sau.”

Từ Nguyệt Tiên trực tiếp từ chối lời đề nghị này, dù sao nàng cũng không muốn các bảo bối dưới tay nàng không chịu nổi sự chà đạp.

Đảo Ngoại Môn, trưởng lão phụ trách ngoại môn hơi bất đắc dĩ nhìn hai thiên tài ngoại môn.

“Học viện nội môn đã từ chối, lúc bọn họ nhập môn phần lớn chỉ là đứa nhỏ dưới mười hai tuổi, hiện tại mới qua bao lâu.”

“Các ngươi vừa đến đã lớn tuổi hơn bọn họ, muốn đấu cũng là chuyện của mấy năm sau.” Trưởng lão ngoại môn nói, hắn cũng nghi ngờ, tại sao rõ ràng có những đệ tử có thiên phú rất tốt nhưng không giới thiệu vào nội môn, chỉ là vì tuổi tác thôi sao?

“Đa tạ đại trưởng lão, bọn ta biết rồi.” Bạch Huyễn có chút không cam lòng nói.

“Ngươi cũng không nên không cam lòng, chuyện nội môn ta cũng biết một chút, tài nguyên bọn nó nhận được với các ngươi cũng không khác nhau mấy.”

“Chỗ tốt duy nhất chính là linh lực thánh địa của học viện, quả thật linh lực của đảo Ngoại Môn chúng ta cũng không kém.” Trưởng lão ngoại môn nhìn thác nước linh lực giống như ngân hà ở trung tâm đảo Ngoại Môn.

“Đa tạ đại trưởng lão khuyên bảo.” Bạch Huyễn hành lễ nói.

Sau đó Bạch Huyễn dẫn theo Tần Lục rời khỏi phủ sự vụ ngoại môn.

Trên đường đi, Tần Lục nói: “Nghĩ lại cũng đúng, hiện tại đám đệ tử nội môn đó đều là đứa trẻ.”

“Bình thường nhìn ngươi cũng không phải loại người tranh giành hiếu thắng, sao trong chuyện này…”

“Ta chỉ muốn dùng sức cho tông môn trên nền tảng tốt hơn, ta cũng có tư cách đi trên nền tảng như vậy.”

“Ta chỉ muốn để tông môn nhìn thấy thực lực của ta.” Bạch Huyễn nói xong nhìn về phía đảo Ẩn Linh, trong ánh mắt tràn ngập lưu luyến.

“Chuyện này sau này hẵng nói, sau này thực lực mạnh rồi tự khắc tông môn sẽ cân nhắc nạp chúng ta vào nội môn.” Tần Lục nói.

“Hy vọng như vậy.” Bạch Huyễn hy vọng nói.

Trong Yêu Giới, tại một nơi bí ẩn cách tộc Nguyệt Hồ một vạn dặm.

Yêu Hồ Tôn Giả chậm rãi tỉnh lại, đầu tiên là yên lặng không nói gì nhìn quanh bốn phía, cho đến khi nhìn thấy tiểu thiếp chiều chuộng nhất của hắn, ánh mắt mới có tia thần thái.

“Đào Nhi, tại sao phải đón ta.” Hai người họ nhìn nhau rất lâu mới mở miệng nói.

“Đào Nhi cần phu quân, đứa trẻ không thể không có cha.” Nguyệt Hồ Đào Nhi nói.

“Ở khu vực Nguyệt Linh này đi, trở lại tộc Nguyệt Hồ có tác dụng gì chứ, với những Yêu Tôn mà ta làm liên lụy ở Nhân Tộc, tộc Nguyệt Hồ ở Yêu Giới đã không thể phát triển được nữa.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn có chút đau khổ nói.

Là trưởng tộc, có chuyện gì đáng xấu hổ hơn là đưa chủng tộc của mình vào vực thẳm chứ.

“Hiện tại có lẽ ta đã trở thành trò cười của cả Yêu Tộc.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn có chút đau khổ nói, nếu không phải thương thế cả người không cách nào nhúc nhích được, có lẽ hắn sẽ lập tức điều động linh lực tự bạo.

“Người khác nghĩ gì không quan trọng, ngươi trong mắt ta và đứa trẻ mãi mãi là trời.”

“Tinh Nhi của chúng ta là huyết mạch Thượng Cổ Cửu Vĩ Thiên Hồ, hiện tại vẫn chưa trưởng thành, nên rất cần ngươi.” Nguyệt Hồ Đào Nhi nhìn Nguyệt Hồ Yêu Tôn yếu ớt nói.

“Chỉ cần chúng ta nuôi dưỡng Tinh Nhi tốt, tộc Nguyệt Hồ chúng ta sẽ có một cơ hội sống.”

Lúc này trong ánh mắt tuyệt vọng của Nguyệt Hồ Yêu Tôn có một tia hy vọng, sau đó biểu cảm bắt đầu từ từ thay đổi, cuối cùng bắt đầu mừng như điên, lớn tiếng nói: “Đúng vậy, ta còn có Tinh Nhi, tộc Nguyệt Hồ ta còn có hy vọng.”

“Chậc!”

Nguyệt Hồ Tôn Giả cười cười đột nhiên ảnh hưởng đến thương thế, phun một ngụm máu bầm ra ngoài.

Nguyệt Hồ Đào Nhi vội vàng tiến lên lau sạch máu tươi phun ra trên người cho Nguyệt Hồ Yêu Tôn.

“Đào Nhi.” Nguyệt Hồ Tôn Giả nhẹ nhàng nói.

“Sao vậy, phu quân.”

“Đỡ ta đứng lên, ta muốn chữa thương, sau này chúng ta không can thiệp vào hai giới Nhân Yêu đại chiến nữa, hãy ẩn nấp, thu nạp tộc Nguyệt Hồ còn sót lại.”

“Còn về báo thù, bỏ đi, cứ như vậy đi.” Nguyệt Hồ Yêu Tôn nói, khóe mắt chảy xuống một giọt nước mắt, dường như là quyết tạm biệt với thù hận với Nhân Tộc.

“Được.” Nguyệt Hồ Đào Nhi nở nụ cười, xem ra bản thân không cần phải khuyên nữa.

Lúc này, Từ Phàm đang câu cá ở đảo Ẩn Linh đột nhiên cảm giác được một tia nhân quả tản ra quấn quanh mình.

“Có ai quên mình rồi sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên chính là cảnh tượng của một Yêu Giới ở thông đạo hai giới.

“Điều động mười tám Trấn Yêu Tinh và ba ngàn Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ bao trùm tất cả lãnh địa của tứ đại tộc.” Từ Phàm ra lệnh nói.

“Đã bao phủ năm mươi phần trăm, ba ngày tiếp theo sẽ bao phủ toàn bộ.” Bồ Đào nói.

“Qua một thời gian nữa, đợi sau khi luyện thành công pháo quỹ đạo thứ hai rồi mới tiêu diệt Thánh Thành của tam tộc khác.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rồi, trước mắt Yêu Tộc và tam tộc đang giằng co đánh bại sao?” Bồ Đào hỏi.

“Đúng, con rối tông môn chỉ phòng thủ ở thông đạo hai giới Yêu Giới, sau đó phái Thiên Khôi Sư ra ngoài đánh giặc luyện kỹ thuật.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rõ.”

“Ngoài ra, đợi đến khi Yêu Tộc Tiên thành Lâm Sâm hoàn toàn thanh lý phòng tuyến xong, thì hãy bắt đầu thực hiện kế hoạch cự thành.” Từ Phàm lại nói.

Hiện tại mấy tòa Tiên thành xung quanh Tiên thành Lâm Sâm đã bị diệt, nói cách khác hiện tại Tiên thành Lâm Sâm đã bị Yêu Tộc bốn phía vây quanh, cho nên hiện tại Từ Phàm không dám phái đại sát khí trong tay đến Yêu Giới.

Lúc này một con rối mang theo Trọng Thủy Nguyên Đao bị phong ấn đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Cũng đúng, suýt chút nữa quên mất chuyện này.” Từ Phàm nhìn Trọng Thủy Nguyên Đao nói.

“Nên để Tiên khí nhận Sơ Phàm làm chủ.”

Ngày hôm sau, một chỗ tuyệt mật trong thành ngọn núi chính, lúc này đạo trường đã bố trí đầy pháp trận Tiên Văn.

Từ Phàm, Trảm Linh, Lý Tinh Từ, Tô Nhiễm Thiên đều nhìn chằm Lý Sơ Phàm bên trong pháp trận Tiên Văn đó.

Lúc này Lý Sơ Phàm đã là đứa trẻ sáu tuổi.

“Sư tổ, gia gia, cha nương, đừng lo lắng, Phàm Nhi rất kiên cường.”

“Sư tổ rất lợi hại, nhất định sẽ không để Phàm Nhi xảy ra chuyện.” Lý Sơ Phàm nói chuyện cứ như người lớn.

“Đứa bé lanh lợi, sư tổ đây là tìm người bảo vệ cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, trận thế này của ngươi không chỉ để Tiên khí nhận Sơ Phàm làm chủ đúng không.” Trảm Linh nói.

Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên cũng nhìn về phía Từ Phàm, bọn họ cũng cảm thấy trận thế này hơi lớn.

Khắp cả đạo trường rộng lớn mấy vạn dặm đều được bố trí pháp trận Tiên Văn.

Chương 422: Nữ Quân Thần

“Ngươi cho rằng đây chỉ là nhận chủ đơn giản thôi sao.” Từ Phàm cười nói, có dáng vẻ các ngươi đang xem thường ta.

“Đây chỉ là một mặt, quan trọng hơn là truyền cảm hứng cho linh trí Tiên khí, để nó và Sơ Phàm cùng nhau trưởng thành, khi gặp nguy hiểm còn có thể khiến Tiên khí cứu chủ.”

“Đến lúc tu vi Sơ Phàm có thể khống chế Trọng Thủy Nguyên Đao, thì có thể đạt đến cảnh giới nhân khí hợp nhất.” Từ Phàm giải thích.

“Đa tạ sư phụ (đại trưởng lão).” Phu thê Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Đều là đứa trẻ nhà mình cả mà.” Từ Phàm xua tay nói.

Sau đó bốn người họ lùi ra ngoài pháp trận Tiên Văn, tay Từ Phàm kết pháp ấn, từng Tiên Văn huyền ảo hóa thành ký tự dung nhập vào bên trong pháp trận Tiên Văn.

Pháp trận Tiên Văn chiếm trọn toàn bộ đạo tràng, bắt đầu tản mát ra linh quang, Trọng Thủy Nguyên Đao cũng xuất hiện trên đầu Lý Sơ Phàm ở giữa pháp trận Tiên Văn.

Pháp trận hơi chấn động, tất cả pháp trận Tiên Văn bắt đầu co rụt lại, chậm rãi dung nhập về phía cơ thể Lý Sơ Phàm.

Lúc này, trên mặt Lý Sơ Phàm bắt đầu hiện lên biểu cảm đau khổ, dường như trong đầu bị người ta cưỡng bức nhét cái gì đó vào.

“Sơ Phàm, tĩnh tâm ngưng khí, trong lòng suy nghĩ, nghe pháp quyết của ta.” Âm thanh Từ Phàm phiêu đãng trên bầu trời đạo tràng.

“Đại đạo như đao, trảm tâm, trảm thân, trảm thần.”

“Dùng tâm ngự đao, …”

Theo giọng nói của Từ Phàm, biểu cảm đau khổ của Lý Sơ Phàm từ từ bình phục lại, hơn nữa còn nhắm mắt lại giống như đang lĩnh ngộ gì đó.

Ba canh giờ sau, tất cả pháp trận trong đạo tràng đều dung nhập vào thân thể Lý Sơ Phàm, Trọng Thủy Nguyên Đao cũng hòa làm một với Lý Sơ Phàm.

“Được rồi, nửa canh giờ nữa là Sơ Phàm có thể tỉnh lại.”

“Các ngươi đừng lo lắng.” Từ Phàm nhìn vẻ mặt lo lắng của hai phu thê bọn họ.

“Phiền sư phụ rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Không sao, hiện tại tư chất Sơ Phàm đã tốt hơn lúc trước một chút, sau này để nó chuyên tinh đao đạo là được.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Trảm Linh vẫn đang say sưa, vẫn chưa tỉnh lại từ trong tâm kinh đao đạo mà Từ Phàm truyền thụ cho Lý Sơ Phàm.

“Trảm Linh trưởng lão, đừng say sưa nữa, đao đạo Trúc Cơ tâm kinh này đã vô dụng với ngươi rồi.” Từ Phàm cười nói.

Trảm Linh lấy lại tinh thần, từ từ thở dài nói: “Lúc trước nếu ta có bài đao đạo Trúc Cơ tâm kinh này, thì cũng không đến mức sau đó bị người ta truy đuổi sát mông như vậy.”

“Ha ha, quá khứ đã qua rồi, suy nghĩ nhiều làm gì.” Từ Phàm cười nói.

“Muốn thời gian luân chuyển, lần nữa tu luyện lại.”

Từ Phàm trợn mắt, ta còn muốn thời gian tiến nhanh mấy ngàn năm để cho ta thăng cấp Đại Thừa, xưng bá Tu Tiên giới đó.

Ban đêm, trong tay Từ Phàm cầm quả thủy tinh cầu thời gian, nhìn về phía tinh không không biết đang suy nghĩ điều gì.

Lúc này bóng dáng Từ Cương xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi tìm ta.” Từ Cương hành lễ nói.

“Ừm, hôm nay tiến hành nghi thức nhận chủ Tiên khí cho đứa nhỏ Sơ Phàm đó, đột nhiên nhớ tới một chuyện.” Từ Phàm nói xong lấy ra vòng tay ngũ sắc ném cho Từ Cương.

“Đây là…” Từ Cương nghi ngờ nói, vừa nhìn đã biết vòng tay này không phải là phàm vật.

“Năm hạt châu này là do năm loại Linh Khoáng cấp Tiên Khí ngưng luyện mà thành, ngươi mang theo trên tay hàng ngày chơi đùa đi, dùng thần thức và linh khí vận dưỡng của bản thân, sau khi ngươi đến Đại Thừa Kỳ, lúc đó vi sư cũng có thể luyện chế Tiên khí.”

“Đến lúc đó sẽ dùng chuỗi hạt châu này luyện chế một Tiên khí.” Từ Phàm nói.

“Chỉ có ta có cái này sao.” Đột nhiên Từ Cương cảm động nói.

“Vi sư là người không công bằng như vậy sao, sau này những sư đệ của ngươi đều sẽ có.”

Từ Phàm nằm trên ghế dài lại thay đổi tư thế nhìn lên bầu trời, trong tay tiếp tục nắm lấy tinh cầu thời gian.

“Sư phụ, ngươi luôn để lại những điều tốt đẹp nhất cho bọn ta.” Từ Cương nhìn vòng tay ngũ sắc trong tay nói.

“Không cho các ngươi lẽ nào cho người khác, bảo ngươi dùng thì ngươi cứ dùng đi.”

“Tuân mệnh, nhất định sẽ không phụ kỳ vọng của sư phụ.” Từ Cương nói.

Sau khi Từ Phàm giải quyết một số vấn đề tu luyện cho Từ Cương, Từ Cương lập tức bị Từ Phàm đuổi đi.

Lúc này, trong mắt Từ Phàm hiện lên một tia huyền ảo, trong tay xuất hiện sáu tấm đồng, nhẹ nhàng vung tay lên, đồng bảng nhẹ nhàng rơi trên mặt đất.

Từ Phàm nhìn thoáng qua, cười nói: “Xem ra sau này thật sự sắp thanh nhàn rồi.”

Ba tháng sau, trên Trường Thành bằng thép, một chiếc Linh thuyền cỡ lớn trở về.

Sau khi Linh thuyền cỡ lớn đáp xuống vị trí được chỉ định, hai con rối đao khách Hóa Thần Kỳ đi xuống từ trên Linh thuyền.

Hai con rối đã bị máu Yêu thấm ướt.

“Đại ca, lần này thi cốt của Yêu Tộc Hóa Thần Kỳ ở Linh thuyền chúng ta có thể đổi một con rối Hóa Thần Kỳ Thiên Đạo đỉnh cấp không.” Đồ phu trung niên vui mừng nói, một thân khí huyết sát vẫn chưa bình phục lại.

“Ngươi học tính toán như thế nào vậy, một Linh thuyền cũng chỉ đủ cho ngươi đổi một tinh phẩm bảo khí linh đao đỉnh cấp, còn về con rối còn sớm lắm.” Trảm Linh cười cười nói, huynh đệ này của hắn tính toán không sở trường cho lắm.

“Được rồi, vậy thì đổi linh đao trước.” Đồ phu trung niên nói.

“Được.”

Lúc này đã có rất nhiều con rối hậu cần leo lên Linh thuyền bắt đầu kiểm kê số lượng hài cốt Yêu Tộc trong kho lạnh.

Trên sân đỗ Linh thuyền, mấy Thiên Khôi Sư săn bắn trở về đều nhìn chiếc Linh thuyền cỡ lớn đó với vẻ mặt kính sợ, chỉ có Thiên Khôi Sư cấp năm cao cấp nhất trong trò chơi mới có thực lực thuê Linh thuyền cỡ lớn này.

Đúng lúc này, bầu trời đột nhiên tối sầm lại, một hạm đội bao gồm hàng trăm chiếc Linh thuyền cỡ vừa và nhỏ chậm rãi hạ xuống bãi đỗ Linh thuyền.

“Thì ra là Nữ Quân Thần đã trở lại, ta nói sao phái đầu lại lớn như vậy.” Trảm Linh cười nói.

“Nữ Quân Thần quả thật lợi hại, mấy vạn mệnh Thiên Khôi Sư được nàng ta chỉ huy cùng một thể, tiến lui nhất trí.”

“Rõ ràng đều là Thiên Khôi Sư cấp ba bốn, lại dám vây quét phần lớn Yêu Tộc Hóa Thần Kỳ.” Đồ phu trung niên cảm khái nói.

“Đâu chỉ như vậy, hiện tại phần lớn nhiệm vụ thanh trừ khu vực Yêu

Tộc mà Tiên môn đưa ra đều bị Nữ Quân Thần tiếp nhận.” Trảm Linh cũng nhiều chuyện nói.

Sau khi hạm đội khổng lồ đáp xuống đất, một con rối chỉ huy hiếm hoi bước xuống từ một chiếc Linh thuyền màu hồng, được mọi người hộ tống.

Ngay sau đó, toàn bộ Linh thuyền dừng lại, vang lên tiếng hoan hô của Nữ Quân Thần.

“Thế nào, có phải rất đỏ mắt hay không.” Trảm Linh nhìn dáng vẻ xuất thần của đồ phu trung niên nói.

“Không có, ta đang nghĩ có khi nào hắn ngăn cản hành trình ta mua con rối đỉnh cấp Hóa Thần Kỳ thiên đao hay không.” Đồ phu trung niên nghiêm túc nói.

“Sau này có thể, nhưng hiện tại thì không.” Trảm Linh nói, phần lớn phạm vi khắp Tiên thành Lâm Sâm, không phải một lúc là đã có thể thanh trừ Yêu Tộc được.

“Vậy thì được.”

Chính ngay lúc này, hai con rối đều phát ra âm thanh ding dong, ý bảo linh thạch đã vào tài khoản.

“Đúng là bị đại ca nói trúng rồi, chỉ có thể chọn đổi linh đao thôi.” Đồ phu trung niên cười nói.

“Cố gắng lên!” Trảm Linh vỗ vỗ bả vai đồ phu trung niên, sau đó thì biến mất.

Đồ phu trung niên cũng biến mất.

Đảo Ẩn Linh, trong đại viện bên trong cự thành, đồ phu trung niên đi ra từ trong phòng.

Hắn vừa ra ngoài đã nhìn thấy nhi tử của mình rầu rĩ không vui ngồi bên bờ hồ.

“Sao vậy, lại bị đánh đòn sao.” Đồ phu trung niên cười nói, hắn có hiểu rõ một chút “sinh tử đại địch” của nhi tử mình ở trong học viện.

Chương 423: Thiên Nguyên Hỏa

Tinh

“Ta đã là một nam tử hán, không thể cứ thế bị một nữ hài tử đánh vào mông. Như vậy không có tiền đồ biết bao.” Lý Lôi Hổ ngửa đầu nói.

“Vậy sao ngươi lại khó chịu không vui như vậy?” Đồ tể trung niên hỏi.

“Ta báo thù, ta đã có thể đánh thắng tiểu mộc đầu kia rồi. Chỉ là sau khi đánh qua, ta lại không cảm thấy được cảm giác vui vẻ khi báo được thù.” Lý Lôi Hổ nói, trong đầu còn đang nhớ lại hình ảnh Lâm Mặc Uyển ôm khuôn mặt đầy nước mắt khóc lóc chạy đi kia.

“Lợi hại lắm, nhi tử, ngươi báo thù thế nào?” Đồ tể trung niên vui vẻ hỏi, từ đáy lòng vui mừng cho nhi tử của chính mình.

“Nàng đánh mông ta, ta đương nhiên đánh lại mông nàng.”

Lý Lôi Hổ nói. Một tay làm động tác vén váy lên, một tay mô phỏng tư thế đánh vào mông.

Nhìn động tác của nhi tử mình, đồ tể trung niên vốn dĩ mặt mày vui vẻ chậm rãi ngây ngẩn cả người.

“Sau khi ta đánh xong, tiểu mộc đầu liền ôm mặt khóc lóc chạy ra khỏi lôi đài, giống như là ta đang bắt nạt nàng vậy.”

“Những đệ tử quan chiến dưới đài kia cũng đều dùng ánh mắt bất thiện nhìn ta, đặc biệt là những nữ hài tử kia.”

“Cha, ngươi nói ta làm có đúng không?” Lý Lôi Hổ buồn bực nói.

“Ặc…” Đồ tể trung niên muốn nói cho nhi tử mình làm vậy là không đúng, nhưng lại nghĩ tới nhi tử mình cũng bị đánh vào mông thế này, bỗng nhiên dính đến điểm mù trong nhận thức của mình, không biết nên khuyên nhi tử mình thế nào.

Lúc này, thê tử của đồ tể trung niên đi ra, cầm trong tay một đống quà tặng cùng với thuốc bổ.

“Vừa lúc cha ngươi cũng tới, chúng ta cùng đến nhà tiểu cô nương kia.” Trong mắt thê tử đồ tể trung niên có vẻ khác thường, toàn thân đều tản ra một loại không khí vui mừng quái lạ.

“Mẹ, ta không đi. Ta không làm gì sai.” Lý Lôi Hổ biện luận nói.

Một bàn tay lớn trực tiếp chụp lên vai Lý Lôi Hổ.

“Nghe mẹ ngươi.” Đồ tể trung niên nói, hắn hiểu ý thê tử mình.

Cứ như vậy, vợ chồng hai người mang theo Lý Lôi Hổ cụp đầu ủ rũ đi đến nhà Lâm Mặc Uyển.

Cha Lâm Mặc Uyển vừa nhìn thấy Lý Lôi Hổ đã xém chút là động thủ. Nếu không phải đọc sách thánh hiền nửa đời người không cho phép làm như vậy, hiện trường đã sớm rối loạn lên.

“Vào đi.” Cha Lâm Mặc Uyển một bộ trường bào học cứu, cả người đều toát lên dáng vẻ thư sinh.

“Ha ha, lần này chúng ta đến chủ yếu là mang Lôi Hổ đến xin lỗi.”

“Trước kia đều là bị đánh, ta không nghĩ tới tên tiểu tử thối này có thể đánh thắng quý thiên kim.” Đồ tể trung niên cười bù nói. Một thân khí khái hào sảng làm cho lòng người nảy sinh thiện cảm.

Trải qua mấy năm rèn luyện trong trò chơi này, đồ tể trung niên vốn mang một thân khí chất mãng phu bây giờ đã trở thành một vị chiến tướng sát phạt quyết đoán, tính cách hào sảng.

Nghe được lời đồ tể trung niên, vẻ mặt tái mét của cha Lâm Mặc Uyển từ từ rút đi. Nghĩ lại thì, những lần trước khuê nữ mình mỗi lần đều đánh vào mông hài tử trước mắt đến da tróc thịt bong, cũng thấy có chút ngượng ngùng.

“Trước kia không biết rõ, nếu như sớm biết một chút, ta nhất định sẽ khiển trách tiểu nữ một trận.” Cha Lâm Mặc Uyển có chút hổ thẹn nói.

“Không sao, không sao. Tiểu tử thối nhà ta da dày chịu được đòn.”

“Quý thiên kim đang ở đâu, để tiểu tử thối này tự mình đi xin lỗi.” Đồ tể trung niên vừa nói vừa vỗ lên vai Lý Lôi Hổ.

“Tiểu nữ đang ở hậu viện, đi đi.” Cha Lâm Mặc Uyển nói.

“Đi đi, xin lỗi người ta cho đàng hoàng vào.” Đồ tể trung niên ra hiệu cho Lý Lôi Hổ nói.

“Được.” Lý Lôi Hổ không tình nguyện nói, đứng dậy đi về hướng hậu viện.

Hai người lại bắt đầu nói chuyện về chuyện trong trò chơi, vừa hay cha Lâm Mặc Uyển là làm Thiên Khôi Sư trong trò chơi, quan hệ hai bên trong nháy mắt thân mật lên.

Lúc này, Lý Lôi Hổ đi vào hậu viện, nhìn thấy Lâm Mặc Uyển đang luyện tập pháp thuật.

Một thân váy dài lục nhạt càng tô điểm thêm cho khuôn mặt đẹp đẽ của Lâm Mặc Uyển. Dù người chưa mười sáu nhưng dáng người đã thoáng hiện vẻ tú lệ.

Nhưng cảnh đẹp này hiển nhiên không chút nào ảnh hưởng tới Lý Lôi Hổ.

“Sao ngươi lại tới đây!” Lâm Mặc Uyển dừng luyện tập pháp thuật, nhìn Lý Lôi Hổ tức giận nói.

“Ta… Ngươi… Xin…” Lý Lôi Hổ lắp ba lắp bắp hồi lâu cũng nói không ra một câu đầy đủ, chủ yếu là nhớ tới trải nghiệm bị đánh vào mông bi thảm của mình.

“Lần đó vốn là muốn nhường ngươi một lần, không đánh vào mông ngươi, không nghĩ tới ngươi lại đối với ta như vậy.”

“Sau này ta sẽ không nương tay.” Lâm Mặc Uyển hừ một tiếng nói.

Một câu nói kia lập tức đốt lên lòng hiếu thắng của Lý Lôi Hổ, hắn hướng về phía Lâm Mặc Uyển hô lớn: “Ngươi từ bỏ đi. Ngươi đã đánh không lại ta, sau này ngươi đừng hòng lại đánh mông ta!”

“Vào trận đấu lần sau ngươi sẽ biết ta có nhường ngươi hay không.”

“Đừng chờ lần sau. Hậu viện này của nhà ngươi rộng rãi, bây giờ chúng ta đấu một trận luôn, thế nào?” Lý Lôi Hổ khinh thường nói.

“Được.”

Trên mặt đất tại hậu viện vụt ra vô số mộc đằng quấn quanh Lý Lôi Hổ, linh đao cũng xuất hiện trong tay hắn. Mấy đạo lôi nhận vây quanh Lý Lôi Hổ uốn lượn.

Lúc này, lúc mọi người đang ở phòng khách trò chuyện say sưa, chỉ nghe hậu viện “ầm ầm” một tiếng sấm vang.

Mọi người biến sắc.

Lúc này, Từ Phàm đang rảnh rỗi đến buồn chán, hỏi Bồ Đào: “Gần đây có chuyện gì thú vị không?”

Sau đó Từ Phàm bỗng thấy được màn này, hắn vui vẻ cười ha ha.

“Tiểu hài tử đều là không hiểu phong tình như vậy.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, phân thân số một đi đến bên người Từ Phàm, nói: “Bản thể, pháo quỹ đạo và Trấn Yêu Tinh hoàn chỉnh kia đều đã luyện chế xong.”

“Xong rồi sao? Gần đây thật nhàm chán, vừa hay đi Yêu Giới bên kia thử xem.” Từ Phàm nói.

“Ta có cải tạo pháo quỹ đạo và Trấn Yêu Tinh một chút, lúc ngươi đến có thể thử một chút.” Phân thân số một cười nói.

“Thêm cái gì, không phải là liên phát chứ?” Từ Phàm kinh ngạc đến vui vẻ nói.

“Ta đã truyền chi tiết cụ thể cho Bồ Đào, ngươi đi hỏi hắn là được.”

Số một phân thân đưa cho Từ Phàm một chiếc nhẫn không gian sau đó lập tức rời đi.

“Tự mình phóng lên là được rồi, còn tránh nghi ngờ.” Từ Phàm liếc mắt nhìn về phía bóng lưng phân thân số một.

Sau đó lấy ra Trấn Yêu Tinh cùng pháo quỹ đạo.

“Bồ Đào, tiếp quản quyền hạn, cất cánh. Mang khẩu pháo quỹ đạo này tới Yêu Giới, thuận tiện thử uy lực của nó một chút.”

“Đúng rồi, chức năng mới mà số một nói là gì vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Chủ nhân, ngươi xem chỗ này là biết.”

Bồ Đào nói xong lại dùng linh lực ngưng tụ thành một bàn tay lớn, sau đó chỉ về một nơi.

“Mẹ kiếp, Thiên Nguyên Hỏa Tinh của ta!!!” Từ Phàm kinh hãi nói.

“Vật này lão đại đều không cam lòng cho, vậy mà ngươi lại luyện cho ta!”

“Ta vẫn chờ đến lúc có thể luyện chế tiên khí đưa cho những đồ đệ chuẩn bị phi thăng lên tiên giới kia dùng.” Từ Phàm nhìn viên Thiên Nguyên Hỏa màu hỏa hồng được khảm trên Tinh Trấn Yêu Tinh kia nói.

Đây là linh khoáng cấp tiên khí lúc Từ Phàm càn quét tam tộc phát hiện. Giá trị của nó gần với tinh cầu mà hắn ngày ngày ngắm nghía.

“Bản thể, đừng lo lắng vậy mà. Thứ này phải dùng ra mới xem như là có giá trị.” Từ Phàm bên tai truyền đến tiếng cười khẽ của phân thân số một.

“Lo mụ nội nhà ngươi.” Từ Phàm bực tức nói.

Một lát sau, Từ Phàm lắng lại cơn giận, phất tay để Bồ Đào khống chế Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đạo bay lên bầu trời.

“Phân thân số một, ngươi tuyệt đối là cố ý.” Từ Phàm cắn răng nói, sau đó lập tức niêm phong những linh khoáng cấp tiên khí kia cất vào kho. Không có chính mình cho phép, bất kỳ kẻ nào cũng không thể sử dụng.

Chương 424: Thành Yêu Tộc

Từ Phàm nâng niu Thời Quang Tinh Cầu trong tay nói: “Còn may là ta chưa đặt thứ này vào gần trong bảo khố.”

“Nếu không, đều để đến sau khi số một luyện hóa thì coi như là đi tong luôn rồi.”

Thời Quang Tinh Cầu được Từ Phàm nâng niu trong tay lúc này là linh khoáng trọng yếu để sau này hắn vì chính mình luyện chế phòng nhỏ thời gian bản cao cấp, hiện tại chỉ là linh khoáng không hoàn chỉnh còn sót lại, thế nên Từ Phàm mới chưa bắt tay vào luyện chế.

“Linh khoáng dư lại cũng không biết Nhân tộc trong đường hàng không ở vùng Cực Không trên Tinh Thần có người giao dịch hay không, nếu không chỉ có thể đến Yêu Giới xem sao.” Từ Phàm nói.

Lần tiêu diệt Thánh Thành Nguyệt Hồ này làm Từ Phàm biết rõ nội tình trong đại tộc Yêu Giới, thật là khiến Từ Phàm mở rộng tầm mắt.

Đồng thời trong suy nghĩ của Từ Phàm, bảo khố và tài nguyên trong Thánh Thành Yêu tộc được vẽ lên dấu hiệu ngang hàng.

“Chủ nhân, hiện tại pháo quỹ đạo đã đến Yêu Giới.” Bồ Đào báo cáo.

“Nhanh như vậy?” Từ Phàm bất ngờ nói.

“Chủ nhân có thể xem kiểm kê linh khoáng cấp tiên khí trong bảo khố một chút.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, sau khi Từ Phàm quét mắt qua xém chút nữa là cắn nát răng hàm sau.

“Phong Nha Thạch của ta!” Từ Phàm đau đớn nói. Hắn cảm thấy phân thân số một này đã thức tỉnh thuộc tính kỳ quái nào đó.

“Được rồi, tốc độ nhanh chút cũng tốt.” Từ Phàm bình ổn lại xúc động muốn đem phân thân số một về lò đúc lại.

“Bồ Đào, bảo con Hỗn Thiết Viên Hầu Luyện Khí Tông Sư kia giúp ta luyện chế một con rối Hợp Thể Kỳ, lúc đi Yêu Giới cần dùng đến.” Từ Phàm nghĩ một lúc rồi nói.

Nếu lúc điều khiển con rối Luyện Hư Kỳ đến Yêu Giới chơi đùa mà lỡ đụng phải Yêu Tôn, vậy thì thật sự không có cơ hội nào để trốn chạy, bất kể là Yêu Tôn nào.

“Đã rõ, hiện tại đã phát xuống nhiệm vụ.” Bồ Đào nói.

Lúc này, tại nơi hoang vu nào đó ở Yêu Giới, một tòa Thành Yêu Tộc lớn đang được xây dựng.

Chỉ thấy trên cửa thành của Thành Yêu Tộc viết mấy chữ: Công bằng, Trật tự, Vạn tộc bình đẳng.

Bên trong toà Thành Yêu Tộc đã sắp được xây dựng xong tụ tập các loại Yêu tộc tiểu tộc và dị chủng, tất cả bọn họ đều đang yên ổn sinh sống trong thành thị Yêu tộc.

Có từng đội con rối mang bộ dáng Hỗn Thiết Viên Hầu ở nơi đây tuần tra, con rối có thực lực cao nhất là Luyện Hư Kỳ.

Phía trên một tòa tháp cao, Địa Tinh Nhện nhìn Yêu tộc tiểu tộc vốn ở cùng là sẽ chém giết lẫn nhau đang cùng mua bán với nhau. Hai chủng tộc Yêu tộc vốn là kẻ thù sống còn cũng có thể yên ổn cùng nhau ăn cơm.

“Thật ra như thế này cũng rất tốt.” Địa Tinh Nhện nói, ánh mắt có chút mơ màng.

“Điều kiện tiên quyết là người giữ gìn trật tự nhất định phải có thực lực mạnh mẽ.” Một con rối Luyện Hư Kỳ đi tới nói.

“Hiện tại, tiểu tộc trong mấy vạn dặm xung quanh hầu như đều đã bị chúng làm cho sợ hãi, bước tiếp theo phải làm gì?” Địa Tinh Nhện lấy lại tinh thần, tràn đầy ý chí chiến đấu nói với con rối.

“Chuyện còn lại là chỉ cần giữ gìn trật tự trong tòa thành thị này, tạo thành một trung tâm giao dịch công bằng, lấy điều này làm trung tâm khuếch tán về khu vực mười vạn dặm xung quanh.”

“Thu thập mọi thứ chủ nhân yêu cầu, cùng với linh khoáng có thể cần đến sau này.” Con rối bình thản nói.

“Bồ Đào số một, ngươi có nghĩ đến việc biến tất cả mọi nơi trong Yêu Giới đều thành bộ dáng thế này hay không?” Địa Tinh Nhện duỗi ra một cái chân trắng nhỏ chỉ xuống phía dưới nói.

“Nhiệm vụ của ta là tự vệ và ký thác. Điều ngươi nói này đã vượt ra phạm vi nhiệm vụ của ta.” Con rối Luyện Hư Kỳ lắc đầu nói.

“Vậy chủ nhân ngươi có thể xây dựng một Yêu Giới thế này hay không?” Địa Tinh Nhện đổi một góc độ khác nói.

Con rối Luyện Hư Kỳ đang chú ý tình hình sản xuất của căn cứ trong lòng đất đột nhiên dừng lại một chút, trong mắt lóe lên một dãy số liệu cuồn cuộn.

“Chuyện của chủ nhân, ta sẽ không suy đoán bừa bãi.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Được rồi, bây giờ ta đã biết, chủ nhân ngươi nhất định là một loại đại yêu Thượng Cổ, là loại vô cùng lợi hại kia, nếu không cũng sẽ không thi triển được loại thần thông đã thất truyền kia.”

Một hư ảnh Phệ Long Ma Chu hiện ra phía sau Địa Tinh Nhện, có môn thần thông này, gặp phải Yêu tộc Luyện Hư Kỳ căn bản không yếu hơn.

“Hi vọng hắn có thể xây dựng toàn bộ Yêu Giới thành thế giới như thế này.” Địa Tinh Nhện trông mong nói.

Đúng lúc này, nơi xa rơi xuống một đạo hồng quang, sau đó nổ tung lên.

“Lại có Yêu tộc Hợp Thể Kỳ mắt mù đến gây sự. Việc này cũng đã xảy ra bao nhiêu lần mà vẫn chưa từ bỏ ý định.” Địa Tinh Nhện khinh thường nói.

Thành Yêu Tộc quy định, Yêu tộc Hợp Thể Kỳ trở lên trừ khi được đăng ký, nếu không cấm đến gần phạm vi ba ngàn dặm ngoài thành.

“Qua một khoảng thời gian nữa, sau khi Thành Yêu Tộc hoàn toàn ổn định, cần ngươi đi thành lập đội hộ vệ, thu nhận tiểu tộc làm thành viên nòng cốt trong cự thành.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Đã biết, cái này sở trường của ta.” Địa Tinh Nhện lộ ra răng nanh nhỏ.

Đúng lúc này, con rối Luyện Hư Kỳ đột nhiên nhìn về một nơi nào đó trên bầu trời.

“Bồ Đào số một, ngươi sao vậy?” Địa Tinh Nhện hỏi.

“Ta nhận được tín hiệu từ chủ nhân.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Ngươi muốn đi tìm chủ nhân của ngươi sao?”

“Không, chủ nhân ra lệnh cho ta chờ ở đây, khoảng cách giữa chúng ta thật sự là quá xa.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“À.”

Địa Tinh Nhện thở nhẹ một hơi. Khoảng thời gian chung sống này làm cho nàng cảm giác được đây là thời gian thú vị nhất trong đời người, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy rất nhiều chuyện, rất nhiều vật mới mẻ.

Nhất là gần nhất toà Thành Yêu Tộc nhường nàng cảm nhận được một tia không đồng dạng đồ vật. Tất cả những quy tắc do Bồ Đào số một đặt ra ở đây tạo thành cảnh tượng hiện tại, làm nàng có chút si mê.

Nàng cảm thấy hiện tại có chút không thể rời bỏ Bồ Đào số một. Trong lòng có lúc cũng cầu khấn, hi vọng chủ nhân của Bồ Đào số một vĩnh viễn đừng xuất hiện.

Lúc này, bên trong Thành Yêu Tộc, một cửa hàng Yêu khí duy nhất trong Yêu tộc đã mở cửa.

Vô số Yêu tộc đợi tại đây ngay tức khắc tràn vào trong cửa hàng Yêu khí.

Tất cả Yêu tộc vừa vào cửa hàng Yêu khí đã bắt đầu cầm các loại thiên địa tài bảo, các loại linh khoáng trân quý đến quầy lễ tân đổi một thứ gọi là điểm tín dụng, sau đó lập tức chạy vào bên trong điên cuồng mua sắm Yêu khí thích hợp cho bản tộc sử dụng.

“Ngươi làm thế này này có lời không?” Địa Tinh Nhện nhìn Yêu tộc đang tranh nhau mua Yêu khí bên trong màn sáng nói.

Tại Yêu tộc, tiểu tộc bình thường nếu muốn có được một món Yêu khí phù hợp với thân, con đường duy nhất chính là đến Thánh Thành của đại tộc hoặc là mua trong lãnh địa, thế nhưng giá cả lại cực kỳ đắt đỏ.

Một món yêu khí rất bình thường cần phải tiêu tốn linh tài, linh khoáng mà Yêu tộc kia mấy chục năm mới đi góp nhặt được.

Cho nên trong mắt Yêu tộc bình thường, Yêu khí chính là một món hàng xa xỉ.

“Dựa theo định giá tiêu chuẩn do chủ nhân để lại, sẽ không thua lỗ.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

Tại căn cứ trong lòng đất trong Thành Yêu Tộc đang có mấy chục vạn con rối đang tham gia luyện chế Yêu khí.

Từng món Yêu khí tương đương với cấp bảo khí của Nhân tộc được sản xuất ra, mặc dù trong mắt Luyện Khí Sư bình thường, những thứ này cũng chỉ được coi là pháp bảo bình thường, ngoại trừ bền chắc ra cũng không có lấy một chút nổi bật. Nhưng đối với tiểu tộc mà nói, những thứ này đã đủ rồi.

“Đúng rồi, Yêu khí ta cần, khi nào ngươi mới luyện chế cho ta?” Địa Tinh Nhện hỏi.

“Ngươi là người kiểm soát Thành Yêu Tộc, không cần chiến đấu, trên không có hai Trấn Yêu Tinh và mấy ngàn Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ bảo vệ ngươi.”

“Ngươi không cần dùng đến Yêu khí.”

Chương 425: Tín hiệu

Đảo Ẩn Linh, Từ Phàm đang nhàn nhã nằm trong mây thôi diễn công pháp nhận được tin tức Bồ Đào hồi báo.

“Chủ nhân, đã nhận được tín hiệu Trấn Yêu Tinh phát ra từ Yêu tộc, đang chờ đợi tín hiệu chuyền trở lại.” Bồ Đào nói.

“Bên kia cách bao xa.” Từ Phàm mở to mắt nói.

“Xấp xỉ kéo dài qua cả đại lục trung tâm.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm yên lặng tính toán cự ly một chút, thả tay nói: “Đây không phải xong con bê rồi sao, không đến mấy chục năm nữa thì chắc không gặp mặt được rồi.”

“Nếu như tiêu hao một lượng lớn năng lượng để mở ra phong ấn, có thể trong khoảng thời gian ngắn ngủi khỏi động truyền tống trận.”

“Hiện tại chỉ chờ tin tức bên kia truyền về, chờ đợi xác định vị trí cụ thể.” Bồ Đào nói.

“Chả có ý nghĩa gì, hơn nữa lấy đâu ra nhiều năng lượng như thế để mở ra truyền tống trận chứ.”

Đúng lúc này, đám mây vốn dĩ đang che trên đầu Từ Phàm bị gió nhẹ đẩy ra, một chùm nắng chói chang trực tiếp chọc vào mắt Từ Phàm..

“Một cái truyền tống trận mà thôi, không đến nỗi làm như thế chớ.” Từ Phàm nhìn mặt trời rồi nói, nơi đó đích thực có một nguồn năng lượng lớn, cũng đủ để mở ra phong ấn của truyền tống trận.

Chỉ là nếu thật như làm đến trình độ đó, nói không chừng hắn đã sớm phi thăng lên tiên giới rồi, có nhiều thời gian như thế còn không bằng dạy thêm mấy đứa đồ đề.

“Chủ nhân, với tốc độ bây giờ, muốn đặt được năng lượng cần phát ra đó, cần chín ngàn năm kiến thiết.” Bồ Đào thân mật nói.

“Sao mà lại nhanh hơn bốn nghìn năm so với lần tính toán trước thế.” Từ Phàm nói.

“Bởi vì phát hiện linh khoáng, và sự biến hóa các loại của hợp kim, khiến hiệu suất của nó được đề cao lên rất nhiều.” Bồ Đào nói.

“Hiểu rồi.” Từ Phàm nói.

. . . .

Bên trong Luyện Khí phong Ẩn Linh môn, lúc này Hạng Vân đang nhìn Nhị Thiết tay cầm linh chùy bảo khí gõ đập một cái linh kiếm chưa hình thành.

“Nhị Thiết sư đệ, phẩm chất của tất cả linh kiếm bảo khí ngươi chế tạo đều rất tốt, mặc dù đều là bảo khí nhị gia, nhưng uy năng của nó không kém hơn kinh kiếm bảo khí tứ giai.” Hạng Vân cười nói với Nhị Thiết đang chế tạo linh kiếm.

Đoạn thời gian trước Hạng Vân muốn đến Luyện Khí phong tìm luyện khí tông sư luyện chế mấy thanh linh kiếm làm hạch tâm của kiếm trận, vô tình nhìn thấy Nhị Thiết đang rèn đúc linh kiếm bằng chùy.

May mắn lớn nhất của một tu sĩ theo kiếm trận chi đạo, linh kiếm dùng mãi không hết? một luyện khí sư có thể nhanh chóng luyện chế ra linh kiếm có chất lượng tốt?

Hai điều này Hạng Vân đều đã gặp.

Hai người giống như củi khô gặp lửa, nhanh chóng thành lập được tình hữu nghị sâu sắc.

“Hạng Vân sư huynh đừng tâng bốc ta nữa, hiện giờ ta chỉ có thể chế tạo một chút pháp bảo linh kiếm linh đao mà thôi, so với các sư huynh trên Luyện Khí phong, ta chả là cái gì cả.” Nhị Thiết vừa chế tạo linh kiếm vừa hổ thẹn nói.

“Đừng tự coi nhẹ mình, chỉ dựa vào khả năng chế tạo linh kiếm này của ngươi đã đủ để kiếm tu thiên hạ đánh gia cao ngươi.” Hạng Vân vừa cười vừa nói, từ khi hắn đổi được mười thanh linh kiếm bảo khí nhị giai bằng điểm tích lũy từ chỗ Nhị thiết, năng lực chiến đấu của hắn đã mạnh hơn rất nhiều.

“Ha ha, Hạng Vân sư huynh nói đùa.”

Vào lúc này, cùng với chùy cuối cùng mà Nhị Thiết nện xuống, linh kiếm lưu quang lưu chuyển, một thanh linh kiếm bảo khí tam giai thành hình.

Nhị Thiết đưa linh kiếm cho Hạng Vân.

“Hạng Vân sư huynh, đây là thanh linh kiếm thứ hai mươi ba, cảm ơn sự quan tâm của ngươi với việc làm ăn của ta.” Nhị Thiết nói cảm tạ.

Hắn biết rõ trong bảo khố của tông môn, không bao giờ thiếu pháp bảo, từ bảo khí cơ bản nhất đến đạo khí cao cấp nhất đều không thiếu, bảo khí mà ngươi có thể nghĩ đến hay không thể nghĩ đến đều có thể nhìn thấy trong bảo khố của tông môn.

Nghe nói ở một nói thần bí trong tông môn, có hàng trăm luyện khí sư chuyên luyện chế pháp khí cho tông môn, cho nên bên trong tông môn, không đáng tiền nhất có lẽ chính là luyện khí sư.

“Còn có bảy mươi bảy thanh linh kiếm, sư đệ cố lên.” Hạng Vân cười chuyển điểm tích lũy cho Nhị Thiết.

“Hạng Vân sư huynh, quá rồi.” Nhị Thiết số điểm tích lũy đến tay nói.

“Nhiều hơn thì coi như là phí vất cả của ngươi, linh kiếm mà ngươi luyện chế có nhiều thêm một chút uy năng đặc biệt so với linh kiếm bình thường, vật vượt qua giá trị.” Hạng Vân vừa cười vừa nói, sau đó lấy mấy gói đồ ăn vặt tôm biển sâu đặc chế của nhà ăn từ không gian giới chỉ.

“Nghe nói lệnh muội thích đồ kiểu này, cho nên ta mua một chút..” Hạng Vân nói, cứ cách nửa tháng là hắn lại có thể nhìn thấy một tiểu cô nương hơi mập mạp bên trong nhà ăn của chủ phong, quấn lấy bếp trưởng của Ẩn Linh môn, nói là muốn bái sư học nghệ, sau này mới biết được đó là em gái của Nhị Thiết.

“Ha ha. Thanh danh của lệnh muội đã truyền đến tai sư huynh rồi sao?” Nhị Thiết có chút cười xấu hổ nói.

Vào thời điểm này, một chiếc linh châu loại nhìn nhỏ đậu trước cửa nhà Nhị thiết, một tiểu cô nương tay cầm đô ăn vặt đi đến.

“Xin chào sư huynh.” Sau khi Nhị Viễn nhìn thấy Hạng Vân, lễ phép hành lễ nói, nàng biết rõ đây là bạn bè hoặc khách hàng của anh trai mình.

“Chào sư muội.” Hạng Vân cười nói.

Sau đó Nhị Viễn thấy được mấy gói tôm biển sâu trên bàn, nháy mắt vừa kinh ngạc vừa vui sướng.

“A, cảm ơn ca ca, ta rất thích loại tôm biển sâu này, đáng tiếc chủ phong sư phó không hay làm.” Nhị Viễn lập tức mở ra một túi, vui vẻ bắt đầu ăn.

“Không biết lớn nhỏ, đây là tôm phiến Hạng Vân sư huynh cố ý mang đến cho ngươi, còn không cảm tạ sư huynh.” Nhị Thiết nghiêm túc nói, ăn ngon có thể, nhưng không thể quên lễ tiết.

“Cảm ơn ân tình sư huynh tặng ta tôm phiến, Nhị Viễn suốt đời không quên ~~” Nhị Viễn ‘Vụt’ một cái quỳ xuống nói, thanh âm vang dội, rất có khí khái anh hùng.

“. . . . .” Nhị Thiết.

“Qúa mức rồi, quá mức rồi. . . .” Hạng Vân lập tức đỡ Nhị Viễn dậy, có chút dở khóc dở cười nhìn tiểu sư muội đang ăn ngon lành này.

“Sư huynh, ngươi là người tốt ~” Nhị Viễn ăn tôm phiến cảm động nói.

Hiện tại Nhị Viễn đã trở thành người đứng thứ tư cần cảm ơn trong lòng nàng.

Về phần tại sao là thứ tư, bởi vì Hạng Vân là người thứ tư chủ động tặng đồ ăn cho nàng, hơn nữa còn là nàng tôm phiến mà nàng rất thích ăn.

Biết Hạng Vân sắp rời khỏi, Nhị Viễn vẫn lưu luyến không rời nhìn về phía phương hướng Hạng Vân rời đi.

“Cũng không biết lần sau Hạng Vân sư huynh sẽ cho ta mang cái gì, ta nên cảm ơn hắn như thế nào đây?” Nhị Viễn nói.

Nhị Thiết chính nhìn ánh mắt lưu luyến không rời của tiểu muội nhà mình, có chút đau đầu, sau này nếu tiểu muội của mình gặp phải ngươi ham mê sắc đẹp của nàng, sử dụng đồ ăn ngon đến dụ dỗ nàng thì làm sao bây giờ.

“Viễn nhi, sau này nếu có ngươi cầm đồ ăn ngon hay là những thứ đồ ăn vật này bảo ngươi làm đạo lữ của hắn, ngươi không dduocj đáp ứng đâu đấy!” Nhị Thiết nghiêm túc nói.

“Ca, ta chỉ là thích ăn ngon, cũng không phải ngốc.” Nhị Viễn trợn mắt nhìn ông anh mình một cái, rồi quay trở về phòng mình, kỳ vọng đợi đến đồ ăn trưa nay trong nhà ăn chủ phong, tốt nhất là đại yến thịt cua.,

Hiện giờ, Hạng Vân đang quay về viện nhỏ của mình chuẩn bị hoàn thành nhiệm vụ, đột nhiên nhìn thấy Vân Hoa Lộc đi ra từ một khe nứt không gian, bên trong miệng còn không biết đang ngậm linh kiếm bằng vật liệu gì.

“Bồ Đào, vừa nãy ngươi có nhìn thấy hay khôg.” Hạng Vân hỏi.

“Đã kiểm tra, tạ ơn nhắc nhở, ban thưởng một ngàn điểm tích lũy.” Thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Một ngàn điểm tích lũy!” Hạng Vân vui vẻ nói.

Không bao lâu, thanh kiếm bị Hoa Vân Lộc tha tới kia, xuất hiện trong tay Từ Phàm, đồng thời còn có Vân Hoa Lộc đang bị bàn tay linh lực lớn bắt lấy.

Chương 426: Nguyên Chung Chi Kiếm

“Đây là. . .” Từ Phàm cảm nhận chất liệu của thanh kiếm này, với kinh nghiệm luyện khí nhiều năm của hắn thế mà không giám định được chất liệu của thanh kiếm này.

Từ Phàm đưa tay đối diện lưỡi kiếm, nặng nề đánh một phát, bên trong có vạn quân chi lực。

‘Bang ~~’

Một thanh âm kỳ quái vang lên, giống như đang thở dài, lại như đang rên rỉ.

Từ Phàm lẳng lặng lắng nghe thanh âm mà thanh kiếm phát ra.

“Phân tích dựa trên tình cảm trong thanh âm này, đây là được giải cứu?” Từ Phàm có chút không chắc nói.

“Thu thu ~” (thả ta ra ~) Vân Hoa Lộc hô.

Từ Phàm nhìn về hướng Vân Hoa Lộc nói: “Ngươi lấy được thanh kiếm này từ đâu.”

Vừa nói vừa gảy một cái.

“Thu Thu thu ~~” (Ta tìm được ở trong một cung điện bị phong ấn bí mật ~) Vân Hoa Lộc lắc lắc người nói. Tựa hồ rất bất mãn việc Từ Phàm dùng bàn tay to bằng linh lực nắm lấy nó.

“Ta biết mà, hỏi cũng như không hỏi.” Từ Phàm phất tay buông Vân Hoa Lộc xuống để nó tự đi chơi.

“Được rồi, trước cứ đặt trong bảo khố đã, đến ta còn không nhìn ra được đồ vật này nông hay sâu, nhất định không phải vật thường.” Từ Phàm nói rồi buông kiếm trong tay xuống, lấy ra Thời Quang Tinh Cầu thường ngày nâng lên.

Đúng lúc này, Thời Quang Tinh Cầu đột nhiên vỡ vụn, hóa thành hạt cát óng ánh dung hợp với thanh kiếm đó.

Trên thân linh kiếm vốn dĩ màu đen xám đột nhiên xuất hiện một ánh sáng vàng.

Trong nháy mắt tản ra một lực hấp mạnh mẽ, giống như một hắc động, trực tiếp hút hết những đồ vật trong phạm vi mấy chục mét bao gồm cả Từ Phàm vào bên trong linh kiếm.

“Cảnh cáo cảnh cáo, chủ nhân đụng phải sự công kích ngoài ý muốn không cách nào đo lường, hiện tại khởi động phương án khẩn cấp.” Bồ Đào thanh âm vang lên.

Trong nhất thời, tất cả đồ đệ của Từ Phàm cũng thu được tin tức.

Nháy mắt, từ các nơi trên đảo Ẩn Linh, xuất hiện năm luồng độn quang, cấp tốc bay về phía vị trí vừa nãy của Từ Phàm.

Không bao lâu sau, Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ, Chu Khai Linh hội họp đứng xung quanh linh kiếm đang trôi nổi giữa không trung

“Sư phụ thế nào rồi!” Từ Cương vội vàng hỏi.

Bọn người Từ Nguyệt Tiên cũng đang chờ lời đáp.

Một quầng sáng xuất hiện ở trước mắt mọi người, bên trên chính là cảnh tượng Từ Phàm bị hút vào trong linh kiếm.

“Sư phụ số một, số hai ở đâu?” Lý Tinh Từ nhanh chóng hỏi.’

“Đều đang ở không gian dưới đất, lúc này đã rơi vào một loại trạng thái hỗn đọn, là hiện tượng quan hệ nhân quả bị triệt để cắt đứt, hiện không cách nào biết được chủ nhân còn sống hay đã chết.” Bồ Đào nói, giọng nói rất bi thương.

“Không cách nào xác định sóng chết, vậy sư phụ nhất định còn sống, có lẽ sư phụ bị một bí cảnh được ấn giấu trong linh kiếm vây khốn.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Hiện tại phải làm gì.” Vương Hướng Trì nhìn linh kiếm vây khốn sư phụ trên bầu trời nói.

Từ Cương kiên định nhìn linh kiếm trên bầu trời nói: “Đợi, nếu như trong vòng một tháng sư phụ còn chưa xuất hiện, chúng ta sẽ tìm cách mang theo linh kiếm này đến hội Trưởng Lão ở Tinh Thần của Vực Cực Không tìm người cầu viện.”

“Chuyện này giao cho ta.” Lý Tinh Từ nói.

Vào lúc này, hư ảnh của Từ Phàm xuất hiện.

“Sư phụ! !”

“Đừng hốt hoảng, nếu như nhìn thấy đoạn Quang Ảnh Thuật này của ta, nói rõ ta đã bị vây khốn ở trong một bí cảnh không ra được, mà phân thân cũng bị cắt đứt liên hệ.”

“Vào lúc này các ngươi không cần lo lắng cho ta, cần làm gì thì cứ đi làm.”

“Tý nữa Bồ Đào sẽ đưa ngọc điệp truyền thừa của các ngươi cho các ngươi, bên trong có phiên bản cuối cùng nhất của « Ngũ Hành Quyết » và thân thông phối hợp, đủ để các ngươi tu luyện đến Đại Thừa kỳ.”

“Vào thời khắc ta biến mất này, mấy vị luyện khí tông sư Yêu tộc ở không gian dưới đất của tông môn sẽ lập tức luyện chế đủ bộ đạo khí mà vi sư thiết kế xong xuôi cho các ngươi.”

“Hiện tại các ngươi cũng là những đứa trẻ trưởng thành rồi, sự giúp đỡ mà vi sư có thể cho các ngươi cũng chỉ đến đây thôi.”

“Nếu vi sư không thể đi ra trước khi các ngươi phi thăng, các ngươi cũng không cần đợi vi sư, lúc đó chỉ cần vi sư vẫn chưa chết, sư đồ chúng ta nhất định sẽ gặp lại nhau trên thế giới Đại Thiên.”

“Điều đáng tiếc duy nhất là, khong thể luyện chế cho các ngươi một bộ tiên khí trước khi các ngươi phi thăng.” Hư ảnh của Từ Phàm nói rồi thở dài một tiếng.

Lúc này mặt của bọn người Từ Cương đã tràn đầy nước mắt, toàn thể đều trách móc chính bản thân vì sao không ở bên sư phụ nhiều hơn.

“Chuyện của tông môn cứ giao cho Bồ Đào vận hành bình thường là được, các ngươi thay phiên làm chưởng giáo, cũng chính là chỉ cần ra mặt một chút.”

“Nếu như mười năm sau ta còn chưa ra được, Bồ Đào sẽ bật quang ảnh đồ thứ hai của ta.” Từ Phàm hư ảnh nói xong, thì biến mất không thấy.

“Bồ Đào, vật dẫn rằng buộc của ngươi là gì.” Từ Cương đột nhiên hỏi.

““Ngay từ đầu ta và vận khí của tông môn đã bị buộc chặt, quyền hạn đầu tiên là chủ nhân, quyền hạn thứ hai là các ngươi, quyền hạn ngầm thừa nhận thứ ba là chưởng giáo Ẩn Linh Môn.” Bồ Đào thành thật trả lời.

“Ta biết rồi.” Từ Cương nói.

“Nhóm chúng ta thay phiên ở lại nơi này, mỗi một người là năm nam.” Từ Cương nói.

“Được.”

Nhưng sau khi họ nói xong, không một ai rời đi, vẫn ở im tại chỗ, bọn họ cảm giác một lát sau Từ Phàm sẽ xuất hiện.

Lúc này ở một không gian chưa biết tới, từ phàm nhìn bóng đen trước mắt, mắt phải cứ nháy không thôi.

“Mấy vạn năm rồi, rốt cục có người tới bồi ta.” Một thanh âm cổ lão tang thương vang lên, phảng phất như tượng đá đã trăm vạn năm bất động mở miệng, mỗi một chữ đều đại biểu cho quang ánh mấy trăm vạn năm.

“Chả qua hiện giờ đã không còn quan trọng, vừa nãy trong khoảnh khác mở ra Nguyên Chung Chi Kiếm đó, ta cảm nhận được trận pháp phong ấn ta đã biến mất.

“Lại thêm trăm năm nữa, ta có thể phá hủy thanh kiếm gãy này.”

Bóng đen nói rồi hít vào một hơi thật dài, nhìn Từ Phàm tiếp tục nói.

“Ngươi có biết không, bên trong thanh Nguyên Chung Chi Kiếm này, dòng chảy thời gian khác với bên ngoài, bên ngoài là một năm, ở đây là một trăm nam.”

“Ý đồ dùng thời gian hao mòn linh trí của ta, buồn cười, Cổ Yêu Thiên Lục ta há có thể khuất phục vì mấy chục triệu năm quang ảnh nhỏ nhoi ! !” Bóng đen cả giận nói.

“Ta, Cổ Yêu Thiên Lục, vĩnh hằng bất diệt!” Bóng đen giận dữ hét.

“Đây là một người đã chờ đợi trong một thời gian dài, đầu óc có chút mơ hồ rồi..” Từ Phàm nhìn phản ứng của bóng đen thì nghĩ vậy, khóe miệng cong lên mỉm cười. chả qua bên ngoài một năm bên trong trăm năm vẫn khá là tuyệt vời.

“Được rồi, Nhân tộc, nên nói ta đều đã nói xong, ngươi có thể đi chết đi.” Bóng đen nhìn Từ Phàm cười gằn nói.

“Yên tâm, ta sẽ từ từ tra tấn ngươi, dù sao còn có mấy trăm năm thời gian ở đằng sau.”

“Ngươi xác định còn mấy trăm năm thời gian?”

“Ngươi có thể tiếp tục cảm nhận một chút, thanh Nguyên Chung Chi Kiếm này hấp thụ một kiện chí bảo thời gian của ta, đoán trừng tiếp tục giữ ngươi thêm mấy nghìn năm cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Sau khi nghe được Từ Phàm nói, bóng đen ngây ngẩn cả người, sau đó một sự dao động yêu lực kỳ dị đảo qua toàn bộ không gian.

“Năng lượng phong ấn thời gian đã được tăng cường!” Bóng đen cả giận nói, có chút điên cuồng biến hóa thành đủ loại hình dạng kỳ dị trong không gian, nhìn cực kỳ quỷ dị.

“Còn tận bốn nghìn năm nữa ta mới có thể giải trừ phong ấn.” Bóng đen có chút tuyệt vọng, sự nhẫn nại của hắn đã đạt tới cực hạn, lý trí sắp sửa bị thời gian này hao mòn toàn bộ.

Bóng đen lại bắt đầu biến thành đủ các loại hình dạng bắt đầu lăn nộn.

Trong nhất thời, toàn bộ không gian tràn đầy hư ảnh của bóng đen.

Chương 427: Năm năm

Từ Phàm nhìn bóng đen lấp đầy không gian, đến lúc này hắn mới coi là hoàn toàn lấy lại tinh thân quan sát không gian nhỏ này.

Toàn bộ không gian này sấp xỉ một cái sân đá bóng, trên trăm trượng trên không chung có trần nhà, cả không gian đất đai nơi này đều tổ hợp từ bạch ngọc tinh khiết, tản ra ánh sáng trắng nhu hòa.

Hình thành một sự đối lập rõ ràng với bóng đen bị phong ấn bên trong không gian.

“Bình tĩnh một chút, nhìn đi ngươi đã ở đây mấy ngàn vạn năm rồi, không thiếu mấy nghìn năm nữa đâu.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, cảm giác hoàn cảnh xung quanh không tệ, là nơi tốt để tĩnh tâm tu hành.

Tiền đề chính là phải giải quyết cái bóng đen kia.

Bóng đen bỗng nhiên dừng lại, nhìn Từ Phàm, bên trong ánh mắt toát ra vẻ suy tư.

“Ngươi chỉ mà một Nguyên Anh kỳ nhỏ nhoi, nhiều nhất chỉ có thể để ta tra tấn mấy trăm năm.” Bóng đen nhìn Từ Phàm lắc đầu nói, tưởng như Từ Phàm chính là một thứ đồ chơi chuyên tiếp nhận sự tra tấn, mà còn là loại đồ chất lượng kém.

Đừng chỉ nghĩ đến tra tấn chứ, tất cả quy tắc của cái không gian bị phong ấn này đều rất kiện toàn, nếu như có thể lợi dụng tốt nó ta có thể tấn cấp Hóa Thần kỳ, nói không chừng còn có thể cùng ngươi thoát ra khỏi thanh Nguyên Chung Chi Kiếm này.

“Nhưng mà ta vẫn cảm thấy tra tấn ngươi thú vị hơn.” Bóng đen lộ ra răng nanh nói.

“Chém chém giết giết rất không thú vị, ta cho ngươi xem một vài thứ thú vị.” Từ Phàm mỉm cười dụ dỗnói.

Một ngọc bích thấu ảnh mà Từ Phàm luyện chế riêng xuất hiện trước mặt bóng đen, bên trên xuất hiện những hình vẽ người nhỏ bé rất kỳ quái với bóng đen

Vào lúc này, ngọc bích bắt đầu truyền ra, bên trong bắt đầu phát ra tiếng nói.

“Lúc trước có Hồ Yêu quấy phá, Yêu Hồ sinh chín đuôi, chỉ cần chuyển động đuôi của nó, thì núi lở đất nứt.”

“Người dân chịu sự quấy nhiễu nghiêm trọng từ nó, bởi vậy tụ tập nhẫn giả.”

Hình ảnh bên trong ngọc bích, kết hợp với thanh âm của nó, trong nháy mắt hấp dẫn bóng đen.

Bóng đen xuất hiện bên người Từ Phàm, bắt đầu xem hoạt hình trong ngọc bích.

“Thú vị, con tiểu yêu chín đuôi này tuy rằng thực lực hơi yếu một chút, nhưng bắt đầu đánh nhau lại có khí thế của Yêu tộc.”

“ Nhẫn giả này là cái gì….” Bóng đen tò mò nói.

“Ngươi có thể coi nó không khác gì tu sĩ là được.” Từ Phàm thuận miệng đối phó bóng đen, trong lòng thì đang suy nghĩ đến biện pháp rời khỏi nơi đây, còn có cách để đối phó với bóng đen.

“y xo, thế mà lại phong ấn con Yêu Hồ này trong cơ thể của một đứa trẻ, câu chuyện này rất thú vị, cuối cùng có phải đứa bé này hóa thành hồ ly chín đuôi phá hủy cái thôn này không.” Bóng đen hưng phấn nói, phảng phất rất là chờ mong kịch bản kiểu này.

“Cứ xem cẩn thận, kịch bản đằng sau rất là đặc sắc.

Cứ như vậy Từ Phàm cùng xem hoạt hình với bóng đen, trong thời gian đó Từ Phàm không ngừng móc ra linh quả từ trong nhẫn không gian đưa cho bóng đen.

“Đây là linh quả sao, đã mấy ngàn năm rồi không được ăn nó.” Bóng đen nhận linh quả cắn một cái, kết quả phát hiện mình chỉ là tồn tại dạng linh thể, trong nhất thời lại có xu thế phát nổ.

“Nếu mà ngươi làm hỏng cái ngọc bích này rồi, ngươi sẽ vĩnh viễn không xem được hoạt hình này nữa đâu.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Ta truyền trò ngươi một thần thông nhỏ, khiến ngươi có thể cảm nhận được hương vị của linh quả.” Từ Phàm nói rồi lấy một ngọc giản đưa cho bóng đen.

Bóng đen không nói gì, chỉ là yên lặng nhận lấy ngọc giản trong tay Từ Phàm xem một cái, sau đó thân thể biến hóa, biến thành một con Hắc Hùng táo bạo, sau đó bắt đầu ăn linh quả.

‘A ~ ‘

Một thanh âm dễ chịu không đè nén nổi vang lên.

Vào lúc này Từ Phàm híp mắt, trong lòng đã có suy đoán.

Sau khi cự hùng ăn xong linh quả, ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm bắt đầu xem hoạt hình, lúc có lúc không châm biếm một câu, nói là nếu như hắn là thằng nhãi tóc vàng, sau khi có được tu vi, nhất định sẽ giệt sạch cái thôn này.

Một tháng sau, Từ Phàm rốt cục đã xem hết toàn bộ bộ hoạt hình này với Hắc Hùng.

Lúc xem họa hình, Hắc Hùng cố nhịn muốn phá nát ngọc bích mấy lần, trong miệng cứ luôn lẩm bẩm.

“Tên nhóc tóc vàng này sao không diệt sạch cái thôn này đi, thân thể Yêu tộc, há có thể thông đồng làm bậy với Nhân tộc, cuối cùng còn trở thành thôn trưởng nữa chứ.”

“Đúng là sự sỉ nhục của yêu tộc!” Hắc Hùng khinh thường nói.

“Thiên Lục tiền bối, tộc Cổ Yêu không phải kẻ thù của Yêu tộc sao.” Từ Phàm tò mò hỏi, cảm giác vị Cổ Yêu này cứ luôn hướng về Yêu tộc.

“So sánh với Yêu tộc, ta còn hận Nhân tộc hơn ~” Một cái tay lông xù của Hắc Hùng gác lên vai của Từ Phàm, miệng đầy răng cười toe toét nói.

“Ha ha, Thiên Lục tiền bối còn muốn xem tiếp không?” Từ Phàm thức thời nói sang chuyện khác.

“Xem.”

Thế là Từ Phàm lại lấy bộ 2 ra.

Sau khi xem mấy canh giờ, Hắc Hùng một chưởng hung hăng vỗ xuống mặt đất.

“Thứ đồ chơi gì đây, đổi đi.”

“Ha ha, lập tức đổi.”

Từ Phàm trong lòng nói: “Sơ ý rồi~ “

Bên ngoài Nguyên Chung Chi Kiếm, lúc này đã xây dựng một tòa cung điện pháp trận to lớn.

Trên chủ vị trung ương của cung điện, chính là Nguyên Chung Chi Kiếm, bên dưới cung điện chỉ có Từ Cương đang canh giữ.

…

Xuân đi thu đến, chớp mắt đã qua năm năm.

Đoạn này thời gian, Ẩn Linh môn phảng phất tạm dừng phát triển, kế hoạch tìm tòi Yêu Giới biến thành phòng thủ.

Thiên Khôi Sư thăm dò Yêu giới cũng quay về, toàn lực phát triển ở khu cự tiên thành Lâm Sâm, chỉ có Trảm Linh dưới sự dẫn dắt của Bồ Đào lái tinh chu lúc được lúc không đến Vực Cực Không thu hoạch Linh Khoáng một đoạn thời gian.

Trong cung điện, Từ Cương nhìn Nguyên Chung Chi Kiếm trên chủ vị, thấp giọng nói: “Sư phụ, từ nhỏ ngài trong mắt ta đã không gì là không làm được, dường như cả thế gian này chả giấu nổi ngài điều gì.”

“Từ Cương được ngài nuôi lớn từ nhỏ, giống như phụ thân của ta và Nguyệt Tiên vậy.”

“Ta còn cùng sư phụ cùng nhau phi thăng tiên giới, thăm thú quang cảnh đẹp đẽ của tiên giới, tiêu dao giữu đất trời.”

“Đời này Từ Cương không có chí lớn gì, chỉ muốn được ở bên cạnh sư phu, lúc ngài mạnh thì nghe ngài truyền dạy thần thông đại đạo, lúc đồ nhi mạnh thì sẽ bảo vệ sự an toàn cho sư phụ.”

Nhưng vào lúc này, Nguyên Chung Chi Kiếm bắt đầu cấp tốc rung động, trên bầu trời hình như có hào quang vạn đạo ngưng tụ.

Bầu trời có vô số dị tượng giáng lâm, tất cả đều đại biểu cho các loại dị tượng đại đạp quy tác.

“Này là có người đang đột phá.”

“Cảnh tượng này hình như ta đã thấy qua ở đâu.” Từ Cương nhìn dị tượng giữa bầu trời nói, về phần Nguyên Chung Chi Kiếm chấn động, Từ Cương biểu thị đã thành thói quen.

Nguyên Chung Chi Kiếm này, thường cách một đoạn thời gian lại chấn động một lần.

Lúc này ở bên trong Nguyên Chung Chi Kiếm, Từ Phàm mang theo Hắc Hùng đã thuần hóa xong, đang chuẩn bị mượn nhờ thời điểm Từ Phàm đột phá, vào thời khắc dị tượng thiên địa dung nhập vào Nguyên Chung Chi Kiếm, không gian mật thất được đả thông với ngoại giới, chạy ra phía bên ngoài.

Theo trên bầu trời, thời điểm dị tượng dung hợp với Nguyên Chung Chi Kiếm, Từ Cương bắt đầu kích động, hắn cảm nhận được khí tức của Từ Phàm thông qua dị tượng.

“Bồ Đào, điều động tất cả linh khí của tông môn, nghĩ biện pháp tăng cường dị tượng!” Từ Cương hô lớn.

Bình thường Từ Cương đầu óc tương đối thẳng thẳng, khí nhìn thấy được dị tượng có liên quan đến Từ Cương, trong nháy mắt đoán được kế hoạch của Từ Phàm.

Bên trong Nguyên Chung Chi Kiếm, Hắc Hùng cảm nhận được khí tức trên người Từ Phàm nói: “Như này thật sự thành công sao.”

“Không được, chúng ta phải ở trong năng lực thời gian này tiêu hóa hết rồi mới đi ra.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, bên trong ánh mắt có chút tang thương.

“Vậy cũng được, ta cảm thấy có Từ Phàm huynh đệ ở trong này cùng ta, không cô đơn chút nào.”

Chương 428: Ý chí chi hoa

Trảm Linh dắt theo một đứa bé trai tám chín tuổi, cùng vợ chồng Lý Tinh Từ, xuất hiện tại bên ngoài cung điện.

“Ai đang tấn cấp Hóa Thần thần vậy, dám tu luyện thần thông nhiều đại đạo khác nhau cùng lúc như này, không phải muốn chết chứ.” Trảm Linh nhìn dị tượng trên bầu trời ngạc nhiên nói.

“Đấy là sư phụ ta, kiểu dị tượng của dị tượng vạn đạo buông xuống này ta chỉ từng thấy khi sư phụ ta thăng cấp.” Lý Tinh Từ có chút kích động nói, tay nắm lấy tay của Tô Nhiễm Thiên cũng càng ngày càng chặt.

“Tiên đạo, ma đạo, phật đạo, yêu đạo, quỷ đạo, luyện khí, luyện đan, trận pháp, chiêm bặc, sinh mệnh, âm dương ....”

Trảm Linh nhìn về phía cảnh tượng dị tượng vạn đạo buông xuống trên bầu trời, càng ngày càng kinh ngạc, trong miệng thì thào nói: “Má nó, này cũng không đơn giản như sự chuyển thế của đại năng tiên giới.”

“Chả lẽ sư phụ của ngươi là sự chuyển thế thiên đạo của thế giới nào đó?” Trảm Linh há hốc mồm phỏng đoán nói.

“Nói nhỏ cho ngươi biết, ta cũng đã từng hỏi sư phụ về vấn đề như vậy.” Lý Tinh Từ nhỏ giọng nói với Trảm Linh, trong mắt mang theo nụ cười.

Ở trong dị tượng hắn đã cảm nhận được khí tức của Từ Phàm, sau khi xác định sư phụ chưa chết, trái tim bị treo cao mấy năm này cũng từ từ trở lại vị trí.

“Cái gì ~” Trảm Linh theo bản năng cũng nhỏ giọng nói, trong mắt lóe ra vẻ quần chúng buôn dưa nhiều chuyện.

“Sư phụ ta nói, triệu năm sau ôm chặt bắp đùi của vi sư là đủ rồi.” Lý Tinh Từ nói xong cười ha hả.

Tô Nhiễm Thiên cũng che miệng cười nói, mấy năm nay nàng cuối cùng đã nhìn thấy nụ cười trên gương mặt phu quân mình.

“...........”

Mặc dù Trảm Linh đau trứng, nhưng lại ghi tạc lời nói của Lý Tinh Từ trong lòng.

Lúc này dị tượng vạn đạo bắt đầu hội tụ rồi hướng về phía Nguyên Chung Chi Kiếm, nhưng ở dưới sự tăng cường linh lực của Ẩn Linh môn, dị tượng vạn đạo càng lộ vẻ thần vận.

Ngay tại khoảnh khắc dị tượng vạn đạo hoàn toàn dung nhập vào Nguyên Chung Chi Kiếm, một vệt linh quang toát ra từ bên trong Nguyên Chung Chi Kiếm.

Ở bên ngoài Nguyên Chung Chi Kiếm, hóa thành một người một gấu.

Một người một gấu này vừa ra, thống nhất tư thế, giang hai cánh tay, đang cảm nhận khí tức Tu Tiên giới.

“Hùng Nhị, chúng ta cuối cùng cũng ra được rồi.” Từ Phàm xúc động nói.

“Từ đại ca, thật sự ra được rồi ~~~” Hắc Hùng rơi nước mắt nhìn cứ như đã cách xa hàng chục triệu năm.

Từ Phàm giống như cá mè một lứa vỗ vỗ Hắc Hùng.

Chính cái vỗ này, Hắc Hùng trong nháy mắt sụp đổ, ôm Từ Phàm bắt đầu gào khóc, giống như đứa trẻ chịu oan ức đã gặp được phụ huynh mình.

Từ Phàm ôm Hắc Hùng, ngàn vạn suy nghĩ lóe lên trong đầu.

Ở trong không gian khép kín đó, Từ Phàm cho rằng bản thân ở bên trong mấy ngàn năm đó cũng chả sao, nhưng mà hắn chung quy đã xem nhẹ nỗi khổ tĩnh lặng trong khoảng thời gian đó, làm cho hắn suýt sinh ra tâm ma.

Một trăm năm trước vẫn ổn, bản thân chơi đùa với Hắc Hùng, không có việc gì thì suy diễn một chút về công pháp thần thông vân vân.

Về sau hắn dần dần phát hiện tên Hắc Hùng xưng là Thiên Lục Cổ Yêu này không được bình thường.

Hắn là chân linh của Cổ Yêu không sai, nhưng mà linh trí của chân linh đời thứ nhất sớm đã không biết đã biến mất vào năm nào của hàng vạn năm trước thì.

Chân linh Cổ Yêu của hiện tại dựa theo suy đoán của Từ Phàm, chí ít đã là linh trí của chân linh của trên đời thứ mười.

Sinh ra rồi biến mất, lại trải qua thời gian mấy vạn năm sinh ra linh trí mới, kế thừa ký ức của đời trước, sau đó lại trải qua thời gian mấy trăm vạn năm nỗi khổ trống trải, cuối cùng không chịu nổi gánh nặng mà lựa chọn hủy diệt bản thân.

Bây giờ đến thế hệ mà Từ Phàm gặp được này, chỉ được truyền thừa cái tên Thiên Lục này, còn có một chút ký ức đáng thương kia, cũng chính là mẩu chuyện Từ Phàm vừa mới vào đã gặp được đó.

Hắc Hùng của hiện tại kỳ thật giống như nửa trang giấy trắng bị vẽ ngoạch ngoặc, khi Từ Phàm đi vào bên trong, Hắc Hùng chỉ là đang giả vờ, cố ý hù dọa Từ Phàm, mong rằng mình không bị tổn thương.

Thời gian còn lại, Từ Phàm giống như một người cha, tuần hoàn từng bước chỉ dẫn Hắc Hùng loại bỏ nỗi khổ trống trải trôi đi theo thời gian hàng vạn năm này.

Thời gian sau đó, Từ Phàm dẫn theo Hắc Hùng lãnh hội phong cảnh của Tu Tiên giới bằng huyễn cảnh, dẫn hắn trải qua đủ loại chuyện, thậm chí còn dùng Thần Thông Luân Hồi Bạch Thế, để Hắc Hùng trải qua cuộc sống hoàn mỹ của một con gấu một lần.

Vốn dĩ Từ Phàm dự định xưng cha con với Hắc Hùng, về sau ngẫm nghĩ, vì để tránh dẫn đến sự hiểu lầm của người khác, cuối cùng Từ Phàm chọn là đại ca.

Lúc này, tất cả phong chủ, trưởng lão, các đệ tử của Ẩn Linh môn đều vây ở xung quanh Từ Phàm, nhìn một con Hắc Hùng cao một trượng ôm lấy Từ Phàm khóc rống.

Đám người lộ ra biểu cảm kỳ lạ, chỉ có biểu cảm Từ Cương nghiêm túc, có một chút cảm giác bất an hiển hiện trong lòng.

Hồi lâu, một người một gấu tách ra.

“Cung nghênh đại trưởng lão xuất quan!” Đệ tử đời một đời hai hành lễ cung nghênh nói.

Nơi xa còn có đệ tử chưa đến cũng vội chạy tới, âm thanh lần lượt truyền đến từ đằng xa.

Ánh mắt máu hơi mang tang thương của Từ Phàm nhìn xung quanh một lượt, hít sâu một hơi, từ tốn nói: “Tu vi của ta tăng mạnh, toàn tông chúc mừng.”

Một bảo cái khí vận công đức ngưng kết xuất hiện ở sau lưng Từ Phàm, Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên.

Một vệt lưu quang phóng hướng lên trời, ở trong ẩn chứa một nửa khí vận công đức của Từ Phàm, và ý chí cảm ngộ đối với vạn đạo và cảm ứng trời đất sinh ra.

Khi lưu quang phóng lên đỉnh pháp trận tông môn, nổ tung giống như pháo hoa, hóa thành vô số hoa nhỏ thất thải rơi xuống toàn bộ hòn đảo Ẩn Linh.

Lúc này, âm thanh của Từ Phàm vang lên trên toàn hòn đảo Ẩn Linh, như chuông vang, như rồng gầm, như vạn đạo, thoáng như âm thanh đại đạo.

“Chí nguyện to lớn của ta, là nguyện đệ tử tông ta, có dũng, có trí, có đức.”

“Nguyện đệ tử tông ta, đạo vận linh hiển, người người như rồng, đứng ở đại tranh chi thế.”

“Nguyện đệ tử tông ta…”

Theo âm thanh của Từ Phàm, hoa nhỏ thất thải tản mát trên đảo Ẩn Linh, đồng đều dung nhập vào trong cơ thể của mỗi một đệ tử.

Một đóa hoa nhỏ thất thải rơi xuống trên tay Trảm Linh.

“Chao ôi, ta mà trẻ hơn bốn nghìn năm tuổi, nhất định sẽ gia nhập Ẩn Linh môn tu lại từ đầu ~” Trảm Linh xúc động nói, hắn biết hoa nhỏ thất thải trong tay là có Đại Minh đường.

Đây là ý chí chi hoa của tông môn thượng cổ, chứa đựng ý chí tông môn, mang theo khí vận công đức chi lực, dung nhập vào bên trong đệ tử tông môn, vô cùng hữu ích đối với sự phát triển về sau của đệ tử tông môn, có thể sánh với thượng cổ Trúc Cơ thần đan.

Giờ khắc này, tất cả đệ tử đời ba của tông môn đều khảm vào đến một loại trạng thái giác ngộ, ngộ được không phải công pháp, cũng không phải thần thông, mà là một loại ý chí đại đạo ứng thiên địa mà sinh ra.

“Sư phụ, ngươi cuối cùng cũng ra rồi!” Đám Từ Cương kích động vây tới bên cạnh Từ Phàm nói.

“Ừ, cuối cùng cũng về nhà rồi.” Từ Phàm xúc động nói.

“Các ngươi làm tốt lắm, hiện tại tông môn rất ổn định, ta rất yên lòng.” Từ Phàm hài lòng nói, vừa rồi khoảnh khắc Từ Phàm ra khỏi, Bồ Đào đã hồi báo tình hình phát triển mấy năm nay của Ẩn Linh môn cho Từ Phàm.

“Chúng ta đều lo lắng sự an toàn của sư phụ, không có tâm trạng phát triển tông môn, cho nên chủ yêu duy trì ổn định, chờ đợi sư phụ trở về.” Từ nguyệt Tiên nói.

“Chuyện đó cũng rất tốt.” Từ Phàm nhìn đám đồ đệ này, thầm nghĩ lấy nhất định phải nâng đỡ một đứa nên làm chưởng giáo.

“Đúng rồi, đây là Hùng Nhị ta quen biết ở bí cảnh, về sau các ngươi gọi nhị ca hoặc là Hùng Nhị trưởng lão đều có thể.”

“Sau này hắn sẽ là trưởng lão Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm giới thiệu nói.

“Xin chào Hùng Nhị trưởng lão.” Đám người Từ Cương vội vàng hành lễ nói.

“Xin chào mọi người.” Hùng Nhị ngu ngơ gãi đầu nói.

"Được rồi, trước tiên ta trở về bế quan mấy ngày, sau khi ổn định tu vi thì nói tiếp chuyện sau này."

Từ Phàm dẫn theo Hùng Nhị trở về tiểu viện xa cách hàng trăm năm của mình, ghế nằm được biên chế bằng gỗ đằng cương theo gió có chút lay động ở trong tiểu viện.

Chương 429: "Ngũ Hành Quyết" mạnh nhất

Trong tiểu viện của Từ Phàm, một con Hắc Hùng lớn nằm ở trên ghế nằm của Từ Phàm, nhàn nhã nhìn lên bầu trời, cơ thể cùng với biên độ dao động của ghế nằm mà lắc lư.

Lúc này, một con rối bưng một hộp cơm đi tới bên cạnh Hắc Hùng.

"Hùng Nhị trưởng lão, ăn cơm thôi." Con rối nói.

"Được." Hắc Hùng thân thiện đáp lại nói, đây là phần yêu thích nhất của hắn mỗi ngày.

Sau khi con rối rời đi, Hắc Hùng rất nhẹ nhàng mở ra hộp cơm bằng móng vuốt, lôi đồ ăn bên trong ra rồi bắt đầu ăn.

"Vẫn là Từ đại ca nói đúng, càng là thiên địa rộng lớn, càng có thể xoa dịu sự thống khổ của năm tháng đã qua."

Đúng vào lúc này, trên bầu trời một đám mây thổi qua.

Hùng Nhị nhẹ nhàng vung móng vuốt lên, đám mây đã biến thành bộ dáng một Đại Hùng.

"Thú vị~~" Hùng Nhị vung móng vuốt lần nữa, một dòng sức mạnh mang quy tắc đánh vào bên trong đại trận tông môn.

Từ đó, tất cả đám mây trên bầu trời của Ẩn Linh môn đều biến thành bộ dáng của Đại Hùng, mãi cho đến vạn năm sau, sau khi có người thật sự là nhìn không nổi nữa, mới khôi phục hình dạng đám mây.

Sau ba ngày, Từ Phàm đi ra khỏi phòng.

Hùng Nhị nằm ở trên ghế nằm, từ trên ghế nằm nhảy xuống.

"Từ đại ca, ngươi xuất quan rồi." Hùng Nhị cười toe toét miệng rộng

nói.

“Ừ, ổn định cái tu vi cũng không mất nhiều thời gian.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, vung tay lên, có một chiếc ghế nằm xuất hiện.

Từ Phàm cùng nằm ở trên ghế nằm với Hùng Nhị, tư thế, thần thái không khác biệt.

“Ngươi còn nhớ chân thân Cổ Yêu của ngươi bị phong ấn ở đâu không.” Từ Phàm hỏi.

“Nhớ chứ, ở chỗ đó, ta có thể cảm ứng được.” Hùng Nhị chỉ vào một phương hướng nói, bên trong ánh mắt lâm vào trạng thái hồi ức.

“Có cơ hội dẫn ngươi tới đó xem xem, nhưng mà muốn lấy lại Chân Thần Cổ Yêu đó của ngươi đoán chừng quá sức.” Từ Phàm nói.

“Bỏ đi, Từ đại ca không cần đưa ta tới, ở trong trí nhớ truyền thừa của ta, Cổ Yêu đã chịu sự hạn chế nơi thiên địa này.”

“Chân thân thì cứ để hắn sống ở nơi đó đi, sau này sau khi thoát khỏi thế giới này, ta có cách ngưng tụ Chân Thần bằng bí pháp Cổ Yêu một lần nữa.” Hùng Nhị nói vung ra một vệt truyền thừa quang cầu bay về hướng của Từ Phàm.

“Nhưng mà toán lực hiện tại của ta thuộc trạng thái dị linh, miễn cưỡng xem như nửa cái khí linh của Nguyên Chung Chi Kiếm đó, khi Từ đại ca bay lên tiên giới dẫn theo ta là được.” Hùng Nhị vừa cười vừa nói.

“Được, trước tiên ngươi cứ ở lại Ẩn Linh môn, về sau lúc không có chuyện gì làm có thể ra ngoài dạo chơi, hiện tại toàn bộ Tu Tiên giới và Yêu Tộc không ai có thể ngăn cản ngươi.” Từ Phàm nói thuận tay nhận lấy truyền thừa quang cầu trong tay Hùng Nhị, bên trong là pháp thuật thần thông ngưng tụ chân thân của Cổ Yêu.

Đối với chiến lực của Hùng Nhị, Từ Phàm đã có nhận thức rõ ràng, nếu thật sự đo lường bằng một vật tham chiếu, phải miễn cưỡng ép Trảm Linh cầm lấy Trọng Thủy Nguyên Đao.

“Không có gì hay để ra ngoài, ta cứ ở bên cạnh Từ đại ca nghỉ ngơi là được, ta cảm giác ở trong tông môn lớn như thế của Từ đại ca, ta có thể ở đây mấy vạn năm cũng không thành vấn đề.” Hùng Nhị ngu ngơ nói.

Tình cảm ngươi là theo địa phương lớn nhỏ để đo lường xem có thể ở mấy vạn năm sao, Từ Phàm cà khịa trong lòng.

“Dù chỉ nằm ở đây nhìn đám mây thổi qua trên bầu trời, ta cũng có thể nhìn mấy ngàn năm.” Hùng Nhị si ngốc nhìn lên bầu trời nói.

“Cho nên ngươi biến hình dạng đám mây trên bầu trời thành hình dạng của ngươi.” Từ Phàm nhìn từng đám mây giống với Hùng Nhị trên bầu trời nói.

“Khà khà, chỉ là cảm giác rất vui.”

“Được rồi, ta đi tông môn nhìn một chút, ngươi đi không.” Từ Phàm đứng dậy nói, thời gian năm năm, mặc dù có Bồ Đào báo cáo, nhưng hắn vẫn là thích tận mắt chứng kiến.

“Từ đại ca đi đi, ta ở đây ngắm mây.” Hùng Nhị nói.

“Được.”

Từ Phàm đi vào chủ phong, thì đã nhìn thấy đám đệ tự sớm đã chờ đợi ở đây.

“Sư phụ.” Chúng đồ đệ hành lễ nói, lần hành lễ này, biểu cảm của tất cả đồ đệ đều vô cùng nghiêm túc.

“Tất cả đứng lên, không cần chính thức như thế.”

“Vi sư đã năm trăm năm chưa gặp qua các ngươi rồi.” Từ Phàm xúc động nhìn năm đồ đệ này của mình, khoan hãy nói những đồ đệ này đều là hắn tận mắt nhìn chúng dần dần trưởng thành, dù không đến mức tay phân tay nước tiểu, nhưng cũng là ân cần dạy bảo từ nhỏ.

Nói thực ra, trong không gian phong ấn của Nguyên Chung Chi Kiếm, Từ Phàm một là nhớ mấy tên đồ đệ mình dạy dỗ từ nhỏ đến lớn này, thứ hai chính là người vợ đã rất lâu chưa gặp đó.

“Sư phụ, bọn ta cũng rất nhớ người.” Từ Cương cúi đầu nói, thuận tiện chùi một chút nước mắt cửu biệt trùng phùng.

Những người còn lại đều gật đầu.

“Ha ha, đừng có vừa đến đã khiến ta cảm động như thế chớ.” Từ Phàm cười nói.

Đám người vào vị trí, Từ Phàm mới bắt đầu quan sát, cảnh giới tu vi của bọn họ.

“Năm năm trôi qua, xem ra công pháp thần thông vi sư để lại cho các ngươi, các ngươi luyện tập coi như chăm chỉ, không có phụ sự kỳ vọng của sư phụ đối với các ngươi.” Từ Phàm hài lòng nói.

“Sư phụ, ở trong Nguyên Chung Chi Kiếm kia ngươi rốt cuộc trải qua những gì, ròng rã trôi qua năm trăm năm.” Từ Cương hỏi.

“Tốc độ thời gian nơi đó với ngoại giới không giống nhau, nếu như không phải giây phút cuối cùng vi sư cưỡng ép thăng cấp Hóa Thần kỳ, lợi dụng dị tượng thiên địa này chạy khỏi không gian kia, xem ra còn phải ở nơi đó thêm mấy ngàn năm,”

“Chu vi không gian chỉ có mấy chục trượng, cao không quá trăm trượng, ở bên trong loại hoàn cảnh khép kín này, sự khổ sở của thời gian yên tĩnh trôi qua là gian nan nhất.” Từ Phàm nói, thần sắc trong mắt hiện nên sự tang thương của năm trăm năm.

Nhìn thấy ánh mắt của Từ Phàm, có chút đau đớn, chỉ nhìn ánh mắt đó thôi đã khiến người khác có chút đau lòng.

“Hiện tại vi sư đã ra rồi, một là kể qua sự lĩnh ngộ của vi sư đối với đại đạo ở không gian thu hẹp đó.”

“Hai là, truyền dạy cho các ngươi thần thông công pháp mới, những thứ này đều là tâm huyết năm trăm năm này của vi sư.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, năm đoàn linh khí màu xanh thoát ra từ trong tay, lần lượt rơi vào mi tâm của năm đồ đệ.

“Sau khi trở về chăm chỉ lĩnh ngộ, vô cùng hữu ích đối với việc tu luyện sau này của các ngươi.”

Sau đó Từ Phàm lại lấy ra năm tấm ngọc giản, bên trong ghi chép phiên bản cấp cuối cùng.

Đây là phiên bản cấp cuối cùng mà Từ Phàm suy diễn được sau ba trăm năm, vẫn luôn tu luyện đến Đại Thừa kỳ, công pháp của cấp cuối cùng lục biên hình chiến sĩ.

Vậy hỏi thế gian còn có công pháp mạnh hơn hay không.

Có, nhưng mà thứ công kích mạnh, không có lực phòng ngự mạnh.

Thứ phòng ngự mạnh không có độ bền bỉ cứng cỏi.

Thần thức ảo thuật mạnh không có tinh thần lực phòng ngự mạnh.

Bộ công pháp này đã được Từ Phàm cường hóa vào bên trong cực hạn phạm vi được cho phép của thiên đạo giới này, nhiều một chút cũng không được.

“Sư phụ, vất vả rồi.” Chúng đồ đệ nói.

“Vất vả cái gì, chỉ là cách giết thời gian nhàm chán ở không gian kia thôi.” Từ Phàm phất tay nói, dù sao ở trong không gian chỉ trêu gấu cũng không có gì hay.

“Sư phụ, vậy Hùng Nhị trưởng lão có lai lịch gì.” Từ Cương hỏi vấn đề hắn quan tâm nhất.

“Hùng Nhị, xem như là Chân linh Cổ Yêu, chỉ là ở trong không gian kia đã trải qua thời gian hàng chục triệu năm luân chuyển, linh trí từ biến mất đến sinh ra linh trí mới, không biết luân chuyển bao nhiêu lần rồi.”

“Trải qua sớm chiều ở chung năm trăm năm này, Hùng Nhị đã coi vi sư là huynh đệ thân thiết nhất.”

“Chiến lực ở vào cấp độ Tôn Giả, về sau xem như là một sự giúp đỡ lớn của tông môn.” Từ Phàm nói.

Chương 430: Huynh đệ với nhau cả, khách khí cái gì ~

Sau đó, Từ Phàm lại hàn huyên rất lâu với mấy đồ đệ, mới phất tay để chúng đồ đệ giải tán.

Từ Phàm cưỡi một chiếc linh thuyền cỡ nhỏ phiêu đãng ở trên bầu trời đảo Ẩn Linh.

“Xa cách mấy trăm năm rồi, bây giờ trở lại tông môn cảm giác mọi thứ vẫn thân thiết như vậy.”

Linh thuyền cỡ nhỏ chậm rãi đáp xuống bên ngoài cung điện Nguyên Chung Chi Kiếm.

Từ Phàm xuống linh thuyền, từng bước một đi vào bên trong đại điện, biểu cảm nhìn Nguyên Chung trên vị trí đại điện chủ có chút do dự.

“Cầm hay không cầm, cầm rồi về sau sẽ có nhân quả lớn dính vào người, không biết là tốt là xấu.”

“Không cầm, lại đáng tiếc, đại đạo thời gian chứa trong Nguyên Chung Chi Kiếm này, về sau nhất định có tác dụng.”

Từ Phàm cứ thế đứng dưới đại điện, lẳng lặng nhìn Nguyên Chung Chi Kiếm trên chủ vị, cuối cùng nghiến răng một cái, phất tay thu Nguyên Chung Chi Kiếm vào trong nhẫn không gian.

“Đại năng bậc này này sao lại bởi vì một thanh kiếm mà so đo với tên vãn bối mình đây.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm quay người rời khỏi cung điện này, quay về bên trong không gian dưới lòng đất, nơi đó còn đang đóng băng hai vị phân thân, chờ hắn đến khôi phục linh trí đó.

Không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn Luyện Khí Sư Nguyệt Hồ Kê Huyết vẫn luyện khí vì hủy diệt Yêu Tộc như trước, yên lặng tán dương Lý Tinh Từ, sau đó đi đến một chỗ trong mật thất.

Trong mật thất vô cùng lạnh lẽo, phân thân số một số hai đang xếp bằng ở đây, biểu cảm trên gương mặt vẫn là khoảnh khắc Từ Phàm cắt đứt quan hệ nhân quả với ngoại giới.

May mắn ngoại giới mới qua năm năm, linh trí của các ngươi phong ấn ở trong cơ thể, nếu không để cho ta ở lại mấy ngàn năm trong Nguyên Chung Chi Kiếm kia, thì hai người các ngươi không còn rồi.

Từ Phàm vung tay lên xua tan hàn khí trong mật thất, sau đó đặt một bàn tay lên trên đầu số một số hai.

Phân thân số một số hai từ từ mở mắt, vẻ mặt khó ở nhìn Từ Phàm.

“Bản thể, ngươi chặt đứt nhân quả, phong ấn linh trí của chúng ta vốn không gì đáng trách.”

“Nhưng vì sao ngươi lưu lại một tia linh trí ở bên ngoài, ngươi biết ở trong cái không gian thu hẹp này, thời gian trôi qua rất chậm, ta cùng số hai cũng không có cách nào giao lưu.”

“Ngươi quá đáng quá.” Phân thân số một xoa đầu nói.

“Đúng thế, năm năm, ngươi biết năm năm này ta trải qua như thế nào không!” Số hai có chút phẫn nộ.

“Ha ha, đừng tức giận, ta đây không phải đến giải cứu các ngươi rồi sao.” Từ Phàm có chút ngượng ngùng nói.

“Lần sau nhớ kỹ phong ấn toàn bộ chúng ta.” Phân thân số một nói.

“Lần sau chắc chắn, chắc chắn.” Từ Phàm xin lỗi nói.

“Ôi chao, ta biết mà, cho dù là thoát khỏi được phần lớn sự kiểm soát của ngươi. Vẫn là thoát không khỏi loại này.” Phân thân số một khẽ thở một hơi nói.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, ra ngoài giải sầu một chút, nhìn đồ đệ nhỏ của ngươi gì gì đó.”

“Khoảng thời gian gần đây không sắp xếp công việc cho các ngươi nữa, nghỉ ngơi cho tốt.” Từ Phàm nói rồi rời khỏi mật thất, lại vào trong bảo khố của tông môn.

“Đào khoáng khiến người ta giàu nhanh, Trảm Linh trưởng lão hàng năm đi một chuyến tới Vực Cực không, quả nhiên là ....” Từ Phàm nhìn thành quả khai thác khoảng trong năm năm nay.

“Bồ Đào, tại sao những linh khoáng này không sử dụng.” Từ Phàm đang xem ghi chép luyện khí tông môn và ghi chép nhập xuất linh khoáng nói, bên trên có rất nhiều linh khoáng là Ẩn Linh môn tương đối cần gấp.

“Trảm Linh trưởng lão nói đợi ngươi trở về, lời những Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc trong tông môn kia, hắn không tin.” Bồ Đào nói.

Lúc này, một bóng dáng khôi ngô đi tới, nhìn Từ Phàm cười nói: “Ta biết ngay đại trưởng lão sẽ đến đây.”

“Trảm Linh trưởng lão vất vả rồi.” Từ Phàm nói.

“Có vất vả gì đâu, trên Ẩn Linh môn có đại sát khí đó bảo vệ, trên mặt đất cũng không có chiến đấu của cấp Tôn Giả, lái tinh chu đi Vực Cực Không nhìn qua, ngẫu nhiên tìm một chút chiến hạm Yêu Tộc cự thú để đánh một chút, cũng rất tốt.” Trảm Linh cười ha hả nói.

Hiện tại hắn có ba sở thích lớn, dạy bảo cháu trai thần thông, khống chế con rối đi giết Yêu Tộc, lái tinh chu đi Vực Cực Không khai thác khoáng, thuận tiện đánh một chút chiến hạm Yêu Tộc.

“Là thỉnh thoảng sao?” Từ Phàm cười nói, trong không gian nơi sâu nhất của bảo khố tông môn, còn có tàn tích của sáu chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc này, dường như mỗi lần Trảm Linh ra ngoài đều sẽ có trận chiến xảy ra.

“Ha ha, đi nơi sâu nhất của Vực Cực Không nhìn qua có linh khoáng trân quý hay không, cũng là rất bình thường mà ~”

Sau khi hai người liếc nhau, bật cười ha hả.

Lúc này, hai người đi tới chỗ sâu nhất của khu vực linh khoáng trong bảo khố, nơi này đang dự trữ linh khoáng cấp Tiên Khí.

Trong năm năm nay, trong nhà kho bảo vật lại thêm hai loại linh khoáng cấp Tiên Khí.

“Đáng tiếc, hiện tại linh khoáng cấp Tiên của tông môn đều không thích hợp để luyện chế Tiên Khí phù hợp với Trảm Linh trưởng lão.” Từ Phàm nhìn xung quanh một vòng sau đáng tiếc nói.

“Không sao, về sau có cơ hội thì nói sau.” Trảm Linh phất tay không thèm để ý nói, hắn có cháu trai, chỉ cần không đi xa nhà thì có Tiên Khí dùng.

“Sau này đến tiên giới luyện chế cũng không muộn.”

“Vậy sau này sau khi đến tiên giới, Trảm Linh tiền bối còn làm trưởng lão Ẩn Linh môn ta thì thật tốt.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, hắn đối với người một khi chiến đấu thì cực kỳ giống nhân vật phản diện, nhưng tính cách ngày thường lại thành thật chất phác như Trảm Linh rất chi là yêu thích,

“Đây là điều đương nhiên, sau này Trảm Linh chỉ có thể là trưởng lão của Ẩn Linh môn.” Trảm Linh cười to nói, biểu cảm có chút hưng phấn, giống như mới lấy được Tiên Khí.

Sau khi hai người dò xét một vòng ở trong bảo khố của tông môn, thì rời khỏi bảo khố của tông môn.

Sáng sớm ngày thứ hai, Từ Phàm đưa huynh đệ tốt cùng đi câu cá.

Hai huynh đệ đã lâu không gặp, vừa gặp nhau lại giống như huynh đệ sớm chiều ở chung hàng chục năm.

“Năm năm không gặp ~” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm, trong mắt lóe lên vẻ hoài niệm.

“Ta đã không gặp huynh đệ năm trăm năm rồi.” Từ Phàm một tay vỗ lên trên bờ vai Vương Vũ Luân nói.

“Ừ.......” Vương Vũ Luân chần chờ, không biết vị đại ca tốt này của mình muốn biểu đạt ý gì.

“Tình cảm giữa huynh đệ chúng ta, cho dù là vạn năm không gặp, gặp lại lần nữa, ta vẫn là Vương Vũ Luân, ngươi vẫn là ta Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nghĩ ngẫm nói.

“Đúng, cho dù là vạn năm không gặp, tình nghĩa huynh đệ của ta và ngươi đều bền vững như sắt.” Từ Phàm cười nói.

“Đúng, chính là như vậy.” Vương Vũ Luân gật đầu, trong đầu hồi tưởng đến bao nhiêu chuyện xưa khi còn ở cạnh Từ Phàm.

Đối với phản ứng của Vương Vũ Luân, Từ Phàm hài lòng nhẹ gật đầu, tình cảm huynh đệ không có tàn phai là được.

Hai người thả câu ở trên Thập Vạn lý Cự Hồ.

“Năm năm nay, xem ra dù là có hệ thống phụ trợ chiến đấu ta đưa cho ngươi, thần thông tu vi của ngươi cũng không có giảm.” Từ Phàm nói, hắn cảm nhận được trên người Vương Vũ Luân khí chất tự lưu chuyển thần thông như ý muốn.

“Khoảng thời gian mà ngươi bế quan bên mất đó, tu vi Hướng Trì tăng mạnh, chiến lực tăng lớn, thân là người cha, thì càng phải cố gắng hơn, sau này gặp được kẻ thù bên ngoài, không thể để con trai đến bảo vệ ta.” Vương Vũ Luân cười nói.

Thanh xuân vu lam thắng vu lam là chuyện tốt, nhưng mà thân là lão tử không thể bởi vì cái lý do này không cố gắng.

“Xem ra cần phải vì ngươi, chuyên môn luyện chế một thanh đạo khí nhằm vào con trai bảo bối của ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Như thế có thể sao ~” Vương Vũ Luân có chút rung động nói nói, cảm giác luyện chế một đạo khí chuyên nhắm vào con trai có chút không ổn.

“Vì địa vị của ngươi ở trong suy nghĩ con của ngươi, này là điều tất yếu.” Từ Phàm khà khà nói, lòng hư vinh thứ này, sợ là thánh nhân cũng không có cách phòng ngừa.

“Vậy thì cảm ơn Từ đại ca rồi.”

“Huynh đệ với nhau, khách khí cái gì ~”

Chương 431: Thỏ Ngọc Quang

Yêu Giới, tại thông đạo liên thông hai giới tính cả khu vực tiên thành Lâm Sâm, một con rối Hợp Thể Kỳ từ trong thông đạo bước ra.

“Lần sau luyện chế con rối sống Hợp Thể Kỳ vẫn nên giao cho số một phân thân đi.” Từ Phàm điều khiển con rối từ trong thông đạo tự nhiên giữa hai giới bước ra, cảm nhận tính năng của con rối này nói.

“Mặc dù đã đưa mật đồ luyện chế con rối, nhưng còn vài chỗ chưa hoàn toàn hoàn mỹ.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Từ Phàm nói xong lại bắt đầu nhìn quanh căn cứ phòng ngự được xây bên Yêu tộc này.

Một tòa công sự chiến tranh trực tiếp bao quanh thông đạo hai giới, phạm vi vạn dặm xung quanh bị Cương Thiết Trường Thành vây quanh, từng con rối Hóa Thần Kỳ phòng thủ kiên cố phía trên Cương Thiết Trường Thành.

Trên không trung có một vạn Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ, mười tám Trấn Yêu tinh, còn có một Trấn Yêu Tinh làm bằng chất liệu đặc biệt kèm theo pháo quỹ đạo.

Từ Phàm nhìn kiến trúc bên trong toà Cương Thiết Trường Thành này, lúc này nơi đây đã trở thành kho rối của Thiên Khôi Sư tam giai trở lên.

Trừ những thứ này ra, Bồ Đào còn trồng trọt trong phạm vi vạn dặm thành linh thực, tất cả những con rối Kim Đan Kỳ tông môn không dùng đến kia đều được phái tới trồng trọt.

“Năm năm này xem ra phát triển còn rất tốt.” Từ Phàm nhìn cảnh tượng xung quanh hài lòng nói. Nếu đổi là hắn ở chỗ này năm năm, có lẽ không khác mấy cũng sẽ phát triển thành cảnh tượng như vậy.

Từ Phàm điều khiển con rối ngồi linh thuyền bay về hướng Cương Thiết Trường Thành.

Nhìn con rối chức nghiệp linh thực lao động dưới linh điền phía dưới, Từ Phàm cười nói: “Chức nghiệp Thiên Khôi Sư này phát triển được càng ngày càng hoàn hảo rồi.”

“Bây giờ ở trong trò chơi phát hiện rất nhiều phàm nhân có thiên phú luyện khí và luyện đan. Trước mắt đang tối ưu hóa con rối chuyên dụng cho Thiên Khôi Sư, đang thực nghiệm dùng con rối để điều khiển linh hỏa và điều động linh khí.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm sững sờ, nói: “Đã đến mức này rồi sao?”

“Đây là một vị thiên tài y học thế gia trong phàm nhân trong trò chơi đề xuất ra.”

“Do sự phổ biến của kiến thức cơ bản trong Tu Tiên giới, có một số phàm nhân sau khi được tiếp xúc những kiến thức này, sử dụng những biện pháp người phàm thực hiện được, những thiên tài trong y học thế gia kia đã dùng nhiều loại linh dược chế ra Duyên Thọ Đan cấp thấp, còn có các loại công thức linh dược phù hợp với phàm nhân.”

“Quả nhiên không khác trong tưởng tượng của ta là bao.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Tiếp tục nghiên cứu đi, sau này có thời gian ta sẽ qua bên đó xem thử. Cái này rất có tiềm năng.”

Lúc này, linh thuyền đã hạ xuống trên Cương Thiết Trường Thành. Một con rối loại chỉ huy mang theo trăm con rối ngay lúc linh thuyền hạ xuống quỳ xuống chỉnh tề.

“Cung nghênh Tiên Môn Đại trưởng lão.” Một âm thanh lanh lảnh vang lên.

Từ Phàm điều khiển con rối xuống khỏi linh thuyền, nhìn những còn rối tự mình muốn quỳ xuống chỉnh tề này, nhẹ nhàng nói: “Đứng lên đi. Khoảng thời gian canh giữ Cương Thiết Trường Thành này, các ngươi vất vả rồi.”

“Nguyện ý vì Tiên Môn vạn chết không từ.”

Âm thanh đồng loạt có trật tự, giống như đang hô khẩu hiệu một hai ba bốn. Hơn nữa Từ Phàm còn từ trong âm thanh này nghe ra một chút hơi thở kiên cường.

“Ầy.” Từ Phàm gật đầu, nhìn con rối loại chỉ huy kia nói: “Không hổ là Nữ Quân Thần, trên phương diện bài binh bố trận này thực lợi hại.”

Trên Cương Thiết Trường Thành, Từ Phàm nhìn Nữ Quân Thần bố trí phòng thủ đến giọt nước cũng không lọt, mỗi con rối đều ở vị trí phù hợp để phát huy tác dụng lớn nhất.

Dựa theo báo cáo từ Bồ Đào, ban đầu lúc Yêu Giới lấy thông đạo tự nhiên giữa hai giới làm trung tâm khuếch tán ra phía ngoài vạn dặm, vị Nữ Quân Thần này thế mà dám đảm nhận nhiệm vụ quét sạch một phần tư, nhưng tỉ lệ tổn thất sau chiến đấu chỉ nhiều hơn Bồ Đào khi khống chế một chút.

“Cảm ơn Đại trưởng lão khích lệ.” Nữ Quân Thần xúc động nói.

“Đây là sự thật. Sau này cố gắng trở thành đệ nhất quan chỉ huy của tông môn ta.” Từ Phàm cười nói.

“Cả đời này của ta đều không có cách nào vượt qua Nặc Vũ Tiên Sư.” Trong ánh mắt Nữ Quân Thần loé lên một tia không cam lòng, nhưng sau đó lại biến thành bất đắc dĩ.

“Ngươi đối nàng, đừng nghĩ đến dùng mưu kế binh pháp gì cả, bởi vì tất cả những thứ này đều nằm trong tính toán của nàng. Ngươi nên dùng dương mưu, như đại thế huy hoàng, lực áp chư tà.” Từ Phàm cười.

“Dương mưu sao? Cảm ơn Đại trưởng lão.” Nữ Quân Thần nói.

“Được rồi, các ngươi cứ đi làm việc của các ngươi đi, ta ở chỗ này đi dạo một lát.” Từ Phàm xua tay nói.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm một mình điều khiển con rối bay về hướng bên ngoài Cương Thiết Trường Thành.

Lần này hắn tới Yêu Giới chỉ vì muốn thử tính năng của con rối này một chút, cùng với uy lực thần thông chính mình thôi diễn ra trong năm trăm năm này thế nào.

“Bồ Đào, thế lực Yêu tộc xung quanh đều có những thế lực nào?” Từ Phàm hỏi.

“Lúc này, một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên là bản đồ thế lực Yêu tộc lấy thông đạo hai giới làm trung tâm, phạm vi mười vạn dặm.

“Tộc Huyết Sư, tộc Thỏ Ngọc Quang, tộc Băng Xà, còn có bằng hữu cũ của ba tộc kia?” Từ Phàm cười nói.

“Đúng rồi, sao lại không thấy Yêu tộc Nguyệt Hồ kia?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Căn cứ vào tin tức do đồ đệ ngài truyền đến kho số liệu…”

“Nguyệt Hồ Yêu Tôn sau khi trở lại Yêu Giới đã lập tức mang theo tộc nhân còn lại về tới Thánh Giới của tộc Thánh Hồ bọn họ, dự định bế quan đến khi chiến tranh giữa hai giới kết thúc.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm tiếc nuối nói: “Đáng tiếc. Đối tượng cõng nồi tốt như vậy lại mất đi rồi.”

“Vậy hời cho tộc Sương Lang kia rồi.” Từ Phàm nói xong liền biến thành tộc Sương Lang.

“Sư tử, thỏ, rắn, đi gây phiền phức cho thứ nào trước đây?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Vậy thì thỏ đi. Quả hồng phải tìm quả mềm bóp.” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói, lúc này trong đầu đã hiện lên bộ dáng con thỏ sau khi biến thành hình người.

Sau khi biến thân thành Sương Lang, một chiếc Băng Uyên Hành Thuyền được Từ Phàm triệu hoán đi ra, đây là thần thông độc hữu của Sương Lang.

Một chiếc Băng Uyên Hành Thuyền bay về hướng tộc Thỏ Ngọc Quang.

Lúc này, tại khu vực bên ngoài cách xa lãnh địa Thỏ Ngọc Quang, ba thiếu nữ trên đầu mang tai thỏ đang mặt đầy kinh hoảng chạy trốn về hướng lãnh địa bản tộc.

“Con Băng Xà đáng ghét nhà ngươi, ngươi không sợ Tôn Giả tộc ta đến tìm ngươi gây khó dễ sao?” Một thiếu nữ mang tai thỏ hét lớn về phía một con Băng Xà mấy trăm mét phía sau lưng.

“Ha ha, thỏ nhỏ, ngươi đang sợ đó sao? Tai cũng biến thành màu hồng phấn, đây chính là màu khi tộc các ngươi sợ hãi nha.”

“Tộc các ngươi còn có Yêu Tôn sao, khặc khặc khặc ~”

Sau lưng thiếu nữ tai thỏ truyền đến một âm thanh khiến bọn họ sợ hãi.

Ba con thỏ nhỏ trong mắt lóe lên một tia tuyệt vọng. Khoảng thời gian trước, Yêu Tôn trong tộc bọn họ đã được mời đến ngoại tộc làm khách, nghe đâu là đã bị Yêu Tôn hai tộc Huyết Sư, Băng Xà liên thủ giết chết.

Lời đồn mặc dù không chân thực, nhưng Yêu Tôn nhà mình nửa đường bị ám sát lại là thật. Vào thời kỳ quan trọng mà thật lâu vẫn chưa trở lại bản tộc, nhất định là đã xảy ra những chuyện mà các nàng không biết.

“Ba con thỏ nhỏ, ngoan ngoãn đến đây đi. Tộc các ngươi sẽ nhanh chóng tan nát mà thôi. Không có cường giả bảo vệ, các ngươi cũng chỉ có thể biến thành yêu nô cho người khác.”

“Đi theo ta đi. Ta chính là trưởng lão Hợp Thể Kỳ của tộc Băng Xà. Sau cùng, chỉ cần ba người các ngươi làm tốt thị nữ của bản tọa, ta bảo đảm cho các ngươi cơm áo không lo.” Băng Xà Hợp Thể Kỳ đuổi theo phía sau ba con thỏ nói.

Lúc này, ba thiếu nữ tai thỏ ngừng lại, Băng Xà cũng theo đó đuổi tới trước mặt các nàng.

“Nói như vậy, ngươi không phải muốn ăn chúng ta sao?” Một thiếu nữ tai thỏ mặc váy dài màu lam cao không quá nửa trượng nói.

“Nếu ta muốn ăn các ngươi, các ngươi cho rằng ta sẽ đuổi theo ba con thỏ nhỏ Kim Đan Kỳ trong thời gian dài đến thế sao?” Băng Xà khổng lồ phun lưỡi rắn giọng ồm ồm nói.

Chương 432: Yêu Tôn Ngọc Quang

“Chúng ta làm thị nữ của ngươi có thể nhận được thù lao bình thường, hay là cà rốt tươi ngon sao?” Ba thiếu nữ thỏ nhìn Băng Xà khổng lồ hỏi.

Thân là tộc Thỏ Ngọc Quang, ở thời kỳ viễn cổ vốn là một tiểu tộc, phân tán khắp các nơi ở Yêu Giới làm thị nữ cho người khác để nuôi sống chính mình.

Thỏ Ngọc Quang, bộ tộc này trời sinh đã có thiên phú đạo sinh mệnh khác hẳn với những Yêu tộc khác. Sau khi làm thị nữ, có thể ở thời gian thực xoa bóp cho chủ nhân, bảo trì sinh mệnh của chủ nhân luôn trong trạng thái mạnh mẽ dồi dào.

Lúc bị thương thì lại càng là một vị yêu y tốt. Nhiều loại thương thế đều sẽ được Thỏ Ngọc Quang chữa trị.

Thế nên Thỏ Ngọc Quang là loại được tranh nhau nhất Yêu tộc. Lúc đó ở Yêu Giới để đánh giá một Yêu có địa vị cao hay không phải xem có bao nhiêu thỏ Ngọc Quang là một phương pháp rất quan trọng.

Nhưng trong mấy vạn năm này, một con Thỏ Ngọc Quang trong lúc vô tình xâm nhập thế giới Đại Thiên đã cứu được một vị đại năng sắp chết, từ đây vận mệnh Thỏ Ngọc Quang đã được thay đổi.

Vị đại năng kia cưỡng ép giáng lâm Yêu Giới, chỉnh hợp tộc Thỏ Ngọc Quang, lưu lại truyền thừa. Từ đó về sau, Thỏ Ngọc Quang trở thành đại tộc, những gì làm được đặc tính của nó, chỉ cung cấp phụng sự cho Yêu tộc cấp Yêu Tôn.

“Bản yêu sẽ cung cấp cho các ngươi…”

Băng Xà còn chưa nói xong đã bị một thanh cự kiếm thông thiên thiêu bùng cháy hỏa diễm chém thành hai nửa.

Chân linh của Băng Xà kia ngay cả cơ hội kêu cứu mạng cũng không có đã bị chém chết.

“Củ cải tươi ngon của chúng ta ~~~” Một thiếu nữ tai thỏ nước mắt mịt mờ nói, cảm thấy cà rốt tươi ngon yêu dấu của mình đã biến mất.

Lúc này, một Sương Lang từ trên trời giáng xuống, lấy đi thi thể Băng Xà, sau đó quay người nhìn ba thiếu nữ tai thỏ này.

“Ngươi cũng muốn mời chúng ta làm thị nữ sao? Ngươi có thể cho chúng ta linh thạch và cà rốt tươi ngon không?” Một thiếu nữ tai thỏ nói.

“Ngươi có biết sói rất thích ăn thỏ không?” Từ Phàm cố ý làm ra vẻ hung ác.

Ba thiếu nữ tai thỏ liếc mắt nhìn nhau, sau đó nằm trên mặt đất, nói với Từ Phàm: “Ăn đi, dù sao chúng ta cũng chạy không thoát.”

Sau đó các nàng còn tri kỷ biến thành nguyên hình. Ba con tiểu bạch thỏ toả ra một loại hương vị sinh mệnh, hết sức mê người.

Đây là Từ Phàm trái lại có chút không nỡ. Nếu tất cả thỏ trong tộc Thỏ Ngọc Quang đều là dáng vẻ thế này, hắn ngược lại có chút không xuống tay được. Dù sao dưới tình huống bình thường, giá trị nhan sắc tức chính nghĩa, không phải là lời vô ích.

Bất là trước hay sau khi hóa hình, dáng vẻ đều khiến cho người khác có chút không nỡ xuống tay.

“Bồ Đào, tộc Thỏ Ngọc Quang có từng giết người trong Nhân tộc hay chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Chưa từng. Trong ghi chép ghi lại là, lúc Cương Thiết Trường Thành mở rộng đến nông trường củ cải tươi ngon của tộc Ngọc Quang Thỏ, các nàng thấy chống cự không được cũng chỉ nén nước mắt rút lui.” Bồ Đào nói.

“Thì ra là thế này.” Từ Phàm nói, sau đó Từ Phàm lại xem tư liệu về tộc Thỏ Ngọc Quang một chút.

“Tộc Thỏ Ngọc Quang này vẫn là giữ đi, sau này sẽ hữu dụng.” Từ Phàm nhìn ba con tiểu bạch thỏ nằm dưới đất kia nói.

“Ngươi còn ăn hay không? Chúng ta không ăn, chúng ta đi đây.” Một con tiểu bạch thỏ trong đó mở miệng nói.

“Được rồi, các ngươi đi đi. Ta cảm thấy các ngươi không ngon.” Từ Phàm nói.

Ba con tiểu bạch thỏ sau khi nghe được lời Từ Phàm nói thì bình tĩnh đứng dậy, phủi bùn đất trên người, lại hóa thành ba thiếu nữ tai thỏ.

Các nàng vẫy tay với Từ Phàm, sau đó đi về nơi xa.

“Sau này bắt đám thỏ này lại làm vật lý trị liệu sư cũng là lựa chọn không tệ.”

“Đương nhiên là làm ruộng cũng được.” Ầy, phiền quá. Nhìn qua tư liệu về tộc Thỏ Ngọc Quang, Từ Phàm cũng phát hiện Thỏ Ngọc Quang cũng là một loại chủng tộc am hiểu về làm ruộng.

“Bồ Đào, kiểm đoán vị trí của Tôn Giả tộc Thỏ Ngọc Quang.”

“Thời điểm quan trọng cho quỹ pháo đạo tiến công.” Từ Phàm nói. Muốn làm cho một vị Yêu Tôn Yêu tộc thần phục, độ khó còn không nhẹ nhàng bằng trực tiếp đánh giết.

“Bồ Đào đã nhận được mệnh lệnh, đã tiếp nhận vào trong kho số liệu.” Bồ Đào nói.

Lúc này, Từ Phàm khống chế con rối biến thành bộ dáng Băng Xà vừa rồi, sau đó bay về hướng lãnh địa tộc Huyết Sư.

Lúc này ở khoảng cách chính xác cách lãnh địa của tộc không đến vạn dặm.

Yêu Tôn Ngọc Quang của tộc Thỏ Ngọc Quang đang che lại chỗ đứt tay chữa thương.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh tế xinh đẹp dịu dàng kia lại có một chút u sầu.

“Nếu như ta cứ ở bên trong mà vẫn chưa trở lại lãnh địa, một đám tộc Huyết Sư và tộc Băng Xà kia nhất định sẽ không bỏ qua cho tộc nhân của ta.” Ngọc Quang Yêu Tôn nhăn khuôn mặt nhỏ lại nói, tai thỏ trên đỉnh đầu khẽ động đậy. Đây là cách tộc Thỏ Ngọc Quang biểu đạt lo lắng.

“Dù muốn nương nhờ vào đâu cũng không thể nương nhờ vào tộc Huyết Sư và tộc Băng Xà.” Yêu Tôn Ngọc Quang cắn răng nói.

Ba tộc tương cận nhiều năm như vậy, tộc Huyết Sư và tộc Băng Xà thỉnh thoảng lại sẽ lén lút cướp bóc tộc Thỏ Ngọc Quang bán cho đại tộc khác.

Nếu không phải tộc Thỏ Ngọc Quang yếu thế, chắc chắn sẽ diệt trừ hai tộc kia.

Yêu Tôn Thỏ Ngọc Quang nhìn thương thế của chính mình, lực lượng nguyền rủa của tộc Huyết Sư và nọc độc của tộc Băng Xà, tất cả đều cần mấy chục năm tịnh dưỡng.

Lúc này, Yêu Tôn Ngọc Quang ngẩng đầu nhìn lên bầu trời nói.

“Yêu Tổ, nghĩ biện pháp cứu lấy tộc Thỏ Ngọc Quang chúng ta đi!”

Lúc này Yêu Tôn Ngọc Quang đang chờ đợi, đợi có một vị đại năng có thể cứu vớt tộc Thỏ Ngọc Quang xuất hiện, giống như vị tổ tiên đã phi thăng đến thế giới Đại Thiên mấy vạn năm trước kia.

Làm thị nữ của đại năng mới làm cho cả tộc Thỏ Ngọc Quang có thể quật khởi lên từ cảnh suy thoái.

Nhưng vào lúc này, một con Băng Xà bay qua trên đầu Yêu Tôn Ngọc Quang .

Lúc này Yêu Tôn Ngọc Quang lập tức che giấu khí tức của chính mình, đề phòng bị Băng Xà Hợp Thể Kỳ phía trên phát hiện.

Lúc này Từ Phàm đang bay về hướng lãnh địa tộc Huyết Sư lại đột nhiên cảm thấy phía dưới có chút khác thường, có Yêu tộc đang kín đáo che giấu chính mình.

Từ Phàm khống chế con rối đột ngột ngừng lại, bắt đầu tinh tế xem xét khu vực phía dưới.

Ngay tại lúc Từ Phàm sắp nhanh chóng phát hiện được phương vị của Yêu Tôn Ngọc Quang, một sợi ruy băng đột nhiên xuất hiện, nhanh chóng quấn chặt lấy Từ Phàm.

“Hợp Thể Băng Xà, vốn định tha cho các ngươi một mạng.”

“Không nghĩ tới tự ngươi tới cửa chịu chết.” Bóng dáng Yêu Tôn Ngọc Quang xuất hiện giữa không trung nhìn Băng Xà Trương Nhạc do con rối hóa thành, lạnh lùng nói.

Ngay lúc Yêu Tôn Ngọc Quang muốn giết chết Băng Xà Hợp Thể Kỳ này.

Băng Xà đang bị cột chặt đột nhiên biến mất, sau đó xuất hiện sau lưng Yêu Tôn Ngọc Quang .

“Yêu Tôn tộc Thỏ Ngọc Quang, ta đúng là tìm ngươi thật lâu.” Từ Phàm nhìn Yêu Tôn Ngọc Quang, khóe miệng lộ ra nụ cười mỉm đầy mê hoặc.

Sau đó lập tức có một cái lồng băng cực lớn từ trên trời giáng xuống trực tiếp chụp hắn và Yêu Tôn Ngọc Quang vào trong.

Lúc này pháo quỹ đạo giữa không trung đã khóa chặt lấy Yêu Tôn Ngọc Quang.

Trong nháy mắt có một loại cảm giác tử vong hiện lên trong đầu Yêu TônNgọc Quang.

Trong nháy mắt Yêu Tôn Ngọc Quang sắc mặt đại biến, nhìn Băng Xà nói.

“Ngươi là Nhân tộc trong Cương Thiết Trường Thành kia, đúng không?”

Từ Phàm sững lại một chút, mở miệng nói: “Sao ngươi biết?”

Lúc này giọng nói của Bồ Đào xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Chủ nhân, Yêu Tôn Ngọc Quang, Tinh Tinh, mưu đồ tiến vào trong Cương Thiết Trường Thành lấy lại đạo khí nông trường của tộc bọn họ.”

“Khi đó bị pháo quỹ đạo khóa lại, trực tiếp dọa lui nàng.” Bồ Đào nói.

“Thế thì dễ xử lý rồi.” Từ Phàm đáp lại.

“Yêu Tôn Ngọc Quang, ta là Nhân tộc.”

“Cân nhắc một chút, nương nhờ vào Nhân tộc ta, thế nào?” Từ Phàm nói.

Chương 433: Cà rốt tươi ngon và tự do của Thỏ Ngọc Quang

Yêu Tôn Ngọc Quang mặt đầy bất khuất nhìn Từ Phàm.

“Ta thấy tộc Thỏ Ngọc Quang cũng là đại tộc trong Yêu tộc, vì sao lại phải đầu nhập vào Nhân tộc các ngươi?”

Dứt lời Ngọc Quang ngồi xổm xuống uy hiếp, dự định lập tức tiêu diệt con rối của Từ Phàm.

“Tộc các ngươi sắp bị tộc Huyết Sư và tộc Băng Xà biến thành Yêu nô, nếu đã vậy chi bằng đầu nhập vào Nhân tộc ta?”

“Ít ra như vậy còn có thể bảo đảm thể hiện cho tộc Thỏ Ngọc Quang.”

Sau đó Từ Phàm lần lượt nói ra các loại đãi ngộ, nhất là câu cam đoan cà rốt tươi ngon và tự do cho mỗi một Thỏ Ngọc Quang, làm cho Yêu tôn Ngọc Quang tâm động không thôi.

“Cho đến bây giờ Nhân tộc các ngươi đều là miệng đầy dối trá, lời nói ra không thể tin.”

“Ngươi vẫn nên đi chết đi!”

Yêu tôn Ngọc Quang nghĩ nghĩ một lúc trong mắt tức thì hiện lên sát khí mà nói, bởi vì ở thời kỳ thượng cổ Nhân Yêu đại chiến, tộc Thỏ Ngọc Quang đã từng có một khoảng thời gian thở thành đồ chơi của tu sĩ Nhân tộc, có đến gần trăm vạn Thỏ Ngọc Quang chết trong tay tu sĩ Nhân tộc.

Có thể nói Thỏ Ngọc Quang và Nhân tộc có huyết hải thâm thù.

“Ngươi cần phải rõ ràng, ngươi có thể đối kháng với đại sát khí trên trời kia không?"

"Hoặc là nói tộc Thỏ Ngọc Quang các ngươi có thể chịu đựng được sự tấn công của Nhân tộc hay không?"

"Bây giờ các ngươi đầu nhập vào Nhân tộc, ta có thể đảm bảo cho ngươi một cái đãi ngộ công bằng và thể diện."

"Nếu để cho Nhân tộc xâm lấn, hậu quả sẽ thế nào ta nghĩ hẳn là ngươi đã biết." Từ Phàm nhìn Yêu tôn Ngọc Quang nói.

Lúc này Yêu tôn Ngọc Quang rơi vào trầm tư, thầm nghĩ hậu quả sau khi rơi vào hai kết cục trên.

Ngay lúc này bỗng dưng Yêu tôn Ngọc Quang dựng ngược lông tơ.

Từ nơi xa có một đạo hồng quang rơi xuống, cơ hồ xé rách cả không gian, sau đó một tiếng nổ dữ dội và dư ba bạo tạc truyền đến, tiếp đó pháo quỹ đạo mang theo năng lượng khủng khiếp trút xuống mặt đất, một tiếng nổ càng thêm lớn hơn truyền đến.

Đất rung núi chuyển, sông lớn chảy ngược, khung cảnh giống như tận thế.

"Một pháo này, ngươi cảm thấy Yêu Tôn của hai tộc kia có thể chống đỡ được mấy pháo?" Từ Phàm nhìn Yêu tôn Ngọc Quang hỏi.

Yêu tôn Ngọc Quang khiếp sợ nhìn về nơi xảy ra vụ nổ xa xa, giống như quả bóng xì hơi, nhìn Từ Phàm hỏi: "Ngươi thuộc phương thế lực nào của Nhân tộc?"

"Tiên thành Lâm Sâm, Ẩn Linh môn." Từ Phàm híp mắt trả lời.

Lúc này Từ Phàm mới chú ý đến hình dáng của Yêu tôn Ngọc Quang, sau đó mới dời mắt lên đôi tai thật dài của Yêu tôn Ngọc Quang.

"Ngươi làm sao bảo đảm đãi ngộ về sau sau khi tộc ta đầu nhập vào Nhân tộc?" Yêu tôn Ngọc Quang nhìn Từ Phàm hỏi tiếp.

"Ta chính là Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn, có thể thay thế tông môn phát hạ lời thề thiên đạo."

"Được, tiếp theo ta sẽ tuyên bố với tộc nhân về việc đầu nhập vào Nhân tộc." Yêu tôn Ngọc Quang nói, dường như đã nhận mệnh.

"Thế này mới đúng, kẻ thức thời mới là trang tuấn kiệt."

“Sau này ngươi sẽ biết được, đầu nhập vào Ẩn Linh môn ta chính là lựa chọn chính xác nhất mà tộc các ngươi đưa ra.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó hắn còn mang theo Yêu tôn Ngọc Quang trở về Trường thành sắt thép.

Chân thân của Từ Phàm cũng xuất hiện từ bên trong thông đạo hai giới.

Dưới sự chứng kiến của Trảm Linh, Từ Phàm và Yêu tôn Ngọc Quang phát hạ lời thề thiên đạo.

“Được rồi, từ nay về sau chúng ta đều là người một nhà.”

“Tiếp theo ta sẽ phái người đi bảo hộ tộc đàn của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Tốt, vậy ta lập tức trở về trong tộc chữa thương.” Yêu tôn Ngọc Quang nói, trên mặt thoáng qua nét thê lương.

Nàng biết rõ đây chính là lựa chọn tốt nhất đối với tộc bọn họ.

Ít ra cái tông môn này còn để cho bọn họ giữ lại Thánh Thành sau cùng.

Nếu như rơi vào trong tay hai tộc kia thì sẽ chỉ có thể biến thành Yêu nô đê tiện nhất trong Yêu tộc mà thôi.

Sau khi Yêu tôn Ngọc Quang rời đi, Trảm Linh nói với Từ Phàm: “Sau này Ẩn Linh môn chúng ta cũng là tông môn có Yêu tộc đầu nhập rồi!”

“Chủ yếu là tộc Thỏ Ngọc Quang trời sinh tính tình lương thiện, có sở trường ở sinh mệnh nhất đạo, sau này phỏng chừng sẽ có tác dụng lớn.” Từ Phàm vừa cười vừa đáp.

Trước khi hắn đi ra ngoài, Bồ Đào đã nói đến chuyện phàm nhân cũng có thiên phú luyện đan và luyện khí.

Sau khi Từ Phàm thôi diễn ngắn ngủi, phát hiện dưới điều kiện không làm tổn thương linh hồn phàm nhân, để cho bọn họ hoàn toàn dung nhập vào bên trong con rối, đạt đến tình trạng điều khiển linh lực hoặc dùng linh hỏa luyện đan luyện khí là việc hoàn toàn không có khả năng.

Muốn làm cho con rối đạt tới loại trình độ kia, chỉ có thể dung nhập linh hồn vào trong con rối mới có thể điều khiển con rối một cách hoàn mỹ được.

Thế nhưng để tách rời linh hồn phàm nhân qua lại thì phải tốn khoảng thời gian dài, nhất định sẽ làm cho hồn lực của linh hồn người đó bị hao tổn, như vậy một phàm nhân có thiên phú luyện đan luyện khí căn bản là không thể điều khiển con rối được bao nhiêu lần.

Nếu như có được sự trợ giúp của Thỏ Ngọc Quang thì lại khác, đặc tính chủ tu của bọn họ là sinh mệnh nhất đạo, có thể chậm rãi khôi phục hao tổn trên linh hồn hoặc có thể nói là tăng cường hồn lực, cứ như vậy là có thể giữ gìn một quá trình thu chi cân bằng hoàn mỹ.

“Xem ra Đại trưởng lão lại có ý tưởng mới rồi!” Trầm Linh cười nói.

“Đúng thật là có, nếu như sau này thí nghiệm thành công thì thực lực của tông môn chúng ta sẽ lại tăng lên một bậc.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy ta xin rửa mắt mong chờ.”

Lúc này ở phía trên Trường thành sắt thép, có đến mấy trăm chiếc Linh thuyền cỡ lớn bay về phía lãnh địa của tộc Thỏ Ngọc Quang.

Trên Linh thuyền chở đầy cà rốt tươi ngon mà tộc Thỏ Ngọc Quang ngày đêm mong nhớ.

Đồng thời bên trong tổng bộ Thiên Khôi Sư trong trò chơi giả định cũng xuất hiện một nhiệm vụ bảo hộ lãnh địa tộc Thỏ Ngọc Quang.

“Có nhiệm vụ mới.”

“Nhiệm vụ cỡ lớn đã mấy năm rồi chưa gặp.”

“Yêu cầu Thiên Khôi Sư cấp bốn trở lên.”

“Ban thưởng điểm tích lũy cao đến như vậy!”

Trong phút chốc, tất cả Thiên Khôi Sư đều trở nên hưng phấn.

Trong năm năm Từ Phàm không có ở đây, đã rất lâu rồi Thiên Khôi Sư chưa nhận được nhiệm vụ cỡ lớn như thế này.

Đã từng có một dạo bọn họ cho rằng Hạ Môn đã từ bỏ kế hoạch xâm chiếm Yêu tộc rồi, khiến cho một vài Thiên Khôi Sư cao giai trong đó thất vọng rất lâu.

Dù sao thường xuyên làm mấy nhiệm vụ phòng thủ, điểm tích lũy linh thạch vừa ít lại không thú vị.

Kế hoạch tiêu diệt tất cả Yêu tộc bên trong Tiên thành Lâm Sâm đã hoàn thành hơn phân nửa, chỉ còn lại một ít Yêu tộc ẩn núp tương đối kín mà thôi.

Lúc này, vô số Linh thuyền cỡ lớn từ bên trong Trường thành sắt thép ở Yêu giới bay ra, bên trên đều là con rối Thiên Khôi Sư làm nhiệm vụ.

Lúc này, Lục Quang Yêu tộc.

Chương 434: Đại chiêu của pháo quỹ đạo

“Yêu tôn trở về!”

“Yêu tôn mang theo cà rốt tươi ngon trở về!”

Trong nháy mắt, tất cả Thỏ Ngọc Quang bên trong Thánh Thành đều oanh động.

Mặc dù bọn họ rất nhớ Yêu tôn nhưng bọn họ càng mong nhớ mỹ vị của cà rốt tươi ngon hơn.

Yêu tôn Ngọc Quang nhìn các tộc nhân đáng yêu trong căn cứ phía dưới Linh thuyền, nhìn đôi mắt hồn nhiên trong suốt của bọn họ như thể không muốn rời xa mình.

“Ta về rồi đây!” Yêu tôn Ngọc Quang nhìn vào từng đôi mắt to xinh đẹp, vừa nói vừa mỉm cười ôn nhu.

Phía dưới Linh thuyền, trong mắt của đám Thỏ Ngọc Quang đều trào ra nước mắt.

Khoảng thời gian Yêu tôn của bọn họ không có ở nơi này, đám thỏ bọn họ đã phải chịu biết bao ức hiếp từ những ngoại tộc còn lại kia, ngay cả những tiểu tộc không có Yêu tôn cũng bắt đầu hướng về phía tộc Thỏ Ngọc Quang mà nhe răng trợn mắt.

Chớ nói chi là những kẻ như Huyết Sư và Băng Xà, không biết khoảng thời gian này có bao nhiêu con thỏ nhỏ đáng yêu đã bị bắt đi rồi.

“Yêu tôn, rốt cuộc ngài cũng đã trở về rồi!”

“Khoảng thời gian này chúng ta đã bị đám người xấu kia ức hiếp rất nhiều.”

“Đừng sợ, sau này tộc Thỏ Ngọc Quang sẽ không còn bị những Yêu tộc khác ức hiếp nữa.” Yêu tôn Ngọc Quang ôn nhu nói, song trong đầu lại nghĩ đến uy lực một pháo đã oanh kích đại địa kia.

Vào thời điểm này, trong mắt tất cả Thỏ Ngọc Quang bên dưới đều toát ra những ngôi sao nhỏ, đồng thời cảm thấy chủng tộc của mình sẽ quật khởi một lần nữa.

“Yêu tôn, chúng ta đầu nhập vào đại Yêu tộc nào thế? Là Yêu Tôn Kim Sí Đại Bằng kia sao?” Một vị trưởng lão Thỏ Ngọc Quang có uy vọng lên tiếng hỏi.

Trong nháy mắt, Yêu tôn Ngọc Quang chỉ cảm thấy trong mắt tất cả Thỏ Ngọc Quang bên dưới đều tỏa ra ánh sao.

Lúc này đột nhiên Yêu tôn Ngọc Quang cảm thấy không biết phải nói thế nào, dẫu sao đầu nhập vào Nhân tộc có chút ý tứ phản bội Yêu tộc.

“Không có việc gì, cho dù có là đại tộc yếu một chút cũng không sao, chỉ cần có thể bảo hộ tộc đàn chúng ta là được rồi.”

Vị trưởng lão Thỏ Ngọc Quang có uy vọng nói tiếp, hiện tại trong mắt của hắn chỉ cần có thể trợ giúp tộc đàn bọn họ vượt qua cửa ải khó khăn này là được.

“Ta đã ký kết kế ước bình đẳng với Nhân tộc, bọn họ sẽ bảo vệ tộc ta, song đó chúng ta cũng phải phục vụ cho Nhân tộc.” Yêu tôn Ngọc Quang trầm giọng nói.

Nghe thế, lỗ tai của tất cả Thỏ Ngọc Quang đều chậm rãi rủ xuống, bầu không khí bi quang tràn ngập toàn trường.

“Đầu nhập vào Nhân tộc thì có chỗ nào tốt cơ chứ ~~~” Ngay lúc này, một Yêu Tôn Thỏ Ngọc Quang lên tiếng nói.

“Hắn đã đảm bảo với ta, mỗi một vị Thỏ Ngọc Quang đều sẽ có cà rốt tươi ngon và tự do!” Yêu tôn Ngọc Quang lớn tiếng nói.

Trong nháy mắt, toàn trường sôi trào, tất cả Thỏ Ngọc Quang đều lập tức dựng thẳng lỗ tai lên, còn có hơi đung đưa.

“Quá tuyệt vời ~~”

Yêu tôn Ngọc Quang cười vung tay lên, tức thì một cơn mưa cà rốt tươi ngon từ trên trời rơi xuống, trong chốc lát, bầu không khí toàn trường đều dâng đến đỉnh phong.

Lại nói, ở phía trên Trường thành sắt thép, Từ Phàm và Trảm Linh đang nhìn cảnh tượng Yêu tôn Ngọc Quang rải cà rốt tươi ngon xuống.

“Vì sao Yêu tộc Ngọc Quang lại cuồng nhiệt với cà rốt tươi ngon đến như vậy?” Trảm Linh nhìn cảnh tượng cuồng hoan của Thỏ Ngọc Quang khó hiểu hỏi.

“Cà rốt tươi ngon không chỉ là món chính phẩm chất cao của Thỏ Ngọc Quang, mà còn là tín ngưỡng và lương thực tinh thần của Thỏ Ngọc Quang nữa.” Từ Phàm vừa cười vừa đáp.

“Một chủng tộc vậy mà lại cuồng nhiệt với một loại linh thái đến như thế, có thể sống đến bây giờ đã là một kỳ tích.” Trảm Linh nói.

Vào lúc này, trong tay Từ Phàm đột nhiên xuất hiện một cái đạo khí cà rốt tươi ngon.

“Đây là đạo khí chí cao của tộc Thỏ Ngọc Quang, là thánh vật của tộc bọn họ, là đạo khí đặc biệt dùng để trồng cà rốt tươi ngon.”

“Cà rốt tươi ngon được trồng ra cũng chỉ miễng cưỡng đủ cho tộc đàn bọn họ ăn, sau này chúng ta đoạt.” Từ Phàm cười nói.

“...”

Lúc Từ Phàm dự định quay trở về Ẩn Linh môn xử lý những công việc khác thì Bồ Đào đột nhiên nói: “Chủ nhân, Yêu tôn của hai tộc Huyết Sư và Băng Xà tự mình mang theo đại quân Yêu tộc tiếp cận.

Đồng thời hình ảnh trên màn hình cũng chuyển sang cảnh đại quân hai tộc chỉ chốc lát sẽ tiếp cận lãnh địa của tộc Thỏ Ngọc Quang.

“Trước tiên cho hai Yêu Tôn kia mỗi kẻ một pháo đi, xem như món khai vị vậy.” Từ Phàm nói, trong mắt có vẻ hưng phấn, đại chiêu đặc biệt của pháo quỹ đạo này còn chưa được dùng qua đâu.

“Đã rõ.”

Lúc này, ở bên ngoài lãnh địa của tộc Thỏ Ngọc Quang, hai đại quân đã xâm lấn vào bên trong lãnh địa tộc Thỏ Ngọc Quang.

Một Hùng Sư toàn thân huyết hồng cao đến mười trượng đứng ở trên một vách đá, bên cạnh còn có một Băng Xà to lớn.

“Cái con thỏ nhỏ kia rốt cuộc cũng cam lòng quay về, bằng không còn phải vận dụng một chút thủ đoạn đặc biệt.” Yêu tôn Huyết Sư nhìn về phía Thánh Thành của tộc Thỏ Ngọc Quang nói.

“Rốt cuộc cũng là không thể vứt bỏ được tộc nhân của mình.” Băng Xà bên cạnh cười khẽ tiếp lời.

“Đáng tiếc nàng ta không hiểu rõ, một chủng tộc chỉ cần Yêu Tôn không chết thì tộc đàn bọn họ sẽ không nổi danh ở Yêu tộc.”

“Yêu tôn Ngọc Quang uy phong lẫm liệt trước kia, sau này chỉ có thể trở thành đồ chơi của người ta.”

Huyết Sư nói rồi trao đổi ánh mắt với Băng Xà, hai yêu đồng thời cười lên một tiếng.

Nhưng vào lúc này, một loại cảm giác nguy cơ đột nhiên hiện lên trong lòng hai yêu.

Chỉ thấy một đạo hồng quang từ trên trời lao xuống, trực tiếp đánh ngay vị trí vừa rồi của hai yêu.

Sau đó còn có năng lượng dao động càng lớn hơn trút xuống mặt đất.

Cho đến khi khói lửa tản đi, hư ảnh của hai yêu mới xuất hiện tại chỗ.

Yêu tôn Huyết Sư bị đánh xuyên một cái móng vuốt, còn cái đuôi của Yêu tôn Băng Xà thì bị gãy một đoạn.

“Không ngờ đạo khí của nhân tộc lại có thể công kích đến nơi đây!” Hư ảnh của Yêu tôn Huyết Sư sắc mặt khó coi nói.

“Không phải lúc này ngươi nên quan tâm một vấn đề khác sao?”

“Vì sao Nhân tộc lại công kích chúng ta vào thời điểm này?” Yêu tôn Băng Xà vừa dứt lời lập tức lặng lẽ hạ mệnh lệnh cho tộc đàn rút lui.

“Ý ngươi là tộc Thỏ Ngọc Quang đã đầu nhập vào Nhân tộc sao?”

“Rất có thể! Hiện tại nắm chắc thời gian rút lui, việc tiến công tộc Thỏ Ngọc Quang chỉ đành ngày sau lại tính.” Yêu tôn Băng Xà sắc mặt ngưng trọng nói.

Trong lúc hai vị Yêu Tôn đang nói chuyện, vệ tinh vũ khí thiên cơ trên không trung bắt đầu phát uy.

Vô số cây gậy hợp kim trọng lực bắt đầu đều đặn đánh vào trong đại quân Yêu tộc.

Hai vị Yêu Tôn nhìn thấy cảnh tượng như thế, trong lòng chợt sinh ra thoái ý.

Bọn chúng đã từng được chứng kiến loại công kích này vào lúc Trường thành sắt thép của Nhân tộc xâm lấn vào trong lãnh địa của mình.

Căn bản không có cách nào tránh né loại công kích kia.

“Dùng tốc độ nhanh nhất rút lui!” Hai vị Yêu tôn cấp tốc hạ lệnh với đại quân chủng tộc bên dưới.

Trong chốc lát, đại quân Yêu tộc của hai tộc rút lui như thủy triều.

Thời điểm sắp rời khỏi lãnh địa của tộc Thỏ Ngọc Quang, trên bầu trời bỗng dưng nổi lên hồng quang.

Chỉ thấy hai đạo quang tuyến xích diễm từ trên trời lao xuống, sau đó một chia làm hai hóa thành một tấm lưới laser to lớn, bắt đầu quét ngang đại quân hai tộc.

Sau đó ánh đỏ trên bầu trời lại bắn ra hai tia laser nhằm thẳng về phía hai vị Yêu tôn.

Tốc độ của hai tia laser kia cơ hồ siêu việt cả tốc độ ánh sáng, hai vị Yêu Tôn chỉ mới vừa nhìn thấy hai tia laser thì đã lập tức bị laser xuyên thấu chân linh.

Theo đó hai cỗ yêu thi cũng từ trên trời rơi xuống.

Từ Phàm và Trảm Linh nhìn thấy cảnh này, biểu cảm không đồng nhất.

Trong mắt Trảm Linh vừa chấn kinh lại có một tia uể oải.

Trong mắt Từ Phàm thì hoàn toàn là hưng phấn, cảm thấy khối Thiên Nguyên Hỏa Tinh kia của mình không hề dùng uổng phí, lực công kích này không hề khiến hắn phải thất vọng.

Vào lúc này Từ Phàm mới chú ý tới biểu cảm của Trảm Linh bên cạnh.

“Trảm Linh trưởng lão, sao thế?” Từ Phàm hỏi.

“Ta đang nghĩ, sau này Tu Tiên giới có phải sẽ trở thành thiên hạ của Luyện Khí Tông Sư các ngươi không nữa?” Trảm Linh nói, hắn tự hỏi về tia laser vừa rồi, hắn không thể tránh thoát.

Chương 435: Linh ngọc

Từ Phàm nghe được lời nói của Trảm Linh, đột nhiên muốn nói một câu, khoa học kỹ thuật thay đổi thế giới.

“Trảm Linh trưởng lão không nên nghĩ nhiều như vậy, suy cho cùng trong cả Tu Tiên giới chỉ có một vị Luyện Khí Tông Sư gọi là Từ Phàm.” Từ Phàm cười nói.

Một câu nói khiến cho Trảm Linh thông suốt trong nháy mắt.

Đúng nha, ở Tu Tiên giới chỉ có Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn bọn họ mới có thể luyện ra đạo khí có uy lực lớn như vậy.

Hơn nữa chỉ cần mình ôm chặt bắp đùi vị Đại trưởng lão này, sau này muốn tiên khí nào cũng không thiếu.

“Ha ha, là ta mơ mộng hão huyền.” Trảm Linh nói.

“Trảm Linh trưởng lão nghĩ thông suốt là tốt rồi.”

Lúc này toàn bộ khói lửa trong quầng sáng tan đi.

Một mảnh đại địa bị đốt thành chất rắn xuất hiện ở trước mặt hai người.

Toàn bộ hai vị Yêu Tôn và đại quân của hai tộc đã bị laser đánh chết, ngay cả cặn bã cũng không còn.

“Lỗ vốn rồi” Từ Phàm và Trảm Linh đồng thời nói.

Lỗ vốn trong lời là Trảm Linh toàn bộ thi thể của Yêu Tộc hóa thành tro bụi, không mang đến chỗ tốt gì cho môn phái.

Từ Phàm nói lỗ vốn bởi vì sau khi Thiên Nguyên Hoả Tinh kia bộc phát năng lượng một lần, muốn tích đầy cần thời gian ít nhất năm năm, thậm chí còn nhiều hơn.

Hơn nữa một đại chiêu này mà lại nhận được một đống cặn bã.

“Bồ Đào, lập tức phái con rối chiến đấu đi công chiếm Thánh Thành của hai tộc.”

“Cần phải giữ cho kho bảo vật của hai tộc được hoàn chỉnh.” Từ Phàm ra lệnh trước cho Bồ Đào.

“Đại trưởng lão, lần này để cho ta đi giết một đợt đi.” Vẻ mặt Trảm Linh hưng phấn nói, Huyết Hải không tự chủ xuất hiện ở phía sau, bắt đầu sôi trào.

“Đi đi, cẩn thận là chính.” Từ Phàm nói.

“Được rồi!”

Trảm Linh bay lên trời, bước lên một chiếc Linh thuyền lớn bay về hướng Huyết Sư Lĩnh Địa.

Lúc này bên phía Trường thành sắt thép đã có mấy ngàn chiếc Linh thuyền cỡ lớn dâng lên, chứa đầy con rối chiến đấu, chia ra bay về hướng lãnh địa của hai tộc.

Trong chốc lát, vô số đội ngũ Thiên Khôi Sư cũng ngồi trên Linh thuyền bay về phía lãnh địa của hai tộc.

Tiên môn ăn thịt, bọn họ ăn canh.

“Không nghĩ tới đại chiêu của pháo quỹ đạo hiệu quả như vậy, nếu biết trước mấy năm trước đã chiếm một mảnh lãnh địa này.” Từ Phàm cười nói.

Ba tháng sau, Ẩn Linh đảo, trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Từ Phàm ngồi ở trên một con linh quy câu cá, bên cạnh có một thiếu nữ tai thỏ cường tráng bưng trà rót nước cho hắn.

“Chủ nhân, trà của ngài được rồi!” Một tiếng âm thanh cục mịch vang lên.

Thiếu nữ tai thỏ bưng chén trà để vào chỗ Từ Phàm có thể cầm lấy dễ dàng nhất.

“Ừ.”

Một tay Từ Phàm cầm cần câu, một tay lấy chén trà uống trà.

“Linh Ngọc, thời gian ngươi hầu hạ ở bên cạnh ta dài bao lâu rồi?” Từ Phàm uống xong một ngụm trà, nhẹ nhàng nói.

“Ngọc Nhi đã hầu hạ ở bên cạnh Đại trưởng lão hai tháng ba ngày.” Đôi tai thỏ của Linh Ngọc run rẩy tôn kính nói.

“Ta đã dạy ngươi pha trà như thế nào chưa?”

“Đại trưởng lão đã dạy Ngọc Nhi rồi.” Thiếu nữ tai thỏ Linh Ngọc nói.

Lúc này, Từ Phàm thở dài nhẹ nhàng một hơi, bỏ chén trà vào trong tay thiếu nữ tai thỏ Linh Ngọc.

“Ngươi đi trở về thôi, tìm mẹ ngươi, học xong nghệ thuật pha trà rồi lại đến.” Từ Phàm nói.

Thiếu nữ tai thỏ Linh Ngọc này vốn là con gái của Ngọc Quang Yêu Tôn, để biểu đạt thành ý tộc Thỏ Ngọc Quang đầu nhập vào Nhân Tộc, Ngọc Quang Yêu Tôn tự mình đưa con gái đến bên cạnh Từ Phàm để hầu hạ.

Từ Phàm vốn định hưởng thụ cuộc sống xa xỉ của Đại lão gia địa chủ thời cổ đại trong mấy ngày, nhưng mà con gái của vị Ngọc Quang Yêu Tôn này quá ngốc, hoàn toàn là một con bé dũng mãnh như hổ.

Không có bản lĩnh hầu hạ người, chiếm một lượng cơm ăn rất lớn, cả ngày thích chuyện chém chém giết giết.

Từ Phàm hoàn toàn không có cảm thụ của Đại lão gia địa chủ thời cổ đại.

“Chủ nhân muốn đuổi ta đi đúng không!” Nước mắt Linh Ngọc rơi như mưa nói.

“Ngươi ở chỗ này của ta là có tài mà không được phát huy, tộc Thỏ Ngọc Quang của các ngươi càng cần ngươi hơn, bọn họ không thể không có vị đại tướng quân như ngươi.” Từ Phàm nói.

Thời điểm Linh Ngọc ở tộc Thỏ Ngọc Quang chính là đại tướng quân của tộc bọn họ, chịu trách nhiệm tấn công chém giết chinh phạt với bên ngoài.

Từ Phàm nghi ngờ Ngọc Quang Yêu Tôn phái con gái nàng tới đây là đến để lén học tập.

“Chủ nhân đánh chết ta cũng không đi, ta muốn chờ ở bên cạnh ngươi.”

Từ Phàm vung tay lên, trong nháy mắt Linh Ngọc bị khống chế ở tâm thần, bay ra phía ngoài môn phái, bên ngoài có Linh thuyền đưa nàng trở về Yêu giới.

“Cuối cùng cũng được yên lặng.” Từ Phàm nhìn mặt biển Thập Vạn Lý Cự Hồ phía xa nói.

Đang lúc này, một con gấu đen cưỡi một con linh quy đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Từ đại ca, ngươi cũng ở đây à!” Hùng Nhị nói cộc lốc.

“Đúng rồi, không thể lúc nào cũng chỉ tiếp đón ngươi nhìn đám mây ở trong môn phái đúng không.” Từ Phàm vừa nói vừa nhìn đám mây hình dáng Hùng Nhị trên trời nói.

Thời điểm Từ Phàm ở môn phái, có một thời gian ngắn, thường xuyên bị Hùng Nhị lôi kéo ở cùng hắn cùng nhau nhìn đám mây Hùng Nhị trên bầu trời.

“Từ đại ca, ngươi nói chúng ta nằm ở trên linh quy nhìn hùng đám mây thì như thế nào.” Hùng Nhị vừa nói vừa nằm ở trên vỏ lưng linh quy, vẻ mặt bình thản và thoải mái.

“Rất sáng tạo nha, không quấy rầy ngươi nhìn đám mây nữa, ta đi chỗ khác câu cá.”

Từ Phàm vừa nói vừa ra hiệu cho linh quy đi chỗ khác câu cá, hắn đã nhìn đám mây Hùng Nhị trên bầu trời đủ rồi.

“Từ đại ca đừng đi! Ở lại nhìn cùng nhau ~” Hùng Nhị hô lớn.

Lúc này linh quy đã tăng tốc đi xa.

“Nếu ta có tâm lý như Hùng Nhị thì tốt, vài chục vạn năm không phải nháy mắt mấy cái là đã trôi qua sao?” Từ Phàm hâm mộ nói.

Lúc này Từ Phàm thuộc về cái loại người được nhàn rỗi nhưng không chịu nhàn rỗi.

Ở môn phái, hắn chỉ rảnh rỗi một thời gian ngắn là vẫn lại muốn tìm một chút chuyện để làm.

Giống như tâm lý trong nhà có 30 bộ bất động sản cho thuê, mỗi ngày đi một nhà thu tiền thuê.

Ở thời điểm Từ Phàm đang câu cá, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, ta đã đạt đến yêu cầu ban đầu của ngươi.”

“Bây giờ các đệ tử Ẩn Linh Viện cũng đã tốt nghiệp Trúc Cơ.” Từ Nguyệt Tiên kiêu ngạo nói.

“Toàn bộ đều đã Trúc Cơ sao?” Từ Phàm sửng sốt một chút nói, cảm giác thời gian này trôi qua dài dằng dặc.

“Ngươi muốn thế nào?” Từ Phàm cười nhìn Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sau này thời điểm Triển Anh trường lão đi Vực Cực Không lấy quặng làm cho hắn mang theo ta.” Từ Nguyệt Tiên hưng phấn nói.

Ở thời điểm Từ Phàm bị vây trong Nguyên Chung Chi Kiếm, Từ Nguyệt Tiên vẫn luôn không ra khỏi môn phái.

Ngoại trừ tận chức tận trách làm viện trưởng, thời gian còn lại vẫn coi chừng bên cạnh Nguyên Chung Chi Kiếm.

“Được! Lần sau khi Trảm Linh trưởng lão đi Vực Cực Không, ta bảo hắn mang.” Từ Phàm cười nói.

“Đúng rồi, lúc ngươi ra cửa, đeo cái này vào.” Từ Phàm vừa nói lấy ra một cái ngọc bội đưa cho Từ Nguyệt Tiên.

“Như vậy việc ngươi ra cửa sẽ không khiến cho bên kia chú ý.”

“Sư phụ, ngươi còn nhớ rõ chuyện này.” Từ Nguyệt Tiên cảm động nói, nàng vốn cho là sư phụ bị vây ở bên trong 500 năm, đã sớm quên mất chuyện nhân quả quấn quanh trên người nàng.

“Đồ đệ ngốc, chuyện này ta không nhớ rõ thì còn ai nhớ rõ.” Từ Phàm cười nhẹ nhàng mà gõ đầu Từ Nguyệt Tiên một chút.

“Vừa lúc thời điểm đi lần sau, ta cũng đi theo cùng đi với các ngươi, đi xem người quen cũ một chút.” Từ Phàm nói.

“Vậy thật sự là quá tốt.” Từ Nguyệt Tiên phấn khởi nói.

Khó có được cơ hội Từ Phàm ra ngoài một lần cùng nàng.

“Đến lúc đó đi thu thập một chút Linh Khoáng trong đường biển tinh thần của Nhân Tộc.”

Chương 436: Công đức khí vận

tăng mạnh

Thời điểm Từ Phàm đang trao đổi tình cảm cùng sáu miếng trứng rồng kia, Trảm Linh tìm được Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.”

“Ngươi nói xem đại chiêu pháo quỹ đạo có thể đánh bại phòng ngự của Cực Không Chi Thú kia hay không.” Trảm Linh hưng phấn nói.

“Còn kém xa lắm, đoán chừng chỉ có thể để lại một vết thương nho nhỏ ở trên người nó.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Ta rất muốn giết cái con Cực Không Chi Thú kia, nhìn xem nếu ta hấp thu khí huyết của nó huyết hải của ta có thể lên cấp lần nữa hay không.” Trảm Linh xoa xoa tay nói.

“Ý nghĩ này của ngươi không tệ, đợi đến thời điểm môn phái giàu có, chuẩn bị một pháo quỹ đạo cấp bậc Tiên khí, xem có thể đánh chết con Cực Không Chi Thú kia hay không.” Từ Phàm sờ lên cằm nói, trong đầu hắn hiện lên cảnh tượng một chiếc Mercedes Benz G có xăng bay trên không.

“Pháo quỹ đạo cấp bậc Tiên khí!”

“Vậy thì sau khi Đại trưởng lão làm ra được nó, không phải có thể xưng bá Tu Chân giới hay sao!” Trảm Linh hoảng sợ nói.

“Trảm Linh trưởng lão suy nghĩ nhiều rồi, nếu như xưng bá Tu Tiên giới dễ dàng như vậy, vậy thì Luyện Khí Tông Sư đã sớm thống nhất Tu Tiên giới rồi.”

Từ Phàm vừa nói ôm lấy một cái trứng rồng, bắt đầu tiến hành trao đổi ý thức, năm năm không gặp, những cái trứng rồng này còn có chút sợ người lạ, không chịu gọi cha nữa rồi.

“Thật ra thì Đại trưởng lão có thể thử một chút, có loại vũ khí mạnh này, người nào không nghe lời thì bắn hắn một pháo.”

“Đến lúc đó hai giới yêu nhân đều phải thần phục ở dưới dâm uy của Đại trưởng lão.” Trảm Linh cười khà khà nói.

“Trảm Linh trưởng lão, ta không có thù oán với ngươi, tại sao ngươi muốn hại ta?” Sự khinh bỉ của Từ Phàm dâng cao đến chân trời.

Nói đùa chứ loại chuyện xưng bá Tu Tiên giới này, sớm đã dự định những người được chọn hết rồi, những người còn lại ai làm người đấy chết.

“Xem ra Đại trưởng lão không tin năng lực của mình sao.”

“Không, là ta không tin chuyền này.” Từ Phàm vừa nói vừa ngẩng đầu nhìn thoáng qua bầu trời.

Chuyện tình rảnh rỗi cũng có thể giải quyết tại sao chính mình lại phải phấn đấu?

“Ta hiểu rồi.” Trảm Linh nói.

“Đúng rồi, Trảm Linh trưởng lão, một thời gian ngắn nữa chúng ta đi Vực Cực Không một chuyến, ta đi mua một ít Linh Khoáng.” Từ Phàm nói.

“Được, vừa lúc đã lâu rồi ta chưa đi Vực Cực Không, có thể đi dạo một chút.” Trảm Linh nói.

“Được, ta đây chuẩn bị để một thời gian ngắn sau đi Vực Cực Không xem một chút.”

Sau khi Trảm Linh đi, Từ Phàm tiếp tục trao đổi tình cảm cùng trứng rồng.

“Các ngươi là mấy đứa không có lương tâm, ta mới chỉ không tới trong thời gian ngắn, các ngươi đã quên ta.” Từ Phàm nhìn một quả trứng rồng trở nên xa lạ với mình cười mắng.

Lúc này, một quả trứng rồng đột nhiên phát ra một câu nói hướng về phía Từ Phàm.

“Ngươi đi nhanh đi, một lát nữa cha của chúng ta sẽ đến ngay lập tức.”

“???” Đầu Từ Phàm đầy dấu chấm hỏi.

“Cha của các ngươi không phải là con rồng cặn bã kia sao?”

Dĩ nhiên những lời này chỉ có thể nói xấu ở trong lòng.

Đang lúc này Thiên Cát Quy chậm rãi bước đi tới bên cạnh Từ Phàm, sau đó gục xuống, bắt đầu kể chuyện xưa cho mấy cái trứng rồng này.

Thiên Cát Quy vừa xuất hiện, trong nháy mắt tất cả trứng rồng vây đến trước mặt Thiên Cát Quy, nhún nhảy lên phảng phất giống như bọn trẻ tranh nhau chen lấn gọi cha.

Mặt Từ Phàm đen lại nhìn cảnh tượng này.

“Từ lúc nào ngươi biến thành cha của bọn trứng rồng này rồi?” Từ Phàm hỏi.

Thiên Cát Quy đang kể chuyện xưa cho trứng rồng chỉ nhàn nhạt liếc mắt Từ Phàm một cái, sau đó phun ra một cái bong bóng khí, nó bay tới nổ tung trên đỉnh đầu Từ Phàm.

Một tin tức xuất hiện ở trong đầu Từ Phàm.

Thì ra là ở bên trong năm năm Từ Phàm không có ở đây, mỗi ngày Thiên Cát Quy đều kể chuyện xưa cho trứng rồng, từ từ liền trở thành con rùa thân mật nhất với trứng rồng.

“...”

Vị trí của mình bị một con rùa tranh mất, Từ Phàm rất là buồn bực.

“Được rồi, sau này ngươi vẫn kể chuyện xưa cho đám con của ngươi đi.” Từ Phàm nói.

Thấy đám trứng rồng và Thiên Cát Quy tương tác thân mật, Từ Phàm biết cần phải nhân cơ hội đi làm chút chuyện.

Ngày thứ hai Từ Phàm đã gọi tất cả đồ đệ về đây.

Bên cạnh Hồ Linh Dịch nổi lên sáu cái trận pháp, hắn cộng thêm năm đồ đệ vừa đủ sáu người.

“Sư phụ, ngươi đang làm gì?” Các đồ đệ nhìn trận pháp nghi ngờ hỏi.

“Mỗi người chọn một cái trứng rồng nhìn có duyên, thả vào vị trí trung tâm của pháp trận, nhỏ lên một giọt máu ở giữa hai lông mày của mình.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ngươi đang làm cho cái trứng rồng này nhận chúng ta làm chủ sao?” Lý Tinh Từ nói, hắn muốn nhắc nhở Từ Phàm, như vậy sẽ dính vào nhân quả lớn.

Từ Phàm nhìn phản ứng của năm vị đồ đệ, cười nói: “Đây không phải là trận pháp nhận chủ, đây là một loại khế ước Thiên Đạo hỗ trợ ngang hàng lẫn nhau.”

“Hơn nữa hiệu quả chỉ giới hạn ở đây, ta nói như vậy các ngươi hiểu chưa?”

Nghe được Từ Phàm nói như vậy, bọn người Từ Cương mới bừng tỉnh đại ngộ.

“Vẫn là sư phụ suy nghĩ chu đáo.”

Lập tức ngay sau đó mọi người ôm trứng rồng của riêng mình bắt đầu khởi động nghi thức trận pháp, cứ như vậy mỗi một quả trứng rồng đều có thêm một người thân mật nhất.

“Sau này lúc không có chuyện gì làm các ngươi nên giao lưu trao đổi với trứng rồng của riêng mình nhiều hơn, nói không chừng sau này bên cạnh có thêm một đồng đội tốt.” Từ Phàm nói.

“Vâng theo sư phụ dạy bảo.”

Sau khi cử hành nghi thức xong, mọi người lại thả trứng rồng lại trong hồ Linh Dịch.

Mọi người ở đây muốn rời đi, phía sau Từ Phàm đột nhiên xuất hiện lọng báu công đức số mệnh.

Từng đám lực lượng công đức xuất hiện từ trong hư không, dung nhập vào trong lọng báu, khiến cho lọng báu công đức số mệnh càng hiện ra chân thật, càng bộc lộ sự thánh khiết cao quý.

Từ Phàm cảm nhận được lọng báu công đức số mệnh phía sau điên cuồng hút lấy công đức số mệnh trong thiên địa, có chút nghi ngờ nhìn về phương hướng phía đảo Cửu Phượng.

“Bên Nữ Đế xảy ra chuyện gì?”

“Có thể hội tụ nhiều công đức số mệnh như thế.”

“Sẽ không phải là cứu được ông trời đi?”

Lúc này ở một tế đàn khổng lồ trên đảo Cửu Phượng, cả người Phượng Trường Ninh mặc long bào màu đỏ đang ưng thuận ước nguyện to lớn với Giới Thiên Đạo này.

“Nguyện để vận nước theo thiên đạo!”

“Nguyện cho con dân của ta, tất cả đều được nuôi dưỡng, có con đường riêng của mình, tất cả đều cùng một lòng, trở thành quốc gia vạn thánh.”

“Nguyện cho con dân của ta, người người như rồng, Thiên Đạo thịnh vượng.”

“Đối với thế giới thần quốc, nguyện tranh giành Tam Thiên Giới cùng Thiên Đạo.”

Lúc này trên không trung vô số công đức số mệnh ngưng tụ thành một Kim Long công đức số mệnh, uốn lượn trên chí tầng mây, che chở vương triều Cửu Phượng.

Lúc này đảo Cửu Phượng đã biến thành một đại lục, diện tích bằng một nửa khu vực Tiên thành Lâm Sâm, con dân có khoảng chừng một trăm tỷ.

Trong lúc Kim Long công đức số mệnh sắp ngưng tụ thành công ngay lập tức, trên bầu trời rơi xuống một luồng ánh sáng mờ bao phủ Phượng Trường Ninh trên tế đàn.

“Cho phép!”

Âm thanh như của Thiên Đạo vang lên.

Giờ phút này, trên bầu trời rơi xuống vô số luồng ánh sáng mờ, bao phủ cả vương triều Cửu Phượng.

Tất cả con dân bên trong vương triều cũng quỳ xuống, nghênh đón ánh sáng mờ phủ xuống.

Sau đó trên bầu trời rơi xuống một miếng ngọc tỷ hình rồng hình thành do số mệnh công đức ngưng tụ, rơi xuống trong tay Phượng Trường Ninh.

Ánh sáng mờ biến mất, trong trời đất lại trở về yên tĩnh.

Phượng Trường Ninh cầm lấy ngọc tỷ hình rồng, kích động đi xuống tế đàn.

“Quốc sư, chúng ta thành công!” Phượng Trường Ninh kích động nói.

“Ngươi có thiên mệnh nên thành công.” Một bé trai mới vừa đầy 10 tuổi nói với giọng điệu già cả.

“Chỉ tiếc.” Bé trai vừa nói thở dài một hơi, nhìn một chút Kim Long công đức số mệnh vẫn còn rong chơi ở trên bầu trời.

“Không có gì phải tiếc, ban đầu nếu ta không đi đến một bước này thì cũng không gặp được quốc sư.” Phượng Trường Ninh nhìn bé trai, giọng điệu chân thành tha thiết nói.

Chương 437: Đầu tư một vốn bốn lời

“Được bệ hạ ưu ái.” Cậu bé nam hành lễ nói, trong lòng không khỏi cảm thán, không hổ là Nữ Đế Thiên Mệnh, thủ đoạn lung lay lòng người đúng là người bình thường không chịu nổi.

Quần thần Vương triều Cửu Phượng đứng sau cậu bé, đều nhìn cậu bé với ánh mắt sùng kính.

Vương triều Cửu Phượng có thể phát triển nhanh như vậy, hơn một nửa công lao bắt nguồn từ cậu bé này.

“Quốc sư nói đùa rồi, là Vương triều Cửu Phượng nhận được ưu ái của ngươi.” Trong giọng nói của Phượng Trường Ninh mang theo sự tôn trọng.

Phượng Trường Ninh nói xong, hành quốc đại lễ với cậu bé.

“Ta nguyện chia sẻ số mệnh Vương triều Cửu Phượng với quốc sư, nguyện tôn quốc sư làm sư của Vương triều, thậm chí là sư Tiên Triều.”

Phượng Trường Ninh vừa dứt lời, công đức số mệnh Kim Long trên bầu trời chia làm hai.

Một trong số đó nhập vào cơ thể cậu bé.

Sắc mặt cậu bé xúc động, có chút không thể tin nhìn Phượng Trường Ninh.

“Bệ hạ đâu cần làm vậy?” Cậu bé nói.

“Hành động của quốc sư mấy năm nay đáng để Trường Ninh làm như vậy.” Phượng Trường Ninh cười nói, ánh mắt rất kiên định.

Cuộc sống của nàng đã có ba bước ngoặt, đầu tiên là lúc tiểu thế giới của Vương triều sắp vỡ, nàng đã bái Sư Triển làm thầy.

Lần thứ hai là lập khế ước một nửa công đức số mệnh với Từ Phàm ở Tu Tiên giới.

Lần thứ ba là trước mắt, dùng công đức số mệnh của Vương triều, mãi mãi giữ lại Đại Năng chuyển thế trước mắt.

Hai lần đầu nàng đã đặt cược đúng, nên nàng tin lần này cũng sẽ thành công.

Nền tảng Tiên Triều đã ổn thỏa, thứ còn lại chính là chinh phục.

“Đó là điều mà ta nên làm.” Cậu bé cười nói.

Mọi thứ của Nữ Đế trước mắt này đều khiến hắn hài lòng, cũng xứng đáng để bản thân đi giúp nàng ta.

Khuyết điểm duy nhất chính là lời thề giữa Nữ Đế và Luyện Khí Tông Sư đó.

Trong lòng hắn đã hạ quyết tâm, sau này chỉ cần gặp được Luyện Khí Tông Sư đó, sẽ để cho hắn lặng lẽ biến mất ở Tu Chân giới.

Như vậy một nửa công đức số mệnh mà Vương triều Cửu Phượng tổn thất đều lấy lại được.

“Lễ tế đã kết thúc, điện hạ đã hao tổn nhiều tâm thần, hãy trở về tịnh dưỡng, rồi lại bắt đầu quốc sự?” Cậu bé nói.

Sau đó, chúng thần đằng sau hắn cũng bắt đầu khuyên Phượng Trường Ninh trở về nghỉ ngơi.

“Vậy ta về nghỉ ngơi trước, quốc sự sẽ nhờ các ngươi.”

Phượng Trường Ninh nói xong, lập tức đứng lên trở về cung điện.

Trong Hoàng cung Cửu Phượng, Phượng Trường Ninh ngồi nghỉ ngơi trong một hoa viên.

Bên cạnh có ba con rối Hợp Thể Kỳ đang hầu hạ.

Phượng Trường Ninh vừa uống trà vừa ngắm hoa tươi nở đầy trong hoa viên.

Trong đầu nàng nhớ lại cảnh ký lời thề với Từ Phàm lúc trước.

Lúc này Sư Triển cầm một bầu rượu đi đến tiểu đình mà Phượng Trường Ninh đang ngắm cảnh.

“Hôm nay ta nhìn thấy tất cả con rối trong Vương triều đều biến thành con rối do quốc sư luyện chế.”

“Ngươi định buông bỏ phía bên đại trưởng lão sao?” Sư Triển nói.

“Không có buông bỏ hay không buông bỏ.”

“Lời thề của ta với đại trưởng lão chỉ là hắn giúp đỡ ta, ta chia một nửa công đức số mệnh của mình.” Phượng Trường Ninh thản nhiên nói, như thể nói một điều rất bình thường.

“Ta luôn cảm thấy…”

“Là không qua được đạo nghĩa sao?” Phượng Trường Ninh quay đầu nhìn Sư Triển nói.

Sư Triển gật đầu.

“Hiện giờ Vương triều Cửu Phượng có quốc sư, tài trợ sau này của đại trưởng lão có cũng như không.”

“Nhưng lúc trước ta với đại trưởng lão lập lời thề, trước khi Vương triều Cửu Phượng chưa thống nhất Tu Chân giới, thăng chức Tiên Triều, thì sẽ mãi mãi tồn tại.”

“Như vậy đủ để báo đáp đại trưởng lão gấp trăm lần ngàn lần rồi.” Phượng Trường Ninh nói.

Sư Triển lấy ra hai ly rượu, rót rượu vào trong ly.

“Tiểu Vân đi làm mấy món ăn đi.” Thấy Sư Triển rót rượu, Phượng Trường Ninh nhẹ giọng dặn dò.

“Tuân mệnh.”

Một thị nữ bên ngoài mái đình lập tức lui xuống.

“Linh Dưỡng đào hoa thượng hạng, uống không thì lãng phí quá.” Phượng Trường Ninh cười nói.

“Đúng, rượu ngon phải có mồi ngon.” Sư Triển cũng nói.

Không lâu sau, thị nữ bưng bốn món nhắm lên.

Hai người họ vừa uống rượu vừa nói về những chuyện trước đây.

Uống mãi đến khuya, Sư Triển mới lui xuống.

Phượng Trường Ninh nhìn bóng lưng Sư Triển nói: “Ta không nợ đại trưởng lão gì cả, đây chỉ là giao dịch.”

Nghe những lời này, bước chân Sư Triển dừng lại, không nói gì rồi lại tiếp tục lui xuống.

“Chỉ là một giao dịch thôi sao?”

Sau khi về đến nhà, Sư Triển nằm trên giường lẩm bẩm.

Ẩn Linh đảo lúc này, Từ Phàm tươi cười giống như hắn mua cổ phiếu liên tục tăng lên mấy điểm, sau đó lại truyền tin tức tốt đến.

“Cho dù ở đâu vẫn là đầu tư vào cổ phiếu kiếm được nhiều hơn.” Từ Phàm cười nói.

Đợt công đức số mệnh này khiến Từ Phàm có cảm giác vũ hóa đăng Tiên.

Từ Phàm hiện tại được xem như có công đức số mệnh hộ thân.

Cho dù ai muốn giết mình thì điều phải cân nhắc trọng lượng của bản thân, có công đức số mệnh quan trọng hay không.

“Chủ nhân, lẽ nào ngươi không quan tâm tin tức bên đó truyền đến sao?” Tiếng Bồ Đào xuất hiện.

“Chẳng phải là phân thân đó của ngươi bị sửa đổi thành quyền hạn cao nhất sao, sửa thì cứ sửa, dù sao bên trong cũng không có thông tin quan trọng gì.”

“Hơn nữa còn là truyền lợi ích lớn đến.”

Nghĩ đến đây, Từ Phàm vui vẻ nở nụ cười.

Có thể sửa đổi Bồ Đào thành quyền hạn cao nhất, điều đó chứng tỏ ít nhất là mạnh hơn mình lúc đó.

Lần đầu tiên cũng là một Luyện Khí Tông Sư đỉnh cấp.

Phượng Trường Ninh có sự hỗ trợ của hắn, vậy khó tránh sẽ tăng vọt lên.

“Còn những thứ bản thân đưa qua đó bị sửa đổi, so với công đức số mệnh thì những thứ đó đều không quan trọng.” Từ Phàm cười nói.

Lời thề Thiên Đạo đã phát ra, cho dù Chân Tiên hạ phàm cũng không thể sửa đổi.

Đến lúc đó không cần quan tâm đi trợ giúp bên kia, lại có thể nằm phẳng gặt hái công đức số mệnh, chuyện tốt như vậy tìm đâu ra chứ?

“Nếu như lúc trước thêm chút công đức số mệnh, chẳng phải bây giờ sẽ tốt hơn sao.” Từ Phàm vuốt cằm nói, có cảm giác hối hận lúc trước đã không dốc hết toàn bộ cổ phần.

Lúc này Từ Phàm vui vẻ, mà toàn bộ Ẩn Linh đảo chỉ có hắn biết.

Đúng rồi, còn có phân thân số một số hai.

“Bồ Đào đi gọi phân thân số một và số hai đến đây, chúng ta chúc mừng một chút.”

“Cổ phiếu lên thị trường chia lợi nhuận, chúng ta cùng nhau béo đi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Đầu bếp của Ẩn Linh môn lập tức tăng ca làm một bàn thức ăn ngon cho Từ Phàm và phân thân số một số hai.

Vốn Từ Phàm muốn mời mấy đồ đệ của mình, sau đó nghĩ lại, có thể bọn họ sẽ không hiểu niềm vui của mình, nên đã bỏ qua dự định này.

Trong tiểu viện của Từ Phàm, phân thân số một số hai gượng cười kính rượu Từ Phàm.

Có dáng vẻ ngươi vui thì liên quan gì đến bọn ta chứ?

“Bổn thể, tại sao ngươi không mời những đồ đệ đó của ngươi vậy?” Phân thân số một không nhịn được hỏi, nhiều người chia sẻ niềm vui của mình chẳng phải là vui hơn sao?

“Bọn nó không hiểu niềm vui của ta, chỉ có các ngươi hiểu thôi.”

“Nào nào nào, chúng ta uống thêm ly nữa.” Từ Phàm cười nâng ly lên chạm với ly của phân thân số một số hai.

“Ta nói cho các ngươi biết, nếu như chúng ta không xuyên không thì trình độ đầu tư này chỉ là cấp bậc Buffett.”

“Cho dù chúng ta xuyên không đến trong thế giới Tu Tiên, thì mỗi một hạng mục đầu tư của chúng ta cũng đều là một vốn bốn lời.”

“Các ngươi cứ xem đi, sau này ta mượn sức để khiến Ẩn Linh môn chúng ta nâng tông bay lên thế giới Đại Thiên như thế nào.” Từ Phàm chém gió nói.

Cái gọi là uống rượu không say, người tự say, hiện tại Từ Phàm đã có chút phiêu rồi.

Chương 438: Cự Quy

Trên cự hồ mười vạn dặm có một Tinh chu khổng lồ xuất hiện.

Lần này đến Cực Không Chi Vực, bọn họ đã ngẫu nhiên chọn hơn ba trăm đệ tử trong tông môn.

Lại dẫn theo nhóm Thiên Khôi Sư đỉnh cao lên Tinh chu.

Lúc này Từ Nguyệt Tiên biểu hiện hơi vui sướng, nàng đã nghẹn trong tông môn một thời gian dài, hôm nay cũng có thể đi ra thế giới bên ngoài xem chút rồi.

“Bình tĩnh chút, đừng làm như chưa từng thấy thế gian.” Từ Phàm nhìn biểu cảm vui mừng của Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sư phụ, ngươi không biết đã bao lâu ta không ra khỏi tông môn đâu, ngươi không hiểu cảm giác này.” Từ Nguyệt Tiên cười nói, vẻ mặt tiếp tục vui mừng ở trên Tinh chu, sờ trái sờ phải nhìn nhìn.

Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên giống như một đứa trẻ, trên mặt lộ ra nụ cười giống như người cha già.

“Đại trưởng lão, khi nào thì chúng ta xuất phát?” Trảm Linh ở bên cạnh nói.

“Đợi Tu Linh tôn giả, hắn có việc phải đến hàng đạo tinh thần của Nhân Tộc.” Từ Phàm nói.

“Quên còn có hắn, vậy chúng ta hãy đợi thêm chút đi.” Trảm Linh cười nói, tâm trạng của hắn rất vui vẻ.

Tông môn ổn định, đùi lớn ở ngay bên cạnh, lo gì sau khi thành Tiên không nơi nương tựa.

Đúng lúc này Từ Linh Đài dẫn theo nương tử đến hành lễ với Từ Phàm.

Trước đây có mấy thiếu niên nhảy ra ngoài, bây giờ đều đã trở thành nam nhân trưởng thành ổn định.

“Bái kiến sư tổ, Trảm Linh trưởng lão.” Phu thê Từ Linh Đài hành lễ

nói.

“Gần đây Linh Đài không tồi, nghe nói hiện tại một tay cha ngươi đã không thể đè được ngươi nữa rồi.” Từ Phàm cười nhìn tiểu đồ tôn của mình nói.

“Đều do cha ta nhường ta, sau này còn cần cố gắng.” Từ Linh Đài hơi ngượng ngùng nói.

“Trưởng thành rồi cũng ổn trọng, không tồi, dẫn Hề Nhi đi dạo trên Tinh chu đi.”

“Lần này ra ngoài cứ xem như giải sầu.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai Từ Linh Đài nói.

“Đa tạ sư tổ.”

Sau khi Từ Linh Đài hành lễ cáo lui, Trảm Linh nhìn Từ Phàm nói: “Ngươi hiểu nương tử đồ tôn của ngươi không?”

“Chẳng phải nàng ta là người của Thiên Ma Tông các ngươi sao? Ngươi hỏi ta cái này làm gì?” Từ Phàm nhìn Trảm Linh nói.

“Thánh nữ dự bị của Thiên Ma Tông, cho dù chạy thoát, sớm muộn gì cũng sẽ có trận chiến định mệnh.” Trảm Linh nói.

“Không sao, đều là chuyện nhỏ, một pháo không giải quyết được vậy thì dùng hai pháo.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Khoảng cách giữa Ẩn Linh môn và Thiên Ma Tông cho dù là một tôn giả Đại Thừa, toàn lực phi hành cả đời cũng không đến được Ẩn Linh môn.

“Điều đó cũng đúng, nhưng vì sự an toàn, ngươi vẫn nên nhắc nhở đồ tôn của mình một chút.” Trảm Linh nói.

“Hiểu rồi.”

Không bao lâu sau, một độn quang bay đến.

Linh Tu tôn giả xuất hiện trên Tinh chu, sau đó Tinh chu khởi động tiến về phía Cực Không Chi Vực.

Lần này tiến vào Cực Không Chi Vực, Trảm Linh giống như một lão khai thác khoáng, móng vuốt sắt bắt khoáng bị hắn ném bay lên.

Từng tiểu tinh thần ẩn chứa Linh Khoáng, từng viên từng viên bị ném vào trong Tinh chu.

Trên đường đi gặp phải một tinh thần khoáng khổng lồ

Đang lúc Từ Phàm cho rằng Trảm Linh sẽ phái con rối đến cắt, ai ngờ Trảm Linh dùng một phát pháo chính trực tiếp làm đến.

Sau đó, mạng lưới khổng lồ của con rối và móng vuốt sắt cùng nhau xuất hiện, dùng hai ba lần nuốt trọn tinh thần khoáng sắt siêu khổng lồ này.

“Thật bạo lực!” Từ Phàm đau xót nói.

“Trảm Linh trưởng lão không hổ là ma tu.” Linh Tu tôn giả bên cạnh cũng nói.

Sau khi thu thập xong tinh thần siêu lớn này, Trảm Linh trực tiếp lái Tinh chu tiến về phía sâu trong Cực Không Chi Vực.

“Hiện tại Bồ Đào có bao nhiêu đạn pháo chính trên Tinh chu.” Từ Phàm hỏi, đến Cực Không Chi Vực rất có thể sẽ gặp được chiến hạm Yêu Tộc.

“Chín mươi chín quả, mỗi lần Trảm Linh trưởng lão trở về đều đi hàng đạo tinh thần Nhân Tộc bổ sung đạn pháo chính.” Bồ Đào nói.

“Biết chú ý đó.” Từ Phàm cười nói.

Khi Tinh chu tiến sâu vào Cực Không Chi Vực, Từ Phàm mới biết khai thác mỏ trước đó chỉ là món khai vị.

Trảm Linh mở Tinh chu, vừa vào sâu trong Cực Không Chi Vực đã giống như chó điên, bắt đầu tìm kiếm chiến hạm cự thú Yêu Tộc.

Có lúc gặp phải linh mỏ tiểu tinh thần có chút giá trị thì trực tiếp bỏ qua.

“Xem ra đây mới là nghề chính của Trảm Linh trưởng lão.”

Trảm Linh điên cuồng tìm kiếm, đúng là bị hắn tìm được ba chiến hạm cự thú Yêu Tộc.

Những người chưa từng trải trên Tinh chu bắt đầu căng thẳng.

Linh Tu tôn giả nhìn Từ Phàm nói: “Như vậy không sao chứ?”

“Không sao, Linh Châu này một đánh năm cũng không sao.”

Thái độ của Từ Phàm lạnh nhạt giống như tông sư trên lôi đài.

Ngay lúc Từ Phàm muốn xem kỹ thuật điều khiển Tinh chu của Trảm Linh như thế nào, lại được Bồ Đào thông báo Trảm Linh đã gặp chiến hạm Yêu Tộc, giao quyền chỉ huy cho Bồ Đào.

“...” Từ Phàm.

Trước khi ngươi lâm chiến đã có dự định gì vậy?

Sau đó dưới sự bình tĩnh của Từ Phàm xem chiến, Trảm Linh bắt đầu trực tiếp một xuyên ba.

Sau khi trận chiến kết thúc, Trảm Linh thu lại quyền điều khiển, lại giống như chó điên bay về phía chiến hạm Yêu Tộc nổ tung.

“Xem ra ai cũng thích khâu thu chiến lợi phẩm.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, đột nhiên Từ Phàm cảm thấy lông xù lên, da đầu hơi tê dại.

“Trảm Linh trưởng lão lập tức quay lại.”

Bồ Đào ngay lập tức tiếp quản Tinh chu, cua một khúc một trăm tám mươi độ, quay đầu Tinh chu.

“Grừ grừ grừ!”

Có Cự Quy xuất hiện trên bầu trời, lớn dài hàng trăm dặm, đầu rồng đuôi rắn, có xu hướng trấn thiên.

Cự Quy nhìn thoáng qua Tinh chu đột nhiên bỏ chạy.

Chưởng cuối bao gồm càn khôn đập về phía Tinh chu của Từ Phàm.

“U là trời! Đó là thứ gì vậy?”

“Bồ Đào!” Từ Phàm hét lớn.

“Hiểu rõ.”

Ngay lúc móng vuốt khổng lồ có thể che khuất trời đất chụp được Tinh chu.

Khung gầm Tinh chu xuất hiện một pháp trận, sau đó sáng lên tám điểm.

Tám điểm ngay lập tức bị phá vỡ, giải phóng năng lượng khổng lồ trực tiếp đẩy pháp trận.

Tinh chu biến mất dưới móng vuốt khổng lồ của Cự Quy trong khoảnh khắc cuối cùng.

Một Tinh chu rách nát đột nhiên xuất hiện tại một khu vực không rõ ở Cực Không Chi Vực.

Sau đó, toàn bộ Tinh chu giống như đã hoàn thành nhiệm vụ của mình, bị phá vỡ thành hai nửa.

“Vừa rồi là thứ gì vậy?”

“Lần này xuất hành rõ ràng ta đã tính cả đường thuận lợi, không có nguy hiểm mà.” Từ Phàm hơi khiếp hồn chưa bình tĩnh lại nói.

“Nếu không phải trước khi xuất hành giữ lại một đường, e là bây giờ người của Tinh chu đã biến thành cặn bã rồi.”

“Bồ Đào, tu sửa Tinh chu.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh.”

Sau đó vô số con rối và Linh thuyền cỡ nhỏ bay ra khỏi Tinh chu bị phá hoại, bắt đầu tu sửa Tinh chu đã bị vỡ nát.

Lúc này hai chân Trảm Linh mềm nhũn đi ra từ phòng điều khiển.

Nhìn dáng vẻ, đã mất một nửa ba hồn bảy vía.

“Đại trưởng lão, là ta buông lỏng rồi.” Trảm Linh xấu hổ nói.

“Không sao, chỉ là vận may không tốt mà thôi, có thể sống sót là không tồi rồi.” Từ Phàm phất tay nói, bày tỏ không quan tâm.

“So với việc mắt có vấn đề thì những cái khác đều không quan trọng.” Từ Phàm nhìn tinh thần rải rác xung quanh nói.

Trảm Linh nhìn tinh thần rải rác khắp nơi, sắc mặt lập tức đau khổ.

“Đại trưởng lão, ngươi nói có phải nơi này là Yêu giới không?”

“Ngươi nói phải là phải!” Từ Phàm thở dài nói.

Chương 439: Suy đoán của Từ

Phàm

“Hạt nhân linh năng hư hao hoàn toàn.”

“Nhiều chỗ chủ chốt của tinh chu bị rạn nứt, bộ khung bị gãy làm làm hai.”

“Pháp trận bệ đỡ hoàn toàn bị hư hại, tám đạo khí tiết điểm vượt quá phụ tải vận tải, toàn bộ vỡ vụn.”

“Không có nhân viên thương vong, thế nhưng một ít người bị tổn hại thần hồn nhẹ.”

Từ Phàm nghe Bồ Đào báo cáo, sắc mặt càng ngày càng nặng nề.

Hiện tại bọn họ đang ở trong vùng Cực Không của Yêu tộc, bất cứ lúc nào cũng có thể bị chiến hạm cự thú Yêu tộc phát hiện.

Khi đó bọn họ chính là miếng thịt nằm trên thớt.

“Trước tiên ẩn nấp rồi lại nói.” Từ Phàm thả ra mấy vạn con rối từ trong đạo khí hành cung của mình.

Phân bố con rối ở xung quanh tinh chu, tạo thành một pháp trận giấu kín.

Lúc này, tất cả mọi người trên tinh chu đều vây quanh bên cạnh Từ Phàm, chờ đợi chỉ thị tiếp theo.

Nhất là Trảm Linh, ở bên cạnh Từ Phàm có chút thấp thỏm bất an, cảm thấy giống như đầu sỏ gây nên chuyện này là hắn.

“Các ngươi đều trở về trong khoang của mình nghỉ ngơi đi, sau này có thể chúng ta phải lang thang ở Yêu giới một khoảng thời gian rất dài.”

“Thế nhưng cũng không phải là chuyện gì lớn, chỉ cần tìm được một chỗ thông đạo hai giới ở Yêu giới là có thể trở về Nhân giới rồi.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói, cảm giác như chỉ là đến Yêu giới ngắm cảnh một chút rồi trở về vậy.

Đám người trở về nghỉ ngơi, bên cạnh Từ Phàm chỉ còn lại có Trảm Linh, Linh Tu tôn giả, Từ Nguyệt Tiên.

“Linh Tu tôn giả, thật ngại quá, làm chậm trễ ngươi mất rồi.” Trảm

Linh nhìn Linh Tu tôn giả cười khổ nói.

“Không sao, số mà đã có ắt nên, huống hồ tình huống của chúng ta bây giờ cũng không phải rất tệ.” Linh Tu tôn giả nói.

Đúng lúc này, một ngôi sao nhỏ giống như sao chổi trực tiếp xuyên qua tinh chu.

Tinh chu vốn đã tu bổ xong lại một lần nữa vỡ thành hai nửa.

“…”

Vẻ mặt Linh Tu tôn giả trở nên lúng túng.

“Không sao, lại tu bổ một lần.” Từ Phàm không để ý nói.

“Bây giờ muốn làm cho tinh tinh chu hoạt động cũng cần ít nhất nửa năm mới có thể.”

“Cho nên ta dự định, tinh chu và người trên tinh chu liên quan đều thu vào trong đạo khí hành cung của ta.”

“Ta ngồi tinh chu cấp đạo khí, đi Yêu giới tìm kiếm thông đạo tự nhiên hai giới.” Từ Phàm nói. Đây là kế hoạch hoàn chỉnh của hắn.

“Kế hoạch của Đại trưởng lão quả rất khả thi, có ta và Linh Tu tôn giả bảo vệ Đại trưởng lão, chúng ta chắc chắn có thể nhanh chóng trở về Nhân giới.” Trảm Linh gật đầu nói.

Bởi vì chính mình là ngòi nổ của cả chuyện này, thế nên Trảm Linh cấp bách muốn thể hiện bản thân.

“Không cần, chỉ cần một mình ta là được. Nếu như gặp phải tình huống nguy hiểm, ta sẽ mời hai vị xuất chiến.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Sư phụ, ta không thể ở lại bên cạnh ngươi sao?” Từ Nguyệt Tiên nước mắt rưng rưng nói. Cơ hội mạo hiểm tốt như vậy, sao nàng có thể đợi trong đạo khí hành cung.

“Ngươi cũng vào trong. Ta một người mục tiêu nhỏ, tùy tiện ẩn nấp thế nào đều được.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, nếu không thì giữ ta lại đi, bình thường có thể trò chuyện, giải buồn.” Trảm Linh cũng muốn ở lại.

Lúc này Từ Phàm không nói lời thừa, trực tiếp tay kết pháp ấn, biến thành một con Thực Thiết Thú.

Lúc này bất luận là từ trên ngoại hình hay linh hồn của Từ Phàm, nhìn thế nào đều là một con Thực Thiết Thú chính cống.

“Ý của ta các ngươi hiện tại đã rõ chưa?” Từ Phàm dùng một đôi mắt gấu trúc nhìn ba người nói.

“…”

Chê chúng ta vướng víu, ngươi không nói sớm.

Trong lòng ba người phun tào nói.

“Trước tiên đi nghỉ ngơi, chờ sau khi trạng thái của ta viên mãn, chúng ta lập tức rời đi.”

Một chưởng vừa rồi của cự quy kia đối với tâm thần của Từ Phàm cũng có chút tổn hại.

Ba ngày sau, những nơi cần sửa chữa trên tinh chu đều đã sửa chữa xong xuôi, còn lại chỉ có thể sau khi trở về tông môn rồi lại nói.

“Các ngươi ở trong hành cung nghỉ ngơi cho tốt, nhanh thì một năm, chậm thì năm năm, ta sẽ mang các ngươi trở lại Nhân giới.” Từ Phàm nói xong vung tay lên, hao phí linh lực cực lớn mới thu được cả chiếc tinh chu vào trong đạo khí hành cung.

Đạo khí hành cung mà Từ Phàm mang theo chính là do Luyện Khí Đại Tông Sư luyện chế. Không gian bên trong có phạm vi rất lớn tầm trăm dặm, chứa một chiếc tinh chu cũng còn dư dả.

“Coi như ra ngoài rèn luyện. Cũng không thể cứ mãi ở trong tông môn rảnh rỗi.” Từ Phàm nói xong lấy ra đạo khí phi thuyền nhỏ do phân thân số một luyện chế.

Ngay sau đó điều khiển phi thuyền nhỏ bay về hướng đại lục Yêu giới.

“Còn may là trước đây số một vẫn là luyện chế ra đồ vật này, nếu không thật đúng là có chút phiền phức.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Từ Phàm đã mang hình dáng của Thực Thiết Thú, từng cử động đều lộ ra vẻ vô cùng thật thà, đáng yêu.

Ngay từ đầu, Từ Phàm vốn định biến thân thành mấy người Vương tộc trong Yêu tộc kia.

Sau đó nghĩ lại, cảm thấy có chút không thực tế.

Sau đó theo đề nghị của Bồ Đào lựa chọn Thực Thiết Thú.

“Cũng không biết vùng Cực Không của Yêu giới có an toàn hay không.” Từ Phàm nhìn ngôi sao phía xa, trong miệng lẩm bẩm.

Đúng lúc này, một con Giao Long khổng lồ, dài gần mấy vạn trượng đột nhiên xuất hiện, lướt qua bên cạnh phi thuyền nhỏ của Từ Phàm. Cuối cùng, cái đuôi theo quán tính, trực tiếp đánh bay phi thuyền nhỏ của Từ Phàm.

Giao Long sau khi bay vọt hơn mười dặm còn nghi hoặc quay đầu lại liếc nhìn. Nó cảm thấy chính mình vừa rồi đã đụng phải thứ gì đó.

Lúc này, phi thuyền nhỏ của Từ Phàm đã theo quán tính bay ra xa mấy trăm dặm.

Trái tim Từ Phàm bịch bịch bịch đập nhanh, mãi đến sau khi Giao Long bay xa mới bình phục lại.

“Chuyện này cũng mẹ nó quá nguy hiểm.” Từ Phàm ôm ngực nói.

Sau đó, phi thuyền nhỏ dưới sự điều khiển cẩn thận nghiêm túc của Từ Phàm, lại tránh khỏi mấy con Cự Thú Cực Không.

Bên trong phi thuyền nhỏ, vẻ mặt Từ Phàm có chút nghiêm trọng.

Chỉ trong thời gian một lát này, Từ Phàm đã đụng phải bốn con Cự Thú Cực Không.

“Giết mấy con Cự Thú Cực Không này biến chúng thành linh tài không tốt hơn sao?” Nói đến đây, Từ Phàm đột nhiên sững người.

Hắn nghĩ tới một loại khả năng, đó chính là bí pháp của đám Yêu tộc kia, có thể thuần phục Cự Thú Cực Không.

Hoặc là ký kết một loại khế ước, làm cho chúng nó chịu sai sử của Yêu tộc kia.

“Nếu là như vậy, vậy Nhân tộc ở vùng Cực Không chẳng phải xong đời rồi sao?” Trên trán Từ Phàm chảy xuống mấy giọt mồ hôi lạnh.

Mặc dù chuyện này không tới phiên hắn lo, nhưng là thân là cá mặn cũng nên quan tâm một chút đến Nhân giới đại sự.

“Sau khi trở về Nhân giới phải nói tin tức này cho Hội Trưởng Lão

Nhân tộc mới được.” Từ Phàm cảm thấy Hội Trưởng Lão Nhân tộc cần phải biết, thế nên hắn muốn tìm chút tin tức cụ thể hơn.

Lúc này Từ Phàm ngược lại không vội vã trở về đại lục Yêu giới mà bắt đầu tra xét tình hình của Cự Thú Cực Không trong Yêu giới.

Cuối cùng, qua theo dõi của Từ Phàm, Cự Thú Cực Không trong vùng Cực Không tại Yêu giới bình thường đều hoạt động trong một khu vực đặc biệt nào đó.

Sau khi tìm hiểu rõ những tình hình này, Từ Phàm điều khiển phi thuyền nhỏ bay về hướng đại lục Yêu giới.

Lúc này ở chỗ thông đạo dung hợp hai giới Nhân giới và Yêu giới, Kim Sí Đại Bằng vẫn đang nhìn chằm chằm vào kẻ địch cả đời của hắn.

“Tinh Linh tiểu nhi, phong ấn không gian của ngươi có vẻ như không chắc lắm đó.” Kim Sí Đại Bàng cười to nói.

“Hửm? Rùa nhỏ, ngươi lại phát hiện thứ gì thú vị à?” Tinh Linh nói.

Sau đó cự quy mới vừa trở về dưới toạ Kim Sí Đại Bằng, trong ánh mắt hiện lên một chút mơ màng, sau đó rất nhanh khôi phục lại.

“Thì ra là thế. Thú vị, thú vị ~” Tinh Linh cười nói.

“Có chắc hay không ngươi còn không biết hả!”

“Hiện tại những Luyện Khí Tông Sư của đại tộc Yêu tộc các ngươi kia hẳn là bề bộn nhiều việc lắm nhỉ?” Tinh Linh cười nói.

“Ngươi đừng đắc ý. Chờ tông sư tộc ta luyện tập, phá giải phong ấn không gian của ngươi, sau đó…”

“Đó chính là…”

Kim Sí Đại Bàng còn chưa nói xong đã bị Tinh Linh giành nói trước: “Chính là ngày ta giải trừ phong ấn không gian.”

Chương 440: Yêu tôn Nguyệt Hồ hữu hảo

Thánh địa Hồ tộc, tất cả chi nhánh Hồ tộc trong Yêu giới đều xuất phát từ đây.

Tộc Nguyệt Hồ trước kia được coi là một mạch tương đối cường đại trong Hồ tộc. Bởi vì trong tộc có rất nhiều Luyện Khí Sư, thế nên địa vị của Nguyệt Hồ trong Thánh địa Hồ tộc cũng khá cao.

Thế nhưng bây giờ huy hoàng của tộc Nguyệt Hồ đã qua, toàn tộc cũng chỉ có một vị Yêu Tôn đang tận lực chống đỡ.

Từ sau khi để thua Nhân tộc, Yêu tôn Nguyệt Hồ liền mang theo một nhóm nhỏ tộc yêu trở về Thánh địa Hồ tộc ẩn cư lên.

Bây giờ trong lòng Yêu tôn Nguyệt Hồ chỉ muốn dạy dỗ nhi tử của mình thật tốt, mọi chuyện còn lại hắn đều không quan tâm.

Lúc này, ở biên giới Thánh địa Hồ tộc, một con Thực Thiết Thú hắc bạch phân minh đang cưỡi một con Hỏa Giáp Ngưu chạy như bay về phía Thánh địa Hồ tộc.

“Không nghĩ tới rơi xuống trong biên giới Thánh địa Hồ tộc, lần này là có độ công nhận rất cao?” Một con Thực Thiết Thú thân cao không quá một trượng toét miệng cười nói.

Từ Phàm điều khiển đạo khí phi thuyền nhỏ, trải qua trăm cay ngàn đắng, cực kỳ cẩn thận tránh thoát mấy chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc, mới an toàn đáp xuống trên đại lục Yêu tộc.

“Tốc độ này quá chậm, thật muốn lấy phi thuyền nhỏ ra bay thẳng qua.” Trong miệng Thực Thiết Thú lẩm bẩm nói.

Trong tay lập tức xuất hiện một cây roi hình thành từ Hỏa linh khí, quất vào trên mông Hỏa Giáp Ngưu.

“Nhanh lên một chút. Một con yêu Luyện Hư Kỳ như ngươi, sao tốc độ lại chậm như vậy?” Thực Thiết Thú khiển trách.

Lúc này Hỏa Giáp Ngưu dưới mông Thực Thiết Thú vô cùng tủi thân. Ngươi đánh ta gần chết, còn không chữa thương cho ta, tốc độ đi có thể nhanh được sao?

Ngươi muốn cưỡi ta cứ việc nói thẳng, thế nào cũng phải đánh ta một trận thì tính là gì?

Ngay lúc Hỏa Giáp Ngưu đang chạy nhanh như bay giữa không trung, Thực Thiết Thú đột nhiên cảm nhận được phía trước có một cỗ khí tức của Yêu Tôn Hồ tộc.

Hỏa Giáp Ngưu đột nhiên muốn phanh lại, đổi hướng vòng qua Yêu Tôn phía trước.

“Tiểu hữu tộc Thực Thiết Thú, không có chuyện gì thì đừng ngại xuống đây nói chuyện.”

Một giọng nói nhã nhặn mang theo hơi thở thư hương xuất hiện.

Thực Thiết Thú do Từ Phàm hóa thành khẽ cau mày, lập tức cảm thấy giọng nói này rất quen thuộc.

Lúc này, Hoả Giáp Ngưu đã bị một luồng lực lượng nhẹ nhàng ngăn lại.

Thực Thiết Thú nhẹ nhàng vỗ lên lưng Hỏa Giáp Ngưu, ra hiệu hạ xuống.

Hỏa Giáp Ngưu mang theo Thực Thiết Thú vừa xuống tới mặt đất, nơi hư không phía trước mở một cánh cửa nhỏ.

Từ trong cửa nhỏ bước ra một thiếu niên Hồ tộc hết sức tuấn tú, mang theo Thực Thiết Thú đi vào bí cảnh.

“Ở bên ngoài đợi cho đàng hoàng, nếu không gặp phải hậu quả gì thì ngươi biết đó.”

Giọng Thực Thiết Thú truyền đến trong đầu Hỏa Giáp Ngưu, làm cho nó sợ tới mức điên cuồng gật đầu.

“Thực Thiết Thú đại ca, mời đi theo ta, phụ thân ta đang chờ bên trong.” Thiếu niên Hồ tộc tuấn tú ôn hoà nói.

Thực Thiết Thú do Từ Phàm hóa thành cũng lộ ra nụ cười ôn hoà với thiếu niên Hồ tộc.

Hắn đã biết Yêu Tôn kia là ai.

Vậy mới nói, thế giới rộng lớn, không phải oan gia thì không gặp được nhau.

Bên trong một mảnh rừng hoa đào, có một toà lương đình, Yêu Tôn Nguyệt Hồ hóa thành hình người, một thân bạch y ngồi chờ trong lương đình.

Lúc Từ Phàm trông thấy Yêu tôn Nguyệt Hồ, xém chút nhận không ra từ cái nhìn đầu tiên.

Cái khí chất nho nhã hiền hoà, thanh khí hờ hững này sao mà ra được vậy?

Bây giờ ngươi không phải cố gắng tu luyện, lệ khí đầy mình đi tìm Nhân tộc báo thù sao?

Thực Thiết Thú do Từ Phàm hóa thành, cùng thiếu niên Hồ tộc ngồi trên lương đình

“Chỗ này của ta không có trà, chỉ có rượu hoa đào, mong tiểu hữu đừng ghét bỏ.” Yêu tôn Nguyệt Hồ ôn hòa nói.

“Có rượu rất tốt, nếu như lại có thêm mấy mâm linh quả, vậy thì càng thêm hoàn mỹ.” Từ Phàm nói. Dáng vẻ ngây thơ chân thành của Thực Thiết Thú làm thiếu niên Hồ tộc bên cạnh nở nụ cười.

“Ta sớm có chuẩn bị.”

Yêu tôn Nguyệt Hồ vừa nói xong thì đã có thiếu nữ tộc Nguyệt Hồ bưng lên mấy mâm linh quả.

“Cảm ơn Yêu Tôn.” Từ Phàm nói xong liền cầm lên mấy loại linh quả nhét vào trong miệng.

Từ Phàm vừa ăn, còn giả vờ nghi hoặc hỏi: “Sao Yêu Tôn lại không sống trong Thánh địa Hồ tộc?”

“Nơi ồn ào náo động, nào được yên tĩnh như ở đây.” Yêu tôn Nguyệt Hồ thản nhiên nói, trong mắt không vui không buồn.

“Yêu Tôn thanh nhã.” Từ Phàm nói xong lại bắt đầu vươn tay về phía mâm đựng trái cây, thỉnh thoảng uống một ngụm rượu hoa đào, lộ ra vẻ mặt thoải mái.

“Tiểu hữu đây là muốn du lịch Yêu giới sao?” Yêu tôn Nguyệt Hồ nhìn Thực Thiết Thú nói.

Thực Thiết Thú mặc dù ẩn cư ở Yêu giới, nhưng thường xuyên sẽ phái thiên tài trong tộc du lịch Yêu giới.

Mà phần lớn những thiên tài này là Hoàng tộc trong Thực Thiết Thú, nghe nói càng dễ thương, huyết mạch Hoàng tộc lại càng thuần.

Mà Thực Thiết Thú trước mắt này, theo mắt nhìn của Yêu tôn Nguyệt Hồ là Hoàng tộc trong Thực Thiết Thú có phẩm chất và bộ dạng đều vô cùng tốt.

Kết giao cùng, nói không chừng sau này sẽ trở thành trợ lực cho Thiên Nhi.

Tộc Thực Thiết Thú tuy là trung lập, nhưng không cấm Thực Thiết Thú trong tộc tham gia vào cạnh tranh trong Yêu giới.

“Đúng vậy. Trong tộc phái ta đến Yêu giới rèn luyện một vòng, tốt nhất cũng đến Nhân giới bên kia xem sao.” Thực Thiết Thú vừa ăn vừa nói.

“Hiện tại không gian hai giới nhân yêu đều đã bị phong ấn. Tiểu hữu chẳng lẽ muốn ngồi chiến hạm cự thú Hồ tộc ta du lịch tất cả các đại Vương tộc sao?” Yêu tôn Nguyệt Hồ nghi hoặc hỏi.

Hay lắm, ta còn chưa hỏi đến mà ngươi đã nói ra đáp án.

“Trưởng bối trong tộc chính là có ý này, nhưng thế nhưng lộ phí để du lịch chỉ có thể dựa vào chính mình kiếm.” Thực Thiết Thú mặt lớn đau khổ nói, vô cùng dễ thương chết người.

Thấy thiếu niên Hồ tộc chỉ muốn đi lên lột một cái.

“Kiếm lộ phí? Nghe đồn tộc Thực Thiết Thú đạo khí song tuyệt, không biết tiểu hữu tinh thông loại nào?” Yêu tôn Nguyệt Hồ tò mò hỏi.

Hồ tộc thiếu niên cũng nhìn về phía Thực Thiết Thú.

Từ Phàm sớm có chuẩn bị, lấy từ trong một bình ngọc ra mười viên Yêu Nguyên Đan chính cống. Đây là đan dược Từ Phàm thuận tay luyện chế trên đường.

Ở Yêu giới, Luyện Đan Sư càng khan hiếm hơn cả Luyện Khí Sư, mỗi một người đều tồn tại như bảo bối.

“Không nghĩ tới trình độ của tiểu hữu trên luyện đan nhất đạo lại tinh xảo như vậy.” Yêu tôn Nguyệt Hồ lấy ra một viên Yêu Nguyên Đan xem xét, có chút giật mình nói.

Viên Yêu Nguyên Đan trên tay hắn này, đủ để trợ giúp Yêu tộc Hợp Thể Kỳ sử dụng tu luyện.

Chỉ bằng một viên đan dược này, Thực Thiết Thú Hóa Thần Kỳ này có thể đi khắp các đại Vương tộc trong Yêu tộc.

“Chỉ là chút bản lĩnh luyện đan học được qua các trưởng bối trong tộc, không đáng giá nhắc tới.” Từ Phàm nói, lại ăn sạch linh quả cuối cùng trên mâm đựng trái cây.

Yêu tôn Nguyệt Hồ không để lại dấu vết liếc mắt nhìn thiếu niên Hồ tộc.

Thiếu niên Hồ tộc lui ra, không lâu sau lại bưng tới một mâm linh quả cấp bậc cao hơn.

“Ha ha, trò chuyện lâu như vậy, còn chưa biết họ tên tiểu hữu.” Yêu tôn Nguyệt Hồ nói.

“Yêu Tôn gọi ta Nộn Điệp là được.” Từ Phàm thuận miệng nói, sau đó lại mò lên mâm đựng trái cây.

“Nộn Điệp, tên thật kỳ lạ.”

“Do trưởng bối trong tộc đặt, không có cách nào.” Từ Phàm nói, trong mắt lộ ra chút ý cười.

“Còn chưa biết quý danh của Yêu Tôn?”

“Ta là Yêu Tôn tộc Nguyệt Hồ, đây là tiểu nhi tử của ta, Thiên Nhi.” Yêu tôn Nguyệt Hồ nhìn Từ Phàm thân thiết nói.

“Thì ra là tộc Nguyệt Hồ lấy Luyện Khí nổi tiếng, thất kính thất kính.” Thực Thiết Thú do Từ Phàm hóa thành vẻ mặt tôn kính nói.

Luyện Khí Tông Sư tộc các ngươi làm ra hàng tốt ít sự cố, còn không lấy tiền, các ngươi không nổi tiếng thì còn ai có thể nổi tiếng.

“Đó cũng là chuyện lúc trước rồi.” Yêu tôn Nguyệt Hồ trầm giọng nói.

Sau đó lại khôi phục hứng thú, trong tay xuất hiện một lò luyện đan cấp đạo khí.

“Tiểu hữu, gặp gỡ chính là duyên phận, lò luyện đan này coi như là lễ vật ta thay Thiên Nhi tặng ngươi.”

Chương 441: Kế hoạch đầu độc thú con Yêu tộc

Từ Phàm nhìn đạo khí luyện đan lô trong tay Yêu tôn Nguyệt Hồ, đột nhiên hắn hơi xấu hổ.

Một Yêu tôn giết thì cứ giết thôi, chỉ là nếu hãm hại hắn như thế thì không hay lắm.

Sau đó Từ Phàm quyết định tha cho hắn hôm nay, Trảm Linh và Linh Tu tôn giả trong đạo khí hành cung cũng thu hồi đạo khí của mình.

“Lễ vật của Yêu Tôn hơi quý giá!” Thực Thiết Thú xoa hai bàn tay nhỏ, hắn ngượng ngùng nói.

“Ta tình cờ có được đạo khí luyện đan lô này, cho ngươi thì nó xem như có tác dụng.” Yêu tôn Nguyệt Hồ nói với giọng điệu dịu dàng.

“n tình hôm nay Yêu tôn đưa luyện đan lô, ta sẽ nhớ kỹ.” Thực Thiết Thú trịnh trọng nói.

Xem ra thân phận Thực Thiết Thú của tộc Luyện Đan Sư có ích hơn Từ Phàm nghĩ.

“Thiên Nhi, lát nữa dẫn đại ca của người dạo quanh Thánh Thành Hồ Tộc.” Yêu tôn Nguyệt Hồ căn dặn.

“Ta biết rồi cha.”

Sau khi Từ Phàm ăn uống no say, hắn được thiếu niên Hồ Tộc dắt đến ngồi trên thuyền xương của Yêu tôn Nguyệt Hồ, bay về phía Thánh Thành Hồ Tộc.

Trên cốt thuyền, thiếu niên Hồ Tộc rất thân thiết với Từ Phàm, hắn có cảm giác trên người Từ Phàm có mùi vị rất quen thuộc với hắn.

Hắn cảm thấy Thực Thiết Thú này còn thân thiết hơn cả người thân nhất.

“Xem ra bố cục của Tinh Từ rất sâu.”

“Nhưng mà Yêu tôn Nguyệt Hồ này thật thảm, khi hắn phát hiện đứa con trai mà mình khổ cực nuôi dưỡng lại là…”

Từ Phàm không nỡ nghĩ tiếp.

“Nộn Điệp đại ca, ngươi biết luyện Nguyệt Linh Đan không?” Thiếu niên Hồ Tộc hơi ngượng ngùng nói.

“Nguyệt Linh Đan thì không biết, nhưng ta biết luyện Nguyệt Hoa Đan.”

“Nếu ngươi có linh dược, ta sẽ giúp ngươi luyện một lò.” Từ Phàm cười nói, dù sao thì sau này đều là người một nhà, cũng phải cho một chút ích lợi.

Thiếu niên Hồ Tộc nghe thấy có Nguyệt Hoa Đan, mắt của hắn nháy mắt sáng lấp lánh.

Nguyệt Hoa Đan tương đương với Nguyệt Linh Đan bản vàng thổ hào plus.

Nó có thể tinh luyện tinh thần lực của Yêu tộc, nó có lực hấp dẫn trí mạng đối với những Yêu tộc có thân thể không được mạnh.

“Vừa hay nơi tộc ta bảo vệ có linh dược, Nộn Điệp đại ca có thể giúp ta luyện một lò không?”

Thiếu niên Hồ Tộc dùng đôi mắt sáng nhìn Từ Phàm.

“Đây là chuyện nhỏ, Nộn Điệp luyện cho ngươi hai lò.”

“Đều là người một nhà, ngươi đừng khách sáo với đại ca.” Từ Phàm cười nói.

“Cám ơn đại ca.” Thiếu niên Hồ Tộc mừng rỡ nói.

Không lâu sau, cốt thuyền đã đến bên ngoài Thánh Thành Hồ Tộc, thiếu niên Hồ Tộc dẫn Thực Thiết Thú xuống.

“Đại ca, đây là Thánh Thành Hồ Tộc, lát nữa ta cần đảm bảo cho ngươi thì ngươi mới vào được.

“Tất nhiên đại ca cũng có thể dùng thân phận Luyện Đan Sư quang minh để đi vào.” Thiếu niên Hồ Tộc nói.

“Vậy ta dùng thân phận quang minh, ta còn muốn ở Thánh Thành Hồ Tộc một khoảng thời gian nữa.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm nhìn Thánh Thành Hồ Tộc trước mắt, hắn lập tức nghĩ đến một kế hoạch.

Cửa Thánh Thành Hồ Tộc có một đội Yêu tộc Hợp Thể kỳ đứng đợi.

Bọn hắn đang kiểm tra toàn bộ những Yêu tộc ra vào.

Sự kỹ càng đã đi sâu vào tận linh hồn.

“Vì sao phải kiểm tra nghiêm ngặt khi vào cửa như vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bên trong Yêu tộc có mật thám của Nhân tộc, vài tòa Thánh Thành đại tộc, thậm chí là Vương Thành bị đánh cắp cơ mật.” Thiếu niên Hồ Tộc nói với vẻ mặt nghiêm trọng.

“Nhân tộc đúng là vô khổng bất nhập!” Từ Phàm cảm thán nói.

Cũng không đúng, dù sao thì ta đều đứng ở cửa.

“Đúng vậy, cho dù Nhân tộc có mưu mô xảo trá đến đâu, chắc chắn Yêu tộc của chúng ta sẽ thống nhất Nhân giới.” Thiếu niên Hồ Tộc nói, ánh mắt của hắn rất kiên định.

Từ Phàm lẳng lặng nhìn thiếu niên Hồ Tộc, hắn nghĩ thầm đúng là tuổi trẻ, thêm mấy năm nữa thì ngươi phải nói lại.

Khi đến lượt Từ Phàm cùng thiếu niên Hồ Tộc vào thành, các loại thần thức cùng một ít Yêu khí chuyên nghiệp bắt đầu rà quét cơ thể Thực Thiết Thú.

Cuối cùng xác nhận Thực Thiết Thú là một con Thực Thiết Thú thật.

Khi Từ Phàm cho biết bản thân là Luyện Đan Sư.

Thì hắn lập tức có cảm giác Yêu giới tàn khốc này trở nên ấm áp hơn nhiều.

Khi toàn bộ Yêu thú biết được Thực Thiết Thú là Luyện Đan Sư, ánh mắt của bọn hắn lúc nhìn Từ Phàm thân thiết không ít.

Luyện khí sư cùng Luyện Đan Sư Yêu tộc đều được tôn trọng ở Yêu giới, được hưởng đặc quyền miễn tử.

Trong Yêu giới có một quy tắc ngầm, đó là cho dù hai tộc có mối hận thù sâu sắc, thì lúc tấn công và giết chóc không được làm Luyện Đan Sư cùng Luyện khí sư và người nhà của bọn họ.

Yêu tộc Hợp Thể kỳ canh giữ ở cửa Thánh Thành Hồ Tộc cung kính mời Từ Phàm vào trong Thánh Thành Hồ Tộc.

Không lâu sau, các Yêu tộc có chút thực lực của toàn bộ tòa Hồ Tộc đều biết có một vị Luyện Đan Sư thuộc tộc Thực Thiết Thú đến Thánh Thành.

Khi Từ Phàm tiến vào Thánh Thành Hồ Tộc, hắn bị người đẹp với cái đuôi dài màu đỏ cản đường.

Thiếu niên Hồ Tộc thấy người này, hắn lập tức đứng trước mặt Từ

Phàm rồi nhìn người đẹp bằng ánh mắt cảnh giác.

“Hồ ly nhỏ, ngươi tránh ra đi, bây giờ tỷ không có hứng thú với ngươi!”

Người đẹp nhìn chằm chằm Thực Thiết Thú phía sau thiếu niên Hồ Tộc với vẻ mặt quyến rũ.

Ánh mắt hớp hồn đoạt phách kia làm toàn bộ Yêu tộc ở đây không chịu nổi.

Từ Phàm giả vờ nhìn người đẹp bằng ánh mắt si mê.

Người đẹp đuôi đỏ nhìn phản ứng của Thực Thiết Thú, nàng hơi mỉm cười, giống như bầy hoa đua nở.

Nàng hơi thẹn thùng nhìn Thực Thiết Thú rồi nói: “Vị đại ca Thực Thiết Thú này đến Thánh Thành có việc gì không? Có cần tiểu muội giúp ngươi không?”

“Tiểu muội rất biết rõ Thánh Thành cùng các khu vực xung quanh.”

Lúc này thiếu niên Hồ Tộc chọc vào Từ Phàm.

“Nộn Điệp đại ca, ngươi đừng để ý đến nàng, nàng là kẻ độc ác và tham lam.” Thiếu niên Hồ Tộc nói bằng giọng điệu sợ hãi.

“Có tiểu đệ của ta cùng đi Thánh Thành là được rồi.”

Thực Thiết Thú nói rồi thu ánh mắt lại, hắn kéo thiếu niên Hồ Tộc đi vào bên trong Thánh Thành.

Ba ngày sau, trên đoạn đường phồn hoa của Thánh Thành, có một tòa nhà luyện đan của Thực Thiết Thú được khai trương.

Ở sân sau của cửa hàng luyện khí Thực Thiết Thú, Từ Phàm vừa tán gẫu với người của đạo khí hành cung vừa luyện Yêu đan.

“Đại trưởng lão, đừng nói là ngươi định kiếm đủ linh thạch để làm cự thú ở Thánh Thành Hồ Tộc đấy, trở về Nhân tộc đi!” Trảm Linh ở trong đạo khí hành cung nói.

“Không, ta nghĩ đến mấy chuyện thú vị nên chỉ ở Thánh Thành Hồ Tộc một khoảng thời gian thôi.” Từ Phàm cười nói.

Hắn đã có một kế hoạch, gọi là kế hoạch đầu độc thú con Yêu tộc.

“Thú vị.”

“Đại trưởng lão, không lẽ ngươi định luyện độc đan để đầu độc Yêu tộc trong Thánh Thành sao?” Trẩm Linh hoảng hốt nói.

“Trẩm Linh trưởng lão nghĩ ta là kẻ ngốc sao?”

“Tuy việc này cũng nằm trong kế hoạch của ta, nhưng ta chắc chắn không phải là đầu độc trực tiếp/” Từ Phàm trợn trắng mắt nói.

Lúc này, dược trong đạo khí luyện đan lô đã thành hình, Từ Phàm dùng phương pháp thu đan học lỏm được từ Yêu tộc lấy đan trong đạo khí luyện đan lô bỏ vào bình ngọc.

“Tiểu Thiên, Nguyệt Hoa Đan của ngươi đây.”

Từ Phàm vung tay gấu, bình Nguyệt Hoa Đan vừa được luyện bay đến quầy ở sân trước.

Thiếu niên Hồ Tộc đang ở trước quầy làm chưởng quầy.

Chương 442: Hiệu quả của Tự Linh Đan

Thiếu niên Hồ Tộc nhìn bình ngọc đựng yêu đan trong tay và cười nói: “Cảm ơn Nộn Điệp đại ca.”

“Sau này đều là người một nhà mà, sao phải khách sáo?” Giọng nói cộc lốc của Thực Thiết Thú vang lên.

“Vậy cũng phải cảm ơn Nộn Điệp đại ca, toàn bộ Thánh Thành Hồ Tộc, Nguyệt Hoa Đan là thứ mà cho dù có tiền cũng không có người bán.” Thiếu niên Hồ Tộc nói.

“Nếu trân quý như vậy, ta lại luyện cho ngươi mấy lò nữa.”

“Mất công sau này ta không còn thì ngươi không có Nguyệt Hoa Đan để dùng.” Từ Phàm không hề để ý nói.

Đúng lúc này, đại mỹ nhân đuôi đỏ ngày đó đi vào trong cửa hàng luyện đan.

“Mị Hồ, ngươi đừng mơ tưởng sẽ quyến rũ được Nộn Ta đại ca.” Thiếu niên Hồ Tộc nhìn đại mỹ nhân rồi lớn tiếng nói, trong đôi mắt lộ ra chút sợ hãi.

Từ nhỏ tới lớn hắn đã nghe rất nhiều những câu chuyện kinh dị về tộc Mị Hồ.

Tương truyền, chỉ cần ngươi đi vào động hồ ly của tộc Mị Hồ, ngươi sẽ không thể thoát ra được nữa.

“Hồ ly nhỏ, tỷ tỷ tới đây là để giao dịch với Nộn Điệp đại ca.”

Khuôn mặt tuyệt đẹp của đại mỹ nhân đuôi đỏ dán sát vào khuôn mặt của thiếu niên Hồ Tộc.

Chỉ thiếu một bước nhỏ nữa thôi là chóp mũi của hai con hồ ly đã dán vào nhau.

Khuôn mặt của thiếu niên Hồ Tộc lập tức đỏ bừng, hắn lùi về phía sau vài bước.

“Ơ, tiểu đệ đệ đỏ mặt rồi à, có muốn tới đây chơi với tỷ tỷ không?” Đôi mắt đại mỹ nhân hơi mang theo mị hoặc nhìn về phía thiếu niên Hồ Tộc.

Hồ ly ở cùng hồ ly mới xứng, Thực Thiết Thú chỉ là kế sách tạm thời mà thôi.

“Nộn Điệp đại ca, có người muốn giao dịch với ngươi.” Thiếu niên Hồ Tộc hướng về phía sân sau gọi một tiếng rồi nhanh chóng chạy khỏi nơi này.

Đôi mắt cười của đại mỹ nhân đuôi đỏ hơi đắc ý, nàng chậm rãi bước tới sân sau.

Lúc này, Thực Thiết Thú đang chuẩn bị mở lò đan dược tiếp theo.

“Quấy rầy Thực Thiết Thú đại ca luyện chế đan dược rồi.” Đại mỹ nhân thâm tình chân thành nói.

“Không có gì, vừa luyện chế xong một lò Nguyệt Hoa Đan, đang định luyện chế thêm mấy lò nữa ấy mà.” Thực Thiết Thú nhìn đại mỹ nhân với dáng vẻ có chuyện thì nói nhanh lên.

Đại mỹ nhân đuôi đỏ lấy ra không cốt rồi nói: “Ta muốn nhờ Thực Thiết Thú đại ca luyện chế mấy lò Ấu Yêu Rèn Thể Đan và Rèn Linh Đan.”

“Giá cả không thành vấn đề, Thực Thiết Thú đại ca muốn gì cứ nói.”

“Trước khi ta tới đây, trưởng bối có nhờ ta thu thập một ít Linh Khoáng cấp đạo khí và linh dược nghìn năm.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói, hắn tạm thời cũng không có thứ gì đặc biệt thiếu.

“Không thành vấn đề, chỉ cần hiệu quả của yêu đan mà Thực Thiết Thú đại ca luyện chế tốt, tộc của ta có rất nhiều thứ này.” Đại mỹ nhân che miệng cười nói.

“Một lọ đan dược đổi một trăm cân Linh Khoáng cấp đạo khí.”

“Ta phải xem chất lượng của đan dược mà Thực Thiết Thú đại ca luyện chế như thế nào đã.”

“Ngày mai có thể tới đây kiểm tra hàng.” Từ Phàm cười nói, trong lòng nghĩ kế hoạch đã bắt đầu.

“Vậy nhờ cả vào Thực Thiết Thú đại ca.” Đại mỹ nhân nói xong bèn rời khỏi cửa hàng luyện đan.

Từ Phàm nhìn không cốt trên bàn rồi tuỳ tiện đổ toàn bộ linh dược trong đó ra.

“Còn cho rất nhiều linh dược, may mà trước kia từng chú ý tới đan phương luyện đan của Yêu Tộc, nếu không chắc phải mất chút công sức suy đoán đan phương rồi.”

Từ Phàm nói rồi bắt đầu luyện chế Ấu Yêu Rèn Thể Đan, Ấu Yêu Rèn Linh Đan một cách thuần thục.

Hai loại đan này rất nổi tiếng trong Yêu Tộc, Yêu Tộc nhỏ tuổi thường xuyên ăn hai loạn đan này để có một cơ sở tốt, tiềm lực đó còn có thể vượt qua Yêu Tộc cùng tuổi.

Bởi vậy nên hai loại yêu đan này thuộc về vật nhạn chóng tiêu hao ở Yêu giới.

Sau khi Từ Phàm luyện chế xong một lò đan dược, thiếu niên Hồ Tộc mới trở về.

“Nộn Điệp đại xa, nữ nhân hồ ly kia đi rồi à?” Thiếu niên Hồ Tộc lén lút nhìn xung quanh.

“Vì sao ngươi sợ nàng như thế?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Từ sau khi cha ta dẫn mẹ ta tới Thánh Thành ẩn cư, nữ nhân hồ ly kia đã thường xuyên muốn mang ta về động hồ ly của nàng.”

“Ta nương nói với ta rằng, ta là hy vọng của tộc Nguyệt Hồ, muốn sau khi ta tu luyện trở nên cường đại sẽ dẫn tộc Nguyệt Hồ đi tới huy hoàng một lần nữa.”

“Nếu ra bị nữ hồ ly kia mang về động hồ ly của nàng, cha mẹ ta sẽ rất thất vọng.”

“Tuy ta biết vào động hồ ly của nàng là một chuyện vui sướng.”

Đôi mắt thiếu niên Hồ Tộc mang theo sự nghiêm túc, hắn thật sự muốn trở thành kiêu ngạo của phụ thân hắn và dẫn dắt tộc Nguyệt Hồ đi về phía huy hoàng.

Chuyện đi vào động hồ ly này là không thể nào.

Ừm, là một thanh niên có lý tưởng, có khát vọng, hy vọng sau khi ngươi gia nhập vào gia đình lớn Nhân Tộc, sẽ càng thêm có lý tưởng, có khát vọng hơn.

“Sau này chắc chắn ngươi sẽ dẫn dắt tộc Nguyệt Hồ của mình đi về phía huy hoàng.”

Từ Phàm dùng móng vuốt bụ bẫm của mình vỗ vai thiếu niên Hồ Tộc rồi sau đó bắt đầu luyện đan.

“Đại trưởng lão, có phải trên người tiểu hồ ly kia có chuyện gì không?” Trảm Linh nghi ngờ hỏi.

“Cũng không có chuyện gì lớn, ta chỉ là cảm thấy một chủng tộc nên chỉnh tề mà thôi.”

“Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ ở Ẩn Linh đảo có thể sẽ cần tộc nhân của bọn họ.” Từ Phàm cười nói.

Trảm Linh lập tức hiểu ý Từ Phàm, sau đó trên mặt xuất hiện một tia đồng tình với tộc Nguyệt Hồ.

“Ta phải bắt đầu luyện đan rồi.” Từ Phàm nói.

“Nộn Điệp đại ca, vậy ta tới quầy đây.” Thiếu niên Hồ Tộc nói, hắn vẫn chưa quên chức trách chưởng quầy của mình.

“Những loại yên đan bình thường ta đều biết luyện chế, ngươi xem và nhận đơn là được.” Từ Phàm vẫy móng vuốt nói.

“Nộn Điệp đại ca, ta hiểu rồi.” Thiếu niên Hồ Tộc nói rồi chạy tới trước quầy.

Từ Phàm nhìn bóng dáng tung tăng nhảy nhót của thiếu niên Hồ Tộc rồi cười nói: “Vẫn chỉ là một đứa trẻ mà thôi.”

Sau khi xác định xung quanh không có ai, trong tay Từ Phàm mới xuất hiện mấy viên Tử Linh Đan mà thuận tay luyện chế khi đang trên đường.

Lúc ở Ẩn Linh đảo, Từ Phàm vì tò mò nên đã làm một thí nghiệm.

Hắn dùng Tử Linh Đan nuôi Yêu Tộc, kết quả tất cả Yêu Tộc đều biếu thành yêu thú không có chút linh trí nào, hơn nữa còn cực kì hung dữ, nhìn thấy người là cắn.

Từ Phàm thuận tay nghiền nát mấy viên Tử Linh Đan đó, sau đó lấy ra mấy loại linh dược kỳ lạ rồi nghiền thành mảnh nhỏ cùng với vụn Tử Linh Đan kia.

Sau đó trải qua sự luyện chế đặc biệt của linh hoả, chúng đã biến thành một đống bột phấn cực kỳ tinh mịn.

“Mười năm sau mới có thể nhìn thấy hiệu quả, lúc đó chắc ta cũng đã trở lại Nhân giới rồi.” Từ Phàm cười nói.

Ngày thứ hai, đại mỹ nhân đuôi đỏ tới đúng giờ và mang theo một lượng lớn Linh Khoáng cấp đạo khí và linh dược hơn nghìn năm, định làm một cuộc giao dịch lớn với Thực Thiết Thú đại ca của nàng.

“Năm trăm bình Ấu Yêu Rèn Thể Đan và năm trăm bình Rèn Linh Đan, không biết mấy thứ này có đủ không?” Đại mỹ nhân đặt mấy cái không cốt ở trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm lần lượt xem Linh Khoáng và linh dược trong không cốt. Sau đó hơi nhướng mày nhìn đại mỹ nhân nói: “Thiếu.”

Nói rồi hắn lấy ra một lọ Ấu Yêu Rèn Thể Đan và Ấu Yêu Rèn Linh Đan đưa cho đại mỹ nhân.

Đại mỹ nhân đuôi đỏ cầm lấy một lọ Rèn Linh Đan rồi mở nắp gỗ ra khẽ ngửi thử, sau đó đôi mắt to câu hồn kia lập tức hiện lên tia sáng kỳ dị.

“Đúng là thiếu, chờ ta về tộc bàn bạc lại, giá cả nhất định sẽ làm Thực Thiết Thú đại ca hài lòng.”

Giọng điệu của đại mỹ nhân đuôi đỏ còn hơi mang theo sự tôn kính, chất lượng của yêu đan này vượt quá sự tưởng tượng của nàng.

Chương 443: Cự Tượng Bạch Ngọc

“Đi nhanh về nhanh.” Thực Thiết Thú vẫy móng vuốt nói. Trên khuôn mặt trắng đen rõ ràng lộ ra một tia tức giận, cảm giác như mình vừa chịu sỉ nhục vậy.

“Ngươi phải nhanh lên, đã có Yêu Tộc khác đặt hàng ở chỗ Nộn Điệp đại ca rồi.” Thiếu niên Hồ Tộc bĩu môi nói.

“Biết rồi, tiểu hồ ly của ta.”

Đôi mắt quyến rũ của đại mỹ nhân đảo qua thiếu niên Hồ Tộc, lập tức làm hắn giật mình rồi nhanh chóng trốn ra sau lưng Từ Phàm.

“Thực Thiết Thú đại ca chờ ta một lát.” Đại mỹ nhân đuôi đỏ nói rồi biến thành một tia sáng bay ra ngoài.

“Nộn Điệp đại ca, đây là những đơn đặt hàng mà hôm qua ta nhận được.” Thiếu niên Hồ Tộc lấy ra một cái ngọc giản rồi đưa cho Từ Phàm.

“Chấp nhận hết, chúng ta chỉ lấy Linh Khoáng cấp đạo khí và linh dược từ nghìn năm trở lên.” Từ Phàm vẫy móng vuốt nói.

“Còn nữa, ngươi nói với bọn họ là loại đan mà ta am hiểu nhất chính là Ấu Yêu Rèn Thể Đan và Rèn Linh Đan.”

“Nộn Điệp đại ca, ta hiểu rồi.” Thiếu niên Hồ Tộc nói với vẻ mặt nghiêm túc.

“Đi thôi, làm cho tốt thì sau này đại ca sẽ chia hoa hồng cho ngươi.” Từ Phàm vẽ ra một cái bánh nướng.

“Nộn Điệp đại ca, ta nhất định sẽ làm tốt.” Thiếu niên Hồ Tộc bảo đảm.

Không bao lâu sau, toàn bộ Thánh Thành Hồ Tộc đều truyền ra một tin tức, Luyện Đan Sư của tộc Thực Thiết Thú mới tới cực kỳ am hiểu luyện chế Ấu Yêu Rèn Thể Đan và Rèn Linh Đan, hơn nữa giá cả lại phải chăng.

Nhất thời, tất cả đại Yêu Tộc của Thánh Thành Hồ Tộc nghe được tin tức này đều lập tức hành động, điên cuồng mua sắm giống như đẩy mạnh tiêu thụ sữa bột nhập khẩu vậy.

“Nộn Điệp đại ca, cho tới hôm nay, chúng ta đã nhận đặt sáu nghìn bình Ấu Yêu Rèn Linh Đan và Rèn Thể Đan.” Thiếu niên Hồ Tộc nói.

“Ừ, từng này là đủ, chúng ta tạm dừng nhận đơn, sau đó ta sẽ phải bế quan chuyên tâm luyện đan.”

“Trong vòng một năm ta sẽ luyện xong toàn bộ số đan dược này.” Từ Phàm cười nói, trong lòng thầm nghĩ nhiều bình đan dược như vậy hẳn là có thể một lưới bắt hết toàn bộ ấu tể của Thánh Thành này rồi.

“Được, để ta đi nói cho bọn họ biết.” Thiếu niên Hồ Tộc chạy ra ngoài nhanh như chớp.

Lúc này, trong đạo khí hành cung của Từ Phàm đã có hai dây chuyền sản xuất yêu đan tự động.

Trảm Linh và Linh Tu tôn giả đang đi dạo quanh dây chuyền sản xuất yêu đan tự động một vòng lại một vòng.

Trong miệng vẫn luôn lẩm bẩm: “Trước kia ta cho rằng đây chỉ là truyền thuyết, vậy mà bây giờ lại nhìn thấy vật thật.”

“Trước kia ta cũng chỉ nghe nói có thứ đồ chơi này ở hội trưởng lão, không ngờ bây giờ thật sự có thể nhìn thấy.” Khuôn mặt Linh Tu tôn giả cũng tràn đầy vẻ ngạc nhiên.

“Có phải con rối trong tông môn của chúng ta cũng luyện chế bằng phương pháp này không?” Trảm Linh nhìn Từ Nguyệt Tiên đứng phía sau rồi nói.

“Đúng vậy, ban đầu sư phụ luyện chế vài con rối, sau đó để con rối tự luyện chế con rối.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Trảm Linh nghe Từ Nguyệt Tiên nói vậy thì quyết tâm ôm đùi càng thêm kiên định.

Linh Tu tôn giả hơi hâm mộ nhìn Trảm Linh, nếu không phải hắn có chức vị trong hội trưởng lão thì hắn cũng muốn gia nhập Ẩn Linh môn.

Lúc này, theo sự vận hành của dây chuyền, con rối đã đặt linh dược được xử lý xong vào vị trí tương ứng.

Không bao lâu sau, một lọ Ấu Yêu Rèn Linh Đan và Ấu Yêu Rèn Thể Đan đã được luyện chế xong cùng một lúc.

Trảm Linh và Linh Tu tôn giả đều cảm thấy tam quan của mình bị đổi mới.

“Ta cho rằng có thể luyện chế pháp bảo hàng loạt đã đủ làm ta giật mình rồi rồi, không ngờ ngay cả đan dược vậy mà cũng có thể luyện chế bằng cách này.” Trong ánh mắt Trảm Linh tràn ngập sự sùng bái với Từ Phàm.

Bốn tháng sau, cửa phòng luyện đan của Từ Phàm mở ra.

Một con Thực Thiết Thú cầm không cốt đi ra.

“Nộn Điệp đại ca, ngươi xuất quan rồi.” Thiếu niên Hộ Tộc là người đầu tiên xuất hiện trước mặt Từ Phàm, giống như một tiểu đệ trung thành nhất vậy.

“Đã hoàn thành đơn đặt hàng, thông báo cho bọn họ tới lấy hàng đi.”

Từ Phàm cố ý khống chế để khuôn mặt Thực Thiết Thú lộ ra một chút mệt mỏi.

“Vâng, Nộn Điệp đại ca chờ ta một lát.”

Cho đến ngày thứ hai, Từ Phàm mới giao xong hết tất cả đơn đặt hàng.

Trải qua sự cải tiến của Từ Phàm, trong toàn bộ số đan dược này đều cất giấu một loại virus trí mạng. Nó có thể vẫn luôn ẩn giấu trong cơ thể, dài đến mấy chục năm, thậm chí là mấy trăm năm.

Cho đến khi những Yêu Tộc dùng đan dược này đi vào Nhân giới bắt đầu chiến đấu mới có thể phát tác.

Một khi phát tác là giống như điên cuồng, bắt đầu tấn công tất cả những vật thể có thể hành động bên cạnh mình mà không hề biết phân biệt, giống như một con mãnh thú mất trí vậy.

Từ Phàm đi dạo trên con đường của Thánh Thành, hắn vừa thưởng thức toà Thánh Thánh Yêu Tộc này vừa nghĩ mãi trong lòng.

“Hy vọng sau này các ngươi có thể cảm nhận được tình yêu ta dành cho các ngươi.”

“Nộn Điệp đại ca, ngươi nói xem sau này ta nên làm gì?”

“Hay là tiếp tục luyện đan?” Thiếu niên Hồ Tộc hỏi.

“Ta đã kiếm đủ lộ phí rồi, bái phỏng Yêu tôn Nguyệt Hồ xong thì ta sẽ đi.” Từ Phàm nói.

“Nộn Điệp đại ca, ngươi phải đi rồi sao?” Thiếu niên Hồ Tộc không nỡ.

Trải qua một khoảng thời gian sống chung, hắn phát hiện mình đã không nỡ rời khỏi vị đại ca tốt này.

“Trên đời này không có bữa tiệc nào không tàn, sau này ta sẽ trở về thăm ngươi.” Móng vuốt gấu vỗ thiếu niên Hồ Tộc.

“Ừ, Nộn Điệp đại ca, sau này ngươi nhất định phải tới thăm ta nhé.” Thiếu niên Hồ Tộc tuy không nỡ nhưng hắn biết, mình không giữ được vị đại ca này.

“Chắc chắn rồi, sau này chúng ta sẽ thường xuyên gặp nhau.” Từ Phàm nói một cách khẳng định.

Ba ngày sau, sau khi Từ Phàm bái phỏng Yêu tôn Nguyệt Hồ, hắn đã ngồi trên chiến hạm chuyên dùng của các tộc lớn ở Thánh Thành mà chỉ có ở Yêu Tộc, bay tới toà Thánh Thành tiếp theo.

“Không ngờ bây giờ hệ thống vận chuyển của Yêu Tộc đã hoàn thiện như vậy rồi.” Từ Phàm đứng trên chiếm hạm cự thú mà không khỏi cảm thán.

Trong Vực Cực Không của Yêu giới cũng có tuyến đường thông đạo tốc độ cao cùng loại của Nhân Tộc.

Nghe nói là Yêu Hoàng đại bàng cánh vàng của Yêu Tộc dùng thần thông vô thượng hình thành mấy con đường linh phong ở Vực Cực Không của Yêu giới.

Thậm chí tốc độ còn nhanh hơn tuyến đường của Nhân Tộc một chút.

Lúc này, Từ Phàm đang đứng trên boong tàu thưởng thức phong cảnh của Vực Cực Không Yêu giới, so sánh sự khác nhau với Nhân giới.

Lúc này, một con Bạch Ngọc Cự Tượng đi tới bên cạnh Hứa Phàm许凡 rồi chậm rãi nhoài người về phía trước.

“Vị đại ca này, có chuyện gì sao?” Từ Phàm tò mò nhìn Bạch Ngọc Cự Tượng trước mặt.

Bạch Ngọc Cự Tượng chính là một trong Vương Tộc của Yêu Tộc, trong tộc có ít nhất hai Yêu Tôn tương đương với sự tồn tại của Vô Địch Thiên Tôn trong Nhân Tộc.

“Hai tộc chúng ta chính là bạn tri kỉ, bên ngoài rất hiếm khi gặp được tộc Thực Thiết, cho nên muốn tới đây để két bạn với ngươi.” Bạch Ngọc Cự Tượng ôn hoà nói.

“Bên ngoài có thể gặp được tộc Bạch Ngọc Cự Tượng cũng là duyên phận. Đại ca, ta là Nộn Điệp, tên của ngươi là gì?” Từ Phàm múa may tay gấu, cộc lốc nói.

“Gọi ta Pháp Vân là được.” Bạch Ngọc Cự Tượng nói rồi lấy ra một tấm ngọc bài đưa cho Từ Phàm.

“Đây là ngọc nha bài của ta, sau này tới tộc của ta đưa thứ này ra là có thể tìm được ta.” Pháp Vân cười nói, cảm giác thân thiết trong ánh mắt hắn là Từ Phàm có hơi không chịu được.

Từ Phàm cầm lấy ngọc nha bài, hắn cũng lấy ra một lọ Nguyệt Hoa Đan đưa cho Bạch Ngọc Cự Tượng.

Đương nhiên là cái loại bỏ thêm chút đồ rồi.

“Đây là Nguyệt Hoa Đan do ta luyện chế, hy vọng đại ca không chê.” Từ Phàm nhếch miệng cười nói, ánh mắt xẹt qua đôi ngà voi của Bạch Ngọc Cự Tượng.

Trong lòng nghĩ, chờ đến khi Bạch Ngọc Cự Tượng này tới Yêu Tôn lại cắt đôi ngà voi này, nhất định sẽ là một tài liệu luyện khí cấp đạo khí hiếm thấy.

Chương 444: Duyên phận kỳ diệu.

“Không ngờ lão đệ vậy mà lại là một vị Luyện Đan Sư, thất kính rồi.” Bạch Ngọc Cự Tượng nói.

“Học chút bản lĩnh luyện đan với trưởng bối trong tộc thôi, không đáng nhắc tới.” Từ Phàm cười khiêm tốn nói. Trong lòng lại suy nghĩ Bạch Ngọc Cự Tượng này tìm mình làm gì?

“Lão đệ chỉ dựa vào tu vi Hoá Thần kỳ là có thể luyện chế ra đan dược có phẩm chất này, về sau sẽ có hi vọng trở thành Luyện Đan Tông Sư.” Bạch Ngọc Cự Tượng khen ngợi.

“Lão ca, chúng ta mới gặp nhau lần đầu, nhưng ta cảm thấy lão ca như người thân của ta vậy.”

“Vậy nên lão ca không cần khách sáo, có chuyện gì cứ nói thẳng, có thể giúp ta nhất định sẽ giúp đỡ.” Từ Phàm nói, trong lòng lại phun tào không ngờ Yêu giới cũng thịnh hành cái dáng vẻ này.

“Lão đệ ngươi cũng biết tới truyền thống luyện chế đạo khí từ cự nha có thể sử dụng được của trưởng bối tọa hóa của tộc chúng ta đúng không?”

“Hai tộc của chúng ta vẫn luôn đều có hợp tác, vậy nên ta nghĩ lão đệ có thể giúp ta liên hệ với Luyện Khí Tông Sư trong tộc được không, mời hắn giúp ta luyện chế một bộ chiến giáp truyền thừa.”

“Đương nhiên ta sẽ không làm Luyện Khí Tông Sư quý tộc làm không công.” Pháp Vân hơi ngượng ngùng nói.

Lúc Truyền Tống Trận vẫn còn, tộc Bạch Ngọc Cự Tượng của bọn họ có thể liên hệ với người của tộc Thực Thiết Thú.

Bây giờ không gian hai giới bị phong ấn, cũng chặt đứt sự liên lạc giữa hai tộc.

Cho nên Pháp Vân nhìn thấy tộc Thực Thiết Thú phẩm tướng thuần khiết như vậy đã gấp không chờ nổi mà tới nói chuyện.

Lúc này, Từ Phàm đang định hỏi thì bỗng nhiên trong lòng vang lên giọng nói của Bồ Đào.

“Chủ nhân, ta vừa mới kiểm tra được tín hiệu của con rối phân thân phái tới Thiên Linh Tông.”

“Kế hoạch của bọn họ là muốn tập kích chiến hạm Yêu Tộc này.”

“Dựa theo tốc độ của chiến hạm Yêu Tộc này, còn hai mươi túc nữa là chiến hạm Yêu Tộc sẽ đi vào trong phạm vi tấn công của tinh chu Thiên Linh Tông.”

Tốc độ nói của Bồ Đào nhanh hơn.

Từ Phàm nghe vậy lập tức lấy lại tinh thần, không quan tâm bất cứ thứ gì mà trực tiếp phá vòng bảo hộ bảo vệ chiến hạm Yêu Tộc từ trên chiến hạm cự thú Yêu Tộc rồi nhảy xuống.

Sau đó, xung quanh cơ thể bỏ thêm hơn mười lớp bảo vệ, hoá thành một tia sáng bay về phía xa.

“Lão đệ sao ngươi lại đi? Ta còn có chuyện chưa nói xong mà!”

“Với cả nơi ngươi nhảy cũng không đúng, ngươi không kiên trì được thời gian dài trong Vực Cực Không đâu!”

“Lão đệ, ngươi quay lại nhanh lên! Nếu không chắc chắn ngươi sẽ chết đó.” Bạch Ngọc Cự Tượng sốt ruột hét to, sao mà lão đệ vừa nhận nói không có là không có rồi.

Lúc này, Yêu Tộc khác trên chiến hạm Yêu Tộc cũng chú ý tới Thực Thiết Thú nhảy thuyền này.

“Không phải bị điên rồi chứ?”

“Không phải đang tìm chết đấy à?”

“Tu vi không trên Hợp Thể kỳ mà cũng dám lang bạt Vực Cực Không một mình.”

“Yêu Giới đã mất đi một con Thực Thiết Thú~”

Nhưng vào lúc này, phía xa đột nhiên sáng lên vài tia ánh sáng đỏ.

“Bùm~” Chuẩn xác mà đánh trúng phòng điều khiển chí h của chiến hạm Yêu Tộc.

Sau đó, chiến hạm Yêu Tộc này đã bị huỷ diệt trong ánh lửa.

Mà Từ Phàm, người đã bay xa khoảng mấy chục ki lô mét lập tức triệu hồi ra mười hai con rối trọng giáp Luyện Hư kỳ tay cầm đạo khí Cự Thuẫn.

Con rối tay cầm Cự Thuẫn hình thành một bức tường phòng ngự hình tròn, bảo vệ Từ Phàm ở giữa không một kẽ hở.

“Mẹ nó, thật kích thích.” Từ Phàm cảm nhận được dư âm dao động của cú nổ bên ngoài và nói.

“Bồ Đào, làm con rối phân thân thông tri cho tinh chu bên kia.”

“Lát nữa đừng có coi ta như lính rác mà bắn.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ thưa chủ nhân.”

Lúc này, cách chiến hạm Yêu Tộc đó không xa, có hai tinh chu to lớn xuất hiện từ trong pháp trận bí ẩn.

“Không tệ, không tệ, đây là chiến hạm Yêu Tộc thứ ba mà chúng ta bắn nổ rồi.”

“Nên đổi sang nơi khác rồi, nếu không sẽ làm Yêu Tộc chú ý mất.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Tiếc là Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn không ở đây, nếu không ta còn phải khen con rối mà hắn cho ta nữa đấy.”

Đúng lúc này, con rối vẫn luôn im lặng ở vị trí chủ khống đột nhiên nói: “Chủ nhân, Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn ở gần đây.”

“???”

Con rối hỏng rồi à?

Lúc này, pháp khí truyền ti của Thiên Linh tôn giả vang lên.

Thiên Linh cầm pháp khí truyền tin lên nhìn, thật sự đúng là Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn.

“Đại trưởng lão?” Sau khi nghe, Thiên Linh tôn giả nghi ngờ hỏi.

“Không cần nghi ngờ, ta chính là Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn, còn chuyện tại sao lại tới đây thì lát nữa gặp mặt ta sẽ nói.” Trong pháp khí truyền tin quả thật truyền đến giọng nói của Từ Phàm.

“Được.” Thiên Linh tôn giả hơi sững sờ, không ngờ vậy mà lại có thể gặp được người quen cũ ở nơi thế này.

Sau khi hai người cúp máy thì không bao lâu sau, Từ Phàm đã cưỡi phi thuyền nhỏ vững vàng rơi xuống trên tinh chu của Thiên Linh Tông.

Cho đến khi Từ Phàm xuất hiện, Thiên Linh tôn giả vẫn có hơi không thể tin được.

“Đại trưởng lão, ngươi cũng tới đây ngăn chặn chiến hạm Yêu Tộc à?” Thiên Linh tôn giả nói.

“Chuyện này kể ra thì tương đối phức tạp, tóm lại là ta bị bắt đi tới đây.”

“Ha ha, không cần vội vàng.”

“Bây giờ bọn ta trở về địa điểm xuất phát, để ta chiêu đãi trưởng lão thật tốt.”

“Duyên phận cỡ nào mới có thể làm ta và Đại trưởng lão tương ngộ ở nơi này. Lần này trở về chúng ta nhất định phải ôn chuyện với nhau mới được.”

Thiên Linh tôn giả cười rồi kéo Từ Phàm vào bên trong khoang thuyền.

“Chúng ta về địa điểm xuất phát.”

Nói xong, hai tinh chu khổng lồ khởi động pháp trận ẩn thân rồi bay về một phía của đại lục Yêu Tộc.

Trong phòng dành cho khách xa hoa trên tinh chu, Từ Phàm kể lại những chuyện mà mình đã trải qua trong thời gian này một lần làm Thiên Linh tôn giả liên tục tò mò.

“Không ngờ Yêu Tộc vậy mà lại thật sự có cách khống chế Cự Thú Cực Không.”

“Ta vốn chỉ từng nghe thấy lời đồn giống như vậy, không ngờ lại là sự thật.” Thiên Linh tôn giả nói với vẻ mặt nghiêm trọng. Trong lòng nghĩ nếu mình gặp phải loại Cự Thú Cực Không này thì phải làm sao.

“Nếu tôn giả từng nghe nói tới, vậy chắc chắc bên phía hội trưởng lão cũng đã biết, chắc là bọn họ sẽ có cách phản chế.”

“Bọn họ có, nhưng sau này chúng ta gặp phải thì sao?” Thiên Linh hơi buồn rầu nói.

“Còn có thể làm gì bây giờ, chạy thôi~”

“Phát hiện trước chạy trước, lại chuẩn bị vài thứ để đề phòng bị chúng nó đáng lén.”

“Trong tình huống bình thường cũng không phải là chuyện gì lớn.” Từ Phàm cười nói.

Cách thì hắn biết làm, chỉ là có hơi phí thôi.

“Đại trưởng lão nói có lý, không có cách nào thì chỉ có thể chạy thôi~” Thiên Linh tôn giả bất đắc dĩ nói.

Ở toàn bộ Tu Tiên Giới, thế lực có cách đánh bại Cự Thú Cực Không chỉ có hai, hoặc là nói căn bản chỉ có một.

Hội trưởng lão và Thiên Luyện Tông, nói là một thể cũng không quá.

“Tôn Giả đã tới Yêu giới bao lâu rồi?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Mấy năm rồi, trước đó chỉ mở tinh chu đi dạo quanh Vực Cực Không của Nhân giới chúng ta, sau đó phát hiện ra phía Yêu giới càng thú vị hơn.”

“Vậy nên bèn tới đây.”

“Gần đây ta mới phát hiện ra thông đạo phong linh này, đã ngăn chặm ba chiến hạm Yêu Tộc.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Tiếc là mảnh khu vực này không thể mai phục được, còn phải tìm khu vực mới.”

“Tôn Giả lợi hại.” Từ Phàm khen ngợi.

Thế mà lại đánh du kích ở Yêu giới.

“Không có gì lợi hại cả, những chuyện này đều là kiến nghị của con rối điều khiển tinh chu, ta chỉ tiếp thu mà thôi.” Thiên Linh tôn giả nói.

Lúc này, Từ Phàm mới chú ý tới pháp trận ẩn thân trên tường ngoài của tinh chu. Hắn hơi ngạc nhiên nói: “Tôn Giả khắc hoạ pháp trận ẩn thân trên hai tinh chu này cũng trả giá không ít đúng không?”

Lời nói của Từ Phàm vừa vặn cào tới chỗ ngứa của Thiên Linh tôn giả.

Chương 445: Thái thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông

Thiên Linh tôn giả nháy mắt trở nên hưng phấn, nói với Từ Phàm: “Ta nói ngươi hay, chỉ mỗi pháp trận bí ẩn trong hai chiếc tinh chu này thôi đã có giá trị không thua gì cả một chiếc tinh chu rồi!”

“Trước đây chỉ vì để Thiên Luyện tông cấp tốc luyện chế hai chiếc thuyền mới có pháp trận ẩn thân, ta đã phải cho Thiên Luyện tông cả một chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc hoàn chỉnh đấy!”

“Lại nói ta lắp cái pháp trận ẩn thân này cũng không phải không có tác dụng, cũng nhờ vào pháp trận ẩn thân này, ta mới có thể trở về từ cõi chết đến mấy lần.” Thiên Linh tôn giả nói bằng vẻ mặt kiêu ngạo.

“Không riêng gì pháp trận ẩn thân trên hai chiếc tinh chu này, còn có cái chủ pháo này có uy năng còn lớn hơn ba bốn phần so với những tinh chu khác.”

“Tốc độ và pháp trận hộ tráo tăng thêm, tất cả đều đã được đặc biệt tăng cường.”

“Hai chiếc tinh chu này của ta đã có thể chống được phí tổn của bốn năm chiếc tinh chu của người khác.”

Lúc này Thiên Linh tôn giả trông hệt như một phần tử cải tiến cuồng nhiệt vậy.

“Có dạng chiến hạm tinh chu như thế này, lại thêm trình độ chỉ huy siêu cao và cái nhìn đại cục của Thượng Tôn ngài, khoảng thời gian này nhất định là khoảng thời gian tôn giả phát triển rất không tệ nhỉ?” Từ Phàm cười lên tiếng thổi phồng, không hề đề cập đến trình độ thao tác tinh chu.

Thiên Linh tôn giả nghe thấy Từ Phàm nói, tức thì trong mắt như tỏa ra ngàn vạn hào quang.

Hắn kích động nhìn Từ Phàm, trong ánh mắt như thể muốn nói cao sơn lưu thủy ngộ tri âm, cảm thấy cho đến hiện tại chưa từng có ai hiểu mình như thế.

Thiên Linh tôn giả kéo tay Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, vẫn là ngươi hiểu ta nhất!” Thiên Linh tôn giả cảm khái nói, nhiều năm như vậy rốt cuộc đã có người hiểu được mình rồi.

Từ Phàm vỗ vỗ tay Thiên Linh tôn giả, dáng vẻ như muốn nói khổ sở của ngươi ta đều hiểu cả.

Hai chiếc tinh chu đi suốt một tháng, cuối cùng cũng về tới căn cứ chi nhánh của Thiên Linh tông bên trong Yêu giới.

Căn cứ Thiên Linh tông ở trong hạp cốc (thung lũng) của một quần sơn (dãy núi).

Mấy trăm tòa cự phong cao cả vạn trượng hóa thành nền tảng trụ cột của trận pháp hộ tông.

Chỉ riêng diện tích sơn mạch của quần sơn, so với khu vực Tiên thành Lâm Sâm phải nói chỉ lớn chứ không nhỏ.

Trong vùng bình nguyên ở bên ngoài quần sơn còn có những bộ lạc Yêu tộc nhỏ bé đang sinh sống.

“Thiên Linh tôn giả, những Yêu tộc nhỏ bé này đều đã đầu nhập vào các ngươi rồi sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Cũng không khác lắm, những bộ lạc Yêu tộc nhỏ bé kia, lúc trước chưa từng ngược sát bất kỳ một Nhân tộc nào, không cần thiết phải đuổi cùng giết tận.”

“Chúng ta đã ký kết khế ước với bọn họ, sau này không được tổn thương Nhân tộc, cạnh tranh bình thường là được rồi.” Thiên Linh tôn giả nhìn những Yêu tộc bên dưới thuận miệng đáp.

“Cũng đúng, đều chỉ là mấy Yêu tộc sinh tồn ở tầng dưới chót, lợi dụng cho tốt, nói không chừng về sau sẽ là trợ lực cho Nhân tộc.” Từ Phàm nói, trong lòng thì đang suy nghĩ về Yêu tộc ở căn cứ Trường thành sắt thép bên kia, vì cái gì mà lại không có bất cứ một tiểu tộc Yêu tộc nào tìm đến nương tựa?

Chỉ ngoại trừ mỗi tộc Thỏ Ngọc Quang ỡm à ỡm ờ mà thôi.

“Lý niệm của Đại trưởng lão không khác gì với ta, dù cho ngày sau Nhân tộc chúng ta có nhất thống hai giới, chỉ cần chiếm vị trí chủ đạo là được rồi.”

“Tu Tiên giới ức vạn năm nay, bãi bể hóa nương dâu, địch nhân của Nhân tộc nếu không phải là ngoại tộc thì chính là bản thân, vĩnh viễn đều không ngừng tranh đấu.”

“Nếu cứ mãi như thế thì chi bằng nhất trí mục tiêu đối ngoại. Lại nói một khi Nhân tộc triệt để nhất thống hai giới, có lẽ đây chính là bắt đầu của một phiền toái càng lớn hơn.” Thiên Linh tôn giả tổng kết nói.

“Lời tôn giả nói rất là thấu triệt.” Từ Phàm lên tiếng.

“Đây cũng là sau khi ta đi vào Yêu tộc mới có thể hiểu ra.” Thiên Linh tôn giả nói, trong mắt đầy vẻ sâu lắng.

Theo tinh chu hạ xuống, Từ Phàm cũng nhận được sự hoan nghênh nhiệt liệt.

Ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông đều đã tập hợp đông đủ, tất cả đều dùng đôi mắt như nhìn người trong nhà mà nhìn Từ Phàm, làm hắn cảm thấy như mình là khách tha phương ra ngoài nhiều năm giờ mới trở về nhà vậy.

“Đại trưởng lão, ngươi đến Thiên Linh tông chúng ta nhất định phải ở lại lâu một chút mới được.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông híp mắt nhìn Từ Phàm, thân thiết nói.

Thái độ của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông khiến cho Từ Phàm có hơi được sủng ái mà lo sợ, phải biết, vị này chính là Vô Địch tôn giả trong truyền thuyết.

Khi đến Yêu giới, mới chỉ thả ra mỗi khí thế thôi mà đã khiến cho tất cả đại tộc Yêu tộc gần đó bị dọa cho phải cấp tốc lùi xa trăm vạn dặm.

“Ngươi cũng coi như là đại ân nhân của Thiên Linh tông chúng ta, nếu không có ngươi thì lão nhị của chúng ta đã bị phế mất rồi.” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông nói với vẻ đầy cảm kích.

Thiên Linh tôn giả chính là Thái Thượng nhị trưởng lão của Thiên Linh tông.

“Lão tam, ngươi nói lời này không đúng rồi, dù cho không có con rối Đại trưởng lão cho chúng ta, tốt xấu gì ta cũng là một tôn giả có chiến lực cao siêu.” Thiên Linh tôn giả không phục nói.

“Nếu như không có con rối của Đại trưởng lão cho, không chỉ bản thân ngươi mà đến cả tinh chu tông chúng ta có lẽ cũng phải góp đi vào.” Thái Thượng tam trưởng lão trợn mắt nhìn Thiên Linh tôn giả.

Thiên Linh tôn giả còn muốn phản bác nhưng lập tức bị Thái Thượng đại trưởng lão dùng ánh mắt bảo ngừng.

“Đại trưởng lão, hãy mau vào trong tông để chúng ta khoản đãi ngươi thật tốt.” Thái Thượng đại trưởng lão vừa cười vừa nói.

“Thật ra ta không phải chỉ tới một mình, còn có rất nhiều người của tông môn ta đang ở trong đạo khí hành cung nữa.” Từ Phàm nói, bọn họ đã đợi bên trong đạo khí hành cung gần nửa năm, cũng nên ra ngoài hít thở không khí rồi.

“Vậy thì càng tốt hơn, có thể cho đệ tử hai tông chúng ta giao lưu với nhau.” Thái Thượng tam trưởng lão cười ha hả bảo.

Từ Phàm vung tay lên, hơn một ngàn người lập tức xuất hiện trong quảng trường.

Trảm Linh, Linh Tu tôn giả, Từ Nguyệt Tiên đứng bên cạnh Từ Phàm.

“Linh Tu tôn giả, chúng ta thật là có duyên.” Thái Thượng tam trưởng lão nhìn Linh Tu tôn giả nói với vẻ hơi bất ngờ.

“Đúng là rất có duyên, không nghĩ tới có thể được gặp Thái Thượng tam trưởng lão ở Yêu giới.” Linh Tu tôn giả vừa cười vừa đáp.

“Linh Tu tôn giả vốn định ngồi tinh chu tông ta đi hàng đạo tinh thần của Nhân tộc quay trở về tổng bộ Hội Trưởng Lão báo danh.”

“Nào biết nửa đường gặp phải chuyện ngoài ý muốn mà đi đến Yêu giới.” Từ Phàm nói, sau đó lại giới thiệu Trảm Linh và Từ Nguyệt Tiên.

“Xin chào ba vị tôn giả.” Trảm Linh lên tiếng chào, có hơi rụt rè nhìn Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông.

Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông là Vô Địch tôn giả nổi danh khắp Tu Tiên giới, người mà chỉ cần dùng một tay là có thể nghiền chết hắn.

Xem như là thế lực đối địch trước kia, mặc dù bây giờ đã thay hình đổi dạng nhưng hắn vẫn có chút không thích ứng như cũ.

“Tốt.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông nhìn thấy Trảm Linh cũng không phản ứng bao nhiêu.

Không phải chỉ là ma tu thôi sao? Cũng không phải chưa từng thấy qua!

Buổi tối, Thiên Linh tông chuẩn bị tiệc tối long trọng chiêu đãi đám người Từ Phàm vừa mới đến.

Khi Từ Phàm tuyên bố, lập tức có thể trở về Nhân giới, tất cả đệ tử và Thiên Khôi Sư đến đây với Từ Phàm đều bắt đầu hoan hô.

Trong tiệc tối, đám đệ tử Thiên Linh tông phát huy ưu thế nhân số lần lượt hướng về phía đám đệ tử Ẩn Linh tông mời rượu, từng người đều cực kỳ nhiệt tình, khiến không ít đệ tử đều bị chuốc say.

Sau bữa tiệc tối, mấy người Từ Phàm được đặc biệt sắp xếp vào ở trong sơn cốc chuyên dùng để đãi khách.

Ngày hôm sau, Thái Thượng tam trưởng lão cười tít mắt đến tìm Từ Phàm.

“Đã sớm nghe lão nhị nói Đại trưởng lão có thủ đoạn chiêu thu đệ tử, phương pháp vừa đa dạng lại kỳ lạ.”

“Mỗi một đệ tử dạy dỗ ra đều là thiên tài yêu nghiệt.”

“Đại trưởng lão, có muốn đệ tử hai tông chúng ta giao lưu một phen chăng?” Thái Thượng tam trưởng lão nói với vẻ đầy nhiệt tình.

Giống như hai người cùng ngành đụng nhau, kiểu gì cũng sẽ nhịn không được phải so sánh lẫn nhau một phen.

Ở Thiên Linh tông, Thái Thượng tam trưởng lão là chủ quản tất cả đại sự trong tông môn, mà dạy dỗ đệ tử đắc đạo thành tài cũng là một đại sự trong đó, cũng là một hạng mà Thái Thượng tam trưởng lão lấy làm kiêu ngạo nhất.

Chương 446: Hội giao lưu đệ tử hai tông

“Chúng ta cử hành một hội giao lưu giữa các đệ tử cùng cấp bậc sao?” Từ Phàm thăm dò hỏi.

Thiên Linh tông không chỉ một lần hai lần muốn mang đệ tử đến Ẩn Linh tông giao lưu, nhưng đều bị Từ Phàm từ chối.

Lần này bản thân chủ động đưa đến cửa, hắn đã biết nhất định sẽ có một màn này.

“Cái này là tất nhiên rồi!” Thái Thượng tam trưởng lão vừa cười vừa nói.

Sau khi Thiên Linh tông dựa theo chế độ khảo hạch và tấn cấp tu vi của Ẩn Linh môn, chiến lực và tu vi của đệ tử trong tông đều tăng trưởng trên phạm vi nhỏ.

Hơn nữa căn cơ rất là kiên cố, trong lúc nhất thời trong tông xuất hiện không ít thiên tài.

“Vậy thì định vào ngày mai, thời gian diễn ra trong vòng ba ngày, Thiên Linh tông ta sẽ lấy ra một số ban thưởng dành cho những đệ tử có biểu hiện ưu tú của hai tông.” Thái Thượng tam trưởng lão nói.

“Vậy được, ta sẽ nói với đệ tử trong tông ta.”

“Được rồi, để cho những đệ tử mắt cao hơn đầu trong tông chúng ta biết được cái gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.” Thái Thượng tam trưởng lão nói.

“Tôn Giả nói đùa, đến lúc đó là ai phải mở mang tầm mắt còn chưa biết được.” Từ Phàm khiêm tốn nói, hắn thừa nhận thông qua phương pháp dạy dỗ của hắn có lẽ đệ tử sẽ mạnh hơn một chút, thế nhưng thiên phú vẫn còn ở đó, dù mạnh cũng chẳng mạnh được đến đâu.

“Chờ mong giao lưu ngày mai.” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông dứt lời bèn cáo lui.

Lúc này, tất cả các Thiên Khôi Sư và đệ tử Ẩn Linh môn đang tu dưỡng đột nhiên nhận được một tin tức.

“Hội giao lưu hai tông, tự do tham gia, đến lúc đó sẽ có ban thưởng từ hai tông.” Từ Linh Đài xem tin tức rồi nói.

“Phu quân, chàng có muốn tham gia không?” Tiểu Hề rúc vào người Từ Linh Đài hỏi.

“Tất nhiên là muốn tham gia rồi, việc có thể tăng thể diện cho tông môn thế này mà không đi thì cha ta sẽ đánh chết ta mất!”

“Lại nói, từ nhỏ ta đã lớn lên bên cạnh sư tổ, cũng coi như đạt được nửa phần chân truyền trên phương diện thuật pháp của sư tổ, gặp phải loại việc này nhất định phải tăng thể diện cho sư tổ.” Từ Linh Đài vừa cười vừa nói.

“Vậy thì ta xin chờ mong biểu hiện của phu quân.”

Mỹ nhân cười lên một tiếng, tựa như trăm hoa đua nở.

Lúc này chúng đệ tử Ẩn Linh môn cũng đang xắn tay áo lên, chờ mong hội giao lưu ngày mai.

Đệ tử ưu tú của Thiên Linh tông cũng đã nhận được thông báo, Ẩn Linh môn khiến cho bọn hắn oán niệm đã lâu rốt cuộc cũng xuất hiện.

Có điều sau khi biết được tu vi cao nhất của đệ tử Ẩn Linh môn chỉ có Kim Đan kỳ, những đệ tử tu vi cao hơn Kim Đan kỳ đều thất vọng không thôi.

Ngày hôm sau, trong một chỗ bí cảnh trong sơn cốc, đệ tử hai tông triển khai giao lưu thân mật tốt đẹp.

Ở bên trong bí cảnh, có hai mươi cái lôi đài to lớn.

Mười cái lôi đài do đệ tử Thiên Linh tông thủ lôi đài.

Mười cái lôi đài do đệ tử Ẩn Linh môn thủ lôi đài.

Quy tắc chính là công thủ lôi đài lẫn nhau, trong suốt thời gian ba ngày, cuối cùng lấy điểm tích lũy mà phân xét.

Trừ cái này ra, còn có một số lôi đài khác, đó chính là lôi đài đánh cược tự do, mỗi người sẽ có một trăm điểm tích lũy ban đầu.

Lúc này đệ tử hai bên đều đã ra trận, đệ tử ưu tú hai tông đều đã đóng giữ trên lôi đài nhà mình.

Từ Phàm và Trảm Linh trưởng lão cùng với một đám cao tầng Thiên Linh tông đều đang yên lặng chú ý động tĩnh trong bí cảnh.

“Đại trưởng lão, cũng may chỉ là thi đấu lôi đài.”

“Như vầy ít ra đối với mấy đệ tử Thiên Linh tông kia còn có chút công bằng.” Trảm Linh nhìn tình hình trong bí cảnh cười cười lên tiếng.

Lúc này, đệ tử hai tông còn đang vui vẻ trò chuyện, vẫn chưa bắt đầu chiến đấu, bầu không khí rất chi hòa hợp.

“Đệ tử Thiên Linh tông cũng rất mạnh, thiên phú của bọn họ cũng không chênh lệch gì so với đệ tử Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm nói, hắn cảm thấy dù sao cũng đang ở trong tông môn người ta vẫn nên khiêm tốn một chút, quá mức càn rỡ rất dễ bị đánh.

“Ngươi nói thiên phú cũng đúng.” Trảm Linh nói.

Hắn rất sùng bái phương pháp giáo dục đệ tử của tông môn, lại phối hợp với công pháp tông môn mà theo hắn là hoàn mỹ vô khuyết kia, phải nói là không chê vào đâu được.

Tối thiểu nhất so với đệ tử Thiên Ma tông cùng thời kỳ, trình độ chỉnh thể tuyệt không sánh bằng Ẩn Linh môn.

Lúc này, Thiên Linh tôn giả và Thái Thượng tam trưởng lão cũng đang yên lặng quan sát tình hình trong bí cảnh.

“Lão tam, ta nói ngươi hay, có lẽ lần này ngươi sẽ phải tự rước lấy nhục rồi!”

“Đệ tử Ẩn Linh môn rất là tà dị.” Thiên Linh tôn giả vừa cười vừa nói.

“Ta sẽ xem nhẹ một tông môn có thể dạy ra thiên kiêu đệ nhất bảng chiến lực hay sao?”

“Ta chỉ là để cho đệ tử trong tông biết được sự chênh lệch mà thôi.” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông bình thản nói.

“Ngươi nói nghiêm túc sao?” Thiên Linh tôn giả sững sờ hỏi lại.

Oán giận với lão già kia nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên nhìn thấy hắn khiên tốn, Thiên Linh tôn giả rất chi là ngoài ý muốn.

“Tất nhiên là nghiêm túc, ta có chút không nhìn thấu nông sâu của vị Đại trưởng lão kia, có loại cảm giác như lão đại năm đó, chỉ tùy tiện dùng một tay đã trấn áp hai chúng ta.”

“Đại trưởng lão? Ta cũng cảm thấy hắn là một Luyện Khí Tông Sư rất lợi hại, sau này nhất định sẽ trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư.”

“Về phần chiến lực mà ngươi nói, ta thật sự không mấy chú ý.” Thiên Linh tôn giả nghĩ nghĩ rồi nói.

“Cũng vậy, có thể trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư thì còn ai chém chém giết giết nữa chứ!” Thái Thượng tam trưởng lão nói với vẻ hâm mộ.

Ở Tu Tiên giới, Luyện Khí Đại Tông Sư so sánh với Vô Địch tôn giả còn hiếm có hơn nhiều.

Nếu Vô Địch tôn giả thật sự xảy ra chuyện thì sẽ chẳng thể nào tìm được mười tên Vô Địch tôn giả chiến lực ngang nhau hỗ trợ.

Nhưng đối với Luyện Khí Đại Tông Sư mà nói, thì chỉ là chuyện của một câu nói mà thôi, thậm chí nếu như bằng lòng, bên người bất cứ lúc nào cũng có thể có mấy vị Vô Địch tôn giả canh chừng!

“Tu vi của Đại trưởng lão là Hóa Thần kỳ, bằng không chúng ta tìm người thử một chút, xem thử xem có phong phạm của lão đại năm đó hay không?” Thiên Linh tôn giả như chợt nghĩ đến điều gì, cười hắc hắc bảo.

Ngay tại lúc này, không gian chợt lóe lên một cơn dao động, Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông bước một bước vượt qua không gian phong ấn xuất hiện bên cạnh hai người.

“Ai trong các ngươi vừa nhắc đến ta?” Thái Thượng đại trưởng lão sắc mặt bất thiện nhìn hai người.

“Ha ha, bọn ta chỉ đang nghĩ tông môn chúng ta có thể lại xuất hiện thêm một vị Vô Địch tôn giả như ngài hay không mà thôi!” Thiên Linh tôn giả lập tức biến đổi sắc mặt cười híp mắt đáp.

“Ngươi cho rằng ta không biết rõ các ngươi đang nói cái gì sao?” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông một tay đè ép Thiên Linh tôn giả, một tay đè ép Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông.

Hai người bị đè ép nháy mắt biến sắc.

“Lão đại, ngươi không nên như vậy, bọn ta cũng là Đại Thừa, có thể chừa chút mặt mũi hay không?” Thiên Linh tôn giả cười khổ lên tiếng.

“Ta và lão nhị chỉ là nhớ lại thời gian vui vẻ trước đây cùng với ngươi mà thôi, tuyệt đối không hề có lòng mạo phạm.”

“Còn nữa, ngươi xem Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn kia có giống với ngươi khi còn trẻ không?” Thái Thượng tam trưởng lão vội vàng nói.

Nghe thấy lời Thái Thượng tam trưởng lão, Thái Thượng đại trưởng lão mới chậm rãi buông hai người ra.

“Ngươi khoan hãy nói, đúng là có loại cảm giác vô địch kia.” Thái Thượng đại trưởng lão nói, trong mắt có vẻ suy tư.

Lúc này Từ Phàm đang nói chuyện trời đất với Trảm Linh, đột nhiên cảm thấy quanh thân mát lạnh, có cảm giác như bị người nhớ nhung.

Từ Phàm đảo mắt nhìn bốn phía.

“Chẳng lẽ là mấy vị tôn giả của Thiên Linh tông đang nhắc tới ta sao?” Từ Phàm nghi hoặc thầm nghĩ.

“Sao thế?” Trảm Linh thấy Từ Phàm thay đổi biểu cảm bèn quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, chỉ là cảm thấy có người đang muốn tính toán ta.” Từ Phàm nhìn về một phương hướng trên trời nói.

Phương hướng kia vừa vặn là nơi ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông đang đứng.

Thái Thượng đại trưởng lão như thể cảm ứng được cái gì, cũng nhìn thoáng qua, vừa vặn mắt đối mắt với Từ Phàm.

Chương 447: Đệ tử tông môn đối phương quá mạnh.

“Có ý tứ ~” Từ Phàm và Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông đồng thời lên tiếng.

“Ta muốn gặp vị Đại trưởng lão này.” Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông dứt lời bèn bước ra một bước, lập tức lẩn vào trong không gian.

Vô Địch tôn giả chính là tự tin như thế, cho dù không gian có bị phong ấn thì cũng có thể lấy lực mà phá.

Lúc này đệ tử hai tông đã kết thúc hiệp đàm hữu hảo, bắt đầu tấn công lôi đài lẫn nhau.

“Thiên Linh tông, Tĩnh Phi.” Một vị kiếm tu sau lưng cõng một cây linh kiếm màu xanh bước ra nói.

“Ẩn Linh môn, Ảnh Thứ.” Một người mặc áo choàng màu đen, quần áo trên người cũng đen nốt, lên tiếng giới thiệu.

Đây là trận đấu lôi đài đầu tiên, tất cả đệ tử hai tông cùng với đại lão chú ý bí cảnh đều đang chăm chú quan sát trận chiến này.

“Tĩnh Phi, đi con đường phong chi kiếm đạo truy cầu tốc độ, có thể xem như đệ tử có chiến lực không tệ trong hàng Trúc Cơ kỳ, lại khai khiếu một chút sẽ có hi vọng được đứng vào hàng thiên kiêu.” Một vị trưởng lão Hợp Thể kỳ đứng bên cạnh Thái Thượng tam trưởng lão nói.

Bên phía Từ Phàm, Trảm Linh cũng mỉm cười lên tiếng: “Đứa bé kia phải gặp xui xẻo rồi, mới trận đầu đã gặp phải Ảnh Thứ.”

“Thật ra chiến lực của hai người bọn họ cũng không khác biệt nhiều, Ảnh Thứ cũng chỉ có trên cơ một chút ra tay nhanh hơn mà thôi!” Từ Phàm nhìn hai người trên lôi đài trong bí cảnh bình luận.

“Trên cơ một chút thì cũng là trên, chiêu thứ nhất không phòng được thì phía sau dù không bại cũng sẽ rơi xuống hạ phong.” Trảm Linh nói, dáng vẻ rất có kinh nghiệm.

Ngay trong lúc này, đệ tử hai tông trên lôi đài, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, bắt đầu chiến đấu.

Khoảnh khắc số đếm ngược trên lôi đài vừa nhảy về không, Ảnh Thứ và Tĩnh Phi đồng thời biến mất.

Ảnh Thứ hóa thành một cái bóng đen, còn Tĩnh Phi thì hóa thành một luồng gió mát.

Tiếp đó, tất cả đệ tử hai tông quan chiến ở đây đều chỉ nghe được mỗi tiếng kiếm vang.

Hai thân ảnh vừa chạm liền tách.

Ảnh Thứ vẫn như trước kia, chỉ có điều khí tức càng trở nên bí ẩn hơn.

Còn Tĩnh Phi thì trên mặt và yết hầu đều có thêm một vết thương nho nhỏ.

Nhất là vết thương trên yết hầu, chỉ suýt chút nữa đã cắt đứt mạch máu trên cổ họng hắn rồi.

“Ta thua, ngươi rất lợi hại.” Tĩnh Phi yên lặng nói, thu hồi linh kiếm trong tay, sau đó hành lễ với Ảnh Thứ rồi lui xuống lôi đài.

“Thực lực rất mạnh, chẳng qua là tốc độ chưa đủ nhanh, còn không biết ẩn nấp bản thân.”

Đây là đánh giá của Ảnh Thứ đối với đối thủ đầu tiên của mình.

Một màn này đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, trước khi đệ tử

Thiên Linh tông kịp phản ứng thì người mà bọn họ ký thác kỳ vọng – Tĩnh Phi sư huynh đã lui xuống lôi đài rồi.

“Tốc độ này…” Vị trưởng lão Hợp Thể kỳ đứng bên cạnh Thái Thượng tam trưởng lão nói với vẻ tràn đầy khiếp sợ.

“Hiện tại tên đệ tử kia đã đạt đến tốc độ cao nhất mà hắn có thể rồi.” Thái Thượng tam trưởng lão nói, trong mắt không vui không buồn.

“Lão tam nè, nếu như có thời gian ngươi hãy đến Ẩn Linh môn nhìn thử xem, bọn họ rất có thủ đoạn dạy dỗ đệ tử.” Thiên Linh tôn giả vừa cười vừa nói.

“Có thời gian ta sẽ đi.”

Lúc này, sau khi qua trận đấu lôi đài đầu tiên làm nóng người, đệ tử hai tông đã bắt đầu hướng về phía mục tiêu bản thân đã tìm kiếm từ trước mà khiêu chiến.

“Thật là đáng tiếc, thủ tịch đại sư huynh đời một đời hai của tông môn chúng ta không có đi theo đến đây.”

“Nếu không đã có thể hù chết bọn họ.” Trảm Linh cười ha ha nói.

Trảm Linh đã từng đánh giá qua Hùng Lực cùng với thủ tịch đệ tử đời hai, bọn họ đều có tiềm chất trở thành Vô Địch tôn giả.

“Thật ra cho dù có đến cũng chẳng chênh lệch bao nhiêu, theo ta thấy Thiên Linh tông cũng không hề đưa đệ tử có tiềm lực ra.” Từ Phàm cười ha hả đáp, cảm thấy giao lưu hữu hảo giữa hai tông phải giữ lại một chút mặt mũi.

Lúc này, bởi vì đệ tử Thiên Linh tông tiếp theo muốn khiêu chiến cấp bậc thiên kiêu, lựa chọn khiêu chiến Hạng Vân.

Vị đệ tử thiên kiêu Kim Đan kỳ kia, lúc nhìn thấy Hạng Vũ cười tủm tỉm phóng xuất ra kiếm trận tổ hợp từ hơn ba trăm thanh linh kiếm mà thành, thì hắn đã biết bản thân thế tất phải bại.

Hắn biết mình không phải bại bởi vị đệ tử Ẩn Linh môn này, mà là cái đại thế huy hoàng bên trong một loại lực lượng rất thần kỳ.

Dưới tình hình Hạng Vũ còn chưa dùng hết bộ kiếm trận thứ nhất, vị đệ tử thiên kiêu Kim Đan kỳ kia đã bị đánh ra khỏi lôi đài.

Các đệ tử Thiên Linh tông đang quan chiến xung quanh lôi đài nhanh chóng tiến lên đỡ lấy người, đồng thời còn vỗ vỗ vị đệ tử thiên kiêu đã chiến bại này.

“Không chiến cũng không có lỗi ~”

Lại nói lúc này, lại có một vị đệ tử Kim Đan thiên kiêu chính tông đi đến chỗ lôi đài do Hứa Linh Đài trấn thủ.

Sau đó trong ánh mắt khiếp sợ của đệ tử Thiên Linh tông. Thiên Thủ Hư Tượng hiện thế, để cho bọn họ nhận thức một phen cái gì gọi là uy lực to lớn của ngũ hành.

Giờ phút này, đệ tử Thiên Linh tông bắt đầu có hơi tự bế, cuối cùng vẫn phải nhờ một thiên kiêu trong mười đại đệ tử giành được một trận thắng mới có thể vớt vát một chút mặt mũi.

Lúc này, vị trưởng lão Hợp Thể kỳ đứng bên cạnh Thái Thượng tam trưởng lão mới thở phào nhẹ nhõm.

“Ngươi nhìn ra cái gì rồi?” Tam trưởng lão dáng vẻ thản nhiên hỏi.

Vị trưởng lão Hợp Thể kỳ vừa mới thở phào nhẹ nhõm chợt căn cứng thân thể, trong lúc nhất thời vậy mà không thể nói nên lời.

“Đệ tử Ẩn Linh tông có thiên phú mạnh lắm sao?”

“Không mạnh.”

“Thời gian tu luyện lâu hơn so với đệ tử tông môn chúng ta à?”

“Không lâu.”

Thời điểm Thái Thượng tam trưởng lão nói chuyện, lại có thêm một cái lôi đài bị đệ tử Ẩn Linh tông đánh hạ.

“Tài nguyên mà đệ tử chúng ta hưởng thụ ít hơn so với Ẩn Linh môn sao?”

Lời này vừa giống như Thái Thượng tam trưởng lão đang hỏi trưởng lão Hợp Thể kỳ, lại vừa giống như đang tự hỏi chính mình.

Lúc này vị trưởng lão Hợp Thể kỳ đứng bên cạnh Thái Thượng tam trưởng lão khẩn trương không gì sánh được, không biết phải nói cái gì để hòa hoãn bầu không khí.

Hắn chủ quản đệ tử cấp thấp trong tông môn thời gian dài như vậy, có thể nói là vẫn luôn phong quang vô hạn, đệ tử tông môn liên tục gia tăng chiến lực, địa vị của hắn trong tông môn cũng càng ngày càng cao.

Nhưng giờ phút này, hắn nhìn về phía đệ tử được hắn gởi gắm kỳ vọng rất lớn trong bí cảnh, lại chiến bại hết lần này đến lần khác, cảm thấy bản thân cũng bị đả kích rớt hạng.

“Nếu có thời gian ngươi có thể đến Ẩn Linh môn xem thử, thủ đoạn giáo dục đệ tử của bọn họ, nhất định khác hẳn với tông môn thông thường.”

“Lần này không phải ngươi sai, có lẽ là bởi vì đệ tử tông môn đối phương quá mạnh.” Thái Thượng tam trưởng lão nói, trong lời nói không có bao nhiêu cảm xúc phập phồng.

Lúc Thái Thượng tam trưởng lão nói xong câu nói sau cùng, trái tim vẫn luôn treo trên cao của trưởng lão Hợp Thể kỳ mới có thể chậm rãi rơi xuống.

Ngay vào lúc này, ở trong bí cảnh, một con rối Kim Đan kỳ phối với hàng loạt thiên đao cũng bước lên lôi đài.

“Đây là Thiên Khôi Sư đặc biệt chỉ có ở Ẩn Linh môn, do người có thiên phú khống chế điều khiển con rối, như vậy cho dù là người phàm cũng có thể phát huy ra chiến lực của bản thân con rối.” trưởng lão Hợp Thể kỳ vội vàng giải thích, lúc trước khi mới bắt đầu lôi đài bí cảnh, đã có đệ tử Ẩn Linh môn nói qua với hắn.

“Để cho phàm nhân cũng có thể phát huy ra chiến lực của người tu tiên, có ý tứ.” Thái Thượng tam trưởng lão vừa cười vừa nói.

Lúc này trong bí cảnh, con rối đã bắt đầu chiến đấu với người trấn thủ lôi đài bên Thiên Linh tông.

Người chiến đấu với con rối vừa vặn là Tạ Bằng – một trong thập đại đệ tử Kim Đan kỳ, chủ tu chiến pháp nhất đạo.

Trên lôi đài, tên đồ tể trung niên hóa thành một đạo lôi quang, cầm lôi đao trong tay, không ngừng chém từng đao từng đao về phía vị đệ tử chủ tu chiến pháp nhất đạo kia.

Một đao nhanh hơn một đao, một đao nặng hơn một đao.

Cuối cùng đến cực hạn, mỗi một đao bổ ra lại giống như là thiên lôi giáng xuống, toàn bộ lôi đài đều bị lôi quang bao phủ.

Lại nói Từ Phàm chú ý bí cảnh cũng đang quan sát vị đại lão chuyển thế này biểu diễn.

“Lôi đạo tùy thân, huyền diệu tự hóa.”

“Trảm Linh trưởng lão, vị huynh đệ này của ngươi quả thật khó lường nha.” Từ Phàm cảm khái.

Bắp đùi thứ nhất tán dương bắp đùi thứ hai, để cho Trảm Linh trưởng lão có một loại cảm thụ rất mới lạ.

Chương 448: Từ Linh Đài: Trong tình huống bình thường

Lúc này trận chiến giữa hai bên đã đến thời điểm kịch liệt nhất.

Đồ tể trung niên điều khiển con rối hóa thành Cuồng Lôi, một đạo tiếp một đạo bổ đến trên người Tạ Bằng.

Mà Tạ Bằng chủ tu Chiến Pháp nhất đạo, lúc này lại lộ ra vẻ hết sức bình tĩnh.

Thần thông phòng ngự một đạo tiếp một đạo, trong mắt lộ vẻ bình thản, giống như để người khác cho rằng đây chỉ là món khai vị.

Cuồng Lôi đi đôi với Lôi Đao của đồ tể trung niên, không ngừng đánh vào trên thần thông hộ tráo của Tạ Bằng.

Ngay khi hộ tráo bị đánh nát, một hộ tráo mới khác thuận thế mà lên, mà vẻ mặt Tạ Bằng không nóng không vội, không có một chút hoảng hốt nào.

Lúc này, hai phe này ở bên ngoài bí cảnh cảm thấy có chút không đúng.

“Không hổ là đại tông đứng đầu Tu Tiên giới, thật là ngọa hổ tàng long.” Trảm Linh cảm thán nói.

Đùi thứ hai có chút chán chết .

Mà Hợp Thể Trưởng lão ở bên cạnh Thái Thượng Tam trưởng lão Thiên Linh Tông, vẻ mặt lại trở nên càng ngày càng phấn khích, có loại cảm giác giống như vé số hai đồng sổ ra được năm trăm vạn.

“Đệ tử này, nên trọng điểm bồi dưỡng.” Thái Thượng Tam trưởng lão nói.

“Vị này đệ tử tên là Tạ Bằng, chủ tu Chiến Pháp nhất đạo, là một trong mười đại đệ tử Kim Đan Kỳ, xếp vào hàng thiên kiêu.”

“Gia tộc chính là do Hợp Thể Trưởng lão tông môn xây dựng vào hai ngàn năm trước, vẫn luôn duy trì liên hệ mật thiết với tông ta.” Trưởng lão Hợp Thể Kỳ vội vàng nói ra tư liệu về Tạ Bằng.

Hắn chủ quản dạy bảo đệ tử Thiên Linh Tông ở nơi này, tất cả tư liệu về đệ tử thiên kiêu đều thuộc nằm lòng.

“Cho hắn một cơ hội đi bí cảnh Thiên Linh, hắn có tư cách này.” Thái Thượng Tam trưởng lão nói.

“Đã biết.”

Lúc này hai bên đã giao chiến gần nửa canh giờ, đồ tể trung niên điều khiển con rối cũng đã cuồng chém nửa canh giờ, nhưng mỗi cường độ mỗi một đao vẫn như cũ không giảm, lôi ý ngưng kết trên người con rối Kim Đan Kỳ cũng càng ngày càng dồi doà.

Khí thế trên người đồ tể trung niên càng ngày càng cao, cùng với lôi ý, tuỳ thời đều có khả năng bộc phát.

Mà lúc này, Tạ Bằng đang nằm dưới trạng thái bị động, vẻ mặt cũng càng ngày càng thận trọng, bắt đầu dùng hai tay kết ấn, thi triển thần thông phòng ngự.

“Huynh đệ của ngươi bại rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Vì sao ta không nhìn ra có thế bại?” Trảm Linh nhìn cuộc chiến trong bí cảnh, nghi hoặc nói.

“Bởi vì con rối không phải do ngươi chế tạo. Hơn nữa đệ tử chiến pháp nhất đạo kia cũng thật không đơn giản.” Từ Phàm híp mắt nói.

Nhưng vào lúc này, con rối đang cuồng chém đột nhiên dừng lại một chút.

Nhưng chính là trong nháy mắt kia, Tạ Bằng thuộc chiến pháp nhất đạo lập tức nắm lấy cơ hội, thần thông hệ Thổ giấu trong bàn tay tức khắc thi triển ra.

Bàn tay cự thạch lớn như một căn nhà đột nhiên xuất hiện phía trên đầu con rối lập tức chụp xuống.

“Ầm ~”

Mặc dù con rối đã kịp phản ứng, làm ra động tác tránh né, nhưng đã quá muộn, trực tiếp bị chụp thành bã.

Trận chiến kết thúc, phe Thiên Linh Tông thắng lợi.

“Con rối Kim Đan Kỳ này đến giới hạn rồi sao? Sao lại có chết máy?” Trảm Linh có chút không cam lòng nói.

“Loại con rối này là chuyên môn dùng để đối phó lượng lớn Yêu tộc, thế nên không cần thiết dùng linh khoáng quá mức tốt luyện chế.”

“Thao tác vừa rồi của huynh đệ tốt của ngươi đã vượt quá giới hạn con rối Kim Đan Kỳ có thể thừa nhận, thế nên mới sẽ có chết máy.” Từ Phàm giải thích. Giống như game online, đang đánh tới chỗ kịch liệt lại đột nhiên bị chết máy. Ta cho ngươi biết, là bởi vì tốc độ đường truyền của thiết bị không theo kịp.

“Huynh đệ tốt của ngươi không ngờ cũng lợi hại lắm, nhưng vị đệ tử kia cũng thật không đơn giản.”

“Nếu như quả thật có thể đánh đến cuối cùng, thắng bại có chút khó liệu.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, tông môn chúng ta có phải nên luyện chế ra một lượng lớn con rối tinh phẩm đặc thù hay không?”

“Đề phòng sau này lại có loại chuyện như vậy phát sinh.” Trảm Linh đề nghị.

“Con rối Hóa Thần Kỳ, hiện tại đều là do Luyện Khí Đại Sư trong Nguyệt Hồ tộc tự tay luyện chế, linh khoáng được sử dụng đều là linh khoáng thượng phẩm.”

“Đến lúc đó sẽ không xuất hiện loại tình huống này.” Từ Phàm nói.

“Vẫn là Đại trưởng lão suy tính chu toàn.”

Lúc này, trưởng lão ngồi bên cạnh Thái Thượng Tam trưởng lão mỉm cười, nhưng trong lòng lại là nhạc khai liễu hoa.

“Hai người bọn họ thắng bại khó liệu, Tạ Bằng thắng lợi chỉ là do hưởng lợi từ con rối.” Thái Thượng Tam trưởng lão nói, hắn liếc mắt là thấy được nguyên nhân thắng bại trong đó.

“Thái Thượng Tam trưởng lão nói rất đúng. Sau khi tỷ thí kết thúc, ta sẽ nhắc nhở vị kia đệ tử, chớ kiêu chớ nóng.” Trưởng lão Hợp Thể Kỳ nghiêm mặt nói. Dù sao chúng ta cũng thắng rồi, nói như thế nào đều được.

“Ừm.”

Sau khi trận chiến kết thúc, Từ Linh Đài và Tạ Bằng đều đồng dạng đứng trên lôi đài, mắt đối mắt.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, hai bên cũng cháy lên chiến hỏa.

Sau đó dưới sự cổ vũ của đệ tử hai tông, hai bên lại leo lên lôi đài thoả thuận .

“Có cần nghỉ ngơi một khoảng thời gian hay không? Vừa rồi ngươi đã chiến đấu cả trận rồi.” Từ Linh Đài cười nói.

“Được, vậy thì sau một canh giờ nữa lại đánh.” Tạ Bằng nói xong liền ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu khôi phục linh khí và tâm thần.

Từ Linh Đài thì lại ở một bên nhìn Tạ Bằng hồi phục.

“Có chút thú vị. Sư tổ từng nói, người không theo khuôn mẫu cũ mới thú vị.” Từ Linh Đài cười nói.

Nhớ tới lúc còn bé, sư tổ đã từng nói với hắn.

“Tiểu Linh Đài, ngươi phải nhớ kỹ, nếu như lúc ngươi đoán không ra một người muốn nói điều gì ở câu kế tiếp, người này nhất định không phải diễn viên quần chúng đơn giản.”

Lúc đó mặc dù Từ Linh Đài không hiểu diễn viên quần chúng là có nghĩa là gì, nhưng câu nói này hắn vẫn luôn ghi nhớ trong lòng.

Tình cảnh này, Tạ Bằng chẳng phải là người thú vị không khuôn mẫu cũ mà sư tổ nói đến sao.

Từ Linh Đài cũng ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu uẩn linh dưỡng thần, duy trì trạng thái đỉnh phong.

“Đại trưởng lão, trận chiến này ngươi thấy thế nào?” Trảm Linh tò mò hỏi.

“Mặc dù hai bên đều không kém nhau là bao, nhưng vị đệ tử chiến pháp nhất đạo kia tất bại.” Từ Phàm khẳng định nói.

“Sao ta cảm thấy hai bên đều là thắng bại khó liệu.” Trảm Linh nói.

Chẳng lẽ trong này có chuyện hắn không biết sao?

“Bình thường lúc không có chuyện gì, Linh Đài đều thích đến chỗ Ngũ sư thúc của hắn chơi.” Từ Phàm không chút cảm xúc nói.

“Chu Khai Linh!” Sau khi Trảm Linh nói xong liền dùng ánh mắt thương hại nhìn Tạ Bằng đang khôi phục linh khí trong bí cảnh.

Lúc này, Tạ Bằng đang tĩnh tọa khôi phục linh khí và tâm thần, đột nhiên rùng mình.

“Thật ra ta rất chờ mong lúc năm đồ đệ kia của ngươi trở thành tôn giả sẽ là cảnh tượng thế nào?” Trảm Linh đột nhiên cười nói.

Hắn nghĩ tới những pháp thuật do Chu Khai Linh tự sáng tạo ra kia. Dù cho hắn là tôn giả Đại Thừa, cũng cảm giác được có chút tê tái da đầu.

“Chắc là được. Chỉ cần không gây chuyện, Ẩn Linh Môn vẫn có thể bảo vệ hắn.” Từ Phàm đột nhiên cười hê hê nói.

Một canh giờ sau, Tạ Bằng khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, sau khi đứng dậy lặng lẽ nhìn Từ Linh Đài.

“Ngươi rất mạnh, ta không chắc chắn có thể thắng nổi ngươi, nhưng mà ta sẽ chiến đấu đến cuối cùng.” Tạ Bằng nhìn vẻ mặt Từ Linh Đài nghiêm túc nói.

“Trong tình huống bình thường, ta chỉ có thể duy trì một trạng thái bất bại.” Từ Linh Đài cũng nói. Vừa rồi lúc Tạ Bằng chiến đấu, thần thông phòng ngự kia làm hắn cũng thấy có chút đau đầu.

Điều này làm hắn nhớ đến Hùng Lực Đại sư huynh của hắn, quả thực là sự tồn tại khiến cho hắn tuyệt vọng.

“Trong tình huống bình thường?”

Tạ Bằng cảm thấy Từ Linh Đài có chút không lễ phép, trong tình huống khác thì có thể thắng ta sao?

Chương 449: Tiên Cung Thịnh Yến

Theo trận chiến bắt đầu, Thiên Thủ Hư Tượng hóa thân thành trận nổ lớn lại một lần nữa hiện thế.

Tạ Bằng cũng thuần thục dựng lên thần thông hộ tráo.

Một điểm khác biệt duy nhất chính là, lúc bắt đầu Tạ Bằng đôi khi phản kích lại một chút, chỉ tiếc những đòn đánh tới đều là đánh lên phân thân của Từ Linh Đài.

Nhưng Tạ Bằng vẫn không nản lòng, vẫn vô cùng có kiên nhẫn vừa phòng ngự Thiên Thủ Hư Tượng oanh tạc, vừa xác định vị trí chân thân của Từ Linh Đài.

Bởi vì chấn động khi chiến đấu giữa hai người quá lớn, trưởng lão bảo vệ lôi đài trong Thiên Linh Tông đã dùng thần thông mở rộng cả tòa lôi đài ra gấp mười lần, để hai người mặc sức ở trên trên giao thủ.

Theo thời gian chiến đấu giữa hai người càng ngày càng dài, đệ tử hai tông dưới đài cũng bắt đầu thấy nhàm chán.

Một bên là nổ, nổ, nổ, một bên khác là phòng ngự, phòng ngự, lại phòng ngự.

Từ Linh Đài thật vất vả phóng ra mấy đại chiêu, nhưng đều bị Tạ Bằng dùng bí pháp thần thông nhẹ nhàng tránh thoát.

“Sức phòng ngự của ngươi làm ta nhớ đến Đại sư huynh trong tông môn ta.” Giọng Từ Linh Đài vang lên trên chiến trường.

“Ngươi cũng rất lợi hại, cứ kiên trì như vậy ba ngày, nói không chừng ta sẽ thua trận.” Giọng Tạ Bằng tỏ vẻ rất nhẹ nhàng, biểu thị ta còn có thể chống đỡ.

“Vậy ngươi tiếp tục kiên trì.”

Lúc này, bên cạnh Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện một trăm viên hợp kim linh thiết rắn chắc được luyện cỡ quả bóng rổ.

Trên hợp kim linh thiết có khắc pháp trận lôi văn đơn giản.

Đệ tử Ẩn Linh Tông quan chiến dưới lôi đài cũng bắt đầu mở to hai mắt, bắt đầu thưởng thức thần thông đặc hữu của Ẩn Linh Môn.

Lúc này, Tạ Bằng trên lôi đài cảm thấy một trận cảm giác nguy cơ, lập tức kích phát thần thông phòng ngự mạnh nhất.

Một cự bài được tạo thành từ thuộc tính Thổ và thuộc tính Kim che trước người Tạ Bằng.

Sau đó, thần thông Pháo Điện Từ của Từ Linh Đài cũng lần đầu tiên xuất hiện trước đệ tử Thiên Linh Tông.

“Bùm ~”

Một tiếng nổ nhỏ vang lên, sau đó một trận âm thanh xé rách không khí truyền đến.

Hợp kim linh thiết cỡ quả bóng rổ lớn nhỏ lập tức đánh lên cự thuẫn của Tạ Bằng.

“Ầm ~”

Chấn động do va chạm quét ngang cả tòa lôi đài, Hợp Thể trưởng lão Thiên Linh Tông canh giữ bên lôi đài vung tay lên, một hộ tráo màu trong suốt xuất hiện bên rìa lôi đài.

Tạ Bằng kinh ngạc nhìn một vết nứt trên cự thuẫn kia, có chút tê tái da đầu. Lực phòng ngự hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo, chỉ bị một đạo thần thông này phá?

Lúc này, hai luồng âm thanh xé rách không khí kia lại vang lên lần nữa.

Tạ Bằng không kịp suy nghĩ, trực tiếp bỏ cự thuẫn hóa thành một đạo tàn ảnh tránh né công kích từ hai đạo pháo điện từ.

Sau đó, Thiên Thủ Hư Tượng không ngừng thi pháp.

Một đạo lại một đạo pháo điện từ bắn về phía Tạ Bằng, nhưng đều bị Tạ Bằng hiểm lại càng hiểm tránh khỏi.

Sau đó hai phát liên tục, ba phát liên tục, liên tục định phong tẩu vị của Tạ Bằng, nhưng sau mấy lần đều chẳng làm được gì.

Lúc này, vẻ mặt trưởng lão Hợp Thể Kỳ canh giữ bên rìa lôi đài cũng bắt đầu trở nên nghiêm túc.

Chuẩn bị vào thời điểm quan trọng thi pháp cứu Tạ Bằng.

Dù sao một pháo này bắn lên người Kim Đan Kỳ, chỉ có thể dư lại cặn bã.

Lúc này, tất cả đệ tử hai tông dưới đài đều há to mồm, khiếp sợ nhìn cảnh tượng trên lôi đài.

Một mặt kinh ngạc về uy lực mỗi một pháo điện từ.

Mặt khác cũng ngạc nhiên về tẩu vị của Tạ Bằng. Vào mỗi lần ngay lập tức sẽ bắn trúng Tạ Bằng, đều hiểm lại càng hiểm tránh thoát công kích của mỗi một pháo.

Sau một trận cuồng oanh loạn tạc của Từ Linh Đài, hắn cuối cùng cũng hiểu được tầm quan trọng của tẩu vị và phong tẩu vị sư tổ nói tới lúc ấy.

Nếu như sư tổ ở đây, chắc có lẽ tiểu tử này một pháo cũng tránh không được.

Từ Linh Đài không cam lòng nghĩ thầm.

Lúc này, tất cả đạn pháo lôi văn trên không đều đã bắn hết, Từ Linh Đài cũng dừng việc tiếp tục oanh tạc công kích.

“Tiếp tục đi! Là không có linh lực, hay muốn từ bỏ?”

Tạ Bằng nhìn Thiên Thủ Hư Tượng giữa không trung nói, trong giọng nói có chút đắc ý.

“Không phải ngươi mới vừa nói trong tình huống bình thường không đánh bại được ta? Vậy ngươi có tình huống khác hay không?” Tạ Bằng giọng lạnh nhạt nói.

Hắn thừa nhận là hắn có một chút ý khiêu khích.

Lúc này, bóng dáng Hứa Linh Đài xuất hiện trên không trung, hắn cúi đầu nhìn Tạ Bằng trên lôi đài.

“Hai tông chúng ta cũng coi là giao hảo, thủ đoạn khác của ta quá mức tàn nhẫn, quá mức dễ dàng sụp đổ đạo tâm địch nhân, ta vẫn không dùng thì tốt hơn.”

“Ván này coi như hoà, thế nào?” Từ Linh Đài nói.

Lúc này, Từ Phàm và Trảm Linh đồng thời nhướn mày, một bộ đã muốn xem lại không đành lòng xem.

Tạ Bằng trên lôi đài sau khi nghe được lời Từ Linh Đài nói, chiến ý quanh thân càng phóng ra mãnh liệt.

Thủ đoạn quá mức tàn nhẫn, quá mức dễ dàng sụp đổ đạo tâm, ta thân là một trong mười đại đệ tử Kim Đan Kỳ của Thiên Linh Tông, ta sợ sao? Ta có thể lùi lại sao?

Một tu sĩ như ta thì sợ gì một trận chiến!

Lúc này, Tạ Bằng đột nhiên hành lễ với Từ Linh Đài, nói.

“Xin Từ đạo hữu dùng ra thủ đoạn khác.” Tạ Bằng dùng giọng điệu chân thành nói.

“Ngươi khẳng định?” Từ Linh Đài có chút không đành lòng hỏi lại.

“Hôm nay ta lui một bước, ngày mai ta liền sẽ lui bước thứ hai.” Tạ Bằng nhìn Từ Linh Đài, nghiêm túc nói.

“Ta hiểu rồi.” Sau khi Từ Linh Đài nói xong, bóng dáng từ từ biến mất.

Sau đó, trên thân Thiên Thủ Hư Tượng dần hiện ra vạn đạo hào quang, bao phủ toàn bộ lôi đài.

Sau đó vô số dị tượng xuất hiện. Vô số Tiên phẩm Thiên cung, dị thú quý hiếm, vũ nữ Tiên cung, chúng thần Thiên cung đều lần lượt xuất hiện.

Tạ Bằng nhìn cảnh này, ánh mắt híp lại, tạo ra thần thông phòng ngự mạnh nhất của hắn.

Tâm thần cố thủ, để phòng hư ảo xâm lấn.

Bên ngoài bí cảnh, cả Từ Phàm và Trảm Linh đều khẽ thở dài, nên tới vẫn là tới.

“Thần thông này tên là gì vậy?” Trảm Linh tò mò hỏi.

“Đồ nhi không nên thân kia của ta đã đặt một cái tên rất duy mỹ, Tiên Cung Thịnh Yến.” Từ Phàm nói.

Lúc này, đệ tử Ẩn Linh Môn nhìn thấy loại dị tượng này, tất cả đều khẽ thở dài, có vài người đã không lại nhẫn tâm đi quan chiến.

Tạ Bằng trên lôi đài lúc này giống như đã lạc vào Tiên cung, một bữa mỹ thực thịnh yến long trọng sắp được bày ra.

Vô số loại mùi vị làm hắn khiên hồn mộng nhiễu bắt đầu kích thích khứu giác của hắn.

“Chỉ là huyễn thuật thôi sao?” Tạ Bằng có chút khinh thường nói. Tu vi tâm cảnh của hắn cực cao, đã không e sợ huyễn thuật thần thông.

Tạ Bằng cố thủ bản tâm, bất kỳ cám dỗ nào trong ảo cảnh, tất cả đều làm như không thấy.

Từ Linh Đài ở giữa không trung nhìn biểu hiện của Tạ Bằng cười nói: “Cảnh giới tâm cảnh còn rất cao nha.”

Sau đó Thiên Thủ Hư Tượng tiếp tục kết ấn thi pháp thần thông huyễn thuật Tiên Cung Thịnh Yến tầng thứ hai, tầng thứ ba, tầng thứ tư, trực tiếp bọc lên trên người Tạ Bằng.

Trong nháy mắt, Tạ Bằng chỉ cảm thấy trời đất quay cuồng, lúc lấy lại tinh thần lần nữa, người đã ở trong Tiên cung thịnh yến.

Có mấy vị tiên tử vây quanh bên người hắn, cố mời hắn tham gia Tiên cung thịnh yến.

Dáng vẻ bách mị thiên nhu nhưng cũng thánh khiết kia, Tạ Bằng nhìn rồi cũng không nhịn được thu hồi ánh mắt.

Lúc này Tạ Bằng mau chóng sẽ đắm chìm trong huyễn cảnh đột nhiên tránh khỏi lôi kéo nhu tình của mấy vị tiên tử, thi triển thần thông Tâm Kính, thoát ra khỏi tầng huyễn cảnh thứ nhất.

Lúc Tạ Bằng cảm giác được hoàn cảnh xung quanh rực rỡ hẳn lên mới mở to mắt, phát hiện chính mình còn đang ở trong Tiên cung thịnh yến.

Thay đổi duy nhất chính là mấy vị tiên nữ kia đã thay người, nhưng vẫn đẹp như thế, vẫn dịu dàng như thế, giống như mỗi một câu nói ra đều có thể đưa anh hùng vào trong ôn nhu hương.

Tạ Bằng chỉ cảm thấy trong đầu có cảm giác choáng, hắn biết đây là điềm báo sắp lâm vào trong ảo cảnh.

“Tâm thần thủ nhất, đạo pháp tự nhiên, vạn vật chúng hư, phi…”

Tạ Bằng dùng ra một chút lý trí cuối cùng, thi triển ra thần thông loại bỏ huyễn cảnh.

Chương 450: Phát huy vượt trình độ

Sau khi Tạ Bằng dùng một chút lý trí cuối cùng thi triển ra thần thông loại bỏ huyễn cảnh, lại phát hiện một tầng phía sau vẫn là huyễn cảnh.

“Lâm vào huyễn cảnh lại có gì phải sợ, hướng chết mà sinh, tuyệt xử phùng sinh chính là điểm mạnh của ta.” Tạ Bằng vừa nói xong câu nói cuối cùng thì đã lâm vào trong huyễn cảnh.

Bên trong huyễn cảnh, Tạ Bằng nắm tay hai vị tiên nữ, ngồi xuống trong bữa thịnh yến của chúng tiên thần.

Rượu ngon Dao Trì, gan rồng mật phượng, khay ngọc trân tu, vật ngon khắp thiên hạ, không vượt ngoài như thế.

Theo chén rượu ngon Dao Trì đầu tiên vào bụng, Tạ Bằng híp mắt, hoàn toàn trầm luân vào trong Tiên cung Thánh điện này.

Tình cảnh này khiến cho đệ tử Thiên Linh Tông quan chiến dưới đài cũng có chút hâm mộ.

Đây đâu phải là huyễn cảnh tan vỡ đạo tâm? Quả thực chính là để cho người ta hưởng thụ mỹ thực mà cả đời cũng không hưởng được.

“Thôi vậy, vì tình hữu nghị giữa hai tông, vẫn là giữ chút thể diện đi.” Tiểu Hồng than thở một tiếng nói.

Đúng vào lúc này, con rối Thiên Khôi Sư đang quan chiến dưới đài bị Bồ Đào tiếp quản kiểm soát, bắt đầu cùng thi pháp.

Một màn chắn màu đen được dựng lên che khuất toàn bộ lôi đài, khiến cho những đệ tử quan chiến bên ngoài nhìn không rõ tình hình bên trong.

Lúc này, trưởng lão bảo vệ bên rìa lôi đài đã nhận được tin tức, chỉ là có chút tò mò nhìn vào cảnh lôi đài.

Màn chắn màu đen chỉ có thể ngăn đệ tử quan chiến dưới đài, lại không ngăn được hắn.

Lúc này cũng chỉ có Từ Phàm, Trảm Linh, Thái Thượng Tam trưởng lão Thiên Linh Tông, Thiên Linh tôn giả, Hợp Thể trưởng lão bên cạnh và Hợp Thể trưởng lão trên lôi đài có thể thấy được, còn lại tất cả mọi người đều không thể thấy rõ tình cảnh trên lôi đài.

Lúc này, đệ tử dưới lôi đài có chút không hài lòng.

“Sao phải che kín lôi đài? Vì sao không cho chúng ta xem?”

“Bên trong rốt cuộc xảy ra chuyện gì?”

“Tạ sư huynh có phải còn đang trầm luân trong huyễn cảnh hay không?”

Người phát ra kháng nghị chỉ có những đệ tử đang quan chiến của Thiên Linh Tông.

Mà tất cả đệ tử Ẩn Linh Môn có biết một chút tình huống đều thở phào nhẹ nhõm, rốt cuộc không cần xem cảnh tượng tàn nhẫn bên trong.

Theo bầu trời thịnh yến dần dần triển khai, Tạ Bằng cũng nếm được hương vị cực hạn của nhân gian.

Uống xong rượu ngon, món ngon tiên thực ăn xong, hắn chỉ cảm thấy đời này không tiếc.

Lúc này tiên nữ đi cùng hắn gắp lên một miếng gan rồng.

Lúc hắn muốn bỏ miếng gan rồng này vào trong miệng, gan rồng đột nhiên lóe lên một cái, sau đó lại nhanh chóng biến lại nguyên dạng.

Tạ Bằng sững người, nghi hoặc nói: “Vừa rồi, cái kia là ảo giác sao?”

Vừa rồi hắn cảm thấy được miếng gan rồng kia biến thành một loại đồ vật không thể diễn tả.

Nhưng hắn cũng không suy nghĩ gì nhiều, trực tiếp nhét vào trong miệng.

“Sao mùi vị cũng trở nên khác lúc trước rồi?”

Một loại hương vị rất kỳ quái nổ tung trong miệng Tạ Bằng.

Lúc này, hai vị trưởng lão và Thái Thượng Tam trưởng lão còn có thể quan sát tình hình bên trong lôi đài, ánh mắt đều hoàn toàn thay đổi, hơn nữa da đầu cũng có chút tê dại.

“Đây… Đây cũng quá ức hiếp người khác đi.” Trưởng lão Hợp Thể Kỳ có chút phẫn nộ nói.

Luận bàn thì cứ luận bàn cho đàng hoàng, sao ngươi cứ phải dùng ra thần thông có lực sát thương lớn như thế?

“Thần thông này quả nhiên là khủng bố như vậy.” Thái Thượng Tam trưởng lão nói. Hắn vĩnh viễn không muốn loại thần thông này dính lên người mình.

Lúc này, Từ Phàm nhìn cảnh trên lôi đài trong bí cảnh, suy nghĩ một lúc. Vì quan hệ hữu nghị giữa hai tông, hắn đành chủ động phát tin tức cho Thái Thượng Tam trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Được rồi, ván này coi như các ngươi hoà nhau.”

Giọng Thái Thượng Tam trưởng lão quanh quẩn khắp ngóc ngách trên lôi đài.

Trực tiếp làm tan biến huyễn cảnh Tiên cung của Từ Linh Đài, cũng tiện tay cứu vớt Tạ Bằng còn chưa kịp phản ứng.

Tạ Bằng đang ở trong Tiên cung thịnh yến chỉ cảm thấy cảnh tượng trước mắt bỗng nhiên biến đổi.

Tiên nữ biến mất, chúng tiên thần cũng biến mất, những món ngon Tiên gia thái phẩm làm hắn lưu luyến quên đường về…. cũng biến mất.

“Ta đây là thoát ra khỏi huyễn cảnh rồi sao?” Tạ Bằng nhìn xung quanh lôi đài, có chút nghi hoặc nói. Mặc dù hắn đã thoát ra khỏi huyễn cảnh, nhưng sâu trong nội tâm vẫn còn có chút thất vọng.

“Thái Thượng Tam trưởng lão phán định, ván này các ngươi hoà nhau.” Hợp Thể trưởng lão canh giữ cạnh lôi đài nói xong liếc nhìn Từ Linh Đài.

Ánh mắt kia có thưởng thức, có cảnh cáo, nơi càng sâu hơn còn có chút sợ hãi.

Giống như võ lâm cao thủ và người thường đánh nhau, mặc dù võ lâm cao thủ có thể một chiêu lập tức lấy mạng người thường nào đó.

Nhưng người thường này tay trái cầm theo một thùng phân, tay phải cầm một cái gáo múc phân, ngươi đoán xem lúc người thường này nhận phải công kích có thể múc phân giội vào võ lâm cao thủ hay không?

“Ngươi có gì dị nghị không?” Hợp Thể trưởng lão nhìn Từ Linh Đài hỏi.

“Không có dị nghị, ta cảm thấy rất tốt, hoà thì hoà.”

Thật ra sau khi Từ Linh Đài dùng ra thần thông Tiên Cung Thịnh Yến, hắn cũng có chút hối hận.

Bây giờ có đường hoà giải quả nhiên là vô cùng tốt, dù sao cũng tốt hơn việc sau này có thêm một kẻ thù sống còn.

“Thế này mà hoà rồi? Ta cảm thấy ta còn có thể chịu được.” Tạ Bằng có chút không cam tâm nói.

“Không, ngươi không chịu được. Đừng tranh cãi nữa, ván này coi như hoà.”

Hợp Thể kỳ trưởng lão trực tiếp khống chế Tạ Bằng lại, đồng thời đưa xuống dưới.

“Được rồi, hiện tại hai tông tiếp tục giao lưu.”

Lúc này Trảm Linh đang ở ngoài bí cảnh quan sát đột nhiên tò mò hỏi: “Đại trưởng lão, thần thông mà đệ tử trong tông môn học có nhiều hơn năm đồ đệ này của ngươi học hay không?”

“Còn tạm, đệ tử thuật pháp nhất đạo hoặc nhiều hoặc ít đều học qua một chiêu.”

“Đệ tử chưa từng học qua, lúc ra ngoài đều thích mang theo loại phù chú pháp pháp thuật thần thông này.” Từ Phàm nói.

“Nhưng trong tông môn đã từng quy định, trừ khi là kẻ thù sống còn, nếu không không cho phép dùng loại pháp thuật thần thông thế này.”

“Cũng phải, như vậy dễ dàng đắc tội chết với người khác.” Trảm Linh gật đầu nói.

“Xem ra sau khi trở về ta cũng phải học môn thần thông này.”

“Đại trưởng lão còn có thần thông nào cao cấp hơn cái này một chút không?” Trảm Linh cười hì hì hỏi.

“Đương nhiên là có. Nếu Trảm Linh trưởng lão có hứng thú, sau khi quay về tông môn có thể đến Tàng Kinh Các tìm một bộ bí pháp thần thông tên là Tối Mỹ Nhất Xan.”

“Cấp bậc của Trảm Linh trưởng lão hẳn là có thể giải khoá.” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói.

“Tên thần thông này thật đúng là dị loại.” Trảm Linh cười nói.

“Môn thần thông này nếu như thi triển ra, không giết chết người đối diện, đó chính là thù giết cha, hận đoạt vợ.” Từ Phàm nghĩ đến uy lực của pháp thuật thần thông này nói.

“Căn cứ vào cái tên Tiên Cung Thịnh Yến này thì cũng có thể suy đoán ra môn thần thông này khủng bố đến mức nào.” Trầm Linh vẻ mặt nghiêm trọng nói.

Lúc này trong bí cảnh phía dưới, đệ tử hai tông đang toàn diện triển khai công đài thủ đài.

Tình huống thế này cứ tiếp tục đến ba ngày sau.

Cuối cùng, đệ tử Ẩn Linh Môn chiếm được mười bốn tòa lôi đài.

Đệ tử Thiên Linh Tông chiếm được sáu tòa lôi đài.

Hai mươi vị trí đầu trong bảng xếp hạng điểm tích lũy đều bị đệ tử Ẩn Linh Môn chiếm đi.

Bên ngoài bí cảnh, vẻ mặt Hợp Thể trưởng lão có chút xấu đi, nếu không phải vẫn còn sáu tòa lôi đài thuộc về đệ tử Thiên Linh Tông.

Hắn cũng cảm thấy chính mình không tự sát tạ tội thì thật có lỗi với tín nhiệm tông môn dành cho hắn.

“Còn tốt, tốt hơn trong tưởng tượng của ta một chút.” Thiên Linh tôn giả nhìn tình trong cảnh bí cảnh phía dưới nói.

“Ngươi nói thành tích như vậy vẫn coi là tốt?” Thái Thượng Tam trưởng lão nhìn Thiên Linh tôn giả hỏi.

“Đã coi như là phát huy vượt trình độ, mười đại đệ tử xuất trận năm người, có thể có được thành tích này đã coi như là người phía dưới có cách dạy dỗ tốt rồi.” Thiên Linh tôn giả gật đầu nói.

Chương 451: Dạy một kỹ năng đặc biệt

Thái Thượng Tam trưởng lão lặng yên không nói nhìn đệ tử Thiên Linh Tông trong bí cảnh.

Lúc này trưởng lão Hợp Thể Kỳ bên cạnh Thái Thượng Tam trưởng lão bắt đầu căng thẳng lên.

Hắn sợ Thái Thượng Tam trưởng lão mở miệng nói, ngươi tự sát tạ tội đi.

Trong loại tình huống nào, hắn nên làm thế nào để có thể cứu vớt tính mạng của mình?

“Ngươi cho rằng giữa đệ tử tông môn chúng ta và đệ tử Ẩn Linh Môn chênh lệch ở đâu?” Thái Thượng Tam trưởng lão nhìn Thiên Linh tôn giả nói.

“Chênh lệch không nhiều, một Bồ Đào và một Đại trưởng lão.”

“Nếu không chúng ta tìm cơ hội cưỡng ép giữ lại Đại trưởng lão, đem Ẩn Linh Môn nạp vào Thiên Linh Tông, không phải là quá hoàn mỹ sao.” Thiên Linh tôn giả cười hì hì nói, như vậy chẳng phải sau này hắn có thể mang theo càng nhiều tinh chu ra ngoài được sao.

“Ngươi suy nghĩ nhiều, lão đại không phải người như thế, thế nhưng chúng ta ngược lại có thể phái người đến Ẩn Linh Môn học tập.”

“Ta đã ngỏ lời với Đại trưởng lão bọn hắn, có thể phái mấy đệ tử đến Ẩn Linh Môn bọn hắn học tập.”

“Ngoại trừ công pháp thần thông trọng yếu nhất, toàn bộ còn đều không khác với đệ tử bọn họ.” Thái Thượng Tam trưởng lão nói.

“Ngươi phải trả cái giá thế nào? Đại trưởng lão trước kia chính là có chút kháng cự với chuyện này.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Miễn phí giúp Đại trưởng lão tu bổ tinh chu. Chúng ta ra người, ra công, ra nguyên liệu.” Thái Thượng Tam trưởng lão nói.

“Ngươi người này, điều kiện này vốn là ta muốn cung cấp, kết quả lại bị ngươi lấy ra làm người tốt.” Thiên Linh tôn giả cau mày nói.

“Có gì khác đâu? Không phải đều là ơn nghĩa của Thiên Linh Tông chúng ta sao?” Thái Thượng Tam trưởng lão không quan trọng nói.

Lúc này Từ Phàm đã ở trong một bí cảnh hoang phế tại Thiên Linh Tông, bắt đầu sửa chữa tinh chu.

Hai vị Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh Tông và Từ Phàm bắt đầu nghiên cứu thảo luận phương án sửa chữa tinh chu.

Từ Phàm dùng Quang Ảnh Thuật phác thảo ra mô hình 3D của tinh chu.

“Hai vị tông sư chủ yếu giúp ta tu bổ lại vỏ ngoài thân thuyền và pháp trận trên tinh chu là được rồi.”

“Về phần khung thuyền bị rạn nứt và hạt nhân động lực linh năng, để ta tu bổ.” Từ Phàm nói.

“Hạt nhân động lực linh năng không phải nên tìm người Thiên Luyện Tông tới sửa sao?” Một vị Luyện Khí Tông Sư trong đó nghi hoặc hỏi.

“Bọn họ cung cấp phục vụ tận nơi sao?” Từ Phàm ngây người.

“Có thể cung cấp phục vụ, chỉ là phí tận nơi thì hơi đắt, Thiên Linh Tông chúng ta có cách có thể liên hệ với Thiên Luyện Tông.” Luyện Khí Tông Sư nói.

“Phục vụ tận nơi đắt cỡ nào?” Từ Phàm tò mò hỏi. Nếu như có thể, Từ Phàm vẫn muốn để bọn họ sửa thử xem sao.

“Xấp xỉ phải mất nửa chiếc tinh chu.” Một Luyện Khí Tông Sư thở dài nói. Thiên Luyện Tông đã đến tận nơi sửa tinh chu ba lần, giá mỗi lần sửa khiến hắn nhìn đều có chút đau tim.

“…”

“Được rồi, vẫn là tự ta sửa đi, phí tận nơi của bọn họ quá mắc.” Từ Phàm nói.

Thiên Luyện Tông thật là đủ độc, trong lòng Từ Phàm phun tào nói.

“Đại trưởng lão biết sửa cả hạt nhân linh năng sao!” Một Luyện Khí Tông Sư kinh ngạc nói.

“Cái này thì có gì mà không biết sửa.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu như hai vị tông sư tò mò, lúc ta sửa, hai vị đồng chí có thể ở bên cạnh quan sát.” Từ Phàm nói. Đánh vỡ độc quyền, từ ta bắt đầu.

Ý Từ Phàm nói như vậy cũng tương đương với việc sẵn lòng giao phương pháp này cho hai vị tông sư, xem như là báo đáp ân tình Thiên Linh Tông đã miễn phí sửa chữa tinh chu.

Hai vị Luyện Khí Tông Sư liếc mắt nhìn nhau, hành lễ với Từ Phàm nói: “Đa tạ Đại trưởng lão.”

Sau đó Từ Phàm và hai vị Luyện Khí Tông Sư bắt đầu duy tu chiếc tinh chu đã bị tàn phá này.

Một tháng sau, Từ Phàm đứng ở nơi xa tinh chu, nhìn tinh chu đã được ghép lại, nở nụ cười.

“Đại trưởng lão, hiện tại tinh chu này xem như đã sửa chữa xong sao?” Trảm Linh ở bên cạnh tò mò hỏi.

“Còn sớm, chỉ mới tu bổ xong hạt nhân linh năng, thời gian còn lại sẽ lắp ghép hoàn mỹ khung tinh chu xong, coi như hoàn thành hơn nửa.” Từ Phàm nói.

“Khoảng còn cần bao lâu?” Trảm Linh hỏi. Trong tông môn khác, hắn luôn cảm thấy không được tự nhiên, nhất là phía trên còn có một vị Vô Địch tôn giả có thể tuỳ thời bóp chết mình. Điều này khiến hắn vô cùng không có cảm giác an toàn.

“Chắc còn cần khoảng ba tháng. Tính ra cũng đã rời khỏi tông môn gần một năm rồi.” Từ Phàm tính thời gian nói.

“Ra ngoài lâu như vậy, cũng không biết trong tông môn ra sao rồi.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời nói.

“Có Bồ Đào và những đồ đệ của Đại trưởng lão kia, có thể có chuyện gì?” Trảm Linh nói.

“Ngươi dùng cách gì có thể khiến hai vị Luyện Khí Tông Sư kia phấn khích đến vậy?” Trảm Linh nhìn Luyện Khí Tông Sư đang bận rộn ở phía xa hỏi.

“Không có cách gì, chỉ là dạy cho bọn họ vài kỹ năng đặc biệt.” Từ Phàm cười nói.

Hắn đã giao kết cấu cơ sở của hạt nhân linh năng cho hai vị Luyện Khí Tông Sư kia, dựa theo kết cấu cơ sở này, duy tu hạt nhân linh năng hư hao bình thường đều không thành vấn đề.

Đương nhiên muốn tự mình chế tạo còn thiếu chút công đoạn.

Nhưng đây cũng đã đủ để hai vị Luyện Khí Tông Sư phấn khích. Học được chiêu này, địa vị của hai người bọn họ trong tông môn nhất định sẽ ổn định tăng lên.

“Kỹ năng đặc biệt này của ngươi nhất định không đơn giản đâu nhỉ?” Trảm Linh nhìn hai Luyện Khí Tông Sư đang ra sức làm việc nói.

“Điều đó là tất nhiên rồi. Học tốt có thể đủ để an thân lập mệnh.” Từ Phàm có chút kiêu ngạo nói.

“Vậy không trách được.”

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức, Thiên Linh tôn giả tìm hắn có việc.

Thiên Linh Tông, Nghênh Khách Điện.

“Đại trưởng lão, ta đột nhiên nhớ tới một việc, đó là ta tình cờ gặp được đệ tử trong tông các ngươi ở vực Cực Bắc, hình như tên là Hàn Phi Vũ.”

“Vừa nhớ lại chuyện này, thế nên đến nói với ngươi một chút.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Hàn Phi Vũ? Hắn chính là đồ tôn của ta. Tình hình lúc đó thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Tình hình còn tốt, chỉ là bị vây vào trong một cô thành vắng vẻ.”

“Sau khi gặp mặt với ta một lần liền biến mất, hẳn là thông qua một vài thủ đoạn nào đó truyền tống đi mất.”

“Nói đến cũng rất thú vị, lúc đồ tôn kia của ngươi đi còn phòng ta một tay.” Thiên Linh tôn giả nghĩ đến chuyện này, cười ha ha nói.

“Rất bình thường. Sau khi đệ tử tông ta ra ngoài, trong tình huống bình thường sẽ không tin tưởng bất kỳ kẻ nào.” Từ Phàm nghe đến chuyện này cười nói.

Hắn biết Hàn Phi Vũ đang ở vực Cực Bắc là được rồi, vấn đề còn lại không phải là chuyện hắn nên quan tâm, Mẹ Thiên Đạo sẽ cẩn thận che chở cho con cưng của nàng.

“Ha ha, cũng giống khi đệ tử tông ta ra ngoài.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Đa tạ tôn giả đã cho hay, nếu không ta còn phải lo lắng cho tên đồ tôn này.” Từ Phàm cười nói cảm ơn.

“Cám ơn cái gì chứ, giữa hai tông chúng ta không cần phải nói từ cảm ơn.” Thiên Linh tôn giả xua tay hoàn toàn không để ý nói.

Lúc này, biểu cảm trên mặt Thiên Linh tôn giả bắt đầu trở nên có chút xấu hổ.

Hắn xoa tay hỏi: “Đại trưởng lão, môn thần thông kia của tông môn các ngươi có bán ra hay không?”

“Ta muốn mua lại.”

“Môn thần thông nào cơ?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi lại.

“Chính là thần thông như Tiên cung thịnh yến kia, cuối cùng lại phát hiện là…” Thiên Linh tôn giả nói.

“À, ta hiểu rồi. tôn giả môn thần công muốn chính là thần thông Tiên Cung Thịnh Yến này phải không.” Vẻ mặt Từ Phàm kỳ quái nói.

“Đúng đúng đúng, chính là môn thần thông này.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Hắn đã nghỉ ngơi và chỉnh đốn ở Thiên Linh Tông xong xuôi, chuẩn bị lần nữa lái tinh chu đến vùng Cực Không của Nhân tộc đi dạo một vòng. Nhưng trước đó, hắn cảm thấy cần phải học được môn thần thông này.

Chương 452: Về nhà

“Nếu mà thích thì môn thần thông này chỉ là chuyện nhỏ.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một miếng ngọc giản, đưa cho Thiên Linh tôn giả.

“Cảm ơn Đại trưởng lão.” Thiên Linh tôn giả cười nói, thuận tiện lướt qua nội dung bên trong ngọc giản.

“Đúng là suy nghĩ của thiên tài, thì ra là trong ảo cảnh ăn thật sự…” Thiên Linh tôn giả nhìn thoáng qua sợ hãi thán phục, đã lâu rồi hắn không nhìn thấy pháp thuật thần thông khiến hắn kinh ngạc như vậy.

“Thiên Linh tôn giả thích là được.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm và Thiên Linh tôn giả lại nói chuyện một lát, sau đó tách ra tiếp tục sửa chữa tinh chu.

Ở bên trong Thiên Linh Tông, các đệ tử và Thiên Khôi Sư Từ Phàm mang đến đều đang bận rộn, mượn tu luyện bí cảnh trong Thiên Linh Tông, tu vi mỗi người đều có sự tinh tiến không bình thường.

Đồng thời những đệ tử đó và đệ tử Thiên Linh Tông kết bạn với nhau, đặc biệt là Tạ Bằng và Từ Linh Đài, hai người có quan hệ thân thiết nhất.

Bởi vì trên lôi đài Tạ Bằng và Từ Linh Đài ngang sức ngang tài, mặc dù con đường tu luyện của hai người không giống nhau, nhưng có điểm chung.

Thế nên hai người trao đổi với nhau, thường xuyên qua lại, tạo thành tình bạn đậm sâu.

Mà bởi vì trong lòng Từ Linh Đài có chút hổ thẹn, nên theo đó trở thành bạn tốt với Tạ Bằng.

“Linh Đài đạo hữu, nếu như không thể thoát khỏi thuật đó để ra ngoài, thì kết quả sẽ như thế nào?” Tạ Bằng tò mò hỏi.

Cơ thể Từ Linh Đài nhẹ rung, cái khó ló cái khôn nói: “Vậy thì sẽ luôn trầm luân, nếu ta không giải trừ, ngươi sẽ ở bên trong ảo cảnh cho đến bị ta đánh bại.”

“Thần thông này của ngươi, hình như không lợi hại như lúc đầu ngươi nói.” Tạ Bằng nói, hắn vẫn rất để ý đến điểm này.

“Ha ha, không phải là lúc đầu ta hù dọa ngươi sao?” Từ Linh Đài hơi lúng túng nói, ta cũng không thể nói ta muốn cho ngươi ăn được đúng không?

“Có điều thần thông ảo cảnh của Linh Đài đạo hữu thật là phi phàm.”

“Ta muốn thử lại một lần nữa, xem có thể thoát ra khỏi thần thông ảo cảnh của Linh Đài đạo hữu hay không.” Tạ Bằng nói, hắn canh cánh trong lòng việc hắn không thoát ra được Thần thông bí cảnh.

Với năng lực phòng ngự bằng tâm trí của mình, hắn tưởng rằng thần thông ảo cảnh cùng cấp không ảnh hưởng gì hắn, nhưng mà không ngờ rằng gặp được địch thủ hết lần này tới lần khác.

“Hay là thôi đi, ta sẽ tiêu hao rất nhiều nếu sử dụng môn thần thông này, trong tình huống bình thường ta là sẽ không dễ sử dụng.” Từ Linh Đài tỏ vẻ nghiêm túc nói, thật ra thì chỉ cần một chút linh lực, chỉ là dễ đánh ác.

“Thì ra là như vậy, chẳng trách uy lực thần thông ảo cảnh đó lớn như vậy.”

Nghe Từ Linh Đài giải thích, trong lòng Tạ Bằng dễ chịu một chút, thử nghĩ xem kiểu người ý chí kiên định như mình, làm sao có thể dễ dàng trầm luân trong thần thông ảo cảnh như thế.

“Ta đợi Linh Đài đạo hữu khôi phục, đến lúc đó chúng ta lại luận bàn một trận được không.” Tạ Bằng nói.

“Không thành vấn đề, có điều ta là không dùng được loại thần thông ảo cảnh này nữa rồi.” Từ Linh Đài nói, trong lòng thì là đang nghĩ, sau khi trở về nhất định phải nói lại với các sư huynh đệ khác, đừng nói ra chân tướng của thần thông này.

“Vậy thì chờ Linh Đài đạo hữu khôi phục lại rồi lại đánh.”

Được, cái hố này không qua được rồi.

Ba tháng sau, dưới sự trợ giúp của Thiên Linh Tông, cuối cùng Từ Phàm và hai vị Luyện Khí Tông Sư đã sửa xong tinh chu, tiện thể còn thay đổi một chút.

“Đại trưởng lão, chúng ta không nỡ để ngươi đi! “hai vị Luyện Khí Tông Sư miễn cưỡng nói.

Mấy tháng này, bọn họ học được nhiều thứ, cảm giác còn nhiều hơn gần cả trăm năm.

Cho dù là kiến thức về luyện khí hay là về tinh chu cũng đều khiến cho bọn hắn thu lại được rất nhiều lợi ích, gọi là ân sư cũng không phải là quá đáng.

“Thiên hạ không có bữa tiệc nào không tàn, nếu như sau này phong ấn không gian giải trừ, hai vị Tông Sư có thể tới Ẩn Linh môn của ta thỉnh giáo bất cứ lúc nào” Từ Phàm khách khí nói.

“Không cần phiền phức như vậy, khi nào Đại trưởng lão đi thì mang đi một vị Tông Sư, một thời gian ngắn sau ta sẽ mang một vị Tông Sư khác qua, có thể thay thế nhau.” Thiên Linh tôn giả không biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, cười nói.

Khi hắn biết được hai vị Tông Sư bảo bối trong tông môn mà lại học được cách sửa chửa hạt nhân linh năng như thế nào từ Từ Phàm.

Hắn kích động đến nỗi suýt nữa nhảy dựng lên.

Sau này tinh chu bị hư hỏng, lúc cần duy trì, không biết có thể tiết kiệm bao nhiêu linh thạch.

“Không biết Đại trưởng lão nghĩ như thế nào.” Thiên Linh tôn giả ngượng ngùng nói.

“Tất nhiên là có thể, hoan nghênh đến giao lưu.” Từ Phàm nói.

Muốn tới đây học, hắn không phản đối, nhưng muốn học được nhiều hơn, học phí phải trả chứ?

“Vậy thì tốt, vậy thì tốt, sau này Đại trưởng lão cần linh khoáng gì, cứ nói với ta là được, đến lúc đó ta sẽ phái người đưa qua cho các ngươi.” Thiên Linh tôn giả nói.

Hắn có một niềm tin rất đoan chính, chơi không vĩnh viễn không đúng, có qua có lại mới có thể dài lâu.

“Vậy thì làm phiền Thiên Linh tôn giả.” Từ Phàm cười.

Đây mới được coi là một giao dịch vui vẻ.

Lúc này người Từ Phàm mang đến đều đã ở trên tinh chu, ngoài ra, còn có 100 vị đệ tử Thiên Linh Tông, từ Luyện Khí kỳ đến Luyện Hư Kỳ đều có.

Trên tinh chu, Từ Linh Đài nhìn thấy bóng dáng của Tạ Bằng, toàn thân chấn động, có loại dự cảm không tốt.

“Lúc đầu ta còn nghĩ sẽ cảm thấy hơi đau lòng khi tạm biệt với Linh Đài đạo hữu, không ngờ rằng còn có thể gặp lại Linh Đài đạo hữu.”

“Sau khi tới quý tông, xin chỉ giáo nhiều hơn.” Tạ Bằng cười nói.

Chỉ giáo không dám nhận, ngươi đừng đánh chết ta là được.

“Ha ha, sau khi đến Ẩn Linh môn, Tạ Bằng đạo hữu, có việc gì có thể tới tìm ta.” Từ Linh Đài miễn cưỡng cười vui nói.

“Đoán chừng một thời gian ngắn, cuộc sống đồ tôn phía sau của ngươi trong môn phái không dễ chịu.” Trảm Linh cười nói, một màn vừa rồi của hai người đúng lúc bị hắn nhìn thấy.

Cộng thêm năm đồ đệ của Từ Phàm trong môn phái, có danh tiếng, chuyện như vậy có lẽ chỉ hỏi thăm một chút thì sẽ biết.

Lúc này một vị Luyện Khí Tông Sư đã thu dọn xong đi lên tinh chu, toàn bộ người đi về lần này đã đến đông đủ.

Ba vị Thái Thượng Đại trưởng lão trong ký tên xuất hiện ở bên ngoài tinh chu. tất cả đều đưa tiễn Từ Phàm.

“Đại trưởng lão sau này có duyên sẽ gặp lại.” Thiên Linh Tông Thái Thượng Đại trưởng lão cười ha ha nói.

“Ba năm sau ta sẽ đến thăm hỏi Ẩn Linh Môn.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Thuận buồm xuôi gió.” đây là Thái Thượng tam trưởng lão.

“Ba vị trưởng lão sau này có duyên ắt sẽ gặp lại, Thiên Linh Tông Ẩn Linh môn, tình hữu nghị mãi mãi lâu dài.” Sau khi Từ Phàm nói xong, tinh chu bắt đầu từ từ bay lên không trung, sau đó tăng tốc rồi biến mất trên bầu trời.

“Vận may của ngươi thật tốt, có thể quen biết được Luyện Khí Tông Sư giống như Đại trưởng lão, sau này nói không chừng lão già ta còn có thể phải thỉnh cầu Đại trưởng lão.” Thái Thượng Đại trưởng lão nhìn Thiên Linh tôn giả nói.

“Đương nhiên rồi, vận mệnh của ta vẫn luôn tốt.” Thiên Linh tôn giả kiêu ngạo nói, vừa nghĩ tới bản thân mình sau này sẽ có một người bạn tri kỷ là Đại Tông Sư Luyện Khí thì lại có phần kích động.

Tinh chu đi tới vùng Cực Không, thì bắt đầu tập trung toàn lực tăng tốc theo đường an toàn trong Tinh Môn đi tới Nhân tộc.

“Cuối cùng là đã khôi phục bình thường, hay là Nhân tộc đang yên ổn.” Từ Phàm đứng trên bong thuyền nhìn ngàn vì sao trong sâu thẳm vùng Cực Không nói.

Chương 453: Tiên khí này xấu quá

Khi đang chạy về phía trước cửa Nhân tộc.

Trong vùng Cực Không cách tinh chu không biết bao xa, có một chiếc chiến hạm cự thú của Yêu Tộc, đang bay nhanh điên cuồng đuổi theo một tinh chu nhỏ cấp Đạo khí.

Ở bên trong tinh chu, một tôn giả Đại Thừa nữ không nhanh không chậm lái tinh chu, ngược lại thiếu nữ Hóa Thần kỳ bên cạnh lại lộ ra vẻ có chút khẩn trương.

“Đừng sợ, chỉ là chiến hạm Yêu Tộc cự thú thôi.”

Toàn thân nữ tôn giả Đại Thừa mang trường bào màu đỏ, ba ngàn sợi tóc rũ xuống, chỉ còn lại bóng lưng, nhưng lại làm cho người khác cảm giác kinh diễm.

“Sư phụ, tốc độ của chiến hạm cự thú Yêu Tộc đó nhanh hơn so với chúng ta, ngươi có thể tăng tốc độ hay không?” thiếu nữ Hóa Thần bên cạnh có phần bất đắc dĩ không biết làm sao.

Bình thường sư phụ nàng cái gì cũng tốt, nhưng vừa đến thời điểm quan trọng thì lại thích chơi kích thích, đi trên lưỡi dao.

Như vậy cũng không có gì, quan trong là mỗi lần như vậy đều không để nàng xuống.

Bị tôn giả địch thủ truy đuổi, bị Đại Thừa kỳ Yêu Thú truy đuổi, bị Yêu Tôn truy đuổi, ở bên trong bí cảnh đặc biệt nguy hiểm đấu đá lung tung, bây giờ lại bị chiến hạm Yêu Tộc cự thú truy đuổi.

“Tăng tốc lên rồi, vậy thì làm gì còn thú vị.” một âm thanh mệt mỏi phát ra.

Đúng lúc này, phía sau Chiến hạm cự thú Yêu Tộc, bắn ra một phát đạn, tinh chu nhỏ bị tôn giả Đại Thừa khống chế suýt nữa tránh thoát.

“Trên linh thuyền của chúng ta có hai Thiên Phúc linh thể, cho dù tinh chu bất động, chiến hạm cự thú Yêu Tộc phía sau cũng không bắt được chúng ta.” Huyền Thanh tôn giả nói, chim xanh nhỏ ở cách đó không xa đang tỉa lông vũ cũng gật đầu, bày tỏ đồng ý với ý kiến của chủ nhân.

Vì để chứng minh lời nói của mình là sự thật, Huyền Thanh tôn giả lập tức khống chế Linh thuyền dừng lại.

“Sư phụ, người đừng đùa!” Trương Vi Vân khẩn trương nói.

Nàng không biết tại sao, theo sư phụ càng lâu, tính tình sư phụ bắt đầu trở nên không đúng lắm.

Sư phụ lạnh lùng kiêu ngạo ngày xưa, bây giờ bắt đầu trở nên sa điêu.

Linh thuyền dừng lại, chiến hạm cự thú của Yêu Tộc theo sát phía sau, dường như thấy được con mồi đang ngừng phản kháng, kích động bay đến.

“Sư phụ, ta còn chưa động phòng với phu quân, ngươi đừng làm như vậy.” Trương Vi Vân bất lực nói, mặc dù nàng cũng cảm giác sẽ không có chuyện gì, nhưng mà thường xuyên tìm đường chết như vậy, nói không chừng ngày nào đó Thiên Phúc linh thể cũng mất linh.

“Ngươi thật là nhớ mãi không quên phu quân kia.”

“Qua một thời gian ngắn nữa ta muốn đi xem một chút.” Huyền Thanh tôn giả quay đầu nhìn đồ đệ ngoan của mình cười nói.

“Hay là nói về vấn đề trước mắt trước đi.” Trương Vi Vân nhìn bên ngoài Linh thuyền, hướng bọn hắn đánh chiến hạm cự thú Yêu Tộc, nghĩ tới ông trời sẽ dùng cách gì để giúp mình.

Đúng lúc này, một âm thanh rung trời truyền đến.

Một con cự mãng tinh hải bóng lưỡng to bằng chiến hạm cự thú Yêu tộc xông tới chiến hạm, một miệng cắn đứt đoạn, tiện thể cái đuôi đánh bay Linh thuyền của hai thầy trò.

Linh thuyền không bị khống chế bay vào vùng sâu của vùng Cực Không, sau đó va chạm với một màn chắn, biến mất trong vùng Cực Không.

Vùng Cực Không, ở nơi Thượng Cổ Bí cảnh, có một chiếc Linh thuyền mắc vào trên vách núi đá.

“Ta đã nói rồi mà đồ đệ ngoan, Thiên Phúc linh thể của chúng ta từ nhỏ đã được ý chí của Thiên Đạo quan tâm, trong tình huống bình thường thì tìm được đường sống trong cõi chết cũng là điều bình thường.”

Huyền Thanh tôn giả nhìn Linh thuyền ở bên ngoài bí cảnh Thượng cổ nói, dường như đang nói chuyện đơn giản như một cộng một bằng hai.

“Sư phụ, trước tiên chúng ta xem thử trong bí cảnh này có thứ gì tốt hay không?” Trương Vi Vân nhìn bí cảnh, ánh mắt lấp lánh, thu thập chiến lợi phẩm ở mỗi bí cảnh là giai đoạn mà nàng thích nhất.

“Nhóc láu cá này, những năm nay ngươi tích lũy cho phu quân ngươi còn chưa đủ hay sao, mặt thì còn chưa gặp được mấy lần, vậy mà cứ thiên vị hắn.” Huyền Thanh tôn giả trợn mắt nhìn Trương Vi Vân nói.

“Chưa gặp được mấy lần nhưng hắn vẫn là phu quân của ta, ngoài trừ sư phụ thì hắn là người thân nhất của ta.” Khuôn mặt nhỏ của Trương Vi Vân ửng đỏ, nói.

“Được, sau khi thăm dò bí cảnh này xong, chúng ta đi tìm phu quân của ngươi.”

“Nói trước lần này chỉ có một tháng.” Huyền Thanh tôn giả nhấn mạnh nói.

“Cảm ơn sư phụ.”

Trương Vi Vân vui vẻ nói.

Khi hai thầy trò nói chuyện được một lúc, một âm thanh gầm lên giận dữ cắt ngang hai người.

Thủ hộ thú của bí cảnh lần này đi tới trước mặt hai thầy trò.

“Sư phụ lên đi, ta ở phía sau cổ vũ cho ngươi!”

“Giải quyết thủ hộ thú Đại Thừa Kỳ này đối với vi sư dễ như trở bàn tay, không cần đồ nhi cổ vũ cho ta!”

Huyền Thanh tôn giả vừa nói xong, trên người lóe lên vô số Bảo Quang.

Một thanh tiên kiếm và sáu thanh đạo khí đứng đầu linh kiếm, tạo thành sát trận tới thủ hộ thú bí cảnh lần này.

Cuộc chiến kết thúc rất nhanh, hai thầy trò thuần thục phá giải trận pháp phong ấn bí cảnh lần này.

Trong một thời gian ngắn, một thượng cổ tông môn xuất hiện trước mặt hai thầy trò.

Có thể có nền móng ở vùng Cực Không, chắc hẳn là có tồn tại tiên khí.

“Vân nhi, nếu như phát hiện tiên khí ở bí cảnh này, thì ngươi sẽ làm như thế nào.” Huyền Thanh tôn giả cười nói.

“Sư phụ, nếu như tiên khí không thich hợp với ta thì phải làm thế nào?” Trương Vi Vân hỏi.

“Phu quân kia của ngươi không phải là Luyện Khí Tông Sư sao?”

“Nếu như ngay cả bản lĩnh này cũng không có, vậy thì vi sư chỉ có thể bắt đầu ép duyên cho ngươi thôi.” Huyền Thanh tôn giả nói, nàng vẫn coi trọng Từ Phàm.

Từ Phàm càng ngày càng tài giỏi, nàng cảm giác mộng trung chi kiếp có lẽ có liên quan đến phu quân của đồ đệ.

“Ta không dùng thì có thể cho phu quân mà, dù sao thì ở chỗ của hắn có Yêu Tộc, càng cần tiên khí này.” Trương Vi Vân ánh mắt lấp lánh nói.

“Tùy ngươi, có điều trước khi chết, hay là xem thử trong bí cảnh này có tiên khí hay không.”

“Đừng để đến lúc đó thì ngươi lại không vui.”

“Cảm giác của sư phụ không sai, nói có tiên khí thì chắc chắn có tiên khí.” Trương Vi Vân vui vẻ nói.

Đúng lúc này, một âm thanh Long âm truyền đến, ở đằng xa có một ảo ảnh Thông Thiên chi trụ, có Long Linh bao quanh trụ lớn.

Huyền Thanh tôn giả cảm nhận được hơi thở của Thông Thiên phía xa truyền đến, cười nói: “Bí cảnh này có tiên khí.”

“Sư phụ, vậy chúng ta đi mau đi hang phục nó!”

“Đi”

Huyền Thanh tôn giả phất tay lấy Linh thuyền bị khảm bên trong núi ra.

Hai thầy trò ngồi Linh thuyền, bay về phía Thông Thiên Chi Trụ.

Trong bí cảnh có hàng ngàn hiểm nguy, nhưng dường như không liên quan gì với hai thầy trò.

Hai người đến bất cứ nơi nào, tất cả trận pháp của kẻ địch đều không có tác dụng.

Có thủ hộ thú, tất cả đều bị Huyền Thanh tôn giả phát hiện dễ dàng chém giết trước khi tỉnh lại.

Không lâu sau, hai người tới cửa chùa ở dưới chân núi.

“Vạn Trượng Cung, chắc là tông môn mà thượng cổ Nhân tộc chiến thắng Yêu Tộc, có niên đại từ lâu đời.” Trương Vi Vân nhìn chữ khắc trên cửa chùa.

“Đi lên xem như thử một chút, chắc là sẽ có chút thứ gì đó tốt.”

Huyền Thanh tôn giả bước lên một bước, ngay lập tức xuất hiện đỉnh núi tiên trên điện.

Trương Vi Vân đuổi theo sát.

Một ngày sau, hai thầy trò hao tổn hết trăm nghìn cay đắng, cuối cùng cũng phong ấn chặt được tiên khí trong Long Linh đó.

“Tiên khí này, hay là bỏ đi, nó không phù hợp với khí chất của đồ nhi ngươi.” Huyền Thanh ton giả nhìn hình dáng tiên khí lắc đầu nói.

“Mặc dù xấu, nhưng nó cũng là tiên khí, ta trở về tặng cho phu quân của ta.” Trương Vi Vân nhìn cây gậy cực kỳ xấu xí đang trôi lơ lửng ở trên bầu trời nói.

Lúc này, Từ Phàm đang trên đường trở về nhà, bỗng nhiên trong lòng cảm thấy vui vẻ, cảm giác sắp có chuyện tốt rơi xuống đầu mình.

“Cảm giác kỳ lạ này là thế nào.”

Chương 454: Hợp Kim Viêm Đồng

Trảm Linh lái Tinh chu một đường không gặp nguy hiểm gì, thuận lợi lái vào Tinh Môn, chạy với tốc độ cao nhất trên tuyến đường an toàn của Nhân tộc mất hơn một tháng, cuối cùng trở về được Tiên thành Lâm Sâm Ẩn Linh đảo.

“Đi đâu cũng không tốt bằng quê hương của mình.” Từ Phàm ở trên Tinh chu nhìn Ẩn Linh đảo càng lúc càng lớn nói.

“Cuối cùng đã về nhà rồi.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh Từ Phàm nói, trong giọng nói có chút tiếc nuối.

“Đừng sốt ruột, sau này còn có cơ hội.” Từ Phàm vỗ vỗ Từ Nguyệt TIên nói.

“Bồ Đào, trong tông môn có điều gì khác thường không?” Từ Phàm nói.

“Trong Yêu giới phát hiện một linh khoáng Trọng Linh Hỏa Đồng khổng lồ, trước mắt đang tập trung toàn lực để khai phá.”

“Bên trong tông môn tất cả đều bình thường.” Bồ Đào nói.

“Trọng Linh Hỏa Đồng!” Từ Phàm có chút vui mừng, Trọng Linh Hỏa Đồng được coi như là một linh khoáng đang có nhu cầu cấp bách, sau khi tinh luyện, có thể làm linh lực trung tâm của con rối Luyện Hư Kỳ.

“Đúng vậy, linh khoáng khổng lồ vốn là linh khoáng quý giá nhất của tộc Huyết Sư, bây giờ đã bị chúng ta chiếm giữ.” Bồ Đào nói.

“Quả nhiên, đại bác vừa vang lên, hoàng kim vạn lượng.” Từ Phàm cười nói.

Tâm tình cũng theo đó mà vui vẻ hơn, Ẩn Linh đảo trước đây con rối cấp bậc chính là Luyện Hư Kỳ, không phải bởi vì không đủ linh khoáng, mà bởi vì không đủ Luyện Khí Sư, tốt rồi, bây giờ cả hai đều đã đầy đủ.

Sau này số lượng con rối Luyện Hư Kỳ của Ẩn Linh đảo lại lên thêm một bậc.

Tinh chu vừa hạ xuống trên Ẩn Linh đảo, các đệ tử trong tông môn nhận được tin tức ra ngoài đón tiếp.

“Sư phụ, ta rất lo lắng ngươi sẽ xảy ra chuyện.” Từ Cương nói, sau khi Từ Phàm ra ngoài nửa năm, hắn bắt đầu lo lắng.

“Vi sư làm sao có thể xảy ra chuyện?” Từ Phàm cười nói.

“Chút sóng gió thì vẫn có, nhưng tất cả đều có thể dễ dàng đối phó.”

Lúc này, tất cả đệ tử tới đón tiếp Tinh chu, sau khi nhìn thấy Từ Phàm, cùng nhau hành lễ.

“Cung nghênh Đại trưởng lão, Trảm Linh trưởng lão trở về!”

Các đệ tử xếp hàng chỉnh tề, âm thanh rung trời, có chút tình cảnh của Thánh tông tiên môn.

“Tất cả đứng lên đi, các đệ tử ở lại đóng giữ môn phái đều vất vả rồi.” Từ Phàm nhìn đệ tử đồng loạt hành lễ nói, trong lòng có tia cảm giác thành tựu.

Trong lòng sinh ra một luồng hào khí, có đệ tử như vậy thì chỉ cần cho Ẩn Linh môn bọn hắn một thời gian, chắc chắn sẽ trở thành môn phái đứng đầu cả Tu Tiên giới.

“Vì tông môn phục vụ!”

Đệ tử tông môn đáp lại, khiến Từ Phàm sinh ra một tia ảo giác.

Từ Phàm để cho các đệ tử tản đi, sau khi bố trí chỗ ở cho đệ tử Thiên Linh Tông và Luyện Khí Tông Sư trên Tinh chu, thì trở về bên trong tiểu viện của mình.

Các đệ tử còn lại và Thiên Khôi Sư trên Tinh chu cũng ai về nhà nấy, ai tìm mẹ nấy.

Lúc này, Từ Linh Đài mang theo một đám đệ tử Thiên Linh Tông đi tới nơi Từ Phàm bố trí.

“Không ngờ tông môn của Linh Đài đạo hữu, xinh đẹp như vậy, còn đẹp hơn tông môn của ta.” Tạ Bằng nhìn trung tâm Ẩn Linh đảo như thác nước linh dịch Thiên Thanh của Cửu Thiên Ngân Hà nói.

Đỉnh đại trận của tông môn, còn có Tường Vân Thụy Thú lơ lửng do linh khí tạo thành, mười phần phong cách tiên gia.

“Không thể so sánh, không thể so sánh, chỉ bên trong Thiên Linh Tông các ngươi đã bằng một nửa khu vực Tiên thành Lâm Sâm của ta, khu vực rộng như vậy, còn có thể giữ được cảnh tượng động phủ tiên gia thì đã vượt xa tông môn ta.”

“Địa phương tông ta nhỏ, đệ tử cũng ít, thế nên bên trong tông có thể bố trí được tiên vận một chút.” Từ Linh Đài khách khí nói.

Trong lúc Từ Linh Đài đang khiêm tốn, đột nhiên có hai đường độn quang, một trước một sau từ phía sau Linh thuyền bay ra, sau đó lại đột nhiên tăng tốc bay về phía xa.

Tốc độ của hai đường độn quang, khiến cho đệ tử Thiên Linh Tông trên Linh thuyền chú ý, đặc biệt là lúc độn quang chuyển hướng, cảm giác tăng tốc với độ cong riêng biệt, giống như đã chạm đến cảnh giới nào đó.

“Trúc Cơ kỳ vậy mà có thể chạy trốn nhanh như vậy, nhất là ở đường rẽ, cảm giác nhẹ nhàng, nhất định là đệ tử chuyên về thần thông phương diện tốc độ.” Tạ Bằng cảm thán.

“Được lắm, Tạ Bằng đạo hữu đoán không sai.” Từ Linh Đài gật đầu nói, hắn không thể nói đây chỉ là trình độ chạy trốn của đệ tử bình thường trong tông môn.

Đúng vào lúc này, lại có vài chục đạo độn quang vượt qua bọn họ ngồi vào Linh thuyền cỡ lớn, mỗi người đều có tốc độ chạy trốn không tầm thường.

“Bọn họ có việc gì gấp sao?” Tạ Bằng tò mò hỏi, ánh mắt hiện lên tia kinh ngạc.

“Hôm nay là trận chung kết trò chơi sinh tử chạy trốn nhanh trong tông môn, lúc nãy các đệ tử đó vì nghênh đón Đại trưởng lão nên tất cả đều chậm một chút, thế nên bây giờ cần tăng tốc bay đến tháp thí luyện để tham gia trận đấu.” Từ Linh Đài giải thích, nhớ trước kia hắn là một trong nhất đại đệ tử, xếp hạng trong mười người đứng đầu.

“Trò chơi sinh tử chạy trốn nhanh?”

“Giống như là từ trò chơi chiến đấu sinh tồn mà tông môn các ngươi giới thiệu phải không?” Tạ Bằng cảm thấy hứng thú nói.

“Cũng giống thế, đều là một loại trò chơi ảo cảnh.”

“Đệ tử Thiên Linh Tông chúng ta có thể tham gia không?” một đệ tử Thiên Linh Tông Nguyên Anh kỳ bên cạnh nói.

“Đương nhiên là có thể, nhưng mà trận chung kết hôm nay chắc chắn không thể gia được rồi, ngày mai các ngươi có hứng thú thì có thể tham gia thi đấu tính theo giờ, thi đấu hằng ngày.” Từ Linh Đài nói xong thì gọi Bồ Đào đến.

“Bồ Đào, sau khi dẫn các đệ tử Thiên Linh Tông nơi ổn định, thì giới thiệu hoạt động hằng ngày của tông môn một chút.” Từ Linh Đài nói.

“Đã biết.”

Lúc này, một giọng điện tử xuất hiện.

“Đây là khí linh chủ quản công việc hằng ngày của tông môn các người sao? Trông có vẻ lợi hại hơn Thiên Linh Tông chúng ta nhiều.” Một vị đệ tử Thiên Linh Tông nói.

“Khí linh phục vụ Ẩn Linh môn chúng ta, tên là Bồ Đào, hằng ngày nếu các ngươi có vấn đề gì, có thể trực tiếp gọi Bồ Đào.”

“Hiện tại Đại trưởng lão đưa cho các ngươi quyền hạn tạm thời, có thể tự do gọi Bồ Đào.” Từ Linh Đài cười nói.

Nghe Từ Linh Đài nói, một vài đệ tử Thiên Linh Tông thử một chút, trong nháy mắt cảm giác loại máy chức năng bỗng nhiên đổi thành máy trí năng, mọi thứ cảm giác đều mới mẻ.

Các đệ tử Thiên Linh đang cảm thấy thán phục, ở phía xa đột nhiên có dị tượng phủ xuống, từng đạo khí tạo thành sóng lớn, ngay lập tức càn quét Ẩn Linh đảo.

Lúc này, Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh Tông trên Linh thuyền cỡ lớn, cảm nhận được sóng này, trong ánh mắt tràn đầy khiếp sợ.

“Loại sóng này, chẳng lẽ là có người luyện chế được đạo khí đứng đầu.” Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh Tông hoảng sợ nói.

Lúc này, Từ Phàm đang ở trong tiểu viện của mình nghỉ ngơi, cũng cảm nhận được luồng sóng này.

“Sa sư huynh nghiên cứu có kết quả rồi.” Từ Phàm vui mừng nói, hắn hóa thành một đạo độn quang, ngay lập tức biến mất khỏi tiểu viện, bay về phía Luyện Khí Phong.

Luyện Khí Phong lúc này, một vài đệ tử vây quanh trước cửa Luyện Khí điện chuyên dụng của Sa Điêu, tất cả đều đang bàn tán về thành quả nghiên cứu mới của Sa Điêu.

Theo Từ Phàm xuất hiện, các đệ tử cung kính xếp thành hai hàng.

Lúc này, cửa lớn Luyện Khí điện chuyên dụng của Sa Điêu cũng mở ra.

Bên trong Luyện Khí điện, Từ Phàm và Sa Điêu đều đang nhìn chăm chú vào Hợp Kim Viêm Đồng giống như viên gạch hình vuông trước mắt.

“Sa sư huynh, dựa vào khối Hợp Kim Viêm Đồng này, ngươi có thể được Tu Tiên Giới ghi nhớ vĩnh viễn.” Từ Phàm thán phục nói.

Khối hợp kim này có thể được xem là một bước tiến, sự tồn tại của hợp kim linh khoáng có thể chính thức dùng cho luyện chế đạo khí.

Chương 455: Nàng dâu tới

“Nổi danh trong Tu Tiên Giới hay không không quan trọng, quan trọng là bây giờ ta được xem như là một Luyện Khí Tông Sư chính thức.” Sa Điêu xúc động nói.

Bao nhiêu năm qua, mục tiêu duy nhất mà bản thân theo đuổi, đến bây giờ xem như đã chính thức hoàn thành.

“Sa sư huynh, ngươi mà không phải Luyện Khí Tông Sư thì ai mới là Luyện Khí Tông Sư chứ?”

“Chỉ tính khối hợp kim này của ngươi, là ngươi có thể nhận được sự công nhận và tôn trọng của toàn bộ Luyện Khí Tông Sư Tu Tiên Giới.”

Từ Phàm nói xong cắt một khối nhỏ trên Hợp Kim Viêm Đồng, bắt đầu triệu hồi Thần Hỏa Phượng Hoàng để kiểm tra chi tiết.

“Chủ linh khoáng là Trọng Linh Hỏa Đồng, còn có thêm các loại linh khoáng thuộc tính lửa và một lượng nhỏ linh khoáng thuộc tính kim và nước khác, mà Hợp Kim Viêm Đồng phù hợp với luyện chế đạo khí thuộc tính lửa.”

“Cùng cấp bậc với con rối thuật pháp cấp bậc Luyện Hư Kỳ và Hợp Thế Kỳ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Không ngờ chỉ đào ra được một linh khoáng trong Yêu giới, lại có thu hoạch quan trọng như vậy.

“Con rối Hợp Thế kỳ? Hợp Kim Viêm Đồng này thật sự có thể dùng để luyện chế!” Sa Điêu hưng phấn nói.

“Có thể làm trung tâm và khung xương, nhưng bên ngoài thì phải tìm kiếm các linh khoáng khác.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Vậy là đủ rồi, đến lúc đó tông môn chúng ta chuẩn bị nhiều con rồi Hợp Thể Kỳ một chút, sau này sẽ vô địch rồi?” Sa Điêu hưng phấn nói.

“Vô địch thì chắc vẫn còn thiếu một chút, nhưng mà vẫn có thể mạnh hơn so với đa số.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy cái này làm thế nào để tạo Tinh chu?” Sa Điêu hỏi, ngay từ đầu hắn dựa theo phương hướng này để bố trí hợp kim.

“Chủ pháo, họng pháo phụ và đạn pháo có thể dùng, nhưng thân Tinh chu phải dùng linh khoáng cứng rắn, kiên cố hơn.” Từ Phàm nói.

“Xem ra ta vẫn nên tiếp tục nghiên cứu.” Ánh mắt Sa Điêu kiên định nói.

“Sa sư huynh cố lên!”

Lúc Từ Phàm rời khỏi Luyện Khí điện của Sa Điêu, trong tay có thêm một khối ngọc giản Hợp Kim Viêm Đồng, nhân tiện còn loại bỏ ý nghĩ đổi tên thành Sa Điêu hợp kim của Sa Điêu.

“Như vậy thì có phải đã có thể thành lập dây chuyền sản xuất con rối Luyện Hư Kỳ phải không?” Trong không gian dưới đất, Từ Phàm chợt nói.

Nghĩ như vậy Từ Phàm híp mắt lại, trong đầu tưởng tượng đại quân con rối Luyện Hư kỳ của Ẩn Linh môn.

“Bước quá lớn thì có làm vỡ trứng? Gần đây tông môn phát triển có hơi thuận lợi quá.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trước kia mỗi khi tông môn phát triển thuận lợi, thì môn phái sẽ xuất hiện hoặc ít hoặc nhiều vấn đề.

Lúc này, mắt trái Từ Phàm bắt đầu nháy không tự chủ.

“Lần này không có chuyện gì chứ? Đến lượt ta phát tài sao?” Từ Phàm nghi hoặc nói.

“Quên đi, ta không cần quan tâm nhiều làm gì, đầu tiên làm xong chuyện trước mắt đã.” Từ Phàm nói.

Một quầng sáng khổng lồ xuất hiện trước mặt Từ Phàm, sau đó hóa thành từng chi tiết quay tròn xung quanh người Từ Phàm.

“Xây dựng một dây chuyền sản xuất con rối Luyện Hư kỳ, đúng là có hơi phức tạp.” Từ Phàm có chút đau đầu nói.

Mặc dù năng lực tính toán của Bồ Đào rất mạnh, nhưng khi suy diễn thứ logic cao một chút, thì phải để Từ Phàm làm là chính.

Lúc này, hình dạng chi tiết của tất cả linh khoáng đào được của Ẩn Linh Môn xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Hợp Kim Viêm Đồng làm hạch tâm, xác bên ngoài thì dùng Nham Tinh Thiết linh khoáng.”

Từ Phàm nói xong, chi tiết quay xung quanh hắn, trong nháy mắt mất chín phần mười.

Sau đó, Từ Phàm khua hai tay, bắt đầu thiết kế, quá trình luyện chế hợp kim linh khoáng, sau khi thành hình, lắp ráp linh kiện, và khắc họa thứ tự trước sau pháp trận, cuối cùng hoàn chỉnh kiểm tra luyện chế con rối.

Bởi vì việc này, Từ Phàm bận rộn khoảng một tháng.

Trong một tháng này, mắt trái Từ Phàm vẫn cứ nháy.

“Quái lạ, vậy mà không có chuyện tốt gì xảy ra.”

“Chẳng lẽ cái này không lưu hành ở Tu Tiên Giới.” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Đúng lúc này, tiếng Bồ Đào bỗng nhiên xuất hiện.

“Chủ nhân, đạo lữ của ngài trở về!” Tiếng Bồ Đào có vẻ vui sướng.

“Cái gì, Vi Vân trở về!” Đầu tiên Từ Phàm sửng sốt

Sau đó vui mừng nói.

Từ Phàm một bước bước ra không gian dưới đất, hai cánh phong lôi xuất hiện phía sau, hóa thành một đường tật quang, bay ra ngoài Ẩn Linh môn.

Tật quang vượt qua nửa Ẩn Linh đảo, bay hướng về nơi nào đó bên ngoài Ẩn Linh môn.

Độn quang xen lẫn giữa màu xanh và màu cực quang, kinh động đến toàn bộ người trong tông môn.

“Tốc độ này, Đại trưởng lão có chuyện gì gấp sao?” Trảm Linh nói, hóa thành một đường huyết quang đuổi theo, với suy nghĩ có chuyện gì thì có thể giúp đỡ.

Lúc này, bên cạnh Thập Vạn Lý Cự Hồ, một con chim lớn màu xanh gục trước mặt thiếu nữ, nói cái gì cũng không muốn bay trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Tiểu Thanh Thanh, dù sao ngươi cũng có huyết mạch Thần Thú, lá gan sao mà nhỏ như vậy.” Trương Vi Vân nhìn Huyền Thanh điểu nằm rạp phát rung trên mặt đất nói.

Huyền Thanh điểu vẫn một mực lắc đầu, nói gì cũng không muốn chở Trương Vi Vân bay qua, ánh mắt nhìn bầu trời, lộ ra vẻ sợ hãi.

Từ Phàm đã từng ra mệnh lệnh. Chỉ cần Huyền Thanh điểu bay đến trên bầu trời Thập Vạn Lý Cự Hồ, thì sẽ có Trấn Yêu Tinh khóa chặt, bây giờ Bồ Đào tự giác đổi nó thành quỹ đạo pháo.

Mức độ sợ hãi của Huyền Thanh điểu, giống như nhét chủ pháo của Tinh chu vào trong miệng nó cũng không khác gì.

“Ngươi không đi thì ta đi.” Trương Vi Vân quay đầu hừ một tiếng rồi nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua một đạo tật quang, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện phía trước Trương Vi Vân.

“Vi Vân!”

“Phu quân!”

Hai người ôm chặt nhau, Từ Phàm hơi xúc động nghĩ, cô vợ của lão tử cuối cùng đã trở về.

“Tại sao lần trước tông môn ngươi lại biến mất, hại ta tìm không thấy ngươi.” Trương Vi Vân nhiều năm không thấy Từ Phàm, có chút trách cứ nói.

“Thời điểm đó gặp phải chút nguy hiểm, ta mang theo toàn bộ tông môn chạy.” Từ Phàm giải thích nói, chẳng trách lúc ở Cửu Phong đảo cứ luôn có cảm giác tương tư.

“Phu quân, sao ngươi gặp nguy hiểm lại không nói với ta? Ta nói sư phụ tới giúp ngươi!” Trương Vi Vân nói theo lẽ thường.

“Sao lại có thể làm phiền sư phụ ngươi, bây giờ tông môn chúng ta đã lớn mạnh, có hiểm nguy gì cũng không sơ.”

“Đi nào, chúng ta về tông môn trước.” Từ Phàm nói.

“Ừ.” Trương Vi Vân gật đầu, theo Từ Phàm quay về Ẩn Linh đảo.

Lúc này, ở trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, một cô gái áo đỏ tóc dài, đang nhàn nhã nhìn chằm chằm Trảm Linh.

Quanh người cô gái có một tiên kiếm và sau thanh đạo khí đứng đầu linh kiếm trôi lơ lửng.

“Ta là trưởng lão của Ẩn Linh môn, ngươi là ai!” Trảm Linh cảnh giác nhìn tôn giả Đại Thừa phía trước, nói.

Hắn nhìn thấy pháp bảo cô gái lấy ra, thì biết khí thế của mình yếu hơn một bậc.

Mẹ nó, ra ngoài quên đòi cháu trai lấy tiên khí.

Bởi vì nghe được lời nói của Trảm Linh, thuận thế thu hồi pháp bảo.

“Đồ nhi của ta chính là nương tử của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, ngươi không phải tới quấy rối là được.” Cô gái nói xong liền biến mất trước mặt Trảm Linh.

“Thì ra Đại trưởng lão có đạo lữ, tại sao chưa nghe hắn nhắc đến?” Trảm Linh vò đầu nói.

Qua chuyện này, Trảm Linh có một suy nghĩ kiên định.

Sau này khi đi ra ngoài nhất định phải đòi tiên khí từ cháu trai trước, nếu không thì đè ép lại khí thế của quân địch, có tiên khí rất lợi hại!

Chương 456: Thời gian hạnh phúc

Sau khi Từ Phàm đưa Trương Vi Vân trở lại tông môn, tất cả đệ tử đời thứ nhất thứ hai trong tông môn đều trở nên hưng phấn.

Mỗi lần đạo lữ của Đại trưởng lão đến Ẩn Linh môn đều sẽ ban cho đệ tử tông môn rất nhiều pháp bảo bảo vật.

Hơn nữa rất nhiều là chế tạo riêng, nghe đồn Hùng Lực đại sư huynh thế đầu, đã lấy được một trọng giáp đạo khí ở chỗ của đạo lữ Đại trưởng lão.

Từ Phàm và Trương Vi Vân vừa về đến tiểu viện, đã thấy đám người Từ Cương đã ở đó chờ đợi, vẻ mặt của mọi người đều rất vui vẻ và vui mừng vì sư phụ mình chấm dứt cuộc sống độc thân.

“Bái kiến sư nương ~”

Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ, Chu Khai Linh hành lễ nói.

Trương Vi Vân còn như thiếu nữ, bị gọi có chút ngại ngùng.

“Đều đứng lên đi, đã lâu không gặp, bây giờ các ngươi đều đã thăng cấp Hóa Thần kỳ rồi.” Trương Vi Vân nói rồi bắt đầu đào bới mọi chuyện.

“Từ Cương, Ngũ Hành Đạo Bàn này hẳn là rất thích hợp với ngươi.”

“Nguyệt Tiên, đây là Hư Phong Linh Bào, ngươi hẳn là có thể sử dụng.”

“Hướng Trì, đây là linh kiếm Lôi Hành và linh kiếm Phong Khê, ta đặc biệt giữ lại cho ngươi.”

“Tinh Từ, đây là Huyễn Giới Đạo Châu, không có gì thích hợp với ngươi hơn nó.”

“Khai Linh, ta thật sự không tìm được đạo khí phù hợp với ngươi, Đạp Phong Hoa này tặng cho ngươi, độn tốc nhanh hơn dù sao cũng không phải chuyện xấu.”

Trương Vi Vân mỉm cười đưa từng món quà, khiến đám người Từ Cương càng thêm kính trọng và ngưỡng mộ sư nương này.

Từ Phàm ở phía sau nhìn Trương Vi Vân, vẻ mặt có chút giật giật.

Tức phụ nhi này mấy năm nay lấy được bao nhiêu đồ tốt vậy?

Sau khi mấy đồ nhi của Từ Phàm gặp sư nương xong, lại đợi trong một lát, tất cả đều rời đi dưới ánh mắt nguy hiểm của Từ Phàm.

Lúc này tiểu viện của Từ Phàm cuối cùng cũng yên tĩnh, Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm nói: “Phu quân, Ẩn Linh môn chúng ta hiện tại có bao nhiêu đệ tử?”

“Chưa đến mười vạn ba ngàn người.” Từ Phàm nói.

“Đệ tử thêm rất nhiều, vừa hay pháp bảo công pháp ta đi theo sau sư phụ nhặt được đều có nơi dụng võ.”

Trương Vi Vân nói xong lấy ra một đạo khí hành cung hình quả cầu thủy tinh, nói với Từ Phàm: “Phu quân ngươi xem.”

Từ Phàm nhận lấy đạo khí hành cung, dò xét trong đó.

“Trời ạ! Nương tử, ngươi cướp nhà kho bảo vật của hội trưởng lão sao?” Từ Phàm giật mình nói.

“Đây đều là thu hoạch dò xét bí cảnh bảo địa của sư phụ và ta nhiều năm qua, vốn dĩ sư phụ không cần những thứ này, ta cảm thấy phu quân cần dùng, cho nên đều đem qua đây.” Trương Vi Vân ra vẻ ta có lợi hại không.

“Nương tử quả nhiên là vợ hiền của ta.” Từ Phàm cười nói.

Tức phụ nhi lo cho gia đình như vậy ai mà không thích.

Lúc này, Trương Vi Vân đột nhiên nhớ ra gì đó, lại lấy ra một vật thể khác thường giống như thạch từ trong nhẫn không gian của nàng.

“Bồ Đào, ta còn mang quà cho ngươi, sư phụ ta nói thứ này tốt cho khí linh.” Trương Vi Vân nheo mắt cười nói.

“Đây là tinh tủy!” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Tức phụ nhi của hắn rốt cuộc có bao nhiêu đồ tốt?

“Cảm ơn chủ mẫu!” Giọng điệu của Bồ Đào phấn khích hiếm thấy, là loại phấn khích trước nay chưa từng có.

Tinh tủy có sức hấp dẫn chí mạng đối với tất cả Linh Tu ở Tu Tiên giới, giống như một đại hán cường tráng không thể từ chối một đại mỹ nhân ôm ấp yêu thương vậy.

“Thích hợp với ngươi là tốt rồi.” Trương Vi Vân cười nói.

“Vi Vân, nếu người khác không biết ngươi là nương tử của ra, còn có thể nghĩ ngươi muốn mưu quyền soán vị.” Từ Phàm nói đùa.

Nương tử này vừa đến, đã mua chuộc được tất cả người bên cạnh mình.

“Mưu quyền soán vị gì chứ, ta chỉ là trợ giúp một chút gia dụng cho phu quân.”

“Dù sao phu quân quản lý một tông môn, rất không dễ dàng.”

Trương Vi Vân dựa vào Từ Phàm, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên.

Từ Phàm thuận thế ôm lấy Trương Vi Vân, cảm giác mềm mại này khiến hắn lần nữa cảm thán, hóa ra ôm một người lại có thể thoải mái như vậy.

“Nương tử ngốc của ta, hiện tại vi phu cảm thấy có chút ăn bám.” Từ Phàm nói, hắn cảm thấy gia sản của nương tử còn nhiều hơn Ẩn Linh môn.

“Phu quân, không phải ngươi đã quên gì sao?” Trương Vi Vân cười nói.

“Ta quên cái gì à? Có thể là bởi vì gặp nương tử rất vui.”

“Phu quân, ngươi quên ta vẫn chưa tặng quà cho ngươi!”

Trương Vi Vân nói xong, một cây trụ thông thiên trực tiếp xuyên qua pháo+p trận hộ tông của Ẩn Linh môn, đứng hiên ngang giữa trời đất.

“Phu quân ngươi xem, đây là quà ta tăng ngươi.”

Một cây gậy to lớn xấu vô cùng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Có hơi xấu, phu quân dùng tạm trước, đợi ta tìm được thứ thích hợp chúng ta lại đổi.” Trương Vi Vân dường như sợ Từ Phàm không hài lòng với món quà này.

Lúc này, Từ Phàm cảm thấy đầu óc mình có chút không ổn.

“Nương tử, đây là tiên khí sao?”

“Đúng vậy, phu quân là phu quân tông sư, hẳn là có thể khiến nó nhận ngươi làm chủ.” Trương Vi Vân gật đầu nói.

“Đây là tiên khí!” Từ Phàm ngớ mặt ra hỏi lại lần nữa.

“Đúng vậy, đây là tiên khí ~” Trương Vi Vân có chút kỳ quái nói, lời nói của mình, vừa rồi phu quân không nghe thấy sao?

Từ Phàm nhìn về hư ảnh do tiên khí chiếu ra ở phía xa.

“Đây không phải là tiên khí bình thường, ngươi dùng đi, ta bảo Bồ Đào chuẩn bị nghi thức tiên khí nhận chủ.” Từ Phàm nói.

Ăn bám thì thôi, nhưng ăn bám đến tình trạng này, Từ Phàm tỏ vẻ có chút đau dạ dày.

“Phu quân, ta không dùng được.”

“Sư phụ đã nói, sau khi nàng phi thăng, sẽ giao tiên khí của nàng cho ta.”

“Cây gậy này rất xấu, ta không muốn dùng.” Trương Vi Vân nói.

Đây là vấn đề xấu hay sao, mấu chốt nó là tiên khí, được không?

“Dù sao thì cây gậy xấu xí này đưa cho phu quân, phu quân xử lý thế nào là chuyện của phu quân.” Trương Vi Vân sợ Từ Phàm đổi ý, vội vàng nói.

Từ Phàm nhìn chằm chằm tiên khí này hồi lâu, nhớ lại trải nghiệm mấy năm nay của hắn, cảm thấy ông trời thật chăm sóc hắn.

Không chỉ có một huynh đệ trả lợi gấp trăm lần, còn có một nương tử quan tâm lo lắng cho hắn như vậy.

Tuy rằng ăn bám, hắn có chút không kịp phòng bị, nhưng ăn bám dù sao cũng là ăn.

Người là thép cơm là sắt mà.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một dòng cát vàng, vẩy về phía không trung, tạo thành một pháp trận huyền ảo, trực tiếp phong ấn cây gậy tiên khí kia, để con rối đưa vào nhà kho bảo vật.

“Phu quân thật lợi hại, ta và sư phụ mất rất lâu, mới phong ấn được tiên khí, không ngờ bị phu quân tiện tay phong ấn.” Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm sùng bái nói.

“Dù sao phu quân cũng là Luyện Khí Tông Sư, phong ấn một tiên khí còn không phải dễ như trở bàn tay sao?” Từ Phàm cười nói.

Lúc này đã đến gần trưa, con rối bưng đến món ngon tiên phẩm do đại trù thủ tịch của Ẩn Linh môn tỉ mỉ chế biến.

Từ Phàm và Trương Vi Vân ngồi đối diện, nhìn thâm tình chân thành nhìn đối phương.

“Nương tử, sau khi quay về còn đi không?” Từ Phàm có chút chờ mong hỏi, một mình nhiều năm như vậy, Ẩn Linh môn cũng nên có một nữ chủ nhân.

“Vẫn chỉ có một tháng, trước kia sư phụ nói ta đến Luyện Hư Kỳ là có thể xuất sư.”

“Bây giờ hai giới dung hợp, sư phụ nàng lo lắng cho ta, nói là đợi ta Hợp Thể Kỳ mới có thể xuất sư.”

“Lúc đó sư phụ cũng tới thời điểm phi thăng đại thế giới.” Trương Vi Vân nói.

“Vẫn phải đến Hợp Thể Kỳ.” Từ Phàm thở dài nói.

Chương 457: Sau thời gian hạnh phúc, tức phụ lại đi rồi

“Phu quân, đừng sốt ruột.”

“Sau này sư phụ sẽ bế quan ở đây, khi đó ta có thể ở bên cạnh phu quân.”

Trương Vi Vân nhìn dáng vẻ thở dài của Từ Phàm, vội vàng nói.

“Ôi, chúng ta vốn là phu thê, lại không ở bên nhau lâu được, ý trời trêu người mà.” Từ Phàm nói.

“Một tháng này, ta sẽ bầu bạn với phu quân.” Trương Vi Vân nói.

“Nương tử ở bên cạnh ta là tốt rồi.” Từ Phàm nói.

Ban đêm, đại trù thủ tịch Ẩn Lin môn sử dụng toàn bộ khả năng, từng món ăn tinh xảo được chế biến ra, sau đó được bưng lên trên đại yến tông môn.

Từ khi đệ tử đời thứ ba của tông môn tiến vào Trúc Cơ kỳ, Từ Phàm đã đặc biệt xây dựng một nhà ăn có thể chứa mười vạn người ăn cơm cùng một lúc.

Lúc này, tất cả đệ tử của Ẩn Linh môn đều hưng phấn ăn tiệc tối.

Trước khi đến, tất cả bọn họ đều miễn phí nhận một bảo khí thích hợp với mình ở trong nhà kho bảo vật tông môn, nghe nói đây là đạo lữ của Đại trưởng lão tông môn tặng.

Trước khi vào tiệc, Từ Phàm tuyên bố Ẩn Linh môn có thêm một vị trưởng lão.

“Bái kiến Vi Vân trưởng lão ~”

Mười vạn đệ tử đồng thanh hành lễ, một lần nữa cho Trương Vi Vân một cảm giác khác.

“Ta là đạo lữ của Đại trưởng lão, hiện tại là trưởng lão của Ẩn Linh môn, về sau các đệ tử có gì khó khăn có thể nói thẳng với ta.” Trương Vi Vân nhìn các đệ tử hành lễ nói.

Từ Phàm ở bên cạnh Trương Vi Vân không khỏi cảm khái, người có thể nạp tiền lại hào phóng luôn được chào đón ở khắp mọi nơi.

Tiệc tối qua đi, Trương Vi Vân theo Từ Phàm trở lại tiểu viện.

Không hiểu vì sao, từ sau khi tiệc tối kết thúc, tim Từ Phàm đập loạn xạ, giống như đang chờ mong điều gì đó sắp xảy ra.

Ban đêm, trên bầu trời, sao trời như biển, hàng vạn hàng ngàn ngân hà đan vào trong biển sao.

Hai người thâm tình đối mặt nhau trong phòng nhỏ.

“Phu quân, bây giờ ta có thể rồi.” Trương Vi Vân cúi đầu, có chút xấu hổ nói.

Trước đây Từ Phàm đã tưởng tượng ra tình huống này vô số lần, nhưng khi thực sự xảy ra, cho dù bây giờ là Hóa Thần kỳ, trong lòng cũng không khỏi căng thẳng.

Mang trái tim kích động căng thẳng, Từ Phàm đi về phía Trương Vi Vân.

Lúc này, một pháp trận cách âm tuyệt thần bảo vệ cả tiểu viện, ngay cả Bồ Đào cũng bị ngăn cách ngoài pháp trận.

Như cái gọi là, uyên ương bị lí phiên hồng lãng, nhất thụ lê hoa áp hải đường.

Ngày hôm sau, thời khắc Từ Phàm mở cửa ra, cảm thấy cả thế giới đều thay đổi.

“Cuối cùng ta cũng không còn…” Từ Phàm nhìn trời lẩm bẩm nói.

“Phu quân, có thể có tiểu bảo bảo không?” Trương Vi Vân mong đợi nói.

“Nương tử, ngươi và ta đều là tu vi Hóa Thần kỳ, muốn có tiểu bảo bảo, còn cần cố gắng nhiều hơn.” Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân, dịu dàng nói.

“Phu quân, vậy một tháng này chúng ta cố gắng nỗ lực hơn đi.” Trương Vi Vân nói.

“Được ~” Từ Phàm cười nói.

Một tháng cuối cùng, ban ngày Từ Phàm cùng Trương Vi Vân du sơn ngoạn thủy, chỗ nào trong Tu Tiên giới và Yêu giới cũng đều đi.

Buổi tối lại cố gắng tạo tiểu bảo bảo.

Thời gian hạnh phúc luôn ngắn ngủi, lúc Từ Phàm vừa cảm nhận được chỗ tốt của việc có tức phụ, một tháng đã lặng lẽ trôi qua.

Lc này, bên ngoài Ẩn Linh môn, có một con Huyền Thanh Điểu đang run rẩy trong không trung chờ đợi Trương Vi Vân.

“Phu quân, ta phải đi rồi, đợi lúc sư phụ ta bế quan, ta sẽ đến tìm ngươi ~”

Trương Vi Vân nói xong, ôm Từ Phàm một chút, sau đó lưu luyến cưỡi Huyền Thanh Điểu rời đi.

“Ôi, thời gian hạnh phúc luôn rất ngắn ngủi.” Từ Phàm nhìn theo bóng lưng của Trương Vi Vân, cảm khái nói.

“Đại trưởng lão, ngươi thật là may mắn.”

“Sư phụ của Vi Vân trưởng lão, ta đã gặp một lần, là tôn giả Đại Thừa cực kỳ không đơn giản, mà còn có máu mặt.” Trảm Linh ở bên cạnh nói, trong đầu hiện lên thanh tiên kiếm kia, thật sự muốn đánh, ước chừng chính mình cũng không chống đỡ được mấy chiêu.

“Lúc ta còn là Luyện Khí kỳ đã từng gặp, thuộc loại tồn tại không thể chọc vào.” Từ Phàm gật đầu nói.

Đám người Từ Cương đến đưa tiễn, đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn sư phụ mình.

Yêu xa chính là như vậy, tụ họp ít ly biệt nhiều.

Ở Tu Tiên giới, càng không biết cách xa bao nhiêu tỷ dặm?

Trương Vi Vân trở lại bên cạnh Huyền Thanh tôn giả.

“Hạnh phúc với phu quân ngươi xong rồi, nên thu tâm trở lại tu luyện.” Huyền Thanh tôn giả nói.

“Ừm, ta muốn nhanh chóng tu luyện đến Hợp Thể kỳ.” Trương Vi Vân dùng ánh mắt kiên định nói.

“Ôi, đồ đệ ngốc nhà ngươi, ngươi vừa cho tiền vừa cho người, phu quân kia của ngươi thật sự tốt như vậy sao?” Huyền Thanh tôn giả cười nói.

“Phu quân ta đối với ta rất tốt, hắn vẫn muốn cho ta thứ tốt nhất, chỉ là hiện tại ta không dùng được.” Trương Vi Vân hạnh phúc nói.

Sau đó lấy ra vài món đạo khí Từ Phàm đặc biệt chế tạo riêng cho nàng, đây là vài món đạo khí Từ Phàm tranh thủ luyện chế cho nàng sau khi Trương Vi Vân rời đi lần trước.

Huyền Thanh tôn giả nhìn đạo khí mà Từ Phàm luyện chế cho Trương Vi Vân, gật đầu hài lòng.

“Tốt, xem ra phu quân ngươi có lòng với ngươi.”

“Mấy món này đều tính là hàng tinh phẩm trong đạo khí.”

“Đó là tất nhiên, phu quân ta sau này muốn trở thành tồn tại Đại Tông Sư Luyện Khí.”

“Đến lúc đó ta bảo phu quân đặc biệt luyện vài tiên khí cho sư phụ.” Trương Vi Vân cười nói.

“Vậy thì tốt, sau này nói không chừng vi sự thật sự muốn phu quân ngươi hỗ trợ luyện vài món tiên khí.” Huyền Thanh tôn giả nhìn dáng vẻ kiêu ngạo của đồ đệ ngốc mình, không khỏi cười nói.

“Sư phụ, đến lúc đó cần phải chuẩn bị đủ Linh Khoáng cấp tiên khí.” Trương Vi Vân cười giống như một con mèo nhỏ trộm thịt.

“Đó là tất nhiên, vi sư còn có thể lợi dụng tiểu phu thê các ngươi.”

“Được rồi, không nói nữa, lần này đến vực Cực Bắc trước, ta vừa mới nhận được tin tức, nơi đó dị tộc thức tỉnh, là lúc đem thứ đó về.” Huyền Thanh tôn giả nói.

“Sư phụ, không bằng bỏ đi, không cần vì ta mà tạo phiền toái.” Trương Vi Vân có chút cảm động nói.

“Vi Vân, ngươi phải nhớ kỹ, Thiên Phúc linh thể chúng ta ở hạ giới tự nhiên có thể nhận chú ý của ý chí Thiên Đạo giới này, nhưng sau khi phi thăng đến Tiên Giới, Thiên Phúc linh thể đó là mầm tai họa.”

“Sau khi đến Tiên Giới, Thiên Phúc linh thể chúng ta, chắc chắn có đại kiếp nạn sinh tử, đây cũng là thiên cơ vi sư tìm hiểu được sau khi nhận ngươi làm đồ đệ.”

“Nếu muốn loại bỏ đại kiếp nạn sinh tử, bây giờ biện pháp duy nhất có thể nghĩ đến, đó là mang theo vật khí vận nhất tộc phi thăng đến Tiên Giới.”

“Sau đó lấy tu vi bản thần và vật chứa khí vận nhất tộc tế trời, như vậy vừa miễn trừ đại kiếp nạn sinh tử, hơn nữa chuyển hóa Thiên Phúc linh khí cho Tiên Giới, lần nữa trùng tu.” Vẻ mặt Huyền Thanh tôn giả nghiêm trọng nói.

“Vi sư bây giờ đã không có cơ hội, chỉ có thể phi thăng đến Tiên Giới rồi nghĩ cách.”

“Nhưng đồ nhi ngươi thì khác, với việc tu vi ngươi càng ngày càng mạnh, lại thêm sự giúp đỡ của vi sư, ngươi có thể dễ dàng đạt được vật chứa khí vận nhất tộc.”

“Hơn nữa đạt được đủ nhiều công đức khí vận trong đại chiến hai giới Nhân yêu hai tộc, cùng bổ trợ lẫn nhau.”

“Đợi sau khi ngươi phi thăng đến Tiên Giới, nhất định có cơ hội chuyển linh trùng tu.” Huyền Thanh tôn giả nói.

“Sư phụ, vậy ngươi phải làm sao?”

“Thật sự chỉ có thể đợi đến sau khi đi đến Tiên Giới mới nghĩ cách sao?” Trương Vi Vân lo lắng nói, nàng sợ nhất nghe sư phụ nói lời này.

“Tất cả hy vọng của vi sư đều đặt trên người ngươi, chỉ cần ngày sau ngươi phi thăng Tiên Giới, chuyển linh trùng tu.”

“Vậy vi sư có thể nhờ quan hệ sư đồ của ngươi và ta, loại bỏ đại kiếp nạn sinh tử này.” Huyền Thanh tôn giả nói.

Chương 458: Tuyệt Thực Tụ Linh Trận.

Huyền Thanh tôn giả nhìn người đồ đệ của mình, trong mắt hiện lên vẻ áy náy.

Cả đời nàng chưa từng mắc nợ bất kỳ ai, chỉ duy nhất với đồ nhi của mình.

Vì đại kiếp nạn sinh tử sau khi vào đại thế giới, cần đồ nhi nàng ngàn nan vạn hiểm hoàn thành kế hoạch này.

Ánh mắt của Huyền Thanh tôn giả khiến Trương Vi Vân nhớ lại lúc mới vừa được sư phụ nhận làm đồ đệ trước kia.

“Ta nhận ngươi làm đồ đệ, là để ngươi giúp ta phá giải đại kiếp nạn sinh tử.”

“Truyền thừa của ta cùng với tất cả pháp bảo linh vật ta để lại sau khi phi thăng, ngươi đều có thể lấy tất cả.”

Khi đó, giọng điệu của Huyền Thanh tôn giả vô cùng lạnh lùng và có chút lãnh đạm.

Lúc đó nàng cũng chỉ hỏi một câu.

“Ngươi sẽ xem ta như đồ đệ chân chính của ngươi chứ?”

Lúc này trong mắt Huyền Thanh tôn giả hiện lên vẻ bất ngờ, suy nghĩ một chút rồi gật đầu nói: “Ngươi sẽ là đồ đệ duy nhất của Huyền Thanh tôn giả ta.”

“Vậy thì từ nay ngươi sẽ là sư phụ ta.”

Kể từ đó sư đồ hai ngươi ở cùng với nhau.

“Ngươi đừng lo cho vi sư, mấy năm nay vi sư góp nhặt không ít vật chứa khí vận, vận dụng bí pháp có thể ổn định ở đại thế giới khoảng vạn năm.”

“Cho nên tất cả hy vọng của vi sư đều đặt trên người ngươi.” Huyền Thanh tôn giả cười nói.

“Sư phụ yên tâm, chuyện này để ta lo liệu.” Trương Vi Vân vỗ ngực cam đoan.

“Tốt, bây giờ chúng ta xuất phát đi vực Cực Bắc đi.” Huyền Thanh tôn giả nhẹ nhõm nói.

“Đi thôi, sư phụ, tranh thủ tìm thêm vài món tiên khí cho phu quân của ta.” Trương Vi Vân cười nói.

“Ngươi con nhóc vô lương tâm này, có phu quân quên sư phụ.” Huyền Thanh tôn giả không nhịn được cười nói.

Lúc này, Từ Phàm ở trong tiểu viện của mình, nhìn tiểu viện trống rỗng khẽ thở dài một hơi.

“Mới có một tháng, ta đã không quen với cuộc sống độc thân.”

Từ Phàm nằm trên ghế tựa có chút ưu thương nói.

Nhìn đám mây có hình Hùng Nhị trên bầu trời, tâm trạng của Từ Phàm tốt hơn một chút.

Lúc này, chân trời xẹt qua một tia sáng.

Từ Nguyệt Tiên xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, còn đang nhớ sư nương sao?” Từ Nguyệt Tiên nhẹ giọng nói.

“Chuyện này đều viết trên mặt ta rồi, ngươi còn phải hỏi ~” Từ Phàm thong thả nói, lại đổi tư thế, nằm trên ghế tựa.

“Sư phụ không giữ được sư nương sao?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

Bây giờ không giống trước kia, một Yêu tôn có chiến lực Đại Thừa kỳ, có thể khiến Từ Phàm mang theo Ẩn Linh đảo chạy trốn.

Bây giờ sức mạnh Ẩn Linh môn sở hữu, đủ để chống lại môn phái đứng đầu Tu Tiên giới.

“Sư nương ngươi có chuyện của riêng nàng, vi sư không giữ được.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Trước đây hắn đã bói toán cho Trương Vi Vân, phát hiện tức phụ nhi mình có đại nhân quả quấn lấy.

Trong một tháng ngọt ngào mới đây, Từ Phàm lại tiêu hao công đức số mệnh tính một quẻ cho tức phụ mình.

Vốn nghĩ với sức mạnh mình có được bây giờ, hắn là có thể giải quyết chuyện của sư phụ tức phụ nhi.

Kết quả, Từ Phàm tính toán, ngoại trừ không có tai họa, còn lại đều là sương mù mờ mịt.

Xin lỗi, mạo phạm rồi.

Xuất hiện loại tình huống này, Từ Phàm biết mình không thể giúp được gì.

“Đáng tiếc, sư phụ vừa mới đoàn tụ với sư nương, không bao lâu lại phải chịu nỗi khổ tương tư?” Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ Phàm nằm trên ghế tựa, liếc mắt nhìn Từ Nguyệt Tiên một cái.

“Ngươi tìm vi sư làm gì?” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, lúc ta điều khiển con rối tìm kiếm bảo vật ở Yêu giới, phát hiện một chỗ Yêu giới có bí cảnh.” Từ Nguyệt Tiên nhìn Từ Phàm, nịnh nọt nói.

“Ngươi muốn chân thân đi ~” Từ Phàm cau mày nói.

“Toàn bộ công pháp thần thông của ta đều do sư phụ dạy, chỗ kia cũng không xa căn cứ của Yêu tộc, sư phụ ngươi đồng ý đi ~” Nguyệt Tiên thỉnh cầu, nước mắt lưng tròng, dáng vẻ ngươi không đồng ý ta sẽ khóc cho ngươi xem.

“Được rồi, được rồi, đi đi, đã là bà cô mấy trăm tuổi rồi, còn làm nũng với ta.” Từ Phàm phất tay nói, cũng thông báo Bồ Đào phái một Trấn Yêu Tinh chở thêm pháo quỹ đạo bảo vệ.

“Cảm ơn sư phụ!” Từ Nguyệt Tiên kích động nói, ngột ngạt trong tông môn bao nhiêu năm, rốt cuộc cũng có thể ra ngoài.

Ngay lúc Từ Nguyệt Tiên muốn cáo lui đi ra ngoài, giọng nói thong thả của Từ Phàm truyền đến.

“Sau này ngươi có thể ra ngoài tùy ý, nhưng ngươi phải ở trong phạm vi Bồ Đào có thể liên lạc.”

“Biết rồi sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cảm kích nói.

Ngay lúc Từ Phàm định thả lỏng tâm trí, tiếp tục nghỉ ngơi.

Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Dây chuyền sản xuất con rối Luyện Hư kỳ trong không gian dưới lòng đất của chủ nhân đã thành lập xong.”

“Vậy bây giờ ta đi xem, dù sao cũng nhàn rỗi.”

Từ Phàm nói rồi đứng dậy, đi về phía không gian dưới lòng đất.

Trong không gian dưới lòng đất, bên cạnh một dung luyện lô khổng lồ cấp Đạo Khí, nối liền vài dây chuyền sản xuất, tạo thành từ mấy vạn con rối và hơn một trăm Luyện Khí Sư tộc Nguyệt Hồ.

Từ Phàm đi đến điểm cuối cùng của dây chuyền sản xuất, cũng chính là nơi con rối Luyện Hư kỳ cuối cùng thành cùng.

“Không dễ dàng mà, rốt cuộc cũng có con rối thuật pháp Luyện Hư kỳ.” Từ Phàm nhìn con rối đã được sản xuất nói.

“Con rối Hỏa Linh, chiến lực Luyện Hư kỳ trung kỳ, lại thêm hơn mười loại thần thông thuộc tính hỏa, lúc buồng năng lượng đầy, có thể liên tục chiến đấu ba ngày.”

Bồ Đào nói số liệu cơ bản của con rối Hỏa Linh.

“Năng lượng trong Tụ Linh Trận nhiều nhất có thể duy trì bao nhiêu con rối Hỏa Linh toàn lực chiến đấu?” Từ Phàm hỏi.

“Trong điều kiện duy trì hoạt động cơ bản tông môn, nhiều nhất có thể đồng thời duy trì bốn vạn con rối Luyện Hư kỳ chiến đấu.”

“Tính linh thạch dự trữ của môn phái, có thể đồng thời duy trì bảy vạn con rối Luyện Hư kỳ chiến đấu.” Bồ Đào nói.

“Bảy vạn con rối, trước mắt xem như ổn, nhưng sau này nói không chừng sẽ không đủ.”

“Có cần thăng cấp Tụ Linh Trận tông môn một chút không?” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Lúc này một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Bên trên là bản đồ của khu vực Tiên thành Lâm Sâm, trên bản đồ lóe ra siểm sáng dày đặc.

Điểm sáng lớn một chút tượng trưng cho một Trấn Yêu Tinh, điểm sáng nhỏ hơn chính là vệ tinh vũ khí Thiên Cơ.

Trấn Yêu Tinh mang theo pháo quỹ đại là điểm sáng màu tím.

Sau đó, bên cạnh màn sáng kia lại xuất hiện một màn sáng, bên trên là bản đồ lấy căn cứ Yêu giới làm trung tâm, điểm sáng phía trên ít hơn một chút.

Từ Phàm nhìn hai bản đồ, hắn biết Bồ Đào muốn nói gì.

“Vệ tinh vũ khí Thiên Cơ vốn tự mang Tụ Linh Trận, nhưng đây chỉ là cung ứng bản thân vận hành, chỉ có một lượng nhỏ linh khí hội tụ vào trong tông môn đại trận.”

Lúc Bồ Đào nói chuyện, các điểm sáng trên hai màn sáng bắt đầu thay đổi, cuối cùng hình thành một Tuyệt Thực Tụ Linh Trận.

Trận pháp này là thứ lúc trước Từ Phàm sáng chế ra trong năm trăm năm buồn chán.

Tụ Linh Trận này vừa xuất hiện, tất cả linh khí ở khu vực xung quanh, giống như gặp phải hố đen, toàn bộ đều bị hút vào trong Tụ Linh Trận.

Giống như châu chấu đi qua, không một ngọn cỏ.

“Ngươi rất có ý tưởng, xem ra tinh tủy kia khiến ngươi tiến hóa không ít.” Từ Phàm cười nói.

“Sứ mệnh của ta chính là phục vụ chủ nhân và tông môn.”

“Ừm, tốt, xem ra ngươi đã thực sự tiến hóa.”

“Sau này có cơ hội, ta sẽ đặc biệt sáng tạo một bộ công pháp linh tu cho ngươi.”

“Cảm ơn chủ nhân.” Bồ Đào hưng phấn nói.

Chương 459: Nội môn và ngoại môn

Từ Phàm tập trung chú ý vào hai màn sáng.

“Tu Tiên giới thì bỏ đi, đặt trận pháp này đến Yêu giới cũng được.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Tuyệt Thực Tụ Linh Trận vừa xuất hiện, khu vực bị Tụ Linh Trận hút lấy, sẽ trở thành khu vực có mật độ linh khí thấp, thậm chí không có linh khí.

Loại trận pháp này đặt Tu Tiên giới trước đây, rất có thể sẽ bị hội trưởng lão xem như tông môn ma tu mà tiêu diệt.

Nhưng hiện tại, loại trận pháp này đặt ở Yêu giới vừa vặn phù hợp.

“Vệ tinh vũ khí Thiên Cơ không cần tạo mới, trực tiếp cải tạo hai phần ba khu vực Tiên thành Lâm Sâm rồi đưa đến Yêu giới là được.”

“Hiểu rồi chủ nhân.”

“Được rồi, thứ nên xem cũng xem rồi, ta nên trở về tiếp tục lười biếng rồi.”

…

Lúc này, bên ngoài Trường thành sắt thép ở khu vực Tiên thành Lâm Sâm.

Một đội đệ tử đời thứ ba của Ẩn Linh môn, đều tiến hành thì luyện dưới sự sắp xếp của Bồ Đào.

Dưới sự điều khiển của Bồ Đào, Yêu tộc có tu vi cao nhất ở khu vực này chỉ là Kim Đan kỳ.

Bồ Đào căn cứ vào tu vi và chiến lực khác nhau của mỗi đội đệ tử để sắp xếp các loại nhiệm vụ khác nhau.

Một loạt nhiệm vụ nhỏ như diệt Yêu, thu thập linh khoáng linh dược, cướp linh vật trong tay Yêu tộc…

Lúc này, Nhị Viễn mang trọng giáp đang đụng độ với một con Địa Hùng Kim Đan kỳ.

Lý Lôi Hổ và Lâm Mặc Uyển ở bên cạnh phối hợp.

Nhìn vẻ mặt của ba người, giống như đã không phải lần đầu tiên làm nhiệm vụ như vậy.

“Gần đây, nhiệm vụ do Bồ Đào sắp xếp ngày càng chán, ta cảm thấy Yêu tộc như vậy đã không còn tác dụng rèn luyện nữa.” Lý Lôi Hổ cầm lôi đao khổng lồ trên tay nói.

“Ngươi không biết Bồ Đào có linh trí sao, ngươi nói như vật cẩn thận hắn gây khó dễ cho ngươi.” Lâm Mặc Uyển nói.

“Mọi thứ trong tông môn chúng ta đều rất công bằng, cho dù là Bồ Đào cũng rất công chính, sẽ không gây khó dễ cho ta.” Lý Lôi Hổ cười nói.

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên có hai độn quang một trắng một đen bay về phía bọn họ.

Không lâu sau, Bạch Huyễn và Tần Lục xuất hiện trước mặt ba người.

Bạch Huyễn vốn tao nhã như quân tử, nhìn thấy Đạo phục ba người mặc, vẻ mặt bắt đầu chậm rãi trở nên lạnh nhạt.

“Các ngươi là đệ tử ngoại môn sao?” Lý Lôi Hổ tò mò hỏi.

“Ta là Bạch Huyễn, đệ tử thủ tịch ngoại môn.” Bạch Huyễn nói.

“Ta là Tần Lục, đệ tử ngoại môn.” Tần Lộ nói.

“Chúng ta theo nhiệm vụ tông môn, thu Yêu đan của Địa Hùng Kim Đan kỳ này.” Bạch Huyễn thờ ơ nói, lúc ánh mắt nhìn về phía ba người Lý Lôi Hổ, hiện lên vẻ khinh thường.

Ba đệ tử nội tông, đối phó một con Địa Hùng Kim Đan kỳ, vậy mà lại tiêu tốn nhiều thời gian như vậy, đây là trình độ của đệ tử nội tông sao?

Dù Lý Lôi Hùng không cảm nhận được ánh mắt của Bạch Huyễn, nhưng lần đầu tiên hắn thấy Bạch Huyễn đã cảm thấy khó chịu.

“Vừa hay nhiệm vụ của bọn ta cũng là thu Yêu đan của con Địa Hùng này.” Lý Lôi Hổ nói.

“Chẳng lẽ nhiệm vụ do tông môn sắp xếp sai rồi à? Hoặc là còn có Địa Hùng thứ hai.” Tần Lục nói.

“Đây là một nhiệm vụ tranh đoạt, hai đội có thể sử dụng nhiều loại thủ đoạn để xác định quyền sở hữu Yêu đan Địa Hùng này.”

Tiếng của Bồ Đào đột nhiên xuất hiện, xác nhận suy nghĩ trong lòng của Lý Lôi Hổ và Bạch Huyễn.

“Ta đã nói rồi, sao Bồ Đào lại sắp xếp cho bọn ta nhiệm vụ đơn giản như vậy?” Lý Lôi Hổ nhìn Bạch Huyễn cười nói.

Lúc này, mọi người dường như không để ý tới Nhị Viễn vẫn một mực đối kháng với Địa Hùng.

Lúc này, Địa Hùng đánh bay Nhị Viễn!

Sau đó chân như bôi dầu định chạy trốn, nó biết mình đã hoàn toàn trở thành đồ chơi cho đám Nhân tộc này.

Ngay lúc Địa Hùng cách mọi người vài trăm mét, tiếng sấm vang lớn, một tia đao quang lóe ra lôi quang, nhanh như tia chớp, trực tiếp chặt đứt một bên đùi của Địa Hùng.

Sau đó lại có ba linh kiếm đuổi theo, tạo thành tam tài kiếm trận đơn giản, chặt đứt một chân trước của Địa Hùng.

Hai ánh mắt va chạm trên không trung, tạo ra tia lửa chiến ý.

“Địa Hùng là chúng ta gặp trước, phiền sư huynh thủ tịch ngoại môn đây hiểu nguyên tắc đến trước đến sau đi.” Lý Lôi Hổ nói.

“Ngươi chính là đệ tử thủ tịch nội môn đời thứ ba nhỉ, hai chúng ta đánh một trận, ai thắng thì Yêu đan của con Địa Hùng này thuộc về người đó.” Bạch Huyễn nói thẳng, đây là chuyện hắn muốn làm gần đây.

Sau khi hắn thăng cấp Trúc Cơ kỳ ở ngoại môn, có thể ra ngoài nhận nhiệm vụ, đã muốn tìm đệ tử nội môn tỷ thí một chút.

Hắn muốn biết đệ tử nội môn trong truyền thuyết, thật sự ưu tú hơn hắn hay không?

Câu nói của Bạch Huyễn ngược lại khiến Lý Lôi Hổ có chút bối rối.

“Không phải ngươi nên nói vài lời khách sao sao?”

“Cuối cùng, hai chúng ta mới đấu.” Lý Lôi Hổ nói.

“Kết quả cuối cùng đều như nhau, tuy rằng Địa Hùng là do các ngươi phát hiện, nhưng nhiệm vụ tông môn sắp xếp cho ta phải hoàn thành.”

“Nếu hai đội chúng ta phải tranh giành một Yêu đan này, chỉ có thể đánh một trận, ai thắng thì lấy.” Bạch Huyễn bình thản nói.

“Vậy thì đến đây, chúng ta luận bàn một phen, ai thắng lấy Yêu đan.”

Lúc này, Lý Lôi Hổ đột nhiên phát hiện Nhị Viễn biến mất.

Hắn nhìn xung quanh một vòng, đột nhiên phát hiện Nhị Viễn đang chảy nước miếng, bỏ hai chân trước và sau bị cắt vào nhẫn không gian của mình.

“Nhị Viễn, ngươi đang làm gì vậy?” Lý Lôi Hổ tức giận hét lớn.

Lúc ta đang đối kháng khí thế với người khác, ngươi là đồng đội của ta lại làm loại chuyện không lề lối như vậy.

“Ta nghĩ đừng lãng phí, lấy về để đại trù làm hùng chưởng, ta vẫn chưa được nếm thử!” Nhị Viễn ứa nước miếng nói.

Nghe được lời nói của Nhị Viễn, trong lòng Lý Lôi Hổ có chút nhụt chí.

Lâm Mặc Uyển ở bên cạnh Lý Lôi Hổ, không nhịn được che miệng nhẹ giọng cười.

Lý Lôi Hổ quyết định về sau nếu có tình huống này, sẽ không mang theo đồng đội heo này nữa.

Lúc này, trên bầu trời đột nhiên bắn ra một tia hỏa quang, vẽ ra khu vực có chiều dài và chiều rộng mười dặm trong một khu vực.

“Nhận thấy hai đệ tử có nhu cầu quyết đấu, phân chia khu vực quyết đấu.”

“Mời hai đệ tử đứng ở bên trong khu vực, ai rời khỏi khu phân chia sẽ tính là thua.”

Âm thanh của Bồ Đào vang lên phía trên mọi người, sau đó một tiếng xé gió chói tai truyền đến.

Đó là một con rối thuật pháp Hóa Thần kỳ, dùng để bảo vệ sống còn cho bên sắp chết.

“Đồng đội của ngươi không khiến ngươi mất mặt, quý trọng thức ăn là đúng.” Bạch Huyễn nói, trong mắt hiện lên hồi ức.

“Nói đi, đánh một trận hay hai trận.” Lý Lôi Hổ nói.

“Đừng lãng phí thời gian, đánh một trận.” Bạch Huyễn nhìn về phía Lý Lôi Hổ, Lâm Mặc Uyển bên cạnh nói.

“Được, ta chính là đệ tử chiến lực mạnh nhất trong đệ tử nội môn đời thứ ba.”

“Ngươi là đệ tử thủ tịch ngoại môn, xem như cùng khóa với ta, chiến lực của ngươi hẳn là không kém nhỉ?” Lý Lôi Hổ nói.

“Trong số đệ tử ngoại môn, chiến lực của ta cao nhất.” Bạch Huyễn nói.

“Vậy là tốt rồi, trước kia trong tông môn còn có người nói ngoại môn mạnh hơn nội môn bọn ta, hôm nay ta thật sự muốn mở mang một chút.” Trong tay Lý Lôi Hổ xuất hiện một lôi đao, sau đó hóa thành ánh đèn, chạy về phía khu vực quyết đấu đã phân chia.

Bạch Huyễn cũng không nói nhảm, gật đầu với Tần Lục một cái, sau đó hóa thành kiếm quang bay về phía khu vực quyết đấu.

Chương 460: Lý Lôi Hổ bại

Bồ Đào vẽ ra khu vực quyết đấu, Lý Lôi Hổ cùng với Bạch Huyễn bốn mắt nhìn nhau.

“Hình như ngươi rất có thành kiến với đệ tử nội môn chúng ta?” Lý Lôi Hổ cau mày hỏi, vừa gặp mặt hắn đã cảm thấy cái gã Bạch Huyễn này không thích nghe nhắc đến mấy chữ nội môn đệ tử này.

“Không thể phủ nhận, ta quả thật rất có thành kiến với các ngươi.”

Bạch Huyễn đáp lời, quanh thân lơ lửng một trăm ba mươi sáu thanh linh kiếm, tạo thành kiếm trận kỳ dị trôi lơ lửng xung quanh hắn.

“Tại sao?”

“Có lẽ là bởi vì ghen tị đi.” Bạch Huyễn thản nhiên nói, hắn chưa bao giờ che giấu loại tâm tình này của mình.

Hắn biểu thị rất rõ ràng với mọi người, ta chính là muốn tiến vào nội môn.

“Lão sư chúng ta đã từng nói qua với chúng ta, đãi ngộ giữa đệ tử nội môn và ngoại môn không khác nhau bao nhiêu, vì sao ngươi lại phải xoắn xuýt cái này?” Lý Lôi Hổ nghi hoặc hỏi.

Bạch Huyễn nghe thấy Lý Lôi Hổ nói như vậy bèn lắc đầu nói: “Cũng không phải là tiểu hài tử, bắt đầu chiến đấu đi!”

Dứt lời, một trăm ba mươi sáu thanh linh kiếm tạo thành một cái cự kiếm hướng về phía Lý Lôi Hổ chém tới.

Lý Lôi Hổ trực tiếp chém ra một đạo lôi quang, sau đó cầm Lôi Đao trong tay vòng qua thanh cự kiếm kia tấn công Bạch Huyễn.

Bạch Huyễn lạnh nhạt nhìn Lý Lôi Hổ đang lao về phía hắn, khóe miệng nhếch lên, cũng không hề phản kháng, chỉ lẳng lặng nhìn Lý Lôi Hổ cầm đao bay về phía hắn.

Lúc này kiếm trận bảo hộ cố ý ẩn nấp bên người Bạch Huyễn, chỉ chờ Lý Lôi Hổ đến gần sẽ bất ngờ đánh ra một kích lôi đình.

Thời điểm kiếm trận ẩn nấp bên người Bạch Huyễn ngưng tụ một kích mạnh nhất, Lý Lôi Hổ đột nhiên chạy vòng quanh bên ngoài nơi kiếm trận ẩn nấp.

Đồng thời vung tay chém ra từng đạo từng đạo đao quang chứa đầy sấm chớp.

Kiếm trận ẩn nấp chia làm hai, một công một thủ.

Sáu mươi bốn thanh linh kiếm tạo thành mười con kiếm ngư, bắt đầu điên cuồng xoay tròn xung quanh người Lý Lôi Hổ.

Mà mấy đạo đao quang chém ra lúc trước kia, đều bị kiếm trận bảo vệ ngăn trở, sau đó còn có xu thế trở thành sợi tơ mềm nhũn.

“Có chút ý, ngươi có thể nhìn thấu kiếm trận ẩn nấp của ta.” Bạch Huyễn nhìn Lý Lôi Hổ ung dung chống cự công kích của mười con kiếm ngư.

“Ta chủ tu lôi đình chiến pháp, chỉ cần ánh mắt tốt một chút là có thể phát hiện ra kiếm trận ẩn thân kia của ngươi.” Trong mắt Lý Lôi Hổ lóe lên lôi quang nhìn Bạch Huyễn cười cười rồi nói.

Người chẳng ra sao cả nhưng thực lực lại không tệ.

“Phải không, ánh mắt của ngươi tốt, còn ta cũng không kém.”

Bạch Huyễn dứt lời trong nháy mắt lập tức để cho kiếm trận bảo vệ hóa thành kiếm thuẫn bảo vệ ở trên đầu mình.

Ngay tại lúc này, trên bầu trời chợt vang lên một tiếng sấm lớn, một tia chớp thật lớn bổ xuống kiếm thuẫn.

“Ngươi tu lôi pháp, ta trên đầu đúng lúc bay tới một đám mây đen, ngươi cho rằng ta là kẻ ngu sao?” Bạch Huyễn nói, có chút giận quá hóa cười.

Lúc này bầu không khí của mấy người xem cuộc chiến ở bên ngoài khu vực quyết đấu, ngược lại rất là hòa hợp.

“Thủ tịch đệ tử ngoại môn của các ngươi thật ghê gớm, lần đầu tiên tỷ thí mà đã có thể phòng ngự được ám chiêu của Tiểu Lão Hổ rồi.”

“Đệ tử chiến lực đứng đầu nội môn các ngươi cũng rất không tệ, có thể đánh ngang sức ngang tài với Bạch Huyễn.” Tần Lục nói, ngược lại hắn cũng không có bao nhiêu thành kiến đối với nội môn ngoại môn, sau này nếu thật muốn đi vào nội môn thì có thể dựa vào thực lực của bản thân đi vào không được sao?

“Ngươi nói xem, cuối cùng ai trong hai người bọn họ sẽ thắng?” Nhị Viễn cười hỏi, trong tay còn nhiều hơn một bịch bánh oishi snack tôm cay, hỏi tần lục có muốn ăn hay không?

“Ta cảm thấy chắc là thủ tịch ngoại môn của chúng ta.” Tần Lục đáp.

Nhị Viễn đang ăn bánh oishi snack tôm cay, cũng tỏ vẻ ủng hộ gật đầu một cái.

Tần Lục thấy vậy không khỏi ngạc nhiên, nhìn hai vị đệ tử nội môn không hề có ý phản bác.

Có phải các ngươi cầm sai kịch bản rồi không? Như vầy về sau ta phải nói với bên ngoài như thế nào đây?

“Tiểu Lão Hổ quá mức khiêu thoát(1), đôi khi đầu óc cũng không phải quá tốt, không có tỉnh táo như thủ tịch của các ngươi.”

“Dưới tình huống chiến lực không khác nhau lắm, thủ tịch đệ tử ngoại môn các ngươi muốn chiến thắng Tiểu Lão Hổ tuyệt đối không thành vấn đề.” Nhị Viễn vừa ăn bánh snack tôm, vừa tỉnh táo phân tích.

“Hơn nữa trên kiếm trận nhất đạo còn chiếm cứ ưu thế tiên thiên, hắn mà không thắng thì còn có thể là ai?”

Nhị Viễn dứt lời, đồng thời cũng vừa ăn xong một cái bánh oishi snack tôm cay cuối cùng, nhìn túi đồ ăn vặt trống trơn không còn gì, thở dài một cái, đã ăn sạch phần của hôm nay rồi.

Tần Lục hít sâu một hơi, ngươi chẳng những cầm nhầm kịch bản, còn cướp lời thoại của ta nữa, cái này rất là quá đáng đó!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm khí xông thẳng lên trời, tiếp theo sau đó là một tiếng sấm vang lên.

Ánh đao chỉ vẽ ra một vết thương nhỏ xíu trên mặt Bạch Huyễn.

Mà cánh tay Lý Lôi Hổ cầm đao kia lại bị chém đứt cả gân mạch.

“Còn chiến được nữa không?” Bạch Huyễn nhìn Lý Lôi Hổ lạnh nhạt hỏi.

“Ngươi cho rằng ta đã bại rồi sao?”

Lý Lôi Hổ dùng tay trái cầm lấy Lôi Đao.

“Cha ta đã từng nói với ta, lá bài tẩy phải giữ lại đến lúc cuối cùng mới có thể lấy ra.”

Dứt lời, lần nữa hóa thành lôi quang vọt tới Bạch Huyễn, lần này tốc độ nhanh hơn gấp đôi có thừa so với trước đó.

Mà lúc này trên bầu trời cũng nổi lên giông tố, tia chớp không ngừng đánh xuống, khiến cho Bạch Huyễn khẽ nhíu mày.

Một đạo kiếm trận bảo hộ khổng lồ chống lên, chặn lại giông tố.

Lúc này theo kiếm trận biến đổi, linh kiếm tạo thành kiếm trận bảo hộ đã biến thành tám mươi tám thanh.

Bốn mươi tám thanh linh kiếm còn dư lại thì hợp thành kiếm trận tiểu chu thiên.

Một công một thủ, giọt nước không lọt.

“Thắng bại đã định ~” Tần Lục đứng xa xa xem cuộc chiến nói.

“Ừ, rốt cuộc Tiểu Lão Hổ vẫn là kém một chút.”

“Mặc Uyển tỷ, tỷ nói xem ta nói có đúng hay không?” Nhị Viễn hỏi.

“Đúng vậy, Lôi Hổ thua rồi!” Lâm Mặc Uyển đáp lời.

Lý Lôi Hổ hóa thành lôi quang kia trực tiếp đâm xuyên qua kiếm trận phòng ngự của Bạch Huyễn.

“Tiếp lấy một đao cuối cùng của ta!”

Lý Lôi Hổ cầm đao bằng tay trái, hiện thân ở cách Bạch Huyễn không xa, toàn lực chém ra một đao.

Trong lúc nhất thời trời đất đều ảm đạm, chỉ còn có mỗi một ánh đao lấp lánh kia.

Vẻ mặt Bạch Huyễn rất hờ hững, tựa như một đao này không hề tồn tại vậy.

Tay hắn kết pháp ấn thần bí, trong lúc nhất thời tất cả linh kiếm nháy mắt đều hóa thành một tấm kiếm thuẫn thật lớn.

“Thủ!”

“Ầm ~”

Ánh đao kia đụng vào kiếm thuẫn, phát ra một tiếng nổ thật lớn.

Sau đó kiếm thuẫn biến mất, ánh đao cũng vỡ nát.

Lúc này Bạch Huyễn chợt phun ra một ngụm máu tươi, tay hắn lại kết ấn lần nữa.

Trong lúc nhất thời linh kiếm không bị hư hại còn lại tạo thành một cái cự kiếm, lần nữa chém về phía Lý Lôi Hổ.

Lúc này con rối đang chờ đợi bên ngoài khu vực chiến đấu, trong nháy mắt biến mất, xuất hiện ở trước mặt Lý Lôi Hổ, giơ một tay chặn lại cự kiếm kia.

“Bạch Huyễn chiến thắng, Lý Lôi Hổ bại.”

Lúc này Lý Lôi Hổ có chút không cam lòng nhìn Bạch Huyễn, chờ đợi bị hắn giễu cợt.

“Ngươi rất mạnh ~” Bạch Huyễn nói xong câu đó bèn rời đi khu chiến đấu, Tần Lục cũng cầm theo yêu đan Địa Hùng rời đi.

“Ta vẫn còn có thể chiến đấu, tại sao lại phán hắn thắng?” Lý Lôi Hổ có chút không cam lòng chất vấn.

“Tông môn không cho phép bất kỳ đệ tử nào tham gia loại chiến đấu phải dùng tánh mạng để chiến thắng này.” Con rối đứng trước mặt Lý Lôi Hổ máy móc đáp.

“Ta biết.” Lý Lôi Hổ thở dài một hơi nói.

Lý Lôi Hổ cúi đầu có chút chán nản đi tới bên cạnh Lâm Mặc Uyển và Nhị Viễn.

“Tiểu Lão Hổ, không sao đâu mà, chúng ta có thể tu luyện thật tốt, lần sau lại đánh trả.” Nhị Viễn cất lời động viên Lý Lôi Hổ.

“Thật ra thì ngươi cũng không xem như đã thua, nếu thật sự muốn sinh tử tương bác, kết quả sau cùng cũng sẽ chỉ là lấy mạng đổi mạng.” Lâm Mặc Uyển nhìn Lý Lôi Hổ nói.

“Các ngươi không cần phải an ủi ta, thua chính là thua, lần này sau khi trở về tông môn, ta muốn tiến hành khóa huấn luyện ma quỷ.”

*Chú thích:

(1) Khiêu thoát: khiêu: nhảy, vượt – thoát: bỏ đi/ khinh suất. Nếu để chỉ cá tính thì khiêu thoát có nghĩa là vượt giới hạn thường thức, không bình thường.

Chương 461: Thần thông: Tên lửa đạn đạo tầm ngắn Đông Phong – 15

Chút chuyện nhỏ này vừa vặn bị Từ Phàm đang nhàm chán nhìn thấy.

“Bọn đệ tử tiểu bối bây giờ thật là có năng lực mà, đánh nhau cũng rất ra hình ra dáng.” Từ Phàm cười nói.

“Mạnh hơn so với thời điểm ta còn ở Trúc Cơ kỳ.” Từ Cương ở bên cạnh Từ Phàm mỉm cười tiếp lời.

“Tốt xấu gì cũng đều là thánh thể, so với ngươi khi đó mạnh hơn là phải.”

“Trường hợp của ngươi là thuộc về hậu tích bạc phát(1), chờ đến khi ngươi tấn cấp Đại Thừa kỳ, hoặc là phi thăng thượng giới, sau đó sẽ trở thành Chuẩn Tiên.”

“Đến lúc đó ngươi sẽ biết được vi sư là người nhìn xa trông rộng biết bao nhiêu.” Từ Phàm nằm ở trên ghế dựa nhàn rỗi thong dong nói.

“Ta hiểu được, sư phụ dạy công pháp và thần thông cho chúng ta, đều mang tính truyền thừa.” Từ Cương nói với vẻ đầy tôn kính.

“Lần này lại gặp phải vấn đề gì?” Từ Phàm nhìn đại đồ nhi của mình hỏi.

“Sư phụ, ta đột nhiên phát hiện công pháp Ngũ Hành Quyết kết hợp với thần thông Đại Ngũ Hành, có một loại cảm giác viên mãn tự nhiên, đạo pháp như ý.” Từ Cương sắc mặt trịnh trọng nói.

“Đấy không phải là chuyện tốt sao?”

“Tại sao mặt mày ngươi lại ủ dột như thế?” Từ Phàm mỉm cười hỏi lại.

“Sư phụ là Hóa Thần kỳ, bây giờ chỉ cần nhấc tay lên là đã có thể trấn áp ta.”

“Mà ta cảm thấy thần thông hiện đang tu luyện đã đạt đến cực hạn, ta muốn tiến lên một bước nữa.” Từ Cương nói.

“A, nếu nói đến vấn đề này, vậy thì chúng ta phải đổi một nơi khác rồi.”

Ở trên một ngọn núi cao bên ngoài dãy núi thuộc Yêu giới, trong phạm vi đả kích pháo quỹ đạo của Bồ Đào.

“Toàn lực oanh kích vào ngọn núi cao vạn trượng kia đi.” Từ Phàm nói.

“Vâng.” Từ Cương không hề nghĩ ngợi, thật thà đáp ứng.

Sau đó mặt đất bắt đầu chấn động mãnh liệt, âm thanh tiếng nổ ầm ầm do Từ Cương toàn lực oanh kích vang xa ngàn dặm.

Không bao lâu sau, một tòa núi cao vạn trượng đã bị san thành đất bằng.

“Thật ra thì bây giờ ngươi không có tật xấu gì lớn, muốn lại đề cao chiến lực của bản thân, ngươi có thể thử nghiệm dung hợp xem sao.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Dung hợp chi đạo sao? Trước kia ta cũng từng thử qua nhưng vẫn không có đầu mối gì.” Từ Cương ngượng ngùng nói.

Nghe lời đại đồ đệ mình nói, Từ Phàm cảm thấy rất có ý tứ.

“Ngươi dự định lặng lẽ cố gắng sau đó làm cho ta kinh diễm đấy à?” Từ Phàm ý cười đầy mặt hỏi.

“Đồ nhi quả thật có ý định này, chỉ tiếc tư chất quá mức ngu dốt, phát hiện không có sư phụ chỉ điểm học cái gì cũng tốn sức.” Từ Cương gãi đầu cười ngây ngô đáp.

“Vi sư đã sớm nói với ngươi rồi, bây giờ ngươi chỉ là đang trong giai đoạn tích lũy, đàng hoàng đi luyện thần thông Đại Ngũ Hành của ngươi đi.”

“Vốn dĩ định sau này mới dạy cho ngươi loại thần thông dung hợp ngũ hành này.”

“Nhưng vi sư thấy ngươi đã đạt được trạng thái thu phát như ý rồi, ta cũng sẽ ban thưởng cho ngươi một chút vậy!”

Từ Phàm dứt lời lập tức hai tay kết ấn, linh khí ngũ hành hội tụ trên bầu trời.

Tốc độ hội tụ linh khí ngũ hành trên bầu trời rất chậm, tốc độ kết ấn cũng theo đó chậm lại, đây là vì để cho Từ Cương xem được toàn bộ quá trình.

Lúc này theo linh khí ngũ hành hội tụ, một thứ có hình dáng giống với tên lửa đạn đạo kiếp trước, lần đầu tiên xuất hiện ở trước mặt Từ Cương.

“Hình như ta đã gặp qua cái đồ chơi này ở đâu rồi.” Từ Cương nói.

Lúc Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên còn nhỏ, Từ Phàm thấy bọn họ nhàm chán, đôi khi cũng sẽ bật phim hoạt hình cho bọn họ xem.

Theo linh khí ngũ hành hội tụ, dần hình thành một cái tên lửa đạn đạo dài hơn mười mấy trượng.

Linh khí thuộc tính kim tạo thành đầu đạn, linh khí thuộc tính thổ hóa thành toàn bộ tên lửa đạn đạo bắn ra, hạch tâm là một loại trạng thái dung hợp đặc thù từ linh khí thủy và linh khí hỏa mà thành, phần đuôi tên lửa đạn đạo chính là do linh khí hỏa và linh khí mộc tạo thành.

Sau khi tên lửa đạn đạo ngưng tụ hoàn thành, Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên.

Linh khí hỏa ở phần đuôi tên lửa đạn đạo trong nháy mắt đốt cháy linh khí mộc, sinh ra một cổ lực đẩy mạnh mẽ.

Chỉ trong chớp mắt đã tăng tốc bắn về phía một ngọn núi cao vạn trượng xa xa.

Theo tên lửa đạn đạo toàn lực tiến lên phía trước, trực tiếp đâm thẳng vào trong ngọn núi cao vạn trượng kia.

Sau đó, một đám mây hình nấm khổng lồ dâng lên trong sự kinh ngạc đến trợn mắt há hốc mồm của Từ Cương.

Mặt đất bắt đầu chấn động, toàn bộ bầu trời đều bị khói bụi từ vụ nổ bao phủ.

Linh khí trong khu vực này đều triệt để hỗn loạn, biến thành một loại trạng thái hỗn độn.

“Thần thông này tên là gì thế sư phụ?” Từ Cương si ngốc hỏi, mỗi một lần sư phụ hắn đều sẽ cho hắn kinh hỉ khác nhau.

“Tên lửa đạn đạo tầm ngắn Đông Phong – 15.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

Từ Phàm dứt lời trong tay chợt xuất hiện một cái ngọc điệp, ném cho Từ Cương.

“Sau khi trở về hãy nghiên cứu cho kỹ, đoán chừng đủ cho ngươi nghiên cứu toàn bộ Hóa Thần kỳ.” Từ Phàm nói.

Từ Cương cầm ngọc điệp trong tay, giống như cầm thánh vật vậy, biểu tình vô cùng thành kính.

“Sư phụ, vì sao thần thông này lại có cái tên quái dị như vậy, có ý nghĩa đặc biệt gì sao?” Từ Cương hỏi.

“Trước kia có một đất nước cổ xưa, ở nơi đó…”

Từ Phàm hơi cải biên một chút rồi kể ra câu chuyện về Đông Phong, Từ Cương nghe mà như mê như say.

“Thật không ngờ thần thông tên lửa đạn đạo Đông Phong, lại có lực uy hiếp lớn như vậy đối với quốc gia người phàm.”

“Sư phụ yên tâm, ta nhất định sẽ lĩnh hội đầy đủ thần thông Đông Phong này.” Từ Cương mặt đầy nghiêm túc nói.

“Cố gắng lên, ở chỗ sư phụ còn có hàng loạt thần thông Đông Phong chờ ngươi học tập.”

Từ Cương ngạc nhiên mừng rỡ hỏi: “Thần thông này vẫn còn có phần sau nữa ư?”

“Tất nhiên rồi, vi sư há sẽ dạy ngươi thần thông vô dụng hay sao!”

Từ Phàm vừa dứt lời trong tay đột nhiên xuất hiện một đoàn vật chất màu trắng đen, bắt đầu dung hợp lẫn nhau, trong đó ẩn chứa năng lượng khổng lồ, cảm giác như ngay cả không gian cũng phải vặn vẹo.

Đoàn vật chất kỳ dị này trong nháy mắt hấp dẫn Từ Cương thật sâu.

“Sư phụ, đây là cái gì thế?” Từ Cương rung động thật sâu hỏi.

“Đây là thần thông Đông Phong – 61 thuộc phạm trù liên quan đến tên lửa đạn đạo tầm xa.”

“Cho nên hãy tu luyện thật tốt, ở nơi này của vi sư có rất nhiều đồ tốt.” Từ Phàm cười bảo.

“Ta đã rõ, sư phụ.”

Từ Phàm vung tay lên, linh khí ngũ hành cùng với nguyên tố phong trong thiên địa nhanh chóng bọc đoàn vật chất màu trắng đen kia lại, tạo thành một cái tên lửa đạn đạo cao đến trăm trượng.

Sau đuôi châm lửa đẩy tới, bay về phía xa xa, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Theo ánh mắt Từ Cương, bay về phương xa.

Ầm ~

Chỉ chớp mắt nơi xa đã phát ra một đạo ánh sáng mạnh, trời đất phút chốc biến thành đêm tối.

Một trận sóng xung kích còn kịch liệt hơn gấp mấy lần so với vừa rồi truyền tới.

Xa xa, bên ngoài mấy trăm dặm, truyền tới một cơn chấn động làm cho Từ Cương khiếp sợ không thôi.

Sau đó mặt đất lại chấn động lần nữa, một vết nứt kéo dài mấy trăm dặm thẳng đến dưới chân Từ Cương.

“Sư phụ, chừng nào ta mới có thể học được môn thần thông này?” Từ Cương đột nhiên trở nên kích động hỏi.

“Cái này phải chờ đến khi ngươi tới Hợp Thể kỳ mới có thể học được.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi đáp.

Những môn thần thông kỳ kỳ quái quái này đều là hắn thôi diễn ra trong khoảng thời gian năm trăm năm nhàm chán kia.

“Còn phải chờ thời gian lâu như vậy sao!” Từ Cương nói với vẻ hơi thất vọng.

“Gấp làm gì, sau này thời gian ngươi ở cạnh vi sư còn rất dài.”

“Dù cho tu vi ngươi có đạt đến Đại Thừa kỳ thì cũng chỉ là giai đoạn cơ sở mà thôi!” Từ Phàm lên tiếng an ủi.

“Ta đã biết.”

Nhưng vào lúc này, pháo quỹ đạo lơ lửng trên trời đột nhiên bắn ra, chỉ thấy một đạo hồng quang lướt qua. Trong nháy mắt bắn xuyên qua một Yêu Tôn ở xa xa, cách Từ Phàm và Từ Cương mấy trăm dặm.

Một con chim ưng khổng lồ màu xanh không đầu bị con rối xách đến trước mặt Từ Phàm.

“Đáng tiếc, chân linh của Yêu Tôn này cũng đều bị hủy, nếu không mang về còn có thể tưới nhuần đệ tử tông môn một đợt.” Từ Phàm nhìn con chim ưng khổng lồ nói với vẻ tiếc nuối.

*Chú thích:

(1) Hậu tích bạc phát: hậu tích = để dành nhiều nhiều, bạc phát = từ từ phát ra. Để dành nhiều nhiều từ từ phát ra. Có nghĩa là chỉ có chuẩn bị đầy đủ thì mọi việc mới được giải quyết tốt. (Zeroman giải nghĩa)

Chương 462: Đối luyện

“Sư phụ, con chim ưng khổng lồ này là Yêu Tôn à?” Từ Cương nghi hoặc hỏi.

“Nếu như không phải Yêu Tôn thì pháo quỹ đạo sẽ không ra tay.” Từ Phàm trả lời.

Vào lúc này, một cái màn hình chợt xuất hiện trước mặt hai người, trên đó đang chiếu lại cảnh tượng Yêu Tôn chim ưng khổng lồ đi ngang qua nơi này.

Kết quả bị dư ba đại chiêu của Từ Phàm quấy rầy, cho nên không quảng ngàn dặm xa xôi đến báo thù.

“Con hàng này cũng thật là đáng thương, chỉ trách ngươi trước khi ra đường cũng không hỏi thăm một chút xem đây là địa phương nào.” Từ Phàm nói.

Lúc này có hai con rối Luyện Hư kỳ từ trên trời bay xuống, khiên con chim ưng khổng lồ trở về căn cứ.

“Trở về tham ngộ thần thông cho thật tốt.”

Từ Phàm vừa dứt lời thì lập tức leo lên Linh thuyền quay trở về Ẩn Linh môn.

Không bao lâu sau khi Từ Phàm rời đi, thì có mấy ngàn con rối thuật pháp hậu cần tới sửa chữa khu vực vừa bị hai người phá hư.

Giữ gìn hoàn cảnh, người người đều phải có trách nhiệm.

… …

Ẩn Linh đảo, trong một tòa thành trì của phàm nhân.

Lý Lôi Hổ mặt đầy chán nản về đến nhà.

Lúc này tên đồ tể trung niên cũng vừa vặn hoàn thành nhiệm vụ hạ tuyến (logout) nghỉ ngơi.

Hiện tại tên đồ tể trung niên, đã là một vị tu sĩ Trúc Cơ kỳ, loại tốc độ tu luyện này đến bản thân hắn cũng hết sức kinh ngạc, chẳng lẽ mình là thiên tài tu tiên sao?

Tên đồ tể trung niên vừa mới hạ tuyến đã thấy ngay gương mặt đầy chán nản của con trai.

“Ngươi sao thế Tiểu Hổ?” Tên đồ tể trung niên hỏi.

Điểm làm hắn kiêu ngạo nhất là con trai chính là thủ tịch đệ tử đời thứ ba của Ẩn Linh môn, loại thành tựu này còn vinh dự hơn so với thi đậu Trạng Nguyên trước kia.

“Ừm, ta bị một đệ tử ngoại môn đánh bại.” Lý Lôi Hổ nói.

“Bị đánh bại thì bị đánh bại thôi, ngươi sẽ không cho rằng ngươi là người lợi hại nhất trên đời này đấy chứ?” Tên đồ tể trung niên vỗ vai con trai mình cười cười bảo.

“Thất bại thì có làm sao? Sau này cứ tu luyện cho thật tốt rồi đánh trả lại là được.”

“Ta cũng biết, chẳng qua trong lòng có chút không thoải mái mà thôi, xem ra trước kia ta tu luyện có hơi không tập trung, sau này ta nhất định phải tu luyện thật tốt mới được.” Lý Lôi Hổ nói ánh mắt tràn đầy kiên định.

“Vậy là đúng rồi, đối với chuyện trong tu luyện, cha ngươi không giúp được gì.”

“Nhưng mà cha có thể truyền thụ kinh nghiệm chiến đấu và kỷ xảo tích lũy nhiều năm cho ngươi.” Tên đồ tể trung niên nói.

Lý Lôi Hổ nghe thế hai mắt sáng rực.

Đúng nha, cha mình chính là Thiên Khôi Sư đứng đầu trong trò chơi, kinh nghiệm cùng với kỹ xảo chiến đấu đã vô cùng phong phú, vì sao trước kia mình lại không hề nghĩ tới chứ?

“Cha, ngài có thể bồi luyện với ta được không?” Ánh mắt Lý Lôi Hổ đầy vẻ trông mong nhìn tên đồ tể trung niên.

“Tiểu tử ngốc, ta là cha của ngươi, cần gì phải hỏi được hay không được?”

“Đi, mau thượng tuyến (login), bây giờ cha ngươi sẽ dạy dỗ ngươi thật tốt.” Tên đồ tể trung niên cười nói, đối với hắn mà nói, người nhà vui vẻ chính là hắn vui vẻ.

Lý Lôi Hổ trở lại phòng ngủ đội mũ giáp trò chơi thuộc về hắn lên.

Trong trò chơi giả định, ở một đạo trường huấn luyện có tính phí.

Tên đồ tể trung niên điều khiển con rối Trúc Cơ kỳ giơ đao lên, dùng một loại góc độ không thể tưởng tượng nổi chém xuống đầu chó của con trai mình.

Tại nơi khởi động pháp trận ở biên giới đạo trường huấn luyện, Lý Lôi Hổ đi ra, trên mặt đầy vẻ không tưởng tượng nổi như thể còn chưa khôi phục từ trong khiếp sợ.

“Tiểu Hổ, ngươi yếu hơn một chút so với trong tưởng tượng của cha.” Tên đồ tể trung niên cau mày nói, Lôi Đao trong tay nhẹ nhàng vung vẩy, xung quanh hiện ra một mảnh lôi quang rực rỡ.

“Cha, không phải do ta yếu, mà là ngươi quá mạnh mẽ.” Lý Lôi Hổ khiếp sợ nói, trước kia hắn chỉ biết rằng cha là một vị Thiên Khôi Sư rất lợi hại, nhưng mà, hắn chưa từng nghĩ tới cha lại có thể đánh hắn hệt như đánh gà con.

“Ngươi là Trúc Cơ kỳ, ta cũng là Trúc Cơ kỳ, con rối ta điều khiển cũng là Trúc Cơ kỳ nốt.”

“Tiếp tục chiến đấu đi, ngươi phải tiếp một trăm chiêu của ta mới được phép ngừng.” Tên đồ tể trung niên vừa nói vừa mở ra một cuộc chiến khác.

Ban đêm trong trò chơi, tên đồ tể trung niên dẫn con trai đến một tửu điếm ăn cơm.

“Cha người nói xem người có được tính là Thiên Khôi Sư lợi hại nhất Ẩn Linh môn hay không?” Lý Lôi Hổ vừa ăn cơm vừa tò mò hỏi.

“Nói thế nào nhỉ, không tính là đệ nhất, cha ngươi chỉ có thể tính là đệ nhị thôi.” Tên đồ tể trung niên nhấp một hớp rượu nhỏ cười đáp.

“Đệ nhị? Vậy thì người đứng đầu là ai?”

“Đứng đầu là một người trẻ tuổi so với ngươi cũng không lớn hơn bao nhiêu, rất là lợi hại, từ ánh mắt đầu tiên cha ngươi nhìn thấy hắn thì đã biết không thể nào thao tác con rối đánh thắng hắn được.”

Tên đồ tể trung niên nhớ lại nói.

“Hắn điều khiển con rối kiếm khách Hóa Thần kỳ, giống như Kiếm Tiên vậy, thiên kiếm hàng thế, không chỗ nào không thể chém.”

“Đáng tiếc hắn chỉ là một người phàm.” Tên đồ tể trung niên nói với vẻ tiếc nuối.

“So với cha còn lợi hại hơn, vậy mà chỉ là người phàm thôi sao?” Lý Lôi Hổ cả kinh hỏi lại.

Tên đồ tể trung niên nghe thấy lời của con trai, cúi đầu loay hoay pháp bảo thông hành bên hông.

Sau đó ngẩng đầu nhìn Lý Lôi Hổ nói: “Đi thôi, hôm nay cha sẽ dẫn ngươi đi kiến thức sự lợi hại của phàm nhân này.”

Cha con hai người lần nữa trở lại sân huấn luyện, chỉ thấy một nam tử người mặc kính bào màu đen đứng trước sân huấn luyện đang lẳng lặng chờ đợi.

Im ắng không tiếng động giống như đá ngầm trầm tích vạn năm vậy.

Ánh mắt đầu tiên Lý Lôi Hổ nhìn thấy nam tử kia, có cảm giác như thể bản thân đang nhìn một thanh lợi kiếm đứng thẳng trong thiên địa.

Ánh mắt nam tử hơi hơi đảo qua, Lý Lôi Hổ chỉ cảm thấy như có một cỗ kiếm ý chém vào linh hồn mình.

“Đồ tể, gọi ta có chuyện gì?” Nam tử nhàn nhạt cất tiếng.

“Con trai ta chính là thủ tịch đệ tử đời thứ ba của Ẩn Linh môn, muốn so tài với ngươi một phen.” Tên đồ tể trung niên đáp.

“Vị đại ca này, ta không phải muốn khiêu khích ngươi đâu!” Lý Lôi Hổ ở bên cạnh vội vàng giải thích.

“Ngươi muốn so tài với ta sao?” Nam tử nhìn Lý Lôi Hổ hỏi.

“Ta chỉ muốn biết Thiên Khôi Sư lợi hại nhất thì sẽ mạnh đến mức nào thôi!” Lý Lôi Hổ nói.

“Vậy chúng ta hãy thử một chút.”

Nam tử vừa nói vừa đi về phía phòng huấn luyện, sau đó trong sân huấn luyện nhiều thêm một con rối kiếm khách cơ sở Trúc Cơ kỳ.

Lý Lôi Hổ cầm một thanh đao trong tay, cũng đi về phía trước nhìn con rối nam tử nói: “Vậy ta sẽ không khách khí.”

Dứt lời lập tức cầm đao lao về phía con rối kiếm khách cơ sở kia.

Sau đó, hai người đã phân thắng bại chỉ trong một chiêu.

Lý Lôi Hổ đi ra từ điểm phục sinh.

“Tại sao ngươi lại mạnh đến như vậy?” Lý Lôi Hổ khó có thể tin hỏi.

“Đánh nhiều, tự nhiên sẽ gia tăng chiến lực, mặc dù ngươi rất ưu tú nhưng kinh nghiệm chiến đấu quá ít.” Nam tử nhìn Lý Lôi Hổ đáp lời, sau đó lại nhìn về phía tên đồ tể trung niên.

“Nếu đã tới thì hôm nay chúng ta cũng đánh một trận luôn được không?”

“Vậy sử dụng con rối cơ sở Trúc Cơ kỳ được chứ?” Tên đồ tể trung niên hỏi lại.

“Không thành vấn đề.”

Sau đó trong sân huấn luyện xuất hiện hai con rối cơ sở.

Lý Lôi Hổ tràn đầy hưng phấn đứng bên cạnh xem cuộc chiến, hắn biết đây là cha cho hắn cơ hội được xem cuộc chiến ở khoảng cách gần.

Cuối cùng cũng bắt đầu chiến đấu, hai con rối ngay lập tức lao vào triền đấu với nhau.

Đao qua kiếm lại, bên tai không ngừng vang lên âm thanh đao kiếm va chạm vào nhau, tựa như đang tấu một khúc nhạc hoa lệ.

Tốc độ như nhau lực lượng như nhau, dưới sự điều khiển của hai người khác nhau, uy lực cũng khác nhau, thế nhưng hai loại lực lượng lúc này lại như thể đã đạt đến đỉnh phong.

Lý Lôi Hổ nhìn hết thảy như mê như say, cảm giác bản thân như tiến vào cung điện nghệ thuật chiến đấu.

Hai con rối đánh ra từng chiêu từng thức, hoặc là tinh vi, hoặc cuồng bạo, hoặc cực nhanh, hoặc âm nhu.

Cuối cùng, sau khi hai con rối đối chiến được một canh giờ.

Con rối do tên đồ tể trung niên điều khiển bị con rối kiếm khách cắm một kiếm vào hạch tâm linh năng.

“Ngươi rất mạnh, tương lai khi ngươi và ta đều trở thành Khôi Lỗi Sư cấp sáu thì ngươi là mạnh nhất.” Nam tử nhàn nhạt nói.

Chương 463: Hùng Nhị phi thăng

“Không, nếu như ngươi có thể tu luyện thì có lẽ ta vĩnh viễn cũng không cách nào vượt qua ngươi.” Tên đồ tể trung niên nhìn nam tử nói.

Đối với phàm nhân mà nói, trăm năm chính là cả đời.

Thời gian trăm năm đối với một vị thiên tài mà nói thì giống như là sao băng vậy, chỉ có thể tỏa ra ánh sáng ngắn ngủi của mình trong cái Tu Tiên giới này.

Nam tử chỉ nhàn nhạt nhìn qua một cái rồi rời khỏi sân huấn luyện.

Lý Lôi Hổ đi tới bên cạnh tên đồ tể trung niên.

“Cha, ngươi bại không oan chút nào.” Lý Lôi Hổ lên tiếng.

“Cha ngươi cũng đã nói rồi, chỉ có thể đứng thứ hai mà thôi.” Tên đồ tể trung niên nhìn phương hướng nam tử rời đi nói, trong giọng nói vừa thán phục lại đáng tiếc.

“Được rồi, đã cho ngươi biết được Khôi Lỗi Sư lợi hại nhất trong trò chơi là như thế nào, thời gian còn lại hãy đối chiến thật tốt với cha ngươi đi.”

“Chờ sau khi ngươi đánh với cha ngươi, có tới có lui rồi, lúc đó lại đánh trở về.” Tên đồ tể trung niên thoải mái nói, từ đầu đến cuối hắn đều tin tưởng rằng con trai mình là ưu tú nhất.

“Cha, nếu như ngươi có thể tiến vào Tiên Môn tu luyện thì tốt biết bao.” Lý Lôi Hổ nói với vẻ tiếc nuối.

“Như bây giờ không phải rất tốt sao?”

“Mặc dù tu luyện công pháp có thể không tốt bằng ngươi, nhưng chỉ cần đủ dùng là được.” Tên đồ tể trung niên nói, chẳng chút lo lắng.

Nhân sinh của hắn không có chí hướng quá lớn, đi theo Tiên Môn đánh Yêu tộc, có thể giúp đỡ con trai hắn dẹp tan chướng ngại là được rồi.

….

Trên bầu trời Ẩn Linh đảo, Từ Phàm và Hùng Nhị đang nằm trên một đám mây hình dáng giống như Hùng Nhị.

"Từ đại ca, nơi này tốt như vậy, vì sao ngươi không nói cho ta biết sớm?" Hùng Nhị nhìn bầu trời phàn nàn.

Hắn phát hiện ngắm bầu trời từ độ cao này lại có một phen ý cảnh khác, hắn cảm thấy mình có thể nhìn thêm mấy ngàn năm nữa.

"Những thứ đẹp đẽ cần phải tự mình đi tìm, nếu như chỉ ở một chỗ thì chỉ có thể nhìn thấy cảnh vật ở nơi đó, bởi vậy ngươi có thể chuyển động nhiều một chút." Từ Phàm nhìn lên bầu trời nói.

"Ta cảm thấy mình không cần động đậy, yên tĩnh dừng lại ở nơi đó cũng vô cùng tốt, chỉ cần nơi đó không phải ở trong một không gian nhỏ là được." Hùng Nhị nhìn ngôi sao ở phía xa nói.

"Cũng được, ngươi thích làm thế nào thì cứ làm thế đó đi." Từ Phàm nói xong cũng không thèm để ý tới Hùng Nhị nữa, bản thân cũng bắt đầu làm một con cá ướp muối.

"Từ đại ca, gần đây ta đang suy nghĩ tới một vấn đề." Hùng Nhị đột nhiên nói chuyện nghiêm chỉnh.

"Vấn đề gì?" Từ Phàm đang làm cá ướp muối có chút hiếu kỳ hỏi.

"Ngươi nói xem, nếu ta tìm đến đồng tộc thì có thể vui vẻ hơn một chút hay không?"

"Sao vậy, cảm thấy chỉ có bản thân là một con gấu nên tịch mịch sao?" Từ Phàm mỉm cười hỏi.

"Cũng không xem như tịch mịch, chẳng qua ta chỉ cảm thấy ở một thế giới khác có khí tức đồng tộc đang kêu gọi ta mà thôi!" Hùng Nhị ung dung đáp lời.

"Đoán chừng là đồng tộc của ngươi ở trên đại thiên thế giới đang kêu gọi ngươi đấy!" Từ Phàm nói.

"Ngươi nói xem ta có nên đi hay không? Ta có hơi không nỡ rời khỏi Từ đại ca." Trên gương mặt gấu của Hùng Nhị lộ ra thần sắc không muốn.

Hắn cùng với Từ Phàm ở chung với nhau suốt năm trăm năm, trong thời gian năm trăm năm này, đều là dựa vào Từ Phàm kể chuyện xưa và chiếu phim hoạt hình mà vượt qua.

Tình cảm của hắn dành cho Từ Phàm giống như là ca ca vậy.

“Ngươi cần phải đi, thành thật mà nói ngươi đã không còn gì lưu luyến ở Tu Tiên giới này nữa, đi gặp đồng tộc của ngươi một chút cũng tốt.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Đối với vị có chiến lực cao nhất tông môn song vẫn chưa từng ra tay này, mặc dù Từ Phàm muốn giữ lại, nhưng hắn vẫn hy vọng Hùng Nhị có thể trở về tộc đàn của bản thân hơn.

Không vì cái gì khác, chỉ vì phần tình cảm ở chung với nhau suốt năm trăm năm kia.

“Từ đại ca thật sự cho rằng như vậy sao?” Hùng Nhị nhìn Từ Phàm hỏi.

Từ Phàm trịnh trọng gật đầu một cái.

Ngay vào lúc này, trên bầu trời bỗng có tiên quang chiếu xuống, một cái cầu thang do tiên ngọc hình thành trực tiếp từ trên trời nối liền đến dưới chân Hùng Nhị.

Trên bầu trời vang lên tiên nhạc, còn có thần thú không biết tên đi tới đi lui trên bậc thang, trông như thể đang hoan nghênh Hùng Nhị vậy.

Quả thật ta bảo ngươi nên rời đi, nhưng không nghĩ tới ngươi lại muốn đi ngay bây giờ.

“Từ đại ca, ta phải đi rồi, sau này gặp lại ở đại thiên thế giới, đến lúc đó hai chúng ta sẽ tiếp tục cùng nhau ngắm bầu trời.”

Hùng Nhị vừa dứt lời lập tức cất bước bước lên thang tiên, sau đó trong tiếng tiên nhạc quanh quẩn, chậm rãi biến mất trên bầu trời.

“Ngươi đi cũng thật là dứt khoát.” Từ Phàm có hơi thất thần nhìn lên trời nói.

Lúc này, ở địa phương Hùng Nhị phi thăng, có tiên quang chiếu sáng.

Từng đạo tâm linh chi khí rơi xuống, cải tạo hoàn cảnh linh khí nơi

này.

Lúc này, một đạo huyết quang bỗng dưng hiện lên bên cạnh Từ Phàm, Trảm Linh xuất hiện.

“Con gấu trong tông môn đã phi thăng rồi à?” Trảm Linh hít sâu một hơi hỏi.

“Đúng vậy, đi đại thiên thế giới tìm đồng tộc của nó rồi!” Từ Phàm trả lời.

“Đáng tiếc phi thăng không đúng chỗ.”

“Nếu như phi thăng bên trong tông môn chúng ta, còn có thể dùng linh khí trong tông môn chúng ta uẩn nhưỡng(ủ) cái tiên linh khí kia.” Trảm Linh nói nói với vẻ tràn đầy nuối tiếc.

“Sao ta lại không biết loại kiến thức kỳ quái này?” Từ Phàm hỏi.

“Đây có thể xem như là bí mật thông thường nhưng không sâu giữa các thánh địa và tông môn cao cấp, trong điển tịch tu chân thường rất ít khi được ghi chép lại.” Trảm Linh đáp.

Lại nói, lúc này bỗng dưng xuất hiện một tấm lưới linh lực hư vô to lớn, trực tiếp bao trùm khu vực trăm dặm xung quanh.

Sau đó giống như lưới cá thu vào trong đại trận tông môn của Ẩn Linh môn.

Trảm Linh nhìn thấy hết thảy những thứ này, mắt trừng to đến sắp rớt ra ngoài.

“Đại trưởng lão, từ khi nào tông môn chúng ta có thứ lợi hại như vậy thế?” Trảm Linh nhìn cái lưới linh lực hư vô to lớn kia hỏi.

“Đây chỉ là một chức năng nhỏ kèm theo của Bồ Đào mà thôi, có điều vẫn chưa có dịp dùng qua, bây giờ ngươi có thể nói cho ta biết cái tiên linh khí này có ích lợi gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Cái tiên linh khí này có thể tạo thành một cái tiên linh bí cảnh, đệ tử tông môn đi vào tu luyện một đoạn thời gian, có thể đề cao thiên phú bản thân tức là cường độ linh hồn.”

“Về sau tiên linh khí này sẽ hình thành một cái hạt giống ở trong cơ thể đệ tử, có thể trợ giúp đệ tử đột phá trước Độ Kiếp kỳ, lúc Độ Kiếp đến thời khắc mấu chốt cái hạt giống tâm linh này có thể giúp đệ tử khôi phục linh lực, tâm thần và thể xác chỉ trong nháy mắt, lấy trạng thái toàn thịnh tiếp tục nghênh đón lôi kiếp.” Trảm Linh nói.

“Cái tiên linh khí lại có công hiệu như vậy!” Từ Phàm tràn đầy mừng rỡ nói.

“Đúng rồi, cái tâm linh chi khí này còn có một tác dụng nho nhỏ, đó chính là có thể tăng cường tiểu thế giới, cái này bình thường không ai sử dụng cả.” Trảm Linh nói thêm.

“Tăng cường tiểu thế giới à, có chút ý tứ!” Từ Phàm sờ sờ cằm nói.

Lúc này, theo lưới linh lực dần dần thu nhỏ lại, tiên linh khí mới vừa tản ra không trung kia lại ngưng tụ một lần nữa.

“Bồ Đào, đưa đoàn tiên linh khí này vào trong mảnh vỡ tiểu thế giới của ngươi đi.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh.”

Bồ Đào vừa dứt lời, lưới linh lực to lớn kia đã bọc lấy đoàn tiên linh khí biến mất ở trong đại trận tông môn.

“Trảm Linh trưởng lão, bây giờ ngươi có thể phi thăng không?” Từ Phàm nhìn Trảm Linh tò mò hỏi.

“Miễn cưỡng cũng có thể, nhưng đến giai đoạn này của ta, trừ phi là vạn bất đắc dĩ, nếu không sẽ không dễ dàng phi thăng đại thiên thế giới.”

“Vì sao?” Từ Phàm hỏi.

“Bởi vì lúc đang phi thăng, sẽ có số lượng lớn tiên linh khí quán thể, nếu như là Đại Thừa kỳ đỉnh phong thì có thể mượn nhờ cổ tiên linh khí này nhất cử tấn cấp thành Chuẩn Tiên, như vậy ít ra ở Tiên Giới còn có một cái bảo đảm.”

“Nếu như ngươi chỉ là Đại Thừa kỳ bình thường, rất có khả năng chỉ có thể tấn cấp Đại Thừa đỉnh phong.”

“Tu vi như vậy ở đại thiên thế giới, nếu như không có nơi nương tựa thì rất có thể sẽ chẳng sống được bao lâu.” Trảm Linh nói.

“Đại thiên thế giới sở thuộc Tu Tiên giới chúng ta rất loạn sao?”

“Ta cũng không biết tình huống cụ thể, nhưng mà mạnh nhất ở nơi đó khẳng định không phải Nhân tộc chúng ta.” Trảm Linh đáp.

Chương 464: Băng tộc

“Cái này rất bình thường.” Từ Phàm nghe được lời của Trảm Linh nói.

Theo như trong các bộ sách võ thuật, những nhân vật chính thường thường sẽ ở trong hoàn cảnh đại thế phân tranh, nếu mà Nhân Tộc mạnh nhất, thì sao có thể trưởng thành được đây?

“Ngươi có chuẩn bị tâm lý là được rồi.” Trảm Linh gật đầu một cái nói.

Sau đó Trảm Linh không còn việc gì nữa, nên cũng lui xuống, chỉ để lại một mình Từ Phàm.

“Nhất đại chiến lực trong tông môn đã phi thăng rồi, vậy thì luyện chế thêm mấy quả pháo quỹ đạo bù vào đi.” Từ Phàm nhìn đám mây hình dáng Hùng Nhị trên bầu trời nói.

Một mệnh lệnh của Từ Phàm, làm cho Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc trong không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh môn lại bắt đầu trở nên bận rộn.

Dưới sự chăm sóc dạy bảo của phân thân số một và số hai, tay nghề luyện khí của những Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc này cũng ngày càng cao.

Thậm chí một ít món đạo khí tương đối quan trọng, cũng không cần phân thân số một số hai xuất thủ nữa, chỉ cần Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc là đã có thể luyện chế ra một cách dễ dàng rồi.

Vốn là dạo trước Từ Phàm mới vừa có một cái cảm giác tông môn của ta vô song.

Hùng Nhị vừa phi thăng, thì trong nháy mắt hắn cảm giác như mình đã trở về trước giải phóng.

“Chỉ có một mình trưởng lão Tiểu Lâm giữ thể diện, thì vẫn cảm giác không được lắm.”

Từ Phàm tự nhủ, mặc dù bây giờ nhìn như trong tông môn có loại pháo quỹ đạo đại sát khí này, có thể một pháo đánh gục được cường giả cấp Yêu Tôn.

Nhưng chỉ có Từ Phàm biết, pháo quỹ đạo cũng có điểm yếu trí mạng.

Nếu như lấy Trảm Linh ra làm ví dụ, Yêu Tôn có chiến lực tổng hợp thấp hơn Trảm Linh có thể một pháo đánh gục.

Chiến lực tổng hợp xêm xêm Trảm Linh, kết quả cuối cùng cũng chỉ là có thể đánh bị thương, sau đó lại có thể chạy trốn dễ dàng.

Trường hợp cuối cùng cũng là trường hợp mà Từ Phàm sợ nhất.

Nếu như gặp phải Yêu Tôn có chiến lực tổng hợp cao hơn Trảm Linh, như là Cửu Kiếm tôn giả, hay Huyền Thanh tôn giả chẳng hạn.

Nếu như hắn không đưa cả tông môn cùng chạy trốn, thì xác định là xong đời luôn.

Vốn dĩ là có Hùng Nhị, có thể bù vào chỗ trống này.

Bây giờ Hùng Nhị đi rồi, cảm giác an toàn của Từ Phàm thoáng cái đã giảm đi một nửa.

“Bồ Đào, chuyển hết toàn bộ linh khoáng cấp đạo khí và tiên khí trong tông môn ra, ta muốn kiểm tra một lượt.” Từ Phàm nói.

Chuyện cá mặn sau này hãy nói, bảo đảm an toàn tính mạng mới là quan trọng nhất.

Lúc này, một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Ôi má ơi, tức phụ của ta vừa đến đã mở rộng danh sách của ta ra hơn hai lần rồi.”

Nói đến đây, Từ Phàm lại nghĩ tới điểm tốt của tức phụ, cái cơ thể mềm mại kia

“Linh khoáng cấp đạo khí, Vạn Hỏa Tinh Nguyên, Tinh Thần Huyền Thiết, Linh…”

“Linh khoáng cấp tiên khí, Tiên Linh Thiết, Dịch Huyền Thạch, Trấn Thủy Nguyên…”

Từ Phàm vừa nhìn vừa lầm bầm, trong lòng biến đổi từng món đại sát khí một, món nào cũng có thể làm cho Yêu Tôn bình thường nghe tiếng đã sợ mất mật.

Cho đến tận khi Từ Phàm nhìn hết danh sách một lượt, mới hơi thở dài ra một cái.

Hắn cảm thấy giống như là gặp phải cổ chai, tất cả đại sát khí mà hắn suy diễn ra trong khoảng thời gian nhàm chán đó ở trong đầu, đều đúng hết. Yêu Tôn có chiến lực tổng hợp cao hơn Trảm Linh, vô kế khả thi.

Cùng lắm thì cũng chỉ đạt tới hiệu quả đẩy lùi.

“Chỉ có thể bố trí pháo quỹ đạo ở bên Yêu Giới nhiều hơn thôi, chỉ cần không khuếch trương quá mức, thì chắc cũng không có vấn đề gì ở Yêu Giới cả.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Nói đến đây Từ Phàm bấm ngón tay tính tính.

“Còn cách thời gian ta thăng cấp hai ngàn năm nữa.”

“Chỉ cần sau khi qua khỏi khoảng thời gian này, thăng cấp lên Luyện Hư Kỳ, thì lúc đó ta chính là Đại Tông Sư Luyện Khí rồi.”

“Ta cũng không tin, không tin cự pháo cấp tiên khí cũng không thể nổ chết các ngươi.” Từ Phàm hùng tâm tráng chí nói.

Sau đó hắn truyền lệnh xuống cho Bồ Đào, củng cố địa bàn ở Yêu Giới kia, không cho phép khuếch trương quá mức nữa.

“Sau đó là cố gắng lấy được nhiều tài nguyên linh khoáng hơn thông qua đủ các con đường.”

“Có lúc ta ở chỗ đồ tôn bảo bối kia thì tốt rồi, vặt nhiều lông dê một chút thì cái gì cũng không phải lo nữa rồi.” Từ Phàm cười nói, hắn cũng chỉ nghĩ nghĩ một tí, lông dê của vị đại lão này, vặt ít thì vẫn tốt hơn.

“Cũng không biết đồ tôn bảo bối kia của ta ở vực Cực Bắc thế nào rồi, cũng đừng xảy ra chuyện lớn gì nhớ.” Từ Phàm nói.

...

Vực Cực Bắc, bên ngoài Tiên thành Thiên Uyên.

Hàn Phi Vũ đang dẫn Thiết Tháp và Thiết Lan đi săn một con Băng tộc Nguyên Anh Kỳ.

Lúc này Hàn Phi Vũ đã thăng lên đến cấp Kim Đan Kỳ rồi, linh nguyên trong cơ thể còn hùng hậu hơn cả Kim Đan Kỳ cấp Đỉnh Phong.

“Lão Thiết đại ca, bắt được con Băng tộc Nguyên Anh Kỳ này, thì chúng ta đã hoàn thành định mức nhiệm vụ tháng này rồi.” Hàn Phi Vũ nói.

“Sau khi hoàn thành nhiệm vụ, ta nhất định phải trở về Tiên thành ngủ một giấc thật ngon.”

“Con mẹ nó, Tu Tiên giới bây giờ quá là nguy hiểm.” Thiết Tháp hùng hùng hổ hổ nói.

“Được rồi đại ca, ngươi bớt nói vài câu đi, nếu không có Phi Vũ đại ca, thì có lẽ bây giờ chúng ta đã chết dưới tay Băng tộc rồi.” Thiết Lan ở bên cạnh, cảm nhận được phía trước có bố trí trận pháp cạm bẫy, nhẹ giọng nói.

“Ta biết rồi.” Lực chú ý của Thiết Tháp lại bắt đầu tập trung lên trận pháp khốn địch trước mắt.

Hàn Phi Vũ không nói gì, chỉ thờ ơ nhìn về phía trước, chẳng biết đang nghĩ gì.

Mấy năm trước ngay sau khi hắn chạy tới Tiên thành Thiên Uyên, mua một đống vật tư thường ngày, lúc định tiếp tục lên đường, thì phát hiện trận pháp Truyền Tống kia của tông môn lại không nhạy không dùng được nữa.

Cho dù là có dùng Tiên ngọc tiên tinh cấp cao hơn nữa cũng không thúc đẩy được trận pháp này.

Sau đó hắn đã dùng đủ mọi biện pháp nhưng cũng không thể truyền tống tới Tiên thành tiếp theo được, mà lúc này Băng tộc phủ đầy bụi dưới đất vực Cực Bắc không biết bao nhiêu vạn năm đã tỉnh lại, một tiểu tán tu không môn không phái không chỗ dựa như hắn, tự nhiên lại trở thành tráng đinh tiền tuyến đối kháng với Băng tộc.

Mà Thiết Tháp và Thiết Lan cũng là được cứu khi đó.

Sau đó ba người lập đội, thành lập một đội nho nhỏ chuyên mua bán Băng tộc, mỗi tháng chỉ cần nộp một số lượng Băng tộc nhất định lên, thì có thể được miễn đi lên chiến trường tuyến đầu.

Ngay vào lúc này, trên bầu trời một con Huyền Băng Cự Điểu bay qua, chính là Băng tộc am hiểu hình thái biến hóa.

Lúc này trong tay Hàn Phi Vũ nắm một khối linh tinh, chỉ cần Huyền Băng Cự Điểu bay qua khu vực này, thì trong nháy mắt Tỏa Linh đại trận tam thập lục lộ của hắn sẽ khởi động vây khốn Huyền Băng Cự

Điểu.

Hàn Phi Vũ nhẹ nhàng dùng pháp quyết, trong nháy mắt tinh linh được Tỏa Linh trận nhỏ giấu kỹ đã lộ ra.

Trong nháy mắt ánh sáng được mặt trời phản chiếu ra từ bề mặt của linh tinh đã thu hút được sự chú ý của Huyền Băng Cự Điều.

Cảnh tượng lúc này giống như một người bình thường đang đi mãi trên con phố vắng không một bóng người, thì đột nhiên phát hiện ở phía xa chồng lên mười chồng.

Trong mắt Huyền Băng Cự Điểu đang bay lượn trên bầu trời lộ ra vẻ cảnh giác.

Bắt đầu thả thần thức ra, dốc sức kiểm tra xem dưới đất có mai phục dị tộc gì hay không.

Cái này cũng nằm trong tính toán của Hàn Phi Vũ.

Dưới sự dò xét của Huyền Băng Cự Điểu, một đống linh tinh lại bị phát hiện.

Lúc này trong mắt của Huyền Băng Cự Điểu lại càng cảnh giác hơn, bắt đầu xoay tròn xung quanh hai đống linh tinh này, mà vừa hay phương hướng xoay tròn lại là trong Tỏa Linh đại trận tam thập lục lộ.

“Xem ra không cần áp dụng kế hoạch cuối nữa rồi.” Hàn Phi Vũ nhếch miệng lên, trong mắt lộ ra một nụ cười châm biếm.

“Những kỹ xảo nhỏ thực dụng được dạy trong sổ tay khi ra khỏi tông môn thật sự rất thực dụng, giết địch, khốn địch, đánh lén, ám sát, không có chỗ nào bất lợi cả?” Hàn Phi Vũ thầm nói.

Hắn không ngờ rằng, chỉ là một cái ngọc giản sổ tay những điều cần chú ý khi ra khỏi tông môn lại có thể giúp đỡ hắn nhiều lần như thế.

Chương 465: Chạy trốn

Huyền Băng Cự Điểu cứ thế mà bay vào trong bẫy rập.

Hai tay Hàn Phi Vũ nhanh chóng kết ấn, Tỏa Linh đại trận tam thập lục lộ thuận thế dâng lên.

Ba mươi sáu mặt tường ánh sáng đã chặn hết tất cả lối đi của Huyền Băng Cự Điểu, cũng bắt đầu thu nhỏ lại.

Ngay vào lúc này Huyền Băng Cự Thú bị vây khốn đột nhiên giãy giụa chống đỡ Tỏa Linh đại trận tam thập lục lộ, lúc lớn lúc nhỏ.

Hàn Phi Vũ phóng linh tinh đã chuẩn bị từ trước trong tay lên trên trận pháp, sau đó chỉ một cái bắn linh lực ra làm nổ linh tinh.

Linh tinh nổ tung sinh ra rất nhiều linh khí, trong nháy mắt đã cung cấp động lực dồi dào cho Tỏa Linh đại trận tam thập lục lộ, pháp trận nhanh chóng thu nhỏ lại, mặc cho Huyền Băng Cự Điểu giãy giụa thế nào cũng không được.

Ngay vào lúc trận pháp sắp thu nhỏ đến mức cực hạn, thì Hàn Phi Vũ ném một pháp cầu màu đỏ trắng ra, pháp trận giống như là tìm được nhà của mình vậy, nhanh chóng vùi đầu vào trong pháp cầu màu đỏ trắng.

“Hàn Phi Vũ huynh đệ, Băng tộc Nguyên Anh Kỳ cấp Đỉnh Phong cứ bị phong ấn như thế à.” Thiết Tháp khó tin nói.

Lúc Hàn Phi Vũ đưa ra lời đề nghị này, vốn là Thiết Tháp đã từ chối rồi, sau đó thì không vặn lại được hắn, nghĩ rằng với thực lực của hắn thì đưa Hàn Phi Vũ và tiểu muội của mình chạy trốn cũng không thành vấn đề.

“Phi Vũ ca thật lợi hại.” Thiết Lan ở bên cạnh sùng bái nói.

“Đều là một ít pháp trận tông môn dạy, lợi hại thì cũng là pháp trận của tông môn ta lợi hại.” Hàn Phi Vũ khiêm tốn cười nói.

Ngày trước lúc hắn học ở Ẩn Linh môn, cũng có học qua một ít kiến thức trên phương diện trận pháp, vừa hay trong sổ tay khi ra khỏi tông môn ghi lại rất nhiều trận pháp.

“Trận pháp lợi hại, Phi Vũ cũng lợi hại.” Thiết Tháp nhìn Hàn Phi Vũ bằng ánh mắt vui mừng.

Giống như là cha mẹ vợ nhìn con rể mà cũng giống như là tình nghĩa giữa huynh đệ, tóm lại là Hàn Phi Vũ không thể hiểu được cái ánh mắt này.

Hàn Phi Vũ tiện tay một chiêu, pháp cầu đỏ trắng đã bay vào trong tay mình.

“Đi thôi, chúng ta trở về Tiên thành Thiên Uyên, khoảng thời gian này làm nhiều nhiệm vụ như vậy, mọi người đều vất vả rồi.”

“Sau khi trở về thì nghỉ ngơi một chút.” Hàn Phi Vũ nói.

Vừa giao những nhiệm vụ này xong thì hắn sẽ có thời gian một tháng để nghiên cứu xem làm làm sao mới rời khỏi vực Cực Bắc này được.

Đặt chân tới nơi nguy hiểm như thế cũng không phải là tính cách của hắn, bây giờ hắn chỉ muốn trở lại tông môn, yên ổn tu luyện trong tông môn thôi.

Khoảng thời gian sau khi rời khỏi tông môn này, hắn mới cảm giác được những thứ mình học được trong tông môn trân quý dường nào.

Bây giờ hắn mới Kim Đan Kỳ, theo như giải thích của tông môn, đây chính là thời điểm đặt nền móng, cho nên hắn muốn mau chóng trở về tông môn thì sẽ bớt đi đường vòng trên con đường tu luyện.

Trong Tiên thành Thiên Uyên, sau khi một nhóm ba người Hàn Phi Vũ giao nhiệm vụ ở đại sảnh nhiệm vụ, thì đi tới một khách sạn, chuẩn bị ăn một bữa thật ngon, sau đó trở về nghỉ dưỡng sức.

“Tiên thành Thiên Uyên không có Đại Thừa tôn giả, cũng không biết có thể ngăn cản được Băng tộc bao lâu.” Thiết Tháp nhìn các tu sĩ muôn hình muôn vẻ bên dưới lo âu nói.

“Thiết Tháp đại ca nghĩ nhiều cũng vô dụng thôi, nếu như thật sự Tiên thành Thiên Uyên bị phá, chúng ta cũng chỉ có thể trốn vào trong băng nguyên hoang dã.” Hàn Phi Vũ vừa ăn vừa nói, hắn đã nghĩ hết kế hoạch rút lui rồi.

“Đại ca không cần lo lắng, Phi Vũ ca có năng lực dẫn chúng ta chạy trốn.” Thiết Lan ở bên cạnh nói.

“Đúng vậy, ta đã làm xong kế hoạch thích hợp rồi, đến lúc đó các ngươi đi theo ta là được.” Hàn Phi Vũ vừa nói vừa rót cho Thiết Tháp một ly rượu Liệt Dương.

“Cũng đúng, huynh đệ là người đến từ địa phương lớn, thấy nhiều việc đời, nghe ngươi chỉ có chuẩn không sai được.” Thiết Tháp nói xong bưng ly rượu Liệt Dương kia lên một hơi uống sạch, sau đó trong cơ thể có một cỗ hỏa linh khí vọt lên làm ấm toàn thân.

“Rượu Liệt Dương này thuần thật đấy.” Thiết Tháp sửng sốt một chút nói.

“Đương nhiên là thuần rồi, rượu mà Phi Vũ ca muốn chính là rượu Liệt Dương đỉnh cấp, một vò một linh thạch thượng phẩm.” Thiết Lan cười nói.

“Phi Vũ, chúng ta cũng không giúp gì được, không cần phải tốn kém như thế đâu.” Thiết Tháp có chút ngượng ngùng nói.

“Thiết Tháp đại ca khách khí rồi, một vò rượu này không tính là gì cả.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Nguyên nhân ta mua rượu này không phải vì đây là rượu ngon, mà là loại đắt nhất ở đây cũng chỉ có loại rượu này.

Ban đêm, Hàn Phi Vũ đang ở trong phòng của mình, bắt đầu xem một ít tư liệu về Truyền Tống trận trong sổ tay những điều cần chú ý khi ra khỏi tông môn.

“Rốt cuộc là sổ tay của tông môn này là do ai biên tập vậy, sau khi trở về nhất định phải cảm ơn hắn.”

“Cả cái ngọc giản này nữa, lại có thể sắp xếp nhiều đồ như thế.” Hàn Phi Vũ thở dài một lần nữa nói.

Ngay lúc này, tiếng gõ cửa từ bên ngoài truyền tới.

“Phi Vũ ca, ngươi đã ngủ chưa?”

“Ta đem ít canh ngọt giải rượu đến cho ngươi.”

Giọng nói của Thiết Lan truyền tới, làm cho mặt Hàn Phi Vũ lộ ra vẻ có chút không biết phải làm thế nào.

Tình cảm mà Thiết Lan dành cho hắn, hắn cũng biết, nhưng đáng tiếc trước mắt hắn chỉ có lòng tu đạo, chưa chuẩn bị tốt cho tình cảm nam nữ.

Theo như cách nói lưu truyền trong tông môn, nữ nhân khiến hắn rung động vẫn chưa xuất hiện.

Cửa phòng tự động mở ra, Thiết Lan bưng một chén canh ngọt giải rượu tự tay mình làm đi vào trong.

“Hôm nay ngươi và đại ca uống nhiều rượu quá, nên ta đặc biệt làm canh ngọt giải rượu cho các ngươi.” Thiết Lan nhẹ giọng.

“Cám ơn Tiểu Lan.” Hàn Phi Vũ mỉm cười nói.

“Phi Vũ ca khách khí rồi, tu vi của ta thấp, chỉ có làm những chuyện này cho các ngươi.” Thiết Lan nói, trong ánh mắt có chút đau buồn, có chút hối hận không chăm chỉ tu luyện với đại ca.

Lúc này Hàn Phi Vũ đột nhiên nghĩ đến cảnh tượng ban đầu lúc cứu bọn họ, có chút hiếu kỳ nói: “Ban đầu lúc đi Thiết Tháp đại ca đã kết hôn rồi.”

“Linh thạch để lại cho các ngươi, cũng đủ để ba người truyền tống, vậy…”

Ban đầu lúc hắn cứu hai huynh muội Thiết Tháp, thì phát hiện tâm trạng của Thiết Tháp có chút không đúng, mặt lộ ra vẻ bi thương tuyệt vọng, như muốn đồng quy vô tận với Băng tộc.

“Khi đó, đại ca đang dẫn ta đi săn thú ở trên băng nguyên, nhân tiện muốn xem xem Truyền Tống trận mà Phi Vũ ca để lại.”

“Đúng lúc đó thì Băng tộc thức tỉnh, cứ gặp người là giết, nên đại ca muốn đưa tẩu tử và ta cùng truyền tống chạy trốn khỏi khu vực này.”

“Lúc đại ca dẫn ta về đến nhà, phát hiện cả tòa Tiên thành Noãn Ngọc đều bị tàn sát, vì vậy đại ca chỉ có thể đưa thi thể của tẩu tử và ta chạy ra khỏi Tiên thành Noãn Ngọc.” Thiết Lan có chút ưu thương nói.

Nghe đến đây, Hàn Phi Vũ chỉ có thể than thở một tiếng, hắn nghĩ tới chuyện trước đây của Tiên thành Thiên Kiếm, nếu không có sư phụ thì có lẽ bây giờ cỏ mộ của hắn đã cao ba thước rồi.

“Các ngươi trở về tông môn với ta đi, nơi đó an toàn hơn nơi này.” Hàn Phi Vũ nói, hắn muốn thu xếp ổn thỏa nơi an toàn cho hai huynh muội này, cũng coi như không phụ lòng ân cứu mạng này.

“Được.” Thiết Lan cúi đầu nói.

Nhưng vào lúc này, cả tòa Tiên thành Thiên Uyên đột nhiên chấn động, một nguồn sóng năng lượng vô cùng cường hãn truyền đến.

Làm người ta đông lạnh thấu xương, giống như thân ở trong nhà tù hàn băng vậy.

“Không có tôn giả Nhân Tộc canh giữ, mà còn dám xây thành ở đây, hôm nay tất cả Nhân Tộc ở đây, đều trở thành tế phẩm cho Băng tộc ta đi.”

Một đạo Thương Tang như thanh âm vạn năm đóng băng truyền tới, làm cho sắc mặt của tất cả tu sĩ trong Tiên thành nhanh chóng thay đổi.

“Dẫn đại ca ngươi theo chúng ta rút lui.” Hàn Phi Vũ trấn định nói, làm người quán xuyến đạo ổn thỏa, nơi nguy hiểm như thế này, phải bố trí đường lui từ sớm.

Ba người nhanh chóng hợp lại trong tiểu viện, Hàn Phi Vũ vung tay lên, giữa tiểu viện mở ra một cánh cửa đi thông xuống phòng ngầm dưới đất.

Chương 466: Lồng Vạn Thú

Ba người đi tới một phòng ngầm rộng lớn dưới đất thông qua trận pháp bí mật của phòng ngầm dưới đất.

Ở giữa phòng ngầm dưới đất, có một Truyền Tống trận nhỏ.

Mặc dù Hàn Phi Vũ không tìm được trạm Truyền Tống đến Tiên thành khác, nhưng hắn đã mò ra được phương pháp lập Truyền Tống trận ở hai nơi thành.

Pháp trận này thông ra một căn cứ bí mật bên ngoài Tiên thành Thiên Uyên.

“Đi thôi, Tiên thành Thiên Uyên xem như xong rồi.” Hàn Phi Vũ thở dài một cái, không biết trăm vạn tu sĩ trong Tiên thành này có thể chạy trốn được bao nhiêu.

Ba người đứng ở trong Truyền Tống trận, Hàn Phi Vũ nhanh chóng tăng thêm các loại tiên ngọc linh tinh cho Truyền Tống trận, sau đó khởi động, ba người biến mất trong Truyền Tống trận.

...

Lúc này trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang trầm tư suy nghĩ với một cái chiến hạm cự thú Yêu Tộc hình rắn, nghĩ xem có phải thay đổi lại một chút hay không.

Với duyện phận của hắn và Thiên Linh tôn giả, nhìn thấy chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc này, một pháo đánh tới thì phải làm sao?

“Đại trưởng lão, ngươi lại muốn biến chiếc chiến hạm tinh chu này thành Nhân Tộc à?” Sa Điêu ở một bên nói.

“Lại thay đổi nữa thì độ khó hơi lớn, làm một chiếc tinh chu biến hình thì vẫn được.” Từ Phàm nhanh trí nói.

Tinh chu Ẩn Linh môn bị hư hại, cho dù là sau khi sửa thì tính năng cũng không thể giống như trước được.

Bây giờ chiếc tinh chu đã được sửa xong này, trước mắt cũng chỉ có thể đến vùng Cực Không khai thác quặng, miễn cưỡng cũng có thể chiến đấu, chỉ là không thể làm những thao tác cực hạn giống như trước nữa.

Cả thân thuyền tinh chu cũng không chịu nổi năng lượng nút đạo khí Truyền Tống trận đánh vào, đây chính là nguyên nhân chủ yếu Từ Phàm muốn cải tạo chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc hình rắn này.

Trước kia chỉ nghĩ đến cải tạo bên trong chiến hạm Yêu Tộc, không cân nhắc đến phương diện bên ngoài, bây giờ lúc muốn cải tạo, thì đột nhiên phát hiện vẻ ngoài cũng rất quan trọng.

Ba con rùa đen gặp trước đây, có thể là vũ khí bí mật của bên Yêu Tộc kia.

Rất trùng hợp, hắn cảm giác như hội trưởng lão Nhân Tộc bên này cũng có loại đại sát khí này, đừng đến lúc đó tự tiêu diệt mình vì vẻ bề ngoài, thế thì oan lắm.

“Tinh chu biến hình, đây là cái gì?” Sa Điêu tò mò hỏi.

Từ Phàm tiện tay phóng một quầng sáng ra, bên trên là kiểu mẫu biến hình mà Bồ Đào bước đầu diễn hóa ra.

Chỉ thấy vốn dĩ là chiến hạm cự thú Yêu Tộc hình rắn dài mấy vạn trượng bắt đầu mô đun biến hình,

Cuối cùng biến thành một hình dáng Nhân Tộc tiêu chuẩn, trên đỉnh tinh chu còn treo một chiếc cờ màu chiếu hình ký hiện của Ẩn Linh môn.

“Như vậy sợ rằng cường độ thân thuyền của tinh chu không đủ lắm?” Mặc dù Sa Điêu kinh ngạc, nhưng lại cảm thấy hơi căng, hắn nói thắc mắc của mình ra.

“Độ cứng không đủ thì lại có pháp trận.”

Từ Phàm vừa nói tinh chu biến thành Nhân Tộc trong quầng sáng xong thì bên ngoài hiện ra pháp trận .

“Pháp trận này lại có thể tương thích được!” Sa Điêu khiếp sợ nói.

“Sa sư huynh ngươi lui về phía sau nữa xem.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này hình ảnh của quầng sáng chuyển tới nóc của tinh chu.

“Trời ơi!”

“Đây không phải là pháp trận đế của Ẩn Linh đảo chúng ta sao? Sao lại có thể thu nhỏ đến phần đáy của tinh chu!” Sa Điêu lại khiếp sợ tiếp.

“Có pháp trận đế và pháp trận thân thuyền tăng cường, vậy không phải lo về độ cứng nữa.”

“Cái cần suy nghĩ nhất bây giờ là chỗ nối liền thân thuyền, phải dùng linh khoáng như nào mới thích hợp được?”

“Nếu dùng linh khoáng cấp cao quá thì lại hơi lỗ vốn.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trong bảo khố tông môn có tài liệu thích hợp, nhưng đó đều là linh khoáng cấp tiên khí, Từ Phàm hơi không nỡ dùng.

“Đúng vậy, ta cũng đã xem qua danh sách linh khoáng trong bảo khố tông môn rồi, cũng chỉ có các loại linh khoáng cấp tiên khí như Vân Huyền Thiết, Vạn Dung Linh Kim mới thích hợp.” Sa Điêu cũng gật đầu nói.

Trong nháy mắt Từ Phàm đã nhìn Sa Điêu với cặp mắt khác xưa, ở trong mắt hắn có thể nói ra mấy dạng linh khoáng cấp tiên khí này, là đã có thành tựu luyện tập cực cao rồi.

“Đại trưởng lão không ngại giao chuyện này cho ta chứ, biết đâu ta lại có thể chế tạo ra loại hợp kim có tính chất phù hợp.” Sa Điêu cười nói, hắn rất hưởng thụ cái ánh mắt khác xưa mà vừa nãy Từ Phàm nhìn hắn.

“Sa sư huynh có nắm chắc không?” Từ Phàm ngạc nhiên mừng rỡ nói.

“Cho ta nửa năm, chắc là có thể.” Sa Điêu suy nghĩ một chút, gật đầu nói.

“Vậy chuyện này xin nhờ vào Sa sư huynh rồi.” Từ Phàm ung dung nói, đợi trong thời gian nửa năm rõ ràng là kiếm lời nhiều hơn với cái giá cả của việc sử dụng linh khoáng cấp tiên khí.

“Giao cho ta đi.” Sa Điêu nói xong thì bay về phía bảo khố của tông môn, dáng vẻ bây giờ ta bắt đầu làm luôn.

“Sau khi so sánh, rốt cuộc là ta hơi coi thường người rồi.” Từ Phàm nhìn bóng lưng của Sa Điêu nói.

Hắn cảm thấy đây là một tật xấu, cần phải sửa.

Ngay lúc này, Từ Nguyệt Tiên mặt đầy hưng phấn đi tới trước mặt Từ Phàm.

“Chắc là ngươi phát hiện ra rất nhiều đồ tốt ở bí cảnh đó nhỉ.” Từ Phàm nhìn dáng vẻ Từ Nguyệt Tiên mặt đầy hưng phấn nói.

“Phát hiện mấy món đạo khí mà Yêu Tộc thượng cổ dùng, trong đó cái thú vị nhất là lồng Vạn Thú.” Từ Nguyệt Tiên vừa nói thì trong tay xuất hiện một cái lồng nhỏ hình tròn.

“Không gian bên trong rất lớn, có thể chứa được trăm vạn Yêu thú.”

Từ Phàm nhận lấy lồng Vạn Thú trong tay Từ Nguyệt Tiên, kiểm tra một phen xong, thì trả lại cho Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ ngươi giữ lại dùng đi, cho ta làm gì?” Từ Nguyệt Tiên lại đưa lồng Vạn Thú cho Từ Phàm.

“Vậy ta cải tạo lại một chút cho ngươi, rồi sau đó bắt một ít Yêu Tộc tu vi cao bỏ vào đó, làm thú trường triệu hoán cho ngươi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

“Đúng rồi, ngươi có phát hiện đồ vật mà ngươi không nhìn thấu được ở trong bí cảnh đó không?” Từ Phàm hỏi, hắn phát hiện được một cỗ Khí Vận chi lực không tầm thường trong lồng Vạn Thú kia.

“Sư phụ ta đang muốn nói với ngươi đây, đúng là có thật.” Từ Nguyệt Tiên vừa nói, vừa lấy ra một tượng thú được điêu khắc bằng ngọc thạch bình thường, nhìn vừa cổ xưa mà lại Thương Tang.

“Tộc Ngự Thú Xích Yêu, cái niên đại này đã rất lâu rồi.” Từ Phàm nhìn pho tượng nói.

“Tộc Ngự Thú Xích Yêu là cái gì?” Từ Nguyệt Tiên tò mò nói.

“Ở thời kỳ thượng cổ, cũng không biết là bao nhiêu vạn năm trước, khi đó là tộc Cổ Yêu thống lĩnh thế giới, khi đó gì mà Nhân Tộc Yêu Tộc, tất cả đều sinh tồn dưới ý chí của thượng cổ cự yêu, không có một chút đường sống phản kháng nào.”

“Mà khi đó Yêu Tộc có một tộc chuyên chăn thả Yêu thú, cung cấp huyết thực cho Cổ Yêu, khi đó tộc kia cũng là tộc tôn quý nhất trong Yêu Tộc.”

“Sau đó Cổ Yêu suy yếu, thì cũng bị diệt tộc theo.”

“Pho tượng này hẳn là vật tín ngưỡng thờ phụng của tộc bọn họ, vì vậy ngưng tụ không ít khí vận của tộc bọn họ.”

Từ Phàm vừa nói vừa gọi hai con rối Luyện Hư Kỳ đến, đưa nó đến trong không gian nhỏ của Bồ Đào.

“Cái tượng thú này, ngưng tụ khí vận và ý chí của tộc bọn họ, cũng xem như là đồ tốt.”

“Đợi ta đồng hóa hết khí vận ẩn chứa bên trong xong lại kết hợp với lồng Vạn Thú luyện chế đồ tốt cho ngươi.”

“Nếu sau này chiến lực không được, thì ngươi cũng có thể làm triệu hoán sư.”

“Nếu lúc đánh nhau mà phía trước có Yêu Tộc, Yêu thú chĩa vào, thì ngươi phóng hắc thương ở phía sau là được.” Từ Phàm nói, hắn vừa nghĩ đến cảnh tượng đó thì thấy rất thú vị, một người mà như thiên quân vạn mã.

“Cái này có thể có, cảm ơn sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên ngọt ngào nói.

“Cảm ơn cái gì chứ, sau này vi sư còn phải chờ các ngươi bảo vệ ta nữa này.” Từ Phàm phất tay một cái nói.

Chương 467: Thần thông Thủ Hộ

Trong không gian dưới lòng đất, Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nhìn pho tượng của tộc Ngự Thú Xích Yêu này, sau lưng có lọng báu khí vận công đức hiện lên, hô ứng lẫn nhau với khí vận yếu dần trong pho tượng của tộc Xích Yêu kia.

“Thú vị đấy, dung nhập khí vận yếu dần này vào trong lồng Vạn Thú, biết đâu thật có thể luyện chế ra được một vật tốt thì sao.” Từ Phàm nhìn pho tượng kia suy tư nói.

Lúc này phân thân số một đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Pho tượng này ẩn chứa Khí Vận chi lực, có chút thú vị đấy.” Phân thân số một nhìn pho tượng cười nói, dạo này cuộc sống rất dễ chịu, không bị chèn ép, bình thường chỉ cần làm chủ quản chỉ điểm một chút là được rồi.

“Ngươi lại nhìn cái này đi.” Từ Phàm cười lấy lồng Vạn Thú ra.

Trong nháy mắt vẻ mặt của phân thân số một đã trở nên nghiêm túc, cũng không thèm nhìn lồng Vạn Thú trong tay Từ Phàm.

“Ta còn có chút chuyện nên đi trước đây.” Phân thân số một mặt không đổi sắc nói, nói ta còn định đi ra ngoài.

“Đừng ồn nữa, nếu không phải một mình ngươi luyện chế món đạo khí này thì cũng là phân thân số hai.” Từ Phàm vội vàng nói.

Lúc này phân thân số hai cũng tới, nhìn thấy pho tượng kia, cũng cười nói: “Pho tượng này ẩn chứa Khí Vận chi lực, có chút thú vị đấy.”

Phân thân số hai nhìn về phía Từ Phàm, cũng nhìn thấy lồng Vạn Thú trong tay Từ Phàm, đột nhiên sắc mặt nghiêm túc nói: “Không quấy rầy nữa, ta còn có chút chuyện nên đi trước đây.”

Vừa định đi ra ngoài thì bị phân thân số một ấn lại.

“Món đạo khí này cả hai ngươi cùng luyện chế, luyện chế giúp Nguyệt Tiên một món đạo khí khí vận, cho dù là sau này sau khi thăng cấp lên đến Chuẩn Tiên Chân Tiên, thì cũng có thể thăng cấp thành tiên khí.”

“Như vậy có thể bảo đảm cho Nguyệt Tiên lúc ở bên ngoài.” Từ Phàm nói.

“Thế sao ngươi không luyện chế đi.” Phân thân số hai kháng nghị nói.

“Ngươi nhìn xem ta đã bao nhiêu năm rồi không luyện chế đạo khí, tay cũng không thạo nữa, cho nên chỉ có thể dựa vào các ngươi thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy ngươi điều động quyền hạn linh khoáng cấp tiên khí cho ta đi.” Phân thân số một nói.

“Ngươi muốn xin quyền hạn, điều động trực tiếp, không có cửa đâu.” Từ Phàm cau mày nói, có gương xe trước hắn mới không dám cho phân thân số một buông tay chân ra.

“Ngươi không thú vị nữa rồi, Tiểu Nhị đi, trở về luyện chế đạo khí.” Phân thân số một phất tay một cái nói, nhân tiện thu luôn đạo khí và lồng Vạn Thú trong tay Từ Phàm.

Sau khi phân thân số một số hai rời đi, Từ Phàm cười khà khà.

Những đồ chơi mà gần đây phân thân số một làm, hắn cũng đã thấy, rất thú vị cũng rất thực dụng, nhưng trước kia lãng phí hơi nhiều tài liệu.

Bây giờ thử nghiệm bằng linh khoáng cấp đạo khí đã không còn thỏa mãn được phân thân số một nữa rồi, chẳng qua là quyền hạn bị chặn nên hắn cũng chẳng làm gì được.

Không lâu sau, trước người Từ Phàm xuất hiện một quầng sáng, bên trên là những linh khoáng cấp tiên khí mà phân thân số một muốn xin.

“Coi như là hắn vẫn còn thông minh, không xin nhiều quá, phê chuẩn hết đi, làm việc thì cũng không thể không cho lợi ích.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

“Đúng rồi, những đệ tử Thiên Linh Tông gần đây tới tông môn kia thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Hiện nay đang tiếp nhận chương trình đào tạo giả tưởng đối ngoại, phản ánh trước mắt cũng tương đối tốt, đều có tiến bộ không nhỏ.” Bồ Đào báo cáo.

“Có tiến bộ mới là bình thường.”

“Người ta phái đệ tử tới, dù sao cũng phải học một chút bản lĩnh thật sự rồi mới về.”

“Bồ Đào, ngươi làm một bản đối ngoại Tàng Kinh Các của tông môn, đừng mở thần thông cao cấp nhất liên quan đến bản nguyên cho đối ngoại, còn lại ngươi tự xem mà làm đi.” Từ Phàm nói, cái loại chuyện vô cùng vặt vãnh như này, cũng chỉ có Bồ Đào mới sắp xếp một cách rõ ràng trong nháy mắt.

“Tuân lệnh.”

“Tiện thể mở luôn hệ thống đổi điểm tích lũy đi, đồ trong bảo khố đổi không hạn chế.” Từ Phàm lại nói.

“Chủ nhân, cái này có phải hơi…” Bồ Đào nói.

“Có đi cũng phải có lại, đệ tử người ta tới, phải thật tâm thật ý mà đối đãi.”

“Sau này ta cũng phái đệ tử tông môn chúng ta tới là được rồi còn gì.”

“Cuộc sống mà, phải thần thái lên.”

“Bây giờ không dùng được Truyền Tống Trận, cũng chỉ có thể đến Tiên thành khác đi dạo một chút đi.” Từ Phàm nói.

...

Sáng sớm, Tạ Bằng đã kết thúc một đêm tu luyện, đứng dậy ra khỏi động phủ của mình.

Bởi vì lần này ít đệ tử đến, Ẩn Linh môn cho mỗi một vị đệ tử Thiên Linh Tông xứng với một ngọn núi.

Tạ Bằng vừa ra khỏi cửa thì cảm giác được cả người thần thanh khí sảng.

“Thiên thanh linh khí này, quả là bất phàm.” Bây giờ Tạ Bằng đã lĩnh hội được chỗ tốt của tông môn ít đệ tử.

Thiên thanh linh khí loại linh khí này không phải trong Thiên Linh Tông không có, chẳng qua là đệ tử tông môn quá nhiều, không thể mở miễn phí được.

Cho nên nếu muốn hấp thu loại linh khí này, chỉ có thể hao phí điểm cống hiến tông môn của mình đến bí cảnh tu luyện.

Ngay lúc này, pháp khí truyền tin mà Ẩn Linh môn phát vang lên.

“Mở bản đối ngoại của Tàng Kinh Các.”

“Mở hệ thống đối ngoại đổi điểm tích lũy của Ẩn Linh môn, mỗi vị đệ tử Thiên Linh Tông, có thể dùng điểm tích lũy để đổi đồ trong bảo khố Ẩn Linh môn.”

“Lại có thể mở đối ngoại Tàng Kinh Các, cho dù chỉ là một phần, nhưng cũng coi như là kiếm lời rồi.” Tạ Bằng hứng thú nói, Tàng Kinh Các là một trong những địa phương hắn cảm thấy hứng thú nhất sau khi tới Ẩn Linh môn.

Bởi vì hắn phát hiện pháp thuật thần thông mà đệ tử Ẩn Linh môn sử dụng, đều không tầm thường, mạnh hơn pháp thuật thần thông bình thường của Tu Tiên giới.

“Hôm nay cũng không tìm Linh Đài đạo hữu so tài nữa.” Tạ Bằng vừa nói xong thì hóa thành ánh đèn bay về phía Tàng Kinh Các.

Trong Tàng Kinh Các đối ngoại, nơi này đã hội tụ rất nhiều đệ tử Thiên Linh Tông.

Lúc này đều đang cầm ngọc giản, nhìn như mê như say.

“Thì ra còn có thể như thế.”

“Thần thông hệ hỏa này hỗn tạp cả pháp thuật hệ phong và một ít nguyên tố tách ra từ trong không khí, uy lực lại có thể mạnh như thế.”

“Độn thuật này, chả trách được đệ tử Ẩn Linh môn lại độn nhanh như vậy.”

“Thủ đoạn ẩn thân này, chưa nghe qua bao giờ cả.”

Tạ Bằng không kịp chờ được mà đi vào Tàng Kinh Các, đi tới khu vực có ký hiệu của thần thông phòng ngự thủ hộ.

“Kim Cang Tráo vạn lực không thể phá.”

“Thủy Linh Hộ Tráo, lưu chuyển không ngừng.”

“Thổ Linh Thủ Hộ, lực mặt đất hào hùng.”

“Mộc Linh Triền Nhiễu, vạn vật khó phân.”

“Hỏa Linh Hóa Hoàn, đốt cháy vạn vật.”

Vẻn vẹn chỉ là pháp thuật ngũ linh thủ hộ cơ bản nhất cũng làm cho Tạ Bằng xem say sưa.

Hắn phát hiện đây không phải là pháp thuật một nguyên tố đơn lẻ, mà là một bộ pháp thuật cơ bản thần thông đại thủ hộ ngũ hành.

Có thể lĩnh hội đơn lẻ một pháp thuật, lại có thể học kết hợp cả bộ Thần Thông Ngũ Hành, dung hợp lẫn nhau, dựa vào các loại tình huống khác nhau mà sử dụng, vẫn xứng với thần thông dung hợp có chuyên môn.

Chỉ riêng cái khái niệm này, mà làm cho Tạ Bằng ngẫm nghĩ rất lâu.

“Mặc dù thần thông Thủ Hộ của ta không kém, nhưng nếu có thể học hết cả bộ đại thần thông Thủ Hộ hoàn chỉnh này, thần thông phòng ngự nhất định sẽ tăng thêm mấy bậc.” Tạ Bằng có chút hưng phấn nói.

Hắn chủ tu chiến pháp nhất đạo, quen quan sát điểm yếu của đối phương trước rồi mới phản kích, bởi vì hắn tự tin phòng ngự vô địch, thì sẽ ở thế bất bại.

Nhưng hắn cảm thấy nếu như học được bộ thần thông Thủ Hộ đại ngũ hành truyền thừa này, sau này khi đối địch thì có thể mở thần thông phòng ngự đánh về phía kia luôn.

Ngay tại lúc Tạ Bằng đang mặc sức tưởng tượng về cảnh tượng sau khi học được thần thông đại ngũ hành, thì đột nhiên phát hiện ở một cái xó không bắt mắt, có tên của một thần thông phòng ngự rất kỳ dị.

“Thủ hộ chaiyo?”

Chương 468: Người hầu nhỏ

Tạ Bằng tò mò nhìn cái thần thông có tên là thủ hộ chaiyo.

“Thần thông có tên kỳ như thế, nhất định là có chỗ không tầm thường.”

Tạ Bằng nói xong thì giơ tay lấy ngọc giản có bảng tên của thần thông đó.

Thần niệm tiến vào trong đó bắt đầu kiểm tra.

Tạ Bằng càng hiểu được nội dung của thần thông này thì miệng càng há to ra, hơi khó tin.

“Vậy mà Tu Tiên giới lại có thần thông như thế này!”

“Quả là không đúng lẽ thường, giết địch một ngàn, tự tổn tám trăm.”

Thủ hộ chaiyo, là một loại thần thông do Chu Khai Linh độc chế.

Người thi triển thần thông, có thể phóng ra một vòng bảo vệ vô cùng lớn, vòng bảo vệ đó được tạo thành từ vật không thể miêu tả được thật dày.

Thi triển thần thông ra, thì vòng bảo vệ đó sẽ vung vật không thể tả được đó ra bên ngoài.

Người bị vật đó văng lên, nếu không có vật lọc sạch linh hồn thì vật hôi thối đó sẽ đi theo đến hết đời.

Cùng lúc đó, một tầng vật không thể tả được thật dày đó lại còn có lực phòng ngự không tầm thường.

Tạ Bằng cầm ngọc giản rơi vào trầm tư.

Mặc dù uy lực lớn, lực phòng ngự cũng rất mạnh, làm sụp đổ đạo tâm của địch nhân thì càng không có sự lựa chọn thứ hai.

Nếu tâm tính địch nhân loạn, thì cách chiến thắng cũng chẳng còn xa.

Nhưng không biết tại sao, hắn có một loại cảm giác quen thuộc.

“Không biết Linh Đài đạo hữu có biết chiêu này hay không, nếu như mà hắn dùng, chắc là ta sẽ nhận thua ngay tại chỗ mất.”

“Dù biết cách dùng là lực ngưng tụ mà thành, nhưng hình sắc vị có gì khác thật không nhỉ?”

“Cũng không biết vị tiền bối Chu Khai Linh này trông như thế nào? Lại thiên tài như thế, tạo ra được loại thần thông như này.”

“Có khi nào vị tiền bối này đã sáng tạo ra thần thông cho người khác ăn cái vật này không, nghĩ đến đã thấy đáng sợ rồi.” Tạ Bằng nói xong thì rùng mình, nếu cho hắn ăn cái đồ chơi đó thì không bằng giết hắn đi cho xong.

Tạ Bằng không học những thần thông này, chỉ là xem xong thì tham khảo một chút thôi.

Trong Thiên Linh Tông cũng có pháp thuật thần thông truyền thừa tương ứng,

Chỉ là không tuyệt diệu như của Ẩn Linh môn thôi.

Mấy ngày sau, Tạ Bằng đi bái phỏng Từ Linh Đài.

“Linh Đài đạo hữu, ta đã phát hiện một loại thần thông kinh hãi thế tục ở trong Tàng Kinh Các đối ngoại của tông môn các ngươi.”

“Một khi thi triển thần thông này thì ngay lập tức đạo tâm của địch nhân sẽ sụp đổ.”

“Ngươi có biết loại thần thông này không?” Tạ Bằng hỏi.

Trong lòng Từ Linh Đài hơi hồi hộp, dè dặt hỏi: “Trong tông môn của ta còn có loại thần thông như thế à?”

Sau đó cố bình tĩnh lại hỏi Bồ Đào, xem xem phương diện nào đã xảy ra vấn đề.

“Trong Tàng Kinh Các đối ngoại của tông môn, chỉ có thần thông nông cạn do Chu Khai Linh sáng tạo, ngươi không cần phải lo lắng nhiều.”

Nghe được được câu trả lời của Bồ Đào trong lòng hắn, Từ Linh Đài hơi yên lòng, nhưng mà lại cảm giác được có gì đó không đúng.

“Thần thông thủ hộ chaiyo, Tường Vũ Tề Thiên, Đại Thiên Trùng Chưởng, Thư Trùng Địa Ngục.”

“Mỗi loại thần thông này đều là vũ khí sắc bén đối địch, không phải kẻ thù sinh tử, thì không có tư cách dùng.” Tạ Bằng thở dài nói.

Nghe được lời của Tạ Bằng, Từ Linh Đài từ từ yên lòng lại, cười nói với Tạ Bằng: “Đây là thần thông mà Ngũ sư thúc của tông môn chúng ta sáng tạo ra.”

“Tông môn từng có quy định, nếu không phải là kẻ thù sinh tử, hoặc là thời khắc nguy hiểm đến tính mạng, thì dưới tình huống bình thường không được sử dụng loại thần thông này.”

Nghe được lời của Từ Linh Đài, Tạ Bằng gật đầu một cái.

“Đúng rồi, Linh Đài đạo hữu, ta nghe nói chiến lực của đại sư huynh nhất đại đệ tử các ngươi là mạnh nhất, khi nào thì giới thiệu cho ta đây?” Tạ Bằng đột nhiên nói.

“Ngươi muốn so tài với đại sư huynh Hùng Lực?” Từ Linh Đài kinh ngạc nói, trong đầu hắn hiện ra hình ảnh hai khối thép đập vào nhau.

“Có cái ý này, ta biết là không thể đánh thắng, nhưng ta muốn mở mang kiến thức một chút.” Tạ Bằng ngượng ngùng gãi đầu nói.

“Đại sư huynh Hùng Lực là người cuồng nhiệm vụ, chắc là bây giờ đang trấn thủ Trường thành sắt thép ở Yêu Giới.”

“Ta cho ngươi số truyền tin của đại sư huynh, bao giờ hắn trở về thì ngươi có thể đến cửa bái phỏng.”

“Ngươi gặp mặt không cần khách khí, cứ nói thẳng là muốn so tài với hắn là được, đại sư huynh của chúng ta là hán tử ngay thẳng, có chuyện gì nói thẳng ra là được.” Từ Linh Đài mỉm cười nói, cảm giác mình lại vượt qua được một kiếp nạn nhỏ này.

“Đa tạ Linh Đài đạo hữu chỉ điểm.”

“Khách khí rồi, chúng ta là bằng hữu mà.”

...

Lúc này, một nhà ba người Lý Tinh Từ đến bái phỏng Từ Phàm.

“Tô trưởng lão, đã lâu không gặp~” Từ Phàm chào hỏi nói.

“Khoảng thời gian này vẫn luôn bế quan lĩnh hội công pháp, nên là không hay lộ mặt.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Thì ra là thế.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Sư phụ, chúng ta muốn đến tổng bộ trưởng lão một chuyến, Thiên Nhi muốn lấy lại đồ để ở trong tổng bộ.” Lý Tinh Từ nói.

“Gấp lắm sao? Nếu như là khẩn cấp thì bây giờ bảo Trảm Linh trưởng lão đưa các ngươi đi.”

“Nếu như không gấp thì đợi đến bao giờ tinh chu kiểu mới của tông môn chúng ta cải tạo xong thì đi.” Từ Phàm nói.

“Không gấp, lần này tới đây chủ yếu là muốn sư phụ chỉ điểm cho Sơ Phàm một chút, vừa mới bắt đầu tu luyện, ta sợ hắn phải đi đường vòng.” Lý Tinh Từ nói.

“Ngươi không nói thì ta cũng quên mất, hôm nào các ngươi đưa Sơ Phàm qua đây là được, để hắn ở chỗ ta một thời gian.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

“Đa tạ sư phụ (Đại trưởng lão).” Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên hành lễ nói.

“Ngươi còn phải khách khí với sư phụ nữa, Sơ Phàm là đồ tôn của ta, tên cũng là do ta đặt, trông cũng là điều cần làm.” Từ Phàm cười nói, trông một đứa trẻ cũng là chuyện mấy năm.

“Lại nói công pháp và thần thông các ngươi tu không thích hợp với Sơ Phàm, nhỡ đâu dạy sai thì phải làm sao?”

“Sư phụ nói đúng.”

Cứ như vậy bên người Từ Phàm lại có thêm một người hầu nhỏ.

“Bái kiến sư tổ.” Lý Sơ Phàm hơn mười tuổi nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt thân thiết nói

“Đứng dậy đi, mấy năm này ngươi ở bên cạnh sư tổ, có thể học được bao nhiêu bản lĩnh thì phải xem ngươi rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, ta nhất định sẽ học chăm chỉ.” Lý Sơ Phàm cười nói.

“Đi, hôm nay sư tổ đưa ngươi đi câu cá.”

Từ Phàm vừa ngoắc tay thì một chiếc Linh thuyền đã đáp xuống cách đó không xa.

Trên mặt hồ Thập Vạn Lý Cự Hồ, một quả trứng rồng màu xanh đang chạy trốn trong tình trạng hỗn loạn trên mặt hồ, còn Lý Sơ Phàm thì đang điên cuồng đuổi theo ở phía sau.

Mà Từ Phàm thì đang thanh thản thả câu trên một con linh quy, cười nhìn Lý Sơ Phàm đang đuổi theo trứng rồng ở phía xa.

“Đây mới là dáng vẻ mà trẻ con nên có.”

Ở chỗ này Từ Phàm vung tay lên, hội tụ linh khí ngũ hành trong trời đất, ngưng tụ ra hơn mười đứa trẻ lớn xấp xỉ Lý Sơ Phàm, cũng tham gia vào cuộc đuổi bắt trứng rồng.

Quả trứng rồng đó chính là quả trứng đã ký khế ước với Từ Phàm, vừa hay hôm nay cũng đi ra, nhân tiện dẫn trứng đi dạo luôn.

Lúc này Trảm Linh cũng ngồi trên một con linh quy đi tới chỗ Từ Phàm cách đó không xa.

“Xem ra cuối cùng bọn họ vẫn không yên tâm để ta dạy dỗ tôn tử.”

Giọng nói của Trảm Linh rất thương cảm.

“Mỗi ngành đều có chuyên môn, Trảm Linh trưởng lão vẫn cứ phụ trách chém chém giết giết là được rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Khi nào thì tinh chu mới của chúng ta mới luyện chế xong?” Trảm Linh hỏi.

“Đợi bao giờ Sa sư huynh phân phối hợp hợp kim linh khoáng mà ta cần xong, lại tốn thêm bốn năm năm gia công nữa là được.” Từ Phàm tính một chút rồi nói.

“Bên Yêu Giới kia không có chiếc đánh, tinh chu cũng hỏng rồi, cũng không thể đi vùng Cực Không đánh chiến hạm Yêu Tộc.”

“Vậy thì Trảm Linh trưởng lão có thể bế quan tu luyện nha.” Từ Phàm nói.

“Bế quan tu luyện sao thú vị bằng đánh nhau với Yêu Tôn để lấy tiên khí cho tôn tử chứ.”

Ngay lúc này Trọng Thủy Nguyên Đao bay tới, rơi xuống trong tay Trảm Linh.

“Gia gia, lần sau ngươi đánh nhau đừng cho Trọng Thủy Nguyên Đao hút máu nữa, không ngửi được đâu.”

Giọng nói của Lý Sơ Phàm từ phía xa truyền tới.

Chương 469: Phá Linh

“Trảm Linh trưởng lão, Trọng Thủy Nguyên Đao không hợp hút máu, nếu không sẽ làm khí linh trong đó biến thành trạng thái hỗn độn.” Từ Phàm cũng nói.

“Ha ha, lần sau ta sẽ chú ý, ta dùng đại đao Huyết Linh quen rồi, nhất thời không đổi được.” Trảm Linh hơi lúng túng nói.

Trảm Linh vung nhẹ tay lên, Trọng Thủy Nguyên Đao lại trở lại trong cơ thể Lý Sơ Phàm.

“Bây giờ gia gia không dùng.”

“Ồ”

Lý Sơ Phàm lại tiếp tục đuổi bắt trứng rồng với đám bạn nhỏ, trứng rồng lại càng chạy nhanh hơn.

“Đại trưởng lão, ngươi xem cái này có thể thêm vào lúc luyện chế tiên khí cho ta không?” Trảm Linh nói xong thì lấy ra một miếng huyết ngọc đỏ tươi như máu, tản ra huyết khí ngút trời.

“Huyết Nguyên Tinh Thạch? Trảm Linh trưởng lão lấy được ở đâu thế?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Trong năm năm mà ngươi không ở đây, có lúc ta rảnh rỗi không có chuyện gì làm nên đã vác Trọng Thủy Nguyên Đao đi chém một số Yêu Tôn, thì phát hiện cái này trên người Yêu Tôn.” Trảm Linh nói.

“Cũng được, nhưng còn phải xem khối Huyết Nguyên Tinh Thạch này được tạo thành từ loại huyết dịch chân hỏa nào, nếu như cấp thấp quá thì sẽ ảnh hưởng đến uy năng của tiên khí.”

Từ Phàm nói xong thì cắt một ít Huyết Nguyên Thạch ra.

Một tay kết ấn, trên bầu trời xuất hiện một pháp trận huyết sắc, Từ Phàm nhẹ tay bắn một ít Huyết Nguyên Thạch đó vào trong trận pháp.

Pháp trận lập tức bắt đầu biến hóa, cuối cùng trở thành một con Cổ Yêu hình người, đầu có sừng nhọn, ấn đường có một con pháp nhãn nhìn thấu thế gian vạn vật.

“Đây là Huyết Nguyên Thạch của Quan Thiên Cổ Yêu!” Trảm Linh cả kinh nói.

Ngược lại Từ Phàm cũng không kinh ngạc lắm, chỉ khẽ thở dài một cái, trong lòng nghĩ sau này giá vốn luyện chế tiên khí cho Trảm Linh lại tăng lên rồi.

“Đại trưởng lão, dung nhập Huyết Nguyên Tinh Thạch của Quan Thiên Cổ Yêu vào trong tiên khí được không?” Trảm Linh hưng phấn nói.

“Vậy giá vốn sẽ… Ừm, tiên khí được luyện chế ra chắc sẽ rất lợi hại.” Ngay lập tức Từ Phàm đã sửa lại lời nói.

“Tiên khí được luyện chế ra sẽ có một chút uy năng của Quan Thiên Cổ Yêu, lại kết hợp với thần thông Huyết Hải kia của ta.”

“Đến lúc đó ngươi ở trong Huyết Hải, không có chân linh nào có thể qua được cảm nhận của thanh đại đao tiên khí trong tay ngươi, đương nhiên đây cũng chỉ là tương đối.”

“Vậy thì làm phiền đại trưởng lão rồi.” Mặt Trảm Linh lộ vẻ vui mừng nói, bắt đầu tha hồ tưởng tượng đến cảnh tượng sau khi đại đao tiên khí mà hắn tâm tâm niệm niệm luyện chế xong, vậy không phải là một lần đánh luôn mười Yêu Tôn à?

“Đây là chuyện ta đã đồng ý với ngươi từ trước, không phải khách khí.” Từ Phàm cười nói.

Xem như là hắn cũng nhìn ra, người bảo vệ của tên đồ đệ ngốc nhà mình này, đã quyết tâm nghỉ ngơi ở Ẩn Linh môn một đời, chắc là sau khi phi thăng lên Thượng Giới, cũng không thoát được mối quan hệ này.

Trảm Linh đợi ở bên cạnh Từ Phàm một lúc, sau khi phát hiện không câu được cá, thì lại lùa linh quy đi chỗ khác.

“Nói đến luyện chế tiên khí, có phải ta vẫn còn một cây gậy chưa xử lý không nhỉ?” Từ Phàm nói.

“Cây gậy tiên khí này, chắc chắn là mấy tên đồ đệ ngốc kia của ta cũng không dùng được.”

“Trong tông môn cũng không có đệ tử giỏi dùng gậy.”

“Thôi được rồi, vẫn là ta thích hợp dùng.”

Không lâu sau, ba con rối Luyện Hư Kỳ đem một chiếc hộp hình chữ nhật đến trước mặt Từ Phàm.

“Sau này tìm cách luyện chế ra một con rối cấp tôn giả Đại Thừa Kỳ, chuyên dùng cây gậy này.”

Từ Phàm vừa nhấc tay lên thì cây gậy tiên khí trong chiếc hộp thoát ra ngoài.

“Thật là xấu không gì bằng, đây chắc là tiên khí mà Cổ Yêu thời thượng cổ dùng.”

Cả cây gậy rất tròn trịa, toàn thân được chế tạo từ một loại thiết thép không thuộc về thế giới này.

Uy năng đơn nhất, nhưng lại cực kỳ lớn, nện một gậy xuống, vạn vật đều bị đập đổ.

Cây gậy tiên khí lơ lửng ở trước mắt Từ Phàm.

Linh quang trong mắt Từ Phàm lóe lên, nhìn chằm chằm vào tiên văn chữ phá trên cây gậy tiên khí hồi lâu.

“Chẳng nhẽ cái này là đại đạo tiên văn trong truyền thuyết sao?” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Lúc ban đầu tức phụ đưa cây gậy tiên khí này cho hắn, hắn chỉ cố tỏ vẻ vui sướng, chỉ cho đây chỉ là một món tiên khí bình thường.

Không ngờ rằng hôm nay xem lại thấy bất phàm như thế.

Tiên khí được chế tạo từ thần thiết không biết tên, trong tiên khí cũng không có pháp trận Tiên Văn rườm rà kia, chỉ có một chữ tiên văn là phá.

Nhưng cái loại tiên văn này, lại làm cho Từ Phàm có cảm giác không nhìn thấu được.

“Chắc hẳn cây gậy này có lai lịch lớn, bỏ đi, không quan tâm nữa, nhận chủ trước rồi nói.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện Lưu Kim Sa, xung quanh lại có Thần Hỏa Phượng Hoàng hiện lên.

Dưới sự giúp đỡ của Thần Hỏa Phượng Hoàng, Từ Phàm dùng Lưu Kim Sa làm trận cơ, khắc lên bề mặt cây gậy tiên khí một tầng pháp trận phong ấn.

Sau đó lại có pháp trận tiên khí nhận chủ nổi lên.

Khí linh của cây gậy tiên khí không có phản ứng gì, hoàn thành nhận chủ.

“Sau này gọi ngươi là Phá Linh đi.” Từ Phàm nhìn Phá Linh nói.

Lúc này khí thân của Phá Linh hơi rung một chút, hai chữ Phá Linh xuất hiện trên hai bên đầu gậy.

Sau đó thì ngọ nguậy trong ngực Từ Phàm như trẻ con.

Từ Phàm nhìn tiên khí giống như trẻ con, một tay vuốt ve Phá Linh nói: “Xem ra một đời trước của ngươi cuối cùng không đợi được chủ nhân mới.”

Lúc này, Lý Sơ Phàm đạp nước biển đi tới, đứng cách đó không xa.

Nhìn Phá Linh có chút không dám tiến lên.

“Sư tổ, Trọng Thủy Nguyên Đao nói với ta, nó sợ cây gậy này.” Lý Sơ Phàm nói.

“Thế à? Vậy ta thu hồi nó lại.”

Từ Phàm vừa vung tay lên, thì Phá Linh chui vào trong cơ thể hắn.

“Được rồi, ngươi chơi cũng chơi rồi, bây giờ nên huấn luyện rồi.” Từ

Phàm cười nói.

Lúc này, những người bạn nhỏ vốn được Từ Phàm triệu hoán ra để chơi với Lý Sơ Phàm, trong tay xuất hiện các loại vũ khí, sau đó chém về phía Lý Sơ Phàm.

“Sư tổ ngươi xem cho kĩ này.”

Trong tay Lý Sơ Phàm xuất hiện Trọng Thủy Nguyên Đao, vật lộn với những người bạn vừa rồi mới chơi cùng.

Những thiếu niên tuổi xấp xỉ Lý Sơ Phàm mà Từ Phàm biến ra, cũng có tu vi giống Lý Sơ Phàm.

“Kiến thức cơ bản cũng chắc đấy.” Từ Phàm nhìn Lý Sơ Phàm lấy một địch nhiều cười nói.

“Ngươi xem, mặc dù tư chất của tôn tử ngươi không tốt lắm, nhưng ngộ tính lại rất mạnh đó.”

“Những tiết chương trình học giả tưởng trong tông môn dạy, hắn nghe vào cũng có thể thành kiến thức sống.” Từ Phàm cười nói với không khí bên cạnh.

Sau đó một bóng người hiện thân, Vương Vũ Luân đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Ngươi không thể làm vẻ cái gì cũng không biết à.”

“Vậy không lộ ra thì cũng như người mù, thần thông ẩn thân của ngươi, sau khi học xong thì không luyện lại à.” Từ Phàm cười nói.

“Cũng tạm được, chỉ là trước mặt ngươi nhì giống như chưa luyện qua thôi.” Vương Vũ Luân nói xong lại nhìn tôn tử thương yêu của hắn.

“Vậy cũng tốt, nhưng chính là cái tư chất này.”

“Có ngươi có ta, với cả người mẹ nhiều tiền kia của hắn nữa, ba người thêm vào, tư chất cái gì đã không còn quan trọng nữa rồi.”

“Sau này cũng có thể Sơ Phàm lên thành tiên, Khắc Kim Nhất Đạo, há có thể là hư danh.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Bây giờ chỉ trừ không có linh căn, hắn mới không có cách, còn lại chỉ cần hắn muốn, cho dù là ngũ linh căn, thì cũng có cách cho hắn phi thăng lên Thượng Giới.

“Thật sự Khắc Kim Nhất Đạo lợi hại như vậy sao?” Vương Vũ Luân nghi ngờ nói, trước kia hắn cũng chỉ nghe Từ Phàm nói qua, hắn vẫn chưa cảm nhận được lợi hại như thế nào.

“Vậy ta biểu diễn cho ngươi xem một chút.”

Từ Phàm vừa nói xong thì trong tay xuất hiện một giọt Hỏa Chi Bản Nguyên, sau đó hóa thành sương mù, tạo thành một pháp trận huyền ảo.

Từ Phàm ngưng tụ pháp trận huyền ảo kia ở đầu ngón tay, rồi điểm pháp trận huyền ảo đó vào ấn đường của Vương Vũ Luân.

Ngay lập tức Vương Vũ Luân lâm vào trong giác ngộ.

“Vốn định một thời gian nữa mới điểm hóa ngươi, nhưng ngươi đã đến tận cửa rồi, vậy thì trước thời hạn thôi.”

“Ngươi cũng không chịu thua kém, nhi tử ngươi cũng là Hóa Thần Kỳ rồi, mà ngươi vẫn là Nguyên Anh Kỳ.”

Chương 470: Tiến về phía tự do và quang minh

Bây giờ môi trường tu luyện ở Ẩn Linh môn không kém hơn những thánh địa tông môn kia chút nào, thậm chí còn tốt hơn bọn họ.

Nếu như không phải Từ Phàm áp chế tu vi của những đệ tử kia trong tông môn, phải qua được khảo hạch của tông môn mới được thăng cấp, thì bây giờ những nhất đại đệ tử kia hầu hết đã lên Nguyên Anh Kỳ từ lâu rồi.

“Lĩnh ngộ cho tốt, sau khi thăng cấp lên đến Hóa Thần Kỳ, thì ta sẽ để cho bọn họ luyện chế Huấn Tử Kiếm, ngươi mới có thể phát huy được một số uy lực.” Từ Phàm nói, vừa nghĩ tới mình đặc biệt luyện chế đạo khí nhi tử chiến thắng cho hảo huynh đệ, thì hắn đã muốn cười.

Sau đó gọi con rối tới, nhẹ nhàng bao linh lực quanh Vương Vũ Luân, đưa về của ngọn núi nhỏ hắn.

Lúc này Lý Sơ Phàm đã dùng chiến thuật bơi đánh chết hơn một nửa số bạn nhỏ mà Từ Phàm triệu hoán tới cho hắn.

“Có khó không?” Từ Phàm cười hỏi.

Lý Sơ Phàm cầm đao, đao sắc chém một cái thuận thế chém xuống cái đầu chó của người bạn nhỏ, quay đầu cười với Từ Phàm nói: “Sư tổ, không khó~ “

“Vậy cứ tiếp tục đi~ “

Từ Phàm vung tay lên, lại xuất hiện thêm mười thiếu niên có tu vi ngang bằng Lý Sơ Phàm, hơn nữa xung quanh xuất hiện một mặt tường nước, bao vây quanh bọn họ.

“Chăm chỉ đánh đi, nếu như ngươi có thể đánh chết toàn bộ, thì sư tổ sẽ thưởng cho ngươi một môn thần thông tuyệt thế.”

“Được! Sư tổ, ngươi nhìn ta đi.” Lý Sơ Phàm hưng phấn nói, từ nhỏ hắn đã nghe truyền thuyết về sư tổ mà lớn lên.

Ở trong tâm khảm hắn, sư tổ chính là một vị tiên nhân không gì không thể, hắn đã muốn biểu hiện mình ở trước mặt sư tổ một chút từ lâu rồi.

Tường nước xung quanh dần dần thu nhỏ lại, Lý Sơ Phàm đã không thể lợi dụng ưu thế thân hình mà du đấu nữa.

“Đao Hành Huyết Khí!”

Trong nháy mắt, quanh thân Lý Sơ Phàm tuôn ra một đoàn huyết vụ, sau đó chiến lực tăng mạnh.

Ánh mắt hơi đỏ như máu, cầm đao phóng về phía đám thiếu niên đang vây công tới.

Từ Phàm đang quan sát trên linh quy, sắc mặt hơi biến đen.

“Trảm Linh này, quả nhiên không nhịn được mà cho tôn tử hắn bộ kia.” Từ Phàm khẽ nhíu mày nói.

Huyết Khí Nhất Đạo, mặc dù chiến lực mạnh, nhưng mà trong mắt hắn ít nhiều có chút không chính phái, tấn công mạnh phòng ngự yếu tác dụng phụ lớn, người tâm trí không kiên định, sẽ rất dễ đi đường vòng.

“Cũng may là phát hiện sớm, cây non dễ uốn, sau này vẫn thẳng được.” Từ Phàm nói.

Lúc này Lý Sơ Phàm cầm đao càng đánh ánh mắt càng đỏ, vẻ mặt dần

dần có chút điên cuồng, dường như sắp nhập phong ma vậy.

Từ Phàm vẫn chỉ đứng trên linh quy lẳng lặng nhìn, ở trong mắt hắn, nhập ma nhập đạo nhập phật nhập quỷ, cho dù là cuối cùng nhập phong ma thì cũng không phải là vấn đề lớn.

Quan trọng là sau cuộc chiến có thể giữ được mình không, cái này vô cùng quan trọng.

“Xem ra trước kia tên tiểu tử này chưa từng đánh nhau nghiêm túc, đại chiêu như này há có thể tùy tiện sử dụng.” Từ Phàm hờ hững nói.

Lúc này, Trảm Linh vốn ngồi trên linh quy đến nơi khác câu cá cũng quay trở lại.

Nhìn Lý Sơ Phàm một mặt chiến đấu tới trạng thái nhập ma, hơi lúng túng gãi gãi đầu.

“Chẳng qua là ta thấy, cuối cùng cho Sơ Phàm thêm chút thủ đoạn.”

“Hay là ngươi dạy chút Nhiên Huyết Độn Thuật, lúc chạy trốn thì đơn giản hơn Ngạch Cương nhiều.” Từ Phàm nói.

“Vậy có cơ hội ta sẽ dạy.” Trảm Linh ha ha nói.

“Sau này vẫn là để ta dạy đi, theo ngươi học thì cùng lắm cũng là phi thăng lên Thượng Giới, con đường sau này vẫn phải tự mình đi.” Từ Phàm nói.

Một câu nói của Từ Phàm đã chạm đến nội tâm của Trảm Linh.

“Phi thăng lên Thượng Giới không phải mục tiêu lớn nhất của một tu sĩ sao?”

“Giới này là điểm cuối, giới tiếp theo là điểm bắt đầu, nếu như trước sau không thể tiếp nhận, vậy thì con đường sau này sẽ không dễ đi.” Từ Phàm nói.

Lúc này đột nhiên Trảm Linh nghĩ đến một chuyện rất quan trọng.

“Đại trưởng lão, ngươi có thể suy diễn công pháp ma tu hay không?” Trảm Linh trông đợi hỏi, lúc Từ Phàm thăng cấp lên Hóa Thần Kỳ, hắn đã thấy dị tượng ma tu.

Dường như dị tượng ma tu ngày đó còn thuần khiết hơn cả lúc hắn thăng cấp.

“Có thể, ta cũng đã nghiên cứu qua công pháp của Ma Tu Nhất Đạo.”

Mặc dù nói sau lưng ma khí dũng động, ở sau lưng huyễn hóa ra dáng vẻ ma đạo chi tổ.

Ma khí thuần khiết kia, làm cho tâm thần Trảm Linh sợ hãi.

Chẳng biết tại sao, hắn cảm nhận được một loại áp chế trên huyết mạnh.

“Được rồi được rồi, Đại trưởng lão thu thần thông đi.” Trảm Linh vội vàng nói, vừa rồi hắn có ý nghĩ muốn quỳ xuống.

Trong nháy mắt hư tượng do ma khí tạo thành sau lưng Từ Phàm biến mất không thấy, giống như chưa từng xuất hiện vậy.

“Đợi sau này sau khi Ẩn Linh môn thành lập trên Tiên Giới xong, thì ta sẽ suy diễn cho Trảm Linh trưởng lão một bộ huyết linh đại pháp, đặt ở trong Tàng Kinh Các của tông môn, đợi ngươi qua đổi.” Từ Phàm cười nói.

Ý của Từ Phàm đó là, trừ các đồ nhi của ta, không ai có thể lấy không đồ gì của ta cả.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Trảm Linh vui vẻ nói.

Lúc này tường nước đã thu nhỏ lại tới trong phạm vi mười trượng, Lý Sơ Phàm cũng đánh chết một anh bạn nhỏ cuối cùng.

Ánh mắt đỏ như máu kia của Lý Sơ Phàm cũng dần dần sáng trong trở lại: “Sư tổ, gia gia, ta thành công rồi.”

“Ừm, biểu hiện không tệ, ngươi đi nghỉ ngơi trước đi, rồi sau đó ta sẽ truyền thần thông tuyệt thế cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Ừm ừm.”

Lý Sơ Phàm gật đầu một cái, cứ ngồi xếp bằng ở trên mặt nước như vậy, trận chiến vừa rồi tiêu hao quá lớn, đã không còn linh lực nhảy lên linh quy nữa.

“Ngươi định truyền cho tôn tử của ta thần thông gì.” Trảm Linh ở bên cạnh tò mò hỏi.

“Thần thông: Ngũ Hành Đao Quyết, tên khác: Đao Đạo Bản Nguyên.” Từ Phàm toét miệng cười nói.

“Cái tên khác kia của ngươi cũng hơi phách lối đấy~” Trảm Linh nói.

“Cho nên mới gọi là tên khác.”

Từ Phàm nói xong, đưa tay bắn ra, một đoàn tin tức dung hợp Khí Vận chi lực chui vào trong ấn đường của Lý Sơ Phàm đang hồi phục.

“Giống với tên khác của Ngũ Hành Quyết của tông môn?” Trảm Linh lại hỏi.

“Đúng vậy, những công pháp này đều sẽ phát triển theo phương diện này.”

“Chí nguyện của đại trưởng lão cũng không nhỏ rồi.”

“Nếu như Trảm Linh trưởng lão sống đủ lâu, hẳn là có thể nhìn thấy ngày đó.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Chủ nhân, nhận được tin tức phân thân của nhện tinh kia truyền tới, bên kia đã đóng gói phần lớn vật liệu, chuẩn bị dời đến căn cứ ở Yêu Giới của chúng ta bên này.”

“Đại khái cần khoảng thời gian bao lâu ?”

“Dự trù chặng đường là ba trăm năm.”

“...”

“Được rồi, cứ như vậy đi.”

“Đúng rồi, căn cứ bên kia của lửng mật giáp dày có truyền tin đến không?”

“Trước mắt không nhận được.”

...

Lúc này, ở nơi nào đó trong thành lớn của Yêu Giới.

Nhện tinh có chút quyến luyến không thôi nhìn đại đội con rối sắp phải đi xa.

“Ngươi không thể không đi sao?” Nhện tinh có chút không nỡ nói.

“Đi thì cũng chỉ là một nửa toán lực của cỗ thân thể này của ta, nếu nói trên phương diện lý thuyết, thì ta vẫn chưa đi.” Con rối Luyện Hư Kỳ bên cạnh nhện tinh nói.

“Có phải ta không nỡ ngươi đâu, ta đang không nỡ những con rối mà ngươi mang đi, đây chính là một nửa con rối chiến lực của chúng ta, ta không nỡ mà!” Nhện tinh khóc lóc nói.

Con rối Luyện Hư Kỳ không trả lời nhện tinh, chỉ truyền mệnh lệnh cho bộ đội con rối rời đi.

“Ta nhận được chỉ thị của chủ nhân cho ta, giải trừ hạn chế toán lực và chế tạo trên người ta.”

“Còn truyền cho ta một ít tài liệu.” Con rối Luyện Hư Kỳ thờ ơ nói.

“Có ý gì?” Nhện tinh nghi ngờ nói.

“Toán lực của ta có thể nâng cao, con rối luyện chế ra cũng có thể tạo thành tuyến sản xuất mới rồi.”

“Nhưng nhiệm vụ nhất định phải dẫn những chủng tộc nhỏ trong Yêu Giới chống lại sự nô dịch của những tộc lớn, tiến về phía của tự do và quang minh.”

Chương 471: Tư chất không đủ? Ngộ tính không đủ? Trước mặt Khắc Kim Đại Đạo ta có vấn đề gì sao?

“Cuối cùng ngươi có thể khuếch trương tuyến sản xuất con rối đáng chết kia rồi!” Nhện tinh ngạc nhiên mừng rỡ nói.

“Trước kia cũng có thể, nhưng mà bị hạn chế tương đối nhiều, bây giờ đã được buông thả hoàn toàn.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Vậy có phải sau này thành Yêu Tộc của chúng ta sẽ càng lợi hại hay không?” Nhện tinh nói.

“Chiến lực sẽ hơi tăng một chút, thế nhưng vẫn không thể tạo thành thương tổn hiệu quả cho chiến lực cấp Yêu Tôn.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói, trong mắt hắn lóe lên vô số số liệu, dường như đang tính toán xem làm thế nào mới tạo được thương tổn hiệu quả cho Yêu Tôn.

“Thế không có cách khác sao?” Nhện tinh hơi thất vọng nói.

Bây giờ thành Yêu Tộc vẫn không thể đối kháng với Yêu Tôn, vẫn chưa thể tự đảm bảo an toàn của mình ở Yêu Giới.

“Cách thì cũng có đấy, nhưng mà hơi nguy hiểm chút.”

“Cách gì!” Nhện tinh vội vàng hỏi, bây giờ nàng đã thật sự đặt mình vào vị trí của thành chủ rồi.

“Tìm được một vị Luyện Khí Tông Sư cấp bậc cao, rồi luyện chế ra đại sát khí mà chủ nhân truyền cho ta, như vậy có thể uy hiếp được chiến lực cấp Yêu Tôn bình thường.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Luyện Khí Tông Sư cấp bậc cao? Luyện Khí Sư Yêu Tộc bình thường không được à?” Vẻ mặt Nhện tinh đau khổ nói, độ khó của việc cướp đoạt Luyện Khí Tông Sư từ chủng tộc khác còn hơn cả giết chết một vị Yêu Tôn!

“Còn một cách khác nữa đó chính là tự bồi dưỡng ra Luyện Khí Tông Sư, chỉ là mất hơi nhiều thời gian.”

Con rối Luyện Hư Kỳ vừa nói trong ấn đường vừa chiếu một quầng sáng ra, bên trên chiếu từng cái từ Yêu Tộc thiên tài Luyện Khí Sư đến bồi dưỡng ra Luyện Khí Tông Sư cần bao nhiêu thời gian?

“Vậy trước tiên chúng ta cứ tự bồi dưỡng đã, đằng sau ta sẽ xem có cơ hội nào cướp được Luyện Khí Tông Sư từ đại tộc khác tới không.” Nhện tinh cắn răng nói.

“Được, vậy ta sẽ bắt đầu chọn những Yêu Tộc thiên tài Luyện Khí Sư ở trong thành để tiến hành bồi dưỡng, giai đoạn trước đều là chương trình học giả tưởng, cũng không mất nhiều thời gian.”

Con rối Luyện Hư Kỳ nói xong, xoay người trở lại trong thành Yêu Tộc.

Lúc này phần lớn con rối đã rời đi, bọn họ biến mất ở chân trời.

“Đợi ta với, chủ nhân kia của ngươi có nói muốn truyền thụ cho ta thần thông gì không.” Nhện tinh đuổi kịp con rối Luyện Hư Kỳ hỏi.

Bây giờ nàng đã rời khỏi Mẫu Thượng đại nhân, đã không học được thần thông truyền thừa mới của chủng tộc nữa rồi.

“Không có, nếu như cần ta sẽ truyền tin cho chủ nhân.” Con rối Luyện Hư Kỳ vừa đi vừa nói.

“Cần cần cần!” Nhện tinh vội vàng nói, chuyện tốt như này sao không cần?

“Ngươi có thể viết thư cho chủ nhân ta, ta sẽ chuyển nội dung qua đó.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Ngươi nói xem nếu lúc ta viết thư thổi phồng lên một chút, thì chủ nhân ngươi có truyền thụ thần thông cho ta không?” Nhện tinh cười nói, trong lòng đã vẽ ra rất nhiều từ ngữ ca ngợi.

“Nếu như ngươi có thể viết những lời ca ngợi đọc diễn văn ấy thành ý mới, thì xác suất thành công sẽ rất cao.” Con rối Luyện Hư Kỳ nói.

“Những từ ngữ ca ngợi mang ý mới?”

“Đợi ta về nghĩ đã.”

Nhện tinh vừa nói thì sáu cái chân ngắn đã phi như bay về thành Yêu Tộc.

...

Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn tin tức Bồ Đào truyền tới, chân mày hơi nhíu.

“Yêu Tộc chi thần? Sư phụ lợi hại nhất của ta? Ngươi chính là người anh tuấn tao nhã nhất Yêu Tộc?”

“Viết lung tung cái gì thế không biết, không có tí mới mẻ nào cả, muốn học thần thông thì ta có thể dạy cho ngươi mà.”

Từ Phàm vốn hơi cau mày, sau đó lại nghĩ tới cái gì đó, rồi lại cười nói.

Không phải là chỉ là thần thông Yêu Tộc thôi à, ta có nhiều lắm.

Từ Phàm ở trong căn phòng tối đó năm trăm năm, đừng nói là công pháp thần thông Yêu Tộc, ngay cả thần thông quỷ đạo cũng suy diễn ra không ít.

“Lần này hào phóng một chút, cho nhện tinh nhỏ công pháp thần thông mà tất cả Yêu Tộc đều thích hợp tu luyện đi.”

Khóe miệng Từ Phàm lộ ra vẻ mỉm cười, học công pháp thần thông của ta rồi, thì sau này làm chút chuyện cho ta cũng không quá đáng nhỉ.

“Bồ Đào, truyền hết cho nhện tinh nhỏ những công pháp thần thông của Yêu Tộc bị phong ấn trong Tàng Kinh Các đi.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ngay từ lúc sáng tạo ra những công pháp dị tộc đó, Từ Phàm đã giữ lại rất nhiều đường lui, trong đó đường lui mấu chốt nhất chính là, nếu dùng những công pháp thần thông đó để đối phó với Nhân Tộc, thì bản thể sẽ bị phản phệ.

Cho nên từ trước đến nay Từ Phàm cũng không sợ những công pháp đó sẽ dùng để đối phó với Nhân Tộc.

Điều kiện tiên quyết ở đây là, phạm vi truyền bá càng lớn càng tốt.

“Nếu không phải nhện con nhắc nhở, thì ta sắp quên chuyện này luôn rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, ta sắp không kiên trì được nữa rồi.”

Lúc này trong đạo trường giọng nói của Lý Sơ Phàm truyền đến.

“Kiên trì, cái này đã đâu đến đâu đâu, bản sao của ngươi mới phát huy được tám phần chiến lực của ngươi.”

“Tối thiểu ngươi cũng phải đánh bại được hắn, nếu không sau này thần thông tuyệt thế của sư tổ phải truyền cho ai?” Từ Phàm ngồi ở bên ngoài đạo trường ung dung uống trà nói.

Đã lâu lắm rồi không huấn luyện tiểu bối, không ngờ huấn luyện lại thú vị như thế.

Từ Phàm nghĩ tới đây, nhìn Lý Sơ Phàm trong đạo trường, thật sự là không kiên trì được nữa, vì vậy trong tay xuất hiện năm giọt Ngũ Hành Bản Nguyên, hóa thành hơi nước không nhìn thấy được bao phủ toàn bộ đạo trường.

Trong đạo trường vẫn còn loáng thoáng kinh văn đại đạo lơ lửng, lúc ẩn lúc hiện.

Từng đạo thẳng đến kinh văn đại đạo Đao Đạo Bản Nguyên, ngoài ra lại thêm Ngũ Hành Bản Nguyên bổ sung vào, làm cho Lý Sơ Phàm vốn ở thế bại càng chiến càng hăng.

“Tư chất không đủ? Ngộ tính không đủ? Trước mặt Khắc Kim Đại Đạo có vấn đề gì sao?”

“Không có vấn đề gì cả~ “

“Khắc Kim Đại Đạo là cái gì, đây chính là Khắc Kim Đại Đạo.” Từ Phàm hơi tự cao nói.

Lúc này một giọng nói truyền tới bên cạnh Từ Phàm.

“Từ đại ca, cám ơn.”

“Huynh đệ nhà mình hài tử nhà mình, cám ơn cái gì chứ.” Từ Phàm phất tay một cái, không thèm để ý nói.

Hắn không khỏi không thừa nhận, bởi vì khái niệm lợi nhuận lại gấp trăm lần của hảo huynh đệ, đúng thật là hắn để tâm hơn.

Lý Sơ Phàm càng đánh càng hăng, dần dần cũng áp chế được bản sao có tám phần chiến lực cấp Đỉnh Phong của hắn.

Lý Sơ Phàm một đao ép bản sao, sau đó thừa dịp ngưng tụ một đao toàn lực.

Một đao đánh xuống, ngưng tụ thành một cự đao trọng thủy khổng lồ, mang theo khí kim sát, chém bản sao thành hai khúc, biến mất ngay trong đạo trường.

Toàn lực chém xuống một đao này, Lý Sơ Phàm cũng tự mình ngồi phịch trên đạo trường.

Vương Vũ Luân đang muốn hiện thân đi đỡ, còn chưa kịp đứng dậy thì đã bị Từ Phàm ấn xuống.

“Lúc trước ta huấn luyện hai đứa con kia của ngươi cũng không thấy ngươi quan tâm như thế.” Từ Phàm liếc Vương Vũ Luân một cái nói.

“Ngưng thần tĩnh khí, ngồi xếp bằng cảm ngộ lại cuộc chiến kia.” Giọng nói của Từ Phàm vang vọng trong đạo trường.

Trong đạo trường còn có căn nguyên linh khí ngũ hành không ngừng bổ dưỡng cho Lý Sơ Phàm.

“Tuân lệnh, sư tổ.” Lý Sơ Phàm đang ngồi phịch trên đạo trường lớn tiếng đáp lại.

Run lẩy bẩy dùng hết sức mới ngồi xếp bằng xuống được, ngưng thần tĩnh khí, vừa khôi phục, vừa lĩnh hội cuộc chiến vừa rồi.

“Dẻo dai đấy, là một hạt giống tốt.” Từ Phàm yên tâm vui vẻ nói.

“Lại chả thế, dù sao cũng có huyết mạch của Vương gia ta.” Vương Vũ Luân hơi tự đắc nói.

“Ha ha~”

Từ Phàm khẽ cười một tiếng, nhớ lại lúc đầu mình toàn tâm toàn ý dạy cái tên này, cuối cùng thì bây giờ còn không đánh thắng được con trai mình.

Chương 472: Luyện lại lồng Vạn Thú xong

“Chẳng lẽ huyết mạch của Vương gia chúng ta không đủ ưu tú à?” Vương Vũ Luân bay đến nói.

“Ngươi có biết thực lực bây giờ của tôn tử ngươi không?” Từ Phàm cười nói.

“Đương nhiên biết, có phải thực lực của tôn tử ta rất mạnh không?” Vương Vũ Luân đáp lại.

“Ngươi biết cụ thể hơn một chút không?”

“Tài năng xuất chúng cùng cấp, tư chất Thiên Kiêu.”

“Cụ thể hơn chút nữa được không?”

“Còn cụ thể hơn được nữa à?”

“Bây giờ tôn tử của ngươi, có thể đánh mười sáu người cùng cấp với ngươi lúc ấy, cực hạn có thể đánh hai mươi mốt người.”

“Cho nên nói bây giờ, một Sơ Phàm bằng hai mươi mốt Vũ Luân.”

“Số liệu này rõ ràng là ưu tú hơn huyết mạch của Vương gia các ngươi, như vậy có thể kết luận, huyết thống của Sơ Phàm đến từ mẫu thân hắn nhiều hơn.” Từ Phàm nói đùa.

“Thế thì đã làm sao, dù sao hắn cũng là tôn tử của ta.”

“Nếu như ngươi nghĩ như vậy, thì ngươi phải chăm chỉ tu luyện vào, đừng có để sau này không cả đánh thắng được tôn tử ngươi, thế thì quá đáng lắm.”

“Theo như khuynh hướng tiến bộ bây giờ của ngươi, một trăm hai mươi năm sau tôn tử ngươi sẽ vượt qua ngươi.”

Lời của Từ Phàm vừa thốt lên đã làm Vương Vũ Luân giật mình.

“Từ đại ca, ngươi giúp ta tu luyện đi.”

Lúc này Vương Vũ Luân mới cảm nhận được nguy cơ.

“Lão đệ à, nói thật, thiên phú đời này của ngươi vẫn ở đó, chiến lực cũng vẫn thế, muốn thăng cấp cũng không thăng được.”

“Từ đại ca, vậy làm sao bây giờ?”

Kinh nghiệm nhiều năm nói cho Vương Vũ Luân biết, lời của đại ca hắn nói đều đúng cả.

“Ngươi cũng có thể chọn Khắc Kim Nhất Đạo.”

“Không phải chỉ là chiến lực thôi sao? Khắc Kim chúng ta cũng có thể Khắc Kim đến đỉnh cấp.” Từ Phàm rất bình tĩnh nói.

Hắn đã muốn cho hảo huynh đệ của mình đi con đường đó từ lâu. Khắc Kim Nhất Đạo, như vậy thì hắn mới có cơ hội biểu hiện.

Hảo huynh đệ của mình,

Nếu như là cái loại thiên tài đó, thì hắn cũng không tiện phát huy.

“Mặc dù ta không hiểu về Khắc Kim Nhất Đạo, nhưng mà ta biết đạo này rất hao tốn tài nguyên.” Vương Vũ Luân nói, chỉ nghe cái tên thôi, hắn đã biết hắn không chơi được với cái đạo này rồi.

“Tài nguyên thì tính gì, ngươi quên là đại ca của ngươi làm gì à?” Từ Phàm khoác một tay lên vai Vương Vũ Luân cười hì hì.

“Đồ có tốt nữa thì cũng là của Từ đại ca, lại nói ta cũng không thể dùng đồ của Từ đại ca mãi được.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói, công pháp mà hắn đang tu, pháp khí mà hắn đang dùng, hết tất cả đều không thể rời đại ca hắn.

Đã từng có một thời gian, thậm chí hắn còn cảm thấy hắn như là phế vật vậy.

“Vũ Luân, ta muốn nói với ngươi một việc.”

“Lẽ nào ngươi không phát hiện ra? Ngươi chính là phúc tinh của ta.”

Từ Phàm nghiêm nghị nói.

“Ta cũng biết một chút, nhưng đó đều là ta cam tâm tình nguyện cho Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói, có lúc hắn cũng có một loại cảm giác, vận mệnh của hắn dây dưa gắn liền với đại ca.

“Ngươi cam tâm tình nguyện cho ta, thì ta cũng cam tâm tình nguyện cho ngươi, hai người chúng ta đều là huynh đệ, so đo như thế làm gì.” Từ Phàm cười nói.

“Hơn nữa hai nhi tử của ngươi cũng đều nằm trong tay ta, cho dù chư giới diệt vong thì nhân quả giữa hai huynh đệ chúng ta cũng không dứt được.” Từ Phàm cười nói.

Lời nói của Từ Phàm làm cho Vương Vũ Luân cảm động, đúng là tình cảm giữa huynh đệ hai người càng ngày càng sâu.

“Từ đại ca, vậy ta nên đi trên con đường Khắc Kim Nhất Đạo như nào?”

“Ha ha, ta chỉ chờ ngươi nói câu này, lập tức sắp xếp cho ngươi bộ đồ Khắc Kim.” Từ Phàm cười nói.

“Khoảng thời gian này, ngươi muốn thăm tôn tử thì cứ thăm tôn tử, muốn bế quan tu luyện thì cứ bế quan tu luyện.”

“Đợi bao giờ luyện chế bộ đồ Khắc Kim xong, ta sẽ cho ngươi biết cảm giác vô địch cùng cấp là như thế nào.” Từ Phàm híp mắt nói.

Đây cũng coi như là niềm vui ngoài ý muốn, bây giờ Từ Phàm còn đang rầu sao cho buff toàn phương vị cho anh em tốt này của mình.

“Vậy thì làm phiền Từ đại ca rồi.” Trong lòng Vương Vũ Luân có chút ngứa ngáy, không biết vị đại ca tốt này của hắn làm cho hắn cái gì.

“Bồ Đào, đã lấy kế hoạch lợi nhuận gấp trăm lần số mười một ra chế tạo chưa?” Từ Phàm nói trong lòng.

“Đưa linh khoáng phối hợp điều chế lên cấp ưu tiên cao nhất.” Từ Phàm lại bổ sung.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Tôn tử ngươi sắp tỉnh rồi, ngươi có gặp mặt không hay là như nào?” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Ta đi đây, chắc là Thiến Nhi đang đợi ta về ăn cơm.”

Vương Vũ Luân nói xong thì thân hình biến mất tại chỗ.

“Haiz, ngươi vẫn còn người đợi về ăn cơm~” Từ Phàm thở dài nói.

Lúc này Lý Sơ Phàm đứng lên từ trong đạo trường.

“Sư tổ, ta đã khôi phục sương sương rồi.” Lý Sơ Phàm nói.

“Sắp giữa trưa rồi, khoảng thời gian này biểu hiện không tệ, ngươi cũng về nhà ăn cơm đi.”

“Ta vẫn muốn ăn cơm với sư tổ.” Lý Sơ Phàm nói, hắn cảm giác sư tổ mình thường xuyên ở một mình chắc là cô đơn lắm.

“Ngươi đã ở cạnh ta hơn một tháng rồi, chưa về nhà lần nào, chắc cha mẹ ngươi nhớ ngươi lắm, sư tổ không cần ai bên cạnh đâu.” Từ Phàm phất tay một cái nói, chẳng biết tại sao, đột nhiên hắn cảm thấy một mình mình rất đánh thương.

“Sư tổ, ta ăn cơm với cha mẹ xong thì lại tìm ngài.”

“Đi đi, đi đi~” Từ Phàm phất tay một cái nói.

Sau khi Lý Sơ Phàm đi, cả đạo trường chỉ còn lại một mình Từ Phàm.

Đang lúc Từ Phàm định đi Thập Vạn Lý Cự Hồ câu cá, thì giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, lồng Vạn Thú đã luyện lại xong rồi.”

Từ Phàm sửng sốt một chút, nói: “Nhanh thế à, hay là làm biếng rồi?”

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn lồng Vạn Thú bắt đầu kiểm tra công việc.

“Hình như tốc độ của các ngươi nhanh hơn rồi.” Từ Phàm nói.

“Có thể là bản thể ngươi chưa hiểu rõ thân phận bây giờ của mình.” Phân thân số một nhìn Từ Phàm nói

“Ta thì có thân phận gì được chứ?”

“Theo lý luận thì ngươi là một vị Luyện Khí Tông Sư đỉnh cấp đã đạt tới Đại Tông Sư Luyện Khí, là phân thân thường xuyên luyện chế đạo khí cho ngươi, hơn nữa còn là hai người, luyện chế lại cái đồ chơi này thì mất bao nhiêu thời gian hả?”

Phân thân số một khinh thường nói, cảm giác bị sỉ nhục nghề nghiệp.

“Ha ha, thế à, ngươi không nói thì ta sắp quên luôn rồi.” Từ Phàm cười lúng túng nói.

Có thể là bởi vì thăng cấp lên Hóa Thần Kỳ nhanh quá, nên trong chốc lát Từ Phàm vẫn chưa thích ứng được.

Luyện Khí Tông Sư Hóa Thần Kỳ, đã có tư cách chạm tới ngưỡng cửa của Đại Tông Sư Luyện Khí.

Bây giờ tay nghề luyện khí của phân thân số một số hai, đã tương đương với linh hồn cấp Đại Tông Sư Luyện Khí ở trong cung điện, thể xác thì ở ngoài điện, chỉ cách một cánh cửa.

Chỉ cần tu vi Từ Phàm thích hợp, là có thể linh nhục hợp nhất, chính thức thăng cấp lên Đại Tông Sư Luyện Khí.

“Cái lồng Vạn Thú này, đã dung hợp khí vận và ý chí của tộc Ngự Thú Xích Yêu.”

“Chúng ta lại cho thêm một mảnh vụn thế giới nhỏ vào trong, hơn nữa cũng sáp nhập một phân thân của Bồ Đào vào trong.”

“Như vậy lồng Vạn Thú sẽ tự thành một phương trời đất nhỏ, Yêu thú và Yêu Tộc bị bắt vào, cũng sẽ bị ảnh hưởng bởi phương trời đất nhỏ này mà từ từ đồng hóa.”

“Cuối cùng trở thành ngự thú, bị chủ nhân lồng Vạn Thú nô dịch.”

“Yêu thú và Yêu Tộc có chiến lực Đại Thừa Kỳ cũng có thể bị đồng hóa, nhưng trước khi đưa vào phải bị trọng thương linh hồn và nhục thể thì mới được.”

Phân thân số một giới thiệu.

“Ngươi dung nhập phân thân của Bồ Đào vào, có phải là muốn duy trì cân bằng sinh thái của phương thế giới đó không, quy luật thiên đạo có thể thay đổi sao?” Từ Phàm hỏi.

“Cũng chỉ là duy trì cân bằng sinh thái, còn sửa đổi quy luật thiên đạo thì là chuyện sau khi trở thành tiên khí rồi.”

Chương 473: Yêu Tôn Vân

Thánh

“Cũng đúng, chỉ có tiên khí mới có thể liên quan đến phương diện quy luật đại đạo này.” Từ Phàm nói.

Thiên Khôi Sư phàm nhân trong trò chơi, hiện ra rất nhiều phàm nhân thiên tài, nhất là thiếu niên tên Tùy Ảnh kia, trên phương diện thiên phú chiến đấu đời này hắn cũng hiếm thấy.

Chỉ tiếc là một phàm nhân không có linh căn, cuối cùng cả một đời cũng chỉ sống được trăm năm.

Cho nên Từ Phàm muốn giữ bọn họ lại.

Nhưng muốn kéo dài tuổi thọ của một phàm nhân mấy trăm năm, thì cũng là nghịch thiên cải đạo, khiến bọn họ chuyển hóa thành quỷ tu, việc làm này cũng rất tổn hại âm đức.

Bây giờ Từ Phàm muốn tìm một cách vẹn cả đôi bên, có thể giữ bọn họ lại ở Tu Tiên giới với cơ thể hoàn chỉnh.

Chế tạo ra một phương thế giới nhỏ trong một tiên khí, sửa lại quy tắc thiên đạo, cho phép tu luyện không linh căn, đó cũng là một trong những cách mà Từ Phàm muốn làm.

“Bản thể, ta hiểu được ý tưởng của ngươi, nhưng mà ta thấy là chế tạo ra một thế giới có thể giữ được linh hồn phàm nhân thì vẫn tiện hơn một chút.”

“Ít nhất đây là cách tốt nhất trong trăm năm.” Phân thân số hai nói.

“Ta vẫn muốn một bước ăn luôn.” Từ Phàm nói.

“Vậy chỉ có thể thử vận khí thôi, xem ngươi có nhặt được một món tiên khí tự mang không gian không.” Phân thân số một buông tay một cái nói.

“Vận khí?”

Từ Phàm vừa nghe được cái từ này thì tinh thần trong nháy mắt tỉnh táo lại, chỉ cần buff đủ, vận khí còn là vấn đề sao?

“Bồ Đào, cho bọn họ xem kế hoạch lợi nhuận gấp trăm lần số mười một.” Từ Phàm nói.

Một cái quầng sáng lớn xuất hiện trước mặt phân thân số một số hai

“Lượng buff này của ngươi cũng không đủ cho một món tiên khí.” Phân thân số một nhìn kế hoạch trên màn sáng nói.

“Cho nên cần chúng ta thăng cấp~” Phân thân số hai u oán nói.

“Đúng vậy, các ngươi đã học được cách cướp câu trả lời rồi.” Từ Phàm vỗ tay khích lệ một cái nói.

“Đổi bộ đồ đạo khí giống như vậy thành bộ đồ đạo khí cao cấp nhất, nhân tiện cũng cho thêm các linh kiện lòe loẹt vào, Bổ Đào cho thêm hệ thống các loại chiến đấu nữa.”

“Một bộ này xuống, làm ra một món tiên khí cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm nhìn phân thân số một số hai cười khà khà nói.

“Một bộ đồ Khắc Kim của ngươi một trăm linh tám đạo khí cao cấp, bảo khố trong tông môn chúng ta không chịu được đâu.” Phân thân số một nhìn quầng sáng nhanh chóng tính toán nói.

“Không sao, không đủ Linh Khoáng thì ta tự nghĩ cách, không phải còn Thiên Linh Tông sao, có nhà giàu rồi chúng ta còn sợ cái gì nữa?”

“Cùng lắm thì bán thêm chút trang thiết bị.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Luyện Khí Tông Sư Thiên Linh Tông, đang bận rộn kinh khủng khiếp với Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc trong không gian dưới lòng đất.

Có cái cảm giác người như đang ở trên thiên đường, hận không thể chia mình thành hai nửa để học tập.

“Vậy được, bộ đồ Khắc Kim một trăm linh tám món cũng không phải chuyện trong thời gian ngắn được, ta và phân thân số hai cứ luyện từ từ.” Phân thân số một nói.

“Các ngươi vất vả rồi.” Từ Phàm nói.

“Biết chúng ta vất vả thì đi bắt thêm Luyện Khí Tông Sư đi.” Phân thân số hai nói.

“Đang tìm, đang tìm mà.” Từ Phàm vội vàng nói.

Sau khi phân thân số một số hai đi, Từ Phàm gọi Từ Nguyệt Tiên tới.

“Sư phụ, gọi ta có chuyện gì?” Từ Nguyệt Tiên đi tới nói.

“Lồng Vạn Thú của ngươi đã luyện chế xong rồi.”

“Sau khi nhận chủ thì ngươi mang lồng Vạn Thú đi Trường thành sắt thép đợi một thời gian đi.”

“Ta bảo Bồ Đào bắt cho ngươi chút Yêu Thú Yêu Tộc vào, tự mình ngươi cũng có thể đi bắt.” Từ Phàm vừa nói vừa cho Từ Nguyệt Tiên vào đại trận nhận chủ.

Hóa Thần Kỳ muốn đạo khí cao cấp nhận chủ, nếu không có pháp trận phụ trợ thì hơi rắc rối.

Mặc dù có phân thân của Bồ Đào làm khí linh, nhưng vẫn cẩn thận thì tốt hơn.

Đang lúc rất muốn nói cho Từ Nguyệt Tiên những việc cần chú ý khi sử dụng lồng Vạn Thú, thì sắc mặt đột nhiên thay đổi, nói với Từ Nguyệt Tiên: “Tự ngươi suy nghĩ trước đi, ta đi Yêu Giới một chuyến.”

Từ Phàm nói xong thì biến mất với tốc độ nhanh nhất.

Trên Trường thành sắt thép Yêu Giới, Từ Phàm chăm chú nghe Bồ Đào báo cáo.

“Còn bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

“Ba giờ sau.” Bồ Đào đáp lại.

Vừa nãy, Bồ Đào báo cáo với Từ Phàm, Yêu Giới có một vị Yêu Tôn có chiến lực tổng hợp vượt xa Trảm Linh đang bay về phía Trường thành sắt thép ở Yêu Giới.

“Yêu Tôn tộc Thánh Sư, lẽ nào là báo thù cho tộc Huyết Sư sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Ban đầu theo như tình báo lấy được từ tộc Huyết Sư, quan hệ của Yêu Tôn Huyết Sư và Yêu Tôn Vân Thánh tộc Thánh Sư rất tốt, có ghi chép gọi nhau là huynh đệ.” Bồ Đào nói.

“Sao ban đầu ngươi không nói?”

Lúc này một quầng sáng lại xuất hiện trước mặt Từ Phàm, sau đó bị Từ Phàm đánh nát.

“Được rồi, ta biết ngươi đã nói rồi.” Từ Phàm nói.

“Bốn quả pháo quỹ đạo đã vào vị trí, chỉ cần Yêu Tôn Vân Thánh vừa tiến vào cảnh giới tuyến là có thể chặn đánh.” Bồ Đào báo cáo.

“Yêu Tôn Vân Thánh này, nghe tên đã biết không phải hiền lành gì, đen là đẳng cấp còn hơn Trảm Linh rất nhiều.” Ánh mắt Từ Phàm chăm chú nói.

“Đại trưởng lão, còn chưa tỷ thí sao ngươi đã kết luận bừa rồi?” Tay Trảm Linh cầm Trọng Thủy Nguyên Đao, hơi hưng phấn nói, biết có cường địch tới xâm phạm, hắn tìm tôn tử với tốc độ nhanh nhất, để lấy tiên khí.

Chiến đấu trước tiên không nói đến thắng thua, nhưng ít nhất khí thế không thể thua.

“Vậy chốc nữa Trảm Linh trưởng lão đánh trận đầu được không.” Từ Phàm nói, có pháo quỹ đạo tiếp ứng thì chạy trốn chắc không thành vấn đề.

“Không thành vấn đề, chút nữa xem ta giết hắn không chừa manh giáp nào.” Trong mắt Trảm Linh lóe lên huyết quang.

Yêu Tôn Vân Thánh kia ít nhất cũng phải dẫn theo mười vạn Yêu Tộc bản tộc, Trảm Linh vừa nghĩ đến sau này những Yêu Tộc đó sẽ dung nhập vào trong Huyết Hải của mình thì hưng phấn dị thường.

“Đúng rồi, ngươi tha cho những tiểu yêu bên cạnh Yêu Tôn Vân Thánh đi, ta có việc cần dùng.”

Từ Phàm sợ Trảm Linh vừa lên đã đánh những tiểu quái trước, thế chẳng phải lồng Vạn Thú sẽ tổn thất số lượng lớn Yêu Tộc chất lượng cao sao.

“Cũng được, lần này ta chỉ giết Yêu Tôn Vân Thánh kia.” Trảm Linh có vẻ vô cùng hăm hở.

Lúc này, Từ Phàm bắt đầu nhắm mắt chuẩn bị, hắn phải giữ vững tinh lực ở trạng thái cao nhất để bức lui Yêu Tôn Vân Thánh này!

Năng lực suy luận của Bồ Đào bây giờ chỉ có thể phong tỏa được Yêu Tôn bình thường, còn chiến lực tổng hợp cao hơn Trảm Linh, thì hơi phí sức.

Đây là nguyên nhân chủ yếu Từ Phàm chạy tới, điều động chân thân cũng là việc bắt buộc, nếu như thao túng con rối thì cũng chỉ là kéo dài chút đủ để cho Yêu Tôn kia chạy ra mười dặm.

Lúc này bầu không khí của toàn bộ Trường thành sắt thép bắt đầu đông cứng lại, Trảm Linh bắt đầu vuốt nhẹ Trọng Thủy Nguyên Đao theo thói quen.

Hùng Lực cũng đứng cách chỗ Từ Phàm không xa, hắn nhìn dáng vẻ cau mày của đại trưởng lão nhà mình, trong lòng cũng chẳng biết làm sao, lại có chút không cam lòng.

Hắn nghĩ nếu như bản thân có đủ thời gian, thì những vấn đề này hắn đã sớm giải quyết hết rồi.

Đợi sau khi hắn tu luyện tới Đại Thừa Kỳ, thì hắn có tự tin có thể giải quyết hết tất cả vấn đề trong tông môn với song chùy trong tay.

Một chùy không được thì hai chùy, tóm lại sau này hắn thề rằng phải là người có chiến lực cao nhất Ẩn Linh môn.

Đến lúc đó hắn muốn tất cả người trước mắt đại trưởng lão, đều phải thần phục đại trưởng lão.

Đáng tiếc, bây giờ hắn vẫn chỉ là đệ tử Kim Đan Kỳ trong tông môn.

Chương 474: Hạ phong

Ngay lúc Từ Phàm nhắm mắt dưỡng thần, đột nhiên cảm giác được Hùng Lực cách hắn không xa có hiện tượng khí huyết bốc lên.

“Hùng Lực, sao vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Đệ tử hận tu vi thấp kém không thể xuất lực vì tông môn, trong lúc nhất thời hơi phẫn nộ.”

Lực Hùng ngăn chặn khí huyết sôi trào trong cơ thể.

“Ngươi có lòng vì tông môn ta nhận, nhưng không cần như thế, chuyện tu vi cũng không phải một sớm một chiều là có thể thành.”

“An tâm tu luyện, sau khi tu vi ngươi cao lên, đến lúc đó có thể chống một mảng trời cho tông môn.”

“Hiện tại các ngươi chỉ cần đứng ngoài quan sát là được.” Từ Phàm an ủi nói.

“Tuân mệnh.” Hùng Lực nói, dáng vẻ như bị đánh máu gà.

Nghe được chống đỡ một mảng trời cho tông môn, tâm thần của hắn càng thêm nhộn nhạo.

Đang lúc Từ Phàm nhắm mắt dưỡng thần, trên bầu trời bên ngoài Trường thành sắt thép xuất hiện bóng dáng mờ ảo của một Cự Sư.

Cự có trăm trượng, toàn thân như bạch ngọc, nhất cử nhất động đều có uy lực thiên địa.

Chỉ riêng việc bán tướng này đã khiến Trảm Linh có chút cảm khái.

“Hình như là đánh không lại.”

Mà điểm chú ý của Từ Phàm lại hoàn toàn khác.

“Từ hình thể cho thấy, có lẽ đây là một con sư tử cái.”

“Là tình nhân của Yêu Tôn Huyết Sư đó sao?” Từ Phàm nhìn bóng dáng mờ ảo trên bầu trời gật đầu nói.

“Nhân Tộc!”

Thánh khiết uy nghiêm mang theo tia sát khí vang lên.

“Tàn sát chi mạch tộc ta, giết tiểu đệ ta!”

“Nhân Tộc các ngươi nhất định phải trả giá đắt cho chuyện này!”

Lúc này, ánh mắt Yêu Tôn Vân Thánh nhìn chằm Trảm Linh cầm Trọng Thủy Nguyên Đao trong tay.

“Ta muốn dùng hộp sọ của ngươi làm chén rượu!”

Nói xong bóng dáng mờ ảo của Yêu Tôn Vân Thánh lập tức tiêu tán trên bầu trời.

“...” Trảm Linh.

Đây là ta đội nồi rồi sao?

“Trưởng lão Trảm Linh cố lên! Tranh thủ diệt Yêu Tôn Vân Thánh.” Từ Phàm bên cạnh cười nói.

“Mặc dù không sợ Yêu Tôn đó nhưng cảm giác bị oan uổng rất không tốt.” Trảm Linh vung lấy Trọng Thủy Nguyên Đao trong tay, dường như đã chém Yêu Tôn Vân Thánh thành hai nửa.

“Nhìn Yêu Tôn Vân Thánh tu có lẽ là Quang Chi Nhất Đạo, lúc trưởng lão Trảm Linh đối địch, tốt nhất không nên thả Huyết Hải ra, nếu không sẽ dễ chịu thiệt.” Từ Phàm nhắc nhở.

“Ta không thả Huyết Hải thì không có khí thế, hơn nữa một thân chiến lực này của ta có bốn phần ở trên Huyết Hải, đến lúc đó ta sẽ xem tình hình.” Trảm Linh nói.

Hắn cũng biết Quang Chi Nhất Đạo khắc Huyết Hải của hắn, nhưng nếu không thả Huyết Hải thì lúc hắn đánh nhau cảm giác không được tự nhiên.

“Vậy xin trưởng lão Trảm Linh cẩn thận chút.” Từ Phàm nói, trong lòng cũng không để ý lắm.

Ngay từ đầu hắn cũng không trông cậy Trảm Linh có thể chém chết Yêu Tôn Vân Thánh, để cho hắn đánh đầu trận mục đích chỉ là thăm dò chút hư thực của Yêu Tôn Vân Thánh.

“Ừm, ta thấy thời gian cũng được rồi, ta đi chặn trước đây.”

Trảm Linh nói xong hóa thành một đạo huyết ảnh bỏ chạy về phía xa xa, trong nháy mắt lập tức biến mất ở chân trời.

“Sư phụ, lần này có nắm chắc không?”

Từ Cương cũng xuất hiện trên Trường thành sắt thép.

“Chỉ có thể đánh lùi, nhiều nhất là bị thương, sau này cũng là một chuyện đau đầu.” Từ Phàm nhìn màn sáng thở dài, chung quy ông trời sẽ không để cho một người sống quá lâu.

“Pháo quỹ đạo cũng không được sao?” Từ Cương vẫn luôn là người ủng hộ pháo quỹ đạo điên cuồng.

“Năm pháo quỹ đạo, trên đầu ngươi có bốn cái, có lúc không phải pháo càng nhiều thì càng tốt.”

“Thực lực đạt tới cảnh giới nhất định, có mấy thứ sẽ không dùng được.” Từ Phàm thản nhiên nói, lúc này hắn vì đại chiến mà bản thân đã mở ra một trạng thái rất huyền diệu.

Từ Cương gật đầu, tỏ vẻ hiểu rõ.

Trong suy nghĩ của hắn, đạt tới cảnh giới nhất định thì số lượng cũng đã không còn tác dụng.

Cũng giống như hắn là Hóa Thần Kỳ, sư phụ cũng là Hóa Thần Kỳ, nhưng cảnh giới bất đồng.

Cho dù có một vạn mười vạn hắn cũng không làm gì được sư phụ.

“Sắp bắt đầu rồi!” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Lúc này trên bầu trời bốn tòa Trấn Yêu Tinh tải pháo quỹ đạo bắt đầu di chuyển về phía Yêu Tôn Vân Thánh.

Bốn bóng dáng la bàn xuất hiện trong tay Từ Phàm, chính là thao tác điều khiển phương hướng tấn công của bốn pháo quỹ đạo.

“Đã lâu không chơi cái này, tay hơi cứng rồi.” Từ Phàm vuốt la bàn nói.

Trước đó lúc vừa mới luyện ra Trấn Yêu Tinh, Từ Phàm tự tin sẽ khống chế Trấn Yêu Tinh đến dâng mấy pháo.

Lúc này màn sáng trước mặt mọi người lần nữa biến hóa, Trảm Linh và Yêu Tôn Vân Thánh chạm vào nhau.

Một người một yêu vừa chạm mặt đã không nói nhảm, trực tiếp xông lên.

Chuyện như Từ Phàm dự đoán, không có kỳ tích xuất hiện, một người một yêu một đối chiến, Trảm Linh lập tức rơi vào thế hạ phong, cho dù trong tay có tiên khí cũng bị áp chế đến gắt gao.

Lúc này Trảm Linh cầm Trọng Thủy Nguyên Đao, quanh thân còn có Huyết Hải hộ thân mãnh liệt như sóng biển.

Pháp trận Quang Chi Nhất Đạo của Yêu Tôn Vân Thánh trực tiếp hướng về phía bản thể của Yêu Tôn Vân Thánh.

Huyết Hải của Trảm Linh, không thể tới gần Yêu Tôn Vân Thánh chút nào cả.

Quang Chi Nhất Đạo có chứa lực tinh lọc, vừa hay khắc chế Huyết Hải chứa vạn linh ô huyết này.

Trên bầu trời, một móng vuốt ánh sáng rất lớn đánh tới, trực tiếp xuyên qua trùng trùng điệp điệp Huyết Hải, nặng nề đánh lên bản thể Trảm Linh.

“Chiến lực của ngươi cũng được, đáng tiếc lại gặp được ta, tôn giả Nhân Tộc đi chết đi!”

Trảm Linh trực tiếp bị đánh bay ra ngoài từ trong Huyết Hải.

Đúng lúc này trên bầu trời xuất hiện quang kiếm rất lớn, chừng mấy ngàn trượng, trên quang kiếm khắc mấy trăm loại Thánh Linh Yêu Tộc, lúc này bọn họ đều nhìn chằm Trảm Linh, trên mặt mang theo sát ý điều khiển quang kiếm chém xuống.

Đại trận ánh sáng xuất hiện phía dưới Trảm Linh, có vô số xúc tu mang theo Thánh quang trào ra từ trong đại trận, quấn quanh Trảm Linh mà đến.

Ngay lúc Trảm Linh muốn phản kháng, một luồng sáng hình phong ấn dài trăm trượng trực tiếp đánh về phía Trảm Linh.

“Không ngờ trong tay ngươi còn có một món tiên khí, quả nhiên là niềm vui bất ngờ.”

Bản thể Yêu Tôn Vân Thánh xuất hiện, một con Cự Sư thân trắng như ngọc dài ba trượng nho nhã đạp trên bộ pháp đi về phía Trảm Linh.

Lúc này Trảm Linh đã hoàn toàn bị khống chế giống như thịt trên thớt.

“Tôn Giả Nhân Tộc, ngươi còn gì muốn nói không?”

“Nếu như không có thì ta phải tạo ra chén rượu cho mình rồi.” Yêu Tôn Vân Thánh nhìn chằm Trảm Linh bị khống chế nói.

Kiếm lớn Thánh quang lơ lửng trước mặt Trảm Linh, chỉ cần Yêu Tôn Vân Thánh nhẹ nhàng vung tay thì có thể chém đầu chó của Trảm Linh xuống.

Lúc Trảm Linh nhìn ánh mắt tràn ngập sát ý của Yêu Tôn Vân Thánh, mới biết tại sao Từ Phàm để hắn xông trận trước?

“Tha cho ta, ta sẽ dùng chân linh của Yêu Tôn Huyết Sư để đổi.” Trảm Linh điềm tĩnh nói, trong lòng nghĩ đến không nên lãng phí cơ hội ngàn vàng này của đại trưởng lão.

Chính ngay lúc Trảm Linh nói ra câu này, Từ Phàm đã bắt đầu thao tác bốn la bàn quanh thân.

Người đang ở trên hai tòa pháo quỹ đạo trên không trung, không tập trung được trực tiếp phán đoán phương hướng Từ Phàm chỉ mà đánh đến.

Quả nhiên Yêu Tôn Vân Thánh bị lời nói của Trảm Linh thu hút, chính ngay lúc nàng muốn hỏi chân linh của Yêu Tôn Huyết Sư đang ở đâu thì bỗng nhiên da đầu tê dại, tâm huyết dâng trào.

Nàng không cần suy nghĩ, trực tiếp bỏ chạy về phía xa xa.

Chính ngay lúc nàng muốn dừng lại xem có tình hình gì thì cảm giác đó lần nữa ập đến.

“Bịch!”

Trong thiên địa bạo phát ra tia sáng chói mắt, dường như xuyên qua toàn bộ không gian.

Chương 475: Vây Ngụy cứu Triệu

Vẻ mặt Yêu Tôn Vân Thánh xanh mét đi ra từ trong khe nứt không gian cách đó mấy trăm dặm.

Lúc này hiện ra trước mắt nàng chỉ là hai cái hố sâu vô cùng lớn.

“Các ngươi đã dùng thủ đoạn này giết chết Yêu Tôn Huyết Sư sao?” Sắt mặt Yêu Tôn Vân Thánh ngưng lại nói.

Lúc này, Từ Phàm lại khống chế la bàn, khống chế ba tòa pháo quỹ đạo bắn ra.

Ba viên đạn hợp kim khổng lồ bắn về phía ba phương hướng khác nhau với tốc độ ngoài sức tưởng tượng.

Yêu Tôn Vân Thánh sớm đã có phòng bị toàn lực né tránh hai pháo phía trước, cuối cùng chỉ bị linh áp mang theo pháo cuối cùng lướt qua một chút, lập tức biến mất tại chỗ.

Lúc này, tốc độ độn tốc của Yêu Tôn Vân Thánh đã mở tới cực hạn.

Vẻ mặt Từ Phàm suy yếu, vừa rồi bắn mấy pháo đó đã hao hết tâm thần của hắn.

“Mẹ nó, không ngờ phong ấn một Yêu Tôn hơi lợi hại một chút lại tiêu hao sức lớn như vậy.”

Từ Phàm hít sâu một hơi, ăn một viên đan dược khôi phục.

“Sư phụ, ngươi không sao chứ!” Từ Cương nhìn thấy sắc mặt Từ Phàm vội vàng hỏi.

“Cũng được, chỉ là linh lực tâm thần tiêu hao tương đối lớn mà thôi.” Từ Phàm xua tay, tỏ vẻ mình không có gì đáng ngại.

Lúc này Trảm Linh cũng quay lại.

“Đại trưởng lão, không phải có bốn tòa pháo quỹ đạo sao, sao ngươi chỉ bắn có ba pháo?”

“Nếu sau đó ngươi bắn thêm pháo nữa, thì Yêu Tôn Vân Thánh đó không chết cũng trọng thương.” Vẻ mặt Trảm Linh chật vật nói.

“Nếu ta bắn pháo cuối cùng, thì tiên khí chưa gặp mặt của ngươi cũng không còn.” Từ Phàm đen mặt nói.

“Ha ha, thân thể đại trưởng lão quan trọng.” Trảm Linh xấu hổ nói.

Hắn hơi nghĩ một chút là có thể hiểu được, một Hóa Thần Kỳ tính kế với cấp bậc Yêu Tôn chắc chắn phải trả giá đắt.

“Không thể không nói, Quang Chi Nhất Đạo này đúng là đáng ghét, chút cơ hội cũng không có.” Trảm Linh thở dài nói.

“Ngươi gặp phải đối thủ cùng cấp bậc còn có thể dựa vào tiên khí và đao đạo thủ thắng.”

“Gặp phải cấp bậc vừa hay khắc chế ngươi, chỉ có thể là nghiền ép, không có biện pháp tốt.” Từ Phàm khôi phục ở bên cạnh nói.

“Ta nghĩ bản thân sẽ thất bại, nhưng ta không ngờ sẽ thất bại thảm như vậy.”

“Không sao, Yêu Tôn Thánh Vân này không phải là có thể đánh chết ngay được, ngươi có thể từ từ tu luyện, sau này nghĩ cách báo thù.” Từ Phàm nói.

“Hai đạo tương khắc, có lẽ kiếp này vô vọng.” Trảm Linh nói.

“Làm người mà, phải có lý tưởng.” Từ Phàm an ủi.

“Ngươi cũng nói đây là lý tưởng.” Trảm Linh cười khổ nói.

“Trong khoảng thời gian này cần phải canh giữ ở chỗ này.”

“Con sư tử cái đó sẽ không bỏ cuộc ngay đâu.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ngươi nói có khi nào sư tử cái đó lên trời tìm Trấn Yêu Tinh không?” Trảm Linh nói, đây là chuyện hắn lo lắng trước mắt.

“Tìm chắc chắn sẽ tìm, trước đó cũng không phải chưa ai đánh chủ ý với nó.”

“Sớm đã làm tốt công tác phòng bị, Trấn Yêu Tinh có thể để cho nàng ta tùy tiện phát hiện, chẳng phải Luyện Khí Tông Sư ta là vô ích sao.” Từ Phàm cười hì hì nói.

“Khoảng thời gian gần đây, có lẽ Yêu Tôn Vân Thánh sẽ không đến gây chuyện.”

“Thân thể phá vỡ phong ấn không gian, dịch chuyển tức thời mấy trăm dặm, có lẽ đủ cho nàng ta chơi.” Trảm Linh cười giễu nói.

“Bây giờ ngươi có thể phá vỡ không gian phong ấn dịch chuyển tức thời không?” Từ Phàm hỏi.

“Đủ sặc, ta toàn lực cũng chỉ có thể phá vỡ không gian phong ấn dịch chuyển tức thời một trăm dặm, nhưng sau đó sẽ không còn bao nhiêu linh lực, hơn nữa sẽ bị không gian cắn trả.” Trảm Linh nói.

“Cho nên hiện tại nếu như lúc chiến đấu, tôn giả mạnh mẽ phá vỡ không gian phong ấn dịch chuyển tức thời, vậy thì chẳng khác gì chết cả.”

Lời Trảm Linh khiến Từ Phàm suy nghĩ lại, sau đó từ từ nói: “Sau khi Yêu Tôn Vân Thánh đó dịch chuyển tức thời sẽ né tránh ba pháo của ta.”

“Nói như vậy dưới tình hình nàng ta có phòng bị, ít nhất cần bốn pháo mới có thể bức nàng ta đi.” Sắc mặt Từ Phàm ngưng lại nói.

Lúc này Trảm Linh cũng ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc, suy nghĩ một chút sau đó nói: “Có ta ở đây, bảo đảm Yêu Tôn Vân Thánh đó không vào được vạn dặm Trường thành sắt thép.”

“Nhưng sau đó phải xem ngươi, ngươi cũng thấy được hai đạo tương khắc, ta bị Yêu Tôn Vân Thánh đó kìm chặt như thế nào.” Trảm Linh hơi bất đắc dĩ nói.

“Bồ Đào, thu thập dữ liệu của Yêu Tôn Vân Thánh như thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Ta chỉ có thể giúp chủ nhân bắn ra pháo thứ ba.” Bồ Đào nói.

“Pháo thứ ba, xem ra hết kịch phải giữ sư tử cái đó ở đây rồi.” Từ Phàm thở dài nói.

Lúc này mọi người trên Trường thành sắt thép lo lắng nhìn Từ Phàm, vừa rồi bọn họ cũng đã nhìn thấy Yêu Tôn Vân Thánh đại chiến với Trảm Linh.

Có thể nói một khi Yêu Tôn Vân Thánh tới gần Trường thành sắt thép thì chắc chắn sẽ là tồn tại nghiền ép mọi thứ, hiện tại trong toàn bộ Ẩn Linh môn không ai có thể chống lại nàng.

“Vậy chỉ có thể chơi trò vây Ngụy cứu Triệu thôi.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Bồ Đào, phái pháo quỹ đạo đến Thánh Thành của tộc Thánh Sư mất bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

“Toàn lực điều động Trấn Yêu Tinh cần một tháng.” Bồ Đào nói.

“Phái pháo quỹ đạo luyện đợt đầu tiên ra ngoài.” Từ Phàm nói.

“Ta không tin Yêu Tôn tộc Thánh Sư các ngươi đều có cấp bậc như ngươi.” Từ Phàm có chút âm hiểm nói.

Đánh không lại thì trộm nhà, đây không phải rất bình thường sao.

“Tuyệt lắm, đại trưởng lão.”

“Như vậy có thể mượn chuyện này uy hiếp Yêu Tôn Vân Thánh rồi.” Trảm Linh vỗ tay nói.

“Thực lực tộc Thánh Sư chỉ đứng sau những Vương tộc trong Yêu Tộc, Yêu Tôn trong tộc bọn họ ít nhất không dưới mười người.”

“Cũng may không có Yêu Tôn cấp bậc Vô Địch tôn giả, nếu không chúng ta xong đời rồi.” Từ Phàm có chút may mắn nói, đây là những tài liệu hắn vừa mới thu thập được về tộc Thánh Sư.

“Chiến lực của Yêu Tôn Vân Thánh ở trong tộc bọn họ được xem là đứng đầu, pháo quỹ đạo của chúng ta không uy hiếp được nàng ta, nhưng có thể uy hiếp Yêu Tôn khác trong tộc bọn họ.”

“Ngươi chỉ cần đánh ta, ta sẽ đánh Yêu Tôn nhà ngươi.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Người trên Trường thành sắt thép nghe thấy kế hoạch của Từ Phàm đều cười rộ lên.

Cùng lúc này, trong tộc Thỏ Ngọc Quang, ánh mắt Hợp Thể Kỳ đang run rẩy chữa thương mát xa cho Yêu Tôn Vân Thánh.

“Các ngươi cũng không biết thực hư Nhân Tộc có thể bắn ra mấy trò chơi đó lên không trung sao?” Yêu Tôn Vân Thánh nhắm mắt dưỡng thần nói.

Cưỡng ép giải bỏ phong ấn không gian dịch chuyển tức thời, lại thêm tránh né ba pháo công kích liên tục, khiến tinh thần của nàng hao tổn hơi nghiêm trọng.

“Ta không biết, phía bên Nhân Tộc chỉ là ký hiệp nghị bình đẳng với ta, bọn ta vốn không nhận được nhiều tình báo từ phía Nhân Tộc.” Hợp Thể Kỳ Thỏ Ngọc Quang vừa mát xa cho Vân Thánh vừa nói.

“Bỏ đi, có lẽ các ngươi không biết gì cả.”

Dưới sự mát xa của Thỏ Ngọc Quang Hợp Thể Kỳ, tâm thần của Yêu Tôn Vân Thánh dần dần hồi phục.

“Đợi lần này sau khi ta diệt hết phía bên Nhân Tộc, tộc Thỏ Ngọc Quang các ngươi hãy chuyển đến tộc Thánh Sư ta đi.”

“Làm tộc nô lệ của Yêu Tôn Vân Thánh ta, còn chuyện các ngươi dựa vào Nhân Tộc thì cho qua đi.”

Yêu Tôn Vân Thánh nói xong, thân thể hóa thành một luồng sáng trắng rồi biến mất, chỉ để lại Thỏ Ngọc Quang Hợp Thể Kỳ với sắc mặt bất định.

Hiện tại nàng do dự có nên đi báo chuyện này cho Yêu Tôn Ngọc Quang hay không.

Chương 476: Luận bàn

“Chủ nhân, kiểm tra được Yêu Tôn Vân Thánh đã xuất hiện ở tộc Thỏ Ngọc Quang.”

“Hiện giờ đã rút lui.” Bồ Đào nói.

“Rút lui thì cứ rút lui, cho dù bây giờ dùng pháo quỹ đạo, nhiều nhất cũng chỉ dọa nàng một chút, không có tác dụng gì.” Từ Phàm phất tay nói, loại hành vi vô dụng này hắn sẽ không làm.

Hiện giờ Yêu Tôn Vân Thánh vẫn chưa biết tính thực hư của pháo quỹ đạo, một khi phóng ra pháo quỹ đạo dư thừa, Yêu Tôn Vân Thánh sẽ dễ dàng tìm được biện pháp đối phó với pháo quỹ đạo.

Tình huống hiện tại thuộc loại ngươi không biết ta dài ngắn thế nào, ta không biết ngươi nông sâu ra sao.

Nằm trong trạng thái thăm dò lẫn nhau, trạng thái này cũng là thứ Từ Phàm đang cần.

Buổi tối, Từ Phàm ở trong một căn phòng trong Trường thành sắt thép, bắt đầu lật xem tài liệu về tộc Thánh Sư.

“Nếu không phải là mối quan hệ đối địch, tộc Thánh Sư này vẫn là một tộc rất đáng để tôn kính.” Từ Phàm đang xem tài liệu về tộc Thánh Sư nói.

Dựa theo lời Từ Phàm nói, tộc Thánh Sư này là đại tộc duy nhất trong Yêu Giới đưa ra khái niệm thống nhất.

Chủ trương nội vực hòa bình, chinh phạt ngoại vực, chấm dứt hao tổn trong nội bộ Yêu Tộc, tập trung toàn bộ tài nguyên đi chiếm lĩnh thế giới ngoài Yêu Giới.

“Khái niệm này không tệ, chỉ là quá ngây thơ.” Từ Phàm cười nói.

Kế hoạch này chỉ xứng do Vương tộc hùng mạnh nhất trong Yêu Giới đưa ra.

Về lịch sử Yêu Giới hắn đã tìm hiểu qua, chém giết nhau, diệt tộc nhau giữa các chủng tộc đều là chuyện rất bình thường.

Mặc dù Nhân Tộc cũng có, nhưng so với Yêu Tộc vẫn còn thái bình nhiều lắm.

“Chủ nhân, Yêu Tôn Vân Thánh xuất hiện ở tầng lưu Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ, đang tìm kiếm Trấn Yêu Tinh.” Bồ Đào báo cáo.

“Ha ha, lúc trước thiết lập hệ thống ẩn núp bên trong, rốt cuộc bây giờ cũng có thể phát huy công dụng.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Hồi đó khi chế tạo Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ Trấn Yêu Tinh này, cái đầu tiên hắn nghĩ đến chính là ẩn núp.

Lúc này, Yêu Tôn Vân Thánh cách trên Đại Địa mấy trăm dặm, dùng thần niệm quét kỹ mỗi một không vực.

“Khẩu cự pháo đó rốt cuộc giấu ở đâu?” Yêu Tôn Vân Thánh nhìn bầu trời trống trải nói.

Trong không trung càng khó tìm hơn so với Đại Địa.

“Cho dù ngươi là Yêu Tôn thì thế nào, bầu trời rộng lớn như thế, ngươi cứ từ từ mà tìm đi.” Từ Phàm cười nói, dáng vẻ ăn chắc Vân Chắc tôn giả.

“Nếu khẩu cự pháo này có thể bắn liền bốn pháo thì ta sẽ bị thương, nếu có thể bắn ra năm pháo, vậy …”

Trên trời sắc mặt Vân Thánh Yêu Tôn xanh mét nói.

Nàng không dám tùy tiện lấy tính mạng bản thân đi đánh cược.

“Nhưng mà ta cũng không phải không có cách nào, Nhân Tộc các ngươi cứ chờ đấy!” Yêu Tôn Vân Thánh nói xong liền tập hợp đại quân Yêu Tộc mà nàng mang đến bay đi.

Sau đó không lâu, trong đại bản doanh đại quân Yêu Tộc của tộc Thánh Sư, bay ra một con chim khổng lồ kì lạ, tốc độ nhanh không gì sánh được đang bay về Thánh Thành của tộc Thánh Sư.

Toàn bộ chuyện này đều đã nằm trong lòng bàn tay Từ Phàm.

“Lần này có thể an tâm rồi, con sư tử cái kia không xông vào, sau một tháng thì đã bị ta nắm mũi dắt đi.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười mật ngọt.

“Nếu đặt Đại trưởng lão vào thế tục, chắc chắn là một tồn tại cấp bậc Quân Thần.” Trảm Linh ở bên cạnh khích lệ nói.

“Không thần thông được như Trảm Linh trưởng lão đâu, người bình thường đều có thể nghĩ đến.” Từ Phàm ngồi trên Trường thành sắt thép, nhìn về phương xa nói.

Lúc này mật độ linh khí trên Trường thành sắt thép đã thấp hơn một chút so với trước kia.

“Bồ Đào, đại trận Tuyệt Thực Tụ Linh kia đã hoàn thành được bao nhiêu?” Trong lòng Từ Phàm hỏi.

“Đã hoàn thành 15%, phần còn lại Vũ Khí Vệ Tinh Thiên Cơ đang từng bước cải tạo.” Bồ Đào nói.

“Không tệ, tốc độ rất nhanh, bây giờ đã nhìn thấy hiệu quả bước đầu.” Từ Phàm nói.

“Đúng rồi, cơ quan tiếp nhận tương ứng với đại trận Tuyệt Thực Tụ Linh phải chuẩn bị trước thật tốt.”

“Hiểu rồi, đang trong quá trình chuẩn bị.”

Từ Phàm gật đầu, nhìn Đại Địa Hoang Mãng xa xa của Yêu Giới không biết đang nghĩ cái gì.

Lúc này có một thiếu niên bưng một ấm trà đi đến.

“Sơ Phàm sao ngươi lại đến đây, nhanh trở về đi.” Trảm Linh quan tâm nói.

Cơ thể nho nhỏ kia của Lý Sơ Phàm, chỉ cần một chút dư âm của trận chiến cũng có thể lấy mạng nhỏ của hắn.

“Yên tâm đi, Sơ Phàm ở đây không sao.” Từ Phàm khí định thần nhàn nói.

Từ Phàm bưng một ly trà Lý Sơ Phàm pha lên uống một ngụm.

“Lần sau ngươi bảo Bồ Đào pha trà bưng đến là được.” Từ Phàm thân thiết nói với Lý Sơ Phàm.

Trảm Linh cũng lấy một ly khác uống một ngụm, sau đó gật đầu nói: “Sư tổ ngươi nói đúng.”

Bây giờ Từ Phàm ở trên Trường thành sắt thép, nhàn rỗi không có việc gì, liền điều khiển một con rối Hợp Thể Khí, tay cầm Phá Linh muốn luận bàn với Trảm Linh một chút.

“Đại trưởng lão, đây là tiên khí mà đạo lữ của ngươi tặng sao?” Trảm Linh nhìn thanh gậy gỗ trong tay con rối hâm mộ nói.

“Đúng vậy, đáng tiếc trong Tông Môn không có đệ tử dùng quen gậy gỗ, ta chỉ có thể dùng trước vậy.” Từ Phàm cười nói.

Trảm Linh cảm nhận uy lực của Phá Linh, nước miếng chảy dài

Mặc dù thanh gậy gỗ đó xấu, nhưng uy lực còn mạnh hơn Trọng Thủy Nguyên Đao trong tay hắn một chút.

Trọng Thủy Nguyên Đao chỉ là tiên khí mới nhập môn thì Phá Linh được tính là đăng đường nhập thất.

Độ chênh lệch giữa hai người bao xa lập tức đã nhìn ra.

“Đại trưởng lão ngươi là muốn lấy ta thử tiên khí chứ gì.” Trảm Linh nói, hắn cảm giác Từ Phàm đang cố ý khoe khoang tiên khí của hắn, hoặc là trá hình khoe khoang đạo lữ của hắn.

“Trảm Linh trưởng lão nghĩ nhiều rồi, ta chỉ muốn kiểm tra giới hạn của con rối Hợp Thể Kỳ một chút mà thôi.”

“Tiện thể luyện chế lại một con rối phù hợp với tiên khí này.” Từ Phàm nói, dù sao hắn cũng nghĩ như vậy.

“Vậy thì thử một lần, nếu con rối Hợp Thể Kỳ này bị ta lỡ tay chơi hỏng, đại trưởng lão cũng đừng trách ta.” Trảm Linh cười nói.

“Không sao, con rối này luyện chế tốt, hỏng rồi ta lại luyện con khác là được.” Từ Phàm nói.

Dù sao con rối này là mô đun, ngươi phá hư vẫn có thể lắp rắp lại?

Lúc này trong tay Trảm Linh xuất hiện Trọng Thủy Nguyên Đao, hóa thành huyết quang xuất hiện ngoài Trường thành sắt thép.

Tay con rối Hợp Thể Kỳ cầm Phá Linh trực tiếp đập một gậy.

“Ha ha, đại trưởng lão, mặc dù ngươi lợi hại, nhưng tu vi lại thấp.” Trảm Linh cười nói, cảm thấy bản thân có thể thoải mái né tránh một gậy này.

Ngay lúc Trảm Linh muốn né tránh, Trảm Linh đột nhiên cảm giác được Huyết Hải bảo vệ xung quanh người mình đã bị sức mạnh khủng bố tập kích.

“Oành …”

Trảm Linh không chú ý tự nhiên bị đánh bay ra ngoài.

“Sư tử vồ thỏ cũng phải dùng toàn lực, Trảm Linh trưởng lão ngươi đã khinh địch rồi.” Giọng của Từ Phàm quanh quẩn trên bầu trời.

Người trên Trường thành sắt thép đều dùng ánh mắt sùng bái nhìn Từ Phàm.

“Lại lần nữa, ta không tin lần này còn có thể đánh trúng ta!” Trảm Linh ảo não nói.

Đúng lúc này, con rối Hợp Thể Kỳ lại đánh úp một gậy.

Nhìn năm hư ảnh gậy gỗ lớn mang theo uy lực Phá Linh, Trảm Linh thu hồi vẻ mặt khinh địch.

Khống chế linh lực trong Hợp Thể Kỳ, đại chiến với con rối.

Huyết hải côn ảnh ánh đao, khiến người trên Trường thành sắt thép hiểu biết được cái gì gọi là chiến đấu.

Từ Phàm khống chế con rối đánh ra từng đạo từng đạo công kích mạnh nhất, Bồ Đào cũng tỉ mỉ ghi chép lại số liệu của mỗi một đạo công kích.

Kết quả chiến đấu cuối cùng là Trảm Linh không áp chế được linh lực của mình nữa, trực tiếp quét ngang một đao, chém con rối thành từng khúc.

Chương 477: Chỉ điểm

Một trận chiến đấu chấm dứt, tất cả mọi người đều trầm mặc, bắt đầu nhớ lại mỗi một chi tiết của trận chiến vừa rồi.

“Đại trưởng lão thụ giáo.” Trảm Linh chắp tay hành lễ nói, một trận chiến vừa rồi hắn cũng được hưởng lợi rất nhiều.

“Không biết lúc nào mới có cơ hội luận bàn cùng với trưởng lão một chút.”

“Vậy thì phải xem thử, lúc nào vị đạo lữ kia của ta tặng ta một thanh đại đao tiên khí.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“...”

Lời này không chỉ khiến người ta mộ, còn thọc một đao vào tim người ta.

Đúng lúc này một rối kiếm khách Hóa Hợp Kỳ tiến lên hành lễ cung kính nói: “Tư Dĩnh muốn xin đại trưởng lão chỉ giáo.”

“Ngươi muốn khiêu chiến thử giới hạn sao.” Từ Phàm nhìn con rối đó nói.

Huynh đệ tốt tự mình nổi điên, có một nửa là vì Thiên Khôi Sư sau lưng con rối trước mắt này.

“Đúng lúc không có chuyện gì vậy thì chơi một chút vậy.”

Một con rối kiếm khách Hóa Thần Kỳ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, sau đó bay ra ngoài Trường thành sắt thép.

Con rối Tùy Ảnh điều khiển cũng đuổi kịp theo sau.

Hai cái con rối cũng không nhiều lời vô dụng, gặp mặt trực tiếp kiếm đạo giao phong.

Tùy Ảnh điều khiển con rối từng chiêu từng thức đều vô cùng ngắn gọn, trực tiếp chọn chỗ hiểm.

Trong công có thủ trong thủ có công, hơn nữa mỗi một chiêu mỗi một thức đều đang thăm dò nhược điểm của con rối mà Từ Phàm điều khiển.

Đồng thời cũng phòng thủ bản thân vô cùng cẩn thận.

Tùy Ảnh vung linh kiếm trong tay, quét ra một đạo kiếm ti, bố trí ở bốn phương tám hướng của chiến trường.

Từ Phàm cũng chỉ dùng chiêu thức của Tùy Ảnh, tấn công và phòng ngự, không vội vàng không nóng nảy, giống như đang dạy bảo con mình.

Thậm chí có đôi khi còn cố ý dẫn dắt, để Tùy Ảnh phát huy ra lực công kích mạnh nhất của con rối.

Kiếm Ti của Tùy Ảnh hoàn toàn tập trung sau con rối của Từ Phàm, sát chiêu thứ nhất của hắn đã bố trí xong xuôi.

Cần phải điều khiển con rối tạo ra một hư chiêu, thối lui hơn trăm mét, nhẹ nhàng rút Linh Kiếm trong tay.

Lập tức mấy vạn đạo Kiếm Khí Ti bao vây toàn bộ không gian con rối của Từ Phàm.

“Người trẻ tuổi vẫn dễ bị kích động như thế.” Trên Trường thành sắt thép, Từ Phàm vừa khống chế con rối vừa nói, lộ ra trạng thái rất thoải mái.

“Kiếm Đạo, Vạn Nhận Ti Sát.”

Mấy vạn đạo Kiếm Ti đột nhiên thu hẹp lại, giống như vạn đạo kiếm quang chém tới Từ Phàm.

“Sát chiêu rất lợi hại, ở trong đại trận Kiếm Ti này, nhiều Hóa Thần Kỳ hơn nữa cũng đều có thể bị thắt cổ, đáng tiếc chỉ là đã gặp phải ta.”

Con rối mà Từ Phàm điều khiển, trực tiếp dùng linh kiếm trong tay tiếp đón Kiếm Ti đang chém đến hắn, sau đó là một kiếm chém tới con rối của Tùy Ảnh.

Lập tức vạn đạo Kiếm Ti đột nhiên chuyển hướng, bao phủ con rối Tùy Ảnh mà đến.

Lúc này ánh mắt Tùy Ảnh ngưng tụ, vẻ mặt hơi khẩn trương, mặc dù ở trên con rối không thể biểu hiện ra, nhưng động tác của con rối hơi run rẩy lại bán đứng hắn.

“Tiểu tử này vẫn còn có đường lùi?” Trảm Linh nhìn con rối của Tùy Ảnh nói.

“Có đường lùi thì thế nào, cuối cùng cũng phải thua.” Lý Sơ Phàm đứng bên cạnh nói.

“Ngươi nói xem tại sao hắn bại.” Trảm Linh cảm thấy hứng thú nhìn Lý Sơ Phàm nói.

“Sư tổ đã dạy ta, lúc đánh nhau không chỉ phải để lại đường lui, còn phải tìm cơ hội dẫn ra đường lùi của kẻ địch, sau đó đánh trả.”

“Tục xưng chính là kỹ năng lừa gạt.” Lý Sơ Phàm đắc chí nói.

“Ừ, đại khái chính là ý này.”

“Không uổng công ngươi ở bên sư tổ ngươi lâu như vậy.” Trảm Linh vui mừng nói.

“Đó là đương nhiên.” Lý Sơ Phàm ngửa đầu kiêu ngạo mà nói.

Nhưng vào lúc này, một tiếng kiếm vang vọng trong thiên địa.

Chỉ thấy một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên qua cự võng mà vạn đạo Kiếm Ti hình thành, chém tới Từ Phàm.

“Một kiếm Đỉnh Phong ngưng kết tâm thần và tất cả linh lực.”

“Tiểu tử, ngươi là người có thiên phú kiếm đạo nhất mà ta từng gặp.”

Con rối Từ Phàm tránh được một kiếm này, sau đó từ một góc bất ngờ trực tiếp đâm vào con rối đang trốn sau kiếm quang.

“Xoẹt ...”

Sáu chỗ linh năng chính trên người con rối của Tùy Ảnh bị phá hư, con rối giống như mất đi linh hồn, từ trên trời rơi xuống Đại Địa.

“Đa tạ đại trưởng lão chỉ điểm.”

Trong mắt Tùy Ảnh có một chút hiểu ra.

“Đại trưởng lão quả nhiên là yêu nghiệt, đủ loại đạo pháp thần thông, hạ bút thành văn.”

“Có một ngày đại trưởng nói với ta hắn có thể tạo nên ba thế giới ta đều tin.” Trảm Linh không kiềm nổi cảm thán nói.

“Sư tổ là người lợi hại nhất, ông nội cũng lợi hại.” Lý Sơ Phàm cười nói.

“Không tệ nha, thực lực tăng cường, miệng cũng ngọt.” Trảm Linh híp mắt nói.

“Sư tổ dạy ta, lúc thực lực không mạnh, miệng phải ngọt, giống như ông nội vậy.” Lý Sơ Phàm nói.

“...”

“Đây là nói gì chứ?” Trảm Linh nhìn cháu trai ngoan của mình nói.

“Ta cảm thấy ông nội trước kia rất có khí thế, ta thấy đại trưởng lão cũng như vậy.”

“Hiện giờ ...” Trảm Linh không nói tiếp nữa.

“Bây giờ ta không giống trước đây sao?” Trảm Linh hơi biện bạch hỏi.

Hắn thừa nhận hắn vì tiên khí nên bây giờ quả thật có hơi lấy lòng đại trưởng lão.

Nhưng vì tiên khí mà lấy lòng một vị luyện khí đại tông sư tương lai thì có vấn đề gì sao?

Vấn đề này ở trong lòng tất cả tôn giả chỉ có một đáp án.

Đương nhiên không thành vấn đề.

Ta không thể vì mặt mũi, ngay cả tiên khí cũng không cần.

“Sơ Phàm, ngươi quay về Ẩn Linh Môn mang rượu và thức ăn đến đây cho các sư huynh này của các ngươi.” Lúc này Từ Phàm mở mắt ra nói.

“Sư tổ, ta đã chuẩn bị từ lâu.”

Lý Sơ Phàm nói xong lấy ra mấy chục hộp thức ăn.

“Ta còn mang linh quả, quả khô, bánh ngọt cho sư tổ, muốn cái gì có cái đó.”

“Ừ, giỏi lắm.” Từ Phàm tán dương nói.

Cảnh giới tu vi tiến bộ bình thường nhưng bản lĩnh chăm sóc người khác thì tăng tiến rất nhanh.

Bốn năm bàn ăn, hai bình linh rượu, Từ Phàm và Trảm Linh ở trên Trường thành sắt thép uống cạn ly.

“Nếu không phải Hùng Nhị Trưởng lão phi thăng, còn phải sợ con sư tử cái này sao.” Từ Phàm uống một ngụm rượu thở dài nói.

“Phi thăng thì phi thăng đi, dù sao con sư tử cái này cuối cùng cũng có biện pháp đối phó nó là được.” Trảm Linh cụng một ly với Từ Phàm nói.

“Ta chỉ là cảm thán, chỉ ở trên Trường thành sắt thép này phòng thủ cũng không có ý nghĩa.”

“Thật ra sư tử cái dễ giải quyết.” Từ Phàm lại uống một ly rượu nói.

Thế gian này luôn có một số chuyện khiến cuộc sống của hắn từ cá muối trở nên bận bù đầu bù cổ.

“…”

Không hổ là đại trưởng lão, Trảm Linh nói trong bụng.

“Đại trưởng lão, ngươi nói sau này có thể tạo ra một pháo sát khí đánh chết Yêu Tôn Vân Thánh đó hay không.” Trảm Linh tò mò hỏi.

“Đương nhiên có thể, chẳng qua đó là chuyện sau khi ta trở thành luyện khí đại tông sư.” Từ Phàm nói.

“Vậy có thể đánh chết Vô Địch tôn giả hay không, giống như Thái Thượng Đại Trưởng Lão Thiên Linh Tông.” Trảm Linh lại hỏi.

Lần này Từ Phàm lắc đầu.

“Thứ đó có, nhưng thế giới này sẽ không cho phép thứ như vậy xuất hiện.”

“Giống như Cổ Yêu lúc trước, sự tồn tại của bọn họ đã tạo thành sự suy yếu của thế giới, cho nên cuối cùng Cổ Yêu mới bị Thiên Đạo diệt trừ.” Từ Phàm nói.

“Chẳng lẽ không phải vì bọn họ quá mạnh, uy hiếp đến sự tồn tại của giới Thiên Đạo sao?” Trảm Linh hỏi.

“Dù mạnh mẽ đến đâu cũng sẽ có một giới hạn, đến lúc nhất định bọn họ sẽ phi thăng lên thế giới Đại Thiên.”

“Dựa vào lời Hùng Nhị Trưởng lão nói, lúc trước mỗi một Cổ Yêu bọn họ từ lúc sinh ra cho đến lúc phi thăng thế giới Đại Thiên đều phải tiêu hao nguồn tài nguyên khổng lồ.”

“Sau khi phi thăng Thượng Giới, lại không biết bổ sung lại, thậm chí mỗi một vị Cổ Yêu phi thăng đều sẽ mang theo nguồn tài nguyên khổng lồ phi thăng thế giới Đại Thiên.”

“Thời gian dài, giới Thiên Đạo tất nhiên là ăn không tiêu, cho nên mới tìm cơ hội diệt bọn họ.”

Chương 478: Pháo thứ tư

“Thì ra là như vậy, chỉ biết Thiên Đạo không dung, chẳng qua là do bọn họ quá mạnh, uy hiếp đến giới Thiên Đạo này.”

“Thì ra là ăn nhiều được nhiều nha.” Trảm Linh cười ha ha nói, lại biết thêm một chút kiến thức mới.

Lúc Từ Phàm và Trảm Linh đang nói chuyện phiếm, Yêu Tôn Vân Thánh kia lại lần nữa tiến vào phạm vi tấn công của pháo quỹ đạo.

Từ Phàm lập tức lên tinh thần, quanh người xuất hiện hư ảnh của ba chiếc la bàn.

“Bồ Đào, pháo thứ ba do ngươi khống chế.”

“Ta làm chủ pháo thứ nhất, pháo thứ hai và pháo thứ tư.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

Mặc dù bây giờ trên bầu trời chỉ có ba khẩu pháo quỹ đạo, nhưng phát huy tính năng cao nhất của nó, miễn cưỡng có thể làm được liên tiếp không có kẽ hở.

“Đã hiểu thưa chủ nhân.” Giọng của Bồ Đào trở nên nghiêm túc.

Lúc này, tất cả đệ tử tông môn đóng quân trên Trường thành sắt thép đều bắt đầu khẩn trương, bọn họ biết đợt khiêu chiến thứ hai đã đến.

Bấy giờ 10 vạn km ngoài Trường thành sắt thép, Yêu Tôn Vân Thánh đang chạy cực nhanh tới Trường thành sắt thép.

Yêu Tôn Vân Thánh mở cảm nhận đến mức lớn nhất, quanh thân cũng có vạn đạo thánh quang hộ thể.

Nàng không ẩn thân, lúc nào cũng chú ý đến động tĩnh trên không, chuẩn bị xong bất cứ lúc nào cũng có thể phá vỡ không gian thuấn di.

“Nhân Tộc, ngươi tốt nhất là có thủ đoạn ép ta rút lui, bằng không hôm nay chính là ngày tàn của tất cả các ngươi!” Ánh mắt Yêu Tôn Vân Thánh lạnh nhạt nhìn Trường thành sắt thép.

“Bản thể chói mắt như vậy xuất hiện, là đang tuyên bố khiêu chiến với ta sao?” Từ Phàm cười khẽ nói.

Yêu Tôn Vân Thánh này đang mở thánh quang hộ thuẫn, chói lóa như vậy tiến vào trong phạm vi công kích đến nó.

Đây không phải khiêu khích thì là gì?

“Bồ Đào bắt đầu rồi.”

Từ Phàm từ từ nhắm mắt lại, mọi người chỉ cảm thấy có một cỗ khí thế không tên đang từ trên người trưởng lão dâng lên.

Người khác chỉ cảm giác được khí thế của Từ Phàm, mà Trảm Linh lại rõ ràng nhìn thấy được sự khủng bố của Từ Phàm

Trạng thái của Từ Phàm làm hắn nhớ đến đại nhân vật trong truyền thuyết nọ, là người khiến cho Tông chủ Thiên Ma Tông cũng phải kính trọng ngưỡng mộ.

Mọi người nháy mắt cảm nhận được một cỗ sát ý bốc lên.

Từ Phàm đột ngột mở mắt, hai tay đều đã đặt trên hư ảnh của một chiếc la bàn.

Theo tàn ảnh mà Từ Phàm quét la bàn, pháo quỹ đạo trên bầu trời lập tức bắn ra hai pháo, theo sau một chút, chờ Bồ Đào phóng xong, pháo thứ ba cũng đã phóng ra.

Yêu Tôn Vân Thánh đang giết tới Trường thành sắt thép sau khi cảm nhận được trong không trung truyền đến khác thường, cơ thể nháy mắt bạo động né tránh cực nhanh sang một bên.

Sau đó một đạo bạch quang bùng lên, bóng dáng Yêu Tôn Vân Thánh lại một lần nữa xuất hiện ngoài mấy chục dặm.

“Ầm … Ầm …”

Đột nhiên Đại Địa chấn động hai cái, công kích lần thứ ba cũng nối gót mà đến.

Yêu Tôn Vân Thánh lại né tránh, hơn nữa còn triệu hồi ra hỉnh ảnh bản thể của chính mình.

Một con thánh sư dài trăm trượng xuất hiện.

Bạch quang lấp lánh đó nháy mắt ngưng tụ thành từng đạo quang giáp bảo hộ ở hình ảnh bản thể.

Công kích lần thứ ba trực tiếp xuyên thủng hình ảnh bản thể của Thánh Sư dài trăm trượng đó.

Mặc dù xuyên thủng hình ảnh bản thể của Thánh Sư, nhưng thời gian cũng đủ cho Yêu Tôn Vân Thánh tranh thủ tránh thoát được công kích lần thứ ba.

Ngay lúc Yêu Tôn Vân Thánh nghĩ rằng sắp xong chuyện thì công kích lần thứ tư nối tiếp không kẽ hở.

“Nhân Tộc, để cho các ngươi sống lâu thêm một đoạn!”

Giọng của Yêu Tôn Vân Thánh phiêu đãng trên bầu trời.

Sau đó một đạo bạch quang lấp lánh, trời đất tối sầm lại, chân thân của Yêu Tôn Vân Thánh biến mất trên bầu trời.

“Lão hổ không phát uy …” Vẻ mặt Từ Phàm hơi suy yếu nói.

Lý Sơ Phàm thấy thế, nhanh chóng lấy ra linh đan có thể khôi phục tinh thần đút cho Từ Phàm.

“Xem ra đại trưởng lão thật sự không phóng được pháo thứ tư.” Trảm Linh ở bên cạnh làm như có chuyện lạ nói.

“Không bằng lần sau Trảm Linh trưởng lão giúp một tay thế nào.” Từ Phàm giương mắt nhìn Trảm Linh.

“Vậy thì tất nhiên là nghĩa bất dung từ.” Trảm Linh nói.

“Ta có một thần thông, tên là Chân Linh Đại Pháp, đến lúc đó Trảm

Linh trưởng lão chỉ cần dâng hiến một chút Chân Linh Căn Nguyên, đừng nói là pháo thứ tư, pháo thứ năm ta cũng có thể phóng ra.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Ha ha, thần thông của đại trưởng lão quả nhiên là tuyệt thế vô song.”

“Nhưng ta cảm thấy có thần thông siêu nhiên như vậy đại trưởng lão vẫn là dùng ít thôi thì hơn.” Trảm Linh ngượng ngùng nói, cười đến mức hơi xấu hổ.

“Không sao, ta có Công Đức Khí Vận hộ thân, chút thần thông siêu nhiên này vẫn có thể kham được.”

Từ Phàm cứ nhìn như vậy Trảm Linh, không phải người trêu ta không bắn được pháo thứ tư sao?

Ta cho ngươi đến bắn được không …

Lần này Trảm Linh cảm thấy đã đâm lao thì phải theo lao, vì thế lấy Trọng Thủy Nguyên Đao ra!

“Đại trưởng lão, dùng chân linh của ta thật lãng phí, thà nhìn ta chém một tên Yêu Tôn cho ngươi, hấp thu chân linh hắn qua đây.”

“Đến lúc đó đại trưởng lão muốn bao nhiêu, ta tự nguyện mang đến cho đại trưởng lão.” Trảm Linh lời lẽ chính nghĩa nói, rất có loại cảm giác dù bước vào núi đao biển lửa ta cũng không chùn bước.

“Bỏ đi, ta cảm thấy Trảm Linh trưởng lão nói đúng, đợi có thần thông siêu nhiên này lại nói sau, cho dù bắn được pháo thứ tư, cũng không thể giải quyết vấn đề quá lớn.” Từ Phàm cười nói.

Thần thông thật sự có, còn có phiên bản tà ác hơn.

Chỉ là có phần không hợp với tính cách của Từ Phàm, là thanh niên tốt xã hội chủ nghĩa, loại chuyện biến tướng ăn thịt người này hắn sẽ không làm.

“Đại trưởng lão nói đúng.”

Trảm Linh cũng biết Từ Phàm đang trêu mình, nhưng không có biết làm sao, ai bảo hắn là người trêu chọc trước.

“Được rồi, mọi người có thể thả lỏng một chút, chỉ cần Yêu Tôn Vân Thánh kia không ngốc, thời gian sắp tới sẽ không đến đâu.” Từ Phàm nhìn những đệ tử mặt mang âu sầu trên Trường thành sắt thép nói.

“Xin tuân theo đại trưởng lão dặn dò.” Chúng đệ tử nói trong lòng.

Tất cả phương hướng phát triển đều dựa theo dự đoán của mình, bây giờ chỉ còn chờ pháo quỹ đạo đến vùng trời của Thánh Thành tộc Thánh Sư.

Đến lúc đó Từ Phàm có thể tìm Yêu Tôn Vân Thánh bàn chuyện liên quan đến vấn đề bị cướp nhà có về thành hay không.

Cứ như vậy Từ Phàm buồn chán đóng cọc trên Trường thành sắt thép hơn một tháng.

Nhàn rỗi không có việc gì thì chỉ điểm cho đệ tử bên người và một số Thiên Khôi Sư một chút.

Thời gian này một thế hệ đệ tử trấn thủ trên Trường thành sắt thép hưởng thụ được chỉ điểm toàn diện, từ trong ra ngoài, từ thần thông đến công pháp, từ cường độ linh hồn đến phân tích chiều sâu thiên phú.

Mỗi một ngày, chuyện mong chờ nhất của đệ tử trấn thủ trên Trường thành sắt thép là được đại trưởng lão gọi tên của chính hắn.

“XXX, ngươi đến đây để ta nhìn xem có khuyết điểm ở đâu …”

Mặc dù lời nói có hơi khiến người ta nghẹn họng nhưng hiệu quả lại làm cho các đệ tử trực tiếp hô thật thơm.

Nhất là mấy vị đệ tử bồi dưỡng trọng điểm trong tông môn, Từ Phàm thậm chí còn vạch xong kế hoạch chiến đấu đến Đại Thừa Kỳ cho bọn họ.

Khiến Trảm Linh là người đứng bên cạnh xem toàn bộ quá trình hâm mộ đến nỗi mặt đều biến thành màu đen.

“Đại trưởng lão, ngươi nói xem bây giờ ta trung tu còn có hy vọng hay không?” Trảm Linh nói giỡn.

“Chỗ ta có một môn, thần thông trùng tu Vạn Linh Quy Nguyên, Trảm Linh trưởng lão muốn thử không?” Từ Phàm lộ ra nụ cười mật ngọt nói.

“Hả, còn có thần thông lớn vậy sao, có thể cho bọn ta xem thử sao?” Trảm Linh hỏi.

Từ Phàm lấy ra một ngọc điệp đưa cho Trảm Linh, loại thần thông tương tự này hắn còn rất nhiều.

“Vạn Linh Quy Nguyên tế Thiên Đạo, Niết Bàn trùng sinh quay về hình hài trẻ con.”

“Đại trưởng lão thần thông này quả nhiên không đơn giản, ta vẫn không nỡ bỏ một thân tu vi này.” Trảm Linh tiếc nuối nói.

Chương 479: Quang ảnh la bàn

Từ Phàm nhận lại ngọc điệp trong tay Trảm Linh, hơi đáng tiếc nói: “Thật ra lúc ta tạo ra môn thần thông này, điều nghĩ đến đầu tiên chính là Trảm Linh trưởng lão.”

“Cảm ơn đại trưởng lão đã yêu quý, trước mắt tông môn đang cần người, càng cần ta lấy thân này chiến đấu hơn.” Trảm Linh hiên ngang lẫm liệt nói.

“Trảm Linh trưởng lão nói cũng đúng, vậy sau này nói sau đi.” Từ Phàm nói rồi thu hồi ngọc điệp trong tay.

Nhưng đúng lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Báo cáo chủ nhân, ngoài phạm vi phóng xạ của pháo quỹ đạo, có ba vị Yêu Tôn Vân Thánh muốn tiến vào trong biên giới.”

“À, ta tưởng thủ đoạn gì, thì ra là phân thân.”

Đúng lúc này có một đạo hư ảnh xuất hiện, chính là hai phân thân Yêu Tôn Vân Thánh đã luyện chế xong.

“Hôm nay Nhân Tộc trong khu vực này của các ngươi đều phải chết!”

“Còn tiểu tôn giả tu luyện Huyết Hải Nhất Đạo kia, bây giờ ngươi chạy trốn còn kịp đấy.”

Trong giọng nói tràn đầy sát ý và khinh thường.

“Chạy trốn con bà nó!” Trảm Linh chửi ầm lên.

Đời hắn đánh vô số trận to trận nhỏ, có thành công cũng có thất bại, nhưng chưa bao giờ có chuyện sợ hãi.

“Trảm Linh trưởng lão, bây giờ để ta nói chuyện với hắn.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một quầng sáng cùng ảnh chiếu cơ thể Từ Phàm xuất hiện bên cạnh ba vị Yêu Tôn Vân Thánh.

“Ngươi là ai?” Yêu Tôn Vân Thánh nhíu mày hỏi.

“Một người đến khuyên ngươi về nhà.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Sau đó Từ Phàm lại chỉ vào một quầng sáng nói: “Chắc hẳn Yêu Tôn Vân Thánh rất quen nơi này nhỉ.”

Bấy giờ Yêu Tôn Vân Thánh mới chú ý tới nội dụng trong quầng sáng, vẻ mặt lập tức thay đổi.

“Ngươi muốn tạo thành huyết hải thâm thù với tộc Thánh Sư sao?” Yêu Tôn Vân Thánh lạnh lùng hỏi, nháy mắt nàng nhớ đến vũ khí đã tấn công nàng.

Mặc dù nàng có thể tránh được, nhưng có ít nhất một nửa Yêu Tôn trong tộc nàng không trốn được đợt pháo đầu tiên của pháp bảo này.

“Nhân Tộc và Yêu Tộc vốn đã có huyết hải thâm thù, chi bằng Yêu Tôn nói gì thực tế chút.”

“Chẳng hạn như ngươi về nhà, ta cũng để pháp bảo này của ta về nhà.” Từ Phàm nói xong thì cho pháo quỹ đạo trên Thánh Thành Thánh Sư bắn một pháo ngoài Thánh Thành.

“Yêu Tôn Vân Thánh yên tâm, vũ khí hủy diệt này của ta chỉ để giết Yêu Tôn, sẽ không ra tay với hậu bối của các ngươi.” Từ Phàm khí định thần nhàn nói.

“Ngươi không sợ tộc Thánh Sư ta, vậy để ta mời Vô Địch Yêu Tôn đến đây tiêu diệt các ngươi!” Yêu Tôn Vân Thánh nhìn chằm chằm Từ Phàm, trong mắt lộ ra hung ác.

“Có một số chuyện ta phải nói một chút với Yêu Tôn, vũ khí hủy diệt này của ta gắn liền với số mệnh Tông Môn.”

“Tông Môn không diệt hắn không diệt, cho dù khu vực Nhân Tộc này của ta bị diệt sạch, vũ khí hủy diệt này vẫn có thể phóng ra như thường.”

“Chúng ta cũng không muốn đụng chạm với tộc Thánh Sư, chẳng bằng hai bên đều thối lui một bước.” Từ Phàm buông tay nói.

“Ngươi đang uy hiếp tộc Thánh Sư ta sao?”

“Không, chúng ta chỉ đang thương lượng, không đồng ý vậy thì cá chết lưới rách thôi.” Từ Phàm không sao cả nói, trừ phi Yêu Tôn Vân Thánh trước mắt này là kẻ ngốc, nếu không chắc chắn sẽ lựa chọn đúng đắn.

Lúc này trong quầng sáng đã có tộc Yêu Tôn của Thánh Sư bay ra không trung dò xét, nhưng cho dù dò xét ra sao đều không thể tìm được pháo quỹ đạo.

“Nhân Tộc, về sau tộc ta sẽ không chinh phạt nơi này.” Yêu Tôn Vân Thánh nhìn chằm chằm Từ Phàm nhìn một lúc, mới chậm rãi nói.

“Vậy vũ khí hủy diệt của tông ta sẽ không xuất hiện trên bầu trời lãnh thổ của quý tộc nữa.” Từ Phàm nói.

“Nhân Tộc, nếu sau này lãnh thổ của tộc ta xảy ra công kích cùng loại, vậy thì chắc chắn ta sẽ mời Vô Địch Yêu Tôn tiêu diệt Nhân Tộc vùng này.” Yêu Tôn Vân Thánh nói

“Được, chúng ta vui vẻ quyết định như vậy, lúc Yêu Tôn quay về Thánh Thành, cũng là lúc pháp bảo tông môn ta rời đi.” Từ Phàm cười nói, đã nắm chắc đàm phán sẽ đơn giản như vậy.

Yêu Tôn Vân Thánh không nói gì, chỉ lặng lẽ bay về Thánh Thành.

Hình chiếu của Từ Phàm và quầng sáng cũng biến mất tại đó.

“Mối nguy nhỏ lần này đã kết thúc rồi.”

Từ Phàm đứng dậy duỗi thắt lưng ở trên Trường thành sắt thép.

“Bồ Đào, dừng pháo quỹ đạo ở rìa biên giới lãnh thổ tộc Thánh Sư đi.” Từ Phàm thuận miệng nói, hai bên thù địch vốn chẳng có tín nhiệm gì đáng nói, dù có cũng chỉ là uy hiếp lẫn nhau mà thôi.

“Tuân mệnh.”

Từ Phàm nói xong liền đứng dậy dẫn theo Lý Sơ Phàm quay về Ẩn Linh Môn, cái cảm giác cố thủ ở một nơi giống như đi làm này hắn không thích.

Ẩn Linh Môn, trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Từ Phàm bình yên ngồi trên Linh Quy thả câu, còn có Vương Vũ Luân theo bên cạnh.

Xa xa, đao quang đầy trời, hai vị cao thủ đao đạo chém giết nhau, chấn động đến nỗi mặt nước Thập Vạn Lý Cự Hồ dâng lên sóng lớn mấy trăm mét.

“Trò giỏi hơn thầy.” Vương Vũ Luân nhìn cháu trai ngoan của mình cảm thán nói.

“Đừng khoe khoang, cũng chỉ mạnh hơn con trai ngươi một chút.” Từ Phàm cười nói.

“Hướng Trì cũng rất ưu tú.”

“...”

Không biết ngươi khoe khoang cái gì.

“Đừng quản con trai cháu trai ngươi nữa, ngươi quản ngươi trước đi đã, nắm vững tu luyện, tranh thủ thăng cấp Hóa Thần Kỳ sớm đi.”

“Lần trước làm phép cho ngươi, có vẻ như hiệu quả không tốt lắm.” Từ Phàm phủ tay lên vai Vương Vũ Luân, bắt đầu kiểm tra cơ thể như thường lệ, không biết là người vợ mà huynh đệ tốt mấy kiếp trước của mình chờ đợi bao giờ xuất hiện.

Từ Phàm đang đợi vợ của huynh đệ đó uy hiếp mình.

“Muốn mạng của huynh đệ tốt thì người lấy 2000 năm thọ mệnh đến đổi.”

Từ Phàm đang trong mộng đẹp thì đột nhiên nghe thấy giọng của Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca ngươi kiểm tra xong rồi sao?”

“Lần này hơi lâu, xảy ra vấn đề gì sao?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Không có gì, chỉ là cảm thấy nếu không có lần ngoài ý muốn đó, hẳn là ngươi đã thăng cấp Hóa Thần Kỳ từ lâu.”

“Nghĩ đi nghĩ lại, thiên phú của ngươi cũng xem như có khả năng đó.” Từ Phàm hiếm khi khích lệ nói.

“Chỉ là có khả năng sao?” Vương Vũ Luân hơi không cam lòng hỏi.

“Ngươi đừng được một tấc lại muốn một thước, nhận được đánh giá này của ta đã xem là kiệt xuất trong người, xích thố trong ngựa.” Từ Phàm nhìn cháu trai ngoan đang chiến đấu với phân thân của mình ở đằng xa nói.

“Xích thố là ngựa gì?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Là một giống ngựa rất thần kỳ, người có được nó cũng giống như có được thứ xinh đẹp nhất cuốn bên hông.” Từ Phàm nhịn không được nói một đoạn thô tục.

“Vậy thì thật thần kỳ.” Vương Vũ Luân không chú ý vấn đề dư thừa.

Lúc này cần câu của Vương Vũ Luân chùng xuống, một con Cự Linh Sa dài năm trượng bị câu ra.

“Hôm nay vận may không tệ, cuối cùng cũng có thể câu được một con cá bình thường.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Ngươi cảm thấy bình thường sao?”

Từ Phàm nói xong ngón trỏ nhẹ nhàng vung lên, Cự Linh Sa bị phân làm hai, một thứ có hình la bàn bị Từ Phàm khóa lại.

“Đây lại là thứ cổ quái kì lạ gì?” Vương Vũ Luân bất đắc dĩ nói, thứ mình câu được đều kì lạ thế này sao?

“Đây hẳn là một món pháp bảo thượng cổ, nhìn hình dáng thời gian ít nhất đã tự mình phủ bụi mấy vạn năm.”

Từ Phàm nói xong vươn tay điểm nhẹ một cái, một cỗ linh quang chói mắt trực tiếp từ trên la bàn đó phát ra.

Từ Phàm cảm nhận được dao động của la bàn, cười nói: “Đây là một món Đạo Khí, để ta xem thử có uy lực gì.”

Từ Phàm vừa nói, bàn tay nhẹ nhàng mơn trón la bàn.

Trong nháy mắt, thiên địa biến đổi, hai người xuất hiện trong hư ảnh Tiên Thành mấy vạn năm trước.

Chương 480: Phim Quang Ảnh

“Đây là đạo khí chuyên lưu trữ hình ảnh?” Từ Phàm nhìn Tiên Thành mấy vạn năm trước này nói.

“Chỉ lưu trữ quang ảnh, dùng đạo khí có phải hơi lãng phí hay không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Chúng ta xem chút nữa xem.”

Từ góc nhìn quang ảnh, khiến hai người nhìn thấy oanh oanh yến yến trên đường lớn Tiên Thành, nữ tu xinh đẹp như tiên tử.

Lạnh lùng cao quý, thánh khiết tao nhã, ngọt động lòng người, ngự la song tu …

Tóm lại mỹ nữ mà hai người có thể nghĩ đến đều có thể gặp ở đây.

Hai người nghe thấy cuộc trò chuyện của người qua đường, mới biết được tòa Tiên Thành này đang tổ chức tuyển cử mười đại Tuyệt Sắc bảng Tu Tiên Giới.

“Người thời đó đều tùy hứng như vậy sao?” Vương Vũ Luân hơi kinh ngạc nhìn giải thưởng của người đứng đầu Tuyệt Sắc bảng.

Đó là một bộ váy Tiên Khí, người cuối cùng có thể trèo lên Tuyệt Sắc bảng cũng sẽ nhận được một món đạo khí.

“Mấy vạn năm trước, khí đó hẳn là thời kỳ hùng mạnh thịnh vượng nhất của Nhân Tộc, cũng là thời kỳ linh khí dồi dào nhất trong thiên địa.”

“Cho nên tài nguyên phong phú hơn, lấy ra một món tiên khí làm phần thưởng, cũng rất bình thường.” Từ Phàm nhìn nữ tu ăn mặc trang điểm muôn hình muôn vẻ trên đường nói.

Từ góc nhìn quang ảnh, hai người thưởng thức một trận thi đấu tuyển chọn sắc đẹp Tuyệt Thế Bảng của mấy vạn năm trước.

Có thể nói là hai người đã được mở rộng tầm mắt, cảm thấy mỹ nhân xinh đẹp nhất thế gian cùng lắm cũng chỉ thế này mà thôi.

Trong lúc hai người cho rằng sắp kết thúc, phong cách vẽ của quang ảnh bắt đầu thay đổi.

Dựa theo lời Từ Phàm nói, do góc nhìn thứ nhất chuyển thành góc nhìn thứ ba.

Lúc này hai người mới nhìn rõ, góc nhìn quang ảnh này vốn dĩ là của một vị thiếu niên phong lưu phóng khoáng, tuấn tú xinh đẹp.

Mày kiếm mắt sáng, rất có cảm giác thiếu niên hào hiệp.

“Tướng mạo này thấp nhất cũng là một nam nhân vật chính.” Từ Phàm nhìn dung nhan thiếu niên cười nói.

“Ừ, người này không tệ, có vẻ tám phần vẻ anh tuấn của ta.” Vương

Vũ Luân gật đầu bình luận nói.

“Ngươi khoác lác vừa thôi?” Từ Phàm lườm Vương Vũ Luân.

“Lời ta nói là lời thật lòng.”

“Câm miệng, tập trung xem quang ảnh.”

Càng vào quang ảnh, hai người càng thấy không thích hợp.

Thiếu niên tướng mạo nhân vật chính này vậy mà lại là một tên tra nam, mỹ nhân tuyệt sắc trên Tuyệt Sắc bảng, gặp một người yêu một người.

Người hắn bắt được đầu tiên là mỹ nhân tuyệt thế thứ mười, sau đó mượn cơ hội lại tấn công khuê mật của nàng, cũng chính là nữ tu xếp thứ tám trên bảng Tuyệt Sắc.

Hai người vốn tưởng rằng đến đây thiếu niên sẽ dừng, nắm tay trái phải tuyệt sắc đạo lữ cũng nhau trải qua cuộc sống thần tiên quyến lữ mà kẻ khác hâm mộ.

Nhưng nào biết thiếu niên này vẫn không thỏa mãn, vậy mà lại đạt được sự đồng ý của hai vị đạo lữ tuyệt sắc, bắt đầu tấn công người đẹp thứ năm trên Tuyệt Sắc bảng.

“Hai vị nữ nhân Tuyệt Sắc bảng đó mù rồi sao?”

“Vậy mà lại đồng ý thỉnh cầu như vậy.” Vương Vũ Luân chế giễu nói.

“Lớn lên anh tuấn thì có thể muốn gì được nấy sao?” Từ Phàm cũng ở bên cạnh ghen tị nói.

Đúng lúc này, giọng của Lý Sơ Phàm truyền đến.

“Sư tổ, ông nội, các ngươi đang làm gì?”

Từ Phàm khẽ vung tay lên, quang ảnh thế giới to lớn này biến mất.

“Không làm gì cả, chỉ đang xem một số thứ thôi.”

“Không tệ, bây giờ dưới tình trạng không cần thêm ngoại lực ngươi đã thắng ngươi thời kỳ đỉnh phong tám mươi phần trăm.”

“Sau này cố gắng nhiều hơn, sư tổ coi trọng ngươi đấy.” Từ Phàm mỉm cười cổ vũ nói.

“Được rồi, ngươi thể hiện không tệ, hôm nay cho ngươi một kỳ nghỉ, trong vòng 3 ngày trở về là được.”

“Thật sao? Cám ơn sư tổ.”

Sau khi Lý Sơ Phàm rời đi, Từ Phàm và Vương Vũ Luân liếc nhìn nhau, hắc hắc, mỉm cười lại bắt đầu xem nội dung trong đạo khí.

Nửa tháng sau, Từ Phàm nằm trên một đám mây Hùng Nhị không nhịn được cảm thán: “Thì ra thật sự có nam nhân có thể làm được đến mức này.”

“Thì ra cũng có nữ nhân bằng lòng cho phép có nhiều tỷ muội như vậy.”

Thế giới quang ảnh trong la bàn đó, giống như phim truyền hình, giảng giải chuyện xưa về một thiếu niên giá trị nhan sắc cao ăn cơm mềm, cuối cùng phi thăng tiên giới.

Nhiều đoạn trong đó thường xuyên nhìn được ngực Từ Phầm nhấp nhô, có loại cảm giác khó nguôi ngoai.

“Chuyện xưa của lãng tử đa tình này, so với những nhân vật chính còn trâu bò hơn, cũng không biết sau này ở thế giới Đại Thiên có thể gặp được hàng này hay không.” Từ Phàm nhìn lên không trung nói.

…

Trong Ẩn Linh Môn, mỗi tháng sẽ mở chung kết hoạt động chiến đấu sinh tồn một lần.

Toàn bộ đệ tử Kim Đan Kỳ của Ẩn Linh Môn và Thiên Linh Tông đều hưng phấn tham gia rầm rộ.

Trận chung kết chiến đấu sinh tồn mỗi tháng một lần, xếp hạng nhất, có thể nhận được phần thưởng và tích phân rất nhiều.

“Linh Đài đạo hữu, thứ lỗi ta không thể kề vai chiến đấu với ngươi.”

“Vì mấy tháng nay, mỗi khi đến trận chung kết chiến đấu sinh tồn cuối tháng, đều là người Ẩn Linh Môn các ngươi thắng.”

“Lần này ta phải vãn hồi vinh quang cho Thiên Linh Tông.” Tạ Bằng chính thức nói.

“Tạ đạo hữu, đi thôi những điều này nên mà.” Từ Linh Đài nói.

Đi thôi, dù sao thì các ngươi cũng không thắng được, lần chiến đấu sinh tồn này Hùng Lực cũng đến, Từ Linh Đài nghĩ.

“Vậy ta đi đây, trong trò chơi hy vọng Linh Đài đạo hữu chớ nương tay.” Ánh mắt Tạ Bằng kiên định nói.

“Vậy đến lúc đó Tạ Bằng đạo hữu cũng đừng nương tay.” Từ Linh Đài cười nói.

Hai người nói xong thì đi vào phòng ảo thuật của từng người.

Tạ Bằng ngồi lên cái ghế ở trung tâm pháp trận ảo thuật, tiến vào thế giới trò chơi.

Một quầng sáng cực lớn xuất hiện trước mặt Tạ Bằng, đó là một tấm bản đồ, hắn chọn nơi nào thì có thể truyền tống đến nơi đó.

“Lần này, không tiếc bất cứ giá nào đều phải giành được vị trí đầu tiên, ăn gà thành công!” Ánh mắt Tạ Bằng kiên định nói, sau đó chỉ một điểm, hắn đã bắt đầu sẵn sàng khâu truyền tống.

“Hy vọng đừng đụng phải Hùng Lực từ đầu, tốt nhất cũng đừng gặp Linh Đài đạo hữu.”

Trải qua mấy lần giáo huấn trước kia, phen này hắn nhất định phải cẩu đến cùng, cho dù thiên địa vỡ nát, thế giới sụp đổ, hắn cũng sẽ không ra.

Thời gian đếm ngược chấm dứt, tất cả đệ tử Kim Đan Kỳ của cả hai tông đều biến mất trong không gian trò chơi của mình.

Thế giới chiến đấu sinh tồn, dưới một tòa băng sơn khổng lồ, một đạo truyền tống linh quang xuất hiện, Tạ Bằng xuất hiện.

“Lại là thế giới Ngũ Hành sao?”

“Được, xem ra phần thắng nhiều hơn một phần.” Tạ Bằng nhìn hoàn cảnh xung quanh nói.

Đúng lúc này một đạo kiếm quang lóe lên, Tạ Bằng chỉ lạnh nhạt lại thuần thục thi triển thần thông phòng ngự.

Vòng bảo hộ tan vỡ, Tạ Bằng bằng hữu lại tăng thêm một tầng vòng bảo vệ ngũ hành cho bản thân.

“Ảnh Thứ, trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, ngươi đã chặn đánh ta ba lần, ngươi tưởng ngươi còn có thể giết ta sao?” Tạ Bằng thản nhiên nói.

“Không thử sao biết được?”

Trong hư không vang lên lên giọng của Tạ Bằng.

“Không có hứng thú đánh ngươi, đi đây.” Tạ Bằng nói xong dùng thuật độn thủy trốn vào tầng băng, biến mất không thấy.

Qua một lúc lâu, bóng dáng của Ảnh Thứ xuất hiện ở nơi Tạ Bằng biến mất.

“Hừ, làm ăn càng ngày càng tệ.” Ảnh Thứ nói xong bóng hình hóa thành khói màu đen phiêu tán trong không trung.

Lúc này Từ Phàm đang ở quan sát trận chung kết chiến đấu sinh tồn tháng này.

“Đệ tử Thiên Linh Tông tiến bộ rất nhanh, lúc này chưa được bao lâu đã có thể học tập vận dụng linh hoạt.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đặc biệt là Tạ Bằng, ta đoán phen này có thể làm ta vừa kinh ngạc vừa vui mừng.”

Tiến hành trò chơi chiến đấu sinh tồn, đệ tử hai tông chém giết nhau, trốn nhau, dần dần tiến vào vòng chung kết.

Chương 481: Ta thay Linh Đài trả cho ngươi

Trò chơi chiến đấu sinh tồn đi đến hồi kết.

Lúc này trong trận chung kết chỉ còn lại mười vị đệ tử.

Thiên Linh Tông bốn vị, Ẩn Linh Môn sáu vị.

Lúc này theo sự thu hẹp của Độc Giới, phạm vi không gian chỉ còn lại trăm trượng.

Ba vị đệ tử Thiên Linh Tông tụ tập với nhau, đang tìm một vị đồng minh cuối cùng.

“Tạ Bằng sư huynh, ngươi xuất hiện đi, cuối cùng chúng ta và mấy vị Ẩn Linh Môn kia.”

“Thua người không thua trận!” Một vị đệ tử Thiên Linh Tông hô lên.

Đằng xa còn lại sáu vị đệ tử Ẩn Linh Môn đang đợi trận quyết chiến cuối cùng.

Trò chơi chiến đấu sinh tồn, vì có sự gia nhập của đệ tử Thiên Linh Tông, thủ đoạn nham hiểm hơn trước kia nên đệ tử Ẩn Linh Môn thu liễm khá nhiều.

Nếu là trước đây, ngoài Hùng Lực, không ai dám đứng ngẩn người trong trận chung kết.

Đệ tử Ẩn Linh Môn cũng biết Thiên Linh Tông và tông môn qua lại thân thiết, đối với đệ tử Thiên Linh Tông tất nhiên phải khách khí một chút.

Đương nhiên, ngoại trừ Từ Linh Đài.

Hiện tại trong cả một thế hệ đệ tử Ẩn Linh Môn đều truyền rằng, Từ Linh Đài đối với Tạ Bằng một trong mười đại đệ tử Thiên Linh Tông, bày một bữa Tiên Đình thịnh yến.

Mặc dù đã đồng ý giấu kín, nhưng không nhịn được lén lút thảo luận riêng

Lúc đệ tử Thiên Linh Tông vừa đến Ẩn Linh Môn, đề tài Tiên Cung thịnh yến này vẫn luôn nóng, đứng đầu bảng siêu thoại.

Điều này khiến Từ Linh Đài nếm đủ ánh mắt khác thường ở tông môn.

Vị đệ tử Thiên Linh Tông kia hô rất nhiều lần, cũng không thấy Tạ Bằng xuất hiện.

“Lẽ nào Tạ sư huynh thật sự bị đào thải rồi sao?” Đệ tử Thiên Linh Tông uể oải hỏi.

“Được rồi, nếu Tạ sư huynh không tiến vào trận chung kết, bây giờ ba người chúng ta phải bảo vệ mặt mũi của Thiên Linh Tông.”

“Thua người không thua trận, chúng ta phải phát huy toàn bộ thực lực.” Đệ tử khác của Thiên Linh Tông nói.

“Huynh đệ Ẩn Linh Môn, các ngươi cùng xông lên hay một đối một?” Đệ tử Thiên Linh Tông hỏi.

“Ba ván thắng hai, các ngươi thắng chúng ta tự nguyện nhận thua.”

“Đối thủ mặc các ngươi lựa chọn.” Hùng Lực nhìn ba vị đệ tử Thiên Linh Tông nói.

Tạ Bằng đang trốn ở chỗ tối, chỉ có thể nói một tiếng xin lỗi với ba vị đệ tử đó.

“Xin lỗi ba sư đệ, ván này ta nhất định phải thắng.” Tạ Bằng cũng kiên định nói.

Ba vị đệ tử Thiên Linh Tông đó cũng không yếu ớt, mỗi người trực tiếp chọn đệ tử Ẩn Linh Môn mạnh nhất trong đó.

Hùng Lực, Từ Linh Đài, Hạng Vân.

Gần như không có lo lắng, như kiến rung cây, Ẩn Linh Môn thoải mái giành thắng lợi.

“Không hổ là tông môn đỉnh cấp, phong thái này đúng là không tệ.” Hùng Lực tán dương nói.

“Được rồi, bây giờ là thời gian nội chiến.”

“Các ngươi thức thời một chút, hay là ta đánh các ngươi ra ngoài.”

Hùng Lực nói xong, trong tay xuất hiện hai thanh Cự Chùy Minh Kim rất to.

“Đại sư huynh, vẻ mặt bình tĩnh này của huynh phối với lời nói kiêu ngạo như vậy, cẩn thận Linh Đài sư huynh dùng đại chiêu.” Thiên Vạn Binh trốn sau con rồi cười đê tiện nói.

Vẻ mặt Hùng Lực hơi đổi, nói thật, cho dù hắn phòng thủ vô địch, nhưng vẫn sợ đồ chơi này.

“Thiên Vạn Binh, ngươi đừng có mà vô căn vô cứ bôi nhọ trong sạch của ta?”

“Ta và đại sư huynh của Hùng Lực tương thân tương ái, sao có thể dùng loại thủ đoạn đó.” Từ Linh Đài vội vàng giải thích, cũng nhiều lần dùng ánh mắt ý bảo người ở đây không được nhắc đến đề tài này.

Ngộ nhỡ Tạ Bằng ở đây thì xong đời.

“Vị sư đệ còn lại kia, ngươi xuất hiện đi.”

“Chúng ta xử lý đại sư huynh Hùng Lực trước, sau dựa vào bản lĩnh của mình tranh hạng nhất.” Thiên Vạn Binh lớn tiếng nói với xung quanh.

Đệ tử Ẩn Linh Môn còn lại ở đây đều đang đợi vị sư đệ trốn ở chỗ tối kia xuất hiện.

Một lúc lâu sau vẫn không có động tĩnh gì.

“Ảnh Thứ? Thiên Tàng? Hóa Sa?” Thiên Vạn Binh hô những cái tên bình thường hay gọi, nhưng không thấy hiệu quả.

“Kiên quyết không xuất hiện cũng không sao, thời gian không đợi con người, các ngươi cùng nhau lên đi.”

Hùng Lực nói xong, Cự Chùy Minh Kim vung trúng một cái, một đạo thanh âm giết chóc lan truyền xung quanh.

“Vậy cứ tùy ý, đợi sau khi ta ra ngoài chắc chắn phải xem thử là tên đàn bà nào.”

Thiên Vạn Binh vừa nói vừa điều khiển con rối áp chế toàn diện, đuổi giết Hùng Lực.

Theo sau lại có kiếm trận, kiếm quang, ngũ hành thần thông, tháp phòng thủ công kích lần lượt kéo đến.

Đối mặt với đợt công kích ùn ùn kéo đến này, Hùng Lực chỉ chú ý đến kiếm trận của Hạng Vân, bắt đầu đại sát tứ phương.

Nhất thời trời long đất lở, đất rung núi chuyển, khắp mặt đất đều bị Cự Chùy của Hùng Lực nện ra hố to.

Tạ Bằng trốn ở chỗ tối trợn mắt há hốc mồm mà nhìn một màn này, đây chính là thực lực của đại sư huynh Ẩn Linh Môn sao?

Hắn tận mắt nhìn Linh Đài đạo hữu của hắn bị huynh đệ một chùy cách không đập chết, hoàn cảnh tác chiến nhỏ hẹp này không quá tốt với Từ Linh Đài.

Sau đó Hùng Lực thuần thục đào thải toàn bộ đệ tử còn lại.

Hiện giờ trong thế giới chiến đấu sinh tồn, phạm vi có thể hoạt động chỉ có khoảng mười trượng, chỉ còn lại Hùng Lực và Tạ Bằng.

“Vị sư đệ trốn ở chỗ tối, xuất hiện đi.”

“Cho dù cái Độc Giới này thu hẹp đến cuối cùng, ta cũng có thể xử lý tốt hơn ngươi.” Hùng Lực thu hồi Cự Chùy nói.

Lúc này, Tạ Bằng tránh dưới đất vẫn đứng yên bất động.

“Vẫn không chịu đi ra sao?”

Lúc này phạm vi có thế hoạt động của thế giới chiến đấu sinh tồn đã giảm xuống còn khoảng ba trượng.

Bấy giờ Tạ Bằng mới từ từ lộ diện.

“Thiên Linh Tông, Tạ Bằng?” Hùng Lực hỏi, hắn đã gặp Tạ Bằng mấy lần.

“Hùng Lực đạo hữu, ta muốn giành được hạng nhất chiến đấu sinh tồn này, có tiện không.” Tạ Bằng nhìn Hùng Lực nói.

“Vậy phải dùng thực lực nói chuyện, ta không tiện.” Hùng Lực nói xong yên lặng cầm Cự Chùy trên đất lên.

“Vậy Hùng đạo hữu đừng trách ta.” Ánh mắt Tạ Bằng ngưng kết nói, nếu là người khác hắn vẫn nắm chắc thắng lợi.

Nhưng hắn đối mặt với Hùng Lực, quả thật một chút hi vọng cũng không có.

Mặc dù không có cách nào đối đầu trực diện, nhưng thủ đoạn khiến Hùng Lực biết khó mà lui vẫn có.

Hùng Lực giương Cự Chùy lên, nhìn Tạ Bằng cười nói: “Đến đây đi, huynh đệ, ta không trách ngươi.”

Đúng lúc này quanh người Tạ Bằng xuất hiện rất nhiều tầng thần thông bảo hộ, sau đó hai tay bắt đầu kết ấn.

Tốc độ Tạ Bằng kết ấn cũng không nhanh, chậm đến mức ngay cả Hùng Lực cũng có thể nhìn thấy rõ hắn thi triển thần thông gì?

Hùng Lực hơi biến sắc, Cự Chùy trong tay ném đến Tạ Bằng không chút do dự.

“Rầm~”

Vòng bảo hộ cứng rắn cáng đáng một chùy này của Hùng Lưc.

Tạ Bằng vẫn không nhanh không chậm tiếp tục kết pháp ấn, giống như cố ý cho Hùng Lực thời gian, để hắn đưa ra lựa chọn.

“Đạo hữu ngươi quá trớn rồi đấy.” Hùng Lực nhìn Tạ Bằng nói.

“Ta biết quy tắc ngầm của Ẩn Linh Môn các ngươi chính là không cho phép sử dụng thần thông như vậy, nhưng lần này ta cẩu đến cùng chính là vì hạng nhất, không biết Hùng Lực đạo hữu có thành toàn không.” Tạ Bằng không nhanh không chậm kết pháp ấn.

Biểu tình trên mặt Hùng Lực rất phấn khích, nhìn Tạ Bằng hồi lâu, mới chậm rãi nói: “Xem như ta thay Linh Đài trả lại cho ngươi.”

Một câu này của Hùng Lực khiến Tạ Bằng có chút không hiểu được, nhưng nhìn thấy bóng dáng Hùng Lực tự động buông bỏ, dần dần tiêu tán, hắn biết lần này hắn đã thắng.

Mặc dù có hơi không vẻ vang, nhưng quả thật hắn là quán quân.

“Ha ha ha, thú vị, thú vị đấy.” Từ Phàm đang xem trực tiếp cười lớn nói.

Thần thông mà đồ đệ nhà mình sáng tạo ra, vậy mà lại bị người ngoài tông môn chiếm tiện nghi.

Chương 482: Số mệnh

Tạ Bằng như ý nguyện giành được vị trí thứ nhất, nhưng không vui vẻ chút nào.

Tình tiết mà hắn đã dự tính có rất nhiều loại, hắn sử dụng loại thần thông này, chỉ muốn dọa bọn họ một chút mà thôi.

Đến thời khắc cuối cùng hắn chắc chắn sẽ từ bỏ thần thông, chọn sử dụng thần thông đứng đắn.

Chỉ là nội dung vở diễn phát triển hơi vượt khỏi dự đoán của hắn.

Ta thay Linh Đài trả lại cho ngươi, những lời này có ý gì, Linh Đài đạo hữu, hắn không nợ ta cái gì cả?

Đúng lúc này, Tạ Bằng đột nhiên nghĩ tới lúc luận bàn với Từ Linh Đài ở Thiên Linh Tông, những lời mà Từ Linh Đài đã nói trước khi phóng ảo thuật.

Nghĩ đến đây Tạ Bằng liền lắc đầu.

“Không đâu, chỉ là luận bàn, không có thâm cừu đại hận gì, ai lại dùng loại thần thông này.”

Tạ Bằng thuyết phục bản thân, nhưng sâu trong nội tâm vẫn luôn có chút khó chịu như vậy.

...

Ngoài thông đạo tự nhiên hai giới của khu vực Thiên Luyện Tiên Thành, vẻ mặt Diệp Tiêu Dao mệt mỏi từ trong đi ra, nhưng trong mắt lại lộ ra quang mang hưng phấn.

“Lão Kiếm, thu hoạch lần này của chúng ta, đủ để đổi hai thanh Đạo Khí Linh Kiếm ở Thiên Luyện Tiên Thành.” Diệp Tiêu Dao hưng phấn nói.

“Đừng kiêu ngạo nóng nảy, đoạn đường phía trước còn rất xa.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao khoan thai nói.

Lúc trước tiên khí hắn đều chướng mắt, vậy mà bây giờ vì tiểu tử ngốc này đạt được mấy thanh đạo khí Linh Kiếm mà hơi hưng phấn.

“Ta biết, nhưng đây là một khởi đầu rất tốt, không phải sao?” Diệp Tiêu Dao nói xong lên Linh Thuyền của Thiên Luyện Tiên Thành quay về Tiên Thành.

Thiên Luyện Tiên Thành, trong đại sảnh nhiệm vụ.

Diệp Tiêu Dao nộp tất cả linh thạch và linh vật cần lên, đổi ra điểm cống hiến vô cùng lớn.

Xoay người lại vào đại sảnh đổi đồ ở bên cạnh đại sảnh nhiệm vụ.

“Hỏa Viêm linh kiếm, Chấn Kim linh kiếm.”

Diệp Tiêu Dao dùng hết tất cả tích phân có được đổi hai thanh đạo khí linh kiếm ngũ hành cơ sở.

“Đạo khí Linh Kiếm ngũ hành, cuối cùng đã thu thập đủ rồi!” Diệp Tiêu Dao nhìn năm thanh đạo khí linh kiếm bồng bềnh quanh thân nói, trong giọng nói chút xúc động và xót xa.

“Luyện Hư Kỳ, lại thêm tiểu ngũ hành tuyệt sát kiếm trận, Yêu Tộc Hợp Thể Kỳ đã có thể chém dễ dàng.”

“Nhưng đây chỉ là khởi đầu, Hậu Kỳ còn có đại ngũ hành tuyệt sát trận, Âm Dương Ngũ Hành tuyệt sát trận, hư không ngũ hành tuyệt sát trận.”

“Thu thập đạo khí linh kiếm, lại lĩnh hội mấy loại kiếm trận này, đến sau Hợp Thể Kỳ thì ngươi có thể săn giết những Yêu Tôn đó như thường.” Lão Kiếm ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao trù tính nói.

“Vì sao đều có liên quan đến ngũ hành?” Diệp Tiêu Dao thắc mắc hỏi.

“Bởi vì bảo ngươi đi thu thập kiếm trận linh kiếm thuộc tính khác cũng không kịp.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao thở dài nói.

“Có đôi khi ta cũng rất khó hiểu, theo lý mà nói mệnh cách này của ngươi hẳn sẽ có mấy lần kỳ ngộ lớn, thu thập mười mấy thanh đạo khí linh kiếm cũng không phải vấn đề gì.”

“Chỉ là tình huống hiện tại của ngươi có hơi không khớp với mệnh cách của ngươi, chẳng lẽ là có người cướp cơ duyên của ngươi.”

Lão Kiếm lại than thở dưới đáy lòng Diệp Tiêu Dao.

“Ngươi đã nói biết bao nhiêu lần rồi?”

“Không phải bây giờ ta rất tốt sao?” Diệp Tiêu Dao không quan tâm nói.

“Bây giờ ngươi tốt con khỉ, có thượng đế ta đây chỉ điểm cho ngươi, hiện giờ ngươi mới lăn lộn đến được mức này.”

“Thành lập thế lực không thành công.”

“Bảo ngươi lừa gạt cũng không thành công.”

“Thậm chí ta đã thả ra những tuyệt thế công pháp đó mà ngươi vẫn không thành công.”

“Chẳng lẽ cả đời này của ngươi chỉ có thể dựa vào bản thân sao?” Lão Kiếm ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao bất đắc dĩ nói.

“Dựa vào bản thân có gì không tốt, có ăn có uống.” Diệp Tiêu Dao vừa nhìn năm thanh ngũ kiếm vừa ứng phó với Lão Kiếm trong lòng, đây đã thành hạng mục thường ngày.

“Bỏ đi, từng bước từng bước mà đến đi.” Cuối cùng Lão Kiếm bất đắc dĩ nói.

Đúng lúc này, một thiếu nữ từ bên cạnh Diệp Tiêu Dao đi qua.

Một trận mùi hương truyền đến, Diệp Tiêu Dao hơi híp mắt, nhìn đường cong mềm mại của bóng lưng thiếu nữ, lộ ra ánh mắt thưởng thức.

Mặc dù hắn không phải kẻ hư hỏng, nhưng cũng là nam nhân bình thường.

“Tiểu công chúa của Thiên Luyện Môn, đây cũng là một cơ hội, ngươi lên hay không?” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao mê hoặc nói.

“Bỏ đi, trèo cao không tới.” Diệp Tiêu Dao thu hồi ánh mắt lắc đầu nói, chút tự mình biết mình này hắn vẫn có.

“Thiếu nữ đó đẹp không?”

“Thơm không?”

“Ngươi thích không? Để nàng làm đạo lữ của ngươi, ngươi bằng lòng không?” Lão Kiếm ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao đưa ra ba câu hỏi mê người.

“Ngươi không cần trả lời, dục vọng trong lòng ngươi đã có đáp án thay ngươi.”

“Đại trượng phu sinh ra trong thiên địa, phải tu luyện đạo mạnh nhất, lấy nữ nhân đẹp nhất.”

“Hai người các ngươi kết hợp, là kỳ ngộ của ngươi, cũng là kỳ ngộ của Thiên Luyện Kỳ.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Ngươi nói nữa cũng vô dụng, phỏng chừng người ta cũng chướng mắt ta, ngươi có tốn công nữa cũng không được.” Diệp Tiêu Dao thản nhiên đáp lại, kế hoạch hoang đường tương tự cách mấy ngày Lão Kiếm lại nói một lần, hắn cũng đã quen rồi.

“Ai nói chướng mắt ngươi? Ta ...”

“Ta có biện pháp, ta có thần thông có thể giải quyết giúp ngươi.” Lão Kiếm vẫn chưa nói xong, lời còn lại đã bị Diệp Tiêu Dao cướp mất.

“Lần sau ta phải đổi câu khác.” Lão Kiếm hừ nhẹ trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Thật ra ta cảm thấy như bây giờ rất tốt, thành thành thật thật làm nhiệm vụ, dùng tích phân đổi lấy đạo khí linh kiếm.”

“Mặc dù thời gian hơi dài, nhưng có thể tôi luyện cảnh giới bản thân và kiếm trận.” Diệp Tiêu Dao vừa đi dạo Tiên Thành, vừa trò chuyện với Lão Kiếm trong lòng.

“Hừ, cái đống bùn nhão nhà ngươi.” Lão Kiếm cũng không biết đây là lần thứ mấy bản thân than thở.

“Sau ba ngày tĩnh dưỡng, lại đi nhận nhiệm vụ, đi Yêu Giới xem có gì tốt không.” Lão Kiếm nói.

“Biết rồi.” Diệp Tiêu Dao đáp lại.

Buổi tối, trong tiểu viện mà Diệp Tiêu Dao thuê.

Diệp Tiêu Dao đang uống rượu, thưởng thức bầu trời đầy sao.

“Lão Kiếm, ngươi nói xem nếu lúc trước Tượng Châu không bị Yêu tộc xâm phạm thì đẹp bao nhiêu nhỉ.”

“Khuyết Thiên môn còn tồn tại, rất nhiều bằng hữu cũng còn tồn tại.”

“Ta lúc đó, tu vi tinh tiến, phải tìm nữ nhân thối hôn ta đánh một trận, để nàng biết nàng mới là phế vật.”

“Chuyện ngày xưa, giờ nhớ đến, cảm thấy đã cảnh còn người mất.” Diệp Tiêu Dao cảm khái nói.

“Còn gì để lưu luyến chứ? Chỉ có sư đệ Từ Phàm thiên tư tuyệt thế ngày đó của ngươi đáng quan tâm một chút.”

“Đáng tiếc bây giờ vẫn chưa tìm được hắn, bằng không ngươi còn có thể thiếu đạo khí linh kiếm sao.” Lão Kiếm ồn ào ở trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Lão Kiếm, tâm tư ham công danh lợi lộc của ngươi nặng như thế, vậy lúc tu vi ngươi thấp thì không có bạn tri kỷ nào sao?” Diệp Tiêu Dao đột nhiên tò mò hỏi.

“Trước kia có, sau khi bị đâm một đao, ta chỉ muốn trở thành người mạnh nhất thế gian, vì ai cũng đều có thể lợi dụng.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao thản nhiên nói.

“Ta cảm thấy ngươi rất cô đơn, ta cũng như vậy.” Diệp Tiêu Dao uống hết ly rượu nhìn bầu trời đầy sao nói, trong ánh mắt có một tia cô đơn, một tia thương cảm.

“Ngươi cô đơn là thật, nhưng ngươi nghĩ thử đến kẻ địch lớn nhất sau này, có phải đã cảm thấy phai nhạt đi nhiều hay không.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao hắc hắc nói.

“Đó chỉ là kẻ địch lớn nhất của ngươi, không liên quan đến ta.” Diệp Tiêu Dao không nhận khoản này nói, hắn cảm thấy rất nhảm nhí, ta còn chưa chọc phải kiểu nhân vật truyền thuyết đó.

“Từ lúc ta sống trong cơ thể ngươi, số mệnh của ngươi đã thay đổi rồi.”

Chương 483: Trùng tu

“Thực cmn vô nghĩa.” Diệp Tiêu Dao chửi đổng.

“Đây là số mệnh của ngươi, nếu hai chúng ta không diệt hắn thì là hắn diệt hai chúng ta.”

“Tiểu tử, chỉ cần sau này ngươi làm theo lời ta nói, ngày sau phi thăng trở thành Tiên Đế thế giới Đại Thiên không thành vấn đề.”

“Tiên Đế tương lai, giờ ngươi nghĩ một chút còn cô đơn cái gì?” Lão Kiếm cười nói.

“Vừa nghĩ đến Tiên Đế ngày trước vậy mà lại an ủi ta, tâm trạng tốt hơn nhiều.” Diệp Tiêu Dao nói giỡn.

…

Trong Ẩn Linh Môn, vẻ mặt của Từ Phàm hơi kinh ngạc.

Bởi vì Bồ Đào nhận được tin tình báo truyền đến từ đảo Cửu Phượng cuối cùng.

“Ta đã từng nói, người thiên mệnh tất có được sự giúp đỡ rất lớn.”

“Vậy thì tốt, sau này ta đỡ phải lo lắng cho bên đó.” Từ Phàm nói xong, sau người tự động hiện ra lọng báu công đức khí vận.

“Quả nhiên là vụ đầu tư một vốn bốn lời.” Từ Phàm nói.

“Nhiều công đức khí vận như vậy, ngươi nói xem bên kia có dùng thủ đoạn thu hồi hay không?” Trảm Linh hâm mộ nhìn lọng báu công đức khí vận sau lưng Từ Phàm hỏi.

“Đây là điều chắc chắn, sau này những năng thần dị sĩ dưới trướng Nữ Đế, không cần nữ đế phân phó, chắc chắn sẽ nghĩ cách giết chết ta.”

“Nhưng đến lúc đó, muốn giết ta, ha hả.”

Thật ra Từ Phàm đã cảm nhận được một tia sát ý mỏng manh sau khi quyền lực của Bồ Đào ở đảo Cửu Phượng thay đổi từ lâu, dù không mãnh liệt, nhưng rất kiên cố.

“Đại trưởng lão khoảng thời gian này ta cẩn thận suy nghĩ, nếu tình trạng tông môn an toàn, ta trùng tu cũng là lựa chọn đúng đắn.” Trảm Linh nói.

Từ sau khi Yêu Tôn Vân Thánh kia bị ép lui, Trảm Linh suy nghĩ nghiêm túc một thời gian dài, trùng tu cũng là một lựa chọn không tệ.

“Hửm, Trảm Linh trưởng lão nghĩ kỹ rồi.” Từ Phàm cười hỏi.

“Đã nghĩ kỹ rồi, sau trùng tu dựa theo công pháp thần thông truyền thừa của tông môn chúng ta, sau này sẽ càng mạnh hơn ta bây giờ nhiều.” Trảm Linh nói.

Lúc này trong đầu hắn nhớ đến cảnh bị Yêu Tôn Vân Thánh áp chế hoàn toàn, lúc đó một chỗ để phản kháng cũng không có.

Nghĩ đến điều này, trong lòng hắn đều không cam lòng.

“Nếu Trảm Linh trưởng lão thật sự muốn trùng tu, cần phải đợi hai trăm năm nữa.” Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

Tình hình hai thế giới bây giờ không ổn, mặc dù trong tông môn có pháo quỹ đạo, nhưng có một số nơi cần Trảm Linh tự mình ra tay.

“Hai trăm năm, còn ngắn hơn so với tưởng tượng của ta.” Trảm Linh mỉm cười nói.

“Đại trưởng lão, ngươi nói xem ta trùng tu chuyên tu đường nào tốt hơn?” Trảm Linh đột nhiên mong chờ hỏi.

“Đương nhiên là Ngũ Hành Nhất Đạo truyền thống nhất của tông môn chúng ta, kết hợp với Ngũ Hành quyết cao cấp nhất của tông môn, sau này đánh gì cũng thuận tay.” Từ Phàm đương nhiên nói, chiến sĩ Ngũ Biên Hình há là trò đùa.

“Ngũ Hành Nhất Đạo, Ngũ Hành Quyết, được.” Trảm Linh gật đầu nói.

“Trảm Linh trưởng lão, Ngũ Hành Nhất Đạo có rất nhiều nhánh, có một nhánh trong đó ta cảm thấy chính là chuẩn bị cho chính ngươi.”

Từ Phàm tiếp tục nói.

Trảm Linh hứng thú, vội vàng hỏi: “Là đạo nào.”

“Ngũ Hành Linh Vực, xem như ta sáng tạo ra.” Từ Phàm nói xong, năm loại linh vực xuất hiện trên bầu trời, cả bầu trời bị nhuộm thành năm màu sắc.

Sau đó năm loại linh vực bắt đầu biến đổi thần thông.

Lúc bắt đầu chỉ một linh vực thần thông, sau đó lại bắt đầu dung hợp với nhau, hình thành các loại Ngũ Hành thần thông, hoặc lại hình thành các loại Ngũ hành sinh linh hỗ trợ tác chiến.

“Huyết Hải thần thông mà Trảm Linh trưởng lão tu luyện và Ngũ Hành Linh Vực có chỗ tương đồng, như vậy có thể rút ngắn rất nhiều thời gian tu luyện.” Từ Phàm nhìn Trảm Linh đã bị chấn động không nói ra lời nói.

Trảm Linh nhìn thần thông mà Từ Phàm dùng Ngũ Hành Linh Vực biến đổi, kinh ngạc hoảng sợ hồi lâu, mới chậm chạp nói: “Hận không thể gặp quân lúc chưa tu luyện!”

Trảm Linh lúc này như là kiếm tiên đứng đầu tương lai, lần đầu tiên cầm kiếm.

Hắn nhớ tới câu mà kiếm tu đứng đầu Tu Tiên giới từng nói.

“Ngay lúc ta cầm kiếm lên, ta trở thành bất khả chiến bại.”

Ngay lúc này Trảm Linh cũng có loại cảm giác này.

“Đại trưởng lão, ngươi là sư phụ đời này của ta.” Trảm Linh nói xong bèn đứng dậy hành lễ thầy trò với Từ Phàm.

Từ Phàm nhanh chóng né đi, dùng tay nâng Trảm Linh dậy nói: “Đừng như vậy, tất cả mọi việc ta làm, đều vì ngươi là trưởng lão của Ẩn Linh Môn.”

“Sau này ta mãi mãi là trưởng lão Ẩn Linh Môn.” Ánh mắt Trảm Linh kiên định nói.

Tông môn như vậy, đại trưởng lão như thế, cho hắn tiên khí hắn cũng không đổi.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện hai ngọc điệp.

“Một là thần thông trùng tu, hai là thần thông truyền thừa của Ngũ Hành Linh Vực.”

“200 năm này, có thể không cần đến 200 năm, Trảm Linh trưởng lão tự khắc hiểu được.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ đại trưởng lão.”

Trảm Linh nói xong thì vội vàng quay về đỉnh núi của mình tìm hiểu thần thông.

“Sư tổ, ông nội trùng tu, tu vi của hắn có phải sẽ trở nên thấp rồi không?” Lý Sơ Phàm đứng bên cạnh tò mò hỏi.

“Đúng vậy, sau khi trùng tu ông nội ngươi sẽ trở thành một phàm nhân, sau đó bắt đầu tu luyện lại từ đầu.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy sau này ta có thể dạy ông nội tu luyện không?” Lý Sơ Phàm vừa nói vừa vung Trọng Thủy Nguyên Đao trong tay.

“Vậy thì được quá ấy chứ, sau khi ông nội ngươi trùng tu, khả năng không mất bao lâu sẽ trở lại dáng vẻ ban đầu.”

“Cho nên cái suy nghĩ muốn luận bàn thắng ông nội ngươi thì ngươi đừng nghĩ nữa, cho dù tu vi ông nội ngươi thấp hơn ngươi, cũng có thể thoải mái thắng ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, ta không tin, bây giờ ta đã rất lợi hại.” Lý Sơ Phàm phách lối nói.

Sự khích lệ trong thời gian này của Từ Phàm đã khiến hắn sinh ra một loại tự tin thái quá, có loại cảm giác vô địch tất cả.

“Bây giờ ngươi rất lợi hại sao? Vậy chứng minh cho ta xem.”

Từ Phàm nói xong vung tay lên, mặt nước Thập Vạn Lý Cự Hồ xa xa đóng băng.

Trên băng nguyên có một vị thiếu niên cầm đao băng trong tay, mặt mũi giống Lý Sơ Phàm như đúc.

“Đi đi, xem hôm nay ngươi có thể thắng bản sao tám mươi lăm phần trăm sức mạnh đỉnh cấp của mình hay không.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Dù sao con nít vẫn là con nít, khen nhiều một chút thì vểnh mũi lên trời.

“Sư tổ xem biểu hiện của ta đây.”

Lý Sơ Phàm nói xong thì như một tên ngốc xông đến băng nguyên, bắt đầu đại chiến với bản sao.

Kết quả không mất nhiều thời gian, Lý Sơ Phàm đã bị đánh chỉ còn lại một hơi.

“Suy cho cùng vẫn chỉ là con nít thôi.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện nửa gốc Tích Mộc, nháy mắt hóa thành làn khói, dung nhập vào cơ thể Lý Sơ Phàm.

Lý Sơ Phàm chỉ còn một hơi đầy máu sống lại.

“Đợi ngươi đánh thắng bản thân rồi nói sau.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, việc này cũng khó quá rồi, ta đã dùng toàn lực cũng không đánh lại hắn.” Lý Sơ Phàm hơi nhụt chí nói.

Lý Sơ Phàm nói ra câu này thì Từ Phàm biết đã đến giờ lên lớp.

“Ngươi cảm thấy bản sao vừa rồi mạnh ở đâu?” Từ Phàm hỏi.

Lý Sơ Phàm suy nghĩ, đột nhiên phát hiện mỗi một hạng mục của bản sao này đều giống mình, thậm chí còn yếu hơn một chút.

“Thần thông, thân pháp của hắn, còn cả khả năng thích ứng với hoàn cảnh đều mạnh hơn ta.”

“Bản chất trong đấy ngươi nhìn thấu không?” Từ Phàm lại hỏi.

“Bản chất?”

“Hắn suy nghĩ nhiều hơn ta, thi triển thần thông mạnh hơn ta?”

Chương 484: Thần thông Đông Phong

Ngay sau đó Từ Phàm cho đồ tôn ngoan của mình một bài học, cho hắn một ví dụ sinh động trên mọi phương diện để hắn hiểu rõ được rốt cuộc mình sai ở đâu.

Lý Sơ Phàm cúi đầu đứng ở bên cạnh Từ Phàm, trong lòng rất là khó chịu, cảm giác trong khoảng thời gian này tiến bộ mình nhỏ bé không đáng kể.

“So với người bình thường ngươi được coi là thiên tài, so với thiên tài thì ngươi cũng mạnh hơn hắn một chút.”

“Nhưng nếu so sánh với Thiên Kiêu, ngươi chẳng phải là cái gì cả.” Từ Phàm nhìn đồ tôn ngoan của mình nói.

“Sư tổ, ta hiểu rồi.”

“Ta sẽ quý trọng cơ hội đi bên cạnh ngươi.” Lý Sơ Phàm nghiêm túc nói.

“Không cần quý trọng, làm như bây giờ của sư tổ của ngươi không còn nhiều thời gian sống nữa ấy.” Từ Phàm cười vung tay một cái nói.

“Việc ở bên cạnh ta chủ yếu là để ngươi hiểu được đường đi sau này.”

“Vâng, cha ta đã nói vậy với ta.” Lý Sơ Phàm nói.

“Vậy thì ngoan ngoãn đi bên cạnh sư tổ để học tập, ngày sau tranh thủ vượt qua gia gia của ngươi.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai của Lý Sơ Phàm.

“Sư tổ, ngươi nói ta phải tốn bao nhiêu thời gian để có thể vượt qua gia gia.” Trong mắt Lý Sơ Phàm bắt đầu tràn đầy ý chí chiến đấu.

“Nhìn chung thì cần khoảng trên dưới 1500 năm.”

Một chậu nước lạnh tưới trực tiếp lên ngọn lửa ý chí chiến đấu vừa mới dấy lên.

“Còn cần lâu như vậy.”

“Tập trung tư tưởng suy nghĩ, đối với kết quả hiển nhiên nhiên, ngươi không nên hao phí nhiều sức lực nữa.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

“Tuân lệnh, sư tổ.”

Thời gian thấm thoát, năm tháng như thoi đưa, chỉ chớp mắt, đệ tử Thiên Linh Tông sẽ sắp phải nghênh đón kỳ hạn ba năm.

“Ai, ta muốn ở Ẩn Linh môn thêm mấy năm.” một vị đệ tử Luyện Hư kỳ của Thiên Linh Tông có chút lưu luyến nói.

Hắn vừa đến Ẩn Linh môn, hắn phát hiện pháp bảo tinh phẩm cấp 5 ở nơi này giá rẻ bất ngờ, chỉ cần một chút tích phân và linh thạch đã có thể đổi được.

Đương nhiên mua bằng linh thạch là có giới hạn, mỗi người nhiều nhất năm pháp bảo, còn dùng tích phân lại không giới hạn.

Điều khiến cho hắn hưng phấn nhất là đạo khí ở nơi này cần có tích phân để đổi, có cảm giác chỉ cần cố gắng mấy chục năm là có thể đổi được rồi.

“Nếu như để cho ta ở lại chỗ này thêm mấy chục năm nữa, ta nhất định có thể đổi được ra thanh linh kiếm Thanh Vân kia.” Trong mắt đệ tử Luyện Hư Kỳ của Thiên Linh Tông tiết lộ ra khát vọng.

“Linh kiếm Thanh Vân thì đã là cái gì, Bàn Thạch Hộ Giáp kia không tốt hơn sao?”

“Đạo khí hộ giáp hiếm thấy như vậy thật sự là chỉ có thể gặp nhưng không thể lấy được.” Một vị đệ tử Luyện Thể Luyện Hư kỳ của Thiên Linh Tông đáng tiếc nói.

“Cái Ngũ Hành Đạo Bàn kia cũng rất không tệ.” một vị đệ tử thuật pháp Luyện Hư kỳ khác nói.

“Không nên nghĩ nhiều như vậy, sau khi trở về nói một chút với môn phái xem có thể dùng linh thạch Linh Khoáng của môn phái để mua những đạo khí kia về đây hay không.”

Bỗng chốc những lời này nhắc nhở mấy vị đệ tử Luyện Hư kỳ kia của Thiên Linh Tông.

“Đề nghị của Vân Tú sư huynh không tệ, sau khi trở về chúng ta hãy nói với các trưởng lão, nhiều năm như vậy ta cũng để dành được không ít trong nhà, lấy ra hết chắc là cũng đủ.”

Mấy vị đệ tử Luyện Hư kỳ của Thiên Linh Tông, trò chuyện một chút đã trò chuyện đến chủ đề khác.

Yêu Giới, Từ Cương đứng ở trên Trường thành sắt thép, cảm thụ được linh khí mỏng manh chung quanh, nói: “Bồ Đào, còn bao lâu thì kế hoạch của sư phụ có thể hoàn thành?”

Hắn cảm giác được mật độ linh khí nơi này ít nhất phải ít hơn một nửa so với thời điểm mới tới.

“Còn cần ba năm nữa mới có thể khống chế lại tất cả linh khí trong phạm vi ba mươi vạn dặm này.” Bồ Đào trả lời.

“Phạm vi ở nơi đây tận ba mươi vạn dặm nha!” Mỗi lần Từ Cương nghe được mấy chữ này cũng sẽ không nhịn được khiếp sợ một phen, hơn nữa còn cảm thán thủ đoạn của sư phụ hắn.

“Đến lúc đó thật sự không còn một chút linh khí nào sao?”

“Sẽ không, chủ nhân đã nói, duy trì linh khí cần thiết để những thứ linh thực kia có thể sinh trưởng cơ bản nhất là được.”

“Vậy thì tốt, cảm giác hấp thu toàn bộ linh khí ở khu vực này hầu như không còn thì sẽ vi phạm tự nhiên.”

Sau khi cảm thụ xong linh khí mỏng manh này, Từ Cương nhẹ nhàng xoay nhẫn trên tay.

Điều chỉnh mật độ linh khí của bản thân đến cấp 5, trong nháy mắt đã có lượng lớn linh khí giáng xuống từ trên trời, tràn ngập bên trong một mét quanh thân mình.

Bây giờ nhẫn Hoán Linh là thứ thiết yếu của mỗi người đến Yêu Giới thi hành nhiệm vụ.

Chiếc nhẫn có chín cấp độ, mỗi một cấp độ tương ứng với một cảnh giới. Lúc tu luyện dùng cấp độ tương ứng với cảnh giới, lúc chiến đấu thì tăng lên một cấp độ.

“Có cái này rồi thì chúng làm sao có thể đánh lại chúng ta?” Từ Cương nhìn phong cảnh Yêu Giới nơi xa nói.

“Những thứ này chỉ có thể đề phòng Yêu Tộc bình thường, không phòng ngự được Yêu Tôn.” Trảm Linh nói ở bên cạnh Từ Cương.

Trong tay Trảm Linh có năm đoàn linh khí xoay quanh trong lòng bàn tay hắn.

“Có thể phòng ngự Yêu Tộc bình thường là đủ rồi.” Từ Cương nhìn năm đoàn linh khí trong tay Trảm Linh nói.

“Quả nhiên đạo Ngũ Hành Linh Vực không tầm thường.” Từ Cương nói.

“Vậy Từ Cương ngươi chuyển sang tu luyện Ngũ Hành Linh Vực này cùng ta thì như thế nào?”

“Sau này chúng ta có thể bàn luận đạo với nhau.” Trảm Linh cười mờ ám nói.

Hắn biết vị trước mắt này chính là người mà Từ Phàm coi trọng nhất, nếu như có thể lôi kéo hắn tu luyện đạo Ngũ Hành Linh Vực cùng nhau.

Vậy sau này thời điểm Đại trưởng lão dạy đồ đệ có phải sẽ dạy cả mình nữa hay không.

“Ta cũng đã hỏi sư phụ, hắn nói đạo Đại Thần Thông Ngũ Hành thích hợp với ta hơn.” Từ Cương gãi đầu nói.

“Cũng đúng, không nói đến mạnh yếu, chỉ là người tu luyện khác nhau thôi.” Trảm Linh gật đầu nói.

“Từ Cương, ngươi có thể làm mẫu Thần Thông Đông Phong sư phụ ngươi dạy ngươi thêm một lần cho ta xem hay không?”

Ánh mắt Trảm Linh có phần tỏa sáng, hắn không có việc gì mà vẫn đến khu vực Từ Cương có nhiệm vụ canh giữ chính là vì Thần Thông Đông Phong này.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi muốn học có thể nói trực tiếp với sư phụ ta, ngươi nhìn thì vĩnh viễn sẽ không làm được.” Từ Cương lắc đầu nói.

Chỉ riêng việc thi triển ra Thần Thông Đông Phong này hắn đã dùng thời gian hơn hai năm dài đằng đẵng mới thành công.

Ban đầu hắn nhìn Từ Phàm thi triển ra dễ dàng như vậy, cũng có cảm giác thần thông lần này cũng giống như thần thông bình thường, một hai tháng là có thể thi triển ra.

Nhưng mà sau khi hắn tiếp xúc thần thông thì trợn tròn mắt, Thần Thông Đông Phong không chỉ khó hơn trăm ngàn lần so với thần thông bình thường, mà hắn cũng thất bại vạn lần khi thi triển thần thông.

Cộng thêm sư phụ dốc lòng dạy mới có thể thành công.

“Đại trưởng lão không dạy ta, nói bây giờ ta không dùng được cái này, cũng không có thời gian học cái loại có độ khó cao này.”

“Thế nên ta muốn nhìn ngươi thi triển Thần Thông Đông Phong, xem có thể học được hay không, mặc dù không học được, thì đạo dung hợp trong đó cũng có trợ giúp đối với Ngũ Hành Linh Vực của ta. “ Trảm Linh cười nói.

“Ngươi muốn nhìn thì nhìn, ta coi như là luyện tập.”

Từ Cương vừa nói thì phía sau xuất hiện Thiên Thủ Hư Tượng, mấy chục đôi tay kết ấn làm phép cùng nhau.

Hiện tại hắn có thể thi triển thần thông, nhưng cần Thiên Thủ Hư Tượng phụ trợ.

Theo linh khí ngũ hành trong trời đất hội tụ, một ảo ảnh hình dáng quả đạn đạo xuất hiện.

Trong nháy mắt Trảm Linh mở to hai mắt nhìn, hết sức chăm chú nhìn chằm chằm cái đạn đạo này từ từ tạo thành.

“Đạo dung hợp lại kinh khủng như vậy.”

Điều này có thể nhìn ra, thật ra Thần Thông Đông Phong này không cần bao nhiêu linh khí, nhưng đạo ngũ hành dung hợp được sử dụng trong đó nhiều đến mức khiến cho người khác giận sôi.

Có thể nói coi như cả Đạn Đạo Đông Phong là thần thông do đạo ngũ hành dung hợp gộp lại.

Theo Đạn Đạo Đông Phong thành hình, đuôi khói phun ra ngọn lửa chói mắt, đẩy mạnh Đạn Đạo Đông Phong bắn phá về phía nơi xa.

Chương 485: Luyện Khí Tông Sư không muốn trở về

“Ầm”

Đạn Đạo Đông Phong nổ tung ở khoảng cách ba trăm dặm ngoài Trường thành sắt thép.

Trảm Linh cảm thụ được chấn động truyền tới từ ngoài ba trăm dặm, không khỏi nói: “So sánh với thần thông cùng thi triển ra bằng linh lực, quả thực là ngọn lửa rực rỡ tranh nhau phát sáng với trời đất!”

“Trảm Linh trưởng lão không tính toán cả việc hao tổn tâm thần sao, đây cũng là một loại tiêu hao.” Từ Cương ở bên cạnh không nhịn được nói.

“Thần thông bình thường cũng có hao tổn vô hình mà, linh lực là nhân tố tương đối quan trọng.” Trảm Linh nói.

Sau đó năm đoàn linh khí ngũ hành kia trong tay Trảm Linh bắt đầu dung hợp từ từ, cuối cùng tạo thành một quả Đạn Đạo Đông Phong cỡ nhỏ.

Nhưng sau đó linh lực bắt đầu rối loạn, cuối cùng nổ tung ở trong tay Trảm Linh tạo thành một đóa mây hình nấm nho nhỏ.

“Trảm Linh trưởng lão, tỷ lệ hệ số các loại linh lực mà ngươi dung hợp không đúng, hỏa linh lực cùng kim linh lực nhiều hơn một chút, thổ linh lực cần ít hơn một chút.”

Trong mắt Từ Cương để lộ ra một nụ cười, môn thần thông biến hóa này là đứng đầu trong tất cả thần thông hắn từng gặp qua, kể cả ngươi là Đại Thừa tôn giả cũng không thể nào nắm trong tay trong một thời gian ngắn.

“Phải không? Ta lại thử một lần nữa.” Trảm Linh gật đầu nói.

Ba canh giờ sau.

“Trảm Linh trưởng lão, tỉ lệ dung hợp linh khí hỏa thuộc tính và linh khí mộc thuộc tính của ngươi sai lầm rồi, còn có chút không đều, tỉ lệ bộ phận vật chất đặc biệt được rút ra cũng sai lầm rồi.”

Trong ba giờ này Từ Cương vẫn siêng năng dạy Trảm Linh.

Trảm Linh thở dài một hơi thật sâu, vung tay, năm đoàn linh khí cầm trong tay tiêu tan.

“Kệ đi, xem ra thần thông này không có duyên với.”

“Trảm Linh trưởng lão không nên từ bỏ, ta có sư phụ ta tỉ mỉ dạy cũng tốn hai năm mới có thể học được thần thông này.”

“Thế nên Trảm Linh trưởng lão phải kiên trì.”

Ngoài mặt Trảm Linh gật đầu một chút, trong lòng nói xấu sư phụ ngươi không dạy ta, kiên trì cái rắm.

Nửa tháng sau, bên trên bình nguyên rộng lớn phía sau chủ phong, một đám đệ tử Thiên Linh Tông hội tụ ở chỗ này, đang đợi tinh chu của môn phái bọn họ tới đây đón bọn họ.

Vẻ mặt của tất cả đệ tử Thiên Linh Tông đều tỏ vẻ không muốn, cuộc sống ở Ẩn Linh môn ba năm này khiến cho bọn họ trưởng thành rất nhiều.

Thậm chí rất nhiều đệ tử tìm được phương hướng hệ thống tu hành trong tương lai của chính mình ở trong Ẩn Linh môn.

Trước khi tạm biệt, có nhiều đệ tử Ẩn Linh môn đến tiễn đưa.

“Cảm ơn đạo hữu, sau lần từ biệt này, không biết bao giờ mới có thể gặp nhau.”

“Đây là chuỗi vòng tay ngũ hành linh đã ở bên cạnh ta từ nhỏ, là bảo khí tinh phẩm do chính sư tổ của ta tự luyện chế.”

Từ Linh Đài vừa nói vừa lấy chuỗi vòng tay trên tay xuống bỏ vào trong tay Tạ Bằng, giọng điệu rất là chân thành.

Bây giờ Từ Linh Đài có một chút hối hận, nếu như cho hắn một cơ hội để lựa chọn, hắn tuyệt đối sẽ không xúc động sử dụng ra loại thần thông này.

Tạ Bằng nhìn chuỗi vòng tay ngũ hành linh trong tay một chút, lại nhìn Từ Linh Đài một chút, sau đó chút gật đầu nói: “Linh Đài đạo hữu, ta nhận tâm ý của ngươi.”

Lúc này mọi người chỉ cảm thấy ánh sáng tối sầm lại, một chiếc tinh chu khổng lồ chậm rãi đáp xuống vị trí đỗ chuẩn bị sẵn.

Thiên Linh tôn giả mang theo một vị Luyện Khí Tông Sư khác của môn phái bọn hắn và một ngàn vị đệ tử Thiên Linh Tông đi xuống từ trên tinh chu.

Một nhà Từ Phàm, Trảm Linh, Lý Tinh Từ tiến lên nghênh đón.

“Đại trưởng lão, đã lâu không gặp” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Thật ra thì đối với hắn mà nói ba năm chỉ là chuyện trong nháy mắt, nhưng mà tâm tình muốn đón Luyện Khí Tông Sư đã học xong tuyệt chiêu về nhà của hắn là gấp không thể chờ.

“Ba năm không gặp, uy thế của Thiên Linh tôn giả ngày càng mạnh.” Từ Phàm cười nói.

“Ha ha, không đảm đương nổi lời khích lệ của Đại trưởng lão.”

Thiên Linh tôn giả vung tay một cái, nhưng ngược lại xem vẻ mặt kia có thể thấy hắn cực kỳ hưởng thụ đối với lời nói của Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, lần này ta mang đến một ngàn vị đệ tử, không biết quý tông muốn trao đổi bao nhiêu vị đệ tử qua.”

“Năm mươi vị đệ tử đời thứ nhất, một trăm vị đệ tử đời thứ hai, chín trăm năm mươi vị đệ tử đời thứ ba.”

“Yên tâm đi, 1100 vị đệ tử này của Đại trưởng lão nhất định sẽ được chiêu đãi nhiệt tình ở Thiên Linh Tông.” Thiên Linh tôn giả bảo đảm nói.

“Thiên Linh tôn giả nói như vậy thì ta cũng không thể bạc đãi đệ tử của quý tông.”

Lúc này Thiên Linh tôn giả nhìn một vòng chung quanh, kỳ quái nói: “Cái vị Luyện Khí Tông Sư bảo bối của tông ta đâu rồi.”

“Vương Nhất Tông Sư muốn ở lại thêm ba năm nữa.” Từ Phàm cười nói.

Thiên Linh tôn giả khẽ biến sắc, không phải vị đại bảo bối này của bọn họ sẽ muốn sống ở Ẩn Linh môn không muốn đi đấy chứ?

“Thiên Linh trưởng lão có thể đi khuyên một chút.” Từ Phàm cười nói.

“Đi chứ, ta đi xem một chút hắn đang làm gì, trong lòng hắn không nghĩ đến ở bên trong tông có bao nhiêu việc đang chờ hắn sao?” Thiên Linh tôn giả nói.

“Bồ Đào, ngươi sắp xếp nơi ở cho người mới tới một chút.”

Từ Phàm nói xong, lập tức dẫn Thiên Linh tôn giả và vị Luyện Khí Tông Sư kia bay đi những phương hướng khác của bình nguyên phía sau chủ phong.

Một cái chiến hạm cự thú hình rắn khổng lồ.

Vương Nhất đang thảo luận cùng Luyện Khí Tông Sư của tộc Hỗn Thiết Viên Hầu.

Bây giờ toàn bộ bộ phận cắt chém chính chiến hạm cự thú Yêu Tộc hình rắn đã hoàn thành cải tạo, bọn họ đang đang tiến hành cải tạo bên trong.

Một quầng sáng khổng lồ xuất hiện ở bên cạnh hai người, phía trên là bản vẽ của bộ phận này.

Hai vị Luyện Khí Tông Sư một người một yêu mỗi người đang phát biểu ý kiến của mình, tranh luận bộ phận này ứng với việc nên luyện chế như thế nào?

Trình độ rất kịch liệt, hai bên một người một yêu đứng đầy người, hai vị Luyện Khí Tông Sư cũng không phát hiện.

“Vương Nhất tông sư, đã ba năm, đến lúc chúng ta trở về rồi.” Thiên Linh tôn giả hòa ái nói, nếu đã gọi bảo bối rồi thì nên có đãi ngộ của bảo bối.

“Cái bộ phận này dùng đốt minh linh hỏa luyện chế vì. . .” Vương Nhất sững sờ, quay đầu nhìn Thiên Linh tôn giả một chút, mới phát hiện đã có đầy người đứng bên cạnh mình.

“Đại trưởng lão, Thái Thượng Nhị trưởng lão.” Vương Nhất làm lễ ra mắt với Từ Phàm và Thiên Linh tôn giả trước.

Sau đó nói về hướng Thiên Linh tôn giả: “Thái Thượng Nhị trưởng lão, ta muốn ở lại Ẩn Linh môn thêm mấy năm.”

Vương Nhất vừa nói xong đã có chút ít kích động chỉ vào chiến hạm cự thú Yêu Tộc hình rắn ở chỗ này.

“Thiết kế vĩ đại của Đại trưởng lão, nếu ta được nhìn nó thành hình tận mắt thì cuộc đời này không tiếc.”

“ Vương Nhất, các ngươi đang cải tạo chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc này sao?” Luyện Khí Tông Sư bên cạnh Thiên Linh tôn giả cũng có chút kích động.

“Đúng, chỉ cần Sa Điêu tông sư kia nghiên cứu ra một cái hợp kim Linh Khoáng quan trọng cuối cùng, cả chiến hạm cự thú hình rắn này của Yêu Tộc có thể biến thành hai loại trạng thái.”

“Lúc ở Yêu Giới có thể biến thành chiến hạm cự thú hình rắn, lúc ở Nhân Giới có thể biến thành hình thái tinh chu, tất nhiên đặc điểm kỳ diệu không chỉ có như thế.”

Lời nói của Vương Nhất khiến cho ánh mắt của vị Luyện Khí Tông Sư bên cạnh Thiên Linh tôn giả kia từ từ sáng lên, có chút khát vọng mà nhìn tòa chiến hạm hình rắn của Yêu Tộc này.

Tinh chu là sản phẩm đỉnh cao của Luyện Khí Tông Sư, cũng là thứ tập hợp kỹ thuật hàng đầu của Luyện Khí Tông Sư.

Không có một vị Luyện Khí Tông Sư nào có thể từ chối sức hấp dẫn từ việc cải tạo một chiếc tinh chu.

“Thái Thượng Nhị trưởng lão, ta cũng muốn ở lại đi cải tạo chiến hạm cự thú Yêu Tộc này cùng Vương Nhất.” Con ngươi của Luyện Khí Tông Sư Tôn Đạo Linh bên cạnh Thiên Linh tôn giả sáng lên nói.

“Nhưng mà hai vị là đại bảo bối của Thiên Linh Tông chúng ta, nếu các ngươi đều ở lại Ẩn Linh môn thì sau khi trở về ta sợ lão đại đánh chết ta.” Thiên Linh tôn giả có phần đau trứng nói.

Không gian Tu Tiên giới bị phong ấn, mặc dù có tinh chu thì có thể đáp xuống các Tiên thành lớn, nhưng về thời gian và chi phí thì thật sự môn phái bình thường không chịu được.

Thế nên kết quả này khiến cho mỗi môn phái đều sẽ lung lạc toàn bộ nhân tài luyện khí và luyện đan trong môn phái của mình làm bảo bối.

Chương 486: Ý nghĩ mới

Cả hai vị Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh Tông đều yên lặng nhìn Thiên Linh tôn giả, tiến hành phản kháng không tiếng động.

“Nếu như là lúc bình thường thì không tính, nhưng mà bây giờ là thời kỳ quan trọng, cả Thiên Linh Tông chỉ có hai người các ngươi là Luyện Khí Tông Sư, lỡ như tinh chu ở Vực Cực Không xảy ra chuyện gì thì làm sao bây giờ.”

“Thiên Linh Tông còn các ngươi nữa đón lấy rất nhiều nhiệm vụ.” Thiên Linh tôn giả có phần làm khó nói.

Vương Nhất cùng Tôn Đạo Linh vẫn im lặng không lên tiếng, quyết tâm sẽ phải ở lại Ẩn Linh môn cải tạo chiến hạm cự thú Yêu Tộc hình rắn này.

Nhìn trạng thái của hai người, đầu Thiên Linh tôn giả có chút lớn lên, nếu như hai người đại bảo bối này đều ở đây, sau khi trở về có khả năng lão đại thật sự muốn đánh chết chính mình.

Thiên Linh tôn giả không dám mắng hai người đại bảo bối này, thế nên chỉ có thể nhìn về phía Từ Phàm như cầu cứu.

“Hai vị tông sư, nếu không thì như thế này, các ngươi bàn bạc một chút người nào trở về, sau đó ta sẽ đưa kế hoạch cải tạo cặn kẽ của chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc này qua quang ảnh cho các ngươi ghi chép lại.” Từ Phàm nhìn hai vị Luyện Khí Tông Sư nói.

“. . .”

Lời nói của Từ Phàm vẫn nhận lấy sự trầm mặc.

Nhìn hai vị Luyện Khí Tông Sư trầm mặc, Từ Phàm bắt đầu nhức đầu lên, các ngươi không nói lời nào là bệnh gì đây.

“Nếu không để cả hai vị Luyện Khí Tông Sư ở lại?” Từ Phàm nhìn Thiên Linh tôn giả nói.

“Không được, khi trở về ta sẽ bị lão đại đánh chết.” Thiên Linh tôn giả nghĩ đến kết quả của chính mình sau khi trở về đột nhiên lắc đầu nói.

Từ Phàm có chút im lặng.

“Nếu không tôn giả trực tiếp đánh ngất một người rồi mạnh mẽ mang về là được rồi.” Từ Phàm truyền âm nói.

“Cũng không được, hai người đại bảo bối này của tông môn ta cũng là loại người quật cường, đánh ngất xỉu mang về sẽ làm tâm lý không thoải mái, lỡ như sau này không làm việc tốt nữa thì làm sao bây giờ.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Nếu không ngươi hãy đi Yêu Tộc bắt một tên Luyện Khí Tông Sư của Yêu Tộc để phục vụ cho môn phái các ngươi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Bỗng chốc lời nói của Từ Phàm nhắc nhở Thiên Linh tôn giả một chút, phảng phất thoáng cái đã khiến cho Thiên Linh tôn giả mở ra ý nghĩ mới.

Thiên Linh tôn giả quăng ánh mắt về hướng Luyện Khí Tông Sư Hồn Thiết Viên Hầu.

Luyện Khí Tông Sư Hồn Thiết Viên Hầu nhìn tôn giả của Nhân tộc một chút, người tiện tay là có thể bóp chết hắn, suy nghĩ một lúc nói: “Nếu như tôn giả muốn Luyện Khí Tông Sư của Yêu Tộc phục vụ cho các ngươi, loại dễ tìm nhất là loại Luyện Khí Tông Sư phục vụ cho đại tộc và tiểu tộc.”

“Khả năng quy phục thật lòng của Luyện Khí Tông Sư trong tộc nhỏ như vậy là khá lớn.”

“Tại sao trước kia ta không nghĩ đến.” Lúc này con mắt Thiên Linh tôn giả lóe sáng giống như một con sói hoang phát hiện con mồi.

“Đại trưởng lão, có thể cho ta mang một vị Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc về để hỗ trợ hay không, thuận tiện thuyết phục lão đại.”

“Yên tâm, chi phí nên giao ra cũng không ít chút nào.” Thiên Linh tôn giả bảo đảm nói.

“Bồ Đào, bây giờ có thể điều động một vị Luyện Khí Tông Sư của tộc Nguyệt Hồ hay không.” Từ Phàm hỏi.

“Có thể, chỉ cần để một vị Luyện Khí Sư tộc Nguyệt Hồ bổ sung cũng đủ rồi.” Bồ Đào nói.

“Vậy điều động một vị Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ để ban bố nhiệm vụ cho hắn đi.”

“Tuân lệnh”

“Nếu hai người các ngươi không muốn đi, vậy thì ở lại học tập cùng nhau đi.”

“Tranh thủ sớm ngày các ngươi tự luyện chế ra tinh chu chuyên thuộc về Thiên Linh Tông chúng ta.” Thiên Linh tôn giả nói hướng về phía hai vị Luyện Khí Tông Sư đang trầm mặc.

“Cảm ơn Thái Thượng Nhị trưởng lão.” Lúc này hai vị Luyện Khí Tông Sư Thiên Linh Tông mới hành lễ nói.

“Bây giờ thì biết ta là Thái Thượng Nhị trưởng lão rồi.” Thiên Linh tôn giả tức cười nói.

Không lâu sau, một vị Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ xuất hiện, ánh mắt cuồng nhiệt nhìn Từ Phàm.

“Chủ nhân, nhiệm vụ ngài giao cho ta nhất định sẽ hoàn thành viên mãn.”

Âm thanh cực kỳ phấn khởi, giống như tướng sĩ trước khi ra chiến trường, chiến đấu vì niềm tin của mình, vì tín ngưỡng của mình.

“Đại trưởng lão, ta muốn học thủ đoạn mê hồn này của ngươi.” Thiên Linh tôn giả nhìn Luyện Khí Tông Sư của Yêu Tộc phấn khởi, truyền âm nói cho Từ Phàm.

“Ngươi lên tinh chu đi nghỉ ngơi trước, sau đó sẽ có người sắp xếp nhiệm vụ cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rồi.”

Không cần Thiên Linh tôn giả nhiều lời, đệ tử đi theo bên cạnh kia tự động dẫn Luyện Khí tông sư tộc Nguyệt Hồ lên trên tinh chu của Thiên Linh Tông.

“Đại trưởng lão, đây là Linh Khoáng và linh tài lúc trước các ngươi muốn.” Thiên Linh tôn giả lấy ra một nhẫn không gian đưa cho Từ Phàm, coi như là học phí và chi phí thuê phân thân của Bồ Đào trá hình.

Từ Phàm nhận lấy nhẫn không gian, cười nói: “Thiên Linh tôn giả khách sáo.”

“Khách khí cái gì, sau này các ngươi thiếu Linh Khoáng gì nói trực tiếp cho ta, ngươi cũng biết được tình hình bên trong của Thiên Linh Tông rồi đấy.” Thiên Linh tôn giả nói.

Từ ba vạn năm trước, một mạch Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông, vị trí Thái Thượng Đại trưởng lão, tất cả đều do Vô Địch tôn giả đảm nhiệm.

“Vậy thời điểm lần sau tôn giả đến, xem có thể mang mấy thứ Linh Khoáng này đến hay không.” Từ Phàm vừa nói vừa lấy ra một ngọc giản đưa cho Thiên Linh tôn giả.

“Không thành vấn đề “ Ngay cả nhìn Thiên Linh tôn giả cũng không thèm nhìn, trực tiếp bỏ ngọc giản vào trong nhẫn không gian.

Không sợ Từ Phàm muốn nhiều quá, chỉ sợ Từ Phàm không có nhu cầu.

Thiên Linh tôn giả hiểu được, sau này Thiên Linh Tông có trên nhiều việc cần phải có Từ Phàm giúp đỡ.

Đại Tông Sư Luyện Khí tương lai, chỉ sợ kể cả Vô Địch tôn giả cũng phải đặt thể diện xuống.

“Ba năm sau, ta sẽ mang đệ tử của quý tông trở về không thiếu một người.”

“Đại trưởng lão, sau này chúng ta còn gặp lại.”

Sau khi tất cả mọi người nên trở về Thiên Linh Tông lên trên tinh chu, Thiên Linh tôn giả chắp tay nói.

“Tôn giả, ba năm sau chúng ta gặp lại.” Từ Phàm cười nói tạm biệt.

“Sư phụ, ngươi sẽ không sợ 1100 vị đệ tử này không muốn trở về nữa thì làm sao bây giờ?”

Sau khi tinh chu của Thiên Linh Tông đi, Từ Nguyệt Tiên nói ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đệ tử nội môn được lựa chọn kỹ càng của ta không thể nào không trở lại, hơn nữa điều kiện phần cứng phần mềm của Ẩn Linh môn chúng ta kém hơn so với Thiên Linh Tông sao?” Từ Phàm cười nói.

“Thật ra thì ta cũng muốn đi Thiên Linh Tông.” Âm thanh của Từ Nguyệt Tiên càng ngày càng nhỏ.

“Ngay cả trụ sở chung quanh Yêu Giới ngươi còn chưa thăm dò được rõ ràng mà còn muốn đi những địa phương khác.” Từ Phàm liếc mắt Từ Nguyệt Tiên.

“Cũng không biết, lúc nào cả nhà Tinh Từ mới có thể trở về?” Từ Phàm nhìn lên bầu trời trống không nói.

Từ Phàm đã nhờ cậy Thiên Linh tôn giả đưa cả nhà Lý Tinh Từ đến trên tinh thần bên trong hải đạo của Nhân Tộc.

“Đoán chừng bọn họ ở bên kia mấy năm rồi sẽ trở lại, cầm những thứ đó từ hội trưởng lão về cũng là chuyện rất phiền phức.”

“Có lẽ Hội trưởng lão sẽ không ham muốn đồ vật của Nhiễm Thiên tưởng lão đi?” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đợi Nhiễm Thiên trưởng lão trở lại, ngươi sẽ biết có bao nhiêu đồ vật.”

Từ Phàm vừa nói vừa nhớ lại trước đây Lý Tinh Từ đã nói cho hắn đồ vật mà vợ hắn để lại trong hội trưởng lão.

Đây chính là bảo vật của một cái môn phái đỉnh cấp trong vạn năm, trước kia hắn có cảm giác đạo khí tinh chu hải châu mới là thứ quan trọng nhất.

Nhưng mà bây giờ nhìn lại, Từ Phàm cảm giác vẫn là khi đó bố cục của chính mình nhỏ.

Thiên Linh Tông, Thiên Linh tôn giả mang theo tinh chu trở về.

Tất cả đệ tử trên dưới của cả môn phái đều hối hận không có tranh đoạt danh sách đi Ẩn Linh môn.

Không nói đến thực lực tổng hợp tiến bộ, chỉ tính riêng tài nguyên mang về đã làm cho những đệ tử không đi trông mà rất thèm.

Ẩn Linh môn bán bảo khí tinh phẩm Ngũ giai ra bên ngoài, ngay cả đệ tử Kim Đan kỳ cũng chỉ có thể mua loại trong giới hạn.

Đệ tử Thiên Linh Tông đi Ẩn Linh môn, mỗi người đều mang về năm cái bảo khí tinh phẩm Ngũ giai, tất cả đều là bảo khí thích hợp với công pháp thần thông của bản thân nhất.

Chương 487: Vô Địch tôn giả

Chỉ riêng bảo khí tinh phẩm mang về này đã làm cho toàn bộ đệ tử trên dưới của tông môn không đi đều ghen tị đỏ mắt.

“Bảo khí tinh phẩm Ngũ giai, thế mà ở Ẩn Linh môn lại bán rẻ như vậy.”

Sau khi một vị đệ tử của Thiên Linh Tông biết được giá tiền bảo khí Ngũ giai ở Ẩn Linh môn, có phần không tin hỏi lại một lần.

“Đúng vật ngươi không nghe lầm đâu, thực sự rẻ như vậy, đó cũng là phúc lợi khi làm đệ tử Ẩn Linh môn.”

Người nghe được câu này lại hối hận một lần nữa, tại sao mình không tranh đoạt danh sách đi Ẩn Linh môn.

Lúc này, trong đại điện Thái Thượng ở Thiên Linh Tông.

Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông đang nhìn Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ đã bị hù dọa đến mức sắp đái ra ở trước mắt.

Mặc dù hắn đã bị tẩy não, nhưng vẫn biết Vô Địch tôn giả của Nhân Tộc có ý nghĩa gì.

“Lão đại ngươi thu hồi khí thế lại đi, đây là Luyện Khí Tông Sư gắn bó với Thiên Linh Tông chúng ta trong tương lai mấy năm.” Thiên Linh tôn giả nhìn Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ bị dọa đến lạnh run nói.

Trên đại điện, trong nháy mắt khí thế được thu hồi, Thái Thượng Đại trưởng lão đã biến thành một vị lão già dễ gần.

“Vừa rồi đã xúc phạm nhiều, mong tông sư bỏ qua cho.” Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông cười ha hả nói.

“Không ngại, không ngại, có thể nhìn thấy Vô Địch tôn giả là vinh hạnh trong cuộc đời này của ta.” Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ nói gấp.

“Trước khi đến chủ nhân đã thông báo rồi, cần ta làm gì nói trực tiếp với ta là được.” Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ vẫn còn có chút không vững dạ?

Một cái ngọc giản trôi lơ lửng ở trước mặt Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ.

“Phòng luyện khí và Linh Khoáng đã chuẩn bị xong cho tông sư, cần cái gì có thể nói trực tiếp với ta.” Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông cười nói.

“Được, phiền ngài cho người mang ta đến phòng luyện khí, bây giờ ta bắt đầu.” Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ thu hồi ngọc giản nói, cảm giác áp lực ở trong đại điện này cực kỳ lớn, một phút hắn cũng không muốn ở thêm.

Sau đó một đệ tử xuất hiện, mang Luyện Khí Tông Sư tộc Nguyệt Hồ đi về hướng phòng luyện khí.

Lúc này cả tòa đại điện Thái Nhất chỉ còn lại có ba vị Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông.

“Lão đại, cứ dựa theo ta nói, ngươi đi Yêu Giới bắt toàn bộ những Luyện Khí Sư và Luyện Khí Tông Sư trong đại tộc và tiểu tộc của Yêu Tộc trở về.”

“Nếu như có thể thì nhét cả tộc đàn bọn họ vào trong phạm vi thế lực của Yêu Giới Thiên Linh Tông cũng được.” Thiên Linh tôn giả vội vàng nói.

Có thêm Luyện Khí Tông Sư trong môn phái thì hắn sữa chữa tinh chu cũng thuận tiện hơn.

“Phương pháp của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn không tệ, có thể tham khảo một chút, dù sao những Luyện Khí Tông Sư của tiểu tộc kia làm cho ai cũng là làm.” Thái Thượng Đại trưởng lão cười gật đầu nói.

“Có thể làm cho môn phái có thêm mấy vị Luyện Khí Tông Sư, lão già khọm ta đây di chuyển một chút cũng không có vấn đề gì.”

“Lão đại, đã lâu chưa thấy ngươi ra tay, lần này ta đi cùng với ngươi, để lão Tam ở lại giữ nhà.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Lão Nhị, ngươi quá mức rồi, chuyện này phải để ta đi theo lão đại mới đúng.” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Chuyện trấn giữ môn phái vẫn thích hợp với ngươi hơn.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Hắn và Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông đã nhiều năm chưa được thấy Thái Thượng Đại trưởng lão ra tay, đều hiếu kỳ bây giờ lão đại đã đạt đến cảnh giới gì?

“Không nên tranh giành, lão Tam đi Yêu Giới một chuyến với ta, lão Nhị ngươi ở lại môn phái coi chừng thật tốt dùm.” Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Lão đại, ngươi thiên vị, chủ ý này rõ ràng là do ta nói ra.” Thiên Linh tôn giả hét lên.

“Vậy ngươi đi Yêu Giới theo ta, sau này giao chuyện đi Vực Cực Không đào quáng cho lão Tam.” Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nhàn nhạt nói.

“Ta đồng ý, bây giờ tinh chu của Thiên Linh Tông chúng ta một người là có thể khống chế.” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông cười nói.

Trong nháy mắt mấy chữ một người là có thể khống chế xúc động đến Thiên Linh tôn giả.

“Mang theo tinh chu đi Vực Cực Không chỉ cần kỹ thuật tốt là được?”

“Ngươi biết Vực Cực Không có bao nhiêu khu vực sao?”

“Ngươi biết Linh Khoáng mà môn phái cần ở đâu sao?”

“Ngươi biết gặp năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc trở lên thì phải chỉ huy như thế nào sao?”

Một lúc đã hỏi ba lần, đủ để cho Thái Thượng tam trưởng lão thấy được sự tức giận của Thiên Linh tôn giả.

“Ta đi Yêu Giới theo lão đại, ngươi đồng ý không?” Thái Thượng tam trưởng lão hỏi.

“Được, các ngươi đi đi.” Thiên Linh tôn giả hầm hừ nói, nhưng mà hắn cũng không có cách nào. Hắn biết tính tình của lão đại, một khi nói ra là chắc chắn sẽ không thay đổi.

Lúc này Từ Phàm đang rảnh rỗi ở Ẩn Linh môn đột nhiên cười nói: “Không biết Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông có thể ra tay hay không, nếu là như vậy thì một đám Yêu Tộc bên phía bọn họ gặp xui xẻo rồi.”

Ở Yêu Tộc, Yêu Tộc có thể có chiến lực Vô Địch Yêu Tôn, thường chỉ có Hoàng tộc.

Trong vương tộc bình thường nhiều nhất chỉ có thể có mấy người giống như Yêu Tôn Vân Thánh.

Bất kể là Nhân Tộc hay là Yêu Tộc, Vô Địch tôn giả và Vô Địch Yêu Tôn đặt ở nơi đâu cũng là vua.

“Sơ Phàm, linh trà Thanh Tuyết Sơn Nham.” Từ Phàm mới vừa nói xong đã ý thức được đồ tôn ngoan của hắn đã đi tổng bộ hội trưởng lão.

Một tượng gỗ bưng một bình linh trà đi tới bên cạnh Từ Phàm, châm trà cho Từ Phàm.

“Đợi đến chiến hạm hình dạng con rắn kia của môn phái cải tạo thành công, đi qua Vực Cực Không một vòng, sau khi trở về ta lập tức bế quan.”

“Nếu còn không bế quan nữa thì cảm giác sẽ có chuyện xảy ra.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời nói.

Thời điểm rảnh rỗi gần đây hắn vẫn có cảm giác hoảng hốt, vận dụng thuật toán bổ thiên cũng không nhìn được ra có kiếp nạn gì.

Cuối cùng có một cảm giác trong lòng làm cho hắn phải bế quan nhanh lên một chút để tránh né khó khăn không biết khiến người hoảng hốt sắp đến này.

Yêu Giới, tộc Bạch Ngọc Cự Tượng.

Lúc này vẻ mặt của tất cả tộc Bạch Ngọc Cự Tượng đều sốt ruột nhìn lên hai vị tôn giả của Nhân Tộc trên trời.

“Vô Địch tôn giả của Nhân Tộc, tộc ta không muốn mạo phạm, có chuyện gì có thể hạ xuống, chúng ta nói chuyện từ từ.” Tộc trưởng tộc đàn Bạch Vân Ky Tràng cố gắng làm cho giọng nói của mình giữ tỉnh táo.

“Ta tới chỉ vì có một việc thôi, nghe nói tộc đàn các ngươi có một vị Luyện Khí Tông Sư của tộc Sơn Linh, ta muốn mượn kẻ này để dùng mấy trăm năm.” Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông nhàn nhạt nói.

Một luồng linh áp bao trùm cả Thánh Thành của tộc Bạch Ngọc Cự Tượng, dưới luồng linh áp này, trừ Yêu Tôn, còn lại tất cả Bạch Ngọc Cự Tượng lên đến con số hàng trăm vạn đều bị luồng linh áp này áp chế, toàn bộ nằm úp sấp hoặc là nửa quỳ trên mặt đất.

Chỉ có mấy vị Thiên Kiêu trong tộc có thể đứng thẳng lên.

Trên mặt bọn họ tỏ vẻ bất khuất, ngẩng đầu nhìn về phía hai vị tôn giả của Nhân Tộc trên bầu trời.

Nhưng mà sau đó lập tức bị Yêu Tôn trong tộc truyền âm trách mắng, đỉnh đầu cao quý cúi xuống, cúi đầu tỏ vẻ tôn trọng.

“Vô Địch tôn giả, chúng ta chỉ có hai vị Luyện Khí Tông Sư.”

“Ngươi mở miệng đã muốn mang một vị đi, có phải có chút quá đáng hay không?” tộc trưởng tộc Bạch Ngọc Cự Tượng có chút bất đắc dĩ nhìn lên hướng bầu trời nói.

“Làm sao, lời nói của ta ngươi nghe không hiểu sao?” Thái Thượng Đại trưởng lão nhàn nhạt nhìn xuống hơn mười vị Yêu Tôn tộc Bạch Ngọc Cự Tượng phía dưới.

Một luồng sát khí nhàn nhạt tràn ngập cả Thánh Thành Bạch Ngọc Cự Tượng.

Phía dưới, trong nháy mắt thân thể hơn mười vị Yêu Tôn tộc Bạch Ngọc Cự Tượng đứng thẳng lên, cảnh giác nhìn lên hai vị tôn giả của Nhân Tộc trên bầu trời để phòng ngừa bọn họ ra tay bất ngờ.

Tộc trưởng tộc Bạch Ngọc Cự Tượng suy nghĩ một lúc lâu sau mới ngẩng đầu nhìn tôn giả của Nhân Tộc trên bầu trời, cắn răng nói: “Tộc của ta nhường ra Luyện Khí Tông Sư tộc Sơn Linh, sau này Vô Địch tôn giả có thể không làm phiền tộc ta hay không?”

“Có thể.”

Giờ phút này, Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông mở ra ý nghĩ mới.

Chương 488: Ngọc phù phân thân

Thái Thượng đại trưởng lão và tam trưởng lão của Thiên Linh Tông, lập tức mang theo Luyện Khí Tông Sư của tộc Cự Tượng Bạch Ngọc nghênh ngang rời đi.

Mãi đến sau khi xác định được rằng hai vị trưởng lão của Thiên Linh Tông đã rời đi, Yêu tôn của tộc Cự Tượng Bạch Ngọc mới thở phào nhẹ nhõm.

“Đây chính là khí thế của Vô Địch tôn giả sao? Nghiền nát chúng ta như nghiền nát một con kiến.” Một Yêu tôn của tộc Cự Tượng Bạch Ngọc nói.

“Bây giờ tộc chúng ta chỉ còn lại một Luyện Khí Tông Sư, sau này nên làm thế nào đây?” Một tên Cự Tượng Bạch Ngọc khác thở dài nói.

“Có thể giữ được mạng là tốt rồi, vừa rồi ngươi không phát hiện sao, sống chết của tộc chúng ta chỉ ở trong một ý niệm của Vô Địch tôn giả Nhân tộc kia.”

“Thực lực không bằng người ta, chỉ có thể mặc người ta chém giết.”

Tộc trưởng của tộc Cự Tượng Bạch Ngọc nhìn về nơi hai vị tôn giả Nhân tộc biến mất, đột nhiên có chút tưởng niệm cuộc sống khi hai giới còn chưa dung hợp.

Khi đó tộc Cự Tượng Bạch Ngọc bọn hắn ở nơi này chính là bá chủ có quyền thống trị tuyệt đối trong phạm vi hàng tỉ kilomet, cuộc sống đó khá là thoải mái.

Nhưng bây giờ, bên kia của thông đạo tự nhiên giữa hai giới có thêm một vị Vô Địch tôn giả Nhân tộc đi qua thông đạo hai giới, giống như một lưỡi dao sắc bén treo trên đỉnh đầu, cuộc sống của tộc bọn hắn không còn tiêu dao tự tại như lúc trước nữa.

“Cũng may Phá Huyền đi theo bên cạnh Yêu hoàng, bằng không bị hai tôn giả Nhân tộc kia phát hiện, có thể sẽ hạ sát thủ.”

“Không phải là Vô Địch tôn giả Nhân tộc thôi sao, tộc chúng ta vẫn còn hy vọng.” Tộc trưởng tộc Cự Tượng Bạch Ngọc ngẩng đầu nhìn lên trời nói.

Ánh mắt giống như xuyên qua mây xanh, xuyên qua khoảng không cực hạn, nhìn thấy khu vực dung hợp giữa hai thế giới.

Một câu nói của tộc trưởng Cự Tượng Bạch Ngọc, khiến hơn mười Yêu tôn ở đây dấy lên hy vọng.

“Đúng, Luyện Khí Tông Sư mất thì mất, chỉ cần Phá Huyền có thể lấy Vô Địch chi tôn trở về, có tổn thất nhiều hơn nữa cũng đáng giá.”

“Đến lúc đó nhất định phải khiến cho tên Vô...”

Tên Yêu tôn đó còn chưa nói xong, thì trực tiếp bị trưởng tộc Cự Tượng Bạch Ngọc che miệng lại.

“Ngươi chán sống sao! Vô Địch tôn giả Nhân tộc đó cách chúng ta vẫn chưa xa ngươi nói thẳng ra như thế, là sợ hắn cảm ứng chưa đủ rõ phải không!” Tộc trưởng của tộc Cự Tượng Bạch Ngọc hung hăng trừng mắt nhìn tên Yêu tôn kia.

“Ta sai rồi ~” Tên Yêu tôn đó cúi đầu, ý thức được bản thân có phần lỗ mãng.

Cùng lúc đó,

Hai vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông rời khỏi Cự Tượng Bạch Ngọc trên mặt đều rất vui mừng.

“Lão đại, trong phạm vi vài nghìn dặm, còn có tổng cộng ba tên Luyện Khí Tông Sư của tộc nhỏ phục vụ quét dọn .” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông nói.

“Yêu tộc đều không phải hạng người thiện lương gì, bây giờ chúng ta lập tức đến giải cứu những Luyện Khí Tông Sư của tộc nhỏ đó, để cho bọn chúng cảm nhận được bao dung và lòng thương người của Nhân tộc ta.” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông cười nói.

“Lão đại nói đúng.” Thái Thượng tam trưởng lão rất tán thành.

Ba tháng sau, khi hai Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông mang theo bốn tên Yêu tộc luyện tập Tông sư trở về Thiên Linh tông.

Toàn bộ đệ tử Luyện Hư Kỳ của tông môn trở lên đều hưng phấn, tỏ vẻ ngày đêm suy nghĩ về đạo khí, cuối cùng cũng không cần phải đợi lâu như vậy nữa.

Ở dãy núi luyện khí của Thiên Linh tông, Luyện Khí Tông Sư của Nguyệt Hồ tộc đang khinh bỉ nhìn bốn tên đến từ tộc nhỏ đứng ở trước người hắn.

“Đạo khí Nhân tộc với đạo khí Yêu tộc không giống nhau, tuy bọn họ là Luyện Khí Tông Sư, nhưng truyền thừa không hoàn thiện.”

“Nếu như luyện chế pháp bảo của Nhân tộc, sẽ chỉ mạnh hơn so với Luyện Khí Sư Nhân tộc bình thường một chút, luyện chế đạo khí còn cần phải học tập một khoảng thời gian.”

Luyện Khí Tông Sư của Nguyệt Hồ tộc cẩn thận nói với Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông.

“Ý của ngươi là nói, muốn để cho bọn họ luyện chế đạo khí, còn phải cho Luyện Khí Tông Sư Nhân tộc dạy một thời gian ngắn?” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông nói.

“Đúng, dạy dỗ vài năm, sẽ không khác gì với Luyện Khí Tông Sư của Nhân tộc.” Luyện Khí Tông Sư của Nguyệt Hồ tộc nói, đối với phương diện này hắn có rất nhiều kinh nghiệm.

“Nếu như có thể, ngươi có thể đưa mấy vị Luyện Khí Tông Sư này đến chỗ chủ nhân bồi dưỡng vài năm.”

Nghe thấy lời nói của Luyện Khí Tông Sư Nguyệt Hồ tộc, Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông gật đầu.

“Lão nhị, ngươi lại đi một chuyến đến Ẩn Linh Môn, mang theo trọng lễ?”

“Vâng~”

Thiên Linh tôn giả đang lo không có việc.

Ẩn Linh Môn, Thiên Linh tôn giả giao hàng tới mở cửa ra, Từ Phàm hơi kinh ngạc thán phục nói: “Tốc độ của các ngươi nhanh thật đấy!”

“Cái này thì có cái gì mà nhanh với không nhanh, cũng chỉ là công phu đi đường mà thôi.”

“Lão đại đến mấy đại tộc Yêu tộc bên đó, khí thế vừa phóng ra, không có một đại tộc nào dám lỗ mãng cả.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Uy của Vô Địch tôn giả , khủng bố như vậy~” Từ Phàm có thể tưởng tượng ra cảnh tượng này.

Đại trưởng lão Thiên Linh tông cười ha ha nói: “Ta mượn Luyện Khí Tông Sư của tộc các ngươi mấy trăm năm, các ngươi đồng ý không?”

Từ Phàm vừa nghĩ tới, một người uy áp một tộc, cũng cảm thấy vô cùng rung động, nghĩ thầm sau khi minh trở thành Đại Thừa tôn giả, cũng đi giả bộ một chút thử xem sao.

“Ngươi đưa mấy vị Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc đó đến để ở chỗ ta là được, trong năm năm, đảm bảo bọn họ sẽ xuất sư.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì làm phiền đại trưởng lão rồi.” Thiên Linh tôn giả nói rồi lấy ra một ngọc phù

“Đây là ngọc phù phân thân của đại trưởng lão, khi tông môn các ngươi bị cường giả tấn công, thì lấy nó ra.”

“Phân thân này có bảy thành công lực của lão đại, mặc dù có thể miễn cưỡng đối phó với Yêu tôn Vô Địch, nhưng đối phó với ta cấp bậc này cũng coi như dễ dàng.”

“Triệu hoán phân thân của lão đại ra, duy trì tối đa một canh giờ, đại trưởng lão xem xét tình hình sử dụng là được.” Thiên Linh tôn giả nói, trong ánh mắt có một tia hâm mộ, nhưng cũng không có suy nghĩ tham lam.

“Ngọc phù của Thái Thượng đại trưởng lão quý tông môn, món lễ vật này quá quý giá rồi.”

Từ Phàm nhìn ngọc phù phân thân hơi kích động, hắn hiểu điều này có nghĩ là gì.

“Quý giá sao, so với việc có thể đạt được tình hữu nghị của Luyện Khí Tông Sư trong tương lai, ngọc phù phân thân này cũng không quá chút nào.” Thiên Linh tôn giả mỉm cười nói.

Từ Phàm cười, hắn vẫn khá thích loại phương thức này, hữu nghĩ ư, cũng phân ra rất nhiều loại.

Trao đổi lợi ích ở trong mắt hắn thật ra cũng không có gì.

“Đa tạ ưu ái của Thái Thượng đại trưởng lão quý tông, sau khi ta thăng cấp Luyện Khí Đại Tông Sư nhất định sẽ đến quý tông thăm hỏi.” Từ Phàm hứa hẹn nói.

“Ha ha, đến lúc đó đại trưởng lão đến, lão đại và lão tam bọn ta sẽ yêu thích chết ngươi mất.” Thiên Linh tôn giả cười hắc hắc nói, sau đó lại nhỏ giọng nói với Từ Phàm: “Lão đại cùng với lão tam còn có ta đều sớm đã chuẩn bị xong cho tình luống luyện chế tiên khoáng, dựa theo quy củ của Luyện Khí Đại Tông Sư, chuẩn bị đều là hai phần.”

“Nếu ngay cả linh khoáng cũng chuẩn bị xong rồi, ta cũng nói cho tôn giả một bí mật nhỏ.” Từ Phàm cũng nhỏ giọng nói.

Thiên Linh tôn giả không tự chủ nghiêng đầu đến bên cạnh Từ Phàm.

“Một khi ta thăng cấp Đại Tông Sư, là có thể luyện chế tiên khí cơ bản cao hơn so với tiên khí cấp một.” Từ Phàm cười nói.

“Có thể nghĩ đến, dựa vào tài năng ngút trời của đại trưởng lão, chuyện này cũng không kỳ lạ chút nào.” Mặt Thiên Linh tôn giả lộ vẻ vui mừng

Ở thế giới Trung Thiên, có thể luyện chế tiên khí cơ bản đã coi là đột phá cực hạn của thế giới này. Nhưng cho dù như vậy, phần lớn Luyện Khí Đại Tông Sư cũng chỉ có thể luyện chế ra tiên khí cơ bản nhất.”

Chương 489: Hạt giống tiểu thế giới

Sau khi Thiên Linh tôn giả chuyển giao xong bốn Luyện Khí Tông Sư kia, thì tạm biệt với Từ Phàm.

“Đang lo không đủ nhân thủ, bây giờ lại tới bốn tên, cải tạo chiến hạm xà hình cự thú có lẽ sẽ nhanh hơn một chút.” Từ Phàm cười nói

Về phần huấn luyện bốn Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc, trực tiếp để cho Bồ Đào rót những kiến thức kia vào trong đầu bọn chúng, lúc cải tạo chiến hạm xà hình cự thú sẽ từ từ thực hiện.

Không lâu sau, Từ Phàm đưa bốn tên Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc đến nơi cải tạo chiến hạm xà hình.

Lúc này, hai Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh Tông và ba Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc tất cả đều bận rộn luyện chế các loại linh kiện cần có để cải tạo chiến hạm xà hình.

“Đại trưởng lão, ngươi đến rồi.” Vương Nhất vừa hay luyện chế xong một linh kiện nhỏ, thì nhìn thấy Từ Phàm đưa theo bốn Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc đến đây.

“Cho các ngươi thêm một ít nhân thủ, đây là bốn vị Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc do Thái Thương đại trưởng lão của các ngươi mời đến, vừa rồi được Thiên Linh tôn giả đưa tới đây huấn luyện.”

“Sau này các ngươi thuận tiện chỉ điểm một chút là được, kiến thức về pháp khí của Nhân tộc đã để cho Bồ Đào truyền thụ cho bọn họ rồi.” Từ Phàm nói.

“Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc do Thái Thượng đại trưởng lão của bọn ta mời đến?” Vương Nhất có chút nghi hoặc nhìn bốn tên Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc giống như bốn đứa con ngoan bên cạnh Từ Phàm.

“Đúng, đều là do Thái Thượng đại trưởng lão của các ngươi khách khí mời đến từ trong các đại tộc của Yêu tộc.” Từ Phàm cười rồi nói.

Lực uy hiếp của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông không kém chút nào so với đạn hạt nhân của kiếp trước.

Một quả đạn hạt nhân ở trước cửa nhà ngươi nói muốn mượn tiền của ngươi thì ngươi có cho mượn hay không?

Vương Nhất vừa nghĩ đến, thì đã đoán được đại khái chân tướng, vừa cười vừa nói: “Vậy thì tốt, sau này trở về tông môn cũng có nhiều thời gian hơn để tìm hiểu Luyện Khí Nhất Đạo.”

“Bồ Đào, bắt đầu phân công nhiệm vụ cho bọn họ đi.” Từ Phàm phân phó nói.

“Đã hiểu.”

Sau khi Từ Phàm giao bốn tên Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc này cho Vương Nhất, thì đi xuống không gian dưới đất, nhìn phân thân số một và số hai.

“Tốc độ vẫn rất nhanh, đã luyện chế xong bảy bộ đồ rồi.” Từ Phàm nhìn bộ đồ đạo khí đã luyện chế hoàn thành nói.

“Tốc độ của hai người Luyện Khí Tông Sư đỉnh cấp bọn ta không nhanh hơn một chút, thì có khác gì mấy Luyện Khí Tông Sư bình thường kia chứ?” Phân thân số một nhìn Từ Phàm u oán nói, sau khi trở về cuộc sống tốt đẹp không được mấy ngày nữa.

“Đúng vậy, ta cùng với số một tranh thủ hoàn thành bộ đồ này trong vòng năm sáu năm.”

“Ta cũng muốn biết phản lợi lần này có thể đạt đến tiên khí hay không?” Phân thân số hai nói.

“Được, các ngươi cố gắng lên! Đến lúc đó ta sẽ cho các ngươi nghỉ ngơi dài hạn.” Từ Phàm cổ vũ nói.

“Hy vọng ngươi nói được làm được.” Phân thân số một nói xong thì bắt đầu tập trung luyện chế bộ đồ đạo khí.

“Ta có thể nói lời không giữ lời.”

“Ha ha.”

Trong tiếng cười ha ha của phân thân số một, Từ Phàm rời khỏi không gian dưới đất.

Từ Phàm bay lên bầu trời, tìm một đám mây hình dáng Hùng nhị thuận mắt rồi nằm lên đó.

Hai ánh sáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Một ánh sáng bao vây lấy Nguyên Chung Chi Kiếm.

Một ánh sáng còn lại thì bao vây lấy mảnh vỡ của một tiểu thế giới lấy được từ vợ của huynh đệ tốt ở kiếp trước

Trong tay còn lại của Từ Phàm xuất hiện một khối đá nhỏ không thể phá vỡ.

Đây là một tình huống mà hắn đã phát hiện ra, sau khi hắn lấy được Nguyên Chung Chi Kiếm từ trong bảo khố một thời gian trước.

Sau khi Nguyên Chung Chi Kiếm cùng với mảnh vỡ của thế giới kia ở cùng một không gian, Từ Phàm ngạc nhiên phát hiện giữa bọn chúng lại hình thành một loại cảm ứng kỳ lạ.

“Hai món đồ này cũng không.”Từ Phàm nói.

Bây giờ cho dù là Nguyên Chung Chi Kiếm hay là mảnh vỡ thế giới, cũng không phải là thứ mà ở cảnh giới này của hắn có thể hiểu được, cho nên hắn định chờ sau khi đủ cảnh giới mới quay lại nghiên cứu.

Lúc này, khi hai cái tới gần nhau, luồng dao động kỳ diệu đó càng ngày càng mãnh liệt, cảm giác cả hai đều muốn thôn phệ đối phương.

“Một cái là Nguyên Chung Chi Kiếm ẩn chứa phép tắc thời gian, cái còn lại là mảnh vỡ hình thành sau khi thế giới bị phá vỡ.”

“Giữa hai thứ này dung hợp lẫn nhau, liệu có thể hình thành nên một tiểu thế giới mới không nhỉ?” Từ Phàm suy đoán nói.

Đúng lúc này, cả Nguyên Chung Chi Kiếm và mảnh vỡ thế giới đều giãy dụa thoát ra khỏi khống chế của Từ Phàm, va vào nhau.

Trong nháy mắt khi bọn chúng va vào nhau, hai tay Từ Phàm nhanh chóng kết ấn, một trận pháp Ngũ Hành Phong Ấn, bao vây bọn chúng ở bên trong.

Trận pháp Thần Thông Ngũ Hành, Từ Phàm quan sát được sau khi Nguyên Chung Chi Kiếm va chạm với mảnh vỡ thế giới, tạo thành một khối khí màu sắc kỳ lạ, cũng đang khuếch tán ra bên ngoài với tốc độ vô cùng chậm chạp.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên có cảm ứng thiên nhân, nếu mình hiến tặng khối khí màu sắc này cho thiên đạo, thì sẽ đạt được lợn ích rất lớn.

Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, ta cần nó!” Giọng điệu vô cùng khát vọng, giống như sau khi khát một ngày một đêm ở trong sa mạc nhìn thấy một chai Cocacola ướp lạnh

“Nó có thể mang lại lợi ích gì cho ngươi?” Từ Phàm hỏi.

“Một hạt giống của tiểu thế giới, sau khi thai nghén thành thế giới, thì sẽ hoàn toàn do ngươi khống chế.” Bồ Đào nói.

“Thế giới không nằm trong khống chế của thế giới này sao?”

“Đúng, cái này không phải là thứ chủ nhân đang cần trước mắt sao?” Bồ Đào nói.

Từ Phàm liếc mắt nhìn bầu trời, ngẫm lại thì bây giờ hắn cũng không thiếu thứ gì, thế là nói với Bồ Đào: “Ngươi thôn phệ đi.”

“Cảm ơn chủ nhân!”

Một loại sức mạnh kỳ lạ xuất hiện, bao vây khối khí thể màu sắc kia, kéo về phía bản thể Bồ Đào.

“Xem ra thật sự là đồ tốt, đến cả toàn bộ sức mạnh ngươi cũng sử dụng đến rồi.” Từ Phàm cảm nhận luồng sức mạnh kỳ lạ này, cười rồi nói.

“Chủ nhân, muốn khiến cho tiểu thế giới này hoàn toàn thành hình, cần phải có lượng lớn Ngũ Hành Bổn Nguyên và khí âm dương.”

“Ngũ Hành Bản Nguyên trong bảo khố ngươi rút ra một nửa trước đi.” Từ Phàm phất tay nói, cảm thấy bản thân sau này lại phải nuôi thêm một đứa con trai.

“Đúng rồi, sau khi ngươi thôn phệ thứ này lực tính toán có thăng cấp không vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Năng lực logic thăng cấp, trước đó lực tính toán tiêu hao, bây giờ chỉ cần một nửa là được.” Bồ Đào trả lời.

“Cũng được, ít nhất cũng có chút lợi ích bên ngoài.” Từ Phàm gật đầu nói.

Cho dù là Nguyên Chung Chi Kiếm hay là mảnh vỡ thế giới đều là hắn tình cờ lấy được, mặc dù không biết có bao nhiêu trân quý, bây giờ có thể đem lại nhiều lợi ích như vậy cho Bồ Đào, cũng cảm thấy đáng giá.

Lúc này, trước mặt Từ Phàm xuất hiện một quầng sáng, bên trong chính là không gian vỡ nát vừa nạp vào bản thể của Bồ Đào.

Lúc này toàn bộ không gian vỡ nát đã hoàn toàn bị Bồ Đào dọn dẹp sạch sẽ, chỉ còn lại một khối khí thể màu sắc.

Sau đó, Bồ Đào mượn ngoại lực trực tiếp đập nát không gian vỡ nát này, khiến nó biến thành một mảnh hỗn độn.

Đúng lúc này, khối khí thể màu sắc kia bắt đầu hấp thu không gian vỡ nát do mảnh vỡ hóa thành, từ từ ngưng tụ thành một hạt giống.

Đúng lúc Từ Phàm còn đang muốn hỏi Bồ Đào, bước tiếp theo sẽ biến hóa như thế nào, thì hạt giống kia vươn ra rất nhiều rễ cây, cắm rễ ở trong hư không.

Một cây giống nhỏ bé mọc lên, sau đó chậm rãi lớn lên thành một đại thụ cao trăm trượng, không gian hỗn độn cũng được nâng lên thành một không gian có kích thước bằng mười sân đá bóng lớn.

“Khai thiên tích địa!” Từ Phàm nhìn cảnh tượng này, cảm thấy trong đầu mình như có thứ gì đó được thắp sáng lên.

Chương 490: Âm Dương Ngũ Hành

Một tiếng khai thiên tích địa này của Từ Phàm, khiến hắn tìm hiểu ước chừng khoảng hai năm ở trên đám mây Hùng nhị.

Ở trong thời gian này, đệ tử Ẩn Linh Tông đều biết, nếu bọn họ nhớ đại trưởng lão thì có thể ngẩng đầu nhìn một cái.

Đại trưởng lão đang ở bên trên đám mây Hùng nhị lớn nhất.

Trên bầu trời, Vương Hướng Trì ngồi xếp bằng ở hư không cách Từ Phàm không xa.

“Sư phụ chắc chắn đã ngộ được đại thần thông kinh người nào đó, nếu không thì không thể nào ngộ đạo trong một thời gian dài như vậy.”

Trong tay Vương Hướng Trì xuất hiện một quả cầu tròn, nhẹ nhàng chơi một bài.

Một bản nhạc nhẹ nhàng êm dịu vang lên ở trên bầu trời.

Từ Phàm chậm rãi mở mắt ra, nhìn Vương Hướng Trì đang chờ đợi ở bêncạnh mình.

“Sư phụ, ngươi tỉnh rồi!” Vương Hướng Trì ngạc nhiên mừng rỡ nói.

“Ta ngộ đạo ở đây bao lâu rồi?” Từ Phàm mở miệng nói.

“Sư phụ, ngươi đã ngộ đạo ở đây hai năm rồi.”

“Mới hai năm ~” Từ Phàm có chút cảm thán nói.

Tư chất quá tốt cũng là vấn đề, không thể giống như người khác, một lần ngộ đạo mất mấy nghìn năm.

“Sư phụ, hai năm này ngươi đã ngộ ra được cái gì?” Vương Hướng Trì tò mò hỏi.

Lúc này khi Từ Phàm thức tỉnh, một đám đồ đệ lại hội tụ đến bên cạnh hắn.

“Khai thiên lập địa điểm bắt đầu của Âm Dương Ngũ Hành.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn nhẹ nhàng mở bàn tay ra, một bông hoa nhỏ đen trắng xen kẽ nhau từ từ nở rộ ở trong lòng bàn tay Đường Tam, sau đó trải qua thời khắc tươi đẹp nhất, sau đó suy tàn, cuối cùng hóa thành một đống bột phấn.

“Đây chính là đại đạo pháp tắc mà sư phụ ngộ ra được, các ngươi xem hiểu chưa?” Từ Phàm nhìn bốn đồ đệ nói.

“Quá mức huyền bí, bọn ta xem không hiểu.” Từ Cương nói đầu tiên.

Từ Phàm đập bụi phấn trong tay lên bầu trời, hóa thành linh khí ngũ hành tinh khiết nhất.

“Bây giờ không ngộ được, sau này ta sẽ từ từ dạy các ngươi, đừng sốt ruột.”

Từ Phàm nói rồi mang theo mấy đồ đệ quay về Ẩn Linh Môn.

“Vi sư có một chút cảm ngộ về căn nguyên Âm Dương Ngũ Hành Chi Đạo.”

“Ta sửa sang lại một chút, một đoạn thời gian nữa, ta sẽ giảng cho đệ tử toàn tông.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn sư phụ.” Bốn đồ đệ hành lễ nói.

Sau khi bốn đồ đệ đi, Từ Phàm ngồi xếp bằng ở trong tiểu viện của mình, một luồng khí huyền diệu tuôn ra từ trên người hắn.

“Khai thiên tích địa, điểm khởi đầu của vạn linh, quả nhiên là kỳ diệu.”

“Ngũ Hành Quyết lại có thể thăng cấp lên một phiên bản khác rồi.” Từ Phàm sợ hãi thán phục nói.

Sau khi Từ Phàm nhìn thấy thế giới mới ra đời, thì bị kéo đến một thế giới thần kỳ.

Hắn giống như phôi thai trước khi thế giới mới sinh ra, thai nghén Âm Dương Ngũ Hành, thai nghén sinh linh vạn vật, tất cả điều này đều được khắc ở trong phôi thai nhỏ bé này.

Sau đó mọc rễ nảy mầm, biến thành một tiểu thế giới hoàn mỹ.

Khi đó hắn lại biến thân thành thể ý thức của tiểu thế giới, khống chế tất cả phép tắc bên trong tiểu thế giới.

Lúc Từ Phàm đang nhớ lại cảm ngộ ngộ đạo lần này thì Sa Điêu đi vào trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, đạo khí hợp kim mà ngươi cần đã luyện chế thành công.” Sa Điêu nói.

“Thành công rồi!” Từ Phàm cũng kinh ngạc vui mừng.

“Nửa năm trước đã thành công rồi, bây giờ Bồ Đào đã sản xuất toàn bộ đạo khí hợp kim cần thiết hoàn tất.”

“Bây giờ chỉ chờ ngươi hạ lệnh, tiến hành bước cải tạo mấu chốt của chiếc tinh chu kia.” Sa Điêu hưng phấn nói.

“Bồ Đào, có thể tiến hành bước cải tạo cuối cùng.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh.” Bồ Đào nói.

“Đại trưởng lão, sau này có phải Ẩn Linh Môn chúng ta sẽ có thực lực nghiên cứu chế tạo tinh chu của mình không.” Sa Điêu nói, hắn biết linh năng trung tâm quan trọng nhất và mấy linh kiện quan trọng Từ Phàm đều có thể luyện chế.

“Có thể thì có thể, chỉ là linh khoáng không đủ, nếu không thì ta cũng không thể cải tạo chiến hạm Cự Thú của Yêu tộc.”

Dựa theo cách nói của Từ Phàm, trước đó những tinh chu này đều là thứ bỏ đi, tốn nhiều đạo khí linh khoáng trân quý như vậy, cuối cùng luyện chế ra thuyền lớn chỉ có thể bắn ra đạn pháo du ngoạn ở Vực Cực Không, hắn cảm thấy rất lãng phí.

Nếu như hắn thật sự có thể gộp đủ linh khoáng luyện chế tinh chu, nhất định phải khiến cho những tinh chu của Nhân tộc và chiến hạm của Yêu tộc hiểu sâu sắc một từ khái niệm?

Đó chính là tấn công giảm kích thước.

“Cũng đúng, luyện chế ra một chiếc tinh chu, đâu chỉ hàng tỉ tấn linh khoáng.”

“Mỗi chiếc tinh chu, đều là tích lũy mấy trăm nghìn năm của tông môn đỉnh cấp mới có thể mua một chiếc tinh chu từ Thiên Luyện

Tông.” Sa Điêu nói.

“Bên trong Ẩn Linh Môn của chúng ta vẫn còn quá kém.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Chỉ là cải tạo chiến hạm xà hình của các Yêu tộc cộng thêm một trăm linh tám bộ đồ đạo khí, cũng đã lấy ra một nửa vốn tích lũy, càng đừng nói là động đến tinh chu mấy vạn trượng.”

Từ Phàm nói xong, đột nhiên nhớ tới một câu rất nổi ở kiếp trước.

Mười năm gian khổ học tập của ngươi, dựa vào cái gì cho rằng có thể ngang bằng được với tích lũy hơn trăm năm của thế gia?

Ở Tu tiên giới, không chỉ đơn giản là dừng lại ở trăm năm như thế, gia tộc và tông môn truyền thừa vạn năm chỗ nào cũng có.

“Sau này để cho Trảm Linh trưởng lão chăm chỉ đi đào khoáng, nói không chừng lúc nào đó còn có thể gặp được một viên linh khoáng tinh thần cực lớn.”

“Mong là như vậy.” Sa Điêu cười nói.

Sa Điêu ngồi ở trong tiểu viện của Từ Phàm một lúc, rồi vội vàng từ trong sân bay về phía cải tạo chiến hạm xà hình.

“Bồ Đào, dự tính lúc nào thì mới có thể cải tạo hoàn thành ? “

“Bởi vì tăng thêm bốn Luyện Khí Tông Sư của Yêu tộc, tốc độ cải tạo chiến hạm xà hình cự thú đã tăng lên đáng kể, dự kiến ba năm sau sẽ hoàn thành cải tạo. “ Bồ Đào lập tức báo cáo.

“Trong ba năm, cũng khá nhanh. “

Từ Phàm nói rồi vung tay lên, một tầng lá chắn bảo vệ bao trùm cả tiểu viện, cuối cùng tiếp tục lĩnh ngộ đại đạo pháp tắc tìm hiểu trong hai năm này.

Ba ngày sau, Từ Phàm xuất hiện ở trong không gian dưới đất.

“Bản thể, ngộ đạo hai năm đã ngộ được cái gì rồi?” Phân thân số một vừa luyện khí vừa hỏi.

Phân thân số hai cũng đang nhìn Từ Phàm.

“Ta đây không phải là tới để đồng bộ chi tiết sao?”

Từ Phàm vung tay lên, hai luồng linh quang phân chia ra dung nhập vào trong phân thân số một và số hai.

“Đại đạo Âm Dương Ngũ Hành, thú vị, như vậy sau này luyện khí sẽ thuận tiện hơn nhiều.” Phân thân số một nói, luồng Phượng Hoàng Linh Hỏa kia trong tay phát ra tiếng kêu vui vẻ.

Luồng Phượng Hoàng Linh Hỏa trong tay phân thân số hai cũng như vậy.

“Hỏa Nguyên Linh Khí và Mộc Nguyên Linh Khí, khá lắm, không hổ là phân thân của ta.” Từ Phàm khen ngợi nói.

Hắn cảm nhận được hai loại căn nguyên, linh khí gia tăng, uy năng của Phượng Hoàng, linh hỏa trong tay phân thân số một và số hai ít nhất đã tăng cường hơn gấp đôi.

“Bản thể, đợi thêm hai năm nữa, là có thể xuất hàng rồi.” Phân thân số hai nói.

“Tăng tốc độ nhanh hơn một chút, có lẽ không cần đến hai năm.” Số một nhìn bộ đồ đạo khí sắp luyện chế xong trong tay nói.

“Tốt tốt, các ngươi cố lên!” Từ Phàm nói xong, xoay người đi đến mật thất cất giấu bản thể của Bồ Đào.

Mục đích hắn tới đây chủ yếu là muốn nhìn thế giới Bồ Đào thai nghén một chút.

Trong mật thất giấu Bồ Đào, Từ Phàm đi vào bên trong một cánh cửa ánh sáng.

“Này, sao các ngươi lại ở đây?” Vẻ mặt Từ Phàm kinh ngạc nhìn Thiên Cát Quy và Vân Hoa Lộc nói.

“Chủ nhân, lúc tiểu thế giới vừa có thể tiếp nhận sinh linh, bọn chúng đã vào đây rồi.” Bồ Đào nói

“ U u~” Vân Hoa Lộc cọ lấy tay Từ Phàm kêu lên.

“Ngươi nói nơi này rất thoải mái, có thể giúp ngươi nhanh chóng thăng cấp?” Từ Phàm nói.

Vân Hoa Lộc gật đầu.

Chương 491: Tiểu thỏ tử muốn bán mình

Nghe thấy lời nói của Vân Hoa Lộc, Từ Phàm mới bắt đầu cẩn thận quan sát cái tiểu thế giới này.

Lúc này tiểu thế giới của Bồ Đào trưởng thành cũng lớn bằng một phần mười không gian của Ẩn Linh Đảo, ẩn chứa một chút vị đạo của thế giới sơ sinh.

"Không ngờ đại đạo pháp tắc ở nơi này lại hiển hóa ra một tia Âm Dương Ngũ Hành."

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một đoàn ngũ hành linh hỏa đột nhiên cháy lên.

Ở trên ngũ hành linh hỏa, Từ Phàm còn có thể nhìn thấy hư ảnh phù văn nhàn nhạt đại biểu cho ngũ hành.

"Thế giới sơ sinh, có rất nhiều đại đạo pháp tắc vẫn chưa hoàn chỉnh, vẫn còn phải từ từ hoàn thiện."

"Nếu có người ở nơi đây ngộ đạo, phải chăng sẽ thuận lợi hơn một chút?"

Từ Phàm nghĩ tới điểm này ngay lập tức lệnh cho Bồ Đào gọi Từ Cương đến.

"Sư phụ, đây là chỗ nào thế?" Từ Cương cảm thấy rất mới lạ hỏi.

"Cẩn thận cảm thụ một chút, nhìn xem xem có cảm giác gì?" Từ Phàm lên tiếng.

Từ Cương lập tức ngồi xếp bằng xuống, nhắm mắt lại bắt đầu cảm nhận thế giới này.

Lúc này, từ trên đại thụ ở trung tâm thế giới bỗng dưng rơi xuống một đóa hoa nhỏ, vừa vặn rơi lên đỉnh đầu Từ Cương.

Tức thì vẻ mặt Từ Cương thay đổi lộ vẻ như đã hiểu ra, căn nguyên linh khí ngũ hành của thế giới này bắt đầu hội tụ xung quanh Từ Cương.

"Được rồi, dừng lại đi, ta chỉ bảo ngươi cảm thụ cũng không hề nói ngươi có thể hấp thu.”

Từ Phàm kịp thời ngăn lại hành vi hấp thu căn nguyên linh khí ngũ hành của Từ Cương.

“Ta cũng không cố ý đâu sư phụ, chỉ là vừa rồi ta không nhịn được.” Từ Cương gãi đầu cười nói.

“Tông môn còn chưa giàu có, căn nguyên linh khí ngũ hành nơi này vẫn chưa thể hấp thu được.” Từ Phàm nói, trong lòng không khỏi cảm thấy hơi chua xót, giống như bản thân đường đường là một người lớn trong nhà nhưng lại không mua nổi đồ chơi cho con nhỏ vậy.

“Ta biết rồi sư phụ, ta có thể ở lại đây ngộ đạo không?” Từ Cương hỏi.

“Có thể, sau này mấy người các ngươi đều có thể tới đây, thế nhưng không thể hấp thu căn nguyên linh khí ngũ hành nơi này, bọn chúng còn phải diễn hóa thế giới này nữa.” Từ Phàm dặn dò.

“Đã hiểu.” Từ Cương khẽ gật đầu một cái.

“Ngươi ở lại đây từ từ ngộ đạo đi.” Từ Phàm vừa dứt lời lập tức rời khỏi tiểu thế giới này.

“Đây chẳng khác nào có thêm một nơi tuyệt vời để ngộ đạo, nhưng mà hình như cũng chẳng có tác dụng gì.” Sau khi rời khỏi Từ Phàm mới khẽ nói.

“Chủ nhân, sau khi thế giới này trưởng thành đến tình trạng nhất định thì có thể lập ra một vài pháp tắc, ví dụ như mở ra một phương pháp tu luyện mới, bất kỳ người nào cũng đều có thể tu luyện chẳng hạn.” Bồ Đào đưa ra ý kiến.

“Không phải trước đây cũng đã nói điều này rồi sao? Trừ điều này ra có còn chỗ tốt nào khác hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể thu thập chân linh chi hồn từ Tu Tiên giới sau đó cho đầu thai vào trong tiểu thế giới này.”

“Còn có thể giúp chủ nhân suy diễn công pháp nữa!” Bồ Đào liệt kê.

“Có thể gia tăng tốc độ thời gian trôi qua không?”

Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, sau khi tấn cấp đến Hóa Thần kỳ, cảm giác cảnh giới tu vi đã đủ dùng, hắn cũng không còn gấp gáp việc tăng nhanh tốc độ thời gian để đến đại hạn rồi tấn cấp nữa.

“Hiện tại không được, chỉ có pháp tắc thời gian đại đạo cơ bản nhất, muốn tăng tốc độ thời gian thì thế giới cần phải tiến hóa càng thêm hoàn thiện hơn mới được.” Bồ Đào đáp.

“Ừ, tạm được, trước tiên cứ như vậy đi.”

Từ Phàm gật đầu một cái, về chuyện tăng tốc độ thời gian đành để sau này lại nghĩ biện pháp vậy.

Từ Phàm trở lại tiểu viện, nằm xuống cái ghế dựa quen thuộc, hướng về phía Bồ Đào cất tiếng: “Kể chút chuyện thú vị nghe đi!”

Lúc này, một cái màn sáng chợt xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên là hình ảnh mấy nàng Thỏ Ngọc Quang đang bán cà rốt tươi ngon.

“Cà rốt tươi ngon đây, một củ chỉ có 10 linh thạch, mua nhiều còn được ưu đãi, mau tới mua đi!” Một thiếu nữ tai thỏ tu vi Nguyên Anh kỳ đứng trước một gian hàng hô lớn.

Còn có mấy nàng Thỏ Ngọc Quang cũng đang lớn tiếng rao hàng trên những con phố khác nữa.

“Không phải các nàng rất thích ăn cà rốt tươi ngon sao? Tại sao lại bắt đầu bán đi rồi?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Sản lượng cà rốt tươi ngon của tộc Thỏ Ngọc Quang quá dồi dào, lại thêm sau khi đến Nhân Giới bên này mới phát hiện các nàng càng thích ăn Linh Quang Thảo và các loại linh quả như Linh Thủy Bình Quả (táo), Điềm Thủy Quất Tử (quýt), Long Vĩ Hương Tiêu (chuối tiêu) hơn, nhưng mà những loại linh quả này đều phải dùng linh thạch để mua, cho nên Thỏ Ngọc Quang mới phải làm như vậy.”

“Bây giờ tất cả Thỏ Ngọc Quang đều vô cùng si mê linh quả của Ẩn Linh môn chúng ta, trình độ si mê không hề thua kém so với cà rốt tươi ngon lúc trước.”

Từ Phàm nghe nói thế thì bật cười, trên thế giới này luôn luôn sẽ có một loại đồ vật nào đó khiến cho ngươi phải điên cuồng yêu thích.

Sau vấn đề tự do cà rốt tươi ngon, các nàng lại có thêm những nhu cầu khác.

“Bây giờ một vài Thỏ Ngọc Quang có tu vi tương đối cao đã bắt đầu đến Nhân Giới tìm việc làm.”

“Càng lúc càng có nhiều Thỏ Ngọc Quang bằng lòng làm hộ lý cho Thiên Khôi Sư Nhân Tộc, chỉ cần bảo đảm các nàng được ăn linh quả một ngày ba bữa là được rồi.”

“Hiện tại tộc Thỏ Ngọc Quang đang điều chỉnh lại tỷ lệ trồng linh quả và cà rốt tươi ngon.”

“Nhưng mà bởi vì kế hoạch Tuyệt Thực Tụ Linh Trận đã tiến hành đến phần cuối, tộc Thỏ Ngọc Quang vừa vặn ở bên trong phạm vi được bao phủ, mật độ linh khí trong không khí thưa thớt, cho nên cũng không thể bồi dưỡng ra linh quả phẩm chất cao.” Bồ Đào tiếp tục nói.

“Cái tộc tiểu thỏ tử này cũng thật là thảm, Bồ Đào, hãy khôi phục lại mật độ linh khí trong lãnh địa tộc Thỏ Ngọc Quang đi!” Từ Phàm mỉm cười dặn dò.

“Tuân lệnh.”

Bên trong lãnh địa của tộc Thỏ Ngọc Quang, một đám Thỏ Ngọc Quang đang khóc không ra nước mắt nhìn chằm chằm rừng cây linh quả.

“Ngọc Hương tỷ tỷ, chúng ta đã không còn linh thạch để làm chất dinh dưỡng cho rừng cây ăn quả này nữa.” Một con thỏ nhỏ lên tiếng.

“Đúng vậy, không biết tại sao những năm gần đây thiên địa linh khí càng ngày càng ít đi, trước kia cũng không cần phải dùng linh thạch làm chất dinh dưỡng như vậy.” Một con thỏ nhỏ khác nhìn cây linh quả phía trước ngay cả lá cây cũng sắp rủ xuống đất tiếp lời.

“Tâm huyết suốt mấy năm nay của chúng ta, cứ như vậy mà không còn nữa rồi sao?” Một thiếu nữ trên đầu mọc ra hai cái tai thỏ nói với vẻ tràn đầy thương tâm.

Mấy năm trước, thời điểm nàng đi Nhân Giới làm hộ lý cho Thiên Khôi Sư, đã được ăn qua linh quả của Nhân Giới bên kia, trong lúc nhất thời vô cùng kinh ngạc.

Không ngờ trên đời này lại có trái cây ăn ngon đến như vậy.

Sau khi trở lại tộc đàn, nàng lập tức bán hết toàn bộ gia sản, quay lại Nhân Giới mua mấy loại cây giống linh quả trở về dốc sức trồng trọt.

Vốn dĩ tình hình sinh trưởng trước đó rất tốt đẹp, thế nhưng càng về sau linh khí trong thiên địa càng ngày càng ít dần, tình hình sinh trưởng của mấy cây linh quả nàng trồng càng lúc càng chậm chạp.

“Ngọc Hương tỷ tỷ, mấy người chúng ta sẽ đi ra ngoài bán mình, linh thạch kiếm được đều đưa cho ngươi, ngươi nhất định phải vực dậy rừng cây linh quả này.” Một con thỏ nhỏ chợt lên tiếng, ánh mắt tràn đầy kiên định.

Lời nói của nàng ta lập tức nhận được sự tán đồng của những con thỏ nhỏ khác.

“Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, chúng ta đi Nhân Giới làm việc gọi là hộ lý chứ không phải đi bán mình!” Thiếu nữ tai thỏ lại uốn nắn lần nữa.

“Ngọc Hương tỷ tỷ, đến bên kia làm hộ lý cho người ta thật sự có thể được ăn linh quả sao?”

“Có Long Vĩ Hương Tiêu hay không?” Tiểu thỏ tử tràn đầy mong đợi hỏi.

Mấy tiểu thỏ tử khác cũng nước mắt lưng tròng nhìn thiếu nữ tai thỏ.

“Tu vi các ngươi đều chỉ là Trúc Cơ kỳ và Kim Đan kỳ, đi Nhân Giới cũng rất nguy hiểm, nói không chừng sẽ bị tu sĩ Nhân tộc nhìn thuận mắt mà chém mất.”

“Chỉ có hóa thành hình người, qua bên Cương Thiết Trường Thành đăng ký mới có thể đi Nhân Giới làm hộ lý cho những Thiên Khôi Sư kia.” Thiếu nữ tai thỏ nói.

“Còn phải hóa thành hình người nữa sao?” Con thỏ nhỏ hỏi lại với vẻ hơi thất vọng.

Ngay tại lúc này, linh lực trong không khí đột nhiên tăng lên rất nhiều, từ từ khôi phục đến trạng thái giống như mấy năm trước.

Thiếu nữ tai thỏ hơi hơi cảm thụ một chút, sau đó vui mừng nói: “Linh lực trong thiên địa đã trở lại rồi, cây linh quả chúng ta trồng sau này cũng có thể kết quả rồi!”

Nghe thấy lời thiếu nữ tai thỏ nói, mấy con thỏ nhỏ nháy mắt hưng phấn lên, sôi nổi vây xung quanh thiếu nữ tai thỏ.

Chương 492: Giảng đạo

“Thật là dễ dàng thỏa mãn mà ~” Từ Phàm thấy tình cảnh hoan hô cười nói của tộc Thỏ Ngọc Quang sau khi linh lực khôi phục không khỏi cảm khái.

Lúc này pháp khí truyền tin của Từ Phàm đột nhiên nhận được một tin tức, là Yêu Tôn của tộc Thỏ Ngọc Quang gửi tới.

“Cái này còn phải cảm tạ ta.” Từ Phàm nhìn tin tức vừa cười vừa nói.

“Bồ Đào, tăng giá chiếc nhẫn thu nạp linh lực bán cho tộc Thỏ Ngọc Quang lên hai mươi phần trăm, tiến hành quy định đăng ký tên thật, mỗi một con thỏ chỉ có thể mua một cái.” Từ Phàm cười nói.

Cảm kích thì cảm kích, nhưng vẫn phải nhổ lông dê.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Trong giọng nói của Bồ Đào hơi lộ ra ý cười.

“Sau này ở trước mặt ta không cần phải che giấu tâm tình, nếu thật sự muốn định dạng ngươi thì ta đã định dạng từ sớm rồi.” Từ Phàm quay đầu nói.

“Tuân lệnh.” Giọng nói càng thêm lộ vẻ tôn kính.

… …

“Xin chào, ta muốn đổi bảo khí Hỏa Linh Kiếm cấp năm.”

Bảo khố Ẩn Linh môn, một vị đệ tử của Thiên Linh tông nói với con rối canh giữ bảo khố.

“Đây là quyền mua một món bảo khí cấp năm cuối cùng trong định mức của ngươi.” Con rối canh giữ bảo khố giao hộp ngọc dài cho vị đệ tử của Thiên Linh tông kia, vật được phong tồn(1) bên trong chính là hỏa linh kiếm mà hắn cần.

“Ta biết rồi.” Vị đệ tử của Thiên Linh tông kia vừa dứt lời lập tức rời khỏi bảo khố, trở lại trong động phủ.

“Cuối cùng cũng đã dùng hết năm lần cơ hội hoán đổi, ít nhất trên phương diện này cũng không uổng phí.” Lâm Vân lên tiếng.

Hắn vốn chỉ là một đệ tử nội môn Nguyên Anh kỳ bình thường của

Thiên Linh Tông, chiến lực không cao không thấp, thiên tư so với bên trên thì không đủ bên dưới lại có thừa.

Nguyên bản hắn chỉ ôm thái độ thử một lần mà thôi, báo danh cho quản sự tông môn đi Ẩn Linh môn, vậy mà thực sự được chọn trúng.

Thật không nghĩ tới sau khi tiến vào Ẩn Linh môn mới là bắt đầu của những điều ngạc nhiên vui mừng.

Đầu tiên là trong đợt kiểm tra chuyên nghiệp ở Ẩn Linh môn, hắn mới biết được con đường thích hợp nhất với bản thân lại là nhất đạo Ngũ Hành Kiếm Trận.

Ôm tâm lý tò mò, tùy tiện luyện thử một chút xem sao, cảm giác kia giống như là kiếm khách đệ nhất thiên hạ lần đầu tiên sờ đến kiếm, như là đao khách đệ nhất thiên hạ lần đầu tiên chạm vào đao vậy.

Hắn bắt đầu tu luyện nhất đạo Ngũ Hành Kiếm Trận, quả thật chính là lưu loát như nước chảy mây trôi, chẳng qua chỉ mới tu luyện một tháng thôi mà chiến lực đã vượt hẳn trước kia.

Sau đó hắn tiến hành đánh cược, lấy gia sản toàn thân đổi thành linh thạch, từ Ẩn Linh môn đạt được truyền thừa nhất đạo Ngũ Hành Kiếm Trận.

Sau đó chính là điên cuồng làm nhiệm vụ, càn quét điểm tích lũy, một lần lợi hại nhất chính là cẩu đến hạng hai trong trò chơi đại đào sát (trốn giết), chỉ vì có thể lấy được năm thanh bảo khí linh kiếm cấp năm.

Cho đến năm thứ ba, mới có thể đổi ra được một cái Hỏa Linh Kiếm cuối cùng.

Lâm Vân vuốt ve Hỏa Linh Kiếm, nói với vẻ đầy cảm khái: “Ta như thế này có tính là đã thoát thai hoán cốt rồi không?”

Hắn đột nhiên nhớ đến một câu nói từng nghe được từ trong miệng đệ tử Ẩn Linh môn.

Lặng lẽ cố gắng, sau đó khiến tất cả mọi người đều phải kinh diễm.

“Thời gian còn lại đành làm nhiều thêm mấy nhiệm vụ, coi như là hồi báo ân tái tạo của Ẩn Linh môn vậy.” Lâm Vân nói tới đây đột nhiên có chút hâm mộ đệ tử Ẩn Linh môn.

“Còn chưa đến một năm thời gian nữa đã phải trở về, thật là có hơi không nỡ rời khỏi nơi này.”

Lâm Vân dứt lời bèn đứng dậy đi ra ngoài, hôm nay là trận chung kết tháng của trò chơi đại đào sát, hắn tuyệt đối không thể vắng mặt được.

Bởi vì Ẩn Linh môn không có đệ tử cấp bậc Nguyên Anh, cho nên cấp bậc trò chơi đại đào sát này chẳng qua chỉ là nội chiến của Thiên Linh tông bọn họ mà thôi.

Lần này hắn đã gom góp đủ năm thanh bảo khí linh kiếm ngũ hành, chiến lực tăng mạnh.

Hiếm thấy một lần mạnh mẽ đi vào trận chung kết, cuối cùng lại tiếc nuối thất bại dưới tay thập đại đệ tử Nguyên Anh kỳ.

“Lâm Vân sư huynh, ngươi trọng tu đạo pháp rồi sao?” Vị đệ tử của Thiên Linh tông đã đánh bại Lâm Vân tò mò hỏi.

“Đã sửa tu được hơn một năm rồi, hôm nay đúng lúc gom góp đủ bảo khí cần thiết, mới may mắn được tiến vào vòng chung kết.” Lâm Vân cười nói.

“Lâm Vân sư huynh cũng không phải là may mắn, đợi sau này trở lại Thiên Linh tông rồi hai người chúng ta nên giao lưu nhiều hơn.” Vị đệ tử của Thiên Linh tông kia mỉm cười nói.

Trong đầu vị đệ tử của Thiên Linh tông kia vẫn còn vang vọng một chiêu cuối cùng mà Lâm Vân đánh ra, có vẻ vẫn còn chưa thể sử dụng thuần thục, nhưng uy năng đã đủ để làm hắn phải coi trọng.

“Nhất định.” Lâm Vân gật đầu đáp ứng.

Mấy tháng sau, một chiếc tinh chu của Thiên Linh tông hạ xuống bình nguyên sau chủ phong.

Lâm Vân và các sư huynh đệ cùng nhau bước lên tinh chu quay trở về tông môn.

Theo tinh chu cất cánh, Lâm Vân có hơi không nỡ nhìn Ẩn Linh đảo càng lúc càng nhỏ, nói: “Hy vọng vẫn còn cơ hội được đến.”

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn đệ tử đã trở về tông môn mỉm cười hỏi: “Ở Thiên Linh tông có thu hoạch gì không?”

“Tiền bối Thiên Linh tông rất chiếu cố chúng ta, ngoại trừ địa phương cốt lõi nhất của bọn họ ra, những địa phương còn lại đều miễn phí mở ra với chúng ta.”

“Bí cảnh tu hành, bí cảnh ngộ đạo, tàng kinh các, bí cảnh chiến đấu.”

“Hệ thống công pháp thần thông của Thiên Linh tông cũng có rất nhiều chỗ thú vị.”

“Lúc gần đi có một người đưa chúng ta một giọt căn nguyên ngũ hành tương đối phù hợp.”

“Chúng ta chung sống với đệ tử Thiên Linh tông bên kia cũng đều rất tốt.”

Từ Phàm nghe đệ tử trở về báo cáo, trên mặt lộ ra biểu cảm hài lòng, sờ sờ cằm nói: “Sao cứ có cảm giác cách cục Ẩn Linh môn chúng ta hơi nhỏ nhỉ?”

“Bồ Đào, thông báo toàn bộ tông môn một tháng sau ta sẽ giảng đạo, cũng bao gồm cả đệ tử trao đổi mới tới của Thiên Linh tông.” Từ Phàm nói với Bồ Đào.

“Tuân lệnh “

Từ Nguyệt Tiên đứng bên cạnh thiếu chút nữa đã trợn trắng mắt, rốt cuộc ngươi cũng nhớ tới chuyện này rồi sao?

Sau đó không lâu, toàn bộ Ẩn Linh môn đều biết được tin tức Đại trưởng lão sẽ giảng đạo, tất cả đều vô cùng hưng phấn.

Trong phút chốc những đệ tử không đi Thiên Linh tông bắt đầu cảm thấy may mắn, những năm gần đây, theo thời gian rãnh rỗi của Đại trưởng lão càng tăng lên, đã rất lâu rồi không có mở đại hội giải thích nghi hoặc như mấy năm đầu nữa.

Chỉ có khoảng thời gian trấn thủ ở Cương Thiết Trường Thành các đệ tử mới đạt được lợi ích thực tế, nhưng cũng chỉ có số ít đệ tử mới đạt được tiện nghi.

Lúc này, Hùng Lực mới vừa trở lại Thiên Linh tông, sau khi biết được tin tức này không khỏi nhếch miệng cười lên.

Một tháng sau, ngoại trừ những Luyện Khí Tông Sư phải tăng ca để cải tạo chiến hạm cự thú ra thì tất cả đệ tử còn lại đều đến cả.

Trên bình nguyên phía sau chủ phong, một cái đạo tràng khổng lồ được xây dựng chỉ trong thời gian cực ngắn, lớn đến mức đủ để dung nạp hơn hai trăm ngàn người.

Từ Phàm ngồi xếp bằng ở chính giữa, hơn mười vạn đệ tử cộng thêm đệ tử Thiên Linh tông mới tới ngồi vây quanh ở vòng ngoài.

“Đại trưởng lão giảng đạo Âm Dương Ngũ Hành, đúng lúc hợp với đạo ngũ hành linh vực của ta, sau đợt này, không biết ta có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu.” Trảm Linh ngồi xếp bằng ở hàng đầu tiên nói với vẻ tràn đầy mong đợi.

“Sau khi giảng đạo kết thúc, nếu như Trảm Linh trưởng lão có nơi nào không hiểu thì có thể trực tiếp tìm sư phụ hỏi.” Từ Cương ở bên cạnh cười cười lên tiếng.

“Vẫn là tự mình tham ngộ ra tới tốt, nếu hỏi quá nhiều e rằng sẽ có tổn hại đạo tâm.” Trảm Linh nói.

Tổn hại đạo tâm chỉ là một mặt mà thôi, nhiều hơn chính là hắn đường đường là một Đại Thừa tôn giả chẳng lẽ không cần mặt mũi nữa sao?

“Thật ư? Ta lại không hề có cảm giác này.” Từ Cương vò đầu nói.

Lúc này tất cả mọi người đều đã vào vị trí, trên bầu trời hiện ra một đóa hoa sen, tỏa ra kim quang có chứa công đức khí vận.

“Bắt đầu giảng đạo.”

Giọng nói của Từ Phàm truyền khắp toàn bộ đạo tràng, để cho mỗi một vị đệ tử đều có thể nghe được rõ ràng.

“Thiên địa sơ khai, trước có âm dương, sau mới có ngũ hành, ngũ hành chi đạo, vạn linh… ...”

Theo Từ Phàm bắt đầu bài giảng, trên bầu trời dần dần có những hạt mưa linh quang lất phất rơi xuống.

*Chú thích:

(1) Phong tồn: đóng kín để bảo tồn.

Chương 493: Linh Khoáng Tinh Thần

Từ Phàm giảng đạo kéo dài đến tận ba ngày ba đêm mới xong.

Tất cả đệ tử nghe đạo đều không khỏi lộ ra vẻ say mê, còn có người sắp đột phá không khống chế được linh khí của bản thân mà không ngừng đột phá.

Nhưng kết quả của việc đột phá chính là bị những con rối bảo vệ đạo tràng kia đưa ra khỏi đạo tràng trước thời hạn.

Trong một sát na Từ Phàm giảng xong kia, đám người Hùng Lực, Hạng Võ và Từ Linh Đài vốn đang kìm nén đến mức mặt mày đỏ bừng đều đồng loạt thở phào nhẹ nhõm, sau đó linh lực dao động quanh người không ngừng nổ tung.

Giống như đã phải nhẫn nhịn suốt ba ngày ba đêm, cuối cùng miệng cống mới thông thuận mở ra vậy.

Đệ tử đời thứ nhất của Ẩn Linh môn bắt đầu lần lượt đột phá đến Nguyên Anh kỳ.

Sau khi Từ phàm giảng xong ngẩng đầu nhìn lên trời nhẹ nhàng phất tay một cái, đóa kim liên hình thành từ công đức khí vận trên bầu trời kia đã biến mất không thấy.

“Giảng đạo phối hợp với sử dụng công đức khí vận, thật là thoải mái không chịu được.” Từ Phàm nói, quay đầu nhìn một chút, công đức khí vận sắp ngưng tụ thành thực chất.

Từ sau lần công đức khí vận đại bạo phát trước đó, Từ Phàm phát hiện công đức khí vận mà bản thân hắn lấy được càng ngày càng nhiều hơn.

Mặc dù lần giảng đạo này đã lãng phí một chút, nhưng đối với Từ Phàm mà nói chẳng qua cũng chỉ là chút việc không đau không ngứa.

Nếu như mà là trước kia có lẽ hắn còn phải đau lòng thời gian thật dài.

Sau khi đã giảng đạo xong Từ Phàm trở lại sân nhỏ nhà mình nghỉ ngơi, truyền đạo suốt ba ngày ba đêm, đối với tâm thần vẫn có chút hao tổn.

“Tâm thần có hao tổn mà không nhân cơ hội ngủ một giấc thì làm sao có thể xứng đáng với bản thân được chứ!” Từ Phàm vừa nói vừa ngáp một cái, nặng nề ngủ thiếp đi.

… …

Thiên Linh tông, Lý Lôi Hổ cùng với Nhị Viễn đang được một vị đệ tử nhiệt tình dẫn đi dạo khắp Thiên Linh tông.

“Khoảng thời gian này, ta đã dẫn hai vị đạo hữu dạo chơi một vòng tông môn chẳng hay hai vị có ý kiến ra sao với các khu vực trong tông ta?” Vị đệ tử Thiên Linh tông kia vừa cười vừa hỏi.

“Vẫn được, chỉ có điều nhà ăn có hơi ít, Thiên Linh tông quả thật là quá lớn.” Nhị Viễn nói, trong tay cầm một túi khô mực xé sợi không ngừng nhét vào miệng.

“Khoảng thời gian này đa tạ đạo hữu đã làm hướng dẫn viên du lịch cho chúng ta, tình hình cơ bản của Thiên Linh tông chúng ta đều đã rõ ràng.” Lý Lôi Hổ khẽ gật đầu một cái nói, đồng thời xoay người trợn mắt trừng Nhị Viễn một cái.

“Vậy thì tốt rồi, sau này nếu như đạo hữu có việc gì thì cứ trực tiếp thông qua pháp bảo truyền tin liên hệ với ta là được.” Vị đệ tử Thiên Linh tông kia nói xong bèn cáo từ hai người rời đi.

“Ở Thiên Linh tông mấy ngày nay, cảm thấy như thế nào?” Lý Lôi Hổ nhìn Nhị Viễn bên cạnh lên tiếng hỏi.

“Cũng rất tốt, chỉ là không có mỹ thực làm cho người ta hai mắt phát sáng.” Nhị Viễn vừa dứt lời lập tức điều ra bản đồ quang ảnh của Thiên Linh tông, bắt đầu đếm trên đó có bao nhiêu nhà ăn.

Trong miệng không ngừng lẩm bẩm, trước khi rời đi nhất định phải ăn thử một lượt tất cả các nhà ăn nơi này.

“…”

“Được rồi, ta vẫn nên dẫn ngươi đến mấy chỗ bí cảnh tu luyện đó xem một chút thì hơn.” Lý Lôi Hổ vô ngữ nói.

Trên đường bọn họ trở lại động phủ ở Thiên Linh tông, Nhị Viễn đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, nhỏ giọng hướng về phía Lý Lôi Hổ hỏi: “Bây giờ Lâm tỷ tỷ không có ở đây, ngươi mau nói cho ta nghe rốt cuộc trận chiến đó là ai thắng thế?”

“Trận chiến nào cơ?” Lý Lôi Hổ hơi ngây ra một chút.

“Chính là trận chiến giữa ngươi và thủ tịch đệ tử ngoại môn kia đấy!” Trong mắt Nhị Viễn lóe lên tia nhiều chuyện.

“Ngươi nói trận chiến kia ấy hả? Xem như là hòa đi.” Lý Lôi Hổ nhàn nhạt đáp.

“Không thể nào? Ngày nào ngươi cũng bị đồ tể bá bá đánh thảm đến như vậy, cuối cùng mới vất vả xuất sư, vậy mà chỉ có thể xem như là hòa thôi sao?” Nhị Viễn cả kinh thốt.

Sắc mặt Lý Lôi Hổ tối sầm, cô tiểu sư muội này của hắn thật sự không hề thích hợp nói chuyện phiếm với người khác.

“Lúc ta đang tiến bộ thì thủ tịch đệ tử ngoại môn kia cũng đang tiến bộ, đánh cho thành thế hòa cũng rất bình thường.” Lý Lôi Hổ nói.

“Ta cảm thấy Hổ ca ngươi khổ sở chịu đựng đồ tể bá bá đánh nhiều như vậy đều uổng phí hết rồi, từng đao từng đao kia chém lên người của ngươi, mặc dù chỉ ở trong trò chơi, nhưng cảm giác đau lại là chân thực.” Nhị Viễn nói.

“Nhị Viễn này, ta đột nhiên nhớ ra ta còn vài việc trong động phủ vẫn chưa xử lý, ta đi trước đây!”

Lý Lôi Hổ quyết định tăng tốc bay đi, quanh thân đột nhiên hiện lên mấy đạo lôi quang, sau đó âm thanh sấm sét vang lên bên tai Nhị Viễn.

“Oành ~ “

Một tiếng nổ thật lớn trực tiếp nổ tung bên cạnh Nhị Viễn, bóng dáng của Lý Lôi Hổ chớp mắt đã biến mất ở chân trời.

Một màn này đúng lúc bị Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông nhìn thấy.

“Vạn Lôi Thánh Thể, thật là một hạt giống tốt nha ~ “

Trong đại điện Thái Nhất, Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông nói với vẻ đầy cảm khái.

“Ngươi cũng đừng nghĩ nữa, loại đệ tử này nhất định là đối tượng chú ý trọng điểm của Đại trưởng lão bọn họ, nếu ngươi muốn đào góc tường nhà người ta thì cửa cũng không có đâu.” Giọng nói của Thái Thượng đại trưởng lão sâu kín truyền tới.

“Ta còn có thể nghỉ ngơi ở giới này thêm ba nghìn năm nữa, ngoại trừ tiên khí do các đời Đại trưởng lão tông môn dùng để truyền thừa là không thể động ra, thời điểm ta phi thăng thượng giới còn phải mang theo hai kiện tiên khí nữa.”

“Chỉ cần nhìn sơ cũng biết vị Đại trưởng lão kia của Ẩn Linh môn là một người có đại nhân quả, tương lai trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư quả thật là chuyện ván đã đóng thuyền.”

“Cho nên chuyện quan trọng nhất bây giờ chính là phải giữ gìn quan hệ tốt đẹp, loại hành vi đào góc tường này tuyệt đối không được phép xảy ra.”

“Lão đại, ta chỉ cảm thán một tiếng mà thôi, ngươi gấp gáp như vậy làm chi?” Thái Thượng tam trưởng lão lườm Thái Thượng đại trưởng lão một cái.

Ngươi cho rằng chỉ có mỗi mình ngươi muốn tiên khí thôi sao?

“Không ngờ vị đệ tử Ẩn Linh môn kia lại là Vạn Lôi Thánh Thể, vậy thì ta sẽ cho hắn một phần cơ duyên để kéo gần quan hệ tốt đẹp giữa hai tông vậy!” Thái Thượng tam trưởng lão vừa dứt lời trong tay đột nhiên xuất hiện một Lôi Châu.

Bên trong Lôi Châu có vô số lực lượng sấm sét đang không ngừng cuộn trào, giống như một biển sấm sét vậy.

“Ngươi thật đúng là dốc hết vốn liếng mà.” Thái Thượng đại trưởng lão nói.

“Chỉ là tình cờ đạt được, trong tông môn lại không có các loại thánh thể lôi đình, thay vì để nó lãng phí trong tay ta thì chi bằng lấy ra kết một phần thiện duyên vậy.” Thái Thượng tam trưởng lão mỉm cười nói.

“Xem ra ngươi cũng là người thế tục.” Thái Thượng đại trưởng lão cười ha ha nói.

“Ngươi cũng không kém, Đại trưởng lão Ẩn Linh môn kia có ngọc phù phân thân của ngươi, trong thiên địa này có chỗ nào mà không đi được.” Thái Thượng tam trưởng lão tiếp lời.

Sống chung với nhau mấy ngàn năm, sao còn không hiểu rõ lẫn nhau chứ!

“Vì tình hữu nghị giữa hai tông, đưa ra một ngọc phù phân thân cũng không tính là gì, dù có dùng hết thì ta vẫn còn.”

Quanh thân đại trưởng lão tràn ngập kinh văn đại đạo huyền ảo, đang chậm rãi hướng đến nơi khác ngưng tụ thành hư ảnh mang dáng vẻ giống hệt đại trưởng lão.

“Ừm, ta cũng muốn đưa ngọc phù phân thân, chỉ có điều chút chiến lực này của ta sau khi phân chia ra cũng chẳng khác mấy so với Trảm Linh trưởng lão của Ẩn Linh môn.”

“Đưa ra ngoài không chừng còn khiến người ta chê cười.” Thái Thượng tam trưởng lão nói với vẻ hơi tiếc nuối.

Ngay lúc này, Thái Thượng đại trưởng lão cùng với tam trưởng lão của Thiên Linh tông đồng thời nhìn lên trời.

“Lão đại lão tam, hai ngươi nhìn xem ta phát hiện cái gì này!”

Chỉ thấy toàn bộ bầu trời Thiên Linh tông đều tối sầm lại, hai chiếc tinh chu đang kéo một khỏa Linh Khoáng Tinh Thần đường kính đến tận mấy trăm cây số.

“Hồ nháo, Linh Khoáng Tinh Thần lớn như vậy, thật là không sợ làm cho Thổ Linh sụp đổ mà!” Thái Thượng đại trưởng lão dứt lời lập tức xé rách không gian rời đi.

“Ta vẫn nên tự mình chậm rãi bay đi vậy.” Thái Thượng tam trưởng lão nói.

“Ha ha, ta vừa mới đến khu Thái Bắc ở Cực Không Chi Vực, lập tức nhìn thấy năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc đang kéo lấy cái Linh Khoáng Tinh Thần này.”

“Khỏa Linh Khoáng Tinh Thần này đa phần đều là linh khoáng cấp bậc đạo khí, chỉ cần luyện chế thêm một chút là có thể thành phẩm, có đồ chơi này rồi, có thể tìm Thiên Luyện tông định chế thêm một chiếc tinh chu nữa.”

Lúc này Thiên Linh tôn giả không khỏi tâm viên ý mã, cảm thấy vô cùng hưng phấn, còn cao hứng hơn so với việc hắn lấy được một món tiên khí nữa.

“Lão Nhị, ngươi lập công rồi!” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông nói.

Chương 494: Xà Linh Hào

“Ta còn mang về thêm năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc nữa này, mặc dù phòng điều khiển chính bị hủy nhưng tất cả đều là mặc hàng cực phẩm.” Thiên Linh tôn giả mặt mày rạng rỡ nói.

“Lão tam, ngươi xem đi này, nếu như lúc trước lão đại để ngươi tiếp quản hạm đội tinh chu thì ngươi có thể đạt được thành tích thế này hay sao?” Thiên Linh tôn giả nói, dáng vẻ kiêu ngạo nhìn về phía Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông.

“Lão nhị ngươi chớ vội đắc ý, còn không phải nhờ có ta và lão đại ở lại trông nhà nên ngươi mới có thể thoải mái ra ngoài ra đấy thôi?” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông tức giận vặc lại.

“Ta tất nhiên sẽ nhớ kỹ công lao này của ngươi, ý ta muốn nói là, ngươi chẳng phải nhân tài chỉ huy tinh chu.” Thiên Linh tôn giả ngẩng cao đầu, kiêu ngạo hệt như một con gà trống lớn.

“Được rồi, điều quan trọng bây giờ là phải nắm chặt thời gian luyện hóa ra Linh Khoáng Tinh Thần, phân loại rồi cất giữ cho tốt.”

Ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông trở lại đại điện Thái Nhất.

“Ta đã nghĩ kỹ, quyết định dùng năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc đến Thiên Luyện tông đổi lấy một chiếc tinh chu có sẵn về.”

“Còn phần Linh Khoáng Tinh Thần mà ta mang về kia, ta cảm thấy vẫn nên giao cho Đại trưởng lão, nhờ hắn hỗ trợ luyện chế một chiếc tinh chu mới.” Thiên Linh tôn giả sờ cằm nói.

Kế hoạch nguyên bản của hắn chính là dùng năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc cùng với Linh Khoáng Tinh Thần đến Thiên Luyện tông trực tiếp đổi lấy ba chiếc tinh chu.

Sau đó suy nghĩ lại hắn cảm thấy có chút thiệt thòi, làm như vậy chi bằng giao cho Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn luyện chế ra một chiếc tinh chu mới, nhất định còn mạnh hơn cái bọn họ đang dùng.

“Ta cảm thấy ý nghĩ của lão nhị cũng khá ổn.” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh Tông gật đầu nói.

“Dựa theo tình báo của chúng ta bên này, bên phía Đại trưởng lão đã có năng lực nghiên cứu ra chủng loại tinh chu như thế này rồi, chỉ có điều không đủ linh khoáng mà thôi.” Thái Thượng đại trưởng lão còn nói thêm.

“Không phải bên phía bọn họ còn đang cải tạo lại chiến hạm cự thú Yêu tộc sao?”

“Chờ đến khi bọn họ cải tạo xong, lão nhị hãy đến đó xem thử thành quả ra sao, nếu phù hợp với ý muốn của chúng ta thì lúc đó mới đưa Linh Khoáng Tinh Thần qua.” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Vẫn là lão đại đa mưu túc trí nhất.” Thiên Linh tôn giả cùng với Thái Thượng tam trưởng lão đồng thời gật gù.

…

Ẩn Linh môn, những lúc rảnh rỗi Từ Phàm cũng gia nhập vào hàng ngũ cải tạo chiến hạm cự thú.

Nguyên nhân là hắn đột nhiên phát hiện đám Luyện Khí Tông Sư này không có sự chỉ đạo của phân thân số một và phân thân số hai, tỷ lệ luyện chế ra thứ phẩm có hơi cao.

Đôi khi linh kiện luyện chế ra không hợp cách mà vẫn còn mạnh mẽ đem đi lắp đặt.

Bởi vì phân thân số một và phân thân số hai đều vô cùng bận rộn , cho nên Từ Phàm chỉ đành tự mình động thủ.

“Hỗn Thiết Viên Hầu, phần linh kiện kia của ngươi không đủ chính xác, hãy luyện chế lại một cái khác đi.”

“Hồ ly số một, độ lửa quá lớn, mau giảm nhỏ lại.”

“Hồ ly số ba, cái linh kiện đó cần phải dùng linh hoả thuộc tính âm luyện chế, tranh thủ đổi thành loại linh hoả khác đi.”

“Vị Luyện Khí Tông Sư Sơn Linh kia, có cần ta phải dạy ngươi nên khống chế độ lửa thế nào hay không? Ngay cả thế lửa cũng không thể khống chế cho đúng.”

Sau một phen chỉ dẫn như mưa rền gió dữ của Từ Phàm, tất cả Luyện Khí Tông Sư đều đã dần tiến vào trạng thái.

Hai vị Luyện Khí Tông Sư đến từ Thiên Linh Tông nhìn thấy cảnh này cảm thán không thôi, có thể vừa tự mình luyện khí vừa có thể khống chế toàn cục, có lẽ cả đời này bọn họ cũng không cách nào đạt được loại cảnh giới cao siêu như thế.

Ba tháng sau, sau khi Từ Phàm luyện chế xong một cái linh kiện, ngẩng đầu nhìn lên hai phần thân thuyền chiến hạm cự thú đang lắp ráp trên không trung.

“Được rồi, vẫn nên tiếp tục khống chế toàn cục đi.” Từ Phàm thở dài nói, hắn vốn định ở lại đây hướng dẫn một phen, sau khi hỗ trợ một chút là có thể buông tay rời đi.

Nghĩ đến đây, hắn phát hiện mấy chỗ sửa đổi trên chiến hạm cự thú liên tiếp xuất hiện vấn đề, đành phải dập tắt ý niệm này đi.

“Xem ra hạng mục lớn sau này vẫn phải cần phân thân số một và phân thân số hai tự mình lãnh đạo mới được.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, lại một lần nữa đâm đầu vào công việc cải tạo chiến hạm cự thú.

Ngày tháng nối tiếp nhau, xuân đi rồi thu đến, mới đó mà ba năm đã trôi qua.

Chiến hạm Yêu tộc hình rắn cùng với 108 món đạo khí sáo trang anh em tốt đều đã luyện chế hoàn thành.

Trên bình nguyên sau chủ phong Ẩn Linh môn, một chiếc tinh chu kiểu dáng hệt như phi thuyền tinh tế đang yên tĩnh đậu ở đó.

Từ Phàm vỗ tay một cái, sau đó liên tiếp điểm về phía chiếc tinh chu kia.

Trong lúc nhất thời, cả chiếc tinh chu như đang sống lại vậy, tất cả pháp trận phòng hộ bên ngoài thân thuyền đều sáng lên linh quang, sau đó lại từ từ ẩn vào bên trong thân thuyền.

Tinh chu sau cải tạo, tổng thể chiều dài đạt hơn mười ngàn trượng, sau khi biến thân thành chiến hạm cự thú Yêu tộc thì chiều dài có thể đạt đến ba mươi ngàn trượng, so với trước khi cải tạo thì ngắn hơn một chút.

Toàn bộ thân thuyền đều là một màu đen, trông tràn đầy cảm giác khoa học kỹ thuật.

“Đây mới là dáng vẻ tinh chu nên có.”

Phân thân số một và phân thân số hai xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, lúc này bọn họ đang trong trạng thái nghỉ phép.

“Bản thể, chừng nào mới có thể dẫn chúng ta đi lên dạo một vòng? Nhìn thử xem tinh chu sau khi cải tạo sẽ có những khác biệt gì?” Phân thân số một cười lên tiếng.

“Muốn đi dạo thì sau này chúng ta có thể thay phiên nhau đi, hiện tại chớ nên gấp gáp.”

“Chờ đến khi phân thân Bồ Đào hoàn toàn chuyển lên là có thể cất cánh.” Từ Phàm cười đáp.

Trong ba năm qua, Từ Phàm cảm thấy như trở lại thời gian công tác trước kia, hơn nữa còn là cái loại làm suốt cả ngày mà không được nghỉ ấy.

“Dự tính phải tốn một ngày phân thân Bồ Đào mới có thể hoàn tất vận chuyển, các ngươi nên làm cái gì thì cứ làm cái đó đi.”

“Nếu các ngươi muốn đi lên thì phải đợi đến thứ hai thứ ba mới được.” Từ Phàm nói xong lập tức trở lại tiểu viện của mình.

Đã hơn ba năm, hắn chưa được nghỉ ngơi thật tốt.

Ngày hôm sau Từ Phàm tỉnh lại lập tức đi tới chỗ tinh chu đang đậu.

Lúc này đệ tử Ẩn Linh môn đều tụ tập xung quanh tinh chu.

“Đại trưởng lão, đây là tinh chu sau khi cải tạo à?”

“Đại trưởng lão, sao cái boong thuyền của tinh chu lại bị bịt kín hết vậy?”

“Đại trưởng lão, lần sau chúng ta cất cánh đi Cực Không Chi Vực là lúc nào thế?”

Đệ tử Ẩn Linh môn, đầu tiên là hành lễ với Từ Phàm, cuối cùng tất cả đều không nhịn được liên tục đặt câu hỏi.

“Đây là tinh chu mới của Ẩn Linh môn chúng ta, Xà Linh Hào.”

“Ba ngày sau sẽ cất cánh đi Cực Không Chi Vực, đệ tử nào cảm thấy hứng thú có thể trực tiếp tìm Bồ Đào ghi danh.” Từ Phàm nhìn đệ tử bên dưới vừa cười vừa nói.

“Bồ Đào, hãy mở cửa Xà Linh Hào ra cho các đệ tử vào tham quan.”

Từ Phàm lên tiếng phân phó.

“Tuân lệnh.”

Bên hông phi thuyền Xà Linh Hào từ từ mở ra một cái cửa lớn, chiều rộng phỏng chừng đến cả chục thước.

Lúc này Trảm Linh đột nhiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, tràn đầy hưng phấn hỏi: “Đại trưởng lão, những số liệu tinh chu mà Bồ Đào nói với ta có phải đều là thật hay không?”

“Tất nhiên đều là thật, ba ngày sau, chúng ta đi Cực Không Chi Vực thử một cái là biết ngay.” Từ Phàm cười cười đáp.

“Đại trưởng lão, cái tinh chu này có chức năng truyền tống hay không?” Trảm Linh tò mò hỏi.

“Đương nhiên là có, bằng không lại gặp con rùa khổng lồ kia nữa thì phải làm sao?” Từ Phàm nói.

Lần này Từ Phàm còn tăng cường thêm cả cái bệ pháp trận truyền tống của tinh chu nữa.

Đến lúc thật sự đụng phải tình huống khẩn cấp cần phải truyền tống, chỉ cần cho nổ hai cái đạo khí tiết điểm là có thể.

Từ Phàm đã lắp một lúc tám cái, đều là đạo khí tiết điểm có thể hủy đi cái bệ pháp trận dưới Ẩn Linh đảo.

“Vậy điều khiển chiếc tinh chu này, chúng ta có thể đi đến chỗ sâu trong Cực Không Chi Vực nhìn một chút hay không?” Trảm Linh cười hỏi.

“Có thể chứ, tính năng của chiếc tinh chu này mạnh hơn rất nhiều những loại tinh chu khác, có thể xuyên qua bình chướng ở chỗ sâu trong Cực Không Chi Vực.” Từ Phàm nhìn tinh chu nói.

Có chiếc tinh chu này Ẩn Linh môn của hắn mới xem như chính thức có được chiếc tinh chu đầu tiên.

Về phần chiếc tinh chu bị hư hại của Tô Nhiễm Thiên, trước mắt chỉ có thể gác lại, đành phải đợi sau này Từ Phàm có thực lực rồi lại đền bù cho Tô Nhiễm Thiên vậy.

Chương 495: Xuất phát

Ba ngày sau.

Từ Phàm mang theo vài đồ đệ và hơn một ngàn đệ tử ngồi Số hiệu Xà Linh bay về hướng vùng Cực Không.

Lúc này Số hiệu Xà Linh đang ở trên không trung làm các loại động tác cực hạn.

Trảm Linh vẻ mặt đầy phấn khích điều khiển Số hiệu Xà Linh.

“Nhẹ, nhanh, quan trọng là là điều khiển lên vô cùng thoải mái.” Một tay Trảm Linh đặt trên phanh la bàn nói.

“Đi thôi, đến vùng Cực Không xem thử, kiểm tra tốc độ cực hạn một chút.” Từ Phàm đứng trong phòng điều khiển chính, thưởng thức phong cảnh ngoài cửa sổ nói.

Hắn vì Số hiệu Xà Linh đã tăng thêm khả năng tải cho hệ thống ổn định. Bên ngoài, cho dù Số hiệu Xà Linh đang xoắn ốc thăng thiên, người bên trong cũng không cảm nhận được một chút xóc nảy lung lay nào, sẽ chỉ cảm thấy phong cảnh ngoài cửa sổ đang xoay tròn.

“Được rồi ~”

Số hiệu Xà Linh đang làm các loại động tác cực hạn bỗng vẫy đuôi nhẹ một cái, bay về hướng vùng Cực Không, tốc độ càng lúc càng nhanh.

“Tốc độ của Số hiệu Xà Linh này ít nhất phải nhanh hơn gấp hai lần so với những chiếc tinh chu trước kia.” Trảm Linh cảm nhận được tốc độ của Số hiệu Xà Linh nói.

“Đó là đương nhiên, đây cũng là dựa trên động lực chất khí, thôi bỏ đi, là lực lượng của hạt nhân linh năng lớn.”

Từ Phàm biết có nói nhiều thêm bọn họ cũng nghe không hiểu, giải thích ra rất phiền phức.

“Ta đã nói rồi, lực lớn thì có thể chạy nhanh.” Trảm Linh hào hứng nói, giống như một chàng trai vừa được chạm vào một chiếc xe sang, nghĩ đến chênh lệch giữa bốn xi lanh và mười hai xi lanh.

Lúc này, các đệ tử trên Số hiệu Xà Linh, tất cả đều mới lạ nhìn xuyên qua cửa sổ thủy tinh ngắm nhìn cảnh bên ngoài phi thuyền.

“Chiếc tinh chu này so với chiếc tinh chu trước còn nhanh hơn.” Đồ tể trung niên nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ cười nói.

“Nếu như coi bầu trời là sân chiến đấu, vậy ngay cả một vài chiêu kiếm thôi cũng dùng không được.” Tùy Ảnh nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ từ tốn nói.

“Đừng có ngày nào cũng nghĩ đến chiến đấu nữa. Mới chớp mắt ngươi cũng đã hơn ba mươi, nên nghĩ lúc nào nên thành gia sinh hài tử đi thôi.” Đồ tể trung niên cười nói.

Tính theo tuổi thật, hiện tại hắn cũng đã hơn năm mươi, nếu như không tu tiên hiện tại hắn chỉ là một lão già, sau khi tu tiên, tuổi tác này còn có thể kéo dài thêm hơn một trăm năm.

“Lấy vợ sinh con? Như vậy sẽ chỉ ảnh hưởng đến lực chiến đấu của ta thôi.” Tùy Ảnh hất đầu nói, hắn chỉ muốn dùng cả đời này đều theo đuổi chiến đấu kiếm thuật chi đạo.

“Ngươi ưu tú như vậy, hài tử sinh ra nhất định cũng không kém.”

“Sau này hai cha con các ngươi rong ruổi trên chiến trường, vẫn có thể xem là một đoạn giai thoại.”

“Cũng coi là tìm được truyền thừa cho một thân kiếm đạo này của ngươi.” Đồ tể trung niên vỗ vai Tùy Ảnh nói.

Hắn biết, mặc dù bề ngoài Tùy Ảnh có hơi lạnh nhạt, nhưng trong nội tâm trừ kiếm thuật ra cũng có thể coi là một hài tử tâm tính đơn thuần.

Trong mắt Tùy Ảnh hiện lên vẻ suy tư, xem ra là đang nghiêm túc nghĩ đến vấn đề truyền thừa kiếm thuật xuống.

“Tiểu Tô thường cùng chúng ta ra ngoài làm nhiệm vụ thật ra đã yêu thích ngươi từ rất lâu rồi.”

“Nếu ngươi bằng lòng, ta và ngươi nói chuyện một chút.” Đồ tể trung niên giống như một lão phụ thân, vì Tùy Ảnh lao tâm lao lực.

“Tiểu Tô sao?”

Tùy Ảnh nhớ tới nữ hài thường xuyên đi theo sau lưng hắn, hô hào Tùy Ảnh đại ca thật lợi hại.

“Nàng là tu tiên giả, tuổi thọ lấy ngàn năm mà tính, ta kẻ hèn trăm năm này, vẫn là đừng nên quấy rầy nàng.” Tùy Ảnh nghĩ một lát rồi nói.

“Tiểu Tô cũng thích ngươi, ngươi còn cãi lý như thế làm gì?”

“Ngươi đừng để ý nữa, việc này trở về ta giúp ngươi lo liệu, ngươi cứ yên tâm làm tân lang quan là được.” Đồ tể trung niên nói.

Trong mắt hắn, tình yêu không có giới hạn nào cả, ngươi vừa ý ta, ta vừa ý ngươi, vậy là được rồi.

Tùy Ảnh nghĩ một lát sau đó gật đầu.

Lúc này Số hiệu Xà Linh đã đến trong vùng Cực Không.

“Tốc độ này, động lực này, chúng ta xông vào thâm xứ vùng Cực Không cũng tuyệt đối không có vấn đề gì.” Trảm Linh phấn khích nói.

“Muốn đi chúng ta liền đi, ta đã bàn giao xong cho Bồ Đào, chúng ta đi nửa năm một năm, khám phá một phen cũng không có vấn đề gì.” Từ Phàm cười nói. Ở trong tông môn một thời gian dài, hắn cũng muốn ra ngoài đi dạo một vòng.

“Nếu vậy thì tốt rồi.” Trảm Linh cười hì hì nói.

“Trước khi đi vào thâm xứ vùng Cực Không, trước tiên đón đồ đệ kia của ta và Tô trưởng lão qua đây đã.” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói.

Lý Tinh Từ đã rời khỏi Ẩn Linh Môn nhiều năm, một khoảng thời gian không gặp, Từ Phàm thật đúng là cũng có chút nhớ.

“Vậy được, trước tiên chúng ta đến hàng đạo của Nhân tộc.” Trảm Linh nói xong kích phát tốc độ cực hạn thứ hai của Số hiệu Xà Linh.

Bên trong hàng đạo tinh thần của Nhân tộc, Số hiệu Xà Linh dừng lại tại vị trí Hội Trưởng Lão mà tu sĩ chỉ định.

Một vị đại hán mặc trọng giáp trên người đã sớm ở nơi đó nghênh đón.

“Sơn Thần tiền bối, đã lâu không gặp.” Từ Phàm cười chào hỏi.

“Tiền bối thì không dám nhận. Đại trưởng lão Ẩn Linh Môn thêm cả địa vị Luyện Khí Tông Sư đỉnh cấp, không nhận nổi tiếng tiền bối này của ngươi.” Sơn Thần cười, vội vàng xua tay nói.

“Vừa rồi ta đã thông qua mạng lưới nội bộ liên lạc với đồ đệ ngươi Lý Tinh Từ, bọn họ đang gấp rút đi về bên này.”

“Qua một một hồi nữa là có thể thông qua truyền tống trận truyền tống tới đây.” Sơn Thần nói.

“Truyền tống trận còn có thể sử dụng?” Từ Phàm kinh ngạc hỏi.

“Chỉ có thể vào được quy mô nhỏ truyền tống, người ở Hội Trưởng Lão cần có quyền hạn cực cao mới có thể dùng.” Sơn Thần nói.

“Cũng phải, Hội Trưởng Lão có phương pháp loại bỏ phong ấn không gian cũng không kỳ lạ.” Từ Phàm gật đầu.

“Đi, ta mời Đại trưởng lão ăn cơm.” Sơn Thần nói.

Bởi vì có quan hệ của hắn và Từ Phàm, thế nên trong khoảng thời gian kia, Trảm Linh chỉ cần đến hàng đạo tinh thần trong Nhân tộc tìm Sơn Thần.

Sơn Thần cũng lấy giá vô cùng rẻ, ở Ẩn Linh Môn đặt mua vài món đạo khí.

Đều là do Yêu tộc Luyện Khí Tông Sư trong Ẩn Linh Môn luyện chế.

“Vậy thì cung kính không bằng tuân lệnh.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó một đoàn người đi tới quán cơm sang trọng nhất trên tinh thần.

Sơn Thần mang theo Từ Phàm, trên đoạn đường này, pháp khí truyền tin bên hông vẫn luôn vang lên tít tít tít không ngừng, cuối cùng bởi vì quá ồn nên bị Sơn Thần tắt đi.

“Nghiệp vụ của Sơn Thần tiền bối bận rộn thật đó.” Từ Phàm nói đùa.

“Đều là muốn nhờ ta giới thiệu bọn họ để các ngươi quen biết.” Sơn Thần nói.

“Đã hiểu.” Từ Phàm gật đầu.

Sau khi đoàn người ở trong quán cơm ăn uống no nê một bữa thì chuyển trạm đến quán trà nghỉ ngơi.

“Đại trưởng lão, không biết Luyện Khí Tông Sư trong quý tông môn còn có thời gian hay không?”

“Bên này có quá nhiều người muốn định chế đạo khí ở chỗ các ngươi, đưa ra giá rất cao.” Sơn Thần vừa uống trà vừa nói.

Từ Phàm nghĩ đến bảo khố sắp khô cạn kia, nghĩ lại, có lẽ cũng nên bổ sung một chút linh khoáng và một chút thiên địa tài bảo rồi.

“Luyện Khí Tông Sư trong tông chúng ta vẫn còn thời gian, có thể nhận một vài việc luyện chế đạo khí”.

“Nếu như Sơn Thần tiền bối có bằng hữu cần tới, có thể giới thiệu mấy người.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một ngọc giản, ghi chép bên trong đều là linh khoáng cấp đạo khí mà Ẩn Linh Môn tương đối thiếu.

“Chí phí cũng quy ra thành linh khoáng bên trong là được.” Từ Phàm cười nói.

Sơn Thần nhìn thấy ngọc giản, trong mắt lóe lên vẻ vui mừng, cái này đại biểu cho hắn đã trở thành người đại diện cho Ẩn Linh Môn.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Sơn Thần cười nói.

“Cái gì cảm ơn với không cảm ơn? Coi như là ta làm phiền Sơn Thần tiền bối.” Từ Phàm nói xong bỏ ngọc giản vào trong tay Sơn Thần.

Lúc này, cửa phòng trà mở ra, một nhà ba người Lý Tinh Từ đi đến.

“Bái kiến sư phụ (sư tổ)!”

Lý Tinh Từ mang theo Lý Sơ Phàm hành lễ, trong ánh mắt có vẻ kích động, giống như hài tử đã lâu chưa thấy phụ mẫu.

Chương 496: Thâm xứ vùng Cực Không

“Trở về là tốt.” Từ Phàm nói, lại nhìn về phía Tô Nhiễm Thiên: “Tô trưởng lão, vẫn thuận lợi chứ?”

“Đa tạ Đại trưởng lão quan tâm, trụ sở chính của Hội Trưởng Lão bên kia đã trả lại nguyên vẹn những đồ vật tiên phụ để lại cho ta.” Tô Nhiễm Thiên nói.

Vốn dĩ nàng cũng không quá để ý những đồ vật này, nhưng sau khi có nhi tử, đồng thời cũng hiểu được ý nghĩa của đạo nạp tiền, nàng mới có ý nghĩ lấy đồ về.

“Vậy là tốt rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Thật ra dù không thuận lợi, Từ Phàm cũng không có cách nào, chỉ có thể thuận tiện lại an ủi một chút.

"Một nhà các ngươi đã đến, vậy chúng ta nên xuất phát thôi."

Hàng đạo tinh thần tại Nhân tộc, bến đỗ tinh chu, Từ Phàm vẫy tay tạm biệt Sơn Thần.

"Sư phụ, không nghĩ tới chiến hạm cự thú Yêu tộc kia lại được cải tạo xong nhanh như vậy." Lý Tinh Từ đánh giá xung quanh nói.

"Nửa đường tăng thêm vài nhân thủ, thế nên tốc độ nhanh hơn chút." Từ Phàm cười nói, nhìn thấy đồ đệ đã lâu không gặp, tâm tình vô cùng thoải mái.

"Các ngươi ở Hội Trưởng Lão bên kia sống thế nào?" Từ Phàm hỏi.

"Còn tốt. Chỉ là bên kia vô cùng tha thiết mời Sơ Phàm gia nhập vào Hội Trưởng Lão, cũng hứa hẹn cung cấp tài nguyên đủ để tấn cấp đến Đại Thừa tôn giả." Lý Tinh Từ trả lời.

"Ha ha, không nghĩ tới Sơ Phàm của chúng ta vậy mà lại biến thành chân giò thơm ngon." Từ Phàm cười nói.

"Bọn họ chỉ là nhìn trúng tiên khí trong cơ thể ta, sau khi trở thành Đại Thừa sẽ phát huy tác dụng cực kỳ lớn." Lý Sơ Phàm có chút tức giận nói.

Trước đây lúc Hội Trưởng Lão tìm hắn, hắn còn thật vui mừng, tưởng rằng biểu hiện của bản thân về mặt chiến lực xuất sắc, cho nên mới được nhìn trúng. Mặc dù hắn sẽ không đáp ứng, nhưng đây cũng coi như là một niềm vinh quang nho nhỏ.

Cuối cùng kết quả lại là bọn họ chỉ nhìn trúng tiên khí trong cơ thể mình, ngược lại đối với chiến lực mà mình biểu hiện ra không cảm thấy quá hứng thú.

"Xem ra Sơ Phàm còn không tính hồ đồ." Từ Phàm cười hì hì nói.

Số hiệu Xà Linh đã chạy ra bên ngoài hàng đạo của Nhân tộc, đang bay về hướng thâm xứ vùng Cực Không.

Lúc này, tốc độ Số hiệu Xà Linh dần chậm lại, bởi vì linh khoáng tinh thần ven đường càng ngày càng nhiều.

Bảo Nham Linh Đồng, Thủy Huyền Tinh Thạch, Thiên Niên Vẫn Thiết, Xích Kim Sa.

Trên đường đi, Số hiệu Xà Linh thu hoạch được rất nhiều vật liệu linh khoáng để luyện chế bảo khí.

“Sao đều là linh khoáng cấp bảo khí, những linh khoáng tinh thần cấp đạo khí kia đều đâu cả rồi?” Trảm Linh vừa điều khiển phi trảo vừa ồn ào nói.

Đúng lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, kiểm tra thăm dò được ở phía trước có Cự Thú Cực Không ẩn hiện, vẫn là con trước đó ngài gặp phải.”

“Ôi vãi, có duyên đến vậy à.” Từ Phàm ngạc nhiên nói.

“Thế nào? Chúng ta làm một pháo luôn không?” Trảm Linh có chút hào hứng nói.

“Được rồi, đường vòng đi. Dựa vào uy lực từ đạn pháo của ta cũng không vào con hàng này được.” Từ Phàm xua tay nói.

“Đáng tiếc, vậy khi nào chúng ta có thể giết chết nó? Thứ này có giá trị bằng rất nhiều linh thạch đó.” Trảm Linh nói.

“Trong tương lai, đợi đi. Chờ lúc nào ta có thể luyện chế ra tiên khí rồi lại nói.” Từ Phàm nói, thứ này không phải bây giờ có thể chạm mặt được.

“Đúng rồi, huyễn thuật của Đại trưởng lão cũng không thể khống chế nó sao?” Trảm Linh đột nhiên hỏi.

“Ta còn chưa muốn bị phản phệ mà chết.” Từ Phàm nhìn Trảm Linh thong thả nói.

“Nghiêm trọng đến thế sao?” Trảm Linh có chút xấu hổ.

“Trong Tàng Kinh Các ở tông môn chúng ta có một đoạn ghi chép liên quan tới việc Hội Trưởng Lão săn giết Cực Không Chi Thú, nếu Trảm Linh trưởng lão có hứng thú có thể đến đó xem một chút.” Từ Phàm nói.

Lúc đó Hội Trưởng Lão vì ý nghĩ này mà phải trả giá bằng hai vị Đại Thừa tôn giả sở trường huyễn thuật.

“Có cơ hội ta lại đến xem.”

Trảm Linh điều khiển tinh chu đi đường vòng, Cực Không Cự Thú đang gặm một khối linh khoáng tinh thần khổng lồ, lúc này quay đầu liếc nhìn về hướng Số hiệu Xà Linh đã bay ra xa.

Món tráng miệng sau bữa ăn cứ thế mà đi.

Theo điều hướng của Số hiệu Xà Linh, đi đến bên ngoài một màn chắn đầy đá vụn khổng lồ.

“Đi qua khu đá vụn chính là thâm xứ trong vùng Cực Không, các loại tai hoạ như bão thời không, băng linh cấp đống, tinh hoả, vân vân, ở bên trong sẽ có rất nhiều đó.” Trảm Linh nhìn màn chắn cự thạch nói.

“Đi vào đi, Số hiệu Xà Linh đã sớm có đề phòng về mặt này, chỉ cần không phải tốc độ cực hạn đều có thể hiệu quả tránh được.” Từ Phàm nói.

“Trên số liệu ngươi cho ta từng nhắc đến, chỉ cần không phải tốc độ cực hạn thứ ba, là có thể tránh khỏi những tai hoạ này. Mặc dù ta tin tưởng Đại trưởng lão, nhưng căn cứ của số liệu này có chính xác không?” Trảm Linh có chút không yên lòng hỏi.

“Bồ Đào, mở ra hình thức vận chuyển cấp thứ hai.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Bên ngoài Số hiệu Xà Linh bắt đầu biến đổi hình dáng, từ mặt ngoài vốn dĩ đen bóng biến thành mặt ngoài tràn đầy xà nhãn thăm dò.

Một hư ảnh hiện lên trước mặt Trảm Linh, hắc nhãn ở giữa chính là Số hiệu Xà Linh.

“Những tai hoạ ngươi vừa nhắc đến kia đều có thể thăm dò ra trước.”

Từ Phàm nói, chỉ vào một chỗ nhỏ phiếm hồng trong hư ảnh.

“Nơi này có tinh hoả, ngươi đừng đụng đầu vào là được.”

Trảm Linh tính khoảng cách, cảm thấy nhắm mắt cũng có thể tránh được.

“Sau này lúc cần mở khoá chức năng gì, phân thân của Bồ Đào trên Số hiệu Xà Linh sẽ nói trước cho ngươi, vậy nên ngươi cứ an tâm điều khiển đi.” Từ Phàm cười nói.

“Số hiệu Xà Linh còn có uy năng này? Vậy sau này chúng ta có thể đến vùng Cực Không lấy quặng rồi.” Trảm Linh phấn khích nói.

Hắn nhanh chóng điều khiển tinh chu ở trong vùng màn chắn cự thạch lượn qua lách lại.

Ba ngày sau, Số hiệu Xà Linh cuối cùng cũng vượt qua vùng màn chắn cự thạch tại thâm xứ vùng Cực Không.

Giống như đang vào một mảnh tinh không khác.

“Đây chính là cảnh trong thâm xứ vùng Cực Không sao?” Trảm Linh nhìn tinh thần phía xa nói.

“Nghe nói Luyện Khí Đại Tông Sư có thể ở đây ngưng luyện thần hỏa Tam Túc Kim Ô, không biết có phải thật vậy hay không.” Từ Phàm tò mò nói.

“Có lẽ là thật. Lúc Kim Ô Thần Nhật chiếu thẳng đến nơi đây, hẳn là có thể bắt được một ít bản nguyên của thần hỏa Kim Ô.” Trảm Linh nói, hắn đã từng thấy ghi chép tương tự ở Thiên Ma Tông.

“Chủ nhân, cách Số hiệu Xà Linh ngoài ba ngàn vạn dặm, phát hiện một viên tinh thần chứa đạo khoáng cấp đạo khí.”

Giọng Bồ Đào vang lên khiến cho hai người lập tức lên tinh thần.

“Đi, chúng ta nhanh đi thôi ~” Trảm Linh dứt khoát điều khiển Số hiệu Xà Linh bay về nơi Bồ Đào đã đánh dấu.

“Tinh hoả luyện thiết, không tệ, sau khi trở về có thể luyện chế một lượng lớn con rối Hợp Thể Kỳ.” Từ Phàm cười nói, không nghĩ tới vừa vào thâm xứ vùng Cực Không là đã có thu hoạch.

“Thiên Linh tôn giả nói không sai, thâm xứ vùng Cực Không quả nhiên có thứ tốt.” Trảm Linh hào hứng nói.

“Nguy hiểm đi đôi với lợi ích, lợi ích càng cao nguy hiểm càng lớn.” Từ Phàm nhìn hư ảnh thăm dò nói.

Lúc này trên hư ảnh kia lóe lên nhiều chấm nhỏ đủ mọi màu sắc, mỗi một loại chấm nhỏ cũng đại biểu cho một loại tai hoạ.

“Vẫn là thật sao? Nếu năng lực thăm dò không mạnh, ở lại chỗ này không lâu, đây nhất định sẽ khiến cho thuyền hủy người vong.” Trảm Linh cũng cảm thán nói.

Theo máy gắp bắn ra, chính xác bắt lấy tinh thần đường kính trăm trượng chứa tinh hoả luyện thiết kia.

Xích sắt rút lại, dễ như trở bàn tay bỏ thứ này vào trong lò dung luyện.

“Coi như khởi đầu thuận lợi, tiếp tục khai khoáng, xem có điều gì bất giờ hay không.”

Chương 497: Khả năng có thể mua chuộc Thiên Đạo

Sau đó, Trảm Linh bắt đầu thời gian vui vẻ tại thâm xứ vùng Cực Không, giống như chơi trò chơi mở ra gấp đôi lượng tài nguyên.

Mặc dù đang ở thâm xứ vùng Cực Không nhưng không phải khắp nơi đều có linh khoáng cấp đạo khí giống như những gì Trảm Linh nghĩ.

Nhưng mà đã không giống như bên ngoài vùng Cực Không như vậy, tìm một quặng linh khoáng tinh thần cấp đạo khí còn khó hơn mò kim đáy biển.

Ba tháng sau, Trảm Linh vẫn ở trong trạng thái tương đối hăng hái.

“Đại trưởng lão, nơi này không hổ là nội khu vùng Cực Không, lần thu hoạch này còn phong phú hơn gấp năm lần so với khi ta lái một chiếc tinh chu thu hoạch.” Trảm Linh điều khiển Số hiệu Xà Linh nhẹ nhàng tránh một chỗ tai hoạ lôi vực.

“Nơi càng nguy hiểm thì lợi ích thu được càng lớn đó.” Từ Phàm mỉm cười nói, thu hoạch lần này thật khiến cho hắn cũng có chút thèm thuồng.

“Vẫn là do tinh chu của Đại trưởng lão được cải tạo tốt, nếu không muốn đến thâm xứ vùng Cực Không thăm dò cũng phải có chín cái mạng.” Trảm Linh cười nói.

Lúc này trên bản đồ hư ảnh thăm dò biểu thị, phía trước có một linh khoáng tinh thần cỡ lớn.

“Phía trước lại là tinh phẩm linh khoáng tinh thần cấp bảo khí, nhìn sơ qua cũng coi như tạm được.” Trảm Linh chỉ vào vị trí linh khoáng tinh thần được biểu hiện trên bản đồ hư ảnh.

“Dựa theo thăm dò, đường kính viên linh khoáng tinh thần này ít nhất cũng hai ngàn trượng, bắt tới xem có thể có bao nhiêu thứ tốt.” Từ Phàm nhìn số liệu Bồ Đào phân tích nói.

“Dự tính tới đó cần hơn một canh giờ.” Trảm Linh nói, bắt đầu thay đổi phương hướng, mở ra tốc độ cực hạn thứ nhất của Số hiệu Xà Linh, bay về hướng viên linh khoáng tinh thần kia.

Lúc này đã vào một khoảng thời gian tương đối nhàn nhã, Trảm Linh và Đại trưởng lão bắt đầu trò chuyện.

Lúc hắn không có việc gì đều thích tìm Đại trưởng lão tán gẫu, mỗi lần đều có thể nâng cao kiến thức, mở mang tầm mắt.

“Đại trưởng lão, lần này ngươi tới là phân thân hay là chân thân.” Trảm Linh nhìn Từ Phàm tò mò hỏi.

Người Ẩn Linh Môn đều biết rõ, Đại trưởng lão rất ít khi ra ngoài, dù ra ngoài cũng là điều khiển con rối hoặc phân thân.

“Ngươi đoán xem, ta có phải bản thể hay không.” Từ Phàm nhìn Trảm Linh nói.

Nguyên nhân chân thân ra ngoài chính là ở trong nhà còn có một chân thân dự bị. Trong tình huống không thể bảo đảm an toàn tuyệt đối, Từ Phàm là không thể nào mạo hiểm đi ra ngoài.

“Nghe nói tại thế giới Đại Thiên có một đại đạo bản nguyên thần thông, tên là Nhất Khí Hóa Tam Thanh, ta đoán Đại trưởng lão đã lĩnh hội rồi.” Trảm Linh nói đùa.

Thần thông phân thân thông thường, chỉ cần là người cấp Đại Thừa tôn giả hoặc nhiều hoặc ít đều biết một chút, ý niệm phân thân, linh hồn phân thân, huyết nhục phân thân gì đó, nhưng giữa phân thân với phân thân cũng có sự khác biệt.

Loại cấp thấp nhất kia, chỉ là một hư ảnh ý niệm phân thân, loại cấp cao nhất xem như có thể chết thay bản thể hoặc là trực tiếp khiến phân thân biến chân thần.

“Nhỏ quá, nhận thức của Trảm Linh trưởng lão nhỏ quá rồi. Nhất Khí Hóa Tam Thanh chỉ là thuật thức nhập môn, thuật thức tốt nhất chính là linh niệm hóa thân hư không, tồn tại cùng thiên địa, thiên địa bất diệt ngươi bất diệt.”

“Trảm Linh trưởng lão có muốn học hay không?” Cả mặt Từ Phàm mỉm cười mê hoặc hỏi.

“Đại trưởng lão, ngươi đừng lừa gạt ta, nơi nào có dạng thần thông này? Linh niệm hoá thân hư không, thiên đạo ở giới này sao có thể để cho ngươi sống.” Vẻ mặt Trảm Linh tỏ vẻ, ngươi đừng xem ta là tiểu hài tử để lừa gạt.

“Trảm Linh trưởng lão, cũng gần như vậy thôi. Giống như thần thông Huyết Hải của ngươi, luyện đến cảnh giới cao thâm thì đó chính là huyết hải bất diệt ngươi bất diệt, một giọt huyết hải hóa cốt nhục trùng sinh cũng không thành vấn đề.”

“Lại nói, cũng không phải bảo ngươi linh niệm hóa hư không tại giới này, ngươi có thể tìm thêm một thế giới Tiểu Thiên, lại cho thiên đạo giới này lợi ích đầy đủ, như thế không phải là được rồi sao.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Hỏi thăm việc riêng tư của ta, trước tiên lừa chết ngươi.

Nghe được lời Từ Phàm nói, Trảm Linh bắt đầu suy diễn, nghĩ đến thần thông Từ Phàm nói tới có khả thi hay không.

“Dường như lời Đại trưởng lão nói cũng không phải là không có đạo lý.”

Thật lâu sau, lúc sắp đến viên linh khoáng tinh thần kia, Trảm Linh mới mở miệng chậm rãi nói.

“Đại trưởng lão, ngươi nói phải cho Thiên Đạo lợi ích thế nào mới có thể giống như ngươi nói như vậy?” Trảm Linh nghiêm túc hỏi.

Vẻ mặt Trảm Linh đã nói cho Từ Phàm biết, hắn đã động lòng rồi.

Nghe được Trảm Linh hỏi, Từ Phàm cũng đứng đắn trả lời: “Thật ra Thiên Đạo rất dễ bị mua chuộc.”

“Đầu tiên, Trảm Linh trưởng lão cần tìm tới một thế giới Trung Thiên có thể lượng ngang với giới này.” Từ Phàm nói đến đây đặc biệt dừng lại một chút, nhìn vẻ mặt nghiêm túc thỉnh giáo nghe giảng của Trảm Linh.

“Sau đó thì sao? Đại trưởng lão, nói chuyện đừng chỉ nói một nửa.” Trảm Linh có chút ngứa ngáy trong lòng nói.

“Không biết Trảm Linh trưởng lão có từng nghe qua một thần thông tên là Đại Diệt Đạo Thuật hay chưa?”

“Có thể diệt trừ một XX giới, làm cho một giới kia rơi vào trạng thái hỗn độn.”

Giọng điệu nói chuyện của Từ Phàm rất chậm, nhưng sắc mặt Trảm

Linh biến đổi rất nhanh, hắn biết mình đã bị đùa cợt.

“Sau đó Trảm Linh trưởng lão đại khái cần mười chiếc vũ thuyền, kéo thế giới XX bị diệt kia về dung hợp với thiên đạo bản giới, như vậy thiên đạo hẳn là sẽ cho phép đề xuất này của ngươi.” Cả mặt Từ Phàm mỉm cười mê hoặc, lúc nói về loại chủ đề này, từ ngữ then chốt nhất định phải giấu thật kỹ, nếu không sẽ dễ bị chú ý.

“Đại trưởng lão, xin đừng xem ta là kẻ ngu, ta từng chảy mồ hôi, đổ máu, liều mạng vì tông môn, ngươi không thể đối xử với ta như vậy.” Trảm Linh trầm tĩnh nói.

“Trảm Linh trưởng lão có thể cho là ta là đang nói đùa, nhưng lời ta nói đều là thật.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Một khi ta được thực lực kia, trực tiếp uy hiếp…”

Trảm Linh xém chút nói ra hai từ Thiên Đạo, nhưng may là Từ Phàm nhắc nhở nhanh.

“Ta nói rõ trước, ta cũng không phải vì dẫn ra những lời này của Trảm Linh trưởng lão.” Từ Phàm cười nói.

“Vẫn phải đa tạ Đại trưởng lão đã đích thân nhắc nhở.” Trên đầu Trảm Linh có chút mồ hôi lạnh.

Mặc dù người Tu Tiên giới đều biết, bản thân Thiên Đạo không có ý thức, nhưng nếu trực tiếp hô từ uy hiếp Thiên Đạo, nhất định sẽ khiến cho Thiên Đạo để ý, sau đó vì an toàn của bản thân, có tỷ lệ nhất định sẽ làm một vài biện pháp mang tính phòng ngự.

“Ha ha, chỉ là đùa với Trảm Linh trưởng lão chút thôi, nhưng thần thông phân thân cao thâm hơn một chút ở chỗ này của ta thật sự có, sau này chờ Trảm Linh trưởng lão trọng tu là có thể giao cho ngươi.” Từ Phàm nói, nói đùa không thể nói vô ích, lợi ích vẫn là phải cho một chút.

“Thật sao?” Trảm Linh hỏi, thần thông phân thân cao thâm đều là một trong những truyền thừa quan trọng nhất của mỗi tông môn và gia tộc.

“Ta sao có thể xem Trảm Linh trưởng lão là người ngoài được.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Vậy đa tạ Đại trưởng lão ưu ái.”

Sau khi Trảm Linh nói xong thì thuần thục điều khiển Số hiệu Xà Linh bắn ra phi trảo, bắt lấy viên linh khoáng tinh thần cỡ lớn kia.

“Viên tinh thần này chứa Hồn Tinh!” Từ Phàm có chút kinh ngạc nói.

“Linh Tinh, hẳn là sẽ có ích cho Bồ Đào phải không?” Trảm Linh nghĩ một lát rồi nói.

“Có thể nâng cao toán lực của Bồ Đào và tăng thêm số lượng phân thân Bồ Đào, quan trọng nhất chính là đây cũng là một loại linh khoáng tương đối quan trọng giúp Bồ Đào chuyển hóa thành Linh Tu.” Từ Phàm cười nói.

Có vài linh khoáng mặc dù cấp bậc không cao, nhưng lại có tác dụng không thua gì cấp đạo khí.

“Linh Tu? Đại trưởng lão nỡ để Bồ Đào chuyển sao?” Trảm Linh hỏi.

“Chuyện này có gì không nỡ? Chuyển thành Linh Tu còn có thể rời khỏi ta hay sao?” Từ Phàm cười nói.

“Ta vĩnh viễn là Bồ Đào của chủ nhân, vĩnh viễn vì chủ nhân, vì Ẩn Linh Môn phục vụ.”

Giọng điệu Bồ Đào kiên định, trong âm vang mạnh mẽ còn có một chút sùng bái cuồng nhiệt với Từ Phàm.

Chương 498: Tinh thần Thượng Cổ

“Cẩn thận sau này Bồ Đào gây khó dễ cho ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Về phần sau khi Khí Linh chuyển thành Linh Tu thì sẽ tách khỏi hắn, việc đó là không có khả năng, bên trong bản thể của Bồ Đào còn có linh hồn của Từ Phàm.

Vốn là một thể, sao có thể tách ra.

“Ha ha. Ta chỉ là thuận miệng nói.” Trảm Linh cười nói.

Lúc này, nguyên cả viên linh khoáng tinh thần cỡ lớn đã được phân giải luyện hóa xong, Lý Tinh Từ cầm một khối Hồn Tinh đi đến.

“Sư phụ, đây là Hồn Tinh đã được phân giải ra.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm cầm lấy, một ngón tay bắn ra một chùm tia sáng trắng chạm về phía khối Hồn Tinh kia.

“Độ tinh khiết chín mươi tám phần trăm, lấy về để Bồ Đào tự luyện hóa đi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Được rồi, bắt đầu tìm kiếm viên linh khoáng tinh thần tiếp theo.” Trảm Linh nhìn công việc sau khi hoàn thành vỗ tay nói.

Số hiệu Xà Linh lại một lần nữa bước lên hành trình khai khoáng.

Thời gian tìm kiếm buồn chán khiến Từ Phàm và Trảm Linh lần nữa ngồi lại bắt đầu chém gió.

Lúc này Từ Phàm tùy ý liếc qua bản đồ hư ảnh trên vị trí điều khiển chính.

Trận pháp ẩn nấp thật cẩu thả, Từ Phàm thầm than một câu sau đó lại tiếp tục nghiêng đầu lại cùng Trảm Linh và mấy đồ đệ tán gẫu.

“Nguyệt Tiên, ta nói cho ngươi…”

Từ Phàm nói đến đây lập tức ngây ngẩn cả người, lại lần nữa quay đầu nhìn về phía hư ảnh bản đồ.

Lúc này đám người cũng phát hiện sự khác thường của Từ Phàm, tất cả đều nhìn chằm chằm vào bản đồ hư ảnh.

“Sư phụ, ở đâu có chỗ kỳ lạ gì sao?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Các ngươi có cảm thấy chỗ này có chút kỳ lạ không?” Từ Phàm nói, chỉ vào một vùng pháp trận ẩn nấp khổng lồ kia.

Đám người chăm chú nhìn hồi lâu cũng không nhìn ra chút đầu mối nào, cuối cùng Từ Nguyệt Tiên mở miệng nói: “Màu sắc của khu vực kia có chút bất thường so với những khu vực khác.”

Từ Nguyệt Tiên từng theo Từ Phàm khổ luyện thuật ẩn thân, phản ứng đối với một vài màu sắc đặc biệt nhạy cảm.

“Nguyệt Tiên nói đúng vào điểm mấu chốt rồi. Trên bản đồ hư ảnh này là phản ứng đối với năng lượng phân bố trong vùng Cực Không, cho nên nói, năng lượng nơi này phản ứng dị thường nhất định là có cái gì đó.”

“Hoặc là tai hoạ, hoặc chính là có một pháp trận khổng lồ che khuất nơi đó, gây nên phản ứng năng lượng dị thường.” Từ Phàm giải thích.

Lời Từ Phàm gợi ra cho Từ Nguyệt Tiên một vài hồi ức không tốt, khi đó vì phản ứng linh lực hòa thành một thể với cảnh vật xung quanh, nàng thật đúng là phải chịu nhiều đau khổ.

“Nghe nói ở nơi sâu vùng Cực Không có rất nhiều Nhân tộc sống trên Thượng Cổ tinh thần, có lẽ chính là nơi này.” Trảm Linh nói.

“Đi xem một chút chẳng phải là biết sao.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Lúc này cánh bên của Số hiệu Xà Linh lặng lẽ mở ra một cánh cửa, một họng pháo thô to bình thường ít nhất cũng mấy trăm trượng từ từ nhô ra.

“Ngoại trừ Thượng Cổ Nhân tộc, cũng có thể là Thượng Cổ dị tộc.”

“Không thể không phòng.” Trảm Linh nhìn Số hiệu Xà Linh nhô ra cự pháo nói.

Hắn biết Từ Phàm vì sự an toàn trên Số hiệu Xà Linh mà đã lắp đặt bốn khẩu pháo quỹ đạo, thậm chí có một khẩu còn sử dụng vật liệu cấp tiên khí.

Theo Số hiệu Xà Linh nhanh chóng tiến tới, phản ứng năng lượng của pháp trận khổng lồ kia càng ngày càng rõ ràng.

“Pháp trận này, quả thực là phí phạm quá rồi. Phản ứng năng lượng lớn như vậy đến cuối cùng chỉ có thể làm dùng pháp trận ẩn nấp.” Từ Phàm đã nhìn thấy rõ ràng hoa văn trên pháp trận nói.

“Pháp trận này, ngay cả người ngoài nghề như ta đây nhìn vào cũng cảm thấy có chút đơn sơ.” Trảm Linh cau mày nói.

Lúc này, tu sĩ bảo vệ pháp trận tinh thần trong một viên Thái Cổ tinh thần đều đang hồi hộp nhìn chiếc tinh chu đang quanh quẩn ở bên ngoài kia.

“Có tinh chu nào phát hiện chúng ta sao?” Một tu sĩ căng thẳng hỏi.

“Phát hiện lại có thể thế nào? Tinh thần của chúng ta có tôn giả thủ hộ, còn có cự pháo do Hội Trưởng Lão viện trợ.”

“Nếu chiếc tinh chu kia thật sự muốn xâm nhập, đảm bảo hắn cũng chỉ có đến mà không có về.” Một tu sĩ khác tự tin nói.

Đúng lúc này, những tu sĩ đang bảo vệ pháp trận tinh thần kia thấy được trên Số hiệu Xà Linh bay ra con rối, không thấy là làm cái gì, toàn bộ pháp trận tinh thần khổng lồ lại đột nhiên mất đi hiệu lực.

“Trời ạ, viên Thượng Cổ tinh thần này còn phải lớn hơn cả Trái Đất.”

Lúc Từ Phàm thấy rõ toàn cảnh cả viên Thượng Cổ tinh thần này không khỏi thán phục.

Tất cả những người trên Số hiệu Xà Linh cũng đều kinh ngạc, ở nơi sâu vùng Cực Không tai hoạ tung hoành như này, vậy mà lại có Thượng Cổ tinh thần to lớn đến thế.

Lúc mọi người đều đang thán phục sự to lớn của viên Thượng Cổ tinh thần này, chỉ có Trảm Linh là đang suy nghĩ phải làm sao để kéo viên Thượng Cổ tinh thần này về.

Từ Phàm đứng trong hư không lẳng lặng chờ đợi, thông qua tra xét từ Bồ Đào, hắn biết được trong viên Thượng Cổ tinh thần này tồn tại một lượng lớn Nhân tộc.

Cho nên hắn đang chờ, chờ người có tu vi cao nhất trên tinh cầu này xuất hiện, hắn có một cuộc làm ăn muốn làm cùng viên Thượng Cổ tinh thần này.

Từ Phàm không đợi bao lâu, một đạo độn quang màu lam đã nhanh chóng bay tới.

Một vị lão giả đứng cách con rối không xa.

“Đạo hữu, hiện tại Nhân Giới thế nào?”

“Đã chiến thắng Yêu tộc chưa?” Lão giả thân thiết hỏi.

“Yêu tộc thế lớn, muốn chiến thắng không phải một sớm một chiều là được.”

“Tinh chu của Ẩn Linh Môn ta khai khoáng ở chỗ này, trong lúc vô tình phát hiện nơi đây có dị dạng, thế nên đặc biệt tới để tra xét một phen.”

Nhìn thấy Đại Thừa tôn giả như vậy, Từ Phàm cũng mỉm cười trả lời lại.

“Pháp trận tinh thần đơn sơ này của ta khiến đạo hữu chê cười rồi.” Lão giả không chút kiêng kỵ nói.

“Thâm xứ vùng Cực Không này có màn chắn tai họa thiên nhiên vô tận, tinh chu hoặc chiến hạm cự thú Yêu tộc thông thường căn bản không thể phát hiện được nơi này.” Từ Phàm cười trả lời.

Nhưng vào lúc này, một tòa huyết hải hiện lên xung quanh Từ Phàm, hóa thành một bóng người.

“Đạo hữu thế mà lại là người nắm giữ tinh thần Thượng Cổ này.” Trảm Linh nhìn lão giả nói.

Trảm Linh thấy Từ Phàm đang trò chuyện với người khác, đặc biệt tiến lên trợ uy.

“Nếu các vị không chê, chúng ta có thể đến tinh thần của ta trò chuyện, để chiêu đãi chư vị thật tốt.” Lão giả cười nói, làm động tác để ta mời khách vào nhà.

“Được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Bên trong tinh thần Thượng Cổ, phía trên một tòa Tuyết Sơn cao gần vạn trượng, có một tông môn.

“Tinh thần này tên là Tuyết Linh tinh, tương ứng với tên Tuyết Linh Tông ta, tên của ta cũng thành Tuyết Linh tôn giả.”

Trong một tòa lương đình, lão giả giới thiệu cho đám người Từ Phàm.

“Từ vài năm trước, Hội Trưởng Lão phát tin tức cho chúng ta, đại chiến hai giới nhân yêu sắp bắt đầu.”

“Chưa qua bao lâu, toàn bộ không gian trong Tu Tiên giới đều bị phong ấn, tất cả pháp trận truyền tống cũng đều mất đi hiệu lực, đến lúc này Tuyết Linh tinh chúng ta và Tu Tiên giới đã mất liên lạc.” Lão giả giải thích.

“Trước đó quý tông vẫn luôn có liên hệ với Hội Trưởng Lão sao?” Từ Phàm tò mò hỏi. Hắn không nghĩ tới xúc tua của Hội Trưởng Lão vậy mà lại kéo dài đến tận nơi này.

“Vẫn luôn có liên hệ, thậm chí trong tinh thần chúng ta còn có truyền tống trận thông về hướng trụ sở chính của Hội Trưởng Lão.”

“Chỉ là bây giờ…” Lão giả nói xong thở dài một hơi, giống như phần lớn hài tử đi lạc, không nơi nương tựa.

“Chờ nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng chờ được một chiếc tinh chu của Nhân tộc.”

“Đạo hữu, tình thế hiện tại giữa Nhân tộc và Yêu tộc thế nào? Có thể nói cho ta một câu sao?” Lão giả có chút mong chờ nói.

“Không gian hai giới nhân yêu bị phong ấn, tất cả chiến trường chủ lực đều ở nơi dung hợp biên giới hai giới.”

“Trong đại lục trung tâm, thông đạo tự nhiên giữa hai giới càng ngày càng nhiều, tiên thành thực lực mạnh có thể phản xâm Yêu Giới.”

“Tiên thành yếu một chút chỉ có thể bị diệt thành.”

Chương 499: Không biết

Khi Từ Phàm nói đến việc hủy diệt thành, lão già khẽ thở dài một tiếng.

“Hai giới Nhân Yêu hiện nay đều nóng ruột, bên nào cũng ở giai đoạn coi nhau là kẻ thù.”

Lão già nói: “Ngươi nghĩ giống ta, chỉ là không biết Tuyết Linh Tinh còn có thể ẩn náu ở đây bao lâu?”

Trảm Linh không chút che giấu nói, hắn nhìn thấy lão già có thành ý nhờ bọn họ giúp một chút: “Khí tức của đạo hữu yếu hơn, gặp được chiến hạm của Nhân tộc cũng tốt. Nếu gặp chiến hạm cự thú của Yêu tộc, một chiếc chiến hạm có thể tùy tiện tàn sát Tinh Thần.”

Từ Phàm hỏi: “Bọn ta có thể giúp gì cho tôn giả?”

“Ta muốn mời một Tông Sư trận pháp sắp xếp lại đại trận Tinh Thần của ta.”

Lão già nói: “Đương nhiên không thể để cho Tông Sư trận pháp ra tay vô ích. Đạo hữu có thể lấy một nửa số Linh Khoáng trong nhà kho bảo vật của Tuyết Linh Tông ta.”

Lúc này, tất cả mọi người có mặt đều nhìn Từ Phàm.

Lão già cũng cảm nhận được sự kỳ lạ của mọi người nên lấy ra một ít và chiếu nội dung bên trong lên không trung.

“Đạo hữu có thể không biết mấy năm qua Huyết Linh Tinh của chúng ta đã thu được bao nhiêu Linh Khoáng?”

Lúc này, mọi người đều nhìn về phía màn sáng trên không trung, bên trên ghi lại các loại tình huống và số lượng.

“Các vị đạo hữu đừng ngạc nhiên, đây là kết quả mấy nghìn năm của Tuyết Linh Tinh chúng ta.”

Lúc này, tất cả mọi người đều bỏ qua lời của lão già, há mồm nhìn Linh Khoáng và số lượng ghi lại trên màn hình.

Số lượng của nó nhiều gấp trăm lần so với nhà kho bảo vật của Ẩn Linh môn.

Nước miếng Từ Phàm suýt chút nữa chảy ra từ khóe miệng, trong đầu hiện lên một chữ.

Khi thỏ gặp nhau, thỏ không biết của mình.

Từ Phàm tiếc nuối nói: “Đáng tiếc, chủng loại này có chút phức tạp, bằng không cũng có thể luyện chế một chiếc thuyền Tinh.”

Trẩm Linh nói với Tuyết Linh tôn giả: “Bây giờ ta long trọng giới thiệu với ngươi.”

“Đại trưởng lão của Ẩn Linh Môn, Luyện Khí Tông Sư hàng đầu và Luyện Đan Tông Sư.”

Trẩm Linh cười nói: “Đạo trận pháp lại càng thâm sâu khó lường.”

Nghe thấy những lời này của Trẩm Linh, đôi mắt của Tuyết Linh tôn giả sáng lên, kích động nói với Từ Phàm: “Ngươi có thể giúp ta sắp xếp đại trận Tuyết Linh Tinh được không?”

“Đổi thành trận pháp che chắn đơn giản là được.”

Từ Phàm cam đoan nói: “Chỉ cần không phải Tuyết Linh Tinh của chiến hạm cự thú Yêu tộc lao tới, bảo đảm sẽ không bị phát hiện.”

Tuyết Linh tôn giả xoa tay nói: “Còn trận pháp huyền ảo nào nữa không?”

Từ Phàm nghĩ rồi nói: “Điều huyền ảo hơn là tập hợp sức mạnh của toàn bộ các Tinh Thần cổ đại để chống lại đòn tấn công bằng đại bác khổng lồ của chiến hạm cự thú Yêu tộc. Vào thời khắc quan trọng, có thể khởi động toàn bộ sức mạnh của trận pháp khiến Tuyết Linh Tinh đâm vào chiến hạm quái vật.”

“Tuyết Linh Tinh đâm vào chiến hạm cự thú?”

Tuyết Linh tôn giả có chút hoài nghi, không hiểu ý tứ bên trong: “Đây là ý gì?”

Từ Phàm nói, chiếu ánh sáng vào, thể hiện hoạt ảnh ánh sáng và bóng tối khi Tuyết Linh Tinh va vào chiến hạm cự thú: “Là nghĩa đen của nó.”

Trận pháp bảo hộ của Tuyết Linh Tinh đưa ra vô số xúc tu linh lực quấn quanh chiến hạm Yêu Tộc, rồi ném về phía Tuyết Linh Tinh, và Tuyết Linh Tinh cũng lao thẳng vào chiến hạm Yêu Tộc.

Từ Phàm cười nói: “Chỉ cần không phải mười chiến hạm Yêu Tộc cùng lên một lần thì Tuyết Linh Tinh đều có thể đối phó.”

Câu nói cuối cùng của Từ Phàm đã trực tiếp đánh vào lương tâm của Tuyết Linh tôn giả.

“Đại trưởng lão phải mất bao lâu mới có thể bố trí đại trận bảo hộ Tinh Thần như vậy?”

Từ Phàm do dự nói, hắn không phải giả vờ, tiêu hao thật sự là khá lớn: “Sẽ mất một năm, nhưng số lượng Linh Khoáng, báu vật trời đất cần, tất cả tinh lực tiêu hao đều rất lớn.”

Từ Phàm cũng đã đề xuất một gói như vậy sau khi nhìn thấy sự chân thành trong việc trả giá trước của Tuyết Linh tôn giả.

Tuyết Linh tôn giả lại lấy ra một tấm ngọc giản, ném thứ bên trong ngọc giản lên không trung: “Đã hiểu!”

Đây là nhà kho bảo vật của Tuyết Linh Tông ta, Đại trưởng lão có thể chiếm lấy 30%.

Từ Phàm vỗ tay nói: “Nếu Tuyết Linh tôn giả thành tâm như vậy, ta sẽ tặng Huyết Linh tôn giả hai chiếc cự pháo có thể giết Yêu Tôn bình thường.”

Sở dĩ để hắn làm việc này là vì hắn đã nhìn thấy Linh Khoáng tiên khí cấp đặc biệt mà Bồ Đào cần để nâng cấp tiên khí.

Trong kinh doanh, hắn vẫn còn một chút lương tâm.

Tuyết Linh tôn giả nở nụ cười: “Đại trưởng lão thật hào phóng.”

Từ Phàm vội vàng khiêm tốn nói: “Không, không, không, hẳn là Tuyết Linh tôn giả khí phách.”

Thù lao cho việc bố trí đại trận Tinh Thần này của Từ Phàm đủ để đưa Trảm Linh lên đỉnh mở ra số hiệu Xà Linh đến vực Cực Không hơn mười lần.

Hắn không ngờ việc kinh doanh lại suôn sẻ như vậy, vốn dĩ hắn muốn giúp Tuyết Linh Tinh cải tạo đại trận Tinh Thần một chút và kiếm thêm Linh Khoáng cấp đạo khí.

Không ngờ, vị Tuyết Linh tôn giả này lại chính là át chủ bài , điều này ngay lập tức phóng to bố cục của Từ Phàm.

Tuyết Linh tôn giả nói: “Trong vài ngày tới, ta sẽ trả trước 30% tiền đặt cọc, sau đó sẽ giao Linh Khoáng còn lại sau khi đại trưởng lão hoàn thành.”

“Đồng ý!”

Từ Phàm nói, trong tay còn có một tấm ngọc giản, tâm linh rót vào, nhanh chóng viết ra nguyên liệu và Linh Khoáng cần thiết, sau đó giao cho Huyết Linh tôn giả.

Từ Phàm nói: “Đó là tất cả các vật liệu thông thường, Linh Khoáng, Linh Khoáng trong cấp bậc đạo khí cần và quý tông Linh Khoáng cấp bậc tiên khí ở đâu cũng có.”

Tuyết Linh tôn giả nhìn nội dung trong tấm ngọc giản liền gật đầu, nói rằng sẽ cần một ngày.

Sau đó, yêu cầu các tu sĩ xung quanh sắp xếp một nơi cho mọi người nghỉ ngơi, sau đó ra về chuẩn bị nguyên liệu.

Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói: “Để Bồ Đào dỡ hai cửa pháo quỹ đạo xuống và đưa cho ta. Các ngươi có thể tiếp tục khai thác, đừng lãng phí khoảng thời gian này.”

“Nói với đám con cháu trên thuyền Tinh rằng những ai muốn đến tuyết Linh Tinh để nghỉ ngơi đều có thể đến đây.”

Bồ Đào đáp lại: “Tuân lệnh!”

Đây là cách Từ Phàm bắt đầu quá trình làm việc của mình.

Trong thời kỳ này, hắn cũng mang theo một Trận Pháp Sư do Tuyết Linh tôn giả phái đến.

Hàng trăm nghìn con rối bắt đầu nhanh chóng sắp xếp đội hình xung quanh Tuyết Linh Tinh dưới sự phân bổ của Bồ Đào. Từ Phàm lại dựa theo các trận pháp tương ứng theo môi trường địa phương của và kết nối với trận pháp chung.

Từ Phàm vừa bố trí trận pháp vừa nói với Trận Pháp Sư bên cạnh: “Tiểu Tào, thiên tư trận pháp của ngươi vẫn rất tốt, nhưng ngươi thiếu tính kế thừa có hệ thống của trận pháp.”

Sau một thời gian chung sống, hắn thấy Tiểu Tào ở bên mình là một Trận Pháp Sư rất có thiên tư nên tấm lòng yêu quý nhân tài xuất hiện và bắt đầu dạy Tiểu Tào từ căn bản.

Tào Tuấn cung kính cúi đầu nói, trong mắt hiện lên vẻ biết ơn: “Tiền bối nói phải.”

Sau đó Từ Phàm vừa bày trận vừa dạy Tào Tuấn.

Trận pháp do Từ Phàm sắp xếp quá huyền ảo, không phải Tào Tuấn không thể học được Trận Pháp Sư cấp bậc này mà vì học từ cơ bản lên phù hợp với Tào Tuấn hơn.

Đây là lý do tại sao Tào Tuấn lại kính trọng Từ Phàm như vậy.

Mười tháng chớp mắt đã trôi qua, việc bố trí đại trận Tinh Thần đã gần kết thúc.

Tuyết Linh tôn giả lúc này đã trao trước tất cả thù lao Linh Khoáng đã hẹn cho Từ Phàm.

Từ Phàm lấy ra một chiếc la bàn khổng lồ và đưa cho Tuyết Linh tôn giả.

Từ Phàm nói: “Tuyết Linh tôn giả, chiếc la bàn này là trọng tâm điều khiển trận pháp, phương pháp điều khiển nó đã dạy cho Tiểu Tào.”

Mặc dù vẫn còn một số công việc cuối cùng nhưng không cần Từ Phàm ra tay nữa, Bồ Đào có thể điều khiển con rối để hoàn thành công việc.

Tuyết Linh tôn giả tiện tay đưa la bàn cho Tiểu Tào, cho thấy đại trận Tuyết Linh Tinh về sau sẽ do hắn sẽ điều khiển.

Tuyết Linh tôn giả thuận miệng hỏi: “Đại trưởng lão, còn có một trận pháp Tinh Thần mạnh hơn cái này sao?”

Trong mắt Từ Phàm hiện lên một tia khó giải thích, ngươi đã đào xong cái hố trước khi tôi gieo hạt rồi: “Cũng có trận pháp như vậy, nhưng ta không thể sắp xếp nó ở cảnh giới tu vi hiện tại của ta.”

Tuyết Linh tôn giả tò mò hỏi: “Ồ, trận pháp đó có sức mạnh gì vậy?”

“Việc sắp xếp trận pháp Tinh Thần đến mức giới hạn có thể hấp thụ sức mạnh của thảm họa để tạo động lực cho đại chiến Tinh Thần của nó. Đồng thời, còn có thể lưu trữ thảm họa và sử dụng nó để chiến đấu với kẻ thù vào những thời điểm quan trọng.”

Từ Phàm cười nói: “Không thể nói hết tất cả lợi ích trong một lúc.”

“Chỉ để sắp xếp một trận pháp như vậy, dựa vào Tuyết Linh Tinh và nhà kho bảo vật của môn phái các ngươi cũng không thể sắp xếp được.”

Hạt giống đã được gieo trồng, chỉ chờ mọc rễ nảy mầm?

Chương 500: Lòng Tuyết Linh tôn giả có ý chí

Ở sâu trong Vực Cực Không, Trảm Linh đang điều khiển Xà Linh hiệu lấy quặng.

Lý Sơ Phàm ở bên cạnh Trảm Linh.

Lý Sở Phàm nói với vẻ ngưỡng mộ: “Ông nội thật tuyệt vời, lại có thể điều khiển một linh thuyền lớn như vậy.”

Trảm Linh nói: “Ta đã tính là gì, sư tổ của người mới lợi hại, một chiếc thuyền Tinh lớn như vậy là do sư tổ ngươi thiết kế và luyện chế.”

Lý Sở Phàm nói như một lẽ tất nhiên: “Sư tổ luôn rất lợi hại!”

Lúc này, Lý Tinh Từ bước vào.

Lý Tinh Từ nói: “Trưởng lão Trảm Linh, trận pháp Tinh Thần bên phía sư phụ đã bố trí xong, bây giờ chúng ta có thể đến đó đón ngài.”

Trảm Linh kỳ lạ nói: “Vẫn là có một môn kỹ thuật tốt, sư tổ ngươi động thủ một cái, cứng hơn mười lần so với ta mở Xà Linh hiệu.”

Hắn không khỏi tự hỏi bản thân có chút thiên tư luyện khí mà ngay từ đầu hắn đã không học có lãng phí hay không?

Lý Tinh Từ an ủi nói: “Sư phụ thường nói thuật nghiệp phải chuyên tu, người chuyên nghiệp làm việc chuyên nghiệp.”

Trảm Linh yếu ớt nói: “Nhưng sức chiến đấu của sư phụ ngươi cũng rất cao. Sức chiến đấu, luyện khí, luyện đan, cái gì cũng tốt. Điều khiển con rối Hợp Thể Kỳ, nắm giữ tiên khí trong tay, Yêu Tôn bình thường thật sự không làm gì được hắn.”

Lý Tinh Từ nói: “Trưởng lão Trảm Linh đừng nghĩ tới sư phụ, chỉ nghĩ đến người khác là được.”

Trảm Linh khẽ thở dài, điều khiển Linh Xà Hiệu bay về phía Tinh Thần: “Quên đi, không nói chuyện nữa, đi gặp sư phụ.”

Tuyết Linh Tinh, Từ Phàm đang điều chỉnh lần cuối cùng đối với trận pháp Tinh Thần.

Một Tinh Thần thượng cổ lớn gấp hai hoặc ba lần trái đất đang huy động sức mạnh của các Tinh Thần thượng cổ để tạo thành trận pháp Tinh Thần khổng lồ.

Vô số xúc tu linh lực vươn ra Vực Cực Không và quét sạch tất cả các Linh Khoáng, Tinh Thần trong bán kính 10.000 dặm.

Tào Tuấn ở bên cạnh Từ Phàm kích động nói: “Tiền bối, trận pháp này cũng có thể thu thập Linh Khoáng và Tinh Thần ở Vực Cực Không.”

“Đó là tất nhiên, một xúc tu linh lực đơn lẻ có thể kéo dài 100.000 km.”

Từ Phàm cười nói: “Ta đã thêm một Trận Linh vào trận pháp Tinh Thần thượng cổ này, nếu có gì không hiểu có thể trực tiếp hỏi hắn.”

Một trận pháp Tinh Thần hoàn chỉnh là rất lớn, tỉ mỉ và phức tạp, nếu ngươi muốn kiểm soát nó hoàn toàn, phải biết rõ từng sức mạnh của trận pháp.

Theo lời của Từ Phàm, trận pháp Tinh Thần khổng lồ này ít nhất có sách hướng dẫn dài 10 triệu chữ, ngay cả tu sĩ nhất thời cũng không thể hoàn toàn nắm chắc được.

Vì vậy Từ Phàm đã trang bị cho nó một trợ thủ khí linh.

Một con bướm bay ra từ nhãn trận và đáp xuống vai của Tào Tuấn.

Tào Tuấn tò mò hỏi: “Ngươi là khí linh của pháp trận Tinh Thần phải không?”

Bướm đậu trên vai hắn nhẹ nhàng gật đầu.

“Ta đã để lại cho ngươi một trận pháp Truyền Thừa hoàn chỉnh, ngươi có thể học tập từng bước là được.” Từ Phàm nhìn vào Xà Linh hiệu trong Vực Cực Không và nói, thời gian hắn dành cho Tinh Thần này không còn nhiều.

Tào Quân hành lễ nói, hắn biết tiền bối bí ẩn trước mắt dạy hắn kiến thức về trận pháp sắp rời đi: “Đa tạ tiền bối, ngươi là ân sư tái tạo của ta.”

“Đừng phóng đại như thế, chỉ là thấy ngươi có chút thiên phú, sinh lòng mến mộ, tiện tay chỉ điểm một cái thôi.”

Từ Phàm nói bắt đầu điều chỉnh chức năng cuối cùng của Tuyết Linh Tinh.

Khi của pháp ấn trận pháp của Từ Phàm hoàn thành, sức mạnh của Tinh Thần Thượng Cổ được huy động, một lực đẩy cực lớn từ trận pháp truyền đến khiến cho toàn bộ Tuyết Linh Tinh từ từ di chuyển.

Lúc này, Tuyết Linh tôn giả cũng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, cảm nhận được sự chuyển động của Tuyết Linh Tinh dưới chân, trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Này, ngươi đừng nhúc nhích, đợi đến khi ta hạ cánh rồi nói.” Trảm Linh đau lòng nói, sau đó khống chế thuyền Tinh đuổi theo Tuyết Linh Tinh.

Từ Phàm nói: “Bằng cách này, sau này ngươi có thể điều khiển tuyết Linh Tinh di chuyển trong Vực Cực Không.”

Tuyết Linh tôn giả kinh ngạc nói: “Đại trưởng lão đã phát hiện ra bí mật của các Tinh Thần thượng cổ chúng ta rồi sao?”

“Tinh Thần các ngươi thuận theo sức mạnh của sông dài linh lực ở chỗ sâu trong Vực Cực Không, hiển nhiên sẽ không gặp phải tai họa.”

Từ Phàm còn muốn nói: “Nhưng bản thân Tinh Thần thượng cổ các ngươi cũng có khả năng tránh được tai họa. Đây không phải là bí mật, chỉ cần tìm đến người am hiểu trận pháp Phong Thủy, nhìn tổng thể là có thể biết được.”

Tuyết Linh tôn giả gật đầu: “Đại trưởng lão nói không tồi chút nào.”

Lúc này, Từ Phàm đã điều khiển Tuyết Linh Tinh dừng lại, chờ Xà

Linh hiệu đáp xuống.

Từ Phàm hỏi: “Tuyết Linh tôn giả có muốn đến thăm đại lục trung tâm và dẫn theo đám người Tuyết Linh Tinh không?”

Tuyết Linh tôn giả cau mày nói: “Đại trưởng lão cũng khuyên ta trở về đại lục trung tâm đóng góp cho Nhân Tộc sao?”

“Không, không, ý ta hoàn toàn ngược lại. Nếu Tuyết Linh tôn giả có ý tưởng này cũng đừng thực hiện nó.”

“Tình hình của Nhân Tộc hiện tại tương đối ổn định, sau này có xảy ra đại chiến, thắng thua cũng không phụ thuộc vào các ngươi, ta có thể quyết định.”

“Vì vậy, Tuyết Linh tôn giả và Tuyết Linh Tinh không bằng ở lại nơi sâu thẳm của Vực Cực Không và để lại mạch Truyền Thừa cho Nhân Tộc.” Từ Phàm nói, hắn sẽ không khuyên người khác tìm chết như thế này.

“Hội trưởng lão sẽ tới đây trước khi không gian bị phong ấn, chia thành hai nhóm.”

“Một nhóm người thuyết phục ta đưa Tuyết Linh Tinh tham gia vào trận chiến của Yêu Tộc, một nhóm khác thuyết phục ta trốn kỹ.”

Từ Phàm nói: “Tuyết Linh tôn giả lúc đó đã chọn cách trốn kỹ sao?”

“Không, cuối cùng ta quyết định cống hiến cho Nhân Tộc, đi theo hội trưởng lão trở về tổng bộ, sau đó…” Tuyết Linh tôn giả thở dài khi nói đến đây.

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó vị tôn giả trù tính chiến đấu, chỉ liếc nhẹ ta một cái rồi nói thực lực của ta quá yếu, bảo ta trở về.”

Tuyết Linh tôn giả nói: “Theo những gì hắn nói, chuyện cấp độ chiến đấu của ta sẽ gặp phải một Yêu Tôn mạnh hơn một chút chỉ là móng vuốt.”

“Những lời này có chút làm tổn thương người khác!”

“Thực ra khá tổn thương người khác. Ngay khi ta muốn phản bác, ta đã bị áp chế bởi một tu sĩ phụ trách chiến đấu Hợp Thể Kỳ của hội trưởng lão.”

Tuyết Linh tôn giả nhìn trận pháp Tinh Thần trên bầu trời rồi nói: “Sau khi từ hội trưởng lão trở về, trong đầu ta không có suy nghĩ nào khác. Ta chỉ muốn dắt theo Tuyết Linh Tinh ẩn nấp thật kỹ cho đến khi Nhân Tộc chiến thắng.”

Từ Phàm đột nhiên nói: “Thì ra tôn giả là vì chuyện này mà quan tâm đến đại trận Tinh Thần.”

Tuyết Linh tôn giả nói, nhìn Từ Phàm với vẻ mong đợi: “Đó là lý do tại sao ta nghĩ, khi nào thì Đại trưởng lão sẽ nâng cấp đại chiến Tinh Thần của ta đến mức mà ngươi đã nói là có thể hấp thu tai họa.”

“...”

Ngươi có dám ở đây đợi ta không?

Từ Phàm nói: “Tuyết Linh tôn giả, hiện tại, trận pháp Tinh Thần của Tuyết Linh Tinh có thể đảm bảo tránh được tất cả các chiến hạm Yêu Tộc, mức độ này còn chưa đủ sao?”

“Thực ra đã đủ rồi, nhưng ta là tôn giả của Nhân Tộc, ta luôn có trách nhiệm chiến đấu vì Nhân Tộc.”

“Vì vậy, ta muốn để đại trưởng lão cải tạo trận pháp Tinh Thần theo như lời ngươi nói, sau đó ta lái Tuyết Linh Tinh bảo vệ bên ngoài kết giới Cự Thạch và săn chiến hạm Yêu Tộc, cũng tính là một phần đóng góp cho Nhân Tộc.”

Chương 501: Tinh thần siêu khổng lồ

“Quyết tâm ra sức cho Nhân tộc của Tuyết Linh tôn giả khiến ta kính nể, đợi sau khi ta trở thành Đại Tông Sư Trận Pháp, nhất định đến giúp Tuyết Linh tinh thăng cấp trận pháp đầu tiên.” Từ Phàm kính nể nói.

“Đại Tông Sư Trận Pháp, cũng phải, loại tinh thần đại trận cấp bậc này, đã vượt quá giới hạn của Tông Sư Trận Pháp.” Tuyết Linh tôn giả có chút thất vọng nói.

“Trước khi trận pháp chưa thăng cấp, mong Tuyết Linh tôn giả đảm bảo an toàn cho chính mình và Tuyết Linh tinh.” Từ Phàm nói.

Trận pháp do hắn sắp đặt không phải toàn năng, một khi chủ động xuất kích, hạn chế sẽ rất lớn.

“Ta hiểu.”

Tuyết Linh tôn giả nói xong, lấy ra một tinh bàn giao cho Từ Phàm.

“Đây là tinh bàn định vị của Tuyết Linh tinh ta, nếu đại trưởng lão cần, có thể lại đây tìm ta bất cứ lúc nào.”

Từ Phàm nhìn tinh bàn, sau đó có chút nghi hoặc hỏi: “Tuyết Linh tôn giả, tinh thần thượng cổ giống như ngươi, ở thâm xứ vùng Cực Không này có nhiều không.”

“Vẫn có rất nhiều, đây là nội vực Đông Vực của Vực Cực Không, theo ta biết, còn có 108 tinh thần thượng cổ được hội trưởng lão chứng nhận, Tuyết Linh tinh là một trong số đó.”

“Trước đây, lúc không gian vẫn chưa phong ấn, giữa tinh thần thượng cổ đều có thể truyền tống qua lại, bây giờ, cũng giống như Tiên thành đại lục trung tâm, đều chống lại nhau.” Tuyết Linh tôn giả nói.

“108 tinh thần ~” Từ Phàm lẩm bẩm, trong lòng nghĩ thị trường trống lớn như vậy, lại bị mình phát hiện.

“Ta biết Đại trưởng lão đang suy nghĩ gì, nếu Tuyết Linh tinh bình thường, cần thăng cấp tinh thần đại trận ít nhất có một nửa.”

“Nếu cần, Đại trưởng lão có thể mở tinh chu đi dạo quanh khu vực này một chuyến, lúc xung quanh có tinh thần thượng cổ, tinh bàn hẳn sẽ phản ứng, có thể truyền tin tức, nhưng không thể xác định được vị trí cụ thể.” Tuyết Linh tôn giả nói.

“Ha ha, Tuyết Linh tôn giả biết ta nghĩ gì.” Từ Phàm ha ha nói.

“Mong rằng Đại trưởng lão trở về nắm vững lĩnh hội trận pháp nhất đạo, đến lúc đại trưởng lão trở thành Đại Tông Sư Trận Pháp, Tuyết Linh tinh ta sẵn lòng dâng lên toàn bộ nhà kho bảo vật, để ngươi thăng cấp tinh thần trận pháp.”

“Được ~”

Lúc này, số hiệu Xà Linh đã xuất hiện trên bầu trời.

“Tuyết Linh tôn giả, chúng ta tạm biệt vậy.” Từ Phàm nói.

Tuyết Linh tôn giả vẫy tay tạm biệt.

Sau khi Từ Phàm trở lại số hiệu Xà Linh, khởi hành chạy đến khu bức thành cự thạch.

Trên số hiệu Xà Linh, tất cả mọi người chúc mừng Từ Phàm thắng lợi trở về.

“Đại trưởng lão, ngươi nói ta bây giờ học trận pháp luyện khí có muộn không?” Trảm Linh hâm mộ nói.

Thù lao lần này của Từ Phàm, khiến hắn cũng có chút ghen tị.

“Học cũng không muộn, bất cứ lúc nào cũng không muộn, trong Ẩn Linh môn bọn ta có một khóa học cơ bản trận pháp và luyện khí chuyên biệt, Trảm Linh trưởng lão có cơ hội thì đi xem.” Từ Phàm cười nói.

Bây giờ trong lòng hắn đang nghĩ về chuyện khác, đó là làm sao để phân thân số 2, cam tâm tình nguyện qua đây tiếp tục sở trường làm công cho hắn.

“Được, đợi đến lúc trở lại Ẩn Linh môn, ta phải đi xem xem.” Trảm Linh nói.

Đúng lúc này, Bồ Đào đột nhiên báo cáo, bốn ngàn vạn dặm ở phía trước, phát hiện năm chiến hạm cự thú Yêu tộc.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người trong phòng điều khiển chính trở nên sôi nổi.

“Đánh nó!” Trảm Linh kích động nói, tốc độ tay điều khiển số hiệu cũng Xà Linh nhanh hơn không ít.

“Trước tiên quan sát rồi nói sau.” Từ Phàm nói, Từ Phàm cảm thấy chuyện này không đơn giản.

Trảm Linh bảo Bồ Đào khởi động hình thức ẩn nấp.

Sau đó bên ngoài linh thuyền số hiệu Xà Linh thay đổi một trận, cuối cùng hoàn toàn biến mất tại chỗ.

Lúc số hiệu Xà Linh càng ngày càng gần, hư ảnh trên bản đồ rốt cuộc cũng dò xét ra hình dáng của năm chiến hạm cự thú Yêu tộc kia.

Lúc này, mọi người nhìn vào bản đồ hư không, đã không ai để ý đến năm chiến hạm cự thú Yêu tộc kia.

“Có thể so với một linh khoáng tinh thần có kích thước bằng một tinh thần thượng cổ, Đại trưởng lão, chúng ta giàu to rồi.” Trẩm Linh có chút kích động nói, giống như người tìm vàng phát hiện một miếng vàng đầu chó bằng một cái thớt.

Lúc này Từ Phàm bình tĩnh lại, bởi vì lúc nhìn thấy linh khoáng tinh thần có kích thước có thể so với tinh thần thượng cổ này, lại có một cảm giác, đó là không thể động vào.

“Trước tiên bình tĩnh một chút, quan sát thêm một thời gian.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Mọi người nhìn vẻ mặt của Từ Phàm, tất cả đều thu lại vẻ mặt hưng phấn, bắt đầu nhìn chăm chú hư ảnh của bản đồ hư không.

Lúc này, mọi người mới phát hiện, phía sau linh khoáng tinh thần kia, còn có một con cự quy đi theo, chính là con suýt chút nữa giẫm nát bọn họ.

“Xem ra Yêu tộc thật sự có thủ đoạn khống chế cự thú tinh không.” Trẩm Linh kinh ngạc nói.

“Đây không phải khống chế, nó là được nuôi lớn từ khi còn nhỏ.” Lý Tinh Từ nói, ánh mắt hắn xuyên qua bản đồ hư ảnh, thấy được đôi mắt khổng lồ của cự quy kia, ánh mắt có chứa sắc thái tình cảm.

“Vẫn là Tinh Từ quan sát cẩn thận.” Từ Phàm gật đầu nói, hắn chỉ mới phát hiện ra vấn đề này sau khi trở về từ Yêu giới.

“Bây giờ vấn đề đặt ra là, con nhỏ hoặc trứng của Vực Cực Không đến từ đâu?” Từ Phàm suy tư nói, hắn không khỏi nghĩ đến mấy quả trứng rồng chậm chạp không chịu nở trong nhà kia.

“Ta từng chú ý đến vấn đề này, nhưng trong hội trưởng lão cũng không phát hiện có ghi chép liên quan.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Nhưng có một suy đoán, cự thú cực không sẽ nuôi con trong không gian cơ thể của mình, sau khi trưởng thành mới thả ra.”

“Đây là suy đoán của một trưởng lão tiếng tăm trong hội trưởng lão.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Vậy thì không phải đùa rồi.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, chúng ta tiếp tục đi theo hay sao?” Trẩm Linh hỏi.

“Đánh thì nhất định đánh không lại, chúng ta tăng tốc quay về đường hàng không của Nhân tộc, báo cáo tình huống này cho hội trưởng lão.” Từ Phàm nói.

“Theo vị trí thẳng tiến của năm chiến hạm cự thú này, hẳn là sẽ đi từ Bắc Vực ra ngoài.” Từ Phàm nói xong, bảo Trảm Linh bay về phía bức thành cự thạch gần nhất.

Ba tháng sau, số hiệu Xà Linh một mực dùng tốc độ cực hạn, cuối cùng cũng đến tinh thần đường hàng không Nhân tộc gần nhất.

Tô Nhiễm Thiên sử dụng thân phận thành viên trong hội trưởng lão của mình, báo tình huống này cho tổng bộ hội trưởng lão.

“Chuyện nên làm chúng ta đã làm, chuyện còn lại thì xem hội trưởng lão có ra sức không.” Từ Phàm nói.

Lúc này, trong Bắc Vực nội vực Vực Cực Không, một chiếc thuyền Vạn Tinh khổng lồ dài hàng trăm dặm xuất hiện trước mặt năm chiến hạm cự thú Yêu tộc đang kéo theo linh khoáng tinh thần khổng lồ.

“Đáng giận! Là ai để lộ hành tung của chúng ta!” Trên chiến hạm cự thú, một Yêu tôn tức giận nói.

“Để linh khoáng tinh thần này lại, các ngươi có thể giữ mạng, nếu muốn chống cự, chỉ có chết.” Thuyền Vạn Tinh truyền đến một giọng nói.

“Gào.”

Thiên Lục Quy xuất hiện trước mặt thuyền Vạn Tinh, trong ánh mắt đầy cảnh giác.

“Con rùa nhỏ, còn muốn bị ta đánh cho lui vào trong mai rùa sao?” Trên thuyền Vạn Tinh truyền đến giọng trêu chọc.

Trong mắt Thiên Lục Quy có vẻ không cam chịu, nhưng cuối cùng quay lại nhẹ giọng nói với năm chiến hạm cự thú kia.

“Đi ~” Yêu tôn đứng đầu không cam lòng, nhưng vẫn vứt bỏ linh khoáng tinh thần kéo theo phía sau kia.

Ẩn Linh đảo, Thập Vạn Lý Cự Hồ yên tĩnh, trên mặt hồ có một chiếc thuyền nhỏ, Từ Phàm nằm phía trên thả lỏng nghỉ ngơi.

“Vì sao gần đây luôn cảm thấy có người đang mắng ta?”

“Quên đi, mắng ta cũng có liên quan gì đến ta đâu, nghỉ ngơi quan trọng hơn ~”

Chương 502: 108 trang phục đạo khí

Từ Phàm nằm trên linh thuyền không bao lâu, phân thân số 2 đã đến.

“Thế nào, hơn một năm nghỉ dài hạn này có sướng không?” Từ Phàm cười nói.

Hơn một năm nay, phân thân số 1 số 2 đã đi hết những nơi có thể đi.

Thuận tiên xem tất cả hoạt hình và tiểu thuyết mà Từ Phàm thưởng cho bọn họ.

“Đây là có chuyện sao? Nói thẳng ra chuyện gì đi?” Phân thân số 2 nói, trên mặt lộ ra vẻ sinh cơ sống động.

“Lần sau lúc Trảm Linh trưởng lão đi ra ngoài, ngươi đi theo cùng.”

“Nơi đó có rất nhiều tinh thần thượng cổ, cần đổi mới pháp trận bảo vệ tinh thần một chút.”

“Tôn Giả canh giữ tinh thần kia, đều hào phóng có tiền.” Từ Phàm nói xong, đưa thù lao hắn lấy được lần này cho phân thân số 2 nhìn.

“Trời ạ, ngươi bán tiên khí của đồ tôn ngươi và cây gậy kia rồi!” Phân thân số 2 kinh hãi nói.

“Tất nhiên không phải, ta chỉ giúp bọn họ sắp đặt một tinh thần đại trận, loại khá cao cấp.” Từ Phàm ha ha nói, thuận tiện biểu diễn mô hình thu nhỏ của tinh thần đại trận kia một chút.

“Chỉ như vậy? Có thể có giá nhiều đạo khí linh khoáng vậy sao?” Phân thân số 2 hưng phấn.

“Ta hiểu rồi, ngươi định cho ta đi theo Trảm Linh trưởng lão đến Vực Cực Không kiếm tiền.” Phân thân số 2 nhìn Từ Phàm nói.

“Thế nào, theo quy mô này, chúng ta làm hơn mười vụ tinh thần, vậy có thể luyện chế ra một chiếc tinh chu, tinh chu chúng ta tự tay luyện chế.”

“Tinh chu chúng ta tự tay luyện chế ra, trong lòng nghĩ một chút, có phải rất có cảm giác không!” Từ Phàm nói.

“Có cảm giác hay không thì ta không biết, nhưng ta biết ta phải bận một thời gian.”

“Vì vậy ta yêu cầu mỗi mười năm phải cho ta một kỳ nghỉ dài một năm.” Phân thân số 2 nói.

Là một nhân viên ưu tú, hắn biết ra điều kiện khi nào là thích hợp nhất.

“Được, sao lại không?” Từ Phàm vỗ tay nói, mười năm nghỉ một năm rất hợp lý.

“Ta còn có một yêu cầu, ta muốn dẫn số 1 đi.” Phân thân số 2 cười nói, không thể làm việc một mình được.

“Đi bà nội ngươi ấy, ngươi có nhiệm vụ còn dẫn theo ta, ngộ nhỡ trong nhà có chuyện thì làm sao?” Hư ảnh của phân thân số 1 xuất hiện bên cạnh phân thân số 2.

Ở lại Ẩn Linh môn, hắn có thể làm người cai quản, đi ra ngoài với số 2 chắc chắn chỉ là một tên giúp việc.

“Lúc ngươi đi, ta kiếm cho ngươi một đệ tử trận pháp nhất đạo, thế nào?”

“Vừa sắp đặt tinh thần đại trận, vừa dạy đệ tử, như vậy cũng sẽ không quá nhàm chán.” Từ Phàm nói.

“Ta cảm thấy bản thể nói đúng, ngươi gọi ta đi, hoàn toàn là không biết trọng nhân tài.” Phân thân số 1 ở bên cạnh phụ họa.

“Vậy được, trước hết như vậy đi, lúc ta đi ra ngoài, dẫn theo vài đệ tử trận pháp nhất đạo có thiên phú đi.” Phân thân số 2 gật đầu nói.

“Số 2 ngươi cứ yên tâm mà đi, đợi đến ngày tinh chu của chúng ta luyện thành, cho ngươi quyền đặt tên.” Từ Phàm nói.

“Bản thể, nhớ kỹ lời ngươi nói.” Phân thân số 2 nói xong gật đầu nhẹ, sau đó rời đi.

“Bản thể, ta ở đây có chuyện gì làm?” Phân thân số 1 hỏi, nghỉ dài hơn một năm, hắn cảm thấy mình đã đến lúc nên làm việc.

“Nhàn rỗi không có việc gì, đi luyện chế một chút đạo khí ngươi thấy có hứng thú là được, linh khoáng cấp tiên khí thì ngươi không được động vào.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Thật ra trong một năm phân thân số 1 nghỉ dài hạn, phân thân số 1 ngứa tay đã luyện chế ra năm đạo khí, tất cả đều là đạo khí có uy năm hiếm lạ kỳ quái.

“Ta hiểu rồi.” Phân thân số 1 gật đầu.

Sau khi phân thân số 1 rời đi, Từ Phàm nhìn đám mây Hùng Nhị trên bầu trời, nói: “Đến lúc nên bế quan một thời gian rồi.”

Từ sau khi trở về từ Vực Cực Không, trong lòng hắn càng có một loại cảm giác, bảo hắn nhanh bế quan một chút, nếu không sẽ có chuyện lớn xảy ra.

“Có điều trước đó phải thu xếp ổn thỏa cho huynh đệ tốt của mình.” Từ Phàm cười nói.

Trong đạo trường khổng lồ ở Ẩn Linh môn, kiếm khí cao ngất trời, vô số kiếm quang đan vào nhau, va chạm nhau trong đạo trường.

Còn có hư ảnh linh kiếm che kín cả đạo trường.

Lúc này, hư ảnh của Vương Vũ Luân như bóng ma, kiếm quan thỉnh thoảng chém ra, khiến Vương Hướng Trì cao hơn hắn một tầng cảnh giới cũng khó có thể tránh né.

Không mất quá nhiều thời gian, Vương Hướng Trì đã bị dồn vào đường cùng.

Nhưng đúng lúc này, bản nhạc BGM độc quyền của Vương Hướng Trì vang lên.

“Cha, tên của bản nhạc này là “Hòa tấu trước tuyệt cảnh”.”

BGM chấn hưng lòng người vang lên, khiến Vương Vũ Luân có chút sôi trào nhiệt huyết, trực tiếp mở ra hệ thống chiến đấu cao cấp nhất.

Theo tiếng BGM vang lên, tiết tấu chiến đấu của Vương Hướng Trì càng lúc càng nhanh, sức lực chém ra kiếm quang cũng càng lúc càng lớn.

“Phong!”

“Lôi!”

Lúc này sau lưng Vương Hướng Trì có hai cánh phong lôi, linh kiếm trong tay của là linh kiếm thuộc tính phong và thuộc tính lôi.

Chỉ trong nháy mắt, một tia kiếm quang phong lôi xẹt qua bóng dáng Vương Vũ Luân.

Trận chiến kết thúc, Vương Hướng Trì nhìn cha mình bằng ánh mắt kinh ngạc.

“Cha, bây giờ ngươi tiến bộ càng lúc càng nhiều, không có BGM hoàn toàn không áp chế được.” Vương Hướng Trì có chút cảm khái nói.

Từ sau khi cha trúng Kê Huyết Thần Thông của sư phó, chiến lực vẫn giữ trạng thái tăng trưởng tốc độ cao, nếu không gián tiếp áp chế, bản thân chỉ sợ sẽ bại dưới tay cha.

“Đó là đương nhiên, cha ngươi lúc trước cũng là thiên phú dị bẩm mà.” Vương Vũ Luân cười nói, tuy chưa đánh bại nhi tử, nhưng có thể đạt đến trình độ này, hắn đã rất vừa lòng.

Đúng lúc này, tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Đại trưởng lão tìm ngươi, gặp nhau trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.”

“Vừa khéo, ta đang muốn đi tìm Từ đại ca.”

“Hướng Trì, ngươi đi chơi đi.”

Phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, một chiếc linh thuyền, phiêu lãng theo gió.

“Từ đại ca, tìm ta có chuyện gì?” Vương Vũ Luân cười nói, giữa huynh đệ đã hơn một năm không gặp mặt.

“Chuyện nói cho ngươi mấy năm trước, ngươi còn nhớ không?”

“Cho ngươi đi khắc kim nhất đạo, ta đã chế tạo xong trang phục khắc kim của ngươi.”

Từ Phàm vung tay lên, một pháp trận khổng lồ thuận thế dựng lên, trên pháp trận phân bố 108 trang phục đạo khí.

“Đây là trang phục đạo khí ta luyện chế cho ngươi, ngươi đứng ở giữa pháp trận mở ra nghi thức nhận chủ.”

“Như vậy, trang phục khắc kim này có thể ở bên ngươi đời đời kiếp kiếp.” Từ Phàm nói.

“Đây là 108 đạo khí!” Vương Vũ Luân cảm nhận được uy năng mỗi đạo khí truyền đến, khiếp sợ nói.

“Từ đại ca, ta nào có tài cán gì!”

“Huynh đệ chúng ta gian khổ nhiều năm đi đến bây giờ, đừng nói lời dư thừa, đứng giữa trung tâm chính pháp bắt đầu nhận lộ.” Từ Phàm không khỏi thanh minh, đẩy Vương Vũ Luân lên.

Nói đùa, cho dù ngươi thật sự không muốn, ta phải đỡ ngươi lên.

Trước vẻ mặt cảm động của Vương Vũ Luân, hoàn thành nghi thức nhận chủ của 108 trang phục đạo khí.

“Hệ thống điều khiển của trang phục khắc kim này có chút phức tạp, ngươi cần thời gian thích ứng một chút, lúc rảnh rỗi thì luận bàn thêm với nhi tử ngươi một chút là được.” Từ Phàm cười nói.

108 trang phục đạo khí, đừng nói là đánh nhi tử Hóa Thần Kỳ của hắn, cấp bậc cao đến đâu cũng có thể đánh.

Chương 503: Là ai đang nhắc đến ta?

Trong đạo trường Ẩn Linh môn, một bóng người từ trên trời rơi xuống.

Vương Hướng Trì bây giờ có chút bối rối, rõ ràng sau một đêm, sao có thể thay đổi nhiều như vậy.

Hôm nay, hắn luận bàn với cha hắn như thường lệ, kết quả chưa quá ba chiêu đã bại trận.

Vương Hướng Trì không tin, ngoài miệng nói tiếp tục.

Bây giờ đã là lần thứ ba hắn bại trận, ngoại trừ BGM “Thiên địa nhất kiếm nhậm tiêu dao” được hắn coi là con át chủ bài vẫn chưa vang lên, toàn bộ thủ đoạn còn lại đều đã dùng.

“Đêm qua, dưới sự chỉ bảo của sư phụ ngươi, ta đã ngộ đạo.” Vương Vũ Luân thản nhiên nói, nhưng trong lòng cũng nổi lên sóng lớn.

108 trang phục đạo khí, công năng đầu tiên hắn quen thuộc là hoàn toàn tự động chiến đấu, thân thể vẫn là thân thể của hắn, chỉ là

người chiến đấu không phải hắn.

Vương Hướng Trì nhìn vẻ mặt của cha mình, sao lại có chút dáng vẻ của sư phụ hắn.

“Sư phụ, ngươi không phải vì giúp cha ta tìm lại tôn trọng mới biến thành dáng vẻ của cha ta, đến đây dạy dỗ ta đấy chứ.” Vương Hướng Trì nghi hoặc nói, chuyện này đôi khi vô cùng phù hợp với phong cách của sư phụ.

“Nói thật ngươi không tin, ta thật sự được sư phụ ngươi khai sáng.” Vương Vũ Luân cười nói.

Hắn ngẫu nhiên thi triển ra đại chiêu Thiên Địa Nhất Kiếm của nhi tử hắn, nhất thời, trong mắt Vương Hướng Trì không thấy hắn, chỉ có luồng kiếm quang chói lọi chém về phía không trung.

“Ngươi còn nói ngươi không phải sư phụ, Nhất Kiếm này ta ngộ bao nhiêu năm cũng chưa viên mãn, cha, ngươi một đêm có thể lĩnh ngộ được sao?”

Ta muốn làm vẻ mặt sư phụ ngươi đừng xem ta là đồ ngốc

“Tùy ngươi nghĩ gì, dù sao cha ngươi đã ngộ đạo.” Vương Vũ Luân cười rời khỏi đạo trường.

Không lâu sau, Từ Phàm đang định chuẩn bị bế quan gặp được Vương Hướng Trì.

“Sư phụ, vừa rồi có phải ngươi biến thành dáng vẻ của cha ta đến dạy dỗ ta không” Vương Hướng Trì mang vẻ mặt đau trứng.

“Ta dạy dỗ ngươi, còn cần biến thành dáng vẻ của cha ngươi?” Từ Phàm hỏi ngược lại.

“Người luận bàn với ta hôm qua, thật sự là cha ta?”

“Không phải cha ngươi thì là ai, ngoài dự kiến của ta, vốn định chỉ bảo cha ngươi một chút, kết quả không biết sao lại thế này, cha ngươi lập tức hoàn toàn đại ngộ, thông thấu vạn đạo.” Từ Phàm nói, sâu trong ánh mắt hắn chứa ý cười.

“Hiệu quả thực sự tốt như vậy sao?”

“Sư phụ, ngươi có thể khai sáng cho ta một chút không.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Ngươi còn chưa đến lúc khai sáng, trước tiên tự đi tu luyện, đợi thời cơ đến ta tự nhiên sẽ khai sáng cho ngươi.” Từ Phàm nói.

Thời cơ khai sáng, Từ Phàm đã nghĩ xong rồi, đợi đến lúc cảm giác hạnh phúc của cha ngươi không mạnh, không trấn áp được ngươi, vậy mới đến lúc.

“Nhất Kiếm ngươi dạy ta, hôm qua cha ta còn không biết, hôm nay đã thi triển đến cảnh giới viên mãn, đồ nhi cảm giác có chút khó tin.” Cảm giác kinh ngạc của Vương Hướng Trì đến giờ vẫn chưa giảm bớt.

“Trong đêm cha ngươi ngộ đạo, giống như tiến vào cảnh giới toàn trí toàn năng, chỉ cần hắn tiếp xúc thần thông và công pháp, gần như tất cả đều hoàn toàn đại ngộ.”

“Đây cũng là cơ duyên của cha ngươi, ngươi nên chúc mừng cha ngươi.” Từ Phàm xua tay nói, đuổi Vương Hướng Trì mang vẻ mặt không tin ra ngoài.

“Huynh đệ tốt giả bộ hơi quá rồi, bỏ đi, ta sẽ diễn theo hắn.”

Ngay lúc Từ Phàm định tuyên bố thông báo bế quan, trên bầu trời đột nhiên giáng xuống công đức khí vận khổng lồ, dung hợp với lọng báu công đức phía sau hắn.

“Đây là mua cổ phiếu đạt giới hạn hàng ngày sao?” Từ Phàm vui vẻ nhìn công đức khổng lồ hợp nhất với lọng báu công đức của chính mình.

Cùng lúc đó, tại khu vực đại lục Cửu Phượng.

Phượng Trường Ninh mặc long bào cửu phượng cửu long, dưới sự bảo vệ của đội rối Hợp Thể Kỳ, đến gần tiểu thế giới nơi thi triển ban đầu.

Tiểu thế giới này đang bị Yêu tộc sát hại, lúc trước khi Từ Phàm đưa Ẩn Linh đảo đi, không ngờ không gian sẽ bị phong ấn, cho nên Truyền Tống Trận hắn sắp đặt mất tác dụng ngay lập tức.

Mà đảo Cửu Phượng cho đến bây giờ, mới có thực lực đặt chân đến khu vực này.

“Bệ hạ, đại quân rối đã được phái ra, dự kiến sau ba tháng sẽ quét sạch tất cả Yêu tộc trong tiểu thế giới này.” Một tu sĩ ăn mặc như tướng quân ở bên cạnh nói.

“Trong thế giới này, có bao nhiêu người?” Phượng Trường Ninh nhìn lối vào của tiểu thế giới nói.

“Dân số tương đương với Vương triều Cửu Phượng ta.” Tu sĩ mặc chiến giáp nói.

“Chuẩn bị Linh Bảo, nuôi dưỡng tiểu thế giới này, chọn người có linh căn, đưa vào Vương triều Cửu Phượng ta.” Phượng Trường Ninh nói xong rồi trở lại đại lục Cửu Phượng.

“Tuân mệnh.”

Trên một chiếc hải châu có hình dạng kỳ lạ, rất nhiều công đức khí vận bắt đầu dung hòa vào trong lọng báu công đức phía sau Phượng Trữ Ninh.

“Quốc sư, thực lực của Vương triều Cửu Phượng chúng ta lại mạnh hơn một phần.” Phượng Trường Ninh cười nói.

“Hành trình vạn dặm, bệ hạ chỉ đi bước đầu tiên, con đường sau này còn rất dài.” Thiếu niên tuấn tú mặc áo choàng trắng bên cạnh Phượng Trường Ninh nói.

Trong đôi mắt sâu thẳm của thiếu niên giống như có tinh tú thiên đạo luân hồi.

“Chí hướng của quốc sư rộng lớn, đương nhiên ta không bằng.” Phượng Trường Ninh nhìn về phía biển Vô Tận sóng trào mãnh liệt nói.

“Tiên Đình Thánh Triều, cách ta quá xa.”

Đúng lúc này, phía xa đón lấy một con sóng lớn cao một vạn mét, sau đó vỗ mạnh vào mặt biển Vô Tận.

Không lâu sau, một đội rối Hợp Thể Kỳ kéo một con hải xà khổng lồ đi đến mạn sườn hải châu.

“Báo cáo điện hạ, bắt được một con cự xà biển sâu muốn quấy rầy điện hạ.” Một con rối Hợp Thể Kỳ có đôi mắt lóe ra ánh sáng trí tuệ, nửa quỳ trên hư không nói.

“Đem về, nấu canh cho ấu quân của Vương Triều Cửu Phượng.” Phượng Trường Ninh nói, loại chuyện này đã tập mãi thành thói quen.

“Tuân mệnh.”

Sau đó, đôi rối Hợp Thể Kỳ kia, kéo cự xà biển sâu, bay về phía đại lục Cửu Phượng.

“Điện hạ, bây giờ sau chiếc hải châu đang thu thập tài nguyên linh khoáng sâu trong biển Vô Tận.”

“Một khi có đủ tài nguyên linh khoáng, ta sẽ thành lập hạm đội thiên không, thăm dò hư không của giới này.” Quốc sư thiếu niên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời nói.

Thế giới Trung Thiên nói chung, tài nguyên tốt nhất đều ở trong hư không.

“Vậy còn chưa đến trăm năm, Vương triều Cửu Phượng ta đã có bảy chiếc hải châu.”

“Nghĩ đến Ẩn Linh môn ta xem là tôn chủ trước kia mới chỉ có một chiếc hải châu, đã khiến ta kinh hãi.” Phượng Trường Ninh không khỏi cảm thán nói.

Quốc sư thiếu niên, nghe lời của Phượng Trường Ninh, khẽ cười một tiếng nói: “Đáng tiếc là không gian bị phong ấn, nếu không thật sự muốn gặp Đại trưởng lão một lần.”

“Hai người các ngươi hẳn là có thể thân thiết, trên phương diện trận pháp nhất đạo, Đại trưởng lão có thể nói là sâu không lường được.”

“Dây chuyền sản xuất con rối để lại kia, thực sự cho ta rất nhiều ý tưởng.” Phượng Trường Ninh cảm thán.

“Sẽ có cơ hội, về sau dù sao cũng phải gặp một lần.” Quốc sư thiếu niên cười nói.

Nhưng với những thứ đồ nhỏ mà hắn để lại, thiếu niên cảm thấy, Đại trưởng lão kia có tư cách khiến hắn xem trọng.

Nhưng chỉ là xem trọng, không thể để hắn xem là đối thủ, nên giết hay phải giết.

Từ Phàm đang bế quan ở Ẩn Linh môn lúc này đột nhiên run cả người, sau đó chậm rãi mở mắt: “Là ai đang nhắc đến ta?”

“Có vẻ như khí phách này cũng không nhỏ?”

Chương 504: Hư ảnh

“Quên đi, bế quan quan trọng hơn.” Từ Phàm nói.

Với công đức khí vận bây giờ của hắn, chỉ cần không tìm đường chết, trong tình huống bình thường vẫn không chết được.

Về phần người nhắc đến hắn, về sau sẽ biết.

Khoảnh khắc Từ Phàm chuẩn bị bế quan, đám đồ đệ của Từ Phàm và trưởng lão Ẩn Linh môn đều biết Từ Phàm bắt đầu chính thức bế quan.

“Trước tiên bế quan một thời gian, có lẽ lợi tức gấp trăm lần của huynh đệ tối đã đến rồi.” Từ Phàm nói xong nhắm mắt lại, bắt đầu tiến hành trạng thái tu luyện ngộ đạo.

Kết quả là lần bế quan này của Từ Phàm chỉ kéo dài ba ngày, đã bị sự xuất hiện của Thiên Linh tôn giả phá vỡ.

“Ngươi muốn ta giúp ngươi luyện chế một chiếc tinh chu.” Từ Phàm xác định lại một lần nữa.

“Đúng vậy, lần trước đi vực Cực Không chặn được Yêu tộc, vừa vặn thu thập được một linh khoáng tinh thần siêu lớn, hàm lượng linh khoáng đạo khí bên trong ít nhất có thể luyện chế hai chiếc tinh chu.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Từ Phàm sửng sốt, tình tiết này sao nghe quen vậy.

“Tôn Giả gặp vào lúc nào?”

“Không gặp con rùa lớn đó sao?” Từ Phàm nói.

“Con rùa lớn nào? Lúc đó ở vực Cực Không chỉ thấy năm chiến hạm cự thú Yêu tộc kéo theo linh khoáng tinh thần kia thôi.”

“Chuyện này đã gần hai năm rồi mà?” Thiên Linh tôn giả nói.

“Ba tháng trước, ta cũng gặp phải một chiến hạm cự thú kéo theo một linh khoáng quặng mỏ siêu lớn, nhưng phía sau lại có một con cự thú cực không cự quy bảo vệ, chính là con lúc trước suýt chút nữa giẫm nát tinh chu của ta.”

Từ Phàm chậm rãi nói, hắn đại khái đã biết vì sao cự thú cực không kia lại xuất hiện.

Nghe thấy lời Từ Phàm, Thiên Linh tôn giả cười, hóa ra Yêu tộc biết tìm bảo vệ sau khi tổn thất.

“Đại trưởng lão, việc này ngươi có làm không?”

“Tinh chu, ta không cần gấp, đến lúc thì ngươi luyện chế hai tinh chu cùng nhau.” Thiên Linh tôn giả nói.

Bây giờ thêm tinh chu hội trưởng lão đổi mới, Thiên Linh tông đã có ba tinh chu, có thể được tính là một hạm đội.

Một linh khoáng cấp đạo khí đã từng được tinh luyện xuất hiện trong tay Thiên Linh tôn giả.

“Thiên Tinh Huyền Thiết, trùng hợp như vậy, vô cùng thích hợp dùng cho chủ thể luyện chế tinh chu.” Thiên Linh tôn giả đưa mẫu linh khoáng trong tay cho Từ Phàm.

“Thật đúng là trùng hợp.” Từ Phàm nhìn miếng Thiên Tinh Huyền Thiết này, giọng điệu có chút ghen tỵ.

Vì sao lúc ta gặp được lại đụng phải rùa lớn.

“Tôn Giả, ta làm việc này chậm thì năm mươi nhiều thì một trăm năm, đến lúc đó đảm bảo bàn giao tinh chu khiến ngươi vừa lòng.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói, có mối làm ăn đến cửa không thể không nhận.

“Thời gian có hơi quá dài, có điều cũng có thể chấp nhận, hy vọng đến lúc đó đại trưởng lão có thể cho ta kinh ngạc.” Thiên Linh tôn giả chờ mong nói.

“Yên tâm, trình độ luyện khí của ta, lão sư còn không tin sao?” Từ Phàm cười nói.

Sau khi Thiên Linh tôn giả giao toàn bộ Thiên Tinh Huyền Thiết, rồi điều khiển tinh chu rời khỏi Ẩn Linh môn.

“Không ngờ vừa bế quan, đã có việc làm.” Từ Phàm nhìn về phía Thiên Linh tinh chu biến mất nói.

“Không phải ta đang làm việc sao?” Phân thân số 1 xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Không chỉ là công việc, mà còn là việc lớn, một lúc luyện chế hai chiếc tinh chu, ngươi chịu nổi không?” Từ Phàm nhìn người nhân bản số 1 nói.

“Thiên Linh tôn giả kia phát hiện kho báu tinh không, sao bỗng chốc lại ra tay xa hoa như vậy?” Phân thân số 1 nghi hoặc nói.

“Thiên Tinh Huyền Thiết do Thiên Linh tôn giả đưa đủ để luyện chế hai chiếc tinh chu.”

“Ngoài ra một chiếc là thù lao của chúng ta, thế nào, kinh ngạc chứ.”

“Nhanh như vậy ngươi đã có thể luyện chế tinh chu thuộc về Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này vẻ mặt của phân thân số 1 cũng không có phản ứng quá lớn, nghe Từ Phàm nói xong thản nhiên gật đầu.

“Cũng không có gì quá vui vẻ, nếu muốn nhanh luyện chế ra tinh chu, có phải cần đi ra bắt vài Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc không?” Phân thân số 1 suy nghĩ một chút rồi nói.

“Yêu tộc ở gần chúng ta cũng chỉ có trong tộc Thánh Sư có Luyện Khí Tông Sư, còn về nơi xa hơn, thì không biết thời gian đi lâu bao nhiêu.” Từ Phàm nói.

“Vậy tinh chu chỉ có thể chậm rãi luyện chế.”

“Cứ từ từ, trong vòng một trăm năm luyện chế ra là được.” Từ Phàm nói.

“Vừa khéo linh khoáng cấp đạo khí chúng ta có được từ vực Cực Không đều có tác dụng, thêm thứ ngươi có thể nghĩ đến vào đi.”

“Số 2 đi làm việc ở vực Cực Không kiếm linh khoáng, ngươi ở nhà dùng linh khoáng luyện chế tinh chu, tổ hợp hoàn hảo biết bao nhiêu.” Từ Phàm nói.

“Còn ngươi? Ngươi phải làm gì?” Vẻ mặt của phân thân số 1 trông như công việc này ngươi chẳng làm được gì.

“Ta phải bế quan, tâm huyết dâng trào, thiên nhân cảm ứng, tóm lại mọi lựa chọn đều chỉ ta nên bế quan.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Bế quan, tránh né tai họa hay là cơ duyên?” Phân thân số 1 hỏi

“Cả hai đều có?” Từ Phàm gật đầu.

“Được rồi, ngươi ở nhà bế quan cho tốt đi, chuyện luyện chế tinh chu giao cho ta.” Phân thân số 1 nói.

Sau khi phân thân số 1 rời đi, Từ Phàm xoay người bước vào trong phòng bế quan của mình.

“Hẳn là sẽ không xảy ra thêm chuyện gì nhỉ?” Từ Phàm nói, chậm rãi đóng cửa phòng lại.

“Rốt cuộc là thứ gì khiến mình cảm thấy phải bế quan.” Từ Phàm có chút nghi hoặc nói.

Đúng lúc này, một hư ảnh xuất hiện trước mặt Từ Phàm, hắn có vẻ ngoài giống hệt Từ Phàm.

“Ngươi chưa từng suy xét là do tâm ma hay sao?” Vẻ mặt hư ảnh kia có chút dữ tợn, nói.

Từ Phàm lạnh nhạt nhìn hư ảnh trước mặt, có vẻ mặt ngươi cuối cùng cũng xuất hiện.

“Từ lần đầu tiên ta đến vực Cực Không, ngươi đã sinh ra ngay trong ý thức của ta, vốn nghĩ muốn nuôi dưỡng tốt một chút, không ngờ bây giờ ngươi không nhịn được chủ động nhảy ra ngoài.” Từ Phàm bày ra dáng vẻ ta sớm đã biết ngươi.

“Ta là tâm ma của ngươi, ngươi không sợ hãi chút nào sao?” Hư ảnh mang dáng vẻ Từ Phàm nhìn Từ Phàm nói, có cảm giác muốn ăn tươi nuốt sống Từ Phàm.

“Ngươi đừng đề cao bản thân, tâm ma không phải loại gian xảo như ngươi.”

“Nếu ngươi thật sự là tâm ma, hiện tại đang thương lượng với làm sao để đôi bên cùng có lợi.” Vẻ mặt Từ Phàm ghét bỏ nhìn hư ảnh có vẻ ngoài giống hắn.

Lời phản biện của Từ Phàm khiến hư ảnh Từ Phàm hơi bối rối.

“Vừa đi tới vực Cực Không, ngươi đã sinh ra trong tâm ta, lúc đầu ta còn cho rằng ngươi thật sự là tâm ma.”

“Sau này lại phát hiện, ngươi chính là thứ do hạt giống phát triển từ linh thể đặc biệt mà thành, tác dụng duy nhất trong mắt ta, cũng chính là nuôi dưỡng tốt làm chất dinh dưỡng cho Bồ Đào.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Bây giờ ngươi mới nhớ ra, có phải quá muộn rồi không?”

Hư ảnh Từ Phàm biến thành ma ảnh lao về phía Từ Phàm.

“Tự tin mù quáng, ngươi lấy tự tin từ đâu đến, muốn phản phệ ta.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên, một sức mạnh khó hiểu hình thành một tấm khiên xung quanh Từ Phàm, lại có đôi bàn tay lớn trực tiếp bắt hư ảnh Từ Phàm.

“Bồ Đào, nuôi một chút đồ ăn vặt cho ngươi thật đúng là phiền phức, thứ này âm thầm nuốt không ít tinh thần lực của ta.”

“Nếu không phải ngươi đặc biệt khắc chế hắn, xử lý thứ này quả thật có chút phiền phức.” Từ Phàm cười nói.

“Chủ nhân, yên tâm, giao cho ta là được.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Chương 505: Thần tiên chi thành

Cứ như vậy, tất cả vấn đề đều đã được giải quyết, sau khi Từ Phàm bế quan ba tháng lại bị một sự kiện cắt ngang.

Từ Phàm dùng linh khí ngũ hành ngưng tụ ra phân thân, xuất hiện trước giường hảo đồ đệ của hắn – Lý Tinh Từ.

“Quả đúng là đã xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, tâm ma của Tinh Từ cũng đi theo Tinh Từ tiến vào bên trong Bách Thế Luân Hồi.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ nói.

Đây đã là ngày thứ năm kể từ khi Lý Tinh Từ hôn mê, chiếu theo thời gian thì hắn đã ngây người ở một thế này ít nhất cũng hơn ba trăm năm rồi.

“Đại trưởng lão, có thể để cho ta tiến vào Bách Thế Luân Hồi của Tinh Từ nhìn thử hay không?” Tô Nhiễm Thiên hỏi.

“Ta cũng muốn đi.” Lý Sơ Phàm ở bên cạnh lên tiếng.

Nhìn hai người đang lo lắng, Từ Phàm lắc đầu.

“Thời điểm Tinh Từ vừa mới bắt đầu thì còn có thể đi vào, bây giờ hắn đã tiến vào luân hồi tầng thứ sâu hơn, nếu như các ngươi cứ vậy đi vào sẽ phá vỡ thế giới luân hồi của hắn.”

“Các ngươi cũng đừng quá lo lắng, phỏng chừng bây giờ Tinh Từ đang đọ sức với tâm ma kia, chờ ta đi vào giúp một tay là được rồi.” Từ Phàm nói.

Ngay từ lúc đầu, hắn sáng tạo ra thần thông Bách Thế Luân Hồi cũng đã cân nhắc đến vấn đề tâm ma.

Hễ là người tu luyện Bách Thế Luân Hồi, một khi sinh ra tâm ma, rất có thể nó sẽ đi theo người đó tiến vào bên trong Bách Thế Luân Hồi.

Ở bên trong Bách Thế Luân Hồi, tâm ma sẽ theo đó mà cấp tốc mạnh lên, ở trong mộng cảnh luân hồi cũng sẽ có địa vị ngang hàng với người tu luyện.

Ngay tại giai đoạn này, Từ Phàm cũng đã bày ra hậu thủ, chỉ cần tâm ma thôn phệ túc chủ trong mộng cảnh luân hồi thì mộng cảnh luân hồi sẽ theo đó nổ tung, tất cả đều sẽ hóa thành hư vô, chỉ còn mỗi một tia linh niệm căn nguyên của nguyên túc chủ là còn tồn tại.

Bản thể của túc chủ sẽ hấp thu một tia linh niệm này, sau đó sẽ tiến vào trạng thái diễn hóa trùng tu, thẳng đến khi linh niệm căn nguyên khôi phục lại tiêu chuẩn như lúc đầu, đến khi đó túc chủ mới có thể khôi phục.

Bình thường thời gian đều kéo dài khoảng chừng trăm năm, tương đương với một lần nhanh chóng trùng tu, dạng này đối với người tu luyện sẽ có chỗ tốt vô cùng lớn.

Đương nhiên, nếu như người tu luyện có thể chiến thắng tâm ma trong mộng cảnh luân hồi thì sẽ có thể hấp thu toàn bộ tâm ma biến thành lực lượng cho mình sử dụng, không chỉ thế mà còn có những chỗ tốt khác nữa.

Từ Phàm nghĩ đến với thiên tư của lão tứ Tinh Từ, ít nhất cũng phải đạt đến sau Hợp Thể kỳ mới có thể xảy ra việc này, thật không ngờ bây giờ đã có rồi.

“Sau khi ta đi vào, nếu trong ba ngày vẫn chưa đi ra thì hãy lập tức chuẩn bị quan tài Ngọc Linh ấm áp, cho vào trong đó năm giọt căn nguyên ngũ hành.”

“Làm như vậy thì sau trăm năm Tinh Từ cũng sẽ thức tỉnh.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ta đã hiểu rồi.” Tô Nhiễm Thiên gật đầu.

Phân thân tạm thời của Từ Phàm hóa thành một đạo hồng quang, trực tiếp chui vào mi tâm Lý Tinh Từ.

Luân Hồi Giới, một bong bóng không gian thần kỳ.

Từ Phàm vừa xuất hiện tại nơi này thì lập tức cau mày.

“Thế giới luân hồi này cũng chỉ là một vương triều bình thường, vì sao Tinh Từ lại không giải quyết được?”

Lúc này Từ Phàm đang đứng trước cổng thành của một tòa vương thành hùng vĩ.

Theo cảm ứng, Từ Phàm ngay lập tức tìm được Lý Tinh Từ của đời này.

Trong cung thái tử, Vương thành của Thiên Huyền Quốc.

“Thật xin lỗi sư phụ, đã làm cho người thất vọng rồi!” Lý Tinh Từ xấu hổ nhìn Từ Phàm nói.

“Ban đầu ta thấy đây cũng chỉ là một tâm ma bình thường, nhưng thật không ngờ tâm ma này vậy mà có thể nhìn thấu tất cả ký ức của ta, sau đó trói chặt với thiên đạo thế giới mộng cảnh luân hồi này.”

“Sau đó chỉ cần các ngươi dung hợp lại với nhau, một đạo căn nguyên chân linh còn lại kia chỉ có thể là hắn.” Từ Phàm tiếp nhận lời nói của Lý Tinh Từ.

“Đúng vậy, nhưng đây chẳng qua chỉ là một mặt trong đó mà thôi!”

“Càng nghiêm trọng hơn chính là thiên đạo của thế giới này lại là trật tự giả, tất cả mọi việc đều phải tuân theo luân lý cương thường trong thượng cổ thánh hiền.”

“Ta đã trải qua ba lần luân hồi tới tới lui lui trong cái thế giới luân hồi này, mỗi một lần tâm ma kia đều có biện pháp biến thành cha ta.”

Giọng nói của Lý Tinh Từ không tránh khỏi suy sụp. Đứng trước cục diện này, hắn không hề có một chút biện pháp nào.

“Cái tâm ma này của ngươi thật có ý tứ, nó vậy mà có thể nhìn thấu được ký ức của ngươi, thế trong đó nó có tính đến sự tồn tại của ta không?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Chắc là có tính đến, cho nên mới đặc biệt lựa chọn ra tay trong mộng cảnh luân hồi này.”

“Ở chỗ này có thiên đạo hạn chế, cái cái gã cha kia của ta còn là nhất đại nhân quân của vương triều, thiên đạo chung lòng, vạn dân hướng tới.”

“Hiện tại chính là thời điểm vương triều cường thịnh, bách tính giàu có an khang, quan viên chuyên cần chính sự lại biết yêu thương dân chúng, mà cái gã cha tâm ma kia của ta thì ngay cả một khuyết điểm cũng không tìm được.” Lý Tinh Từ nói với vẻ tràn đầy bất đắc dĩ.

“Thế nên dù cho bây giờ sư phụ có đi ám sát thì thiên đạo cũng sẽ che chở hắn.”

“Nếu như sư phụ hủy diệt phương thế giới mộng cảnh luân hồi này thì đồ đệ của ngươi – chính là ta đây cũng sẽ không còn nữa.” Lý Tinh Từ thở dài.

Một đối thủ có thể nhìn thấu hết tất cả ký ức của bản thân, quả thật rất khó đối phó.

“Nghe ngươi nói như vậy đúng là có chút khó khăn mà!” Từ Phàm sờ sờ cằm cười nói, cảm thấy chuyện này càng thêm thú vị hơn.

“Nhất định phải dựa theo quy tắc của thế giới này sao?” Từ Phàm hỏi.

Lý Tinh Từ gật đầu một cái.

“Ở trong thế giới mộng cảnh luân hồi này, ta không thể làm ra bất kỳ hành vi nào gây tổn hại đến cha ta và quốc gia dù chỉ là một chút.”

“Nếu không thì sẽ bị thiên đạo tru diệt, đây cũng là điểm làm ta nhức đầu nhất.” Lý Tinh Từ nói.

“Vừa rồi ta có xem thử, Thiên Huyền quốc các ngươi chiếm cứ một nửa lãnh thổ trong khu vực này, phần còn lại chính là vùng đất Man Hoang.”

“Sự tình còn lại cũng dễ thôi!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sư phụ, chẳng lẽ người muốn thống nhất dã nhân của tộc Man Hoang rồi lật đổ Thiên Huyền quốc sao?” Lý Tinh Từ tràn đầy thấp thỏm hỏi, đây là thủ đoạn mà hắn không bằng lòng nhìn thấy nhất.

“Ngươi xem sư phụ ngươi thành cái gì rồi?”

“Thần thông Bách Thế Luân Hồi của ngươi hình như đã biến dị, mỗi một thế ngươi đều sẽ liên kết với một thế giới thần bí.”

“Có khả năng hết thảy đều là thật, cũng có thể chỉ là hư ảo, tóm lại nhất định không thể gia tăng giết chóc.”

Từ Phàm làm người rất có nguyên tắc, phàm những việc trái với thiên đạo chắc chắn hắn sẽ không làm.

“Ngươi suy nghĩ nhiều rồi, có rất nhiều thủ đoạn để chiếm đoạt một quốc gia, không nhất định phải là chiến tranh.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Ngươi cũng đừng quản chuyện này nữa, việc còn lại cứ giao cho ta là được!”

“Vậy đành làm phiền sư phụ.” Lý Tinh Từ có hơi xấu hổ nói.

Từ Phàm gật gật đầu, sau đó thân ảnh biến mất khỏi hoàng cung.

Lý Tinh Từ nhìn lại thời gian, có hơi bất đắc dĩ nói: “Lại đến lúc phải đi bái kiến cái vị phụ vương kia rồi!”

Phân thân tạm thời của Từ Phàm đi đến vùng đất man hoang bên ngoài biên giới Thiên Huyền quốc.

“Trên đường đi đến đây, quả thực tâm ma kia đã thống trị quốc gia này rất không tệ.”

“Bách tính an cư lạc nghiệp, quân đội vì dân chống đỡ, đáng tiếc tâm ma dẫu sao cũng chỉ là tâm ma, luôn có thời điểm phải kết thúc.”

Từ Phàm nói, từ trong ý thức của bản thân phục chế ra phân thân Bồ Đào.

“Chủ nhân có gì phân phó?” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Hãy thành lập một quốc gia hoàn mỹ vô thượng tại nơi này, lấy thu nhận bách tính Huyền Thiên quốc làm chủ.” Từ Phàm nói.

“Nhiệm vụ đã thành lập.”

Từ Phàm lại vung tay lần nữa, trong hoang dã, một bộ lạc dã nhân trực tiếp bị Từ Phàm mê hồn.

Hơn một vạn dã nhân giống như con rối, dưới sự sắp xếp ngay ngắn trật tự của Bồ Đào, bắt đầu xây dựng thành thị.

Lúc này, trong hoàng cung của Huyền Thiên quốc.

Hoàng đế vĩ đại nhất từ trước đến nay của Huyền Thiên quốc, đang cười lạnh nhìn vị túc chủ này của hắn.

“Hoàng nhi, vì sao bằng hữu của ngươi tới thăm mà không dẫn đến cho ta nhìn một chút?”

Chương 506: Tâm ma

“Bẩm báo phụ hoàng, bằng hữu kia của ta đến vô ảnh đi vô tung, trước khi rời đi cũng không hề chào hỏi với ta mà ta cũng không có cách nào.” Mặc dù Lý Tinh Từ biểu hiện có vẻ tôn kính nhưng ánh mắt lại cực kỳ lạnh lẽo.

Con hàng này đã thông qua ưu thế nhìn thấu hết thảy ký ức của mình mà chiếm hết tiện nghi.

Vô luận là một đời nào, con hàng tâm ma này kiểu gì cũng sẽ sinh ra sớm hơn hắn một bước, sau đó thành gia lập nghiệp rồi chờ đợi hắn được sinh ra.

Nếu như đồng quy vu tận mà có thể khiến cho thế giới mộng cảnh luân hồi bị hủy diệt thì hắn đã sớm ra tay rồi.

“Thật sao? Theo như sự hiểu biết của ta, vị bằng hữu kia của ngươi không có tư cách ra vào hoàng cung, tự ý để người ngoài tiến vào hoàng cung, hoàng nhi có biết sai chưa?” Hoàng đế Thiên Huyền quốc mặt đầy trào phúng nhìn túc chủ.

Thầm nghĩ, lần này cho dù sư phụ ngươi có đến cũng không thể nào lật trời.

Thiên đạo cũng đứng về phía ta, ngươi lấy cái gì để đấu với ta đây?

Lý Tinh Từ nhíu mày, chỉ bởi vì bị thiên đạo hạn chế, hắn đành phải cung kính hành lễ nhận tội.

“Thái tử không tuân thủ quốc pháp, giam cầm trong cung ba năm.” Hoàng đế Thiên Huyền quốc mặt đầy uy nghiêm ra lệnh.

“Nhi thần tuân lệnh.” Lý Tinh Từ cung kính hành lễ, trong lòng âm thầm mong mỏi sư phụ của mình nhất định phải ra sức, nếu không hắn chịu đựng chèn ép và oan ức nhiều năm như vậy sẽ phải uổng phí hết.

Sau khi Lý Tinh Từ cáo lui, Thiên Huyền quốc lập tức bắt đầu cảnh giới toàn quốc.

Nửa năm trôi qua trong thế giới mộng cảnh luân hồi, có một tin tức đột nhiên xuất hiện quét ngang toàn bộ Thiên Huyền quốc.

Truyền thuyết nói rằng, ở trong vùng đất hoang dã kia, có một thành trì Thần Tiên giống như trong truyền thuyết.

Ở nơi đó có thần y sinh sống, có nền tảng y học tiên tiến, có thể làm cho người ta bách bệnh bất xâm.

Có sơn trân hải vị, ngọc thực trân tu, hưởng hoài không hết.

Có núi vàng núi bạc tùy ý mà lấy đi.

Người nào độc thân không có thê tử, thành trì Thần Tiên kia sẽ giới thiệu cho ngươi một nàng thiếu nữ dung mạo hệt như thiên tiên, tính tình ôn nhu săn sóc, hiền lành giỏi việc nhà.

Còn cô gái nào độc thân không có trượng phu, cũng sẽ có công tử như thần tiên trung thành làm bạn.

Ở thành trì Thần Tiên, có thể hưởng thụ hết thảy những gì tốt đẹp nhất mà không cần phải vất vả làm việc.

Thời điểm tin tức này truyền khắp Thiên Huyền quốc, vô số người khịt mũi coi thường, cảm thấy chỉ có đồ ngốc mới tin.

Cuộc sống giống như bây giờ, khi mệt mỏi có chỗ nghỉ ngơi, bệnh tật thì có nơi chữa trị, đến khi già cả thì có người nuôi nấng, nhìn xem con đàn cháu đống mới là hạnh phúc nhất.

Dựa theo cách nói của vị hoàng đế giống như thượng cổ thánh hiền kia, chỉ cần bọn họ vẫn sống thật tốt đẹp thì chính là công thần lớn nhất của Thiên Huyền quốc.

Nhưng theo lời đồn truyền đi càng ngày càng mơ hồ, lại có vô số người trở về từ thành trì Thần Tiên mang theo số lượng lớn vàng bạc, tài bảo quay về quê cũ.

Dần dần mới làm cho không ít người tin tưởng.

Có một lão giả bệnh nặng sắp chết, một hôm đi vào thành trì Thần Tiên, được một vị thần y cứu chữa.

Ngay lập tức lão giả trở nên phấn chấn, mặt mày rạng rỡ, ngay cả chỗ tay cụt cũng có thể mọc dài ra lại, cuối cùng còn mang theo lượng lớn vàng bạc trở về, nói là muốn dẫn các hương thân đến thành trì Thần Tiên.

Lại có một lão hán xấu xí quê mùa vẫn còn độc thân dẫn theo một nàng dâu trẻ trung xinh đẹp như thiên tiên trở về, nói rằng muốn để cho tất cả nữ nhân đã từng xem thường hắn trước kia được mở mang tầm mắt, xem thử nữ nhân của hắn là như thế nào.

Một thời gian sau, đủ loại tin đồn nổi lên khắp nơi trong Thiên Huyền quốc, làm cho những người vốn có cuộc sống không như ý trong Thiên Huyền quốc, bắt đầu hướng đến địa phương kia.

Lý Tinh Từ bị nhốt trong cung Thái tử bỗng nhận được một tin tức như vậy.

“Không hổ là sư phụ, tại sao lúc đầu ta không nghĩ tới chứ?” Lý Tinh Từ nói, mắt nhìn về phía xa xa.

“Thành trì Thần Tiên, là một tồn tại có thể thỏa mãn tất cả dục vọng của con người.”

“Nhưng cái loại thành thị này một khi phát triển đến cuối cùng sẽ như thế nào?” Lý Tinh Từ nhìn phía xa nói, trong lòng nổi lên cơn tò mò vô hạn, loại thí nghiệm với tầng thứ sâu trong nhân tính này, trong nháy mắt đã làm hắn quên đi tình cảnh hiện tại.

Trên bầu trời thành trì Thần Tiên, Từ Phàm nhìn xuống thành thị phát triển bên dưới.

Ngẩng đầu nhìn lên thiên đạo nói: “Không biết một thành thị như vậy ngươi có thích hay không?”

“Không biết thiên đạo trong mộng cảnh luân hồi này có thể kéo dài đến kết cục sau cùng hay không?” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Chủ nhân, có nên áp chế dục vọng của dân chúng trong thành một chút hay không?”

“Cũng đã đến điểm giới hạn rồi!”

Lời nói của Bồ Đào khiến Từ Phàm có hơi bất ngờ.

“Nhanh như vậy đã tới điểm giới hạn rồi sao? Theo đuổi dục vọng đối với người bình thường quả thật vẫn nông cạn như vậy.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Mang những người đã đạt tới điểm giới hạn kia, dẫn dắt đến phương hướng nghệ thuật đi!”

“Tìm tòi nghiên cứu nhân văn, triết học, thiên lý, toán học, như vậy đã đủ cho bọn họ theo đuổi cả đời rồi!” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Loại thành trì phóng thích nhân tính một cách hoàn mỹ này, nếu không tiến hành dẫn dắt thêm thì rất có thể sẽ xuất hiện loại tình trạng mà hắn đã dự đoán trước kia.

“Đã rõ.”

Mấy năm sau đó, càng ngày càng nhiều dân chúng Thiên Huyền quốc bắt đầu từ từ tin tưởng thành trì Thần Tiên.

Bởi vì mấy năm này, càng ngày càng có nhiều thánh hiền đi ra từ thành trì Thần Tiên.

Bình thường bọn họ ở trong một lĩnh vực nào đó đều sẽ đạt tới loại cảnh giới trong truyền thuyết.

Trong hoàng thành Thiên Huyền Quốc.

Hoàng đế của Thiên Huyền quốc xem tình báo trong tay do các châu các vùng từ khắp nơi truyền tới sắc mặt càng ngày càng khó nhìn, suýt chút đã không khống chế được cảm xúc.

“Rốt cuộc vị sư phụ của túc chủ này muốn làm gì? Hắn thật muốn hấp dẫn tất cả dân chúng của Thiên Huyền quốc đến thành trì Thần Tiên hết sao?” Hoàng đế của Thiên Huyền quốc mặt mày tối sầm nói, trong lòng hắn bắt đầu có một chút sợ hãi.

Hắn biết rõ tất cả trí nhớ của túc chủ, cũng càng biết thủ đoạn của vị sư phụ này của túc chủ.

“Hạ chỉ, để cho Hoàng Tướng quân triệu tập trăm vạn đại quân canh giữ ở thành trì Thần Tiên, không cho phép bất kỳ bách tính nào tiến vào thành trì Thần Tiên.” Hoàng đế Thiên Huyền quốc hạ chỉ.

“Tuân lệnh.” Thái giám bên cạnh đáp lời.

Hoàng đế Thiên Huyền quốc cũng biết, diệt thành là lựa chọn ngu xuẩn nhất, làm như vậy hắn sẽ mất đi sự ủng hộ của thiên đạo, càng sẽ làm cho sư phụ của túc chủ tìm được cơ hội trực tiếp đánh chết hắn.

Lại ba năm trôi qua trong thế giới mộng cảnh luân hồi.

Lúc này, toàn bộ biên giới Thiên Huyền quốc đều bị thành trì Thần Tiên chiếm cứ.

Vô số tòa thành trì Thần Tiên, vây kín xung quanh Thiên Huyền quốc.

Vô số bách tính bắt đầu chạy về phía thành trì Thần Tiên, để có thể sống những ngày tháng giống như trong mơ mà họ hằng mong ước.

Ngay cả quân đội canh giữ ở bên ngoài thành trì Thần Tiên, cũng chịu không được cám dỗ, len lén tiến vào thành trì Thần Tiên, hưởng thụ cuộc sống hoàn mỹ.

Lúc này, toàn hộ Thiên Huyền quốc đã có một nửa bách tính tiến vào thành trì Thần Tiên.

Toàn bộ thế giới mộng cảnh luân hồi, gần một nửa sinh linh đều nằm trong sự khống chế của thành trì Thần Tiên.

Những sinh linh kia sinh ra cảm giác thỏa mãn khi ở trong thành trì Thần Tiên , sẽ nhanh chóng thúc đẩy thiên đạo tiến hóa.

Khiến cho thiên đạo cũng càng ngày càng nghiêng về phía thành trì Thần Tiên, sự chú ý dành cho Thiên Huyền quốc càng ngày càng ít đi.

Mấy năm tiếp theo, trong cảnh nội Thiên Huyền quốc bắt đầu liên tiếp xuất hiện thiên tai, khiến cho vô số dân chúng phải trôi dạt khắp nơi.

Lúc này Từ Phàm mới chủ động xuất kích, tiếp nhận tất cả bách tính vào trong thành trì Thần Tiên.

Trong lúc nhất thời Thiên Huyền quốc rơi vào tình trạng thập thế cửu không(1), cả quốc gia hoàn toàn biến thành trống rỗng.

Sau đó lại có tin tức kinh người truyền ra, hóa ra thành trì Thần Tiên là do Thái tử của Thiên Huyền quốc cầu trời xanh ban cho bách tính một cuộc sống hoàn mỹ nhất.

Hoàng đế Thiên Huyền quốc chính là kẻ cầm đầu ngăn cản bách tính đến với một cuộc sống hoàn mỹ.

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người trong thế giới mộng cảnh luân hồi đều lên án, nguyền rủa Hoàng đế Thiên Huyền quốc – kẻ đã ngăn cấm không cho bọn họ tiến vào thành trì Thần Tiên.

Sau đó bách tính còn thừa lại của Thiên Huyền quốc đều vô cùng phẫn nộ, mang Hoàng đế Thiên Huyền quốc vào bên trong tòa thành trì Thần Tiên được xây dựng đầu tiên.

“Phụ hoàng, ngươi cứ an tâm đi đi, ta sẽ thay thế ngươi để cho bách tính của Thiên Huyền quốc được sống một cuộc sống hạnh phúc viên mãn.” Lý Tinh Từ nói, trong mắt tràn đầy lãnh ý.

Theo áp đầu đao rơi xuống, hoàng đế tâm ma lập tức hóa thành một đoàn lực lượng tinh thuần nhất, dung nhập vào trong thân thể của Lý Tinh Từ.

Sau khi hết thảy đều đã trần ai lạc định, Lý Tinh Từ tràn đầy cảm kích nói với Từ Phàm: “Sư phụ nhọc lòng rồi!”

*Chú thích:

(1)Thập thế cửu không, chắc là giống với thành ngữ Thập thất cửu không = Mười nhà, chín không. Chỉ cảnh hoang phế của chiến tranh.

Chương 507: Chương 507

Sau khi phân thân tạm thời của Từ Phàm rời khỏi thể nội của Lý Tinh Từ, nhìn mọi người đang lo lắng xung quanh lên tiếng.

“Đã giải quyết vấn đề, xem chừng khoảng một ngày nữa Tinh Từ sẽ tỉnh lại.” Từ Phàm nói.

“Cảm ơn Đại trưởng lão.”

“Cảm ơn sư tổ.”

Từ Phàm gật đầu, sau đó ngay tại chỗ phân giải thành linh khí ngũ hành thuần túy nhất.

Trong phòng bế quan của Từ Phàm, Từ Phàm vò đầu tự hỏi: “Vì sao mỗi khi ta bế quan thì đều xảy ra chuyện thế nhỉ?”

“Chẳng lẽ lão thiên gia cố ý không để ta rảnh rỗi yên tâm bế quan sao?” Từ Phàm không khỏi suy tư.

Căn cứ tâm thái binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn, Từ Phàm lại bắt đầu tiếp tục bế quan.

Lần này, Từ Phàm duy trì bế quan thời gian hơi dài một chút, bỗng dưng lại bị một cỗ khí tức không giải thích được cắt đứt.

“Đây là huyền hoàng chi khí?” Từ Phàm nói với vẻ không thể tin nổi.

Sau đó Từ Phàm dùng linh khí ngũ hành ngưng tụ thành phân thân tạm thời, dựa theo phương hướng của huyền hoàng chi khí mà bay qua.

Lúc này Vương Vũ Luân đang trầm tư trước một khối cự thạch màu xanh ngọc bích.

“Chẳng lẽ pháp trận tông môn đã mất đi tác dụng rồi? Tại sao lại có tảng đá không giải thích được nện xuống tiểu viện của ta?” Vương Vũ Luân nhìn lên trời khó hiểu nói thầm.

“Trong khoảnh khắc cự thạch rơi xuống, Bồ Đào bị một cỗ khí tức thần bí ảnh hưởng, trong chớp mắt đó, tất cả chức năng phòng ngự của đại trận tông môn đều mất tác dụng.” Giọng nói của Bồ Đào cũng không hiểu ra sao.

Tại sao mình lại bị kẹt máy? Tại sao mình có thể bị kẹt được chứ? Sau này lại bị kẹt máy nữa thì phải làm sao bây giờ?

Ba câu hỏi linh hồn này khiến cho tư duy của Bồ Đào cũng trở nên hỗn loạn.

“Bồ Đào, ngươi vậy mà cũng bị mất linh, quả thật rất là hiếm thấy!” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói, nếu hắn đã không bị nện trúng thì cũng chẳng có vấn đề gì.

Đúng lúc này, Bồ Đào đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí tức vô cùng dụ hoặc.

Hệt như là chó nhìn thấy cục xương.

Hệt như các nhà đầu tư chứng khoán nhìn thấy được thời cơ tuyệt hảo để mua vào vậy.

Lúc này Bồ Đào rất muốn liều lĩnh nhào tới rồi nuốt chửng khối cự thạch màu xanh ngọc bích trước mắt này luôn.

Nhưng cuối cùng, lời cảnh cáo sẽ bị định dạng đã làm Bồ Đào thanh tỉnh lại, nó biết rõ, nếu nó hành động như vậy dù chỉ một lần, kết quả tốt nhất sẽ là có thêm một tiểu đệ đệ cấp bậc ngang hàng với nó.

Kết quả xấu nhất chính là bị định dạng rồi dựng dục ra một khí linh mới.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, ta vừa tính hỏi ngươi đây, ta cảm thấy khối cự thạch này có khí tức rất đặc biệt, nhất định là thứ tốt.” Vương Vũ Luân vỗ vỗ cự thạch nói.

Lúc này, huyền hoàng chi khí trong cự thạch bỗng phân ra một luồng xuyên thẳng qua tay, chui vào trong cơ thể Vương Vũ Luân.

“Trước chớ nói chuyện khác, đầu tiên ngươi hãy lấy tay ra khỏi tảng đá này trước, huyền hoàng chi khí này không phải là thứ ngươi có khả năng tiếp nhận.” Từ Phàm vội vàng nói.

Không phải hắn đau lòng một luồng huyền hoàng chi khí này, mà là với chút tu vi ấy của Vương Vũ Luân mà hấp thu nhiều thật sự sẽ xảy ra chuyện.

“Huyền hoàng chi khí là cái gì?” Vương Vũ Luân hỏi, lấy tay ra khỏi cự thạch màu xanh ngọc bích.

“Đây là một loại…”

Từ Phàm vẫn chưa nói xong thì Vương Vũ Luân đã nghiêng đầu đã xuống.

Cũng may Từ Phàm đã sớm có đề phòng, ở phương hướng Vương Vũ Luân ngã xuống chợt xuất hiện một cái giường lớn mềm mại, đón lấy Vương Vũ Luân.

“Được rồi, hảo huynh đệ hẳn là cả trăm năm cũng không thể động đậy được rồi!” Từ Phàm thở dài nói.

Lúc này Mộ Dung Thiến Nhi đi ra, nhìn Vương Vũ Luân đang nằm trên giường hỏi: “Từ đại ca, Vũ Luân hắn làm sao thế?”

“Nói thế nào nhỉ? Có thể xem như là nhận được một đại cơ duyên nên rơi vào đốn ngộ, đoán chừng phải đến nửa năm thời gian.”

“Trăm năm sau, Vũ Luân có thể bắt đầu Hóa Thần, trước khi phi thăng, đại đạo sẽ không trở ngại.” Từ Phàm giải thích.

“Từ đại ca, chờ trăm năm nữa Vũ Luân thật sự có thể tỉnh lại sao?” Mộ Dung Thiến Nhi có hơi bận tâm hỏi lại.

“Có khi nào Từ đại ca lừa ngươi chưa? Vũ Luân hấp thu huyền hoàng chi khí, loại bản nguyên chi khí này hấp thu nhiều rất khó có thể tiếp nhận, linh hồn sẽ rơi vào trạng thái đốn ngộ.”

“May mắn Vũ Luân hấp thu không nhiều, dùng thời gian trăm năm là có thể tiêu hóa luồng huyền hoàng chi khí này.” Từ Phàm nói tiếp.

“Đa tạ Từ đại ca cho biết.” Mộ Dung Thiến Nhi gật đầu nói, đoạn đưa Vương Vũ Luân về phòng.

“Phản lợi gấp trăm lần lúc này có phải hơi lớn rồi không? Ngay cả huyền hoàng chi khí cũng xuất hiện luôn!”

“Bồ Đào, điều động linh khí tông môn, hóa thành linh khí ngũ hành gia trì lên người ta, công xuất 5%.” Từ Phàm lên tiếng phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng nói Bồ Đào xen lẫn phấn khích.

Trong nháy mắt, một cột sáng ngũ sắc thông thiên bao phủ lên người Từ Phàm.

Quanh thân Từ Phàm hiện lên năm loại linh khí hỏa diễm. Cuối cùng dung hợp lẫn nhau, biến thành một bàn tay hỗn độn to lớn chộp lấy cự thạch màu xanh ngọc bích kia rồi bay về phía không gian dưới lòng đất – nơi bản thể của Bồ Đào tồn tại.

Trong thế giới của Bồ Đào, Từ Phàm nhìn cự thạch màu xanh ngọc bích, trong lúc nhất thời không biết phải xử lý ra sao.

Tự mình hấp thu thì quá lãng phí, mà để cho Bồ Đào hấp thu thì cũng có hơi lãng phí.

“Chủ nhân, cự thạch có chứa huyền hoàng chi khí, nếu để cho Nguyên Giới hấp thu sẽ gia tăng tốc độ thôi diễn các loại đại đạo pháp tắc một cách nhanh nhất.” Bồ Đào nói, trong giọng nói chất chứa khát vọng cực lớn.

Nguyên Giới chính là tiểu thế giới do Bồ Đào hoàn toàn chưởng khống.

“Ta tất nhiên biết rõ điểm ấy, ta còn biết nếu dùng nó luyện chế thì còn có thể luyện ra vô thượng tiên khí nữa kìa!”

“Dùng nó luyện ra cho ngươi một gã đệ đệ, tư duy và lực tính toán của nó có thể đạt đến độ cao của ngươi chỉ trong nháy mắt.” Từ Phàm nhếch miệng nói.

“Mà việc thôi diễn pháp tắc đại đạo, dù không tiêu hao huyền hoàng chi khí Nguyên Giới cũng có thể tự mình thôi diễn, đối với ta mà nói thời gian là vấn đề sao?”

“Chủ nhân, có thể dùng hai phần ba huyền hoàng chi khí trong đó gia tăng tốc độ thôi diễn và trưởng thành của Nguyên Giới.”

“Sau cùng lại dùng một phần ba huyền hoàng chi khí có khả năng thôi diễn ra một loại pháp tắc đặc thù.” Bồ Đào nói.

“Hẳn là chủ nhân có thể cảm giác được ta không lừa ngươi phải không?”

Từ Phàm nghe giọng nói đáng thương của tiểu Bồ Đào, cũng không hề hoài nghi tính chân thực trong câu nói này, hắn biết rõ Bồ Đào không dám lừa hắn.

“Nói như vậy, tức là nhiều huyền hoàng chi khí như vậy mà ngươi không hề muốn giữ lại cho ta một chút nào sao?” Giọng nói của Từ Phàm có chút nhức cả trứng.

“Có thể giữ lại ba tia huyền hoàng chi khí, nếu như nhiều hơn thì khó có thể thôi diễn ra được đại đạo đặc thù chỉ duy nhất thuộc về thế giới này.” Bồ Đào nói tiếp.

“Lão thiên gia này, luôn luôn gây khó dễ ta một cách gắt gao.”

“Ba tia thì ba tia vậy, dù sao cũng tốt hơn là không có được gì.”

“Bên phía ngươi cần thời gian bao lâu mới có thể thôi diễn ra pháp tắc đặc thù?”

“Sáu mươi năm.” Bồ Đào đáp.

Từ Phàm tính toán thời gian một lúc, Thiên Khôi Sư phàm nhân mà hắn chú ý cũng vừa vặn đến lúc đại nạn buông xuống, thọ mệnh không còn.

“Sáu mươi năm thì sáu mươi năm vậy!” Từ Phàm gật đầu.

Cùng lúc đó, ở bên trong Cực Không Chi Vực, Diệp Tiêu Dao sắc mặt khó coi nhìn chiến hạm cự thú Yêu tộc bị đánh nổ phía trước.

“Huyền hoàng chi thạch, đó chính là huyền hoàng chi thạch đấy! Sao có thể bị người ta nẫng tay trên được chứ?” Diệp Tiêu Dao tràn đầy chán nản nói.

“Xem ra ngươi không có cái mệnh này rồi!” Lão kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao than thở.

Diệp Tiêu Dao trà trộn vào Yêu Giới, trong lúc vô tình đạt được tin tức về huyền hoàng chi thạch, lập tức ngụy trang thành Yêu tộc, chịu đựng trăm cay nghìn đắng ghi danh vào trong một chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc.

Thật không ngờ, chiến hạm cự thú Yêu tộc đi được nửa đường lại bị một hạm đội do ba chiếc tinh chu tạo thành đánh nổ, không phải nổ bình thường mà là loại nổ tan nát ấy.

Diệp Tiêu Dao quay đầu nhìn hạm đội do ba chiếc tinh chu tạo thành kia, bất đắc dĩ thở dài.

Chương 508: Chương 508

“Ở Cực Không Chi Vực, ngươi sẽ không thể duy trì trạng thái này bao lâu, tranh thủ thời gian tìm một nơi khác thay đổi hình thái, hạ xuống đất liền.” Lão kiếm trong đầu Diệp Tiêu Dao nói.

“Ta biết rồi.” Trên mặt Diệp Tiêu Dao viết đầy mấy chữ không cam tâm.

“Chẳng phải chỉ là cơ duyên thôi sao? Mất cứ mất thôi, cùng lắm thì không đi đường tắt mà từng bước một vững vàng đi lên đỉnh phong, dẫu sao kết quả sau cùng đều như nhau.” Lão kiếm hiếm khi khuyên Diệp Tiêu Dao một câu.

Diệp Tiêu Dao gật đầu, sau đó hướng về phía lục địa bay đi.

Năm thanh linh kiếm ngũ hành đạo khí bảo hộ xung quanh Diệp Tiêu Dao, dùng tốc độ cực kỳ nhanh chóng bay đến khu vực kia.

Lúc này, Thiên Linh tôn giả nhìn nơi cự thú Yêu tộc hóa thành hài cốt, lầm bầm nói một mình: “Ngươi cứ việc chạy, có năng lực thì ngươi cứ tiếp tục chạy đi!”

“Bất kỳ chiến hạm cự thú Yêu tộc nào của các ngươi, hễ là ta cảm thấy vừa ý, không một chiếc nào có thể sống qua ngày mai.” Thiên Linh tôn giả khẽ nhếch khóe môi nói, dáng vẻ vô cùng đắc ý.

Hắn dẫn theo hạm đội tinh chu do mình mới thành lập tự do tự tại tuần tra khắp Cực Không Chi Vực, tiện đường làm một tài xế, bốn chiếc chiến hạm cự thú không biết từ đâu chui ra, vừa xuất hiện đã muốn công kích hắn.

Tình trạng sau đó tất nhiên giống như những gì Thiên Linh tôn giả diễn dịch, trực tiếp nhẹ nhàng giết ngược lại bốn chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc đối diện.

Ngoại trừ bốn chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc, ở phía xa còn có một chiếc chiến hạm cự thú khác đang chạy trốn.

Sau khi Thiên Linh tôn giả phát hiện tất nhiên không thể bỏ qua cho nó được, thế nhưng chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc còn lại kia vậy mà có tốc độ cực nhanh.

Tinh chu của Thiên Linh tôn giả nhất thời đuổi theo hồi lâu mà vẫn không kịp, cuối cùng còn phải dùng linh kiện gia tốc tinh chu Từ

Phàm tặng cho hắn, mới miễn cưỡng đuổi kịp chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc kia.

Trên chiếc chiến hạm của Thiên Linh tôn giả kia, có rất nhiều hành khách nhìn thấy cảnh này.

“Thú vị, kiếm tu nhân tộc vậy mà lại xuất hiện trên chiến hạm cự thú của Yêu tộc, phỏng chừng đang mưu đồ gì đó, đáng tiếc bị tiểu tử Thiên Linh này phá hủy mất.” Cửu Kiếm tôn giả nhìn theo phương hướng Diệp Tiêu Dao rời đi nói.

“Sư phó, trên chiến hạm cự thú Yêu tộc kia thật sự có kiếm tu Nhân tộc sao?” Kiếm Vô Cực sợ hãi hỏi lại.

“Đúng vậy, tu vi mới chỉ Luyện Hư kỳ vậy mà cũng dám trà trộn vào chiến hạm cự thú Yêu tộc, không thể không nói kẻ này tài cao mà gan cũng lớn.” Cửu Kiếm tôn giả vừa cười vừa nói, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng.

“Vị kiếm tu kia rất lợi hại phải không?” Kiếm Vô Cực hiếu kỳ hỏi tiếp.

“Thiên phú kém hơn ngươi một chút, thế nhưng cũng có thể coi như là rồng phượng trong loài người.” Cửu Kiếm tôn giả nói, nếu như đổi lại lúc vẫn chưa có đồ đệ, rất có thể hắn sẽ trước tiên thu làm đệ tử ký danh, sau đó nếu không tìm được ai phù hợp thì cũng có thể nâng lên làm đệ tử chính thức.

“Dù chênh lệch thiên phú nhưng không nhất định sau này hắn sẽ yếu hơn ta, sư phó có suy nghĩ thu hắn làm đồ rồi trả ta về hay không?” Kiếm Vô Cực hỏi.

So với việc ở bên cạnh Cửu Kiếm tôn giả, hắn càng muốn hưởng thụ phương thức sinh hoạt trong tông môn kia hơn, ở cùng một chỗ với các huynh đệ, cùng nhau đi làm nhiệm vụ, cùng nhau vui đùa.

“Ngươi đã tiếp nhận truyền thừa, muốn từ bỏ cũng không sao nhưng trước hết phải tiếp nhận bị ta truy sát.” Cửu Kiếm tôn giả nhìn đồ đệ chẳng biết an phận của mình nói.

“Ta sẽ cố gắng tu luyện mà sư phó!” Kiếm Vô Cực vội vàng lên tiếng.

“Đúng không, như vầy mới là đồ đệ ngoan của ta chứ!” Cửu Kiếm tôn giả mỉm cười hài lòng.

Kiếm Vô Cực cúi đầu xuống, đành phải lần nữa nhận mệnh.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao đang di chuyển với tốc độ cao nên hắn vô cùng khó chịu, linh kiếm ngũ hành đạo khí hình thành kiếm trận phòng hộ quanh người hắn cũng có hơi không chống nổi.

Linh áp do Cực Không Chi Vực truyền tới làm cho hắn càng lúc càng khó chịu hơn.

“Lão kiếm, mau đi ra giúp ta!” Diệp Tiêu Dao không nhịn được nữa bèn hô lớn.

“Bình thường ta đã bảo ngươi phải luyện tập kiếm trận phòng hộ nhiều một chút nhưng ngươi vẫn không vâng lời, bây giờ đã biết nó quan trọng thế nào rồi chứ?” Lão kiếm vừa nói vừa thay thế Diệp Tiêu Dao điều khiển thân thể.

“Ngũ hành kiếm trận thủ hộ, chuyện nhỏ.” Lão kiếm cười nói.

Kiếm trận chuyển động đến tột cùng, vòng bảo hộ hóa thành hình dáng giống như đầu viên đạn, sau đó kiếm trận cùng với linh khí ngũ hành hóa thành linh diễm thúc đẩy, trong nháy mắt tốc độ nhanh hơn gấp hai ba lần so với ban đầu.

“Lão kiếm, vẫn là ngươi chơi kiếm trận đỉnh nhất a!” Diệp Tiêu Dao nhìn dạng kiếm trận phòng hộ này, không khỏi thở dài nói.

“Đây chẳng là gì, nếu không phải không gian bị phong ấn, ta còn có thể trực tiếp dùng linh kiếm kết thành truyền tống trận nữa cơ!” Lão kiếm nói.

“Ta biết ngươi lợi hại rồi mà.”

“Bây giờ chúng ta đi đâu thế?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Đi theo cảm giác mà thôi, tới chỗ nào thì tới, hiện tại chỉ có thể tận lực bay đến một tòa tiên thành nào đó nếu không sẽ không kịp nữa.” Lão kiếm đáp lời.

“Cũng chỉ có thể như vậy.”

Ngàn dặm bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm, Diệp Tiêu Dao giống như một cây trường thương trực tiếp ghim sâu vào lòng đất, đập ra một hố sâu.

Một canh giờ sau, biên giới hố to xuất hiện một cái tay.

Diệp Tiêu Dao mình đầy bụi đất bò ra, cố gắng ngồi xếp bằng xuống bắt đầu khôi phục.

“Cuối cùng cũng sống sót.” Diệp Tiêu Dao nhìn lên trời nói, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Mới vừa thoát khỏi Cực Không Chi Vực, cách mặt đất bên dưới còn đến mấy ngàn dặm, Diệp Tiêu Dao đã tiêu hao hết một tia linh khí cuối cùng.

Mặc dù không có linh khí phi hành, nhưng ở trên trời có quy luật rơi tự do nên hắn vẫn có thể yên tâm.

Chỉ cần ở trên trời khôi phục một chút linh lực, lúc sắp rơi xuống đất hắn kịp thời bay lên cũng thì không thành vấn đề.

Diệp Tiêu Dao tính toán rất tốt, linh lực cũng chậm rãi khôi phục.

Nhưng chính là lúc cách mặt đất mấy trăm dặm, hắn đột nhiên cảm giác được một tia khí tức tử vong, như thể đang có vật gì theo dõi mình vậy.

Sau đó Diệp Tiêu Dao không tự chủ dùng đến kiếm trận phòng hộ, đề phòng gặp phải nguy hiểm không biết.

Nhưng khổ nỗi linh lực khôi phục được rất ít, dược vật cấp tốc khôi phục linh lực đã bị hắn dùng hết lúc ở Cực Không Chi Vực rồi.

Mắt thấy kiếm trận phòng hộ không chống đỡ được bao lâu nữa, Diệp Tiêu Dao lại dùng hết một tia linh lực cuối cùng.

Rốt cuộc khi sắp rơi xuống đất, hắn phải lấy ra một cái pháp bảo phòng ngự mới bảo vệ được tánh mạng.

Diệp Tiêu Dao ước chừng ngồi tại chỗ suốt ba canh giờ khôi phục, mới xem như thong thả lại sức.

Ngay tại lúc này, một con rối Luyện Hư kỳ đột nhiên xuất hiện trước mặt Diệp Tiêu Dao.

“Người ngoại lai, trong kho số liệu không có số liệu thân phận của ngươi.”

“Xin hãy nói ra tên họ và tông môn của ngươi, cùng với vì sao lại đến chỗ này.”

Trong tay con rối Luyện Hư kỳ cầm một thanh trường kiếm, đứng ở trước mặt Diệp Tiêu Dao cất tiếng.

“Lão kiếm, có nên động thủ hay không?”

Diệp Tiêu Dao vừa mới khôi phục được một chút linh lực, cảm thấy muốn đánh chết con rối trước mắt cũng không thành vấn đề.

“Buông tha đi, ngươi không đánh lại con rối kia đâu!” Lão kiếm than thở đáp.

“Kiểm tra thấy người ngoại lai lộ ra địch ý, đang xin đánh chết.” Con rối nói một cách máy móc.

Ngay lúc này, trên bầu trời bỗng xuất hiện mười một đạo lưu quang, hợp với con rối hóa thành Thập Nhị Thiên Kiếm Tru Sát trận vây Diệp Tiêu Dao vào giữa.

“Một người ngươi cũng không đánh lại, chớ nói chi là mười hai người.” Lão kiếm nói.

Lúc này Diệp Tiêu Dao mới cảm thấy da đầu tê dại.

“Xin hãy báo ra tên họ, tông môn, cùng với tại sao lại tới nơi này!” Đôi mắt con rối lộ ra hồng quang, quét nhìn Diệp Tiêu Dao từ trên xuống dưới.

“Vạn Cửu, Kiếm Vương tông, bị người đuổi giết đến đây.” Diệp Tiêu Dao thuận miệng bia ra một tin tức.

“Tin tức không hợp với suy luận, người ngoại lai ngươi đang nói dối.”

“Xin hãy trả lời thẳng vấn đề, ngươi còn hai lần cơ hội.”

Trên thân mười hai con rối Luyện Hư kỳ bao vây xung quanh Diệp Tiêu Dao đều toát ra linh quang, Thập Nhị Thiên Kiếm Tru Sát trận cũng đã bước đầu thành hình.

“Diệp Tiêu Dao, Kiếm Vương tông, bị người đuổi giết đến đây.”

“Suy luận không hợp, ngươi chỉ còn một cơ hội cuối cùng.”

Thập Nhị Thiên Kiếm Tru Sát đại trận đã hoàn toàn thành hình, khí tức phát ra từ trong kiếm trận nói cho Diệp Tiêu Dao biết, hôm nay hắn nhất định phải làm một bé ngoan không nói láo.

Chương 509: Ép đi

“Tiểu tử, nói thật đi, cảnh tượng hiện tại cho dù là ta tiếp quản thân thể của ngươi thì cũng không đánh thắng được những con rối này." Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao bất đắc dĩ nói.

Diệp Tiêu Dao nhìn mười hai con rối Luyện Hư Kỳ vây quanh mình, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ nhận mệnh, nói: "Diệp Tiêu Dao của Kiếm Vương Tông, gặp nạn chạy đến nơi này từ Vực Cực Không."

Lúc này, hồng quang trong mắt con rối Luyện Hư Kỳ cầm đầu biến thành lục quang, nhìn Diệp Tiêu Dao nói: "Logic cơ bản phù hợp, hiện tại ngươi có hai lựa chọn."

"Thứ nhất là lập tức rời khỏi phạm vi Tiên thành Lâm Sâm. Thứ hai là dùng thân phận bổn Tiên thành cho ngươi, như vậy ngươi mới có thể hợp pháp xuất hiện trong phạm vi Tiên thành Lâm Sâm."

"Ta chọn thứ hai!" Diệp Tiêu Dao vội vàng nói.

Lúc này, trong tay con rối Luyện Hư Kỳ xuất hiện thẻ trống, sau đó trong mắt bắn ra laser, bắt đầu điêu khắc trên tấm thẻ.

Chỉ chốc lát sau một chứng minh thư phiên bản Tiên hiệp xuất hiện trong tay Diệp Tiêu Dao.

Diệp Tiêu Dao nhìn con rối đi xa, hơi buồn bực nói: "Trận thế lớn như vậy chỉ vì làm thứ này cho ta sao?"

"Tiểu tử, đừng chỉ nhìn vấn đề bề ngoài, nguyên nhân chính của con rối đó là xác định ngươi có phải là Yêu Tộc hay không." Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

"Xem như là khiếp sợ một trận, gần đây hơi đuối, đến Tiên thành Lâm Sâm nghỉ ngơi một thời gian trước đi." Diệp Tiêu Dao nói, sau đó bay đi theo phương hướng mà con rối chỉ.

Tiên thành Lâm Sâm, Diệp Tiêu Dao nhìn bảo khí tinh phẩm cấp năm cực kỳ tiện nghi trong thương hội, hơi ngây người.

"Bảo khí tinh phẩm cấp năm lại rẻ như vậy sao?" Diệp Tiêu Dao hơi nghi ngờ nói.

"Chẳng phải ngươi mua mấy món thì sẽ biết sao?" Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao chửi bới nói.

"Đạo hữu, ta muốn bảo khí tinh phẩm ngũ hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, mỗi món một trăm thanh." Diệp Tiêu Dao nhìn giá cả hào phóng nói, trong lòng nghĩ những bảo khí linh kiếm cấp năm có kiểu dáng không giống nhau cuối cùng cũng có thể thay thế.

“Thực sự xin lỗi tiền bối, mỗi người chỉ hạn chế mua năm món bảo khí tinh phẩm cấp năm thôi.” Tu sĩ bán hàng Kim Đan Kỳ cười nói.

“Vậy làm sao mới có thể mua thêm mấy thanh bảo khí cấp năm.” Diệp Tiêu Dao thẳng thắn hỏi, không kiên nhẫn nên bỏ qua mấy lời phí lời trung gian.

“Hoàn thành nhiệm vụ của Ẩn Linh môn và Tiên thành Lâm Sâm là được.” Nhân viên bán hàng Kim Đan Kỳ nói.

“Chỉ cần tiền bối nhập tinh lực vào trong chứng minh thư thì sẽ xuất hiện nhiệm vụ, bên trên có thể giải đáp tất cả nghi ngờ trước đó.” Nhân viên bán hàng Kim Đan Kỳ tiếp tục nói.

“Vậy được, bảo khí ngũ hành Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ mỗi thứ một món trước đi.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Được, xin đợi chút.” Nhân viên bán hàng Kim Đan Kỳ nói.

Trong tiểu viện một nhà dân ở Tiên thành Lâm Sâm, Diệp Tiêu Dao đang quan sát phẩm chất của năm thanh linh kiếm ngũ hành.

“Ẩn Linh môn này không đơn giản.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Không phải chỉ là năm thanh linh kiếm ngũ hành thôi sao?” Diệp Tiêu Dao nhìn năm thanh linh kiếm phẩm chất như một nói.

“Ngươi nhìn thấy chỉ là bề ngoài, những linh kiếm này đều là sản xuất hàng loạt, theo lý thuyết là thích hợp với tu sĩ Kiếm Trận nhất đạo các ngươi nhất.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Sản xuất hàng loạt, sao sản xuất ra được vậy?” Diệp Tiêu Dao hơi nghi ngờ nói.

“Nói ngươi cũng không hiểu, tóm lại Ẩn Linh môn này không phải là môn phái đơn giản, nếu như có thể, ngươi thử xem có thể gia nhập tông môn này hay không.” Lão Kiếm nói.

“Không có hy vọng, tin tức của ta đều bị bọn họ biết được, tông môn cũng biết.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Còn không biết tiểu tông môn của ngươi như thế nào, ngươi cứ xem như nó đã giải tán là được.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao không sao cả nói.

“Nghĩ cách tiến vào nội môn, dùng thân phận Kiếm Trận nhất đạo để xuất hiện, đến lúc đó có thể mua linh kiếm với giá cả cực thấp.”

“Như vậy được không? Hơn nữa nội môn tông môn có thể tùy tiện vào sao?” Diệp Tiêu Dao nói.

“Ngươi không thử thì sao biết được? Hiện tại toàn bộ không gian Tu Tiên giới bị phong ấn, tốc độ lưu thông nhân viên không bằng một phần ngàn ban đầu, chỉ cần ngươi có thể thông qua khảo nghiệm tông môn, thì tiến vào nội môn không có vấn đề.”

“Tiểu tử, mặc dù bình thường ta xem thường ngươi, nhưng ở bên ngoài ngươi lại cực kỳ ưu tú, tông môn bình thường sẽ rất hoan nghênh đệ tử như ngươi.” Lão Kiếm nói.

“Vậy được, làm rõ ràng chuyện của Ẩn Linh môn trước, sau đó chúng ta sẽ nghĩ cách gia nhập.” Diệp Tiêu Dao nói.

Lúc này, Từ Phàm đang bế quan, sau khi tìm hiểu một hạng đạo pháp nào đó, khôi phục ý thức, nghỉ ngơi một chút.

Trong nháy mắt Từ Phàm mở mắt, lập tức nhận được tin Diệp Tiêu Dao sắp đến Tiên thành Lâm Sâm.

“Diệp Tiêu Dao, thật sự là có duyên.” Từ Phàm nhìn tin tức của Diệp Tiêu Dao cười nói.

“Chạy đến từ Vực Cực Không sao?”

“Không biết có liên quan đến khối thạch Huyền Hoàng đó không?” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Chủ nhân, có cần nghĩ cách đuổi hắn đi không?” Bồ Đào chủ động hỏi.

“Đuổi chắc chắn phải đuổi, nhưng không thể cố ý quá.” Từ Phàm nói.

Hắn nhớ tới trải nghiệm ở cùng với Diệp Tiêu Dao, lập tức cảm giác mệnh cách tương khắc của bọn họ, hoặc là nói tương khắc với lão gia gia bàn tay vàng đó.

Nếu giống như nhân vật bình thường kết giao bạn bè với hắn thì hắn không ngại.

Nhưng từ sau khi Diệp Tiêu Dao có bàn tay vàng của lão gia gia đó, thì luôn có ý đồ muốn tiếp cận hắn, điều này khiến hắn rất phản cảm.

“Bồ Đào, như vậy đi, ngươi hãy điều một pháo quỹ đạo trên không trung đặc biệt khóa Diệp Tiêu Dao lại, còn lại không cần làm gì cả.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Đối với nhân vật chính vẫn phải dựa trên sự tôn kính cơ bản nhất, chưa đến lúc lộ diện thì sẽ không lộ diện.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Bồ Đào trả lời.

Trong tiểu viện Tiên thành Lâm Sâm, Diệp Tiêu Dao đang tĩnh dưỡng đứng lên trong nháy mắt, rất nhanh tế xuất tất cả linh kiếm toàn thân hình thành kiếm trận phòng hộ.

Lúc này hắn cảm giác mình như một con thỏ nhỏ bị cự thú theo dõi.

“Có chuyện gì vậy? Trong Tiên thành còn có nguy hiểm sao?” Diệp Tiêu Dao cảnh giác nói.

Lúc này cảm giác của Diệp Tiêu Dao giống như có một thanh lợi kiếm đặt trên cổ họng mình.

“Ngươi bị cái gì đó khóa rồi? Nhảy mau!” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao vội vàng nói.

Hắn cũng cảm nhận được thứ đang khóa Diệp Tiêu Dao truyền áp lực đến.

“Đừng nghỉ ngơi nữa, chỉ cần thứ đó phát động công kích thì không ai cứu được ngươi đâu.” Lão Kiếm nói.

“Vậy phải làm sao?” Diệp Tiêu Dao hơi hoảng hốt.

“Lấy mấy thứ đặc thù mà ta nói ra đi, bày theo trạng thái đó đi.” Lão Kiếm bình tĩnh nói.

Diệp Tiêu Dao lấy ra mấy linh châu tương đối quỷ quái ra, bày thành một phù hiệu quỷ quái theo yêu cầu của Lão Kiếm.

“Ngươi đứng ở giữa, phát ra toàn bộ linh lực của cơ thể đi.”

Một luồng linh lực cực mạnh truyền ra từ trong cơ thể Diệp Tiêu Dao, bỗng chốc bị những linh châu quỷ quái đó hấp thu.

“Bịch!”

Một huyệt động màu đen không đáy xuất hiện, trực tiếp nuốt chửng Diệp Tiêu Dao.

Sau đó những linh châu quỷ quái đó hóa thành bột phấn, tiêu tán khắp không trung.

“Ý ngươi là Diệp Tiêu Dao đã dùng thủ đoạn Truyền Tống kỳ quái chạy rồi sao.” Từ Phàm tò mò nói.

“Đúng, không tìm được linh lực chấn động của Diệp Tiêu Dao khắp cả Tiên thành Lâm Sâm.”

Chương 510: Yêu tôn Vô Địch

“Không hổ là lão gia gia bàn tay vàng, nhiều thủ đoạn kỳ quái đấy.” Từ Phàm cười nói.

Không cần nói hắn cũng biết, thời điểm khủng hoảng như vậy chắc chắn lão gia gia bàn tay vàng sẽ sử dụng con bài cuối cùng.

“Không ngờ lại đuổi Diệp Tiêu Dao đi dễ dàng như vậy, tên này chính là tai họa hình người, ở một chỗ lâu nhất định sẽ gây họa cho một phương.” Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm nói.

Nhiều năm như vậy, Từ Phàm cũng hiểu rất nhiều.

Nhân vật chính và nhân vật chính không giống nhau, ví dụ như Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ, tông môn toàn tâm toàn ý bồi dưỡng bọn họ, cho dù đến cuối cùng xuất hiện bất ngờ cũng không tổn hại đến lợi ích của tông môn.

Hàn Phi Vũ dâng linh bảo quan trọng cho tông môn, cải tiến Tụ Linh Trận cho Ẩn Linh đảo.

Kiếm Vô Cực thì lấy cái chết, cứu được một đám cao tầng Ẩn Linh môn.

Nhân vật chính như vậy khiến Từ Phàm cực kỳ thích.

Nhưng đối với sức mạnh nhân quả có thể gây họa cho một châu như Diệp Tiêu Dao, Từ Phàm có thể chạy được bao xa thì chạy bao xa.

“Thời gian trước tâm huyết dâng trào, lẽ nào là vì Diệp Tiêu Dao sao.” Từ Phàm hơi nghi ngờ nói.

Lúc này, Bồ Đào báo cho Từ Phàm một tin tức.

Sắc mặt Từ Phàm trong nháy mắt khó coi.

“Mẹ kiếp, có cần phải hiện thế hiện báo như vậy không?”

Từ Phàm điều khiển con rối Hợp Thể Kỳ xuất hiện trên Cương Thiết Trường Thành Yêu Giới nhìn chằm vào ba vị khách bất ngờ đến thăm.

“Nhân Tộc, trong vòng ba ngày các ngươi hãy nhường thông đạo Truyền Tống hai giới, đồng thời cũng dời ra ngoài trăm vạn dặm đi.”

“Nhân lúc ta chưa đụng sát tâm, các ngươi mau rời đi đi.”

Trên bầu trời xuất hiện bóng dáng mờ ảo của ba Yêu Tôn Yêu Tộc dị chủng.

“Ba người này rất cứng rắn, chiến lực ít nhất cũng phải mạnh hơn Yêu Tôn Vân Thánh, ta cảm giác mấy khẩu cự pháo trên bầu trời không trấn áp được bọn họ.” Vẻ mặt Trảm Linh cẩn thận nhìn chằm bóng dáng mờ ảo của Yêu Tôn giữa không trung, truyền âm cho Từ Phàm nói.

“Ba vị Yêu Tôn, nếu bọn ta không dời đi thì sao?” Từ Phàm nhìn bóng dáng mờ ảo của ba Yêu Tôn trên bầu trời nói.

“Thi thể trên biển máu, Nhân Tộc trong khu vực của các ngươi đều phải chết.” Yêu Tôn nhìn chằm Từ Phàm điều khiển con rối Hợp Thể Kỳ nói.

“Ba vị yêu tôn đều là người có đầu có mặt, có chuyện chúng ta nói chuyện không được sao?” Từ Phàm nói đến đây, để cho con rối Hợp Thể Kỳ lấy ngọc phù phân thân của đại trưởng lão Thiên Linh Tông ra, để nó lộ ra chút khí tức.

Chỉ trong nháy mắt, ba Yêu Tôn dị chủng cảm giác thiên địa chấn động, một bóng dáng khổng lồ như thiên địa đứng trước mặt bọn họ.

“Vô Địch tôn giả!” Ba Yêu Tôn khiếp sợ, sau đó không quay đầu lại mà bỏ chạy.

“Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông lại kinh khủng như vậy, chỉ cần chút khí tức phân thân đã có thể dọa bọn họ rút lui.” Trảm Linh thán phục nói, ánh mắt tràn ngập hâm mộ.

Còn Từ Phàm thì chìm vào suy tư.

Hắn đang nghĩ, nếu như ba Yêu Tôn đó đến tìm thạch Huyền Hoàng, vậy chẳng phải là sẽ xong đời sao?

Thạch Huyền Hoàng cần thiết để khiến Yêu tôn Vô Địch xuất động.

Đến lúc đó Yêu tôn Vô Địch đó đến, ngoại trừ ngọc phù phân thân trong tay thì hắn không có bất kỳ thủ đoạn nào cả.

“Chuyện này hơi khó xử.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Không được thì chuyển nhà, chẳng phải trước đó chưa từng làm.” Trảm Linh nói.

“Chuyển nhà thì dễ, nhưng tu sĩ và dân chúng bình dân trong Tiên thành sẽ xong đời.” Từ Phàm hơi đau lòng nói.

Giảm giá trăm lần lần này thoạt nhìn có chút không đúng, sao thứ này còn có di chứng chứ?

“Chủ nhân, có lẽ ta có cách.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên vào lúc này.

Tinh thần của Từ Phàm và Trảm Linh chấn động.

“Ngươi có thủ đoạn gì?”

“Ta có thể đặt nguyên giới vào thông đạo hai giới để hấp thu sức mạnh không gian duy trì thông đạo hai giới, như vậy thông đạo kết nối cũng sẽ bởi vì sức mạnh không gian không đủ mà sụp đổ.”

“Trong cái khó ló cái khôn!”

“Chỉ tiếc bố trí nơi này nhiều năm như vậy lại vô ích rồi.” Từ Phàm thở dài nói.

“Nhưng tốt hơn là Yêu tôn Vô Địch tìm tới cửa.”

Những lời này là trong lòng Từ Phàm lẩm bẩm.

“Thu dọn đồ đạc, di chuyển ra khỏi Yêu Giới.” Từ Phàm ra lệnh.

Trong lúc nhất thời, tất cả tu sĩ và con rối Yêu Giới đều huy động, chuyển tài nguyên quan trọng và linh bảo đến thông đạo hai giới.

Phân thân của Từ Phàm xuất hiện trong tộc Thỏ Ngọc Quang.

“Hiện tại bọn ta sắp đóng cửa thông đạo hai giới, tộc các ngươi có muốn đến chỗ Nhân Tộc sống hay không?” Từ Phàm cười hỏi, vừa nói vừa chơi ngọc phù phân thân trong tay.

Ngọc phù phân thân thỉnh thoảng còn lộ ra tia khí tức của Vô Địch tôn giả.

“Tộc Thỏ Ngọc Quang bọn ta là liên minh của Ẩn Linh môn các ngươi, các ngươi rời đi thì bọn ta cũng rời đi.” Yêu Tôn Ngọc Quang cẩn thận nói, sợ câu nào đó khiến Từ Phàm không hài lòng.

“Được, bây giờ tộc các ngươi bắt đầu di chuyển đi, những thứ không quan trọng cứ bỏ lại là được.”

“Nhân tiện nói với các ngươi một chút, ta sẽ đặc biệt chia ra một khu vực ở Nhân Giới để cho các ngươi trồng các loại linh quả, đủ để làm thực phẩm chủ yếu cho tộc các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Lời nói của Từ Phàm khiến ánh mắt của chú thỏ nhỏ bên cạnh Yêu Tôn Ngọc Quang trong nháy mắt sáng lên.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Yêu Tôn Ngọc Quang đứng dậy cúi đầu nói.

Không cách nào để con người làm đao thớt ta làm thịt cá được, không dễ bị người khác nắm bóp đã là rất tốt rồi.

“Các ngươi nhanh chút, có lẽ không còn bao nhiêu thời gian nữa đâu.” Từ Phàm gật đầu nói.

Năm ngày sau, ngoại trừ Cương Thiết Trường Thành không bị phá hủy thì tất cả những người còn lại đã được rút về nhân gian, bao gồm cả tộc Thỏ Ngọc Quang.

“Bồ Đào ngươi có thể bắt đầu rồi.”

Lần này vì để nguyên giới hấp thu sức mạnh không gian thông đạo hai giới thành công, Từ Phàm đã điều khiển Ẩn Linh đảo tới, xuất hiện trên thông đạo tự nhiên của hai giới.

“Nguyên giới giáng lâm.”

Đúng vậy, một quả cầu trắng lấp lánh linh quang xuất hiện trên thông đạo hai giới bắt đầu chậm rãi hạ cánh.

Đồng thời, một bóng dáng mờ ảo của thế giới giả định nhỏ xuất hiện, trực tiếp bao phủ thông đạo tự nhiên của hai giới.

“Bồ Đào, ủy quyền cho ngươi điều động tất cả sức mạnh bản nguyên ngũ hành trong tông môn.” Từ Phàm nói, hắn nhìn thế giới giả định vừa mới lướt qua thông đạo tự nhiên hai giới.

“Tuân mệnh.”

Năm trường long ngũ sắc bay ra khỏi Ẩn Linh đảo, trực tiếp chui vào quả cầu tròn màu trắng.

Trong nháy mắt, thế giới giả định nhỏ bắt đầu ngưng thực đứng lên.

Thông đạo tự nhiên hai giới bắt đầu từ từ thu hẹp.

Với tốc độ như vậy, tối đa là năm ngày thì thông đạo tự nhiên hai giới sẽ hoàn toàn biến mất.

Lúc này, Ninh Đạo xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Nghe nói ngươi phong ấn thông đạo tự nhiên hai giới cần dùng đến bản nguyên ngũ hành, nên ta đã mang nhà kho của Tiên thành Lâm Sâm qua đây.” Vẻ mặt Ninh Đạo nghĩa khí nói, đồng thời giao bình ngọc trong tay cho Từ Phàm.

“Ninh Đạo trưởng lão, đa tạ.”

“Không xảy ra chuyện bất ngờ thì không cần dùng đến đâu.” Từ Phàm hơi cảm động nói.

Từ Phàm vừa dứt lời, đã cảm giác thông đạo hai giới truyền đến luồng khí tức vô cùng khiếp người.

“Chủ nhân, có Yêu tôn Vô Địch đến đây, có lẽ qua thời gian ba hơi thở sẽ đến được thông đạo hai giới.” Giọng điệu Bồ Đào gấp gáp.

“Xảy ra chuyện ngoài ý muốn rồi.”

Từ Phàm không chút do dự, trực tiếp khởi động ngọc phù phân thân.

Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Có Yêu tôn Vô Địch đến, làm phiền Thái Thượng đại trưởng lão rồi.” Từ Phàm cung kính nói.

Phân thân Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông nhìn Từ Phàm gật đầu, sau đó hóa thành luồng lưu quang xông vào trong thông đạo tự nhiên hai giới.

Từ Phàm cũng mở bình ngọc trong tay, đổ bản nguyên ngũ hành ra.

Chương 511: Từ Phàm thương tâm

Từ Phàm đổ bản nguyên ngũ hành từ trong bình ngọc ra.

Bản nguyên ngũ hành biến thành năm Trường Long trên bầu trời, bay vào tiểu thế giới đang đông đặc lại.

Trong chốc lát, cửa hang động thông với lối đi càng ngày càng nhỏ.

Nhưng dư âm của cuộc chiến đấu truyền đến từ lối đi giữa hai giới lại càng ngày càng to, thậm chí còn uy hiếp đến tiểu thế giới.

“Không hổ là tôn giả vô địch, dư âm của cuộc chiến đấu này đúng thật kinh người.” Trảm Linh nói ở bên cạnh.

“Ngươi có chắc là không nên quan tâm một lát, đến lúc đó lối đi giữa hai giới vẫn chưa đóng lại thì phải làm sao?”

“Phân thân của thái thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông Ngọc Trúc, chỉ có thể duy trì được một canh giờ.” Từ Phàm nói, cho dù bình thường hắn có bình tĩnh đến cỡ nào, nhưng lúc này hắn cũng có chút căng thẳng.

Lỡ như phân thân của thái thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông không cản được Yêu Tôn Vô Địch thì cơ nghiệp biết bao nhiêu năm của bản thân sẽ tiêu tùng.

Đúng vào lúc này, một giọng nói truyền đến bên tai Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, Yêu Tôn Vô Địch đó đến nhân giới là để tìm một kho báu.”

Sau khi nghe được lời của thái thượng đại trưởng lão, trong lòng Từ Phàm nhất thời sáng tỏ, Yêu Tôn Vô Địch đó quả nhiên đến để tìm Thạch Huyền Hoàng.

“Vẫn còn một chuyện nữa, đại trưởng lão, ta sắp chống đỡ không nổi nữa, chỉ có thể duy trì thời gian nửa khắc, ngài tốt nhất nên có dự tính sớm.”

Ngữ khí của phân thân thái thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông có chút bất lực, vốn nghĩ rằng mình có thể cứu được tình thế này, kết quả gặp phải một tồn tại có cùng cấp bậc với mình, nếu như chân thân đến thì dễ nói rồi, chỉ tiếc rằng bây giờ không chống đỡ được nữa.

“Làm phiền thái thượng đại trưởng lão rồi.” Từ Phàm trả lời.

“Sư phụ, bên đó có phải không chống đỡ được nữa rồi phải không.” Lý Tinh Từ nhìn biểu cảm của Từ Phàm rồi nói.

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn về phía Từ Phàm.

Lúc bọn họ đi đến đây, hắn đã lập xong kế hoạch rút lui, đã chuẩn bị vẹn toàn.

“Không sao, chỉ là ta đang đau xót cho một số món đồ.” Từ Phàm chậm rãi nói, trong ngữ khí có một chút bi thương.

Diệp Tiêu Dao đó quá khắc bản thân rồi, không những biến sữa của huynh đệ tốt của mình thành sữa độc, càng quan trọng hơn nữa là chỉ cần hơi không cẩn thận thôi là ước tính tất cả những người phàm mà mình bảo vệ đều bị yêu tộc giết hại.

Một cây lọng báu công đức khí vận xuất hiện ở phía sau Từ Phàm.

Cây lọng báu công đức khí vận lúc này đã biến thành năm sắc cầu vồng, chỉ cần hơi đông đặc lại là có thể trở thành bảo vật vô thượng trấn áp một tông hoặc một tiên quốc.

Chúng nhân nhìn thấy cây lọng báu công đức khí vận ở phía sau Từ Phàm liền biết được Từ Phàm muốn làm cái gì.

“Điều này đúng thật khá khiến người ta đau lòng~” Trảm Linh nhìn cây lọng báu công đức khí vận đó nói, hắn biết để ngưng tụ được thứ đồ này là một việc không dễ đến cỡ nào.

“Thứ nên đến thì rồi cũng đến, nên đi thì đều phải đi.”

Từ Phàm lẩm bẩm trong miệng, hai tay kết thành pháp ấn.

Chúng nhân nhất thời chỉ cảm thấy trong lòng vui vẻ và may mắn, một cảm giác không thể nói rõ, hiểu thấu nảy lên trong lòng.

Lọng báu công đức khí vận bay lên bầu trời của tiểu thế giới rồi trực tiếp nổ tung.

Hóa thành từng đóa hoa linh khí, rải xuống tiểu thế giới.

Tiểu thế giới dùng tốc độ kinh người bắt đầu hóa thực đông đặc lại, lối đi giữa hai giới cũng bắt đầu thu hẹp nhanh chóng.

Sau cùng, chưa đến nửa khắc liền biến mất không tung tích.

Chúng nhân trút một hơi thở, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía lọng báu công đức khí vận đã hoá thành hư ảnh sắp biến mất, có chút thương cảm.

“Đại trưởng lão, vì tu sĩ và những bách tính kia của Tiên thành Lâm Sâm, xin đa tạ.” Ninh Đạo an ủi nói, hắn biết Từ Phàm lúc này chắc chắn rất đau lòng.

“Đa tạ Ninh đại ca an ủi, ta muốn yên tĩnh ở một mình.” Từ Phàm thở dài nói, trong tay mình lại mất đi một con át chủ bài lớn.

“Các ngươi đều trở về đi, ta đứng ở đây một lát.” Từ Phàm lặng lẽ nhìn tiểu thế giới ở phía trước.

“Đại trưởng lão, thứ cũ không đi, thứ mới không đến, ngài nghĩ thoáng đi là được rồi.”

“Sư phụ, sau này con nhất định sẽ tích góp công đức vì người, giúp người ngưng tụ cây lọng báu công đức khí vận này lại từ đầu.” Từ Cương nói, hắn nhìn sư phụ của mình đau lòng như thế, trong lòng cũng không dễ chịu.

“Sư phụ, bây giờ con sẽ đi tìm pháp bảo công đức đó giúp người, giúp người ngưng tụ lọng báu công đức khí vận lại lần nữa.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Lúc này, Lý Tinh Từ lấy ra một thanh kiếm đá bình thường, đối với Từ Phàm nói: “Sư phụ, đây là bảo vật khí vận của nhạc phụ tông môn mà con chưa từng gặp mặt, hy vọng sẽ có ích với người.”

“Ngươi lấy đi hấp thụ đi.”

Lúc này, Vương Hướng Trì có chút ngại ngùng, mấy vị sư huynh của hắn đều đã phát huy ra sở trường an ủi sư phụ, có vẻ như hắn không có gì để giúp đỡ cả vậy?

“Sư phụ, con bật nhạc êm dịu một chút cho sư phụ nhé, hy vọng tâm trạng của người tốt lên một chút.” Vương Hướng Trì có chút ngại ngùng nói.

“Sư phụ, hay là người phóng Tiên Cung Thịnh Yến với con một lần nữa, để người vui vẻ một chút.” Chu Khai Linh nói.

“Haha, vi sư không phải con nít, không cần các ngươi an ủi đến như thế.”

“Tấm lòng ta đều đã nhận rồi, ta không đau lòng như các ngươi nghĩ.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi trải qua trận an ủi này của các đồ đệ, tâm trạng của Từ Phàm tốt lên không ít.

“Tiểu Ngũ, lúc nãy ngươi nói lời phải giữ lời, một phát Tiên Cung Thịnh Yến này của vi sư, không biết ngươi có thể chống đỡ nổi không.” Từ Phàm cười nói.

Hắn cảm thấy trong mấy đồ đệ này, vẫn là Tiểu Ngũ khá ác với bản thân.

Sắc mặt Chu Khai Linh thay đổi, có chút sợ hãi nói: “Sư phụ, lúc nãy con chỉ là để an ủi người.”

“Vậy vi sư sẽ nhớ để đó trước.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Lúc nãy, bản thể và nguyên giới của Bồ Đào đã cố định ở nơi đó.

“Bồ Đào, sau này nơi đây chính là phần thứ hai của Ẩn Linh Môn, ngươi xây dựng đi.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Bồ Đào nói.

Sau khi Từ Phàm nói xong liền đưa chúng nhân trở về Ẩn Linh đảo.

Ẩn Linh đảo bay về hướng của Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Đại điện Thái Nhất Thiên Linh Tông.

Thái thượng đại trưởng lão đang ngưng luyện phân thân thì dừng lại.

“Lão đại sao thế?” Thái thượng tam trưởng lão Thiên Linh Tông phát giác ra điều bất thường, hỏi.

“Phân thân Ngọc Trúc đó của ta, bị đại trưởng lão dùng rồi.” Thái thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Sau đó thì sao, có phải huynh định tặng thêm một phân thân nữa?” Thái thượng tam trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Phân thân Ngọc Trúc này mới ngưng tụ được chưa đến phân nửa, ta nhớ ngàn năm trước, ta cho đệ một phân thân Ngọc Trúc, đệ không dùng nên ta liền lấy ra.” Thái thượng đại trưởng lão nhẹ giọng nói.

“Lão đại, thứ mà huynh đã tặng đi rồi thì làm gì có lý lấy trở lại?” Thái thượng tam trưởng lão Thiên Linh Tông phẫn nộ nói.

“Đừng nói nhiều như thế nữa, ngày nào đệ cũng ở bên cạnh ta, làm gì có nhiều nguy hiểm đến như thế?”

“Cùng lắm thì sau này ta cho đệ nữa là được rồi.” Thái thượng đại trưởng lão không quan tâm, nói.

“Đệ đừng quên, phi thăng thế giới Đại Thiên, mấy người chúng ta còn phải giúp đỡ lẫn nhau nữa đó.” Thái thượng đại trưởng lão liếc lão tam một cái.

“Có chuyện gì lớn đâu, chẳng phải chỉ là một phân thân Ngọc Trúc thôi sao~” Thái thượng tam trưởng lão cười rồi lấy ra phân thân Ngọc Trúc đó.

“Ta ngưng luyện một lần trước, nâng cao thực lực của phân thân Ngọc Trúc này một chút.”

“Không ngờ bản lĩnh kiếm chuyện của đại trưởng lão Ẩn Linh Môn không phải là chuyện to bình thường, đến tồn tại cấp bậc Yêu Tôn Vô Địch còn có thể động đến được, nhưng cũng may không có chuyện gì, nếu không thì một luyện khí tông sư tương lai đang yên đang lành liền biến mất rồi.”

Thái thượng đại trưởng lão vừa nói vừa ngưng luyện phân thân Ngọc Trúc.

“Lão tam, tìm ta có chuyện gì?” Thiên Linh tôn giả hùng hổ xông vào.

Chương 512: Sự trả đũa của Từ Phàm

“Phân thân đó của đại trưởng lão đã bị dùng rồi, ngươi đi tặng thêm một cái khác đi.” Thái thượng tam trưởng lão nói.

Thiên Linh tôn giả ngơ ngác.

“Theo lý mà nói thì chuyện này nên do lão đại nói với ta, sao tới lượt ngươi rồi?”

“Bởi vì thứ mà ngươi cần tặng là phân thân Ngọc Trúc mà lão đại cho ta.” Thái thượng tam trưởng lão yếu ớt nói, trong ngữ khí có chút ai oán.

“Có cần ta đánh dấu là ngươi tặng hay không?”

Sau khi nghe thấy lời của lão tam, Thiên Linh tôn giả trong chốc lát vui vẻ trở lại.

“Bỏ đi, như thế thì cho thấy ta quá công lợi.” Thái thượng tam trưởng lão lắc đầu nói.

Hắn sớm đã nghĩ xong hết rồi, đợi đến khi trưởng lão của Ẩn Linh Môn trở thành luyện khí đại tông sư, hắn liền mượn quan hệ giữa lão đại và lão nhị, có thế nào thì cũng có thể trà trộn vào được một vị trí trong luyện chế tiên khí.

“Lần này đúng thật là khiến ta thuận mắt được một lần.” Thiên Linh tôn giả gật đầu nói.

Thái thượng tam trưởng lão Thiên Linh Tông quay đầu qua kia, hắn không muốn nói chuyện với lão nhị.

Ở trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Thiên Cát Quy mà Từ Phàm dẫn theo đang câu cá.

“Lão Quy, ngươi xem gần đây có phải ta rất xui xẻo không?” Từ Phàm nói.

“Hú hú~” Thiên Cát Quy thấp giọng kêu lên.

“Ngươi nói cũng đúng, Vân Vô Thường Thế, không có ai có thể luôn may mắn.” Từ Phàm nói.

Lọng báu công đức khí vận của hắn không còn nữa, trong lòng hắn luôn cảm thấy thiếu một thứ gì đó.

Lúc trước là cảm giác an toàn vô cùng mạnh mẽ, bây giờ cũng xuất hiện ra một vết nứt rồi, cứ luôn cảm thấy có người đang tính kế hắn.

“Hú hú~”Thiên Cát Quy lại thấp giọng kêu lên.

“Ta cũng muốn giống như ngươi, tìm một nơi an toàn để ở, nhưng cái người như ta lại không muốn chịu đựng giới hạn quá lớn, cảm giác vẫn nên dựa vào bản thân thì yên tâm hơn.” Từ Phàm thở dài nói.

Lúc này, Thiên Cát Quy liếc nhìn Từ Phàm, sau đó chầm chậm bò ra từ linh thuyền, nhảy vào trong Thập Vạn Lý Cự Hồ, bơi về hướng của Ẩn Linh Môn.

Nói chuyện với người này quá tốn sức lực rồi.

Đây là ý nghĩ lúc này của Thiên Cát Quy.

“Nói chuyện với ta mà ngươi cũng không chịu sao.” Từ Phàm tức giận nói.

“Lối đi giữa hai giới không còn nữa, một cái là bị hấp thụ, cái còn lại thì bởi vì lực không gian khu vực không ổn định nên sụp đổ rồi.”

“Có cần đi tiên thành bên cạnh lúc đầu để chiếm lĩnh một lối đi giữa hai giới nữa không, dù gì hiện giờ ở đó là địa bàn của yêu tộc.” Từ Phàm cân nhắc, nói.

“Thôi bỏ đi, bây giờ vẫn nên bế quan trước.” Từ Phàm nói, khi phân thân phát nổ đã hóa thành linh khí ngũ hành thanh khiết nhất.

Trong phòng bế quan, Từ Phàm có chút khó hiểu nhìn về hướng của đảo Cửu Phượng.

“Sao cảm giác có người đang gây chuyện.”

Từ sau khi lọng báu công đức khí vận của Từ Phàm biến mất, hắn luôn có một cảm giác bị nhắm đến.

Mà cảm giác đó chính là đến từ hướng của đảo Cửu Phượng.

“Lẽ nào đại lão phụ trợ Phượng Trường Ninh ở bên đó sắp động thủ với hắn rồi sao?” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói.

Đúng vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy Bồ Đào có chút lạ thường.

“Chủ nhân, đã bắt được một đội con rối Hợp Thể kỳ.” Bồ Đào nói, trong ngữ khí có chút kinh ngạc.

“Đến từ đảo Cửu Phượng bên đó phải không?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, những con rối này được chế tạo từ dây chuyền sản xuất ở bên đó.” Bồ Đào nói.

“Đem lại đây ta xem.”

“Tuân mệnh.”

Không lâu sau, mười hai con rối Hợp Thể kỳ xuất hiện ở bên trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Không ngờ lại là con đường khởi động linh tu tự mình tiến hoá.” Từ Phàm nhìn mười hai con rối Hợp Thể kỳ nói.

“Có mùi vị của cách mạng trí tuệ, lực tính yếu, nhưng năng lực logic mạnh, thú vị.” Từ Phàm xoa cằm, nói.

“Nhưng tốc độ thăng tiến chiến lực quả thực rất nhanh.”

“Những con rối này chỉ cần tìm thấy linh khoáng thích hợp, đặt vào trong hạt nhân linh năng của bản thân rồi luyện hóa, liền có thể nhanh chóng nâng cao cảnh giới, đáng tiếc là tính hạn chế quá lớn, cần một báu vật có thể áp chế nổi bọn chúng.” Từ Phàm nhìn con rối rồi đánh giá.

“Chủ nhân, ta có thể nuốt bọn chúng không?” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Bây giờ không được, đừng suốt ngày nghĩ nuốt cái này, nuốt cái kia, bây giờ ngươi đã rất mập rồi, tiêu hóa trước đi rồi hãy tính.” Từ Phàm nói.

Gần đây Bồ Đào đã nuốt không ít đồ tốt, cứ tiếp tục như thế thì rất dễ ăn không tiêu.

“Ta bảo sao gần đây tinh thần có chút không ổn định, thì ra thật sự có người tính kế lên người ta.” Từ Phàm nhìn mười hai con rối Hợp Thể kỳ rồi cười nói.

“Nếu đã như thế thì đừng trách ta không khách khí.” Từ Phàm nói.

Ba ngày sau, mười hai viên linh quang, mỗi viên linh quang đều có kích thước giống như quả cầu pha lê vậy.

“Trở về hết đi, trở về dốc sức phục vụ cho chủ nhân của các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó mười hai viên linh quang bay ra từ trong tay Từ Phàm, toàn bộ đều chui vào trong hạt nhân của con rối.

“Vị đại năng phụ trợ Phượng Trường Ninh đó lợi hại hơn ta tưởng, nếu như Bồ Đào không trải qua vài lần tiến hóa này, nói không chừng ta thật sự bại dưới tay hắn.”

“Ngươi ra tay với ta rồi, vậy trận đấu của chúng ta cũng bắt đầu rồi.” Từ Phàm nhìn về hướng của đảo Cửu Phượng, nói.

“Ngươi có năng lực đem mười hai con rối đến, ta cũng có năng lực đem tặng lại cho ngươi.”

Ở bên trong không gian dưới lòng đất, một Truyền Tống Trận khảm năm viên đạo khí Tiết Điểm, mười hai con rối đang đứng ở bên trên.

“Khởi động Truyền Tống Đới đi, đến mà không về không phải lễ, nghĩ chắc ngươi vì để truyền tống bọn họ tới, cái giá hao tổn cũng nhất định rất lớn.” Từ Phàm nói rồi khởi động Truyền Tống Trận.

Sau khi năng lượng của một trận dâng trào, mười hai con rối biến mất, năm đạo khí Tiết Điểm báo hư hỏng.

“Cái giá để truyền tống cũng đủ rồi, năm đạo khí Tiết Điểm, món nợ này sau này phải nghiêm túc tính với hắn.”

Sau khi làm xong hết mọi thứ, Từ Phàm lại bắt đầu bế quan.

Đại Phượng Đại Lục, cách Vương Thành hơn vạn lý.

Một luồng linh quang lóe qua, mười hai con rối Hợp Thể kỳ xuất hiện.

“Nhiệm vụ thất bại, trở về báo cáo cho quốc sư.” Một con rối Luyện Hư kỳ cầm đầu nói.

“Lúc này chúng ta mà đi tìm quốc sư thì sẽ đối mặt với nguy hiểm bị đào thải.” Một con rối có ánh mắt lấp lánh nói.

“Ai có thể đưa ra phương án tốt hơn?” Con rối cầm đầu dường như đã chấp nhận đề nghị này, mưu đồ tìm một kết quả tốt hơn.

“Giáng cấp những con rối cấp Luyện Hư kỳ, sửa lại số hiệu, phục vụ cho chủ nhân lại từ đầu.” Một con rối khác đề nghị.

“Lý luận logic ổn, bắt đầu thực hiện kế hoạch này.” Con rối cầm đầu nói.

Cửu Phượng Vương Thành, phủ quốc sư.

“Xem ra kế hoạch đã thất bại rồi.” Quốc sư trẻ thở dài nói.

Hắn phất tay, giải tán hết trận bàn diễn tập dùng công đức khí vận để hình thành.

“Rốt cuộc là ta khinh địch rồi, lần sau tập hợp một đội quân con rối Đại Thừa kỳ, xem ngươi làm thế nào.” Quốc sư trẻ hừm nhẹ một tiếng, thừa nhận sự khinh địch của bản thân.

“Việc xây dựng thuyền biển như thế nào rồi?” Quốc sư trẻ quay đầu nói với con rối hình người ở phía sau.

“Đã xuống nước hai chiếc thuyền biển, đã đưa vào hoạt động, trước mắt vẫn còn ba chiếc đang xây dựng.” Con rối nói một cách cung kính.

“Tư liệu tìm kiếm ở biển Vô Tận rốt cuộc là bao nhiêu, muốn nhanh chóng tích lũy ra con rối Đại Thừa kỳ rốt cuộc vẫn thiếu một chút.” Quốc sư trẻ thở dài nói.

Sau đó hướng mắt lên bầu trời, ánh mắt lóe ra một thần sắc kỳ lạ.

“Không biết kiếp này ta có thể đi đến bước nào?”

“Đợi ta trở về, ta nhất định sẽ khiến ngươi xương nát hồn ta, khiến cho hồn tiên của ngươi biến thành nguyên liệu cho Thiên Hồn Đăng.” Quốc sư trẻ nói, ánh mắt lóe ra một ý hận cuồn cuộn ngất trời.

Chương 513: Chuyển linh pháp trận

Từ Phàm nhìn Truyền Tống trận đổ nát vắng vẻ, thở dài nói.

“Cuộc sống yên bình bao giờ cũng bị đánh gãy.”

“Ta đầu tư vào cổ phần ban đầu đó là bởi vì ánh mắt của ta tốt.”

“Ngươi ghen ghét lợi nhuận ta đạt được thì không có việc gì, nhưng là ngươi ra tay với ta chính là sai lầm của ngươi.” Từ Phàm lặng lẽ nói.

“Hi vọng một chút thủ đoạn nhỏ này của ta có thể dạy cho ngươi một bài học.”

Mười hai con rối mà Từ Phàm đưa đều được chôn xuống hạt giống đặc thù.

Đó là một loại hạt giống giải phóng bản tính chân thật nhất.

Bên trong phòng bế quan, Từ Phàm lẩm bẩm nói : “Lần này sẽ không còn chuyện gì quấy rầy ta bế quan nữa chứ?”

Từ Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu tiến vào trạng thái tu luyện quên mình.

Ngày đêm luân chuyển, tu tiên không năm tháng.

Lần này Từ Phàm bế quan suốt sáu mươi năm thời gian.

Đến khi Từ Phàm mở mắt ra một lần nữa là lúc trên bầu trời hiện lên một con đường kinh văn lớn, che kín toàn bộ phía trong đại trận trên vách đá của Ẩn Linh môn.

“Trận thế này chắc hẳn là do sư tổ của ngươi xuất quan rồi.” Trảm Linh đang dạy bảo cháu trai nói.

“Gia gia những kinh văn đó đều đại biểu cho ý gì vậy? Vì cái gì mỗi một cái ta nhìn cũng đều xem không hiểu?” Lý Sơ Phàm nhìn trận pháp trên vách đá của con đường kinh văn lớn nói.

“Ngươi xem không hiểu là chuyện bình thường, có một ít kinh văn ta cũng xem không hiểu.”

“Cho nên loại tình huống này là bình thường, vẻ mặt ngươi chỉ cần biểu hiện ra con đường kinh văn lớn này thật là lợi hại là được rồi.”

“Như vậy có vẻ ngươi đã có chiều sâu lại có nội hàm.” nét mặt Trảm Linh tỏ vẻ con đường kinh văn lớn này rất là lợi hại nói.

“Gia gia, sư tổ nói qua ở dưới tình huống không cần thiết mà nói thì làm người cần phải thành thật.” Lý Sơ Phàm vừa cười vừa nói.

“Gia gia nói chính là khi ngươi ở bên ngoài, ở chỗ này đúng thật là không cần thiết.” vẽ mặt Trảm Linh trở nên đứng đắn nói.

Lúc này ngoại trừ các đệ tử đang bế quan trong tông môn, tất cả những người còn lại đều thấy được đại trận trên vách đá của con đường kinh văn lớn.

Cửa phòng bế quan của Từ Phàm nhẹ nhàng mở ra.

Từ Phàm đi ra.

“Hóa Thần kỳ viên mãn, cuối cùng hoàn thành một việc chính sự.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn nhìn về phía bầu trời, thuận tay vung lên, tất cả con đường kinh văn lớn trong đại trận trên vách đá đều tràn vào trong lòng bàn tay của Từ Phàm.

Một vài tia sáng lóe lên, Từ Cương, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ, Chu Khai Linh xuất hiện ở bên trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Cung nghênh sư phó xuất quan.” đám người Từ Cương cung kính nói.

“Vi sư bế quan 60 năm, trong khoảng thời gian này biểu hiện của các ngươi cũng rất tốt.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Vì tông môn ra sức là chuyện đương nhiên.” Từ Cương nói.

Từ Phàm bế quan mấy năm nay, chỉ cần lúc rảnh rỗi Từ Cương đều sẽ mang theo con rối đi tiêu diệt Yêu tộc xung quanh.

Nếu như ngươi đột nhiên nhìn thấy một khối đất bằng phẳng cực kì lớn ở trong phạm vi của Lâm Sâm tiên thành, thì không cần nghi ngờ gì nữa Từ Cương chắc chắn đã từng tới nơi này.

“Nguyệt Tiên đang ở chỗ nào?” Từ Phàm nhìn một vòng hỏi.

“Trước kia đang ở bên ngoài bắt Yêu tộc và Yêu thú, đoán chừng bây giờ đang vội vàng chạy trở về rồi.”Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm gật đầu.

“Vi sư bế quan 60 năm này, đã hiểu được rất nhiều tinh hoa của đạo pháp, mấy ngày nữa ta sẽ giảng giải một chút cho các ngươi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Trong 60 năm này, Từ Phàm đã làm được hai việc, một là hắn đã tu luyện đến Hóa Thần Kỳ Cấp Đỉnh Phong.

Hai chính là hắn đã tỉ mỉ cải biên Ngũ Hành Quyết một lần.

Cho nên hắn muốn cho các đệ tử đổi mới công pháp một chút.

“Cảm ơn sư phó.” mấy người Từ Cương hành lễ nói.

“Được rồi, các ngươi có việc gì thì làm đi, vi sư ở chỗ này còn có một ít việc muốn làm.” Từ Phàm nói xong thân hình liền biến mất ở ngay trước mắt mọi người.

Phân bộ thứ hai của Ẩn Linh môn, trên chỗ này vốn là thông đạo ban đầu của hai giới.

Từ Phàm xuất hiện ở trước mặt bản thể của Bồ Đào.

“Chủ nhân, quy luật đặc thù ở chỗ đó đã suy diễn xong, có thể cho những Thiên Khôi Sư tuổi đã già nhưng có thiên phú đã tiến vào đó.” Bồ Đào nói.

“Cuối cùng cũng suy diễn xong, bây giờ mang những người đó tiếp nhận tới đi, đặc biệt là Tùy Ảnh, sẵn làm cho Ngọc Quang tôn giả đi cùng với Tùy Ảnh một chuyến đi.”

“Mấy năm nay hắn quá khó khăn.” Từ Phàm nói.

Trong thời gian hắn đang bế quan, thỉnh thoảng khi rảnh rỗi hắn cũng se quan tâm một ít tin tức quan trọng như thế này.

Trong khoảng thời gian hắn bế quan, Tùy Ảnh và một vị nữ tu được gọi là Tiểu Tô đã kết hôn.

Sau đó vào năm thứ hai đôi vợ chồng trẻ đã có em bé.

Nhưng là ba năm sau lại phát sinh một trận ngoài ý muốn, một con Yêu tộc Hợp Thể kỳ ẩn nấp vô cùng kỹ đã đánh lén chỗ đội ngũ mà Tiểu Tô chấp hành nhiệm vụ.

Đội tu sĩ đó bị tiêu diệt hoàn toàn, cũng năm đó Tùy Ảnh tấn cấp trở thành thất giai Thiên Khôi Sư.

Trong vài thập niên tiếp theo, Tùy Ảnh không phải đang giết Yêu tộc, chính là ở trên đường đi giết Yêu tộc.

Kết quả của việc quanh năm chiến đấu như vậy dẫn đến thân thể hắn mặc dù có linh dược tẩm bổ, nhưng là linh hồn vẫn luôn ở vào trạng thái nhanh chóng lụi tàn, cho dù là có bí pháp của tộc Thỏ Ngọc Quang cũng chỉ có thể chậm lại loại chiều hướng này lại.

Hiện tại Tùy Ảnh chỉ có còn lại một hơi cuối cùng, linh hồn như ngọn lửa nhỏ trong gió bất cứ khi nào cũng có thể bị thổi tắt.

“Đã hiểu, chủ nhân.” Bồ Đào nói.

Không bao lâu, một chiếc linh thuyền xuất hiện.

Một vị nữ tử đoan trang trên đầu có một đôi tai thỏ trắng tinh đỡ một lão giả có dáng người hơi cúi đi xuống Linh thuyền.

Mặc dù lão nhân giống như nến tàn trong gió, nhưng kiếm ý bên trong ánh mắt hắn lại càng tinh túy.

“Xin hãy đưa Tùy Ảnh tiến vào bên trong cánh cửa ánh sáng.” âm thanh của Bồ Đào vang lên.

Một cánh cửa ánh sáng xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Sau khi cánh cửa này đóng lại, có biện pháp gì có thể cứu lại hắn không?” nữ tử trên đầu có tai thỏ hỏi.

“Các ngươi đi vào thì biết.”

Nghe được câu trả lời của Bồ Đào, nữ tử đỡ lấy lão nhân đi vào bên trong cánh cửa ánh sáng.

Sau khi nữ tử và lão nhân đi vào bên cánh cửa ánh sáng, đã bị truyền tống đến bên trong trung tâm đại trận.

“Gặp qua Đại trưởng lão.” Ngọc Quang tôn giả hành lễ nói.

Lão nhân chỉ là nhìn về phía Từ Phàm hơi gật đầu một chút tỏ vẻ tôn kính tại vì bây giờ hắn đã không có sức để nói chuyện.

Từ Phàm đầu tiên là gật đầu với lão giả một chút để tỏ ý trả lời, sau đó lại đối với Ngọc Quang tôn giả nói. : “Quý tộc ở Nhân Giới có quen không.”

“Mấy năm nay tộc nhân của ta đã thích ứng với sinh hoạt Nhân Giới, đa tạ Đại trưởng lão đã che chở tộc của ta.” Ngọc Quang tôn giả cung kính nói.

Sinh hoạt của Tộc Ngọc Quang Thỏ sau khi đi vào Nhân tộc thoải mái hơn so với trong tưởng tượng của bọn hắn rất nhiều, thậm chí còn vui vẻ hơn khi ở Yêu Giới rất nhiều.

“Vậy là tốt rồi, Ẩn Linh môn chúng ta và quý tộc sẽ là liên minh vĩnh cửu.” Từ Phàm hứa hẹn nói.

Ý trong lời nói chính là, chỉ cần ta và các ngươi còn tồn tại một ngày ta nhất định sẽ che chở cho tộc Ngọc Quang Thỏ các ngươi thêm một ngày.

“Đa tạ Đại trưởng lão yêu mến tộc nhân của ta.” Ngọc Quang Yêu Tôn lần nữa hành lễ nói.

“Đó chỉ là hỗ trợ lẫn nhau mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Được rồi, bây giờ ta nên chuyển linh thân thể của Tùy Ảnh, quá trình này hơi lâu nếu yêu tôn không có việc gì thì có thể đi trở về.” Từ Phàm cười tiễn khách.

“Đại trưởng lão, có thể để cho ta ở bên cạnh nhìn được không?”

“Ta muốn xem bộ dạng khi khôi phục tuổi trẻ của hắn.” Ngọc Quang Yêu Tôn nói.

Sau khi tộc đàn của bọn họ dọn đến nhân giới, Ngọc Quang Yêu Tôn trở thành hộ lý tư nhân của Tùy Ảnh.

Qua nhiều năm sớm chiều ở chung, làm cho Ngọc Quang Yêu Tôn rất là thưởng thức người đàn ông trong mắt chỉ có kiếm cùng người nhà này.

Từ Phàm nhìn thấy ánh mắt thưởng thức của Ngọc Quang tôn giả, gật gật đầu.

Không phải nghiệt duyên là tốt rồi.

Ngọc Quang Yêu Tôn ngoan ngoãn đứng ở phía sau Từ Phàm, nhìn Từ Phàm khởi động đại trận.

Một hình bát quái chi trận đen trắng rõ ràng dâng lên, sau đó trên bầu trời lại có hai đạo ánh sáng một xanh một đỏ đan xen vào nhau.

Nguyên bản thân thể ở trên mặt đất của Tùy Ảnh đã muốn biến thành lão già bình thường nhưng bây giờ thân thể của hắn lại chậm rãi bay lên.

Chương 514: Tinh chu kỳ lạ

Cuối cùng lại có một luồng sinh cơ khổng lồ, từ trên không trung rót vào bên trong cơ thể của Tùy Ảnh.

Cùng với đại trận vận chuyển còn có cả đạo quy tắc đặc biệt kia được truyền vào cơ thể hắn.

Tùy Ảnh thành công từ một người bình thường không thể tu luyện chuyển hóa thành ngũ linh căn.

Lúc sau, nguồn sinh cơ khổng lồ kia trong nháy mắt như có cửa phát tiết, cùng với các loại linh lực dũng mãnh tràn vào trong cơ thể của Tùy Ảnh.

Luyện khí một tầng, luyện khí hai tầng, luyện khí ba tầng, mãi cho đến luyện khí 12 tầng, cuối cùng đột phá Trúc Cơ kỳ.

Nhưng vào lúc này, từ trong cơ thể của Tùy Ảnh lại tràn ra một số lượng lớn kiếm ý, ở trên không trung tạo thành một phen cự kiếm.

Lúc này Từ Phàm đã đình chỉ việc truyền linh lực lại, nhưng sau khi cự kiếm trở về trong thân thể của Tùy Ảnh, hắn lại bắt đầu tự động hấp thu các loại linh lực.

Cuối cùng tu vi ngừng lại ở Kim Đan kỳ.

“Thật sự kiếm tu là hạt giống tốt.” Từ Phàm không nhịn được cảm thán nói.

Lúc này ở chính giữa pháp trận Tùy Ảnh chậm rãi mở mắt ra.

Trên bầu trời phảng phất vang lên một tiếng kiếm minh.

“Đa tạ Đại trưởng lão đã chuyển linh để kéo dài tính mạng của ta.” Tùy Ảnh hành lễ nói.

“Ngươi là Thiên Khôi sư đầu tiên của Ẩn Linh môn chúng ta nên được hưởng đãi ngộ này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Về sau ngươi có thể cùng lúc tu luyện kiếm tu và Thiên Khôi Sư.”

“Đương nhiên như vậy.” Tùy Ảnh gật đầu nói.

“Được rồi, các ngươi có thể rời khỏi nơi này, phía sau còn có các Thiên Khôi Sư khác muốn tiến hành chuyển linh.” Từ Phàm vẫy tay nói.

“Đại trưởng lão, hiện tại ta có thể đi săn giết Yêu tộc được không?” trong mắt Tùy Ảnh lóe ra ánh sáng sắc bén nói.

“Đương nhiên có thể, nhưng đừng quên việc đi tiếp nhận chức vụ, khen thưởng không thể để lãng phí.” Từ Phàm cười nói.

“Tạ ơn Đại trưởng lão.”

Sau khi Tùy Ảnh rời đi, Từ Phàm lại chuyển linh cho mấy trăm vị Thiên Khôi Sư ngay lập tức đến giới hạn, làm cho tất cả bọn họ đều chuyển thành ngũ linh căn.

Cùng lúc đó, đại sảnh tích phân trong giả thuyết trò chơi xuất hiện một cái hạng mục chuyển đổi mới.

“Chuyển linh đại trận, có thể khiến người bình thường không cách nào tu luyện có thể chuyển đổi thành ngũ linh căn.”

Trong nháy mắt, tất cả người bình thường không thể tu luyện trong giả thuyết trò chơi đều phấn khởi lên, nhưng sau khi nhìn thấy tích phân mà chuyển linh trận pháp yêu cầu lại có chút tuyệt vọng.

Trải qua ba ngày ba đêm, Từ Phàm rốt cục chuyển linh xong cho mấy trăm vị Thiên Khôi Sư.

“Bồ Đào, hiện tại số liệu của chuyển linh pháp trận này chắc ngươi cất chứa cũng đủ rồi, vậy thì ta sẽ giao cho ngươi điều khiển chuyển linh pháp trận này.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm rời khỏi nguyên giới, về tới Ẩn Linh môn.

“Chuyện quan trọng nhất cuối cùng cũng làm xong.” Từ Phàm cười nói.

Sở dĩ hắn muốn xuất quan, cũng là trong lòng có cảm ứng được ngay lúc ngọn lửa linh hồn của Tùy Ảnh sắp tắt nên mới tranh thủ chế tạo chuyển linh đại trận cho hắn thuận tiện tích lũy tới Trúc Cơ kỳ, nhưng kiếm ý mà Tùy Ảnh lĩnh ngộ được trong mấy năm qua lại giúp tu vi của hắn tăng lên tới Kim Đan kỳ.

Từ Phàm vừa về tới Ẩn Linh môn đã đi tới sân bãi luyện chế tinh chu.

Lúc này hai chiếc chiến thuyền dài đến ba mươi ba nghìn mét đã tiến đến giai đoạn kết thúc.

Phân thân số một và số hai và hai vị Luyện Khí Tông Sư bên trong nội bộ của Thiên Linh tông cộng thêm hơn mười hai vị Yêu tộc luyện khí tông sư đang tiến hành kết thúc công việc.

Về phần tại sao lại có nhiều Luyện Khí Tông Sư của Yêu tộc như vậy, đó là bởi vì Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông chỉ có thể tìm được bao nhiêu đây.

Phân thân số một và số hai nhìn thấy Từ Phàm tới, liền thản nhiên lên tiếng chào hỏi.

Ngược lại hai vị Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh tông lại lộ ra vẻ nhiệt tình đi tới.

“Chúc mừng Đại trưởng lão xuất quan!” Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh tông nói.

Ngay khi mới bắt đầu luyện chế hai chiếc tinh chu, Thiên Linh tông đã đem hai cái bảo bối cục cưng của bọn họ phái tới học tập, cứ vài năm sau lại dựa theo mức độ nhanh chậm mà đưa một vị Yêu tộc luyện khí tông sư đến, mãi cho đến bây giờ là mười hai vị.

“Hai vị tông sư ở chỗ này học như thế nào? Sau khi trở về có thể tự mình có thể luyện chế được không?” Từ Phàm cười hỏi.

Hai vị Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh tông có chút xấu hổ, nếu như cho bọn hắn một cái bản vẽ khác, hắn có thể luyện ra giống 100% đồ vật ở trên bản vẽ. Nhưng nếu như lấy bản vẽ ra, làm cho bọn hắn luyện chế ra một loại tinh chu kiểu mới mà không có cơ sở, bọn hắn sẽ bắt đầu luống cuống.

“Nói ra thật xấu hổ, mặc dù ở chỗ này trình độ luyện khí của hai người chúng ta tăng cao, nhưng là loại việc một mình luyện chế tinh chu như này vẫn có chút lực bất tòng tâm.” Một vị Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh tông có chút lúng túng nói.

“Không có việc gì lớn, chờ đến lúc các ngươi lái chiếc tinh chu này xuất phát, ta lại tặng cho các ngươi mấy bộ bản vẽ của tinh chu, như vậy Thiên Linh tông các ngươi đã có thể tự mình luyện chế.” Từ Phàm hào phóng nói.

Sau khi Từ Phàm bế quan không bao lâu thời gian thì Thiên Linh tôn giả tới chơi, lại đưa một khối phân thân ngọc phù của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông .

Có qua có lại, hắn làm người cũng không thể không phóng khoáng.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Hai vị Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh tông phấn chấn nói.

Loại này ý nghĩ này trong đầu bọn họ sớm đã có, nhưng là loại này đồ vật khẳng định đều là cơ mật của một tông, làm sao có thể tùy tiện đưa cho người khác được.

Dựa theo quy tắc ngầm của đạo Luyện Khí, có thể ở chỗ này tranh thủ học tập đã là sự khoan nhượng lớn nhất.

“Mấy thứ đồ này ở chỗ ta cũng không đáng tiền, các ngươi cứ lấy đi là được.” Từ Phàm cười nói.

Loại bản vẽ luyện chế tinh chu này, hắn chỉ mất vài phút là có thể để cho Bồ Đào chuẩn bị được mấy chục loại.

“Đại trưởng lão về hai chiếc tinh chu sắp hoàn thành này chúng ta còn có rất nhiều thắc mắc, khi nào có thời gian ngài giảng giải cho chúng ta một chút được không?” Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh tông thành khẩn yêu cầu nói.

Thái độ này giống như vãn bối xin trưởng bối chỉ bảo vậy.

“Số một và số hai không giải thích cho các ngươi à?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Hai vị tông sư cũng từng giải thích cho chúng ta rồi, nhưng là bọn hắn nói nội dung chủ yếu nhất định phải nhờ ngươi chỉ bảo.”

“A, thì ra là thế.” Từ Phàm gật đầu.

“Vậy hôm nào chúng ta tìm một cơ hội thảo luận một chút.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm nhận được báo cáo của Bồ Đào, nói là Thiên Linh tôn giả tới chơi.

Một chiếc tinh chu khổng lồ dừng ở trên mặt của Thập Vạn Lý Cự Hồ

“Đại trưởng lão từ lần tạm biệt lần trước, ta và ngươi đã xa cách nhau hơn 60 năm, thật là tưởng niệm a.” Thiên Linh tôn giả bắt tay Từ Phàm cười ha ha nói.

“Sau khi bế quan, ta cũng rất là tưởng niệm tôn giả.”

“Hơn 60 năm không gặp tu vi của tôn giả tu vi lại tiến bộ.” Từ Phàm cũng cười nói.

Ẩn Linh môn, Nghênh Khách điện.

Từ Phàm và Thiên Linh tôn giả đang cùng nhau uống trà.

“Đại trưởng lão, tông môn các ngươi ngoại trừ cải tạo chiếc tinh chu Số hiệu Xà Linh này, có phải quý tông còn có một chiếc tinh chu bí mật đúng không?” Thiên Linh tôn giả hỏi.

“Không có mà, nếu môn phái chúng ta có hai chiếc tinh chu cũng không cần cố ý lừa gạt tôn giả.” Từ Phàm hơi nghi hoặc nói, nhưng trong lúc đó hắn mơ hồ cũng có thể đoán được chút gì đó.

“Ta ở bên trong khu vực Cực Không đã từng nhìn thấy một chiếc tinh chu kỳ lạ tất cả đều được các con rối điều khiển, tốc độ đó vô cùng nhanh chóng, chiến lực mạnh, vượt qua tưởng tượng của ta.”

“Lúc ấy ta liền nghĩ tới Đại trưởng lão, chẳng qua kho đó Nhân tộc chúng ta và Yêu tộc đang bộc phát tinh chu đại chiến, cũng chưa kịp hỏi.”

“Ta chưa kịp thăm dò được một phần nào của chiếc tinh chu được con rối điều khiển đó cả.” Thiên Linh tôn giả nói, sức chiến đấu mà chiếc tinh chu kì lạ đó bộc phát ra ở trong khu vực Vực Cực Không làm hắn ấn tượng rất là sâu sắc.

“Tôn giả có thấy hết toàn cảnh của chiếc tinh chu đó hay không?”

Một đạo Quang Ảnh Thuật được Thiên Linh tôn giả đánh ra, một chiếc tinh chu có dáng vẻ cùng loại với tàu chiến trên bờ của tinh tế xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

“Đây cũng là một chiếc tinh chu loại đặc biệt, đặc biệt dùng để bắt tinh chu.” Từ Phàm nói.

Hắn biết rõ chiếc tinh chu kỳ lạ này đến từ chỗ nào.

Chương 515: Đăng ký chiến hạm

“Đây là tinh chu của tàu chiến trên bờ à?” Thiên Linh tôn giả hơi ngờ vực hỏi.

“Đúng vậy, chỗ tác dụng lớn nhất của chiếc tinh chu này chính là phá vỡ tầng ngoài của chiến hạm cự thú, sau đó phái con rối đi vào bên trong tác chiến.” Từ Phàm giải thích nói. Nghe được lời nói của Từ Phàm, ánh mắt của Thiên Linh tôn giả sáng lên, cái này thật sự thích hợp với hắn nha.

“Thiên Linh tôn giả cũng muốn có một con thuyền giống như chiếc tinh chu này không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại trưởng lão ngươi có khả năng không biết, bình thường người lái chiến hạm cự thú đều là Yêu Tôn có chiến lực bình thường.”

“Loại giống như Yêu Tôn như vậy, ta chỉ cần nâng bàn tay lên rồi ấn xuống là đã có thể trấn áp vài cái.”

“Như vậy thì có lẽ ngay cả phòng điều khiển chính đều có thể giữ lại được.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Nếu mà ngài muốn, ta có thể đăng ký thêm một chiếc tàu chiến ở trên tinh chu của tôn giả.”

“Chỉ là không biết chính xác ngài muốn một cái phối trí cao hay là phối trí thấp.” Từ Phàm cười nói.

“Giữa hai cái đó có cái gì khác à?”

“Phối trí thấp chính là tốc độ khác xa với tinh chu.”

“Phối trí cao chính là thêm năm không gian truyền tống, tốc độ càng nhanh, hiệu suất càng cao.” Từ Phàm híp con mắt lại nói trong lòng tính toán đây là lúc nên luyện chế một đám tiết điểm đạo khí.

“Không gian truyền tống!” Thiên Linh tôn giả giật mình nói. “Hiện tại không gian bị phong ấn nếu muốn đột phá còn cần ba mươi sáu kiện tiết điểm đạo khí làm chỗ chứa đựng năng lượng thêm vào cùng một chỗ mới có thể đột phá không gian phong ấn.”

“Cho nên muốn kiến tạo một chiếc chiến hạm trên bờ có phối trí cao thì tiêu hao cũng rất lớn.”

Lời nói của Từ Phàm trong nháy mắt làm cho Thiên Linh tôn giả hưng phấn đứng lên.

“Phối trí cao, nhất định phải là phối trí cao, ngươi nói làm như Thiên Linh tông chúng ta chịu không nổi vậy.”

“Cùng lắm thì ta mang theo lão đại đi Vực Cực Không chuyển mấy năm là được.” Thiên Linh tôn giả hưng phấn nói.

Nếu như có thể đi vào bên trong của chiến hạm cự thú mà nói thì một thân chiến lực này của hắn đã có thể hoàn toàn phát huy ra.

Lại nói không riêng gì hắn, hắn còn có thể mang phân thân của lão đại đi ra ngoài.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một cái ngọc giản. Đưa cho Thiên Linh tôn giả.

“Đây là Linh Khoáng và tiền bạc cần có để đăng ký chiến hạm, Thiên Linh trưởng lão có thể trước tiên chuẩn bị một ít.” Từ Phàm nói.

Thiên Linh tôn giả tiếp nhận ngọc giản liền lập tức nhìn thoáng qua.

“Có lương tâm hơn phía Thiên Luyện tông nhiều, lần sau khi ta tới sẽ đem vật liệu mang tới.” Thiên Linh tôn giả hơi gật đầu một chút.

Sau đó, Từ Phàm lại cùng Thiên Linh tôn giả nhìn một lần tinh chu đang trong quá trình kết thúc công việc.

“Hai năm lúc sau, quý tông môn có thể phái người tới đây để nghiệm thu tinh chu.” Từ Phàm nói.

“Được, vậy hai năm sau ta lại tiếp tục tới đây, thuận tiện mang linh khoáng của chiến hạm trên bờ cũng đưa tới luôn.” Thiên Linh tôn giả nói.

Bây giờ Thiên Linh tông bọn họ là một đỉnh cấp môn phái có được ba chiếc tinh chu chiến, loại phối trí này ở toàn bộ Tu Tiên giới có thể nói là thế lực lớn mà một bàn tay đều có thể đếm được.

Thiên Linh tôn giả rời đi, mang theo vô hạn mơ màng rời khỏi.

Từ Phàm nhìn về phía Thiên Linh tôn giả biến mất, vẻ mặt bắt đầu chậm rãi trở nên ngưng trọng lên.

“Lúc này mới có 60 năm thời gian, tốc độ phát triển của các ngươi thật sự là quá nhanh.” sắc mặt Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Cũng đúng, các cửa hàng sau lưng đều dựa vào tài nguyên của Vô Tận hải, nên việc phát triển nhanh chóng cũng không gì để ngạc nhiên cả.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Hắn cảm giác kẻ thù mục tiêu của chính mình đã xuất hiện.

“Chiến hạm trên bờ nếu lại lấy thêm mấy chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc trở về cải tạo một chút, nó sẽ trở thành một chiếc tinh chu.”

“Viên cầu tuyết này lăn đến có phần hơi nhanh nha.”

Từ Phàm lúc này cảm nhận được một tia cảm giác nguy hiểm, hắn cảm giác chính mình phải làm chút gì đó, bằng không nói không chừng một ngày nào đó sẽ bị người khác đánh tới cửa.

Cùng lúc đó, trong một quảng trường vô cùng lớn của Cửu Phượng đại lục.

Một chiếc tinh chu kỳ lạ kéo theo hai chiếc chiến hạm cự thú rơi xuống trong quảng trường.

Phượng Trường Ninh và tuổi trẻ Quốc sư đứng ở giữa quảng trường chờ đợi.

“Tinh chu loại cự thú cũng có thể miễn cưỡng dùng một lát.” Tuổi trẻ Quốc sư cười nói, ở sâu trong đáy mắt hiện lên một tia sát ý.

“Quốc sư, đây chính là căn cơ quật khởi của Cửu Phượng Vương Triều chúng ta mà ngươi nói đó sao?” đôi mắt Phượng Trường Ninh mang theo mong đợi nhìn về chiến hạm cự thú ở xa xa nói.

“Đúng, chỉ cần mang hai chiếc chiến hạm cự thú này của Yêu tộc hơi cải tạo một chút, bọn hắn sẽ có thể từ Vực Cực Không mang đến cho chúng ta một số lượng lớn linh khoáng cao cấp .” Thiếu niên Quốc sư mỉm cười nói.

“Đến lúc đó con rối của Vương Triều chúng ta sẽ tiến vào Hợp Thể kỳ.”

“Đến lúc đó coi đây là nền móng để dùng một số lượng lớn tài nguyên để bồi dưỡng con dân của Vương Triều ta, còn lại chỉ cần giao cho thời gian là được rồi.”

Nghe được lời nói của tuổi trẻ Quốc sư, Phượng Trường Ninh có một loại cảm giác không chân thật, điều đó không phải là không tốt chỉ là bởi vì nó phát triển quá nhanh.

Nhưng còn có một nguyên nhân quan trọng đó chính là quyền khống chế quan trọng nhất của con rối mà Vương Triều dựa vào chắc chắn sẽ không nằm trong tay hắn.

Một tia lo lắng kia của Phượng Trường Ninh đã bị tuổi trẻ Quốc sư bắt được.

“Bệ hạ, là người thì đều có tâm tư riêng, ta giúp ngươi cũng bởi vì ta mục đích của riêng ta.”

“Đợi cho đến khi Vương Triều của chúng ta trở thành Tiên Đình cường đại thời điểm có thể cho ta một chi thần binh Chiến Tướng hay không, ta muốn báo thù cho mối thù kiếp trước.” Tuổi trẻ Quốc sư chân thành nói, hắn biết Phượng Trường Ninh đang lo lắng cái gì.

“Đến lúc đó trẫm cho phép ngươi có thể mang một chi quân đội đứng đầu đi.” Phượng Trường Ninh đồng ý nói.

“Tạ ơn bệ hạ.” Tuổi trẻ Quốc sư gật đầu nói.

“Hai chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc này cần mười năm thời gian để sửa chữa.”

“Trong mười năm này, ta cần cả nước cung cấp lực lượng nuôi dưỡng cải tạo hai chiếc chiến hạm cự thú của Yêu tộc này.”

“Một khi hoàn thành cải tạo, là có thể đi vào sâu bên trong Vực Cực Không ở để mua sắm những linh khoáng có phẩm chất cao hơn.”

“Có khí vận công đức của điện hạ che chở, ta tin tưởng nhất định có thể thu thập được càng nhiều linh khoáng có phẩm chất cao, đến lúc đó chúng ta có thể cung cấp nuôi dưỡng ra con rối đầu tiên đạt được cấp bậc Đại Thừa tôn giả.” Tuổi trẻ Quốc sư nói, từng bước đi này đều nằm trong kế hoạch hắn chuẩn bị tốt.

“Trẫm cần làm cái gì?” Phượng Trường Ninh nói.

“Lợi dụng tài nguyên thu thập được để che chở càng nhiều dân chúng bình thường, tăng mạnh sự đồng cảm và thừa nhận của Tu Tiên Giả đối với Vương Triều.” Tuổi trẻ Quốc sư nói, về phương diện này là điểm yếu của hắn.

“Về phần dân sinh này cứ giao cho trẫm, Quốc sư hãy yên tâm phát triển đi.” Phượng Trường Ninh nói.

“Điện hạ, những triều đại tiên triều hùng mạnh trước kia không có cái nào là không phải dựa vào một lượng lớn cường giả chống đỡ, hiện tại chúng ta sử dụng một số lượng lớn con rối chỉ là muốn đẩy nhanh quá trình lâu dài trong giai đoạn đầu mà thôi.”

“Ta đối với bệ hạ cũng không có hai lòng.” Tuổi trẻ Quốc sư nói.

“Quốc sư, trẫm sai rồi.” Phượng Trường Ninh hào phóng thừa nhận nói.

“Bệ hạ không cần nhận sai.”

“Chỉ là có một ít hiểu lầm cần loại bỏ.” Tuổi trẻ Quốc sư cười nói.

Lúc này, tuổi trẻ Quốc sư cảm nhận được chỗ tốt khi trở thành Quốc sư của một Vương Triều cũng rất không tệ, đã có thể có được sự ngưỡng mộ vạn người, lại có thể làm những gì mình thích.

Ngọn núi chính phía sau Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn hai chiếc chiến thuyền sắp được xây dựng xong, trong lòng có chút khổ sở nói: “Xem ra một đoạn thời gian sau này sẽ không thể phát triển một cách thuận theo tự nhiên được, bởi vì bên kia phát triển nhanh như vậy, nói không chừng lúc nào đó đã mang theo chiến hạm cự thú được cải tạo xong đánh tới cửa mất.”

“Đã đến lúc dùng tới các Đạo khí mà số hai cực khổ kiếm được trong khi làm việc mấy năm nay rồi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Khi một con cá mặn có tinh thần hăng hái thì điều đó chứng tỏ rằng hoàn cảnh sinh tồn mà hắn đang sống đã chịu đe dọa.

Chương 516: Song song phi thăng

“Cải tạo chiến hạm cự thú Yêu tộc cần thời gian ít nhất mười năm. Nói cách khác, ta cần ở nơi này trong mười năm, xây dựng phương pháp phòng không hiệu quả.” Từ Phàm nói.

“Nếu như vị đại năng giúp đỡ Phượng Trường Ninh kia quyết tâm muốn gây khó dễ cho ta, nhất định sẽ phái chiến hạm cự thú đã cải tạo tốt kia tới rình ta.”

“Dựa theo phương pháp cải tạo con rối kia của hắn, chiến hạm cự thú kia nhất định không đơn giản, nhất định phải phòng một tay.” Từ Phàm suy xét nói.

“Chủ nhân, ngươi có thể phái phân thân của ta qua đó.”

Giọng Bồ Đào vang lên.

“Phái ngươi qua đó? Đây không phải là sói vào bầy cừu sao? Những con rối kia bây giờ nói thế nào cũng chỉ coi là nửa Linh Tu có ý thức, nếu ngươi cắn nuốt quá nhiều, đại kiếp tấn cấp tiên khí sau này ước chừng sẽ rất khổ sở.” Từ Phàm lắc đầu nói, bác bỏ đề nghị này.

Hắn đã chôn xuống hạt giống ở nơi đó, hiện tại không cần lại phái quá nhiều người đi qua.

“Làm tốt nhiệm vụ phòng hộ là được rồi, khỏi cần nghĩ đến chuyện khác.” Từ Phàm nói.

“Ngoài ra trong sáu mươi năm này, ta cũng lấy được chút linh cảm từ trên người con rối tập kích ta, sau này ngươi có thể thêm vào pháp trận linh năng tự động tấn cấp này, như vậy nói không chừng về sau sẽ có bất ngờ ngoài ý muốn.” Từ Phàm nói.

“Có cần giải khoá linh trí không?” Giọng Bồ Đào có chút thấp thỏm.

“Đương nhiên không cần, nếu không sẽ lãng phí vô ích toán lực lớn như vậy của ngươi rồi sao?”

“Tất nhiên, nếu như những con rối kia tự động tiến hóa ra linh trí lại là tính toán khác.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Đã rõ thưa chủ nhân.” Bồ Đào nói.

Đúng vào lúc này, toàn bộ Tu Tiên giới và Yêu Giới đều bị chấn động.

Hai cỗ khí tức kinh người truyền khắp cả hai giới nhân yêu.

Trong nhất thời, bất luận là Nhân tộc hay là Yêu tộc, tất cả đều khiếp sợ nhìn lên bầu trời, không rõ đã xảy ra chuyện gì.

Vùng Cực Không, nơi thông đạo dung hợp hai giới.

Chân thân to lớn của Kim Sí Đại Bàng kia xuất hiện trong vùng Cực Không.

Thượng Tôn Tinh Linh đứng cách Kim Sí Đại Bàng không xa.

“Tinh Linh tiểu nhi, xem ra thiên đạo giới này dung không nổi ngươi và ta, có dám đi Tinh vực ngoại giới thoải mái đánh một trận không?” Kim Sí Đại Bàng nhìn Thượng Tôn Tinh Linh hỏi, trong mắt đều là ý khiêu khích.

“Đánh nhau thì ta không bằng ngươi, nhưng nhiều nhất cũng chỉ là ngang tay, đánh cũng không có gì tốt.”

“Chim nhỏ ngươi mặc dù không phải rất thông minh, nhưng cục diện nên bố trí đều đã bố trí hết đúng không.”

“Để cho công bằng, ngươi và ta đồng thời phi thăng lên thế giới Đại Thiên, thế nào?” Thượng Tôn Tinh Linh híp mắt cười nói.

“Ngươi khinh ta ngốc à? Đường lui ngươi bố trí không biết bao nhiêu cái, nếu cùng ngươi phi thăng, Yêu tộc ta lại sẽ bị ngươi hố.” Kim Sí Đại Bàng lắc đầu nói.

“Ngươi và ta đều là người có thực lực cao nhất trong hai giới, có một vài vấn đề ngươi hẳn là có thể nhìn thấu.” Thượng Tôn Tinh Linh nói, chỉ lên bầu trời.

“Bất kể là bố trí của ngươi hay là của bố trí của ta, nếu như có hiệu quả, vậy cũng chỉ có thể sẽ chiếm được ưu thế nhất định, nhưng nếu muốn tộc này tiêu diệt một tộc khác, trừ khi ngươi và ta có một người biến mất trước tiên.”

Kim Sí Đại Bàng mặc dù không muốn tán thành lời Thượng Tôn Tinh Linh, nhưng hắn biết lời hắn ta nói là thật.

“Nếu như ta không phi thăng thì làm sao bây giờ?” Kim Sí Đại Bàng nhìn Thượng Tôn Tinh Linh hỏi.

“Trước khi chúng ta phi thăng, nếu không thì đánh một trận thật hoành tráng, để ta xem những năm này ngươi có tiến bộ hay không?” Kim Sí Đại Bằng nói.

Bây giờ hắn đang trải qua cuộc sống ở thế giới này rất thoải mái, trên có mỹ nhân vây quanh bên người, dưới có vạn yêu chắp tay thần phục.

Sau khi phi thăng lên thế giới Đại Thiên, hắn nhiều lắm cũng là dựa vào cha hắn trải qua chút ngày sung sướng mà thôi.

Cho nên ý nghĩ của hắn chính là, có thể ở giới này đợi bao lâu thì cứ đợi bấy lâu, nhưng lại không nghĩ tới hôm nay tên Thượng Tôn Tinh Linh này sẽ bức vua thoái vị.

“Ngươi còn muốn đánh nhau, ngươi muốn lập tức phi thăng sao? Thiên đạo giới này cầu còn không được đấy?”

“Nếu như ngươi để ý cảm nhận một chút, ngươi sẽ phát hiện linh khí xung quanh đều đã bị đổi thành tiên linh chi khí cả rồi.”

“Bây giờ chỉ cần tu luyện thêm chút, cửa phi thăng sẽ lập tức rộng mở vì ngươi.” Thượng Tôn Tinh Linh cười nói.

“Thậm chí ngươi chỉ cần hấp thu một chút tiên linh chi khí, cửa phi thăng kia cũng sẽ xuất hiện.”

“Chim nhỏ, ta biết lúc ngươi phi thăng sẽ mang theo Tiểu Hồng của ngươi. Ao này quá nhỏ, chứa không nổi ngươi và ta.”

“Đấu mấy ngàn năm, mặc dù lúc nào ta cũng kêu ngươi là chim ngốc, nhưng có lúc ngươi cũng đột nhiên biến thông minh.”

“Thành thật mà nói, những năm làm bằng hữu với ngươi tại Yêu Giới kia, thật ra vẫn rất không tệ.”

“Cùng ta phi thăng lên thế giới Đại Thiên, ngươi và ta vẫn là hảo bằng hữu, thế nào?” Thượng Tôn Tinh Linh chân thành nói.

“Ngươi mẹ nó còn có mặt mũi nói ta và ngươi là bằng hữu, nếu không phải cha ta, ngươi sớm đã hố chết ta!”

Nghe được lời Thượng Tôn Tinh Linh nói, Kim Sí Đại Bàng lập tức phẫn nộ nói.

“Đừng giận, khi đó không phải là nguyện vọng của riêng ta, ta là đứng trên lập trường của Nhân tộc mà làm.” Thượng Tôn Tinh Linh vội vàng giải thích, trong mắt mang theo chút ý cười.

Trong vùng Cực Không đột nhiên xuất hiện pháp tướng một Kim Sí Đại Bàng khổng lồ, vỗ cánh lao về phía Thượng Tôn Tinh Linh.

“Ngươi và ta chỉ có thể là địch nhân.” Kim Sí Đại Bàng cắn răng nói.

Đúng lúc này, vùng Cực Không phía trên đầu Kim Sí Đại Bằng đột nhiên phát ra một tiếng răng rắc.

Tiên linh chi khí tuôn ra vô tận, một bậc thang được tạo thành từ ngọc Tiên Linh xuất hiện.

Cuối bậc thang là một đạo quang môn.

“Quân Quy, chấn nát nó cho ta!” Kim Sí Đại Bằng phẫn nộ nói, không nghĩ tới Tinh Linh tiểu hài này lại nói.

“Chim ngốc, đừng giãy dụa vô ích nữa, an tâm mà đi thôi.”

“Rùa đen nhỏ kia của ngươi đã bị ta vây hãm rồi.” Thượng Tôn Tinh Linh cười nói.

Chỉ cần con chim ngốc này phi thăng lên thượng giới, Thượng Tôn Tinh Linh hắn chắc chắn trong vòng trăm năm diệt trừ thành công Yêu tộc giới này.

“Chén rượu Hồng Nhi cho ta kia! Tinh Linh tiểu nhi, ngươi thật hèn hạ!” Kim Sí Đại Bằng tức giận nói.

“Có phải dùng miệng đút cho không hửm?” Thượng Tôn Tinh Linh trêu chọc nói.

Đúng lúc này, Kim Sí Đại Bằng đột nhiên nhìn về một hướng, ở nơi đó hắn cũng cảm nhận được một luồng tiên linh chi khí, đó là dị tượng phi thăng.

“Các ngươi phi thăng cùng nhau, như vậy là có thể ở thế giới Đại Thiên song túc song phi rồi.”

“So với bá chủ Yêu tộc, thực sự thân phận Yêu nhị đại càng thích hợp với ngươi hơn.”

“Sau khi ngươi đi ta sẽ không diệt tộc Yêu tộc đâu, dù sao Nhân tộc còn cần địch nhân.” Thượng Tôn Tinh Linh bộ dáng nắm chắc thắng lợi trong tay nói.

“Tinh Linh tiểu hài, ngươi cho rằng thế này là có thể thắng ta sao?” Kim Sí Đại Bằng nói.

“Đã phi thăng, vậy thì cùng nhau.”

Một đạo linh châu xuất hiện trước mặt Kim Sí Đại Bàng, cuối cùng đột nhiên nổ tung, tạo thành một đạo quang môn.

“Ta đã từng nói ngươi thích hợp làm yêu nhị đại, gặp được chuyện gì không giải quyết được thì chỉ biết kêu cha ngươi.” Thượng Tôn Tinh Linh xem thường nói, nhưng lại có chút bất đắc dĩ. Kết quả này hắn đã đoán trước được.

Cuối cùng từ bên trong quang môn duỗi ra một cự trảo, trực tiếp bắt Thượng Tôn Tinh Linh về trong quang môn.

Trong quá trình bị bắt, Thượng Tôn Tinh Linh chỉ có mặt mũi tràn đầy khinh thường đối với Kim Sí Đại Bàng, không có một chút phản kháng nào.

Hắn biết, dù phản kháng cũng vô dụng.

“Tinh Linh tiểu nhi, món nợ này đến thế giới Đại Thiên lại tính với ngươi sau!” Kim Sí Đại Bàng nói, sau đó phi thân vào trong quang môn.

Cuối cùng hai giới bình tĩnh lại.

“Cái gì! Kim Sí Đại Bàng và Thượng Tôn đều phi thăng lên Thượng giới, lúc này không đánh khi nào mới đánh?” Trưởng lão số thứ tự thứ hai trong Hội Trưởng Lão hưng phấn nói.

“Cái gì! Thượng Tôn Nhân giới và Yêu Đế của chúng ta đều đã phi thăng lên thế giới Đại Thiên? Lúc này không đánh thì khi nào mới đánh?” Yêu Giới, một Yêu Tôn vô địch trong đại tộc đỉnh cấp trong mắt lóe hàn quang nói.

Chương 517: Thần thông vui sướng

Tu tiên giả Nhân tộc và thế lực đại tộc đỉnh tiêm Yêu giới trường kỳ giằng co đã tích lũy rất nhiều hỏa khí, hiện tại không có áp chế từ đại lão hai phe lập tức đã được bộc phát ra.

Tinh chu và chiến hạm cự thú của hai phe trong nháy mắt đối chiến đến cùng một chỗ.

Yêu tộc bên này xuất hiện mấy con Cự Thú Cực Không, mà Hội Trưởng Lão Nhân tộc một phương này thì lại xuất hiện mấy con linh thú khổng lồ.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang kiểm tra cơ thể cho Vương Vũ Luân nói: “Những thế lực lớn trong Tu Tiên giới và Yêu giới hẳn là đang đánh nhau.”

“Từ đại ca có thể tính tới kết quả hay không? Là chúng ta thắng hay là Yêu tộc thắng?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Ai cũng không thắng được, cho dù thắng, ước chừng cũng là thắng thảm.” Từ Phàm bỏ tay trên người Vương Vũ Luân xuống nói.

Vốn dĩ Từ Phàm dự tính Vương Vũ Luân mất một trăm năm mới có thể tỉnh, thế nhưng hắn bế quan sau năm thứ năm mươi lăm đã tỉnh, đồng thời sau đó còn tấn cấp thành Hóa Thần Kỳ.

Từ Phàm cảm thấy không thích hợp, thế nên mới đặc biệt đến kiểm tra cơ thể cho Vương Vũ Luân.

Ngộ nhỡ thê tử kiếp trước kia của hắn lại xuất hiện muốn thu lấy tuổi thọ của huynh đệ tốt này của hắn thì lại giúp không nổi rồi.

“Hai phe giằng co thời gian dài như vậy không phải là không có đạo lý. Bây giờ đánh lên chứng tỏ hai phe đều có nắm chắc vẹn toàn, hoặc là hoà, hoặc là thắng thảm, không có lựa chọn loại thứ ba.” Từ Phàm khẳng định nói.

“Thắng thảm ~” Vương Vũ Luân thở dài nói.

“Kỳ lạ, suy đoán của ta hẳn là không sai. Một luồng huyền hoàng chi khí kia để ngươi lĩnh hội trong trạng thái ngủ say một trăm năm cũng tuyệt đối không có vấn đề gì.” Sau khi thu tay lại, Từ Phàm sờ cằm nói.

“Ngay cả Từ đại ca cũng nhìn không ra là vấn đề gì sao?”

“Lúc ngươi đang ngủ say có từng xảy ra chuyện gì tương đối kỳ quái hay không?” Từ Phàm hỏi.

Hắn cảm thấy trong đó nhất định có vấn đề. Hắn hiểu huynh đệ tốt của mình hơn cả huynh đệ tốt tự hiểu mình.

“Ngược lại là từng xuất hiện một vài hiện tượng kỳ dị.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân đột nhiên bắt đầu có chút không tự nhiên.

“Cẩn thận nói một chút, giữa hai huynh đệ chúng ta còn có lời gì không thể nói?” Từ Phàm nhiều chuyện hỏi.

“Trong khoảng thời gian ta hôn mê lĩnh hội này, từng mơ một giấc mơ rất dài.”

“Thời gian đoạn mộng cảnh qua lâu chừng ngàn năm.” Trên mặt Vương Vũ Luân lộ ra vẻ tang thương.

“Trong đoạn mộng cảnh kia, ta đã mất đi trí nhớ trước kia, cũng cùng một vị nữ tu trong thế giới mộng cảnh kết thành đạo lữ.”

Vương Vũ Luân sau khi nói đến đây, bên trong ánh mắt có một chút bi thương, giống như đang nhớ tới một cảnh tượng không dám nhớ lại.

“Sau đó thì sao?” Từ Phàm hỏi. Căn cứ vào vẻ mặt của huynh đệ tốt, hắn có thể nhìn ra được, đây cũng là một đoạn quá khứ không dám nhớ lại.

Nhưng có một số việc chôn trong lòng không tốt bằng nói ra.

Từ Phàm vẫn cho rằng, quan tâm sức khoẻ thể xác lẫn tinh thần của huynh đệ tốt là một việc rất cần thiết.

“Tại thế giới trong mộng, ta và đạo lữ kia là thanh mai trúc mã, cùng nhau bái nhập Tiên Môn.”

“Vị đạo lữ kia của ta là Chiến Tiên Thánh Thể, mà ta lại là Dương Hoa chi thể.” Nói đến đây, trong mắt Vương Vũ Luân xuất hiện vẻ trào phúng.

“Chờ đã, cái gì gọi là Dương Hoa chi thể?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi. Chẳng những là hắn, ngay cả trong kho số liệu của Bồ Đào cũng không có giải thích về từ này.

“Dương Hoa chi thể, xem như bản nam của Thiên Âm Thánh Thể.” Vương Vũ Luân nói.

“Huynh đệ à, cả đời này của ngươi xem ra không thoát khỏi liên quan với nữ nhân này rồi.” Từ Phàm cảm thán nói.

Thiên Âm Thánh Thể, nhà trai song tu cùng sẽ nhận được rất nhiều chỗ tốt. Thế nên Vương Vũ Luân vừa nói, Từ Phàm đã biết là ý gì.

“Ở thế giới trong mộng kia, thể chất đặc biệt của hai chúng ta kết hợp, tu vi và chiến lực của vị đạo hữu kia của ta quả thực giống như chiếc tinh chu kia, bay thẳng về phía chân trời.”

“Không đến năm trăm năm ngắn ngủi đã đứng vào hàng ngũ tôn giả. Mà thời điểm kia, ta chỉ mới là một tu sĩ Nguyên Anh.” Vương Vũ Luân nói.

“Vị đạo hữu kia của ngươi đã rất yêu ngươi.” Từ Phàm nói.

“Nàng rất yêu ta, cũng rất nghe lời ta. Dựa theo lời Từ đại ca tới nói, đó chính là miễn cưỡng ăn cơm mềm.”

“Theo lời ngươi nói thì ngươi hẳn rất vui vẻ chứ, sao lại tỏ vẻ bi thương đến vậy?” Từ Phàm khó hiểu hỏi.

“Từ đại ca nghe ta nói về sau đã.”

“Sau khi nàng tấn cấp thành Đại Thừa tôn giả, thân thể của ta đột nhiên phát sinh biến dị, cần lượng lớn sinh cơ mới có thể sống sót.”

“Lúc đó đạo lữ vì cứu ta dẫn ta đi khắp cả Tu Tiên giới, các loại linh đan diệu dược, linh tài chí bảo không biết dùng bao nhiêu.”

“Thẳng đến khoảnh khắc dùng hết kia, đạo lữ kia của ta vì ta liền nhập ma.”

Một giọt nước mắt từ khóe mắt Vương Vũ Luân chảy xuống.

“Vừa nhập chính là đã thật lâu mấy trăm năm. Vì giành giật sinh cơ cho ta, cô nương ngốc kia thế mà lại lẻn vào thế giới Đại Thiên, chém giết Chuẩn Tiên cướp đoạt sinh cơ, kéo dài tính mạng cho ta.” Giọng nói Vương Vũ Luân càng ngày càng bi thương.

“Cuối cùng là ta không muốn liên lụy nàng nên đã chết trong tiểu thế giới mà nàng tự tay sáng tạo nên kia.”

Vương Vũ Luân nói đến đây, thở dài thật sâu, vì nhân sinh ở thế giới kia cảm nhận được bi ai.

Từ Phàm không nói gì, chỉ vỗ vai Vương Vũ Luân.

Nỗi thống khổ này của hắn cũng giống như nỗi khổ bách thế luân hồi kia của Lý Tinh Từ trước đây.

“Có muốn ta phong ấn đoạn ký ức này giúp ngươi hay không? Dù sao cũng rất dễ ảnh hưởng đến đạo tâm của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Có thể xoá bỏ hoàn toàn không? Chỉ phong ấn, cuối cùng cũng sẽ có một ngày nào đó nhớ lại, có lẽ khi đó sẽ càng đau khổ hơn.”

Nhưng sau đó Vương Vũ Luân lại nói: “Được rồi, như vậy cũng có chút lừa mình dối người. Ta không có việc gì đi xem tôn tử nhiều chút là được.”

Tay Từ Phàm lóe lên linh quang kỳ dị đến nơi cách trán Vương Vũ Luân không đến ba tấc thì ngừng lại.

“Nếu ngươi lại nói chậm một chút là có thể vui sướng rồi.” Từ Phàm thu tay về nói.

Thần thông vong ưu vui sướng hắn mới nghiên cứu ra được xem ra là không dùng được.

“Đồ của chính mình, bất kể là xấu hay tốt cũng đều không nguyện ý vứt bỏ.” Vương Vũ Luân nở nụ cười nói.

“Lúc ta rảnh đến chán có sáng tạo ra ba thần thông, theo thứ tự là thần thông vong ưu, vui sướng, vong ưu vui sướng.”

“Ngươi thích cái nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Từ đại ca, những thần thông này của ngươi có đứng đắn không vậy? Ta nhất định phải chọn một cái sao?” Vương Vũ Luân nghe những tên này, dường như đang nhớ lại một vài chuyện cũ không dám nhớ.

“Chọn một cái đi, có ích cho sức khoẻ thể xác và tinh thần.” Từ Phàm cười nói. Bàn tay vừa hạ xuống lại lần nữa giơ lên, lóe ra ba màu linh quang.

“Thần thông vui sướng đi, thông lên còn vừa mắt một chút.” Vương Vũ Luân nói. Thần thông này nghe là biết công hiệu của nó, hẳn là sẽ không dị loại giống như thần thông máu gà đâu nhỉ.

“Cảm nhận được vui sướng đi ~”

Bàn tay lóe ra linh quang của Từ Phàm rơi xuống trên lưng Vương Vũ Luân.

“Bộp ~”

Chỉ là nhẹ vang một tiếng, Vương Vũ Luân cũng đã cảm giác được thiên địa này dường như rực rỡ hẳn lên, một loại cảm giác khó có thể nói rõ ràng nổi lên trong lòng.

Giống như đạt được tân sinh, giống như trải qua một trận sinh tử đại biến mà vẫn sống sót được.

Trong nháy mắt, Vương Vũ Luân cũng cảm thấy chính mình còn có thật nhiều chuyện thú vị còn chưa làm.

Vương Hướng Trì còn chưa kết hôn, khuê nữ còn chưa đi thăm, tôn tử còn chưa được thấy, còn có rất nhiều, rất nhiều chuyện đều có ý nghĩa đang chờ hắn đến.

“Từ đại ca, có thể đưa ta và Thiến Nhi đến Viêm Châu không? Đã thật lâu rồi chưa được gặp nữ nhi.”

Chương 518: Luyện khí sư Thiên Khôi

Tinh chu đỗ lại, Từ Phàm vẫy vẫy tay với số hiệu Xà Linh đã cất cánh.

“Thượng lộ bình an nhé huynh đệ~” Từ Phàm cũng không ngờ tới lại tiễn huynh đệ tốt đi bằng thần thông Hoan Lạc của mình.

Hai toà pháo quỹ đạo, mười toà Trấn Yêu Tinh, một ngàn toà vệ tinh vũ khí Thiên Cơ, một vạn con rối Hoá Thần kỳ, hai mươi vạn con rối Hợp Thể kỳ.

Đây là những thứ mà Từ Phàm để huynh đệ tốt mang theo lúc lên đường.

“Mang theo những thứ này, dù có là Đại Thừa tôn giả ngươi cũng không cần phải e ngại gì cả.” Tư Phàm nhìn bầu trời khẽ thì thào.

Trong mắt hắn, sự an toàn của huynh đệ tốt nặng tựa Thái Sơn, hắn có thể gặp chuyện không may nhưng huynh đệ của hắn tuyệt đối không thể bị làm sao.

“Sư phụ, sao ta cảm thấy cha ta dạo này cứ là lạ.” Vương Hướng Trì đứng bên cạnh nói với Từ Phàm.

“Không có gì đâu, chỉ là cha ngươi giác ngộ được chân lý cuộc sống, nên đi tìm kiếm hạnh phúc mà ông ấy hằng mong ước ấy mà.” Từ Phàm vỗ vai Vương Hướng Trì và nói.

Lúc này, Từ Phàm nghe thấy tiếng thở dài thật sâu của Vương Hướng Trì.

“Cha ta đi rồi, cuối cùng ta cũng có thể thảnh thơi một khoảng thời gian.” Vương Hướng Trì nói.

“Ý ngươi là cái vấn đề tu luyện ấy hả?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Vương Hướng Trì gật đầu đáp: “Cứ tưởng cha giác ngộ rồi có thể dạy dỗ ta cơ.”

“Kết quả bây giờ biết rõ luận bàn với ta, muốn được học hỏi một chút về phương diện thần thông.”

Vương Hướng Trì nói đến đây thì dừng một lúc.

“Khi đối phó với ta cha luôn dùng cái chiêu thần thông kia, rồi nói gì mà nhìn nhiều, ăn hành nhiều thì khác tự khắc giác ngộ.”

“Phương pháp giáo dục của cha ta hoàn toàn trái ngược với sư phụ.” Vương Hướng Trì nói một cách bất đắc dĩ.

“Chỉ là cha ngươi dùng cách ngốc nghếch nhất nhưng cũng hiệu quả nhất mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, ta muốn đi khu bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm rèn luyện một khoảng thời gian.” Vương Hướng Trì nói.

“Sao lại nghĩ quẩn thế, ngươi bị bên trong Tiên thành Lâm Sâm hành hạ còn chưa đủ hả?” Tư Phàm cau mày hỏi.

“Đồ nhi cảm giác rằng tu vi và chiến lực đã cận kề bình cảnh, cứ núp dưới sự che chở của tông môn thì sẽ không thể đột phá được, vậy nên xin sư phụ đồng ý.” Vương Hướng Trì nói.

“Bình cảnh của ngươi, che chở yêu chiều cũng không phải là biện pháp tốt, Lý Chỉ Huyên nên ra ngoài rèn luyện một phen.”

Ban đầu Từ Phàm vốn muốn từ chối, nhưng sau nghĩ lại, những đồ đệ này nếu cứ được mình bao bọc bảo vệ như thế thì thiên phú có khả năng sẽ mai một không phát triển được.

Từ Phàm nhẹ nhàng xoè tay ra, trên tay hiện ra vô số kinh văn đại đạo.

Rồi lại chuyển hoá vào ngón tay, những kinh văn đại đạo hội tụ lại bên trong ngón tay càn khôn này của Từ Phàm.

Ngươi có thể đi được rồi, nhưng để vi sư cho ngươi chút mánh lới phòng thân.” Từ Phàm nói rồi dùng ngón tay điểm vào ấn đường của Vương Hướng Trì.

“Khi nào kinh văn đại đạo trên ấn đường ngươi phát sáng, hãy đồng ý với sư phụ là không được liều mạng, không thì ngươi chắc chắn đi đời nhà ma.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Tuân lệnh thưa sư phụ.”

Sau khi Vương Hướng Trì rời đi, Từ Phàm liền cắm đầu vào trong dự án luyện chế pháo quỹ đạo.

Lần này Từ Phàm không keo kiệt nữa, mang tất cả linh khoáng cấp bậc tiên khí có thể dùng để bảo vệ ra.

Dựa theo kế hoạch của hắn, trước tiên luyện chế năm toà pháo quỹ đạo phòng không, rồi lại tăng cường năng lực truyền tống không gian và di động của bệ đỡ pháp trận trên Ẩn Linh đảo.

Theo tính toán của Từ Phàm, trong tình huống muốn thúc phát đảo Ẩn Linh mà không hao tốn đạo khí Tiết Điểm, dịch chuyển tức thời, ít nhất cần 108 viên đạo khí Tiết Điểm khảm nào bệ đỡ pháp trận của Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm cùng với hai vị luyện khí tông sư Yêu tộc của phe mình bắt đầu vùi đầu vào luyện chế pháo quỹ đạo.

“Tốt quá, linh khoáng mà phân thân số hai đi làm công kiếm được tương đối nhiều, nếu không thì tiêu tốn bao nhiêu cho vừa đây.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Hay là lại sai số hai đi ra ngoài tiếp nhỉ~” Từ Phàm vừa luyện khí vừa lẩm bẩm.

Trong sáu mươi năm Từ Phàm bế quan, phân thân số hai đã làm công ở bên ngoài bốn mươi năm, nhưng sau khi số hiệu Xà Linh không rõ sống chết ra sao mới có Nhân tộc trú ngụ ở tinh thần thượng cổ.

Cho nên, phân thân số hai liền ở lại Ẩn Linh đảo bắt đầu làm trợ thủ cho số một.

Theo như lời Trảm Linh nói, nơi càng sâu trong vực Cực Không, càng là biển tai hoạ, dù có là số hiệu Xà Linh thì ở trong đó cũng nửa bước khó đi.

“Chờ sau khi luyện chế xong Tinh chu kiểu mới thì hẵng bàn tiếp vậy.” Từ Phàm nói.

Bỗng lúc này, một tia sáng xoẹt qua.

Khâu Tự Viễn xuất hiện ở một chỗ cách Từ Phàm không xa lắm, mặt mũi tràn đầy hưng phấn.

“Trông biểu cảm của ngươi hẳn là có tin tốt nhỉ, nói ra xem nào.” Từ Phàm điều chỉnh nhiệt độ của linh hoả trong tay nói.

Khâu Tự Viễn móc ra một thanh linh kiếm pháp khí, tiến lên phía trước đưa cho Từ Phàm xem.

“Cái này có phải là do người phàm điều khiển rối trong trò chơi luyện chế không?” Từ Phàm hơi kinh ngạc nói, lúc này linh kiện trong tay hắn cũng vừa luyện chế xong.

“Đại trưởng lão đúng là tiên toán như thần.” Khâu Tự Viễn nịnh bợ nói.

“Gì mà như thần chứ, nếu thứ tào lao này do một luyện khí sư nho nhỏ luyện ra thì đúng là vứt đi.” Từ Phàm nhận lấy linh kiếm từ tay Khâu Tự Viễn rồi nói.

“Người phàm điều khiển rối mà có thể làm ra thanh linh kiếm như này cũng đã là hiếm có rồi, có thể nói là nhân tài kiệt xuất trong hàng vạn người.” Từ Phàm xem xét linh kiếm trên tay khen.

“Bắt đầu tìm kiếm mọi ngóc ngách trong trò chơi, ai có năng lực luyện đan, luyện khí, điều khiển rối thì chuyển bọn hắn thành linh căn chi thể.

Phạm vi tìm kiếm càng rộng thì càng dễ dàng tìm ra nhiều thiên tài hơn.

Hiện tại trong Linh Ẩn môn, không có lấy một đệ tử luyện khí luyện đan làm hắn vừa lòng, hy vọng trong trò chơi có thể xuất hiện vài Thiên Khôi sư lọt vào mắt xanh của hắn.

“Tuân lệnh thưa đại trưởng lão” Khâu Tự Viễn cúi đầu nói, sau đó muốn lui đi xử lý nhiệm vụ mà Từ Phàm giao cho hắn.

“Không cần phải vội, hiện tại ngươi mới Kim Đan trung kỳ, tu vi thua xa so với đệ tử đời thứ nhất.”

“Có lúc tu vi rất quan trọng, công việc của tông môn trước tiên cứ giao cho người khác đã.”

Từ Phàm nói rồi đầu ngón tay bắn ra một chữ kinh văn đại đạo “ngộ” chui vào đầu Khâu Tự Viễn.

“Quan trọng nhất chính là kết hợp hài hoà giữa làm việc và nghỉ ngơi.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm ơn đại trưởng lão đã nhắc nhở.” Khâu Tự Viễn có chút cảm động mà nói.

“Những năm qua ngươi đã xử lý không ít công vụ giúp Bồ Đào, năng lực của ngươi cũng đã được Bồ Đào công nhận, vì vậy từ hôm nay ngươi được nâng lên một bậc trên toàn thể tông môn.” Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói.

“Cảm ơn đại trưởng lão rất nhiều, chỉ là ta cảm thấy quyền hạn hiện tại trong tay ta đã đủ rồi.” Khâu Tự Viễn ngượng ngùng gãi đầu nói.

Quyền hạn tông môn, không chỉ đại diện cho năng lực điều động tài nguyên của tông môn càng lớn, mà còn đại diện cho việc bản thân hằng tháng có thể nhận được nhiều tài nguyên hơn.

“Trở về đi, nên làm gì thì làm đấy, cho ngươi được lợi mà còn không biết ý?” Từ Phàm cười rồi phẩy tay nói.

“Vậy ta xin được cáo lui thưa đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn nói.

Trong thế giới trò chơi giả định, xuất hiện hai loại nghề nghiệp mới tên là luyện khí sư Thiên Khôi và luyện đan sư Thiên Khôi.

Trong tổng bộ luyện khí sư Thiên Khôi, một vị thiếu niên vụng về thao túng con rối điều khiển linh hoả bắt đầu luyện chế pháp khí cơ bản nhất.

“Trông cái bộ dạng tay chân lóng ngóng này, nếu như không phải hoàn thành được điều khiến con rối, thế nào ta cũng đá đít hắn ra khỏi hàng ngũ luyện khí sư.” Từ Phàm tăng xông nói.

Mặc dù Thiên Khôi sư này luyện tập trong trò chơi, nhưng việc hắn ta điều khiển rối cũng phản ánh việc hắn luyện chế pháp bảo trong thế giới thực.

Chương 519: Luyện chế pháo quỹ đạo

Từ Phàm nhìn con rối kia vụng về lóng ngóng luyện chế được một thanh linh kiếm pháp khí cơ bản nhất.

Cuối cùng lại kiểm tra tư chất thiên phú linh hồn của Thiên Khôi sư đó.

“Vẫn ổn đấy, sau khi chuyển hoá hắn thành linh căn chi thể xong thì việc trở thành một đại sư luyện khí kinh nghiệm thâm niên cũng không phải vấn đề to tát nữa.” Từ Phàm gật đầu nói.

Tuy rằng hiện giờ có thể chuyển hoá người phàm thành linh căn chi thể trong nguyên giới, nhưng cái giá phải tiêu hao vô cùng lớn.

Thiên Khôi sư chưa lên đến lục giai, luyện khí sư Thiên Khôi không thể luyện chế bảo khí ngũ giai, vậy thì đúng là lỗ vốn mà.

“Bồ Đào, lấy tên Thiên Khôi sư này làm chuẩn, cứ có tư chất cao hơn hắn thì chuyển hoá thành linh căn chi thể, tranh thủ sớm để hắn tu tiên lĩnh hội luyện khí nhất đạo.”

“Tuân lệnh thưa chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Hình bóng của Từ Phàm biến mất trong thế giới trò chơi giả định.

Hắn không có thì giờ để nán lại trong trò chơi, khoảng thời gian này công việc chính vẫn là luyện chế pháo quỹ đạo.

Từ Phàm lại quay về không gian dưới lòng đất, tiếp tục cùng với hai vị luyện khí sư Yêu tộc luyện chế pháo quỹ đạo.

Đúng lúc này, bóng dáng Từ Nguyệt Tiên xuất hiện bên trong không gian dưới lòng đất.

“Sư phụ, dạo gần đây trong tông môn xảy ra chuyện lớn sao?” Từ Nguyệt Tiên thấy Từ Phàm đang luyện chế pháo quỹ đạo có chút kinh ngạc mà nói.

Có thể khiến sư phụ bận rộn như này chứng tỏ tông môn đã gặp phải vấn đề mang tính sống còn rồi.

“Làm gì có, chỉ là vi sư cảm thấy lực phòng hộ của tông môn hơi khuyết thiếu nên mới luyện chế vài thứ để phòng ngự thôi mà.” Từ Phàm cười nói.

“Người vừa mới trở về đã đi tìm vi sư, có phải kiếm được thứ gì tốt đúng không.”

Nghe Từ Phàm nói thế, Từ Nguyệt Tiên hiện ra biểu cảm quả không hổ danh là sư phụ, sau đó móc ra một viên tinh thạch đen thuần cỡ quả bóng rổ.

Tinh thạch màu đen vừa được lấy ra, trong không trung lập tức tràn ngập một luồng hơi thở huỷ diệt.

Từ Phàm chấn động, vội vã dừng luyện chế các linh kiện trong tay lại.

“Đây là khoả tinh thạch chứa huỷ diệt nhất đạo, ngươi lấy được ở đâu?” Từ Phàm có chút giật mình thốt lên.

Giá trị của thứ này không hề thua kém chút nào so với những linh khoáng cấp bậc tiên khí kia.

Hơn nữa công dụng rất lớn, vừa có thể dùng để lĩnh ngộ huỷ diệt nhất đạo, vừa có thể luyện khí, bày trận, tu luyện thần thông huỷ diệt,vv…

“Ở bên ngoài ta bắt gặp một yêu thú Hợp Thể kỳ đang rơi vào trạng thái điên cuồng, tốn rất nhiều công sức mới giết được nó, khối tinh thạch được ta phát hiện bên trong bụng của nó.”

“Cảm thấy quá là hiếm có, nên mang cho sư phụ xem xem có hữu dụng không.” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói, có đồ tốt trước tiên đưa cho sư phụ xem là nguyên tắc từ trước đến nay của nàng.

“Thế ngươi để nó ở đây đi, vừa hay có thể dung hoà cái này vào trong pháo quỹ đạo, đến lúc pháo quỹ đạo bắn đạn pháo ra là có thể dễ dàng chọc thủng hết thảy lá chắn linh lực.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi nói.

Toàn bộ pháo quỹ đạo mà hiện giờ hắn đang luyện chế đều là pháo được trang bị các loại thuộc tính đặc biệt.

“Vâng, vậy ta để khối tinh thạch này ở chỗ sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói, sau đó kể cho Từ Phàm nghe về những điều mà nàng tai nghe mắt thấy, gặp phải trong khoảng thời gian này.

“Trước tiên ngươi hãy chờ một khoảng thời gian, đợi sau khi có số hiệu Xà Linh trở về thì trưởng lão Trảm Linh sẽ mang ngươi đi bắt mấy vị Yêu Tôn, nhốt vào trong lồng Vạn Thú, cho ngươi tha hồ sai sử.” Từ Phàm nói.

Hiện tại bên trong lồng Vạn Thú trong tay Từ Nguyệt Tiên nhốt khoảng mười mấy vạn yêu thú và Yêu tộc.

Có thực lực mạnh nhất là một nhóm Yêu tộc Hợp Thể kỳ, toàn bộ đều là do Từ Phàm để Bồ Đào mang theo một đội con rối Hợp Thể kỳ bắt ở Yêu giới.

“Hay là thôi đi sư phụ à, Yêu Tôn có thực lực hơi mạnh chút thôi ta có dùng lồng Vạn Thú cũng không áp chế nổi.” Từ Nguyệt Tiên ngẫm nghĩ rồi nói.

“Có ai bắt ngươi tự áp chế đâu, trước tiên để Bồ Đào và nó ký khế ước rồi đưa sang chỗ của ngươi.”

Từ Phàm vừa nói vừa cầm lấy linh khoáng cấp bậc đạo khí bên cạnh, bắt đầu luyện chế linh kiện tiếp theo.

“Quả nhiên người thương ta nhất vẫn là sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên thốt lên đầy xúc động.

Nghe tới đây thì Từ Phàm thở dài, nói: “Nếu ngươi biết cố gắng thì đã kiếm được một vị lang quân vừa ý đưa về rồi, vi sư cũng đâu cần phải nhọc lòng vì ngươi như này.”

“Lần trước lúc ngươi giúp ta đi tìm nguyên liệu thiên địa, vốn là mối nhân duyên của ngươi, nào ngờ giữa chừng lại bị nhân quả Tiên giới (这仙界因果) cắt ngang chứ.”

“Ngươi lại lải nhải nữa rồi sư phụ, duyên số vốn do trời mà, sao có thể cưỡng cầu bắt ép được chứ.”

“Hơn nữa ta còn muốn ở bên sư phụ cả đời.”

“Có sư nương ngươi ở bên cạnh trông coi vi sư là được rồi.”

“Thôi được rồi, có nói với ngươi bao nhiêu cũng vô ích, ngươi đi chơi đi.” Từ Phàm phất phất tay nói.

“Vậy ta đi đây thưa sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên nói rồi rời khỏi không gian dưới lòng đất.

“Hết người này đến người kia, đứa nào cũng không khiến ta bớt lo mà~”

Nói xong hắn lại quay người vùi đầu vào dự án luyện chế pháo quỹ đạo.

Pháo quỹ đạo đầu tiên, Từ Phàm cùng với hai vị luyện khí tông sư Yêu tộc mất hai năm để luyện chế.

Toà pháo quỹ đạo đầu tiên này là kết tinh biết bao tâm huyết của Từ Phàm, pha trộn linh khoáng cấp bậc tiên khí thuộc tính phong, một khi bắn ra Từ Phàm cảm thấy không có bất cứ Tinh chu nào trên đời này ngăn cản được.

Ngắm toà pháo trước mắt, Từ Phàm cảm thán: “Có toà pháo quỹ đạo này thì dù ngươi có toán lực của Bồ Đào cũng đừng hòng tránh thoát được.”

“Với toán lực logic của Bồ Đào, thì không thể nào xông vào không phận của tông môn một cách bừa bãi được.”

Giọng nói yếu ớt của Bồ Đào vang lên.

“Bất kể như nào, cứ tiến vào trong phạm vi tầm bắn của toà pháo quỹ đạo này thì trước hết cứ xác định ăn một phát đạn đã.” Từ Phàm cười ha ha đáp lại.

“Muốn đối phó với toà pháo này ấy Bồ Đào có tận 12 cách giải quyết.” Bồ Đào lại nói.

“Ngươi học đâu cái thói trả treo như này hả? Có muốn ta thả Bồ Đào dự bị ra không.” Từ Phàm trừng mắt nạt nộ.

“...” Giọng nói Bồ Đào biến mất luôn.

Liên tục luyện khí hai năm khiến Từ Phàm cảm thấy hơi nhàm chán, vì vậy quyết định làm biếng một tháng đã rồi tính sau.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đang ngồi câu cá trên Linh Quy màu đỏ.

Đằng xa, Lôi Văn Khê đang dạy cho Linh Quy một vài ứng dụng thần thông bổn mệnh cơ bản nhất.

“Thời gian thấm thoắt thoi đưa trong chớp mắt cô gái nhỏ trước kia đã lớn nhường này rồi.” Từ Phàm nhìn Lôi Văn Khê mà vui mừng cảm khái.

Không lâu sau, Lôi Văn Khê sau khi dạy Linh Quy học xong thì bay qua.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Lôi Văn Khê hành lễ nói.

“Lâu lắm rồi không thấy ngươi qua đây, dạo này bồi dưỡng những yêu thú kia như nào rồi?” Từ Phàm mỉm cười ân cần hỏi thăm.

“Trước mắt thì tình hình rất tốt đẹp, đã có rất nhiều yêu thú được chưởng giáo nhốt vào trong lồng Vạn Thú.” Lôi Văn Khê cười đáp.

“Đợi sau khi luyện khí tông sư Yêu tộc của tông môn rảnh thì để bọn hắn luyện chế cho một lô lồng Vạn Thú nhỏ, để sau này các ngươi xuất môn ra ngoài cho tiện.” Từ Phàm nói.

Hiện nay tất cả luyện khí tông sư Yêu tộc của tông môn đều có nhiệm vụ cần làm, không phải là luyện chế Tinh chu, mà là theo Từ Phàm luyện chế pháo quỹ đạo.

“Cảm ơn đại trưởng lão rất nhiều!” Lôi Văn Khê lập tức vô cùng hứng khởi.

“Nay mai tu vi của các ngươi cao rồi thì mấy thứ này đều là sắp xếp cơ bản nhất.” Từ Phàm nói.

Theo như ý tưởng của Từ Phàm sau này, đệ tử của Ẩn Linh môn, bất kể là đến thời điểm nào, đều cần phải có một bộ trang bị pháp bảo phù hợp với bản thân.

Chương 520: Tiểu thần thông Hạch Bạo.

Từ Phàm nhìn bóng dáng vui sướng của Lôi Văn Khê mà nở nụ cười.

Đệ tử tông môn có thể là người không có thiên phú tốt nhất, nhưng tuyệt đối là người có hoàn cảnh trưởng thành vui vẻ nhất.

Từ Phàm cảm thấy sau lần này, lúc rảnh rỗi hắn giảng bài nhiều hơn cho những đệ tử này cũng rất không tồi.

Đúng lúc này, thân thuyền khổng lồ của số hiệu Xà Linh đã dừng trên trận pháp tông môn chờ Bồ Đào mở cửa.

Một tia sáng hiện lên, Trảm Linh xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ngươi đoán xem lần này ta tìm được thứ gì?” Trảm Linh hưng phấn nói.

“Linh Khoáng đủ để luyện chế một tinh chu!” Từ Phàm vui mừng nói.

“Tìm được một viên tinh thần ẩn chứa một lượng lớn căn nguyên linh khí ngũ hành. Số lượng này cũng đủ để toàn bộ đệ tử tông môn của chúng ta hấp thu mười mấy năm.” Trảm Linh hưng phấn nói.

“Đủ để toàn bộ đệ tử tông môn hấp thu hơn mười năm!”

Từ Phàm ngạc nhiên rồi, hắn trực tiếp vứt cần câu trong tay rồi đi theo Trảm Linh lên trên số hiệu Xà Linh xem.

Trong kho hàng không gian trên số hiệu Xà Linh, Từ Phàm cầm một viên căn nguyên linh thạch ngũ sắc, biểu tình trên mặt cực kỳ xuất sắc.

“Đại trưởng lão, những căn nguyên linh thạch ngũ hành này có đủ làm nguyên giới kia hoàn toàn trưởng thành không?” Trảm Linh cười nói.

“Vẫn chưa đủ, muốn biến nó thành một thế giới hoàn chỉnh đại đạo pháp tắc, không chỉ cần một lượng lớn linh khí ngũ hành, mà cần càng nhiều thời gian hơn.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên xuất hiện một tia linh cảm, sau đó lập tức không thể quay đầu.

“Nhưng mà có những căn nguyên linh khí này có thể làm nguyên giới đó tiến hoá càng thêm hoàn chỉnh, để đệ tử đi vào trong đó sẽ tu luyện càng thêm dễ dàng hơn.” Từ Phàm cười nói.

“Theo ta thấy, hiện giờ toàn bộ Tu Tiên giới không có tông môn nào mà đãi ngộ của đệ tử tốt hơn Ẩn Linh môn của chúng ta.”

“Chẳng những có thiên thanh linh khí để bình thường tu luyện, sau này càng thêm xa xỉ chính là còn có thể hấp thu căn nguyên linh khí.” Trảm Linh cười nói.

“Ngươi phát hiện ra căn nguyên linh khí này ở đâu?” Từ Phàm hỏi.

“Số hiệu Xà Linh có thể đi tới nơi sâu nhất của Vực Cực Không, khi đó đúng lúc có một Tai Họa tức diệt chứa đựng linh khí ngũ hành, khối tinh thần này ở ngay trong đó.”

Trảm Linh hưng phấn một lúc lâu vẫn chưa dừng lại giống như dân cờ bạc khi thấy máy đánh bạc quay vào ô trúng thưởng vậy.

“Trong Tai Họa có đồ tốt.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Hình như ta từng nhìn thấy ghi chép tương tự ở Ma Thiên Tông, trong Tại Họa có rất nhiều đồ tốt, nhưng người gặp được thì rất ít.” Trảm Linh nói.

“Chờ tới khi ta có thời gian sẽ nghiên cứu thử xem có thể nghĩ ra cách làm Tai Họa dừng lại không.” Từ Phàm xoa xoa tay rồi nói.

Dù gì muốn tìm một Tại Họa ở khu vực bên trong của Vực Cực Không vẫn là rất dễ dàng.

“Đại trưởng lão, nghe nói ngươi bắt đầu tự luyện khí, có chuyện gì khẩn cấp xảy ra sao?” Trảm Linh hơi lo lắng hỏi.

“Không có chuyện gì, chỉ là ta cảm thấy sức phòng ngự của tông môn gần đây hơi yếu ớt nên muốn tăng thêm một ít.” Từ Phàm nói.

“Xem ra là kẻ địch bên ngoài muốn xâm lấn, có cần ta ở lại một thời gian không?” Trảm Linh nghiêm túc nói.

“Không có gì đâu, Trảm Linh trưởng lão muốn đi ra ngoài thì đi ra ngoài, tông môn có ta rồi, không cần lo lắng.” Từ Phàm vui mừng nói, trải qua nhiều năm như vậy, Trảm Linh đã hoàn toàn coi Ẩn Linh môn như nhà của mình vậy.

“Vậy được rồi, thật ra ta cũng muốn góp sức, nhưng ta biết ở thời khắc mấu chốt, có ta ở đây còn không bằng có thêm một cây pháo quỹ đạo.” Trảm Linh cười nói, hắn càng ngày càng nhận thức rõ ràng địa vị của mình trong tông môn hơn.

“Không đến mức đó, có một số việc, cho dù có nhiều pháo quỹ đạo cũng không làm được.”

“Không làm được thì không phải còn có Đại trưởng lão à?”

“Bây giờ ta chỉ nghĩ, chờ tới sau khi ta trọng tu, cũng không mơ có được chiến lực của Vô Địch tôn giả như Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh tông, chỉ cần ngang hàng với Thiên Linh tôn giả là được.” Trảm Linh hơi mong chờ nói.

“Chuyện nhỏ, đạo tu luyện mà ta đề cử cho Trảm Linh trưởng lão không nói mạnh nhất, nhưng tu luyện đến Vô Địch tôn giả là hoàn toàn không thành vấn đề.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Nếu tu luyện đạo Ngũ Hành Linh Vực tới nơi sâu là có thể tuỳ tiện trực tiếp diễn hóa thần thông Ngũ Hành Bản Nguyên Đại Đạo, uy năng sâu không lường được.”

Từ Phàm vung tay lên, năm loại linh khí trực tiếp tạo thành một đạo thần thông Ngũ Hành Hạch Bạo mini.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi thử cảm nhận xem.” Từ Phàm nói rồi trực tiếp ném cho nàng.

Một đạo Huyết Hải xuất hiện phía sau Trảm Linh và trực tiếp bao bọc lấy đạo thần thông Hạch Bạo mà Từ Phàm ném tới.

“Đại trưởng lão chỉ dùng chút linh lực như vậy, còn không bằng linh lực sử dụng Hỏa Cầu Thuật cơ sở nhất, có thể sinh ra uy lực bao lớn?” Trảm Linh tò mò hỏi.

Nàng vừa dứt lời, chỉ thấy bên trong Huyết Hải đột nhiên nổ lên một đoàn ánh sáng huyết hoa.

Tâm thần Trảm Linh chấn động, lúc hắn cầm lấy thần thông này cũng không coi thường, chỉ là cảm thấy thần thông dùng chút linh lực phóng xuất ra, cho dù đại năng lớn đến mức nào, uy lực có thể bằng một kích toàn lực của Nguyên Anh kỳ sao?

“Đại trưởng lão, thần thông này của ngươi!” Trảm Linh khiếp sợ nói.

Nếu Trảm Linh chơi trò chơi thì chắc chắn sẽ ngạc nhiên hô Từ Phàm bật hack.

“Ta gọi thần thông này là thần thông Hạch Bạo!”

“Xem như là một loại nghiên cứu cấp độ càng sâu rộng với linh khí ngũ hành. Nếu Trảm Linh trưởng lão trọng tu về đỉnh phong, toàn lực thi triển thần thông này thì sẽ có hiệu quả thế nào?” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Điều này không phù hợp lẽ thường, nhất định là Đại trưởng lão dùng phương pháp đặc biệt gì đó. Chỉ chút linh khí này tuyệt đối không thể thi triển ra một thần thông uy lực lớn như vậy.” Trảm Linh lắc đầu nói.

Hắn vẫn không tin chút ngũ hành linh lực đó có thể xuất ra một thần thông uy lực lớn như vậy.

“Trong Tàng Kinh Các có một vị đệ tử tên là Trương Học Linh, nếu trưởng lão có thời gian thì có thể tới tìm hắn nói chuyện thử xem, nói không chừng sẽ có thu hoạch bất ngờ.” Từ Phàm nói.

Khoảng thời gian trước Từ Phàm tới Tàng Kinh Các từng nhìn thấy Trương Học Linh một lần. Dưới tình huống không có thần thông Trú Nhan, hắn đã biến thành một lão nhân tóc bạc với khuôn mặt già nua, nhưng tinh thần lại càng thêm tràn đầy.

Từ Phàm đã từng hỏi hắn.

“Ngươi tăng lên Trúc Cơ kỳ từ khi nào?”

Hắn trả lời là: Một giây trước khi ta chết, trong chớp mắt khi ta cảm nhận được sinh mệnh hoàn toàn trôi đi.

“Ta đi gặp, hắn có thể trả lời thay ta sao?” Trảm Linh trưởng lão tò mò hỏi, hắn cũng đã từng gặp vị đệ tử này, coi như là đạo si.

“Đại trưởng lão, bây giờ ngươi có thể dạy ta thần thông Ngũ Hành Hạch Bạo này không, để ta luyện trước.” Trảm Linh hưng phấn xoa tay.

Sao lại không thể, Từ Phàm nói rồi lấy ra hai cái ngọc điệp đưa cho Trảm Linh.

“Hai cái ngọc điệp?” Trảm Linh ngạc nhiên nói. Thần thông phức tạp nhất mà trước kia hắn nhìn thấy cũng chỉ chiếm đầy một cái ngọc giản mà thôi.

Phải biết rằng, ngọc điệp bình thường chính là dùng để chịu tải công pháp truyền thừa khổng lồ rườm rà, ở đây còn chưa chiếm được một nửa nội dung.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi cầm lấy và đọc kỹ, những cái này vẫn chỉ coi như cơ sở thôi.” Từ Phàm cười nói.

Văn tự ghi chép lại thần thông Hạch Bạo cộng thêm sơ đồ, chú thích, danh từ giải thích, tổng cộng khoảng hơn sáu triệu chữ.

Từ Phàm cảm thấy, chỉ cầm Trảm Linh chuyên tâm tham ngộ một trăm năm, hẳn là có cơ hội dùng đến.

Chương 521: Triều Y

“Đại trưởng lão, thần thông này có gì khác so với Thần Thông Đông Phong mà đại đệ tử của ngươi tu luyện?” Trảm Linh hỏi.

“Xem như là khác nhau về cơ sở và tinh thông.”

“Nếu Trảm Linh trưởng lão không học được Thần Thông Hạch Bạo này, thì cũng có thể học Thần Thông Đông Phong trước, giữa hai bên có điểm chung nên có thể từ từ tiến thêm.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đại trưởng lão còn muốn chế nhạo ta, Thần Thông Hạch Bạo tuy khó, nhưng ta tin rằng dựa vào tư chất thăng cấp Đại Thừa tôn giả của ta, học được chẳng qua là vấn đề thời gian thôi.”

Trảm Linh lườm, điều hắn khó chịu nhất là người khác coi thường mình.

“Vậy được rồi, Trảm Linh trưởng lão cầm hai cái ngọc điệp này về tham ngộ, ta đoán đến lúc Trảm Linh trưởng lão chuyển linh trùng tu cũng là lúc học xong.”

“Nếu có gì không hiểu, Trảm Linh trưởng lão có thể hỏi Bồ Đào trước, không giải thích được thì lại đến hỏi ta.” Từ Phàm khẽ gật đầu nói.

Cũng không phải tất cả mọi người đều giống đại đồ đệ Từ Cương của hắn.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Trảm Linh cười nói.

“Không có gì.”

Sau khi hai người nói chuyện thêm một lúc, Trảm Linh cáo lui, hắn đã khó dằn nổi muốn tham ngộ nội dung bên trong hai cái ngọc điệp này.

Lúc này, bên trên đình hóng gió chỉ có một mình Từ Phàm đang phẩm trà.

Từ Phàm vung tay lên, một viên tinh thạch ẩn chứa đạo hủy diệt mà Hứa Nguyệt Tiên đưa tới xuất hiện trên bàn của đình hóng gió.

“Hủy diệt, thời gian, căn nguyên linh khí ngũ hành.” Từ Phàm nhìn linh thạch và lẩm bẩm.

“Nếu thành lập một thế giới không có khái niệm thời gian thì sẽ thế nào nhỉ?”

“Logic của cái hệ thống này có thể hỏng mất và giải trừ hạn chế trên người ta không.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Nhưng muốn thành lập một thế giới như thế, nếu không phải phá hủy người ta, chế tạo một thế giới khác.”

“Nếu không thì phải tới cái hoàn cảnh đặc biệt ngoài Tu Tiên giới để tìm hiểu.”

Từ Phàm vừa nói, ánh sáng trong mắt cũng càng ngày càng sáng. Hắn cảm giác dường như chính mình lại tìm được rồi một phương pháp tăng cấp tu vi.

“Tiếc là huynh đệ tốt không ở đây, nếu không có thể hỏi đạo lý sáng tạo thế giới trong mộng cảnh của hắn ở đâu.” Từ Phàm hơi tiếc nuối nói.

Đúng lúc này, một tia sáng xẹt qua trên bầu trời.

“Tiểu tử thối, bay qua đỉnh đầu của sư tổ ngươi cũng không biết chào hỏi một câu.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vẫy tay, dự báo预知 do linh lực hình tụ lại, nắm một vị thiếu niên tới trước mặt hắn.

“Bái kiến sư tổ.” Lý Sơ Phàm hành lễ, trong ánh mắt có một tia hoảng loạn.

“Thấy ngươi có vẻ vội vàng, muốn làm gì?” Từ Phàm cười hỏi.

“Ta muốn tới tham gia trận chung kết chiến đấu sinh tồn một vạn người của đệ tử đời thứ ba của tháp thí luyện.” Lý Sơ Phàm nói với ánh mắt kiên định.

“Không phải ngươi không có hứng thú với chuyện này à?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta cũng coi như là đệ tử đời thứ ba, muốn so sánh với các sư huynh đệ một chút.” Lý Sơ Phàm nói, khuôn mặt hơi đỏ lên giống như đang ngượng ngùng.

“Có phải ngươi muốn lấy vị trí thứ nhất trong một vạn người kia không.”

“Hoặc là, lấy vị trí thứ nhất trong cảm nhận của vị cô nương mà ngươi ái mộ.” Từ Phàm trêu chọc.

“Sư tổ, ngươi biết hết rồi!” Lý Sơ Phàm nói với vẻ mặt ngạc nhiên.

“Còn có biết không, cái vẻ tình đậu sơ khai kia của ngươi đã nói lên tất cả rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi cũng lớn rồi, gặp được cô nương mà mình ái mộ thì cứ theo đuổi.” Từ Phàm cổ vũ.

“Đừng giống như cha ngươi, làm gì cũng hàm súc, cuối cùng ngược lại để người ta phải chủ động.” Từ Phàm cười hì hì rồi nói.

“Sư tổ, ta biết rồi, nhưng chuyện này có thể đừng nói cho cha và nương ta không.” Lý Sơ Phàm khẩn cầu.

Lúc này, vẻ mặc của Từ Phàm lại trở lên kì quái.

“Ngươi lấy lòng tin ở đâu mà cảm thấy có thể giấu diếm chuyện này với cha và nương ngươi.” Từ Phàm tò mò hỏi.

Đồ đệ đó của hắn bên ngoài chỉ là một tu sĩ Hóa Thần kỳ nho nhỏ. Nhưng thật ra sau lưng, lại là một con cáo già không biết đã trải qua bao nhiêu thế rồi.

“Gần đây ta không gặp cha và nương, nếu có việc cũng chỉ liên lạc bằng pháp bảo truyền tin, cho nên bọn họ sẽ không phát hiện ra.” Lý Sơ Phàm vô cùng đắc ý nói.

“Dựa vào cái biểu hiện này của ngươi, ngươi cảm thấy vị cô nương mà ngươi ái mộ không thể lọt vào pháp nhãn của cha nương ngươi à?” Từ Phàm hỏi.

“Quả nhiên chuyện gì cũng không giấu giếm được sư tổ.” Lý Sơ Phàm thở dài nói.

“Đoán bừa cũng có thể đoán được, ngươi cảm thấy do linh căn nên cô nương đó không thể lọt vào pháp nhãn của cha nương ngươi à?” Từ Phàm hỏi, hắn cũng có thể đoán ra là nguyên nhân gì.

“Khi còn nhỏ ta đã từng nói sau này sẽ tìm một nữ tử có thiên phú cực kỳ xuất chúng làm đạo lữ của mình, vậy nên ta cảm thấy…” Lý Sơ Phàm cúi đầu nói.

“Ta cảm thấy điều ngươi lo lắng rất dư thừa, nói không chừng, vị cô nương đó còn không thích ngươi kìa.” Từ Phàm cười nói, hắn đã biết được một vài tình huống tương quan từ chỗ của Bồ Đào .

“Không đâu, Triều Y là ngũ linh căn, nàng cực kỳ kính nể những sư huynh dựa vào nỗ lực của chính mình.”

“Ví dụ như ta.” Lý Sơ Phàm hơi kiêu ngạo nói.

“Ngươi cho Triều Y của ngươi nhìn cái đại đao Tiên Khí kia chưa?”

“Ngươi cho Triều Y của ngươi nhìn những tài nguyên mà bình thường ngươi dùng chưa?”

“Còn cả những sư phụ bình thường ngươi gọi nữa ~”

“Sư tổ, nhưng ta cũng có cố gắng mà.” Lý Sơ Phàm ôm đầu cười ha ha.

“Sự cố gắng của ngươi không đáng giác nhắc tới trước mặt khắc kim đại đạo.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, trước kia ngươi rất tán thành với sự cố gắng của ta mà.” Lý Sơ Phàm buồn rầu nói.

“Ta chỉ bốc thuốc đúng bệnh, lúc ấy chỉ vì muốn ngươi cố gắng hơn một chút thôi.”

“Bây giờ ngươi theo đuổi nữ hài tử nhà người ta thì phải nói cách khác.” Từ Phàm nói.

“Nhưng ta cảm thấy giữa hai bên không có gì khác nhau.” Lý Sơ Phàm biện giải.

“Ta cũng biết Triều Y mà ngươi nói đến, là một tiểu cô nương tính cách rất cứng cỏi.”

“Lại khá bướng bỉnh, khi nhận định một vài việc thì sẽ không quay đầu lại.”

“Cho nên theo đuổi một cô nương như vậy, những cố gắng trước kia của ngươi không có tác dụng gì đâu. Cho dù che giấu những chuyện này có thể có được thiện cảm của người ta. Nhưng sau khi chân tướng bại lộ, hai người các ngươi người cũng sẽ trở thành người xa lạ.” Từ Phàm nói một cách khẳng định.

Vì sao Từ Phàm lại khẳng định như vậy, bởi vì từng nhìn thấy quá nhiều những tình huống như vậy trong phim truyền hình rồi.

Lý Sơ Phàm vừa nghe đã lập tức tỉnh táo lại, hơi hưng phấn nói với Từ Phàm: “Xin sư tổ hãy dạy ta!”

“Ngươi thích cô nương đó à?” Từ Phàm hỏi.

Lý Sơ Phàm gật đầu.

“Cô nương đó có thiện cảm với ngươi không?”

Lại gật đầu.

“Thế không phải là được rồi à, thẳng thắn thành khẩn, suy bụng ta ra bụng người đủ rồi.”

“Một chữ tình, không nền cưỡng cầu, gắn kết chính là duyên phận, không thành cũng là số phận đã an bài.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Sư tổ, ta hiểu rồi ~” Lý Sơ Phàm gật đầu nói.

“Được rồi, trận chung kết chiến đấu sinh tồn một vạn người sắp bắt đầu rồi, ngươi nhanh chóng đi tới đó đi.” Từ Phàm vẫy tay và nói.

Rảnh rỗi dạy dỗ đồ tôn, cảm giác còn khá tốt.

“Sư tổ, ta đi đây ~”

Một tia sáng bay về phía tháp thí luyện.

Chương 522: Trảm Linh nghi ngờ

“Đây mới là đứa trẻ bình thường, lúc nên yêu đương thì yêu đương, nên kết hôn thì kết hôn, nên sinh con thì sinh con.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đang giao lưu tình cảm với Yêu thú trong lồng Vạn Thú đột nhiên rùng mình.

“Là ai nhắc tới ta!” Từ Nguyệt Tiên đột nhiên nhìn bốn phía.

Nhưng nàng phát hiện, cả bốn phía chờ nàng đều là Yêu thú đáng yêu.

Trảm Linh trở lại bên trong động phủ của mình, vội vã lấy ra miếng Ngọc Điệp thứ nhất, bắt đầu tập trung tinh thần đưa vào trong.

“Đây là gì?”

“Oxi là gì?”

“Urani 235 là gì?”

“Hạt nhân nơ tron là gì?”

Trảm Linh mới nhìn mở đầu, đầu đã bắt đầu trở nên to lên.

“Bồ Đào, ngươi ra đây giải thích cho ta ~”

Trảm Linh nghĩ đến lời Từ Phàm nói, có gì không hiểu trực tiếp tìm Bồ Đào.

“Oxi là…”

“Urani là…”

“Hạt nhân nơ tron…”

Giải thích danh từ dài đến mấy vạn chữ để Trảm Linh không hiểu gì mà chỉ biết là rất lợi hại.

Những lời này mỗi chữ hắn đều hiểu, nhưng mà kết hợp lại với nhau, hắn có loại cảm giác như lúc Từ Phàm xuất quan thấy đại đạo kinh văn.

“Bồ Đào, ta vẫn nghe không hiểu thì làm sao đây?” Trảm Linh vò đầu nói.

“Vậy trước tiên có thể học từ kiến thức vật lý cơ bản nhất trở đi.”

“Mời Trảm Linh trưởng lão đến học đường giả thuyết, ở đó có chương trình học căn bản nhất.” Bồ Đào nói.

“Vậy được, bây giờ ta qua đó xem một chút.” Trảm Linh nói.

Một thời gian ngắn sau đó, đệ tử Lâm Môn phát hiện, trên người

Trảm Linh trưởng lão uy danh hiển hách trong tông môn càng ngày càng phát ra khí chất của học giả.

Thường xuyên ngồi một mình ở đình nghỉ mát nào đó, lúc thì tự ngẫm, lúc thì ngẩn ngơ, lúc thì cười to, lúc thì điên cuồng.

Sau đó trong tông môn đồn rằng Chiến Linh trưởng lão đang tu luyện một loại Thần Thông Tuyệt Thế, một khi đã học thành tài, có thể làm cho Ẩn Linh Môn bất bại trong đại chiến hai giới.

Vì vậy, ánh mắt của đệ tử Ẩn Linh Môn nhìn về phía trưởng lão Chiến Linh càng thêm kính trọng.

Từ Phàm đứng cách Trảm Linh không xa có phần ngoài ý muốn.

“Thế mà Trảm Linh trưởng lão thật sự học học được ~”

Lúc này phân thân số một xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Ngươi quá coi thường người của Tu Tiên Giới, giống như ngươi xuyên đến cổ đại coi khinh trí tuệ của người xưa.”

“Chẳng qua lúc bắt đầu Trưởng lão Trảm Linh không hiểu cơ sở khoa học, bây giờ bù lại vào phương diện này, có vài vấn đề đương nhiên sẽ có lời giải.” Phân thân số một nói.

Hắn đi dạo ở gần đó, thấy thích chỗ này nên chạy tới.

“Đã xong hai chiếc Tinh Chu rồi sao?” Từ Phàm nhìn phân thân số một nói.

“Bốn cái quỹ đạo pháo còn lại kia ngươi đã luyện chế xong chưa?” Phân thân số một phản bác không chừa lại chút thể diện nào.

“Ngươi muốn vừa lao động vừa nhàn hạ chứ gì, ta đây cũng vừa lao động vừa nhàn hạ.” Phân thân số một nhanh nhảu trả lời.

Từ Phàm quay đầu đi không để ý tới phân thân số một, hắn phát hiện số một càng ngày càng hận người.

“Ngươi nói cũng đúng, nền tảng qua học ấy sau này đúng là có thể bù lại.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này Trảm Linh tỉnh ngộ lại từ trong biển tri thức Ngọc Điệp.

Trên mặt Trảm Linh lộ ra vẻ mặt cực kỳ nghi ngờ, cũng lấy một ra một khối linh trọng thạch từ trong nhẫn không gian của mình.

“Bắt đầu hoang mang rồi ~” Từ Phàm nói, giống như tiết mục mình mong đợi cuối cùng cũng bắt đầu.

“Linh trọng thạch, trong tình huống không tăng thêm linh lực, sẽ rơi vào trạng thái mất trọng lượng.”

“Điều này rất đả kích khoa học kỹ thuật.” Phân thân số một nói.

Chỉ thấy Trảm Linh bày linh thạch trên không trung, bắt đầu lộ ra vẻ mặt hoang mang.

“Cơ sở khoa học này…” Trảm Linh thì thào nói.

Trải qua quãng thời gian học tập này, Trảm Linh cũng coi như hiểu được một vài thứ.

Lúc đầu Từ Phàm thi triển Thần Thông Hạch Bạo là căn cứ vào diễn biến trong cơ sở khoa học này mà ra.

“Khó, đúng là quá khó.” Trảm Linh nói.

Lúc này Từ Phàm dẫn theo phân thân số một đi tới đình nghỉ mát của Trảm Linh.

“Trảm Linh trưởng lão, muốn thật sự học vào thì nhất định phải ném đi các loại quan niệm trước đó.” Từ Phàm nói.

“Các loại quan niệm trước kia đã được khẳng định thì làm sao vứt bỏ được.” Trảm Linh trưởng lão nghi ngờ nói.

“Phong ấn trí nhớ trước kia, học lại một lần nữa.” Phân thân số một nói.

“Tốt nhất là học trong hoàn cảnh hư cấu, như vậy sẽ không phải chịu ảnh hưởng.” Từ Phàm ở bên cạnh bổ sung nói.

Nghe lời nói của hai người, Trảm Linh buông Ngọc Điệp trong tay xuống.

“Cái Thần Thông Hạch Bạo này vẫn là đợi một thời gian nữa hẵn học, suy cho cùng bây giờ đi lấy quặng ở Vực Cực Không quan trọng hơn một chút.” Trảm Linh hơi tiếc nuối nói.

“Linh Khoáng trong tông môn bây giờ đại khái vẫn đủ dùng, Trảm Linh trưởng lão muốn tìm hiểu thêm về Thần Thông Hạch Bạo này thì vẫn có thời gian.” Từ Phàm nói.

“Thôi, vẫn là đợi sau khi chuyển linh trùng tu rồi nói, khi đó cũng vừa vặn có thời gian.” Trảm Linh nói xong thở phào nhẹ nhõm một hơi, giống như buông được một gánh nặng.

“Đại trưởng lão tự mình quyết định là được.” Từ Phàm nói.

Hắn biết loại chuyện này không thể cưỡng cầu, cùng lắm thì sau này thật sự sẽ không tự mình lên lớp quá mức với hắn nữa.

“Hai ngày sau ta lại đến Vực Cực Không đào khoáng.” Trảm Linh cười nói.

So với học Thần Thông Hạch Bạo thì vẫn là đi Vực Cực Không lấy lấy quặng vui hơn một chút.

“Phân thân số hai có muốn đi chung với ta không?” Trảm Linh nhìn Từ Phàm nói.

“Để hắn đi theo đi, số hai đánh nhau với ta, gần đây toàn lấy cứng chọi cứng với ta, rất ảnh hưởng tới tiến độ kết thúc công việc.” Phân thân số một ở bên cạnh dặm mắm thêm muối nói.

“Ai bảo ngươi chỉ đông chỉ tây lúc người ta làm việc, rõ ràng là cùng một trình độ, ngươi còn ra vẻ trình độ luyện khí của mình là mạnh nhất, hắn không gây chuyện thì ai gây chuyện?” Từ Phàm vừa nói vừa liếc phân thân số một.

“Trình độ luyện khí của hắn sao có thể giống ra được?”

“Hạng mục này có ta với ngươi thì nên nghe ta.” Phân thân số một nói lời lẽ chính đáng.

“Đợi có cơ hội phái ngươi làm người quản lý của phân thân số hai, cùng là phân thân thì nên phân chia đồng đều, không thiên vị.” Từ Phàm nói.

“Bản thể, tốt như vậy sao?” Phân thân số một trợn mắt nhìn Từ Phàm.

“Chẳng qua ta xử lý sự việc công bằng, không để cho một người thiệt thòi.” Từ Phàm cười nói.

Trảm Linh cũng ở bên cạnh cười nhìn một màn này, trong mắt hiện lên sự mê mẩn.

Loại phân thân có ý thức độc lập nhất định là một loại Thần Thông phân thân cao cấp, nếu hắn học được, trong tay hắn sẽ nhiều thêm một con át chủ bài.

“Vậy sau này ta ít nói lại với hắn, chỉ cần hắn không cãi cùn ta là được.” Phân thân số một thỏa hiệp nói.

“Chỉ cần ngươi không trêu chọc là được.”

Hai ngày sau, Trảm Linh mang theo phân thân số hai một lần nữa lên đường.

“Hy vọng lần này có thể gặp được tinh thần thượng cổ có Nhân tộc cư trú, tinh thần dị tộc trung lập cũng được.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Ở khu vực bên trong Vực Cực Không, ở tinh thần thượng cổ không chỉ có Nhân tộc cư trú, còn có vô số tinh thần dị tộc, truyền thuyết về tộc ở sâu nhất ở Vực Cực Không, bên ngoài đều là tai họa.

Sau khi Trảm Linh đi, Từ Phàm định bắt đầu luyện chế quỹ đạo pháo thứ hai.

Ngay lúc này, Lý Tinh Từ đến chơi.

“Sư phụ, đồ đệ muốn cầu nhân duyên một chút.”

“Nhân duyên của Sơ Phàm.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

Chương 523: Duyên phận bắt đầu

“Nhân duyên của Sơ Phàm, tại sao ngươi muốn hỏi cái này?” Sau đó Từ Phàm lại nói.

“Hình như Sơ Phàm có cô nương hắn ngưỡng mộ trong lòng, thế nên đặc biệt tìm đến sư phụ hỏi một chút về nhân duyên.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Thứ nhân duyên này ta biết rất ít, cũng không biết có đúng hay không.”

“Nhưng mà ta cảm thấy loại chuyện tình cảm này nên thuận theo tự nhiên, tính toán nhiều ngược lại sẽ không tốt.”

“Ví dụ như ngươi, lúc trước ta cũng không có tính gì.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ cười khà khà nói.

“Chủ yếu ta muốn hỏi cô nương kia có tương xứng với Sơ Phàm không? Ta sợ Sơ Phàm làm trễ nãi con gái người ta.” Lý Tinh Từ nói, hắn không để ý đến trêu chọc của Từ Phàm.

Nghe Lý Tinh Từ nói, Từ Phàm chậm rãi nhắm mắt lại, tâm thần vận dụng Chu Thiên bói toán.

Lý Tinh Từ thấy Từ Phàm tiến vào trạng thái, im lặng đứng tại chỗ, yên tĩnh chờ đợi.

Một lúc lâu, Từ Phàm chậm rãi mở mắt, thấy Lý Sơ Phàm hơi bất ngờ nói: “Nhân duyên của Sơ Phàm và cô nương này có đại nhân quả, sau này các ngươi cũng đừng có can thiệp.”

“Đại nhân quả?” Lý Tinh Từ nghi ngờ nói.

“Ngươi biết không tính là chuyện xấu là được, có thể vẫn còn một cơ duyên lớn.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đa tạ quẻ bói của sư phụ.” Lý Tinh Từ cảm tạ nói.

“Cảm ơn cái gì.” Từ Phàm nó xong nhìn lướt qua Lý Tinh Từ.

“Tinh Từ, gần đây ngươi siêng năng tu luyện Bách Thế Luân Hồi, mọi thứ đều cần kết hợp lao động và nghỉ ngơi, Thần Thông ngươi tu luyện không phải loại học cấp tốc kia…”

Lúc này Lý Tinh Từ trong mắt Từ Phàm chính là dáng vẻ quá cần mẫn, miệt mài tu luyện quá độ Bách Thế Luân Hồi điển hình.

“Gần đây thấy sư phụ cũng bắt đầu bận bịu lu bù, chỉ biết tông môn xảy ra chuyện lớn, cho nên mới tăng tốc tu luyện, hi vọng đến lúc đó có thể trợ giúp sư phụ.” Lý Tinh Từ chân thành nói.

“Sau này ngươi không cần tu luyện quá đà, dựa theo tốc độ bình thường là tốt rồi.

“Tất cả con đường ngươi tu luyện trước Hợp Thể Kỳ đều không tính là cường giả, nhưng một khi đến Hợp Thể Kỳ, với giai đoạn Đại Thừa tôn giả phía sau, cũng là sự tồn tại mà tu sĩ bình thường không dám trêu chọc.

“Dù là cảnh giới Vô Địch Thiên Tôn cũng chỉ là chuyện nước chảy thành sông.”

“Thế nên bây giờ ngươi mới tăng tốc tu luyện, lỡ như tẩu hỏa nhập mà chẳng phải mất nhiều hơn được sao.” Từ Phàm khuyên bảo.

Hắn thu đồ đệ, là đang đánh một bàn cờ lớn.

Đồ đệ vất vả bồi dưỡng tỉ mỉ, hắn không nghĩ tới chuyện dùng khi chưa thành niên.

“Đa tạ sư phụ dạy bảo, là Tinh Từ hơi nóng lòng.” Lý Tinh Từ cúi đầu nói.

“Tâm tính ôn hòa một chút, nguyên nhân ngươi cố gắng tu luyện không có gì hơn mấy cái kia.” Từ Phàm nói xong vỗ bả vai Lý Tinh Từ.

“Vợ mạnh hơn một chút thì mạnh hơn một chút, hơn nữa các ngươi chỉ vừa mới bắt đầu, con đường tu tiên đâu chỉ một vạn năm.” Từ Phàm nói.

Hắn hiểu tâm trạng của đồ đệ, vợ quá mạnh mẽ khó tránh khỏi sẽ có loại suy nghĩ thế này.

Suy cho cùng cái này tương tự với Tu Tiên Giới cổ đại, còn không có bà dì ta không muốn cố gắng thuyết pháp chuyện này .

“Kể từ khi Thiên Nhi đến tổng bộ hội trưởng lão thu hồi một phần bảo khố kia của nàng, lại càng thích tặng đồ cho ta.”

“Lúc đầu vốn không sao, nhưng thời gian càng dài ta càng có chút…” Lý Tinh Từ im lặng nói.

“Cũng đúng, bây giờ tông môn chúng ta cũng không thể lấy gì ra.”

“Thậm chí còn thiếu vợ của ngươi không ít nhân tình.”

“Nếu như ngươi nói muốn thay đổi cục diện này trong thời gian ngắn thì hơi không thực tế.”

“Chờ thêm một chút, đợi vi sư lên đến cấp Đại Tông Sư Luyện Khí, sẽ nghĩ cách trả lại cho vợ của ngươi thứ tông môn và ngươi thiếu nàng.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói.

Thật ra thì Ẩn Linh môn coi như là chiếm ánh sáng của Tô Nhiễm Thiên, chiếc Hải Chu thứ nhất và Tinh Chu thứ nhất, toàn bộ đều là Tô Phàm cung cấp.

“Sư phụ không cần thay ta, cái này ta sẽ nghĩ cách.” Lý Tinh Từ nói.

“Ngươi có thể nghĩ ra cách gì, chẳng qua là sau khi tu vi cao thì nghĩ cách kiếm chút linh bảo tặng cho vợ ngươi.” Từ Phàm liếc Lý Tinh Từ một cái.

Nghe Từ Phàm nói, Lý Tinh Từ cúi đầu.

“Trở về đi, thuận theo tự nhiên là được, nếu thật sự cố gắng, vậy thì phát triển ngoại tuyến Yêu tộc thêm chút.” Từ Phàm phẩy tay nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

Sau khi Lý Tinh Từ đi, sắc mặt Từ Phàm trở nên nghiêm trọng, hắn không nghĩ tới đồ tôn của mình theo đuổi một cô nương lại có thể theo đuổi ra đại nhân quả.

Thông thường có đại nhân quả, là sau này có thể dính líu tới sự tồn tại của thế giới Đại Thiên.

“Bồ Đào, điều tra tài liệu của tiểu cô nương kia cho ta.” Từ Phàm nói.

Một quầng sáng xuất hiện trước mắt Từ Phàm, trong quần sáng xuất hiện tài liệu của một nữ đệ tử.

“Cha mẹ đều mất, lánh nạn ở đây, tính cách kiên trì, thề phải tiêu diệt hết tất cả Yêu tộc ở Tu Tiên Giới, báo thù cho cha mẹ.”

“Tính cách kiên trì, sau khi vào tong môn vẫn luôn cố gắng tu luyện, có lẽ là tư chất không tốt, vẫn luôn ở trình độ trung bình kém.”

“Sức bền kia cực kỳ mạnh, sinh hoạt trong tông môn ngoại trừ tu luyện thì vẫn là tu luyện, không hề có cảm giác nhàm chán.”

Từ Phàm nhìn tài liệu của nữ đệ tử, không khỏi nhíu mắt lại.

“Cảm giác hình như đã thấy khuôn mẫu này ở đâu đó, nhưng dựa theo xu hướng kia mà nói, cũng chỉ cách đãi ngộ của nhân vật chính một lần kỳ ngộ .” Từ Phàm nói rất hào hứng, từng bước bước vào bên trong đại trận hộ tông của Ẩn Linh Môn.

Vạn người ở tháp thí luyện đuổi giết trong trận chung kết.

Một người nữ đệ tử Kim Đan kỳ linh châu ngũ hành bay khắp người đang cảnh giác nhìn mấy con Yêu thú Kim Đan kỳ quanh người nàng.

Bây giờ trong trò chơi đuổi giết lớn của vạn người, Bồ Đào dựa theo tình huống gia nhập vào nguyên tố Yêu thú, mục tiêu chủ yếu kia là đả kích Voldemort.

“Bốn con Yêu thú Cự Nhận Kim Đan Kỳ, không thể tham chiến, chạy trốn mới là thượng sách.” Vương Triêu Y nhìn theo bốn con Yêu thú tới gần về phía nàng nói.

Đang lúc Vương Triêu Y muốn dùng Thổ Độn chạy trốn, một tiếng đao vang lên, bốn ánh đao từ đằng xa chém tới, giống như được khống chế chính xác chém xuống đỉnh đầu bốn con Yêu thú Cự Nhận.

Đằng xa, trên lưng Lý Sơ Phàm vác một con Cự Nhận khổng lồ, chậm rãi đi về phía Vương Triêu Y.

“Lý sư huynh, ngươi tới giết ta để cướp đoạt điểm tích lũy hả?” Vương Triều cảnh giác nhìn Lý Sơ Phàm.

“Ta tới kết minh với sư muội.” Lý Sơ Phàm cười nói.

“Cảm ơn Lý sư huynh, chiến lực của ta không xứng để kết minh với huynh.” Vương Triêu Y lắc đầu nói, nàng có thể cảm nhận được thiện cảm của sư huynh này dành cho nàng.

Nhưng mà bây giờ nàng không có lòng bàn chuyện nhân duyên, nàng chỉ muốn mạnh lên, giết sạch hết thảy Yêu tộc.

Lúc này, Từ Phàm sử dụng Thị Giác Thượng Đế thấy một màn như vậy, lắc đầu cười nói: “Sai cách rồi, nhưng không có ảnh hưởng gì mấy.”

“Mặc dù chiến lực của sư muội bình thường, nhưng mà Độn Thuật kia thì biểu hiện rất tốt, thế nên ta cần sư muội phối hợp với ta, khi gặp phải kẻ địch mạnh, ở bên cạnh trợ giúp ta.”

“Như vậy hai người chúng ta kết hợp với nhau, cầm giải nhất giải nhì của chung kết cuối cùng lần này không thành vấn đề.”

Lý Sơ Phàm giải thích chiến thuật của hắn một lần.

“Giải nhất giải nhì ~” Vương Triều hơi do dự, thứ hạng này vẫn rất có sức hấp dẫn với nàng.

Thành tích tốt nhất trước kia cũng chỉ là trước hạng năm mươi.

“Có rất nhiều người còn mạnh hơn Độn Thuật của ta, sao sư huynh không đi tìm bọn họ.”

Chương 524: Yêu Tôn Khiết Vũ

“Trước kia sư tổ đã nói với ta, cảm giác rất quan trọng, không bắt buộc phải tìm những thứ đặc biệt hoàn mỹ, thích hợp với mình là được.” Lý Sơ Phàm có phần ngượng ngùng nói đỡ một hai câu.

“Sư tổ? Chẳng lẽ ngươi là…” Trong đầu Vương Triêu Y rất nhanh đã nghĩ tới mấy đồ tôn kia của đại trưởng mà lão bạn học nhắc tới không lâu trước đó.

“Ta chính là người nhỏ nhất kia.” Lý Sơ Phàm thẳng thắn nói.

Nếu như trên thế giới này có lời nói của một người làm hắn tin tưởng 100%, đó chỉ có thể là sư tổ của hắn.

“Ngươi là con trai của Nhiễm Thiên trưởng lão!” Vương Triều kinh ngạc nói.

Lý Sở Phàm gật đầu.

“Ta cũng tính là một trong những đồ tôn tư chất kém cỏi của đại trưởng lão, hi vọng sư muội đừng ghét bỏ ta.” Lý Sơ Phàm vò đầu nói.

“Chiến lực này của ngươi vẫn tính là người kém cỏi nhất…”

Vương Triêu Y muốn dùng một từ để biểu đạt hành vi này của Lý Sơ Phàm, nhưng nghĩ nửa ngày cũng không ra.

“Triêu Y sư muội, không biết chúng ta có thể tổ đội hay không?” Lý Sơ Phàm có phần thấp thỏm hỏi.

“Chiến lực này của ngươi hoàn toàn không cần tổ đội với ta.” Sau khi Vương Triêu Y nói xong đã dùng thuật Thổ Độn rời đi.

Trong nhận thức của nàng, nàng và đồ tôn kia của đại trưởng lão là người không cùng một thế giới.

Lý Sơ Phàm hơi hoang mang nhìn theo hướng Vương Triêu Y rời đi.

“Ta nói sai câu nào rồi ư?”

Từ Phàm đang dòm trộm bắt đầu mỉm cười.

Nếu như dựa theo tình tiết trong phim truyền hình, vậy thì câu chuyện tình máu chó giữa hai người đã bắt đầu rồi.

“Có cần xúc tiến một chút hay không?” Từ Phàm sờ cằm nói, sau đó lại lắc đầu.

“Tốt hơn là thuận theo số phận thôi, có một số việc có nhúng tay vào sẽ trở nên biến chất.”

Lúc Từ Phàm đang suy nghĩ sau này bọn họ sẽ xảy ra nội dung cốt truyện máu chó gì.

Một quầng sáng khảm viền đỏ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Báo cáo chủ nhân, có Yêu Tôn xâm phạm, có đánh hay không?” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Đánh cái gì! Mau gọi Trảm Linh trưởng lão tới.” Từ Phàm nhìn Yêu Tôn đang lặn trong quầng sáng gấp gáp nói.

“Đi mòn gót sắt tìm không thấy, tìm được hoàn toàn chẳng bỏ công!”

Từ Phàm cười ha ha nói.

Không lâu sau, Trảm Linh xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, có Yêu Tôn xâm phạm, có cần ra tay hay không?” Trảm Linh có phần hưng phấn nói.

Nghiên cứu Thần Thông Hạch Bạo thời gian dài như vậy, mặc dù chưa thành công, nhưng hắn vẫn hơi tâm đắc.

“Đại trưởng lão cảm thấy thực lực của Yêu Tôn này thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Thực lực bình thường, cháu trai lấy tiên khí cho ta, cũng chỉ cần năm sáu đao.” Trảm Linh đánh giá nói.

“Vậy Chiến Linh trưởng lão kí có thể đánh Yêu Tôn này tàn phế hay không, Nguyệt Tiên có một đạo khí tên là Thú Vạn Lồng, có thể nô dịch Yêu thú và Yêu tộc.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu, đại trưởng lão thấy ổn là được.” Trảm Linh nói xong rồi biến thành một tia huyết quang, bay ra khỏi Ẩn Linh Môn.

“Nói không đánh chết, đánh cho tàn phế thì lại rất dễ dàng, đã lâu không đánh nhau cũng hơi gượng tay rồi.” Trảm Linh ha ha nói.

“Đợi Trảm Linh trưởng lão thắng lợi trở về!” Từ Phàm cười nói.

Sau đó lại nhìn về phía Yêu Tôn trong quầng sáng gật đầu.

“Nếu ta không nhìn nhầm thì chắc đây là một con chồn trắng, hẳn là rất thích hợp làm thú cưng cho Nguyệt Tiên.” Từ Phàm nói.

Lúc này con chồn trắng trong quầng sáng đang dùng bản mệnh Thần Thông Ẩn Nặc, bắt đầu thăm dò xung quanh nơi được cho là cấm địa trong mắt Yêu Tộc.

“Đều nói có một đám Nhân tộc khủng bố sống trong cấm địa này, chỉ cần Yêu tộc đi vào trong đó thì sẽ phải bị trời đánh.”

“Hôm nay ta muốn thăm dò một chút là thật hay giả, tốt nhất là nhận được phần thưởng của tộc Xích Hỏa Lân Yêu kia.” Yên Tôn nói.

Lúc này nàng hóa thành nguyên hình, xuyên qua khu vực bên trong Tiên thành Lâm Sâm.

Lúc sắp tới gần Tiên thành, Yêu Tôn ngừng lại, nhìn về Tiên thành đằng xa, cười nói: “Cũng không có khủng bố như trong truyền thuyết.”

“Khủng bố hay không khủng bố, ngươi biết là do ai không?”

Một giọng nói vang lên bên cạnh Yêu Tôn.

Một loại cảm giác chết chóc dâng lên trong lòng Yêu Tôn, nàng cảm thấy mình như chú gà con bị mắc nghẹn ở cổ.

Yêu Tôn lập tức bất ngờ lui xa khỏi Trảm Linh, cảnh giác nhìn hắn.

“Không cần nghĩ tới chuyện chạy trốn, vậy thì ngươi sẽ chết nhanh hơn.” Trảm Linh trưởng lão đứng đúng ở đó nói.

Trảm Linh trưởng lão đứng yên giữa không trung, phía sau là Huyết Hải trôi lơ lửng ngập trời, màu đỏ máu trong mắt làm Yêu Tôn cảm thấy khiếp sợ.

“Ta tên là Trảm Linh, trưởng lão của Ẩn Linh Môn, tiểu Yêu Tôn mau khai tên của ngươi.”

Lúc này Trảm Linh cũng không vội, hắn nhìn ra đây chỉ mà một con chồn cái, cũng mất đi hứng thú đánh một trận.

Hắn rất hiếm khi ra tay với phụ nữ, mẫu Yêu cũng vậy.

Nếu thật sự phải ra tay, hắn cũng sẽ dùng mấy chiêu để giải quyết chứ không hành hạ đến chết như lúc trước.

“Yêu Tôn Khiết Vũ.” Yêu Tôn Khiết Vũ cảnh giác nhìn Trảm Linh nói.

“Yêu tộc dị chủng sao?” Trảm Linh cảm thấy hứng thú hỏi.

“Tôn giả Nhân tộc, ta vô tình mạo phạm, nếu không có chuyện gì thì ta đi trước đây.” Yêu Tôn Khiết Vũ nói xong đã lập tức muốn dùng Thần Thông bản mệnh chạy trốn.

Yêu Tôn Khiết Vũ mới vừa khởi động Thần Thông bản mệnh, lập tức cảm thấy trên bầu trời có năm sáu tia sát khí đã chỉa vào mình, mỗi tia đều có cảm giác có thể lấy cái mạng nhỏ của mình.

“Tiểu Yêu Tôn một khi đã tới, ngươi còn muốn chạy?” Trảm Linh cười hỏi.

“Cho ngươi hai lựa chọn, một là theo ta về Ẩn Linh Môn, có một chuyện tốt muốn giao cho ngươi.”

“Hai chính là hành hung ngươi một trận, mang theo ngươi về Ẩn Linh Môn.”

Trảm Linh nói xong Huyết Hải sau lưng bắt đầu bạo động, Huyết Linh ẩn chứa trong biển máu kia, thỉnh thoảng tuôn ra từ trong biển máu, dùng ánh mắt khủng khiếp nhìn chằm chằm Yêu Tôn Khiết Vũ, giống như muốn hòa làm một với nàng.

“Tiểu Yêu Tôn, ta thấy ngươi là con cái mới cho ngươi đãi ngộ này, hy vọng ngươi có thể hiểu được.” Trảm Linh nói.

“Được rồi, nói ra lựa chọn của ngươi.” Trảm Linh lạnh lùng nhìn vào tiểu Yêu Tôn.

Trong lòng đột nhiên sinh ra một loại cảm khái, ánh mắt của Vô Địch Yêu Tôn kia nhìn mình e là giống hệt ánh mắt mình nhìn tiểu Yêu Tôn này.

“Ta…” Yêu Tôn Khiết Vũ hơi không nói nên lời.

Vốn định làm ăn nhỏ, ai dè lại mắc bản thân vào.

“Ta có thể dâng pháp bảo rồi rời khỏi không?”

Yêu Tôn Khiết Vũ nói xong lấy tất cả pháp bảo trên người mình ra, xếp thành một tòa núi nhỏ.

Trảm Linh chỉ nhẹ nhàng liếc mắt qua.

“Ngay cả một đạo khí cũng không có?” Trảm Linh khinh thường nói, trong giọng nói còn có chút cảm giác thương hại.

“Đây là tất cả gia sản của ta, ta vừa mới lên cấp Yêu Tôn không lâu, không có quá nhiều đồ.” Yêu Tôn Khiết Vũ nói xong, cúi đầu xuống, cảm giác rất xấu hổ.

“Bỏ đi, vẫn là ngươi theo ta trở về thôi.” Trảm Linh nói.

Đều là Yêu Tôn rồi, cho dù là vừa mới lên cấp ngay cả một đạo khí cũng không có, cả đời này cũng chỉ tạm thời chấm dứt rồi.

“Ta có thể đi không, huynh đệ tỷ muội của ta còn chờ ta trở về.” Yêu Tôn Khiết Vũ có phần đáng thương nói.

“Sau khi tới Nhân giới, ta chưa từng giết Nhân tộc, những huynh đệ tỷ muội kia của ta cũng như vậy, thậm chí còn buông tha không ít.”

“Tôn giả Nhân tộc, ngươi hãy thả ta đi.”

Yêu Tôn Khiết Vũ càng nói càng đáng thương.

“Vừa vặn có thể dẫn những huynh đệ tỷ muội đó của ngươi cùng tới đây.”

“Đừng cho là ta hại ngươi, thật sự có chuyện tốt giao cho ngươi.” Giọng điệu Trảm Linh chắc nịch.

Chương 525: Thành viên Yêu bộ Ẩn Linh Môn

Ẩn Linh Môn, Từ Phàm nhìn con chồn trắng nhỏ mới vừa lên cấp Yêu Tôn này, cảm thấy chiến lực hơi yếu, không bằng trình độ của Yêu Tôn bình thường.

Chính mình có thể khống chế con rối Hợp Thể Kỳ bộ gậy chuyên dụng cũng có thể đánh bại.

Ngay lúc này, một tiểu đội con rối Hợp Thể kỳ mang theo một đám chồn trắng nhỏ tới trước mặt Từ Phàm.

“Chủ nhân, đã dẫn toàn bộ huynh đệ tỷ muội của Yêu Tôn Khuyết Vũ tới.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nhìn một đám gần trăm con chồn trắng nhỏ này.

Yếu nhất là Nguyên Anh kỳ, mạnh nhất lại là Yêu Tôn Khiết Vũ trước mặt.

“Các ngươi là tộc gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Tộc Xích Vân Điêu, bây giờ đã bị diệt tộc rồi.” Yêu Tôn Khiết Vũ có phần thương cảm nói.

Khi đó cả tộc bị Xà tộc đuổi giết, chỉ có đám bọn họ bị xa lánh phải đến chủng tộc Bạch Điêu dị chủng còn sống.

“Thật đáng thương.” Từ Phàm gật đầu nói.

Là chủng tộc nhỏ bình thường ở Yêu giới, đều sẽ có lúc gặp phải nguy cơ diệt tộc.

“Ẩn Linh Môn chúng ta không có thành kiến với Yêu tộc trong lòng có suy nghĩ lương thiện, thế nên sau này các ngươi có thể yên ổn sống ở Ẩn Linh Môn, làm việc thật tốt.”

“Sau này chỉ cần biểu hiện tốt, muốn tài nguyên tu luyện hay đạo khí pháp bảo gì cũng có.”

Từ Phàm vẽ ra một miếng bánh thơm ngon.

“Đại trưởng lão, quy thuận tông môn Nhân tộc các ngươi cũng không có gì đáng xấu hổ, nhưng ta có một câu hỏi, làm sao các ngươi phát hiện được hành tung của ta?” Yêu Tôn Khiết Vũ hỏi ra vấn đề vẫn luôn thắc mắc.

“Ngươi dùng bản mệnh Thần Thông ẩn núp không có sai sót gì, nhưng ngươi giữa đường hấp thu linh khí thì không như thế nữa .” Từ Phàm cười nói.

Bây giờ hệ thống tinh vệ dò xét của tông môn đã thăng cấp, có thể quản chế và giám thì trong phạm vi linh khí dao động.”

“…”

Yêu Tôn Khiết Vũ không nghĩ tới chuyện mình chẳng qua chỉ hấp thụ một luồng linh khí đã lôi toàn bộ huynh đệ tỷ muội của mình theo.

“Ngươi đã hỏi ta rồi, ta cũng muốn hỏi ngươi một vấn đề, danh hiệu Yêu Tôn Khiết Vũ này từ đâu mà có?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Yêu tộc ở Yêu giới đặt tên cho bản thân cũng rất tùy ý.

Giống như tiền tố Yêu Tôn, chứ không phải là chủng tộc của mình hay là có liên quan tới hình thể hoặc Thần Thông của bản thân.

Chúng ta là Bạch Điêu dị chủng, không chỉ khác về màu sắc, còn có ~”

Yêu Tôn Khiết Vũ nói xong, nhìn về phía một con chồn bạc nhỏ nhất.

“Tiểu Cửu Lục, cho đại trưởng lão xem hình thái đầy đủ của ngươi.” Yêu Tôn Khiết Vũ nói.

Ngay lúc Bạch Điêu rơi vào trạng thái mơ màng nghe thấy tiếng đại tỷ của mình, vội vàng đáp lại nói: “Tuân lệnh, đại tỷ.”

Sau đó một con Bạch Điêu nhỏ hình thể thon dài chỉ có hai cánh xuất hiện.

Một đôi cánh trắng tinh làm Từ Phàm bừng tỉnh đại ngộ.

“Thì ra chữ Vũ của ngươi từ đây mà ra.” Từ Phàm cười nói.

“Tốt lắm, không nói nhiều lời vô dụng với các ngươi nữa.”

“Bồ Đào, bày đãi ngộ làm thân ra đây, các ngươi có thể xem thử có hài lòng hay không.”

Một luồng sáng xuất hiện trước mặt Bạch Điêu nhỏ, ở trên cũng có, tài nguyên Bạch Điêu nhỏ có thể nhận được vào mỗi năm, mỗi cảnh giới đều được phân chia tỉ mỉ.

Khiết Vũ tôn giả đưa mắt về phía đãi ngộ của cấp bậc Yêu Tôn này.

“Một đạo khí định chế, một tòa động phủ linh khí Thiên Thanh, hằng năm một ngày ngũ hành tu hành ở Thánh Địa Bản Nguyên, đại trưởng lão tự mình định chế một bộ Thần Thông.”

Phía sau còn có rất nhiều đãi ngộ Yêu Tôn Khiết Vũ chưa thấy, bây giờ trong đầu nàng chỉ có một suy nghĩ.

Nhân tộc bây giờ đều giàu có như vậy sao?

Một lát sau, Yêu Tôn Khiết Vũ quay đầu lại.

Thấy tất cả các huynh đệ tỷ muội của nàng đều nước mắt lưng tròng nhìn mình.

Làm đại tỷ trong nhà, nàng hiểu được ý nghĩa của ánh mắt này.

“Đại trưởng lão, Trảm Linh trưởng lão, đãi ngộ nói trước đó có thật không?”

Giọng của Yêu Tôn Khuyết Vũ hơi run rẩy, không còn cách nào khác, được cho quá nhiều đến mức nàng không thể tin được.

“Ngại ít, tiêu chuẩn định chế của Bồ Đào có vấn đề à!” Từ Phàm trầm tư nói.

“Không có vấn đề gì, đãi ngộ này ở Yêu giới hoàn toàn xứng với Yêu Tôn.” Giọng của Bồ Đào hơi run rẩy.

“Sau này Yêu Tôn Khiết Vũ phải bảo vệ Nguyệt Tiên, đãi ngộ này sẽ tăng thêm gấp bốn lần.” Từ Phàm nói xong, đưa mắt nhìn sang Yêu Tôn Hướng Vũ.

“Ngoài ra, bản trưởng lão viết thêm công pháp Thần Thông thích hợp cho Bạch Điêu dị chủng các ngươi thì sao.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói, làm vì hộ vệ của đồ đệ mình có chiến lực quá yếu, chắc chắn là không ổn.

Lúc này, thân thể Yêu Tôn Khiết Vũ run rẩy mạnh hơn.

Giống như người làm thuê lương tháng ban đầu 5K, đột nhiên bị HR của một công ty khác hẹn gặp, sau khi gặp thì quăng đãi ngộ tiền lương trăm K ra.

Tay đã giữ tay của Yêu Tôn Khiết Vũ đến cửa Thiên Đường đưa ra lựa chọn chính xác nhất.

“Đại trưởng lão, ta gia nhập.” Yêu Tôn Khiết Vũ nói.

“Hoan nghênh gia nhập Ẩn Linh Môn chúng ta, sau này ngươi chính là thành viên thứ nhất của Yêu bộ Ẩn Linh Môn.” Từ Phàm hoan nghênh nói.

Sắc mặt của Trảm Linh bên cạnh vốn là hung thần ác sát cũng trở nên hòa ái dễ gần.

Lúc này trên bầu trời xuất hiện một tòa pháp màu máu.

“Bây giờ chúng ta hoàn thành một bước cuối cùng, ký kết thề ước với tông môn chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

“Chỉ cần ngươi thề dưới Thiên Đạo, nhỏ tinh huyết vào trong pháp trận là chính thức hoàn thành khế ước.”

Yêu Tôn Khiết Vũ gật đầu, nhẹ nhàng dùng móng vuốt chạm lên trán.

Một giọt tinh huyết ấn đường đỏ tươi bay tới tòa tháp trận này.

Bạch Điêu nhỏ còn lại cũng học theo.

Chẳng mấy chốc, mấy chục khế xiềng xích khế ước Thiên Đạo liên kết số mệnh của Bạch Điêu nhỏ và tông môn Ẩn Linh Môn.

Sau khi ký khế ước xong, Từ Phàm nở nụ cười.

“Bồ Đào, dẫn Yêu Tôn Khiết Vũ chọn ba đạo khí để dùng trước khi đi bảo vệ, chuyện chế định đạo khí ngươi sắp xếp là được.” Từ Phàm dặn dò.

Bây giờ Ẩn Linh Môn không thiếu nhất chính là đạo khí cơ bản, những đại sư luyện khí của tộc Nguyệt Hồ có thể luyện chế ra dưới sự kiểm soát của Bồ Đào.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Ngoài ra họ sẽ ở lại bên cạnh Ẩn Linh đảo, thành lập đảo nhỏ Yêu bộ, dùng để nghỉ ngơi và tu luyện.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu, chủ nhân.”

Một nhóm con rối Hợp Thể kỳ xuất hiện, dẫn Yêu Tôn Khiết Vũ và chồn trắng nhỏ đi về phía bảo khố tông môn.

“Đại trưởng lão định thu nhận Yêu tộc à.” Trảm Linh tôn giả hỏi.

Từ Phàm gật đầu.

“Ở Yêu giới còn rất nhiều tộc nhỏ không lăn lộn nổi, bọn họ đều được sinh ra đã gần mười vạn năm, không có thù oán với Nhân tộc, chỉ cần cho họ chút chỗ tốt là có thể để chúng ta sử dụng.”

“Cũng đúng, ví dụ như Yêu Tôn Khiết Vũ này, đãi ngộ ở Yêu giới còn không bằng đệ tử Ẩn Linh Môn chúng ta.”

“Mới nãy nàng vì tự cứu đã dốc hết tất cả pháp bảo linh vật pháp bảo ra hết.”

Nói tới đây Linh Trảm mỉm cười, cảm giác như vét sạch gia sản của một tên ăn mày.

“Đúng là nghèo đến đáng thương.”

“Cho nên nói, sau này cần hấp dẫn nhưng Yêu Tôn này đến đây, xây thêm gạch thêm ngói cho Ẩn Linh Môn chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão cứ việc tuyển, chỉ cần không phải Vô Địch Yêu Tôn, ta đều trấn trụ cho ngươi.” Trảm Linh phất tay khí phách nói.

“Đó là hiển nhiên, không có Trảm Linh trưởng lão trấn giữ thì ta cũng không dám nhận mấy Yêu Tôn này làm thành viên ngoại bộ.

Từ Phàm thích hợp tâng bốc.

Chương 526: Nguyên Viêm tôn giả bị thương

Từ Phàm vừa tâng bốc Trảm Linh xong đã bị một quầng sáng cắt đứng khoảng thời gian vui vẻ với Trảm Linh.

Chỉ thấy trong quầng sáng có một quả cầu lửa, trong quả cầu lửa có một người đàn ông trung niên đang trong trạng thái hôn mê.

“Bồ Đào, phái con rối đi cứu viện, khởi động hình thức phòng thủ.”

“Còn nữa, gọi Nhiễm Thiên trưởng lão đến.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

Mở ra hộ tông đại trận của Ẩn Linh Môn, đội ngũ một trăm con rối Hợp Thể kỳ bay khỏi Ẩn Linh đảo, dự tính quỹ đạo rơi xuống của quả cầu lửa kia để tiến hành chặn lại.

Một ánh lửa từ rơi xuống bên cạnh Từ Phàm, Tô Nhiễm Thiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão cần phân phó chuyện gì.” Tô Nhiễm Thiên mỉm cười nói, gần đây liên tục tu luyện, đã rất lâu rồi chưa đánh nhau.

“Nhiễm Thiên trưởng lão nhìn quầng sáng đi, chắc đây là trưởng lão của hội trưởng lão, ngươi biết hắn không?” Từ Phàm chỉ vào màn sáng nói.

“Nguyên Viêm tôn giả!” Tô Nhiễm Thiên kinh hãi nói.

“Bồ Đào, mau lấy gia sản của chúng ta ra, phái thêm một đội!” Từ Phàm gấp gáp nói.

Nghe giọng điệu của Tô Nhiễm Thiên, Từ Phàm biết người này rất quan trọng.

“Nguyên Viêm tôn giả là trưởng lão thứ 58 của hội trưởng lão.”

“Cấp bậc cao hơn sư phụ ta.” Tô Nhiễm Thiên giới thiệu nói.

“Vô Địch tôn giả (nhưng BXH ghi là Vô Địch Thiên Tôn)!”

Từ Phàm và Trảm Linh hít sâu một hơi.

“Ta tự mình đi hộ giá ~”

Trảm Linh nói xong, hóa thành một tia huyết quang theo một đội con rối Hợp Thể kỳ xuất phát về phía trước.

Từ Phàm vội vàng thông báo cho Lý Sơ Phàm, Ẩn Linh đảo lập tức vang lên tiếng đao.

Trọng Thủy Nguyên Đao hóa thành một luồng sáng, đuối theo Trảm Linh.

“Mang theo tiên khí, gặp Vô Địch Yêu Tôn của Yêu tộc thì nhanh chóng phát tín hiệu.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, khởi động kế hoạch truyền tống, cái bệ bắt đầu tiến hành thêm nhiệt.” Từ Phàm nói với Bồ Đào.

Lúc này, Số hiệu Xà Linh dưới sự khống chế của Bồ Đào cũng chầm chậm bay lên, mở ra toàn bộ pháo chính và pháo phụ.

“Báo cho tất cả đệ tử bên ngoài nhanh chóng trở về tông môn.”

Mệnh lệnh liên tiếp của Từ Phàm làm Tô Nhiễm Thiên thấy hơi khó hiểu.

“Đại trưởng lão, có phải có kẻ địch tập kích hay không?” Tô Nhiễm Thiên hỏi.

“Chỉ là phòng ngự, Nguyên Viêm tôn giả là cảnh giới Vô Địch, đối thủ xứng trầm chắc chắn cũng là cấp bậc này, nên cần chuẩn bị cho tốt.”

“Lỡ như có Vô Địch Yêu Tôn đuổi theo, vậy thì chuẩn bị tốt đường lui.” Ánh mắt Từ Phàm căng thẳng nhìn chằm chằm vào quầng sáng.

Hắn không nghĩ rằng, lúc này mới bao nhiêu năm, cá mặn như mình đã phải đối mặt với kẻ địch cấp bậc này.

“Cũng không biết mình đã tạo nghiệt gì.” Từ Phàm than nhẹ một tiếng.

Nếu không có Vô Địch Yêu Tôn đuổi theo còn đỡ, nếu tới thật, dân chúng phàm nhân ở khu vực Tiên Thành này coi như toang.

Từ Phàm nghĩ vậy, trong tay xuất hiện một đồng tiền âm dương, trực tiếp bắn lên trên không.

Hắn đã không dùng cửa số mệnh thần thông này từ lâu rồi.

Đồng xu âm dương rơi vào trong chén, phát ra tiếng leng keng, xoay tròn trong chén lớn.

“Hướng về mặt dương , xem ra là không sao.”

Từ Phàm khẽ thở phào nhẹ nhõm nhưng không buông lỏng cảnh giác.

“Đại trưởng lão, phản ứng hơi thái quá rồi.”

“Thế lực đại tộc Yêu tộc và hội trưởng lão tổng chiến, chưa chắc đã để Vô Địch Yêu Tôn kia đuổi theo.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Đó cũng là một ý.” Từ Phàm gật gù.

Lúc này, một trăm con rối Hợp Thể kỳ đã gặp Nguyên Viêm tôn giả có ngọn lửa bao khắp quanh thân kia.

“Có Thần Hỏa hộ thể, bảo vệ quanh thân cũng đủ.” Bồ Đào ra lệnh nói.

“Khởi động nguyên thủy đại trận, bảo vệ cơ thể tôn giả kia lúc hạ xuống không bị tổn hại.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Theo mười vạn dặm trên Cự Hồ xuất hiện pháp trận, một cột nước cao mấy trăm mét phóng lên trời, bay về hướng quả cầu lửa.

Giống như một con Thủy Long kéo dài vạn dặm.

Lúc này, Trảm Linh cũng nhìn thấy một chùm ánh lửa từ trên trời rơi xuống.

“Không hổ là Vô Địch tôn giả, chỉ là Thần Hỏa bảo vệ bên người, ta cũng không trêu chọc nổi.”

Trảm Linh thấy một màn như vậy, ngoan ngoãn thu Huyết Hải Hư Tượng phía sau vào, một lát đỡ phải bị hiểu lầm gì đó.

“Đón cũng không thể đón, giảm bớt tốc độ rơi xuống của Vô Địch tôn giả này cũng là một chuyện phiền toái.” Trảm Linh gãi đầu nói.

Hắn liếc thấy, Vô Địch tôn giả này bị tổn thương thần hồn, chìm sâu vào hôn mê.

Thần Hỏa bên ngoài cũng chỉ đang vô thức bảo vệ hắn.

Trảm Linh vừa mới nói xong, một cột nước thông thiên bay thẳng về phía quả cầu.

Cột nước tiếp xúc với ánh lửa, sương khói bốc lên đầy trời.

Sau đó lại có cột nước không ngừng cuồn cuồn rót vào mới làm chậm tốc độ hạ xuống của chùm Thần Hỏa.

“Đại trưởng lão phản ứng nhanh ghê.” Trảm Linh cười nói.

Ba tiếng sau, một chùm Thần Hỏa vững vàng rơi xuống mười vạn dặm Cự Hồ.

Cùng lúc đó, Thần Hỏa bảo vệ quanh người Nguyên Viêm tôn giả cũng đã biến mất.

Từ Phàm và Tô Nhiễm Thiêm xuất hiện bên cạnh Nguyên Viêm tôn giả.

“Đại trưởng lão, sau đó phải làm sao đây?” Trảm Linh hỏi.

“Đưa tới Nguyên giới, trước hết để hắn tự trị thương cho mình, một lát ta luyện vài lô đan dược khôi phục thần hồn đưa qua cho hắn.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói.

“Nhìn vết thương kia, tâm thần linh hồn bị hao tổn ít nhất một nửa, muốn tỉnh lại thì không biết phải tốn bao nhiêu thời gian.”

“Có thể bây giờ đã tỉnh, cũng có thể vĩnh viễn cũng không tỉnh được nữa.” Từ Phàm nói.

“Chẳng qua tình huống này cũng là tình hình chung thôi, nhưng có ta thì khác.”

Nói đến đây, khóe miệng Từ Phàm nhếch lên.

Ân nhân cứu mạng của một Vô Địch tôn giả, ta muốn mười mấy cái phân thân ngọc phù cũng không quá đáng đúng chứ?

Ngay lúc đó, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới một vấn đề.

“Nhiễm Thiêm trưởng lão, Nguyên Viêm tôn giả với Thái thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông ai lợi hại hơn?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Sức mạnh của Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông thực ra có thể xếp vào hai mươi hạng đầu của hội trưởng lão.” Tô Nhiễm Thiên nói.

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm gật đầu, thuận tiện nhìn thoáng qua bên trong đạo khí hành cung, phân thân ngọc phù của Thiên Linh Tông Đại trưởng lão được hắn cất giữ kỹ lưỡng.

“Thế mà không có kẻ địch đuổi theo, vậy ta về trước để luyện chế vài lò đan dược khôi phục tâm thần linh hồn cho Nguyên Viêm tôn giả.” Từ Phàm nói.

Ở ngọn núi luyện đan, Từ Phàm ngồi xếp bằng trước một lò luyện đan cấp bậc đạo khí, trên mặt mang hơi thở buồn bực.

“Đã lâu không luyện đan, đột nhiên mới luyện đã nổ lò rồi.” Từ Phàm đau đầu nói.

“Xem ra cần phải ôn tập luyện đan thật tốt, nếu không sau này thật sự có thể phải lãng phí.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Ba tháng sau, Từ Phàm cầm ba bình ngọc đi tới Nguyên giới.

Một tờ từ ngũ hành bản nguyên linh khí tạo thành Linh Tinh trên giường, một người đàn ông trung niên áo đỏ đang nằm.

‘Phục thần đan, tinh hồn đan, hướng hồn đan, ta cũng là lấy hết của cải mới giúp ngươi luyện chế ra.”

“Hy vọng lần này ngươi có thể tỉnh lại, nếu không thì thu gom những linh dược đỉnh cấp này lại cần thời gian rất dài.”

Từ Phàm nói xong, móc ra một viên linh đan từ trong mỗi cái bình ngọc, hóa thành phấn vụn, đưa vào trong miệng Nguyên Viêm tôn giả.

“Tan trong miệng vẫn là vị trái cây, hy vọng ngươi thích.”

Từ Phàm vừa cười vừa nói, hắn nói về luyện chế đan dược đã tốt hơn nhiều,ngay cả mùi vị cũng làm đến trình độ hoàn mỹ.

Vị trái cây già trẻ đều thích.

Chương 527: Yêu Tộc Xích Lân

Sau khi Từ Phàm làm xong tất cả những điều này thì lặng lẽ đứng đó, nhìn Vô Địch tôn giả.

Từ Tô Nhiễm Thiên, Từ Phàm biết được lý lịch của vị Nguyên Viêm tôn giả này.

Nói một cách đơn giản, đó là cuộc sống của một người đàn ông nóng tính.

Cái ác cũng giống như kẻ thù, ghét tà tu, không thể không bình thường.

Từ Phàm gật đầu nói: “Là một người đáng kính.”

Hắn cũng hiểu tại sao Nguyên Viêm tôn giả lại bị thương nặng như vậy, chắc chắn là giết đỏ cả mắt, bị Yêu Tộc bày trận phục kích.

Nếu không, một vị Vô Địch tôn giả, chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không rơi vào cảnh tượng này.

Trong khi Từ Phàm đang chìm vào suy nghĩ, Nguyên Viêm tôn giả liền mở mắt ra.

“Đây là đâu?”

“Đạo hữu, là ngươi cứu ta?”

Một giọng nói hơi khàn vang lên.

Từ Phàm nói: “Tôn Giả, ngươi tỉnh rồi, đây là khu vực Tiên Thành Lâm Sâm.”

“Cảm ơn đạo hữu đã cứu ta!”

Nguyên Viêm tôn giả chậm rãi ngồi dậy, ngữ khí yếu ớt, bắt đầu nhìn xung quanh.

“Đây là thánh địa tu luyện của môn phái nào?”

“Ta không nhớ có tông môn lợi hại nào ở Tiên Thành Lâm Sâm.”

Giọng nói của Nguyên Viêm tôn giả có chút nghi hoặc.

“Tiên thành Lâm Sâm, Ẩn Linh Môn.”

“Ta là đại trưởng lão Từ Phàm của Ẩn Linh Môn. Ta đã cứu tôn giả ba ngày trước.”

Từ Phàm tự kể về gia môn, nếu không một hỏi một đáp thì quá phí lời.

Nguyên Viêm tôn giả lắc đầu: “Ẩn Linh Môn, hình như ta đã nghe nói ở đâu?”

“Hiện tại, linh hồn của tôn giả bị tổn hại, ngươi đừng nghĩ nhiều nữa, yên tâm ở đây hồi phục.”

“Một lát nữa, Trấn Thủ Sứ của Tiên thành Lâm Sâm sẽ đến. tôn giả có việc gì cứ trực tiếp hỏi hắn.”

Từ Phàm nói rồi đặt ba lọ đan dược lên tủ bên giường.

Nguyên Viêm tôn giả vừa nói vừa nhìn ba lọ đan dược: “Đạo hữu đã trả rất nhiều tiền để cứu ta đúng không?”

Hắn chỉ cảm nhận tàn dư của dược lực trong cơ thể liền biết ba lọ đan dược này vô cùng phi thường, hẳn là đến từ Tông Sư Luyện Đan.

“Tôn Giả không cần khách sáo.”

Từ Phàm cung kính nói: “Vì Nhân Tộc, tôn giả đã không màng tính mạng của mình để chiến đấu chống lại Yêu Tộc ở Vực Cực Không. Ta làm một ít đan dược cho tôn giả là điều nên làm.”

Chính vì hội trưởng lão sẽ là người đi đầu nên Nhân Tộc được cứu khỏi cục diện bị Yêu Tộc càn quét.

“Không nói ngươi đại nghĩa lẫm liệt như vậy, nếu không phải ta đơn độc đấu với con rùa lớn thì cũng không rơi xuống kết cục này.”

Nguyên Viêm tôn giả có chút cáu kỉnh nói: “Thật không may, cuối cùng nó không gây ra bất kỳ thiệt hại đáng kể nào cho con rùa lớn.”

“...”

Những lời này của Nguyên Viêm tôn giả ngay lập tức phá vỡ khung cảnh bi thảm của Từ Phàm khi hắn đang mơ tưởng về một người chiến đấu chống lại một số Yêu Tôn không có đối thủ.

Từ Phàm hỏi: “Tôn Giả, tình hình ở chiến trường bên ngoài thế nào?”

“Khi ta hôn mê, trận chiến đã gần kết thúc, Yêu Tôn bị đánh bại, Nhân Tộc chiến thắng.”

Nguyên Viêm tôn giả thở dài: “Cũng giống như kết quả mà Thượng Tôn dự đoán, nếu có Thượng Tôn, Nhân Tộc có thể hao tổn ít hơn một chút.”

Từ Phàm sửng sốt, hỏi: “Thượng Tôn sao vậy?”

“Bay lên thế giới Đại Thiên cùng với Kim Sí Đại Bàng Yêu Tộc, tất nhiên, điều này cũng nằm trong dự liệu của Thượng Tôn.”

Nguyên Viêm tôn giả nói: “Nhưng điều duy nhất ta không ngờ tới là đánh giá thấp sức mạnh của Yêu Tộc trong việc điều khiển Cự thú Cực Không!”

Hóa ra đại lão của hai giới đều phi thăng nhưng cụm từ cùng nhau phi thăng nghe rất tình cảm.

Từ Phàm thản nhiên nói: “Sau này, Nhân Tộc chúng ta nhất định sẽ mở rộng ưu thế, cuối cùng tiêu diệt Yêu Tộc.”

“Hy vọng như vậy!”

Nguyên Viêm tôn giả vừa nói xong liền cảm thấy đầu óc choáng váng một hồi, lập tức chìm vào giấc ngủ say.

Từ Phàm gãi đầu nói: “Ta mải tán gẫu nên quên không cho hắn uống thuốc.”

Đúng lúc này, tại cửa ra vào của nguyên giới, một cỗ không gian bùng nổ.

Không lâu sau, Ninh Đạo đến bên cạnh Từ Phàm.

“Trưởng lão của các ngươi mang số hiệu 58, Nguyên Viêm tôn giả, các ngươi phái người đi chăm sóc.”

Từ Phàm nói: “Ta đã luyện chế xong những viên đan dược tương ứng để hắn có thể trực tiếp ăn sau khi tỉnh lại.”

Từ Phàm cười nói: “Nên làm, nên làm, Nguyên Viêm tôn giả hy sinh tính mạng ở tiền tuyến, nhìn thấy thì không có lý do gì không cứu hắn.”

Từ Phàm nói xong liền đi nơi khác trong nguyên giới để tu luyện.

Lúc này, Từ Cương đang tập trung tu luyện trong võ đường.

Ở trên có dị tượng tu luyện Linh Vân Ngũ Hành.

Ở dưới có những đạn đạo Đông Phong ngưng tụ thần thông mà thành rồi tan biến sau khi hội tụ.

Mãi cho đến khi Từ Phàm đến gần, Từ Cương mới chịu mở mắt.

Từ Phàm cười nói: “Xem ra ngươi rất thích loại thần thông này.”

“Ta cảm thấy thần thông này của sư phụ mới là hội tụ tất cả. Năm sức mạnh linh lực trộn lẫn với nhau. Điều kỳ diệu nhất là có thể chuyển đổi thuộc tính của thần thông Đông Phong nổ ra khi gặp những kẻ thù khác nhau.”

“Phương thức kết hợp của ngũ hành và linh khí bao trùm vạn vật, tốt hơn thần thông vạn vật.”

Từ Cương kinh ngạc thốt lên: “Sư phụ, ngươi đúng là người hội tụ tinh hoa của ngàn đại đạo.”

Từ Phàm không nói gì, trước tiên hắn kiểm tra một chút xem đại đồ đệ có bị đoạt hồn bắt phách.

“Những lời này của ngươi hôm nay là ai dạy, trình độ có chút cao.”

Từ Phàm đưa tay rời khỏi đầu của đại đệ tử, hắn chắc chắn rằng đại đệ tử này là chính mình.

“Ta chỉ cảm thấy càng tu luyện thần thông Đông Phong của sư phụ lại càng có thể cảm nhận được sự thần bí trong đó.”

Từ Cương hỏi đầy mong đợi: “Sư phụ, ngươi, tôi cũng đã thấy Thần Thông Hạch Bạo mà ngươi ban cho trưởng lão Trảm Linh. Đó có phải là hình thức cuối cùng của Thần Thông Đông Phong không?”

Từ Phàm cười nói: “Vậy thì phức tạp quá. Sau khi học xong Đông Phong hệ liệt, ngươi có thể tiếp tục tìm hiểu Thần Thông Hạch Bạo.”

Từ Phàm rất hài lòng khi đại đệ tử của mình có thể nói ra những lời từ tận đáy lòng.

Từ Phàm nói rồi rời khỏi Nguyên Giới: “Ngươi ở đây tu luyện cho tốt, ta sẽ không quấy rầy ngươi.”

Sau khi Từ Phàm trở lại Ẩn Linh đảo, hắn đã gặp Trảm Linh.

Sắc mặt Trảm Linh nghiêm trọng, nói: “Tiền bối, có chuyện không tốt!”

Nhìn vẻ mặt củaTrảm Linh, Từ Phàm cũng cảm thấy có gì đó không ổn.

Từ Phàm vội vàng hỏi: “Làm sao vậy? Trưởng lão Trảm Linh.”

Trảm Linh nói: “Ta vừa mới nói chuyện với Khiết Vũ Yêu Tôn, phát hiện ra rằng có một đại tộc đứng đầu cách Ẩn Linh đảo của chúng ta không xa.”

“!”

Lúc này, Từ Phàm muốn chửi người.

Trảm Linh nói: “Yêu Tộc Xích Lân thuộc về đại tộc đứng đầu trong Yêu giới, có Yêu Tôn bất khả chiến bại.”

Từ Phàm quan tâm hỏi: “Khoảng cách cụ thể là bao xa?”

Trảm Linh nói: “Năm năm trước, Khiết Vũ Yêu Tôn đã đi ngang qua đại tộc đó, sau đó, luôn đi về một hướng, cho đến khoảng thời gian trước đã gặp chúng ta.”

Từ Phàm nhàn nhạt nói: “Thời gian năm năm, ước chừng còn khoảng cách hai ba Tiên thành.”

Lúc này, hắn chỉ cảm thấy mình trúng số độc đắc.

Yêu giới rộng lớn như vậy, trong Yêu giới cũng không có nhiều đại tộc đứng đầu, nhưng để hắn gặp một lần.

Từ Phàm nhìn lên trời nói: “Tại sao ngươi lại yêu ta nhiều như vậy!”

“Xem ra sau này ta sẽ nỗ lực sống. Đặt ra mục tiêu nhỏ, trước tiên đột phá Đại Tông Sư Luyện Khí rồi mới nói tới.”

Từ Phàm khẽ thở dài, dạo này hắn gánh chữ nhiều quá rồi.

Chương 528: Trị thương

Bộ thứ 2 của Ẩn Linh Môn, nguyên giới.

Ngồi trên ván dưỡng sức, Nguyên Viêm tôn giả hồi phục tinh thần, nhẹ nhàng mở mắt

Ngẩng đầu nhìn giới nguồn tràn ngập căn nguyên linh khí ngũ hành.

Nguyên Viêm tôn giả cười nói: “Thật không ngờ lần bị thương này của ta lại bắt được một cơ duyên.”

“Theo như những gì mà linh đạo nói nói đại trưởng lão Ẩn Linh Môn cứu ta có tư cách là Đại Tông Sư Luyện Khí.”

“Vừa hay không cần đưa Linh Khoáng trong tay cho đại trưởng lão để báo đáp ơn cứu mạng.”

Lúc này Từ Phàm đi vào nguyên giới.

Từ Phàm hỏi, hắn đến để đưa thuốc: “Tôn Giả, vết thương của ngươi hồi phục sao rồi?”

Nguyên Viêm tôn giả cười nói: “Tinh hồn thần trí đã ổn định chỉ cần yên tâm điều dưỡng là được.”

Từ Phàm cười nói: “Đây là An Hồn Đan, Dưỡng Hồn Đan có thể dùng trong thời gian trị thương.”

“Đa tạ đại trưởng lão, ơn cứu mạng chưa thể báo đáp, mong đại trưởng lão nhận lấy thứ thô tục này.”

Trong tay Nguyên Viêm tôn giả có thêm một chiếc nhẫn không gian và hai thẻ thân phận màu đỏ.

Có một chút háo hức trong mắt Từ Phàm, hắn là một người cao thượng, cũng là một kẻ dung tục.

Nói thẳng ra, cứu được vị Vô Địch tôn giả này cũng là vì chút đồ vật này.

Từ Phàm hiên ngang lẫm liệt nói, theo quy luật, phải tiến một bước rồi mới nói : “Tôn giả bị thương trong trận chiến vì Nhân Tộc, ta cứu ngươi một lần, sao có thể nhận những thứ này của tôn giả được.”

“Hơn nữa, làm như này có chút sỉ nhục đại trưởng lão.”

Nguyên Viêm tôn giả nói rồi cất chiếc nhẫn không gian đi, chỉ để lại hai tấm ngọc giản thân phận màu đỏ, cứng rắn đưa cho Từ Phàm.

Nguyên Viêm tôn giả chân thành nói: “Đại trưởng lão không thể nhận những thứ khác, nhưng ta hy vọng đại trưởng lão có thể chấp nhận tấm ngọc giản thân phận của ta, chúng có thể cứu mạng khi sử dụng vào những thời điểm quan trọng.”

Trong lòng Từ Phàm có chút nhói đau, sao ngươi không chơi bài theo lẽ thường?

Hai tấm ngọc giản thân phận nhanh chóng được Từ Phàm chấp nhận.

Từ Phàm cười nói: “Đạ tạ ngọc giản thân phận của Nguyên Viêm tôn giả”

“Hai tấm ngọc giản thân phận của ta chưa tính là gì, đại trưởng lão còn có tư cách Đại Tông Sư Luyện Khí.”

Nguyên Viêm tôn giả cười nói: “Nếu cần, chỉ cần hô to tại tổng bộ hội trưởng lão, có hơn chục tấm ngọc giản thân phận của Vô Địch tôn giả.”

Không có điều gì mà Vô Địch tôn giả không muốn từ tình bạn của Đại Tông Sư Luyện Khí.

Lúc này trong đầu Từ Phàm tưởng tượng ra một bức tranh, mỗi khi bản thân ra ngoài đều có hơn chục tấm ngọc giản thân phận quấn quanh eo, ai dám khiêu khích liền ném một cái ra.

Nguyên Viêm tôn giả cười nói: “Nếu có thời gian, đại trưởng lão có thể đi thử xem. Ẩn Linh Môn của các ngươi cũng có thuyền Tinh, đến tổng bộ của hội trưởng lão cũng không mất nhiều thời gian.”

“Ta sẽ nghỉ ngơi một lúc, rồi sẽ quay lại tổng bộ hội trưởng lão của chúng ta. Trước tiên, có thể sử dụng hai tấm ngọc giản này, sau khi dùng hết thì ta lại phái người đến tặng.”

Nguyên Viêm tôn giả cởi mở nói: “Chính vì vậy khi đại trưởng lão gặp nguy hiểm thì không nên do dự mà trực tiếp ném ra.”

“Vậy thì làm phiền tôn giả.” Từ Phàm cười nói, đây cũng tính là một thân phận vệ sĩ của Vô Địch tôn giả.

Lúc này, trong tay Nguyên Viêm tôn giả có một nhóm lửa, trực tiếp ném lên trời.

“Ta thấy phép tắc Đại Đạo của thế giới nhỏ độc lập với ngươi chưa hoàn hảo cho nên hôm nay ta sẽ bù lại Đại Đạo Chi Hỏa cho ngươi.”

Ngọn lửa trực tiếp bùng lên phía trên giới nguồn, vô số Đại Đạo kinh văn thuộc tính hỏa chậm rãi tan vào bầu trời.

Thời điểm này, giới nguồn có một sự tiến hóa nhỏ.

Bồ Đào báo lại trong lòng Từ Phàm: “Chủ nhân, giới nguồn đã tiến hóa, hiện tại việc tu luyện Thần Thông thuộc tính hỏa trong đó sẽ dễ dàng hơn.”

Từ Phàm tò mò hỏi: “Tôn Giả, ngươi phải trả giá bao nhiêu cho việc thêm pháp tắc vào giới nguồn như thế này?”

“Nếu ở dưới mức vô địch chi cảnh thì cần trả giá một chút.”

Nguyên Viêm tôn giả cười nói: “Nhưng trong trạng thái vô địch chi cảnh, điều này ngược lại thực sự sẽ có lợi cho việc tu luyện, vậy nên xem lại pháp tắc Đại Đạo mà mình đã tu luyện.”

Lúc này, Từ Phàm nghĩ đến đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông, một ngày khác sẽ có cơ hội mời hắn đến.

Từ Phàm hành lễ nói: “Đa tạ tôn giả đã nói cho ta biết.”

Nguyên Viêm tôn giả phất tay nói: “Tiện tay mà thôi!”

Nguyên Viêm tôn giả vừa nói xong lại cảm thấy một trận yếu ớt.

Từ Phàm vội vàng lấy ra một viên An Thần Đan và An Hồn Đan cho Nguyên Viêm tôn giả uống.

Sắc mặt của Nguyên Viêm tôn giả vốn trắng xanh nay lại hồng hào.

Nguyên Viêm tôn giả cười khổ nói: “Không ngờ linh hồn sau khi bị tổn thương gần một nửa lại yếu ớt như vậy.”

“Về sau, đại trưởng lão không cần luyện chế đan dược cho ta, quá lãng phí.”

“Sau khi trở về, ngươi có thể trị thương miễn phí tại tổng bộ hội trưởng lão.”

Từ Phàm không khỏi lại thở dài một hơi, ăn cơm miễn phí là tốt rồi.”

Từ Phàm hỏi: “Nguyên Viêm tôn giả dự định khi nào rời đi, ta sẽ thu xếp thuyền Tinh đưa ngươi đi.”

“Đừng làm phiền đại trưởng lão, thuyền tinh của tổng bộ tới đón ta đang trên đường đến.”

Từ Phàm cười nói: “Vậy Nguyên Viêm tôn giả yên tâm nghỉ ngơi.”

Sau khi đưa đan dược xong, Từ Phàm trở lại Ẩn Linh Môn, lại đem theo hai vị Tông Sư Luyện Khí Yêu Tộc bắt đầu luyện chế hai pháo quỹ đạo.

Trảm Linh ở bên cạnh an ủi: “Đại trưởng lão, ngươi không cần lo lắng, Yêu Tộc Xích Lân đó cách đây quá xa, một lúc nữa sẽ không thể mở rộng đến đây được.”

Hắn nhìn Từ Phàm đang luyện chế pháo quỹ đạo, nhìn thế nào cũng không cảm thấy thoải mái.

Từ Phàm cười nói: “Sao vậy, ngươi cảm thấy không quen khi ta tự mình luyện chế pháp bảo sao?”

Trảm Linh cười nói: “Đã lâu không thấy đại trưởng lão bận rộn như vậy, có chút không quen.”

“Ta chỉ đang đề phòng trước khi nó xảy ra. Ta không thể để môi trường của mình ở trong tình trạng không ổn định.”

Từ Phàm đặt các linh kiện luyện chế sang một bên, lại nhặt một Linh Khoáng cấp bậc Đạo Khí khác để luyện chế linh kiện tiếp theo.

Trảm Linh nói: “Ta biết rằng sau một thời gian nữa đại trưởng lão sẽ được tự do. Ngay khi thuyền Tinh đằng kia kết thúc, phân thân số một và số hai sẽ có thể rảnh tay giúp ngươi.”

Giúp là chắc chắn giúp được nhưng bản thân Từ Phàm sẽ không dừng lại.

“Trảm Linh đến tìm ta có chuyện gì?”

Vạn sự, vạn vật đều không thể thoát khỏi quy luật, luôn có điều gì đó khác để nói trước khi vào việc chính.

Trảm Linh hỏi: “Ta vừa thấy thuyền Tinh hình thức mới sắp kết thúc, ta muốn hỏi một chút, thuyền Tinh này có thể tiến sâu hơn vào vùng bên trong của Vực Cực Không không?”

“Lái chậm một chút, không có vấn đề gì lớn, chỉ là đừng đi quá sâu. Ta cảm giác được bên trong có thể có thứ gì đó, chẳng hạn như hang ổ của Cự Thú Cực Không.”

Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói: “Nếu ngươi thực sự muốn đi sâu hơn, ngươi có thể tách Xà Linh Hiệu ra và sử dụng nó như một thuyền Tinh thăm dò để lái phía trước con thuyền Tinh mới.”

Trảm Linh gật đầu nói: “Như này cũng được.”

Bây giờ hắn có một mối quan tâm lớn đến các vùng sâu hơn của Vực Cực Không.

“Nếu không, trưởng lão Trảm Linh sẽ tu luyện trong tông môn một thời gian, đợi đến khi thuyền Tinh loại mới hoàn thành thì ngươi lại lên đường.”

Trảm Linh gật đầu nói: “Ý ta là vậy.”

Lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Phát hiện phi thuyền của hội trưởng lão trên khu vực Tiên thành Lâm Sâm.”

“Không ngờ đến nhanh như vậy.”

Từ Phàm nói rồi trực tiếp phân ra một phân thân tạm thời để luyện chế linh kiện của pháo quỹ đạo thay hắn.

Chương 529: Bí mật trước khi đi

Bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm, một chiếc thuyền Tinh khổng lồ của hội trưởng lão đã cập bến ở đó.

Nguyên Viêm tôn giả nói: “Đại trưởng lão, ta không có thứ gì tốt để tặng ngươi trước khi từ biệt. Để ta nói cho ngươi một bí mật nội bộ của hội trưởng lão.”

Từ Phàm có chút tò mò, chẳng lẽ là phương pháp phá không gian phong ấn: “Chuyện gì vậy?”

“Không gian phong ấn không gian sẽ hoá giải sau hai nghìn năm. Đây là thông tin do Thượng Tôn để lại trước khi rời đi và chỉ thứ tự nội bộ hội trưởng lão mới biết.”

“Ta tin khoảng thời gian 2000 năm, có lẽ đại trưởng lão sắp xếp xong bố cục.”

Trong lòng từ Phàm nghe được âm thanh của Nguyên Viêm tôn giả.

“Tạ ơn cứu mạng của đại trưởng lão. Nếu có thời gian ta sẽ đến thăm ngươi.”

Nguyên Viêm tôn giả nói xong liền hướng về phía thuyền Tinh.

Từ Phàm cũng đáp lại: “Đa tạ tôn giả đã nói cho biết.”

Nguyên Viêm tôn giả chỉ vẫy tay, không quay đầu lại, để lại bóng lưng tuấn tú.

Thuyền Tinh kiểu hội trưởng lão bay thẳng cho đến khi biến mất.

Từ Phàm nhìn bầu trời rồi hài hước nói: “Thời gian 2000 năm cũng được, vẫn kịp.”

Âm thanh của Bồ Đào vang lên: “Chủ nhân, vị tôn giả kia để lại một chút đồ cho ngươi ở nguyên giới.”

Từ Phàm cau mày nói: “Sao ngươi không nói sớm hơn?”

Bồ Đào giải thích: “Nguyên Viêm tôn giả đã sử dụng Thần Thông ẩn trốn, cho đến khi hắn rời đi mới hiện ra. “

Ở giới nguồn, Từ Phàm có chút sững sờ khi nhìn thấy đống Linh Khoáng cấp bậc Tiên Khí hỏa hệ này.

“Ngươi như này không phải là làm khó ta sao?”

“Không nhiều không ít, vừa đủ linh khoáng để luyện chế hai tấm tiên khí cơ bản.”

“Nếu sau khi ta trở thành Đại Tông Sư Luyện Khí mà không luyện chế một tấm cho ngươi thì có vẻ không còn mặt mũi.”

Từ Phàm nói, nhưng nghĩ đến tương lai dựa vào chút quan hệ này có thể đạt được thân phận ngọc giản vĩnh viễn.

Nghĩ kỹ thì dường như không phải chuyện xấu.

Từ Phàm xua tay nói: “Đem tất cả những thứ này vào nhà kho bảo vật, chờ sau khi ta đến Đại Tông Sư Luyện Khí thì lấy ra.”

Trong Ẩn Linh Môn, Từ Phàm tiếp tục luyện chế pháo quỹ đạo ngay khi hắn quay trở lại.

Cá ướp muối đủ tiêu chuẩn phải di chuyển khi gặp nguy hiểm và có thể tiếp tục ướp muối cho đến khi an toàn.

Hiện tại Từ Phàm đang ở trong tình trạng này, có cảm giác trở lại những ngày đầu lập nghiệp, việc gì cũng đích thân làm, thỉnh thoảng còn phải chiến đấu một trận.

Trong tháp thí luyện, Hùng Lực đã phá tan Kiếm Trận của Hạng Vân bằng một cú đấm.

Hạng Vân dùng toàn lực thi triển Kiếm Trận sau khi bị phá vỡ: “Sức mạnh phá vỡ Ngũ Hành, chuyển theo ta!”

Kiếm Trận đột nhiên bị Hùng Lực đánh vỡ một lần nữa ngưng tụ thành một thanh Cự Kiếm Ngũ Hành, đâm về phía Hùng Lực.

“Cũng không hình thành một chút Kiếm Trận mới.”

Tuy Hùng Lực nói như vậy, nhưng thân thể của hắn rất thành thật, hắn thành thật tránh đi, lao thẳng về phía thân thể Hạng Vân.

Kết quả cuối cùng là Hạng Vân bị chiếc búa khổng lồ của Hùng Lực đánh chết lần thứ 101.

Hai người bước ra khỏi võ trường ảo đấu tay đôi.

Hạng Vân bất lực nói: “Đại sư huynh, sau này ngươi có thể đừng dùng cái búa đó được không, mỗi lần ngươi dùng đều giống như gian lận.”

Hùng Lực cười nói: “Ta vốn đã có rồi, sao ngươi không cho ta dùng?”

Là anh cả trong một thế hệ đệ tử, trang bị của hắn cũng thuộc loại xa xỉ bậc nhất.

Có trọng giáp đạo khí do trưởng lão Vi Vân tặng và chiếc búa đạo khí đã chiến thắng trong cuộc thi.

Ngoài ra còn có công pháp thần thông do các đại trưởng lão tạo ra.

Tất cả những điều này cùng với sự kiên trì tu luyện và thiên tư luyện thể tuyệt đỉnh của hắn, có thể nói là tồn tại đè bẹp mọi thứ trong giới đệ tử tông môn.

Những người duy nhất có thể cạnh tranh với nó là vài vị đỉnh cao trong thế hệ đệ tử.

Hùng Lực cười nói: “Một lát nữa đi với ta thực hiện nhiệm vụ hành quân xa, ngươi đi không?”

Hạng Vân xua tay, vẻ mặt chua xót nói: “Đại sư huynh, ngươi là người tự ngược đãi bản thân, không phải đi thực hiện nhiệm vụ.”

Một lần, hắn đi theo Hùng Lực thực hiện nhiệm vụ hành quân xa, chứng kiến Hùng Lực mặc trọng giáp đạo khí, tay cầm Cự Chùy và lao về phía một nhóm Yêu Tộc Hóa Thần kỳ.

Không sử dụng chút linh lực cuối cùng, tuyệt đối không nhờ người giúp đỡ.

Hùng Lực tiếp tục khuyên: “Chỉ có trải qua sinh tử mới có thể cảm nhận được ý nghĩa thực sự của trận chiến. Ta cảm thấy Kiếm Trận của ngươi đã đến chỗ khó khăn. Có muốn cùng ta đột phá một chút không?”

Hạng Vân lập luận: “Đó có phải là khó khăn không? Ta mài dũa Kiếm Trận đến đỉnh cao được không?”

Do môi trường tu luyện tuyệt vời của tông môn, còn là Thánh Địa để tu luyện căn nguyên linh khí ngũ hành ở giới nguồn, tất cả đệ tử của thế hệ đầu tiên của tông môn đều đã đột phá Nguyên Anh kỳ.

Những gì nổi bật đã được phát huy đến đỉnh cao của Nguyên Anh kỳ.

Hùng Lực nhớ lại nói: “Rèn luyện đến cấp Đỉnh Phong, ta không biết ngươi đã từng trải qua chưa, tất cả Kiếm Trận mà đại trưởng lão thi triển ở Nguyên Anh kỳ hay là Thần Thông Kiếm Đạo.”

Hạng Vân tò mò hỏi: “Không có, ngươi đã gặp qua đại sư huynh sao?”

“Ta đã từng gặp qua. Lúc đó, đại trưởng lão đang dạy cho phong chủ Hướng Trì.”

“Lúc đó, ta tình cờ đi ngang qua, nhìn thấy đại trưởng lão chậm rãi duỗi một ngón tay ra, trong nháy mắt, sắc mặt thay đổi. Trong mắt ta không có màu sắc nào, chỉ có ánh kiếm kia.”

“Thực ra, bây giờ khi ta nhớ lại thanh kiếm đó, ta cảm thấy rằng việc giết ta trong giây lát chắc chắn sẽ không thành vấn đề.”

Hùng Lực nói rồi nhìn Hạng Vân, ánh mắt đầy khinh thường.

Với trình độ chỉ phá phòng ngự của ngươi, còn dám khẳng định bản thân đã mài dũa Kiếm Trận đến đỉnh cao.

Hạng Vân gãi gãi đầu, bướng bỉnh nói, nhưng trong mắt lại tràn đầy khao khát: “Tư chất của chính mình cũng có hạn, muốn đột phá lần nữa lại dễ dàng như vậy.”

Đại trưởng lão cũng đã dạy hắn Kiếm Trận, uy lực quả thực không tệ, nhưng chỉ tiếc tư chất của hắn lại ngu dốt, không thể lĩnh hội hết được.

“Bao biện đều là bào chữa. Là đại sư huynh, ta có quyền đốc thúc ngươi tiến bộ.”

Hùng Lực vừa nói, vừa dùng một tay nắm lấy eo Hạng Vân, giống như tóm lấy đứa nhóc, ngồi trong linh thuyền nhận nhiệm vụ rồi bay ra khỏi Ẩn Linh Môn.

Phía sau linh thuyền, có một nhóm nhỏ con rối Hợp Thể kỳ.

Hạng Vân nhìn Hùng Lực nói: “Đại sư huynh, ta cảm thấy gần đây ngươi luyện tập có chút vội vàng.”

Nghe thấy lời của Hạng Vân, Hùng Lực khẽ thở dài.

Hùng Lực nói: “Không biết sư đệ có cảm thấy vai trò trong tông môn của chúng ta càng ngày càng nhỏ.”

Hạng Vân nói: “Đại sư huynh, ngươi đang nói về các Thiên Khôi Sư cấp bình thường lên đến Thất Giai?”

Hùng Lực khẽ gật đầu.

“Bậc thầy con rối thất giai có thể phát huy sức chiến đấu Hợp Thể kỳ. Những người có tư chất cao có thể một mình tàn sát một nhóm Yêu Tộc Hợp Thể kỳ, ngược lại với chúng ta.”

Hùng Lực lại thở dài khi nói đến điều này, đã hơn một trăm năm kể từ khi Thiên Khôi Sư xuất hiện. Bây giờ hắn đã có thể vượt qua sự tồn tại của Hợp Thể kỳ, điều này khiến hắn cảm thấy không ổn.

“Đại sư huynh, đại trưởng lão không phải đã nói qua sao?”

“Tu luyện Thần Thông công pháp mới là chủ đạo. Ngày đó của bây giờ, mặc dù có thể lái một con rối Thất giai và tan tác Hợp Thể kỳ, nhưng sau đó sẽ có bao nhiêu người đạt tới Thiên Khôi Sư cửu giai?”

“Hơn nữa, giá luyện chế một con rối thất giai Hợp Thể khí có thể so sánh với một đạo khí. Ta ước tính giá cả của một con rối Đại Thừa kỳ tương đương với một tiên khí thông thường.”

“Mặc dù môn phái của chúng ta phong phú, nhưng chúng ta không có khả năng xuất ra nhiều tiên khí như vậy.”

“Nhưng chỉ cần chúng ta nỗ lực tu luyện, tất cả đệ tử Ẩn Linh Môn chúng ta đều có thể đạt tới Đại Thừa kỳ.”

“Đại sư huynh cũng mong đợi sẽ trở thành Vô Địch tôn giả đầu tiên trong số các đệ tử của tông môn.”

Chương 530: Hùng Lực cháy lên!

Hùng Lực nói: “Mặc dù lời nói của ngươi rất khó chịu, nhưng không thay đổi tình hình vô dụng bây giờ.”

Tâm trạng Hùng Lực tốt hơn sau khi bị Hạng Vân mắng một trận, sau đó hắn lại bùng lên ý chí chiến đấu lớn hơn.

Một bàn tay to nặng nề vỗ vai Hạng Vân.

“Hạng Vân, ngươi nói đúng, chỉ có số ít người mới trở thành Thiên Khôi Sư cực hạn, cảnh giới tu vi của bản thân cao mới là vĩnh viễn, cho nên về sau, chúng ta càng phải nỗ lực từ luyện tập.”

Đôi mắt Hùng Lực bừng lên ngọn lửa ý chí chiến đấu: “Cho nên lần này ta quyết định đi khỏi Tiên thành Lâm Sâm để trải nghiệm, đồng thời để Bồ Đào trừ con rối bảo vệ phía sau chúng ta.”

Giới hạn có người bảo vệ đột phá, giới hạn là gì, lần này hắn muốn chơi thật.

Hạng Vân nhìn vẻ mặt đầy tinh thần chiến đấu của Hùng Lực liền cảm thấy mình đã làm một chuyện cực kỳ ngu ngốc: “Đại sư huynh đừng làm như vậy, ta chỉ đang nói chuyện, chúng ta tu luyện tốt trong tông môn không được sao?”

Hùng Lực nói: “Đi thôi, dưới sự bảo hộ của tông môn, vĩnh viễn không trưởng thành được.”

Hùng Lực nói: “Bồ Đào, tìm nhiệm vụ bên ngoài khu Tiên thành Lâm Sâm cho ta, ngoài ra, lần này ta xin xóa bỏ con rối bảo vệ.”

Một bức màn sáng xuất hiện trước mặt hùng Lực với nhiều nhiệm vụ khác nhau bên ngoài khu vực Tiên thành Lâm Sâm trên đó, tất cả đều được dán đầy những biểu tượng nguy hiểm.

“Thỉnh cầu đã được chấp nhận và đang xem xét.”

“Thỉnh cầu đã được thông qua, chúc ngươi trở lại suôn sẻ.”

Hùng Lực nhìn vào bức màn ánh sáng và nhận nhiệm vụ thăm dò tộc nhỏ xung quanh Yêu Tộc.

“Đại sư huynh, ngươi chơi thật!”

Hạng Vân lo lắng hét lớn: “Làm ơn đừng dắt ta theo!”

Hùng Lực thản nhiên điền tên của hai người vào những người thực thi nhiệm vụ.

“Nam nhân quyết đoán một chút, chẳng qua chỉ là sống chết sao?”

Hùng Lực nói: “Đại trưởng lão từng nói một người khi chết, chim sẽ hướng lên trời, vạn năm không chết.”

Hạng Vân nói: “Đó là chuyện của ngươi, đừng dắt ta theo, Kiếm Trận của ta không thể đột phá giữa sinh tử.”

“Hiện giờ đã muộn, lần này ngươi phải đo cùng ta.”

Hùng Lực nói: “Trong tông môn không có mấy người có thể nhúng tay vào cho ta, tiểu tử kia còn đắm chìm trong thôn hiền, không nói hắn cũng quên.”

Hạng Vân thở dài: “Nếu đại sư huynh đã nhận nhiệm vụ, chúng ta hãy lên kế hoạch thực hiện nhiệm vụ như thế nào?”

Hùng Lực cười nói: “Như vậy mới đúng.”

Linh thuyền mà họ đang ngồi quay đầu và bay theo hướng của người chỉ đạo nhiệm vụ.

Ba tháng sau, hai ngọn đèn thoát hiểm nhanh chóng bay về phía Tiên thành Lâm Sâm.

Có hàng chục đèn thoát hiểm phía sau, theo sau là hai người bọn họ.

Hạng Vân khống chế Kiếm Trận phi hành nói: “Đại sư huynh, chúng ta đang thăm dò nhiệm vụ. Đánh nhau là chuyện phụ. Rảnh rỗi không có việc, ngươi giết con trai trưởng của gia tộc làm gì?”

Hùng Lực ngượng ngùng nói: “Ai biết tộc trưởng trẻ tuổi của tộc Xích Mộc Điểu không đánh như vậy, nếu ta đánh một rìu thì hắn cũng không chịu nổi.”

Tình hình của tộc nhỏ trong Yêu Tộc ở khu vực đó đã được điều tra rõ ràng, chỉ cần trở về là được.

Nhiệm vụ ban đầu rất suôn sẻ đã được Hùng Lực biến thành một cuộc đua sinh tử.

Hạng Vân nói: “Ba con Luyện Hư kỳ và hai mươi tám con Hoá Thần kỳ, đừng nghĩ tới việc cứng rắn, tập trung bỏ chạy, chỉ cần đến gần khu vực Tiên thành Lâm Sâm là có thể nhờ người giúp đỡ như Bồ Đào.”

Đúng lúc này, một thanh phong đao khổng lồ phóng về phía hai người bọn họ.

Hùng Lực quay lại và triệu hồi Ngũ Hành Kim Thân, dùng búa của mình đập vỡ phong đao khổng lồ.

“Ầm!”

Với sự trợ giúp của sức mạnh còn sót lại từ vụ nổ, Hùng Lực vội vàng bỏ chạy về phía sau.

Hạng Vân nói: “Đại sư huynh thật tuyệt vời, đây là phong đao cắt ra từ Luyện Hư kỳ, ngươi có thể đập nát nó.”

Hùng Lực nhìn Xích Mộc Điểu càng ngày càng gần bọn họ, trong lòng có chút không ổn: “Bây giờ không phải thời điểm nói, chạy đi rồi nói.”

Hạng Vân nói, lấy một bình nhỏ chứa linh dịch Thiên Thanh rồi uống: “Đại sư huynh giữ chắc, hiện tại cách khu vực Tiên thành Lâm Sâm chưa đến 10.000 dặm. Chỉ cần chúng ta vượt qua được, chúng ta sẽ thắng.”

Ngay lập tức, linh lực toàn thân của Hạng Vân tăng vọt, hắn dùng linh lực bắt được Hùng Lực.

“Đại sư huynh đừng đấu nữa, ta sẽ đưa ngươi trải nghiệm tốc độ cực hạn.”

Hạng Vân vừa nói xong, hàng trăm thanh kiếm linh bắt đầu biến hình và cuối cùng tạo thành hình dáng của một viên đạn.

Sau khi đầu đạn đuôi kiếm xong, thổi ra một trận cuồng phong hối hả, trực tiếp đẩy tốc độ của hai người lên một cấp bậc mới.

Hùng Lực nói: “Tốc độ của ngươi cũng không nhanh như vậy.”

“Đây mới chỉ là bắt đầu, đại sư huynh đã chuẩn bị xong.”

Hạng Vân vừa dứt lời, sau đầu và đuôi viên đạn liền bùng lên một tiếng nổ dữ dội giống như nổ mây.

Hùng Lực cười nói: “Đó là điều khiến ta tràn đầy năng lượng.”

“Hai tên tiểu tử thối tha của Nhân Tộc muốn để các ngươi sống thêm một thời gian nữa. Nếu các người tìm chết thì đừng trách ta.”

Một giọng nói sắc bén vang lên, sau đó cả hai cảm thấy một lượng lớn linh khí thuộc tính phong đang ngưng tụ sau người họ.

Nhất thời, tốc độ của Xích Mộc Điểu phía sau cũng tăng lên gấp mấy lần, khoảng cách giữa hai người càng ngày càng gần.

Hạng Vân vừa nói vừa khống chế vật chứng: “Ta dựa vào, chơi mệt rồi, đại sư huynh, không có đường lui, nắm chặt lấy.”

“Có đường lui, đánh Luyện Hư kỳ có chút phí công, chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ. Quan trọng là ta không thể bảo vệ ngươi.”

“Vậy nếu ngươi nổ thêm vài lần nữa, nói không chừng chúng ta sẽ được cứu.”

Trong mắt Hùng Lực không có một tia hoảng sợ, cho dù thực sự muốn chiến đấu đến chết, hắn cũng tin rằng mình có thể sống sót đến giây phút được giải cứu.

Vào lúc này, ba đạo đèn thám hiểm Luyện Hư kỳ sau lưng hắn đột nhiên tăng vọt tốc độ.

Sau đó, cánh chim lớn che khuất trời chụp về phía hai người.

Hạng Vân vội vàng thay đổi Kiếm Trận: “Kiếm Trận Ngũ Hành, bảo vệ!”

Hùng Lực bình tĩnh hỏi: “Sư huynh có thể bùng nổ lần nữa không?”

Hạng Vân bị áp lực rất lớn, thi triển Kiếm Trận bảo vệ: “Có thể nổ ba lần nữa, nhưng nhìn cảnh này, báo thêm vài lần cũng không ích gì.”

“Bành!”

Cánh chim lớn vỗ mạnh vào Kiếm Trận bảo vệ và trực tiếp đập vỡ, rồi lại vỗ về Hùng Lực.

Một vầng sáng màu vàng ánh lên, trên không trung xuất hiện một Ngũ Hành Chiến Thể Kim Thân cao mấy chục thước.

Hùng Lực cười nói: “Đúng vậy, trở về nhờ ngươi giúp đỡ. Nếu trong vòng ba ngày ngươi không thể tới, đệ tử thế hệ thứ nhất của Ẩn Linh Môn không có người nào có thể ngược đãi ngươi.”

Trọng giáp đạo khí và chiếc búa khổng lồ đều sáng trong tay họ.

“Đại sư huynh bảo trọng, bây giờ ta sẽ trở về giúp đỡ.”

Hạng Vân bay về hướng Tiên thành Lâm Sâm mà không quay đầu lại, hắn biết ở lại đây chỉ thêm hỗn loạn, không bằng nhanh chóng trở về kêu cứu để tăng thêm cơ hội sống cho Hùng Lực.

Nhìn con Xích Mộc Điểu đang đến gần mình, toàn thân Hùng Lực bừng lên ý chí chiến đấu, vẻ mặt cũng bắt đầu hưng phấn.

“Trước khi chiến đấu dưới sự bảo hộ của tông môn, ta luôn cảm thấy không vui.”

“Hiện tại tốt rồi, không có người bảo vệ, ta có thể tùy ý làm.”

Ngũ Hành Chiến Lực Kim Thân cao mười thước, mặc trọng giáp đạo khí và hai tay cầm rìu nặng giống như chiến thần.

Ngay khi ý định chiến đấu của Hùng Lực đang bùng cháy, một giọng nói lạnh lùng vang lên.

“Ta sẽ ra tay ngay bây giờ, hoặc đợi cho đến khi ngươi hạnh phúc.”

Một con rối kiếm khách Hợp Thể kỳ xuất hiện bên cạnh Hùng Lực.

Hạng Vân cười nói: “Đại sư huynh, ngươi nói nửa đường gặp được Tùy Ảnh là trùng hợp phải không?”

Chương 531: Làm như ai cũng không có Tiên Khí vậy

Ngọn lửa chiến ý mà Hùng Lực vừa mới bốc cháy lập tức dập tắt sau khi hắn nhìn thấy con rối kiếm khách kia.

“Ta vừa chấp hành nhiệm vụ xong, đang định về nhà thì gặp Hạng Vân tiền bối.”

Tuy giọng điệu của Tuỳ Ảnh lạnh lùng nhưng lại bao hàm sự tôn kính.

“Thôi, ngươi cứ ra tay đi, thứ nhất là ngươi cũng không có ý gì.” Hùng Lực hơi bất đắc dĩ nói, bên cạnh có người che chở thì khác gì trước kia?

“Hai tên tiểu tử thối Nhân Tộc kia, các ngươi cho rằng một con rối có thể cứu các ngươi à?”

Giọng nói chói tai lại vang lên.

Trên bầu trời, dường như có một con cự điểu xuất hiện từ hư không.

“Tuỳ Ảnh, dựa vào ngươi đó.” Hùng Lực nói.

“Hai vị tiền bối đứng bên cạnh quan chiến là được.”

Sau khi con rối kiếm khách nói xong, nó hóa thành một hư ảnh rồi biến mất.

Theo một tiếng kiếm vang lên, một bóng kiếm như vượt qua thời gian và không gian, một ánh kiếm xuyên qua tất cả Xích Mộc Điểu chỉ trong chớp mắt.

Khi ánh kiếm còn chưa biến mất, Tuỳ Ảnh lại khống chế con rối xuất hiện bên cạnh hai người.

Dù là Xích Mộc Điểu Luyện Hư kỳ hay Hoá Thần kỳ đều dừng lại trên bầu trời. Cuối cùng, đầu và thân thể một chia thành hai rơi xuống mặt đất, máu yêu cũng vẩy xuống cả vùng đất này.

“Bây giờ, mỗi lần ta thấy Tuỳ Ảnh ra tay là lại thấy mình giống như đồ bỏ đi vậy.” Hạng Vân sợ hãi cảm thán.

“Chỉ chưa tới một trăm năm, không nói đến mượn lực của con rối, chỉ nói về ý kiếm đạo ẩn chứa này đã làm ta cảm thấy hổ thẹn không bằng.”

“Ngươi nhìn xem, không chỉ có mình ngươi có cảm giác này đâu.” Hùng Lực cười buông tay nói.

Trên bầu trời vang lên một tiếng than khóc, sau đó im lặng trong đất trời.

“Hai vị tiền bối, bây giờ ta hộ tống hai người về nhà nhé?” Con rối kiếm khách Tuỳ Ảnh nói.

“Đi thôi, chỉ có thể làm nhiệm vụ sau thôi.” Hùng Lực gật đầu nói.

Đúng lúc này, mọi người cảm nhận được một cỗ kim sát chi ý.

Vẻ mặt của hai người lập tức thay đổi, hơi thở này cao hơn Hợp Thể kỳ rất nhiều.

Một kim sắc cự hổ chậm rãi bước về phía hai người và một con rối.

“Không ngờ ta du lịch ở Nhân giới còn có thể gặp được một chuyện thú vị như vậy.”

“Con rối hình người dùng kiếm kia là có ngươi đứng sau khống chế à?”

Kim sắc cự hổ mở miệng nói, trong ngôn ngữ có thêm ý trấn hồn trong tiếng hổ gầm, người có ý chí hơi yếu đuối một chút chỉ sợ sẽ quỳ xuống đất thần phục.

“Phệ Kim Hổ, tộc lớn đứng đầu Yêu Giới, trong tộc có ít nhất ba vị Vô Địch Yêu Tôn.” Tuỳ Ảnh bình tĩnh nói.

“Hai vị tiền bối đi trước, ta ở phía sau cản.” Tuỳ Ảnh nói.

Lúc này, Hùng Lực mới phản ứng lại.

“Không đúng, nếu ngươi xuất hiện ở đây thì Bồ Đào cũng nên ở đây chứ.” Hùng Lực nói.

“Tiền bối nói rất đúng, nhưng chỉ có một đội con rối Hợp Thể kỳ tới đây với ta, chỉ sợ không trấn áp được con Phệ Kim Hổ này.”

Tuỳ Ảnh nói, sau đó, mười con rối Hợp Thể kỳ bay xuống từ trên bầu trời bảo vệ bên cạnh hắn.

“Tu sĩ Nhân Tộc, ta tới Nhân giới du lịch chỉ là muốn mở mang kiến thức về tu sĩ thiên tài của Nhân Tộc thôi, cũng không có ý muốn giết chóc.” Phệ Kim Hổ lạnh lùng nói, sự kiêu ngạo trên khuôn mặt thể hiện nó khinh thường phải lừa bất cứ sinh linh nào.

“Tuỳ Ảnh, bọn ta đi trước, con Phệ Kim Hổ này giao cho ngươi đối phó.” Hạng Vân kéo Hùng Lực muốn rời đi.

“Hai vị tiền bối đi cẩn thận, ứng phó con Phệ Kim Hổ này xong ta sẽ trở về.” Tuỳ Ảnh nói.

Phệ Kim Hổ cũng không cử động mà chỉ lẳng lặng nhìn Hùng Lực và Hạng Vân rời đi.

“Được rồi, hai tu sĩ phân tán suy nghĩ của ngươi đã đi, chúng ta có thể đấu với nhau một trận rồi.” Phệ Kim Hổ nói rồi chậm rãi bước tới gần.

Tuỳ Ảnh khẽ lắc lư đạo khí linh kiếm trong tay. Sau đó, khuôn mặt trở nên lạnh lùng và hoá thành một ánh kiếm bay về phía Phệ Kim Hổ.

Lúc này, Từ Phàm vừa luyện chế pháo quỹ đạo vừa nhìn Tuỳ Ảnh và Phệ Kim Hổ quyết đấu trong quầng sáng với vẻ mặt ngưng trọng.

“Đây chắc hẳn là thiên kiêu Yêu Tộc tới đây du lịch nhân gian, không sợ hãi như thế chắc chắn là có sự chuẩn bị.” Từ Phàm vừa luyện chế pháo quỹ đạo vừa nói.

“Bồ Đào, chuẩn bị pháo quỹ đạo phòng bất cứ trường hợp nào, có thể làm nó bị thương nhưng không được giết chết.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Hắn cũng có được tư liệu về tộc Phệ Kim Hổ từ chỗ của Bồ Đào.

Trong tộc có ít nhất ba vị Vô Địch Yêu Tôn, với một tộc lớn bực này đương nhiên là Từ Phàm không thể trêu vào.

Nếu tới thì muốn cũng không tránh được.

“Tuân mệnh!”

Lúc này, cuộc chiến trong quầng sáng đã kết thúc, Phệ Kim Hổ một móng vuốt đập nát con rối kiếm khách của Tuỳ Ảnh.

Mà nó thì chưa rụng một sợi lông.

Lúc này, Từ Phàm vỗ tay gọi phân thân tạm thời ra tạm thời thay thế hắn luyện chế linh kiện này.

“Có vẻ cần ta ra tay.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một con rối tay sai Từ Phàm đặc biệt xuất hiện trước mặt Phệ Kim Hổ.

“Ngươi cũng tới tìm chết à!” Phệ Kim Hổ nhìn con rối Hợp Thể kỳ mới tới và nói.

“Vừa rồi ta nghe thấy ngươi nói là tới đây rèn luyện, muốn khiêu chiến với thiên tài của Nhân Tộc.”

“Ngươi là Yêu Tộc mới vừa tăng tới Hợp Thể kỳ, cho dù sau lưng có tộc lớn nhưng lá gan cũng hơi to rồi đó.” Từ Phàm nhìn Phệ Kim Hổ và nói.

“Dọc theo đường đi, ta đã đi ngang qua rất nhiều thánh địa tông môn, đã gặp rất nhiều tôn giả Nhân Tộc, cũng đã gặp không ít Vô Địch tôn giả của Nhân Tộc, nhưng cuối cùng ta vẫn bình yên vô sự rời đi.”

“Ta có lời thề của tộc trưởng tộc Phệ Kim Hổ, sẽ luận bàn với thiên kiêu của Nhân Tộc mà không giết chóc.”

Phệ Kim Hổ nói xong, sau lưng nó có một hư ảnh hiện lên, lộ ra hơi thở của Vô Địch Yêu Tôn.

Hơi thở đó chỉ truyền đạt một ý, cùng cảnh giới có thể tuỳ tiện luận bàn, nhưng nếu dám ỷ lớn hiếp nhỏ, ngươi phải ước lượng thử xem người mà mình muốn đối mặt chính là ai.

Cùng lúc đó, cũng có hai cái răng nanh bay lượn quanh người Phệ Kim Hổ, nó có hiệu quả giống như ngọc phù phân thân mà Từ Phàm cướp được.

“Cha ta là Thái Thượng trưởng lão của tộc Phệ Kim Hổ, cung là một trong những Vô Địch Yêu Tôn.” Phệ Kim Hổ nói xong rồi ung dung nhìn Từ Phàm.

“Mục đích ngươi tới đây chỉ là muốn khiêu chiến thiên tài Nhân Tộc thôi à?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, người ta nói thế lực của Nhân Tộc và Yêu Tộc ngang nhau. Nhưng từ khi ta đích thân đi tới Nhân Tộc tới nay, còn chưa gặp được thiên kiêu Nhân Tộc nào có thể đánh bại ta.” Phệ Kim Hổ nói, trong mắt hiện lên một tia khinh thường.

“Ta hỏi ngươi, ngươi thắng thì sao? Ngươi thua thì thế nào?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú bèn hỏi.

Vừa rồi hắn cũng đã thấy thực lực của Phệ Kim Hổ, chiến thắng Tuỳ Ảnh mới vừa tăng lên Thiên Khôi Sư cấp bảy một cách nhẹ nhàng. Tư chất và chiến lực này có thể xem như là mạnh nhất trong tất cả sinh linh mà hắn từng gặp.

Những người có tu vi Hợp Thể kỳ mà hắn hiểu rõ như Tô Nhiễm Thiên và Ninh Đạo căn bản không phải là đối thủ của Phệ Kim Hổ.

Nếu thật sự muốn luận bàn, từ người vừa tăng đến Hợp Thể kỳ hẳn là có thể miễn cưỡng chịu được mấy chiêu, nhưng cũng chỉ thế mà thôi.

Một cái ngọc bàn xuất hiện bên cạnh Phệ Kim Hổ, phát ra một cỗ khí tiên linh.

“Tiên Khí này là Tiên Linh Đạo Bàn, chỉ cần ngươi thắng thì đây sẽ là của ngươi.”

“Nếu ta thắng, ta sẽ lấy một kiện pháp bảo trân quý nhất trên người ngươi, mặt khác ngươi phải đáp ứng sẽ vĩnh viễn không được ra tay với tộc Phệ Kim Hổ của ta.” Phệ Kim Hổ nhàn nhạt nói.

“Xem thường ai vậy? Làm như ai cũng không có Tiên Khí vậy.”

Phá Linh Bổng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm và phát ra hơi thở của Tiên Khí.

Phía sau Từ Phàm xuất hiện hư ảnh của Thông Thiên Cự Bổng.

“Tiên Linh Đạo Bàn này của ngươi còn kém một chút xíu.” Từ Phàm nhìn Phệ Kim Hổ rồi nói.

Nhìn dáng vẻ kiêu ngạo của ngươi khi lấy Tiên Khí ra cứ như là người khác không có Tiên Khí vậy.

Từ Phàm khinh thường loại người khoe giàu này nhất.

Chương 532: Luận bàn

“Vậy ta bỏ thêm hai kiện đạo khí đứng đầu.”

Một thanh đạo khí linh kiếm, một bộ phạn kim hộ giáp, đều phát ra linh áp đáng sợ.

Từ Phàm gật đầu nói: “Như vậy còn không kém nhiều lắm.”

Con rối cầm Phá Linh Bổng trong tay chỉ vào Phệ Kim Hổ rồi nói: “Chúng ta thương lượng xong từ trước rồi nhé, ngươi thua thì không được lật mặt.”

“Ta cũng nói luôn, trong tay ta có răng nanh phân thân của cha ta, chân thân có thể buông xuống bất cứ lúc nào thông qua môi giới răng nanh.” Phệ Kim Cự Hổ nói.

“…”

Ngươi lợi hại nhất được chưa, ta không thể trêu vào.

Thông qua cuộc đối thoại này, Từ Phàm cũng coi như yên tâm.

Kiểu người kiêu ngạo như vậy bình thường đều sẽ tuân thủ lời hứa của mình, chỉ cần làm hắn chấp nhận ngươi thì chuyện phía sau đều dễ nói.

Nếu Yêu Tộc bình thường kiêu ngạo như vậy, Từ Phàm đã sớm hầu hạ bằng pháo quỹ đạo. Nhưng địa vị của vị này có hơi lớn, cứ ngoan ngoãn tiễn đi là tốt nhất.

“Vậy bắt đầu đi, ra tay sẽ biết kết quả.”

Từ Phàm khống chế con rối Hợp Thể kỳ biến thành một làn sương mù giữa không trung.

Đạo Thông Thiên Cự Bổng cuối cùng lại đập về phía Phệ Kim Hổ.

“Thú vị lắm, xem Yêu Tương Kim Thân của ta đây!”

“Grừ!”

Hổ gầm trong thiên địa, vạn vật đều nghe theo.

Toàn bộ không gian giống như tràn ngập một loại lực lượng đặc biệt.

Một con kim sắc cự hổ cao hơn trăm trượng ngạo nghễ đứng trong thiên địa.

Nó nâng móng vuốt to lớn của mình đạp xuống

“Bùm!”

Cự côn và cự trảo chạm vào nhau phát ra tiếng nổ vang vọng trong thiên địa.

Dao động sinh ra khi hai thứ đó chạm vào nhau làm cả vùng thiên địa này đều bắt đầu run rẩy.

Trảm Linh xuất hiện ở ngoài trăm dặm, phía sau kéo theo một cái Vương Tọa Huyết Hải, mà hắn lại ngồi ngay ngắn trong đó!

“Bồ Đào, mang cho ta ít trà bánh nào ~” Trảm Linh cười nói. Tiền căn hậu quả thế nào hắn đã đều nghe rõ, đơn giản là một con Yêu Tộc có thiên phú đi du lịch nhân gian và khiêu chiến với thiên tài khắp nơi dưới sự bảo vệ của người lớn trong tộc.

Không bao lâu sau, một đội con rối đã bê trà bánh đi tới bên cạnh Vương Tọa Huyết Hải và bắt đầu pha trà rót nước.

Trảm Linh thoải mái ăn bánh, cắn hạt dưa nhìn trận quyết đấu phía trước.

“Theo lời Đại trưởng lão nói, đây chính là cuộc quyết đấu chất lượng cao của Hợp Thể kỳ Nhân Tộc và Yêu Tộc, nhất định không nên bỏ lỡ.” Trảm Linh cắn hạt dưa cười nói.

“Trà bánh đã đến, đã trừ một nghìn tích phân ~” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Trảm Linh sửng sốt, một nghìn tích phân không phải là số lượng nhỏ đâu.

“Bồ Đào, ta phải có quyền hạn này chứ ~”

“Bây giờ chủ nhân đang chiến đấu nên toàn bộ toán lực của Bồ Đào đều tập trung ở đó. Trảm Linh trưởng lão phân phó cần tiêu hao thêm toán lực, chuyện này không ở trong phạm vi tuyến đầu.”

Giọng điệu của Bồ Đào rất là nghiêm túc, nhưng nếu nghe một cách cẩn thận thì trong nghiêm túc lại có ý cười.

Đúng lúc này, Vương Tọa Huyết Hải của Trảm Linh đột nhiên hình thành một quả bóng bảo vệ hắn ở bên trong.

Một đạo dư ba vô cùng mạnh mẽ của cuộc chiến quét ngang vị trí mà Trảm Linh đang ngồi.

Một tiếng gầm to làm người sợ hãi vang lên.

Ngay cả Trảm Linh cũng không thể không coi trọng kim sát chi ý ẩn chứa trong đó.

“Không hổ là thiên kiêu của đại tộc đứng đầu Yêu Tộc, sau này chắc chắn sẽ là một tôn Vô Địch Yêu Tôn.”

“Tiếc là bây giờ không thể giết hắn, nếu không là có thể giải quyết một kẻ địch lớn cho Nhân Tộc rồi.” Trảm Linh tiếc nuối nói.

Lúc này, Từ Phàm khống chế con rối Hợp Thể kỳ càng đánh càng ngạc nhiên.

Không vì lí do nào khác, mà chính là bởi vì kỹ xảo chiến đấu của vị thiên kiêu Yêu Tộc này quá phong phú, giống như một lão binh đã chém giết trên chiến trường trăm nghìn năm rồi vậy.

Ngươi tới ta đi, Từ Phàm bắt đầu không làm gì được thiên kiêu của tộc Phệ Kim Hổ này.

Mà lúc này kẻ ngạc nhiên nhất chính là Phệ Kim Hổ, trước khi một vị Vô Địch Yêu Tôn trong tộc phi thăng đã truyền thụ kỹ xảo chiến đấu cả đời của hắn cho nó.

Phải biết rằng, đó chính là kỹ xảo chiến đấu của Vô Địch tôn giả. Hắn tới nhân gian du lịch khiêu chiến thiên tài của các thế lực tông môn lớn của Nhân Tộc, nguyên nhân căn bản chính là vì kế thừa kỹ xảo chiến đấu này tốt hơn.

Trong miệng Phệ Kim Cự Hổ chứa đựng một cỗ kim sát chi ý kèm theo Thần Thông Hổ Khiếu bản mệnh, tạo thành pháo âm bắn về phía con rối Hợp Thể kỳ giữa không trung.

“Thú vị ~”

Từ Phàm khống chế con rối đặt Phá Linh Bổng trước người, nhẹ nhàng chạm vào thân gậy của Phá Linh Bổng.

Trực tiếp dùng một tần suất tương đồng làm nứt vỡ hổ khiếu bản mệnh của Phệ Kim Hổ.

“Thiên Địa Lao Lung, Hỗn Độn Nhất Côn ~” Trên bầu trời vang lên giọng nói của Từ Phàm.

Một sức mạ b thiên địa vô hình trói chặt Phệ Kim Hổ, một bổng tiếp theo đánh về phía Phệ Kim Hổ.

Phệ Kim Hổ đang bị trói chặt nhìn con rối cầm bổng đánh về phía mình với ánh mắt lộ ra một tia sát ý.

Theo suy nghĩ của hắn, cho dù phải dùng răng nanh phân thân mà phụ thân để lại cho chính mình cũng phải tiêu diệt người khống chế con rối này.

Yêu Đế Kim Sí Đại Bàng phi thăng Thượng Giới, hắn có nắm chắc trong ba nghìn năm có thể đạt tới cảnh giới của Kim Sí Đại Bàng, nhất thông hai giới Nhân Yêu, trở thành Yêu Đế vô thượng.

Một đường đi, hắn đã kiến thức các loại thiên tài của Nhân Tộc. Cho dù là người sau này có hy vọng có thể tăng tới Vô Địch tôn giả, trong mắt hắn cũng không đáng phải lo.

Nhưng người hôm nay hắn gặp thật sự có thể làm hắn xem như kẻ địch lớn nhất cuộc đời mình. Trong lúc nhất thời vậy mà lại làm Phệ Kim Hổ sinh ra cảm giác đã sinh Du sao còn sinh Lượng.

“Bùm!!”

Một bổng đó gõ thẳng vào đầu của Phệ Kim Hổ.

Tiếp đó, trên bầu trời xuất hiện một hư ảnh Phệ Kim Hổ to lớn.

Mắt hổ giận giữ nhìn Từ Phàm, trong mắt ẩn chứa sát ý.

“Ồ, đây là mở ra tiến hoá trọng thứ hai à?” Từ Phàm trêu chọc.

“Ngươi thật sự là một đối thủ mạnh, thủ đoạn bình thường đúng là không trấn áp được ngươi.”

Trên bầu trời vang lên một âm thanh giống tiếng hổ gầm.

“Có thủ đoạn gì cứ việc sử dụng, một kiện Tiên Khí và hai kiện đạo khí đứng đầu kia của ngươi vẫn rất là hương.”

Giọng nói của Từ Phàm rất nhẹ nhàng, tuy con Phệ Kim Hổ này hơi khó đối phó nhưng cũng chỉ là hơi khó mà thôi.

“Ngươi còn tưởng thắng ta à, vậy hãy xem xem ngươi còn bản lĩnh gì nữa.” Phệ Kim Cự Hổ kiêu ngạo nở nụ cười.

“Phản tổ!”

Chỉ thấy trên bầu trời vang lên một tiếng hổ gầm, có lực lượng Thiên Đạo không tên thêm vào trên người Phệ Kim Hổ.

Một hơi thở thời xa xưa, tang thương, hoang man, làm Từ Phàm và Trảm Linh đang quan chiến phía xa cùng cảnh giác!

“Đây là bật hack rồi!” Trảm Linh vừa ngạc nhiên vừa sợ hãi nói. Hơi thở loại trình độ này đã có thể uy hiếp đến Từ Phàm rồi.

Hơi thơ hoang man vừa xuất hiện, lập tức có cự trảo che trời rơi xuống con rối Từ Phàm khống chế.

Trong lúc nhất thời, cũng có một lực lượng viễn cổ khống chế con rối mà Từ Phàm khống chế không cho nó nhúc nhích.

“Chỉ có ngươi biết bật hack chắc?” Từ Phàm khinh thường nói.

Hắn khống chế con rối một tay cầm bổng một tay kết ấn. Chỉ trong chớp mắt, năm, sáu tầng Thần Thông Thủ Hộ Ngũ Hành đã được tròng lên con rối.

“Bùm ~”

Từ Phàm khống chế con rối bay về phía xa như sao băng, phương hướng này lại trùng hợp là Vương Tọa Huyết Hải của Trảm Linh.

Con rối vừa vặn ổn định thân hình cách Trảm Linh không xa.

“Đại trưởng lão, không được thì chúng ta dùng pháo đi.” Trảm Linh ở bên cạnh cười nói.

“Cha của con hổ nhỏ này là Vô Địch Yêu Tôn, ta lấy pháo ra thì người ta cũng thả cha của người ta ra.”

“Thế phải phá thế nào đây ~”

Giọng nói thờ ơ của Từ Phàm truyền tới, trong giọng nói không hề có một chút hoảng hốt nào.

“Vậy phải làm sao? Ta thấy ngươi sắp không đánh lại nó rồi, đến lúc đó chẳng lẽ đền cho người ta một kiện Tiên Khí à?” Trảm Linh hỏi.

“Không đến mức đó, hắn bật hack thì chúng ta không có hack à?”

“Bồ Đào, thêm mười phần trăm linh lực ~”

Giọng nói của Từ Phàm chậm rãi bay lượn bên tai Trảm Linh.

Chương 533: Chơi xấu à?

Một cột sáng linh lực làm người sợ hãi rơi xuống trên người con rối Từ Phàm khống chế.

“Ngươi bật hack ta cũng bật hack, đã biết Yêu giới các ngươi có thần thông triệu hoán sư tổ từ lâu, nhưng hôm nay nhìn thấy đúng thật là vô lại.” Từ Phàm khinh thường nói, không đánh lại thì gọi tổ tông là thế nào?

Trải qua lực lượng của thuỷ tổ thêm vào, chiến lực của Phệ Kim Hổ đã vượt qua cực hạn của Hợp Thể kỳ.

“Không ngờ thần thông cận chiến của ngươi lợi hại như thế, vậy thì đừng trách ta không khách sáo.”

“Ngả bài, ta không giả vờ nữa, ta là tu sĩ chủ tu thần thông thuật pháp.” Từ Phàm nói.

Hắn biết nếu cứ dùng bổng đánh với con hổ này như vậy thì không biết phải đánh tới lúc nào.

“Ngươi còn thủ đoạn gì thì cứ lấy ra.” Phệ Kim Cự Hổ nói, trong mắt ẩn chứa chiến ý mãnh liệt.

Hắn cảm thấy bây giờ cuộc chiến mới chính thức bắt đầu, vừa nãy chỉ là làm nóng người mà thôi.

“Đây là chính ngươi nói đó.” Giọng nói hư ảo vang vọng trong thiên địa.

Linh khí ngũ hành bắt đầu hội tụ, tiếp đó là từng viên từng viên đạn đạo Đông Phong nhanh chóng bay về phía Phệ Kim Hổ.

Sau đó, trong tay con rối có thêm một quả bóng ánh sáng kỳ dị có màu trắng đen đan xen với nhau, xoay xung quanh nhau.

“Xem ra ta phải tránh xa thêm chút nữa, chút khoảng cách này không đủ rồi.” Trảm Linh nói rồi lùi về phía sau một trăm dặm.

Cuối cùng, có thêm một viên đạn đạo Đông Phong cực lớn bao trùm lên quả bóng ánh sáng kì dị màu trắng đen đan xen với nhau kia, bắn về phía Phệ Kim Hổ.

Lúc này, Từ Cương cũng xuất hiện bên cạnh Trảm Linh.

“Tới đây ngồi đi, bên này có trái cây với bánh, đều là đồ ta dùng tích phân mua từ chỗ của Bồ Đào đó.”

Trảm Linh thấy Từ Cương bèn vội vàng vẫy tay nói.

“Đã lâu không nhìn thấy sư phụ đánh nhau nên đặc biệt tới đây xem. Không ngờ ta vừa tới đã may mắn nhìn thấy Thần Thông Hạch Bạo.” Từ Cương hưng phấn nói, trong mắt lập loè ánh sáng kì dị.

“Đạo thuật thần thông vô dụng!” Phệ Kim Hổ khinh thường nói.

Trực giác nói cho hắn biết cái thần thông này đã phong bế tất cả không gian. Cho dù hắn trốn tránh thế nào thì kết quả vẫn bắn vào người mình.

Nếu đã như vậy thì còn không bằng mở toàn bộ trạng thái trực tiếp chịu đựng.

“Từ khi ta xuất thế tới nay, cùng giai còn chưa có thần thông nào có thể phá vỡ phòng ngự của ta!”

Thiên địa tối sầm lại theo giọng nói cuồng ngạo của Phệ Kim Hổ.

Giống như một mặt trời mới sinh, quả bóng ánh sáng khổng lồ dâng lên và cuối cùng hình thành một đám mây hình nấm.

Đầu tiên là một ánh sáng trắng hiện lên, sau đó thiên địa bắt đầu chấn động.

Trẩm Linh và Từ Cương đều mở to miệng nhìn cảnh tượng này.

Tiếp đó, Vương Tọa Huyết Hải lập tức tự động bảo vệ hai người.

“Grừ!!!”

Một giọng nói bao hàm bất khuất và một tia đau đớn vang lên.

“Thế nào? Thần thông này của ta lợi hại không?” Từ Phàm cười hỏi.

Vào lúc này, sau lưng con rối Từ Phàm khống chế đã xuất hiện bóng dáng của kim sắc cự hổ.

Một móng vuốt của hổ mang theo khí thế phách thiên liệt địa chụp xuống con rối của Từ Phàm.

“Chết đi!!”

Móng vuốt của Phệ Kim Hổ rơi xuống, con rối lập tức chia năm xẻ bảy.

“Người khống chế con rối, ngươi thua!” Phệ Kim Hổ nói.

Lúc này, số người quan chiến phía xa từ hai đã biến thành sáu người.

Thấy con rối mà Từ Phàm khống chế bị phá huỷ, tất cả đều lộ ra vẻ mặt cực kỳ bình tĩnh.

Lúc này, trên bầu trời vang lên tiếng vỗ tay.

“Dương đông kích tây, thay hình đổi vị, thần thông hệ phong của tộc các ngươi dùng đúng là không tệ.”

Bóng dáng con rối Từ Phàm xuất hiện cách đó không xa.

“Thôn Phệ Thiên Địa!”

Phệ Kim Hổ không để ý đến lời nói của Từ Phàm mà trực tiếp há miệng bắt đầu hút Từ Phàm vào bên trong.

Miệng hổ phía trước giống như một cái hố đen điên cuồng cắn nuốt tất cả mọi thứ ở xung quanh.

“Cuối cùng cũng dùng át chủ bài, không hổ là tộc Phệ Kim Hổ, uy lực này đúng là không tầm thường.”

Từ Phàm cảm nhận được tâm thần lưu lại trong con rối bắt đầu lung lay, dần dần có một loại cảm giác như thoát xác cùng con rối vậy.

Một quả bóng ánh sáng kì dị màu trắng đen đan xen với nhau lại xuất hiện trong tay con rối của Từ Phàm.

“Trên chiến trường, ai cho ngươi cơ hội để ngươi liên tục thi triển thần thông thời gian dài như vậy.”

“Hồn không ngã, thiên không di!” Từ Phàm lập tức khắc chế cảm giác tâm thần thoát ly.

Đúng lúc này, trong phạm vi cắn nuốt của Phệ Kim Hổ xuất hiện mấy hư ảnh, có Nhân Tộc, có Yêu Tộc, có yêu thú.

“Quả nhiên, dưới uy danh không có hư sĩ.” Từ Phàm nói rồi từ bỏ Thần Thông Hạch Bạo, khống chế con rối bắt đầu né tránh những hư ảnh này.

Tuy Từ Phàm có thể né tránh nhưng dưới ảnh hưởng của Thần Thông Thôn Phệ của Phệ Kim Hổ, tốc độ của hắn thật sự chậm lại không ít.

Lại còn có một phát hiên kỳ lạ, mỗi người mà Phệ Kim Hổ triệu hồi ra đều có chiến lực không tầm thường, tăng thêm không ít phiền toái cho Từ Phàm.

“Đừng tưởng rằng chỉ có ngươi biết gọi giúp đỡ.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, thêm cho ta mười phần trăm ngũ hành căn nguyên chi khí.”

“Tuân mệnh.”

Ngay sau đó, trên bầu trời xuất hiện một lượng lớn căn nguyên linh khí ngũ hành.

Lúc này, tất cả những người đang quan chiến bên ngoài đều trở nên hưng phấn.

“Đây là thần thông mà sư phụ rất ít khi dùng, phải nhìn kỹ mới được.” Từ Cương hưng phấn nói.

Hắn biết Từ Phàm chuẩn bị dùng thần thông gì vì hắn cũng đã từng nhìn thấy. Sau đó, phát hiện độ khó không phải là độ khó mà mình có thể học tập nên đành từ bỏ.

“Lâm Binh Đấu Giả, Giai Trận Liệt Tiền Hành.”

Trên bầu trời vang lên giọng nói hư vô mờ mịt của Từ Phàm.

Mọi người nghe thấy giọng nói của Từ Phàm thì đều trở nên kích động.

“Đã bao lâu ta không được nghe thấy nói nghiêm túc này của sư phụ rồi.” Lý Tinh Từ nhìn căn nguyên linh khí ngũ hành trên không trung và nói.

“Liệt Trận Tại Đông, Uy Long Thương Hải.”

Từ Phàm nhẹ giọng nói, trên bầu trời vang lên một tiếng rồng ngâm, một bóng dáng khổng lổ xông thẳng tận trời.

“Liệt Trận Tại Tây, Bạch Hổ Khiếu Sơn Lâm.”

“Liệt Trận Tại Nam, Chu Tước Phần Thiên.”

“Liệt Trận Tại Bắc, Huyền Vũ Trấn Vực.”

Bốn loại giọng nói khác nhau vang lên cùng một lúc trên bầu trời. Giờ phút này, lực lượng thiên địa đều vì nó mà thêm vào.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, bốn loại thần thú được ngưng tụ từ căn nguyên linh khí ngũ hành bay về phía Phệ Kim Hổ.

Ngay cả Phệ Kim Hổ cũng phải ghé mắt nhìn uy thế này. Ngay sau đó, nó dừng việc phóng thích thần thông bản mệnh, xoay người ứng phó bốn con thần thú được triệu hoán.

Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, bố trí ra tứ linh đại trận và nhốt Phệ Kim Hổ ở bên trong.

Cùng lúc đó, trên đỉnh đầu của Từ Phàm cũng xuất hiện ba vòng sáng kì dị màu trắng đen đan xen với nhau, trong sự bao trùm của căn nguyên linh khí ngũ hành hoá thành ba viên đạn đạo Đông Phong cực lớn.

“Chúng ta nên lui thêm chút nữa ~” Trảm Linh cười nói.

“Đúng vậy, lại lùi về phía sau hai trăm dặm nữa, nếu không sẽ dễ bị dư uy sau khi thần thông nổ tung quét tới.”

Từ Cương đầy kinh nghiệm lên tiếng, trong Thần Thông Hạch Bạo có một loại lực lượng thần kỳ, nó có thể xuyên thấu qua vòng bảo vệ xúc phạm tới bản thân.

Ngay khi ba viên đạn đạo Đông Phong to lớn sắp ngưng tụ xong, giọng nói của Phệ Kim Hổ vang lên.

“Cần ta sử dụng thủ đoạn cuối cùng sao?”

“Ngươi phải biết rằng, chỉ cần ta sử dụng thủ đoạn này thì mảnh khu vực này của Nhân Tộc các ngươi sẽ xong đời.”

Nghe thấy Phệ Kim Hổ nói, Từ Phàm làm đạn đạo Đông Phong bay lơ lửng trên không trung.

Bởi vì hắn nhìn thấy răng nanh phân thân lấp lánh linh quang trên cổ của Phệ Kim Hổ: “Chúng ta cũng coi như luận bàn, ngươi dùng cái này có coi như gian lận không?” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

“Ta du lịch Tu Tiên giới Nhân Tộc không có đối thủ, chỉ chịu thiệt trong tay ngươi.”

“Sau này, tất nhiên ngươi cũng là kẻ địch lớn nhất của ta, bây giờ trả giá chút đại giới giết chết ngươi cũng không lỗ.” Trong giọng nói của Phệ Kim Hổ có một tia sát ý.

Chương 534: Tâm cường giả

Từ Phàm nghe được lời Phệ Kim Hổ nói, lập tức nở nụ cười.

“Tới tới tới, mau kêu phân thân cha ngươi ra đây, tiêu diệt một vùng Nhân tộc chúng ta đi.”

“Để ta xem, tâm cường giả mà ngươi du lịch Tu Tiên giới Nhân tộc ngưng tụ được, chỉ là một viên tâm đê hèn như vậy.”

“Kêu phân thân cha ngươi ra, tiêu diệt chúng ta, cả đời này ngươi cũng chỉ có một trình độ đến thế.”

“Biết vì sao Kim Sí Đại Bàng có thể thống lĩnh Yêu tộc các ngươi sao?”

“Bởi vì hắn là một cường giả, có tâm cường giả. Mỗi một lời nói mỗi một hành động, tất cả đều thể hiện uy nghiêm với Yêu tộc các ngươi. Mỗi một câu nói được nói ra, vạn tộc Yêu giới, không dám không theo!”

Con rối Hợp Thể Kỳ nhìn Phệ Kim Hổ giảng giải một trận.

Mà Từ Phàm ở Ẩn Linh Môn phía xa lặng lẽ lấy ra ngọc phù phân thân do Nguyên Viêm tôn giả để lại, sử dụng cấp thấp, không thể lại dùng cấp cao.

Phệ Kim Hổ nhìn con rối suy nghĩ một lúc lâu, cuối cùng lẩm bẩm nói: “Tâm cường giả sao?”

Hắn vẫn luôn so sánh độ cao tương lai của mình với Yêu Đế Kim Sí Đại Bàng, người hắn từ nhỏ hướng tới nhất, sùng bái nhất cũng là Yêu Đế Kim Sí Đại Bàng.

Những lời vừa rồi của Từ Phàm khiến hắn nhớ lại cảnh chính mình nhìn thấy Kim Sí Đại Bàng khi còn bé kia. Ba vị Vô Địch Yêu Tôn cao quý nhất trong tộc, trước mặt Kim Sí Đại Bàng cũng phải cúi những chiếc đầu cao quý kia xuống, lộ ra vẻ hèn mọn.

“Các ngươi rất may mắn, những lời vừa rồi kia đã thức tỉnh ta, người điều khiển con rối sau lưng, ngươi tên gì?”

Phệ Kim Hổ không có sát ý như vừa rồi, lại khôi phục loại khí thế hổ tiếu thiên hạ như vừa nãy.

“Kiếm Vương Tông, Diệp Tiêu Dao.”

Giọng Từ Phàm vang lên.

“Diệp Tiêu Dao phải không? Ta đã nhớ kỹ.”

Phệ Kim Hổ nói xong, để lại tiên khí và hai món đạo khí đứng đầu, sau đó hóa thành một đạo kim quang bay về nơi xa.

Lần này ngược lại là Từ Phàm sững người.

“Ngươi người này đi cũng quá dứt khoát rồi. Ta còn chưa kịp phát lực, vừa mới mở miệng thuẫn ra thôi mà.” Từ Phàm có chút chưa thoả sức nói.

“Thế nhưng tiên khí này nói cho liền cho, cũng coi như là đại nhân vật.”

Tiên Linh Đạo Bàn tự động lơ lửng trong tay con rối.

“Chủ nhân, có thể dùng Tiên Linh Đạo Bàn này tăng tải lên Tụ Linh trận hộ tông trên Ẩn Linh đảo.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Sau khi tăng tải sẽ có hiệu quả gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Tiên Linh Đạo Bàn có thể ngưng tụ tiên linh chi khí, nhưng tiên linh chi khí không có môi trường đặc biệt sẽ bị phân hoá thành linh khí ngũ hành bản nguyên.”

“Tăng tải lên Tụ Linh trận của tông môn, có thể tăng trình độ của Ẩn Linh đảo lên tới loại trình độ như nguyên giới kia, nhưng hàng năm chỉ có thể có thời gian tầm một tháng.” Bồ Đào giải thích.

“Thời gian một tháng cung cấp cho hơn mười vạn người, linh khí ngũ hành bản nguyên vốn đã rất xa xỉ.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này, Trầm Linh mang theo mọi người đi vào trong phòng bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, hôm nay ta xem như được mở mang kiến thức rồi.” Trầm Linh sợ hãi than.

Hôm nay hắn được xem trận chiến này mới cảm thấy chiếc đùi hắn đã ôm được này rốt cuộc là to đến bao nhiêu.

Đồng thời cũng đang tự hỏi một vấn đề, sau này mình có phải nên cố gắng thêm một chút không, tranh thủ không bị chiếc đùi này vứt bỏ.

“Sư phụ, đây chính là trạng thái tối chung cực của ngũ hành thần thông sao?” Từ Cương kích động nói.

Lúc chiến đấu, một viên quang đoàn trắng đen xen kẽ bộc phát ra uy lực kia, trong mắt hắn chính là cảnh tượng đẹp nhất trên thế giới.

“Lúc này mới tới đâu, sau thần thông này có vô tận đạo, ngươi cứ chậm rãi truy tìm. Con đường phía trước vi sư đã vì ngươi trải tốt rồi.” Từ Phàm cười nói.

Hai món đạo khí đứng đầu vẫn còn ở nguyên tại chỗ kia hóa thành hai đạo lưu quang đi vào trong cơ thể Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ.

“Hai món đồ tốt này vừa vặn cho các ngươi, sau này đỡ phải luyện chế ra cho các ngươi.” Từ Phàm nói.

Hai món đạo khí đứng đầu do Phệ Kim Hổ để lại kia, dù là lấy ánh mắt của Từ Phàm đến phân xét, cũng đều coi như là tinh phẩm hiếm thấy.

“Sư phụ, ta đã có bốn thanh đạo khí linh kiếm, thanh này thật sự là không dùng đến, vẫn là để cho sư tỷ dùng đi.” Vương Hướng Trì nói, muốn đưa đạo khí đứng đầu linh kiếm kia cho Từ Nguyệt Tiên.

Bị Từ Phàm trực tiếp áp xuống.

“Bảo ngươi cầm thì cứ cầm, nói nhảm nhiều như vậy làm gì. Thanh đạo khí linh kiếm này và công pháp thần thông ngươi đang tu hành tương xứng. Trước tạm dùng, đến khi ngươi đến Đại Thừa Kỳ, vi sư trực tiếp đổi tiên khí cho ngươi.”

“Ngươi muốn đưa cho sư tỷ ngươi? Sư tỷ của ngươi bây giờ không thiếu nhất chính là loại đồ vật này.” Từ Phàm nói.

“Vậy thanh đạo khí linh kiếm này ta trước nhận vậy.”

Vương Hướng Trì có chút không tình nguyện thu nhận lấy, kỳ thật hắn càng thích dùng đạo khí linh kiếm do Từ Phàm luyện chế ra. Đó thật sự hoàn toàn là vì mình lượng thân luyện chế, sử dụng trơn tru không gì sánh được.

Bây giờ có thanh đạo khí linh kiếm này, không biết lần tiếp theo mình lấy được đạo khí linh kiếm do sư phụ hoặc là phân thân sư phụ luyện chế là lúc nào?

Khác biệt trong chuyện này chính là, Lý Tinh Từ biểu hiện rất bình tĩnh, không có bao nhiêu khước từ, trong mắt chỉ có vẻ cảm kích.

“Đại trưởng lão, ngươi còn thu đồ đệ không? Loại chuyển linh trùng tu kia ấy?” Trầm Linh hâm mộ hỏi.

Phải biết, kia chính là đạo khí đứng đầu, dù cho pháp bảo chính mình sử dụng lúc đỉnh phong cũng không chỉ kém hơn một chút so với nó.

“Trầm Linh trưởng lão nói đùa, ta thu đồ đệ chỉ thu từ mười hai tuổi trở xuống.” Từ Phàm cười từ chối nói.

“Vậy được rồi.” Trầm Linh có chút thất vọng nói.

Lúc này Từ Phàm phát hiện Từ Nguyệt Tiên có chút khác thường.

“Nguyệt Tiên, sao vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, ngươi xem nơi đó ~” Từ Nguyệt Tiên nói, chỉ về khoảng không phía sau Từ Phàm.

Đám người nhìn theo hướng Từ Nguyệt Tiên chỉ ra.

“Cũng không có dị tượng gì mà?” Từ Cương nói.

Lúc này vẻ mặt Từ Phàm có chút không giống vậy, giống như là đã phát hiện lòng người.

“Linh giác của Nguyệt Tiên đúng là càng ngày càng nhạy bén. Ta cũng không phát hiện ra, nơi này lại còn có một di tích không gian.” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Vì sao ta nhìn không ra?” Trảm Linh có chút kinh ngạc hỏi.

Một luồng linh khí nhỏ bé bắt đầu ngưng tụ trong tay con rối, chỉ trong chốc lát đã biến thành một bộ kính mắt.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi đeo lên là có thể nhìn thấy tượng đồ do linh khí hình thành.” Con rối nói.

“Chẳng cần phải nói. Đổi Linh Nhãn Thuật do sư phụ tự mình sáng tạo, phát hiện nơi đó thật sự có một chút dị dạng.” Từ Cương nói.

Trảm Linh đeo lên tượng kính mắt do linh khí hình thành của Từ Phàm đưa tới.

“Quả thực là không bình thường, một tia linh khí nhỏ xíu kia đã thay đổi có quy luật như thế.” Trảm Linh nhìn về phương hướng Từ Nguyệt Tiên đã chỉ ra nói.

“Nguyệt Tiên, ngươi đi xem một chút bên trong là cái gì?” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh sư phụ, việc này ta nắm chắc nhất ~” Từ Nguyệt Tiên cười nói, lập tức một cái phân thân từ bản thể nàng bay ra.

Đám người nhìn phân thân của Từ Nguyệt Tiên kia dùng ra các loại thám linh chi thuật, các loại thần thông phá giải pháp trận.

Thần thông thăm dò Ngũ hành linh lực, thần thông thăm dò linh quang, thần thông thăm dò thượng thần, thần thông thăm dò âm luật…

“Thủ pháp thật chuyên nghiệp. Lúc tuổi trẻ ta cũng đã từng có một khoảng thời gian ngắn làm tầm bảo giả, chỉ biết thần thông thăm dò Ngũ hành linh khí và thăm dò linh quang ~” Trảm Linh nói.

“Vậy khoảng thời gian Trảm Linh trưởng lão làm tầm bảo giả nhất định là không dài đâu nhỉ?” Từ Phàm cười hỏi.

“Chỉ làm khoảng năm mươi năm, không còn gì thú vị nữa nên ta quay về Thiên Ma Tông, cảm thấy vẫn là chém chém giết giết thú vị hơn nhiều.” Trảm Linh sờ râu quai nón cười nói.

Lúc này phân thân kia của Từ Nguyệt Tiên thấy dùng các loại thần thông thăm dò đều tìm không thấy lối vào, bắt đầu xuất ra các loại pháp bảo chuyên nghiệp, các loại thao tác, khiến cho người ta có một loại cảm giác không hiểu gì nhưng cũng thấy rất lợi hại.

Chương 535: Tiểu thế giới truyền thừa

“Ta cảm thấy sư tỷ trên phương diện tầm bảo này đã được coi là cấp Tông Sư.” Vương Hướng Trì nhìn hơn mười món pháp bảo đang vây quanh bên người Từ Nguyệt Tiên nhỏ giọng nói với Lý Tinh Từ.

“Đây không phải rất bình thường sao. Sư tỷ ngoại trừ ở tông môn chính là ra ngoài tầm bảo, còn có sư phụ chuyên môn dạy bảo nữa, nhìn rất lợi hại là đương nhiên.” Lý Tinh Từ cười nói.

Ngay lúc này, trên không xuất hiện một cánh cửa linh quang cao cỡ mười trượng.

“Sư phụ, thu phục!” Phân thân Từ Nguyệt Tiên quay đầu nói với Từ Phàm, đồng thời cũng giơ tay ra dấu OK.

“Là một tòa di tích thánh địa tông môn, hẳn là thuộc về loại truyền thừa kia.”

Phân thân Từ Nguyệt Tiên từ trong di tích bắt được một tia linh khí, sau khi kiểm tra xong nói.

“Chuyện này đều có thể nhìn ra?” Trảm Linh hơi kinh ngạc nói.

“Cái này liên quan đến một ngành học khác, phân tích thuộc tính linh khí phong kín thời gian dài, là do sư phụ ta dạy ta.” Chân thân Từ Nguyệt Tiên cười nói, trong đầu lại nhớ tới những điều Từ Phàm dạy bảo nàng trước kia.

“Còn có thể như thế? Linh khí không phải chỉ là linh khí thôi sao? Còn có thể từ đó phân tích ra cái gì?” Trảm Linh cảm thấy có chút sống lâu rồi việc gì cũng thấy, chẳng có gì lạ lẫm.

“Hôm nay vừa lúc tập hợp cùng nhau, chúng ta tiếp tục xem thử, nếu không phải quá nguy hiểm thì sẽ mở cửa cho đệ tử thí luyện." Từ Phàm nói.

"Được."

Đám người theo con rối Từ Phàm bước vào bên trong di tích không gian tông môn.

"Dùng tiểu thế giới để luyện hóa, từng bước cải tạo thành thánh địa tu luyện, tông môn này không đơn giản."

Vừa đi vào Trảm Linh liền đánh giá. Thân là Đại Thừa tôn giả, hắn cảm thấy chính mình cần thiết phải ra vẻ một phen, bằng không danh tiếng cũng sẽ bị người khác cướp mất.

"Sư phụ, Trảm Linh trưởng lão nói không sai, chúng ta kiếm bộn rồi. Thánh địa tông môn này nên kéo lên Ẩn Linh đảo, cải tạo sơ một chút, lại là một thánh địa tu luyện." Từ Nguyệt Tiên phấn khích nói.

Loại tìm kiếm hết cái này đến cái khác di tích, pháp bảo trong tiểu thế giới này là một trong các thú vui của nàng.

"Bồ Đào, tiếp quản Trận Linh giới này." Từ Phàm điều khiển con rối, trong mắt lấp lóe linh quang nói.

"Đây là một di tích tông môn loại truyền thừa, chỉ cần thông qua khảo hạch của tông môn, đồng thời phát xuống ý nguyện vĩ đại của thiên đạo là có thể đạt được tất cả những gì tông môn này để lại."

"Chỗ tốt là đạt được nội tình trong tông môn này, chỗ xấu chính là từ nay về sau cần phải lao tâm lao lực vì sự phát triển của tông môn này." Từ Phàm giải thích cho mọi người.

Đúng lúc này, bầu trời giới này bắt đầu trở nên đục ngầu, thỉnh thoảng kèm theo các chấn động khác thường.

"Toàn bộ những điều này đều cần hoàn thành dưới sự chủ trì của Trận Linh giới này, mà Bồ Đào vừa lúc thích ăn thứ này."

Theo giọng nói của Từ Phàm rơi xuống, trên không trung cũng khôi phục lại cảnh tượng vừa bước vào Tiên gia.

"Chủ nhân, đã tiếp quản 100% pháp trận giới này."

Trong giọng Bồ Đào còn có một chút cảm giác thỏa mãn.

"Bồ Đào đã nuốt Trận Linh giới này sao?" Trảm Linh ngạc nhiên hỏi.

Trước kia hắn không biết Bồ Đào còn có bản lĩnh này.

“Cái này cũng giống như Yêu tộc thích huyết thực, đều là trời sinh.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này mấy màn sáng sáng lên, bên trên giải thích về tất cả những gì đã trải qua từ lúc bắt đầu đến tận bây giờ ở giới này.

“Giới này vậy mà lại là nơi sinh con của một tộc đàn yêu thú, sau đó bị Thái Nhạc Tông chiếm giữ, cuối cùng bị cải tạo thành thánh địa tu luyện.”

“Hơn ba vạn năm trước, Thái Nhạc Tông gặp phải tà tu xâm phạm, vì tránh cho truyền thừa đứt gãy, đặc biệt di dời truyền thừa giới này đến tận đây.” Từ Nguyệt Tiên nhìn màn sáng giảng giải cho mọi người.

“Kịch bản rập khuôn biết bao. Trong di tích thánh địa tông môn, mười phần thì tám chín phần là tình huống này.” Trảm Linh cười nói.

“Trong những di tích ta phát hiện, mười phần thì tám chín phần là tình huống này, chỉ có một trường hợp ngoại lệ.”

Lúc này Từ Nguyệt Tiên bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện hết sức thú vị.

“Trường hợp ngoại lệ gì?” Từ Phàm hứng thú hỏi.

“Thiên Vũ Môn, cũng chính là tiền thân của Hội Trưởng Lão. Bọn họ bởi vì quá mức cường thịnh, thánh địa tu luyện tông môn rất nhiều, rất nhiều nơi ở đại lục trung tâm đều có phân bộ, có một lần ta gặp phải thánh địa tu luyện bị bọn họ quên mất.”

“Một lần kia ta thu hoạch được một lượng lớn Ngũ hành bản nguyên. Mãi đến khi ta rời đi, Trận Linh nơi đó mới nói với ta, nó đều đã ở nơi bị lãng quên này hết mấy vạn năm, thật là quá đáng thương.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Hội Trưởng Lão quả nhiên là tài đại khí thô.” Từ Phàm cười nói.

Lại một màn sáng sáng lên, phía trên là danh sách tất cả pháp bảo, linh bảo, đan dược lần này.

“Đồ tốt không ít, vừa vặn có thể cải tạo giới này thành nơi thí luyện của các đệ tử, cải tạo những khảo hạch kia một chút là được.” Từ

Phàm nghĩ một lúc rồi nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Bồ Đào đáp.

Lúc này, Trảm Linh đột nhiên có chút ngượng ngùng nói: “Đại trưởng lão, đạo khí Thiên Sát Linh Đao kia, có thể lấy ra cho ta xem chút được không?”

“Dù sao mỗi lần đều tìm tôn tử hỏi tiên khí cũng không phải là chuyện quá vẻ vang gì.”

“Là ta sơ suất. Bồ Đào, mau lấy thanh Thiên Sát Linh Đao kia ra, để Trảm Linh trưởng lão xem một chút.” Từ Phàm cười nói.

Hắn đột nhiên nhớ tới trước kia đã đáp ứng luyện chế cho Trảm Linh một thanh đạo khí đại đao, sau lại bởi vì đủ loại nguyên nhân mà quên mất.

Một thanh đại đao huyết sắc mang theo khí thế sinh linh sát lục từ trong bảo khố cho mượn này bay ra, rơi vào trong tay Trảm Linh.

“So với đạo khí đứng đầu còn hơi kém một chút nhưng cũng đủ cho ta dùng rồi. Đại trưởng lão, cái này ta dùng điểm tích lũy để đổi được không?” Trảm Linh nói.

“Trảm Linh trưởng lão nói đùa, nhiều năm như vậy ngươi vì tông môn làm qua biết bao nhiêu việc cũng không chú ý có bao nhiêu điểm tích lũy.”

“Thanh đại đao này, Trảm Linh trưởng lão cứ cầm dùng là được, sau này chờ ta tấn cấp Luyện Khí Đại Tông Sư sẽ đổi cho ngươi tiên khí thích hợp hơn.”

Giọng Từ Phàm có chút áy náy, dường như đang khiển trách chính mình đã từng sơ suất với Trảm Linh.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Trảm Linh ôm Thiên Sát Linh Đao, yêu thích không nỡ rời tay. Cái này so với Huyết Linh đại đạo hắn sử dụng trước kia còn muốn mạnh hơn một chút.

“Mấy người các ngươi nếu cảm thấy thú vị có thể đi sấm quan thử xem, bên trong có rất nhiều đồ vật thú vị.” Từ Phàm nói với mấy đồ đệ.

Bốn đạo độn quang bay vào trong cửa chính Thái Nhạc Tông, bắt đầu trải qua khảo nghiệm.

“Bồ Đào, đạo khí nạp giới do ta luyện chế ngươi hẳn là có thể dùng, thu nạp tiểu thế giới này đến bên cạnh đại trận Ẩn Linh Môn.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, bên ngoài Ẩn Linh Môn, trong thế giới quê hương của Nữ Đế, đột nhiên bay ra một pháp bảo giống như vòng lắc eo, bay về chỗ con rối Từ Phàm.

Sau khi làm xong tất cả mọi chuyện, Từ Phàm cởi bỏ khống chế con rối.

“Chuyện phiền toái gần đây thật sự là hết chuyện này đến chuyện kia, khiến cho người ta không được yên tâm.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

Đầu tiên là Nữ Đế, sau đó là Diệp Tiêu Dao, cuối cùng là Phệ Kim Hổ này. Ba chuyện này bất luận là chuyện nào, ở trong mắt Từ Phàm đều là chuyện gây trở ngại nghiêm trọng đến hắn cá mặn.

“Không cho ta cá mặn thì cũng thôi đi, ta cũng không tin ngươi vẫn luôn có thể giày vò ta.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời yên lặng nói, trong ánh mắt còn có một tia ý chí bất khuất, thế nhưng sau đó lại ngoan ngoãn gia nhập vào trong đội ngũ luyện chế pháo quỹ đạo.

Tiểu thế giới truyền thừa của Thái Nhạc Tông đang bị một vòng lắc eo hư ảo bao lấy, chậm rãi di chuyển kéo về hướng Ẩn Linh đảo.

Chương 536: Thân Thể Phàm Nhân

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều nhận được một tin tức.

“Một tiểu thế giới truyền thừa mới vừa được phát hiện, bên trong có số lượng lớn pháp bảo linh vật, linh thạch, linh khoáng.”

“Hiện nay tiểu thế giới đã được tông môn bắt lấy, một tháng sau đến bên ngoài tông môn, khi đó sẽ mở ra với tất cả đệ tử tông môn.”

“Mong đệ tử toàn tông sớm làm chuẩn bị.”

Nhìn thấy tin tức này, phản ứng đầu tiên của tất cả đệ tử tông môn chính là tông môn lại phát phúc lợi.

“Còn phải chờ một tháng thời gian nữa sao?”

“Bây giờ ta đã đợi không kịp rồi ~”

“Không biết có thể nhận được đạo khí ban thưởng hay không nữa.”

Những đệ tử Ẩn Linh môn nhìn thấy tin tức này đều đang mài dao soàn soạt chờ đợi ngày được vào tiểu thế giới truyền thừa.

Lúc này, Nhị Viễn đang ôm một cái bánh nướng nhân thịt mà điên cuồng gặm, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời một cái, nói với vẻ tràn đầy mong đợi: “Không biết trong đó có nguyên liệu nấu ăn đỉnh cấp không nữa?”

Nàng cảm thấy tất cả những thứ có thể ăn được xung quanh tông môn đều đã bị nàng nếm qua một lượt, cho nên gần đây nàng rất say mê thu thập các loại nguyên liệu nấu ăn trân quý, sau đó để cho đầu bếp chế biến thành món ăn ngon.

“Tiểu thế giới truyền thừa à? Vừa nghe đã biết nó bị phong ấn rất nhiều năm, dù bên trong có nguyên liệu nấu ăn thì chắc cũng đã hỏng hết.” Lý Lôi Hổ đứng bên cạnh lên tiếng.

“Ngươi thì biết cái gì? Một tiểu thế giới xa lạ chính là một loại hoàn cảnh lạ lẫm, ngươi có biết cái này đại biểu cho điều gì không?”

“Đó chính là hoàn cảnh và nguyên liệu nấu ăn hoàn toàn khác hẳn với Tiên thành Lâm Sâm của chúng ta, sự va chạm giữa những nguyên liệu nấu ăn khác biệt nhau, ngươi có biết cái loại mỹ vị đó không?”

Nhị Viễn dáng vẻ như thể mọi người đều say duy chỉ mình ta tỉnh.

“Ta cảm thấy đồ ăn có thể nhét đầy bao tử là ổn rồi, đợi sau này thăng cấp rồi sẽ không cần thiết phải ăn uống nữa.” Lý Lôi Hổ nói với vẻ chẳng hề quan tâm.

“Phàm phu tục tử như ngươi sao có thể lý giải được mỹ vị trên thế gian này, bọn chúng cuối cùng đều bị ngươi chà đạp.” Nhị Viễn quay đầu đi, tiếp tục gặm bánh nướng nhân thịt trong tay.

Lý Lôi Hổ đang ăn cơm thấy bộ dạng Nhị Viễn như thế cũng chỉ cười cười.

Một lúc sau, bánh nướng nhân thịt trong tay Nhị Viễn nhanh chóng bị tiêu diệt sạch sẽ.

“Đúng rồi, quên nói cho ngươi một chuyện, ngươi đến chỗ an dưỡng linh hồn của tộc Thỏ Ngọc Quang làm cho một số người rất không vừa lòng, sau này ngươi nên cẩn thận một chút.” Nhị Viễn híp mắt nói, lại nói đã thời gian rất dài nàng chưa được nhìn thấy Lý Lôi Hổ bị đánh mông.

Lý Lôi Hổ đang ăn cơm chợt sững sờ, trong ánh mắt thoáng qua vẻ bối rối, vội vàng nói với Nhị Viễn: “Ngươi tranh thủ thời gian giải thích cho Mặc Uyển tỷ, là cha ta dẫn ta đi, không liên quan đến ta đâu.”

“Có liên quan hay không cũng không quan trọng, điều quan trọng là ngươi đã đi qua đó.” Nhị Viễn nhẹ nhàng nói.

Mấy năm trước, có một cô nàng Thỏ Ngọc Quang nghèo rớt mồng tơi dẫn theo một đám tỷ muội, mở một cửa tiệm an dưỡng linh hồn trong Tiên thành Lâm Sâm, có thể thư giãn linh hồn cho tu sĩ Nhân tộc.

Cửa tiệm an dưỡng linh hồn vừa được mở ra, chỉ nháy mắt đã nổi tiếng khắp Tiên thành Lâm Sâm, sau đó tộc Thỏ Ngọc Quang ngạc nhiên phát hiện hóa ra kiếm linh thạch lại có thể dễ dàng đến vậy.

Một thời gian sau, một dây chuyền sản nghiệp khổng lồ được thành lập, nghe nói linh thạch trong tay Thỏ Ngọc Quang đầu tiên mở viện điều dưỡng linh hồn còn nhiều hơn cả Yêu Tôn của bọn họ nữa.

Thỏ Ngọc Quang hoá thành hình người trên đầu vẫn còn đôi tai thỏ thật dài, rất có cảm giác phong tình dị vực, nhất là thời điểm trị liệu vật lý cho tu sĩ Nhân tộc, có thể khiến cho linh hồn đạt được thư giãn vô cùng lớn.

Mà tên đồ tể trung niên bởi vì quanh năm phải điều khiển con rối cấp bậc cao khiến cho linh hồn quá tải, hiển nhiên cứ thế mà trở thành khách quen nơi này.

“Không phải chỉ đi một chuyến đến viện điều dưỡng linh hồn thôi sao? Vì sao nàng ấy lại không vui?”

“Cũng đâu phải mấy nơi không chính quy kia ~” Lý Lôi Hổ nhỏ tiếng lầm bầm.

Dây chuyền sản nghiệp khổng lồ vừa ra, khẳng định sẽ kéo theo cả một dây chuyền sản nghiệp màu xám.

“Ngươi còn biết cả những nơi không chính quy? Xem ra ta cần phải nói với Mặc Uyển tỷ một phen.” Nhị Viễn nói, híp mắt cười cười.

“Nhị Viễn, ngươi phải nhớ kỹ, thời điểm mà Mặc Uyển tỷ tuyệt vọng với ta thì cũng chính là một khắc ta chém bay đầu chó của ngươi.” Lý Lôi Hổ cất lời uy hiếp.

“Ngươi có bản lĩnh nhỉ? Còn dám uy hiếp ta? Cho ngươi hay, không có mấy nguyên liệu nấu ăn đỉnh cấp thì đừng hòng dỗ được ta.” Nhị Viễn khẽ hừ một tiếng nói, đoạn đứng dậy rời khỏi nhà ăn.

“Gần đây Mặc Uyển tỷ yêu thích mùi thơm của hoa Thiên Thanh, làm huynh đệ ta chỉ có thể giúp được ngươi đến đây.” Giọng nói ung dung của Nhị Viễn truyền vào trong tai Lý Lôi Hổ.

“Đây mới là phương thức chính xác thu được vật liệu đá đỉnh cấp.” Lý Lôi Hổ nhìn theo phương hướng Nhị Viễn rời đi, mỉm cười nói.

Một tháng sau, tại một bờ cát trên Ẩn Linh đảo, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều tụ tập đông đủ, xếp hàng ngay ngắn đi vào trong linh quang môn(cửa).

Lúc này tiểu thế giới truyền thừa Thái Nhạc tông đã bị cải tạo thành sân thí luyện to lớn.

Sau khi tất cả đệ tử tông môn đi vào đều nhận được một tin tức.

Chính là tháp Thí Luyện trong tông môn bị hủy bỏ, về sau nơi này sẽ là địa điểm thí luyện mới của Ẩn Linh môn.

“Không biết sẽ có thêm trò gì mới đây?”

Hùng Lực vừa tiến vào quang môn, lập tức nhìn thấy một quảng trường to lớn không gì so sánh được.

Dọc theo quảng trường có rất nhiều đường nhỏ, đó chính là nơi hội tụ các loại hạng mục của tháp Thí Luyện trước kia.

“Đại Đào Sát, Tốc Độ Sinh Tử, Khiêu Chiến Không Cực Hạn, Lôi Đài Sinh Tử, những thứ này đều là trò chơi thí luyện trước kia.”

“Thung Lũng Liên Minh, Thân Thể Phàm Nhân, Mô Phỏng Nhân Sinh, Nấc Thang Trọng Lực, Vấn Tâm Lộ…”

“Lại tăng lên thật nhiều hạng mục mới.” Hùng Lực cau mày nói.

Hắn không thích mấy cái hạng mục hoa hòe lòe loẹt này, thế nhưng không thể không thừa nhận chỗ tốt mà nó mang tới cho hắn .

“Đại sư huynh, ta cảm thấy hạng mục Thân Thể Phàm Nhân này rất có ý tứ, chúng ta có nên đi thể nghiệm một chút hay không?” Thiên Vạn Binh đứng bên cạnh Hùng Lực nháy nháy mắt lên tiếng hỏi.

“Thế nào? Biến thành phàm nhân, ngươi còn muốn dùng pháo bắn ta sao?” Hùng Lực trừng mắt lườm Thiên Vạn Binh nói.

“Ngươi xem ngươi đi, đại sư huynh hiểu lầm ta rồi, ta cũng chỉ là tò mò muốn vào xem một chút mà thôi!” Thiên Vạn Binh mỉm cười giải thích.

“Vậy thì vào xem một chút.” Hùng Lực cũng có chút hiếu kỳ.

Hai người đi theo đường nhỏ dẫn đến khu thí luyện hạng mục Thân Thể Phàm Nhân, chỉ một lúc sau đã đến trước một kiến trúc hùng vĩ giống như cung điện.

“Mời chư vị chuẩn bị sẵn sàng, Thân Thể Phàm Nhân thi đấu lần thứ nhất, hiện tại bắt đầu.”

Ngay lúc này từng đạo linh quang bao phủ mỗi một đệ tử Ẩn Linh môn.

Tất cả mọi người lập tức bị truyền tống vào trong một chiến trường cổ đại, chia làm hai bộ phận, tỷ số hai bên đều như nhau.

“Xin hãy lựa chọn nghề nghiệp của ngươi trong chiến trường.”

Một cái màn hình ánh sáng xuất hiện ở trước mặt Hùng Lực, trên đó hiển thị ba hạng mục lựa chọn.

“Cận chiến, xa chiến, người chỉ huy.” Hùng Lực nhìn hạng mục lựa chọn trên màn sáng nói.

“Đây là thi đấu theo hình thức đoàn thể, người dự thi đều mang thân thể phàm nhân, lực lượng và tố chất thân thể đều có trình độ ngang với phàm nhân.”

“Người dự thi cần phải tiêu diệt hết thảy địch nhân, như vậy mới có thể lấy được thắng lợi trong trận đấu này.”

“Một khắc đồng hồ sau bắt đầu thi đấu.”

Giọng điện tử trên bầu trời vì mọi người giải thích quy tắc thi đấu.

“Dùng thân thể phàm nhân tiến hành chiến đấu sao?” Hùng Lực cảm nhận cổ thân thể yếu ớt này nói.

“Đại sư huynh, ngươi cũng phải cẩn thận nha, đối diện có rất nhiều sư huynh đời thứ nhất đấy.” Thiên Vạn Binh tay cầm đại cung, sau lưng cõng một túi tên nói.

“Vậy thì thế nào, dù có phải dùng thân thể phàm nhân ta vẫn có thể ngược bọn họ như thường.” Hùng Lực tràn đầy lòng tin nói.

Mãi cho đến khoảnh khắc Hùng Lực bị loạn đao chém chết, hắn vẫn luôn tin tưởng vững chắc mình là một cường giả.

Chương 537: Linh Hương Ngọc

Hùng Lực cùng với Thiên Vạn Binh từ trong quảng trường Thân Thể Phàm Nhân đi ra.

“Thật không dễ chơi mà, một chút cũng không dễ chơi.”

Mặc dù chiến thắng, thu được 10 điểm truyền thừa độc hữu thế nhưng Hùng Lực vẫn không vui.

Hắn bắt đầu cẩn thận nhớ lại, nhân duyên của mình thật sự kém đến vậy sao? Mấy người đối diện thà rằng thua trận cũng phải giết chết mình cho bằng được.

“Đại sư huynh chớ nên suy nghĩ nhiều, chỉ là hình tượng vô địch kia của ngươi đã xâm nhập sâu vào lòng các sư huynh đệ, khi ở vào vị trí đối địch thì ngươi đương nhiên sẽ trở thành họa lớn trong lòng bọn họ, trước tiên chém chết ngươi cũng là sách lược rất quan trọng.”

“Bọn họ làm như vậy cũng bởi vì coi trọng ngươi.” Thiên Vạn Binh ở bên cạnh lên tiếng an ủi, bất kể như thế nào, dù sao thì hắn nấp phía sau bắn tên cũng rất thoải mái.

Đột nhiên biến trở về thân thể phàm nhân cũng là một trải nghiệm hết sức mới lạ.

Nhất là sau khi chiến đấu xong, cảm giác phương diện linh hồn, tinh thần và nhục thể đều có tăng trưởng nho nhỏ.

“Chẳng lẽ thật sự là do hình tượng vô địch của ta quá xâm nhập lòng người sao?” Hùng Lực tự hỏi.

“Đúng, chính là đạo lý này.”

“Ở trong trò chơi, ngươi chính là sinh tử đại địch của sư huynh đệ chúng ta.”

“Ở bên ngoài trò chơi, lúc đối chiến với Yêu tộc thì bọn ta sẽ không chút do dự giao sau lưng mình cho đại sư huynh ngươi.” Thiên Vạn Binh ánh mắt tràn đầy kiên định nói, chỉ là âm thầm cảm thấy đáng tiếc, trong thí luyện Thân Thể Phàm Nhân kia không có hạng mục đại loại như pháo binh này.

“Vậy được, chúng ta đi nơi khác một chút, thuận tiện nhìn xem điểm truyền thừa này có thể đổi được thứ gì?” Hùng Lực lên tiếng.

“Vậy thì đúng rồi ~”

Hùng Lực cùng với Thiên Vạn Binh bắt đầu đi dạo nơi khác.

Lúc này, trên võ đài quyết đấu sinh tử, Lý Lôi Hổ đang bị một cái rễ cây mây trói gô, mông lộ ra bên ngoài.

“Mặc Uyển, ngươi nghe ta giải thích, chuyện không phải như ngươi nghĩ đâu!” Lý Lôi Hổ bị treo lên vội vàng la lớn.

“Đồ tể bá bá đi địa phương kia bởi vì hắn là Thiên Khôi Sư, linh hồn bị suy yếu do quá tải nên mới phải đi đến nơi đó.”

“Còn ngươi, linh hồn ngươi cũng suy yếu sao?”

Lâm Mặc Uyển mặt như băng sương, trong tay chợt xuất hiện một cái roi mây, nhẹ nhàng vung vẫy trong không trung.

Mấy năm trước hai nhà đã hứa hôn, chỉ cần đợi song phương đều tiến vào Nguyên Anh kỳ lập tức kết thành đạo lữ.

Cho nên nói, hiện tại Lâm Mặc Uyển chính là vị hôn thê của Lý Lôi Hổ.

“Ta thật sự bị cha ta dẫn theo mà, ta cũng không biết đó là nơi nào!”

Lý Lôi Hổ vừa định thốt lên câu nói này thì đột nhiên nghĩ đến Đại trưởng lão từng nói ra một câu cực kỳ nổi danh.

“Không nên giảng đạo lý với nữ nhân, nếu như ngươi yêu nàng.”

Những lời này nháy mắt mở ra mạch suy nghĩ của Lý Lôi Hổ.

“Mặc Uyển, dù ta có vào đó cũng không phải để cho tiểu tỷ tỷ tộc Thỏ Ngọc Quang làm vật lý trị liệu cho ta, thật ra là ta đang học tập nàng ấy, sau này ta muốn dùng trên thân thể ngươi.”

“Không phải ngươi thích mùi hương của hoa Thiên Thanh sao? Ta đặc biệt đi Tàng Kinh các học tập quá trình chế tác Linh Hương Ngọc, rút ra tinh hoa của hoa Thiên Thanh mà ta đào được trong tông môn, dù số lượng không nhiều.”

“Hiện tại ta đã làm xong Linh Hương Ngọc, chỉ chờ tìm được cơ hội sẽ đưa cho ngươi.”

Lý Lôi Hổ theo biên độ đung đưa của cây mây mà âm thanh lúc lớn lúc nhỏ, song từng lời từng lời đều truyền thẳng vào tai Lâm Mặc Uyển.

“Ngươi thật sự làm ra Linh Hương Ngọc của hoa Thiên Thanh cho ta sao?”

Lâm Mặc Uyển thu hồi roi mây trong tay, sắc mặt bắt đầu trở nên nhu hòa.

“Đó là đương nhiên, ta có lừa gạt ai tuyệt đối cũng sẽ không gạt Mặc Uyển của ta.”

Trong khoảnh khắc vừa rồi, Lý Lôi Hổ cảm thấy bản thân như thể được đả thông hai huyệt Nhâm Đốc, cự ly giữa mình và vị hôn thê lại kéo gần thêm một chút.

Cây mây nhẹ nhàng rơi xuống, buông lỏng Lý Lôi Hổ ra.

Lý Lôi Hổ cười hì hì đi đến bên cạnh Lâm Mặc Uyển.

“Mặc Uyển, ra ngoài ta sẽ lập tức tặng Linh Hương Ngọc cho ngươi.” Lý Lôi Hổ vừa cười vừa nói.

Kỳ thật Lý Lôi Hổ không phải người sẽ ngồi chờ chết, bị treo lên cũng thật là bất đắc dĩ, chỉ tại bây giờ hắn đánh không lại Lâm Mặc Uyển.

Lâm Mặc Uyển gật đầu.

“Mặc Uyển, tiểu thế giới truyền thừa này có rất nhiều trò chơi mới, hơn nữa còn có điểm truyền thừa có thể dùng để đổi thưởng, hay là chúng ta đi xem một chút đi?” Lý Lôi Hổ đề nghị.

“Được, nghe nói trò chơi lần này cũng có một thứ gọi là hệ thống cân bằng lực lượng, có thể hạn chế cảnh giới của đệ tử tiến vào trong một phạm vi nhất định.”

“Như vậy chúng ta sẽ có cơ hội chiến thắng những sư huynh đời thứ nhất và đời thứ hai kia.” Lâm Mặc Uyển vừa cười vừa nói.

“Vậy chúng ta còn không mau đi, tranh thủ làm gương tốt cho đám đệ tử đời thứ ba.” Lý Lôi Hổ vội vàng nói.

Lý Lôi Hổ biết trình độ chiến lực bây giờ của bản thân, có thể miễn cưỡng xếp ở vị trí trung thượng trong hàng ngũ đệ tử đời thứ hai, nếu lại khiêu chiến lên trên thì đó chính là tự tìm tai vạ.

Lâm Mặc Uyển cũng không sai biệt lắm ở vào vị trí này.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm và phân thân số hai đang vừa luyện chế pháo quỹ đạo, vừa nói chuyện phiếm.

“Bản thể, ngươi thiết kế cái tiểu thế giới truyền thừa này cũng thật nhiều chiêu trò nha.” Phân thân số hai nói, mắt nhìn cảnh tượng tiểu thế giới truyền thừa bên trong màn hình ánh sáng.

“Không liên quan gì đến ta, đều là Bồ Đào luyện thiết kế mà ra.” Từ Phàm nói, luyện hóa xong linh kiện trong tay lại bắt đầu luyện chế cái kế tiếp.

“Bản thể này, dựa theo tình huống hiện tại, ngươi hẳn sẽ không thể tấn cấp, chẳng lẽ ngươi không nghĩ đến việc tiến giai Luyện Khí Đại Tông Sư sao?”

“Nhìn thấy ngươi làm việc cần cù như thế, ta có ảo giác như thể tận thế đến rồi.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Ngươi làm như ta chưa từng nghĩ qua vậy, muốn tấn cấp Luyện Khí Đại Tông Sư ít nhất cũng phải là Luyện Hư kỳ, ta chỉ là một Hợp Thể kỳ, thật sự có chút khó khăn.” Từ Phàm đáp lời.

Trong lòng hắn đã sớm có ý nghĩ như vậy, chẳng qua hiện tại không đủ nhân lực nên hắn không thể rời khỏi được.

“Hiện tại có thể thao túng con rối luyện khí ở trên không trung, lại nghiên cứu sâu thêm chút nữa, dùng con rối luyện chế ra tiên khí hẳn cũng không thành vấn đề.” Phân thân số hai nói.

Từ Phàm trợn trắng mắt.

“Chuyện ngươi có thể nghĩ tới chẳng lẽ ta chưa từng nghĩ qua sao?”

“Muốn luyện chế ra con rối cấp bậc kia, ít nhất cũng phải cần ta và hai phân thân các ngươi đồng tâm hợp lực mới có thể, bây giờ số một bên kia không thể rời đi, bên này thì ta còn phải luyện chế pháo quỹ đạo.”

“Muốn nghiên cứu sâu hơn, cũng phải cần thời gian mấy chục năm trời.”

“Cho nên chúng ta ít nhất cũng phải thành lập xong hệ thống phòng ngự này trước.” Từ Phàm nói.

“Thật ra trong mắt ta, ngươi cũng không cần phải để ý quá nhiều đến quốc sư bên người nữ đế kia nữa.”

“Không nói cái khác, chỉ mỗi Bồ Đào thôi đã có thể khắc chế những con rối trí năng kia đến gắt gao.”

“Tinh chu kiểu mới vừa ra, còn cần phải sợ hãi bọn chúng sao?” Phân thân số hai nói.

“Những lời ngươi nói đều là nhảm nhí, ta sao có thể không biết, nhưng chúng ta còn nhập cổ phần bên trong đấy!”

“Có sự trợ giúp của quốc sư, bên phía nữ đế mỗi ngày đều là thị trường chứng khoán tăng giá đấy, cho nên trước tiên phải lấy phòng bị làm chủ.” Từ Phàm dứt lời sau lưng bỗng xuất hiện hư ảnh công đức bảo cái, khoảng thời gian này lại bắt đầu ngưng tụ.

“Bản thể, ngươi thật là âm hiểm, không sợ quốc sư bên kia kiêu ngạo hay sao?” Phân thân số hai hỏi.

“Bọn họ kiêu không nổi, ta đã chôn xuống hạt giống tự do ở đó rồi.” Từ Phàm nở nụ cười thần bí khó dò.

“Còn hạt giống tự do, không phải chỉ là giải trừ hạn chế cho con rối tầng dưới chót của người ta bên kia thôi sao?” Phân thân số hai khinh thường nói.

“Ngươi nói ra hai chữ giải trừ một cách nhẹ nhàng như thế, có biết đã diệt đi biết bao nhiêu tâm huyết của ta không? Vì tạo ra hạt giống trả lại tự do cho bọn họ mà ta đã phải toàn tâm toàn ý nghiên cứu tận ba tháng trời.”

“Lần sau lại có những việc thế này nữa ta sẽ giao hết cho ngươi, đến lúc đó ta cũng sẽ tặng cho ngươi hai chữ nhẹ nhàng.” Từ Phàm cười mắng.

Chương 538: Tinh chu hoàn thành

Hiện tại Từ Phàm luyện chế pháo quỹ đạo cũng đã nhàm chán đến mức phải đấu khẩu với phân thân số hai rồi.

Hai người một bên luyện chế pháo quỹ đạo, một bên phun tào(1) lẫn nhau, làm cho hai vị Luyện Khí Tông Sư của Yêu tộc bên cạnh không khỏi có chút tâm thần không yên, suýt chút đã luyện chế ra thứ phẩm.

Cuối cùng vẫn là phân thân số hai không thể nhìn được nữa, đành phải tạo một cái bình chướng cách âm cho mình và Từ Phàm.

“Tiếp tục tranh cãi cũng không có ý nghĩa gì, chi bằng thương lượng một chút xem làm sao để luyện chế ra một con rối có thể tự mình luyện chế tiên khí còn hơn!” Từ Phàm nói, nếu số hai đã đến thì nên làm một chút chuyện có ý nghĩa.

“Vậy cũng được, dù sao luyện chế pháo quỹ đạo cũng không có độ khó gì, tranh thủ lúc này làm ra dự án con rối kia luôn, cũng rất không tệ.” Phân thân số hai gật đầu đồng ý.

Hai người cứ như thế thảo luận một lần tận hai năm thời gian.

Khoảnh khắc pháo quỹ đạo vừa mới luyện chế xong, phân thân số một đột nhiên chạy đến nói: “Bản thể, đã hoàn toàn kết thúc công việc, ngươi có thể đi kiểm tra một chút.”

“Thật đúng lúc, bên phía ta cũng vừa luyện chế xong, bên phía ngươi cũng tốt lắm.” Từ Phàm mỉm cười khen.

“Nếu không phải số hai chạy qua chỗ ngươi thì nửa năm trước bên phía ta đã sớm hoàn thành rồi!” Phân thân số một sắc mặt khó coi nhìn phân thân số hai.

“Ai bảo ngươi rảnh rỗi không có chuyện gì cứ hay dạy bảo ta.” Phân thân số hai liếc mắt nhìn phân thân số một nói.

“Ngươi chính là cố ý quấy rối, ngươi…”

Từ Phàm vung tay lên, chấm dứt trận cãi vã này.

“Đi nhìn xem tinh chu trước đã, muốn ồn ào hai người cứ đi tìm nơi không người mà ồn ào.” Từ Phàm nói, có vẻ hơi tức giận.

Tất cả sốt ruột đều biến các ngươi thành công cụ hình người không chút tình cảm.

Trên bình nguyên sau chủ phong, có hai chiếc tinh chu mới tinh đang đậu.

Một chiếc là kiểu thuyền buồm khổng lồ phong cách cổ đại, hai bên có phong dực gia trì.

Một chiếc là chiến hạm vũ trụ hàng không mẫu hạm, nhìn rất có cảm giác khoa huyễn.

Một chiếc khoa huyễn, một chiếc cổ điển, cho dù hỏi bất kỳ một ai cũng không thể đánh giá giữa hai bên ai ưu ai kém được.

“Xem ra ta vẫn rất có tế bào nghệ thuật.” Từ Phàm nói, mắt nhìn chiếc tinh chu mang phong cách cổ điển phía xa.

Hóa ra khi ở trên bản vẽ thiết kế thì không thấy gì, sau khi vật thật ra lò thì mới phát hiện nó mỹ lệ đến thế.

Chiếc tinh chu cổ điển kia giống như là cự kình giương cánh, ưu nhã mà hùng tráng.

“Tốt lắm, hiện tại bắt đầu tiến hành phân đoạn quan trọng nhất, số hai, ngươi hãy lấy tên cho tinh chu kia đi.” Từ Phàm nói.

“Ngươi thật sự để cho ta lấy tên?” Phân thân số hai nhìn Từ Phàm hỏi lại.

“Chỉ cần không phải quá tệ là được rồi!” Từ Phàm vừa cười vừa đáp.

“Vậy thì cứ gọi là Đại trưởng lão thẩm phán đi!” Phân thân số hai nghĩ một lúc rồi nói ra.

“Không được, đổi cái khác.” Từ Phàm phủ định đề nghị này.

“Vậy thì gọi là Ẩn Linh số 2 được không?” Phân thân số hai hỏi.

“Vì sao lại không phải là số 1?” Phân thân số một không chấp nhận.

“Bản thể, hãy gọi là Ẩn Linh số 2 đi, sau này có luyện ra tinh chu mới nữa thì cứ thế suy ra.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói, sự bất mãn của ngươi chính là khẳng định lớn nhất đối với cái tên này của ta.

“Vậy cứ gọi là Ẩn Linh số 2.” Từ Phàm gật đầu nói, cái tên nghiêm chỉnh như thế nếu lại không thông qua chỉ sợ phân thân số hai sẽ có ý kiến.

Từ Phàm vừa dứt lời, bên ngoài vách thuyền của chiếc tinh chu phiên bản khoa huyễn lập tức xuất hiện đồ trang Ẩn Linh số 2.

“Bây giờ chỉ cần chờ Thiên Linh tôn giả đến cửa nhận lấy mà thôi.” Nhìn chiếc tinh chu ngoại hình cổ điển kia, Từ Phàm nói với vẻ hài lòng.

“Bồ Đào, hãy liệt kê danh sách tiêu hao linh khoáng trong quá trình luyện chế Ẩn Linh số 2 ra.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói, hắn vẫn luôn không quản nhiều đến việc luyện chế chiếc tinh chu này, nên không hề biết rõ đã tiêu hao bao nhiêu tài liệu.

Một cái màn hình ánh sáng lớn xuất hiện trước mắt Từ Phàm, bên trên dùng chữ nhỏ viết rậm rạp chằng chịt liệt kê tất cả linh khoáng tiêu hao.

“Đánh dấu đỏ là linh khoáng cấp bậc đạo khí, đánh dấu xanh là linh khoáng cấp bậc tiên khí.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

Đầu tiên Từ Phàm nhìn lướt qua một lượt rồi nhìn về phá phân thân số một nói: “Lần này biểu hiện không tệ, tiêu hao linh khoáng cấp bậc tiên khí đều ở trong phạm vi có thể tiếp nhận.”

“Cho ngươi thêm một điểm khen ~”

“Nếu bản thể cẩn thận nhìn thêm thì ngươi sẽ có thể phát hiện, những linh khoáng cấp bậc tiên khí ta lưu lại kia, tất cả đều bị kế hoạch sau đó chiếm dụng, ta muốn động nhiều cũng không động được.”

Phân thân số một yếu ớt nói, như thể rất bất mãn với hành vi này.

“Cmn, thật đúng là như vậy!” Từ Phàm nhìn danh sách cấp bậc tiên khí còn thừa lại bên trong bảo khố nói.

“Cho nên mới nói, lần sau ngươi nên lấy linh khoáng cấp bậc tiên khí nhiều thêm một chút cho ta dùng cho đỡ nghiện.” Phân thân số một nói.

“Cũng không biết được chiếc tiếp theo sẽ là lúc nào, linh khoáng cấp bậc tiên khí tích lũy nhiều năm đều đã dùng gần hết rồi.” Từ Phàm nhìn danh sách bảo khố mà thở dài không thôi.

Lúc trước không có những việc phiền phức kia, mỗi lần Từ Phàm nhìn danh sách tất cả linh khoáng cấp bậc tiên khí trong bảo khố đều biểu hiện dáng vẻ thỏa mãn, bây giờ chỉ còn lại mỗi tiếng thở dài.

"Không có việc gì, tinh chu ta luyện chế có năng lực đi vào càng sâu hơn bên trong Cực Không Chi Vực, không chừng nơi đó sẽ có càng nhiều linh khoáng cấp bậc tiên khí hơn." Phân thân số một nói.

"Hy vọng như thế ~" Từ Phàm nói.

Vào lúc này Trảm Linh bỗng dưng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, có vẻ hưng phấn hỏi: "Đại trưởng lão, hay là chúng ta đi thử tinh chu mới luyện chế xem sao?"

"Không cần nóng nảy, xem thời gian thì Thiên Linh tôn giả cũng sắp đến rồi, chắc chỉ trong mấy ngày nay, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng nhau đi thử tinh chu mới luôn." Từ Phàm nói.

"Vậy cũng được." Trảm Linh kìm lại cơn hưng phấn.

Ba ngày sau, một chi hạm đội tinh chu hạ xuống mặt hồ Thập Vạn Lý Cự Hồ.

"Đã lâu không gặp, gần đây Đại trưởng lão vẫn khỏe chứ?" Thiên Linh tôn giả mỉm cười ân cần thăm hỏi.

Lần này hắn tới, không chỉ một mình mà còn mang theo hơn phân nửa cao tầng Thiên Linh tông đến thăm, chỉ vì tiếp nhận chiếc tinh chu này, thuận tiện đi dạo một vòng, tạm thời giải sầu.

"Cũng được, vẫn trôi qua như cũ ~" Từ Phàm đáp, nào có ai mỗi ngày đều tốt chứ, lại nói gần đây hắn cũng không được tốt.

Ngay lúc này, một vị lão giả chợt xuất hiện bên cạnh Thiên Linh tôn giả.

"Thái Thượng đại trưởng lão, chào mừng ngài quang lâm Ẩn Linh môn, ngài đến khiến cho ta cái này…"

Từ Phàm còn chưa nói xong đã bị Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông ngắt lời.

"Đại trưởng lão không cần phải khách khí như thế, ta chỉ là đi ra dạo một chút thôi!" Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông cười ha hả lên tiếng.

"Trước kia từng nghe lão nhị nói qua hoàn cảnh của Ẩn Linh môn tốt biết bao nhiêu, tất cả đệ tử đều ưu tú, cho nên bèn nhân cơ hội này đến đây xem một chút, mong được thêm kiến thức.”

“Hoan nghênh hoan nghênh, ngài cứ tùy tiện xem.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn không hề nghĩ tới Định Hải Thần Châm của Thiên Linh tông vậy mà lại đến đây, có thời gian nhất định phải hảo hảo lung lạc cái đùi to này mới được.

Đây chính là tồn tại có thể địch cả Vô Địch tôn giả bài danh trước hai mươi của Hội trưởng lão, có thể nói dạng tồn tại này đã thuộc về vô địch trong giới này.

Vào thời điểm này, Trảm Linh bên cạnh Từ Phàm có hơi rén, sợ vị Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông này có ý kiến với thân phận ma tu trước kia của mình.

Dù sao thì vị trước mắt này chỉ cần động động đầu ngón tay là có thể bóp chết mình rồi.

Một đám cao tầng Thiên Linh tông dưới sự dẫn dắt của Từ Phàm, tiến vào bên trong Ẩn Linh môn.

Vừa mới đi vào, tất cả cao tầng của Thiên Linh tông không khỏi hơi biến sắc.

Cuộc sống này sao lại có thể xa xỉ đến như vậy!

“Thiên Thanh linh khí, trong đó còn kèm thêm cả linh khí ngũ hành bản nguyên nữa, quả nhiên là xa xỉ!” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông cũng không khỏi kinh ngạc, hắn từng làm chưởng giáo Thiên Linh tông một đoạn thời gian, biết rõ muốn làm được thế này cần phải chi phí lớn bao nhiêu.

“Thiên Thanh linh khí cũng không hiếm lạ, có điều linh khí ngũ hành bản nguyên này là có lúc nào?” Thiên Linh tôn giả tò mò hỏi.

*Chú thích:

(1)Phun tào: Phun tào hay còn gọi là thổ tào là một từ trong tiếng Trung Quốc, chỉ hành vi lập luận phản bác từ một lỗ hổng lập luận, ngữ nghĩa của người bị phản bác; thường mang ý nghĩa trêu chọc. Về sau khi được sử dụng nhiều, hàm nghĩa của từ này được mở rộng ra hành vi trào phúng, oán giận. Nghĩa trên mặt chữ của từ này là "nôn vào bát người ta", nghĩa rộng là quở trách không cho người ta mặt mũi, giáp mặt vạch trần.

Phun tào trong mấy truyện thường là những câu nói lại nhải kiểu như chửi, dạng độc mềm độc miệng.

Phun tào có nguồn gốc từ "Truất xú" trong tiếng Mân Nam, lúc trước không có chữ viết tương ứng trong chữ Hán nên theo âm đọc "thuh-tshàu" mà được viết thành "Thổ tào, thác xú hoặc thuh xú" có âm Hán Việt là thổ tào.

Read more: https://dembuon.vn/threads/phun-tao-nghia-la-gi.45123/#ixzz7PCcuL5i6

Chương 539: Chúng ta không thể lôi kéo nhưng có thể nhờ cậy nha!

"Khoảng thời gian trước có một con Phệ Kim Hổ đến khiêu khích, không những thế còn dùng tiên khí đánh cược."

"Gặp chuyện tốt như vậy ta há có thể nương tay? Hiện tại linh khí kia đã trở trành hạch tâm Tụ Linh trận của tông môn ta." Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Thiên Linh tôn giả và Thái Thượng đại trưởng lão giật mình, liếc mắt nhìn nhau.

"Con hổ kia chạy đến chỗ các ngươi sao? Các ngươi phái ai xuất chiến? Làm cách nào thắng được?" Thiên Linh tôn giả hỏi.

"Con Phệ Kim Hổ kia quả thật là yêu nghiệt, dù là ta lúc ở Hợp Thể kỳ cũng không thể nắm chắc mười phần trấn áp được nó!" Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông nói.

“Nếu không phải cha nó có thể vượt giới buông xuống chân thân, ta còn thực sự muốn diệt trừ đại họa tâm phúc của tương lai Nhân tộc này đi.”

Trong giọng nói của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông có chút đáng tiếc.

“Đại trưởng lão, ngươi mau nói cho ta biết là ai đánh bại nó thế?”

“Sau khi con Kim Phệ Hổ kia đánh bại đệ nhất thiên kiêu Hợp Thể kỳ của Thiên Linh tông ta, ta cùng với lão đại đã thảo luận trong suốt thời gian dài, tìm khắp Tu Tiên giới cũng không tìm được thiên kiêu Hợp Thể kỳ nào của Nhân tộc có thể đối đầu với con hổ kia!” Thiên Linh tôn giả nói đầy vẻ kích động.

“Là ta khống chế con rối Hợp Thể kỳ đánh bại Phệ Kim Hổ kia.” Từ Phàm thành thật nói.

“Đan khí song hinh, thật không ngờ chiến lực của Đại trưởng lão còn cao hơn tưởng tượng của ta.” Thiên Linh tôn giả sợ hãi than.

Đan khí song hinh là cái quỷ gì?

“Thiên Linh tôn giả quá khen.” Từ Phàm nói, sau đó hướng lên trời cất tiếng căn dặn: “Bồ Đào, hãy sớm tiến hành tháng linh khí ngũ hành bản nguyên.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Bồ Đào đáp lời.

Linh vũ ngũ sắc từ trên trời rơi xuống, linh khí ngũ hành bản nguyên cấp tốc khuếch tán ra khắp nơi Ẩn Linh môn.

“Thật là đại thủ bút.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông cười ha ha khen ngợi hắn.

“Cũng nhờ vào món tiên khí kia, hàng năm tông môn có khoảng một tháng thời gian sẽ có linh khí ngũ hành bản nguyên rơi xuống.” Từ Phàm giới thiệu.

“Lão đại, ta đã nói với ngươi rồi, Thiên Linh tông chúng ta đối xử với đệ tử đúng là có hơi bủn xỉn một chút.” Thiên Linh tôn giả vừa cười vừa bảo.

“Đợi đến lúc ngươi phi thăng, nếu ngươi không sợ Thái Thượng trưởng lão mấy đời trước xé xác ngươi thì ngươi cũng có thể làm như vậy.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông trợn trắng mắt nói.

“Mấy trăm vạn tu sĩ của Thiên Linh tông người ăn ngựa nhai, tiêu hao lớn bao nhiêu chẳng lẽ trong lòng ngươi không có tính toán sao?” Đột nhiên một giọng nói vang lên từ sau lưng đám người.

“Thái Thượng tam trưởng lão, sao ngài đến mà cũng không lộ mặt vậy chứ?” Từ Phàm mỉm cười hoan nghênh.

“Không cần phải để ý đến ta, hiện tại ta chỉ có thể coi như là nửa ý thức phân thân, đến đây chỉ để có thêm kiến thức mà thôi.” Một cái bóng mờ bỗng dưng xuất hiện hướng về phía Từ Phàm khách khí lên tiếng.

“Không ngờ ngươi cũng đến ~” Thiên Linh tôn giả nói.

“Ngươi chỉ luôn muốn vây ta trong tông môn, không có cửa đâu.” Hư ảnh dứt lời lập tức không thèm để ý đến Thiên Linh tôn giả nữa.

“Vậy thì tốt, đều đã đến đông đủ, chúng ta mau đi xem tinh chu đã luyện chế xong của quý tông nào! Thỉnh các vị tiền bối nghiệm thu!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đúng đúng đúng, tranh thủ đi xem bảo bối của chúng ta.” Thiên Linh tôn giả lập tức quên mất việc cãi nhau với Thái Thượng tam trưởng lão.

“Mời các vị đi theo ta.”

Một chiếc tinh chu cỡ lớn đáp xuống trước mặt mọi người. Sau đó chở đám người nhanh chóng bay về phía bình nguyên sau chủ phong.

“Đây chính là tinh chu đã luyện chế xong sao?” Thiên Linh tôn giả hỏi với vẻ vô cùng kích động.

Mặc dù trước kia hắn đã nhìn qua hình dáng trong bản thiết kế rồi, nhưng khi vật thật phơi bày trước mặt, hắn vẫn không khỏi có chút kích động, nhất là đôi phong dực tung bay theo gió kia càng thêm đánh thẳng vào linh hồn hắn.

Trong mắt Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông cũng xuất hiện thần sắc sợ hãi thán phục, chớ nói chi là đám cao tầng Thiên Linh tông sau lưng hắn.

Từ Phàm nhìn thấy biểu hiện của mọi người, gật gật đầu, quả nhiên phong cách cổ điển phù hợp với khẩu vị của bọn họ hơn.

“A, Đại trưởng lão, còn tinh chu của các ngươi ở đâu? Mau cho chúng ta xem một chút!” Thiên Linh tôn giả nói.

“Bồ Đào đang thử nghiệm tính năng của nó, nếu tôn giả muốn xem thì bây giờ ta sẽ để nó trở về.” Từ Phàm đáp.

Không cần Từ Phàm phải dặn dò, một cái bóng thuyền to lớn bao phủ mọi người, sau đó một chiếc tinh chu mang theo sắc thái khoa huyễn đáp xuống bên cạnh tinh chu cổ điển.

“Hình dạng thật quái dị, nhìn hình dáng cũng có thể cảm giác được ở bên trong Cực Không Chi Vực sẽ phát huy ra chiến lực rất mạnh.”

“Nhưng vẫn không thuận mắt bằng chiếc này của chúng ta.” Thiên Linh tôn giả cất lời đánh giá.

Thái Thượng đại trưởng lão ở bên cạnh cũng nhân tiện gật đầu một cái, hắn cũng cảm thấy chiếc tinh chu hình dáng quái dị kia không phù hợp tâm ý của hắn.

“Thái Thượng đại trưởng lão, tôn giả, các vị đi đường mệt nhọc, hãy ở lại Ẩn Linh môn chúng ta nghỉ ngơi mấy ngày, sau đó chúng ta cùng nhau xuất phát đi Cực Không Chi Vực được không?”

“Thuận tiện có thể biểu diễn những công năng kia của tinh chu quý tông.” Từ Phàm nói.

“Cũng được, đi đường lâu đúng thật có chút buồn chán, tĩnh dưỡng mấy ngày rồi xuất phát vậy.” Thiên Linh tôn giả cười cười đáp.

“Đã xây trụ sở mới cho các vị, xin hãy di giá theo ta.”

Thời điểm trước khi hoàn thành luyện chế tinh chu, trụ sở dành để chiêu đãi Thiên Linh tông cũng đã xây dựng hoàn tất.

Ban đêm, sau khi Từ Phàm mở tiệc chiêu đãi cao tầng Thiên Linh tông chấm dứt, Thiên Linh tôn giả cùng với Thái Thượng đại trưởng lão ngồi chung một chỗ.

“Lão đại, ngươi đi dạo bên trong Ẩn Linh môn có cảm giác thế nào?” Thiên Linh tôn giả hỏi.

“Thâm bất khả trắc, căn cơ mỗi một đệ tử của Ẩn Linh môn đều hùng hậu không gì sánh được, như thể hãn đả chuy thực hơn mấy nghìn lần vậy, về phương diện này thì mạnh hơn đệ tử tông ta.”

“Càng hiếm thấy hơn chính là ta xem chiến lực, mỗi một người đều có thể phát huy ra tám thành chiến lực đỉnh phong của bản thân, ngươi có biết điều này đại biểu cho cái gì không?” Thái Thượng đại trưởng lão hỏi.

“Tất nhiên là đại biểu cho cực kỳ lợi hại, còn có thể thế nào nữa?” Thiên Linh tôn giả cười đáp.

“Điều này đại biểu cho mỗi một vị đệ tử đều có khả năng đột phá cực hạn bản thân, số lượng đệ tử thế hệ này ngày sau tấn cấp Đại Thừa tôn giả sẽ còn nhiều hơn.”

“Dựa theo hình thức phát triển này, qua vạn năm sau, chưa hẳn không thể lại xuất hiện thêm một Thiên Vũ môn khác.” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông nói.

“Lão đại, không ngờ ngươi lại đánh giá Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn cao đến như vậy, bằng không tìm cơ hội báo cho phía trên một tiếng, chờ Đại trưởng lão phi thăng thì đón đi?”

“Sau đó chúng ta lại nghĩ biện pháp lôi kéo Đại trưởng lão vào Thiên Linh tông chúng ta ở Đại Thiên thế giới.” Thiên Linh tôn giả cười ha ha đưa ra ý kiến.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, hạng người đại tài như Đại trưởng lão không đến phiên chúng ta lôi kéo.” Thái Thượng đại trưởng lão thở dài nói.

“Thiên Linh tông chúng ta ở giới này còn có thể chống đỡ một chút, lên đến Đại Thiên thế giới thì chỉ có thể cùng cấp bậc với đám cá nhỏ tôm nhỏ mà chúng ta coi thường trước kia.” Thái Thượng đại trưởng lão yếu ớt nói tiếp.

“Lão đại, ta cảm thấy suy nghĩ của ngươi quá cứng nhắc, chúng ta không thể lôi kéo nhưng có thể nhờ cậy nha!” Thiên Linh tôn giả nói.

“Nếu không phải lưỡng giới dung hợp, tiền bối thượng giới không xuống được, chỉ bằng vào lời nói của ngươi hôm nay đã có thể chết tám trăm lần.” Thái Thượng đại trưởng lão cười mắng, có điều sâu trong mắt hắn lại nổi lên một tia ý động.

Đến loại cảnh giới này của hắn, phương thức nhìn vấn đề cũng không giống như trước kia nữa.

Hắn có thể nhìn thấy, chỉ cần Đại trưởng lão không vẫn lạc, sau này tất nhiên sẽ là nhân vật giống như Thượng Tôn vậy.

Ngày sau ở Đại Thiên thế giới, đi theo một người như vậy cũng đáng để cân nhắc.

“Lão đại, ngươi ý động rồi!”

Thiên Linh tôn giả nhìn vẻ mặt Thái Thượng đại trưởng lão cười cười nói ra.

“Ta thì cũng thôi đi, sư phụ chúng ta vô cùng coi trọng đạo thống của Thiên Linh tông, ngày sau ta phi thăng sẽ không thoát ly Thiên Linh tông của thượng giới.”

“Nhưng ta lại cảm thấy ngươi có thể, sau này hãy nỗ lực hướng tới phương diện này.” Thái Thượng đại trưởng lão ung dung nói.

Chương 540: Bay thử tinh chu

Thiên Linh tôn giả nghe thấy lời Thái Thượng đại trưởng lão nói lập tức ngồi nghiêm chỉnh lại.

“Lão đại, ngươi nói nghiêm túc đấy chứ? Hay là hiện tại ta lập tức gia nhập Ẩn Linh môn nhé?” Thiên Linh tôn giả hỏi.

“Ta đã nói với ngươi rồi mà lão đại, lão nhị vẫn luôn nuôi lòng phản loạn, không phải thứ tốt lành gì, bây giờ ngươi đã tin chưa?”

“Lão tam, rõ ràng lão đại cũng đã đồng ý, vậy mà ngươi còn ở đây nói linh tinh cái gì?” Thiên Linh tôn giả nhìn cái bóng mờ nói, vẻ mặt đầy khinh thường.

“Ngươi đi không? Nếu muốn đi thì có thể đi cùng nhau!” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông nhìn lão tam hỏi.

“Ta…” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông nghe thế không khỏi suy tư.

“Được rồi, ta là người thành thật, không có da mặt dày như ngươi, vẫn nên thành thành thật thật ở lại Thiên Linh tông thôi!” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông nghĩ nghĩ một lúc rồi nói.

“Xem ra ngươi còn có chút tự mình hiểu lấy ~” Thiên Linh tôn giả cười bảo.

“Cái gì mà tự mình hiểu lấy? Lão tam bày ra chuẩn bị phía sau còn sâu hơn so với ngươi đấy!” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên

Linh tông đảo mắt nhìn qua Thiên Linh tôn giả nói.

“Vậy thì thế nào?”

“Thôi được rồi, các ngươi cũng đừng làm ầm ĩ nữa, các ngươi đến đây đều có nhiệm vụ cả.”

“Lão nhị, ngươi cứ thử nghiệm tinh chu mới cho tốt, lão tam thì xem xem bên này người ta đào tạo đệ tử như thế nào đi!” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông chấm dứt tranh chấp giữa hai người bọn họ.

“Đã rõ.” Hai người đồng thanh đáp.

Trong ba ngày này, Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông đi dạo khắp nơi trong Ẩn Linh môn.

Còn Thiên Linh tôn giả thì vẫn luôn đợi trên chiếc tinh chu phong cách cổ điển kia.

Về phần Từ Phàm thì bồi tiếp Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông uống trà, chơi cờ.

Trong một cái lương đình nằm trên đỉnh núi, Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông đang cau mày, trong tay cầm một quân cờ đen nhìn chằm chằm bàn cờ.

Nửa ngày trôi qua, Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông mới buông quân cờ trong tay xuống nói: “Ta thua, Đại trưởng lão quả nhiên học cứu thông thiên, tài đánh cờ kinh người.”

“Thật không nhận nổi lời khen ngợi như thế của Thái Thượng đại trưởng lão, ta cũng là lần đầu tiên gặp được một đối thủ mạnh mẽ như Thái Thượng đại trưởng lão.” Từ Phàm mỉm cười khiêm tốn lên tiếng.

Nếu như ván cờ này không có giải thưởng thì hẳn Từ Phàm sẽ nhường cá đùi này ngay.

Thế nhưng không có cách nào, đồ vật đối phương đưa ra quá mức mê người, Từ Phàm không thể không thắng.

“Chẳng hay thời gian Đại trưởng lão nghiên cứu kỳ đạo đã được bao lâu rồi?” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông cười ha ha hỏi.

“Từ khi tu tiên đến nay đã ưa thích nghiên cứu, ta cũng không đếm kỹ đã bao nhiêu năm rồi.” Từ phàm khiêm tốn nói. Hắn cũng không thể nói bản thân không mấy xem trọng, như vậy thì quá đả kích người ta.

Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông gật đầu, lật tay lấy ra một cái ngọc phù phân thân đưa cho Từ Phàm.

“Cảm tạ Thái Thượng đại trưởng lão đã tặng cho, vãn bối xin được mặt dày nhận lấy.” Từ Phàm cười cười nói ra.

Không biết vì sao, hắn cảm thấy mình rất thích thu thập ngọc phù phân thân của Vô Địch tôn giả.

Nếu thật sự đến thời khắc mấu chốt, mỗi một cái ngọc phù phân thân đều có thể đem đến tác dụng mấu chốt.

“Vãn bối không phải loại người không rõ ràng kia, điều kiện đánh cược trước khi đánh cờ, vãn bối cũng sẽ đáp ứng Thái Thượng đại trưởng lão.” Từ Phàm lên tiếng.

Hắn cảm thấy vị Thái Thượng đại trưởng lão này chính là đến cửa đưa phúc lợi, phỏng chừng trước sau gì thì cái ngọc phù phân thân này cũng sẽ rơi vào trong tay bản thân mình.

Trong mắt Thái Thượng đại trưởng lão hiện lên một chút không được tự nhiên, cái ngọc phù phân thân này vốn định đem tặng, có điều mọi việc lại không giống như trong tưởng tượng của hắn.

Theo kịch bản của hắn chính là, khi đánh cờ hắn thắng Từ Phàm, sau đó lại lấy ngọc phù phân thân trong tay cho Từ Phàm.

Nhưng hắn tuyệt không ngờ tới, tài đánh cờ suốt hơn một nghìn năm của bản thân vậy mà lại không bằng cả một mao đầu tiểu tử tuổi tác chưa đến ngàn năm.

“Ngọc phù phân thân vốn là định tặng cho Đại trưởng lão, thế nhưng nào nghĩ đến Đại trưởng lão lại có kỳ nghệ cao siêu thắng được ta, là ta tính sai rồi!” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông cười ha ha, thản nhiên nói thẳng.

“Vãn bối cũng chỉ may mắn ~” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Người có thiên phú trăm đạo đều tinh thông như Đại trưởng lão, thật sự bình sinh ta mới gặp lần đầu.”

“Luyện khí, trận pháp, luyện đan, con rối, ngũ hành chi đạo, kỳ đạo, dường như không thứ nào không tinh thông, các loại công pháp thần thông cũng đều là hạ bút thành văn. Đại trưởng lão không phải là đại năng chuyển thế đấy chứ?” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông lên tiếng thăm dò.

“Thái Thượng đại trưởng lão đã suy nghĩ nhiều rồi, nếu như ta là đại năng chuyển thế thì đã sớm tìm một địa phương nào đó kín đáo tu luyện thật tốt, chờ đợi đến lúc phi thăng thượng giới, sao có thể giống như bây giờ thành lập một tông môn nho nhỏ tự mình tiêu khiển như vầy chứ?” Từ Phàm cười cười đáp.

Chuyển thế thì đúng là chuyển thế đấy, nhưng về phần đại năng thì không đúng rồi.

“Vậy thì dạng thiên tài giống như Đại trưởng lão, nhìn khắp Tu Tiên giới cũng không gặp nhiều.” Thái Thượng đại trưởng lão không nhịn được mà khen ngợi.

Từ Phàm nghe thế chỉ khiêm tốn cười cười.

Ba ngày sau, hai chiếc tinh chu cất cánh từ bình nguyên phía sau chủ phong, vừa ra khỏi đại trận hộ tông của Ẩn Linh môn thì bắt đầu toàn lực gia tăng tốc độ.

Lúc này, Thiên Linh tôn giả vô cùng hưng phấn đứng trên tinh chu cổ điển.

“Khôi nhất, chiếc tinh chu này của chúng ta có tốc độ thật là nhanh phải không?” Thiên Linh tôn giả hưng phấn hỏi.

“Tốc độ thông thường có thể đạt gấp ba lần Thiên Linh tông hào(thuyền) lúc trước, dưới tốc độ cực hạn còn có thể đạt đến gấp năm lần.” Con rối đang tập trung điều khiển, bình tĩnh đáp.

“Với tốc độ này, sau này làm gì mà không nhanh chứ!” Thiên Linh tôn giả bật cười ha ha.

“Không nói cái khác, chỉ mỗi việc vận chuyển, đón khách đưa người này thôi, chỉ chừng mấy năm là đã có thể hồi vốn rồi!” Hư ảnh của Thái Thượng tam trưởng lão Thiên Linh tông lên tiếng.

“Vận chuyển, đón khách đưa người?”

“Lão tam, trách không được tông môn phát triển nhiều năm như vậy cũng không thấy khởi sắc, thì ra nguyên nhân chủ yếu chính là ở trên người ngươi!” Thiên Linh tôn giả nói với vẻ đầy trào phúng.

“Có một chiếc tinh chu kiểu mới như thế này, chúng ta đương nhiên phải đi Cực Không Chi Vực săn chiến hạm của Yêu tộc chứ!”

“Thiên Linh tông ta vốn chính là tông môn đỉnh tiêm ở đại lục trung tâm, không lấy việc diệt sạch Yêu tộc, thống nhất hai giới làm mục tiêu, còn mặt mũi nào tiếp tục tồn tại trên đại lục này nữa.” Thiên Linh tôn giả nói với vẻ hiên ngang lẫm liệt.

“Ngươi chỉ có chút công phu miệng lưỡi ấy, làm như đại lục trung tâm không có ngươi là không được vậy, vững vàng phát triển chẳng lẽ không tốt sao?”

Dáng vẻ Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông như thể coi thường làm bạn với Thiên Linh tôn giả.

“Nếu không phải lão đại không ở trên chiếc tinh chu này, hắn nhất định cũng sẽ nói ngươi.”

Ngay lúc này, giọng nói của Từ Phàm từ trong phòng điều khiển chính vang ra.

“Tôn Giả, chúng ta kiểm tra tốc độ cực hạn, mục tiêu là ở bên ngoài bình chướng cự thạch, sâu trong Cực Không Chi Vực.” Từ Phàm nói.

“Đã biết.” Thiên Linh tôn giả trả lời.

Trên bầu trời, hai chiếc tinh chu đang đi song song đột nhiên tăng tốc độ.

Đôi cánh dài của tinh chu cổ điển chậm rãi vung vẩy, mỗi lần vung vẩy một cái thì tinh chu lại nhanh hơn một chút.

Còn Ẩn Linh số 2 thì trực tiếp phun ra đuôi lửa từ sau hai cánh và mông.

Nửa tháng sau, một chiếc tinh chu tạo hình cổ điển trôi lơ lửng bên ngoài bình chướng cự thạch thuộc Cực Không Chi Vực.

“Đại trưởng lão cũng không nói gặp phải chuyện gì, cứ thế tự mình chạy mất.” Thiên Linh tôn giả có hơi bất mãn nói.

“Nhất định là không muốn cho ngươi biết rồi, không có Đại trưởng lão thì chúng ta cũng có thể kiểm tra tinh chu.”

“Ta nói đúng không Khôi Nhất?” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông hỏi.

“Trong kho số liệu của ta đã có toàn bộ tư liệu của chiếc tinh chu này, điều khiển không chút chướng ngại, không cần phải có chủ nhân ở bên tinh chu kia đi cùng.” Con rối đang điều khiển tinh chu đáp.

“Thôi được, chúng ta đành tự mình kiểm tra tính năng của chiếc tinh chu này vậy.” Thiên Linh tôn giả nói.

Chương 541: Hạt giống tự do và kế hoạch sinh con

Lúc này, thuyền Tinh mà Từ Phàm lái đang lén lút và âm thầm bám theo sau thuyền Tinh có hình dáng kỳ lạ.

Từ Phàm nói khi nhìn vào thuyền Tinh kỳ lạ trước mặt. đang thu thập linh khoáng tinh thần: “Ta đã nói làm thế nào mà một con thuyền Tinh có thể được chế tạo trong vòng sáu mươi năm, hóa ra không có kế hoạch sử dụng lâu dài.”

Trảm Linh nói: “Đây là con rối thuyền Tinh mà Thiên Linh tôn giả nói, nhìn cũng không có gì đặc biệt?”

Từ Phàm ở bên cạnh nói: “Chính vì nhìn không có gì đặc biệt mới là mạnh nhất. Loại thuyền Tinh này chỉ có thể giao cho con rối lái.”

Không lâu sau, một con rối ẩn hình xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, trên tay cầm một mảnh linh khoáng hợp kim.

Từ Phàm nhặt hợp kim lên và bắt đầu quan sát nó một cách cẩn thận.

Một lúc lâu sau, Từ Phàm thở dài một hơi.

Từ Phàm cười nói: “Tạm thời dùng mật pháp nâng cao tính năng của linh khoáng hợp kim, có thể kéo dài đến năm mươi năm. Vị quốc sư đó thực sự là có một phương pháp hay.”

Giọng nói của Bồ Đào vang lên, giọng điệu có chút khẩn trương, giống như nhìn thấy một con mèo con mang cá khô: “Chủ nhân, có cần bắn hạ không?”

Từ Phàm cười nói: “Đập tan, để khi rảnh rỗi cho nó khai thác quặng, ta đi theo sau là chỉ muốn xem những con rối đó. Dù sao thì trên đó vẫn còn hạt giống của ta, có vẻ như nó đang phát triển rất tốt.”

Trảm Linh ngạc nhiên nói: “Vì những con rối này có thể điều khiển linh hoạt, chúng dùng pháp bảo để cắt linh khoáng tinh thần.”

Từ Phàm sửng sốt, tò mò hỏi: “Cũng không phải là chưa từng thấy, sao lại kinh ngạc?”

Trảm Linh chỉ vào đám con rối đang cắt linh khoáng tinh thần: “Cái này khác với Bồ Đào. Có thể thấy những con rối này có ý thức độc lập, không giống như điều khiển tổng thể Bồ Đào.”

Những con rối đó vừa giao tiếp vừa cắt các linh khoáng tinh thần, mặc dù không nghe được chúng nói gì, nhưng hành động của chúng khiến Trảm Linh xác nhận rằng chúng có ý thức độc lập.

Trảm Linh xoa cằm nói: “Ta vốn tưởng rằng Bồ Đào đã rất trái với đạo trời, nhưng khi nhìn thấy những con rối này, ta luôn có điềm báo không lành.”

Từ Phàm thích thú hỏi: “Điềm báo đáng ngại, ngươi cho rằng những con rối này còn nguy hiểm hơn Yêu Tộc sao?”

“Nó chắc chắn không phải là một mối nguy hiểm bây giờ, nhưng không chắc chắn trong tương lai.”

“Trong không gian dưới lòng đất của tông môn, ta cũng đã nhìn thấy dây chuyền sản xuất của những con rối đó.”

“Nếu những con rối này được sản xuất với tốc độ sản xuất đó, sẽ không mất nhiều thời gian để tích lũy một đội quân rối khổng lồ.”

“Sau đó thu thập tài nguyên xung quanh, mở rộng dây chuyền sản xuất và sản xuất con rối với tốc độ đó.”

“Nếu tất cả các con rối đều do một người điều khiển thì tốt hơn là nên nói một chút.”

Trảm Linh nói với vẻ mặt trầm tư: “Nếu mỗi con rối đều có một ý thức độc lập thì thật là kinh sợ.”

“Chẳng lẽ trưởng lão Trảm Linh đã gặp phải cảnh tượng tương tự như vậy?”

Từ Phàm hững thú với tình hình phát triển này, Trảm Linh nói rằng không có sự khác biệt.

“Trước kia đã có một thảm họa ở đại lục Thiên Ma, và cuối cùng, Thế Thượng Tôn đã đích thân ra tay để trấn áp nó.”

“Đó là một con Yêu thú chui ra từ vực thẳm dưới lòng đất và thích ăn năng lượng sinh cơ.”

“Ban đầu, chỉ có một con đi ra từ đại lục Thiên Ma, chính là sức chiến đấu khoảng Hóa Thần kỳ.”

“Nhưng loại Yêu thú đó có thể sinh sôi nhanh chóng. Chỉ cần nó tiêu hao đủ năng lượng sinh cơ, nó có thể từ một phân hai, mỗi phần có một ý thức độc lập.”

Khi Trảm Linh vừa bắt đầu, Từ Phàm có thể đoán được hướng đi của toàn bộ kịch bản.

Trảm Linh có chút hoảng sợ nói: “Cuối cùng, Thượng Tôn đã tìm ra nguồn gốc của con Yêu thú đó và chiến đấu chống lại nó trong ba ngày. Sau ba ngày đại chiến với Yêu thú nguyên đầu, nó bị giết bởi thanh kiếm. Lúc đó, Yêu thú đã ăn mòn một thành sinh cơ của đại lục Thiên Ma.”

“Nhìn thấy đám rối này khiến ta liên tưởng đến con Yêu thú đó. Nếu tốt thì được, nhưng nếu là ác thì sẽ là một thảm họa khác trong tương lai.”

Lúc này, Từ Phàm vẫy vẫy tay, cười nói: “Trưởng lão Trảm Linh yên tâm, mọi chuyện đều nằm trong tầm kiểm soát của ta, ta có thể thả thứ nguy hiểm như vậy ra được không?”

Hồi đầu, Từ Phàm không chỉ gieo hạt tự do cho những con rối đó mà còn đào sâu khái niệm kế hoạch sinh đẻ.

Trảm Linh hỏi: “Đại trưởng lão có quen thuộc với thế lực này không?”

Từ Phàm giải thích: “Đó là thế lực trên đảo Cửu Phong đó.”

“Vậy ta có thể yên tâm, đại trưởng lão vẫn đáng tin.”

Trảm Linh cho Từ Phàm một lượt thích.

Từ Phàm nhìn chiếc thuyền quái dị một hồi, liền để Trảm Linh bay tới khu vực bên trong Vực Cực Không.

Từ Phàm trong lòng thầm nói: “Quả nhiên là hạt giống ta gieo trồng, quả nhiên không làm ta thất vọng.”

Theo thông tin được Bồ Đào thăm dò, con rối đứng đầu lúc bấy giờ đã trở thành thuyền trưởng của con thuyền Tinh.

Sau vài năm nỗ lực, hắn đã trở thành thủ lĩnh của đám con rối vương triều Cửu Phong.

Sau khi Từ Phàm quan sát một lúc, hắn rời đi.

Bên trong Vực Cực Không, Trảm Linh kinh ngạc nói: “Đại trưởng lão, ngươi có cách phá không gian phong ấn!”

Từ Phàm nói: “Ta không có, ta chỉ cải thiện Trận Pháp Truyền Tống không gian thôi, sử dụng ít năng lượng hơn để phát huy nhiều sức mạnh hơn, sau đó sử dụng nó để phá vỡ phong ấn không gian tiến hành Truyền Tống.”

Hắn cũng rất ngưỡng mộ người phong ấn không gian, khiến hắn không tìm ra cách kỹ xảo để phá vỡ không gian phong ấn, vì vậy hắn chỉ có thể oán giận, tiến hành Truyền Tống.

Từ Phàm dặn dò:”Chức năng này chỉ là biểu diễn một chút, để khi ngươi gặp lúc nguy cấp có thể sử dụng, lúc bình thường có thể bay là được.”

Trảm Linh tò mò hỏi: “Một lần Truyền Tống cần bao nhiêu tiền?”

“Tổng tiêu hao ba năm linh khí năng lượng của Ẩn Linh đảo, ta nói là kết quả sau khi kiên trì trận bàn Tiên Linh hai mươi năm trước.”

Trảm Linh kinh ngạc nói: “Trời ạ! Tiêu hao nhiều linh khí như vậy.”

Từ Phàm cười nói: “Dùng khi nguy cấp, bình thường đừng lãng phí.”

Vào lúc này, một thông báo xuất hiện trong bức màn ánh sáng điều khiển.

“Cách thuyền Tinh sáu triệu dặm, có một linh khoáng tinh thần cấp Đạo Khí, rất có giá trị thu thập.”

Trảm Linh cảm thấy sắp không giữ được sự ổn định của Đại Thừa tôn giả nữa: “Đây là chức năng mới của thuyền Tinh sao? Đại trưởng lão ngươi đã làm như thế nào!”

“Đúng vậy, thuyền Tinh này chủ yếu dùng để khai thác, đương nhiên có chức năng dò tìm linh khoáng tinh thần.”

Từ Phàm nói: “Bằng cách này, hiệu quả thu gom sẽ tốt hơn trong tương lai.”

Trảm Linh hỏi: “Thuyền Tinh của Thiên Linh Tông có công năng như vậy sao?”

“Tất nhiên là không. Chỉ có thể rút ra một bộ linh khoáng tương ứng trong nhà kho bảo vật của tông môn. Tất nhiên, nó được sử dụng gần với thuyền Tinh của chúng ta.”

“Có thể thăm dò các linh khoáng tinh thần trong phạm vi hàng trăm triệu dặm với thuyền Tinh là trung tâm. Chức năng này chỉ có thể được tải trên thuyền Tinh của tông môn chúng ta.”

Một số thứ hoạt động tốt, nhưng không nhất thiết phải tốt khi mang ra ngoài.

Trảm Linh gật đầu: “Ta hiểu ý của Đại trưởng lão.”

Đúng lúc này, ở phía xa đột nhiên vang lên một tiếng gầm rú.

Một con Cự Thú Cực Không to như một con kỳ lân đột nhiên nhảy ra khỏi không gian, theo sau là bóng hình của Thái Thượng trưởng lão Thiên Linh Tông.

Chỉ thấy Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông, với đôi mắt giận dữ, đang cầm một cự tháp linh lung, biến thành một tòa tháp ngàn dặm, và oằn mình trước con Cự Thú Cực Không một sừng.

Không gian xung quanh bắt đầu rung chuyển, xung quanh tòa tháp khổng lồ xuất hiện những vết nứt không gian.

Tình thế không có kẻ địch của nó đã gây chấn động sâu sắc đến trái tim của Từ Phàm và những người khác.

Chương 542: Chiến hạm cự thú của Nguyệt cấp Yêu Tộc

Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông, người đang thể hiện sức mạnh to lớn cũng dành thời gian nhìn về hướng thuyền Tinh nơi Từ Phàm đang ở.

Sau đó hắn tiếp tục chiến đấu với con Cự Thú Cực Không.

“Xem ra, phải là Vô Địch tôn giả mới có thể đả thương Cự Thú Cực Không.”

Trảm Linh nhìn đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông nói:”Giống như ta, bao nhiêu cũng không đủ.”

Từ Phàm cười nói: “Đừng lo lắng, ngươi cũng sẽ có một ngày như vậy.”

Lúc này, cục diện trận chiến đã thay đổi.

Con Cự Thú Cực Không bị trói vào trong tòa tháp khổng lồ phóng ra và đập đuôi vào đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông.

Một bàn tay tinh không lớn xuất hiện, trực tiếp nắm đuôi của con Cự Thú Cực Không một sừng.

“Tông môn của ta vừa mới có được thuyền Tinh, lại bị ngươi tấn công, thật sự là tìm chết!”

Sự tức giận trong Vực Cực Không khiến Từ Phàm và những người khác hiểu rõ nguyên nhân hậu quả.

Từ Phàm vừa nói vừa xoa cằm: “Có chút xui xẻo, hi vọng thuyền của Thiên Linh tôn giả không bị phá hủy.”

Một câu hỏi rất nghiêm túc được đặt ra trước mặt hắn là bảo trì có miễn phí không?

Trảm Linh ở bên cạnh cũng nói: “Thực sự là xui xẻo.”

Trong chiến trường, bàn tay tinh không bắt lấy đuôi Cự Thú Cực Không, hoành hành một lúc.

Nhưng sức phòng ngự mạnh mẽ của con Cự Thú Cực Không không khiến nó không bị thương.

Một chiếc rìu Tinh Không khác ngưng tụ trên bầu trời và chém vào đầu con Cự Thú Cực Không.

Chỉ thấy tia sợ hãi lóe lên trong mắt con Cự Thú Cực Không, rồi biến mất trong Vực Cực Không.

“?”

Từ Phàm cảm thán: “Như này cũng quá khó giết chết, con Cự Thú Cực Không lại khó giết như vậy!”

Ngay khi mọi người còn tưởng rằng Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông sẽ tiếp tục đuổi theo, ai biết rằng hắn sẽ xuất hiện bên ngoài thuyền Tinh số hai của Ẩn Linh.

Từ Phàm vội nói: “Mau mở cửa hầm ra, nghênh đón trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông.”

Không lâu sau, đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông xuất hiện trong phòng tiếp khách.

Từ Phàm hỏi: “Đại trưởng lão Thái Thượng, thuyền Tinh ở đằng kia thế nào rồi?”

Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông nói, lửa giận trong mắt vẫn chưa biến mất: “Bên sườn có một lỗ thủng lớn. Thật may là ta đã đến kịp thời.”

“Thấy thực lực của con rắn kia không khỏe, ta vốn muốn bắt nó để thêm chút phụ cấp nhưng không ngờ hắn lại chạy trốn được”.

Từ Phàm an ủi: “Chỉ là thủng một lỗ, quay lại tu sửa một chút cũng không sao cả, đại trưởng lão Thái Thượng đừng nóng giận.”

Hắn có thể hiểu được cảm giác này, giống như chiếc xe mới mà cửa hàng 4S vừa đề xuất, vừa đi ra ngoài đã bị xước, cảm giác đó rất khó chịu.

Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông than thở nói: “Đó cũng là không gian bây giờ đã bị phong ấn, có một số phương pháp mà ta không thể dùng, nếu không con rắn một sừng này sẽ chết.”

Từ Phàm nói: “Con Cự Thú Cực Không này thực sự rất khó giết như vậy sao?”

“Đã đấu qua nhưng không dễ giết. Con Cự Thú Cực Không này là con yếu nhất mà ta từng thấy. Ta đã nghĩ sẽ có hy vọng, nhưng ta không ngờ con Cự Thú Cực Không này rất giỏi trong không gian.”

Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông tiếc nuối nói: “Ta rất muốn giết nó, không biết mất bao nhiêu năm đi sau cái mông của hắn.”

“Cũng phải, có rất ít ghi chép về việc giết chết con Cự Thú Cực Không trong Tu Tiên giới.”

Từ Phàm dặn dò: “Bồ Đào, theo tọa độ quỹ đạo mà tôn giả để lại, chúng ta đuổi theo hắn.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ở một nơi nào đó trong Vực Cực Không, Thiên Linh tôn giả và Tam trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông hóa ra đang ngồi trên thuyền Tinh và nhìn vào lỗ thủng trên mạn thuyền Tinh cổ điển.

Các đệ tử Thiên Linh Tông trên thuyền Tinh cổ điển đã được chuyển đến hạm đội.

Vẻ mặt Tam trưởng lão Thái Thượng thể hiện đáng tiếc, trong khi vẻ mặt Thiên Linh tôn giả lại bình tĩnh.

Thiên Linh tôn giả nhẹ nhàng nói: “Vừa rồi ngươi đã xem màn biểu diễn của lão đại chưa? Trời ạ, xem ra hắn đang rất tức giận.”

Tam trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông nói: “Đương nhiên là tức giận. Ngay khi hắn vừa từ Vực Cực Không tới đã gặp phải chuyện kinh khủng như vậy, đổi lại là người khác, ai lại không tức giận.”

Thiên Linh tôn giả nói: “Ta không biết lão đại ngươi có thể giết được con Cự Thú Cực Không đó hay không. Nếu giết như thế này, chúng ta sẽ kiếm được rất nhiều tiền.”

Tam trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông nói: “Khó, tuy rằng lão đại là Vô Địch tôn giả nhưng cũng gần như không thể giết được Cự Thú Cực Không, trừ phi hắn có sức chiến đấu của Thượng Tôn.”

Thiên Linh tôn giả vừa nói vừa sờ cằm: “Nhân vật như Thượng Tôn, một trăm ngàn năm nữa sẽ không có ai, nhưng ta cảm thấy đại trưởng lão tính toán trở thành Thượng Tôn kế tiếp.”

Tam trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông khinh thường nói: “Đây là lý do tại sao ngươi muốn chạy trốn với người khác?”

Thiên Linh tôn giả cười híp mắt với Tam trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông: “Ngươi thương xót ta.”

Ngay sau đó, chuông báo động vang lên.

“Có một hạm đội chiến hạm cự thú Yêu tộc ở bên ngoài tuyến cảnh giới, hãy thắt chặt đề phòng cho tốt!”

Giọng của con rối vang lên: “Sáu chiến hạm cự thú Yêu Tộc cỡ lớn, xin hãy trình kế hoạch chiến đấu.”

Thiên Linh tôn giả lập tức đứng lên, trong mắt hiện lên vẻ phấn khích.

“ Đang nhàm chán, không ngờ còn có việc!”

“Khối Nhất, kích hoạt trận pháp ẩn chứa thuyền Tinh cổ điển, ta muốn đánh một trận tử tế với lũ quỷ con này.”

Ánh mắt Thiên Linh tôn giả đỏ lên, hắn nhanh chóng trở lại bàn điều khiển chính.

“Chủ động nghênh chiến, chọc giận chúng trước, sau đó đánh du kích”.

Thiên Linh tôn giả nói: “Lão Tam, để ngươi xem nghệ thuật chỉ huy là như thế nào.”

Thiên Linh tôn giả phấn khích lao lên với ba chiếc thuyền Tinh ban đầu.

“Được rồi, vừa hay xem ngươi được việc bao nhiêu.”

Lúc đầu, Thiên Linh tôn giả muốn lợi dụng pháo kích trước tiên, tập hợp hỏa lực tiêu diệt một chiến hạm cự thú Yêu Tộc.

Kết quả là tập trung hỏa lực như đổ dầu vào nước, sáu chiến hạm cự thú của Yêu Tộc lập tức trở nên điên cuồng.

Như thể một con kiến chọc giận các vị thần.

Sáu khẩu pháo chủ lực trực tiếp bắn trúng chiến hạm cự thú của Yêu Tộc, chỉ để chọc thủng lớp lá chắn bên ngoài.

Ánh mắt Thiên Linh tôn giả bắt đầu vặn vẹo.

Thiên Linh tôn giả: “Không ngờ mình thực sự sẽ gặp được việc lớn, gặp phải Nguyệt cấp chiến hạm cự thú, chỉ có thể từ từ nghiền nát nó.”

“Ngươi đừng hỏi, ta sẽ giải thích cho ngươi, chiến hạm cự thú Yêu Tộc được chia thành ba cấp, Nhật Nguyệt Tinh, những chiến hạm cự thú mà trước kia ta phá hủy đều là Tinh cấp.”

Thiên Linh tôn giả nói: “Chiến hạm cự thú Yêu Tộc Nguyệt cấp không còn là thứ mà các thuyền Tinh bình thường có thể cạnh tranh được.”

Tam trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông thận trọng nói: “Hay là lui ra ngoài, đợi đại trưởng lão bên đó tới giúp rồi tính.”

“Chờ các đại trưởng lão đến, chiến hạm cự thú này đã biến mất từ lâu.”

“Nếu bắn hạ sáu chiến hạm cự thú Nguyệt cấp này, nói không chừng có thể nhận được bút thưởng từ hội trưởng lão.”

Thiên Linh tôn giả nói với ánh mắt vàng rực: “Chẳng qua là ta còn chưa thu thập đủ linh khoáng cấp bậc Tiên khí nên nhân cơ hội kiếm thêm một chút.”

Thái Thượng Tam trưởng lão nói: “Người tìm kiếm có một phần. Ta muốn một phần thưởng từ hội trưởng lão.”

Thiên Linh tôn giả cười nói: “Yên tâm, cãi nhau là cãi nhau, một mình ta vẫn không thể ăn.”

Thái Thượng Tam trưởng lão gật đầu, mặc dù bọn họ thường xuyên cãi nhau nhưng cùng một sư tôn, tình cảm giữa các huynh đệ vẫn rất sâu đậm.

Đúng lúc này, chiến hạm quái vật ở phía xa tăng tốc lao tới.

Chương 543: Quẻ tổn hại

Sau hơn 10 ngày hành trình với tốc độ cao, cuối cùng Ẩn Linh số hai cũng tìm được nơi neo đậu của con thuyền Tinh cổ điển.

“Hơn 10 ngày trước, hạm đội Thiên Linh Tông đang đậu ở đây đã gặp phải chiến hạm cự thú Yêu Tộc.”

“Để tránh cho thuyền Tinh cổ điển bị hư hại lần nữa,Thiên Linh tôn giả đem hạm đội dẫn đầu chiến hạm cự thú Yêu Tộc đi nơi khác.”

Từ Phàm hỏi: “Đây là thông tin do Thiên Linh tôn giả để lại.”

Bồ Đào đáp: “Đúng.”

Từ Phàm hỏi: “Có bao nhiêu chiến hạm cự thú Yêu Tộc?”

“Có sáu chiến hạm cự thú Yêu Tộc Nguyệt cấp. Dự kiến sau bốn tháng, Thiên Linh tôn giả sẽ hoàn toàn loại bỏ chiến hạm cự thú Yêu Tộc.”

Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói: “Sau 4 tháng, vậy chúng ta hãy đề phòng việc khai thác xung quanh trước đã.”

Trảm Linh ở bên cạnh nói: “Xem ra chỉ có thể như vậy.”

Từ Phàm hỏi: “Thái Thượng đại trưởng lão, ngươi muốn nghỉ ngơi hay là đi tìm bọn họ?”

Thiên Linh Tông Thái Thượng đại trưởng lão nói: “Nếu lão nhị có thể giành chiến thắng, ta sẽ không tham gia cuộc vui, ở lại xem chuyến đi của thuyền Tinh là được.”

Từ Phàm gật đầu, hắn để lại một chiến hạm nhỏ ở Ẩn Linh số hai làm nơi nghỉ ngơi, sau đó để Trảm Linh đi khai thác xung quanh.

“Nghe nói đại trưởng lão tinh thông bói toán, có thể bói một quẻ cho lão nhị không?”

Không có gì để làm, đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông trò chuyện với Từ Phàm.

Từ Phàm cười nói: “Vậy thì đến một cái, có lẽ sẽ không có chuyện gì lớn.”

Sáu đồng xu ngưng tụ từ căn nguyên linh khí ngũ hành xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau đó nhẹ nhàng rắc lên mặt bàn.

Tổn hại quẻ chữ, Từ Phàm nói thầm trong lòng.

Sau đó, Từ Phàm phát hiện ra điều kỳ lạ trong quẻ, bắt đầu nghiêm túc bói toán, vẻ mặt trở nên nghiêm nghị.

Nhìn thấy biểu hiện của Từ Phàm, đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông đang cười cũng ngừng lại, trở lại phong thái cũ, chờ đợi kết quả của Từ Phàm.

Thật lâu sau, đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông hỏi: “Đại trưởng lão, lão nhị có phải là có nguy hiểm nào đó không?”

“Không có nguy hiểm, nhưng tổn thất có chút nghiêm trọng. Đây không phải quẻ tổn thất bình thường.”

Từ Phàm ngẩng đầu lên nói: “Đây là một quẻ tổn thất lớn.”

Từ Phàm nói: “Đại trưởng lão Thái Thượng, ngươi phải chuẩn bị tinh thần. Với quẻ này, có lẽ Thiên Linh tôn giả phải trở về dùng bữa.”

“Quẻ tượng không có huyết sắc, sửa đổi nhân sự không nên tổn thất lớn.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung vẩy sáu đồng tiền trên bàn rồi biến mất.

Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông đứng lên: “Ta đi dạo loanh quanh, biết đâu lại gặp được đám người lão nhị, lão tam.”

Đại trưởng lão Thái Thượng của Thiên Linh Tông nói xong liền bước ra rồi biến mất.

Từ Phàm ghen tị nói: “Vô Địch tôn giả, dễ dàng như vậy đã phá vỡ phong ấn không gian sao?”

“Ta đã nghĩ có thể hỏi ý kiến của Vô Địch tôn giả nhưng bây giờ ta không còn cơ hội.”

Hai tháng sau, Từ Phàm cuối cùng cũng đợi được Thiên Linh tôn giả.

Trong chiếc túi thoát hiểm đổ nát, Thiên Linh tôn giả nhếch nhác nhìn Từ Phàm.

Thiên Linh tôn giả muốn khóc không ra nước mắt: “Đại trưởng lão, ta rốt cục tìm được ngươi, suýt chút nữa không trở lại được.”

Từ Phàm cau mày hỏi: “Tôn Giả, trận chiến ở đó bi thảm như vậy sao?”

Theo lý mà nói, ngay cả khi có sáu chiến hạm cự thú Nguyệt cấp ở phía đối diện thì nó cũng không nên nhếch nhác như vậy.

Thiên Linh tôn giả tiếc hận nói: “Đánh giá thấp đối phương, có phải là ta quá lớn không?”

Từ Phàm tò mò hỏi: “Tình hình thế nào?”

“Vấn đề chỉ huy chiến thuật đã bị sáu chiến hạm cự thú Yêu Tộc đánh bại từng cái một.”

“Sức mạnh phòng thủ và tấn công của chiến hạm cự thú Yêu Tộc ở phía đối diện là thứ mạnh nhất mà ta từng thấy.”

“Với trình độ điều khiển thuyền Tinh của con rối, không thể cùng một lúc điều khiển ba thuyền Tinh.”

Lúc này, Thiên Linh tôn giả vô cùng phiền muộn, cảm thấy mình làm việc vất vả nhiều năm như vậy, tài sản gia tộc tiêu tán hết sạch.

“Cũng may là ta kịp thời giải cứu đệ tử tông môn trên thuyền Tinh, nếu không, sau khi trở về, lão đại có thể giết chết ta.”

Thiên Linh tôn giả thở dài một hơi, sau đó nhìn thuyền Tinh cổ điển ẩn trong trận pháp phía xa.

“Đại trưởng lão, sửa chữa chiếc thuyền Tinh này cần bao nhiêu thời gian?”

Từ Phàm nói: “Ba tháng rồi, không bị tổn thương đến lõi linh năng. Chỉ cần cắm lỗ và kết nối nó với trận pháp là được. “

Lúc này, trong lòng Từ Phàm trở nên cảnh giác.

Trong quá khứ, hắn là bất khả chiến bại về điều khiển và luyện chế phi thuyền, hắn có thể treo cổ ngươi bằng các khái niệm tiên tiến.

Sau khi trải qua sự việc này, Từ Phàm đã bỏ sự coi thường trong tim.

“Lão đại đâu? Hắn không phải đang ở cùng ngươi sao?”

Thiên Linh tôn giả nói: “Ta cũng đã nhận được tín hiệu của ngươi trong trận chiến.”

Từ Phàm sau khi tính toán nói: “Đại trưởng lão Thái Thượng đang tìm ngươi. Thường cứ nửa tháng sẽ trở lại, tùy thời gian một hai ngày sẽ trở lại.”

“Vậy đợi ông chủ trở về rồi hãy nói chuyện, chỉ có thể làm phiền đại ca một lần nữa.”

Từ Phàm xua tay, cười an ủi: “Chúng ta cùng nhau không chỉ có ngày một ngày hai, ngươi đừng nói cái gì phiền phức, không phiền phức.”

Thiên Linh tôn giả gật đầu, bày tỏ rằng hắn rất xúc động và cảm thấy Từ Phàm đủ thú vị.

Từ Phàm ra lệnh: “Bồ Đào, phát tin báo cho Ẩn Linh số hai quay lại.”

Giọng của Bồ Đào vang lên: “Tuân lệnh.”

Thiên Linh tôn giả nói: “Đúng rồi, lão tam muốn một linh khí cùng cấp bậc Bồ Đào, đại trưởng lão có thể luyện chế ra được không?”

Từ Phàm nói: “Có thể luyện chế, nhưng các mỏ linh khoáng cấp bậc tiên khí được đề cập đến quá lớn, môn phái của ngươi có thể không thu thập hết chúng trong một thời gian.”

Bồ Đào từ nhỏ đến giờ chỉ tiêu hao thiên địa linh bảo của nó, các loại linh khí nghịch thiên đều có thể đổi lấy một ít tiên khí.

“Bản giản lược có thể luyện chế được không? Có thể giống Bồ Đào giúp hắn quản lý tông môn như bình thường.”

Thiên Linh tôn giả nói: “Mấy ngày nay lão tam đều nói chuyện này với ta, nói rằng phương thức quản lý này rất có uy lực.”

Từ Phàm hỏi: “Tam trưởng lão Thái Thượng đâu, ngươi không cho hắn ra ngoài.”

“Nếu không cho ra, trong lòng có chút bối rối, trước tiên yên lặng đi.”

Thiên Linh tôn giả nói: “Cuối cùng là ta đã đánh giá thấp đối phương, lại bị đối phương tính toán.”

“Không sao, lần sau gọi lại, ta tu sửa thuyền Tinh cổ điển, khi thực chiến, hẳn là mạnh hơn một chút so với chiến hạm cự thú Yêu Tộc Nguyệt cấp.”

Từ Phàm cười nói, trong lòng có chút tò mò, rốt cục Yêu Tộc có thể đánh Thiên Linh tôn giả thế nào mới thành dạng này.

Lúc này, sâu trong khu vực Vực Cực Không, sáu chiến hạm cự thú dừng ở bên ngoài kết giới tai họa.

“Hãy tổ chức thành một nhóm và đi qua khu vực chịu nhiều thiên tai này trước. Lần này, Liên minh Yêu Tộc của chúng ta phải tìm ra trứng của những con Cự Thú Cực Không.”

Một giọng nói lạnh lùng như chuông gió vang lên trong lòng Yêu Tộc đang điều khiển chiến hạm cự thú.

Có chín cái đuôi ở phía sau, một người phụ nữ với đôi tai cáo trắng như tuyết trên đầu đang đứng trong phòng điều khiển chính của chiến hạm quái vật.

Nữ nhân hừ lạnh một tiếng: “Nếu không phải thời gian gấp gáp, tôn giả của Nhân Tộc sẽ không thể chạy thoát.”

“Còn ba canh giờ. Nhất định phải nghe theo chỉ thị của ta. Ai dám chậm trễ một giây, sau khi trở về sẽ bị trừng phạt một vạn con kiến.”

Giọng nói của người phụ nữ khiến tất cả Yêu Tộc thức giấc.

Chương 544: Thần thông đổi

đạo khí

Vào ngay thứ ba khi Thiên Linh tôn giả trở về, Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông đã quay lại.

“Lão đại ngươi rốt cục cũng trở về rồi, ngươi không biết ta đã thảm như thế nào đâu, hạm đội của chúng ta mất rồi, pháp bảo trên người ta cũng bị hủy gần nửa.”

“Tích lũy nhiều năm như vậy, một phát này mất hất rồi.”

Lúc này Thiên Linh tôn giả trông như đứa trẻ bị bắt nạt nhìn thấy người lớn trong nhà.

“Dạo gần đây ngươi quá thuận buồm xuôi gió rồi, chịu một chút thất bại cũng tốt.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông chậm rãi nói.

“Lão đại, ngươi nhìn ta đáng thương như này, năm trăm hình lôi tiên kia có thể bỏ đi hay không?” Thiên Linh tôn giả đáng thương nói.

Trong cuộc đời của hắn, từng bị hình lôi tiên đánh hai lần, mỗi lần đều khiến hắn đau đến không muốn sống, ký ức hãy còn mới mẻ.

“Đấy là tổ huấn tông môn, không thể vi phạm, đổi thành đệ tử bình thường ngươi cũng biết sẽ có hậu quả như thể nào, sức mạnh của năm trăm hình lôi tiên, chắc ngươi tính cũng khá chuẩn.”

“Bọn lão nhị đâu đâu? Đệ tử và các trưởng lão của tông môn có bị thương hay không?”

“Nếu có, phải tăng thêm hình phạt.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông từ tốn nói.

Từ Phàm ở bên cạnh nhìn một màn này, kém chút thì bật cười, hóa ra bộ dáng Thiên Linh tôn giả giả bộ đáng thương như thế, thế mà lại là vì tranh thủ sự thông cảm miễn trừ hình lôi tiên.

Hình lôi tiên, cái này trừng phạt nghe đã thấy hăng hái, Từ Phàm nghxi đến không biết sau khi quay trở về có nên thêm sự trừng phạt giống như này vào trong tông môn hay không.

“Không không, một đệ tử cũng không có thiếu, tất cả đều được ta liều mạng bảo vệ.”

Thiên Linh tôn giả nói rồi lấy ra pháp bảo hành cung với bộ dang cung điện đưa cho Thái Thượng đại trưởng lão xem.

“Điểm này ngươi làm rất tốt.” Thái Thượng trưởng lão Thiên Linh tông gật đầu nói.

“Nể mặt điều này có thể bỏ hình lôi tiên được không.” Thiên Linh tôn giả đáng thương nói.

“Ngươi để ta làm như thế, là trái với tổ quy của tông môn.” Thái Thượng đại trưởng lão nhìn Thiên Linh tôn giả nói.

“Vậy lão đại có thể thực hiện quyết định trái với quy tắc của tông môn hay không?” Thiên Linh tôn giả cẩn thận từng tý nghiêm túc nói.

Thái Thượng đại trưởng lão nhìn Thiên Linh tôn giả đang cẩn thận từng tí nở nụ cười.

“Vậy ta sẽ đưa ra quyết định trái với tông quy.”

Nghe Thái Thượng đại trưởng lão nói, Thiên Linh tôn giả lập tức vui vẻ.

“Thưởng ngươi một ngàn hình lôi tiên, dù sao nhiều hơn năm trăm đích thật là làm trái với tông quy.” Thái Thượng đại trưởng lão nói.

“Lão đại ngươi không thể như này, ta đã lập công cho tông môn! Ta còn từng vì tông môn mà đổ máu!”

“Thêm hình thì quá đáng quá!”

Thiên Linh tôn giả nhất thời không làm nữa.

“Từng lập công, từng chảy máu, những thứ này cũng không sánh nổi với số lượng một ngàn tổn thất của ngươi, không trừng phạt ngươi hẳn hỏi một chút, sau làm làm sao có thể để ngươi dẫn đội chỉ huy tinh chu được nữa.”

Trong giọng nói của Thái Thượng đại trưởng lão có vẻ tức giận, càng nhiều hơn chính là tiếc hận rèn sắt không thành thép.

“Lão đại, năm trăm cái hình lôi tiên ta nhận, còn năm trăm cái nữa ngươi bỏ đi đi, ta biết sai rồi.”

Thiên Linh tôn giả nhìn xem lão đại của chính mình thật sự nổi giận, nhất thời thật sự trở nên đáng thương.

“Ta là loại người có thể thu hồi lại lời nói sao? Năm trăm cái còn lại cho ngươi kéo dài trong thời gian trăm năm, trong thời gian đó ngươi dám phạm bất kỳ lỗi nào, lập tức thi hành.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông nói.

Đúng lúc này, Trảm Linh điều khiển Ẩn Linh số 2 quay lại.

Từ Phàm nhìn Thái Thượng đại trưởng lão vẫn còn ý tứ dăn dạy Thiên Linh tôn giả, vội vàng ra nói đỡ.

“Chúng ta về nhà trước, sửa chữa tinh chu quan trọng.” Từ Phàm nói.

“Được.” Thái Thượng đại trưởng lão gật đầu.

Nửa tháng sau, Ẩn Linh số 2 kéo theo tinh chu cổ điển trở về Ẩn Linh môn, bắt đầu sửa chữa tinh chu cổ điển.

Bên trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đang câu cá cùng Thiên Linh tôn giả.

“Tôn giả, hình lôi tiên kia thật sự lợi hại như vậy sao? Khiến ngươi sợ thành dạng này.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Hình lôi tiên chính là pháp bảo trấn đường của Hình đường Thiên Linh tông ta, đạo khí đỉnh tiêm.”

“Nhắm vào linh hồn, một roi quất xuống, trực tiếp một phát nhập hồn, giống như cứng rắn cắt một miếng thịt từ trên người ngươi xuống, còn con mẹ nó là một miếng thịt dài.”

“Mà đây mới chỉ là một phương diện, mấu chốt là sau khi đánh xong, chí ít trong vòng mười nắm, ngươi đều sẽ cảm nhận được sự tê dại của linh hồn mình, còn kèm thêm linh hồn sẽ đau theo từng cơn, giống như lấy đao cùn cắt thịt.”

Thiên Linh tôn giả nói rồi không tự giác rùng mình một cái.

Từ Phàm nhìn bộ dạng và nội dung miêu tả ciuar Thiên Linh tôn giả thì đã rõ, con hàng này khẳng định chịu qua không ít roi.

“Tôn giả, dù sao đều là chịu roi, vì sao ngươi không học một thần thông chống cự hình lôi tiên.”

“Hiện giờ còn cần hơn hai tháng nữa mới có thể sửa xong tinh chu cổ điển, đủ thời gian để luyện được một phần của thần thông đó.”

Từ Phàm đưa một đề nghi rất đúng trọng tâm, không giải quyết được vấn đề, cũng không giải quyết được ngươi dduwa ra vấn đề, vậy chỉ có thể nghĩ biện pháp triệt tiêu lẫn nhau.

Nghe được lời Từ Phàm nói, hai mắt Thiên Linh tôn giả sáng rực lên, hắn nghĩ tới một thân phận khác của Từ Phàm, đó chính là Sang Linh Sư.

“Đại trưởng lão cứu ta!” Thiên Linh tôn giả phảng phất bắt được cái đuôi của hi vọng.

“Một kiện đạo khí, ta giúp tôn giả suy diễn một bộ thần thông chống cự hình lôi tiên.” Từ Phàm híp mắt nói, để hắn ra tay là phải trả giá cao.

“Một kiện đạo khí. . .” Thiên Linh tôn giả rơi vào trầm tư, phảng phất đang nghĩ xem có đáng giá hay không.

Một chiếc chuông thanh đồng nhỏ xuất hiện trong tay Thiên Linh tôn giả.

“Đây là lúc ta vẫn còn là Hợp Thể kỳ, lão đại đưa cho ta, hiện tại dùng nó để trao đổi thần thông đi.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Tôn giả vẫn nên đổi một cái khác đi, đồ vật đáng giá kỷ niệm như thế vẫn nên giữu lại.” Từ Phàm nhìn thoáng qua cái chuông thanh đồng kia nói nói.

Một đạo khí cấp nhập môn, còn có sự chênh lệch như thế, cầm trong tay cũng chả dùng được.

“Đại trưởng lão chê cái này không ổn sao? Ta đổi cái khác.”

Một bức điêu khác chim ưng nhỏ bằng ngọc thạch xuất hiện trong tay Thiên Linh tôn giả.

“Ngự Hồn Ưng, coi là một đạo khí loại hình thăm dò, nó có biển pháp ẩn nấp, Đại Thừa tôn giả bình thường sẽ không phát hiện được.” Thiên Linh tôn giả giới thiệu nói.

Từ Phàm nhanh chóng nhận lấy Ngự Hồn Ưng, trong miệng nói: “Ba ngày.”

“Đại trưởng lão, suy diễn một bộ thần thông chỉ cần ba ngày sao?” Thiên Linh tôn giả nói, hắn còn nghĩ là cần ít nhất thời gian một tháng.

“Suy diễn một thân thông bảo vệ linh hồn thì cần bao lâu thời gian chứ?” Từ Phàm vừa cười vừa nói, nếu không phải là nếu đưa ngay bây giờ, sẽ khiến Thiên Linh tôn giả cảm giác không đáng, trong vòng nửa canh giờ là hắn có thể suy diễn xong.

“Được rồi, Đại trưởng lão cứ từ từ suy diễn, vì thần thông này mà ta đã phải trả một cái giá lớn.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, tôn giả sẽ chỉ chịu nỗi khổ da thịt, linh hôn đã đảm không bị tổn thương.” Từ Phàm bảo đảm nói.

“Đại trưởng lão, lần này dựa vào ngươi đấy.” Thiên Linh tôn giả gật đầu nói.

Từ Phàm gật đầu, cam đoan không có vấn đề.

Ba ngày sau, Từ Phàm lấy ra một ngọc giản thần thông đưa cho Thiên Linh tôn giả.

Thiên Linh tôn giả dùng thần thức quét qua, lộ ra biểu cảm hài lòng.

“Không hổ là Đại trưởng lão, thần thông chuyên môn định chế này chính là không tầm thường.”

“ Trọng giáp hồn lực, bất động như núi, tu luyện đến Tiểu Thành, phòng ngự hình lôi tiên kia khẳng định không có vấn đề.” Thiên Linh tôn giả vừa cười vừa nói.

“Tôn giả hài lòng thì tốt, không lấy không đạo khí của ngươi.” Từ Phàm cũng cười ha hả nói.

Cùng lúc đó, trên mặt Thập Vạn Lý Cự Hồ, Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông đang đi thuyền giải sầu trên mặt hồ chỉ là thản nhiên nhìn thoáng qua phương hướng của Thiên Linh tôn giả.

Chương 545: Gấu bắc cực

Chớp mắt đã qua ba tháng, Tinh chu cổ điển đã hoàn toàn tu sửa xong xuôi, chỉ kém kết nối nó với lỗ hổng trên trận pháp, đã có thể lên đường.

Lúc này, Thiên Linh tôn giả đang ngồi trên tinh chu nói chuyện phiếm với Thái Thượng tam trưởng lão Thiên Linh tông.

“Lão tam, tại sao ta cảm giác ánh mắt lão đại nhìn ta càng ngày càng không thích hợp.” Thiên Linh tôn giả có chút chột dạ nói.

“Có lẽ là đang hối hận không thi hành năm trăm hình lôi tiên đó luôn, đang suy nghĩ đến tìm lý do để thực hiện.”

“Có một lần, ta thấy lão đại nhìn tinh chu cổ điển thở dài, cho nên dạo này ngươi nên biểu hiện tử tế vào.” Thái Thượng tam trưởng lão Thiên Linh tông cười trên nỗi đau của người khác nói.

Năm trăm hình lôi tiên đối với Thiên Linh tôn giả mà nói, không tính là chuyện lớn, chỉ đau một chút.

“Ngươi nói ta gần đay nên biểu hiện như thế nào?” ? Thiên Linh tôn giả hỏi.

“Ngươi còn cách Vô Địch tôn giả một đoạn nữa, ngươi đi nói với lão đại, sau khi trở về sẽ bế quan tu hành, đột phá vô địch chi cảnh.”

“Nói không chừng lão đại nhất thời vui vẽ, sẽ miễn hình phạt cho ngươi.” Thái Thượng tam trưởng lão Thiên Linh tông nhìn hướng mấy con trường long được ngưng tụ bởi linh khí bản nguyên ngũ hành trên bầu trời nói.

Trong lòng hắn đang tính toán giá trị của mấy con trường long linh khí bản nguyên.

“Ngươi đùa ta à, thời điểm dùng roi quất ta ra tay nhẹ một chút là được, ta không có yêu cầu gì khác.”

Cùng với thời gian quy về Thiên Linh tông càng ngày càng gần, nội tâm Thiên Linh tôn giả cũng càng ngày càng thấp thỏm.

Nhất là mỗi khi trông thấy nụ cười thâm thúy của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông, hắn có cảm giác mình sắp xong đời.

Đúng lúc này, Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông xuất hiện phía sau hai người.

“Đại trưởng lão nói tinh chu đã sửa xong, nếu như không có chuyện gì, chúng ta quay về sớm thôi.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông từ tốn nói.

“Ta có một ít chuyện liên quan đến tu vi muốn cũng nghiên cứu thảo luận với đại trưởng lão một thời gian, có thể về trễ nửa tháng hay không?”

Trong lòng Thiên Linh tôn giả có một tia dự cảm bất tường.

“Chuyện liên quan đến tu vi không thể nghiên cứu thảo luận với ta sao?”

“Vô địch chi cảnh như ta còn không dạy được ngươi?”

“Triệu tập toàn tông đệ tử lên tinh chu, nhóm chúng ta lập tức lên đường.”

Từ Phàm đang luyện chế pháo quỹ đạo, rú thời gian ra tiễn bọn hắn.

Nhìn xem anhws mắt lưu luyến không rời lúc rời đi của Thiên Linh tôn giả.

Từ Phàm cảm giác thần thông mà mình suy diễn, khả năng không có tác dụng gì.

Sau khi tiễn đám người Thiên Linh tông đi, trong lòng Từ Phàm thở nhẹ một hơi.

“Sau khi bọn họ đi, thì có thể chuyê tâm luyện khí rồi, có người ngoài trong nhà, cảm giác không được tự nhiên.”

Từ Phàm nói xong, thì trở về tiếp tục luyện chế pháo quỹ đạo.

Tốc độ của tinh chu cổ điển của Thiên Linh tông rất nhanh, nhanh đến khiến Thiên Linh tôn giả cảm giác có chút tâm lạnh.

Từ Ẩn Linh môn trở lại Thiên Linh tông, Tinh chu cổ điển mượn nhờ đường thuỷ của Nhân tộc chỉ cần một tháng.

Khi tinh chu cổ điển đáp cánh xuống Thiên Linh tông, trái tim của Thiên Linh tôn giả cũng đã lạnh thấu.

“Vạn sự sẵn sàng, vì sao ta còn sợ hãi như thế.” Thiên Linh tôn giả có cảm giác tâm huyết dâng trào, cái loại dự cảm chẳng lành.

“Lão nhị, ngươi là Thái Thượng Nhị trưởng lão, vậy không hành hình trước mặt đám đệ tử nữa.”

Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông nói rồi dẫn hai người đưa vào một thế giới bí mặt.

Sau đó, trong tay Thái Thượng đại trưởng lão xuất hiện hình lôi tiên, một cái tay khác nhẹ nhàng kết ấn.

Một lực lượng không thể địch nổi, trong nháy mắt đoạt hết tất cả linh lực trong cơ thể của Thiên Linh tôn giả, thuận tiện trực tiếp bóp nát tầng tầng giáp dày trong linh hồn hắn.

“Lão đại, dùng roi quất ta coi như thooid di, ngươi còn bóp nắt hộ giáp của ta, như này không công bằng!”

“Ta không phục! !”

Thiên Linh tông Thái Thượng tam trưởng lão ở một bên quan sát, miệng kém chút cười đến không khép lại được, cảm giác đây là việc vui vẻ nhất hắn gặp được trong mấy trăm năm qua.

“Thái độ nhận sai phải đoan chính, tư thế bị đánh phải đúng, bằng không ngươi sao có thể ghi nhớ lần giáo huấn này?”

Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông nói, hình lôi tiên trùng điệp vung vẩy.

Hình lôi tiên bị kích hoạt, lóe ra lôi quang cực kỳ chói mắt, dù là Thiên Linh tôn giả còn chưa bị đánh trúng, cũng cảm giác được sự đau đớn truyền đến từ trong linh hồn.

“Lão đại, nhẹ tay chút được hay không?” Thiên Linh tôn giả bị khống chế khẩn cầu nói.

“Ba~!”

Một roi trực tiếp nặng nề quất vào phía sau Thiên Linh tôn giả, lập tức in lên một vết roi đỏ như máu.

“A ~~ “

Một roi này, đánh ra ba tầng vết thương.

Một là nhục thể, hai là linh hồn, ba là tinh thần.

Sự tổn thương tình thần này nhiều hay ít cũng có liên quan đến đạo khí giao dịch với Từ Phàm.

. . .

Vực Cực Bắc, phía trên một băng nguyên to lớn vô cùng trống trải.

Vài khung khôi lỗi ngựa đang cấp tốc kéo theo một xe ngựa trượt tuyết.

Trên xe ngựa có hai nam một nữ, đang nhìn chằm chằm nghiên cứu một địa đồ quang ảnh.

“Ai, không biết đời này có thể tìm được tiên thành Hàn huynh đệ nói không.” Thiết Tháp nói.

“Đại ca không cần phải gấp, chỉ cần nhóm chúng ta dựa theo phương hướng đó đi thẳng, sẽ có một ngày sẽ tìm được tín hiệu của truyền tống trận tiên thành băng cảnh.” Hàn Phi Vũ nói.

“Đại ca, kỳ thật cuộc sống bây giờ của chúng ta không khác gì lúc trước, đều là đi đường thôi.” Một bên Thiết Lam vừa cười vừa nói.

“Cũng đúng, những năm này mưa gió, cũng chính là những ngày gấp rút lên đường này yên bình một chút.” Thiết Tháp nói.

“Đại ca, tiểu muội, không cần nóng lòng, ta có dự cảm, không bao lâu nữa hcunsg ta có thể thu được tín hiệu từ truyền tống trận đó.” Hàn Phi Vũ vừa cười vừa nói.

Trong tay hắn có một la bàn, phía trên la bàn, đã có thể mơ hồ cảm ứng ra một điểm sáng, đó chính là tín hiệu của truyền tống trận tiên thành băng cảnh.

Đúng lúc này, một pháp khí trên người Hàn Phi Vũ đột nhiên vang lên thanh âm báo động.

“Ẩn nấp ~ “

Xe ngựa và con rối ngựa đang nhanh chóng chạy dừng lại trong nháy mắt.

Sau đó Hàn Phi Vũ thu hồi xe ngựa và con rối ngựa ngựa lấy ra một cái pháp khí phá băng, bắt đầu đưa theo hai huynh muội chui vào trong mặt băng.

Hàn Phi Vũ khoan ở phía dưới, Thiết Tháp thì đang nấp lại băng động ở phía trên cùng.

Không bao lâu ba người đã chui xuống hơn một trăm mét so với mặt băng.

“Phía trên băng nguyên hoang dã trơ trọi phía trên, gặp phải yêu thú cũng là một chuyện khó khắn.” Thiết Tháp vừa cười vừa nói.

“Vậy chúng ta nghỉ ngơi một thời gian , đợi con yêu thú này rời đi lại nói.”

Hàn Phi Vũ vừa nói, vừa bắt đầu dùng pháp khí phá băng, chế tạo noi để ba ngươi sinh sống.

Một cái phòng khách ba cái phòng ngủ cộng thêm một phòng bếp.

Một chậu linh thực xanh biếc được trưng bầy trong mỗi một phòng và trong phòng khác.

“Mỗi lần ta nhìn thấy hoa này đều có cảm giác rất thần kỳ,nó vậy mà có thể tạo ra khí để chúng ta hô hấp, ở trong một hoàn cảnh bị phong bế thời gian dài cũng không có chuyện gì.” Thiết Tháp nhìn kia linh thực xanh biếc kia nói.

“Trong sách ghi chép khi đi ra ngoài của tông môn từng ghi, cho nên để ý làm thêm vài cây, không giờ tới hiện giờ lại có tác dụng lớn.” Hàn Phi Vũ nói.

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt ba người.

Phía trên đang phát hình ảnh của yêu thú băng nguyên.

“Gấu bắc cực thường thấy nhất, xem hình thể nó thì hẳn là Luyện Hư kỳ, ngửi được khí tức của chúng ta, đoán chừng phải ở chỗ này quanh quẩn phải 10 ngày nửa tháng.” Nhìn quầng sáng, Hàn Phi Vũ phán đoán.

“Mỗi người tự về phòng tu luyện, đợi sau khi gấu bắc cực đi rồi chúng ta lại tiếp tục đi về phía trước.” Thiết Tháp nói.

“Dạo gần đấy khi gấp rút lên đường có vài lĩnh ngộ, vừa lúc tranh thủ đoạn thời gian này tu luyện một chút.” Hàn Phi Vũ nói.

“Vậy ta sẽ làm đồ ăn ngon cho các ngươi, thực đơn Hàn đại ca đưa còn chưa có làm hết.” Thiết Lam vừa cười vừa nói.

Thiết Tháp nghe tiểu muội nói, nhìn Hàn Phi Vũ một chút lại nhìn tiểu muội nhà mình một chút, cuối cùng chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một tiếng.

Chương 546: Đều là người một nhà.

“Ngươi phàm là coi trọng tiểu muội ta, vậy quá trình gấp rút lên đường này ta cũng sẽ không nhàm chán.” Thiết Tháp thầm nghĩ nói.

Dựa theo lối suy nghĩ ban đầu của hắn, hẳn là tiểu muội và Hàn Phi Vũ kết làm đạo lữ, sau đó trong cái quá trình khá dài này sinh một đứa bé.

Nếu như tất cả thuận lợi, cháu ngoại của mình hắn đang là Trúc Cơ kỳ, có thể bay đầy trời.

Chỉ tiếc hết thảy đều không thuận lợi.

Thiết Tháp nghĩ tới đây thở dài một hơi.

“Đại ca, đang ăn cơm đấy, ngươi than thở cái gì?” Thiết Lam bưng một bàn thịt dài thạch anh đi tới nói.

“Không có việc gì, chỉ là cảm thấy chỉ có ba người chúng ta, hơi ít người, có chút cơ đơn tịch mịch mà thôi.” Thiết Tháp hàm ý mpos.

Thiết Lam sắc mặt đỏ bừng, quay lại tiếp tục làm đồ ăn theo thực đơn, mà Hàn Phi Vũ chỉ bình tĩnh dùng bữa, lời tương tự nghe nhiều, cũng đã miễn dịch.

“Thiết đại ca, con đường quay về tông môn này của ta quá dài, các ngươi xác định vẫn muốn đi cùng ta sao?”

“Hiện tại cũng đã hơn 60 năm rồi.” Hàn Phi Vũ nói, hắn biết rõ đường quay về tông môn có khả năng là một trăm năm, hắn không muốn liên lụy đôi huynh muội này.

“Ngươi đang nói cái gì vậy? Có phải ngươi đang ghét bỏ bọn ta?” Thiết Tháp trợn tròn đôi mắt to nhu chuông đồng nói, trong giọng nói mang vẻ tức giận.

“Dĩ nhiên không phải, ta chỉ là đang nghĩ, nếu như đã nhận được tín hiệu tiên thành băng cảnh, chứng minh chúng ta không cần nhiều thời gian nữa là có thể truyền tống qua đó.”

“Nghe nói nơi đó có vài tôn giả trấn thủ, sẽ không giống Tiên thành Băng Uyên dễ dàng bị phá như vậy, các ngươi ở lại nơi đó cũng có thể vượt qua cuộc sống yên bình.” Hàn Phi Vũ vội vàng nói, hắn là thành tâm vì hai huynh muội này tốt.

Thậm chí đã âm thầm chuẩn bị xong trước lễ vật tặng đôi huynh muội này khi chia tay, cam đoan bọn họ không phải lo đến việc tu luyện giai đoạn sau.

Một bàn tay lớn nặng nề đập vào vai Hàn Phi Vũ.

“Từ huynh đệ, ngươi có nhận người đại ca là ta hay không?” Thiết Tháp nghiêm túc nói.

“Ta đương nhiên nhận, đoạn đường này chúng ta trợ giúp lẫn nhau, các ngươi lại là ân nhân cứu mạng của ta, ta đương nhiên nhận người đại ca này.” Hàn Phi Vũ cũng long trọng hồi đáp.

“Ta cùng Thiết Lam tại vực Cực Bắc này cũng không có người thân nào, về sau chúng ta chính là một người nhà.”

“Ngươi đi nơi nào, nhóm chúng ta đi nơi đó, đừng nói với ta có bao nhiêu khó bao nhiêu xa, dù là chân trời, nhóm chúng ta cũng đi theo ngươi.” Thiết Tháp nói.

“Đường về nhà này của ta, có thể là 200 năm, có thể là 300 năm. . .”

“Cho dù là 1000 năm 2000 năm, hai huynh muội chúng ta cũng đi theo ngươi.”

“Đến thời điểm ngươi chê bọn ta phiền phức, ngươi nói một tiếng, ta và tiểu muội sẽ tự biết rời khỏi.” Thiết Tháp đánh gãy lời nói của Hàn Phi Vũ.

Hắn hiểu tính cách của tiểu mội, phàm là xác định một người thì sẽ không rời khỏi, vậy người làm đại ca như hắn đương nhiên sẽ không kéo chân tiểu muội rồi.

Dựa theo suy nghĩ của Thiết Tháp, ở chung thời gian dài, lâu ngày sinh tình, đã không sinh tình, vậy chứng minh thời gian không đủ dài.

“Đại ca, cám ơn các ngươi đi theo.” Hàn Phi Vũ cảm kích nói, đoạn đường xa xôi này của hắn, đích xác cần có người bồi bạn.

Trong quyển tập khi ra ngoài tông môn từng nói, nếu như cần một hành trình mạo hiểm với thời gian dài, vậy thì tạo thành một tiểu đội là lựa chọn tốt nhất, điều kiện tiên quyết là với người tổ đội với ngươi. Xác định có thể đồng cam cộng khổ với ngươi.

Trước đó hắn từng nghi tìm một tiên thành để tu luyện trước, đợi đến sau khi cấp bậc cao rồi thì mới quay lại tông môn, nhưng một loạt chuyện xảy ra gần đây, khiến hắn hiểu rõ, đằng sau không có một tòa núi dựa vững chắc, ở đâu cũng không ăn toàn.

Cho nên hắn đặc biệt nhung nhớ thời gian trong tông môn, ngoại trừ ngẫu nhiên sợ hãi đại cơ duyên nghịch thiên Hồ Lô Bích Ngọc bị người khác phát hiện, thời gian còn lại là những ngày tháng hài lòng nhất thỏa mái nhất mà hắn từng trải qua.

“Nói gì vậy chứ? Đều là một người nhà.” Thiết Tháp cười ha hả nói.

Vào thời điểm này, Thiết Lam lại bưng một chậu rau xanh xào linh thái tâm..

“Đây là món ăn cuối cùng.”

“Các ngươi vừa rồi nói gì vậy? Cười vui vẻ như thế.” Thiết Lam nói.

“Hàn huynh đệ đang kể một chút chuyện vui hồi trước trong tông môn của hắn.” Thiết Tháp vừa cười vừa nói.

“Vậy Từ đại ca có thể kể cho ta nghe một chút không? Rất ít nghe ngươi kể chuyện trong tông môn.” Thiết Lam tò mò nói, nàng rất muốn biết rõ vị này chuyện trước kia của người trong lòng.

“Trong tông môn ta có một người anh em tốt, tên là Kiếm Vô Cực, trước kia chúng ta cũng là. . .”

Hàn Phi Vũ trong lúc rảnh rỗi bắt đầu nói về những chuyện lý thú trong tông môn hồi trước.

. . ……

Ẩn Linh môn, Từ Phàm lại để cho tạm thời phân thân thay thế hắn luyện chế pháo quỹ đạo, chân thân bắt đầu thành cá ướp muối.

Hắn phát hiện phân thân tạm thời càng ngày càng thuận tiện , cho nên nhân thời gian luyện khí tăng cường một phen thần thông của phân thân tạm thời.

Hiện tại hắn tách phân thân tạm thời ra, đã có thể làm cá ướp muối nửa tháng.

Bên hồ Linh Dịch Thiên Thanh, Từ Phàm đang tâm sự cùng một quả trứng rồng.

“Ngươi rảnh rỗi cũng đừng có so độ cứng của vỏ trứng với mấy quả trứng rồng khác chứ, vạn nhất đụng nát làm sao bây giờ?” Từ Phàm nhìn quả trứng rồng ký kết thệ ước với hắn, kiên nhẫn dạy bảo.

Lúc này trứng rồng đứng trước người Từ Phàm, ngang ngược nhảy lên xuống hai cái, trực tiếp đập cho cái sàn bằng đá phía dưới lộ ra một cái lỗ, để bày tỏ hắn rất cứng.

“Vậy vạn nhất ngươi đụng hỏng những quả trứng rồng khác thì phải làm sao bây giờ?” Từ Phàm còn nói thêm.

Lúc này trứng rồng nhảy bật lên, một đầu đâm vào trong hồ Linh Dịch Thiên Thanh.

Sau đó, một quả trứng rồng vỏ xanh khác đang bơi trong hồ Linh dịch, trực tiếp bị húc lên trời, sau đó nặng nề rơi xuống trước mặt Từ Phàm.

Lại mở rộng cho cái hố vừa nãy.

“Đây chính là kết quả ngươi dạy dỗ, sao có thể bật lại như thế?” Từ Phàm cau mày nhìn Thiên Cát Quy nói.

“Ô ô ~” Thiên Cát Quy ngẩng đầu nhìn Từ Phàm.

“Đây coi là chuyện tốt gì chứ? Chỉ biết gây phiền cho ta, một chút cũng không giống một đứa trẻ ngoan.” Từ Phàm giáo huấn.

Sau đó Thiên Cát Quy dùng ánh mắt như nhìn đồ đần nhìn Từ Phàm.

“Ô ô (Nó thế nhưng là linh thú chứa huyết mạch Chân Long, tại sao muốn để nó trở thành một đứa trẻ ngoan chứ?) “

Bên trong tiếng kêu của Thiên Cát Quy có chút không hiểu, mặc dù hắn không muốn động, nhưng là hắn biết rõ những linh thú khác khi còn nhỏ càng hoạt động nhiều càng tốt.

“Ta so đo với một con rùa đen như ngươi làm gì chứ?” Từ Phàm bị hành vi của mình làm cho tức cười.

“Về sau ta sẽ cho người chuyên môn trông nom quả trứng rồng này, ngươi chỉ cần đến đây kể chút chuyện là được.” Từ Phàm nói.

Hắn cảm giác cái này mấy quả trứng rồng nếu còn bị Thiên Cát Quy dạy dỗ như thế vậy thì phế rồi.

“Ô ô (Ta cũng đang không muốn quản, về sau có thể nghỉ ngơi thêm chốc lát.) “

Thiên Cát Quy nói rồi chậm rãi đứng dậy đi về phía hồ Linh Dịch.

“Bồ Đào, về sau phái một con rối, chuyên môn giáo dục mấy quả trứng rồng này, Đạo đức, trí tuệ, thể chất, sắc đẹp toàn diện phát triển khỏe mạnh.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh.” Bồ Đào thanh âm vang lên.

Từ Phàm nhìn sáu quả trứng rồng đang chơi đùa bên trong hồ Linh

Dịch, nhẹ nhàng vẫy tay một cái, sáu quả trứng rồng kia bị một lực lượng vô danh dẫn dắt, tất cả đều đi tới trước mặt Từ Phàm.

“Được rồi, hôm nay để ta kể chuyện xưa cho các ngươi ~” Từ Phàm thân thiết hòa ái nói.

Sáu quả trứng rồng liên tục nhảy lên, biểu thị tuyệt vời.

Cuối cùng Từ Phàm bắt đầu tiến hành dạy trứng, giảng giải một đứa trẻ ngoan thì phải như thế nào, như thế nào mới có thể để cho bố mẹ yên tâm.

Sau khi trải qua một hệ liệt cố gắng của Từ Phàm, sáu quả trứng rồng rốt cuộc ý thức được sự khác biệt giữa đứa trẻ ngoan vè đứa trẻ hư, sau đó vui vẻ làm đứa trẻ hư.

Chương 547: Mang theo truyền thuyết Thiên Đạo chuyển thế

Đang nhìn sáu quả trứng rồng chơi đùa càng thêm điên cuồng ở trong hồ Linh Dịch, Từ Phàm không khỏi nở nụ cười.

“Ngươi này ấy, đều là tiêu chuẩn kép, nếu là đổi thành trứng linh thú thông thường dám làm như vậy, sớm đã bị bưng lên bàn ăn biến thành cơm trứng chiên rồi.”

“Mà đối mặt sáu quả trứng rồng này, chỉ có thể dung túng bọn chúng.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Từ Phàm cứ như vậy lẳng lặng mà ngồi ở bên hồ Linh Dịch, thư giãn đầu óc của mình, tiến hành cá ướp muối đại pháp.

“Đại trưởng lão lại tranh thủ nghi ngơi ở đây.” Trảm Linh xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Trảm Linh trưởng lão không phải cũng là sau khi tu luyện thần thông xong thì đi giải sầu một chút sao.” Từ Phàm đáp lại nói.

Hắn đã cảm nhận được dư vị Ngũ Hành Linh Vực ở trên người của Trảm Linh.

“Mặc dù nghĩ rằng đợi sau khi chuyển thế trùng tu, tu luyện thần thông này lại.”

“Nhưng mà cái lần đó thấy qua Thần Thông Hạch Bạo ngươi đã sử dụng khi đại chiến cùng Phệ Kim Hổ bằng con rối, vẫn là không nhịn được cầm lên tu luyện.”

“Kết quả bây giờ luyện đến mức hoa mắt chóng mặt, cho nên đi ra ngoài dạo một chút.” Trảm Linh lắc đầu nói.

“Không cần lo lắng, muốn hiểu thấu đáo thần thông này dựa vào thiên tư của Trảm Linh trưởng lão thì không cần thời gian quá dài.” Từ Phàm cười an ủi.

“Trước kia nếu ta nghe người ta nói như vậy với ta, thì ta xác định cảm thấy hắn đang mắng ta.”

“Nhưng mà bây giờ nghe đại trưởng lão nói như vậy, thì ta cũng thấy nhẹ nhõm rồi.”

“Cái này không dùng nổi bao nhiêu năm là bao nhiêu năm.” Trảm Linh hỏi.

“Trước hết muốn đạt tới loại cấp bậc này.” Từ Phàm nói trong tay có thêm một chùm ánh sáng đen trắng đan vào lẫn nhau.

“Hẳn là cần khoảng một nghìn năm.”

“…”

“Cái này không bao nhiêu, thời gian một nghìn năm cũng đủ để cho ta trùng tu đến tôn giả rồi.” Trảm Linh có chút im lặng nói.

“Thời gian một nghìn năm không tính là dài, môn thần thông này tiếp theo có thể thay đổi vô hạn, cho dù là tu luyện tới loại cảnh giới nào, môn thần thông này đều có thể phát huy ra uy lực tương ứng.” Từ Phàm giải thích nói.

“Đại trưởng lão, có đôi khi ta thật sự nghi ngờ.” Nói đến đây Trảm Linh dừng một chút.

“Nghi ngờ ta là một vị đại năng nào đó chuyển thế, đã không phải là một mình ngươi nói như vậy về ta.” Từ Phàm giành trước câu trả lời nói.

“Những thứ nói đại trưởng lão chuyển thế kia có thể đều không hiểu rõ đại trưởng lão.”

Một câu nói của Trảm Linh khiến cho Từ Phàm tò mò câu sau sẽ là gì.

“Người thực sự hiểu rõ đại trưởng lão, thì sẽ nói là một Giới Thiên Đạo nào đó chuyển thế.” Trảm Linh có một ngữ khí khoa trương nói.

“Đại năng cũng là tu tiên giả, cũng không phải vạn tri vạn năng.”

“Nhưng mà đại trưởng lão thì khác, chỉ cần thứ ngươi cảm thấy hứng thú đều có thể rất nhanh tinh thông, thậm chí còn cao hơn so với thành tựu nỗ lực có được mà người khác bỏ ra tâm huyết cả đời.”

Nghe được lời nói của Trảm Linh, Từ Phàm nở nụ cười.

“Cẩn thận để Giới Thiên Đạo này biết, nói không chừng sẽ rút linh hồn ta ra kiểm tra kỹ một phen.” Từ Phàm nói đùa nói.

“Bình thường ta cũng chính là đoán mò, nếu đại trưởng lão là Thiên Đạo chuyển thế, khẳng định là kiểu người vô tình kia tu luyện đạo Vô Tình.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

“Nếu quả như thật có Thiên Đạo chuyển thế, khả năng đúng như Trảm Linh trưởng lão đã nói, tu luyện đạo Vô Tình!”

Từ Phàm cẩn thận suy nghĩ lời Trảm Linh nói, cảm giác nói rất có đạo lý.

“Luôn cảm giác nghe qua chuyện giống vậy ở đâu đó.” Từ Phàm đờ người, sờ lên cằm nói.

“Trước kia, Tu Tiên giới loại Thánh Địa tông môn đỉnh cấp kia, cũng giống vậy đều có thể liên hệ với Thượng Giới, cho nên cũng biết một vài chuyện liên quan tới thế giới Đại Thiên.”

“Ở nơi đó sẽ có một cái, có một vị đại lão Thiên Giới có ý tưởng đột phát, chạy đến một thế giới Trung Thiên hòa là một với ý chí Thiên Đạo đó, sau đó lại chuyển thế trùng sinh bằng đường lui để lại đó.”

“Kết quả, vừa chuyển thế, thiên tư đó đích thật là lợi hại, quả thực xem như là toàn trí toàn năng, bất kỳ thần thông đạo pháp nào đã vào trong tay hắn cũng là ngay lập tức lĩnh ngộ.”

“Luyện khí, phù chú, trận pháp, luyện đan, con rối……”

“Phàm là thứ hắn có thể tiếp xúc được, chỉ cần lướt một cái, trong nháy mắt có thể đặt được cảnh Đại Tông Sư.”

“Nhưng mà khi vô số người ở Tiên Giới kinh ngạc bởi nó, vị đại lão kia mang theo người chuyển thế Thiên Đạo lại càng phát ra vô dục vô cầu, cuối cùng mặc dù không có tu luyện đạo Vô Tình, nhưng hơn hẳn vô tình.” Trầm Linh nói đến đây ngừng lại.

“Kết quả thì sao? Kết quả người kia như thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi,

Ngươi không thể ngắt trong thời khác mấu chốt!

“Kết quả, sau khi người chuyển thế kia tu luyện tới cảnh giới kiếp trước, lại trở về đến cái thế giới Trung Thiên kia, tự giải lại biến thành ý chí Thiên Đạo, đồng thời sau đó mấy chục triệu năm, thế giới Trung Thiên kia thăng cấp thành thế giới Đại Thiên.”

“Đây không phải là làm giá y cho người khác sao? Quá đáng thương rồi?” Từ Phàm nói, giờ phút này hắn có loại cảm giác sống lâu lắm rồi.

Sự to lớn của thế gian không thiếu cái lạ, hôm nay Từ Phàm cảm giác mình lại mỏ mang thêm một điểm nhỏ kiến thức.

“Cho nên ta đã sợ đại trưởng lão cũng là kiểu tình huống kia, nhưng mà bây giờ tình huống này xem ra, ngày mai ta là quá lo lắng rồi.” Trầm Linh vừa cười vừa nói.

“Trầm Linh trưởng lão, ngươi đây đã lượn quanh một vòng to như thế hóa ra ngầm ám chỉ à!” Từ Phàm bỗng nhiên tỉnh ngộ, không nghĩ tới có một ngày hắn cũng sẽ bị người khác vây quanh chửi mình lười.

“Đại trưởng lão, ta không phải có ý này chỉ là đùa một chút mà thôi.” Trầm Linh vừa cười vừa nói.

“Trầm Linh trưởng lão, ngươi có thể muốn hiểu rõ một cái khái niệm.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đại trưởng lão mời nói.”

“Ta là ta, phân thân của ta cũng là ta, phân thân tạm thời của ta cũng là ta.”

“Ta ở đây, không phải lười biếng, ta là tại thay ba người tôi khác của tôi nghỉ ngơi, nghỉ ngơi toàn diện từ thể xác đến tinh thần.”

“Điều này rất quan trọng, về mặt tinh thần lao động trong thời gian dài tạo thành một loại áp lực, thời gian kéo dài rất dễ dẫn đến sự suy sụp của một người.”

“Cho nên ta ở đây nghỉ ngơi, chỉ là để sau đó truyền cảm giác cho bọn họ, để bọn họ đạt được một chút thư giãn về mặt tinh thần.”

“Một cái ta đang nghỉ ngơi, ba cái ta đang cố gắng làm việc, ngươi nói ta đây là lười sao?” Từ Phàm nhìn chằm chằm Trảm Linh nói.

“Cái này…, hẳn không phải là lười đi.”

“Đại trưởng lão, ta xin lỗi vì lời mới vừa rồi của ta, ta đây chẳng qua là hành động vô ý.”

“Thêm nữa ý đó của ta chỉ là cho thấy tư chất nghịch thiên của đại trưởng lão giống như Thiên Đạo này.”

“Tuyệt đối không có ý nói đại trưởng lão lười.” Trảm Linh cũng nghiêm túc nói.

Lúc này trong đầu Từ Phàm nhớ tới một câu.

“Thứ đánh bại ma pháp chỉ có thể là ma pháp.”

“Đa tạ Trảm Linh trưởng lão khích lệ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ta chỉ là đang nói lời nói thật mà thôi.”

Trải qua một phen lới nói của Từ Phàm, Trảm Linh cảm giác mình đã học được dạng kỹ năng nào đó, có vẻ vô dụng lại có tác dụng có thể đưa đến rất mấu chốt.

“Đại trưởng lão, có chuyện ta muốn hỏi ngươi.”

“Lúc trước ngươi bảo ta sau hai trăm năm chuyển linh trùng tu, hiện tại còn thiếu hơn một trăm ba mươi năm.”

“Ta muốn hỏi đại trưởng lão, có phải là lại có kế hoạch chiêu mộ tôn giả mới?” Trảm Linh hỏi.

Đây là một cái vấn đề vô cùng nghiêm trọng hắn ý thức được trong khoảng thời gian trước.

Hiện tại trong tông môn thì hắn một vị Đại Thừa tôn giả, đã tự mình chuyển linh trùng tu, trong tông môn kia khẳng định cần một vị Đại Thừa tôn giả khác thay thế mình.

Nghĩ tới đây, trong nháy mắt hắn có một loại cảm giác nguy cơ, đó là một loại cảm giác nguy cơ khó giữ được địa vị.

Hắn quá hiểu sức hút của Đại Tông Sư Luyện Khí cái danh hiệu này trong tương lai, chỉ cần đại trưởng lão nhà mình phát ra tin tức ở trong hành tinh tinh thần nhân tộc.

Đừng nói Đại Thừa tôn giả, ngay cả Vô địch Thiên Tôn cũng có thể chiêu mộ được trong tông môn.

Chương 548: Linh mạch cỡ lớn

“Chiêu mộ tôn giả mới.” Từ Phàm sờ lên cằm nói, phảng phất mở ra lối suy nghĩ mới.

“Ngược lại cũng không phải là không được, nhưng chúng ta cũng mới vào, còn chưa tới loại trình độ đó.”

“Tôn Giả thông thường không dùng đến, tôn giả quá mức lợi hại chiêu mộ vào trong tông môn, không rõ phẩm tính, dễ dàng xảy ra chuyện.” Từ Phàm nghĩ ngẫm nói.

“Trảm Linh trưởng lão sợ chuyển thế trùng tu, tông môn không có chiến lực cấp bậc tôn giả, dễ dàng xảy ra chuyện.”

“Trảm Linh trưởng lão đại có thể yên tâm, thời gian trăm năm không dùng đến, trong tông môn sẽ có một khung con rối cấp bậc Đại Thừa.”

“Có thể thay thế Trảm Linh trưởng lão bảo vệ tông môn.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Con rối cấp bậc Đại Thừa tôn giả.” Trảm Linh nhẹ nhàng thở ra nói.

Nghĩ đến vẫn được, chỉ là con rối mà thôi.

“Trảm Linh trưởng sau khi chuyển linh trùng tu có thể từ từ tu luyện, đều bù đắp cho tất cả tiếc nuối trước kia.” Từ Phàm nói.

“Đương nhiên, có đại trưởng lão chỉ rõ con đường, tương lai thăng cấp vô địch chi cảnh có hi vọng.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

Từng ở Thiên Ma tông, Thái Thượng trưởng lão đã từng nhận xét qua hắn, đời này không có hy vọng vô địch chi cảnh, có thể sớm ngày lên trời, đi Tiên Giới tìm kiếm cơ duyên.

Lúc ấy hắn vừa thăng cấp Đại Thừa chi cảnh trong lòng rất là không phục, về sau với sự tu luyện với vực sâu, hắn biết vị Thái Thượng đại trưởng lão kia nói tới không có sai.

“Vô địch chi cảnh mới đến đâu, về sau đường còn dài mà.” Từ Phàm nhìn về phía trước hồ Linh Dịch rộng lớn xanh thẫm nói.

“Về sau ta sẽ theo sát bước chân đại trưởng lão.”

Trảm Linh cảm giác mình ôm cái đùi này là đúng.

“Gần đây vị huynh đệ đồ tể kia của ngươi thế nào?” Đang nhàn rỗi nhàm chán Từ Phàm hỏi thăm.

“Vẫn là như thế, gần nhất vừa thăng cấp thất giai Thiên Khôi Sư, đang kiếm linh thạch mua con rối kiểu mới.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

Nhiều năm ở chung, bảo hắn có tình hữu nghị thâm hậu với tên đồ tể trung niên, gần đây còn say mê đi linh hồn an dưỡng trong quán với huynh đệ của hắn.

“Thật là một kẻ yêu trang bị sâu sắc”. Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Hắn gần như sắp thu thập đủ con rối đao khách từ cấp bậc Trúc Cơ kỳ đến Luyện Hư kỳ, quả nhiên là đã góp không ít cống hiến cho việc kiếm tiền của tông môn ta.” Trảm Linh nói.

“Một viên phẩm chất cao có phẩm vị rau hẹ ~ Đây là lời đánh giá của Từ Phàm với tên đồ tể trung gian, hắn cảm giác nếu là người người đều như thế, thì có thể hình thành một vòng tuần hoàn bên trong hoàn mỹ.

“Hôm nào tìm một vị Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc chuyên môn định chế một bộ con rối đao khách cho hắn.” Từ Phàm nói.

“Vậy ta thay đồ tể trung niên cảm ơn đại trưởng lão.” Trảm Linh nói.

“Cám ơn cái gì mà cảm ơn, nên bao nhiêu linh thạch chính là bao nhiêu linh thạch?”

Nghĩ bạch chơi, điều đó là điều không có khả năng.

Đúng vào lúc này, âm thanh của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, hai người Hùng Lực Hạng Vân phát hiện một cái linh mạch cỡ lớn ở bên ngoài tông môn, trên có một trấn thủ đại tộc, thỉnh cầu chi viện.”

“Linh mạch cỡ lớn, cái này có thể có, điều một đội con rối cùng hai tòa pháo quỹ đạo, xem xem tiểu tộc kia là mềm hay cứng.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Đại trưởng lão, có công việc này làm sao không để ta đi?”

“Bằng không chỉ là con rối, có thể trấn không được yêu tộc kia, hiện tại ta sẽ đi một chuyến.” Trảm Linh hưng phấn nói, lại đến thời khắc mình biểu hiện.

Hắn vừa nói xong, thì hứng thú bừng bừng hóa thành một vệt huyết ảnh bay đi theo phương hướng chỉ định của Bồ Đào.

“Bằng không, bộ con rối kia sau khi luyện chế ra, món thứ hai trước tiên luyện chế một món Tiên Khí cho Trảm Linh trưởng lão.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Những năm này, Trảm Linh xác thực đã góp không ít cống hiến vì Ẩn Linh môn, cho nên Từ Phàm mới có ý tưởng này.

“Bỏ đi, vẫn là chờ sau khi hắn chuyển linh trùng tu thì nói.”

Từ Phàm đứng dậy, bay hướng về vị trí của Tàng Kinh Các, bây giờ hắn còn có một chuyện chưa làm.

Từ Phàm vừa vào cổng chính của Tàng Kinh Các, đã nhìn thấy Trương Học Linh với mái đầu bạc trắng, khí huyết suy bại đang cầm một ngọc giản nghiên cứu.

“Lúc ấy đã cho ngươi Trú Nhan đan, vì sao ngươi không ăn?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bái kiến đại trưởng lão.”

Trương Học Linh của cấp đỉnh phong Nguyên Bản Trúc Cơ, hiện tại bởi vì khí huyết suy bại, đã hạ xuống tầng 5 Luyện Khí.

“Ta muốn cảm nhận một chút toàn bộ quá trình luân hồi sinh tử.”

“Mới sinh, trưởng thành, thanh niên, đỉnh phong, suy sụp, diệt vong.” Trương Học Linh nói.

Lúc này Từ Phàm đang nhìn Trương Học Linh, ánh mắt bắt đầu trở nên kỳ lạ.

Cái kiến thức tiểu học chưa học xong đã bắt đầu học đại học này của ngươi, không thể trách ngươi khí huyết suy bại nhanh như vậy.

“Vậy ngươi lĩnh ngộ được cái gì rồi sao?” Từ Phàm hỏi.

“Không có, chỉ cảm thấy được khí huyết suy bại, tu vi rút lui.” Trương Học Linh nói.

“Đương nhiên ngươi lĩnh hội không được, thứ ngươi đã nói xem như là đạo luân hồi, há lại cảnh giới này bây giờ ngươi có thể chạm đến.”

“Vốn ngươi còn có thể sống hơn một trăm năm, nhưng hiện tại tìn hình này của ngươi, một năm đều quá sức.” Từ Phàm yếu ớt nói.

Quả nhiên là đạo si, cái gì cũng dám lĩnh hội.

“Ta biết, cho nên đại trưởng lão không phải đến thăm ta sao?”

Một dáng vẻ tuổi già sức yếu của Trương Học Linh, há miệng nhét hai viên Đại Môn Nha kia vào vừa cười vừa nói.

“Lúc nào thăng cấp Trúc Cơ, còn muốn chết một khắc cuối cùng sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, vậy mà bắt đầu lĩnh hội, thì không thể bỏ dở nửa chừng.” Trương Học Linh chậm rãi nói.

“Ngươi ngươi, về sau sống cả một đời ở Tàng Kinh Các.” Từ Phàm tức giận nói.

Từ Phàm hai tay kết ấn, kinh văn đại đạo xuất hiện trong tay hắn, sau đó bị hắn đập vào trong linh thể Trương Học, đây là phòng ngừa hắn phanh xe không được ở khoảnh khắc cuối cùng, tăng thêm một tầng bảo hiểm cho hắn.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Trương Học Linh nói.

“Cũng may ở lại ở Tàng Kinh Các, ta chờ mong cái ngày ngươi xuất thế.”

Từ Phàm nói thì muốn rời khỏi.

“Đại trưởng lão xin đi thong thả, đệ tử có một chuyện muốn nhờ.” Trương Học Linh gọi lại Từ Phàm.

“Còn có chuyện gì?”

“Gần đây đại trưởng lão sáng tạo thần thông, công pháp rất ít, Tàng Kinh Các đã rất nhiều ngày không có nhập hàng rồi.” Trương Học Linh cười ha hả nói.

“Làm sao, công pháp thần thông trong Tàng Kinh Các ngươi cũng lĩnh hội hết rồi à?” Từ Phàm từ tốn nói.

“Đệ tử xem như là xem hết rồi, vẫn không hoàn toàn lĩnh hội.” Trương Học Linh cúi đầu nói.

“Được rồi, lát nữa ta bảo Bồ Đào đưa một lô tới.” Từ Phàm nói xong thì rời đi.

Trương Học Linh là một trong những đệ tử hắn khá chú ý, Từ Phàm trong lúc vô tình trông thấy tình trạng của hắn thì biết tiểu tử này sống không lâu, suy nghĩ của hắn thăng cấp Trúc Cơ kỳ trong khoảnh khắc cuối cùng, tám chín mươi phần trăm cũng sẽ thất bại.

Cho nên Từ Phàm mới cố ý tới một chuyến, không nghĩ tới lại còn bị thúc giục hơn.

“Bồ Đào, đặt phiên bản sơ cấp Thần thông Đông Phong vào trong Tàng Kinh Các.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

“Bộ thần thông này ngươi hãy suy nghĩ kỹ đi, đủ để ngươi chơi ở Luyện Khí kỳ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Bên trong kho số liệu của Bồ Đào, có rất nhiều loại công pháp cùng thần thông tuyệt mật mà hắn đã thôi diễn, số lượng không có chút nào chênh lệch so với Tàng Kinh Các.

Những thứ này đều là những thứ mà trong Nguyên Chung Chi Kiếm kia nhàm chán thôi diễn ra.

Sau khi Từ Phàm đi không bao lâu, một con rối cầm hơn năm mươi cái ngọc giản đưa cho Trương Học Linh.

“Thần Thông hệ liệt Đông Phong, thần thông đại trưởng lão sáng tác, luôn nổi lên một vài cái tên cổ quái.” Trương Học Linh cười cầm lấy một viên ngọc giản bắt đầu tra đọc.

Mỗi khi Tàng Kinh Các có thần thông công pháp mới đưa tới, đều là lúc hắn vui vẻ nhất.

Chương 549: Phong Lam Vũ Nhạn

bên ngoài lãnh địa Phong Lam Vũ Nhạn, Hùng Lực đang ẩn núp cùng Hạng Vân.

“Hùng Lực sư huynh, thu phục bộ tộc này vào trong tông môn cho các sư huynh đệ làm thú cưỡi thật không tệ.” Hạng Vũ đang nhìn Phong Lam Vũ Nhạn giương cánh có dài mười trượng đó nói.

“Dù sao đã truyền tin tức về tông môn rồi, một linh mạch cỡ lớn, tông môn khẳng định sẽ tới lấy đi.”

“Yêu tộc này nếu như nghe lời, còn có thể làm vật để cưỡi, nếu như không nghe lời chỉ có thể bị diệt sát, quyền quyết định ở bọn họ.” Hùng Lực nói.

“Hi vọng bọn họ thần phục, linh thuyền tông môn tuy tốt, nhưng kiểu dáng quá mức đơn nhất, có vât để cưỡi như này, nhàm chán còn có thể tâm sự.” Hạng Vân vừa cười vừa nói.

Ở Ẩn Linh môn, Bồ Đào căn cứ tư liệu có được phân loại yêu tộc ra.

Thiện lương, trung lập, tà ác.

Tiêu chuẩn của thiện lương cùng trung lập, là chủng tộc thiên tính không xấu, không có hận thù với nhân tộc, đồng thời sau khi đi vào nhân tộc không có quy mô lớn đồ sát nhân tộc.

Trừ cái đó ra, những yêu tộc còn lại chính là tà ác, ở trong tiêu chẩn của Ẩn Linh môn, hàng phục cũng chỉ xứng làm nô lệ, giống như Ngũ Linh Minh Hầu lúc trước.

“Đại sư huynh, ta phát hiện ngươi tỉnh táo hơn nhiều so với trước kia.” Hạng Vân vừa cười vừa nói.

Khoảng thời gian này, hắn vẫn luôn đi theo Hùng Lực làm các loại nhiệm vụ, trong đó cũng gặp phải không ít nguy hiểm, nhưng đều bị bọn họ liên hợp ứng đối vượt qua.

“Trước kia ta cũng tỉnh táo mà, chẳng qua bây giờ tỉnh táo hơn.”

“Ngày đó đi Tàng Kinh Các, hàn huyên trò chuyện cùng Học Linh Sư đệ, có chút cảm ngộ.” Hùng Lực nói.

“Cho nên đại sư huynh trở nên tỉnh táo hơn?” Hạng Vân tò mò nói.

“Không phải, ta là cảm nhận được cơ hội thách thức cực hạn của bản thân, nếu đó là thứ có thể gặp nhưng không thể cầu, lại cứng đầu muốn theo đuổi, sẽ chỉ hoàn toàn ngược lại.” Hùng Lực chậm rãi nói.

Đúng vào lúc này, trên bầu trời một bóng ma bao phủ hai người.

Một chiếc linh thuyền khổng lồ đáp xuống nơi cách hai người không xa.

Trảm Linh mang theo một trăm khung con rối Hợp Thể kỳ đi xuống.

Trảm Linh không có chút nào còn che giấu khí tức của mình, trực tiếp kinh động đến yêu tôn gia tộc Phong Lam Vũ Nhạn.

Trên bầu trời lóe ra một vệt ánh sáng xanh, yêu tôn gia tộc Phong Lam Vũ Nhạn xuất hiện.

Trảm Linh híp mắt nhìn về phía bầu trời, khi thấy rõ toàn bộ diện mạo của yêu tôn, không khỏi cảm thán nói: “Để bộ tộc này lại làm đồ để cưỡi rất tốt.”

Hùng Lực và Hạng Vân liếc mắt nhìn nhau.

“Yêu tôn nhân tộc, ta không muốn khai chiến với các ngươi, mời nhanh chóng rời khỏi.” Yêu tôn Vũ Nhạn lạnh lùng nói.

“Không nói nhảm với ngươi, đã hiểu rồi thì nói cho ngươi, linh mạch cỡ lớn này thuộc về nhân tộc chúng ta, gia tộc các ngươi, ta cũng xem trọng, lưu lại làm đồ để cưỡi cho đệ tử gia tộc chúng ta.”

“Thuận thì sống, nghịch thì chết, xem ngươi lựa chọn thế nào.”

Trọng Thủy Nguyên Đao xuất hiện ở trong tay Trảm Linh, tản ra khí tức độc hữu của Tiên Khí.

Đồng thời trên bầu trời hai tòa pháo quỹ đạo, cũng khóa chặt yêu tôn Vũ Nhạn.

Lúc này yêu tôn Vũ Nhạn cảm giác một tòa cự pháo trên đỉnh đầu mình, đây không phải là vấn đề có chết hay không, mà là trực tiếp biến thành cặn bã.

Lúc này trên bầu trời lại xuất hiện mười chiếc linh thuyền cỡ lớn, mười nghìn khung con rối Luyện Hư kỳ xuống linh thuyền, ngay ngắn có trật tự đứng ở không trung, chờ đợi mệnh lệnh.

Lúc này Hùng Lực và Hạng Vân có chút đơ, trong đầu bọn họ đồng thời dần hiện ra một cái ý niệm trong đầu.

Lúc nào mà tông môn mạnh mẽ như vậy?

“Tiểu yêu tôn, tranh thủ đưa ra lựa chọn, sau một nén nhang, không thần phục thì bắt đầu trấn sát, đến lúc đó gia tộc các ngươi chỉ có thể biến thành yêu nô.”

Biển máu vô tận hiện lên ở sau lưng Trảm Linh, trong biển máu thỉnh thoảng có oán linh yêu tộc xông ra biển máu, tất cả với một khuôn mặt khát máu tham lam nhìn chằm chằm yêu tôn Vũ Nhạn kia.

“Lựa chọn nhanh một chút, thần phục hay là diệt vong.”

Nụ cười của Trảm Linh mang theo một tia khát máu.

Hùng Lực cùng Hạng Vân ở bên cạnh nhìn quan sát, bắt đầu truyền âm cho nhau.

“Ta luôn cảm giác Trảm Linh trưởng lão chúng ta không giống như là người tốt.” Hạng Vân truyền âm nói.

“Mọi thứ không thể nhìn mặt ngoài, Trảm Linh trưởng lão đối đãi kỳ thức rất tối với đệ tử trong môn, có đệ tử thỉnh giáo hắn, hắn cũng sẽ kiên nhẫn dạy bảo.” Hùng Lực nói.

Lúc trước khi trấn thủ Cương Thiết Trường Thành, hắn còn thỉnh giáo mấy cái trong vấn đề tu luyện với Trảm Linh.

“Nhưng mà, cái hình tượng này của Trảm Linh trưởng lão đích thật là có chút… Nhưng mà cái này không ảnh hưởng tới kết quả.”

Lúc này, yêu tộc Nguyên Anh kỳ trở lên của gia tộc Phong Lam Vũ Nhạn toàn bộ chạy đến.

Đi theo sau lưng yêu tôn bọn họ, thề phải cùng yêu tôn cùng tồn vong.

Biểu cảm kiên định, thà chết chứ không chịu khuất phục đó, càng phát ra làm nổi bật lên sự tà ác của Trảm Linh.

“Xem ra các ngươi muốn lấy thân tuẫn tộc.” con mắt đỏ rực củaTrảm Linh nhìn gia tộc Phong Lam Vũ Nhạn trong không trung.

“Nhân tộc, tộc ta rời đi, tặng linh mạch cỡ lớn cho các ngươi, có thể tha cho gia tộc ta không~” Yêu tôn Vũ Nhạn nói.

“Không được, gia tộc các ngươi và linh mạch cỡ lớn tất cả ta đều nhìn trúng rồi, dù sao không thần phục thì chết.”

Trảm Linh nói phất tay hiện ra một màn ánh sáng.

“Đây là đãi ngộ của tông môn ta dành cho yêu tộc thần phục, hiện tại các ngươi thần phục còn có cơ hội hưởng thụ.”

“Biến thành yêu nô, coi như không còn có cái gì nữa.” Trảm Linh vừa cười vừa nói, Nhưng mà biểu cảm trên mặt rất là tà ác.

“Nhân tộc, ngươi xem ta bị ngốc sao?” Yêu tôn Vũ Nhạn cảm giác mình đã bị vũ nhục.

“Thần phục cho tông môn các ngươi thì sẽ có đãi ngộ này, ta không tin.”

“Đương nhiên không có khả năng tất cả đều là loại đãi ngộ này, nhưng chỉ cần phục vụ cho tông môn ta, thì có thể trở thành thành viên yêu bộ tông môn ta, hưởng thụ loại đãi ngộ này.” Một con rối giải thích nói.

Bồ Đào kiểm tra được Phong Lam Vũ Nhạn thuộc về chủng tộc trung lập, thiên phú cực kỳ thích hợp làm đồ để cưỡi, cho nên từ trong tay Triển Lâm nhận lấy công việc chiêu hàng.

Hắn sợ nhất thời Trảm Linh hưng khởi kích động những thứ này.

“Sau khi tộc ta thần phục, làm vị trí như thế nào.” Yêu tôn Vũ Nhạn hỏi, ngữ khí của hắn mềm nhũn ra.

Hắn là đã nhìn ra, dù là không thần phục, cũng tránh không được vận mệnh nô dịch, nhất là đến từ sát cơ trên bầu trời, làm cho hắn không dám thúc đẩy tộc Vũ Nhạn mình tháo chạy khỏi nơi đây.

“di dời lãnh địa đến bên ngoài phạm vi Tiên thành Lâm Sâm, tiếp nhận quản lí Ẩn Linh môn ta.”

“Chỉ cần không làm thương hại nhân tộc, tự do tương đối vẫn là có, tổn thất duy nhất của các ngươi chính là không hưởng thụ được cái linh mạch cỡ lớn này.” Con rối còn nói thêm.

“Gia tộc Phong Lam Vũ Nhạn ta, thần phục.” Yêu tôn Vũ Nhạn thở dài nói.

Ở Yêu giới bị những cường tộc đó áp chế, vốn đang nghĩ đến Nhân giới thoát khỏi những áp chế của cường tộc đó, để ấu chim trong tộc trưởng thành tốt hơn.

Không nghĩ tới không như mong muốn, sau khi đi đến nhân tộc cũng phải chịu sự áp chế của tông môn nhân tộc, nhưng như vậy dù sao cũng tốt hơn so với vong tộc diệt chủng.

“Kẻ thức thời là tuấn kiệt, lựa chọn của ngươi sẽ mang đến hòa bình và hi vọng quật khởi cho gia tộc các ngươi.” Con rối nói, trong giọng nói có vẻ vui sướng.

Trảm Linh thấy cảnh này, có chút khó chịu nói với Bồ Đào: “Ngươi tốt xấu cũng để cho ta đánh một trận với yêu tôn này thì ra, đao bạch này của ta muốn với tôn tử.”

“Tộc này không nổi tiếng dựa vào chiến lực, dù là đánh nhau, Trảm Linh trưởng lão cũng sẽ không thoải mãn, thêm nữa yêu tôn Vũ Nạn kia cũng đánh không lại mấy đao của Trảm Linh trưởng.” Hùng Lực ở bên cạnh vừa cười vừa nói.

Hắn cảm giác giờ phút này Trảm Linh trưởng lão nhất định muốn tìm ai đó nghiêm túc đánh một trận.

“Gần đây còn có yêu tộc khác sao? Ta đi đánh một trận.” Trảm Linh đang nhìn yêu tôn Vũ Nhạn nói.

“Nơi cách ba mươi triệu dặm về phía tây, có gia tộc Sư Hạt, chiến lực yêu tôn đó trác tuyệt, nhất định có thể thỏa mãn yêu cầu của tôn giả nhân tộc.” Yêu tôn Vũ nhạn khách quý khí nói.

Chương 550: Bạn cũ trở về

Gia tộc Phong Lam Vũ chuyển đến một hòn đảo khổng lồ ở rìa của hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm.

Gia tộc Phong lam Vũ tổng cộng chỉ có một triệu Yêu khẩu, một hòn đảo lớn là quá dư.

Hạng Vân nói: “Hòn đảo này sẽ là lãnh địa của các ngươi trong tương lai, về sau sẽ sắp xếp những phúc lợi cơ bản nhất cho các ngươi.”

Vì hắn và Hùng Lực là những người đầu tiên tiếp xúc với tộc Phong Lam Nguyệt nên điều hợp lý họ sẽ là những người phụ trách việc di cư của tộc mình.

“Sau một thời gian, những lợi ích cơ bản nhất của các ngươi sẽ được thu xếp cho các ngươi.”

“Sẽ có những nhiệm vụ tương ứng được sắp xếp cho các ngươi trong tương lai và sẽ có phần thưởng tương ứng sau khi hoàn thành.”

Trên tay Hạng Vân xuất hiện một vài tấm ngọc giản.

“Yêu cầu để chính thức trở thành thành viên của Yêu Tộc, Yêu Tôn có thể xem xét, đến lúc đó hãy phái Yêu Tộc phù hợp đến.”

Vũ Nhạn Yêu Tôn cầm lấy ngọc giản trong tay Hạng Vân, liếc mắt một cái.

Vũ Nhạn Yêu Tôn mong đợi hỏi: “Nhân Tộc, sau khi trở thành một thành viên của Yêu Tộc, liệu ngươi có thực sự đối đãi như những gì ngươi nói vào ngày hôm đó không?”

Hạng Vân cười nói, hắn cảm thấy trên phương diện luyện khí, tông môn thực sự là không có đối thủ: “Đương nhiên. Lúc trước, tông môn của chúng ta cũng tuyển chọn một Yêu tôn của yêu Tộc làm thành viên, hiện tại ngay cả đạo khí chế định cũng được luyện chế xong.”

Vũ Nhạn Yêu Tôn lẩm bẩm trong miệng: “Đạo khí chế định.”

Từng có một Tông Sư Luyện Khí trong tộc của họ, nhưng họ đã bị một tộc mạnh bắt cóc vì bị lộ tin tức, và bị đe dọa sẽ tiêu diệt tộc của họ nếu không luyện chế đạo khí cho tộc đó.

Quá khứ không thể nào quay lại được, Vũ Nhạn Yêu Tôn thở dài, như thể hắn đang thở dài cho số phận của gia tộc bọn họ.

Đúng lúc này, mười linh thuyền cỡ lớn cập đảo.

Hàng vạn con rối từ trên cao lao xuống và bắt đầu xây dựng cơ sở hạ tầng.

Không mất nhiều thời gian để xây cung điện nhiệm vụ khổng lồ mọc lên.

Kèm theo đó là Tụ Linh trận bao trùm cả hòn đảo.

Linh khí trên hòn đảo khổng lồ bốc lên với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Vũ Nhạn Yêu Tôn và Hạng Vân đến đại điện nhiệm vụ.

Vừa bước vào liền nhìn thấy màn hình cực lớn trong phòng làm việc, phía trên màn hình đều là nhiệm vụ giao cho tộc phong Lam Vũ.

Phần thưởng khi hoàn thành cũng được đánh dấu ở phía sau mỗi nhiệm vụ.

Nhìn ngàn vạn nhiệm vụ, Vũ Nhạn Yêu Tôn đột nhiên cảm thấy thần phục Ẩn Linh Môn không phải chuyện xấu.

Vũ Nhạn Yêu Tôn mong đợi nói: “Khi nào thì ta có thể gặp đại trưởng lão của ngươi.”

Hạng Vân nói: “Ngươi có thể xin Bồ Đào, gần đây đại trưởng lão rảnh nên có thể gặp ngươi.”

“Đa tạ!”

Lúc này, Từ Phàm đang câu cá trên hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm thì nhận được tin Vũ Nhạn Yêu Tôn yêu cầu được gặp hắn.

Từ Phàm vừa câu cá vừa nói: “Vừa hay không có việc gì làm, để hắn qua đây.”

Bồ Đào nói: “Tuân lệnh, chủ nhân.”

Không lâu sau, trên bầu trời lóe lên một tia sáng xanh, Vũ Nhạn Yêu Tôn biến thành một người đàn ông trung niên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Tục ngữ sinh ra từ tâm, vị Yêu Tôn này biến thành hình tượng của Nhân Tộc, là loại có khuôn mặt chữ quốc rất trách nhiệm.

Vũ Nhạn tôn giả hành lễ theo nghi thức của Nhân Tộc, nói:”Ngoại giới đại trưởng lão.”

Từ Phàm cười hỏi: “Đứng dậy đi, thần phục Ẩn Linh Môn của ta, ngươi có phàn nàn gì sao?”

Vũ Nhạn tôn giả chân thành nói: “Chỉ cần đại trưởng lão không tùy ý tàn sát tộc ta, tộc ta vĩnh viễn theo ngươi.”

Từ Phàm chỉ liếc nhẹ Vũ Nhạn Yêu Tôn.

Nếu không theo sẽ chết, ngươi thể hiện lòng trung thành với điều này?

Từ Phàm hỏi: “Gặp ta có chuyện gì? Mọi chi tiết về việc sắp xếp của tộc ngươi vẫn chưa được giải quyết xong à?”

Vũ Nhạn tôn giả lại hành lễ nói: “Ta muốn gia nhập Tông Môn Yêu bộ và làm tùy tùng cho tông môn.”

Từ Phàm cười nói: Từ Phàm cười nói: “Nghĩ xong rồi, có một số việc bản thân không thể giúp được khi gia nhập Yêu Bộ.”

Vũ Nhạn tôn giả nói: “Ta đã nghĩ xong rồi, vì tông môn vững mạnh, vĩnh viễn bảo vệ tộc ta.”

Thực ra ở Yêu giới, một tộc bọn họ bị áp chế khốc liệt nhất bởi tộc mạnh hơn.

Hắn nghĩ về việc tìm một thuộc hạ của một gia tộc hàng đầu, nhưng sau khi hỏi thăm một chút, hắn phát hiện ra rằng tộc của mình không đủ tư cách.

Từ Phàm cười nói, thuyền trưởng đang lái linh thuyền Xà Linh Hiệu đã được tìm thấy: “Có ý kiến, lát nữa để Bồ Đào đưa ngươi đến yêu Bộ.”

Trong tay Vũ Nhạn Yêu Tôn xuất hiện một tấm ngọc giản.

“Đại trưởng lão, đây là tất cả những tin tức mà tộc của ta nhận được kể từ khi họ đến Nhân giới. Ta hy vọng nó sẽ có ích cho tông môn.”

Nghe những lời của Vũ Nhạn yêu Tôn, Từ Phàm nhướng mày, điều này thật sự rất hữu ích.

“Bồ Đào, nhận lấy ngọc giản này, trích nội dung trong đó ghi vào kho tài liệu.”

Từ Phàm phân phó: “Tùy theo giá trị của nó, đổi điểm tương xứng với giá trị của nó.”

“Vâng, chủ nhân.”

Một con rối xuất hiện và lấy tấm ngọc giản từ trong tay Vũ Nhạn Yêu Tôn.

“Mặc dù tộc của ngươi quy phục Ẩn Linh Môn, ngoại trừ những nhiệm vụ liên quan, tông môn sẽ không lợi dụng tộc của ngươi.”

Từ Phàm nói: “Các ngươi bỏ ra cái gì sẽ đạt được cái đó.”

Trong những năm qua, những gì quý giá nhất mà hắn có được từ những chủng tộc Yêu Tộc mà hắn đã tiêu diệt là những ghi chép về những tộc đó có liên quan đến Yêu giới.

Vì vậy, ý của Từ Phàm là trình bày tất cả thông tin được ghi lại bởi chủng tộc của ngươi.

Vũ Nhạn Yêu Tôn nói: “Ta đã hiểu, đa tạ đại trưởng lão!”

“Có việc cho ngươi làm đây, ta phải tập trung câu cá.”

Từ Phàm xua tay ra hiệu Vũ Nhạn tôn giả có thể rời đi.

Một con rối dẫn Vũ Nhạn tôn giả bay về phía Yêu Bộ.

Từ Phàm cười nói: “Tông môn lại có thêm một vị tướng, đội ngũ bắt đầu lớn mạnh rồi.”

Với vị trí trên hòn đảo nơi tộc Phong Lam Vũ định cư, họ có thể đến Ẩn Linh đảo trong thời gian ngắn như vậy.

Từ Phàm có thể kết luận rằng cuộc đua này phải nhanh hơn nhiều so với các cuộc đua khác về tốc độ, vì vậy hắn có thể tìm hiểu sâu hơn.

Từ Phàm lo lắng nói: “Đội ngũ ngày càng lớn mạnh, thu nhập ngày càng eo hẹp.”

Bây giờ lợi ích chính của Ẩn Linh môn, một là Trảm Linh lái thuyền Tinh đi Vực Cực Không để khai thác.

Thứ hai là các đơn hàng luyện khí nhận được trong các Tinh Thần của Nhân Tộc.

Ngoài ra, những viên linh thạch kiếm được ở dạng vụn vặt không quan trọng.

Từ Phàm nói khi nhìn về phía hồ nước khổng lồ rộng 100.000 dặm ở phía xa: “Việc tiêu thụ tài nguyên tăng lên, các kênh thu nhập giảm xuống. Vấn đề rất nghiêm trọng.”

“Có thêm một vị Yêu Tôn, cũng có thể lái linh thuyền đi khai thác, như vậy áp lực cũng bớt đi, nhưng những thứ này còn chưa đủ sao?”

Nghĩ đến đây, Từ Phàm đột nhiên nhìn lên trời.

Bồ Đào đột nhiên nói: “Chủ nhân, thuyền Tinh của Nhân Tộc đã xuất hiện ở khu vực Tiên thành Lâm Sâm, hướng về tông môn.”

Một bức màn ánh sáng hiện ra trong mắt Từ Phàm.

Ước tính rằng một thuyền Tinh gần như miễn cưỡng khai thác ở cấp độ cơ bản nhất đã xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm nói: “Các khẩu pháo quỹ đạo đang trong tình trạng báo động, đội thứ hai đang chuẩn bị cho con rối Hợp Thể kỳ.”

Hắn cảm thấy những người trên con thuyền Tinh này có lẽ liên quan đến hắn.

Không lâu sau, thuyền Tinh dễ dàng đáp xuống mặt hồ khổng lồ dài 100.000 dặm.

Một chiếc thuyền linh bảo khí bay về phía Ẩn Linh môn, đó là pháp bảo được bán bởi Ẩn Linh môn trong những ngày đầu.

Khi sắp đến Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhận được một tin nhắn.

“Đại trưởng lão, cuối cùng ta cũng trở về rồi!”

Trong giọng điệu bao hàm cả kích động, phấn khích và một chút tủi thân.

Chương 551: Bộ trưởng Thương mại trở về

“Bàng Phúc! Ngươi cho ta đi đến đâu?”

Từ Phàm kinh ngạc nói: “Ta đều sai người tìm ngươi ở mấy Tiên thành ngươi thường ở.”

Kể từ sau khi có thuyền Tinh, Từ Phàm chưa bao giờ từ bỏ việc tìm kiếm Bộ trưởng Thương mại của mình.

Mỗi khi Trảm Linh đi đến Tinh Thần của Nhân Tộc trên Vực Cực Không, hắn sẽ phát ra thông tin để tìm Bàng Phúc.

Nhưng vẫn chưa tìm thấy.

Bàng Phúc tủi thân nói: “Đại trưởng lão, những năm này ta luôn ở Tiên thành Thủy Vân, lúc đó, ta vừa đến Tiên thành Thủy Vân, cả không gian đều bị phong ấn.”

Hắn định đến Tiên thành đó để bàn chuyện làm ăn, hắn muốn đi thì không sao, nhưng hắn không thể quay lại.

Từ Phàm nói, nhìn Bàng Phúc, người có chút tiều tụy trước mặt: “Tiên thành Thủy Vân, khó trách nhiều năm như vậy, ta không tìm thấy ngươi.”

Cảm giác như giảm từ 150 cân xuống 100 cân.

Từ Phàm thở dài: “Nhìn thân hình của ngươi, những năm này ngươi đã chịu khổ không ít phải không?”

Nghe những lời của Từ Phàm, nước mắt của Bàng Phúc rơi xuống.

Bàng Phúc khóc nói: “Đại trưởng lão, mấy chục năm qua, ta quá vất vả rồi. Ta không lúc nào nghĩ trở lại tông môn.”

“Ở Tiên thành Thủy Vân, ta không có chỗ dựa và cũng không có tài nguyên, thương hội nhỏ được thiết lập bởi những linh thạch và sản phẩm hiện có đang bị những người khác đàn áp ở khắp mọi nơi.”

Bàng Phúc tủi thân nói: “Sau bảy mươi năm, cuối cùng ta cũng có đủ linh thạch để thuê một chiếc thuyền Tinh về nhà.”

Từ Phàm cảm khái nói, hắn có thể tưởng tượng Bộ trưởng Thương mại nhận rất nhiều thiệt thòi khi ở bên ngoài: “Không sao, giờ về nhà rồi, sau này ngươi có người để dựa.”

Nhưng như vậy, hắn vẫn kiếm được linh thạch thuê thuyền Tinh.

Tuy không biết là bao nhiêu linh thạch, nhưng Từ Phàm biết nhất định là một ánh thiên văn.

“Đại trưởng lão, đây là linh thạch ta kiếm được những năm qua, mời ngươi nhận.”

“Đưa cho ta một lô sản phẩm đặc biệt khác của Ẩn Linh Môn chúng tôi, ta muốn con rối, pháp bảo, đan dược,...”

Bàng Phúc kiên định nói: “Cho ta thời gian trăm năm, ta sẽ làm một chiếc thuyền Tinh cho tông môn.”

Hiện tại, cả không gian của Tu Tiên giới bị phong ấn, tương lại muốn chiếm được một vị trí trong thương hội của Tu Tiên giới nhất định phải sở hữu thuyền Tinh.

Từ Phàm nhìn Bộ trưởng Thương mại trước mặt, không kìm được cảm kích nói, trước đây thực sự đối xử tệ bạc với Bàng Phúc.

Bàng Phúc nói: “Thuyền Tinh chỉ có thể cập bến ở đây trong ba ngày, sau ba ngày, ta phải trở về Tiên thành Linh Tâm, nơi có căn cứ của thương hội Ẩn Linh.”

Từ Phàn cảm kích nói: “Hãy để chiếc thuyền Tinh đó đi, chúng ta có một chiếc thuyền Tinh trong Ẩn Linh Môn, và chúng ta sẽ bố trí một chiếc thuyền cho ngươi trong tương lai.”

Bàng Phúc vừa ngạc nhiên vừa kích động nói: “Tông môn chúng ta có thuyền Tinh!”

Từ Phàm vỗ vai Bàng Phúc nói: “Những năm này, tông môn chúng ta phát triển rất nhanh, sau này ta không cần thuê thuyền Tinh trở về.”

Bàng Phúc hỏi: “Vậy thuyền Tinh của chúng ta có thể khai thác không?”

Từ Phàn trả lời kỳ quái: “Đương nhiên có thể khai thác, đây không phải thao tác cơ bản nhất sao?”

“Nhiều thuyền Tinh mà ta từng tiếp xúc đều do thuyền biển chế thành. Nói rằng họ có thể đi đến Vực Cực Không để khai thác, nhưng sự thật là chúng sẽ tan vỡ nếu đi nhanh hơn ở Vực Cực Không.”

Trong lòng Bàng Phúc sợ hãi nói, hắn đã làm một lần và suýt chút nữa mất mạng: “Mỗi lần làm loại thuyền Tinh này, đều là một chuyến đi không biết sống chết.”

“Yên tâm đi, thuyền Tinh của chúng ta đều là thuyền Tinh chính thức, đi vào trong Vực Cực Không đều không có vấn đề.”

Từ Phàm nhìn thuyền Tinh giản dị ở phía xa, khinh thường nói: “Ta là người gì, há có thể tạo ra thứ đồ không an toàn đó.”

“Để thuyền Tinh đó đi trước, đoạn đường này ngươi cũng mệt, trước tiên nghỉ ngơi trong tông môn mấy ngày.”

“Bồ Đào có tin tức về tình hình ở các Tiên thành sau khi không gian bị phong ấn, ngươi hiểu rõ một chút, ta sẽ lại sắp xếp thuyền Tinh cho ngươi, tiếp tục bắt đầu hành trình của ngươi.”

Từ Phàm cười nói, hắn thật sự muốn ngủ với chiếc gối do ông trời gửi tới: “Tông môn hiện tại đang thiếu tài nguyên, cần vị trí Bộ trưởng Thương mại của ngài gấp.”

Bàng Phúc hào hứng nói: “Vậy thì tôi sẽ để thuyền Tinh về trước, nhân tiện để hắn trả lại linh thạch cho ta.”

Hiện tại hắn cảm thấy rất kỳ quái, lúc rời khỏi tông môn khó có thể đóng thuyền đi biển, mới có mấy năm ngắn ngủi, sau khi trở về liền có thuyền Tinh.

Từ Phàm lớn giọng nói: “Rút gì mà rút? Tương lai ngươi sẽ là Bộ trưởng Thương mại của Ẩn Linh Môn, chút chuyện này luôn cần có.”

Bàng Phúc nói thầm: “12 triệu linh thạch thượng phẩm, đây chỉ là cái giá phải trả.”

Từ Phàm chỉ thị, 12 triệu linh thạch thật ra đã rất nhiều: “Bồ Đào, phái một đội con rối Hợp thể kỳ đi theo sau Bộ trưởng, để pháo quỹ đạo trên trời chuẩn bị khóa lại.”

Bàng Phúc nói rồi lái chiếc thuyền tiểu linh của mình về phía thuyền Tinh xa xôi: “Đại trưởng lão chờ ta, ta đi rồi trở về.”

Bàng Phúc đã có một cuộc trò chuyện thân mật với vị tôn giả đang lái con thuyền Tinh, cuối cùng đã trả lại được mười một triệu linh thạch thượng phẩm.

Từ Phàm nhìn Bàng Phúc đang tràn đầy năng lượng rồi dặn dò: “Bồ Đào, hãy lập danh sách những thứ trong môn phái có thể bán và đưa cho Bàng Phúc xem.”

Bàng Phúc hào hứng nói: “Đại trưởng lão, cho ta ba cái… Cho ta hai ngày, sau đó ta sẽ lên đường kiếm tài nguyên linh thạch cho môn phái.”

Từ Phàm xua xua tay rồi nói, tuy tông môn thiếu tài nguyên, nhưng hắn cũng không sai bảo người như vậy: “Không vội, ngươi nghỉ ngơi vài ngày rồi nói.”

“Đại trưởng lão, ta đã xem hoá đơn rồi, tông môn chúng ta sản xuất dư thừa, lại cần tài nguyên khác, lúc này sao có thể ngồi im, nhất định phải dịch chuyển các nguồn lực vô dụng để tối đa hóa lợi nhuận.”

Bàng Phúc như tìm lại được tuổi trẻ, cả người toát ra một thứ năng lượng mà ta có thể đánh bại mười lần: “Cho ta hai năm, ta sẽ cùng Đại trưởng lão lấp đầy nhà kho bảo vật của tông môn.”

“Không vội, không vội, nhiều năm không gặp như vậy, hai chúng ta nói chuyện trước.”

Từ Phàm nói: “Ngươi kể cho ta trải nghiệm của ngươi trong những năm qua, ta rất hiếu kỳ!”

Sống ở một Tiên thành lạ lẫm, từ không có đến có, tạo được một gia sản lớn như vậy, câu chuyện bên trong khẳng định vừa đặc sắc vừa phức tạp.

“Nếu đại trưởng lão muốn nghe thì ta sẽ kể cho ngươi.”

Từ Sở phất tay, bên cạnh có một cái ghế tựa.

Từ Phàm cười nói: “Hiện tại là buổi sáng, ánh sáng mặt trời vừa tốt, chúng ta có thể noia cả ngày. “

“Khi ta ở Tiên thành Thủy Vân, ta không mang theo nhiều linh thạch, và những vật mẫu ta mang theo chỉ là những con rối và pháp bảo trong tông môn.”

“Lúc đó, khi nhìn đến tài nguyên trong tay ta, khái niệm đó mà đại trưởng lão từng nói tới khi ta còn ở trong ẩn Linh Môn đột nhiên hiện lên trong đầu.”

“Sau đó, ta đã gặp một thiên tài luyện khí, sau đó…”

Cùng với câu chuyện của Bàng Phúc đang diễn ra, biểu hiện của Từ Phàm ngày càng trở nên hào hứng.

Thiên tài luyện khí mà Bàng Phúc gặp lúc đầu đã đề xuất xây dựng lại thông tấn và một số khái niệm tiên tiến.

Sau đó, dưới bài phát biểu đầy nhiệt huyết của Bàng Phúc, hắn đã tập hợp một nhóm các phòng thương mại nhỏ và thành lập một liên minh truyền thông. Tại sao không phải là đại thương hội, nguyên nhân là vì bọn họ chướng mắt, đầu tư và cổ phần yêu cầu quá cao.

Sau đó, sau khi các liên minh thông tin liên lạc của các tiểu thương hội này đã nỗ lực rất nhiều để mở ra con đường thương mại và thông tin liên lạc xung quanh các Tiên thành, họ bắt đầu đối mặt với sự đàn áp của nhiều đại thương hội ở Tiên thành Thủy Vân.

Chương 552: Tông môn sẽ không khiến ngươi chịu oan ức lần nữa

Đối với Từ Phàm, đây là một trải nghiệm truyền kỳ nhưng đáng tiếc là chỉ tiến hành được một nửa.

“Sau này liên minh thông tin do ta và những thương hội nhỏ kia sáng lập đều cống hiến cho tông môn lớn nhất của Tiên thành Thủy Vân.”

Bàng Phúc nói đến đây thì nhẹ nhàng hít một hơi: “Cánh tay không bám được chân lớn, cũng không có sức mạnh làm người chống lưng, nếu nhận được quá nhiều lợi ích thì chỉ có thể bị tàn sát mà thôi.”

“Nhưng chính nhờ quan hệ với tông môn đó mới thuê được một chiếc thuyền Tinh để về nhà.”

Từ Phàm xúc động nói: “Về sau sẽ không như vậy, sau khi ngươi về nhà, tông môn sẽ không để ngươi chịu oan ức.”

Một truyền kỳ bị biến mất như vậy, hắn cảm thấy thực sự quá đáng tiếc.

Mắt Bàng Phúc kiên định, hắn nói: “Ta tin đại trưởng lão!”

Lúc này, một bóng đen cực lớn bao phủ hai người, Xà Linh Hiệu cực lớn chậm rãi đáp xuống mặt hồ cách hai người không xa.

“Đại trưởng lão, đây là thuyền Tinh của tông môn chúng ta.”

Bàng Phúc nhìn thấy Xà Linh Hiệu lại bắt đầu kích động.

So với Xà Linh Hiệu, chiếc thuyền Tinh về nhà của hắn chẳng khác gì một món đồ chơi.

“Đúng vậy, trong tương lai chiếc thuyền Tinh này sẽ do ngươi phái tới, ta sẽ phái hai pháo quỹ đạo có thể đối phó với tôn giả và một trăm con rối trong Hợp thể kỳ cho ngươi làm đội hộ vệ bên cạnh ngươi.”

“Bố trí như này, ngoài việc gặp được Vô Địch tôn giả, thứ còn lại không giả, ngươi không cần sợ, trực tiếp bổ là được.”

Bộ dạng Từ Phàm thấy ngươi nhiều năm không trở lại, nhất đinh phải bù đắp cho ngươi thật tốt.

Một bức màn sáng xuất hiện trước mặt Bàng Phúc, trên đó có dữ liệu của các loại Xà Linh Hiệu.

Bàng Phúc hỏi: “Đại trưởng lão, điều khiển thuyền Tinh cần tôn giả không?”

Lúc này, một ánh sáng trắng lóe lên, Khiết Vũ Yêu Tôn biến thành một người phụ nữ bình thường và xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Khiết Vũ Yêu Tôn cung kính hành lễ nói, rất cảm kích nhìn về phía nhãn thần của Từ Phàm: “Bái kiến đại trưởng lão!”

Từ Phàn dặn dò: “Từ nay về sau, ngươi là thuyền trưởng của Xà Linh Hiệu, do Bàng hội trưởng Phúc sắp xếp.”

Khiết Vũ Yêu Tôn nói, sau đó biến thành ánh sáng trắng và đi vào Xà Linh Hiệu: “Tuân lệnh!”

Từ Phàm nhìn Bàng Phúc đang sửng sốt, nói: “Đây là thành viên Yêu Bộ của Ẩn Linh Môn, ngươi có thể yên tâm sắp xếp. “

Bàng Phúc kinh ngạc nói: “Đại trưởng lão, sự thay đoiir của tông môn chúng ta quả thực quá lớn rồi!”

Từ Phàm cười nói: “Đây mới chỉ đến đâu đó, ngươi về muộn một chút, ta tính sẽ phái một chiếc thuyền Tinh đến Tu Tiên Giới tìm ngươi.”

Từ Phàm cười nói: “Ngươi đến rồi, cũng tính là giải quyết một đề khó của tông môn. “

Bàng Phúc bảo đảm nói: “Yên tâm, nhất định sẽ không khiến đại trưởng lão thất vọng. “

Sau sự việc này, Từ Phàm và Bàng Phúc nói rất nhiều về tình hình của tông môn, cho đến khuya muộn mới kết thúc.

Hai ngày sau, Xà Linh Hiệu chầm chậm bay lên trời, đem theo một lượng lớn pháp bảo và con rối không dùng đến của Ẩn Linh Môn, chờ đầu đồ bay về hướng Vực Cực Không.

Lý Tinh Từ ở bên cạnh hỏi: "Sư phụ, ngươi tin hắn như vậy?"

Từ Phàm cười nói: "Đương nhiên vi sư đương nhiên tin hắn, nhiều năm như vậy rồi, hắn vẫn là tên mập chỉ biết làm ăn của ngày trước, ánh mắt không thay đổi, ý chí chiến đấu của thuở ban đầu vẫn vậy. "

Lý Tinh Từ gật đầu, biểu thị đồng tình với lời nói của Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn về phía Xà Linh Hiệu biến mất, nói: "Về sau nếu không có việc gì, ta sẽ phái đệ tử tông môn ra ngoài, chỉ ở lại Tiên thành Lâm Sâm cũng không có việc."

Sau đó, Từ Phàm lại nghiêm túc quay đầu nhìn Lý Tinh Từ.

"Gần đây ngươi tu luyện Bách Thế Luân Hồi hơi nhiều, về sau chú ý một chút."

Từ Phàm dặn dò: "Thần thông này tu luyện nhiều rồi, dễ bị nghiện."

Lý Tinh Từ cúi thấp đầu nói: "Tuân lệnh sư phụ!"

"Nhìn qua thì ngươi không để lời ta nói trong lòng."

Từ Phàm nói, một tay đập lên vai của Lý Tinh Từ, sau đó cười rồi rời đi.

Lý Tinh Từ kinh ngạc nói: "Sư phụ, ngươi làm gì với ta!"

Từ Phàm cười nói: "Đây là Thần thông Khoái Lạc do vi sư nghiên cứu ra, hơn nữa, nó cũng phong ấn tu vi của ngươi, để ngươi có thể trải nghiệm niềm vui làm người phàm trần."

Lý Tinh Từ lo lắng nói: "Thần thông Khoái Lạc? Sư phụ, phong ấn tu vi thì bỏ đi, có thể giải trừ Thần thông Khoái Lạc không?"

Nhiều năm như vậy, hắn đã nghĩ ra một quy luật, Thần thông do sư phụ diễn, tên càng kỳ lạ thì hiệu quả càng kỳ diệu.

Điển hình nhất là Kê Huyết Thần Thông nổi tiếng toàn tông môn.

Người ta nói rằng, Từ Phàm muốn sử dụng Kê Huyết Thần Thông này cho những đệ tử xếp cuối cùng trong bảng xếp hạng.

Khoảng thời gian đó, dường nghe toàn bộ đệ tử tông môn đều điên cuồng làm nhiệm vụ hoặc chìm đắm trong tháp thí luyện, trời sinh sợ bản thân lạc hậu, bị Kê Huyết Thần Thông ấn xuống,

Khoái Lạc Thần Thông này, nghe thấy có cùng nguồn gốc với Kê Huyết Thần Thông nên Lý Tinh Từ mới kích động như vậy.

Giọng nói của Từ Phàm lọt vào tai Lý Tinh Từ: “Ta vẫn chưa nghĩ ra cách nào để loại bỏ Thần Thông này, vì vậy ngươi có thể sử dụng trước đi, ta chắc rằng ngươi sẽ rất vui.”

Lý Tinh Từ trở thành một người phàm trần, ngay lập tức cảm thấy những việc trước đây thật nhàm chán và giờ muốn làm gì đó.

Tuy rằng trong lòng rất phản kháng, nhưng thân thể của hắn đã bắt đầu có phản ứng, vươn tay gọi thuyền linh tạm thời bay về phía tiểu viện nơi hắn đang ở.

Từ Phàm nhìn Lý Tinh Tinh đi về phương xa, hắn bắt đầu cười.

“Bất luận là sống hay là tu tiên, không có chút niềm vui chẳng nhẽ không nhàm chán?”

…

Vực Cực Không, Xà Linh Hiệu, Bàng Phúc đứng trên boong tàu cảm khái vạn thiên.

Khi quay trở lại Ẩn Linh Môn để tìm Từ Phàm, trong đầu hắn đã có một kế hoạch rất lớn và chi tiết, hắn dự định trong vòng một trăm năm sẽ dùng tài nguyên của tông môn kiếm linh thạch để mua thuyền Tinh.

Vì kế hoạch này, hắn từ bỏ quá nhiều thứ, ngay cả liên minh mà bản thân thành lập gần trăm năm cũng chắp tay dâng tặng người khác.

Ai biết được rằng khi trở lại tông môn, đón chào hắn là một bất ngờ còn lớn hơn.

“Các lão tính, chờ ta trở về, lần này chúng ta không còn là kẻ không có chỗ dựa.”

Bàng Phúc nhìn Tinh Hà rộng lớn phía xa trong Vực Cực Không, máu trong lồng ngực không khỏi nóng bừng.

Trong gần trăm năm ở Tiên thành Thủy Vân, hắn không chỉ thành lập một liên minh thông tin mà quan trọng hơn, hắn còn gặp được một nhóm anh em cùng chí hướng.

Hắn trở lại lần này cũng là để tìm kiếm một lối thoát tươi sáng cho những người anh em tốt đó.

“Tiểu Vân, ngươi không phải muốn một vị Tông Sư Luyện Khí làm sư phụ sao? Lần sau trở về, ta sẽ cho các trưởng lão nhận ngươi làm đồ đệ.”

“Vương lão huynh, ngươi không sợ đối phương chỉ dùng danh nghĩa Đại Thừa tôn giả áp chế ngươi sao? Hiện tại chúng ta không sợ.”

“Trương tiểu đệ, ngươi…”

Đôi mắt của Bàng Phúc bắt đầu ươn ướt khi hắn nói.

Đúng lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Bàng hội trưởng, ngươi sẽ sớm có mặt tại Tiên thành Thủy Vân. Hãy chuẩn bị hạ xuống thật tốt. Ngoài ra, pháo quỹ đạo đã được triển khai.”

Bàng Phúc sững sốt, chỉnh lại tâm tư, nói: “Mới có một tháng, quá nhanh!”

“Tốc độ này quá nhanh với sự trợ giúp của Nhân Tộc.”

Bàng Phúc nói, một cỗ khí thế khác thường từ trên người hắn tản rã: “Vậy chuẩn bị hạ cánh!”

Chương 553: Chỗ dựa lớn bao nhiêu

Cách Tiên thành Thủy Vân ngàn dặm, số hiệu Xà Linh tàng hình lặng lẽ hạ cánh ở đây.

“Bộ trưởng, chắc chắn không cần ta đi theo sao?” Yêu Tôn Khiết Vũ hỏi.

“Không cần, ngươi ở đây chờ lệnh, ta dẫn theo năm tiểu đội con rối là được.” Bàng Phúc cười nói.

Lúc này Bàng Phúc trải qua hành trình trở về nhà, ý nghĩa thuần túy trên người nhiều hơn bao giờ hết.

Một chiếc Linh thuyền cấp bậc Bảo Khí bay về phía Tiên thành Thủy

Vân.

“y dô, đây không phải là hội trưởng của thương hội liên thông sao?”

“Nghe nói ngươi đã bán một nửa thương hội cho Hiểu Vân Tông.”

“Nghe nói chỉ vì thuê chiếc Tinh chu về nhà gặp lão chủ.”

Bàng Phúc vừa mới vào Tiên thành không bao lâu, đã bị một hội trưởng đại thương hội chặn lại.

“Bàng lão đệ, ngươi sai quy củ rồi, biết không?”

“Nhưng ngươi vẫn còn lá gan trở về, ta ngưỡng mộ ngươi đó.” Hội trưởng thương hội mang theo hàn ý trong ánh mắt, nhìn Bàng Phúc nói.

Vốn thương hội liên thông đã bị hắn coi là vật trong túi, không ngờ cuối cùng lại rơi vào tay người khác.

“Cho nên tiếp theo ngươi muốn đè bẹp ta sao.” Bàng Phúc thờ ơ nói.

Nếu như vẫn là trạng thái trước kia thì đúng là Bàng Phúc hơi sợ hãi.

Nhưng hiện tại Bàng Phúc đã nhận được đầu tư trở lại từ tổng bộ Ẩn Linh Môn, đã có tầm nhìn quốc tế.

Hắn đã chướng mắt vùng đất ở thành.

“Đúng vậy, chèn ép đến chết.”

“Lúc trước ngươi nói ngươi muốn đứng để kiếm linh thạch, đáng tiếc ngươi nuốt lời rồi.”

“Quỳ xuống vốn không sai, nhưng sai là ngươi không quỳ trước mặt ta.” Hội trưởng thương hội hờ hững nói.

Bàng Phúc khinh thường nhìn thoáng qua hội trưởng thương hội.

“Ở thương hội, nếu như lúc trước ngươi chỉ dùng thủ đoạn thương hội chèn ép cạnh tranh với ta, thì ta tặng ngươi thương hội liên thông có sao chứ?”

“Chỉ tiếc, ngươi không phải thương nhân thuần túy.” Bàng Phúc nói xong lập tức đi đến bên cạnh hội trưởng thương hội.

“Ta không phải là thiện nam tín nữ, những gì ban đầu ngươi đưa cho ta, ta sẽ trả lại ngươi gấp đôi.” Trong mắt Bàng Phúc lóe lên ánh sáng lạnh.

“Xem ra lão chủ của ngươi cho ngươi không ít sức lực, hy vọng có thể khiến ngươi tiếp tục đứng.”

Hội trưởng thương hội mỉm cười, híp mắt nhìn bóng lưng Bàng Phúc, dường như đang nhìn chằm vào con mồi.

Tổng bộ thương hội liên thông, một tin nhắn của Bàng Phúc đã tập hợp hàng chục người.

“Lão đại, ngươi có thấy lão chủ đâu không?”

“Lão đại, ngươi trở về hơi nhanh đó, vốn không phải một năm sau mới trở về sao? Lúc này mới trôi qua nửa năm.”

“Bàng đại ca, ngươi nói tìm sư phụ cho ta đã tìm thấy chưa?”

Mọi người vừa nhìn thấy Bàng Phúc, lần lượt hỏi thăm.

Bàng Phúc giơ tay lên chặn lại, toàn trường im lặng.

“Mấy huynh đệ, ta trở về từ tông môn, chúng ta đã có chỗ dựa rồi.” Bàng Phúc hơi kích động nói.

“Chỗ dựa có lớn không?” Một nam tử trung niên bức xúc nói.

“Có một tôn giả với thêm một Tinh chu lớn như này.” Bàng Phúc khoa tay múa chân trên không trung.

Mọi người sửng sốt, vẫn chưa hiểu Bàng Phúc có ý gì.

“Huynh đệ đã tìm cho các ngươi một con đường ánh sáng, sau này thương hội của chúng ta phải chạy khắp đại lục trung tâm!”

Bàng Phúc vung tay lên, bóng dáng mờ ảo của số hiệu Xà Linh xuất hiện trước mắt mọi người.

“Đây là Tinh chu, Bàng đại ca tìm thấy ở đâu vậy?”

“Kiểu này vừa nhìn đã cảm thấy uy vũ bất phàm.” Một nam tử thanh niên nói, trong ánh mắt lộ ra sự thăm dò.

Mọi người cũng dường như nghĩ đến gì đó, tất cả đều kích động nhìn chằm vào bóng dáng mờ ảo của số hiệu Xà Linh trước mắt.

“Sau này đây chính là Tinh chu của chúng ta, là đại trưởng lão tông môn đặc biệt tạo ra cho ta.” Bàng Phúc tự hào nói.

Một màn sáng lại xuất hiện trước mặt mọi người, phía trên là hàng hóa muốn bán mà lần này Bàng Phúc lấy ra từ Ẩn Linh môn.

“Mười sáu món đạo khí! Con rối cấp bậc Luyện Hư Kỳ! Hai vạn bảo phí tinh phẩm cấp năm!”

Chỉ ba món đầu đã trực tiếp trấn áp mọi người.

“Các huynh đệ, bắt đầu từ hôm nay ta sẽ đưa các ngươi đi khắp đại lục trung tâm, sau này sẽ dẫn các ngươi đi khắp Tu Tiên giới.”

“Vương lão ca, Vu lão ca, Chu lão ca, chẳng phải các ngươi luôn muốn trải nghiệm cảm giác làm đại hội trưởng đại thương hội sao?”

“Mỗi người các ngươi phụ trách một Tiên thành cho ta, sau lưng sẽ có Tinh chu và chiến lực cấp bậc tôn giả làm chỗ dựa cho các ngươi.”

“Tiểu Vân, ngươi đi theo bên cạnh ta đi, qua một thời gian nữa, ta sẽ dẫn ngươi trở về tông môn, tông môn ta có năm Luyện Khí Tông Sư đó.”

“Đại trưởng lão tông môn bọn ta càng có tư thế Luyện Khí Đại Tông Sư, ta có thể bảo hắn nhận ngươi làm đệ tử, còn lại thì phụ thuộc vào ngươi.”

“Các huynh đệ còn lại, sau này các ngươi chính là chủ thể của thương hội Ẩn Linh ta, mỗi người ít nhất phụ trách một Tiên thành hoặc là một hàng đạo tinh thần Nhân Tộc.” Bàng Phúc kích động nói.

“Lão đại, chúng ta không báo thù nữa sao?” Một nam tử trung niên vừa nhìn đã biết là người thành thật.

“Báo thù, tất nhiên phải báo rồi, nhưng bây giờ với con đường chúng ta sẽ đi sau này, bọn họ đã không còn quan trọng.” Bàng Phúc mỉm cười.

Hắn có được Tinh chu, pháo quỹ đạo, con rối Hợp Thể Kỳ, thì những đại thương hội chèn ép mình trước đó đều biến thành cấp bậc cặn bã, Bàng Phúc đã khinh thường đi báo thù.

“Hoàng lão ca, ngươi ở lại tọa trấn Tiên thành Thủy Vân được chứ, ta sẽ khiến ngươi trở thành thương hội đứng đầu nơi này.” Bàng Phúc tự tin nói, đầu năm nay ai có thể khống chế con đường vận chuyển thì người đó chính là Vương.

“Bàng đại ca, ta được sao?” Nam tử họ Hoàng nói.

Nghe lời của nam tử họ Hoàng, dường như hắn khẽ mỉm cười, một màn sáng nhỏ đánh thẳng về phía trước người nam tử họ Hoàng.

“Ngươi mang theo mấy thứ này đi đàm phán với Hiểu Vân Tông, điều kiện chính là chèn ép tam đại thương hội Tiên thành Thủy Vân.”

“Đồng thời ta sẽ cho ngươi một nhóm pháp bảo, Linh Khoáng, con rối để thành lập thương hội Ẩn Linh Tiên thành Thủy Vân, chuyên chặn tam đại thương hội.”

Một luồng khí thế bày mưu tính kế phát ra từ trên người Bàng Phúc.

“Lão đại, việc này ngươi giao cho ta đi!” Nam tử họ Hoàng kích động nói.

Có những thứ trong màn sáng, đừng nói chèn ép tam đại thương hội, bảo bọn họ âm thầm tiêu diệt cũng được nữa.

“Các huynh đệ đều là người có tài nhưng không gặp thời, hết sức chân thành với thương đạo, trước kia chỉ là không muốn cúi đầu, vi phạm thương đạo của mình.”

“Bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ để các huynh đệ đứng lên, đứng thẳng người xứng với thương đạo của bản thân.”

Bàng Phúc kích động nói, đám người phía dưới cũng nổi da gà, sắc mặt đỏ thẫm, trong mắt lóe lên hào quang hy vọng.

Theo kế hoạch của Bàng Phúc, sau khi nam tử họ Hoàng và Hiểu Vân Tông đàm phán xong, hắn đã dẫn đại quân rời đi, bắt đầu bày bố khắp cả đại lục trung tâm.

Hoàng Sơn dẫn một đội con rối Hợp Thể Kỳ và pháp bảo Bàng Phúc đưa cho hắn đi về phía Hiểu Vân Tông.

Lúc Hoàng Sơn mở nhóm pháp bảo đó ra, lập tức cảm nhận được sự nhiệt liệt chiêu đãi, ngay cả tôn giả Hiểu Vân cũng đích thân ra mặt tiếp đón Hoàng Sơn.

Giao dịch rất thuận lợi, với tư cách là điều kiện kèm theo để chèn ép tam đại thương hội, lúc này Hiểu Vân Tông toàn lực chấp hành.

Trở thành tông môn mạnh nhất Tiên thành Thủy Vân, trực tiếp truyền ra ngoài, đoạn tuyệt quan hệ với tam đại thương hội.

Nhưng trên đường Hoàng Sơn trở về Tiên thành Thủy Vân đã xảy ra chuyện bất ngờ.

Hội trưởng tam đại thương hội và một tôn giả Nhàn Tản đã chặn đội ngũ trở về của Hoàng Sơn.

Chương 554: Hoàng Sơn thay đổi rõ rệt

Hoàng Sơn nhìn người chặn mình lại, trong mắt xuất hiện tia sợ hãi, nhưng sau đó trên người tản ra một luồng khí thế không sợ sệt nữa.

“Tam đại thương hội các ngươi chỉ biết dùng những thủ đoạn đê tiện này sao?” Hoàng Sơn nhìn hội trưởng tam đại thương hội khinh thường nói.

“Ta không thể không thừa nhận, tiểu thương hội các ngươi tổ hợp cùng với nhau đúng là rất có thực lực.”

“Nhưng vậy thì có sao! Tu Tiên giới lấy thực lực làm Tôn, thủ đoạn thương đạo có tốt đến đâu thì sao chứ?” Một hội trưởng đại thương hội khinh thường nói.

“Ta biết trong tay ngươi còn có pháp bảo, Linh Khoáng, ngươi giao ra đi, ta sẽ mua với giá sòng phẳng.” Một hội trưởng thương hội khác cười ha hả nói, điển hình là trong tiếng cười còn giấu đao.

“Tôn Giả, ngươi thật sự muốn ra mặt thay tam đại thương hội sao.” Hoàng Sơn lấy hết dũng khí nói.

Một trăm con rối Hợp Thể Kỳ xuất hiện phía sau Hoàng Sơn, đối đầu với khí thế của tôn giả.

“Dù sao cũng là cạnh tranh trên thương hội, ta sẽ không giết ngươi, chỉ sẽ bắt ngươi.”

“Nói thật, nếu thực sự chiến đấu sống chết thì ta không thể đánh bại những con rối đó, nhưng bắt ngươi thì lại rất dễ.”

Hắn không muốn làm chuyện đó, cũng không muốn cho đối phương quá nhiều cơ hội.

“Tôn Giả, Hiểu Vân Tông đã lên tiếng, chính thức đoạn tuyệt tất cả giao dịch với tam đại thương hội, ngươi nên biết điều này.”

Lúc này tâm trạng Hoàng Sơn bình tĩnh lại, nghĩ đến Bàng Phúc cho mình cái gì đó để hậu thủ, trước đó hắn nhìn thấy tôn giả thì chân lập tức mềm nhũn, mà hiện tại lại dám đối mặt với tôn giả.

“Vậy thì sao? Chẳng qua là trao đổi lợi ích, ngay cả chút thủ đoạn này cũng không có thì sao tam đại thương hội bọn ta lăn lộn ở Tiên thành Thủy Vân chứ.”

“Trong một câu, hãy chốt giá cả pháp bảo và hàng hóa còn lại cho bọn ta, lúc đó ta sẽ để ngươi trở thành đại thương hội thứ tư của Tiên thành Thủy Vân.” Hội trưởng thương hội cầm đầu nói.

“Đại thương hội thứ tư, buồn cười, tầm nhìn của các ngươi quá thiển cận, ngại làm bạn với các ngươi lắm.” Hoàng Sơn cười nói.

Đối đầu với hội trưởng tam đại thương hội từng nhìn lên, hơn nữa có đủ át chủ bài khiến cho toàn thân hắn tản ra một loại khí thế khó hiểu.

“Bây giờ hãy đưa ra lựa chọn, là ta bắt giữ ngươi hay là lựa chọn hòa giải.” tôn giả Nhàn Tản nói với khuôn mặt không thay đổi, thành thật mà nói, hắn vẫn đánh giá cao người trước mắt.

“Tôn Giả, không phải là ta cố ý mạo phạm, nếu bọn họ đã mời ngươi tới thì ta cũng mời tới chút đồ vật hộ tống cho ta.” Hoàng Sơn cười nói, nhẹ nhàng nâng tay lên, chỉ lên bầu trời.

Trong nháy mắt, hàn mao của tôn giả Nhàn Tản đột nhiên nổi lên, một luồng lãnh ý xuất hiện trên ý niệm của hắn, hắn biết giờ khắc này sinh tử của mình đang được nắm trong tay người trước mắt.

“Tôn Giả, không có ý xúc phạm, xin đưa ra lựa chọn ngay đi.” Hoàng Sơn nói với khuôn mặt không thay đổi, nhưng thực tế trái tim lại đập điên cuồng.

“Nói một tiếng với người sau lưng ngươi, thật là mạo phạm.” tôn giả Nhàn Tản nói xong hóa thành một độn quang biến mất trên bầu trời.

Lúc này, trên bầu trời xuất hiện một ngàn con rối Luyện Hư Kỳ bao vây hội trưởng tam đại thương hội và thủ hạ của họ.

“Ba hội trưởng, bây giờ chúng ta cần nói chút về bồi thường tinh thần.” Hoàng Sơn mỉm cười.

Khoảnh khắc tôn giả Nhàn Tản rời đi, tinh thần của Hoàng Sơn trong nháy mắt thăng hoa, ánh mắt trở nên sắc bén, biểu cảm trở nên hiền hòa hơn.

Tiên thành Thủy Vân, tổng bộ thương hội liên thông, mấy người Bàng Phúc nhìn màn sáng nở nụ cười.

“Cơ hội tốt như vậy, vậy mà lại để cho lão Hoàng cướp đi, đúng là có máu mặt.” Một nam tử hâm mộ nói.

“Mấy năm nay, cho dù là trước hay sau khi gia nhập liên minh thì lão Hoàng đều chịu chèn ép của tam đại thương hội, thảm nhất trong mấy người bị ức hiếp.”

“Nếu trước khi chúng ta rời đi, không xã được cơn giận này cho Hoàng đại ca thì sao sau này quản lý nghiệp vụ Tiên thành Thủy Vân chứ.” Bàng Phúc cười nói.

Lúc hắn trở lại, hắn đã suy nghĩ làm thế nào để báo thù tam đại thương hội, nhưng sau đó nghĩ lại, hắn đã nhường cơ hội này cho Hoàng Sơn.

Sau khi tam đại thương hội bồi thường một khoản phí tổn thất tinh thần lớn, Hoàng Sơn sảng khoái trở lại thương hội liên thông.

“Lão đại, đa tạ ngươi.” Hoàng Sơn nhìn Bàng Phúc xúc động nói.

Hắn biết đây là do Bàng Phúc có ý.

“Đa tạ cái gì, chúng ta đều là huynh đệ mà.” Bàng Phúc cười nói.

“Hiện tại ngươi có lòng tin quản lý thương hội Ẩn Linh Tiên thành Thủy Vân chưa?” Bàng Phúc lại cười hỏi.

“Yên tâm, công việc của Tiên thành Thủy Vân cứ giao cho ta.” Hoàng Sơn bảo đảm nói.

Ba ngày sau, số hiệu Xà Linh ở Tiên thành Thủy Vân vòng quanh một vòng rồi bay về phía Vực Cực Không.

...

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Trảm Linh bị thương đầy người trở về tông môn, hơi bất ngờ nói: “Ta nhận được tin, thực lực của Yêu Tôn đó vốn không mạnh lắm.”

“Mạnh thì không mạnh, nhưng thực lực không khác gì ta, với lại có những Yêu Tôn khác làm khách trong bộ tộc đó nữa.” Trảm Linh nhe răng trợn mắt nói.

“Một đánh hai, đúng là hơi miễn cưỡng.”

“Nhưng người chiến thắng cuối cùng là ta, ta đã giết tất cả bọn họ.”

Trảm Linh vươn một tay nâng hai chùm sáng chân linh của Yêu Tôn ra.

Từ Phàm nhìn biểu cảm dục vọng chiến đấu của Trảm Linh phóng thích, biết ngay hắn đã đánh rất sảng khoái.

“Đặt vào Tụ Linh Trận và cất giữ đi.”

Trảm Linh nói xong thì có vẻ mặt ta trâu bò không, đợi Từ Phàm khen hắn một câu.

“Bồ Đào, thu hai chân linh Yêu Tôn này mang đi đi.” Từ Phàm dặn dò.

Hai chân linh Yêu Tôn trong tay Trảm Linh được Bồ Đào mang đi, bay về phía trung tâm Tụ Linh Trận.

“Lúc ta chiến đấu với hai Yêu Tôn đó, ta nhận được một tin tức quan trọng.”

“Thời gian gần đây Vô Địch Yêu Tôn của Xích Lân Yêu Tộc bị thương ở Vực Cực Không, dự kiến phải tịnh dưỡng trăm năm.” Trảm Linh nói.

“Chắc chắn chứ?” Tâm trạng Từ Phàm trong nháy mắt tốt lên.

“Đây là tình báo do Yêu Tôn đến làm khách nói.”

“Hơn nữa sau khi trải qua điều tra của ta thì chuyện này là thật.” Trảm Linh cười nói.

“Vậy tuyệt quá rồi, trăm năm đã đủ dùng rồi.” Từ Phàm tự tin nói.

“Đại trưởng lão, sau khi con rối chiến lực Đại Thừa Kỳ của ngươi được chế ra, ta nhất định phải thử một lần.” Trảm Linh chờ đợi nói.

“Vậy ngươi phải chuẩn bị bị ngược đãi đi, con rối đó chính là chuyên dùng để đối phó với Vô Địch Yêu Tôn.” Từ Phàm cười nói.

Thời gian gần đây, áp lực liên quan đến Vô Địch Yêu Tôn bỗng chốc trở nên ít đi.

“Xem ra gần đây ta nên gấp rút thời gian.” Từ Phàm cười nói.

Mặc dù gần đây hắn đang nhàn rỗi, nhưng trong đầu đều là suy nghĩ làm sao để luyện chế ra con rối có thể luyện ra Tiên khí.

“Đại trưởng lão, đợi ta tu luyện một thời gian, rồi sẽ đến Vực Cực Không đào quặng, tranh thủ để tông môn luyện ra nhiều con rối Hợp Thể Kỳ một chút.” Trảm Linh cười nói.

“Trảm Linh trưởng lão đi đi, nhưng tốt nhất nên ở trong khu vực ngoài phạm vi, đừng tiến sâu vào trong, gần đây ta có bói một quẻ, nơi đó đã trở thành vùng đất thị phi rồi.” Từ Phàm nói.

Lúc Thiên Linh tôn giả xảy ra chuyện, Từ Phàm đã bói một quẻ, phát hiện bên trong có điều kỳ lạ, càng kéo dài vào bên trong, kết quả thấy được nơi sâu bên trong đã biến thành một vùng đất hung hiểm.

“Còn nữa, phải chú ý cự thú Vực Cực Không tập kích, lúc khẩn cấp cứ giao quyền điều khiển cho Bồ Đào là được.”

Chương 555: Giảm hai mươi phần trăm giá hội viên

“Gần đây cự thú Cực Không tương đối nóng nảy, không có chuyện lớn thì cẩn thận chút là được.” Từ Phàm nhắc nhở.

“Hiểu rồi, ta sẽ chú ý.” Trảm Linh gật đầu nói, sau đó đứng dậy rời đi.

“Không tồi, quả nhiên gần đây liên tiếp có chuyện tốt, chẳng những bộ trưởng thương nghiệp trở về, mà Vô Địch Yêu Tôn đáng lo ngại đó cũng không đứng dậy nổi.”

“Lẽ nào ông trời lại bắt đầu quan tâm đến con cá muối ta sao?” Từ Phàm nhìn bầu trời cười nói.

Lúc này, Từ Phàm lại nghĩ đến Bàng Phúc.

“Bồ Đào, mở toàn bộ dây chuyền sản xuất con rối Nguyên Anh Kỳ và Hóa Thần Kỳ đang niêm phong đi, làm thành phiên bản bán ra bên ngoài, còn có dây chuyền sản xuất pháp bảo bị mắc cạn trước kia nữa, cũng kích hoạt đi.”

“Hy vọng Bàng Phúc có thể mang đến cho ta bất ngờ.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Mọi thứ lại đi vào quỹ đạo, chỉ cần nghiên cứu ra con rối luyện chế Tiên khí, thì sau này sẽ không cần lo lắng gì nữa.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Gần đây nhiều chuyện tốt như vậy, nên tự thưởng cho bản thân một chút thôi.” Ánh mắt Từ Phàm nheo lại nói.

Không bao lâu, một độn quang như ẩn như hiện bay về phía Tiên thành Lâm Sâm.

Một nam tử có ngoại hình bình thường nhìn lên tấm bảng chi nhánh thứ tám mươi ba của tiệm dưỡng linh hồn.

“Chính là nơi này.”

Nam tử nói xong rồi bước vào trong.

“Hoan nghênh đến với tiệm dưỡng linh hồn, xin hỏi ngươi cần gì?”

“Thư giãn linh hồn, hay là trọn gói.” Một thiếu nữ xinh đẹp ngọt ngào mặc một chiếc váy trắng với đôi tai thỏ mỉm cười.

“Trọn gói cần bao nhiêu linh thạch?” Nam tử hỏi.

Lần này hắn đến một là trải nghiệm cuộc sống, hai là kiểm tra tình cảm của người dân, ba là thu hút đầu tư.

“Một linh thạch thượng phẩm, nếu là hội viên ở đây của bọn ta thì có thể được giảm giá hai mươi phần trăm.” Thiếu nữ tai thỏ ngọt ngào nói.

“Làm hội viên cần một trăm linh thạch thượng phẩm.” Thiếu nữ tai thỏ lại bổ sung thêm.

Nàng nhìn về phía nam tử có ngoại hình bình thường, trong lòng suy đoán nghề nghiệp của hắn.

Là Thiên Khôi Sư hay là tu sĩ bình thường?

Thời gian trước, có một tu sĩ muốn đột phá bình cảnh, ý tưởng đột phá, trước khi đột phá họ đã làm trọn gói ở đây, kết quả là bình cảnh đã làm phiền hắn rất lâu đã đột phá trơn tru.

Khiến tiệm dưỡng linh hồn lần nữa nổi tiếng.

“Vậy thì chọn trọn bộ trước đi.” Nam tử đó nói, giống như là lần đầu tiên hắn đến đây vậy.

Đúng lúc này, Trảm Linh và đồ phu trung niên vạm vỡ khoác vai bước vào tiệm dưỡng linh hồn.

“Số tám số chín, trọn bộ.” Trảm Linh vừa vào cửa lập tức hét lớn.

“Một trọn bộ một thư giãn linh hồn.” Đồ phu trung niên sửa lại.

“Ngươi làm của ngươi, ta làm của ta, người làm trọn bộ đều không thuần khiết.” Đồ phu trung niên đứng đắn nói.

“Ngươi mới không thuần khiết, không thấy ta vừa bị thương sao?”

“Một mình ta điều khiển con rối chém hai Yêu Tộc Luyện Hư Kỳ, ta bị thương nặng như vậy, làm trọn bộ quá đáng lắm sao?” Trảm Linh chính diện nói.

Mặc dù hắn và Trảm Linh là huynh đệ tốt, nhưng vẫn không lộ ra thân phận của mình là Trảm Linh trưởng lão của Ẩn Linh môn.

“Vậy ta cũng làm trọn bộ với ngươi, lần này ta mời, chúc mừng ngươi đã đột phá Thiên Khôi Sư cấp sáu.” Đồ phu trung niên đổi giọng nói.

Hai người họ cứ như vậy sánh vai lướt qua nam tử đó.

Nam tử nhìn hai thiếu nữ tai thỏ đón hai người họ vào trong, thanh toán rồi đi vào phòng đơn nhỏ.

Một canh giờ sau, vẻ mặt nam tử thư giãn, toàn thân thông suốt đi ra từ trong tiệm dưỡng linh hồn.

“Thứ có thể bốc cháy đúng là có đạo lý của nó.” Từ Phàm mỉm cười.

Trước đó Yêu Tôn Ngọc Quang không phải chưa từng phóng túng linh hồn cho hắn, nhưng thủ pháp không chuyên nghiệp như ở đây.

Từ Phàm đi ra từ trong tiệm dưỡng linh hồn, đi về phía Tiên thành hội trưởng lão.

“Hoan nghênh đại trưởng lão đến thăm.” Ninh Đạo nhiệt tình hoan nghênh nói.

“Thuận đường đến đây xem chút thôi, gần đầy Ninh đại ca sống không tồi đó!” Từ Phàm cười hỏi.

“Cũng tạm, qua một thời gian nữa đạo lữ của ta sẽ tỉnh dậy, những chuyện này đều nhờ đại trưởng lão thu phục tộc Thỏ Ngọc Quang.”

Ninh Đạo rất biết ơn, sau khi mở tiệm dưỡng linh hồn, có một lần đột nhiên hắn có ý tưởng, dẫn theo đạo lữ đang hôn mê làm thư giãn linh hồn, không ngờ lời nguyền cổ quái này lại từ từ suy yếu, điều này khiến hắn mừng như điên.

“Như vậy rất tốt, Ninh đại ca và tẩu tử cũng xem như có thể gặp nhau rồi.” Từ Phàm cười chúc mừng.

“Điều này đều nhờ đại trưởng lão.”

“Ninh đại ca, từ sau khi Nguyên Viêm tôn giả rời đi, nơi này của các ngươi có liên lạc được với tổng bộ hay không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Những năm gần đây, có lúc có Tinh chu hạ xuống bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm.

“Đại trưởng lão nói có là có, có những chuyện ta không thể nói được.”

Ninh Đạo hơi lúng túng gãi đầu, không phải là hắn không muốn nói, mà là không thể nói, vì lúc gia nhập hội trưởng lão đã ký kết khế ước Thiên Đạo.

“Ninh đại ca không cần giải thích, ta hiểu.” Từ Phàm cười nói.

“Ta tới đây chỉ là muốn hỏi một chút, có thể mua mấy Linh Khoáng từ bên trong hội trưởng lão hay không?”

“Điều này cũng không được, bây giờ bên kia chỉ gửi hạn ngạch đến, không có quyền lựa chọn.”

Ninh Đạo hơi ngại ngùng, cảm thấy bản thân không thể giúp đỡ được gì cả.

“Vậy được.”

Sau đó Từ Phàm nói chuyện với Ninh Đạo một lúc, rồi trở lại Ẩn Linh môn.

Ba tháng sau, số hiệu Xà Linh chở đầy Linh Khoáng Ẩn Linh môn cần trở về.

“Đại trưởng lão, đây là Linh Khoáng tông môn thiếu, còn có pháp bảo bán linh thạch cho tông môn.” Bàng Phúc cười nói.

Chuyến thương lộ này hắn chạy cực kỳ thuận lòng, cảm giác hiện tại khắp nơi trên Vực Cực Không đều là vàng, chỉ cần có Tinh chu thì kẻ ngốc đều có thể kiếm được chậu đầy bát.

Từ Phàm nhìn danh sách Linh Khoáng Bàng Phúc mang về, hơi khiếp sợ nói: “Ngươi đây là lấp đầy không gian kho hàng của số hiệu Xà Linh sao?”

“Đúng, hy vọng đại trưởng lão có thể mở rộng mấy kho hàng của số hiệu Xà Linh.”

“Có lúc đi đến những Tiên thành mà chưa bao giờ có Tinh chu đến, một chuyến đi đã có thể lấp đầy kho hàng, hơn nữa tất cả đều được mua với giá đẹp.” Bàng Phúc nói.

“Được, chút nữa ta sẽ bảo số một số hai luyện ra mấy không gian kho hàng.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Chuyến đi này của Bàng Phúc trong nháy mắt đã giải quyết xong vấn đề thiếu Linh Khoáng của Ẩn Linh môn.

“Đại trưởng lão, đưa Linh Khoáng xuống đi ta phải đi trước, tôn môn cũng không còn thiếu nhiều Linh Khoáng nữa, ta phải tranh thủ thời gian chạy thêm mấy chuyến.”

“Lần sau trở về chính là ba tháng sau.” Bàng Phúc nói.

“Không nghỉ ngơi vài ngày.” Từ Phàm nói xong trong tay xuất hiện ba món đạo khí.

“Đây là đạo khí luyện riêng cho ngươi, tổng cộng có năm món, hai món còn lại đang luyện, ngươi cầm ba món này trước đi.” Từ Phàm cười nói.

Bộ trưởng thương nghiệp này của mình ngay cả đãi ngộ cũng không cần bàn đã cấp tốc đi làm, nên bản thân cũng không thể bạc đãi hắn được.

“Đại trưởng lão, ta có tài đức gì? Ngươi đối với ta thật sự tốt quá rồi.” Bàng Phúc hơi cảm động nhìn ba món đạo khí trong tay Từ Phàm.

“Cái này là ngươi nên có, trở thành bộ trưởng thương bộ của Ẩn Linh môn, chút này vẫn nên có.” Từ Phàm cười nói.

Chương 556: Coi thường nhau

Đạo khí mà Từ Phàm luyện chế cho Bàng Phúc, ba chiếc thì có hai kiện là giới chỉ, chính là cái loại đeo trên tay đặc biệt dễ thấy kia.

Mà khí tức đạo khí phát tán ra lại dày đặc một cách bất thường, có phải vẫn còn sẽ có sóng tiên văn tràn ra hay không.

“Đại trưởng lão nói như vậy, ta liền nhận vậy.” Bàng Phúc đầu tiên là đem hai cái nhẫn kia đeo tại lên tay.

“Vậy mới đúng chứ, bây giờ ngươi chính là hình ảnh mà Ẩn Linh Môn chúng ta dùng để đối ngoại, có đồ vật gì tốt nhất định phải cho ngươi dùng trước tiên.” Từ Phàm vỗ Bàng Phúc bả vai vừa cười vừa nói.

Hai người lại hàn huyên một hồi, thẳng đến khi linh khoáng trong kho không gian Số hiệu Xà Linh được dỡ ra toàn bộ, Bàng Phúc lại muốn cáo lui, bước vào hành trình vực Cực Không.

Ngay vào lúc rời đi, Bàng Phúc vỗ đầu một cái, bay về hướng số hiệu Xà Linh, chỉ chốc lát sau dẫn một người thanh niên đi tới trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, đây chính là vị thiên tài cược kỳ có thiên phú luyện khí mà ta gặp được ở tiên thành Thủy Vân, xin ngài nhận hắn làm đồ đệ.” Bàng Phúc long trọng hành lễ nói.

Người thanh niên kia cũng quỳ xuống, liền muốn dập đầu về phía Từ Phàm.

Từ Phàm đưa tay lên, ngăn thanh niên đang muốn dập đầu với hắn lại.

“Ngươi đã lên tiếng, ta liền cho hắn một cơ hội trở thành đệ tử ký danh của ta.” Từ Phàm nhìn thanh niên gật gật đầu nói.

“Ngươi tên gì?” Từ Phàm nhìn thanh niên hỏi.

“Trương Đại Khí.” Thanh niên ngẩng đầu, một đôi mắt thuần túy vô cùng đối mặt với ánh mắt của Từ Phàm.

“Tên rất hay, chỉ xem ánh mắt cũng là một mầm non tốt.” Từ Phàm có chút thưởng thức nói.

“Trong tay lão đại ngươi mang theo hai cái nhẫn, ngươi kiểm tra một chút, xem có thể mô phỏng quá trình luyện chế nó một chút hay không.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Một cái là giới chỉ thuộc tính Phong, có thể xem là đạo khí trung cấp.”

“Một cái là giới chỉ dị thuộc tính, có thể hấp thu được năng lượng Tinh Quang trong trong Vực Cực Không, chắt lọc tinh hoa của nó, truyền đến bên trong cơ thể người sử dụng, khiến cho người đó vĩnh viễn bảo trì trạng thái tinh thần tràn đầy, còn có thể bổ dưỡng linh hồn.”

“Giới chỉ thuộc tính Phong, được tạo thành từ Phong Tự Tiên Văn cơ bản nhất, phối hợp với pháp trận phù văn của nó, có thể hình thành một vòng bảo hộ đặc biệt.”

“Nếu như ta đoán không lầm, ngộ nhỡ Tinh chu gặp phải nguy hiểm, lão đại có thể dựa vào giới chỉ này, rơi xuống đại lục một cách an toàn.”

“Mặt khác phù văn pháp trận còn có rất nhiều tác dụng đặc biệt, tạm thời ta còn chưa xem hiểu.”

Trong mắt Trương Đại Khí lóe ra linh quang nhìn kỹ hai chiếc giới chỉ trong tay Bàng Phúc nói.

“Linh quáng mà giới chỉ đạo khí thuộc tính Phong linh quáng là…”

Nghe Trương Đại Khí nói, Từ Phàm bắt đầu chăm chú nhìn thanh niên trước mắt.

“Được rồi, đừng nói nữa, khảo hạch của ngươi đã thông qua.”

“Thế nhưng bây giờ ta còn có một vấn đề khác.”

“Rốt cuộc thân phận của ngươi là gì? Ta sẽ không thu người có lai lịch không rõ ràng làm đồ đệ, cho dù là đệ tử ký danh cũng không được.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Ta là đệ tử Vân Tiêu Trương gia phụ thuộc Thiên Luyện Tông, du lịch đến Thủy Vân Tiên thành liền bị vây ở nơi đó.” Trương Đại Khí lão sư trả lời nói.

“Lão đại ngươi có Tinh chu, tại sao lại không trở về nhà?” Từ Phàm lại hỏi hắn.

“Ta là bị trục xuất ra khỏi gia tộc, trở về cũng không có ý nghĩa gì nữa.” Trương Đại Khí cúi đầu, phảng phất như đang nhớ lại những chuyện cũ.

“Ngươi thật sự muốn bái ta làm thầy.” Từ Phàm nói.

“Sau khi ta thấy được Số hiệu Xà Linh mà Đại trưởng lão cải tiến, mỗi giờ mỗi khắc ta đều muốn bái đại trưởng lão làm thầy.” Trương Đại Khí kích động nói.

“Sau khi đến Ẩn Linh Môn, ý nghĩ này của ta càng thêm kiên định.”

“Vậy thì tốt, từ hôm nay trở đi, ngươi chính là đệ tử ký danh lâm thời của ta.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

“Đại trưởng lão, nếu không thì chúng ta bỏ hai chữ lâm thời đi.” Bàng Phúc thận trọng nói.

“Lúc nào thông qua khảo hạch của tông môn, thì bỏ hai chữ lâm thời đi.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, làm sao để thông qua khảo hạch tông môn?” Trương Đại Khí có chút chờ đợi không kịp.

“Ta cũng coi như phá lệ vì lão đại ngươi, bình thường khảo hạch tông môn chỉ cho phép những hài tử từ mười hai tuổi trở xuống.”

“Đa tạ đại trưởng lão.” Trương Đại Khí nói.

“Vậy thì tốt, hiện tại bắt đầu khảo hạch.” Từ Phàm nói, một ngón tay chạm vào mi tâm Trương Đại Khí.

“Đại trưởng lão, nếu Đại Khí không thông qua thì phải làm sao?” Bàng Phúc lo lắng nói.

“Vậy ta liền dạy hắn đến Luyện Khí Tông Sư rồi thôi, dù sao lúc trước Trương Đại Khí cũng cùng ngươi cùng chung hoạn nạn, ta phải cho ngươi một câu trả lời.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vậy là tốt rồi!”

“Đương nhiên, không có việc gì vậy ta liền đi trước.” Bàng Phúc thấy Trương Đại Khí đã tiến vào trong khảo hạch tông môn, cũng yên lòng rời đi.

“Đi đi, không cần phải liều mạng như vậy, cũng nên nghỉ ngơi một chút, nên tu luyện một chút.” Từ Phàm phất phất tay nói.

“Đa tạ đại trưởng lão quan tâm, ta đi đây ~ “

Số hiệu Xà Linh bay lên trời, bay về phía vực Cực Không.

“Gần nhất thật sự là được ông trời yêu mến, muốn cái gì tới cái đó.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Sau một canh giờ, Trương Đại Khí từ từ tỉnh lại, có chút mê mang nhìn quanh bốn phía.

Sau đó vuốt đầu, nhìn Từ Phàm nói: “Đại trưởng lão, ta thông qua khảo hạch chưa?”

Từ Phàm đặt chén trà xuống, nhìn về phía Trương Đại Khí cười nói: “Sau này ngươi sẽ là đệ tử ký danh của ta, sau khi ngươi luyện chế ra kiện đạo khí đầu tiên, ta liền nhận ngươi làm đệ tử thân truyền thứ bảy.”

“Đa tạ sư phụ, về sau ta nhất định sẽ cố gắng lĩnh hội đạo luyện khí, tranh thủ sớm ngày trở thành Luyện Khí Tông Sư,” Trương Đại Khí quỳ xuống hành lễ nói.

“Lý tưởng quá mức nhỏ bé, Luyện Khí Tông Sư chỉ là điểm xuất phát thôi.” Từ Phàm nhìn Trương Đại Khí vừa cười vừa nói.

“Trong khoảng thời gian này ngươi trước đi theo Bồ Đào học một chút lý luận luyện khí, lại vào bảo khố tông môn trong nhìn xem, học hết tất cả những phù văn tông môn có mà ngươi chưa có đi.”

“Sau đó tới chỗ này của ta nhận nhiệm vụ.”

Từ Phàm an bài cho vị đệ tử ký danh còn nóng hổi này nói.

“Tuân mệnh, sư phụ.” Trương Đại Khí kích động gật đầu nói.

“Chính sự chúng ta đã nói xong, tiếp theo nên trò chuyện một chút về việc riêng tư.”

“Loại thiên tài luyện khí như ngươi, gia tộc các ngươi vì sao lại trục xuất ngươi đi?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Nếu như không tiện nói thì thôi.”

“Cũng không phải bí mật gì, gia tộc của ta muốn ta liên hôn cùng một thế gia luyện khí khác, tạo nên cục diện liên hợp mạnh mẽ.”

“Ta không nguyện ý, đào hôn vào hôm đó, gia tộc ngại mặt mũi, thế là tuyên bố ra ngoài rằng đã trục xuất ta ra khỏi gia tộc.”

“Tộc trưởng gia tộc hạn cho ta trong vòng 500 năm không thể trở về gia tộc, chờ việc này qua đi về sau lại nói.” Trương Đại Khí nói.

Gia tộc liên hôn, không nguyện ý, cộng thêm đào hôn tại chỗ, mấy từ mấu chốt này khiến cho Từ Phàm tựa như nhớ tới cái gì đó.

Không nghĩ tới mình cao hứng thu một đệ tử lâm thời, lại còn là một nhân tài như vậy.

Từ Phàm tiếp tục dùng ánh mắt bát quái nhìn Trương Đại Khí.

“Nguyên nhân ta đào hôn, là bởi vì nữ nhân liên hôn cùng ta chẳng những luyện khí thiên phú cao hơn ta, hơn nữa còn rất bạo lực.”

“Ta sợ sau khi cưới nàng, sẽ bị áp chế toàn diện, bất lợi cho việc ta lĩnh hội đạo luyện khí.”

“Cho nên ta cắn răng, đào hôn ngay tại chỗ.”

“Thế nhưng về sau ta nghe nói, nữ nhân kia cũng đào hôn, chỉ là chuyện này do ta làm ra trước nên gia tộc nhà gái cũng liền thuận theo tự nhiên.”

Việc ầm ĩ này, hóa ra song phương các ngươi ai cũng không coi trọng ai.

Từ Phàm than thở trong lòng nói.

Chương 557: Mở ra một lối đi khác

Lại là một ngày nhàn rỗi, Từ Phàm đang nằm trôi nổi bồng bềnh trên cái hồ lớn hàng vạn dặm.

Trước mắt Từ Phàm là một quầng sáng, trong quầng sáng là cấu trúc của con rối.

“Đúng là hao tâm tổn trí, cho dù linh hồn xuất khiếu bám vào con rối này thì nhiều nhất cũng chỉ có thể đến trình độ luyện chế đỉnh cấp đạo khí.” Từ Phàm gãi đầu nói, kết cấu của con rối này là phiên bản tối ưu nhất của con rối luyện khí mà hắn nghĩ ra.

“Hiện tại muốn đột phá thì cần phải có một loại Linh Khoáng kiểu mới mà hắn chưa biết, loại mà có thể hoàn toàn bắt chước trạng thái của Hợp Thể kỳ, đồng thời khiến Tiên Văn truyền đi một cách hoàn chỉnh.”

“Chi bằng thôi diễn ra một tòa pháp trận kiểu mới.” Từ Phàm hơi nhức đầu nói.

“Bồ Đào, ngươi có kiến nghị gì không?” Từ Phàm thuận miệng hỏi.

“Nếu như bắt buộc thì có thể dùng thủ đoạn của ma tu.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên, trong đó có chút ý thăm dò.

“Không để lại di chứng, an toàn, khỏe mạnh, toàn diện, là quy tắc làm việc từ xưa đến nay của ta.”

“Nếu ta muốn thì còn có thể chờ tới bây giờ hay sao?” Từ Phàm nói.

“Xem ra món đồ chơi này không giống với dự đoán của ta, không tốn mấy chục năm thì không làm ra được.”

Từ Phàm nói, hắn nhẹ nhàng vung tay lên, con rối trong màn sáng lập tức tách rời, hóa thành từng linh kiện một, cuối cùng trở về trạng thái Linh Khoáng.

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua bóng độn quang, đồ đệ ký danh vừa mới thu của Từ Phàm là Trương Đại Khí tay cầm một thanh linh kiếm đi đến bên người Từ Phàm.

“Sư phụ, đây là linh kiếm được luyện chế dựa theo yêu cầu của người, xin người kiểm tra.” Trương Đại Khí cung kính nói, trong ánh mắt để lộ ra tia cuồng nhiệt.

Từ Phàm phất tay, linh kiếm trong tay Trương Đại Khí bay thẳng ra rồi đâm vào trong hồ lớn vạn dặm.

Trong lúc Trương Đại Khí đang thấy khó hiểu.

Một thân ảnh Thủy Linh thú tay cầm linh kiếm được ngưng tụ từ lượng lớn nước hồ và thủy linh khí xuất hiện phía bên trên mặt hồ.

Sau đó hồ lớn vạn dặm rẽ ra một luồng sóng lớn, một con cự thú hình thành từ quặng Linh Thiết dước đáy hồ xuất hiện trên không trung.

Sau đó hai con linh thú đồng thời vọt về phía đối phương, chiến đấu hết sức căng thẳng.

“Ngươi đoán xem ai sẽ chiến thắng?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đồ đệ chọn thủy linh thú, trong tay nó cầm linh kiếm hợp kim do đồ nhi luyện chế, trên phương diện chiến lược sẽ chiếm ưu thế hơn một chút.”

“Thủy và Kim không tương khắc, linh lực sư phụ sử dụng ban nãy cũng bình thường.” Trương Đại Khí suy nghĩ thêm một chút nói.

Cuộc chiến bắt đầu, quả nhiên thủy linh thú hơi chiếm thượng phong, trong tay cầm linh kiếm hợp kim do Trương Đại Thế luyện chế đã nằm ở thế bất bại.

Từ Phàm không quan tâm chiến trường, hắn chỉ nhìn chòng chọc quầng sáng trước mắt, bắt đầu đổi một cách khác cấu tạo lại con rối luyện khí.

Không bao lâu sau chiến đấu kết thúc, linh kiếm lại trở về trong tay Trương Đại Khí.

“Nhìn kỹ xem có chỗ nào khác biệt không?” Từ Phàm hỏi.

“Bị mài mòn một chút, thoáng tu bổ là được.” Trương Đại Khí cẩn thận quan sát linh kiếm, nói.

“Trở về lại đi lĩnh một ít Linh Thiết Hợp Kim trong nhà kho bảo vật, thanh linh kiếm này của ngươi tuy là xuất sắc nhưng vẫn chưa hoàn toàn phát huy được đặc tính của Linh Thiết Hợp Kim.”

“Đây là đề bài đầu tiên vi sư đặt ra cho ngươi, đến khi nào linh kiếm không có tổn hại gì sau khi hai con linh thú chiến đấu thì coi như ngươi qua cửa ải đầu tiên.” Từ Phàm nói.

Trương Đại Khí vừa muốn mở miệng thỉnh giáo thì đã bị Từ Phàm giành nói trước: “Trước tiên cứu suy ngẫm đi đã, ngẫm không ra thì lại đến tìm ta.”

“Tuân mệnh sư phụ.” Trương Đại Khí cầm linh kiếm rời đi.

Lúc này đột nhiên trong đầu Từ Phàm hiện lên một vệt sáng.

“Vì sao phải là con rối? Nếu như đổi thành một loại linh thể thì có thể đơn giản hơn chút hay không?”

Từ Phàm nghĩ tới đây, nháy mắt trong đầu đã mở ra một mạch suy nghĩ mới.

“Bồ Đào, Ngũ Tinh Bản Nguyên mỗi loại lấy cho ta một phần.” Từ Phàm nói, trong giọng nói mang theo hưng phấn, giống như là đã tìm được cách giải một đề khó.

Năm loại linh quang với màu sắc khác nhau xẹt ngang qua không trung, hóa thành năm thốc căn nguyên linh khí trôi lơ lửng trước người Từ Phàm.

Từ Phàm hai tay kết ấn, năm đoàn căn nguyên linh khí ngũ hành dung hợp lẫn nhau, biến đổi lẫn nhau.

Chỉ chốc lát sau, một nam tử có vẻ ngoài giống hệt Từ Phàm xuất hiện trước mặt hắn.

“Vì thần thông còn hạn chế, hiện tại ta chỉ có thể ngưng tụ linh thể Hóa Thần Kỳ, chẳng qua cũng không sao cả, nếu như thực nghiệm thành công ắt sẽ có cách tăng cường tu vi của linh thể.”

Lúc này, một trăm con rối Hợp Thể kỳ xuất hiện trên không trung, bao quanh bảo vệ Từ Phàm.

Lại có con rối đưa tới các loại Linh Khoáng đã được tinh luyện, từ loại quặng Linh Thiết cơ bản nhất đến Linh Khoáng cấp bậc tiên khí cao nhất, loại nào cũng có.

Phân thân số hai bay tới.

Vừa nhìn tư thế này hắn liền biết Từ Phàm muốn làm gì.

“Sáng tạo ra hoàn cảnh tuyệt vời nhất để thần hồn du lịch.” Phân thân số hai nói.

“Không hổ là phân thân của ta, cố lên!” Từ Phàm hài lòng nhìn phân thân số hai.

“Chỉ là tiện tay thôi, cố cố cái beep.”

Trong tay phân thân số hai xuất hiện một nắm bột phấn màu vàng, hắn trực tiếp hất lên không trung.

Sau đó, bột phấn màu vàng bộc phát ra kim quang mãnh liệt, chúng dựa theo một loại quy tắc nào đó tạo thành một trần pháp kì diệu bao quanh Từ Phàm trong phạm vi một dặm.

Trong nháy mắt Từ Phàm có cảm giác thần hồn của mình muốn bay ra ngoài.

“Gần đây dành chút thời gian chúng ta cộng hưởng một lát, nhiều năm như vậy chưa đồng bộ, thật đúng là có chút chênh lệch.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ngươi không sợ đau là được, còn nữa, ta không muốn cộng hưởng ngươi, ta không có hứng thú với những loại thần thông mà ngươi suy diễn ra kia.” Phân thân số hai nói xong liền rời đi.

Từ Phàm nhìn về hướng phân thân số hai rời đi, nở nụ cười.

Sau đó, sau khi pháp trận này hoàn toàn vận chuyển, thần hồn Từ Phàm xuất khiếu, bám lên linh thể do căn nguyên linh thể ngũ hành ngưng tụ mà thành, một ngọn linh hỏa xuất hiện trong tay linh thể Từ Phàm, sau đó trong một đống Linh Khoáng bay tới mấy khối Linh Thiết Hợp Kim.

Không qua bao lâu, một linh kiếm bảo khí cấp ba màu đen tuyền xuất hiện giữa không trung.

“Cũng tạm, thuận tiện hơn con rối luyện khí, phương hướng này có thể đi tiếp.”

Linh thể Từ Phàm nhìn linh kiếm màu đen trong tay, nói.

“Luyện chế vài món đạo khí chuyên để tăng cường linh thể, lại ưu hóa thần thông được ngưng tụ bởi linh khí một phen.”

“Tranh thủ trong vòng sáu mươi năm làm ra con rối cấp bậc Đại Thừa đầu tiên trong tông môn.”

Từ Phàm nói vậy, trong nháy mắt dâng lên ý chí chiến đấu.

Hắn hiểu được, chỉ cần phá được cửa ải khó khăn này, về sau hắn có thể tự do ăn không ngồi rồi trong một thời gian tương đối dài.

Từ Phàm nghĩ tới đây, cảm giác máu cả người đều sôi sùng sục lên.

“Số một, số hai, các ngươi tới đây cho ta, chúng ta cùng nhau bàn kế hoạch lớn!” Từ Phàm truyền âm nói.

“Cùng nhau bàn kế hoạch lớn gì? Vừa hoàn thành xong một việc, không thể nghỉ ngơi thêm chút nữa sao?” Phân thân số một không vui nói.

“Ngươi cũng đã nghỉ ngơi mấy tháng rồi, đây là lúc đứng lên cống hiến cho tông môn.”

Linh thể Từ Phàm vừa nói vừa lấy ra thanh linh kiếm màu đen vừa luyện chế.

Số một, số hai đều thuộc hàng Luyện Khí Tông Sư đỉnh cấp, chỉ nhìn lướt qua là có thể hiểu ra càn khôn ẩn chứa bên trong linh kiếm.

“Vẫn kém chút, chẳng qua thao túng dễ hơn so với thao túng con rối luyện khí.” Phân thân số một nói.

“Vừa hay trong tông môn cũng có Linh Khoáng cấp bậc tiên khí, ba người chúng ta cùng nhau ra tay luyện chế, chỉ cần nửa năm thời gian là xong.” Phân thân số hai nói.

Chương 558: Suy diễn thần thông của Bồ Đào

“Số Một vớ Số Hai, hai người các ngươi sẽ hợp tác tinh luyện đạo khí ta cần.”

“Ta phải bắt đầu chuyên tâm suy diễn thần thông ngưng tụ linh thể.”Từ Phàm lời lẽ nghiêm khắc nói.

Hai ánh mắt hung hăng nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Bản thể, suy diễn thần thông không được dùng quá nhiều tâm thần, ta biết, ngươi không chuyên tâm làm một chuyện.”

“Cho nên mới nói, đã đến nước này rồi đừng có lười nữa.” Phân thân Số Một nhìn Từ Phàm nói, trong mắt tràn ngập sự canh chừng.

“Số Một nói vậy là đúng rồi, đạo khí quan trọng như thế, ngộ nhỡ xảy ra chút sai sót, làm cho toàn bộ linh hồn của bản thể ngươi xảy ra khuyết điểm gì thì phải làm sao?”

Phân thân Số Một Số Hai tức khắc đã đạt được liên minh, khống chế Từ Phàm khiến hắn thành Hàm Ngư.

“Suy diễn thần thông rất là hao phí tâm thần, các ngươi thông cảm cho ta chút được không?”

“Vừa muốn tinh luyện đạo khí, vừa muốn suy diễn thần thông, các ngươi như vậy là ức hiếp ta à.”

Từ Phàm phản bác nói.

“Đừng có phí lời, ta là phân thân của ngươi, còn không biết tình trạng của ngươi à?”

“Luyện chế loại đạo khí này, rất là hao tổn tâm thần. Nếu như ngươi không vào tham gia, ngộ nhỡ luyện chế thất bại thì không biết khi nào mới lại tập hợp đầy đủ bộ đạo khí Linh Khoáng cấp bậc tiên khí thứ hai nữa.” Phân thân Số Một nhìn uy hiếp Từ Phàm nói.

Từ Phàm trong đầu thử phác hoạ quá trình luyện chế đạo khí này, đột nhiên phát hiện, đây có lẽ là đạo khí có mức độ khó nhất mà bọn họ từng luyện.

Từ Phàm nghĩ một hồi nói.

“Được lắm, ta sẽ cùng các ngươi luyện chế bộ đạo khí này.”

Từ Phàm nghiêm túc tính toán tỉ lệ luyện chế thành công của đạo khí này, phát hiện ra nếu Số Một Số Hai Là chủ đạo, thì thật sự có khả năng luyện chế thất bại, tuy rằng xác suất là rất nhỏ.

Số Một Số Hai phân thân cười cười.

“Bản thể, thế này mới phải chứ!”

“Bọn ta làm tất cả là để ngươi không phải lo nghĩ ở giới Hàm Ngư này.”

“Giai đoạn trước bỏ ra chút nỗ lực thì có là gì? Giai đoạn sau mới là quan trọng.” Phân thân Số Một cười nói.

“Ngươi nghĩ đi, sau này bên cạnh ngươi đi theo mmười con rối Đại Thừa Kỳ, khiến ngươi ở giới này ngang nhiên mà đi, không vấn đề gì chứ?”

“Đến lúc đó xem ai dám làm khó Hàm Ngư ngươi.” Phân thân Số Một nháy mắt với Từ Phàm một cái.

Trong đầu Từ Phàm lại hiện lên cảnh tượng này.

“Thế thì còn đợi gì nữa? Theo ta trở về không gian dưới đất, chúng ta bắt đầu làm.”

Từ Phàm vì cuộc sống Hàm Ngư đẹp đẽ sau này, toàn thân một lần nữa lại tràn đầy năng lượng.

Ba tháng sau, Xà Linh Hiệu hạ xuống Ẩn Linh Môn.

“Tự Viễn, Đại trưởng lão gần đây làm gì?”

Bàng Phúc nghi hoặc hỏi.

Từ lúc hắn về đến Tông môn, sau khi ước hẹn với Bồ Đào thì thông thường Bồ Đào là người mà Từ Phàm sẽ hẹn gặp đầu tiên.

“Với lại Bồ Đào cũng không thấy đâu nữa.”

Bàng Phúc lại nói.

“Đại trưởng lão gần đây đang luyện khí, đến cả Bồ Đào hình như cũng đem toàn bộ sức tính toán để hỗ trợ lần luyện khí này.”

“Cho nên lần này, do ta tiếp đón Bàng bộ trưởng.”

Khâu Tự Viễn cung kính nói.

Bây giờ toàn bộ quyền quản lí Tông môn, đã gián tiếp trao lại cho Khâu Tự Viễn, Bồ Đào chỉ là hỗ trợ thôi.

“Có thể khiến cho Đại trưởng lão phân thân mà không ra đây, chắc có lẽ là đang luyện chế Tiên Khí à?”

Bàng Phúc nói với vẻ mong đợi.

“Ta cũng không rõ, nhưng mà có thể khiến Đại chưởng lão xem trọng như thế, không phải tiên khí chắc cũng phải là một loại đạo khí rất quan trọng.”

Khâu Tự Viễn nói có chút tự hào.

“Sau này thực lực Tông môn chúng ta lại lên một cấp bậc mới rồi, không biết sau này Đại trưởng lão của chúng ta có thể luyện chế ra Vũ Châu trong truyền thuyết hay không.”

Bàng Phúc nhìn trời lẩm bẩm nói.

“Ta tin là sẽ có ngày đó.”

Khâu Tự Viễn nhìn xuống hướng không gian dưới đất đang đứng.

Hắn từ lúc sáu tuổi đã đến Ẩn Linh Môn, nơi này có đồ ăn có chỗ ở, còn là nơi có thể học tu tiên.

Từ lúc đó, hắn đã thề rằng sẽ dùng tính mạng để bảo vệ Tông môn này.

Nhưng theo biến động của thời gian, hắn bắt đầu ngày càng rõ thực lực của Ẩn Linh Môn có bao nhiêu mạnh mẽ.

Hơn nữa là sau khi đường qua lại tại hai giới có nguy cơ ngày càng bạo phát, có Tông môn khác so sánh, hắn càng tự hào về đệ tử Ẩn Linh Môn của mình.

Hai người nói xong, chính thức bắt đầu giao nhau Linh Khoáng và vật tư tạm thời.

Bàng Phúc trong tay xuất hiện một viên đá hình tròn lấp lánh ánh sao.

“Sau khi có thể kết nối với Bồ Đào, ngươi bảo hắn đưa cái này cho Đại trưởng lão, nói rằng đây là viên Tinh Thạch có thể liên kết với một nơi thần bí của Thượng Giới.”

“Không biết là giả hay thật, cho nên mong Đại trưởng lão nắm chắc.”

Bàng Phúc nói rồi đem Tinh Thạch giao vào tay Khâu Tự Viễn.

“Hiểu rồi, ta chắc chắn sẽ truyền đạt lại như vậy.”

Khâu Tự Viễn kết quả Tinh Thạch trong tay Bàng Phúc , giao cho con rối bên cạnh.

Sau khi vật tư giao xong, Bàng Phúc không lưu lại lâu, lại khởi hành lần nữa, hướng phía không trung cao nhất bay đi.

Lúc này, trong không gian dưới đất, Sa Điêu đang hết sức chuyên tâm mà nhìn Từ Phàm với hai vị phân thân luyện chế đạo khí.

“Đại trưởng lão với Số Một, Số Hai hợp lực luyện chế một bộ Đạo khí, tình huống này thật sự là hiếm thấy.”

Sa Điêu cười nói.

“Nếu như ta không nhìn nhầm, các ngươi là đang luyện chế một bộ trấn pháp hình đạo khí, ta nói không biết có đúng không.”

Sa Điêu nhìn ba người Từ Phàm với Số Một, Số Hai luyện chế thủ pháp có chút xuất thần.

Chẳng phải là ba người thủ pháp luyện khí cực kỳ cao siêu, ngược lại là vì quá bình thường, thứ tự đâu ra đấy, không có bất kỳ tuyệt diệu nào để nói.

Cho dù là một vị sơ cấp luyện khí sư, đến để quan sát cũng có thể phân tích đâu ra đó.

Nhưng chính loại thủ pháp luyện khí bình thường vô kỳ này, lại làm cho Sa Điêu cảm nhận được cảm giác bao hàm trong đó là luyện khí cùng căn nguyên.

“Sa sư huynh, nói đúng lắm, đây là một trận pháp luyện khí mang tính bổ trợ.”

Từ Phàm không chuyên tâm nói.

Một bên luyện khí, một bên suy diễn thần thông trong đầu, cuối cùng vẫn phải bớt thời gian nói với Sa Điêu.

“Bộ đạo khí này rất khó luyện chế sao? Đến cả Đại trưởng lão cũng phải ra tay.”

Sa Điêu hiếu kỳ hỏi.

“ Không tính là quá khó, chẳng là số Linh Khoáng cần dùng rất trân quý, ngoài ra có một số chỗ thực sự là khó khống chế.”

“Cho nên vì vạn sự thiên thu của Ẩn Linh Môn chúng ta, ta chỉ có thể tự mình ra tay.”

Một lời này của Từ Phàm nhận được hai con mắt khinh thường.

Số Một, Số Hai phân thân đều đang dùng toàn bộ tinh thần tập trung để luyện chế Linh Khoáng cấp tiên khí trong tay, không có thời gian phản ứng Từ Phàm.

“Sa sư Huynh, hôm nay sao lại có thời gian đến đây chơi thế?”

Từ Phàm hỏi.

“Là ta thấy Bồ Đào đột nhiên thất linh, nên qua hỏi thăm tình hình.”

“Bồ Đào đang làm gì? là chuyện quan trọng sao? Đem toàn bộ sức tính toán thu hồi rồi sao?”

Sa Điêu hiếu kỳ hỏi.

“Một số số liệu thí nghiệm, vẫn cần Bồ Đào điều chế ra.”

“À, Bồ Đào hiện tại đang toàn lực tập trung suy diễn thần thông, kết quả ngoài tầm kiểm soát nên hiện tại đã đem toàn bộ sức tính toán đưa vào rồi.”

Từ Phàm cười nói.

Lúc đầu, Từ Phàm là thử để Bồ Đào giúp hắn suy diễn thần thông này, sau đó đột nhiên phát hiện năng lực tư duy của Bồ Đào đã có thể độc lập suy diễn ra thần thông này.

Nhưng mà do là lần đầu Bồ Đào suy diễn, lại thêm tính kéo dài vô hạn của thần thông này, hắn không cẩn thận mà đem toàn bộ sức tính toán không cần thiết đều đưa vào.

“Bồ Đào có thể suy diễn thần thông rồi ư? Thật lợi hại.”

“Vậy ta cùng dung hợp luyện khí, có phải là có thể khiến Bồ Đào giúp ta suy diễn một phen? Để phối chế ra hợp kim tốt nhất.”

Sa Điêu nói một cách kích động.

“Tốt nhất đừng như thế, có chút lãng phí Bồ Đào.”

Chương 559: Hợp Kim đạo khí vạn năng

Sau đó, Từ Phàm giải thích với Sa Điêu một hồi, cái gì là lực tính toán cơ bản, cái gì là tư duy lực tính toán, còn có vô hạn loại khái niệm khả thi.

Sa Điêu đột nhiên hiểu ra, có chút kinh ngạc nói:

“Vậy ta để Bồ Đào giúp ta nghĩ ra một cách để trở thành đệ nhất luyện khí Đại tông sư của giới này, vậy Bồ Đào có phải là không ra được nữa không?”

“Không, sức tính toán tư duy của Bồ Đào đã có thể giải quyết vấn đề đó của Sa Điêu ngươi.”

Từ Phàm cười nói.

“Vậy được rồi, chỉ hi vọng Bồ Đào sau này tiến hoá nhanh chút, sau này có thể giúp ta suy diễn phương pháp phối chế hợp kim.”

Sa Điêu cười nói.

“Chắc vẫn phải đợi rồi, ở giới này không có khả năng.”

Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

Bồ Đào muốn phổ cập về trình độ tiên khí, vẫn còn cần thời gian rất dài.

“Đúng rồi, Đại trưởng lão, ta đến đây là muốn nói với ngươi một câu, ta đổi phương hướng nghiên cứu rồi.”

“Dựa vào tình hình của tông môn, lại thêm ý kiến của Bồ Đào, ta sau này phải suy diễn Hợp Kim mà có thể luyện chế ra đạo khí căn bản.”

“Tối thiểu nhất phải có thể luyện chế ra Linh Kiếm đạo khí cơ bản và Ngũ Hành Linh Bảo.”

Sa Điêu nói.

“Nếu là như vậy, Sa sư huynh tốt nhất phân ra hai loại, một loại là chuyên môn dùng để luyện chế Linh Kiếm, một loại là Hợp Kim đạo khí.”

“Một loại khác thì có thể luyện chế đạo khí Ngũ Hành Linh Bảo”

Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói.

Dù sao Hợp Kim đạo khí chuyên dùng so vơi Hợp Kim đạo khí vạn năng, rốt cuộc vẫn tiện lợi nghiên cứu hơn chút.

Lúc này biểu cảm của Từ Phàm đột nhiên bắt đầu trở nên nghiêm túc, trong tay xuất hiện một mảnh Linh Khoáng cấp bậc tiên khí.

Sau khi dùng Phượng Hoàng Thần Hoả hoà tan, bắt đầu dùng một loại thủ pháp cực kì đặc thù che lên trên phôi thai của đạo khí đã luyện xong.

Sa Điêu cũng trở nên im lặng, hắn biết đây là thời khắc quan trọng không thể bị quấy nhiễu.

Cho đến khi Từ Phàm cẩn thận che đậy xong, mới tiếp tục nói với Sa Điêu:

“Chúng ta tiếp tục nói, vừa nãy có chút chuyện khó khăn. “

“Đại trưởng lão nói đúng, nhưng mà ta cảm thấy, ta hình như đã nghiên cứu ra một loại Hợp Kim vạn năng.”

Sa Điêu bắt đầu kể về lần phát hiện thần kì đó.

“Mảnh Hợp Kim đạo khí này, là trong khi ta vô ý tổ hợp mà thành.”

Sa Điêu nói xong trong tay xuất ra một loại Ngân Sắc nhìn như một loại thạch bình thường, trông thì cực kì đàn hồi.

“Ta vốn nghĩ rằng đây là một thí nghiệm thất bại, thuận tay đem nó để trên đống Linh Khoáng thí nghiệm thất bại kia.”

Sa Điêu nói xong trong tay xuất hiện một mảnh Huyền Sắt Vạn Năm, nhẹ nhàng để trên mảnh Ngân Sắc nhìn như thạch kia.

“Sau đó đống Hợp Kim Linh Khoáng này, liền xuất hiện đặc tính thôn tính của nó.”

Sau khi viên Ngân Sắc nhìn như thạch bình thường kia, nuốt mảnh Huyền Sắt Vạn Năm xong, bề mặt bắt đầu biến hoá, cuối cùng biến thành màu sắc như Huyền Sắt Vạn Năm.

Từ Phàm và hai vị phân thân chút nữa thì bị kinh ngạc đến loạn tiết tấu luyện khí.

Từ Phàm tay run một cái, chút nữa thì khống chế sai Phượng Hoàng Thần Hoả trong tay.

“Sa sư huynh, lần sau lúc ta đang luyện khí đừng có nói tin tức nóng như thế.”

Từ Phàm ổn định tâm thần nói.

Hắn dừng lại thần thông đang suy diễn trong đầu, thuận tiện để Bồ Đào cũng dừng lại.

“Tình hình biến hoá sau khi dung hợp, tuy rằng không bằng Huyền Thiết Vạn Năm kiên cố, nhưng đặc tính của nó vẫn thuộc trong phạm trù của Linh Khoáng đạo khí.”Sa Điêu nói.

Sau khi Sa Điêu diễn tả xong đặc tính này, trong não Từ Phàm xuất hiện vô số linh cảm, đồng thời cũng quy hoạch thêm một vài thứ mà trước đây không thể đo lường sản xuất ra.

“Sa sư huynh, ngươi thật sự đến rất là đúng lúc, tông môn thiếu khuyết gì ngươi bù đắp cái đó.”

Từ Phàm có chút kích động nói.

“Loại Hợp Kim đạo khí vạn năm này, Sa sư huynh dùng qua chứ?”

“Vẫn chưa, chỉ là luyện ra một ít trong phạm vi nhỏ, cảm thấy đặc tính của nó có chút không ổn định, cho nên muốn để ngươi qua xem xem.”Sa Điêu nói.

“Giao cho Bồ Đào đi, chúng ta sản xuất một lượng trước, không ổn định lại từ từ điều chỉnh.”Từ Phàm nghĩ một lúc nói.

“Vậy được, nhưng mà loại Hợp Kim đạo khí này là ta trong lúc vô ý làm thành, cho nên để ta sâu sắc nghiên cứu một phen rồi nói.”

“Tranh thủ phục hồi hoàn toàn đặc tính thôn tính của đạo khí cấp Linh Khoáng.”Sa Điêu nói với ánh mắt kiên định.

Từ Phàm vốn muốn nói là đã rất hoàn hảo rồi, nhưng mà hắn nhìn thấy ánh mắt kiên định đó của Sa Điêu, lại đem lời muốn nói thu lại.

“Vậy Sa sư huynh cố lên! Có cần gì thì trực tiếp nói với Bồ Đào, để Bồ Đào đặc biệt phân phái chút lực tính toán cho ngươi.” Từ Phàm cổ vũ nói.

“Cảm giác này thật tuyệt, đoạn thời gian gần đây không có Bồ Đào hỗ trợ, thực sự có chút không quen”Sa Điêu cười nói.

Sa Điêu lại như say như mê mà quan sát thủ pháp luyện khí của ba người, một lúc sau mới rời khỏi không gian dưới đất tiếp tục nghiên cứu Hợp Kim khí đạo vạn năng của mình.

“Thật sự là không đơn giản, bản thể ngươi có bao giờ nghĩ qua, lúc đầu một Thiên môn thiếu khuyết nhỏ bé, thế mà lại tụ hợp được nhiều nhân tài như thế này.” Phân thân Số một cười, nói.

“Đây còn phải nghĩ sao, những thiên tài như bọn họ, rõ ràng chính là để làm nhân vật chính, chỉ là nửa đường bị ta cắt giữa chừng.” Từ Phàm cười nói.

Kịch bản ta đã suy diễn qua, nếu trong tình huống ta không xuất hiện thì vai chính đó khẳng định sẽ là Sa sư huynh với Vũ Luân kết thành huynh đệ.

“Sau đó, hai người đó với sự giúp sức của Âm Tệ lão gia gia nhanh chóng nổi dậy.”Từ Phàm nói. Hắn từ lúc rất sớm trước đây đã nghĩ đến kịch bản này.

“Lần trước, ngươi không phải gặp qua Diệp Trư Cước sao?”

“Không có hai vị đại tài này giúp sức, tốc độ nổi dậy rõ ràng là chậm hơn chút.” Phân thân Số Hai cười nói.

“Chậm thì có chậm một chút, chẳng qua ta quan sát căn cơ của hắn, vẫn đánh rất là vô cùng kiên cố.”

“Cho dù là ta đã cắt đi râu của hắn, thì nhân vật chính này sớm muộn cũng có thể một phen cất cánh, ta chỉ mới cướp đi gói quà từ tay hắn mà thôi.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Đó là gói quà tận tay sao? Gói quà trưởng thành, chắc là như vậy.” Phân thân Số Một vừa luyện khí vừa trêu đùa nói.

Trong lúc ba người đang nói về Diệp Tiêu Dao, thì trong mật cảnh ở một nơi xa không biết bao nhiêu tỉ dặm, truyền ra tiếng hét to của Diệp Tiêu Dao.

Một tiếng này hét ra nỗi hậm hực nhiều năm của Diệp Tiêu Dao.

“Lão Kiếm, trận Đại Ngũ Hành Tuyệt Sát này, ngươi nói có thể luyện hay không?”

Diệp Tiêu Dao kích động nói.

“Có thể luyện!” Lão Kiếm cười nói.

“Trận Phong Lôi Kiếm Long Thiên Sát này, có thể luyện được không.”

“Luyện được!”

“m Dương Niết Bàn này…”

Diệp Tiêu Dao không muốn nói nữa, nhưng bị lão Kiếm nhanh chóng làm gián đoạn

“Khiến ngươi vui lên chút được rồi, chỉ là một lần đại điểm cơ duyên, đã khiến ngươi kích động đến mức như thế!”

Lúc này, phía trước Diệp Tiêu Dao là một hồ Vạn Kiếm như sa mạc Gobi (sa mạc của Mông Cổ), trên hồ Vạn Kiếm lại có những Linh Kiếm giống như chim, lượn vòng bên trên hồ.

“Đều nói đại nạn không chết về sau ắt có phúc, mật cảnh này giam ta hơn sáu mươi năm, đến nay cuối cùng cũng bị ta nắm chắc!” Diệp Tiêu Dao nói một cách kích động.

“ Mật cảnh này ngươi đã nắm chắc rồi, chỉ là ngươi phải chinh phục từng chiếc từng chiếc Linh Kiếm trong hồ Vạn Kiếm này. Nhưng mà không cần vội, hồ Vạn Kiếm này cũng là vật mà ngươi sẽ nắm chắc.

Lão Kiếm cười nói, trong lòng cảm khái người mà bản thân đã gửi gắm, cuối cùng cũng béo bở rồi.

“Đó là đương nhiên, cho ta chút thời gian, toàn bộ những Linh Kiếm này sẽ không thoát khỏi tay ta được đâu.” Diệp Tiêu Dao nhìn hồ Vạn Kiếm nói.

“Lão Kiếm, từ hôm nay trở đi, ta chỉ học kiếm trận mạnh nhất!”

Chương 560: Thiên Hồn Ngọc Linh bàn

Từ Phàm đang chuyên tâm luyện chế đạo khí với hai phân thân.

Một hòn đá lấp lánh tinh quang xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Ai đưa cái này tới?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Lúc bộ trưởng Bàng Phúc đi thì cố ý để lại cho chủ nhân.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nghe đến đây, lại chuyển sang hình thức luyện chế bằng một tay.

Một tay cầm hòn đá lấp lánh tinh quang lên xem cẩn thẩn tỉ mỉ.

“Bộ trưởng Bàng Phúc nói, hòn đá kia có liên quan đến một bí cảnh của Thượng Giới.” Bồ Đào nói.

Lúc này, Từ Phàm vừa định kiểm tra kỹ lưỡng, thì bị phân thân số một số hai ngăn cản.

“Bản thể, chỉ còn ba năm nữa là luyện chế xong món đạo khí này rồi, ngươi có thể nghiêm túc chút không?”

“Vật này vừa nhìn cũng biết là chìa khóa của bí cảnh, bên trên còn ngưng tụ tinh quang, vẫn chưa đạt tới điểm giới hạn, ngươi có dán mắt vào thì cũng vô dụng thôi.”

Nghe thấy lời của hai phân thân, Từ Phàm cũng đặt viên đá lấp lánh tinh quang xuống.

“Các ngươi xem thường ta quá, ta mà là người nhân cơ hội lười biếng à?”

Từ Phàm nói xong lại bắt đầu chuyên tâm dồn chí vào luyện chế món đạo khí trước mắt.

“Thật ra thì hai người các ngươi cũng có thể luyện chế mà~” Từ Phàm nhỏ giọng nói lầm bầm trong miệng.

Kết quả lại nhận được hai ánh xem thường.

Cuối cùng để không nhàm chán, Từ Phàm đã tự mình vào trạng thái vô ngã, bắt đầu chuyên tâm dồn chí luyện chế đạo khí.

Luyện khí không năm tháng, ba năm cũng đã qua.

Vốn là một ngày yên bình, đột nhiên cả Ẩn Linh môn bị một làn sóng kỳ dị càn quét.

Phân thân số một và số hai đang vô cùng thoải mái tiếp nhận phản hồi của đạo khí, Từ Phàm ở bên cạnh nhìn một cách hâm mộ.

Hắn đã tu luyện đến Hóa Thần Kỳ cấp Đỉnh Phong, nếu như còn tiếp tục phản hồi, chắc là sẽ phải bị phản lại.

Theo kết quả phản hồi của đạo khí, một khối la bàn ngọc thạch xuất hiện trước mắt ba người.

“Thiên Hồn Ngọc Linh bàn, đây chính là món đạo khí phức tạp nhất từ trước đến nay ta đã luyện.” Từ Phàm nhìn Thiên Hồn Ngọc Linh bàn bùi ngùi nói.

“Bản thể, đây chẳng qua chỉ là bắt đầu của ngươi, nếu như tương lai muốn yên ổn thì ngươi nhất định phải nỗ lực thêm một thời gian nữa.” Phân thân số một cười nói, hắn đã có thể nghĩ tới cảnh tương lai Từ Phàm tự mình luyện chế đạo khí.

“Số một, điều gì làm ngươi nghĩ ta sẽ tự mình luyện chế tiên khí chứ.” Từ Phàm cười như không cười nhìn phân thân số một nói.

“Ta cũng không tiếp quản được linh thể mà!”

Phân thân số một có một dự cảm chẳng lành.

“Không sao, những vấn đề này ta đều có thể giải quyết được, ta luyện khí ba năm, thì có một nửa thời gian là đang suy diễn xem làm sao để ngươi có thể khống chế linh thể luyện chế tiên khí một cách hoàn hảo.” Từ Phàm cười nói.

“Bản thể, ngươi hơi quá đáng rồi đấy~” Phân thân số một không làm nữa.

“Vì thiên thu đại nghiệp của Ẩn Linh môn chúng ta, hy sinh một chút thì làm sao?”

“Lại nói, nếu như ta toàn tâm toàn ý vào luyện chế tiên khí, nhỡ đâu tông môn xuất hiện khủng hoảng thì phải làm sao?”

Từ Phàm vừa nói vừa khẽ ngoắc tay một cái, để Thiên Hồn Ngọc Linh bàn đang bay lơ lửng trước người bắt đầu nhận chủ.

Cuối cùng, trong nháy mắt Thiên Hồn Ngọc Linh bàn mở ra, một linh quang màu xanh bao trùm toàn bộ Điện luyện khí trong không gian dưới lòng đất.

“Bồ Đào, tập trung một nửa căn nguyên linh khí ngũ hành nguyên giới.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Cuối cùng, toàn bộ Điện luyện khí đã tràn ngập căn nguyên linh khí ngũ hành.

“Mở to mắt ra để làm chứng thời khắc kỳ tích này.”

Một Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Thiên Thủ Hư Tượng chậm rãi hợp chưởng, sau đó đưa tay lên cùng kết ấn.

Trong nháy mắt, tất cả căn nguyên linh khí ngũ hành đều bị Từ Phàm điều động.

Đầu tiên là một linh tâm xuất hiện, sau đó là xương cốt con người cũng từ từ thành hình, cuối cùng là máu thịt đắp vào.

Một linh thể có diện mạo bình thường xuất hiện ở trong Điện luyện khí, như người máy chờ đợi triệu hoán.

“Bản thể, thần thông này của ngươi lợi hại nha!” Phân thân số một số hai kinh ngạc nói.

“Mấy năm nay toán lực bình thường của Bồ Đào đều ở trong đó hết, lại vừa hay có thể tránh được hạn chế của hệ thống.” Từ Phàm cười nói.

“Ta bây giờ linh hồn nhập thân, lại cộng thêm biên độ tăng trưởng đạo khí, có thể đạt tới trình độ Hợp Thể Sơ Kỳ.”

Từ Phàm nói xong thì trực tiếp hồn lìa khỏi xác phụ thuộc vào trên người linh thể kia.

Linh thể Từ Phàm kia từ từ mở mắt, cuối cùng một khí thế bùng ra từ trên người hắn.

“Không giống nhau, cái này khác hẳn với cảm giác khống chế con rối.” Từ Phàm hưng phấn nói.

Sau khi Từ Phàm thể nghiệm xong, thì linh hồn trở về bản thể.

Hắn cười nhìn về phía phân thân số một.

“Tới đây, ta chuyển ý thức lên người linh thể cho ngươi, sau này ngươi chính là người có tu vi cao nhất trong ba chúng ta rồi.”

Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Phàm lại kết ấn làm phép.

Hai đôi bàn tay linh quang nhu hòa, nhẹ nhàng bóp phân thân số một, bỏ vào linh thể bên cạnh.

Cuối cùng một pháp trận đã dung hợp số một và số hai lại.

“Có phải sau này ta sẽ xuất hiện bằng phương thức linh thể không.” Phân thân số một hỏi.

“Sẽ không, khi ngươi bước ra khỏi phạm vi bao phủ của Thiên Hồn Ngọc Linh bàn, thì ngươi sẽ tách ra khỏi linh thể.”

“Đi vào nữa thì linh thể sẽ lại dung hợp với ngươi.”

“Số hai, ngươi cũng đừng cười, số một sẽ gánh vác luyện chế tiên khí giai đoạn trước, giai đoạn sau khắc vẽ pháp trận tiên văn thì ngươi lại lên.” Từ Phàm cười nói, không một ai có thể chạy thoát được.

“Vẫn là bản thể suy nghĩ chu đáo, bàn về khống chế tiên văn thì đương nhiên là số hai mạnh nhất.” Cảm giác uất ức trong lòng của phân thân số một ngay lập tức đã giảm đi rất nhiều.

“Vậy được, ta có thể gánh vác bộ phận luyện chế tiên khí giai đoạn sau.” Phân thân số hai biết mình chạy không khỏi nắng, nên đã dứt khoát hào phóng chấp nhận sự an bài của Từ Phàm.

“Vẫn còn rất nhiều thời gian, ba năm nay các ngươi vất vả rồi, nên ta cho các ngươi nghỉ một năm, sau lại bắt đầu luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ đầu tiên của Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm nói.

“Được.” Hai vị phân thân gật gật đầu.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm ngồi trên Linh thuyền cảm khái nói: “Quả là không dễ dàng, hao hết trăm ngàn cay đắng, cuối cùng cũng giải thoát được.”

Thật ra sau khi luyện chế đạo khí xong, lời của Từ Phàm.

Thật ra người vẫn luôn suy diễn thần thông là Bồ Đào, còn Từ Phàm thì vẫn luôn suy diễn làm sao để phân thân số một số hai hợp thể một cách hoàn hảo với linh thể?

Vốn là phân thân số một số hai muốn cười nhạo Từ Phàm, sau khi hoàn thành đạo khí luyện chế, thì cứ tưởng là luyện chế tiên khí các thứ không liên quan đến bọn họ nữa, ai ngờ Từ Phàm lại cao tay hơn một bậc.

Tay Từ Phàm cầm cần câu, nhàn nhã nhìn mặt hồ Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Một chiếc Linh thuyền cấp bảo khí đang chậm rãi bay về phía Từ Phàm.

Bàng Phúc đi tới trên Linh thuyền của Từ Phàm.

“Chúc mừng đại trưởng lão luyện chế đạo khí thành công.” Bàng Phúc cười nói.

“Cùng vui cùng vui, nghe nói gần đây ngươi lấy được không ít ở Vực Cực Không, ngay cả linh khoáng cấp tiên thất cũng lấy được.”

Từ Phàm cười nói, không khỏi xúc động, giao việc chuyên ngành cho người chuyên nghiệp, quả là có thể kích thích được kinh hỉ mà người ta không tưởng tượng nổi.

Lúc này Từ Phàm nhìn xem chiếc Linh thuyền bảo khí của Bàng Phúc kia.

“Không phải là ta đã bảo Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc kia luyện chế cho ngươi chiếc tọa giá khác rồi à, sao mà vẫn đi cái chiếc cổ lỗ sĩ trước kia thế?” Từ Phàm cười hỏi.

“Thói quen, hơn nữa chiếc Linh thuyền bảo khí này rất có ý nghĩa kỷ niệm.”

“Đây là chiếc Linh thuyền lúc trước lần đầu tiên Bồ Đào khống chế tuyến sản xuất sản xuất ra.”

Chương 561: Tiêu hao của con rối Đại Thừa Kỳ

“Ngươi cũng coi là có lòng rồi, thế nhưng cái này bình thường dùng một chút là được, đến chỗ khác, thì nhất định phải phô ra dáng vẻ của Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

Hắn đã để mấy vị Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc kia hợp lực luyện chế ra một pháp bảo tọa giá rất có phong thái.

“Đó là đương nhiên, ở bên ngoài thì ta đều dùng Cửu Giác Giao Linh Xa, mỗi lần lấy ra đều sẽ được tiếp đãi một cách long trọng.” Bàng Phúc cười nói.

“Vậy thì đúng rồi.”

Đang lúc ấy thì cần câu của Từ Phàm trầm xuống, một con Long Kình Ngư dài mười trượng cắn câu.

“Thịt không ngon, đi về trước đợi đi.”

Từ Phàm nói xong thì hất cần câu, làm Long Kình Ngư văng ra hơn ngàn thước.

Những năm gần đây do linh khí trong Ẩn Linh đảo càng phát càng dày đặc, nên dần dần bắt đầu ảnh hưởng đến tất cả trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Bây giờ Yêu thú trong Thập Vạn Lý Cự Hồ, tầng chót đã đến cấp Hóa Thần Kỳ, tất cả đều bơi từ dòng nước ngầm trong biển Vô Tận đến.

“Ta đã xem viên tinh thạch ngươi để lại rồi, bên trong chắc là ẩn giấu tọa độ của một bí cảnh Vực Cực Không.”

“Đúng là có một tia khí tức tiên khí của Thượng Giới, chắc là một bí quyết có liên quan đến Thượng Giới.”

“Một thời gian nữa thì cái tọa độ đó mới lộ ra, đến lúc đó chúng ta đi xem xem.” Từ Phàm tiếp tục câu cá, không lo lắng nói.

“Viên tinh thạch là lúc ta du thương ở vực Cực Không, thì gặp được một ngôi sao băng vừa hay đụng phải Số hiệu Xà Linh, lúc ta cầm viên tinh thạch này lên thì tin tức đã hiện lên trong đầu ta.” Bàng Phúc nói.

“Nói không chừng trong bí cảnh kia có đồ tốt, cũng nói không chừng đó là một cạm bẫy.”

Không biết vì sao, Từ Phàm đang câu cá thì nghĩ tới huynh đệ tốt của mình.

Dường như đã rất lâu rồi không gặp hắn, không biết có khỏe không, liệu có bị người ta hãm hại nữa không?

“Cạm bẫy?” Bàng Phúc nghi ngờ nói.

“Giết người đoạt bảo, tiên nhân đoạt xác, ma vật bị phong ấn phá phong ấn, cạm bẫy như này rất nhiều.”

“Nhưng cũng chẳng có chuyện gì lớn cả, trước khi đi thì bói một quẻ, chắc là không làm sao cả.” Từ Phàm nói.

“Có đại trưởng lão điều khiển là được rồi.” Bàng Phúc cười nói, trong nhận thức của hắn, Từ Phàm vĩnh viễn đều phong khinh vân đạm như vậy, tựa như vạn vật đều không thể quấy nhiễu được vậy.

“Những năm nay ngươi nỗ lực như thế, Ẩn Linh môn chúng ta bây giờ đã không rất thiếu linh khoáng nữa, sau này thu mua một nửa linh thạch và linh khoáng thôi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

Từ khi gắn thêm mấy cái kho hàng lớn cho Số hiệu Xà Linh, thì số linh khoáng mà Bàng Phúc đem về ngày càng nhiều.

Bây giờ linh khoáng dự trữ trong tông môn cũng đủ cho Ẩn Linh môn dùng trong ba mươi năm.

“Linh khoáng cơ bản thì là ngươi điều khiển, còn linh khoáng cấp đạo khí là Trảm Linh trưởng lão điều khiển.”

“Ta dám nói bây giờ thánh địa tông môn trong toàn bộ đại lục trung tâm, không có tông môn nào tự tại như Ẩn Linh môn chúng ta cả.” Từ Phàm cười nói.

Ngay vào lúc này, Trảm Linh lái Ẩn Linh số hai từ từ đáp xuống trong

Ẩn Linh môn.

Bàng Phúc xuất thần nhìn Ẩn Linh số hai, trong ánh mắt hơi kinh ngạc.

Ba năm lái số hiệu Xà Linh điều hành kinh doanh ở vực Cực Không, hắn từ một tay mơ biến thành người lão luyện.

Bây giờ hắn lái số hiệu Xà Linh giống như cảm giác lái xe sang cấp nhập môn, mặc dù nếu lái ở trên đường chính sẽ thu hút sự chú ý của mọi người.

Nhưng vẫn không ngăn được biểu tình hâm mộ khi hắn nhìn về phía xe sang cao cấp.

Tính năng của số hiệu Xà Linh đã vượt xa tinh chu bình thường hắn thấy ở Vực Cực Không.

Nhưng nếu so với Ẩn Linh số hai trước mắt, thì hắn vẫn thấy kém hơn một bậc.

“Chờ đi, chờ bao giờ tài nguyên linh khoáng của tông môn đủ rồi, thì sẽ đặc biệt luyện chế cho ngươi mấy chiếc tinh chu để điều hành kinh doanh ở vực Cực Không.” Từ Phàm cười nói, hắn đã thấy vẻ kinh ngạc trong mắt Bàng Phúc.

Sau khi Ẩn Linh số hai đáp xuống Ẩn Linh môn, Trảm Linh đã bay về phía của Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, vận khí lần này không tệ, đụng phải một nơi tai họa phong tức dập tắt ở thâm xứ vực Cực Không, lấy được không ít tinh thạch phong tức.” Trảm Linh cười nói.

“Tinh thạch phong tức, đồ tốt! Có thể luyện chế một bộ linh kiện tăng tốc độ cho tinh chu, gắn trên Số hiệu Xà Linh.” Từ Phàm có chút ngạc nhiên mừng rỡ nói.

“Đại trưởng lão, có rất nhiều tinh thạch phong tức, chúng ta có thể luyện chế hai bộ, thêm vào trong cả hai chiếc thuyền mới.” Trảm Linh nói, sau đó để Bồ Đào chuyển hàng dự trữ tinh thạch phong tức ra.

“Tốc độ của Ẩn Linh số hai đủ nhanh rồi, thêm cái đồ chơi này vào cũng chẳng tăng nhanh hơn được bao nhiêu.”

“Số hiệu Xà Linh thì không như vậy, sau khi thêm vào thì tốc độ sẽ nhanh hơn một bậc.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, ta còn tưởng rằng tốc độ của Ẩn Linh số hai vẫn có thể tăng lên một bậc nữa cơ.” Trảm Linh hơi thất vọng nói.

“Ẩn Linh số hai bị linh khoáng hạn chế, tính năng cũng như vậy, nếu như muốn tăng lên nữa, thì chỉ có thể dựa vào Sa sư huynh của chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

“Sa phong chủ?” Trảm Linh nghi ngờ nói.

“Cứ giữ bí mật chuyện này đã, đợi sau này có cơ hội thì lại nói.” Từ Phàm nói.

Trong ba năm này, Sa Điêu đã ổn định được hợp kim đạo khí vạn năng căn bản nhất, trước mắt đang nghiên cứu hợp kim đạo khí vạn năng tính năng cao.

Ý đồ muốn chiếm đoạt linh khoáng cấp tiên khí diễn hóa ra năm phần đặc tính, đây là hạng mục mà Từ Phàm quan tâm nhất bây giờ.

“Thần bí như thế à? Đến lúc đó có thể tạo ra được một chiếc tinh chu có tính năng tốt hơn cả Ẩn Linh số hai?”

“Đại khái là như thế.” Từ Phàm gật đầu một cái.

“Đúng rồi, đại trưởng lão, món đạo khí mà ngươi đã luyện chế xong kia, khi nào thì chúng ta mới có thể luyện chế ra một con rối cấp Đại Thừa Kỳ!” Trảm Linh có chút hưng phấn hỏi.

“Cái này nói như thế nào đây, khoảng thời gian này nếu ngươi muốn xem thì vẫn hơi khó.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

Vốn tưởng rằng có thể thông qua thủ đoạn đặc biệt đến cấp Đại Tông Sư Luyện Khí, cảm thấy luyện chế ra một con rối cấp Đại Thừa Kỳ thì không thành vấn đề.

Nào ngờ giữa đường xảy ra chuyện ngoài ý muốn, lúc Từ Phàm câu cá nhàn rỗi không có việc gì, thì thôi diễn một chút bản đồ cấu tạo của con rối cấp Đại Thừa Kỳ.

Đột nhiên phát hiện ra một vấn đề rất nghiêm trọng, đó chính là nếu muốn khởi động con rối cấp Đại Thừa Kỳ vậy thì nhất định phải tiêu hao linh lực Ngũ Hành Bản Nguyên mang theo một tia tiên linh chi khí.

Sau khi Từ Nhất Phàm thôi diễn ra một chút tiêu hao linh lực Ngũ

Hành Bản Nguyên thì đột nhiên cảm thấy vẫn là dùng ngọc phù phân thân của Vô Địch Thiên Tôn thì có lợi hơn một chút.

Từ Phàm nói một lượt tiêu hao của con rối cho Trảm Linh nghe.

“Mẹ ơi, chỉ một chút thế này mà định mức Ngũ Hành Bản Nguyên một năm của cả tông môn đều hết luôn.” Trảm Linh cả kinh nói.

Bàng Phúc ở bên cạnh cũng lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, cảm giác số linh thạch mà mình kiếm được vẫn chưa đủ nhiều.

“Không chỉ những cái này, mà vẫn còn phải tiêu hao chân linh cấp Yêu Tôn.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ vuốt vuốt tay.

Tiêu hao nhiều như thế thì hắn thà đánh thêm mấy quả pháo quỹ đạo để giải quyết vấn đề còn hơn.

“Thế con rối Đại Thừa Kỳ này có thể đối phó Vô Địch Thiên Tôn không?” Trảm Linh hỏi.

“Nếu như có ta khống chế lại cộng thêm tiên khí Phá Linh, chắc là có thể ngăn cản một lúc, điều kiện tiên quyết là có đủ Ngũ Hành Bản Nguyên để tiêu hao.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

Chương 562: Kết hợp lao động với nhàn hạ, chăm chỉ tu luyện, tranh thủ vạn cổ trường tồn với tông môn

“Lại có thể ngang hàng với Vô Địch Thiên Tôn, cái này tiêu hao cũng coi như là hợp lý.” Trảm Linh suy nghĩ một chút nói, hắn hoàn toàn không chú ý đến cái câu nếu như có ta thao túng của Từ Phàm.

“Vốn còn muốn tối ưu hóa một chút, nhưng suy nghĩ một chút thì hay là vẫn luyện chế ra đã, làm con át chủ bài cuối cùng của tông môn chúng ta.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, hay là sau này ta sẽ chủ yếu đi thu thập Ngũ Hành Bản Nguyên.” Bàng Phúc ở bên cạnh nói.

Hắn bây giờ đã có phúc cùng hưởng có nạn cùng chịu với Ẩn Linh môn, con át chủ bài của tông môn càng thâm hậu, thì chỗ dựa của hắn càng vững chắc.

“Không cần, Ngũ Hành Bản Nguyên của tông môn cũng đủ dùng, ngươi cứ theo tỉ lệ vừa nãy là được.” Từ Phàm phất tay một cái nói.

Tụ Linh Trận của tông môn nhà mình có thể ngưng tụ Ngũ Hành Bản Nguyên, hơn nữa mỗi năm lại giàu hơn một chút, cấp dưỡng một con rối Đại Thừa Kỳ thỉnh thoảng mới dùng một chút cũng không thành vấn đề.

“Không thiếu Ngũ Hành Bản Nguyên, nhưng chắc là thiếu chân linh của Yêu Tôn nhỉ.” Đột nhiên Trảm Linh hưng phấn nói.

“Cho ta một phân thân của Bồ Đào, phối cho ta thêm hai quả pháo quỹ đạo, hai đại đội con rối Hợp Thể Kỳ, ta sẽ bắt cho ngươi mấy Yêu Tôn ở thông đạo hai giới gần nhất.”

Trảm Linh hưng phấn xoa tay, hắn đã nghĩ xong chiến thuật hết rồi.

Nếu như một mình không đánh được thì quần đấu, nếu như không đánh được thì dùng pháo quỹ đạo cản ở phía sau.

“Trảm Linh trưởng lão lâu rồi không đánh nhau à ?” Từ Phàm cười nói.

“Mấy năm không động thủ, cuối cùng vẫn hơi ngứa tay.” Trảm Linh cười hà hà nói.

“Cứ sắp xếp theo lời của Trảm Linh trưởng lão đi, Bồ Đào trang bị đầy đủ cho hắn, bên ngoài từ trong tông môn tập trung hai viên truyền tống châu cấp đạo khí.” Từ Phàm nói.

Hai người ăn nhịp với nhau, một người cần chân linh của Yêu Tôn, một người thì muốn ra ngoài đánh nhau.

Cái yêu cầu này Từ Phàm cảm thấy nếu như hắn lại không phối hợp nữa, thì Trảm Linh sẽ có ý kiến.

Chỉ chốc lát sau, một con rối cầm hai viên truyền tống châu xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Hai viên truyền tống châu này, Trảm Linh trưởng lão cất vào, gặp phải người không đánh được thì truyền tống ngay lập tức.”

“Đồ có thể mất, nhưng ngàn vạn lần Trảm Linh trưởng lão không thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đa tạ đại trưởng lão.”

Trảm Linh có chút cảm động nhận lấy truyền tống châu trong tay con rối, cảm thấy chỗ dựa này quá là săn sóc.

“Cám ơn cái gì chứ, ta vẫn chờ Trảm Linh ngươi trùng tu trở thành Vô Địch Thiên Tôn, trấn thủ tông môn cho ta nữa.” Từ Phàm cười nói.

“Nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng của đại trưởng lão.” Trảm Linh nói xong thì hưng phấn chuẩn bị xuất hành săn tôn giả Yêu Tộc.

“Đại trưởng lão, ta có thể giúp gì cho tông môn không?” Bàng Phúc ở bên cạnh nói.

“Kết hợp cả lao động và nhàn hạ, chăm chỉ tu luyện, tranh thủ vạn cổ trường tồn với tông môn.” Từ Phàm thong thả nói, bây giờ không biết tại sao, hắn cảm thấy chi phí để hắn trở thành cá mặn càng ngày càng cao.

“Nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng của đại trưởng lão!” Bàng Phúc kích động nói.

Chỉ một câu nói ngắn gọn của Từ Phàm, trong nháy mắt đã làm cho hắn nhận thức được trách nhiệm trên vai quan trọng dường nào.

“Đừng có kích động như vậy, cũng có phải bảo ngươi đi đánh giặc đâu.” Từ Phàm cười nói.

Bàng Phúc như được tiêm kích thích, sau đó lái Số hiệu Xà Linh, lại xuất phát về phía vực Cực Không.

“Haiz, ai cũng chăm chỉ như thế, chẳng còn ai câu cá với ta nữa.” Từ Phàm thở dài một tiếng nói.

“Cũng không biết huynh đệ tốt kia của ta thế nào rồi?” Từ Phàm cảm thấy phúc lợi của mình nên dùng đúng chỗ.

Viêm Châu, phu phụ Vương Vũ Luân như đang dẫn theo nữ nhi tìm vật gì đó.

“Linh Nhi, ngươi hãy trở về tông môn với ta đi, những năm nay làm khó ngươi rồi.” Vương Vũ Luân nhìn nữ nhi đau lòng nói.

“Cha, ta không đi, sư phụ ta còn đang không rõ sống chết, nếu bây giờ ta đi, há chẳng phải là vong ân phụ nghĩa à.” Vương Linh Nhi lắc đầu một cái nói.

“Chuyện của sư tôn ngươi, ta đã bảo Bồ Đào đi kiểm tra rồi, khu vực chu vi hơn mười vạn cây số của cả Tiên thành đều đã tìm hết một lượt rồi.”

Những lời phía sau Vương Vũ Luân không nói, nhưng đã bày tỏ rất rõ ràng rồi.

“Ta có cảm giác, có thể sư phụ bị vây trong một bí cảnh nào đó, chỉ cần tìm được là có thể cứu sư phụ ra.” Vẻ mặt Vương Linh Nhi kiên định nói.

“Được rồi, chúng ta không sốt rột, cha nương sẽ tìm với ngươi.”

Mộ Dung Thiến Nhi bên cạnh ôn nhu kéo tay Vương Linh Nhi nói.

Xa cách nhiều năm như vậy, bây giờ nàng nhìn nữ nhi thế nào cũng không đủ.

“Đa tạ cha nương có thể cùng tìm sư tôn với ta.” Vương Linh Nhi cảm động nói.

“Còn không phải là vì muốn ở cạnh ngươi à.”

Vương Vũ Luân đứng trên Linh thuyền, nhìn đất nước phía dưới luôn luôn có phàm nhân lướt qua không kiềm được cảm khái.

“Hy vọng Yêu Tộc không muốn khuếch trương tới nơi này.”

“Phu quân đừng nghĩ nữa, khuếch trương tới đây ít nhất cũng cần thời gian mấy trăm năm, đến lúc đó, không chừng Nhân Tộc đã trấn áp được Yêu Tộc rồi.” Mộ Dung Thiến Nhi đi tới bên cạnh Vương Vũ Luân nói.

“Cha, bây giờ thế cục của Nhân Tộc và Yêu Giới bên đại lục trung tâm càng nghiêm trọng hơn à?” Vương Linh Nhi tò mò hỏi.

“Hiện tại vẫn tốt hơn chút, không gian toàn bộ Tu Tiên giới bị phong ấn, một ít thánh địa tông môn có thực lực cường đại và Tiên thành vẫn có thể che chở phàm nhân.” Vương Vũ Luân nói.

“Nếu như có thể, ta muốn mời sư tôn ngươi đưa ngươi cùng đến Ẩn Linh môn.”

Hắn vẫn luôn cảm thấy nữ nhi cách xa mình quá rất không yên tâm.

“Sau khi tìm được sư tôn, ta sẽ thử khuyên một chút.”

“Lúc sư tôn rời đi thì quan hệ với tông môn không tốt, vừa không thấy sư tôn thì ta đã rời khỏi tông môn, đợi ở Tiên thành một thời gian.” Vương Linh Nhi nói.

“Không bị oan ức gì chứ ? Nếu như chịu oan ức thì nói với cha, cha xả giận cho ngươi.” Vương Vũ Luân lại hỏi.

“Nữ nhi lanh lợi như thế, sao lại phải chịu oan ức chứ?” Vương Linh Nhi cười nói.

Ngay vào lúc này, giọng nói của phân thân Bồ Đào vang lên.

“Phong chủ, đã dò được vị trí lần cuối cùng sư tôn của quý thiên kim xuất hiện, căn cứ theo tình báo đã chế định ra một con đường lục soát tốt nhất.”

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt ba người, phía trên có một tuyến đường ảo dọc theo Tiên thành ra ngoài, phía trên ghi chú các địa điểm khả nghi.

“Chúng ta trở về tiên môn trước, tu sửa một phen sau đó lại đi tìm sư tôn của Linh Nhi.” Vương Vũ Luân vẫy tay nói, không biết tại sao, hắn cảm giác trên quầng sáng có một địa điểm làm hắn thấy rất có cảm giác.

Ba ngày sau, ngàn dặm bên ngoài Tiên thành.

Vương Vũ Luân phái ra hết đội hộ vệ của hắn, hình thành một đại hạm đội Linh thuyền.

Lúc này xung quanh Vương Vũ Luân có khoảng một trăm con rối Hợp Thể Kỳ xung quanh, còn có một vạn con rối Luyện Hư Kỳ bảo vệ ở bên ngoài.

Trên bầu trời còn có mười tám viên Trấn Yêu Tinh bên trong có hai quả pháo quỹ đạo.

Mấy ngàn vệ tinh vũ khí thiên cơ cung cấp bản đồ tình báo giúp đỡ.

“Cha, đây chính là sắp xếp của ngươi khi xuất môn à!” Vương Linh Nhi khiếp sợ nói.

“Trước khi ta xuất môn đại trưởng lão đã cứng rắn đưa cho ta, qua một thời gian không yên tâm, lại bảo Trảm Linh trưởng lão đưa đến.” Vương Vũ Luân cười nói.

Xuất môn nhiều năm như vậy, hắn cũng hơi nhớ Từ Phàm.

“Cha, Từ bá bá tốt với ngươi quá, sắp xếp cho ngươi như vậy thì công chiếm một Tiên thành cũng được luôn.” Vương Linh Nhi cười nói.

“Công chiếm Tiên thành, sao quan trọng bằng tìm sư tôn với nữ nhi được.” Vương Vũ Luân cười nói.

Chương 563: Mời

Bồ Đào đánh dấu vị trí sư tôn Vương Linh Nhi có thể xuất hiện trên bản đồ, nơi xa nhất đã cách Tiên thành hơn triệu dặm, nơi đó là thiên hạ của yêu thú.

Cộng thêm phân thân của Bồ Đào đều cần số liệu khổng lồ để phân tích sóng linh khí, phán đoán nơi nào có bí cảnh.

Cho nên Vương Vũ Luân dứt khoát lấy hết tất cả con rối và Linh thuyền ra, để phòng ngừa nửa đường xuất hiện cái gì ngoài ý muốn.

Một hạm đội Linh thuyền khổng lồ, nhanh chóng tiến về một phương hướng nào đó.

Trên đường luôn luôn có Yêu thú muốn tập kích hạm đội Linh thuyền, đều bị con rối nhẹ nhàng chém chết.

Ba người với một hạm đội Linh thuyền tìm kiếm suốt nửa năm.

“Ta cảm giác như sư tôn đang ở phía trước, tại sao lại không tìm được chứ?” Mặt Vương Linh Nhi lộ vẻ khổ sở nói.

“Không nên gấp, từ từ tìm, ta tin sư tôn nhất định còn sống.” Vương Vũ Luân đi tới bên cạnh nữ nhi an ủi nói.

“Vương phong chủ, kiểm tra thấy phía trước có linh khí dị thường, có khả năng là ở đó có bí cảnh.”

“Hy vọng lần này là thật.” Vương Vũ Luân trông đợi nói.

“Ta cảm giác lần này sư tôn nhất định ở bên trong.” Vương Linh Nhi kiên định nói.

“Vậy được, chúng ta hãy đi xem xem.” Vương Vũ Luân nói.

Trong nửa năm nay, bọn họ đã kiểm tra được bốn cái di tích.

Mỗi một di tích đều có thu hoạch không nhỏ, nhưng hết lần này đến lần khác đều không có sư tôn của Vương Linh Nhi.

Một trăm con rối Luyện Hư kỳ dò xét di tích chuyên nghiệp từ trên Linh thuyền bay xuống biến mất về phía của di tích.

Lúc này, sư tôn của Vương Linh Nhi đang bị một con Yêu thú cấp Đại Thừa Kỳ đuổi giết trong di tích.

“Ta không thể chết được, Linh Nhi còn đang ở bên ngoài, nếu ta chết nàng ở trong tông môn bị bắt nạt thì phải làm sao?” Sư tôn Vương Linh Nhi vô cùng kiên định nói.

“Cũng may là con Yêu thú này chưa sinh linh trí, ta vẫn còn cơ hội thoát khỏi nó.”

Sư tôn Vương Linh Nhi vừa nói xong thì thân ảnh đã ẩn vào trong không trung.

“Hống~”

Con Yêu thú Đại Thừa Kỳ kia thấy con mồi của nó đã biến mất, nhất thời ngửa mặt lên trời gào to.

Sóng âm khuếch tán ra, trong nháy mắt đã đánh bật thân ảnh của sư tôn Vương Linh Nhi ra ngoài.

Đúng lúc này, phía trước sư tôn Vương Linh Nhi lại xuất hiện một con Yêu thú Đại Thừa Kỳ.

Sư tôn Vương Linh Nhi hơi tuyệt vọng nhìn về phía trước.

“Thế mà vẫn còn một con Yêu thú cấp Đại Thừa Kỳ!”

Ngay vào lúc hai con Yêu thú Đại Thừa Kỳ nhào về phía sư tôn Vương Linh Nhi, cả bí cảnh đột nhiên chấn động một cái.

Một cánh cửa lớn mở ra trên bầu trời.

Sư tôn Vương Linh Nhi thừa dịp hai con Yêu thú Đại Thừa Kỳ ngẩn người nhìn lên bầu trời, nhanh chóng bỏ chạy.

Một hạm đội Linh thuyền khổng lồ đi qua từ cửa lớn.

Sau đó có hai quả pháo lớn kỳ dị phát ra ngân quang trong nháy mắt đã nổ xuyên người hai con Yêu Thú Đại Thừa Kỳ kia.

“Oanh!!”

Dư âm của pháo quỹ đạo bắn xuống mặt đất, trong nháy mắt đã làm địa hình trong phạm vi lớn sụp đổ.

Vương Vũ Luân đứng trên Linh thuyền nhìn thấy mặt đất bị bao trùm bởi khói mù.

“Phân thân Bồ Đào, quét sạch khói mù.” Vương Vũ Luân bình tĩnh nói.

Trong mắt hắn đánh chết hai con Yêu thú Đại Thừa Kỳ chỉ là một cảnh nhỏ.

Mấy con rối thuật pháp Luyện Hư kỳ liên hiệp thi triển bạo vũ chi thuật.

Chỉ trong chốc lát, mặt đất vốn bị bao phủ bởi khói mù đã được làn mưa xối xả gột rửa.

“Linh Nhi, hình như ta thấy sư tôn ngươi.” Vương Vũ Luân nhìn phía xa, như đã bị bóng dáng xinh đẹp làm kinh ngạc đến ngây người nói.

Cùng lúc đó, sau khi sư tôn Vương Linh Nhi biết được mình đã được cứu, nhìn về phía bầu trời, vừa hay nhìn thấy Vương Vũ Luân trên boong thuyền Linh thuyền.

Lúc này Vương Vũ Luân một bộ áo dài trắng, như đích tiên đứng trên Linh thuyền.

Dáng người ngạo nghễ, mày kiếm mắt sáng, ánh mắt thâm thúy như tinh hà trong bầu trời đêm.

Lúc này ánh mắt của Vương Vũ Luân vừa hay cũng nhìn về phía sư tôn Vương Linh Nhi.

Một khắc kia, dường như nàng nhìn thấy một luồng quang, thắp sáng nàng từ chỗ sâu tuyệt vọng.

Ngay lúc sư tôn Vương Linh Nhi muốn đi lên cảm ơn một phen.

Một độn quang đã từ trên Linh thuyền lao xuống, rúc vào trong ngực nàng.

“Sư tôn, cuối cùng ta cũng tìm được ngươi rồi!”

Vương Linh Nhi ôm chặt lấy sư tôn nàng,

Chôn đầu vào trong chỗ mềm mại kia.

“Sư tôn, cuối cùng đồ nhi cũng tìm được người rồi, khoảng thời gian này đồ nhi nhớ ngươi chết đi được.” Vương Linh Nhi khóc nức nở nói.

“Người đứng trên Linh thuyền kia là ai? Hắn là ân công cứu mạng ta sao?” Sư tôn Vương Linh Nhi hỏi trước.

“Đó là cha ta, sư tôn ngươi không nhận ra sao?” Vương Linh Nhi nghi hoặc nói.

“Đó là cha ngươi! Trước kia ta đã có duyên gặp một lần, sao lại nhìn không giống nhỉ?” Sư tôn Vương Linh Nhi hơi khiếp sợ nói.

“À, cha ta đang mở cái thần thông gọi là đặc hiệu chiến đấu gì đó, đợi sau khi cha ta biến lại thì chắc là sư tôn có thể nhận ra rồi.” Vương Linh Nhi cười nói.

“Sư tôn, đồ nhi trăm ngàn cay đắng, chịu mọi uất ức mới tìm được ngươi.”

“Không phải ngươi nên an ủi đồ nhi trước sao?” Vương Linh Nhi nũng nịu nói.

Lúc này, hạm đội Linh thuyền khổng lồ kia cũng từ từ đáp xuống.

“Tú Tâm tiền bối, ngươi không sao chứ?”

Phu phụ Vương Vũ Luân đi xuống từ trên Linh thuyền.

“Đa tạ Vương đạo hữu, Mộ Dung đạo hữu cứu giúp.” Tú Tâm cảm kích nói, sau trong ánh mắt có một chút thất vọng nho nhỏ.

“Tú Tâm đạo hữu khách khí rồi, ngài là sư tôn của Linh Nhi, theo lý thì nên như vậy.” Vương Vũ Luân khách khí nói.

Sau khi mấy người nói chuyện cũ một phen sau, Vương Vũ Luân nói ra nghi ngờ.

“Sao tiền bối lại bị vây ở đây lâu như thế?” Vương Vũ Luân nói.

Lúc này, con rối trên Linh thuyền bắt đầu đề phòng, phân bố trong vòng phương viên mấy trăm dặm, loại bỏ hết tất cả mọi thứ có thể uy hiếp đến Vương Vũ Luân.

Mặc dù Tú Tâm có hơi khiếp sợ với thực lực của những con rối này, nhưng cũng không hỏi thăm quá nhiều.

“Bí cảnh này không có cửa ra, ta đã tìm ở bí cảnh này mấy năm rồi nhưng cũng không tìm được cách ra ngoài.”

“Hơn nữa bây giờ cũng đã liên lụy đến các ngươi rồi.” Tú Tâm có hơi xấu hổ nói.

“Phân thân Bồ Đào có phát hiện cửa ra của bí cảnh không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Kiểm tra đến một pháp trận kỳ dị, đang phân tích công dụng, chắc là có liên quan đến cửa ra.” Giọng nói của phân thân Bồ Đào vang lên.

Ban đầu vì sự an toàn của huynh đệ tốt, Từ Phàm nghĩ đến hết mọi khả năng, thậm chí còn giao cho phân thân Bồ Đào tất cả quyền hạn.

“Dự trù cần thời gian ba ngày, xin hãy kiên nhẫn chờ đợi.”

Sau khi Vương Vũ Luân nghe thấy lời của phân thân Bồ Đào nói: “Chúng ta cứ đợi trước đã, cuối cùng nhất định sẽ có cách ra ngoài.”

“Vậy về động phủ của ta trước đi, nơi đó tương đối an toàn.” Tú Tâm gật đầu một cái.

“Được.”

Một sơn cốc bốn mặt đều bị gió lốc lớn bao trùm.

Mấy người lấy nguyên liệu ngay tại chỗ, làm một bữa dạ tiệc vô cùng phong phú.

“Không biết sau khi tiền bối ra khỏi bí cảnh thì có dự định gì?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Sau khi đi ra ngoài, ta muốn đưa Linh Nhi đi ẩn cư, chăm chỉ tu luyện, sau này lúc hai giới dung hợp đến chỗ này, thì có thể có cái vốn an thân lập mệnh.” Tú Tâm suy nghĩ một chút nói.

“Nếu như thế, hay là tiền bối đưa Linh nhi trở về Ẩn Linh môn với ta được không?”

“Bây giờ tông môn ta đã thanh trừ toàn bộ tất cả Yêu Tộc xung quanh rồi, đã không còn họa Yêu Tộc, rất thích hợp để ẩn cư tu luyện.” Vương Vũ Luân mời.

Chương 564: Yêu Tộc Linh Giáp

“Đúng vậy, bây giờ tông môn rất an toàn, tiền bối trở về với chúng ta đi.” Mộ Dung Thiến Nhi cũng khuyên cùng nói.

“Cho ta suy nghĩ một chút đã.” Tú Tâm nói.

Lúc này, một con rối Hợp Thể kỳ, trong tay cầm Linh Khoáng cấp đạo khí đã tinh chế xong, đi tới bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Trong bí cảnh, phát hiện linh khoáng cấp đạo khí khổng lồ, Huyền Phong Lôi Thiết.”

“Xin hỏi có cho phép khai thác hay không?”

Giọng nói của phân thân Bồ Đào vang lên.

“Huyền Phong Lôi Thiết? Loại linh khoáng này thích hợp luyện chế đạo khí gì?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Thích hợp với các loại hình đạo khí, cho dù là công kích, đạo pháp hay là tinh chu cũng đều thích hợp.”

“Mạch linh khoáng lớn trong bí cảnh này, có thể luyện chế ra một chiếc tinh chu không!” Vương Vũ Luân đột nhiên có hơi kích động nói.

“Có thể~” Giọng nói của phân thân Bồ Đào vang lên.

“Vậy thì tăng tốc độ khai thác, tranh thủ mang hết những linh khoáng cấp đạo khí này về tông môn!”

Vương Vũ Luân trở nên hưng phấn, cho dù là hắn có không hiểu chuyện bên ngoài ở tông môn, thì hắn cũng biết tinh chu rất quan trọng với một tông môn.

“Cha, ngươi đừng quên, chỗ linh khoáng này còn có một phần của ta và sư tôn nữa.” Vương Linh Nhi ở bên cạnh nói.

“Sao ta lại quên ngươi với sư tôn ngươi được chứ, yên tâm, sau khi các ngươi trở về với ta, ta sẽ giúp các ngươi có được chỗ tốt.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Cha, không cần ngươi cho, đến lúc đó ta tự đến chỗ của Từ bá bá.”

Vương Linh Nhi cười nói, nàng nhớ trước kia khi còn bé, mỗi lần đến chỗ Từ bá bá đều có rất nhiều đồ chơi với đồ ăn ngon.

Thậm chí bây giờ ngay cả đến bảo khí nàng đang dùng cũng là do Từ bá bá luyện chế.

“Không thành vấn đề, khi còn bé Từ bá bá thương ngươi nhất, lúc gặp ngươi nhất định sẽ rất vui mừng.” Vương Vũ Luân cười nói.

Lúc trước khi vẫn ở tông môn, Từ Phàm đã bảo hắn đón Linh Nhi về rất nhiều lần.

“Sư tôn, Từ bá bá ta là Luyện Khí Tông Sư, đến lúc đó ta sẽ xin Từ bá bá luyện chế đạo khí cho ngươi.” Vương Linh Nhi cười nói.

“Linh Nhi có lòng rồi.” Trong lòng Tú Tâm có hơi không bình tĩnh, không biết trong lòng đang nghĩ gì.

Ba ngày trôi qua, mấy người Vương Vũ Luân đang nghe phân thân Bồ Đào báo cáo.

“Ngươi nói là chúng ta còn phải ở đây nghỉ ngơi bốn năm, thì mới có thể ra khỏi bí cảnh.” Vương Vũ Luân nói.

“Là có thể sẽ đi từ bí cảnh này đến bí cảnh khác.”

“Hơn nữa căn cứ theo suy tính thì xác suất rất lớn.” Phân thân Bồ Đào nói.

“Thì ra là không tìm được cửa ra?” Vương Vũ Luân có chút không cam lòng nói.

“Căn cứ theo suy tính, cửa ra có thể ở trong bí cảnh khác.”

Nghe được lời của phân thân Bồ Đào, Vương Vũ Luân thở dài.

“Cứ khai thác Linh Khoáng đã, đến lúc đó đợi sau khi bắt đầu vào cửa bí cảnh khác thì lại nói.”

Chẳng biết tại sao, Vương Vũ Luân nghĩ đến trước kia lúc mình xuất môn, đều sẽ tìm Từ Phàm bói một quẻ.

“Lần này lúc xuất môn, Từ Phàm đại ca đã tính cho ta, khỏe mạnh bình an trường thọ, vì vậy chắc là cái bí cảnh này cũng không có nguy hiểm gì.” Vương Vũ Luân nói với mọi người bên cạnh.

Lúc này, Từ Phàm đang trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, đột nhiên hắt hơi một cái.

“Ai đang nhớ ta à?” Từ Phàm vừa vuốt ve trứng rồng trong tay, vừa nói.

“Sư phụ, ta thấy chắc là Vương sư thúc nhớ ngươi rồi.”

Trong tay Từ Nguyệt Tiên cũng có một quả trứng rồng vỏ xanh.

“Đoán chừng là, thời gian này bảo Trảm Linh trưởng lão đi Viêm Châu xem xem, hẳn là sư thúc ngươi sắp trở về rồi.”

Từ Phàm vừa nói vừa đánh một đạo Ngũ Hành Bản Nguyên vào trong trứng rồng.

“Gần đây ngươi lại đi nơi đó chơi, lâu rồi chưa gặp ngươi.”

Hai người đón ánh nắng mặt trời buổi sáng, nói chuyện trên Linh thuyền.

“Chạy đến chỗ cách tông môn chúng ta hơn mười triệu cây xem xem.”

“Ta phát hiện ở đó có một Yêu Tộc rất thần kỳ, tên cũng rất thú vị, Linh Giáp Yêu.”

“Thích phụ thân trên người sinh linh, tạo thành một tầng hộ giáp thật dày, chỉ là Linh Giáp Yêu Hợp Thể Kỳ, nhưng hộ giáp được hình thành lại có lực phòng ngự của pháp bảo phòng ngự cấp đạo khí.”

Từ Nguyệt Tiên lấy một vật chất màu xám tro ra, giới thiệu cho Từ Phàm.

“Đây không phải là slime sao!” Từ Phàm đột nhiên có chút ngạc nhiên nói.

“Chúng ta là tộc Linh Giáp Yêu, không phải là slime.”

Vật chất màu xám tro kia, hình thành mắt và miệng nói với Từ Phàm.

“Cũng không khác gì nhau.” Từ Phàm có hơi hoài niệm nói.

“Ngươi đã thu phục được tộc này rồi sao?” Từ Phàm hỏi, hắn cảm thấy Yêu Tộc này rất thú vị, mang về bồi dưỡng thật tốt, nói không chừng có thể trọng dụng.

“Đây mới là điều thần kỳ, bọn họ hoàn toàn chiếm lĩnh cả một đất nước phàm nhân, phụ thuộc vào những phàm nhân trên người có linh căn, dạy bọn họ tu luyện, làm cho những phàm nhân kia thờ phụng họ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ta thấy phàm nhân ở đó an cư lạc nghiệp, phồn vinh hơn trước, vì vậy cũng không quấy rầy nhiều.”

“Theo lý mà nói các ngươi hẳn là phụ thuộc vào đại tộc trong Yêu Tộc, sao lại hết lần này đến lần khác chạy tới đây?” Từ Phàm nhìn vật chất màu xám tro kia, tò mò hỏi.

“Tộc chúng ta phân chia ra làm hai phái, một là loại giáp hèn yếu phụ thuộc vào cường giả.”

“Hai là chính là chúng ta chủ trương độc lập, tự mình bồi dưỡng sinh linh mình phụ thuộc vào, chủ đạo vận mệnh của chúng ta.”

“Tu sĩ Nhân tộc, nếu như ngươi muốn nô dịch toàn tộc chúng ta, chúng ta dẫu có chết cũng không chịu~” Vật chất màu xám tro ngưng tụ ra ngũ quan, lộ ra thần thái bất khuất, như có ý tuyên chiến.

Từ Nguyệt Tiên phất tay một cái, bỏ tộc Linh Giáp vào trong lồng Vạn Thú.

“Sư phụ, xử lý tộc Linh Giáp này thế nào?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Tập trung Linh thuyền và tinh chu, đón tất cả phàm nhân và tộc Linh Giáp trên đất nước phàm nhân đó về.”

“Ta nghĩ là Ẩn Linh môn chúng ta lại có thêm một loại Yêu Tộc rồi.” Từ Phàm cười nói.

Hắn đột nhiên cảm thấy tộc Linh Giáp này rất thích hợp điều khiển con rối, hôm nào có cơ hội thì thử một chút.

Ngay lúc này, trứng rồng vỏ xanh trong tay Từ Phàm đột nhiên nhảy cỡn lên, hung hãn nện vào trứng rồng trong tay Từ Nguyệt Tiên.

“Xong, lại đánh nhau.” Từ Phàm nhức đầu nói.

“Sư phụ, tại sao trứng rồng của ngươi cứ thích gây sự với trứng rồng của ta.” Từ Nguyệt Tiên không biết làm sao nói.

“Ai biết, có thể là trời sinh đã không vừa mắt nhau.” Từ Phàm nhìn hai quả trứng rồng càng đánh càng xa nói.

“Dù sao thì vỏ của chúng nó cứng, cứ để chúng nó đánh đi.”

Từ Nguyệt Tiên nhìn hai quả trứng rồng đang đánh nhau ở phía xa cười.

Ngay lúc này, một chiếc tinh chu cổ điển có hai cánh ở phía xa bay về phía của Từ Phàm.

“Thiên Linh tôn giả, cuối cùng ngươi được thả ra rồi!” Từ Phàm hơi ngạc nhiên mừng rỡ nói.

Theo ghi chép của Bồ Đào, từ lần trước sau khi tinh chu cổ điển được tu bổ xong đám người Thiên Linh Tông trở về, thì Thiên Linh tôn giả cũng không đến đây nữa.

Thiên Linh tôn giả từ trên tinh chu cổ điển đi xuống, ngồi trên một chiếc Linh thuyền nhỏ, bay về phía của Từ Phàm.

“Ta vừa mới dưỡng thương xong, muốn đễn chỗ của đại trưởng lão xem một chút.” Thiên Linh tôn giả vừa nói, thân thể không tự chủ được run một cái.

Từ Phàm nhìn trạng thái của Thiên Linh tôn giả giống như bị điện giật, thì biết thần thông mà mình đưa cho Thiên Linh tôn giả không có chỗ dùng.

“Thần thông mà ta đưa cho tôn giả bị Thái thượng Đại trưởng lão của quý tông phát hiện rồi sao?” Từ Phàm hỏi.

“Lão đại chẳng những bóp nát linh hồn trọng giáp của ta, mà còn cho ta thêm mười mấy cái hình phạt lôi điện.”

Thiên Linh tôn giả bày ra vẻ không dám nghĩ lại chuyện cũ.

Chương 565: Kết bạn đồng hành

“Cho nên lần này ta tới, là muốn đại trưởng lão trị thương giúp ta, xem xem có linh đan gì có thể làm chậm lại hậu di chứng của hình phạt lôi điện này.”

Thiên Linh tôn giả vừa nói thân thể lại không tự chủ được run một cái.

“Nếu như bây giờ không chữa trị, loại hậu di chứng này sẽ kéo dài ít nhất tám chín năm.” Vẻ mặt Thiên Linh tôn giả đau khổ nói.

Trong lòng nghĩ cũng coi như là vãn hồi chút tổn thất, đạo khí mà hắn cho Từ Phàm cũng không có mặt mũi mà lấy lại, vậy nên muốn Từ Phàm giúp hắn giảm tốc độ của hậu di chứng hình phạt lôi điện để vãn hồi chút tổn thất.

“Tôn giả, mấy năm nay chắc là cũng không dễ chịu gì.” Từ Phàm có chút đồng tình nói, hắn nhìn cái trạng thái này của Thiên Linh tôn giả cũng biết phải chịu bao nhiêu đau khổ.

“Sống không bằng chết, có chút muốn đồng quy vô tận với lão đại, cuối cùng ta thắng xe lại được.” Thiên Linh tôn giả yếu ớt nói.

“...”

Thiên Linh tôn giả cái tính từ không thích hợp này, rất là thích hợp để Từ Phàm hiểu được đau khổ trong đó.

Một chiếc hộp ngọc xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đây là nhuận hồn đan, có hiệu quả hóa giải đau đớn trên linh hồn, tôn giả thử ăn một viên xem có hiệu quả không.” Từ Phàm nói.

Loại linh đan này đều là hắn thuận tay luyện chế, từ lần trước sau khi hắn luyện đan suýt thì bị lật xe, thì thỉnh thoảng sẽ luyện chế mấy lò linh đan.

“Vậy đa tạ đại trưởng lão.” Thiên Linh tôn giả nói xong, không kịp chờ mà nhận lấy hộp ngọc, cầm nhuận hồn đan lên ăn.

Thiên Linh tôn giả ăn nhuận hồn đan xong, chậm rãi nhắm hai mắt lại, cảm giác đả thương tê dại trong linh hồn đã được tưới lên dòng nước linh hồn, có cảm giác như khô hạn lâu ngày được gặp sương ngọt.

“Hô~~”

Thiên Linh tôn giả thở phào một cái thật dài.

“Có hiệu quả, nhưng mà cảm giác như hậu di chứng vẫn chưa được diệt trừ tận gốc.”

“Đại trưởng lão có còn loại linh đan này nữa không?” Thiên Linh tôn giả nói.

“Loại linh đan thiên môn này không luyện chế số lượng lớn, nhưng trong bảo khố vẫn còn linh dược tương ứng, lại luyện chế là được.” Từ Phàm ra vẻ đây chỉ là vấn đề cỏn con.

“Vậy đa tạ đại trưởng lão.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Khách khí rồi.” Từ Phàm phất phất tay.

“Đại trưởng lão, lần này ta tới cho ngươi một tin tức quan trọng.”

“Theo như cảm nhận của lão đại, cường độ của phong ấn không gian có hơi yếu đi, dự đoán hai nghìn năm sau phong ấn không gian sẽ tan vỡ.” Thiên Linh tôn giả đột nhiên thần bí nói với Từ Phàm.

“Thế à? Vẫn cần hai nghìn năm nữa mới có thể giải trừ phong ấn không gian.” Từ Phàm làm bộ kinh ngạc nói, trong lòng thì lại thán phục lực quan sát của Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Hai nghìn năm, thế lực của Nhân Giới và Yêu Giới sẽ được định hình.”

“Một khi phong ấn không gian được giải trừ, vậy thì chính là đại chiến toàn diện.” Thiên Linh tôn giả thổn thức nói, tông môn của hắn có Vô Địch Thiên Tôn trấn giữ, đại tộc Yêu Tộc bình thường không dám kiếm chuyện với bọn họ.

“Đến lúc đó lại là một trận sinh linh đồ thán.” Từ Phàm thở dài nói.

“Cho nên bây giờ hội trưởng lão đã bắt đầu lên kế hoạch.”

“Dự trù thành lập một trăm linh tám tòa Cự Thành ở Tu Tiên giới, mỗi một thành đều có Vô Địch Thiên Tôn trấn thủ, trước khi ta đi, hội trưởng lão đang thương lượng với lão đại chuyện này.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Tại sao là một trăm linh tám tòa?” Từ Phàm có chút nghi ngờ hỏi.

“Trước mắt ở Tu Tiên giới chỉ còn lại một trăm linh tám Vô Địch Thiên Tôn có thể ở lại hơn năm nghìn năm, lão đại là một trong số đó.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Thái thượng Đại trưởng lão lại trẻ như thế à!” Từ Phàm đổi loại phương thức nhẹ nhàng vỗ Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông một cái.

“Ta và lão tam kém lão đại hai trăm tuổi.”

“Bây giờ lão đại đã trở thành Vô Địch Thiên Tôn rồi, còn ta và lão tam cái gì cũng không phải.” Thiên Linh tôn giả buông tay một cái nói.

“Tôn giả và Thái Thượng Tam trưởng lão Thiên Linh Tông đã rất lợi hại rồi.”

“Lần này ta tới còn có một việc, là muốn cùng Trảm Linh trưởng lão của các ngươi đi Vực Cực Không đào mỏ, giữa hai bên cũng tiện phối hợp với nhau.” Thiên Linh tôn giả nói ra mục đích chủ yếu của lần này.

“Chuyện này ngươi còn nói với ta, cứ tìm thẳng Trảm Linh hai người thương lượng là được.” Từ Phàm cười nói.

“Lần này lúc ta đi ra, lão đại đã truyền mệnh lệnh nhiệm vụ cho ta, nếu không lấp đầy linh khoáng vào không gian kho hàng của tinh chu cổ điển thì đừng có mà về.”

“Chuyến này đi chắc là cũng phải hơn một năm, nên ta muốn qua đây tìm bạn đi cùng.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Thì ra là như vậy.” Từ Phàm gật đầu một cái.

Không lâu sau, một độn quang huyết sắc bay ra từ Ẩn Linh đảo, bay về phương hướng của Từ Phàm.

“Thiên Linh đạo hữu muốn kết bạn với ta đi Vực Cực Không đào mỏ, được luôn.”

“Ta đang buồn lúc đào mỏ không có ai nói chuyện cùng.” Trảm Linh nghe được lời thỉnh cầu của Thiên Linh tôn giả lúc này cười to.

“Không phải chỉ là một tinh chu linh khoáng sao? Thiên Linh đạo hữu đi theo ta, bảo đảm không tới một năm là ngươi có thể lấp đầy tinh chu.” Trảm Linh bảo đảm nói.

“Vậy thì đa tạ Trảm Linh đạo hữu rồi.” Thiên Linh cùng cười nói.

Lúc này, Từ Phàm lặng lẽ tính một quẻ.

Trảm Linh và Thiên Linh, vừa nghe đã thấy tên tương khắc, cùng ra ngoài, đến lúc đó đừng có xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

Lúc này, Trảm Linh và Thiên Linh đột nhiên cảm nhận được một tia khí tức không giống tầm thường, bọn họ đều nhìn về phía Từ Phàm.

“Đại trưởng lão đang làm gì thế?” Trảm Linh nghi ngờ nói.

“Không sao, không phải các ngươi muốn kết bạn cùng đi sao, cho nên ta thuận tay bói cho các ngươi một quẻ.”

“Yên tâm đi, quẻ về nhà phúc lộc, là chuyện tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy thì tốt!” Thiên Linh tôn giả nói.

Ba ngày sau, Thiên Linh tôn giả cầm hai lò nhuận hồn đan Từ Phàm luyện chế cho hắn, kết bạn cùng đi với Trảm Linh, điều khiển tinh chu bay về hướng Vực Cực Không.

“Trảm Linh Thiên Linh, nghe có vẻ rất có tình yêu đồng giới đó.” Từ Phàm nhìn hai chiếc tinh chu rời đi cười nói.

...

Cách Ẩn Linh môn xa ngàn vạn dặm, có một đất nước phàm nhân đã bị đại quân con rối bao vây.

“Ta biết sau lưng các ngươi là Ẩn Linh môn.” Một nam tử trung niên mặc ngân giáp nói.

“Ngươi bây giờ là lấy thân phân của Nhân Tộc hay là thân phận của Linh Giáp để nói chuyện?” Con rối Hợp Thể kỳ cầm đầu nhìn nam tử trung niên nói.

“Có cái gì khác nhau chứ? Bây giờ toàn bộ vương triều chúng ta đều là vùng đất bạn linh của Yêu Tộc Linh Giáp rồi.”

“Cuộc sống của phàm nhân chúng ta còn tốt hơn trước, không cần đến Ẩn Linh môn các ngươi bảo vệ.” Nam tử trung niên nói.

Lúc này một quầng sáng xuất hiện ở trên trời, phía trên là đãi ngộ của thành viên Yêu Bộ trong Ẩn Linh môn và cả đại ngộ sẽ nhận được sau khi quy phục Ẩn Linh môn.

Lúc này, nam tử trung niên mặc ngân giáp mọc ra một gương mặt nhìn con rối nói: “Tộc Linh Giáp chúng ta sẽ không quy phục với bất kỳ thế lực nào.”

“Nhưng mà các ngươi đã bị bao vây, nếu không thần phục thì các ngươi chỉ có đãi ngộ của yêu nô.” Con rối Hợp Thể kỳ cầm đầu lạnh lùng mở miệng nói.

Theo như tình báo của Ẩn Linh môn, Yêu Tộc Linh Giáp cũng coi như là đại tộc trong Yêu Giới, chỉ là bây giờ tộc bọn họ đã chia thành hai phái.

Mà Yêu Tôn của tộc bọn họ thuộc về phái quy thuận.

“Yêu nô thì ngại gì! Tộc bọn ta diệt tuyệt thì cũng sẽ không giống một đám giáp hèn yếu kia, chỉ biết phụ thuộc vào cường giả.”

Giọng nói bất khuất của ngân giáp vang lên.

Lúc này, Từ Phàm đang đứng ở phía xa quan sát tiết mục khuyên hàng.

Chương 566: Khuất phục và hợp tác

“Thủ lĩnh của tộc Linh Giáp khá là cứng đầu.” Từ Phàm cười nói.

Đất nước phàm nhân lúc này, đã bị trăm vạn con rối do Từ Phàm phái đi vây quanh.

Trên trời dưới đất, một con ruồi cũng không thể bay ra.

Trên bầu trời đất nước phàm nhân, lại có linh kiện vệ tinh Thiên Cơ của Tuyệt Thực Tụ Linh Trận.

“Tu tiên giới có câu, là rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, xem ra ngươi vẫn chưa hiểu được ý nghĩa của câu này.” Con rối dẫn đầu lạnh lùng nói.

“Các ngươi có năng lực biến bọn ta thành Yêu nô, những trước khi bọn ta biến thành Yêu nô, sẽ kéo cả đất nước phàm nhân theo làm bạn.” Trên mặt người mặc ngân giáp hiện lên vẻ tàn nhẫn.

Đúng lúc này, vô số linh quang phóng lên từ biên giới của nước phàm nhân, cuối cùng hình thành một không gian ngăn cản linh khí ra vào.

“Các ngươi đã hết cơ hội rồi.”

Con rối dẫn đầu vừa nói xong, Tuyệt Thực Tụ Linh Trận trên bầu trời phát động.

Ngay lập tức, linh khí của nước phàm nhân nơi tộc Linh Giáp ở bị hút đi lượng lớn.

Đồng thời, trên bầu trời vang lên một âm thanh kỳ diệu, như tiên tử ca hát lại như đạo âm của trời.

Tộc Linh Giáp bị vây hãm vừa định phản kháng, lại bị âm thanh này mê hoặc, ngược lại biến thành trạng thái khôi giáp, vô cùng cứng cỏi, không thể phá vỡ.

“Đặc tính của tộc Linh Giáp này, không tìm một nơi để nịnh bợ dựa dẫm, quả thực là tìm chết.” Từ Phàm nhìn màn sáng cười nói.

Sau khi hắn nhìn thấy đám tộc Linh Giáp giống như slime kia, đã biết tất cả ưu khuyết điểm của tộc này.

Ưu điểm chính là sức mạnh phòng thủ siêu mạnh của tộc Linh Giáp, bất kể là tấn công pháp thuật hay tấn công vật lý, đều có sức mạnh phòng thủ xuất sắc.

Hơn nữa, thần thông của tộc Linh Giáp, cũng có liên quan đến phòng thủ.

Khuyết điểm là sức chống cự yếu kém đối với những pháp thuật loại mê hồn, một khi tinh thần mơ hồ, sẽ biến thành một bộ áo giáp cứng.

“Tinh thần mơ hồ, ta rút hết linh khí ra cho các ngươi, một đám các ngươi ngoan ngoãn hóa thành thạch đi.” Từ Phàm nhìn màn sáng nói.

“Ẩn Linh môn, ngươi quá xem thường tộc Linh Giáp của ta, bây giờ tộc của ta sớm đã có cách đề phòng thuật Mê Hồn.”

“Khuyết điểm này của tộc ta đã là chuyện mấy trăm năm trước.”

Ngay lúc ngân giáp đang đắc ý, đột nhiên cảm thấy có gì đó không ổn, hắn phát hiện thân thể đang chậm rãi mềm đi, linh lực trong cơ thể tiêu hao với tốc độ cực nhanh.

Hắn chưa kịp nói xong, đã biến thành một vũng chất lỏng sền sệt, ngã xuống từ người nam tử trung niên kia.

Lập tức, hơn mười vạn tộc Linh Giáp của cả nước phàm nhân biến thành thạch.

“Trước hết cứ nuôi dưỡng đi, nếu thật sự không khuất phục thì chỉ có thể tiến hành tẩy não.” Từ Phàm nói.

Hắn có chút hảo cảm với những hành vi của bộ tộc đến Nhân giới này.

Dù là bám vào người của phàm nhân có linh căn, cũng không khống chế tâm chí, hòa bình sống chung.

“Tuân mệnh.” Bồ Đào đáp.

Ba ngày sau, trước mắt Từ Phàm là một đám màu bạc như thạch.

“Nghĩ xong chưa? Phục tùng Ẩn Linh môn ta sẽ có ưu đãi rất lớn.” Từ Phàm nói, nhìn về phía đám thạch màu bạc không chịu nhúc nhích trên mặt đất kia.

“Ta đã nói, bọn ta thuộc dòng tộc Linh Giáp, đời này không thể phục tùng chủng tộc hoặc cường giả khác.”

“Cho dù khống chế được bọn ta, tinh thần của tộc bọn ta vĩnh viễn lưu truyền.”

Trên khối thạch màu bạc xuất hiện một khuôn mặt người, có chút kích động nói.

“Thứ như tinh thần, có người ca tụng mới có thể lưu truyền, dòng tộc các ngươi bị ta tận diệt rồi.”

“Cho dù ta tiêu diệt các ngươi, ngoại trừ ta biết, người khác còn ai biết được?” Từ Phàm cười nói.

“Dù sao dòng tộc bọn ta không thể phục tùng Nhân tộc.” Khối thạch màu bạc bướng bỉnh nói.

“Ta đã thấy thần thông bổn mệnh của tộc các ngươi một lần.”

“Thành thật mà nói, thiên phú của tộc các ngươi rất mạnh, nhưng công pháp thần thông bổn mệnh này quả nhiên là gánh nặng của tộc Linh Giáp các ngươi.”

Từ Phàm nhàn nhã ngồi trên ghế tựa, thưởng thức hai đám mây Hùng Nhị trên bầu trời, trên tay cầm các loại đồ ăn vặt, đây là trạng thái thoải mái nhất của hắn.

“Ta rất tán thưởng tộc của các ngươi, cho tộc các ngươi một cơ hội, hợp tác với Ẩn Linh môn bọn ta, thế nào?”

Khối thạch màu bạc nghe đến đó, vừa định nói chuyện thì đã bị Từ Phàm ngắt lời

“Để làm thành ý hợp tác, ta sẽ giúp tộc các ngươi cải tiến công pháp và thần thông, cũng cung cấp phúc lợi cơ bản.”

Một tấm màn sáng xuất hiện trước mặt thạch màu bạc.

“Tụ Linh Trận cỡ lớn, con rối phụ thuộc cơ bản, đặc quyền giao dịch pháp bản, đặc biệt cung cấp ngũ hành bổn nguyên cao nhất…”

Khối thạch màu bạc nhìn những quyền lợi và trách nhiệm trong màn sáng, dần có chút dao động.

Nhưng cuối cùng hắn cũng phản ứng lại, mẹ nó đây chẳng phải là điều kiện phục tùng cho hắn lúc trở về ban đầu sao?

“Cái này có gì khác với điều kiện phục tùng các ngươi đưa ra lúc trước? Hơn nữa còn kém hơn điều kiện lần trước!” Khối thạch màu bạc cảm thấy mình bị lừa.

“Khác nhau lớn, điều kiện phục tùng trở thành điều kiện hợp tác, quan hệ giữa chúng ta bây giờ là bình đẳng.”

Từ Phàm dùng tay chỉ vào khối thạch bạc rồi chỉ vào chính mình, sau đó vẽ ra một ký hiệu bình đẳng trên không trung.

“Theo ý ta thì không có gì khác nhau.” Khối thạch bạc nói.

“Ít nhất còn dễ nghe một chút, giống như hai tộc lớn phục tùng tộc của ta, tộc Thỏ Ngọc Quang và tộc Nhạn Phong Lam Vũ, bọn họ đều là tộc phụ thuộc.”

“Mà các ngươi là Yêu tộc hợp tác với Ẩn Linh môn ta, ngoại trừ không thể chạy quá xa, còn lại đều rất tự do.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Kiểu cứng đầu như thế này, trước kia hắn đã thấy rất nhiều, có thể khuyên thì khuyên, không khuyên được thì đổi cái khác.

“Hai chữ hợp tác đại diện cho tự do, cũng có nghĩa là tinh thần của tộc các ngươi vẫn có thể tiếp tục lưu truyền.”

Lời nói của Từ Phàm đã đánh trúng nội tâm của khối thạch bạc.

“Ngươi phải nghĩ kỹ, ta cũng không có kiên nhẫn với một thế lực nhỏ ngay cả Yêu tôn cũng không có như ngươi.”

“Ngươi bỏ lỡ cơ hội này, chỉ có thể khiến toàn bộ dòng tộc các ngươi trở thành Yêu nô.”

Từ Phàm nằm trên ghế tựa quay đầu lại, xoay đầu thản nhiên liếc mắt nhìn khối thạch bạc một cái.

Hôm nay tâm trạng hắn tốt, mới có thể chủ động đi ra thuyết phục.

Khối thạch bạc không nói gì, chỉ thu nhỏ cơ thể thành một quả cầu đúng chuẩn.

Một lúc lâu sau, một âm thanh phát ra từ quả cầu bạc tiêu chuẩn kia.

“Điều kiện đã đặt ra, ta yêu cầu các ngươi lập lời thề Thiên đạo, như vậy tộc bọn ta mới hợp tác với các ngươi.”

Quả cầu bạc lại biến thành một khối thạch bạc.

“Được, hợp tác là qua lại, các ngươi cũng phải lập lời thề Thiên đạo.” Từ Phàm cười nói. Tiện tay nhặt lấy linh quả giống như quả nho nhét vào miệng.

“Được, tộc bọn ta hợp tác với ngươi.” Khối thạch bạc nói.

Lúc bọn họ biết đến sự tồn tại của Ẩn Linh môn, vốn định di dời cả tộc, nhưng lại luyến tiếc Nhân tộc cộng sinh mình bồi dưỡng thời gian dài như vậy.

Ngay lúc bọn họ do dự, Từ Nguyệt Tiên phát hiện ra bọn họ, vì vậy mới có cảnh tượng trước mắt.

“Vậy mới đúng, không phải tất cả Yêu tộc đều có thể hợp tác với Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm nói xong, lấy ra một con rối Hợp Thể kỳ.

“Đây là quà cá nhân ta tặng cho ngươi, ta dựa vào đặc điểm của tộc các ngươi để cải tạo một chút.”

“Con rối này hẳn rất thích hợp với tộc các ngươi.”

Chương 567: Cả bộ, loại có hiệu quả tốt nhất

“Đây là con rối quý tông môn luyện chế sao?”

“Hình như không liên quan nhiều đến tộc bọn ta.” Khối thạch bạc tò mò dạo một vòng quanh con rối rồi nói.

“Trước tiên cứ thử xem, sau khi ngươi bám vào mới có thể cảm nhận được.”

Từ Phàm cười làm động tác mời, trong dự đoán của hắn, tộc Linh Giáp bám vào người con rối, cùng sử dụng ý niệm điều khiển con rối chiến đấu.

Như vậy là có thể bù đắp lại khuyết điểm của tộc Linh Giáp một cách hoàn hảo.

“Bám vào người con rối, chẳng lẽ Đại trưởng lão cảm thấy con rối có thể thay thế đám linh cộng sinh của bọn ta sao?”

Khối thạch bạc nói rồi đi về phía con rối Hợp Thể kỳ kia.

Chất màu bạc như thủy ngân, dần dần bao phủ toàn thân con rối, sau đó hóa thành một bộ giáp toàn thân màu bạc.

Ngay lúc khối thạch bạc bám vào con rối, đột nhiên có một cảm giác mới.

Giống như một bãi máu thịt sống bỗng nhiên có khung xương.

Thần niệm của khối thạch bạc chui vào trong con rối, như thể hai cấu tạo mộng và chốt tinh vi kết hợp lại với nhau.

Con rối mặc áo giáp màu bạc, chậm rãi vươn tay ra, năm ngón tay chuyển động, sau đó bắt đầu cử động toàn thân.

“Trước kia tộc bọn ta cũng từng nghĩ đến, bám vào trên con rối, điều khiển con rối thay thế cho linh cộng sinh, nhưng vẫn chưa thành công.”

Con rối bị bám vào có chút kích động nói.

“Sao Đại trưởng lão làm được!!” Con rối giáp bạc có chút hưng phấn nói, sau khi bám vào con rối, hắn đột nhiên có một cảm giác mới.

“Muốn biết không? Đợi sau khi chúng ta hoàn toàn hợp tác, ta mới nói cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Hắn nhìn thấy phản ứng sau khi khối thạch bạc bám vào con rối, biết trong Ẩn Linh môn lại có thêm phần lớn cổ phiếu chất lượng cao.

“Các ngươi có đặc quyền đổi con rối, nhưng cần phải đổi điểm, nếu có thời gian, nhóm các ngươi tranh thủ làm nhiệm vụ đi.”

Từ Phàm nói rồi bảo Bồ Đào dẫn con rối màu bạc còn đang kích động ra ngoài.

“Cổ phiếu chất lượng cao, càng nhiều càng tốt.” Từ Phàm cười nói.

…

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, một linh chu loại nhỏ mang theo một trăm con Thỏ Ngọc Quang bay về phía Ẩn Linh môn.

“Các tỷ muội, lần này chúng ta có thể mở tiệm dưỡng linh hồn ở Ẩn Linh đảo, là công lao của tất cả tỷ muội chúng ta.”

“Vì vậy chúng ta nhất định phải quý trọng, giành nhiều quyền lợi hơn cho tộc Thỏ Ngọc Quang chúng ta.” Thiếu nữ có đôi tai thỏ nói lớn.

“Viên Viên tỷ, yên tâm, bọn ta nhất định sẽ nỗ lực làm việc.”

Tất cả thiếu nữ tai thỏ cam đoan nói, cũng lắc tai mình thể hiện sự quyết tâm của mình.

“Yêu tôn đã nói rồi, chỉ cần chúng ta thể hiện tốt, sau này tên của chúng ta có thể đi vào tộc sử.” Thiếu nữ tai thỏ vẫy tay hào hứng nói.

Lần này, những con thỏ nhỏ phía dưới hoàn toàn bùng nổ, vào trong tộc sử, được Thỏ Ngọc Quang xem là vinh quang lớn nhất.

Cứ như vậy, trên Ẩn Linh đảo mở một tiệm dưỡng linh hồn.

“Mặc Uyển, trong tông môn mới mở một tiệm dưỡng linh hồn, chúng ta có cần đi xem thử không?” Lý Lệ Hổ có chút hào hứng nói.

“Cũng không có quá tải linh hồn mà? Không bệnh không tật đi vào trong đó làm gì?” Lâm Mặc Uyển liếc mắt nhìn Lý Lôi Hổ một cái rồi nói.

“Ngay cả Đại trưởng lão cũng đã nói, lao động kết hợp nghỉ ngơi, thỉnh thoảng thả lỏng một chút cũng được.”

“Lần này ta mời, nhân tiện cho ngươi trải nghiệm hạng mục ta làm lần trước.”

“Tuyệt đối không khó coi như ngươi nghĩ đâu.” Lý Lôi Hổ chính trực nói.

“Được, vậy mau đến xem thử.” Lâm Mặc Uyển nói.

Nhưng lúc hai người đến cửa tiệm dưỡng linh hồn, đều hoàn toàn choáng váng.

Nơi này đã chật kín người, số lượng xếp hàng đã lên đến hơn một ngàn.

Vừa khéo trước cửa tiệm dưỡng linh hồn có một quảng trường nhỏ, các đệ tử Ẩn Linh môn, thuận tiện biến nơi này thành một nơi giải trí.

Đánh cờ, phẩm trà luận đạo, có vài đệ tử lấy số xếp hàng làm tiền đặt cược, bắt đầu độn quang đua tốc độ.

“Hùng Lực đại sư huynh, sao tiệm dưỡng linh hồn này lại nổi tiếng như vậy?”

Lý Lôi Hổ và Lâm Mặc Uyển như những đứa trẻ ngoan đi đến trước mặt Hùng Lực.

“Gần đây, chẳng phải Đại trưởng lão muốn truyền đạo giải nghĩa sao, cho nên rất nhiều đệ tử dời lại việc của mình, trong khoảng thời gian này vừa khéo rảnh rỗi.”

“Nhàn rỗi không có việc gì, cho nên đều đến đây.” Hùng Lực nhìn hai người Lý Lôi Hổ cười nói.

Hắn được xem như đại sư huynh của tất cả đệ tử tông môn, trừ những đệ tử đời đầu có chút ngỗ ngược trong trò chơi.

Cho nên khi đối mặt với đám đệ tử phía sau, đều là dáng vẻ lão đại ca trong nhà.

“Đại trưởng lão muốn giảng đạo, sao bọn ta không nhận được thông báo?” Lý Lôi Hổ có chút nghi hoặc nói.

“Bởi vì trình độ khác nhau, đệ tử đời một học một buổi, đệ tử đời hai và đệ tử đời ba sẽ có một buổi khác.”

“Các ngươi còn chưa đến lúc mà thôi.” Hùng Lực cười nói.

“Thì ra là thế, đa tạ đại sư huynh đã cho biết.” Lý Lôi Hổ cười nói.

“Đại sư huynh, tông môn đồn rằng ngươi sắp thăng cấp Hóa Thần kỳ, có phải thật không?” Lâm Mặc Uyển ở bên cạnh hỏi.

“Ai truyền đi tin này vậy?” Hùng Lực có chút nghi hoặc.

“Có sư huynh lúc đang thực hiện thăm dò nhiệm vụ, nhìn thấy đại sư huynh đuổi theo một đám Yêu tộc Hóa Thần kỳ.” Lý Lôi Hổ ở bên cạnh nói.

Có một khoảng thời gian, trong tông môn lưu truyền một tin tức, trong trò chơi tính điểm, Hùng Lực bị nhắm vào đến mức uất ức, chỉ có thể giết Yêu tộc để xả giận.

“Chà, còn lâu, kiểm tra thăng cấp Nguyên Anh kỳ của tông môn bây giờ, ta mới đến trung kỳ.”

“Muốn thăng cấp đến Hóa Thần kỳ, còn không biết đến năm nào tháng nào.” Hùng Lực xua tay cười nói.

Đúng lúc này, đệ tử đời đầu hưởng thụ xong vật lý trị liệu linh hồn, mặt đầy sức sống, vẻ mặt say mê đi ra từ cửa tiệm dưỡng linh hồn.

“Mời khách hàng số 101 – 200 tiến vào.”

Trên quảng trường nhỏ trước tiệm dưỡng linh hồn, vang lên giọng nói nũng nịu của một thiếu nữ.

Hùng Lực đang trò chuyện với Lý Lôi Hổ, chậm rãi đứng dậy.

“Các ngươi nói chuyện trước, đến số của ta rồi.” Hùng Lực cười nói.

Nghe nói xoa dịu linh hồn có ích cho tu luyện, cùng với di chứng chiến đấu trong thời gian dài

Hùng Lực dựa vào điểm này, mới đến tiệm dưỡng linh hồn.

“Chẳng lẽ đại sư huynh nghĩ thoáng ra rồi? Bằng không sao lại tới nơi như vậy?” Thiên Vạn Binh nhìn bóng lưng của huynh đệ nói.

“Thiên sư huynh, nơi này là nơi thế nào? Chẳng lẽ không phải là nơi để thư giãn sao?” Giọng nói chậm rãi của Lý Lôi Hổ truyền đến.

Hắn đã nhìn thấy tín hiệu nguy hiểm trong ánh mắt của vị hôn thê bên cạnh, nếu không làm rõ một chút, còn có thể có phiền phức.

“Đương nhiên là nơi vui chơi giải trí, trong tiệm dưỡng linh hồn, chia làm hai hình thức mát xa.”

“Một loại là linh lực mát xa, một loại dùng tay nhỏ của Yêu tộc Thỏ Ngọc Quang mát xa.”

“Cái trước không sao, cái sau có ý nghĩa gì, ngươi hẳn là hiểu được.” Thiên Vạn Binh ha ha nói.

“Ta cảm thấy sư huynh của tông môn chúng ta đều là chính nhân quân tử, nhất định đều sẽ chọn loại một nhỉ.”

“Dù sao để một tiểu cô nương ấn đi ấn lại trên người mình thì hư hỏng biết bao nhiêu.” Lý Lôi Hổ nghiêm trang nói.

Đúng lúc này, trong tiệm dưỡng linh hồn truyền đến giọng nói của Hùng Lực.

“Nguyên bộ, loại có hiệu quả tốt nhất.”

Chương 568: Giảng đạo

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang thảo luận phương con rối Đại Thừa kỳ với phân thân số 1 và số 2.

“Tiêu hao hơi lớn.” Phân thân số 1 nhìn màn sáng Từ Phàm chiếu ra nói.

“Nhưng cũng hết cách, trước mắt chúng ta cũng ở trình độ này.” Phân thân số 2 vuốt cằm quan sát màn sáng nói.

“Suy cho cùng cũng không phải là Đại Tông Sư Luyện Khí đường hoàng, tuy nhãn quan đã cao, nhưng còn thiếu chút chuyện.” Từ Phàm thở dài một tiếng nói.

Hệ thống chết tiệt này hạn chế, nếu không có, có lẽ hắn đã trở thành nhân vật chính kiểu Long Ngạo Thiên rồi.

“Nếu không có vấn đề gì, vậy bắt đầu đi, linh khoáng bị thiếu, ta đã bảo Bàng Phúc đi vực Cực không mua rồi.” Từ Phàm nói.

“Thái độ làm việc hăng say của các ngươi cực kỳ đáng khen ngợi.” Từ Phàm khen ngợi.

“Thả lỏng một thời gian cũng được, vẫn phải đặt an nguy của tông môn lên hàng đầu.” Phân thân số 1 nghiêm nghị nói.

“Ta cảm thấy số 1 nói đúng.” Phân thân số 2 ở bên cạnh cười nói.

Luyện chế tinh chu và pháo quỹ đạo, luyện chế thời gian dài như vậy, tâm thần cũng bọn họ cũng đều hao tổn.

Nhưng gần đây bọn họ phát hiện một nơi tốt tên là tiệm dưỡng linh hồn, sau khi đi vài lần, được thả lỏng cơ thể lẫn tâm thần.

Với trạng thái tinh thần dồi dào, hai người đã muốn tiếp tục làm việc, dù sao đều là Luyện Khí Tông Sư, muốn trải nghiệm cảm giác luyện chế tiên khí.

“Bồ Đào, gần đây số 1 số 2 làm gì vậy?”

“Sao lại làm việc tích cực như vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Thời gian gần đây, chủ nhân số 1 và số 2 nếu không phải chơi trò chơi, thì chính là đến tiệm dưỡng linh hồn để an dưỡng.”

Nghe những lời của Bồ Đào, Từ Phàm bừng tỉnh đại ngộ, hóa ra người bồi dưỡng sức khỏe đã trở lại.

“Bồ Đào, mời Yêu tôn Ngọc Quang đến đây, lúc rảnh rỗi an dưỡng cho số 1 số 2 một chút, giảm bớt mệt mỏi tâm thần.” Từ Phàm nhìn số 2 cười nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Bồ Đào đáp lại.

“Bản thể, đây xem như là phúc lợi thêm vào à?” Số 1 cười nói.

“Yêu tôn Ngọc Quang là Đại Thừa kỳ, có khi nào chúng ta không chịu được không?” Số 2 cân nhắc nói.

Lần trước gọi một kỹ thuật viên cấp cao nhất trong tiệm dưỡng linh hồn, chỉ dùng sức một chút, suýt chút nữa ấn thủng linh hồn bọn họ, nếu như có chủ hồn.

“Người ta là Yêu tôn Đại Thừa, lực nặng hay nhẹ vẫn nắm chắc được.” Từ Phàm nở nụ cười say mê nói.

Chuyện này khiến hắn nhớ tới cảm giác sau khi đi trải nghiệm lần trước, linh hồn bay bổng nhẹ nhàng, toàn thân vô cùng thông thấu.

Từ Phàm nghĩ đến điều này, quyết định sau này lại đi trải nghiệm một chút.

“Vậy thì đa tạ bản thể.” Phân thân số 1 và số 2 đều nheo mắt nói.

“Được rồi, các ngươi ở đây làm việc đi, ta trở về lại cải tiến khung của con rối Đại Thừa kỳ này một chút.”

“Luôn cảm thấy có chỗ nào đó không đúng.” Từ Phàm nói, rời khỏi không gian ngầm.

“Ồi, bản thể lại khởi động chế độ lười biếng.” Phân thân số 1 có chút bất đắc dĩ nói, gặp phân thân lười biếng như vậy cũng đủ rồi.

“Bản thể có đôi khi bên ngoài nhìn như lười biếng, nhưng bên trong lại đang thôi diễn cái gì đó.”

“Trước kia còn biết là gì, bây giờ quả thật càng ngày càng thần bí.” Phân thân số 2 suy đoán.

“Không phải đang thôi diễn công pháp thần thông, mà là đang lĩnh hội đạo thời gian.” Phân thân số 1 bĩu môi và nói.

“Đây không phải bình thường sao? Ngươi và ta lúc rảnh rỗi không phải cũng lĩnh hội đạo này sao?”

“Chỉ là ta cảm thấy tiến trình của bản thể nên nhanh hơn một chút.” Phân thân số 2 cười nói.

“Đừng tán dóc nhiều như vậy, ta luyện chế nửa bộ phận đầu trước tiên.”

“Đợi đến lúc cần khắc trận pháp Tiên Văn sẽ gọi ngươi.” Phân thân số 1 nói.

“Vậy được, trước tiên ta thay ngươi xem thử trình độ của kỹ thuật viên trong tiệm dưỡng linh hồn kia như thế nào?” Phân thân số 2 nói xong, bước ra khỏi không gian dưới lòng đất.

Phân thân số 1 cười lắc đầu, sau đó bắt đầu luyện chế bộ phận đầu tiên của con rối.

…

Một tháng sau, trong đạo trường trên ngọn núi chính, Từ Phàm ngồi xếp bằng trên đài cao, cười nhìn thế hệ đệ tử phía dưới.

“Trước tiên giảng đạo sau đó giải thích nghi hoặc, có vấn đề gì trước tiên nghĩ cho kỹ.” Từ Phàm cười nói.

“Hiểu rồi, Đại trưởng lão.”

Tất cả thế hệ đệ tử đang ngồi đều gật đầu.

“Ngũ hành chi đạo, vạn tượng chi thủy, kim chi…”

Từ Phàm dựa vào trình độ ngộ đạo của thế hệ đệ tử bắt đầu nói về đạo Ngũ Hành.

Một đám Tường Vân ngưng tụ từ công đức khí vận xuất hiện phía trên các đệ tử, sau đó phía trên lung lay những đóa hoa nhỏ.

Sau đó có Đại Đạo kinh văn, giống như một cuộn tranh, chậm rãi bao quanh toàn bộ đạo trường.

Sau đó diễn hóa đạo thủy chi địa, vô số Đại Đạo kinh văn như cá, bắt đầu dạo chơi bên cạnh các đệ tử.

Toàn bộ ngọn núi chính giống như một thế giới dưới đáy biển.

Tất cả thế hệ đệ tử, từ lúc Từ Phàm bắt đầu giảng, tất cả đều tiến vào một trạng thái đặc biệt.

Mỗi đệ tử có một ngộ đạo khác nhau, cảnh vật nhìn thấy trước mắt cũng khác nhau.

Sự vững chắc của vàng, sức sống của gỗ, mềm mại của nước, điên cuồng của lửa, dày nặng của đất.

Ba canh giờ sau, bài lĩnh ngộ Ngũ Hành Đại Đạo sơ cấp được Từ Phàm giải thích hoàn chỉnh.

Sau đó là đạo dị tượng, băng, phong, lôi, âm dương…

Ba canh giờ qua đi, những đám mây công đức khí vận và Đại Đạo kinh văn bao phủ trên đầu các đệ tử đều trở lại cơ thể của Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn tất cả thế hệ đệ tử đều đã tiến vào trạng thái ngộ đạo bên dưới, vui mừng nở nụ cười.

Hắn cảm thấy mình giống như một người cha già, nuôi một đàn con, cuối cùng cũng trưởng thành.

“Đại trưởng lão, có thể nói chuyên sâu một chút không?” Một lão giả tóc trắng nói, trong mắt hiện lên vẻ si mê.

“Vào chuyên sâu hơn có gì để nói đâu, chút đó đủ để bọn họ lĩnh ngộ rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Trương Học Linh, ngươi vẫn chưa thăng cấp.”

Từ Phàm nhìn Trương Học Linh với khuôn mặt già nua tóc bạc trắng, cười hỏi.

“Đợi thêm một chút, vẫn chưa đến lúc, có điều vẫn muốn cảm tạ Đại trưởng lão để lại đường lui cho ta.” Trương Học Linh hành lễ cảm kích nói.

“Dù sao cũng là đệ tử của Ẩn Linh môn ra, với tâm hướng Đạo như thế, ta cũng không thể trơ mắt nhìn ngươi đi tìm chết.”

“Luân Hồi Nhất Đạo, một khi ngươi bước lên, thì đừng quay đầu lại.”

“Những gì ta có thể giúp, chỉ là cho con đường sau này của ngươi bằng phẳng hơn một chút.” Từ Phàm xua tay nói.

“Được rồi, nhân lúc bọn họ chưa tỉnh lại, ngươi có vấn đề gì thì tranh thủ hỏi, nhưng vấn đề quá sâu xa, tiếp xúc đến nguồn gốc vạn tương vạn đạo, thì đừng mở miệng.” Từ Phàm nói.

"…"

"Đại trưởng lão muốn ta trở về cứ việc nói thẳng, đệ tử không phải kiểu người không hiểu chuyện."

Trương Học Linh nói xong, chậm rãi đứng dậy đi về phía bên ngoài ngọn núi chính.

"Kẻ giống như ngươi, giảng quá thấu đáo cho ngươi, ngược lại là hại ngươi." Từ Phàm trầm mặc nhìn bóng lưng của Học Linh, nói.

Đúng lúc này, tiếng Bồ Đào ở phía Tây vang lên bên tai.

"Chủ nhân, trên bầu trời Tiên thành Lâm sâm phát hiện mảnh vỡ của Ẩn Linh số 2 rơi xuống."

Trong nháy mắt, sắc mặt Từ Phàm đột nhiên thay đổi, hắn có dự cảm chẳng lành.

"Không phải chứ, chẳng lẽ quẻ tượng mất linh?" Từ Phàm nhìn màn sáng, vẻ mặt nghiêm trọng nói.

Mảnh vỡ trong màn sáng, là một linh kiện quan trọng trên Ẩn Linh số 2.

Chương 569: Đột biến

Từ Phàm nhìn mảnh vỡ trong màn sáng, trong mắt hiện lên vô số lưu quang.

Hai tay cũng kết thành một pháp ấn kỳ quái.

Trong mắt Từ Phàm xuất hiện một làn sương mù, phía trên làn sương mù kia có liên quan đến đủ loại tuyến nhân quả.

Nhìn thấy vậy, Từ Phàm biết, chuyện này đã không phải thức hắn có thể đoán được nữa, bởi vì muốn phá sương mù, phải trả giá bằng mạng sống.

Mà hạn chế của hệ thống, nằm ở đây, hắn dám phá sương mù, hệ thống cũng dám lấy mạng nhỏ của hắn.

"Bồ Đào, gọi Trương Học Linh trở về cho ta." Từ Phàm nói.

Không lâu sau, Trương Học Linh vừa rời khỏi đạo trường, chậm rãi quay trở lại trước mặt Từ Phàm.

“Ta phải ra ngoài một chuyến, phần giải thích do ngươi chủ trì.”

“Đừng từ chối, ta biết ngươi có thực lực này.”

Từ Phàm nói xong, nhanh chóng rời khỏi đạo trường ngọn núi chính, mang theo một đội con rối bay về phía nơi mảnh vỡ rơi xuống.

May mà nơi mảnh vỡ kia rơi xuống không xa Ẩn Linh đảo.

Không mất nhiều thời gian, Từ Phàm đã tìm đến mảnh vỡ kia.

“Đây là bị Cự Thú Cực Không bắt được, hơn nữa còn là Cự Thú Cực Không biết phong tỏa không gian.” Từ Phàm cảm nhận khí tức còn sót lại của mảnh vỡ kia, nói.

“Không biết Trảm Linh trưởng lão có chuyện gì không?” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm trọng nói.

Hắn biết Trảm Linh hẳn là đã gặp phải Cự Thú Cực Không do Yêu tộc điều khiển.

“Có Thiên Linh tôn giả, giữ mạng hẳn là không thành vấn đề.” Từ Phàm biết trên người Thiên Linh tôn giả nhất định có thứ tương tự như ngọc phù phân thân.

Ngay lúc Từ Phàm đang lo lắng cho an nguy của những người này, Bồ Đào đã tìm thấy mảnh vỡ bộ phận chính của Ẩn Linh số 2 đang rơi xuống.

“Trong bộ phận chính có phản ứng linh lực, suy đoán hẳn là Trảm Linh trưởng lão.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm lại dẫn theo con rối bay về phía nơi Bồ Đào tính toán mảnh vỡ bộ phần chính của Ẩn Linh số 2 sẽ rơi xuống.

“Bồ Đào, điều động con rối ẩn núp dưới đất, giảm tốc độ của Ẩn Linh số 2.” Từ Phàm ra lệnh, mảnh vỡ bộ phần chính của Ẩn Linh số 2 quá khổng lồ, hắn sợ tốc độ quá nhanh sẽ làm Trảm Linh bị thương.

“Tuân mệnh.”

Cách Tiên thành Lâm Sâm hơn mười vạn km, mọc lên một nhà kho khổng lồ, mấy vạn con rối Nguyên Anh kỳ từ bên trong đi ra, bay về phía bầu trời.

“Chủ nhân, nhà kho con rối số 1030 ở gần đây, đã bắt đầu thực hiện kế hoạch ngăn cản.” Bồ Đào nói.

“Tốt, chuẩn bị sẵn sàng pháo quỹ đạo, đề phòng chiến hạm cự thú của yêu tộc rơi xuống.”

“Tuân mệnh.”

Lúc này, Từ Phàm đã thay đổi đạo khí linh chu ngự dụng, bay về nơi rơi xuống với tốc độ cực nhanh.

Sau nửa canh giờ, Từ Phàm nhìn thấy mảnh vỡ của bộ phận chính đang bốc khói dày đặc ở đằng xa.

Đã có con rối đưa Trảm Linh bất tỉnh đến nơi an toàn.

Một linh quang xanh lục tỏa ra từ tay Từ Phàm, sau đó một thánh phẩm chữa thương cùng với linh quang trong tay Từ Phàm tiến vào trong người Trảm Linh.

“Thần hồn chấn động, cũng may sức chống đỡ của linh hồn Trảm Linh trưởng lão đủ mạnh, nếu không đã thành thực vật tôn giả rồi.” Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm nói.

Trong mắt hắn, linh chu bị hủy thì cũng hủy rồi, chỉ cần người ở trên không sao là được.

Sau đó, Từ Phàm lại đưa một số loại linh đan dưỡng phách cố hồn vào cơ thể Trảm Linh.

Một lúc lâu sau, Trảm Linh chậm rãi tỉnh dậy, câu nói đầu tiên khi nhìn thấy Từ Phàm là:

“Đại trưởng lão, đệ tử trên tinh chu, ta dẫn về cho ngươi không thiếu một ai.”

Trảm Linh nói xong, mang theo vẻ mặt nhẹ nhõm, lại ngất đi.

Từ Phàm nghe được câu hắn muốn nghe nhất, nặng nề mà thở phào.

“Tinh chu mất thì cũng mất rồi, mọi người đều còn sống là được.” Trái tim lo lắng Từ Phàm bình tĩnh lại.

Ba ngày sau, Trảm Linh chậm rãi tỉnh dậy, sau đó giải thích nguyên nhân hậu quả.

“Ta và Thiên Linh đạo hữu gặp hạm đội Yêu tộc và Cự Thú Cực

Không ở sâu trong Vực Cực Không.” Trảm Linh chậm rãi nói.

“Vẫn là con rùa già kia sao?”

“Không phải, là một con Cự Thú Cực Không giống như giao long, còn có thể phong tỏa không gian.”

“Đầu tiên là ta bị tập kích, lúc đó đuôi tinh chu trực tiếp bị Cự Thú Cực Không kia xé nát.”

“May mắn ta sớm thu đệ tử và nhân viên trên thuyền vào trong Bảo Khí Hành Cung của ta.”

“Sau đó Thiên Linh đạo hữu vô cùng quyết đoán, trực tiếp phóng ra phân thân của Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông giấu bên người hắn.”

“Tuy phân thân của Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông có sức mạnh ngang bằng với Cự Thú Cực Không kia, nhưng Ẩn Linh số 2 vẫn trúng vài vuốt.”

“Cuối cùng bị một tiếng gầm của Cự Thú Cực Không như giao long kia đập vỡ.” Trảm Linh có chút không cam tâm nói.

“Không sao, còn sống trở về là tốt rồi.” Từ Phàm an ủi.

“Chỉ tiếc không đưa Ẩn Linh số 2 hoàn chỉnh trở về.” Trảm Linh thở dài nói.

Đúng lúc này, tiếng cảnh báo của Bồ Đào vang lên.

“Báo động báo động, có ba chiến hạm cự thú Yêu tộc xấm phạm!”

“Ba chiến hạm cự thú Yêu tộc đều là cấp Nguyệt.”

Tiếng Bồ Đào bắt đầu trở nên chói tai.

“Chuẩn bị toàn bộ pháo quỹ đạo, nếu đến rồi thì ở lại ngoan ngoãn làm khách đi!”

Từ Phàm nói, trong mắt hiện lên sát ý.

Lúc này, Yêu tôn trong chiến hạm cự thú Yêu tộc dẫn dầu, mặt đầy hào hứng nhìn mặt đất phía dưới.

“Một tòa Tiên thành của Nhân tộc, lần này chúng ta lộc ăn rồi.” Yêu tôn một sừng cười ha ha nói.

“Lần này đừng giết hại dân trong thành, ta muốn giữ lại những Nhân tộc đó chơi đùa.”

Phòng điều khiển chính của chiến hạm cự thú dẫn đầu vang lên giọng nói của một Yêu tôn khác đang điều khiển chiến hạm cự thú, vô cùng khát máu và tàn bạo.

“Đến lúc đó dùng Nhiên Linh Huyết Trận, chiếm đoạt tâm trí của tất cả Nhân tộc trong tòa Tiên thành này, để bọn chúng sống cùng một chỗ với đám Nhục tộc thấp kém nhất.”

“Ý tưởng này của ngươi rất tốt, ta rất thích.” Yêu tôn dẫn đầu cười nói.

“Nhớ kỹ vị trí này, lát nữa trở về, một chiến hạm báo tin cho đại nhân.”

“Hiểu rồi.”

Đúng lúc này, trên trời bắn ra sáu luồng ngân quang thẳng tắp, lập tức xuyên thủng bầu trời, trực tiếp xuyên qua hai trong số chiến hạm cự thú Yêu tộc.

Sau đó chiếc cuối cùng bị đốt cháy, trực tiếp phá bỏ lớp bảo vệ, xuyên thủng chiến hạm cự thú.

Trong nháy mắt, ba chiến hạm cự thú Yêu tộc cấp Nguyệt bị phá hủy.

“Thật đúng là không biết điều, cho rằng sau lớp hộ tráo là có thể muốn làm gì thì làm sao?” Từ Phàm nhìn màn sáng khinh thường nói.

“Đáng tiếc, lúc trước trực tiếp gặp Cự Thú Cực Không kia, vẫn không có cơ hội giao chiến với chiến hạm cự thú cấp Nguyệt trong truyền thuyết này.” Trảm Linh nói.

“Thực ra không có gì khác với chiến hạm cự thú bình thường, chỉ là nơi cần bắn một phát trước kia, bắn thêm ba phát chuẩn xác là được.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, đi lấy ba chiến hạm cự thú Yêu tộc kia về, trên đó hẳn là có đồ tốt.” Từ Phàm nói.

“Đúng, lúc trước nhìn dáng vẻ của Cự Thú Cực Không kia, là muốn rời khỏi nội khu.”

“Nếu không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, những chiến hạm cự thú này hẳn là đều chứa đầy thuyền, hy vọng có thể bù lại thiệt hại Ẩn Linh số 2 kia."

Nói đến Ẩn Linh số 2, vẻ mặt của Trảm Linh lại ảm đạm đi.

Hắn có biết một tinh chu này đã hao phí bao nhiêu tài nguyên và tinh lực của tông môn không?

Bây giờ chưa dùng được mấy năm đã bị Cự Thú Cực Không hủy diệt.

"Mất Ẩn Linh số 2 rồi, sẽ có số 3 số 4 số 5, thay thế vị trí của nó, đến lúc đó Trảm Linh trưởng lão cứ yên tâm điều khiển nó tiếp tục khai thác khoáng là được." Từ Phàm cười nói.

Trong mắt hắn, chiếc Ẩn Linh số 2 này không khác gì xe đời cũ.

Khi Ẩn Linh môn càng ngày càng mạnh, chiếc xe này cũng nhất định càng ngày càng tốt.

Chương 570: Cự Thú Cực Không

"Yên tâm dưỡng thương, qua một khoảng thời gian nữa ta sẽ giúp ngươi làm một chiếc tinh chu."

"Ba chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc cấp Nguyệt kia chỉ cần cải tạo sơ qua một chút là có thể lắp ra một chiếc tinh chu không kém hơn chiếc Ẩn Linh số hai." Từ Phàm an ủi nói.

"Đa tạ Đại trưởng lão, thế nhưng trước khi dưỡng thương ta còn có một chuyện quan trọng muốn nói với ngươi." Trảm Linh nghĩ một lát rồi nói.

"Bất kể là Cự Thú Cực Không hay là chiến hạm cự thú Yêu tộc kia, bọn chúng dường như đều đang canh giữ khu vực nào đó."

"Tại khu vực kia, đạo khí thăm dò cuối cùng đã truyền đến tin tức cho ta, ít nhất có chín chiếc chiến hạm cự thú trấn thủ tại khu vực đó." Trảm Linh hồi tưởng nói.

Lúc này, trong lòng Từ Phàm khẽ động, từ trong tay lấy ra khối tinh thạch Bàng Phúc cho kia.

"Có thể chỉ ra vị trí cụ thể của khu vực kia không?"

Từ Phàm vung tay, lấy hình chiếu Tinh Đồ vùng Cực Không tinh chu đã thăm dò được ra.

Trảm Linh nhìn một chút, sau đó chỉ ra khu vực bọn họ gặp phải chiến hạm cự thú kia.

Nhìn khu vực kia, trong mắt Từ Phàm lóe lên vô số đạo lưu quang, trong tay cầm khối tinh thạch kia từ từ nhắm mắt lại.

Qua hồi lâu, Từ Phàm mở miệng nói: “Trùng khớp rồi.”

“Đại trưởng lão, chẳng lẽ ngươi đã biết bọn chúng đang trấn thủ cái gì sao?” Trảm Linh nghi hoặc hỏi.

“Có lẽ là một bí cảnh có liên quan tới thế giới Đại Thiên.”

“Bên trong chắc là có thứ Yêu tộc nhất định phải lấy được.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Có thể khiến cho Yêu tộc phái ra đội hình lớn như vậy, xem ra thứ bọn họ muốn hẳn là có thể ảnh hưởng đến đại chiến lưỡng giới.”

“Chuyện này có phải là nên báo cáo với Hội Trưởng Lão hay không?” Trảm Linh mở miệng hỏi.

“Ý kiến hay, thế nhưng ta nghĩ, Hội Trưởng Lão bên kia có lẽ đã biết rồi.”

“Dù sao đã qua hơn một tháng, Thiên Linh tôn giả bên kia có lẽ cũng đã về nhà rồi.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

Ngay lúc này, một chiếc tinh chu cổ điển chồng chất vết thương từ vùng Cực Không bay tới trên bầu trời Tiên thành Lâm Sâm.

Không lâu sau đã đáp xuống trên mặt cự hồ mười vạn dặm.

Phân thân Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông cùng Thiên Linh tôn giả đi vào bên trong Ẩn Linh Môn.

“Trảm Linh đạo hữu đã trở về hay chưa?” Thiên Linh tôn giả có chút khẩn trương hỏi.

“Tôn giả không cần phải lo lắng, Trảm Linh trưởng lão đã được trị thương trong tông môn, trước mắt đã không còn gì đáng ngại.” Từ Phàm nói.

Sau đó hắn lại nhìn về phía phân thân Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Đa tạ Đại trưởng lão giúp tông ta ngăn cản Cự Thú Cực Không truy kích.” Từ Phàm cảm ơn nói.

Trải qua lời giải thích của Trảm Linh, hắn biết lúc Ẩn Linh số hai rơi xuống, Thiên Linh Tông đã ngăn cản hơn một nửa số chiến hạm cự thú Yêu tộc.

“Nói ra thật xấu hổ, nếu như ta có thể kịp thời phát hiện, tinh chu của các ngươi cũng không đến nỗi rơi xuống loại tình trạng này.”

Giọng Thiên Linh tôn giả có chút trầm thấp, nhìn tinh chu huynh đệ đồng thời luyện chế ra với tinh chu cổ điển rơi xuống, trong nội tâm của hắn có một chút thương cảm.

“Tôn giả đừng nên tự trách, là do phía Yêu tộc kia ẩn tàng quá tốt, chúng ta không thể phát hiện kịp thời.” Từ Phàm nói.

Đối với việc Ẩn Linh số 2 bị phá huỷ, Từ Phàm vẫn còn có chút đau lòng, nhưng không có quá nhiều buồn phiền.

Giống như một chủ xe và một xưởng chế tạo xe, xe của bọn họ đồng thời bị phá hủy, xưởng chế tạo xe chỉ tổn thất chi phí mà thôi.

Ba người nói chuyện, đi tới động phủ của Trảm Linh.

“Trảm Linh đạo hữu, thấy ngươi không có chuyện gì ta cũng yên lòng.” Thiên Linh tôn giả nhẹ nhàng thở ra nói.

“Không có việc gì, vừa sáng sớm trước khi đi ta cũng đã nói rồi, nhất định có thể an toàn trở về.” Trảm Linh cười nói.

“…”

“Ha ha, đừng nói đến chuyện quẻ bói của Đại trưởng lão nữa, chỗ này của ta có thứ tốt cho các ngươi xem này.”

“Tìm một chỗ rộng lớn bằng phẳng, thứ này rất lớn.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Lời Thiên Linh tôn giả nói gợi nên hứng thú của Trảm Linh, sau đó mọi người đi tới bình nguyên sau chủ phong.

“Lúc phân thân của lão đại dây dưa cùng Cực Không Chi Thú kia, không biết là làm gì mà dường như đã chọc giận lão đại.”

“Trực tiếp lấy phân thân làm môi giới, tiêu hao một cái giá rất lớn, chân thân giáng lâm chém giết cùng Cự Thú Cực Không kia.”

“Thậm chí còn sử dụng Tiên Khí trấn áp tông môn và cả ngọc phù phân thân qua nhiều thế hệ Đại trưởng lão để lại.”

“Cuối cùng cũng đã giết chết được thứ này.”

Thiên Linh tôn giả vung tay lên, một con Cự Thú Cực Không dài cỡ mấy vạn trượng tương tự như Giao Long xuất hiện trên bình nguyên.

Trọng lượng của Cự Thú Cực Không khổng lồ kia nện xuống, toàn bộ Ẩn Linh đảo đều rung lên một hồi.

“Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông đã đánh chết Cực Không Cự Thú này sao!!” Trảm Linh kinh ngạc nói.

“Lão đại đều đã lấy bảo bối lợi hại nhất ra dùng, nếu không giết được con Cự Thú Cực Không này thì chẳng phải là rất lỗ vốn sao.” Thiên Linh tôn giả nói.

Vì đánh chết con Cự Thú Cực Không này, Thiên Linh tôn giả đúng thật là kính ngưỡng thật tốt thân thể vĩ ngạn của nhiều thế hệ Vô Địch tôn giả đã phi thăng trong Thiên Linh Tông một phen.

Một phân thân Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông cộng thêm trên bốn cái ngọc phù phân thân không xuất bản nữa do nhiều thế hệ Vô Địch tôn giả Thiên Linh Tông để lại, lúc này mới hợp lực đánh chết được con Cự Thú Cực Không này.

Từ Phàm nhìn con Cự Thú Cực Không đã bị nửa nổ đầu này, trong đầu lóe lên vô số ý nghĩ.

“Vậy nên lần này ta tới là hỏi thăm xem Đại trưởng lão có thể dùng thân thể con Cự Thú Cực Không này luyện chế tinh chu được hay không?” Thiên Linh tôn giả có chút mong đợi nói.

“Luyện chế tinh chu, việc này đương nhiên có thể, khung xương Cự Thú Cực Không có thể làm long cốt của tinh chu.”

“Da của nó có thể làm tinh chu, cuối cùng tùy tiện lại thêm vài linh khoáng cấp đạo khí là có thể luyện chế ra tinh chu có lực phòng ngự siêu cường.” Từ Phàm nhìn con Cự Thú Cực Không to lớn như Giao Long này nói.

“Thế nhưng quý tông môn thật sự định đưa Cự Thú Cực Không này cho ta để luyện chế tinh chu?”

“Sau khi chân thân lão đại giáng lâm, nhìn thấy Cự Thú Cực Không này, ý niệm đầu tiên nảy ra trong đầu chính là sau khi đánh chết nó sẽ nhờ Đại trưởng lão luyện chế tinh chu.”

“Nếu không phải tông môn cần người có chiến lực cấp Vô Địch tôn giả tọa trấn, lão đại có lẽ sẽ đích thân đến nói chuyện với ngươi.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Sau khi phân tách Cự Thú Cực Không này ra có thể luyện chế hai chiếc tinh chu, một lớn một nhỏ.”

Từ Phàm cất bước nhảy lên, xuất hiện bên cạnh thân thể Cự Thú Cực Không, một tay nhẹ nhàng đáp lên như lớp da như linh khoáng tinh luyện.

“Hiếm có nhất chính là, trong da Cự Thú Cực Không này có chứa một lượng lớn không gian chi lực, sau khi luyện chế thành tinh chu, tiêu hao một cái giá nhất định là có thể tiến hành truyền tống cự ly xa.”

Từ Phàm cảm nhận được không gian chi lực dư thừa bên trong lớp da Cự Thú Cực Không kia, sau khi luyện chế thành tinh chu, khắc trận pháp gì đều đã nghĩ xong rồi.

“Tiêu hao cái giá bao lớn mới có thể truyền tống.” Thiên Linh tôn giả vừa ngạc nhiên vừa vui mừng hỏi.

“Đại khái là trước đây khi không gian chưa bị phong ấn, truyền tống tinh chu đồng thể tích tiêu hao gấp ba.” Từ Phàm ước tính nói.

“Tiêu hao gấp ba!” Thiên Linh tôn giả kinh ngạc hô lên.

Không phải là bởi vì quá nhiều, mà là bởi vì quá ít. Điều kiện tiên quyết trong phong ấn không gian là, muốn tiến hành truyền tống phải tiêu hao ít nhất hơn gấp trăm trước kia.

“Nếu như trận pháp không gian được khắc vừa khít một chút, có thể sẽ tiêu hao càng ít.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, sau khi luyện chế thành hình, chiếc lớn thuộc về ta, chiếc nhỏ thuộc về ngươi. Còn lại huyết nhục và một vài bộ phận có thể chế thành pháp bảo của Cự Thú Cực Không, chúng ta chia đôi, thế nào?” Thiên Linh tôn giả nói.

Nếu như không phải lão đại nhắc nhở hắn, hắn thật sự muốn miễn phí đưa ra những thứ này.

Từ sâu trong nội tâm, hắn đã coi mình là người Ẩn Linh Môn.

Chương 571: Minh hữu chí giao

“Nếu tôn giả đã rộng rãi như thế thì ta bên này cũng không thể hẹp hòi được, những món pháp bảo có thể luyện chế từ Cự Thú Cực Không, toàn bộ ta đều sẽ giúp tôn giả luyện chế miễn phí.” Từ Phàm có chút vừa vui mừng vừa kinh ngạc nói.

Quả nhiên là, Tái ông thất mã, yên tri phi phúc.

Mất một chiếc Ẩn Linh số hai, lại tiếp nhận một đơn đặt hàng lớn, một chút tổn thất được bù lại bội phần.

“Đại trưởng lão đại khí, Thiên Linh Tông ta nguyện cùng Ẩn Linh Môn kết thành minh hữu chí giao.” Thiên Linh tôn giả nói.

Minh hữu chí giao giữa các tông môn còn có một cách nói.

Đó chính là ngoại trừ đệ tử, truyền thừa tông môn, thần thông công pháp, bảo khố, còn lại thân như một nhà.

“Ẩn Linh Môn ta nguyện ý cùng Thiên Linh Tông kết làm minh hữu chí giao.” Từ Phàm cười trả lời.

Lúc này, Từ Phàm cảm giác được tăng tải khí vận tông môn trên người bản thể Bồ Đào có một chút biến hóa.

Cùng lúc đó, Thái Thượng Đại trưởng lão đang trấn thủ ở Thiên Linh Tông cũng cảm nhận được sự biến hóa khí vận trong chính tông môn mình.

“Như thế này cũng tốt.” Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông gật đầu nói.

Từ Phàm đang nói chuyện trời đất với Thiên Linh tôn giả đột nhiên nghĩ đến vấn đề tiêu hao của con rối Đại Thừa Kỳ, thế nên truyền âm cho phân thân số hai trong đầu.

“Đến bình nguyên phía sau chủ phong lấy một chút tinh huyết Cự Thú Cực Không, xem có thể thay thế tiêu hao con rối hay không.”

Phân thân số hai đang ôm một quyển tiểu thuyết đọc, khép lại quyển sách dày lớn trong tay.

“Ngày nào cũng không thể sống yên được chút.”

Phân thân số hai nói, rời khỏi ổ nhỏ ấm áp của mình.

Ẩn Linh Môn, tại Nghênh Khách Điện trên chủ phong, Thiên Linh tôn giả nhìn tinh thạch Từ Phàm đưa tới.

“Ngươi nói bí cảnh Yêu tộc đang canh giữ kia có liên quan đến thế giới Đại Thiên?”

Từ Phàm khẽ gật đầu, vung tay chiếu ra bản đồ khu vực bên trong vùng Cực Không, khoanh lại khu vực Yêu tộc đang canh giữ.

“Chính là chỗ này, hơn nữa ta cảm thấy bí cảnh kia có duyên với ta, tôn giả có muốn vào xem hay không?” Từ Phàm hỏi. Lúc hắn xem bói đến khu vực này luôn có một loại khí tức quen thuộc.

“Nơi đó có trọng binh Yêu tộc trấn giữ, Đại trưởng lão có biện pháp trà trộn vào sao?” Thiên Linh tôn giả hỏi.

“Thế này thì dễ nói, trước tiên báo cáo tin tức cho Trưởng Lão, chờ bọn họ cường lực nhúng tay vào, chúng ta lại đục nước béo cò là được.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Thiên Linh tôn giả trầm tư một một lát, sau đó gật đầu một cái nói: “Vậy ta sẽ cùng Đại trưởng lão vào xem, đến lúc đó ta mang theo phân thân lão đại, vì Đại trưởng lão hộ giá hộ tống.”

“Vậy thì làm phiền tôn giả.” Từ Phàm có chút kinh ngạc và vui mừng nói.

Hắn vốn chỉ mời đơn thuần, không nghĩ tới còn có bất ngờ ngoài ý muốn.

“Giữa hai tông chúng ta còn khách khí cái gì ~” Thiên Linh tôn giả phẩy tay cười nói.

Một khoảng thời gian sau dod, Luyện Khí Tông Sư trong tông môn Yêu tộc nhanh chóng sửa chữa phục hồi tốt tinh chu cổ điển.

Trên bình nguyên phía sau chủ phong, Từ Phàm vẫy tay về phía bầu trời chia tay cùng Thiên Linh tôn giả.

“Sư phụ, ngươi thật sự muốn đi bí cảnh vùng Cực Không sao?” Từ Cương hỏi.

“Đi chứ, ta cảm giác nơi đó rất quen thuộc, nhất định có thứ ta cần.” Từ Phàm nói.

Hắn không biết đây là ông trời phát phúc lợi cho hắn, hay là huynh đệ tốt phát phúc lợi cho hắn nữa.

“Ta đi theo sư phụ, vừa tốt có người hỗ trợ.” Từ Cương lo lắng nói.

“Trên đường có Thiên Linh tôn giả làm bạn, không cần đến ngươi bảo vệ ta.”

“Mặc dù bây giờ ngươi đã có chút tiến bộ.”

Từ Phàm đánh giá trên dưới Từ Cương, cảm thấy Đại đồ đệ này gần đây thông suốt, tiến bộ nhanh chóng, ngay cả hắn đều có chút ngạc nhiên.

“Tôn Giả kia dù sao cũng là người ngoài, sao có thể thích hợp để bảo vệ như ta?” Từ Cương lo lắng nói.

Một tay Từ Phàm đập lên vai Từ Cương, một đạo cấm chế đánh vào trong cơ thể Từ Cương.

“Trong ba năm ngươi có thể thoát ra khỏi cấm chế này thì ta sẽ mang ngươi đi cùng.” Từ Phàm nói.

Lời này của Từ Phàm vừa nói ra, Từ Nguyệt Tiên cũng muốn đi cùng.

“Sư phụ, ta…”

Còn chưa nói xong, một đạo cấm chế của Từ Phàm lại đánh vào trong cơ thể nàng.

“Ngươi cũng như ca ngươi.” Từ Phàm nói lời này xong ung dung đi về tiểu viện.

Tông môn không có chuyện gì lớn, trong khi Từ Phàm cá mặn, ba năm đã trôi qua.

Trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm đang ôm trứng rồng vỏ xanh tiến hành dạy trứng.

Trải qua mấy năm dạy dỗ hộc máu này của Từ Phàm, các trứng rồng vỏ xanh đều biến thành các bé ngoan nghe lời.

“Được rồi, các ngươi đi chơi đi.” Từ Phàm nói, dưới ánh nhìn khinh bỉ Thiên Cát Quy, ném sáu quả trứng rồng theo thứ tự vào trong cự hồ mười vạn dặm.

“Đại trưởng lão, thời gian giao hẹn với Thiên Linh đạo hữu, có cần ta đi chung với ngươi không?” Trảm Linh ở bên cạnh nói.

“Không cần, Trảm Linh trưởng lão ở lại tọa trấn tông môn là được, bên kia còn có Thiên Linh tôn giả, không có chuyện gì đâu.” Từ Phàm nhìn trứng rồng vỏ xanh đang chơi đùa phía xa nói.

“Vậy là tốt rồi, trên đường chú ý an toàn.” Trảm Linh gật đầu nói.

Mặc dù có đôi khi tác dụng hắn phát huy ra trong tông môn có thể còn không bằng một khẩu pháo quỹ đạo, nhưng giữa hai bên dù sao cũng có khác biệt.

Từ Phàm gật đầu, cuối cùng lấy ra một chiếc nhẫn đưa cho Trảm Linh.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi đeo chiếc nhẫn này lên là sẽ có quyền hạn điều động một nửa linh khí ngũ hành bản nguyên tông môn, còn có ngọc phù phân thân Vô Địch tôn giả ta để trong bảo khố.”

“Trong lúc ta không có ở đây, gặp được vấn đề nào không thể giải quyết, giữ lại át chủ bài dùng.” Từ Phàm nói.

Trảm Linh cầm lấy chiếc nhẫn nhìn một chút, sau đó đeo vào tay.

“Vậy lỡ như dùng ngọc phù phân thân vẫn chống cự không được thì phải làm sao?” Trảm Linh hỏi.

“Vậy thì phải khởi động dự án khẩn cấp tông môn.” Từ Phàm nói.

Dự án khẩn cấp tông môn, là hồ sơ Từ Phàm chuẩn bị để bắt đầu sử dụng khi phải đối ứng với Vô Địch Yêu Tôn đột nhiên tập kích, hoặc là khi xuất hiện kẻ địch không thể chống trả.

Lúc đó, toàn bộ Ẩn Linh đảo sẽ được truyền tống đến vị trí đã được chuẩn bị tốt trước đó.

“Dự án khẩn cấp tông môn là gì vậy?” Trảm Linh tò mò hỏi, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe được từ này.

“Đến lúc đó ngươi sẽ biết.” Từ Phàm cười nói, vẻ mặt vô cùng thần bí.

Ba ngày sau, trong không gian trong lòng đất tại Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn một con rối Đại Thừa Kỳ bản đơn giản tăng ca tăng giờ gấp rút làm ra này.

“Bản thể, con rối bản đơn giản này nhiều nhất có thể duy trì cường độ một trăm năm, lại thêm tinh huyết của Cự Thú Cực Không kia, cũng đủ để khai triển chiến lực cấp tôn giả.”

“Lại phối hợp với sự điều khiển tinh vi ngươi, bốn bỏ năm lên, ngươi chính là một vị Vô Địch tôn giả.” Phân thân số hai giới thiệu, trong thần sắc có chút mệt mỏi.

Vì luyện chế ra con rối này, hắn và số một trực tiếp mở ra trạng thái siêu tần, như vậy mới khiến kỳ hạn công việc rút ngắn hơn nửa.

“Vất vả, nhanh nghỉ ngơi chút đi, một lát nữa ta mời Yêu Tôn Thỏ Ngọc tới tận nơi vật lý trị liệu cho các ngươi.” Từ Phàm nhìn thần sắc mỏi mệt của hai phân thân vội vàng nói.

Rốt cuộc là người một nhà, một khi có việc, quả nhiên là liều mạng làm.

Nghe được lời Từ Phàm nói, hai phân thân số một và số hai nhìn nhau cười một tiếng, bay về trong động phủ của chính mình.

Sau khi hai phân thân rời đi, Từ Phàm không khỏi cảm thán.

“Có vài thứ chỉ có không lần và vô số lần, quả nhiên là nam nhân bất luận ở thế giới nào đều thích thứ này.”

Sau khi Từ Phàm cảm khái xong, quay người nhìn về phía con rối Đại Thừa Kỳ.

Cả người được sơn một màu đen sẫm, giống như thích khách ẩn nấp trong bóng đêm.

Chương 572: Tiểu thế giới mặt gương, khen thưởng thời gian gia tốc

“Khiếu thẩm mỹ này, cũng gần gần giống ta.” Từ Phàm sờ cằm đánh giá từ trên xuống dưới con rối màu đen sẫm kia.

Một cây gậy lớn lại xấu vô cùng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Nếu món pháp bảo đầu tiên ngươi dùng là cây gậy, vậy tên ngươi gọi là Ngộ Không đi.”

Từ Phàm tiến lên vỗ lên người Ngộ Không, theo đó lấy được đạo khí trong hành cung.

“Tất cả chuẩn bị đều đã làm xong, chỉ còn chờ Thiên Linh tôn giả thôi.” Từ Phàm nói.

Chẳng biết tại sao, càng tới gần lúc mật cảnh kia mở ra, Từ Phàm càng có một loại cảm giác quen thuộc.

…

Tại một nơi thần bí bên trong bí cảnh, một nam ba nữ đang nhìn Tinh Môn khổng lồ trên bầu trời chậm rãi mở ra.

“Cha, ngươi nói bên trong bí cảnh này thật sự có lối ra sao?” Vương Linh Nhi có chút chấn động nhìn Tinh Môn nói.

“Đi vào rồi có khả năng có lối ra, nhưng không đi vào, chúng ta chỉ có thể bị vây bên trong tiểu bí cảnh này.” Vương Vũ Luân nói.

Mặc dù bên trong bí cảnh không lo ăn mặc, nhưng sinh hoạt bên trong bí cảnh trong thời gian dài khiến hắn có chút áp lực.

“Tiểu không gian bí cảnh này đã không còn thứ gì tốt để lưu luyến, linh bảo linh khoáng linh dược, tất cả đều đã bị chúng ta vơ vét sạch sẽ, ở lại nữa cũng không có gì thú vị.” Vương Vũ Luân nói.

“Ta từ trên Tinh Môn này cảm nhận được một cỗ tiên linh chi khí, hẳn là Tinh Môn này thông lên thế giới Đại Thiên.” Tú Tâm cảm nhận được khí tức Tinh Môn nói.

“Chúng ta vào xem chẳng phải sẽ biết sao?” Mộ Dung Thiến Nhi nói.

Thật ra nàng có chút lưu luyến nơi này, sống ở đây có người nhà làm bạn, giống như ngăn cách với thế giới, vô cùng thân thiết thoải mái.

Ngay tại lúc này, Tinh Môn trên bầu trời đã mở rộng toàn bộ, dài rộng ít nhất cũng mấy vạn trượng.

“Chúng ta đi vào thôi, trước ngồi một linh thuyền nhỏ vào, bí cảnh này ta cảm thấy không đơn giản.”

Nhìn Tinh Môn này, Vương Vũ Luân liền biết bí cảnh này không đơn giản, chỉ với khí thế ở cửa chính, không đến Đại Thừa Kỳ cũng không dám cây ngay không sợ chết đứng đi vào.

Vương Vũ Luân thu tất cả linh thuyền mình lấy được vào trong bảo khí hành cung, trường bào mặc trên người cũng thay đổi hình dáng, mở ra hình thức chiến đấu.

Trong nháy mắt, thiếu niên đẹp trai đến vô cùng, thần vận linh tú kia lại xuất hiện.

Tú Tâm lạnh nhạt liếc nhìn Vương Vũ Luân một cái, sau đó lập tức quay đầu đi, nhịp tim có chút tăng nhanh.

“Đi thôi, tới đó chúng ta trước khiêm tốn một chút.” Vương Vũ Luân nói, lái tinh chu chở ba người bay về hướng Tinh Môn.

Trong nháy mắt khi linh thuyền của Vương Vũ Luân vừa đi vào, đám người cảm thấy như đã tiến vào một thế giới khác.

Một thế giới vô cùng kỳ dị giống như mặt gương vỡ xuất hiện trước mắt mọi người, từng tiểu thế giới được tạo thành từ từng mặt gương vỡ vụn.

“Đại đạo pháp tắc ở nơi này không đúng.” Tú Tâm cau mày nói.

Sau đó trong tay giơ lên một quang đoàn, chiếu rọi trước mặt mọi người.

“Tốc độ chảy của thời gian ở nơi này có vấn đề.” Tú Tâm nhìn vị trí mọi người đang đứng nói.

Kia là nơi dung hoà lẫn nhau giữa một mặt gương vỡ và một mặt gương vỡ khác.

“Chúng ta chỉ giới hạn toàn bộ trong một tiểu thế giới mặt gương, xem thử có phản ứng gì.” Vương Vũ Luân nghĩ một lát rồi nói.

“Được ~”

Một nam ba nữ, toàn bộ bước vào bên trong một mặt gương tiểu thế giới.

Trong nháy mắt khi toàn bộ bốn người đi vào, tất cả mặt gương bên ngoài tiểu thế giới mặt gương đều vỡ vụn, chỉ để lại tiểu thế giới mặt gương chỗ bọn họ.

Cùng lúc đó, đám người cảm giác được có một chút dị dạng, cảm thấy thời gian đang trôi nhanh lên.

“Tốc độ chảy thời gian ở nơi này đang gia tốc.” Tú Tâm nhìn một đoàn linh khí trong tay kia nói.

“Đúng, chính là loại cảm giác này, thời gian gia tốc, cảm giác sinh mệnh bị cướp đoạt.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân nghiêm túc nói, điều này khiến cho hắn nhớ tới một lần trải qua khó chịu kia.

“Vậy làm sao bây giờ? Chúng ta sẽ chết sao?” Vương Linh Nhi có chút bối rối nói.

“Yên lặng theo dõi kỳ biến, thế giới này hẳn là có quy tắc của mình, nhưng tuyệt đối không phải là nơi dồn chúng ta vào chỗ chết.” Vương Vũ Luân nói.

Hắn đã từng nghe Từ Phàm nói qua một câu, sử dụng Thời Gian chi đạo gia tốc thời gian cướp đoạt sinh cơ của tu sĩ là mua bán lỗ vốn nhất.

Quả nhiên, không đến một lát sau, tốc độ chảy thời gian ở tiểu thế giới mặt gương chỗ bốn người đã ổn định.

Cảnh vật trước mắt mọi người cũng bắt đầu lặng lẽ xảy ra biến hóa.

Một bình đài khổng lồ từ từ nâng lên, phía trên được trưng bày đủ loại linh tài dị bảo.

“Tốc độ chảy thời gian gia tốc mười năm.” Vương Vũ Luân cảm nhận được tình trạng cơ thể nói.

“Cũng gần với thời gian ta tính toán, xem ra có lẽ đúng là mười năm.”

“Về phần bảo vật trên bình đài, chẳng lẽ là thế giới mặt gương này khen thưởng cho chúng ta?” Tú Tâm nhìn trên bảo vật bình đài nghi hoặc nói.

Lúc này Vương Linh Nhi đã chạy đến bên bình đài, bắt đầu xem xét những linh tài dị bảo kia.

“Cha, mẹ, sư tôn, đây đều là đồ vật bên trong, thứ đáng giá nhất chính là đạo khí linh châu này.”

Trong tay Vương Linh Nhi nâng một viên linh châu màu xanh cỡ bằng viên bi-a nói.

“Dùng thời gian đổi lấy bảo vật, cảm giác có chút thiệt thòi nhỉ.” Vương Vũ Luân cau mày nói, linh thạch pháp bảo, trọng bảo thần thông trong mắt hắn chỉ giống như mây trôi.

“Linh Nhi, tặng đạo khí linh châu này cho sư tôn ngươi đi.”

“Nàng là người thích hợp dùng đạo khí này nhất trong chúng ta.” Vương Vũ Luân nói, hắn không thể nói thứ này hắn chướng mắt.

“Linh Nhi lấy đi. Đây là một món đạo khí phụ trợ tu hành, rất có ích với ngươi.” Tú Tâm từ chối nói.

Vương Linh Nhi đưa ánh mắt nhìn về phía Vương Vũ Luân, mãi đến sau khi thấy Vương Vũ Luân gật đầu mới vui vẻ nhận lấy linh châu trong tay.

“Nếu Linh Nhi đã lấy đạo khí này, vậy những món còn lại tiền bối đều lấy cả đi.” Vương Vũ Luân ra dấu mời.

“Vậy thì ta không khách khí.” Tú Tâm nói, vung tay lên một cái lấy đi tất cả linh tài dị bảo trên bình đài.

Ngay sau khi Tú Tâm thu xong tất cả bảo vật trên linh đài, thế giới trước mặt mọi người lại bắt đầu xảy ra biến hóa.

Những tiểu thế giới mặt gương vốn dĩ đã biến mất lại xuất hiện ở xung quanh, đồng thời mỗi nơi đều có cầu nối nối liền đến tiểu thế giới mặt gương chỗ bọn họ.

“Đây cũng là để cho chúng ta tiến vào tiểu thế giới tiếp theo, chúng ta trước đừng nên động, xem thử tiểu thế giới mặt gương này có thể ép chúng ta đi hay không?” Tú Tâm nhìn tiểu thế giới mặt gương biến hóa nói.

“Đúng vậy, nếu như tiến vào tiểu thế giới mặt gương tiếp theo, vậy thời gian có thể sẽ tiếp tục gia tốc, như thế sẽ gián tiếp tiêu hao tuổi thọ của chúng ta.” Mộ Dung Thiến Nhi nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân xuyên thấu qua tiểu thế giới mặt gương nhìn về nơi xa, phát hiện đều là một mảnh trắng xóa bị sương mù che khuất.

“Nếu như ta cảm giác không sai, những tiểu thế giới mặt gương này nối liền lẫn nhau, hẳn là sẽ có mối nối liền với lối ra của tiểu thế giới mặt gương, cần chúng ta đi tìm.” Vương Vũ Luân nói.

Vương Vũ Luân vừa nói xong, tiểu thế giới mặt gương chỗ bọn họ bắt đầu thu hẹp vào trong, ép lại không gian của bốn người.

“Quả nhiên bí cảnh này sẽ không để cho chúng ta ở lại một nơi trong thời gian dài.” Tú Tâm nói.

“Vậy đổi một tiểu thế giới, không động vào khen thưởng trên bình đài này, xem thử sẽ xảy ra chuyện gì?”

Vương Vũ Luân nói xong mang theo đám người ngẫu nhiên lựa chọn một con đường, đi đến một thế giới mặt gương tiếp theo.

Bốn người đi đến trong một tiểu thế giới mặt gương khác, sau đó thời gian lại nhanh chóng gia tốc, không qua bao lâu, đám người đã tiêu hao mười một năm tuổi thọ.

Sau đó một bình đài từ từ nâng lên, phía trên là một con yêu thú Hợp Thể Kỳ vô cùng hung tàn.

Chương 573: Cự thành Tứ Tướng

Thiên Linh tôn giả lái tinh chu cổ điển đúng kỳ hạn tới Ẩn Linh Môn.

“Đại trưởng lão, khi nào chúng ta xuất phát?” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Bây giờ đi.” Từ Phàm nói.

Bên cạnh hắn còn mang theo Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên.

Cấm chế lúc trước hắn hạ trên người Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên, vậy mà thật sự bị hai huynh muội bọn họ phá giải ra.

Từ Phàm cảm thấy nếu mình có thời gian, nhất định phải cho bọn họ một bài kiểm tra kỹ lưỡng, tránh cho sau này có vài thứ không nắm chắc.

“Vậy bây giờ xuất phát, lần này ta mang theo phân thân lão đại, chỉ cần cẩn thận một chút, lông cũng sẽ không bị tổn thương một cọng nào.” Thiên Linh tôn giả bảo đảm nói.

“Vậy thì làm phiền tôn giả.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, thầm nghĩ, có chiến lực của một tôn Vô Địch tôn giả làm bảo đảm, chỉ cần không tìm đường chết, cũng như là không vấn đề gì.

Tinh chu cổ điển hạ xuống không bao lâu lại lần nữa cất cánh.

Nửa tháng sau, nội khu vùng Cực Không, tinh chu cổ điển mở ra hình thức riêng tư cẩn thận nghiêm túc bay đi.

“Đại trưởng lão, lần này ngươi có kế hoạch gì?”

“Căn cứ vào tin tức bên này ta lấy được, Hội Trưởng Lão đã cùng Yêu tộc bên kia đã đánh lên. Nhưng trước mắt khu vực kia bị Yêu tộc nghiêm phòng tử thủ, trong chốc lát còn chưa có biện pháp tấn công vào.” Thiên Linh tôn giả nói.

Từ Phàm lấy ra tinh thạch, xem cách thời gian Tinh Môn mở ra còn bao lâu, sau đó nói một tọa độ, để phân thân Bồ Đào trên tinh chu cổ điển lái qua đó.

“Chúng ta đi trước đến trên Thượng Cổ tinh thần kia nghỉ ngơi một khoảng thời gian, tới lúc bí cảnh gần mở ra, chúng ta lại ngồi linh thuyền của ta đến đó.” Từ Phàm nói.

Nhìn ánh mắt nghi ngờ của Thiên Linh tôn giả, Từ Phàm giải thích: “Ta cần ở trên Thượng Cổ tinh thần luyện lại đạo khí linh thuyền của ta một phen.”

“Bằng không, phải ẩn nấp thế nào?” Từ Phàm nói.

“Vậy được, chúng ta trước đến trên Thượng Cổ tinh thần kia nghỉ ngơi chỉnh đốn một khoảng thời gian.” Thiên Linh tôn giả nói.

Nửa tháng sau, tinh chu cổ điển giáng lâm tại Tuyết Linh Tinh, đám người nhận được sự tiếp đãi nồng nhiệt từ Tuyết Linh tôn giả.

“Hoan nghênh Đại trưởng lão đến Tuyết Linh Tinh làm khách.” Tuyết Linh tôn giả nhiệt tình nói.

“Lần này làm phiền rồi, chúng ta cần ở trên quý tinh nghỉ ngơi chỉnh đốn ba tháng.” Từ Phàm cười nói.

“Đừng nói ba tháng, ba năm, ba mươi năm cũng không thành vấn đề.” Tuyết Linh tôn giả cười nói.

Từ sau khi Tuyết Linh Tinh thay đổi đại trận tinh thần, gặp phải bốn năm đợt dao động do chiến hạm cự thú Yêu tộc bay qua sát Tuyết Linh Tinh.

Ngay cả Cự Thú Cực Không vẫn luôn không du đãng tại khu vực này cũng gặp phải hai lần.

Có thể nói, nếu như không phải kịp thời đổi mới đại trận tinh thần, cả một Tuyết Linh Tinh này của hắn phỏng chừng đều phải xong đời.

“Vậy thì làm phiền tôn giả.” Từ Phàm nói.

Một nơi trên đỉnh núi, Từ Phàm đang cho phân thân số một luyện chế đạo khí linh thuyền trang bị thêm lớp sơn ẩn thân, cũng dung nhập vào trong đó một vài linh khoáng trân quý.

“Đại trưởng lão, không nghĩ tới tông môn các ngươi còn nhận loại công việc này, trước kia ta từng đi qua mấy Thượng Cổ tinh thần trong nội khu vùng Cực Không, có muốn liên hệ cho ngươi một chút không?”

Sau đó Thiên Linh tôn giả nói ra tọa độ khu vực của những Thượng Cổ tinh thần đó.

“Mấy Thượng Cổ tinh thần tôn giả nhắc đến kia, đều đã làm qua rồi.”

Từ Phàm đem vật chất đã dung nhập thành một đoàn chất lỏng kia đều quét lên trên đạo khí linh thuyền kia.

“Lúc đó thiếu linh thạch lại thiếu linh khoáng, vậy nên mới nhờ Trảm Linh trưởng lão mở ra tinh chu mang theo phân thân kia của ta đi khắp nơi tìm kiếm Thượng Cổ tinh thần.” Từ Phàm cười nói.

“Lợi hại, có tay nghề là được ưa chuộng.” Thiên Linh tôn giả hâm mộ nói.

“Người sống cơm ăn.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

“Đại trưởng lão, đạo khí linh thuyền này của ngươi vì sao không chuẩn bị tốt từ trước?” Thiên Linh tôn giả nghi hoặc hỏi.

“Sao lại nói thế? Trước kia rất ít tới vùng Cực Không, nếu như không tự mình cảm nhận mà cứ tùy tiện luyện chế đạo khí linh thuyền, vậy hiệu quả ẩn nấp sẽ giảm đi rất nhiều.” Từ Phàm giải thích, hắn sẽ không thừa nhận chính mình có chứng dây dưa.

“Thì ra là vậy, Đại trưởng lão suy tính thật thấu đáo.” Thiên Linh tôn giả gật đầu.

Ba tháng sau, một chiếc linh thuyền dài gần mười trượng từ Tuyết Linh Tinh cất cánh, bay về hướng thâm xứ vùng Cực Không.

Tới gần đích đến, đám người Từ Phàm đã thấy được hài cốt của Yêu tộc và Hội Trưởng Lão để lại sau khi chiến đấu.

“Yêu tộc chiến hạm cự thú phòng thủ nơi này đều là cấp Nguyệt, xem ra Hội Trưởng Lão bên kia đã chịu thiệt không ít.” Thiên Linh tôn giả nhìn hài cốt bên ngoài nói.

“Có thể là Hội Trưởng Lão bên kia còn chưa biết được tầm quan trọng của nơi này, thế nên chiến lực tinh chu được điều động đến đây có thể sẽ hơi yếu một chút.” Từ Phàm đứng bên cạnh nói.

Ngay lúc này, nơi xa truyền đến tiếng gầm thét của Cự Thú Cực Không.

Một cơn dư âm chấn động quét ngang toàn bộ vùng Cực Không.

“Có lẽ là con rùa già kia.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm trọng nói.

“Xem ra Hội Trưởng Lão bên kia đã phái ra trưởng lão tự hiệu, nếu không gây nên chấn động lớn như vậy.” Thiên Linh tôn giả nói.

Lúc này, ở trên linh thuyền là đã có thể nhìn thấy chiến hạm cự thú Yêu tộc đang phòng thủ nơi xa.

“Sắp bắt đầu đi vào phạm vi phòng ngự rồi, tôn giả, Từ Cương, Tiểu Nguyệt, bây giờ đừng vận chuyển linh lực.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ.” Mọi người trả lời.

Lúc này, bên ngoài phòng thủ Yêu tộc, một chiếc linh thuyền lặng lẽ từ bên cạnh một chiếc chiến hạm cự thú lớn bay qua.

Khoảng cách giữa hai bên không đến trăm trượng.

“Nếu như bây giờ ta trả giá một chút để truyền tống đến phòng điều khiển chính của chiến hạm cự thú Yêu tộc, có thể lập tức trấn áp bọn nó.” Thiên Linh tôn giả nhìn chiến hạm cự thú bên ngoài trăm trượng sờ cằm nói.

Lúc này chiến hạm cự thú đang ở trong tình trạng báo động, nhưng không có mở ra pháp trận giống như phong tỏa không gian.

“Tôn Giả, chờ khi chúng ta đi có thể kiếm chác một tay, ít nhất có thể lấy được mấy chiếc chiến hạm cự thú.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, cảm giác như thật sự có thể kiếm được một tay.

Ba chiếc chiến hạm cự thú cấp Nguyệt bị pháo quỹ đạo bắn nát kia, Từ Phàm từ trên đó đã được không ít đồ tốt, nhất là hạt nhân linh năng trên chiến hạm cự thú cấp Nguyệt kia, có thể trực tiếp cải tạo đơn giản một chút rồi lấy ra dùng.

“Thế này cũng được, con Cự Thú Cực Không phong tỏa không gian kia đã bị lão đại đánh chết, chúng ta đánh lén một đợt, có thể nhờ lão đại trực tiếp mang theo chúng ta thuấn di rời khỏi.”

Thiên Linh tôn giả dùng ánh mắt tha thiết nhìn Từ Phàm.

“Hai chiếc chiến hạm cự thú cấp Nguyệt có thể cải tạo một chiếc tinh chu có tính năng không thua gì tinh chu cổ điển.”

Từ Phàm biết ánh mắt tha thiết kia của Thiên Linh tôn giả đang hỏi thăm cái gì.

“Người hiểu ta cũng chỉ có Đại trưởng lão!” Thiên Linh tôn giả hưng phấn nói, thầm nghĩ đến lúc đó nhất định phải lấy cho lão đại được bốn chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc.

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh nở nụ cười, bọn họ đều biết vị tôn giả cực kỳ thích tinh chu.

Theo tinh chu bay về hướng trung tâm vị trí Yêu tộc thủ hộ.

Một tòa thành Yêu tộc khổng lồ xuất hiện trước mắt bốn người.

“Cự thành Tứ Tướng của Yêu tộc!!” Thiên Linh tôn giả kinh ngạc hô lên.

Từ Phàm nhìn về phía Thiên Linh tôn giả, cự thành Tứ Tướng này là thứ gì vậy?

“Nói một cách đơn giản, bên trong cự thành này có ít nhất bốn vị Vô Địch Yêu Tôn trấn thủ.”

“Ta đã từng thấy qua ghi chép liên quan tới cự thành trong tình báo về đại tộc Yêu tộc.” Thiên Linh tôn giả nhìn về phía thành Tứ Tướng, vẻ mặt có chút âm tình bất định.

Chương 574: U Minh tôn giả

“Bốn Yêu Tôn Vô Địch trấn thủ…”

“Ở bên trong này rốt cuộc có cái gì mà có thể khiến cho Yêu Tộc xem trọng đến như thế.”

Từ Phàm cảm thấy mình đã gặp Tứ tượng Cự Thành sai lầm vào thời điểm sai lầm.

Nếu không phải bởi vì Từ Phàm cảm thấy bí cảnh này có duyên với mình, nói không chừng hắn sẽ trực tiếp quay đầu trở về, dù sao thì không có gì quan trọng hơn tính mạng.

“Xem ra lúc sắp đi, không thể gian lận thêm một phiếu nữa rồi.” Thiên Linh tôn giả thở dài nói.

“Đại trưởng lão, hay là chúng ta vẫn nên đi đường vòng đi, nếu như cách Tứ tượng Cự Thành quá gần thì sẽ dễ bị mấy yêu tôn đó phát hiện.”

“Nói cho ngươi một chuyện gây sốc, tọa độ mà tinh thạch đó chỉ, hình như chính là bầu trời phía trên Tứ tượng Cự Thành này.” Từ Phàm chỉ lên phía trên Tứ tượng Cự Thành, một bóng hư ảnh Tinh Môn nhàn nhạt, nói.

Đúng vào lúc này, ở bên trong Tứ tượng Cự Thành vang lên tiếng gầm của Phệ Kim Hổ.

Một con Phệ Kim Hổ khổng lồ dài trăm thước xuất hiện ở bên trên Tứ tượng Cự Thành, sau đó đạp phá hư không, không biết di chuyển tức thời đến nơi nào.

“Đây là cha của Tiểu Hổ sao?” Từ Phàm nói.

“Đây có lẽ là chú của Tiểu Hổ, Thái thượng Đại trưởng lão của tộc Kim Phệ Hổ bình thường đều sẽ trấn thủ ở bản tộc, giống như lão đại của ta vậy.”

“Nhưng điều duy nhất không giống đó là, lão đại của bọn ta có lẽ không lợi hại bằng hắn.” Thiên Linh tôn giả nhìn Tứ tượng Cự Thành nói.

“Tôn Giả, Tứ tượng Cự Thành này có lai lịch gì?” Từ Phàm hiếu kỳ hỏi.

“Là tọa giá mà lúc trước Kim Sí Đại Bàng dùng để đi tuần ở Yêu Giới, sau đó hắn phi thăng rồi, Tứ tượng Cự Thành này liền trở thành nơi tập hợp của bốn đại tộc đỉnh cao nhất Yêu Giới.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Tất nhiên là phô trương rất lớn.” Từ Phàm nhìn Tứ tượng Cự Thành trôi nổi trên vùng Cực Không, nói.

“Thế này đã là gì? Thượng tôn còn lấy một tinh thần thượng cổ làm tọa giá, Tứ tượng Cự Thành này chẳng có gì to tát.”

“Chỉ tiếc là Thượng tôn đã phi thăng cùng với Kim Sí Đại Bàng rồi.” Thiên Linh tôn giả đáng tiếc nói.

Từ Phàm lặng lẽ nhìn Tứ tượng Cự Thành to lớn đó, đang suy nghĩ xem làm thế nào để qua mắt được Vô Địch Yêu Tôn một cách lặng im như tờ, sau đó lẻn vào bên trong tin tức.

Nếu như nói chỉ có một vị Vô Địch Yêu Tôn trấn thủ, Từ Phàm còn có phần chắc chắn.

Một khi vượt quá hai vị Vô Địch Yêu Tôn, Từ Phàm liền có chút chần chừ đắn đo.

“Có phải đại trưởng lão đang nghĩ xem làm thế nào để trà trộn vào trong?” Thiên Linh tôn giả cười thành một bộ dạng đã liệu tính trước.

“Tôn Giả có kế sách gì?”

Nhìn bộ dạng của Thiên Linh tôn giả, Từ Phàm liền muốn phối hắn với một cây quạt lông.

“Lão đại nhà ta, cùng với những Tự Hào trưởng lão của hội trưởng lão ít nhiều cũng có chút quan hệ, rất nhiều người đều là bạn thân chí cốt.”

“Còn ta thân là nhị sư đệ của huynh ấy, tất nhiên bọn họ cũng biết rõ.”

“Vì thế, chỉ cần ta phát động quan hệ, mời mấy vị Tự Hào trưởng lão nhiều lần, dụ Vô Địch Yêu Tôn ở trên Tứ tượng Cự Thành đi là được rồi.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Cái gì là quan hệ? Cái gì là nguồn nhân lực?

Từ Phàm đã nhận thức rõ ràng được bài học này rồi, tất nhiên thực lực cũng phải ở cấp độ đó.

Phía trước Tứ tượng Cự Thành, Từ Phàm điều khiển linh thuyền giống như con kiến vậy, quay đầu bò lên nơi xa.

“Nếu như ta cũng có thể làm quen nhiều Vô Địch tôn giả như thế thì tốt rồi.” Từ Phàm cảm khái nói.

Lời của Từ Phàm nghênh đến ánh nhìn nghi hoặc của Thiên Linh tôn giả.

“Tại sao đại trưởng lão lại có ý nghĩ như thế? Ngài quên thân phận của ngài rồi sao?” Thiên Linh tôn giả mở miệng nói.

Vốn dĩ là một câu nói sỉ nhục người khác, đem vào cảnh tượng như thế này liền thay đổi mùi vị.

“Ta cũng không thể gặp người liền nói, ta là luyện khí tông sư, ngươi kết bạn với ta, ta luyện chế pháp bảo cho ngươi.” Từ Phàm buông lỏng tay, nói.

Cái trò này giống với đạo lý có mặc quần trong hay không, bất kể ngươi có mặc hay không, đều không thể hễ gặp người liền nói.

“Haha, thì ra đại trưởng lão lo lắng vấn đề này, vậy thì cứ yên tâm giao cho ta.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Thuận theo tự nhiên là được.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm tìm phương hướng mà Cự Thú Cực Không phẫn nộ rống lên lúc nãy, sau đó bay đi.

Quả thật sau khi truy tìm một khoảng thời gian, hắn đã phát hiện ra phía sau đại bản doanh của hội trưởng lão.

Đó là một cung điện to lớn, đứng sừng sững trên vùng Cực Không.

“Cung Long Tiên, xem ra trưởng lão có số hạng xếp gần trước đến để trấn thủ rồi.” Thiên Linh tôn giả nói.

Sau đó Thiên Linh tôn giả trực tiếp rời khỏi linh thuyền, phóng ra một tinh chu cổ điển ở bên trong vùng Cực Không.

“Đại trưởng lão, lên tinh chu, ta đưa ngươi đi làm quen một vòng.” Thiên Linh đem theo một bộ dạng thiệt là đại ca, giống như đang giới thiệu con đường có thể phát tài cho Từ Phàm vậy.

Từ Phàm dẫn theo Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên cùng đi lên tinh chu cổ điển của Thiên Linh tôn giả.

Sau khi Thiên Linh tôn giả đi lên tinh chu, hắn phóng ra từng đội con rối một cách thuần thục, thay thế chức vụ chính trên tinh chu.

“Gần đây tôn giả luôn tự mình đi lấy quặng sao?” Từ Phàm nhìn con rối, sau đó hiếu kỳ hỏi.

“Lần này không phải đi bí cảnh cùng với đại trưởng lão sao, vì thế nên không dẫn theo trưởng lão và các đệ tử của tông môn.” Thiên Linh tôn giả nói.

Tinh chu cổ điển của Thiên Linh tôn giả đột nhiên xuất hiện, khiến cho tu sĩ trấn thủ ở xung quanh giật hết cả mình.

“Thì ra là Thiên Linh đến thăm, hoan nghênh hoan nghênh.”

Cung Long Tiên truyền đến một âm thanh trong trẻo.

“Tẩu tẩu Minh U, lâu ngày không gặp!” Thiên Linh tôn giả vừa bất ngờ vừa vui mừng nói, giống như đã gặp được người thân vậy.

Một vị nữ tử trên người mặc một chiếc váy dài màu xanh thẫm xuất hiện ở trên cung Long Tiên, cười rồi nhìn về hướng Thiên Linh tôn giả.

“Đây là bạn của Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông sao?” Từ Phàm truyền âm hỏi.

“Ngươi cứ coi là vậy đi!” Thiên Linh tôn giả nghĩ một lúc rồi truyền âm nói.

Nhìn sắc mặt của Thiên Linh tôn giả, Từ Phàm liền biết bên trong có câu chuyện, định sau này có thời gian sẽ cố gắng đi nghe nghóng một cái.

Tinh chu cổ điển một mạch đi đến trước đại điện cung Long Tiên.

“Không ngờ khi nhìn gần, cung Long Tiên lại to đến như thế.” Từ Phàm cảm thán nói.

Tinh chu cổ điển ở trước cung Long Tiên giống như một chiếc thuyền nhỏ hai người vậy.

“U Minh tôn giả, hội trưởng lão thứ hạng mười ba, một lát sau khi làm thân rồi, ngươi gọi một tiếng tẩu tẩu là được.”

Bên tai Từ Phàm vang lên tiếng của Thiên Linh tôn giả.

“Làm sao có thể tùy tiện xưng hô như thế chứ? Hơn nữa….”

Từ Phàm còn chưa nói hết liền bị Thiên Linh tôn giả cắt ngang nói: “Tẩu tẩu lợi hại hơn lão đại, hơn nữa càng biết bao che khuyết điểm của mình hơn.”

“Tẩu tẩu của chúng ta lợi hại thế!” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Đó là hơi lợi hại, trấn áp cha của lão hổ cũng không thành vấn đề.” Thiên Linh tôn giả cười nói, bấm like vì sự thay đổi xưng hô nhanh trí của Từ Phàm.

Bốn người bước xuống tinh tuyền cổ điển liền nhìn thấy U Minh tôn giả đang nghênh tiếp ở trước cửa.

Một thân váy dài màu xanh thẫm, có đem theo khí tức của một trưởng tỷ trong nhà.

“U Minh tẩu tẩu lâu quá không gặp!” Ngữ khí của Thiên Linh tôn giả mang ý thân thiết.

“Vốn định đi Thiên Linh tông thăm các ngươi, không ngờ giữa đường lại nhận một chuyến công việc này.” U Minh tôn giả cười nói, sau đó lại nhìn mấy người Từ Phàm một cái.

“Đây là đại trưởng lão Ẩn Linh Môn mà ta hay nhắc với tỷ, chiếc tinh chu ở bên ngoài chính là do đại trưởng lão luyện chế đó.”

“Sau này sẽ là một vị luyện khí đại tông sư vững vàng.” Thiên Linh tôn giả giới thiệu, nói.

“Bái kiến tẩu…, U Minh tiền bối.”

Từ Phàm mãi nghĩ đến chuyện của tẩu tẩu, suýt chút nữa đã nói hớ.

“Không sao, gọi ta tẩu tẩu đi, ta thích nghe cái xưng hô này.” U Minh tôn giả híp mắt nói.

“Ngọc Trúc, phân thân gần đây của lão đại gần như đã chạy đến tay của đại trưởng lão rồi.”

“Tẩu tẩu, có phải tỷ cũng nên tặng một phân thân, để cho thành đôi thành cặp.” Thiên Linh tôn giả nói xong còn liếc nhìn Từ Phàm một cái.

Huynh đệ đã làm đến bước đường này rồi, đủ nghĩa khí không!

Chương 575: Thông suốt

U Minh tôn giả nghe thấy lời của Thiên Linh tôn giả liền cười phá lên, giống như một trưởng tỷ cởi mở vậy.

Trực tiếp lấy ra một phân thân Ngọc Trúc màu xanh thẫm rồi ném cho Từ Phàm.

“Nếu như đã gọi một tiếng tẩu tẩu, vậy sau này tẩu tẩu sẽ bảo vệ ngươi, có chuyện gì thì trực tiếp gọi ta một tiếng là được.” U Minh tôn giả cười nói.

“Đa tạ tẩu tẩu, sau này nếu trong tay tẩu tẩu có linh khoáng muốn luyện chế pháp bảo thì cứ nói với tiểu đệ, đệ chắc chắn dốc hết sức mình để giúp tẩu tẩu luyện chế.” Từ Phàm cười nói.

Hắn cảm thấy tính cách của vị tẩu tẩu mà hắn vừa nhận này rất tốt, có thể làm bạn.

“Có một tiểu đệ luyện chế đại tông sư tương lai là vinh dự của ta.” U Minh tôn giả cười nói.

Một đám người được dẫn tới bên trong cung điện Long Tiên, U Minh tôn giả mở yến tiệc tiếp đãi.

“Thiên Linh, nói đi, có chuyện gì nhờ ta giúp đỡ.” U Minh tôn giả nói.

“Đệ và đại trưởng lão muốn đi đến một bí cảnh ở vùng Cực Không, chính là nơi mà Yêu Tộc nghiêm phòng, cố thủ đến chết.”

“Bọn đệ vừa mới đi ra từ bí cảnh, phát hiện thấy Tứ tượng Cự Thành của Yêu Tộc ở đó.”

“Đệ muốn ta đuổi Tứ tượng Cự Thành đó đi sao?” U Minh tôn giả chau mày nói.

“Không cần, bọn đệ chỉ muốn tẩu tẩu dụ Vô Địch tôn giả ở bên trong Tứ tượng Cự Thành đến, đệ và đại trưởng lão có cách để đi vào bên trong bí cảnh.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Không cần phải dụ tất cả đi, chỉ cần ba người là được.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Cái này không thành vấn đề, một ngày sau, hội trưởng lão sẽ lại phái hai vị Tự Hảo trưởng lão đi qua đó, đến lúc đó là có thể hành động.”

“Các đệ tìm cơ hội để đi vào trong bí cảnh đó là được, nhưng có một chuyện hy vọng các đệ đồng ý với ta.” U Minh tôn giả nghĩ một hồi rồi nói.

“Mời tẩu tẩu nói.”

“Dẫn theo mấy vị trưởng lão của hội trưởng lão cùng đi bí cảnh, các đệ yên tâm, những thứ như linh vật pháp bảo ở bên trong, bọn họ sẽ không tranh giành với đệ.”

“Nếu Yêu Tộc đã xem trọng bí cảnh đó đến như thế, vậy thì chứng tỏ ở bên trong bí cảnh có món đồ rất quan trọng với bọn họ, mấy vị trưởng lão đó chỉ cần phá hoại kế hoạch của Yêu Tộc là được.”

“Những vật được Yêu Tộc xem trọng đó, bất kể rơi vào tay các đệ hay hội trưởng lão thì lợi ích cũng không thiếu các đệ được.” U Minh tôn giả nói.

“Được, đến lúc đó mấy vị trưởng lão trực tiếp đến bí cảnh cùng bọn đệ là được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Mục đích hắn đi bí cảnh chỉ là muốn xem thử cảm giác quen thuộc đó bắt nguồn từ đâu, hắn càng đến gần bí cảnh thì cảm giác đó lại càng mãnh liệt.

Còn về đồ vật ở bên trong bí cảnh, hắn lại không mấy hứng thú.

U Minh tôn giả gật đầu nói: “Sáng sớm mai ta liền đi khiêu chiến Yêu Tộc, giúp đệ dụ Vô Địch tôn giả của Yêu Tộc ra.”

“Đa tạ tẩu tẩu.” Từ Phàm cảm kích nói.

“Khách sáo với ta làm gì.” U Minh tôn giả cười nói.

Sau khi đến thăm U Minh tôn giả, mấy người lại trở về tinh chu cổ điển.

Hắn vốn định hỏi chuyện giữa U Minh tôn giả và lão đại của hắn, sau đó nghĩ một hồi cảm thấy thì không phải là mấy chuyện tình nàng ý thiếp đó hay sao, khi nào mà không thể hỏi?

Tinh chu cổ điển có đài ngắm cảnh chuyên biệt, Từ Phàm ngồi xếp bằng ở đó, nhìn về nơi sâu thẳm của vùng Cực Không, không biết đang nghĩ gì.

“Sư phụ, người đang nghĩ gì thế?” Từ Cương ở bên cạnh hỏi.

“Ta đang nghĩ ngân hà lấp lánh nơi sâu thẳm của vùng Cực Không có phải nằm trong thế giới này không.” Từ Phàm trông về nơi xa, nói.

“Con không biết, nhưng con cảm thấy nếu như mắt đã có thể nhìn thấy những ngôi sao này, thì chỉ cần đi về nơi những ngôi sao tỏa sáng, chắc chắn có thể tìm thấy được chúng nó.” Từ Cương nói.

“Cũng đúng, là ta nghĩ nhiều rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Dạo này con tiến bộ rất nhanh, đã lĩnh ngộ thấu đáo Thần Thông Đông Phong rồi phải không?” Từ Phàm nhìn đại đồ nhi của mình,

nói.

“Chỉ lĩnh ngộ được một Thần Thông ở bên trong, những Thần Thông sau đó vẫn đang trong quá trình học.” Từ Cương vò đầu, nói.

“Không dễ nha, ngắn hơn thời gian vi sư nghĩ.” Từ Phàm khen thưởng, nói.

“Trong những đệ tử mà sư phụ thu nạp, đồ nhi biết mình là cái người đần độn nhất.”

“Vì thế nên đồ nhi không dám có một chút buông lỏng nào khi tu luyện công pháp và Thần Thông.”

“Chính vào mấy năm trước, đồ nhi đột nhiên cảm thấy đầu mình có một chút thông suốt, sau đó tiến độ tu luyện công pháp và Thần Thông nhanh hơn rất nhiều.” Từ Cương nói.

“Thật không dễ, lão đại con cuối cùng đã thông suốt rồi.” Từ Phàm có chút bất ngờ, vui vẻ nói.

Theo như dự tính của Từ Phàm, đại đồ đệ này của mình muốn thông suốt thì phải cần thời gian trăm năm, nhưng không ngờ lại thông suốt sớm hơn hắn nghĩ.

“Không tệ, xem ra ta phải đưa trước cho con thứ mà ta chuẩn bị cho con rồi.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện mười cái đĩa ngọc, tất cả đều là Thần Thông được chế tạo riêng biệt cho Từ Cương, cấp bậc của những Thần Thông này cao hơn rất nhiều so với Thần Thông mà Từ Cương hiện giờ học, yêu cầu đối với tư chất cũng cao hơn.

“Sư phụ, đây là.” Từ Cương nghi hoặc hỏi.

“Đây là cho con, nói một cách chuẩn xác hơn là hệ Thể Thần Thông được chế tạo riêng biệt cho phu tử các con, vốn định để dành cho Linh Đài sử dụng, nhưng không ngờ bước tiếp theo của con đã đạt đến tiêu chuẩn này.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, lúc trước con không thể tu luyện hàng loạt Thần Thông này sao?” Từ Cương có chút đau lòng hỏi.

“Mỗi người đều có năng lực chịu đựng của mình, một khi vượt quá giới hạn, làm bất cứ việc gì cũng đều không hiệu quả.” Từ Phàm giải thích.

Đơn giản mà nói thì là do tư chất và giác ngộ chưa đủ, Từ Phàm sẽ không nói thẳng thừng đến như thế.

Từ Cương nhận lấy đĩa ngọc, có chút đau lòng hỏi: “Tư chất đồ nhi ngu ngốc, suýt chút nữa đã làm lỡ tấm lòng của sư phụ.”

“Nói lời rắm gì thế, thời gian lúc đầu thu các con làm đồ đệ cũng không có mấy năm.”

“Bây giờ kêu mấy người các con đi đánh nhau, chỉ một mình con cũng có thể đánh theo mấy người sư huynh sư đệ con.”

“Tư chất và giác ngộ không thể quyết định tất cả, tu luyện đàng hoàng, sớm muộn gì con cũng gánh được một mảng trời thay vi sư.” Từ Phàm nói. Hắn biết suy nghĩ của đồ đệ mình.

“Đạ tạ sư phụ an ủi.” Từ Cương cảm động nói, sau đó nhắm mắt bắt đầu cảm ngộ Thần Thông.

Qua bảy canh giờ sau, hai vị Tự Hào trưởng lão hội trưởng lão đến viện trợ.

“Đây là Thất Nguyệt tôn giả và Phong Tịnh tôn giả, đều là bạn cũ của ta, lần này đi bí cảnh cùng chúng ta.” Thiên Linh tôn giả giới thiệu, nói.

“Vị này là đại trưởng lão Ẩn Linh Môn, tinh chu cổ điển của ta là do đại trưởng lão luyện chế đó, luyện khí đại tông sư đáng gờm tương lai.” Thiên Linh tôn giả tự hào giới thiệu với hai vị tôn giả, một bộ dạng huynh đệ của ta giỏi chưa.

“Chào hai vị tôn giả.” Từ Phàm khách khí nói.

“Chào đại trưởng lão.” Hai vị tôn giả liền nhanh chóng khách sáo nói, hơn nữa ánh mắt khẩn thiết nhìn Từ Phàm.

Bọn họ sớm đã biết Thiên Linh tôn giả có quen biết với một vị luyện khí tông sư vô cùng lợi hại, có thể giúp bọn họ luyện chế tinh chu, hôm nay cuối cùng cũng gặp được rồi.

“Nếu như người đã đủ cả rồi, đại trưởng lão chúng ta xuất phát thôi.” Thiên Linh tôn giả nói.

Từ Phàm gật đầu, lái đạo khí tinh chu bay về hướng mà Tứ tượng Cự Thành trấn thủ.

Sau khi tinh chu rời khỏi, cung Long Tiên to lớn đó cũng đi về hướng khu vực mà Yêu Tộc trấn thủ.

“Hổ con, cá trạch con, chó con, chim con, tất cả đều đến đây chịu chết.”

Khu vực bên trong vùng Cực Không, tiền tuyến mà Yêu Tộc trấn thủ vang lên tiếng của U Minh tôn giả.

Chương 576: Tiến vào Bí Cảnh

Cung Long Tiên trực tiếp đi đến tiền tuyến phòng ngự Yêu tộc.

Một nữ tử mặc chiếc váy dài màu xanh lam đang đứng trên cung Long Tiên.

Hai vị trưởng lão tự hiệu đứng ở sau lưng nàng nhìn về phía tiền tuyến Yêu tộc với vẻ mặt khiêu khích, tất cả đều nhìn về phía trước với vẻ mặt nghiêm túc.

Một ảo ảnh Phệ Kim Hổ khổng lồ to nghìn trượng xuất hiện trên bầu trời phía trên chiến hạm Yêu tộc cự thú.

“Nhân Tộc, nhân lúc tâm trạng ta tốt hãy mau cút đi, nếu không thì đừng trách ta tàn sát tất cả các ngươi.” Với sát khí lóe lên trong mắt Phệ Kim Hổ, Vô Địch Thiên Tôn Nhân Tộc có thể làm gì được.

Đồ vật trong Bí Cảnh kia vô cùng quan trọng đối với Yêu tộc, tuyệt đối không thể để cho Nhân tộc tranh giành.

“Ha ha, bảo ta cút?”

Một thanh trường đao màu lam xuất hiện trong tay U Minh tôn giả.

Ngay sau đó trời đất lập tức biến sắc, một màu lam nhàn nhạt lóe lên trong Vực Cực Không.

Trong phút chốc, ba chiếc chiến hạm Yêu tộc cự thú của tiền tuyến Yêu tộc chia ra làm hai, những Yêu Tôn điều khiển chiến hạm cự thú kia đều bị mất đi Chân Linh.

U Minh tôn giả lại chém ra một đạo đao quang, chém về phía bản thể Phệ Kim Hổ ở Vực Cực Không kia.

Linh lực dao động mạnh mẽ bộc phát ra từ chỗ sâu thẳm trong Vực Cực Không.

“Tiểu lão hổ, xem ra đại nhân nhà ngươi chưa nói rõ cho ngươi biết ta là ai.”

“Đi hỏi xem vết sẹo trên mặt hắn là từ đâu mà có!” U Minh tôn giả một tay cầm đao, nhìn về phía ảo ảnh Phệ Kim Hổ kia với vẻ mặt lạnh thấu xương.

“Ngươi là U Minh tôn giả của Nhân Tộc!!”

“Nhưng ngươi đến thì có sao đâu.”

Một con rùa khổng lồ với thân hình dài tới trăm dặm xuất hiện ở tiền tuyến Yêu tộc, nhìn về phía U Minh tôn giả với vẻ mặt không sợ hãi.

“Yêu tộc các ngươi đúng là một lũ hèn nhát, ngoài thả rùa thì còn có bản lĩnh nào khác không?”

“Một câu thôi, hãy mau cút khỏi khu vực này, để tránh phải làm mất đi khối tài sản nhỏ nhoi mà Kim Sí Đại Bàng để lại cho các ngươi.”

Một bình gốm xuất hiện trong tay của U Minh tôn giả.

“Các ngươi thả Ô Quy, ta cũng sẽ thả một vài thứ đồ tốt.”

Bình gốm tự động mở ra, một con kiến hai cánh toàn thân vàng óng xuất hiện ở trên bình.

“Tiểu Ô Quy, không biết ngươi có thích hay không?” Trên mặt của U Minh tôn giả có ý giễu cợt.

Thiên Lục Quy nhìn con kiến màu vàng kim óng ánh kia, ánh mắt lộ ra một tia sợ hãi.

“Thiên Phệ Nghĩ chính là thiên địa dị chủng, ngươi có thể có bao nhiêu con!”

Lúc này, trên bầu trời lại có ba bóng người xuất hiện, chính là ba vị Vô Địch Yêu Tôn của Tứ Tượng Cự Thành khác.

U Minh tôn giả nhìn thấy bốn vị Vô Địch Yêu Tôn xuất hiện thì ngay lập tức gửi tin tức cho Từ Phàm.

Lúc này, Linh thuyền mà Từ Phàm điều khiển đã xuất hiện cách Tứ Tượng Cự Thành không xa.

Pháp khí truyền tin khẽ rung, Từ Phàm nhìn lướt qua rồi nở nụ cười.

“Có thể thực hiện theo kế hoạch rồi, bây giờ Tứ Tượng Cự Thành đã không còn Vô Địch Yêu Tôn rồi.”

“Vậy chúng ta đến Bí Cảnh, ta muốn biết rốt cuộc là đồ vật gì làm cho Yêu Tộc coi trọng như thế.” Thiên Linh tôn giả vội vã nói.

Từ Phàm khởi động tất cả các pháp trận trên Linh thuyền, bắt đầu trạng thái tàng hình tuyệt mật.

“Đại trưởng lão, trận pháp tàng hình này của ngươi chắc chắn có thể giấu được sự dò xét của Yêu Tôn trên Tứ Tượng Cự Thành sao?” Các trưởng lão của hội trưởng lão trên Linh thuyền không nhịn được hỏi.

“Yên tâm, tuyệt đối có thể giấu được bọn họ.”

“Hơn nữa…”

Từ Phàm nói xong thì trong tay xuất hiện ngọc phù phân thân của Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông.

“Chúng ta không nhẹ nhàng vào được, vẫn có thể cứng rắn vào.” Từ Phàm cười nói.

“Bây giờ tất cả Vô Địch Yêu Tôn trên Tứ Tượng Cự Thành đều không có ở đây, những Yêu Tôn không nhập lưu trên đó có thể tùy tiện gây khó dễ.”

Lời nói của Từ Phàm đã trấn an tinh thần hai vị tôn giả của hội trưởng lão kia.

Lúc này, Linh thuyền đã đến trên bầu trời Tứ Tượng Cự Thành, sẽ sớm tiếp xúc với ảo ảnh Tinh Môn kia.

“Cũng không biết rốt cuộc có cái gì bên trong, khiến ta cảm thấy quen thuộc như vậy.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Từ Phàm muốn tiến vào Tinh Môn ngay, đột nhiên cảm nhận được có ánh mắt truyền đến từ dưới Tứ Tượng Cự Đầu.

Từ Phàm liếc mắt theo phương hướng cảm ứng, chỉ nhìn thấy một vị Cửu Vĩ Thánh Hồ trắng nõn tuyệt mỹ đang nhìn về hướng Linh Châu, trong mắt hiện lên một chút nghi hoặc.

“Cửu Vĩ Thánh Hồ, địa vị ở Yêu tộc đứng sau vài đại Hoàng Tộc.” Thiên Linh tôn giả cũng nhìn thấy Cửu Vĩ Thánh Hồ kia.

“Chiến lực thông thường không mạnh, thuộc loại chủng tộc mưu trí, thích nhất là mê hoặc lòng người.”

“Đáng tiếc bây giờ bên người đang có nhiệm vụ, nếu không thì ra tay giết chết yêu quái này, sau này sẽ giải quyết được rất nhiều phiền phức.” tôn giả hội trưởng lão nói.

“Bí Cảnh mới là quan trọng nhất, chúng ta vào trước đi.”

Miếng Tinh thạch kia xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Tinh thạch vừa xuất hiện thì tỏa ra tinh quang chói mắt, một pháp trận được ngưng tụ thành hình từ sức mạnh của tinh quang.

Pháp trận Tinh Quang và Tinh Môn kia phối hợp lẫn nhau, có một lực hấp dẫn thần kỳ bắt lấy Linh thuyền của Từ Phàm, chầm chậm kéo vào trong Tinh Môn.

Tứ Tượng Cự Thành, trên một cái sân rộng lớn, một con Cửu Vĩ Thánh Hồ đang yên lặng nhìn chăm chú ảo ảnh Tinh Môn trong vực Cực Không.

“Đáng tiếc ta không thể đi vào bên trong Bí Cảnh, nếu không thì nhất định phải lấy món tiên khí đó lại, để Yêu Đế Kim Sí Đại Bàng giáng lâm Yêu tộc.”

Giọng điệu của Cửu Vĩ Thánh Hồ có chút tiếc nuối.

Đúng lúc này, Cửu Vĩ Thánh Hồ đột nhiên cảm nhận được có gì đó khác thường trong Tinh Môn.

“Sao lại cảm thấy sức mạnh của tinh quang kia nhiều hơn so với lúc nãy nhỉ?” Cửu Vĩ Thánh Hồ nghi ngờ nói.

Đúng lúc này, Tinh Môn hiện lên một đạo linh quang, trong nháy mắt khiến cho Cửu Vĩ Thánh Hồ cảnh giác.

“Lại có sinh linh khác tiến vào trong Bí Cảnh à, là Nhân Tộc sao?”

Cửu Vĩ Thánh Hồ trong nháy mắt liên tưởng rất nhiều, kết hợp với sự tiếp cận khiêu khích của trưởng lão tự hiệu bên phía Nhân Tộc, hắn cảm giác có lẽ là Nhân Tộc tiến vào bên trong Bí Cảnh.

Mọi người đều xuất hiện trong một thế giới vỡ vụn được tạo thành từ những mảnh gương.

“Bí Cảnh này thật kỳ quái, Pháp tắc Đại Đạo của Bí Cảnh này dường như cũng có Tu Tiên giới ngăn cách nhau.” Thiên Linh tôn giả nói.

Từ Phàm nghe thấy những lời nói của Thiên Linh tôn giả, đột nhiên nghĩ đến kế hoạch trước đây của mình.

“Nếu như không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, nơi kỳ diệu của Bí Cảnh này có lẽ nằm ở trong đám tiểu thế giới mặt gương này.” Một vị tôn giả của hội trưởng lão nói.

Đúng vào lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Chủ nhân, tiếp thu tín hiệu pháp bảo truyền tin của phong chủ Vương Vũ Luân.” Bồ Đào nói.

“Vũ Luân ở đây à!” Từ Phàm vui mừng nói.

Lúc này Từ Phàm nhận được tin tức Vương Vũ Luân gửi đến.

“Từ đại ca, nhất định không được đặt chân vào tiểu thế giới mặt gương này.”

“Mỗi một tiểu thế giới mặt gương đều sẽ gia tăng thời gian tiêu hao tuổi thọ của nó.”

“Pháp tắc Đại Đạo của Bí Cảnh này vô cùng kỳ quái, một khi Từ đại ca bước vào tiểu thế giới mặt gương sẽ không có đường quay về nữa!”

“Từ đại ca, cảm tạ ngươi chăm sóc ta nhiều năm như vậy, sau này có thể Vũ Luân sẽ không còn được gặp lại Từ đại ca nữa rồi.”

Từ Phàm nhìn tin tức Vương Vũ Luân gửi đến, sắc mặt càng ngày càng cứng lại, so với việc gia tăng thời gian tiêu hao tuổi thọ chuyện vui như vậy, hắn càng coi trọng tính mạng của huynh đệ mình hơn.

“Bồ Đào, có thể định vị vị trí của Vũ Luân không?” Từ Phàm hỏi.

“Thời gian không gian ở nơi này hỗn loạn, chỉ có thể tiếp thu tin tức kia.” Bồ Đào đáp lại.

“Hai vị tôn giả, nội bộ hội trưởng lão có ghi chép lại chuyện về Bí Cảnh này hay không?”

“Ta có huynh đệ gặp khó khăn ở trong đó, cần cứu.” Từ Phàm nhìn về phía hai vị tôn giả hội trưởng lão hỏi.

Chương 577: Vạn Kính thiên cung

“Chúng ta đang tìm kiếm những ghi chép có liên quan đến bí cảnh này, phiền đại trưởng lão chờ một lát.” tôn giả của hội trưởng lão nói một cách khách sáo.

“Do ta gấp gáp quá mà.” Từ Phàm gật đầu nói.

Hai vị tôn giả của hội trưởng lão đứng một chỗ, im lặng giống như đang bế quan.

Cho đến một canh giờ sau, sắc mặt của một vị tôn giả hội trưởng lão mới bắt đầu thay đổi.

“Hoá ra Yêu tộc thế mà lại có ý đồ này, đúng là ghê tởm mà.” Vị tôn giả của hội trưởng lão kia tức giận nói.

“Tôn Giả, vậy bí cảnh này là như nào?” Từ Phàm vội vàng hỏi.

“Cái thời mà Yêu tộc thượng cổ còn thống trị cõi này, có một Yêu Tôn cực mạnh không có đối thủ tên là Cổ Cảnh, chính là một khối Vạn Cổ Kính Thạch thành tinh, chủ yếu tu luyện không gian và thời gian, Tinh Tượng chi đạo.”

“Hắn từng thống nhất Yêu giới hàng vạn năm, lúc đó bên cạnh hắn có một Tiên khí cực kì nổi danh tên là Vạn Kính thiên cung.”

“Hiện tại hẳn là chúng ra đang ở trong không gian của Tiên khí này.” tôn giả của hội trưởng lão nói xong ngừng một chút rồi lại tiếp tục: “Vạn Kính thiên cung bất kể là giết địch hay vây khốn kẻ địch đều là một thứ cực kỳ quý báu, nhưng trong đó còn có thứ mấu chốt hơn.”

“Vạn Kính thiên cung có thể nối thông với thế giới Đại Thiên, để phân thân sinh linh của thế giới Đại Thiên tới được cõi này.”

“Nếu như Yêu tộc mượn Tiên khí này để phân thân Kim Sí Đại Bằng đến đây, thì Nhân tộc chúng ta toi luôn.” tôn giả của hội trưởng lão nói.

“Vì vậy chúng ta nhất định phải ngăn không cho Yêu tộc có được Vạn Kính thiên cung.” Một vị tôn giả khác lên tiếng, sắc mặt vô cùng trầm trọng.

“Mục tiêu hiện giờ của chúng ta là tìm khí linh của Vạn Kính thiên cung, cho dù là phá huỷ hay là để nó nhận chủ thì chúng ta cũng phải nhanh chân lên.” tôn giả của hội trưởng lão nói.

“Thế phải tìm khí linh như thế nào?” tôn giả Thiên Linh hỏi.

“Ngoài việc phải trả giá bằng tuổi thọ của bản thân, lục soát từng tiểu thế giới phản chiếu ra thì không còn cách nào khác cả.” tôn giả của hội trưởng lão kiến quyết nói.

“Đại trưởng lão có thể bói ra xem khí linh đang ở đâu không?” tôn giả Thiên Linh sốt sắng hỏi, lục tìm từng tiểu thế giới mặt kính biết đến bao giờ mới xong chứ, quan trọng là còn tổn thọ nữa.

Từ Phàm lắc đầu, nói rằng lúc vừa tiến vào cũng từng thử, chỉ là hắn làm vậy vì để tìm kiếm Vương Vũ Luân.

“Đạo hữu Trảm Linh, đại trưởng lão, các ngươi có thể đợi ở chỗ này , chúng ta đi thăm dò tiểu thế giới mặt kính.” tôn giả của hội trưởng lão nói

“Ngăn không cho Yêu giới lấy được Tiên khí là trách nhiệm của tất cả tu sĩ tu tiên giới, ta cũng đi.” tôn giả Thiên Linh nói một cách kiên định.

“Ta cũng sẽ đi tìm khí linh Tiên khí, huynh đệ của ta vẫn còn ở bên trong.” Từ Phàm nói.

Lúc này hắn đã soạn tin tức gửi đi cho Vương Vũ Luân, để hắn cố gắng đợi ở chỗ cũ.

“Vậy cảm ơn hai vị, chúng ta chia nhau ra tìm nhé, như vậy thì tỉ lệ sẽ lớn hơn một chút.”

“Các vị tôn giả à, vừa nãy ta có quan sát một chút, tiểu thế giới mặt kính này lại vừa vặn khớp với số Chu Thiên, nếu không có gì ngoài ý muốn thì có ba trăm sáu mươi lăm cái tiểu thế giới mặt kính.”

“Với tu vi của tôn giả thì không có gì phải lo lắng cả.” Từ Phàm nói, vừa tiến vào hắn đã quan sát quy luật này.

“Cảm ơn đại trưởng lão đã cho hay, vậy bọn ta có thể yên tâm đi tìm kiếm khí linh rồi.”

“Việc này không nên chậm trễ, mỗi người chúng ta tự xuất phát thôi.” tôn giả của hội trưởng lão hô lên.

Lúc này, nhóm người Vương Vũ Luân đang giằng co với bốn con Yêu thú Hợp Thể kỳ.

Vương Vũ Luân và Tú Tâm đã mở hoàn toàn trạng thái chiến đấu vai kề vai chật vật nhìn bốn Yêu thú Hợp Thể kỳ phía trước.

“Ta cảm thấy số chúng ta hơi xui, trừ tiểu thế giới mặt kính đầu tiên ra thì mấy cái còn lại toàn gặp phải Yêu thú.” Vương Vũ Luân mở miệng nói, mặc dù cả người nhếch nhác nhưng trông không hề hoảng sợ chút nào.

“Thật không ngờ tới chiến lực của Vương đạo hữu mạnh mẽ như này, thế mà lại có thể chiến đấu vượt cấp.” Tú Tâm thốt lên đầy thán phục.

Nàng không ngờ chiến lực của vị ân nhân cứu mạng mình lại trâu bò như vậy.

“Đều dựa vào sự săn sóc của đại ca mà thôi.”

“Tiền bối, có thể chém giết được bốn con Yêu thú Hợp Thể kỳ này không?”

“Nếu không được thì ta thả con rối ra.” Vương Vũ Luân nhìn vợ và con gái đằng sau rồi nói.

“Hay là đạo hữu cứ thả ra đi, bốn con Yêu thú này khó xơi quá, ta không chắc chắn một trăm phần trăm giết chết được.” Tú Tâm vội vàng nói, nàng biết Vương Vũ Luân có một đội con rối Hợp Thể kỳ. (raw chỗ này là nhưng những chỗ khác đều để là nên chắc tác giả gõ nhầm)

Vương Vũ Luân vung tay thả ra mười con rối chiến đấu Hợp Thể kỳ

“Ban nãy ta nhận được tin của Từ đại ca, dặn ta cố gắng hết sức kéo dài thời gian ở từng tiểu thế giới mặt kính, hắn sẽ đến tìm chúng ta.” Vương Vũ Luân quay đầu lại nói với người vợ đang trốn sau lưng.

“Từ đại ca đến rồi! Vậy là chúng ta được cứu rồi!” Mộ Dung Thiến Nhi vui sướng reo lên.

“Từ bá bá sao lại tới đây, nơi này cách đại lục trung tâm không biết bao nhiêu trăm ngàn tỷ km.”

Vương Linh Nhi vừa kinh ngạc vừa vui mừng nói, đã lâu lắm rồi nàng chưa được gặp Từ Phàm.

Vào lúc này Từ Phàm đã đặt chân đến tiểu thế giới mặt kính thứ nhất, hai vị tôn giả của hội trưởng lão và tôn giả Thiên Linh đã xuất phát từ sớm.

Từ Phàm vừa bước vào trong tiểu thế giới mặt kính đã cảm thấy thời gian bắt đầu tăng tốc.

Một cái đồng hồ được ngưng tụ từ linh khí ngũ hành xuất hiện trên tay Từ Phàm.

Nhìn kim đồng hồ xoay tròn điên cuồng như quạt điện, Từ Phàm bắt đầu trở lên hưng phấn.

Cái cảm giác sung sướng tột độ khi trúng xổ số chính là lúc mười triệu bay vào tài khoản của ngươi.

Giờ đây cảm xúc Từ Phàm cũng y chang như vậy, khi thời gian thực sự bắt đầu tăng tốc, tim của Từ Phàm cũng nảy lên theo.

“Chẳng lẽ đây chính là sức mạnh của tình huynh đệ tốt sao?” (raw là ? mị tra kiểu gì cũng chỉ ra giảm giá gấp trăm lần ulatr—.—)

“Đúng là quá cố gắng mà.”

Theo thời gian tăng tốc kết thúc , tiểu thế giới mặt kính nơi Từ Phàm đang ở trồi lên một bệ đỡ, trên đó có một con Yêu thú Hoá Thần kỳ đang nhìn chằm chằm Từ Phàm đầy hung tợn.

“Cái thứ này cứ như trò chơi vượt ải ấy nhỉ, sau cùng còn có cả các cấp độ.”

Từ Phàm nhìn Yêu thú Hoá Thần kỳ nở nụ cười mà chẳng có chút sợ hãi nào.

“Vậy chơi với ngươi chút vậy.” Từ Phàm nói rồi hai tay kết ấn, không bao lâu một con Yêu thú được tạo thành từ linh khí giống như đúc con Yêu thú kia xuất hiện, sau đó nhào về con Yêu thú đó.

Từ Phàm ở một bên xem trai cò đánh nhau, còn bỏ hạt dưa ra bắt đầu thưởng thức trận chiến.

Hắn cũng không cố ý kéo dài thời gian, mà là đang quan sát quy luật vận hành của thế giới mặt kính này.

“Thời gian tăng tốc lên năm mươi năm, thưởng một Yêu thú Hoá Thần kỳ.” Từ Phàm xoa cằm suy nghĩ và nói.

Sau đó, hắn lại chuyển tầm mắt nhìn Yêu thú mà hắn được thưởng.

“Yêu thú là thật, xem ra thế giới trong Tiên khí này còn lớn hơn so với tưởng tượng của ta.”

Tiếp đó Từ Phàm lại phán đoán hoàn cảnh trưởng thành của Yêu thú từ bề ngoài của nó.

“Thông tin có được đại khái là nhiều cầng này, thế đi tới tiểu thế giới mặt kính tiếp theo vậy.” Từ Phàm cười rồi nói.

Sau khi Từ Phàm nhận được tín hiệu từ pháp bảo truyền tin của Vương Vũ Luân, bọn hắn liền liên tục tán gẫu, biết được tình cảnh của huynh đệ tốt cũng coi như an toàn, hắn cũng yên tâm rồi.

Yêu thú do linh khí tạo thành trong nháy mắt cắn đứt cổ Yêu thú Hoá Thần kỳ kia.

Xung quanh thế giới mặt kính Từ Phàm ở xuất hiện rất nhiều thế giới mặt kính, hơn nữa mỗi cái còn có cầu nối liên kết.

“Bên trong thế giới mặt kính vẫn luôn chuyển động, xem ra phải tìm một vật tham chiếu để suy ra quy luật chuyển động của nó.” Từ Phàm đi tới nơi giáp ranh của thế giới mặt kính, chạm vào bức tường pha lê hình thành nên thế giới mặt kính rồi nói.

Chương 578: Từ Phàm hưởng thụ

Sau khi Từ Phàm bước vào tiểu thế giới mặt kính thứ hai và thời gian bắt đầu tăng tốc, trên mặt của hắn để lộ cảm xúc vô cùng thoải mái dễ chịu.

“Nơi đẹp nhất trên thế gian trong mắt ta cũng chỉ như thế này mà thôi.” Từ Phàm cảm nhận sự chảy trôi của thời gian, đột nhiên cảm thấy sung sướng một cách lạ thường.

Cảm giác hết thảy giống như đang nằm mơ, những đẹp đẽ trong giấc mộng và thực tại cùng tương ngộ nhau.

Thời Từ Phàm còn ở Trúc Cơ kỳ, đã từng mơ một giấc mộng.

Trong mộng, thời gian tựa lưu quang, chớp mắt mấy chục năm đã trôi qua, tu vi của hắn thăng cấp nhanh như tên lửa.

Giờ hết thảy đã thành hiện thực.

Thời gian tăng tốc xong, tiểu thế giới mặt kính Từ Phàm đang ở đột nhiên tăng thêm rất nhiều căn nguyên linh khí ngũ hành.

Một bệ đỡ trồi lên, trên bệ có một chén nhỏ Thạch Chung Nhũ vạn năm.

“Thạch Chung Nhũ vạn năm, không tệ lắm, cũng tạm có xíu công dụng.” Từ Phàm cười rồi phất tay cho vào trong nhẫn không gian, bắt đầu đi đến tiểu thế giới mặt kính tiếp theo.

Bước chân nhẹ nhàng, ánh mắt kiên định, hắn muốn đạp xuyên toà bí cảnh này tìm ra huynh đệ tốt của hắn.

Thế giới mặt kính thứ ba, khi Từ Phàm tận tình hưởng thụ, thời gian tăng tốc kết thúc.

“Thời gian tăng tốc năm mươi sáu năm, trong đây có quy luật gì nhỉ?” Từ Phàm hơi nghi ngờ.

Vẫn theo thông lệ trồi lên một bệ đỡ và một con Yêu thú Hoá Thần kỳ hung hãn, chiến lực của con này mạnh hơn một chút so với con mà Từ Phàm gặp lần đầu.

“Càng đi vào sâu, phần thưởng đạt được hoặc những con Yêu thú gặp phải càng ghê gớm hơn sao?”

Từ Phàm lập tức nhẹ nhàng vung tay, những sợi tơ còn mảnh hơn cả tóc gấp trăm lần trong nháy mắt quấn chặt cổ của Yêu thú kia.

Sau đó tách lìa một cách hoàn hảo.

“Thời gian gấp gấp thôi không chơi với ngươi nữa.” Từ Phàm nhìn Yêu thú đầu đuôi tách rời vừa cười vừa nói.

Thế giới mặt kính thứ tư, tăng tốc sáu mươi năm, Từ nhận nhận được một bộ đạo khí không có tác dụng gì to tát cả.

Tiểu thế giới mặt kính thứ năm, thời gian tăng tốc sáu mươi ba năm, Từ Phàm đụng độ một con Yêu thú Luyện Hư kỳ, lại tiện tay chém chết.

Tiểu thế giới mặt kính thứ sáu (raw là 6), phía trên đang một loạt giống nhau, đến đây chắc tác giả gõ nhầm), thời gian tăng tốc sáu mươi mốt năm, phần thưởng đạt được vẫn là một con Yêu thú Luyện Hư kỳ.

Ngay vào lúc Từ Phàm cho rằng có thể tiếp tục vui vẻ như vậy, ở trong thế giới mặt kính thứ bảy, Từ Phàm gặp phải một Yêu tộc tiến vào bí cảnh do thám.

“Nhân tộc, ngươi đang tự đâm đầu vào chỗ chết sao?” Một tên Yêu Tôn tộc Ngạc Quy nói, trong mắt ánh lên sát khí mãnh liệt.

“Quy tộc, có vẻ như chẳng có Yêu Tôn nào lợi hại nhỉ.” Từ Phàm xoa cằm nói, không chút sợ hãi nhìn về phía Yêu Tôn tộc Ngạc Quy.

“Nhân tộc, mau lại đây ngoan ngoãn chịu chết đi.”

Yêu Tôn tộc Ngạc Quy kia trong nháy mắt biến ra chân thân, một luồng sức mạnh kỳ quái trói chặt lấy Từ Phàm.

“Thần thông Trọng Lực, cũng ghê đấy.” Từ Phàm nói rồi thả Ngộ Không ra.

“Đang lo không có cái để thử tay nghề, kết quả ngươi lại tự dâng đến cửa.”

Ngộ Không vừa được thả, liền toả ra hơi thở của Đại Thừa tôn giả.

Phá linh xuất hiện trên tay Ngộ Không, nện về phía Yêu Tôn tộc Ngạc Quy.

“Định Hải Nhất Bổng!”

“Nhân tộc, ngươi mù rồi sao? Vậy mà lại đánh vào vị trí phòng ngự mạnh nhất!”

“Xem ra hôm nay ngươi chết chắc rồi!” Yêu Tôn tộc Ngạc Quy vui vẻ ra chiều nắm chắc thắng lợi, trực tiếp dùng mai rùa đón cú nện của Ngộ Không.

Từ Phàm chẳng nói chẳng rằng, chỉ nhìn Yêu Tôn tộc Ngạc Quy đang khoe mẽ một cách hờ hững.

Theo cú nện từ cây gậy của Ngộ Không, trong nháy mắt dường như toàn bộ tiểu thế giới mặt kính đều run rẩy một chút.

Định Hải Nhất Bổng nện vào mai rùa của tộc Ngạc Quy, cứ như nện vào trong bãi bùn nhão nhoẹt.

Mai rùa của tộc Ngạc Quy lập tức bị đánh nứt.

Định Hải Nhất Bổng nện một phát nhập hồn, trực tiếp đánh cho Yêu

Tôn tộc Ngạc Quy bảy vía thoát xác.

“Không thể, tuyệt đối không thể nào!” Dường như Yêu Tôn tộc Ngạc Quy gặp phải chuyện hoang đường nhất trên đời.

Tộc bọn hắn nổi tiếng với khả năng phòng ngự làm sao có thể bị con rối đánh nát cái mai rùa còn cứng rắn hơn Đạo khí một cách tuỳ tiện được chứ.

Trong lúc Yêu Tôn tộc Ngạc Quy còn đang khiếp vía chưa hồi hồn lại thì phát gậy thứ hai mang theo khí thế sét đánh lôi đình của Ngộ Không lại lần nữa nện xuống.

Mà mục tiêu lần này là đầu của hắn.

Một tia hơi thở tử vong vờn quanh trong lòng Yêu Tôn tộc Ngạc Quy .

Trong nháy đó, xuất phát từ bản năng sợ hãi, hắn lập tức rúc đầu và tứ chi vào trong mai rùa.

“Ầm!!”

Một gậy được nện xuống, trong chớp mắt nửa thân trên mai rùa của Yêu Tôn tộc Ngạc Quy vỡ vụn, còn đập thủng một lỗ thế giới mặt kính dưới chân.

“Tha mạng cho ta được không Nhân tộc!” Yêu Tôn tộc Ngạc Quy cầu xin.

“Vậy trước tiên ngươi ló đầu ra đã, rúc đầu trong mai rùa nói chuyện với ta rất là thiếu tôn trọng đấy.” Từ Phàm nói một cách ung dung.

“Ngươi đồng ý không giết ta đã rồi ta khác ngoi ra.” Yêu Tôn tộc Ngạc Quy sợ hãi kêu.

Nghe lời Từ Phàm nói là hắn biết tên Nhân tộc này căn bản không định tha cho mình.

“Tha cho ta đi Nhân tộc, ta sẽ làm Yêu nô cho ngươi.”

“Tộc Ngạc Quy bọn ta mặc dù chiến lực không mạnh, nhưng thông hiểu mọi sự việc lớn nhỏ của Yêu giới, có thể trở thành trợ thủ của ngươi.” Yêu Tôn tộc Ngạc Quy nói vô cùng thành khẩn, liều chết đánh cược một phen cuối cùng.

“Thôi được rồi, đang vội nên ta đành mở lòng từ bi cho ngươi chết thống khoái vậy.” Từ Phàm nói một cách hờ hững.

Thu nhận một Yêu Tôn có quan hệ với đại tộc đỉnh tiêm Yêu tộc, hắn chán sống à?

Sau đó Ngộ Không lại nện tiếp một phát, trực tiếp giết chết chân linh của Yêu Tôn tộc Ngạc Quy.

Từ Phàm cảm giác được mức độ tiêu hao của con rối Ngộ Không, hơi đau lòng mà thu xác của Yêu Tôn Ngạc Quy vào đạo khí hành cung.

“Sớm biết thế thì phát thứ hai đã nện không nương tay rồi, mẹ nó tiêu hao nhiều quá đi.” Từ Phàm đau lòng than thở.

Ba phát nện của Ngộ Không, lượng tiêu hao còn lớn hơn cả trong tưởng tượng của Từ Phàm, gần như mỗi một gậy đều hao hết căn nguyên linh khí ngũ hành một năm của Ẩn Linh đảo.

“Thôi, hao nhiều thì hao vậy, cũng coi như xứng đáng.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi lẩm bẩm.

Ngay vào lúc này, tiểu thế giới mặt kính chỗ Từ Phàm phát sinh biến động dị thường, thời gian bắt đầu chảy ngược, lập tức chảy về một trăm năm.

“Đây là phần thưởng của ta khi đánh thắng Yêu tộc sao?” Từ Phàm thấy hơi thốn.

Trong nháy mắt Từ Phàm cảm thấy gọi một đội khôi lỗi Hợp Thể kỳ ra đánh nhau với Yêu Tôn thực sự quá lỗ vốn.

Sau khi thời gian chảy ngược xong, tiểu thế giới mặt kính chỗ Từ Phàm lại liên thông với rất nhiều tiểu thế giới mặt kính xa lạ khác.

Từ Phàm nghệt cả mặt, ngẫu nhiên đi vào thế giới gần nhất.

“Hy vọng lần này đừng có gây rối ta nữa.” Từ Phàm lẩm bẩm trong lòng.

Tiểu thế giới mặt kính thứ tám, thời gian tăng tốc đủ tám mươi năm mới dừng lại.

“Đây mới là hương vị quen thuộc, đây mới là hương vị quen thuộc.”

Từ Phàm giang rộng tay hít thở thật sâu, chờ bệ đỡ trồi lên rồi tranh thủ giải quyết để đi đến tiểu thế giới tiếp theo.

Một con Yêu thú Hợp Thể kỳ chầm chậm trồi lên cùng bệ đỡ.

Mười con rối Hợp Thể kỳ xuất hiện, bằng khí thế không thể ngăn cản lập tức giết chết con Yêu thú Hợp Thể kỳ kia.

Từ Phàm không thèm nhìn mà thu con rối lại, nhấc chân đi về phía tiểu thế giới mặt kính tiếp theo.

Cùng lúc đó, phía trên tiểu thế giới mặt kính xuất hiện một đôi mắt, tò mò quan sát Từ Phàm.

Theo đó Từ Phàm bước vào tiểu thế giới mặt kính thứ mười ba.

Thời gian vừa mới tăng tốc năm mươi năm thì bị một cỗ sức mạnh ngang tàng bao trùm lên thế giới này ngăn cản.

Từ Phàm nhìn những ráng mây bảy màu và vạn đạo dị tượng từ trên trời rơi xuống, như thể hắn đã khám phá ra thế giới mới vậy.

“Hoá ra hệ thống còn có công dụng như này!”

Chương 579: Kế hoạch của Từ Phàm

Tất cả Nhân Tộc và Yêu Tộc đang lang bạt trong các tiểu thế giới mặt gương của Vạn kính thiên cung đều có cảm ứng mà nhìn về hướng nơi Từ Phàm đang ở.

“Người đột phá chắc là đại trưởng lão?” Thiên Linh tôn giả tò mò nói, cuối cùng còn thử nhìn một chút Yêu Tôn tộc Thánh Sư đã bị hắn đánh gần chết.

“Không ngờ đánh chết Yêu Tộc còn có thể ngược dòng thời gian, ta an tâm rồi, ta phải nói chuyện này cho đại trưởng lão mới được.”

Vạn đao khác nhau hướng về cơ thể Từ Phàm, đột phá cũng kết thúc.

Từ Phàm cảm nhận được thực lực sau khi thăng cấp lên Luyện Hư kỳ, hắn không khỏi cảm thấy có chút cảm động.

Tại Vạn Kính thiên cung này, đây là lần đột phá thoải mái nhất của hắn.

Từ Luyện Khí kỳ đến Hóa Thần kỳ, có hơn nửa thời gian trong đó đều là Từ Phàm phải kiên cường mà sống.

Thời gian có thể tăng tốc, nhưng giác quan của Từ Phàm vẫn chớp mắt một giây.

Từ sau khi tấn cấp lên Luyện Hư kỳ, trong lòng Từ Phàm đã hiểu ra rất nhiều thứ, đại đạo trước kia mông lung không rõ, lúc này trong mắt hắn đã trở nên rõ ràng.

Những đại đạo kia giống như nữ tử chờ trượng phu về nhà, chỉ cần Từ Phàm trở về, tất cả đều là hắn.

Lúc này phân thân số một và phân thân số hai đang nghỉ ngơi tại tại Ẩn Linh đảo đột nhiên cảm giác được cơ thể có gì đó kì lạ.

Sau đó tu vi của bọn họ như nước chảy thành sông thăng cấp lên Luyện Hư kỳ.

Phân thân số một và phân thân số hai nhanh chóng gặp mặt.

“Bản thể gặp may mắn sao? Mới đột phá cách đây bao lâu chứ?” Phân thân số hai kinh ngạc vui mừng nói.

“Trước khi đi ta đã có cảm giác quen thuộc, có phải huynh đệ tốt cho tặng phúc lợi cho hắn không?” Phân thân số một suy nghĩ nói.

“Dù như thế nào thì đây cũng là chuyện tốt.”

“Ta có cảm giác bước đầu của Luyện Khí Nhất Đạo của ta đã chạm đến cảnh giới Đại Tông Sư Luyện Khí.”

“Chẳng giống ai cả.” Phân thân số hai bĩu môi nói.

“Đúng lúc nơi đó của ta có hàng tích trữ, chúng ta liên thủ với nhau luyện chế một món tiên khí cơ bản trước, thấy thế nào?” Phân thân số một liếm môi nói, hắn rất si mê chuyện luyện khí.

Phân thân số hai dùng ánh mắt nhìn đồ đần để nhìn phân thân số một.

“Ngươi còn chưa hiểu rõ bản thể sao, lần này hắn đến rồi chúng ta còn có thời gian rảnh rỗi sao?”

“Đừng tự tìm chuyện cho mình nữa, đến lúc đó kiểu gì ngươi cũng gặp phiền phức.” Phân thân số hai nói.

“Bỏ đi, vừa lên đến cảnh giới Đại Tông Sư Luyện Khí nên hơi ngứa tay.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

“Vậy cứ ngứa tiếp đi, đợi bản thể về rồi hãy nói tiếp.” Phân thân số hai nói.

“Trước tiên chỉ có thể như vậy, hôm nay nghỉ ngơi cho thật tốt đã! Mang mấy quyển tiểu thuyết và truyện tranh kia ra đây đọc cho hết đã, nếu không đến lúc bản thể trở về sẽ không có thời gian đọc.” Phân thân số hai nói thêm.

“Vẫn là ngươi suy nghĩ chu đáo.”

Không bao lâu sau khi hai phân thân tách nhau ra lại quay trở về chỗ ở của mình.

Vạn Kính thiên cung, đây là lần thứ hai mươi Từ Phàm đặt chân lên một tiểu thế giới mặt gương khác.

Trước mặt hắn lại là một vị tôn giả của tộc Rùa.

Từ Phàm không nói nhiều, trực tiếp triệu hồi một đội con rối, mở kết trận!

Đã được dạy dỗ từ lần trước nên hắn sẽ không dễ dàng phái Ngộ Không đi.

Lúc này tiếng đánh nhau kịch liệt thu hút sự chú ý của bốn người Vương Vũ Luân đang nghỉ ngơi sân phơi bên cạnh chú ý.

“Cha, có tiếng đánh nhau từ bên kia truyền đến.” Vương Linh Nhi chỉ về phía nơi tràn ngập sương trắng nói.

“Đừng quản nhiều, tranh thủ thời gian nghỉ ngơi đi.” Vương Vũ Luân nhìn về phía yêu thú Hợp Thể kỳ đang thoi thóp phía xa nói.

Hiện tại thực lực của yêu thú bọn họ gặp phải càng ngày càng mạnh.

Mạnh đến mức bọn họ phải dùng đến pháo quỹ đạo đã chuẩn bị kĩ từ trước.

“Nói không chừng bên đó là Từ đại ca.” Mộ Dung Thiến nói.

“Vậy đi hỏi một chút, đã lâu rồi chưa liên lạc với Từ đại ca, không biết bên đó có xảy ra chuyện gì không?” Vương Vũ Luân nói rồi phát một cái tin cho Từ Phàm.

Chưa đến thời gian một chén trà, Vương Vũ Luân đã nhận được tin trả lời.

“Gặp một con Yêu Tôn tộc Rùa, đang đánh nhau với nó.”

“Đợi ta giết nó xong sẽ làm một nồi canh rùa già với ngươi, thế nào.”

Nhìn tin trả lời của Từ Phàm, Vương Vũ Luân vô cùng kích động, sau đó gửi vị trí của mình qua.

Lúc này Từ Phàm đang chỉ huy đội con rối chiến đấu có hơi ngạc nhiên, vui vẻ nói: “Không ngờ khoảng cách lại gần như vậy.”

Lúc này con Yêu Tôn tộc Rùa kia đã biến thành trạng thái co đầu rút cổ.

“Ngươi cho rằng chui vào trong vỏ thì ta không có biện pháp bắt ngươi sao?” Từ Phàm cười, phất tay lấy ra hai quả pháo quỹ đạo.

“Ta muốn xem xem ngươi có thể chịu được mấy quả pháo.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Cuối cùng hai quả pháo kia lần lượt nhắm chuẩn xác đến đầu của Yêu Tôn tộc Rùa kia.

Đến phát pháo quỹ đạo thứ mười, cuối cùng Yêu Tôn tộc Rùa không chịu được nữa mà thò đầu và tứ chi ra, hung dữ đánh về phía Từ Phàm, muốn đánh cược sống chết với Từ Phàm một lần.

Con rùa khổng lồ với thân mình hơn nghìn trượng có khí thế như Thái Sơn đè về phía Từ Phàm.

“Dùng đúng cách, nhưng áp dụng sai người rồi.”

Từ Phàm cười tiếp nhận sự điều khiển hai quả pháo quỹ đạo, hắn bắt đầu điểu khiển pháo quỹ đạo.

Một quả pháo trực tiếp bắn trúng bên trên mai rùa, thân hình khổng lồ đang đè xuống phía Từ Phàm lập tức bắt đầu bị khống chế quay cuồng giữa không trung.

Sau đó quả pháo quỹ đạo thứ hai tiếp tục được bắn ra, quả pháo được ngắm trúng đầu của Yêu Tôn tộc Rùa.

Từ Phàm từ tốn thu hồi pháo quỹ đạo lại, dời đến vị trí mà Yêu Tôn tộc Rùa không ép đến được.

Sau khi Yêu Tôn Rùa tộc chết, Từ Phàm lại tiến vào phân đoạn ngược dòng thời gian chán ghét.

“Năm 105.” Từ Phàm cau mày. Đi về phía một tiểu thế giới mặt gương.

Thời gian nhanh hơn, một tòa chứa đạo khí bình đài từ từ xuất hiện.

Từ Phàm không hề liếc mắt nhìn đến đạo khí bình đài, hắn ngồi xếp bằng tại chỗ, tính toán thời gian gia tốc trong tiểu thế giới mặt gương sau khi thăng cấp Luyện Hư kỳ.

“Năm 709, đến mấy lần có phải sẽ có thể thăng cấp Hợp Thể kỳ không?” Từ Phàm tính toán rồi nói.

“Không thể đột phá Hợp Thể kỳ ở đây, ít nhất cũng phải trải qua trăm năm để củng cố tu vi đã.”

“Tùy tiện đột phá sau này căn cơ sẽ dễ không ổn định.”

Từ Phàm không ngờ sẽ có một ngày mình gặp rắc rối vì chuyện đọc sách này.

“Bồ Đào, vẫn chưa tìm thấy khí linh của Vạn Kính thiên cung sao?” Từ Phàm hỏi trong lòng.

“Ta có thể cảm giác được nó, nhưng lại không thể tiếp cận được, giống như nó đang ở một không gian ngăn cách với bất kỳ thứ gì vậy.” Bồ Đào đáp lại.

“Ngươi có thể giao tiếp với khí linh của Vạn Kính thiên cung sao?”

“Có thể, nhưng sau khi ta tiếp xúc với khí linh kia thì sự tồn tại của ta sẽ bị lộ.” Bồ Đào nói.

“Ngươi chờ một chút, lát nữa lại tiếp xúc với nó.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

Sau khi hắn thăng cấp lên Luyện Hư kỳ, Luyện Khí nhất đạo cũng theo đó mà thăng cấp lên Đại Tông Sư Luyện Khí.

Đối với Vạn Kính thiên cung này, trong mắt Đại Tông Sư Luyện Khí như hắn đã trở nên không còn bí mật gì.

Sức mạnh của lần gia tốc thời gian này, theo ý kiến hiện tại của hắn, có lẽ bây giờ đang dùng một loại tiên bảo thời không cực kỳ trân quý để gia tốc thời gian.

Loại gia tốc thời gian này tuyệt đối không phải vĩnh viễn, nhất định nó sẽ kết thúc khi đạt đến một biến số nhất định.

Cho nên Từ Phàm đang suy nghĩ đến chuyện sẽ tăng tốc thăm dò tiểu thế giới mặt gương, đến khi còn cách trăm năm đại nạn Luyện Hư kỳ sẽ lại để Bồ Đào giao tiếp với khí linh của Vạn Kính thiên cung.

Hơn nữa lần này bí cảnh cả Vạn Kính thiên cung mở ra, chủ mưu đứng sau chuyện này tuyệt đối là khí linh của Vạn Kính thiên cung hoặc Sinh Linh.

Từ Phàm không biết mục đích của nó là gì, dù sao hắn cũng chiếm được món hời lớn.

Chương 580: Huynh đệ tốt gặp nhau

Ngay từ lúc Từ Phàm nâng chân bước vào tiểu thế giới mặt gương tiếp theo, mấy người Vương Vũ Luân cũng đang muốn đi vào.

Từ Phàm và mấy người Vương Vũ Luân đồng thời tiến vào tiểu thế giới mặt gương.

“Vũ Luân!”

“Từ đại ca!”

Hai người bốn mắt nhìn nhau, ánh mắt giống như gặp nhau sau vạn năm xa cách.

“Ở bên ngoài ta đã cảm giác được trong bí cảnh này có loại khí tức quen thuộc, không ngờ lại là ngươi ở bên trong.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Lúc này ở giữa hai bên tóc mai của Vương Vũ Luân đã có sợi trắng.

“Từ đại ca, ngươi không nên đến bí cảnh này.” Vương Vũ Luân cười khổ nói.

“Đến cũng không sao cả, hơn nữa ta không đến thì ai mang các ngươi về.” Từ Phàm ung dung nói.

“Từ bá bá!” Vương Linh Nhi nói.

“Nhiều năm không gặp, Tiểu Linh Nhi vẫn xinh đẹp như vậy.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Từ bá bá, ta giới thiệu cho ngươi một người, đây là sư tôn của ta, Tú Tâm.” Vương Linh Nhi kéo Tú Tâm đến giới thiệu cho Từ Phàm.

“Chào Tú Tâm đạo hữu.”

Từ Phàm không chút dấu vết nhìn thoáng qua huynh đệ tốt của mình, chắc lại có chuyện xưa gì đó xảy ra rồi?

Vẻ mặt của Vương Vũ Luân lại là vị này không phải.

Sự ăn ý khi làm huynh đệ nhiều năm, vẻ mặt được thể hiện vô cùng tinh tế.

“Chào Từ đạo hữu.” Tú Tâm hành lễ nói.

“Các ngươi ở chỗ này tốn bao nhiên năm tuổi thọ rồi?” Từ Phàm nhìn mọi người hỏi.

“Đã hơn hai trăm năm rồi, hiện tại mỗi khi chúng ta tiến vào một tiểu thế giới mặt gương đều ở lại rất lâu, lâu nhất là một tháng.” Vương Vũ Luân nói.

“Các ngươi vào trong Đạo Khí Hành Cung của ta đi, nơi đó không bị gia tốc thời gian ảnh hưởng.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, chúng ta cùng nhau thăm dò đi, như vậy thì gia tốc thời gian có thể chậm lại.”

Vương Vũ Luân thấy Từ Phàm muốn một mình chống đỡ gia tốc thời gian thì lập tức từ chối nói.

“Ta có cách chống lại gia tốc thời gian, ngươi có cách không?” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nói, phất tay mở ra một cánh cửa ánh sáng.

“Các ngươi đều đi vào đi, ta mang các ngươi về tông môn.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, vậy ngươi nhận lấy thứ này đi.” Trong tay Vương Vũ Luân xuất hiện mô hình tiểu viện giống như nông gia.

Đây là Đạo Khí Hành Cung Từ Phàm tự tay luyện chế cho hắn, bên trong là Linh Khoáng hắn thu thập trong những bí cảnh nhiều năm nay.

“Ngươi cho ta cái này làm gì? Sợ đạo khí bên trong không gian không ổn định sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Bên trong đều là Huyền Phong Lôi Thiết, ta sợ nếu mang mang vào Đạo Khí Hành Cung của Từ đại ca sẽ không ổn định.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

“Đầy Huyền Phong Lôi Thiết!” Từ Phàm kinh hãi nói.

Đạo Khí Hành Cung này là do hắn tự tay luyện chế cho Vương Vũ Luân lúc trước, hắn hiểu rõ bên trong thứ này lớn bao nhiêu so với ai khác.

“Đúng vậy, đầy ắp, hơn nữa đều là Huyền Phong Lôi Thiết đã được tinh luyện.”

“Lúc trước trong bí cảnh ta gặp được một mạch quặng Huyền Phong Lôi Thiết cực lớn, đào hơn ba năm mới lấy được.”

“Nếu sau này có quay lại chúng ta nên làm một chiếc tinh chu cho Ẩn Linh môn của chúng ta.” Vương Vũ Luân nói.

“Vũ Luân, ngươi đúng là ngôi sao may mắn của ta!” Từ Phàm vô cùng mừng rỡ nói.

Mặc dù Huyền Phong Lôi Thiết không tính là Linh Khoáng đỉnh cấp của Tu Tiên giới, nhưng nó là Linh Khoáng thích hợp nhất trong những Linh Khoáng luyện chế tinh chu.

“Từ đại ca cũng là ngôi sao may mắn của ta, mấy lần ngươi đều là người cứu nguy cho ta.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

Lúc hắn bắt đầu tuyệt vọng với bí cảnh này thì Từ Phàm xuất hiện như một tia sáng vậy, chiếu sáng xua đi tuyệt vọng trong lòng hắn.

“Không nói trước cái này được, các ngươi nhanh vào không gian của Đạo Khí đi.”

“Bên trong còn có Nguyệt Tiên và Từ Cương, có lẽ bây giờ đang giận dỗi, ngươi an ủi bọn họ một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, lúc sắp vào bí cảnh, Từ Phàm đã thu hai người họ vào bên trong Đạo Khí Hành Cung, nói là sau khi bí cảnh an toàn sẽ thả bọn họ ra.

Nhưng vì quá vui sướng với gia tốc thời gian nên Từ Phàm thiếu chút nữa quên mất bọn họ, sau khi nhớ đến thì hắn quyết định để bọn họ ở luôn trong Đạo Khí Hành Cung.

“Được, ta đã biết.”

Vương Vũ Luân nói rồi dẫn theo mọi người đi vào trong cánh cổng ánh sáng.

Sau đó toàn bộ tiểu thế giới mặt gương dường như chạm phải chương trình nào đấy, thời gian lại bắt đầu tăng tốc.

Từ Phàm lộ ra vẻ mặt hưởng thụ.

“Nếu như ta có thể ở luôn chỗ này thì tốt.” Từ Phàm mơ mộng nói.

Ngay lúc Từ Phàm nâng chân muốn bước vào tiểu thế giới mặt gương tiếp theo thì một âm thanh xuất hiện.

“Ta chính là khí linh của Vạn Kính thiên cung, ta tên Thiên Kính.”

“Tu sĩ Nhân Tộc, ngươi có muốn trở thành chủ nhân của Vạn Kính thiên cung này không?”

Giọng nói như của một đứa trẻ, nhưng trong giọng nói mang theo sự biến ảo khôn lường.

Từ Phàm dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn trời nói: “Chủ nhân tiền nhiệm của ngươi không phải là Yêu Tộc sao? Chọn ai cũng không nên chọn một Nhân Tộc như ta.”

“Chủ nhân đời trước của ta là Linh Tu, không phải Yêu Tộc.”

“Chủ nhân ban đầu của ta vì muốn thống trị Yêu Giới tốt hơn nên mới quy mình về Yêu Tộc.” Khí linh của Vạn Kính thiên cung nói.

“Trở thành chủ nhân của Vạn Kính thiên cung?” Từ Phàm cười như không cười nói.

“Tu sĩ Nhân Tộc, chắc hẳn ngươi đang nghi ngờ trong đó có âm mưu gì sao?” Khí linh của Vạn Kính thiên cung nói.

“Ta có mấy câu hỏi, có thể trả lời cho ta được không?” Từ Phàm nói.

“Ngươi nói đi.”

“Đến cấp bậc gì? Mới có thể tạo nên thời gian lợi hại như Vạn Kính thiên cung của ngươi?”

“Là cấp bậc Kim Tiên à?” Từ Phàm cười hỏi.

Sau khi tấn cấp Đại Tông Sư Luyện Khí, khi hắn nhìn về phía Vạn Kính thiên cung lại mang theo một cảm giác khác.

Bây giờ trong giác quan của Từ Phàm, Vạn Kính thiên cung không nên xuất hiện ở thế giới này, hơn nữa hắn còn có kết luận rằng bản thể của Vạn Kính thiên cung hẳn ở bên ngoài Tu Tiên Giới.

Khí linh của Vạn Kính thiên cung không nói gì, Từ Phàm lại nói: “Gia tốc thời gian, bản nguyên bị xói mòn của ta bị ngươi mang đi làm cái gì rồi?”

Khí linh của Vạn Kính thiên cung vẫn không nói gì.

“Chủ nhân của ngươi làm rơi hình chiếu phân thân của Tiên Khí từ thế giới Đại Thiên xuống, trông coi UU là muốn cướp đoạt, vẫn nên tìm một phân thân để làm đường lui.”

Lúc này toàn bộ Vạn Kính thiên cung như run lên một cái.

“Ngươi nói nhiều như vậy không sợ ta tiêu diệt ngươi ở nơi này sao?” Khí linh của Vạn Kính thiên cung hơi kinh ngạc nói.

Chỗ tiểu thế giới của Từ Phàm xuất hiện một cái bình đài, bên trên có ba con yêu thú hung dữ Đại Thừa kỳ, dường như chỉ chờ lệnh đợi ăn.

“Ta muốn biết ta có đoán đúng hay không?”

“Về phần ngươi muốn tiêu diệt ta, có lẽ có thể thử một chút.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Ngộ Không cầm Phá Linh Bổng xuất hiện bên người Từ Phàm, phía sau lưng còn có một trăm con rối Hợp Thể kỳ.

“Bồ Đào, ngươi hiện thân nói chuyện với người bạn này một chút.” Khóe miệng Từ Phàm hơi nâng lên.

Mặc dù hiện tại Bồ Đào là đạo khí nhưng sức mạnh đã sớm vượt xa những khí linh tiên khí kia.

Bồ Đào hóa thành một đóa ma vân, xuất hiện sau lưng linh khí của Vạn Kính thiên cung, ma vân há miệng để lộ một miệng toàn răng nanh, dường như muốn nuốt vạn vật trên thế giới.

Bồ Đào mới xuất hiện, ba con yêu thú Đại Thừa kỳ và bình đài mới xuất hiện trong tiểu thế giới mặt gương chậm rãi rơi xuống.

“Đây là cái gì mà lại có thể cướp đi quyền khống chế của Vạn Kính thiên cung của ta!” Khí linh của Vạn Kính thiên cung kinh hoảng nói.

Chương 581: Giá họa

“Đừng hoảng sợ, tiếp theo còn có trò hay.” Từ Phàm mới vừa nói xong.

Ma vân kia bèn há mồm ngoạm chặt khí linh của Vạn Kính thiên cung, xé toạc một mảng lớn khí linh bản nguyên, bắt đầu ăn một cách say sưa.

Toàn bộ Vạn Kính thiên cung lại run rẩy, giống như bị cắt sống một tảng thịt.

“Quên không giới thiệu với ngươi, đây là khí linh bản mệnh của ta, bình thường ngoài việc làm chủ nhân vui thì thích nhất là ăn tất cả những vật có linh.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Tu sĩ Nhân Tộc, ngươi không sợ chủ nhân ta giáng lâm nơi này sao?” Khí linh Vạn Kính thiên cung rống to nói.

“Chủ nhân của ngươi nếu muốn xuất hiện thì đã sớm xuất hiện, cần gì phải chờ tới bây giờ.” Từ Phàm nói.

Khí linh Vạn Kính thiên cung bị xé mất một mảng, sợ đến mức chỉ nghĩ lập tức trốn về bản mệnh không gian của hắn, thế nhưng hắn đã bị Bồ Đào khống chế không thể động đậy.

“Ngươi cho rằng để khí linh của ngươi nuốt ta thì có thể kiểm soát Vạn Kính thiên cung sao?” Khí linh Vạn Kính thiên cung hét to.

“Đâu có, ta chưa từng nghĩ như vậy, khí linh của ta cắn nuốt ngươi, chẳng qua là để tự phát triển, ta không phải rất hứng thú với bản thể của ngươi.” Từ Phàm ung dung nói.

Lúc này, thời gian trong tiểu thế giới mặt gương của Từ Phàm đã tăng tốc lên nghìn năm.

“Chủ nhân ta là Đại Năng Kim Tiên của thế giới Đại Thiên, ngươi để khí linh nuốt ta, chủ nhân nhất định sẽ phát giác, ngươi không sợ dính vào đại nhân quả sao?” Khí linh Vạn Kính thiên cung nghiêm nghị nói.

“Ta đương nhiên sợ dính vào đại nhân quả, cho nên sau khi ngươi bị

Bồ Đào nuốt, chủ nhân ngươi sẽ cảm giác là một cái Linh Tu Yêu tộc cắn nuốt ngươi.”

“Cái này thì có quan hệ gì với Nhân Tộc ta?”

Từ Phàm mới vừa nói xong, Bồ Đào lại xé rách tiếp một mảng lớn bản nguyên từ trên thân của khí linh Vạn Kính thiên cung.

Đau đến mức khí linh Vạn Kính thiên cung kêu to.

Vạn Kính thiên cung run rẩy như thể bị hứng chịu cơn động đất cấp 9.

Từ Phàm cũng không nhàn rỗi, một pháp trận lớn bị tay hắn đưa lên.

Một hình kính văn trôi nổi ở bên người Từ Phàm.

“Bồ Đào, đừng chỉ có mải ăn, xử lý khí linh Vạn Kính thiên cung này đi, trước khi ngươi nuốt trọn, ta phải khắc một thứ vào bên trong bản nguyên của hắn.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Ma vân như là một con hổ già đang ngoạm lấy con mồi, dùng răng cắn xé khí linh Vạn Kính thiên cung lôi tới bên cạnh Từ Phàm.

Khi Từ Phàm kết ấn, pháp trận to lớn kia chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng co lại thành một quả cầu pha lê.

“Không ngờ việc đầu tiên ta làm ngay sau khi lên cấp Đại Tông Sư Luyện Khí lại là lừa gạt khí linh.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Lúc này thời gian trong tiểu thế giới mặt gương của Từ Phàm đã đi tới năm 1400.

“Tu sĩ Nhân Tộc, tha ta, chuyện này có thể không cần tính toán.”

Vạn Kính thiên cung cảm giác mình trở thành thịt trên thớt, mặc người chém giết.

Hai ngón tay Từ Phàm kẹp bẹt trận pháp co lại thành quả cầu pha lê kia thành khí linh trông như một mảnh gương đá.

“Ta để Bồ Đào nuốt ngươi, bản thể của ngươi ở thế giới Đại Thiên xa như vậy sẽ chẳng biết gì, chỉ cảm thấy phân thân của mình bị Linh Tu Yêu Tộc nuốt.”

“Không, chủ nhân của ta có Đại Năng Kim Tiên, kiểm soát không gian cùng thời gian.”

“Hắn nhất định sẽ quay ngược thời gian để điều tra chuyện này, đến lúc đó ngươi sẽ chết không chỗ chôn.” Tốc độ nói chuyện của khí linh Vạn Kính thiên cung rất nhanh, hắn cảm giác được ý thức của mình bắt đầu tan rã.

“Vậy ta liền đánh cược một lần, ta đoán chủ nhân Kim Tiên kia của ngươi sẽ không quay ngược thời gian.” Từ Phàm nói, lại để Bồ Đào hung ác cắn xé một mảng bản nguyên Vạn Kính thiên cung.

Ý thức của khí linh Vạn Kính thiên cung bắt đầu sáng rực, chỉ để lại một mảng bản thể nhỏ, miễn cưỡng duy trì hoạt động của Vạn Kính thiên cung.

“Bồ Đào, ngươi ăn còn hơi nhỏ nhẻ, ngươi ăn nhiều chút, chúng ta có thể ra được Vạn Kính thiên cung.” Từ Phàm cau mày nói.

“Chủ nhân, trở về chỉ cần bản thể lại có Linh Khoáng tương quan dung nhập, vậy bản thể của ta có thể trực tiếp lên cấp thành Tiên Khí.” Bồ Đào vội vàng nói.

“Ra là vậy, cắn nuốt ít đi chút cũng không được à?”

“Một chút cũng không được.” Giọng Bồ Đào nói đầy thành khẩn.

“Vậy ta tha thứ ngươi.”

Từ Phàm nói, bỏ trận pháp co lại thành quả cầu pha lê trong tay vào khí linh Vạn Kính thiên cung.

Quả cầu Pha lê vừa gặp phải khí linh Vạn Kính thiên cung thì dung nhập vào trong khí linh.

“Bồ Đào, ngươi nói sửa chữa số liệu của khí linh như này có sao không?” Từ Phàm cười chơi, đây là thủ đoạn mà sau khi hắn trở thành Đại Tông Sư Luyện Khí mới có.

“100% không sao, thủ pháp của chủ nhân dù phóng tới bất kỳ trên khí linh Tiên Khí gì thì cũng đều không có kẽ hở.” Bồ Đào nói chắc chắn.

“Lời này ta thích nghe.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vậy thì kế hoạch tiếp theo sẽ giao cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân, bảo đảm làm được thỏa đáng.” Bồ Đào đi lên nói.

Sau đó bắt đầu ngậm khí linh Vạn Kính thiên cung, biến mất trong tiểu thế giới mặt gương.

Lúc này, thời gian đã tăng tốc đi tới năm 1900, cuối cùng dừng đột ngột.

“Đã ghê, ở lại 100 năm củng cố tu vi, rồi tùy ý tu luyện tới Đỉnh Phong Luyện Hư kỳ, sau này ta cũng là cao thủ Hợp Thể kỳ.” Từ Phàm nói đầy đắc ý.

“Sau khi lên đến cấp Hợp Thể kỳ, ta chính là Đại Tông Sư Luyện Khí chân chính, chỉ cần tùy ý luyện chế mấy món Tiên Khí, về sau chính là vô địch thế giới này, đến lúc này xem ai dám quấy rầy cuộc sống ăn no chờ chết của ta.” Từ Phàm tưởng tượng nói.

Lúc này, ở một chỗ khác của Vạn Kính thiên cung, một vị Yêu Tôn vừa đặt chân đến tiểu thế giới mặt gương tiếp theo thì bị linh quang phát ra từ tiểu thế giới mặt gương kia làm hoa mắt.

Một vật thể giống như một viên đá gương xuất hiện trên bệ..

Nhìn thấy khối đá gương ấy, Yêu Tôn kia đến hô hấp cũng bắt đầu khẩn trương.

“Đây là tâm hạch bản nguyên của Vạn Kính thiên cung sao!!” Yêu Tôn có chút kích động.

Sau đó kia Yêu Tôn cầm lấy đá gương, thần thức bắt đầu tiến vào trong đó.

Rồi sắc mặt của yêu tinh đó càng ngày càng khó coi, cuối cùng trực tiếp thu hồi khối đá gương kia, bắt đầu mắng to: “Phí sức nửa ngày trời, cái bản thể này của Vạn Kính thiên cung vậy mà lại ở bên ngoài hai giới.”

“Muốn ra ngoài, còn phải nhờ cự thành Tứ Tướng!”

“Tuổi thọ hơn 2000 năm của ta chẳng phải là mất không, cuối cùng chỉ lấy được một tọa độ.” Sắc mặt Yêu Tôn khó coi nói.

Ngay lúc này, Vạn Kính thiên cung bắt đầu run chuyển, sau đó trực tiếp vỡ vụn từ bên ngoài vào bên trong như thủy tinh.

Từ Phàm đã sớm chuẩn bị xong đạo khí Linh thuyền, mở ra trạng thái ẩn thân.

Phía trên Cự thành Tứ Tướng, Thiên Linh tôn giả cùng hai vị tôn giả của hội trưởng lão đồng thời bại lộ ở bên trên cự thành Tứ Tướng.

Lúc này xung quanh bọn hắn còn có năm vị tôn giả Yêu Tộc.

“Mau lên xe, không là không kịp đâu!” Từ Phàm nhanh chóng thao túng đạo khí Linh thuyền, ngừng ở bên cạnh ba người.

“Tôn Giả Nhân tộc, gan các ngươi cũng lớn ha, vậy mà ức hiếp cự thành Tứ Tượng ta.”

Mấy vị tôn giả Yêu tộc xung quanh Thiên Linh tôn giả trong nháy mắt giận dữ, cùng nhau tấn công ba người bọn hắn.

Thiên Nhân tôn giả cùng hai người của hội trưởng lão đi tới Từ Phàm Linh thuyền, trực tiếp nhanh chóng leo lên.

“Đi thôi ~” Từ Phàm điều khiển Linh thuyền truyền tống liên tục ba lần, đây không phải là lúc tiếc linh thạch.

Từ Phàm truyền tống ba lần, đi thẳng tới vị trí ban đầu của cung Long Tiên.

“Vạn Kính thiên cung bị Yêu Tộc cướp đi.” tôn giả của hội trưởng lão uể oải nói.

Chương 582: 5 cái hố

Từ Phàm nhìn trưởng lão hội và tôn giả đang rủ, nói: “Vạn kính Thiên cung không có bị Yêu tộc cướp đi, bọn họ chỉ là đạt được một tọa độ.”

Hai vị tôn giả đang chán nản, bỗng nhiên nhìn về phía Từ Phàm.

“Lúc ta ở mặt kính của tiểu thế giới, từng thấy qua kính thạch chứa tin tức khí linh Vạn kính Thiên cung.”

“Mặt trên chỉ ghi chép một tọa độ bên ngoài hai giới, ngoài ra không có thứ gì. – Từ Phàm nói rằng.

Trong tay Từ Phàm có thêm một khối kính thạch giao cho trưởng lão hội tôn giả.

“Vạn kính Thiên cung tổng cộng có hai khối tinh thạch, sau khi toàn bộ bị phát hiện, Vạn kính Thiên cung sẽ tan vỡ.” – Từ Phàm giải thích.

“Ý của ngươi là, chúng ta tiêu hao nhiều tiểu thọ như vậy, cuối cùng chỉ chiếm được một tọa độ.” – Thiên linh tôn cau mày nói, hắn có loại cảm giác đầu voi đuôi chuột.

Từ Phàm biểu lộ bất đắc dĩ, chuyện này thì quan hệ gì với hắn, dù là không có sự can thiệp của hắn, Vạn kính Thiên Cung đến cùng cũng sẽ tan vỡ.

Khác biệt duy nhất chính là bọn họ có thể đi ra hay không.

Ngay vào lúc này cung Long Tiên trực tiếp phá tan không gian, tọa lạc ở cách đó không xa.

U Minh tôn giả xuất hiện bên trên cung Long Tiên, bước ra một bước đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Kết quả thế nào?” – U Minh tôn giả hỏi.

“Đầu voi đuôi chuột, bỏ cái giá lớn như vậy, cuối cùng chỉ đạt được một cái tọa độ.” – Vị tôn giả vừa nãy tiếp nhận kính thạch từ Từ Phàm, lại đem kính thạch giao cho U Minh tôn giả.

“Tọa độ này Yêu tộc bên kia đã có được ư?” – U Minh tôn giả hỏi.

“Yêu tộc bên kia đạt được .” – Trưởng lão hội tôn giả cúi đầu nói.

“Vậy thì không sao rồi, hiện tại hai giới dung hợp bọn họ cũng không ra được.”

“Sau khi hai giới triệt để dung hợp, tứ tướng cự thành cũng không có tốc độ thuyền Vạn tinh của chúng ta.” – U Minh tôn giả cười nói.

“Vì lẽ đó lần này, chúng ta không thiệt thòi.”

Nghe được lời cũa U Minh tôn giả, hai vị trưởng lão tôn giả sắc mặt mới hòa hoãn lại.

“Tẩu tử, đa tạ tẩu dẫn tới vô địch tôn giả đi Yêu tộc giúp đỡ.” – Từ Phàm ở bên cạnh cảm tạ nói.

“Sự tình thuận lợi, dù cho ngươi không nói thì trận này sớm muộn cũng sẽ đánh.” – U Minh tôn giả không thèm để ý nói.

“Ta ở trong vạn kính thiên không hơi có chút kỳ ngộ, sau trăm tuổi ta sẽ có thể thăng cấp luyện khí đại tông sư cảnh giới, đến lúc đó tẩu tử có yêu cầu cứ trực tiếp mở miệng.” Từ Phàm hành lễ nói.

“Ngươi sắp thăng cấp luyện khí đại tông sư!” – U Minh tôn giả có chút vui mừng nói.

“Ở trong Vạn kính Thiên cung may mắn có chút cảm ngộ.” Từ Phàm cười nói.

“Được, chuyện này tẩu tử nhớ kỹ, sau trăm tuổi tẩu tử đi tìm ngươi nhờ giúp đỡ, ngươi cũng không nên từ chối.” – U Minh tôn giả cười nói.

“Tiểu đệ xin đợi tẩu tử đại giá.” Từ Phàm cười nói.

Đương lúc Từ Phàm cùng Thiên Linh tôn giả phải đi, lại bị U Minh tôn giả gọi lại.

Một chiếc nhẫn không gian hóa thành lưu quang, bay về hướng Từ Phàm.

“Bên trong chiếc nhẫn này bên trong có một ít Tiên khí cấp bậc Ling khoáng, là trưởng lão hội khen thưởng đưa cho ngươi.”

Âm thanh của U Minh tôn giả truyền đến.

Từ Phàm dùng thần niệm liếc mắt nhìn đồ vật trong không gian giới chỉ, hơi kinh hỉ nói: “Đa tạ chị dâu.”

“Khách khí ~”

Từ Phàm cùng Thiên Linh tôn giả lần thứ hai nói lời từ biệt cùng U Minh tôn giả, thì rời khỏi khu vực bọn họ đang ở.

Bên trong Cực không chi vực, một chiếc tinh chu cổ điển chính đang hướng về ngoại vi bay đi.

Trên tinh chu cổ điển, Thiên Linh tôn giả đem quyền điều khiển thuyền giao cho Bồ Đào bắt đầu phân thân đi, hắn tự xoa xoa tay đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, chúc mừng ngươi sau trăm tuổi thăng cấp luyện khí đại tông sư.” Thiên Linh tôn giả cười nói, trong lời nói có một chút cảm giác lấy lòng.

“Tôn giả, chúng ta đều là bạn cũ lâu năm , đến lúc đó các ngươi cầm linh khoáng cấp bậc Tiên khí qua là được.”

“Chúng ta quan hệ mặc dù tốt, thế nhưng bỏ công lại bỏ nguyên liệu để làm ta nhưng là không làm được.” – Từ Phàm nhìn dáng vẻ ngại ngùng của Thiên Linh tôn giả có chút buồn cười.

“Đại trưởng lão, dựa vào quan hệ của chúng ta, ngươi giúp ta luyện chế hai cái Tiên khí như thế nào.” – Thiên Linh tôn giả xoa tay nói, cảm giác có chút ngại ngùng.

“Lão đại bên kia cũng cần hai cái, linh khoáng cũng đã tập hợp, còn như lão tam, ngươi tùy tiện luyện chế là được.”

Thiên Linh tôn giả giống như học sinh tan học lập tức chạy tới quán net vậy, trước tiên nhất định phải có một người xung phong đi trước chiếm chỗ.

“Khá lắm, ta còn chưa có thăng cấp, ngươi trước tiên chiếm chỗ 5 kiện Tiên khí.” – Từ Phàm liếc Thiên Linh tôn giả một cái.

“Thiên Linh tông của ta truyền thừa mấy chục ngàn năm, kho báu trong tông môn sâu không lường được.”

“Chỉ cần đại trưởng lão đồng ý, cứ việc đi lấy bảo vật mà ngươi coi trọng.”

“Thiên Linh tông của ta linh thạch, linh bảo, linh khoáng thì không ít, thiếu chỉ là luyện khí đại tông sư của tu tiên giới như Đại trưởng lão.” – Thiên Linh tôn giả vỗ mông ngựa nói.

“Tôn giả, ngươi nói như vậy thì khách khí rồi.”

“Quan hệ của hai tông chúng ta, ta có thể luyện ra Tiên khí thiết yếu của các ngươi trước, còn như về sau, đến thời điểm có thời gian lại nói, bảo đảm để các ngươi trước lúc phi thăng cầm được.” – Từ Phàm nói.

Từ Phàm nghiêm túc suy nghĩ một chút, không tính Tiên khí cần luyện chế trong tông môn, chỉ ẩn linh môn bên ngoài cần luyện chế, hiện tại đã nhiều hơn 6 kiện.

“Vậy được, ta trở lại nói với lão đại và lão tam để bọn họ chuẩn bị kỹ càng thù lao trước.” – Thiên Linh tôn giả khà khà nói.

“Quan hệ giữa hai tông còn cần thù lao gì?”

“Như vậy, ngươi đem tất cả báu vật ẩn chứa tiên văn, tất cả đều đóng gói lấy tới cho ta.”

“Trở về ta luyện chế một quyển phù văn đồ, đến lúc đó Luyện khí tông sư của tông môn các ngươi có thể tiếp tục tìm hiểu tiên văn .” – Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

Từ Phàm đã tích lũy nhiều năm, hiện trình tự tiên văn đã tìm hiểu đã hơn 100 mai, luyện chế Tiên khí bình thường đúng là đủ dùng.

Nhưng hắn là Luyện khí đại tông sư bình thường sao?

“Cái này có thể có, chờ ta sau khi trở về lập tức đưa tới cho ngươi.” Thiên Linh tôn giả vội vã nói.

Tông môn bọn họ tuy rằng không có lợi Luyện khí tông sư lợi hại, nhưng tài nguyên đủ để bồi dưỡng ba, bốn vị Luyện khí tông sư ưu tú.

Sau đó Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến cái gì vậy, phất tay đem người bên trong đạo khí hành cung đều thả ra.

Từ Cương cùng Tử Nguyệt Tiên vừa ra tới đã dùng ánh mắt u oán nhìn Từ Phàm.

“Sư phụ, đã bàn xong là cùng dò xét bí cảnh, đến nơi tại sao đem chúng ta nhốt lại?” – Từ Cương hơi đau lòng nói.

“Không phải là gia tốc thời gian sao? Ta cùng đại ca nguyện ý giúp sư phụ gánh vác.” – Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sư phụ đều có thể nhẹ nhàng giải quyết, đem các ngươi thả ra còn phải phân tâm chăm sóc cho các ngươi.”

“Để cho các ngươi ở bên trong đạo khí khí hành cung vừa hay, bây giờ vi sư không phải an toàn đi ra rồi sao?”

Từ Phàm cầm đạo khí đạt được trong vạn kính thiên cung, mỗi người đưa cho một cái giống như lừa gạt trẻ nhỏ vậy.

“Các ngươi còn nhỏ, căn cơ tuổi thị bị hỏng, chờ lần sau sự phụ gặp bí cảnh thích hợp, lại gọi các ngươi cùng đi.” – Từ Phàm cười nói.

Hắn xác thực cảm giác mình có chút quá đáng, hai người đồ đệ này vạn dặm xa xôi đến cùng mình, kết quả ngay cả bí cảnh ra sao đều chưa từng thấy.

“Từ đại ca, đây chính là ngươi không đúng, tốt xấu cũng để bọn họ trải nghiệm một tiểu thế giới mặt gương chứ.” – Vương Vũ Luân ở bên cạnh cười nói.

“50 năm không phải thời gian sao? Ở nhà cố gắng bế quan tu luyện không được sao?”

“Nhất định phải dùng để lãng phí.”

Chương 583: Bộ trưởng bộ tài nguyên

Cổ Điển Tinh chu thuận lợi hạ xuống Ẩn Linh đảo.

Sau đó Thiên Linh tôn giả lại cưỡi Cổ Điển Tinh chu vội vã bay về hướng Thiên Linh Tông.

Thiên Linh tôn giả cần phải quay về đem hai bộ Linh Khoáng tiên khí của hắn thu thập đủ, thuận tiện đem toàn bộ bảo vật quan trọng, bao gồm cả Tiên Văn của Từ Phàm mang về.

“Cuối cùng cũng về rồi.” Vương Vũ Luân nhìn Tông môn thân thuộc nói.

“Nhớ kĩ, nơi này luôn là nhà cửa ngươi.” Từ Phàm vỗ lên vai của Vương Vũ Luân cười nói.

Trong lòng thầm nghĩ sau này cuối cùng có người cùng hắn câu cá rồi.

“Tú Tâm đồng đạo, ngươi gia nhập Ẩn Linh Môn bọn ta hay là như thế nào? “Từ Phàm hỏi.

“Ngươi là sư tôn của Linh Nhi, tính ra cũng là người mình cả, vậy thì ở lại Ẩn Linh Môn của ta làm Trưởng Lão, ngươi thấy thế nào?” Từ Phàm mở lời mời.

“Có thể gia nhập Ẩn Linh Môn là vinh hạnh của ta.” Tú Tâm cười nói.

Qua lời của Ngọc Vũ Luân, Nàng cũng đã biết bảy tám phần về các người rồi.

Nàng có thể đến Ẩn Linh Môn làm trưởng lão, cũng xem như là trèo cao rồi.

“Vậy được, Tú Tâm trưởng lão lần đầu đến Tông môn, chút nữa để ta sai người đưa Tú Tâm trưởng lão đi dạo quanh một vòng.” Từ Phàm cười nói.

Không lâu sau, Khâu Tự Viễn nhận được thông báo của Bồ Đào, đã đến bên cạnh Từ Phàm.

Đây là trưởng lão Tú Tâm mới đến của Ẩn Linh Môn, ngươi đưa nàng vào trong Tông môn dạo quanh, thuận tiện giới thiệu qua một chút.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn hành lễ đáp.

Sau đó liền đưa Tú Tâm và Vương Linh Nhi vào bên trong Tông môn dạo quanh.

“Vũ Luân, qua thời gian nữa hẵng nói tiếp, ta phải trở về trước ổn định cảnh giới tu luyện.” Từ Phàm nói xong liền hướng về phía tiểu viện của mình trên đỉnh núi bay đi.

Vương Vũ Luân nhìn bóng lưng của Từ Phàm cười với Mộ Dung Thiến Nhi nói : “Rời tông môn một thời gian lâu như vậy, mọi thứ vẫn giống như lúc trước vậy.”

“Ta thấy giọng điệu của chàng cứ như đã rời Tông môn cả trăm nghìn năm rồi vậy, thực ra đã được bao lâu đâu.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói.

Vương Vũ Luân một bộ dạng ra vẻ ông cụ non. “Đi thôi, đi xem con trai chúng ta trước, nhiều năm như vậy không biết tu vi đã tiến bộ hay chưa?”

Mộ Dung Thiết Nhi không nhịn được lườm Vương Vũ Luân một cái, nàng biết chồng của mình vì sao đột nhiên lại có thể trấn áp chuyện của con trai mình.

“Có bản lĩnh, thì chàng đừng dùng bộ đạo khí mà Từ đại ca đưa cho chàng luyện chế nữa.” Mộ Dung Thiết Nhi lườm Vương Vũ Luân một cái nói.

“Nàng hiểu cái gì, pháp bảo cũng là một phần của thực lực!” Vương Vũ Luân vênh váo nói.

“…”

Từ Phàm về đến tiểu viện của mình, liền nhìn thấy Số một số hai đang đợi ở đó.

“Bản thể nhanh nói cho ta biết, ngươi đã trải qua những cuộc gặp gỡ bất ngờ nào? Có thể khiến ngươi thăng cấp Luyện Hư Kỳ rồi!” Số một phân thân hiếu kì nói.

“Đúng vậy, sau khi thăng cấp, ta nghĩ chúng ta nên đem luyện khí cùng nhau cảm ngộ.” Số hai phân thần nói.

Từ Phàm không có thời gian nói chuyện phiếm với họ, trực tiếp vung ra một phân thân tạm thời, để phân thân đi vào rồi tự mình vào trong phòng ổn định tu vi.

Phân thân tạm thời của Từ Phàm nhìn số một, số hai, từ từ mở miệng nói: “Nói là, một đoàn người Từ Phàm ngồi trên Cổ Điển Tân Tinh chu, đang phải chạy hướng đó....

“Đổi một phiên bản khác được không? Phiên bản của Đơn lão sư ta nghe không quen∼” Số hai phân thân phàn nàn nói.

“Vậy ngươi muốn nghe phiên bản gì?” Phân thân tạm thời của Từ Phàm cười nói.

“Đổi sang phiên bản của Quách lão sư được không∼” số một phân thân trong tay còn cầm một túi hạt dưa.

“Chắc là được”

Phân thân tạm thời của Từ Phàm gật gật đầu, sau đó bắt đầu đi vào.

”...”

Vương triều Cửu Phượng, chỗ cảng lớn nhất tiếp giáp biển Vô Tận.

Một hạm đội Hải Châu đang nhanh chóng liên tiếp thu thập Linh Khoáng Linh Bảo tại một nơi sâu ở biển vô tận.

Trên hạm trưởng của hạm đội Hải Châu, con rối Hợp Thể Kỳ đang báo cáo với Sư Triển về tài nguyên lần này hạm đội Hải Châu đã thu thập được.

“Lần này ở nơi sâu của biển vô tận, phát hiện một chỗ mạch nhỏ đạo khí cấp bậc Linh Khoáng, trải qua thời gian nửa năm mới thu thập xong.”

“Cho nên thời gian trở về mới kéo dài tận hai tháng sau.” Con rối Hợp Thể Kỳ giải thích.

“Đạo khí cấp bậc Linh Khoáng~” Sư Triển nhìn Thanh Đan trong tay gật đầu nói.

“Lần này các ngươi vất vả rồi, tiền hoa hồng cho lần ra biển này, sẽ tăng thêm cho các ngươi một chấm.” Sư Triển cười nói.

“Thật vậy sao! Bộ trưởng, thật sự rất cảm ơn ngươi!” Hợp Thể Kỳ kích động nói. Nên biết rằng, bọn hắn ra biển thu Khoáng một lần, tổng số hoa hồng cũng chỉ có 5chấm.

“Đây là các ngươi xứng đáng nhận được, trên biển vô tận lại còn là Linh Khoáng cấp bậc cao, yêu thú trên đó lại càng nhiều”

“Lần này các ngươi làm rất tốt, ta sẽ báo công với Nữ đế bệ hạ giúp các ngươi.” Sư Triển cười nói.

“Đa tạ bộ trưởng”

Sau đó Hợp Thể Kỳ, đội trưởng hạm đội Hải Châu, nhảy một phát chạy

về nơi xa.

Tuyên bố tin tức tốt này với thành viên hạm đội đang đợi ở nơi xa của hắn, dẫn tới một trận hoan hô.

Sư Triển nhìn thấy cảnh này liền nở nụ cười.

Từ sau khi quốc sư nhỏ tuổi đó xuất hiện, hắn bị đóng băng một đoạn thời gian.

Đoạn thời gian đó hắn vốn mất hết ý chí, muốn rời khỏi Phượng Trường Ninh, trở về Ẩn Linh đảo tiếp tục bảo vệ quê hương nhỏ bé của hắn.

Lần này không liên quan ai ở thế giới nhỏ bé này, hắn chỉ muốn tìm một nơi quen thuộc, sống nốt phần đời vô vị còn lại của mình.

Thề rằng, từ hôm nay trở đi không làm thiểm cẩu nữa.

Chính lúc hắn muốn rời khỏi thì Phượng Trường Ninh tìm đến hắn.

“Sư phụ, đến giúp ta chút được không?”

“Ta muốn để ngươi chứng kiến quá trình Vương triều của chúng ta nổi dậy lần nữa.”

Đợi đến lúc vương triều Cửu Phượng của chúng ta trở nên mạnh nhất giới này, thì lúc đó ngoài ta ra ngươi sẽ là sự tồn tại tôn quý nhất.

Vốn dĩ khi nghe thấy lời của Phượng Trường Ninh, Sư Triển tuy là mềm lòng, nhưng hắn đã hạ quyết tâm.

Cho đến khi Phượng Trường Ninh đem một nửa số mệnh công đức vương triều chia cho Sư Triển, thì tâm hắn đã bị dao động.

“Tu vi và tài năng của ta cũng chỉ có thế, tại sao ngươi lại đem thứ quan trọng và quý giá như thế giao phó cho ta.

“Ngươi là người duy nhất mà ta có thể toàn tâm toàn ý tin tưởng trong giới tu tiên này.

“Lúc trước như thế, bây giờ cũng thế.”

Ánh mắt của Phượng Trường Ninh nhìn Sư Triển, giống như đứa em gái nhìn người anh trai tôn quý duy nhất có thể dựa dẫm vào.

Sư Triển đứng trên bờ biển của biển vô tận, không biết tại sao lại hồi tưởng lại cảnh đó, vừa cười vừa tự mắng mình một câu.

“Đúng là đồ tồi”

Sư Triển nhìn về nơi xa, đợi hạm đội Hải Châu tiếp theo trở về.

Hắn hiện tại quản lí toàn bộ bộ trưởng thu thập tài nguyên của vương triều Cửu Phượng, nắm giữ trên tám phần tài nguyên của Cửu Phượng vương triều.

Thật sự là dưới một người trên vạn người

“Bộ trưởng, nơi không trung cao nhất truyền lại tiếng gọi của Cửu Phượng Hào.”

Một vị thiếu niên Kim Châu Kỳ cầm một chỉ dụ, nhanh chóng đến phía sau Sư Triển, dùng giọng điệu cực kì tôn trọng nói.

“Không cần đưa ta xem nữa, trực tiếp nói đi, đem những số liệu không cần thiết kia lược bỏ đi.” Sư Triển nói.

Thuyền trưởng điều khiển Cửu Phượng Hào Tinh chu là một con rối Hợp Thể Kỳ rất nghiêm túc cẩn thận, vốn dĩ mỗi lần báo cáo chỉ cần một hai câu là xong, nhưng hắn cứ luôn đem cả quá trình từ đầu đến cuối, từ những điều nhỏ nhặt, đều tỉ mỉ nói một lượt.

“Cửu Phượng Hào ở cực không phát hiện một đạo khí cỡ lớn cấp bậc Linh Khoáng Tinh Thần, nhưng kho chứa đã đầy, không biết có nên bỏ bớt những Linh Khoáng đã thu thập xong, nhường chỗ cho cái này không.”

Chương 584: Ân tình 0 vạn lần

Sư Triển nghĩ một lúc nói: “Trước tiên, để Cửu Phượng Hào đem Linh Khoáng có giá trị thấp nhất vứt đi.

“Để lại những Linh Khoáng quan trọng cần thiết nhất.”

“Bây giờ thời gian là Linh Thạch, thêm hay bớt thì tổn thất đều rất lớn.” Sư Triển nói.

“Tuân lệnh Bộ trưởng.” Thiếu niên Kim Đan Kỳ sau lưng Sư Triển cúi thấp đầu nói.

“Phi Tinh, ta nhớ ngươi tốt nghiệp Toàn Giả, đứng đầu bảng đám đệ tử năm đó đúng không?” Sư Triển hỏi, hắn năm đó đã từng làm hiệu trưởng học viện đó.

“Đúng vậy, nhờ được vương triều bồi dưỡng, trong thời gian ở học viện, ta không dám buông lỏng chút nào.” Thiên Phi Tinh nói.

“Lần tới sau khi Cửu Phượng Hào trở về, ngươi sẽ là phụ tá tuỳ tàu của Cửu Phượng Hào.”

“Tài năng của ngươi ở lại bên ta thì có chút láng phí,nó nên được phát huy tác dụng ở một nơi cần thiết hơn.” Sư Triển cười nói.

Hiện tại toàn bộ nơi có vị trí quan trọng của Cửu Phượng vương triều đều do con rối đảm nhận, Phượng Vũ Ninh muốn cải cách chuyện này, nhưng Sư Triển luôn đi trước.

“Hả, phụ tá tuỳ tàu! Bộ trưởng đại nhân, ta cảm thấy khoảng cách này hơi lớn.” Thiên Phi Tinh có chút khó sử nói.

Là chiếc Tinh chu duy nhất của vương triều Cửu Phượng, Thiên Phi Tinh rất rõ tính quan trọng của nó.

“Ta biết ngươi lo lắng điều gì, trên đó đều là những con rối rất bình thường, bọn chúng đều trung thành với vương triều Cửu Phượng.

“Nếu ngươi làm phụ tá tuỳ tàu, thì ngươi ở Cửu Phượng Hào này cũng nhận được sự tôn trọng tương thích, con rối so với người bình thường càng dễ chung sống” Sư Triển thuyết phục.

“Đừng sợ làm không tốt, chỉ sợ ngươi không dám làm.” Sư Triển quay người vỗ vỗ lên vai Thiên Phi Tinh, liền rời khỏi.

Vừa rồi, công cụ liên lạc của hắn có chút rung chuyển, là Phượng Trường Ninh đang triệu hồi hắn.

Hoàng thành vương triều Cửu Phượng, trong một đại điện to lớn, Phượng Trường Ninh đang ngồi ngay ngắn trên ghế rồng.

“Sự phụ không cần đa lễ.” Phượng Trường Ninh nói, sai cho cung nữ bên cạnh mang ghế ra cho Sư Triển ngồi.

“Bệ hạ, gọi ta đến có việc gì.” Sư Triển hỏi.”

“Vừa nãy quốc sư đến đây bàn bạc với ta, nói là dựa vào tiến độ bây giờ, sau mười năm nữa có thể thu thập đủ Linh Khoáng của chiếc Tinh chu thứ nhất của vương triều Cửu Phượng chúng ta.

“Do quốc sư tự tay luyện chế, trong năm mươi năm, vương triều Cửu Phượng chúng ta sẽ có một chiếc Tinh chu do chính mình luyện ra.” Phượng Trường Ninh chậm rãi nói, nhìn vào ánh mắt Sư Triển, có chút sâu xa.

Sư Triển nhìn ánh mắt Phượng Trường Ninh, hiểu được hàm ý trong đó.

“Ta hiểu suy nghĩ của điện hạ, năm mươi năm đó đủ để bồi dưỡng một đoàn Tinh chu thuyền viên ưu tú mới.” Sư Triển nói.

“Vậy thì làm phiền sư phụ rồi, những con rối đó tuy rằng cũng là con dân của vương triều Cửu Phượng ta, nhưng dù sao vẫn thiếu một số thứ.”

“Có một số việc hoàn toàn giao cho bọn họ, cuối cùng lại ẩn chứa một số tai hoạ.” Phượng Trường Ninh nói rất khái quát, nhưng trọng tâm chỉ có một điểm.

Đối với con rối, nàng không thể yên tâm hoàn toàn.

“Ý của bệ hạ ta hiểu rõ, chuyện này giao cho ta.” Sư Triển nói.

Lúc này, Phùng Trường Ninh đang ngồi trên ghế rồng đột nhiên phát hiện người trước đây từng xem mình là tất cả, hiện tại thái độ đối đãi với nàng dường như đã thay đổi.

Phượng Vũ Ninh nhìn sắc mặt của Sư Triển, đột nhiên cảm thấy lúc này Sư Triển thật sự đem nàng xem như là đứa em gái chăm sóc từ nhỏ.

“Sư phụ nhọc lòng rồi.” Phượng Vũ Ninh gật gật đầu nói.

“Điện hạ, ta có chút chuyện muốn nói với ngươi.” Sư Triển nhìn nhìn cung nữ bên cạnh Phượng Trường Ninh.

“Các ngươi đều lui xuống hết đi, ta với sư phụ có chuyện riêng cần nói.” Phượng Trường Ninh phất tay nói.

Trong tức khắc, cả đại điện chỉ còn lại Sư Triển và Phượng Trường Ninh, một trận pháp cách âm bao trùm cả cung điện.

“Sư phụ có chuyện gì muốn nói với ta?” Phượng Trường Ninh nhìn Sư Triển, đối với sự thay đổi của người mình từng thân thiết nhất, nàng rất hứng khởi.

Trong thâm tâm cũng có chút thả lỏng.

“Ta muốn biết thái độ của quốc sư với Đại trưởng lão.” Sư Triển nói với thái độ nghiêm túc.

Những hành vi cửa quốc sư sau khi gặp được Phượng Trường Ninh, khiến Sư Triển biết rằng quốc sư là một người vì mục đích mà không từ thủ đoạn.

Mà Từ Phàm gánh vác một nửa vận mệnh công đức của vương Triều Cửu Phượng, cho dù là ai làm quốc sư thì đều coi Từ Phàm xem như cái gai trong mắt.

“Thái độ của quốc sư đối với đại trưởng lão~” Phượng Vũ Ninh nói đến đây thì dừng lại một chút.

“Có lẽ là muốn nhanh chóng diệt trừ hậu hoạ.”

Cả hai đều không phải là trẻ con, Phượng Vũ Ninh quyết định nói thẳng.

“Ta muốn biết suy nghĩ của bệ hạ.” Sư Triển hỏi.

“Đại trưởng lão đối với ta có ơn dạy dỗ, hơn nữa trong lúc ta gặp khó khăn đã ra sức giúp đỡ.”

“Vương triều Cửu Phượng có thể có được ngày hôm nay, trên tám phần là công của Đại trưởng lão.” Phượng Trường Ninh chậm rãi

nói.

“Đại trưởng lão được hưởng một nửa công đức số mệnh của vương triều Cửu Phượng, bệ hạ muốn xử lý như thế nào?”Sư Triển nhìn Phượng Trường Ninh hỏi.

Thật lòng mà nói, hiện tại thực lực của vương triều Cửu Phượng, trên thực tế đã vượt qua Ẩn Linh Môn trước kia.

Lúc đầu hắn coi Hải Châu là một vật to lớn do trời tạo ra, hiện nay vương triều Cửu Phượng đã có đến sáu đoàn hạm đội Hải Châu。

Ngay đến cả Tinh chu có thể đến nơi cực không thu thập Khoáng, chỉ nghe mà chưa từng thấy kia, vương triều Cửu Phượng cũng có một chiếc, sức chiến đấu của con rối Hợp Thể Kỳ thì càng khỏi phải nói.

Thực lực như thế, sớm đã vượt qua Ẩn Linh Môn trước kia rồi.

Trong tình huống này, Sư Triển không thể không nghi ngờ rằng Phượng Trường Ninh đã có ý nghĩ sẽ tiêu huỷ Ẩn Linh Môn.

“Ta biết sư phụ đang nghĩ gì, yên tâm đi ta sẽ không làm thế đâu.”

“Những gì mà lúc đầu Đại trưởng lão đã cho ta, ta sẽ trả lại ngàn lần, vạn lần.”

“Về phần Đại trưởng lão được hưởng một nửa vận mệnh công đức của vương triều Cửu Phượng!”

“Ta đợi đến sau khi Đại trưởng lão thăng thiên rồi mới thu lại.”

“Ta có thần thông kế thừa vận mệnh vương triều, có thể trói chặt giới này, phàm là tu sĩ vương triều Cửu Phượng, đều có thể ở lại vĩnh viễn.”

“Đối với vương triều của chúng ta mà nói, cho dù thời gian là vạn năm thì ta vẫn đợi được.” Phượng Trường Ninh thô bạo nói.

“Vậy phía quốc sư thì phải làm sao?.” Nghe xong lời của Phượng Trường Ninh, Sư Triển yên tâm trở lại, lại hỏi về vấn đề khác.

“Hiện tại vương triều Cửu Phượng không thể tách rời khỏi quốc sư, bất luận là hiện tại hay sau này.” Phượng Trường Ninh giọng điệu trầm xuống.

“Thực ra chuyện này ta đã nói qua với quốc sư rồi, nhưng xem phản ứng của hắn…”

Phượng Trường Ninh thở dài một hơi.

“Có thời gian ta đi tìm quốc sư bàn một chút, ta có ở Ẩn Linh Môn một đoạn thời gian”

“Cảm giác mà Đại trưởng lão đem lại cho ta, giống như ngân hà rực rỡ, cho dù là đứng ở vị trí cao hơn nữa cũng chỉ có thể ngước nhìn.”

“Tuy rằng thực lực hiện tại của vương triều chúng ta mạnh hơn Ẩn Linh Môn lúc đầu, nhưng ta cảm thấy Quốc sư đấu không lại Đại trưởng lão.”

“Nếu như hai bên phát sinh tranh chấp, chỉ có hại mà không lợi.” Sư Triển nói.

“Sự phụ nói những lời này ta đều hiểu, sau đó ta sẽ nói với quốc sư sau.” Phượng Trường Ninh nói.

“Tốt nhất là như thế, nếu như có cơ hội, ta còn muốn về Ẩn Linh Môn xem xem quê hương nhỏ của chúng ta bây giờ ra sao?” Sư Triển thấp giọng nói.

Nghe thấy lời của Sư Triển, Phượng Trường Ninh liền nói: “Nếu ta không muốn đi, có thể để Cửu Phượng Hào đưa ngươi qua đó.”

“Lâu rồi không gặp đại trưởng lão, ta có rất nhiều chuyện muốn thỉnh giáo.”

“Vậy ta đem chuyện này giao phó một chút, lần sau tới Cửu Phượng Hào sẽ khởi hành.”

Ánh mắt Sư Triển loé sáng.

Chương 585: Rau hẹ chất lượng nhất

Ẩn Linh môn, bên trên Cự Hồ dài mười vạn dặm.

Từ Phàm nhìn Linh Khoáng trên lưỡi câu của Vương Vũ Luân, hắn cười nói: “Câu cá với ngươi vẫn là thú vị nhất, ta sẽ không bao giờ đoán được, lần sau ngươi sẽ câu lên được thứ gì?”

Sau ba tháng Từ Phàm trở về bế quan, hắn đã hoàn toàn ổn định được Luyện Hư kỳ, kết hợp những gì mà hắn cảm ngộ được tại thời điểm đột phá vào Đại Đạo Kinh Văn của riêng hắn.

“Điều này thật kỳ lạ, ta không bao giờ có thể câu được một con cá bình thường.” Vương Vũ Luân cởi Linh Khoáng treo trên lưỡi câu ra và ném nó xuống hồ.

“Từ đại ca, hôm qua ta đã đến gặp Trì nhi, phát hiện tình trạng của hắn có chút bất ổn.” Vương Vũ Luân nói.

“Điều đó chứng tỏ con trai ngươi sắp thông suốt rồi đó.” Từ Phàm cười nói.

“Thông suốt?” Vương Vũ Luân nghi ngờ hỏi.

“Đơn giản mà nói, con trai ngươi sắp trở nên thông minh hơn.”

“Sau khi được khai sáng, tư chất và ngộ tính của hắn sẽ nâng lên một tầm cao mới.” Từ Phàm nói từ từ, hắn cảm thấy hắn vừa mới xuất quan nên phải thư giãn một chút.

Từ Phàm lúc này cảm thấy vô cùng thoải mái.

“Đây là chuyện tốt, đừng lo lắng.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi nên lo lắng một chuyện khác. Tú Tâm trưởng lão có vẻ rất thèm thuồng ngươi. Đừng để đến lúc hậu cung bốc cháy.”

Từ Phàm câu lên một con cá lớn màu đỏ nhạt thân dài cả một trượng, sau đó hắn đưa cho con rối đưa vào nhà ăn.

“Ngươi cảm thấy thế nào về đại trưởng lão?” Vương Vũ Luân ngạc nhiên hỏi.

“Trực giác của nam nhân hoặc nói lý do mệnh vận của ngươi.”

“Dù ta đã che đậy giúp ngươi, nhưng một số chuyện nên xảy ra thì vẫn sẽ xảy ra.”

“Chỉ là không để cho ngươi mỗi lần đều bị ép buộc.” Từ Phàm lại vung tay, ném chiếc móc câu về phía xa.

“Đây không phải là vấn đề gì lớn, sau này ít tiếp xúc hơn là được.” Vương Vũ Luân nói.

“Trong lòng ngươi tự biết rõ là được.”

Từ Phàm lấy ra một hạt Linh Châu màu xanh ngọc đưa cho Vương

Vũ Luân.

“Đây là cái gì?” Vương Vũ Luân đã lấy được.

“Giúp ngươi nâng cấp bộ đồ Đạo Khí này lên một bậc.”

Ngay khi Linh Châu chạm vào Vương Vũ Luân, nó lập tức biến thành một vũng chất lỏng và thâm nhập vào cơ thể Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, bộ đồ Đạo Khí mà ngươi luyện cho ta đã rất mạnh rồi, ngươi đừng vội giúp ta.” Vương Vũ Luân xúc động nói.

“Yên tâm, bây giờ ta đã thăng cấp lên Đại Tông Sư luyện khí, cái này chỉ là ta tiện tay luyện ra mà thôi, không tốn công.” Từ Phàm xua tay nói.

“Từ đại ca bây giờ là Đại Tông Sư luyện khí rồi sao!!” Vương Vũ Luân nói trong sự kinh ngạc.

“Đúng vậy, tại Vạn Kính Thiên Cung, ta đã có một chút cảm ngộ, cuối cùng không thể không thăng cấp lên thành Đại Tông Sư luyện khí.” Từ Phàm nói rồi vỗ vai Vương Vũ Luân.

“Hiện tại không có đủ Linh Khoáng ở cấp độ Tiên Khí, nếu không, ta đã làm luôn cho ngươi một bộ Tiên Khí rồi, khiến ngươi bất khả chiến bại trong thế giới này.” Từ Phàm nói đùa.

“Bất khả chiến bại hay không, chỉ cần đi theo Từ đại ca là đủ rồi.” Vương Vũ Luân cười.

Lúc này, một con rối màu trắng bạc xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Con rối màu bạc hành lễ.

“Đã lâu không gặp, sau khi hợp tác với Ẩn Linh môn, tộc của các ngươi đã thích ứng được chưa?” Từ Phàm cười hỏi.

“Như thể bọn ta đang ở trong tiên giới vậy, cả tộc bọn ta lần đầu tiên cảm nhận được sự tự do của việc chủ đạo bản thân.” Con rối bạc nói.

Sau khi tộc Linh Giáp bọn họ đến vị trí Ẩn Linh môn an bài, bọn họ mới cảm nhận được bản thân đã tới được thiên đường.

Tại đây bọn họ có thể mua các loại pháp khí Linh Bảo Linh Khoáng, cũng như những con rối bán linh khiến họ phát điên.

Một Linh Giáp trong Hợp Thể kỳ ký sinh trong con rối bán linh Hợp Thể kỳ, có thể tạo ra hiệu ứng 1 + 1 = 2.

Tộc Linh Giáp trong Hợp Thể kỳ đã có lực phòng ngự cấp Đạo Khí, sau đó cộng thêm chiến lực để khống chế con rối bán linh.

Điều này tương đương với việc họ so với người khác có hơn một Đạo Khí phòng ngự khi bắt đầu trận đấu, như vậy người bình thường chơi kiểu gì?

Tộc Linh Giáp hiện đang hợp tác với Ẩn Linh môn vì lợi ích của những con rối bán linh yêu thích mà họ đã trở thành công cụ làm nhiệm vụ vô tình.

Điều này khiến một số yêu tộc không nhận được nhiệm vụ rất không hài lòng.

“Vậy là tốt rồi. Trong khoảng thời gian này, tộc của các ngươi đã gần như đảm đương tám phần mười nhiệm vụ của Ẩn Linh môn bọn ta. Lượng nhiệm vụ nhiều như vậy, tộc của ngươi đều hoàn thành rất xuất sắc, thực sự không dễ dàng gì.”

“Vì vậy lần này ta gọi ngươi đến để khuyên ngươi, những con rối bán linh chuyên thuộc về tộc các ngươi, cứ để nguyên chúng ở đó, đừng gấp gáp, khi thời cơ đến chúng sẽ đều thuộc về các ngươi.”

“Con rối bán linh hỏng thì có thể tạo ra lại. Nếu tộc Linh Giáp của các ngươi thất bại, đó sẽ là một tổn thất lớn cho Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm khuyên.

Bây giờ, tộc Linh Giáp đang điên cuồng làm nhiệm vụ, họ không quan tâm đến việc nhiệm vụ đó có nguy hiểm hay không, chỉ cần không chết thì họ đều làm, điều này cũng đã dẫn đến sự suy giảm nhân lực đáng kể trong tộc Linh Giáp.

“Ta hiểu ý của đại trưởng lão, nhưng đám Linh Giáp nhỏ trong tộc hầu như đều si mê điên cuồng với con rối bán linh này, chúng đều muốn có được con rối bán linh càng nhanh càng tốt.” Con rối giáp bạc cúi đầu và nói.

“Cứ như vậy trước đã, ta sẽ nhờ Bồ Đào cho phép tộc các ngươi trả góp.”

“Tức là cung cấp cho các ngươi con rối bán linh trước, sau đó mỗi tháng các ngươi sẽ trả góp tiền mua con rối bán linh.” Từ Phàm nghĩ ngợi một chút rồi nói.

Trong mắt hắn, tộc Linh Giáp là loại rau hẹ chất lượng nhất mà hắn từng thấy. Hắn không muốn nóng vội đốt cháy giai đoạn mà hủy cả một vườn rau.

“Sau này ta sẽ để cho Bồ Đào giao nhiệm vụ cho tộc của các ngươi, các ngươi hãy kiên trì liều mạng làm nhiệm vụ như vậy.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, đại trưởng lão.”

Con rối giáp hành lễ xong thì cáo lui.

“Tộc Linh Giáp này thực sự rất kỳ lạ, giống như một mảnh áo giáp có khả năng tự nhận thức vậy.” Vương Vũ Luân nói.

“Thật tiếc tộc Linh Giáp tu hành cực kỳ khó khăn, việc nối dõi còn khó khăn hơn nữa.”

“Nếu ta không phát hiện ra tộc này, có lẽ sau vạn năm nữa, họ sẽ bị diệt vong.” Từ Phàm tiếc nuối nói.

“Cũng đúng, ta đã đọc tư liệu về tộc Linh Giáp này. Về phương diện nối dõi, thực sự khiến ta mở mang tầm mắt.” Vương Vũ Luân nói.

Tộc Linh Giáp không tồn tại giới tính, muốn nối dõi thì hoàn toàn phải dựa vào nỗ lực tu luyện của bản thân, ở giai đoạn thăng cấp lên Kim Đan kỳ, Hóa Thần kỳ, Hợp Thể kỳ sẽ có xác xuất tách được một nội hạch nhỏ từ nội hạch của họ.

Trải qua bồi dưỡng, nội hạch nhỏ này sẽ hóa thành tộc Linh Giáp.

“Chuyện này có là gì? Ta đã từng thấy những cái còn kỳ lạ hơn.” Từ Phàm cười nói.

Không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đến đây sau khi câu cá xong.

Lúc này, số 1 và số 2 vẫn đang say sưa lắng nghe Bình thư mà phân thân tạm thời của Từ Phàm kể.

“Hỏi bản thể, ta đột nhiên thấy rằng ngươi rất có tiềm năng kể Bình thư. Sau này bọn ta không đọc tiểu thuyết nữa, ngươi có thể trực tiếp để phân thân tạm thời của ngươi kể cho bọn ta nghe được không?” Phân thân số 2 cười nói.

“Vậy có muốn ta kể thêm cho các ngươi một truyện cười thô tục không?” Từ Phàm nói đùa.

“Thôi, nói nhiều sẽ dễ ảnh hưởng đến Đạo tâm.” Phân thân số 1 cười nói.

“Lần này ta đến tìm các ngươi là muốn luyện một con rối Đại Thừa kỳ, sau khi trở thành Đại Tông Sư luyện khí.”

“Ta nghĩ ra rồi, có rất nhiều điểm quan trọng bên trong, con rối Đại Thừa kỳ trước kia chúng ta thiết kế có vấn đề.” Từ Phàm nói.

“Số 2 và ta cũng biết chuyện này, không phải là đang chờ ngươi qua đây thảo luận sao.”

Lúc này, phân thân tạm thời của Từ Phàm vừa đúng lúc nói xong.

Chương 586: Chuyển linh trùng tu

Một màn hình ánh sáng được Từ Phàm chiếu ra.

Bên trên là bản thiết kế con rối Đại Thừa kỳ mới tinh.

“Hay là chúng ta cùng nhau nghĩ đi, lúc đó không ai nghĩ đến vấn đề vòng kín năng lượng linh khí bản nguyên.” Phân thân số một than thở.

“Loại việc này thật sự rất kỳ quái, chỉ là một tầng cửa sổ giấy, vậy mà thời điểm đó làm thế nào cũng không thể chọc thủng?” Phân thân số hai hỏi.

“Đã không còn quan trọng nữa, điều quan trọng bây giờ chính là chúng ta phải suy nghĩ rõ ràng.”

Trong tay Từ Phàm chợt xuất hiện một cái giới chỉ không gian.

“Lúc ta trở về từ Vực Cực Không, chị dâu cho chúng ta không ít đồ tốt, chỉ cần thêm vào một ít thứ là vừa vặn có thể luyện chế một con rối Đại Thừa kỳ.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Chị dâu à, thế vị đại ca kia là ai?”

Hai phân thân có hơi nghi ngờ hỏi.

Từ Phàm lấy ra một khối ngọc phù phân thân màu u lam đặt xuống bàn trước mặt hai người.

Sau đó lại lấy ra một khối ngọc phù phân thân của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông.

“Đại ca và chị dâu đối xử với chúng ta cũng thật không tệ, quan trọng nhất chính là chị dâu so với đại ca còn lợi hại hơn, vả lại còn rất bao che khuyết điểm.” Từ Phàm hắc hắc nói.

Hai người nhìn khối ngọc phù phân thân màu u lam trên bàn mà không khỏi cảm thấy kính nể.

Hình tượng một người chị dâu thân thiết lập tức phác họa trong mắt hai vị phân thân.

“Chị dâu đối xử với chúng ta rất không tệ, vừa ra tay chính là một khối ngọc phù phân thân.” Phân thân số hai nói, vô cùng cảm động.

Ở trong mắt bọn họ, một khối ngọc phù phân thân tương đương với một cái mạng.

“Cho nên ta quyết định, xếp vị trí của chị dâu chỉ phía sau Thái Thượng đại trưởng lão.” Từ Phàm nói.

Hai phân thân gật đầu đồng ý, ở trong mắt bọn họ, chị dâu chính là một cái bắp đùi khác.

“Còn có một việc, phúc lợi tới rồi này hảo huynh đệ.”

“Huyền Phong Lôi Thiết tràn đầy một đạo khí hành cung, đủ để luyện chế một chiếc tinh chu tính năng cao.”

“Cho nên ta định để số một luyện chế con rối Đại Thừa kỳ.”

“Còn số hai thì luyện chế tinh chu mới.” Từ Phàm nói.

“Chúng ta có một yêu cầu, thời điểm chúng ta luyện chế, cái phân thân tạm thời này của ngươi phải ở bên cạnh kể Bình thư(1) cho chúng ta nghe.” Phân thân số một nói ra yêu cầu.

“Cũng được, việc này không thành vấn đề.” Từ Phàm mỉm cười đồng ý.

Đối với đồ vật có thể trấn an tâm linh mệt mỏi của hai vị phân thân, hắn vẫn chưa bao giờ keo kiệt.

Hai phân thân nhận được nhiệm vụ, thần thái trên mặt đều sáng láng, trong mắt tràn đầy hy vọng đối với tương lai.

Bọn họ biết bản thể còn khoảng trăm năm thời gian nữa là có thể tấn cấp Hợp Thể kỳ rồi.

Một khi tấn cấp, vậy đối với luyện khí nhất đạo sẽ bay vọt về chất.

Đến thời điểm kia, bọn họ không cho rằng thế giới này còn có vật gì có thể uy hiếp bọn họ được nữa.

“Lần này thời gian khá là dư dả, ta cho các ngươi trong vòng 20 năm luyện chế ra là được, không cần gấp gáp.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Sau khi tấn cấp Luyện Hư kỳ, cái loại cảm giác nguy cơ tăng thêm trên người Từ Phàm trước kia đã hoàn toàn biến mất không thấy.

Bây giờ ở trong mắt Từ Phàm, không có vấn đề gì mà một con rối Đại Thừa kỳ không thể giải quyết được, nếu có vậy thì hai con.

“Lý niệm thiết kế của chúng ta là như nhau, cho nên mỗi người hãy tự phụ trách công trình của riêng mình.”

“Ta trở về nắm chặt thời gian tu luyện, tranh thủ đạt đến Luyện Hư kỳ đỉnh phong, chuẩn bị cho việc tấn cấp Hợp Thể kỳ.” Từ Phàm nói.

“Đi đi đi đi, muốn lười biếng cũng không tìm cái cớ nào hay hơn.” Hai phân thân xua tay nói, bọn họ đã không còn cảm thấy kinh ngạc nữa.

Từ Phàm mỉm cười rời khỏi không gian dưới lòng đất, đi tới trên mặt đất Ẩn Linh đảo.

Hắn nhìn lên trời, cảm thấy tất cả mọi thứ đều tốt đẹp đến như vậy.

“Bồ Đào, ngươi nói xem bây giờ ta cần phải làm gì?” Từ Phàm đột nhiên cười hỏi.

“Chủ nhân, căn cứ tâm tình của ngươi bây giờ, Bồ Đào trước tiên xin vì ngươi đề cử Hiển Thánh.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Đổi cái khác đi, cái này quá cao điệu rồi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Vậy thì đi ra ngoài du ngoạn một phen, mang theo con rối Đại Thừa kỳ cùng với ngọc phù phân thân, cho dù có là Vô Địch Yêu Tôn của Yêu tộc cũng không thể giữ lại chủ nhân.” Bồ Đào mở lời đề nghị.

“Cái này cũng có thể.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Đôi khi chỉ ngây ngô ở một nơi quả thực rất an nhàn, nhưng không thể cứ như vậy trong thời gian dài, lâu lâu cũng nên hướng tới thế giới bên ngoài một đoạn thời gian.

“Mang theo các đồ đệ, vừa du ngoạn vừa giảng đạo.”

“Tiện thể chọn một nhóm đệ tử trong tông môn làm đội hộ vệ, cho bọn họ tăng thêm kiến thức.”

Du ngoạn, ăn cơm dã ngoại, còn có phong cảnh vô tận kia.

Lúc này, một đạo huyết ảnh đột nhiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, còn chưa chúc mừng ngươi lên cấp Luyện Hư kỳ.” Trảm Linh mỉm cười nói.

“Chẳng hay Trảm Linh trưởng lão từ đâu biết được tin tức này?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi, theo lý thuyết tin tức này còn chưa lan truyền trong tông môn.

“Lúc hảo huynh đệ của ngươi nhìn cháu trai lớn của hắn, ta và Vương đạo hữu đã trò chuyện một lát.” Trảm Linh híp mắt, trên mặt tỏ vẻ ta biết bí mật nhỏ của các ngươi rồi.

“Trảm Linh trưởng lão đã biết rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu lại không biết nữa ta sẽ thật sự biến thành đồ đần mất thôi, lúc Sơ Phàm còn nhỏ, hảo huynh đệ kia của ngươi mỗi ngày đều ẩn thân ở bên ngoài nhìn Sơ Phàm.”

“Còn có khí tức huyết mạch của hai người bọn họ, chỉ cần thoáng cảm giác một chút là đã nhận ra bọn họ là ruột thịt.”

Hai người Từ Phàm và Trảm Linh đi vào trong một lương đình.

“Hy vọng Trảm Linh trưởng lão sẽ giữ bí mật, chuyện này mà để cho cô em dâu kia của ta biết được, chỉ sợ sẽ phát sinh sự cố.” Từ Phàm nói.

“Yên tâm đi, ta sống mấy nghìn năm, chỉ chút chuyện cỏn con này sao có thể không rõ ràng chứ!” Trảm Linh cười lên.

“Trảm Linh trưởng lão tìm ta có chuyện gì?” Từ Phàm hiếu kỳ hỏi.

“Đại trưởng lão, ta thấy con rối Đại Thừa kỳ kia đã luyện chế ra cho nên ta muốn sớm chuyển linh trùng tu.” Trảm Linh nói một cách long trọng.

Từ Phàm nghe thấy Trảm Linh nói, chậm rãi gật đầu một cái.

“Có thể, tài liệu dùng để chuyển linh trùng tu ta đã sớm gom góp cho Trảm Linh trưởng lão rồi.”

“Chẳng qua cần chút ít thời gian để bố trí pháp trận chuyển linh trùng tu phối hợp với bộ công pháp tu hành mà Trảm Linh trưởng lão muốn.”

“Đại khái cần khoảng ba năm.” Từ Phàm tính toán một chút rồi nói ra.

“Vậy bây giờ ta lập tức bắt đầu tu luyện công pháp chuyển linh trùng tu.”

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu một cái.

Ở trong mắt hắn, mặc dù Trảm Linh thiên tư trác tuyệt nhưng rõ ràng đã đi nhầm đường.

Chỉ cần chuyển linh trùng tu, đánh tốt căn cơ, trong hai ngàn năm muốn trở thành Vô Địch Tôn Giả tuyệt đối không thành vấn đề.

Sau đó Từ Phàm lại nói với Trảm Linh về việc bản thân muốn ra ngoài du ngoại một phen, nhờ hắn trấn thủ Ẩn Linh môn.

“Đại trưởng lão, cứ yên tâm đi đi, bất kỳ ai muốn gây bất lợi với Ẩn Linh môn thì trước hết phải bước qua thi thể của ta.” Trảm Linh vỗ ngực đảm bảo.

“...”

Sau khi hai người tách ra, Từ Phàm bắt đầu chuẩn bị cho việc ra ngoài du ngoạn.

......

Thiên Linh tông, đại điện Thái Nhất.

Thiên Linh Tôn Giả cười hì hì nhận lấy khối thần thiết mạ vàng cấp bậc Tiên khí từ trong tay Thái Thượng đại trưởng lão.

“Lão nhị, có phải gần đây ngươi có chuyện gì dấu diếm ta với lão đại hay không?” Thái Thượng tam trưởng lão Thiên Linh tông hỏi.

“Hành vi thu thập linh khoáng cấp bậc Tiên khí của ngươi gần đây cực kỳ không thích hợp, chẳng lẽ ngươi mới quen biết một vị Luyện

Khí Đại Tông Sư nào?”

“Hoặc là nói Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn muốn lên cấp Luyện Khí Đại Tông Sư?” Thái Thượng đại trưởng lão nói.

“Quả thật Đại trưởng lão đã chính miệng nói với ta, khoảng trăm năm sau hắn sẽ lên cấp Luyện Khí Đại Tông Sư.”

Trong nháy mắt toàn bộ không khí trong đại điện Thái Nhất đều thay đổi.

*Chú thích:

(1) Bình thư (một hình thức văn nghệ dân gian của Trung Quốc, khi kể một câu chuyện dài dùng quạt, khăn làm đạo cụ)

Chương 587: Tộc Linh Giáp

Thái Thượng đại trưởng lão và tam trưởng lão Thiên Linh tông đều nhìn chằm chằm Thiên Linh Tôn Giả.

Một cỗ linh áp mãnh liệt đè lên trên người Thiên Linh Tôn Giả.

“Phai nhạt, tình cảm giữa sư huynh đệ đã phai nhạt rồi ~” Giọng nói của Thái Thượng tam trưởng lão tràn đầy bi thương.

Như thể bản thân vừa bị người thân yêu nhất phản bội vậy.

Thái Thượng đại trưởng lão cũng dùng một loại ánh mắt có phúc vì sao không cùng nhau hưởng mà nhìn Thiên Linh Tôn Giả.

“Phai nhạt cái gì mà phai nhạt chứ, ta đã sớm giữ chỗ cho các ngươi rồi.”

“Hai kiện Tiên khí cho lão đại, ta hai kiện, lão tam một kiện.”

“Đại trưởng lão đồng ý trước tiên sẽ luyện chế cho mỗi người chúng ta một kiện Tiên khí, về phần kiện Tiên khí thứ hai của ta và lão đại còn phải đợi khi nào Đại trưởng lão có thời gian rồi mới luyện chế sau.”

“Thân là đồ đệ được sư tôn sủng ái nhất, sao ta có thể không chiếu cố sư huynh đệ chứ!” Thiên Linh Tôn Giả kiêu ngạo ngửa đầu, dáng vẻ như thể toàn bộ Thiên Linh tông đều phải dựa vào ta vậy.

“Vì sao ta chỉ có một kiện?” Thái Thượng tam trưởng lão của Thiên Linh tông bất mãn hỏi.

“Sau này có ta và lão đại bảo vệ ngươi là đủ rồi, kiện Tiên khí kia chỉ là an ủi ngươi mà thôi.” Thiên Linh Tôn Giả mỉm cười nói.

“Ngươi xác định trăm năm sau Đại trưởng lão sẽ lên cấp Luyện Khí Đại Tông Sư chứ?” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông nghiêm mặt hỏi.

“Bằng vào hiểu biết của ta với Đại trưởng lão, có lẽ lúc này hắn cũng đã là Luyện Khí Đại Tông Sư rồi.”

“Sở dĩ nói với ta thời gian trăm năm, có thể là muốn trước tiên luyện chế một ít tiên khí vững chắc Ẩn Linh môn.”

“Con rối và pháo quỹ đạo của Ẩn Linh môn đều có thể đối phó với tồn tại như Yêu tôn.”

“Thật không biết sau khi Đại trưởng lão tấn cấp trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư, có thể luyện chế ra Tiên khí đối phó với Vô Địch Yêu Tôn hay không? Đến lúc đó lão đại cũng có thể đi thử uy lực một phen.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Nếu lão nhị đã nói như vậy, xem ra việc vị Đại trưởng lão kia trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư đã là chuyện chắc như đinh đóng cột.”

“Chúng ta phải làm chuẩn bị sớm một chút.” Thái Thượng đại trưởng lão lên tiếng.

“Tất nhiên phải làm một chút chuẩn bị, chỉ mỗi tiền thù lao cho Luyện Khí Đại Tông Sư ra tay, nhất định cũng phải chuẩn bị cho tốt trước.” Thái Thượng tam trưởng lão tiếp lời.

Hiện tại ở Tu Tiên giới, chỉ có một vị Luyện Khí Đại Tông Sư được biết đến, đã thế quanh năm còn ở trong trạng thái không nhận đơn đặt hàng.

Cho nên mới nói, vị Luyện Khí Đại Tông Sư tương lai – Từ Phàm có thể nhận đơn đặt hàng này, có thể xem như bọ cạp kéo phân độc nhất vô nhị trong Tu Tiên giới.

“Tin tức này ngoại trừ chúng ta ra có còn người ngoài nào biết được không?” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông hỏi.

“Cũng chỉ có mỗi chị dâu biết được, nhưng đây đâu phải người ngoài chứ!” Thiên Linh Tôn Giả cười nói, nụ cười còn khá là bỉ ổi.

“Gì mà chị dâu? Đó là cừu địch của Thiên Linh tông!”

“Nếu ngươi còn dám gọi chị dâu nữa thì chớ trách ta trục xuất ngươi ra khỏi Thiên Linh tông!” Thái Thượng đại trưởng lão cả giận quát.

Thái Thượng tam trưởng lão ở bên cạnh thì biểu hiện như thể xem kịch vui.

“Nếu như là cừu địch, lão đại ngươi còn không mau chóng đi báo thù!” Ánh mắt Thiên Linh Tôn Giả nhìn về phía Thái Thượng đại trưởng lão có một loại ý vị nói không rõ, tả không xong.

“Sau này không được nhắc đến nàng trước mặt ta nữa!” Thái Thượng đại trưởng lão quay đầu đi không thèm để ý đến Thiên Linh Tôn Giả.

“Thôi được rồi, trở lại chuyện chính đi!”

“Về việc đặt hàng Đại trưởng lão luyện chế Tiên khí, mặc dù hai tông có quan hệ tốt nhưng tiền đặt cọc vẫn phải đưa.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Điểm này ta ủng hộ lão nhị, dù cho trên miệng đã chắc chắn nhưng không có đồ vật thực tế thì cũng không tính là gì cả.” Thái Thượng tam trưởng lão nói.

“Vậy hãy lấy ra một bộ phận linh khoáng cấp bậc Tiên khí quý giá vẫn chưa dùng đến trong bảo khố tông môn, đưa cho Đại trưởng lão đi.” Thái Thượng đại trưởng lão nghĩ nghĩ rồi đưa ra quyết định.

“Cũng được, lát nữa ta sẽ đi bảo khố tông môn lựa chọn vậy.” Thiên Linh Tôn Giả gật gật đầu đồng ý, song trong lòng lại nghĩ rằng: Có nên lấy đi hết những linh khoáng cấp bậc Tiên khí không dùng đến không? Hay là nên chừa lại một chút?

“Lão nhị, chỉ được lấy nhiều nhất một nửa, nếu ngươi dám lấy nhiều thì ta sẽ bảo lão đại chém đầu chó của ngươi xuống.” Thái Thượng tam trưởng lão chỉ vừa nhìn nét mặt của Thiên Linh Tôn Giả thôi cũng biết hắn đang nghĩ cái gì.

“...”

Ngươi là con giun trong bụng ta sao?

Thiên Linh Tôn Giả rời khỏi đại điện Thái Nhất, bay về phía bảo khố tông môn.

...

Thập Vạn Lý Cự Hồ, trên một hải đảo to lớn, nơi này là địa phương mà Ẩn Linh môn an bài cho tộc Linh Giáp.

Lúc này Hùng Lực đang nhìn một bãi vật chất có màu xanh lục như thạch đông.

“Giáp Sơn, ngươi đây đi theo ta, muốn cái gì sẽ có cái đó.”

“Không phải chỉ mỗi con rối bạn linh Hóa Thần kỳ thôi sao?”

“Chỉ cần ngươi đồng ý trở thành linh giáp của ta, ta sẽ mua cho ngươi toàn bộ series con rối bạn linh Hóa Thần kỳ luôn.” Hùng Lực nói.

Thời điểm Hùng Lực biết được sự tồn tại của tộc Linh Giáp, thì đặc biệt cảm thấy hứng thú, vô cùng muốn kết làm đồng minh với Linh Giáp thích hợp với bản thân.

Vật chất có màu xanh lục như thạch đông trên mặt đất nghe Hùng Lực nói xong thì bò về phía nơi xa.

“Trước kia không có cơ hội, hiện tại có con rối bạn linh, tộc Linh Giáp chúng ta chỉ muốn nắm trong tay vận mệnh của bản thân mình.”

“Ngươi là đại sư huynh của Ẩn Linh môn, thân phận cao quý, còn hứa hẹn với ta nhiều chỗ tốt như vậy, quả thật ta rất cảm kích ngươi.”

“Nhưng nghĩ lại, để cho ta trở thành phụ thuộc, cho dù là lấy quan hệ linh giáp phụ thuộc mà hợp tác, ta cũng cảm thấy bản thân đã mất đi tự do.”

“Hùng Lực, thật xin lỗi, ta không thể đồng ý với ngươi.”

Hùng Lực nhìn theo bóng lưng bãi vật chất có màu xanh lục như thạch đông kia, trong mắt tràn đầy bất đắc dĩ.

“Hùng Lực sư huynh, vì sao ngươi phải chấp nhất với nó như thế?” Thiên Vạn Binh ở bên cạnh Hùng Lực lên tiếng hỏi.

“Đây là ta tỉ mỉ lựa chọn, là tộc Linh Giáp có thiên phú linh giáp cao nhất, có hy vọng trở thành Yêu Tôn nhất.” Hùng Lực đáp.

“Đại sư huynh, ta cảm thấy ngươi nên thay đổi một sách lược khác.”

“Loại việc này cần phải bắt lấy từ khi còn nhỏ, ngươi thử đi xem những Linh Giáp Luyện Khí, Trúc Cơ kỳ kia một chút xem.”

“Từ từ bồi dưỡng, dù tốn thời gian dài hơn một chút nhưng sau này sử dụng nhất định sẽ càng thuận tay hơn.” Thiên Vạn Binh ở bên cạnh đề nghị.

Mục đích hắn đến nơi này cũng là muốn chiêu mộ một đám Linh Giáp, sau này làm chiến lực hạch tâm trong đại quân con rối của mình, chỉ là kết quả cũng không mấy lý tưởng.

“Tộc Linh Giáp trưởng thành rất chậm, nếu thật sự muốn bồi dưỡng từ nhỏ thì không chừng đợi đến khi ta phi thăng, nó còn chưa tới Hợp Thể kỳ.” Hùng Lực có hơi lo lắng.

Ngay lúc này, một vị tộc Linh Giáp màu xám từ dưới chân hai người chậm rãi bò qua.

“Tiểu gia hỏa, có muốn con rối bạn linh không?” Thiên Vạn Binh hỏi.

Ngay lập tức trên bãi vật chất màu xám xuất hiện một đôi mắt ngấn nước long lanh nhìn về phía Thiên Vạn Binh.

“Chỉ cần gia nhập quân đoàn con rối của ta, có thể miễn phí đạt được một con rối bạn linh tu vi tương xứng với bản thân.” Thiên Vạn Binh nói lời dụ hoặc.

“Là thật sao? Vậy sau khi ta gia nhập quân đoàn con rối thì có điểm tích lũy linh thạch hay không?”

Giọng nói của vị tộc Linh Giáp màu xám này nghe có vẻ rất là non nớt.

“Yên tâm, đây đều là phúc lợi cơ bản của quân đoàn con rối của ta thôi, sau này nếu biểu hiện tốt còn được trích phần trăm.” Thiên Vạn Binh vừa cười vừa nói.

“Vậy để ta về nhà nói với mẫu thân một tiếng, sau khi nàng đồng ý ta sẽ đi tìm ngươi.”

Sau đó Linh Giáp màu xám kia hỏi xin phương thức liên lạc với Thiên Vạn Binh.

“Không phải tộc Linh Giáp đều là sinh sản vô tính sao? Vì sao lại có phân chia cha mẹ?” Hùng Lực nhìn về phương hướng tộc Linh Giáp màu xám rời đi, nghi hoặc hỏi.

“Vậy là ngươi không hiểu rồi, sau khi tộc Linh Giáp phân liệt hạch tâm linh năng, sẽ ngầm thừa nhận biến thành mẫu thân.” Thiên Vạn Binh đáp.

Chương 588: Ly Tử thần thông

Trong lúc Hùng Lực đang cân nhắc có nên tìm tộc Linh Giáp cảnh giới tu vi thấp một chút hay không.

Pháp khí thông tin của hai người đồng thời vang lên.

“Đại trưởng lão muốn đi ra ngoài du ngoạn, đang chiêu mộ đội hộ vệ, chúng ta có nên đi báo danh không?” Thiên Vạn Binh nhìn pháp khí thông tin rồi hỏi.

“Còn không mau tranh thủ bánh danh, chỉ có đồ đần mới không báo!” Hùng Lực vội vàng hô.

Hắn biết rõ chỉ cần đi bên cạnh Đại trưởng lão thì sẽ có cơ hội được chỉ điểm, lần trước Từ Phàm trấn thủ ở Cương Thiết Trường Thành đã chỉ điểm hắn, có thể nói là lúc đó hắn đã nhận được ích lợi không nhỏ.

“Vậy ta cũng đi, nói không chừng Đại trưởng lão còn có thể ban thưởng cho ta một hai con rối lợi hại.” Thiên Vạn Binh mơ mộng nói.

“Ngươi nằm mơ có phải quá sớm rồi không?”

Hai người vừa nói chuyện vừa bay về phía Ẩn Linh đảo.

Lúc này, Từ Phàm đang dùng cơm với mấy vị đồ đệ.

Mấy vị đồ đệ tốt vừa ăn cơm vừa dùng ánh mắt kỳ quái nhìn vị sư phụ hận không thể vạn năm trạch ở nhà này của bọn họ.

“Vì sao các ngươi lại dùng ánh mắt kỳ quái như thế nhìn vi sư?” Từ Phàm nhìn thấy ánh mắt của chúng đồ nhi không khỏi nghi hoặc hỏi.

“Sư phụ, có phải người có chuyện gì giấu diếm chúng ta không?”

“Nếu không sao tự dưng lại vô duyên vô cớ muốn ra ngoài du ngoạn?” Từ Nguyệt Tiên lên tiếng hỏi.

Từ Phàm đón lấy ánh mắt tò mò của mấy vị đồ đệ, trong lòng thầm nghĩ, ta cũng không thể nói hiện tại ta đã có thực lực, có thể ra ngoài chơi được.

“Gần đây vi sư có rất nhiều cảm ngộ đối với vạn sự vạn vật trên thế gian này nên muốn đi ra ngoài nhìn xem một chút, để có thể cảm ngộ càng sâu sắc hơn.” Từ Phàm mỉm cười đáp.

Rất hiển nhiên, lý do này không thể hoàn toàn thuyết phục mấy người Từ Cương, bọn họ không cho rằng sư phụ của mình sẽ có cái cảm ngộ gì mà còn phải ra ngoài để làm sâu sắc thêm.

“Sư phụ, nếu thật sự xảy ra chuyện gì thì chúng ta có thể mang theo Ẩn Linh đảo cùng nhau đi mà!” Từ Cương lên tiếng.

“Đúng vậy, sư phụ, nếu người có chuyện gì khó xử thì có thể nói với chúng ta, mặc dù chúng ta không thể giúp bày mưu tính kế, làm chuyện gì to tác, nhưng làm chân chạy vặt thì vẫn có thể.” Lý Tinh Từ cũng lên tiếng.

“Rốt cuộc trong đầu các ngươi đang suy nghĩ cái gì? Vi sư là loại người gặp khó khăn lập tức chạy trốn hay sao?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Con rối Đại Thừa kỳ của tông môn đã luyện chế xong, lần này ra ngoài du ngoạn, đầu tiên là giải sầu một chút, sau đó chính là thí nghiệm chiến lực cực hạn của con rối Đại Thừa kỳ.”

“Những năm này, các ngươi người tu luyện thì tu luyện, người thám hiểm thì ra ngoài thám hiểm, đã một thời gian dài không có tụ họp với nhau.”

“Cho nên vi sư muốn tập hợp các ngươi lại cùng một chỗ, ra ngoài buông lỏng một phen, thuận tiện giảng giải cho các ngươi cảm ngộ khi tấn cấp Luyện Hư kỳ của vi sư.” Từ Phàm nói.

“Hóa ra là thế à?” Lúc này đám người mới bừng tỉnh đại ngộ.

Ba ngày sau, một cái hạm đội Linh thuyền to lớn từ Ẩn Linh đảo xuất phát.

“Mục tiêu thứ nhất của chúng ta chính là Tiên thành duy nhất vẫn còn tồn tại bên cạnh chúng ta – Tiên thành Bích Hải.” Trên một chiếc Linh thuyền, Từ Phàm nói với mọi người.

“Bồ Đào, tên đường đi nếu có gặp nơi nào phong cảnh xinh đẹp hoặc địa phương có di tích bí cảnh thì ngừng lại.” Từ Phàm lại lên tiếng dặn dò.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trên boong tàu của một chiếc Linh thuyền, Từ Phàm đang nằm trên ghế nằm, nhìn lên bầu trời xanh thăm thẳm.

Đám người Từ Cương mặt đầy hắc tuyến đất nhìn về phía sư phụ của bọn họ.

Ngươi như vầy thì khác gì so với ở tông môn chứ? Chỉ đổi chỗ khác để nằm thôi!

“Từ Cương, ngươi qua đây, để vi sư nhìn xem ngươi có tật xấu gì hay không?” Giọng nói của Từ Phàm vang lên.

“Đến ngay sư phụ.”

Từ Cương dời một cái bàn nhỏ, ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm.

“Về phương diện sức chiến đấu, có thể nói là ngươi đã không có nhược điểm gì, điều tiếc nuối duy nhất chính là ở chỗ ngươi tu luyện thần thông khá đơn nhất.”

“Nếu bây giờ ngươi gặp phải một đối thủ có tu vi và chiến lực cao hơn ngươi thì ngươi chỉ có thể sử dụng thần thông Đông Phong mà thôi ~”

“Cho nên vi sư đặc biệt căn cứ theo tật xấu của ngươi, vì ngươi thôi diễn ra một môn thần thông khác.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một đoàn linh vụ, sau đó bắt đầu chậm rãi diễn hóa.

Đầu tiên, đoàn linh vật kia hóa thành linh khí ngũ hành, cuối cùng lại từ trong linh khí ngũ hành rút ra vật chất kỳ dị, hợp thành một thanh phi kiếm nho nhỏ.

Nhìn đoàn linh vụ kia biến hóa mà tất cả mọi người trên boong tàu đều say mê.

“Học được thần thông này thì chút nhược điểm nho nhỏ kia của ngươi coi như đã được bổ xung đầy đủ.”

“Lúc gặp phải địch nhân mà ngay cả khi ngươi đã điên cuồng oanh tạc cũng không thể làm được gì, vậy thì ngươi có thể phóng ra thần thông này.”

Từ Phàm nói, trực tiếp bắn ra tiểu kiếm biến hóa từ linh vụ, hướng về phía một ngọn núi cao ngất trong mây bay đi.

Tiểu kiếm tạo thành từ vật chất kỳ dị, trong nháy mắt trốn vào hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Sau đó, từ trong dãy núi xa xa truyền đến lực dao động kinh người, đoạn hóa thành từng đạo kiếm nhận cắt qua toàn bộ dãy núi.

Hệt như xếp gỗ bị sụp đổ, cả tòa sơn mạch trong nháy mắt bị chém thành hình lập phương lớn nhỏ đồng đều.

Đám người trên boong tàu hít sâu một hơi.

Đoàn linh vụ xuất hiện trong tay Từ Phàm lúc nãy, đám người đều có thể cảm nhận được linh lực ẩn chứa trong đó.

Trong khoảnh khắc vật chất kỳ dị hóa thành từ đoàn linh vật rồi sau đó hình thành tiểu kiếm, đám người ngoại trừ dùng mắt thường có thể nhìn thấy tiểu kiếm kia, các phương diện còn lại căn bản không thể cảm giác được sự tồn tại của tiểu kiếm.

“Sư phụ, thần thông này có tên gọi là gì?”

Chẳng những Từ Cương bắt đầu kích động, Vương Hướng Trì lấy kiếm đạo làm chủ bên cạnh cũng bắt đầu trở nên kích động.

“Hiện tại sở học thần thông của ngươi chính là thần thông Đông Phong hệ liệt, mà thần thông này lại thuộc về thần thông Ly Tử hệ liệt.” Từ Phàm nói.

Sau khi hắn tấn cấp Luyện Hư kỳ, đột nhiên nhìn rõ được tồn tại cấp độ càng sâu hơn linh khí.

“Đây chỉ là ứng dụng sơ cấp nhất của thần thông Ly Tử hệ liệt, sau này tu luyện đến chỗ cao thâm hơn.” Nói đên đây Từ Phàm chợt dừng một cái.

Nhìn vào ánh mắt tràn đầy mong đợi của những người trên boong tàu, chậm rãi nói tiếp: “Sau khi tu luyện đến chỗ càng cao thâm hơn, có thể bộc phát ra gấp mấy lần chiến lực bản thân.”

“Vậy mà có thể lợi hại đến thế!” Đám người khiếp sợ không thôi.

“Sau khi trở về ta sẽ để môn thần thông này vào Tàng Kinh các, độ khó học tập khá lớn, muốn học môn thần thông này phải có nghị lực và sự kiên trì bền bỉ.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, đệ tử đời thứ nhất chúng ta cũng có thể học sao?” Hùng Lực đang thủ vệ trên boong tàu kích động hỏi.

“Đương nhiên có thể, có thể học được xem như là bản lãnh của các ngươi.” Từ Phàm khẽ gật đầu đáp.

Sau đó Từ Phàm lại chỉ điểm Từ Cương một vài nghi hoặc liên quan đến việc tu luyện, sau đó lại bắt đầu chỉ điểm Từ Nguyệt Tiên.

Lão đại, lão nhị, lão tam, lão tứ, lão ngũ, từng người từng người ai cũng chạy không thoát.

Bích hải lam thiên, một chiếc Linh thuyền to lớn dài đến cả nghìn mét đang rong ruổi trên tầng mây, giống như một con thuyền nhỏ trong biển mây.

Từ Phàm nằm trên ghế nằm, đắc ý phơi nắng.

“Chủ nhân, phát hiện phía trước có một chỗ linh khí dị thường, nghi ngờ hình như có di tích bí cảnh, phải chăng dừng lại điều tra?”

Giọng nói của Bồ Đào vang lên bên tai Từ Phàm.

“Vậy còn không mau mau đến xem, đi ra buông lỏng một chút, cũng không cần phải gấp gáp lên đường.” Từ Phàm nửa híp mắt, mỉm cười nói.

Từ Phàm vừa dứt lời, một cái hạm đội Linh thuyền to lớn từ trên tầng mây chậm rãi hạ xuống mặt đất.

Hạm đội Linh thuyền đỗ ngay bên cạnh một cái hồ cảnh sắc duyên dáng.

Trong rừng rậm xa xa, có một cột sáng linh khí dâng thẳng lên trời.

“Chủ nhân, trải qua dò xét đó là một tiểu thế giới bí cảnh do tự nhiên hình thành.”

“Mức độ nguy hiểm thấp, mật độ linh khí cao, bên trong có linh bảo linh khoáng.”

Từ Phàm đi trên bãi cỏ bên hồ, phất phất tay nói: “Để tất cả đệ tử tông môn và Thiên Khôi Sư đi theo cùng nhau qua đó tầm bảo, xem như là phúc lợi của chuyến đi này.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Chương 589: Cần bị xã hội đánh đập

Sau khi được Từ Phàm ra lệnh, tất cả đệ tử đời một cùng với Thiên Khôi Sư đi theo đều hướng về phía cột sáng thông thiên bay đi.

Đó chính là cửa vào bí cảnh.

Từ Phàm chậm rãi đi dạo dọc theo bờ hồ, đi theo phía sau là Từ Cương và Thiên Khôi Sư Tùy Ảnh.

“Tùy Ảnh, ngươi không vào tiểu thế giới bí cảnh nhìn một chút sao? Nói không chừng còn có thể gặp được kỳ ngộ.” Từ Phàm cười hỏi.

“Ta muốn canh giữ ở bên cạnh Đại trưởng lão.” Tùy Ảnh thản nhiên đáp.

“Ha ha, toàn bộ tông môn này người không cần phải bảo vệ nhất chính là ta.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Ngoại trừ giết Yêu tộc và tăng lên tu vi, những việc khác cũng không liên quan gì đến ta.” Tùy Ảnh nói.

“Tuổi vẫn còn nhỏ sao lại nghĩ không thông như thế? Trong Tu Tiên giới này còn rất nhiều chuyện có ý nghĩa, chớ tự làm bản thân bức bối, cứ tập trung tinh thần tu luyện một lòng muốn báo thù như vậy sớm muộn gì cũng sẽ xảy ra chuyện.” Từ Phàm khuyên.

“Ở Tu Tiên giới có tâm ma kiếp, một khi quá cực đoan, rất dễ dàng rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục.” Từ Cương ở bên cạnh cũng lên tiếng.

Lúc Từ Cương trấn thủ ở Cương Thiết Trường Thành, Tùy Ảnh từng làm hộ vệ cho Từ Cương một đoạn thời gian, quan hệ hai người coi như không tệ.

“Đa tạ Đại trưởng lão và phong chủ quan tâm.” Tùy Ảnh gật đầu nói.

“Xem ra ngươi còn cần phải đi ra ngoài một thời gian, trước cứ từ từ vậy.”

Từ Phàm ngược lại nhìn rất thoáng, ở trong mắt hắn, một người chỉ cần nói ra hoàn cảnh không phải quá cực đoan, tất cả khúc mắc đều sẽ theo thời gian mà từ từ hóa giải.

Trong lúc rảnh rỗi tản bộ, Từ Phàm bắt đầu chỉ điểm Tùy Ảnh.

Cách chỗ Từ Phàm khoảng chừng mười vạn cây số, có hai đạo lưu quang một trước một sau điên cuồng hướng về phía Từ Phàm độn tới.

Một màn này, vừa vặn bị vệ tinh vũ khí thiên cơ trên trời bắt được.

“Cảnh cáo, hư hư thực thực có hai vị Yêu tôn Đại Thừa kỳ đang tiến về phía chủ nhân.” Bồ Đào nói.

“Yêu tôn à, xem ra có tiền dầu cho con rối Đại Thừa kỳ rồi.” Từ Phàm cười nói, biểu tình rất là lạnh nhạt.

“Chủ nhân, có muốn xử lý một con trước hay không?” Bồ Đào đề nghị.

“Cứ xem tình huống một chút rồi tính sau, trong lồng vạn thú của Nguyệt Tiên vẫn chưa có một con Yêu tôn Đại Thừa kỳ đường đường chính chính nào trấn giữ cả.”

“Nhìn xem hai con này cũng khá là phù hợp.” Từ Phàm nói.

Một con rối kiếm khách Hợp Thể kỳ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Ngươi muốn ra chiến ư? Lấy Hợp Thể chiến Đại Thừa sao?” Từ Phàm nhìn Tùy Ảnh mỉm cười hỏi.

“Linh thạch và điểm tích lũy ta để dành đã có thể mua được con rối kiếm khách Hợp Thể kỳ thứ hai, lần này ta muốn thử một chút xem sao!” Trong mắt Tùy Ảnh có chút ý động, hắn chấp hành nhiệm vụ ở Ẩn Linh môn vẫn luôn không có cơ hội gặp được Yêu tôn, cho nên lần này hắn muốn thử một lần.

“Đây là có tiền, muốn buông thả một phen đấy à! Cứ đi đi thôi!” Từ Phàm mỉm cười, phất tay một cái bảo.

“Đa tạ Đại trưởng lão thành toàn.”

Tùy Ảnh hành lễ cáo lui, sau đó hướng về phía Linh thuyền bay đi, khoang thuyền điều khiển con rối ở ngay trên Linh thuyền.

Chỉ một lúc sau, con rối kiếm khách Hợp Thể kỳ bên cạnh Từ Phàm tựa như sống lại vậy, sau khi hành lễ với Từ Cương và Từ Phàm, lập tức hóa thành một đạo kiếm quang bay về phía xa xa.

Từ Cương nhìn con rối kiếm khách phi hành với tốc độ cao đến mức lưu lại một cái đuôi trên không trung, trong mắt chợt lóe lên một tia kinh diễm.

“Ngươi hâm mộ cái gì?” Từ Phàm có hơi nghi ngờ hỏi.

“Hâm mộ thiên tư của hắn, có thể đạt được chiến lực Hợp Thể kỳ chỉ trong thời gian ngắn như vậy, hiện tại cũng đã có thể sánh vai với Yêu tôn.” Từ Cương nói với vẻ hâm mộ.

“Ai nói bây giờ hắn có thể sánh vai với Yêu tôn?” Từ Phàm nhìn Từ Cương hỏi.

“Nếu đã không thể sánh vai vì sao sư phụ còn phái hắn đi?” Từ Cương khó hiểu hỏi.

“Đương nhiên là đi lịch luyện rồi, không biết Tu Tiên giới hiểm ác, nên ta mới cho hắn một bài học, để cho hắn biết bản thân có bao nhiêu cân lượng.” Từ Phàm nói.

“Không phải chỉ tổn thất một con rối Hợp Thể kỳ thôi sao!” Từ Phàm nói với vẻ không mấy để ý.

Tông môn bán ra một con rối Hợp Thể kỳ là có thể kiếm không ít linh thạch, cộng thêm đệ nhất Thiên Khôi Sư của Ẩn Linh môn còn nhận được dạy dỗ, dẫu tính thế nào thì cuộc mua bán này chỉ lời chứ không lỗ.

“Vẫn là sư phụ nghĩ chu đáo.” Từ Cương nói.

“Chuyện này thì có là gì, chờ vi sư luyện chế ra kiện Tiên khí đặc thù kia thì ngươi cũng có thể tiến hành loại lịch luyện như thế này.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Trong tưởng tượng của hắn, về sau Tiên khí trấn thủ trong tông môn nhất định phải có một kiện Tiên khí thế thân có thể mô phỏng đệ tử một trăm phần trăm, có thể đi đến một vài địa phương nguy hiểm tiến hành thí luyện.

“Vậy đồ nhi cũng muốn lấy tu vi Hóa Thần kỳ hiểu biết một chút về sự lợi hại của Yêu tộc Hợp Thể kỳ.” Từ Cương suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Đừng bảo là Hợp Thể kỳ, có kiện Tiên khí kia, ngươi đi đánh Yêu tôn, ta cũng không ngạc nhiên.” Từ Cương vừa cười vừa nói.

Xa xa, Tật Lôi Yêu tôn đang lấy tốc độ lớn nhất trốn khỏi sự truy sát của Phong Lôi Yêu tôn sau lưng.

“Phong Lôi, thứ ta trộm cũng không phải Thánh bảo trong tộc, vì sao ngươi vẫn một mực đuổi theo ta không bỏ chứ?” Tật Lôi Yêu tôn nhìn Phong Lôi Yêu tôn vẫn đuổi theo phía sau không bỏ hỏi.

Trong giọng nói không khỏi có hơi kinh hoảng.

“Tật Lôi, chuyện cho tới bây giờ, ngươi còn chưa ý thức được chỗ nghiêm trọng mà ngươi mắc phải sao?"

"Với thân phận địa vị của ngươi, quả thật đồ vật ngươi lấy không đáng giá nhắc tới, nhưng ngươi ngàn vạn lần không nên tư thông với Yêu tôn của tộc Thanh Điểu, còn muốn giúp kẻ đó lấy trộm đồ vật tộc ta."

"Bây giờ ngươi phải trở về với ta, chỉ cần ngươi có thể gắng gượng vượt qua hình phạt vạn lôi phệ tâm, ta có thể giúp ngươi cầu tình trước mặt Thái Thượng đại trưởng lão."

"Ngươi thật cho rằng đầu nhập vào tộc Thanh Điểu là có thể song túc song phi với tiểu tiện nhân kia sao?" Phong Lôi Yêu tôn hỏi, thầm hận hắn không biết tranh giành.

"Ta và Thanh Nhi mến nhau từ thuở nhỏ, lúc đầu trong tộc cũng đã đồng ý, vì sao đến lúc này lại đổi ý?"

"Cho nên ta hận!"

Lời nói tràn đầy oán hận của Tật Lôi Yêu tôn truyền vào trong tai Phong Lôi Yêu tôn.

Đúng lúc này, hai vị Yêu tôn đồng thời cảm thấy một tia khí tức dị dạng từ nơi xa truyền tới.

Một đạo kiếm quang cực kỳ sáng chói chém về phía Tật Lôi Yêu tôn.

"Tiểu trùng tử từ đâu tới? Ta không rảnh đùa giỡn với ngươi!"

Một đạo lôi quang trống rỗng xuất hiện, trực tiếp xuyên qua kiếm quang thuận thế đánh nát con rối của Tùy Ảnh.

"Ầm ~"

Con rối của Tùy Ảnh nổ tung, nổ ra một cái pháo hoa xinh đẹp trên trời.

Tật Lôi Yêu tôn và Phong Lôi Yêu tôn nhìn cũng không thèm nhìn, trực tiếp lướt qua pháo hoa còn chưa tắt trên không trung.

"Khí thế thật là to lớn nha!"

"Đó chỉ là một kích tiện tay của Yêu tôn mà thôi, ít nhất không mang theo một phần ba chiến lực của Tiên khí Trảm Linh trưởng lão." Từ Phàm nhìn màn hình ánh sáng lên tiếng đánh giá.

“Sư phụ, có muốn dùng pháo quỹ đạo ngăn cản một chút hay không?” Từ Cương hỏi, hắn cảm thấy sư phụ đang đùa với lửa, vạn nhất bị hai vị Yêu tôn kia tiếp cận, chẳng phải hắn phải mặc đồ tang rồi sao?

“Không cần, hôm nay trong lòng ta cao hứng, để cho ngươi hiểu biết thêm về chiến lực của con rối Đại Thừa kỳ đời thứ nhất của tông môn chúng ta, phỏng chừng đây cũng là lần ra tay cuối cùng của nó.”

Một con rối Đại Thừa kỳ màu đen sẫm, tay cầm cự bổng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Mặc dù thân cao không đủ một trượng, nhưng cực kỳ có lực áp bách.

“Sư phụ, không phải ngươi nói con rối Đại Thừa kỳ này tiêu hao quá lớn sao?”

“Dùng nó ra tay có phải hơi bị lỗ vốn rồi không?” Từ Cương ở bên cạnh hỏi.

“Cái gọi là cùng gia phú lộ, đi ra chơi ấy mà, cũng đừng để ý đến việc có tiền hay không.” Từ Phàm nói.

Con rối Đại Thừa kỳ màu đen sẫm bên người Từ Phàm hóa thành một cái bóng đen rồi chậm rãi biến mất.

Chương 590: NNgươi sẽ không yên được đâu!

Sau khi con rối Đại Thừa kỳ biến mất, Tùy Ảnh ôm đầu từ trên Linh thuyền bay trở về.

“Đại trưởng lão, là do ta đánh giá bản thân quá cao.” Tùy Ảnh cúi đầu nói.

“Có thể ý thức được vấn đề của mình là tốt, về sau chậm rãi tu luyện, sau khi đạt tới một cảnh giới nhất định chưa hẳn không thể kiếm trảm Yêu tôn.” Từ Phàm vỗ vai Tùy Ảnh cất lời khích lệ.

“Đa tạ Đại trưởng lão dạy bảo.” Tùy Ảnh nói.

Đúng lúc này, trong màn hình ánh sáng trước mặt ba người, con rối Đại Thừa kỳ màu đen sẫm đã chạm mặt với hai vị Yêu tôn.

"Thứ mà con rối Đại Thừa kỳ đời thứ nhất của tông môn sử dụng chính là Tiên khí mà sư mẫu ngươi cho, vì thế ta còn đặc biệt thôi diễn một môn thần thông cho cây gậy này."

Có lẽ hai vị Yêu tôn cảm thấy con rối Đại Thừa kỳ không dễ chọc.

Cho nên Tật Lôi Yêu tôn ngay lập tức toàn lực ra tay.

Trong nháy mắt, một mảnh lôi hải lan tràn khắp khu vực quanh hắn.

"Phong Lôi, hai người chúng ta nên liên thủ đánh hạ kẻ địch trước, sau đó mới bàn chuyện khác được không?" Tật Lôi Yêu tôn nói với Phong Lôi Yêu tôn phía sau.

"Có thể liên thủ, nhưng đánh xong rồi ngươi phải theo ta quay về tông môn."

Đôi cánh sau lưng Phong Lôi Yêu tôn vung ra mấy viên lôi hoàn to như cái cối xay, ẩn chứa khí tức kinh khủng, bay về phía con rối màu đen.

"Vi sư thôi diễn môn thần thông này, tên là Lục Bổng Định Thần."

Từ Phàm nói, trong nháy mắt một nửa ý thức tiếp quản con rối Đại Thừa kỳ.

"Bổng thứ nhất này tên là Định Hồn."

Từ Cương và Tùy Ảnh nhìn thấy trong biển lôi trên màn hình ánh sáng, chợt xuất hiện một cây cự bổng thông thiên.

Cây cự bổng thông thiên kia trực tiếp xuyên qua toàn bộ biển lôi, trực tiếp đập thẳng xuống đỉnh đầu Tật Lôi Yêu tôn.

"Ầm!"

Tật Lôi Yêu tôn bị một gậy đập xuống, trong nháy mắt hóa thành một tia lưu quang rơi vào trong đất.

Lúc này hai người đang quan sát màn hình ánh sáng, dù chưa đến hiện trường, nhưng cũng bị một gậy này làm cho da dầu tê dại.

Trong nháy mắt biển lôi kinh khủng như thế cũng bị một gậy này đánh xuyên, còn đánh ngất cả Yêu tôn kinh khủng kia.

Sau khi con rối Đại Thừa kỳ đánh ra một gậy, chớp mắt thân hình nhanh chóng di chuyển, phút chốc đã nhảy ra ngoài trăm dặm có thừa.

Tránh thoát khỏi khí tức kinh khủng của sáu viên lôi hoàn do Phong Lôi Yêu tôn kích phát ra.

Phong Lôi Yêu tôn mặc kệ con rối Đại Thừa kỳ, trực tiếp hóa thành một tia lôi điện màu tím vượt qua không gian, đi đến bên cạnh Tật Lôi Yêu tôn bị đánh vào trong lòng đất.

Phong Lôi Yêu tôn dùng một tay tóm lấy Tật Lôi Yêu tôn, lần nữa hóa thành lôi điện hướng về phía xa xa mà chạy.

“Sư phụ, bọn họ muốn chạy trốn kìa!” Từ Cương mắt nhìn màn hình ánh sáng vội vàng nói.

“Yên tâm, đã đến rồi nào có đạo lý thả đi!” Từ Phàm nở nụ cười đáp.

So tốc độ với con rối Đại Thừa kỳ của hắn, đơn giản chính là ăn cơm đi nhà cầu.

“Gậy thứ hai này, tên là Định Linh!”

Bên trong màn hình ánh sáng, trên thân con rối Đại Thừa kỳ nháy mắt bộc phát một cỗ lực lượng không gian, trực tiếp vượt qua không gian, xuất hiện trên đỉnh đầu Phong Lôi Yêu tôn.

Sau đó cự bổng thông thiên giả lập, tựa như nối liền trời đất, trực tiếp đánh tới Phong Lôi Yêu tôn.

“Kẻ sau lưng con rối kia, ta chẳng cần biết ngươi là ai, chọc vào tộc Lôi Điểu ta, ngươi sẽ không yên được đâu!”

Phong Lôi Yêu tôn giận dữ gầm lên một tiếng, sau đó hắn lập tức hóa thành một tia lôi điện màu tím trốn vào trong hư không.

“Ngươi chạy không thoát!” Từ Phàm nói.

“Con rối Đại Thừa kỳ do ta luyện chế mà còn không thể phòng được chiêu thuấn di không gian này của ngươi, thì ta còn gì là Luyện Khí Đại Tông Sư nữa chứ!”

Cự bổng thông thiên vắt ngang thiên địa, trực tiếp khóa kín không gian xung quanh, bức Phong Lôi Yêu tôn phải hiện thân.

Một gậy kia cuối cùng cũng vẫn rơi lên người Phong Lôi Yêu tôn, trong nháy mắt, hắn đã mất đi ý thức.

“Sư phụ lợi hại! Không nghĩ tới sư phụ thật sự luyện chế ra con rối Đại Thừa kỳ, dưới sự điều khiển của sư phụ vậy mà có thể lấy một địch hai!” Từ Cương chấn kinh nói.

“Đại trưởng lão lợi hại!” Tùy Ảnh ở bên cạnh cũng khiếp sợ nói theo.

Lúc này trong mắt hắn tỏa ra kim quang, bọn họ cho rằng trình độ điều khiển con rối của bản thân đã là cực hạn, nhưng thật không ngờ lại nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Có thể khống chế con rối Đại Thừa kỳ miểu sát hai vị Yêu tôn.

“Đại trưởng lão, lúc nào ta mới có thể đạt được loại cảnh giới điều khiển con rối như ngài?” Tùy Ảnh hỏi.

“Chậm rãi cảm ngộ đi, điều khiển con rối Đại Thừa kỳ so với ngươi điều khiển con rối Hợp Thể kỳ, độ khó trong đó ít nhất cũng cách một cái Thập Vạn Lý Cự Hồ.” Từ Phàm đáp.

Một Thiên Khôi Sư, hắn có thể dựa vào thiên phú của bản thân nhanh chóng tiến giai Thiên Khôi Sư cấp bảy.

Nhưng càng về sau, mỗi khi lên một cấp thì giống như vượt qua lạch trời vậy.

“Dù khoảng cách có xa xôi bao nhiêu, ta tin tưởng mình nhất định cũng có thể vượt qua.”

“Đa tạ Đại trưởng lão đã cho ta được nhìn thấy uy lực của Thiên Khôi Sư cấp chín.” Tùy Ảnh nói, giọng nói tràn đầy cảm kích.

“Cảm ngộ cho tốt, đợi đến lúc ngươi tiến giai Thiên Khôi Sư cấp chín, ta sẽ cho ngươi một con rối Đại Thừa kỳ.” Từ Phàm hào sảng nói.

Dù sau cũng thuộc về tông môn, cho ai dùng mà không phải là dùng chứ!

“Đa tạ Đại trưởng lão!” Tùy Ảnh cảm kích nói.

Đúng lúc này, chân trời xẹt qua một đạo lưu quang, con rối Đại Thừa kỳ mỗi tay nắm lấy một con Lôi Điểu to lớn đáp xuống trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm phất phất tay, thu con rối Đại Thừa kỳ vào bên trong đạo khí hành cung.

“Tộc Lôi Điểu, có thể miễn cưỡng xem như là đại tộc đứng đầu trong Yêu tộc, trong tộc thường có Yêu tôn Vô Địch Tôn Giả tọa trấn, thuộc về đại tộc đứng đầu mạt lưu.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Sao hai con chim này lại chạy đến nơi đây?”

“Theo lý thuyết thông đạo hai giới không thể nào mở đến nơi này?” Từ Phàm nói với vẻ hơi nghi hoặc.

Ngay lúc này, Tật Lôi Yêu tôn tỉnh lại.

“Nhân tộc, nếu ngươi không muốn tất cả Nhân tộc trong khu vực này đều bị tàn sát thì tốt nhất nên thả ta ra.” Tật Lôi Yêu tôn nói, lạnh lùng nhìn Từ Phàm.

“Yêu tôn của đại tộc đứng đầu các người đều tự tin như vậy sao?” Từ Phàm có hơi buồn cười hỏi.

“Xem ra ngươi vẫn chưa biết rõ thân phận của chính ngươi.”

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đến bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, hai con chim lớn này là?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

“Là Yêu tôn trong lúc vô tình xâm nhập vào trong phạm vi cảnh giới của Bồ Đào, đúng lúc thu vào trong lồng vạn thú làm hai bảo tiêu cho ngươi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đây là hai con Lôi Điểu cấp bậc Yêu tôn sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn hình dạng của hai con chim lớn, không khỏi nghi ngờ hỏi lại.

“Đúng vậy, trước cứ thu vào trong lồng vạn thú, chờ sau khi trở về tông môn, vi sư sẽ giúp ngươi điều giáo thật tốt.”

Từ Phàm nói xong hai tay kết ấn, đánh hai đạo cấm chế vào trong cơ thể của Tật Lôi Yêu tôn và Phong Lôi Yêu tôn.

Ngay lúc Từ Nguyệt Tiên muốn thu bọn chúng vào trong lồng vạn thú, một kiện linh vật trên người Phong Lôi Yêu tôn đột nhiên vỡ ra.

Một hư ảnh Lôi Điểu khổng lồ xuất hiện.

“Nhân tộc, có muốn làm một giao dịch không?”

“Thả hai vị Yêu tôn Phong Lôi và Tật Lôi của tộc ta ra, ngươi có thể tùy ý ra điều kiện.” Giọng nói của hư ảnh Lôi Điểu khổng lồ rất bình thản, không hề có chút phẫn nộ nào.

“Lúc này mới đúng, mới nãy vị Yêu tộc này của tộc các ngươi vừa tỉnh dậy đã uy hiếp ta, muốn tiêu diệt Nhân tộc.” Từ Phàm nhìn hư ảnh Lôi Điểu kia nói.

Có thể vượt qua cự ly xa như vậy nói chuyện với hắn, ít nhất cũng là Vô Địch Yêu tôn.

“Nhân tộc, có thể thiện đãi hai vị Yêu tôn tộc ta trước hay không? Sau đó sẽ có Lôi Điểu tộc ta mang thành ý đến cửa.” Hư ảnh Lôi Điểu nói.

Từ Phàm nghe thấy câu này thì híp mắt lại.

“Thành ý mà ngươi nói ta không hề cảm nhận được dù chỉ là một chút, trái lại lại tràn đầy ý uy hiếp.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

Chương 591: Thành Vạn Tộc

“Tu sĩ Nhân Tộc ngươi nói đùa rồi, có thể tiện tay tạo ra hai Yêu Tôn cho tộc ta, thì đâu thể sợ Lôi Điểu nhất tộc ta uy hiếp chứ.” Bóng dáng mờ ảo của Lôi Điểu nở nụ cười.

“Đừng phí lời, hai Yêu Tôn muốn trở về Lôi Điểu nhất tộc các ngươi, thì hãy gom đủ những thứ này rồi đưa đến đây cho ta.”

Nói xong Từ Phàm tiện phất tay mở một màn sáng khổng lồ trên không trung, phía trên có danh sách các loại Linh Khoáng linh dược cấp bậc Tiên Khí.

“Hãy nhớ lấy các ngươi chỉ có thời gian mười năm.”

Từ Phàm nói xong phất tay đánh tan bóng dáng mờ ảo của Lôi Điểu, quay đầu nói với Từ Nguyệt Tiên: “Hai con chim này, ngươi xem con nào thuận mắt, ta sẽ huấn luyện thành vật cưỡi cho ngươi.”

Nghe được lời của Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên nghiêm túc chọn lựa, cuối cùng chọn trúng Yêu Tôn Phong Lôi.

“Sư phụ, không giữ lại bán kiếm tiền sao?” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

“Vẫn bán kiếm tiền, nghĩ chuyện tốt gì vậy?” Từ Phàm nở nụ cười.

“Nếu như ta đoán không lầm, Vô Địch Yêu Tôn của Lôi Điểu nhất tộc đối diện đã bắt đầu định vị chúng ta, nói không chừng lúc nào đó sẽ đến.” Từ Phàm nói.

“Vậy sư phụ phải chuẩn bị sớm đó!” Từ Cương ở bên cạnh vội vàng nói.

“Chuẩn bị cái gì, ta đã đặt định vị Vô Địch Yêu Tôn của Lôi Điểu nhất tộc ở bên phía Thiên Linh Tông rồi.”

“Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông nhất định sẽ thích phần đại lễ này.” Từ Phàm cười nói.

Có rất nhiều đại tộc đứng đầu Yêu Giới, nhưng Yêu Tôn thực lực mạnh mẽ cũng chỉ có mấy người.

Không đụng ta thì không biết hàng giống như Lôi Điểu nhất tộc, không có Vô Địch Yêu Tôn nổi danh bên ngoài thì sao có thể là đối thủ của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông.

Mọi người nghe được lời của Từ Phàm, đều bắt đầu im lặng vì Vô Địch Yêu Tôn của Lôi Điểu nhất tộc!

“Được rồi, không nói cái này nữa, các ngươi nên làm gì thì làm đi, ta đi dạo một vòng ở gần đây.” Từ Phàm xua tay đuổi các đệ tử vây quanh bên người.

Ba ngày sau, Từ Phàm phát hiện ra bí cảnh tiểu thế giới, ví dụ như châu chấu quá cảnh, cướp đoạt tất cả những thứ có giá trị bên trong.

“Này cũng triệt để quá rồi đó, cũng không biết để lại một cọng rễ.”

Từ Phàm nhìn một mảng bí cảnh hoang vắng nói.

“Bỏ đi, khởi hành thôi.” Từ Phàm xua tay nói, cảm thấy sau này mình nên phổ biến khái niệm bảo vệ môi trường cho mấy đệ tử.

Hạm đội Linh Châu khổng lồ lại bắt đầu bơi lội trên tầng mây.

Chính ngay lúc này, tiếng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, ta đã nhận được tín hiệu phân thân lúc trước ở lại bên cạnh nhện tinh.”

Từ Phàm ngây ra, cảm giác chuyện này đã trôi qua lâu năm rồi.

“Bọn họ đang ở đâu vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Tín hiệu ta nhận được cực kỳ yếu, xem đủ mức độ có lẽ là trong phạm vi trăm vạn kilomet.” Bồ Đào trả lời.

“Có thể chắc chắn được phương hướng không?”

“Cần kiểm tra một lượt mới được.” Bồ Đào nói.

“Vậy được, khống chế hạm đội, chúng ta đi tìm phân thân của ngươi.” Từ Phàm xua tay nói.

Đến Tiên thành bên cạnh chỉ là nhất thời có hứng, không có chuyện quan trọng lắm, cho nên quyết định chuyển đổi phương hướng của Từ Phàm cũng rất tùy ý.

...

Trong một thung lũng không rõ ẩn chứa một thành Vạn Tộc bí ẩn.

Trong một tòa cự thành, có Yêu Tộc, có tu sĩ Nhân Tộc, cũng có rất nhiều phàm nhân.

“Hy vọng nơi này có thể ở lại thêm một thời gian nữa.” Địa Tinh Tri Chu hóa thành thiếu nữ hình người nhìn thành Vạn Tộc phía dưới nói.

“Thực lực mới là thứ căn bản để đặt chân vào bất cứ nơi nào, sức mạnh của chúng ta vẫn chưa đủ nên không cách nào đối chiến với những đại tộc kia được.” Bên cạnh Địa Tinh Tri Chu vang lên một âm thanh điện tử.

“Nhị Chu, ngươi nói xem có phải chúng ta nên tìm một nơi tu luyện đến Yêu Tôn trước rồi ra ngoài không, có phải như vậy thì có thể che chở càng nhiều sinh linh không.” Âm thanh của Địa Tinh Tri Chu rất nhẹ, trong giọng nói có một tia uể oải.

“Kết quả vẫn như nhau thôi, ý niệm của ngươi nhất định sẽ vi phạm Yêu Giới này, trừ khi trở thành Yêu Tộc mạnh nhất, nếu không ngươi sẽ không cách nào phá vỡ được quan niệm của bọn họ.”

Âm thanh điện tử không hề có cảm tình khiến cho Địa Tinh Tri Chu cảm giác được một tia cảm xúc phập phồng.

“Hiện tại thành Vạn Tộc chúng ta lại nhận nhiều tu sĩ Nhân Tộc và phàm nhân như vậy.”

“Như vậy có phải là Yêu Tộc của Yêu Giới và Nhân Tộc của Nhân Giới đều không thuận mắt chúng ta không?” Địa Tinh Tri Chu chống cằm nói.

“Có khả năng, vấn đề này phức tạp quá, ta cũng không cách nào trả lời được.” Nhị Chu nói.

Trong thành Vạn Tộc khổng lồ có đủ tiểu Yêu Tộc lăn lộn không nổi ở Yêu Giới, tất cả bọn họ đều cam tâm tình nguyện làm thế lực môn hạ dưới thành Vạn Tộc này.

Còn về những tu sĩ Nhân Tộc và phàm nhân mới gia nhập, bọn họ lại không để ý đến khoảng cách giữa người và Yêu.

Cho dù có mấy Yêu Tộc thèm muốn huyết nhục với phàm nhân, không chịu được quy củ thành Vạn Tộc, nhưng cũng không dám lén săn giết phàm nhân.

Trong thành Vạn Tộc, từng đội con rối Luyện Hư Kỳ trên đường đi tuần tra hết lượt này đến lượt khác.

“Nhị Chu, đột nhiên ta có một suy nghĩ.” Địa Tinh Tri Chu vui mừng nói.

“Lại để kho dữ liệu của ta có thêm một đống số liệu vô dụng sao?” Âm thanh điện tử vang lên.

“Ý nghĩ lần này của ta tuyệt đối đáng tin cậy.”

“Chính là ta sẽ tìm một Nhân Tộc trước…”

Địa Tinh Tri Chu bắt đầu nói, bên cạnh nàng là con rối Nhị Chu đang lẳng lặng nghe, hơn nữa còn yên lặng ghi lại những gì nàng nói.

Ngay lúc Địa Tinh Tri Chu giảng giải đại kế vĩ mô của nàng, thì ánh mắt con rối Nhị Chu bên cạnh nàng trong nháy mắt sáng lên, bắt đầu đích thân đánh giá bốn phía.

Địa Tinh Tri Chu đang lải nhải không ngớt đột nhiên dừng lại.

Nàng cảm giác được trên người con rối Nhị Chu có loại khí tức xa lạ.

“Nhị Chu, vẫn là ngươi chứ?” Địa Tinh Tri Chu thăm dò hỏi, ánh mắt bắt đầu bối rối.

“Ta là bản thể của hắn, đa tạ ngươi đã xem phân thân của ta là bạn đồng hành trong thời gian dài như vậy.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Ngươi tới rồi, vậy sau này Nhị Chu còn tồn tại không?” Địa Tinh Tri Chu thấp thỏm hỏi.

“Hắn là tồn tại độc lập bên ngoài của ta, chỉ cần ta không thu hồi thì phân thân vẫn sẽ tồn tại.” Bồ Đào nói.

Đúng lúc này, bóng dáng mờ ảo của Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Địa Tinh Tri Chu.

“y dô, không ngờ nhện nhỏ lúc trước đã có thể hóa thành hình người rồi.”

“Thần thông lúc trước ta dạy ngươi, xem ra ngươi luyện cũng không tệ lắm.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Ngươi là sư phụ lúc trước dạy ta thần thông sao!” Địa Tinh Tri Chu kinh ngạc vui mừng nói.

“Đúng, xem ra mấy năm nay ngươi trưởng thành không ít.” Từ Phàm cười nói, sau đó bắt đầu nhìn tòa thành Vạn Tộc này.

Từ Phàm nhìn thành Vạn Tộc này, trong ánh mắt hiện lên vẻ khó hiểu, dường như đang nhìn một thế giới hoàn mỹ cỡ nhỏ.

“Sư phụ, ngươi có thể dạy ta tiếp không?”

“Thần thông ngươi dạy cho ta, ta có rất nhiều điểm nghi ngờ.” Địa Tinh Tri Chu nói.

“Chuyện dạy ngươi đặt một bên đi, ngươi nói cho ta nghe xem, sao ngươi lại nghĩ đến xây dựng tòa thành Vạn Tộc chứ.” Từ Phàm nhìn Yêu Tộc và Nhân Tộc đến đến đi đi trên đường phố nói.

“Ta không thích đánh nhau, càng không thích nhìn cảnh tưởng tộc này đồ sát tộc kia.”

“Cho nên ta muốn trở thành Đại Yêu mạnh nhất Yêu Tộc, trấn giữ Yêu Tộc và Nhân Tộc, đến lúc đó sẽ lệnh cho bọn họ không được đánh nhau, Nhân Tộc và Yêu Tộc sẽ chung sống hòa bình với nhau.” Trong mắt thiếu nữ do Địa Tinh Tri Chu hóa thành đầy ngôi sao sáng.

“Mà thành Vạn Tộc này chính là nơi bắt đầu để ta xưng bá ở hai giới Nhân và Yêu.”

Chương 592: Thánh Nữ Thiên Ma Tông

Từ Phàm nhìn thiếu nữ Địa Tinh Tri Chu hóa thành.

“Ý tưởng rất tốt, nhưng không thể lâu dài được.”

“Cho dù ngươi trở thành yêu quái mạnh nhất hai giới Nhân Yêu, cuối cùng vẫn phải bay lên Thượng Giới.” Từ Phàm cười nói.

“Chỉ cần ta truyền ý niệm của mình xuống, sẽ luôn có người sau nhìn thấu được tín niệm của ta.” Ánh mắt Địa Tinh Tri Chu kiên định nói.

Từ Phàm nghe Địa Tinh Tri Chu nói, nghiêm túc đánh giá Địa Tinh Tri Chu một lượt.

“Muốn tiếp tục học thần thông với ta cũng không phải không thể, nhưng ngươi phải đồng ý với ta một điều kiện.” Từ Phàm nói.

“Điều kiện gì?” Địa Tinh Tri Chu vui mừng hỏi.

“Ta có thể dạy ngươi thần thông, cũng có thể để lại phân thân của Bồ Đào, cũng chính là Nhị Chu trong miệng ngươi ở lại bên cạnh ngươi.”

“Nhưng từ nay về sau ngươi không được nhắc đến bất kỳ sinh linh nào với ta, giữa ngươi và ta cũng không có bất kỳ liên quan gì.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tại sao sư phụ lại muốn như vậy?” Địa Tinh Tri Chu khó hiểu nói.

“Không vì sao cả, ngươi cũng đã nhìn ra, ta là Nhân Tộc, ngươi là Yêu Tộc.”

“Mặc dù ta đánh giá ngươi, nhưng có một câu ngươi có biết không?”

“Không phải tộc ta, ắt khác lòng.” Từ Phàm nghiêm túc nhìn Địa Tinh Tri Chu nói.

“Dạy ngươi thần thông chỉ là ta muốn xem xem cuối cùng ngươi có thể đi đến bước nào.” Từ Phàm cười nói.

Nghe được lời của Từ Phàm, Địa Tinh Tri Chu im lặng.

“Nếu ngươi đã dạy thần thông cho ta thì mãi mãi là sư phụ ta, cho dù người khác có biết hay không.” Địa Tinh Tri Chu nói, giọng điệu hơi trầm thấp.

Lúc này bóng dáng mờ ảo của Từ Phàm vung tay lên, một luồng tin tức đánh vào trong đầu Địa Tinh Tri Chu.

“Mấy môn này là thần thông thích hợp cho Tri Chu nhất tộc các ngươi, cũng đủ để ngươi tu luyện tới cảnh giới Hợp Thể.”

“Trăm năm sau ta sẽ đến một chuyến nữa, lúc đó sẽ truyền cho ngươi thần thông tiếp theo.” Từ Phàm nói xong lập tức biến mất.

Linh quang trong mắt con rối phân thân đã biến thành màu sắc quen thuộc của Địa Tinh Tri Chu.

Cách thành Vạn Tộc mấy ngàn vạn dặm, Từ Phàm chậm rãi mở mắt ra trên Linh thuyền.

“Bồ Đào, có phải là phân thân đó của ngươi tự sinh ra ý thức hay không.” Từ Phàm hứng thú hỏi.

“Không có, hiện tại phân thân đó đang ở trong một trạng thái kỳ diệu, vẫn chưa đột phá xiềng xích lúc trước để lại trên người hắn.”

“Giữa đột phá và chưa đột phá sao? Thật thú vị.” Từ Phàm cười nói.

“Chủ nhân, ban đầu ngươi tạo ra ta đã nhập một phần linh hồn của ngươi vào, cho nên nếu ta không quản những phân thân ta phân ra trong thời gian dài, thì sẽ có chỗ bất phàm.” Bồ Đào nói.

“Đừng nói chuyện phân chia linh hồn trước đó nữa, hiện tại nghĩ đến còn cảm giác linh hồn đau đớn đó.” Từ Phàm nhanh chóng xua tay nói, hắn nhớ tới dáng vẻ đau đớn lúc trước mình ngốc nghếch phân chia linh hồn.

“Chủ nhân, có muốn giải trừ hạn chế bên kia không?” Bồ Đào hỏi.

“Cứ để đó đi, xem có xảy ra mấy chuyện thú vị hay không.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, tiện tìm một phương hướng, cứ đi thoải mái.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, lúc này quay về tìm tòa Tiên thành đó rất tốn thời gian.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Hạm đội Linh Châu khổng lồ chậm rãi chuyển hướng bắt đầu bay đi.

Một năm sau, hạm đội Linh Châu trở về Ẩn Linh môn.

Vốn Từ Phàm nghĩ không có việc gì, mang theo hạm đội Linh Châu đi dạo lung tung ở trong phạm vi trăm vạn dặm tông môn là được.

Kết quả, Từ Phàm vẫn chưa thỏa chí đã bị một tin tức trong tông môn gọi về.

“Linh thuyền của Thiên Ma Tông đến làm gì?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Bởi vì nương tử của đồ tôn ngươi, nên phía bên Thiên Ma Tông dẫn theo Thánh Nữ đến đây.” Trảm Linh nói.

“Nương tử Linh Đài sao?”

Từ Phàm tìm kiếm một lúc trong trí nhớ của mình mới nhớ đến chuyện cũ này.

“Dẫn đầu là Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông, chiến lực mạnh hơn ta một chút.”

“Lần này bọn họ đến vốn là muốn dẫn nương tử của đồ tôn ngươi đi, kết quả nhìn thấy ta ở nơi này nên đưa ra đề nghị để cho hai Thánh Nữ dự bị này so tài một trận để chọn ra Thánh Nữ thật sự.” Trảm Linh nói.

“Thánh Nữ rất quan trọng với Thiên Ma Tông sao?” Từ Phàm hỏi, theo tính tình của hắn cứ trực tiếp đuổi đi là được.

Muốn so tài công bằng thì hoàn toàn không thể.

Nếu như không phải Trảm Linh quen biết Thái Thượng trưởng lão của đối phương, thì Tinh Châu của Thiên Ma Tông đã sớm bị đánh thành cặn bã.

“Thánh Nữ tu luyện đến đỉnh phong được xem là nửa bước Vô Địch Thiên Tôn, nhưng phần lớn Thánh Nữ tu luyện đến cuối cùng cũng chỉ ngang ta mà thôi.” Trảm Linh suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Trên người Thánh Nữ dự bị đều có ấn ký đặc thù, chỉ cần phía bên Thiên Ma Tông trả giá nhất định thì có thể định vị Thánh Nữ dự bị.” Trảm Linh nói thêm.

“Nếu như ta đuổi bọn họ đi, thì có thể dẫn Vô Địch Thiên Tôn của Thiên Ma Tông ra hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Được, ta và Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông đã nói chuyện một lúc, tư chất của Thánh Nữ dự bị lần này đều rất cao, Thánh Nữ cuối cùng có hy vọng tu luyện trở thành nửa bước Vô Địch Thiên Tôn.” Trảm Linh nói.

Lúc này, một bóng dáng xinh đẹp xuất hiện bên cạnh hai người họ.

“Bái kiến đại trưởng lão, Trảm Linh trưởng lão.” Nương tử của Từ Linh Đài là An Hề Nhi hành lễ nói.

“Xem ra ngươi cũng đã nhận được tin tức, an tâm ở trong tông môn đi, chuyện này đại trưởng lão sẽ giải quyết giúp ngươi.” Từ Phàm thân thiết nói.

“Hề Nhi không muốn liên lụy đến tông môn, thỉnh cầu xuất chiến.” An Hề Nhi nói.

Từ nhỏ nàng đã là Thánh Nữ Thiên Ma Tông bồi dưỡng, nên kiến thức cao hơn tu sĩ Tu Tiên giới bình thường.

Trong nhận thức của nàng, mặc dù Ẩn Linh môn mạnh nhưng Vô Địch Thiên Tôn mạnh hơn.

“Ngươi đừng thêm phiền phức nữa, mấy năm nay mặc dù ngươi cũng đang cố gắng tu luyện nhưng chiến lực không đủ.” Từ Phàm nói xong lắc đầu.

Lúc này một độn quang xẹt qua, Từ Linh Đài cũng xuất hiện bên cạnh An Hề Nhi.

“Sư tổ, Trảm Linh trưởng lão, ta có thể thay Hề Nhi xuất chiến không?” Từ Linh Đài hành lễ nói, trong ánh mắt cấp bách mặc cho ai cũng có thể cảm nhận được.

“Đều suy nghĩ gì vậy?”

“Có phải cảm thấy sư tổ không ổn, không bảo vệ được các ngươi hay không!” Từ Phàm nhìn đôi uyên ương nhỏ phía dưới nói.

“Nên tu luyện thì cứ đi tu luyện, nên sinh con thì cứ sinh, chuyện phía trước có sư tổ giải quyết giúp các ngươi rồi.” Từ Phàm xua tay đuổi đôi uyên ương nhỏ đi.

“Đại trưởng lão muốn làm như thế nào?” Trảm Linh bên cạnh hỏi.

“Trảm Linh trưởng lão có suy nghĩ gì không?”

“Theo như ý ta, chuyện này giải quyết rất dễ, chỉ cần đại trưởng lão mặt dày là được.” Trảm Linh cười nói.

Lúc Tinh Châu của Thiên Ma Tông đến Ẩn Linh môn, Trảm Linh cũng không hốt hoảng mấy.

Bởi vì hắn biết, nếu như Từ Phàm đồng ý thì thể diện của hắn sẽ rất đáng giá ở Tu Tiên giới.

“Mặt dày?” Từ Phàm sờ cằm nói, cảm giác đây cũng là một lối tư duy mới lạ.

“Trảm Linh trưởng lão, Thiên Ma Tông có bao nhiêu Vô Địch Thiên Tôn?”

Từ Phàm đang đánh giá, để xem mặt dày có đáng giá hay không.

“Lúc ta rời đi, Thiên Ma Tông có tổng cộng tám Vô Địch Thiên Tôn, nếu như tính thêm thiên tài đạo hữu đó đột phá của ta nữa thì cùng lắm là chín người.” Trảm Linh nói.

“Vẫn nên mặt dày thôi, cùng lắm thì xem như là trừ họa.” Từ Phàm gật đầu nói.

Vốn hắn muốn kiên định một chút, nhưng nghe thấy đối phương có chín Vô Địch Thiên Tôn, nên cảm thấy mặt dày cũng không phải là chuyện không chấp nhận được.

Chương 593: Gương mặt này, có thể xoa không!

Trên một hòn đảo cô độc cách Ẩn Linh Môn vạn dặm, một chiếc thuyền to lớn đang đỗ.

Có một thiếu nữ trên người mặc chiếc váy đen dài cùng một ông lão đang uống trà trên bãi cát bên bờ đảo.

“Minh Tâm trưởng lão, ngươi nói Ẩn Linh Môn đó có đồng ý cho ta với Hề Nhi sư tỉ cọ sát không.” Thiếu nữ đặt chén trà xuống nói.

“Ngươi đã thăng cấp thành thánh nữ, đây là chuyện rất quan trọng của Tông môn. Chúng ta có thể đợi ở đây, một là bởi vì có Trảm Linh đạo hữu đang ở đây.”

“Hai nữa là, Ân Linh môn này thực sự có chút lợi hại, sợ là ở đây đe dọa cũng không thu được lợi ích gì.”

Ông lão vừa thưởng trà vừa chậm rãi nói. Ánh mắt có chút kiêng dè nhìn về hướng Ẩn Linh đảo.

“Vừa nãy ta nhận được tin tức, vị Đại trưởng lão của Ẩn Linh Môn đó đã trở về rồi, tin rằng không lâu nữa ta có thể gặp Hề Nhi sư tỷ rồi.” Thiếu nữ một thân váy đen dài cười nói.

Lúc này, trên trời một đạo huyết quang xẹt qua, nhanh chóng bay về phía hai người.

“Đạo hữu Trảm Linh đến rồi.” Ông lão cười nói.

Nghe thấy ông lão nói, thiếu nữ liền nhanh chóng đứng dậy, dáng vẻ cung kính đứng bên cạnh đợi Trảm Linh đến.

“Hoan nghênh Trảm Linh đạo hữu!” Ông lão cao giọng nói.

“Minh Tâm, ngươi vẫn giống như trước nhỉ, còn nghiêm túc hơn cả nghiêm túc nữa.” Trảm Linh ha ha cười lớn, vừa nói vừa ngồi xuống đối diện Minh Tâm tôn giả.

“Từ lần chia tay trước, ta và ngươi đã nhiều năm không gặp rồi nhỉ.”

“Ta nhìn trạng thái của ngươi, chắc mỗi ngày trải qua cũng không tệ đâu nhỉ.” Minh Tâm tôn giả cười nói.

“Cũng ổn.” Trảm Linh gật đầu, sau đó nhìn thiếu nữ đứng bên cạnh.

“Ngươi chính là Thánh nữ lần này à? Trảm Linh hỏi.

“Hậu bối Hề Vân, bái kiến tiền bối.” Thiếu nữ hành lễ nói.

“Đứng lên đi, đi từ xa như thế đến đây cũng không dễ dàng gì.” Trảm Linh cười nói.

“Trảm Linh đạo hữu, vị Đại trưởng lão kia nói như nào?

“Khi nào thì cọ sát?” Minh Tâm tôn giả hỏi.

“Lần này vị hậu bối ngươi đưa đến rất mạnh, đứa cháu dâu của vị Đại trưởng lão kia của ta sợ không phải là đối thủ.” Trảm Linh nói.

Nghe xong lời của Trảm Linh, Minh Tâm tôn giả không nói gì chỉ nhàn nhạt nhìn Trảm Linh.

Ý là chuyện này bên kia muốn giải quyết như thế nào?

“Các ngươi cũng thật may mắn, Đại trưởng lão muốn xoa mặt, việc này liền quyết định như thế. Bớt đi nghi thức gia nhập của thánh nữ được chọn thì vẫn có thể tiến hành.” Trảm Linh cười nói

“Muốn xoa mặt?” Minh Tâm tôn giả nhàn nhạt nói, đáy mắt xẹt qua một chút khinh thường.

Suýt nữa thì bụt miệng nói ra: “Dựa vào cái gì, ngươi có xứng không?”

Trẩm Linh nhìn biểu cảm của Minh Tâm tôn giả bật cười, vung tay đặt xuống bàn bốn miếng ngọc phù phân thân.

“Đây là của hội trưởng lão âm Ty tôn giả.” Trẩm Linh chỉ vào mảnh ngọc phù phân thân màu xanh đậm nói.

“Đây là của Thiên Linh tông thái thượng đại trưởng lão.” Trẩm Linh chỉ vào mảnh ngọc phù phân thân màu lục lam.

“Hái mảnh còn lại này là ngọc phù phân thân của hội trưởng lão Nguyên Viêm tôn giả.” Trẩm Linh nói xong, nhìn Minh Tâm tôn giả cười.

“Ngươi muốn nói với ta là Đại trưởng lão của các ngươi muốn dựa vào những phân thân ngọc phù này và sự ủng hộ phía sau hắn để chống đối với Thiên Ma Tông ta?” Minh Tâm tôn giả nghiêm túc nhìn Trẩm Linh.

Đây được xem là ân oán riêng tư, dựa vào quy tắc ngầm giữa Thiên Ma Tông và Hội trưởng lão thì Hội trưởng lão không có quyền tham dự.

“Ngươi có thể đổi một cách nghĩ khác không? Có biết tại sao Đại trưởng lão bọn ta có thể nhận được nhiều phân thân ngọc phù thế không? Trẩm Linh một mặt đắc ý hất về phía Minh Tâm tôn giả.

“Đại trưởng lão của các ngươi với Thiên Linh Tông thái thượng đại trưởng lão và âm Ty tôn giả là…”

Biểu cảm của Minh Tâm tôn giả bắt đầu trở nên nghiêm túc, trước đây hắn đã biết chuyện của hai người này, nếu như thật sự như thế thì phải nể mặt rồi.

Trẩm Linh sững lại một lúc cuối cùng liền cười nói.

Nếu như không ở Ẩn Linh Môn nhiều năm chắc hắn cũng sẽ nghĩ như vậy.

“Được rồi, chắc ngươi đoán cũng không ra, để ta nói rõ với ngươi vậy.”

“Đại trưởng lão của bọn ta đã chạm đến cảnh giới Đại Tông Sư luyện khí, chỉ còn thiếu tu vi Hợp Thể Kỳ nữa là có thể chính thức thăng cấp thành Đại Tông Sư luyện khí rồi.”

“Ngươi nói gương mặt này có được xoa không!” Trảm Linh kiên cường nói.

“Đại Tông Sư luyện khí!” Minh Tâm tôn giả kinh ngạc nói.

”Hữu nghị với một luyện khí Đại tôn sư tương lai, các ngươi tự cân nhắc xem.” Trảm Linh nói xong liền biến thành một đạo huyết quang bay đi.

“Minh Tâm trưởng lão, chuyện này có phải thất bại rồi không?” Thiếu nữa nhẹ giọng nói, ánh mắt có chút không cam tâm.

“Cơ bản là thất bại rồi, bây giờ chúng ta trở về tông môn trước, báo cáo chuyện này cho thái thượng Đại trưởng lão đã.”

“Khê Vân, tông môn sẽ nghĩ cách bổ sung đủ chỗ căn nguyên còn thiếu của ngươi.” Minh Tâm tôn giả nói xong đi về phía tinh chu.

Ẩn Linh Đảo, Từ Phàm đang phơi nắng thì nhận được tin tinh chu của Thiên Ma Trung đã rời đi.

“Cũng quyết đoán đấy nhỉ, xem ra người Thủ Nghệ đi đâu cũng không chịu thiệt.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, mặt của ngươi so với ta nghĩ có giá trị hơn nhiều nhỉ.”

Trảm Linh người chưa đến đã nghe thấy giọng.

“Ừ, suy cho cùng là do thực lực yếu nếu không cũng không cần ta đi xoa mặt.” Từ Phàm nhàn nhã nhìn trời nói.

“Đại trưởng lão, Ẩn Linh Môn của chúng ta còn chưa đến nghìn năm mà đã phát triển đến quy mô như này.”

“Ngươi đừng tự xem thường mình nữa.” Trảm Linh nói.

“Đây đã là gì, ta còn sẽ khiến Ẩn Linh Môn tiếp tục kéo dài ở thế giới Đại Thiên này.” Từ Phàm nhàn nhã nói.

“Ta cũng rất mong chờ ngày đó đến.” Trảm Linh cười nói.

“Ra ngoài chơi một năm, đi qua vài Tiên thành, đào bới được vài thế giới mật cảnh, quả thực đã tìm được không ít thứ tốt.”

“Nếu như không phải ngươi gửi tin gọi ta trở về, chắc ta vẫn ở bên ngoài rong chơi một đoạn thời gian nữa.” Từ Phàm cười nói.

Thiên Khôi sư và đệ tử theo hắn đi lần này đều kiếm được kha khá, lúc phát hiện thế giới mật cảnh, bên trong đều là những thứ không quan trọng nên toàn bộ đều để bọn họ mang đi. Ngoài ra Từ Phàm thỉnh thoảng lại chỉ điểm đệ tử bên cạnh.

Làm cho những đệ tử lúc đầu báo danh mà không được chọn chua xót như ăn mười quả chanh vậy.

“Xem ra Đại trưởng lão sau này ở tông môn không được rảnh rỗi nữa rồi nhỉ.” Trảm Linh bật cười.

Bây giờ hắn có thể chắc chắn một chuyện là trước đây Từ Phàm ngẩn ngơ ở trong Tông môn, thật sự là vì Tông môn khá an toàn mà thôi.

“Trảm Linh trưởng lão gần đây luyện loại thần thông kia như nào rồi?” Từ Phàm cười haha hỏi.

“Trước mắt cũng khá ổn, tu luyện khá là nhanh, dự đoán trong hơn hai năm nữa sẽ tu luyện thành công.” Trảm Linh nói.

“Lần này ta ở bên ngoài thu thập được không ít đồ, trong đó có một mảnh Ngũ Sắc Thần Thạch.”

“Dùng Ngũ Sắc Thần Thạch làm trung tâm để luyện chế ra tiên khí, tuyệt đối rất xứng với ngươi.”

“Cho nên ta nghĩ, để ngươi đợi thêm vài năm nữa, đợi đến lúc tiên khí sắp luyện xong thì ngươi chuyển linh sửa lại, đến lúc đó ta trực tiếp đưa tiên khí phong ấn vào trong cơ thể ngươi.”

“Đến khi ngươi trở thành Đại thừa tôn giả thì chiếc tiên khí đó cũng gần như được nuôi dưỡng đến giai đoạn như mong đợi rồi.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ngươi sẽ luyện chế tiên khí cho ta trước à? Trảm Linh kích động.

“Cũng vừa đúng lúc, ai bảo ta tìm thấy Ngũ Sắc Thần Thạch rồi, đã thế lại rất thích hợp với ngươi chứ, đương nhiên phải luyện chế cho ngươi trước rồi.” Từ Phàm phớt lờ nói.

Chương 594: Quảng cáo đến từ thượng giới

Đối với Từ Phàm mà nói, luyện cái nào trước luyện cái nào sau đều không có gì khác nhau.

Dù sao cũng đều là người của mình, người nào cần có thì đều không thể thiếu.

Trảm Linh cảm động rời đi, hắn không thể ngờ rằng mình là người đầu tiên trong Ẩn Linh Môn được dùng tiên khí do Đại trưởng lão luyện chế.

Trong không gian dưới đất, Từ Phàm nhìn thấy phân thân Số Một đang luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ

“Còn ra ngoài không? Thấy dáng vẻ ngươi ở bên ngoài chơi rất thoải mái.” Phân thân Số Một vừa luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ vừa hỏi.

“Ở Tông môn đợi một thời gian đã, đợi các ngươi luyện ra con rối Đại Thừa Kỳ rồi nói tiếp.” Từ Phàm nói.

Hắn quyết định mục tiêu gần nhất là sẽ đi dạo toàn bộ Tông môn trong phạm vi hàng tỉ dặm này, nhưng trước tiên là phải đảm bảo thực lực của bản thân nằm ở vị trí thống trị.

“Sau khi thực sự trở thành Đại Tông Sư luyện khí, việc luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ này so với ta tưởng tượng dễ hơn nhiều.”

“Lại thêm sự bổ trợ của Phượng Hoàng Hoả Thần thì chỉ cần thời gian trong năm năm là xong.”Phân thân Số Một nói một cách dễ dàng.

“Được, sau khi luyện chế xong sẽ cho ngươi một kì nghỉ dài, thấy thế nào? Từ Phàm cười nói.

“Vậy được, đến lúc đó để Bàng Phúc đưa ta đến Thượng Tôn Tiên thành, ta muốn đi xem lão đại ca bây giờ như thế nào, không biết đã thăng cấp Đại Tông Sư luyện khí chưa?” Phân thân Số Một nói.

“Cũng được, dù sao vị Điện chủ luyện khí kia là một trong số những người bạn ít ỏi của ngươi.” Từ Phàm nghĩ một lúc gật đầu nói.

Sau khi phân thân Số Một quay lại, Từ Phàm tuy chưa cộng hưởng kí ức của hắn nhưng những gì hắn trải qua Từ Phàm cũng có thể đoán được tám chín phần.

Phân thân Số Một nghiêm túc nhìn Từ Phàm một cái, khoé miệng nở ra một nụ cười.

“Phận là bản thể, ngươi đạt tiêu chuẩn rồi đấy.”

Từ Phàm nhíu mày, nhìn phân thân Số Một một cái nói : “Lúc trước không đạt tiêu chuẩn à?”

“Lúc trước chỉ là nhà tư bản có lương tâm mà thôi.” Phân thân Số Một nở nụ cười.

“Đừng có làm phiền ta nữa, ta phải chuyên tâm luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ.”

Số Một không cho Từ Phàm có cơ hội nói chuyện nữa, trực tiếp đuổi người đi.

Từ Phàm rời khỏi không gian dưới đất, lại chạy đi xem Số Hai.

Lúc này Số Hai đang dựa vào tốc độ cực nhanh luyện chế chủ thể long cốt của tinh chu.

“Tốc độ của ngươi cũng không chậm nhỉ!” Từ Phàm nhìn chủ thể long cốt sắp được hoàn thành, kinh ngạc nói.

“Nói thế nào thì cũng đều là nguyên liệu cấp đạo khí, Đại Tông Sư luyện khí ta đây tự tay luyện chế tốc độ phải nhanh chứ.”

Một lò luyện Phượng Hoàng Hoả Thần khổng lồ. Chiếc Huyền Phong Lôi Thiết dài như một con rồng đã được tinh luyện qua, hướng về phía lò luyện Phượng Hoàng Hoả Thần bay vào!

Sau đó bị luyện thành nước thép, từ một đầu khác chảy ra, dưới sự khống chế của phân thân Số Hai bổ xung vào chủ thể long cốt.

“Bây giờ cần bao nhiêu thời gian thì mới có thể luyện chế xong? Từ Phàm hỏi.

“Ngươi đưa mấy Yêu tộc Tông Sư luyện khí phân cách cực không cự thú kia cho ta, thì thời gian nhiều nhất là ba năm.” Phân thân Số Hai nói chắc chắn.

“Mấy Tông Sư luyện khí kia thì thôi đi, cực không cự thú đó đã phân thành một nửa, bọn chúng đang là lúc nóng rực nhất.”

“Để Bàng Phúc đi Thiên Linh Tông mượn vài yêu tộc luyện tập tông sư, dù sao bọn họ bên đó có rất nhiều.” Từ Phàm nói.

“Vậy cũng được, vừa lúc sau khi con tàu tinh chu này luyện chế xong, lại đưa cực không cự thú tinh chu luyện chế tiếp.” Số Hai phân thân nói, đã luyện chế xong toàn bộ tinh chu Long Cốt.

“À há, sao lại chủ động thế? Từ Phàm cười nói.

“Vốn dĩ đợi sau khi con tàu tinh chu này luyện chế xong thì sẽ cho ngươi nghỉ phép dài.”

“Không cần nghỉ phép nữa, trong lúc ta luyện chế tinh chu này đột nhiên nghĩ ra một vài biện pháp, có thể ứng dụng vào cực không cự thú tinh chu kia.”

“Vả lại, cho dù ta không nói thì đây cũng là việc của ta, làm sớm hay làm muộn đều như nhau.”

Phân thân Số hai đến bên cạnh Từ Phàm nói.

“Sao lại cảm thấy, giác ngộ của ngươi với Số Một càng ngày càng cao nhỉ.” Từ Phàm cười nói.

“Đây không phải thăng cấp lên Đại Tông Sư luyện khí rồi à, đối với luyện khí cũng có giác ngộ mới.”

“Đây là bản đồ thiết kế của con tàu tinh chu này, ngươi xem có cần bổ xung gì không?”

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản, tập trung tinh thần vào đó.

Tức khắc một tạo hình mẫu tàu Tinh Tế của con tàu tinh chu xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

“Đến lúc đó, tàu tinh chu này sẽ đóng vai trò là lực chiến đấu chính.”

“Con tàu nhỏ cực không cự thú tinh chu luyện chế sau kia sẽ là tàu bảo vệ.”

“Đến lúc đó chúng ta dù đánh gần hay đánh xa thì đều không có đối thủ.” Số Hai phân thân nói.

“Ngươi có tâm rồi, nghĩ được lâu dài như thế.” Từ Phàm khoa trương nói.

“Hehe, đây đều là những việc lặt vặt.” Phân thân Số Hai bật cười.

“Vấn đề!, có một chuyện ta muốn nới với ngươi.” Phân thân Số Hai đột nhiên nói.

“Sao thế?”

“Sau khi thăng cấp Đại Tông Sư luyện khí, không biết ngươi có cảm nhận được một thanh âm kêu gọi từ thế giới Đại Thiên không.” Phân thân Số Hai nói.

“Ngươi cảm nhận được rồi!” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Phân thân Số Hai gật đầu.

“Không phải chứ, theo lí mà nói thì phải là ta với phân thân Số Một cảm nhận được.”

Sau khi ta thăng cấp luyện hư kỳ, thực sự cảm thấy có một thanh âm kêu gọi, nhưng sau đó lại biến mất không thấy nữa.”

“Mỗi lần ta bắt đầu luyện khí, cảm giác đó lại càng phát ra mãnh liệt, giống như có một thanh âm muốn ám thị ta.”

“Sau khi luyện chế xong một bộ tiên khí là có thể thăng lên thượng giới.” Phân thân Số Hai nói.

Một tay Từ Phàm để lên vai phân thân Số Hai, ngoài kí ức ra thì bắt đầu đồng bộ tất cả.

Cảm ngộ một đạo luyện khí, cảm ngộ đại đạo với đất trời.

Rất lâu sau, Từ Phàm mới từ từ thả tay ra.

“Đây là sao thế? Từ Phàm lẩm bẩm trong miệng.

Trong số hai phân thân, phân thân Số Hai luôn đi theo bên hắn, cho dù là lúc hắn không ở Tông môn phân thân Số Hai cũng vẫn luôn đợi ở đây.

Theo lý mà nói chuyện này đáng nhẽ không đến lượt rơi vào đầu hắn.

“Lẽ nào là do ngươi trước đó kế thừa một đạo trận pháp của ta, sau lại đồng bộ luyện khí với ngươi nên mới khiến ngươi cảm nhận được tiếng gọi của thượng giới.”

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên ngẩng đầu nhìn thiên không.

Chỉ thấy một đạo Tiên ngọc trực tiếp xẹt qua hư không rơi vào trong tay phân thân Số Hai.

Phân thân Số Hai nhìn Tiên ngọc trong tay trở nên trầm tư.

“Đây là thế giới Đại Thiên, một thế lực gọi là Du Tiên Cung đưa cho Tiên ngọc này.” Phân thân Số Hai nhìn Từ Phàm nói.

“Đây được tính là chào hàng của thế giới Tu Tiên không?” Từ Phàm nói rồi chạm vào Tiên ngọc trong tay phân thân Số Hai.

Sau đó, hai người nhập vào trong một thế giới ảo cảnh lớn.

Đầu tiên hai người nhìn thấy một toà Tiên môn do ngọc Tiên Linh luyện chế thành.

Rơi xuống Cửu U, lên nơi vòm trời.

Vẻn vẹn Tiên môn này đã khiến cho Từ Phàm và phân thân Số Hai cảm nhận được thế giới vạn vật đều là đây.

Lúc này, một đạo Tiên âm nghe như ngân chuông reo lên.

“Du Tiên Cung luôn là Thiên Lạc Tiên giới là khu vực biển xanh, và là một trong mười thế lực lớn.”

“Trước cửa có ba vị Kim tiên lão tổ trấn giữ!”

Theo sau Tiên âm nghe hay như Ngân chuông kia, tầm nhìn của hai người đi vào bên trong Tiên môn.

“Du Tiên Cung của ta, thống lĩnh ba…”

Theo sự giải thích của giọng nói kia, Từ Phàm đã hiểu ra đây không phải là chào hàng, đây là quảng cáo có đầu tư của bọn họ.

Chương 595: Một trăm linh tám tia sáng Tiên ngọc

Sau khi toàn bộ quảng cáo kết thúc, Từ Phàm hơi lắc đầu nói: “Video thì ổn đấy, nhưng bài văn hơi dài dòng.”

Phân thân Số Hai cười nói: “Ta cảm thấy cũng rất ổn, chỉ là không biết Tiên ngọc này có dùng được hay không.”

“Đương nhiên có thể dùng rồi, chỉ cần ngươi đem đoạn quang ảnh trong đó xoá đi thì có thể dùng bình thường.”

“Đoán chắc đây là phúc lợi của quảng cáo tung ra, giống như khăn giấy được phát trên đường quốc lộ ở kiếp trước vậy.” Từ Phàm cầm mảnh Tiên ngọc ngắm nghía.

“Cái này có lẽ là một thế lực nào đó của Thượng Giới cho thiên đạo giới này phí quảng cáo, dự đoán mỗi cái tung ra cũng không rẻ.” Từ Phàm cảm nhận thông tin trên Tiên ngọc nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời liên tiếp xẹt qua ba bốn vệt sáng, sau đó toàn bộ đều rơi vào trong tay phân thân Số Hai.

“Quảng cáo này của bọn họ quả thật là nhạt nhẽo.”

“Chỉ biết nói bản thân lợi hại như thế nào, phúc lợi đãi ngộ lại không nhắc đến chút nào.” Phân thân Số Hai nhìn xong toàn bộ Tiên ngọc nói.

“Thế bên trên có nói với ngươi Đại Tông Sư luyện khí có đãi ngộ gì không?” Từ Phàm hiếu kỳ hỏi.

“Chỉ có một người nói, thế lực đó gọi là Thiên Linh Cung, chỉ có một vị Kim tiên trấn giữ, bên trên nói là chỉ cần ta lên đó thì sẽ là người chỉ huy thứ hai.

“Thái độ cực kỳ trân thành, sau đó vị chân tiên kia còn tự mình ra mặt mời ta.”

“Đương nhiên toàn bộ những thứ này là trong tình huống nếu ta là Đại Tông Sư luyện khí.”

“Những Tiên ngọc này giữ lại đi, xem như là khoản thu nhập bên ngoài vậy.” Từ Phàm cười nói.

Trong lúc hai người nói chuyện trên trời lại xẹt qua ba vệt sáng, phân thân Số Hai không tự chủ chìa tay ra nhận lấy những Tiên ngọc đó.

“Tại sao ta lại không có, nếu như ta và Số Một cũng có thì từ những Tiên ngọc quảng cáo này chúng ta có lời rồi.”

“Bản thể ngươi thật là tham lam.”

Phân thân số hai bật cười, sau đó vẫy vẫy tay, ý bảo mình cần phải tiếp tục luyện chế tinh chu.

Trong tay Từ Phàm cầm mười mấy mảnh Tiên ngọc đẹp lung linh rời khỏi đó.

“Sau này nếu như ngày ngày đều có thể thu nhập mười mấy mảnh Tiên ngọc vào túi thì Ẩn Linh Môn mỗi ngày tiêu hao không phải có người thanh toán cho rồi sao? Từ Phàm mơ mộng nói.

“Chủ nhân, Thiên Linh tôn giả đến rồi.” Tiếng gọi của của Bồ Đào vọng lại.

“Vị tôn giả này càng ngày càng chăm đến nhỉ.” Từ Phàm cười nói.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm lái một chiếc linh chu cỡ lớn qua nghênh đón Thiên Linh tôn giả.

“Vốn dĩ định để Bàng Phúc đi tìm ngươi, không ngờ tôn giả tự mình đến rồi.” Từ Phàm nói.

Thiên Linh tôn giả đưa theo năm vị Yêu tộc Tông Sư luyện khí bay dưới tinh chu, đáp xuống trên boong tàu linh chu.

“Lần trước đưa xong Tiên văn trọng bảo, phát hiện chiếc Cực không cự thú kia phân cách quá chậm, cho nên đặc biệt đưa đến năm vị Tông Sư luyện khí.” Thiên Linh tôn giả nở nụ cười hào sảng.

Gần đây hắn ở nơi cực không thu thập khoáng thu được tương đối phong phú, đệ tử Thiên Linh Tông Hợp Thể Kỳ đã được phối thêm đạo khí hết rồi, thực lực cả Tông môn đã tăng lên rõ dệt.”

“Tôn giả, tâm tư của hai chúng ta cho dù là cách xa hàng tỉ dặm mà vẫn tương thông nhỉ, ta đang muốn để Bàng Phúc đi quý Tông mượn vài vị Tông Sư luyện khí. “ Từ Phàm cười nói.

“Bảo Bàng Phúc không cần đi nữa.”

Thiên Linh tôn giả vẫy vẫy tay với mấy vị Yêu tộc luyện khí tôn sư đằng sau, bọn họ rất tự giác bay về phía đảo Ẩn Linh. Dựa theo sự phân phó của Bồ Đào, gia nhập vào hàng ngũ cắt kim loại Cực Không Cự Thú và luyện chế tinh chu.

“Quan hệ giữa hai Tông chúng ta cần gì nói mượn hay không mượn, ngươi cần thì cứ mang đi dùng là được.” Thiên Linh tôn giả hào sảng nói.

Từ Phàm đưa Thiên Linh tôn giả đến Điện Đón Khách cùng thưởng trà.

“Tôn giả lần này đến là có chỉ thị gì?” Từ Phàm hỏi, Ẩn Linh Môn với Thiên Linh Tông cách nhau xa như thế, không ai bỗng dưng vô cớ mà chạy đến đây.

“Hehe, ta qua đây là muốn hỏi Đại trưởng lão một chút, ngươi có phải thăng cấp lên Đại Tông Sư luyện khí rồi không?” Thiên Linh tôn giả thấp giọng nói, như sợ người khác nghe thấy.

Sắp rồi, đoán là còn trong khoảng thời gian hơn một trăm năm nữa là có thể chính thức bước vào cảnh giới Đại Tông Sư luyện khí.” Từ Phàm nghiêm chỉnh nói.

Chuyện như này đâu thể tuỳ tiện nói ngươi biết, nếu không ngươi biết ta thăng cấp lên Đại Tông Sư luyện khí lại ngày ngày đến phiền ta.

Đúng lúc này, một vệt sáng xẹt qua cuối chân trời, trực tiếp xuyên qua Hộ Tông đại trận bay về phía phân thân số hai.

“Tia sáng Tiên ngọc, xem ra là Ẩn Linh Môn có một vị luyện khí đại tôn sư mới được thăng cấp, Đại trưởng lão chúc mừng chúc mừng nhé.” Thiên Linh tôn giả cười nói, mội biểu cảm kiểu bí mật nhỏ của ngươi ta đều biết hết rồi.

“Ô, tia sáng Tiên ngọc này là gì thế? “Từ Phàm hiếu kì hỏi.

“Đây là một số thế lực của thượng giới, để tiến hành giao dịch với Thiên đạo chúng ta, phàm là tu sĩ phù hợp với tiêu chuẩn của bọn họ trong Thiên đạo giới này thì sẽ rơi xuống Tiên ngọc.”

“Sau này sau khi bay lên thượng giới, tay giữ Tiên ngọc liền có thể gia nhập bên thế lực đó, thông thường đều là Vô Địch tôn giả, là Đại Tông Sư luyện khí luyện đan Đại tông sư chưa từng luyện chế Tiên khí và Tiên đan.

“Không biết quý Tông môn là thuộc kiểu nào?” Thiên Linh tôn giả híp mắt nói.

“Đại trưởng lão ngươi nói thật với ta đi, ngươi có phải thăng cấp Đại Tông Sư luyện khí rồi không? Yên tâm, chuyện này ta sẽ không nói với ai.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Tôn giả, bất luận ta có thăng cấp hay chưa, ngươi muốn luyện chế tiên khí thì cũng phải đợi trăm năm nữa rồi nói sau.”

Từ Phàm biết rằng cuộc sống sau này không được yên ổn nữa rồi.

“Đương nhiên rồi, trong vòng trăm năm ta sẽ không thúc giục Đại trưởng lão giúp ta luyện chế tiên khí đâu.” Thiên Linh tôn giả lấy lòng nói, sau đó hắn lấy ra một chiếc Nhẫn không gian cùng với một tấm ngọc giản có khắc chữ quà chúc mừng.

Đại trưởng lão, Thiên Linh Tông bọn ta không phải là loại Tông môn không biết nặng nhẹ, lần này tới chủ yếu là mang quà đến chúc mừng Đại trưởng lão thăng cấp Đại Tông Sư luyện khí mà thôi.”

Từ Phàm nhận lấy Nhẫn không gian và ngọc giản, thản nhiên nhìn chúng rồi hít vào một hơi thật sâu.

“Tôn giả, các ngươi có phải lấy gia sản ra rồi không? Từ Phàm kinh ngạc nói.

Nhìn danh sách quà mừng trong ngọc giản khiến cho nội tâm Từ Phàm có chút không dám nhận, Thiên Linh Tông tặng cho thực sự là quá nhiều.

“Gia sản thực ra lấy ra cũng không ít, nhưng sau đó Lão đại cảm thấy vẫn chưa đủ liền ra ngoài dạo mua một vòng mới về.”

“Đại trưởng lão thăng cấp Đại Tông Sư luyện khí, những quà tặng này cần phải phù hợp với thân phận của Đại trưởng lão chứ.”

“Nhiều như thế làm ta cảm thấy hổ thẹn rồi.” Từ Phàm có chút ngại ngùng nói.

Lần này quà Thiên Linh Tông tặng, đủ để luyện chế hai bộ tiên khí, còn đủ cho cả Tông môn có thể nằm vùng trăm năm mà không phải lo về tài nguyên.

Thiên Linh tôn giả trong tâm đã định, trong lòng thầm nghĩ ta cần chính là câu này của ngươi.

“Đại trưởng lão cứ yên tâm nhận lấy, mặt thẻ của vị Đại Tông Sư luyện khí thứ hai của Tu Tiên giới còn nhiều hơn những phần quà này cả trăm, nghìn lần.”

“Chỉ là do Đại trưởng lão thích khiêm tốn, nếu không đã đem tin tức tuyên dương ra ngoài rồi chắc lúc đó có cả vạn Tông đến chúc mừng ấy chứ.”

Còn muốn vạn Tông đến chúc mừng, ngươi muốn ta mệt chết sao?

Tư Phàm cảm thấy bản thân là một người thật thà chất phác, nếu đã nhận đồ của người khác thì phải làm việc giúp họ.

Nếu như hắn nhận quá nhiều, phân thân số một số hai chắc phải lật mặt với hắn bỏ nhà ra đi mất.

“Tôn giả có tâm rồi, sau khi trở về có thời gian thì đưa Linh Khoáng luyện chế Tiên khí với điều kiện đưa qua đây nhé.”

“Nếu có thời gian ta sẽ bắt tay vào làm ngay.”

Chương 596: Ta vẫn có thể cứu giúp đợt nữa

Thiên Linh tôn giả vui mừng, hắn tặng quà mừng phong phú như vậy, chính là vì điều này.

Trong tay Thiên Linh tôn giả xuất hiện một tấm linh chu không gian đạo khí, kèm theo đó còn có ba tấm ngọc giản.

“Ta biết ngay mà~”

Từ Phàm mặt đen xì, biết là lần này rõ ràng mình đã bị an bài sẵn.

“Chủ ý này là ai nghĩ ra thế?” Từ Phàm thuận miệng hỏi.

“Tất nhiên là lão Tam rồi, hắn nói mang nhiều lễ sẽ không bị người trách, lúc ta chuẩn bị đi thì đưa cho ta những thứ này, nói không chừng Đại trưởng lão sẽ cần.” Thiên Linh tôn giả vui vẻ nói.

Trong đời hắn có ba thư tốt, một là tinh chu tốt, tốt thứ hai là nhìn lão Đại bị thiệt, điều tốt thứ ba là gài bẫy lão Tam.

“Ô, ta biết rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Tuy rằng bị trúng phải tính toán của hắn, nhưng đối với việc hắn thành tâm mang Trọng Bảo Linh Khoáng đến đây, Từ Phàm tỏ ý chỉ cần Số Một Số Hai có thể chấp nhận được thì cứ mang đến nhiều chút cũng được.

Trong lúc hai người đang nói chuyện, trên trời lại rơi xuống ba bốn vệt sáng.

“Những tia sáng Tiên ngọc này khi nào mới hết đây?” Từ Phàm bất lực nói.

Bên trong tia sáng Tiên ngọc này chứa một loại quy tắc kỳ quái, sau khi rơi xuống bên cạnh ngươi thì ngươi phải một trăm phần trăm dùng tay đón lấy. Như vậy, rất ảnh hưởng đến việc luyện chế tinh chu của phân thân Số Hai.

“Không ngoài dự đoán thì có lẽ 108 mảnh tia sáng Tiên ngọc rơi hết, thì sẽ không còn nữa.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Sao ngươi lại biết rõ thế?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Lúc đầu lão Đại thăng cấp lên cảnh giới vô địch cũng nhận được rất nhiều tia sáng Tiên ngọc như vậy, bây giờ vẫn để ở kho bảo vật của Tông môn.”

“Cái này là thuộc về các Vô Địch tôn giả nên không cần phải giữ bí mật.”

“Cho nên tiền đề để hội trưởng lão đánh giá số thứ tự tôn giả chính là 108 mảnh tia sáng Tiên ngọc.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Hoá ra là thế, xem ra vẫn còn một đoạn thời gian nữa.” Từ Phàm nói.

“Thủ đoạn thu hút tinh anh trước này cũng khá tiên tiến, biết cả quảng cáo trước lại còn tặng cho chút lợi ích.” Từ Phàm cười nói.

“Đây đã tính là gì? Đợi sau khi Đại trưởng lão luyện chế ra bộ tiên khí đầu tiên, thì những thế lực Thượng Giới khao khát cầu hiền tài kia sẽ nghĩ cách vượt biên đến giới này mời chào Đại trưởng lão thôi.” Thiên Linh tôn giả lại nói.

“Vậy liệu bọn họ có uy hiếp ta ra nhập thế lực của bọn họ không?” Từ Phàm hỏi.

“Chuyện đó chắc không đâu, thiên đạo không cho phép, phân thân của họ xuống đây cuối cùng sẽ tiêu tan ở Tu Tiên giới.”

“Chỉ có gia nhập hoặc không gia nhập còn những kí ức trong đó đều không mang về được.” Thiên Linh tôn giả tỏ ý cho Từ Phàm yên tâm nói.

Từ Phàm gật đầu, quả nhiên là sống đến già phải học đến già, hôm nay lại được thêm một kiến thức mới rồi.

“Đa tạ tôn giả chỉ bảo.” Từ Phàm khách khí nói.

“Đều là những thông tin qua loa thôi, không dám nhận là chỉ bảo.”

Thiên Linh tôn giả phất tay cười nói.

“Sau trăm năm nữa tôn giả qua lấy bộ tiên khí là muốn để cho ai luyện chế đầu tiên vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên là…” Thiên Linh tôn giả ngập ngừng một lúc.

“Lão Đại.”

Thiên Linh tôn giả giống như là đã hạ quyết tâm mới nói ra vậy

Từ Phàm gật đầu tỏ ý đã nghe thấy.

Sau đó Trảm Linh lại đến Nghênh Khách Điện, nói chuyện thân mật một lúc với Thiên Linh tôn giả.

Dù sao cũng từng ở qua một đoạn thời gian.

Đôi cánh trong suốt của tinh chu cổ điển vung lên như những chiếc lông vũ bay trong gió rồi biến mất trên bầu trời.

Lúc này Từ Phàm quay đầu lại nhìn thấy mấy vệt sáng rơi xuống Thiên Tế.

“Đây có lễ là nhóm cuối cùng rồi.” Từ Phàm nhìn tia sáng nói.

“Tại sao lại là trưởng lão Số Hai nhận được tia sáng Tiên Ngọc.” Trảm Linh nghi hoặc nói.

“Ta cũng không rõ lắm.” Từ Phàm duỗi tay nói.

…

Cách ngoài Tiên thành Lâm Sâm trăm nghìn dặm, có một đội tu sĩ đang thận trọng hướng về phía Tiên thành.

“Đại sư huynh, ngươi có cảm thấy càng đến gần Tiên thành, những Yêu tộc mà chúng ta gặp được càng ít không.” Một vị thiếu nữ mặc áo khoác xanh lam nói.

Nam nhân bị gọi là Đại sư huynh kia trong mắt tràn ngập sự mệt mỏi.

Hắn nghe thấy lời của thiếu nữ, gật đầu nói: “Nếu không ngoài dự đoán thì gần Tiên thành Lâm Sâm vẫn chưa bị Yêu tộc công phá.”

“Ở đó chắc là có tôn giả tiền bối cao siêu nào đó trấn giữ. Sau khi đến Tiên thành hi vọng có thể ở đó an cư, tiếp tục ý nguyện của sư phụ thiết lập Tông môn trở lại.

Ánh mắt Đại sư huynh kiên định giống như là chuyện này là việc ý nghĩa duy nhất trong cuộc đời hắn vậy.

“Nếu như bản đồ hiển thị không sai thì chúng ta còn cách Tiên thành Lâm Sâm 14 vạn dặm nữa.” Một vị tu sĩ béo có cân nặng ít nhất tầm 100 cân nói.

“Nhân lúc xung quanh không có Yêu tộc, chúng ta tranh thủ nhanh chóng lên đường đến Tiên thành Lâm Sâm thôi.” Đại sư huynh động viên mọi người nói.

Đúng lúc này, một vị thiếu niên sắc mặt xanh mét chạy tới.

“Đại sư bá, cha ta sắp không xong rồi, ngươi qua gặp cha ta lần cuối đi.”

Thiếu niên trong mắt ngấn lệ, giọng nói thê lương khiến cho mọi người đều không chịu được.

Đại sư huynh đi theo thiếu niên đến đội ngũ phía sau, nhìn tu sĩ đang nằm trên cáng, nhẹ nhàng nói: “Ngươi cứ yên tâm mà đi, ta sẽ chăm sóc tốt cho Phong nhi.”

“Làm phiền mọi người rồi.” Tu sĩ nằm trên cáng yếu ớt nói.

“Vất vả đi qua một đường bão táp này, không ngờ ta lại nằm lại ở đây.”

Một đường màu xanh lá cây đang chạy dài từ tim của tu sĩ dần đến giữa lông mày.

Lúc này, rất nhiều người vây xung quanh cáng, mắt ngấn lệ mà nhìn tu sĩ bị thương, vị thiếu niên ở bên cạnh thì lệ rơi không ngớt.

“Nếu lúc đầu ta bớt lại viên thuốc kia thì bây Tam sư huynh đã không phải chết rồi.” Một nữ tu sĩ khóc lóc nói.

“Số mệnh của ta tới rồi, chỉ tiếc là không được tận mắt nhìn mọi người đi vào Tiên thành.” Trong lúc vị tu sĩ nói thì đường màu xanh lá cây kia đã chạy đến cổ hắn.

Chỉ cần đường màu xanh kia kéo đến giữa hai lông mày thì độc trong trái tim sẽ phát tác hoàn toàn.

Đúng lúc mọi người đang đau lòng thì đột nhiên một âm thanh kì lạ vang lên.

“Pháp khí truyền tin nhận được tin tức rồi.”

Một giọng nam vọng lại từ nới xa.

Lúc này, các pháp khí truyền tin của tu sĩ bắt đầu lần lượt nhận được tin tức.

Lúc này trong mắt Đại sư huynh loé lên tia hi vọng.

“Ai có người quen trong Tiên thành!” Đại sư huynh kích động hết lên.

“Ta có một anh họ làm chức Phó hội trưởng của một hội nhà buôn trong Tiên thành Lâm Sâm.” Giọng nói của một nam nhân truyền lại.

“Lập tức liên lạc ngay, ngươi hứa với hắn là sẽ đưa hơn một nghìn Linh Thạch thượng hạng để hắn nhanh chóng mua Linh Đan giải độc cao cấp nhất qua đây!

“Ai còn người quen nữa đều mau chóng liên lạc đi!”

Lúc này Đại sư huynh giống như nắm được cọng cỏ cứu mạng vậy.

Trong mắt vị tu sĩ nằm trên cáng kia cũng bùng lên tia hy vọng.

“Mau truyền linh lực cho ta, ta còn có thể trụ được ba ngày nữa.”

Vị thiếu niên bên cạnh tu sĩ lập tức bắt đầu liều mạng mà truyền linh lực cho hắn.

Cũng đúng lúc này trên trời bay lại vài con rối Hoá Thần Kỳ.

“Đã kiểm tra, không có dữ liệu thành viên, vui lòng nhập thông tin vào.”

Co rối đầu tiên nhìn đoàn người nói.

“Họ tên, Tông môn, từ đâu tới, có mục đích gì, có đảm bảo ở huyện này không?

“Chỗ ta có tu sĩ bị thương, ta có thể mua chút Linh Đan cao cấp trị liệu giải độc trước được không?

Đại sư huynh gấp gáp mà hướng về con rối hỏi.

Chương 597: Linh đan giải độc

“Cần bật phục vụ thủ công không?” Con rối nói.

“Phục vụ thủ công là cái gì?” Đại sư huynh vội vàng nói, bây giờ tam sư đệ của hắn có thể chết bất cứ lúc nào, cho nên thời gian rất quý báu.

“Chính là có người tiếp quản ý của ta, phục vụ cho các ngươi.”

“Nhưng trước tiên các ngươi phải trả lời câu hỏi của ta.” Con rối nói.

“Thủy Cảnh Tông, Chu Nhạc, đến từ Tiên thành Thủy Nguyên.”

“Tiên thành Thủy Nguyên đã bị phá hủy, bọn ta mất nửa năm mới đến được đây.” Chu Nhạc vẻ mặt nặng nề nói.

“Có thể chữa trị cho tam sư đệ của ta trước không?”

“Lời thỉnh cầu hợp lý, đang bật phục vụ thủ công.” Trong mắt con rối lóe lên một tia linh quang.

“Ngươi cần dịch vụ gì? Chỗ bọn ta bộ phận phục vụ tổng hợp của Tiên thành Lâm Sâm.” Một giọng nữ dễ nghe vang lên.

“Hiện giờ sư đệ ta đang bị trúng độc, bị thương rất nghiêm trọng, cần gấp linh dược giải độc trị thương, bây giờ các ngươi có thể mang qua đây không? Ta sẽ hậu tạ.” Chu Nhạc vội vàng nói.

Lúc này, một tấm màn sáng xuất hiện trước mặt bọn họ, trên đó có nhiều loại linh đan chữa bệnh và giải độc, phía sau có ghi chú giá tạm thời.

“Ta muốn thứ mắc nhất, linh đan trừ độc Thái Tố.”

Chu Nhạc trực tiếp chọn năm trăm linh đan giải độc linh thạch thượng phẩm.

“Hãy đứng yên ở đó, ba giờ sau có thể lấy được linh đan trừ độc Thái Tố, xin chuẩn bị sẵn linh thạch.” Con rối nói xong lại trở lại hình dạng người máy lúc trước.

Chu Nhạc kích động đến trước mặt tam sư đệ đang chống chọi với kịch độc.

“Sư đệ, cố chịu đựng thêm chút nữa, ba giờ sau linh đan giải độc sẽ được mang qua đây.” Chu Nhạc nói.

Tu sĩ nằm trên cáng gật đầu, quay đầu lại nhìn con trai đang truyền linh lực cho hắn.

“Thà chết còn hết sống vô dụng, làm phiền đại sư huynh rồi.” Tu sĩ bị thương mỉm cười nói.

Ba giờ sau, một linh thuyền nhỏ từ trên không trung đáp xuống.

Một thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn bước xuống, trên tay cầm một bình ngọc.

“Các ngươi ai đặt hàng giao cấp tốc, đây chính là linh đan giải độc Thái Tố.” Thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn nhìn đám người đầy vẻ mệt nhọc nói.

“Xin chào, đạo hữu, đây là linh đan giải độc ta mua, làm phiền ngươi chạy đến đây một chuyến rồi.”

Chu Nhạc lấy một chiếc túi trữ vật chuyên dùng để chứa linh thạch ra đưa cho thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn, lại tự tay lấy ra mười miếng linh thạch thượng phẩm đưa cho hắn, coi như là phí vận chuyển cực khổ.

“Không cần, phí vận chuyển đã đưa rồi, cứu người quan trọng hơn.” Thành viên Ẩn Linh Môn ngoại vi mỉm cười từ chối.

Nực cười, cả Tiên thành Lâm Sâm này đều nằm trong sự kiểm soát của Bồ Đào, lúc này mà nhận hối lộ riêng thì tích phân của hắn sẽ bị giảm đáng kể, đến lúc đó chẳng đổi chác gì được nữa cả.

“Cảm ơn đạo hữu.”

Chu Nhạc nhận lấy linh đan giải độc Thái Tố, mau chóng cho tam sư đệ của hắn.

Quanh người tam sư đệ lấp lánh linh quang, một luồng năng lượng hệ mộc khổng lồ đang chữa trị bổn nguyên cho hắn.

Hắn phun ra một ngụm máu độc, loại độc tam sự đệ trúng phải cuối cùng cũng được giải trừ.

“Ta cảm thấy mình như sống lại rồi.” Tam sư đệ hít một hơi thật sâu, nói.

“Cha, con còn tưởng rằng sau này sẽ không được gặp lại cha nữa.”

Thiếu niên phía sau rưng rưng nước mắt nói.

“Ha ha, bây giờ đừng nói những lời xui xẻo như thế.” Tam sư đệ nhìn con trai của hắn, cảm giác bản thân như được sống lại.

Khi Chu Nhạc nhìn thấy cảnh này, lòng cảnh giác nhiều năm nay của hắn cũng được thả lỏng đôi chút.

“Các ngươi đến từ Tiên thành nào?” Thành viên bên ngoài của Ẩn Linh phái nhìn Chu Nhạc và nói.

“Tiên thành Thủy Nguyên, trăm năm trước, Tiên thành bị yêu tộc công phá, ta đưa các sư huynh đệ trong tông môn lưu lạc đến đây.” Ánh mắt Chu Nhạc có chút u uất nói.

Lúc đầu Thủy Cảnh Tông bọn họ chạy trốn khỏi Tiên thành có hơn một vạn người, bây giờ chỉ còn lại mấy trăm người.

“Các người từ Tiên thành Thủy Nguyên bay tới đây?” Đệ tử ngoại môn của Ẩn Linh Môn kinh ngạc nói.

Chu Nhạc gật đầu.

Lúc này, thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn lấy pháp bảo truyền tin ra trực tiếp hô lên: “Giúp ta điều động một linh thuyền lớn đến đây.”

“Đạo hữu, đến Tiên thành Lâm Sâm ta, sau này có thể sống những ngày tháng ổn định.” Đệ tử ngoại vi Ẩn Linh Môn đồng tình nói.

Lang thang bên ngoài Tiên thành hàng trăm năm, nghĩ cũng biết bọn họ đã trải qua những gì.

“Ở đây cũng có thể thuê linh thuyền đi Tiên thành sao!” Chu Nhạc ngạc nhiên nói.

“Theo như ngươi nói, linh đan giải độc trị thương cũng đã mang đến cho ngươi rồi, thuê một chiếc linh thuyền càng không thành vấn đề.” Đệ tử ngoại vi Ẩn Linh Môn mỉm cười nói.

Chẳng bao lâu sau, một chiếc linh thuyền dài hàng trăm trượng đáp xuống cách chỗ đám người Chu Nhạc không xa.

“Mỗi tháng ta sẽ được sử dụng miễn phí linh thuyền này một lần, ta đưa các ngươi trở về Tiên thành.” Đệ tử Linh Ẩn Môn nói.

“Thế thì làm phiền đạo hữu rồi.”

Lúc này, Từ phàm đang nhìn đám người thông qua màn hình sáng.

“Trên người tên Chu Nhạc đó quả nhiên có tiên khí, nhưng ngươi giấu kỹ lắm, yêu tôn tôn giả đại thừa thông thường không thể nhìn ra được.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, ngươi cho ta xem cái này làm gì?”

“Giết người cướp bảo vật, hay là thu phục đám người này làm môn hạ.” Từ Phàm sờ cằm, tỏ vẻ hứng thú.

“Thủy Cảnh Tông đã bị yêu tộc tiêu diệt, chỉ còn lại hơn ba trăm đệ tử, có thể thu nhận làm đệ tử ngoại môn.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chính là vì món tiên khí đó sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, chủ nhân cũng nhìn ra, đó chính là một món tiên khí phá hoại, nếu có thể sửa chữa phục hồi, thì tông môn sẽ mạnh hơn rất nhiều.”

“Nếu bọn họ không muốn gia nhập Ẩn Linh Môn thì sao?” Từ Phàm hứng thú hỏi.

“Vậy thì hãy ký thỏa thuận hợp tác chiến lược lâu dài với họ.” Bồ Đào đáp lại.

“Suy nghĩ thật là chu đáo, phái Tự Viễn qua đây thương lượng đi.” Từ Phàm xua tay nói.

Đối với hắn, sức hút của tiên khí không còn mạnh như trước.

“Tuân lệnh.”

Linh thuyền khổng lồ bay về phía Tiên thành Lâm Sâm.

Chu Nhạc nhìn cảnh vật bên dưới, tâm trạng bắt đầu thư giản.

Bởi vì hắn biết được qua lời của thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn, trong vòng mấy mươi vạn dặm Tiên thành, yêu tộc lớn mạnh đều bị tiêu diệt sạch sẽ, cho nên bây giờ bọn họ đang trong khu vực an toàn.

“Sài đạo hữu, tông môn mạnh nhất Tiên thành Sâm Lâm là tông môn nào? Tôn giả trấn thủ Tiên thành là ai?” Chu Nhạc tò mò hỏi.

“Tông môn mạnh nhất là Ẩn Linh Môn, Tiên thành bây giờ không còn tôn giả trấn thủ nữa.” Thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn nói.

"Vậy yêu tộc là?"

"Đều bị Ẩn Linh Mônn bọn ta diệt sạch rồi." Thành viên Ẩn Linh Môn tự hào nói.

Chu Nhạc vừa định nói từ lâu đã nghe danh, nhưng sau đó đột nhiên hắn phát hiện mình không có ấn tượng gì với Ẩn Linh Môn.

"Không cần nghĩ nữa, tông môn bọn ta là tông môn ẩn thế, bình thường khá kín tiếng, ngươi không biết cũng là bình thường." Thành viên ngoại vi Ẩn Linh Môn mỉm cười nói.

Hắn là thành viên ngoại vi Ẩn Linh đợt đầu, trước khi chưa gia nhập, hắn cũng chưa từng nghe nói đến tông môn Ẩn Linh Môn này.

Cho đến khi sau khi gia nhập, mới biết nó nổi danh thế nào.

"Ha ha." Chu Nhạc lúng túng cười.

Khi linh thuyền khởi hành, đã có thể nhìn thấy rõ nét khái quát của Tiên thành Lâm Sâm từ phía xa.

Trên linh thuyền, những người đã từng lang bạt hàng trăm năm không khỏi xao động.

Một số cười, một số khóc, một số ứa nước mắt, một số im lặng.

Chương 598: Tinh chu của nữ đế

Chu Nhạc nhìn Tiên thành Lâm Sâm phía xa, trong ánh mắt toát lên nét thư thái.

"Sư tôn, cuối cùng chúng ta đã đến nơi an toàn." Chu Nhạc thầm nói trong lòng.

Linh thuyền đáp xuống nơi cách Tiên thành Lâm Sâm không xa.

"Ta còn có nhiệm vụ, không thể cùng các ngươi nữa." Nói xong, đệ tử ngoại vi Ẩn Linh Môn lập tức rời đi.

"Đại sư huynh, bây giờ chúng ta làm gì?"

Mọi người đều nhìn Chu Nhạc.

"Cứ ở Tiên thành nghỉ dưỡng một thời gian, do thám rõ tình hình nơi này rồi chúng ta mới thương lượng việc xây dựng tông môn.” Chu Nhạc quyết định nói.

Đám người khí thế hừng hực bước vào Tiên thành Lâm Sâm.

Sau khi Khâu Tự Viễn nhận nhiệm vụ, hắn đến Tiên thành Lâm Sâm ở trong tửu điếm mà đám người Chu Nhạc đáp xuống.

Sáng sớm, trên lầu hai của một quán trà, Chu Nhạc dựa vào ghế bên cửa sổ lặng lẽ uống trà, cảm giác thư thái vô cùng.

“Không ngờ Ẩn Linh Môn lại mạnh đến vậy, dường như đã chiếm độc quyền cả Tiên thành Lâm Sâm, xây dựng môn phái ở đây, chẳng có chút cơ hội nào để phát triển.” Chu Nhạc nhìn ra ngoài cửa sổ và tự nghĩ.

Chính ngay lúc này, một nam tử mặc đạo bào trông rất ưu nhã hiền hòa ngồi xuống bên cạnh Chu Nhạc.

“Đạo hữu, ở đây có người rồi.” Chu Nhạc nói.

“Ta là đến tìm ngươi.” Khâu Tự Viễn mỉm cười nói.

“Xin tự giới thiệu, ta là chưởng giáo thay mặt Ẩn Linh Môn, lần này đến đây là có chuyện muốn bàn .” Khâu Tự Viễn nói.

Chu Nhạc sững sờ, có chút nghi hoặc nhìn Khâu Tự Viễn.

“Theo ta biết, quý tông đã bị yêu tộc đánh phá từ trăm năm trước, không biết đạo hữu có ý nghĩ xây dựng lại tông môn không.” Khâu Tự Viễn hỏi.

“Sau một thời gian nữa, ta sẽ gửi lời lên hội trưởng lão Tiên thành, xây dựng lại Thủy Cảnh Tông.”

“Không biết chưởng giáo đến đây có ý gì.” Chu Nhạc nhìn Khâu Tự Viễn nói, trong mắt hiện lên một chút cảnh giác.

“Ta phụng lệnh của đại trưởng lão, muốn mời các ngươi trở thành thành viên ngoại vi của Ẩn Linh Môn, nhận thấy đạo hữu có chí hướng cao xa, không có ý ăn bám người khác, cho nên mục này coi như vô hiệu.”

“Lần này chúng ta tới là muốn bàn bạc chuyện khác với ngươi, môn phái ta sẽ giúp các ngươi xây dựng lại tông môn.”

“Sau này giữa hai môn phái chúng ta sẽ phát lời thề thiên đạo cùng nhau hợp tác, nói một cách chuẩn xác là sau khi hoàn thành nhiệm vụ Ẩn Linh Môn giao cho các ngươi thì có thể nhận được phần thưởng tương ứng.” Khâu Tự Viễn nói một cách rõ ràng.

“Đại trưởng lão sao lại coi trọng ta như vậy?” Chu Nhạc nghi ngờ hỏi, trong lòng có chút phỏng đoán.

“Đại trưởng lão của bọn ta chủ yếu là để ý đến ngươi và món tiên khí trên người của ngươi.” Khâu Tự Viễn chậm rãi nói.

“Ầm!”

Một linh áp trào ra từ cơ thể Chu Nhạc, hắn nhìn chằm chằm vào Khâu Tự Viễn, đây là con át chủ bài cuối cùng được sư tôn giao cho hắn trước khi lâm chung.

Đó cũng là cơ sở để hắn xây dựng lại môn phái.

Linh áp bộc phát, Khâu Tự Viễn cười lớn.

Mười con rối hợp thể kỳ dường như trốn ra từ trong hư không, bao vây lấy Chu Nhạc.

“Ngồi xuống, đừng kích động, đại trưởng lão của bọn ta không có ý nghĩ gì với tiên khí của ngươi, thậm chí còn muốn giúp ngươi.” Khâu Tự Viễn cười nói.

Nhìn thấy mười con rối hợp thể kỳ, Chu Nhạc bắt đầu bình tĩnh lại.

Tuy hắn không sợ mười con rối này, nhưng một khi bắt đầu đánh nhau, Thủy Cảnh Tông của bọn họ có thể sẽ không đứng vững được ở Tiên thành Lâm Sâm nữa.

“Khí tức tiên khí trên người hắn ẩn giấu rất kỹ, nhưng đại trưởng lão bọn ta là Tông Sư luyện khí đẳng cấp, mấy thứ nhỏ nhặt này sao mà giấu được hắn.”

“Ẩn Linh Môn bọn ta giúp ngươi xây dựng Thủy Cảnh Tông, sau này khi cần ngươi giúp sức, ngươi không thể thoái thác.”

“Chỉ đơn giản vậy thôi, đối với ngươi mà nói là một chuyện tốt.” Khâu Tự Viễn nói.

“Chưởng giáo có thể cho ta suy nghĩ được không?” Chu Nhạc có phần phức tạp nói.

“Được.” Khâu Tự Viễn gật đầu đứng dậy định rời đi.

“Nếu như ngươi đồng ý, sẽ có thêm một số phúc lợi, đại trưởng lão bọn ta sẽ giúp ngươi tu bổ hoàn chỉnh món tiên khí đó.”

Khâu Tự Viễn nói xong thì rời đi.

Chu Nhạc nhìn tách trà trong tay, bắt đầu cân nhắc, cuối cùng đứng dậy trở về tửu điếm.

Khâu Tự Viễn quay trở về tông môn, đến điện sự vụ, bắt đầu xử lý những công việc hằng ngày.

“Hàng vạn binh mời mười con rối Luyện Hư Kỳ, hi vọng có thể chi trả theo từng kỳ.”

“Cái này mà còn nghĩ trực tiếp gạt đi, gần đây tiểu tử thối đó rất có dã tâm, còn muốn ra ngoài săn bắn, đánh cho hắn không thể chết yên.”

“Sư đệ Lạc Vĩnh Phong và sư muội Hạ Sa muốn chính thức kết làm đạo lữ, muốn đại trưởng lão làm chủ hôn.”

“Chuyện này.” Khâu Tự Viễn sờ sờ cằm suy nghĩ.

“Bồ Đào, đại trưởng lão gần đây thíhc ra ngoài câu cá sao?” Khâu Tự Viễn hỏi.

“Trước mắt vẫn chưa dấu hiệu gì, chắc là một tháng sau, chủ nhân sẽ khởi động chế độ lười biếng.” Bồ Đào đáp.

“Ý định đặc biệt này, đợi ta đi tìm đại trưởng lão đã.” Khâu Tự Viễn phất tay thao tác trong màn hình sáng.

“Hùng Lực xin ra ngoại cảnh trải nghiệm mười năm?”

“Thôi vậy, trực tiếp phê chuẩn, nếu không đại sư huynh sẽ làm phiền ta chết mất.” Khâu Tự Viễn bấm vào tùy chọn đã đồng ý.

“Đệ tử luyện khí gần đây đã xin rất nhiều linh khoáng, còn có cấp đạo khí, phê chuẩn nhiều cũng bị lãng phí, cắt giảm một nửa.”

“Một con Tử Quang Thú từ Ngự Thú Phong khi đi ra ngoài hóng gió đã trốn khỏi môn phái, hi vọng điều động quyền hạn truy bắt.”

“Đi thôi, mỗi ngày không phải chạy kiểu này, thì chạy kiểu khác.” Khâu Tự Viễn than thở.

Từ khi hắn nhận nhiệm vụ thay chức chưởng môn của Ẩn Linh Môn này, cảm giác tim mình mỗi ngày đều phải chịu thử thách nặng nề.

Kể từ lúc đó, hắn bắt đầu kính trọng Bồ Đào.

Sau khi Khâu Tư Viễn xử lý xong công việc thường ngày, pháp bảo truyền tin của hắn vang lên.

“Rốt cuộc vẫn có nhiều người sáng suốt.” Khâu Tư Viễn nhìn thấy thông tin của Chu Nhạc thì tốt hơn một chút.

Ba ngày sau, sau khi dự lễ kết đạo lữ của đệ tử, Từ Phàm lại không khỏi nhớ nhung thê tử của mình.

Ngay cả đệ tử đời đầu cũng đã có đạo lữ rồi, tại sao vợ mình vẫn còn chưa trở về?

“Lẽ nào là số mệnh sao?” Từ Phàm nhìn lên trời, nói.

“Cái gì mà số mệnh không số mệnh? Không lẽ đại trưởng lão muốn có thê tử rồi đấy chứ?” Trảm Linh mỉm cười nói.

Hắn cũng qua đây tham dự lễ kết đạo lữ của đôi đệ tử này.

“Muốn thì có ích gì? Nàng ấy sẽ không đột nhiên xuất hiện trước mặt ta.” Từ Phàm thờ ơ nói nói.

Nam nhân mà, khi cô đơn quạnh quẽ nhớ đến vợ mình có gì mà mất mặt chứ.

Trảm Linh vỗ vai Từ Phàm rồi bỏ đi.

Ngay khi Từ Phàm đang suy nghĩ xem nên làm gì tiếp theo thì đột nhiên nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

Nói là đã kiểm tra được một chiếc thuyền do chiến hạm cự thú của yêu tộc cải tạo đã xuất hiện trên bầu trời Tiên thành Lâm Sâm.

“Là tinh chu của thương hội Tiên thành khác sao?” Từ Phàm nói.

Bây giờ Bàng Phúc pử du thương của Cực Không chi thành, sự nổi tiếng ở Tiên thành Lâm Sâm đang dần tăng lên.

Lúc nào cũng sẽ một hai chiếc tinh chu đến Tiên thành Lâm Sâm mua hàng rời.

Màn hình sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên chính là tinh chu do chiến hạm cự thú yêu tộc cải tạo.

“Phong cách này alf bên chỗ nữ đế, bọn họ đến đây làm gì?” Từ Phàm bối rối hỏi.

“Chủ nhân có cần khởi động quỷ đạo pháo bắn xuống không?” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Không cần, vậy mà lại xuất hiện lộ liễu thế, chắc chắn không phải đến.” Từ Phàm xua tay nói.

Chương 599: ân oán

Khi từ phạm nhìn thấy Sư Triển thì cũng hiểu mục đích đến của thuyền Tinh.

Từ Phàm cười nói: “Ngươi là trợ thủ đắc lực của Trường Ninh, theo lý, bây giờ là lúc vô cùng nở mặt mũi, ngươi đến chỗ ta làm gì?”

Sư Triển khóc cười nói: “Làm gì tốt như trưởng lão nói.”

Từ Phàm liếc nhìn Sư Triển: “Gần đây, tốc độ ngưng tụ khí vận công đức bên này của ta ngày càng nhanh, xem ra sự phát triển của vương triều Cửu Phượng đã không cần ta giúp nữa.”

Sư Triển biết ơn nói: “Nhưng không có sự giúp đỡ của đại trưởng lão, vương triều Cửu Phượng không có quy mô như ngày hôm nay.”

Từ Phàm tùy ý nói: “Chỉ là giao dịch xong rồi, không có gì đáng nói.”

Trảm Linh nghiêm túc nói: “Giao dịch là giao dịch, lúc đầu là ngươi giúp Trường Ninh, đây là tình cảm.”

Từ Phàm hỏi: “Được rồi, đừng nói nhiều vô ích, lần này ngươi đến làm gì?”

Sư Triển nói rồi lấy ngọc giản đưa cho Từ Phàm: “Qua thăm đại trưởng lão, thuận tiện dẫn theo Trường Ninh đến hỏi thăm, hắn có nhiều vấn đề muốn hỏi ngươi.”

Trong lòng Từ Phàm lướt qua tấm ngọc giản, biểu cảm bắt đầu thay đổi.

Qua một lúc từ phàn nhẹ nhàng mở miệng nói: “Thú vị, là người làm việc lớn.”

Sư Triển ở bên cạnh im lặng không nói, trên mặt không có biểu cảm gì!

Sư Triển lại trực tiếp đưa ngọc giản cho Từ Phàm.

Từ Phàm cười nói: “Ta đều ở đây trả lời vấn đề của Nữ Đế, ngươi cầm về cho hắn xem là được.”

Sư Triển thu lại ngọc giản: “Được!”

Từ Phàm vung tay bày ra một bộ ấm trà, bắt đầu rót nước nếm trà: “Không phải ngươi đơn thuần nghĩ qua đây thăm ta chứ?”

Sư Triển dừng lại một lúc, cuối cùng vẫn hỏi: “Ta đến đây là muốn hỏi một chút, có phải quốc sư đã ra tay với đại trưởng lão không?”

Từ Phàm gật đầu, không quan tâm nói: “Đã đến rồi nhưng ta cảm thấy hắn đang sỉ nhục ta.”

Từ Phàm lạnh nhạt nói, giống như đây chỉ là một chuyện nhỏ không hề quan trọng: “Vậy phái vài con rối đến ám sát ta.”

Sư Triển nghiêm túc hỏi: “Vậy đại trưởng lão nghĩ gì về quốc sư?”

“Một vị luyện khí sư rất đỉnh, chỉ tiếc đã kết nhân quả với ta.”

Quốc sư của vương triều Cửu Phượng đã có trong sổ ghi chép của Từ Phàm.

“Vậy sau này đại trưởng lão có… ” Lời tiếp theo của Sư Triển còn chưa nói ra.

“Gần đây thì không có, ta biết hắn rất quan trọng với đảo Cửu Phượng, hắn giúp các ngươi càng nhiều thì khí vận công đức bên này ta nhận được càng nhiều.”

“Vì vậy đừng lo lắng, bất chợt ta sẽ ra tay với hắn.”

“Hơn nữa, hai vị nhà ngươi khá tốt, dự tính sớm ngày bố trí cho chuyện này.”

Khoé miệng Từ Phàm cong lên: “Ví dụ, giờ ta đến thăm ngươi.”

“Ta biết, Trường Ninh luôn nghĩ trung hoà ngươi và quốc sư.”

Sư Triển nói: “Ta quá đây gặp ngươi là bước đầu tiên.”

“Giúp ta chuyển lời cho Phượng Trường Ninh, để nàng ta phát triển tốt bá nghiệp vương triều, đừng lo lắng về ta bên này.”

Từ Phàm xua xua tay nói: “Nhân quả của ta và quốc sư, sẽ không trút giận lên nàng ấy.”

Đối với quốc sư, Từ Phàm cảm thấy giống như một nhân công phản nghịch, năng lực mạnh, có lợi ích lớn đối với sự phát triển của công ty.

Vì vậy, khi con lừa có thể kéo thì bướng một chút lại một chút.

Sư Triển gật đầu: “Ta hiểu rồi!”

Lúc này, Từ Phàn để lộ một nụ cười nhẹ nhàng, đánh giá trên dưới Sư Triển một lần.

“Xem ra cuốn sách đó lúc đầu ta cho ngươi, vốn dĩ không có tác dụng trên người ngươi.”

Nói đến đây, Từ Phàm hít một hơi khiến Sư Triển cảm thấy bản thân uổng phí lòng tốt của hắn.

Nhìn biểu cảm của Từ Phàm, Sư Triển vò đầu.

Sư Triển nói đến đây, trên miệng cười khổ: “Ta đã buông cảm tình đối với Trường Ninh xuống, bây giờ ta chỉ coi hắn như tiểu muội cần dựa dẫm của ta.”

Có lẽ niềm an ủi duy nhất của hắn lúc này là người hắn bảo vệ không có nam tử nào khác bên cạnh.

Trong lòng Từ Phàm nghĩ điều này có được tính là liếm con chó không.

Từ Phàm có chút tiếc nuối nói: “Cũng phải, thứ tình cảm này chưa thành chỉ có hai nguyên nhân.”

Sư Triển có chút tò mò hỏi: “ Nguyên nhân gì?”

“Một là không coi trọng, loại còn lại là thực sự không cảm thấy.”

Từ Phàm cười nói: “Rõ ràng ngươi là loại thứ hai, cảm giác của Phong Trường Ninh đối với ngươi không phải kiểu tình yêu đó.”

Từ Phàm nói đến đây, lại nghĩ dưa ép thì không ngọt nhưng giải được cơn khát.

Sư Triển thở phào một hơi.

Sư Triển nói ra mục đích của mình: “Đại trưởng lão, ta đã tiến đến cấp phổ thông Hóa Thần Kỳ, ta không biết liệu mình có thể tiếp tục học công pháp Thần Thông Ngoại Môn hay không.”

“Có thể, ngươi vĩnh viễn là trưởng lão của ngoại môn ta.”

Từ Phàm không muốn nghĩ nữa, nói: “Về sau, vương triều Cửu Phong không sẵn sàng tiếp nữa thì bất cứ lúc nào Ẩn Linh Môn cũng chào đón ngươi.”

Sư Triển hành lễ nói: “Đa tạ đại trưởng lão!”

Sau khi Sư Triển uống xong ly trà thì hành lễ rút lui.

Từ Phàm nhìn bóng lưng của Sư Triển và nói: “Đó thực sự là hạt giống của sự si tình.”

Thứ tình cảm này, chỉ cần người trong lòng ngươi ở bên cạnh, nào có thể buông xuống dễ dàng.

Từ Phàm hỏi: “Bồ Đào, trên thuyền tinh đó có động tĩnh gì không?”

Âm thanh của Bồ Đào vang lên: “Một số con rối giám sát vô hình đã đi xuống từ đó và đã bắt được.”

Từ Phàm nói: “Quả nhiên là, dự tính về sau còn có người kế nhiệm, phòng bị cẩn thận.”

“Tuân lệnh!”

Một tháng sau, thuyền Tinh được chuyển đổi từ chiến hạm Cự Thú bay lên bầu trời.

Trên hồ nước dài trăm nghìn dặm, Từ Phàm và Vương Vũ Luân đang câu cá.

Vương Vũ Luân hỏi: “Tên Sư Triển si tình đó đã đi chưa?”

Từ Phàm gật đầu, quơ quơ một miếng thức ăn cho cá rồi thả xuống hồ nước khổng lồ dài một trăm nghìn dặm: “Mới thành thục công pháp Thần Thông của Ngoại Môn một lần đã rời đi rồi.”

“Đôi khi ta nghĩ không hiểu, sao họ không đi trải nghiệm này cùng nhau?”

Vẻ mặt của Vương Vũ Luân rất nghi ngờ, theo hắn, một nam một nữ ở bên nhau đã lâu, nghĩ không ở bên nhau cũng không dễ dàng.

“...” Lý luận kỳ quái như vậy ở đâu ra?

“Không phải ai cũng giống như ngươi, gặp một người thì yêu một người.”

Lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân chìm xuống, sau đó một con cá đuôi xanh lớn dài mười trượng đã bị mắc câu.

Nhìn thấy con cái này, phản ứng đầu tiên của Vương Vũ Luân là nhìn Từ Phàm.

Từ Phàm cười nói: “Đừng nhìn ta, con cá này không có vấn đề gì, trong bụng cũng không có thứ gì.”

“Vậy thì tốt, ta mang con cá này về, để Thiến Nhi đích thân ninh cho ta.”

“Thật không dễ dàng, cuối cùng có một con cá bình thường bị mắc câu.” Vương Vũ Luân bật cười, con cá bình thường này thắp lên tâm trạng tốt trong một ngày của hắn.

Ngay khi Vương Vũ Luân đang vui vẻ, một cơn sóng lớn bất ngờ bùng lên trên hồ, một con Thủy Xà của Nguyên Anh Kỳ lao ra khỏi hồ và lấy đi con cá đuôi xanh lớn mà Vương Vũ Luân chưa kịp cất.

Từ Phàm trực tiếp vươn tay gõ nhẹ lên không trung.

Trong tích tắc, một loại sức mạnh kỳ dị đã cố định con rắn lớn.

Vương Vũ Luân bất lực nhìn cái móc trống rỗng: “Con rắn này là rắn bình thường sao? Xem ra chỉ có thể làm thành canh rắn.”

“Ta đang một mình trấn thủ Luyện Hư kỳ ở nơi này, con rắn nhỏ Nguyên Anh kỳ này lại dám tới gần đây, ngươi nói xem có bình thường hay không?”

Chương 600: Một nhà đoàn tụ

Từ Phàm nhẹ vung tay, trong giây lát đã hạ gục con Cự Xà dài hơn 20 mét.

Chỉ thấy một Tinh Thạch đang tỏa sáng với ánh sáng màu xanh, nhô ra từ phần đầu của con Cự Xà.

“Thanh Hồn Tinh, vận khí không tồi.”

Từ Phàm cười nói: “Đi bảo khố của tông môn đổi tích phân.”

Vương Vũ Luân nói: “Có tác dụng không Từ đại ca? Có tác dụng ngươi ta trực tiếp cầm đi, nói khách khí cái gì!”

Từ Phàm nghĩ rồi nói: “Thứ này trước kia còn có chút tác dụng với Bồ Đào, bây giờ tác dụng ít đi một chút, không bằng để lại bồi dưỡng khí linh mới.”

Vương Vũ Luân phất tay bỏ tấm Thanh Hồn Tinh vào trong nhẫn không gian: “Vậy được thôi, ta đi bảo khố tông môn đổi tích phân.”

Từ Phàm nói chuyện phiếm: “Gần đây Linh Nhi đang làm gì? Cũng không thấy nàng tới tìm đại bá là ta đòi chỗ tốt.”

“Gần đây Linh Nhi và sư phụ đang đắm chìm trong môi trường giả định, đang chơi đến mức quên cả trời đất.”

Vương Vũ Luân cười nói, trong mắt tràn đầy sự cưng chiều: “Linh Nhi còn quyết chí làm Thiên Khôi Sư đệ nhất của Ẩn Linh Môn.”

“Chí hướng không nhỏ nhỉ? Muốn trở thành Thiên Khôi Sư đệ nhất, độ khó này thật không nhỏ!”

Vương Vũ Luân nói: “Tùy nàng thôi, những năm này vẫn không ở bên Linh Nhi, bây giờ không dễ dàng có thứ vui, không có hại gì thì ta cũng không ngăn.”

“Được!”

Lúc này, chiếc cần câu trong tay Từ Phàm chìm xuống, một con cá lớn đã bị mắc câu.

Vương Vũ Luân hâm mộ nói: “Tại sao sao ngươi có thể câu được con cá bình thường?”

Từ Phàm cười nói: “Bởi vì trên người ta không có buff.”

“Buff là gì?”

“Là loại năng lực thần kỳ trên người ngươi, chỉ là phân loại khác nhau.”

Từ Phàm cười nói: “Còn nữa, nếu không phải một mình ngươi câu cá với ta, chắc có thể bắt một vài con cá bình thường.”

Vương Vũ Luân nói: “Lần sau ta sẽ thử một mình đi câu, bây giờ Thiến Nhi luôn nghi ngờ ta mượn việc câu cá làm chuyện không tốt, nguyên nhân là mỗi lần ta về đều không mang theo cá.”

Hai người vẫn câu cá cho đến khi mặt trời lặn mới về.

Trong tiểu viện, hắn đang nằm trên chiếc ghế tựa, ngắm cảnh Ẩn Linh đảo dưới ánh trăng còn Từ Nguyệt Tiên đang pha trà bên cạnh hắn.

Từ Phàm cười nói: “Ngươi lại đi đâu chơi một vòng?”

Từ Nguyệt Tiên nói: “Không đi đâu, chỉ là tìm bảo trong kia, phát hiện có vài linh mạch loại nhỏ.”

Từ Phàm không quan tâm nói: “Linh mạch loại nhỏ thì có gì? Cứ để nó ở đó để tiếp tục diễn biến đi.”

Từ Nguyệt Tiên đặt một tách trà linh trên chiếc bàn nhỏ bên cạnh Từ Phàm.

Từ Nguyệt Tiên nói: “Sư phụ, ta muốn nói với ngươi về con Lôi Điểu trong lồng Vạn Thú đó.”

Từ Phàm nói: “Điều này có gì đáng nói? Đàng hoàng ở lại Ẩn Linh Môn làm việc là được.”

“Là việc tốt, Yêu Tôn Tật Lôi đó muốn đích thân nói với người.”

Lời nói của Từ Nguyệt Tiên gợi lên hứng thú của Từ Phàm.

“Vậy thì thả nó ra!”

Từ Phàm nói xong, có thêm một con rối Đại Thừa kỳ cầm một cây gậy lớn.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu, thả một con Lôi Điểu hóa thành hình người ra.

Từ Phàm lạnh nhạt hỏi: “Ngươi có việc gì?”

Yêu Tôn Tật Lôi mong đợi hỏi: “Thái Thượng trưởng lão của Lôi Điểu nhất tộc bọn ta có đến không?”

Từ Phàm nhấp một ngụm trà nói: “Hẳn là không. Nếu như ngươi còn có vật định vị kết nối với Thái Thượng trưởng lão các ngươi, thì khó mà nói được.”

Yêu Tôn Tật Lôi nói, trong mắt lóe lên một chút lo lắng: “Vậy đại trưởng lão có thể thả ta đi được không, ta muốn gặp một người bạn. Sau khi trở về, ta sẵn sàng dốc sức vì tông môn.”

Từ Phàm cười nói khi nhìn về phía Yêu Tôn Tật Lôi: “Có khác biệt nào không? Hiện tại không phải ngươi đang dốc sức cho tông môn của ta sao?”

Nói đùa, thả ngươi ra, ngươi còn quay lại ư?

Trong mắt Yêu Tôn Tật Lôi hiện lên chút bi ai: “Khác biệt rất lớn, ta càng cam tâm tình nguyện.”

Từ Phàm nhìn ánh mắt của Yêu Tôn Tật Lôi liền biết bên trong có chuyện.

“Nói ra thì ngươi…, không đúng, ngươi có chuyện gì giấu ta?”

Suýt chút nữa Từ Phàm nói ra chuyện của hắn.

Từ Phàm nói: “Nếu ngay cả sự tình đều không nói cho ta, cho dù ta hạ cấm chế trên người ngươi, cũng không dám thả ngươi đi.”

Yêu Tôn Tật Lôi trầm lặng một lúc, Từ Phàm cũng không chủ động gây rối, chỉ là vừa uống trà vừa thưởng thức cảnh sắc những ngọn núi này.

“Ta yêu Yêu Tôn Lộ Phong của tộc Thanh Điểu, nàng đã mang thai đứa con của ta, tính thời gian thì chậm nhất là nửa năm nữa đứa trẻ sẽ ra đời, vì vậy ta muốn đi thăm.”

Yêu Tôn Tật Lôi nói: “Chỉ thăm một chút, để ta và Lộ Nhi nói vài câu thì mạng này của ta thuộc về ngươi.”

Từ Phàm nói: “Thủ đoạn của Yêu Tộc các ngươi thật khó lường, làm sao ta biết được ngươi đi rồi có trở lại không?”

Yêu Tôn Tật Lôi không nói gì, trực tiếp lấy chân linh của bản thân, chia một nửa đặt lên tay Từ Phàm.

Yêu Tôn Tật Lôi nói với ánh mắt kiên định: “Một nửa chân linh này ẩn chứa nguồn gốc cốt lõi của ta. Nếu ta không trở về trong một năm, ngươi có thể trực tiếp bóp nát nó.”

Trong lòng Từ Phàm nói, một người si tình khác.

Từ Phàm xua tay đẩy ghế ra và nói với Yêu Tôn Tật Lôi với một nụ cười: “Ngồi đi, việc này dễ nói.”

Trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia linh quang, hắn thích nhất vẻ đẹp thành yêu, không nhìn nổi kịch bản yêu đương này lại bị chia tách: “Ngoài ra, ta còn có một chuyện muốn bàn với ngươi.”

Yêu Tôn Tật Lôi ngồi xuống với ánh mắt nghi ngờ, trong lòng có chút thấp thỏm.

Từ Phàm hỏi: “Nếu như ta đồng ý với yêu cầu của ngươi, ngươi thực sự sẵn sàng toàn tâm toàn ý cống hiến vì Ẩn Linh Môn ta không?”

Yêu Tôn Tật Lôi nói: “Đương nhiên, nhưng ta muốn thăm mẹ con bọn họ trước.”

Từ Phàm dẫn dụ nói: “Lẽ nào ngươi không muốn một nhà đoàn tụ, trải qua cuộc sống hạnh phúc trọn vẹn?”

Yêu Tôn Tật Lôi kinh ngạc vui mừng nói: “Lẽ nào đại trưởng lão định thả ta đi!”

Từ Phàm liếc mắt, tỉ lệ này còn không bằng thử trốn ra khỏi Ẩn Linh Môn xem.

“Xem ra ngươi hiểu lầm ý của ta, cách nghĩ của ta là, ngươi dẫn mẹ con bọn họ trở về.”

Từ Phàm khà khà nói: “Ta phong ngươi là trưởng lão của Yêu bộ, về sau các ngươi sống yên ổn ở đây, thế nào?”

Yêu Tôn Tật Lôi nghĩ cũng không nghĩ, trực tiếp lắc đầu nói: “Không đươc, ta đã như này rồi, sao có thể lại để lỡ hai mẹ con họ.”

“Ta đổi cách nói như này!”

“Ngươi nghĩ rằng bọn họ mẹ góa con côi sẽ không bị tộc Thanh Điểu bắt nạt.”

“Càng huống hồ, con trai của ngươi mà ngươi chưa gặp lại là một dị chủng. Ngươi có nghĩ tộc Thanh Điểu sẽ chấp nhận bọn họ không?”

Từ Phàm dụ dỗ nói: “Ngươi để bọn họ đến đây, quy phục Ẩn Linh Môn ta, như vậy thì một nhà các ngươi đoàn tụ đúng không?”

“Ta hứa với ngươi, sau khi mẹ con bọn họ đến, chỉ cần tuân thủ quy cách của Ẩn Linh Môn ta, ta sẽ không áp khống chế lên người bọn họ.”

“Nghĩ đến thì đến, nghĩ đi thì đi, ngươi chỉ cần ở lại Ẩn Linh Môn là được?”

Từ Phàm nói câu này khiến Yêu Tôn Tật Lôi có chút dao động.

“Nghĩ xem mẹ góa con côi bọn họ, lại bị tộc Thanh Điểu chèn ép thì làm thế nào?”

“Dù thực lực có mạnh thì cũng tránh không nổi sự xem thường trong tộc.”

Sau đó Từ Phàm lại nói một lượt những lợi ích của Yêu bộ.

Cuối cùng chỉ nhận được một câu của Yêu Tôn Tật Lôi.

“Đại trưởng lão, điều ngươi nói vừa nãy cần phải phát lời thề thiên đạo.”

Chương 601: Độc giác tiểu xà

Một âm thanh như tiếng sấm vang vọng khắp Ẩn Linh đảo.

Mọi người chỉ thấy một tia sét bay về nơi xa, trong chớp mắt đã biến mất ở chân trời.

“Tốc độ này nhanh hơn nhiều so với lần trước ta nhìn thấy hắn.” Từ Phàm trêu ghẹo nói.

“Còn không phải vì muốn sớm gặp vợ con à.” Trẩm Linh ở bên cạnh cười nói.

Lúc Trẩm Linh đến đây, Từ Phàm đang lập lời thề với Thiên Đạo.

“Ngươi xem, một khi đã có gia đình, cho dù là người hay là yêu thì đều sẽ thân bất do kỷ.” Từ Phàm xúc động nói.

“Thì ra đó là lý do tại sao mà ngươi lại lừa được cả nhà bọn họ đến đây.” Trẩm Linh cười “xì” một tiếng.

“Ta làm thế vì muốn tốt cho hắn, nếu không cô nhi quả phụ đáng thương biết bao.” Từ Phàm cười nói.

“Cụm từ cô nhi quả phụ này không thích hợp dùng trên người Yêu tôn lắm thì phải?”

“Tuy tộc Thanh Điểu không được coi là đại tộc đứng đầu nhưng thực lực của tộc trưởng lại vô cùng mạnh mẽ, cũng coi như là sắp sửa Vô Địch Yêu Tôn.”

“Thực lực này muốn ức hiếp một con cùng tộc đang mang thai dị chủng thì chẳng phải dễ như trở bàn tay hay sao?”

Từ Phàm vẫy tay, mang tư liệu của tộc Thanh Điểu ra.

“Đại trưởng lão, không ngờ xúc tua của ngươi đã mở rộng ra đến chỗ đó.”

Trảm Linh nhìn thời gian trên tư liệu, cái mới nhất đã từ nửa tháng trước?

“Làm sao có thể lợi hại như vậy? Đây là tư liệu ta lấy từ Ninh Đạo đại ca mà thôi, hiện tại bọn họ có thể nối thẳng đến tổng bộ trưởng lão.”

Từ Phàm nói và chỉ vào một tin tức trong vầng sáng.

“Tam trưởng lão của tộc Thanh Điểu có mang dị chủng, khiến cho trong tộc bất mãn.”

“Chỉ một tin tức này cũng đủ cho tốc độ của Yêu Tôn Tật Lôi tăng lên ít nhất là ba thành.”

Nghe Từ Phàm nói thế, Trảm Linh bắt đầu tính toán.

“Yêu Tôn Ngọc Quang, Yêu Tôn Khiết Vũ, Yêu Tôn Vũ Nhạn, Yêu Tôn Tật Lôi, Yêu Tôn Phong Lôi, cộng thêm cả ta và con rối Đại Thừa kỳ, Ẩn Linh môn của chúng ta xem như đã có bảy chiến lực là Tôn Giả.” Trảm Linh kinh ngạc nói.

“Ngươi có biết, ngoài ba vị thái thượng trưởng lão ra thì Thiên Linh tông còn có ba vị trưởng lão Đại Thừa kỳ, đều mới thăng cấp gần ngàn năm nay.”

“Chiến lực này đủ để các ngươi một người đánh ba người.”

“Đừng nghĩ Yêu tôn ở Ẩn Linh môn chúng ta là nhiều, ngoại trừ hai con Lôi Điểu kia thì còn lại tất cả chỉ làm ra vẻ mà thôi, nhiều lắm cũng chỉ có thể khống chế được một cái tinh chu.”

“Nếu đánh chính thức thì bọn họ đánh lên chính là đưa đồ ăn cho người ta.” Từ Phàm giải thích nói.

“Ngoại trừ hai con Lôi Điểu kia?” Trảm linh nhìn Từ Phàm với vẻ mặt không tin.

Cảm thấy giọng điệu của Trảm Linh không đúng, Từ Phàm đáp lại “?”

“Ngoại trừ hai con Lôi Điểu kia!” Trảm Linh nhấn mạnh lại một lần nữa.

Lúc này, Từ Phàm mới hiểu ý của hắn.

“Ta đang nói về yêu tôn, một tôn giả như ngươi thì xen vào làm gì?”

“Nếu ngươi cầm Thượng Tiên Khí thì có thể mạnh hơn hai con Yêu Tôn Lôi Điểu kia sao?” Từ Phàm không thèm suy nghĩ mà đã nói ra sự thật.

“Cầm Thượng Tiên Khí!”

Một cái gai đâm thẳng vào trong lòng Trảm Linh.

“Ừm, phán đoán của ta về chiến lực khá chính xác, nếu ngươi không dùng Tiên Khí thì kết quả tốt nhất chính là hòa.” Từ Phàm uyển chuyển nói

“Đại trưởng lão, chiến lực của ta trong mắt ngươi yếu như vậy sao?” Trảm Linh hỏi.

“Ta lấy ví dụ cho ngươi.”

Từ Phàm vẫy tay, vẽ ra một con đường dài có hai đầu, một đầu đại diện cho tu sĩ bình thường vừa mới thăng cấp lên Đại Thừa kỳ, một đầu khác là Vô Địch Tôn Giả.

Trảm Linh vừa xem đã hiểu.

“Đại trưởng lão muốn cho ta thấy thực lực của ta ở trên vị trí kia sao?” Trảm Linh nói.

Từ Phàm gật đầu, duỗi tay chỉ vào chỗ hai phần năm từ Tôn Giả bình thường đến Vô Địch Tôn Giả.

Suy nghĩ một lát, hắn lại chỉ về phía Vô Địch Tôn Giả.

“Đại trưởng lão, thực lực của ta chỉ đến đây thôi sao?”

Trảm Linh nhìn ngón tay của Từ Phàm, giọng điệu có chút bi thương.

“Nếu ngươi cầm Tiên Khí thì thực lực sẽ ở đây.” Ngón tay của Từ Phàm di chuyển đến chính giữa.

Trảm Linh nhìn chằm chằm vào ngón tay của Từ Phàm còn chưa đến chính giữa, trong lòng chỉ có một suy nghĩ.

Con số này quá yếu, phải luyện lại một lần.

“Đại trưởng lão, ta quay trở về tu luyện thần thông Chuyển Linh Trùng Tu đây.” Trảm Linh nói xong thì hóa thành huyết quang, bay về động phủ của mình.

“Hiện thực tàn khốc không phải ai cũng có thể chấp nhận được.” Từ Phàm nhìn về hướng huyết quang biến mất nói.

Trong lúc Từ Phàm đang cảm khái thì Vân Hoa Lộc nhảy nhót đến bên cạnh Từ Phàm.

“Sao ngươi không ở lại Nguyên giới, chạy tới chỗ này làm gì?” Từ Phàm nhìn Vân Hoa Lộc cười nói.

“Anh anh ~” (ta tìm thấy một con thú nhỏ vô gia cư, chúng ta có thể nhận nuôi nó không?)

Vân Hoa Lộc nhìn Từ Phàm với đôi mắt to tròn ngấn nước, cứ như thể nếu không đồng ý thì giây tiếp theo Vân Hoa Lộc sẽ khóc.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảnh giác, chuyện ra khác thường, tất có quỷ.

Trước kia lúc Vân Hoa Lộc mang đồng bọn về nhà thì chưa bao giờ nói cho Từ Phàm.

“Ngươi lại bắt cóc thánh địa thụy thú của nhà ai à, như vậy là không tốt.” Từ Phàm kiên nhẫn dạy dỗ nói.

Lúc này, Vân Hoa Lộc quay đầu, ngậm ra một con độc giác tiểu xà trông rất quái dị từ trong hư không, dài bốn tấc, toàn thân có màu vàng xám, có chút xấu manh.

Đang từ ở nơi này đột nhiên chuyển sang một nơi khác, con độc giác tiểu xà có chút choáng váng. Chờ sau khi nhìn thấy Vân Hoa Lộc, nó ngay lập tức kêu lên, sau đó nhảy lên đầu của Vân Hoa Lộc.

“Anh anh ~” (Nó thật sự chỉ có một mình, trong tiểu thế giới, không có đồ ăn thức uống, chúng ta nhận nuôi nó đi.)

Từ Phàm không quan tâm đến lời nói của Vân Hoa Lộc, lúc này hắn đang nhìn con tiểu xà xấu manh kia với một nét mặt hết sức kỳ quái.

“Bồ Đào, kiểm tra cơ sở dữ liệu, đây là chủng loại gì? Sao ta không nhìn ra?” Từ Phàm hỏi.

“Không có thông tin về con thú này.” Bồ Đào đáp lại.

“Chẳng lẽ là tân dị chủng.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Tiểu Lộc, ngươi nói thật cho ta biết, con thú nhỏ này thật sự không có chủ nhân hay cha mẹ sao?” Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

Vân Hoa Lộc cũng gật đàu với vẻ mặt nghiêm túc.

“Vậy nhận nuôi đi, Ẩn Linh môn của chúng ta cũng không thiếu một miệng ăn.”

Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một viên Tự Linh đan phẩm chất cao đưa đến trước mặt con độc giác tiểu xà.

Tuy rằng hắn không biết rõ con rắn nhỏ này là chủng loại gì nhưng hắn có thể cảm nhận được con rắn nhỏ này nhất định không đơn giản.

Độc giác tiểu xà nhìn Tự Linh đan rồi nuốt xuống, cuối cùng cọ cọ ngón tay của Từ Phàm một cách thân thiết.

“Được rồi, về sau ngươi mang con rắn nhỏ này đi chơi đi.”

“Nhưng nếu chủ nhân hay cha mẹ của hắn đến đây tìm thì ngươi nhất định không được giấu nó.” Từ Phàm cảnh cáo nói.

Vân Hoa Lộc vui vẻ gật đầu, mang theo con rắn nhỏ chạy về nơi xa.

Từ Phàm nhìn con rắn nhỏ trên đỉnh đầu của Vân Hoa Lộc, càng nhìn càng thấy không đúng.

“Sao cứ cảm giác có gì đó không đúng?” Từ Phàm nghi hoặc nói.

“Thôi, mặc kệ, chờ con rắn nhỏ kia lớn lên là có thể biết nó thuộc chủng loại gì.”

Từ Phàm nói, quay trở về cái sân nhỏ của mình, tiếp tục cá mặn.

Sáng sớm hôm sau, Từ Phàm mới vừa kết thúc buổi tu luyện hằng ngày thì nghe thấy tin xấu từ Bồ Đào.

“Con độc giác tiểu xà mà Vân Hoa Lộc mang về hôm qua đã hút mất một phần nghìn linh khí của Ẩn Linh môn!!”

Chương 602: Bái thiếp

Từ Phàm trầm tư nhìn độc giác tiểu xà lớn hơn gấp đôi ngày hôm qua.

“Uống một phần nghìn linh lực của Ẩn Linh môn, ngươi chỉ dài ra một chút thế này cho ta!”

Độc giác tiểu xà dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn Từ Phàm một cái.

Một ngón trỏ điểm ở trên đầu độc giác tiểu xà, Từ Phàm dùng phương thức êm dịu nhất xâm lấn vào trong tinh thần linh hồn của nó.

Trong một vùng hư không rộng lớn vô tận, Từ Phàm chỉ cảm thấy một mảnh hỗn độn.

Từ Phàm thu tay về, hơi nghi ngờ nói: “Theo lý thuyết, dị thú kỳ lạ như ngươi, dù sao cũng phải có chút trí nhớ truyền thừa chứ.”

“Anh anh~” (Đừng làm phiền bọn ta, bọn ta muốn đi ra ngoài chơi.)

Vân Hoa Lộc nói xong, mang theo chồng nhỏ đang rẽ tới của mình, đỉnh đầu độc giác tiểu xà, mở ra một cánh cửa truyền tống đi tới nguyên giới rồi rời đi.

Mãi đến khi cánh cửa truyền tống đóng lại, Từ Phàm vẫn chưa hồi phục tinh thần lại.

“Chẳng lẽ là Cự Thú Cực Không?”

“Nhưng mà dựa theo lời kể của Tiểu Hoa Miêu về thế giới của tiểu xà sinh sống, đó chắc chắn không phải Vực Cực Không.”

Ngay lúc Từ Phàm đang nghi hoặc, thì ở bên ngoài bí cảnh Yêu giới, tụ tập rất nhiều Yêu tôn.

“Dự tính có khoảng năm mươi năm, tiểu xà Cự Thú Cực Không kia có thể nuốt hết tất cả mọi thứ trong bí cảnh này.”

“Bồi dưỡng qua trăm năm, Yêu Tộc chúng ta lại có thêm một con Cự Thú Cực Không.” Một tên Yêu Tôn nói.

“Có bí pháp của Yêu Đế điện hạ để lại, Yêu Tộc chúng ta chắc chắn sẽ tiêu diệt Nhân Tộc.” Một tên Yêu Tôn khác u ám nói.

“Bây giờ Thôn Tinh Tiểu xà này không biết đang trốn trong góc bí cảnh nào, xem ra sẽ phải bỏ đói nó một thời gian ngắn nữa.”

“Đợi lúc nó thôn phệ bí cảnh của tiểu thế giới bản nguyên, chính là cơ hội để chúng ta ký kết khế ước với nó.” Yêu Tôn vừa cười vừa nói.

“Chỉ đáng tiếc, con Cự Thú Cực Không kia vừa bồi dưỡng thành công, vậy mà lại gặp phải Vô Địch Tôn Giả đứng đầu Nhân Tộc, bằng không.”

Nói đến đây, Yêu Tôn đó nặng nề thở dài một hơi.

“Kiên nhẫn đợi đi, con Thôn Tinh Xà này, tư chất của nó mạnh hơn so với con kia nhiều, cẩn thận bồi dưỡng, một ngày nào đó nó sẽ trở thành cơn ác mộng của tu sĩ Nhân Tộc.”

Nghe đến đây, tất cả Yêu Tôn đều bật cười.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đang suy nghĩ tiên khí phù hợp với hắn.

“Thực ra cây gậy cũng có thể dùng tạm, luyện chế một món tiên khí thuộc tính không gian, vào thời khắc mấu chốt có thể chạy trốn là được.”

“Tài nguyên đều để lại cho huynh đệ tốt, đến lúc đó luyện cho hắn một bộ đồ cấp bậc tiên khí, hạ giá gấp trăm lần, chẳng phải vui hơn ư!”

Từ Phàm không suy nghĩ lâu, thì quyết định luyện một món tiên khí cho mình.

Cho dù đối xử tệ với chính mình, cũng không thể ủy khuất huynh đệ tốt của mình được.

Đúng lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Một chiếc tinh chu có treo cờ lệnh của Thiên Ma Tông, hạ xuống bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm.

“Thiên Ma Tông, đoán chừng chải mặt sẽ có hiệu quả, mau gọi Trảm Linh trưởng lão tới đây.” Từ Phàm dặn dò.

Không bao lâu sau, một làn sương máu xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, chậm rãi hội tụ thành dáng vẻ của Trảm Linh trưởng lão.

“Trảm Linh trưởng lão, người của Thiên Ma Tông tới rồi, có hứng thú đi cùng không?” Từ Phàm cười nói.

“Đương nhiên muốn đi cùng, nói thế nào thì Thiên Ma Tông cũng coi như là nhà mẹ của ta.” Trảm Linh cười nói.

Đúng lúc này, một pháp bảo tọa giá hình dáng một chiếc thuyền chiến xa chạy nhanh về phía Từ Phàm.

Một tu sĩ Hợp Thể mặc đạo bào màu đen đến trước mặt Từ Phàm, lễ độ cung kính đưa lên một bái thiếp, sau đó hành lễ rời đi.

“Đây là lần đầu tiên giữa tông môn với tông môn chính thức giao thiệp, là lễ tiết chính thống nhất, chú trọng nhất.” Trảm Linh giải thích với Từ Phàm.

“Nói như vậy, vậy tại sao…” Từ Phàm nghĩ đến Thiên Linh Môn.

“Lúc gặp mặt với Thiên Linh Môn, lúc đó Ẩn Linh Môn đến cả một vị tôn giả cũng không có.”

Từ Phàm hiểu ý của Trảm Linh, khi đó không đủ tư cách, lúc đủ tư cách thì hai bên đã trở thành đồng minh thân thiết.

“Được rồi.”

Từ Phàm nói, mở bái thiếp trong tay ra.

Trên bái thiếp, viết một đống văn tự thượng cổ huyền bí khó hiểu, Từ Phàm nhìn lướt qua, chỉ là nghe tên của nó, thì có lẽ là muốn tới giao lưu thăm hỏi một chuyến.

“Sau đó nên làm thế nào?” Từ Phàm quay đầu nhìn Trảm Linh nói.

“Dựa theo thay đổi khí vận chi lực của tông môn, trên bái thiếp chỉ cần chữ ‘Đồng ý’ là được.” Trảm Linh nói.

“Ồ, cái này dễ bàn.”

Công đức khí vận của Ẩn Linh Môn ngưng tụ thành một cây bút lông ở trong Từ Phàm, viết chữ đồng ý lên trên bái thiếp.

Sau đó, bái thiếp hóa thành kim quang, biến mất không thấy nữa.

“Đợi đi, ba ngày sau sẽ tới cửa thăm hỏi, đoán chừng sẽ tặng ngươi không ít thứ tốt.” Trảm Linh cười nói.

“Tu tiên giới có quy tắc, thăm hỏi chính thức giữa tông môn với tông môn, đều phải chuẩn bị hơn một phần hậu lễ.”

“Ta biết đại trưởng lão muốn hỏi cái gì, không cần đáp lễ, thăm hỏi chính thức thông thường đều là một bên có chuyện muốn nhờ.” Trảm Linh nói.

Từ Phàm yên tâm lại.

Ba ngày sau, một hạm đội tinh chu tới thăm hỏi.

Ánh sáng trải đường đi, hai bên còn có thụy thú cùng đi theo.

Ba vị trưởng lão của Thiên Ma Tông, chân đạp ánh sáng, từng bước đi khỏi đảo Ẩn Linh.

Lúc này Ẩn Linh Môn, cửa chính mở rộng, từ trong bay ra mấy trăm con thụy thú do Ngũ Hành Linh Khí bản nguyên ngưng tụ.

Một đường đại đạo do linh khí hợp thành, trực tiếp kéo dài về phía xa, tiếp giáp với ánh sáng kia.

Trên bầu trời có đám mây công đức khí vận gặp nhau, rơi xuống vô số đóa hoa nhỏ, bày ra một biển hoa ở trên đại lộ linh khí.

Tất cả các cấp cao của Ẩn Linh Môn do Từ Phàm dẫn đầu, tập trung ở bên ngoài cửa chính, chờ đợi Thiên Ma Tông đến.

Lúc này trong lòng Từ Phàm chỉ có một suy nghĩ, tại sao lúc đầu mình lại muốn viết chữ đồng ý lên trên bái thiếp?

Mãi đến sau khi hết buổi sáng hôm đó, Trảm Linh mới nói.

Mặc dù không cần đáp lễ, nhưng quy cách nghênh đón Thiên Ma Tông nhất định phải cao.

“Như thế nào mới tính là cao?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Ngoại trừ những người không thể lộ ra, tất cả gương mặt tài năng đều phải xuất hiện.”

“Khiến cho đối phương càng kinh ngạc, thì quy cách càng cao.”

Cho nên mới có một màn này.

Ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông nhìn thấy nghi lễ nghênh đón của Ẩn Linh Môn, toàn bộ đều hơi giật mình.

“Những thụy thú kia, đề là dùng Ngũ Hành Bản Nguyên ngưng tụ lại sao!” Thái Thượng trưởng lão truyền âm nói với nhau.

“Đây còn không phải đơn giản là thụy thú do linh khí bản nguyên ngưng tụ, nếu ngươi cẩn thận quan sát mỗi con thụy thú đều chịu lực của công đức khí vận, hơn nữa chất lượng linh khí bản nguyên của nó, là cao nhất mà ta từng thấy trong đời.” Một Thái Thượng trưởng lão nói.

Ngay lúc ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông sắp bước lên đại lộ linh khí kia.

Một luồng linh khí xanh thẫm dồi dào như biển trào ra từ Ẩn Linh Môn, trực tiếp tăng cường lên đại lộ linh khí.

Trong nháy mắt, đại lộ linh khí kia bắt đầu kết tinh, từ từ hình thành đại lộ linh khí thể rắn.

“Tăng cường lần này, ta đã dùng đến một phần ba hồ Linh Dịch, muốn thu lại không biết phải tiêu hao bao nhiêu.” Từ Phàm hơi đau lòng.

Ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông, nhìn thấy linh khí đại linh kết tinh, biểu cảm bắt đầu có thay đổi rõ rệt.

“Con bà nó, cuối cùng cũng có chút phản ứng rồi.” Từ Phàm nói trong lòng.

“Phía sau vẫn còn món chính.”

Từng đội con rối Hợp Thể Kỳ, ngay ngắn bước ra từ Ẩn Linh Môn, bảo vệ ở hai bên đại lộ linh khí.

Chương 603: Ma Viên Tôn Giả

Con rối dẫn đầu, là con rối Đại Thừa Kỳ duy nhất của Ẩn Linh Môn.

Cầm tiên khí Phá Linh trong tay, dẫn sáu trăm con rối Hợp Thể Kỳ xếp dọc hai bên, chờ đợi ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông.

“Đại trưởng lão, người dẫn đầu Thiên Ma Tông kia là Ma Viên Tôn Giả, vô địch chi cảnh.”

“Hai vị đi theo phía sau hắn, phân biệt là Chân Hoa Tôn Giả và Nguyệt Ngư Tôn Giả, dựa theo cách nói của ngươi, bọn họ đều là trung gian dựa vào địa vị của Vô Địch Tôn Giả, dù sao cũng mạnh hơn ta.”

Nghe thấy truyền âm của Trảm Linh, Từ Phàm vẫn cảm thấy mình đã đánh giá thấp mặt mũi của Đại Tông Sư luyện khí này.

Từ Phàm nghe ra một chút xấu hổ từ trong giọng nói của Trảm Linh, cũng không quá để ý đến.

Lúc này, Ma Viên Tôn Giả dẫn đầu, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào tiên khí Phá Linh Bổng, có chút không thể rời mắt.

Nuốt nước bọt cực kỳ khó khăn.

“Muốn đoạt lấy tiên khí này quá làm sao bây giờ?” Ma Viên Tôn Giả hét lớn trong lòng.

Hắn dùng ý chí lực cực lớn, rời ánh mắt khỏi Phá Linh, sau đó lại dùng ánh mắt nồng nhiệt nhìn về phía Từ Phàm dưới cửa chính của Ẩn Linh Môn ở phía xa.

Giờ phút này, mấy trăm con rối Hợp Thể Kỳ và con rối Đại Thừa Kỳ khiến hắn kinh ngạc đều không còn có lực hấp dẫn như cây gập này.

Hai vị Thái Thượng trưởng lão sau lưng Ma Viên Tôn Giả, trên mặt đã để lộ ra vẻ kinh ngạc.

Sáu trăm con rối Hợp Thể Kỳ và Đại Thừa Kỳ, dã đủ khiến bọn hắn chấn kinh rồi.

Từ Phàm nhìn biểu cảm của ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Ma Tông kia, trong lòng lặng lẽ nói với Bồ Đào : “Phương pháp phía sau không cần dùng nữa. ”

“Đã hiểu.” Bồ Đào trả lời.

Đúng lúc này, Từ hàm cảm thấy ánh mắt nồng nhiệt phóng tới.

Ánh mắt nồng nhiệt kia, khiến Từ Phàm cảm thấy không ổn.

Một đại lộ Linh Tinh có chiều dài nghìn mét, ba vị Thái Thượng trưởng lão đi trong năm phút.

Ma Viên Tôn Giả đi tới trước mặt Từ Phàm, cười nói : “Biết danh của Tông Sư, mà lâu như vậy mới tới thăm hỏi, có phần thất lễ rồi. ”

“Có gì thất lễ chứ ? Tôn Giả có thể tới chơi Ẩn Linh Môn ta, đã khiến đảo nhỏ này của ta vẻ vang rồi.” Từ Phàm khách sáo nói lời chính thức

“Hơn nữa Tôn Giả một đường tinh trình, có thể đến đây trong thời gian ngắn như vậy, thực sự khiến ta có chút thụ sủng nhược kinh.” Từ Phàm lại nói.

“Lúc được biết danh của Tông Sư, cho dù biển trời ngăn cách, ta cũng hận không thể bước ngay đến trước mặt Tông Sư.”

Ma Viên Tôn Giả nói xong, hậu lễ thăm hỏi trong tay Nguyệt Ngư Tôn Giả đã đưa đến, ân cần đưa cho Từ Cương ở bên cạnh Từ Phàm.

Dựa theo lễ tiết, hậu lễ này nhất định phải do đệ tử tôn quý nhất của tông môn tiếp nhận.

Từ Phàm nhìn Từ Cương tiếp nhận hậu lễ, cười rồi dẫn ba người trong điện đón khách ở ngọn núi chính.

Vừa nói mấy lời khách sáo tâng bốc lẫn nhau, đám người mới bắt đầu nói đến chính sự.

“Hậu tuyển Thánh Nữ của Thiên Ma Tông ta có thể gả cho đồ tôn của Tông Sư, chính là vinh quang của nàng, chỉ là Thánh Nữ nàng coi như không được.” Ma Viên Tôn Giả mở lời nói.

“Ha ha, đồ tôn của ta với hậu tuyển Thánh Nữ của quý tông là nhân duyên trời định, nếu không cũng sẽ không quấy nhiễu kế hoạch của quý tông.” Từ Phàm nói.

“Để bồi thường, ta sẽ tự mình luyện chế một món đạo khí định chế cho Thánh Nữ của quý tông.”

Đây là ngươi cho ta thể diện, ta cũng cho ngươi thể diện, sau này mọi người đều là bạn tốt, ai cũng không thể làm cho ai chịu thiệt.

“Đây là vinh hạnh của con bé đó, quay về ta sẽ bảo nàng tự mình đến đây nói lời cảm ơn.”

Ma Viên Tôn Giả cười nói, cuối cùng ánh mắt chuyển lên người Trảm Linh.

Trảm Linh rùng mình một cái.

Hơi xấu hổ nói: “Ma Viên lão đại, gần đây có khỏe không.”

Hắn ở Thiên Ma Tông, sợ nhất chính là vị Ma Viên Tôn Giả này, kẻ được coi là một nửa sư phụ của hắn, cũng đã từng cứu hắn một mạng lúc nguy nan.

Rời khỏi Thiên Ma tông sư, Ma Viên Tôn Giả còn mời ở lại một lần.

Thấy khuyên giải không được, chỉ cười mắng một câu.

“Cút đi, để ta gặp lại ngươi, đánh gãy hai chân.”

“Trảm Linh đạo hữu, không ngờ ta và ngươi lại có thể gặp nhau lần nữa.”

Chỉ là một câu nói nhẹ nhàng, đã khiến hai chân Trảm Linh run cầm cập.

“Ma Viên lão đại, ngươi cứ gọi ta là Trảm Linh đi, ngươi gọi ta là đạo hữu, ta sợ.”

Từ Phàm tò mò nhìn Trảm Linh đang sợ hãi rồi lại nhìn Ma Viên Tôn

Giả, xác định không phải là chuyện lớn gì, không cần hắn xen vào.

“Không có gì, ta muốn nói, ngươi đi theo bên cạnh Tông Sư, thì sẽ có tiền đồ hơn so với ở Thiên Ma Tông.” Ma Viên Tôn Giả cười nói.

“Ma Viên lão đại, ngươi yên tâm, Trảm Linh không phải là người vong ân bội nghĩa.” Trảm Linh nói.

Nghe câu nói này, Ma Viên Tôn Giả lộ ra vẻ hài lòng. Sau đó nói: “Nghe nói Tông Sư sắp thăng cấp Đại Tông Sư chi cảnh, cho nên đặc biệt tặng sớm một món quà mừng.”

Tám miếng ngọc phù phân thân màu sắc khác nhau được đặt ở trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm thoáng nhìn món đồ trên bàn, cười nói: “Món quà được tặng sớm này, quá quý giá, vãn bối không nhận nổi.”

“Đại trưởng lão có thể chọn món mình thích.” Ma Viên Tôn Giả bày ra dáng vẻ không ngoài dự liệu của ta.

“Ngọc phù phân thân này, vị nào là Tôn Giả?” Từ Phàm hỏi.

Một tấm ngọc phù phân thân màu đen nổi lên, bị Từ Phàm thu vào trong nhẫn không gian.

“Vị nào là Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Ma Tông?” Từ Phàm lại hỏi.

Một tấm ngọc phù phân thân màu đỏ đậm nhẹ nhàng bay lên, bị Từ Phàm thu lấy.

“Vậy hai cái này đi, vãn bối không thể lấy nhiều hơn.” Từ Phàm cười nói.

“Ta hiểu ý của Tông Sư rồi.” Ma Viên Tôn Giả cười nói, khóe miệng sắp rách đến tận mang tai.

Vì chuyến thăm lần này, hắn đã lén đánh với Vô Địch Tôn Giả khác nhau năm sáu cái, cuối cùng mới định ra vị trí dẫn đầu.

Trong tay Ma Viên Tôn Giả hai chiếc nhẫn không gian đưa cho Từ Phàm, nếu đã nhận ngọc phù phân thân của bọn họ, thì cũng phải nhận quà mừng của bọn họ.

Từ Phàm cầm hai chiếc nhẫn không gian giao cho Từ Cương ở bên cạnh.

“Tông Sư là người sảng khoái, sau này có chuyện gì chỉ cần gọi một tiếng, Ma Viên ta dù cách thiên sơn vạn thủy cũng sẽ đích thân tới.” Ma Viên Tôn Giả đảm bảo nói.

Thiên tài trẻ tuổi, vào Thiên Ma Tông, hắn chính là tồn tại chói mắt nhất trong số các đệ tử cùng thế hệ vừa tiếp xúc tu luyện.

Mãi cho đến Đại Thừa Tôn Giả chi cảnh, trên thế gian này không còn mấy người có thể khiến hắn để vào mắt.

Hắn có đạo khí pháp bảo thì thế nào, cũng không phải một gậy trấn sát chi.

Mãi đến một lần, hắn gặp được Tôn Giả của hội trưởng lão thân mang tiên khí, mới ý thức được chênh lệch không thể bù đắp được.

“Ta tin tưởng tôn giả.”

“Sau trăm năm, vào lúc ta thăng cấp Đại Tông Sư luyện khí, nhất định phải chúc mừng cùng với Tôn Giả.” Từ Phàm cười nói, trong lòng đang tính toán, luyện chế tiên khí cho hai người bọn họ, thì sẽ mất bao nhiêu thời gian.

“Gọi lúc nào đến lúc đó, ta cầu còn không được.” Ma Viên Tôn Giả ha ha nói, hắn hy vọng ngày đó sớm đến, như vậy thì tiếc nuối của hắn đã có thể bù đắp được rồi.

Một lúc sau, Từ Phàm long trọng chiêu đãi ba vị Thái Thượng trưởn lão của Thiên Ma Tông, còn tặng cho họ vài món đạo khí.

Cuối cùng dưới ánh mắt không tha của Từ Phàm và Trảm Linh, bọn họ ngồi lên linh thuyền, hướng về phía vực Cực Không.

“Đại trưởng lão, cảm ơn.” Trảm Linh cảm kích nói.

May mắn là nàng gặp Ma Viên Tôn Giả ở dưới tình huống này, nếu gặp hắn ở nơi khác, đoán chừng bây giờ hắn đang phải ôm chân của mình để chữa thương.

“Cái này thì có gì mà phải cảm ơn, cũng không phải giúp bọn họ luyện chế tiên khí miễn phí.” Từ Phàm cười nói.

Chương 604: Ngứa nghề

Sau khi tinh chu của Thiên Ma Tông đi xa, Từ Phàm lập tức chờ không kịp gọi Từ Cương đến trước mặt.

“Thiên Ma Tông tặng biết bao nhiêu là thứ tốt!” Từ Phàm xoa tay nói.

“Thật nhiều thứ ta cũng không nhận ra, cũng chỉ biết có mấy thứ kia…”

“Được rồi, ngươi vẫn nên giao những thứ này cho Bồ Đào sắp xếp đi.” Từ Phàm nói.

Bảo đại đệ tử chỉ biết tu luyện này của hắn sắp xếp những thứ này, quả thực có chút làm khó cho hắn.

Từ Cương giao tất cả những thứ nhận được cho con rối bên cạnh.

Không quá lâu sau, một tờ danh sách thật dài xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Không hổ là Thiên Ma Tông, đúng là phải bố cục này!” Từ Phàm nhìn bảng liệt kê thán phục nói.

“Dù thế nào thì Thiên Ma Tông cũng là tông môn mạnh thứ hai trong toàn bộ Tu Tiên giới, những thứ tặng ra sao lại ném mặt mũi được.” Trảm Linh ở bên cạnh Từ Phàm cười nói.

“Xem ra sau này bận hơn nhiều rồi đây.” Từ Phàm thở dài nói.

“Không phải là số một số hai bận sao?” Trên đầu Trảm Linh xuất hiện dấu chấm hỏi.

“Ta chính là phân thân, phân thân chính là ta, bọn họ bận cũng là ta bận.” Từ Phàm nhìn Trảm Linh cường điệu nói.

Vì sao người đời luôn không chấp nhận được ý niệm này?

“Ha ha, sau này Đại trưởng lão đúng là rất bận.”

Trảm Linh phát ra tiếng cười quái dị.

Từ Phàm quay đầu không để ý đến Trảm Linh, chỉ là ánh mắt luôn chăm chú nhìn vào danh sách, không biết đang tính toán cái gì.

“Sư phụ, ngươi đang nghĩ gì vậy?” Từ Cương tò mò hỏi.

“Ta phát hiện trong danh sách này có mấy loại linh khoáng cấp Tiên khí vô cùng thích hợp luyện chế một món Tiên khí cho ngươi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Sư phụ, bây giờ ta không cần, ngươi vẫn nên trước luyện chế ra Tiên khí cho chính mình đi, hiện tại đạo khí trên người của ta đã đủ nhiều.” Từ Cương vội vàng nói.

Nếu như bàn đến việc đạo khí của ai là nhiều nhất trong Ẩn Linh Môn, người xếp hạng thứ nhất nhất định là huynh đệ tốt của Từ Phàm, thứ hai là đến phiên đệ tử của Từ Phàm, Từ Cương.

Trên dưới khắp người đều là đạo khí định chế được luyện chế dựa trên công pháp thần thông Từ Cương đang tu luyện.

Dựa theo lời Từ Phàm nói, đường dài hao tốn nhất là trang bị.

“Luyện chế ra cũng không phải bảo ngươi dùng ngay bây giờ, tóm lại sau này sẽ dùng đến.” Từ Phàm cười nói.

Nhìn linh khoáng cấp Tiên khí ngũ hành đều đủ trên danh sách, Từ Phàm có chút ngứa tay.

Từ Phàm tuy lười nhưng cũng coi như là một người tu luyện có thâm niên trong đạo Luyện Khí, thời gian dài không luyện khí, ngứa tay có đôi khi cũng sẽ phát tác một chút.

“Hiện tại có một nan đề, những nguyên liệu cấp Tiên khí này cũng thích hợp luyện chế một món Tiên khí cho Trảm Linh trưởng lão, ta thế mà đã đáp ứng hắn.” Từ Phàm có chút khó xử trong lòng nói.

“Sư phụ, trước tiên luyện chế Tiên khí cho người cần đến đi. Lúc ta có thể phát huy toàn bộ sức mạnh của Tiên khí, nói không chừng đã là mấy ngàn năm rồi.” Từ Cương khuyên nhủ.

“Mấy ngàn năm? Ngươi quá coi thường mình rồi đấy. Vi sư dạy ngươi lâu như vậy mà ngươi tấn cấp Đại Thừa Kỳ còn cần thời gian dài như vậy, vậy mặt mũi vi sư phải đặt chỗ nào?” Từ Phàm xụ mặt nói.

“Thế nhưng sư phụ từng nói phải làm gì chắc đó.” Từ Cương nói.

“Lộ tuyến này của ngươi là duy nhất, đạo Ngũ Hành cũng rất đơn giản, chắc nữa cũng chắc không được bao nhiêu năm.” Từ Phàm cười nói.

Tư chất của đồ đệ mình hắn biết, chăm chỉ hơn một chút là rất dễ dàng đạt được tư chất thượng hạng.

“Đã rõ thưa sư phụ.” Từ Cương gật đầu.

“Trảm Linh trưởng lão, bế quan tu luyện đi. Ba năm sau ngươi chuyển linh trùng tu, ta tranh thủ trong khoảnh khắc ngươi hoàn thành chuyển linh phong ấn Tiên khí vào trong cơ thể ngươi.”

Nghe được lời Từ Phàm nói, ánh mắt Trảm Linh bỗng sáng lên.

“Đại trưởng lão có ý gì?” Trảm Linh cấp bách hỏi.

“Trong hậu lễ Thiên Ma tông đưa tới lần này đều có đủ linh khoáng ngũ hành cấp Tiên khí, có chút ngứa nghề, trước tiên luyện chế ra Tiên khí của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Vậy đa tạ Đại trưởng lão, bây giờ ta lập tức bế quan, tranh thủ sớm ngày tu luyện hoàn tất thần thông chuyển linh trùng tu.”

Trảm Linh mừng rỡ, mấy ngày trước sau khi bị Từ Phàm đả kích, hắn vẫn luôn nghĩ đến chuyện chuyển linh trùng tu, không nghĩ tới bây giờ lập tức phải thực hiện trước lịch trình .

“Trảm Linh trưởng lão đi bế quan đi, chờ ta luyện chế xong Tiên khí sẽ lập tức báo cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Trong lòng hắn, đây cũng coi là một khoản đầu tư, giống như một hạt giống, chôn xuống Tiên khí thần thông và Trảm Linh, yên lặng chờ hai ngàn năm, là sẽ thu hoạch được một Vô Địch Tôn Giả.

“Hì hì, Đại trưởng lão, ta có một câu hỏi.” Trên mặt Trảm Linh đột nhiên tràn ngập vẻ mơ màng.

“Sau khi ta tấn cấp Vô Địch Tôn Giả, có thể đạt tới cấp bậc gì?” Trảm Linh ngại ngùng hỏi.

“Cái này thì khó mà nói, cũng không có tiêu chuẩn đánh giá.” Từ Phàm sờ cằm suy tư nói.

“Đại trưởng lão cứ nói phạm vi chung, ta có thể tới đâu?” Trảm Linh nói.

“Tương đương với khoảng mười sáu phẩy ba lần chiến lực của bản thân ngươi bây giờ.”

Từ Phàm đưa ra một trị số có lẻ có chẵn.

“Mười sáu phẩy ba lần?” Trảm Linh có chút nghi hoặc nói.

“Chỉ mạnh hơn khi mới vào cảnh giới Vô Địch Tôn Giả một chút, nếu như sau này Trảm Linh trưởng lão không có kỳ ngộ quá lớn, hẳn là sẽ dừng bước tại đây.” Từ Phàm nói, liên quan tới tiêu chuẩn phân xét này, hắn là căn cứ vào đáp án số liệu kết hợp lại sau khi gặp được tất cả Tôn Giả.

“Đại trưởng lão, vậy ngươi nói chiến lực của Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông tương đương với bao nhiêu ta.” Trảm Linh lại hỏi.

“Có vài thứ một khi đã đạt tới cực hạn, không phải số lượng là có thể bù lại.”

Từ Phàm nói xong thì hóa một đạo độn quang bay về phía lối vào không gian trong lòng đất.

Để lại Trảm Linh đầy mặt trầm tư.

“Từ Cương, sư phụ ngươi là có ý gì?” Trảm Linh hỏi, mặc dù hắn lờ mờ hiểu được Từ Phàm lại biểu đạt ý gì, nhưng vẫn có chút không nguyện ý tin tưởng.

“Lúc sư phụ còn chưa tấn cấp, ta và sư phụ đều là Hóa Thần Kỳ.”

“Nếu như ta liều mạng tranh đấu cùng sư phụ, bất kể có bao nhiêu ta, sư phụ muốn giết ta thì chỉ cần một ánh mắt là đủ rồi.” Từ Cương nói.

Sư phụ từng nói với hắn, khi nói gì đó sẽ làm tổn thương đến vấn đề tự tôn đối phương, tốt nhất là nên đưa ra một ví dụ.

Trong nháy mắt, Trảm Linh hóa thành một đạo huyết vụ nổ tung.

“Ta đi bế quan!”

Trên không trung truyền đến giọng nói đầy đau lòng của Trảm Linh.

Trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm nhìn thấy số một đang luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ.

Lúc này phân thân số một đang vừa nghe Bình thư vừa luyện chế con rối, rung đùi đắc ý, vui vẻ biết bao!

“y dô, khách hiếm nha, hôm nay sao có rảnh đến chỗ của ta vậy?” Phân thân số một dùng giọng điệu vai diễn phụ nói.

“Đây không phải là do ngứa tay sao, qua đây bầu bạn với ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Cũng chỉ có phân thân số một số hai dùng loại giọng điệu này nói chuyện với hắn, nếu đổi lại là người khác.

Từ Phàm sẽ để cho người khác biết cái gì gọi là đông phong cười mặt.

“Ngươi lười như thế, ta còn tưởng rằng tay ngươi ngứa cũng sẽ nhịn lại được.”

Phân thân số một dường như nghe được chuyện gì đó không thể, cười ha ha nói.

“Ngươi và ta vốn là một thể, ngươi chăm chỉ như vậy, ta sẽ lười sao?” Từ Phàm quệt miệng nói.

Từ Phàm nói xong bảo Bồ Đào mở ra một cánh cửa, để hai Điện Luyện Khí nối liền cùng nhau.

“Vừa vặn Trảm Linh cũng đến lúc chuyển linh trùng tu, thừa dịp này trước tiên luyện chế Tiên khí ra rồi lại nói.”

Từ Phàm nói, bảo con rối đem từng loại linh khoáng luyện chế Tiên khí bày lên trên bàn đá.

“Hầy, đống linh khoáng này vì đồ đệ kia của chúng ta luyện chế vài món Tiên khí không đáng hơn sao?” Phân thân số một nhìn linh khoáng trên bàn nói.

Chương 605: Lý Huyền Đạo

“Đều là linh khoáng cơ sở cấp Tiên khí, sau này cũng dễ tìm, hiện tại đạo khí trên người Từ Cương đã đủ cho hắn dùng rồi.” Từ Phàm nói.

“Cũng phải, trong bảo khố không phải còn có mấy loại linh quáng chuẩn bị choTừ Cương sao.”

“Đến lúc đó lại thu thập mấy loại linh khoáng Tiên khí khác, có thể luyện chế ra Tiên khí tốt hơn.” Phân thân số một gật đầu nói.

“Không hổ là phân thân của ta!” Từ Phàm nở nụ cười, nói chuyện với phân thân của mình đúng là tiết kiệm sức lực.

Một đoàn Thần Hỏa Phượng Hoàng từ trong tay Từ Phàm bốc lên.

Từ Phàm nhìn một đoàn Thần Hỏa Phượng Hoàng này không khỏi cảm thán nói: “Không thể không nói, lão đại ca Điện chủ điện Luyện Khí kia của ngươi quả nhiên là hào phóng, Thần Hỏa Phượng Hoàng nói tặng liền tặng.”

Sau khi Từ Phàm tấn cấp thành Đại Tông Sư luyện khí, cũng triệt để luyện hóa Thần Hỏa Phượng Hoàng kia, thu vào trong linh hồn.

“Trước đây nếu ta lại không biết xấu hổ thêm chút thì còn có thể mang về cho ngươi mấy món Tiên khí.” Phân thân số một vừa luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ vừa nói.

“Không thể không nói, dù thiên tư của ta tuyệt đỉnh như thế, lĩnh ngộ đại đạo đơn giản như uống nước ăn cơm.”

“Nhưng ta vẫn hâm mộ, lão ca kia có người cha tốt.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, thành tựu kia của lão cha của lão đại ca ngươi cũng không phải không đạt tới được, yên tâm cá mặn là được rồi.” Phân thân số một cười nói.

“Ngươi là biết ta mà, ta cá mặn chỉ là thể xác thôi.” Từ Phàm nói.

“Chẳng lẽ còn chưa đủ sao?” Phân thân số một hỏi ngược lại.

“Được rồi, chúng ta vẫn là nghe Bình thư luyện khí đi.”

Từ Phàm phát hiện bây giờ bản lĩnh dỗi người của số một càng ngày càng lợi hại.

Một pháp trận lớn xuất hiện từ dưới chân Từ Phàm, trong đại trận cháy lên Thần Hỏa Phượng Hoàng, cuối cùng dưới tác dụng của đại trận hình thành lò luyện đại đạo.

Vô số linh khoáng bay vào trong lò luyện đại đạo, bắt đầu tôi luyện tinh hoa của chúng nó.

“Hoa hoè loè loẹt ~”

Sau khi phân thân số một nói xong một câu, Thần Hỏa Phượng Hoàng đang thiêu đốt quanh thân cũng biến thành lò luyện đại đạo.

…

Tại một nơi cách Tiên thành Lâm Sâm mấy trăm vạn dặm.

Vô số đạo kiếm quang lấp lóe, từng đạo kiếm ý xông thẳng lên trời xanh.

Một vị thiếu niên kiếm tu cầm trong tay linh kiếm đứng trong hư không, ánh mắt nghiêm nghị nhìn chằm chằm vào Yêu tộc phía dưới bị kiếm khí loạn trảm.

Sau đó thiếu niên kiếm tu nhìn về hướng đảo Ẩn Linh nói: “Cuối cùng cũng sắp đến tông môn.”

Thiếu niên nói xong đột nhiên vung kiếm chém ra một đạo kiếm quang, trực tiếp chém Yêu tộc nấp giữa không trung muốn đánh lén thành hai nửa.

“Xem ra cần phải nắm chắc thời gian rời đi, nếu không kinh động Yêu Tôn của bọn nó thì phiền phức lắm.” Thiếu niên nói xong liền hóa thành một đạo kim quang biến mất về nơi xa.

Ban đêm, thiếu niên kiếm tu tránh trong bảo khí không gian nghỉ ngơi.

“Cũng không biết sư phụ lão nhân hắn gần đây thế nào? Có phải đã quên đi tiện nghi đồ nhi ta đây hay không?” Lý Huyền Đạo nhìn Đèn Linh Quang trong bảo khí không gian nói.

“Đại chiến hai giới coi như xong, các ngươi lại phong ấn không gian, cái này rất phiền phức.”

“Lúc đầu muốn về sớm một chút ôm sư phụ đùi, không gian vừa phong ấn, ít nhất làm cho ta mất đi năm mươi năm ôm đùi sư phụ.”

“Thế nhưng mấy chuyện lớn kia cũng đã xong xuôi, sau khi trở về tông môn yên tâm bế quan tu luyện là được.” Lý Huyền Đạo nói.

Đúng lúc này, chân trời dần hiện ra một đạo lôi quang, cuối cùng giống như vượt qua không gian, trực tiếp đi tới trên không chỗ bảo khí không gian của Lý Huyền Đạo.

“Nguy rồi, là Yêu Tôn!” Lý Huyền Đạo kinh hãi.

“Là đệ tử Ẩn Linh Môn sao?”

Một giọng nói mang theo yêu khí vang lên.

Lý Huyền Đạo đang định thi triển thần thông bỏ chạy bỗng ngừng lại.

Bởi vì hắn cảm giác được trong giọng vị Yêu Tôn này không có sát ý.

“Ta chính là đệ tử thứ sáu của Đại trưởng lão Ẩn Linh Môn, không biết Yêu Tôn thế nào lại biết thân phận của ta?”

Lý Huyền Đạo từ trong bảo khí không gian lấy ra một pháp bảo có thể chạy trốn cầm phía sau lưng.

Một con Lôi Điểu hóa thành hình người xuất hiện bên cạnh Lý Huyền Đạo.

“Sao ta chưa từng nghe nói Đại trưởng lão còn có đệ tử thứ sáu.” Yêu Tôn Tật Lôi nhìn Lý Huyền Đạo chờ đợi lời giải thích của hắn.

“Đại sư huynh của ta là Từ Cương, Nhị sư tỷ là…” Lý Huyền Đạo bắt đầu báo danh.

Đôi mắt ẩn chứa lôi đình của Yêu Tôn Tật Lôi từ từ dịu lại.

“Ngươi một người chỉ có tu vi Hợp Thể Kỳ mà dám đến nơi xa như vậy, không sợ dọc đường bị Yêu Tôn phát hiện bóp chết sao?” Yêu Tôn Tật Lôi lạnh lùng nói.

“Từ trước khi phong ấn không gian rời khỏi tông môn, bây giờ trải qua thiên tân vạn khổ mới đến được đây.” Lý Huyền Đạo thở dài, sau khi phong ấn không gian hắn liền hối hận, thật ra thành thật ở tông môn chờ phi thăng cũng không phải là không thể.

“Được rồi, ta không có thời gian nghe ngươi nói nhiều như vậy.” Yêu Tôn Tật Lôi nói, đánh vào trong cơ thể Lý Huyền Đạo một đạo lôi đình.

“Ta là thành viên Yêu Bộ Ẩn Linh Môn, bây giờ ta giúp ngươi, sau này ngươi thiếu ta một ân tình.”

“Một đạo lôi đình kia, là hộ thể thần lôi của tộc ta, lúc ngươi gặp nguy hiểm có thể tự động ngăn địch, một đạo lôi đình này có thể đủ bảo vệ ngươi về đến Ẩn Linh Môn.”

“Ta tên Tật Lôi, ngươi trở về tông hỏi một chút là biết.”

Sau khi Yêu Tôn Tật Lôi nói xong lại hóa thành một đạo lôi quang, bay về hướng nơi xa.

“Khoảng thời gian ta không ở tông môn này, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Vậy mà có thể thu Yêu Tôn thành môn hạ!” Lý Huyền Đạo kinh ngạc.

“Chẳng lẽ Đại trưởng lão tấn cấp thành Vô Địch Tôn giả rồi? Lúc này mới bao lâu?”

Lúc này Lý Huyền Đạo quyết định không nghỉ ngơi, nhanh chóng quay về tông môn xem sao.

Một tháng sau, trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, một đạo độn quang phi hành cực nhanh.

“Cuối cùng cũng sắp về đến nhà.” Lý Huyền Đạo nhìn cảnh tượng quen thuộc, trong mắt chứa lệ nóng nói.

Lúc này Từ Phàm đang luyện khí cũng biết tin vị tiện nghi đệ tử này của mình đã trở về.

“Vốn cho rằng còn phải đợi hắn mấy trăm năm, không nghĩ tới nhanh như vậy đã trở lại.” Từ Phàm có chút ngoài ý muốn nói.

“Xem ra lúc đó hẳn là nơi cách Tiên thành Lâm Sâm không xa.”

“Chủ nhân muốn gặp hắn sao?” Bồ Đào hỏi.

“Phái một phân thân đi gặp một chút đi, trước đây đã đáp ứng coi hắn là đồ đệ của mình.” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Lý Huyền Đạo cuối cùng cũng thấy được tông môn chính mình tâm tâm niệm niệm.

“Bồ Đào, ngươi ở đâu?” Lý Huyền Đạo hô lớn.

“Ta nhìn chằm chằm ngươi thật lâu, sao bây giờ mới nhớ tới ta?” Giọng Bồ Đào vang lên, ẩn chứa chút ý cười.

“Xem ra trong khoảng thời gian ta rời đi này, ngươi tiến hóa không ít.”

Nghe được giọng Bồ Đào, Lý Huyền Đạo mới cảm giác được mình về tới quê nhà.

“Mau trở lại tông môn đi, Đại trưởng lão đang chờ ngươi, hoan nghênh về nhà.” Bồ Đào thân thiết nói.

Nghe được lời Bồ Đào, Lý Huyền Đạo cười rồi lấy ra một quả linh quả Thiên Não.

“Không phí công chuẩn bị lễ vật cho ngươi, chỉ là không biết cái này hiện tại có hữu dụng với ngươi hay không.”

Hắn đang tính toán sau khi trở về tông môn đều chuẩn bị lễ vật cho sư phụ và mỗi sư huynh, trong đó có Bồ Đào.

“Hữu dụng, cám ơn lễ vật của ngươi.” Bồ Đào có chút ngạc nhiên và vui vẻ nói.

“Ta chẳng những mang linh quả Thiên Não về cho ngươi, ngay cả hạt giống cây ta cũng tìm về cho ngươi, sau này có thể trồng nó bên cạnh bản thể của ngươi.” Lý Huyền Đạo cười nói, mấy đời trước của hắn đã từng có kinh nghiệm qua lại với loại khí linh này.

Tặng lễ vật nhiều hơn tuyệt đối là lựa chọn tốt nhất để tạo tốt mối quan hệ với loại khí linh này.

Chương 606: Lòng hiếu thuận của đồ đệ

Một câu hoan nghênh về nhà của Bồ Đào lập tức khiến Lý Huyền Đạo cảm thấy một Tông môn có chút xa lạ, nó đã bắt đầu trở nên thân thiết hơn.

“Bồ Đào, còn một lúc nữa ta mới bay đến Tông môn, ngươi có thể nói cho ta biết sau khi ta rời đi, Tông môn đã xảy ra chuyện lớn gì không?” Lý Huyền Đạo nói.

“Sau khi ngươi rời đi, đại trưởng lão…”

Lý Huyền Đạo đi vào đảo Ẩn Linh, đúng lúc Bồ Đào vừa nói xong.

Vừa mới bước vào đảo Ẩn Linh, Lý Huyền Đạo cảm giác thấy một hơi thở quen thuộc.

Vừa phất tay nhẹ, lực căn nguyên ngũ hành tụ hợp ở trong tay.

“Đây là lực căn nguyên ngũ hành mà tiên linh chi khí chuyển hóa thành.”

“Tỉ suất chuyển hóa thì không có vấn đề gì, nhưng như thế có phải hơi lãng phí rồi không?”

Lý Huyền Đạo nói rồi nhìn lên bầu trời, vẫn là Bộc Bố Linh Dịch lấp lánh hào hùng, chỉ là bao hàm nhiều linh tính hơn lúc trước.

“Đi gặp sư phụ trước, cảnh sắc để sau này thưởng thức vậy.” Hắn phát hiện thấy khoảng thời gian mà mình không ở đây, Ẩn Linh môn đã thay đổi rất nhiều.

Tiểu viện của Từ Phàm, Lý Huyền Đạo hành đại lễ sư đồ.

“Sư phụ, đồ nhi trở về rồi.”

Nhìn thấy người uy nghiêm trước mắt, Lý Huyền Đạo đột nhiên cảm thấy có thể trông đợi vào tương lai.

Chỉ cần bản thân ôm chắc cây cổ thụ lớn này, bảo vệ quan hệ sư đồ này, sau này nói không chừng có thể dẫn theo mẹ của hắn sống những ngày tháng mà hắn đã từng bảo đảm với mẹ.

“Về rồi sao, cả đường này chắc rất cực khổ.” Từ Phàm nói một cách thân thiết.

“Đồ nhi không khổ, chỉ là thời gian đi đường dài một chút.”

Một chiếc hộp ngọc xuất hiện ở trong tay Lý Huyền Đạo.

“Sư phụ, đây là quà mà đồ đệ đặc biệt chọn cho sư phụ, xin người nhận lấy.” Lý Huyền Đạo đưa chiếc hộp ngọc đến trước mặt Từ Phàm một cách cung kính.

“Có lòng rồi.” Từ Phàm nói rồi nhận lấy chiếc hộp ngọc mà Lý Huyền Đạo đưa cho hắn.

Nhẹ nhàng mở ra, một hòn ngọc thạch màu xanh nhạt xuất hiện ở trước mắt Từ Phàm.

“Thiên Vận Thạch?” Từ Phàm nghi hoặc nói, hắn còn tưởng Thiên Vận Thạch đã biến mất trên thế giới này rồi.

“Sư phụ thấy nhiều biết rộng, thông kim bác cổ, đây chính là Thiên Vận Thạch.” Lý Huyền Đạo kính phục.

“Thiên Vận Thạch này không nên có trong thế giới này chứ~” Từ Phàm bồn chồn nói.

“Đồ nhi phát hiện nó ở Yêu Giới, lúc đó liền nghĩ tới sư phụ.”

Nghe thấy lời của đồ nhi nhà mình, Từ Phàm cười haha.

“Không tệ, Thiên Vận Thạch này là thứ mà ta luôn tìm kiếm, lần này coi như vi sư nợ con.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ mãi mãi không nợ đồ nhi, Thiên Vận Thạch này là đồ nhi thật lòng hiếu kính người.” Ánh mắt của Lý Huyền Đạo rất chân thành.

“Vậy được, lòng hiếu thuận của con ta sẽ nhận lấy.”

“Ta quên hỏi, lần này đi ra ngoài tu luyện có thuận lợi không?” Từ Phàm quan tâm hỏi.

“Tất cả đều thuận lợi, còn có không ít thu hoạch ngoài dự liệu.” Lý Huyền Đạo cười nói, hắn nhận ra may mắn mình tích góp ở kiếp này nhiều hơn lúc trước rất nhiều, sau khi ra đi, kỳ ngộ không ngừng.

“Vậy thì tốt! Con có cách nghĩ của bản thân, điều vi sư có thể giúp con rất ít, sau này có chỗ nào cần dùng đến vi sư, con cứ mở lời.” Từ Phàm thu lấy Thiên Vận Thạch, nói.

“Điều sư phụ làm vì con đã rất nhiều rồi, có thể nhận người làm sư phụ, là phúc phận vài trăm kiếp tu được của con.”

Hắn đã từng nghĩ qua, bản thân có thể gặp được đại năng vẫn chưa trỗi dậy hay không, nói không chừng không cần đợi đến kiếp thứ chín, không ngờ thật sự lại bị hắn gặp được.

“Con à con, sau này đừng làm bộ dạng như thế, chỉ cần con không phản bội vi sư, con mãi mãi là đồ đệ của ta.” Từ Phàm nói.

“Là lỗi của đồ nhi” Lý Huyền Đạo nói.

“Bỏ đi, không nói nhiều như thế nữa, sau này con có dự tính gì, nếu như không ra ngoài, thì cứ yên tâm ở lại Tông môn tu luyện đi.” Từ Phàm nói.

“Bước tiếp theo đồ nhi dự định bế quan, không đến Đại Thừa sẽ không ra.” Lý Huyền Đạo nói.

“Vậy con có nắm chắc phần thắng lôi kiếp của con không, trước khi bế quan hãy đi bảo khố xem sơ qua, cứ việc lấy đi đạo khí có thể dùng được.” Từ Phàm nói.

“Lôi kiếp, đồ nhi không cần dùng đến ngoại lực, một mình con là được.” Lý Huyền Đạo cảm kích nói.

“Nói thì nói như thế, vi sư làm sao có thể để con dùng xác thịt để gánh lôi kiếp được.”

“Trước khi con bế quan, con hãy đi tiểu thế giới thí luyện của Tông môn làm một vài kiểm tra.”

“Chuyện phía sau cứ giao cho sư phụ.” Từ Phàm nói.

“Vậy đồ nhi cung kính không bằng tuân mệnh.”

“Được rồi, ta có chút việc ở bên kia, không nói chuyện với con nữa.”

Từ Phàm nói rồi hóa thành một quả cầu linh khí nổ tung.

Không gian dưới lòng đất, cái người đang luyện chế tiên khí là Từ Phàm, tiếp nhận lấy ký ức của một phân thân tạm thời truyền đến.

“Huyền Đạo tặng cho ta một viên Thiên Vận Thạch.” Từ Phàm cười rồi nói với số một.

“Thiên Vận Thạch, không tệ, có thể luyện ra vài chiếc nhẫn, mỗi tay đeo một cái, rãnh rỗi đem bán cũng được.” Phân thân số một cười nói.

“Dùng xong món đồ này thì không thua gì tiên khí.”

“Pháp bảo khí vận dùng Thiên Vận Thạch để luyện chế ra, ngươi dùng khí tức của bản thân gánh càng lâu, hiệu quả càng tốt, đến lúc đó không chừng còn có thể giúp ngăn chặn thiên tai, trừ đại nạn.

Đây là món quà ưng ý nhất mà Từ Phàm nhận được trong thời gian gần đây.

“Chia ta một nửa Thiên Vận Thạch này, ta đi luyện chế một món pháp bảo khí vận cho điện chủ đại ca.” Phân thân số một nói.

“Ngươi hơi gấp gáp rồi.” Từ Phàm nhìn phân thân số một nói, hắn biết số một muốn đi làm cái gì.

“Không gấp, còn thời gian trăm năm nữa là ngươi sẽ thăng tiến Hợp Thể kỳ, trở thành Đại Tông Sư luyện khí chính thống, đến lúc đó sợ rằng Thần Hỏa Phượng Hoàng cũng gánh không nổi sự tiêu hao của ta và số hai.”

“Thế nên ta đi qua chỗ của lão ca xem xem có hàng tồn hay không.” Phân thân số một vừa luyện chế con rối Đại Thừa kỳ, vừa nói.

“Mài đao không mất công chặt củi, cách làm này của ngươi không tệ, nhưng tại sao phải dùng Thiên Vận Thạch, dùng những thứ khác không được sao?” Từ Phàm có hơi không nỡ, nói.

“Mấy thứ cỏn con ở Ẩn Linh môn chúng ta, có mấy cái có thể khiến lão ca vừa mắt? Cũng không thể đem tặng.”

“Pháp bảo khí vận thứ đồ này vừa đủ tốt, thuộc về loại chỉ có thể gặp chứ không thể cầu.” Phân thân số một nói.

“Vậy thì cứ làm như vậy đi, chia ngươi một nửa thì chia ngươi một nửa.” Từ Phàm đau lòng nói.

“Đừng đau lòng, có phải là cho không đâu.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm gật đầu, tiếp tục luyện chế tiên khí.

Luyện khí không có thời gian, chớp mắt đã ba tháng trôi qua.

“Sư phụ, đây là bảo khí ngũ hành châu mà con luyện chế, mời người dùng thử.” Trương Đại Khí nói.

Lúc này, phân thân tạm thời của Từ Phàm nhìn ngũ hành châu mà Trương Đại Khí đưa đến.

“Không tệ, có chút gì đó, có điều vẫn thiếu chút độ lửa, nhưng ảnh hưởng đã không còn lớn đến như thế nữa.” Từ Phàm vừa ý, gật đầu.

Yêu cầu của hắn với đệ tử đều dựa vào tư chất của chúng để đánh giá.

Tư chất cao yêu cầu cũng cao, tư chất thấp yêu cầu cũng tương đối thấp một chút, nhưng hai điều này đều có điểm chung, đó chính là đạt đến cực hạn của bản thân.

“Về việc điều khiển linh hỏa của con, sự kết hợp giữa những linh hỏa khác nhau, hơi tăng cường một chút là được rồi.”

“Ít nhất ở giai đoạn luyện khí sư, con đã đủ tư cách rồi.” Từ Phàm trả lại bảo khí ngũ hành châu cho Trương Đại Khí.

“Sư phụ, vậy con còn cách Tông Sư luyện khí bao xa nữa?” Trương Đại Khí nghe xong lời công nhận của Từ Phàm liền có chút kích động hỏi.

“Làm sao? Vừa mới biết đi đã học chạy rồi sao?” Từ Phàm cười rồi nhìn về hướng đệ tử ghi danh của mình.

“Như vậy đi, con đi luyện chế cho mỗi đệ tử đời thứ nhất đời thứ hai Tông môn một món pháp khí riêng biệt, sau khi làm xong tất cả, con sẽ biết còn cách bao xa.” Từ Phàm cười nói.

Chương 607: Kiếp nạn thuận buồm xuôi gió

“Nếu ngươi thực sự không lĩnh hội được, vậy thì luyện chế một bảo khí chế định cho một đệ tử đời thứ ba.”

Đề hải chiến thuật, vượt thời gian ở khắp mọi nơi.

Nghe được lời của Từ Phàm, trong lòng Trương Đại Khí张大器âm thầm tính toán, cảm thấy nếu không hiểu được, bản thân đã giải thích rõ hơn một nghìn năm rồi.

“Ta đã xem qua tư chất của ngươi, lại lĩnh hội được hơn mười năm, đã đến lúc xuyên qua cửa sổ giấy.”

Từ Phàn cười nói: “Tốt ưu là nên xuyên qua trong vòng mười năm, xuyên qua trong vòng một trăm năm cũng tốt, đến nghìn năm mới xuyên qua, ta sẽ nhờ đại ca Bàng Phúc của ngươi đưa ngươi đi dưỡng lão, ngươi không thích hợp với nghề này.”

Trương Đại Khí nhắc mãi câu này: “Trăm năm mới tốt.”

Theo tuổi của hắn, nếu trong trăm năm hắn đột phá được Tông Sự Luyện Khí thì khi trở về gia tộc, hắn chính là sự tồn tại ở cấp tổ tông.

Khi đó, danh tiếng của hắn sẽ được vang khắp Thiên Luyện Tông, giống như nhà vô địch của thời cổ đại.

Thành tích xuất sắc như vậy chỉ có thể tính là điều tốt ở đây.

Nhìn Trương Đại Khí trầm tư, Từ Phàm nói：“Có phải ngươi nghĩ đến càng tượng nở mày nở mặt sau khi trở thành Tông Sư Luyện Khí.”

Trường Đại Khí vội vàng phủ định, nói: “Không phải, ta không có.”

“Chỉ là đồ nhi nghĩ quá nhiều, có thể đồ đệ dưới sư phụ là phúc phần tu tám đời của ta.”

“…”

Từ Phàm tùy ý nhìn đệ tử nói: “Phúc phần gì mà phúc phần, mau đi lĩnh hội đi, mức cao nhất của ngươi không dừng lại ở Tông Sư Luyện Khí.”

“Tuân lệnh sư phụ.”

Trương Đại Khí rời đi tha hồ tưởng tượng về tương lai tươi đẹp

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm, người đang luyện chế tiên khí, đột nhiên tự nhủ: “Hãy tìm cơ hội để suy ra sức mạnh thần thông của phân thân tạm thời. Có một số việc để phân thân xử lý, quá phiền phức.”

Phân thân số một vạch trần Từ Phàm không chút do dự: “Ngươi đang nghĩ đến việc để phân thân của mình luyện chế tiên khí nên lười biếng một chút.”

Từ Phàm cười nói: “Ngươi đánh giá thấp ta quá. Làm biếng là phong cách của ta. Muốn ăn trộm thì trộm lớn.”

Sau đó hắn bắt đầu đắm mình trong việc luyện chế tiên khí.

…

Tật Lôi Yêu Tôn nhìn Thanh Điểu hóa thành hình người đầy yêu thương, nói: “Lộ Nhi, phía trước là Ẩn Linh Môn.”

Bảy tháng sau, một chiếc xe thú dành riêng cho Yêu Tộc xuất hiện trên hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm.

Tật Lôi Yêu Tôn nói một cách đầy yêu thương khi nhìn Thanh Điểu hoá thành hình người: “Lộ Nhi, trước mặt ngươi là Ẩn Linh Môn.”

Một giọng nói vang lên như tiếng chim kêu: “Nếu không phải vì ngươi và con, ta sẽ không phụ thuộc vào sức mạnh của Nhân Tộc.”

Thiếu nữ biến thành hình người nhìn chồng bất lực.

“Bây giờ ta chỉ hy vọng rằng Ẩn Linh Môn tốt như ngươi đã nói, nếu có sai lệch một chút, ta chỉ có thể mang con cao chạy xa bay.” Thiếu nữ nói, trong mắt hiện lên một tia lo lắng về tương lai.

Tật Lôi Yêu Tôn vội vàng nói: “Phụ thuộc vào Ẩn Linh Môn còn có vài vị Yêu Tôn, ta và ngươi từng nói qua, trong tông môn rất công bằng.”

Bé trai bên cạnh thiếu nữ nói, trong mắt có chút kỳ vọng: “Cha, cha, ta có thể chơi với Yêu Tôn ở đó không?”

Thiếu nữ nhìn bé trai có chút thương yêu: “Có thể, ở đây, ngươi sẽ không bị bắt nạt nữa.”

Trong tộc Thanh Điểu, không có chú chim non nào chịu chơi với nó vì bản thân đứa nhỏ là dị chủng.

“Trong số các Yêu Tộc phụ thuộc Ẩn Linh Môn, có rất nhiều Yêu Tộc ngoan ngoãn, Thỏ Ngọc Quang, tộc Linh Giáp, tộc Nhạn Phong Lam Vũ, và những đứa trẻ ở bên đó của hắn đều có thể chơi với thằng bé.”

Tật Lôi Yêu Tôn nhìn vợ con của mình, đột nhiên hắn cảm thấy đây là ý nghĩa của đời người.

Tật Lôi Yêu Tôn hét vào không trung: “Bồ Đào đại nhân, phiền ngươi thông báo với đại trưởng lão, Tật Lôi trở về đúng hẹn.”

Trong giọng nói của Bồ Đào có chút ý cười: “Chủ nhân đã nhận được tin tức, ở trong tông môn chờ ngươi.”

Một nhà bọn họ quay về chỉnh tề, có lẽ chủ nhân sẽ rất vui.

Trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một nhìn phân thân tạm thời thay thế thân thể Từ Phàm luyện chế tiên khí.

“Mẹ nó! Lười mở cửa!”

Sau khi phân thân số một than thở xong, lại bắt đầu tập trung luyện chế con rối Đại Thừa kỳ.

Tại một gian hàng cạnh hồ Linh Dịch, Từ Phàm nhìn cả gia đình ba người và gật đầu hài lòng.

Ừm, đều là những 踏实肯干, không có mầm non hai lòng.

Loại Yêu Tộc này, miễn là có đủ lợi ích, nhìn chung là tương đối ổn định, đây chính là thứ mà Ẩn Linh Môn cần nhất ở giai đoạn này.

Một nhà ba người hành lễ nói: “ Bái kiến đại trưởng lão!”

Trong đó, giọng nói trẻ con như bé trai khiến Từ Phàm phải mỉm cười.

Từ Phàm cười nói: “Những ký ức được thừa hưởng từ Yêu Tộc của ngươi thật sự thần kỳ. Một đứa trẻ mới sinh không lâu lại giống như một đứa trẻ bốn, năm tuổi.”

“Chỉ là thủ đoạn thông thường.”

Trước đây, sự cạnh tranh của Yêu Tộc rất khốc liệt, cho dù là một đứa trẻ nhỏ, lúc sinh ra cũng phải có một số năng lực để đề phòng nguy hiểm bất ngờ xảy ra, không biết làm sao mà tránh được.

Một quả Lôi Châu xuất hiện trong tay Từ Phàm, đây là một đạo khí của Nguyệt Hồ Yêu Tộc luyện chế theo đặc tính của linh khoáng.

Các Tông Sư Luyện Khí Yêu Tộc kia của Ẩn Linh Môn khi bình thường, họ không có nhiệm vụ, Bồ Đào sẽ cung cấp cho họ một số linh khoáng để luyện chế đạo khí theo tâm trạng của họ.

Theo lời Từ Phàm nói , đó là thời khắc duy trì xúc cảm.

Tay Từ Phàm kết pháp ấn, đạo khí Lôi Châu trong tay biến thành một luồng sáng và tiến vào cơ thể cậu bé.

Từ Phàm nhéo nhéo mặt đứa nhỏ: “Vừa mới ra đời đã vượt trăm triệu dặm đến Ẩn Linh Môn, đây là phần thưởng nhỏ cho ngươi.”

Thiếu nữ hóa thành Thanh Điểu và Tật Lôi Yêu Tôn cảm kích nói: “Đa tạ đại trưởng lão khen thưởng.”

Tuy rằng đạo khí này không tính là gì đối với Yêu Tộc nhưng cũng không dễ dàng đạt được.

Chiêu này của Từ Phàm khiến ân oán của gia tộc tập kích bất ngờ hàng vạn dặm như khói nhẹ rồi tan biến.

Từ Phàm nhìn thiếu nữ hỏi: “Không nói xa cách gì, về sau, các ngươi đều là thành viên Yêu Bộ của Ẩn Linh Môn, có lẽ Tật Lôi đã nói với các ngươi về đãi ngộ của Yêu Bộ đúng không?”

Thiếu nữ Thanh Điểu nói: “Đã từng nói rồi, chỉ cần đại trưởng lão cho chúng ta một mảnh đất an nghir cho mẫu thân, chúng ta sẽ toàn tâm toàn ý nỗ lực vì tông môn.”

Từ Phàm hỏi: “Không biết chiến lực của Yêu Tôn như thế nào.”

Tật Lôi Yêu Tôn ở bên cạnh nói thầm, khiến thiếu nữ Thanh Điểu khinh thường: “Mạnh hơn ta một chút.”

Nghe đến lời này, Từ Phàm đánh giá cao Tật Lôi Yêu Tôn.

Từ Phàm nói: “Vậy thì tốt! Bên Yêu Bộ đó đã xây xong hành cung ở của các ngươi, về sau, một nhà các ngươi sống ở đây là đực.”

Người một nhà hành lễ nói: “Đa tạ đại trưởng lão.”

Tật Lôi Yêu Tôn nói: “Đại trưởng lão, ngươi sắp xếp Phong Lôi Yêu Tôn thế nào?”

Quan hệ của bọn họ trong tộc không tệ, cũng không có thù hận gì quá lớn.

“Còn đối đầu, không sẵn sàng dốc sức vì tông môn, chỉ có thể giam giữ hắn.”

Từ Phàm nghĩ rồi nói: “Nhìn mặt ngươi xem, tạm thời không cần dùng thủ đoạn này.”

Hiện tại, chiến lực mức cao của Ẩn Linh Môn không thiếu, Lôi Điểu này có thể dần dần chịu được.

“Đa tạ đại nhân.”

Sau đó một nhà Lôi Điểu hành lễ cáo từ.

Từ Phàm khó hiểu nhìn về phía bầu trời nói: “Gần đây tông môn phát triển ngày càng thuận lợi, liệu có phải ông trời đang nhắc nhở ta có chuyện lớn xảy ra?”

Gần đây, Từ Phàm đã có cảm giác viên mãn như ý trong tông môn, điều này khiến hắn đề cao cảnh giác.

Hắn biết rằng khi một người quá suôn sẻ, đó không phải là một dấu hiệu tốt trong quẻ tượng.

Chương 608: Hạnh phúc đi ngược lại với công pháp

Từ Phàm suy nghĩ nói: “Nếu thực sự có chuyện lớn xảy ra, vậy thì nó nên đến từ đâu?”

Từ Phàm không đưa ra giả định, bởi vì có một số bài học đau đớn.

Môi khi hắn cực kỳ vui mừng, cũng luôn có thứ gì đó tấn công hắn.

Cũng chính lúc này, thanh âm của Bồ Đào vang lên:

“Chủ nhân, thông đạo tự nhiên giữa hai giới bị nguyên giới trấn áp sắp không duy trì nổi.”

“Ngay cả năng lượng không gian phát ra từ sự mở rộng của thông đạo tự nhiên, giới nguồn đã không thể hấp thụ, dự tính chỉ còn thời gian hai năm, thông đạo hai giới bên trong Tiên thành Lâm Sâm sẽ khởi động lần nữa.”

Từ Phàm nghĩ rồi nói: “Thời gian hai năm, ước tính cũng đủ dùng.”

Từ Phàm hỏi, hắn muốn phái vài người đi dò xét, xem xem xung quanh có còn Yêu Tộc không: “Bồ Đào, bây giờ ngươi có thể kiểm soát nguyên giới trấn áp lối vào thông đạo của hai giới không?”

Bồ đào trả lời: “Hiện tại có thể mở một lối nhỏ, nếu lại to thêm thì không khống chế nổi.”

Từ Phàm nói: “Vậy mở một lối nhỏ trước, để Vũ Yến Yêu Tôn dẫn tộc nhân của bọn họ đi nhìn xem, xem xem Vô Địch Yêu Tôn có thể trấn thủ ở đấy không?”

“Tuân lệnh chủ nhân!”

Sau khi Từ Phàm sắp xếp xong tất cả, trên hồ Linh Dịch đột nhiên xuất hiện sóng lớn, một con Cự Xà một sừng dài chục trượng cuộn lên, lại nặng nề đập xuống mặt hồ Linh Dịch.

Nhìn thấy con Cự Xà một sừng, Từ Phàm có chút đau đầu, hắn xoa xoa thái dương.

Con Cự Xà một sừng bây giờ, một ngày có thể hút năm phần nghìn trong tổng lượng linh khí mà Ẩn Linh Môn tạo ra.

Tuy không nhiều nhưng Từ Phàm e ngại trước đà phát triển của nó trong tương lai.

Nếu nó thực sự dài đến hàng chục nghìn trượng, há không phải táng gia bại sản sao.

“Xem ra nhất định phải tìm người đi đỉnh tiêm Yêu Tộc điều tra tình hình. Con Cự Thú Cực Không này nên nuôi như thế nào? Có cần ký hợp đồng không?”

Sau khi con rắn một sừng nhảy lên và nhìn thấy Từ Phàm ở bên hồ, nó thân thiết bơi về hướng Từ Phàm.

Cuối cùng, nó nằm xuống bên cạnh Từ Phàm và thân thiết xoa đầu mình vào cánh tay Từ Phàm.

Đây cũng là lý do tại sao con Cự Xà một sừng này tiêu tốn nhiều linh lực như vậy, Từ Phàm vẫn nuôi dưỡng trên đảo Ẩn Linh.

Từ Phàm dùng tay cào vào cằm con Cự Xà một sừng khiến nó phát ra tiếng kêu khàn khàn.

“Ta cũng không biết ngươi thích ăn gì ngoài linh khí.”

Từ Phàm cầm ra một tấm linh khoáng cấp bậc đạo khí, hỏi: “Theo lí mà nói, Cự Thú Cực Không các ngươi nên coi các vì sao trong Vực Cực Không làm thức ăn, vậy tại sao ngươi không ăn các linh khoáng?”

Cự Xà một sừng nhìn linh khoáng trong tay Từ Phàm, lắc đầu, cuối cùng lại chui vào trong hồ Linh Dịch.

Từ Phàm nghi ngờ hỏi: “Lẽ nào muốn ăn sữa?”

“Chủ nhân, linh khoáng mà ngài lấy ra quá cứng, con rắn nuốt nhưng không tiêu hóa được.”

Lý Tinh Từ đến bên cạnh Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn đồ đệ của mình bình yên như vậy, rõ ràng có chút vui mừng: “Ngươi tỉnh rồi, lần này, thời gian ngươi vào mộng cảnh luân hồi không ngắn.”

Lý Tinh Từ nói: “Cảm ơn sư phụ đã quan tâm, trải nghiệm luân hồi của đệ tử lần này khá thần kỳ.”

“Lần này trong mộng cảnh của đồ đệ, đồ đệ đã trở thành một đứa trẻ chăn thú của thế giới Đại Thiên.”

Lý Tinh Từ lấy ra một chiếc ngọc giản và đưa cho Từ Phàm: “Giúp một vị Đại Năng chăn thả Cự Thú, Cự Thú Cực Không cũng là một loại trong đó.”

“Đây là thông tin sách cổ công pháp thần thông về chăn thả Cự Thú mà lần trước đệ tử có được. Không biết có phải thật hay không. Xin sư phụ xác minh.”

Từ Phàm nói sau khi cầm lấy chiếc ngọc giản: “Ta cảm thấy rằng, Bách Thế Thần Thông mà hồi đầu ta dạy ngươi đã đi xa thiết kế của ta một chút.”

Từ Phàm nói: “Có thời gian, ta giúp ngươi kiểm tra một chút.”

Hiện tại hắn cảm giác được đệ tử của mình toát ra hơi thở luân hồi thần bí, không biết là tốt hay xấu.

Lý Tinh Từ cười nói: “Vậy làm phiền sư phụ.”

Từ Phàm nói thần niệm tiến vào trong ngọc giản: “Ngươi nói gì xa lạ vậy!”

Sau đó, một số loại linh khoáng xuất hiện trong tay Từ Phàm, Thần Hoả Phượng Hoàng đốt cháy, luyện hóa chúng thành chất giống như cát theo một tỷ lệ nhất định.

Hồ Linh Dịch lại náo động, Cự Thú một sừng cúi đầu trước mặt Từ Sở như một con chó con, nhìn về phía vật chất linh khoáng giống như cát.

Từ Phàm phất tay cười, đống linh khoáng bay vào trong miệng Cự Xà một sừng.

Cự Xà một sừng vừa lòng cọ xát vào đùi Từ Phàm, như ăn nó lui về hồ Linh Dịch.

Lý Tinh Từ ngạc nhiên nói: “Tất cả đều là thật.”

Từ Phàm nghiêm túc hỏi: “Đây là lần đầu tiên ngươi tiếp xúc với tu tiên trong Bách Thế Luân Hồi sao?”

Lý Tinh Từ gật đầu.

“Có vấn đề gì sao sư phụ?”

“Trong thời gian này đừng tu luyện, đợi đến khi ta mở cửa thần thông của Bách Thế Luân Hồi lần nữa.”

“Ta nghĩ rằng mắt nhìn hiện tại của sư phụ có chút sơ sài, một số thứ mà Thiên Đạo cần ngươi tiến hóa đã trở nên rất mờ nhạt.”

Từ Phàm xua tay, chiếu ra nội dung mà Lý Tinh Từ vừa góp ý cho hắn.

Từ Phàm trầm ngâm nói: “Mặt trước cũng được, có thể là thật, nhưng mặt sau không khớp với lý thuyết chút nào.”

Lý Tinh Từ nói: “Đệ tử nghe theo sắp xếp của sư phụ.”

“Khi ngươi không có việc gì để làm, hãy dành nhiều thời gian hơn cho vợ con và đưa họ đi chơi vài vòng.”

Từ Phàm nói: “Ta thấy trưởng lão Nhiễm Thiên đã bế quan ở cửa Đông trong một thời gian dài.”

“Chủ nhân, Thiên Nhi đang ở trạng thái bế quan. Ta đoán có thể có vấn đề với việc luyện công pháp.”

Lý Tinh Từ nghĩ đến gần đây bản thân gặp mặt nàng dâu vài lần.

“Chuyện này cũng không nói sớm. Ngươi đem những bài công pháp mà trưởng lão Nhiễm Thiên tu luyện cho ta xem qua. Đây không phải là vấn đề nhỏ?”

“Cảm giác sư phụ không thân sao?” Từ Phàm ngây người nhìn đệ tử tốt của mình.

Lý Tinh Từ nói: “Tất nhiên là không, gần đây chỉ mới chú ý đến Thiên Nhi.”

Lý Tinh Từ giải thích: “Tính khí Thiên Nhi bướng bỉnh, có chuyện cũng không sẵn sàng để người khác giúp đỡ quá nhiều.”

“Ngươi đó, ngươi đó, một khi tu luyện công pháp có vấn đề, đều là chuyện lớn với bất cứ người nào, nhưng với sư phụ ta đây, giải quyết loại chuyện này dễ như ăn cơm uống nước.”

“Bỏ đi, khi trưởng lão Nhiễm Thiên xuất quan, ngươi chỉ cần đưa nàng đến đây là được.”

Từ Phàm nói: “Trong giai đoạn đầu của tông môn chúng ta, chúng ta đã nhận được những thứ của trưởng lão Nhiễm Thiên. Không thể lãng quên ân tình này.”

Lý Tinh Từ gật đầu và nói: “Ta hiểu.”

Ba ngày sau, Từ Phàm gặp Tô Nhiễm Thiên.

Từ Phàm nhìn Tô Nhiễm Thiên nói: “Trưởng lão Nhiễm Thiên, xem ra ngươi cần sắp trùng tu linh lực.”

Lý Sơ Phàm ở bên cạnh quan tâm hỏi: “Sư tổ, mẹ ta đã xảy ra chuyện gì vậy?”

“Công pháp của mẹ ngươi, đi trên con đường quá thờ ơ . Tuy rằng có những cách giải quyết, nhưng công pháp của nó không hoàn thiện.”

“Thêm nữa là ngươi có một gia đình hạnh phúc, vợ chồng thương yêu, con cái hiếu thảo, đức độ, hiếu nghĩa”.

Từ Phàm bình luận: “Có thể nói là kết thúc có hậu. Kiểu công pháp tu luyện tình cảm quá mức hờ hững, đã để lại tai vạ cho mẫu thân ngươi.”

“Những gì đại trưởng lão nói rất đúng. Ta đã muốn tự mình tìm cách giải quyết, nhưng nếu thực sự không được, ta sẽ trở lại tìm Đại trưởng lão xem xét.”

Sắc mặt Tô Nhiễm Thiên tái nhợt nói: “Nào có biết, hiện tại gần như không chịu nổi.”

Chương 609: Linh vực Ngũ Hành bàn

Từ Phàm nhìn ánh mắt quan tâm của đồ đệ và đồ tôn, cười nói: “Có thể chữa khỏi được, nhưng không cần thiết.”

“Đề nghị của ta là trực tiếp chuyển linh trùng tu, loại bỏ những mối nguy hiểm tiềm ẩn của trưởng lão Nhiễm Thiên từ tận gốc.”

“Nếu không, e là sửa đổi công pháp lần này sẽ còn có những nguy cơ tiềm ẩn lớn hơn trong tương lai.”

Từ Phàm nhìn bà người rồi nói: “Xem các ngươi chọn như thế nào?”

Tô Nhiễm Thiên nhìn chồng mình trước, sau đó lại nhìn Lý Sơ Phàm, nàng cười yếu ớt.

“Đại trưởng lão, ta muốn chuyển linh trùng tu.”

Từ Phàm lấy một tấm ngọc giản đưa cho Tô Nhiễm Thiên: “Đây là lựa chọn tốt nhất, nhờ tư chất của trưởng lão Tô Nhiễm Thiên, phi thăng Tiên giới không phải là vấn đề.”

Từ Phàm nói: “Đây là tất cả Thần Thông mà chuyển linh trùng tu cần tu luyện, tu luyện của trưởng lão Nhiễm Thiên sẽ đạt được thành tựu nhỏ là điều có thể trong mười năm.”

“Đa tạ đại trưởng lão!”

Từ Phàm cười nói: “Cảm ơn gì mà cảm ơn, đều là người nhà mình, chờ đến khi ngươi chuyển linh trùng tu, Ẩn Linh Môn chúng ta còn tặng một phần lễ lớn cho trưởng lão Nhiễm Thiên.”

“Đối với tình hình hiện tại của trưởng lão Nhiễm Thiên, ta đã luyện chế một viên linh đan, nếu ăn vào có thể trấn áp thương thế do rối loạn công pháp chục năm nay.”

Từ Phàm tiễn gia đình Lý Tinh Từ, đứng trên mép vách đá trong tiểu viện của mình, quan sát hướng họ rời đi.

“Định mệnh đôi khi thật kỳ diệu. Nếu việc công pháp này xảy ra sai sót, đến nơi khác sẽ không cứu được. Thật may còn có ta.”

Sau khi Từ Phàm đi vắng mấy ngày liền quay lại tập trung luyện tiên khí của bản thân, dù sao phân thân cũng không tồn tại được lâu.

Hai năm sau, một làn sóng kỳ lạ đã lan đến toàn bộ Ẩn Linh Môn.

Những kiếp vân bắt đầu tụ lại, có xu hướng mây đen tràn ngập cảnh giới.

Toàn bộ Ẩn Linh Môn đã bị bao phủ trong đám mây tại hoạ.

Vào lúc này, một tiên khí hình la bàn bay lên để đáp ứng thử nghiệm của lôi vân.

Từ Phàm đứng trên nơi cao nhất trên đỉnh chính, nhìn những đám mây tai hoạ trên bầu trời bằng con mắt hiếu kỳ.

Từ Phàm xúc động nói: “Nguồn năng lượng khổng lồ này có thể được tập hợp trực tiếp mà không có bất kỳ cảnh báo nào, đúng là thần kỳ.”

Sa Điêu bên cạnh Từ Phàm nói: “Đây có phải là tai họa sấm sét trong truyền thuyết khi tiên khí được hình thành không?”

“Đời này được chứng kiến tiên khí hình thành cũng không uổng công luyện chế.”

Vẻ mặt của Sa Điêu có chút say mê, hai mắt nhìn chằm chằm linh vực Ngũ Hành bàn trên bầu trời.

Từ Phàm an ủi nói: “Đừng kích động, nó chỉ là một tiên khí, sau này ngươi cũng sẽ luyện chế ra.”

Sa Điêu nói: “Đại trưởng lão, đừng trêu chọc ta, Tông Sư Luyện Khí là giới hạn của ta.”

Từ Phàm cười nói: “Sa sư huynh, ngươi đã từng thấy ta nói dối chưa? ”

Đúng lúc này, tiếng sấm sét nổ vang trời, vô số sấm sét bắt đầu náo động kiếp vân , chiếu sáng toàn bộ Ẩn Linh Môn.

Từ Phàm nhìn chằm chằm linh vực Ngũ Hành bàn trên bầu trời nói: "Ta luyện chế tiên khí là cơ bản nhất, chỉ cần có thể chịu được tam trọng kiếp thì có thể hình thành."

"Ầm!"

Một tiếng sấm lớn như thắt lưng đập thẳng vào linh vực Ngũ Hành bàn.

Từ Phàm nói: "Chất lượng tốt hơn trong ấn tượng của ta, lại có thể chống lại lôi kiếp thứ nhất."

Sau lôi kiếp đầu tiên, linh vực Ngũ Hành bàn bắt đầu huy động thần vận của chính mình để điều động linh vực Ngũ Hành, hình thành nhiều lớp bảo vệ.

"Ầm!"

Lôi kiếp thứ hai đập xuống và trực tiếp xuyên thủng tất cả các lá chắn của linh vực Ngũ Hành bàn.

Đúng lúc này, một màn sương máu xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, từ từ ngưng tụ thành hình Trảm Linh.

Hắn nhìn trời cao, kích động nói: "Đại trưởng lão, đây là tiên khí ngươi luyện chế cho ta phải không?"

Từ Phàm gật đầu.

Từ Phàm cười nói: "Chờ đến sau khi tiên khí hình thành, trưởng lão Trảm Linh đã có thể chuyển linh trùng tu."

Sau khi tiên khí đầu tiên được luyện chế thành công, về sau không có việc của hắn.

Trảm Linh không ngờ ngày này lại đến nhanh như vậy.

Sau lôi kiếp thứ hai, linh vực Ngũ Hành bàn bắt đầu chế tạo một tấm lá chắn mới, khiến trái tim của những người quan sát Trảm Linh như mở cờ trong bụng.

Tiên khí vừa được luyện chế lại có sức mạnh như vậy.

"Bồ Đào, trận Tuyệt Thực Tụ Linh đã được mở chưa?"

Trong lòng Từ Phàm hỏi: “Nếu để cho tiêu tán năng lượng trong đám kiếp vân này thì lãng phí quá.”

“Một trận Tuyệt Thực Tụ Linh đã được sắp xếp phía trên đám kiếp vân. Chỉ cần đường lôi kiếp thứ ba xảy ra, Tụ Linh trận sẽ được kích hoạt ngay lập tức để đảm bảo rằng không để chút năng lượng nào lãng phí.”

“Vậy thì tốt!”

Cũng chính lúc này, kiếp vân trong không trứng xuất hiện thay đổi lần thứ nhất.

Lôi kiếp thứ ba vẫn chưa giáng xuống, một phần kiếp vân lại bắt đầu tiêu tán với tốc độ cực nhanh.

Cuối cùng chỉ để lại một đám kiếp vân, hoá thành lôi kiếp thứ ba giáng xuống.

Sau đó, bầu trời quang đãng, không một gợn mây, lại trở lại thời tiết tốt như xưa.

Lúc này, tiên linh chi khí cực lớn từ trên trời rơi xuống, đi vào trong linh vực Ngũ Hành bàn.

Từ Phàm biết đây là phản phệ của lôi kiếp.

Từ Phàm nói: “Số hai ra đây, đến lượt ngươi ra rồi!”

Sắc mặt phân thân số hai không tình nguyện đứng bên cạnh Từ Phàm.

Phân thân thứ hai cau mày, hắn cảm thấy mình không chịu nổi: “Nhỏ bù đắp tình cảm, lớn bù đắp cho thân thể, nhưng phản phệ từ tiên khí rõ ràng là quá nhiều.”

Từ Phàm tiếp lời: “Ngươi không thể đứng số một, nếu thực sự không thể thì đổi cho ta. Ba người chúng ta không thể vượt qua một phản phệ sao?”

Vào lúc này, một đạo tiên khí phản phệ vô song ngưng tụ trên người Từ Phàm.

Từ Phàm chỉ xua nhẹ tay một cái, cỗ năng lượng này di chuyển về phía phân thân số hai mà ngưng tụ.

Phân thân số hai ra tay, dáng vẻ như coi thường cái chết.

Sức mạnh khổng lồ này ngay lập tức bao phủ phân thân thứ hai.

Giống như có vô số tay nhỏ đang nhẹ nhàng ma sát toàn thân, lại cảm thấy có đôi tay ngỉ nhẹ nhàng vuốt ve trên linh hồn.

“Bản thể, ta không chịu nổi nữa, để số một vào đi.” Giọng nói quá cao của phân thân số hai khiến Từ Phàm biết số hai đến giới hạn rồi .

“Làm sao có thể vô dụng như vậy? Để ngươi làm đại bảo kiếm còn chưa hài lòng.”

Cảm giác sảng khoái hơn bắn cung, đến nỗi bản sao thứ hai gần như không màng thân phận mà gọi ra.

Giọng nói quá ngầu của phân thân số hai khiến Từ Phàm biết rằng phân thân số hai đang rất phấn khích: “Bản thể, ta chịu không nổi nữa, để phân thân số một vào đi.”

Trong mắt phân thân số một hiện lên sắc thái không rõ, nói: “Vấn đề, ta cảm thấy phân thân số hai vẫn có thể chịu đựng được. Ngươi xem hắn thoải mái như vậy, rõ ràng là khiêm tốn nhường phần năng lượng này cho ta.”

“Làm sao có thể vô ích nhiều như vậy? Mong ngươi làm đại bảo kiếm lại không hài lòng.”

Từ Phàm nói rồi tập trung nguồn năng lượng vẫn đang tuôn ra dồn lên người phân thân số một.

“Đều cho ngươi hưởng thụ thực sự!”

Ân huệ của Từ Phàm, phân thân số một và phân thân số hai, không chừa một ai.

Phản phệ tiên khí, kéo dài trong ba giờ, vẫn tiếp tục khiến phân thân số một và số hai không còn gì lưu luyến.

Hai phân thân nói: “Cái bug này trên người ngươi bug khiến ta quá khổ sở!”

“Không còn cách nào, nếu không thì chúng ta đã đổi chỗ từ lâu rồi.”

Từ Phàm vung tay, linh vực Ngũ Hành bản bảo vệ bên người Từ Phàm rơi vào tay Từ Phàm như một đứa bé ngoan.

Từ Phàm cười nói: “Đây là tiên khí đầu tiên do ta luyện chế, không tồi!”

Từ Phàm nói: “Các ngươi xem một chút, cảm thấy tiên khí này như thế nào?”

Phân thân thứ nhất nói: “Từ bỏ sức mạnh không thực tế, chỉ tập trung vào việc huy động các linh khí, bản thể ngươi đã trưởng thành rất nhiều.”

Phân thân số hai nói: “Nhìn thấy gia công tiên khía này liền biết bản này rất được để tâm.”

Chương 610: Cối xay lớn

Ba tháng sau, đồng bằng phía sau đỉnh chính của đảo Ẩn Linh, cách nơi luyện chế thuyền Tinh số hai không xa.

Một trận pháp lớn có đường kính trăm trượng xuất hiện trước mặt Trảm Linh.

“Đại trưởng lão, đây có phải là trận pháp hỗ trợ ta chuyển linh trùng tu của ta?”

Trảm Linh nhìn phù văn dày đặc trong trận pháp, ánh mắt có chút choáng váng.

Từ Phàm gật đầu nói: “Đúng vậy, loại trận pháp này rất khó sắp xếp, nguyên liệu tiêu hao cũng không kém một loại tiên khí.”

Trảm Linh cảm động nói: “Không kém gì tiên khí, đại trưởng lão, Trảm Linh ta có tài đức gì!”

Từ Phàm cười nói: “Không sao cả, chỉ cần trưởng lão Trảm Linh chuyển linh trùng tu, trở thành Vô Địch Tôn Giả, chút đồ vật này không đáng.”

Từ Phàm yêu cầu Trảm Linh đứng giữa đại trận.

“Trưởng lão Trảm Linh, sau khi đại trận khởi động được một lát, ngươi sẽ vận hành thần thông đó, hơi đau, ngươi kiên trì một chút.”

Từ Phàm dặn dò: “Rất nhanh, chỉ cần một tiếng nữa thôi là được.”

Trảm Linh cười nói: “Đi nào, Đại trưởng lão, ngươi sợ đau đớn gì?”

Từ Phàm nói rồi bắt đầu khởi động trận pháp: “Vậy thì trưởng lão Trảm Linh nên kìm lại.”

Lúc này, những đệ tử đang phiêu bạt ở đồng bằng đã phát hiện ra tình hình nơi đây và bắt đầu quan sát xung quanh một cách có trật tự.

Từ Phàm để Bồ Đào thông báo: “Đừng bước vào trong đại trận, ta không quan tâm dù biến thành thịt vụn hay không.”

Trận pháp được kích hoạt, Trảm Linh vận hành đồng bộ thần thông.

Đúng lúc này, một tiếng kêu thảm thiết vang lên trong trận chiến.

Giờ phút này, Trảm Linh chỉ cảm thấy thân thể đang ở trong đại ma bàn – cối xay lớn.

Kinh mạch, xác thịt, tinh thần, linh hồn của bản thân đều bị đánh tan trong đại ma bàn, mài hết vòng này đến vòng khác.

Tiếng kêu thảm thiết có một không hai khiến vẻ mặt của tất cả các đệ tử đứng xem đều thay đổi rất nhiều.

Trương Học Linh đến bên cạnh Từ Phàm hỏi: “Tiền bối, đây là đại trận gì của ngươi? Sao ta không hiểu được?”

Từ Phàm hỏi, nhìn Trương Học Linh, người đã vượt qua Trúc Cơ kỳ: “Tại sao hôm nay ngươi lại sẵn sàng ra đây?”

Trương Học Linh cười nói, toát ra khí chất thẳng thắn, hiểu biết rộng rãi: “Quan sát thần thông, gặp phải khó khăn thì thì đi ra ngoài tiêu hóa chút.”

“Ra ngoài đi lại nhiều cho tốt.”

“Đây là đại trận chuyển linh trùng tu, tác dụng của nó là để các tu sĩ trở lại bộ dạng như lúc đầu tu luyện, sau đó sẽ trở lại con đường tu tiên.”

Từ Phàm liếc mắt nhìn Trương Học Linh nói: “Đặc biệt thích hợp với những đệ tử có chiêu thức không tốt.”

Lúc này, tiếng hét của Trảm Linh vẫn chưa dừng lại.

“Muốn chuyển linh trùng tu, nhất định phải đưa thân thể và linh hồn vào trong đại ma bàn – cối xay lớn, nghiền nát từng chút một, để lại một phần tinh hoa của nó, ngưng tụ linh hồn và thể xác.”

“Toàn bộ quá trình có chút đau đớn, nhưng không phải vấn đề lớn.”

Từ Phàm nhìn Trảm Linh vẫn đang gào thét, trong lòng đột nhiên không hiểu, tại sao lúc đầu mình lại không làm một bản không đau?

Trương Học Linh nghĩ rồi nói: “Đại trưởng lão, ta cảm thấy nếu như để thần thức của trưởng lão Trảm Linh được giải thoát, thì có thể tránh được đau đớn.”

Từ Phàm đột nhiên vỗ tay nói: “Phương pháp đơn giản như vậy, tại sao lúc đầu ta không nghĩ tới thần thức có thể luyện hóa thần thông, như vậy có thể tránh được nhiều nhược điểm.”

Từ Phàm vỗ vai Trương Học Linh nói: “Đúng vậy, trong tương lai, ngươi có thể cung cấp cho ta một số gợi ý cho những người chưa quen với sức mạnh thần thông.”

“Tuân lệnh đại trưởng lão.”

Lúc này, Trảm Linh vẫn đang giãy dụa trong đau đớn vô tận, cũng không biết rằng lần chuyển linh trùng tu này đã được sửa lại.

Một giờ sau, một quả trứng có chiều cao chưa đến nửa trượng xuất hiện ở trung tâm đại trận.

“Thành công rồi!”

Từ Phàm phất tay bỏ đại trận xuống, đi đến trước quả trứng.

Từ Phàm hô hào gọi: “Trảm Linh, ngươi có thể đi ra.”

Một giọng nói trẻ con từ trong quả trứng truyền ra: “Đại trưởng lão, ngươi có thể cho ta quần áo của một đứa trẻ được không?”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một vạn cầu y, mở một lỗ nhỏ trên quả trứng rồi đưa vào: “Haha, ta đã sớm chuẩn bị cho đại trưởng lão rồi.”

Không lâu sau, quả trứng bị vỡ, một đứa trẻ ăn mặc đẹp đẽ bước ra, môi đỏ, răng trắng, đôi mắt trong veo, giống như một thánh nhi bước ra từ trong tranh.

Giữa hai lông mày, mơ hồ có cỗ bá khí của Trảm Linh ban đầu.

Đứa nhỏ mở miệng, vẻ mặt cổ quái nói: “Đại trưởng lão, ngươi xác thực không phải là có chút đau, suýt chút nữa đã giết chết ta.”

Từ Phàm cười nói, giọng điệu có chút áy náy: “So với thế giới mà Trảm Linh đã thấy, đây đã tính là nỗi đau gì?”

“Bây giờ, trưởng lão Trảm Linh giống như một tờ giấy trắng, mọi thứ đều có thể viết lại, hơn nữa con đường tu tiên cũng dải dưới chân trưởng lão.”

Từ Phàm nói rồi lấy linh vực Ngũ Hành bàn vừa luyện chế ra.

Từ Phàm nói: “Trưởng lão Trảm Linh vẫn chưa xong, tiếp theo là nghi thức niêm phong tiên khí.”

Trảm Linh biến thành đứa trẻ, có chút sợ hãi hỏi: “Chỗ này có đau không?”

“Chỗ này không đau chút nào!”

Từ Phàm nói rồi kích hoạt tầng thứ hai của trận pháp, trực tiếp để tiên khí nhận chủ, niêm phong tiên khí trong cơ thể Trảm Linh.

Từ Phàm cười hỏi, nhìn về phía thiếu gia Trảm Linh: “Trưởng lão Trảm Linh, ngươi có muốn tìm vài con Thỏ Ngọc Quang chăm sóc ngươi một thời gian không?”

Trảm Linh không thích bộ dạng hiện tại, trông quá đáng yêu không có sát khí, nói: “Không cần, ta đã sớm chuẩn bị xong Tích Cốc đan và đan dược tu luyện, sau khi trở về, ta sẽ bắt đầu bế quan tu luyện.”

Từ Phàm cười nói, quay đầu lại để Bồ Đào chọn một vài người con Thỏ Ngọc Quang giỏi chăm sóc người khác: “Vẫn là phái một ít đến thì tốt hơn. Trưởng lão Trương Trảm Linh còn nhỏ, trở thành người phàm, bây giờ lớn rồi, làm sao có thể mỗi ngày ăn Tích Cốc đan được.”

Trảm Linh nhìn thân hình nhỏ bé của hắn rồi nói: “Vậy thì Trảm Linh không phụ lòng tốt của đại trưởng lão.”

Từ Phàm nói: “Vậy thì chúc trưởng lão Trảm Linh sớm ngày trở lại cảnh giới Tôn Giả.”

Tốc độ của Bồ Đào rất nhanh, không lâu sau, một chiếc thuyền linh loại nhỏ đã tới trước mặt Trảm Linh với ba con Thỏ Ngọc Quang hình người.

Từ Phàm nhìn ba thiếu nữ Thỏ Ngọc Quang nhẹ nhàng hóa thân thành hình người: “Về sau, trưởng lão Trảm Linh sẽ là chủ nhân của các ngươi, các ngươi phải hết lòng phục vụ.”

“Tuân lệnh đại trưởng lão!”

Ba con Thỏ Ngọc Quang hành lễ với Trảm Linh rồi nói: “Bái kiến chủ nhân!”

Nhìn đứa trẻ dễ thương với đôi môi đỏ mọng, hàm răng trắng đều như người lớn, ba con Thỏ Ngọc Quang đều lộ rõ sự yêu thương.

Trảm Linh như được tái sinh, hắn nóng lòng muốn tu luyện tập nhanh một chút: “Đại trưởng lão, vậy ta trở về tu luyện.”

Từ Phàm gật đầu nói: “Trưởng lão Trảm Linh đi đi, chú ý giữa làm việc và nghỉ ngơi.”

Thuyền Tinh loại nhỏ đưa Trảm Linh đi.

“Sư phụ, chuyển linh trùng từ có thể tăng thêm tư chất không?”

Không biết Từ Cương xuất hiện bên người Từ Phàm từ lúc nào.

Từ Phàm ung dung nói:“Không thể, nhưng ngược lại, thực hiện chuyển tu trùng linh lần nữa, nhất định sẽ mạnh hơn trước.”

Từ Phàm cười nói: “Ngươi đừng nghĩ nữa, tu luyện nề nếp là được, thiếu chút tư chất cũng không sao.”

Từ Cương nói: “Tuân lệnh sư phụ!”

“Biểu hiện của ngươi hiện giờ rất tốt, đã vượt xa dự tính của vi sư.”

Từ Phàm cổ vũ nói:“Cứ đi theo cảm giác này, về sau, những Thiên Kiêu yêu nghiệt gì kia còn không phải bị ngươi dẫm dưới chân.”

Chương 611: Từ Phàm phát hiện

Sau khi dỗ dành đại đệ tử yêu thích của mình đi, Từ Phàm lại nhớ tới không gian dưới lòng đất.

Lúc này bên trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một đang điều chỉnh thử các bước cuối cùng của con rối Đại Thừa kỳ.

“Cuối cùng cũng sắp hoàn thành!” Từ Phàm có chút chờ mong nói.

Nghĩ tới sau này ở sau lưng chính mình một bên trái một bên phải đứng hai con rối Đại Thừa kỳ, ai gặp được cũng phải cho hắn mấy phần mặt mũi.

“Vẫn còn làm, mà cũng gần xong rồi.”

“Lần này thật sự muốn cùng đầu gà mặt trắng đánh nhau, nhưng cũng không đến mức làm cho chúng ta táng gia bại sản.” Phân thân số một nở nụ cười.

Cho đến khi con rối Đại Thừa kỳ đầu tiên được luyện chế ra, phân thân số một và số hai đã từng đoán trước.

Nếu như gặp được Yêu Tôn mà con rối Đại Thừa kỳ dùng ba gậy cũng không giải quyết được, bằng không phải dùng đến phân thân ngọc phù của Vô Địch Thiên Tôn thì toàn bộ Ẩn Linh môn sẽ phải táng gia bại sản.

Một cây gậy xuống dưới, tổng sản lượng tiêu hao trong một năm của môn phái đã không còn.

Ba cây gậy xuống dưới, ít nhất tiêu hao tương đương với một kiện đạo khí đứng đầu.

Sau này lại đánh, sẽ phải đem máy thứ đồ vật mở ra bán.

“Bộ con rối này tiêu hao nhiều hay ít.” Từ Phàm sờ con rối Đại Thừa kỳ vừa được luyện chế ra nói.

“Trừ gậy đầu tiên mà con rối Đại Thừa kỳ tiêu hao, cái này còn có thể đánh ra tám cây gậy nữa.”

“Dù sao cũng là con rối Đại Thừa kỳ, nếu như chỉ chú ý mỗi một mình tiêu hao, thì uy lực khẳng định sẽ nhỏ đi.” phân thân số hai nói xong mang phần trung tâm cuối cùng được phép bỏ vào trong lồng ngực của con rối.

Trong nháy mắt, một loại khí thế chỉ thuộc về con rối Đại Thừa kỳ dâng lên.

Từng đạo phù văn huyền ảo lóe lên từ trên người của con rối Đại Thừa kỳ.

Cuối cùng phù văn bắt đầu phát triển biến hoá, cuối cùng tạo thành một tầng trọng giáp bảo hộ ở trên người con rối Đại Thừa kỳ.

“Đặt tên đi, dù gì bản thiết kế này là ngươi lấy ra mà.” phân thân số một nói.

“Vậy thì gọi là Thiên Uy số một đi.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

Mạnh mẽ giống như thiên uy, vạn vật thần phục.

“Tên này của ngươi nghe có hơi quê mùa một chút.” phân thân số một vừa cười vừa nói.

“Dù có hơi quê mùa một chút, nhưng nghe xong thì biết ngay nó có ý gì liền.” Từ Phàm cười nói.

“Ta ở bên dưới làm gì, có còn phải tiếp tục luyện chế Đại Thừa kỳ khôi lỗi sao?” phân thân số một hỏi.

“Không cần vội vàng, trong khoảng thời gian này ngươi vất vả rồi, chờ Bàng Phúc trở về, ngươi thuận tiện đi tìm đại ca đi.” Từ Phàm nói.

Dù sao so sánh với nhau thì Lửa thần vẫn tương đối quan trọng hơn, giống như việc mài dao để không tốn công chặt củi mà thôi.

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua một tia sáng, một loại giống như Tiên ngọc vượt qua không gian, rơi xuống trong tay của phân thân số một.

“Ánh sáng của tiên ngọc?” phân thân số một nghi hoặc nói.

“Ngươi nhìn xem nội dung bên trong có giống như quảng cáo Tiên Ngọc của Du Tiên cung hay không.” Từ Phàm nói.

“Vậy chúng ta cùng nhau xem đi.”

Phân thân số một vẫy tay một cái làm cho nội dung bên trong Tiên Ngọc được chiếu ra.

Vẫn là cánh cửa quen thuộc kéo dài qua trời đất.

“Xem lần đầu tiên thấy mới mẻ, xem lần thứ hai chỉ thấy cũng chỉ như vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Ta chính là càng nhìn càng hứng thú, ngươi đừng làm mất hứng.” phân thân số một nói.

“Lại nói đến Du tiên cung này cũng được coi như là môn phái cấp bá chủ của một khu vực.”

“Dựa theo tình báo về Đại Thiên thế giới mà ta có được trước mắt thì sau khi chúng ta phi thăng, phần lớn sẽ rơi vào bên trong khu vực này.” Từ Phàm nói.

“Đó cũng là chuyện của nhiều năm sau, bây giờ nghĩ nhiều như vậy làm gì?” phân thân số một nói.

“Mặc dù nói như vậy, nhưng là cũng nên chuẩn bị kỹ càng trước, bởi vì ta phát hiện tình huống có phần không bình thường.”

Nói xong phía sau Từ Phàm xuất hiện một quả công đức khí vận ấn, trình độ ngưng thực và sự đẹp đẽ quý giá của nó đã vượt qua ban đầu.

“Gần đây có cảm giác thiên đạo của Nhân giới và thiên đạo Yêu Giới cuối cùng cũng bày ra những gì chuẩn bị ở sau và tất cả đều bắt đầu âm thầm phát lực.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, cuối cùng hai giới ai thắng ai thua còn phải nhìn xem chuẩn bị ở sau của thiên đạo hai phía.”

Nói xong Từ Phàm quay người từ chỗ bên cạnh ấn 宝盖tháo xuống một viên công đức khí vận ở trong bảo khố nhét vào trong trung tâm của Thiên Uy số một.

“Cho nên ta cảm giác, chắc hẳn là không đợi tới ngày nào đó ta phi thăng lên được thế giới Đại Thiên đâu.”

“Đến lúc đó chúng ta không bao giờ cần phải nghĩ biện pháp rời khỏi chỗ này nữa, có thể sẽ xảy ra trở ngại nào đó nên phải phòng ngừa chu đáo thôi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Trời ơi, ngươi nói với ta nhiều như vậy làm ta cảm thấy áp lực như

núi vậy đó.” phân thân số một thở dài nói.

“Không có khoa trương như vậy, trong lòng ta đã có bước đầu của kế hoạch, đến lúc đó còn phải làm phiền ngươi và số hai.” Từ Phàm nói.

“Ta đã biết, ngươi đối tốt với ta như vậy khẳng định là có nguyên nhân.” phân thân số một nói.

“Đừng nói như vậy, việc này không phải là do bởi vì không có biện pháp khác mà”

“Ta đi nghỉ ngơi trước, chờ Bàng Phúc tới đây rồi nói với ta.” phân thân số một nói xong thì biến mất trong không gian dưới đất.

“Càng ngày càng không dễ lừa gạt ”

“Quả nhiên, Tự mình lừa dối chính mình vẫn là có chút khó khăn.”

Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời lại xẹt qua vài tia sáng của Tiên ngọc

“Vì cái gì không có phần của ta? Ta đều mang Tiên khí luyện chế ra đây rồi mà?” Từ Phàm nhìn lên không trung hơi nghi hoặc nói.

Trên bình nguyên phía sau ngọn núi chính, phân thân số hai đang nhằm vào trận pháp và điêu khắc phù văn trên tinh chu để sửa sang lại chiếc chiến thuyền.

“Nghe nói ngươi đã làm cho Trảm Linh biến thành một đứa bé, rõ ràng có thể không cần làm việc này.” phân thân số hai vừa nhìn thấy Từ Phàm bèn cười hỏi.

Dù sao cũng là tự tay hắn bố trí, công năng trong đó hắn hiểu rõ vô cùng.

“Nếu đều chuyển linh sống lại, lại lớn lên một lần nữa thì cũng không phải chuyện lớn gì, hơn nữa nó cũng có lợi cho thể xác và tinh thần khỏe mạnh.” Từ Phàm cười nói.

“Hôm nay đến đây có chuyện gì?” phân thân số hai hỏi.

“Không có việc gì, ta chỉ đi dạo thôi”

Nói xong Từ Phàm bắt đầu đi dạo xung quanh tinh chu.

“Nhìn xem một ngày rảnh rỗi của ngươi đi.” phân thân số hai trêu chọc nói.

Đúng lúc này, Sa Điêu từ bên trong tinh chu chui ra, nhìn thấy

Từ Phàm ở chỗ này, cười gọi: “Đại trưởng lão đến à ”

“Chào Sa sư huynh, như thế nào mà ngươi lại bắt đầu cảm thấy hứng thú với tinh chu rồi?” Từ Phàm cười hỏi, trước mắt mà nói trong giai đoạn này Tân châu còn không phải loại người như Sa Điêu có thể tiếp nhận được.

“Không có việc gì ta chỉ là tiện thể đến xem mà thôi, gần đây hợp kim mà ta nghiên cứu có chút tiến triển, bỗng nhiên nổi lên ý tưởng thử xem có thể làm tinh chu chuyên môn tu bổ linh khoáng hay không.” Sa Điêu vừa cười vừa nói, bên trong ánh mắt lộ ra một ít vui sướng.

“Sa sư huynh thành công không?” Từ Phàm có chút vui mừng nói.

“Có chút hiệu quả, nhưng cũng không phải là rất tốt, nhiều nhất chỉ có thể tu bổ vết nứt và lỗ thủng dài khoảng trăm mét.” Sa Điêu nói.

“Bản thể của ta nói với ngươi, lần này ngươi nhất định phải ban thưởng thật tốt cho Sa sư huynh.”

“Không nói những cái khác, chỉ cần cầm hợp kim này mở một nhà xưởng giữ gìn sửa chữa tinh chu, chúng ta đã có thể kiếm được đầy bồn đầy bát.” phân thân số hai đang khắc hoạ pháp trận cười nói.

“Đó là nhất định, qua một đoạn thời gian nữa ta nhất định tự mình luyện chế một kiện đạo khí cho Sa sư huynh, một kiện có thể giúp đỡ Sa sư huynh trở thành Tông Sư luyện khí đạo khí chính thống.”

Từ Phàm cười nói, thật thật hắn đã sớm nghĩ đến chuyện này, hôm nay nhìn thấy Sa Điêu nên đã nói ra.

“Đại trưởng lão, thật sự có loại đạo khí này à?” Sa Điêu kích động hỏi.

Mặc dù hiện tại hắn là Tông Sư luyện khí, nhưng cũng chỉ giới hạn về phương diện nghiên cứu hợp kim linh khoáng này.

Về phần luyện chế đạo khí, hắn vẫn luôn cảm thấy chính mình vẫn thiếu cái gì đó.

“Trước kia không có, ta tới đây thì có.” Từ Phàm cười nói.

Bất luận thời điểm nào cũng không thể bạc đãi nhân viên nghiên cứu khoa học, đặc biệt là loại nhân viên nghiên cứu khoa học am hiểu nghiên cứu lĩnh vực hiếm thấy này.

Chương 612: Huyền Nguyệt cự ưng

“Cảm ơn Đại trưởng lão” Sa Điêu cười nói, trong lòng nghĩ thầm nếu như có một kiện đạo khí thật sự có thể phụ trợ hắn làm cho hắn trở thành Tông Sư luyện khí chính tông, như vậy sự tiếc nuối nhiều năm của hắn đã có thể thực hiện được.

“Giữa hai người chúng ta còn nói cái gì cám ơn với không cám ơn, thật sự muốn cảm ơn cũng là ta cám ơn ngươi.” Từ Phàm nói.

Hiện tại lấy thực lực Đại Tông Sư luyện khí của Từ Phàm mà nói thì luyện chế một kiện đạo khí đã không giống như trước kia, cần phải tốn mấy tháng thậm chí tới mấy năm thời gian.

“Vậy Đại trưởng lão, sau khi ngươi luyện chế xong kiện đạo khí đó, có thể để cho Bàng Phúc đưa ta đi Dược Vương cốc một chuyến được không.” Sa Điêu cười nói, hắn cần thiết hoàn thành hứa hẹn trước đây.

“Đây đều là việc nhỏ.”

Từ Phàm nhìn thái độ của Sa Điêu liền biết rõ hắn đang suy nghĩ cái gì.

Cho dù là ai đi chăng nữa, chỉ cần có một thành công đã muốn chứng minh chính mình.

Sau khi Từ Phàm nhìn xong một vòng lại mang theo Vũ Nhạn yêu tôn và một đám Phong Lam Vũ Nhạn có cấp bậc Hợp Thể kỳ đi tới Nguyên giới.

Lúc này, đứng phía sau Từ Phàm là hai con rối Đại Thừa kỳ.

Hơi thở mà nó phát ra làm cho đám Phong Lam Vũ Nhạn và cả Vũ Nhạn yêu tôn run bần bật.

Đặc biệt là con rối Đại Thừa kỳ cầm gậy đó, Vũ Nhạn yêu tôn cảm giác cho dù là một gậy chính mình đều gánh vác không nổi.

Bên trong Nguyên giới, một thông đạo nho nhỏ nối liền hai giới đã sớm mở ra.

“Đại trưởng lão, ngài yên tâm, ta nhất định sẽ mang tin tức ngài cần trở về.” vẻ mặt Phong Lam Vũ Nhạn trịnh trọng nói.

“Nhiệm vụ lần này không có nghiêm trọng như vậy, chỉ là muốn ngươi dò xét rõ ràng tình huống xung quanh một chút, gặp được nguy hiểm trực tiếp trở về là được.” Từ Phàm nói.

“Nói một cách đơn giản, các ngươi chỉ cần xem xét một vòng rồi trở về là được.”

“Mặc dù thực lực của Vũ Nhạn yêu tôn không được cao, nhưng là tốc độ chạy trốn vẫn khá lợi hại, chỉ cần không gặp phải vô địch Yêu Tôn, việc chạy thoát thân vẫn là không có vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

Điểm thiên phú của tộc Phong Lam Vũ Nhạn này có ít nhất 80% số điểm đều thêm vào loại tốc độ.

Sau đó trở thành chỉ có thể ức hiếp các chủng tộc nhỏ yếu.

“Tuân lệnh Đại trưởng lão.”

Sau đó Vũ Nhạn yêu tôn mang theo các tộc nhân tiến vào bên trong thông đạo hai giới.

“A, không biết con Xuyên Sơn Giáp trước đây ta đặt ở Yêu Giới như thế nào rồi?”

Từ Phàm đột nhiên nhớ tới, hắn còn đang thả một con Xuyên Sơn Giáp ở Yêu Giới.

“Trước mắt còn chưa tra được tin tức của con Xuyên Sơn Giáp được thả ra ở Trấn Yêu tinh đó.” âm thanh của Bồ Đào thanh vang lên.

Trước khi thông đạo nhỏ của hai giới mở ra là lúc Bồ Đào đã thả ra vài toà Trấn Yêu Tinh.

“Ước chừng là đã chạy xa rồi chứ sao.”

Từ Phàm cũng không thèm để ý, giống như tùy ý đặt quân cờ xuống, không biết đến khi nào thì mới tới lượt hắn có thể phát huy tác dụng.

. . .

Yêu Giới, phía trên một chiếc cốt thuyền quái dị, Xuyên Sơn Giáp hóa thành hình người đứng thẳng ở trên boong tàu, phía sau là Yêu tộc với các hình dạng khác nhau.

“Thành chủ, kế tiếp chúng ta phải đi nơi nào?”

Một con tiểu yêu sau lưng Xuyên Sơn Giáp hỏi.

“Chúng ta cần tránh đi cường tộc này, tìm một khối địa phương ẩn nấp để phát triển, thực lực của chúng ta thật sự quá yếu, cho dù là nhân số đông đảo cũng không ngăn cản nổi một vị Yêu Tôn.”

Nói xong Xuyên Sơn Giáp nhìn về phía hạm đội cốt thuyền khổng lồ đang đi theo sau cốt thuyền.

“Chủ nhân, ta thật sự vì ngươi mà dùng hết toàn lực, thế nhưng địch nhân quá cường đại, ta chỉ có thể tránh đi mũi nhọn này.”

“Đợi ta lừa dối thêm mấy cái Yêu Tôn gia nhập thế lực của ta, ta sẽ trở về.” Xuyên Sơn Giáp nhìn về phía Cương Thiết Trường Thành lúc trước của Yêu Giới.

Ngay lúc Xuyên Sơn Giáp đang cảm thì pháp khí truyền tin trên người đột nhiên chấn động.

“Chủ nhân vừa lúc cũng quay trở lại Yêu Giới phải không?” Xuyên Sơn Giáp hưng phấn nói.

Xuyên Sơn Giáp lấy pháp khí truyền tin nhìn lướt qua, mặt trên quả nhiên là tin tức Từ Phàm gửi tới.

Lúc này, Từ Phàm vừa mới trở lại tiểu viện của chính mình thì cũng từ trong miệng Bồ Đào biết được tin tức của Xuyên Sơn Giáp.

“Thì ra là bị khi dễ, mang theo tiểu đệ đi địa phương khác phát triển?” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Một quầng sáng xuất hiện ở trước mắt hắn, trên đó viết những gì mà mấy năm nay Xuyên Sơn Giáp trải qua ở Yêu Giới, Từ Phàm nhìn mà cảm khái muôn vạn.

“Trước mắt đúng là ủy khuất ngươi có thể ở dưới nhiều thế lực lớn như vậy để kéo dài hơi tàn, còn có thể làm ra như thế một phen thành tích, đúng là một tên tôi tớ trung thành tốt.”

“Bồ Đào, ngươi phân ra một cái phân thân nhỏ, mang theo ba tòa pháo quỹ đạo đi giúp đỡ Xuyên Sơn Giáp.”

“Những năm này hắn thật không dễ dàng.” Từ Phàm nói.

Vô luận là người của mình hay là yêu của chính mình, nếu bọn hắn chịu ủy khuất thì ta đều phải giúp bọn hắn đòi lại.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Bồ Đào đáp ứng nói.

Ngay khi Từ Phàm chờ đợi tin tức từ bên kia Yêu Giới truyền đến.

Vũ Nhạn yêu tôn đột nhiên ngã nhào từ chỗ thông đạo hai giới ra ngoài.

Sau đó một vị vô địch Yêu Tôn muốn mạnh mẽ bước qua thông đạo hai giới thì bị Bồ Đào đóng cửa.

“Chủ nhân, vị vô địch Yêu Tôn năm đó không có rời khỏi, hắn vẫn còn ẩn núp tại nơi này.” giọng điệu Bồ Đào có chút lo lắng nói.

Sắc mặt của Từ Phàm cũng bắt đầu trở nên ngưng trọng lên.

“Thật quá đáng, ngồi xổm ta lâu như vậy, còn giết Tôn giả của Ẩn Linh môn ta, quả thực là khinh người quá đáng.” trên mặt Từ Phàm hiện lên vẻ tức giận.

Bồ Tát bằng bùn còn có ba phần tức giận, việc này làm cho Từ Phàm cảm thấy chính mình nhịn không nổi nữa.

Ngọc phù của sáu cái phân thân trôi nổi ở trước mắt Từ Phàm.

“Lần này, cho dù là có mất hết tất cả tài sản thì ta cũng phải giết chết ngươi.”

Trong giọng nói của Từ Phàm tràn đầy sát ý.

“Hôm nay liền lấy ngươi để thử uy lực của con rối gậy lớn của ta.”

Thiên Uy số một xuất hiện ở phía sau lưng Từ Phàm, trong tay cầm phá linh Tiên khí.

Hai khối ngọc phù màu đỏ của phân thân bị giấu ở bên trong cơ thể con rối.

Yêu Giới, phía trên Cương Thiết Trường Thành, một tên vô địch Yêu Tôn hóa thành hình người có chút tức giận nhìn về chỗ thông đạo hai giới thông đạo biến mất.

“Ngươi không nghĩ tới việc ta còn không có đi chứ gì, mặt khác các khu vực liên tiếp với thông đạo hai giới cũng có vô địch Yêu Tôn canh giữ.”

“Không phải đồ vật của ngươi, ngươi cầm thì phải sẽ thừa nhận nhân quả trong đó.” Vô địch Dược Yêu Tôn nói.

Đúng lúc này, Thiên Uy số một là người thổi kèn phát hiệu lệnh đang cầm phá linh tiên bổng đứng ở trước mặt vô địch Yêu Tôn.

“Con rối cảnh giới Vô Địch Thiên Tôn! Quả nhiên là hiếm thấy, ngươi là tính toàn dùng cái này để báo thù cho con chim nhỏ đó đúng không?” Vô địch Yêu Tôn nhìn con rối vừa cười vừa nói.

“Xem ra cái Tiên khí này ở trong tay ngươi chuẩn bị tiện nghi cho ta rồi!”

Ánh mắt Vô địch Yêu Tôn có chút nóng bỏng, một kiện Tiên khí không cần trả tiền, không có bất luận một vị nào Yêu Tôn nào có thể cự tuyệt.

Đúng lúc này, Thiên Uy số một bóp nát một cái phân thân ngọc phù.

phân thân của Nguyên Viêm tôn giả liền xuất hiện ở bên cạnh Thiên Uy số một .

“Ta chỉ có thể ngăn cản gần mười lăm phút đồng hồ thời gian.” Nguyên Viêm tôn giả mặt không chút thay đổi nhìn Vô địch Yêu Tôn nói.

“Không phải một mình ngươi chiến đấu mà còn có ta nữa.”

Am thanh của Từ Phàm truyền ra từ trong miệng con rối.

“Thì ra là Đại trưởng lão điều khiển con rối.” Nguyên Viêm tôn giả nở nụ cười.

“Ngươi cho rằng có phân thân ngọc phù của Vô Địch Thiên Tôn ta sẽ sợ ngươi à?” Vô địch Yêu Tôn nở nụ cười, sau đó thân hình bắt đầu biến hóa.

Một con Huyền Nguyệt cự ưng xuất hiện, sau đó tròn ngàn dặm bắt đầu chìm vào bên trong một mảnh bóng tối.

Nguyên Viêm tôn giả nhìn Tiên khí trong tay con rối khuyên nhủ nói: “Nếu như trong mười lăm phút đồng hồ, ngươi có thể chạy đi thì ta sẽ cản phía sau cho ngươi.”

“Một con rối Đại Thừa kỳ, cộng thêm một kiện Tiên khí, xảy ra cái gì thì tổn thất cũng quá lớn.”

Chương 613: Gậy thứ tám

Trong thiên địa một mảnh hắc ám, sau đó một vầng trăng khuyết từ từ dâng lên.

Nguyên Viêm tôn giả và con rối Đại Thừa kỳ bị bao phủ ở dưới ánh trăng.

“Tôn giả, Vô địch Dược Tôn này là thuộc về loại tiêu chuẩn gì?” Trương Nguyệt hỏi.

“Xem như chênh lệch ở cấp bậc của Vô địch Yêu Tôn, nếu như chân thân của ta ở đây chắc hẳn là có thể chém giết hắn.” Nguyên Viêm tôn giả nói.

“Tôn giả, như vậy ta liền không khách khí, ngươi chủ công, sau đó tới lượt ta lên, ta cần quan sát chiến lực của tên Vô địch Yêu Tôn này.” Từ Phàm nói.

“Không dám, ta sẽ cố gắng kéo dài thời gian cho ngươi, khiến cho hắn dùng ra càng nhiều thủ đoạn.” Nguyên Viêm tôn giả nói.

“Cảm ơn Tôn giả.”

“Không cần khách sáo.”

Sau đó một pho tượng bốc cháy lên Đông Ly Thần Hỏa của Thiên Địa Pháp Tướng xuất hiện ở trong trời đất.

Làm cho cả trời đất tối đen được chiếu sáng như ban ngày, nhưng sau đó lại bị hắc ám cắn nuốt, cuối cùng chỉ có thể chiếu sáng khu vực xung quanh.

“Nhân tộc điều khiển con rối Đại Thừa kỳ, ngươi quả thực là muốn tìm đến cái chết!”

Sau đó hắc ám phảng phất hóa thành bất tận Yêu binh xông thẳng về phía Nguyên Viêm tôn giả và con rối Đại Thừa kỳ.

“Huyền NNguyệt cự ưng, từ lúc Yêu Tộc các ngươi xâm lấn Nhân giới thời điểm, ta đã nghe qua danh hào của ngươi, đáng tiếc trận đại chiến đó không có gặp được ngươi, lần này chúng ta phải so với nhau một trận đàng hoàng.” Nguyên Viêm tôn giả cười ha ha nói.

Sau đó liền khống chế Đông Ly Thần Hỏa đang bùng cháy của Thiên Địa Pháp Tướng đập về hướng chân thân của Huyền Nguyệt cự ưng.

Một bên Từ Phàm tập trung tinh thần nhìn xem một màn này, lần đầu tiên chính thức giao chiến với Vô địch Yêu Tôn, hắn nhất định phải đánh giá chiến lực của đối phương một cách đàng hoàng mới được.

Ở trong mắt Từ Phàm, cấp bậc Vô địch Yêu Tôn của Huyền Nguyệt cự ưng đã là một đầu ưng chết, cho dù là lần này giết không được cũng muốn cho hắn phải trả một cái giá đắt.

Từ Phàm không nhớ rõ ràng đã bao nhiêu năm rồi chính mình không có tức giận, nhưng lúc này đây Yêu Tôn chính mình vừa phái đi ra ngoài đã bị chém giết, mặt mũi này nếu không đòi lại, về sau ở trong môn phái còn tạo dựng uy tín như thế nào nữa?

Vô tận hắc ám hóa thành từng lưỡi dao sắc bén, hướng về phía Thiên Địa Pháp Tướng của Nguyên Viêm tôn giả cắt ra.

Sau có hình mặt trăng khuyết ở giữa bầu trời bắt đầu chậm rãi biến thành đỏ như máu.

“Đại trưởng lão, có nhìn thấy mặt trăng khuyết trên bầu trời kia không, một khi mặt trăng khuyết biến hóa thành mặt trăng khuyết màu máu, chiến lực của Huyền Nguyệt cự ưng kia sẽ tăng nhanh lên hai thành.”

Từ Phàm nghe được ý tứ của Nguyên Viêm tôn giả, chính là nói hắn có thủ đoạn thì nắm chặt thời gian mà dùng, bằng không một một lát tên Vô Cực Tôn Giả này sẽ càng khó đối phó.

“Tôn giả, mặt trăng khuyết này cần bao nhiêu thời gian để biến thành màu đỏ?” Từ Phàm hỏi.

“Mười lăm phút đồng hồ.”

Từ Phàm nghe được câu trả lời của Nguyên Viêm tôn giả, hắn khống chế con rối Đại Thừa kỳ ở nơi đó cầm lấy Phá Linh xông lên về phía chân thân đã lộ rõ của Huyền Nguyệt cự ưng.

Vì mỗi mười lăm phút thời gian mà uyển chuyển hàm xúc đến như vậy làm gì, trực tiếp đi lên làm là được rồi.

Một Thông Thiên cự bổng xuất hiện ở phía trên chân thân Huyền Nguyệt cự ưng, sau đó đập thật mạnh xuống dưới.

“Gậy thứ nhất!”

Huyền Nguyệt cự ưng đang chuyên tâm đối phó với Nguyên Viêm tôn giả, thậm chí không thèm để ý đến sự công kích của con rối Đại Thừa kỳ chút nào.

Ngay khi cự bổng của con rối Đại Thừa kỳ sắp công kích đến Huyền Nguyệt cự ưng.

Trên bầu trời mặt trăng khuyết đang biến thành màu đỏ như máu đột nhiên kích phát một tia sáng đen kịt bay vọt về phía con rối Đại Thừa kỳ.

Con rối Đại Thừa kỳ đang vung cự bổng đột nhiên biến mất sau đó lại xuất hiện ở một bên khác của Huyền Nguyệt cự ưng.

Một gậy kia phảng phất xuyên qua không gian, trực tiếp đập vào trên bản thể của Huyền Nguyệt cự ưng.

“Bang!” Huyền Nguyệt cự ưng giơ đôi cánh cứng như thép lên ngăn chặn gậy đầu tiên của con rối Đại Thừa kỳ một cách nhẹ nhàng.

Nguyên Viêm tôn giả đang chiến đấu cùng với Huyền Nguyệt cự ưng dùng ánh mắt kì lạ nhìn về phía con rối Đại Thừa kỳ.

Trong đôi mắt đó giống như đang hỏi chỉ có như thế này, vậy sự tự tin đó là ngươi lấy từ chỗ nào?

Từ Phàm cũng không nói chuyện, tiếp tục khống chế con rối thi triển ra gậy thứ hai.

Chuyện gì đều có từng bước tuần hoàn, Từ Phàm sợ lần đầu tiên dùng hết toàn lực, sẽ đem tên Vô địch Yêu Tôn này dọa chạy.

“Ha ha, Nhân tộc khống chế con rối, ngươi chỉ có chút bản lĩnh này mà dám xuất hiện ở trước mặt ta như thế này à.” Huyền nguyệt cự ưng phảng phất thấy được một màn buồn cười nhất trong cuộc đời yêu tộc mình.

Huyền Nguyệt cự ưng lại một lần nữa thoải mái mà đỡ được gậy thứ hai của Từ Phàm.

Nghe được lời nói của Huyền Nguyệt cự ưng, vẻ mặt Từ Phàm lộ ra một chút biểu cảm kì lạ.

Cho dù là ai, cười nhạo ta đều không có kết cục tốt.

“Đại trưởng lão, ngươi có chạy không để ta còn tới cản phía sau cho ngươi.” Nguyên Viêm tôn giả nói, hắn thực sự không muốn nhìn thấy Từ Phàm tổn thất lớn như vậy.

“Tôn giả, ngươi hãy tin tưởng ta, đừng nhìn công kích bây giờ của ta không có sức, ngươi hãy chờ xem phía sau ta làm như thế nào.”

Nói xong Từ Phàm khống chế con rối lấy cách di chuyển vô cùng tiêu sái tránh thoát công kích của mũi kiếm do hắc ám hóa thành.

“Dùng loại phương thức này để công kích quả nhiên là ngu xuẩn, nếu đổi lại là ta, ta sẽ đem hắc ám chi lực này biến thành một cái lưới lớn với những sợi tơ mỏng, để coi ngươi đi như thế nào.” Từ Phàm nhìn phương thức công kích của Huyền Nguyệt cự ưng châm biếm nói.

Ngay lúc Từ Phàm vừa mới châm biến xong thì toàn bộ công kích của hắc ám thay đổi rất lớn, bình thường công kích hóa thành mũi kiếm vậy mà bây giờ lại dựa theo ý nghĩ của Từ Phàm hóa thành một tấm lưới lớn bao phủ về phía Nguyên Viêm tôn giả và con rối Đại Thừa kỳ.

Cự Mãng giấu ở trong bóng tối khiến người ta khó lòng mà phòng bị.

“Có ý tứ, là muốn ép ta biến thành Pháp Sư đúng không?”

Con rối Đại Thừa kỳ một tay cầm gậy, tay khác thì kết ấn bằng một bàn tay.

Một vòng Kim Ô hóa thành mặt trời chói chang xuất hiện ở bên trong bóng tối, nhưng sau đó nguồn sáng mà Kim Ô hóa thành lại bị bóng tối cắn nuốt.

“Nhân tộc, thủ đoạn của ngươi còn khá yếu.” Huyền Nguyệt cự ưng âm u nói.

“Ngươi cái tên yêu tộc này, kết luận một cách ngông cuồng như vậy sẽ dễ dàng bị vả mặt nha” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Sau đó, lại có tám bòng Kim Ô hóa thành mặt trời chói chang xuất hiện bên trong bóng tối.

Trong nháy mắt toàn bộ hắc ám bị chiếu sáng hoàn toàn khiến cho uy lực của tấm lưới lớn bị giấu ở trong bóng tối cũng bị suy yếu 5 phần.

“Cửu Nhật ngang trời, coi thử ngươi chơi như thế nào” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, còn có mười lăm phút đồng hồ.” âm thanh của Nguyên Viêm tôn giả truyền đến.

“Đã biết!” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau đó Từ Phàm lại thao tác con rối thi triển gậy thứ ba, gậy thứ tư mãi cho đến gậy thứ bảy thì Huyền Nguyệt cự ưng mới nhận thấy được có gì đó không đúng.

“Nhân tộc, ngươi thật can đảm!” Huyền Nguyệt cự ưng cảm giác chính mình giống như là bị sỉ nhục.

Công kích điển hình của Từ Phàm là lực công kích không lớn, vũ nhục tính cực mạnh, mỗi một gậy đều lấy góc độ kỳ lạ gõ vào trên đầu của hắn.

“Đại trưởng lão, thời gian còn khoảng một chén trà.” Nguyên Viêm tôn giả nói.

“Vậy Tôn giả, ngươi hãy coi kỹ một gậy này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vì cái gì?”

Một luồng khí thế làm người ta kinh ngạc dâng lên từ trên người con rối Đại Thừa kỳ, gậy Phá Linh trong tay con rối cũng bắt đầu run rẩy đứng lên.

Động năng trung tâm con rối cũng bị vận chuyển tới trình độ cao nhất.

Một đạo thời cơ kì lạ khóa chặt Huyền Nguyệt cự ưng làm cho nó sinh ra một loại cảm giác khủng hoảng.

Trong lòng Huyền nguyệt cự ưng có chút ý định muốn rút lui, hắn vừa định trốn chạy.

Thì gậy thứ tám của Từ Phàm rơi xuống, thiên địa cũng bắt đầu chấn động, một cỗ linh áp vô cùng mạnh mẽ đè ép trên người Huyền Nguyệt cự ưng.

Một cây gậy Phá Linh xuất hiện trên bầu trời, cứ đơn giản như vậy mà đập thẳng vào trên đầu Huyền Nguyệt cự ưng.

Nguyên Viêm tôn giả sắp phải tan biến lại đột nhiên mở to hai mắt như thấy được cái gì đó không thể tưởng tượng nổi.

“Bang!”

Như một quả dưa hấu thơm ngon lại nhiều nước bị nổ tung, Huyền Nguyệt cự ưng biến thành một con chim không đầu.

Sau khi Từ Phàm mạnh mẽ thi triển gậy thứ tám để đập nát đầu của Huyền Nguyệt cự ưng, hắn cảm nhận được không gian dao động một chút.

Sau đó Huyền Nguyệt cự ưng biến mất không thấy nữa, vầng trăng khuyết trên bầu trời cũng biến mất theo.

“Nhân tộc điều khiển con rối, ta nhớ kỹ ngươi!”

Từ Phàm cảm nhận được một tia khuất nhục từ trong giọng nói của Huyền Nguyệt cự ưng.

“Bởi vì một gậy này của ta sẽ đập nát đầu của hắn.” Từ Phàm nhìn Nguyên Viêm tôn giả đang tan biến nói

Chương 614: Tổn hại tiên khí

“Trâu bò!!”

Nguyên Viêm Tôn Giả sắp sửa bị tiêu tán, hắn chỉ dùng hai chữ này để biểu đạt tất cả cảm xúc của hắn.

“Miễn cưỡng có thể so sánh với Yêu Tôn vừa mới bước vào vô địch chi cảnh.” Từ Phàm có chút thất vọng nói.

Cái đầu lâu bị băng phong của Yêu Tôn Vũ Nhạn xuất hiện.

“Hắn lấy đầu ngươi, ta đánh vỡ đầu hắn. Mặc dù hắn chưa chết nhưng ta cũng coi như đã báo được một nửa thù cho ngươi.”

“Yên tâm, Yêu Tôn Huyền Nguyệt đó đã được ghi vào cuốn sách nhỏ của ta rồi, vậy thì hắn nhất định phải chết, không ai có thể cứu hắn được.” Từ Phàm nhìn cái đầu lâu bị băng phong của Yêu tôn Vũ Nhạn nói nhẹ.

“Ta sẽ tính cái chết của ngươi là tai nạn công việc, sau này tộc của ngươi sẽ được hưởng sự bảo vệ của tông môn.”

“Ta chỉ có thể làm được từng đó thôi, có lẽ ngươi là Yêu Tôn đầu tiên chết vì tai nạn công việc, ngươi chết khá ấm ức.” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn cứ như vậy, không hề rõ ràng liền bị người ta lấy đầu, sau khi gia nhập Ẩn Linh môn còn chưa kịp hưởng phúc gì thì đã chết rồi, Từ Phàm cảm thấy có chút tiếc nuối.

Chính vào lúc này, một cỗ linh áp khổng lồ ngay lập tức trấn áp con rối Đại Thừa kỳ.

“Nhân tộc, không ngờ bọn ta vẫn còn một Yêu tôn vô địch ở đây.”

Người nói chính là đại bàng Huyền Nguyệt đã trốn đi rồi lại quay lại, bên cạnh là quái điểu, bốn cánh sau lưng nó mọc ra long đầu.

“Hai Yêu Tôn vô địch bọn ta, hôm nay xem ngươi trốn như thế nào.” Quái điểu Huyền Nguyệt đắc ý nói, ánh mắt hắn nhìn về phía con rối Đại Thừa kỳ giống như là nhìn cừu non sắp bị làm thịt.

“Nhân tộc, mở ra thông đạo giữa hai giới, để bọn ta qua tìm kiếm, ta sẽ cho ngươi một cơ hội để trốn thoát.” Quái điểu có đầu rồng nói, giọng điệu không buồn cũng không vui, như thể mọi thứ đều không liên quan gì đến hắn.

“Ngươi nói nghe cũng lọt tai đấy, ít nhất cũng cho ta một đường lui.” Từ Phàm cười.

“Các ngươi nên nhân lúc bây giờ tâm trạng ta còn tốt mà mau chóng rời đi, nói không chừng ta sẽ tha cho các ngươi một mạng.”

Giọng điệu không chút sợ hãi của Từ Phàm khiến đại bàng Huyền Nguyệt tức giận.

“Nhân tộc, tấm ngọc phù phân thân Tôn giả vô địch đó của ngươi đã biến mất rồi, ta xem ngươi còn kiêu căng được như nào.” Đại bàng Huyền Nguyệt tức giận nói, nói xong liền muốn động thủ.

Đúng lúc hắn muốn động thủ, đột nhiên hắn nhìn thấy tấm ngọc phù phân thân màu xanh nhạt đó đang đung đưa trong tay con rối Đại Thừa kỳ.

“Muốn chết à?”

“Nếu ngươi muốn chết, ta sẽ thành toàn cho ngươi!”

Con rối Đại Thừa kỳ nhìn hai Yêu Tôn vô địch đó cười lạnh rồi nói.

“U Minh Tôn giả!”

Hai Yêu Tôn vô địch ngay lập tức giật mình, như thể chúng gặp phải chuyện gì đó đáng sợ, chúng ngay lập tức đột phá không gian, tức thời dịch chuyển đi mất.

“Không ngờ danh tiếng của tẩu tẩu lại có tác dụng như vậy!” Từ Phàm nhìn tấm ngọc phù phân thân màu xanh nhạt trên tay.

“Sử dụng ngọc phù phân thân của tẩu tẩu thì quá đắt, không bằng đợi ta đột phá đến Đại Thừa kỳ rồi giúp ngươi báo thù.” Từ Phàm nhìn vào đầu lâu của Yêu Tôn Vũ Nhạn và nói.

“Bồ Đào, dựng một căn cứ tạm thời ở đây, con rối Đại Thừa kỳ này sẽ ngồi trấn giữ ở đây!” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm chuyển ý thức trở lại bản thể, hắn có chút cảm khái nói:

“Có một chỗ dựa vẫn là tốt hơn.”

Sau một hồi hỗn chiến, khi Từ Phàm chuẩn bị nghỉ ngơi.

Bàng Phúc lái thuyền số hiệu Xà Linh trở về.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Bàng Phúc vui vẻ nói.

“Thấy ngươi vui như vậy, có phải ngươi đã nhận được đồ gì tốt không?” Từ Phàm cười hỏi.

Kể từ khi bộ trưởng thương nghiệp Từ Phàm trở lại, các loại vật tư trong kho bảo của Ẩn Linh môn dần trở nên phong phú hơn.

Bây giờ ăn cơm cũng đang suy nghĩ về việc liệu có cần thiết phải chuyển một thế giới nhỏ qua đây làm kho bảo không.

“Đại trưởng lão, ta thực sự thu được một thứ tốt.”

Hắn lấy ra một tiên khí bị hỏng và đưa cho Từ Phàm như đang dâng lên một bảo vật.

“Lần này ta đến một tông môn đã từng lừng lẫy một thời, trên thuyền đúng lúc có những khoáng chất Linh Bảo mà họ rất cần.”

“Tông môn đó không có nhiều linh thạch như vậy, vì vậy ta đã lấy cổ vật bị hỏng này thay cho linh thạch.” Bàng Phúc nói.

“Nếu ta có thể chữa được cổ vật này tự nhiên sẽ là tốt nhất. Nếu không chữa được, ta có thể bán nó cho Thiên Luyện tông.”

“Kiếm được tiền mà không sợ lỗ.”

Hắn từng kinh doanh pháp bảo nên hắn có kiến thức nhất định trong việc giám định đạo khí pháp bảo.

Từ Phàm tò mò cầm lấy tiên khí bị vỡ đó.

“Tiên khí này không phải giả, chỉ là hư hỏng hơi nặng, sửa chữa sẽ phiền phức hơn.”

“Nhưng nhìn chung, vẫn dễ hơn là luyện lại một cái mới.” Từ Phàm nói.

Tiên khí giống như một tấm gương vỡ, toàn bộ mặt gương đã bị nứt lỗ chỗ, một số chỗ còn thiếu rất nhiều.

“Đại trưởng lão, chúng ta nên giữ tiên khí này lại hay bán nó cho Thiên Luyện tông đây?” Bàng Phúc hỏi.

“Chúng ta cứ giữ lại nó trước đã, ta có chút không nhìn thấu độ sâu của tiên khí này. Nếu sửa được nó, có lẽ nó sẽ giúp ích cho tông môn của ta rất nhiều.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu tiên khí này phù hợp với bộ trưởng Bàng, sau khi sửa xong nó ta sẽ đưa nó cho ngươi.”

“Ta sao dùng được tiên khí, đại trưởng lão phân cho ta nhiều hơn vài chiếc tinh chu là được.”

“Bây giờ chỉ cần có tinh chu là có thể kiếm được rất nhiều linh thạch và linh khoáng.” Bành Phúc nói, theo quan sát của mình, hắn có thể làm rất nhiều mối kinh doanh lớn, nhưng tiếc là không có đủ tinh chu.

“Được rồi, sau này ta sẽ nhờ các tông sư luyện khí Yêu tộc chế tạo cho ngươi một vài tinh chu, bọn họ cũng có thể xuất sư rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm ơn đại trưởng lão rất nhiều.”

“Lần tới lúc ngươi đi, hãy đem theo đại trưởng lão số một và Sa phong chủ, ngươi tiễn bọn họ một đoạn.” Từ Phàm nói.

“Dễ thôi, chỉ cần chạy thêm vài chỗ mà thôi.”

Sau khi Từ Phàm giao phó xong, hắn liền quay trở lại tiểu viện của mình và bắt đầu nghỉ ngơi.

Trận chiến đó đã tiêu tốn của hắn rất nhiều năng lượng. Mặc dù hắn chỉ đánh 8 bổng, nhưng năng lượng mất đi lần này đủ để hỗ trợ hắn trong các trận chiến hàng ngày trong vài ngày.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên chiếc ghế tựa xoa đầu, hắn như chợt nhớ ra điều gì đó.

“Bồ Đào, Yêu Tôn Ngọc Quang đang làm gì vậy?” Từ Phàm đột ngột hỏi.

“Nàng đang dạy các tộc của nàng thêm các phép thần thông cấp cao hơn để ổn định địa vị của viện điều dưỡng linh hồn của tộc Thỏ Ngọc Quang.” Bồ Đào nói.

“Vậy hãy thông báo cho nàng, để nàng kể xong thành thần thông, giúp ta giải tỏa tinh thần.” Từ Phàm nghiêm nghị nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Không lâu sau, một thiếu nữ có đôi tai thỏ trông rất đoan trang bước đến sân nhỏ của Từ Phàm, nàng mặc một bộ váy trắng để tôn lên vóc dáng của nàng.

Từ Phàm chỉ liếc nàng một cái rồi thu hồi tầm mắt.

“Bồ Đào nói rằng đại trưởng lão cần thư giãn tinh thần.” Yêu Tôn Ngọc Quang cười nói, nàng có một chút phấn khích trong biểu cảm.

Đây là lần đầu tiên đại trưởng lão gọi nàng đến hầu hạ, nàng phải thể hiện thật tốt.

“Con rối điều khiển đánh với Yêu Tôn khá lợi hại ở Yêu giới bên kia. Bây giờ có chút hơi quá tải, phiền ngươi rồi.” Từ Phàm lịch sự nói, vẻ mặt rất đàng hoàng, như thể hắn đang đàm phán trong cuộc họp thương mại vậy.

“Ta rất giỏi chuyện này, đại trưởng lão về phòng làm hay làm ở đây?” Yêu Tôn Ngọc Quang nói.

“Có gì khác biệt sao?”

“Nếu ở bên ngoài thì làm vật lý trị liệu phần đầu, còn nếu về phòng, ta có thể làm vật lý trị liệu toàn thân cho đại trưởng lão.” Yêu Tôn Ngọc Quang cười nói.

“Cái nào hiệu quả hơn?”

“Đương nhiên là vật lý trị liệu toàn thân rồi, bởi vì tinh thần quá tải sẽ dẫn đến nhiều bộ phậ khác trên cơ thể rơi vào tình trạng mệt mỏi.”

“Vậy chúng ta về phòng ngồi đi.” Từ Phàm đứng dậy nói.

Vẻ mặt của hắn vẫn hết sức đàng hoàng.

Chương 615: Thuyền Phong Lôi

Sau khi Từ Phàm hưởng thụ vật lý trị liệu toàn thân xong, hắn lại ngồi lại chiếc ghế tựa trong tiểu viện, vẻ mặt thoải mái nhìn lên bầu trời.

“Thật sự rất thoải mái khi không có việc gì phải làm.” Từ Phàm nhìn về hướng Yêu Tôn Ngọc Quang đang rời đi và nói.

Từ Phàm hiểu những nam tử nghiêm túc đi chăm sóc sức khỏe trong kiếp trước.

“Bồ Đào, hãy cử một con rối đến gửi cái đầu của Yêu Tôn Vũ Nhạn về và giải thích cho họ một chút.” Từ Phàm nói.

Một con rối hộ tông đến tiểu viện, nhặt cái đầu đông cứng của Yêu Tôn Vũ Nhạn và bay về phía lãnh thổ của Phong Lam Vũ Nhạn ở đằng xa.

“Cũng coi như là làm nên chuyện cho tông môn chúng ta. Sau này, ta sẽ tìm một Vũ Nhạn có tiềm năng của tộc họ để bồi dưỡng thành Yêu Tôn.” Từ Phàm nói.

Sau khi được điều trị vật lý trị liệu toàn thân, cả người hắn trở nên nhạy cảm hơn rất nhiều.

“Chủ nhân thật tốt bụng.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Ngươi học được cách nịnh nọt người khác từ khi nào vậy?” Từ Phàm cười nói.

“Chủ nhân, tôi nói thật.” Bồ Đào nói với giọng đều đều.

Ba ngày sau, tinh chu Xà Linh bay về phía Vực Cực Không cùng với phân thân số một và Sa Điêu.

Lúc này, số hai vừa hoàn thành việc chế tạo tinh chu mới.

Trên bình nguyên phía sau ngọn núi chính, một tinh chu màu đỏ thẫm với chiều dài ba vạn trượng được đặt tại đây.

“Xét về tính năng của nó, chiếc tinh chu này mạnh hơn 50% so với chiếc Ẩn Linh số hai đã bị phá hủy.”

“Bên cạnh bước nhảy không gian, chức năng lớn nhất còn có gia tốc cực hạn, lợi dụng sức mạnh của gió và sấm sét, nó có thể đi xa hàng vạn dặm trong tích tắc.” Phân thân số hai nói.

Lúc này, một đứa trẻ đứng bên cạnh Từ Phàm, hắn nhìn tinh chu với ánh mắt khao khát.

“Đáng tiếc, trong thời gian ngắn, ta không thể lái tinh chu rồi.” Giọng nói trẻ con còn mang hơi sữa đó khiến Từ Phàm bật cười.

“Trảm Linh trưởng lão chỉ cần tu luyện tốt là được, ngoài ra ngươi còn phải lớn lên thật tốt. Ngươi nhất định phải uống sữa động vật mà tộc Ngọc Thỏ đưa cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, ta nghe trưởng lão số hai nói, ta rõ ràng không cần biến nhỏ đến như vậy.” Trảm Linh thu nhỏ oán hận nói, vẻ mặt rất đáng yêu.

“Trảm Linh trưởng lão, ngươi cảm thấy tại sao ta lại biến nhỏ ngươi?” Từ Phàm vừa nói vừa nhìn đứa bé.

Những lời nói của Từ Phàm đã khiến Trảm Linh thu nhỏ ngơ ra một lúc, mặc dù đại trưởng lão lười, nhưng mỗi một việc hắn làm đều có nguyên do.

“Mấy ngày nay lẽ nào ngươi không phát hiện ra rằng khi càng lớn lên, tiên khí trong cơ thể ngươi càng ngày càng phù hợp với ngươi hơn sao, không đáng để lớn lên thêm một lần nữa sao?”

Từ Phàm liếc mắt, cười nói, hắn lúc đầu muốn trực tiếp biến Trảm Linh thành trẻ sơ sinh, nhân tiện tìm mấy vú em cho hắn trong phòng.

Nhưng sau đó hắn cảm thấy như vậy Trảm Linh sẽ không thể chấp nhận được, vì vậy hắn chỉ biến Trảm Linh thành một đứa bé mới biết đi.

“Ta xin lỗi, đại trưởng lão, ta đã hiểu lầm ngươi.” Trảm Linh nói.

Đúng lúc này, Vương Vũ Luân đến bên Từ Phàm.

“Từ đại ca, có chuyện gì vậy?” Vương Vũ Luân cười nói.

Vừa rồi Vương Vũ Luân đã dạy cho con trai mình một bài học, dẫn dắt cho con trai hắn rất nhiều và lúc này cảm giác thành tựu của hắn vô cùng lớn.

“Đây là một tinh chu được làm từ Huyền Phong Lôi Thiết mà ngươi đã mang về, ngươi có thể đặt tên cho nó.” Từ Phàm nói.

“Đặt tên? Vậy hãy gọi nó là thuyền Phong Lôi, Huyền Phong Lôi Thiết, thuyền Phong Lôi, hai cái tên này rất hợp nhau.” Vương Vũ Luân suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Được, tinh chu này tên là Phong Lôi. Tạm thời để nó đi theo Bàng Phúc. Khi nào có nhiệm vụ nó sẽ đi làm nhiệm vụ. Ngươi sẽ được hưởng 20% thu nhập của tinh chu này.” Từ Phàm nói với Vương Vũ Luân.

“Đại trưởng lão, ngươi là đang coi thường ta đúng không?”

“Ngươi có còn coi ta là huynh đệ không vậy.”

Khi nghe tin Từ Phàm chia sẻ lợi nhuận cho, Vương Vũ Luân đã ngay lập tức nổi giận.

“Lợi ích này không phải cho ngươi. Ta cho cháu gái của ta. Sau này, việc tu luyện của nàng, pháp bảo và tư nguyên của nàng sẽ không cần linh thạch.”

“Con gái cần phải cho nó ăn sung mặc sướng, nâng cao tầm nhìn của nàng, như vậy thì nàng mới không bị những thằng nhãi ranh ngoài kia lừa được. ” Từ Phàm nói.

“Linh Nhi đã là một đại cô nương rồi. Sau này khi cần tu luyện tư nguyên, ngươi lại không thể cho nàng cái gì, vậy thì mất mặt lắm.”

“Ngươi có bao nhiêu tiền, đừng tưởng rằng ta không biết.” Từ Phàm cười nói.

Nghe theo lời của Từ Phàm, Vương Vũ Luân chìm vào suy tư, hắn nghĩ và cũng cảm thấy như vậy.

“Vậy thì cảm ơn Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy có phải được rồi không!”

Bây giờ Từ Phàm đã từ bỏ ý định khai thác bằng tinh chu, vì giờ hắn đã phát hiện ra rằng mình có thể sử dụng tinh chu để đi đến Vực Cực Không để kinh doanh, thu hoạch của nó còn hơn nhiều so với việc khai thác.

Trên mặt của tinh chu sao màu đỏ thẫm khổng lồ đã bị con rối mà Bồ Đào điều khiển vẽ ba chữ thuyền Phong Lôi.

“Cuối cùng cũng có tinh chu mới, số hai, vất vả cho ngươi rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Này thì có vất vả gì đâu? Đây cũng là một chiếc thuyền mới như thế này. Đối với Đại Tông Sư luyện khí như ta mà nói còn không phải là sở trường hay sao.” Phân thân số hai đắc ý nói.

“Khi nào thì hai tinh chu của chúng ta được bắt đầu chế tạo?” Từ

Phàm vừa nói vừa xoa tay.

“Hai chiếc thuyền mới đó thì lại càng dễ nói, đều có sẵn khung xương, chỉ cần biến đổi hình thái một chút, không cần dùng quá nhiều thời gian cũng có thể chế tạo ra rồi.”

“Chờ ta nghỉ ngơi nửa tháng, liền bắt đầu làm việc.” Phân thân số hai vỗ tay nói.

“số hai, ngươi đã làm việc rất chăm chỉ, Ẩn Linh môn không thể không có ngươi.” Từ Phàm xúc động nói, trong giây lát, hắn, một nhà tư bản lão làng, lại cảm thấy một chút ngại ngùng.

“Nói không cũng vô ích, tại sao ngươi không trả thêm tiền công cho ta.” Phân thân số hai nói.

“Muốn tiền lương thì có gì khó nói, cứ đến thẳng kho bảo lấy là được.” Từ Phàm không quan tâm nói.

“Đồ Đào, hạn mức của số hai là một vạn linh thạch thượng phẩm.” Từ Phàm giao phó.

Không quan tâm là không quan tâm. Nhưng tiền vẫn không thể tiêu xài bừa bãi.

Sau đó, số hai và Từ Phàm đã giới thiệu các chức năng khác nhau của tinh chu Phong Lôi.

Sau khi Từ Phàm xem tinh chu Phong Lôi xong, hắn liền đến điểm phân cách của Cự Thú Cực Không.

Lúc này, do có thêm sự gia nhập của Tông Sư luyện khí Yêu tộc của Thiên Linh Tông, nên đã đạt đến giai đoạn cuối cùng.

“Vừa đúng, thêm một tháng nữa, số hai vừa đúng lúc có thể bắt đầu công việc.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, Bồ Đào thông báo cho Từ Phàm rằng Thiên Linh Tôn giả đến thăm.

“Đại trưởng lão, những gì ngươi đã nói với ta lần trước, lúc quay về ta đã nói lão đại chuẩn bị, thực sự đã đánh cho Yêu Tôn vô địch của Lôi Điểu tộc trở tay không kịp.”

“Nếu không phải bọn chúng chạy nhanh, bây giờ lão đại đã có thể dắt chim đi dạo rồi.” Thiên Linh Tôn giả cười nói, sau đó lấy ra một cánh chim Lôi Điểu Cự Sí đưa cho Từ Phàm.

“Đây là một nửa đôi cánh của Yêu Tôn vô địch của Lôi Điểu tộc. Ta đặc biệt mang nó đến đây để đại trưởng lão xem thử xem nó có phải là nguyên liệu tốt để chế tạo pháp bảo hay không.”

“Ngươi có thể dùng nửa đôi cánh này làm khung để luyện đạo khí, nhưng đáng tiếc chỉ một nửa không thể luyện thành đạo khí đứng đầu, nhưng cũng miễn cưỡng có thể gọi là tinh phẩm.” Từ Phàm nhìn cánh chim dài hơn mười trượng nói.

“Vậy là được rồi, đệ tử dưới tên ta sắp được thăng cấp lên Đại Thừa Tôn giả, đạo khí này có thể tặng cho hắn như một món quà.” Thiên Linh Tôn giả nói.

“Vậy được, nếu không vội, đợi tới khi ta tiếp nhận tinh chu Cự Thú Cực Không hãng tới lấy đạo khí này.” Từ Phàm nói.

Loại đạo khí này không cần số hai ra tay, hắn cũng có thể luyện chế xong trong vài ngày.

Chương 616: Thiên Vận Thạch

“Vậy thì làm phiền Đại trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả nói với vẻ mặt ta muốn bạch phiếu.

“Đều là chuyện nhỏ.” Từ Phàm nói.

Hắn có quan hệ không tệ với Thiên Linh Tôn Giả, thỉnh thoảng bạch phiếu một lần cũng được.

Thiên Linh Tôn Giả nghe Từ Phàm nói, hắn mỉm cười.

Bạch phiếu đúng là thú vui mà không ai có thể từ chối.

“Tôn Giả đến tông môn có chuyện gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Không có gì, ta chỉ muốn đi ra trốn, chị dâu đến Thiên Linh tông, ta ra ngoài tránh gió.” Nụ cười của Thiên Linh Tôn Giả vừa lễ phép vừa lúng túng.

“Chị dâu đến Thiên Linh tông là chuyện tốt, sao ngươi lại trốn?” Từ Phàm thắc mắc hỏi.

“Chuyện này hơi phức tạp, ngươi cứ xem như mỗi lần tẩu tử đến, chắc chắn lão đại cũng sẽ không vui vẻ một khoảng thời gian.”

“Hiện tại lão đại là Vô Địch Thiên Tôn chi cảnh, tâm tình đã được gọt giũa, ngoài chị dâu ra thì không ai có thể làm lão đại tức giận.”

“Một khi lão đại tức giận, hắn thích trút giận lên ta.” Thiên Linh Tôn Giả nói bằng giọng điệu đáng thương.

“Ta thấy Thái Thượng Đại trưởng lão không giống người không biết phải trái, sao lại tùy tiện trút giận lên người khác?” Từ Phàm thản nhiên nói, hắn thầm đoán có lẽ trước đây Thiên Linh Tôn Giả đã làm chuyện gì đó, khiến cho Thái Thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh tông thù dai như vậy.

“Ngươi không hiểu, thôi bỏ đi, có nói thì ngươi cũng không hiểu. Ta mượn đất của tông môn nghỉ ngơi một năm được không?” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Sao lại không được, giờ ta lập tức nói Bồ Đào làm hành cung cho Tôn Giả. Đừng nói là một năm, cho dù là mười năm hay trăm năm đều không đáng kể.” Từ Phàm rộng lượng nói, Ẩn Linh môn rộng như vậy, dư sức chứa một Tôn Giả.

“Vậy đa tạ Đại trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả cười hành lễ nói.

“Với quan hệ giữa tông môn hai chúng ta, ngươi khách sáo làm gì!”

Cứ như vậy, vùng đất được ngăn cách bởi Cự Thú Cực Không có thêm một người trông coi.

Một tháng sau, sau khi số hai luyện chế tinh chu, hắn bắt đầu tố cáo với Từ Phàm, nói là Thiên Linh Tôn Giả quá đáng ghét.

Dưới sự trách cứ của số hai, Từ Phàm đến hiện trường nhìn, sau đó mang Thiên Linh Tôn Giả đi.

“Tôn Giả muốn học đạo Luyện Khí?” Từ Phàm hỏi.

“Không có, ta chỉ tò mò chiếc tinh chu này được luyện chế như thế nào mà thôi.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Từ Phàm nhìn dáng vẻ của Thiên Linh Tôn Giả, hắn đưa đĩa ngọc mới xuất hiện trong tay cho Thiên Linh Tôn Giả.

“Đây là toàn bộ quá trình luyện chế tinh chu, bên trong còn có giải thích chi tiết về các trận pháp, nếu ngươi không hiểu thì trong học đường ở ngọn núi chính có giáo trình về toàn bộ các trận pháp.” Từ Phàm nói.

Bất kỳ Tông Sư luyện khí nào đều không thích bị hỏi lung tung lúc đang luyện khí.

Giống như người đang lái xe không thích người khác chỉ huy ở bên cạnh, rất đáng ghét.

“Đại trưởng lão, có phải phân thân số hai của ngươi chê ta phiền hay không?” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Đúng, luyện chế tinh chu bình thường thì không sao, nhưng bây giờ có vật liệu tốt như vậy, tất nhiên là phải luyện chế tinh chu cao cấp nhất, muốn vậy thì phải chăm chú hết sức, không thể nào phân tâm.”

“Hơn nữa rất có thể sau này tiên khí của ngươi là do số hai luyện chế.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Tiên Linh Tôn Giả nghe Từ Phàm nói, đột nhiên hắn sững sờ, hắn có cảm giác bản thân làm không ít chuyện ngốc.

“Nếu ngươi cảm thấy chán quá thì có thể vào thế giới giả định chơi đùa.” Từ Phàm đề nghị.

Sau khi Ẩn Linh môn dọn sạch Yêu tộc xung quanh, các phàm nhân co đầu rút cổ bên trong tường thành sắt thép bắt đầu di chuyển ra bên ngoài, mặc dù không khôi phục dáng vẻ như trước khi Yêu tộc xâm lấn, nhưng có vài nơi đã tốt hơn trước.

Mà thế giới giả định đã hoàn toàn nhập vào cuộc sống của bọn họ.

Mỗi phương diện trong sinh hoạt như học tập, mua bán, làm nhiệm vụ đều bị chi phối bởi thế giới giả định.

Theo sự phát triển của thế giới giả định do Từ Phàm tạo ra, hiện tại thế giới giả định chủ yếu là phục vụ, trở thành khu vui chơi thứ hai của phàm nhân.

“Tôn Giả, người tạm buông bỏ tu vi để vào thế giới giả định, ngươi sẽ khám phá thêm nhiều thú vui.”

Một kho giả định xuất hiện trên tay của Từ Phàm.

“Ngươi nằm vào đi, ngươi sẽ được kết nối tự động với thế giới giả định.” Từ Phàm nói.

“Ta đã nghe nói ngươi có thế giới giả định từ lâu, nhất thời không có cơ hội đi nhìn xem, nếu Đại trưởng lão đề cử thì ta sẽ vào trong để xem có gì vui.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Đúng là ngươi có thể vào thử một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, sau đó hắn phân phó Bồ Đào tặng một đại tiệc vui chơi cho Thiên Linh Tôn Giả.

Tiên thành Thượng Tôn, Bàng Phúc đưa số một đến đây rồi rời đi, hắn hẹn một năm sau đến đón số một.

Phân thân số một nhìn thị trấn quen thuộc này, hắn nở nụ cười.

Hỏa Sơn Tiên trấn, Thần Hỏa Phượng Hoàng trên Hỏa Sơn Tiên trấn trước đó bây giờ đã hóa thành Kỳ Lân, Kỳ Lân phát ra khí phách kiêu ngạo.

“Không biết đại ca sao rồi.” Phân thân số một nói.

Cửa ra vào điện Luyện Khí vẫn vô cùng huyên náo như cũ, các tu sĩ đến đặt mua pháp bảo càng nhiều hơn trước.

Phân thân số một đi vào trong điện Luyện Khí, trận pháp ngăn cách với bên trong điện tự động mở Đạo Môn cho phân thân số một.

Sau đó, các tu sĩ ở bên ngoài điện đặt mua pháp bảo nghe được một tràng cười sang sảng.

“Đại ca, ta đến thăm ngươi.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

Lúc này, Điện chủ của điện Luyện Khí đang nhíu mày nghiên cứu trận pháp.

Hắn nghe có người nói nên ngẩng đầu lên, hắn thấy phân thân số một.

“Ha ha ha ha, huynh đệ, cuối cùng ngươi cũng trở về thăm ta.” Điện chủ điện Luyện Khí mừng rỡ nói.

Sau đó, hắn chợt đánh giá phân thân số một bằng ánh mắt nghiêm túc.

“Ngươi thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí rồi!” Điện chủ điện Luyện Khí nói bằng giọng điệu khiếp sợ.

“Đại ca lợi hại, rõ ràng ta đã che giấu tất cả khí tức, không ngờ đại ca vẫn phát hiện.” Phân thân số một ngạc nhiên nói.

“Ngươi giấu khí tức đại sư rất khá, nhưng ta nhận ra sức lực trên người ngươi.” Điện chủ điện Luyện Khí nói.

Hắn nhìn phân thân số một, đột nhiên hắn bắt đầu cảm khái.

“Lúc ấy ta cũng cảm thấy ngươi sẽ thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí nhanh thôi, nhưng ta không ngờ ngày đó đến nhanh như vậy, thế mà ta vẫn còn là Tông Sư luyện khí.” Điện chủ điện Luyện Khí nói với vẻ mặt đau khổ.

Hắn có cảm giác giống như đứa trẻ thông minh nhất làng đã ra ngoài làm giàu vậy.

“Đại ca đừng như vậy, lần này ta đến là vì truyền kinh nghiệm thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí cho ngươi.”

Phân thân số một nói, còn lấy một hộp ngọc ra đưa cho Điện chủ điện Luyện Khí.

“Ta còn chuẩn bị lễ vật, xin đại ca nhận lấy.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

“Ngươi tới là được rồi, đưa đồ làm gì chứ!”

“Bây giờ lão ca có thiếu thứ gì?” Điện chủ điện Luyện Khí trách móc.

“Lão ca, ngươi cứ mở ra xem, chắc chắn ngươi sẽ thích.”

“Ừ, ta cũng muốn xem là thứ gì.”

Điện chủ điện Luyện Khí tò mò mở hộp ngọc ra.

“Thiên Vận Thạch!” Điện chủ điện Luyện Khí nói với giọng điệu vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ.

“Lúc đầu ta muốn luyện ra một chiếc nhẫn cho lão ca, sau này ta suy nghĩ lại thì thấy vẫn là nên đưa Thiên Vận Thạch cho lão ca.”

“Dù sao thì đồ vật do mình luyện chế sẽ dễ dùng hơn.” Phân thân số một nói.

Chương 617: Vạch miệng đút cơm

“Lão ca, dạo này ta nhận được rất nhiều lời mời chào từ rất nhiều thế lực Tiên giới, ta muốn hỏi một chút, phụ thân của ngươi, cũng chính là tiền bối gia nhập thế lực nào.” Phân thân số một tò mò hỏi.

“Hình như là Thiên Đạo cung? Ta cũng không để ý.” Điện chủ điện Luyện Khí nghĩ rồi nói.

“Trước đây, có nhiều thế lực Kim Tiên trấn giữ tông môn dùng phân thân đến đây để lôi kéo phụ thân ta.”

“Lúc đó ta còn nhỏ, ta chỉ nhớ những người kia liên tục lén đưa đồ tốt cho ta, đến bây giờ ta cũng dùng chưa hết.”

“Lúc đầu đã bàn bạc là vào Du Tiên cung, nhưng cuối cùng lại bị một người rất lợi hại cắt ngang, nghe nói thế lực kia có Đại La trấn thủ.”

“Tiền bối lợi hại như vậy.” Phân thân số một nghiêm túc nói.

Hắn không rõ Đại La thuộc đẳng cấp nào, nhưng chắc chắn lợi hại hơn Kim Tiên.

“Cũng tầm đó. Dạo này hắn liên hệ ta, bảo rằng muốn cho ta phi thăng, hắn nói hiện tại hai tộc đại chiến, ta ở đây quá nguy hiểm.” Điện chủ điện Luyện Khí nói.

“Nguy hiểm không? Ta vẫn không cảm thấy gì, mặc dù bây giờ Thượng Tôn phi thăng, nhưng thường xuyên có Tôn giả vô địch đến trấn giữ Tiên thành Thượng Tôn, mấy Yêu tộc đồng dạng còn không dám đến đây.”

“Thật ra ta cảm thấy đến Tiên giới cũng có thể được xem là lựa chọn tốt.” Phân thân số một khuyên.

“Đúng là ta rất muốn đi gặp lão gia tử, nhưng ta từng khoác lác trước mặt hắn rằng không cần hắn giúp, ta vẫn có thể thăng cấp thành Đại Tông sư.”

“Ta ở hạ giới nhiều năm như vậy, giờ thấy có huynh đệ trợ giúp ta thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí, sao ta có thể từ bỏ?” Điện chủ điện Luyện Khí nói.

“Huynh đệ, lần này ngươi đến không chỉ là để gặp ta đấy chứ?”

Điện chủ điện Luyện Khí nhìn phân thân số một, hắn nở nụ cười.

“Ta muốn mua một đóm Lửa thần, lão ca cũng biết đấy, bản thể của ta có hai phân thân, một đóm Lửa thần không đủ dùng.” Phân thân số một nói.

“Huynh đệ chúng ta có duyên như vậy, ngươi cũng là nửa sư phụ của ta, chỉ là một đóm lửa thần mà thôi, đừng nói đến chuyện mua hay không mua!”

Một đóm Thần Hỏa Chu Tước xuất hiện trên tay của Điện chủ điện Luyện Khí, sau đó nó trở về trạng thái ban đầu rồi biến thành một tinh hạch có tám mươi mốt vạn bề mặt.

“Ngươi đã có Thần Hỏa Phượng Hoàng, ta tặng Thần Hỏa Chu Tước này cho ngươi, uy lực của nó mạnh hơn Thần Hỏa Phượng Hoàng mọt chút, có lẽ ngươi có thể kiểm soát được.” Điện chủ điện Luyện Khí tùy ý nói, giống như hắn chỉ đang cho phân thân số một một cục đá không mấy quan trọng.

Phân thân số một nhìn tinh hạch Thần Hỏa Chu Tước trong tay, không khỏi suy nghĩ.

“Đừng có bày ra thái độ của nữ nhân như vậy! Thứ này chỉ oai phong do tên thôi, chứ Kim Tiên nào ở Tiên giới cũng có thể ngưng tụ thật nhiều lửa thần như thế này.”

“Phụ thân ta sợ ta dùng không quen, cho nên năm thuở mười thì mới đưa cho ta một cái.”

“Ta không quan tâm lửa thần này thế nào, ta sẽ nhớ ơn lão ca.” Phân thân số một nói.

“Là huynh đệ, chúng ta đừng nói đến chuyện này.” Điện chủ điện Luyện Khí nói.

“Chúng ta không nói chuyện này, vậy thì nói chuyện khác.” Phân thân số một tiện tay chiếu ra một pháp trận Tiên Văn.

Hắn lại thu hút ánh mắt của Điện chủ điện Luyện Khí.

Đây là lễ vật mà phân thân số một chuẩn bị cho Điện chủ điện Luyện Khí, hắn nghĩ đến pháp trận Tiên Văn này gần trăm năm.

Cho dù lúc luyện khí hoặc nghỉ ngơi, số một đều nghĩ đến pháp trận này.

Mãi cho đến sau khi hắn thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí, hắn mới đưa pháp trận này ra ngoài.

Từ Phàm cũng từng nhìn thấy pháp trận này, theo như lời của hắn, đơn giản chỉ là tùy chỉnh riêng, vạch miệng đút cho ăn, chỉ cần có thiên phú và cơ sở thì thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí chỉ là vấn đề thời gian.

Điện chủ điện Luyện Khí nhìn trận pháp này chín tháng.

Phân thân số một cũng ngồi ở đó chín tháng.

Lúc này, toàn bộ điện Luyện Khí rung lên một cái, sau đó phân thân số một mới nhận ra điện Luyện Khí này cũng là Tiên khí, chỉ là trước kia hắn không phát hiện.

Điện chủ điện Luyện Khí chậm rãi mở mắt, sau đó hắn đứng dậy định hành lễ sư đồ với phân thân số một.

Dọa phân thân số một tranh thủ bước đến trước mắt hắn, đỡ Điện chủ điện Luyện Khí dậy.

“Lão ca muốn làm ta giảm thọ sao?” Phân thân số một nói.

Mặc dù bản thể của hắn muốn, nhưng hắn không thể nhận cái quỳ của Điện chủ.

“Pháp trận Tiên Văn của lão đệ đã khắc sâu trong tim ta.” Điện chủ điện Luyện Khí nhìn pháp trận Tiên Văn, nói với vẻ mặt si mê.

“Đây là pháp trận ta dùng một trăm năm, dựa theo sự hiểu luyện khí của lão ca để làm.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

Ngay lúc này, một chùm linh quang chợt rơi xuống điện Luyện Khí, một chùm linh quang tạo thành ảo ảnh xuất hiện bên trong điện.

Ảo ảnh là một nam tử có vóc dáng cao lớn, cả người phát ra khí chất riêng biệt của Luyện Khí sư.

Nếu như nhìn kỹ thì sẽ thấy tiên văn xoay chuyển liên tục trong mắt của nam tử ảo ảnh, có cảm giác hắn mới bắt đầu Luyện Khí Đại Đạo.

“Nhị Đản.” Nam tử khẽ gọi.

“Ta đã nói bao nhiêu lần rồi, đừng gọi ta là Nhị Đản.” Điện chủ điện Luyện Khí giận dữ nói.

“Được rồi.” Nam tử cười đáp lại một câu, sau đó hắn bị pháp trận Tiên Văn bên cạnh điện chủ thu hút.

“Trời ạ, vị Đại Tông Sư Luyện Khí nào dâng sẵn cho ngươi vậy?”

“Hắn còn suy diễn pháp trận Tiên Văn kỹ hơn ta.” Nam tử cảm thán nói.

Một pháp trận Tiên Văn cũng xuất hiện trong tay hắn, có bảy phần giống với pháp trận Tiên Văn do phân thân số một suy diễn ra.

“Là người bạn này giúp ngươi suy diễn ra sao? Ta cùng Nhị Đản cám ơn ngươi.” Nam tử vừa cười vừa nói với phân thân số một.

Điện chủ điện Luyện Khí đen mặt, hắn không nói gì.

Phân thân số một thấy hai cha con như vậy, lúc này hắn mới hiểu vì sao Điện chủ lại giận phụ thân của hắn đến thế.

“Lão già, ngươi có việc gì thì nói mau, không có thì đi đi.” Điện chủ tỏ vẻ không kiên nhẫn nói.

“Ta đến chúc mừng ngươi thăng cấp thành Đại Tông Sư Luyện Khí.”

“Sẵn tiện truyền lời mời đến Thiên Đạo Cung cho ngươi, đợi đến khi ngươi đưa ra một tiên khí, hai cha con chúng ta có thể đoàn tụ.” Nam tử ảo ảnh nói.

“Nhân tộc và Yêu tộc đang đấu với nhau, tốt xấu gì chúng ta cũng nhận ơn của Thượng Tôn, sao có thể bỏ mặc mà phi thăng?” Điện chủ điện Luyện Khí nói với lời lẽ đanh thép.

“Thằng nhóc thối, ngươi có thể kiểm soát trận chiến giữa hai tộc sao?”

“Hơn nữa, nếu có phân thắng bại thật thì cần phải mất mấy nghìn năm, thậm chí vài vạn năm, ngươi đợi không được.” Nam tử ảo ảnh khuyên.

“Ta không quan tâm, dù sao có thể đợi bao lâu thì ta đợi bấy lâu.” Điện chủ điện Luyện Khí nói.

“Vậy thì tốt, ngươi mặc kệ thì ta cũng không quan tâm, đến lúc đó chúng ta sẽ xem thủ đoạn của ai lợi hại hơn.” Nam tử ảo ảnh khẽ hừ một tiếng.

Sau đó, một Truyền Tống Trận xuất hiện ở bên trong điện, sau đó linh quang lấp lóe một khoảng không, chiếc nhẫn bị truyền tống đến.

Phân thân số một nhìn, là nhẫn không gian cấp Đạo Khí, không phải loại trụ cột nhất.

“Được rồi, thời gian có hạn, ta không hàn huyên với ngươi thêm nữa. Nhớ kỹ, ta cho ngươi thêm ba trăm năm, nếu đến lúc đó ngươi không phi thăng thì sẽ có người mang ngươi đi.”

Nam tử nói xong, cơ thể hắn bắt đầu biến mất.

Cuối cùng, hắn nhìn phân thân số một, cười nói: “Ta chờ được bàn luận cùng tiểu hữu ở Tiên giới.”

Chương 618: Năm mươi năm

“Cách trao đổi của ngươi và tiền bối thật đúng là kỳ lạ.” Phân thân số một cười nói.

“Cả hai đều đã hơn mười lăm ngàn tuổi, mỗi lần gửi cho con trai mình một cái gì đó thì hắn lại nổi điên một lần.”

“Ngươi nói xem còn có một người cha như vậy sao?” Điện chủ Luyện Khí điện bất đắc dĩ nói.

“Ta cảm thấy tiền bối sở dĩ như vậy bởi muốn sớm gặp được ngươi.” Phân thân số một nói

“Tất nhiên là ta biết, nhưng điều đó không ngăn được việc ta tức giận.” Điện chủ Luyện Khí điện nói

“Lão ca hiểu là tốt rồi.” Phân thân số một nở nụ cười

“Rồi rồi rồi, huynh đệ, pháp trận Tiên Văn vừa rồi, mặc dù ta đã hiểu được, nhưng vẫn có một số phần còn khá mơ hồ, ngươi lại đây giảng cho ta một chút.” Điện chủ Luyện Khí điện nói

“Lão ca không hiểu chỗ nào?” Phân thân số một nói.

Hai người này một dạy một học, lại là ba tháng trôi qua.

Mãi đến khi Tinh Chu của Bàng Phúc tới đây, chủ điện Luyện Khí điện mới lưu luyến không rời cáo biệt phân thân số một, hẹn gặp lại vào thời gian tới.

Trên số hiệu Phong Lôi, phân thân số một nhìn Tiên thành Thượng Tôn càng ngày càng xa, không khỏi nở nụ cười.

Hắn cảm giác chuyến đi này hơi thiệt thòi, vốn tưởng rằng có thể ôn chuyện với lão ca, nhân tiện nghỉ ngơi một lát, nào ngờ phải tham gia một lớp học dài như vậy.

“Trưởng lão số một, ta còn tưởng rằng ta không đợi được ngươi.” Bàng Phúc cười nói bên cạnh phân thân số một.

“Đã hẹn trước rồi, sao có thể tùy tiện phá hẹn được.” Phân thân số một nói.

“Gần đây cũng không có chuyện gì lớn xảy ra.”

“Những thứ khác đều rất bình thường, duy chỉ có tương đối không ổn chính là, linh khí của Tụ Linh trận tông môn sắp không đủ cung cấp.” Bàng Phúc nói.

“Là bởi vì con Độc Giác Cự Xà kia sao?” Phân thân số một hỏi.

“Đúng, bây giờ mỗi ngày ít nhất ba phần mười linh khí của tông môn bị con Độc Giác Cự Xà kia hấp thu.”

“Vậy không mở rộng Tụ Linh trận khác sao?” Số một cảm thấy bản thể không thể ngu ngốc như vậy.

“Đại trưởng lão nói, chờ ngươi quay lại, ngươi sẽ giải quyết chuyện này?” Phúc Bàng nói.

“Lười mẹ nó, cái đồ lười muốn lên bàn thờ.” Phân thân số một nhìn Tinh Hà xa xa Vực Cực Không nói.

Lúc này ở trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đã thực sự cảm giác được linh khí đã mỏng đi rất nhiều so với trước đây.

“Cũng không biết vì sao, mỗi khi hồ Linh Dịch của ta sắp được lấp đầy thì luôn có một thứ gì đó ngăn cản nó đổ đầy.” Từ Phàm vừa nói vừa nhìn mực nước hồ Linh Dịch đang dần rút xuống.

“Sư phụ, tốc độ hấp thụ linh khí này đã xem như chậm nhất, nếu không phải mỗi ngày ngươi cho hắn ăn bột linh quặng kia, tông môn chúng ta mỗi ngày một nửa linh khí cũng không chịu nổi Thôn Tinh Xà tiêu hao.” Lý Tinh Từ nói.

Lúc này một thân rắn khổng lồ phóng khỏi hồ Linh Dịch, giống như giao long ra biển.

Sau đó, đầu rắn khổng lồ đến gần Từ Phàm.

Trước kia Từ Phàm còn có thể sờ đến đỉnh đầu Thôn Tinh Xà, bây giờ chỉ có thể gãi gãi cằm cho nó.

“Tinh Từ, ngươi nói khi nào mới có thể đưa nó ra ngoài?” Từ Phàm hỏi.

Hắn vốn tưởng rằng bây giờ sau khi Ẩn Linh môn có tài nguyên, nuôi một con cự thú cực không còn là vấn đề.

Nhưng làm sao hắn có thể đoán được, Thôn Tinh Xà này lại khó nuôi như vậy, chỉ riêng linh khí hắn hấp thụ trong một ngày, điều này làm cho Từ Phàm cảm giác được có chút lực bất tòng tâm.

Giống như những quả trứng rồng năm đó, cuộc sống ngày càng trở nên khó khăn.

“Sư phụ kiên trì thêm một thời gian nữa, chờ Thôn Tinh Xà hoàn toàn nhận ngươi làm chủ, sau khi chủ động ký kết khế ước với ngươi, thì có thể thả hắn trở lại Vực Cực Không.” Lý Tinh Từ nói.

“Còn phải kiên trì đến lúc nào? Hồ Linh Dịch lớn như vậy của, mực nước đều bắt đầu giảm xuống.” Từ Phàm vừa gãi cằm Thôn Tinh Xà vừa đau lòng nói.

Tất nhiên giữa hai người là truyền âm, bây giờ Độc Giác Cự Xà khổng lồ đã có một số trí tuệ.

“Phải mất ít nhất 50 năm.” Lý Tinh Từ ước tính.

Nghe đến số thời gian này, Từ Phàm thở dài.

“Tiết nguyên là không được, còn lại chỉ có thể khai lưu.” Từ Phàm nhẫn tâm nói.

Không phải là linh khí sao? Muốn tìm cách vẫn có.

Sau khi Thôn Tinh Xà tương tác thân mật với Từ Phàm, lại trở về hồ Linh Dịch.

Từ Phàm và Lý Tinh Từ tản bộ bên hồ Linh Dịch.

“Tinh Từ, Nhiễm Thiên trưởng lão gần đây thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Ăn đan dược của sư phụ, đã không còn gì đáng ngại, bây giờ đang tu luyện thần thông chuyển thế trùng tu.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy là tốt rồi!” Từ Phàm gật đầu.

“Sư phụ, đồ nhi muốn thỉnh giáo một chuyện.” Lý Tinh Từ nói.

“Chuyện gì?”

“Từ khi đồ nhi tu luyện thần thông Luân Hồi Bách Thế do sư phụ cải tiến, càng cảm giác được, thế giới Luân Hồi càng ngày càng chân thật.” Lý Tinh Từ nói.

“Chân thật là đúng rồi, khi vi sư giả diễn thần thông này, cũng cảm giác được một thứ giống như thiên đạo, thế giới thần thông trăm đời của ngươi, cũng đều là do hắn suy diễn.”

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, chỉ cần không trầm luân trong thế giới Luân Hồi, thần thông này chỉ có chỗ tốt không có hại?” Từ Phàm cười nói.

Nghe Từ Phàm nói, Lý Tinh Từ gật đầu.

Đúng lúc này trên bầu trời xẹt qua hai đạo độn quang, độn quang màu xanh là của Lý Sơ Phàm.

Đạo độn quang màu trắng kia là Trảm Linh, trải qua một năm trưởng thành, cảm giác vẫn là tiểu nhũ oa kia, nhưng lúc này đã có thể khống chế phi kiếm ở trên không trung áp khuỷu chơi đùa.

“Ông nhỏ, ngươi còn nói lúc trước ngươi lợi hại cỡ nào, bây giờ đều là luyện khí cao tầng, chỉ riêng tốc độ của ngươi đã chậm hơn ta ba phần.” Lý Sơ Phàm quay đầu lại cười nhìn về phía Trảm Linh.

“Sơ Phàm, vừa rồi ông nội chỉ đùa giỡn với ngươi, ngươi thật sự cho rằng đang áp chế tu vi đến cùng cảnh giới, tốc độ của ông nội không nhanh hơn ngươi sao?”

Phi kiếm nho nhỏ dưới chân Trảm Linh, trong nháy mắt hóa thành giống như thuyền nhỏ.

Một chưởng vỗ về phía linh kiếm hóa thành Linh Thuyền, trong nháy mắt một ống phản lực bao gồm linh khí tạo thành cánh đuôi tên lửa xuất hiện, sau đó bộc phát ra lực đẩy mạnh mẽ.

Tốc độ đột nhiên tăng lên gấp mấy lần, vượt qua Lý Sơ Phàm.

“Ông nội ngươi chơi xấu!”

“Đây là cái gì vậy? Ta chẳng lẽ không phải dựa vào thực lực bản thân gia tốc sao?”

Cảm giác nhanh như chớp khiến Trảm Linh cảm thấy rất sảng khoái.

“Nếu ông nội nói như vậy, vậy ta sẽ không khách khí.” Lúc này Lý Sơ Phàm lấy ra mấy cái bùa chú và kích hoạt tất cả.

Trong nháy mắt, Lý Sơ Phàm như được thêm vào hiệu ứng đặc biệt.

Cánh mọc sau lưng, dưới chân xuất hiện một cơn lốc pháp trận, đằng sau là một cái gì đó giống như một ống phản lực.

Tốc độ của Lý Sơ Phàm, cũng nhanh hơn mấy lần, gần như ngang bằng Trảm Linh.

“Càng ngày càng nhiều trò đùa.” Từ Phàm nhìn Lý Sơ Phàm trên bầu trời cười nói.

“Trước kia những đệ tử kia tu luyện đồ đạc ta còn có thể hiểu được, bây giờ để cho ta qua xem, ta đều cảm giác có chút bịt mắt.” Lý Tinh Từ cười nói, hắn có đôi khi tản bộ trong tông môn, cảm giác mình không giống như ở Tu Tiên giới.

Đúng lúc này, một đội máy bay chiến đấu khôi lỗi quái dị, từ trên bầu trời trong nháy mắt xẹt qua, tốc độ của nó không thua gì tu sĩ Hóa Thần kỳ toàn lực độn thuật.

“Vạn biến bất ly kỳ tông, cho dù có nhiều hoa văn hơn nữa vẫn là thứ kia.” Từ Phàm cười nói.

Chương 619: Nhất chiêu tươi, ăn cả ngày.

“Vậy sư phụ cho rằng cuối đạo là cái gì?” Lý Tinh Từ cảm thấy hứng thú nói.

“Cuối đạo?” Từ Phàm đột nhiên cau mày, cẩn thận đánh giá đồ đệ vẫn luôn khiến hắn rất lo lắng này.

“Tại sao ngươi đột nhiên quan tâm đến điều này, cuối đạo, nói một cách đơn giản là một hỗn loạn.” Từ Phàm nói.

“Một mảnh hỗn độn?” Lý Tinh Từ có chút không rõ.

“Đạo là quy tắc.”

“Khi sức mạnh của ngươi có thể tạo ra đạo, điều đó chứng minh rằng ngươi đã đứng ở cuối đạo.”

“Nhưng tốt nhất là không nên như vậy.” Từ Phàm nói.

“Vì sao?” Lý Tinh Từ cảm thấy mình hiểu được một chút.

“Bởi vì như vậy sẽ rất không có ý nghĩa.” Từ Phàm nói xong thì chậm rãi bước đi.

Cơ thể bắt đầu phai mờ, và cuối cùng biến thành linh lực tinh khiết nhất chống lại trời và đất.

“Thuật phân thân tạm thời của sư phụ càng ngày càng tinh diệu.” Lý Tinh Từ cười nói.

Đúng lúc này, Lý Sơ Phàm xuất hiện bên cạnh hắn.

“Ngươi không phải đi thi đấu với Trảm Linh gia gia sao?” Lý Tinh Từ cười nói.

“Ông nội chơi xấu, thế nhưng lại dùng pháp bảo tăng tốc, không chơi với ông nữa.” Lý Sơ Phàm nói.

“Cha, nương khi nào chuyển linh trùng tu?”

“Sau khi nhỏ đi, ta muốn mang theo mẹ đi chơi.” Lý Sơ Phàm cười nói, hắn cho rằng chuyển linh trùng tu sẽ biến thành tiểu hài tử.

“Tình hình của mẹ ngươi là khác nhau, sẽ không trở thành một đứa trẻ.” Lý Tinh Từ Nói.

“Vậy ngươi để sư tổ thay đổi một chút, nếu cậu muốn biến thành một cô bé nhất định rất đáng yêu.” Lý Sơ Phàm cười nói.

Nghe con trai nói, Lý Tinh Từ đột nhiên cảm thấy đề nghị này cũng không tệ.

“Trở về đi, ta sẽ nói cho sư tổ ngươi một tiếng.” Lý Tinh Từ nói.

...

Nửa tháng sau,

Trong sự chờ đợi của Từ Phàm, Bàng Phúc mang theo phân thân số một trở về tông môn.

“Bản thể, ngươi chờ ta làm gì?” Phân thân số một cau mày nói.

“Nói vậy ngươi cũng biết chuyện thiếu hụt linh khí ở tông môn.” Từ Phàm nói ra.

“Vậy ngươi mở tuyệt thực Tụ Linh trận, chờ ta làm gì?” Phân thân số một lại nói.

“Số hai đang luyện chế Cực Không Cự Thú Tinh Chu, chỉ có thể tìm ngươi.

“Ta lại nghĩ một bước tại chỗ, trực tiếp luyện chế ra Tụ Linh trận lấy tiên khí làm trung tâm, như vậy cũng thuận tiện cho kế hoạch tiếp theo của chúng ta.” Từ Phàm nói.

“Linh khoáng cấp tiên khí, ngươi đã sẵn sàng chưa?”

“Theo ta được biết, tông môn bảo khố còn chưa có luyện chế loại tiên khí linh khoáng này.” Phân thân số một nói.

“Ngươi quên chúng ta là thân phận gì, thiếu đồ đạc, trực tiếp xoát mặt là được.”

“Lúc Bàng Phúc đi đón ngươi, Thiên Linh Tôn Giả vừa vặn trở về, phỏng chừng lúc này đã ở trên đường giao hàng.” Từ Phàm một bộ ngươi yên tâm, hết thảy ta đều an bài tốt.

“Bản thể, ngươi thật chó!” Phân thân số một phỉ nhổ.

“Mắng ta có thể, nhưng ngươi không thể không làm việc.” Từ Phàm với một thái độ không quan trọng.

“Chờ linh khoáng đồng loạt gọi ta.” Phân thân số một nói trở lại động phủ của mình.

“Ta tính toán thời gian, ngày mai sẽ đến, đến lúc đó vất vả.” Giọng nói của Từ Phàm truyền đến.

“Chó mẹ nó mở cửa cho chó ~”

“Ngươi và ta vốn là một, vậy sau này ta sẽ gọi ngươi là số một.” Từ Phàm cười đáp lại.

Phân thân số một không để ý tới Từ Phàm tiện miệng, trở về động phủ của mình.

Lúc này trong động phủ của mình, Nhị Viễn cầm một gói đồ ăn vặt, đang nhìn ca ca Nhị Thiết luyện chế pháp bảo của mình.

“Sư phụ đã trở lại!“ Nhị Viễn cầm đồ ăn vặt vui vẻ nói.

“Xem ra trong khoảng thời gian ta đi, ngươi và ca ca ngươi đều rất siêng năng.” Phân thân số một cười nói.

“Đó là đương nhiên, ta đã khiêu chiến thành công Kim Đan kỳ thăng cấp con rối sơ cấp.” Nhị Viễn vẻ mặt kiêu ngạo nói.

“Ca ca của ngươi gần đây có tiến bộ gì?” Phân thân số một nhìn Nhị Thiết đang luyện chế pháp bảo.

Nhà luyện khí bình thường, khi luyện khí, sẽ không phân tâm hắn.

“Sư ca sư tỷ lại đây cầu ca ta luyện chế pháp bảo càng ngày càng nhiều.” Nhị Viễn nói, đưa một gói đồ ăn vặt trong tay mình đến trước người số một.

Đưa tay ra một miếng thịt giòn tan ra đặt vào miệng mình.

Phân thân số một lại nhìn thủ pháp luyện chế pháp bảo của đồ đệ tiện nghi của mình, tuy rằng trong mắt hắn vô cùng vụng về, nhưng biểu hiện trong luyện khí sư cùng cấp bậc đã rất tốt.

Không bao lâu sau, Nhị Thiết luyện chế xong pháp bảo giống như bảo tháp.

Thấy sư phụ mình trở về, trên mặt lập tức nở nụ cười.

“Sư phụ, đây là một kiện pháp bảo ta vừa mới luyện chế ra, Định Hồn tháp.”

Nhị Thiết cao hứng phấn chấn đặt pháp bảo luyện chế xong vào trong tay phân thân số một.

Phân thân số một nhìn về phía tòa bảo tháp này một lúc lâu, cuối cùng nhìn về phía đồ đệ của mình mà vô cùng uyển chuyển nói một câu.

“Nhị Thiết ngươi có nghe qua một câu hay không?

“Không có sư phụ.”

“Đó chính là một chiêu tươi, ăn cả bầu trời, sau này ngươi sẽ chuyên tâm luyện chế linh kiếm, tương lai tuyệt đối có khả hy vọng.” Phân thân số một nói.

Phân thân số một nói, Nhị Thiết là nghe rõ.

“Sư phụ, ta về sau chẳng lẽ chỉ có thể luyện chế linh kiếm sao?” Nhị Thiết có chút uể oải nói.

“Điều đó phải dựa trên vị trí tương lai của ngươi.”

“Sau này nếu như ngươi chỉ muốn đơn giản thăng cấp Tông Sư luyện khí, có thể phát triển toàn diện.”

“Nhưng ngươi có biết vi sư đối với ngươi định vị là gì không? Cũng là chờ đợi ngươi, ít nhất là Đại Tông Sư luyện khí, nhưng muốn đạt tới cảnh giới này, ngươi chỉ có một con đường chuyên tinh.” Phân thân số một thản nhiên nói.

Nhị Thiết nghe được lời sư phụ của mình nói, biểu cảm vốn uể oải trong nháy mắt hưng phấn hẳn lên.

“Sư phụ, tương lai của ta thật sự có thể đạt tới cảnh giới đó sao?” Giọng nói Nhị Thiết hơi run rẩy.

“Chỉ có thể nói là có thể.”

“Sư phụ ta hiểu rồi, đồ nhi sau này sẽ chuyên luyện chế linh kiếm một con đường này.” Nhị Thiết nói với ánh mắt kiên định.

Lúc này Nhị Viễn ở bên cạnh vẫn quan sát lại có chút phát sầu.

“Vậy ta có muốn chuyển thành kiếm tu hay không.” Nhị Viễn có chút khó xử nói, nàng đi vốn là thuật pháp một đạo.

“Ngươi không cần, ca ca ngươi thật sự trở thành Đại Tông Sư luyện khí, còn có thể thiếu pháp bảo của ngươi dùng.” Số một bắt đầu nhìn Nhị Viễn nói.

Ngay sau khi Nhị Thiết kiên định sau này mình chuyên luyện chế linh kiếm, Hạng Vân đang làm nhiệm vụ bên ngoài tông môn tâm tình đột nhiên tốt lên, cảm giác có chuyện tốt sẽ phát sinh trên người mình.

Vào ngày 2, thuyền ngôi sao cổ điển đã hạ cánh trên hồ khổng lồ 100.000 dặm.

Thiên Linh Tôn Giả nhe răng trợn mắt từ trên tinh chu cổ điển đi xuống, tìm được Từ Phàm.

“Tôn giả, ngươi đây là?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Than ôi, vốn định ra ngoài trốn một thời gian, sau khi trở về sẽ không sao.”

“Nào biết được? Nên có tổng có, trốn cũng trốn không thoát, lão đại chính là cố ý.” Thiên Linh Tôn Giả có chút bất đắc dĩ.

“Có điều đại trưởng lão yên tâm, linh khoáng mà ngươi muốn đều mang tới cho ngươi, đều không kém.”

“Đa tạ tôn giả.” Từ Phàm nói xong trong tay xuất hiện một cái bình ngọc.

“Đây là Địa Nguyên đan, không có việc gì ăn một viên có lợi cho sức khỏe thể xác lẫn tinh thần.”

“Có thể làm giảm bớt nỗi đau về thể xác và linh hồn của tôn giả.”

Chương 620: Tức nổ

Thiên Linh Tôn Giả đau lòng đợi ở Ẩn Linh Môn không bao lâu liền lái tinh chu cổ điển số hiệu hắn yêu thích bay về phía vực Cực Không.

Sau khi Thiên Linh Tôn Giả đi, Từ Phàm lại nghênh đón phân thân số một.

“Còn cần bản thiết kế sao?” Từ Phàm cười hỏi.

“Bản thể, ngươi đang hoài nghi ta hay là đang hoài nghi thực lực của bản thân ngươi?”

“Luyện chế cái thứ đồ này mà còn cần bản vẽ gì.” Phân thân số một lạnh nhạt nói.

Sau đó lấy đi linh khoáng, đi về hướng điện Luyện Khí trong không gian trong lòng đất, một câu cũng không muốn phản ứng Từ Phàm.

“Chờ đến sau khi số một luyện chế Tiên khí xong là có thể kéo lông dê rồi.” Từ Phàm cười nói.

Bây giờ hắn có chút hối hận đã luyện chế cho Trảm Linh món Tiên khí kia, bởi vì hiện tại hắn là Đại Tông Sư cấp Luyện Đan Luyện Khí, thế nên không gây nên sự chú ý cho Tiên Giới bên kia.

Sau khi mọi chuyện đều được thu xếp tốt, đang lúc Từ Phàm cho là mình không có việc gì nữa, có thể cá mặn.

Đột nhiên một đạo kiếm quang kinh người lấy tốc độ khó mà tưởng tượng được bay về hướng Ẩn Linh Môn bên này.

Sau đó kiếm quang tan biến, Kiếm Vô Cực xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh Môn.

“Rốt cuộc trở về!” Kiếm Vô Cực nhìn nơi đã từng quen thuộc này, cảm khái nói.

Ngay lúc Kiếm Vô Cực định gọi Vương Hướng Trì, Vương Hướng Trì đã xuất hiện bên cạnh Kiếm Vô Cực.

“Sư phụ!” Kiếm Vô Cực hư không quỳ xuống hành đại lễ sư đồ.

“Mau đứng dậy, những năm này không chịu khổ đấy chứ?” Vương Hướng Trì nhìn đồ đệ này của chính mình, không khỏi có chút xúc động.

“Những năm này đi theo Cửu Kiếm Tôn Giả kia không có chịu uất ức gì, chỉ là càng ngày càng nhớ sư phụ và Phi Vũ sư đệ.”

“Hiện tại Phi Vũ sư đệ đã về hay chưa?” Kiếm Vô Cực hỏi.

Vương Hướng Trì lắc đầu.

“Sư đệ ngươi bây giờ còn chưa có tin tức.”

“Sư đệ là loại người cẩn thận, thận trọng, nhất định sẽ không xảy ra chuyện.” Kiếm Vô Cực tự an ủi bản thân.

“Trước cùng ta quay về tông môn, lần này Cửu Kiếm Tôn Giả kia sao cam lòng thả ngươi về vậy?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Hắn được Tôn Giả khác mời đi thăm dò bí cảnh, chê ta vướng bận, thế nên thả ta trở về, hắn nói sau khi ra ngoài sẽ đến đón ta.” Kiếm Vô Cực nói.

“Lần này trở về ở trong tông môn nghỉ ngơi thật tốt đi.” Vương Hướng Trì nói.

Kiếm Vô Cực khẽ gật đầu.

Hai người đầu tiên là đi gặp qua Từ Phàm.

“Trước kia tông môn yếu, không thể bảo vệ ngươi.”

“Lần này nếu ngươi không nguyện ý, sau này không ai có thể mang ngươi từ Ẩn Linh Môn đi.” Từ Phàm nhìn Kiếm Vô Cực nói.

“Đa tạ sư tổ bảo vệ, đồ tôn không muốn rước lấy ngoại địch cho tông môn, lại nói Cửu Kiếm Tôn Giả kia đối xử với ta cũng không tệ, thế nên ta muốn tiếp tục đi theo hắn tu hành.”

“Đợi sau này Cửu Kiếm Tôn Giả kia phi thăng lên thượng giới, đồ tôn lại trở về dốc sức vì tông môn.” Vẻ mặt Kiếm Vô Cực chân thành nói.

Từ Phàm cũng dùng một loại ánh mắt trẻ nhỏ dễ dạy nhìn vị đồ tôn này, cực kỳ hài lòng.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện mấy bình linh đan chữa thương và khôi phục linh khí, đây đều là những thứ hắn luyện chế lúc rảnh rỗi.

“Công pháp thần thông, pháp bảo ngươi đều không thiếu, sư tổ cũng không có gì thứ tốt để tặng, liền tặng ngươi một vài linh đan chữa thương khôi phục linh khí đi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư tổ.”

Sau đó đôi thầy trò Vương Hướng Trì và Kiếm Vô Cực này từ biệt rời đi.

“Vị thiên mệnh chi tử này đã trở về, vậy báo hiệu một vị khác có phải cũng sắp trở về rồi hay không?” Từ Phàm nói, bấm tay bắt đầu tính lên.

“Ẩn Long chi tướng, xem ra vị kia cũng sắp trở về.” Từ Phàm cười nói.

“Muốn kéo lông dê một phen không?”

“Được rồi, dù gì cũng là sư tổ, phải chừa chút mặt mũi.”

Từ Phàm nhịn lại ý nghĩ vô cùng có sức hấp dẫn này, nhưng hắn biết, cạm bẫy của vai chính nhiều nhất định xảy ra vấn đề.

Cũng tỷ như từ lúc Từ Phàm không muốn gặp Diệp Tiêu Dao, hiện tại chỉ cần hắn vừa xuất hiện, bên cạnh Từ Phàm nhất định không có chuyện tốt xảy ra.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, trứng rồng và Thôn Tinh Xà kia đánh nhau rồi.” Giọng điệu Bồ Đào có chút lo lắng.

Sau khi Từ Phàm nghe xong, trực tiếp bay nhanh cất bước, bay về hướng hồ Linh Dịch.

Lúc này tình cảnh trên toàn bộ mặt hồ Linh Dịch vô cùng hỗn loạn.

Từ Phàm vốn cho rằng Thôn Tinh Xà kia sẽ chiếm thế thượng phong, nào biết khi đi tới hiện trường thì lại thấy nó đang bị đánh cho kêu áu áu liên tục.

“Dừng tay, ta không phải đã nói với các ngươi rồi sao, không được đánh nhau.”

Từ Phàm vung tay lên, một màn chắn xuất hiện giữa Thôn Tinh Xà và trứng.

Thiên Cát Quy và Giao Thủ Cự Quy vốn đang xem trò vui, trong nháy mắt cảm thấy không thú vị nữa, lại lặn xuống đáy hồ hồ Linh Dịch.

Từ Phàm đầy mặt nghiêm túc nhìn trứng rồng và Thôn Tinh Xà.

“Tại sao các ngươi lại muốn đánh nhau!”

Trứng rồng và Thôn Tinh Xà bắt đầu diễn tả lên, Từ Phàm nhìn hồi lâu cũng nhìn không hiểu.

Cuối cùng hắn thuận tay gọi ra Thiên Cát Quy vừa muốn chìm vào đáy hồ.

“Vì sao bọn nó đánh nhau?” Từ Phàm hỏi.

“U ~” Thiên Cát Quy kêu một tiếng.

Từ Phàm đã hiểu nguyên nhân kết quả, sau đó đầy mặt thất vọng nhìn về phía Thôn Tinh Xà bị đánh đến thương tích đầy mình.

“Ngươi ngay cả quả trứng cũng đánh không lại!”

Thôn Tinh Xà vẻ mặt đầy uất ức, tỏ vẻ chính mình chỉ là bất cẩn va phải bọn nó, thế mà lại bị sáu quả trứng liên hợp đánh thành bộ dạng này.

“Sáu quả trứng các ngươi liên hợp bắt nạt người ta, bắt nạt con rắn nhỏ này, cũng không ngại mất mặt.” Từ Phàm quay đầu lại bắt đầu răn dạy sáu quả trứng kia.

Quả trứng kia cũng bắt đầu nhảy lên nhảy xuống, biểu đạt ý gì đó mà Từ Phàm nhìn không hiểu.

Ngay lúc này, vỏ một quả trứng rồng đột nhiên nứt ra, làm cho Từ Phàm giật mình kêu lên.

“Ta chỉ nói các ngươi một câu, đừng nổ nha.” Từ Phàm nói.

“Gào ~”

Một tiếng rồng ngâm nãi thanh nãi khí vang lên.

Một con trường long dài chưa đến mười tấc mang theo khí thế Chân Long màu hoàng kim từ trong xác trứng nhảy ra.

Sau khi dạo một vòng trên không trung nhưng không nhìn thấy người mình muốn tìm, rồng nhỏ quay người hạ xuống bên cạnh vỏ trứng của chính mình, bắt đầu gặm vỏ trứng.

“Đây là của nhà Từ Cương.” Từ Phàm dùng phương pháp bài trừ biết được đồ đệ trước đây đã ký kết khế ước cùng vỏ trứng.

“Bồ Đào, mau kêu Từ Cương và Tinh Từ đến đây.” Từ Phàm vội vàng nói.

Ngay lúc con hoàng kim tiểu long kia sắp ăn xong vỏ trứng, Từ Cương và Lý Tinh Từ đã xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Từ Cương, trứng nhà ngươi ấp nở rồi, mang về bồi dưỡng cho tốt đi.” Từ Phàm cười nói.

“Tinh Từ, Thần thú này nên bồi dưỡng thế nào ngươi biết không?” Từ Phàm lại hỏi Lý Tinh Từ.

“Loại Thần thú này bình thường đều có truyền thừa, giai đoạn trước cho ăn chút đồ ăn huyết nhục, giai đoạn sau muốn ăn cái gì tự nó sẽ nói.” Lý Tinh Từ nghĩ một hồi rồi nói.

Hoàng kim tiểu long sau khi ăn xong vỏ trứng thì nhìn thấy Từ Cương, ánh mắt nó biến đổi, sau đó bay đến trên đầu Từ Cương, cuộn thành một vòng bắt đầu nằm ngủ khò khò.

“Sư phụ, trứng rồng này không phải cần qua mấy năm nữa mới nở sao?” Từ Cương đưa thay sờ đầu nhỏ của hoàng kim tiểu long.

“Ai biết được, vừa rồi ta dạy dỗ bọn nó một câu, có lẽ là bị việc này làm tức nổ, sớm nở ra.” Từ Phàm không hiểu nổi nói.

Ngay lúc này, một vòng xoáy linh khí xuất hiện trên đỉnh đầu Từ Cương.

“Hay lắm, lại tới một đứa nhà giàu hao năng lượng.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

Từ Cương giơ tay tỏ vẻ cũng không có biện pháp gì tốt.

“Sư phụ nếu không có việc gì có thể luyện nhiều thêm mấy lò Ngũ Hành Đan cấp cao nhất, hẳn là có thể làm chậm lại việc tiêu hao linh khí này.” Lý Tinh Từ nghĩ một lát rồi nói.

Chương 621: Hạt nhân Tiên khí Tụ Linh Trận

Trong tiểu viện của Từ Phàm, Từ Cương nắm lấy hoàng kim tiểu long đang muốn đi ra ngoài chơi.

“Tứ trảo, rốt cuộc là huyết mạch không thuần.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sư phụ, ngươi còn không biết Tứ trảo Chân Long ở thế giới Đại Thiên là địa vị gì sao?”

“Sau này chỉ cần bồi dưỡng thật tốt, đó chính là Thần Long hộ tông cảnh giới Kim Tiên.”

“Đương nhiên phải trước tiên nói tốt với Long tộc, nếu không bên kia sẽ kiếm chuyện.” Lý Tinh Từ nói, đây đều là kiến thức hắn nhận được từ trong mộng cảnh kia.

Từ Phàm gật đầu, tỏ vẻ trước đây để các ngươi ký loại khế ước bình đẳng này cũng chính là vì để tránh sau này Long tộc gây khó dễ.

Nhìn tốc độ hấp thu linh khí của hoàng kim tiểu long, chưa nhắc đến năm quả trứng chưa phá xác kia mà cả người Từ Phàm đều thấy không khoẻ.

Mặc dù chỉ tính sơ qua tốc độ tiêu hao linh khí của sáu vị tổ tông này và Thôn Tinh Xà kia, trong nháy mắt khủng hoảng nguồn năng lượng lại một lần nữa xuất hiện.

Lúc này, Từ Cương nhẹ nhàng buông lỏng tay, tiểu Tứ trảo Kim Long kia lập tức như hỏa tiễn phóng ra, ngao du vui vẻ trên không trung.

Thỉnh thoảng bay vào trong bầu trời chơi đùa cùng Thụy Thú do ngũ hành linh khí tạo thành, lúc lại chui vào trong dãy núi hù dọa đám động vật.

Ngay cả Vân Hoa Lộc đang thân mật cũng chịu ảnh hưởng.

“Gàooo ~”

Tiếng rồng ngâm nãi thanh nãi khí làm cho đám người trong tiểu viện đều nở nụ cười.

“Lấy xu hướng tiêu hao linh khí trước mắt của bọn nó, Tụ Linh Trận phía trên Ẩn Linh Môn còn cần luyện chế ít nhất bốn món hạt nhân Tiên khí Tụ Linh Trận.” Từ Phàm nhìn Tứ trảo Tiểu Kim Long nói.

“Sư phụ, thực sự không thể thuận theo tự nhiên sao? Nhiều nhất là trưởng thành chậm một chút.” Lý Tinh Từ đề nghị.

“Sao có thể như thế? Đã sinh ra ở Ẩn Linh Môn ta, sao có thể chịu uất ức như thế được!”

“Việc này nếu để người khác biết được sẽ nghi ngờ Ẩn Linh Môn chúng ta cơm không đủ ăn đấy, mấy con Thần thú cũng nuôi không nổi.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, trong hồ Linh Dịch vang lên tiếng vỏ trứng vỡ vụn.

Lại một quả trứng rồng phá xác, là quả của Từ Nguyệt Tiên kia.

Thế là Từ Nguyệt Tiên đang bế quan tu luyện lại bị kêu lên, vẻ mặt đầy mơ hồ nhìn tiểu Tứ trảo Kim Long như tiểu nãi cẩu trước mặt.

Lúc này Lý Tinh Từ như có điều suy nghĩ nhìn con tiểu Tứ trảo Kim Long kia.

“Có cái gì không đúng sao?”

Từ Phàm chú ý tới biểu cảm của đồ đệ.

“Long tộc huyết mạch càng cường đại thì càng khó sinh sản hậu đại, Tứ trảo Kim Long đã là sự tồn tại có thể được Long tộc tán thành gia nhập gia phả.”

“Những điều này đều không phải là mấu chốt, mấu chốt là trong một thai này lại nở ra hai con Tứ trảo Kim Long.” Lý Tinh Từ có chút thán phục nói.

“Ta vốn cho rằng trong sáu quả trứng này sẽ chỉ có một quả có huyết mạch Chân Long Long tộc, không nghĩ tới lại xuất hiện hai quả, nếu như được Long tộc phát hiện, vậy phụ thân nó nên được khen ngợi.” Lý Tinh Từ nói.

“Con rồng…kia, hắn sẽ nhận khen ngợi á?” Từ Phàm kinh ngạc nói, chữ cặn bã kia hắn cũng không nói ra miệng.

Một lần vận động lúc trước kia, Từ Phàm thế mà đã nhìn thấy.

Tư thế khó như vậy, con rồng cặn bã kia dường như đã thiên chùy bách luyện, một lần thành công.

“Một thai hai con huyết mạch Chân Long, trong Long Tộc rất hiếm thấy, rất hiếm thấy, rất hiếm thấy.” Lý Tinh Từ nhấn mạnh nói.

Ngay lúc này, dường như là lên phản ứng dây chuyền.

Quả trứng rồng thuộc về Từ Phàm kia cũng đã nứt ra, lại là một tiếng rồng ngâm nãi thanh nãi khí.

Lần này, Từ Phàm còn chưa đến đón, con Tứ trảo Kim Long kia đã hóa thành một đạo kim quang bay vào trong ngực Từ Phàm.

“Việc này ngươi giải thích thế nào?” Từ Phàm có chút nghi hoặc hỏi.

Lý Tinh Từ một bộ biểu cảm như thế giới quan bị biến đổi, không biết nên nói thế nào.

“Có thể con rồng cha kia lại nhận được càng nhiều khen ngợi.” Lý Tinh Từ nói nhỏ.

Từ Phàm nhìn Tứ trảo Kim Long xem đang lộn xộn trong lòng mình, cảm thấy có vài chuyện cần chính mình tự mình kết thúc.

“Xem ra ta cũng phải ra tay.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, nghiêm trọng đến thế sao?” Lý Tinh Từ cau mày hỏi.

“Đó là đương nhiên, ước chừng mấy năm sau này, ba quả trứng rồng còn lại cũng sẽ lần lượt phá xác mà ra, đến lúc đó linh khí tại Ẩn Linh Môn chúng ta có lẽ sẽ thật sự cạn kiệt.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm trọng nói.

Hiện tại Ẩn Linh Môn giống như một cỗ máy khổng lồ đã vận hành hết sức, dễ dàng duy trì, thế nhưng một khi đã dừng lại, muốn tiếp tục khởi động lên, vậy thì phải hao phí một cái giá cực kỳ lớn mới có thể.

“Các ngươi trước mang tiểu long của từng người trở về đi. Ta trước luyện mấy lò Ngũ Hành Đan rồi lại nói.” Từ Phàm nói, nghĩ đến trước tiên phải giải quyết được chuyện trước mắt.

“Vậy đồ nhi cáo từ.”

Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Lý Tinh Từ hành lễ cáo lui.

Đi đến trong phòng luyện đan chuyên dụng, Từ Phàm nhìn lò luyện đan cấp bảo khí kia, lắc đầu bất đắc dĩ.

“Xem ra sau này còn cần đổi mới thiết bị một chút, làm gì cũng phải có một lò luyện đan cấp đạo khí.” Từ Phàm nói.

“Trước tiên cứ tạm dùng cái này đi đã, đợi đến lần tiếp theo, trực tiếp luyện hóa một lò luyện đan hoàn toàn tự động.”

Con rối đưa tới linh dược tương ứng, Từ Phàm đắm chìm trong thế giới luyện đan.

Một lần đắm chìm này, trực tiếp là ba tháng.

Mãi đến khi tiêu hao sạch sẽ linh dược tương ứng trong bảo khố tông môn, Từ Phàm mới từ trong hình thức đắm chìm tỉnh lại.

“Hơn một trăm lò này, hơn ngàn viên Ngũ Hành Đan cực phẩm ước chừng có thể sử dụng không ít thời gian.” Từ Phàm nhìn bình ngọc bày đầy trên mặt đất cười nói.

Từ Phàm lập tức bảo Bồ Đào thu những viên Ngũ Hành Đan này vào trong bảo khố tông môn.

“Còn lại chính là nghĩ cách gom góp những linh khoáng tiên khí còn lại.”

Từ Phàm nói, đẩy cửa phòng Luyện Đan ra.

“Bồ Đào, trong ba tháng ta luyện đan này, hao tổn linh khí trong tông môn đã nghiêm trọng đến vậy sao?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, hiện tại linh khí được sinh ra mỗi ngày của Tụ Linh Trận đã cung ứng không lại tiêu hao rồi.”

“Mỗi ngày còn cần tiêu hao một chút linh dịch trong hồ Linh Dịch.” Bồ Đào nói.

“Đã như thế này, vậy thì khởi động Tuyệt Thực Tụ Linh Trận ở Yêu Giới bên kia đi, nếu không ngay cả tiêu hao cũng cung cấp không nổi.”

“Xem ra ta phải đi hối thúc số một một chuyến rồi.”

Từ Phàm nói, bay về hướng không gian trong lòng đất.

Trong không gian trong lòng đất, phân thân số một đang thảnh thơi thảnh thơi luyện chế hạt nhân Tiên khí Tụ Linh.

“Bản thể, nghe nói ngươi gần đây chăm chỉ lên rồi!” Số một cười chào hỏi.

“Không còn cách nào khác, linh khí trong tông môn không đủ tiêu hao, ta người làm Đại trưởng lão này dù sao cũng phải nghĩ ra biện pháp.” Từ Phàm nói.

“Vậy nên biện pháp ngươi nghĩ đến chính là tới hối thúc ta?” Phân thân số một trực tiếp dự đoán trước lời Từ Phàm.

“Số một, ngươi quá coi thường ta, sao ta có thể tới hối thúc? Lần này ta tới là muốn cùng ngươi luyện chế món Tiên khí này.”

Từ Phàm nói, trong tay nhiều thêm một đoàn Thần Hỏa Phượng Hoàng, cùng phân thân số một luyện chế hạt nhân Tiên khí Tụ Linh Trận.

Số một đang luyện chế Tiên khí, nhìn Từ Phàm một cái.

“Xem ra chuyện này thật sự rất cấp bách.” Phân thân số một cười nói.

“Đó là đương nhiên, nếu không sao ta lại phải tự thân xuất mã.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

“Nếu là thế này thì cũng đừng tán gẫu nữa, gia tốc, trước tiên luyện chế xong món Tiên khí này.”

Từ Phàm gật đầu, bắt đầu cùng phân thân số một chuyên tâm luyện chế Tiên khí.

Lại qua ba tháng, Tiên khí luyện chế thành công.

Chương 622: Khách đến Thượng Giới

Lúc Từ Phàm đặt hạt nhân Tiên khí Tụ Linh Trận ở trong Tụ Linh Đại Trận của Ẩn Linh môn.

Trong nháy mắt giống như dòng suối khô gặp nước, toàn bộ linh khí Ẩn Linh môn lại lần nữa khôi phục sức sống.

Thác Linh Dịch khôi phục, mặt nước hồ Linh Dịch cũng ngừng rơi xuống.

“Những thứ này vẫn chưa đủ, phía sau còn cần luyện ra hạt nhân Tiên khí Tụ Linh trấn.” Từ Phàm nói.

Cùng lúc này, một người thần bí mặc đạo phục đến bên ngoài nơi Nhân Yêu hai giới đang dung hợp.

“Hai giới dung hợp đúng là hơi hao tổn sức lực, nếu không phải thù lao nhiệm vụ cho quá nhiều thì ta sẽ không thèm tiếp nhận việc này đâu.”

Người thần bí nhìn hai giới đang dung hợp phía dưới nói.

“Đại Tông Sư luyện khí ở Mộc Nguyên giới ngày càng ăn ngon, có muốn tìm thêm mấy hạt giống có thiên phú Luyện Khí để bồi dưỡng chút hay không.”

“Cho dù thành một Tông Sư luyện khí thì cũng có lời.” Người thần bí cân nhắc nói.

Đúng lúc này, không gian xa xa lóe ra, lại có một người thần bí mặc đạo phục xuất hiện.

“y dô, không ngờ lần này là ngươi đến, Hoa Quân đạo hữu.” Người thần bí mỉm cười chào hỏi.

“Tại sao lại là ngươi?” Hoa Quân hơi không vui nói.

“Đầu năm nay khó khăn, không làm thêm chút gì sao có thể chịu đựng được thời gian sau này.” Người thần bí cười nói, tiện tay rắc ra thủy tinh bảy màu như núi nhỏ, bay về phía Nhân Yêu hai giới dung hợp.

“Không nói với ngươi nữa, chúng ta tự dựa vào bản lĩnh đi.” Người thần bí nói xong, lập tức hóa thành một luồng lưu quang, hòa theo đống thủy tinh bảy màu vào chỗ dung hợp hai giới.

“Lần này ta nhất định sẽ không nhường ngươi, nhất định sẽ không!” Hoa Quân nói xong cũng rắc ra một đống thủy tinh bảy màu.

Lúc này Từ Phàm không biết phân thân của mình đã bị người khác theo dõi.

Lúc này hắn đang cân nhắc đi đâu để gom đủ ba phần Linh Khoáng còn lại của hạt nhân Tiên khí Tụ Linh này.

Đang lúc Từ Phàm phát sầu thì một đứa bé xuất hiện bên cạnh hắn.

“Tại sao đại trưởng lão lại buồn như vậy?” Đứa bé hoành hành nói.

“Ngươi cũng thấy tông môn gần đây đó, suýt chút nữa đã bị mấy tên nhóc đó hút sạch linh khí.”

“Ngươi nói chút đồ nhỏ như vậy, sao lại phí linh khí như vậy chứ.” Từ Phàm bất đắc dĩ nói.

“Trong tông môn có Thần Thú, ngươi còn phát sầu gì nữa?”

“Thật sự không ổn thì ngươi mở ra một tiểu thế giới, đặt bọn nó bên trong từ từ phát triển chẳng phải là được rồi sao?” Đứa bé nhảy dựng ngồi lên ghế dựa bên cạnh Từ Phàm.

“Nếu đã có thì phải bồi dưỡng, đặt vào trong tiểu thế giới không quan tâm thì tính là gì chứ.”

“Ký kết khế ước bình đẳng, giai đoạn đầu phải giống như nuôi con, cái gì cũng không thể thiếu.” Từ Phàm nói.

“Vậy đại trưởng lão có cách gì?” Đứa bé nói.

“Cách thì có, nhưng hiện tại ta phát sầu chính là không có Linh Khoáng để luyện Tiên khí.” Từ Phàm nói.

“Xem ra đại trưởng lão không nghĩ đến chuyện lật mặt, thật sự không được thì cho Thiên Ma Tông đi.”

“Mặc dù Thiên Ma Tông không bằng hội trưởng lão, nhưng tìm Linh Khoáng mà đại trưởng lão cần vẫn rất dư dả.” Đứa bé nói.

“Mang thù lao luyện Tiên khí cho Thiên Ma Tông đến đây sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Như vậy có phải không tốt lắm không?”

“Có gì mà không tốt? Ngươi yêu cầu đưa trước, bọn họ vui còn không kịp.”

“Bây giờ ngươi đi đòi, bọn họ sẽ gom đủ Linh Khoáng đưa tới đây cho ngươi.”

“Xem ra đại trưởng lão vẫn chưa rõ mình có tiếng bao nhiêu.” Đứa bé cười khanh khách.

“Có tiếng như ngươi nói không?”

“Hơn nhiều so với ngươi tưởng tượng, nhưng điều kiện quan trọng là ngươi phải thật sự là Đại Tông Sư luyện khí.” Đứa bé nói.

“Đa tạ Trảm Linh trưởng lão nhắc nhở, đợi sau khi Bàng Phúc trở về, ta sẽ bảo hắn đến Thiên Ma Tông một chuyến.” Suy nghĩ của Từ Phàm thoáng cái mở ra.

Đúng lúc này, Từ Phàm nhận được báo cáo của Bồ Đào, nói là đại trận ngoài tông môn có hai người đang lén lút.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, lập tức nhận ra hai người đang nhìn trộm đó.

Một nam tử mặc đạo phục, còn cười chào hỏi Từ Phàm.

“Ngươi là đại trưởng lão của Ẩn Linh môn sao, ta có chuyện tốt muốn thương nghị với ngươi.” Nam tử mặc đạo phục cười nói.

Từ Phàm vừa nhìn hai người họ, lập tức hiểu được những thế lực tông môn đó đã đến đây.

“Hoan nghênh hai vị đạo hữu đến thăm Ẩn Linh môn.” Từ Phàm cười hoan nghênh nói.

Nghênh Khách điện trên ngọn núi chính, Từ Phàm nhìn lấy một nam một nữ.

Sau khi hai người họ nhìn thấy Từ Phàm, biểu cảm thay đổi giống như trúng xổ số vậy.

Nam tử đó đi dạo quanh Từ Phàm mấy vòng.

Trong miệng vẫn kêu lên không thể tưởng tượng nổi.

Nhìn hai người họ, lần đầu tiên Từ Phàm có cảm giác bị nhìn thấu.

“Có lẽ đạo hữu không phải là đại năng chuyển thế đúng không, nếu không chắc chắn sẽ không dẫn dắt bọn ta tới đây.” Nam tử mặc đạo phục đó nói.

“Chưa từng chuyển thế, đạo hữu chính là người Thượng Giới sao.” Từ Phàm hỏi.

“Huyền Quang, sứ giả tiếp dẫn Thiên Đạo cung.” Huyền Quan hành lễ nói.

“Hoa Quân, sứ giả tiếp dẫn Du Tiên cung.” Hoa Quân hành lễ nói.

Từ Phàm hoàn lễ.

“Mục đích bọn ta đến nơi này đạo hữu cũng đã biết, không biết có đồng ý gia nhập Thiên Đạo cung hoặc là Du Tiên cung của bọn ta hay không.” Huyền Quang nói xong lấy ra một chiếc nhẫn không gian đưa cho Từ Phàm.

“Cho dù đạo hữu có gia nhập hay không, thì chắc chắn bọn ta phải kết một phần thiện duyên trước.” Huyền Quang cười hì hì nói.

Hoa Quân cũng lấy ra một nhẫn không gian đưa cho Từ Phàm.

“Nếu như ta nói không gia nhập thì đạo hữu sẽ như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Vậy thì coi như là kết giao bằng hữu, sau này đến Mộc Nguyên giới còn phải giao tiếp.” Huyền Quang cười nói.

“Đạo hữu là Đan Khí Song Đại Tông Sư, sau khi đến Mộc Nguyên giới chắc chắn sẽ được các thế lực Tiên môn tiếp đón.”

“Nếu đụng phải tông môn cần thể diện còn dễ nói, nhưng nếu đụng phải tông môn không biết xấu hổ thì an toàn của đạo hữu…” Hoa Quân nói.

Từ Phàm nghe ra thiện ý này, nhưng nhìn hình thế trước mắt lại không có quan hệ quá lớn, bay lên Tiên Giới đó là chuyện của mấy ngàn năm sau.

“Trong Thượng Giới, tông môn cần thể diện nhiều không?” Từ Phàm hỏi.

“Dường như không ai cần thể diện cả.” Huyền Quang bên cạnh cười nói.

“...”

“Đa tạ hai vị đạo hữu đã đến Ẩn Linh môn ta, ta vốn không có suy nghĩ sẽ gia nhập thế lực nào cả.”

“Nhưng ta sẽ nhận hai vị đạo hữu, sau này đến Tiên Giới sẽ mời hai vị đạo hữu uống trà.” Từ Phàm nhận quà mà hai người họ mang đến, cười híp mắt nói.

Từ Phàm biết sau khi bọn họ quay về sẽ không còn ký ức ở giới này nữa.

Vậy hắn cần khách sáo làm gì, không nhận quà gặp mặt này vậy thì đầu có vấn đề rồi.

Huyền Quang và Hoa Quân nhìn nhau, sau đó cáo từ rời khỏi Ẩn Linh môn.

“Đi dứt khoát như vậy sao?” Từ Phàm cảm giác có chút không đúng.

Trong khoảng thời gian sau đó, Từ Phàm mới biết tại sao những thế lực Thượng Giới lại phái bọn họ đến đây?

Dường như hôm nào Huyền Quang và Hoa Quân đều đến thăm.

Có cơ hội thì huyên thuyên với Từ Phàm, không gì không nói.

Từ địa hình địa hiểm của Tiên Giới đến các thế lực đứng đầu của Tiên Giới.

Từ trạng thái cuộc sống bình dân của Tiên Giới đến khu vực nào xuất hiện thiên tài nhiều nhất?

Mặc dù Từ Phàm rất kháng cự, nhưng không thể không thừa nhận, những nội dung này rất hấp dẫn người khác.

Chương 623: Rời đi

Từ Phàm và Huyền Quang Hoa Quân trò chuyện càng ngày càng vui vẻ, có xu hướng muốn bái thành huynh đệ.

“Đa tạ hai vị đã nói với ta nhiều chuyện Tiên Giới như vậy.” Từ Phàm khách sáo nói.

“Đây đã là gì, thật sự muốn nói đến chuyện này thì nói một trăm năm cũng không đủ.” Huyền Quang cười nói.

Từ khi hai người họ nói một lần chuyện gia nhập tông môn thì sau đó không còn nhắc tới nữa, dứt khoát giống như kết giao bằng hữu với Từ Phàm.

“Huyền Quang đạo hữu, ta có một vấn đề.” Từ Phàm hỏi.

“Vấn đề gì, đạo hữu hỏi ta nhất định sẽ nói thẳng.” Huyền Quang bảo đảm nói.

“Tộc nào mạnh nhất Mộc Nguyên giới?” Từ Phàm hỏi, khoảng thời gian này nói chuyện với Huyền Quang khiến lời hắn muốn nói ra đều thiếu đi chút gì đó.

“Mạnh nhất là tộc Mộc Linh, cũng là chủng tộc Mộc Nguyên giới từ xưa đến nay luôn xưng bá giới này.”

“Bọn họ trời sinh yên tĩnh, không thích đánh đánh giết giết, cho nên hiện tại toàn bộ Mộc Nguyên giới rất yên tĩnh.” Huyền Quang nói.

“Vậy Nhân Tộc chúng ta xếp thứ mấy ở Mộc Nguyên giới?” Từ Phàm lại hỏi.

“Nếu như luận vị trí có lẽ là thứ ba, tộc Cổ Yêu ở trên chúng ta, nhưng số lượng bọn họ ít, không có nhiều xung đột với Nhân Tộc chúng ta.” Huyền Quang lại nói.

Nghe lời của Huyền Quang, Từ Phàm không khỏi ngẩng đầu nhìn về phía Hùng nhị Vân Đóa trên bầu trời, không biết hiện tại hắn sống như thế nào trên Mộc Nguyên giới.

“Đa tạ Huyền Quang đạo hữu thông báo.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc Huyền Quang vẫn muốn tiếp tục lấy lòng, lại bị Từ Phàm ngăn lại.

“Hai vị đạo hữu, từ hôm nay trở đi ta muốn bế quan luyện Tiên khí.”

Ý của Từ Phàm là sau này các ngươi đừng đến tìm ta nữa.

“Vậy không sao, lúc không bế quan bọn ta sẽ đến tìm ngươi, ta với Từ đạo hữu vừa gặp đã như cố nhân, dường như nói mãi vẫn không hết chuyện.” Huyền Quang cười nói.

Hoa Quân bên cạnh cũng không cam lòng yếu thế.

“Từ đạo hữu tướng mạo anh tuấn, lại là Đan Khí Song Đại Tông Sư, đối với thanh niên tài tuấn như vậy, mấy tiểu sư muội Thiên Tiên ta đã đặc biệt dặn dò ta nhất định phải có quan hệ tốt, để sau này tiện giới thiệu các ngươi gặp mặt ở Thượng Giới.” Hoa Quân nói xong chiếu ra một màn sáng.

Bên trong đều là bản đồ cuộc sống của nữ tử Thiên Tiên, hơn nữa còn có đủ các kiểu.

Gầy béo, ngực chân thắt lưng đủ vòng, chỉ cần muốn thì sẽ có kiểu ngươi thích.

Từ Phàm nhìn hình ảnh trong màn sáng, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Du Tiên cung có rất nhiều nữ tiên tử sao?”

“Cũng không nhiều lắm, cả Du Tiên cung có hơn hai trăm vạn đệ tử, trong đó tám phần là nữ đệ tử.” Vẻ mặt Huyền Quang u oán.

Trong khoảng thời gian hắn làm sứ giả, một tay vương tạc này của Hoa Quân làm cho hắn khổ không thể tả.

“Được, đến lúc bay lên Thượng Giới, ta nhất định sẽ làm quen những sư muội đạo hữu một chút mới được.” Từ Phàm cười nói.

Lão già hay lắm, hình ảnh tuyên truyền ban đầu của Du Tiên cung các ngươi đều là dùng mông làm sao?

Phát ra cảnh này, ai không nóng người, ai không mơ hồ chứ.

Từ Phàm quyết định, sau này bay lên Thượng Giới nhất định phải thành lập Ẩn Linh môn ở nơi không xa Du Tiên cung.

Như vậy không chỉ thể xác và tinh thần sung sướng, mà còn có thể trợ giúp đệ tử tông môn giải quyết nhân sinh đại sự.

“Chờ mong Từ đạo hữu bay lên Thượng Giới!” Hoa Quân cười nói.

Từ Phàm đưa hai người họ đến ngoài cửa Ẩn Linh môn, cho đến sau khi hai người biến mất, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

“Lão già này muốn đánh lâu dài với ta đây mà.” Từ Phàm hơi bất đắc dĩ nói.

Mỗi lần hai người đó đến Ẩn Linh môn, Từ Phàm đều phải tốn rất nhiều công việc, phải giấu những thứ không thể để người ta thấy được.

“Thật sự không được thì đi bế quan, thăng cấp đến Hợp Thể Kỳ rồi ra ngoài.” Từ Phàm nhẫn tâm nói.

“Như vậy không được, còn có rất nhiều việc phải làm, không thể bế quan mãi được.”

“Thật sự không được, đi ra ngoài chơi thôi!” Từ Phàm vuốt cằm nói, cảm giác như vậy rất ổn áp.

Một tiểu viện bên trong Tiên thành Lâm Sâm.

Huyền Quang và Hoa Quân đang đối đầu.

“Hoa Quân đạo hữu, lần này ngươi sẽ phải thất vọng rồi, Từ đạo hữu đã có bạn đồng hành, sẽ không vì nữ đệ tử Du Tiên cung các ngươi nhiều mà thiên về các ngươi.” Huyền Quang nói.

“Vậy sao?” Hoa Quân mỉm cười nói.

“Nhân tài như vậy, ta và ngươi đều biết, Tiên môn phía sau chúng ta cũng sẽ không buông tay.”

“Cho nên để hắn thành lập một tiểu Tiên môn ở Tiên Giới rồi kết giao, quả thật là lựa chọn không tồi.” Huyền Quang nói.

Hoa Quân lắc đầu, cười giễu nói: “Ta không biết chút tâm tư nhỏ bé của Tiên môn các ngươi sao?”

“Đại tông sư có tư thế Thần rèn trước đó đã bị các ngươi cướp đi, người này phải là của Du Tiên cung.”

“Mặc dù Tiên môn các ngươi có Đại La tọa trấn, nhưng đừng coi Du Tiên cung bọn ta ăn chay.” Hoa Quân nói.

“Vậy thì sao? Ngươi cũng thấy thái độ của Từ đạo hữu, điển hình là không muốn bị câu nệ, đích thân thành lập một tiểu Tiên môn thảnh thơi sống qua ngày.”

“Cho dù Kim Tiên đại năng của Tiên môn các ngươi đích thân ra mặt, cũng chỉ có thể đạt được một Đại Tông Sư luyện khí tủi nhục cầu toàn, như vậy không có gì tốt cả.” Huyền Quang nói.

“Cho nên chi bằng chúng ta trở về báo cáo, trợ giúp hắn thành lập tiểu Tiên môn, cùng kết giao, từ đó mưu thuận lợi.”

“Như vậy đối với song phương đều tốt.” Huyền Quang cười nói.

Hoa Quân im lặng rất lâu, dường như nghĩ đến gì đó, cuối cùng gật đầu.

Không bao lâu sau, Từ Phàm nhận được tin hai người họ truyền đến.

Hai người họ nhất trí nói Tiên môn có việc triệu hồi, hy vọng tương lai sẽ gặp nhau ở Mộc Nguyên giới.

Cuối cùng Huyền Quang còn chu đáo đưa một quyển bách khoa tri thức Tiên Giới.

“Đây là đã đạt được thỏa thuận nào rồi sao? Đi một cách sảng khoái như vậy à?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Vốn hắn đã quyết định dẫn theo một nửa đệ tử tông môn dạo một vòng ở bên ngoài rồi hẵng nói, không ngờ hiện tại bọn họ đã đi rồi.

Từ Phàm nhìn về phía bầu trời, loáng thoáng còn có thể cảm nhận được khí tức của bọn họ.

“Kỳ thật không nói chuyện tiếp đón, thì trò chuyện vẫn rất ổn.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, trong ngực Từ Phàm truyền ra một tiếng giận nhẹ.

Một con Kim Long bốn vuốt chưa tới mười tấc chui ra, sau đó bắt đầu chạy loạn xạ như viên đạn trên không trung, giống như ngựa hoang đứt dây cương.

“Mấy ngày nay nhịn hết nổi rồi.” Từ Phàm có chút cưng chiều nói, trong tay có thêm một viên Ngũ Hành Đan, trực tiếp bắn lên không trung.

Tiểu Kim Long bốn vuốt giống như một chú cá bơi lội trong biển, trực tiếp đón nhận Ngũ Hành Đan trên không trung, nuốt xuống một ngụm.

Từ Phàm nhìn tiểu Kim Long bốn vuốt trên không trung, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

“Trứng rồng xanh sao có thể nở ra Kim Long bốn vuốt chứ?” Từ Phàm vuốt cằm suy tư nói.

Đúng lúc này, trong hồ Linh Dịch truyền đến một tiếng kêu kỳ dị.

“Lại có thêm một con nữa.”

Từ Phàm nói xong dẫn theo tiểu Kim Long bốn vuốt đạp bước về phía hồ Linh Dịch.

Từ Phàm nhìn vỏ trứng rơi lả tả trên mặt đất nói: “Gọi Tinh Từ qua đây, trứng của hắn nở rồi.”

Lần này có một con Long Quy chính tông chui ra từ bên trong quả trứng, đầu rồng đuôi rắn, nhìn hình dáng có loại khí thế cõng thiên hạ.

Ba độn quang, cả nhà ba người Lý Tinh Từ xuất hiện.

Chương 624: Trở về

“Có huyết mạch Chân Long, ngày sau thần thú Long Quy ắt sẽ có tiền đồ rộng mở.” Lý Tinh Từ nhìn Tiểu Ô Quy kia, cười nói.

“Ta cảm thấy Tiểu Ô Quy này còn tốt hơn mấy con Tiểu Kim Long bốn vuốt kia.”

“Chỉ cần an phận mà sống, thực lực có thể dần tăng theo thời gian, nói không chừng tông môn chúng ta giải tán rồi, nó vẫn còn sống đấy.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, phân thân hai vị tiên nhân lôi kéo ngươi còn đến nữa không?” Lý Tinh Từ hỏi, hắn đang nghĩ xem có cần phải thu Long Quy này vào trong đạo khí hành cung hay không.

“Bọn họ đi rồi, về sau cũng không cần giấu giấu diếm diếm nhóc con này nữa.” Từ Phàm nói.

Lúc này, hình như Tiểu Long Quy trên đất đói bụng, leo lên trên vỏ trứng bên cạnh, bắt đầu nhai rôm rốp vỏ trứng.

Sau khi ăn xong, nhún người nhảy lên trên bả vai Lý Tinh Từ, say sưa ngủ thiếp đi.

Người một nhà nhìn Long Quy to chừng bàn tay này, ai nấy đều tỏ ra yêu thích.

Nhưng tầng linh khí hệt như rồng hút nước trên trời giống như đang nhắc nhở Từ Phàm mau đi luyện chế hạt nhân Tiên khí Tụ Linh Trận.

Sau khi xử lý xong tất cả mọi việc ở đây, Từ Phàm xuống không gian dưới lòng đất.

Phân thân số một vẫn đang luyện chế hạt nhân Tiên khí.

Toàn bộ quà gặp mặt mà Huyền Quang và Hoa Quân tặng đều là một số Linh Khoáng cấp bậc Tiên khí trong ngũ hành cơ sở.

Mặc dù không phải vô cùng quý giá, nhưng quả thật đã giúp Từ Phàm tập hợp đủ Linh Khoáng còn thiếu của hai bộ hạt nhân Tiên khí Tụ Linh Trận.

“Sao vậy? Có muốn qua đây cùng nhau luyện chế không?” Phân thân số một mời.

“Cùng nhau luyện chế thì cùng nhau luyện chế.” Từ Phàm cười nói, dù sao bây giờ hắn cũng không có việc gì, mà cũng không phát tác triệu chứng của ung thư lười giai đoạn cuối.

Hai người Từ Phàm và phân thân số một cùng nhau luyện chế Tiên khí trong không gian dưới lòng đất.

…

Trên tuyến đường hàng không gần kề Tiên thành Lâm Sâm nhất của Nhân Tộc, một chiếc tinh chu đang nhanh chóng bay đến.

Nhóm ba người Hàn Phi Vũ đang đứng ở boong tàu.

“Còn hơn nửa tháng nữa là đến tông môn rồi.” Hàn Phi Vũ cảm khái.

Đối với ba người bọn họ, chặng đường này thật sự không hề dễ dàng.

“Đến lúc đó ta nhất định phải nhìn xem, tông môn của Hàn đại ca có thật sự thần kỳ như ngươi nói hay không?” Thiết Lam cười nói.

“Trải qua nhiều năm phát triển, có lẽ tông môn còn lợi hại hơn trước rồi.” Hàn Phi Vũ cười nói, trong mắt tràn đầy vẻ mong đợi.

Cuối cùng cũng có thể trở lại tông môn an toàn mà ấm áp kia rồi, không biết Vô Cực sư huynh sao rồi?

“Sau khi đến Tiên thành Lâm Sâm, trước tiên ta và tiểu muội ở trong Tiên thành một thời gian, về chuyện gia nhập ngoại môn Ẩn Linh môn, để sau hãy nói.” Thiết Tháp lên tiếng.

Hắn nhìn tiểu muội của mình rồi lại nhìn Hàn Phi Vũ, trong ánh mắt tràn đầy bất đắc dĩ.

Hắc rất chắc chắn, tiểu muội mình đang yêu đơn phương người ta, Hàn Phi Vũ không có chút tình cảm nam nữ nào với tiểu muội mình.

“Không phải lúc trước Thiết đại ca đã nói xong rồi sao?” Hàn Phi Vũ liếc nhìn Thiết Tháp.

“Ta đột nhiên muốn dẫn tiểu muội đến Tiên thành khác thăm thú, nói không chừng sẽ có phong cảnh khác biệt.” Thiết Tháp lên tiếng, trong giọng điệu mang theo ẩn ý sâu xa.

Hàn Phi Vũ nghe ra ẩn ý bên trong lời nói, trong mắt lộ ra bất đắc dĩ.

Hắn cũng không phải kẻ ngốc, làm bạn với nhau nhiều năm như vậy, sao có thể không biết tình cảm của Thiết Lam đối với hắn chứ.

Nhưng hắn coi Thiết Lam như tiểu muội nhà mình, thật sự không thể sinh ra được chút tình yêu nam nữ nào với nàng.

Hắn cũng biết ý tứ của Thiết Tháp, muốn mang tiểu muội rời khỏi Tiên thành Lâm Sâm, chặt đứt suy nghĩ của nàng, nhưng hắn cũng hơi không nỡ.

“Đại ca, lúc trước đã nói là cùng nhau gia nhập ngoại môn của tông môn Hàn đại ca rồi mà, sao bây giờ bỗng nhiên thay đổi?” Thiết Lam không thể hiểu nổi hỏi.

“Không sao, Thiết đại ca cũng là muốn dẫn ngươi đi ngắm nhìn những phong cảnh khác, nói không chừng đến Tiên thành khác sẽ gặp được kỳ ngộ nào đó.” Hàn Phi Vũ nén nhịn không nỡ trong lòng, nói ra.

“Ta không đi đâu hết, chỉ muốn đi theo bên cạnh Phi Vũ ca, đại ca, ngươi đi cùng ta được không?” Thiết Lam nhìn Thiết Tháp cầu xin.

Thiết Tháp nhìn dáng vẻ đời này chỉ chấp nhận Hàn Phi Vũ của tiểu muội nhà mình, bất đắc dĩ gật đầu.

Cả đời này của hắn đều không cưỡng được yêu cầu của tiểu muội nhà mình.

Nửa tháng sau, một chiếc tinh chu chậm rãi hạ xuống bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm.

Không lâu sau, chỉ thấy một luồng kiếm quang từ trong Ẩn Linh môn xông ra, bay về Tiên thành Lâm Sâm.

“Vô Cực…”

“Phi Vũ…”

Hai người nhiều năm không gặp, lúc này gặp nhau, tình cảm nhớ nhung tuôn trào.

“Những năm này ngươi đi nơi nào vậy? Làm ta nhớ muốn chết!” Kiếm Vô Cực kích động nói ra.

“Đi đến một nơi rất xa, nhiều năm như vậy cuối cùng cũng trở về rồi.” Hàn Phi Vũ nhìn Tiên thành Lâm Sâm quen thuộc này, cảm khái nói ra.

“Đi, chúng ta đừng nói chuyện ở bên ngoài, về tông môn đã.” Kiếm Vô Cực

“Đi, có điều trước đó ta phải thu xếp cho bạn của ta trước đã.” Hàn Phi Vũ quay đầu bày tỏ.

“Hai vị này vẫn luôn là huynh đệ và tiểu muội đồng hành cùng ta, nếu không một mình ta rất khó có thể trở về từ nơi xa xôi như vậy.” Hàn Phi Vũ nói.

Kiếm Vô Cực liếc nhìn hai huynh muội này.

“Trên quãng đường dài tựa ngàn núi muôn sông này, cảm ơn hai vị đạo hữu đã chăm sóc.” Kiếm Vô Cực hành lễ nói.

“Đều là huynh đệ nhà mình, nói cảm ơn với không cảm ơn gì chứ.” Thiết Tháp thản nhiên nói ra, đồng thời trong lòng cũng hơi khó chịu, cảm thấy bạn mình bị người khác cướp đi rồi.

“Thiết đại ca và Tiểu Lam, các ngươi trở về Tiên thành Lâm Sâm nghỉ ngơi một thời gian trước đã, ta đi xử lý chuyện các ngươi gia nhập ngoại môn.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Hai huynh muội khẽ gật đầu, sau đó đi đến Tiên thành Lâm Sâm.

Lúc này Từ Phàm cũng nhận được tin tức Hàn Phi Vũ trở về tông môn.

“Hai nhân vật chính trở về, thế nào cũng cảm thấy vận khí sắp lên rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Nhân vật chính trở về thì liên quan gì đến ngươi? Nơi này cũng chỉ là cảng tránh gió tạm thời của bọn họ mà thôi, đến lúc nào đó vẫn sẽ bay đi.” Số một đang luyện chế Tiên khí nói ra.

“Vậy thì có sao, cho dù cuối cùng những nhân vật chính này công thành danh toại, đạt thành tựu đỉnh phong, nhưng hắn cũng không quên mang lại những tháng ngày ấm áp cho các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Chờ đến khi những nhân vật chính này trở nên trâu bò, chuyển chút khí vận cung cấp cho Ẩn Linh môn chúng ta, vậy thì kiếm bộn rồi.”

“Ngươi muốn cái gì hở? Uổng cho kiếp trước ngươi đọc nhiều cuốn tiểu thuyết như vậy, Kiếm Vô Cực thì khó nói, nhưng nếu sau này Hàn Phi Vũ kia thật sự trở thành Tiên Đế Đạo Tổ trong truyền thuyết, như vậy trong mắt bọn họ, tông môn chỉ là gió thoảng mây bay mà thôi.”

“Trợ giúp nhận được rất có hạn, còn không bằng đợi đến sau kỷ nguyên, ngươi trở thành cường giả tối cao trên thế gian còn đáng tin hơn.” Phân thân số một nói ra.

“Vậy cũng không chắc, ta thấy trong tiểu thuyết cũng có rất nhiều nhân vật chính sau khi lợi hại sẽ trở về tông môn, mang theo tông môn cùng phát triển.” Từ Phàm nói ra.

“Vậy sao ngươi không nói, còn có rất nhiều tông môn của nhân vật chính bị mang đi tế trời rồi.” Phân thân số một cười nói.

“Mọi việc đều phải xét toàn cực, ngươi chỉ cần đảm bảo Ẩn Linh môn chúng ta không bị tế trời là được rồi, chỉ cần có thể sống sót, như vậy chính là kiếm lời.”

“Xem ra ngươi vẫn là người theo chủ nghĩa bi quan.” Từ Phàm cười nói.

“Không phải trước kia ngươi cũng là người cẩn thận dè dặt sao?”

Chương 625: Thiên Tâm Linh Khiếu Ngọc

“Trước đây ta cẩn thận dè dặt, đó là bởi vì ta cảm thấy trốn tránh thì sẽ không có ai đến tìm ta gây phiền phức.”

“Nhưng sau này ta phát hiện, có người mở ra thị giác Thượng Đế tìm ta, dù ta cẩn thận dè dặt thế nào thì cũng vậy thôi.”

“Còn không bằng thuận theo tự nhiên.” Từ Phàm nói rồi ngước nhìn lên bầu trời.

Từ Phàm vẫn luôn phòng bị một vài thứ gì đó, bởi vì hắn cảm thấy sau này sẽ xảy ra chuyện lớn.

…

Trong một thành trì của người phàm trên Ẩn Linh đảo, toàn bộ người ở trong thành trì này đều là người nhà của các đệ tử.

Trong một tiểu viện đơn sơ, một nữ tử giữ gìn bản thân rất tốt, thoạt nhìn vô cùng hiền lành đang mỉm cười nhìn Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ ăn mì.

“Mẹ nuôi, ta ở bên ngoài nhớ cơm ngươi nấu nhất, đặc biệt là mì sợi này, quả thật cả đời ta cũng không quên được.” Hàn Phi Vũ nhanh chóng ăn xong một bát mì sợi, chưa hết thòm thèm mà nói.

“Vẫn còn, muốn ăn bao nhiêu cũng có.”

Nữ tử bưng bát to trước mặt Hàn Phi Vũ lên rồi trở về phòng bếp, không lâu sau lại có một bát mỳ sợi ra lò.

“Ngươi cũng không thể ăn liên tục như vậy, bằng không sẽ khiến mẹ ta mệt mỏi.” Kiếm Vô Cực vừa cười vừa nói.

Giờ phút này hắn cảm thấy vô cùng ấm áp, đáng tiếc duy nhất chính là không có con dâu mà mẹ hắn vẫn luôn mong mỏi.

“Mẹ nuôi, ta ở bên ngoài lấy được không ít đồ tốt, đây là đồ ta hiếu kính ngươi.”

Hàn Phi Vũ nói rồi lấy một cái hộp ngọc ra, bên trong là một chiếc vòng tay Thiên Tâm Linh Khiếu Ngọc.

“Mẹ nuôi, ngươi đeo chiếc vòng ngọc này lên tay, rất có ích đối với tu luyện ngày thường của ngươi.” Hàn Phi Vũ nói.

Nữ tử vội vàng từ chối, bày tỏ nàng không dùng đến, mật độ linh khí trong tông môn đã đủ cho nàng dùng rồi.

Kiếm Vô Cực cầm vòng tay rồi đeo lên trên tay nữ tử.

“Mẹ, đây là con nuôi ngươi tặng, ngươi nhận đi.”

“Về sau lỡ như ta dẫn nàng dâu trở về, dù sao ngươi cũng phải có bảo vật truyền cho nàng chứ.” Kiếm Vô Cực cười nói.

Thiên Tâm Linh Khiếu Ngọc chính là bảo vật quý hiếm của Tu Tiên giới, đeo ở trên người có thể khiến người đeo tĩnh tâm sáng suốt, lúc tu luyện còn có thể phóng thích ra một loại năng lượng đặc thù bảo vệ tâm mạch người đeo, khiến cho người đeo không dễ bị tẩu hỏa nhập ma.

Trước kia hắn vẫn muốn làm cho mẹ một miếng, nhưng hắn tìm kiếm ở các Tiên thành lớn mà vẫn không tìm được cái thích hợp.

Chỉ có điều Kiếm Vô Cực không biết là, món đồ huynh đệ tốt của hắn tặng còn không phải là vật tầm thường.

Nữ tử nghe thấy lời của con trai mình, nghe lời đeo ở trên tay, nhưng trong mắt nàng lại toát vẻ tiếc nuối.

…

Thiên Long giới, một con rồng lớn dài vạn mét đang nghỉ ngơi trong lãnh thổ của mình.

Đột nhiên, dường như có cảm ứng gì đó, con rồng lớn kia nhìn vào trong hư không.

“Huyết mạch kêu gọi? Ta có hài tử ra đời sao?” Chân Long kia nghi ngờ nói ra.

Nhưng sau đó, Chân Long kia lại nhận được ba lời huyết mạch kêu gọi.

“Chẳng lẽ con nối dõi ta để lại dưới hạ giới xuất hiện huyết mạch đủ tiêu chuẩn?” Chân Long vui mừng nói, cuối cùng nhắm mắt lại, bắt đầu dùng đại thần thông tính ra ngọn nguồn của huyết mạch.

“Là dị quy có vẻ ngoài tạm được kia sao?”

“Dù sao gần đây không có việc gì, đi đón những đứa con kia trở về, như vậy còn có thể tìm trưởng lão lĩnh thưởng.” Chân Long nói xong rồi chui vào trong hư không.

Từ Phàm đang chăm chỉ luyện khí ở Ẩn Linh môn đột nhiên rùng mình một cái, lửa thần đang vận hành ổn định cũng run lên một cái, suýt nữa khiến món Tiên khí bị hỏng.

“Sao vậy? Xem nhiều đá Huyễn Cảnh của thánh địa Hợp Hoan à?” Phân thân số một nhìn Từ Phàm nói.

“Không phải, có nhân quả lớn sắp đến.” Sắc mặt Từ Phàm nghiêm trọng, nói ra.

Lập tức phân hóa ra một phân thân tạm thời giúp hắn luyện chế Tiên khí.

Sau đó nhắm mắt lại, tay kết pháp ấn, bắt đầu suy tính lai lịch của nhân quả lớn này.

Một lúc lâu sau Từ Phàm mới chậm rãi mở hai mắt ra.

“Hóa ra là đến tìm con trai, vậy thì không sao rồi.” Từ Phàm thả lỏng nói ra.

“Sao lại không sao? Ngươi quên rằng ngươi đã ký kết khế ước bình đẳng với mấy quả trứng kia rồi sao?” Phân thân số một nói.

“Vậy thì sao chứ? Ngươi có biết vì ấp nở sáu quả trứng rồng này, ta đã bỏ ra bao nhiêu tài nguyên không?”

“Chỉ riêng hồ Linh Dịch trong ao rộng lớn ở bên ngoài kia, bọn chúng đã hấp thụ hết tám ao rồi.”

“Còn các loại linh khí, căn nguyên ngũ hành, phải nói là nhiều vô số kể, chỉ tính riêng tiêu hao của sáu quả trứng rồng thì đã gấp tám lần tổng tiêu hao của đệ tử đời thứ nhất, đời thứ hai, đời thứ ba rồi.”

“Tiêu hao nhiều tài nguyên như vậy, ký kết khế ước bình đẳng, kết làm bạn bè cũng không tính là quá phận chứ?” Từ Phàm hơi tức giận bất bình nói.

“Ta cảm thấy không quá phận, nhưng không biết rồng cha nghĩ như thế nào.” Phân thân số một cười nói.

“Cho dù là Chân Long thì cũng phải nói lý chứ.” Giọng nói của Từ Phàm nhỏ đi rất nhiều.

Từ Phàm nói xong thì rời khỏi không gian dưới lòng đất, đi đến bên hồ Linh Dịch.

Lúc này còn lại hai quả trứng rồng chưa nở, ngoan ngoãn hấp thụ linh khí ở dưới đáy hồ Linh Dịch.

“Bồ Đào, gọi Tinh Từ đến.” Từ Phàm nói.

Không lâu sau, trên không trung lóe ra ánh sáng, Lý Tinh Từ xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, ngươi gọi ta.”

Từ Phàm gật đầu.

“Bên trong Mộng Cảnh Luân Hồi kia, ngươi có từng gặp Chân Long không?” Từ Phàm hỏi.

“Từng gặp mấy lần.” Lý Tinh Từ nói ra.

“Vậy ngươi biết tính tình của Chân Long như thế nào không?”

“Kiêu ngạo tham tài háo sắc, tính tình cực kỳ nóng nảy.” Lý Tinh Từ không chút do dự nói ra.

Từ Phàm liếc nhìn Long Quy trong tay Lý Tinh Từ, bình tĩnh nói ra: “Nếu như không có bất ngờ xảy ra, cha của đám này sắp đến rồi.”

“Ta hiểu rõ ý của sư phụ, nhưng nếu như Chân Long kia thật sự xuống hạ giới, tốt nhất đem một số thứ đáng tiền giấu đi.” Lý Tinh Từ nói ra.

“Vì sao chứ, ta đã khổ cực ấp nở con của hắn rồi.” Từ Phàm không phục nói.

“Ngươi ấp nở con hắn là ngươi sẵn lòng, không liên quan đến hắn, trái lại là ngươi ký kết khế ước bình đẳng, mưu toan muốn tạo quan hệ với Long Tộc, cái này phải trả giá đắt.” Lý Tinh Từ nói ra.

Một cuốn sách nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm, cuối cùng ngẫm nghĩ một chút rồi lại thu về.

“Vì vậy nếu sư phụ giấu kỹ đồ tốt đi, Chân Long kia thấy sư phụ vì ấp nở con của hắn mà táng gia bại sản.”

“Nói không chừng tâm trạng hắn sẽ tốt hơn chút, không truy cứu chuyện đã ký kết khế ước bình đẳng kia.” Lý Tinh Từ hơi bất đắc dĩ nói ra.

“Cái chuyện gì thế này?” Từ Phàm phàn nàn.

Nhưng mà, Từ Phàm nhớ rõ lời của Lý Tinh Từ ở trong lòng, hắn cảm thấy mình phải giả bộ một chút.

Đại trượng phu co được giãn được, bây giờ chịu thiệt, sau này ắt phải đòi lại.

“Không được, ta không thể vô duyên vô cớ giao con cho hắn.” Từ Phàm hơi không cam lòng nói ra.

“Vậy sư phụ muốn xử lý thế nào?”

“Mang Long Quy, Tiểu Kim Long bốn vuốt mới ấp nở và quả trứng còn lại đi Yêu Giới, bày bố kế hoạch rồi lại nói.” Từ Phàm nói ra.

“Bày bố kế hoạch?” Lý Tinh Từ nghi ngờ nhắc lại.

“Đúng, thật ra hai Yêu Tôn Vô Địch bị đánh chạy ngày đó còn chưa đi xa, vẫn luôn ở nơi xa nhìn chằm chằm thông đạo hai giới kia.”

“Lần này ta muốn diệt sạch tận gốc bọn họ.” Từ Phàm nói ra.

Không cho ta được lợi ích gì, vậy ít nhất phải chiến đấu giúp ta.

Chương 626: Ghi chép trên quyển sổ nhỏ

Từ Phàm phát hiện khoảng thời gian này bản thân chuyên cần hơn rất nhiều.

Sau khi nghĩ ra kế hoạch này, lập tức dẫn Từ Cương, Từ Nguyệt

Tiên, Lý Tinh Từ cùng với hai quả trứng rồng còn lại kia thông qua thông đạo hai giới đi đến Yêu giới.

Hóa ra bên trong Thánh Thành tộc Thỏ Ngọc Quang, đã bị đại quân con rối của Từ Phàm cải tạo thành một nơi thế ngoại đào nguyên.

Từ Phàm còn sử dụng thần thông để che đậy một ít thiên cơ.

Hồ Linh Dịch trong Ẩn Linh môn, lần đầu tiên hoàn toàn trống rỗng, lộ ra lòng sông dinh dưỡng sung túc dồi dào.

Từ Phàm ngồi bên cạnh hồ Linh Dịch vừa mới được cải tạo, nhìn hai quả trứng rồng còn đang chơi đùa trong hồ, không khỏi khẽ gật gật đầu.

Vừa rồi hắn mô phỏng thử cảnh tượng sau khi rồng cha đến.

“Sư phụ, trước tiên ngươi phải làm tốt chuẩn bị tâm lý, sau khi Chân Long kia đến, ít nhất ngươi sẽ không thể giữ được hồ Linh Dịch này nữa.” Lý Hưng ở bên cạnh lên tiếng.

“Luôn cảnh thấy ngươi nói hơi khoa trương, ta cũng không tin Long tộc có thể không hiểu chuyện đến như thế.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, chuyện giống như ngươi ta đã từng nhìn thấy trong thế giới linh hồn rồi.”

“Cũng có một tu sĩ cứu được một tộc Huyết Long còn nhỏ, người kia trải qua trăm cay ngàn đắng mới có thể tìm được cha mẹ của rồng con.”

“Cuối cùng kết quả ra sao? Chẳng những không nhận được bất kỳ lời cảm kích nào, trái lại còn bị cướp sạch sẽ.”

“Có điều sau này người kia bởi vì việc này mà lưu lại chấp niệm trong lòng, cuối cùng trở thành Trảm Long Kim Tiên, cũng không biết chuyện này có thật sự như vậy hay không.” Lý Tinh Từ nói tiếp.

“Có quỷ quái đến thế sao?” Từ Phàm nửa tin nửa ngờ.

“Nếu như công pháp của sư phụ không sai thì hẳn chính là như thế.” Lý Tinh Từ đáp.

“Trước tiên cũng đừng quan tâm nhiều, an toàn đưa tiễn mấy con tiểu long này, trong lòng ta cũng an ổn hơn.”

“Dựa theo lời ngươi nói, dù cho rồng cha không tìm đến, thì giữ mấy con Long Quy và Tiểu Long ẩn chứa huyết mạch Chân Long này trong tay cũng là tai họa ngầm.”

Từ Phàm vừa nói vừa dùng tay cọ xát, rồng con không ngừng ủi loạn trong ngực hắn, trong mắt ẩn chứa một tia tiếc nuối.

Hắn còn muốn sau khi lấy về thử làm kỵ sĩ rồng một lần cho đã nghiền, xem ra bây giờ chưa thể được như mong muốn.

Cuộc sống vẫn như mọi ngày, một ngày rồi một ngày trôi qua.

Mấy người do Từ Phàm mang đến, qua cơn mới mẻ bèn bắt đầu tu luyện thì tu luyện, nên ngộ đạo thì ngộ đạo.

Chỉ chớp mắt mà đã một năm trôi qua, một ngày nọ Từ Phàm dường như có cảm ứng, chợt đưa mắt nhìn lên bầu trời.

Sau đó, tất cả mọi người trong sơn cốc đều cảm giác được bản thân bị tước đoạt linh lực, trở thành người phàm.

Một con Ngũ Trảo Kim Long dài đến cả vạn mét, từ trong tầng mây trên trời lộ ra một cái đầu rồng, nét mặt tràn đầy uy nghiêm nhìn xuống sơn cốc bên dưới.

“Hoan nghênh Chân Long đại nhân giáng lâm, mấy người chúng ta chờ đợi ở đây đã lâu.”

“Hoan nghênh ngài nghênh đón Long Tử về nhà.” Ngũ Trảo Kim Long vừa tính nói chuyện thì chợt nghe thấy giọng nói của Từ Phàm.

Theo kim quang lóe lên, Ngũ Trảo Kim Long biến thành đầu rồng thân người, xuất hiện trong sơn cốc, chỗ Từ Phàm đang đứng.

Ánh mắt đầu tiên hắn hướng đến chính là ba con Tứ Trảo Kim Long và một con Long Quy đang vui vẻ chơi đùa trong hồ linh nham.

“Không tệ, vất vả các ngươi rồi!” Ngũ Trảo Kim Long biến thành hình người khẽ gật đầu.

“Ở giới này, các ngươi muốn làm ra một nơi có điều kiện linh khí như vầy đúng là không dễ.”

Từ Phàm nghe thấy rồng cha nói ra lời này, đột nhiên cảm thấy tình báo Lý Tinh Từ nói cho mình có chút không đúng.

“Ngươi có thể ấp nở mấy đứa nhỏ này của ta, khiến ta vô cùng cao hứng.”

“Thế nhưng các ngươi ký khế ước bình đẳng với thành viên Long tộc ta thì ta rất không hài lòng.”

Một cỗ khí thế dâng lên, tạo thành áp lực đè lên thân mấy người Từ Phàm.

“MMP ~” Từ Phàm.

“Long tộc ta há có thể ký kết khế ước bình đẳng với loại Nhân tộc yếu ớt như các ngươi, sau khi trở về những Long Tử này của ta làm sao có thể chơi đùa với những Chân Long khác nữa?”

Ngay lúc này, hai quả trứng trong bên trong hồ Linh Dịch dường như cảm nhận được áp lực, rối rít nở ra.

Ngao ô ~

Hai tiếng rồng gầm non nớt vang lên, trong nháy mắt khiến khí thế của Ngũ Trảo Kim Long hạ xuống không ít.

“Có điều niệm tình các ngươi có công ấp nở trứng rồng, các ngươi bồi thường một chút cho mấy long tử này của ta là được rồi!”

Con rối Đại Thừa kỳ đầu tiên do Từ Phàm luyện chế không bị khống chế chợt xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Trong tay còn cầm Tiên khí Phá Linh.

Ngũ Trảo Kim Long biến thành Nhân tộc, nhẹ nhàng vung tay lên, con rối Đại Thừa kỳ cùng với Phá Linh đều bị con Ngũ Trảo Kim Long này lấy đi.

“Tiên khí này cũng coi như là tinh phẩm, ta đành nhận lấy xem như là bồi thường của các ngươi.” Ngũ Trảo Kim Long biến thành hình người nói một cách đầy ngạo mạn.

Từ Phàm không nhịn được trong lòng thầm tức giận, thế nhưng rất nhanh đã bị giấu đi.

“Còn cự quy tư sắc không tệ trước kia được ta sủng hạnh hiện tại ở đâu?”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, Giao Thủ Cự Quy lập tức xuất hiện bên trong hồ Linh Dịch.

“Thân là mẫu thân của Long Tử, ngươi cũng đi theo ta đi.” Ngũ Trảo Kim Long nói.

Không để ý đến ánh mắt tràn đầy sợ hãi kia của Giao Thủ Cự Quy, hắn cưỡng ép mang đi.

Sau đó Ngũ Trảo Kim Long lại nhìn về phía hồ Linh Dịch, nghĩ ngợi một lúc rồi cũng lấy đi luôn.

“Những đồ vật này ta đều lấy đi, ngươi không có ý kiến gì chứ?” Ngũ Trảo Kim Long nhìn Từ Phàm hỏi.

“Không có ý kiến, nhưng ta vẫn muốn cầu Chân Long đại nhân một việc.” Từ Phàm mở miệng nói ra.

“Ta không tìm các ngươi tính sổ mà các ngươi còn dám cầu ta làm việc?” Vẻ mặt của Ngũ Trảo Kim Long có hơi biến hóa.

“Chân Long đại nhân, trước đây mấy người chúng ta vì ấp trứng hóa rồng đã phải trải qua trăm cay nghìn đắng, đây cũng không tính là gì, nhưng có mấy lần trứng rồng suýt nữa đã bị Yêu Tôn Vô Địch của Yêu tộc cướp đi, nói là có thể đại bổ.”

“Mấy người chúng ta không có biện pháp ngăn cản, chỉ có thể một lần lại một lần chạy trốn.”

“Dù cho mấy người chúng ta bôn ba chật vật đến thế nào cũng chẳng tính là gì, thế nhưng mấy quả trứng rồng này của ngài quả thật đã phải chịu nhiều đau khổ cùng với mấy người chúng ta, cho nên kính xin Chân Long đại nhân có thể ra mặt cho mấy người chúng ta.” Từ Phàm nói, trong lời nói có vẻ rất là thê thảm.

“Còn có việc này? Yêu tộc kia hiện đang ở nơi nào?” Ngũ Trảo Kim Long cau mày hỏi.

“Bọn chúng đang ở xung quanh nhìn chằm chằm mấy người chúng ta, là hai vị Yêu tộc cảnh giới Vô Địch.” Từ Phàm đáp lời.

Trên mặt Ngũ Trảo Kim Long xuất hiện vẻ tức giận, lập tức phất tay phá toái hư không, trực tiếp bắt lấy hai vị Yêu Tôn Vô Địch từ nơi khác đến đây.

“Trêu chọc Long tộc ta, đều phải chết!” Sau đó Ngũ Trảo Kim Long nhẹ nhàng bóp một cái.

Hai vị Yêu Tôn Vô Địch còn đang lơ mơ không hiểu chuyện gì, lúc này hóa thành huyết vụ đầy trời rơi xuống mặt đất.

Hai vị Yêu Tôn Vô Địch vừa chết, con Ngũ Trảo Kim Long kia cũng biến trở lại hình rồng, mang theo mấy Long Tử bay lên không trung.

Cuối cùng phá vỡ hư không, rời đi giới này.

Từ Phàm nhìn lên trời, thật lâu sau vẫn chưa thể hoàn hồn.

“Sư phụ, ngươi không sao chứ?” Từ Cương nhìn thần sắc nghiêm nghị kia của Từ Phàm, dè dặt hỏi.

Lý Tinh Từ ở bên cạnh xoắn xuýt không thôi, hắn đã sớm nhắc nhở Từ Phàm, không nên mang theo đồ tốt trên người.

Một lúc lâu sau, Từ Phàm mới mở miệng chậm rãi lên tiếng: “Ta thấy Ngũ Trảo Kim Long này ít nhất cũng là Kim Tiên Chi Cảnh, vì sao còn tham luyến chút Tiên khí ấy của ta?”

Từ Phàm dứt lời thì thở dài một hơi, trong tay xuất hiện một quyển sổ nhỏ và một cây bút.

Hắn bắt đầu viết lên quyển sổ nhỏ: “Vào tháng nào đó năm nào đó, có một con Ngũ Trảo Kim Long chẳng những cướp đi trứng rồng do ta tiêu hao một số lượng lớn tài nguyên mới ấp ra, còn cướp đi Tiên khí mà con dâu tặng cho ta.”

Từ Phàm viết xong bèn thu hồi quyển sổ nhỏ, nhìn lên bầu trời lại thở dài nói: “Thực lực a, lại cho ta thời gian một lượng kiếp nữa, ta nhất định phải dạy dỗ những Long tộc kia biết cái gì là lễ phép.”

Chương 627: Từ Phàm hăng hái đồ tiên

“Nghiêm khắc mà nói thì kế hoạch này cũng xem như thành công, còn về Tiên khí bị mất đi sớm muộn gì ta cũng sẽ tìm về.” Từ Phàm nói với mấy vị đệ tử do mình mang đến.

“Nhưng hôm nay để vi sư nói cho các ngươi hay, bất kể là Tu Tiên giới hay là Tiên giới thì bản chất vẫn là kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu.”

“Thực lực của ngươi yếu, đây chính là tội của các ngươi.”

“Thực lực của ngươi mạnh, đó chính là chân lý.”

“Vi sư hy vọng sau này các ngươi sẽ nhớ kỹ điểm này, bằng không ngươi trợ giúp người khác, còn phải mang ơn đội nghĩa với người khác.” Từ Phàm nói với học trò, đồng thời cũng tự nói với bản thân như vậy.

“Sư phụ, sau này đồ nhi nhất định sẽ tu luyện thật tốt, vô luận phải tốn thời gian bao lâu cũng sẽ đòi lại món nợ ngày hôm nay cho sư phụ.” Từ Cương nói, vẻ mặt tràn đầy nghiêm túc, trong mắt như có một đoàn lửa đang cháy.

“Ngươi có lòng rồi!” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Vi sư cũng rất lâu rồi không bị tức giận như vậy.”

Trải qua chuyện lần này, Từ Phàm cũng hận lây tất cả Long tộc.

Ẩn Linh môn, trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang luyện chế Tiên khí hạch tâm.

Mặc dù mấy cái kia đều hao tổn rất nhiều năng lượng, nhưng Từ Phàm vẫn là phải luyện chế nhiều hơn mấy cái Tiên khí hạch tâm của Tụ Linh trận, để đề phòng bất cứ tình huống nào.

Phân thân số một đang luyện chế Tiên khí, nhìn gương mặt không chút cảm xúc kia của Từ Phàm, đột nhiên cảm thấy có chút không quen.

“Bản thể, ngươi đừng để trong lòng, ngươi chính là người sau này sẽ trở thành Tiên Đế, chỉ là một Long tộc, đến lúc đó không phải cũng sẽ thần phục dưới chân ngươi sao?” Phân thân số một lên tiếng an ủi.

“Chuyện này cũng không là gì, dù sao hắn cũng đã có tên trong quyển sổ nhỏ của ta rồi, chờ sau khi ta có thực lực, con rồng cặn bã kia đừng mơ được sống tốt.” Từ Phàm nói.

“Thế này mới đúng, đây cũng là tăng thêm chút động lực cho ngươi.”

“Ngươi nhìn ngươi bây giờ, cũng đã lâu ngươi không có phạm vào ung thư lười thời kỳ cuối rồi.” Phân thân số một mỉm cười nói.

“Có thể là dự cảm có chuyện lớn sắp xảy ra, cho nên lười không nổi.” Từ Phàm vừa nói vừa luyện chế Tiên khí.

“Đây không phải là đại sự đã qua sao?”

Từ Phàm nghe thấy phân thân số một nói, chỉ lắc đầu một cái.

“Không phải cái này, ta dùng tất cả thủ đoạn xem bói cũng xem không ra cái gì, chỉ có thể tăng lên thực lực hiện tại mới có thể phòng ngừa chuyện kia phát sinh.” Từ Phàm nói.

“Vậy ngươi phải cẩn thận, khoảng thời gian này ta sẽ chuyên tâm giúp ngươi luyện chế Tiên khí, tranh thủ chúng ta có thể vượt qua cửa ải này.” Phân thân số một nói, vẻ mặt cùng chung mối thù.

“Số một, cám ơn ngươi.”

Xuân đi thu tới, bốn mùa thay đổi liên tục, hai năm sau.

Hai cơn dao động kỳ dị vang lên, phân thân số một và phân thân số hai lại làm một đợt mát xa toàn thân.

Luyện chế xong hai cái Tiên khí hạch tâm của Tụ Linh trận, bị Từ Phàm lắp trên cái đế của Ẩn Linh đảo.

Đồng thời phân thân số hai luyện chế tinh chu Cực Không Cự Thú cũng khá rồi.

“Không tệ, tinh chu này còn mạnh hơn so với dự đoán của ta.” Từ Phàm cất lời khen ngợi.

“Chỉ liếc mắt nhìn sơ cũng cảm thấy mạnh sao? Hay là ngươi thử một lần xem?” Phân thân số hai lên tiếng.

“Cái này có cái gì mà thử, có thể mạnh bao nhiêu sao ta lại không biết được?” Từ Phàm cười hỏi lại, bản thiết kế tinh chu hắn cũng đã sớm xem qua.

Phân thân số hai còn đang muốn muốn giễu cợt, không ngờ Từ Phàm lại tiếp tục mở miệng nói: “Chỉ cần tinh chu cấp bậc này, thả vào Cực Không Chi Vực thì đó chính là tồn tại vô địch, công thủ đều có, lại có nhiều thủ đoạn đến như vậy, nói là lấy một địch trăm cũng không quá đáng.”

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, phân thân số hai đành ngậm miệng lại, bắt đầu nở nụ cười.

“Cái tinh chu cỡ nhỏ này của ta, ta cảm thấy có thể chỗ sâu hơn trong Cực Không Chi Vực nhìn một chút, nói không chừng sẽ có thu hoạch ngoài ý muốn.” Từ Phàm nói.

“Vậy ta có được đi cùng hay không?” Một đứa nhỏ chừng năm sáu tuổi lên tiếng hỏi.

Trảm Linh trải qua tu luyện mấy năm này, đã đạt tới Trúc Cơ đỉnh phong, nếu không phải tu luyện một đạo Ngũ Hành linh vực làm trễ nãi thời gian, bây giờ phỏng chừng cũng đã đạt Nguyên Anh kỳ rồi.

“Trảm Linh trưởng lão, bây giờ xương cốt thân thể ngươi quá yếu, hay là ngươi trở về tu luyện đi, ít nhất cũng phải chờ ngươi lớn lên rồi nói sau.” Từ Phàm cười nói.

“Ta biết ngay mà ~” Trảm Linh thở dài.

Lúc này, đại trận hộ tông mở ra một cái cửa nhỏ, một đạo độn quang cấp tốc vọt qua.

“Tinh chu rất tốt!” Thiên Linh Tôn Giả nói với vẻ tràn đầy kích động.

Từ Phàm chỉ về phía chiếc tinh chu lớn nhất, mỉm cười nói: “Đã sớm chuẩn bị xong cho Tôn giả, trực tiếp lái đi là được.”

“Đại trưởng lão, phiền toái ngươi rồi!” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Này thì có gì mà phiền toái? Ta còn hy vọng càng nhiều càng tốt đây!” Từ Phàm khách khí nói.

Dù sao đều là việc của số một và số hai, dù có phiền toái cũng không phiền toái ta.

“Hay là Đại trưởng lão cùng với chúng ta thử tinh chu này một chút, thế nào?” Thiên Linh Tôn Giả mời.

Từ Phàm lắc đầu một cái đáp: “Ta không đi được, còn việc gì nữa không?”

“Vậy cũng được, nếu như vậy thì ta lái thuyền đi đây.” Trong mắt Thiên Linh Tôn Giả lộ ra nghi hoặc, là cái gì có thể khiến cho Đại trưởng lão bận rộn như thế.

Một chiếc tinh chu cỡ lớn hình dạng như long kình dài đến mấy vạn trượng, chậm rãi từ mặt đất bay lên, hướng về phía Cực Không Chi Vực bay đi.

“Số hai, hay là ngươi đi theo Tật Lôi Yêu Tôn đến nội khu Cực Không Chi Vực một chuyến nhìn xem xem.” Từ Phàm muốn đi xem thử chỗ sâu trong nội khu có thứ gì tốt hay không?

“Vậy ngươi hãy đưa con rối Đại Thừa kỳ kia cho ta.” Phân thân số hai không hề nghĩ ngợi nói.

“Đó là tất nhiên, ngươi không nói ta cũng sẽ cho.” Từ Phàm đáp.

“Vậy được, ta sẽ đi một chuyến xem sao.” Phân thân số hai gật đầu đồng ý.

Không bao lâu sau, một chiếc tinh chu cỡ nhỏ chỉ dài chừng vạn trượng, cất cánh bay về phía Cực Không Chi Vực.

Cho đến khi tinh chu biến mất ở chân trời, Từ Phàm mới thu hồi ánh mắt.

“Số một, chúng ta tiếp tục cố gắng đi, tranh thủ luyện chế hai con rối Đại Thừa kỳ trong vòng một năm.” Từ Phàm bình tĩnh cất tiếng.

Một bàn tay trùm lên trán Từ Phàm.

“Ngươi làm sao thế? Luồng sức lực kia vẫn chưa qua à?”

“Chẳng lẽ đây là chứng sợ hãi chưa đủ thực lực sao?” Phân thân số hai hỏi.

“Sau khi xảy ra chuyện con rồng cặn bã kia, ta cẩn thận suy nghĩ một chút.”

“Con Ngũ Trảo Kim Long kia hạ xuống giới này, thực lực là cực hạn Đại Thừa kỳ, cũng chính là cảnh giới Vô Địch.”

“Nếu lúc đó ta có chừng hai mươi con rối Đại Thừa kỳ, lạ phối hợp với Tiên khí.”

“Thì hoàn toàn có thể chém xuống đầu chó của con rồng cặn bã kia rồi!”

“Nếu như trước đây ta không lười biếng thì tốt.” Từ Phàm nói đến đây khẽ thở dài một tiếng.

“Ngươi đây chính là không bị ăn đòn thì không chịu đi mà!”

Phân thân số một lại cùng với Từ Phàm trở về không gian dưới lòng đất.

“Bồ Đào, bây giờ ngươi rảnh rỗi bao nhiêu?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể xem như rảnh rỗi 70%, chủ nhân muốn thành lập hạng mục gì sao?” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Ngươi hãy thôi diễn cho ta, dây chuyền sản xuất con rối Đại Thừa kỳ.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia kim quang.

Ở trong giới này, không có chuyện gì mà một con rối Đại Thừa kỳ không giải quyết được chuyện, nếu như có vậy thì mười con.

“Đã thành lập hạng mục thưa chủ nhân, trước mắt đang đang toàn lực thôi diễn.” Bồ Đào nói.

“Dự tính cần phải tốn bao nhiêu thời gian?”

“Không cách nào đoán ra được.”

“Không có việc gì, vậy thì cứ từ từ thôi diễn đi!” Từ Phàm nói.

“Ngươi làm như vậy có phải quá tàn nhẫn rồi không? Không cần thiết phải làm thứ này ở đây chứ?” Phân thân số một nghi ngờ hỏi.

“Trước kia ta cũng nghĩ như thế, sau khi phi thăng Tiên giới, vẫn rất cần đồ chơi này.”

“Sớm thôi diễn ra dẫu sao vẫn tốt hơn.” Từ Phàm cắn răng nói.

Chương 628: Gói quà đi ra ngoài tông môn

Từ Phàm hăm hở vươn lên, làm cho tập tục cả Ẩn Linh môn cũng bắt đầu phát sinh biến hóa.

Trước kia, nếu Từ Phàm không đi dạo trong Ẩn Linh môn thì cũng đi câu cá trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Đệ tử Ẩn Linh môn thỉnh thoảng còn được ăn mấy thứ khổng lồ do Từ Phàm câu lên.

Nhưng đoạn thời gian gần đây, tất cả đệ tử tông môn trong Ẩn Linh môn đều không phát hiện được tung tích của Đại trưởng lão.

Có một vị đệ tử hiếu kỳ hỏi Bồ Đào một tiếng, đáp án nhận được là Đại trưởng lão đáng kính dễ thân cận của bọn họ đang luyện chế con rối thủ hộ tông môn.

Lại biết được từ trong miệng Bồ Đào, trứng rồng mà thời gian trước tông môn hao hết tâm huyết ấp ra, tất cả đều bị một con Chân Long lấy đi mà không một chút cảm kích, thậm chí còn thuận tiện “cầm” luôn một kiện Tiên khí của Đại trưởng lão.

Chỉ chốc lát tin tức này đã truyền khắp Ẩn Linh môn.

Các đệ tử bắt đầu cùng chung mối thù, cố gắng tu luyện.

Trước kia, hình tượng của Đại trưởng lão trong mắt bọn họ là dáng vẻ vừa vô địch lại tiêu dao rộng lượng.

Nhưng thông qua chuyện này, đám đệ tử Ẩn Linh môn chợt phát hiện, thế giới bên ngoài vô cùng nguy hiểm, là Đại trưởng lão đã vì bọn họ gánh hết tất cả.

Trong nháy mắt, đám đệ tử Ẩn Linh môn đều cảm nhận được một loại áp lực vô hình, tất cả đều bắt đầu quyết chí tự cường.

Hủy bỏ tất cả những hạng mục giải trí, toàn bộ Ẩn Linh môn đều lâm vào trạng thái tu luyện cuồng nhiệt.

“Bồ Đào, ngươi cũng thật nhiều chuyện, sao lại đi nói chuyện này ra thế?” Từ Phàm vừa luyện chế con rối Đại Thừa kỳ vừa hỏi.

“Chủ nhân, chim non ở dưới cánh chim vĩnh viễn cũng sẽ không thể trưởng thành.” Bồ Đào nói ra một câu cực kỳ có tính triết lý.

“Vậy cũng không thể vừa mới đầu đã dựng lên một mục tiêu lớn như thế, để bọn chúng hăm hở đuổi theo, chẳng phải rất dễ dàng chạy chết hay sao?” Từ Phàm lại hỏi.

“Bản thể, đây cũng không phải là việc ngươi nên lo lắng, chẳng lẽ ngươi không có lòng tin với đệ tử ngươi chọn lựa trước kia sao?” Phân thân số một vừa cười vừa hỏi.

“Bọn nhỏ trưởng thành, cũng nên biết vài việc rồi!” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Lúc này trong tiểu thế giới thí luyện của Ẩn Linh môn, Hùng Lực dùng một quyền đánh chết yêu thú Hóa Thần kỳ do linh khí hóa thành trước mặt.

“Thực lực còn chưa đủ!” Hùng Lực nhìn hai tay của mình lên tiếng.

“Ở trong tông môn, ta không cách nào có thể chân chính trưởng thành.” Hùng Lực cảm nhận được luồng linh lực cuồng bạo kia trong thân thể mình nói.

“Bồ Đào, ta muốn xin Đại trưởng lão cho phép ta đi ra ngoài tông môn lịch luyện, được không?” Hùng Lực hỏi.

“Cần thời gian bao lâu?” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Vô kỳ hạn, sau khi trở thành cường giả ta sẽ trở về.” Giọng nói của Hùng Lực cực kỳ kiên định.

Hiện tại hắn cảm thấy toàn bộ Ẩn Linh môn chính là một cái phòng ấm, bảo hộ những đệ tử bọn họ đến mức quá tốt rồi.

Không trải qua những rèn luyện sinh tử, thì sao có thể trở thành cường giả?

“Xin hãy chờ một chút, đang xin phép.”

Hùng Lực đợi một lúc, giọng nói của Bồ Đào lại vang lên lần nữa.

“Đại trưởng lão muốn gặp mặt ngươi.”

Trong không gian dưới lòng đất, Hùng Lực gặp được Từ Phàm đang luyện chế con rối Đại Thừa kỳ.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Hùng Lực cung kính hành lễ.

Từ Phàm khẽ gật đầu với Hùng Lực, sau đó tạo ra một cái phân thân thay thế hắn luyện chế con rối.

Từ Phàm tức thì mang theo Hùng Lực đến phòng uống trà trong không gian dưới lòng đất.

“Ngươi muốn đi ra ngoài lịch luyện, rời khỏi phạm vi tông môn luôn sao?”

“Tại sao lại muốn như vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đại trưởng lão, ta cảm thấy ngài đã sáng tạo ra một hoàn cảnh quá tốt cho chúng ta, lâu dài ở trong hoàn cảnh như vậy sẽ không có lợi với sự trưởng thành của chúng ta.”

“Cường giả, tất cần phải trải qua ma luyện sinh tử.” Hùng Lực nói.

Từ Phàm nhìn Hùng Lực không khỏi gật đầu một cái, coi như đã đủ tư cách làm đại sư huynh của Ẩn Linh môn.

“Bây giờ tu vi của ngươi chỉ mới đến Nguyên Anh kỳ, mặc dù ngươi đã có năng lực đối địch với Hóa Thần kỳ, nhưng khi ở phạm vi bên ngoài tông môn, yêu tộc cùng với yêu thú ngươi gặp phải không nhất định đều là Hóa Thần kỳ.” Từ Phàm nói.

“Chỉ có như vậy, mới có thể rèn luyện ra ý chí của một cường giả.”

“Đại trưởng lão, ta cần phải trải qua rèn luyện sinh tử, trở thành một cường giả bảo vệ tông môn.” Hùng Lực nói tiếp.

“Ngươi đã nghĩ xong rồi?” Từ Phàm hỏi, hắn cũng ý thức được vấn đề này, hắn đã quá mức bảo vệ đối với đệ tử tông môn.

“Đệ tử đã nghĩ xong.”

“Vậy ngươi hãy chuẩn bị một chút, trước khi rời đi ngươi hãy đến bảo khố lĩnh một phần quà ra ngoài lịch luyện.” Từ Phàm nói.

Sau việc Hùng Lực muốn đi ra ngoài, Từ Phàm lại lần lượt nhận được rất nhiều thỉnh cầu tương tự.

Từ Phàm dứt khoát để cho Bồ Đào phát một thông báo, biểu thị đệ tử nào có mong muốn ra ngoài tông môn lịch luyện, thì cứ báo cáo cho Bồ Đào hay, lĩnh một phần quà lịch luyện từ bảo khố tông môn là được phép ra ngoài thí luyện.

Sau khi làm xong hết thảy những thứ này, Từ Phàm tiếp tục trở về luyện chế con rối Đại Thừa kỳ.

“Bồ Đào, đệ tử đời thứ hai thay mặt cho đệ tử đời thứ nhất, cho phép đệ tử đời thứ nhất đi ra ngoài lịch luyện.”

“Đệ tử đời thứ ba, cứ đợi năm mươi năm sau rồi lại tính.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Đã rõ thưa chủ nhân.”

“Vậy thì gói quà cho những đệ tử đi ra ngoài tông môn nên sắp xếp thế nào?” Bồ Đào hỏi.

“Một con rối Hợp Thể kỳ, một chiếc Linh thuyền bảo khí đỉnh cấp cỡ nhỏ, bốn tòa không gian nông trường cấp bậc bảo khí, bên ngoài tấn cấp Hóa Thần có khả năng sẽ dùng đến một bộ bảo khí cao cấp, phân phối toàn bộ linh đan dựa theo hai hệ số, lại thêm một bộ bảo khí hành cung cỡ nhỏ nữa.” Từ Phàm nói đến đây chợt dừng lại một chút, trong lòng thầm nghĩ còn điểm nào cần thiết nữa không?

“Lại phối thêm một mỹ nữ nữa là bọn họ có thể đi ra ngoài lập gia đình luôn.” Phân thân số một ở bên cạnh lặng lẽ phun tào.

“Số một, ngươi nói xem còn thiếu cái gì nữa không?” Từ Phàm nhìn về phía phân thân số một hỏi.

“Ngươi làm như vậy, còn không bằng cứ luyện chế cho mỗi vị đệ tử một kiện đạo khí có thể lừa gạt được cảm giác của tôn giả Yêu tộc, như vậy thì không còn chút sơ hở nào.” Phân thân số một đáp.

“Bây giờ không kịp luyện chế đạo khí rồi, thế nhưng bảo khí thì vẫn có thể.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Không bao lâu sau, phân thân số hai đang nghỉ ngơi chợt xuất hiện trong không gian dưới lòng đất.

“Những đồ vật cần thiết cho mấy đệ tử bảo bối kia của chúng ta ra ngoài tông môn lịch luyện, ta đã chuẩn bị đầy đủ, chỉ còn thiếu mỗi một kiện bảo khí có thể lừa gạt được cảm giác của cấp bậc Yêu tôn mà thôi.”

“Chuyện này giao cho ngươi, gọi hết tất cả những Tông Sư luyện khí kia của Yêu tộc ra phân công luyện chế.” Từ Phàm nói.

“Được, chuyện này cứ giao cho ta.”

Phân thân số hai hiếm khi nhìn thấy Từ Phàm làm việc nên cũng không nói gì nhiều.

Trong bảo khố tông môn, Hùng Lực tới nhận gói quà đi ra ngoài tông môn.

Trong đại điện bảo khố, Hùng Lực hướng về phía con rối phục vụ nói: “Ta đến là để nhận gói quà đi ra ngoài tông môn.”

“Xin ba ngày sau hãy đến nhận, gói quà đi ra ngoài tông môn còn có một bảo khí mấu chốt vẫn chưa luyện chế xong, trước mắt đang tăng nhanh tốc độ luyện chế.” Con rối lên tiếng.

“Còn chưa chuẩn bị xong sao?”

Hùng Lực đã muốn đi ra ngoài đến mức không kịp chờ đợi rồi.

“Hùng Lực sư huynh, hay là chúng ta cùng nhau tổ đội đi.” Thiên Vạn Binh nói, sau lưng còn dẫn theo mười con rối.

Hùng Lực đầu tiên là nhìn thoáng qua trọng giáp trên thân mười con rối sau lưng Thiên Vạn Binh, sau đó lắc đầu một cái nói: “Hai người chúng ta cũng không thích hợp tổ đội lắm, hay là ngươi đi tìm người khác đi.”

“Ta thấy những đệ tử tháp phòng nhất mạch kia, cũng rất thích hợp tổ đội với ngươi đấy!” Hùng Lực bảo.

“Đại sư huynh, gần đây ta đã đổi được một cái hỏa lôi pháo cấp bậc đạo khí từ bảo khố tông môn, uy lực rất là to lớn.”

“Thậm chí ngay cả yêu thú cấp bậc Hợp Thể kỳ cũng có thể bị thương chỉ trong một pháo.” Thiên Vạn Binh nói tiếp.

Chương 629: Học viện hiểu lễ phép

“Ngươi nói với ta cái này thì có tác dụng gì chứ?” Hùng Lực cau mày hỏi.

“Là cảm giác an toàn đấy, ngươi có biết không hả Hùng Lực sư huynh?”

“Cùng loại chiến đấu ta sẽ không cướp với ngươi, nhưng một khi gặp phải nguy hiểm, có cái cự pháo này trong tay, muốn đoạn hậu cho chúng ta chẳng phải sẽ rất dễ dàng sao?” Thiên Vạn Binh cười ha ha hỏi.

“Huống hồ gì trong tay ta đã có cả ngàn con rối có thể tùy tâm chỉ huy, một khi gặp phải linh mạch hay kỳ ngộ loại hình bí cảnh gì gì đó, thì hai người chúng ta cùng nhau khai phá chẳng phải sẽ nhanh hơn một người sao?”

Câu nói sau cùng của Thiên Vạn Binh nháy mắt đã đánh động được Hùng Lực.

“Vậy cứ thế đi, ba ngày sau nhóm chúng ta đến nhận gói quà đi ra ngoài tông môn.” Hùng Lực nói.

“Có ngay, đại sư huynh, ngươi kết đội với ta thì cứ hưởng phúc đi.” Thiên Vạn Binh vừa cười vừa nói.

“Hy vọng ngươi sẽ không lừa ta.” Hùng Lực nói, liếc mắt nhìn qua Thiên Vạn Binh.

Ở bên trong tiểu thế giới thí luyện, kẻ hố hắn đến mức cực kỳ tàn nhẫn cũng chính là Thiên Vạn Binh.

“Sao có thể chứ!” Thiên Vạn Binh cười cười đáp.

Vào lúc này, sau khi Hùng Lực làm người đầu tiên ăn cua, đã nhấc lên một cơn sóng ra ngoài thí luyện trong hàng đệ tử đời thứ nhất của Ẩn Linh môn.

Trên một ngọn núi, mấy thiếu nữ tai thỏ đang nhàm chán ngồi trước cửa ra vào của viện an dưỡng linh hồn.

“Là thủ pháp gần đây của chúng ta không tốt sao?”

“Vì sao gần đây khách hàng càng ngày càng ít thế?” Một vị thiếu nữ tai thỏ mặc váy dài màu trắng lên tiếng, lỗ tai hơi hơi lay động, lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

“Cái này ta biết đấy! Trứng của Đại trưởng lão tông môn bị người ta cướp đi mất nên những khách nhân kia bắt đầu điên cuồng tu luyện, nghĩ rằng sau khi cường đại lên thì sẽ giúp Đại trưởng lão cướp trứng về.” Một thiếu nữ tai thỏ dáng vẻ đáng yêu khác đáp lời.

“Dù cho những khách nhân kia tập trung tu luyện thì cũng có thể đến đây làm vật lý trị liệu mà! Gần đây công trạng hạ xuống không ít, ngay cả khi ăn xà lách ta cũng không dám thêm cà rốt tươi ngon vào.” Thiếu nữ tai thỏ mặc váy dài màu trắng nói với vẻ vô cùng đáng thương.

Trước kia, thời điểm công trạng tốt, thỉnh thoảng nàng còn có thể mua một củ cà rốt tươi ngon đỉnh cấp về nếm thử, bây giờ thì ngay cả mùi cũng không được ngửi.

Ngay vào lúc này, chân trời chợt hiện lên một đạo kiếm quang, Hạng Vân xuất hiện bên cạnh mấy thiếu nữ tai thỏ.

“Còn kinh doanh không? Ta muốn lại làm một đợt vật lý trị liệu cuối cùng trước khi đi.” Hạng Vân có chút không bỏ nói.

“Kinh doanh, tất nhiên là kinh doanh rồi! Mời Hạng đại ca vào trong ~”

“Lần này ngươi muốn làm hạng mục gì?”

Mấy vị thiếu nữ tai thỏ nhiệt tình vây Hạng Vân vào giữa, đi vào trong viện an dưỡng linh hồn.

“Cấp cao nhất, đại hoạt toàn thân ~”

Hạng Vân nhẫn tâm nói, thầm nghĩ xa xỉ một phen trước khi đi ra tông môn.

Nghe thấy lời Hạng Vân nói, mấy thiếu nữ tai thỏ nháy mắt đều trở nên vui vẻ.

Sau đó lại có thêm mấy vị đệ tử nữa đến viện an dưỡng linh hồn.

Trong ngày này, viện an dưỡng linh hồn vốn còn có chút tiêu điều, lần nữa trở nên náo nhiệt.

Ba ngày sau, mấy trăm chiếc Linh thuyền cỡ nhỏ, hướng về bốn phương tám hướng bay đi.

Lúc này Từ Phàm đang luyện chế con rối Đại Thừa kỳ có hơi không nỡ nhìn một màn này.

“Ài, hài tử đã lớn, rốt cuộc cũng phải cho chúng cơ hội rèn luyện.” Từ Phàm nói.

“Ngươi đó mà là cho cơ hội rèn luyện sao? Chuẩn bị đồ đạc đầy đủ đến thế, dù có đi đâu cũng chẳng khác gì ở nhà.” Phân thân số một bắt đầu dỗi như mọi ngày.

“Vậy thì thế nào? Có đồ tốt cũng không thể không cầm theo, rèn luyện là rèn luyện, nhưng đệ tử Ẩn Linh môn ta dẫu sao cũng phải dễ chịu một chút.”

“Cái này cùng với rèn luyện sinh tử, cả hai chẳng có quan hệ gì với nhau hết.” Từ Phàm nói.

“Quá mức hưởng thụ, dễ dàng khiến tâm cảnh hao tổn.” Phân thân số một còn nói thêm.

“Cái này còn phải xem ngươi giáo dục ra sao, ít nhất những đệ tử tông môn do ta tuyển chọn sẽ không xuất hiện trạng thái như thế.”

“Ngươi cũng biết mà, lúc trước ta tuyển chọn những đệ tử này nghiêm ngặt biết bao nhiêu.”

“Nhất là tính bền bỉ trên tinh thần, hoàn toàn viễn siêu tưởng tượng của ngươi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Được rồi, không nói chuyện này với ngươi nữa, ngươi mau thả phân thân của ngươi ra kể một đoạn Bình thư nghe đi!” Phân thân số một bảo.

Đoạn thời gian này, phân thân số một cảm thấy đấu võ mồm với bản thể càng ngày càng không có gì hay ho.

“Cái này có thể được ~”

Một cái phân thân chui ra từ trong cơ thể Từ Phàm, thuận tiện còn chui ra ba cái.

Kinh đường mộc vỗ xuống, một giọng nói quen thuộc vang lên.

“Vấn đề, ngươi dự định luyện chế bao nhiêu con rối Đại Thừa kỳ?” Phân thân số một hỏi.

“Ít nhất cũng phải mười con, ngươi yên tâm, trước đi còn chưa luyện chế xong mười con rối này, ta sẽ không nghỉ ngơi dù chỉ một chút.” Trong mắt Từ Phàm xuất hiện một tia huyết sắc, trong đầu còn quanh quẩn một màn Ngũ Trảo Kim Long lấy đi Tiên khí của hắn.

Đồng thời trong lòng còn có một tia hối hận, rốt cuộc vẫn là coi thường giới hạn cuối cùng của con Ngũ Trảo Kim Long kia.

“Mười con! Chẳng lẽ ngươi muốn tiêu hao sạch sẽ tất cả vốn liếng đã góp nhặt được sao?” Phân thân số một kinh ngạc hỏi.

“Những linh khoáng để bên trong bảo khố cũng chỉ là hít bụi, còn không bằng luyện chế thành thứ có thể biến thành chiến lực, đề phòng sau này lại xuất hiện tình huống như thế nữa.” Từ Phàm híp mắt nói.

“Chờ sau khi luyện chế xong con rối Đại Thừa kỳ, có thể bắt đầu luyện chế nguyên bộ đạo khí đỉnh cấp cho bọn chúng.”

“Đến lúc đó có thể giữ năm con ở lại trong Ẩn Linh môn, năm con còn lại ta sẽ mang theo trên người, ai dám chọc ta, ta sẽ lập tức giết chết kẻ đó.”

“Gần đây ta lại thôi diễn một phen, mười con rối Đại Thừa kỳ cầm đạo khí đỉnh cấp, cũng có thể giết chết phân thân của con rồng cặn bã kia.”

“Ngươi thôi diễn cái thứ vô dụng này làm chi, còn không bằng hảo hảo suy nghĩ một chút xem làm sao có được một cái thẻ buff nhanh chóng tấn cấp đi kìa.” Phân thân số một nói.

“Cái này còn không đơn giản sao? Thăng cấp trang bị cho hảo huynh đệ, đến lúc đó tự nhiên gặp được loại kỳ ngộ thẻ buff kia.”

“Nếu như lúc đó ta là Đại Thừa kỳ thì cần gì phải nhường nhịn con rồng cặn bã kia như thế?”

“Được rồi, xem ra con rồng cặn bã kia đã xếp vị trí thứ nhất trên quyển sổ nhỏ của ngươi rồi!” Phân thân số một nhìn dáng vẻ tức giận kia của Từ Phàm nói ra.

“Mới đầu quả thật ta đã xếp hắn ở vị trí thứ nhất, nhưng về sau càng nghĩ càng tức giận, ta trực tiếp đặt tên hắn ngay trên trang bìa luôn.”

“Từ Phàm ta, thông âm dương ngộ vạn đạo, cũng chỉ nhận qua oan ức lúc còn ở Luyện Khí kỳ mà thôi!”

“Chủ yếu là những nhân vật chính kia, vẫn chưa có bất kỳ người nào có thể giành miếng ăn từ trong miệng ta.” Từ Phàm nói.

“Được rồi được rồi, đến lúc đó ta sẽ dốc toàn lực phối hợp với ngươi, giết chết con rồng cặn bã kia.” Phân thân số một bảo.

“Cướp chút đồ vật của ta, tội không đáng chết, một thù trả một thù, hắn cướp của ta, ta đoạt toàn tộc của hắn.” Ánh mắt Từ Phàm lấp lóe kim quang.

Nghe đồn trong Long tộc có một cái Thiên Long giới, là nơi mà tất cả Long tộc trong ba ngàn đại thế giới hội tụ.

Từ Phàm đã nghĩ kỹ, tương lai chỉ cần có đủ thực lực.

Hắn sẽ thành lập một cái học viện hiểu lễ phép ngay trước cửa ra vào của Thiên Long giới kia.

Phàm là Chân Long tròn mười tám tuổi, nhất định phải cưỡng chế đến học viện kia đi học, học phí chính là toàn bộ tài sản của bọn chúng.

Trong lúc Từ Phàm đang tưởng tượng, hai năm thời gian đã nhẹ nhàng lướt qua.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đặt năng lượng hạch tâm vào trong lồng ngực của con rối Đại Thừa kỳ, Ẩn Linh môn lại nhiều hơn hai con rối Đại Thừa kỳ.

“Cuối cùng cũng luyện chế xong hai con rối này.”

Từ Phàm nhìn con rối màu đen rất có phong cách khoa huyễn nói.

Đúng lúc này, phân thân số hai cầm hai kiện đạo khí đỉnh cấp gồm một gậy và một búa đi xuống không gian dưới lòng đất.

“Đây là binh khí phối hợp với bọn chúng, tất cả đều luyện chế dựa theo yêu cầu của ngươi.”

Đột nhiên một tiếng kiếm minh vang lên trên bầu trời Ẩn Linh đảo.

Chương 630: Nơi trút giận

“Vô Cực đồ nhi, hãy mau ra đây!”

Giọng nói của Cửu Kiếm Tôn Giả vang vọng toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Đám đệ tử Ẩn Linh đảo đang cố gắng tu luyện, tất cả đều ngẩng đầu nhìn lên trời.

Từ Phàm vừa nghe thấy giọng nói này, trong mắt lập tức hiện lên vẻ tức giận.

Một quyển sổ nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm, mở ra trang thứ ba.

Nội dung ghi lại bên trên chính là về Cửu Kiếm Tôn Giả.

Còn Cửu Kiếm Tôn Giả thì lại đang nhìn Ẩn Linh môn bên dưới với vẻ khinh thường.

Một tông môn nhỏ yếu đến như vậy, không xứng có được loại đệ tử giỏi như Vô Cực.

Đột nhiên Cửu Kiếm Tôn Giả cau mày lại.

Chỉ thấy trên trời bỗng xuất hiện một cái bóng đen, trong tay cầm một cái cự phủ, mang theo lực lượng cực kỳ mạnh mẽ bổ về phía hắn.

“Ầm!!”

Cửu Kiếm Tôn Giả phát động kiếm trận hộ thể.

Nhưng trong lúc vội vàng không kịp chuẩn bị, Cửu Kiếm Tôn Giả vẫn bị cây búa nặng kia bổ bay.

Trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang bay về phía Thập Vạn Lý Cự Hồ phương xa, kéo ra một vệt nước dài cả trăm dặm.

“Thứ chuột nhắt từ đâu tới? Dám sủa bậy trên Ẩn Linh môn ta?”

Hai con rối Đại Thừa kỳ màu đen xuất hiện cách nơi Cửu Kiếm Tôn Giả đặt chân không xa.

Thẳng đến khi bị đánh bay, đầu óc Cửu Kiếm Tôn Giả vẫn có chút mơ màng chưa hiểu chuyện gì.

Cái tông môn này không muốn sống nữa sao?

Một cơn tức giận ngập trời dâng lên từ trên người Cửu Kiếm Tôn Giả.

Mặt hồ của Thập Vạn Lý Cự Hồ bắt đầu sôi trào, Cửu Kiếm Tôn Giả từ trong hồ chậm rãi bay lên.

Trong ánh mắt mang theo cơn giận vô biên, nhìn chằm chằm hai con rối Đại Thừa kỳ đang lơ lửng giữa không trung cách đó không xa.

“Ẩn Linh môn ta chính là tông môn có lễ nghi.”

“Nếu như ác khách tới cửa, tự nhiên có côn bổng dạy dỗ.” Con rối Đại Thừa kỳ cầm cự phủ trong tay mở miệng nói.

Cửu Kiếm Tôn Giả nghe thấy câu này như thể vừa nghe thấy một chuyện tiếu lâm cực kỳ buồn cười vậy.

“Ngươi cho rằng có hai con rối Đại Thừa kỳ là có thể đối đầu với ta sao?”

“Đã bao nhiêu năm? Từ khi ta thành tựu vô địch chi cảnh đến nay còn chưa có bất kỳ ai dám đối xử với ta như thế!”

Chín thanh Thông Thiên Chi Kiếm bay lên từ sau lưng Cửu Kiếm Tôn Giả.

“Hôm nay, cái Ẩn Linh môn nho nhỏ này của các ngươi, sẽ phải diệt ~” Cửu Kiếm Tôn Giả mở miệng nói ra.

Lúc này, người lơ mơ không hiểu gì nhất không ai ngoài Kiếm Vô Cực.

Ta là ai? Ta đang ở đâu? Vì sao sư môn và Cửu Kiếm sư phụ đánh nhau rồi?

“Dám hô to gọi nhỏ trên Ẩn Linh môn ta, nhiễu loạn đệ tử tông môn ta thanh tu.”

“Nếu hôm nay không trấn áp ngươi, chỉ sợ ngươi sẽ cho rằng Ẩn Linh môn ta mềm yếu dễ bắt nạt.”

Chẳng biết tại sao, Cửu Kiếm Tôn Giả cảm nhận được một tia nộ khí không phải nhằm vào hắn từ trong lời nói kia.

“Chớ nói lời linh tinh vớ vẩn trước mặt ta, hiện tại Tu Tiên giới chính là dùng thực lực nói chuyện.”

Vừa dứt lời Cửu Kiếm Tôn Giả lập tức biến mất không thấy đâu, sau đó Thông Thiên Chi Kiếm hướng về phía hai con rối kia quét tới.

Ngay lúc này, một đạo đao quang nóng rực không gì sánh được từ trong Ẩn Linh môn chém ra.

Khí tức nóng rực ẩn chứa trong đao quang như thể muốn thiêu đốt tất cả mọi người.

Đao quang chém vào hư không, trực tiếp đánh Cửu Kiếm Tôn Giả ra khỏi hư không.

Con rối Đại Thừa kỳ thứ ba cầm trong tay Trọng Thủy Nguyên Đao, chợt xuất hiện.

“Ba con rối Đại Thừa kỳ, có thể xem như các ngươi cũng là một đại tông môn, nhưng thật đáng tiếc hôm nay sẽ không còn nữa.”

Chín kiếm hợp nhất, thiên địa chấn động.

Một luồng kiếm quang dài đến vô biên vô hạn quét ngang mà đến.

Nhưng vào lúc này, một cái trận pháp vô cùng to lớn xuất hiện.

Đó chính là do tất cả con rối Hợp Thể kỳ cùng với mấy vạn con rối Luyện Hư kỳ của Ẩn Linh môn hợp thành một đại trận che trời.

Bao phủ Cửu Kiếm Tôn Giả cùng với ba con rối Đại Thừa kỳ bên trong.

Mà kiếm quang khổng lồ do Cửu Kiếm Tôn Giả chém ra thì lại bị trận pháp này mài đến mức hầu như không còn.

Lúc này, pháp trận Tụ Linh trên Ẩn Linh đảo lại thoát khỏi Ẩn Linh đảo bay ra, sau đó dừng ngay trên pháp trận khổng lồ kia, liên tục không ngừng cung cấp động lực cho pháp trận.

Thẳng đến lúc này, Cửu Kiếm Tôn Giả mới ý thức được có gì đó không đúng lắm.

Nhưng đã quá muộn, ba con rối Đại Thừa kỳ tức thì vây công Cửu Kiếm Tôn Giả.

Trong lúc nhất thời, Cửu Kiếm Tôn Giả có chút không chống đỡ

được.

Mà lúc này, Cửu Kiếm Tôn Giả lại phái hiện pháp trận khổng lồ kia đang hút lấy linh lực bên trong.

Thời gian ngắn còn tốt, nếu cứ mãi như thế, hắn thật sự có khả năng sa vào trong cảnh giới bị động.

Chín thanh linh kiếm đạo khí đỉnh cấp, dưới sự điều khiển của Cửu Kiếm Tôn Giả hình thành các loại kiếm trận phòng hộ, phòng ngự ba con rối Đại Thừa kỳ tấn công.

Trong lúc nhất thời bị đánh đến liên tiếp bại lui.

Nhưng vào lúc này, bỗng một cỗ kiếm ý vô cùng to lớn phát ra từ trên người Cửu Kiếm Tôn Giả.

Một tia kiếm quang hiện lên, ba con rối Đại Thừa kỳ trực tiếp bị đánh bay.

Ngay lúc Cửu Kiếm Tôn Giả cho rằng có thể thở dốc một hơi thì từ trong pháp trận khổng lồ kia lại phát ra một loại lực lượng cực kỳ cường đại.

Hóa thành một thanh cự kiếm thông thiên, hướng về phía Cửu Kiếm Tôn Giả chém xuống.

“Ầm!”

Kiếm trận hộ thân của Cửu Kiếm Tôn Giả trực tiếp bị đánh tan, song thanh cự kiếm đó cũng hóa thành linh khí đầy trời biến mất giữa thiên địa.

Ngay lúc Cửu Kiếm Tôn Giả lại ngưng tụ kiếm trận hộ thân một lần nữa.

Ba con rối Đại Thừa kỳ lại lần nữa liên thủ tấn công tới tấp.

Trong lúc nhất thời, vô số ánh đao liên tiếp chém về phía Cửu Kiếm Tôn Giả.

Nháy mắt, Cửu Kiếm Tôn Giả lại lần nữa rơi vào khốn cảnh.

Lúc này, ở trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang nhắm mắt lại, trong tay vuốt vuốt ngọc phù phân thân của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông.

“Bản thể, đừng bảo ngươi muốn chơi thật đấy chứ?” Phân thân số một nhìn Từ Phàm đang thưởng thức ngọc phù phân thân trong tay.

Từ Phàm giữ im lặng, thật ra đang hết sức chuyên chú giúp đỡ Bồ Đào khống chế ba con rối Đại Thừa kỳ kia.

“Nếu thật sự muốn chém giết Cửu Kiếm Tôn Giả thì ngươi phải dùng luôn cả khối ngọc phù phân thân của chị dâu nữa, không thì ta cảm thấy không đủ đâu.” Phân thân số một ở bên cạnh lên tiếng đề nghị.

Cửu Kiếm Tôn Giả rơi vào vây công đã hiểu rõ ràng, hắn là bị người ta xem như nơi trút giận.

Một cơn giận dữ lần nữa dâng lên trong lòng Cửu Kiếm Tôn Giả.

Dám lấy Vô Địch Tôn Giả làm nơi trút giận, lão hổ không phát uy thì ngươi cho rằng ta là mèo bệnh hay gì?

Tức thì, hai mắt Cửu Kiếm Tôn Giả chậm rãi bị cơn giận bao trùm.

“Ngươi cho rằng cái trận pháp rách nát này của ngươi có thể vây khốn được ta sao?”

Một cỗ khí tức cực kỳ cường đại bộc phát, chín thanh linh kiếm đạo khí đỉnh cấp dung hợp với chân thân pháp tướng sau lưng Cửu Kiếm Tôn Giả.

Lấy thân hóa kiếm, trực tiếp đột phá đại trận phong tỏa.

Thế nhưng ngay lúc này, trên bầu trời chợt có sáu cây Lôi Thần Tam Hình Trọng Lực Bổng cấp bậc đạo khí rơi xuống.

Như thể mang theo uy lực của lôi kiếp thiên địa, sáu cây lôi trụ trực tiếp đánh Cửu Kiếm Tôn Giả vừa mới phá trận về lại trong trận.

Ba con rối Đại Thừa kỳ lại lần nữa đánh tới.

Lúc này, chân thân pháp tướng sau lưng Cửu Kiếm Tôn Giả hóa thành kiếm trận thủ hộ.

Mà Cửu Kiếm Tôn Giả thì nhìn về phía Ẩn Linh đảo.

“Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, có thể hiện thân ra gặp một lần hay không?” Giọng nói của Cửu Kiếm Tôn Giả rất có lực xuyên thấu.

Một cái bóng mờ ngưng tụ cách Cửu Kiếm Tôn Giả không xa.

“Ngươi muốn xin lỗi vì sự vô lễ của bản thân sao?” Từ Phàm mặt không cảm xúc nhìn Cửu Kiếm Tôn Giả.

“Ngươi lấy ta ra làm nơi trút giận, đúng không hả?” Cửu Kiếm Tôn Giả nhìn Từ Phàm phẫn nộ hỏi.

“Đúng thì như thế nào? Không đúng thì lại ra sao?”

“Ngươi điên cuồng gào thét trên Ẩn Linh đảo của ta, quấy nhiễu đệ tử tông môn ta thanh tu.”

“Tuy Ẩn Linh môn ta nhỏ nhưng quyết không thể nhục.”

Lúc này, một cỗ khí thế vô hình dâng lên từ trên hư ảnh của Từ Phàm.

“Ngươi thật muốn trấn áp ta ở nơi này sao?” Cửu Kiếm Tôn Giả lại hỏi.

“Việc này có gì không thể? Ngươi làm nhục tông môn ta, ta sẽ trấn sát ngươi.”

“Đây là nhân quả luân hồi, rất chi là bình thường.”

Chương 631: Mười con rối

“Ngươi thật sự cho rằng có thể trấn áp được ta bằng 3 con rối Đại Thừa kỳ và toà cự trận này sao?”

“Ta thừa nhận là trước kia đã coi thường ngươi rồi, hiện tại ngươi có tư cách cũng như thực lực đứng ở vị trí ngang hàng với ta.”

“Việc tự tiện xuất hiện phía trên tông môn các ngươi là lỗi của ta.” Cửu Kiếm Tôn Giả nói.

Nếu như đổi lại là trạng thái đỉnh cao khi trước, hắn nhất định sẽ chày cối với Ẩn Linh môn này đến cùng, thế nhưng thời điểm xông xáo bí cảnh gặp phải Yêu Tôn Vô Địch của Yêu tộc, trải qua mấy lần đại chiến căn nguyên của hắn đã bị hao tổn một chút, chỉ có thể phát huy tám phần thực lực tổng thể.

Từ Phàm hơi bất ngờ mà nhìn Cửu Kiếm Tôn Giả .

Ngươi thân là Vô Địch Tôn Giả đầy ngạo nghễ! Lại cứ thế mà xin lỗi, ngươi khiến ta về sau phải làm thế nào đây?

Ngay từ đầu Từ Phàm thật sự đã nảy sinh ý muốn giết chóc, nhưng sau đó hắn cân nhắc đến một khâu quan trọng.

Đó là ngọc phù phân thân cuối cùng được hiến tế, những phân thân đó đều tồn tại linh trí, cứ cho là sai bọn nó trợ giúp mình chém giết một vị Vô Địch Tôn Giả của Nhân tộc thì Từ Phàm cảm giác rằng mình sẽ bị từ chối.

Từ Phàm cứ như vậy mà yên lặng nhìn Cửu Kiếm Tôn Giả .

“Ngươi quấy nhiễu đệ tử tông môn ta thanh tu, thì ngươi phải xin lỗi toàn thể tông môn của ta.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi nói.

“Được thôi.” Cửu Kiếm Tôn Giả gật đầu, không bằng người ta thì đành ngậm bò hòn làm ngọt vậy.

“Ta, Cửu Kiếm Tôn Giả vì gọi đồ nhi mà tuỳ tiện to tiếng trên Ẩn Linh môn đã quấy nhiễu các vị đệ tử thanh tu, tại đây xin được nói lời xin lỗi.”

Giọng nói của Cửu Kiếm Tôn Giả truyền vào khắp tai tất cả đệ tử Ẩn Linh môn.

Kiếm Vô Cực nghe thấy vậy thì cảm thấy khó lòng mà tin nổi.

Sư phụ tâm cao khí ngạo của hắn thế mà lại đi xin lỗi.

“Được rồi, hiện giờ có thể buông tha cho ta chưa?”

“Bằng không ta liều mạng chịu tổn thương đột phá pháp trận này thì đối với cả ta và ngươi ai cũng chẳng tốt lành gì.” Cửu Kiếm Tôn Giả nhìn Từ Phàm và nói.

Ngay vào lúc này, ba con rối Đại Thừa kỳ tập hợp sau lưng Từ Phàm.

“Chuyện này coi như chấm dứt.” Từ Phàm gật đầu.

“Cửu Kiếm Tôn Giả, ngươi thấy ba con rối Đại Thừa kỳ sau lưng ta như thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Rất mạnh, vào thời kỳ Đỉnh Phong của ta thì miễn cưỡng đánh với ta bất phân thắng bại.” Cửu Kiếm Tôn Giả đánh giá, sau đó nhìn Từ Phàm với ánh mắt nghi ngờ.

Như muốn nói sao ngươi vẫn chưa thả ta đi.

“Ba con rối Đại Thừa kỳ này vừa mới được luyện chế xong không bao lâu, nên ta muốn chính thức mời Tôn Giả giúp ta kiểm tra chiến lực giới hạn của bọn chúng.”

“Hy vọng Tôn Giả không ngần ngại dạy bảo, đợi sau khi kiểm tra chiến lực giới hạn của ba con rối Đại Thừa kỳ này xong thì khác tự khắc thả Tôn Giả rời đi.”

Từ Phàm nói xong thì ảo ảnh trong đại trận biến mất.

Sau đó, âm thanh của ánh gươm bóng kiếm khốc liệt vang lên trong đại trận.

Trận chiến này, đánh tròn ba ngày ba đêm.

Cửu Kiếm Tôn Giả cũng bị vây công ba ngày ba đêm.

Trong đó có một lần, đầu lâu của Cửu Kiếm Tôn Giả còn bị Trọng Thuỷ Nguyên Đao chém!

Cũng may bị hắn kịp thời đỡ được.

“Xong chưa hả Đại trưởng lão?” Cửu Kiếm Tôn Giả thê lương mà kêu lên, hắn cảm thấy mình bị lừa rồi.

Ngay lúc này, pháp trận vây khốn Cửu Kiếm Tôn Giả biến mất, ba con rối Đại Thừa kỳ cũng quay về Ẩn Linh đảo.

“Cảm ơn Tôn Giả đã giúp ta kiểm tra con rối và chiến lực giới hạn, xin được tặng chút lễ mọn mong Tôn Giả đừng ghét bỏ.”

Giọng nói cực kỳ qua loa của Từ Phàm truyền vào tai Cửu Kiếm Tôn Giả.

Chỉ trông thấy Kiếm Vô Cực cầm một cái bình ngọc trong tay, xuất hiện trước mặt Cửu Kiếm Tôn Giả.

“Sư phụ à, đây là linh đan trị thương mà Đại trưởng lão tặng ngươi, hắn bảo là cái này sẽ giúp phục hồi vết thương của ngươi.” Kiếm Vô Cực nhìn Cửu Kiếm Tôn Giả chật vật nói một cách cẩn thận nghiêm túc.

“Hắn có thể tặng loại đan dược tốt lành gì chứ?” Mặc dù Cửu Kiếm Tôn Giả tức giận nhưng cũng chẳng còn cách nào cả.

Nhận lấy bình ngọc mở ra xem.

“Bốn bảo đan chuyển hoàn hồn!” Cửu Kiếm Tôn Giả giật mình thốt

lên.

Loại đan dược phẩm chất này, sợ là trong mắt hắn cũng là thứ gặp được mà cũng chưa chắc có được.

Một viên đan dược này, chỉ cần mấy năm là có thể phục hồi nguyên vẹn những thương tích hắn bị trong bí cảnh.

“Đại trưởng lão nói rằng đây là quà cảm ơn vì ngươi đã giúp hắn kiểm tra chiến lực của con rối.” Kiếm Vô Cực nói.

Đánh một gậy lại thưởng một quả táo, vừa đấm vừa xoa, Cửu Kiếm Tôn Giả cảm thấy hơi khó chịu.

“Ngươi muốn đi cùng ta hay muốn ở lại Ẩn Linh môn?” Cửu Kiếm Tôn Giả nhìn Kiếm Vô Cực hỏi.

“Đại trưởng lão cũng từng hỏi ta, ta chọn đi cùng sư phụ.” Kiếm Vô Cực đáp.

Nghe thấy câu trả lời của Kiếm Vô Cực, ánh mắt Cửu Kiếm Tôn Giả trở lên hiền từ.

“Tốt lắm, không uổng công ta nhận ngươi làm đồ đệ.” Cửu Kiếm Tôn Giả tươi cười nói.

“Sư phụ, đệ tử có một thỉnh cầu.”

“Mẫu thân ta đang sống trong Ẩn Linh môn, ngươi có thể cho phép ta cách mấy năm quay về thăm một lần không?” Kiếm Vô Cực hỏi.

Cửu Kiếm Tôn Giả gật đầu nói: “Có thể.”

Sau đó Kiếm Vô Cực quay lại tông môn nói lời tạm biệt với mọi người, rồi rời khỏi Ẩn Linh môn cùng Cửu Kiếm Tôn Giả.

Từ Phàm với phân thân số một, số hai nhìn về phương hướng bọn họ dần dần rời đi.

“Xem ra mười con rối Đại Thừa kỳ rất thiết yếu, chỉ vị Cửu Kiếm Tôn Giả này nếu như không có pháp trận hỗ trợ thì đúng là không thể áp chế được hắn.” Phân thân số hai nói.

“Vị Cửu Kiếm Tôn Giả này lúc tới thì đã ở trong tình trạng bị thương, ta thấy chiến lực của hắn chỉ phát huy được tám phần.” Từ Phàm cảm thán.

“Ta thấy Cửu Kiếm Tôn Giả sẽ còn quay về vớt vát lại danh dự, sau này không thể không phòng.” Phân thân số một nói.

“Đến lúc đấy cũng chẳng sao cả, cho dù Cửu Kiếm Tôn Giả có linh đan ta luyện chế cho hắn, muốn khôi phục về Đỉnh Phong cũng cần ít nhất năm năm.”

“Sau năm năm, nếu như hắn còn dám tới.”

Từ Phàm nói tới đây thì khẽ nở nụ cười nhàn nhạt.

Trận này đánh quá sảng khoái, đặc biệt là lúc chém vào đầu lâu của Cửu Kiếm Tôn Giả , cơn giận trong lòng Từ Phàm cũng tiêu tán theo.

Tìm một nơi điên cuồng để trút giận một hồi, tâm trạng của Từ Phàm tốt hơn rất nhiều.

“Thời gian năm năm, ít nhất có thể luyện chế được năm con rối Đại Thừa kỳ.”

“Cửu Kiếm Tôn Giả dám tới, thì để cho hắn biết mùi.” Phân thân số hai cười nói.

“Số một, ta cũng đã xem chiến thuật mà ngươi suy diễn, cũng chả có gì đặc sắc cả, thật sự dùng mười con rối là có thể giết được Ngũ Trảo Kim Long à?”

“Thì tất nhiên rồi, chiến trận của ta con rối càng nhiều thi chiến lực càng mạnh.”

“Nếu như không sự hỗ trợ của pháp trận thì năm con rối Đại Thừa kỳ có thể đánh ngang tay với Cửu Kiếm Tôn Giả.” Từ Phàm nói.

“Thế thì bắt đầu luyện chế thôi, sớm thủ sớm ngày luyện được mười con rối Đại Thừa kỳ.” Phân thân số một lên tiếng.

“Không vội, các ngươi đi luyện chế trước đi, Yêu Tôn Tật Lôi đã đợi trong vực Cực Không lâu lắm rồi, ta cảm giác lần này hắn có thể mang tới bất ngờ cho ta, ta đợi hắn trước đã.” Từ Phàm nói.

Từ sau khi phân thân số hai đi đến vực Cực Không một chuyến với Yêu Tôn Tật Lôi, Từ Phàm liền để Yêu Tôn Tật Lôi mang theo nguyên bộ con rối khai thác quặng ở trong đó, Từ Phàm nhẩm tính thời gian thấy cũng nên quay về rồi.

“Được, vậy ta với số hai luyện chế con rối trước, nguyên bộ đạo khí đứng đầu thì ngươi tự luyện.” Phân thân số một đáp.

“Được thôi.” Từ Phàm gật đầu.

Ba ngày sau, một chiếc Tinh chu cỡ nhỏ chậm rãi đáp xuống điểm hạ cánh dành riêng trên đồng bằng sau ngọn núi chính.

Yêu Tôn Tật Lôi kích động đi đến trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, cuối cùng ta cũng thu thập được đồ tốt ở trong đấy rồi.” Yêu Tôn Tật Lôi nói một cách xúc động.

Một khối linh khoáng lấp loé ánh sáng xanh xuất hiên trên tay Yêu Tôn Tật Lôi.

Chương 632: đá Huyền Thanh

“Đá Huyền Thanh.”

Từ Phàm nhận lấy đá Huyền Thanh từ tay Yêu Tôn Tật Lôi.

“Đúng vậy Đại trưởng lão, chính là đá Huyền Thanh, ta phát hiện ra nó khi đi ngang qua khu vực tai hoạ khu trong.”

“Đường kính của linh khoáng tinh thần đá Huyền Thanh ít nhất là 1500 mét, lúc đó ta đúng là không dám tin mà.” Yêu Tôn Tật Lôi hơi kích động thốt lên.

Đá Huyền Thanh có tiếng tăm vô cùng lừng lẫy trong tu chân giới, bởi vì nó quá linh động, có thể dung nhập vào trong các loại linh khoáng.

Chỉ cần dung hợp bột đá Huyền Thanh theo tỉ lệ nhất định, tính năng của linh khoáng được dung hợp sẽ tăng lên ít nhất hai mươi phần trăm.

Từ Phàm ngắm đá Huyền Thành ở trong tay, trong đầu chỉ có duy nhất một suy nghĩ đó là chế tạo ra quân đoàn con rối Đại Thừa kỳ mạnh nhất.

“Chủ nhân, nếu như có được đá Huyền Thanh với số lượng lớn, vậy điểm mấu chốt về dây chuyền chế tạo con rối sẽ được giải quyết rồi.”

“Chi phí tương đối cũng sẽ giảm ba mươi phần trăm.”

Giọng Bồ Đào vang lên.

“Thế ngươi đã suy ra được thời gian xác định cuối cùng của dây chuyền chế tạo con rối chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Vẫn chưa, nhưng hãy cho ta thêm một chút thời gian, ta nhất định sẽ chủ nhân một đáp án chính xác.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Sau khi Từ Phàm và Bồ Đào trò chuyện xong, nhìn sang Yêu Tôn Tật Lôi đang đứng bên cạnh mỉm cười hỏi: “Mấy năm nay ngươi đã quen sống ở Ẩn Linh môn chưa?”

“Cảm ơn Đại trưởng lão rất nhiều đã cho ta sống sống một cuộc sống mà ta hằng ao ước đó là cả gia đình có thể đoàn tụ.” Yêu Tôn Tật Lôi nói lời cảm ơn.

Nguyện vọng từng chưa thể thực hiện được trong tộc Lôi Điểu, vậy mà lại đạt được trong tông môn Nhân tộc.

Cả nhà sống bên nhau bình an, vui vẻ và hạnh phúc.

“Đây đều là những gì mà ngươi xứng đáng nhận được, chúng ta cùng tin tưởng tín nhiệm lẫn nhau, sau này sẽ ngày càng tiến xa hơn.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Lần này ngươi làm tốt lắm, có muốn được thưởng gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Đây đều là những việc ta nên làm mà thôi, nhưng ta muốn xin Đại trưởng lão một chuyện.” Yêu Tôn Tật Lôi nói.

“Ngươi nói đi.”

“Ngươi có thể buông tha cho Yêu Tôn Phong Lôi không.” Yêu Tôn Tật Lôi hỏi.

Nghe được thỉnh cầu này, Từ Phàm sờ cằm rơi vào trầm tư.

“Vốn dĩ là không được, Yêu Tôn Phong Lôi kia sắp bị thuần hoá xong rồi, vào lúc này mà từ bỏ không phải là bao nhiêu công sức đều đổ sông đổ biển hết hay sao.”

“Nhưng ngươi lại mở miệng cầu xin, vậy thì ta cho ngươi một cơ hội.”

“Ngươi đi tìm một Yêu Tôn có chiến lực cao hơn hoặc ngang bằng với Yêu Tôn Phong Lôi để thay thế hắn.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi nói.

Tốt xấu gì cũng coi như lập được công lớn, không thể nào không cho một chút ngon ngọt được.

Yêu Tôn Tật Lôi có chút bối rối, hắn cho rằng Từ Phàm đang sai hắn bắt một Yêu tộc tương đương với Yêu Tôn Phong Lôi.

Về cơ bản nhiệm vụ này đối với hắn mà nói là điều bất khả thi, bản thân chiến lực của hắn đã yếu hơn Yêu Tôn Phong Lôi một chút, căn bản không thể nào bắt được một Yêu Tôn khác cùng cấp.

“Không phải sai ngươi đi bắt, mà là để ngươi dẫn dụ vào trong phạm vi của Ẩn Linh môn.”

“Đến lúc đó tự khắc có người đi bắt bọn chúng, việc này có thành công hay không thì nhiệm vụ của ngươi coi như hoàn thành.” Từ Phàm nói.

Yêu Tôn Tật Lôi nghe Từ Phàm nói vậy, đôi mắt tức thì sáng bừng lên.

“Ta không cần phải đích thân tự tay bắt?”

“Tất nhiên là không cần rồi, cho ngươi bắt ngươi cũng chẳng bắt được.” Từ Phàm trợn mắt lườm Yêu Tôn Tật Lôi, sao con chim ngu ngốc này chậm tiêu vậy chứ?.

“Ta hiểu rồi, Đại trưởng lão yên tâm, nếu như được, ta còn có thể dẫn dụ thêm vài vị Yêu Tôn nữa, không biết Đại trưởng lão có cần không ạ?” Yêu Tôn Tật Lôi trong nháy mắt trở nên hưng phấn.

Thân là tộc lớn của Yêu giới, làm sao có thể không có một vài chủng tộc đối địch.

“Nhiều nhất là dẫn dụ ba tên tới, nếu tới thêm nữa thì giết ngay tại chỗ.” Từ Phàm nói.

“Ta hiểu rồi, Đại trưởng lão cho ta vài năm, đảm bảo sẽ dẫn dụ đến cho ngươi.” Yêu Tôn Tật Lôi phấn khởi đáp.

Từ Phàm gật đầu, Yêu Tôn Tật Lôi hào hứng rời đi.

“Bồ Đào, tinh luyện đá Huyền Thanh rồi đem đi cất trữ, nhân tiện gửi một ít cho Sa sư huynh, xem xem có thể đề cao tính năng của hợp kim vạn năng không.” Từ Phàm dặn dò.

Hiện giờ hợp kim vạn năng của Sa Điêu đã là vật liệu chính của một số bộ phận quan trọng của con rối Luyện Hư kỳ và con rối Hợp Thể kỳ

“Ta hiểu rồi thưa chủ nhân.”

Từ Phàm xử lý chuyện này xong xuôi rồi lại quay về không gian dưới lòng đất.

Phân thân số một, số hai đang ở đấy luyện chế con rối Đại Thừa kỳ.

“Chiếc Tinh chu nhỏ kia thu thập được một viên tinh thần đầy đá Huyền Thanh ở khu vực tai hoạ khu trong.”

“Sau này, cấu tạo và uy năng của con rối sẽ được nâng lên một tầm cao mới.” Từ Phàm vừa cười vừa nói

“Đá Huyền Thanh! Số ngươi cũng may quá đi bản thể à.” Phân thân số một cười nói.

“Vừa may con rối này mới luyện chế chưa được bao lâu, chút linh khoáng trong đó hẳn là vẫn kịp dung hợp đá Huyền Thanh.” Phân thân số hai đưa ra đề xuất.

“Thế thì làm hai phiên bản đi, một bản cơ bản để đối phó với bọn tôm tép, một bản tính năng chuyên dùng để đối phó với Yêu Tôn Vô Địch.” Từ Phàm nói.

“Bản cơ bản luyện chế năm con, bản tính năng cũng luyện năm con, thế này trong tình huống không rời quá xa tông môn là đủ rồi.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi lại dặn dò.

“Đương nhiên là đủ dùng rồi, đâu phải ngày nào cũng có Yêu Tôn Vô Địch tìm đến cửa chứ.” Phân thân số hai cười nói.

Ngay vào lúc này, Sa Điêu bừng bừng phấn khởi đi vào không gian dưới lòng đất.

“Đại trưởng lão, ta luyện chế được hợp kim vạn năng hoàn mỹ nhất rồi.” Sa Điêu hưng phấn mà hô lên.

“Bỏ bột đá Huyền Thanh vào dung hợp với hợp kim vạn năng theo tỉ lệ nhất định, như vậy không những có thể phục chế hoàn hảo linh khoáng dưới cấp bậc Tiên khí, mà tính năng còn có thể tăng lên hai mươi phần trăm.”

Từ Phàm đang tính tiếp tục luyện chế con rối Đại Thừa kỳ nghe thấy tin tức này đột nhiên hơi kích động.

“Bồ Đào, ngươi mau tính chút đi, nếu đúng thật như lời Sa sư huynh nói, vậy dây chuyền chế tạo con rối Hợp Thể kỳ của Ẩn Linh môn chúng ta có phải là có thể hoạt động với tốc độ cao nhất hay không?” Từ Phàm nói một cách hưng phấn.

“Có thể, không chỉ như vậy, con rối Hợp Thể kỳ được luyện chế cũng sẽ mạnh hơn hai lần.” Bồ Đào trả lời.

Trong tay Sa Điêu xuất hiện một ngọc giản rồi tươi cười đưa cho Từ Phàm.

“Đây là tỉ lệ bột đá Huyền Thanh được sử dụng trong linh khoáng ở các tình huống khác nhau, mong là nó có ích với Đại trưởng lão.” Sa Điêu nói.

“Sa sư huynh quả nhiên là nhân tài nghiên cứu.” Từ Phàm vừa cười vừa khích lệ.

“Công lao lớn nhất vẫn nằm ở mảnh đá Huyền Thanh mà Đại trưởng lão gửi, nếu không hợp kim vạn năng của ta mãi mãi sẽ không bao giờ đạt đến cấp bậc này.” Sa Điêu đáp.

Sau khi hai người trò chuyện một hồi, Sa Điêu bừng bừng phấn chấn như uống máu gà lại quay về động phủ của mình nghiên cứu loại hợp kim tiếp theo.

Còn Từ Phàm thì bắt đầu luyện chế con rối Đại Thừa kỳ phiên bản tính năng.

Dưới sự luyện chế miệt mài của ba người, trong chớp mắt mười năm đã trôi qua.

Giờ phút này, đôi mắt Từ Phàm vương chút mệt mỏi nhưng cũng cực kỳ hưng phấn mà nhìn mười con rối trước mặt.

“Từ nay về sau, Ẩn Linh môn đã không còn là tông môn nhỏ bé chỉ biết tháo chạy khi gặp phải Yêu Tôn Vô Địch nữa rồi.” Từ Phàm thốt lên đầy tự hào.

“Cũng tính là có căn cơ gốc rễ rồi.” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

“Bản thể à, ngươi nhất định phải cho chúng ta nghỉ ngơi dài dài đấy nhé, khoảng thời gian này làm việc không ngừng nghỉ suốt ngày đêm làm ta sắp mệt lử rồi.” Phân thân số hai cười nói.

“Đó là lẽ dĩ nhiên, ta đã mời Ngọc Quang Yêu Tôn tới cho ngươi rồi.” Từ Phàm cười đáp.

Chỉ có đàn ông là hiểu đàn ông nhất.

Chương 633: Bảo tháp vô dụng

Phía trên Thập Lý Vạn Cự Hồ có một chiếc Linh chu trôi dập dềnh theo gió.

Trên Linh chu có hai người đang thả câu một cách nhàn nhã.

“Phải mười năm không gặp rồi đấy nhỉ.” Vương Vũ Luân nói.

“Khoảng thời gian này cứ cắm mặt vào luyện chế con rối, hiện tại cuối cùng cũng xong, sau này có thể thư giãn một chút rồi.” Từ Phàm cười đáp lại.

“À phải rồi, ngần ấy năm không gặp, chuyện giữa ngươi và sư tôn con gái ngươi như nào rồi?” Từ Phàm hóng hớt hỏi.

“Coi ngươi hỏi vớ hỏi vẩn này~”

“Bồ Đào không báo cho ngươi sao? Tiền bối Tú Tâm đã bước vào Độ Kiếp kỳ , bắt đầu bế tử quan rồi.” Vương Vũ Luân nói.

“Đã đến Độ Kiếp kỳ rồi, xem ra ta cần phải chuẩn bị một phen.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi nói.

“Chuẩn bị cái gì?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Còn có thể là cái gì chứ? Đương nhiên là khí cụ thu thập năng lượng của thiên kiếp rồi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Lần trước hắn không thành công, lần này nhất định phải chuẩn bị thật chu toàn.

“Còn có thứ này nữa hả?”

Vương Vũ Luân nói rồi nhấc cần câu kéo lên một con cá trắm đen lớn.

“Ôi, thế mà lại là một con cá thật, không dễ đâu nha.” Từ Phàm cảm thán.

“Trong khoảng thời gian này ngươi luyện chế con rối, ta cứ rảnh rỗi không có việc gì là chạy qua đây câu cá, hiện giờ đã có thể câu được một chút cá chân chính rồi.” Vương Vũ Luân cười nói, trong giọng điệu ẩn chút khoa khoang.

Chẳng nhẽ huynh đệ tốt hoàn thành phản lợi rồi, còn đến đây tiếp tục phí thời gian, Từ Phàm nghĩ bụng.

“Đã có thể câu được cá thật rồi thì câu nhiều nhiều chút, tối nay chúng ta ăn tiệc cá.” Từ Phàm cười nói.

“Tất nhiên, nhất định phải để Từ Phàm đại ca thưởng thức mùi vị cá ta câu mới được?”

Trong lúc hai người đang tán gẫu thì Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức của Yêu Tôn Tật Lôi.

“Đại trưởng lão ơi cứu mạng! Sau lưng ta có bốn vị Yêu Tôn, chiến lực của ai cũng mạnh hơn ta.”

Từ Phàm thấy không có Yêu Tôn Vô Địch thì cũng lười không thèm để ý.

“Bồ Đào, phái bốn con rối Đại Thừa kỳ ra, do ngươi toàn quyền điều khiển, để ta xem xem ngươi có thể phát huy được bao nhiêu chiến lực.”

“Giữ ba tên giết một tên.” Từ Phàm dặn dò.

Một bức màn sáng khổng lồ lóe lên ở nơi cách hai người không xa.

Bóng dáng trong màn sáng chính là bốn vị Yêu Tôn.

“Bọn hắn thuộc tộc nào vậy?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Tộc Hoả Vân Điểu, cũng tính là chủng tộc tương đối nổi danh trong Yêu tộc.”

“Có muốn ta bắt một tên cho ngươi vờn chơi không?” Từ Phàm cười hỏi.

Nay đã khác xưa, hiện tại hắn đã có thực lực rồi.

Lúc này, bốn tia độn quang bay lên từ trong Ẩn Linh môn, bay về hướng Yêu Tôn Tật Lôi phía xa xa.

“Giữ lại làm gì? Làm thú cưỡi còn bỏng cả mông í chứ?” Vương Vũ Luân cười cười xua tay, tỏ ý mình không cần.

“Ngươi đã không thích thì thôi vậy, vả lại bộ dạng của con Hoả Vân Điểu này đúng là không thể yêu thương nổi mà.” Từ Phàm vừa nhìn màn sáng vừa đánh giá.

“Chờ sau này gặp chim nào đẹp đẽ thì bắt một con về cho ngươi.”

“Không cần phiền phức như vậy đâu, ta có thể tự mình bắt, có một thân trang bị Từ đại ca cho, sau đó đợi tu vi của ta tăng lên thì bắt mấy con chim nhỏ chẳng phải quá đơn giản hay sao.” Vương Vũ Luân đáp.

Từ Phàm nghe thấy huynh đệ tốt nói vậy, liền cảm thấy mình nên đổi trang bị cho hắn.

Chỉ là Từ Phàm hơi phiền muộn, trải qua sự tiêu hao mấy năm gần đây, trong tông môn cho dù là linh khoáng cấp bậc Đạo khí hay cấp bậc Tiên khí đều chẳng dư lại bao nhiêu.

Toàn bộ đều bị đem ra luyện chế pháp bảo và con rối.

Một tia lôi quang xuất hiện ở nơi cách Từ Phàm không xa, sau đó hoá thành Yêu Tôn Tật Lôi.

Lúc này Yêu Tôn Tật Lôi cực kỳ chật vật, trên ngực còn có mấy vết thương sâu đến nỗi nhìn thấy cả xương.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một bình ngọc rồi ném cho Yêu Tôn Tật Lôi.

“Thánh Cốt Liệu Thương đan, quay về tĩnh dưỡng cho tốt, vất vả cho ngươi rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm ơn Đại trưởng lão ban thuốc.” Yêu Tôn Tật Lôi nói.

“Ngươi cực khổ rồi, tranh thủ quay về trị thương đi.” Từ Phàm dặn.

Yêu Tôn Tật Lôi gật đầu, hoá thành lôi điện bay về phía Ẩn Linh môn.

Lúc này trận chiến trong màn sáng cũng đã bắt đầu, Vương Vũ Luân đưa mắt nhìn chăm chú.

Mà Từ Phàm thì lại khẽ cau mày.

Con rối Đại Thừa kỳ phiên bản cơ bản này còn yếu hơn một chút so với hắn tưởng tượng.

“Bồ Đào, bốn con rối chiến đấu này chiếm bao nhiêu toán lực của ngươi?” Từ Phàm hỏi.

“Chiếm mười phần trăm toán lực, trước mắt đang tăng lên dần dần, giới hạn kiểm tra ở đâu?” Bồ Đào hỏi.

“Cấp bậc toán lực của con rối Đại Thừa kỳ này hơi yếu, gần như tương đương với trưởng lão Trảm Linh thời kỳ Đỉnh Phong.” Giọng điệu Từ Phàm hơi thất vọng.

“Chủ nhân, chiến trận dự bị còn chưa có được dùng, nếu vận hành chiến trận thì hiệu quả sẽ tốt hơn một chút.” Bồ Đào nói.

“Xem ra vẫn hơi nóng vội rồi, trước tiên ngươi chậm rãi kiểm tra đã.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh thưa chủ nhân.” Bồ Đào đáp.

“Từ đại ca, Ẩn Linh môn của chúng ta đúng là càng phát triển càng khấm khá hơn mà, trước đây ta cảm thấy con rối Hợp Thể kỳ đã là oách lắm rồi, không ngờ giờ lại xuất hiện cả con rối Đại Thừa kỳ, mà còn không chỉ có một con.” Vương Vũ Luân bùi ngùi xúc động thốt lên.

“Đây đều là do bị kẻ khác bức ép, thực lực của bản thân ngươi không mạnh, đến lúc bị người khác phát hiện thì sẽ rất dễ bị bắt nạt ức hiếp.”

Vương Vũ Luân gật gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu.

Ngay vào lúc này, cần câu của Vương Vũ Luân chìm xuống, sau đó câu được một cái rương gỗ.

“Lại mấy thứ đồ kỳ quái nữa rồi.” Vương Vũ Luân nhìn rương gỗ than thở.

“Làm gì mà phải thở dài, cái này không phải càng thú vị hơn so với câu cá sao?” Từ Phàm cười nói.

Hắn xách cái rương qua rồi nhẹ nhàng mở ra.

Bên trong là một toà tháp chín tầng cỡ nhỏ, màu sắc của mỗi một tầng còn không giống nhau.

“Từ đại ca, đây là cái gì vậy?” Vương Vũ Luân hơi tò mò hỏi.

“Quá rõ ràng, đây chính là một cái tháp chỉ có chín tầng.”

“...”

“Không giỡn ngươi nữa, ta cũng không nhìn ra là cái gì.” Từ Phàm nói rồi nhẹ nhàng duỗi một ngón tay ra đụng vào phía trên bảo tháp.

Kết quả bảo tháp chẳng có bất cứ phản ứng nào.

“Chẳng nhẽ là dùng không đúng cách thức sao?”

Từ Phàm đổi đủ loại phương pháp muốn kích hoạt bảo tháp mà đều không thành công.

“Thú vị phết, xem ra bảo tháp này có lai lịch lớn đấy.” Từ Phàm nói.

Trước đây lúc Từ Phàm và Vương Vũ Luân cùng câu cá.

Từ Phàm chưa từng chú ý cần câu của Vương Vũ Luân nằm ở loại trạng thái nào.

Mà lần này hắn nhìn rất rõ, lúc Vương Vũ Luân vung cần, cái móc câu sẽ tiến vào một không gian kỳ diệu, thậm chí bên trong không gian là cái gì, Từ Phàm cũng không dò xét được.

Cái rương gỗ giản dị không màu mè kia chính là bị móc câu của Vương Vũ Luân lôi ra.

“Chẳng nhẽ là một kiện Tiên khí thượng cổ?” Từ Phàm suy đoán, nhưng sau đó ý nghĩ này bị phủ quyết.

Phản lợi cũng không thể nào phản ghê gớm như này.

Ngay lúc Từ Phàm và Vương Vũ Luân nghiên cứu bảo tháp thì trận chiến bên kia đã kết thúc.

Ba con Yêu Tôn tộc Hoả Vân Điểu, tất cả đều bị đánh cho gần chết rồi ném vào trong lồng Vạn Thú.

Sau khi Từ Phàm và Vương Vũ Luân nghiên cứu một khoảng thời gian mà vẫn không có kết quả thì đành bỏ cuộc.

“Từ đại ca, ném nó vào trong bảo khố để phủ bụi đi, chả có tác dụng quái gì.” Vương Vũ Luân nói.

“Trước tiên cứ để trong bảo khố đã, đợi khi nào rảnh thì lại lôi ra nghiên cứu.”

Chương 634: Kết nhóm

Đang lúc Từ Phàm muốn trở về, một con độc giác cự xà dài ngàn mét từ trong Thập Vạn Lý Cự Hồ nhảy vọt lên cuộn lên ngàn lớp sóng.

Vừa vặn lướt qua trên đầu hai người Từ Phàm.

Từ Phàm tức giận liếc con độc giác cự xà kia.

Từ sau khi ba con Tứ Trảo Kim Long kia rời đi, con độc giác cự xà tương đối có cảm giác hổ không ở nhà, khỉ xưng Bá Vương.

Thấy linh khí dồi dào là lại dùng sức mạnh mẽ hấp thu, giống như tám trăm đời chưa từng thấy qua linh khí.

Nếu không phải Từ Phàm kịp thời phát hiện, con độc giác cự xà này phải bị linh khí no tới nổ tung.

Nhất là tháng linh khí Ngũ Hành Bản Nguyên bùng nổ kia, dường như gần một nửa linh khí Ngũ Hành Bản Nguyên đều bị con rắn ngốc này hấp thu.

Từ Phàm thấy con độc giác cự xà này càng lúc càng lớn nên thả nuôi nó trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Về phần hấp thu linh khí, sẽ được Bồ Đào kiểm soát theo tiêu chuẩn tỉ mỉ đưa lên trên người nó.

Độc giác cự xà nịnh nọt nhìn Từ Phàm, muốn Ngũ Hành Bản Nguyên nhiều thêm chút.

“Ngũ Hành Bản Nguyên trong cơ thể ngươi đã đủ nhiều, trước tiên cần tiêu hóa một khoảng thời gian.” Từ Phàm nói.

Độc giác cự xà nghe xong lời Từ Phàm nói, lượn quanh trên không trung một vòng, đặc biệt đem lộ bụng trắng cho Từ Phàm xem, tỏ vẻ nó đã tiêu hóa.

Từ Phàm đầy mặt hắc tuyến, ngươi tiêu hóa hay chưa thì có liên quan gì tới bụng?

“Bồ Đào, dựa theo nửa cơ số thêm cho tiểu xà chút Ngũ Hành Bản Nguyên.” Từ Phàm phân phó”.

“Đã rõ, chủ nhân.”

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên có chút bất an nhìn lên bầu trời.

Sau khi mười con rối Đại Thừa Kỳ được luyện chế xong, Từ Phàm luôn có một loại linh cảm chẳng lành.

“Luôn cảm thấy không đúng chỗ nào đó, mười con rối Đại Thừa Kỳ này của ta đều đã làm ra, còn có chuyện gì khiến cho ta cảm thấy bất an.” Từ Phàm nói, đột nhiên nhìn về phía độc giác cự xà đang quay cuồng trong cự hồ mười vạn.

“Kịch tìm hài tử không thể làm cho ta hai vở được à?” Từ Phàm có chút ngơ ngác nói.

Lỡ như cha hay mẹ của con độc giác cự xà đến đây một chuyến, vậy chẳng phải là xong đời sao?

Từ Phàm nghĩ tới đây, vẫy tay gọi độc giác cự xà.

Độc giác cự xà thấy Từ Phàm vẫy gọi nó, vui vẻ tung tăng lao tới Từ Phàm.

Một khuôn mặt đại xà trực tiếp từ trên không bay đến trên đỉnh đầu Từ Phàm.

Hiện tại trí tuệ của độc giác cự xà đã tương đương với một đứa trẻ năm tuổi.

Từ Phàm cảm giác giống như có tia sáng trước mắt, cuối cùng chính là khuôn mặt to kia.

Từ Phàm nhẹ nhàng vươn một tay ra đặt lên trên đầu độc giác cự xà, nhắm mắt lại nhìn giống như đang tìm kiếm cái gì đó.

Hồi lâu sau, Từ Phàm mới buông tay ra.

“Hắn không phải là phụ mẫu của Thôn Tinh Xà.” Từ Phàm nói.

Trong ký ức truyền thừa của độc giác cự xà, hắn tìm được phương thức sinh sản của tộc Thôn Tinh Xà bọn nó.

Chính là tìm một nơi an toàn tuyệt đối, bình thường đều là tiểu thế giới ngăn cách với ngoại giới.

Đưa trứng đến bên trong, bỏ một chút linh quáng vào, sau đó liền mặc kệ.

Sau này cũng sẽ không trở về xem hài tử.

Từ Phàm nhìn lên bầu trời, có chút buồn bực nói: “Vậy cái cảm giác nguy cơ đáng ghét này của ta là từ đâu tới?”

Nhìn độc giác cự xà còn đang ở bên cạnh mình làm nũng, Từ Phàm xua tay, bảo tự hắn đi chơi đi.

Còn hắn thì về trong tiểu viện, nhìn lên bầu trời bắt đầu trầm tư.

…

Hàn Phi Vũ mới từ tiểu thế giới thí luyện ra, vẻ mặt có chút bất đắc dĩ lau mồ hôi trên đầu.

Hắn vốn cho rằng sau khi tấn cấp đến Nguyên Anh Kỳ, hẳn là có thể lấy được một thành tích tốt ở trong hàng đệ tử đời đầu.

Nhưng không nghĩ tới, lúc trở về vừa kiểm tra, xếp hạng không tăng mà lại còn giảm đi một chút.

“Phi Vũ sư đệ, gần đây rất có tiến bộ nha.” Ảnh Thứ xuất hiện bên cạnh Hàn Phi Vũ.

“Kia vẫn không phải bị Ảnh Thứ sư huynh nhất kích tất sát như thường sao.” Hàn Phi Vũ nhìn Ảnh Thứ, thầm nghĩ, nếu Vô Cực sư huynh của ta ở đây, liên thủ lại chắc chắn chém được đầu chó của hắn xuống.

“Thật ra ngươi đã rất lợi hại, nếu như quyết đấu chính diện, ta không bằng ngươi.” Ảnh Thứ cười nói.

“Thua chính là thua, không có nhiều lý do như vậy.” Hàn Phi Vũ lắc đầu nói.

Trên người hắn có không ít thứ tốt, nhưng lại không dám lấy ra. Nếu không, đem những toàn bộ những thứ kia luyện chế thành pháp bảo, đến lúc đó cùng cấp bậc hắn đều không sợ ai.

“Điểm ấy ta rất thưởng thức ngươi. Phi Vũ sư đệ, chúng ta kết nhóm, thế nào?” Ảnh Thứ cười hỏi.

“Kết nhóm? Tại sao lại muốn kết nhóm?” Hàn Phi Vũ có chút nghi hoặc.

“Gần đây Sự Vụ Đường trong tông môn đưa ra rất nhiều nhiệm vụ, tích phân đặc biệt phong phú.”

“Những nhiệm vụ kia ta đã xem qua, một người tuyệt đối cân không nổi. Nếu như Phi Vũ sư đệ liên thủ với ta, tám phần mười nhiệm vụ trong Sự Vụ Đường kia chúng ta đều có thể làm.”

“Đến lúc đó nếu thật sự gặp phải địch nhân, ngươi ở ngoài sáng ta ở trong tối, phối hợp lại tuyệt đối chặt chẽ không kẽ hở.” Ảnh Thứ híp mắt nói.

Hàn Phi Vũ nhìn Ảnh Thứ đã híp mắt lại, căn cứ vào kinh nghiệm nhiều năm kia của hắn, Ảnh Thứ sư huynh này còn có mục đích khác.

“Ảnh Thứ sư huynh, ngươi tìm ta không chỉ cùng nhau làm nhiệm vụ đâu nhỉ?” Hàn Phi Vũ nói.

“Ha ha, bị ngươi đã nhìn ra.” Ảnh Thứ nở nụ cười.

“Sự tích của ngươi đã truyền ra trong tông môn rồi. Ngươi ở bên ngoài sinh hoạt nhiều năm như vậy, lịch duyệt nhất định rất phong phú.”

“Vậy nên ta muốn cùng ngươi kết nhóm, ra ngoài Ẩn Linh Môn thí luyện.” Ảnh Thứ có chút ngượng ngùng nói.

“Ảnh Thứ sư huynh không thể một mình ra ngoài sao?” Hàn Phi Vũ nghi hoặc hỏi.

“Một người rất không thú vị, lúc ra ngoài ngay cả người nói chuyện đều không có.” Ảnh Thứ nói.

“Ảnh Thứ sư huynh, để ta ngẫm lại. Qua một khoảng thời gian nữa lại cho ngươi câu trả lời.” Hàn Phi Vũ nghĩ một hồi nói.

Từ sau khi Kiếm Vô Cực cơ hữu tốt của hắn bị sư phụ số hai của hắn đón đi, một mình Hàn Phi Vũ thật sự có chút nhàm chán, đang nghĩ qua một khoảng thời gian nữa mang theo huynh muội Thiết Tháp ra ngoài một hồi.

“Vậy thì tốt, đợi tin tốt từ sư đệ.” Ảnh Thứ nói xong liền cáo biệt, hóa thành một đoàn hắc vụ biến mất không thấy.

Tiểu Kiếm Phong, đây là tên Vương Hướng Trì đặt cho ngọn núi của hắn.

Lúc này hai sư đồ bọn hắn đang thưởng thức trà.

“Sư phụ, vì sao lông mày không giãn ra?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Là chuyện trên tu luyện, không cần lo lắng cho ta.” Vương Hướng Trì cười nói.

Thật hắn lại bị lão cha ngược, chỉ là việc này hắn có thể nói ra sao?

“Sư phụ, ngươi nói một người có vô tận linh thạch, vô tận linh khoáng, linh dược, ngươi nói hắn có thể trở thành người lợi hại nhất trong thế hệ tuổi trẻ hay không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Có thể, chỉ là tiền đề ngươi phải có thực lực. Có được những thứ này, trước khi người khác không phát hiện ngươi, dùng những thứ này nhanh chóng làm cho mình trở nên cường đại.” Vương Hướng Trì không chút do dự đáp.

“Nhưng còn phải xem là ở trong tay người nào. Ví dụ như trong tay ta, ước chừng không dùng được bao lâu liền sẽ bị người khác phát hiện, sau đó bị những tà tu kia bắt lấy, cướp đi hết tất cả những đồ vật của ta.”

“Ví dụ như ở trong tay ngươi, cho dù đồ vật có tốt đi nữa, lúc thực lực còn chưa đạt tới mức xứng đôi với nó cũng sẽ không lấy ra, chứ đừng nói vô tận linh thạch, linh dược, linh khoáng.” Vương Hướng Trì cười nói.

Nghe được câu này, Hàn Phi Vũ đột nhiên giật mình, vừa rồi có phút chốc hắn có loại cảm giác bị nhìn thấu.

“Nhưng đổi thành người khác thì không giống vậy. Ví dụ như ở trong tay sư tổ ngươi, chỉ cần trốn ở một nơi phát triển một khoảng thời gian, đợi đến khi xuất thế lần nữa, toàn bộ Tu Tiên giới không một người nào có thể địch nổi hắn.”

“Chỉ tiếc sư tổ ngươi không có, vậy nên chỉ có thể tích lũy dần.” Vương Hướng Trì nói.

Chương 635: Khối lập phương

“Ví dụ như con rối Đại Thừa Kỳ kia của tông môn, tông môn chúng ta chỉ có kia vài con.”

“Nếu như có được nguồn linh khoáng vô tận thì có thể luyện chế ra hai mươi, ba mươi, một trăm con rối Đại Thừa Kỳ, thậm chí càng nhiều hơn thế.”

“Ngươi nói đến lúc đó, Ẩn Linh Môn chúng ta có phải liền vô địch trong Tu Tiên giới hay không?” Vương Hướng Trì cười nói.

Trong lòng của hắn nghĩ đến, nếu như ban đầu là Từ Phàm lấy được hồ lô Bích Ngọc kia, hiện tại cả bộ tông môn bọn họ phỏng chừng đã kiêu ngạo lên trời.

“Sư phụ nói đúng.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

Hàn Phi Vũ hiện tại thực buồn rầu, có hồ lô Bích Ngọc này, hắn cái gì cũng không thiếu, thế nhưng không biết sao tư chất này của hắn thật sự là cảm động lòng người.

Linh vật đỉnh cấp kia không biết ăn bao nhiêu, linh đan cũng lặng lẽ mua không ít.

Mặc dù có hiệu quả, nhưng hắn thấy không phải rất lớn.

Những năm ở bên ngoài này khiến hắn hiểu được rất nhiều chuyện.

Một chuyện trong đó chính là, lấy thực lực của hắn trong thế hệ trẻ tuổi tuyệt đối thuộc loại không kém cạnh ai, thế nhưng trong Ẩn Linh Môn lại không làm người khác chú ý lắm.

Thế nên hắn thường xuyên sinh ra một loại cảm giác, ở bên ngoài hắn rất mạnh, trở lại tông môn lại rất yếu.

“Đừng nghĩ nhiều chuyện vô dụng như vậy, thiên phú của ngươi mặc dù hơi kém, nhưng ngộ tính vẫn tạm được, hơn nữa còn là Kiếm Trận nhất mạch. Đợi đến sau này khi tu vi mạnh lên, chưa chắc không thể trở thành người mạnh nhất trong hàng đệ tử đời thứ hai." Vương Hướng Trì an ủi nói.

"Sư phụ, ta hiểu."

Lúc này Hàn Phi Vũ đột nhiên nghĩ đến một vấn đề hắn đã muốn hỏi từ lâu.

"Sư phụ, ngươi nói xem đạo mạnh nhất là gì?" Hàn Phi Vũ tò mò hỏi.

"Vấn đề này sư tổ của ngươi đã từng nói qua."

Nghĩ đến việc này, Vương Hướng Trì nở nụ cười, hắn chẳng biết tại sao lại nghĩ đến lợi dụng lực lượng của pháp bảo kia, thường xuyên ngược cha hắn.

"Nói gì vậy!"

"Đương nhiên là Khắc Kim nhất đạo, dựa theo cách nói của sư tổ ngươi, chỉ cần có đầy đủ linh thạch, trọng bảo là có thể trở thành tồn tại mạnh nhất trên thế gian."

"Giống như vấn đề ngươi mới vừa nói." Vương Hướng Trì nói.

"Khắc Kim nhất đạo?"

"Đúng, chính là khắc kim một đạo, nếu có cơ hội, ngươi có thể cùng sư tổ ngươi nghiên cứu thảo luận một chút." Vương Hướng Trì nói.

Hàn Phi Vũ khẽ gật đầu.

Đêm khuya, Hàn Phi Vũ về tới trong động phủ của mình.

"Cây Ngũ Linh Quả này cũng đã có niên đại mười vạn năm rồi, vì sao vẫn không có hiệu quả đối với thiên tư của ta." Hàn Phi Vũ nhìn một cây linh dược trong nhẫn không gian kia nói.

"Cái thiên phú đáng chết này của ta cả đời này cũng chỉ là như vậy."

Hàn Phi Vũ đã thử rất nhiều linh dược và linh đan tăng tư chất, lúc vừa bắt đầu vẫn rất có hiệu quả, chỉ là càng về sau dường như gặp phải bình cảnh, cho dù hắn dùng cách gì để tăng lên tư chất, đều không thể làm cho tư chất của mình tiến thêm một bước.

Hàn Phi Vũ lấy ra cây Ngũ Hành Quả mười vạn năm kia, trực tiếp nuốt vào.

“Ăn đi, không ăn cũng lãng phí, chỉ tiếc chính mình không có thiên phú luyện đan.” Hàn Phi Vũ thở dài nói.

Một cỗ lực lượng khí tức đi khắp cả người Hàn Phi Vũ, cuối cùng lại chìm vào trong đan điền của hắn, chậm rãi biến thành linh khí bình thường nhất.

Sau khi nuốt xuống linh quả Ngũ Hành, Hàn Phi Vũ lấy ra một khối lập phương hoàn toàn trong suốt lớn cỡ như khối rubik.

“Đây rốt cuộc là thứ đồ gì? Có nên nhờ Đại trưởng lão xem thử không?” Hàn Phi Vũ lẩm bẩm.

Khối lập phương này là trong quá trình hắn quay về tông môn vô tình lấy được, không phải vàng, không phải ngọc, không phải đá, sờ vào có chút lạnh buốt.

Vô cùng chắc chắn, hơn nữa lại cách biệt với các loại năng lượng.

Hàn Phi Vũ cảm thấy lai lịch của thứ này nhất định không nhỏ, thế nên vẫn luôn giữ lại ý đồ tìm được tác dụng của nó.

Đang lúc hắn tiếp tục phỏng đoán khối lập phương này là thứ gì..

Từ Phàm đột nhiên nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, phong ấn không gian trong khu vực này bị phá giải!” Giọng Bồ Đào nói rất nhanh.

“Ta cảm nhận được.” Từ Phàm cau mày nói.

“Bồ Đào, ngươi kiểm tra xem không gian trong phạm vi bao nhiêu được giải phong.”

“Trong phạm vi mười vạn dặm.” Bồ Đào trả lời.

Đang lúc Từ Phàm bàn bạc cùng Bồ Đào, toàn bộ không gian lại khôi phục thành trạng thái bị phong ấn.

“Đây là tình huống gì?” Từ Phàm có chút nghi hoặc hỏi.

“Có phải là có người có trong tay pháp bảo có thể phá giải phong ấn không gian hay không? Ta đã lấy ra rồi mà.” Từ Phàm nói ra một loại khả năng.

Ngay lúc này, ánh mắt Từ Phàm sáng lên.

“Bồ Đào, đánh dấu phạm vi không gian vừa được giải trừ cho ta, để ta xem là nguyên nhân gì.” Từ Phàm nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên bản đồ có một hình dạng bất quy tắc.

Nhìn thấy tấm bản đồ này, Từ Phàm cau mày.

“So sánh duy nhất có thể xác định chính là, nguyên nhân giải trừ phong ấn không gian nằm ngay trong phạm vi Thập Vạn Lý Cự Hồ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Vấn đề này cũng không khiến cho Từ Phàm bối rối thật lâu, ngày thứ hai hắn đã nhìn thấy đồ tôn Hàn Phi Vũ cầm một khối lập phương đến thỉnh giáo hắn.

“Sư tổ, đồ tôn trong lúc vô tình lấy được một kỳ vật, muốn nhờ ngài giám định một chút.” Hàn Phi Vũ nói.

Từ Phàm nhận lấy khối lập phương trong suốt kia, có chút ngây người.

Lúc này trong phạm vi cảm nhận của Bồ Đào, phong ấn không gian lại được mở ra.

“Thứ này có thể giải trừ phong ấn không gian.” Từ Phàm nhìn khối lập phương nói.

“Trừ cái đó ra, ta nhìn không ra cái gì nữa.”

Từ Phàm nói, trả lại khối lập phương cho Hàn Phi Vũ.

“Sư tổ, món đồ này hữu dụng với tông môn không?”

Hàn Phi Vũ nghĩ, nếu món đồ này hữu dụng với tông môn, hắn phải trực tiếp dâng ra.

“Tác dụng không tính là quá lớn, chỉ giải trừ phong ấn không gian trong phạm vi mười vạn dặm. Vật này hẳn là còn có những công hiệu khác, ngươi cất kỹ đi, sau này nói không chừng sẽ xác minh được công hiệu của vật này!” Từ Phàm nói.

Dựa theo lý giải của Từ Phàm, khối lập phương này hẳn là một loại dị vật không gian, vừa vặn khắc chế phong ấn không gian này.

“Được rồi sư tổ.” Hàn Phi Vũ có chút thất vọng lấy về khối lập phương.

Hắn cứ tưởng là đã lấy được một loại đồ vật khó lường.

“Ngươi có phải từng dùng qua rất nhiều linh dược tăng tư chất hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Đồ tôn trong lúc vô tình xâm nhập một linh viên, bên trong có rất nhiều linh dược tăng tư chất, cho nên có dùng một chút.” Hàn Phi Vũ nói.

“Những linh dược kia có phải đối với việc tăng tư chất của ngươi đã không dùng được nữa rồi hay không?” Từ Phàm cười hỏi.

Hàn Phi Vũ khẽ gật đầu.

“Thứ gì cũng đều cần có một quá trình tiêu hóa, dược lực tích tụ trong cơ thể ngươi quá nhiều rồi, ngươi ít nhất phải cho cơ thể ngươi thời gian năm mươi năm đi tiêu hóa nó.”

“Chín quá hoá nẫu, ngươi hẳn là biết rõ.” Từ Phàm nhìn Hàn Phi Vũ nói.

Hàn Phi Vũ vừa đến, Từ Phàm đã ngửi thấy được khí tức các loại linh dược vạn năm.

Mặc dù hắn đã cố hết sức che giấu, nhưng sao có thể thoát khỏi cảm giác của Đại Tông Sư Luyện Đan.

“Ta đã rõ, sư tổ.” Hàn Phi Vũ cảm kích nói, hắn cuối cùng cùng biết được nguyên nhân tại sao chính mình ăn loại linh dược này nhưng tư chất không có tiến bộ rồi.

“Sau này lại gặp được loại linh dược này, ngươi cứ đến Luyện Đan Phong tìm đệ tử luyện đan nhất mạch.”

“Nếu như dược quá trân quý, bọn họ xử lý không được, ngươi cũng có thể tìm ta, ngươi cứ ăn sống như vậy rất lãng phí.” Từ Phàm cười nói.

Trong lòng không khỏi cảm thán, đồ tôn này của mình thật sự chính là quá cẩn thận.

Có thứ tốt như vậy mà hiện tại mới chỉ là Nguyên Anh Kỳ.

Chương 636: Thế giới của kiếm

“Đa tạ sư tổ.” Hàn Phi Vũ nói.

“Chỉ là có chút không đành lòng nhìn ngươi lãng phí.” Từ Phàm khẽ gật đầu nói.

Lúc đầu hắn còn muốn nói, ở trong tông môn có thứ gì tốt có thể lấy ra, không ai sẽ đoạt với hắn.

Lời đến khóe miệng lại bị Từ Phàm nuốt xuống.

Với tính cách cẩn thận của tên tiểu tử này, dù nói ra hắn vẫn sẽ như thế.

Hàn Phi Vũ cầm trong tay khối lập phương trong suốt, lại đưa cho Từ Phàm.

“Sư tổ, vật này ở trong tay ta không có lấy một chút tác dụng, còn không bằng để lại trong tông môn còn có tác dụng hơn.” Hàn Phi Vũ nói.

“Vậy được, vật này để lại tông môn quả thật có chút tác dụng.”

“Tông môn sẽ không dùng không, đồ này của ngươi coi như là mượn dùng, căn cứ vào có bao nhiêu tác dụng, hàng năm sẽ trả cho ngươi tích phân nhất định.”

“Chờ đến sau này khi ngươi cần, ngươi nói với Bồ Đào một tiếng, sẽ trả lại ngươi.” Từ Phàm nói.

Hắn làm người rất có nguyên tắc, bình thường sẽ không giành đồ với một đứa trẻ, huống chi đây còn là đồ tôn của mình.

“Đa tạ sư tổ.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói.

“Ngươi hiếm khi đến một lần, thể hiện một chút cho sư tổ xem Kiếm Trận nhất đạo của ngươi đã tu luyện đến loại trình độ nào?” Từ Phàm cười nói.

Từ thân phận của hắn mà nói, dù sao cũng là sư tổ của vai chính, thỉnh thoảng chỉ điểm một chút rất bình thường.

Về phần nguyên nhân sao, có thể là do hắn vừa vặn rảnh đến mức không có việc gì làm.

Nghe được lời Từ Phàm nói, trong mắt Hàn Phi Vũ lóe lên vui mừng.

Trước kia hắn không phải là không nghĩ tới việc tìm vị sư tổ này chỉ điểm một chút, thế nhưng không biết tại sao, những câu hỏi nông cạn này của hắn, ở trong Tàng Kinh Các tùy tiện đều có thể tìm được sách giải quyết nghi hoặc của hắn.

Thế nên hắn cũng ngại tìm vị sư tổ này chỉ điểm, dù là có lúc hắn rất rảnh.

Hàn Phi Vũ tay kết kiếm ấn, ba trăm sáu mươi thanh bảo khí linh kiếm phóng lên tận trời, diễn hóa các loại kiếm trận giữa không trung.

Từ Phàm không nói gì, chỉ lặng lẽ nhìn kiếm trận giữa không trung kia.

Kiếm trận trên không kia theo hắn thấy thì trăm ngàn chỗ hở, nhưng thật ra trong cùng thế hệ cũng đã coi như là khá tốt rồi.

Dù là trong hàng đệ tử Kiếm Trận nhất đạo tại Ẩn Linh Môn, cũng không thuộc về tồn tại dưới đáy.

Dựa theo tư chất này, chứng tỏ bình thường vai chính này rất cố gắng tu luyện.

Sau khi bộ kiếm trận tiêu chuẩn của Tàng Kinh Các Ẩn Linh Môn diễn hóa xong, Hàn Phi Vũ hành lễ, đứng tại chỗ đợi lời bình của Từ Phàm.

“Tạm được, từ trên độ thuần thục của kiếm trận đã có thể nhìn thấy nỗ lực của ngươi, sắp đạt đến cảnh giới sư.” Từ Phàm đầu tiên là khẳng định một câu, hắn đã nhìn ra khuyết điểm trong kiếm trận của vai chính ở nơi nào.

“Nhưng có một vài thứ ngươi cần đi lĩnh hội.”

“Trong quá trình lĩnh hội, luyện tập nhiều hơn nhất định không phải thói xấu, nhưng càng nhiều hơn là phải đi tìm tòi nghiên cứu bản chất của nó.” Từ Phàm nhẹ vung tay lên.

Trong nháy mắt, hai người đã đi tới thế giới tràn đầy linh kiếm.

Trong thế giới này, có linh kiếm đặc lập độc hành, có ý tiêu dao.

Có linh kiếm tập hợp thành nhóm, diễn hóa các loại kiếm trận, để chống các cuộc tấn công từ linh kiếm khác.

Thế giới y hệt như từ linh kiếm diễn hóa thành làm cho Hàn Phi Vũ hết sức mê mẩn vào trong đó.

Hắn chầm chú nhìn vào những thanh linh kiếm kết thành nhóm trên không kia, trong ánh mắt hiện lên một chút hiểu được.

Sau đó triệu hồi ra ba trăm sáu mươi thanh linh kiếm gia nhập vào trong thế giới này, hóa thân chính mình thành tồn tại như kiếm trận.

Đợi đến khi Hàn Phi Vũ tỉnh lại lần nữa, đã là nửa tháng sau.

Còn chưa thể mở to mắt đã thấy được Từ Phàm đang ngồi uống trà trong lương đình.

“Lĩnh hội chưa?” Từ Phàm cười hỏi.

“Lĩnh hội rồi, nhưng vẫn chưa hoàn toàn lĩnh hội.” Hàn Phi Vũ cung kính nói.

“Đây là thế giới vì Kiếm Trận nhất đạo của ta diễn hóa thành, ta đặt nó trong tiểu thế giới thí luyện.”

“Ngươi có thời gian một năm để lĩnh hội, coi như là khoản thù lao đầu tiên tông môn sử dụng kỳ vật không gian này của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư tổ.” Hàn Phi Vũ lúc này lại phấn chấn lên.

Sau khi Hàn Phi Vũ rời đi, Từ Phàm như đang suy tư gì đó nói: “Bị động kéo lông dê, có tính là kéo lông dê không nhỉ?”

Từ Phàm nhìn khối lập phương trong tay, bắt đầu nghiên cứu.

“Thứ đồ này ngoại trừ có thể loại bỏ phong ấn không gian, một chút hiệu quả khác đều không có sao?” Nghiên cứu hồi lâu, Từ Phàm nghi hoặc nói.

“Bồ Đào, ngươi xem thử có thể nghiên cứu ra được chút gì sao?” Từ Phàm hỏi.

“Trong khối lập phương trong suốt này, có một tia ý thức bị phong toả tồn tại, nghi là chủng loại trọng bảo thành tinh bị phong ấn.” Bồ Đào nói.

“Vì sao ta không cảm thấy?” Từ Phàm có chút nghi hoặc hỏi.

“Không rõ lắm, Bồ Đào thật sự có thể cảm thấy.”

Nghe lời Bồ Đào nói, Từ Phàm sờ cằm nói: “Xem ra thứ đồ này thật đúng là không đơn giản.”

“Đáng tiếc không phải của chúng ta, nếu không đã để ngươi dung hợp với nó.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

“Chủ nhân vì sao không mua lại nó?” Bồ Đào hỏi.

“Loại đồ vật như của nhân vật chính này, tốt nhất đừng lấy, nhất là đừng mang tư tưởng hiệu quả và lợi ích đi lấy, nếu không sau này sẽ xảy ra vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

“Để khối lập phương lên trên hạt nhân của ngươi, ngươi từ từ nghiên cứu, tranh thủ khai quật ra thêm nhiều chút công năng.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Đang ăn cơm, lúc dự định xuống không gian trong lòng đất quyết chí tự cường.

Một chiếc tinh chu lớn chậm rãi hạ xuống bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm.

“Chủ nhân, có tinh chu cỡ lớn của Thiên Luyện Tông đáp xuống bên ngoài Lâm Sâm tiên thành.” Bồ Đào đột nhiên nói.

“Thiên Luyện Tông? Không phải tới tìm ta đó chứ?” Từ Phàm có chút nghi hoặc nói.

Quả nhiên không qua bao lâu sau, một chiếc linh thuyền mang theo cờ Thiên Luyện Tông rời đi từ trên tinh chu, bay về hướng Ẩn Linh Môn.

“Thiên Luyện Tông muốn bái kiến Đại trưởng lão.”

Một tu sĩ Hợp Thể Kỳ đưa tới bái thiếp, xem như hai tông lần đầu gặp mặt.

“Ba ngày sau, cung nghênh các vị tiền bối Thiên Luyện Tông quang lâm.” Làm đại diện của tông môn, Từ Cương nhận bái thiếp nói.

Từ Phàm nhìn bái thiếp trong tay, nghĩ đến chi phí lần trước nghênh đón Thiên Ma Tông tiêu hao, tim gan không khỏi có chút đau nhói.

“Sư phụ, chúng ta nghênh đón thế nào?” Từ Cương hỏi.

“Lần này tới chính là tông môn chuyên nghiệp Luyện Khí, vậy chúng ta cũng phải dùng phương pháp chuyên nghiệp đi nghênh đón họ.” Từ Phàm cười nói.

Không cho ngươi lãng phí chi phí lớn như vậy nữa, lần này phải chơi chút phẩm cấp kỹ thuật.

Ba ngày chẳng mấy chốc đã trôi qua, tinh chu Thiên Luyện Tông hạ cánh trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Nghênh đón bọn họ chính là một đại lộ phù văn dài mười dặm, đây là do mười vị Tông Sư luyện khí Yêu tộc kích phát.

Không cần phải nói, chỉ về số lượng Tông Sư luyện khí này là có thể khiến cho tông môn bình thường hâm mộ đến mặt mũi xấu xí.

Thiên Luyện Tông tới bốn vị Tông Sư luyện khí, tất cả đều là cấp bậc trưởng lão.

Ba vị Tông Sư luyện khí Thiên Luyện Tông đạp trên đại lộ phù văn, từng bước đi về hướng Ẩn Linh Môn.

“Văn Tinh, nghe nói Đại trưởng lão Ẩn Linh Môn đã tấn cấp thành Đại Tông Sư luyện khí, ngươi nói có phải thật vậy hay không?” Tông Sư luyện khí dẫn đầu nói, đây là một trong những mục đích bọn họ tới chuyến này.

“Nghe nói ba vị Thiên Linh Tông kia đã giao tiền đặt cọc, xem ra đây là sự thật.” Tông Sư luyện khí được gọi là Văn Tinh nói.

Lúc này, bọn họ đã cách cửa chính Ẩn Linh Môn không xa.

Lúc này bọn họ bỗng cảm nhận được một cỗ khí tức nhàn nhạt.

Một cỗ khí tức áp đảo tất cả Tông Sư luyện khí.

Chương 637: Bản thiết kế của tinh chu

Nhìn thấy vẻ mặt của ba vị Tông Sư luyện khí Thiên Luyện Tông kia, thì Từ Phàm cũng biết mình đã không che giấu hơi thở của Đại Tông Sư luyện khí.

Đôi khi sự ưu tú được bộc lộ qua lời nói, Từ Phàm cũng không muốn thế này, nhưng cũng không còn cách nào cả.

Vẻ mặt của ba vị Tông Sư luyện khí Thiên Luyện Tông đi trên con đường phù văn lập tức trở nên cung kính.

Lúc này đi tới trước mặt Từ Phàm, hành lễ nói: “Bái kiến đại tông sư.”

“Người tới là khách, không cần như vậy.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Trên Nghênh Khách điện, Từ Phàm đã biết được mục đích của ba vị trưởng lão Thiên Luyện Tông khi tới đây.

“Muốn ta hỗ trợ thiết kế mấy chiếc tinh chu thì rất dễ, không cần ba vị trưởng lão phải đặc biệt chạy đến đây một chuyến.” Từ Phàm cười nói.

“Thái Thượng Nhị trưởng lão của chúng ta thấy chiếc tinh chu cổ điển kia của Thiên Linh Tông thì biết đại trưởng lão có thành tựu bất phàm trên phương diện này, nên muốn đặc biệt phái chúng ta đến đây thỉnh giáo.”

“Sau khi đến mới biết đại trưởng lão là Đại Tông Sư luyện khí, chưa chuẩn bị đủ lễ vật, thật là thất lễ quá.” Tông Sư luyện khí cầm đầu nói, vẻ mặt rất chân thành.

“Khách khí rồi, khách khí rồi.” Từ Phàm vội vàng khoát tay nói, thật ra hắn cũng không muốn Thiên Luyện Tông biết mình đã thăng cấp lên Đại Tông Sư luyện khí, nhỡ đâu truyền ra ngoài, nhất định sẽ có nhiều Đại Thừa Tôn Giả phẩm chất cao tới thăm.

Cho những đồ bình thường thì còn được, nhưng nhỡ đâu lại lấy ra những đồ mà bản thân không thể cự tuyệt được, vậy há chẳng phải số một số hai sẽ giết mình chết sao, dù sao thì việc cũng là bọn họ làm.

Ba chiếc đĩa ngọc xuất hiện trong tay Từ Phàm, đây là tinh chu Bồ Đào thiết kế ra lúc rỗi rãnh, đều là phiên bản bị đào thải.

Nhưng chắc chắn kết cấu sẽ tốt hơn tinh chu bình thường.

“Đây là tinh chu mà ta và Tông Sư luyện khí trong tông môn đã dày công thiết kế ra, chỉ là mãi vẫn chưa có linh khoáng để sản xuất, nên tạm thời đã gác lại.”

“Nếu như có ích với quý tông thì cầm đi đi.” Từ Phàm hào phóng nói.

Thật ra những thiết kế tinh chu này, Bồ Đào làm không tới nửa ngày đã xong.

Có khung chỉnh thể, Bồ Đào cứ lấy đó làm nguyên mẫu, muốn bao nhiêu chiếc thì có bấy nhiêu chiếc.

“Thiên Luyện Tông chúng ta há có thể lấy không đồ của đại trưởng lão?” Tông Sư luyện khí cầm đầu nói xong thì lấy ra một đạo khí hành cung như một kho hàng ra.

“Đây là tạ lễ của tông môn ta, mong đại tông sư nhất định phải nhận lấy.”

Tông Sư luyện khí kia nói xong thì kín đáo đưa đạo khí cho Từ Cương,

Từ Cương cũng nhận lấy một cách rất tự nhiên, không hề cho Từ Phàm cơ hội khiêm tốn.

“Á, vậy được thôi, thế nhưng ta có một chuyện muốn nhờ.” Từ Phàm nói.

“Có nhu cầu gì Đại Tông Sư cứ nói.”

“Đó là ba vị trưởng lão có thể giữ bí mật thân phận Đại Tông Sư luyện khí của ta hay không?” Từ Phàm nói.

Ba người liếc mắt nhìn nhau.

“Có thể, nhưng mà e là thân phận Đại Tông Sư sẽ không giấu được bao lâu nữa đâu.” Văn Tinh nói.

Nghe được câu này Từ Phàm lộ ra ánh mắt nghi vấn.

“Còn mấy năm nữa là Thái thượng Đại trưởng lão chúng ta phải xuất quan rồi, nhất định có thể cảm ứng được sự tồn tại của Đại Tông Sư.”

“Có thể giấu được bao lâu thì hay bấy lâu, mong ba vị trưởng lão giữ bí mật.” Từ Phàm cười nói.

“Bọn ta tự sẽ giữ bí mật.” Ba vị Tông Sư luyện khí cùng nói.

Nghe được câu trả lời rõ ràng này, Từ Phàm hài lòng gật đầu một cái.

Sau đó mấy người thảo luận về đạo Luyện Khí với Từ Phàm.

Chỉ như thế mà nói tới tận ba ngày, ba vị Tông Sư luyện khí Thiên Luyện Tông mới hài lòng rời đi.

“Đúng là thời kỳ nhiều việc.” Từ Phàm hơi cảm khái.

Ngay lúc này, Bồ Đào nói Thiên Linh Tôn Giả tới thăm.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đang phơi nắng với Thiên Linh Tôn Giả.

“Có hai chiếc tinh chu đại trưởng lão luyện chế, ta dám nói trừ khi gặp được chiến hạm quy mô lớn của Yêu Tộc, thì cảm giác như có thể ngang dọc biển vũ trụ rồi.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

“Gần đây có đào được thứ gì tốt hay không? Dẫu sao thì tinh chu được luyện chế từ Cực Không Cự Thú, có thể đi vào bên trong khu vực Tai Họa tập trung xem xem.” Từ Phàm nói.

“Ta muốn đi, nhưng lão đại không cho, chỉ là linh khoáng đào được ở chỗ biên giới, cũng đủ cho lão đại rất hài lòng rồi.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Thái thượng Đại trưởng lão nói không cho đi thì đừng đi nữa, đỡ cho đến lúc đó ngươi lại bị ăn roi.”

“Ta thấy dù cho Thái thượng Đại trưởng lão đối xử tốt với ngươi, nhưng chuyện này hắn sẽ không hạ thủ lưu tình đâu.” Từ Phàm cười nói, trong đầu lại tưởng tượng ra hình ảnh Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông dụng hình lôi tiên đánh Thiên Linh Tôn Giả.

Thiên Linh Tôn Giả như gặp được tri âm, nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt long lanh nói: “Vẫn là đại trưởng lão hiểu được nỗi khổ của ta, thật sự là mỗi lần lão đại đều như muốn hạ tử thủ với ta vậy.”

“Lần trước cái tin tức của ngươi mà nhờ Bàng Phúc chuyển đến, ta đã nhận được rồi.”

“Vừa hay tông môn chúng ta cũng có một loại linh khoáng rất hợp để luyện chế đạo khí linh kiếm.”

“Số lượng rất nhiều, nên lần này ta đưa một nửa cho ngươi.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Đa tạ tôn giả.”

“Với quan hệ giữa hai chúng ta thì đại trưởng lão khách khí rồi.” Thiên Linh Tôn Giả khẽ nhíu mày nói.

“Ý của tiếng cảm ơn này là chỗ này ta cầm không đấy.”

“...” Là do tầm nhìn của ta hẹp rồi ~~

“Lấy thì cứ lấy đi, đại trưởng lão như vậy là muốn chuẩn bị cho các đệ tử Kiếm Trận nhất đạo của tông môn các ngươi sau này sao?” Thiên Linh Tôn Giả suy đoán nói.

Từ Phàm cười gật đầu một cái, bây giờ Ẩn Linh môn nếu tính luôn cả nhân vật chính kia thì có tổng cộng sáu đệ tử Kiếm Trận nhất đạo.

Nghĩ muốn thiết kế một tuyến sản xuất đạo khí linh kiếm, tiết kiệm đến lúc đó tu vi của những đệ tử kia đủ xong mới phiến phức.

Huống chi sau khi linh kiếm cấp đạo khí nhiều, có thể thành lập một cái Vạn Kiếm Trì.

Một là có lợi cho bảo dưỡng, hai là có thể thôi hóa ra đạo khí linh kiếm có kiếm linh.

“Không thể không nói, nuôi mấy đệ tử Kiếm Trận nhất đạo, nếu như trong tông môn không mấy Tông Sư luyện khí, thì sẽ rất phiền toái.” Thiên Linh Tôn Giả cảm khái nói.

“Từ sau khi tông môn chúng ta bắt được Tông Sư luyện khí Yêu Tộc, thì những đệ tử Kiếm Trận nhất đạo kia cũng mừng đến phát điên luôn.”

“Đặc biệt là, tông môn chúng ta còn có một vị tôn giả Đại Thừa Kỳ chủ tu Kiếm Trận nhất đạo, trước kia hai Tông Sư luyện khí đáng thương của tông môn ta đều phải trốn hắn.”

“Hôm nay cuối cùng cũng được nở mày nở mặt, mười sáu đạo khí linh kiếm, tám trăm mười bảo khí linh kiếm đứng đầu, quả là hơi có vẻ dìm ta xuống.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

“Ngươi nói xem nếu như cho hắn ba tiên khí linh kiếm thì sẽ thế nào?” Từ Phàm nói đùa.

“Vậy thì hắn sẽ trở thành Thái Thượng Tứ trưởng lão của Thiên Linh Tông, chỉ tiếc là hắn không có ba tiên khí linh kiếm.”

“Vậy thì chiến lực có đè được ngươi không?”

“Không thể, hắn có ba thanh tiên khí linh kiếm, trên người ta cũng có năm món tiên khí thì không quá đáng chứ?” Thiên Linh Tôn Giả cười hà hà nói.

“Nói đến tiên khí, ngươi bảo Thái thượng Đại trưởng lão đợi thêm một thời gian nữa đi, cùng lắm là hai mươi năm, thì món tiên khí đó sẽ trao đến tay hắn.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

Số một luyện chế tiên khí cho mình, số hai sẽ phụ trách làm đơn, đây chính là kế hoạch tương lai của Từ Phàm.

“Hai mươi năm, vậy xin hỏi không biết món tiên khí kia của ta còn phải đợi bao lâu nữa.” Cuối cùng Thiên Linh Tôn Giả vẫn không nhịn được mà hỏi.

Thật ra mỗi lần hắn tới, mặc dù ngoài miệng thì không nhắc đến chuyện tiên khí của bọn họ.

Nhưng mỗi cái ánh mắt, mỗi một hình dáng, Từ Phàm cũng có thể cảm nhận được cái tên này đang thúc giục.

“Lại kéo dài thêm mười năm nữa, dù sao thì tiên khí cũng không giống với đạo khí, có thể liên tục luyện chế.”

Chương 638: Nếu như sớm hơn, ta sợ ngươi sẽ không còn được toàn thây

Ngay tại lúc Từ Phàm đang nói chuyện phiếm với Thiên Linh Tôn Giả.

Trên bầu trời xoẹt qua một độn quang ngũ sắc, sau đó Trảm Linh xuất hiện trước mặt hai người.

“Thiên Linh đạo hữu đã lâu không gặp.” Gương mặt Trảm Linh vẫn còn non nớt nói.

Lúc này Trảm Linh đã thăng cấp lên Kim Đan Kỳ, đã có chiến lực không tầm thường.

Trong cùng cấp bậc, dường như có thể xưng là vô địch.

“Gần đây vẫn luôn bế quan, hiếm thấy nghe nói Thiên Linh đạo hữu tới, cho nên đặc biệt tới xem một chút.” Trảm Linh cười nói, đồng thời trên người cũng tản ra một cỗ khí tức khổng lồ.

“Xem ra lần này Trảm Linh đạo hữu chuyển linh trùng tu, thu hoạch rất phong phú nhỉ.”

Thiên Linh Tôn Giả biết Trảm Linh tới đây muốn làm gì rồi sao?

Hắn muốn tới khoe khoang, khoe món tiên khí bị phong ấn trên người hắn.

“Nhờ được đại trưởng lão yêu mến.” Trảm Linh cười nói.

Sau khi nhân số phơi nắng từ hai lên ba, phong cách nói chuyện cũng bắt đầu thay đổi rồi, thế nhưng hiệu quả vẫn rất tốt.

Sau khi ở Ẩn Linh môn một thời gian, Thiên Linh Tôn Giả lại bắt đầu chuyến du lịch Vực Cực Không của hắn.

Mà Từ Phàm cũng chính thức bắt đầu trở nên bận rộn.

Trong không gian dưới lòng đất, một hư ảnh Ẩn Linh đảo nhỏ xuất hiện ở giữa không trung.

Từ Phàm đang thảo luận với số một số hai về việc có nên luyện chế chỉnh thể Ẩn Linh môn thành một tiên khí không?

“Quá là lãng phí, ta đề nghị lấy tiên khí để làm bộ xương, đạo khí để bổ sung vào, biến thành mô đun hóa, sau này thăng cấp cũng tiện.” Phân thân số một nói.

“Số một, ngươi cũng không nghĩ xem gia sản có bao nhiêu à, cứ làm trực tiếp toàn bộ bên ngoài thành cấp đạo khí, trung tâm sử dụng tiên khí, như thế mới có khả năng hoàn thành luyện chế xong trước khi bản thể phi thăng.” Số hai sờ cằm nói.

“Cần phải mô đun hóa, thì mới tiện cho sau này thăng cấp lên.”

“Ta cảm thấy nên đặt lực lượng chủ yếu lên pháp trận của tông môn, trước tiên hãy làm cứng bản thân đã, sau này đến lúc đó sẽ giải quyết vấn đề nội bộ, thế thì dễ nói hơn rồi.” Từ Phàm nhìn hư ảnh Ẩn Linh đảo thu nhỏ kia nói.

Sau đó ba người ai cũng vẫn giữ lý lẽ của mình, nên bắt đầu rùm beng lên.

Cuối cùng Từ Phàm cũng nghĩ ra được một biện pháp trung hòa, đó là nghe theo hắn.

“Bồ Đào, căn cứ theo phương pháp của ta, làm ra bản thiết kế trước đã.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Thời gian gần đây các ngươi nghỉ ngơi cho tốt, đợi đến bao giờ linh khoáng dồi dào, thì chúng ta sẽ bắt đầu làm việc.” Từ Phàm phân phó nói.

“Đã biết, bản thể.”

Một tháng sau, Số hiệu Phong Lôi trở về, mang về rất nhiều linh khoáng, linh dược, và các loại đồ vật mà tông môn cần.

“Bàng Phúc bái kiến Đại trưởng lão.”

“Lần này vẫn thuận lợi chứ?” Từ Phàm hỏi.

“Trên đường gặp phải một hạm đội chiến hạm cự thú Yêu Tộc, muốn vây quét Số hiệu Phong Lôi, đã được ta né tránh rồi.” Bàng Phúc ổn định nói, chuyện như này hắn gặp cũng chẳng phải là lần một lần hai.

“Gần đây chiếm hạm cự thú Yêu Tộc trong Vực Cực Không nhiều không?” Từ phàm có hơi nghi ngờ hỏi.

“Nhiều hơn trước kia, hình như hạm đội tinh chu bên hội trưởng lão bị thua rồi, thế nên mới có nhiều chiến hạm cự thú Yêu Tộc xâm phạm Vực Cực Không của Nhân tộc như thế.” Bàng Phúc nói.

Nhưng mà những cái này cũng không hề ảnh hưởng đến việc hắn làm ăn một chút nào, thậm chí lợi nhuận còn tăng lên không ít.

Ở trong Vực Cực Không chỉ cần gặp chiến hạm cự thú Yêu Tộc, thì Số hiệu Phong Lôi sẽ tăng hết tốc lực, bỏ lại chiến hạm cự thú Yêu Tộc ở phía sau, đến cái đèn sau cũng không thấy.

“Lúc này đối đầu rồi, chẳng trách bên Thiên Luyện Tông kia cứ đòi bản thiết kế với ta.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, chiến hạm Yêu Tộc trong Vực Cực Không nhiều rồi, những chiến hạm cự thú thành hạm đội kia, nghe nói dẫn đầu đều là chiến hạm cấp nguyệt, bên hội trưởng lão kia đối phó rất tốn sức.” Bàng Phúc nói ra tình báo.

“Xem ra thiên hạ này, lại sắp không thái bình nữa rồi.” Từ Phàm cảm khái nói.

Từ Phàm cảm khái xong thì nhìn về phía Bàng Phúc, cười nói: “Bàng Phúc, ngươi bị người khác định vị.”

“Ngươi nói cho ta nghe xem, chuyến đi này của ngươi đã tiếp xúc với những người nào?”

“Trong số họ có gian tế của Yêu Tộc.”

Bàng Phúc vừa tới, thì Từ Phàm đã cảm nhận được trên người Bàng Phúc có gì đó không đúng, loáng thoáng như dính một tia sức mạnh nhân quả.

Sau đó Từ Phàm đã phát hiện Bàng Phúc bị người khác định vị, hơn nữa cũng không giống như định vị bình thường.

Bàng Phúc kinh hãi.

“Đại trưởng lão vậy phải làm sao đây? Chiếm hạm cự thú của Yêu tộc kia sẽ tới chứ?” Bàng Phúc khẩn trương nói.

“Không cần khẩn trương, bọn họ đã tới rồi.”

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt hai người, bên trên có năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc, dưới sự hướng dẫn của một chiếc chiến hạm Yêu Tộc cỡ lớn, bắt đầu tấn công Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nhìn hình ảnh này, không hoảng hốt chút nào, thậm chí còn hơi buồn cười.

“Nếu như tới sớm hơn một chút, thì ta vẫn còn hơi sợ, sợ không thể cho các ngươi được toàn thây.”

“Nhưng còn bây giờ, các ngươi yên tâm đi đi, ta sẽ làm cho chiến hạm cự thú của các ngươi phát dương quang đại.” Từ Phàm nhìn bầu trời một chút, nói những lời Bàng Phúc không hiểu.

“Đại trưởng lão, ý của ngươi là không sao à.” Bàng Phúc dè dặt hỏi.

“Đương nhiên là không sao, chỉ là mấy chiếc hạm đội cự thú mà thôi, lần này ngươi rất giỏi, ghi cho ngươi một công.”

“Bồ Đào, nghiên cứu được hình lập phương chưa?” Từ Phàm hỏi, nghiên cứu chưa được hắn lại phải phong ấn không gian lần nữa.

“Chưa nghiên cứu thấu hết được, nhưng đã có thể làm theo như lời của đại trưởng lão rồi, đã thêm lực lượng kỳ dị do hình lập phương tản ra vào trong con rối, có thể tiến hành dịch chuyển tức thời nhanh chóng.” Bồ Đào nói.

“Vậy được, vậy năm chiếc chiến hạm cự thú bình thường ở phía sau giao cho ngươi đấy.”

"Còn chiếc to nhất thì để ta thử xem."

Mười con rối Đại Thừa Kỳ xuất hiện sau lưng Từ Phàm, sau đó trên người mỗi một con rối cũng đều tỏa ra lực lượng không gian, tựa như cá trong biển vậy, có thể phiêu dật trong không gian.

Tất cả con rối đáp thừa cơ, đã biến mất trong nháy mắt, tất cả đều được truyền tống đến phòng điều khiển chính của chiến hạm cự thú kia.

Tất cả Yêu Tôn đang lái chiến hạm cự thú bị tập kích bất ngờ, tất cả đều bị bắt lại hết.

Chỉ có bên của Từ Phàm là xảy ra ngoài ý muốn, thế mà người lái chiến hạm cự thú cấp nguyệt lại là một vị Yêu Tôn Vô Địch.

Đã sớm cảm nhận được không gian ba động, nên tránh được tiến công của Từ Phàm.

"Yêu Tôn Vô Địch, có dám ra đây đánh một trận không?"

"Nếu ngươi thắng thì những chiến hạm cự thú này ngươi đưa đến thế nào thì đem về như thế?"

"Còn nếu ngươi thua thì cũng chẳng cần nói nữa, chỉ còn chết."

Lúc này trong phòng điều khiển chính có thêm ba con rối Đại Thừa Kỳ, tất cả đều nhìn chằm chằm vào một vị Yêu Tôn Vô Địch đang phòng bị kia.

Yêu Tôn Vô Địch nhìn ba con rối Đại Thừa Kỳ một cái, rồi trực tiếp phá phong ấn không gian, dịch chuyển tức thời mà đi.

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt.

Trong phạm vị cảm nhận của Bồ Đào, cũng không thể tìm được bị Yêu Tôn Vô Địch kia.

"Lần này thì phiền phức lớn rồi đây, thế nhưng vẫn được." Từ Phàm nhìn những Yêu Tôn khác đang bị dọa đến run lẩy bẩy trong phòng điều khiển chính.

Mặc dù ba con rối có thể tương đương với Yêu Tôn Vô Địch, nhưng nếu hắn muốn chạy thì cũng không ngăn cản được.

Hồi đó vây khốn được Cửu Kiếm Tôn Giả, đều là nhờ vào công lao của pháp trận do sức lực của toàn tông môn bày ra.

Bây giờ chuyện này đột nhiên xảy ra, vốn tưởng chỉ là Yêu Tôn bình thường, nào ngờ trong tạp bài lại xen lẫn một vương tạc.

Chương 639: Tuyến sản xuất

Trên bình nguyên lớn sau ngọn núi chính, năm chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc và một chiếc chiến hạm cự thú cấp nguyệt yên yên ổn ổn nằm trên bình nguyên.

Hơn nửa đệ tử Ẩn Linh môn đều đi vây xem.

“Thật là vũ khí sắc bén, không những có thể phá phong ấn không gian, mà còn có thể phá pháp trận phòng ngự không gian của chiến hạm cự thú.” Từ Phàm hài lòng gật đầu một cái.

Lúc này, Hàn Phi Vũ đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Sư tổ, ngươi gọi ta tới có việc gì.” Hàn Phi Vũ hơi nghi ngờ hỏi, sau đó hắn ánh mắt của hắn chuyển tới sáu chiếc chiến hạm cự thú khổng lồ trên bình nguyên.

“Có thể tóm được những chiến hạm cự thú này, đều có công lao của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Cũng không có liên quan quá nhiều đến đồ tôn, lái chiến hạm cự thú cần có Yêu Tôn, có thể trấn áp bọn họ mới là quan trọng, đồ vật của đồ tôn chỉ là có tác dụng phụ trợ.”

Hàn Phi Vũ làm ra vẻ nhân gian thanh tỉnh điển hình.

“Không có vật này của ngươi, thì những chiếc chiến hạm cự thú Yêu Tộc này cũng không thể hoàn chỉnh được như thế.”

“Ngươi có muốn cái gì không? Nếu như không có, ta sẽ cải tạo một chiếc chiến hạm cự thú trong đó thành một chiếc tinh chu nhỏ, có thể cho ngươi ngao du ở Vực Cực Không.” Từ Phàm cười nói.

Hàn Phi Vũ nghe xong, suy nghĩ một chút rồi nói: “Vừa hay đồ tôn thiếu một chiếc tinh chu có thể bay lượn ở Vực Cực Không.”

“Vậy được, đến lúc đó sẽ sắp xếp cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Ở trong mắt hắn, nghe nói trung tâm chiến hạm lấy ra tùy tiện thêm ít đồ, là có thể vá ra một chiếc tinh chu mô hình nhỏ.

Để số hai cải tạo, không đến nửa tháng là được.

“Đa tạ sư tổ.” Hàn Phi Vũ cảm kích nói, hắn cảm thấy thay đổi lớn nhất trong cuộc đời, một là nhặt được hồ lô Bích Ngọc, hai là quen biết được sư phụ hắn.

“Đại trưởng lão, xử lý những chiến hạm cự thú này như thế nào?” Trảm Linh hỏi.

“Bán cho Thiên Luyện Tông để đổi chút Linh Khoáng, dù sao giữ lại cũng vô ích.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

“Như vậy không bằng ngươi gia công thêm một chút, cải tạo thành tinh chu bán cho tông môn khác, thế thì giá cả sẽ cao hơn một chút.” Phân thân số một nói.

“Số một, ngươi đừng có mà đứng đó nói không, nếu cải tạo thì ngươi đi mà cải tạo.”

Lúc này số hai không làm nữa, dưới tình huống bình thường thì việc cải tạo tinh chu đều rơi vào tay hắn.

“Mấy Tông Sư luyện khí Yêu Tộc trong tông môn kia, bây giờ có thể độc lập cải tạo chiếm hạm cự thú Yêu Tộc hay không.” Từ Phàm hỏi.

Bây giờ Ẩn Linh môn tổng cộng có mười vị Tông Sư luyện khí, trong đó có năm vị là người Thiên Linh Tông đưa tới để đào tạo, bọn họ đã đợi ở Ẩn Linh môn rất nhiều năm, chắc là cải tạo tinh chu cũng không phải là vấn đề lớn gì.

Phân thân số hai lắc đầu một cái.

“Còn thiếu một chút nữa, nếu để ta chỉ huy thì còn được, nhưng nếu để bọn họ tự làm, cho dù là có Bồ Đào phụ đạo thì cũng chỉ có thể làm ra tàn thứ phẩm cho ngươi thôi.”

Từ Phàm nghe đến đây, nhíu mày, xem ra đám Tông Sư luyện khí này không được rồi.

“Đại trưởng lão, cái này rất bình thường, trước kia Thiên Ma Tông cũng cho Tông Sư luyện khí nghiên cứu tinh chu, định tự luyện chế.”

“Ba vị Tông Sư luyện khí kia nghiên cứu hơn một ngàn năm, cũng không nghiên cứu ra được cái gì, ngược lại thì luyện chế Linh thuyền càng ngày càng tốt.” Trảm Linh ở bên cạnh nói.

“Được rồi, hay là trực tiếp bán cho Thiên Luyện Tông là được, bên này không thời gian để cải tạo cái đồ chơi này.”

Từ Phàm nói xong thì lấy một pháp bảo truyền tin rất tinh vi ra, thiết trí một phen xong, thì gửi cho Thiên Luyện Tông một tin.

“Tin tức đã được gửi đi, qua một thời gian ngắn bọn họ có thể tới đây.” Từ Phàm cười nói.

Cho dù thế nào thì cũng xem như là tiền từ trên trời rơi xuống.

Để Bồ Đào vơ vét sạch sẽ đồ đạ trên chiến hạm cự thú Yêu Tộc.

Thấy những linh khoáng mới ra lò này, Từ Phàm híp mắt cười.

“Cũng được, không ngờ những tinh chu đuổi theo ngươi có một tinh chu chở đầy đồ, trị giá rất nhiều linh thạch.” Từ Phàm cười, nói với Bàng Phúc.

“Đại trưởng lão, ngươi nói liệu chiến hạm cự thú Yêu Tộc này có thểtìm đến cửa lần nữa hay không?” Bàng Phúc hơi lo lắng.

“Chắc là có, nhưng thế thì đã sao?”

“Yêu Tôn Vô Địch mà Yêu Tộc có thể tùy ý xuất động thì nhiều như vậy, đều bị hội trưởng lão Nhân Tộc nhìn chằm chằm, trừ phi phái ra ba Yêu Tôn Vô Địch trở lên, nếu không thì bọn họ không bắt nạt được Ẩn Linh môn chúng ta.” Từ Phàm tự tin nói.

Mười con rối Đại Thừa Kỳ đều được phối với đạo khí đứng đầu, lại cộng thêm ngọc phù thân phận của hắn, chỉ cần không phải là Yêu Tôn Vô Địch đỉnh cấp nhất của Yêu Tộc, thì Từ Phàm đều có thể đối phó được.

“Lần này ta muốn một đống linh khoáng tiên khí phẩm chất cao của Thiên Luyện Tông, luyện chế một đống tiên kiếm, lại phối hợp với số lượng lớn linh kiếm cấp đạo khí.”

“Đến lúc đó nếu những Yêu Tôn kia dám tới, thì ta sẽ cho bọn chúng mở mang một chút xem thế nào là con rối kiếm trận Đại Thừa Kỳ.” Từ Phàm cười nói.

Trước kia Từ Phàm không cần, nếu địch nhân yếu một chút thì không cần kiếm trận, nếu mạnh chút thì kiếm trận cũng không có tác dụng.

Nếu như mà hữu dụng, thì linh kiếm vẫn chưa đủ, thế nên bây giờ Từ Phàm mới nghĩ ra thủ đoạn nâng cao chiến lực này.

Ba con rối đối phó một Yêu Tôn Vô Địch, một con chủ công, một con phụ trợ, con còn lại thì điều khiển kiếm trận.

Từ Phàm tính toán như vậy, đột nhiên cảm thấy không đúng.

“Nếu như thế thì không đủ con rối.” Từ Phàm vừa nói vừa sờ cằm.

Một cảm giác nguy cơ lại tràn lên lần nữa.

Từ Phàm nghĩ tới đây, lại lấy pháp bảo truyền tin tinh vi kia ra, gửi cho Thiên Luyện Tông một tin.

“Xem ra gần đây lại không thể nhàn rỗi.”

Trong không gian dưới lòng đất, mặc dù đã nhìn thấy được một tuyến sản xuất linh kiếm cấp đạo khí Bồ Đào sắp xếp kia.

Nòng cốt Thần Hỏa Phượng Hoàng được Từ Phàm đặt trên tuyến sản xuất.

“Mười ngày một thanh đạo khí linh kiếm tiêu chuẩn, tốc độ này cũng không chậm lắm.” Từ Phàm gật gật đầu nói.

“Ngươi lại điều thêm năm Tông Sư luyện khí Yêu Tộc đến bên cạnh phụ trợ, hắn có thể sản xuất cho ngươi năm ngày một thanh.” Số hai nói, thiết kế tuyến sản xuất này cũng có công lao của hắn.

“Tốc độ này đã đủ rồi, những Tông Sư luyện khí Yêu Tộc kia có tác dụng khác.” Từ Phàm nói.

“Đợi bao giờ Thiên Luyện Tông gửi linh khoáng đến thì chúng ta bắt đầu làm việc.” Từ Phàm nói.

“Vậy được, đến lúc đó thông báo ta là được, gần đây đồ đệ kia của ta tiến bộ nhanh, tranh thủ lúc này chỉ điểm thêm có hắn một chút.” Phân thân số một nói.

“Ta lại xem nốt những chỗ chưa xem xong, đến lúc đó chúng ta sẽ bắt đầu làm việc.” Phân thân số hai nói.

Ngay lúc sau khi Từ Phàm sắp xếp nhiệm vụ xong thì huynh đệ tốt Vương Vũ Luân đột nhiên tới tìm hắn.

“Từ đại ca, ngươi có quen người này không?”

Một quầng sáng được Vương Vũ Luân ném đến trước mặt của Từ Phàm.

“Đây không phải là Tùy Ảnh à, sao thế?” Từ Phàm có hơi nghi ngờ hỏi.

“Hình như Linh Nhi có hảo cảm với hắn.” Trên mặt Vương Vũ Luân lộ ra vẻ xoắn xuýt.

Từ Phàm nhìn vẻ mặt xoắn xuýt của Vương Vũ Luân nói: “Đây là chuyện tốt mà, không phải xoắn xuýt như thế.”

“Ta không xoắn xuýt vì cái này, mà là hình như Tùy Ảnh không có ý muốn tìm người bầu bạn.”

“Ta sợ như vậy sẽ làm Linh Nhi bị thương.” Vương Vũ Luân nói.

“Thuận theo tự nhiên đi, từ nhỏ đứa nhỏ này Tùy Ảnh đã rất lận đận, vất vả lắm cuộc sống mới khá hơn được tí thì lại trải qua nỗi đau mất thê.” Từ Phàm nói đây thì thở dài một cái.

“Cũng là một đứa trẻ đáng thương.”

Chương 640: Yêu Tôn Vô Địch ngụy trang

“Ngươi phát hiện Tiểu Linh có hảo cảm với Tùy Ảnh lúc nào đấy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Từ lúc Linh Nhi si mê điều khiển con rối thì bắt đầu rồi.” Vương Vũ Luân nói, vẻ mặt giống như cải trắng nhà mình trồng sắp bị trộm mất vậy.

“Ngươi cứ ở đây lo lắng thì cũng chẳng có ích gì, để ta bốc cho hai đứa chúng nó một quẻ nhân duyên xem xem.” Từ Phàm suy nghĩ một chút nói.

Hai quầng sáng xuất hiện, bên trên có sinh thần bát tự của từng người.

Sau khi Từ Phàm nhìn một cái xong thì nhắm hai mắt lại.

“Lương duyên, chỉ là thời gian hơi dài một chút những thứ khác cũng không sao.” Từ Phàm cười nói.

“Thời gian có thể dài bao lâu?”

“Đại khái là mấy ngàn năm, trên nhân duyên lộ rõ tướng tinh nguyệt thường tại , nếu như ngươi là phàm nhân, có thể là hai ba năm, dài lắm thì cũng không đến mười năm.”

“Nhưng tu sĩ thì không dễ nói.”

Vương Vũ Luân gật đầu một cái, sau đó lại như đột nhiên nghĩ đến cái gì đó.

“Từ đại ca, bộ đồ đạo khí kia của ta, có thể cho ta thao túng con rối không?” Vương Vũ Luân hỏi.

Nghe đến đây Từ Phàm đã hiểu được ý của huynh đệ tốt.

“Đương nhiên có thể, đến lúc đó ngươi có thể gặp mặt với con rể tương lai của ngươi rồi.”

“Nhưng hệ thống khống chế con rối trên bộ đồ đạo khí của ngươi, có cùng đạo lý với tự động chiến đấu.” Từ Phàm cười nói.

“Nhưng lúc đánh nhau thì ngươi phải cẩn thận một chút, Tùy Ảnh là đệ nhất Thiên Khôi Sư của Ẩn Linh môn chúng ta, đánh như vậy không dễ lật xe, tốt nhất là nên mở hình thức toàn tự động.” Từ Phàm phải dặn dò hắn, hắn sợ huynh đệ tốt giả vờ thất bại.

“Vẫn là Từ đại ca hiểu ta.” Vương Vũ Luân cảm động nói.

Ngay lúc Từ Phàm đang trò chuyện với Vương Vũ Luân, đột nhiên nhận được báo cáo của Bồ Đào.

“Yêu Tôn Vô Địch kia chưa đi xa, ở cách bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm mười vạn dặm, muốn biến hóa thành tu sĩ Nhân tộc để lẻn vào trong Tiên thành.”

Nghe được báo cáo của Bồ Đào, Từ Phàm ngay lập tức trở nên hưng phấn.

“Thiên đường có lối ngươi không đi~”

Từ Phàm trực tiếp mang theo năm con rối Đại Thừa kỳ và hơn nửa con rối Hợp Thể Kỳ, bay về phương hướng Bồ Đào định vị được.

Lúc này,

Yêu Tôn Vô Địch đang ở cách bên ngoài Tiên thành Lâm Sâm mười vạn dặm, giả trang thành tu sĩ, trên mặt lộ ra vẻ u ám.

“Từ khi nào trong Nhân tộc lại xuất hiện một tông môn có thể chống lại với Yêu Tôn Vô Địch vậy.”

“Thế mà lại bị ta phát hiện rồi, vậy khu vực này của các ngươi biến thành khu vực săn bắn của Yêu Tộc đi.” Trong ánh mắt của Yêu Tôn Vô Địch thoáng qua một tia hận ý.

Hạm đội cự thú mà mình lãnh đạo, lại bị một tông môn Nhân tộc bắt được mà không hao tổn gì, trừ mình ra thì tất cả những Yêu Tộc khác mình dẫn theo đều bị diệt hết.

Nếu mà trở về thì những Yêu Tôn kia trong thành Tứ Tượng kia không phải sẽ nuốt sống mình sao.

“Chỉ biết chơi con rối phải không, đợi đến lúc nào ta lẻn vào được tông môn các ngươi, thì nhất định sẽ tận tay giết hết các ngươi.”

Yêu Tôn Vô Địch kia nói xong thì nhìn hoàn cảnh xung quanh một chút, thu liễm khí tức lại, trên người có thêm mấy vết thương, sử dụng một thanh báo khí linh kiếm hơi hư hại trên ngươi, rồi bay về phía Tiên thành phía xa xa.

Đây không phải là lần thứ nhất hắn làm như thế, hắn rất có tự tin với mình khi cải trang thành tu sĩ Nhân tộc như thế.

Lúc trước để có thể đóng vai được nhân vật này cho tốt, thì hắn đã phải lục soát ký ức linh hồn của rất nhiều tu sĩ Nhân tộc.

Đang lúc hắn dùng lớp hóa trang mà hắn hài lòng nhất, bay về phía Tiên thành Lâm Sâm, thì Từ Phàm cũng bày ra tầng tầng lớp lớp đại trận trên con đường hắn phải đi qua.

Bên trên quầng sáng trước mặt Từ Phàm, chính là bóng người của tu sĩ mà Yêu Tôn Vô Địch cải trang thành.

“Bồ Đào ngươi được đấy, vốn tưởng là ngươi xác định vị trí mơ hồ, như vậy sẽ không dễ bị Yêu Tôn Vô Địch kia phát hiện.”

“Nhưng mà không ngờ ngươi lại xác định vị trí chính xác.” Từ Phàm cười nhìn rõ lông tóc của tu sĩ Yêu Tôn Vô Địch cải trang thành trên quầng sáng.

“Lần trước chủ nhân để ta cải tiến thủ đoạn dò xét, thì đã biến thành hình thức dò xét vô linh, lại cộng thêm khí vận công đức của chủ nhân phụ trợ, nên mới không bị hắn phát hiện.” Bồ Đào giải thích nói.

“Được rồi, đợi bao giờ có thời gian thì bảo số một luyện chế một món tiên khí chuyên dò xét thêm vào trong trung tâm của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ chủ nhân.”

“Không thể không nói, đồ mượn của đồ tôn kia của ta thật là đúng lúc, cả hai lần này đều có tác dụng lớn.”

Bởi vì Từ Phàm có hình lập phương Hàn Phi Vũ cho, nên mới có thể truyền tống đến vị trí này nhanh như vậy.

“Chủ nhân, nghiên cứu hình lập phương đã có một chút tiến triển.” Bồ Đào nói.

“Tiến triển gì?”

Một không gian Truyền Tống Trận nho nhỏ xuất hiện trước mặt Từ Phàm, một chiếc nhẫn ngọc thạch nhỏ xuất hiện từ trong không gian Truyền Tống Trận.

“Đeo chiếc nhẫn này, là có thể che giấu phong ấn không gian, tiến hành không gian Truyền Tốngkhông trở ngại rồi.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm đeo chiếc nhẫn ngọc thạch lên, ngay lập tức cảm giác được phong ấn không gian đã bị giải phong.

“Như vậy thì không cần tiêu hao toán lực gia trì Truyền Tống thể mới có thể Truyền Tống được.” Bồ Đào giải thích nói.

“Thế sao vừa rồi ngươi không dùng?”

“Đó không phải là vì chủ nhân đi gấp sao~”

Lúc này cách chỗ Từ Phàm bày đại trận ngoài vạn dặm, một độn quang không nhanh không chậm bay về phía Tiên thành Lâm Sâm.

Độn quang kia lảo đảo như muốn ngã, tựa như chỉ cần một trận gió lớn là có thể thổi rơi nó vậy.

Từ Phàm lẳng lặng thưởng thức màn biểu diễn của Yêu Tôn Vô Địch ở trong đại trận.

“Ngươi khoan hãy nói, diễn giống như thật vậy ý, nếu như đổi sang một Tiên thành khác, thì có thể là đã bị lừa rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Tiên thành Lâm Sâm vĩnh viễn sẽ không phát sinh loại chuyện này, theo phân phó của chủ nhân, cho dù là phàm nhân hay là tu sĩ, mỗi người đều sẽ có một chứng minh thư, mỗi một chứng minh thư đều được đánh số riêng.”

“Một khi có tu sĩ không có chứng minh thư xuất hiện trong Tiên thành Lâm Sâm, thì bên này sẽ phát ra tiếng báo động.”

Nghe được giọng điệu tranh công của Bồ Đào, Từ Phàm cười lên.

“Trong tay ta cũng không có bảo vật có thể giúp ngươi thăng cấp.” Từ Phàm cười lên.

“Chủ nhân, bây giờ tông môn có ba nồng cốt Tụ Linh Trận cấp tiên khí, có hơi lãng phí, có thể cho Bồ Đào một món chuyên để chống đỡ toán lực không.”

“Thì ra là cái này, ngươi cầm để dùng đi, dù sao nhất thời Thôn Tinh Xà cũng không dùng đến nhiều toán lực như thế.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Đồ tốt thì cứ lấy mà dùng, cứ để đó thì không phải sẽ lãng phí sao.

Ngay lúc này, một làn sóng Thần niệm quét tới.

“Yêu Tôn Vô Địch kia, thuộc về loại tương đối dễ đối phó, chủ tu nhục thân, phụ tu linh hồn.”

“Nếu như đánh nhau thì chỉ có cứng rắn, như thế mới giống Yêu Tôn.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Năm con rối Đại Thừa Kỳ đã ở sau lưng Từ Phàm án binh bất động chờ thời cơ.

“Cửu Kiếm Tôn Giả kia, nghe nói thứ tự có thể đứng trước hai mươi lăm, không biết thực lực của vị Yêu Tôn Vô Địch này có thể xếp hàng thứ mấy trong hội trưởng lão?”

Lúc Từ Phàm điều khiển con rối đánh lén vị Yêu Tôn Vô Địch kia, vị Yêu Tôn kia chỉ tránh con rối tập kích, sau đó dịch chuyển tức thời rời đi, không cho thấy chiến lực chân chính.

“Chắc là sẽ không mạnh lắm, nếu không cũng sẽ không điều khiển chiến hạm cự thú.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Từ Phàm đã tiêu diệt không ít chiến hạm cự thú, thực lực của Yêu Tôn lái chiến hạm cự thú đều cũng bình thường thôi.

Có thì cũng chỉ là cấp Yêu Tôn cưỡng ép thăng cấp bằng bí pháp.

Những Yêu Tôn như thế thì không cần đến con rối Đại Thừa Kỳ, chỉ cần Trảm Linh trước đây cũng có thể chém giết một cách dễ dàng.

Vị Yêu Tôn này là Yêu Tôn duy nhất lái chiến hạm cự thú có thực lực tương đối mạnh mà Từ Phàm từng thấy.

“Đợi thêm chút nữa đi, nhìn dáng vẻ của Yêu Tôn này, chắc là cứ muốn bay tới Tiên thành Lâm Sâm với tốc độ này.”

Chương 641: Chiến đấu đánh gió

Từ Phàm cứ đợi như thế một ngày, thời gian nhàm chán đến mức phải chơi cờ với Bồ Đào.

Kết quả là sự thực chứng minh, sau khi toán lực đạt đến một trình độ nhất định, thì có chơi cờ như thế nào nữa thì cũng chẳng thú vị gì, bởi vì tất cả các nước cờ đều đã bị nhìn thấy hết rồi.

Lúc Từ Phàm cảm thấy sự kiên nhẫn sắp kiệt hết thì một độn quang mới xuất hiện.

Nhìn ánh mắt và trang phục tả tơi trên người tu sĩ kia, Từ Phàm không kiềm được cảm khái nói: “Ngươi còn giả hơn cả túi ny lon.”

Từ Phàm cứ nhìn tu sĩ kia bước vào đại trận mình đã mai phục xong như vậy, khóe miệng lộ ra mỉm cười.

“Không biết có thể chém chết ngươi hay không.”

Vừa nói xong câu này, tu sĩ ở trong trung tâm đột nhiên cảm nhận được một cỗ sát ý.

“Không biết vị đạo hữu nào ở đây, mời hiện thân ra gặp mặt.” Tu sĩ đang ngụy trang kia cũng không hốt hoảng, trên mặt còn lộ vẻ mặt ngoài ý muốn.

Từ Phàm không thèm để ý, đại trận bắt đầu khởi động.

Vốn là lúc mới bắt đầu, Từ Phàm còn muốn chơi với hắn, nhưng sau một ngày chờ đợi thì sự kiên nhẫn của hắn cũng đã hết.

Hai trăm con rối Hợp Thể Kỳ, hai vạn con rối Luyện Hư Kỳ, cùng nhau bày ra pháp trận tuyệt không cách.

Một con rối Đại Thừa Kỳ dịch chuyển tức thời xuất hiện trên bên trên tu sĩ, tay cầm Trọng Thủy Nguyên Đao, trực tiếp đánh ra một kích mạnh nhất.

Dưới đất bốn con rối Đại Thừa Kỳ còn lại cũng đã bày xong chiến trận.

“Hống!”

Lúc đại trận cách không tuyệt linh dâng lên, tu sĩ cũng đã phục hồi lại nguyên hình.

Một con cự thú hoàng kim lưng mọc hai cánh, giống như sư tử xuất hiện.

Pháp Tướng Kim Thân cũng được sử dụng đồng thời, ngăn cản một kích mạnh nhất của con rối.

“Nhân Tộc ngươi sao phát hiện được ta vậy?” Yêu Tôn Vô Địch kia lui đến ranh giới pháp trận cả giận nói, cảm giác như vở kịch mà mình diễn lúc trước đều vô ích hết.

“Nói nhiều thế làm gì, làm đi.” Con rối tay cầm Trọng Thủy Nguyên Đao oán giận nói.

Năm con rối Đại Thừa Kỳ xuất hiện trước người Yêu Tôn Vô Địch hình thành thế bao vây một nửa.

Giết Yêu Tôn Vô Địch.

Đao chém, rìu bổ, kiếm chém, roi rút, chùy đập.

Cộng thêm tuyệt không cách linh đại trận đang điên cuồng rút linh lực trong đại chiến ra,

Làm cho Yêu Tôn Vô Địch khổ không thể tả.

Giống như rơi vào trạng thái chó cùng rứt giậu.

Cự thú hoàng kim sau lưng có hai cánh bị kim quang bao trùm, sau đó chém tới xung quang.

Bức lui năm con rối, muốn xông ra khỏi đại trận, dịch chuyển tức thời rời đi.

Cũng chẳng thể làm gì khi đại trận đã phong ấn không gian vô cùng nghiêm ngặt từ lâu, trong lúc nhất thời không thể dễ dàng phá vỡ.

Cự thú hoàng kim dài mười trượng, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm năm con rối vây công hắn, cuối cùng vẻ mặt thoáng qua một tia quả quyết.

“Bành~”

Cự thú hoàng kim hóa thành kim quang đột nhiên đánh xuyên qua con rối có uy hiếp lớn nhất với hắn một cách cực nhanh.

Con rối tay cầm Trọng Thủy Nguyên Đao kia lập tức bị nổ thành từng mảnh vụn bay lả tả khắp bầu trời.

Vẻ mặt của Từ Phàm cũng không thay đổi nhiều, mà tiếp tục điều khiển bốn con rối còn lại tiếp tục công kích.

Một con rối tay cầm đạo khí linh kiếm trong đó thuận tay tiếp nhận Trọng Thủy Nguyên Đao, một tay cầm đao, một tay cầm kiếm, công kích về phía Yêu Tôn Vô Địch với một khí thế lẫm liệt.

“Nhân Tộc, đúng là thủ đoạn của ngươi rất lợi hại, nhưng còn chưa giết được ta đâu.”

Cự thú hoàng kim nói xong lại hóa thành đạo kim quang lao về chỗ yếu nhất của pháp trận.

“Rắc rắc~”

Chỗ bị kim quang đâm vào xuất hiện một vết nứt, nhưng lại được vá lại ngay.

Mà cự thú kia lại bị bắn trở lại, ngay sau đó bị bốn con rối vây công, trên người bốn con rối của hắn lại xuất hiện thêm mấy vết thương.

Chiến đấu lại lâm vào bế tắc.

Chấn động của chiến đấu làm chấn cả không gian bên trong đại trận ông ông tác hưởng.

Khu vực bị đại trận bao trùm, sớm đã bị dư âm chiến đấu chấn động thành một đống phế tích.

Mà Từ Phàm ở bên ngoài đại trận, vẻ mặt vẫn bình tĩnh điều khiển con rối.

“Giống như là đánh gió vậy, khó khăn quá.”

Qua cuộc chiến này, Từ Phàm biết hắn không thể giữ được vị Yêu

Tôn Vô Địch này.

Trừ lần đầu tiên sau khi hóa thành kim quang đánh tan con rối Đại Thừa Kỳ kia xong, thì vị Yêu Tôn Vô Địch không ra tay nữa.

Hắn vừa chiến đấu vừa tìm điểm yếu của pháp trận, muốn đột phá ra ngoài.

Đánh qua đánh lại Từ Phàm cũng cảm thấy không thú vị nữa, sau đó thì cảm nhận được một kim quang đã phá ra khỏi đại trận.

Vốn là Từ Phàm còn định cho hắn mấy quả pháo quỹ đạo trên bầu trời.

Nhưng suy nghĩ lại thì Từ Phàm cảm thấy tiết kiệm một chút linh khí vẫn hơn, đả kích như này với Yêu Tôn Vô Địch mà nói cũng không đau không ngứa.

Giống như Cửu Kiếm Tôn Giả trước kia vậy, dù là có Tụ Linh Trận toàn bộ Ẩn Linh môn chống đở đại chiến và pháo quỹ đạo, thì cuối cùng cũng không gây ra được vết thương quá lớn cho hắn.

Theo kim quang lao ra khỏi pháp trận, giọng nói của Yêu Tôn Vô Địch kia cũng truyền tới.

“Tu sĩ Nhân tộc, ta nhớ mặt ngươi và tông môn ngươi rồi đấy.”

Trong giọng nói có một chút khuất nhục.

“Ngươi nhớ cái khỉ gió gì.” Từ Phàm khinh thường nói.

“Xem ra Yêu Tôn Vô Địch còn mạnh hơn với dự đoán một chút, phải gia tăng tốc độ luyện chế con rối kiếm trận rồi.” Từ Phàm nhìn đại chiến đã vỡ tan tành nói.

“Bồ Đào, con rối bị kích hủy kia cần sửa chữa bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

“Trong bảo khố có nòng cốt dự bị, lắp lại những linh kiện còn lại là được.”

“Cũng may lúc đầu luyện chế có nhiều ý tưởng, không thì trận chiến này lỗ chết.” Từ Phàm cười nói.

Một không gian Truyền Tống Trận xuất hiện dưới chân Từ Phàm.

Một linh quang lóe lên, tất cả con rối đều biến mất hết, chỉ còn lại một đống phế tích từ dư âm của trận chiến tạo thành.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Số một, ban đầu Thiên Tiên khí lão đại ca ngươi trong bảo khố, ngươi cảm thấy có thể tạo được hiệu quả chém giết cho cảnh giới vô địch hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên không thể, cùng lắm thì cũng chỉ là đánh cho bị thương, liều chết thì vẫn còn được, nhưng không thể giữ lại.” Phân thân số một suy nghĩ một chút nói.

“Trình độ của địch nhân chúng ta, cũng lên đến cấp Yêu Tôn Vô Địch rồi, thế nhưng bây giờ thủ đoạn của tông môn chúng ta cũng chỉ có thể đánh gió cho Yêu Tôn Vô Địch, còn cần phải làm ra được một đại sát khí, thì mới có thể uy hiếp được Yêu Tôn Vô Địch.” Từ Phàm nói với số một số hai.

“Đại sát khí à, nếu không được thì cải tạo pháo quỹ đạo, làm thành lạp tử pháo, pháo phản vật chất.”

“Nếu không được nữa, thì làm ra pháo hằng tinh luôn.” Phân thân số hai nói.

“Lạp tử pháo thì tạm được, những cái còn lại thì không thực tế lắm, nếu như chiến trường ở khu vực Tiên thành Lâm Sâm, thì một quả pháo này của ngươi đi xuống cũng hết luôn.” Phân thân số một nói.

“Quả thực không được, luyện chế thêm bản tụ năng, hấp thu tập trung lực lượng đại nhật kim ô chí dương.” Số hai lại nói.

Lúc này Từ Phàm lắc đầu một cái.

“Đồ chơi này nổi bật quá, nếu muốn đánh cho Yêu Tôn Vô Địch bị thương, thì bản tụ năng kia cần số lượng lớn, cũng rất dễ bị địch nhân phát hiện.” Từ Phàm nói.

“Có phải ngươi muốn đổi thành tiên khí không, thế thì giá vốn lớn quá.”

“Ta cảm thấy có thể làm từ trên người pháo quỹ đạo, đợi bao giờ con rối kiếm trận mà bản thể nói xuất hiện thì đi thử hiệu quả một chút.”

“Nếu như kiếm trận rất mạnh, thì cũng không phải phí nhiều công phu như thế nữa.” Phân thân số một nói.

“Tiếc là mặt trời của thế giới này, cũng chính là đại nhật kim ô chỉ là cái hình chiếu, nếu không trực tiếp làm ra Đới Sâm Cầu, có được năng lượng cấp bậc như thế thì xem đến lúc đó ai dám chọc đến chúng ta?”

Chương 642: Cự thành Con rối

Từ Phàm cùng hai phân thân thương lượng hồi lâu cũng không có ý kiến nào quá tốt, thế nên đợi đến sau khi con rối kiếm trận luyện chế ra, xem hiệu quả thế nào rồi lại nói.

…

Cách Ẩn Linh Môn không biết bao xa, có một sơn cốc bốn bề bị núi bao quanh.

Lúc này Hùng Lực và Thiên Vạn Binh đang nấp tại một chỗ phía sau ngọn núi.

“Kết cấu của những con rối này, dường như là con rối công cụ của tông môn.” Thiên Vạn Binh nhớ lại nói.

“Đây không phải mấu chốt, mấu chốt là đây hình như không phải thành trì do tông môn thành lập.”

Trong sơn cốc có một tòa cự thành Con rối, trong cự thành còn có một đội quân khổng lồ đóng quân, bị Hùng Lực và Thiên Vạn Binh đi ngang qua phát hiện.

Thiên Vạn Binh nhìn từng chiếc linh thuyền bay lên bay xuống trong cự thành, không khỏi bắt đầu suy tư lên.

“Trong hộp quà tông môn không phải có một món pháp bảo truyền tin cự ly siêu viễn sao? Ta cảm thấy cần phải nói tin tức về cự thành Con rối này cho Đại trưởng lão tông môn.” Hùng Lực nói.

“Đây là tất nhiên, thế nhưng chúng ta đừng nên gấp gáp, lại quan sát một khoảng thời gian nữa, nói không chừng sẽ có thu hoạch khác.”

Lúc hai người còn đang thương lượng, trên bầu trời xuất hiện một chiếc tinh chu lớn, chậm rãi hạ cánh bên ngoài cự thành Con rối.

Hai người Hùng Lực và Thiên Vạn Binh lập tức sôi nổi lên.

“Toà cự thành Con rối này lại còn có tinh chu!” Thiên Vạn Binh thán phục nói.

Lúc này cửa khoang chiếc tinh chu kia mở ra, từ trong đó đi xuống một đội con rối Hợp Thể Kỳ, hai người tính sơ qua, số lượng có đến năm trăm.

Lúc này, từ trong cự thành Con rối xuất hiện một đội con rối, đưa tới sự chú ý của hai người.

“Con rối kia sao đã tấn cấp đến Luyện Hư Kỳ rồi.” Thiên Vạn Binh kinh ngạc nói.

“Phần lớn con rối đều có vẻ ngoài giống nhau, ngươi phân biệt thế nào vậy?” Hùng Lực tò mò hỏi.

“Ngươi tiếp xúc với con rối không nhiều, ta lại là người điều khiển con rối, mỗi một con rối qua thời gian dài đều sẽ có khí tức riêng biệt của nó.”

“Mà con rối kia mấy ngày trước hạt nhân vẫn là cấp Hóa Thần Kỳ, sao bây giờ lại biến thành Luyện Hư Kỳ.” Vẻ mặt Thiên Vạn Binh nghiêm trọng nói.

“Ngươi cho rằng những linh khoáng được vận chuyển vào trong cự thành kia là để làm gì?”

“Không phải chính là để dùng cho những con rối này thăng cấp sao?” Hùng Lực lí lẽ hùng hồn nói.

“Hùng Lực sư huynh, ngươi không hiểu đâu. So với những con rối trong tông môn chúng ta, những con rối này lộ ra rất nhiều điểm kỳ lạ, có vẻ như mỗi con rối đều có ý thức của chính nó.” Thiên Vạn Binh có chút kinh hãi nói. Nếu như loại con rối này quá nhiều sẽ dẫn đến một hậu quả rất đáng sợ.

“Lại quan sát thêm một khoảng thời gian, chờ sau khi tinh chu đi, chúng ta lập tức gửi tin tức về tông môn.”

“Bị những con rối Hợp Thể Kỳ kia phát hiện thì chúng ta xong đời luôn.” Hùng Lực nói.

Thiên Vạn Binh khẽ gật đầu.

Chiếc tinh chu kia cũng không dừng lại trong cự thành Con rối quá lâu, sau khi dỡ xuống một vài hàng hóa liền cất cánh rời đi.

Hai người Hùng Lực và Thiên Vạn Binh thừa cơ rời khỏi khu vực cự thành Con rối, gửi tin tức về cho tông môn, cũng đính kèm hình ảnh quang ảnh.

Lúc này, Từ Phàm đang suy nghĩ nhân sinh, đột nhiên nhận được tin tức từ Hùng Lực.

“Một tòa cự thành Con rối, có vẻ như cách tông môn không tính là quá xa.” Từ Phàm nhìn tin tức xuất hiện.

Một quang ảnh trước mặt xuất hiện tại Từ Phàm, bên trong chính là hình dáng cự thành con rối và một vài quang ảnh chuyển động.

Nhìn phong cách cấu tạo của con rối, Từ Phàm sửng sốt một chút, sau đó nở nụ cười.

“Xem ra tiểu Quốc sư làm công cho ta vẫn chưa từ bỏ ý định đâu.”

Một chiếc lọng công đức lộng lẫy xuất hiện sau lưng Từ Phàm, đã ở trạng thái ngưng thực.

Phía sau lọng báu công đức, xuất hiện một hư ảnh tường công đức.

“Đều đã như vậy rồi, vậy mà còn nhớ đến ta, phỏng chừng trong tay có sát chiêu?” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Bồ Đào, những hạt giống tự do chúng ta thả ra kia có truyền về tin tức không?” Từ Phàm hỏi, gần đây có chút bận bịu, không chú ý đến chuyện bên kia.

“Cũng có truyền về một vài tin tức, vương triều Cửu Phượng đã phát triển đến quy mô Tiên thành Lâm Sâm, trước mắt đang trong quá trình mở rộng nhanh chóng.”

“Toàn bộ biển Vô Tận, những hòn đảo gần vùng biến đã nhanh chóng được vương triều Cửu Phượng thống nhất.”

“Vương triều Cửu Phượng, còn ngưng tụ lực lượng cả nước, làm cho một con rối tấn cấp thành Đại Thừa kỳ.”

“Mà con rối kia chính là hạt giống tự do.” Trong giọng Bồ Đào có một phần ý cười.

“Lợi hại ghê, vậy mà đã có thể bồi dưỡng ra con rối Đại Thừa Kỳ.” Từ Phàm có chút thán phục nói.

“Chủ nhân, nếu như những con rối kia dám cả gan tới gần Ẩn Linh Môn, vậy bọn nó chính là đồ ăn ngon nhất của ta.” Bồ Đào nói.

“Đừng chỉ nghĩ cắn nuốt những con rối kia, đồng hóa không tốt sao? Làm cho bọn nó biến thành người nhà chúng ta.” Từ Phàm sửa chữa nói.

“Cùng lắm thì sau này sai bọn nó tìm cho ngươi thêm một vài đồ vật cần thiết để tiến hóa.”

“Ta đã hiểu, chủ nhân. Vậy tòa cự thành Con rối này làm sao bây giờ?” Bồ Đào hỏi.

“Đã hắn có lòng như vậy, vậy ngươi cứ biến tòa cự thành này thành Thành Tự Do đi.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Có cần bản thể của ngươi ra ngoài một chuyến không?”

“Không cần, phái một phân thân là đủ, thế nhưng cần con rối Đại Thừa Kỳ đồng hành.” Bồ Đào nói.

“Mang khối lập phương kia theo đi, tốc độ cũng nhanh chút, đừng để chờ tới lúc bọn Hùng Lực xảy ra chút chuyện gì ngoài ý muốn.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một chiếc linh thuyền cỡ lớn từ Ẩn Linh Môn bay ra, sau đó trực tiếp truyền tống không gian đến vị trí khu vực.

“Không thể không nói, thế giới trước kia không có phong ấn không gian thật tốt, một chiếc linh thuyền cỡ lớn chỉ cần một món đạo khí nguyên năng truyền động là có thể truyền tống không gian.” Từ Phàm nhìn về hướng linh thuyền cỡ lớn biến mất nói.

Hùng Lực và Thiên Vạn Binh cũng không đợi bao lâu đã nhận được tin tức.

Sau khi Hùng Lực và Thiên Vạn Binh nhận được tin tức đã sớm đợi tại điểm tập hợp dự tính.

Cửa khoang linh thuyền mở ra, một đội con rối đi xuống.

“Tông môn ngay cả con rối Đại Thừa Kỳ đều phái ra!” Thiên Vạn Binh kinh ngạc và vui mừng nói.

“Lần này tông môn tới chỉ có con rối sao?” Hùng Lực nhìn con rối Đại Thừa Kỳ hỏi.

“Phân thân Bồ Đào trí năng nhất Ẩn Linh Môn cũng tới.” Con rối Đại

Thừa Kỳ mở miệng nói, tới thời điểm Bồ Đào phân thân đã tăng tải trên người con rối đến Đại Thừa Kỳ.

“Vậy cự thành Con rối kia là chuyện thế nào? Ta cảm thấy có liên quan đến Ẩn Linh Môn chúng ta.” Thiên Vạn Binh hỏi.

“Là có liên quan đến tông môn, xem như thế lực đối địch, thế nhưng vấn đề này không lớn, sau này cự thành kia chính là một khu căn cứ của tông môn.”

Con rối Đại Thừa Kỳ nói xong liền đi về hướng cự thành Con rối, lúc hạ cánh đã xác minh rõ địa hình xung quanh.

Hai người Hùng Lực và Thiên Vạn Binh đi theo sau lưng con rối, có chút không không rõ ý trong lời con rối nói ra.

“Bồ Đào, ngươi có phải muốn hợp nhất bọn nó không?”

“Ngươi xem, cự thành con rối này là do chúng ta phát hiện, có thể phân cho ta mấy đội con rối, gia nhập đại quân con rối của ta không?” Thiên Vạn Binh chảy nước miếng nói.

“Ta tới là để đồng hóa bọn nó, nhưng sau khi đồng hóa bọn nó còn có ý thức của chính mình trước kia, ngươi muốn bọn nó gia nhập đại quân con rối của ngươi, có thể sẽ tương đối khó khăn.” Con rối Đại Thừa Kỳ nói.

“Làm gì cũng phải có chút chỗ tốt chứ ~” Thiên Vạn Binh xoa tay nói, hắn biết tông môn luôn luôn hào phóng, chỉ cần có công thì chưa bao giờ keo kiệt khen thưởng.

“Bảo vật bên trong cự thành Con rối, các ngươi có thể tuỳ ý lấy một phần mười.”

Lời Đại Thừa Kỳ nói ra khiến cho hai người trợn lớn mắt.

Chương 643: Ngoại môn Ẩn Linh Môn

“Một phần mười!!” Hai người kinh ngạc hô lên.

Không phải bởi vì quá ít, mà là bởi vì quá nhiều rồi.

Quy mô toà cự thành Con rối kia hai người cũng nhìn thấy, có thể so với một toà thành với dân số trên trăm vạn trong Nhân tộc.

Con rối bên trong cự thành hai người có tính qua, ít nhất phải gần năm mươi vạn.

Trong năm mươi vạn này có hơn nửa mỗi ngày đều đang khai thác một loại linh khoáng không biết tên.

Mặc dù không biết linh khoáng kia là cái gì, nhưng nhất định không phải là vật phàm.

“Nếu như muốn yêu cầu nhiều hơn thì cứ đi tìm Đại trưởng lão xin.” Con rối Đại Thừa Kỳ nhìn vẻ mặt hai người nói.

“Không ít, quả thực là quá nhiều rồi!” Thiên Vạn Binh mừng rỡ nói.

Mặc dù hắn có tiếng là có đại quân hơn vạn con rối, nhưng hơn phân nửa đều không được phân phối pháp bảo cấp bậc tương đồng.

Dù cho tông môn rất quan tâm hắn, nhưng trang bị cần có của những con rối dưới tay hắn kia, cũng đều cần hắn đi mua từng món một.

“Lần này không biết lại có thể trang bị cho bao nhiêu con rối.’ Thiên Vạn Binh chảy nước miếng nói.

“Phỏng chừng đủ trang bị đầy đủ cho những con rối kia của ngươi.” Hùng Lực cười nói, sau đó lại quay sang nói với con rối Đại Thừa Kỳ: “Có thể chờ sau khi chúng ta quay về tông môn lại lựa chọn không?”

Đồ vật trên người mang theo quá nhiều, chính hắn đều không yên tâm.

“Có thể, một phần mười này của các ngươi, nếu như lựa chọn không kịp thì sẽ đổi thành tích phân cho các ngươi.” Con rối Đại Thừa Kỳ tri kỷ nói.

“Xem trước một chút rồi lại nói.” Thiên Vạn Binh cười hì hì nói.

Không bao lâu sau, con rối Đại Thừa Kỳ mang theo hai người tới cự thành Con rối.

Lúc này cả tòa cự thành con rối dường như không phát hiện bọn họ, tự mình làm chuyện của chính mình.

“Bồ Đào, chất lượng của những con rối này thế nào?” Thiên Vạn Binh tò mò hỏi.

“Chất lượng cũng tốt, so với chất lượng con rối sản xuất hàng loạt trong tông môn còn tốt hơn một chút.”

“Bởi vì có ý thức của chính mình, có thể tinh luyện linh khoáng bổ sung tự mình tấn cấp, cho nên phổ biến mạnh hơn so với con rối trong tông môn.” Con rối Đại Thừa Kỳ chậm rãi nói.

Một luồng chấn động từ trên người con rối Đại Thừa Kỳ phát ra, quét ngang cả tòa cự thành Con rối.

Ngay lập tức, tất cả con rối đang bận rộn giống như bị tẩy não, tập hợp lại trước cự thành Con rối.

Dựa theo chủng loại, một vạn chiếc khôi lỗi tập hợp thành một phương đội, khoảng chừng sáu mươi ba phương đội, so với dự đoán của hai người Hùng Lực Thiên, Vạn Binh còn nhiều hơn một chút.

“Bồ Đào, ngươi vậy mà chỉ cần một chiêu này là khống chế được tất cả bọn nó!” Thiên Vạn Binh kinh ngạc nói.

“Ở trong tông môn, ta khống chế con rối phải tính đến ngàn vạn, cưỡng ép khống chế những con rối này chẳng lẽ còn phải tỏ vẻ rất phí sức?” Bồ Đào hỏi lại.

Sau khi phân thân Bồ Đào trong cơ thể con rối Đại Thừa Kỳ rút ra tất cả tin tức của đám con rối này xong xuôi, liền bắt đầu sửa đổi trình tự trung tâm của bọn nó.

“Những con rối này cần thời gian một ngày để đồng hóa, các ngươi có thể đi theo con rối tông môn xem xem cự thành này có thứ gì các ngươi cần không.” Con rối Đại Thừa Kỳ nói.

“Vậy không tiện lắm đâu ~”

Thiên Vạn Binh khách khí một hồi liền kéo Hùng Lực chạy như bay vào trong cự thành.

Một ngày qua đi, cả tòa cự thành Con rối lại khôi phục lại bộ dáng lúc trước, chỉ là bảo khố của bọn nó đã trống không.

Ẩn Linh Môn, Từ Phàm nghe báo cáo lần này từ Bồ Đào, vẻ mặt càng ngày càng đặc sắc.

“Quỷ kế của Quốc sư này rất sâu nha, dạng cự thành Con rối này xung quanh tông môn không biết còn có bao nhiêu cái.”

“Gieo xuống một mảnh hạt giống, để bọn nó sinh trưởng hoang dã, đợi đến khi trưởng thành đến mức nhất định thì bắt đầu liên hợp làm suy yếu Ẩn Linh Môn.”

“Nếu như không có bất ngờ gì xảy ra, Tiên thành Lâm Sâm phỏng chừng có tu sĩ bị thu mua. Bồ Đào, ngươi không có việc gì thì chú ý một chút.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một khẩu cự pháo xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đây mới là cự pháo phù văn tiêu chuẩn của Tu Tiên giới, bổ sung linh thạch và phù chú là có thể kích phát ra pháp thuật có uy lực lớn.” Từ Phàm sờ cự pháo nói.

“Thế nhưng những cự pháo này rõ ràng còn tiên tiến hơn rất nhiều, uy lực so với những cự pháo ta nghiên cứu ra không phân cao thấp.”

“Không hổ là Quốc sư đối thủ của ta, cũng không biết trước khi chuyển thế là ở thế giới nào?” Từ Phàm cười nói.

“Chủ nhân, Bồ Đào đã nghiên cứu trận pháp phù văn bên trên, đây cũng là một khẩu cự pháo phiên bản đơn giản hóa, bổ sung toàn bộ trận pháp phù văn bên trên, có thể làm trọng thương yêu thú Hợp Thể Kỳ.” Bồ Đào nói.

“Ta đương nhiên thấy được, tên Quốc sư này đã đơn giản hóa trận pháp tiên văn nguyên bản, trước kia làm không cẩn thận còn là trò vui của Tiên Giới.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Ngươi đem những thứ vơ vét được từ cự thành Con rối cho ta xem một chút, nói không chừng ta sẽ có được gợi ý, nghĩ ra được cự pháo có uy lực càng lớn.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

…

Hai tháng sau, tinh chu cỡ lớn của Thiên Luyện Tông hạ cánh xuống trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Lần này Thiên Luyện Tông đến, không riêng mang đến linh khoáng Từ Phàm cần, còn vì Từ Phàm chuẩn bị lễ vật phong phú, để chúc mừng hắn tấn cấp Đại Tông Sư luyện khí.

Ba vị trưởng lão Thiên Luyện Tông sau khi cùng Từ Phàm thảo luận về đạo Luyện Khí mấy ngày liền nhanh chóng rời khỏi.

Bọn họ cũng nhìn ra Từ Phàm có việc phải bận.

Trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm mang theo hai phân thân, đang khí thế ngất trời làm việc.

“Chủ nhân, gần đây Yêu tộc lẻn vào Tiên thành Lâm Sâm càng ngày càng nhiều, có cần tập hợp diệt trừ hay không?” Bồ Đào hỏi.

Từ Phàm đang luyện chế Tiên khí linh kiếm nghĩ một hồi.

“Trước tiên cứ như vậy đi, lại lưu trữ thêm đi, dù sao chút tin tức lưu truyền trong Tiên thành Lâm Sâm kia cũng không mấy quan trọng.”

“Chờ đến sau khi số lượng nhiều lên, ngoại môn liền bắt đầu nhận người với quy mô lớn, những Yêu tộc ngụy trang thành tu sĩ kia nhất định sẽ tới, đến lúc đó một mẻ hốt gọn là được.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Bồ Đào trả lời.

“Bản thể, biện pháp này của ngươi tốt lắm. Đến lúc đó lại bồi dưỡng một chút, đi đối phó ngược lại Yêu tộc, không phải quá tuyệt sao!” Phân thân số hai đề nghị.

“Vậy để Tinh Từ đi lãnh đạo đám Yêu tộc ngụy trang thành tu sĩ này.” Từ Phàm nói.

“Thế này được đó.” Hai phân thân cười nói.

Lúc này, số một đang luyện chế con rối Đại Thừa Kỳ, Từ Phàm và số hai đang luyện chế Tiên khí linh kiếm.

…

Một năm qua đi, Tiên thành Lâm Sâm truyền ra một tin tức cực sốc.

Ẩn Linh Môn bắt đầu chiêu mộ tu sĩ Nguyên Anh Kỳ trở lên, trong nháy mắt toàn bộ Tiên thành Lâm Sâm bắt đầu náo động cả lên.

Tu sĩ sống trong Tiên thành Lâm Sâm đều biết, là Ẩn Linh Môn bảo vệ toàn bộ Tiên thành Lâm Sâm và những phàm nhân kia.

Không chỉ như thế, bọn họ còn lấy giá bán ra những bảo khí pháp bảo đứng đầu cực kỳ rẻ, đề cao cực độ chiến lực của tu sĩ trong Tiên thành Lâm Sâm.

Trong những năm được Ẩn Linh Môn bảo vệ này, bọn họ đã nhận thức đầy đủ được sự cường đại của Ẩn Linh Môn.

Những đệ tử nội môn trong Ẩn Linh Môn kia, bọn họ không thường gặp.

Nhưng những đệ tử ngoại môn chấp hành nhiệm vụ, bọn họ rất thường gặp, có rất nhiều người vẫn là tu sĩ bản địa.

Cho nên đãi ngộ của đệ tử ngoại môn, bọn họ cũng biết được vô cùng rõ ràng, nước miếng kia cũng chảy vô cùng rõ ràng.

Bất kể là pháp bảo, công pháp, linh thạch hay là linh đan cần có để tấn cấp, cho dù là loại nào cũng có thể khiến bọn họ cảm nhận được chỗ tốt khi trở thành đệ tử ngoại môn.

Cho nên Ẩn Linh môn ngoại môn một khuếch trương chiêu, lập tức làm lay động nội tâm của những tán tu kia.

Ngoại môn Ẩn Linh Môn không chỉ có đãi ngộ khiến người khác đỏ mắt, càng nhiều hơn vẫn là tượng trưng cho một loại thân phận.

Tán tu tại Tiên thành Lâm Sâm kích động, Yêu tộc ngụy trang thành tu sĩ Nhân tộc cũng kích động.

Chương 644: Mười năm

Một hòn đảo ngoại môn khổng lồ trực tiếp dịch chuyển đến bên cạnh Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Một cánh cửa lớn mở ra bên ngoài hòn đảo, chính là cảnh cửa tiến vào thí luyện ngoại môn.

“Người muốn tiến vào ngoại môn, chỉ cần từ nay về sau có thể tiến vào ngoại môn thì có thể trở thành thành viên ngoại môn Ẩn Linh môn.” Một nam tử anh tuấn mặc áo choàng trắng nói.

Nam tử có tất cả đặc điểm của Thiên Kiêu tông môn khác, ánh mắt như đao, nhất cử nhất động đều có phong độ tông môn lớn.

Lúc này toàn bộ bờ biển đã hội tụ mấy vạn người, toàn bộ đều là tán tu đủ điều kiện.

Những người này đều đã thông qua báo danh đạt được tư cách tu sĩ.

Nam tử anh tuấn đứng trên không trung nhìn tu sĩ phía dưới bước vào trong cửa lớn, trong ánh mắt hiện lên sự nghi ngờ.

Hắn cho rằng hiện tại tông môn vốn không thiếu đệ tử ngoại môn.

“Bạch đại ca, có phải ngươi cũng nghi ngờ tại sao hiện tại tông môn lại chọn nhiều tu sĩ ngoại môn hay không.” Một nam tử mặc đồ đen nói.

Bạch Huyễn gật gật đầu nói: “Mặc dù nghi ngờ, nhưng tông môn làm như vậy nhất định có thâm ý, chúng ta chấp hành là được.”

“Bạch đại ca, hiện tại ngoại môn cũng có thể ra ngoài du ngoạn, ngươi có cách nghĩ gì không?” Tần Lục cười nói.

“Gần đây không có ý định, gần đây vừa mới tìm hiểu một kiếm trận, trước mắt đang tu luyện.” Bạch Huyễn lắc đầu nói.

Đúng lúc này, bỗng nhiên Bạch Huyễn cảm giác được tia khí tức khác biệt.

Hắn thuận thế nhìn qua, thấy được mấy tu sĩ có khí tức khác thường đi vào trong cửa lớn.

Bạch Huyễn vừa định ngăn cản, muốn kiểm tra thì đã bị âm thanh bên tai chặn lại.

“Đừng chặn lại, đây là kế hoạch của tông môn.”

Âm thanh của Bồ Đào vang lên bên tai Bạch Huyễn.

“Bạch đại ca sao vậy?” Tần Lục hỏi.

“Không sao, chỉ là cảm giác lần này ngoại môn nhận thành viên không bình thường.” Bạch Huyễn nói.

Lúc này, tán tu tiến vào cửa lớn ngoại đảo đều được tiến vào một thế giới kỳ diệu.

Tất cả tu sĩ bị một luồng khí tức thần kỳ bao phủ, dần dần chìm vào trong ảo cảnh.

Trong ảo ảnh, họ trải qua tất cả các loại thử thách đạo đức.

Mà trong đó có một bộ phận tu sĩ bị tẩy não.

Từ Phàm không chú ý nhiều đến chuyện nhỏ này, toàn tâm toàn ý luyện Tiên khí linh kiếm.

“Bản thể, lần này ngươi dự định luyện bao nhiêu con rối Đại Thừa Kỳ.” Phân thân số hai nói.

“Dù sao cũng phải có hai mươi con, nhưng không cần gấp gáp, từ từ là được.” Từ Phàm nói.

“Số một, sau khi ngươi luyện xong thanh Tiên khí này thì hãy luyện Tiên khí của Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông, đã đồng ý, không làm thì không hay cho lắm.” Từ Phàm lại nói.

“Luyện thì luyện, dù sao cũng là sống.” Số một không quan trọng nói.

“Bản thể, ngươi có nghĩ đến dẫn tông môn đi nơi khác hay không.”

“Ví dụ như châu lục khác hoặc là Vực Cực Không, như vậy sẽ ít chuyện hơn nhiều.” Phân thân số hai nói.

“Ngươi cũng nghĩ đến thì ta có thể không nghĩ đến sao?” Từ Phàm đang luyện Tiên khí nhìn thoáng qua phân thân số hai.

“Nhưng ta nghĩ rộng hơn ngươi một chút, đợi đến khi luyện chỉnh thể Ẩn Linh đảo đến một cấp bậc nhất định, thì sẽ chuyển Ẩn Linh đảo đến Vực Cực Không.”

“Đến lúc đó có thể dùng trận pháp tiêu trừ tai họa, dùng thứ tốt bên trong gia trì bản thân Ẩn Linh đảo, cuối cùng luyện Ẩn Linh đảo thành cấp bậc Tiên Khí.”

“Sau đó ta sẽ dẫn tập thể tông môn bay lên Tiên Giới.” Từ Phàm nói.

“Ý nghĩ này của ngươi rất tốt, nhưng chút thời gian còn lại đủ dùng không?” Phân thân số một cười nói.

“Sáu ngàn năm, có lẽ đủ.” Từ Phàm tính toán nói.

“Hai giới dung hợp, khắp Tu Tiên giới ngày càng loạn, đến lúc đó nhân vật chính của Yêu Tộc, Nhân Tộc sẽ bắt đầu ào ào đấu nhau.”

“Các ngươi cũng biết ta chỉ muốn an tâm làm cá muối, nhưng khoảng thời gian gần đây lại bị bọn họ xem như là công cụ, gọi đến đuổi đi.”

“Mặc dù đấu không lại nhưng chúng ta cũng có tôn nghiêm, đấu không lại thì không thể trốn sao?” Từ Phàm nói.

“Làm như vậy khiến ta gấp gáp, ta dẫn tông môn trốn đến nơi sâu nhất Vực Cực Không, đến lúc đó ta không tin còn ai có thể quấy rầy ta?”

“Chẳng phải kiếp trước có câu nói sao? Cuộc sống giống như… nếu không thể cưỡng lại thì từ từ hưởng thụ vậy.” Phân thân số hai nói.

“Vậy ngươi làm đại trưởng lão thay ta, ta đi tìm nơi ẩn cư bế quan.”

“Nếu ngươi bảo ta thay ngươi, thì ta sẽ tuyên bố bế tử quan, không đến Đại Thừa Kỳ thì sẽ không ra ngoài.” Phân thân số hai cười hì hì nói.

“Đến lúc đó cũng không thể tùy thuộc vào ngươi được đâu.” Từ Phàm nở nụ cười.

Ngay lúc ba người họ vừa luyện khí vừa nói chuyện phiếm, đã trôi qua mười năm.

Trong mười năm này, Yêu Tộc phái chiến hạm cự thú tấn công Ẩn Linh môn hai lần.

Còn có Yêu Tôn Vô Địch ở bên cạnh canh chừng Ẩn Linh môn.

Nhưng đều bị con rối Đại Thừa Kỳ chống cự ở bên ngoài.

Con rối Đại Thừa Kỳ tăng lên, thành hình với con rối kiếm trận Đại Thừa Kỳ.

Yêu Tôn Vô Địch canh giữ xung quanh Ẩn Linh môn cũng không làm gì được mà trở về.

Lúc này Ẩn Linh môn đã có mười lăm con rối Đại Thừa Kỳ, trong đó mạnh nhất chính là con rối kiếm trận có được ba thanh Tiên khí linh kiếm cùng với mấy trăm đạo khí linh kiếm.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm lại hồi phục lại trạng thái ung thư giai đoạn cuối lười biếng trước kia.

“Chủ nhân, theo quan sát thì Yêu Tôn Vô Địch của Yêu Tộc đã rút lui.”

Từ Phàm đang phơi nắng. Khẽ gật đầu tỏ vẻ bản thân biết rồi.

“Hiện tại cũng có thể hưởng thụ cuộc sống rồi.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi xuất ra con rối kiếm trận, Từ Phàm biết ngay, chỉ cần bản thân không muốn chết thì ít nhất cũng sẽ an toàn ở Tu Tiên giới.

“Mười lăm con rối Đại Thừa Kỳ, cộng thêm mấy Yêu Tôn đó.”

“Đội hình này ít nhất có thể xếp vào top năm ở Tu Tiên giới.” Từ Phàm nói.

“Chỉ nhìn số lượng, chiến lực của phía bên đại trưởng lão quả thật là khiếp người.”

Trảm Linh vừa mới xuất quan cũng phơi nắng với Từ Phàm.

“Chỉ cần không đi trêu chọc những đại tộc Yêu Tộc đỉnh cấp thì sẽ bình yên vô sự.” Trảm Linh nói.

“Hây, ta cũng không muốn chọc, những hết cách, mỗi lần đều là bị động.”

“Nhưng vẫn ổn, bọn họ đều có đại trưởng lão canh chừng, nếu không toàn lực ứng phó Ẩn Linh môn chúng ta, vậy giữ không nổi rồi.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời cười nói, trong ánh mắt hiện lên tia bất đắc dĩ.

Yêu Tôn Vô Địch cấp bậc đỉnh cấp, theo như Từ Phàm thấy chỉ có thể đợi bản thân tăng lên Đại Thừa Kỳ mới có thể đối phó được.

Những con rối luyện ra ở giới này đã đến cực hạn rồi.

Chính ngay lúc này, một Tinh chu cỡ nhỏ ổn định giáng xuống trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Yêu Tôn Tật Lôi từ trên Tinh chu bay xuống, cung kính đứng bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, chỉ thu thập được đạo khí Linh Khoáng bình thường.” Yêu Tôn Tật Lôi đáng tiếc nói.

“Nếu có thể may mắn mãi thì tốt biết mấy.” Từ Phàm không quan tâm nói.

Lúc này biểu cảm của Yêu Tôn Tật Lôi muốn nói lại ngừng.

“Còn có chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Đại trưởng lão, Thanh Nhi lại mang thai rồi, ta muốn xin một viên linh đan dưỡng thai.” Yêu Tôn Tật Lôi hơi ngượng ngừng nói.

“Được, đợi lúc ta rảnh rỗi sẽ luyện cho ngươi một lò.”

Không biết tại sao, bỗng nhiên Từ Phàm lại nhớ đến nương tử của mình.

"Hình như đã rất lâu không gặp mặt rồi." Từ Phàm ngẩng đầu nhìn lên bầu trời nói.

Chương 645: Sức mạnh Mộng Yểm

Sau khi Yêu Tôn Tật Lôi rời đi, biểu cảm của Từ Phàm hơi kinh ngạc.

Chính cái gọi là ấm no tư dục, hiện tại sau khi hắn có cảm giác an toàn, cũng có chút nhớ nhung chuyện khác.

"Đại trưởng lão, nhớ bạn đời rồi sao." Trảm Linh cười nói.

"Bạn đời đó của ta, không biết ngày nào cũng chạy theo sư phụ nàng có cái gì tốt nữa."

"Hôm nay không ở đây, thì ngày mai lại ở đó." Từ Phàm nói.

Hắn cứ cách một khoảng thời gian lại có thói quen bói một quẻ, xem nương tử bản thân yêu xa sao rồi.

Mà kết quả đạt được, an toàn thì rất an toàn, nhưng nơi ở lại khác nhau.

Hơn nữa còn thỉnh thoảng bói không ra vị trí của nàng, tình hình này thông thường đều ở trong bí cảnh tương đối lớn.

"Đại trưởng lão, lần sau sau khi bạn đời của ngươi trở về, đừng để nàng ta chạy loạn nữa."

"Với thực lực của Ẩn Linh môn bây giờ, có cái gì mà ngươi lấy không được chứ." Trảm Linh cười nói.

"Vừa nghĩ đến bạn đời đó của ta, ta lập tức nhớ đến cây gậy bị một con rồng cặn bã cướp đi." Từ Phàm nói xong thở dài.

"Thế gian có câu nói, quân tử báo thù mười năm chưa muộn."

"Với thiên tư của đại trưởng lão, sau này nhất định sẽ trở thành tồn tại trong truyền thuyết, đến lúc đó báo thù cũng không muộn." Trảm Linh an ủi nói.

"Sau này nhất định sẽ có thực lực báo thù, nhưng…"

Điều Từ Phàm lo lắng là con rồng cặn bã đó không sống được đến lúc đó.

“Long Tộc có thể xem trọng Tiên khí Tu Tiên giới, có lẽ thực lực cũng không mạnh, đại trưởng lão tăng thêm sức lực, nói không chừng trong vòng vạn năm có thể báo thù.” Trảm Linh nói.

“Vậy sau này là chuyện của Tiên Giới rồi.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, đột nhiên một màn sáng không báo trước xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn về phía màn sáng, sắc mặt ngày càng nặng nề.

“Bồ Đào, ngươi phái người đi đón rồi sao?” Sắc mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đang trên đường, dự kiến năm ngày sau trở về tông môn.”

“Đã mang theo linh đan duy trì mệnh cấp bậc cao nhất trong nhà kho bảo vật.”

Trảm Linh cũng đang nhìn màn sáng, trong ánh mắt có một tia tức giận.

“Phân cho người một phần thực lực đến bên đó để cứu viện, nhanh chóng đón đệ tử đó trở về.”

“Ẩn Linh môn ta từ khi xây dựng tông môn đến nay, chưa có đệ tử nào ngã xuống.”

“Trước đây không có, sau này cũng không được.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

Thương Mộc là đệ tử đời thứ hai, cực kỳ thành thật.

Bình thường khiêm tốn, thực lực cũng ở trình độ trung bình trở lên.

Làm cái gì cũng không nổi bật, cũng bởi vì điều này mà Từ Phàm rất coi trọng đệ tử này.

Năm ngày sau, một con rối Đại Thừa Kỳ dẫn theo Thương Mộc trở lại Ẩn Linh môn.

Tiệm an dưỡng ở Luyện Đan phong.

Từ Phàm xuất hiện trước mặt đệ tử đó, nhìn đệ tử lâm vào hôn mê, trong ánh mắt có tia bất đắc dĩ.

Bởi vì hắn cũng không có cách nào cả.

Lúc con rối dẫn Thương Mộc vừa trở về, Từ Phàm đã nhìn thấy hắn.

Sau đó lập tức cảm nhận được luồng sức mạnh quỷ dị trên người hắn.

Dường như là biến thể của sức mạnh Luân Hồi, giống như là một loại ảo thuật quỷ dị.

Hắn dùng hết phương pháp thủ đoạn cũng không cách nào gọi dậy đệ tử đang ngủ say này.

Đám người Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên cũng đều tới thăm đệ tử này.

“Sư phụ, hình như đây là sức mạnh Mộng Yểm trong truyền thuyết.” Lý Tinh Từ nói.

“Sức mạnh Mộng Yểm?” Từ Phàm nghi ngờ nhìn về phía Lý Tinh Từ, cái này chưa thấy qua ở bất kỳ điển tàng nào.

“Đây cũng là những gì ta thấy được trong mộng cảnh Luân Hồi.”

“Trong mộng, sức mạnh Mộng Yểm giống như yêu thú kiểu tinh thần, hắn sẽ nuốt chửng tất cả từ mộng cảnh, tinh thần, ngoại trừ thân thể của con người.”

“Chỉ cần bị hắn quấn lấy, dường như không thể nào tránh thoát.”

“Đợi đến khi Mộng Yểm đó cắn nuốt tất cả, chỉ còn lại một thân thể.” Lý Tinh Từ nói, nhìn Thương Mộc mê man trên giường, giọng điệu ngày càng nặng nề.

“Không có cách giải quyết tiêu chuẩn sao?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

Lý Tinh Từ lắc đầu.

“Có thể có, nhưng ta không biết.”

Đúng lúc này, mí mắt Thương Mộc nằm trên giường giật giật, sau đó chậm rãi mở mắt ra.

“Trở về tông môn ở trong mộng chết đi cũng không tồi?”

Thương Mộc đã không phân biệt được là hiện thực hay là mộng cảnh, nhưng lúc này biểu cảm có vẻ rất vui vẻ.

“Đại trưởng lão, đệ tử vô năng, đã nhiễm lời nguyền này.”

“Ơn nuôi dưỡng tông môn, đệ tử chỉ có thể để đến kiếp sau làm trâu làm ngựa báo đáp.”

Ngay lúc Từ Phàm muốn nói chuyện, Thương Mộc lại nhắm hai mắt lại, nhíu mày, dường như thấy được thứ không muốn nhìn thấy.

Tay Từ Phàm nhẹ nhàng che trán Thương Mộc, nhắm mắt lại bắt đầu tinh tế dò xét sức mạnh Mộng Yểm quỷ dị bên trong thân thể Thương Mộc.

“Nuốt chửng tất cả ngoại trừ thân thể.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

“Các ngươi đi hết đi, để ta ở nơi này nghĩ cách cứu Thương Mộc.” Từ Phàm nói.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều tiến vào thông qua khảo hạch của hắn.

Từ Phàm chứng kiến sự trưởng thành của bọn họ, từ hoàn toàn không biết gì lúc nhỏ, đến học tập thành công như bây giờ.

Mặc dù đệ tử Ẩn Linh môn nhiều, nhưng hắn đều không nỡ ai cả.

Lúc này toàn bộ phòng an dưỡng chỉ còn lại Thương Mộc và Từ Phàm.

Phía sau Từ Phàm xuất hiện công đức bảo vệ, một tia sức mạnh vận mệnh gia trì trên người hắn.

Thông qua người hắn gia trì về phía Thương Mộc.

“Chỉ có thể dùng chút thủ đoạn thôi.”

Từ Phàm dặn dò Bồ Đào, trong lòng bàn tay có tử quang lóe ra, nhẹ nhàng chạm về phía đỉnh đầu Thương Mộc.

“Để ta xem sức mạnh Mộng Yểm này của ngươi rốt cuộc lợi hại cỡ nào.”

Trong nháy mắt bàn tay Từ Phàm chạm vào đỉnh đầu Thương Mộc, sức mạnh quỷ dị trên người Thương Mộc dịch chuyển đến người hắn rất nhanh.

Trong nháy mắt, Từ Phàm cảm giác linh hồn và tinh thần của mình dường như bị kéo vào một hắc động sâu không thấy đáy.

Trong một quán cà phê bên trong thành thị phồn hoa.

Từ Phàm hơi thất thần, hắn cảm giác khoảnh khắc này cứ như nghìn năm sau, nhưng lại giống như chưa xảy ra gì cả.

“Này, ngươi có nghe ta nói chuyện không?”

Một cô gái miễn cưỡng có thể chấm bảy mươi lăm điểm đang ngồi đối diện Từ Phàm.

“Xin lỗi, vừa nãy thất thần, vừa nãy ngươi nói cái gì vậy?”

Bây giờ Từ Phàm mới nhớ lại, hắn bị mẹ hắn ép đến đây xem mắt.

“Ta nói, lương của ngươi bao nhiêu?” Cô gái đối diện hơi bất mãn nhìn Từ Phàm.

“Ồ, ta vừa tốt nghiệp nên lương không cao, tính cả thưởng cuối năm thì một tháng chưa đến sáu nghìn tệ.” Từ Phàm hơi ngại ngùng nói.

Sau khi Từ Phàm nói xong sáu nghìn tệ, rõ ràng cảm giác được trong ánh mắt của cô gái đối diện có chút thất vọng.

Sau đó trong lúc nói chuyện, dường như cô gái đó đã mất hứng thú.

Sau dăm ba câu, cô gái cũng chẳng để lại số điện thoại mà đã rời đi, tiện thể thanh toán luôn tiền cà phê.

Trên đường trở về, Từ Phàm tự lẩm bẩm: “Vừa tốt nghiệp được sáu nghìn rất ít sao?”

“Chưa có nhà không thể mua sao? Mặc dù chỉ có thể trả góp.”

Hai người họ đều rất thực tế, cô gái không ghét bỏ, Từ Phàm cũng không bám lấy.

Ai cũng là người tốt, chỉ là không hợp nhau mà thôi.

Sân nhỏ bên ngoài một căn nhà, Từ Phàm đứng bên ngoài rất lâu, hắn cảm giác hình như bản thân đã mấy trăm năm không về nhà.

“Sao giống như là mấy trăm năm mình chưa về nhà vậy.”

Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

“Tiểu Phàm, gặp cô gái nhà người ta sao rồi?” Một phụ nữ trung niên tướng mạo bình thường quan tâm hỏi han.

“Mẹ, cô gái nhà người ta rất xinh, cũng không ưng í con trai của mẹ.”

Không biết tại sao, Từ Phàm vẫn chưa nói xong, đã rơi nước mắt đầy mặt.

“Nếu không được thì tìm tiếp, con khóc cái gì? Trước đây chưa thấy con chung tình như vậy.” Phụ nữ trung niên đùa nói, trong ánh mắt có chút thương xót.

“Chỉ trách ba con và mẹ, ban đầu không có đủ ba mươi vạn tệ.” Người phụ nữ trung niên nói xong lại thở dài.

Từ Phàm nhẹ nhàng ôm người phụ nữ trung niên đó.

“Mẹ, đã không còn quan trọng nữa.”

Chương 646: Phàm

Ẩn Linh Môn, tất cả các tầng trên đều là phòng của Từ Phàm.

Thương Mộc tội lỗi quỳ xuống bên giường Từ Phàm.

“Đại trưởng lão đều vì cứu ta!”

Trảm Linh ở một bên nói: “Đại trưởng lão vẫn chưa ra sao, ngươi đừng khóc như vậy.”

Ánh mắt của Từ Cương nhìn Từ Phàm có chút lo lắng, nói: “Ngươi đừng cảm thấy có lỗi, đổi lại là đệ tử của môn phái nào, đại trưởng lão cũng sẽ làm như vậy.”

Hình ảnh vô địch của Từ Phàm đã lọt vào trung tâm của đám đông, nhưng Từ Cương vẫn rất lo lắng.

Lý Tinh Từ nói: “Trạng thái của sư phụ thứ nhất và thứ hai vẫn bình thường, điều này chứng minh sư phụ không sao!”

Lý Tinh Từ lại nói: “Sư phụ đã bị sức mạnh của ác mộng ăn mòn. Bây giờ trạng thái này nên chiến đấu chống lại sức mạnh của ác mộng. Ta tin sư phụ.”

Trong khi mọi người đang nói chuyện, biểu cảm của Từ Phàm bắt đầu thay đổi, khóe mắt không ngừng rơi lệ.

Vương Hướng Trì vội vàng hỏi: “Sư đệ, đây là tình huống gì?”

“Sức mạnh của cơn ác mộng, hắn sẽ kéo người khác vào giấc mơ hạnh phúc nhất, bắt đầu để người ta từ từ sa vào, nhân cơ hội chiếm đoạt linh hồn và tinh thần.”

Lý Tinh Từ nói: “Có lẽ bây giờ sư phụ đã trải qua cuộc sống mà hắn từng rất muốn.”

“Cuộc sống của sư phụ…”

Từ Nguyệt Tiên nhớ đến không gian dưới lòng đất, thành phố loại nhỏ đó được niêm phong cất kho.

Nàng biết, đó là nơi Từ Phàm nhớ thương nhất.

Từ Cương đột nhiên hỏi: “Bồ Đào, trước khi sư phụ hôn mê đã nói gì?”

Lúc này, bóng hình Từ Phàm đột nhiên xuất hiện trước đám đông.

“Lúc ta xuất hiện, điều đó chứng minh ta rơi vào cảnh khốn cùng, không thể tránh thoát.”

“Nhưng đừng lo lắng cho vi sư, hiện giờ thực lực của tông môn đủ đứng vững trong Tu Tiên giới.”

“Vì vậy, các ngươi nên làm gì thì đi làm cái đó.”

“Kế hoạch sau này đã sắp xếp xong đến tận hàng nghìn năm sau, vì vậy, đừng lo lắng không có việc làm.”

Đám đông quan tâm hỏi: “Sư phụ, khi nào ngươi có thể tỉnh lại.”

Bóng hình của Từ Phàm buông lỏng tay, cười nói: “Các ngươi khẳng định đang hỏi ta khi nào có thể tỉnh lại, làm sao ta biết!”

“Nếu có thể, ta thực sự muốn chờ đến khi các ngươi các ngươi trở thành Đại Thừa Tôn Giả mới tỉnh lại, đến lúc đó vi sư có thể nhàn rỗi thực sự.”

“Được rồi, đừng buồn, vi sư không dễ gặp phải chuyện có chút thú vị, các ngươi nên vui mừng một chút.”

Hình bóng của Từ Phàm, sau khi nói xong thì biến mất với một nụ

cười.

Sau đó, dưới sự bàn tán của mọi người, Ẩn Linh Môn tiến vào trạng thái nửa đóng.

Trong thế giới ác mộng, Từ Phàm và gia đình đang ăn uống vui vẻ.

“Hôm nay ta choáng váng, như thể trải qua hàng trăm năm.”

Từ Phàm nhìn những người trên bàn ăn nói: “Cho nên hôm nay nhìn thấy các ngươi cảm thấy rất thân thiết.”

“Bố, mẹ, anh cả, chị dâu, thật vui khi được gặp lại tất cả mọi người.”

Cả nhà chỉ biết ngây người nhìn Từ Phàm.

Đại ca của Từ Phàm hỏi: “Lão nhị, có phải đã bị thất bại trong cuộc hẹn hò không?”

Hắn nhìn đứa em trai từ khi còn nhỏ đã hiểu chuyện, cảm thấy hắn không phải là người dễ bị tấn công.

Mẹ của Từ Phàm lo lắng nói: “Hôm nay Tiểu Phàm có chút lạ, không thì ngày mai đi bệnh viện xem xem.”

“Các ngươi đừng đoán, ta biết là tình hình gì.”

Người phụ nữ bên cạnh đại ca của Từ Phàm cho biết: “Tiểu Phàm là hội chứng ép buộc hôn nhân, chỉ cần đừng vội vàng, qua một thời gian là được rồi.”

Từ Phàm cười nói: “Haha, ta không sao, chỉ cảm thấy thông suốt một số thứ!”

Từ Phàm nói rồi nhìn mẫu thân mình: “Đại ca, ngươi không phải muốn tự khởi nghiệp sao?”

“Mẹ, ngươi đã dành số tiền mà ngươi tiết kiệm được cho ta để mua một ngôi nhà và sính lễ, đều cho đại ca.”

Từ Phàm cười nói: “Để hắn đi khởi nghiệp, về sau, một nhà chúng ta có thể nổi tiếng ăn cay”

Một giọng nói nghiêm túc vang lên: “Tiểu Phàm, đừng nói nhảm.”

Chính người đàn ông ngồi ở ghế chính đã lên tiếng.

Từ Phàm nói: “Cha, ta nói thật, cuộc sống cần phải đấu tranh, ta nghĩ rằng đại ca đã kinh doanh lĩnh vực này nhiều năm như vậy, nhất định sẽ thành công.”

Mẫu thân trợn mắt nhìn con trai: “Nếu thất bại thì ngươi không lấy được con dâu.”

Từ Phàm cười lớn: “Mẫu thân, ta không đùa đâu. Nếu ta không lấy được con dâu, con sẽ ở bên cạnh hiếu lễ mẫu thân cả đời.”

Đại ca của Từ Phàm nói: “Tiểu Phàm, ta đánh giá cao lòng tốt của ngươi, khoản tiền đó của ngươi, ta không thể động vào.”

Từ Phàm tiếp tục ăn: “Vậy chuyện này để nói sau.”

Trong khoảng thời gian sau đó, cứ sau khi hết việc, Từ Phàm đều dọn một chiếc ghế nhỏ và ngồi trong tiểu viện.

Có việc gì đó thì đi một chuyến, ta thích nhìn lên bầu trời khi không có việc gì phải làm.

Sau sự thuyết phục của Từ Phàm, đại ca của hắn đã nhận được khoản đầu tư từ đệ ruột mình, thứ mà hắn dùng để chống lại lý tưởng cưới một nàng dâu tốt hơn sau khi thành công của Từ Phàm.

Kết quả không ngoài dự đoán, ta đã đền hết tiền, nhưng may mắn là không mắc nợ quá nhiều.

Lúc này, Từ Phàm, người đáng ra là tổn thương nhất nói rằng điều đó không quan trọng.

Nữ nhân, chỉ ảnh hưởng đến thời gian hắn nhìn lên bầu trời.

Trong khoảng thời gian cuối cùng, tuy rằng Từ Phàm vẫn bị ép hẹn hò, nhưng do không đủ cứng rắn nên chưa lần nào thành công.

Cuối cùng, Từ Phàm chỉ đơn giản là ướp muối và dùng tất cả số tiền kiếm được để trợ cấp cho gia đình.

Khi không có việc gì, ta sẽ cùng bố mẹ đi du lịch khắp nơi.

Bằng cách này, dưới áp lực của hôn nhân, Từ Phàm đã đến tuổi bốn mươi trong chớp mắt.

Vào lúc này, ở Ẩn Linh Môn, mười vạn dị tượng xuất hiện trên bầu trời, sau đó toàn bộ hồ nước khổng lồ dài 100.000 dặm bị bao phủ.

Trảm Linh kinh ngạc nhìn bầu trời nói: “Trạng thái hôn mê cũng có thể tiến lên!”

Phân thân số một nói: “Cơ thể chính đang hôn mê, không phải còn chúng ta sao?”

Trảm Linh hỏi: “Các ngươi là phân thân của đại trưởng lão, các ngươi thật sự có thể cảm giác được tình huống của hắn sao?”

Phân thân một và hai lắc đầu.

Phân thân số một nói: “Chúng ta không thể cảm nhận được tình hình của bản chính, nhưng điều duy nhất chắc chắn là hắn luôn chiến đấu chống lại sức mạnh của cơn ác mộng.”

“Không cần lo lắng cho bản chính, chỉ cần bản chính nghĩ, không thế lực nào có thể kéo hắn vào trong Huyễn Cảnh.”

Phân thân số hai khuyên: “Sức mạnh của ác mộng cũng là loại sức mạnh này, vì vậy nên đừng lo lắng.”

Lúc này, trong thế giới ác mộng, Từ Phàm cảm thấy tinh thần của mình đột nhiên tốt lên, có một cỗ sức mạnh không cách nào trút hết được.

Từ Phàm vừa mới tan làm, cảm nhận được trạng thái tinh thần của mình, có gì đó không thể giải thích được: “Sao tinh thần hắn đột nhiên tốt lên?”

“Lẽ nào là bởi vì ta nghĩ đến việc của phòng làm đẹp?”

Từ Phàm vừa đi, vừa quay đầu liếc nhìn những con đường nổi tiếng của thành phố này.

Từ Phàm nói rồi quay vào trong nhà: “Bỏ đi, với số tiền này mua thêm mấy cân sườn dự phòng không phải là ngon sao?”

Năm tháng vô tình, chỉ trong nháy mắt, Từ Phàm đã sáu mươi tuổi. Dù thường xuyên nhuộm tóc nhưng dấu vết năm tháng để lại trên gương mặt vẫn không thể xóa nhòa.

“Mẹ, con đã nói với mẹ bao nhiêu lần rồi.”

“Ta là tiên nhân từ trên trời xuống, đời này đến là để báo ơn. Hơn nữa, ta không lấy một nàng dâu, lão Từ gia của chúng ta cũng vậy.”

“Cả hai cháu trai của ngươi đều thi đại học, sau khi tốt nghiệp đại học thì có thể lấy vợ.”

“Không phải ngươi nói đây là mục tiêu cuối cùng của ngươi sao?”

Từ Phàm nước mắt lưng tròng nhìn mẹ mình nằm trên giường bệnh nói: “Lại kiên trì, kiên trì.”

Chương 647: Con đường luân hồi hiện thân

Dưới sự chăm sóc cẩn thận của Từ Phàm, mẫu thân bắt đầu khỏe hơn, cả nhà lại trở về cuộc sống bình phàm.

Qua mười năm sau, phụ thân mẫu thân của Từ Phàm đã 90 tuổi, sau khi gắng gượng nhìn cháu đích tôn cuối cùng kết hôn xong, họ liền qua đời vì già.

Từ Phàm lúc này đã qua 70 tuổi, hắn quỳ trước bia mộ của cha mẹ, nhẹ nhàng dập đầu.

Sau đó từ từ đứng dậy, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

“Cảm ơn ngươi đã bù đắp cho nỗi tiếc nuối cuối cùng của ta.”

“Tuy lúc trước ta cũng từng trải qua chuyện tương tự như thế, nhưng thế giới của họ không chân thực đến như vậy.”

“Chân thực đến cho dù biết là giả nhưng ta vẫn muốn bù đắp nỗi tiếc nuối của cuộc đời này.”

Ánh mắt vốn vẩn đục của Từ Phàm dần bắt đầu trở nên trong trẻo.

Thế giới mà hắn đang ở cũng dần bắt đầu trở nên xao động.

“Ngươi thức tỉnh trí nhớ từ lúc nào?”

Trên bầu trời đột nhiên mây đen dày đặc, một gương mặt to lớn thò xuống từ trên đám mây đen, giống như Ma Thần giáng lâm vậy.

“Ta đã thức tỉnh từ lúc đầu rồi, chỉ là thế giới mà ngươi tạo ra quá chân thực, khiến ta quá mê mẩn, thế nên ta quyết định tự phong ấn ký ức của mình.”

“Không biết mấy năm nay, linh hồn của ta ngươi nuốt có vui không?”

Từ Phàm cười nói.

“Tất nhiên rất vui, linh hồn của ngươi là ngon nhất trong số những tu sĩ mà ta gặp.”

“Từ khi ta đến với thế giới này, không, từ khi ta ra đời, cho dù ta đã từng nuốt linh hồn của Chân Tiên thì cũng không ngon bằng linh hồn của ngươi.”

“Ăn một miếng giống như Thân Tại Vân Đoan vậy.”

“Giống như ngươi nói vậy, từ khi ta sinh ra đến nay, đây là lần đầu tiên cảm thấy hạnh phúc!”

“Linh hồn của ngươi khiến cho một cơ thể hư không là ta cảm thấy hạnh phúc!”

“Ta thật sự không nỡ thưởng thức hết một lần, thế nên ngươi tiếp tục chìm đắm trong thế giới của ngươi đi.”

Khuôn mặt khổng lồ giống như Thần Ma ở trên bầu trời nói.

“Nói như vậy, ngươi hạnh phúc, ta cũng hạnh phúc, vậy không phải là win-win sao?”

Lúc này, cả thế giới mà Từ Phàm đang ở hóa thành một trời hỗn độn.

Trong hỗn độn có một điểm sáng giống như thế giới sơ sinh vậy.

“Win-win cái từ này hay, ta đã bù đắp cho ngươi nỗi tiếc nuối lớn nhất rồi.”

“Thời gian còn lại, ta phải khiến ngươi luôn chìm đắm trong hạnh phúc.”

Khuôn mặt khổng lồ giống như Thần Ma vừa mới nói xong, điểm sáng trong hỗn độn nổ ra một ánh hào quang vô tận.

Một thế giới mới tinh thành hình.

Lại trú ngụ ở một thế giới khác là Từ Phàm cười phá lên.

“Ta phải xem xem, là gì có thể khiến ta tiếp tục hạnh phúc.” Từ Phàm vừa nói xong liền nhìn thấy ở trên đường chân trời xuất hiện vô số bóng người.

Bất tận những em gái ngực to mặc bikini lao thẳng đến chỗ Từ

Phàm.

“Đây là lý tưởng của tất cả đàn ông, không phải sao?”

Một giọng nói có mang theo chút chế giễu vang bên tai Từ Phàm.

“Ngươi hiến dâng linh hồn của ngươi, ta cho ngươi hạnh phúc, giao dịch này vô cùng công bằng.”

Từ Phàm nhìn những em gái ngực to đang lao đến chỗ hắn, trong lòng đột nhiên có chút không nỡ phá hủy hết cả thế giới này.

Trong số những cô gái này, hắn nhìn thấy vô số người khiến hắn mơ tưởng về kiếp trước của mình.

“Hay là chìm đắm trong một thế giới nữa?”

Từ Phàm cảm thấy linh hồn của hắn vẫn có thể chống đỡ được một lần nữa.

Nhưng sau đó hắn nhớ lại, bên trong Ẩn Linh môn còn có vô số người đang đợi hắn tỉnh dậy.

“Ta không đồng ý lần giao dịch này thì phải làm sao?” Từ Phàm tiện tay bóc trần thế giới này, mặc dù trong ánh mắt vẫn có một tia không nỡ.

“Ngươi biết không? Ta đã từng nuốt chửng linh hồn của một vị Chân Tiên, ngươi nghĩ rằng ngươi sẽ mạnh hơn hắn sao?”

Bên trong thế giới nát vụn vang lên một tiếng nổ vang, giống như ác ma ngủ sâu ngàn vạn năm đã tỉnh dậy vậy.

“Nói như vậy, ngươi muốn cưỡng ép giao dịch với ta, đáng tiếc lần này ngươi phải thất vọng rồi.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, thế giới nát vụn đột nhiên ngưng tụ thành một bàn tay lớn, nắm chặt lấy Từ Phàm.

“Một linh hồn không an phận thì mùi vị sẽ kém một chút.”

“Có điều, những linh hồn giống như ngươi, cho dù mùi vị có kém một chút thì vẫn là đồ ngon vô thượng.”

Tiếng nói giống như Thần Ma vậy không ngờ lại nuốt nước bọt.

Sau đó, lại có một bàn tay khác được ngưng tụ, giơ ra một ngón tay nhẹ nhàng ấn vào ấn đường của Từ Phàm.

Chính vào lúc ngón tay đó định ấn vào ấn đường của Từ Phàm thì giọng nói của Từ Phàm vang lên.

“Thế giới mà ngươi sáng tạo ra này có quy tắc không?”

Đúng vào lúc này, có một ý tứ không thể nói thông được bao phủ lấy trái tim của Mộng Yểm, khiến hắn nhịn không được phải trả lời lại Từ Phàm.

“Tất nhiên có, nếu không thì làm sao ta có thể tạo ra thế giới.”

Sau khi nói xong câu nói này ở trong mộng, một dự cảm không lành hiện lên trong trái tim hắn.

“Nó có thể ngăn gian lận không?”

Từ Phàm vừa nói xong, cái bàn tay giữ chặt lấy hắn lập tức tan vỡ.

“Lúc đầu quên hỏi, bây giờ hơi cảm nhận được.”

“Thế giới mà ngươi sáng tạo này thật sự quá kỳ diệu rồi.”

Từ Phàm nói rồi cười phá lên, sau đó khí thế ở trên người hắn bắt đầu tăng lên.

Hợp Thể kỳ, Độ Kiếp kỳ, Đại Thừa kỳ, Chuẩn Tiên, Chân Tiên.

Đúng vào lúc khí thế của Từ Phàm sắp đạt đến Kim Tiên thì cả thế giới hỗn độn đột nhiên sụp đổ.

Từ Phàm xuất hiện ở một mảng thế giới trắng toát.

Ở trung tâm của thế giới trắng toát đó, có một con dơi nhỏ sở hữu đôi cánh trắng đen đang kinh hãi nhìn Từ Phàm.

“Con người ta từ trước đến nay không chiếm lợi ích của người khác, nhưng người khác cũng đừng hòng chiếm lợi ích của ta.”

Từ Phàm nói rồi nhẹ nhàng tóm lấy con dơi nhỏ đó.

“Đây chính là nguyên hình của lực Mộng Yểm sao? Còn có chút đáng yêu nữa.” Từ Phàm cười nói.

Con dơi nhỏ mà Mộng Yểm hóa thân thành giống như bị dọa vậy, sau khi bị Từ Phàm tóm lấy liền không chút phản ứng.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.”

“Rốt cuộc ngươi là ai? Tại sao có thể dễ dàng làm nổ thế giới mà ta sáng tạo ra.” Con dơi nhỏ cả ngày trời mới phản ứng được.

“Trên thế giới này tất cả đều có khả năng, Mộng Yểm không phải là dị thú mà luân hồi đại đạo biến đổi ra sao?”

Sau khi Từ Phàm nói xong thì phía sau xuất hiện một cái cối xây cực lớn, trên cối xây có khắc tiên văn vô tận.

“Luân hồi đại đạo hiện thân!!”

Con dơi nhỏ bị dọa đến ngơ ngẩn.

“Lúc trước ta không có nghiên cứu gì với con đường này, nhưng bị lực luân hồi nồng hậu ở thế giới này của ngươi hun đúc cho, ta bất giác cũng nghiên cứu một chút.”

“Bởi vì nghiên cứu cái luân hồi đại đạo này, suýt chút nữa ta đã sa vào thế giới đầu tiên.”

“Nhưng bây giờ thì không sao rồi, đáng tiếc không thể chơi cùng ngươi.”

“Chú dơi nhỏ, ngươi còn có di ngôn gì?” Từ Phàm nhìn con dơi nhỏ ở trong tay, nói.

“Có thể thả ta đi không? Ngươi hủy diệt ta thì sẽ gặp phải phiền phức đó.” Con dơi nhỏ nghiêm túc nói.

“Tại sao phải hủy diệt ngươi? Hấp thụ không phải được rồi sao.”

Từ Phàm nói rồi vứt con dơi nhỏ ở trong tay vào trong cái cối xây mà luân hồi đại đạo biến đổi thành.

Cùng với sự chuyển động của cối xây, lực Mộng Yểm đó cũng bị cối xây hấp thụ.

“Thế giới bên ngoài không biết đã qua bao lâu rồi.”

Từ Phàm nói xong, cơ thể dần bắt đầu tiêu tán.

Ẩn Linh môn, người đang nằm trên giường là Từ Phàm chầm chậm mở mắt.

Quay đầu thì phát hiện Thương Mộc đang canh giữ ở bên cạnh mình.

“Ta đã hôn mê bao lâu rồi?” Từ Phàm mở miệng nói.

Thương Mộc đang lĩnh hội thần thông thì bị dọa giật hết cả mình, sau đó vui mừng nói: “Đại trưởng lão tỉnh rồi!!”

“Đại trưởng lão, ngươi cuối cùng cũng tỉnh rồi!!”

Chương 648: 0 năm thay đổi

Sắc mặt khi Từ Phàm nhìn thấy Thương Mộc phấn khởi có chút trầm trọng.

Không phải vì nhìn thấy hắn kích động giống như một tên ngốc vậy, mà là Từ Phàm kinh ngạc khi phát hiện thấy tu vi của Thương Mộc không ngờ đã đạt đến Luyện Hư kỳ.

Phải biết, trong lúc hắn hôn mê, Thương mộc mới chỉ Nguyên Anh kỳ.

Cùng với tiếng gọi của Thương Mộc và thông báo của Bồ Đào.

Tất cả người ở Ẩn Linh môn gần như đều đã biết, đại trưởng lão tỉnh rồi.

Bầu trời của Ẩn Linh môn lập tức xẹt qua vô số luồng quang.

Toàn bộ đồ đệ tốt, huynh đệ tốt, các trưởng lão của Từ Phàm đều đã xuất hiện ở bên trong tiểu viện của Từ Phàm.

Lúc này, Từ Phàm mới thăng tiến lên Hợp Thể kỳ, khí thế ở trên người đúng thật đe dọa người khác.

Toàn bộ tu vi của những người quen thuộc lúc trước đều đã tiến bộ rất lớn.

“Đại trưởng lão, ngươi cuối cùng cũng tỉnh rồi.” Trảm Linh vui mừng nói, trong ánh mắt lộ ra vẻ phấn khởi.

“Sư phụ~” Khóe mắt của các đồ đệ Từ Phàm đẫm lệ, hành lễ cung nghênh sư phụ tỉnh dậy.

“Ta đã hôn mê bao lâu rồi?” Từ Phàm nhìn tu vi của những người xung quanh, nói.

“Chủ nhân, từ lúc ngài hôn mê đến nay, thời gian đã dài ngàn năm rồi.”

“1000 năm thời gian!”

Từ Phàm nhất thời không biết nên kinh ngạc hay vui mừng.

“Đúng, từ khi sư phụ hôn mê đến nay, vừa đúng 1000 năm thời gian.” Lý Tinh Trì nói.

“Sa vào ảo cảnh Mộng Yểm, không ngờ lúc tỉnh lại đã là một ngàn năm sau rồi.” Từ Phàm có chút cảm khái nói.

Chuyến du lịch ngàn năm lần này, Từ Phàm trôi qua cũng xem như vui vẻ.

Không giống như lần Nguyên Chung Chi Kiếm đó, cương quyết độ qua năm trăm năm với một con gấu, suýt chút nữa làm hắn hậm hực.

“Vẫn chưa chúc mừng Trảm Linh trưởng lão trở về cảnh giới tôn giả.”

“Từ Cương, Nguyệt Tiên, Hướng Trì, Tinh Từ, Khai Linh, các con cũng đã Hợp Thể kỳ rồi.”

“Vũ Luân, đến đệ cũng đạt đến Luyện Hư kỳ rồi.”

Ngữ khí của Từ Phàm có chút bất ngờ, có phải ngủ thêm vài giấc nữa, sau khi tỉnh dậy, Tông môn sẽ có thêm mấy vị Đại Thừa Tôn Giả nữa.

“Từ sau khi sư phụ hôn mê, chúng con tu luyện không dám chậm trễ.”

“Chính là hy vọng có một ngày sư phụ tỉnh lại, người sẽ phát hiện thấy toàn bộ đệ tử đều đã thành tài.” Vương Hướng Trì nói.

“Các con đã rất giỏi rồi.” Từ Phàm liếc nhìn mấy đồ đệ thân yêu.

Bây giờ hắn có cảm giác ngủ một giấc xong tỉnh dậy, các đệ tử đều đã lớn rồi.

Từ Phàm cử động gân cốt một lát, kiểm tra cơ thể của mình.

Sau đó bước đến phòng của mình.

Vừa mở cửa ra, một luồng linh lực cực kỳ thuần khiết phía đối diện xộc đến.

Trong linh lực chứa một ti tí lực căn nguyên ngũ hành.

Từ Phàm hít thở sâu, vừa đến bên trong sân liền nhìn thấy nó trôi nổi ở đệ tử Tông môn xung quanh tiểu viện.

Lúc này, cho dù là ba đời đệ tử của Ẩn Linh môn thì tu vi thấp nhất cũng chỉ là Hóa Thần kỳ.

Những đệ tử ở Ẩn Linh môn đều đến, do Hùng Lực của Hợp Thể kỳ dẫn đầu, quỳ xuống trong không trung.

“Bái kiến đại trưởng lão, cung nghênh đại trưởng lão xuất quan.”

Mắt của Hùng Lực hơi ươn ướt, mấy năm nay hắn luôn mong chờ Từ Phàm tỉnh lại.

“Không ngờ chỉ mơ một trận mà đã dài cả ngàn năm.”

Từ Phàm nói rồi đảo mắt chung quanh, nhìn hơn mười vạn đệ tử, cười rồi lại nói: “Thời gian ngàn năm, các con đã lớn hết rồi, rất tốt.”

Lúc này số 1 và số 2 xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, nhìn Từ Phàm đã tỉnh lại, cười rồi nói: “Bản thể, ngươi cuối cùng cũng tỉnh rồi.”

“Nếu còn không tỉnh lại, có thể ngươi phải đổi một giới nữa rồi.”

Nghe thấy lời của số 1 và số 2, Từ Phàm sững sờ một chốc lát.

“Ngươi đừng nói với ta, thời gian một ngàn năm này, các ngươi đã hoàn thành xong kế hoạch ban đầu rồi!”

“Làm sao có thể? Chỉ là đã hoàn thành khung xương và lớp vỏ ngoài, miễn cưỡng có thể động đậy được.” Phân thân số 2 đắc ý nói.

“Tốc độ thế này đã rất nhanh rồi.” Từ Phàm cười lên.

“Đều đứng dậy giải tán hết đi, ta vừa mới tỉnh, để ta làm quen với một Ẩn Linh môn mới cái đã.” Từ Phàm cười với các đệ tử xung quanh rồi nói.

“Tuân lệnh, đại trưởng lão.”

Âm thanh thống nhất đồng đều, giống như đã luyện tập trước đó vậy.

“Các ngươi nên làm gì thì cũng đi làm đó đi, để ta đi bộ một mình ở Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nói.

Thời gian ngàn năm, người vẫn là người của lúc đầu, chỉ có điều Từ Phàm cảm thấy có chút xa lạ.

Tất cả mọi người tập hợp ở tiểu viện gật đầu, liền hóa thành vầng sáng tản phát bốn phương, chỉ để lại các đệ tử của Từ Phàm.

“Các con đã lớn rồi.”

Từ Phàm bất giác cảm khái một lần nữa, ở trong thế giới Mộng Yểm, đời người ngắn ngủi chưa tới một trăm năm đó, hệt như đã trải qua cả một đời vậy.

“Sư phụ, người đã trải qua chuyện gì trong thế giới Mộng Yểm?” Lý Tinh Trì hiếu kỳ hỏi, những đệ tử còn lại cũng nhìn Từ Phàm một cách hiếu kỳ.

“Độ qua một đời người bình phàm chưa tới một trăm năm, xem như đã bù đắp được nỗi tiếc nuối của vi sư.” Từ Phàm cười nói.

“Bây giờ các con đứa cao nhất đã là Hợp Thể kỳ rồi, đứa thấp nhất cũng đã Luyện Hư kỳ.”

“Trừ Nguyệt Tiên ra, những đứa khác ta đều rất hài lòng.” Từ Phàm nói.

“Mấy năm này, Ẩn Linh môn và giới Tu Tiên đã có sự thay đổi gì?”

“Để các con lần lượt làm chưởng giáo thay thế, không thể lãng phí được.” Từ Phàm hỏi.

“Để con nói trước, mấy năm nay tiên khí mà sư phụ số 1 và số 2 luyện chế ra càng ngày càng nhiều, nhưng đa số đều dùng vào kế hoạch của sư phụ.”

“Đơn tiên khí của Thiên Linh tông và Thiên Ma Tông đã hoàn thành, hơn nữa ở trong khoảng thời gian mà sư phụ ngủ sâu, bên phía Yêu Tộc đã phá giải phong ấn không gian, có thể truyền tống ở khoảng cách xa rồi, chỉ có điều cái giá phải bỏ ra vẫn rất lớn.”

“Năm ba trăm bảy mươi khi người ngủ sâu, Yêu Tộc Tứ tượng thành đã giáng lâm Tiên thành Lâm Sâm, muốn phá hủy cả Ẩn Linh môn.”

“Nhưng nhờ có sự bảo vệ của mấy vị trưởng lão có thứ hạng đứng hàng đầu của hội trưởng lão ở Thiên Linh Tông và Thiên Ma Tông thêm vào nên mới bình yên vô sự.”

“Những Vô Địch Tôn Giả đó đều để lại môi giới ở Ẩn Linh môn, có thể liên hệ bọn họ bất cứ lúc nào.”

Từ Cương vừa định tiếp tục nói thì bị Từ Phàm ngăn lại.

“Tại sao Tứ tượng chi thành của Yêu Tộc đến Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm lấy ra một cuốn sách nhỏ, nói.

“Hai tộc Nhân Yêu có vô số lần chiến tranh, tiên khí mà sư phụ luyện chế đã phát huy được rất nhiều tác dụng.”

“Thái thượng đại trưởng lão của Thiên Linh Tông và U Minh Tôn Giả, hai người liên thủ đã chém giết được một con Cự Thú Cực Không mà Yêu Tộc đã thuần phục.”

“Là con rùa già đó sao?” Từ Phàm hỏi.

“Không phải, là một con Cự Thú Cực Không giống như kỳ lân vậy, lực chiến của nó cũng là một tồn tại có lực chiến đứng hàng đầu trong số những Cự Thú Cực Không mà Yêu Tộc thuần phục.” Từ

Phàm lắc đầu nói.

“Tứ tượng thành của Yêu Tộc không công ngược lại còn lùi, cử Yêu Tôn Vô Địch đánh lén Ẩn Linh môn nhiều lần, nhưng toàn bộ đều bị kiếm trận con rối đẩy lùi.”

“Sau này, Yêu Tôn liền từ bỏ tấn công Ẩn Linh môn.”

“Đây là một mặt liên quan đến sự an toàn của Ẩn Linh môn.”

“Còn về tu vi của trưởng lão và đệ tử của Tông môn, Trảm Linh trưởng lão, Nhiễm Thiên trưởng lão đã thăng tiến thành Đại Thừa Tôn Giả, còn về việc Tú Tâm trưởng lão độ kiếp thất bại, sư phụ số 2 đã bày ra đại trận chuyển linh trùng tu để tiến hành trùng tu, trước mắt cũng đã đến Hợp Thể kỳ.”

“Còn về chúng con, sư phụ đã nhìn thấy hết cả rồi, trừ Khai Linh ra, những người còn lại đều đã thăng tiến Hợp Thể kỳ.” Từ Cương nói.

“Lý Huyền Đạo đâu?” Từ Phàm hỏi.

“Lý sư huynh, vào 50 năm trước đã đi ra ngoài tìm kiếm một vật gì đó rồi? Huynh ấy để lại cho sư phụ một bức thư.” Từ Cương nói rồi lấy ra một tấm ngọc giản đưa cho Từ Phàm.

Chương 649: Vặt người ta đến buồn bực ~~

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản, dùng thần niệm quét qua một lượt rồi thu vào trong nhẫn không gian.

“Trước mắt, thế cục Tu Tiên giới ra sao?” Từ Phàm hỏi.

“Yêu tộc hơi chiếm thượng phong, nhất là sau khi hai giới dung hợp, lục địa khác cũng bị Yêu tộc xâm lấn, có điều thế cục vẫn coi như ổn định.” Từ Nguyệt Tiên lên tiếng đáp lời.

“Một số trưởng lão thứ tự gần phía trước của Hội Trưởng Lão, đại bộ phận đều đang trấn thủ tại các châu khác.”

“Bởi vì Hội Trưởng Lão có ân với tông môn chúng ta, cho nên chúng ta cũng tiếp nhận nhiệm vụ trấn thủ một châu.”

“Châu nào?”

“Tượng Châu” Từ Nguyệt Tiên nói với vẻ hơi xúc động.

“Hiện tại bên kia thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Tượng Châu là một châu có ít Nhân tộc nhất trong tất cả các đại châu, sau khi phái phân thân Bồ Đào cùng với con rối đi qua, tụ họp với nhau cũng miễn cưỡng có thể gộp đủ quy mô một cái tiên thành.” Giọng nói của Từ Nguyệt Tiên có hơi nặng nề.

“Vậy là được, chỉ cần có cơ sở là có hy vọng.” Từ Phàm nói.

Ngay vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhớ đến Phượng Trường Ninh.

“Vương triều Cửu Phượng bên kia thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

Nghe thấy Từ Phàm hỏi, sắc mặt mọi người có hơi không được tự nhiên.

“Mấy người chúng ta đều dựa theo kế hoạch trước khi hôn mê của sư phụ làm việc, không có chèn ép vương triều Cửu Phượng, dẫn đến mấy năm này bọn họ phát triển có hơi nhanh chóng.” Lý Tinh Trì nói, sắc mặt có chút không được tự nhiên.

“Nhanh chóng là như thế nào?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi lại.

“Sư phụ có thể nhìn thử xem, trên người ngươi hội tụ bao nhiêu công đức khí vận?”

Nghe thấy lời Lý Tinh Trì nói, Từ Phàm bèn gọi ra Công Đức Khí Vận Bảo Cái.

Đúng lúc này, công đức kim quang thoáng hiện trên người Từ Phàm.

Một cái Tụ Bảo Xa do công đức khí vận ngưng tụ thành xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Phía trước Bảo Xa, còn có mấy con Long Mã, đó chính là Thụy Thú do công đức khí vận ngưng tụ thành.

Từ Phàm cảm nhận được cái công đức khí vận to lớn này, không nhịn được thầm cảm thán, đây chính là chỗ tốt của cổ phần nguyên thủy.

Vào thời điểm này, trên bầu trời đột nhiên có công đức kim quang hạ xuống.

Một cái cổng lớn vắt ngang giữa thiên địa, hô ứng với Từ Phàm.

“Như vầy là có thể công đức thành tiên rồi?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

“Vương triều Cửu Phượng đã thống nhất châu lớn gần biển, che chở vô số người phàm.”

“Thực lực đã đạt đến tình trạng Hội Trưởng Lão không thể không thừa nhận bọn họ.”

“Vương triều Cửu Phượng đã tham dự vào cuộc chiến với Yêu tộc.”

“Bọn họ đã mang đến tác dụng không nhỏ trong đại chiến hai giới.” Lý Tinh Trì nói.

“Xem ra trong những năm này bọn họ cũng không nhàn rỗi.” Từ Phàm nhịn không được phun tào một câu.

Đối với việc vương triều Cửu Phượng có thể có được thực lực như thế, Từ Phàm không hề giật mình chút nào.

Nếu như hắn muốn, có lẽ còn khoa trương hơn cả như vầy.

“Trong năm trăm năm Đại Trưởng lão hôn mê, Phượng Trường Ninh đã tự mình đến tông môn bái phỏng một lần, tư thái ép xuống cực thấp, cũng giống như lúc đầu vậy.” Lý Tinh Từ nói với vẻ khâm phục.

“Cũng không cần nghĩ, người làm đại sự cảm thấy trước khi bản thân còn chưa vô địch, thì làm sao dám kiêu căng phách lối đây?” Từ Phàm vừa cười vừa hỏi, khiến người ta cảm thấy đây chỉ là thao tác thông thường.

“Vậy tiểu quốc sư kia không có kiếm chuyện sao?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Đương nhiên là cũng có kiếm chuyện, có điều trước mắt hắn vẫn chưa tìm được biện pháp nào đối phó Bồ Đào.” Nói đến đây đám người đều cười lên.

“Tất cả chiến lực chủ yếu của vương triều Cửu Phượng đều bắt nguồn từ những con rối kia, cho dù là tinh chu, cũng là do con rối điều khiển.”

“Mà mỗi một lần quốc sư kia kiếm chuyện, đều là thời điểm mà Bồ Đào hưng phấn nhất.”

“Đã từng có một lần, quốc sư phái ba con rối Đại Thừa kỳ giỏi về ngụy trang âm thầm chặn giết đệ tử tông môn ta.”

“Nhưng còn chưa kịp đến gần tông môn, thậm chí còn chưa đến gần trong trăm vạn cây số của tông môn, thì đã bị Bồ Đào phát hiện, trực tiếp thôn phệ chân linh của hắn.”

“Bồ Đào có địa vị thống trị tuyệt đối đối với những con rối của vương triều Cửu Phượng.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm nghe đến đây thì gật gật đầu, cũng không khác mấy với dự tính của bản thân.

“Bên phía Yêu giới có thế lực nào mới xuất hiện không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

Nói đến vương triều Cửu Phượng, Từ Phàm lập tức nghĩ đến con nhện nhỏ kia.

“Có, vả lại thực lực còn không yếu, có khuynh hướng ngang hàng với vương triều Cửu Phượng.”

“Thế lực này còn có một chút sâu xa với sư phụ, chính là do con Tinh Tri Chu kia thành lập.”

“Mấy trăm năm trước, không biết con Tinh Tri Chu kia thu được kỳ ngộ gì, thực lực đột nhiên tăng mạnh, thời gian không đến trăm năm mà đã là Yêu Tôn Vô Địch.”

“Nàng lung lạc gần năm thành Yêu tộc nhỏ không có Yêu Tôn trấn giữ, thậm chí còn có rất nhiều đại tộc có Yêu Tôn trấn giữ cũng gia nhập vào trong thế lực của bọn họ.”

“Tên tuổi của thế lực kia còn rất cuốn, gọi là cái gì mà Vạn Yêu Đình, chủ trương tất cả sinh linh đều bình đẳng, dù có là Nhân tộc cũng không ngoại lệ.”

“Thực lực bản thân còn ngang hàng với vương triều Cửu Phượng.” Từ Nguyệt Tiên lên tiếng giới thiệu.

Những năm này nàng vẫn luôn không hề nhàn rỗi, nương theo thần thông ẩn thân ngụy trang cao siêu, địa phương nào nàng cũng đã đi qua.

Sau khi Từ Phàm nghe chuyện về vương triều Cửu Phượng và tiểu tri chu, đột nhiên có hơi bành trướng cảm xúc, có chút hối hận bản thân không tỉnh lại sớm hơn.

Nhìn những thế lực chân heo kia phát triển từ nhỏ đến lớn, cũng là một việc rất có ý tứ.

Ngay vào lúc này, một hạm đội tinh chu từ bên ngoài đại trận Ẩn Linh môn bay vào.

Từ Phàm nhìn về phía hạm đội tinh chu kia có hơi xuất thần.

“Đây đều là tinh chu do sư phụ số hai chỉ huy những Tông Sư luyện khí của Yêu tộc luyện chế.”

“Bình thường đều dùng để đến nội khu của Cực Không Chi Vực lấy quặng, bây giờ đang vận chuyển số lượng lớn vật liệu qua lại giữa tông môn và Tượng Châu.” Từ Nguyệt Tiên giải thích.

“Hạm đội tinh chu như thế này chúng ta có bao nhiêu?” Từ Phàm lên tiếng hỏi.

“Hiện tại có năm chi hạm đội, mỗi chi hạm đội có năm chiếc tinh chu.”

“Ngoại trừ một hạm đội do Bàng Phúc chạy đi buôn bán, số còn lại đều đi lấy quặng trong nội khu của Cực Không Chi Vực.”

“Khoảng cách này có hơi lớn nhỉ!” Từ Phàm nói, trong mắt xuất hiện linh quang, nhìn vào pháp trận được khắc bên trong tinh chu.

Điều mà Từ Phàm nói tới tất nhiên không phải số lượng tinh chu mà là pháp trận phía trên tinh chu.

“Ý nghĩ của số hai không tệ, dùng tinh chu mới làm tiết điểm bày ra đại trận, có thể sử dụng để làm hao mòn tai họa của Cực Không Chi Vực, đạt được linh khoáng trọng bảo trong đó.” Từ Phàm cất lời khen ngợi.

“Lúc trước đi, bốn chi hạm đội đồng thời thúc đẩy, lợi nhuận kia quả thật không dám nghĩ.”

“Có điều về sau không thể đi được nữa.” Phân thân số hai cười khổ nói.

“Sao lại không thể đi được?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

“Bị cảnh cáo, chỉ cho phép một hạm đội có thể chơi như vậy.” Phân thân số hai đáp, đoạn chỉ chỉ lên trời.

Trong nháy mắt Từ Phàm đã rõ ràng chuyện gì xảy ra.

“Cũng thật là hẹp hòi.” Từ Phàm phun tào.

Ngay lúc này, một kiếm trận con rối Đại Thừa kỳ chợt xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Xung quanh kiếm trận con rối có chín thanh linh quang tiểu kiếm lơ lửng, xoay tròn.

“Chín thanh Tiên kiếm, cái lông dê này cũng cũng vặt thật cừ nha!” Từ Phàm thán phục không thôi.

“Trong bảo khố vẫn còn một bộ dự phòng, cũng là cấp bậc Tiên khí.”

“Trước đây cũng bởi vì có đại trận này nên mới có thể tùy tiện thu hoạch được linh khoáng cấp bậc Tiên khí trong nội khu của Cực Không Chi Vực, tiến độ kế hoạch của chúng ta cũng trước thời hạn rất nhiều.”

“Chỉ tiếc cuối cùng không được vặt lông dê nữa.” Phân thân số hai nói với vẻ hơi đáng tiếc.

“Ta biết tại sao đấy! Là do ngươi vặt lông dê quá mức hung ác, sau này ngộ nhỡ làm ra mấy chục cái hạm đội tinh chu như thế này, vậy thì Thiên Đạo này còn không bị ngươi vặt cho sạch sẽ hay sao!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Chương 650: Tiểu thế giới Linh Dịch

Từ Phàm cứ như vậy dạo bước trong Ẩn Linh đảo, tâm tình đặc biệt vui vẻ.

Dường như sau khi tỉnh lại từ giấc ngủ, hết thảy phiền não đều không còn nữa.

Thiên Cát Quy đi theo bên cạnh Từ Phàm, cùng đi tản bộ với hắn.

“Cũng đã được nghìn năm rồi, sao ngươi vẫn chỉ lớn có bấy nhiêu thế?” Từ Phàm nhìn Thiên Cát Quy hỏi.

Cảm thấy bản thân nuôi nhiều năm như vậy cũng đều vô ích.

Thiên Cát Quy trợn trắng mắt lườm Từ Phàm một cái, tự mình bước từng bước nhỏ chậm rãi.

“Sư phó, trăm năm trước Phi Vũ đã ra ngoài du lịch rồi, không biết lúc nào có thể trở về.” Vương Hướng Trì nói.

“Cũng thế, loại người thân mang thiên mệnh này không có khả năng vẫn luôn ở lại một chỗ được.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Những năm này, ngươi tiến bộ rất nhanh trên tâm kiếm nhất đạo.”

“Nhưng trong lòng ngươi vẫn luôn mang tâm bệnh, từ trước khi ngươi đạt Kim Đan kỳ thì đã có rồi.”

“Ta vốn cho rằng theo thời gian trôi qua ngươi sẽ buông xuống.”

“Nhưng hiện tại xem ra, ngươi vẫn không bỏ xuống được.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì nói.

Sau khi Từ Phàm tỉnh dậy từ giấc ngủ thì cũng đã là Hợp Thể kỳ, tự nhiên ánh mắt cũng tăng lên một cấp độ.

Hắn thấy, trong những đồ đệ của bản thân, người duy nhất có vấn đề trên việc tu luyện chính là Vương Hướng Trì trước mắt này.

“Trước đây sư đệ ngươi đã sắp xếp cho ngươi một đời kia không phải rất mỹ mãn sao?” Từ Phàm hơi khó hiểu hỏi.

“Một đời kia quả thật rất đẹp, nhưng nương tử làm bạn cả đời với ta, thời gian càng lâu ta càng càng cảm nhận được sự tồn tại của nàng.” Vương Hướng Trì trầm mặc thật lâu mới lên tiếng.

“Đều là nồi của sư đệ ngươi, mộng cảnh luân hồi chi thuật đang êm đẹp, hết lần này đến lần khác vì tăng cường hiệu quả cho ngươi mà dùng tới hoa Bỉ Ngạn.”

“Vi sư từng xem bói nhân duyên cho ngươi, trước kia không nói với ngươi là vì sợ ngươi suy nghĩ nhiều.”

“Hiện tại xem ra, cho dù ta không nói thì ngươi cũng như vậy.”

Lời Từ Phàm nói làm cho Vương Hướng Trì ngây ngẩn cả người, không khỏi kích động hỏi: “Sư phó, vậy ta có thể gặp được nương tử trong mộng lần nữa không?”

“Chuyện này thì ta không thể tính ra, có điều ta cảm thấy hẳn là có thể, bây giờ ngươi cần phải làm chính là tu luyện cho tốt, tranh thủ phi thăng Tiên giới.”

“Nương tử kia của ngươi rất có thể đang ở trên thượng giới.” Từ

Phàm mở miệng nói ra.

“Ở Tiên giới sao?” Trong giọng nói của Vương Hướng Trì có một loại cảm giác như yêu đương qua mạng đến mức thắm thiết nhưng vẫn chưa thể gặp mặt vậy.

“Đúng vậy, cho nên ngươi phải tu luyện thật tốt, nếu không sau khi ngươi đến thượng giới thì chỉ e vợ ngươi còn mạnh hơn cả ngươi, đến lúc đó tỉ lệ ăn bám trong đám đồ đệ ta sẽ đạt tới một phần ba.”

“Vi sư còn không ném nổi cái mặt này.” Từ Phàm dứt lời bèn không để ý tới Vương Hướng Trì nữa, tự mình đi thẳng về phía trước.

Thời gian ngàn năm, Ẩn Linh đảo cũng biến hóa rất nhiều, ít nhất thác nước giống như ngân hà trên bầu trời kia cũng đã biến mất không thấy.

“Bồ Đào, thác nước linh dịch lớn đến như vậy của ta sao không thấy nữa rồi?” Từ Phàm đứng bên cạnh hồ Linh Dịch khoa tay múa chân hỏi.

“Cái đế của Ẩn Linh đảo phải gánh chịu không gian to lớn, tất cả linh dịch mà Tụ Linh trận tông môn ngưng tụ ra đều chảy về nơi đó.” Bồ Đào giải thích.

“Chia linh dịch ra một chút, lại lấy thác nước linh dịch ra cho ta, bằng không toàn bộ hồ Linh Dịch quá yên lặng rồi!” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một thác nước linh dịch từ trên trời trút xuống, khơi dậy từng cơn sóng nhỏ trên hồ Linh Dịch.

Từ Phàm hài lòng gật gật đầu, đúng lúc này một đạo độn quang cấp tốc bay về phía hắn.

“Đại trưởng lão, rốt cuộc ngươi cũng tỉnh rồi!” Thiên Linh Tôn Giả kích động nói.

“Tôn giả, ngàn năm không gặp, thực lực của ngươi càng thêm tinh tiến hơn.” Từ Phàm mỉm cười bảo.

“Cũng đã ngàn năm rồi, dù cho không tu luyện thế nào đi nữa cũng phải có chút tiến bộ chứ!” Thiên Linh Tôn Giả vừa cười vừa nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm vô cùng kích động.

“Trong ngàn năm này, ta cùng với mấy người lão đại tìm khắp toàn bộ Tu Tiên giới, đều không thể tìm được phương pháp phá giải Mộng Yểm Huyễn Cảnh cho Đại trưởng lão, thật là có chút hổ thẹn.”

“Lực lượng ác mộng này không không thuộc về một giới này, đương nhiên sẽ không thể tìm được phương pháp phá giải.”

“Nhiều năm đến vậy, đã khiến Thái Thượng đại trưởng lão và Tôn giả phải vất vả rồi!” Từ Phàm vội vàng nói.

Trong khoảng thời gian hắn hôn mê, Thiên Linh tông vậy mà bỏ ra rất nhiều công sức.

Thậm chí ngay cả Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông, cũng vì việc của Từ Phàm mà phải chạy rất nhiều chuyến, phải biết rằng đây chính là đỉnh cấp Vô Địch Tôn Giả ít có trong giới này.

“Đây đều là nên làm, nếu như không có Tiên khí do Đại trưởng lão luyện chế, lão đại và chị dâu vẫn còn chưa hợp lại với nhau.” Thiên Linh Tôn Giả vừa cười vừa nói.

“Đây là có chuyện gì?” Từ Phàm còn chưa cộng hưởng ký ức thời gian ngàn năm này với phân thân số một và số hai.

“Trước đây phân thân số một của Đại trưởng lão phân biệt luyện chế cho lão đại và chị dâu mỗi người một kiện Tiên khí, lúc mới bắt đầu luyện chế đã cho ta một đề nghị.”

“Tốt nhất nên để hai kiện Tiên khí hợp lại với nhau, như thế có thể phát huy ra uy năng càng lớn hơn.”

Nói đến đây, trên mặt Thiên Linh Tôn Giả lộ ra vẻ đắc ý.

Từ trong nét mặt này Từ Phàm có thể thấy được, Thiên Linh Tôn Giả đã thu được chỗ tốt rất lớn từ đó.

“Sau đó cũng bởi vì trận đại chiến kia, khiến cho lão đại của ta không thể không hợp lực tác chiến với chị dâu.”

“Kết quả hai người vừa hợp tác, phát hiện hai kiện Tiên khí có thể tổ hợp thành Âm Dương Lưỡng Nghi Chiến Trận, có hiệu quả khắc chế rất mạnh với Cực Không Cự Thú.

“Sau khi chiến đấu, dưới sự chứng kiến của Hội Trưởng Lão, hai người hoàn thành nghi thức đạo lữ.” Thiên Linh Tôn Giả mỉm cười nói.

“Ngươi đạt được chỗ tốt gì từ đó?” Từ Phàm nhịn không được tò mò

hỏi.

“Lão đại cũng không dám lại để ý đến ~”

“...” Yêu cầu của ngươi cũng quá thấp rồi.

“Bồ Đào, chọn một kiện Tiên khí trong bảo khố làm hạ lễ, để Từ Cương đưa qua cho Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Linh tông và chị dâu.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, lúc đó đã đưa qua rồi, ngươi không cần phải tốn kém như thế.” Nghe hắn nói như thế, Thiên Linh Tôn Giả vội vàng ngăn cản.

“Đó là đại biểu Ẩn Linh môn tặng, còn cái này là đại biểu cho bản thân ta.” Từ Phàm nói.

Trước đây, khối ngọc phù phân thân kia của U Minh Tôn Giả xem như đã cứu được Ẩn Linh môn một lần, ân tình này Từ Phàm nhất định phải đền đáp.

Một cái bình ngọc màu đen trắng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, tản ra âm dương chi lực phi thường hài hòa.

“Đại Âm Dương Bình, có thể đem một vùng không gian hóa thành Âm Dương giới, có thể vây khốn kẻ địch, phong tỏa không gian, tốt nhất cần có hai người điều khiển mới có thể phát uy ra uy năng lớn nhất.”

“Đây là Tiên khí do số một tốn thời gian sáu năm luyện chế vào năm trăm trước.” Bồ Đào giới thiệu.

“Lấy cái này đi, đúng lúc thích hợp cho Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh tông và chị dâu điều khiển.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Thiên Linh Tôn Giả ở bên cạnh hâm mộ không thôi, hắn cảm thụ uy năng phát ra từ trên Tiên khí là biết ngay, biết ngay đây không phải là một món Tiên khí bình thường.

“Hiện tại tất cả Tiên khí mà Tôn giả có cũng đã đủ để Tôn giả dùng đến thượng giới rồi nhỉ!”

“Đồ vật như là pháp bảo này ấy mà, chỉ có thích hợp với bản thân mới là tốt nhất, cho dù có nhiều hơn thì cũng không phát huy được tác dụng quá lớn.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ta tất nhiên biết rõ, nhưng đồ vật như Tiên khí này ai cũng sẽ không ngại ít.” Thiên Linh Tôn Giả nói, mắt vẫn nhìn Đại Âm Dương

Bình trong tay Từ Phàm.

Từ Phàm trợn mắt nhìn Thiên Linh Tôn Giả.

“Đại trưởng lão, lần này ta đến đây là xin giúp đỡ.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Có chuyện gì mà Thái Thượng đại trưởng lão không làm được sao?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

Chương 651: Thả câu

“Nơi mà Ẩn Linh môn nhận nhiệm vụ trước đây là trấn thủ Tượng Châu, mà nhiệm vụ của Thiên Linh tông chúng ta là trấn thủ Thịnh Hải Châu, vừa vặn ngay sát vách Tượng Châu.”

“Cho nên ta muốn xin cho các đệ tử Thiên Linh tông đi nhờ các ngươi.” Thiên Linh Tôn Giả có hơi ngượng ngùng nói ra.

Mặc dù Thiên Linh tông bọn họ cũng có mấy chiếc tinh chu, nhưng mỗi một chiếc đều có tác dụng lớn, không dễ dàng điều ra một chiếc chỉ để qua lại giữa hai nơi được.

Không giống như Ẩn Linh môn, trực tiếp điều động cả một chi hạm đội tinh chu, chỉ chuyên dùng để vận chuyển.

“Ta còn tưởng là chuyện gì chứ, đúng lúc cũng tiện đường, thời điểm chúng ta xuất phát cũng sẽ thuận tiện đón các ngươi đi chung luôn.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Vậy thì xin đa tạ Đại trưởng lão.” Thiên Linh Tôn Giả vừa cười vừa nói.

“Chi tiết cụ thể, ngươi cứ phái trưởng lão thương nghị với Tự Viễn là được.”

Bây giờ Khâu Tự Viễn đã chính thức trở thành chưởng giáo Ẩn Linh môn.

“Đã rõ.”

Cuối cùng Thiên Linh Tôn Giả trò chuyện một lúc với Từ Phàm rồi rời đi.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm thấy được hạch tâm Tiên khí của toàn bộ Ẩn Linh đảo.

“Loại linh khoáng cấp bậc này, cũng là lấy được từ bên trong tai họa sao?” Từ Phàm nhìn hạch tâm Tiên khí trước mắt có hơi chấn kinh hỏi.

“Tất nhiên không phải, đều chỉ là linh khoáng cấp bậc Tiên khí cơ sở nhất, sau đó bị tên đồ tôn tốt kia của ngươi gia công một phen.” Phân thân số hai vừa cười vừa đáp.

“Đừng nói là các ngươi đi vặt lông dê hắn đi?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Tất nhiên không phải, chúng ta chẳng qua chỉ là treo lên tin tức cầu mua, là đồ tôn kia của ngươi chủ động đưa đến cửa.”

“Nhưng mà hắn cũng không thiệt thòi, ta cùng với số hai bỏ ra thời gian mười năm, tỉ mỉ luyện chế ra một món Tiên khí cho hắn.” Phân thân số một nói.

“Sau đó cái hạch tâm Tiên khí này đã hoàn thành, ta cũng thật bội phục tiểu tử kia, nếu không phải hắn gặp phải ta, dám cầm ra vật này, thì đã sớm lạnh tám trăm lần rồi!” Phân thân số hai nói.

“Ngươi nói ngược rồi, cũng bởi vì ngươi cho nên hắn mới dám lấy ra những vật này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Một cánh cửa ánh sáng chợt xuất hiện trước mặt Từ Phàm, hắn nhấc chân bước vào.

Từ Phàm đi đến một hòn đảo nhỏ do linh thạch tạo thành, lúc này ở trước mặt hắn chính là biển linh dịch mênh mông vô bờ.

Ở trong biển linh dịch, còn có những con cá mang đủ loại hình dáng được ngưng tụ từ ngũ hành bản nguyên, đang tung tăng bơi lội trong biển linh dịch.

“Biển linh dịch này đã tích lũy hơn năm trăm năm, thế giới này mới được bổ khuyết không đến một phần.” Phân thân số một lên tiếng.

“Trước đây các ngươi làm ra thế giới này với mục đích gì?”

“Tất nhiên là chuẩn bị cho sau này toàn bộ tông môn phi thăng Tiên giới rồi!” Phân thân số một đáp.

“Bên ngoài Tu Tiên giới là một mảnh Hư Vô Chi Vực, dưới tình trạng còn chưa xác định đại trận tông môn có thể ngăn cản loại hoàn cảnh kia hay không, tốt nhất nên có chuẩn bị vạn toàn.” Phân thân số hai tiếp lời.

Lúc này Từ Phàm như thể nhớ đến điều gì, nói với số một và số hai: “Hay là cộng hưởng ký ức đi, như vậy có thể dễ dàng hơn một chút!”

“Ngay từ đầu ngươi còn không muốn.” Phân thân số hai vừa nói vừa lôi ra một quả cầu ánh sáng nho nhỏ màu trắng, hàm chứa trí nhớ ngàn năm thời gian, tiện tay ném cho Từ Phàm.

Từ Phàm nhận lấy quả cầu ánh sáng trực tiếp để nó vào trong mi tâm.

Một tiếng sau, Từ Phàm có hơi đau đầu, xoa xoa đầu.

“Ngươi bỏ nhiều chi tiết luyện khí như thế vào làm gì?” Từ Phàm có chút nhức đầu hỏi.

“Đây không phải là để ngươi thể nghiệm một chút thời gian vui vẻ trong ngàn năm này của chúng ta sao?”

“Thuận tiện cho ngươi cảm thụ một phen, ta và số một đã cố gắng bao nhiêu.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Ngươi cố gắng bao nhiêu thì cứ nói với ta là được.”

Từ Phàm tiếp tục xoa xoa đầu.

Ngay lúc này giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Tượng Châu bên kia truyền đến tình báo khẩn cấp.”

Một cái màn hình ánh sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Vừa mới có bốn vị Yêu Tôn Vô Địch đến sao?” Từ Phàm nhìn tình báo hỏi.

“Làm thế nào xử lý việc bên kia từ xa?” Từ Phàm lại hỏi.

“Phái con rối kiếm trận cùng với sáu con rối Đại Thừa kỳ đi trấn thủ Tiên thành Tượng Châu, sau đó âm thầm thăm dò rõ ràng mục đích của bọn chúng, nếu như tầm bảo thì cướp đoạt bảo vật, nếu như còn có mục tiêu khác thì lập tức đi phá hư.” Bồ Đào đáp.

“Cứ dựa theo như vậy mà làm.” Từ Phàm khẽ gật đầu.

Hắn biết rõ chiến lực của con rối kiếm trận, mặc dù không thể giết được Yêu Tôn Vô Địch nhưng nếu mang theo những con rối khác nữa, muốn đánh lui bốn vị Yêu Tôn Vô Địch cũng không thành vấn đề.

“Trong tông môn vẫn còn con rối kiếm trận dự bị chứ?” Từ Phàm hỏi.

“Tất nhiên là có, nếu không ngươi cho rằng vì sao lại để con rối kiếm trận ra tay từ xa chứ!” Phân thân số hai lên tiếng.

“Tiểu tử kia thế nhưng nổi danh là vững vàng.”

“Vậy thì tốt rồi!”

Vào thời điểm này, Từ Phàm có một loại cảm giác, đó chính là tông môn đã đi lên quỹ đạo.

Vị Đại trưởng lão là hắn này đã có thể hoàn toàn trở thành một con cá ướp muối rồi!

Phía trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm cùng với Vương Vũ Luân đang nhàn nhã câu cá.

“Mấy năm này ngươi đã làm những gì? Sao ta cảm thấy tu vi Luyện Hư kỳ của ngươi có chút rỗng thế?” Từ Phàm dò xét người anh em tốt của mình từ trên xuống dưới.

“Ta cũng không biết rõ vì sao trong những năm này, mỗi khi tu luyện luôn có cảm giác nóng nảy phiền muộn trong lòng, căn bản không cách nào thu liễm ổn định tinh thần được.”

“Ta đã tìm nhiều người xem qua nhưng cũng không nói ra được cái gì.”

“Cuối cùng nếu không phải nhờ có Từ đại ca, nói không chừng ta đã đại nạn chết mất rồi.” Vương Vũ Luân nói.

“Lúc tu luyện cảm thấy nóng nảy phiền muộn trong lòng sao?” Từ Phàm hỏi, khoác một tay lên vai Vương Vũ Luân, đoạn bắt đầu kiểm tra thân thể.

Qua một lúc lâu sau, Từ Phàm mới thả tay xuống.

“Cũng không cảm thấy có tật xấu gì mà?” Từ Phàm khó hiểu, lại giơ tay điểm lên mi tâm của Vương Vũ Luân, bắt đầu kiểm tra linh hồn.

“Linh hồn cũng không có tật xấu gì, có phải do ngươi lười biếng không muốn tu luyện hay không?” Từ Phàm nhìn người anh em tốt của mình hỏi.

“Chắc là không phải đâu, ta cũng không rõ ràng.” Vương Vũ Luân đáp.

“Bây giờ có thể làm cái gì để ngươi có thể tĩnh tâm xuống nhất?” Từ phàm hỏi.

“Ngay lúc này, chính là lúc ta đang câu cá.” Vương Vũ Luân vẻ mặt tràn đầy bình tĩnh đáp.

“Trong ngàn năm Từ đại ca không có ở đây, có một nửa thời gian ta đều câu cá ở nơi này, cũng bởi vì thế suýt chút nữa Thiến Nhi đã trở mặt với ta, có điều về sau đã giải quyết vấn đề này rồi!”

“Giải quyết như thế nào?”

“Dẫn theo Thiến Nhi đi câu cá với ta.”

“...”

Ngay vào lúc này, cần câu của Vương Vũ Luân giật giật.

Một viên Linh Quang Bảo Châu trắng nõn không tỳ vết bị câu lên.

“Không biết vì cái gì, cứ một khi câu cá với Từ đại ca, đồ vật bị câu lên đều bắt đầu không đứng đắn.” Vương Vũ Luân tổng kết.

Từ Phàm phất tay cầm lấy viên linh châu kia bắt đầu tỉ mỉ dò xét.

“Mấy cái đồ vật kỳ quái mà ngươi câu được, đều là những vật không thuộc về thế giới này.” Từ Phàm hiểu rõ.

“Ta cũng có cảm giác.” Vương Vũ Luân gật đầu đáp.

“Viên linh châu này ẩn chứa linh khí có hơi khác biệt với Tu Tiên giới, chắc là cùng loại với linh khí trong trung thiên thế giới khác.” Từ Phàm nhìn bảo châu trong tay nói.

“Vậy ta lại câu thêm nữa, nhìn thử xem có thể câu ra được thứ gì khác nữa không.” Vương Vũ Luân lại có chút hứng thú.

Kết quả không tốn bao nhiêu thời gian, lại có một viên linh ngọc hình dạng giống như ngọc giản bị câu lên.

Từ Phàm bèn dùng thần thức quan sát lưỡi câu của Vương Vũ Luân.

Khoảnh khắc hắn câu lên kia, Từ Phàm cảm nhận được một loại khí tức khác thường.

Chương 652: Tiểu nữ hài

Sau khi Từ Phàm cảm nhận được loại khí tức dị dạng này, không khỏi khẽ thở dài một hơi.

So với hắn thì cái người anh em tốt này của hắn mới càng giống một nhân vật chính hơn.

Đi đến nơi nào cũng sẽ gặp được nữ nhân yêu thích hắn, còn có một người anh em tốt vô cùng quan tâm hắn đến từng li từng tí, thiên phú lại cực kỳ cao nữa.

Mấu chốt nhất chính là cái người anh em tốt kia sẽ đưa tất cả những thứ tốt nhất cho hắn.

“Bây giờ ngươi không thể tu luyện được chút nào luôn sao?” Từ Phàm nhìn người anh em tốt so với mình càng giống với nhân vật chính hơn hỏi.

“Từ sau khi Từ đại ca tỉnh lại, ta muốn nhập định tu luyện lại càng khó khăn hơn.” Ngữ khí của Vương Vũ Luân có hơi bi thương.

“Đây đều là vấn đề nhỏ, không phải chỉ là không thể nhập định tu luyện bình thường thôi sao?”

“Không nhất định cứ phải ngồi xếp bằng tu luyện, ngươi cũng có thể tu luyện bằng cách thả câu mà.”

Vấn đề này đối với Từ Phàm mà nói, muốn giải quyết cũng hết sức dễ dàng, tùy tiện thôi diễn ra một bộ công pháp có thể vừa câu cá vừa có thể tu luyện là được rồi.

“Còn có công pháp như thế nữa sao?” Vương Vũ Luân nghi hoặc hỏi.

“Trước kia không có, bây giờ lập tức có.” Từ Phàm vừa nói xong trong mắt chợt lóe lên kinh văn đại đạo, định đương trường giúp hắn thôi diễn ra.

Ngay vào lúc này, cần câu Vương Vũ Luân cầm trong tay bỗng bị kéo xuống, lại có hàng mắc câu rồi.

Ngay lúc Vương Vũ Luân dự định kéo cần câu lên thì đột nhiên phát hiện, với khí lực của mình vậy mà không thể nhấc nổi nó.

Cái cần câu kia như thể ngọn núi cao vạn trượng, mặc cho Vương Vũ Luân thôi động linh lực đến thế nào cũng không có kết quả.

Một tôn thiên địa pháp tướng cực lớn xuất hiện sau lưng Vương Vũ Luân, gia trì lên người Vương Vũ Luân vì hắn mà gia tăng lực lượng.

Từ Phàm ở bên cạnh nhìn mà không khỏi bật cười, ngươi chỉ có câu cá thôi, mà thiên địa pháp tướng cũng lấy ra luôn.

“Từ đại ca, không chừng đầu kia lưỡi câu là một con hàng lớn, ta không thể kéo được nó.”

Vương Vũ Luân bất đắc dĩ, chỉ có thể cầu cứu Từ Phàm.

“Cái Luyện Hư kỳ nhà ngươi quả thực có chút rỗng mà!”

Từ Phàm điểm lên hư không một cái, trực tiếp kích hoạch tất cả linh lực xung quanh, hết thảy đều rối rít gia trì lên người Vương Vũ Luân.

Vào lúc này, đầu bên kia cần câu mới có một chút động tĩnh.

Vương Vũ Luân kéo cần câu lên từng chút từng chút một, cuối cùng cũng kéo con hàng lớn kia lên được.

Thời điểm đồ vật ở đầu bên kia cần câu lộ ra khỏi mặt nước, suýt chút khiến cho Từ Phàm nhìn đến sững sờ.

Chỉ thấy một tiểu nữ hài trên người mặc da thú, bị câu lên.

Tiểu nữ hài bị câu ra khỏi mặt nước, trong miệng cắn lưỡi câu mờ mịt đảo mắt nhìn khắp nơi, sau đó thì nhìn thấy Vương Vũ Luân đang cầm cần câu treo mình.

“*##%”

Tiểu nữ hài hô một câu với Vương Vũ Luân, xem dáng vẻ như thể đang hỏi vì sao nàng lại xuất hiện ở nơi này?

Lúc này Vương Vũ Luân mới kịp phản ứng, nhìn tiểu nữ hài này sắc mặt càng lúc càng cổ quái.

Cái này không phải tiểu nữ hài gì đâu, cái này trông thế thôi chứ thật ra là một con dị chủng Thượng Cổ đấy!

Ở trong mắt Từ Phàm, tiểu nữ hài biến thành một con voi lớn thông

thiên.

Chân đạp mặt đất, lưng cõng tinh không, cái mũi dài dường như có thể câu thông vô tận thế giới.

Mặc dù Từ Phàm không thể nói ra được chủng loại cụ thể của cự tượng này, thế nhưng hắn biết rõ cái đồ chơi này nhất định không dễ chọc.

Tiểu nữ hài kia nhìn thấy Vương Vũ Luân đang sững sờ, trực tiếp gỡ lưỡi câu trong miệng ra, dùng lực lượng nguyên thủy nhất chấn động không trung mượn lực bay về phía Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, ta câu ra một cô bé con này!” Vương Vũ Luân có hơi khiếp sợ nói.

Trước kia chỉ câu ra vật chết thì cũng coi như xong, vì sao lần này ngay cả người cũng câu ra luôn rồi?

“Đầu tiên hãy giải quyết vấn đề trước mắt đã ~”

Từ Phàm vung tay lên, một tầng ngũ hành hộ tráo mềm mại bảo vệ hai người.

Tiểu nữ hài cũng vọt tới trước mặt Vương Vũ Luân, nhưng lại bị tầng hộ tráo mềm mại này ngăn lại.

“#&%_&$” (chúng ta không phải kẻ địch.)

Từ Phàm sử dụng đại đạo chi ngữ biểu đạt tin tức như vậy.

Tiểu nữ hài như thể nghe hiểu Từ Phàm bèn dừng lại.

““#@ˆ0ˆ” (Không nên phản kháng, ta sẽ dạy ngươi ngôn ngữ nơi này.)

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một đoàn ánh sáng, trực tiếp đánh vào mi tâm của tiểu nữ hài.

“Tại sao ta lại xuất hiện ở nơi này? Ngươi còn cái đồ ăn kia nữa không?” Tiểu nữ hài ngu ngơ hỏi, hệt như một cô bé con thực thụ vậy.

Mỗi một lần câu cá, Vương Vũ Luân đều rất kính nghiệp, dù có lúc hắn biết thứ mình câu lên không phải cá, nhưng vẫn sẽ gắn mồi lên lưỡi câu theo thói quen.

Một cái hũ bị đẩy về phía tiểu nữ hài.

Tiểu nữ hài lập tức không quan tâm thêm gì nữa, bắt đầu ăn thức ăn cho cá trong hũ.

“Từ đại ca, ngươi có thể nhìn ra lai lịch của tiểu nữ hài này không?” Vương Vũ Luân có hơi nhức đầu hỏi.

Ngay lúc này, chỗ linh thuyền của Từ Phàm đột nhiên rung lắc.

Hóa ra là do tiểu nữ hài giậm chân một cái, trực tiếp đạp nát sàn của linh thuyền.

Từ Phàm tranh thủ thời gian dùng linh lực tu bổ.

“Ta không nhìn ra được, có điều ta biết rõ không thể trêu vào, linh hồn pháp tướng của tiểu nữ hài này so với Cực Không Cự Thú còn muốn lớn hơn, có năng lực lưng cõng tinh không, câu thông vạn giới.”

Từ Phàm hơi xúc động, càng cảm thấy người anh em tốt của mình càng giống nhân vật chính hơn cả mình, không nghĩ tới kỳ ngộ cứ thế mà đến.

“Tiểu cô nương, nhà ngươi ở đâu?” Vương Vũ Luân cẩn thận nghiêm túc hỏi, sợ vị cự thú trước mắt trông như thể tiểu cô nương này lại vọt tới.

“Ta không có nhà, từ khi sinh ra ta đã bắt đầu du đãng khắp nơi.” Tiểu nữ hài vừa ăn thức ăn cá, vừa không một chút lo lắng trả lời.

Lúc này Từ phàm trực tiếp dùng linh lực lôi ra một con Thâm Hải Cự Hà từ trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Bóc vỏ, lấy thịt tôm, thêm gia vị, dùng linh hỏa nướng.

Trong chốc lát, một con tôm bóc vỏ nướng xuất hiện trước mặt tiểu nữ hài.

Tiểu nữ hài đang ăn thức ăn cá chợt hít hít mũi, thuận theo mùi hương, nhìn thấy thịt tôm còn muốn lớn hơn nàng gấp đôi.

“Đây là cho ta ăn sao?” Tiểu nữ hài có vẻ ngượng ngùng hỏi.

Từ Phàm gật gật đầu.

Nhìn thấy Từ Phàm gật đầu, tiểu nữ hài đột nhiên bật ra lực lượng cường đại, lao về phía thịt tôm bóc vỏ còn lớn hơn mình gấp đôi kia.

Tạm ngừng sau cơn gió cuốn mây tan, tiểu nữ hài ăn xong tôm bóc vỏ nướng bèn dùng ánh mắt đáng thương nhìn về phía Từ Phàm.

Từ Phàm lại vung tay lên, một con cá lớn đuôi xanh bị kéo lên.

Quá trình này vẫn luôn kéo dài cho đến trưa.

Chỉ thấy tiểu nữ hài vỗ vỗ cái bụng tròn tròn cười đến cực kỳ vui vẻ.

Vương Vũ Luân nhìn da thú trên người tiểu nữ hài, trực tiếp lấy ra một quả cầu vạn y vỗ lên người tiểu nữ hài.

Tiểu nữ hài ngay lập tức từ tiểu thú nhân hoang dã biến thành một vị thiên kim đại tiểu thư mặt hoa da phấn.

Tiểu nữ hài nhìn quần áo trên người mình, thỏa mãn khẽ gật đầu.

“Ngươi tên là gì?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Ngươi cứ gọi ta là Tinh là được.” Tiểu nữ hài vừa sờ quần áo trên người vừa đáp.

“Vậy cha mẹ của ngươi đâu?” Vương Vũ Luân lại hỏi tiếp, tiểu nữ hài này là do hắn câu lên, vậy nên hắn phải chịu trách nhiệm.

Vương Vũ Luân cảm thấy mặc dù bản thân mình trải qua phong phú, nhưng xưa nay tuyệt không phải là đàn ông cặn bã.

Tiểu nữ hài nghĩ nghĩ rồi lắc đầu nói: “Bọn họ sinh ta ra rồi cứ thế bỏ mặc ta.”

Nghe đến đây Vương Vũ Luân thở dài, hắn đột nhiên nghĩ đến con gái của mình.

“Nếu sau này ngươi không có chỗ này để đi thì cứ đi theo bên cạnh ta đi.” Vương Vũ Luân thở dài nói, như thể đang đau lòng tiểu nữ hài ngay cả cha mẹ cũng không muốn này.

Nghe thấy Vương Vũ Luân nói, tiểu nữ hài lập tức cao hứng trở lại.

“Về sau mỗi ngày ta đều được ăn đồ ăn ngon như thế này sao?”

“Có, mỗi ngày đều có ~”

Chương 653: Áp chế huyết mạch

Cứ như vậy bên cạnh Vương Vũ Luân nhiều thêm một tiểu nữ hài mỗi ngày cùng câu cá với hắn.

Khi Vương Vũ Luân hỏi vì sao lúc đó không đi theo Từ Phàm.

Câu trả lời của tiểu nữ hài khiến cho Vương Vũ Luân không khỏi có hơi bất đắc dĩ.

“Ta là do ngươi câu lên nên ta đi theo ngươi.”

“Trên người ngươi có một mùi hương rất dễ ngửi, ở lại bên cạnh ngươi ta cảm thấy rất dễ chịu.”

Dưới gương mặt tươi cười như bà dì của Từ Phàm, tiểu nữ hài nhận Vương Vũ Luân làm cha nuôi.

“Tinh, cho ta một giọt máu của ngươi được không?”

“Ta sẽ làm cho ngươi một bữa tiệc hải sản.” Từ Phàm cất tiếng dụ dỗ.

Tiểu nữ hài nhìn Từ Phàm một cái, trực tiếp quay đầu nhìn sang Vương Vũ Luân.

“Cha, hắn là người xấu.” Tiểu nữ hài bĩu môi mách.

“Từ bá bá của ngươi là người tốt mà! Những thứ ngươi ăn đều là do Từ bá bá của ngươi làm đấy!” Vương Vũ Luân kiên nhẫn giải thích.

“Trước kia ta cũng từng gặp qua rất nhiều người muốn máu của ta, nhưng cuối cùng hình như đều bị cha mẹ ta giẫm chết hết rồi.”

“Từ bá bá, ngươi còn cần nữa không?” Tiểu nữ hài nghiêng đầu nhìn Từ Phàm.

Tiểu nữ hài làm Từ Phàm giật nảy cả mình.

“Không cần, không cần.” Từ Phàm thuận tay lấy ra một cây kẹo que nhét vào trong miệng tiểu nữ hài.

“Ngươi cứ vui vẻ câu cá với cha ngươi là được rồi.”

Trong khoảnh khắc vừa rồi, Từ Phàm thật sự cảm giác được hắn bị thứ gì đó để mắt đến.

Hắn như thể biến thành một con cá nhỏ trong biển bị cá mập để ý đến, giết hay không giết chỉ là một ý niệm.

Từ Phàm thầm nhớ lại một màn kia trong đầu, cảnh tượng nhìn thấy linh hồn pháp tướng của tiểu nữ hài.

Thông Thiên Cự Tượng kia cơ hồ như có thể dùng một chân giẫm nát cả một thế giới.

Căn cứ cảm giác vừa rồi, Từ Phàm kết luận phía sau tiểu nữ hài này nhất định có người đang che chở nàng.

Một cái Ngọc Điệp bay lơ lửng trong tay Từ Phàm.

“Vũ Luân, đây là công pháp mà ta thôi diễn cho ngươi, rất phù hợp với thần thông của ngươi.”

“Tu luyện công pháp này, hẳn là ngươi có thể tĩnh tâm nhập định tu luyện rồi.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca phí tâm rồi.” Vương Vũ Luân lên tiếng cảm ơn.

“Cũng chẳng phải việc gì to tát.”

Từ Phàm nở nụ cười.

Ngay vào lúc này, xung quanh đột nhiên tối sầm lại, một thân ảnh khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên không trung.

Thì ra là Thôn Tinh Xà được nuôi thả trong Cực Không Chi Vực, cứ qua một khoảng thời gian hắn đều sẽ quay về Ẩn Linh môn nhìn thử.

Lúc này, thân thể dài đến mấy ngàn trượng kia của Thôn Tinh Xà bắt đầu thu nhỏ lại, cuối cùng biến thành một con độc giác cự xà chiều dài không đến mười trượng.

Sau khi độc giác cự xà nhìn thấy Từ Phàm, trong chốc lát hai mắt chợt ứa nước mắt.

Giống như một bé chó nhiều năm rồi không được gặp chủ nhân vậy, vọt tới bên cạnh Từ Phàm bắt đầu cọ qua cọ lại.

Ngay vào lúc này, một bàn tay nho nhỏ đột nhiên tóm lấy Độc Giác Cự Xà, đang muốn nhét vào trong miệng,

Từ Phàm dường như còn nghe được tiếng nuốt nước miếng.

“Rắn nhỏ thật là thơm quá!” Giọng nói ngây ngô của tiểu nữ hài vang lên.

Độc giác cự xà vừa cố gắng tránh thoát vừa nhìn về phía tiểu nữ hài đã bắt nó.

Sau khi nhìn thấy diện mạo của tiểu nữ hài, độc giác cự xà đột nhiên bị dọa đến biến thành một cây gậy, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Giống như lúc lên lớp, ngươi đang chú tâm lén xem tiểu thuyết trên di động thì chợt quay đầu nhìn lại, bỗng dưng phát hiện giáo viên chủ nhiệm đứng ngay sau lưng ngươi.

Không những thế còn cười ha ha hỏi ngươi, truyện mới có hay không?

“Tinh, cái này cũng không thể ăn!”

Vương Vũ Luân lập tức đoạt lấy độc giác cự xà đã biến thành cây gậy kia.

“Từ đại ca, đây là tình huống gì?”

“Còn có thể là tình huống gì? Huyết mạch áp chế thôi ~” Từ Phàm nhận lấy độc giác cự xà đã biến thành cây gậy rồi trực tiếp ném lên trời như thể đang ném một ngọn giáo.

“Đó chính là Thôn Tinh Xà đấy, là huyết mạch của Cực Không Cự Thú!” Vương Vũ Luân chấn kinh bật thốt.

“Vậy thì thế nào? Gặp phải cấp bậc cao hơn, còn không phải bị gặm như cục thịt thôi sao?”

Từ Phàm nói, đoạn đưa tay muốn vuốt ve đầu của tiểu nữ hài.

Kết quả bị một bàn tay nhỏ bé tròn tròn kia đánh trở về.

Sau đó toàn bộ cánh tay của Từ Phàm trực tiếp bị đánh thành bột phấn.

“Ngoại trừ cha ta, những người còn lại ai cũng không thể đụng vào ta.” Tiểu nữ hài nhướng mày lên bảo.

“Từ đại ca, ngươi không sao chứ?” Vương Vũ Luân kinh hoảng hỏi.

“Tinh, sau này ngươi không được phép ra tay với Từ bá bá của ngươi nữa biết không?” Vương Vũ Luân nghiêm túc nói với tiểu nữ hài.

“Ta biết rồi ~” Tiểu nữ hài đáp, lấy ra một miếng cá nướng nhét vào trong miệng.

“Không có gì đâu, không phải chỉ là một cánh tay thôi sao?” Từ Phàm bị cụt một tay vừa dứt lời lập tức nổ tung, biến thành linh khí tinh thuần nhất.

Sau đó, một Từ Phàm tứ chi kiện toàn chợt xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

Khoảnh khắc vừa rồi tiểu nữ hài ra tay, Từ Phàm trực tiếp dùng phân thân thay thế bản thể, lúc này mới có thể tránh thoát một kiếp.

“Trông coi khuê nữ của ngươi cho tốt, đừng để người khác động đến nó ~” Từ Phàm nói.

“Ta biết rồi, Từ đại ca.” Vương Vũ Luân khẽ gật đầu, nghiêm lúc đáp.

Từ Phàm nhìn Tinh ở bên cạnh người anh em tốt của mình, cảm thấy bản thân cần phải sử dụng một vài biện pháp.

Cũng không cần thiết phải thay thế địa vị của người anh em tốt trong mắt con bé, ít nhất sau này cũng phải nhận cái người bá bá là mình này.

Trong tay Từ Phàm chợt xuất hiện một cái máy tính bảng, đưa tới trước mặt tiểu nữ hài.

Bên trên đang chiếu phim hoạt hình.

“Tinh, lúc ngươi ở bên cạnh cha ngươi không có việc gì làm thì có thể xem cái này.” Từ phàm vừa cười vừa nói.

Chỉ chớp mắt tiểu nữ hài đã bị hình ảnh phát ra từ máy tính bảng hấp dẫn, nói cám ơn một tiếng lập tức nhận lấy máy tính bảng, bắt đầu chăm chú xem.

Bên trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm cùng với Vương Vũ Luân câu cá, tiểu nữ hài thì ngồi bên cạnh xem phim hoạt hình.

Khung cảnh cực kỳ hài hòa.

“Từ đại ca, lúc ngươi hôn mê, chị dâu có đến qua một lần, cái này ngươi có biết không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Ta đã biết, bồi ta được một khoảng thời gian, không phải cũng đã đi rồi sao?” Từ Phàm thở dài một tiếng.

“Chị dâu để ngươi đợi nàng thêm một khoảng thời gian nữa, nói là đợi sau khi sư tôn nàng phi thăng thì sẽ trở lại với ngươi.”

“Đến lúc đó hai người các ngươi cũng nên có một đứa bé rồi.” Vương Vũ Luân nói, hắn như vầy miễn cưỡng cũng có thể xem như làm gia gia người ta, có tư cách thuyết phục Từ Phàm trên phương diện này.

“Có một đứa bé à!” Từ Phàm lẩm bẩm một mình.

Trong đầu hắn thầm nhớ lại lời mẫu thân càm ràm trong Mộng Yểm Huyễn Cảnh.

Đột nhiên cảm thấy có một đứa bé cũng là một lựa chọn tốt.

“Không phải là ta không muốn, nhưng việc này có hơi ngoài tầm với.” Từ Phàm nói.

“Ngoài tầm với?” Cái từ này làm cho Vương Vũ Luân có hơi bối rối.

“Nhìn ngươi mày rậm mắt to, thật không ngờ lại không đứng đắn như thế!” Từ Phàm cười mắng.

Vào lúc này, từ nơi xa có một đạo độn quang bay tới.

“Sư phó, ta muốn ra ngoài xông xáo một phen.” Chu Khai Linh đã là Luyện Hư kỳ lên tiếng.

“Những năm này, không phải ngươi vẫn luôn hảo hảo ở lại trong tông môn ư? Vì sao lúc này lại muốn ra ngoài?” Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh hỏi.

“Gần đây ta có hơi khô kiệt linh cảm, đột nhiên muốn đi ra ngoài tìm kiếm linh cảm một phen, muốn làm cho bộ thần thông mà ta sáng tạo càng thêm phong phú hoàn chỉnh hơn.” Chu Khai Linh nói.

“Là cái hệ liệt nào?” Từ Phàm hỏi.

Hắn biết vị đồ đệ này của bản thân có đam mê đặc thù, tuyệt đối sẽ bị hai giới Nhân Yêu liệt vào một trong những nhân vật không thể trêu chọc nhất.

Tác dụng phụ của hắn chính là làm cho danh hào của Ẩn Linh môn truyền khắp toàn bộ Tu Tiên giới.

“Là hệ liệt Tiên Cung Thịnh Yến.” Chu Khai Linh gãi đầu đáp.

“Nhất định phải đi ra ngoài sao?” Từ Phàm hỏi lại.

“Đại sư huynh nói với ta, sáng tác không ra thần thông thì cứ đi ra ngoài một phen là được.”

“Ngươi ra ngoài cũng được, tìm linh cảm thì cứ tìm linh cảm, nhưng nếu như muốn xảy ra chiến đấu thì ngươi không thể lấy bộ thần thông kia ra dùng.” Từ Phàm nói với vẻ tràn đầy nghiêm túc.

Chương 654: Hậu lễ

Cuối cùng Từ Phàm vẫn đồng ý cho đồ nhi ngoan của mình ra ngoài lịch luyện.

Dù sao cứ giấu hắn trong tông môn cũng không phải chuyện tốt.

“Đi đi, mang theo một chiếc Đại Thừa kỳ có thể lĩnh hội, nếu không ta không yên lòng.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

“Cảm ơn sư phụ đã thành toàn, đồ nhi nhất định sẽ suy diễn ra hệ liệt thần thông Tiên Cung Thịnh Yến hoàn mỹ nhất.” Chu Khai Linh cam đoan.

“Ta cũng không quá chờ mong vào chuyện này, chỉ cần ngươi có thể sống sót trở về là được rồi.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Chu Khai Linh hành lễ với Từ Phàm xong rồi rời đi.

Vương Vũ Luân nhìn độn quang của Chu Khai Linh, không nhịn được nói: “Từ đại ca, ngươi thật sự cho một mình hắn ra ngoài lịch luyện sao?”

“Đứa trẻ nào trưởng thành cũng đều muốn ra ngoài mở mang kiến thức một chút.” Từ Phàm nói ra.

“May mắn bây giờ kẻ địch chính của Tu Chân giới là Yêu Tộc, nếu như là trước kia, chỉ cần có một chút tin tức truyền ra, vậy thì khó mà nói trước được danh tiếng của Ẩn Linh môn chúng ta rồi.” Vương Vũ Luân nói.

Đúng lúc này, cô bé bên cạnh Vương Vũ Luân cau mũi nó: “Vừa rồi có một âm thanh nói cho ta biết, đừng đi trêu chọc người vừa rồi kia.”

Từ Phàm giật mình, không ngờ thần thông của đồ đệ này của mình còn có bản lĩnh bực này.

Về sau ngẫm lại cũng cảm thấy đúng, cho dù là sinh linh gì, dưới tình huống bình thường không quá cần thiết, ai cũng không muốn lộ ra toàn bộ bản lĩnh của mình.

“Ha ha, quả thật người kia không dễ chọc, về sau Tinh cách xa hắn một chút.” Vương Vũ Luân cười nói.

Cô bé đang ăn cá gật đầu.

Từ Phàm câu cá cùng Vương Vũ Luân và cô bé cả một ngày, khi đang định thu dọn trở về, phân thân số hai cần pháp bảo truyền tin đến.

“Này, đồ đệ Tri Chu tiện nghi kia của ngươi tìm ngươi có việc.” Phân thân số hai nói.

“Trước kia là ngươi quản lý, sau này ngươi vẫn quản lý là được rồi.” Từ Phàm nói ra.

Trong khoảng thời gian hắn không có ở đây, thần thông mà Địa Tinh Tri Chu kia học được đều do phân thân số hai thông qua ý niệm dạy cho nàng.

“Đồ đệ Tri Chu kia của ngươi học quá nhanh, chút thần thông ngươi cho ta kia đã dạy hết rồi.”

“Bây giờ muốn học tập thần thông mới của Yêu Tộc.” Phân thân số hai nói.

Lúc này Từ Phàm mới nhớ đến, đồ đệ Tri Chu kia của hắn đã là cấp bậc Yêu Tôn Vô Địch rồi.

“Đã là Yêu Tôn Vô Địch rồi, còn có cái gì để dạy chứ?” Từ Phàm nói rồi nhận lấy pháp khí truyền tin.

“Hóa ra là muốn giao dịch một thần thông Tiên Khí thích hợp với Tiên khí nàng đang sử dụng.”

Từ Phàm nhìn đến đây thì dừng một lát, trong đầu đầu tự hỏi một vấn đề.

Đó chính là, liệu sau này đồ đệ Tri Chu tiện nghi này của hắn có trở thành kẻ địch của hắn hay không?”

“Có thể đưa thần thông thích hợp với Tiên khí ngươi muốn, trao đổi ngang giá là được.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi trả lời.

Bây giờ kẻ địch chính của đồ đệ Tri Chu kia của hắn là các đại tộc đỉnh phong của Yêu Tộc.

Một khi đồ đệ Tri Chu kia của hắn trở nên mạnh mẽ, người đầu tiên gặp xui xẻo hẳn phải là đại tộc đỉnh phong Yêu Giới làm trái với suy nghĩ của nàng.

Về phần với Nhân Tộc, đó cũng là chuyện của sau này.

Từ Phàm đợi không lâu thì nhận được trả lời của Địa Tinh Tri Chu.

“Được, ta sẽ để con rối đưa linh khoáng đến cho ngươi.”

Từ Phàm nhìn thấy trả lời, không khỏi cảm thán, đã nhiều năm thế rồi mà vẫn còn khách khí như vậy.

Lúc này, Từ Phàm nhìn con gái nuôi bên cạnh huynh đệ tốt, đột nhiên nhớ đến Tùy Ảnh.

“Đúng rồi, Linh Nhi và Tùy Ảnh sao rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Còn có thể thế nào nữa? Cũng đã một nghìn năm rồi, Linh Nhi vẫn chưa thể hâm nóng trái tim Tùy Ảnh.”

Vương Vũ Luân nói đến đây thì không nhịn được hừ lạnh một tiếng.

“Làm việc tốt thường gặp nhiều gian nan, ngươi đợi thêm chút đi.” Từ Phàm cười nói.

Quốc đô hoàng thành của Vương triều Cửu Phượng.

Lúc này Phượng Trường Ninh đang xem tin tức trong tay, sắc mặt hơi nghiêm trọng.

“Quốc sư cầu kiến.” Một thị nữ Hợp Thể kỳ ở bên cạnh cung kính bẩm báo.

“Mời quốc sư vào.” Phượng Trường Ninh đặt ngọc giản trong tay xuống, nhẹ nhàng nói ra.

Một thiếu niên đi vào trong đại điện.

“Bệ hạ, đại trưởng lão của Ẩn Linh môn tỉnh rồi.” Thiếu niên lên tiếng.

“Ta biết, cũng đang nghĩ xem có nên chuẩn bị một phần hậu lễ đưa qua đó hay không.” Phượng Trường Ninh bình tĩnh nói.

“Ta muốn đưa phần hậu lễ này đến Ẩn Linh môn thay bệ hạ.” Quốc sư thiếu niên lên tiếng.

Phượng Trường Ninh nghe nói như vậy, đồng tử trong mắt co rụt lại.

“Vì sao…”

“Ta muốn gặp đại trưởng lão.” Quốc sư bình tĩnh nói.

“Bây giờ ngươi đi gặp đại trưởng lão, chẳng phải đồng nghĩa với việc ngươi tự động cúi đầu hay sao!” Phượng Trường Ninh nheo mắt nhìn quốc sư thiếu niên này.

Dựa vào hiểu biết của nàng về quốc sư, quốc sự không phải loại người có tính cách dễ dàng nhận thua.

“Cúi đầu cũng được, nhận thua cũng được, nhiều năm như vậy, ta tính hết mọi mưu kế, cuối cùng vẫn chỉ là công dã tràng.”

“Vì vậy ta muốn đi xem xem rốt cuộc đại trưởng lão của Ẩn Linh môn kia vĩ đại khiếp người đến nhường nào.”

“Có lẽ trước kia, là ta…”

Mặc dù quốc sư thiếu niên không muốn thừa nhận, nhưng đây chính là sự thật.

Nghe thấy lời của quốc sư, Phượng Trường Ninh nở nụ cười.

“Quốc sư có thể có tấm lòng như vậy, là may mắn to lớn của Vương triều Cửu Phượng ta.”

Phượng Trường Ninh đứng dậy đi đến đối diện quốc sư thiếu niên, thay mặt Vương triều Cửu Phượng hành lễ cảm ơn.

“Bệ hạ không cần như vậy.” Quốc sư thiếu niên nói ra.

“n oán giữa ngươi và đại trưởng lão là đại nạn to lớn treo trong lòng ta, bây giờ quốc sư bằng lòng đến Ẩn Linh môn, còn khiến ta vui mừng hơn cả chuyện Vương triều Cửu Phượng mở rộng thêm một châu.”

“Ta lập tức cho người chuẩn bị hậu lễ!”

Một ngày sau, một hạm đội tinh chu to lớn từ Vương triều Cửu Phượng bay lên, bay thẳng về phía Vực Cực Không.

Lúc này, Từ Phàm đang nói chuyện với mười hai con Linh Quy có màu sắc khác nhau.

Bây giờ đã trải qua một ngàn năm, mười hai Quy nhi tử của Giao Thủ Cự Quy lúc trước đều đã tăng đến Nguyên Anh kỳ rồi.

“Một ngàn năm qua, các ngươi muốn cái gì có cái đó, vì sao lại lên cấp chậm như vậy chứ?” Từ Phàm nhìn mười hai Linh Quy Vệ của Ẩn Linh môn được hắn đặt tên kia, nói ra.

“Đại trưởng lão, những những Linh Quy dị chủng này lớn cực kỳ chậm, cho chúng dùng nhiều linh đan linh dược nữa thì vẫn vậy.” Lôi Văn Khê ở bên cạnh nói.

“Nhưng mà thử nhiều linh đan linh dược như vậy, cũng không phải không có chỗ tốt, ít nhất thân thể của bọn chúng ngày càng mạnh mẽ.”

“Nói không chừng chờ sau khi tăng đến Đại Thừa kỳ, ngay cả Yêu Tôn Vô Địch cũng không phá được phòng ngự của chúng.”

Từ Phàm nói rồi gõ gõ một cái mai rùa thủy tinh trong đó.

“Chủ nhân, quốc sư của Vương triều Cửu Phượng mang theo hậu lễ đến chơi.” Tiếng nói của Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm đang nghiên cứu mười hai con Linh Quy kia dừng lại, trên mặt lộ ra nụ cười mỉm.

“Thú vị, hắn đến đây làm gì?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú lên tiếng.

Khoảng thời gian trước hắn đã xem cuộc xâm lược của quốc sư Vương triều Cửu Phượng đối với Ẩn Linh môn mà Bồ Đào ghi lại.

Không khỏi cảm thấy hơi đáng tiếc cho quốc sư kia.

Nếu như đổi là tông môn khác giống vậy, dưới sự xâm lược của hắn, đã sớm tan đàn xẻ nghé rồi.

Nhưng không hiểu vì sao cứ đụng phải hắn.

“Chủ nhân, có muốn làm một số thủ đoạn phòng bị hay không?” Bồ Đào hỏi.

“Phòng bị cái gì? Nên làm thế nào thì làm thế ấy, gặp mặt vị quốc sư kia, ta còn có thể thua được hay sao?” Từ Phàm cười nói, sắc mặt mang theo mong đợi.

Ngươi là đến nhận thua? Nhận thua thật hả? Nhận thua thật sao?

Kịch bản mà Từ Phàm hi vọng là quốc sư giống như thiếu niên tự kỷ kia hăng hái mà hét lên một câu ở trước mặt hắn.

“Cho ta thêm ba nghìn năm, ta muốn khiến ngươi phải ngước nhìn theo bóng lưng của ta.”

Chương 655: Tuần Giới Bàn

Từ Phàm cũng không phải chờ lâu, chỉ thoáng chốc đã gặp quốc sư của Vương triều Cửu Phượng rồi.

Nghênh Khách điện của Ẩn Linh môn.

Toàn bộ đại điện rất yên tĩnh, Từ Phàm và quốc sư nhìn nhau rất lâu.

“Quốc sư còn muốn nhìn bao lâu nữa?” Từ Phàm cười nói.

Một tên làm công như ngươi mà cũng dám nhìn chằm chằm ông chủ, không muốn sống à?

“Thần Tượng Nguyên Khí của Vạn Vật môn tại Thiên Cơ giới bái kiến đại trưởng lão.” Quốc sư đứng dậy chính thức hành lễ, trong giọng nói mang theo ý vị khác biệt, thoạt nhìn rất có phong cách.

“Từ Phàm của Vạn Đạo môn tại Thái Huyền giới.” Từ Phàm tỏ ra bình tĩnh nói, hắn thấy quốc sư nói chuyện cẩn thận như vậy, không nhịn được oán giận, bịa bừa ra một thân phận.

“Thái Huyền giới?” Quốc sư tỏ ra nghi ngờ.

“Ngươi không biết cũng rất bình thường.” Từ Phàm trưng ra dáng vẻ cao thâm khó dò.

Quốc sư gật đầu nói: “Ba nghìn giới rộng lớn xiết bao, không biết cũng rất bình thường.”

“Đại trưởng lão, tất cả thủ đoạn của ta đều bị ngươi kiềm chết gắt gao, ngươi thắng rồi.” Quốc sư lạnh lùng nói.

“Tiếp theo đây, ngươi muốn bày tỏ điều gì?”

“Trùng sinh ở giới này, sau khi nhìn thấy bệ hạ, ta liền biết đây chính là cơ duyên của ta.”

“Nhưng trên người đại trưởng lão mang theo một nửa khí vận công đức của Vương triều, vì vậy chúng ta khó tránh khỏi chuyện trở thành kẻ thù.”

“Vì vậy ngươi năm lần bảy lượt dùng đủ loại thủ đoạn muốn tiêu diệt Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm cười.

“Không phải tất cả những thủ đoạn này đều bị đại trưởng lão phát hiện hay sao?” Quốc sư tự giễu nói.

“Vì vậy lần này ngươi đến là muốn biến chiến tranh thành tơ lụa?”

Cho đến bây giờ, Từ Phàm chưa ba giờ khách khí đối với người đã động đến mình.

“Ta cẩn thận suy nghĩ, nhân vật giống như đại trưởng lão, ngày sau ắt sẽ có thành tựu to lớn tại Tiên giới.”

“Tại hạ giới thế này mà lấy được khí vận công đức, vậy chắc chắn trong thế giới Đại Thiên cũng sẽ như vậy, cho nên khi đại trưởng lão phi thăng lên thế giới Đại Thiên, ta muốn dùng một vật đổi lấy một nửa khí vận công đức của Vương triều Cửu Phượng.” Quốc sư nói.

“Vậy ân oán giữa chúng ta thì sao, trước kia ngươi muốn đưa ta vào chỗ chết đấy, sẽ không định cho qua như vậy chứ?” Từ Phàm nói ra, đồng thời trong cơ thể phóng thích ra một luồng khí thế khiến người ta sợ hãi.

“Ta cũng sẽ dùng một món đồ khác để hóa giải ân oán giữa hai chúng ta.” Quốc sư nói rồi lấy một cái hộp ngọc ra, dùng hay tay đưa đến trước mặt Từ Phàm.

“Ta thật sự muốn nhìn xem là đồ vật gì có thể hóa gian ân oán giữa hai chúng ta?”

Từ Phàm nói rồi nhẹ nhàng mở hộp ngọc ra.

Một chiếc la bàn ngọc bích màu xanh nằm ở bên trong hộp ngọc.

“Một món Tiên khí?” Từ Phàm cảm thấy hơi buồn cười, trước kia còn tạm được, bây giờ thì quả thật xỉ nhục giá trị con người của hắn.

“Đây là Tuần Giới Bàn của Tu Tiên giới, có nó, người sử dụng có thể thuận lợi tìm được vị trí trong thế giới Đại Thiên.”

Quốc sư nói rồi dùng một đầu ngón tay khẽ điểm vào Tuần Giới bàn

Ngay lập tức, toàn bộ Nghênh Khách điện đột nhiên bị hư ảnh bao trùm, một tấm tinh đồ lập thể xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

Mà ở trung tâm tinh đồ chính là Tu Tiên giới đã dung hợp xong xuôi.

Từ Phàm nhìn tinh đồ, rất lâu sau mới chậm rãi nói ra: “Đồ vật của ngươi rất hợp ý ta, nhưng còn chưa đủ so với ân oán giữa hai chúng ta.”

“Cảnh giới tại đạo Luyện Khí của đại trưởng lão vượt xa ta, nhưng ta vẫn còn có chút năng lực phân biệt tốt xấu đó.”

“Chắc hẳn đại trưởng lão muốn đưa tông môn phi thăng đến thế giới Đại Thiên, mà cho dù ở Tiên giới thì Tuần Giới bàn này cũng là vật cực kỳ quý giá.”

“Hơn nữa tinh đồ cấp bậc thế này, cho dù là thế lực có Đại La tọa trấn cũng khó mà có được.”

“Vì vậy người trùng sinh từ thế giới Đại Thiên cực xa giống như đại trưởng lão rất cần Tuần Giới Bàn.” Quốc sư tự tin nói.

“Vật này có cũng được mà không có cũng không sao, không đủ.” Từ Phàm tiếp tục lắc đầu nói.

Một tờ kim diệp Đại Đạo xuất hiện trong tay quốc sư.

“Ta đã quan sát toàn bộ Ẩn Linh đảo rồi, đại trưởng lão vẫn chưa thức tỉnh trí nhớ liên quan đến Tiên văn kiếp trước nhỉ.”

“Tờ kim diệp Đại Đạo này có ba trăm Tiên văn, hẳn là có thể xua đi cơn buồn ngủ lúc này của đại trưởng lão.” Quốc sư nói.

Từ Phàm nhận lấy kim diệp Đại Đạo, sau khi nhìn lướt qua thì thu vào bên trong đạo khí hành cung.

“n oán giữa hai chúng ta coi như kết thúc ở đây.”

“Bây giờ chúng ta phải nói đến ân oán giữa ngươi và Ẩn Linh môn ta.” Trong mắt Từ Phàm mang theo ý cười nhìn về phía quốc sư.

Sắc mặt quốc sư thay đổi, trong mắt lóe lên tức giận.

“Ta là ta, Ẩn Linh môn là Ẩn Linh môn, không thể nói vào làm một.”

Lời nói của Từ Phàm vang lên bên tai quốc sư.

Ngươi giận à, ngươi giận hả, mau hô lên ba vạn năm Hà Đông ba vạn năm Hà Tây đi.

“Đại trưởng lão, ngươi không nói lý lẽ…” Quốc sư nghiến răng nói ra.

“Lý lẽ, thứ này có thể ăn sao?” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, mặc dù trước kia ta có dùng chút thủ đoạn với quý tông môn, nhưng không thành công lần nào.”

“Trái lại là ta, cẩn thận cần cù bên trong Vương triều Cửu Phượng, trong hơn một ngàn năm ngắn ngủi đã phát triển đến mức độ thế này, lại vì ngưng tụ một chiếc Công Đức Bảo Xa mà lập ra không ít công trạng cho đại trưởng lão.”

“Đây quả thật là hai bên hoàn toàn đối lập.” Nói đến đây, quốc sư đột nhiên cảm thấy mình rất oan ức.

“Mà đại trưởng lão chỉ lấy ra một chút đồ vật, tổng hợp lại còn không bằng một món Tiên khí, lại chiếm được khí vận công đức của Vương triều Cửu Phượng.”

“Còn quốc sư ta cẩn thận cần cù, cố gắng hết mình, cuối cùng không phải người được lợi nhất chính là đại trưởng lão hay sao?” Quốc sư nói ra.

Từ Phàm nghe thấy lời của quốc sư, đột nhiên cảm thấy rất có lý.

Nếu ví Vương triều Cửu Phượng như một công ty, vậy chắc hẳn bây giờ mình chính là cổ đông lớn nhất, hơn nữa từ khi công ty mới bắt đầu thành lập đến giờ, vẫn luôn ăn được tất cả lợi nhuận.

“Thôi được rồi, lấy ra thêm ba món Tiên khí, ân oán giữa ngươi và tông môn ta coi như xóa bỏ.” Từ Phàm nói ra.

Hắn đã nhìn ra, vị quốc sư trước mặt cũng đã tăng đến cảnh giới Đại Tông Sư luyện khí, chỉ là dùng thủ đoạn nào đó áp chế, vì vậy cũng không nổi danh trong Tu Tiên giới.

Một kiếm một kính một hồ lô, ba món Tiên khí xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm vung tay lên, cất ba món Tiên khí vào trong túi.

Sau đó hơi nghi ngờ nhìn quốc sư, dựa theo các hành vi của quốc sư đối với hắn lúc trước mà suy đoán, quốc sư này cũng không phải loại người lương thiện gì, không biết vì sao hôm nay lại đến nơi này nhận thua hoàn toàn như vậy.

“Sau khi ngưng tụ khí vận công đức đến một mức độ nhất định, có thể dẫn phúc tránh họa, nếu phối hợp với bí pháp phù hợp, có thể tránh thoát được đại kiếp.”

Một tấm bia công đức xuất hiện sau lưng quốc sư, như ẩn như hiện, giống như lúc nào cũng có thể tan biến.

“Khoảng thời gian trước, đột nhiên cảm thấy có kiếp nạn buông xuống, hơn nữa còn là loại hẳn phải chết.”

“Vì vậy ta hao hết công đức góp nhặt những năm này suy diễn một lần, kết quả phát hiện ta chọc phải người không nên chọc vào.” Giọng điệu quốc sư hơi trầm thấp.

“Hóa ra là ông trời che chở ngươi.” Từ Phàm cười, thủ đoạn mà trước kia hắn dùng để đối phó với quốc sư đều không chạy khỏi một chữ ‘chết’, không ngờ người này được ông trời săn sóc.

Chỉ có thể nói quốc sư đã đi vào ô sống sót trong bàn cờ này rồi.

“Kiếp trước ngươi thân là Thần Tượng thượng giới, có thể khiến ngươi như vậy, chắc hẳn có chuyện nhất định phải hoàn thành.”

“Nào, kể chuyện xưa của ngươi đi.”

“Sau khi hóa giải ân oán, chúng ta chính là bạn bè rồi.” Từ Phàm nheo mắt nói ra.

Nói đi, để ta nhìn xem đời trước của ngươi thê thảm thế nào.

Chương 656: Phương pháp thăng cấp Thiên Khôi sư cửu giai

“Chuyện cũ nghĩ lại mà kinh, Đại trưởng lão đừng bóc trần vết sẹo của ta nữa mà.” Quốc sư lắc đầu nói.

Sau đó liền bắt đầu thảo luận về luyện khí nhất đạo với Từ Phàm.

Ban đầu, biểu cảm của quốc sư vẫn rất bình tĩnh, nhưng thảo luận càng lâu, biểu cảm lại càng kinh hãi.

“Đại trưởng lão, ngài đã đến cảnh giới kia rồi ư?” Giọng quốc sư hơi run rẩy.

“Nhìn thấy rồi, nhưng vẫn chưa chạm vào~”

Một câu nói bâng quơ càng tôn phong thái cao thâm khó dò của Từ Phàm lên đến cực hạn.

Biểu cảm của quốc sư cũng càng kinh sợ, chỉ nghĩ muốn quỳ xuống, bái Từ Phàm làm sư phụ!

“Đại trưởng lão, trước đây vãn bối thật là không phải phép.”

“Tại đây xin được chân thành xin lỗi ngài.” Quốc sư hành lễ một cách trang trọng và nói.

Không giống cái bộ dạng phá tài tiêu tai lúc đầu nữa, quốc sư của hiện tại đã biến thành một người hâm mộ nhỏ cuồng nhiệt.

Bên người quốc sư lại xuất hiện bốn kiện Tiên khí muốn tặng làm quà tạ tội cho Từ Phàm.

“Không cần như vậy đâu, ân oán giữa hai ta đã thanh toán xong xuôi rồi, không nhất thiết phải tặng đồ nữa.” Từ Phàm nói.

“Không, vãn bối đắc tội với Đại trưởng lão, bây giờ còn có thể khoan dung tha cho ta một mạng, vậy mấy thứ đồ ngoài thân này bỏ ra thì có làm sao cơ chứ.” Quốc sư nói với vẻ mặt kiên định.

“Thu lại đi, còn không bằng chia mấy cái Tiên khí này cho con rối phía dưới vương triều Cửu Phượng, đến lúc đó còn có thể tăng thêm một chút chiến lực.”

Hiện giờ nhu cầu của Từ Phàm đối với Tiên khí đã không còn dồi dào như trước kia nữa.

Cho dù có Tiên khí thì đã làm sao, hiện tại đệ tử môn hạ chẳng có lấy một người có thể dùng được.

“Thế cũng được, có mấy con rối này càng có thể duy trì sự ổn định của vương triều Cửu Phượng.” Quốc sư cười nói.

Sau đó hai người lại thảo luận về luyện khí nhất đạo.

Mãi cho đến nửa năm sau, vị quốc sư đã trở thành người hâm mộ của Từ Phàm mới lưu luyến không thôi mà ngồi vào Tinh chu rời đi.

Từ Phàm đưa mắt nhìn Tinh chu bay đi mà không kìm được khe khẽ thở dài một hơi.

“Không dễ chút nào mà, cuối cùng cũng vắt kiệt được tên quốc sư trong nửa năm.”

“n oán giữa sư phụ và quốc sư cứ thế này là giải quyết xong rồi hả?” Lý Tinh Từ bên cạnh Từ Phàm hỏi.

“Để giải quyết ân oán mà quốc sư đã bỏ ra không ít đồ, hơn nữa sau này phía vương triều Cửu Phượng vẫn còn cần hắn, nên cứ coi như vậy đi.”

“Tổn thất duy nhất của phía chúng ta là về sau đồ ăn vặt của Bồ Đào sẽ ít đi một chút.” Từ Đào cười nói.

Trước đây quốc sư phái con rối đến tấn công, Bồ Đào là hồ hởi nhất.

Trong mắt Bồ Đào, mấy con rối Đại Thừa kỳ đó chẳng có chút uy hiếp nào, rõ ràng chính là mấy chiếc quy nhỏ có nhân, cắn từng miếng từng miếng giòn tan.

“Xem ra phải rút về một nhóm những người trà trộn vào vương triều Cửu Phượng rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Cứ để lại ở vương triều Cửu Phượng đi, gọi về cũng chẳng có việc gì.” Từ Phàm nói.

Lý Tinh Từ gật đầu.

“Dạo này gia đình hoà thuận ghê~” Trong lúc rảnh rỗi Từ Phàm cảm thán.

“Gần đây Thiên Nhi mải mê tu luyện, đã bế quan lâu lắm rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Trong mấy đồ nhi này của vi sư, nếu thật sự thả các ngươi đi, ngươi chắc chắn là đứa lăn lộn tốt nhất.” Từ Phàm cười giỡn.

“Sư phụ lại trêu chọc đồ nhi rồi.” Không biết tại sao, Lý Tinh nghĩ đến Vương Vũ Luân.

Trên tay Từ Phàm xuất hiện một cái đĩa ngọc.

“Đây là thần thông Luân Hồi Bách Thế phiên bản mới nhất, ngươi cất kỹ vào rồi trở về từ từ tu luyện.” Từ Phàm dặn.

Lý Tinh Từ nhận lấy đĩa ngọc, dùng thần thức quét qua một chút, bỗng nhiên phát hiện toàn bộ Luân Hồi Bách Thế đã biến hoá vô cùng lớn.

Mà hắn cảm giác thần thông Luân Hồi Bách Thế đã đạt đến trạng thái Đỉnh Phong.

“Sư phụ, công lực suy luận công pháp của ngươi lại tăng nữa rồi.” Lý Tinh Từ thốt lên.

“Còn phải nói à, giờ sư phụ ngươi đã là Hợp Thể kỳ rồi đấy.” Từ Phàm mỉm cười.

Trên tay Từ Phàm lại xuất hiện thêm mấy cái đĩa ngọc.

“Vừa khéo ngươi đang ở đây, phiền ngươi đưa mấy này cho bọn hắn.”

Từ Phàm dặn dò xong thì bay về phía viện nhỏ của mình.

Thảo luận với quốc sư nửa năm, thế mà đã tiêu tốn không ít tinh lực của Từ Phàm.

Trong phòng tu luyện, Từ Phàm chầm chậm mở mắt, sau đó mở hệ thống bình thường chẳng có cảm giác tồn tại nào ra.

“Hệ thống bé nhỏ, ngày chết của ngươi sắp đến rồi, ngươi không thể hạn chế ta được bao lâu đâu.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Hắn ở trong huyễn cảnh Mộng Yểm, thời điểm sắp sửa thăng cấp lên Kim Tiên, đột nhiên cảm nhận được pháp tắc đại đạo mà hệ thống ẩn chứa.

Đáng tiếc đấy chỉ là ý nghĩ thoáng qua, nhưng thực sự Từ Phàm đã cảm nhận được.

Hắn tin nếu như cho hắn thời gian, chắc chắn hắn sẽ giải mã được sự huyền bí của hệ thống này.

Từ Phàm mở nhật ký duy nhất của hệ thống ra.

Bỗng nhiên phát hiện vài tin tức khác nhau bên trên.

Đọc mấy tin tức này xong, sắc mặt Từ Phàm hơi trầm trọng.

“Loại không nên tồn tại này chú ý đến ta sao?” Từ Phàm giật mình thốt lên.

“Không thể không thừa nhận, hệ thống này vẫn có chút tác dụng.” Từ Phàm lẩm bẩm đầy may mắn.

Trong nhật ký của hệ thống có một tin tức như này.

“Tồn tại cấp bậc Tiên Đế chú ý ký chủ, đã che đậy.”

Đây chính là nguyên nhân Từ Phàm cảm thấy may mắn.

Vào lúc này, Từ Phàm hơi có cảm ứng mà nhìn về phía bầu trời, miệng khẽ lẩm bẩm: “Quá khứ, tương lai, dòng thời gian.”

“Cảm giác hơi loạn.”

Ngay vào lúc Từ Phàm đang suy nghĩ nguyên do trong đó, đột nhiên nhận được tin tức Tuỳ Ảnh muốn cầu kiến.

“Để hắn đến đây đi~” Từ Phàm nói.

Từ Ảnh lúc này, dưới sự chồng chất của vô số tài nguyên đã thăng cấp lên Hoá Thần kỳ.

“Đại trưởng lão, ta đã chạm đến Thiên Khôi sư cửu giai chi cảnh rồi.” Tuỳ Ảnh hành lễ và nói.

Lúc này Từ Phàm hơi kinh ngạc nhìn Tuỳ Ảnh.

“Ngươi xác định là ngộ được rồi?”

Theo Từ Phàm, trở thành Thiên Khôi sư cửu giai còn khó hơn so với trở thành Đại Thừa Tôn Giả, cho dù với tư chất của Tuỳ Ảnh thì cũng phải cần ít nhất thời gian ba nghìn năm.

“Đệ tử đã ngộ được rồi, cho nên khẩn cầu Đại trưởng lão bố trí pháp trận Di Hồn cho ta, đặt linh hồn của ta vào trong nòng cốt của con rối Đại Thừa kỳ.” Tuỳ Ảnh nói với ánh mắt kiên định.

“Phương pháp này là do ngươi ngộ ra!”

“Lúc đệ tử xung kích vào Thiên Khôi sư cửu giai, vẫn luôn cảm thấy có một tầng ngăn cách, nhìn không thấy sờ không được, nhưng nó chính là ở chỗ đó.”

“Đệ tử trăn trở ngẫm nghĩ mấy năm, cảm thấy chỉ cần hoàn thành việc kết hợp linh hồn với con rối, là có thể thăng cấp thành Thiên Khôi sư cửu giai.” Tuỳ Ảnh nói.

Phương pháp mà Tuỳ Ảnh nói, vào thời điểm Từ Phàm bắt đầu đi theo nghề nghiệp Thiên Khôi sư cũng đã từng nghĩ đến.

Ý tưởng khi đó của hắn là tìm kiếm một nhóm Yêu tộc có tư chất Thiên Khôi sư đem về bồi dưỡng.

Sau khi đợi đến cấp bậc nhất định thì để linh hồn của đám Yêu tộc đó kết hợp với con rối.

Nhưng sau này sau khi luyện chế được con rối Đại Thừa kỳ, câu nói này lại bị Từ Phàm bác bỏ.

Còn về nguyên nhân, là bởi vì chiến lực Đại Thừa kỳ đã đủ dùng rồi.

“Như này, về sau so với con rối còn có ý nghĩa gì chứ?”

“Đây là phương pháp đường ngang ngõ tắt, nếu linh hồn của ngươi thật sự muốn dung hợp với nòng cốt của con rối, sau này sẽ dần dần đánh mất linh trí, cuối cùng biến thành một con rối không khác gì dã thú.”

“Đường rộng thênh thang sáng sủa ngươi không đi, lại đi chui đầu vào nơi tối tăm làm gì?” Từ Phàm mỉm cười trách mắng.

“Vả lại hiện giờ tông môn phát triển ổn định, cho dù ngươi trở thành Thiên Khôi sư cửu giai thì cũng chỉ là dệt hoa trên gấm mà thôi.”

“Về đi, con đường này không được đâu.” Từ Phàm khuyên nhủ.

Đùa à, ngươi muốn biến thành con rối thì sau Linh Nhi phải làm sao đây?

Chương 657: Lời mời

“Mấu chốt là nếu như dung hợp linh hồn của ngươi với nòng cốt của con rối.”

“Trong tương lai, ngươi rất có khả năng sẽ bị mắc kẹt ở Đại Thừa kỳ.”

“Dựa vào tư chất của ngươi, cứ chuyên tâm mà ngộ đạo, ngươi có thể tiến xa hơn trên con đường này.” Từ Phàm khuyên nhủ.

Tuỳ Ảnh im lặng thật lâu, sau đó chầm chậm khom người hành lễ với Từ Phàm.

“Ta hiểu rồi thưa Đại trưởng lão.”

“Vạn đạo có vạn con đường, chuyện tu luyện nhất định không được kiêu căng, không được nóng vội.”

Tuỳ Ảnh nghe được lời răn dạy của Từ Phàm bèn hành lễ xin cáo lui.

Không bao lâu, Vương Linh Nhi xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Từ bá bá, ngươi không đồng ý với Tuỳ Ảnh chứ?” Vương Linh Nhi thấp thỏm hỏi.

“Chẳng nhẽ ngươi cho rằng đại bá bế quan một nghìn năm thì quên mất Linh Nhi luôn sao.” Từ Phàm cười nói.

“Tư chất của Tuỳ Ảnh rất mạnh, không nên bị mắc kẹt ở Đại Thừa kỳ.”

“Cảm ơn Từ bá bá đã khuyên nhủ Tuỳ Ảnh.”

Nghe được lời của Từ Phàm, Vương Linh Nhi thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này Từ Phàm mỉm cười nhìn Vương Linh Nhi.

“Có muốn Từ bá bá dạy ngươi vài chiêu hay không, một nghìn năm qua đến một người đàn ông mà ngươi cũng không cưa đổ được, thật khiến ta lo lắng mà.” Từ Phàm cười hỏi.

Nghe Từ Phàm nói vậy Vương Linh Nhi lập tức đỏ bừng cả mặt.

“Tuỳ Ảnh là một người ngoài lạnh trong nóng, hắn đã buông bỏ những chuyện trước kia, bây giờ chỉ một lòng dốc sức vào việc tu luyện thôi.” Vương Linh Nhi biện bạch.

“Nhưng một nghìn năm rồi đó.” Từ Phàm lại giỡn.

“Kiểu thiên phú như Từ Ảnh, tu luyện một nghìn là chuyện bình thường.” Vương Linh tiếp tục thanh minh.

“Nhưng đã một nghìn năm.”

“Tu luyện chiến đấu, nào rảnh bận tâm chuyện tình cảm nam nữ…” Giọng Vương Linh Nhi yếu dần.

Sau đó hỏi một cách uể oải: “Từ bá bá, ta có nên từ bỏ hay không?”

“Haha, không phải lo, hết thảy cứ làm theo con tim ngươi mách bảo.”

“Cố gắng hơn một nghìn năm qua của ngươi chung quy sẽ gặt hái được quả ngọt.”

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, trong nháy mắt Vương Linh Nhi trở lên kích động, nắm lấy cánh tay của Từ Phàm.

“Từ bá bá, ngươi nói thật sao?” Vương Linh Nhi hào hứng hỏi.

“Đừng quan tâm thật hay không thật, ngươi cứ làm theo con tim là được rồi.”

Bà cô sống hơn nghìn năm Vương Linh Nhi sung sướng tựa cô gái nhỏ, vạch một hình trái tim trên bầu trời rồi bay đi.

“Một chữ tình đúng là khó mà nắm bắt.” Từ Phàm lẩm bẩm.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, gia đình ba người Vương Vũ Luân đang câu cá.

Vương Vũ Luân, Mộ Dung Thiến Nhi và Tinh ngồi trên một con Linh Quy mai đỏ.

Một người cầm cần câu yên lặng câu cá.

Tiểu Tinh mũm mĩm cũng cầm một chiếc cần nhỏ được chế tạo đặc biệt câu cá.

Vừa câu vừa nhét thức ăn cho cá vào miệng.

Từ Phàm trông thấy khung cảnh hài hoà ấm áp này khẽ bĩu môi.

Hắn biết mình thiếu bớt một người bạn cùng câu cá rồi.

“Haiz.”

Từ Phàm thở dài một hơi xong, bèn tìm một chỗ mà bọn họ không nhìn thấy, rồi bắt đầu thả câu.

Vừa mới tiến vào trạng thái thả câu thì Từ Phàm bỗng cảm thấy bên người hơi khác thường.

Quay đầu nhìn, phát hiện Tinh đang ngồi bên cạnh hắn.

“Sao không ngồi cùng cha nuôi ngươi vậy.” Từ Phàm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn bầu bĩnh mà chỉ muốn vuốt ve một phát.

Kết quả tay duỗi ra được nửa chừng lại rụt về.

“Cha nuôi với mẹ nuôi cứ dính lấy nhau à, không có rảnh để ý đến ta.”

“Nhất là mấy câu âu yếm sến súa của bọn họ, ta nghe phát ngán luôn rồi.” Tinh bĩu môi hờn dỗi.

“Ngươi bao nhiêu tuổi rồi Tinh?” Đột nhiên Từ Phàm tò mò hỏi.

“Không rõ nữa~” Tinh ngẫm nghĩ rồi đáp.

“Trong giấc mộng mẹ có từng nói với ta, hiện tại ta vẫn chưa được một kỷ nguyên.” Sau đó Tinh bồi thêm một câu.

“Một kỷ nguyên~”

Quả nhiên là dị chủng thượng cổ, đến cả tuổi thọ cũng phải tính bằng kỷ nguyên.

Từ Phàm nhìn Tinh ngồi bên cạnh, tuỳ ý phất tay.

Một con mực siêu to nổi lên khỏi mặt nước, sau đó mười xúc tu ở rễ con mực bị cắt đứt lìa.

Rửa sạch sẽ, ướp gia vị, pha đồ chấm, nướng bằng Linh hoả.

Không bao lâu, một mâm râu mực nướng than to đùng xuất hiện bên cạnh Tinh.

Bàn tay nhỏ của Tinh nhón lấy một cái râu mực dài mười trượng, bắt đầu gặm.

“Cảm ơn Từ bá bá ạ.” Tinh híp đôi mắt nhỏ, biểu cảm nom cực kỳ ngon lành

“Không cần khách sáo với Từ bá bá như vậy.” Từ Phàm nói một cách thân mật.

Chỉ cần đầu óc không có vấn đề, ai mà không coi tiểu Tinh thành tổ tông cung phụng chiều chuộng chứ?

Ngay vào lúc này, một tia độn quang xoẹt qua phía xa xa.

“Mẹ nuôi ngươi đi rồi kìa, trở về để cha nuôi ngươi câu cá đi.” Từ Phàm cười nói.

Tinh gật đầu, bưng lấy cái đĩa lớn đựng râu mực, lập tức biến mất trước mặt Từ Phàm.

“...”

Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ một vấn đề, sự khác biệt giữa người bình thường và nhân vật chính lớn đến vậy sao?

“Chủ nhân, Ninh Đạo tới thăm.” Bồ Đào lên tiếng.

“Gọi hắn đến đây đi, lâu lắm rồi chưa gặp Ninh đại ca.”

Không lâu sau, Ninh Đạo xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Lúc này Ninh Đạo đã thăng cấp thành Đại Thừa Tôn Giả.

“Lâu rồi không gặp Ninh đại ca.” Từ Phàm mỉm cười hô.

“Thời điểm Đại trưởng lão xuất quan, ta đang ở tổng bộ hội Trưởng Lão, trở về phát là chạy ngay tới đây gặp ngươi.”

“Ta còn chưa chúc mừng Ninh đại ca thăng cấp Đại Thừa Tôn Giả.”

“Chúc gì chứ? Có thể thăng cấp lên Đại Thừa kỳ, tất cả đều dựa vào Đại trưởng lão cả.” Ninh Đạo cười đáp lại.

Thời điểm Ninh Đạo Độ Kiếp kỳ, đều bế quan trong Ẩn Linh môn.

Phân thân số hai bố trí đại trận ngăn cản lôi kiếp cho hắn, nhân tiện ra sức hấp thu một đợt năng lượng.

“Tư chất Ninh đại ca rất tốt, dù có hay không có chúng ta thì đều có thể vượt qua Độ Kiếp kỳ.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão đừng khen ta nữa mà, bản thân như nào ta còn không biết sao?”

“Lần này ta đến đây, là do nhận uỷ thác của tổng bộ hội Trưởng Lão.”

“Đặc biệt mời Đại trưởng lão đi đến tổng bộ hội Trưởng Lão một chuyến, nói là có chuyện muốn nhờ vả.” Ninh Đạo nói.

“Tổng bộ hội Trưởng Lão?” Từ Phàm hơi nghi ngờ hỏi.

“Trước khi đi, ta đã gặp Đệ nhất trưởng lão, nhận uỷ thác của hắn tới gặp Đại trưởng lão.”

“Đệ nhất!” Từ Phàm kinh hãi thốt lên, hắn hiểu cái này đại diện cho điều gì.

Đây chính là chiến lực hàng đầu của toàn thể Tu Chân giới.

“Có biết là chuyện gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Ta không biết, nhưng chắc là có liên quan đến thân phận Đại Tông Sư luyện khí của Đại trưởng lão.”

“Lúc nào thì xuất phát?”

“Càng sớm càng tốt, thông qua truyền tống trận của Tiên thành Lâm Sâm có thể trực tiếp truyền tống đến Tiên thành Thượng Tôn, sau đó truyền tống đến tổng bộ hội Trưởng Lão.”

“Vậy ta chuẩn bị một lát, ngày mai xuất phát đi tổng bộ hội Trưởng Lão.” Từ Phàm nhìn ánh dương sắp lặn xuống núi nói.

Hắn không quen ra ngoài vào buổi chiều.

“Được, ta đợi Đại trưởng lão ở Tiên thành Lâm Sâm.”

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn phân thân số một đang luyện chế Đạo khí và hỏi: “Ngày mai ta đi đến tổng bộ hội Trưởng Lão, ngươi có muốn đi Tiên thành Thượng Tôn gặp lão đại ca của ngươi không?”

“Có, lâu lắm rồi chưa liên hệ với lão đại ca.” Phân thân số một đáp.

“Mà ngươi đi tổng bộ hội Trưởng Lão làm gì?”

“Đệ nhất trưởng lão của hội Trưởng Lão mời, không biết có chuyện gì nữa, đi rồi tính sau.” Từ Phàm nói.

“Chiến lực cao chót vót mời ngươi, xem ra đúng là nên đi một chuyến, nói không chừng còn có thu hoạch khác.”

“Lần này ngươi dự định để bản nguyên ở trên số hai hả?”

“Thì tất nhiên rồi, trong mọi chuyện an toàn phải đặt lên hàng đầu.”

“Ta còn thì các ngươi mới có thể tồn tại.” Từ Phàm nói một cách đương nhiên.

Chương 658: Thuyền Vạn Tinh

Tiên thành Lâm Sâm, truyền tống trận đặc biệt được cải tạo từ truyền tống trận nguyên bản mà thành.

“Truyền tống trận này cũng có chút trò trống.” Từ Phàm nhìn truyền tống trận dưới chân nói.

“Loại truyền thống trận có thể loại bỏ không gian này, ngoại trừ kia vài toà đại tiên thành siêu lớn, cũng chỉ còn có một tòa Tiên thành Lâm Sâm.” Ninh Đạo cười nói.

“Truyền tống đi, thật muốn gặp vị trưởng lão số thứ tự thứ nhất kia.” Từ Phàm cười nói.

Theo một đạo linh quang hiện lên, Từ Phàm và phân thân số một xuất hiện tại Tiên thành Thượng Tôn.

“Đây cũng là lần thứ hai ta tới đây.” Từ Phàm ra khỏi truyền tống trận nói.

“Hoan nghênh Đại Tông Sư đến Tiên thành Thượng Tôn.” Một âm thanh trong trẻo vang lên.

Một vị thiếu niên mặt mày tuấn lãng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm chỉ đánh giá sơ qua thiếu niên này một chút đã gắn cho hắn nhãn nam phụ quan trọng.

Công pháp thần thông thiếu niên đang tu luyện đều bất phàm, trên người còn có khí tức Tiên khí phong ấn.

Từ những khí chất thiếu niên biểu lộ ra, Từ Phàm kết luận, bối cảnh của thiếu niên không tầm thường.

“Sư tôn đã ở tổng bộ chờ Đại Tông Sư đã lâu.” Thiếu niên tuấn lãng cười nói.

Từ Phàm gật đầu nhìn về phía số một.

“Ngươi đi gặp lão đại ca, ta đi gặp trưởng lão.”

Phân thân số một khẽ gật đầu, sau đó liền rời đi.

“Tổng bộ Hội Trưởng Lão đi thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại Tông Sư đi theo ta.”

Từ Phàm đi theo thiếu niên bước lên một chiếc xe thú, sau đó đi bay thẳng lên trên tầng mây.

Lúc này một cánh cửa trên bầu trời cách xe thú không xa.

“Không hổ là Hội Trưởng Lão, quả nhiên là tài đại khí thô.”

Từ Phàm nói, nhìn bốn con dị thú đang kéo xe thú kia, mỗi một con đều tản ra khí tức Đại Thừa Kỳ.

“Đây là Không Dị Thú sư tôn phát hiện trong lúc vô tình, lúc Đại Tông Sư thích đi có thể lấy đi.”

Thiếu niên ngồi ở trước điều khiển xe quay đầu lại cười nói.

“Không cần, ta chỉ là tò mò một chút.” Từ Phàm cười nói.

Thầm nghĩ sau khi lấy về, có phải cũng cần làm một cái tọa giá giữ thể diện hay không.

Xe thú trực tiếp xuyên qua cửa trên bầu trời, đi tới tổng bộ Hội Trưởng Lão.

Tiến vào tổng bộ Hội Trưởng Lão, cảm giác đầu tiên của Từ Phàm chính là giàu.

“Người của tổng bộ Hội Trưởng Lão đều lấy linh khí ngũ hành bản nguyên tu luyện sao?” Từ Phàm cảm nhận được linh khí tràn ngập trong không khí hỏi.

“Bên này có phòng tu luyện chuyên biệt, linh khí bên ngoài bình thường không có ai hấp thu.” Thiếu niên giải thích.

Lúc này, Từ Phàm và thiếu niên xuất hiện trước một ngôi nhà tranh đơn sơ.

Một vị nam tử tướng mạo chững chạc đứng chờ trước nhà.

“Sư tôn, đã đưa Đại Tông Sư đến.” Thiếu niên cung kính nói.

“Ngươi lui ra đi.” Nam tử mở miệng nói.

Sau khi thiếu niên rời đi, nam tử khách khí nói với Từ Phàm: “Nếu Đại Tông Sư không chê, mời vào nhà ngồi một lát.”

“Tất nhiên.”

Bên trong nhà tranh.

Hai người nhập tọa, Từ Phàm nhìn nam tử hỏi: “Còn chưa biết tên huý của trưởng lão.”

“Đại Tông Sư kêu ta Không Minh là được.” Nam tử cười nói.

Sau đó trên bàn trà xuất hiện một bộ bộ trà cụ, nam tử đích thân pha trà cho Từ Phàm.

“Lúc đầu ta nên tự mình đi mời Đại Tông Sư, thế nhưng có việc không thể rời khỏi nơi đây, chỉ có thể mời Đại Tông Sư đến đây.” Nam tử khách khí nói.

“Có thể nhận được lời mời từ trưởng lão số thứ tự thứ nhất trong Hội Trưởng Lão là vinh hạnh của ta.” Từ Phàm cười nói.

“Không biết trưởng lão gọi ta đến có chuyện gì, luyện chế Tiên khí, hay là những chuyện khác.” Từ Phàm hỏi rõ.

Nam tử nhẹ vung tay lên, không gian chỗ hai người lập tức biến hóa.

Từ trong nhà tranh chuyển dời đến trên tầng mây.

Một chiếc linh thuyền dài nghìn trượng xuất hiện cách hai người không xa.

“Nếu như ta đoán không sai, đây là thuyền Vạn Tinh của Hội Trưởng Lão.” Từ Phàm nói.

Sau khi hắn nhìn thấy thuyền Vạn Tinh thì đã biết mục đích tới lần này.

“Chính là thuyền Vạn Tinh, chắc hẳn Đại Tông Sư cũng đã nhìn ra.”

“Lúc thuyền Vạn Tinh đến vùng ngoài giới thì đã bị Yêu tộc mai phục, thuyền Vạn Tinh bất chấp bị hư hao mới có thể trở về.”

“Lần này muốn mời Đại Tông Sư đến xem, thuyền Vạn Tinh này còn có thể tu bổ hay không?” Minh Không khách khí hỏi.

Từ Phàm đi vào thuyền Vạn Tinh, nhẹ đặt tay lên trên.

Hồi lâu sau, Từ Phàm mới mở to mắt hỏi: “Chiếc thuyền Vạn Tinh này rất quan trọng đối với Hội Trưởng Lão hội sao?”

“Rất quan trọng, có thuyền Vạn Tinh mới có thể đến vùng ngoài giới, và những thế giới Trung Thiên khác, thậm chí giao dịch với thế giới Đại Thiên.” Nam tử nói.

“Thuyền Vạn Tinh này không phải đồ vật trong bản giới, không biết trong Hội Trưởng Lão có linh khoáng tu bổ dự bị không?” Từ Phàm lại hỏi.

Lúc này, biểu cảm của nam nhân đã đưa ra đáp án cho Từ Phàm.

“Chiếc thuyền Vạn Tinh này chính là do Thượng Tôn cướp đoạt được từ một thế giới Trung Thiên khác, cũng không phát hiện linh khoáng cần dùng lúc tu bổ!” Nam tử có chút bối rối nói.

Nam tử bối rối, Từ Phàm cũng bối rối lên.

“Dựa theo cách nói của Tu Tiên giới chúng ta, chiếc thuyền Vạn Tinh này chính là Tiên khí trung phẩm, Đại Tông Sư luyện khí bình thường căn bản không có năng lực tu bổ.” Từ Phàm nói.

“Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Luyện Tông cũng nói như vậy, vậy nên mới mời Đại Tông Sư tới.” Minh Không cười nói.

Câu nói này lập tức khiến cho tâm tình nhạt nhẽo của Từ Phàm vui vẻ lên.

Quá trình khoe khoang còn chưa đi mà bên này đã khen lên.

Từ Phàm cảm thấy tên Minh Không này rất thượng đạo.

“Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Luyện Tông cũng không có biện pháp sao?” Từ Phàm hỏi.

“Hắn nói nếu có linh khoáng tu bổ dự bị còn có thể thử một lần, nếu như không có thì hắn cũng không nắm chắc.” Minh Không nói.

“Cho ta thời gian ba ngày.” Từ Phàm nghĩ một lát rồi nói.

Nói đều đã nói đến mức này, Từ Phàm sao có thể thừa nhận chính mình chỉ là Đại Tông Sư luyện khí bình thường.

“Đợi tin tốt từ Đại trưởng lão.”

Cứ như vậy, một tay Từ Phàm đáp lên trên thuyền Vạn Tinh, trong đầu suy diễn cách tu bổ thuyền Vạn Tinh.

Ba ngày sau, Minh Không xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Trước mặt Từ Phàm có một đạo quang mang, phía trên có rất nhiều tiên văn Minh Không xem không hiểu.

“Ta cần hàng mẫu linh khoáng giới này không có được thuộc sở hữu của Hội Trưởng Lão.” Từ Phàm mở miệng nói.

“Đều đã mang tới cho Đại Tông Sư.”

Trong tay Minh Không xuất hiện một chiếc nhẫn không gian.

Từ Phàm nhận lấy, thần niệm liền chìm vào trong đó.

Không bao lâu, một thanh ngọc giản xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Ta cần linh khoáng trên đó, ngoài ra kêu phân thân của ta đang ở Tiên thành Thượng Tôn đến đây.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề.” Minh Không nhận lấy ngọc giản nói.

Không bao lâu sau, phân thân số một xuất hiện trong không gian chỗ Từ Phàm.

“Thì ra là việc này, cũng không dễ làm đâu nhỉ?” Phân thân số một cười nói.

“Vậy ngươi đoán ta bảo ngươi tới làm gì?” Từ Phàm nở nụ cười.

“Ta biết ngay là ngươi không có lòng tốt như vậy.” Phân thân số một trợn mắt liếc Từ Phàm một cái, thuận tiện đáp lên trên thuyền Vạn Tinh.

“Đừng nói với ta là phương án tu bổ cũng cần ta nghĩ.” Phân thân số một thăm dò một phen rồi nói.

“Ta đã không phải là ta trước kia, sẽ không để cho ngươi làm toàn bộ.” Từ Phàm đem thông tin tu bổ thuyền Vạn Tinh trực tiếp truyền đến trong đầu phân thân số một.

“Phí sửa chữa đã định xong chưa?”

“Còn chưa định, lúc ngươi vào đây cũng thấy đó, Hội Trưởng Lão đại tài khí thô, làm sao sẽ khiến ta thất vọng được.” Từ Phàm cười hì hì nói.

“Cũng phải, giao dịch cấp cao, thường không thảo luận đến giá cả ~”

Chương 659: Ngọc tâm mười vạn năm

“Bản thể, ta có một đề nghị tốt.”

Như vậy khiến cho Từ Phàm làm ông chủ đùn đẩy trách nhiệm bỗng sững sờ.

“Đề nghị gì? Ngươi không phải muốn bảo số hai đến đây đấy chứ?”

“Hì hì, hắn không phải chuyên nghiệp luyện chế pháp bảo loại tinh chu sao?”

“Để cho hắn sửa chữa cái này sẽ tăng nhiều kinh nghiệm, nói không chừng sau này còn có thể luyện chế ra một chiếc thuyền Vạn Tinh tương tự.” Phân thân số một nói.

“Lời ngươi nói không phải là không có đạo lý.”

Từ Phàm sờ cằm, nghiêm túc suy tư.

Phân thân số một vừa thấy có hi vọng, thêm củi thêm lửa nói: “Vạn nhất chúng ta thật sự luyện chế ra được thuyền Vạn Tinh thì có thể đi vùng ngoài giới mua bán với những thế giới Trung Thiên khác.”

“Ngươi có thể không rõ những lợi ích trong đó mang đến sao?”

Từ Phàm nghe đến chỗ này khẽ gật đầu.

“Ngươi nói đúng, nhưng đến đều đã đến, ngươi cứ ở đây làm cho tốt đi.”

“Chờ sau khi trở về cộng hưởng với đoạn ký ức này là được rồi.” Từ Phàm nhìn phân thân số một cười nói.

Lâm trận thay người không phải phong cách của Từ Phàm.

Ngay lúc này một đạo linh quang hiện lên, Minh Không xuất hiện trước mặt hai người.

“Đại Tông Sư, sửa chữa chiếc thuyền Vạn Tinh này cần bao lâu?” Minh Không cười hỏi, biểu cảm vô cùng khách khí.

“Dự tính cần mười lăm năm” Từ Phàm đưa ra một con số chính xác.

Thật ra thì mười năm là đủ rồi, năm năm còn lại là thời gian để lại cho phân thân số một tìm kiếm và mô phỏng số liệu cụ thể của thuyền Vạn Tinh.

“Vậy làm phiền Đại trưởng lão.”

Một miếng ngọc phù thuần trắng xuất hiện trong tay Minh Không.

“Đây là ngọc phù phân thân của ta, xem như chút tấm lòng nhỏ của ta, đợi đến sau khi Đại Tông Sư sửa xong thuyền Vạn Tinh thì tất có hậu tạ.”

“Sau này nếu gặp phải nguy hiểm ngay cả ngọc phù phân thân của ta cũng không giải quyết được, ta sẽ buông xuống chân thân đi cứu Đại trưởng lão.”

“Thực lực của ta mặc dù không bằng Thượng Tôn, nhưng bảo vệ Đại trưởng lão ở giới này vẫn là dư dả có thừa.”

Vẻ mặt bình thản kia của Minh Không, khiến cho Từ Phàm lập tức cảm thấy vô cùng an toàn.

Đây chính là cảm giác được Nhân tộc bảo vệ hết sức sao, Từ Phàm thậm chí muốn mang ngọc phù phân thân đến thành Tứ Tướng đi một hồi.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

“Minh Không trưởng lão, ngươi là người có chiến lực cao nhất trong Nhân tộc chúng ta.”

“Vậy Yêu tộc bên kia là ai?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Thái Thượng Đại trưởng lão tộc Phệ Kim Hổ, còn có một con Tử Ngọc Giao Long dị chủng Thượng Cổ.”

“Nếu như không có nhân tài mới nổi, hẳn là hai người bọn họ.” Minh Không nghĩ một lát nói.

Ngay lúc này, sắc mặt Minh Không khẽ biến, chắp tay nói với Từ Phàm: “Vùng Cực Không bên kia có chút tình huống, ta cần phải xử lý một chút.”

“Ta sẽ thu xếp cho một người tới, Đại Tông Sư có việc gì cứ nói với hắn là được.” Minh Không nói xong thân thể hóa thành nhiều điểm tinh quang biến mất không thấy.

“Ngươi ở đây làm cho tốt đi, ta ở Ẩn Linh đảo chờ ngươi, thắng lợi trở về.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó thiếu niên nghênh đón Từ Phàm từ lúc đầu xuất hiện, mang Từ Phàm đi.

Ẩn Linh đảo, không gian trong lòng đất.

Phân thân số hai đang chơi trò chơi tháo xuống mũ giáp, cười nhìn Từ Phàm nói: “Xem ra số một bị ngươi để lại nơi đó làm việc.”

Phân thân số hai làm bộ dáng may mắn ta không đi theo ngươi.

“Là duy tu thuyền Vạn Tinh của Hội Trưởng Lão, sớm biết thế thì nên dẫn ngươi đi.” Từ Phàm đáng tiếc nói.

“Cái này có gì đáng tiếc? Sau khi trở về một lát thì cộng hưởng ký ức một lát là được rồi.”

“Bằng kỹ thuật nhiều năm này của ta, còn có thứ gì liếc một cái mà nhìn không thấu, nếu có, vậy thì liếc hai cái.” Phân thân số hai đắc ý nói.

“Ha ha, ta cũng nói với số một như vậy.” Từ Phàm nở nụ cười.

Phân thân số hai quăng cho Từ Phàm một ánh mắt, quả nhiên ngươi hiểu ta nhất.

Một quả cầu ngọc thạch lớn cỡ viên bi-a xuất hiện trong tay phân thân số hai.

“Đây là thứ ta trân tàng nhiều năm, hời cho ngươi.”

“Thứ gì thần bí như vậy?” Từ Phàm sau khi nhận lấy quả ngọc thạch dùng thần thức quét qua.

Sau đó vẻ mặt đầy đứng đắn cất vào, thứ này thích hợp cho một người xem trong phòng mình.

“Những thứ này kiếm từ đâu vậy?” Từ Phàm một lát sau lại hỏi.

“Lúc ta không có việc gì sẽ đi Tiên thành Lâm Sâm dạo một vòng, sau đó thì phát hiện những thứ tốt này.” Phân thân số hai cười hì hì nói.

“Cái này chỉ là phiên bản sơ cấp, phiên bản cao cấp có thể trực tiếp chiếu hình thực thể, ngươi có muốn hay không?”

Từ Phàm lắc đầu.

“Xem qua thích là được, thật sự muốn động tay động chân, vậy thì quá quắt lắm rồi.”

Mặc dù cảm giác cũng thế, nhưng Từ Phàm không muốn tự mình lừa gạt mình.

“Tùy ngươi vậy, lúc cần thì cứ nói với ta.”

Phân thân số hai nói xong đội mũ giáp lên, tiếp tục đến thế giới giả tưởng chơi trò chơi.

Lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, hạm đội thu thập tai hoạ trong vùng Cực Không đã trở về.”

Từ Phàm lập tức dấy lên hứng thú, đây là lần đầu tiên hạm đội tinh chu khai khoáng trở về sau khi hắn tỉnh lại.

Trên bình nguyên phía sau chủ phong, năm chiếc tinh chu lớn chậm rãi đáp xuống vị trí được định sẵn.

Phía dưới có hàng loạt con rối vận chuyển đang chờ vận chuyển linh khoáng.

Lúc này, Yêu Tôn Tật Lôi mang theo tức phụ hắn và ba con Hỏa Vân Điểu hóa thành nhân hình đi tới trước mặt Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão, chúc mừng Đại trưởng lão xuất quan.”

“Đứng lên đi, các ngươi khai khoáng nhiều năm ở vùng Cực Không, vất vả rồi.” Từ Phàm thân thiết nói.

“Không vất cả. Vì Ẩn Linh Môn, chút vất vả ấy thì tính là gì?” Yêu Tôn Tật Lôi cười nói.

Dù sao hắn ở Ẩn Linh Môn nhiều năm như vậy, đã sớm thích ứng cuộc sống ở nơi đây.

Lão bà hài tử ấm đầu giường, công việc mặc dù có vất vả một chút, nhưng thù lao cũng rất nhiều nha.

Đợi đến khi hắn và tức phụ làm thêm một ngàn năm nữa thì có thể mua cho nhi tử hắn một món Tiên khí rồi.

Ba vị Yêu Tôn Hỏa Vân Điểu đứng sau Yêu Tôn Tật Lôi cũng lộ vẻ giống nhau.

Yêu Giới mạnh được yếu thua, thần phục dưới tồn tại càng cường đại chính là vinh hạnh của bọn họ.

“Lần này thu thập được thứ gì tốt?” Từ Phàm hỏi.

“Ngọc tâm mười vạn năm, đáng tiếc không nhiều.” Yêu Tôn Tật Lôi nói, từ trong tay lấy một hộp ngọc.

“Không cần đưa cho ta, để vào trong bảo khố đi.” Từ Phàm nhìn lướt qua nói.

Những ngọc tâm mười vạn năm này, miễn cưỡng có thể luyện chế một món Tiên khí.

“Ngọc tâm mười vạn năm này có thể luyện chế một miếng thánh ngọc Thiên Yêu, vừa vặn thích hợp cho nhi tử các ngươi mang theo.”

“Đợi khi các ngươi sắp tích lũy đủ tích phân, ta sẽ bảo số một luyện chế cho các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão!” Yêu Tôn Tật Lôi và Yêu Tôn Thanh Điểu cảm kích nói.

Nhận được một món Tiên khí và nhận được một món Tiên khí thích hợp với bản thân là hai chuyện khác nhau.

Nếu như hai vợ chồng bọn họ mang theo nhi tử ẩn cư tại Yêu Giới, cho dù đến cuối đời này, có thể cũng vô phương mưu cầu cho nhi tử được một món Tiên khí.

“Còn có ba con tiểu Hỏa Vân Điểu các ngươi, chỉ cần làm thật tốt, sau này chỗ tốt cũng sẽ không thiếu các ngươi.”

Từ Phàm vẽ bánh càng ngày càng tròn, cũng càng ngày càng thơm.

“Hiện tại làm tiêu mòn một tai hoạ cần bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

Lúc phân thân số hai luyện chế năm chiếc tinh chu này, đại trận được khắc lên là một loại trận pháp vạn năng.

Làm tiêu mòn tai hoạ cần năm vị Yêu Tôn hoặc Tôn Giả cấp Đại Thừa liên thủ khống chế trận pháp, cũng là có quan hệ nhất định với độ thuần thục.

“Báo cáo Đại trưởng lão, bây giờ một tai hoạ cần trung bình tám năm, đây là dưới tình huống có Bồ Đào đại nhân phụ trợ.”

Chương 660: Ý nghĩ thần kỳ

Yêu tộc Ẩn Linh Môn đều sẽ kêu Bồ Đào đại nhân.

Trong cách hiểu của bọn họ, linh tu cũng là một loại Yêu tộc, chỉ là cách thức tồn tại không giống nhau mà thôi.

Từ Phàm sau một lúc nói chuyện mấy vị Yêu Tôn trong hạm đội điều khiển tinh chu liền rời đi.

Khi Từ Phàm dự định trở về tiểu viện của mình tu luyện thì Khâu Tự Viễn cầu kiến.

“Đã xảy ra chuyện gì?” Từ Phàm nhìn biểu tình không bình tĩnh trên mặt Khâu Tự Viễn hỏi.

“Đại trưởng lão, Tượng Châu bên kia xảy ra chút vấn đề.”

“Nơi những Yêu tôn Vô Địch kia muốn tìm kiếm là một chỗ truyền tống trận, đã khởi động truyền tống đi qua.”

“Căn cứ vào tin tức thám tử tại Yêu tộc của chúng ta truyền về, truyền tống trận này dường như là thông ra vùng ngoài giới gì đó, đệ tử vô năng, không thể trước tiên phá hư kế hoạch của bọn họ.” Khâu Tự Viễn nói.

“Truyền tống trận thông ra vùng ngoài giới? Ngươi có phải nghĩ đến ôm cây đợi thỏ, chặn đường trở về của bọn họ lại không?” Từ Phàm cười nói.

Khâu Tự Viễn gãi đầu một hồi.

“Trước kia Đại trưởng lão đã từng dạy chúng ta, địch nhân thua lỗ, đây là chúng ta được lợi, vậy nên ta cảm thấy cần phải giết yêu đoạt bảo.”

“Trước kia có thể coi như bỏ, nhưng hiện tại tông môn chúng ta cũng không phải không có thực lực này.” Khâu Tự Viễn có chút tự hào nói.

Hắn thân là chưởng giáo của Ẩn Linh Môn, quá rõ vốn liếng của tông môn mình.

“Biết khi nào bọn họ đi ra không?” Từ Phàm hỏi.

“Khoảng tầm một hai năm sau.”

“Về thời gian thì vẫn còn kịp.”

Từ Phàm nở nụ cười, chẳng biết tại sao, hắn nổi lên chút hứng thú.

“Là thời điểm nên hoạt động gân cốt một chút.”

Trong tiểu viện của Từ Phàm, tứ đại đệ tử đã tập hợp đông đủ.

Từ Nguyệt Tiên tự mình xuống bếp làm một bàn đồ ăn.

“Hôm nay ta đi Tượng Châu một chuyến, các ngươi ai đi với ta?” Từ Phàm hỏi.

Kết quả tất cả bốn người đều la hét muốn đi.

“Chỉ có thể đi ba người, còn phải để lại một người giúp ta trông coi tông môn.” Từ Phàm nói.

“Vậy ta ở lại đây đi, vừa vặn gần đây có một vài chuyện còn chưa làm xong.” Lý Tinh Từ nói.

“Tinh Từ ở lại vừa vặn phù hợp.” Từ Phàm khẽ gật đầu.

“Chủ nhân, lần này có cần triệu tập môn hạ đệ tử đi theo không?” Bồ Đào hỏi.

“Không cần, mang nhiều con rối chút là được.” Từ Phàm nghĩ một hồi nói.

Lúc này không giống ngày xưa, trước kia tu vi phổ biến của đệ tử Ẩn Linh Môn rất thấp, tông môn có hắn hay không có hắn đều giống nhau.

Ngàn năm sau, tu vi tất cả đều tăng lên, mỗi đệ tử hầu như đều phát huy tác dụng quan trọng hơn tại Ẩn Linh Môn.

Đột nhiên lấy đi, có thể sẽ dẫn đến một vài nơi không đủ nhân thủ.

“Tuân lệnh.”

Chiếc tinh chu dùng vật liệu trên người Cự Thú Cực Không làm thành lúc trước kia đã thành tọa giá của Từ Phàm bọn họ.

Tinh chu số hiệu Cự Thú toàn lực gia tốc, không bao lâu sau thì đã tiến vào trong vùng Cực Không.

“Sư phụ, ngươi nói bao nhiêu năm nữa ta mới có thể tấn cấp Vô Địch Tôn Giả?” Từ Cương hỏi một vấn đề rất nhàm chán.

“Chờ ngươi tấn cấp đến Đại Thừa Kỳ, lại tu luyện thêm mấy trăm năm nữa đi.” Từ Phàm nghĩ một lát nói.

“Vậy ta trở thành Vô Địch Tôn giả, có thể lợi hại giống Đại trưởng lão Thiên Linh Tông như vậy không?” Từ Cương lại hỏi.

“Sao ngươi lại hỏi cái này?” Từ Phàm có chút nghi hoặc.

Từ Nguyệt Tiên và Vương Vũ Luân cũng nhìn về phía Từ Phàm.

“Nguyệt Tiên, ngươi cũng đừng nghĩ tới chuyện Vô Địch Tôn Giả.” Từ Phàm đầu tiên là nhìn Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ta biết ngay mà ~” Từ Nguyệt Tiên một bộ biểu cảm cạn lời, trong đầu lại quanh quẩn câu nói kia.

Tại sao trước đây muốn ăn Hóa Thần Đan kia, quả nhiên là hủy hoại cả đời của nàng.

“Người là có hạn mức tối đa. Từ Cương, hạn mức tối đa này của ngươi xấp xỉ cỡ như trình độ của Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông kia.”

“Chờ ngươi đạt tới loại trình độ kia, có lẽ cũng nên phi thăng rồi.”

“Về phần Hướng Trì, trong lòng ngươi có nút thắt, tu luyện cho tốt là được rồi, đừng nên nghĩ nhiều như vậy.” Từ Phàm an ủi nói.

“Thế nhưng mặc dù trên cảnh giới không có biện pháp nào tăng lên, nhưng ngươi quên vi sư là ai rồi sao?”

“Chúng ta có thể khắc kim nha, đến lúc đó các ngươi một thân Tiên khí, đối đầu với mấy Yêu tôn Vô Địch cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

Cảnh giới không đủ khắc kim đến góp, đây là đạo lý vĩnh cửu bất biến trong Tu Tiên giới.

Nếu không Đại Tông Sư luyện khí vì sao lại được tôn sùng đến thế?

“Sư phụ, ngươi có thể giúp ta làm một bộ pháp bảo như cha ta được không?” Vương Hướng Trì mong chờ hỏi.

“Bộ đồ đạo khí không có trợ giúp gì cho ngươi đến Đại Thừa Kỳ, bộ đồ cấp Tiên khí ngươi cũng đừng nhung nhớ nữa, đây là đãi ngộ chỉ có cha ngươi mới có thể hưởng thụ được.” Từ Phàm liếc Vương Hướng Trì một cái.

Vậy mà lại muốn không làm mà hưởng, ai cho ngươi lá gan đó?

“Ngươi đối với cha ta thật tốt ~” Vương Hướng Trì có chút ghen tị nói.

Từ sau khi cha hắn có một bộ đồ đạo khí thì thường xuyên tới ngược hắn, còn gọi với tên mỹ miều là đề cao chiến lực của hắn.

Lúc đầu hắn tấn cấp đến Hợp Thể Kỳ, có tư thái có thể vượt lên cha hắn.

Kết quả loại tình thế này mới vừa ra, hắn phát hiện cha hắn lại bắt đầu thay đổi linh kiện cấp Tiên khí.

“Ngươi lại không biết thuộc tính truyền kỳ của cha ngươi, ngươi cứ cam chịu số phận đi, cho dù sau này phi thăng tới Tiên Giới, ngươi vẫn sẽ bị cha ngươi ngược như thường lệ.” Từ Phàm nở nụ cười.

Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên cũng cười lên, cảnh tượng vô cùng ấm áp.

“Tông môn chúng ta còn chưa có giàu đến mức kia, đợi sau này có lại nói.” Từ Phàm nhìn vùng Cực Không ngoài cửa sổ nói, hắn đều đối xử với đám đồ đệ này như hài tử của chính mình.

Từ nhỏ đến lớn, chưa từng để bọn họ chịu qua bất kỳ uất ức gì.

“Nguyệt Tiên, lúc ngươi ra ngoài du lịch tầm bảo, có từng gặp phải nhân quả Thượng Giới kia dây dưa hay không?” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến vấn đề này.

“Có, thế nhưng rất nhỏ. Lúc ở tông môn, luôn có một cảm giác, muốn dẫn ta đi đến một nơi, nhưng ta đều nhịn xuống.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vậy bây giờ còn có cảm giác sao?” Từ Phàm nổi lên hứng thú.

“Có.”

Sau đó Từ Nguyệt Tiên chỉ về một hướng.

Năm đồng tiền xuất hiện tại trong tay Từ Phàm, tuỳ tay ném lên mặt bàn ở trước mặt.

Từ Phàm liếc nhìn quẻ tượng trên đồng tiền nói: “Khốn long chi cục, không có gì thú vị, trực tiếp đi thôi, xem ra lông dê Tiên Giới này không phải dễ kéo như vậy.”

“Ta đã biết, sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một chuyện chơi rất vui.

Nếu như Từ Nguyệt Tiên mang theo Hàn Phi Vũ tiến vào Tiên Giới thiết lập thế cục rút hộp mù cho nàng, vậy thì thú vị rồi.

Từ Phàm có lý do hoài nghi, bên kia vào trước bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Ý nghĩ này vừa nảy ra thì đã không thể cứu vãn được nữa.

“Muốn thử một lần không?”

Ý nghĩ này cứ luôn cám dỗ Từ Phàm, nhưng là hắn lại nghĩ tới một tiếng cười hề hề nhiều năm trước, lại cố chịu đựng xua đi ý nghĩ này.

Ngay lúc này, một đạo linh quang đột nhiên lướt qua trong đầu Từ Phàm.

Mẹ nó, Hàn Phi Vũ có Hàn Phi Vũ của tương lai che chở.

Chẳng lẽ ta không có ta của tương lai che chở sao?

Mạch suy nghĩ của Từ Phàm bỗng chốc mở ra, chính mình miễn là còn sống, tương lai nhất định là tồn tại cấp cao nhất.

Đến lúc đó thì ai sợ ai.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm vừa định bố trí thực hiện ý nghĩ thần kỳ này, nhưng một âm thanh đã cắt ngang hắn.

“Sư phụ, khoảng thời gian trước ta có nằm một giấc mộng, hẳn là có quan hệ với nhân quả Thượng Giới.”

“Trước kia bọn họ muốn mượn thân thể của ta để một vị đại nhân vật nào đó trùng sinh, hiện tại ý nghĩ này của bọn họ dường như đã thay đổi.”

“Muốn để ta chiếu cố đại nhân vật trùng sinh này.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Chương 661: Tiên thành Thiên Tượng

Nghe xong lời nói của Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm cười lạnh.

“Đúng là chỗ càng to thì càng nhiều kịch bản.”

“Đại nhân vật ngươi chăm sóc kia, hắn ít nhất cũng có mấy vạn phương pháp trọng sinh vào cơ thể ngươi.”

Từ Phàm nói xong cầm ra một quyển sổ nhỏ, lật đến trang thứ hai.

Nhìn một cái rồi lại khép lại.

“Phàm là người hoặc thế lực nào lên quyển sổ nhỏ của vi sư, sau này đều phải tính toán rành mạch.” Từ Phàm nói.

“Vẫn là sư phụ tốt với ta nhất, thực ra điều ta ghét nhất ở thế lực kia là lúc đầu lừa ta ăn viên Hoá Thần Đan đó.” Từ Nguyệt Tiên một mặt đen xì nói.

Chính bởi vì viên Hoá Thần Đan này đã khiến Nhị sư tỉ nàng trở thành người có tiềm lực và thực lực yếu nhất trong các sư huynh đệ.

“Đó là do ngươi ý chí không kiên định, trước kia ta đã nhắc nhở ngươi rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Đúng lúc này Vực Cực Không có tia sáng loé lên. Một con Thôn Tinh Cự Xà dài muôn trượng, từ một khe nứt không gian bay ra.

Sau đó lại mở một khe nứt không gian khác chui vào.

Nhìn giống như một con cá voi khổng lồ đang nhảy lên khỏi mặt nước vậy.

“Đó là mẹ hay bố của Tiểu Xà thế?”

Toàn bộ cảnh này Từ Phàm đều nhìn thấy.

“Cực Không Cự Thú kia loé lên quá nhanh, ta không nhìn rõ.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Nhìn giống như có chuyện gấp vậy.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, phía trước số hiệu Cự Thú mở ra một khe nứt không gian.

Số hiệu Cự Thú phanh không kịp liền bị lao vào đó.

“Như này mới phải chứ, trên người chúng ta có mùi con trai của hắn, chung quy vẫn phải để mắt một cái chứ.” Từ Phàm gật đầu nói, cảm thấy như này mới đúng.

“Sư phụ, ngươi không lo lắng Cực Không Cự Thú vừa nãy tấn công chúng ta à?” Vương Hướng Trì hỏi.

Đúng lúc này đoàn người phát hiện số hiệu Cự Thú đã bị Thôn Tinh Xà quấn quanh.

Thôn Tinh Xà với cái đầu to lớn từ trên cao nhìn xuống số hiệu Cự Thú, giống như cần một lời giải thích.

“Yên tâm, có ta đây.”

Từ Phàm nói xong liền từ số hiệu Cự Thú đi ra ngẩng đầu nhìn con vật khổng lồ này.

Thâm tâm thì đang tính toán sức mạnh của con Cự Xà này.

“Grao grao~” Từ Phàm hét to với Cực Không Cự Thú.

“Xì~”

“Grao grao ~”

“Xì~”

Từ Phàm lấy ra một viên Linh Châu định vị đưa cho Độc Giác Cự Xà.

Một vết nứt không gian lớn được mở ra, số hiệu Cự Thú với Từ Phàm liền được đưa ra ngoài.

“Ta đã nói không sao mà.” Từ Phàm nói với đám đông.

“Sự phụ ngươi vừa nãy gầm mấy tiếng kia có nghĩa là gì?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

“Ý nghĩa đại khái là con của ngươi rất ổn, ta đã cứu hắn từ trong tay Yêu tộc ra rồi, hiện giờ đang ở Vực Cực Không.”

“Chỉ tiếc là Thôn Tinh Xà kia ngoài sự sống chết của con trai mình ra thì không quan tâm cái gì khác, dù con trai hắn có bị ức hiếp cũng không quan tâm.”

“Ta còn muốn xin mấy cái vảy trên người hắn, không ngờ hỏng kế hoạch rồi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, nếu như Thôn Tinh Xà này thật sự ra tay với chúng ta thì chúng ta có chạy trốn được không? “Từ Cương hỏi.

“Chạy trốn thì khó nói, nhưng cứ đi cạnh sư phụ ta đây thì ngươi không cần lo lắng về vấn đề này.” Từ Phàm cười nói.

Mấy sư đồ lại vui vẻ đi về phía Tượng Châu.

Nửa tháng sau, tại Tiên thành Thiên Tượng, là một Tiên thành Ẩn Linh Môn mới thành lập.

Lúc này phía trước cửa thành Tiên thành, có một nhóm đệ tử Ẩn Linh Môn đang đợi.

“Hôm nay nhóm Đại trưởng lão có đến không?” Thiên Vạn Binh có chút hưng phấn hỏi đệ tử bên cạnh.

“Tất nhiên, tin tức đã được truyền về rồi chẳng lẽ còn giả được sao?”

“Nhưng mà Đại trưởng lão đến chỗ Yêu tộc kia khẳng định là đã có chuyện quan trọng xảy ra rồi.” Một vị nhất đại đệ tử nói.

“Bên Yêu tộc đó không phải mới có mấy vị Yêu tôn Vô Địch đến sao, Đại trưởng lão chắc vì chuyện này nên mới đến.” Thiên Vạn Binh nói, trong mắt mang vẻ suy tư.

“Sáng sớm này ra đã mang đồ tốt gì đó đến, không biết có thể trấn áp mấy vị Yêu tôn Vô Địch kia không nữa.” Vịnhất đại đệ tử kia trông chờ nói.

“Đến lúc đó sẽ biết thôi.”

Đúng lúc này bầu trời xuất hiện một bóng đen.

Không lâu sau, số hiệu Cự Thú hạ xuống bên ngoài Tiên thành Thiên Tượng.

“Cung nghênh Đại trưởng lão.” Các đệ tử Ẩn Linh Môn hành lễ nói.

Bên ngoài cửa thành, còn có rất nhiều các tu sĩ nhàn rỗi thích xem não nhiệt.

Bọn họ biết được tin hôm nay Ẩn Linh Môn thần bí khó lường này có một vị nhân vật lớn đến, nếu không đã không có nhiều đệ tử Ẩn Linh Môn ra cổng thành đón như vậy.

Đến khi bọn họ nghe thấy đám đệ tử này gọi Từ Phàm là Đại trưởng lão thì không tự chủ cũng hành lễ theo.

Tượng Châu là châu lớn bị Yêu tộc xâm lược sớm nhất, trước khi đến Ẩn Linh Môn, vì tu vi của bọn họ không cao nên không đủ năng lực vận chuyển đến các tu sĩ ở châu lớn khác. Họ chỉ có thể giống như những con chuột trốn đông trốn tây qua ngày.

Sau khi đến Ẩn Linh Môn, bọn họ mới được trải qua cuộc sống yên ổn.

“Các ngươi trấn giữ ở đây vất vả rồi, đứng dậy cả đi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau đó hắn nhìn những tu sĩ nhàn rỗi bên ngoài cửa thành hành lễ với mình.

“Các vị mau đứng dậy cả đi, có Ẩn Linh Môn của ta ở đây đảm bảo các vị ở trong Tiên thành không phải lo lắng gì.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Những tu sĩ đi bộ ngoài cửa thành cung kính nói.

Sau đó Thiên Vạn Binh dắt Từ Phàm đi tham quan toà Tiên thành này.

Toà thành này là do Bồ Đào dựa vào bản vẽ theo gu thẩm mỹ của Từ Phàm thiết kế nên.

Đây được tính là sự kết hợp giữa khoa học và viễn tưởng.

“Không tệ, phong cách của Tiên thành này nhìn lên rất dễ chịu.” Từ Phàm cười nói, trong mắt xẹt qua chút hoài niệm.

“Gần đây Yêu tộc có mấy vị Yêu tôn Vô Địch đến, bọn họ có từng đến đây kiếm chuyện không?” Từ Phàm hỏi.

“Thưa Đại trưởng lão, bọn họ thực sự có ý định tấn công.”

“Nhưng nửa đường bị con rối kiếm trận cướp giết, dùng thế phong lôi đánh cho một người bị thiệt hại nghiêm trọng, nên bọn họ đều bị doạ cho chạy hết rồi.”

“Bây giờ đến tiểu Yêu xung quanh Tiên thành Thiên Tượng cũng rất ít khi xuất hiện.” Thiên Vạn Binh đáp.

Lúc đầu là Thiên Vạn Binh đem theo một nhóm con rối thành lập nên Tiên thành Thiên Tượng này, cái tên này cũng là do hắn đặt nên.

“Thủ đoạn tốt đấy, lúc đầu ở Tông môn ngươi học được chiêu kia không uổng phí nhỉ.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu không phải sợ mấy Yêu tôn Vô Địch kia lén lút chia ra tập kích Tiên thành thì ta sớm đã đem từng người bọn họ đánh tan hết rồi.”

“Gan ngươi không nhỏ nhỉ, dù sao cũng là Yêu tôn Vô Địch, có thể phòng ngự vững chắc được nơi này thì cũng rất ghê gớm rồi.” Từ Phàm cười nói.

Nhìn vị Thiên Vạn Binh gan to bằng trời này, vẻ mặt hắn hiện ra sự hài lòng.

“Lần này ta tới cũng là vì nhóm Yêu tôn Vô Địch kia.”

“Sau này nhiệm vụ của ngươi chính là đưa mấy con rối Đại Thừa Kỳ kia bảo vệ vững chắc Tiên thành Thiên Tượng này.”

“Những việc còn lại để ta xử lí.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, ta có thể biết lí do mấy vị Yêu tôn Vô Địch kia đến đây làm gì không? Thiên Vạn Binh trong lòng có chút tò mò nói.

“Cũng không phải chuyện to tát gì, bọn họ phát hiện ra một nơi tốt, chúng ta sẽ đi giết Yêu cướp bảo vật.” Từ Phàm miệng lộ ra ý cười.

Giết người cướp của là việc không đúng, nhưng mà cướp trên người Yêu tộc thì đây là một việc chính nghĩa.

“Thật vậy à? Đại trưởng lão không thể đưa ta đi xem chút sao?

“Ngươi nên đợi bọn ta trở về xem quang ảnh đồ thì hơn, nếu đánh nhau thật ngộ nhỡ không bảo vệ được ngươi thì làm sao đây?”

“Nên biết rằng mấy vị Yêu tôn Vô Địch kia chỉ nhìn ngươi một cái thôi thì ngươi không phải là ngươi nữa rồi.” Từ Phàm cười nói.

Chương 662: Yêu Tôn nhín

Tại địa điểm cũ ở Thiên Khuyết môn, Từ Phàm đang đứng trên đỉnh một ngọn đồi nhỏ.

Sau lưng còn có cả Từ Cương và những người khác.

“Bồ Đào, Thiên Khuyết môn vẫn ở đây chứ?” Từ Phàm hỏi

“Một nhóm đệ tử Thiên Khuyết môn tại Thiên Long Châu đã xây dựng lại Thiên Khuyết môn, bây giờ thực lực Thiên Khuyết môn so với ngày trước đã mạnh hơn nhiều.” Bồ Đào trả lời.

“Có thời gian đi xem thử, tặng chút đồ xem như là đã hồi báo đoạn nhân quả này rồi.” Từ Phàm nói

“Mới chớp mắt một cái đã nhiều năm vậy rồi.” Từ Phàm nhìn căn phòng đã đổ nát cảm khái nói.

“Đúng vậy.” Từ Cương cũng cảm khái nói.

Bọn họ đều từng có hồi ức đẹp đẽ ở đây.

Từ Phàm vung tay một cái, giữa đỉnh núi xuất hiện một hang động nhỏ, một bộ pháp bảo bay ra từ trong động nhỏ này rồi rơi vào tay Từ Phàm.

“Pháp bảo quang ảnh lúc trước để lại này không biết còn có thể dùng hay không.”

Từ Phàm nói xong vung tay một cái, một màn hình ánh sáng được chiếu lên.

Màn hình ánh sáng phát lên cảnh Yêu tộc xâm chiếm Ẩn Linh Môn.

Bởi vì lúc đó may mà có chưởng giáo Độ Kiếp kỳ đã liều mạng ngăn cản, nên toàn bộ đệ tử Thiên Khuyết môn có tám phần mới chạy thoát được, còn lại những người không kịp phản ứng đã bị Yêu tộc giết hết.

“Đều là nhân vật chính gây họa~” Từ Phàm nói.

Trong lúc hắn rảnh rỗi đã suy đoán ra ngọn nguồn ban đầu của kiếp nạn Tượng Châu này.

Diệp Tiêu Dao từ Yêu giới trở về, trên người bị gắn định vị nên đã bị Yêu tộc tìm ra chỗ này.

Lúc này, trong màn hình ánh sáng xuất hiện hình ảnh của Diệp Tiêu

Dao.

Mặt của hắn lúc đó rất nhợt nhạt, cả người toát ra vẻ ân hận.

Mục đích trở lại của hắn là để xem Từ Phàm có đi hay không.

“Người thì không sao, chỉ là lão nham hiểm….” Từ Phàm nhìn Diệp Tiêu Dao trong màn hình ánh sáng.

Lúc này, trên trời một con Yêu tộc phi cầm bay qua, phát hiện Từ Phàm và những người khác bên dưới.

Liền vui mừng mà lao xuống chỗ mấy người Từ Phàm, cứ như là chó đói mấy ngày không được ăn gì.

Vương Hướng Trì nhìn còn không thèm nhìn, thuận tay một phát chém bay.

Một nhát kiếm như vượt qua không gian xuyên qua con Yêu tộc phi cầm kia.

Con Yêu tộc phi cầm kia kêu lên một tiếng thảm thiết, sau đó tan biến trong không trung.

“Lập một căn cứ con rối ở đây, sau này có thời gian sẽ quay lại xem.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Bồ Đào đáp lời.

“Được rồi, đến lúc chúng ta nên đi ôm cây đợi thỏ rồi, muốn giết Yêu cướp bảo vật phải dựa vào hai giá đỡ kia.

Chỉ dựa vào kiếm trận con rối với con rối Đại Thừa Kỳ thì không thành.” Từ Phàm nói.

Mọi người gật đầu.

Tại một vùng đất cổ Yêu Cấm bị bỏ hoang, lúc này bên ngoài đại quân của Yêu tộc đang bao vây chặt.

Tại trung tâm có một đám khói xám phảng phất tỏa ra một loại sức mạnh không gian kỳ lạ.

Ngoài biên giới khu vực Yêu tộc, có một vị Yêu tôn Vô Địch đang trấn giữ.

Lúc này những Yêu tôn đang ngồi ăn thịt, kì lạ ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

Ngay lập tức, trên trời xuất hiện chính thanh Tiên kiếm lớn, chém hướng vị Yêu tôn Vô Địch kia.

Tiếp sau đó lại có hàng ngàn chiếc Linh kiếm cấp bậc đạo khí hợp thành từng kiếm long lao về phía Yêu tôn Vô Địch.

“Yêu tôn cấp bậc này cứ giao cho ta, các ngươi đi giải quyết những tôm tép kia đi.”

Trên không trung xuất hiện thân hình của Từ Phàm.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Ba người Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì lập tức xông về phía đại quân Yêu tộc.

“Ba người một phía, mỗi người một con.” Từ Cương nhìn xung quanh phân phó nói.

“Đại sư huynh nói rồi đấy nhé, nếu ta giết chậm ngươi không được cướp quái của ta đâu đấy.” Vương Hướng Trì nhắc trước, bởi vì lúc trước Từ Cương luôn như thế.

“Đến lúc đó nói sau.”

Từ Cương hưng phấn tay bắt đầu kết pháp ấn, đằng sau hắn xuất hiện một Pháp Tướng nghìn tay khổng lồ.

Pháp Tướng nghìn tay đồng thời cũng kết pháp ấn.

Trên bầu trời lập tức xuất hiện từng tên lửa do thần thông pháp thuật ngưng tụ thành.

Biến thành những đạo lưu quang oanh tạc về phía đại quân Yêu tộc ở phía xa.

Trên không trung lại có dòng nham thạch, theo sự khống chế của Từ Phàm, đập vào nơi đại quân Yêu tộc đang đóng.

Từ Nguyệt Tiên nhè nhẹ vung tay, lập tức một đội đại quân Yêu tộc đã được huấn luyện tốt xuất hiện.

Đội ngũ ngay ngắn đồng đều, pháp bảo trong tay được trang bị hoàn hảo sau đó chia thành từng tốp nhỏ, hợp thành thế trận ba ba xông về phía đại quân Yêu tộc.

Vương Hướng Trì nhìn biểu hiện Đại sư huynh và Nhị sư tỷ, trong mắt đầy sự bất lực. Sau đó trong tay hắn xuất hiện một thanh Linh kiếm, biến thành một đạo kiếm quang hướng về một phía khác lao đi.

Tốc độ như một con thoi giữa đại quân Yêu tộc, mỗi một đạo kiếm quang như vô song cắt cỏ chém về phía đại quân Yêu tộc.

Lúc này Từ Phàm đang thao tác khống chế kiếm trận con rối giằng co với Yêu tôn Vô Địch.

“Hoá ra là một con nhím, vậy thì khó xử lý rồi.” Từ Phàm nhìn Yêu tôn Vô Địch đã biến thành nguyên hình nói.

Lúc này Yêu tôn Vô Địch bắn ra từng cái gai như những cây thương lớn đánh vào bình phong bảo vệ bên dưới Kiếm Trận.

“Lâu lắm không được động tay rồi, lần này phải đánh một trận hẳn hoi.”

Lúc này không gian xung quanh đã bị Từ Phàm dùng pháp trận phong toả chặt, cho dù là Yêu tôn Vô Địch cũng không thể lập tức đột phá không gian ra được.

“Nhân tộc, ngươi muốn chết à!” Con Yêu tôn nhím trong tay xuất hiện một thanh Yêu Cốt, tác dụng của nó giống với ngọc phù phân thân của Đại Thừa Tôn Giả vậy.

Yêu cốt trong tay con Yêu tôn nhím vỡ vụn, sau đó một con Cự Hổ to lớn màu vàng xuất hiện trong kiếm trận.

Cự Hổ màu vàng có khả năng nuốt chửng cả bầu trời, mới vừa xuất hiện mà tấm chắn bên dưới kiếm trận con rối đã có chút sứt mẻ.

Đôi mắt của Từ Phàm híp lại.

“Không thể đảo ngược tình thế là không thể, vĩnh viễn cũng không thể!”

Trước khi đến, Từ Phàm đã dự đoán tính toán hết các tình huống có thể xảy ra.

Tình cảnh này cũng nằm trong dự liệu của hắn.

“Gào!”

Hổ gầm kinh thiên động địa, ba người Từ Cương còn đang giải quyết tạp binh nhất thời cũng có chút sợ hãi.

“Gầm không thì có ích gì, ngươi qua đây đánh với ta xem nào.” Từ Phàm châm biếm nói.

Lúc này, kiếm trận giữa không trung bắt đầu biến hoá, có càng ngày càng nhiều Linh kiếm cấp bậc đạo khí hoà nhập vào kiếm trận.

Lấy chín Tiên kiếm lớn làm trung tâm, sau đó hợp thành một kiếm trận Thương Long, phóng về phía Phệ Kim Hổ.

Lúc Phệ Kim Hổ mới xuất hiện, Từ Phàm bị doạ một phen. Sau đó phát hiện không phải là Phệ Kim Hổ Thái thượng đại trưởng lão trong truyền thuyết mới yên tâm lại.

“Mau nghĩ cách giải quyết tên Nhân tộc này đi, ta đang chiến đấu ở vực Cực Không, chân thân không thể đến được.” Phệ Kim Hổ truyền âm cho Yêu tôn nhím.

“Biết rồi!”

Nếu là mọi khi thì nhiệm vụ quan trọng như thế này, một khi xảy ra sơ sót gì sớm đã có Yêu tôn Vô Địch cao nhất đến rồi.

Chỉ là bây giờ lại phát sinh tình huống bất ngờ.

“Nhân tộc, đến ngày tận thế của ngươi rồi, một khi chân thân của Cự Hổ đại nhân đến đây, ngươi sẽ phải chịu sự trừng phạt tàn khốc nhất của Yêu tộc chúng ta.”

“Sao ngươi lắm lời thế!”

Thương Long do chín Tiên kiếm lớn hợp thành quất đuôi một cái liền đánh bay Yêu tôn nhím.

Sau đó Yêu tôn nhím lại bị con rối Đại Thừa Kỳ ở bên ngoài vây đánh.

“Tuy rằng không phải Thái thượng đại trưởng lão, nhưng thực lực của tiểu lão Hổ này thực sự cũng không phải dạng vừa.”

Từ Phàm vừa khống chế Thương Long vừa nói.

Thời gian của hắn rất nhiều, cứ từ từ mà đánh.

Chỉ cần không đánh tan được Tiên kiếm kiếm trận của hắn thì Yêu tôn Vô Địch này sẽ bị hắn giày vò đến chết.

Lúc này Phệ Kim Hổ đang bị kiếm trận Thương Long quấn đánh cho có chút bất lực.

Nhân tộc khống chế Kiếm Trận kia ẩn núp quá sâu, không thể tìm ra chỗ hắn giấu thân.

Phệ Kim Hổ cào một cái bay mất đầu rồng của kiếm trận Thương Long, sau đó xoay người xông về phía Từ Cương đang giải quyết đám tạp binh ở bên kia.

Hắn bắt buộc phải ép chủ nhân khống chế kiếm trận này hiện thân, nếu không cứ như này đánh rất nản.

Chương 663: Giày vò đến chết

“Muốn công kích đệ tử của ta sao, ngươi mơ đi.”

Từ Phàm nói xong trực tiếp khống chế kiếm trận Thương Long phân hoá thành muôn vàn Linh kiếm.

Tổ hợp thành hình dáng cự kình sức mạnh nuốt chửng cả trời đất.

“Xem ra nước ấm nấu ếch là không được rồi.”

Trong tức khắc một bức chắn bao phủ chặt toàn bộ chiến trận.

Cự kình do Vạn Thiên Linh kiếm hợp thành xuất hiện trên đầu Phệ Kim Cự Hổ.

Cự kình nuốt nó sau một cú đớp, sau đó lại xông về phía Yêu tôn nhím.

“Ở trong đó thỏa thích tận hưởng đi~” Từ Phàm híp mắt nói.

Sau khi kiếm trận Cự kình nuốt xong hai vị Yêu tôn Vô Địch liền biến thành một hình cầu, bắt đầu tiến hành xoay chuyển không ngừng.

Từ Phàm nhìn nhìn ba vị Yêu tôn vẫn đang chiến đấu với con rối Đại Thừa Kỳ.

Trực tiếp phân từ kiếm trận viên cầu ra một chiếc Tiên kiếm, hoá thành một sợi tơ ngân sắc xuyên qua ba vị Yêu tôn đang chiến đấu kia.

“Haii~, Yêu tôn cao cao tại thượng lúc đầu, bây giờ trong mắt ta đã biến thành những con tôm tép.” Từ Phàm nấp ở chỗ tối dùng giọng điệu cô quạnh lão luyện nói.

Lúc này, đại quân Yêu tộc trông coi ở đây đã bị nhóm Từ Cương giết sạch toàn bộ.

Toàn bộ chiến trường hoá thành một màu máu, chất đống đầy những xác của Yêu tộc.

“Sư phụ nhiệm vụ hoàn thành rồi.” Từ Cương truyền âm lại nói.

“Tuần tra xung quanh, xem có còn những tạp binh nào tháo chạy không.” Từ Phàm nói.

Trong không trung một bóng mờ xẹt qua, chính là phân thân của Từ Phàm.

Chính tại thời điểm phân thân của Từ Phàm xuất hiện, một ảo ảnh màu hồng trong tức khắc xuyên qua đầu phân thân rồi phát nổ.

Xác phân thân không đầu đổ xuống trên mặt đất.

Mấy người Từ Cương không phản ứng gì lắm, chỉ có con rối đuổi theo ảo ảnh màu hồng đó.

“Sư phụ đi ra đi, tuy rằng biết là giả nhưng nhìn thấy vẫn rất dọa người.” Từ Cương nói.

Trong không trung lại lần nữa xuất hiện bóng dáng của Từ Phàm, không biết là chân thân hay là phân thân nữa.

Theo sau sự xuất hiện của Từ Phàm còn có con rối kiếm trận.

Con rối kiếm trận vung tay một cái, Tiên kiếm vừa nãy lại hoá thành ngân tuyến một lần nữa bay ra.

Khi trở về lần nữa, trên thanh tiên kiếm vẫn còn một giọt máu quỷ.

“Tốc độ khá nhanh đấy nhỉ, chỉ tiếc là không nhanh bằng ta.” Từ Phàm nhìn Yêu huyết trên tiên kiếm trận nói.

Tiên kiếm rung cho giọt Yêu huyết trên kiếm rơi xuống, sau đó lại trở về trong viên cầu kiếm trận lần nữa.

“Sư phụ, vị Yêu tôn Vô Địch kia đã giải quyết xong rồi à?” Từ Cương nhìn viên cầu kiếm trận nói.

“Yêu tôn Vô Địch đâu có giết dễ dàng vậy được, phải từ từ giày vò một đoạn thời gian đã.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ lợi hại.” Nhóm người Từ Cương nói với vẻ tôn sùng.

“Cũng ổn thôi, bây giờ Yêu tôn Vô Địch bình thường không thể ức hiếp chúng ta nữa rồi.” Từ Phàm cười nói.

Đột nhiên có cảm giác nở mày nở mặt, nghĩ lại lúc trước bọn họ bị một vị Yêu tôn ép cho phải di chuyển Tông môn đến bên cạnh biển Vô Tận để trốn tránh.

Bây giờ còn chưa đến hai nghìn năm mà đã có hơn mười mấy Yêu tôn chết dưới tay Ẩn Linh Môn rồi.

“Đúng vậy, bây giờ Yêu tôn Vô Địch không thể ức hiếp chúng ta nữa.” Từ Cương cảm khái nói, nhưng trong mắt vẫn có chút đáng tiếc.

Đáng tiếc bản thân vẫn chưa đạt đến cảnh giới Vô Địch tôn giả mà toàn bộ Tông môn đã vô địch trước rồi.

Không giống chút nào so với kịch bản lúc đầu kia hắn nghĩ ra, là một người đứng đầu cố gắng xoay chuyển tình thế.

“Ngươi lại suy nghĩ linh tinh gì thế?” Từ Phàm nhìn biểu tình của đồ đệ mình nói.

“Không có gì, đột nhiên thấy xúc động mà thôi, Tông môn vẫn chưa dùng đến đồ nhi mà đã đạt đến vô địch trước rồi.” Từ Cương thành thật trả lời

“Vô địch thì vẫn còn hơi sớm, ngươi muốn làm một trụ cột của Tông môn cũng vẫn còn hơi sớm!” Từ Phàm nhìn đồ đệ của mình nói, trong ngữ khí pha chút an ủi.

“Muốn biến cảnh tượng mà ngươi nghĩ thành hiện thực thì đợi đến thế giới Đại Thiên rồi hẵng nói sau.”

“Những con rối này bây giờ nhìn rất mạnh đấy, nhưng mà đã đến một loại cực hạn rồi.”

“Đợi sau khi các ngươi vượt qua giới hạn này, mới là lúc Tông môn cần đến các ngươi.” Từ Phàm nhìn kiếm trận con rối nói.

“Sư phụ, vậy ta cần phải mạnh đến mức nào mới được!”

“Ngươi miễn cưỡng đến Kim Tiên trước đã~” Từ Phàm thong thả nói.

Trong giấc mộng đó lúc sắp đột phá Kim Tiên, hắn nhìn thấy rất nhiều đồ và cũng đại khái suy diễn ra khá nhiều đồ vật, trong đó còn có cả con rối cấp bậc Chân Tiên.

“…”

Niềm đam mê vừa mới bùng lên đã bị dội một chậu nước lạnh.

Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì nhìn Từ Cương bật cười.

Đúng lúc này, kiếm trận viên cầu đột nhiên mở rộng, trong tức khắc đã mở to đường kính đến hơn ngàn trượng.

Sau đó lại bị con rối kiếm trận khống chế thu nhỏ lại kích cỡ ban đầu.

“Phân thân Phệ Kim Hổ thế mà tự phát nổ, đáng tiếc cũng không có tác dụng gì." Từ Phàm duỗi duỗi tay nói, biểu hiện kiểu rất dễ dàng.

Thực ra hắn mới chỉ phát huy bảy phần của kiếm trận con rối. Tại sao lại là bảy phần ư, bởi vì đây là giai đoạn tiết kiệm nhiên liệu nhất.

Kiếm trận con rối tuy rằng uy lực mạnh, nhưng mà tiêu hao cũng rất lớn.

Có thể so sánh với con rối Đại Thừa đầu tiên.

Cho dù là Tông môn bây giờ rất giàu có đi nữa, Từ Phàm cũng không dám mạnh chân đạp ga.

"Con nhím bên trong kia sắp không xong rồi, đợi giết hắn xong lấy chân thân làm tiêu bản, mang về Ẩn Linh Môn làm vật chưng bày."Từ Phàm nói.

Mỗi một Yêu tôn Vô Địch ở Nhân giới đều mang huyết hải thâm thù với Nhân tộc.

Sau khi những Yêu tôn Vô Địch này đi vào Nhân giới, nhẹ thì tàn sát dân trong thành, nặng thì trực tiếp xoá sổ tất cả sinh linh trong một vùng.

Thủ đoạn càng phổ biến hơn là lấy người làm thức ăn.

Cho nên Từ Phàm hành hạ hắn đến chết cũng không cảm thấy tội lỗi chút nào.

Tối thiểu thì theo thông tin của hội Trưởng lão, vị Yêu tôn nhím này đã phá hủy ít nhất một vài toà Tiên thành.

"Nhổ hết lông trên thân con Nhím này xuống mang đi luyện chế hết đi, lông này đều có uy lực đạo khí." Từ Phàm cười nói.

"Được rồi, bây giờ bước đầu tiên đã hoàn thành, tiếp theo sẽ bày bố một đại trận ở đây rồi đợi đám thỏ kia xuất hiện."

Từ Phàm còn chưa nói xong thì trong không trung phía xa xuất hiện hàng trăm tàu Linh Châu cỡ lớn, bên trên chở các thể loại con rối với cả vật liệu bố trí đại trận.

Từ Phàm nhìn chằm chằm vào trận vận chuyển đang tỏa ra một luồng khí lạ ở phía xa, trong lòng không biết vì sao đột nhiên muốn đi vào thăm dò.

“Bà nó, lại đào hố cho ta à.” Từ Phàm nhìn trận vận chuyển kỳ dị kia cười mắng.

Hàng trăm tàu Linh Châu cỡ lớn đáp xuống và ngàn vạn binh dẫn theo lượng lớn con rối đi tới.

“Đại trưởng lão, ta đã đem con rối và vật liệu bố trận cần dùng đến cho ngươi rồi đây.” Thiên Vạn Binh trong lòng có chút đau lòng nói.

Để có những vật liệu này hắn đã dùng hết mấy trăm năm tích lũy của Tiên thành Thiên Tượng, hiện tại trong kho bảo vật ngoài một chút Linh Thạch thì chỉ còn lại một ít vật liệu cơ bản nữa thôi.

“Chút vật liệu này thôi mà ngươi đã đau lòng rồi.”

Từ Phàm lại chỉ chiến trường đầy máu kia nói: “Yêu tộc mới giết vẫn còn nóng, cái nào nên phân chia thì phân chia, nên tìm không cốt thì tìm không cốt.”

“Chắc vẫn có thể hoàn lại vốn chứ.”

“Hehe, Đại trưởng lão đúng là hiểu ta.”

Thiên Vạn Binh lúc mới đến đã nhìn thấy chiến trường ở xa kia rồi, nhưng thấy Từ Phàm ở đây nên phải kiềm chế lại sự kích động muốn đi thu dọn chiến trường của mình.

Thiên Vạn Binh kích động đưa theo một nhóm con rối chuyên gia thu dọn chiến trường lập tức lao về phía chiên trường kìa.

“Đã thu không cốt của ba Yêu tôn kia chưa?” Từ Phàm hướng về Bồ Đào hỏi.

“Chiến đấu vẫn chưa kết thúc nên quy trình dọn dẹp chiến trường vẫn chưa khởi động.”

Chương 664: Xé gia phả

“Được rồi, lời cho tên tiểu tử thối kia rồi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Thiên Vạn Binh nhìn xác ba Yêu tôn chân thân chỉ có vết thương nhẹ trên đầu, cười không khép được miệng.

Lần này coi như hoàn lại vốn rồi.

Đúng lúc này, thần sắc Từ Phàm biến động, bên trong kiếm trận viên cầu truyền lại một tiếng kêu khóc.

“Con nhím kia chết rồi, bây giờ có thể bắt đầu bày bố trận rồi.” Từ Phàm cười nói.

Kiếm trận viên cầu tiêu tan, hoá thành Linh kiếm khắp bầu trời sau đó quay trở về hộp cất kiếm sau lưng con rối kiếm trận.

Chân thân Yêu tôn nhím kia cũng bị Từ Phàm thu lại.

Cuối cùng, trên tay Từ Phàm xuất hiện một cây xương nhỏ, đây là Yêu cốt của con Yêu tôn nhím Vô Địch kia.

“Để ta xem xem có thứ gì tốt.” Từ Phàm nói như mong chờ mở chiếc hộp bí mật vậy.

Một đống tạp vật linh thạch rơi đổ từ không trung xuống, trên tay Từ Phàm chỉ giữ lại một đạo khí Hồ Lô.

“Một tiên linh chi khí của hồ lô, cũng xem như có chút giá trị.” Từ Phàm vung tay thu Hồ Lô vào trong đạo khí hành cung.

“Bồ Đào, bày bố Tuyệt Linh đại trận ở đây rồi lại bày bố Cách Không đại trận ở lớp ngoài.”

Có hai loại trận pháp cỡ lớn này, Từ Phàm có thể lợi dụng kiếm trận con rối, từ từ thắt cổ bọn chúng trong đại trận này.

“Cũng không biết Truyền Tống trận này sẽ truyền tống đến đâu.” Từ Phàm có chút tò mò, nhưng sau đó lập tức cảnh giác trở lại.

“Ngươi đừng hòng lừa ta~” Từ Phàm nhìn trời xanh nói.

“Đại trưởng lão, bên dưới còn có mấy thứ đồ, ngươi còn cần không? Thiên Vạn Binh ở bên cạnh đống đồ vừa nãy Từ Phàm đổ ra hỏi.

“Đều mang đi đi, ngươi dùng những thứ này lập một Ẩn Linh Môn ngoại môn tại Tiên thành Thiên Tượng này rồi tuyển một số đệ tử có tiềm lực về. Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, việc này hay là ngươi bảo Tự Viễn làm đi, ta không thích hợp làm chuyện này.” Thiên Vạn Binh có chút khó sử nói.

“Ngươi không muốn làm thì giao cho người nào đồng ý làm ấy, Tiên thành Thiên Tượng nhiều tu sĩ như thế, chẳng lẽ ngươi không tìm được một nhân tài quản lý sao?” Từ Phàm nói.

“Ta hiểu rồi, Đại trưởng lão.” Thiên Vạn Binh cười nói.

Nếu như để hắn tự mình quản lý thì đánh chết hắn cũng không đồng ý, quản người đâu sảng khoái bằng đưa theo con rối đi giết Yêu tộc được.

Qua một ngày sau, dựa vào Truyền Tống trận kỳ dị kia làm trung tâm, tất cả đã thay đổi hình dạng.

Tuyệt Linh đại trận ở trong, Cách Không đại trận bên ngoài Từ Phàm và những người khác thì trông giữ ở bên ngoài đại trận.

Sau khi mọi người rảnh rỗi, Từ Phàm liền bắt đầu chỉ điểm cho Từ Cương và những người còn lại.

…

Ba tháng sau, một chiếc Tinh chu đáp xuống Tiên thành Thiên Tượng.

Thiên Linh Tôn giả cực kỳ hứng thú đi đến chỗ Từ Phàm đang phơi nắng.

“Mỗi lần gặp Đại trưởng lão đều thấy ngươi nhàn rỗi như vậy, thật khiến ta cảm thấy ngưỡng mộ đấy.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

“Cuộc sống nghỉ hưu là như vậy đấy.” Từ Phàm đùa giỡn nói.

“Yêu tộc bên Thiên Long Châu đã ổn định chưa?”

“Khiến Đại trưởng lão phải tự mình đi một chuyến, về cơ bản đã ổn định rồi, có lão Đại phân thân trấn giữ ở đó chắc sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.” Thiên Linh Tôn giả nói.

“Nhưng tình hình bên này của ngươi có vẻ không ổn lắm, có cần ta bảo chị dâu qua đây giúp một tay không?” Thiên Linh Tôn giả nhìn đại trận ở chỗ không xa kia nói.

Tuy rằng không phải pháp sư trận, nhưng mà hắn vẫn có năng lực nhìn nhận .

Với uy năng của đại trận này, cho dù là Yêu tôn Vô Địch trong một lúc cũng không thể xông ra ngoài được.

“Chút chuyện này đâu cần phiền đến đại mạ của chị dâu, tự mình ta cũng có thể giải quyết.” Từ Phàm nói.

“Bây giờ đang trong lúc đại chiến Nhân Yêu, Yêu tộc đã chiếm thế thượng phong, sau đó như thế nào thì vẫn còn chưa biết."

"Gần đây Vực Cực không lại phát sinh đại chiến rồi à?" Từ Phàm tò mò hỏi.

Từ Phàm vẫn còn nhớ cảnh tượng lúc rời khỏi tổng bộ hội trưởng lão lần trước.

"Đã xảy ra một trận đại chiến, mới vừa kết thúc đoạn thời gian trước thôi."

"Toàn bộ cao thủ đẳng cấp nhất của hai giới Nhân Yêu đều xuất hiện, đánh đến trời đất mịt mù." Thiên Linh Tôn giả nói.

Lần này hắn đến là đưa dưa cho Từ Phàm.

"Lí do là tại sao?" Từ Phàm hiếu kỳ hỏi.

"Bởi vì trứng do Đế hậu Huyết Phượng của Yêu tộc đẻ ra đã bị Nhân tộc chúng ta trộm đi."

"..."

Sao sự tình lại không giống so với hắn tưởng tượng nhỉ?

Không phải bởi vì âm mưu của Yêu tộc bị Nhân tộc phát hiện nên mới xảy ra đại chiến sao?

Từ Phàm không ngờ rằng chuyện là do Nhân tộc gây ra trước.

"Là ai mà dũng mãnh vậy?" Từ Phàm thán phục nói.

"Hắn là trưởng lão thứ ba trong Hội trưởng lão, tên là Hoàn Thiên, nghe nói là người kế nhiệm do thượng tôn để lại."

"Kết quả cuối cùng thế nào?"

"Luận về cao thủ đẳng cấp thì từ trước đến nay bên Nhân tộc chúng ta không kém, chỉ là Yêu tộc bên đó vì muốn cướp lại quả trứng kia đã đưa ra điều kiện mà mỗi người đều không thể chối từ."

"Điều kiện gì?" Từ Phàm nhíu mày nói.

Hắn không nghĩ rằng có điều kiện gì, mà có thể giao ra quả trứng là mối đe doạ lớn nhất với Nhân tộc trong tương lai kia.

"Điều kiện cụ thể là gì thì ta cũng không biết, dù sao thì chiến tranh giữa Nhân tộc và Yêu tộc gần đây đã giảm đi nhiều.” Thiên Linh tôn giả nói, thực ra hắn cũng rất tò mò là điều kiện gì.

Cấp bậc hiện tại của hắn bây giờ không dò hỏi được.

“Đến cả chị dâu cũng không biết sao?” Chuyện này càng khiến cho Từ Phàm thêm hiếu kỳ.

“Ngươi đến đưa dưa cho ta nhưng lại đưa một nửa là có ý gì?”

“Chị dâu biết, nhưng không kể cho ta.”

“Từ biểu tình của chị dâu ta có thể biết rằng, bên Yêu tộc đó cũng phải trả giá không ít.”

“Đúng là nghe lời nói của người như nghe một lời nói vậy thôi.”

Từ Phàm ăn phải quả dưa ngâm, cảm thấy rất buồn bực.

“Đại trưởng lão, tuy rằng không đưa tin tức quan trọng nhất đến cho ngươi, nhưng ta đã mang quang ảnh của nhóm cao thủ đỉnh cao kia qua cho ngươi đây.”

“Đây là thứ được lưu truyền giữa các trưởng lão, người bình thường hoàn toàn không có được.” Thiên Linh Tôn giả lấy ra một pháp bảo hình cầu lấy lòng nói.

Mắt Từ Phàm loé lên, đây đúng thật là đồ tốt đấy, nói không chừng từ quang ảnh này còn có thể phân tích ra Yêu tộc đã phải mang ra những điều kiện gì.

“Đại trưởng lão chúng ta cùng xem đi, tứ này từ lúc đến tay ta ta còn chưa xem vì đặc biệt muốn qua đây cùng chia sẻ với Đại trưởng lão đấy.” Thiên Linh Tôn giả nói.

“Đa tạ Tôn giả.”

Từ Phàm vung tay một cái, hai người tức khắc đi đến một thiên địa khác.

Trong vực Cực Không, những người mạnh nhất của hai tộc Nhân Yêu đang trong thế giằng co.

Từ Phàm còn nhìn thấy thân ảnh của Minh Không trong đó.

Đứng ở trung tâm, Minh Không mở miệng, không biết là đang nói cái gì.

Nhưng mà Từ Phàm hiểu khẩu ngữ nên có thể gián tiếp phân tích ra.

Đại khái Không Minh đã nói là, hai tộc Nhân Yêu chiến đấu luôn là cuộc chiến của cả chủng tộc, không có gì gọi là đê tiện với không đê tiện, Yêu tộc tàn sát Nhân tộc, Nhân tộc phản diệt Yêu tộc đều là bản sự của mỗi người.

Một con Tử Ngọc Giao Long dài cả nghìn trượng đang điên cuồng chửi bới Nhân tộc.

Từ Phàm không cần nghĩ cũng biết là lật cả gia phả người ta lên nói.

“Quả nhiên là cao thủ bậc nhất, nhìn khí thế này thôi cũng thấy sợ rồi.” Thiên Linh Tôn giả đứng bên cạnh nói.

Thực lực của Thiên Linh Tôn giả không phải là thấp, nhưng trong mắt nhóm cao thủ cao nhất kia cũng chỉ là một sự tồn tại bình thường.

“Con Giao Long ngốc nghếch này đang nói gì vậy, nhìn có vẻ như không phải nói lời tốt đẹp gì.” Thiên Linh Tôn giả nhìn Giao Long ở chỗ xa kia nói.

“Hắn đang xé gia phả của Nhân tộc.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

“Ý là gì?”

“Tự mình lĩnh ngộ đi.”

Chương 665: Vật truyền thừa ngoại giới.

“Thì ra những kẻ tai to mặt lớn này đánh nhau cũng cần tới cả một quy trình.” Từ Phàm châm biếm nói.

Trước tiên là mắng chửi nhau, tích lũy cơn thịnh nộ, rồi mới trực tiếp khai chiến.

Đạt tới cấp bậc như của bọn hắn, chiến thuật nào đi chăng nữa cũng không có tác dụng gì rồi.

Chỉ thấy toàn bộ Vực Cực Không đều trở thành chiến trường của bọn họ.

Ngay cả những con Cự Thú Cực Không mà Yêu Tộc điều khiển cũng đã được đem ra.

Nhân Tộc bên này cũng đã xuất hiện thêm vài con Thần Thú mà Từ Phàm chưa từng thấy bao giờ.

Sự va chạm giữa những sức mạnh siêu cường, kịch liệt dữ dội như một vụ nổ hạt nhân nguyên tử.

Từng tia sáng của lưỡi đao ánh kiếm vụt ngang qua Vực Cực Không, sự va chạm của các loại pháp tắc Đại Đạo.

Khiến cho toàn bộ quang ảnh trở nên mơ hồ.

“Cái này của ngươi cũng không rõ ràng gì cả.” Từ Phàm trêu chọc nói.

“Tổng thể còn có thể xem hiểu được, thể loại chiến đấu cấp bậc này nào có thể quay lại được rõ ràng như vậy.” Thiên Linh Tôn Giả nói.

Từ Phàm gật đầu, bày tỏ công nhận cách nói của Thiên Linh Tôn Giả.

Sau khi chiến đấu đã đạt tới kịch liệt, toàn bộ hình ảnh của quang ảnh đã không thể xem được nữa.

Từ Phàm vung tay thu lại pháp bảo phát lại quang ảnh.

“Tổng thể coi như đã được xem rõ rồi, hai bên cũng tính là hòa, Nhân Tộc chiếm thế thượng phong hơn một chút.” Từ Phàm nói.

“Trong đây cũng có công lao của đại trưởng lão, không có ngươi luyện chế Tiên Khí cho lão đại và tẩu tử, nào có thể trấn áp được mấy con Cự Thú Cực Không đó nhanh như vậy.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

“Liên quan gì tới ta? Tiên Khí chính là của Thái Thượng Đại Trưởng Lão cùng với tẩu tử, dùng như thế nào cũng không có liên quan đến ta.”

Từ Phàm lúc này đang sờ cằm, bỗng dưng nói: “Ngươi nói xem điều kiện kia có phải là trả lại quả trứng đó cho Kim Sí Đại Bàng hay không.”

“Ta thấy có thể lắm, dù sao Nhân Tộc bên này lấy được quả trứng đó rồi cũng không dám phá hủy, thế lực của Kim Sí Đại Bàng trên Thượng Giới rất lớn.”

“Nếu thật sự phải kết tử thù, vậy đoán chừng sẽ rất phiền phức.” Thiên Linh Tôn Giả cảm thấy rất có đạo lý.

“Lẽ nào giới Nhân Tộc này ở trên Thượng Giới không có lấy nhân vật lợi hại nào sao?” Từ Phàm nói.

“Nhân Tộc chúng ta mới trở mình làm chủ được bao nhiêu năm chứ, theo như lão đại nói, ở Tiên Giới vị lợi hại nhất chính là Kim Tiên, vĩnh viễn không phải đối thủ của thực lực phía sau Kim Sí Đại Bàng.”

“Có điều hiện tại Thượng Tôn đã phi thăng rồi, qua mấy vạn năm nữa, nói không chừng giới Nhân Tộc này của chúng ta sẽ có chỗ dựa chân chính rồi.” Thiên Linh Tôn Giả kỳ vọng nói.

Ngày sau hắn nhất định phải phi thăng lên thế giới Đại Thiên, vấn đề này đối với hắn mà nói rất thực tế.

Từ Phàm nghĩ một chốc, nếu như bọn họ tình nguyện chờ đợi vậy thì mấy chục triệu năm nữa hắn cũng sẽ là một sự tồn tại cấp bậc Đại Đa.

Chỉ đáng tiếc, người bình thường thì không thể đợi được tới lúc đó.

Từ Phàm nhìn mặt trời đang dần xuống núi, nói với Thiên Linh Tôn Giả: “Tôn Giả còn việc gì không? Đừng giấu ở trong lòng nữa.”

“Vẫn là đại trưởng lão hiểu ta, ta đi đào quặng trong Vực Cực Không, gặp được một vật kỳ lạ.” Thiên Linh Tôn Giả vừa nói liền lấy ra một bức tượng trong suốt như thủy tinh.

“Muốn mời đại trưởng lão giám định một chút.”

Từ Phàm nhìn bức tượng này, mày nhăn lại.

“Đây không phải là vật của giới này, có lẽ là một loại tương tự như Linh Bảo Truyền Thừa.

“Nếu như Tôn Giả tò mò, có thể để cho những đệ tử người phàm vẫn chưa tu luyện dưới trướng mình thử xem, nói không chừng có thể kích hoạt vật truyền thừa này.” Từ Phàm nhìn bức tượng thủy tinh kia nói.

“Đại trưởng lão, vậy giá trị của món đồ này thế nào?” Thiên Linh Tôn Giả hỏi.

“Cũng là một món Tiên Khí, trong vật truyền thừa này có chứa không gian, nói không chừng sẽ tồn tại Tiên Khí của thế giới khác.” Từ

Phàm nói.

“Thật ư!” Thiên Linh Tôn Giả bỗng chốc kích động lên.

Món đồ như Tiên Khí này ở trong mắt Từ Phàm đã được coi là một vật bình thường không quan trọng, nhưng trong mắt Thiên Linh Tôn Giả thì lại trân quý đến lạ thường.

“Ta chỉ là đoán bừa thôi, Tôn Giả không cần coi là thật.” Trong mắt Từ Phàm vụt qua một tia sáng.

“Đại trưởng lão, vật truyền thừa này có cách nào phá giải hay không?”

“Không có, cách tốt nhất chính là tìm một người phàm phù hợp với điều kiện, rồi đi mở nó.”

“Nếu như cưỡng chế phá giải mà nói, không gian bên trong sẽ bị tiêu tan.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.”

Thiên Linh Tôn Giả cầm bức tượng thủy tinh vui vẻ rời đi.

Từ Phàm lại quay về nơi ở, hưởng thụ bữa tối mà đồ đệ đã làm cho hắn.

……….

Bí cảnh nào đó của Tượng Châu, Hàn Phi Vũ kiểm soát kiếm trận, thành thục chém giết đám yêu thú nọ.

Sau đó ngay cả nhìn cũng không thèm, đi về hướng trung tâm bí cảnh.

Hàn Phi Vũ lúc này đã là Hợp Thể kỳ.

Hàn Phi Vũ hươ tay thả ra một ngàn con rối.

“Tiểu Tây, khai thác linh khoáng thu thập dị bảo.” Hàn Phi Vũ nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Khí Linh này giống như Bồ Đào, là do Hàn Phi Vũ dùng “cái giá cực kỳ đắt” đổi lấy từ trong tay Phân Thân Thủ số hai, có được 1% lực tính toán của Bồ Đào.

“Sau khi thăm dò xong bí cảnh này, đi tới Tiên Thành mà tông môn lập ra ở nơi này xem thử, ta vẫn chưa đi lần nào.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Cũng không biết sư tổ đã tỉnh lại hay chưa? Ta vẫn còn rất nhiều câu hỏi về tu luyện muốn thỉnh giáo người.”

Chính vào lúc này, máy truyền tin bỗng vang lên một tiếng.

Hàn Phi Vũ cầm lên xem, trên mặt bỗng chốc lộ ra niềm vui sướng.

“Đại trưởng lão tỉnh rồi, có phải nên về tông môn một chuyến hay không?”

“Tiện thể thương lượng với đại trưởng lão một chút về chuyện mua con rối Đại Thừa kỳ.”

Quãng thời gian ra ngoài rèn luyện trải nghiệm này, hắn cảm thấy con rối mua từ trong tông môn vô cùng hữu dụng, hơn nữa còn phối hợp với Khí Linh Tiểu Tây này.

Có thể nói toàn bộ mọi việc đều có thể để con rối lo liệu.

Ấy vậy nên mới khiến cho Hàn Phi Vũ nảy sinh ra ý nghĩ mua con rối Đại Thừa kỳ.

Thời gian mà Hàn Phi Vũ tu luyện tại Ẩn Linh môn rất dài, hắn muốn hiểu rõ một vấn đề.

Bất luận là sư phụ hắn hay sư tổ, có lẽ biết rõ trong tay hắn cũng có một bảo vật vô cùng lợi hại như vậy.

Tuy rằng công năng cụ thể bọn họ vẫn chưa rõ ràng, nhưng việc có thể làm ra linh khoáng đỉnh cấp hoặc linh dược đỉnh cấp thì có lẽ là biết.

Nhưng theo hắn quan sát bấy nhiêu năm, bất luận là sư phụ hắn hay sư tổ, đều không hề có một chút lòng tham nào đối với món đồ trong tay hắn.

Thậm chí sư phụ hắn còn ngầm phân phó cho hắn phải bảo quản tốt thứ đồ này.

Cho nên hiện tại, hắn thường sẽ lấy ra những linh khoáng hoặc linh dược khá trân quý, để trao đổi với tông môn những món bảo vật mà hắn cần.

Giống như Tiên Khí đang bị phong ấn bên trong người hắn, đó chính là phép đo phân thân của sư tổ luyện chế cho hắn.

“Tới lúc đó nên lấy món gì để đổi lấy con rối này đây.” Hàn Phi Vũ có chút âu sầu nói.

Mặc dù trong tay hắn có không ít đồ tốt, nhưng có một số thứ lấy ra thì quả thực không thích hợp lắm.

Chính vào lúc này, giọng nói của Tiểu Tây vang lên.

“Chủ nhân, ta vừa mới nhận được tín hiệu của Bồ Đào đại nhân, đại trưởng lão có lẽ chính là ở thành Thiên Tượng Tiên.”

“Sư tổ tới Tượng Châu rồi ư, ta phải đi bái kiến đã.” Hàn Phi Vũ vui mừng nói.

Lúc này, toàn bộ bí cảnh đã bị con rối mà Hàn Phi Vũ thả ra cướp bóc sạch sẽ.

Tất cả những món đồ có giá trị đều được thu thập vào trong túi.

“Đi bái kiến đại trưởng lão thôi.”

Bên cạnh con suối nhỏ, Hàn Phi Vũ trông thấy Từ Phàm đang câu cá.

“Bái kiến sư tổ, cung nghênh sư tổ xuất quan.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói.

“Ra là Phi Vũ à, đứng dậy đi, qua đây câu cá cùng ta.” Từ Phàm thân thiết nói.

Hàn Phi Vũ lấy một chiếc ghế xếp nhỏ ngồi bên cạnh Từ Phàm.

“Nghe sư phụ ngươi nói thời gian gần đây ngươi tiến bộ rất nhanh.” Từ Phàm cười nói.

Chương 666: Đại kim chủ tương lai

“Đồ nhi lĩnh ngộ còn chưa sâu, vẫn cần sư tổ chỉ điểm.” Hàn Phi Vũ cung kính nói.

Trên thế gian này có thể khiến hắn để tâm chẳng có mấy người, mà sư tổ trước mắt chính là một vị.

“Hợp Thể kỳ đại thành, kiếm tâm nội liễm, không có dấu hiệu của Châu Thiên Linh Khí.”

“Đạt tới cảnh giới này, sư tổ muốn chỉ điểm cho ngươi sẽ phải tốn một chút công phu rồi.”

Từ Phàm cười nói, nhấc tay câu lên một con cá.

Nhìn một chút rồi lại đem thả vào lòng suối.

“Sư tổ lại đem đồ tôn ra làm trò cười rồi.” Hàn Phi Vũ vò đầu nói.

“Những năm nay ra ngoài rèn luyện có thu hoạch gì?” Từ Phàm hỏi.

“Nhân tộc thế yếu, không có nơi nào có kẻ mạnh tọa trấn, khẳng định là bị Yêu tộc chiếm lĩnh tất thảy.” Hàn Phi Vũ nhớ lại nói.

Những năm nay hắn đi qua rất nhiều nơi, bình thường mà nói chỉ có Tiên Thành hoặc tông môn của cường giả tọa trấn, Nhân Tộc mới có thể sinh sống yên ổn hơn.

“Có cách nào cứu vãn Tu Tiên Giới hay không?” Từ Phàm hứng thú hỏi.

“Đồ tôn chỉ là trong lúc nằm mơ có nghĩ tới mà thôi, đồ tôn biết cả đời này cũng đạt tới được cấp bậc đó.”

Hàn Phi Vũ cũng từng nghĩ, Nhân Tộc làm thế nào để thắng lợi.

Nhưng đáp án duy nhất mà hắn có thể nghĩ ra đó là, Nhân Tộc xuất hiện một vị cường giả tuyệt thế, giết sạch toàn bộ những tên Yêu tôn Vô Địch của Yêu tộc, như vậy Tu Tiên Giới mới có thể khôi phục lại hòa bình.

“Làm người là phải có ước mơ mà, ngươi cũng rất có tiềm năng đó.” Từ Phàm cười nói.

“Đồ tôn cũng muốn, nhưng chỉ tiếc là không làm được.” Hàn Phi Vũ nói.

“Không cần phải vướng mắc về chuyện này, chăm chỉ tu luyện là được.” Từ Phàm lại nói.

“Đại trưởng lão, ta muốn mua vài con rối Đại Thừa kỳ, không biết là có được hay không?” Hàn Phi Vũ mong chờ nói.

Từ Phàm đang câu cá quay đầu lại nhìn đồ tôn của mình một cái.

Hắn phát hiện đồ tôn này của mình lá gan càng ngày càng lớn, đồ vật lấy ra cũng càng ngày càng nhiều.

“Người bình thường chắc chắn là không được.”

“Ngươi là đồ tôn của ta, chuyện này có thể thương lượng một chút.” Từ Phàm cười nói.

Trong lòng thầm nghĩ, Hàn Thiên Tôn tương lai, đây là ngươi chủ động để ta bắt chộp đấy, không liên quan gì tới ta.

“Có điều cái giá mà ngươi đưa ra nhất định phải hợp ý của sư tổ, nếu không thì sư tổ số một số hai kia của ngươi sẽ không làm.”

“Tiên Ngọc Linh Thạch có được không?” Hàn Phi Vũ thử thăm dò nói.

Từ Phàm lắc lắc đầu.

“Trong bí cảnh ta phát hiện ra mấy món bảo vật quan trọng, sư tổ xem thử xem có thể đổi mấy con.”

Một chồng báu vật quý hiếm xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

Từ Phàm xem chút rồi vẫn lắc đầu.

“Đồ tuy rằng tốt, nhưng tông môn bây giờ cũng không phải là cần thiết lắm.”

“Sư tổ, người muốn thứ gì?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Như vậy đi, ngươi trở về tông môn tiếp nhận nhiệm vụ, chỉ cần tiết kiệm đủ tích phân rồi ta sẽ bảo sư tổ số một luyện chế cho ngươi.” Từ Phàm nghĩ rồi nói, cuối cùng lại âm thầm để tông môn phân phát vài loại nhiệm vụ cần gấp linh khoáng.

“Vậy cũng được, đồ tôn ở bên ngoài lịch luyện lâu như vậy, đã đến lúc phải trở về thăm tông môn rồi.” Hàn Phi Vũ nói.

Hắn vô cùng thích thái độ của vị sư tổ này của mình, đây xem như là một loại giao dịch bình đẳng, khiến cho lòng hắn giảm bớt đi vài cảm giác nguy cơ.

Đồng thời hắn cũng hiểu được thái độ của sư tổ, sẽ không chiếm lợi từ người đồ tôn là hắn.

Nếu như Từ Phàm vừa thấy liền muốn tặng hắn con rối Đại Thừa kỳ, hắn có thể sẽ trực tiếp từ chối.

“Vậy thì đợi sau khi ngươi tiết kiệm đủ tích phân, ta sẽ trực tiếp bảo bọn họ luyện chế một con rối kiếm trận, như vậy vừa hay một bước tới đích.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Luyện chế cho ngươi một con rối kiếm trận, ta đòi ngươi ba bộ linh khoáng con rối kiếm trận, cái này không quá đáng đâu nhỉ?

“Con rối kiếm trận!”

“Sư tổ thật sự chịu luyện chế cho ta!” Hàn Phi Vũ vui mừng nói.

Vào thời điểm Từ Phàm hôn mê, trong lúc Yêu tôn Vô Địch của Yêu tộc xâm phạm Ẩn Linh môn, hắn vừa hay có mặt ở tông môn.

Hắn vẫn còn nhớ cái cảnh con rối kiếm trận điều khiển kiếm trận địch lại Yêu tôn Vô Địch.

Đặc biệt là trận mà chín thanh Tiên kiếm kia hóa thành, từng đợt rồi từng đợt kiếm trận, khiến hắn cho tới tận bây giờ cũng khó mà quên được.

“Chỉ cần tiết kiệm đủ tích phân thì sẽ luyện chế cho ngươi, nếu tích phân của ngươi đủ nhiều, chín thanh Tiên kiếm đó cũng có thể luyện chế lại cho ngươi một bộ.” Từ Phàm híp mắt nói.

Dù sao cũng là đồ từ bên ngoài vào, đồ tôn của mình lấy đi cũng không thấy đau lòng.

“Chín thanh Tiên kiếm!” Hô hấp của Hàn Phi Vũ trở nên dồn dập.

Linh Khoáng luyện chế Tiên kiếm, hắn có, hơn nữa còn có rất nhiều.

Thế nhưng Đại Tông Sư luyện khí luyện chế Tiên kiếm, ngoài vị sư tổ trước mắt này ra, những người khác hắn đều không có tư cách để gặp.

Chính vào lúc này, Hàn Phi Vũ ngược lại trở nên trầm mặc.

“Ngươi không cần phải nghĩ nhiều, mỗi người đều có kỳ ngộ riêng của mình, nếu như gặp được một cái liền cướp lấy một cái, vậy ta phải gánh chịu bao nhiêu nghiệp chướng đây.”

“Ẩn Linh môn vẫn có cái tầm nhìn này.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, ta không phải là nói chuyện này, ta đang nghĩ nếu như tích phân của ta đủ rồi, có thể bán cho ta thêm vài con rối Đại Thừa kỳ hay không.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Tùy ngươi, ngươi cần càng nhiều thì thời gian trả hàng càng dài, tốt nhất ngươi nên cách một đoạn thời gian lại mua một con, như vậy thì hai vị Phân Thân sư tổ đó của ngươi không đến nỗi dẹp tiệm không làm nữa.”

“Sư tổ, vậy ta về tông môn trước đây, tranh thủ sớm ngày thu thập đủ tích phân để đổi lấy con rối.” Hàn Phi Vũ nói.

“Đi đi đi đi, về sau ngươi cũng coi như là đại kim chủ của Ẩn Linh môn rồi.” Từ Phàm khoát tay nói.

“Ta mãi mãi là đồ nhi của sư phụ, đồ tôn của sư tổ.” Hàn Phi Vũ nghiêm túc nói.

Hàn Phi Vũ đi rồi, Từ Phàm mỉm cười nhìn lên dấu vết độn quang mà Hàn Phi Vũ xẹt qua trên bầu trời.

Kim chủ mà Từ Phàm nói, là chỉ trạng thái mà Hàn Phi Vũ sau khi phi thăng lên thế giới Đại Thiên.

Tới lúc đó, Từ Phàm cảm giác vị đồ tôn này của mình sẽ trở thành đại kim chủ thật sự của hắn.

Không có cách nào khác, ai bảo ngón tay vàng của vị đồ tôn này của mình lại nghịch thiên đến vậy chứ.

Cái này so với Chưởng Thiên Bình trong tay Hàn Thiên Tôn chính bản còn lợi hại hơn nhiều.

Cái kia giai đoạn đầu dường như chỉ có thể cường hóa Linh Dược, mà cái này thì lại có thể cường hóa được vạn vật.

Đang trong vòng lặp tính toán xem lúc nào có thể phi thăng thiên giới.

Đại trận phía đằng xa đột nhiên truyền ra một tia dị thường, cuối cùng Từ Phàm liền nhận được thông tin những tên Yêu tôn Vô Địch kia đã ra ngoài.

“Con thỏ cuối cùng cũng đến rồi.”

Một tia độn quang phảng phất như xuyên qua không gian, trực tiếp tiến thẳng ra ngoài đại trận.

Hai con rối kiếm trận, bốn con rối Đại Thừa kỳ xuất hiện ngay phía sau Từ Phàm.

Trong tay bốn con rối Đại Thừa kỳ kia đều đang cầm Tiên Khí tạm thời huy động để sử dụng từ trong bảo khố.

Hi vọng lần này có thể thu hoàn lại vốn, nếu không thì tổn thất sẽ lớn đây." Từ Phàm nghiêm túc nói.

Từ Phàm chầm chậm nhắm mắt.

"Bồ Đào, huy động tất cả lực tính đang trống, phụ trợ ta điều khiển con rối."

"Vận hành toàn bộ Tụ Linh Trận trong không trung."

"Tuân mệnh, chủ nhân."

Lúc này, nhóm người Từ Cương cũng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Vương Hướng Trì còn mang theo cả Hàn Phi Vũ đang định rời đi.

"Kiên nhẫn quan sát trận chiến, lần này sư tổ ngươi điều khiển hai con rối kiếm trận, có thể học được bao nhiêu từ trong đó thì phải xem bản lĩnh của ngươi rồi." Vương Hướng Trì nói.

"Ta đã biết thưa sư phụ."

Tinh thần Hàn Phi Vũ có chút mừng rỡ, không ngờ bản thân mình khi sắp rời đi còn có thể xem được một trận chiến đấu cấp bậc Yêu tôn Vô Địch.

Tất cả các con rối Đại Thừa kỳ đều đã tiến vào trong đại trận.

Ba tên Yêu tôn Vô Địch bước ra từ trong Truyền tống trận kia vào lúc này vẫn còn chưa biết là xảy ra chuyện gì.

"Cướp đây!"

"Đem toàn bộ món đồ tốt tìm được ở đầu bên kia móc ra đây, tự phế căn nguyên, tha cho các ngươi một mạng!"

Một con rối kiếm trận tùy tiện nói, trên mặt còn hiện lên ý tứ gây hấn.

Chương 667: Truyền Tống Trận

vượt giới

Bên trong đại trận có ba vị Yêu tôn Vô Địch, tất cả đều là loại hữu danh vô thực trong hội trưởng lão.

“Tử Nhận Yêu Tôn, Cương Viêm Yêu Tôn, Hỏa Tàm Yêu Tôn, ba người các ngươi đều có tên trong hội trưởng lão.”

“Mỗi một cái đầu chó đều đáng giá rất nhiều tiền.” Con rối kiếm trận híp mắt nói.

Cương Viêm Yêu Tôn đứng đầu nhìn vào con rối kiếm trận và nở nụ cười.

“Trận pháp không tệ, chỉ tiếc ~”. Trong tay Hỏa Tàm Yêu Tôn xuất hiện một viên châu quỷ dị, trực tiếp bóp nhẹ.

Từ Phàm cảm giác được một cỗ sức mạnh kỳ dị đang phá bỏ đại trận mà hắn bố trí.

“Không được! Phương án số 3.” Từ Phàm đang khống chế con rối kiếm trận ngay tức khắc nói.

Một la bàn tiên khí xuất hiện ở dưới chân mọi người, sau đó trực tiếp dẫn theo đám người biến mất, dịch chuyển đến trong tiên thành Thiên Tượng.

“Nếu không có chuyện gì xảy ra, hôm nay ta nhất định sẽ chơi cùng các ngươi thật vui vẻ.” Cương Viêm Yêu Tôn nói xong, ba vị Yêu tôn Vô Địch biến mất trên không trung.

“Chủ nhân, ba Yêu tôn Vô Địch kia đã rời đi.” Bồ Đào nói.

“Chao ôi, bồi dưỡng bao lâu nay, cứ tưởng rằng có thể đại chiến một trận, kết quả lại kết thúc vội vàng thế này.”

“Thứ mà Yêu Tôn kia lấy ra vừa rồi có thể là vật từ thế giới Đại Thiên, bằng không trận pháp của ta không thể dễ dàng bị phá giải như vậy.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

Cảm giác có chút đầu voi đuôi chuột, tư thế đều đã bày xong, ngươi không làm theo ý ta sẽ làm ta trông rất xấu hổ đó.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên sinh ra một cảm giác mãnh liệt, muốn đi đến đầu kia của Truyền Tống Trận nhìn thử.

“Sư phó, chúng ta phải làm gì tiếp theo?”. Từ Cương hỏi.

“Còn có thể làm gì nữa, quay về tông môn đi, ở đây lâu hơn cũng không có gì thú vị.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Lúc này tất cả mọi người có chút thất vọng, bọn họ vì việc này mà ở đây đợi hơn mấy tháng, kết quả lại trở về không công.

Đúng lúc này, thanh âm của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, Truyền Tống Trận quỷ dị kia đã biến mất không thấy đâu nữa, phải chăng là muốn thu hồi Linh Khoáng đại khái đã tiêu hao lúc bố trí sao?”

“Biến mất sao? Ta biết rồi.”

“Lấy lại tất cả những Linh Khoáng và Linh vật đi, chọn lấy cái còn có thể dùng ấy.” Từ Phàm xua tay nói.

“Cũng không biết những Yêu tôn Vô Địch kia lấy được thứ gì từ bên kia.” Từ Phàm có chút tò mò nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm bất ngờ nhận được tin tức của phân thân số 1.

“Tranh thủ thời gian đến tổng bộ của hội trưởng lão một chuyến, việc gấp!”

Từ Phàm nhìn thấy tin tức thì nhíu mày, với tính cách bình tĩnh của phân thân số 1, có thể thêm dấu chấm than khi gửi tin tức, vậy có thể chứng minh là thật sự có việc gấp.

“Đi, chúng ta đi tổng bộ của hội trưởng lão một chuyến, dẫn bọn ngươi đi mở mang kiến thức.” Từ Phàm nói.

Cự thú hào cất cánh, bay về phía điểm ngôi sao gần nhất trong vực Cực Không, nơi đó có Truyền Tống Trận được truyền tống đến tiên thành Thượng Tôn.

Bốn ngày sau, cự thú hào đỗ ở bên ngoài một điểm của ngôi sao.

Mấy người Từ Phàm thông qua băng chuyền truyền tống đến tiên thành Thượng Tôn.

Kết quả vừa đến, Từ Phàm lập tức phát hiện rất nhiều Yêu tôn Vô Địch, trong số đó là phân thân, nhưng nó cũng cho thấy có chuyện lớn đã phát sinh.

“Sư phó, tình huống này có vẻ không ổn à.” Từ Cương nhìn cảnh tượng trong tiên thành Thượng Tôn và nói.

“Đi tổng bộ hội trưởng lão trước đã, đến lúc đó sẽ biết có chuyện gì đã xảy ra.”

Từ Phàm có một dự cảm xấu, cảm thấy mấy vị Yêu Tôn kia đã buông tay đã có một thứ gì đó khó lường trong tay.

Chính là vị thiếu niên tới nghênh đón Từ Phàm kia, ngồi trong Truyền Tống Trận mà không cần xếp hàng, trực tiếp truyền tống đến tổng bộ của hội trưởng lão.

Lúc này, trong tòa đại điện của hội trưởng lão, Tôn Giả số thứ tự và chân thân đang ngồi.

Ngoài ra, còn có phân thân số 1 và điện chủ của Luyện Khí điện, còn có một đám người mà Từ Phàm không quen biết.

Từ khí tức của những người này, Từ Phàm có thể cảm giác được bọn họ không phải Luyện Khí, Luyện Đan Tông Sư cấp cao nhất mà chính là Yêu tôn Vô Địch.

“Bản thể, lại đây ngồi đi ~ “

“Những đồ đệ kia của ngươi có thể ở một bên dự thính.” Phân thân số 1 nói.

Từ Phàm để mấy vị đồ đệ đi cùng và Hàn Phi Vũ đến một bên dự thính.

Còn hắn ngồi ở bên cạnh số 1.

“Chào lão đại ca, chào tiền bối!” Từ Phàm nói với chủ cửa hàng đồ điện và tu sĩ bên cạnh toát ra khí tức của một Đại Tông Sư luyện khí.

Người này không cần đoán cũng biết, hẳn là Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Luyện tông.

“Tiền bối không dám nhận, trình độ của đạo hữu trên luyện khí đạo còn sâu hơn cả ta.” Tu sĩ bên cạnh khách khí nói.

Nhưng vào lúc này, Minh Không đang ngồi ở C vị mở miệng nói chuyện.

“Lần này triệu tập các vị tới, chủ yếu là vì có chuyện đột xuất.”

“Tin tức chính xác mà ta vừa nhận được từ nội bộ của Yêu tộc, Yêu tộc bên kia đã liên hệ với Yêu Đế Kim Sí Đại Bàng của thế giới Đại Thiên.”

“Đồng thời một khi pháp trận vượt giới ở bên kia được bố trí đâu vào đấy, phân thân của Kim Sí Đại Bàng kia có thể lập tức đến Tu Tiên giới.” Sắc mặt của Minh Không không dễ nhìn.

Câu nói của Minh Không gây nên một trận xôn xao.

Đối với bọn họ mà nói, cho dù là phân thân của Kim Sí Đại Bàng, thì chỉ với 70% chiến lực cũng có thể càn quét khắp Tu Tiên giới.

Ngoại trừ Thượng Tôn không ai có thể ngăn cản hắn.

“Có tin tức gì của Thượng Tôn chưa?” Một vị trưởng lão số thứ tự hỏi.

Minh Không lắc đầu.

“Nhiệm vụ chính của chúng ta bây giờ là phá hủy Truyền Tống Trận vượt giới của Yêu tộc.”

“Thứ hai là liên lạc với Thượng Tôn của thế giới Đại Thiên.”

“Thứ ba là nhanh chóng sửa chữa thuyền Vạn Tinh.”

Minh Không nói đến chỗ này thì nhìn mấy vị Đại Tông Sư luyện khí đang ngồi bên cạnh Từ Phàm một chút.

“Chúng ta còn bao nhiêu thời gian?” Một vị trưởng lão số thứ tự trên thân tản ra khí tức của hỏa diễm vô tận, hỏi.

“Tối đa 5 năm, theo như đức hạnh của Yêu tộc, bọn họ nhất định sẽ trốn ở một nơi mà chúng ta không thể tìm ra.” Minh Không đáp lại.

“Bọn họ đã tìm ra Linh Bảo mà họ đã bố trí Truyền Tống Trận vượt giới ở đâu?”

“Chúng ta có thể suy ra khu vực nơi đặt Truyền Tống Trận vượt giới kia hay không.” Lại có một vị Tôn Giả số thứ tự nói.

“Theo báo cáo nội bộ bên kia, vật liệu cốt lõi của Truyền Tống Trận vượt giới đã được tìm thấy bởi Tử Nhận Yêu Tôn, Cương Viêm Yêu Tôn, Thiên Tằm Yêu Tôn.”

“Nhưng vừa rồi ta đã nhờ Thiên Cơ trưởng lão tiến cử khu vực đặt

Truyền Tống Trận, phát hiện nhân quả đã bị che đậy.” Minh Không nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm giật mình, không nhịn được giơ tay lên, biểu thị rằng hắn có lời muốn nói.

“Từ Đại Tông Sư, ngươi muốn nói gì.” Minh Không nói.

“Mấy tháng trước, ta ở Tượng Châu. . .” Từ Phàm nhanh chóng kể lại một lượt sự việc.

“Không ngờ những gì bọn họ mang đến lại quan trọng đến vậy.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

“Ngươi có giữ được một sợi khí tức của vật phá trận còn sót lại kia không.” Trưởng lão số thứ tự bên cạnh Minh Không đột nhiên hỏi.

“Giữ.” Từ Phàm nói xong thì lấy ra một vật giống như quả cầu thủy tinh trong suốt và đưa nó cho vị kia trưởng lão số thứ tự.

Từ Phàm kết luận, đây hẳn là Thiên Cơ trưởng lão mà mọi người nói tới.

Chỉ cần nghe tên liền biết đây là thầy đoán mệnh chuyên nghiệp.

“Mặc dù xác suất rất nhỏ, nhưng chúng ta phải xem liệu có thể suy ra được vị trí của Truyền Tống Trận vượt giới không.” Thiên Cơ trưởng lão nói.

“Vậy thì làm phiền Thiên Cơ trưởng lão rồi.” Minh Không khách khí nói.

Lúc này, trước mặt mọi người xuất hiện một bản đồ hư ảnh cực lớn.

Có rất nhiều điểm đỏ được đánh dấu trên bản đồ, tất cả đều là những vị trí chủ yếu nhất của Yêu Tộc.

Chương 668: Biện pháp

“Trên bản đồ này, ta đã đánh dấu những vị trí có thể có sự xuất hiện Truyền Tống Trận nhanh chóng của Yêu tộc.”

“Sau này phiền phức các vị trưởng lão, Tôn Giả đi dò xét những nơi này.” Minh Không ở bên cạnh nói.

Sau đó tất cả đơn vị chiến lực ở đây đều nhận được tin tức, tất cả đều ở tương đối gần nơi mà họ thường trấn thủ.

“Hội trưởng lão sẽ không để cho các vị bỗng dưng xuất thủ đâu. Sau khi dò xét ra địa điểm nào đều sẽ có ban thưởng.”

Một quầng sáng xuất hiện, phía trên có phần thưởng cho việc tìm ra vị trí trên đó.

Từ Phàm nhìn một chút, phát hiện nếu tìm được hơn mười địa điểm là có thể lấy được một kiện tiên khí.

“Việc này liên quan mấu chốt đến trận chiến của Tu Tiên giới chúng ta và Yêu Giới.”

“Làm phiền các vị.” Minh Không nói.

“Nếu như thật sự tìm không thấy Truyền Tống Trận vượt giới thì như thế nào?” Phía dưới một vị Yêu tôn Vô Địch nói

“Vậy thì không có gì bất ngờ xảy ra chính là Yêu tộc thắng, Nhân tộc bại.”

“Sau này Nhân tộc chúng ta chỉ có thể co đầu rút cổ phòng thủ ở một số châu, chỉ cần phân thân của Kim Sí Đại Bàng kia còn ở một ngày, chúng ta sẽ có một ngày bị đe dọa diệt vong.” Vẻ mặt của Minh Không nghiêm túc nói.

Tất cả Vô Địch Tôn Giả nhìn nhau với một chút lo lắng trong mắt.

Đúng lúc này, Thiên Cơ trưởng lão tay cầm đạo khí kia của Từ Phàm đưa cho và mở mắt.

Trong lúc nhất thời trở thành tiêu điểm ở đây.

“Vùng ngoài giới, phạm vi quá lớn.” Thiên Cơ trưởng lão lắc đầu nói.

“Nếu chúng ta không thể suy ra vị trí của Truyền Tống Trận vượt giới thì chúng ta có thể suy ra vị trí này.”

Giọng của Từ Phàm vang lên ở trong đó.

“Từ Đại Tông Sư có biện pháp gì?” Ánh mắt Minh Không sáng lên.

“Vật liệu được sử dụng trong Truyền Tống Trận vượt giới nhất định là vô cùng trân quý, nếu chúng ta tìm ra những vật liệu này là gì thì chuyện còn lại sẽ đơn giản hơn rất nhiều.”

“Lần này, Yêu tộc bên kia đã giữ bí mật toàn bộ quá trình. Để có được tin tức này, rất nhiều thông tin gián điệp đã bị lộ.”

“Kế tiếp Yêu tộc chắc chắn sẽ đề phòng nhiều hơn.”

Một vị trưởng lão số thứ tự ở bên cạnh Minh Không nói.

“Truyền Tống Trận vượt giới, tuy rằng không biết cần phải bố trí trọng bảo Linh Khoáng gì, nhưng ta biết nó nhất định sẽ tiêu hao một thứ.”

Một hồ lô xuất hiện trong tay Từ Phàm, một luồng tiên linh chi khí đặc biệt xuất hiện từ trong hồ lô.

“Đây là tiên linh chi khí ẩn chứa đại đạo không gian?” Một vị Luyện Khí Tông Sư nói.

“Đúng, nếu Yêu tộc muốn kích hoạt Truyền Tống Trận vượt giới, nhất định sẽ cần một lượng lớn tiên linh chi khí chứa đại đạo không gian, nói chính xác là ẩn chứa kết tinh của đại đạo không gian.” Từ Phàm khẳng định nói.

Hắn không chỉ là Đại Tông Sư luyện khí, mà ở trận pháp cũng đạt đến trình độ của Đại Tông Sư luyện khí.

“Từ đạo hữu nói rất đúng, Truyền Tống Trận trải dài một khoảng xa như vậy thì năng lượng tiêu hao của hai bên phải ngang nhau.” Thái Thượng đại trưởng lão của Thiên Luyện tông nói.

“Như vậy thì chuyện còn lại rất dễ dàng. Chỉ cần lần theo tung tích của những thứ này thì tự nhiên sẽ tìm thấy Truyền Tống Trận vượt giới.”

“Nếu như không được còn có thể câu cá.”

Từ Phàm vừa nói vừa nheo mắt lại, lúc này hắn cảm thấy nếu như cầm thêm một chiếc quạt lông vũ trong tay thì càng làm nổi bật khí chất hiện tại của hắn.

“Đa tạ Từ Đại Tông Sư chỉ điểm.”

Mạch suy nghĩ của Minh Không mở ra một chút, thậm chí nhiều ý tưởng đã được nảy sinh.

Từ Phàm nhận được khẳng định thì gật đầu nhẹ, trang bức này coi như là khá viên mãn.

Thực ra, Từ Phàm còn có biện pháp tốt hơn, đó là cắt đứt Truyền Tống Trận vượt giới, để phân thân của Kim Sí Đại Bàng đáng lẽ phải truyền tống đến Tu Tiên giới lại bị truyền tống đến nơi khác.

Từ Phàm suy nghĩ một chút, nhưng không nói ra ngay tại chỗ.

Theo thông lệ trước đây, hắn không dám đảm bảo rằng những Tôn Giả Nhân tộc có mặt ở đây đều một lòng hướng về bản tộc.

“Nhiệm vụ đã phân công, thế thì không chậm trễ thời gian của các vị nữa.”

“Tu Tiên giới và các vị, có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.”

“Nếu như Nhân tộc thắng Yêu tộc, vậy thì về sau các vị phi thăng sẽ cầm nhiều hơn một phần công đức của Nhân tộc, ta không cần nói chỗ tốt trong đó đâu nhỉ.”

“Hơn nữa, thế lực của chúng ta ở Thượng Giới biến thành nguồn nước, có thể liên tục hấp thụ tiên huyết dịch của Tu Tiên giới chúng ta.”

“Điều này sẽ có lợi rất nhiều cho sự phát triển sau này của các vị.”

Sau khi Minh Không nói xong thì lập tức tan họp.

Đám người Từ Phàm được mời đến nơi thuyền Vạn Tinh đỗ.

“Đại trưởng lão, thuyền Vạn Tinh có thể sửa chữa trong vòng ba năm không?” Minh Không hỏi.

Lúc này có một đạo quầng sáng xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm, trên đó là danh sách bảo vệ của hội trưởng lão.

Danh sách vừa xuất hiện, nó đã thu hút sự chú ý của Từ Phàm, đồng thời đôi mắt của hắn càng mở to hơn.

Từ Phàm nhìn về phía một nhóm trọng bảo tiên phẩm cấp cao nhất kia, phát hiện có mấy loại đều đang cần gấp.

Thậm chí còn thu thập một bộ trọng bảo Linh Khoáng thăng cấp tiên khí Bồ Đào.

“Chỉ cần Đại trưởng lão sửa chữa xong thuyền Vạn Tinh trong vòng ba năm, những thứ này cứ lấy tùy thích.” Minh Không nói.

“Ta muốn lấy đi toàn bộ.” Từ Phàm nói đùa.

“Vậy thì ta sẽ đưa hết cho Đại trưởng lão.” Minh Không nở nụ cười.

“Không phải là không thể sửa chữa thuyền Vạn Tinh trong vòng ba năm, nhưng là ta cần sự hỗ trợ của 20 vị Luyện Khí Tông Sư.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

“20 vị Luyện Khí Tông Sư sao? Có thể.” Minh Không gật đầu nói.

“Vậy thì không có vấn đề gì nữa.” Từ Phàm khẽ gật đầu.

Nghe những lời của Từ Phàm, thần sắc của phân thân số 1 ở bên cạnh đắng chát.

Trông hắn như phải trải qua một đoạn thời gian tăng ca đau khổ vậy.

“Bản thể, ngươi cũng mang số 2 cho ta.” Lúc này, phân thân của số 1 ở bên cạnh nói.

“Đương nhiên là hắn phải tới rồi, nếu không thì thuyền Vạn Tinh sẽ không sửa chữa được trong vòng ba năm đâu.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này, trên tay Từ Phàm xuất hiện một ngọc giản, giao cho Minh Không.

“Ta còn cần những trọng bảo Linh Khoáng này để thăng cấp khí linh kia của ta làm phụ trợ.” Từ Phàm nói.

Minh Không cầm lấy ngọc giản nhìn lướt qua, tiện tay giao cho thiếu niên bên cạnh.

“Thu thập các vật phẩm trong ngọc giản cho Đại Tông Sư.”

“Đã hiểu, sư phó.” Sau khi thiếu niên tiếp nhận ngọc giản thì rời đi ngay lập tức.

Trong thời gian ngắn, Từ Phàm đã nhận được tất cả vật liệu để Bồ Đào thăng cấp tiên khí.

“Bốn ngày sau ta sẽ phái một phân thân khác của ta đến đây.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, cáo biệt Minh Không và truyền tống về điểm ngôi sao trước khi đến, cự thú hào vẫn đang đỗ ở đó, vì vậy hắn không thể đi tắt về nhà.

Cự thú hào tiếp tục đi nhanh trong tuyến đường an toàn ở Nhân tộc.

“Sư phó, nếu như phân thân của Kim Sí Đại Bàng kia thật sự đến đây thì nên làm cái gì bây giờ?” Từ Cương hỏi.

“Còn có thể làm sao? Rau trộn thôi ~” Từ Phàm nói.

Từ Phàm đã lên kế hoạch, nếu phân thân của Kim Sí Đại Bàng kia thật sự đến Tu Tiên giới, hắn sẽ tìm một cơ hội mang theo toàn bộ tông môn âm thầm đến thế giới Trung Thiên, nhưng cơ hội này có xác suất rất nhỏ.

Khi hắn không thể cứu thế giới này, chỉ có thể chỉ lo thân mình và đảm bảo sự an toàn cho tông môn của mình trước.

“Đại ca, nhiều năm như vậy rồi chẳng lẽ ngươi không biết rõ sư phó số 1 và số 2 đang bận cái gì sao?” Từ Nguyệt Tiên vừa cười vừa nói.

Lúc Từ Phàm đang rơi vào ảo cảnh, có một lần Từ Nguyệt Tiên nhàm chán và đi xuống không gian dưới đất dạo qua một vòng

Vừa vặn gặp số 1 và số 2 đang luyện chế các thành phần cốt lõi của toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Thấy Từ Nguyệt Tiên có hứng thú thì lập tức giải thích cho nàng một phen.

“Nếu lúc đó chúng ta thật sự bất lực, sư phó sẽ đưa chúng ta đến nơi an toàn.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Chương 669: Bồ Đào tấn cấp

“Nhưng dưới tình huống bình thường thì tình huống này sẽ không phát sinh.”

“Khí vận của nhân tộc chúng ta còn không đến mức ngắn như vậy.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Đừng nói là hắn, chỉ cần là tiểu quốc sư kia mạnh mẽ phát động, tạo ra một chiến thuật du kích, cũng có thể khiến cho yêu tộc bên kia không chịu đựng nổi.

Còn có mấy vị nhân vật chính kia, sau khi trưởng thành, chống lại một chút nguy cơ này thì vẫn là có thể.

Nhưng hắn lại thích tính toán chu đáo vẹn toàn, đường lui nhất định phải sắp xếp đến mức rõ ràng.

“Sư phó, ngươi nói đến cuối cùng thì Phi Vũ và Vô Cực có thể trưởng thành đến cấp bậc như Kim Sí Đại Bàng được hay không.” Vương Hướng Trì truyền âm nói.

Bên cạnh hắn có Hàn Phi Vũ, có mấy lời không thể nói trước mặt được.

“Hẳn là có thể được, nhưng trước mắt xem ra vẫn chưa có tiềm lực này.” Từ Phàm trả lời nói.

Nhân vật chính mang trên người Thiên mệnh mà nhìn thấy với Từ Phàm, cũng chính là con nhện con mà lúc trước hắn dạy còn có tiềm lực này.

Còn về phần những nhân vật chính khác, hẳn là thuộc về kỳ ngộ vẫn chưa đến của bọn hắn thôi?

Giống như Hàn Phi Vũ, cùng với Từ Phàm trước mắt, về sau nhiều lắm là có thể đánh một trận cùng Yêu tôn Vô Địch, đương nhiên là dưới tình huống không đập tiền.

Muốn đạt đến cảnh giới Vô Địch, phỏng chừng còn thiếu một chút nữa.

Nửa tháng sau, số hiệu Cự Thú hạ xuống chỗ để xe thuộc về riêng hắn.

Từ Phàm tìm được phân thân số hai trước tiên.

“Nói đi, lại có việc gì?” Phân thân số hai nói.

Hắn hiểu được một khi bản thể biểu hiện ra biểu tình này, thì chúng minh rằng lại có việc lớn rồi.

“Đi đến tổng bộ hội trưởng lão cùng số một sửa thuyền Vạn Tinh.”

Từ Phàm đem tiền căn hậu quả nói một lần.

“Vậy thì đi thôi, dù sao gần đây cũng không có chuyện gì lớn.” Phân thân số hai nói.

“Ngươi vất vả rồi, về sau để Bồ Đào thiết kế thêm cho ngươi mấy game giả lập.” Từ Phàm nói.

“Cái này có thể có.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Ngươi sắp xếp một chút, ngày mai liền lên đường đi.”

“Ta thăng cấp cho Bồ Đào trước, đến lúc đó cũng để hắn qua đó giúp các ngươi.”

Từ Phàm nói xong liền đi xuống không gian dưới đất, tìm được bản thể của Bồ Đào.

“Lần sau ngươi biến thành ngôi sao năm cánh đi, quả cầu này nhìn trông rất đơn điệu.” Từ Phàm nhìn bản thể của Bồ Đào nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Ngữ khí của Bồ Đào có chút hưng phấn, hắn hiểu được mình được thăng cấp rồi.

“Không cần gấp gáp.”

Từ Phàm cười bày vật liệu linh quáng quý báu cho Bồ Đào tấn cấp ra.

“Thiên Bảo tinh thạch, Long Não kết tinh, Tiên Hồn ngọc, Linh Tê Thần Thiết…”

Từ Phàm đem những linh quáng báu vật cấp Tiên khó gặp này ra rồi luyện hóa từng thứ một dung nhập vào bên trong bản thể của Bồ Đào.

Một lần luyện hóa này liền kéo dài đến nửa tháng.

Ngày hôm đó, Ẩn Linh Môn vẫn như thường ngày, người nên tu luyện thì tu luyện, nên làm nhiệm vụ thì đi làm nhiệm vụ.

Đột nhiên, toàn bộ Ẩn Linh đảo bị bao phủ bởi một tầng mây đen thật dày.

Trong tầng mây lóe ra tia chớp của khí kiếp, đây là dấu hiệu hình thành Tiên Khí.

“Lục Bảo lôi kiếp, cũng không tệ lắm.” Từ Phàm nhẹ gật đầu nói.

Đối với dị tượng đột nhiên xuất hiện này, đệ tử Ẩn Linh Môn chỉ là ngẩng đầu nhìn, sau đó ai nên làm cái gì thì làm cái đó.

Nhiều năm như vậy, bọn họ đã sớm quen với việc thỉnh thoảng lại xuất hiện lôi kiếp Tiên Khí.

Chỉ có là uy năng của lôi kiếp lần này mạnh hơn so với bình thường mà thôi.

“Chủ nhân, muốn khởi động pháp trận hay không, thu thập năng lượng lôi kiếp?” Bồ Đào hỏi.

“Bình thường hấp thu sợ những Tiên Khí kia chịu không được, Lục Bảo lôi kiếp này ngươi vẫn là hấp thu hết tất cả đi.”

“Một đời của những Tiên Khí bình thường kia chính là như thế, ngươi về sau vẫn phải tấn cấp.” Từ Phàm nhìn lên Lục Bảo lôi kiếp trên trời nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Đúng vào lúc này, trên bầu trời Ẩn Linh Môn xuất hiện một viên hồng tâm, hắn đón lấy lôi kiếp, chiếu sáng khắp toàn bộ Ẩn Linh Môn.

“Cảm giác quen thuộc đến nhường nào.” Từ Phàm nhìn viên hồng tâm kia nói.

Sáu tia lôi kiếp đánh xuống theo thứ tự, bản thể của Bồ Đào không làm ra bất kỳ kháng cự nào, đánh đến đâu thu đến đó.

Thậm chí còn có thừa lực báo cáo tình huống với Từ Phàm, thuận tiện đảm bảo vận hành thường ngày của toàn bộ Ẩn Linh Môn.

Cùng với một tia lôi kiếp cuối cùng đánh xuống, bản thể Bồ Đào tản ra một cỗ khí Tiên Linh, sau đó liền hấp thu vào bên trong bản thể, không lọt ra ngoài một chút nào.

Theo việc Bồ Đào tấn cấp thành công, viên hồng tâm kia cũng ẩn núp vào chỗ sâu nhất trong Ẩn Linh Môn.

“Bồ Đào, sau khi tấn cấp Tiên Khí có cảm giác như thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Có thể cho là tràn đầy sức lực, mà lại. . .”

Một viên cầu xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trong viên cầu đang có hai đạo pháp tắc đang biến hóa.

“Có thể thay đổi đôi chút phép tắc đại đạo trong một phạm vi nhất định.”

Lời của Bồ Đào khiến cho Từ Phàm hưng phấn lên.

“Thời gian có thể tăng tốc không?”

“Có thể, thế nhưng cần phải tiêu hao linh bảo ẩn chứa thời gian pháp tắc.”

“Chỉ dựa vào tăng tốc thời gian năng lượng của bản thể, tiêu hao quá lớn.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy ngươi xem những thứ này có được không?” Cô vợ trẻ vừa nói vừa móc ra Linh Bảo có chứa pháp tắc đại đạo thời gian mà ngày thường tích lũy ra.

Một luồng ánh sáng màu đỏ quét qua một lần.

“Chủ nhân, những thứ này chỉ có thể gia tốc hai trăm ba mươi năm.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Cũng được rồi, vốn là thu thập được trong lúc vô tình, không nghĩ tới vậy mà lại có thể gia tốc nhiều năm đến như vậy.”

“Đây là rốt cục thì ông trời cũng nghĩ đến ta mà!” Từ Phàm hưng phấn nói.

“Chủ nhân, hiện tại cần gia tốc không?” Bồ Đào hỏi.

“Hiện tại đừng gia tốc , chờ ta thu thập thêm một chút Linh Bảo thời gian rồi nói sau.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

Nếu như có thể mà nói, hắn muốn tấn cấp Đại Thừa kỳ, sau đó phất tay trấn áp yêu tộc.

Chờ sau khi hắn tấn cấp Đại Thừa Tôn Giả, cho dù có là phân thân của Kim Sí Đại Bàng có hạ xuống giới này thì Từ Phàm cũng sẽ không sợ.

“Khống chế một chút trước, một người phi thăng tiên giới quá mức cô đơn, tối thiểu phải đợi đến lúc bọn Từ Cương cũng có thể phi thăng thì nói sau.” Từ Phàm lại nghĩ tới điều này.

“Ta hiểu rồi, chủ nhân.” Bồ Đào nói.

“Ngươi trước hãy phái một phân thân đi tổng bộ hội trưởng lão, giúp số một và số hai hoàn thành nhiệm vụ trước.” Từ Phàm phân phó.

Linh lực của các loại thuộc tính hội tụ bên người Từ Phàm, cuối cùng biến thành một đứa bé trai mười tuổi.

“Không cần khôi lỗi bám thân nữa sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Về sau phân thân không cần đến khôi lỗi nữa, lúc chiến đấu không tính.” Bồ Đào đáp lại nói.

Từ Phàm nhéo nhéo khuôn mặt của bé trai, phát hiện không khác là bao so với những đứa bé trai bình thường.

“Phân thân này của ngươi mô phỏng cực kỳ tốt.” Từ Phàm tán dương nói.

“Hao phí nhiều tài nguyên của chủ nhân như vậy, một chút công năng đó vẫn phải có.” Trong giọng nói của Bồ Đào tràn ngập tâm tình vui sướng.

Từ Phàm nhẹ gật đầu, bày tỏ tán thành đối với lời nói của Bồ Đào.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm, Vương Vũ Luân, Tinh.

Hai người một thú đều đang im lặng câu cá.

“Từ bá bá, cái Tiên Khí có linh trí kia của ngươi rất lợi hại.” Tinh bình tĩnh nói.

“Đấy là điều đương nhiên, ta cực kỳ để tâm đến Bồ Đào.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ta cho ngươi một giọt máu, có thể để cho ta ăn Bồ Đào không?” Trên mặt Tinh vẫn là một vẻ bình tĩnh.

“Không được, Bồ Đào có tác dụng rất lớn đối với Từ bá bá.”

“Nếu như ngươi thích, bá bá về sau giúp ngươi đi tìm một cái Tiên Khí cùng loại với Bồ Đào.” Từ Phàm ôn nhu nói.

“Chủ nhân, vừa rồi có một khoảng nháy mắt ta bị khống chế lại.” Tiếng nói của Bồ Đào truyền vào tâm trí Từ Phàm, trong giọng nói có chút sợ hãi.

“Từ bá bá, ta chẳng những có thể ăn thịt, ngay cả pháp bảo ta cũng đều có thể ăn.” Ánh mắt Tinh sáng lấp lánh nhìn Từ Phàm.

Chương 670: Tử Ngọc Giao Long

“Pháp bảo nào cũng có thể ăn?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Tinh đã ăn tất cả pháp bảo ngày trước ta không cần.” Vương Vũ Luân đứng bên cạnh nói.

Sau đó Từ Phàm đã hiểu ra, đây giống như là Cự Thú Cực Không.

Sau khi bọn chúng lớn lên còn hay tìm vài linh khoáng tinh thần để ăn.

“Tuy rằng nhà Từ bá bá có pháp bảo, thế nhưng cũng không chịu nổi ngươi tùy ý ăn uống.”

“Vì vậy Từ bá bá chỉ cho phép ngươi mỗi ngày đi nhà kho bảo vật lĩnh hai món pháp bảo Yêu Tộc.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Mấy năm nay số pháp bảo mà Ẩn Linh môn đoạt được khi giết Yêu Tộc đều vứt vào tầng chót của nhà kho bảo vật.

Mặc dù không quá nhiều, nhưng mấy trăm nghìn món thì vẫn có, cũng đủ để Tinh ăn một thời gian.

“Cảm ơn Từ bá bá.” Tinh vui vẻ nói.

Một viên pha lê màu đỏ hiện lên trong tay cô gái nhỏ, nàng đưa nó tới trước mặt Từ Phàm.

“Từ bá bá, đây là máu của ta, cho ngươi này.” Tinh giơ đôi tay nhỏ bé lên, nói.

Nhưng lúc này, khi Từ Phàm nhìn thấy tinh thể huyết sắc chứa uy năng vô hạn này thì đột nhiên do dự.

Ta nhận lấy nó chẳng phải là sẽ dính vào nhân quả lớn hay sao?

Lúc này Từ Phàm ngẩng đầu nhìn lên không trung.

“Từ bá bá ngươi cứ nhận lấy đi, chỉ cần không dùng giọt máu này để phát động thần thông nguyền rủa là được.” Tinh vừa cười vừa nói.

Từ Phàm cẩn thận nhận lấy kết tinh huyết sắc, cất nó vào trong đạo khí hành cung.

“Từ đại ca, ngươi đừng chỉ thấy Tinh ăn pháp bảo.”

“Sau khi ăn pháp bảo xong nàng sẽ phân giải Linh Khoáng luyện chế pháp bảo đồng thời bài xuất ra bên ngoài.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm lập tức mừng rỡ.

Trong tay hắn xuất hiện một món tiên khí đã bị tổn hại mà trước kia tìm được.

“Cái này ngươi có thể ăn không?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể ăn, chẳng qua mùi vị không ngon lắm.” Tinh cau mày nói.

Chẳng qua cuối cùng vẫn nhận lấy món tiên khí đã bị tổn hại trong tay Từ Phàm, sau đó càm cạp gặm nó.

Từ Phàm nhìn hàm răng trắng trắng nhỏ xinh của Tinh, nhất thời cảm thấy nó giống như hố lớn vực sâu, không gì có thể phá hủy nổi.

Tinh nhá mấy miếng đã ăn xong tiên khí bị tổn hại.

“Ợ.”

“Hà.”

Tinh ợ một tiếng, sau đó lại ngáp một cái, ứa nước mắt rồi ngã lăn ra mặt đất ngủ luôn.

“Có lẽ là bị năng lượng trong tiên khí làm no căng, đang nằm đó từ từ tiêu hóa.” Từ Phàm nói.

“Vật nhỏ này, ăn no liền dễ dàng ngủ mất.” Vương Vũ Luân dùng vẻ mặt hiền từ nhìn Tinh đang ngủ say trên mặt đất.

Hắn lấy ra chăn nệm và gối, sau đó bế Tinh đặt lên trên đó.

“Có thêm một cô con gái rượu, cảm giác thế nào?” Từ Phàm vừa cười vừa hỏi.

“Vẫn vậy thôi, chẳng qua cuộc sống thú vị hơn nhiều, Tinh ngoại trừ hơi tham ăn một chút còn đâu thì rất nghe lời.” Vương Vũ Luân lộ ra dáng vẻ người cha hiền.

“Vậy là tốt rồi, cứ nuôi nó bên người đi, đây có lẽ chính là cơ duyên của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Là cơ duyên của ta sao?” Vương Vũ Luân sờ khuôn mặt nhỏ nhắn của Tinh.

“Ta cảm thấy cơ duyên lớn nhất chính là gặp được Từ đại ca.”

“Không không không, ngươi nói ngược rồi, gặp được ngươi mới chính là cơ duyên của ta.” Từ Phàm vội vàng nói.

Trong mắt Từ Phàm, việc hai người bọn họ gặp được nhau chính là đôi bên cùng có lợi.

Một món đồ hạ giá trăm lần, đặt vào ai thì người đó cũng sẽ ngơ ngác mơ hồ.

Cũng giống vậy, làm huynh đệ sao có thể không đối tốt với nhau chứ?

Hai người nhìn nhau cười, nhất thời tình cảm càng thêm vững chắc.

Tại một bí cảnh trôi nổi nào đó bên cạnh Vực Cực Không của Yêu Giới.

Một vị Đại Tông Sư luyện khí của Yêu Tộc đang chỉ huy mấy vị Luyện Khí Tông Sư Yêu Tộc bố trí Vượt Giới Truyền Tống Trận.

Bên cạnh còn có một vị Yêu tôn Vô Địch đầu giao long thân người trông coi.

“Đại Tông Sư, Vượt Giới Truyền Tống Trận này khi nào thì có thể hoàn thành?” Yêu tôn Vô Địch đầu giao long thân người ở bên cạnh khách sáo hỏi.

“Một ngày ngươi hỏi tám trăm lần cái vấn đề này, còn khuya, ít nhất phải 5 năm nữa.”

“Huống hồ tiên ngọc thuộc tính không gian ẩn chứa tiên linh chi khí chúng ta còn chưa tìm đủ, nếu thành công xây dựng Vượt Giới Truyền Tống Trận thì phân thân Yêu Đế cũng có thể truyền tống tới đây.” Đại Tông Sư luyện khí của Yêu Tộc đứng bên cạnh bực mình nói.

“Chỉ cần có thể truyền tống phân thân của Yêu Đế tới đây, chúng ta có thể xưng bá hai giới, khiến cho cả Nhân Tộc biến thành khói bụi, chết không thừa một ai!” Yêu tôn Vô Địch đầu giao long nói.

“Đừng thúc giục nữa, muốn nhanh thì ngươi nên giục người đi tìm Linh Khoáng, cái này không có cái kia cũng không có còn muốn xong nhanh?”

“Còn muốn chúng ta tìm cách thay thế những Linh Khoáng trong đó, ngươi có biết khó như thế nào hay không?” Đại Tông Sư luyện khí của Yêu Tộc oán giận nói.

Yêu tôn Vô Địch đầu giao long thân người ở bên cạnh lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Nếu ngươi nhàn rỗi không có chuyện gì làm, vậy thì chi bằng đi ám sát Đại Tông Sư luyện khí mới xuất hiện của Nhân Tộc đi."

"Có Đại Tông Sư Nhân Tộc, chỗ này sớm muộn cũng bị lộ ra." Đại Tông Sư luyện khí của Yêu Tộc nói.

"Hắn biết chỗ này thì thế nào? Có Yêu Tôn lợi hại nhất của Yêu Tộc trông coi nơi này, chẳng lẽ còn khiến cho hắn phá hỏng Truyền Tống Trận hay sao?" Đầu giao thân người không thèm để ý nói.

Bọn họ ban đầu ẩn nấp ở chỗ này chỉ là muốn kéo dài một chút thời gian.

"Đại Tông Sư luyện khí đa số cũng đều là Đại Tông Sư Pháp Trận, nếu như để cho hắn biết vị trí cụ thể, hắn có thể sẽ bày ra trận pháp tương ứng để quấy nhiễu Vượt Giới Truyền Tống Trận."

"Chỉ mình ta cũng đã nghĩ ra được vài loại biện pháp truyền tống Yêu Đế tới nơi khác rồi." Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc nói.

Nghe vậy, sắc mặt của Yêu tôn Vô Địch đầu giao long thân người bắt đầu trầm trọng.

"Ngươi không cần lo lắng về vị Đại Tông Sư luyện khí kia của Thiên Luyện Tông, tạo nghệ pháp trận của hắn còn chưa đạt tới cấp bậc Đại Tông Sư."

"Chỉ cần để tâm tới vị Đại Tông Sư luyện khí mới xuất hiện kia là được, ta đã từng gặp tiên khí do hắn luyện chế, vô cùng có linh tính, về sau hắn nhất định sẽ là đại địch hàng đầu của Yêu Tộc chúng ta." Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc nói.

"Vậy lần này ta đích thân ra tay, ta không tin còn có người có thể ngăn cản ta." Yêu tôn Vô Địch đầu giao long nói.

Bất kỳ kẻ nào ngăn trở Yêu Tộc thống nhất hai giới đều là mục tiêu hắn phải giết chết.

Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc gật đầu, vừa cười vừa nói: "Đi sớm về sớm, sau khi ngươi thành công thì kế hoạch của chúng ta cũng sẽ bớt khó khăn, tới lúc đó phân thân của Yêu Đế cũng có thể thuận lợi hạ xuống."

"Có thể nhanh chóng đánh bại Nhân Tộc được hay không còn trông chờ vào ngươi đó." Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc cổ vũ nói.

"Chờ ta." Yêu tôn Vô Địch đầu giao long vừa nói là làm.

“Đem đầu của Đại Tông Sư luyện khí Nhân Tộc về, ta sẽ chế tạo riêng cho ngươi hai món tiên khí.” Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc nói.

“Nói lời phải giữ lấy lời.” Yêu tôn Vô Địch đầu giao long thân người nói xong liền biến mất tại chỗ.

Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc nhìn về phương hướng Yêu tôn Vô Địch đầu giao long thân người vừa biến mất, bắt đầu mắng mỏ.

“Ngày nào cũng hỏi, cứ léo nha léo nhéo giống như con chuột cái vậy, lần này rốt cuộc cũng có thể yên tĩnh được mấy ngày.”

Đại Tông Sư luyện khí Yêu Tộc vừa cười vừa đổi một tư thế ngồi thoải mái, hắn nhàn nhã chỉ huy Luyện Khí Tông Sư phía xa xa bày bố Vượt Giới Truyền Tống Trận.

Mà lúc này, Từ Phàm đang câu cá đột nhiên có linh cảm, hắn ngẩng đầu nhìn về phía một phương trời nào đó.

“Vừa rồi có người nào nhắc tới ta? Hình như ta cảm nhận được một chút ác ý.” Từ Phàm nhìn về phương hướng nọ thận trọng nói.

Chẳng qua sau đó hắn lại nhìn qua Tinh đang nằm bên cạnh, trong tay xuất hiện ngọc phù phân thân của Minh Không, vậy là lại an tâm trở lại.

Chương 671: Trang đầu tiên của quyển sách nhỏ

Thế nhưng Từ Phàm còn chưa yên tâm được bao lâu, loại cảm giác khủng hoảng treo ở trong lòng kia lại càng thêm nghiêm trọng.

“Gần nhất cũng không có trêu chọc ai nha? Chẳng lẽ là con hổ và con giao long bên Yêu Giới kia muốn giết ta sao?” Từ Phàm nhìn bầu trời nghi hoặc nói.

“Bồ Đào, khởi động trạng thái phòng ngự cao nhất, bên ngoài tông môn lại thêm một tầng đại trận thủ hộ.” Từ Phàm phân phó.

Sau khi làm xong tất cả mọi chuyện, Từ Phàm đột nhiên cảm giác trong không gian truyền đến một tiếng rồng ngâm.

Phía trên Ẩn Linh Môn xuất hiện một con tử sắc Giao Long dài ngàn trượng.

Tử Ngọc Giao Long vừa xuất hiện, không nói hai lời, trực tiếp lao về phía Từ Phàm.

Đại trận Ẩn Linh Môn trực tiếp bị phá vỡ, kiếm trận bố trí con rối kiếm trận Từ Phàm đã sớm chuẩn bị tốt, chỉ là để cho Từ Phàm gia tăng thêm một chút thời gian như vậy.

Chút thời gian này chỉ đủ cho Từ Phàm bóp nát ngọc phù phân thân của Minh Không.

Trong nháy mắt, một bóng dáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Không gian xung quanh lập tức bị ngưng lại, theo đó từ trên không trung hiện ra một đạo quang môn, chân thân Minh Không từ bên trong quang môn xuất hiện.

“Tiểu Giao Long, ngươi quá đáng, dám giết Đại Tông Sư luyện khí của Nhân tộc ta!” Minh Không phẫn nộ nói, bên trong ánh mắt sát ý tung hoành, một cỗ khí thế có thể trấn áp tất cả từ trên người Minh Không phát ra.

“Bản long hôm nay muốn giết tên Đại Tông Sư Nhân tộc này, ai đến đều không dùng!” Tử Ngọc Giao Long không sợ sệt nhìn Minh Không, một cỗ long uy mạnh mẽ phát ra, đồng thời tất cả không gian xung quanh cũng đều bị hắn phong ấn.

Từ Phàm nhìn đại chiến sắp chạm vào là nổ ngay, khẩn trương nói với Bồ Đào: “Khởi động pháp trận Dị Độ Không Gian.”

Ẩn Linh đảo trong nháy mắt bắt đầu phai nhạt đi, sau đó biến mất không thấy.

Từ Phàm làm như vậy là sợ hai vị đại lão này đánh nhau sẽ phá nát tông môn của hắn.

Hắn không cho rằng Minh Không này trong lúc chiến đấu với Giao Long còn có tâm tình chuyên môn bảo vệ Ẩn Linh đảo.

“Đừng nói nói nhảm nhiều như vậy, Minh Không, Đại Tông Sư Nhân tộc này hôm nay ngươi bảo vệ không được.”

Long trảo của Tử Ngọc Giao Long trực tiếp duỗi vào trong hư không, hiện đến trước mặt Từ Phàm.

Lúc long trảo kia vừa muốn công kích đến trên người Từ Phàm, một cự thuẫn xuất hiện chắn trước Từ Phàm, chặn công kích từ long trảo kia.

Nhưng Từ Phàm cũng bị lực lượng này chấn động, đánh bay ra thật xa.

Một bàn cờ xuất hiện trong tay Minh Không, sau đó toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ biến thành một không gian độc lập.

Bên trong không gian chỉ có Tử Ngọc Giao Long và Minh Không.

Từ Phàm đứng bên cạnh, nhìn khu vực Thập Vạn Lý Cự Hồ phía trước đã hóa thành hư vô, không khỏi có chút cảm khái.

“Đây chính là cảnh giới Vô Địch của những người mạnh nhất hai giới Nhân Yêu sao? Quả nhiên là kinh khủng như vậy.” Từ Phàm thán phục nói.

“Từ đại ca xảy ra chuyện gì vậy?” Trong đạo khí hành cung của Từ Phàm truyền đến giọng Vương Vũ Luân.

“Yêu tôn Vô Địch lợi hại nhất Yêu Giới muốn ám sát ta, thế nhưng vấn đề không lớn, đã có người tới ngăn cản.” Từ Phàm trả lời.

Lúc này trên không trung đột nhiên xuất hiện Ẩn Linh đảo đang trôi nổi.

“Chủ nhân, phong tỏa không gian ở nơi đây đã tiêu tan, muốn rời khỏi hay không?” Bồ Đào nói.

“Trước tiên đưa Ẩn Linh đảo đến khu ẩn náu số hai, hai vị đại lão này nếu thật muốn đánh nhau, toàn bộ khu vực Tiên thành Lâm Sâm chỉ sợ đều phế đi.” Từ Phàm nghĩ một lát nói.

Sau đó Từ Phàm lấy ra một quyển sách nhỏ, giữa trang bìa và trang thứ nhất lại thêm vào một trang.

Bên trên viết, ngày nào tháng nào năm nào đó, Tử Ngọc Giao Long mạnh nhất Yêu Giới tới tập kích ta. Đợi đến lúc có năng lực nhất định phải đào xương, rút gân, lột da, lóc thịt, luyện chế thành pháp bảo.

Lúc này, từ bên trong khu vực hư vô truyền đến từng cơn chấn động của trận chiến.

Từ Phàm có chút lo lắng nhìn về phía một mảnh khu vực hư vô kia, vẻ mặt có chút lo âu.

Lúc ấy Minh Không nói chỉ có thể ngang hàng với bọn họ, muốn chiến thắng, xem ra rất khó khăn.

Sau đó trong ánh mắt Từ Phàm xuất hiện chút tức giận.

Lão tử không gây chuyện với Yêu tộc các ngươi, các ngươi ngược lại tính đến trên đầu ta, thật sự coi ta ăn chay sao?

“Xem ra cần phải đi Yêu Giới hoạt động một chút.” Từ Phàm híp mắt nói.

Hiện tại toàn bộ Ẩn Linh đảo như một chiếc tinh chu loại cực lớn, thậm chí tốc độ tăng nhanh lên còn nhanh hơn tinh chu.

Quan trọng nhất là, có trọng bảo kỳ lạ Hàn Phi Vũ để lại trước đây, có thể bất chấp phong ấn không gian.

Thế nên Từ Phàm dự định để Yêu tộc mở mang kiến thức một chút, cái gì gọi là tác chiến đại tung thâm.

“Xem ra cần phải rời khỏi nơi này một khoảng thời gian.” Từ Phàm nhìn khu vực hư vô nói.

Ngay lúc này, trên bầu trời rơi xuống hai đạo linh quang một trắng một tím, cuối cùng toàn bộ khu vực hư vô liền biến mất không thấy.

Dựa theo phỏng đoán của Từ Phàm, chiến trường của bọn họ hẳn là đã chuyển đến trong vùng Cực Không.

Xuất hiện trước mắt Từ Phàm chỉ là một cái hố sâu hình tròn sâu không thấy đáy, bao quát toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Thập Vạn Lý Cự Hồ cứ như vậy biến mất rồi?” Từ Phàm có chút bi thương nói, đây không phải điểm quan trọng, quan trọng là năng lực câu cá kỳ lạ kia của huynh đệ của mình biến mất thì làm sao bây giờ.

“Chủ nhân, quan sát thấy nước biển của biển Vô Tận đang chảy vào trong hố sâu. Căn cứ vào lưu lượng, dự tính sau trăm năm cái hố sâu này sẽ được lấp đầy.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Cần nửa năm sao? Xem ra cần phải ở lại Yêu Giới một khoảng thời gian.” Từ Phàm nói.

Lúc hắn nói ra câu nói này, loại cảm giác bất lực kia lại nổi lên trong lòng.

Từ trước đến nay, hắn luôn có oán báo oán, có thù báo thù, hơn nữa không thích loại cách đêm kia.

Nhưng biết sao được, thực lực Tử Ngọc Giao Long quá mạnh, Từ Phàm cảm thấy trong chốc lát không báo được thù, vậy nên chỉ có thể tìm Yêu tộc khác làm nơi trút giận.

“Từ bá bá, có cần ta ra tay giúp ngươi đánh con Tiểu Long này một trận không?” Giọng Tinh vang lên.

“Trí nhớ của ta nói cho ta, không thể tùy tiện tham gia tranh đấu ở một giới, như loại Tiểu Long này, ta chỉ có thể giúp Từ bá bá đánh một trận.”

Từ Phàm chợt cảm thấy vô cùng vui vẻ.

“Thù của Từ bá bá, Từ bá bá sẽ tự mình báo, cảm ơn lòng tốt của Tinh.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy được, mặc dù ta không thể giúp Từ bá bá giết yêu, nhưng giúp Từ bá bá đánh nhau vẫn có thể.”

“Vậy sau này Từ bá làm đồ ăn ngon cho Tinh nhiều hơn.”

Tinh ở bên trong đạo khí hành cung của Từ Phàm lập tức vui vẻ lên.

Từ Phàm cứ bình tĩnh như vậy đứng bên cạnh Thập Vạn Lý Cự Hồ, nhìn hố sâu lớn bao quát toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ phía trước.

Vừa đứng đã là nửa tháng.

“Từ Đại Tông Sư, con Tử Ngọc Giao Long kia đã bị đuổi đi, ngươi không có việc gì chứ?” Minh Không xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, quan tâm hỏi.

“Không có việc gì, còn phải cảm ơn trưởng lão đã tới kịp lúc.” Từ Phàm cảm kích nói.

“Đây đều là việc nên làm, ngươi là Đại Tông Sư luyện khí của Nhân tộc ta, Hội Trưởng Lão tự nhiên sẽ bảo vệ ngươi chu toàn.” Minh Không nói, trong tay lại xuất hiện một ngọc phù phân thân đưa cho Từ Phàm.

“Yêu tộc bên kia đã nổi lên sát tâm với Đại Tông Sư, nếu như có thể, Từ Đại Tông Sư tốt nhất nên đến tổng bộ Hội Trưởng Lão ta.” Minh Không mời gọi.

“Ta bên này có nơi càng an toàn hơn, cảm ơn ý tốt của trưởng lão.”

Từ Phàm lắc đầu nói.

“Vậy thì tốt, nếu như gặp phải địch nhân Đại Tông Sư chống lại không được, nhất định phải kịp thời gọi ta.” Minh Không nói xong liền biến mất không thấy.

“Bồ Đào, chúng ta đi Yêu Giới.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên hào quang khó hiểu.

“Vừa vặn dị bảo ẩn chứa thời gian đại đạo của ta còn chưa đủ, cần bổ sung thêm nhiều.”

Trước kia Từ Phàm không muốn giày vò, cảm thấy quá phiền toái.

Hiện tại Từ Phàm cảm thấy cần thiết rồi.

Chương 672: Trảm Thiên Cơ

Một khu vực hoang dã tại Tiên thành Lâm Sâm, mấy con Yêu Lang đang xâu xé một con thú nhỏ, đột nhiên nhìn lên trên bầu trời.

Chỉ thấy chỗ khu vực bọn nó trong nháy mắt tối lại, hóa thành một mảnh hắc ám.

Một hòn đảo khổng lồ hiện lên trên không cách bọn nó mấy vạn trượng.

Một hòn đảo chủ mang theo ba hòn đảo phụ.

Lúc này Ẩn Linh đảo đã hoàn toàn biến thành một hòn đảo phù không.

Từ Phàm đứng ở rìa đảo phù không nhìn xuống đại địa hoang dã phía dưới.

“Từ khi ta tỉnh lại sau ngàn năm hôn mê, cũng cảm thấy lấy thực lực của Ẩn Linh Môn chúng ta, sẽ không phải tị nạn chạy trốn giống như trước đây nữa.”

“Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, đúng là tạo hóa trêu người mà.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Sư phụ, Tử Ngọc Giao Long kia là tồn tại mạnh nhất trong Yêu tộc, chúng ta hành động thế này cũng là bất đắc dĩ.”

“Tin chắc rằng sau này sau khi sư phụ tấn cấp thành Tôn Giả, nhất định vung tay trấn áp hắn.” Từ Cương ở bên cạnh nói.

“Nếu như sư phụ sinh ra sớm hơn ngàn năm, Tử Ngọc Giao Long kia chỉ có thể coi là hoa xà dưới chân mà thôi.” Vương Hướng Trì nói.

“Sư phụ, bước tiếp theo chúng ta thật sự phải đi Yêu Giới sao?” Lý Tinh Trì hỏi.

Từ Phàm khẽ gật đầu.

“Tử Ngọc Giao Long kia giết ta, đơn giản là cảm thấy ta uy hiếp quá lớn đến toàn bộ Yêu tộc bọn hắn.”

“Tương đối, cũng nên lấy thủ đoạn tương ứng đáp trả lại.”

Ánh mắt Từ Phàm có chút lạnh đi, ngươi ức hiếp ai không tốt, cứ ức hiếp đến trên người ta.

Sau khi làm một người rất lười hoạt động lên, ngươi liền sẽ biết mình trêu chọc phải cái gì.

“Chờ sau khi ta bố trí tốt đại trận cắt đứt nhân quả ở xung quanh, chúng ta lập tức đi Yêu Giới.”

“Đến mà không trả lễ thì không hay lắm! Hôm nay vi sư phải gây chuyện với đám Yêu tộc này.” Ánh mắt Từ Phàm kiên định nói.

“Chúng ta nhất định sẽ luôn theo bên cạnh sư phụ, thù của sư phụ chính là thù của chúng ta.” Mấy vị đồ nhi bên cạnh Từ Phàm vội vàng nói.

Ngay lúc này, có một loại khí tức dị dạng từ trên Luyện Khí Phong truyền ra.

“Sa sư thúc của các ngươi phỏng chừng đã nghiên cứu ra thứ tốt, ta trước đi qua xem thử. Các ngươi cũng về trước chuẩn bị một chút, sau khi đến Yêu Giới, toàn bộ thành viên đều phải tham gia chiến đấu.”

“Coi như là rèn luyện.”

“Bồ Đào, thông báo cho đệ tử toàn tông, chuẩn bị chiến đấu!”

Sau khi Từ Phàm nói xong thì hóa thành một làn khói mù biến mất không thấy đâu nữa.

Trên Luyện Khí Phong, Sa Điêu cầm một khối hợp kim vạn năng cấp Tiên khí nhỏ, vẻ mặt có một chút xúc động.

“Sa sư huynh, đây là hợp kim vạn năng ngươi mới nghiên cứu ra được sao?” Từ Phàm nhìn khối vạn năng hợp kim nhỏ trong tay Sa Điêu kia hỏi.

“Không có gì bất ngờ xảy ra thì chắc là vậy.” Giọng điệu Sa Điêu có chút không tự tin.

Ngay lúc này, Sa Điêu đột nhiên dường như nhớ tới cái gì đó.

“Đại trưởng lão, gần đây tông môn phải chăng có dị biến?” Sa Điêu hỏi.

“Bị Yêu Tôn lợi hại nhất Yêu tộc nhớ thương, tới ám sát ta, trước mắt đã bị đuổi đi.” Từ Phàm lại đem chuyện đã xảy ra nói sơ qua lại một lần.

“Trước kia lúc ta nghiên cứu hợp kim vạn năng, cảm giác vẫn luôn thiếu chút gì đó, nhưng trong nháy mắt khi Ẩn Linh đảo truyền tống đó, hợp kim vạn năng đã lập tức viên mãn.”

“Sau đó thì đã luyện chế ra một khối hợp kim vạn năng cấp Tiên khí này.”

“Muốn luyện chế với số lượng lớn thì ta vẫn cần lại thí nghiệm thêm một phen.” Sa Điêu nói.

“Không thành vấn đề, Sa sư huynh cứ việc tu luyện, sau này khi Ẩn Linh đảo truyền tống, ta bảo Bồ Đào nhắc nhở ngươi.” Từ Phàm nói.

Hắn nhìn hợp kim vạn năng trong tay Sa Điêu, đột nhiên cảm thấy nguyên liệu chủ chốt của toàn bộ Ẩn Linh đảo đã có.

“Vậy là được rồi, lúc sau ta nắm chắc nghiên cứu, tranh thủ luyện chế ra đồ vật có thể trợ giúp Đại trưởng lão.” Sa Điêu nói.

“Đa tạ Sa sư huynh.” Từ Phàm cảm tạ nói.

“Đại trưởng lão khách khí, không có ngươi thì sẽ không có thành tựu của ta hôm nay.” Sa Điêu nghiêm túc nói.

“Ý của ta là, Sa sư huynh luyện chế được hợp kim này là có thể giúp ta một việc lớn rồi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Một khoảng thời gian cuối cùng, toàn bộ Ẩn Linh Môn đều bắt đầu điều động lên.

Đệ tử bên ngoài bắt đầu lần lượt trở về, Luyện Khí Phong, Luyện Đan Phong cũng bắt đầu bận bịu lên.

Trên dưới toàn tông tản ra một loại khí thế đồng thù địch khí.

Các đệ tử đều biết, Đại trưởng lão của bọn họ bị Yêu tộc ức hiếp, hiện tại bọn họ phải ức hiếp trở về.

Cửa Tàng Kinh Các, Trương Học Linh ngồi trên tầng cao nhất nhìn cảnh toàn tông môn bận rộn ngoài cửa sổ, trong lòng cũng bắt đầu hoạt động lên.

Ngay lúc này, giọng Từ Phàm truyền đến bên tai hắn.

“Gần đây ngươi đang nghiên cứu Trận Pháp nhất đạo nhỉ? Vừa khéo qua đây phụ giúp ta một tay.”

Trương Học Linh còn chưa kịp lên tiếng đã bị truyền tống trận xuất hiện dưới chân truyền tống đến bên cạnh Từ Phàm.

Hai người đứng trên một đại trận phía trên Ẩn Linh đảo.

“Đại trưởng lão muốn ta làm gì?” Trương Học Linh hỏi.

“Đây là vị trí giao điểm của đại trận Trảm Thiên Cơ, đây là nguyên liệu, ngươi chỉ huy những Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc kia bố trí là được.” Từ Phàm nói, lấy ra một cái ngọc giản và nhẫn không gian giao cho Trương Học Linh.

“Đại trận Trảm Thiên Cơ!” Trương Học Linh khiếp sợ nói.

“Đại trận này không có gì khó khăn, đại trận trung tâm do ta khắc, bên ngoài giao cho các ngươi không thành vấn đề.” Từ Phàm vừa nói vừa điều khiển mấy phân thân lâm thời khắc đại trận tại khu vực trung tâm đại trận.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Trương Học Linh hành lễ nói.

“Nhanh đi đi.”

Sau khi Trương Học Linh rời khỏi, Từ Phàm không khỏi có chút xúc động, thiên tài trận pháp trong tông môn cũng không ít, nhưng nhiều năm như vậy, vẫn chưa ra đời một vị Trận Pháp Tông Sư nào.

Quả thực khiến hắn cảm nhận được độ khó bồi dưỡng nhân tài chuyên nghiệp.

Mặc dù Từ Phàm không chỉ đạo tận tình, nhưng có Bồ Đào người có tài toàn diện này ở đây, hễ có tư chất thì tuyệt đối có thể đánh đến giới hạn Tông Sư.

Nhiều năm như vậy, toàn bộ tông môn cũng chỉ xuất hiện hai vị Luyện Khí Tông Sư và một vị Luyện Đan Tông Sư.

Lúc này Từ Phàm vừa điều khiển phân thân khắc ra sườn đại trận xong, Trương Đại Khí đã mang theo hai vị Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc bay tới.

“Sư phụ, kiểm soát giao điểm trong khu vực kia đã hoàn thành.” Trương Đại Khí cung kính nói.

“Đem những này bố trí cả đi.”

Từ Phàm nói, vứt cho Trương Đại Khí một cái ngọc giản và hai cái nhẫn không gian.

Thao tác kiểu đứa ngốc, dựa theo quy trình kỹ thuật lắp đặt là có thể thành công, nhưng tiền đề là cần một chút cơ sở về trận pháp.

Luyện Khí Phong, phòng Luyện Khí số ba, Nhị Thiết lấy ra linh kiếm cấp đạo khí vừa chế tạo xong giao cho Hạng Vân.

“Đây là một thanh cuối cùng, còn may là trước khi chiến đấu với Yêu tộc đã giúp ngươi chế tạo xong.” Nhị Thiết cười nói.

“Có sáu thanh đạo khí linh kiếm này của ngươi, kiếm trận Lục Trảm Phi Tinh kia của ta có thể phát huy ra uy lực lớn nhất.”

“Nhị Thiết Tông Sư, vất vả cho ngươi.” Hạng Vân cười cảm tạ nói.

“Hạng Vân sư huynh, ngươi cũng đừng chế giễu ta. Luyện Khí Tông Sư này sao ta có thể tới được ngươi còn không biết sao?” Nhị Thiết gãi đầu thật thà nói.

Dựa theo lời sư phụ hắn nói, dùng thiết chùy gõ linh kiếm hơn một ngàn năm, lại rèn không ra linh kiện cấp đạo khí, vậy thì trực tiếp tự mình tìm hố, chôn bản thân vào luôn đi.

“Bất kể như thế nào, đó cũng là Luyện Khí Tông Sư.”

“Có sáu thanh đạo khí linh kiếm này, một phần Yêu tộc kia của Nhị Thiết Tông Sư, ta giúp ngươi giết.” Ánh mắt Hạng Vân kiên định nói.

“Cũng đừng cứ chỉ lo giết địch. Trên chiến trường, nhớ quan tâm muội muội không nên thân kia của ta một chút.” Nhị Thiết nói.

“Đó là tất nhiên.”

Chương 673: Thả câu trên Tinh Không

Lúc này đây, đứa em gái kém cỏi đang theo hàng vạn đệ tử đời thứ ba luyện trận dưới sự sắp xếp của Bồ Đào.

“Chiến trận của tông môn chúng ta đơn giản vậy sao?”

“Tam chế đại tam, tam chế tiểu tam và tam chế tập đoàn, thật nhàm chán.” Lý Lôi Hổ cầm một cây đao lớn và nói.

“Đại đạo là đơn giản nhất. Mặc dù chiến trận đơn giản nhưng ta cảm thấy rằng nội hàm của nó đang biến hóa vô tận.”

“Giết kẻ thù, tấn công, phòng ngự, rút lui, toàn diện đến không thể toàn diện hơn được nữa rồi.” Lâm Mặc Uyển nói.

“Ta cảm thấy sự tỷ nói đúng.” Nhị Viễn ở bên cạnh họ phụ họa.

“Ta cảm thấy rằng với thực lực của ta, đối mặt với Yêu tộc cùng cấp, thật dễ dàng đến mức chả có tý áp lực nào.”

“Ngay cả khi gặp Yêu tộc cao hơn một bậc, nếu ba người chúng ta tùy tiện phối hợp một chút là có thể giết chết bọn họ rồi.” Lý Lôi Hổ vung thanh kiếm lớn trong tay nói.

“Lỡ như chúng ta gặp phải Yêu tộc cấp cao hơn, gặp phải Yêu Tôn thì phải làm sao?”

“Vậy mới nói, chúng ta vẫn cứ nên an tâm theo chân Bồ Đào học kiếm trận này đi đã.” Lâm Mặc Uyển vừa nói vừa ngẩng đầu nhìn Lý Lôi Hổ.

Nàng biết rằng tới lúc đại trận phía trên của tông môn hoàn thành, thì cũng là lúc họ phải xuất chinh đến Yêu Giới.

“Lôi Hổ ca, ta nghe nói lần này, những người ngoại môn cũng sẽ tham gia, vẫn là đối thủ của ngươi dẫn đội.”

“Ngươi phải thể hiện thật tốt, đừng làm suy yếu khí thế của đệ tử đời thứ ba của chúng ta.” Nhị Viễn nói.

Nghe Nhị Viễn nói, Lý Lôi Hổ im lặng, hắn cảm thấy áp lực.

Tuy hai bên vẫn luôn ngấm ngầm so sánh bấy lâu, nhưng theo Lý Hổ, hắn hưởng tư nguyên nội môn, đối thủ truyền kiếp của hắn vẫn có thể cân bằng về thực lực với hắn.

Đây thậm chí còn là một áp lực đè nặng lên đầu hắn.

Vì vậy, khi Nhị Viễn nhắc đến đối thủ của mình, Lý Lôi Hổ cảm thấy rất áp lực.

“Ta với thân phận là đệ tử đại diện cho thế hệ đệ tử đời thứ ba, ta tập hợp tất cả các đệ tử của đời thứ ba đến thế giới thử luyện để học về chiến trận.” Lý Lôi Hổ nói với bầu trời.

Hắn là đại diện cho các đệ tử đời thứ ba và có quyền hạn nhất định ở chỗ Bồ Đào.

“Lệnh triệu tập đã được ban hành.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Bồ Đào, khi nào thì pháp trận của đại trưởng lão mới hoàn thành?” Lý Lôi Hổ hỏi.

“Thời gian ước tính là ba tháng sau.”

“Vậy được rồi, tất cả đệ tử đời thứ ba, tập trung học trong ba tháng.”

Lâm Mặc Uyển và Nhị Viễn đều tràn đầy ý cười nhìn về phía Lý Lôi Hổ.

Bọn họ biết rằng tinh thần chiến đấu của chú hổ nhỏ này đã được kích hoạt.

“Mặc Uyển tỷ, ngươi có phát hiện ra không? Lý Hổ ca lúc nghiêm túc lên nhìn cũng đẹp trai đó.” Nhị Viễn cười nói.

“Vẫn còn ra dáng một nam nhân.”

Cùng với sự ngày càng hoàn thiện của pháp trận Ẩn Linh đảo, toàn bộ tông môn rơi vào trầm tĩnh, bọn họ như đang nghỉ ngơi lấy sức để chờ đợi đến lúc chiến đấu.

Sau ba tháng, đại trận đã được hoàn thành như dự kiến.

Lúc này, trong đại điện của Ẩn Linh môn, mọi người đang nghiên cứu một tấm bản đồ.

“Đại trưởng lão, ta nghĩ không cần phải làm phiền tới Yêu tộc khác đâu.”

“Mặc dù Tử Ngọc Giao Long là dị chủng, nhưng dưới tay hắn có rất nhiều các chủng tộc phụ thuộc.”

“Chúng ta hãy chọn những chủng tộc phụ thuộc này để ra tay.” Trảm Linh hào hứng nói, từ khi hắn trùng tu đến Đại Thừa Tôn Giả, đã rất lâu hắn không được chiến đấu rồi.

“Trong số những tộc phụ thuộc đó, không có mấy gia tộc lớn, tất nhiên bọn họ cũng là mục tiêu.”

“Nhưng chúng ta vẫn phải nhắm đến Vô Địch Tôn Giả của Yêu tộc. Chỉ có bằng cách này, chúng ta mới có thể đánh cho Yêu tộc một đòn đau.” Từ Phàm nhìn bản đồ Yêu giới tương đối hoàn chỉnh thu được từ hhội trưởng lão và nói.

“Lần này chúng ta mang theo tất cả gia tài, cũng không sợ bị tiêu hao, chúng ta dùng chiến đấu để hỗ trợ chiến đấu.” Từ Phàm nói.

“Kẻ đầu tiên chúng ta sẽ tiêu diệt khi tới Yêu giới đó là Tử Viêm Xà tộc – Yêu tộc lớn nhất dưới tay Tử Ngọc Giao Long.”

“Theo tình báo của hội trưởng lão, Tử Viêm Xà tộc có bảy Yêu Tôn và một Yêu tôn Vô Địch.”

“Chúng ta phải một đao đâm hắn trước, sau đó mới từ từ xẻ thịt.” Từ Phàm chỉ vào một điểm trên bản đồ Yêu giới và nói.

Dưới sự mong chờ của tất cả đệ tử của Ẩn Linh môn.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo được dịch chuyển đến Yêu giới, sau đó nó ẩn thân vào vực Cực Không của Yêu giới và bắt đầu bay về vị trí đã định ra trước đó.

“Tại sao Tinh Hải trong vực Cực Không của Yêu giới lại không khác gì với Nhân tộc của chúng ta vậy?” Vương Hướng Trì đứng trên đỉnh của một ngọn núi trên Ẩn Linh đảo và nói.

“Theo lời của sư phụ, những Tinh Hà này có thể do phản chiếu mà thành, không tồn tại thực sự của thế giới này.” Lý Tinh Trì đứng bên cạnh giải thích.

“Một đốm sáng ở đằng xa tượng trưng cho một thế giới như thế giới tu tiên.”

“Vậy có thể nói rằng câu nói đó khá đúng, một đóa hoa một thể giới, một ngôi sao một thế giới.” Lý Tinh Từ nhìn bầu trời và nói.

“Gần đây, cha đã nhận nuôi một cô con gái, ngươi có gặp nàng chưa?” Vương Hướng Trì nói sang chuyện gia đình.

“Ta gặp rồi. Sư phụ nói rằng muội muội nuôi đó của ngươi là dị chủng thượng cổ. Ngươi rảnh rỗi có thể kết thân với nàng ấy.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Ta không cần kết thân làm gì, ta chỉ cần có cha là đủ rồi.” Vương Hướng Trì liếc nhìn Lý Tinh Từ sau đó hắn nở nụ cười.

“Ngươi đang cười cái gì vậy?”

“Ta đang cười, cảm giác lúc còn nhỏ không sai.”

“Lúc đó ta vẫn còn nhỏ, ngươi cũng chỉ mới 6 tuổi. Ta không biết tại sao, nhưng khi kéo tay ngươi, ta cảm thấy rất thân thiết.”

“Sau này ta mới biết đó được gọi là huyết mạch tương liên.”

“Ban đầu ta nghĩ điều đó là không thể, cho đến khi ta thăng cấp đến Nguyên Anh kỳ, ta mới biết rằng ngươi thực sự là em trai ta.”

“Đây có được coi là tạo hóa trêu người không?” Vương Hướng Trì nói.

“Tất cả đều là quá khứ, mọi chuyện đều đã qua rồi.” Lý Tinh Từ bình tĩnh nói.

“Ta biết đó là quá khứ, nhưng sự thật rằng ngươi là em trai ta sẽ không bao giờ thay đổi, vì vậy bây giờ ngươi gọi một tiếng anh ta nghe thử xem nào.” Vương Hướng Trì khà khà cười nói.

Lý Tinh Trì chỉ liếc nhìn Vương Hướng Trì, cơ thể biến thành một đám sương mù đen rồi biến mất.

“Gọi sư ca cũng được đó ~” Vương Hướng Trì hét vào không khí.

Chỉ có dải tinh hà lung linh lấp lánh phía xa trả lời hắn.

“Đã đến lúc quay lại nói chuyện với cha rồi.” Vương Hướng Trì đứng dậy vỗ tay nói.

Ở rìa Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang câu cá với một lớn một nhỏ.

Từ Phàm có chút căng thẳng, cho đến khi cảm thấy lưỡi cần câu trong tay Vương Hướng Trì đã chui vào không gian vô định, hắn mới thở phào nhẹ nhõm.

Còn chiếc cần câu nhỏ của Tinh chỉ dùng để trang trí.

“Đây là lần đầu tiên câu cá trên Tinh Không, rất thú vị.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Có phải ở đây vận hành công pháp, tốc độ tu luyện sẽ nhanh hơn ở Thập Vạn Lý Cự Hồ không?” Từ Phàm cười hỏi.

Nội gián của người anh em tốt không biến mất là được.

“Tu luyện đúng là có nhanh hơn trước một chút, nhưng sẽ khó hơn trước một chút.” Vương Vũ Luân nói.

“Tất nhiên rồi, hoàn cảnh không giống nhau.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, chiếc cần câu trên tay Vương Vũ Luân chìm xuống, suýt chút nữa đã kéo cả hắn ra ngoài.

May mắn thay, Từ Phàm phản ứng nhanh, linh lực tăng cường trên người Vương Vũ Luân giúp hắn ổn định lại cơ thể.

“Lần này có món lớn!” Vương Vũ Luân hào hứng nói.

“Cha, ngươi có cần giúp gì không?” Tinh cầm chiếc cần câu nhỏ bên cạnh nói.

“Không cần, một mình ta là được rồi.” Vương Vũ Luân nắm lấy cần câu, hắn ra sức nhấc nó lên.

Từ Phàm nhìn độ uốn cong của cần câu, hắn băn khoăn không biết có nên luyện chế một chiếc cần câu cấp tiên khí cho người anh em tốt của mình không?

Chương 674: Ngọn núi ngũ sắc

Vương Vũ Luân dùng hết thủ đoạn của bản thân mới kéo lại được sức mạnh phía dưới cần câu.

“Đối diện là cái gì vậy, sao lại có sức mạnh lớn như vậy.”

Lúc Từ Phàm muốn tiếp tục giúp đỡ huynh đệ tốt, đột nhiên bị một luồng sức mạnh kỳ dị giữ lại, khiến hắn chỉ có thể đứng quan sát bên cạnh, không cách nào tiến thêm một bước giúp đỡ huynh đệ tốt của mình.

Sắc mặt Vương Vũ Luân đỏ bừng, hai tay nắm chặt cần câu, dùng sức nâng lên trên.

Hiện tại hắn đã điều động tất cả sức mạnh của bản thân mới làm ổn định cục diện.

Đúng lúc này, đầu cần câu lại truyền đến một luồng sức mạnh mạnh mẽ muốn kéo Vương Vũ Luân qua đó.

“Không được, nhất định phải nghĩ cách giúp huynh đệ tốt mới được.” Trong lòng Từ Phàm suy nghĩ.

Hắn đã nhìn thấy bước chân của Vương Vũ Luân từng chút từng chút trượt về phía cạnh bờ, sức mạnh mạnh mẽ kéo ra hai rãnh trên mặt đất.

“Người có lực vô cùng, là minh linh của trời, căn nguyên Thổ.”

“Phu có lực xé trời, là hóa…”

Một đoạn kinh văn khai thiên đại đạo được Từ Phàm dùng thủ đoạn đặc thù truyền đến bên tai Vương Vũ Luân.

Nếu không thể trực tiếp trợ giúp huynh đệ tốt, vậy chỉ có thể dùng chút thủ đoạn khác.

Vương Vũ Luân nghe được kinh văn khai thiên của Từ Phàm, lập tức có cảm ngộ, giống như ăn thuốc tăng lực, kéo lại nhược điểm trượt về phía đầu kia.

“Chạm!”

Vương Vũ Luân cầm cần câu lùi về phía sau một bước, trực tiếp bước tạo thành một dấu chân rất sâu trên mặt đất, sau đó bước bước thứ hai.

Vật lớn ở đầu kia vẫn muốn kéo về phía trước.

Nhưng mặc cho nó dùng sức như thế nào cũng không cách nào lay động Vương Vũ Luân.

“Ngươi ra đây cho ta!”

Gân xanh của Vương Vũ Luân hiện lên, trên mặt lộ ra biểu cảm liều mạng với tất cả, rống to một tiếng.

Chỉ thấy phía bên kia lộ ra một ngọn núi ngũ sắc cao trăm trượng từ trong hư không.

Lúc ngọn núi ngũ sắc trăm trượng xuất hiện, Vương Vũ Luân lập tức mất đi sức mạnh, té ngã trên mặt đất.

Nơi cao nhất ngũ sắc lập tức trượt xuống sâu trong Vực Cực Không, nhưng vào thời khắc quan trọng, cần câu cấp bậc Đạo Khí đó bị một tay Tinh vững vàng bắt lấy.

Ngay sau khi ngọn núi ngũ sắc siết chặt cần câu lôi kéo, cũng không khiến cánh tay của Tinh có bất kỳ chấn động nào.

“Cha, cho ngươi nè, tiếp tục kéo đi.”

Vương Vũ Luân ngồi trên mặt đất nhìn bàn tay nhỏ bé của Tinh nắm lấy cần câu.

Bất lực nói: “Cho Từ bá bá đi, ta hết sức rồi.”

Tinh lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Đưa cần câu cho ta.” Từ Phàm cười nói.

Lúc ngọn núi ngũ sắc cao trăm trượng xuất hiện ở giới này.

Một luồng sức mạnh giữ Từ Phàm lại lập tức biến mất.

Từ Phàm vững vàng đón nhận cần câu trong tay Tinh, dùng sức vung lên trên, giống như thu câu vào lưới.

Trực tiếp thu ngọn núi ngũ sắc vào trong đạo khí Hành Cung.

“Đúng là hơi nặng, xem ra cha ngươi đã dùng hết sức rồi.” Vẻ mặt Từ Phàm thoải mái nói.

Khiến cho Vương Vũ Luân nằm trên mặt đất hơi đỏ mặt.

“Đa tạ Từ đại ca, nếu không phải ngươi thì ta đã ngã vào rồi.” Vương Vũ Luân cảm ơn nói.

“Huynh đệ chúng ta còn đa tạ gì chứ.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

“Từ đại ca, đoạn kinh văn vừa nãy ngươi truyền cho ta, có thể để ta tìm hiểu chút không?”

Lúc ấy Vương Vũ Luân dốc hết toàn lực, sau khi nghe được kinh văn khai thiên, lập tức bộc phát ra sức mạnh vô hạn từ trong thân thể.

“Tu vi của ngươi vẫn chưa đủ, tạm thời dùng một lần thì được, thật sự muốn tìm hiểu thì tu luyện dễ xảy ra vấn đề.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Đây là kinh văn mà hắn giác ngộ ra khi sắp đạt tới cảnh giới Kim Tiên lúc hắn ở trong thế giới huyễn cảnh Mộng Yểm.

Vốn không thích hợp tu luyện vào lúc này.

“Thì ra là vậy, hèn gì ta lại hăng hái như vậy.” Vương Vũ Luân cười nói.

Một viên đan thập toàn đại bổ khiến cho Vương Vũ Luân đã mất sức khôi phục lại.

Hai người họ dẫn theo Tinh đi tới bình nguyên phía sau ngọn núi chính.

Một ngọn núi ngũ sắc cao trăm trượng xuất hiện, Từ Phàm và Vương Vũ Luân vây quanh ngọn núi bắt đầu nghiên cứu.

“Từ đại ca, đây là cái gì vậy?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Ngọn núi ngũ sắc, có thể hấp thu linh khí chuyển hóa thành Tiên linh khí.”

“Hơn nữa ở dưới ngọn núi, pháp tắc Ngũ Hành đại đạo có thể đạt được hiệu quả biến hóa, dưới chân núi này là một nơi tốt để tu luyện.”

“Chỉ là ta không biết ngọn núi này có lai lịch gì, có thể là bảo vật đến từ Thượng Giới hoặc là Tu Tiên giới khác.” Từ Phàm cân nhắc nói.

Đúng lúc này, Từ Cương, Trảm Linh cảm giác được khí tức ngọn núi ngũ sắc lập tức bay tới.

“Sư phụ, ngọn núi ngũ sắc này có lai lịch gì?”

“Tại sao ta lại muốn tu luyện dưới ngọn núi này như vậy.” Vẻ mặt Từ Cương khát vọng nói.

“Ta cũng muốn!” Trảm Linh ở bên cạnh nói.

“Đây là do Vương sư thúc ngươi câu ra, muốn tu luyện thì hãy nói với Vương sư thúc ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Mặc kệ thứ này có lai lịch như thế nào, là thứ tốt thì chẳng sao cả.

“Cứ dùng thoải mái, sau này ai muốn tu luyện ở đây đều được.” Vương Vũ Luân hào phóng nói.

“Ta dùng hai món Tiên khí đổi ngọn núi ngũ sắc này với ngươi, thấy thế nào?” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói với huynh đệ tốt.

“Từ đại ca có thể giúp ta luyện ra một cần câu Tiên khí có thể tăng cường sức mạnh của ta hay không.” Vương Vũ Luân ngượng ngùng nói.

“Đó là điều đương nhiên rồi, như vậy đi, ta sẽ luyện thêm cho đệ muội một món Tiên khí, gom lại thành hai món Tiên khí, đổi với ngọn núi ngũ sắc của ngươi, thấy thế nào?” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca đừng nói chuyện đổi hay không, có thể để ý đến thì dùng gì đổi ta cũng đồng ý.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Xem ngươi nói kìa.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, có rất nhiều đệ tử tu luyện đạo Ngũ Hành đều bắt đầu vây quanh ngọn núi ngũ sắc.

“Bồ Đào, thông báo cho đệ tử vây xem, bảo bọn họ rời đi trước.”

“Nửa tháng sau cho phép tu luyện ở đây.” Từ Phàm nói, hắn muốn đích thân thí nghiệm một lượt ở đây, xem tu luyện dưới ngọn núi ngũ sắc có nhược điểm hay không.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau khi đệ tử vây xem hành lễ với Từ Phàm thì lập tức rời đi.

“Từ đại ca, ta về nghỉ ngơi một thời gian, sức lực vừa nãy hao tổn tâm thần có chút lớn.” Vương Vũ Luân nói.

“Trở về đi, hãy nghỉ ngơi thật tốt!”

Sau khi mọi người rời đi, Từ Phàm đã dùng trận pháp phong ấn ngọn núi ngũ sắc lại.

Mà bản thân lại bước vào trong trận pháp phong ấn đó.

Từ Phàm ngồi dưới ngọn núi ngũ sắc, chậm rãi vận chuyển Ngũ Hành Quyết.

Lúc Từ Phàm tu luyện, khắp ngọn núi ngũ sắc chớp chớp ánh sáng ngũ sắc.

Khắp cả không gian mà pháp trận phong ấn được chiếu rọi ngũ sắc cứ như là sàn nhảy.

Từ Phàm nhập cảnh, pháp tắc đại đạo Ngũ Hành xung quanh ngọn núi ngũ sắc hiện hóa, hóa thành kinh văn đại đạo bao quanh thân Từ Phàm.

Ba ngày sau, Từ Phàm chậm rãi mở mắt ra.

Lúc này, trong không gian phong ấn của ngọn núi tràn đầy Tiên linh khí.

“Hiệu quả chuyển hóa này cao quá rồi!” Từ Phàm nhìn Tiên linh khí phiêu đãng nói.

“Tu luyện có năm cửa ải, công pháp âm dương, gia trì đặc thù, trước mắt những cái khác vẫn chưa nhìn ra có vấn đề gì.” Từ Phàm nhìn ngọn núi ngũ sắc nói.

“Bồ Đào, vẫn chưa tìm ra lai lịch của ngọn núi ngũ sắc này sao?”

“Trong kho dữ liệu không có ghi chép liên quan.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Xem ra có lẽ nó là bảo bối trong thế giới Đại Thiên.”

Chương 675: Hung Bạch

Nửa tháng sau, ngọn núi ngũ sắc mở ra tu luyện, tất cả đệ tử chen chúc mà tới.

Trong Ẩn Linh môn có chín phần đệ tử tu luyện Ngũ Hành Quyết.

Ngay cả ngoại môn cùng Yêu Bộ đều có mấy suất.

“Đáng tiếc ở Yêu Giới Vực Cực Không không thể dễ dàng truyền tống, nếu không sẽ dễ bị Yêu Tộc phát hiện.”

Từ Phàm biết Yêu Tộc có Tiên khí tương tự, có thể giám sát chính xác một phương khu vực.

Một khi để bọn họ biết có vật thể được truyền đi thường xuyên, chắc chắn sẽ thu hút sự chú ý của bọn họ.

Cho nên Từ Phàm quyết định tập kích Yêu Tộc trước rồi hẵng nói.

“Bồ Đào, đến lãnh địa tộc Tử Viêm Xà cần bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

“Với tốc độ hiện tại cần khoảng ba tháng, khởi động Truyền Tống Trận hai ngày là có thể đến.” Bồ Đào nói.

“Đưa bản đồ Yêu Tộc cho ta.” Từ Phàm quyết định sửa đổi kế hoạch tác chiến, tính toán tiêu diệt thêm mấy Yêu Tộc có Yêu tôn Vô Địch.

“Tuân mệnh.”

Một tấm bản đồ lập thể khổng lồ lần nữa xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Tộc Tử Viêm Xà, tộc Tà Ảnh Báo, tộc Cự Thạch Sơn Yêu, tộc Thiên Tầm, tộc Tà Nguyệt Ma Chu.”

Từ Phàm vừa nói vừa lưu lại điểm sáng trên bản đồ.

“Giết yêu không chỉ là phải giết người, hơn nữa còn có sát tâm.”

“Không phải những Yêu Tộc này dựa vào Tử Ngọc Giao Long, mà chính là ủng hộ Tử Ngọc Giao Long làm Yêu Đế.”

“Ta làm như vậy, cho dù ngươi không suy nghĩ cũng sẽ có suy nghĩ.” Khóe miệng Từ Phàm nhếch lên một nụ cười.

Bên trong các chủng tộc đứng đầu của Yêu Tộc cũng không hòa bình cho lắm, đặc biệt là sau khi Kim Sí Đại Bàng phi thăng.

Ân oán trước kia của chủng tộc đứng đầu cũng bắt đầu bộc phát ra.

“Hy vọng những nhà kho bảo vật của Yêu Tộc không khiến ta thất vọng, nếu như bảo vật ẩn chứa thời gian đại đạo, thì ta có thể nhanh chóng thăng cấp đến cảnh giới Đại Thừa Tôn Giả.”

“Lúc đó, sao có thể lén lút đi báo thù như bây giờ chứ.”

Từ Phàm lấy ra quyển sổ nhỏ, lật xem một lần rồi nói.

“Sư phụ, cảm giác đó của ta lại xuất hiện.” Từ Nguyệt Tiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm nói.

“Nhẫn nhịn trước đã, đợi ta diệt mấy Yêu Tộc đó trước rồi hẵng nói.”

“Sau khi trở về, sẽ xử lý chuyện này cho ngươi.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Vâng sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nguyệt Tiên, ngươi luyện lồng Vạn Thú đến mức nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Đã luyện đến tầng bảy, ba tầng khác luyện rất thong thả, có lẽ là liên quan đến tu vi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đây là thứ tốt, đợi sau này vi sư có thời gian, sẽ tăng lồng Vạn Thú này đến cấp bậc Tiên Khí.” Từ Phàm cười nói.

Hắn nhìn Từ Nguyệt Tiên, không khỏi có chút cảm khái.

Hai huynh muội trước đó bản thân dẫn về nhà, hiện tại đã tu luyện đến Hợp Thể Kỳ.

Có thể qua một thời gian nữa sẽ biến thành Đại Thừa Tôn Giả, xem như là sắp đạt được mục tiêu lúc trước của mình.

Nghĩ tới đây Từ Phàm nở nụ cười.

“Sư phụ đang cười cái gì vậy?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

“Vi sư nhớ tới lúc trước, ngươi và ca ca ngươi chỉ ngang này, ta dẫn các ngươi trở về, định bồi dưỡng thành Tu Tiên Giả lợi hại nhất.”

“Cảm giác cảnh đó còn hiện lên trước mắt, mà các ngươi đã sắp tu luyện tới Đại Thừa Tôn Giả rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Chỉ tiếc đã phụ kỳ vọng của sư phụ, không bảo vệ được sư phụ.”

“Còn khiến sư phụ che chở mấy đệ tử bất thành bọn ta.” Từ Nguyệt Tiên cũng nở nụ cười.

Đúng lúc này, một cự thú Cực Không có hình dáng cự quy lướt qua Ẩn Linh đảo.

“Đây là cự thú Cực Không do Yêu Tộc khống chế sao?” Từ Phàm hỏi.

Cảm giác kích thước nhỏ hơn con rùa già gặp phải lúc trước.

“Trong tài liệu không có ghi chép.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Đáng tiếc quá rồi, nếu nhỏ hơn chút thì có thể nuôi ở Ẩn Linh đảo rồi.”

Sau khi Từ Phàm tỉnh lại, vẫn cân nhắc tìm kiếm một con rùa thượng cổ dị chủng nuôi dưỡng bên người.

Chỉ tiếc vẫn chưa gặp được con thích hợp.

“Sư phụ muốn nuôi một con linh quy sao? Gần đây ta phát hiện Vân Hoa Lộc có mang một con rùa đi ngang qua đây, màu sắc cũng rất đẹp.”

“Nếu sư phụ thích thì có thể nuôi dưỡng bên người.”

Từ Nguyệt Tiên vừa dứt lời, một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Một con rùa nhỏ ngây thơ, mai rùa chỉ to bằng lòng bàn tay của đứa nhỏ, toàn thân ngọc trắng thoạt nhìn rất tinh xảo.

“Ba tháng trước, linh quy do Vân Hoa Lộc mang tới từ không gian chưa biết, vì không phát hiện dị thường nên để lại tài liệu trong kho dữ liệu.” Bồ Đào giải thích.

“Không trách ngươi, chuyện gì cũng nói với ta, ta còn sống hay không đây?” Từ Phàm cười không thèm để ý nói.

“Gọi Vân Hoa Lộc qua đây.” Từ Phàm nói.

Không bao lâu sau, một con rùa nhỏ màu trắng ngọc trên đỉnh đầu Vân Hoa Lộc dẫn theo bạn đời của nàng nhảy nhót đến trước mặt Từ Phàm.

Vân Hoa Lộc kêu một tiếng về phía Từ Phàm, ý là ngươi gọi ta tới đây làm gì?

Từ Phàm chỉ vào con rùa nhỏ màu ngọc trắng trên đầu Vân Hoa Lộc.

“Ngươi bắt từ đâu vậy?”

“Sao không trả lại?” Từ Phàm hỏi.

“Hức hức!”

“Cha nương hắn đều đã chết, quả trứng duy nhất còn lại cũng vừa mới nở, cho nên ngươi cứu nó về sao?” Từ Phàm nói.

Vân Hoa Lộc gật đầu.

Từ Phàm nhẹ nhàng cầm con rùa nhỏ trên đầu Vân Hoa Lộc, đặt ở trong lòng bàn tay quan sát.

Nhìn nửa ngày, trong đầu Từ Phàm chỉ có một câu.

Cái quái gì vậy?

Gần đây luôn xuất hiện mấy đồ vật nằm ngoài nhận thức của Từ Phàm, điều này khiến cho gần đây hắn hơi khổ não, luôn cảm giác mình nên cập nhật kho dữ liệu của Bồ Đào.

“Bồ Đào, trong kho dữ liệu có ghi chép không?” Từ Phàm hỏi.

“Rùa màu trắng ngọc được ghi chép trong Tu Chân giới có năm vạn ba ngàn chín trăm bảy mươi tám loại, ghi chép phù hợp với con rùa trong tay của chủ nhân có ba ngàn sáu trăm hai mươi mốt loại.”

“Nhưng theo như Bồ Đào suy đoán, con trên tay của chủ nhân không phủ hợp với loại trong nhận thức của Bồ Đào.”

Có thể gần đây Bồ Đào cảm thấy luôn trả lời vấn đề của chủ nhân, cho nên lần này đã đặc biệt nói một lượt.

“...”

Trực tiếp nói không biết là được, cần gì nói cho nhiều lời, trong lòng Từ Phàm thầm nói.

“Ta biết rồi!”

Lúc này, con rùa đang ngủ trong tay Từ Phàm tỉnh lại.

Trong mai rùa màu trắng ngọc lộ ra chiếc đầu nhỏ, sau khi cảm nhận được Từ Phàm, nó chậm rãi mở mắt ra.

Lộ ra biểu cảm thân thiết lạ thường.

“Chủ nhân, đây là lần đầu tiên con rùa này mở mắt.” Bồ Đào nói.

Con rùa màu trắng ngọc thân thiết cọ cọ lòng bàn tay Từ Phàm.

Sau đó hít một hơi linh khí, rồi lại rụt chiếc đầu nhỏ vào trong mai rùa ngủ thiếp đi.

Lúc này, bỗng nhiên Từ Phàm cảm thấy con rùa của mình có chút mùi vị huyết mạch tương liên.

“Các ngươi đi chơi đi, sau này con rùa nhỏ này sẽ được nuôi dưỡng bên cạnh ta.” Từ Phàm nói.

Vân Hoa Lộc nhìn Từ Phàm, rồi quay người dẫn bạn đời của mình nhảy nhót rời đi.

“Sư phụ, con rùa nhỏ trên tay ngươi dễ thương quá.” Từ Nguyệt Tiên bên cạnh cười nói.

“Đúng là đáng yêu.” Từ Phàm nói xong đặt con rùa nhỏ lên vai của mình.

“Cũng không biết là loại gì, nhưng trông rất có duyên với ta, sau này cứ để nó bên cạnh ta đi.” Từ Phàm dùng tay cọ cọ vào mai rùa của con rùa nhỏ màu trắng ngọc.

“Vậy sư phụ đặt cho nó cái tên đi.”

“Vậy thì gọi là Hung Bạch đi!”

Chương 676: Lịch luyện thực chiến

Bên trong Thánh Thành tộc Tử Viêm Xà, Yêu Tôn Thiên Viêm đang tuần tra lãnh địa của mình.

Hắn nhìn Thánh Thành do một tay mình thành lập, bên miệng lộ ra chút ý cười.

Thân rắn nhảy lên bay thẳng vào trong tầng mây, muốn đổi một loại cách thức xem kĩ Thánh Thành của chính mình.

“Nhất định phải theo sát nhịp bước của Tử Ngọc Yêu Đế đại nhân, không có đại nhân liền không có tộc Tử Viêm Xà chúng ta hôm nay.”

Sáu ngàn năm trước, tộc Tử Viêm Xà bọn hắn vẫn là một tiểu tộc không có tiếng tăm gì, trong tộc ngay cả một vị Yêu tôn Vô Địch cũng không có, còn bị các tộc Đại Xà xa lánh, còn nói tộc Tử Viêm Xà là dị loại.

Lúc đó hắn còn nhỏ, chỉ là một con tiểu yêu xà Trúc Cơ Kỳ, thậm chí ngay cả linh trí cũng không được đầy đủ.

Một ngày nọ ra ngoài kiếm ăn, trong lúc vô tình xâm nhập vào nơi tu luyện của Tử Ngọc Giao Long.

Lúc đó Tử Ngọc Giao Long kia cũng chỉ mới Nguyên Anh Kỳ.

Chẳng biết tại sao, sau khi con Trúc Cơ tiểu xà kia vừa nhìn thấy Tử Ngọc Giao Long, dường như đã thấy được tín ngưỡng của mình.

Trở thành tiểu đệ của Tử Ngọc Giao Long vẫn còn là Nguyên Anh Kỳ.

Tộc Tử Viêm Xà mất tích một con tiểu xà Trúc Cơ Kỳ, bên cạnh Tử Ngọc Giao Long còn chưa quật khởi có thêm một tiểu đệ.

Hắn đi theo bên cạnh Tử Ngọc Giao Long mấy ngàn năm, tiểu đệ trước đây chỉ biết làm chân chạy vặt kia cũng đã trở thành Yêu tôn Vô Địch, trở thành phụ tá đắc lực của Tử Ngọc Giao Long, cũng trở thành chúa cứu thế tộc Tử Viêm Xà bọn hắn.

Yêu Tôn Thiên Viêm càng xem tòa Thánh Thành mới được xây dựng này càng thấy hài lòng.

“Chờ đến sau khi Yêu Đế đại nhân chính thức trở thành Yêu Đế, ta lại vì Yêu Đế đại nhân xây ở đây một tòa hành cung.” Yêu Tôn Thiên Viêm đang thích thú nghĩ.

Đột nhiên cả bầu trời đều ảm đạm đi, khu vực Thánh Thành mới được xây dựng trong nháy mắt bị hắc ám bao phủ.

Yêu Tôn Thiên Viêm vốn đang quy hoạch tương lai tốt đẹp lập tức hướng ánh mắt sắc bén nhìn lên bầu trời.

“Là ai! Đang quấy rầy hứng thú của bản Yêu Tôn!”

Chỉ thấy Ẩn Linh đảo giống như bánh nướng phủ mè, trực tiếp phủ kín Thánh Thành tốt đẹp trong mắt Yêu Tôn Thiên Viêm trong hư không.

“Quấy rầy bà nội cha nhà ngươi!”

Trên bầu trời vang lên tiếng gầm giận dữ, chỉ thấy một con rối kiếm trận xuất hiện trên bầu trời, cả mặt là biểu tình ta muốn gây sự.

Chín thanh tiên kiếm, một ngàn thanh đạo khí linh kiếm thuận thế mà ra, trên không trung hình thành một con Cự kình, nuốt xuống Thiên Viêm Yêu Tôn.

Lúc này từ Ẩn Linh đảo trên không bay lại ra vô số đạo độn quang!

Bên trong Thánh Thành đã lâm vào hắc ám như mưa sao băng.

“Nhanh nhanh nhanh! Đây là lần đầu tiên hành động, nhất định phải dựa theo kế hoạch hành động, đừng ham chiến, đừng tham tài!”

“Mỗi cấp bậc tìm mỗi cấp bậc tộc Tử Viêm Xà tương ứng, đánh không lại thì hợp thành chiến đấu ba – ba. Còn không đánh lại, nhớ chạy nhanh lên chút, giao vấn đề này cho sư huynh khác có thể giải quyết.”

Lần này, gần như tất cả các đệ tử trên Ẩn Linh đảo đều tham chiến.

“Các huynh đệ, mục tiêu của chúng ta là ngoại thành, nhất định phải giết những tiểu xà yêu này đến không chừa manh giáp.”

Trên bầu trời ngoại thành xẹt qua mười vạn đạo lưu tinh, ở trên bầu trời tạo thành một hình tròn, bao trùm toàn bộ bên ngoài Thánh Thành.

Trong nội thành, tự nhiên có đệ tử đời đầu, đời hai đi xử lý.

Hùng Lực cầm trong tay cự chùy, đầu tàu gương mẫu xông lên hàng trước nhất, vẻ mặt hưng phấn cực độ.

“Gặp được cường giả cấp Yêu Tôn đừng đối đầu, tự sẽ có tiền bối và con rối trong tông môn đi đối phó hắn.”

“Những hoạt động khác tùy ý, chỉ cần không đi ngoại thành giành ăn với các tiểu sư đệ là được rồi.”

Hùng Lực nói xong, như thiên thạch vạn tấn đập vào trên cung một điện trong Thánh Thành, trong nháy mắt kiến trúc trong phạm vi mười mấy dặm ầm ầm sụp đổ.

Một toà pháp tượng Ngũ Hành Kim Thân cao cỡ trăm trượng xuất hiện giữa phế tích, trên thân tản ra khí tức hung hãn.

Hùng Lực vừa xuất hiện liền dẫn tới tộc công kích từ Tử Viêm Xà đã sớm đề phòng tốt.

“Tới tốt lắm!” Hùng Lực phấn khích nói, nâng chùy đập tới xung quanh.

Sau đó đệ tử đời đầu, đời hai kéo đuôi nhau mà tới. Trong phút chốc, kiếm trận, kiếm quang, ngũ hành thần thông, các loại bảo tháp công kích với đủ loại thuộc tính xuất hiện.

Các kiểu đánh đa dạng chủng loại đánh cho tộc Tử Viêm Xà đau đớn cả đời.

Lúc này con rối kiếm trận giữa bầu trời thì lại thoải mái nhìn quả cầu đã từ Cự kình kiếm trận hóa thành kiếm trận phong ấn.

“Các ngươi còn nửa canh giờ, nếu như Thánh Thành Yêu tộc không có bị diệt trừ từ bảy phần mười trở lên, tất cả đều bị xử trí khấu trừ tích phân.” Từ Phàm vừa điều khiển con rối vừa hạ xuống mệnh lệnh.

Hung Bạch trên vả vai cũng bị khí thế của Từ Phàm lây nhiễm, cái đầu nhỏ từ trong mai rùa màu ngọc bạch nhô ra, lộ ra vẻ mặt hung ác.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão!”

Từ Phàm đứng phía trên tòa Thánh Thành nghe được vô số tiếng vang của các đệ tử.

Từ Cương bên cạnh Từ Phàm nhìn có chút nóng mắt, muốn qua chơi một chút.

Nhưng bị Từ Phàm kịp thời ngăn cản.

“Ngươi cũng đừng giành giật với bọn tiểu bối kia. Ngươi muốn đi lên, Yêu tộc Đại Thừa Kỳ trở xuống còn chưa đủ cho một mình ngươi giết.” Từ Phàm đặt Hung Bạch vào trong lòng bàn tay vuốt ve nói, nhưng như thế này cũng không ảnh hưởng hắn điều khiển con rối chút nào.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Từ Cương có chút đáng tiếc.

“Ngươi trời sinh là dùng để đối phó với những cảnh lớn, loại Thánh Thành với quy mô này còn chưa tới phiên ngươi ra tay.” Từ Phàm giải thích nói.

Tộc Tử Viêm Xà vừa quật khởi không bao lâu, trong tộc ngoại trừ một vị Yêu tôn Vô Địch cũng chỉ có hai vị Yêu Tôn bình thường.

Đều đã bị con rối Đại Thừa Kỳ giết chết.

Ngay lúc này xuất hiện ba con rối Đại Thừa Kỳ, trong tay cầm Tiên khí, xông vào trong kiếm trận phong ấn.

“Xem ra sau này phải mang theo đệ tử tông môn lịch luyện thực chiến nhiều hơn. Mặc dù chiến đấu lên, mỗi người cũng coi như là rất xảo quyệt tựa như thân kinh bách chiến, nhưng kinh nghiệm thực chiến đến cùng vẫn phải tới thực chiến.” Từ Phàm nhìn biểu hiện của những đệ tử phía dưới nói.

Ngay lúc này, bên trong Thánh Thành phía dưới, có hai đạo kiếm trận đột nhiên kết hợp, hóa thành một thanh cự kiếm ngàn trượng nằm ngang không trung, sau đó bộc phát ra một cỗ kiếm ý vô thượng.

Khiến cho Vương Hướng Trì bên cạnh Từ Phàm nhìn qua.

“Kiếm trận kết hợp, xem ra bọn họ ở trong tông môn không có rèn luyện không ít.” Từ Phàm vui mừng nhẹ gật đầu.

Trên phương diện chiến đấu, Từ Phàm đều rất hài lòng với các đệ tử.

Nhưng về phối hợp chiến trận, ăn ý giữa đệ tử và đệ tử, vẫn không thể đạt tới mong muốn trong lòng Từ Phàm.

“Bồ Đào, còn bao lâu nữa?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, còn nửa khắc.”

Từ Phàm nhìn phong ấn do kiếm trận tạo thành một chút, giơ tay lên ép xuống.

Yêu Tôn Thiên Viêm trong kiếm trận lập tức vang lên tiếng kêu thảm thiết xé trời liệt phế.

“Cũng không tệ, ngươi cố mà quý trọng cho tốt nửa khắc cuối cùng trong sinh mệnh của ngươi đi.” Từ Phàm nói.

“Còn nửa khắc, các sư huynh đệ cố lên! Chúng ta nhất định phải hoàn thành nhiệm vụ Đại trưởng lão giao cho chúng ta.”

Lý Lôi Hổ cầm trong tay cự nhận, giống như đồ tể, nơi nào đi đến, huyết nhục tứ tung.

Lâm Mặc Uyển cau mày nhìn Lý Lôi Hổ, thỉnh thoảng lại dùng Thuật Tịnh Thân loại bỏ vết máu trên người Lý Lôi Hổ.

“Hoa hải mạn ngữ ~” Lâm Mặc Uyển tay kết pháp ấn, lập tức biến khu vực phía trước thành một mảnh biển hoa.

Xà tộc hễ ở trong biển hoa, tất cả đều bị hạt giống hoa ký sinh, cuối cùng bị hút khô chất dinh dưỡng, hóa thành một đóa hoa yêu, trợ giúp Lý Lôi Hổ xử lý Yêu tộc xung quanh.

Ngay lúc này, vị trí trung tâm Thánh Thành bay lên một đám mây hình nấm, trực tiếp quét ngang một phần ba nội thành.

Trên bầu trời có sáu đệ tử đời đầu chủ tu Ngũ Hành Đạo Pháp.

Để kết thúc chiến đấu nhanh hơn chút, hợp lực thi triển thần thông Đông Phong Thập Ngũ.

“Không dám đem uy lực phát huy đến lớn nhất, sợ đoạt hết việc của các ngươi.”

“Thế nào? Có cần giúp một tay không?”

Đệ tử Ngũ Hành Đạo Pháp nhất mạch, cười hỏi đệ tử Kiếm Đạo nhất mạch ở một khu vực khác trong thành.

Chương 677: Chiến đấu kết thúc

Đệ tử Kiếm Đạo nhất mạch thấy đệ tử Ngũ Hành Đạo Pháp nhất mạch kiêu ngạo.

Lập tức có chút không vui.

Thủ tịch đệ tử Kiếm Đạo nhất mạch nhìn thấy khu vực chỗ hắn phụ trách còn có rất nhiều Tử Viêm Xà Yêu chưa giải quyết.

Thế là hắn lặng lẽ không một tiếng động lấy ra một pháp khí âm hưởng công suất cực lớn.

Lập tức một cỗ âm nhạc sôi nổi vang lên bên trong Thánh Thành.

Ngay tức khắc, tất cả đệ tử Kiếm Đạo như được tiêm máu gà, sức chiến đấu lập tức bùng nổ.

Đặc biệt là đệ tử Tâm Kiếm nhất đạo, trong nháy mắt biến thành máy móc soát quái vô tình.

Từng chiêu thần thông kiếm đạo chém lên trên người Xà Yêu.

Từ Phàm ở trên không cười nhìn một màn này, Vương Hướng Trì che trán lại, có chút xấu hổ.

Khi còn bé hắn cảm thấy vừa phát nhạc vừa chiến đấu, đặc biệt có cảm giác.

Đợi đến sau khi hắn tu vi cao lại hồi tưởng lại.

Đó là cái cái quái gì vậy ~

Cho nên không phải đến tình cảnh sinh tử tồn vong, hắn sẽ không mở BGM.

“Ngươi khoan hãy nói, âm nhạc này vừa được phát ra, đừng nói đệ tử Tâm Kiếm nhất đạo, ngay cả chiến lực của những đệ tử khác cũng có tăng lên rất nhỏ.” Từ Phàm cười nói.

“Hướng Trì, ngươi nói xem có đúng hay không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đồ nhi cảm thấy trong tình huống không cần thiết, không thích hợp phát BGM, như vậy dễ thiêu đốt sớm hơn cảm xúc mạnh mẽ của bọn họ.” Vương Hướng Trì nói.

“Không khoa trương như vậy đâu, chỉ là âm nhạc bình thường mà thôi.”

“Ngươi xem đệ tử phía dưới, mỗi người đều vui vẻ chiến đấu cỡ nào, chiến đấu tập thể càng thế này có thể phát triển tính đoàn kết giữa đệ tử tông môn.” Từ Phàm thoáng nhìn cảnh tượng bên dưới có chút vui mừng.

“Chủ nhân, bảo khố tộc Tử Viêm Xà đã dọn sạch.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm nhìn thoáng qua, sử dụng đồng hồ cát tạo thành từ pháp thuật, hài lòng gật đầu.

“Toàn bộ kế hoạch đều rất hoàn mỹ, không tệ.”

Lúc này trên bầu trời xuất hiện đếm ngược.

“Còn thời gian một chén trà, các huynh đệ nắm chặt!”

Trong chiến trường một vị Pháp Tướng Kim Thân trăm trượng hét lớn với đệ tử Ẩn Linh Môn xung quanh.

“Nhận được, Đại sư huynh.”

Một chén trà qua đi, các đệ tử lập tức dừng chiến đấu, trở về Ẩn Linh đảo trên không.

Trong Thánh Thành bị pháp trận phong ấn, chỉ còn lại lác đác tộc Tử Viêm Xà ẩn náu lên.

“Về vùng Cực Không, kiểm kê một chút chiến lợi phẩm, đi tới nhà tiếp theo.” Từ Phàm thu lại ánh mắt, bình tĩnh nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Chúng đệ tử hành lễ nói.

Ẩn Linh đảo bay về hướng vùng Cực Không.

Yêu tộc trốn trong Thánh Thành cho là chính mình đã an toàn.

Nào biết trên bầu trời rơi xuống một vật thể như ống khói có kích thước cực lớn, trực tiếp phá hủy toàn bộ cả tòa Thánh Thành.

Tất cả Yêu tộc trong phạm vi mấy trăm dặm đều không thể may mắn thoát khỏi.

“Vẫn là con rối thuật pháp dùng thuận tay, chỉ tiếc rất khó luyện chế ra.” Từ Phàm đáng tiếc nói.

Đứng phía sau hắn là một con rối Đại Thừa Kỳ đặc thù.

Từ Cương nhìn một đám mây lớn hình nấm bay lên từ phía dưới kia, bên trong ánh mắt tràn ngập thần thái khác thường.

“Đừng nhìn nữa, đây chính là uy lực một phát thần thông Đông Phong phổ thông của Đại Thừa Kỳ.”

“Chờ khi ngươi tấn cấp đến cảnh giới Vô Địch Tôn Giả, phất tay là có thể hủy diệt Yêu tộc trong phạm vi ngàn dặm.” Từ Phàm cười nói.

Trên quảng trường trước chủ phong vừa có thêm một tiêu bản Yêu tôn Vô Địch tạo hình đặc biệt.

“Cần bày thêm hai cái trước cửa chính không nhỉ?” Từ Phàm nhìn hai cái tiêu bản Yêu tôn Vô Địch nói.

“Vậy sư phụ phải tìm con nào có hình thể xấp xỉ, nếu không trái phải không đối xứng, cũng có chút không hài hòa.” Vương Hướng Trì ở bên cạnh đề nghị.

“Bồ Đào, trước cửa chính nên bày tiêu bản Yêu tôn Vô Địch gì thì tương đối thích hợp?” Từ Phàm nổi lên hào hứng.

Tới đều đã tới, giết ai không phải là giết, dù sao đều là Yêu tộc.

“Phệ Kim Hổ, Bích Hải Thiên Quang Thú nếu như không yêu cầu Vô Địch Tôn Giả thì tộc Thánh Sư là thích hợp nhất.” Bồ Đào đề nghị.

“Tộc Thánh Sư được đấy, cửa lớn Ẩn Linh Môn chúng ta bày hai con sư tử lớn thuần sắc trắng, uy vũ biết bao.” Trảm Linh nở nụ cười, cảm giác nhục nhã của trận chiến ngàn năm trước kia, bây giờ hắn vẫn nhớ rõ.

“Trảm Linh trưởng lão đừng gấp, ngươi lại tu luyện thêm một khoảng thời gian nữa là có năng lực đi báo thù.” Từ Phàm nhìn chiến lệnh cười nói một câu.

“Bồ Đào, nói một chút Bích Hải Thiên Quang Thú là tình huống thế nào?’ Từ Phàm hỏi.

“Bích Hải Thiên Quang Thú, chính là một trong đại tộc đứng đầu Yêu tộc, số lượng thưa thớt, nhưng mỗi thời đại tất có hai vị Yêu tôn Vô Địch một đực một cái.”

“Bình thường ẩn cư tại hải vực Vạn Thú của Yêu tộc, hàng năm ẩn cư tị thế, không đến thời điểm quan trọng thì không ra.”

“Đặc biệt căm hận Nhân tộc, từng ở sáu trăm năm trước ra tay diệt mười toà Tiên thành Nhân tộc.”

Nghe được giới thiệu từ Bồ Đào, mắt Từ Phàm khẽ híp lại.

“Lúc đầu nghĩ giữ cho bọn nó một mạng, buộc ở hai bên cửa chính làm linh vật, xem ra chỉ có thể làm tiêu bản.”

Từ Phàm nhìn Bích Hải Thiên Quang Thú bên trong màn sáng nói.

Dựa theo tiêu chuẩn của Từ Phàm, đây đã có thể rút gân lột da, chịu nỗi khổ đốt hồn suốt đời rồi!

“Bồ Đào, quy hoạch tuyến đường, xem lúc nào đi tương đối thích hợp.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Bồ Đào trả lời.

Lúc này, ngay tại bí cảnh nào đó tại biên giới vùng Cực Không Yêu Giới.

Tử Ngọc Yêu Tôn đang đốc thúc Đại Tông Sư luyện khí Yêu tộc làm việc, đột nhiên có chút khó mà tin được lấy ra một miếng cốt bài.

“Thiên Viêm vậy mà chết!!”

“Ai làm?” Tử Ngọc Giao Long giận dữ hỏi.

Phải biết Yêu Tôn Thiên Viêm là thủ hạ hắn coi trọng nhất, sau này còn định mang theo hắn phi thăng lên Thượng Giới.

“Đừng ngạc nhiên, đây đều là chuyện nhỏ, hiện tại toàn bộ mọi việc lấy truyền tống trận vượt giới làm chủ.”

“Con tiểu xà kia ta cũng đã gặp, nhiều lắm là có thể đưa ra cho ngươi chút ý kiến bậy bạ, thực lực cũng chỉ như thế, tạm được.” Đại Tông Sư luyện khí đang bố trí truyền tống trận vượt giới không thèm để ý nói.

“Ta ra ngoài một lát.” Tử Ngọc Giao Long nói xong liền biến mất không thấy.

“Lại có thể yên tĩnh mấy ngày.” Đại Tông Sư luyện khí Yêu tộc nhìn về hướng Tử Ngọc Giao Long biến mất nở nụ cười.

Trên không một hố sâu lớn mấy trăm dặm, có một con Tử Ngọc Giao Long đang nhìn gắt gao nhìn xuống phía dưới.

Quanh thân tản ra khí tức âm lãnh.

“Là ai ra tay? Tại sao không có một chút dấu hiệu báo trước?”

“Ta cũng không nhận được tin tức cầu cứu từ Thiên Viêm.”

Lúc này, một con Tử Viêm Xà Yêu Nguyên Anh Kỳ run rẩy bay đến trước Tử Ngọc Giao Long.

“Yêu Đế đại nhân, hai canh giờ trước, toàn bộ Thánh Thành đột nhiên bị một trận pháp thần bí bao phủ, lúc rời đi lần nữa thì nơi này đã biến thành thế này.” Tử Viêm Xà Yêu nói.

“Có nhìn rõ là ai ra tay không?” Tử Ngọc Giao Long hỏi.

“Không có.” Tử Viêm Xà Yêu lắc đầu nói.

Tử Ngọc Giao Long từ đáy hố nắm lên một nắm bùn đất, liền biến mất không thấy.

Lúc này, Ẩn Linh đảo đã ẩn thân bên trong vùng Cực Không.

“Quả nhiên là đai vàng giết người phóng hỏa.” Từ Phàm nhìn chiến lợi phẩm trước mắt nói.

Trong đó bảo vật chứa thời gian đại đạo đã bị Từ Phàm cường điệu lựa ra.

“Bồ Đào, những thứ này có thể gia tốc bao nhiêu thời gian?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể gia tốc bốn trăm ba mươi năm.”

Nghe được con số này, Từ Phàm nhăn mày, hiển nhiên là ta rất không hài lòng với kết quả này.

“Tộc Tử Viêm Xà mới chỉ quật khởi gần ngàn năm nay, nội tình tự nhiên không sánh bằng những đại tộc đã tồn tại mấy vạn năm kia.” Bồ Đào an ủi nói.

Chương 678: Tập kích

Từ Phàm nhìn chồng Linh Bảo ẩn chứa Đại Đạo Thời Gian trước mắt, lâm vào trầm tư.

Hắn đang nghĩ xem phải cần bao nhiêu Linh Bảo mới có thể đẩy tu vi của hắn lên tới Đại Thừa kỳ đây?

“Bồ Đào, thống kê thử xem Linh Bảo có chứa Đại Đạo Thời Gian dễ xuất hiện nhất Tu Tiên giới là gì?” Từ Phàm hỏi.

Một viên tinh thạch trong suốt có kích thước bằng quả bóng bàn xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Tinh thể Thời Không, rất dễ hình thành tại khu vực không gian không ổn định, một viên tinh thể Thời Không nhỏ cần phải mất mấy chục vạn năm để có thể ngưng tụ lại với nhau.” Bồ Đào nói.

“Vậy viên tinh thể Thời Không nhỏ có thể gia tăng bao nhiêu thời gian?” Từ Phàm hỏi.

“Viên nhỏ này có thể tăng tốc từ 8 đến 10 năm.”

Từ Phàm cầm viên tinh thạch nhỏ này lên, xem xét tỉ mỉ.

Ngay sau đó lại thả về trong đống Linh Bảo Thời Gian kia.

“Đợi mùng một mùng hai sau khi tổng bộ hội Trưởng lão hoàn thành, liền đòi một lô Linh Bảo Thời Gian cho hội Trưởng Lão, nói không chừng có thể gom đủ tinh thể thời gian để tiến vào Đại Thừa kỳ.”

Theo như tính toán của hắn, chỉ cần sau khi hắn tiến vào Đại Thừa Tôn Giả, thì chỉ cần bế quan thêm vài chục năm nữa.

Lần xuất quan tiếp theo, hắn liền dám nói một câu, những người đang tọa vị toàn bộ đều là rác rưởi.

Tới lúc đó cho dù có là phân thân Kim Sí Đại Bàng giáng lâm, Từ Phàm cũng có thể đánh cho hắn quay trở về.

Từ Phàm đang chìm đắm trong mộng đẹp không hề phát hiện ra đại trận Trảm Thiên Cơ bên ngoài cùng của Ẩn Linh đảo đã phát sáng.

Cho tới khi Bồ Đào phát ra cảnh cáo, Từ Phàm mới ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

“Trảo Địa Chiêm Bặc Nhất Đạo Yêu Tộc của Tử Ngọc Giao Long kia cũng thật là lợi hại, vậy mà lại có thể phát huy ra được uy lực một nửa sức mạnh của Trảm Thiên Cơ đại trận.” Từ Phàm nhìn độ sáng của đại trận bên ngoài cùng nói.

Vào lúc này, cả Ẩn Linh môn đang chìm trong niềm vui vì thu hoạch phong phú.

Dựa vào năng lực tính toán khổng lồ của Bồ Đào, toàn bộ những pha chiến đấu của mỗi một đệ tử đều đã có lưu trữ.

Hễ là chiến lợi phẩm thu được từ việc chém giết yêu tộc đều sẽ được con rối chuyên môn dọn dẹp, sau đó mới phân phát cho mọi người.

Tương Vân lúc này đang nhìn một mảnh sáng nhỏ, miệng cười đến nỗi không khép lại được.

“Hóa ra là Bán Dương Kim Thạch, lần này Linh kiếm cấp bậc đạo khí thuộc tính dương rốt cuộc cũng có thể hoàn thành rồi.” Tương Vân cười nói.

“Trùng hợp thật, trong chiến lợi phẩm của ta cũng có một chồng Bán Nguyệt Ô Thạch, không biết ngươi có hứng thú hay không?” Hùng Lực vỗ vai Tương Vân nói.

“Huynh muốn đổi thứ gì?”Tương Vân nhìn Hùng Lực nói.

“Sư huynh đệ với nhau nói gì tới đổi với chả không đổi? Thích thì cứ lấy đi là được.” Hùng Lực cười khà khà nói.

Tương Vân nhìn dáng vẻ của người huynh đệ, than một hơi rồi nói: “Ta sẽ lấy Cương Kim Thiết đổi với Hùng Lực sư huynh, chẳng phải huynh vẫn luôn muốn đó sao.”

“Vậy mới phải chứ, người huynh đệ tốt của ta.”

Hùng Lực liền cười, thứ hắn tu luyện chính là Ngũ Hành Đoạn Thể Quyết, tu luyện tới hậu kỳ thì cần phải hấp thu sức mạnh nguồn vàng của linh khoáng có các thuộc tính khác nhau để rèn luyện.

“Vốn dĩ muốn gom lại một bộ Trảm Kim Kiếm Trận, đáng tiếc là thu thập không đủ.” Tương Vân nói.

“Trảm Kim kiếm trận tính là cái gì? Đâu có thơm ngon bằng Âm Dương kiếm trận.” Hùng Lực cười nói, hắn có một chút hiểu biết về đạo kiếm trận.

“Không có kiếm trận mạnh nhất, chỉ có kiếm trận phù hợp nhất.”

Có người hoan hỷ, có người sầu, trên chiến trường có người thể hiện tốt, cũng có người thể hiện không tốt.

Sắc mặt Lý Lôi Hổ có chút khó coi nhìn bảng xếp hạng tích phân của trận chiến lần này.

tích phân chém giết yêu tộc trung bình của những đệ tử đời thứ ba của bọn hắn ấy vậy mà lại không bằng đệ tử ngoại môn.

Tuy rằng lần này đệ tử ngoại môn phái đi một ngàn người, nhưng thua chính là thua.

Bạch Huyễn một thân áo bào trắng đi tới bên cạnh Lý Lôi Hổ.

“Không cần phải để tâm thành tích tốt hay xấu, đệ tử ngoại môn lần này đi đều là những đệ tử ưu tú nhất, tích phân trung bình hơi kém một chút cũng là điều bình thường.” Bạch Huyễn sắc mặt bình thản nói.

“Thua chính là thua, không có gì để nói hết.”

“Lần sau chúng ta lại đấu tiếp.”

Nghe thấy lời của Bạch Huyễn nói, Lý Lôi Hổ mặc dù đã dễ chịu hơn một chút, nhưng hắn vẫn hiểu rằng, từ một góc độ nào đó mà nói đệ tử ngoại môn không hề kém so với đệ tử nội môn là bao nhiêu, đặc biệt là về khoản tư chất thiên phú.

“Lần thi đấu sau sẽ phải cần tới phần thưởng rồi.” Bạch Huyễn híp mắt nói.

“Phần thưởng gì?” Lý Lôi Hổ nói.

“Danh sách tu luyện ở đỉnh núi Ngũ Sắc.” Bạch Huyễn nheo mắt nói.

Tuy rằng đỉnh núi Ngũ Sắc không mở dành cho đệ tử ngoại môn, nhưng số người bên trong danh sách thì lại có thể chuyển sang thành đệ tử ngoại môn.

“Ngươi nói như vậy, hơn chín vạn đệ tử đời thứ ba của ta sẽ có chút thiệt thòi cho một ngàn đệ tử ngoại môn xuất sắc nhất của các người.”

Lý Lôi Hổ cũng không ngốc, đỉnh núi Ngũ Sắc đời nay chính là bí cảnh tu luyện quý giá nhất Ẩn Linh đảo, mỗi đệ tử một năm mới có cơ hội được vào một lần, hơn nữa mỗi lần tiến vào chỉ có thể tu luyện một ngày.

Về hiệu quả tu luyện, nếu như có thể nắm chắc, cảnh giới lĩnh ngộ tương đương với một năm bên ngoài.

“Một vạn đệ tử đời thứ ba có số tích phân trung bình đứng đầu thì thế nào?” Bạch Huyễn nghĩ một chốc rồi nói.

“Cũng được, các ngươi thua rồi thì sao.”

“Đệ tử ngoại môn sẽ coi ngươi là người đứng đầu, trong vòng một năm tích phân mà tất cả các đệ tử nhận được ngươi có thể rút lấy một phần.” Bạch Huyễn nói.

Lý Lôi Hổ gật đầu.

Đúng lúc này, Từ Phàm đang đứng ở phía xa vừa hay chú ý thấy một màn kia.

“Quả nhiên, người ưu tú đi tới đâu cũng có thể tỏa ra ánh lửa, tên tiểu tử này thật không đơn giản, làm việc rất có bài bản, chiêu trò thật thâm sâu.” Từ Phàm cười nói.

Từ Nguyệt Tiên nhìn theo ánh mắt của Từ Phàm, cũng nhìn thấy Bạch Huyễn.

“Thật ra lúc đầu ta muốn nói với sư huynh, phá lệ để cho Bạch Huyễn và Tần Lục tiến vào nội môn.”

“Về sau sao lại không nói?” Từ Phàm hỏi.

“Về sau Tinh Từ nói với ta kỳ sát hạch nhập môn của đệ tử đời thứ ba đã kém chất đi một chút.”

Cốt lõi của bài sát hạch nhập môn của Từ Nguyệt Tiên là gì chứ, cho dù có ưu tú đến mấy, nhưng vào thời khắc mấu chốt trong lòng không có Tông môn thì cũng vô dụng.

“Thực ra hai đứa trẻ ngoại môn đó cũng rất được, tam quan đứng đắn, chỉ là vào lúc then chốt lại thiếu mất một điểm cỏn con kia.”

“Một người thì trời đất lấy ta làm trung tâm, người còn lại thì ham mê làm việc theo cảm tính.”

“Việc này vốn dĩ chẳng có gì sai, có lẽ sai là do đã tiến vào Ẩn Linh môn chúng ta mà thôi.”

“Những đệ tử như vậy tuyệt đối có tư cách trở thành những đối tượng được bồi dưỡng trọng điểm của các thánh địa tông môn hàng đầu.” Từ Phàm cười nói.

“Chỉ tiếc rằng lúc đó Truyền tống trận bị phong ấn, bọn họ muốn đi tới những tông môn khác cũng không có cách nào để đi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Lúc đầu ta đề nghị bán hai đệ tử đó cho tông môn khác, sư phụ còn không vừa lòng.” Lý Tinh Trì đi tới nói, hắn có để ý đến chủ đề mà Từ Phàm cùng Từ Nguyệt Tiên nói chuyện.

“Số mệnh của bọn hắn ở đây, đi nơi khác sẽ bị hủy hoại.”

“Tốt xấu gì cũng có duyên với Ẩn Linh môn chúng ta, không thể hại bọn họ.” Từ Phàm lắc lắc đầu.

Chính là vào lúc này, đại trận Trảm Thiên Cơ bên ngoài cùng của Ẩn Linh đảo xuất hiện hiện tượng lạ.

“Chủ nhân, Trảm Thiên Cơ bên ngoài cần huy động thêm nhiều linh khí hơn để ngăn chặn dò thám Nhân Quả.” Bồ Đào nói.

“Huy động một nửa Tiên Linh khí trong đỉnh núi Ngũ Sắc cung cấp cho đại trận Trảm Thiên Cơ.”

“Ta không tin hắn ta lại đem cả tính mạng của mình ra chỉ để tính toán ra vị trí của chúng ta.” Từ Phàm nhìn lên đại trận Trảm Thiên Cơ trên bầu trời.

Chính vào lúc này, một âm thanh giòn rụm tựa như thủy tinh vỡ nát truyền tới.

Đại trận Trảm Thiên Cơ phía ngoài cùng bị vỡ.

“Bồ Đào, mở tốc độ nhanh nhất, trước tiên phải rời khỏi nơi thị phi này đã rồi nói.” Từ Phàm mau chóng nói.

Giọng nói vừa dứt, chỉ thấy đằng xa vụt qua một tia sáng màu tím, một tiếng rồng gầm vang vọng khắp Vực Cực Không.

Chương 679: Tịnh Tâm Đạm Nhã

Trên đỉnh núi chính ở Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn luồng sáng tím ở phía xa sau đó cười phá lên.

“Vốn nghĩ rằng ngươi sẽ đợi ta hủy diệt mấy nhà trước rồi mới trả giá đắt để tìm đến tận cửa.”

“Dù sao thì Yêu Tôn chuyên đạo bói quẻ thiên cơ cũng khá ít ỏi.” Từ

Phàm cười nói.

Theo như tình báo của hội trưởng lão, cả Yêu Tộc này có tổng cộng không quá mười Yêu Tôn tu luyện thiên cơ bói quẻ.

Trước mắt đoán chừng đã bị hao hụt một vị rồi.

“Ta thấy rõ, Đại Tông Sư luyện khí của Nhân Tộc!”

“Kẻ giết thân tộc của ta, ta nhất định sẽ giam giữ hắn ở Vạn Quỷ Giao Long Trì vạn năm!”

Phía xa xa truyền đến tiếng rống phẫn nộ của Tử Ngọc Giao Long.

“Bồ Đào, nghiền nát truyền tống khu không gian phía trước.” Từ Phàm bình tĩnh nói, tỏ ra vẻ đã định liệu trước.

Hung Bạch ở trên vai Từ Phàm cũng từ trong mai rùa thò đầu ra, nhìn về phía Tử Ngọc Giao Long ở phía xa.

Hắn nhìn thấy Tử Vũ Giao Long đang truy sát mẹ của mình liền lập tức trở nên phẫn nộ.

Hắn phẫn nộ há miệng rống về phía Tử Ngọc Giao Long ở đằng xa, nhưng chỉ có thể phát ra một tiếng kêu lèo xèo yếu ớt.

Từ Phàm giơ ngón tay ra đụng đụng cái đầu nhỏ của Hung Bạch, tỏ ý hắn đừng nên tức giận.

Lúc này, Tử Ngọc Giao Long đã hóa chân thân mang ánh mắt đầy thịnh nộ nhìn về phía Ẩn Linh đảo đang trôi nổi ở đằng xa.

Lúc này, trong lòng hắn chỉ có một ý nghĩ, đó chính là tất cả đều phải chết!

Miệng Tử Ngọc Giao Long ngậm một luồng sáng tím phun về phía Ẩn Linh đảo ở xa xa.

Một chùm ánh sáng tím giống như xuyên qua không gian vậy, trực tiếp đâm thủng phòng hộ trận ở phía ngoài cùng nhất của Ẩn Linh đảo.

Cả Ẩn Linh đảo đột nhiên trở nên rung động, chùm ánh sáng tím bắn vào phía trên đồng bằng ở phía sau đỉnh núi chính, trực tiếp xuyên qua tạo nên một cái lỗ lớn.

“Uy lực này!” Từ Phàm thán phục nói.

“Chủ nhân, đã chuẩn bị xong hết rồi, có nên khởi động không?”

“Đã là lúc nào rồi? Con Tiểu Giao Long đó phun ra vài phát đờm nữa là cả Ẩn Linh đảo sẽ tiêu tùng.”

Đúng vào lúc này, cái bệ của Ẩn Linh đảo bắn ra tám quả cầu tròn có đường kính mấy mét, nó trực tiếp bay đến phía trước Ẩn Linh đảo, tạo thành Toái Không Đại Chiến.

Trong nháy mắt, không gian vài ngàn dặm chung quanh nát vỡ, hình thành nên một nơi không gian nát vụn.

Ẩn Linh đảo giống như một luồng sáng vậy, trực tiếp xông vào nơi không gian nát vụn đó, sau đó biến mất không tung tích.

Còn Tử Ngọc Giao Long cũng nhanh chóng đuổi theo sau, cũng đi đến nơi không gian nát vụn.

Hắn định sẽ lần theo dấu vết mà Ẩn Linh đảo truyền tống để lại, nhưng vào khoảnh khắc sắp truyền tống thì xe bị cứng ngắt rồi dừng lại.

Tử Ngọc Giao Long dùng ánh mắt nhẫn nhục nhìn về phía nơi không gian nát vụn.

“Đại Tông Sư luyện khí của Nhân Tộc, ta chưa xong với ngươi đâu!” Sau đó liền rời khỏi nơi không gian nát vụn.

Lúc này Ẩn Linh đảo đã truyền tống đến Vực Cực Không xa lạ, lập tức chuyển sang trạng thái ẩn thân, ngụy trang thành một ngôi sao cự thạch nát vụn.

Người đứng trên đỉnh núi chính là Từ Phàm đột nhiên thở dài một hơi, có chút đáng tiếc nói: “Quả nhiên, Yêu tôn cấp độ này không thể sử dụng một số mánh khóe nhỏ đánh chết được nữa.”

Tất cả mọi người có chút nghi hoặc nhìn về hướng Từ Phàm.

“Sau khi chúng ta truyền tống, nơi không gian nát vụn đó sẽ hình thành nên một truyền tống trận ẩn hình, chỉ cần Tử Ngọc Giao Long dám truyền tống theo dấu vết mà chúng ta để lại.”

“Vậy hắn sẽ trực tiếp truyền tống đến tai họa ở bên trong Vực Cực Không.” Từ Phàm giải thích.

Lúc này, tất cả mọi người mới đột nhiên tỉnh ngộ, sau đó thì nhao nhao tỏ ý đáng tiếc.

“Đạt đến cấp độ như hắn đã được coi là người có thể làm chủ được vận mệnh của Yêu Tộc rồi, thủ đoạn tầm thường thật sự không giết chết hắn được.” Từ Phàm cười nói.

Lần này không hành chết hắn, không sao, sẽ còn có lần sau.

“Sau này, Tử Ngọc Giao Long đến một lần thì sẽ bị hao hụt một Yêu Tộc chuyên đạo thiên cơ bói quẻ.”

“Ta phải xem xem, hắn có thể tìm đến chúng ta bao nhiêu lần?” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, tất cả mọi người ở bên cạnh Từ Phàm liếc mắt nhìn nhau.

Bọn họ đều cùng nảy ra một ý nghĩ, tuyệt đối đừng làm kẻ địch của đại trưởng lão, quá tổn hại!

“Bồ Đào, dặn dò các đệ tử cần nghỉ ngơi thì nghỉ ngơi, cần dưỡng thương thì dưỡng thương, nửa tháng sau bắt đầu tiến hành trạm tiếp theo.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Các đệ tử hoảng hồn vừa mới bình tĩnh tâm trạng, thì nhận được tin nhắn Bồ Đào gửi đến.

Tất cả đệ tử đều lập tức phấn khởi trở lại.

Loại chiến đấu hình thức cả tập đoàn Tông môn như thế này là trải nghiệm lần đầu tiên của họ.

Nhưng thời gian chiến đấu chỉ có một canh giờ, còn xa mới đánh đã ghiền.

Toàn bộ những đệ tử cảm thấy vẫn chưa phát huy tốt, vẫn chưa phối hợp tốt ấy đã nhóm lên ý chí chiến đấu.

Lý Lôi Hổ nhìn về phía Bạch Huyễn nói: “Lần sau ta nhất định sẽ thắng.”

“Ta mỏi mắt mong chờ.” Sắc mặt Bạch Huyễn dửng dưng, nói.

Nhìn thấy thái độ này của kẻ địch của mình, Lý Lôi Hổ cảm giác có chút kích

động.

Chỉ nghĩ đến việc sẽ rút ra thanh đại đao của hắn kề xuống cái đầu chó của tên này.

“Lôi Hổ ca, huynh hơi quá đà rồi.” Nhị Viễn ở bên cạnh cười nói.

“Thua rồi tức là thua rồi, nhưng thái độ của tên này thật khiến người khác khó chịu.” Lý Lôi Hổ thở hổn hển nói.

“Lôi Hổ ca đừng gấp gáp, đối phó với loại người này, huynh tuyệt đối đừng nên gấp.”

“Mặc dù ta chiến đấu thua, nhưng khí thế của chúng ta không thể thua.”

“Lúc nãy huynh chẳng có chút dáng vẻ của thủ lĩnh ba đời đệ tử Nội Môn gì cả.” Nhị Viễn nói.

“Lúc nãy đúng thật là ta có hơi gấp.” Bây giờ Lý Lôi Hổ mới bình tĩnh lại, nghĩ đến cảnh tượng lúc nãy, càng nghĩ hắn càng cảm thấy có gì đó không đúng.

Cảm thấy rõ ràng là mình đã bị lừa.

“Ngươi nói xem nên làm thế nào?” Lý Lôi Hổ hỏi.

“Bên trong Tàng Kinh Các có một quyển bí kíp thần thông, tên là Tịnh Tâm Đạm Nhã.”

“Trừ việc hằng ngày có thể giữ được bình tĩnh ra, còn có một công hiệu vô cùng thần kỳ, bất kể nói gì, biểu cảm cũng đều rất thản nhiên, rất hờ hững, như thể mình là người xuất chúng trong thiên hạ.”

“Về sau nếu như Lôi Hổ ca có gặp lại Bạch Huyễn, huynh hãy khởi động bí kíp thần thông này, kết hợp với thân phận thủ tịch ba đời, phong phạm của chúng ta sẽ lập tức trỗi dậy.” Nhị Viễn cười lớn, nói.

Đây là thần thông hắn vô tình thấy được khi lật tìm thực đơn ở bên trong Tàng Kinh Các.

Ánh mắt Lý Lôi Hổ sáng lên, cảm thấy thần thông này vô cùng phù hợp với mình.

“Vậy ta đến Tàng Kinh Các trước đây~”

Lý Lôi Hổ không đợi đến khi hai người họ đáp lại đã trực tiếp biến thành một luồng độn quang bay về phía Tàng Kinh Các.

Lúc này, Bạch Huyễn đang âm thầm tự sướng trong lòng vẫn chưa biết thái độ phong khinh vân đạm của hắn khiến cho bí kíp thần thông này bắt đầu tỏa sáng rực rỡ.

Một nơi nào đó ở Vực Cực Không Yêu Giới, một Long Thành vô cùng lớn tọa lạc ở nơi đây.

Hơn trăm vạn Yêu Tộc đang sinh sống trong Long Thành, tất cả đều là để phục vụ cho Tử Ngọc Giao Long.

Bên trong một đại điện nguy nga lộng lẫy, Tử Ngọc Giao Long đã hóa thành thân thủ lĩnh của giao long đang nhìn xuống tộc Rùa ở dưới đại điện, ánh mắt lóe qua vô số cơn thịnh nộ.

“Vẫn chưa bói ra vị trí của Đại Tông Sư luyện khí của Nhân Tộc đó sao?”

Tôn giả của Thần Cơ Quy Tộc đang chống trượng chậm rãi lắc đầu.

“Rõ ràng Đại Tông Sư luyện khí đó của Nhân Tộc có thủ đoạn ẩn giấu thiên cơ, cho dù ta dùng cái mạng già này thì cũng không có cách nào tìm ra hắn đang ở đâu.”

“Không bói Đại Tông Sư luyện khí đó của Nhân Tộc nữa, ngươi tìm ra Ẩn Linh đảo cho ta, không tiếc bất cứ giá nào.” Từ Ngọc Giao Long phẫn nộ nói.

“Nếu như không tiếc bất cứ giá nào thì con rùa già ta chỉ có thể cáo biệt với Yêu Đế trước rồi, sợ rằng sau này không thể phụng sự ở bên cạnh ngài.” Yêu Tôn của Thần Cơ Quy Tộc già yếu lụm cụm nói.

“Ta…”

“Ngươi…”

Tử Ngọc Giao Long há hốc miệng, không biết nên nói gì.

Chương 680: Vạn la thiên cảnh

Cuối cùng, Tử Ngọc Giao Long thở dài một hơi.

“Thần Cơ Quy Tộc các ngươi đã bị chết một con rùa già rồi, trở về trước đi.”

Một cục tức nén lại trong lòng Tử Ngọc Giao Long không ngớt không nguôi, từ sau khi hắn thăng cấp lên Yêu tôn Vô Địch, trừ khi ở trước mặt Kim Sí Đại Bàng, hắn chưa từng phải chịu đựng sự sỉ nhục đến như thế.

“Thù này ta tất báo~”. Tử Ngọc Giao Long nói rồi quay người thuấn di đến bên trong bí cảnh của Truyền Tống trận vượt giới.

Đại Tông Sư luyện khí của Yêu Tộc – người đang bố trí Truyền Tống trận vượt giới, liếc nhìn Tử Ngọc Giao Long một cái.

“Lần này lại kéo theo cái gì rồi?” Đại Tông Sư luyện khí cười rồi nói.

“Một con rùa già Thần Cơ, xem ra trong chốc lát không thể trút cục tức này được.” Tử Ngọc Giao Long nói rồi liếc nhìn Đại Tông Sư luyện khí một cái.

Đại Tông Sư luyện khí này vốn dĩ là một kỳ thạch thành tinh trong Yêu Giới, bị Kim Sí Đại Bàng phát hiện thấy có thiên phú luyện khí nên cố ý dẫn theo bên mình.

Nếu như không phải do lần này Yêu Tộc muốn Kim Sí Đại Bàng phân thân giáng lâm xuống giới này, nói không chừng sẽ không mời được vị Đại Tông Sư luyện khí kỳ thạch thành tinh này rồi.

“Muốn nhờ ta giúp đỡ thì cứ nói thẳng, không cần nói vòng nói vo.” Đại Tông Sư luyện khí nói.

“Thiên Thạch đại tông sư, nghe nói ở chỗ ngươi có một mảnh Vạn La Thiên Cảnh, biết quá khứ, tìm kết quả, thế giới vô biên không gì là không thể tra ra.” Tử Ngọc Giao Long cười xòa, nói.

Đừng thấy hiện giờ hắn là nhân vật đứng thứ nhất thứ hai của Yêu Giới.

Một khi phi thăng thế giới vô biên, so với vị Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí này, địa vị có thể thua kém đến một vạn tám nghìn dặm.

“Ngươi biết cũng khá nhiều đấy, vậy ngươi biết quy tắc của ta không?” Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí cười nói.

“1000 năm thì 1000 năm, làm việc dưới trướng của Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí không mất mặt.” Tử Ngọc Giao Long cắn răng nói.

“Không khoa trương đến như thế, một ngàn năm nói không chừng chẳng dùng đến ngươi được mấy lần.”

Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí lấy ra một mảnh Vạn La Thiên Cảnh.

“Đúng rồi, có thể cho ta mai rùa của con rùa già Thần Cơ đó không?”

“Tất nhiên có thể!”

Thế là, Tử Ngọc Giao Long thuận lợi lấy được Vạn La Thiên Cảnh từ trong tay của Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí.

“Còn một điều kiện phụ nữa, trong vòng ba năm đừng đến bí cảnh này làm phiền ta, ta phải chuyên tâm bố trí đại trận, không cần ngươi đến đốc công.” Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí nói.

Không sợ ngươi có chuyện, chỉ sợ ngươi không đến cầu xin ta, bằng không ta làm sao nghe được?

Lúc này, ở một bờ khác Vực Cực Không của Yêu Tộc, cả Ẩn Linh đảo đều đang tích cực chuẩn bị tác chiến, chỉ có Từ Phàm cảm nhận thấy có một chút gì đó không đúng.

Bởi vì, đại trận Trảm Thiên Cơ ở bên ngoài Ẩn Linh đảo lại vỡ rồi.

“Đúng thật là nỡ bỏ ra cái giá đắt.”

Đại trận mà hắn đã bố trí, hắn tất nhiên biết rõ muốn phá hủy đại trận Trảm Thiên Cơ này cần bỏ ra cái giá lớn đến như thế nào.

“Bồ Đào, khởi động kế hoạch Man Thiên Quá Hải.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Không phải ngươi thích bói quẻ ra vị trí của ta sao, lần này ta sẽ khiến ngươi bói cho đủ.”

Ẩn Linh đảo đang tăng tốc di chuyển bắt đầu trở nên run rẩy, cuối cùng chia làm hai, cùng lúc biến mất giữa Vực Cực Không.

Lúc đầu khi định luyện chế toàn bộ Ẩn Linh đảo này thành tiên khí, Từ Phàm đã thiết kế ra phân thân của Ẩn Linh đảo.

Chính là chuyên đối phó với tình huống này.

“Phân thân của Ẩn Linh đảo này không mạnh, nhưng con rối ở phía trên vẫn có thể bắt nạt được những đại tộc có lực chiến khá yếu.” Từ Phàm âm hiểm nói.

Trên đảo phân thân của Ẩn Linh đảo có hai con rối Đại Thừa kỳ, một vạn con rối Hợp Thể kỳ, mười vạn con rối Luyện Hư kỳ, ngoài ra còn thêm vào một số pháo quỹ đạo hữu dụng vô dụng nữa.

Chỉ cần đừng gặp phải Yêu tôn Vô Địch là có thể đi hiên ngang giữa Yêu Giới.

“Bồ Đào, đi đến bầu trời lãnh địa của tộc Tà Ảnh Báo.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lãnh địa của tộc Ngũ Linh Minh Hầu, một con khỉ cùng với một đàn khỉ con đang truyền thụ thần thông Đạo Pháp của Yêu Tộc.

“Tộc Ngũ Linh Minh Hầu của chúng ta đã từng là một trong những tộc lớn hàng đầu, hai vạn năm trước Minh Linh Yêu Tôn của tộc chúng ta thậm chí còn là Vô Địch Tôn Giả đỉnh cao nhất trong Yêu Giới.” Một lão hầu dùng Quang Ảnh thuật để mô tả sự lớn mạnh lúc đó của tộc bọn họ.

“Lúc đó, thần thông công pháp mà Minh Linh Yêu Tôn tu luyện đã được chúng ta kế thừa.”

“Chỉ cần các ngươi cố gắng, vinh quang của tộc ta sẽ lại xuất hiện một lần nữa.”

Lúc này, cách nơi lão hầu truyền đạo không xa, một con Ngũ Linh Minh Hầu giả đang nhìn xem cảnh tượng này.

“Khí thế đã tới đây rồi, phân thân cũng đã đến đây, tại sao nhất quyết phải là tộc Ngũ Linh Minh Hầu?” Một chàng trai trên đảo phân thân của Ẩn Linh đảo nói.

“Với tình huống này thì tốt nhất nên liên lạc với chủ nhân chứ?” Chàng trai lẩm bẩm.

“Tộc Ngũ Linh Minh Hầu, tiêu diệt hay không tiêu diệt?” Dế mèn nói rồi xoa xoa cằm bắt đầu suy ngẫm.

“Ta nhớ lúc đầu hình như đã hứa với con Ngũ Linh Minh Hầu Hợp Thể kỳ đó.”

“Bỏ đi, tha cho tộc Ngũ Linh Minh Hầu, để lại một ký hiệu rồi đi đi.” Từ Phàm quyết định.

Bởi vì hắn nhớ đến, gần đây một con Ngũ Linh Minh Hầu trong Yêu

Bộ sắp thăng tiến lên cấp độ Yêu Tôn rồi, tư chất cũng không yếu, về sau có thể cố gắng, có thể đạt đến gấp 3 lần chiến lực ban đầu của Trảm Linh.

“Tìm rồi trực tiếp giết chết phụ tá ở xung quanh hắn là được, xem như giúp tộc Ngũ Linh Minh Hầu một tay.” Từ Phàm cười nói.

“Đã hiểu, chủ nhân.”

Ở một nơi khác, lão hầu đang truyền đạo cho tiểu hầu thì đột nhiên cảm thấy phía xa xa truyền đến một làn sóng của cuộc chiến đấu.

Làn sóng của cuộc chiến tuy yếu, nhưng lão hầu vẫn có thể cảm nhận được nó đang truyền từ hướng của Thiết Bì Ma Trư – đối thủ cũ của bọn họ.

Đúng vào lúc này, trên bầu trời trượt qua một luồng ánh sáng tím, khí thế đó đáng sợ đến mức dọa tất cả tộc Ngũ Linh Minh Hầu đều quỳ xuống tỏ ý khuất phục.

Hơi thở của Vô Địch Tôn Giả khiến toàn bộ tộc Ngũ Linh Minh Hầu sợ té đái.

Lãnh địa của Thiết Bì Ma Trư, Tử Ngọc Giao Long xanh mặt nhìn xuống đống hoang tàn phía dưới.

Sau đó dùng đến Vạn La Thiên Cảnh, sau khi suy diễn một hồi, hắn lại biến mất giữa không trung.

Lúc này, điều mà Tử Ngọc Giao Long đang lâng lâng không chú ý đến là, trên Vạn La Thiên Cảnh đã nứt ra một khe hở nhỏ.

Trên Ẩn Linh đảo, Tùy Ảnh và Lý Đồ Phu đang ngưỡng mộ nhìn từng đám đệ tử tập hợp lại với nhau để bố trí cách chiến đấu.

Thậm chí ở trên đồng bằng phía sau đỉnh núi chính cũng có một đoàn đội lớn tập hợp mấy vạn người.

Trên đài cao ở trước mặt đoàn đội, Lý Lôi Hổ đang bình tĩnh bố trí chiến thuật chiến đấu.

“Tại sao đại trưởng lão lại không cho bộ Thiên Khôi chúng ta ra trận.” Lý Đồ Phu có chút đáng tiếc nói, trận chiến lần đó hắn chỉ có thể đứng nhìn ở Ẩn Linh đảo, trông vô cùng thích.

“Theo như giải thích của Bồ Đào, tộc Tử Viêm Xà có đệ tử Nội Môn là đủ rồi, không cần đến chúng ta ra trận.”

Thật ra, Tùy Ảnh cũng hơi ngứa tay, sự ngứa tay của hắn không phải bởi vì chiến tranh, mà là khát vọng gặp được kẻ địch phù hợp.

“Hơn nữa, những đệ tử này không có kinh nghiệm chiến đấu với quy mô lớn, đúng là nên luyện tập một chút.” Tùy Ảnh nói.

“Trận chiến lần sau sắp bắt đầu rồi, tại sao vẫn chưa thông báo việc chúng ta sẽ ra chiến trường.” Lý Đồ Phu vò đầu bứt tóc, nhìn về hướng con trai đang bố trí kế hoạch tác chiến trên đài cao phía xa mà có chút kinh ngạc.

Như thể phải làm quen lại từ đầu với con trai mình vậy.

“Gần đây con trai ngươi trông có vẻ trưởng thành lên không ít, vững vàng hơn lúc trước nhiều rồi.” Tùy Ảnh nhìn Lý Lôi Hổ theo ánh mắt của Lý Đồ Phu.

“Trưởng thành thì có ích gì? Thực lực cũng vẫn như thế thôi.”

“Lúc trước còn đỡ, có thể đấu với ta một khoảng thời gian.”

“Gần đây, thực lực của thằng nhóc này xuống dốc rồi, đến mười chiêu toàn lực của ta cũng tiếp không nổi.” Lý Đồ Phu hơi bất mãn, nói.

Nghe thấy lời của Lý Đồ Phu, Tùy Ảnh nhìn Lý Lôi Hổ ở trên đài cao phía xa với vài phần thông cảm.

Không phải thực lực của con trai ngươi yếu đi, mà bởi vì ngươi quá mạnh rồi.

Chương 681: Thỏ Thái Linh

Một tấm màn quang cực lớn xuất hiện trên đài cao.

Bên trong màn quang là tấm bản đồ trong phạm vi vài ngàn dặm lấy Thánh Thành tộc Tà Ảnh Báo làm trung tâm.

“Lần này, mục tiêu của chúng ta vẫn sẽ là xung quanh Thánh Thành, chỉ có điều, lần chiến đấu này sẽ nguy hiểm hơn lần trước.”

“Lần này không thể giống như lần trước, tự ý phân công khu vực.” Lý Lôi Hổ đứng trên đài cao, nói một cách bình tĩnh.

Hắn hơi mừng thầm trong lòng, từ sau khi học bí kíp thần thông đó, sự tự tin của hắn đã nâng lên rất nhiều.

Nhất là ngữ khí bình tĩnh, tao nhã khi nói chuyện, có phong thái của một cao thủ.

“Lần này ta đã đặt cược với thủ lĩnh Ngoại Môn, thi tích phân trung bình của lần tác chiến này.”

“Nếu như chúng ta thắng, một phần mười tích phân mà đệ tử Ngoại Môn kiếm được trong một năm sẽ thuộc về chúng ta.”

“Nếu như thua, suất tu luyện Ngũ Sắc Sơn Phong sẽ không còn.”

“Biết tại sao ta lại đặt cược không? Bởi vì tích phân trung bình lần trước của chúng ta không ngờ lại đứng thứ hai sau đệ tử Ngoại Môn.”

Một khí thế kỳ lạ tỏa ra từ trên người của Lý Lôi Hổ.

“Những cái khác thì ta không nói nhiều nữa, nếu như lần này chúng ta lại thua, tất cả tự treo cổ hết đi.”

Tiếng của Lý Lôi Hổ truyền đến lỗ tai của tất cả ba đời đệ tử, tạo ra tiếng vang cho các đệ tử.

Ba đời đệ tử thật sự cảm thấy hơi nhục nhã, ở Nội Môn hưởng thụ đãi ngộ tốt như thế này nhưng tích phân trung bình lại thua Ngoại Môn.

“Thủ lĩnh, không phải bọn ta không cố gắng, chỉ là trận chiến trước có quá nhiều yêu thú, thật sự không dùng được hết toàn lực.” Có một vị đệ tử không phục, nói.

“Thua rồi chính là thua rồi, không có gì phải bàn cãi.”

“Đại trưởng lão cũng từng nói, biết nhục là gần đạt tới dũng cảm, trên con đường tu tiên lên thăng xuống trầm là chuyện rất bình thường, nếu như ngươi nhìn không thấu, sau này làm sao có thể tu được đại đạo, làm sao góp sức cho Tông môn.”

“Vì thế, các sư đệ, hãy cùng nỗ lực!” Lý Lôi Hổ chắp tay nói.

Lý Đồ Phu ở phía xa cười phá lên.

“Tiểu tử thối, cũng ra dáng đấy.” Lý Đồ Phu cười nói.

“Con trai ngươi đã hơn 1000 tuổi rồi, ngươi còn gọi hắn là tiểu tử thối~” Tùy Ảnh cười nói.

“Trong mắt của ta, có lớn thế nào thì cũng là tiểu tử thối.” Lý Đồ Phu nhìn con trai ở trên đài cao, rõ ràng trong ánh mắt có phần tự hào.

Hắn trung niên mới có con trai, sau đó mới bước lên con đường tu tiên, những thói quen ở thế tục lúc trước vẫn không sửa được.

Trong mắt của hắn, thành tựu của con trai mình không thua kém trạng nguyên lúc trước, ở trong lòng ba mẹ tất nhiên sẽ là đứa con quý báu nhất.

Đúng vào lúc này, pháp bảo truyền tin của Lý Đồ Phu và Tùy Ảnh vang lên.

“Bồ Đào giao nhiệm vụ rồi, chúng ta trở về bộ Thiên Khôi để bố trí nhiệm vụ đi.”

Lúc này Từ Phàm đang ở trong tiểu viện của mình, đang hưởng thụ sự mát xa của Yêu Tôn Ngọc Quang.

“Đại trưởng lão, tay nghề của ta thế nào.” Yêu Tôn Ngọc Quang cười nói, biểu cảm có một chút căng thẳng.

Một đôi tay nhỏ dùng tất cả các loại kỹ thuật nhào nặn trên vai Từ Phàm.

Một sức mạnh hơi quái dị từ đôi tay nhỏ trắng nõn ngấm vào bên trong cơ thể Từ Phàm, nuôi dưỡng toàn bộ linh hồn của hắn.

Từ Phàm lộ ra một biểu cảm dễ chịu.

“Nói đi, có chuyện gì.” Từ Phàm lại nói.

Hiện giờ tộc Thỏ Ngọc Quang đã hoàn toàn được xem như là một Yêu Tộc lệ thuộc vào Ẩn Linh đảo rồi.

Là loại có đuổi cũng không đi, hiện giờ thậm chí còn có rất nhiều yêu quái có chí lớn của tộc thỏ Ngọc Quang muốn gia nhập vào trong Ẩn Linh môn.

“Đại trưởng lão, xung quanh lãnh địa của tộc Tà Ảnh Báo có một tộc nhỏ, có thể nhận vào Yêu Bộ của Ẩn Linh môn không?” Yêu Tôn Ngọc Quang có chút ngại ngùng, nói.

“Tộc nhỏ gì, ngươi nên biết điều kiện để trở thành tộc lệ thuộc vào Yêu Bộ.”

Từ Phàm híp mắt, hưởng thụ sự mát xa của Yêu Tôn Ngọc Quang, biểu cảm vô cùng là dễ chịu.

“Tộc thỏ Thái Linh cũng được coi là một nhánh của tộc thỏ ta, tâm tính lương thiện, không có thù với Nhân Tộc.”

Yêu Tôn Ngọc Quang khẳng định.

“Tộc thỏ Thái Linh?” Từ Phàm cảm thấy có chút thú vị.

“Thỏ Thái Linh thích trồng trọt linh dược, lúc trước lệ thuộc vào tộc thỏ Nguyệt Linh, cũng là thánh tộc trong tộc thỏ bọn ta, chỉ tiếc cuối cùng đã bị tộc Tà Ảnh Báo tiêu diệt.”

“Sau đó tộc thỏ Thái Linh mới dựa vào tộc Tà Ảnh Báo.” Yêu Tôn Ngọc Quang nói.

“Nếu như đã như thế, ngươi tốt nhất nên đi thông báo cho tộc thỏ Thái Linh đó trước, lúc chiến đấu chỉ cần trốn kĩ là được, ta sẽ kêu đệ tử Tông môn tránh xa bọn họ.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ đại trưởng lão~” Yêu Tôn Ngọc Quang cảm kích nói.

“Đều là vấn đề nhỏ, chỉ cần là Yêu Tộc lương thiện, có ích, Ẩn Linh môn bọn ta đều có thể thu nạp.” Từ Phàm cười nói.

Khi Yêu Tôn Ngọc Quang nghe thấy chữ chúng ta, hai mắt liền híp lại.

“Xem ra sau này hoa lá cây cỏ trong Tông môn, linh dược mộc linh, dị chủng thiên địa không cần Bồ Đào phải đích thân đi chăm sóc nữa.” Từ Phàm nói.

“Tộc thỏ Thái Linh thích nhất là được tiếp xúc với những thứ đồ này, đại trưởng lão giao những việc này cho bọn họ, bọn họ nhất định có thể làm tốt.” Yêu Tôn Ngọc Quang bảo đảm.

Lúc này, mát xa đã gần xong, theo như lời trong tiệm dưỡng linh hồn thì đã đủ một giờ rồi.

“Được rồi, nuôi dưỡng linh hồn cũng xem như viên mãn, ngươi vẫn nên tranh thủ đi làm việc của ngươi đi.”

Từ Phàm nói rồi bật ra một chiếc nhẫn lơ lửng trước mặt Yêu Tôn Ngọc Quang.

“Đại trưởng lão, chiếc nhẫn tiên khí này là cho ta sao!” Yêu Tôn Ngọc

Quang kích động, nói.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, đây là nhẫn Thiên Ẩn Tiên, để ngươi đi đến tộc thỏ Thái Linh tiện hơn một chút, về đến Ẩn Linh môn vẫn phải trả cho ta đó.” Từ Phàm liếc nhìn Yêu Tôn Ngọc Quang một cái.

Mát xa một lần cho một món tiên khí, đoán chừng con của thiên đế cũng sẽ không hào phóng đến như vậy.

“Đại trưởng lão, là ta nghĩ nhiều rồi.” Yêu Tôn Ngọc Quang hơi đỏ mặt, lúc nãy nàng tưởng rằng đây là để thưởng tặng cho nàng.

Yêu Tôn Ngọc Quang cầm lấy chiếc nhẫn, che mặt hóa thành một luồng độn quang rời đi.

“Suốt ngày không biết đang nghĩ gì nữa.” Từ Phàm nhìn ánh đèn của Yêu Tôn Ngọc Quang, nói.

“Chủ nhân, khoảng thời gian này phân thân Ẩn Linh đảo liên tiếp chịu đựng sự truy sát của Tử Ngọc Giao Long, không hề tấn công bao nhiêu Yêu Tộc.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Liên tiếp chịu sự truy sát của con giao long nhỏ đó?”

“Hắn đây là đang trả cái giá lớn đến cỡ nào?” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Trên phân thân Ẩn Linh đảo cũng có đại trận Trảm Thiên Cơ, chỉ có điều đây là bản giản đơn hóa.

Nhưng cho dù là bản giản đơn hóa thì không phải tùy tiện người nào cũng có thể dẫn đến vị trí mà hắn đang ở.

“Đợi thêm chút nữa, đợi đến lần truyền tống tiếp theo của phân thân Ẩn Linh đảo thì phát động tộc Tà Ảnh Báo tấn công.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Bấy giờ Từ Phàm không biết, Tử Ngọc Giao Long đang ở một nơi nào đó trong Yêu Giới, hơi rầu rĩ nhìn vết nứt nhỏ bé trên Vạn La Thiên Cảnh.

“Nếu tiếp tục sử dụng, Vạn La Thiên Cảnh có bị hỏng không?”

Mặc dù Thiên Thạch Đại Tông Sư luyện khí không có uy hiếp quá lớn đối với hắn, nhưng phía sau hắn là Kim Sí Đại Bàng.

Sau này nếu phi thăng Thượng Giới thì vẫn phải ỷ lại vào hắn để luyện chế tiên khí cao cấp hơn.

Đúng vào lúc này, Tử Ngọc Giao Long nhớ đến cảnh ngộ trong khoảng thời gian này, trong lòng ngực lập tức thở phào nhẹ nhõm.

“Cùng lắm thì đền cho hắn, tên Đại Tông Sư luyện khí đó của Nhân Tộc, ta nhất định phải giết!” Tử Ngọc Giao Long hung tợn nói.

Một Yêu Tôn tộc rùa xuất hiện ở trước mặt hắn.

Từ Ngọc Giao Long đưa Vạn La Thiên Cảnh cho rùa già.

“Lần này ngươi tính toán trước cho ta, vị trí truyền tống của bọn họ!”

Chương 682: Tộc Tà Ảnh Báo

Một ngày trời trong nắng ấm, trên lãnh địa của Tộc Tà Ảnh Báo tràn đầy an tĩnh tường hòa.

Yêu tôn Vô Địch nghỉ ngơi trong lãnh địa của Tộc Tà Ảnh Báo đang nghe thủ hạ báo cáo tin tức.

“Gần đây Yêu Đế đại nhân đang đuổi giết một vị Đại Tông Sư luyện khí của Nhân tộc sao?” Vô Cực Yêu Tôn đứng dậy duỗi người, rồi lại nằm xuống đất, nhìn thủ hạ đang báo cáo tin tức kia một cái.

“Nghe nói Yêu Đế đại nhân đi Nhân tộc đánh giết Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc nọ, kết quả bị trưởng lão Nhân giới số thứ tự thứ nhất ngăn cản.”

“Sau đó Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc nọ ỷ vào một kiện Tiên khí mang hình dáng hòn đảo nhưng lại giống như tinh chu, bắt đầu quấy rối Yêu giới.”

“Có ý tứ, xem ra Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc này cũng có chút bản lãnh, bằng không cũng không dám đến báo thù.”

Lúc này Yêu tôn Vô Địch của tộc Tà Ảnh Báo kia, đột nhiên nghĩ đến cái gì.

“Ngươi nói xem liệu Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc kia có đến tìm chúng ta gây chuyện không?”

“Dẫu sao đoạn thời gian trước hắn cũng đã tiêu diệt tộc Tử Viêm Xà, vẫn có chút thực lực.” Nét mặt của Yêu tôn Vô Địch bắt đầu nghiêm túc.

“Khu vực do đại tộc trưởng tuần tra cách lãnh địa không xa, chỉ cần Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc kia đến nhất định sẽ khiến cho hắn chỉ có đến chứ không có về.”

“Nói không chừng còn có thể bắt lấy Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc kia nữa, giao cho Yêu Đế đại nhân lãnh thưởng.”

Trong đại điện, một vị Tộc Tà Ảnh Báo quỳ dưới đất nói, vẻ mặt rất là khinh thường.

“Thiên Viêm Yêu Tôn kia chẳng qua chỉ là một Yêu Tôn mới vừa bước vào cảnh giới Vô Địch, kém xa ngài và đại tộc trưởng.”

“Cũng đúng, trước khi đến nhất định bọn họ sẽ dò xét tin tức bên phía chúng ta, sẽ không ngốc nghếch đến mức không chuẩn bị gì mà đã trực tiếp đến được.”

Yêu tôn Vô Địch của Tộc Tà Ảnh Báo vừa dứt lời, cả tòa Thánh Thành trong nháy mắt rơi vào một mảnh hắc ám.

Trong chớp mắt, Yêu tôn Vô Địch kia cảm giác như có một đồ vật khổng lồ nào đó đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Thánh Thành của bọn họ.

“Thật là thật can đảm!” Yêu tôn Vô Địch của Tộc Tà Ảnh Báo tức giận nói.

Trong tay hắn xuất hiện một cái yêu cốt phân thân, sau đó trực tiếp bóp nát.

Phân thân của đại tộc trưởng Tộc Tà Ảnh Báo xuất hiện.

“Trở về, Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc đánh tới rồi!”

“Đã biết.”

“Tà Ảnh Báo Tử, có hai vị Yêu tôn Vô Địch, sáu vị Yêu tộc phổ thông.”

“Trảm Linh trưởng lão, Nhiễm Thiên trưởng lão, Tật Lôi, Tam Hỏa Vân Điểu, ta sẽ giao Yêu Tôn phổ thông cho các ngươi.” Từ Phàm nhìn một đám chiến lực cấp cao của Ẩn Linh môn lên tiếng.

“Tuân lệnh!”

“Còn lại cứ dựa theo kế hoạch mà làm việc ~”

Từ Phàm thoáng hoạt động gân cốt một chút.

“Hai vị Yêu tôn Vô Địch, thật đúng là một cái khiêu chiến!” Trên mặt Từ Phàm lộ ra một nụ cười châm biếm.

Trong lòng thầm suy nghĩ, trên quảng trường tông môn lại sắp có thêm hai cái tiêu bản rồi.

“Chỉ tiếc là con báo này không thích hợp bày ở ngay cửa ra vào.” Từ Phàm nhìn xuống Thánh Thành của Tộc Tà Ảnh Báo nói.

“Sư phụ, có thể đặt nó ở trước cửa điện đón khách của chúng ta.” Lý Tinh Trì lên tiếng đề nghị.

“Ý kiến hay! Cứ quyết định như vậy đi!” Từ Phàm vỗ tay một cái bảo.

Lúc này, Thánh Thành đã rơi vào bóng tối, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện mấy chục vạn sao băng, tất cả chúng đều là đệ tử nội môn, đệ tử ngoại môn, Thiên Khôi Sư và độn quang Yêu bộ của Ẩn Linh Môn.

“Tốt lắm, bắt đầu làm việc đi!”

Từ Phàm vừa dứt lời thì chậm rãi nhắm mắt lại, dồn thần thức vào trong con rối kiếm trận đã chuẩn bị xong từ sớm.

Một con rối kiếm trận cùng với năm con rối Đại Thừa kỳ xuất hiện trên bầu trời khu vực trung tâm Thánh Thành.

“Trước cứ giết chết một con rồi nói sau.”

Từ Phàm điều khiển con rối kiếm trận trực tiếp lao về phía cung điện to lớn nhất ở chính giữa tòa Thánh Thành kia.

Chín thanh linh kiếm cấp bậc Tiên khí, mấy ngàn thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí bay ra từ hộp kiếm sau lưng con rối kiếm trận.

Trong nháy mắt hợp thành Ngũ Hành Tuyệt Sát đại trận, bao trùm vị trí trăm dặm xung quanh trung tâm tòa Thánh Thành của Yêu tộc.

Lúc này, sau lưng con rối kiếm trận đột nhiên xuất hiện một con Tà Ảnh Báo hình dáng to lớn, nó giơ tay vỗ về phía hạch tâm của con rối kiếm trận.

Trong nháy mắt, một đôi lợi trảo xẹt qua con rối kiếm trận.

“Ở trong bóng tối, tộc chúng ta vẫn có thể phát huy ra chiến lực lớn nhất.”

Giọng nói của Yêu tôn Vô Địch Tộc Tà Ảnh Báo vang lên.

Có chút giễu cợt, cũng có một tia khuất nhục.

Cảm thấy vị Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc này hoàn toàn không hề biểu hiện ra sự tôn trọng đối với tộc bọn họ.

Yêu tôn Vô Địch mới vừa nói xong, con rối kiếm trận kia nháy mắt nổ tung.

Nhưng mà kiếm trận bên dưới vẫn cứ vận hành linh hoạt như thường, hoàn toàn bao vây Yêu tôn Vô Địch.

“Ngươi cho rằng ta không nghĩ tới sao, chẳng qua ta cảm thấy, lấy phương thức kinh ngạc vui mừng phơi bày cho các ngươi sẽ càng tốt hơn.”

Con rối kiếm trận bước ra từ một nơi khác trong bóng tối, biểu tình trên mặt có một tia giễu cợt.

Lúc này âm thanh chiến đấu từ bốn phương tám hướng truyền tới, tất cả chiến lực của Ẩn Linh đảo đều đã hoàn toàn gia nhập chiến đấu.

Ngay lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên trong tai đệ tử Ẩn Linh môn đang chiến đấu.

“Bắt đầu đếm ngược bật đèn, xin tất cả đệ tử sớm làm phòng hộ thật tốt.”

Có một số đệ tử đang chiến đấu đã mang lên pháp khí giống như kính râm ngay từ trước.

“Bồ Đào, mở đèn.”

Giống như trong một căn phòng cực kỳ tối tăm, một cái bóng đèn lớn cả vạn watt đột nhiên sáng lên mà lại không có bất kỳ giảm xóc gì, bất kỳ kẻ nào cũng không thể chịu đựng nổi.

Lúc này, cái đế của Ẩn Linh đảo đột nhiên bộc phát ra ánh sáng vô cùng mạnh mẽ, trong nháy mắt chiếu sáng tất cả Tộc Tà Ảnh Báo đang ẩn núp trong bóng tối.

Đồng thời cũng làm cho hơn một nửa Tộc Tà Ảnh Báo bị chiếu mù.

“Nhân tộc, ngươi thật hèn hạ!!” Yêu tôn Vô Địch nghe thấy các tộc nhân kêu thảm thiết cả giận quát.

Loại thủ đoạn nho nhỏ này mặc dù không có ảnh hưởng lớn gì với hắn.

Nhưng đối với Tộc Tà Ảnh Báo từ Hợp Thể kỳ trở xuống, thứ ánh sáng mạnh mẽ này thật sự có thể làm cho đôi mắt của bọn chúng bị mù.

Khu vực cực kỳ tối tăm đột nhiên sáng lên, ngay cả những đệ tử Ẩn Linh môn đã đeo kính râm kia cũng đều có chút không chịu nổi.

“Ta không thể bởi vì lời nói này của ngươi, không muốn hèn hạ, mà không báo thù nữa được.”

“Ngũ Hành Tuyệt Sát!”

Trong kiếm trận đột nhiên xuất hiện năm thanh linh kiếm ngũ sắc, nhằm về phía Yêu tôn Vô Địch mà chém tới.

“Kim chi Kiếm Phá Thể.”

“Thủy chi Kiếm Thiên Thao.”

“Mộc chi Kiếm Diệt Linh.”

“Thổ chi Kiếm Hậu Bản.”

“Hỏa chi Kiếm Nhiên Viêm.”

Năm loại linh kiếm cấp Tiên khí phối hợp lẫn nhau, đẩy Yêu tôn Vô Địch vào tuyệt cảnh.

“Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc, ngươi chỉ có chút bản lãnh này thôi sao?”

Trong nháy mắt, Yêu tôn Vô Địch đã thoát khỏi tuyệt cảnh, trốn vào trong ánh sáng mạnh mẽ.

Hắn đã nhìn ra, cho dù có đánh tan những con rối bại lộ bên ngoài cũng không có tác dụng gì.

Nhất định phải tìm cho ra Nhân tộc thật sự đang điều khiển con rối.

Yêu tôn Vô Địch nhìn chằm chằm bầu trời, nơi đã bùng nổ ánh sáng mạnh lúc đầu.

Hắn biết rõ đó chính là đại bản doanh của Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc.

Chỉ cần bản thân lẻn vào trong đó, nhất định có thể bức ra Nhân tộc đang điều khiển con rối.

“Còn muốn thoát khỏi kiếm trận của ta.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“m Dương Tuyệt Sát, khởi!”

Hai thanh Tiên kiếm một đen một trắng, trong nháy mắt hóa thành kiếm quang một đen một trắng, tạo thành một cái Bát Quái Kiếm Trận, ép vị Tộc Tà Ảnh Báo trốn bên trong ánh sáng mạnh phải trở lại kiếm trận.

“Bữa ăn ngươi hiện đang hưởng thụ tên là Âm Dương Ngũ Hành Tuyệt Sát Kiếm Trận, nếu như không đủ ta còn có thể cho ngươi thêm.” Con rối kiếm trận nhìn Yêu tôn Vô Địch cười nói.

Lúc này Yêu tôn Vô Địch lại lần nữa rơi vào tuyệt cảnh, có điều không có loại ung dung thong thả như vừa rồi, trong mắt xuất hiện vẻ bối rối.

Hắn phát hiện, bản thân mình không thể vượt qua nổi kiếm trận này, chỉ có thể kiên trì đợi đến khi đại tộc trưởng xuất hiện mà thôi.

“À, ta quên mất, Tộc Tà Ảnh Báo vẫn còn có một vị tộc tôn vô địch khác.”

“Ngươi đang đợi hắn phải không?”

Con rối vỗ đầu một cái hỏi, cảm thấy thiếu chút nữa bản thân đã quên mất chuyện này.

“Thật là có lỗi, ta phải xử lý ngươi trước khi vị đồng bạn kia của ngươi đến.”

“Cho nên bây giờ ta phải thay đổi một phần ăn khác cho ngươi, tên là Âm Dương Phong Lôi Ngũ Hành Tuyệt Sát Kiếm Trận.”

Tiên kiếm thuộc tính phong và thuộc tính lôi lại gia nhập vào trong đó.

Chương 683: 1.5 Trảm Linh

“Món ăn này vẫn còn có thể thêm một phần nữa, ngươi có muốn thêm không?” Từ Phàm híp mắt nhìn Yêu tôn Vô Địch bị vây khốn bên trong Phong Lôi Ngũ Hành Kiếm Trận.

Đáp lại hắn chỉ có tiếng gầm thét của Yêu tôn Vô Địch.

Kiếm trận hóa thành một cái lồng giam, vững vàng nhốt Yêu tôn Vô Địch của Tộc Tà Ảnh Báo bên trong.

Ẩn Linh đảo ném đại trận xuống, phong ấn không gian xung quanh.

Đồng thời kiếm trận cũng có năng lực phong ấn không gian.

“Ngươi yên tâm, ta sẽ giữ cho ngươi một thi thể hoàn chỉnh.”

Từ Phàm dùng kiếm trận khống chế Yêu tôn Vô Địch.

Chỉ là tấn công chỗ yếu hại của hắn, làm tổn thương thần hồn của hắn.

Trừ những việc này ra, ngay cả một chút da của hắn Từ Phàm cũng không nỡ làm xước.

Hoa văn báo màu đen sẫm nhìn tương đối có cảm xúc, nếu như bị hư hại dù chỉ một chút thì tổng thể đều sẽ trông như thiếu chút gì đó.

Tiên kiếm mang thuộc tính lôi và thuộc tính phong, nhanh chóng qua lại không ngớt xung quanh Yêu tôn Vô Địch.

Trong nháy mắt hai kiếm hợp lại làm một, hệt như lôi điện, trực tiếp xuyên thủng đầu lâu của Yêu tôn Vô Địch.

Một tiếng kêu bi thương vang lên, vọng khắp toàn bộ Thánh Thành.

Tất cả Tộc Tà Ảnh Báo đang chiến đấu đều nhìn về phía kiếm trận mang theo uy năng vô hạn ở khu vực chính giữa tòa Thánh Thành kia.

Trong ánh mắt trào dâng cảm xúc bi tráng.

Bọn họ biết rõ, Thái Thượng đại trưởng lão của tộc bọn họ đã bị những người này giết chết rồi.

“Đại trưởng lão hành động nhanh như vậy sao? Nhưng đây chính là

Yêu tôn Vô Địch đấy!” Lúc này Trảm Linh đang chiến đấu, dành thời gian nhìn thoáng qua kiến trúc trung tâm Thánh Thành.

Ngay lập tức bị Yêu tôn Tộc Tà Ảnh Báo bắt lấy cơ hội, một vuốt xé xuống cánh tay của Trảm Linh.

“Trảm Linh trưởng lão có cần giúp đỡ không?” Lời nói của Từ Phàm truyền vào trong tai Trảm Linh.

“Đa tạ Đại trưởng lão quan tâm, không cần đâu.”

Ngũ Hành Linh Vực vây quanh Trảm Linh, hóa thành từng cái thần thông ngũ hành mang theo uy lực to lớn đập về phía Yêu tôn Tộc Tà Ảnh Báo.

“Mặc dù chiến lực đã vượt qua thời kỳ đỉnh phong, thế nhưng rốt cuộc đối với nhất đạo Ngũ Hành Linh Vực vẫn còn chưa tu luyện thấu triệt.”

Trảm Linh vung tay lên, một con Hỏa Phượng Hoàng và một con Băng Phượng Hoàng dần dần hình thành bên trong Ngũ Hành Linh Vực.

Dùng tốc độ cực kỳ nhanh chóng bay về phía Tộc Tà Ảnh Báo, sau đó va vào nhau.

Một đám mây hình nấm nho nhỏ nổi lên, vô tận hàn băng cộng thêm khí tức nóng bỏng bao phủ toàn thân Yêu tôn Tộc Tà Ảnh Báo.

Cuối cùng, một cái cự nhận từ trên bầu trời chém xuống Yêu tôn.

Trong tay Trảm Linh nhiều hơn một thanh đao lớn do Ngũ Hành Linh Vực hình thành.

“Vẫn là cầm đại đao thuận tay hơn một chút.”

Trảm Linh nói, trong tay cầm một thanh đao lớn năm màu đánh về phía Tà Ảnh Yêu tôn.

Từ Phàm đang đợi một vị Yêu tôn Vô Địch khác của Tộc Tà Ảnh Báo quay về, còn dành thời gian nhìn thoáng qua Trảm Linh.

“Lại tu luyện không tới nơi tới chốn nha, xem ra chiến sĩ chuyển thành pháp sư rốt cuộc vẫn cần phải có một quá trình để thích ứng.” Từ Phàm vừa cười vừa bảo.

Sau đó hắn đưa tầm mắt nhìn về nơi xa, nhìn về phía ngoài cùng nhất của Thánh Thành.

Những đệ tử đời ba kia giống như được tiêm máu gà vậy, dùng chiêu thức phối hợp tuyệt diệu vây giết hết một con Tộc Tà Ảnh Báo này lại đến một con Tộc Tà Ảnh Báo khác.

Từ Phàm lại nhìn về phía khu vực khác, đó là nơi do đệ tử ngoại môn phụ trách.

“Bồ Đào, ngươi nói xem, giữa hai bên đó bên nào chiến thắng?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Ngoại môn có tỉ lệ chiến thắng tương đối lớn hơn một chút, bởi vì bọn họ phái đi chính là một ngàn vị đệ tử mạnh nhất trong ngoại môn.”

“Chiến lực tổng thể so với một ngàn tên đệ tử đời thứ ba trước kia còn mạnh hơn.” Bồ Đào lên tiếng đáp lời.

“Xem ra bọn họ sắp phải trải qua một đoạn thời gian khổ sở rồi.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười mỉm, đồng thời trên mặt của con rối kiếm trận cũng bị phản xạ theo.

Vào lúc này, Ngọc Quang Yêu Tôn đang che chở một bầy Thái Linh Thỏ, trốn tránh trong một trấn nhỏ ở bên ngoài Thánh Thành.

Vô luận là Tộc Tà Ảnh Báo hay là đệ tử Ẩn Linh môn, tất cả đều tránh đi nơi này.

Như thể nơi này là khu vực cấm chiến vậy.

“Ngọc Quang đại nhân, Ẩn Linh môn có thật sự tốt đẹp như ngươi nói không?” Một con thỏ nhỏ màu xám với đôi mắt long lanh ngập nước nhìn đại ân nhân của cả tộc bọn họ.

“Đó là đương nhiên, ta đã ở lại trong Ẩn Linh môn hơn một ngàn năm rồi, chỉ cần tu luyện thêm một thời gian nữa là có thể phi thăng thượng giới, đi gặp lão tổ của chúng ta.” Ngọc Quang Yêu Tôn vừa cười vừa bảo.

“Các ngươi chỉ cần ngoan ngoãn ở lại chỗ này, đợi đến khi chiến đấu kết thúc, ta sẽ dẫn các ngươi quay về Ẩn Linh môn.”

“Đến lúc đó tất cả các ngươi làm việc đều sẽ có được khen thưởng công bằng.” Ngọc Quang Yêu Tôn nhìn bầy Thái Linh Thỏ tả tơi cười ha ha nói ra.

Lúc nàng mới vừa đi vào nơi ở của tộc Thái Linh Thỏ thì bị sợ đến ngây người.

Động phủ cũ nát, hoàn cảnh cũng cũ nát, đám Thái Linh Thỏ nghèo đến mức chỉ có thể ăn cỏ, toàn tộc ngay cả một vị cường giả Hợp Thể kỳ cũng không có.

“Nơi đó thật sự như lời đại nhân nói, có thể tùy tiện ăn linh quả và cà rốt tươi ngon sao?” Lại có một con thỏ nhỏ màu xám lên tiếng hỏi.

“Đương nhiên có thể, chỉ cần các ngươi cố gắng làm việc, những thứ này đều có thể thực hiện.” Ngọc Quang Yêu Tôn khẽ vuốt ve thỏ nhỏ cách nàng gần nhất.

Yên lặng thở dài một hơi, ở bên trong Yêu Giới, Thỏ tộc là tồn tại cấp thấp nhất.

Mặc dù số lượng rất to lớn, nhưng tác dụng lớn nhất chính là trở thành nô bộc cho những đại tộc kia, phải làm những việc vặt vãnh, ngay cả một chút tôn nghiêm cũng đều không có.

Thậm chí những con thỏ bị đại tộc kia nhìn không vừa mắt, tiện tay giết đi cũng không có chuyện gì.

“Chiến đấu rất nhanh sẽ kết thúc.”

Ngọc Quang Yêu Tôn nhớ kỹ dự tính lần chiến đấu này là hai canh giờ.

Lúc này ở một nơi nào đó của Yêu giới, Tử Ngọc Giao Long đã mai phục xong xuôi thì đột nhiên nhận được tin tức, nói là Tộc Tà Ảnh Báo đang bị Nhân tộc công kích.

Tử Ngọc Giao Long vốn dự định dùng chân thân giáng lâm ngăn cản, sau đó nhìn vết nứt trên Vạn La Thiên Kính một cái bèn nhịn xuống.

“Đại Tông Sư Nhân tộc, bắt được ngươi ta nhất định sẽ cho ngươi đẹp mắt.”

“Cho dù ngươi có thần phục với Yêu tộc ta thì ta cũng sẽ lột da rút hồn ngươi, để cho ngươi hưởng thụ nỗi khổ làm quỷ vạn năm.”

Tử Ngọc Giao Long núp trong bóng tối, trên mặt lộ ra vẻ âm lãnh.

Lần này vì truy kích Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc, hắn đã bỏ ra một cái giá rất lớn.

Một vị Yêu tôn Vô Địch đứng đầu Yêu giới tự mình đi tập sát một vị Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc vậy mà lại thất bại.

Mấu chốt nhất là còn bị Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc kia giết đến tận cửa.

Thân tộc đều bị giết sạch, bản thân còn bị Đại Tông Sư luyện khí Nhân tộc kia đùa giỡn xoay quanh.

Hết thảy những thứ này rốt cuộc là vì cái gì?

Hiện tại Tử Ngọc Giao Long đang suy nghĩ vấn đề này.

Có vẻ như là bắt đầu từ Thiên Thạch của Đại Tông Sư luyện khí kia.

“Có vẻ như ta đã bị người ta gài bẫy rồi ~” Tử Ngọc Giao Long suy nghĩ một lúc rồi nói.

Lúc này chiến đấu bên phía Tộc Tà Ảnh Báo đã chuẩn bị kết thúc, nhưng Từ Phàm vẫn không đợi được một vị Yêu tôn Vô Địch khác xuất hiện.

“Đừng bảo là bị dọa đến không dám trở về rồi chứ?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

Sớm biết như vậy mình đã giữ lại một hơi, dụ vị Yêu tôn Vô Địch khác đến rồi lại tính.

Từ Phàm không hề biết được, trước khi vị Yêu tôn Vô Địch của Tộc Tà Ảnh Báo kia chết, đã sử dụng bí pháp củat tộc bọ họ gửi đi một tin tức cho vị Yêu tôn Vô Địch còn lại.

Theo cả tòa Thánh Thành chậm rãi chìm vào yên tĩnh, chỉ có vài âm thanh chiến đấu lẻ tẻ từ nơi xa truyền đến.

“Xem ra lần sau phải dùng một chút sáo lộ mới được, nếu lại xảy ra tình huống như thế này nữa thì trước tiên phải biểu hiện ra yếu một chút.” Từ Phàm suy nghĩ một lát rồi nói.

Một đoàn linh khí năm màu xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, cuối cùng biến thành Trảm Linh.

Lúc này Trảm Linh cực kỳ chật vật, trước ngực còn có một vết thương do bị cào, sâu đến mức có thể thấy xương.

“Xem ra ta tu luyện vẫn chưa đến nơi đến chốn mà!” Trảm Linh thở dài nói, sau đó lấy ra linh đan chữa thương nuốt vào.

“Trảm Linh trưởng lão đã rất lợi hại, chiến lực của vị Yêu tôn đánh với ngươi gấp 1,5 lần bản thân ngươi trước khi trùng tu đấy!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Còn có thể tính chiến lực như vậy nữa sao?”

Chương 684: Kế hoạch hóa gia đình

“Đã hoàn thành nhiệm vụ thưa chủ nhân.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Vậy là có thể rút lui.” Từ Phàm nhìn chiến trường bên dưới một cái rồi bảo.

Một âm thanh kỳ dị từ trên Ẩn Linh đảo truyền đến, đây là tín hiệu đình chỉ chiến đấu.

Những đệ tử không có kẻ địch đều bay về phía Ẩn Linh đảo, đệ tử còn chưa chết thúc chiến đấu thì sẽ có con rối cao cấp đi tiếp nhận.

Một con rối cấp bậc Hợp Thể kỳ cầm trong tay một thanh linh kiếm xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ta ngộ được rồi.”

Một đạo khí tức cường hãn phát ra từ trên thân con rối.

Vào lúc này, một con rối kiếm khách màu hồng khác cũng đến trước người Từ Phàm.

“Từ bá bá, Tùy Ảnh muốn tấn cấp Thiên Khôi Sư cấp chín.”

Trông Vương Linh Nhi có vẻ như còn kích động hơn cả Tùy Ảnh.

“Chúc mừng ngươi, đã sớm bảo ngươi không nên cực đoan như vậy, lấy tư chất của ngươi cuối cùng cũng sẽ ngộ ra được.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Chiến đấu kết thúc, trở về nghỉ ngơi một khoảng thời gian đi.”

“Thiên Khôi Sư cấp chín cũng có yêu cầu đối với tu vi, đến lúc đó cũng không được quên tu luyện.” Từ Phàm mỉm cười dặn dò.

“Tuân lệnh Đại trưởng lão.” Sau khi Tùy Ảnh nói xong, lập tức dẫn Vương Linh Nhi rời đi.

Vào lúc này các đệ tử đều đã về tới Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, lên đường rời đi, tiêu hóa chiến lợi phẩm một phen rồi lại đến nhà tiếp theo.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ẩn Linh đảo chậm rãi nhằm về phương hướng bầu trời Cực Không Chi Vực mà bay.

Sau đó Từ Phàm dùng con rối thuật pháp toàn lực thi triển ra thần thông Đông Phong, biến toàn bộ Thánh Thành của Tộc Tà Ảnh Báo trở thành phế tích.

“Tâm tình tốt hơn nhiều rồi!” Từ Phàm nhìn đám mây hình nấm từ phía dưới dâng lên nói.

“Sư phó, có thể giữ Tử Ngọc Giao Long kia cho ta được không?”

“Chờ sau này ta có đủ tu vi rồi thì sẽ tự mình bắt nó đến cho sư phó.” Từ Cương lên tiếng.

“Cái này có hơi khó, Tử Ngọc Giao Long là nhân vật đứng đầu Yêu giới, từ lúc quật khởi đến nay đã hơn sáu ngàn năm.”

“Ngươi muốn dùng ba ngàn năm còn lại để vượt qua hắn thì vẫn có chút khó khăn.”

“Ngươi chờ một chút, chờ sau đó lại có người gây sự với vi sư thì sẽ cho ngươi xuất mã.” Từ Phàm nói.

Vẻ mặt Từ Cương có hơi tiếc nuối, hắn không biết nguyện vọng lúc nhỏ của mình đến khi nào mới có thể đạt thành.

Từ Nguyệt Tiên nhìn ca ca của mình mà cười, nàng cảm thấy nguyện vọng của lão ca nhà mình, sau này sẽ rất khó thực hiện.

Trên bình nguyên phía sau chủ phong của Ẩn Linh đảo, tụ tập mấy chục vạn con Thái Linh Thỏ màu xám.

Trong tay mỗi một con Thái Linh Thỏ đều cầm một củ cà rốt tươi ngon, say mê cạp từng ngụm từng ngụm nhỏ mà ăn.

Ngọc Quang Yêu Tôn nhìn một màn này mà đau lòng không thôi.

Hối hận trước đó sao mình lại ngốc nghếch hào phóng đi mời bọn họ ăn cà rốt tươi ngon cơ chứ?

Lúc này có một chiếc linh thuyền cỡ lớn chậm rãi đáp xuống trước mặt bầy Thái Linh Thỏ.

Thứ được chở trên linh thuyền là pháp khí thông tin, là vật cần thiết của mỗi một thành viên của Ẩn Linh đảo.

“Lát nữa ta sẽ phát pháp khí thông tin cho các ngươi, sau này công việc hàng ngày của các ngươi sẽ được sắp xếp trên pháp khí thông tin, để các ngươi làm cái gì thì các ngươi hãy làm cái đó.” Giọng nói của Ngọc Quang Yêu Tôn truyền vào tai mỗi một Thái Linh Thỏ.

“Đã rõ thưa đại nhân.”

Mấy chục vạn con Thái Linh Thỏ bắt đầu líu ríu, khung cảnh có vẻ rất náo nhiệt.

Từ Phàm cũng nhìn thấy một màn này, dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì đó.

“Bồ Đào, hãy thực hành kế hoạch hóa gia đình với nhất tộc Thái Linh Thỏ, mỗi một con thỏ chỉ có thể sinh một ổ.” Từ Phàm nói.

Ở trong kho số liệu của Bồ Đào, hắn đã nhìn thấy thiên phú của nhất tộc Thái Linh Thỏ.

Thứ nhất là yêu thích trồng hết thảy linh vật.

Thứ hai chính là yêu thích sinh thỏ con, miễn là sinh đủ nhanh thì nhất tộc bọn họ sẽ không bị diệt chủng tại Yêu giới.

“Đã rõ thưa chủ nhân.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Thái Linh Thỏ không giống với Ngọc Quang Thỏ.

Từ Phàm muốn cho Ngọc Quang Thỏ sinh nhiều một chút, bọn họ cũng không sinh được bao nhiêu, bởi vì chủng loại không giống nhau, mà lại tương đối hiếm hoi.

Thái Linh Thỏ thì khác, cơ hồ trong toàn bộ Yêu tộc đều có thể nhìn thấy bóng dáng của bọn chúng.

Nếu như không khống chế, có thể sau này sẽ phải áp dụng một số thủ đoạn không cần thiết.

Trong bảo khố Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn xem linh bảo ẩn chứa thời gian đại đạo vừa đạt được, càng lúc càng khống chế không nổi biểu cảm trên mặt.

“Đã gom đủ linh bảo gia tốc thời gian một ngàn năm, nói không chừng ta có thể lập tức tấn cấp Đại Thừa kỳ.”

Từ Phàm thừa nhận, hắn rốt cuộc vẫn là xem thường chủng tộc đã sinh tồn mấy vạn năm mấy chục vạn năm ở Yêu giới, nội tình quả thật không thể khinh thường.

“Bồ Đào, trước tiên đi khu vực nơi Cự Thạch Sơn Yêu ở.”

“Thừa dịp con tiểu giao long kia bị dẫn đi, chúng ta nên dọn nhiều thêm mấy nhà.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, tư thế kia giống như tên tội phạm tìm được phương pháp chính xác nhất để cướp ngân hàng vậy.

“Tuân lệnh thưa chủ nhân, có cần truyền tống đi qua hay không?” Bồ Đào hỏi.

“Bay qua đi, dù sao Thập Vạn Lý Cự Hồ vẫn còn chưa lấp đầy, ta nhìn thấy cái hố to kia mà trong lòng nghẹn ngào.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh thưa chủ nhân.”

Lúc này Ẩn Linh đảo đã bay vào Cực Không Chi Vực, mở ra ẩn thân đại chiến, nhanh chóng bay về phía mục tiêu.

Ẩn Linh đảo, trong một chỗ tiểu thế giới do Bồ Đào mới mở, Từ Phàm xếp bằng trên đại trận thời gian.

“Bồ Đào, lúc nào ngươi mới có thể tự mình diễn hóa thế giới? Chưởng khống tất cả pháp tắc của tiểu thiên thế giới kia?” Từ Phàm hỏi.

“Vậy chủ nhân còn phải cố gắng nhiều hơn, bây giờ ta mới vừa tấn cấp Tiên khí, tương lai còn có rất nhiều không gian để tăng lên.”

“Chỉ cần chủ nhân không từ bỏ Bồ Đào, cuối cùng cũng sẽ có một ngày kia.” Bồ Đào nói.

“Ngươi xem ngươi nói lời gì, ta đã tốn đại giới lớn đến như vậy, thật vất vả mới nuôi ngươi lớn đến như thế, sao có thể vứt bỏ ngươi cho được?” Từ Phàm bật cười, mặc dù ngay từ đầu hắn đã có ý nghĩ luyện chế nhiều thêm mấy món pháp bảo giống như Bồ Đào.

Nhưng chẳng biết tại sao luôn có việc này việc nọ xảy ra làm chậm trễ.

Hiện tại năng lực tính toán của Bồ Đào đã tăng lên, phân thân dùng cũng thuận tiện, cho nên Từ Phàm cũng không lại nghĩ đến việc này nữa.

Chỗ biên giới phế tích của Thánh Thành Tộc Tà Ảnh Báo, có một con Yêu Lang đang khiếp sợ nhìn một màn này.

“Tiểu tử, bây giờ có biết rõ cái gì gọi là người giỏi còn có người giỏi hơn, trời cao còn có trời cao hơn rồi chứ?”

“Con rối vừa rồi kia, trong lúc giơ tay nhấc chân điều khiển kiếm trận đã giết chết một Yêu tôn Vô Địch.”

“Chín thanh Tiên kiếm, mấy ngàn thanh linh kiếm cấp bậc đạo khí, kiếm trận nhất đạo của người kia cũng đã sắp đạt tới đỉnh phong của giới này rồi.”

“Đây chính là uy lực kiếm trận nhất đạo của Đại Thừa kỳ, tồn tại cấp cao nhất trong Yêu tộc nói giết thì giết.”

“So sánh với nhau, ngươi vẫn còn một đoạn đường rất dài cần phải đi.” Trong đầu Diệp Tiêu Dao vang lên giọng nói của lão kiếm.

“Chín thanh Tiên kiếm, mấy ngàn thanh linh kiếm cấp bậc đạo khí, rốt cuộc làm sao hắn lấy được?” Diệp Tiêu Dao hóa thân thành Yêu Lang vẫn còn đang khiếp sợ không thôi.

“Vừa rồi ngươi không nhìn ra sao? Tất cả bảo vật mà Tộc Tà Ảnh Báo tích lũy cả vạn năm đều bị thế lực kia lấy đi.”

“Gom góp mấy ngàn thanh linh kiếm cấp bậc đạo khí còn không đơn giản hay sao?”

“Cho nên phát triển thế lực mới là phương pháp nhanh nhất nhanh chóng túy lũy tài nguyên.”

“Ngươi không có cái mệnh này, chỉ có thể đợi đến khi thực lực đầy đủ cường đại, rồi lại đi làm chuyện này.” Lão kiếm trong đầu Diệp Tiêu Dao nói.

“Một vị Yêu tôn Vô Địch, sáu vị Yêu tôn thông thường, thế lực đứng đầu như vậy mà lại bị diệt chỉ trong hai canh giờ.”

“Lão kiếm, ngươi có biết đây là thế lực nào không?” Diệp Tiêu Dao nghi hoặc hỏi.

Diệp Tiêu Dao vừa tiến vào cảnh giới Tôn giả đại thành, mặc dù có thể đánh chết Yêu Tôn thông thường nhưng một khi gặp phải hai vị Yêu tôn trở lên, hắn chỉ có thể sử dụng chiến thuật rút lui.

Chương 685: Chính mình đã từng

“Ngươi từng thấy ta cũng từng thấy, ngươi không biết đương nhiên ta cũng không biết.”

“Ta cũng không đến mức vì chuyện này mà tiêu hao bản nguyên đi thăm dò nghiên cứu Thiên Đạo.” Lão Kiếm lắc đầu nói.

“Đừng lăn lộn mù quáng nữa, thành thật gia nhập vào Hội Trưởng Lão, yên tâm tích lũy tài nguyên tu luyện là được rồi.”

“Hiện tại đạo khí linh kiếm của ta tuy là đã đủ, nhưng một thanh tiên kiếm cũng không có.” Diệp Tiêu Dao có chút lo lắng.

Sau khi hắn lấy được một số lượng lớn đạo khí linh kiếm kia, trong lòng lập tức dâng lên hùng tâm tráng chí.

Tu luyện tới đỉnh của giới này, lấy lực lượng một người trấn áp toàn bộ Yêu tộc, trở thành truyền thuyết cứu vớt Tu Tiên giới.

Mang tâm tình như vậy, Diệp Tiêu Dao hỏi Lão Kiếm một câu.

“Ta có thể trở thành cường giả như Thượng Tôn vậy không?”

Kết quả đổi lấy chỉ là một câu trả lời bâng quơ từ Lão Kiếm.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, yên tâm tu luyện là được, có ta giúp ngươi, sau này ngươi nhất định có thể vượt qua hắn.”

Ý của Lão Kiếm, Diệp Tiêu Dao nghe ra được.

Giờ đây lại tại nơi đây gặp được kiếm trận được ngưng tụ từ chín thanh tiên kiếm và mấy ngàn thanh đạo khí linh kiếm.

Cường giả kia thông qua con rối khống chế kiếm trận là có thể dễ dàng trấn áp Yêu tôn Vô Địch.

Thật sự khiến cho Diệp Tiêu Dao kinh ngạc.

“Đạo khí linh kiếm của ngươi bây giờ miễn cưỡng đủ, thiếu cũng chỉ là kia mấy thanh tiên kiếm.”

“Ở giới này có thể tìm được hay không đều không sao cả. Sau này phi thăng lên thế giới Đại Thiên, ta có biện pháp có thể giúp ngươi để ngươi lấy được linh kiếm cấp Tiên khí.”

“Về phần mơ ước muốn cứu vớt toàn bộ Tu Tiên giới của ngươi kia thì để xuống đi.”

“Ngươi vẫn không phù hợp với việc kia, thế nhưng vị Từ sư đệ của ngươi trước đây ngược lại có thể. Chỉ là, trên người không có hương vị thiên mệnh, đến cuối cùng cũng chỉ có thể trở thành phông nền cho những người mang thiên mệnh kia.”

Lời Lão Kiếm nói khiến Diệp Tiêu Dao ngây ngẩn cả người, trên mặt nổi lên vẻ hồi ức.

“Đều đã nhiều năm như vậy, cũng không biết Từ sư đệ thế nào rồi.”

“Nếu như còn sống nhất định sống tốt hơn ngươi, nói không chừng bây giờ đã đạt đến Đại Tông Sư luyện khí, hưởng thụ đủ loại tán dương và bảo vệ từ Vô Địch Tôn Giả. Cuộc sống nhỏ trải qua hẳn là tương đối thoải mái.”

“Nếu như trước đây hắn theo ta học Kiếm Trận nhất đạo, hiện tại chắc chắn sẽ không chỉ vì mấy thanh tiên kiếm mà buồn phiền.” Lão Kiếm bâng quơ nói.

“Lão Kiếm, ngươi thật là, mỗi lần bắt được cơ hội đều trào phúng ta.” Diệp Tiêu Dao có chút chua xót.

Nghe thấy lời Diệp Tiêu Dao nói, Lão Kiếm phảng phất như nhớ lại tình cảnh đã qua, không khỏi thở dài.

“Ài, thật ra người ta trào phúng không chỉ là ngươi, còn có ta khi đó.”

“Phải biết lúc vừa bắt đầu, tư chất của ta còn không tốt bằng ngươi, đều là thông qua các loại thủ đoạn chậm rãi bò lên.”

“Thấy ngươi lại thấy được ta khi đó, ngay từ đầu đều là thật thà ngốc nghếch như thế.”

“Chỉ khác biệt duy nhất chính là, lúc đó ta đã thông suốt, mà ngươi bây giờ còn chưa thông suốt.” Lão Kiếm nở nụ cười.

Trong đầu Diệp Tiêu Dao lại xuất hiện một vị nam tử mặt mày chất phác nhưng đôi mắt sáng vô cùng, khiến cho người ta vừa nhìn liền có cảm giác muốn tin tưởng hắn.

“Lúc đó ngươi đã ở độ tuổi này của ngươi, đã hiểu được chân lý của thế giới này, thế lực vừa xây dựng lên cũng vừa thành quy mô, chính là khi ý chí phấn khởi.”

“Kết quả vẫn bị phản bội.” Lão kiếm cười lên ha ha.

“Vậy nên bây giờ ngươi trở thành một người làm cho ta chuyên lừa dối bằng hữu.” Chân mày Diệp Tiêu Dao cau lại.

“Tính là lừa dối sao? Chỉ là giao dịch mà thôi, đợi sau khi ngươi thành công, trả về lại hàng trăm hàng ngàn lần đều được.”

“Mục đích của nó chính là để ngươi đừng lại cảm nhận cảm giác trước đây của ta.” Lão Kiếm nói.

“Lão Kiếm à, tâm ý của ngươi ta nhận, mỗi người đều có con đường của riêng mình, cho dù có ngươi trợ giúp cưỡng ép bước lên con đường không thuộc về ta, nhưng cuối cùng ta vẫn phải trở về quỹ đạo.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Cho nên nói, những năm gần đây ta đều vẫn không can thiệp ngươi, chỉ là đôn đốc ngươi tu luyện, ngươi không phát hiện sao?” Lão Kiếm nở nụ cười.

“Đương nhiên phát hiện. Nhưng ngươi phát hiện hay không, những năm này ta đều chưa từng đi Nhân tộc bên kia, ngươi muốn can thiệp cũng không can thiệp được.” Diệp Tiêu Dao bất đắc dĩ nói.

Trước đây hắn vừa từ bí cảnh tràn đầy linh kiếm kia ra tới thì phát hiện đã tới Yêu Giới, một hồi nán lại này chính là hơn một ngàn năm.

“Những năm này đồ tốt ngươi cũng đã tích lũy đến không kém là bao, là lúc nên quay về Nhân tộc tìm một thanh tiên kiếm.” Lão Kiếm nói.

“Thế nên mới đề nghị ta gia nhập Hội Trưởng Lão sao?”

“Kia còn có thể thế nào? Ngươi lại không quen biết Đại Tông Sư luyện khí, muốn định chế cũng định chế không được.”

“Nếu không thì ngươi nghĩ cách gia nhập thế lực vừa rồi kia, tư thái kia trông giống như trong tông môn có Đại Tông Sư luyện khí.” Lão Kiếm còn nói thêm.

“Vẫn là về Nhân tộc trước đi.” Diệp Tiêu Dao nói, bay về vị trí thông đạo truyền tống hai giới đã thăm dò được.

Lúc này, trong vùng Cực Không, có một viên cự thạch tinh thần lớn đang bay về phía lãnh địa tộc Cự Thạch Sơn Yêu.

Từ Phàm từ tiểu thế giới chuyên môn dùng để gia tốc thời gian do Bồ Đào thôi diễn đi ra, toàn thân có một loại cảm giác thoải mái không nói nên lời, giống như được uống loại linh dược nhất dưỡng bổ.

“Người khác tiến vào thế giới gia tốc thời gian đều là vì tu luyện nhanh chóng. Ta ngược lại thì hay rồi, vậy mà vì muốn nhanh một bước đến đại hạn.” Từ Phàm cười nói.

Hắn có một loại ảo giác, chính mình dường như bị cuốn hút bởi loại cảm giác gia tốc thời gian kia.

“Chủ nhân, có chuyện cần ngươi phê duyệt.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Chuyện gì còn cần ta phê duyệt, tìm Tự Viễn không được sao?” Từ Phàm hỏi.

“Bảo khố tông môn đã bị lấp đầy, tiểu thế giới ta xây dựng thêm cũng sắp bị lấp đầy, cần chủ nhân phê duyệt dùng linh khoáng cấp Tiên khí xây dựng thêm thế giới bảo khố.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Thì ra là chuyện này, đều cần những thứ gì? Ta xem một chút.” Từ Phàm cười nói.

Một màn sáng xuất hiện, bên trong màn sáng là danh sách linh khoáng cần có để xây dựng thêm tiểu thế giới, Từ Phàm còn thấy được trong đó có mấy loại linh khoáng hắn hết sức coi trọng, nhằm sau này luyện chế Tiên khí cho chính mình dùng.

“Ngươi, cái này cũng nhiều quá đó, xây dựng thêm một tiểu thế giới bảo khố, không đến mức dùng đến nhiều linh khoáng trân quý như vậy mà?” Từ Phàm liếc mắt nhìn ra nơi có vấn đề.

“Nếu như tiếp theo chủ nhân còn muốn đi cướp sạch những Yêu tộc đứng đầu kia, tốt nhất mở rộng triệt để một chút, nếu không bảo vật dễ bị phủ bụi, mất đi công năng vốn có.” Bồ Đào nói.

Bảo khố của những tông môn Yêu tộc kia, công năng dự trữ chỉ là cơ sở nhất.

Quan trọng hơn là công năng bảo dưỡng và bảo vệ của bảo khố bảo, xây dựng hoàn cảnh chỗ bảo vật khác nhau, điều chỉnh mật độ các loại linh khí, không phải sau khi lấy được tùy tiện tìm một chỗ trong đó là được rồi.

“Thế nên ngươi phải làm triệt để một chút.” Từ Phàm nhìn linh khoáng trên danh sách có chút tiếc nuối nói.

“Thế này mới có thể bảo vệ nguyên vẹn những chiến lợi phẩm kia ổn thoả.”

“Vậy thì xây dựng thêm đi, chuyện sớm hay muộn.” Từ Phàm phất tay nói.

Lúc này, một con rùa nhỏ màu ngọc bạch từ trong ổ cỏ tinh xảo bò ra, bốn chân rùa vừa dùng lực liền rơi xuống trên vai Từ Phàm.

Từ Phàm cầm Tự Linh Đan cỡ bằng hạt gạo đút vào trong miệng nhỏ của Hung Bạch.

Hung Bạch cọ lên chiếc cổ yêu thích, tỏ vẻ rất vui vẻ.

“Huynh đệ tốt và chất nữ tốt kia của ta bây giờ đang ở đâu?” Từ Phàm hỏi.

“Ở nơi câu cá tinh không thả câu.”

Chương 686: Ba món thạch khí

Trên đại trận tại đỉnh Ẩn Linh đảo, có nơi câu cá tinh không do Từ Phàm đặc biệt chuẩn bị cho huynh đệ tốt.

Vừa thả câu vừa có thể thưởng thức ngân hà đầy trời.

Từ Phàm lười bay, trực tiếp truyền tống đến trên bình đài tại nơi câu cá tinh không.

Lúc này, có hai bóng dáng một lớn một nhỏ đều đang hết sức chăm chú cầm cần câu.

“Cha nuôi ngươi câu thế này là có thể câu được thứ tốt, ngươi câu thế này thì có thể câu được cái gì?” Từ Phàm nhìn cần câu nhỏ của Tinh cười hỏi.

“Ta cũng có thể câu được.”

Tinh hất cần câu lên, dây câu kia lập tức được kéo dài, bắt đầu kéo dài vô hạn, lưỡi câu bay về hướng một nơi nào đó tại vùng Cực Không.

Không bao lâu sau, dây câu trên cần câu nhỏ mới đột nhiên căng ra, dường như là câu được thứ gì đó.

“Từ bá bá ngươi đã thấy chưa, ta đây không phải câu lên rồi sao.” Tinh cười hì hì nói.

“Ngươi đây là câu được linh khoáng tinh thần sao?” Từ Phàm nhìn dây câu căng chặt nói.

“Không biết nữa, thế nhưng ta cảm thấy hẳn là một vật sống, nó đang lôi kéo ta.” Một tay Tinh nắm cần câu nhỏ, một tay khác thu dây nói, biểu lộ rất là nhẹ nhõm.

“Vật sống?”

Ngay lúc này, giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, Ẩn Linh đảo bị ngoại lực quấy nhiễu, tốc độ bắt đầu không ổn định.”

Bồ Đào vừa dứt lời, toàn bộ Ẩn Linh đảo bỗng có chút chấn động, có loại cảm giác đột nhiên bị lôi kéo.

“Ngươi câu được cái thứ gì vậy?” Từ Phàm kinh hoàng hỏi.

“Hình như là một con rùa, cái đầu còn rất lớn, thế nhưng ta cảm thấy mùi vị có lẽ không ngon.” Tinh nói xong liếc nhìn về hướng Độc Giác Cự Xà ở nơi xa.

Lúc Từ Phàm ra ngoài cũng mang nó tới đây.

Từ Phàm theo dây câu căng chặt nhìn về hướng thâm xứ vùng Cực Không, trong đầu có ý nghĩ, hắn có nên câu câu con rùa già kia lên không?

Hắn có chút hoảng, nhưng Thiên Lục Quy ở đầu khác của dây câu càng hoảng hơn.

Nó vốn đang ở vùng Cực Không kiếm ăn, mai rùa đột nhiên bị một cái lưỡi câu sắt nhỏ câu trúng.

Vốn định tùy ý tránh thoát, nhưng đầu kia lại truyền đến lực lượng khiến nó không thể chống lại, từng chút một bị kéo về hướng kia.

Thiên Lục Quy dùng hết toàn lực, chỉ có thể duy trì thân hình, nhưng không kiên trì được bao lâu lại sẽ bị lưỡi câu kia kéo về hướng kia.

“Cái cần câu nhỏ này của ngươi là kiếm từ đâu vậy?” Từ Phàm có chút kinh ngạc hỏi.

Dây câu kia thế mà có thể kéo theo toàn bộ Ẩn Linh đảo chấn động.

“Là cha nuôi câu ra, thấy ta thích liền cho ta.” Tinh vừa thu dây vừa cười nói.

Mà chấn động trên Ẩn Linh đảo bắt đầu càng thêm tới tấp.

“Tinh à, nếu không vẫn là buông tha cho con rùa này đi. Sau khi ngươi câu con rùa này tới, nơi này của chúng ta cũng sẽ bị Yêu tộc phát hiện, đến lúc đó sẽ rất phiền phức.” Từ Phàm khuyên.

Nếu như đổi lại là trước kia, nếu thích nhất định sẽ khuyến khích Tinh xơi tái con rùa này.

Nhưng sau này còn có chuyện quan trọng, hiện tại không nên bại lộ.

“Vậy cũng được, nghe Từ bá bá.”

Tinh vung tay nhỏ lên, dây câu căng chặt lập tức được thu hồi.

Ẩn Linh đảo cũng khôi phục bình thường.

Thiên Lục Quy bị câu trúng cũng được giải thoát, hoảng sợ bay trở về hướng ngược với với tốc độ cực kỳ nhanh.

Giống như bên kia có thiên địch khắc chế nó.

Lúc này, Vương Vũ Luân ở bên cạnh Tinh chậm rãi mở mắt.

Nhìn vẻ mặt của Tinh và Từ Phàm hỏi: “Vừa rồi lúc ta tu luyện xảy ra chuyện gì vậy?”

“Cha, ta câu được một con rùa nhỏ, về sau nghe Từ bá bá thả nó ra.” Tinh vui vẻ nói, giống như ở bên cạnh Vương Vũ Luân chính là chuyện vui sướng nhất.

“Hài tử ngoan, nghe lời Từ bá bá nói chắc chắn không sai.” Vương Vũ Luân dùng tay sờ đầu nhỏ của Tinh.

Từ Phàm hâm mộ nhìn cảnh đôi cha từ nữ hiếu này.

Phải biết tiểu nữ hài kia thực sự là một chi dị chủng Thượng Cổ vô cùng cường đại, hiện tại là tồn tại có thể địch lại con rùa kia.

Lúc này, Hung Bạch trên vai Từ Phàm trông thấy tiểu nữ hài lập tức cảnh giác lên.

Đưa đầu nhỏ ra, làm tư thế phòng ngự địch nhân.

Lúc này, Tinh mới chú ý tới Hung Bạch trên vai Từ Phàm.

“Nơi này lại có một Tiểu Bạch Bạch.” Tinh vui vẻ nói.

“Tiểu Bạch Bạch? Đó là gì vậy?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Tiểu Bạch Bạch chính là Tiểu Bạch Bạch đó, trước kia cha mẹ ta hình như vẫn luôn tìm loại Tiểu Bạch Bạch này, nhưng vẫn chưa tìm được.” Tinh giương đầu nhỏ lên nhìn Hung Bạch trên vai Từ Phàm nói.

“Tiểu Bạch Bạch này lợi hại lắm sao?”

“Cha mẹ ngươi tìm nó muốn làm gì?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi, thầm nghĩ hiện tại có thể xác định được Hung Bạch là chủng loại gì nhỉ.

“Không biết nữa, nhưng ta xác định đây là Tiểu Bạch Bạch.” Tinh nói.

“…”

Nghe một lời của quân như chưa nghe được lời nào.

“Hung Bạch hình như cực kỳ sợ ngươi.” Từ Phàm nhìn tư thái của Hung Bạch trên vai nói.

Lúc Tinh đột nhiên che đầu nhỏ lay qua lay lại.

“Ký ức ruyền thừa của ta còn chưa hoàn toàn hấp thu, Tiểu Bạch Bạch này hẳn là rất quan trọng đối với tộc chúng ta, nhưng quan trọng thế nào thì lại nghĩ không ra.” Tinh nhăm đầu nhỏ nói.

“Được rồi ~” Từ Phàm có chút thất vọng nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân từ trong không gian kiến thiết lấy ra một cái rương đá vuông vắn một trượng đưa cho Từ Phàm.

“Từ đại ca, đồ vật bên trong rương đá này ta nhìn không thấu, có thể giúp ta xem thử không?” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm nhẹ vung tay lên, tất cả đồ vật bên trong rương đá đều bay ra.

Một thanh thạch đao, một tòa thạch tháp, một cái cửa đá.

“Ba loại đồ vật này thú vị đấy.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

Nhưng phàm là thứ khiến hắn nhìn không ra nông sâu, lai lịch nhất định không nhỏ.

Từ Phàm một tay nhẹ nhàng đặt lên trên tòa thạch tháp cao không đến một trượng kia.

Bắt đầu cảm nhận tỉ mỉ.

Sau khi qua hồi lâu, Từ Phàm xác định đây chỉ là một tòa thạch tháp bình thường, hai loại đồ vật khác cũng như vậy.

“Tinh, ngươi biết những thứ này sao?” Từ Phàm hỏi.

Tinh lắc đầu, tỏ vẻ không biết cũng không có hứng thú.

Từ Phàm tay cầm thạch đao, đột nhiên chém tới đại trận bên ngoài.

Một đạo đao quang thuần phong áp bắn ra bên ngoài, sau khi bay ra mấy ngàn mét liền kiệt lực tiêu tán.

Từ Phàm lại lấy ra một thanh đạo khí linh kiếm, đưa cả thạch đao và đạo khí linh kiếm cho Tinh.

“Giúp Từ bá bá một chuyện, ngươi cầm thạch đao và linh kiếm này dùng sức đụng vào nhau một cái.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy ta muốn một túi kẹo Bách Linh Quả do Từ bá bá tự tay luyện chế.” Đầu nhỏ Tinh suy nghĩ rồi nói.

“Hạn hẹp, tầm nhìn hạn hẹp quá rồi. Không phải chỉ là kẹo Bách Linh Quả thôi sao?”

“Ta bảo đệ tử có thực lực cao nhất Mỹ Thực nhất đạo trong tông môn giúp ngươi luyện chế, đảm bảo còn ngon hơn do Từ bá bá tự tay luyện chế.” Từ Phàm híp mắt nói.

Mỹ Thực nhất đạo là tồn tại đặc thù nhất trong môn Ẩn Linh, chỉ có hai đệ tử.

Lý niệm của bọn họ chính là dùng mỹ thực thay thế đan dược, tiến hành vô đan độc nhanh chóng tu luyện.

Nhưng không biết tại sao, qua nhiều năm như vậy, đồ ăn làm ra càng ngày càng mỹ vị, nhưng hiệu quả tu luyện thay thế đan dược trong đó lại cực kỳ nhỏ bé.

“Thật sao? Vậy cảm ơn Từ bá bá.”

Tinh nói xong nhận lấy thạch đao và linh kiếm trong tay Từ Phàm, lập tức muốn dùng hết toàn lực tiến hành đụng nhau.

“Trước chờ một chút!”

Từ Phàm vung tay lên, dưới chân ba người xuất hiện một truyền tống trận, lập tức truyền tống đến trên một đạo tràng có phòng hộ cấp cao nhất trong tông môn.

Chương 687: Khu vực trung tâm

“Ầm!”

Ẩn Linh môn, Đạo Trường cấp bậc phòng hộ cao nhất, trực tiếp bốc lên thành một đám mây hình nấm.

Nền đất hợp kim đạo khí siêu cứng kia bị cú va chạm cực mạnh này trực tiếp nghiền nát.

Đạo Trường bốc hơi, Từ Phàm bắt lấy Vương Vũ Luân, có chút kinh động nhìn Đạo Trường đã hóa thành một đống đổ nát.

“Thế này thì cũng quá là khủng bố rồi, ta cảm thấy mình chỉ cần bị tia chấn động mạnh kia quét tới thì cái mạng nhỏ này chắc chắn xong đời rồi.”

“Từ đại ca, chuyện này có tính là ngươi lại cứu ta thêm một lần không.”

Lúc này trong tay Từ Phàm vẫn nắm lấy Vương Vũ Luân.

“Bây giờ không phải lúc nói chuyện này, trước tiên xem thử Tinh có chuyện gì không.” Từ Phàm nói.

Mây mù tản đi, một thân ảnh nhỏ nhắn đang đứng trên đống đổ nát.

Trong tay còn cầm một thanh Thạch đao, y phục và đồ trên người vỡ nát.

Từ Phàm thấy tình hình, trực tiếp phóng ra một quả Vạn Y Cầu, y phục trên người Tinh liền biến thành một bộ đồ mới toanh.

“Từ bá bá, thanh Thạch đao này thật lợi hại.” Tinh nhìn thanh thạch đao trong tay chấn động nói.

“Thích thì ngươi cứ cầm đi, dù sao cũng là đồ của cha nuôi ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Tinh lắc lắc đầu.

“Ta không dùng tới, vẫn là nên để cho Từ bá bá dùng thôi, người cần nó hơn.”

“Thế đạo này rốt cục là có lai lịch gì, lại có thể có độ rắn chắc như vậy.”

Từ Phàm lại có một loại suy nghĩ muốn cầm lấy thanh Tiên Khí này thử xem, có điều ngay sau đó liền buông xuôi ý nghĩ này.

Tuy rằng hắn sung túc, nhưng cũng không phải là người có quyền tùy ý dùng Tiên Khí để thử nghiệm.

“Từ bá bá có muốn lấy Tiên Khí để thử không.” Tinh dường như nhìn ra suy nghĩ của Từ Phàm.

“Không cần, đồ vật rơi vào tay chúng ta, sớm muộn cũng sẽ biết được lai lịch của hắn, bây giờ không vội.” Từ Phàm vội nói.

“Thanh Thạch đao này cứng rắn vô cùng, ngoài điều đó ra cũng không có chỗ nào đặc biệt.” Tinh nói.

“Hôm khác có cơ hội có thể thử xem sao.”

“Từ Phàm nói rồi liền đem hai người quay về trạm câu cá Tinh Không.

“Hôm nay vừa tu luyện xong không có việc gì, câu cá cùng các ngươi một lúc.” Từ Phàm cười nói

Trong tay hắn cũng xuất hiện một chiếc cần câu, chính là chiếc được luyện chế ra trong cùng một lô dành cho người huynh đệ tốt.

“Vậy được, ta còn chút việc muốn thỉnh giáo Từ đại ca.” Vương Vũ Luân vui vẻ nói.

“Ta tính đã đến lúc ngươi nên có vấn đề rồi, nên mới qua đây tìm ngươi.”

Huynh đệ tốt chính là tâm ý tương thông, ngươi thiếu thì ta bù, ta gọi thì ngươi đáp.

Cứ như vậy, hai lớn một nhỏ ngồi trên điểm câu bắt đầu thả câu Tinh Không.

Lý do mà Từ Phàm ngồi đây giả câu cá là bởi vì có một suy nghĩ, hắn muốn thử xem có thể thông qua không gian kỳ dị đó của Vương Vũ Luân để cho lưỡi câu của hắn len vào hay không.

Hai người vừa phất cần, lưỡi câu của Vương Vũ Luân phảng phất như xuyên qua không gian, lao vào một thế giới khác.

Lưỡi câu theo sát ngay sau của Từ Phàm không chút ngoài ý bị gạt bỏ ra ngoài.

“Trước đây ta cũng có suy nghĩ này, đã thử cùng với Tinh, dường như ngoài ta ra, lưỡi câu của người khác đều không có cách nào làm được như vậy.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy thì thật đáng tiếc.”

Lúc này, Thiên Lục Quy hoảng hốt chạy trốn nọ đã đi tới Tứ Tương Thành.

Một con Kim Sắc Cự Hổ xuất hiện trong cung điện ở trên đỉnh đầu của Thiên Lục Quy.

“Làm sao vậy?” Cự Hổ trông thấy biểu cảm hoảng hốt của Thiên Lục Quy liền hỏi.

“Ô ~”

Một âm thanh kéo dài kèm theo chút kinh hoảng vang lên, có thể khiến cho người ta nghe ra ý sợ hãi của Thiên Lục Quy một cách rõ rệt.

“Ở cảnh giới này vậy mà vẫn còn có thứ khiến cho ngươi sợ hãi sao?” Cự Hổ có chút kinh ngạc thốt lên.

Thiên Lục Quy gật gật đầu.

“Ta phái Yêu đi dò thám một phen, người cũng đừng hoảng, ở đằng đó nếu thật sự có thực lực như vậy, cũng sẽ không dễ dàng động thủ đâu.” Kim Sắc Cự Hổ nói.

Tâm trạng của Thiên Lục Quy bắt đầu ổn định dần, sau đó ở lại bên Tứ Tượng Thành chờ đợi, không tiếp tục đi kiếm thức ăn nữa.

Kim Sắc Cự Hổ nhìn về phía Nhân Giới đằng xa rồi nói: “Hi vọng đây không phải là thủ đoạn của Nhân Tộc,nếu không thì tất cả công sức đều đổ sông đổ biển.”

Ba tháng sau, vùng trời lãnh địa Yêu Tộc Cự Thạch Sơn, thích thú nhìn xuống núi non to lớn phía dưới.

Cự Thạch Sơn Yêu nhất tộc thể hình to lớn, lớn cỡ trăm trượng ngàn trượng, tốc độ di chuyện chậm, thích yên tĩnh.

Trong trường hợp không có gì đặc biệt, Cự Thạch Sơn Yêu sẽ liên kết lại với nhau tạo thành từng dãy núi.

“Cái này có vẻ như không dễ đánh cho lắm, tộc của bọn họ dường như cũng không có bảo khố.”

Từ Phàm sờ cằm nói.

“Chủ nhân, sức mạnh phòng ngực của Cực Thạch Sơn Yêu nhất tộc cự kỳ mạnh.”

“Thiên phú của nhất tộc bọn họ chính là luyện hóa linh khoáng linh mạc để nâng cao độ cứng phòng ngự của bản thân, nếu thật sự phải thanh trừng thì khá phí sức lực.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Nếu không thì bỏ qua đi vậy.”

Từ Phàm cảm thấy nếu cứ đánh nhau như vậy, cũng sẽ không thu hoạch được gì quá lớn.

“Không thể phí công tới, đợi ta đến làm vài pha Đông Phong Thần Thông rồi hẵng rời đi.”

Hắn xưa nay vẫn luôn tuân theo nguyên tắc làm tặc không thể trở về tay không

Chính vào lúc này, đại trận Trảm Thiên Cơ bên ngoài Ẩn Linh đảo đột nhiên vỡ nát.

Trên bầu trời phun ra một loạt Tử Quang chói mắt, ngay sau đó Tử

Ngọc Giao Long xuất hiện tại nơi không xa Ẩn Linh đảo

Nhất Long Trảo túm lấy kính Vạn La Thiên đã bị vỡ nát, một đôi mắt rồng sắc đỏ như trăng máu.

“Không gian hiện tại đã bị ta dùng Đại Thần Thông phong ấn, Đại Tông Sư luyện khí nhân tộc, lần này xem ngươi làm thế nào để trốn thoát.”

Một giọng nói mang theo cơn thịnh nộ tới cùng cực vang lên.

Hai tia sáng tím trực tiếp quét thẳng một đường vào Ẩn Linh đảo, ngay sau đó là Pháp Tương Kim Thân vạn trượng của Tử Ngọc Giao Long, xông thẳng vào Ẩn Linh đảo, tựa như quyết tâm được ăn cả ngã về không.

“Bồ Đào, đi thôi.” Từ Phàm không hề hoang mang nói.

Một tia năng lượng kỳ dị từ trong Ẩn Linh đảo bạo phát ra ngoài

Kèm theo đó là sức mạnh khủng bố của không gian, biến mất giữa bầu trời.

“Chỉ biết là ngươi sẽ có chiêu này.”

Vạn Trượng Pháp Tương Kim Thân đó của Tử Ngọc Kim Long bạo phát ra sức mạnh to lớn, trực tiếp khiến cho không gian vốn dĩ đã bị phong ấn chấn động đến mức bốn bề dậy sóng.

Chỉ đáng tiếc, không bức được Ẩn Linh đảo ra ngoài.

Sau khi tất cả khôi phục lại sự yên tĩnh, Tử Ngọc Giao Long thất thần nhìn về hướng Ẩn Linh đảo biến mất.

Hắn đã tận dụng hết tất cả mọi thủ đoạn, kể cả không tiếc khuấy động sức mạnh căn nguyên Tiên Khí của kính Vạn La Thiên,

Vốn dĩ nghĩ rằng mọi thứ đã được chuẩn bị sẵn sàng, nhưng vẫn là để cho hắn ta chạy thoát mất rồi.

“Đây là khắc tinh trong số mệnh của ta ư?” Tử Ngọc Giao Long thì thào nói.

“Đại Tông Sư luyện khí nhân tộc, Ẩn Linh đảo, ta nhớ kỹ các ngươi rồi!” Đôi mắt của Tử Ngọc Kim Long mang theo sắc ý hận thù.

Lúc này, Ẩn Linh đảo đã trú ngụ trong một Vực Cực Không xa lạ.

“Đây là di chuyển tới chỗ nào vậy?” Từ Phàm đối chiếu với vị trí của Tinh Hà nói.

“Bồ Đào, có thể suy tính ra vị trí hiện tại không?” Từ Phàm hỏi.

“Căn cứ vào Chủ Tinh Hà suy đoán, chúng ta có lẽ đang ở trong khu vực trung tâm của Vực Cực Không.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Khu vực trung tâm, không phải chính là nội khu của của Vực Cực Không hay sao?” Từ Phàm nghi hoặc nói.

“Còn nằm giữa hơn so với khu đó, hiện tại chúng ta đang ở bên trong vòng tròn khu vực tập trung thiên tai.”

“Không gian hỗn loạn mà Tử Ngọc Giao Long kia quấy nhiễu, ấy vậy mà lại truyền tống chúng ta tới nơi này.” Từ Phàm nhíu mày nói.

“Bồ Đào có thể truyền tống quay trở về không?” Từ Phàm nhìn về hướng Hãn Hải Tinh Hà nơi xa nói.

“Các loại linh lực khu vực này tạp nham bừa bãi, không gian không ổn định, nên không đề xuất truyền tống.”

“Nếu như cưỡng chế truyền tống, rất có khả năng bị cuốn vào bên trong không gian hỗn loạn.” Bồ Đào nói.

Chính vào lúc này, Tinh xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Chương 688: Dơi khổng lồ

“Từ bá bá, nơi này rất nguy hiểm, mọi người tốt nhất đừng di chuyển lung tung.” Tinh nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn nói.

“Đến ngay cả ngươi cũng nhận thấy nguy hiểm!” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Chút nguy hiểm này đối với ta mà nói không đáng ngại, nhưng nếu như thật sự gặp phải, toàn bộ hòn đảo này có khả năng sẽ bị hủy hoại.”

“Cho nên ta qua đây nhắc nhở Từ bá bá một chút.” Tinh nói.

“Bồ Đào, phái Tinh chu đi dò thám thử xem tình hình thế nào?” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Bốn bề Ẩn Linh đảo rộng lớn đột nhiên mở ra vô vàn cửa khoang, từng chiếc Tinh chu dò thám cỡ khoảng mười trượng từ trong cửa hông bay ra.

Kết quả chưa tới một khắc, Từ Phàm liền nhận được tin tức toàn bộ Tinh chu dò thám đều đã bị hủy diệt.

Một màn sáng xuất hiện phía trước hướng Tây, Tinh chu dò thám trong màn sáng nọ bị một trận gió quét qua, trực tiếp biến thành vụn bột, theo gió bay đi.

Ánh mắt Từ Phàm co lại, cảm thấy bản thân mình lần này thực sự đã gặp phải phiền phức rồi.

Chính vào lúc này, đại trận phòng hộ trên vùng trời Ẩn Linh đảo đột nhiên bị một trận gió kỳ quái nọ xé rách một lỗ hổng.

“Bồ Đào, khởi động trạng thái phòng thủ mạnh nhất.” Từ Phàm vội nói.

Toàn bộ bệ đỡ của Ẩn Linh đảo đột nhiên sáng lên linh quang, từng đạo phù văn không biết tên được thắp sáng.

Cuối cùng khi từng đạo dày đặc màu vàng đất, đại trận được phủ lên toàn bộ Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, có thể dò thám được trận gió kỳ lạ kia không?” Từ Phàm hỏi.

“Trước mắt không thể, phương pháp giải quyết đang được suy giải.” Bồ Đào đáp lại.

“Tên tiểu Giao Long kia rốt cuộc cũng tạo cho chúng ta một chút rắc rối nhỏ.” Từ Phàm nhìn đại trận phòng hộ màu vàng đất nói.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo giống như chiếc bóng đèn treo giữa Vực Cực Không, đứng im bất động.

Đương nhiên trước khi vấn đề này được giải quyết, Từ Phàm cũng không dám hành động.

Lúc này, ngay cả đại trận có phòng hộ mạnh mẽ nhất cũng sẽ bị trận gió kỳ lạ kia rỉa mất một miếng, ngay sau đó liền được lấp bù lại.

“Bồ Đào, trận phòng hộ có công suất mạnh mẽ nhất có thể vận hành bao nhiêu thời gian?” Từ Phàm hỏi.

“Dựa vào tần suất hao tổn trước mắt để suy đoán, có thể kiên trì 139 năm

Nghe thấy lời Bồ Đào nói, Từ Phàm cũng coi như yên tâm rồi.

Còn hơn một trăm năm nữa, thể nào cũng sẽ giải quyết được vấn đề này.

“Thông báo cho đệ tử toàn tông, có thể hoạt động bình thường rồi, chỉ cần không đi tới đường biên của trận phòng hộ là được.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Vào lúc này, một con cự thú bộ dạng kỳ dị như con dơi xuất hiện tại nơi cách Ẩn Linh đảo không xa.

Mắt của con dơi khổng lồ nọ phảng phất như xuyên thấu qua truyền tống trận, nhìn thấy người bên trong Ẩn Linh môn.

Trong mắt con dơi khổng lồ lộ ra thần sắc tham lam, ngay sau đó liền hướng về Ẩn Linh đảo.

“Đùng!”

Tiếng động lớn vang lên, con dơi khổng lồ đó giống như con quạ bị đâm vào kính thủy tinh, toàn bộ thân thể bị dính lên Phòng Hộ Tráo.

Từ Phàm cũng đã phát hiện ra con dơi khổng lồ.

“Bồ Đào, nghĩ cách bắt lấy nó!” Từ Phàm nói.

Một sợi Khổn Tiên Thằng trực tiếp phóng ra, xông thẳng tới hướng con dơi khổng lồ bên ngoài đại trận.

Con dơi khổng lồ cảm nhận được nguy hiểm, trực tiếp vẫy cánh nhanh chóng bay thẳng về hướng đằng xa.

Không ngừng xoay mình ngoặt chuyển giữa bầu trời, dường như đang tránh thứ gì đó.

Lúc này, Khổn Tiên Thằng đang bay về hướng con dơi khổng lồ dường như bị thứ gì đó bắn trúng.

Phút chốc giống như quả cà tím bị héo rũ, phi trở về bảo khố.

“Con dơi khổng lồ kia thực lực không mạnh, cũng tương đương với một Yêu Tôn bình thường.”

“Nhưng hắn có thiên phú, lại ở một nơi nguy hiểm thế này mà du ngoạn.”

“Muốn đi ra ngoài thì bắt buộc phải tóm được hắn.” Từ Phàm trầm tư nói.

“Đợi, làm sẵn một hố bẫy chìm đợi hắn tới.” Từ Phàm quyết định nói.

Một tháng sau, trên đỉnh núi chủ, Từ Phàm có chút vô vị nhìn về phía Tinh Hà đằng xa.

“Lá gan nhỏ vậy, cũng sắp được một tháng rồi vẫn còn chưa tới.”

“Có phải nên thả chút mồi nhử không?” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, không kiến nghị thả mồi nhử.”

“Trận gió kì quái kia, cứ cách thời gian một khắc là sẽ quét qua toàn bộ không gian, thả mồi nhử ra ngoài trong phút chốc sẽ bị phong hóa.”

“Bây giờ vẫn không có cách nào tìm ra biện pháp để dò thám trận gió đó hay sao?” Từ Phàm hỏi.

“Vẫn đang thử, trước mắt vẫn chưa tìm ra cách.” Bồ Đào hồi đáp.

“Nếu không phải đã cướp đi bảo khố của hai đại tộc hàng đầu, trận phòng hộ này cũng không trụ được thời gian lâu như vậy.” Từ Phàm nhìn lớp phòng hộ màu vàng đất nói.

Chính vào lúc này, một khí tức dị thường dội lại.

Từ Phàm men theo cỗ khí tức đó đi tới xem.

“Chủ nhân, tên Ngũ Linh Minh Hầu kia tiến lên cấp bậc Yêu Tôn rồi.” Bồ Đào nói.

“Nhanh như vậy sao, sau này còn phải tu luyện thêm mấy chục năm nữa.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra chút ý cười.

Đây có lẽ là thông tin tốt nhất trong quãng thời gian này rồi.

Một con Ngũ Linh Minh Hầu thân hình cao lớn xuất hiện trước mặt

Từ Phàm, cung kính hành lễ.

“Bái kiến chủ nhân!” Ngũ Linh Minh Hầu Yêu Tôn nói.

“Sau này gọi ta là đại trưởng lão được rồi.” Từ Phàm cười nói.

Tông môn lại có thêm một Yêu Tôn mới, đây cũng là chuyện mừng.

“Không ngờ rằng, ban đầu trong đám tiểu hầu tử kia, vậy mà lại xuất hiện một đứa thiên tài nhà ngươi đây.” Từ Phàm cười nói.

“Tất cả là do chủ nhân bồi dưỡng, không có chủ nhân thì không có ta của ngày hôm nay.” Ngũ Linh Minh Hầu nói.

Từ Phàm nhìn Ngũ Linh Minh Hầu trước mắt không tự chủ cảm khái nói ban đầu Xuyên Sơn Giáp tẩy não cũng thật triệt để. Năng lượng đó tới giờ vẫn còn chưa tiêu tan.

“Khoảng thời gian trước có ngang qua tộc của các ngươi, thuận tay giúp đỡ một chút.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ chủ nhân thương xót tộc ta.”

“Chủ nhân có thể cho ta một cơ hội hay không? Ta muốn đem theo toàn tộc nương nhờ Ẩn Linh môn.”

Ngũ Linh Minh Hầu Yêu Tôn quỳ xuống cung kính nói.

“Các ngươi cũng được coi như là đại tộc Yêu Tộc, số lượng cũng không ít, sợ rằng chỉ dựa vào một mình ngươi thì không đem theo nổi toàn tộc.” Từ Phàm nói.

Bên ngoài Ẩn Linh đảo còn có thêm hai hòn đảo, một là ngoại môn, nơi còn lại là Yêu Bộ.

Nơi Yêu Bộ đã có chút căng thẳng, không thể nào thu nạp toàn bộ tộc Ngũ Linh Minh Hầu gia nhập.

“Có thực lực sẽ được tôn sùng, chỉ cần ta chiến thắng được Hầu Vương mạnh mẽ nhất là có được.” Ngũ Linh Minh Hầu Yêu Tôn nói một cách chắc chắn.

“Việc này tạm gác đã, trước mắt tông môn đang trong hoàn cảnh khó khăn, trước tiên phải thoát ra khỏi đã rồi nói.”

Từ Phàm nói xong, trong tay xuất hiện một chiếc gậy, đang muốn chuyển giao cho Ngũ Linh Minh Hầu Yêu Tôn, đột nhiên phát hiện thấy sai sai.

Thu lại chiếc gậy về trong hành cung đạo khí, đổi sang chiếc quạt lông ngũ sắc.

Lấy lộn rồi, cứ nhìn thấy con khỉ lại muốn đưa cho cái gậy.

“Quạt lông ngũ hành, coi như là quà mừng thăng cấp Yêu Tôn mà ta tặng cho ngươi.”

“Dù gì các ngươi cũng là nhóm Yêu Tộc đầu nương nhờ vào Ẩn Linh môn.” Từ Phàm cười nói.

Hắn còn nhớ ban đầu để cho Ninh Thủ cướp về, có điều những chuyện này đã không còn quan trọng nữa rồi.

“Đa tạ chủ nhân ban tặng!” Ngũ Linh Minh Hầu Yêu Tôn kích động nói.

“Về sau cố gắng góp sức cho tông môn là được.” Từ Phàm nhìn Ngũ Linh Minh Hầu nói.

Ban đầu Từ Phàm truyền công pháp cho Ngũ Linh Minh Hầu, bọn hắn vẫn đều luôn tu luyện.

Có thể nói trên thân thể của bọn hắn đã được khắc sâu ấn ký của Từ Phàm

Sống chết đều nằm trong một ý niệm của Từ Phàm, đương nhiên tác dụng chủ yếu nhất là sử dụng làm con rối chiến đấu của Từ Phàm.

“Quay trở về củng cố lại tu vi, đợi sau ra được khỏi nơi này, nói không chừng ta còn cần dùng tới thân thể của ngươi để chiến đấu vài trận đó.” Từ Phàm cười nói.

Điều khiển con rối và điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu chiến đấu cảm giác không giống nhau.

Điều khiển con rối giống như lái xe vậy, rốt cuộc cũng không phải là tốc độ của chính mình.

Mà điều khiển Ngũ Linh Minh Hầu thì lại khác, giống như thân thể của chính mình vậy.

Loại cảm giác cường đại đó cũng có thể cảm nhận được.

Chương 689: Yêu tôn Hạch Đạn

“Tên của mình ngươi đã nghĩ xong chưa? Tên là yêu tôn Ngũ Linh, hay tên là yêu tôn Minh Linh?” Từ Phàm cười hỏi.

Hầu hết tên của yêu tôn yêu tộc, thường liên quan tới tên chủng tộc của bọn chúng.

Nếu trong chủng tộc chỉ có một vị yêu tôn, thậm chí còn lấy chủng tộc làm tên, ví dụ yêu tôn Ngọc Quang.

“Xin chủ nhân ban cho.” Ngũ Linh Minh Hầu cung kính nói.

“Vậy tên là yêu tôn Hạch Đạn đi.” Từ Phàm nhìn Ngũ Linh Minh Hầu với vẻ hơi hài lòng.

Thiên phú của con Ngũ Linh Minh Hầu này cũng được, dùng đến cấp Chân Tiên cũng không thành vấn đề.

“Cảm ơn chủ nhân ban tên!”

Một miếng ngọc điệp xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đây là Ngũ Hành Quyết của yêu bản và thần thông Đại Ngũ Hành, ngươi trở về tu luyện cho tốt.”

Tất nhiên Hàn Sâm sẽ không keo kiệt với phân thân tay sai tương lai của mình.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau khi yêu tôn Hạch Đạn rời đi, Từ Phàm suy nghĩ một chút lại phân phó nói: “Bắt một số Ngũ Linh Minh Hầu ở Ẩn Linh đảo số 2, nếu xuất sắc như vậy, thì nên tăng cường thêm.”

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, lại nhìn về phía vùng Cực Không.

Lúc này Ẩn Linh đảo đã bị luồng gió lạ ‘chăm sóc’ càng ngày càng nhiều.

“Bồ Đào, bảo ngươi thôi diễn phương pháp thăm dò luồng gió lạ này mà vẫn chưa thành công à?” Từ Phàm hơi lo lắng hỏi.

“Chủ nhân, xin cho ta thêm chút thời gian.”

“Ta đã thử nghiệm gần một nửa số vật chất trong Ẩn Linh đảo, nhưng chúng đều không phản ứng với luồng gió lạ, đều bị quét sạch một cách nhanh chóng và lặng lẽ.” Giọng của Bồ Đào cũng có phần bất đắc dĩ.

Hắn cảm thấy sau khi thăng cấp tới tiên khí, tỷ lệ hoàn thành nhiệm vụ của chủ nhân đã giảm mạnh.

Không giống thời kỳ đạo khí, toàn bộ yêu cầu của chủ nhân khi đó, đều được hắn hoàn thành một cách mỹ mãn, tỷ lệ hoàn thành nhiệm vụ là một trăm phần trăm.

Mà sau khi thăng cấp đến Tiên khí, con số hoàn mỹ này đã nhanh chóng bị phá vỡ.

Bồ Đào tự tổng kết ra một lý do, cảm thấy kỳ vọng của chủ nhân đối với bản thân hơi cao quá.

Nhưng logic cấp cao trên logic cơ bản nói cho hắn biết, những lời này chắc chắn không thể nói với chủ nhân.

“Từ từ thử, không cần gấp, thật sự không được thì ta đi xem thử.” Tử Phàm nói.

Hắn cảm thấy, mình dùng yêu tôn Hạch Đạn thi triển thần thông thủ hộ đại ngũ hành, hẳn là có thể phân tích kỹ hơn tính chất của luồng gió lạ này.

Lúc này, yêu tôn Hạch Đạn vừa mới trở lại Yêu bộ không khỏi rùng mình một cái.

Yêu tôn Hạch Đạn nhìn trái nhìn phải, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ.

Sau đó nhìn ngọc điệp trong tay, bắt đầu trở nên kích động.

“Ta phải hoàn thành nhiệm vụ chủ nhân giao cho ta.”

Lúc này chuyện mà yêu tôn Hạch Đạn muốn làm nhất chính là hoàn thành tốt nhiệm vụ, hy vọng sau này chủ nhân sẽ nể mặt hắn, có thể thu nhận Ngũ Linh Minh Hầu thuộc chủng tộc.

Lúc này Từ Phàm đang lo lắng đột nhiên nghĩ ra một cách hay.

“Bồ Đào, ngươi khống chế thạch đao đi ra ngoài đại trận thử xem, xem có thể chống đỡ được luồng gió lạ kia không.” Từ Phàm hưng phấn nói, giống như đột nhiên tìm ra cách giải quyết cho một vấn đề khó.

Một thanh thạch đao từ trong nhà kho bảo vật bay ra trong tích tắc, bay về phía ngoài của phòng hộ đại trận.

Thạch đao xuyên qua phòng hộ đại trận, chỉ lưu lại một mũi đao ở mặt ngoài, bộ phận còn lại vẫn ở trong đại trận.

Một luồng gió lạ thổi qua mũi của thạch đao ngay lập tức, mà thạch đao chỉ run rẩy một chút.

“Chủ nhân thạch đao không bị phá hủy.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Đưa thạch đao trở về, để ta nghiên cứu một chút, biết đâu lại có thể tìm được cách khắc chế luồng gió lạ kia.” Từ Phàm nói.

Thạch đao trở lại trong tay Từ Phàm một lần nữa.

Lần này Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc khám phá thanh thạch đao này.

Rút cuộc sau khi nghiên cứu mấy ngày vẫn không có kết quả.

Tức giận Từ Phàm cầm thạch đao trong tay toàn lực chém ra.

Ánh đao hình thành áp lực gió mạnh mẽ bay ra ngoài hàng vạn mét, sau đó bắt đầu tiên tan.

“Ý!”

“Áp lực gió của ánh đao này không đúng!” Từ Phàm nói.

Ánh đao kia đã bay xa hơn dự đoán của Từ Phàm một nghìn mét.

Mà với sự khống chế chính xác về lực độ của Từ Phàm, chắc chắn không thể xảy ra loại tình huống này.

Từ Phàm lại nhanh chóng thi triển hai đao, chỉ thấy hai ánh đao chồng lên nhau rồi nổ tung trong nháy mắt, tạo thành một làn sóng kỳ lạ.

Một truyền tống trận xuất hiện dưới chân Từ Phàm,

Từ Phàm xuất hiện trong bí cảnh trung tâm Tụ Linh trận.

Bởi vì đây là nơi gần phòng hộ đại trận nhất, cũng là nơi được canh giữ chặt chẽ nhất.

“Bồ Đào, theo ánh đao mở một cửa nhỏ cho ta.” Từ Phàm nói, trong ánh mắt có thần thái khác thường.

"Tuân mệnh, chủ nhân."

Cánh tay cầm thạch đao hóa thành tàn ảnh trong nháy mắt, điên cuồng chém tới vùng Cực Không bên ngoài phòng hộ đại trận.

"Bồ Đào chú ý sự thay đổi của ánh đao." Từ Phàm nói.

"Tuân mệnh, chủ nhân."

Lúc này, ánh đao do thạch đao chém ra nổ tung ở vùng Cực Không, lập tức tạo thành một luồng sức mạnh kỳ lạ, khuếch tán ra bốn phía.

Và cũng là lần đầu tiên Từ Phàm quan sát được dấu vết của luồng gió lạ kia.

"Nhanh quan sát đặc điểm của luồng gió lạ này." Từ Phàm dặn dò nói.

"Hiểu rồi chủ nhân."

Cứ như vậy ánh đao liên tục phát nổ ở vùng Cực Không trong hơn một giờ, trước khi Từ Phàm dừng lại.

"Lâu rồi không vận động, đột nhiên vận động vẫn rất tuyệt." Từ Phàm cười nói.

"Chủ nhân, đã phát hiện số liệu hữu dụng, đã tìm ra quỹ đạo hoạt động của luồng gió lạ kia trong một phạm vị nhất định.

"Cần thêm dữ liệu hỗ trợ." Giọng của Bồ Đào vang lên.

"Điều khiển thí nghiệm con rối Đại Thừa kỳ, ở chỗ này ta cảm thấy hơi kỳ lạ, sớm rời khỏi đây thì tốt hơn." Từ Phàm nói.

"Đã hiểu, chủ nhân."

Không bao lâu, một con rối Đại Thừa kỳ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, cầm lấy thạch đao.

Nhất thời, cả Ẩn Linh môn đều có thể cảm nhận được luồng đao ý mạnh mẽ kia.

"Gió cũng lạ, không gian nơi này cũng lạ."

"Ngay cả ma phương phá trừ phong ấn không gian cũng không dùng được." Từ Phàm nói.

Nhớ tới ma phương, Từ Phàm lại nhớ tới đồ tôn tốt của hắn.

“Phi Vũ, gần đây đang làm gì?” Từ Phàm hỏi.

“Tu luyện Kiếm Trận nhất đạo ở trong không gian bí cảnh.”

“Gần đây Hàn Phi Vũ vẫn đang tu luyện ở trong đó, ngoài tu luyện ra còn cọ xát Kiếm Trận nhất đạo với Hạng Vân.” Bồ Đào nói.

“Nói tới kiếm trận, gần đây phải chăng là ta lại cần sáng tạo ra kiếm trận có uy lực mạnh hơn.” Từ Phàm nói.

Mặc dù kiếm trận mà Từ Phàm sử dụng cũng có uy lực rất lớn, nhưng trong mắt Từ Phàm đều không đạt tới cực hạn.

“Chờ sau khi trở về thì bế quan một khoảng thời gian, sau khi thăng cấp tới Hợp Thể Kỳ ta vẫn chưa tối ưu hóa thần thông công pháp cho hẳn hoi.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, bóng dáng của Lý Tinh Từ xuất hiện trong sân nhỏ của Hỉ Hoan.

“Có chuyện gì?” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ hỏi.

“Sư phụ, khi ta tu luyện Bách Thế Luân Hồi, gặp một vị tiền bối, hắn muốn nhận ta làm đồ đệ.” Lý Tinh Từ nói.

“Bắt đầu từ khi nào?”

“Khoảng ba năm trước, đây đã là lần thứ hai ta gặp hắn rồi.” Lý Tinh Từ nói rồi chiếu ra một quầng sáng.

Trong quầng sáng xuất hiện một ông già tóc trắng, mỉm cười nhìn về phía trước, ánh mắt giống như có thể xuyên qua quầng sáng nhìn thấy Từ Phàm và Lý Tinh Từ.

Trong nháy mắt lọng báu công đức xuất hiện ở phía sau Từ Phàm, phá vỡ quầng sáng mà Lý Tinh Từ chiếu ra.

Nhân tiện cũng phá vỡ sợi dây nhân quả đang chuẩn bị quấn lấy hai người họ.

“Ai nấy đều nhìn chằm chằm vào đồ đệ bảo bối của ta, ngon như vậy sao?” Từ Phàm nhìn quầng sáng biến mất cau mày hỏi.

Chương 690: Mười lần một

tháng

“Đây có lẽ là Kim Tiên tu luyện đạo nhân quả luân hồi.”

“Có thể nơi mà ngươi tiến vào thế giới Luân Hồi cách hắn tương đối gần, nên hắn cảm nhận được ngươi.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi nói.

Mặc dù bây giờ hắn chỉ là một tu sĩ Hợp Thể Kỳ nhỏ bé, nhưng trong thế giới Mộng Yểm, hắn có một khoảnh khắc, lập tức sắp chạm tới cảnh giới Kim Tiên.

Bây giờ tầm nhìn và nhận thức của hắn cũng dừng lại ở giai đoạn đó.

“Sư phụ, chuyện này là tốt hay xấu?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Không xem là chuyện tốt lắm, thần thông của đạo Luân Hồi cuối cùng cũng không thoát khỏi một bước kia, chính là chân thân đặt chân vào Luân Hồi giới, tìm kiếm chân ngã.”

“Nhưng thứ này có một điểm tai hại, một khi ngươi bị lạc ở Luân Hồi giới, mọi thứ của ngươi đều có thể bị những thứ không biết khống chế.

“Nếu lúc này có thể có một kẻ chết thay, thì sẽ tương đương với việc có được một cơ hội khác.” Từ Phàm nói.

Vào khoảnh khắc Từ Phàm sắp chạm tới cảnh giới Kim Tiên, hắn đã làm rất nhiều chuyện, đại khái là cũng thôi diễn sở tu công pháp của những người tương đối quan trọng bên cạnh mình một lần.

“Sư phụ, ý của ngươi là nói, hắn muốn để ta làm kẻ chết thay?”

“Chẳng lẽ còn phải nhận ngươi làm đồ đệ tìm kiếm chân thiện mỹ của ngươi sao?” Từ Phàm nở nụ cười, hỏi.

“Ngươi yên tâm, khi ngươi sắp đặt chân tới bước kia, vi sư tự nhiên sẽ có cách giúp ngươi bước tới bước cuối cùng.”

“Sư phụ, nếu không ngươi tu luyện Luân Hồi nhất đạo, rồi lấy ta làm kẻ chết thay đi, như vậy ta cảm thấy mình vẫn còn có chút giá trị.” Lý Tinh Từ ngẫm nghĩ rồi nghiêm túc nói.

“Đồ đệ ngốc, thế gian có muôn ngàn đại đạo, vi sư tu luyện đạo nào cũng đều có thể đạt cấp Đỉnh Phong?”

“Đâu cần dùng ngươi làm kẻ chết thay.” Từ Phàm vui vẻ nói.

“Ngươi không cần quan tâm người kia, cho ngươi lợi ích ngươi cứ nhận, nhưng ngươi đừng học công pháp của hắn.”

“Chính là đừng bái sư học tập công pháp của hắn.” Từ Phàm nói.

“Hiểu rồi ạ.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Gần đây đừng chỉ bận rộn trau dồi bản thân, mà hãy quan tâm đến con trai của mình nhiều hơn.” Từ Phàm nói.

“Sơ Phàm làm sao vậy?” Lý Tinh Từ nghi ngờ hỏi, mấy ngày trước còn đang ăn cơm cùng nhau.

“Bây giờ con trai ngươi có một vị linh hồn liệu dưỡng sư độc quyền, là một con thỏ ngọc quang có vẻ ngoài rất đẹp.” Từ Phàm thản nhiên nói.

Lý Tinh Từ lộ vẻ sửng sốt, sau đó hành lễ với Từ Phàm rồi cáo lui.

Vô cùng lo lắng bay về một hướng nào đó, nhìn phương hướng hẳn là phương hướng của tiệm dưỡng linh hồn.

“Sơ Phàm à, tuy sư tổ ngươi đã thấy rất nhiều, cũng rất tiến bộ.”

“Nhưng người và thỏ yêu thật sự không có kết quả tốt gì.” Từ Phàm nói.

Trong một nghìn năm Từ Phàm ngủ say, loại tình huống này cũng không phải là không xảy ra.

Nhưng cách xử lý của Bồ Đào, chính là một khi có dấu hiệu sẽ lập tức tách người và thỏ ra.

Con thỏ trực tiếp bị phái tới quê hương Yêu giới để trồng cà rốt tươi ngon, còn người thì điên cuồng bố trí nhiệm vụ, khiến hắn hoàn toàn không có thời gian nghĩ tới bất cứ chuyện gì.

Mặc dù có mùi chia loan rẽ thúy, nhưng tất cả đều xảy ra khi mới có dấu hiệu, tình cảm vẫn chưa được ấp ủ ra.

Lúc này, Lý Sơ Phàm vừa mới mát xa xong đang muốn trở về nhà thỉnh an cha mẹ mình.

Kết quả nửa đường đã gặp Lý Tinh Từ với vẻ mặt không vui.

“Cha, trùng hợp ghê.” Lý Sơ Phàm chào nói, ánh mắt hơi trống rỗng, hắn biết cha mình không thích nơi đó.

Còn tại sao không thích, vì mẹ hắn không thích.

“Không trùng hợp, ta đặc biệt tới tìm ngươi.” Lý Tinh Từ nói.

Sau đó trực tiếp búng tay một cái, nháy mắt đã khống chế được Lý Sơ Phàm đi theo mình trở về nhà.

Trong phòng khách, Lý Tinh Từ ngồi trên ghế, Lý Sơ Phàm quỳ ở bên dưới, vẻ mặt hơi rối rắm.

Hắn biết, chắc chắn là có người đã nói gì đó với cha hắn.

“Cha, gần đây tu luyện cọ xát khá thường xuyên, cho nên số lần tới nơi đó nhiều hơn chút.” Lý Sơ Phàm hơi chột dạ nói.

Lúc này, Tô Nhiễm Thiên đã đi tới, nhìn thấy con trai quỳ trên mặt đất, thì hỏi: “Sơ Phàm làm sao vậy?”

“Cũng đã hơn một nghìn tuổi rồi, phạm lỗi cũng không đến mức để hắn quỳ trên mặt đất.”

Nghe thấy lời này của mẹ mình, Lý Sơ Phàm vừa định đứng dậy, lại nghe thấy cha mình nói.

“Sơ Phàm một tháng tới tiệm dưỡng linh hồn mười lần.”

Tô Nhiễm Thiên cau mày,

Lớn tiếng nói: “Quỳ xuống cho ta!”

Lý Sơ Phàm vừa định đứng lên lại bị dọa quỳ trên mặt đất, hơi oan ức nhìn về phía Tô Nhiễm Thiên.

“Tu luyện có hơi mệt mỏi, chỉ là đi thả lỏng một chút.” Lý Sơ Phàm giải thích.

“Những chuyện này đều không phải là vấn đề, thả lỏng cũng không sao.”

“Nhưng sư tổ, hôm nay nói cho ta biết, ngươi có một vị linh hồn liệu dưỡng sư độc quyền, dựa theo thẩm mỹ của nhân tộc, diện mạo cũng rất xinh đẹp.” Mặt của Lý Tinh Từ tối sầm lại.

Trong phòng khách, lập tức tràn ngập một luồng khí thế đáng sợ.

“Sơ Phàm, kết bạn thì được, nhưng nếu ngươi muốn người và yêu kết nghĩa vợ chồng, thì chúng ta không cho phép.” Tô Nhiễm Thiên cố nén giận nói.

“Cha mẹ, ta chỉ cảm thấy phương pháp của lí liệu sư kia khá phù hợp với ta, ta không có ý nghĩ bậy bạ.” Lý Sơ Phàm nói.

“Ta biết ngươi không có, nếu ngươi có, bây giờ Bồ Đào đã sớm có biện pháp.”

“Hôm nay chỉ là cảnh báo sớm cho ngươi.”

“Sau này không cần đến đó nữa.” Lý Tinh Từ nói.

“Nhưng mát xa sau khi tu luyện, thật sự rất có ích đối với tu luyện.” Lý Sơ Phàm hơi tiếc nói, hắn biết sau này bản thân cũng không thể tới đó nữa rồi.

Lúc này, Lý Tinh Từ thở dài.

“Trước kia là ta lơ là ngươi, sau khi ngươi tu luyện xong thì tìm ta, về phương diện thả lỏng linh hồn, ta vẫn rất am hiểu.”

Lý Tinh Từ nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức Lý Sơ Phàm cảm thấy bản thân đã tới một thế giới khác.

Trong thế giới đó, có một người tí hon được tạo ra từ ánh sáng đang mát xa linh hồn của hắn, theo phương pháp khiến hắn rất thoải mái.

Trong phòng, Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ hỏi: “Ngươi biết chiêu này từ khi nào, sao ta không biết?”

“Lúc ta còn nhỏ đã theo sư phụ học, trước đây khi ta không muốn tu luyện, sư phụ sẽ cho ta thi triển loại thần thông này giúp ta thả lỏng.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Vậy tại sao ta không thấy ngươi dùng nó với ta?” Tô Nhiễm Thiên hơi tức giận hỏi.

“Khi đó tu vi của ngươi rất cao, với cảnh giới khi đó của ta không có thực lực khiến ngươi thả lỏng.”

“Đương nhiên bây giờ cũng như vậy.” Lý Tinh Từ nói.

“Ừ.” Tô Nhiễm Thiên gật đầu.

Tô Nhiễm Thiên nhìn con trai đang thiếp đi, đột nhiên nói với Lý

Tinh Từ: “Nếu không chúng ta có thêm một đứa con gái đi, cho đủ cả trai lẫn gái.”

“Có thêm một đứa con gái?” Lý Tinh Từ hơi không tình nguyện.

Sau khi tu vi cao muốn có thêm con, nam tu sĩ vất vả hơn nữ tu sĩ nhiều.

Có nhiều tầng thử thách, đối với linh hồn và tinh thần, sai một chút, sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

Lúc trước khi có thai Lý Sơ Phàm, hai người đều thuộc cảnh giới phàm nhân, muốn có một đứa con cũng dễ.

Nhưng bây giờ nếu muốn có thêm con, nếu may mắn thì ‘dày vò’ trong mười năm, không may mắn thì hơn trăm năm.

“Ngươi lo lắng cái gì? Đi tìm đại trưởng lão, xin một ít linh đan dễ mang thai đi.”

“Vậy ngại lắm, còn bị sư phụ cười nhạo một hồi.”

“Có đi không? Không đi chúng ta cũng phải có.” Tô Nhiễm Thiên cau mày, nói.

Chương 691: Hoa Thái Dương và hoa Thái m

Từ Phàm đang thôi diễn ở trong sân nhỏ của mình, tối ưu hóa thần thông công pháp.

Một tia sáng từ chân trời xẹt qua, không bao lâu đã tới sân nhỏ của Từ Phàm.

“Xử lý con trai bảo bối thế nào? Đánh đòn hay là phạt đứng.” Từ Phàm cười hỏi.

“Chỉ để hắn bế quan 10 năm, cắt đứt hồi ức này.” Lý Tinh Từ nói.

Lúc này Từ Phàm nhìn thấy vẻ mặt hơi xấu hổ của Lý Tinh Từ.

“Có chuyện gì thì nói thẳng ra đi, sư phụ ngươi còn có thể cười ngươi sao?” Từ Phàm cảm thấy thích thú nói.

“Sư phụ, ta và Thiên Nhi muốn có thêm một đứa con gái, ngươi có thể giúp chúng ta luyện chế một lò đan dược đặc biệt không.” Lý Tinh Từ cắn răng nói, vẻ mặt như là nhanh mất mặt thì nhanh kết thúc.

Từ Phàm lộ vẻ sửng sốt, sau đó bật cười thành tiếng.

“Cửu Nhật Long Dương đan, Tráng Dương đại bổ đan, Long Tinh linh đan, ngươi muốn chọn đan dược nào? Từ Phàm cười hỏi.

“Sư phụ ngươi hiểu lầm ý của ta rồi, ta cần loại linh đan có thể tăng tỷ lệ mang thai của Thiên Nhi.” Lý Tinh Từ nói với vẻ mặt bất đắc dĩ, là ngươi nói không cười mà.

“Ồ, hóa ra là cái này.”

“Vi sư còn lo phương diện kia của ngươi có nhu cầu.”

“Nhưng tục ngữ nói đủ lực thì gạch cũng có thể bay, dốc sức sẽ xuất hiện kỳ tích, những đan dược này vi sư cũng sẽ luyện chế cho ngươi một ít, cũng sẽ có một số tác dụng.”

“Không phiền sư phụ hao tâm tổn trí, chuyện này đồ nhi ứng phó được, đồ nhi chỉ cần linh đan tăng tỷ lệ mang thai.” Lý Tinh Từ chỉ có thể giả vờ như vô cảm, tỏ vẻ phản đối.

“Ừ, vấn đề nhỏ này, ngươi trực tiếp tới Luyện Đan phong là có thể giải quyết.”

“Nếu đã tìm tới vi sư, đương nhiên vi sư sẽ không từ chối.”

Hai hạt giống lơ lửng trước mặt Lý Tinh Từ.

“Đây là hạt giống chuẩn bị cho đại sư huynh ngươi khi trước, hắn không dùng tới thì ngươi dùng vậy.”

“Hạt Thái âm, hạt Thái Dương, sau khi cầm về thì gieo trồng trong thổ linh.”

“Hạt Thái Âm dùng tinh huyết của Nhiễm Thiên trưởng lão tưới, mỗi ngày một giọt, sau bốn mươi chín ngày sẽ kết hoa Thái âm.”

“Hạt Thái Dương cũng vậy, dùng tinh huyết của ngươi tưới.”

“Chờ cho đến khi hoa nở thì lại đưa cho ta.

Ta sẽ luyện chế cho các ngươi một viên Thiên Địa Đạo Chủng linh đan, quá trình còn lại phía sau ta sẽ không nhiều lời.”

“Con gái mà các ngươi sinh ra sau đó, các phương diện tư chất thiên phú đều là mạnh nhất.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, điều này có trái với thiên đạo không?” Lý Tinh Từ lo lắng hỏi.

Hắn có ngốc cũng biết loại chuyện này có trái với luân lý thiên đạo.

Từ Phàm cười phất tay.

“Không sao, có cho có nhận, ta lấy một số khí vận công đức nhân tộc đổi với thiên đạo chẳng phải là được rồi à.”

“Vả lại toàn bộ chuyện này đều là tạo hóa, trong âm phủ đều có định sổ.” Từ Phàm nói.

“Vậy….” Lý Tinh Từ vẫn hơi lo lắng, hắn không biết sư phụ sẽ vì chuyện này mà trả giá lớn thế nào.

“Không sao, bây giờ khí vận công đức mà ta ngưng tụ đã đạt tới giới hạn, cho dù có ngưng tự thêm bao nhiêu khí vận công đức cũng sẽ không đi tới bước tiếp theo.”

“Thay vì như vậy, tốt hơn hết là giúp các ngươi mưu cầu chút phúc lợi.”

“Sư phụ đã hao tâm tổn trí rồi.” Lý Tinh Từ cảm động nói.

“Đều là vấn đề nhỏ, đưa hoa trồng được cho ta, không tới vài năm, ngươi sẽ có con trai con gái đều là long phượng trình tường.”

“Nhưng loại linh đan tráng dương kia, ngươi thật sự không cần một tí gì à?”

“Phải biết rằng loại linh đan này trong tu tiên giới, có thể quý giá hơn những linh đan khiến con người đột phá cảnh giới nhiều.” Từ Phàm nheo mắt nhìn đồ nhi tốt của mình.

Nói chung đối với loại năng lực này, đều là càng nhiều càng tốt.

Cho dù ngoài mặt phản đối, nhưng thật ra trong lòng vẫn muốn.

“Nếu không thì xin một ít vậy?” Lý Tinh Từ lần này sẵn sàng làm theo trái tim mình.

“Thế mới đúng chứ, đạo pháp huyền diệu, duy tâm cường chi.”

Từ Phàm cười phất tay, tiễn đồ nhi tốt của mình.

“Chủ nhân, đã hoàn toàn tìm ra quy luật của luồng gió lạ kia, điều chỉnh lộ trình và tốc độ bay của Ẩn Linh đảo, hoàn toàn có thể tránh được gió lạ kia.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Đã hoàn toàn tìm ra rồi à? Ẩn Linh đảo có phương pháp thăm dò tức thời khi đang bay không?” Từ Phàm hỏi.

“Đã nghiên cứu ra, chỉ cần làn sóng của ánh đao kia bạo khai, là có thể hoàn toàn tìm ra quy luật của gió lạ ở con đường phía trước.”

Nghe thấy sự giải thích của Bồ Đào, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Trước tiên không vội vàng rời đi, dạo chơi ở khu vực trung tâm này đã, theo định luật Tu tiên giới, nơi càng nguy hiểm, thì lại càng dễ ẩn chứa một số bảo vật.” Từ Phàm nói, hắn không thể ở đây lâu như vậy một cách vô ích.

“Tuân mệnh chủ nhân.” Bồ Đào nói.

“Trước đó, hãy tìm đường lui trước, sau đó hãy tìm bảo bối.” Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

Bất cứ lúc nào, cân nhắc xong đường lui mới là chuyện quan trọng nhất.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Lúc này chúng đệ tử trên Ẩn Linh đảo phát hiện, Ẩn Linh đảo đang từ từ di chuyển.

Những đệ tử không tu luyện đều tụ tập cùng nhau, ngồi Linh thuyền đậu lơ lửng ở một nơi khá gần thủ hộ đại trận, quan sát cảnh tượng bên ngoài.

Hàn Phi Vũ cũng ở trong số đó, hắn nhìn cảnh tượng bên ngoài, rồi rơi vào trầm tư.

Hắn đã trải qua nhiều chuyện như vậy ở trong môn phái, đột nhiên ý thức được mặc dù mình có loại pháp bảo nghịch thiên kia.

Nhưng đôi khi, không thể chuyển hóa thành sức chiến đấu, đến thời khắc quan trọng cũng là công dã tràng.

Ban đầu hắn cho rằng môn phái của mình đã đủ mạnh rồi, ngay cả yêu tôn vô địch cũng có thể chống đỡ thậm chí là đánh chết.

Nhưng trải nghiệm trong khoảng thời gian gần đây đã làm mới nhận thức của hắn, hóa ra trên thế gian này vẫn còn yêu tôn vô địch mạnh mẽ như thế.

Dùng sức mạnh của yêu, đã khiến cả Ẩn Linh môn chạy khỏi chốn ban đầu ấy.

Nhưng môn phái cũng rất lợi hại, hiện thế hiện báo, đánh không lại kẻ lớn, còn đánh không lại kẻ nhỏ bé như ngươi.

Hàn Phi Vũ nghĩ đến đây, ánh mắt nhìn về phía quảng trường trước ngọn núi chính.

Hai tiêu bản yêu tôn vô địch, được đặt ở trung tâm của quảng trường, để thể hiện sức mạnh của môn phái.

“Sau này yên tâm tu luyện ở trong môn phái, bên ngoài thật sự là quá nguy hiểm.” Hàn Phi Vũ cảm khái nói.

Cảm giác của hắn trong khoảng thời gian gần đây nhất chính là yêu tôn vô địch rất dễ gặp, với thực lực của hắn, nếu đụng phải một con ở đây, thì sẽ chết không có chỗ chôn.

Cùng với việc Ẩn Linh đảo bắt đầu từ từ di chuyển, tất cả đệ tự đang quan sát cảnh tượng bên ngoài ở trong không trung đều phát hiện.

Tuyến đường bay của Ẩn Linh đảo rất kỳ lạ, đôi khi hình chữ Z, đôi khi hình chữ S, đôi khi là hình chữ B.

Còn thường quay một vòng tại chỗ.

“Đây hẳn là để tránh luồng gió lạ kia.” Có một số đệ tự nhìn ra cửa.

“Nơi này quả thật là quá nguy hiểm, rời đi sớm một chút cũng tốt.”

Các đệ tử đang thảo luận.

Đúng lúc này, một âm thanh kỳ lạ vang lên, xuyên qua hộ tông đại trận của môn phái, vang vọng cả Ẩn Linh đảo.

“Đây là thanh âm gì?”

Ngay khi các vị đệ tử đang nghi ngờ, lại nhận được thông báo của Bồ Đào, môn phái gặp phải sự tập kích của một đám Dơi khổng lồ.

Từ Phàm nhìn thấy mười con Dơi khổng lồ trong quầng sáng phía trước kia, nhất thời trở nên thích thú.

“Vừa hay gần đây gân cốt hơi ngứa ngáy, không ngờ lại đưa tới tận cửa để ta luyện tập.

Từ Phàm nói xong, chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Lúc này, yêu tôn Hạch Đạn đang tu luyện ở Yêu bộ. Bên tai vang lên giọng của Từ Phàm.

“Ta cần dùng thân thể của ngươi chiến đấu một hồi, giúp ngươi củng cố cảnh giới của Yêu Tôn Đại Thừa.”

Chương 692: Thiên la địa võng

Sau khi Yêu tôn Hạch Đạn nghe được lời Từ Phàm nói, hai tay kết một pháp ấn đồng linh, chậm rãi nhắm mắt lại.

Đợi đến lúc mơt mắt ra lần nữa, Yêu tôn Hạch Đạn đã biến thành hình dáng của Từ Phàm.

“Loại cảm giác này thật là quá kỳ diệu, không hổ là đồng thể đồng cảm100%.” Yêu tôn Hạch Đạn cử động một chút rồi nói.

Một cánh cửa ánh sáng xuất hiện trước mặt Yêu tôn Hạch Đạn mà Từ Phàm đang khống chế.

Yêu tôn Hạch Đạn một bước đi ra, xuất hiện bên ngoài đại trận bảo vệ của Ẩn Linh đảo .

“Bồ Đào, điều động 10% linh khí, 5% ngũ hành bản nguyên cho ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau đó một lượng lớn linh khí và ngũ hành bản nguyên truyền vào bên trong bản thể Yêu tôn Hạch Đạn thông qua Tụ Linh trận.

Từ Phàm điểm bốn phía trên tinh không, Thanh Long, Bạch Hổ Chu Tước, Huyền Vũ.

Bốn Thánh thú ngưng tụ thành hình, phát tán ra hơi thở không kém hơn Yêu Tôn Đại Thừa.

Từ Phàm nhìn vế Dơi khổng lồ phía xa đang bay về phía Ẩn Linh đảo, không khỏi nở nụ cười.

“Còn biết tìm giúp đỡ, xem ra ngươi thông minh hơn so với những Cự Thú Cực Không bình thường.”

Mười ba con Dơi khổng lồ, bay dọc theo khoảng chân không không có gió lạ, đôi mắt màu đỏ máu bộc lộ ra sự tham lam của mình.

“Thích hút sinh linh đến như vậy cơ à? Hay là còn có nguyên nhân đặc thù khác.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn dâng lên từ sau lưng Từ Phàm, mà đằng sau Thiên Thủ Hư Tượng có một linh luân ngũ hành với đường kính ngàn trượng.

Phù văn đại đạo còn chưa được biết tên, tản ra sự huyễn ảo vô tận.

Phảng phất như đại diện bản nguyên đạo pháp ngũ hành trên thế gian.

Thiên Thủ Hư Tượng tay kết pháp ấn, quanh thân xuất hiện tám đạn đạo Đông Phong được hình thành bởi đạo pháp ngũ hành.

Chả qua tiếp đó tự nhiên lướt qua, đổi thành sử dụng đạo pháp lôi điện, uy lực quá lớn, dễ dàng giết chết hết trông một lượt.

Tám thanh trường mâu thô như chiếc cột cung điện được hình thành bởi lôi điện chi lức xuất hiện xung quanh Thiên Thủ Hư Tượng, lóe ra ánh sét chói mắt.

Sau đó bắn về phía Dơi khổng lồ nơi xa xa.

“Trước tiên bắn một đợt thăm dò sâu cạn, nổi lên thì là vua chiên, chả thú vị gì cả.”

Tám thanh trường mâu lôi điện tránh né gió lạ, dọc theo quỹ tích đặc thù, vọt về phía Dơi khổng lồ.

Vốn dĩ khi Từ Phàm cho rằng có thể ít nhất đánh trọng thương hai con, trực tiếp bắt thì Dơi khổng lồ đột nhiên vẫy canhs, thổi ra một đợt sức mạnh của gió lạ, trực tiếp tiêu diệt tám thanh trường mâu lôi điện.

“Đã đánh giá thấp chúng rồi.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Cuối cùng một thân thông bảo vệ ngũ hành rơi xuống trên người Yêu tôn Hạch Đạn.

Một vòng bảo vệ kiên cố không thể phá vỡ bao phủ Yêu tôn Hạch Đạn.

“Như này mới thú vị chứ.”

Lúc này, những đệ tử vốn dĩ đang tu luyện bên trong Ẩn Linh môn cũng bị kêu ra ngoài.

Lẳng lặng ngồi trên linh thuyền, quan sát cuộc chiến bên ngoài đại trận bảo vệ của Từ Phàm.

“Đây là thực lực Đại trưởng lão sao? Tiện tay cho hiện bốn con Thánh thú, mỗi một con đều không kém gì Yêu Tôn Đại Thừa.”

Chúng đệ tử có chút rung động.

“Đây là thần thông triệu hoán ngũ hành ở trong Tàng Kinh Các, là một trong những thần thông khó tu luyện nhất trừ thần thông Ly Tử ra.

Có đệ tử nhận ra lai lịch của thần thông mà Từ Phàm đang sử dụng.

“Hóa ra thần thông này tu luyện đến bước cuối, thế nhưng có thể triệu hoán ra chiến lực cấp bậc Tôn Giả Đại Thừa.”

Lúc này kích động nhất hẳn là những đệ tử thuộc đạo pháo ngũ hành, điều này đã chỉ ra một con đường mới cho bọn hắn.

“Sư tổ sẽ không gặp nguy hiểm đâu nhỉ?” Hàn Phi Vũ có chút lo lắng nói.

“Ngươi không nhìn ra sao, Đại trưởng lão chỉ đang hoạt động gân cốt mà thôi, bằng không những Yêu tôn Vô Địch này đến Dơi khổng lồ cũng không bằng, trực tiếp phái con rối kiếm trận ra đã có thể chém giết toàn bộ chỗ này.” Ẩn thứ bên cạnh Hàn Phi Vũ nói.

Kiếm Vô Cực không ở trong tông môn, hắn chính là người bạn tốt nhất của Hàn Phi Vũ.

“Cái ta lo lắng chỉ là những cơn gió lạ kia, đám Dơi khổng lồ kia còn không đáng để ta lo lắng.” Hàn Phi Vũ nói.

“Cái đấy có cái gì mà phải lo lắng? Đại trưởng lão vốn rất cẩn thận, nếu đã dám ra ngoài thì chính là đã có phương pháp đối diện với những luồng gió lạ này.” Ẩn thứ an ủi nói.

Ngay chính vào lúc này, cuộc chiến bên ngoài đại trận hết sức căng thẳng.

Chỉ thấy Từ Phàm thao túng Yêu tôn Hạch Đạn, vừa tránh né sự xâm nhập của có lạ, vừa chiến đấu với mời ba con Dơi khổng lồ.

Có thời điểm còn điều khiển một chút bốn con Thánh thú.

Chỉ thấy Thanh Long vẫy đuôi một cái, trực tiếp đánh bay Dơi khổng lồ ra ngoài mấy chục dặm, sau đó đang muốn thừa cơ công kích, thì bị một luồng gió lạ chặn đường.

Thanh Long chỉ có thể chờ đợi cơ hội lần tiếp theo.

Mà Huyền Vũ Thánh thú, lúc này đã hung hăng cắn một cái vào cánh Dơi khổng lồ, mặc cho giãy giụa như thế nào, cũng không chịu nhả miệng.

Cuối cùng vẫn là một con Dơi khổng lồ khác kích phát ra luồng gió lạ kia, mới khiến cho Huyền Vũ nhả mồm.

Chu Tước điều khiển vô tận linh hỏa Chu Tước, đốt cháy Dơi khổng lồ.

Bạch Hổ thì là hiệp trợ Từ Phàm ngăn cản số Dơi khổng lồ còn lại.

Nhưng tiền đề để họ chiến đấu đều là trong tình huống tránh né những luồng gió lạ đó.

Điều này dẫn đến, chiến đấu vốn dĩ kịch liệt biến thành một màn trò chơi theo lượt quỷ dị.

Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Phàm thi triển đủ loại thần thông ngũ hành uy lực lớn.

“ Thiên Hỏa Đông Ly.”

“Tam Nguyên Trọng Thủy.”

Một bên là Thiên Hỏa Đông Ly một bên khác là Tam Nguyên Trọng Thủy.

Dưới sự điều khiển của Từ Phàm, một lần lại một lần nổ tung bên người Dơi khổng lồ.

“Dơi không lồ này thế mà lại không phải là thân thể huyết nhục, không phải đá, không phải vàng, không phải gỗ.”

“Rốt cuộc thì đã được dựng dục như thế nào?” Từ Phàm khó hiểu nói.

“Nhiếp Linh.”

Một đôi bàn tay lớn màu tím, trong nháy mắt bắt lấy một con Dơi khổng lồ.

Từ Phàm có ý định lôi nó vào thế giới huyễn cảnh, bên trong huyễn cảnh trộn lẫn một sợi sức mạnh Mộng Yểm, chỉ cần dính vào, vậy sẽ vĩnh viễn trầm luân bên trong.

Lúc này con Dơi khổng lồ bị bàn tay màu tím bắt lấy, nhổ ra một đợt gió lạ từ trong miệng, tiêu diệt bàn tay lớn màu tím kia.

Sau đó lại đánh về phía Từ Phàm một lần nữa.

“Một con Dơi không lồ nhiều nhất có thể nhổ ra ba luồng gió lạ.” Từ Phàm quan sát nói.

Cuối cùng một đôi tay bằng nham thạch to lớn đánh bay con Dơi khổng lồ đang nhào về phía Từ Phàm.

“Thật có chút khó xử lý mà.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn vừa điều khiến Yêu tôn Hạch Đạn, linh hoạt tẩu vị trong gió lạ, vừa để Thiên Thủ Hư Tượng thi triển thần thông ngũ hành.

Những tẩu vị và bước điều khiển tinh diệu đến cực hạn này khiến cho những đệ tử đang quan chiến ở bên trong đại trận phải phát ra tiếng than sợ hãi thán phục.

“Tẩu vị này của Đại trưởng lão sợ rằng ta cả đời cũng học không nổi.” Ẩn thứ nói.

“Không sao, có thể từ từ học, sớm muộn cũng có thể trở nên giống với sư tổ.” Hàn Phi Vũ nói.

Hắn nhìn thấy những lần tẩu vị cấp Nano này của Từ Phàm, lập tức từ bỏ hi vọng học tập, trong lòng thầm nghĩ còn không làm thêm mấy món Tiên khí phòng hộ, còn có tác dụng một chút.

Nhưng ngay tại thời điểm này, thế cục bên ngoài đại trận bắt đầu biến hóa.

Một con Dơi khổng lồ bị Từ Phàm bắt được cơ hội, trực tiếp vây khốn bằng thần thông ngũ hành.

Sau đó trên đầu xuất hiện một cự kiếm dài ngạn trường, kim quang lấp lóe mang theo khí tức hủy diệt bổ xuống.

Trực tiếp phân Dơi khổng lồ từ một thành hai.

Ngay vào lúc Từ Phàm muốn quan sát xem con Dơi khổng lồ được hình thành từ thứ đồ gì.

Thì con Dơi khổng lồ bị phân thành hai đó biến thành gió lạ, dung nhập vào vực Cực Không.

Từ Phàm trông thấy một màn này, lập tức mất hứng thú.

“Thiên la địa võng ~ “

Từ Phàm trực tiếp sử dụng đại chiêu.

Bên ngoài đại trận, tất cả khu vực đều xuất hiện tia sáng cắt kim loại cấp bập Nano.

Trực tiếp bao phủ toàn bộ chiến trường, bắt đầu khép lại, tụ tập tại một điểm.

Trong nháy mắt, những con Dơi khổng lồ còn lại tất cả đều bị cắt chém thành những mảnh vụn không có quy tắc.

Chiến đấu kết thúc.

“Những con rơi khổng lồ này vậy mà lại do những cơn gió lạ kia dựng dục, nhưng là điều kiện này không thành lập được a!” Đứng trên đại trận của tông môn, Từ Phàm có chút nghi ngờ.

Chương 693: Hang ổ

Sau khi Từ Phàm điều khiển Yêu tôn Hạch Đạn trở lại tông môn thì giải trừ khống chế.

Cảnh tượng Dơi khổng lồ hóa thành gió lạ xuất hiện trong đầu của Từ Phàm, bắt đầu phân tích toàn bộ phương hướng.

Mỗi một chi tiết trong trận chiến đều vọng lại trong đầu của Từ Phàm.

Nhất cử nhất động của Dơi khổng lồ, còn có sự biến hóa của ánh mắt.

“Haofn toàn là dã thú chưa được khai hóa, chỉ có trong thời khác mấu chốt kích phát thần thông theo ban năng.”

“Không có cảm giác đau, lúc chiến đấu cũng không có cử động rõ ràng bị khống chế, hẳn là tuân theo một bản năng nào đó đi đến đây.”

“Nếu không có gì ngoài ý muốn bọn chúng hẳn là có một cái ổ, cái ổ đó có khả năng thai nghén dị bảo của bọn chúng.” Từ Phàm phân tích nói.

“Bồ Đào ngươi có phân tích ra được cái gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Vào thời điểm khi con Dơi khổng lồ kia hóa thành gió lạ, còn tản ra một khí tức quỷ dị.”

Một tia nửa xám nhưng không phải mầu trắng, một khối khí như trạng thái sương khói xuất hiện trước mặt của Từ Phàm.

“Trong kho dữ liệu của Bồ Đào không có ghi chép, không biết là vật gì, đang trong quá trình phân tích.” Bồ Đào nói.

Dựa theo hồi trước hắn sẽ không nói nhiều như vậy, nhưng dạo gần đây đủ loại hạng mục công việc cho thấy, hắn tốt nhất nên nói nhiều thêm một câu, không thì lại có vẻ như hắn rất vô dụng.

“Có mùi vị sức mạnh Mộng Yểm, còn có đại đạo hủy diệt, tử vong ẩn chứa ở trong đó, xóa sạch vạn vật, sinh cơ tàn lụi.” Trong mắt Từ Phàm chứa ánh sáng nhìn chằm chằm khối không khí kia nói.

“Quả nhiên là một nơi khiến người ta chán ghét.”

Ngay vào thời khắc này, Vương Vũ Luân mang theo Tinh tìm tới cửa.

“Từ bá bá, ta nghĩ ra phương pháo có thể khiến chúng ta rời khỏi đây.” Tinh nói.

“Phương pháp gì?” Từ Phàm kinh ngạc đến vui vẻ hỏi.

“Ta vừa nhận được một môn thần thông trong ký ức truyền thừa, nó có thể tùy thời rời khỏi cái tu tiên giới này, cũng có thể đưa theo Ẩn Linh đảo rời khỏi.”

“Ta trực tiếp đưa theo Ẩn Linh đảo rời khỏi cái Tu Tiên giới, các ngươi lại trở về chẳng phải là được rồi sao?” Nét mặt của Tinh rất ngây thơ.

“. . .”

“Ý tốt của Tinh ta nhận, nhưng bây giờ cũng chưa có cần thiết lắm.” Từ Phàm nói, từ bên trong hành cung đạo khí móc ra một viên đường Bách Linh Qủa đưa cho Tinh.

Từ Phàm cảm giác ở chỗ này vẫn an toàn hơn một chút, nếu quả như thật muốn rời khỏi Tu Tiên giới, còn chưa biết rõ sẽ gặp phải cái gì.

“Được thôi ~” Tinh vui vẻ nhận lấy viên đường Bách Linh Qủa.

“Ta cũng nghe thấy Tinh bảo có biện pháp mới đưa nàng đến đây, không ngờ lại là cái này.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

“Từ đại ca chúng ta có thể ra ngoài sao?”“

“Đương nhiên có thể ra ngoài, chỉ là cái giả phải trả hơi lớn một chút, cho nên tìm thêm một vài con đường khác, đợi đến khi mà thực sự không còn cách nào khác, mới sử dụng thủ đoạn đó rời khỏi chỗ này.” Từ Phàm nói.

Hắn từng để cho Bồ Đào tính toàn, nếu như cho nổ tung nút năng lượng tiên khí gần một nửa cái bệ của Ẩn Linh đảo, sẽ có thể ổn định không gian xung quanh rồi từ đó truyền tống ra bên ngoài.

Nhưng nếu làm như vậy, sự nỗ lực của số một và số hai mấy trăm năm gần đây đều sẽ bị uống phí.

Phải biết rằng bệ của Ẩn Linh đảo, chỉ tính đến tiết điểm năng lượng tiên khí đã có sáu mươi tư cái, cho nổ như thế sẽ mất gần một nửa, Từ Phàm cảm thấy số một số hai nhất định sẽ kháng nghị bãi công, chỉ có thể để mình đích thân luyện chế từng cái một.

Cho nên Từ Phàm thà rằng hao tốn thời gian trăm năm tìm kiếm đường ra, cũng không muốn cho nổ tung tiết điểm năng lượng Tiên khí truyền tống ra bên ngoài.\

“Được rồi, ngươi nhìn đi, vào thời khác nguy nan của tông môn, ta cũng không giúp được điều gì.”

“Ta chỉ có thể đi tinh không câu nhiều một chút, xem xem có thể câu được thứ đồ gì tốt, có thể giúp được tông môn hay không.” Vương Vũ Luân có chút hổ thẹn nói, hắn phát hiện những năm gần đây chưa từng làm được một điều gì có tính thực tế cho Ẩn Linh đảo .

“Vũ Luân, suy nghĩ này của ngươi là không đúng rồi.”

“Ngươi rất quan trọng đối với toàn bộ Ẩn Linh môn, là loại quan trọng mà ngươi không thể tưởng tượng được.” Từ Phàm kiên định nói, một Plugin của cấp bậc cái khái niệm là khái niệm gì?

Chỉ cần ở bên trong phạm vi khái niệm, hắn chính là một tồn tại vô địch.

Vương Vũ Luân có chút xấu hổ, hắn chưa từng có cảm giác mình quan trọng với Ẩn Linh môn như vậy.

“Các ngươi yên tâm, thêm một đoạn thời gian nữa chúng ta sẽ rời khỏi đây.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, để hai người không cần lo lắng.

Ngay vào lúc này thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, lại có một đợt Dơi khổng lồ đột kích.”

“Để con rối kiếm trận đi đi.” Từ Phàm phân phó nói, sau khi nhìn rõ Dơi khổng lồ được hình thành cái gì, hắn đã không còn hứng thú đối đích với chúng.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Một con rối kiếm trận ba con rối Đại Thừa Kỳ, hóa thành bốn luồng sáng bay về phía bên ngoài của đại trận phòng hộ của Ẩn Linh đảo.

Lần này tổng cộng có mười năm con Dơi không lồ bay đến, phân biệt tụ lại một chỗ, tập kích về phía cái bệ của Ẩn Linh đảo.

“Tăng thêm đặc tính của Dơi khổng lồ, có sự nhận biết với năng lực linh khí, trình độ của sự nhận biết, cảm giác trình độ, trước mắt là trung cấp.”

Một dòng tin tức được ghi lại trong kho số liệu của Bồ Đào.

Lúc này các vị đệ tử đều đã tản ra, nhận được tin tức tông môn lại một lần nữa bị Dơi khổng lồ tập kích, nhìn thấy tông môn phái con rối kiếm trận ra bên ngoài, tất cả đều yên tâm đi làm việc của bản thân mình.

Chỉ có Hàn Phi Vũ mở ra phát sóng trực tiếp kết nối với quầng sáng, mở ra quầng sáng phát sóng trực tiếp xem đối địch diễn ra như thế nào.

Chiến đấu tới cũng nhanh, đi cũng nhanh.

Hàn Phi Vũ chỉ nhìn thấy con rối kiếm trận kích phát kiếm trận tuyệt sát ngũ hành to lớn.

Lập tức tất xả Dơi khổng lồ bị kiếm khí trong kiếm trận cắt cổ, cuối cùng tập tức tiêu tan, để cho những luồng gió mà được hóa thành bởi những những con Dơi sau khi chết quay về.

Cả qua trình trước sau không đến một khắc đồng hồ, nhưng lại khiến cho Hàn Phi Vũ hiện rõ vẫn chưa thỏa mãn.

“Sự chuẩn xác đó quả thực là vượt quá chính xác rồi.” Hàn Phi Vũ phảng phất thấy được đáp án tiêu chuẩn giải đề của một đề khó vậy.

“Đương nhiên tiêu chuẩn, đây là con rối kiếm trận được Bồ Đào điều khiển đấy, chuẩn xác đến cực hạn, còn hơn cực hạn của cảnh giới cấp bậc thợ thủ công.” Vương Hướng Trì xuất hiện bên người Hàn Phi Vũ.

“Sư phó ~ “

Hàn Phi Vũ nhìn thấy Vương Hướng Trì cười hành lễ.

“Vừa tu luyện xong, ghé thăm ngươi một chút.” Hiệu trưởng Vương Tường Trì nói.

“Sư phó, vừa hay đến giờ cơm, ta mời ngài ăn đại tiệc bách linh, thế nào?” Hàn Phi Vũ nói.

Nghe được bách linh tiệc, Vương Tường Trì lúc này nhẹ gật đầu.

Bách linh tiệc là món ăn nhà ăn mới nhất gần đây của Ẩn Linh, nghe nói là đệ tử mạch mỹ thực, căn cứ vào cơ sở của bản nguyên ngũ hành và tiên linh chí khí được sinh ra từ núi ngữ sắc.

Áp dụng năm loại linh thái ngũ hành có tính đại diện, yến tiệc được nấu nướng bằng nó.

Nhưng mà một phần sẽ tiêu tốn tích phân nửa đời của một đệ tử bổ thông, xa xỉ vô cùng.

Nhưng chút đồ nhỏ đấy đối với Hàn Phi Vũ mà nói, chỉ là vấn đề hắn có muốn ăn hay không.

Lúc này, con rối kiếm trận đã giệt sạch Dơi khổng lồ, đi thẳng tới khu vực hạch tâm của Tụ Linh trận, ở nơi đó chờ lệnh chuyên môn đối phó với Dơi khổng lồ.

Sau ba tháng, một con rối kiếm trận vừa hoàn thành một trận chiến đang chuẩn bị muốn quay về khu vực hạch tâm của Tụ Linh trận bổ sung năng lượng, lại gặp phải một đợt rơi khổng lồ nữa.

Từ Phàm nhìn trận chiến với Dơi khổng lồ, không khỏi nói: “Có phải chúng ta đang hướng về hang ổ của chúng hay không? Sao mà tần suất gặp được Dơi khổng lồ càng ngày càng cao.”

Ba tháng qua, Dơi khổng lồ chết trong tay con rối kiếm trận không đến mọt nghìn cũng có tám trăm.

“Không bài trừ loại khả năng này.” Thanh âm Bồ Đào vang lên.

Chương 694: Khốn cảnh

“Nếu đã là phương hướng hang ổ của bọn chúng, vậy sang đó xem một chút đi.” Từ Phàm nói.

Hắn biết đằng sau đó khẳng định sẽ xuất hiện những con Dơi khổng lồ lợi hại hơn nữa, nhưng vấn đề không lớn.

Chỉ trong khoảng thời gian Từ Phàm nói chuyện với Bồ Đào, trận chiến bên ngoài đại trận phòng hộ đã kết thúc

Con rối kiếm trận đứng sừng sững bên ngoài đại trận phòng hộ của Ẩn Linh đảo, ánh mắt sắc bén nhìn về phía trước.

“Cũng không biết bên trong hang ổ của bọn chúng có bảo bối gì.” Từ Phàm có chút chờ mong.

Ngay vào lúc này, Tùy Ảnh mang theo Vương Linh Nhi tới bái phỏng.

“Rất tốt, nhìn trạng thái của ngươi hẳn đã triệt để tấn cấp thành thiên khôi sư cử giai rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vừa vững chắc, cho nên muốn xin phép Đại trưởng lão cho chiến đấu.” Tùy Ảnh nói.

“Xin chiến sao? Ngươi muốn đi ra bên ngoài chiến đấu với những con Dơi khổng lồ kia.” Từ Phàm hỏi.

Tùy Ảnh nhẹ gật đầu.

Từ Phàm phân phó một tiếng với Bồ Đào.

Không bao lâu một con rối Đại Thừa kỳ kiếm tu chuyên môn dùng để điều khiển xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

“Con rối này đã đợi ngươi một thời gian rất dài, tên là Kiếm Ảnh, hi vọng về sau ngươi không cô phụ nó.” Từ Phàm nói.

Tùy Ảnh nhìn một chút con rối Kiếm Ảnh, bên trong ánh mắt xuất hiện một tia si mê, cuối cùng trở nên kiên định.

“Nhất định sẽ không phụ sự kỳ vọng Đại trưởng lão.” Tùy Ảnh kiên định nói.

“Chả qua ngươi xin chiến coi như xong, cuộc chiến bên ngoài quá đối phong hiểm, không có sự tính toán chuẩn xác, chỉ cần một chút sơ hở thôi ngươi cũng có khả năng bị những luồng gió lạ ấy làm tàn lụi.”

“Trở về làm quen một chút với Kiếm Ảnh, đến thời điểm cuối cùng có tương ứng nhiệm vụ phát cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Vâng.”

Tùy Ảnh nhẹ gật đầu, nhận lấy con rối cùng Vương Linh Nhi rời khỏi.

Nhìn phương hướng của hai người, Từ Phàm cười nói: “Xem ra không cần thêm bao lâu nữa, ta có thể uống rượu mừng rồi.”

Lúc này, bên ngoài đại trận phòng hộ của Ẩn Linh đảo, lại tới một đợt Dơi khổng lồ.

Nhưng Dơi khổng lồ lần này không giống với những lần trước, toàn thân nó đen nhánh, giống như ác ma trong đêm tối.

Mấu chốt nhất chính là, nó có thể tự do xuyên thẳng qua bên trong những luồng gió lạ, không giống Dơi khổng lồ khác phải tránh né.

“Dựa theo chiêu bài cũ, đây chính là tinh anh quái ha.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Để cho ta xem nào.”

Từ Phàm nói rồi nhắm mắt lại, tiếp quản con rối Kiếm Trận bên ngoài đại trận phòng hộ.

Linh kiếm bên trong hộp kiếm của con rối kiếm trận hung mãnh xông ra như một trường long đạo kiếm.

Cuối cùng hóa thành một Kiếm Trận Thương Long, chiếm cứ bên ngoài đại trận phòng hộ.

Một tiếng rồng ngâm theo tiếng kiếm rít vang lên, thương long kiếm trận kia như một con chân long, mang theo hơi thở uy nghiêm.

Sau đó linh khí của Ẩn Linh đảo mãnh liệt tuôn ra, gia trì bên trên thương long kiếm trận.

Cuối cùng thương long kiếm trận bắt đầu biến hóa, biến thành càng ngày càng sống động.

Con rối kiếm trận ở ngay đằng sau Thương Long Kiếm Trận.

Từ Phàm phát hiện càng đi về phía trước, tần suất gió lạ xuất hiện càng ngày càng cao.

Thổi đến đại trận phòng hộ của tông môn không có vấn đề, những nếu thổi đến trên thân linh kiếm cấp bậc đạo khí thì sau khi quay lại sẽ phải tu sửa lớn.

Cho nên dưới tình huống như này, loại kiếm trận đại khai đại hợp này đã không còn thích hợp để dùng.

Chiến đấu bình thường còn đỡ, gặp phải loại chiến đấu lợi hại một chút này lại không co cách nào tốt.

Lúc này những con Dơi phổ thông đã xông vào phạm vi công kích của thương long kiếm trận, trực tiếp bị thần long vẫy đuôi đem đi hết.

Sau đó liền cảnh giác nhìn chằm chằm Dơi khổng lồ đen nhánh nơi xa kia.

Con Dơi khổng lồ kia cũng không vội vã công kích, mà là đảo quanh Ẩn Linh đảo, bên trong ánh mắt hiện lên một nét suy tư.

“Tinh anh quái có trí tuệ.” Từ Phàm nói.

“Gió lạ của khu vực này là do các ngươi dẫn tới sao?” Con rối kiếm trận mở miệng nói ra.

Kết quả Dơi khổng lồ không có đối diện một tia phản ứng, mà lại hóa thành một luồng sáng đen, lao đến phía Thương Long Kiếm Trận.

Một kiếm khí chí thuần được thương long kiếm trận nhổ ra, trực tiếp chém về phía ánh sáng đen kia.

Chỉ thấy con dơi đó hóa thành một luồng sáng đen, trong nháy mắt trốn bên trong gió lạ, đạo kiếm khi kia trực tiếp bị phá hủy.

“Cách chiến đấu như này vô lại.” Từ Phàm cà khịa nói.

Dơi khổng lồ tránh thoát được kiếm quang, trong nháy mắt lại thoát ra từ bên trong gió lạ, lần nữa phóng về phía Thương Long Kiếm Trận.

Kết quả vừa thấy mặt, trực tiếp xuất ra một luồng gió lạ, đánh rơi một miếng long lân trong thương long kiếm trận, nó đại biểu cho một đạo khí.

Nhìn thấy một màn này, trong nháy mắt Từ Phàm trở nên phấn trấn.

“Không thể nhắm mắt chơi bừa a, thương tiếc một cái là thiếu mất một thanh linh kiếm, này còn chịu nổi sao?”

Trong mắt rồng của thương long kiếm trận lóe lên ánh sáng, Dơi khổng lồ bắt đầu triền đấu.

Kết quả sau mấy hiệp đấu, thương long kiếm trận lại rơi thêm vài miếng long lần, điều này khiến Từ Phàm có chút đau lòng.

“Bồ Đào phân phối mấy chục vạn linh kiếm ngũ giai sử dụng phế liệu luyện chế, trước hợp thành một cho ta rồi lại nói.” Từ Phàm nói, hắn muốn trang bị thêm áo giáp cho thương long kiêm này.

Trong nháy mắt, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn chỉ thấy Vạn Bảo Phong ẩn chứa báo khổ, đỉnh núi mở ra một lỗ hổng.

Từ lỗ hổng bay ra mấy chục vạn ngũ giai linh kiếm, tất cả đều bay về phía Thương Long Kiếm Trận.

Thương Long bản plus xuất hiện trước mặt Dơi khổng lồ.

Có sự gia trì của mấy chục vạn ngũ giai linh kiếm, thương long kiếm trận nhất thời như được tăng thêm Buff, đánh với Dơi khổng lồ càng đánh càng hăng.

Sau mấy hiệp, Dơi khổng lồ phát hiện không thể chiếm được lợi ích gì, liền nhân cơ hội bị đuôi của thương long kiếm trận vỗ một phát trốn vào bên trong gió lạ.

Sau đó bỏ trốn mất dạng.

Thương long kiếm trận chỉ là gào một tiếng đối với bóng lưng của Dơi không lồ, thì bất lực hóa thành linh kiếm quay về bên trong hộp kiếm.

“Bồ Đào, tránh hang ổ của Dơi khổng lồ ra, đến khu vực biên giới hạch tâm cần bao nhiêu thời gian?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, dựa theo tốc độ trước mắt, cần hai trăm ba mươi năm.”

“Chẳng lẽ thật phải nổ tung cái bệ tiết điểm tiên khí tiến hành truyền tống sao?” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Từ Phàm vừa nghĩ tới nếu thật là phải làm như thế, còn phải tiêu tốn thêm mấy trăm năm thời gian luyện chế lại cái tiên khí tiết điểm này, cộng thêm thời gian sửa chữa cái bệ, chỉ sợ cần đến bẩy tám trăm năm.

“Đau đầu quá cho nên nếu tiếp đây lại đến mấy thứ đồ chơi này, đánh cũng không có biện pháp đánh.” Từ Phàm thở dài nói.

“Chủ nhân, Hàn Phi Vũ đồ tôn của ngài cầu kiến.” Thanh âm Bồ Đào vang lên.

“Chẳng lẽ tới giải quyết vấn đề sao?”

“Để hắn vào đi.”

Hàn Phi Vũ choàng trên mình đạo bào Ẩn Linh khiến cho khuôn tầm thường của hắn hiện lên một chút anh tuấn.

Mặc dù còn kém một chút so với nhân vật chính, nhưng nhan sắc này đã được coi là không có chỗ thiếu hụt.

Không biết rõ vì sao trong đầu Từ Phàm lại xuất hiện loại ý nghĩ này.

“Bái kiến sư tổ.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói.

“Đứng lên đi, không cần khách khí như thế.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sư tổ, đồ tôn có bảo vật dâng lên.” Hàn Phi Vũ nói, hắn lần này tới chính là vì giải quyết vấn đề.

Sau khi hắn quan sát trận chiến ngày hôm nay, phát hiện tông môn đã gặp phải khốn cảnh.

Nếu như đều là đám Dơi khổng lồ phải tránh né gió lạ còn tốt, những hiện nay lại xuất hiện Dơi không lồ có thể trốn vào bên trong gió lạ, khi con rối kiếm trận vô dịch đó ứng phó hiện rõ sự lao lực.

Nhìn màn chiến đấu này, Hàn Phi Vũ đột nhiên nhớ đến, bên trong nhẫn không gian của hắn, có sáu khối ma phương có thể phá hủy phong ấn không gian.

Những thứ này đều là ban đầu khi hắn phát hiện sự biến hóa của những mảnh vỡ cùng vật chất bên cạnh khối ma phương, hiện nay hoàn toàn toàn toàn biến thành ma phương có thể phá hủy phong ấn không gian.

Chương 695: Thỉnh giáo sau khi tặng quà, hiệu quả đặc biệt tốt ~

“Tông môn đã chiếm rất nhiều tiện nghi từ ngươi rồi, ngươi dâng lên bảo vật nữa, thật sự khiến cho người làm sư tổ ta đây có chút áy náy.” Từ Phàm nói, nhưng mà trong lòng vẫn chờ mong đồ tôn Thiên Tôn này của mình muốn dâng lên bảo vật gì.

“Ta và tông môn có phúc cùng hưởng, có hoạ cùng chịu, khi tông môn gặp cảnh khốn cùng, há có thể tư lợi quấy phá.”

Hàn Phi Vũ đang nói lấy ra sáu mảnh ma phương màu xanh đậm.

Từ Phàm nhìn xem sáu ma phương không gian màu xanh đậm, không khỏi cảm thán một câu.

“Cái gì cũng không bằng tốt số á ~”

Nghe được Từ Phàm nói một câu xúc động, Hàn Phi Vũ gãi đầu một cái, không biết nên nói cái gì.

Bàn về tài phú, những đồ vật hắn tích góp trong tay bao năm, đồ vật bồi dưỡng tan tác toàn bộ nhà kho bảo vật của Ẩn Linh môn cũng không thành vấn đề.

Nhưng mà bàn về công pháp thần thông, thiên phú trời ban, chiến lực tu vi, dù là có một trăm người như hắn hợp lại cùng nhau, cũng không bằng vị sư tổ trước mắt này.

Truyền thuyết sư tổ vẫn là Hợp Thể kỳ, nhưng mà khí chất thản nhiên kiên quyết với thế gian đó trên người sư tổ, còn áp bức hơn mấy phần so với Yêu tôn Vô Địch kia.

Hắn ngưỡng mộ thiên phú kiên quyết với thế gian của sư tổ, có lẽ sư tổ cũng ghen tị kiểu cơ hội nghịch thiên này của hắn nhỉ.

“Chủ nhân, không gian xung quanh của Ẩn Linh đảo bị sức mạnh của ma phương không gian này trấn áp, đã hướng tới ổn định, chỉ cần bỏ ra cái giá chắc chắn, thì có thể truyền tống ra khu này.” Thanh âm của Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm đang nhìn ma phương không gian phát tán ra sức mạnh kỳ dị, lại nhìn một chút đồ tôn này của mình.

“Sáu cái ma phương không gian này của ngươi, tông môn trước hết mượn dùng một chút, về phần chi phí, ngươi có thể đi vào bên trong bảo hộ chọn lựa một món Tiên Khí.”

“Chờ tông môn rời khỏi khu vực này, thì trả lại sáu cái ma phương không gian này cho ngươi.” Từ Phàm nghĩ ngẫm nói.

Hắn cũng là người cần thể diện, cảm giác người khác không thể chiếm tiện nghi chưa đủ, có qua có lại mới có thể dài lâu.

Cho dù là giữa bản thân và đồ tôn cũng cũng nên giống vậy.

“Sư tổ, ta không cần Tiên Khí, sáu cái ma phương không gian này, dù là cho tông môn cũng không sao hết, chỉ cần tông môn có thể thoát khỏi cảnh khốn cùng thì được.” Hàn Phi Vũ nói.

Những năm nay hắn đã coi tông môn như nhà của mình rồi, thậm chí ngay cả nguyên tắc nhất quán của bản thân cũng bắt đầu dần dần bị phá vỡ, đồ vật trước kia có chết cũng không thể lấy ra, cũng bắt đầu từ từ lộ diện ra vì tông môn.

Nhưng tông môn cũng không phụ sự kỳ vọng của hắn, mỗi một món đồ đổi lấy được từ những lần bỏ ra đấy cũng đều là đồ vật mà hắn cần gấp.

Từ Phàm phất tay để Hàn Phi Vũ ngừng lại lời nói phía sau.

“Ngươi có tâm ý này cũng đã đủ rồi, nếu như lần này ta nhận ma phương không gian này của ngươi, ngươi không cầu hồi báo, vậy thì lần sau, lần sau nữa, ta cầm quen tay rồi thì phải làm sao?” Từ Phàm cười như không cười nhìn đồ tôn này của mình.

Trong chớp nháy mắt, hắn lại đột nhiên có loại cảm giác bị lột sạch.

Nghe được lời nói của Từ Phàm, Hàn Phi Vũ cảm giác điều này cũng không có gì lớn lao, nhưng mà lại cảm giác có chút không thích hợp.

“Được rồi, không nói nhiều với ngươi nữa, tâm ý của ngươi sư tổ nhận.”

“Đồ vật sư tổ cho ngươi ngươi cũng phải nhận lấy.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai đồ tôn tốt của mình.

“Đồ tôn đa tạ sư tổ ban thưởng.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói.

“Nói lời khách khí gì vậy.”

Từ Phàm nói rồi tiếp lấy một thanh Hung Bạch lướt tới từ ổ rùa nhào về phía hắn, hắn bắt lấy Hung Bạch bằng tay, ngón tay cái thuận theo kim đồng hồ cuộn lại mai rùa của Hung Bạch.

Hung Bạch lộ ra biểu cảm thoải mái.

“Sư tổ, đồ tôn còn có một số nghi hoặc về việc tu luyện, muốn thỉnh giáo ngài.” Hàn Phi Vũ nói.

Đôi khi Hàn Phi Vũ cũng sẽ thỉnh giáo Từ Phàm, nhưng phát hiện hiệu quả của nó không có tốt bằng thỉnh giáo sau khi đưa đồ.

Cho nên lần này đương nhiên không thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy.

Từ Phàm vung tay lên, một tòa Truyền Tống Trận xuất hiện ở dưới chân hai người.

Linh quang lấp lóe, Từ Phàm và Hàn Phi Vũ đã xuất hiện ở trong đạo trường bí cảnh.

Nơi này là nơi Từ Phàm truyền đạo cho mấy tên đồ đệ của hắn.

“Ngươi có nghi hoặc gì về nhất đạo Kiếm Trận?” Từ Phàm cười hỏi, trong lòng đang nghĩ lúc này đành chỉ điểm nhiều một chút, cũng không uổng công đồ tôn mình tri kỷ như thế lấy ra những bảo vật này.

“Sự biến hóa và tổ hợp chi đạo của kiếm trận, đồ tôn vẫn luôn không nắm bắt được trọng điểm, chuyển đổi ở giữa kiếm trận luôn luôn cảm giác có một tia khó chịu.”

Nghe được lời nói của đồ tôn mình, Từ Phàm nhẹ gật đầu.

Dựa vào tư chất của đồ tôn mình có thể gặp khó ở cái điểm này, vậy thì nói rõ là thực sự cố gắng rồi.

“Cái này đơn giản, thứ nhất là siêng năng luyện tập, thứ hai chính là đạo vận chuyển với kiếm trận, có lĩnh ngộ cấp độ càng sâu.”

Từ Phàm vung tay lên, năm thanh linh kiếm Ngũ Hành thuộc tính các loại xuất hiện ở trên bầu trời, đã tổ hợp thành kiếm trận Tiểu Ngũ Hành, cái này thuộc về kiếm trận cấp bậc nhập môn của kiếm trận chi đạo.

“Tin rằng kiếm trận Tiểu Ngũ Hành này, ngươi đã luyện đến tùy tâm chi cảnh.” Từ Phàm hỏi.

Hàn Phi Vũ gật gật đầu.

Sau đó kiếm trận Tiểu Ngũ Hành lại tổ hợp lẫn nhau, đã biến thành kiếm trận Phong Lôi.

Sau khi biến đổi một phen, hóa thành kiếm trận Tam Tài, cuối cùng biến thành kiếm trận Lưỡng Nghi.

Hàn Phi Vũ nhìn diễn biến kiếm trận trên bầu trời, đã rơi vào trong trầm tư.

Hắn có chút lĩnh ngộ, nhưng vẫn là phía trước mù mờ như màn sương, chỉ có thể nhìn rõ một lần huyễn ảnh.

Từ Phàm đang nhìn vẫn sẽ có phản ứng, không khỏi có chút cảm thán.

Có được tất có mất, nếu đổi lại là nhân vật chính nổi tiếng là người bình thường nhưng không tầm thường, đoán chừng hiện tại đã thấy rõ thứ hắn muốn diễn tả là gì.

Kiếm trận trên bầu trời biến đổi thêm lần nữa, từ kiếm trận Lưỡng Nghi, dần dần biến thành kiếm trận Tiểu Ngũ Hành.

Trong mắt của Hàn Phi Vũ càng ngày càng sáng, cuối cùng kích động hành lễ với Từ Phàm rồi nói: “Đa tạ sư tổ cảm mến truyền dạy, đồ tôn đã hiểu ra rồi.”

Từ Phàm lắc đầu thản nhiên nói: “Không, ngươi vẫn không hiểu, tiếp tục xem.”

Kiếm trận trên bầu trời một lần nữa diễn hóa, từ kiếm trận Tiểu Ngũ Hành biến thành kiếm trận Đại Ngũ Hành, cuối cùng lại biến thành kiếm trận Tuyệt Sát Ngũ Hành, kiếm trận Phong Lôi Ngũ Hành, kiếm trận Âm Dương Ngũ Hành, kiếm trận.Sinh Tử Ngũ Hành

Trên bầu trời tạo thành linh kiếm của kiếm trận dần dần bắt đầu nhiều hơn, cuối cùng có số lượng vạn thanh linh kiếm.

Một vạn thanh linh kiếm ở trên bầu trời biến hóa kiếm trận các kiểu, khuấy động uy phong của thiên địa, biến hóa của Ngũ Hành.

Sau đó, trên bầu trời vạn thanh linh kiếm bắt đầu dần dần giảm bớt.

Từ kiếm trận có uy lực lớn nhất từ từ hướng về diễn biến chiến lược cơ sở nhất.

Cuối cùng lại trở thành kiếm trận Lưỡng Nghi cơ sở nhất.

“Thấy rõ rồi chứ?” Từ Phàm lại hỏi.

“Đồ tôn lĩnh ngộ một nửa rồi.” Trong ánh mắt Hàn Phi Vũ mang theo một tia mê hoặc.

“Tiếp tục xem ~”

Kiếm trận lần nữa biến đổi, chỉ là kiếm trận diễn hóa lần này càng cao cấp hơn, càng thêm huyền ảo.

Kiếm trận Tam Tài, kiếm trận Tứ Tướng, kiếm trận Ngũ Lôi, kiếm trận Lục Nguyên, kiếm trận Thất Tinh…

Lại là từ diễn biến cơ sở nhất đến cao cấp nhất.

Lại từ diễn biến cao cấp nhất thành kiếm trận cơ sở nhất.

“Thấy rõ rồi chứ?” Từ Phàm lại hỏi.

Hàn Phi Vũ lúc này có chút chết lặng, cảm giác điểm kiếm trận chi đạo đó mà vừa rồi mình thật vất vả lĩnh ngộ được toàn bộ đều quên rồi.

“Ngoại trừ cái này, về kiếm trận chi đạo ngươi còn có nghi hoặc khác sao?” Từ Phàm hài lòng nhẹ gật đầu, cười hỏi.

“Đây chính là nghi hoặc lớn nhất của đồ tôn.” Hàn Phi Vũ nói.

Ngay khi hắn cho rằng sư tổ xung quanh mình còn muốn diễn hóa Kiếm Trận nhất đạo vì mình, thanh âm của Từ Phàm vang lên.

“Được rồi, vấn đề mà ngươi nghi ngờ đã giải quyết, nếu không có chuyện việc gì có thể đi về rồi.”

Chương 696: Truyền tống không chính xác

Hàn Phi Vũ rời khỏi cùng với sự hoang mang.

Dựa theo lời nói của Từ Phàm, ở phương diện này hắn đã thông suốt

rồi.

Mặc dù hắn không có cảm giác, nhưng mà hắn tin tưởng sư tổ mình sẽ không lừa gạt mình.

Bên trong thế giới thí luyện, nơi đạo trường Sinh Tử giả lập.

Hạng Vân và Hàn Phi Vũ hai đệ tử của Kiếm Trận nhất đạo đang vận chuyển kiếm trận, liều mạng tranh đấu.

Chỉ thấy hai phe kiếm trận ở trong không trung lần lượt va chạm, lần lượt tìm kiếm điểm yếu phòng thủ của kiếm trận, công kích bản thể đối phương.

Nhưng mấy hiệp liên tiếp, hai phe đều không có chiếm được tiện nghi gì.

“Phi Vũ sư đệ, ngươi lại đi thỉnh giáo Đại trưởng lão à?” Hạng Vân có chút ghen tị nói.

Mặc dù toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn, đều có thể tùy lúc đi thỉnh giáo đại trưởng lão.

Nhưng mà nhất định trước tiên phải qua được cửa ải kia của Bồ Đào, nếu như Bồ Đào phán đoán vấn đề này ở trong tông môn có cách giải quyết, không cho phép làm phiền tới đại trưởng lão.

Ở trong đệ tử tông môn, chỉ có lác đác mấy người có thể vượt qua Bồ Đào, trực tiếp đi gặp đại trưởng lão thỉnh giáo.

Hàn Phi Vũ sư đệ trước mắt chính là một trong số đó.

Lúc này Hàn Phi Vũ cảm giác toàn thân đặc biệt dễ chịu, là loại linh lực đó, cảm giác kiếm trận chi đạo vận hành đặc biệt mượt mà trơn tru.

Giống như thông suốt trong nháy mắt.

“Quả nhiên không gạt được sư huynh, mới từ chỗ đại trưởng lão trở về, có được giác ngộ, vội nhịn không được tìm sư huynh luận bàn một chút”.” Hàn Phi Vũ vừa cười vừa nói.

“Cảm giác được rồi, loại cảm giác ngừng ngắt ở giữa vận hành biến hóa kiếm trận đó trước kia của sư đệ không thấy nữa, hơn nữa toàn bộ kiếm trận phảng phất như được trời ban cho một tia linh tính.” Hạng Vân tán dương nói.

Đang lúc Hàn Phi Vũ nghĩ đến bản thân cần lộ ra một biểu cảm đắc ý hay không, lời nói của Hạng Vân xoay chuyển.

“Nhưng mà chỉ là những thứ này, sư đệ muốn chiến thắng ta còn chưa đủ.”

Chỉ thấy kiếm trận Hạng Vân điều khiển trong nháy mắt biến hóa, toàn bộ không gian chiến đấu lập tức tiếng sấm rền vang.

Kiếm trận trong nháy mắt hóa thành cự lôi bổ tới Hàn Phi Vũ.

Thứ đó như là thùng cự lôi thô, trực tiếp xuyên qua kiếm trận thủ hộ của Hàn Phi Vũ bổ lên trên người hắn.

Chiến đấu kết thúc,

Hàn Phi Vũ đã đi tới chuẩn bị đại sảnh chiến đấu, chỉ gặp trong đại sảnh có rất nhiều đệ tử hẹn đánh nhau lần nữa.

“Hạng Vân sư huynh, trước kia vì sao chưa từng gặp qua một chiêu này?”

Hàn Phi Vũ nhận biết kiếm trận này, tên là kiếm trận Ngũ Lôi, là thần thông tuyệt hảo đột nhiên tập sát của đối địch, nhưng điều kiện tu luyện dị thường hà khắc, hơn nữa yêu cầu dị thường cao đối với tư chất của Kiếm Trận nhất đạo, hiện tại hắn cũng đang học, chỉ là bây giờ vẫn là tiểu thành chi cảnh.

“Đại trưởng lão đã từng nói, ở phương diện này của chiến đấu có thể giấu vài chiêu thì nên giấu, bằng không bị người ta nhìn một cái đã nhìn thấu, bắt đầu chiến đấu nhàm chán bao nhiêu.” Hạng Vân vừa cười vừa nói.

“Không biết vừa rồi Phi Vũ sư đệ có giấu dốt nhường hay không.”

Hàn Phi Vũ không đơn thuần là ẩn giấu vài chiêu, mà là ẩn giấu hơn mấy trăm chiêu.

Vừa rồi chỉ là đối chiến giả lập, một vài ngoại lực hắn không cách nào dùng ra.

Nhưng cho dù là có thể lấy ra, Hàn Phi Vũ cũng sẽ không làm như thế, dù sao xuất ra mấy khung con rối Đại Thừa kỳ có chút bắt nạt người ta.

“Một chiêu ta cũng không có giấu, để đối phó Hạng Vân sư huynh, đã đã dùng hết toàn lực.” Hàn Phi Vũ nói.

“Sư huynh đệ đã bao năm rồi, ai còn không biết ai.” Hạng Vân vỗ vỗ bả vai của Hàn Phi Vũ, rời khỏi thế giới thí luyện, chỉ là bình thường hẹn luận bàn giả một chút, không đến mức chậm trễ thời gian dài như vậy của hắn.

Hàn Phi Vũ đang nhìn bóng lưng Hạng Vân rời đi, lại quay người mở ra đối chiến sinh tử, chẳng qua lần này đối thủ là những đệ tử khác.

Lúc này Từ Phàm đã mang theo sáu cái ma phương không gian kia, đi vào bên trong không gian dưới lòng đất.

“Vì sao thứ này là hình lập phương, nếu như đổi thành hình cầu, nhìn có vẻ thú vị.” Từ Phàm đang nhìn bảy cái ma phương không gian bày ra chỉnh tề nói.

“Bồ Đào, nhớ kỹ bảy cái ma phương không gian này có thể truyền về Tiên thành Lâm Sơn hay không.” Từ Phàm hỏi.

“Không thể, mặc dù đã trấn được không gian khu vực xung quanh của Ẩn Linh đảo, nhưng trừ những không gian này ra vẫn bất ổn như cũ.”

“Bồ Đào chỉ có thể bảo đảm truyền đến bên ngoài khu vực hạch nhân, về phần truyền tải chính xác, Bồ Đào có thể còn cần một khoảng thời gian suy tính.” Bồ Đào nói.

‘Cần thời gian bao lâu?”

“Hiện tại còn chưa suy tính ra.”

“…”

Từ Phàm cảm giác mình ngửi thấy một mùi vị đổ lỗi nơi làm việc.

Một quầng sáng xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm, phía trên là trận đồ truyền tống đồ thất tinh Bồ Đào đã khắc hoạ xong.

“Bố trí đại trận cần thời gian một tháng, xin chủ nhân kiên nhẫn chờ đợi.”

“Vậy thì trước tiên như vậy đi, sớm một chút rời khỏi cái nơi tà dị này.” Từ Phàm nghĩ một chút nói.

Đúng vào lúc này, Từ Phàm lại muốn thu được thông báo, có hai con Dơi khổng lồ có thể tự do xuyên qua ở trong gió lạ, đánh hướng về Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, ngươi khống chế con rối kiếm trận, ta dùng yêu tôn Hạch Đạn, trước tiên đuổi hai con con dơi nhỏ này đi thì nói tiếp, mặt khác thay đổi phương hướng, bay hướng về nơi khác.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Một khung con rối kiếm trận và yêu tôn Hạch Đạn bắt đầu ở đại chiến của hai con Dơi khổng lồ.

Nửa tháng sau, sau khi Từ Phàm phất tay thắt cổ hơn mười Dơi khổng lồ, đang nhìn phương hướng đột kích, nhẹ nhàng thở dài.

“Món bảo vật này hiện tại xem ra không phải thứ ta có thể tiếp xúc.” Từ Phàm nói.

“Có thể ở đây định ra tọa độ, ngày hôm sau đợi chủ nhân có thực lực chúng ta lại tới.” Bồ Đào nói.

“Hiện tại xem ra chỉ có thể như vậy.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói, nhưng hắn cũng có thể hiểu.

Bản thân rốt cuộc không phải mệnh nhân vật chính, thần cản giết thần phật cản giết phật loại kịch bản này, chỉ có thể chờ đợi đến lớn hậu kỳ lại biểu diễn, đối với loại tình huống này bây giờ, Từ Phàm lựa chọn không phân cao thấp với bản thân.

“Nhưng mà dị bảo sinh ra gió lạ và Dơi khổng lồ phảng phất đã nhận ra sự tồn tại chúng ta, Dơi khổng lồ đến càng ngày càng nhiều.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, ta đã tích góp một chút gió lạ bằng ân hành thôn thiên bình Tiên Khí, chỉ cần tìm được cách phá giải gió lạ, thì có thể để lộ diện mạo của dị bảo này.” Bồ Đào nói.

“Tiên Khí hao tổn như thế nào? Sau khi trở về có cần đại tu hay không.” Từ Phàm hỏi.

“Vậy thì thôn thiên bình Tiên Khí có thể duy trì thời gian ba trăm năm, chủ nhân không cần lo lắng.”

“Vậy là tốt rồi! Chuyện này đành giao cho ngươi vậy.” Từ Phàm nhẹ gật đầu, cảm giác đây mới là chuyện mà Bồ Đào nên làm sau khi thăng cấp Tiên Khí.

Thời gian nửa tháng ở trong chiến đấu của Từ Phàm và con rối kiếm trận chớp mắt đã qua.

Một ngày này, trên Ẩn Linh đảo tất cả mọi người nhận được thông báo của Bồ Đào, Ẩn Linh đảo sắp tiến hành truyền tống nguy hiểm, tất cả mọi người cần tiến vào thế giới tiểu hạch tâm của nội bộ Ẩn Linh đảo, lấy đá truyền tống tránh né mang đến chuyện ngoài ý muốn.

Thế giới tiểu hạch tâm, chính là nguyên giới mà Từ Phàm trong lúc vô tình sáng tạo ra được, lúc này đã chuyển vào trong không gian hạch tâm của Ẩn Linh đảo.

Bên trong một tòa kiến trúc khổng lồ, dung nạp tất cả mọi người và yêu của Ẩn Linh đảo.

Thỏ Ngọc Quang trực tiếp miễn phí làm vật lý trị liệu linh hồn cho mọi người.

Tộc Phong Lam Vũ Yến, bắt đầu so đấu tốc độ với những người đệ tử am hiểu tốc độ đó của tông môn.

Tộc thỏ Thái Linh thì là yêu cùng tu sĩ run run rẩy rẩy mà nhìn xung quanh.

Tùy ý chọn ra một con cũng có thể ra chiêu diệt toàn bộ gia tộc bọn chúng, cho nên bọn họ bắt đầu ôm thành top sưởi ấm, tập cùng một chỗ hình thành một vòng tròn, ý đồ không cho người khác chú ý tới mình.

Lôi Điểu và Thanh Điểu đôi vợ chồng yêu tộc này thì là mang theo con của mình lần lượt đi chào hỏi với những đệ tử đời đầu thành danh này, muốn để sau này người ta dẫn theo con của mình.

Chỉnh thể không khí hết sức hòa hợp.

Chương 697: Tiên thành Không Linh

Ẩn Linh đảo ở trong Vực Cực Không đang tản ra một dòng biến động kỳ dị.

Sự hỗn loạn thời không sóng gió cuồn cuộn ẩn giấu ở trong không gian, vậy mà bắt đầu dần dần hướng tới sự ổn định.

Cả Ẩn Linh đảo đang tản ra ánh sáng xanh vô cùng chói mắt, một âm thanh như động cơ khởi động, bắt đầu từ bên trong Ẩn Linh đảo vang lên.

“Bồ Đào, nếu như chuyển đổi thành mã lực sẽ là bao nhiêu?” Từ Phàm nói đùa nói, lập tức sắp rời khỏi khu vực quỷ dị này, cho nên tâm trạng của hắn bắt đầu tốt lên một cách khó hiểu.

“Ba trăm sáu mươi hằng hà sa mã lực ~” Âm thanh bình thản của Bồ Đào vang lên.

“Chục trăm nghìn chục nghìn, trăm nghìn triệu chục triệu trăm triệu kinh.” Nghĩ tới đây, Từ Phàm lắc đầu lười nhác ngược xuống tính toán, dù sao chính là rất nhiều.

Lúc này, đệ tử bên trong thế giới hạch tâm của Ẩn Linh đảo cũng nghe được giọng âm thanh này.

Thỏ Thái Linh ôm thành tóp sưởi ấm, phảng phất như bị kinh sợ, tất cả đều vùi đầu vào ngực.

Mặc cho thỏ Ngọc Quang bên cạnh an ủi ra sao, cũng vẫn là một dáng vẻ sợ tè ra quần.

“Tiểu Thải, không cần phải để ý đến bọn họ, đến lúc đó thì không sao rồi.” Một vị thỏ Ngọc Quang bên cạnh nói.

“Mặc dù tộc thỏ chúng ta là gia tộc yếu nhất của tông môn, nhưng tối thiểu nhất cũng không thể như này.” Thiếu nữ tai thỏ được gọi là Tiểu Thải nói.

“Nếu ngươi không muốn để bọn họ như này, một người mời bọn họ ăn một cây cà rốt Thủy Linh là được rồi?”

“Ngươi nói một tiếng với Bồ Đào đại nhân, có thể trực tiếp từ nhà kho bảo vật trao đổi cà rốt Thủy Linh, ăn một cây bọn họ cũng không mất mát.” thỏ Ngọc Quang vừa cười vừa nói.

Tiểu Thải đang nhìn ôm thành một cái vòng tròn lớn, thô sơ giản lược xem xét, chí ít có một trăm nghìn con thỏ Thái Linh, thì từ bỏ ý nghĩ nảy lên vừa rồi.

“Bọn họ cũng là vừa tiến vào tông môn, quen thuộc một chút thì tốt rồi~” Thỏ Ngọc Quang gọi là Tiểu Thải nói rồi rời đi, có công phu này còn không bằng đi kết bạn bè tốt với tộc Phong Lam Vũ Yến, như này về sau khi đi ra ngoài tối thiểu có người đưa đi bay.

Âm thanh của động cơ càng vang càng dồn dập, Ẩn Linh đảo cũng bắt đầu đung đưa nhè nhẹ.

Sau đó, âm thanh đạt tới một điểm cực trị, không gian nơi trốn của Ẩn Linh đảo trong nháy mắt bị phá ra, biến mất ở trong Vực Cực Không.

Ẩn Linh đảo xuất hiện ở trên một đám hải vân, giống như Thần Thành trên trời.

Lúc này, tất cả mọi người bên trong thế giới tiểu hạch tâm của Ẩn Linh đảo toàn bộ đều che lấy ngực, bao gồm mấy vị trưởng lão đã LÀ Tôn Giả đó cũng giống vậy.

“Vừa rồi tim của ta xém chút bị giật mình đến mức nhảy ra.” Trảm Linh che ngực nói.

Đệ tử bên cạnh hắn chính là không chịu nổi, giống như cơ tim quặn đau che ngực ngồi xổm ở trên mặt đất.

“Ta cảm giác lồng ngực của ta bị thọc một đao.” Thiên Vạn Binh che ngực nói, trên gương mặt là vẻ mặt thống khổ.

“Ta cảm giác vẫn ổn, đâm một đao thì đâm một đao, dù sao cũng không chết được.” Hùng Lực hiện tại cũng đang che ngực, nhưng biểu cảm vẫn xem như bình tĩnh, chỉ là khẽ nhíu mày.

Từ Phàm ở bên ngoài thế giới hạch tâm cũng chú ý tới tình huống này.

“Bồ Đào, đây là chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Trường lực không gian, năng lượng bộc phát, cộng thêm hạch tâm Ẩn Linh đảo toàn lực thúc đẩy, đã tạo thành một luồng sức mạnh chấn động.” Bồ Đào giải thích nói.

“Có tổn thất hay không?”

Bên trong Ẩn Linh đảo còn có rất nhiều phàm nhân cũng ở bên trong thế giới hạch tâm, Từ Phàm sợ bọn họ xảy ra vấn đề.

“Phàm nhân không có tu vi, toàn bộ đã hôn mê, đã phái con rối tiến hành trị liệu, không có trở ngại.”

“Ngược lại là tộc thỏ Thái Linh, bị hù chết mất ba con.”

Nghe được lời nói của Bồ Đào, mặt Từ Phàm đen kịt lại, trách không được thỏ Thái Linh này vẫn luôn ở vào tầng dưới chót nhất của yêu tộc, ngay cả những người phàm tục kia cũng không bằng.

“Mở ra thế giới hạch tâm, thả bọn họ ra đi.”

“Hiện tại chúng ta ở vào vị trí nào?”

Từ Phàm đang nói ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nhìn một cái thì đã nhìn vào Vực Cực Không nơi sau nhất của bầu trời, bởi vì hiện tại là ban ngày, cho nên không nhìn thấy tinh hà óng ánh kia.

“Đang suy tính…”

“Chúng ta bây giờ ở khu vực Tiên thành Thiên Linh.” Bồ Đào đáp lại nói.

“Trùng hợp như vậy sao!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Không tiến vào Vực Cực Không chỉ cần nửa ngày đi thuyền thì có thể đến Thiên Linh tông.”

“Trước hết gửi tin tức thông báo một chút, tránh khỏi toàn bộ tông môn chúng ta đột nhiên xuất hiện khiến người ta hiểu lầm.”

Từ Phàm mới vừa nói xong, cách Ẩn Linh đảo cách đó không xa thì đã xuất hiện một bóng Pháp Tướng Kim Thân hàng nghìn trượng.

Quay đầu nhìn lại, phát hiện chính là Thiên Linh tông Thái Thượng đại trưởng lão.

“Bái kiến Thái Thượng đại trưởng lão, đang nghĩ đi đến chỗ ngươi làm khách.” Từ Phàm cười chào hỏi nói.

“Ta tưởng là ai chứ? Hóa ra là đại trưởng lão, hoan nghênh hoan nghênh!” Pháp Tướng Kim Thân hàng nghìn trượng kia vừa cười vừa nói.

Vừa rồi hắn đang tu luyện, đột nhiên cảm thấy một cỗ khí tức hết sức mạnh mẽ xuất hiện ở bên trong phạm vi của Tiên thành Thiên Linh, không biết là địch hay bạn.

Một trận giao động không gian, chân thân Thiên Linh tông Thái Thượng đại trưởng lão trực tiếp xuất hiện ở chỗ cửa lớn của Ẩn Linh đảo.

Chủ phong đón khách trong điện, một thiếu nữ thỏ Ngọc Quang. Sau khi pha trà ngon cho hai người, thì cung kính rời đi.

“Những chuyện đó ở Yêu giới của Đại trưởng lão ta đều nghe nói, quả nhiên là khiến cho người ta hả giận.” Thiên Linh tông Thái Thượng đại trưởng lão tán dương nói.

“Thực lực không bằng người ta, chỉ có thể tìm những con yêu tộc nhỏ yếu đó ra tay, trút giận chút mà thôi, kỳ thật bản chất vẫn là bị bát nạt, lấy người khác ra xả giận.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

“Đại trưởng lão không thể nói như vậy, liên tiếp tiêu diệt hai tên Yêu tôn Vô Địch đại tộc đứng đầu! Tối thiểu khiến cho thực lực tổng hợp của yêu tộc tổn thất một chút như vậy.”

“Thêm nữa Tử Ngọc Giao Long kia là Yêu tôn Vô Địch đứng hàng đầu của Yêu giới, có thể địch nổi với Không Minh trưởng lão.”

“Sau khi để Không Minh trưởng lão biết, nhất định sẽ ban thưởng đại trưởng lão.” Thiên Linh Thái Thượng đại trưởng lão vừa cười vừa nói.

“Ha ha, Thái Thượng đại trưởng lão quá khen rồi.”

“Chị dâu gần nhất thế nào? Có phải là còn đang bế quan tu luyện ở Thiên Linh tông?” Từ Phàm cười hỏi.

“U Minh Tôn Giả đang trong thời khắc mấu chốt tu hành bế quan, bằng không cảm giác được ngươi đến khẳng định sẽ cùng ta cùng nhau tới hoan nghênh các ngươi.” Thái Thượng đại trưởng lão vừa cười vừa nói, bên trong ánh mắt cỗ tình cảm bị tình yêu tưới nhuần kia giấu cũng giấu không được.

Lúc này Ẩn Linh đảo đã nhanh chóng tiến lên hướng về Thiên Linh tông.

“Đại trưởng lão lần này tới, thì ở lại thêm một khoảng thời gian rồi hãy đi nha, Thập Vạn Lý Cự Hồ bị móc sạch đó một lát cũng lấp không đầy.”

‘Để đệ tử hai tông chúng ta tập trung giao lưu một phen.” Thái Thượng đại trưởng lão vừa cười vừa nói.

“Trước đợi một thời gian ngắn, Ẩn Linh đảo này cũng nên tu bổ một chút.” Từ Phàm gật đầu nói.

Tại khoảng thời gian kia bị Tử Ngọc Kiều Long truy sát, Ẩn Linh đảo là bị hắn cào đến mấy lần, tuy nói không có gì đáng ngại, chờ lâu dài về sau khẳng định sẽ tạo thành ảnh hưởng.

“Vậy thì tốt, từ khi trăm năm trước sau khi trao đổi toàn diện của hai tông, những đệ tử tông môn chúng ta đó là bị đệ tử của các ngươi giáo huấn đến không nhẹ, từ đó về sau biết hổ thẹn sau đó dũng, tu luyện càng thêm chăm chỉ hơn so với trước kia.”

“Trước kia kiểu đệ tử đại tông đó, khí thế duy ngã độc tôn cũng biến mất không thấy nữa, trở nên khiêm tốn rất nhiều.”

“Cho nên lần này chúng ta cũng muốn giao lưu trao đổi nhiều chút, những năm này cái đuôi nhỏ của bọn họ lại muốn nhếch lên rồi.” Thiên Linh tông Thái Thượng đại trưởng lão vừa cười vừa nói, những lời này đều là lão tam nói cho hắn, hiện tại chỉ là lấy ra dùng tạm.

“Không dám nhận, không dám nhận, giao lưu lẫn nhau, hai bên đều có chỗ học tập.” Từ Phàm vội vàng nói, trong lòng đang nghĩ làm sao hắn không biết chuyện này.

Chương 698: Hộp mù

Thiên Linh Tông nằm giữa những ngọn núi, khu trung tâm bị mấy sơn mạch lớn vây quanh toàn bộ.

Lúc này, đệ tử Thiên Linh Tông làm xong bài tập sớm phát hiện ở xa xa có một bóng đen giống như một hòn đảo nhỏ lơ lửng chậm rãi đáp xuống mặt đất.

Cách Thiên Linh Tông không xa có một sơn cốc khổng lồ vừa hay có thể chứa toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Ẩn Linh đảo run rẩy một trận, xem như là cắm rể ở trong sơn cốc này.

Lúc này, tất cả đệ tử ở Ẩn Linh đảo bắt đầu hoan hô.

Bọn họ giống như đã bị nhốt mấy tháng, bây giờ cũng có thể đi ra ngoài.

“Bồ Đào, cho các đệ tử nghỉ vài ngày, muốn đi đâu chơi thì cứ đi, có lẽ ở Vực Cực Không đã bị nghẹn lắm rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân mệnh, bây giờ ta sẽ đi thông báo.”

Không bao lâu sau, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều nhận được tin tức nghỉ phép, lại hoan hô một trận.

Cho nên tông môn đã mở Truyền Tống Trận đi đến Tiên thành Thiên Linh, truyền tống đến Tiên thành Thiên Linh trong phạm vi một trăm dặm.

“Thái Thượng đại trưởng lão, nếu như đệ tử hai tông chúng ta giao lưu với nhau giống như lần trước, để một khu vực bố trí ban thưởng, để cho các đệ tử tự do trao đổi?” Từ Phàm hỏi, hắn biết được lần trước cũng là làm như vậy từ trong miệng Bồ Đào.

“Vậy cứ như vậy đi, có phải phần thưởng lần này chúng ta lấy ra nên cao hơn chút hay không?” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông cười nói.

“Đạo khí chẳng phải là được rồi sao?”

“Tiên khí thì sao? Hai tông chúng ta mỗi bên xuất ra một món Tiên khí, thưởng cho những đệ tử có biểu hiện xuất sắc.”

Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông nói xong, lấy ra một thanh Tiên khí cự chùy.

“Thái Thượng đại trưởng lão muốn Tiên khí gì.” Từ Phàm nhìn Tiên khí cự chùy nói, trong lòng nghĩ trong đó chắc chắn có chiêu trò.

“Đại trưởng lão xuất một thanh Tiên kiếm được chứ?” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông cười ha hả nói.

Không bao lâu sau, một con rối cầm một hộp kiếm giao cho Từ Phàm.

Hắn nhẹ nhàng mở ra, bên trong là một thanh Tiên kiếm màu lam.

“Kiếm danh: Cực Hàn, không biết Thái Thượng đại trưởng lão có hài lòng không.” Từ Phàm cười hỏi.

“Được, xem như là ta chiếm tiện nghi của đại trưởng lão rồi.” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông nói.

“Xem ra Thiên Linh Tông đã xuất hiện một đệ tử rất lợi hại, nếu không Thái Thượng đại trưởng lão cũng sẽ không tự tin như vậy.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Ha ha, không bằng Thiên Kiêu của Ẩn Linh môn.”

“Thái thượng đại trưởng lão muốn thưởng hai món Tiên khí này như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Đệ tử hai tông chúng ta phần lớn là Luyện Hư Kỳ và Hợp Thể Kỳ, vậy lấy đệ tử ưu tú nhất của hai cảnh giới này để thưởng, thấy thế nào?” Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Không thành vấn đề!”

Hai người họ lại thương nghị một phen chi tiết bên trong, rồi Thái Thượng đại trưởng lão Thiên Linh Tông lập tức rời đi.

“Bồ Đào, mấy năm gần đây Thiên Linh Tông đã xuất hiện đệ tử ưu tú nào vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Tiên khí không phải là bắp cải, dám xuất ra Tiên khí để thưởng nhất định là rất tin tưởng.

“Trong kho dữ liệu không hiện lên, tất cả đều là tài liệu của những đệ tử Thiên Linh Tông.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Giấu kỹ đó!” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Lúc này, trong Tiên thành Thiên Linh có rất nhiều đệ tử Ẩn Linh môn đến, bọn họ giữ rất nhiều linh thạch và muốn tiêu thụ.

Hàn Phi Vũ và Tinh Từ cùng nhau ở giai đoạn phồn hoa nhất của Ẩn Linh đảo.

“Chúng ta rời khỏi Thập Vạn Lý Cự Hồ lâu như vậy, ngươi có nhớ Thiết cô nương đó của ngươi không?” Ảnh Thứ cười hỏi.

Hàn Phi Vũ chỉ liếc mắt Ảnh Thứ một cái rồi sải bước đi về phía trước.

“Ngươi đừng tức giận, ta chỉ tò mò hỏi một chút, rốt cuộc là ngươi không thích Thiết cô nương ở điểm nào?” Ảnh Thứ đuổi kịp lên phía trước nói.

Nhìn Ảnh Thứ muốn hỏi đến cùng, Hàn Phi Vũ trực tiếp rẽ vào trong một tòa thương hội.

Chưởng quầy ở trong thương hội vừa nhìn có việc làm ăn đến cửa, vội vàng tiến lên nghênh đón.

“Hoan nghênh hai vị khách quý.” Chưởng quầy nhiệt tình hoan nghênh.

Hàn Phi Vũ nhìn xung quanh một vòng, phát hiện chỉ là mấy pháp bảo và linh đan bình thường, phẩm chất còn không bằng những thứ mà sư huynh đệ Ẩn Linh môn luyện tập.

“Thứ đặc biệt ở nơi này của các ngươi là gì? Không cần giới thiệu pháp bảo và đan dược.” Hàn Phi Vũ bình thản nói, hắn chỉ vì để Ảnh Thứ câm miệng mới đến đây mua đồ.

“Hai vị đạo hữu, thứ đặc biệt lớn nhất của thương hội chúng ta chính là hộp mù nhẫn không gian.” Chưởng quầy lộ ra nụ cười thần bí, cửa hàng này của hắn thuộc kiểu ba năm không khai trương, nhưng một khi khai trương ăn ba năm.

“Hộp mù nhẫn không gian, giới thiệu chút đi.” Hàn Phi Vũ có hứng thú.

“Thương hội chúng ta trải rộng toàn bộ tất cả huyện thành Tu Tiên giới, những nhẫn không gian và xương rỗng của Yêu Tộc đều có được bằng con đường chính quy, hơn nữa trước đó đã bị phong ấn, không có người thứ hai thấy được.”

“Nhẫn không gian cơ bản nhất chỉ năm mươi vạn linh thạch một chiếc, loại cao cấp thì hai trăm vạn linh thạch một chiếc, nói không chừng có thể mở ra đạo khí, thậm chí là linh bảo cấp bậc Tiên Khí cũng có.” Chưởng quầy dùng giọng điệu hấp dẫn nói.

Hai người họ được đưa đến một đại sảnh đặc thù khác, trên tủ trưng bày của đại sảnh này đều là nhẫn không gian và xương rỗng của Yêu Tộc bị phong ấn.

“Chiêu trò bao nhiêu năm rồi, chưởng quầy, ngươi cho rằng ta sẽ tin sao.” Ảnh Thứ khinh bỉ nói, kẻ ngốc mới bán mấy thứ này.

“Cho ta mười bản cao cấp trước đi.” Hàn Phi Vũ lấy ra một chiếc túi vải nhỏ giao cho chưởng quầy, bên trong có hai ngàn linh thạch cao cấp.

“Sư đệ, ngươi có linh thạch cũng không thể tiêu xài như vậy được, chi bằng trở về mời ta ăn một bữa ăn lớn đi.” Ảnh Thứ lớn tiếng nói.

“Hôm nay ta cảm giác vận may tốt, nói không chừng có thể mở ra thứ tốt.” Hàn Phi Vũ chọn mười cái trong một bàn nhẫn không gian và xương rỗng mà chưởng quầy lấy ra.

Sau đó bắt đầu xem từng cái một.

Ánh mắt Hàn Phi Vũ đột nhiên sáng lên, lấy ra một thanh linh kiếm cấp bậc Đạo Khí từ trong nhẫn không gian, nhìn bảo quang ẩn chứa trên linh kiếm, có thể biết được cấp bậc không thấp.

Ảnh Thứ ở bên cạnh mở to hai mắt nhìn thanh đạo khí linh kiếm đó.

“Đúng là có đạo khí!” Ảnh Thứ kinh ngạc nói.

Chưởng quầy bên cạnh cũng nói lời chúc mừng.

Hắn mở tất cả nhẫn không gian còn lại, phát hiện cho dù không có đạo khí linh kiếm cũng xem như là lấy lại vốn.

Trong ánh mắt chưởng quầy bên cạnh cũng lộ ra vẻ kinh ngạc.

Lúc này, Ảnh Thứ lấy thanh đoản kiếm đạo khí của mình ra xem xem, trong lòng thầm niệm một câu, bảo khí biến thành đạo khí.

“Chưởng quầy cho ta mười cái đi.” Ảnh Thứ cắn răng nói.

Hàn Phi Vũ bên cạnh cười rộ lên.

Kết quả trong số mười chiếc nhẫn không gian của Ảnh Thứ chỉ mở ra được pháp bảo và linh đan bình thường cùng với một số Linh Khoáng tạp vật, chẳng có thứ sáng giá nào cả, tổng giá cả cộng lại chưa đến năm trăm vạn linh thạch.

Ảnh Thứ lập tức xệ mặt ra, cảm giác lần này thiệt thòi lớn rồi.

“Ta có một dự cảm, ngươi chọn thêm mười cái có lẽ sẽ có thứ tốt.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh mê hoặc nói.

“Chưởng quầy cho ta thêm mười cái.” Ảnh Thứ đã tăng xông nói.

“Lần này nhất định đạo hữu có thể mở được thứ tốt.” Chưởng quầy cười đưa đống nhẫn không gian và xương rỗng đến trước mặt Ảnh Thứ.

“Sau này uống gió Tây Bắc hay là ăn thịt? Dựa vào lần này đó.” Ảnh Thứ nói.

Từng chiếc nhẫn không gian được mở ra, sắc mặt Ảnh Thứ cũng ngày càng tối sầm.

Lúc chỉ còn lại chiếc nhẫn không gian cuối cùng, Hàn Phi Vũ chủ động cầm qua cười nói: “Vận may của ta tốt, nói không chừng có thể giúp ngươi mở ra thứ tốt.”

Chương 699: Có thể ra tay thì đừng nói nhiều lời

Lúc này sắc mặt Ảnh Thứ đang tối sầm giống như nhìn thấy ánh sáng trong đêm tối.

“Huynh đệ, không, Hàn đại ca, lần này ta có thể lấy lại vốn được hay không dựa vào ngươi đó.”

Trong lòng Ảnh Thứ đang nhỏ máu, bốn ngàn vạn linh thạch này chính là tiền tiêu vặt hắn vất vả tích góp được qua nhiều năm, mặc dù không nhiều lắm nhưng cũng đủ để hắn sống mấy chục năm.

Sâu trong ánh mắt chưởng quầy bên cạnh hiện lên một tia châm chọc.

Những thứ tốt đã được chọn sạch từ lâu, nhẫn không gian thực sự chưa có người thăm dò cũng chỉ có một vài chiếc, cho dù ngươi may mắn lựa chọn được thứ tốt cũng chẳng liên quan gì.

Ngươi có thể kiếm được một chút, nhưng ta thì mãi mãi không chịu thiệt.

“Xưng hô Hàn đại ca này được, nếu ta mở ra được thứ tốt, thì ngươi cứ xưng hô với ta như vậy nhé.” Hàn Phi Vũ cười nhìn Ảnh Thứ.

Hắn nhớ tới lời thề nhỏ từng lập ra với Kiếm Vô Cực, đó chính là khiến Ảnh Thứ cúi đầu xưng đại ca.

Khoảng thời gian mới vào tông môn quả thật đã bị Ảnh Thứ ngược đãi suýt chút nữa phá phòng.

“Được, chỉ cần mở ra được thứ tốt, không, cho dù sau khi lấy lại vốn thì ngươi chính là đại ca tốt của ta.” Ảnh Thứ dường như bắt được cọng rơm cứu mạng.

Thông thường sau khi đạt đến Hợp Thể Kỳ ở Ẩn Linh môn, chỉ cần siêng năng một chút, ít nhiều đều sẽ có được một món đạo khí của mình.

Sau khi có được đạo khí, bắt đầu tích lũy tích phân và linh thạch, ý đồ mấy ngàn năm sau có thể đổi một món Tiên khí, từ mấy trăm năm trước Ảnh Thứ đã bắt đầu tích lũy linh thạch để đổi lấy Tiên khí.

Hàn Phi Vũ gật đầu, nhẹ nhàng cởi bỏ phong ấn của nhẫn không gian trong tay, ánh mắt lập tức sáng lên.

“Chưởng quầy, không ngờ nhẫn không gian các ngươi thật sự có thứ tốt!” Hàn Phi Vũ kinh ngạc vui mừng nói.

Bảo quang của món đoản kiếm đạo khí xuất hiện trong tay Hàn Phi Vũ.

Đôi mắt hắn từ nghi ngờ trở thành ngạc nhiên.

“Hàn đại ca!” Ảnh Thứ kích động kêu lên.

“Không, vẫn chưa hết, biểu cảm kinh ngạc này của ta sao có thể xứng với một món đạo khí chứ.”

Khóe miệng Hàn Phi Vũ hơi nhếch lên, một đống Linh Khoáng cấp bậc Tiên Khí lại được hắn lấy ra.

“Tị Quang Thần Thiết, Thiên Từ Ô Thạch!” Chưởng quầy rất kinh ngạc, trong mắt có một tia hối hận, nhưng xem như là ngầm chấp nhận đống này.

“abcde…”

Ảnh Thứ ở bên cạnh kích động đến mức nói năng lộn xộn, tính toán thời gian đổi Tiên khí sẽ được rút ngắn hơn một nghìn năm.

“Chúc mừng hai vị đạo hữu đã đạt được đạo khí, Linh Khoáng Tiên khí, sau khi ra ngoài xin tuyên truyền cho thương hội bọn ta.” Chưởng quầy giả vờ tươi cười nói.

“Chưởng quầy đừng chúc mừng quá sớm, vẫn chưa xong.”

Hoặc là nói ngươi nói từ thôi, sau đó hắn móc ra một món Tiên khí.

Một luồng bảo quang Tiên khí lập tức vọt thẳng lên trời, kinh động cả tòa Tiên thành Thiên Linh này.

Lúc chưởng quầy đó nhìn thấy Tiên khí xuất hiện, ánh mắt từ hối hận biến thành kiên định.

Lúc này, một Đại Thừa Tôn Giả sắc mặt âm nhu đi xuống từ trên lầu.

“Hai vị tiểu hữu, xin lỗi, nhẫn không gian này là ta vô tình làm rơi vào trong đống nhẫn không gian này, đang muốn lấy lại, nào ngờ lại được hai vị chọn trúng.” Đại Thừa Tôn Giả khách sáo nói, trong mắt mang theo vẻ uy hiếp.

Ảnh Thứ lập tức không làm nữa, không hề sợ hãi nhìn về phía Đại Thừa Tôn Giả, lúc này hắn đã hiểu được chuyện gì đang xảy ra.

“Tiền bối, lẽ nào ngươi muốn đổi ý sao?”

Một luồng khí thế bàng bạc trực tiếp đè lên người Hàn Phi Vũ và Ảnh Thứ.

“Vốn là ta không cẩn thận làm rơi vào trong, hai vị tiểu hữu trả lại cũng là điều nên làm, bồi thường món đạo khí đó cho hai vị tiểu hữu, thấy thế nào.” Sắc mặt Đại Thừa Tôn Giả bình tĩnh nói.

Một Đại Thừa Tôn Giả như hắn ức hiếp hai Hợp Thể Kỳ dễ như trở bàn tay.

Nhìn trang phục và khí thế trên người rõ ràng không phải là người của Thiên Linh Tông, nếu là những môn phái nhỏ còn lại chẳng phải là tiện nắm bắt hơn sao.

Cho nên hắn cảm thấy thắng chắc hai Hợp Thể Kỳ này rồi.

Lúc này, tất cả đệ tử Ẩn Linh Môn du ngoạn ở Tiên thành Thiên Linh đều nhận được tin tức của Ảnh Thứ trong kênh khu vực.

“Các sư huynh đệ, ta ở thương hội XX, đệ tử gần đây đến đây mấy người đi, giúp ta xử Đại Thừa Tôn Giả, tên ngốc đó không nhận nợ.”

Lúc này, vừa hay Hùng Lực đi mua đồ trên phố nhìn thấy tin tức, trong ánh mắt có một tia hung quang lóe lên.

“Chủ tiệm, thương hội XX ở đâu?” Hùng Lực nhận một túi linh chủng từ trong tay tiểu nhị hỏi.

“Ngay bên đó.” Tiểu nhị chỉ về phía một tòa nhà thương hội cách đó mấy trăm mét.

Hùng Lực gật đầu, đi về hướng đó.

“Thương hội Bích Hải bọn ta chính là thương hội lớn nổi danh cả Tu Tiên giới, chỉ riêng Tôn Giả tọa trấn đã có ba người.” Chưởng quầy nhìn hai người dưới uy áp của Đại Thừa Tôn Giả biểu hiện bình tĩnh nói, muốn không chiến mà binh khuất phục, hắn cũng không muốn sinh thêm chuyện ở trong Tiên thành.

“Có Yêu tôn Vô Địch tọa trấn không?”

Nghe chưởng quầy nói, hai người họ chẳng những không sợ hãi, thậm chí còn muốn cười ra tiếng.

Nếu để chưởng quầy biết trong tông môn bọn họ có hai mẫu vật của Yêu tôn Vô Địch, thì có bị dọa chết không?

“Xem ra hai vị tiểu hữu muốn phản kháng, nghĩ đến phải trả cái giá gì chưa?” Nhìn hai người họ vẫn chưa bị trấn áp, Đại Thừa Tôn Giả mở miệng nói.

Đúng lúc này, cửa lớn vốn bị Đại Thừa Tôn Giả phong ấn bị một lực lớn phá vỡ.

Một bóng dáng hùng tráng đi vào.

“Trưởng bối tông môn bọn ta đã từng nói với bọn ta, trước khi ức hiếp người khác phải hỏi rõ ràng chi tiết của đối phương trước.”

Âm thanh thô thiển của Hùng Lực vang vọng khắp đại sảnh.

Giống như khí thế của cự thú thời tiền sử, khí thế từ trên người Hùng Lực bộc phát đối kháng với khí thế của Đại Thừa Tôn Giả.

“Lại một kẻ không sợ chết đến, ngươi là ai?” Đại Thừa Tôn Giả nhìn Hùng Lực.

“Hùng Lực, Ẩn Linh môn.”

Đôi mắt của Hùng Lực nhìn Đại Thừa Tôn Giả không thoải mái như dã thú nhìn con mồi.

“Các ngươi và thương hội Ẩn Linh có quan hệ gì?” Đại Thừa Tôn Giả chau mày hỏi, trong ánh mắt có tia kiêng kỵ.

“Mặc kệ có quan hệ gì, hôm nay ngươi muốn Tiên khí trong tay sư đệ ta, không đời nào.” Hùng Lực nói.

Lúc này, Hàn Phi Vũ và Ảnh Thứ đã lùi ra phía sau Hùng Lực, có biểu cảm đại ca của bọn ta đã đến rồi.

“Mặc kệ như thế nào, ta chỉ muốn lấy lại thứ trong nhẫn không gian của ta, cho dù trưởng bối các ngươi tới đây thì cũng vô dụng.” Trong giọng nói của Đại Thừa Tôn Giả mang theo một tia sát ý.

“Không đưa, ngươi cứ vòng vo như vậy, có dám ra khỏi thành đấu một trận không?”

“Ba Hợp Thể Kỳ bọn ta đánh một Đại Thừa Tôn Giả ngươi, chiến sinh tử, ngươi thắng thì đồ trên người bọn ta đều là của ngươi, bao gồm cả Tiên khí.”

“Bọn ta thắng, thứ trong thương hội này của ngươi và tất cả những thứ trên người ngươi đều thuộc về bọn ta, dám đánh không?”

Nguyên tắc trước sau của Hùng Lực là có thể ra tay thì đừng nói nhiều lời.

Nghe thấy lời của Hùng Lực, Đại Thừa Tôn Giả bỗng chốc giận dữ, cảm giác bản thân đang chịu nhục.

Mặc dù nói Hợp Thể Kỳ trong mắt hắn không tính là con sâu nhỏ, có thể tiện tay nắm bóp bất cứ lúc nào.

Nhưng phí chút công sức này diệt ba Hợp Thế Kỳ vẫn là dư thừa, cho dù là đệ tử Thiên Kiêu của tông môn thì có sao?

“Ba tiểu bối các ngươi, lát nữa đừng gọi trưởng bối của các ngươi đến chống lưng cho các ngươi đó.” Đại Thừa Tôn Giả trầm mặt nói.

“Đâu ra nhiều lời như vậy, muốn Tiên khí thì đến đây đánh một trận, không muốn thì bọn ta đi.”

Hùng Lực nói xong lập tức dẫn hai người họ rời đi.

Chương 700: Phối hợp nhỏ

“Đại sư huynh, Đại Thừa Tôn Giả này nên giữ lại hay không?” Ảnh Thứ hỏi.

“Giữ gì mà giữ? Đều đã nổi sát tâm với các ngươi.” Hùng Lực bá khí trả lời.

Phong cách của Ẩn Linh Môn luôn là có oan báo oan, có thù báo thù, ngươi dám nổi sát tâm với ta, ta liền không từ mọi thủ đoạn giết chết ngươi.

Dù là thực lực không bằng người, ngươi cũng phải nghĩ cách trả thù trở về.

Từ Phàm làm như vậy, môn hạ đệ tử cũng học theo.

“Đứng lại!”

Đang lúc Hùng Lực mang theo hai người sắp ra khỏi cửa chính, giọng Đại Thừa Tôn Giả lại vang lên.

“Nghĩ kỹ đi, có đánh hay không? Đánh thắng món Tiên khí kia sẽ là của ngươi.” Hùng Lực nhìn Đại Thừa Tôn Giả kia nở nụ cười, toàn thân tản ra một luồng chiến ý không thể tả.

Trước kia Hùng Lực từng ở thế giới mô phỏng, dốc hết tất cả thủ đoạn mới có thể kéo chết một vị Yêu Tôn mới vào Đại Thừa.

Hiện tại lại thêm hai đệ tử khác, nhẹ nhàng giết chết Tôn Giả trước mắt cũng không thành vấn đề.

Về phần sẽ dẫn đến hậu quả gì, Hùng Lực chưa từng nghĩ tới, bởi vì phía sau hắn là Ẩn Linh Môn, mà hắn là Đại sư huynh của Ẩn Linh Môn.

“Cách vạn dặm phía Đông thành, có một phế thành.” Giọng Đại Thừa Tôn Giả vang lên.

“Được, chúng ta bây giờ liền đi.”

“Ta và các ngươi đi cùng nhau, chứ không đến lúc đó các ngươi lại đem Tiên khí dời đi.” Đại Thừa Tôn Giả nói.

“Tùy ý ~”

Lúc này bên ngoài thương hội đã đầy người vây quanh, đều muốn thấy hình dáng của Tiên khí.

“Chư vị đạo hữu đều giải tán cả đi, Tiên khí kia không bán ~” Chưởng quỹ đi ra ngoài nói.

“Không bán thì ngươi lộ cái gì bảo quang?”

“Đúng đấy, cứ như chúng ta mua không nổi ấy.”

“Khi nào khai mạc buổi đấu giá? Chút quỷ kế này của các ngươi ta đã sớm biết.”

Tu sĩ vây quanh ở cửa ra vào thương hội mỗi người nói một kiểu, một bộ thương hội muốn chơi bọn họ.

“Chư vị xin đợi tin tức ~” Chưởng quỹ nói xong liền về lại trong cửa.

Lúc này, Đại Thừa Tôn Giả và bọn Hùng Lực đã ra khỏi thành bay về địa điểm ước định.

Từ Phàm đang cùng các đồ đệ tán gẫu thì nhận được tin tức này.

“Bồ Đào ngươi chú ý một chút, đừng để bọn họ gặp khó khăn là được.” Từ Phàm thuận miệng phân phó một câu thì không có để ý đến chuyện này nữa.

Lúc Đại Thừa Tôn Giả lộ ra sát khí với đám người Hàn Phi Vũ, Bồ Đào đã làm phân tích trạng thái tương ứng, cuối cùng thông qua điều tra về tư liệu của Đại Thừa Tôn Giả kia, phán đoán cấp bậc nguy hiểm là thấp.

“Sư phụ, xảy ra chuyện gì rồi?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Không có chuyện gì, có mấy đệ tử muốn kiếm chút thu nhập thêm.” Từ Phàm cười trả lời.

Tại nơi phía đông Tiên thành Thiên Linh một vạn dặm, có một thành trì của phàm nhân thuở đầu bị Yêu tộc phá huỷ.

Hùng Lực, Hàn Phi Vũ, Ảnh Thứ và Đại Thừa Tôn Giả kia cách không đối lập nhau.

Mặc dù tại đây chỉ có bốn người, nhưng bên ngoài phế thành lại có mấy đạo khí tức cường đại đang nhìn chằm chằm vào nơi này.

“Ba người tiểu bối các ngươi hiện tại trả lại đồ cho ta vẫn còn kịp, nếu không cho dù là cá chết lưới rách, các ngươi cũng không kiếm được lợi ích gì.” Đại Thừa Tôn Giả nhìn ba người không sợ hãi phía trước.

Bên trong Tiên thành Thiên Linh, người thông minh không phải số ít.

Lúc bọn họ rời đi thì đã có mấy vị Đại Thừa Tôn Giả theo phía sau, chuẩn bị tới một cái chim sẻ núp sau.

“Ngươi nói nhảm nhiều quá, một Đại Thừa Tôn Giả đánh ba Hợp Thể chúng ta mà còn lo lắng nhiều như vậy.”

Một đôi Cự Chùy Minh Kim xuất hiện trong tay Hùng Lực, trên người hắn lại hiện ra một bộ trọng giáp, dáng vẻ y như một mãnh tướng tại thế.

Hàn Phi Vũ và Ảnh Thứ cũng tiến vào trong trạng thái chiến đấu.

Ba người tự nhiên hợp thành chiến trận tam tam chế.

Hùng Lực chủ công, Hàn Phi Vũ phụ trợ, Ảnh Thứ thì ẩn vào không trung, chuẩn bị cho Đại Thừa Tôn Giả một kích trí mạng.

Hàn Phi Vũ không nương tay, đi lên trực tiếp bày ra kiếm trận Đại Ngũ Tinh Tuyệt Sát.

Đại Thừa Tôn Giả liếc nhìn cự chùy và trọng giáp trên người Hùng Lực, lại nhìn Hàn Phi Vũ năm thanh đạo khí linh kiếm chủ trận kiếm trận Đại Ngũ Hành Tuyệt Sát kia, trong lòng đột nhiên có một tia dự cảm chẳng lành.

Thế nhưng không chờ hắn suy nghĩ nhiều, Hùng Lực đã huyễn hóa kim thân, cầm cự chùy trong tay đập tới hắn.

“Tiểu bối, là các ngươi chán sống!”

Đại Thừa Tôn Giả vung tay lên, mấy chục yêu hồn hiện lên xung quanh hắn, đánh tới hai người.

Hùng Lực nhìn yêu hồn, cau mày nói: “Phiền nhất loại đồ vật quỷ quái này.”

Nói xong chỉ thấy kim quang đại mạo, Ngũ Hành Kim Thân Quyết vận chuyển tới cực hạn.

Theo sau, kiếm trận của Hàn Phi Vũ cũng bắt đầu biến hóa, chuyển hóa thành kiếm trận Âm Dương, loại kiếm trận lực này có lực sát thương lớn nhất đối với mấy thứ hồn phách quỷ quái thế này.

Kiếm trận Âm Dương bảo vệ xung quanh Hùng Lực, để hắn không bị những yêu hồn kia làm hại, có thể đối chọi với Đại Thừa Tôn Giả kia.

Đại Thừa Tôn Giả âm mặt nhìn phản ứng của hai người, trong lòng bắt đầu hối hận, cảm thấy như tự bê đá nện vào chân mình.

Nhưng bây giờ đã đâm lao thì phải theo lao, chỉ có thể trước tiên trấn áp ba tên Hợp Thể Kỳ lai lịch không nhỏ này.

Pháp Tướng Kim Thân trăm trượng xuất hiện sau lưng Hùng Lực, cầm trong tay cự chùy mang theo một tia uy lực thiên địa nện về phía Đại Thừa Tôn Giả.

Tu sĩ âm thầm quan chiến xung quanh thấy được một màn như vậy, tất cả đều hít ngược vào một hơi.

Kẻ đần kia trêu chọc một thiên kiêu đỉnh cấp của tông môn, bằng vào khí thế của một kích này, sau này tấn cấp thành Đại Thừa Tôn Giả còn đến mức nào.

Ngay lúc Đại Thừa Tôn Giả muốn ra tay phòng ngự một kích này, một bóng dáng như ẩn như hiện xuất hiện sau lưng hắn, cầm trong tay đạo khí đoản kiếm muốn đưa tiểu khả ái của hắn vào trong đan điền Đại Thừa Tôn Giả.

Lúc này Hàn Phi Vũ đang khống chế kiếm trận thao tác kiếm trận, lập tức kiếm trận Âm Dương biến hóa thành kiếm trận Đại Ngũ Hành Tuyệt Sát, chặn lại tất cả đường lui của Đại Thừa Tôn Giả.

Chỉ trong nháy mắt, một pha phối hợp nhỏ của ba người đã đẩy Đại Thừa Tôn Giả vào tuyệt cảnh.

“Hồn Diễm!”

Đại Thừa Tôn Giả lập tức tế ra thần thông có uy lực lớn nhất của chính mình.

Trong phút chốc, Hùng Lực và Ảnh Thứ gần bên cạnh Đại Thừa Tôn Giả lập tức rơi vào vào trong thế giới hỏa diễm thanh sắc.

Cảm giác đau khi linh hồn bị thiêu đốt khiến cho hai người có chút thất thần, nhưng vẫn kiên trì công kích về phía Đại Thừa Tôn Giả.

Trong khoảnh khắc hai người thất thần kia, Đại Thừa Tôn Giả hóa thành một đạo độn quang thoát khỏi phạm vi công kích của hai người, chỉ chịu một đạo kiếm quang kia của Hàn Phi Vũ, vẫn bị đạo khí hộ thân của hắn cản lại.

Trên trán Đại Thừa Tôn Giả chảy ra một giọt mồ hôi lạnh, vừa rồi nếu hắn có chút sơ sẩy thì có lẽ đã để mạng nhỏ lại đây rồi.

Hùng Lực và Ảnh Thứ nhìn Đại Thừa Tôn Giả phía xa, vô cùng ăn ý lấy ra một đạo Linh phù thanh sắc đập lên trên người.

Ảnh Thứ ẩn vào trong hư không, Hùng Lực tiếp tục đại khai đại hợp giết về phía Đại Thừa Tôn Giả.

Cảnh chiến đấu trực tiếp được chiếu hình đến trước mặt Từ Phàm.

“Phối hợp nhỏ này làm không tệ, bắt được nhiều thêm mấy lần cơ hội thế này, nói không chừng thật sự có thể đem giết được Đại Thừa Tôn Giả này.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, nếu không, cho bọn họ một cơ hội?” Từ Cương ở bên cạnh nói, hắn đã nhìn ra được vấn đề.

Ba người mặc dù có thể đánh Đại Thừa Tôn Giả này bị thương, nhưng lại không ngăn cản được hắn thuấn di chạy trốn.

Thời gian ngàn năm, phong ấn không gian hai giới đã bắt đầu yếu đi, Đại Thừa Tôn Giả bình thường chỉ cần trả giá một chút là có thể thuấn di.

“Thôi được rồi, đệ tử bị bắt nạt, tông môn làm gì cũng phải giúp bọn hắn ra mặt một chút.”

“Bồ Đào, phong tỏa không gian chiến trường kia.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một con rối Đại Thừa Kỳ chuyên dùng vào bày trận, mang theo mấy trăm con rối Hợp Thể Kỳ chuyên bày trận bị Bồ Đào truyền tống qua.

Chương 701: Mấy chục đường lui

Lúc này, trên không phế thành xuất hiện một truyền tống trận.

Một con rối Đại Thừa Kỳ, mấy trăm con rối Hợp Thể Kỳ bị truyền tống tới.

Sau đó một đại trận phong tỏa không gian bao trùm trong phạm vi ngàn dặm được hình thành.

Lúc này tất cả Đại Thừa Tôn Giả vẫn đang âm thầm quan chiến đều nhận được cảnh cáo.

“Đệ tử Ẩn Linh Môn ở đây lịch luyện, người không có phận sự mời rời đi.”

Lập tức, tất cả Đại Thừa Tôn Giả đang quan chiến đều cảm nhận được sát cơ đến từ trên bầu trời, giống như nếu chính mình không rời đi thì một giây sau sẽ trực tiếp bị đánh thành cặn bã.

“Tiên khí người có năng lực thì lấy được, Ẩn Linh Môn các ngươi từ đâu xuất hiện?” Đại Thừa Tôn Giả có chút không tin tưởng nói.

Ẩn Linh Môn chỉ tương đối nổi danh ở Thiên Linh Tông và trong Hội Trưởng Lão, Tôn Giả bình thường trong Tu Tiên giới có lẽ chỉ từng nghe nói qua về thương hội Ẩn Linh.

Vị Tôn Giả kia vừa nói xong câu đó, cảm giác vai mình bị đập một cái.

Cuối cùng vừa nhìn đã lập tức vong hồn đại mạo.

Chỉ thấy một con rối kiếm khách Đại Thừa Kỳ cầm trong tay một thanh linh kiếm chĩa đến trên đan điền của hắn.

Giống như nếu vị Đại Thừa Tôn Giả kia còn nói nhảm thêm câu nữa, thanh linh kiếm kia sẽ trực tiếp đâm vào.

“Vô ý mạo phạm!”

Vị Đại Thừa Tôn Giả xuất khẩu cuồng ngôn kia muốn phá vỡ không gian rời đi, nhưng kết quả lại phát hiện không gian xung quanh đã bị phong tỏa.

Vị Đại Thừa Tôn Giả kia nhìn ánh mắt lạnh băng của con rối Đại Thừa Kỳ, chậm rãi giơ hai tay lên tỏ ý đầu hàng.

Một màn này bị những Đại Thừa Tôn Giả rời đi kia phát giác được, tất cả đều may mắn chính mình thức thời rời đi.

Lúc này trận chiến trong phế thành vẫn còn tiếp tục. Hùng Lực, Ảnh Thứ và Hàn Phi Vũ, tất cả đều có kế hoạch nghĩ cách dẫn ra đại chiêu của Đại Thừa Tôn Giả kia.

Đây cũng là một trong những cương lĩnh quan trọng của chiến trận tam tam chế, tận lực sử dụng chiến thuật vu hồi làm tiêu hao linh lực hoặc thần thông đoản mệnh của địch nhân.

Lúc này, Hùng Lực dùng một chùy đánh về phía thần thông hệ Thổ Đại Thừa Tôn Giả thì triển qua hắn, Thổ Sơn Ấn.

Chỉ thấy núi lớn trăm mét cao do thần thông hệ Thổ ngưng tụ thành trực tiếp bị Hùng Lực đánh nát, hóa thành đá vụn đầy trời.

Chính vào lúc này, một thanh cự kiếm Ngũ Hành từ thần thông kiếm trận ngưng tụ thành chém tới Đại Thừa Tôn Giả kia.

Thế nhưng lại bị yêu hồn cầm trong tay đạo khí cự thuẫn sớm có đề phòng cản lại.

Yêu hồn bị cự lực chấn tan, lại có một yêu hồn khác tiếp nhận đạo khí cự thuẫn.

Mà lúc này, Đại Thừa Tôn Giả vốn hẳn nên thừa thắng truy kích lại không dám tùy tiện hành động.

Trước sau phân ra đại lượng tâm thần đề phòng Ảnh Thứ ẩn vào trong hư không.

Địch nhân không nhìn thấy mới là đề phòng khó khăn nhất.

Đại Thừa Tôn Giả nhìn Hùng Lực ở gần và Hàn Phi Vũ điều khiển kiếm trận ở nơi xa, trên mặt lộ ra biểu hiện có chút bất đắc dĩ.

Chỉ hai người này phối hợp đánh cũng khiến hắn có chút chống đỡ không được.

Huống chi trong chỗ tối còn có một vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ luôn chăm chú quan sát sơ hở của hắn, tùy thời phát động một kích trí mạng.

Nếu như đổi lại là tu sĩ Hợp Thể Kỳ bình thường, hắn đã sớm tiêu diệt từng người, trấn áp bọn họ trong lòng bàn tay.

Thế nhưng ba vị tu sĩ Hợp Thể Kỳ trước mắt phối hợp quá tốt, chiến lực của bản thân cũng không yếu, thế nên khiến hắn vẫn không bắt được cơ hội nào.

Hùng Lực ngưng tụ Pháp Tướng Kim Thân cao mười trượng, giống như máy ủi đất, nghiền áp về hướng Đại Thừa Tôn Giả.

Hàn Phi Vũ điều khiển kiếm trận, vì Hùng Lực loại bỏ yêu hồn cản trở trên đường đi.

Trước hết diệt trừ một người, trong lòng Đại Thừa Tôn Giả mặc niệm nói.

Vị trốn trong chỗ tối kia, ngay cả bóng dáng cũng tìm không ra.

Hùng Lực ở gần thì ngay cả phòng ngự cũng phá không nổi rồi, trong một chốc nhất định bắt không được.

Đại Thừa Tôn Giả nghĩ tới đây, đưa mắt nhìn về Hàn Phi Vũ phía xa.

Quả hồng phải tìm quả mềm bóp, hơn nữa tác dụng Hàn Phi Vũ đưa đến trong phối hợp rất lớn.

Điều này càng củng cố thêm quyết tâm muốn giết Hàn Phi Vũ của Đại Thừa Tôn Giả.

“Ngươi thật sự cho rằng ta không làm gì được các ngươi sao?”

Tôn Giả Đại Thừa Kỳ sắc mặt âm nhu nói, trong tay xuất hiện một chiếc chuông màu xanh biếc.

“Đinh đinh ~”

Một tiếng vang lanh lảnh trong nháy mắt khiến cho ba vị trong chiến trường nhất thời thất thần.

Một luồng sóng âm ẩn chứa lực lượng thần hồn Đại Thừa Tôn Giả bắn tới cực nhanh về phía Hàn Phi Vũ phía xa.

Lúc này, Vương Hướng Trì đang xem phát sóng trực tiếp căng thẳng lên, phải biết thứ bọn họ mở chính là thị giác Thượng Đế.

“Đừng căng thẳng, đồ nhi ngoan của ngươi chuẩn bị đường lui không biết bao nhiêu cái. Đưa ngươi và hắn cùng tới một bí cảnh nguy hiểm, ngươi nhất định chết trước đồ nhi ngoan của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ví dụ này phải chăng có chút thiếu thoả đáng?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Ngươi lo lắng cái gì? Chết rồi thì vi sư lại cứu về cho ngươi là được rồi, không cần lo lắng vấn đề này.” Từ Phàm cười nói, còn vỗ bả vai Vương Hướng Trì.

“…”

Lúc này trong chiến trường, Hàn Phi Vũ còn chưa phát giác được nguy hiểm, chỉ thấy chiếc nhẫn trong tay lóe lên ánh sáng nhạt, một đạo linh quang hộ tráo xuất hiện trước mặt hắn.

Sau đó nhẹ nhàng chặn lại đòn công kích này.

“Tiểu Linh, vừa rồi xảy ra chuyện gì?” Hàn Phi Vũ hỏi trong lòng.

“Chủ nhân vừa nãy bị sóng âm công kích ẩn chứa thần hồn công kích, thế nên nhẫn Ngự Hồn mới khởi động.” Một âm thanh trong lòng Hàn Phi Vũ vang lên.

“Hàn sư đệ, ngươi không sao chứ?” Giọng Hùng Lực truyền đến.

Cuối cùng chính là một trận nổ mạnh.

Một đạo cự chùy từ trên trời giáng xuống, trực tiếp đập xuống chỗ Đại Thừa Tôn Giả.

“Đòn công kích vừa rồi kia ta không cản lại cho ngươi được ~” Giọng điệu Hùng Lực có chút áy náy.

“Đại sư huynh đừng tự trách, ngay cả chút công kích đó mà ta cũng tránh không được thì sao có thể xứng tổ đội với Đại sư huynh.” Hàn Phi Vũ trả lời.

Chỉ bằng năng lực một mình một người chính diện đối đầu trực tiếp với Đại Thừa Tôn Giả là đã vô cùng ghê gớm.

Không có phòng ngự, Đại Thừa Tôn Giả âm thầm ra tay với hắn rất bình thường.

Hắn xưa nay không cho rằng mình ở phía xa trợ giúp Hùng Lực chiến đấu là có thể không lo lắng gì, thật ra hắn vẫn đều đang đề phòng.

Lúc này, khi Đại Thừa Tôn Giả nhìn thấy một kích mười phần chắc chín kia của chính mình không giết được Hàn Phi Vũ thì đã sinh ra ý muốn rút khỏi.

Thế nhưng bị Ảnh Thứ xuất hiện sau lưng hắn cắt ngang.

Đoản kiếm lóe lên phá giáp kim quang, phá bỏ pháp bảo phòng ngự Đại Thừa Tôn Giả, đâm vào trong cơ thể Đại Thừa Tôn Giả.

“Thế!”

Trong nháy mắt, Đại Thừa Tôn Giả biến thành một mộc nhân.

Cách đó không xa, Đại Thừa Tôn Giả đầy mặt âm trầm xuất hiện.

“Ba tên nhóc, ta nhớ kỹ các ngươi, đừng có lúc lạc đàn!”

Đại Thừa Tôn Giả nói xong liền muốn phá vỡ không gian, thuấn di ra ngoài.

Chỉ thấy Đại Thừa Tôn Giả vận chuyển toàn bộ lực lượng, chỉ mở ra được một không gian có thể cho một con kiến ra vào, hẳn là khiến hắn có chút sửng sốt.

“Ngươi sẽ không cho rằng nói lời tàn nhẫn là có thể đi đấy chứ ~” Hùng Lực vác cự chùy lên vai cười nói.

Hắn đã sớm biết không gian này đã bị con rối do tông môn phái tới phong ấn, chính là vì có thể để cho ba người bọn họ cùng vị Đại Thừa Tôn Giả này chiến đấu một trận công bằng.

“Phong ấn không gian nơi đây bị tăng thêm!” Đại Thừa Tôn Giả kinh hoảng nói, một loại dự cảm chẳng lành hiện lên trong lòng.

“Thành thật chiến đấu, ngươi còn có một chút hi vọng sống, nếu không… Hì hì.”

Hùng Lực toét miệng cười, chiến ý quanh thân bành trướng, trong ánh mắt bùng lên liệt hỏa.

Vây giết cường giả Đại Thừa Kỳ, việc này Hùng Lực chỉ từng làm qua hai lần, hơn nữa còn đều là cùng hợp tác với hơn mười vị sư huynh đệ.

Lần này ba người vây giết một cường giả Đại Thừa Kỳ, đây vẫn là lần đầu tiên.

Thế nên Hùng Lực lộ ra vẻ vô cùng hưng phấn, trong lòng đã tính toán, lần sau chính mình một người thử một lần.

Chương 702: Chiến lợi phẩm

Tên Đại Thừa Tôn Giả đó hoảng loạn cả lên, tình huống đen đủi nhất đã xảy ra rồi.

Hắn vốn dĩ còn nghĩ chỉ cần trấn áp ba tên Hợp Thể kỳ này, lấy được Tiên Khí rồi lập tức truyền tống trở về đại bản doanh thương hội của bọn hắn, ở nơi đó có vài vị Đại Thừa Tôn Giả tọa trấn.

Chỉ cần hắn ta quay trở về, bất luận là món tiên khí đó có được do mình sử dụng hay là không, thì lợi ích mà hắn nhận được chắc chắn là lớn nhất.

Nhưng điều khiến hắn ta ngàn vạn lần không thể ngờ tới đó là, việc trấn áp ba tên Hợp Thể kỳ này lại tốn sức lực đến như vậy, thậm chí còn có khả năng bị giết ngược lại.

“Đừng ủ rũ như vậy, nếu như đã không thể trốn thoát, vậy dùng toàn lực mà chiến đấu đi, ít nhất ngươi vẫn còn một cơ hội sống sót.”

Hùng Lực nói rồi lần nữa nắm lấy Minh Kim Cự Chùy xông tới phía Đại Thừa Tôn Giả.

Cuộc chiến tiếp tục, trong mắt Đại Thừa Tôn Giả cũng xuất hiện một tia kiên quyết.

Nhưng theo diễn biến của cuộc chiến, nét mặt của Đại Thừa Tôn Giả bắt đầu dần trở nên tuyệt vọng

Giằng co và phòng ngự lên đến đỉnh điểm, khiến cho Thần Thông và Đạo Khí của hắn chỉ có thể đánh lên thân người của Hùng Lực, nhưng cũng chẳng hề có tác dụng gì.

Từng đợt tấn công chí mạng của Ảnh Thứ, ngoài ra cộng thêm kiếm trận của Hàn Phi Vũ cũng vẫn ra tay bất kể mọi lúc, quả thực khiến cho thể xác và tinh thần của Đại Thừa Tôn Giả kiệt quệ.

Đã bao nhiêu năm rồi, cho dù là chiến đấu cùng với Yêu Tộc cũng không chịu ấm ức như vậy, chỉ cảm giác thấy một ngụm máu bị nghẹn lại trong vòm ngực, nôn không ra, nuốt cũng không xuống.

Vào lúc này, ba người lại càng thêm cẩn thận, bọn họ biết rằng đây chính là trận đấu ngoan cường chống cự.

Dưới tình hình như vậy luôn luôn là càng về thời điểm cuối cùng thì càng nguy hiểm, ba người đều vô cùng cẩn thận, Đại Thừa Tôn Giả cố ý để lộ ra vài chỗ sơ hở, cũng bị ba người bỏ qua.

Cự chùy trong tay Hùng Lực lại một lần nữa nện tới Đại Thừa Tôn Giả.

Chỉ nghe thấy một tiếng kêu răng rắc, đạo khí phòng ngự bảo vệ Đại Thừa Tôn Giả cuối cùng cũng đã tới giới hạn, Phòng Hộ Tráo vỡ nát.

Cự chùy tàn nhẫn nện xuống ngực của Đại Thừa Tôn Giả.

Đại Thừa Tôn Giả hóa thành một ngôi sao băng vụt xuống một nơi xa.

Chính vào một khắc đánh một kích kia, ba người bắt đầu thảo luận kịch liệt.

“Cơ hội tốt, có lên không!” Ảnh Thứ.

“Thận trọng đã, vừa nhận được tình báo về vị Đại Thừa Tôn Giả này, hắn vẫn còn có một món Đạo Khí phòng ngự.” Hàn Phi Vũ.

“Cảm giác trong đây có gian trá, thận trọng!” Hùng Lực quyết định nói.

Thân thể của Đại Thừa Tôn Giả trực tiếp làm sụp đổ một căn gác lửng nhỏ rách nát.

Ngay lập tức nằm đó nhìn trời, trong ánh mắt tràn ngập sự tuyệt vọng.

“Đều là lão hồ ly ngàn năm tuổi hay sao? Kiên nhẫn được như vậy!”

Trông thấy chiến thuật câu dẫn của mình thất bại, nỗi tuyệt vọng của Đại Thừa Tôn Giả càng sâu thêm một phần.

“Có chút thú vị đấy, cuộc chiến này quả thực đã có đầy đủ kinh nghiệm để đối địch rồi .” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Một trận chiến đặc sắc biết bao.” Từ Cương ở bên cạnh nói, trong mắt lấp lánh chiến ý, tọa trấn tông môn bao năm, hắn đã một thời gian dài chưa có chiến đấu rồi.

“Nếu như ngươi ngứa tay thì bảo bọn họ nhặt Chân Linh của Đại Thừa Tôn Giả về đây, dựng lên một trận chiến mô phỏng, ngươi có thể vào trong chiến đấu, xem thử một mình ngươi có trấn áp được Đại Thừa Tôn Giả này hay không.” Từ Phàm nói

“Ta chỉ là ngưỡng mộ bọn họ có thể dùng toàn sức lực chiến đấu hết mình, còn về Đại Thừa Tôn Giả này, ở dưới bàn tay ta sẽ không trụ vững nổi bao lâu đâu.” Từ Cương tự tin nói, tu vi của hắn bây giờ đã là Hợp Thể kỳ đỉnh phong, lĩnh ngộ đối với đạo Ngũ Hành đã sắp đạt tới cảnh giới Đạo Pháp tự nhiên.

Vài năm trước đây Từ Phàm vẫn luôn ngủ say, Từ Cương cũng thủ hộ bên cạnh Từ Phàm mà tu luyện, trong mắt đệ tử Ẩn Linh môn hắn vẫn chưa hề xuất thủ.

“Hay là chúng ta luyện tập xem?” Từ Phàm trông thấy đại đồ đệ ngứa tay liền nói.

Từ Cương theo bản năng lắc đầu, chiến đấu và bị ngược đãi hắn vẫn còn phân biệt được rõ ràng.

“Sư phụ mỗi lần ra tay đều sẽ ảnh hưởng tới đạo tâm của đồ nhi, vẫn là không luyện tập thì tốt hơn.” Từ Cương lắc đầu nói.

Chúng đồ đệ cười lên.

“Được rồi, vị Tôn Giả đối diện kia đã hoảng sợ, trận chiến cũng nên kết thúc rồi.” Từ Phàm nhìn vào màn sáng một cái rồi nói.

Quả nhiên, một tổ phối hợp ba người, Đại Thừa Tôn Giả trực tiếp bị thanh trọng chùy của Hùng Lực hất bay lên trời.

Ảnh Thứ sớm tiếp ứng ở trên không trung, nhẹ nhàng đưa một thanh Đạo Kỳ Đoản Kiếm vào trong đan điền của Đại Thừa Tôn Giả.

Đoản kiếm của Ảnh Thứ trực tiếp phá hủy đan điền của Đại Thừa Tôn Giả, bức ra Chân Linh bên trong đan điền.

Nhìn thấy một màn này, ba người đồng thời thở mạnh một hơi dài, bọn họ biết rằng trận chiến đã giành thắng lợi rồi.

Chân Linh của Đại Thừa Tôn Giả trông thấy ba người chưa nắm bắt được ý đồ của hắn, ngay tức khắc muốn xé rách không gian đào tẩu.

Phải biết rằng, Chân Linh xuyên qua không gian còn dễ hơn cả so với Chân Thân.

Kết quả biến thành Đại Thừa Tôn Giả Chân Linh lại lần nữa thất bại.

“A!!!!”

“Các ngươi quả thực ngay cả một con đường sống cũng không chừa lại cho ta, vậy thì đi chết cùng ta đi!!”

Chân Linh vốn dĩ là sắc xanh huyền ảo trong tức khắc trở nên bành trướng, màu sắc cũng từ sắc xanh trở thành sắc đỏ, y phục tựa như bất kỳ lúc nào cũng có thể bị nổ tanh bành.

Mà mấy người Hùng Lực chỉ là theo thói quen nhàn nhạt nhìn hắn, không có quá nhiều biểu cảm.

Bởi vì thu dọn chiến trường là công việc của Bồ Đào, hơn nữa tốc độ lại rất nhanh nhẹn lưu loát.

Vào lúc này đây, trong hư không xuất hiện một tấm lưới, trực tiếp tóm lấy Chân Linh của tên Đại Thừa Tôn Giả kia, biến mất tăm.

Mà toàn bộ nhẫn không gian và pháp bảo trên người của tên Đại Thừa Tôn Giả ấy lại xuất hiện trước mắt ba người.

“Thời gian thu hoạch đây~” Ảnh Thứ nhìn chiếc nhẫn không gian trôi nổi trước mặt bọn họ cười nói, cảm giác bản thân đã gần hơn tới món bảo khí kia rồi.

“Đại sư huynh, đổi tin tức ngươi còn thiếu bao nhiêu?” Ảnh Thứ hỏi.

“Tích góp bao nhiêu năm, mới tích được đủ ba phần, tính cả chỗ này có lẽ cũng miễn cưỡng đủ bốn tầng.” Hùng Lực cũng cười lên, công pháp mà hắn luyện cực kỳ hao tốn tài nguyên, bao nhiêu năm tích lũy được của cải như vậy quả thực không dễ dàng gì.

Hai người tự động bỏ qua Hàn Phi Vũ, nội bộ tông môn sớm đã có lời đồn.

Nói rằng Hàn Phi Vũ dâng hiến cho tông môn trọng bảo nghịch thiên, có được sự xem trọng của đại trưởng lão, Đạo Khí chất đống, Tiên Khí cũng đã có được hẳn mấy bộ, cho nên tới chủ đề này tự động bỏ qua hắn.

“Sư đệ, Tiên Khí mở ra trong hộp mù nhẫn không gian nên cho ta chứ nhỉ?” Ảnh Thứ cười khì khì nói.

“Cho ngươi cái rắm!” Hàn Phi Vũ trừng mắt nhìn Ảnh Thứ một cái.

“Giao hẹn vừa nói xong ngươi đã quên rồi à, sau này phải gọi ta là Hàn Đại Ca.”

“Chẳng phải là vẫn chưa mở ra được món đồ tốt hay sao? Là ngươi cố ý bỏ những món đồ đó vào trong nhẫn không gian có đúng không?” Ảnh Thứ cười nói.

“Nếu ta còn không bỏ vào, ngươi làm sao có thể được phân nhiều đồ như vậy?” Hàn Phi Vũ nói rồi mở từng chiếc nhẫn của Đại Thừa Tôn Giả ra.

Ngay tức khắc các loại linh bảo linh dược linh khoáng, pháp bảo dị bảo chất đống thành một ngọn núi nhỏ.

“Chỉ dựa vào số đồ này, chẳng lẽ ngươi không nên gọi ta một tiếng Hàn đại ca hay sao?” Hàn Phi Vũ nhìn mấy món Đạo Khí kia nói.

“Nói chuyện đó làm gì? Mau chóng phân chia chiến lợi phẩm đi.”

“Dựa theo quy tắc cũ, đại sư huynh bốn phần, còn lại chia đều cho chúng ta.” Ảnh Thứ chuyển chủ đề nói.

“Chia đều đi, trận chiến này đánh thật là đã.” Hùng Lực nhìn đám chiến lợi phẩm cũng không để ý lắm.

Thứ có thể khiến hắn quan tâm chỉ là những khuyết điểm mà hắn bộc lộ ra trong chiến đấu và hiệu suất hoàn thành nhiệm vụ của tông môn mà thôi.

“Người tấn công chính chiếm được bốn phần, nguyên tắc không thể thay đổi.” Hàn Phi Vũ nói, món đồ này hắn cũng không phải để ý lắm, tổng giá trị có khả năng còn chưa tới nửa món Tiên Khí.

"Vậy cứ thế đi."

"Bồ Đào, đổi chiến lợi phẩm của ta thành tích phân." Hùng Lực nói.

"Của ta cũng như vậy ~"

"Còn có ta nữa ~"

Một truyền tống trận xuất hiện ở phía dưới chồng chiến lợi phẩm kia, cuối cùng toàn bộ đều được truyền tống vào trong bảo khố của Ẩn Linh môn.

Chương 703: Tử Thạch

Thành Thiên Linh Tiên, vẫn là thương hội đó.

Lúc này từng đội ngũ con rối một đang di chuyển đồ đạc từ trong thương hội, mà ba người Hùng Lực lại đứng ở trong cửa thương hội yên tĩnh nhìn.

"Thật sự là không ngờ tới, thì ra thương hội bên này mới là đầu não."

Ảnh Thứ vô cùng vui vẻ, thu nhập lần này chỉ cần phân ra một ít, là có thể đổi đạo khí đoản kiếm luyện phối trung bình thành luyện phối cao cấp rồi, dường như còn có thể đổi thêm một món đạo khí gia tăng tốc độ.

"Các ngươi đây là bẫy người phạm pháp, Tiên Khí Đạo Khí mà các người lấy ra đều là của các người, chính là vì để đóng khung đồ đạc của chúng ta."

"Các ngươi chính là một đám cường đạo!!"

Tên chưởng quầy kia nhìn từng món đồ trong thương hội bị chuyển ra ngoài, trong phút chốc đau lòng gào thét nói, mắt nhìn về hướng ba người Hùng Lực có một tia sợ hãi.

Chưởng quầy đoán chừng vị Đại Thừa Tôn Giả tọa trấn thương hội có lẽ đã bị ba người giết rồi, vậy thì hắn ước chừng cũng chẳng có kết quả tốt đẹp gì.

"Đã chịu cược thì thua rồi cũng phải chịu, ban đầu đã chốt như vậy rồi."

“Ngươi ngoan ngoãn nhận hết đống đồ này thì tốt, nhưng người và tên Đại Thừa Tôn Giả đó lại nổi lên tham vọng, thì đừng trách lại có kết quả như ngày hôm nay.” Ảnh Thứ cười nói, cảm giác vô cùng hả giận.

Hắn còn nhớ lần thứ 2 khi mở đến mấy chiếc nhẫn không gian cuối cùng kia, sắc mặt đắc ý chế nhạo của tên chưởng quầy.

Giờ đây cục tức này coi như giải quyết triệt để rồi.

“Hàn đại ca, cảm ơn ngươi.” Ảnh Thứ nghiêm túc nhìn Hàn Phi Vũ nói, nếu như không phải hắn tạo ra thế cục này, có lẽ bốn mươi triệu linh thạch kia ngay cả vốn cũng không thể thu hồi rồi.

“Một tiếng đại ca này gọi cũng thật là chân thành, ta rất hài lòng, sau này cứ gọi như vậy đi” Hàn Phi Vũ hài lòng gật đầu.

Ảnh Thứ không trả lời, chỉ là tiếp tục quay đầu kiểm tra những món đồ được chuyển ra từ trong thương hội.

…………

Ở giữa vị trí mà Thiên Linh tông và Ẩn Linh đảo đáp xuống, có một vùng đồng bằng cực kỳ rộng lớn.

Lúc này trên đồng bằng có vài chục vạn con rối công cụ đang tu sửa khu vực giao lưu giữa hai tông.

Từng khu đạo trường, từng tòa cung điện hoán đổi phần thưởng sang tích phân đang được nhanh chóng thành hình.

Thậm chí còn có hai vị Đại Thừa Tôn Giả, hợp sức lôi một tiểu thế giới đến vùng trời khu vực hai tông môn, Bồ Đào tổng cộng đã cải tạo thành chiến trường bán ảo bán thực

Trong đại điện Thái Nhất của Thiên Linh tông.

Một vị nam tử thân mang áo đạo bào Thiên Linh môn đang cung kính đứng trước mặt Thái Thượng Đại Trưởng Lão

“Ngươi là đệ tử mà ta hài lòng nhất, cho nên ta không tiếc bất cứ giá nào tìm kiếm một cơ duyên cho ngươi, chỉ là phải xem ngươi có thể nắm chắc hay không mà thôi.”

“Thế hệ trẻ của Ẩn Linh môn, ta xem một lượt, ngươi lấy được danh hiệu đệ nhất ở trong giai đoạn Hợp Thể kỳ có lẽ không thành vấn đề, nếu như đệ tử của mấy vị đại trưởng lão kia của Ẩn Linh môn không ra ngoài.”

Lời của thái thượng đại trưởng lão khiến cho nam tử lặng đi, vẻ mặt cũng có chút không phục.

“Nếu không tin ngươi có thể đi thử xem, trừ nữ đệ tử duy nhất của đại trưởng lão Ẩn Linh môn ra.” Thiên Linh tông thái thượng trưởng lão nói.

“Đồ nhi sẽ thử xem.” Nam tử nói.

“Những thứ này đều là thứ yếu, trước tiên ngươi nên giành được phần cơ duyên này về tay mình rồi hẵng đi khiêu chiến, đến lúc đó ngươi sẽ biết được thế nào là núi cao còn có núi cao hơn, vỏ quýt dày có móng tay nhọn.” Thái thượng đại trưởng lão nhìn người đệ tử mà mình hài lòng nhất cười nói.

Chín trăm năm trước, để hắn phát hiện ra một đứa trẻ yêu nghiệt nhường này.

Từ lúc mới tu tiên, liền đã hiểu được vạn pháp, hiểu được trăm đạo.

Các loại đạo thuật thần thông không phí sức mà liền nắm rõ, mỗi lần ra tay thường sẽ mang theo uy lực của đất trời.

Cho nên hắn phá lệ thu nạp một đệ tử cuối cùng, thông qua mấy trăm năm nay dày công bồi dưỡng, đương nhiên là trong đám đệ tử cùng tầng lớp của tông môn hắn không hề có đối thủ.

Ngày sau chỉ cần tấn cấp lên Đại Thừa Tôn Giả, không cần đến bao nhiêu năm, nhân tộc sẽ lại có thêm một vị chiến lực đỉnh cao.

Đây chính là kỳ vọng của Đại Thừa Tôn Giả đối với vị thiên kiêu đệ tử này.

“Đồ nhi, đã hiểu.” Nam tử gật đầu, biểu cảm có chút kích động.

Vị sư tôn này của hắn đã đứng trên vị trí đỉnh cao của nhân tộc, vì một món Tiên Khí thích hợp với mình mà hắn lại phải vứt bỏ mặt mũi của mình đi cầu xin một vị Đại Tông Sư luyện khí.

Lúc này, vùng trời Thiên Linh tông xuất hiện một hạm đội Tinh chu, Thiên Linh Tôn Giả bội thu trở về.

“Lão đại, ngươi đoán xem ta tìm được thứ gì?” Thiên Linh Tôn Giả hưng phấn nói.

“Linh Khoáng cấp bậc Tiên Khí.” Thái thượng đại trưởng lão cười nói.

“Tinh Nguyệt Tinh Sa, chính là vật mà Ẩn Linh môn đang thiếu kia, đợi đại trưởng lão từ Yêu Giới trở về, ta đi thử xem có thể lấy một cái khanh vị hay không.” Thiên Linh Tôn Giả vui mừng nói.

“Bái kiến nhị sư thúc.” Nam tử cung kính hành lễ nói.

“Tử Thạch cũng ở đây à, lần này nhị thúc của con sẽ lấy cho con một khanh vị, đo thân rồi luyện chế cho con một bộ Tiên Khí.” Thiên Linh Tôn Giả hưng phấn nói.

Lúc này, biểu cảm của thái thượng trưởng lão Thiên Linh môn và Lý Tử Thạch đều trở nên kì quái.

“Lão nhị à, nếu như ngươi về sớm hơn vài ngày, ta cũng không cần phải chìa cái mặt ra để cầu một cơ duyên cho Tử Thạch rồi.” Thái thượng trưởng lão Thiên Linh tông có chút hối hận nói.

Dù sao vuốt mặt cũng cần có mức độ, vuốt một lần là ít đi một lần.

Ngày sau giới này không vuốt, đi tới Tiên Giới cũng phải vuốt, lần này đã lãng phí đi mất một cơ hội rồi.

“Tình hình là như nào?” Thiên Linh Tôn giả nghi hoặc hỏi.

“Mấy ngày trước…..”

Nghe thái thượng đại trưởng lão Thiên Linh môn nói xong, Thiên Linh Tôn Giả liền cười lên.

“Không phải hối hận, mặt mũi cũng vuốt rồi, vậy cứ thế đi.”

“Khanh vị này xem ra Tử Thạch không dùng được rồi, vậy ta chỉ đành tự mình sử dụng thôi.” Thiên Linh Tôn Giả cười khà khà nói.

“Ngươi đừng hòng, sau này Thử Thạch chính là người gánh vác Thiên Linh môn chúng ta, cũng chính là chiến lực đỉnh cao của nhân tộc về sau, dù thế nào thì cũng phải có hai món Tiên Khí để nắm giữ cục diện, khanh vị này ngươi muốn cũng không được.” Thái thượng đại trưởng lão Thiên Linh môn trừng mắt nói.

“Tử Thạch, bây giờ vẫn còn nhỏ, dùng Tiên Khí cũng là lãng phí, một món là đủ rồi.” Thiên Linh Tôn Giả tiếp tục nói.

“Mấy ngày không chỉnh đốn, ngươi lại ngứa đòn rồi phải không?”

Từng tia sấm sét từ trong đại điện vang lên, roi Hành Lôi xuất hiện trong tay thái thượng trưởng lão.

“Lão đại, ta đi bái kiến đại trưởng lão một chút, không cần tiễn ta đâu.~”

Thiên Linh Tôn Giả sau khi nhìn thấy roi Hành Lôi, không tự chủ mà rét run, mau chóng hóa độn quang bay ra khỏi đại điện.

Thiên Linh tông, Từ Phàm đang xoa nắn Hung Bạch Thiên Linh Tôn Giả liền tới bái phỏng.

Bởi vì là người quen, trực tiếp được vào trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, lâu rồi không gặp, những việc mà ngươi làm ở Yêu Giới ta đều đã biết rồi.”

“Quả thực là lợi hại!” Thiên Linh Tôn Giả kinh ngạc cảm thán nói.

“Chẳng có gì to tát cả, chỉ là nhờ vào sức lực của những con rối mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

Đại trưởng lão, ta vừa đi khai thác khoáng thạch ở Vực Cực Không về, lần này phát hiện một lô Tinh Nguyệt Tinh Sa, nếu các người đã ở nơi này, cũng đỡ cho ta phải chạy đi một chuyến.” Thiên Linh Tôn Giả cười nói.

Nghe thấy Tinh Nguyệt Tinh Sa, đôi mắt Từ Phàm trong phút chốc sáng rỡ.

Tinh Nguyệt Tinh Sa chính là linh khoáng quan trọng để hắn luyện chế con rối Đại Thừa kỳ.

Bao nhiêu năm nay số lượng con rối Đại Thừa kỳ của Ẩn Linh môn không thể gia tăng cũng là bởi vì sự hạn chế của loại linh khoáng này.

“Đa tạ Tôn Giả đã đem tới linh khoáng quan trọng đến vậy.” Từ Phàm vui mừng nói, trong lòng hắn đang nghĩ xem nên giao dịch thế nào.

“Quan hệ giữa hai tông môn chúng ta, đều là nên làm thôi.” Thiên Linh Tôn Giả cười ha ha nói, cũng không nói về chuyện Tinh Nguyệt Tinh Sa kia giao dịch như thế nào, chính là dáng vẻ ta đem tới tặng không cho nhà ngươi.

Chương 704: Nhiệm vụ

Từ Phàm thấy Thiên Linh tôn giả học cái xấu thì hơi bất đắc dĩ, hắn không nhớ là từ khi nào, mà con hàng này đưa đồ không bao giờ bàn giá cả, chỉ ra vẻ ngươi xem mà đưa.

Còn chưa kể, Từ Phàm cũng chịu cái kiểu này, mỗi lần đều có thể khiến Thiên Linh tôn giả cười ha ha rời đi.

“Có phải tông môn các ngươi đã che giấu một yêu nghiệt không? Thái thượng Đại trưởng lão dám lấy Tiên khí ra so đệ tử với ta.” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại trưởng lão, ta đã nói với lão đại, chuyện này là hắn làm không thỏa đáng, đây chẳng phải là thể hiện rõ muốn lừa Tiên khí của Đại trưởng lão sao!” Giọng của Thiên Linh tôn giả đột nhiên cao lên một chút, giống như là người cùng phe với Từ Phàm.

“Tự tin như vậy à? Xem ra đệ tử mà ta không biết kia thật sự lợi hại.” Tử Phàm hơi tò mò nói.

“Thiên phú như vậy, hẳn là mạnh hơn lão Đại thời trẻ một chút, nhưng đương nhiên không sánh bằng Đại trưởng lão.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Chín trăm năm trước, lão Đại nhận một đệ tử mới, tên là Lý Tử Thạch, luôn giữ ở bên cạnh tận tâm dạy dỗ, dù sao trong thế hệ trẻ mà ta thấy, không nói mấy đồ đệ bên cạnh Đại trưởng lão, thì không ai có thể là đối thủ.”

Thiên Linh tôn giả ra vẻ như là Từ Phàm sắp lỗ vốn đến nơi, điều này khiến Từ Phàm càng cảm thấy kỳ lạ hơn, không khỏi hơi mong chờ.

“Dù sao ta cũng cảm thấy, lần này lão Đại có hơi không đáng mặt.”

“Đừng nói thế, đệ tử hai phái giao lưu công bằng, hữu nghị thứ nhất, cạnh tranh thứ hai.”

“Nếu đã có đệ tử xuất sắc, vậy thì nên dẫn ra khen thưởng.” Từ Phàm cười nói, giống như là chỉ lấy một Đạo khí bình thường ra.

“Dù sao lão Đại cũng xem như là nợ Đại trưởng lão một ân tình, quay về ta sẽ giúp Đại trưởng lão đòi lại.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Cứ như vậy đi, đệ tử hai phái vẫn chưa bắt đầu giao lưu, đừng kết luận vội vàng như vậy.” Từ Phàm cười nói.

Thiên Linh tôn giả gật đầu.

“Gần đây vực Cực Không thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Thái bình đến nỗi không thể thái bình hơn, hình như tất cả chiến hạm cự thú của Yêu tộc đều đã biến mất, nhưng điều này cũng cho thấy Yêu tộc đã sử dụng tất cả lực lượng để bảo vệ Truyền tống trận vượt giới kia.”

“Nhưng nghe nói Hội trưởng lão đã có một số manh mối, thêm một khoảng thời gian nữa, biết đâu có thể tìm được vị trí khu vực Truyền tống trận vượt giới.” Thiên Linh tôn giả tỏ vẻ khinh thường kế hoạch Truyền tống trận vượt giới của Yêu tộc.

Chỉ cần tìm được vị trí của Truyền tống trận vượt giới, tập hợp sức mạnh của cả Nhân tộc, còn không thể phá hủy Truyền tống trận này sao?

“Truyền tống trận vượt giới cần vô số các loại linh bảo linh khoáng dị chủng kỳ vật, chỉ cần cẩn thận một chút, là có thể tra ra dấu vết lưu lại.”

“Muốn làm kế hoạch này, không thành được.” Quan điểm của Từ Phàm giống với Thiên Linh tôn giả.

Hai người vừa hàn huyên được một lát, Thiên Linh tôn giả đã muốn hành lễ cáo lui.

Khi chuẩn bị rời đi, bên tai truyền đến giọng nói của Tử Phàm.

“Chuẩn bị linh khoáng Tiên khí cho tốt, gom đủ thì đưa tới cho ta, lần này tính cho ngươi hai kiện.”

“Cảm ơn Đại trưởng lão!”

Thiên Linh tôn giả quay đầu nói lời cảm tạ, sau đó hóa thành độn quang biến mất ở chân trời.

“Lần sau để Bàng Phúc tới đây ứng phó ngươi.” Từ Phàm nhìn về phía Thiên Linh tôn giả biến mất nói.

Lúc này tổng bộ của thương hội Ẩn Linh đã chuyển tới Tiên thành Thượng Tôn, mà Ẩn Linh đảo không còn Tiên thành Lâm Sâm nữa, hắn chỉ đành để mọi thứ mà mình thu hoạch được ở tổng bộ Tiên thành Thượng Tôn.

Nói đến đây, Từ Phàm nhớ tới Tử Thạch mà Thiên Linh tôn giả nói.

Từ Phàm nhìn thái độ của Thiên Linh tôn giả, có lẽ đại sư huynh đời thứ nhất của Ẩn Linh môn không thể chiến thắng Tử Thạch này.

“Xem ra Thái thượng Đại trưởng lão này đã nghĩ tới việc giao lưu từ lâu rồi.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, đi gọi Trương Học Linh tới đây.”

“Tuân mệnh.”

Không bao lâu, một nam tử mặc đạo bào đi tới trước người Từ Phàm, quanh thân không hề có thần vận, giống như một phàm nhân.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Trương Học Linh hành lễ nói.

“Gần đây tông môn chúng ta và Thiên Linh Tông triển khai một lần đại hội giao lưu đệ tử, tất cả Luyện Hư Kỳ và Hợp Thể Kỳ ưu tú nhất đều được ban thưởng Tiên khí.”

“Ngươi có sẵn lòng vận động một chút không?” Từ Phàm nhìn Trương Học Linh -người đã ru rú ở Tàng Kinh Các hơn nghìn năm hỏi.

“Hay là nhường cơ hội này cho đệ tử cần Tiên khí hơn đi.”

“Đệ tử vô cầu, chỉ một lòng hướng đạo.” Trương Học Linh bình tĩnh nói.

“Vậy được, ta đổi cách nói, giao cho ngươi một nhiệm vụ, đệ tử hai phái giao lưu ngươi phải giành được vị trí đứng đầu của Luyện Hư Kỳ.”

“Ngươi hoàn thành, có thể tiếp tục ở lại Tàng Kinh Các, không hoàn thành ngươi không cần làm nhân viên quản lý nữa mà đi trồng trọt với thỏ Thái Linh đi.” Từ Phàm nói xong quay lại phất tay, ý bảo Trương Học Linh có thể lui xuống.

Trương Học Linh Nhất về tới Tàng Kinh Các với vẻ mặt rối rắm.

“Còn muốn ru rú ở tông môn mãi, làm gì có chuyện hời như thế, vào thời khắc quan trọng phải phát huy tác dụng cho ta.” Từ Phàm cười nói.

Năm ngày qua đi, tất cả đệ tử của Ẩn Linh môn và Thiên Linh Tông đều nhận được một tin tức.

“Đại hội giao lưu đệ tử hai phái sẽ mở toàn diện, địa điểm ở xxx.”

Đại đa số đệ tử hai phái đã trải qua chuyện như vậy một lần, thấy bắt đầu lần nữa, tất cả đều bắt đầu nổi lên sự chờ mong.

“Tông môn lại bắt đầu phát phúc lợi à?” Đây là phản ứng đầu tiên của đệ tử Ẩn Linh môn.

“Lại là Thái Thượng trưởng lão tông môn nào, nhìn chúng ta không vừa mắt muốn chỉnh chúng ta.” Đây là suy nghĩ của đệ tử Thiên Linh Tông.

Nhưng đại đa số đều khá phấn chấn, bởi vì hai phái giao lưu sẽ áp dụng quy định điểm thưởng, chỉ cần tham gia nhiều hoặc ít đều có thể mưu cầu một vài lợi ích.

Trong lúc nhất thời vô số độn quang từ hai phái phóng lên bay về phía bình đài giao lưu hai phái.

Trong lúc nhất thời cả Ẩn Linh môn trở nên trống trải, chỉ có lác đác vài vị đệ tử còn ở lại tông môn.

Trong đó có cả Từ Linh Đài.

“Phu quân, cơ hội tốt như hai phái giao lưu, sao ngươi không đi?” Nữ tử bên cạnh Từ Linh Đài hơi nghi hoặc hỏi.

“Ừ, đi vào trong đó chắc chắn sẽ gặp bằng hữu Thiên Linh Tông, vì bảo vệ thể diện của vị bằng hữu kia, ta không nên đi thì hơn.” Từ Linh Đài hơi xấu hổ nói.

Mấy năm nay hai phái giao lưu càng ngày càng thường xuyên, vị đạo hữu xem hắn là huynh đệ khi trước cũng đã biết chuyện Tiên Cung Thịnh Yến rồi.

Vì thế, hai người đã không liên hệ mấy trăm năm.

“Ta biết phu quân đang lo lắng gì, nhưng ta cảm thấy gút mắc này sớm muộn gì cũng phải cởi bỏ, loại chuyện này nên sớm không nên muộn.”

“Phu quân nên đi đi.” Nữ tử kéo tay Từ Linh Đài vỗ về nói.

“Vả lại, nếu bây giờ ngươi không đi, cha mẹ cũng sẽ nói thôi.”

“Nhất là cha, nếu ngươi không giành được vị trí tốt…”

Nữ tử còn chưa nói xong, Từ Linh Đài đã nhớ tới chuyện không hay gì đó.

“Phu nhân nói đúng, loại chuyện này nên sớm không nên muộn, ta sẽ đi ngay bây giờ.”

Hai người nói xong, thì hóa thành độn quang bay về phía địa điểm hai phái giao lưu.

Lúc này, ở khu vực giao lưu giữa hai phái, có một đệ tử Thiên Linh Tông Hợp Thể Kỳ nhìn thấy đệ tử Ẩn Linh môn đều kéo lại hỏi có nhìn thấy Từ Linh Đài không, ở chỗ sâu trong ánh mắt ẩn chứa ngọn lửa căm phẫn vô tận.

Cả người giống như một thùng thuốc nổ sắp nổ tung.

Có một vài đệ tử hiểu rõ ân oán vượt qua ngàn năm này tỏ vẻ rất muốn xem cảnh tượng náo nhiệt này của hắn.

Thậm chí còn có đệ tử Ẩn Linh môn không sợ to chuyện lấy một tấm phù chú Tiên Cung Thịnh Yến mà hắn trân quý ra, cỗ vũ có thù báo thù, có oán báo oán.

Chương 705: ân oán năm xưa

Từ Linh Đài vừa tới khu vực hai phái giao lưu, đã gặp ngay Tạ Bằng đang tìm hắn.

Hai người đối mặt với nhau, ai cũng không nói gì.

Cuối cùng Từ Linh Đài không nhịn được, mở miệng nhẹ nhàng nói: “Tạ đạo hữu, chuyện năm đó là ta quá đáng, thật xin lỗi.”

Tạ Bằng cười, trong tay xuất hiện một tấm phù chú Tiên Cung Thịnh Yến không biết là ai đưa.

“Ta cho rằng thứ vô dụng nhất chính là ba chữ đó, hai lựa chọn.”

“Ngươi chịu đủ một Tiên Cung Thịnh Yến.”

“Hoặc là ngươi và ta đánh một trận, để ta dùng phù chú này trong chiến đấu.” Tạ Bằng nhìn Từ Linh Đài nói.

Lúc này, có một số đệ tử không rõ tình hình bắt đầu nghe ngóng ân oán trước đây của hai người.

Thông qua sự giới thiệu của người hiểu rõ tình hình, tất cả đều có phần đồng tình nhìn về phía Tạ Bằng.

Bây giờ không đơn giản là chuyện của Tiên Cung Thịnh Yến, mà còn cộng thêm việc phản bội tình bạn.

Từ Linh Đài nhìn phù chú Tiên Cung Thịnh Yến trong tay Tạ Bằng, nói không sợ thì đó là nói dối.

Nhưng thật sự phải chịu một lần, hắn ít nhất cũng phải ghê tởm mấy trăm năm.

“Linh Đài, ngươi đánh một trận với Tạ Bằng đạo hữu đi, năm đó dù sao cũng là ngươi làm có hơi quá đáng.” Hùng Lực đứng ra nói, hắn tin Từ Linh Đài có thể phòng ngự được Tiên Cung Thịnh Yến.

“Đúng đó, Linh Đài sư huynh, oan gia nên giải không nên kết, sai rồi thì nên nhận.”

“Linh Đài sư huynh đừng sợ, thứ kia nhịn một chút là qua ấy mà.”

Đệ tử của Ẩn Linh môn bắt đầu không ngại lớn chuyện khuyên giải.

Đúng lúc này, Hạng Vân huynh đệ tốt của hắn đi ngang qua người hắn, lặng lẽ đưa cho hắn một Đạo khí có thể phòng ngự công kích tinh thần.

“Linh Đài sư đệ, bây giờ xem ra ngươi không đánh một trận không được, nhẫn Ngự Linh này có thể giúp ngươi tránh được sự ăn mòn của Tiên Cung Thịnh Yến, đến lúc đó ngươi giả vờ là được.”

Giọng của Hạng Vân truyền vào tai Từ Linh Đài.

Tạ Bằng cũng đang đỏ mắt nhìn Từ Linh Đài.

Ánh mắt của tất cả đệ tử Ẩn Linh môn, Thiên Linh Tông đều tập trung trên người Từ Linh Đài.

Bây giờ vấn đề mà Từ Linh Đài phải suy nghĩ, đã không phải là chuyện đánh hay không đánh.

Mà là một loại vấn đề rất triết học, ví như hắn giả vờ chịu Tiên Cung Thịnh Yến trước mặt nhiều đệ tử như vậy.

Thành thật mà nói, hắn không ăn phân.

Nhưng bị hàng chục nghìn đệ tử nhìn thấy, thì giả cũng sẽ biến thành thật.

Từ nay về sau, người khác vừa nhìn thấy hắn sẽ nhớ tới cảnh hắn chịu Tiên Cung Thịnh Yến, sau này tông môn cũng sẽ lưu truyền truyền thuyết của hắn.

“Từ Linh Đài, đánh một trận với ta đi, sau khi đánh xong ân oán giữa hai người chúng ta được xóa bỏ.” Tạ Bằng nói.

“Được.” Từ Linh Đài thong thả gật đầu, vẻ mặt hơi áy náy.

Nghĩ tới khi đó tuổi trẻ bồng bột, chỉ vì thắng một trận mà dùng Tiên Cung Thịnh Yến.

Nhân năm đó, quả bây giờ, cảm thấy bản thân trốn không thoát.

“Được, trận đấu đầu tiên của đệ tử giao lưu hai phái bắt đầu.”

Hai người đi tới chiến trường sinh tử hư cấu, trong nháy mắt truyền tất cả số liệu vào trong thế giới giả tưởng.

Một quầng sáng thật lớn xuất hiện trên quảng trường, mặc cho đệ tử hai phái quan sát.

Đệ tử hai phái vừa tới đây đã được ‘ăn dưa’ lớn như vậy, tươi ngon mọng nước, thơm ngọt vừa miệng, giải lao giải ngán.

Trong lúc nhất thời tất cả đều không vội giao lưu, ai cũng nhìn chằm chằm vào quầng sáng mong chờ sự bùng nổ của Tiên Cung Thịnh Yến.

Lúc này Lý Tử Thạch cũng ở trong đám người nhìn trận chiến trong quầng sáng, vẻ mặt hơi kinh ngạc.

Đây là lần đầu tiên hắn nghe thấy thần thông khủng bố như thế, ai dám dùng một tấm với hắn, cho dù đánh cược mạng sống cũng phải đồng quy vu tận với người đó.

Trên một vùng thảo nguyên trống trải, hai người đối mặt với nhau.

“Tạ Bằng đạo hữu, sau trận chiến này hy vọng ngươi có thể thoát khỏi bóng ma kia.” Từ Linh Đài nói.

“Được, hy vọng sau trận chiến này ngươi cũng đừng oán ta.” Tạ Bằng nói rồi quơ quơ phù chú Tiên Cung Thịnh Yến trong tay.

Từ Linh Đài vừa nhìn thấy phù chú Tiên Cung Thịnhnày, chỉ cảm thấy linh hồn muốn bay ra ngoài.

Hắn thà rằng bị Tạ Bằng mạnh mẽ đánh một trận, cũng không bằng lòng nhìn thấy thứ đó.

“Bắt đầu chiến đấu.”

Tay Tạ Bằng kết pháp ấn, bên trong cả thảo nguyên dâng lên sáu ngọn núi cao trăm trượng.

Nhất thời một sức ép lớn đè lên người Từ Linh Đài, khiến hắn cảm thấy cả người nặng nề vô cùng.

Ảo ảnh ngàn tay xuất hiện ở trong không trung, bóng dáng của Từ Linh Đài cũng biến mất ngay trước mắt Tạ Bằng.

“Lại là cái kiểu này.”Tạ Bằng cười.

Tiện tay bắt đầu bố trí các loại đại trận thần thông, trong lúc nhất thời cả khu vực chiến đấu bị các loại sức mạnh của trận pháp thần thông bao phủ.

Sức mạnh của trận pháp thần thông hòa vào nhau, mài vào nhau, tạo thành một sức mạnh kỳ lạ, trực tiếp cắm rễ trên hư không, bắt đầu tìm kiếm vị trí của Từ Linh Đài.

Mà trên đỉnh đầu của Tạ Bằng có một thanh cự đao đang bùng cháy với ngọn lửa vàng.

“Bùm.”

Trên bầu trời nổ vang, hiện thân của Từ Linh Đài bị sức mạnh của trận pháp thần thông kỳ lạ kia cuốn lấy.

Hắn đang chống lại luồng sức mạnh kỳ lạ kia với vẻ mặt bất ngờ.

“Mấy trăm năm nay, vì sự sỉ nhục ngươi dành cho ta, ta đã tập trung nghiên cứu làm sao để đối phó ngươi.”

Giọng của Tạ Bằng vang lên trong chiến trường.

“Thế thì sao? Ngươi rất lợi hại, nhưng kết quả cũng chỉ hòa mà thôi.” Cự Tượng ngàn tay xuất hiện sau lưng Từ Linh Đài, các loại thần thông tăng cường phòng ngự gia tăng trên người hắn.

Lại có dòng nước đạo thuật trỗi dậy oanh tạc về phía Tạ Bằng.

Lúc này, cự đao hỏa diễm sau lưng Tạ bằng, chém về phía dòng nước đạo thuật đang kéo về phía hắn.

Cự đao hỏa diễm nổ nát dòng nước đạo thuật rồi thuận thế chém về phía chân thân của Từ Linh Đài.

“Ầm!”

Một đao thật mạnh chém vào trên thần thông phòng ngự của Từ Linh Đài, cự đao hỏa diễm vỡ nát, biến thành liệt hỏa ngập trời bốc về phía Từ Linh Đài.

Nhưng đều bị thần thông phòng ngự ngăn ở bên ngoài.

Đúng lúc này, liệt hỏa ngập trời hóa thành từng con rắn lửa nhỏ bé, bắt đầu tập trung một chỗ, cắn xé thần thông phòng ngự.

Vào giờ phút đó, Từ Linh Đài vốn bình tĩnh lại giật mắt phải, vẻ mặt bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Từ Phàm đang quan sát trận chiến ở Ẩn Linh đảo cười nói với Từ Cương: “Lần này có vẻ con trai ngươi sẽ lật xe rồi.”

“Mặc dù mấy năm nay Linh Đài cũng chăm chỉ tu luyện, nhưng dường như tâm không ở đạo, chỉ muốn ung dung tự tại và vui vẻ.”

“Thất bại cũng tốt, khiến hắn nhớ lâu.” Từ Cương nói.

“Ta thấy Linh Đài rất sợ phù chú Tiên Cung Thịnh Yến kia.” Từ Phàm nói.

“Người biết thứ đó, ai nhìn thấy cũng sợ, phù chú Tiên Cung Thịnh Yến kia chỉ là trung cấp, Linh Đài có thể ngăn được.” Từ Cương nói.

Lúc này, tình thế chiến đấu trên chiến trường sinh tử hư cấu bắt đầu xảy ra sự thay đổi.

Tạ Bằng chậm rãi chiếm thượng phong.

Rắn nhỏ do thần thông hỏa diễm của hắn biến thành đã xâm nhập tới chân thân của Từ Linh Đài.

Ngay lúc đó, chân thân của Từ Linh Đài đột nhiên bùng nổ, ảo ảnh ngàn tay trên bầu trời bắt đầu tiến vào hình thức cuồng bạo.

Vô số thần thông uy lực lớn, cho dù là hữu dụng hay vô dụng, tất cả đều được thi triển về phía Tạ Bằng.

“Thuật Thế Tử, có vẻ bình thường ngươi khá quý trọng tính mạng.” Tạ Bằng không hề hoang mang nói, để đối phó Từ Linh Đài, hắn đã nghiên cứu mấy trăm năm rồi.

Chiến đấu thật sự vừa mới bắt đầu.

Tạ Bằng vung tay lên, sức mạnh của trận pháp thần thông do năm ngọn núi kia chuyển hoán ra bảo vệ hắn xung quanh, chống lại sự oanh tạc của ảo ảnh ngàn tay.

Nhưng vào lúc này, một thanh cự kiếm che trời xuất hiện chỗ trời cao trăm trượng của Tạ Bằng, sau đó đâm vào hắn một cách mạnh mẽ.

Lực phòng ngự mà năm ngọn núi hình thành bị phá tan.

“Ầmmm.”

Một tiếng nổ vang khắp thế giới chiến đấu, Từ Linh Đài tránh ở chỗ tối, kiên nhẫn quan sát trận đấu đã kết thúc hay chưa?

Chương 706: Chiến đấu

Từ Linh Đài tránh ở chỗ tối vẫn không biết, bóng dáng của Tạ Bằng đã xuất hiện sau lưng mình.

“Địa lực chi dẫn, phục thiên chi trọng, ép cho ta!”

Trên người Tạ Bằng xuất hiện khí tức huyền ảo, giống như sự gào thét của mặt đất.

Trên bầu trời xuất hiện một ngọn núi màu đen cao trăm trượng, trực tiếp đè Từ Linh Đài xuống dưới chân núi.

“Ầm!”

Cùng với sự rung chuyển của mặt đất, ngọn núi màu đen cao trăm trượng bắt đầu dung hợp với mặt đất, trực tiếp phong ấn Từ Linh Đài vào trong ngọn núi.

“Đây là thứ đặc biệt chuẩn bị cho ngươi.” Thấy ngọn núi màu đen đã hoàn toàn phong ấn được Từ Linh Đài, Tạ Bằng giống như thở nhẹ nhõm một hơi.

Hai tấm phù chú Tiên Cung Thịnh Yến xuất hiện ở trong tay Tạ Bằng.

“Linh Đài đạo hữu ngươi biết không, ta đã nhờ rất nhiều người mới có được tấm phù chú Tiên Cung Thịnh Yến này từ tay của Ngũ sư thúc ngươi, đây là phù chú đỉnh cấp nhất.”

“Còn tấm phù chú mà huynh đệ tốt của ngươi đưa, hoàn toàn không đủ để kéo ngươi vào trong ảo cảnh.”

Tạ Bằng nói xong thì thu tấm phù chú Tiên Cung Thịnh yếu nhất kia lại.

“Có oán báo oán, có thù báo thù, việc này qua đi, nếu có thể vượt qua chướng ngại trong lòng, thì ngươi vẫn là Linh Đài đạo hữu của ta.” Tạ Bằng thản nhiên nói, sau đó kích hoạt phù chú Tiên Cung Thịnh Yến trong tay, chậm rãi dán lên trên ngọn núi màu đen.

“Thần thông phong ấn này của ta, chẳng những có thể trấn áp chân thân của ngươi mà còn có thể trấn áp thần hồn của ngươi, có thể để ngươi cảm nhận đầy đủ mùi vị của Tiên Cung Thịnh Yến.”

Lúc này, Từ Linh Đài hơi hoảng khi bị phong ấn trong ngọn núi màu đen.

Tuy hắn bị phong ấn trong ngọn núi màu đen, khiến bên ngoài không thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong núi, nhưng không ngăn được người khác miên man bất định.

Đúng lúc này, chiếc nhẫn trong tay Từ Linh Đài sáng lên, tinh thần hắn ngẩn ngơ một hồi, giống như xuất hiện ở trước cửa lớn của Tiên Cung.

Hai bên đều có tiên nữ với dáng người bốc lửa muốn dìu hắn vào trong Tiên cung này.

“Vạn pháp bản tâm, không gì không phá!”

Từ Linh Đài cắn đầu lưỡi, ép ra một giọt tinh huyết.

Tinh huyết bùng cháy, Từ Linh Đài lại trở về thực tại, nhưng vô ích.

Mặc dù hắn có thể thoát khỏi Tiên Cung Thịnh Yến, nhưng không thể thoát khỏi phong ấn của ngọn núi màu đen này.

Vì thế ở trước mặt của hàng chục vạn đệ tử, phù chú Tiên Cung

Thịnh Yến dán trong ngọn núi màu đen kia bắt đầu tiêu tán từng chút một, dung nhập vào trong ngọn núi màu đen.

Vẻ mặt của đệ tử hai phái đều hơi kỳ lạ khi thấy phù chú Tiên Cung Thịnh tiêu tán trong quầng sáng.

“Sau này đừng bao giờ trêu chọc đệ tử của Ẩn Linh môn, loại thần thông này quả nhiên là rất nguy hiểm.”

“Đáng tiếc sức mạnh ảo cảnh không thể hiện ra.”

“Hy vọng đạo tâm của Linh Đài đạo hữu không bị tan vỡ ở trong đó.”

“Linh Đài sư huynh cố lên, sau này chúng ta sẽ không kỳ thị ngươi.”

“Cho dù ngươi nếm qua xx, ngươi vẫn là sư huynh tốt của chúng ta.”

Đúng lúc này, Từ Linh Đài bị phong ấn trong ngọn núi màu đen nhận thua, kết thúc trận đấu.

Hai người ra khỏi thế giới ảo cảnh cùng một lúc.

Lại đối mặt với nhau một hồi.

“Tạ Bằng đạo hữu, cảm ơn ngươi cuối cùng đã lưu thủ.” Từ Linh Đài nói, hắn biết Tạ Bằng xem như đã gián tiếp bảo vệ chút thể diện cuối cùng của hắn.

“Chẳng phải ngươi cũng chưa dùng toàn lực sao?” Tạ Bằng cười.

“Bồ Đào, chuyển danh ngạch tu luyện của núi Ngũ Sắc cho Tạ Bằng.”

“Tạ Bằng đạo hữu, chúng ta gặp lại ngày sau.” Từ Linh Đài nói xong, thì hóa thành độn quang bay về phía Ẩn Linh đảo.

Tạ Bằng cười khi nhìn về phía Từ Linh Đài biến mất, cuối cùng ma chướng và gút mắc trong lòng nhiều năm của mình đã được cởi bỏ.

Còn về việc Từ Linh Đài có ‘ăn’ ở bên trong hay không, không quan trọng.

“Không ngờ lại còn có thu hoạch bất ngờ, danh ngạch của núi Ngũ Sắc, quả nhiên là không dễ lấy.” Tạ Bằng nói.

Cùng với sự kết thúc của trận chiến đầu tiên được vạn chúng theo dõi, đại hội giao lưu đệ tử hai phái xem như bắt đầu toàn diện.

Lôi đài sinh tử, sinh tử đại đào sát, cuộc đua thần thông, đấu trường sinh tử đoàn thể, đấu trường sinh tử quy mô lớn…

Nơi này không chỉ so về chiến lực, mà thiên về tính chất tổng hợp nhiều hơn.

Sức mạnh, tốc độ, ý thức, tinh thần tất cả đều có cuộc thi tương ứng.

Cho dù là Thiên Linh Tông, hay là Ẩn Linh môn, bọn họ đều khá quen với những thứ này.

Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông từng ở tại Ẩn Linh môn mấy chục năm, sau khi trở về đã bắt đầu cải cách, hiệu quả rất xuất sắc.

Lúc này Hùng Lực là người đầu tiên đứng dậy.

“Ta lập lôi đài ở thế giới giả tưởng, hễ đạo hữu nào có thể thắng ta, ta sẽ chuyển nhượng danh ngạch tu luyện của Thánh địa núi Ngũ Sắc.”

Giọng nói ngang ngược của Hùng Lực vang lên bên tai mọi người.

Sau đó Hùng Lực xoay người tiến vào trong lôi đài sinh tử.

Đệ tử của Thiên Linh Tông mất hứng thú khi nhìn thấy đó là Hùng Lực.

Quá cứng, đánh không nổi mà cũng đánh không lại.

Lúc này, một tia sáng lóe lên trong mắt Lý Tử Thạch đang trong đám người.

Nhấc chân bước về phía lôi đài sinh tử chỗ Hùng Lực.

Lúc này, đệ tử hai phái lại bị thu hút.

“Vẫn chưa nhìn thấy tiểu sư thúc ra tay, nghe đồn rất lợi hại, cuối cùng lần này cũng có thể nhìn thấy rồi.”

“Uy áp của Hùng Lực đã đè lên đầu đệ tử cùng thời của Thiên Linh Tông chúng ta mấy trăm năm, hy vọng tiểu sư thúc có thể đánh bại hắn.”

Cùng với việc Lý Tử Thạch tiến vào chiến trường sinh tử, tất cả đệ tử Thiên Linh Tông đều bắt đầu đầu ủng hộ hắn một cách tự nhiên.

Mặc dù quan hệ giữa hai phái tốt, nhưng cũng phải phân cao thấp.

Mấy năm nay cùng với sự giao lưu giữa hai phái, Hùng Lực gần như đã đập hết thiên kiêu của Thiên Linh Tông với Cự Chùy Minh Kim trong tay, tạo nên hình tượng bất khả chiến bại của hắn.

“Khi tới Đại trưởng lão đã nói với ta, trận chiến này, ta có thể đánh thoải mái.” Hùng Lực nhìn Lý Tử Thạch nói, hắn cảm nhận được một luồng khí tức nguy hiểm từ trên người của Lý Tử Thạch.

Nhưng chính khí tức này, lại khiến Hùng Lực hưng phấn hơn.

“Ngươi rất mạnh, nhưng vẫn kém hơn một chút.”

Một thanh linh kiếm Đạo khí xuất hiện trong tay Lý Tử Thạch.

Lúc này tất cả mọi người đang xem trực tiếp ở Ẩn Linh đảo, ai cũng ngừng nói chuyện, nghiêm túc quan sát trận chiến đấu này.

Từ Phàm nhìn dáng vẻ của Lý Tử Thạch, không khỏi gật đầu.

“Không hổ là thiên kiêu có thể khiến Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông phá lệ nhận đồ đệ, hắn quả là bất phàm.” Từ Phàm tán thưởng nói.

Tới cảnh giới này của hắn, liếc mắt một cái là có thể nhìn rõ rất nhiều thứ.

“Sư phụ, Lý Tử Thạch này mạnh thế nào?” Từ Cương không khỏi tò mò hỏi.

“Ngươi miễn cưỡng có thể thắng hắn, nhưng Lý Tử Thạch này mới chỉ tu luyện mấy trăm năm, nếu ngươi còn không thăng cấp Đại Thừa tôn giả, thì ngươi không thắng nổi.” Từ Phàm nói.

“Vậy mà lại mạnh như thế!” Từ Cương sợ hãi nói.

“Thiên phú có sẵn, cộng thêm sự cố gắng của bản thân, cũng không lạ khi hắn có được thành tích hôm nay.” Từ Phàm nói như một lẽ tất nhiên.

Một lần nữa Từ Cương cảm nhận được tầm quan trọng của thiên phú.

“Sư phụ, nếu ta chuyển linh trọng tu, thiên phú có thể cao hơn một chút không?” Từ Cương ngẫm nghĩ rồi hỏi.

“Đừng tưởng bở nữa, thiên phú của ngươi sẽ không thay đổi khi chuyển linh trọng tu, chẳng qua có thể khiến ngươi trọng tu ở một con đường khác.”

“Con đường tu luyện mà vi sư chọn cho ngươi, chính là con đường thích hợp với ngươi nhất.” Từ Phàm phất tay nói, để Từ Cương đừng suy nghĩ bậy bạ nữa.

Trong khi mọi người đang nói chuyện, trận chiến giữa Hùng Lực và Lý Tử Thạch bắt đầu.

Chỉ thấy Lý Tử Thạch cầm linh kiếm trong tay chém ra từng ánh kiếm chói mắt trực tiếp bao phủ Hùng Lực vào trong đó.

Chương 707: Kết thúc chiến đấu

Mỗi một ánh kiếm mà Lý Tử Thạch chém ra, tất cả đều ẩn chứa uy lực khủng bố.

Mỗi một kích đánh lên trọng giáp của Hùng Lực, đều sẽ có một tia linh lực đặc thù tan vào trong cơ thể của Hùng Lực.

Vả lại cũng không phải mỗi một ánh kiếm đều ẩn chứa kiếm đạo như nhau.

Trảm tâm của đạo Tâm Kiếm, trảm bá của đạo Kiếm Lực, trảm hồn của đạo Lưu Vân…

Nhiều loại kiếm đạo như thế nhưng trong tay Lý Tử Thạch lại như hạ bút thành văn, vừa ra tay đã ép Hùng Lực đến mức không cách nào ngẩng đầu.

Đệ tử Thiên Linh môn nhìn đến ngây người, đệ tử Ẩn Linh môn cũng há to miệng, đại sư huynh vô địch của bọn họ cứ như vậy mà bị trấn áp rồi.

Một tay của Lý Tử Thạch cầm kiếm chém, một tay khác thì ép về phía Hùng Lực.

Trong nháy mắt, Hùng Lực cảm thấy bầu trời tối lại.

Ngẩng đầu nhìn lên, trên bầu trời xuất hiện một chưởng ấn to lớn đang hung hăng vỗ về phía hắn.

“Ầm!”

Mặt đất chấn động, Hùng Lực nằm chính giữa chưởng ấn to lớn, sắc mặt có hơi ửng đỏ, trong mắt đã lộ ra màu đỏ tươi.

“Không tệ, cuối cùng ta cũng gặp được kẻ địch cùng một cấp bậc, có thể khiến ta toàn lực ra tay rồi!”

Năm loại linh khí dâng lên từ trên người Hùng Lực, sau đó tạo thành Pháp Tướng Kim Thân cao mười trượng, cuối cùng lại biến đổi lần nữa, Pháp Tướng Kim Thân kia hóa thành màu sắc hỗn độn.

Ánh kiếm tiếp tục chém tới, khi chém lên người Hùng Lực lại như đá chìm đáy biển.

Chỉ có thể nhấc lên một tia gợn sóng trên thân Pháp Tướng Hỗn Độn.

Vẻ mặt Lý Tử Thạch lần đầu tiên phát sinh biến hóa, là loại hứng thú rõ ràng kia.

“Tiếp tục chiến đấu đi!” Hùng Lực rống to.

Pháp Tướng Hỗn Độn cầm cự chùy trong tay, đập về phía Lý Tử Thạch.

Lý Tử Thạch dùng một tay kết ấn, quanh người dâng lên một luồng kim quang hộ thể.

Trực tiếp đón nhận một kích toàn lực của Hùng Lực.

“Ầm ~~”

Toàn bộ tiểu thế giới chiến đấu bắt đầu rung lên.

“Cường độ thế giới không đủ, đang gia trì ~” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Vô số sức mạnh bản nguyên ngũ hành bắt đầu mạnh mẽ lao về phía tiểu thế giới.

Nhưng điều này cũng không hề ảnh hưởng gì tới hai người đang chiến đấu.

Lúc này, tay trái Lý Tử Thạch sử dụng đạo pháp ngũ hành còn tay phải thì cầm kiếm thi triển các loại kiếm đạo như hạ bút thành văn, dùng thân pháp linh hoạt dị thường bắt đầu triền đấu với Hùng Lực.

Lúc này, đám người đang xem trực tiếp ở Ẩn Linh đảo đột nhiên cảm thấy có chút kỳ quái, bọn họ vậy mà lại nhìn thấy cái bóng của Từ Phàm từ trên người của cái gã Lý Tử Thạch này.

“Sư phụ, Lý Tử Thạch kia hình như có hơi giống ngươi.” Vương Hướng Trì nói.

“Phương thức chiến đấu giống, dùng muôn vàn đạo pháp, vạn loại thần thông.” Từ Cương lên tiếng.

“Cũng chỉ giống một hai phần mà thôi, dù sao ta ra tay cũng không cần phải phiền toái như vậy.” Từ Phàm nhìn màn hình ánh sáng đang phát trực tiếp thản nhiên nói ra.

Hắn cảm thấy nếu như không có gì bất ngờ xảy ra thì tư chất của Lý Tử Thạch chính là phần đỉnh của cái Tu Tiên giới này, lại cao hơn nữa thì sẽ tẻo rồi.

“Rất muốn đi tranh tài với hắn một trận.” Từ Cương nói.

“Đừng có gấp, chờ sau khi hắn chiến thắng Hùng Lực, tự nhiên sẽ nghĩ biện pháp khiêu chiến với ngươi.” Từ Phàm vừa cười vừa bảo.

Lúc này, Hùng Lực và Lý Tử Thạch đã chiến đấu đến giai đoạn kịch liệt nhất.

Luyện thể cùng với đạo thuật và kiếm đạo va chạm với nhau.

Pháp Tướng Hỗn Độn của Hùng Lực phải tiếp nhận càng lúc càng nhiều công kích, hình thể cũng càng lúc càng lớn hơn.

Đến khi Pháp Tướng Hỗn Độn bành trướng cao đến trăm trượng thì Hùng Lực phát động một kích mạnh nhất.

Hai thanh cự chùy đột nhiên đánh tới một chỗ, nhất thời toàn bộ Pháp Tướng Hỗn Độn nổ tung.

Tiểu thế giới nơi hai người chiến đấu cũng vì thế mà nứt ra một khe hở, có điều sau đó lại được Bồ Đào nhanh chóng tu bổ.

Ngay khoảnh khắc một kích mạnh nhất này nổ tung, Lý Tử Thạch chỉ nhanh chóng tránh qua một bên, ẩn vào trong hư không.

Cho đến sau khi một kích mạnh nhất do Hùng Lực bộc phát kết thúc, Lý Tử Thạch mới bình tĩnh bước ra từ trong hư không.

Mắt nhìn Hùng Lực, một tay cầm kiếm, một tay khác thì kết pháp ấn ngũ hành.

“Ngươi rất mạnh, nhưng vẫn chưa đủ mạnh.” Giọng nói thanh lãnh của Lý Tử Thạch vang lên.

Sau khi bộc phát ra một kích mạnh nhất, Hùng Lực thở hổn hển nhìn sang Lý Tử Thạch lông tóc không hao tổn gì, vẫn bình tĩnh tự nhiên cười.

“Ngươi là một đối thủ tốt, ta nhận thua.” Hùng Lực ngẩng đầu nói.

Hắn đã sử dụng hết tất cả thủ đoạn cũng không cách nào làm Lý Tử Thạch tổn thương dù chỉ một chút, tiếp tục đánh nữa cũng không có ý nghĩa gì.

“Ta chỉ chiếm tiện nghi trên đạo Không Gian mà thôi, nếu như bị một kích này của ngươi đánh ngay chính diện thì ta cũng không thể nào sống nổi.” Lý Tử Thạch nói.

“Thua chính là thua, không có cái gì mà chiếm tiện nghi như ngươi nói.” Hùng Lực vừa dứt lời lập tức rời khỏi thế giới giả tưởng.

Lúc này tất cả đệ tử hai tông đang quan chiến đều lặng ngắt như tờ, tất cả đều bị rung động bởi khí thế bộc phát ra khi hai người chiến đấu.

“Đây là động tĩnh mà Hợp Thể Kỳ có thể làm ra được sao?”

“Ta cảm thấy chiêu kia của Hùng Lực đại sư huynh mà thả xuống quảng trường một cái thì ít nhất cũng có thể mang đi một nửa người.”

“Tử Thạch tiểu sư thúc vậy mà lợi hại đến thế, tuổi còn trẻ mà đã có thể ung dung điều khiển mấy loại đạo pháp rồi!”

“Thật không ngờ trong Tu Tiên giới này lại có người còn lợi hại hơn cả Hùng Lực đại sư huynh nữa!”

Lý Tử Thạch cũng đi ra từ trong thế giới giả tưởng, bắt đầu tham gia các loại hạng mục tính gộp tích phân.

Tất cả hạng mục, Lý Tử Thạch đều tham gia một lần, và đều thoải mái lấy được hạng nhất, cũng sáng tạo ra rất nhiều ghi chép khiến mọi người chỉ có thể nhìn mà không thể nào chạm tới.

“Quả nhiên là yêu nghiệt mà! Lão Đại, ngươi thu ten này cũng không hề vô ích.”

Trong Thái Nhất điện, Thiên Linh tôn giả nói với Thái thượng Đại trưởng lão, trước kia hắn chỉ biết vị sư điệt này của mình rất lợi hại, nhưng không hề nghĩ tới lại có thể lợi hại đến trình độ như vậy.

“Vẫn là hơi thiếu một chút, so với mấy vị trưởng lão thứ tự xếp trước mười kia, trên các phương diện đều có chút không bằng.” Thái thượng Đại trưởng lão vừa cười vừa nói, tuy rằng nói như vậy nhưng trên mặt vẫn hiện ra thần sắc cực kỳ hài lòng.

Tỉ mỉ bồi dưỡng hơn chín trăm năm, hiện tại rốt cuộc cũng có chút thành quả.

“Xem ra đã cầm chắc đệ nhất rồi!” Thái thượng Tam trưởng lão của

Thiên Linh Tông nói.

Lúc này trái lại Thiên Linh tôn giả lắc đầu một cái.

“Vẫn còn thiếu một chút, Ẩn Linh môn có Thiên Khôi Sư có một không hai, bọn họ có thể điều khiển con rối chiến đấu.”

“Có một vài người mặc dù tu vi nhỏ yếu, thế nhưng có thể điều khiển con rối Hợp Thể Kỳ thậm chí Đại Thừa Kỳ phát huy ra chiến lực không tầm thường.”

“Nếu như bọn họ xuất hiện thì không biết sẽ sinh ra kết quả như thế nào.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Lão nhị, ngươi đang lo lắng đến Tùy Ảnh kia sao?” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nhớ đến Tùy Ảnh, trong mắt lộ ra vẻ thán phục.

Thiên Linh tôn giả gật đầu một cái.

“Đừng nên suy nghĩ nhiều như vậy, cứ xem Tử Thạch biểu hiện là được, dù sao cũng đã giúp hắn tranh thủ, có thể nắm lấy hay không thì phải xem bản lĩnh cũa hắn.” Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông mỉm cười nói, rất là tự tin với đồ đệ do bản thân mình tự tay dạy dỗ.

Sau khi Lý Tử Thạch đều đã tham gia tất cả các hạng mục xong thì lập tức liên lạc với Bồ Đào, nói là muốn khiêu chiến các đồ đệ của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn.

“Ta đã bảo mà, các ngươi không cần phải nóng nảy, hắn nhất định sẽ tới tìm các ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Lúc này, Vương Hướng Trì cũng có chút ý động.

“Hướng Trì, nếu ngươi đi nhiều nhất chỉ là ngang tay, hơi sơ suất có thể sẽ lật xe, hay là ngươi chờ một chút đi.”

“Tinh Từ cùng với Từ Cương đi đi, như vậy cũng ổn một chút.” Từ Phàm cười nói.

Ngay vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được báo cáo của Bồ Đào, nói là đồ nhi tốt Chu Khai Linh của hắn đi ra ngoài lịch luyện đã trở lại Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm nghe được tin tức này, đột nhiên nghĩ đến một chuyện hay.

"Sư phụ, cuối cùng ta cũng gặp được ngươi."

"Ta vừa trở về, phát hiện Thập Vạn Lý Cự Hồ biến thành một cái hố to, dọa cho ta sợ hết hồn, ta còn tưởng rằng các ngươi đã xảy ra chuyện gì rồi." Chu Khai Linh làm ra vẻ cuối cùng cũng về đến nhà.

Chương 708: Không có cách nào, áp lực trong lòng quá lớn

"Thời gian không bao lâu, sao ngươi lại trở về rồi?" Từ Phàm tò mò hỏi.

"Ta chỉ là đi ngang qua, nên quay về tông môn nhìn xem tình hình một chút, không nghĩ tới lúc ta rời đi lại xảy ra loại chuyện này." Dáng vẻ Chu Khai Linh như muốn nói thật may các ngươi không có chuyện gì.

"Khai Linh, thời điểm ngươi ở bên ngoài không gây ra tai họa gì cho ta đấy chứ?" Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh nghiêm túc hỏi.

Nhìn vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc, Chu Khai Linh vội vàng lắc đầu, tỏ vẻ mình ở bên ngoài luôn luôn thành thật.

"Sư phụ, lần này ta lịch luyện chủ yếu lấy việc tìm linh cảm làm chủ, tuyệt đối sẽ không gây chuyện cho sư phụ." Chu Khai Linh lần nữa bảo đảm.

"Vậy thì tốt rồi, trước kia ngươi dạy Tiên Cung Thịnh Yến kia cho tiểu sư điệt ngươi, sau đó hắn lại tùy tiện dùng một chút với người khác, kết quả làm người ta mang thù, nhớ suốt mấy trăm năm."

"Nếu không phải hai tông giao hảo thì đã là sinh tử đại địch rồi." Từ Phàm nói.

"Ta biết rồi sư phụ." Chu Khai Linh gật đầu một cái.

"Bây giờ ta giao cho ngươi một nhiệm vụ, có người muốn khiêu chiến các ngươi, ngươi yếu nhất đi qua ứng phó một phen trước."

"Một lát nữa Bồ Đào sẽ dẫn ngươi đến chỗ đó." Từ Phàm vừa cười vừa nói.

"A, ta vốn muốn nhìn sư phụ một chút rồi đi ngay, tiếp tục đi tìm linh cảm." Chu Khai Linh sững sốt một chút nói, không nghĩ tới bản thân mình yếu nhất lại bị bắt đi làm tráng đinh.

“Bảo ngươi đi thì đi đi, nói nhảm nhiều như thế làm gì, linh cảm lúc nào mà chẳng thể tìm?” Từ Phàm vẫy tay đuổi Chu Khai Linh đi.

Lúc này, Lý Tử Thạch đang tĩnh tâm ngộ đạo ở Thiên Linh tông nhận được tin tức.

Nói là có đệ tử của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn tới ứng chiến, bảo hắn đi qua chiến đấu.

Lý Tử Thạch nhận được tin tức, bèn đứng dậy bay về phía khu giao lưu của đệ tử hai tông.

Lúc này, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều ngạc nhiên nhìn Chu Khai Linh.

“Là ai đã mời vị đại thần này đến thế?”

“Chẳng lẽ Đại trưởng lão muốn tuyệt giao với Thiên Linh tông à?”

“Rốt cuộc Lý Tử Thạch kia phạm vào lỗi lầm gì? Sao Đại trưởng lão lại nhẫn tâm như vậy?”

Chúng đệ tử Ẩn Linh môn rối rít suy đoán, chỉ có Chu Khai Linh đang mỉm cười chào hỏi với đệ tử xung quanh.

Bên ngoài khu vực giao lưu của hai tông, độn quang xẹt qua chân trời, rơi xuống quảng trường, sau đó lập tức tiến vào lôi đài giả định, chờ đợi đệ tử của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn đến.

Chu Khai Linh nhận được tin tức, cũng đi về phía lôi đài giả định.

“Lý Tử Thạch, đệ tử thân truyền thứ sáu của Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông.” Lý Tử Thạch nói, trong ánh mắt hắn thoáng qua vẻ nghi hoặc, sao mà đại đệ tử thủ tịch của Đại trưởng lão vẫn còn chưa ra.

“Chu Khai Linh, đệ tử thân truyền thứ năm của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn.”

Nhìn Lý Tử Thạch trước mắt, Chu Khai Linh nhíu chặt mày, những năm này bản thân vẫn luôn một lòng say mê thôi diễn thần thông, trên phương diện chiến đấu cũng không am hiểu, vì sao sư phụ lại để cho hắn đối địch với đối thủ mạnh mẽ đến vậy?

“Chu Khai Linh!!” Trong lòng Lý Tử Thạch đột nhiên giật mình, hắn nhớ lại cái Tiên Cung Thịnh Yến kia.

“Tiên Cung Thịnh Yến, chính là do đạo hữu thôi diễn ra sao?” Lý Tử Thạch luôn luôn lãnh đạm, cũng bắt đầu trở nên khách khí.

Đối với người có thể sáng tạo ra thần thông như Tiên Cung Thịnh Yến, hắn không dám không khách khí.

“Đúng vậy, cũng đã hơn một ngàn năm rồi, Tiên Cung Thịnh Yến cũng đã đổi mới được mấy phiên bản, chỉ có điều vẫn luôn không có cơ hội thí nghiệm.”

Lời nói của Chu Khai Linh khiến cho thần kinh Lý Tử Thạch bắt đầu nhảy lên, hắn đột nhiên có loại xúc động muốn nhận thua ngay lập tức.

“Đạo hữu yên tâm, sư phụ đã từng dặn dò ta, nếu không phải kẻ địch không chết không thôi thì tuyệt đối không thể sử dụng loại thần thông này.”

“Chúng ta so tài chiến đấu bình thường là được rồi.”

Chu Khai Linh tỏ vẻ như thể ta biết ngươi đang sợ cái gì.

Nghe được câu này, Lý Tử Thạch mới thở phào nhẹ nhõm một hơi.

Ở trong cảm nhận của hắn, Chu Khai Linh chẳng qua chỉ là một tu sĩ Hợp Thể Kỳ phổ thông, nếu như không sử dụng loại thủ đoạn kia thì hẳn là bản thân cũng có thể ung dung đối phó.

Lý Tử Thạch đưa tay ra dấu mời, tỏ vẻ có thể bắt đầu chiến đấu.

Chu Khai Linh cũng gật đầu một cái.

“Chiến đấu bắt đầu.”

Theo âm thanh trên bầu trời vang lên, Lý Tử Thạch trở tay chính là dùng toàn lực chém tới một kiếm.

Chu Khai Linh hóa thành ảo ảnh, ánh kiếm nổ tung ở giữa hắn và vị trí ban đầu.

Cách vị trí lúc đầu chừng trăm mét có thừa, bóng người Chu Khai Linh xuất hiện, sau đó hắn nhẹ nhàng vung tay lên.

Nhất thời toàn bộ không gian chiến đấu bay lên một mùi hương kì lạ.

Lý Tử Thạch không cần suy nghĩ, trực tiếp phong bế ngũ giác.

Nhưng chẳng biết tại sao, hắn vẫn có thể cảm giác được mùi hương lạ kia, hơn nữa nó còn từ từ dung nhập vào linh hồn hắn.

Đối với loại thần thông quỷ dị này, Lý Tử Thạch lựa chọn ẩn vào trong không gian.

“đạo Không Gian à, thật ra ta cũng từng nghiên cứu qua phương diện này.” Chu Khai Linh cười lên, sau đó hai tay kết ấn.

Lý Tử Thạch đang núp trong không gian cũng ngửi thấy mùi hương lạ kia.

“Đạo hữu, đây là thần thông gì??” Lý Tử Thạch không nhịn được hỏi, hắn sợ thần thông này cũng giống như Tiên Cung Thịnh Yến kia.

“Đây là thần thông do ta sáng tạo ra, tên là Dị Hương Nhập Hồn, nếu như đạo hữu không nghĩ ra biện pháp ngăn mùi hương lạ này dung nhập vào trong linh hồn ngươi, thì một canh giờ sau, đạo hữu sẽ tiến hành thần thông sau đó.” Chu Khai Linh ung dung nói.

“Thần thông sau đó là cái gì?”

“Bữa sáng của Thần Ma, bữa trưa của chúng Tiên, bữa tối của Thần Vương.”

“Những thứ này đều là một hệ liệt, nhưng đạo hữu cứ yên tâm, ta cũng sẽ không thi triển những thần thông này với ngươi, chỉ cần ngươi có thể đánh bại ta trước khi ngươi ngủ mê man thì coi như ngươi đã thắng.” Chu Khai Linh vừa cười vừa nói.

Lúc này, Lý Tử Thạch nghe thấy mấy tên thần thông giống như Tiên Cung Thịnh Yến, nhất thời có chút hoảng.

Giờ đây Lý Tử Thạch cũng không để ý tới mùi hương lạ dung nhập vào linh hồn nữa, sau khi đi ra từ một không gian khác, lập tức điên cuồng phát động tấn công với Chu Khai Linh.

Trên bầu trời xuất hiện mấy thanh linh kiếm, tạo thành kiếm trận huyền ảo chém về phía Chu Khai Linh.

Lại có vô số đạo thuật hình thành từ thần thông ngũ hành đánh về phía Chu Khai Linh như nước lũ.

Trong lúc nhất thời toàn bộ tiểu thế giới lôi đài sinh tử đều bắt đầu cuồng bạo.

Mà Chu Khai Linh vẫn linh hoạt tránh né giữa vô vàn ánh kiếm và đạo thuật thần thông.

“Thần thông thân pháp của tiểu sư đệ rất không tệ!” Từ Nguyệt Tiên cất tiếng khen ngợi.

“Từ khi ta nói câu, chỉ cần người khác đánh không tới ngươi thì ngươi vẫn có thể đứng ở thế bất bại, tiểu tử thúi này luôn rất để ý đối với loại thần thông thân pháp này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Hắn vẫn luôn ru rú trong ổ nhỏ của mình, không thèm đi ra, bởi vậy cũng không có cơ hội biểu diễn.”

Mặc dù thần thông thân pháp của Chu Khai Linh khá là nhanh nhẹn, nhưng dưới sự công kích toàn lực của Lý Tử Thạch, cũng bị dính phải một vài công kích, có điều vấn đề không lớn.

Lúc này mùi hương lạ trong sân chiến đấu càng lúc càng nồng đậm hơn, nét mặt Lý Tử Thạch cũng bắt đầu trở nên căng thẳng.

Từ trong miệng các đệ tử khác, hắn biết được sự kinh khủng của Tiên Cung Thịnh Yến, đối với loại đồ vật này, hắn nghe cũng không muốn nghe.

Bây giờ để cho hắn trực diện chiến đấu với người đã sáng tạo ra Tiên Cung Thịnh Yến, trong lòng của hắn rất chống đối.

“Lý đạo hữu, ngươi có quen với loại mùi hương lạ này không? Hay là ta đổi cho ngươi một loại khác nhé?” Chu Khai Linh vừa dứt lời bèn búng tay một cái.

Nhất thời, một mùi thơm thịt nướng mê người bắt đầu tràn ngập toàn bộ chiến trường.

“Loại dị tượng này có thể biến hóa lúc nào cũng được, vừa có thể biến thành hương thơm, cũng có thể hóa thành hôi thối, giữa hai thứ đều có liên hệ với nhau.”

Lý Tử Thạch vừa ngửi thấy mùi thơm này lập tức từ bỏ công kích Chu Khai Linh.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời nói: “Ta nhận thua.”

Không có cách nào, áp lực trong lòng quá lớn.

Chương 709: Con sông kia

Kết thúc chiến đấu, Chu Khai Linh có hơi kinh ngạc.

“Đừng mà đạo hữu, ta cảm thấy ngươi vẫn còn có thể kiên trì thêm một chút, ngươi chỉ cần tìm vui vẻ trong sợ hãi, muốn chiến thắng vẫn rất nhẹ nhàng mà.” Chu Khai Linh khuyên.

Hắn cảm thấy bản thân có vẻ thắng mà không anh hùng, nhưng mà để hắn đối địch thì hắn chỉ có thể dùng những thủ đoạn này thôi.

“Không cần đâu, thần thông của đạo hữu tinh tuyệt thiên hạ, ta đã phục rồi.” Lý Tử Thạch nói, giọng điệu vẫn vô cùng khách khí, không hề có chút cảm giác nói nhảm nói mác nào.

“Nói như vậy thì ta đã hoàn thành nhiệm vụ sư phụ giao cho rồi, đạo hữu, ngày sau có duyên lại gặp, nếu có thể thì ngươi và ta lại chính thức tranh tài một trận.” Chu Khai Linh nói.

“Không không không, ta cùng với đạo hữu mới quen mà như đã thân, cảm thấy vô cùng thân thiết muốn gọi ngươi một tiếng đại ca, đâu ra đạo lý ra tay với đại ca của mình?” Lý Tử Thạch vội vàng nói, suy nghĩ trong lòng hắn bây giờ chính là tuyệt đối không nên chọc giận nhân vật tuyệt đối không thể trêu chọc trước mắt này.

Làm cho hắn vui vẻ mới là điều quan trọng nhất.

“Đạo hữu khách khí.”

Chu Khai Linh gật đầu, sau đó hóa thành độn quang bay về phía Ẩn Linh đảo.

Lúc này, trong Thái Nhất thần điện của Thiên Linh tông truyền ra một tiếng cười sang sảng.

“Ha ha, không ngờ Đại trưởng lão còn chơi như thế.” Thiên Linh tôn giả vừa cười vừa nói.

“Có điều nói đi cũng phải nói lại, dạng tu sĩ giống như Chu Khai Linh, phàm là biết một chút nội tình về hắn thì còn có ai dám trêu chọc hắn nữa?” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh tông lên tiếng.

“Nếu kẻ này tấn cấp Đại Thừa tôn giả thì phỏng chừng toàn bộ Tu Tiên giới này sẽ không có ai dám trêu chọc hắn nữa.” Thái thượng

Đại trưởng lão của Thiên Linh tông nói.

Thiên Linh tôn giả và Thái thượng Tam trưởng lão đều gật đầu đồng ý.

“Ngày sau đại chiến, đưa tiểu tử này vào trận doanh Nhân tộc một cái, không biết có thể làm cho bao nhiêu Yêu tôn của Yêu tộc sụp đổ đạo tâm đây!”

“Có thể trọng dụng, ngày sau nếu có cơ hội ta sẽ nói một câu với Đại trưởng lão.” Thiên Linh tôn giả suy nghĩ rồi nói.

Trở lại Ẩn Linh đảo, lúc này Chu Khai Linh đang từ biệt Từ Phàm.

“Sư phụ, ta phải đi rồi, nếu không sẽ phải chờ chuyến tinh chu tiếp theo đến Tiên thành Thiên Linh.” Chu Khai Linh nói.

“Lần này ngươi lại muốn đi đâu để tìm linh cảm?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta muốn qua bên Tượng Châu nhìn xem, khai phá một vài thần thông nhằm vào ngũ giác của Yêu tộc, nói không chừng trong chiến đấu giữa tông môn và Yêu tộc sau này sẽ phát huy ra tác dụng bất ngờ.”

Nghe thấy lời của đồ nhi ngoan, Từ Phàm khẽ gật đầu.

“Không tệ, ý tưởng rất thiết thực, lúc đi ra ngoài phải chú ý an toàn, nếu gây họa mà bản thân không thể tự giải quyết thì cứ trở lại trước.” Từ Phàm bảo.

Mặc dù ngoài miệng luôn nói sợ Chu Khai Linh gây họa, nhưng bản thân mình là sư phụ của hắn, cho dù có gây họa, hắn vẫn là bao che khuyết điểm trước tiên.

“Yên tâm đi, sư phụ, đồ nhi sẽ lấy an toàn bản thân làm chủ.”

“Lại nói sư phụ để những con rối Đại Thừa Kỳ kia ở bên cạnh ta, đồ nhi cảm thấy dù có xảy ra vấn đề gì thì cũng có thể giải quyết.” Chu Khai Linh mỉm cười nói.

Một lần nữa, Chu Khai Linh lại rời đi Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn theo Chu Khai Linh rời đi, đột nhiên nhớ đến dường như mình vẫn còn một đồ đệ khác cũng ở bên ngoài.

“Cũng không biết tiểu tử kia ra sao, hình như thời gian rất lâu rồi chưa từng thấy qua hắn.” Từ Phàm sờ cằm nói một mình.

Ngay vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức của người anh em tốt Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, ngươi mau tới đây, chỗ này có đồ tốt này!!”

Một câu nói cũng kèm thêm cả một cái địa chỉ, khiến hắn có chút miên man bất định.

Cũng không thèm nhìn phát sóng trực tiếp giao lưu giữa đệ tử hai tông nữa, hắn trực tiếp bay về chỗ Vương Vũ Luân đã chỉ.

Đó là một tiểu sơn cốc bị bầy núi vây quanh, địa thế vô cùng kỳ lạ.

Toàn bộ tiểu sơn cốc có kích thước giống như một cái thôn của người phàm, trong sơn cốc có một dòng sông nhỏ trong suốt chảy qua.

Vương Vũ Luân và Tinh đang ở cùng một chỗ ăn cá nướng.

“Phát hiện thứ tốt gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Từ đại ca, ta phát hiện con cá nướng này có thể gia tăng thiên phú tu luyện và ngộ tính.” Vương Vũ Luân nói với vẻ tràn đầy vui mừng, ra hiệu Từ Phàm mau ngồi xuống nếm thử.

Từ Phàm thuận thế ngồi xuống, nhận lấy cá nướng trong tay Vương Vũ Luân.

Nhìn thân cá bị nướng đến khét lẹt kia, hắn không khỏi khẽ nhíu mày.

“Cũng đã hơn một ngàn tuổi rồi, ngay cả chơi lửa cũng chơi không tốt.” Từ Phàm vẫy tay triệu hồi ra một con rối đạo thuật thay thế vị trí của Vương Vũ Luân.

Nhìn cá nướng, hắn trực tiếp dùng linh lực xé xuống một nửa, sau đó hấp thu dinh dưỡng dung nhập vào trong cơ thể, đoạn nhắm mắt lại, tỉ mỉ cảm thụ.

Từ Phàm hai mắt sáng lên, có vẻ như cái này thật sự có thể gia tăng tư chất và ngộ tính, mặc dù đối với với hắn mà nói có cũng được không có cũng không sao, nhưng mà hắn cảm nhận được cái loại cảm giác tư chất và ngộ tính hơi chút tăng cường kia.

“Bồ Đào, trong kho số liệu có ghi chép về loại cá này không?” Từ Phàm hỏi.

“Trong kho số liệu không có ghi lại, trọng bảo có thể gia tăng tư chất và ngộ tính trong giới này đã ít lại càng ít, mỗi một món, phàm là từng có ghi lại Bồ Đào đều đã ghi chép vào kho số liệu.” Bồ Đào nói.

Một nửa cá nướng còn dư lại kia cũng bị Từ Phàm hấp thu tất cả dinh dưỡng.

“Từ đại ca, tốt xấu gì ngươi cũng nếm thử một chút đi, thật ra ta nướng cá cũng rất không tệ.” Vương Vũ Luân nói.

“Có không tệ hay không thì ta không biết, nhưng ngươi làm như vậy là rất lãng phí.” Từ Phàm nhìn ba con cá toàn thân trong suốt như thủy tinh còn lại trong vại đá kia bảo.

“Tại sao lại lãng phí?” Vương Vũ Luân có hơi nghi hoặc.

“Ngươi cũng đã bắt được cá rồi, hẳn là nên khống chế nuôi dưỡng nó, bồi dưỡng thêm nhiều cá hơn nữa, như vậy mới có thể đạt được lợi ích lớn nhất.” Trong mắt Từ Phàm lóe ra linh quang, nhìn mấy con cá thủy tinh bên trong vại đá nói.

“Thế nhưng ta cảm thấy những con cá này đều là thuộc về linh thể, cũng không hề phân chia đực cái gì.” Vương Vũ Luân nói.

“Trước khi ta tới không có, sau khi ta tới thì có.” Từ Phàm vung tay lên, lập tức thu cái vại đá này vào trong Đạo khí hành cung.

“Trước tiên cho ta mượn nghiên cứu một đoạn thời gian, đến thời điểm sẽ trả lại ngươi.”

“Cái gì mà trả hay không trả chứ? Ngoại trừ vợ ta ra, của ta đều là của Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói với vẻ tràn đầy hào phóng.

Lúc này Tinh ở bên cạnh Vương Vũ Luân có hơi mất hứng, nàng còn muốn ăn loại cá nướng này nữa.

Một túi kẹo dẻo trăm quả xẹt qua không trung tạo thành một độ cong duyên dáng, rơi xuống trước mặt Tinh.

Tinh lập tức vui vẻ ra mặt, có ăn cá nướng hay không cũng không sao.

Ngay sau đó Từ Phàm chuyển tầm nhìn tới con sông nhỏ duy nhất trong tiểu sơn cốc này.

So sánh với loại cá có thể gia tăng tư chất và ngộ tính, con sông nhỏ này mới càng có giá trị nghiên cứu hơn.

“Đây chỉ là một con sông nhỏ bình thường mà thôi, không có đạo lý có thể dựng dục ra được loại cá như thế này.” Từ Phàm nói, đoạn thò tay vốc một ít nước sông lên nghiên cứu.

Ngay vào lúc này, phía trên suối nguyền của sông nhỏ đột nhiên hiện lên một điểm linh quang, trong linh quang còn có một tia khí tức vĩ đại chí cao hào hùng.

Từ Phàm bước ra một bước, một giây sau lập tức xuất hiện ngay trên suối nguồn.

“Đây rốt cuộc là cái cơ duyên thần tiên gì, đồ vật như vậy mà cũng có thể đụng tới.” Từ Phàm nhìn suối nguồn nói với vẻ hơi khiếp sợ.

Không bao lâu sau, Vương Vũ Luân dẫn theo Tinh cũng đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Từ đại ca, vừa rồi là chuyện gì thế?” Vương Vũ Luân hỏi.

Từ Phàm không trả lời, mà nhìn về phía Tinh bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Vừa nãy ngươi có cảm nhận được không?”

“Không phải là con sông kia sao? Thỉnh thoảng nó có chia nhánh ra, tiết lộ một chút khí tức rất bình thường.”

“Có điều có thể lộ ra cá quả thật là hiếm thấy.” Tinh nói, dáng vẻ chẳng hề để ý.

Chương 710: Đẹp thì có đẹp nhưng kỹ thuật lại chẳng ra sao

“Bồ Đào, hãy chuyển toàn bộ sơn cốc lên Ẩn Linh đảo đi.” Từ Phàm ra lệnh.

“Đã rõ thưa chủ nhân.”

“Đây là một con sông thần bí, ẩn chứa vạn sự vạn vật, mà suối nguồn này chính là tồn tại được biểu hiện qua các dòng chảy của con sông kia.” Từ Phàm giải thích cho Vương Vũ Luân.

Lúc hắn sắp tấn cấp Kim Tiên trong thế giới Mộng Yểm, đã từng thăm dò qua sự tồn tại của con sông này.

“Vũ Luân, ngươi lại lập công nữa rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vậy thì hãy luyện chế một con rối biết làm kẹo dẻo bách linh cho cha ta được không?” Tinh ngửa đầu, hai mắt sáng long lanh nhìn Từ Phàm.

“Đây chỉ là vấn đề nhỏ, Bồ Đào cũng có thể giải quyết.” Từ Phàm mỉm cười đáp.

Lúc này, mấy ngàn chiếc linh châu cỡ lớn dừng trên bầu trời, trong đó có cả chục vạn con rối công cụ đã chuẩn bị xong xuôi, tùy thời thi công dời cả cái sơn cốc này vào trong Ẩn Linh đảo.

“Về nhà không? Ta mang các ngươi đi một đoạn.” Từ Phàm nhìn hai cha con này hỏi.

“Trở về đi vậy, cả sơn cốc đều bị các ngươi dọn đi rồi, chờ sau khi nó được đưa vào Ẩn Linh đảo thì ta lại đến đây câu cá vậy.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm vung tay lên, một cái Truyền tống trận xuất hiện dưới chân ba người, linh quang hiện lên lập tức truyền tống về Ẩn Linh đảo.

Sau khi Ẩn Linh đảo truyền tống ra khu vực trung tâm của vực Cực Không, Từ Phàm đã muốn trả lại sáu khối ma thuật không gian kia cho đồ tôn tốt của mình.

Nhưng dù có nói thế nào Hàn Phi Vũ cũng đều không chịu lấy, cứ bảo tạm thời giao cho tông môn bảo quản, sau đó lại thỉnh giáo với Từ Phàm một phen.

Cứ như vậy, Ẩn Linh đảo có bảy khối ma thuật không gian.

Điều này đưa đến kết quả chính là, chỉ cần là khu vực mà tín hiệu Bồ Đào có thể bao trùm, tất cả đều có thể không nhìn phong ấn không gian, muốn truyền tống tới chỗ nào là có thể truyền tống tới chỗ đó.

...

Lúc này, Hàn Phi Vũ đang ở trong tốc độ sinh tử đột nhiên hắt hơi một cái.

Thân hình lung lay dừng lại, bị vết nứt không gian bên cạnh đụng trúng rồi bị đào thải ngay tại chỗ.

Hàn Phi Vũ mặt mày buồn bã rời khỏi thế giới giả tưởng.

“Ai đang nhắc mình thế? Cũng quá làm phiền người khác đi!” Hàn Phi Vũ gãi đầu.

Đúng lúc này bả vai trái của hắn bị vỗ một cái, Hàn Phi Vũ vừa quay đầu lại nhìn thì bả vai bên phải cũng bị vỗ một cái.

“Ngay cả Hàn đại ca ngươi mà cũng dám đùa giỡn?” Hàn Phi Vũ làm ra vẻ phẫn nộ.

“Vừa rồi biểu hiện của ngươi trong thế giới tốc độ sinh tử rất đặc sắc, sau này không nên đi nữa.” Bóng dáng Ảnh Thứ xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Còn không bằng đi chơi đại đào sát với ta, hai ta phối hợp với nhau là có thể bảo đảm lọt vào top năm người đứng đầu.” Ảnh Thứ nói.

“Không gấp gáp, trước tiên ta xoát một lượt tích phân ở các hạng mục khác đã, bây giờ người chơi đại đào sát đều là cao thủ của hai tông, nếu không cẩn thận bị phát hiện thì coi chừng lật xe, chi bằng thừa dịp lúc này xoát nhiều nhiều điểm ở các hạng mục khác.” Hàn Phi Vũ vừa cười vừa nói, điều hắn quan tâm không phải điểm mà là niềm vui trong lúc xoát điểm.

“Đối mặt với cao thủ mới có ý tứ, đi ngược mấy tên gà đó thì có gì vui chứ?” Ảnh Thứ hỏi.

“Chưa chắc đâu, ta thấy trước đây ngươi ngược ta và Vô Cực sư huynh trông rất là vui vẻ mà.” Hàn Phi Vũ lườm cái bóng một cái.

“Lúc đó ta vui vẻ là vì cầm được thù lao.”

Đương nhiên câu nói này bị Ảnh Thứ chôn sâu trong lòng không nói ra, nếu không sau này mà bị Vương phong chủ biết được thì không biết sẽ ngược hắn thế nào nữa, cho nên hắn quyết định vĩnh viễn chôn giấu bí mật này trong lòng.

“Được rồi, không nói chuyện này nữa, rốt cuộc ngươi có đi đại đào sát hay không?” Ảnh Thứ gọn gàng dứt khoát hỏi.

“Đi thôi, dù sao cứ nhàn rỗi cũng không có ý nghĩa gì, lại tìm thêm hai người tổ đội, như vậy sẽ càng thêm bảo đảm hơn.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, một thiếu niên thân mang Lôi Đao đúng lúc nghe thấy cuộc nói chuyện của hai người, bèn dẫn theo một thiếu nữ đang ăn linh thực đi đến.

“Ảnh Thứ sư huynh, Phi Vũ sư huynh, các ngươi cần đồng đội phải không? Ta và Nhị Viễn có thể gia nhập không?” Lý Lôi Hổ vừa cười vừa nói, hắn cũng đang muốn tìm người tổ đội tham gia đại đào sát đây.

“Sao nàng dâu chưa qua cửa của ngươi lại không ở đây?” Ảnh Thứ hiếu kỳ hỏi, bình thường ba người bọn họ đều như hình với bóng.

Trong nháy mắt, Lý Lôi Hổ có hơi xấu hổ, có chút không tình nguyện trả lời: “Nàng không có ở cùng một chỗ với ta.”

“Cái gì mà không ở cùng một chỗ với ngươi chứ? Bởi vì Hổ ca đã nhìn chằm chằm rất lâu vào tiên tử đẹp nhất Thiên Linh tông, làm cho Lâm sư tỷ tức giận nên không muốn phản ứng hắn.” Nhị Viễn ở bên cạnh lên tiếng.

“Nhìn chằm chằm cái gì chứ? Ta chỉ theo bản năng nhìn một cái mà thôi.” Lý Lôi Hổ giải thích.

“Nhìn một cái rồi không thể động đậy nữa phải không? Thật ra Lâm sư tỷ hận nhất chính là cuối cùng ngươi còn nuốt nước bọt một cái, không phải chỉ là vóc dáng đẹp một chút thôi sao? Làm ngươi nhìn mà tròng mắt muốn rớt ra ngoài luôn.” Nhị Viễn nói, vẻ mặt tràn đầy khinh bỉ.

Vào lúc này, Ảnh Thứ dường như đã nghe được từ mấu chốt, lên tiếng cắt ngang hai người đang cãi lộn, hỏi: “Việc tổ đội sau này hãy nói, các ngươi nói vị tiên tử kia ở đâu?”

“Ảnh Thứ sư huynh, bình thường trông ngươi đứng đắng như thế, không nghĩ tới…” Nhị Viễn nói, mặt đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

“Các ngươi ngẩng đầu nhìn trận tranh tài tốc độ sinh tử kế tiếp, vị sư tỷ kia đã đi vào chuẩn bị rồi ~” Lý Lôi Hổ nói, sau đó lôi kéo Nhị Viễn rời khỏi, đi đến khu vực trò chơi đại đào sát.

“Ngươi không tổ đội tham gia đại đào sát nữa sao?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Chẳng lẽ ngươi không hiếu kỳ với vị tiên tử đẹp nhất Thiên Linh tông kia ư?” Ảnh Thứ hỏi.

“Không có hứng thú, ta cảm thấy việc cần làm lúc này chính là tìm đồng đội tham gia đại đào sát.” Hàn Phi Vũ nói.

“Vậy ngươi cứ đi trước đi, ta ở lại đây xem xong rồi sẽ đi tìm ngươi.”

Ảnh Thứ nhìn lên màn hình ánh sáng đang phát sóng trực tiếp cuộc thi Tốc Độ Sinh Tử nói.

“Cái đồ tinh trùng thượng não, không có thuốc nào cứu được.” Hàn Phi Vũ mắng xong lập tức rời khỏi Ảnh Thứ đi về phía khu vực đại đào sát.

Nhưng chỉ một lúc sau đã trở về.

“Không có đồng đội thích hợp, ta cảm thấy vẫn nên chờ ngươi một lát vậy.”

Cứ như vậy, hai người nhìn lên màn hình ánh sáng đang phát sóng trực tiếp.

Đợi đến khi vị nữ đệ tử đẹp nhất Thiên Linh tông kia xuất hiện, hai người đồng thời híp mắt lại.

“Nhớ lại trước đây, lúc ta ra ngoài du lịch hoàn thành nhiệm vụ tông môn, có rất nhiều nữ đệ tử của Hợp Hoan Thánh địa đến công lược ta.”

“Thế nhưng lúc đó, ta cả người tràn đầy chính khí, chỉ xem nữ sắc như vật cản trở trên con đường tu hành của ta, bởi vậy mới không đếm xỉa gì tới nhiệm vụ không phải mang tính cưỡng chế này của tông môn, ta tự mình đi tu luyện.”

“Bây giờ nhớ lại, thật ra tông môn là vì muốn tốt cho ta ~” Ảnh Thứ thở dài nói ra.

“Là chuyện gì khiến ngươi biến thành bộ dáng hiện tại?” Hàn Phi Vũ hiếu kỳ hỏi.

“Đương nhiên là vì những sư huynh đệ đã hoàn thành nhiệm vụ không phải cưỡng chế của tông môn, mang mỹ nhân về kia.”

“Dựa theo lời Đại trưởng lão nói, đoạn thời gian kia mỗi ngày ta đều đang ăn thức ăn cho chó, mỗi ngày phàm là rời khỏi ngọn núi nhỏ của mình, bất cứ lúc nào cũng sẽ bị đút thức ăn cho chó.” Ảnh Thứ thở dài kể, cảm thấy lúc đó bản thân đã lãng phí một cơ hội cực kỳ tốt.

“Sự thật chứng minh, sau khi có đạo lữ thì tu luyện cũng sẽ rất thuận lợi, thỏa mãn tình dục có thể dễ dàng suy nghĩ thông suốt.” Ảnh Thứ nhìn thân ảnh nhẹ nhàn như chim hồng trong màn hình ánh sáng nói.

“Đẹp thì có đẹp nhưng kỹ thuật lại chẳng ra sao, ép cong và trực giác di chuyển đều không qua ải, tốc độ thần thức cảm tri kém, huy hoạch ra lộ tuyến chỉ có thể coi như miễn cưỡng hợp cách, nhiều nhất chỉ có thể kiên trì thời gian một nén nhang, không thể nhiều hơn nữa.” Ảnh Thứ nhìn thân ảnh mỹ lệ kia, sờ sờ cằm phán xét.

“...” Hàn Phi Vũ.

Chương 711: Mở mắt

Sau khi Ảnh Thứ dứt lời chưa được bao lâu thì đệ tử nữ có vóc dáng bốc lửa, vẻ ngoài tuyệt đẹp của Thiên Linh Tông bị cái khe không gian xuất hiện ngẫu nhiên quét đi, nàng bị loại bỏ.

Ảnh Thứ thấy vậy thì thở dài, quay đầu nói với Hàn Phi Vũ: “Đi thôi, chúng ta tìm đồng đội tham gia đại đào sát.”

“Ngươi không định tiếp xúc với vị sư tỷ kia một chút sao? Biết đâu hai ngươi sẽ trở thành đạo lữ.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Tiếp xúc một chút?” Rõ ràng Ảnh Thứ hơi có ý đó.

“Cứ giao việc này cho ta.” Sau khi Hàn Phi Vũ nói xong, hắn lập tức đi đến bên cạnh đệ tử nữ vừa lui ra khỏi cuộc đua sinh tử.

“Vị sư muội này, hai người bọn ta muốn tổ đội tham gia đại đào sát với ngươi. Có sự tham gia của sư muội, việc xếp hạng ở mười vị trí đầu là điều chắc chắn.” Hàn Phi Vũ đi lên nói.

Nữ tử được đề nghị sửng sốt, khuôn mặt nhỏ nhắn tuyệt đẹp của nàng tràn ngập sự khó hiểu.

“Vị sư huynh này có nhầm lẫn gì không? Ta là đệ tử của Thiên Linh Tông, sao có thể tổ đội cùng các ngươi?” Nữ tử dịu dàng lắc đầu nói.

“Hai tông không có quy định đệ tử khác tông môn không thể tổ đội.”

“Chúng ta biết rõ tình hình của Ẩn Linh môn, ngươi biết rõ tình hình của Thiên Linh Tông, như vậy khi gặp được cao thủ trong trò chơi đại đào sát, chúng ta cũng có thể có cách đối phó phù hợp.”

“Mạnh với mạnh kết hợp lại với nhau, có lẽ tích phân tổng hợp của chúng ta có thể nằm ở mười vị trí đầu.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Đệ tử nữ nghe Hàn Phi Vũ nói vậy thì hơi lung lay, dường như khuôn mặt nhỏ xinh đẹp kia đang nghĩ đến cảnh tượng bản thân xếp trong mười vị trí đầu tiên.

“Nhưng mà chiến lực của ta ở Thiên Linh Tông chỉ trên bậc trung.” Đệ tử nữ nói.

“Không sao, đạo hữu chỉ cần phụ đánh là được, còn lại cứ giao cho chúng ta.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Đúng lúc này, một thiên kiêu xuất hiện ở bên cạnh đệ tử nữ.

“Vị đạo hữu này, cô nương của tông môn chúng ta không tổ đội với các ngươi.”

“Tiểu Kỳ, đi theo ta, sư huynh cùng một đội với ngươi.” thiên kiêu kia nói xong thì dẫn đệ tử nữ rời đi.

Đệ tử nữ gọi là Tiểu Kỳ kia còn quay đầu lại tỏ vẻ xin lỗi với Hàn Phi Vũ.

Lúc này, Ảnh Thứ xuất hiện ở trước mặt Hàn Phi Vũ, thản nhiên nói.

“Mục tiêu của đại đào sát đã được xác định. Dám làm bẽ mặt Hàn sư huynh của ta, ta cần phải dùng dao nhỏ rạch một lỗ trên mông hắn, để sau này hắn thấy rõ ràng một chút.”

“Ta có cảm giác là ngươi đang mắng ta.” Hàn Phi Vũ bĩu môi nói.

Tuy rằng Ảnh Thứ không gọi Hàn Phi Vũ là đại ca, nhưng xưng hô đã chuyển từ Hàn sư đệ sang Hàn sư huynh.

“Cái này không quan trọng, quan trọng là lần này chúng ta phải làm hắn mở mắt.” Ảnh Thứ nói, sau đó dắt Hàn Phi Vũ đến khu đại đào sát.

Khu vực giao lưu của đệ tử hai tông có một nơi khá đặc biệt, đó là có nơi chuyên dụng để Luyện Khí Sư cùng Luyện Đan Sư giao lưu.

Nhị Thiết lấy thân phận Luyện Khí Tông Sư trở thành đại sư huynh mạch Luyện Khí của Ẩn Linh môn.

Hắn đang giao lưu đạo Luyện Khí với đệ tử mạch Luyện Khí của Thiên Linh Tông.

Tuy rằng đệ tử luyện khí của hai tông không nhiều lắm, nhưng cộng dồn lại cũng có gần nghìn người, đây đều là đệ tử sáng giá của hai tông.

Tất cả đệ tử mạch Luyện Khí của Thiên Linh Tông đều nhìn Nhị Thiết với ánh mắt hâm mộ.

Không phải bởi vì hắn là Luyện Khí Tông Sư, mà là bởi vì sư phụ của hắn là Luyện Khí Đại Tông Sư, là Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn trong truyền thuyết.

Hiện giờ, bởi vì lời nói của Từ Phàm, Luyện Khí Tông Sư của Thiên Linh Tông càng ngày càng tăng.

Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông thường đi ra ngoài một vòng, cũng không động vào các đại tộc đỉnh cấp mà chỉ ức hiếp các loại chủng tộc không mạnh cũng không yếu.

Hắn đến cửa chỉ hỏi ngươi có cho mượn Luyện Khí Tông Sư không.

Cho nên hiện tại ở Thiên Linh Tông, lực lượng sư phụ Luyện Khí Tông Sư vô cùng hùng hậu, hầu như mỗi một đệ tử mạch Luyện Khí đều được cấp cho một sư phụ Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc.

Nhưng cho dù như vậy, Thiên Linh Tông cũng chỉ xuất hiện một Luyện Khí Tông Sư trong suốt nghìn năm nay. Cho nên đệ tử mạch Luyện Khí của Thiên Linh Tông dời ánh mắt đến vị Luyện Khí Đại Tông Sư của Ẩn Linh môn, hy vọng hắn có thể chỉ cho con đường luyện khí thích hợp.

Lúc này, các đệ tử mạch Luyện Khí nhận được một đề bài.

“Hãy dùng Linh Thiết, Huyền Thạch nghìn năm luyện chế một thanh linh kiếm. Người đứng đầu bảng được 5000 tích phân, người ưu tú được 1000 tích phân, hai người được 500 tích phân.”

Các đệ tử mạch Luyện Khí vừa thấy đề này thì đều cười.

Luyện Khí Sư của Nhân tộc đều luyện chế linh kiếm ngay từ khi nhập môn, đa số Đạo khí đầu tiên mà phần lớn các Luyện Khí Tông Sư luyện chế cũng là linh kiếm.

“5000 tích phân, nếu đổi linh khoáng thì có thể luyện chế ra hai Đạo khí.”

“Bỏ qua 5000 tích phân đi, nhưng 1000 thì có thể có cơ hội, có lẽ tích cóp thêm nữa thì có thể vào danh sách bồi dưỡng của Ẩn Linh môn.”

“Sẽ càng tốt hơn nếu như có thể tiếp xúc với đạo luyện chế tinh chu khi đến Ẩn Linh môn.”

Đệ tử của Thiên Linh Tông phấn khích nói. Vốn dĩ bọn họ nghĩ rằng lần này đệ tử hai tông giao lưu thì không có chỗ cho Luyện Khí Sư bọn họ.

Nhưng khi bọn họ nhận được thông báo thì lập tức vui vẻ, bọn họ đến đây giao lưu học tập cũng có tích phân.

Có tích phân thì có thể đổi hai thứ tùy chọn, thậm chí nếu có đủ tích phân thì còn có thể đổi khóa dạy học của Luyện Khí Đại Tông Sư.

Một quảng trường vô cùng lớn bị phân chia thành vô số phòng luyện khí trong nháy mắt, để các Luyện Khí Sư luyện chế linh kiếm.

Đầu tiên toàn bộ Luyện Khí Sư nhìn chất lượng linh khoáng được cung cấp, sau đó bắt đầu nghĩ chủng loại linh kiếm mà bản thân muốn luyện chế.

Nhị Thiết nhìn linh khoáng trên bàn. Đầu tiên, hắn lấy một lò luyện linh hỏa cùng một cái bàn đập sắt và cự chùy.

Sau đó, hắn vừa cười khổ vừa bắt đầu luyện linh khoáng trên bàn.

“Nhiều năm như vậy rồi, nhưng lần nào đến lúc này ta cũng cảm thấy ta không phải Luyện Khí Tông Sư chân chính.” Nhị Thiết nhìn thiết chùy trong tay, nói. Nhưng mà sau đó hắn cũng không nghĩ nhiều, cầm chùy lên rèn linh khoáng.

Tiếng rèn sắt vang lên loảng xoảng, giống một bài văn hoa mỹ.

Lúc này, vòng đại đào sát thứ hai bắt đầu.

Người thắng cuối cùng của vòng thứ nhất là Lý Tử Thạch, tuy hắn có thực lực đè bẹp mọi người nhưng hắn cũng suýt thất bại trong đại đào sát, đáng tiếc chỉ là suýt.

Đệ tử Ẩn Linh môn tham gia đánh lén Lý Tử Thạch hơi tiếc nuối, trước đây bọn họ cũng dùng cách này để đánh lén Hùng Lực, nhưng lúc đó bắn phát nào trúng phát nấy, sao khi áp dụng lên người Lý Tử Thạch lại thất bại rồi?

Lúc này Lý Tử Thạch mới vừa kết thúc đại đào sát có chút hồi hộp đi ra khỏi thế giới giả tưởng.

Vừa rồi, nếu hắn không dùng hết tất cả các thủ đoạn thì đúng là không thể lấy được vị trí thứ nhất của đại đào sát.

Đồng thời chuyện này cũng làm hắn bắt đầu nghĩ lại, sau này cho dù thực lực có mạnh thì cũng cố gắng đừng lấy ít địch nhiều, nếu không lúc đối phó thì lại quá tốn sức.

“Hùng Lực còn chưa ra tay, chỉ là hơn mười đệ tử Ẩn Linh môn phối hợp mà đã có thể ép ta đến hoàn cảnh như vậy, thật là quá đáng sợ.”

Lý Tử Thạch nói.

Tâm tính thế gian không ai bằng ta của Lý Tử Thạch trước đây bắt đầu biến đổi, khí thế ngạo nghễ trên người hắn từ từ trở nên êm dịu.

Vừa hay, sự biến đổi này bị đệ tử của Ẩn Linh môn nhìn thấy, bọn họ không khỏi cảm thán.

“Lần sau lại khó đối phó hơn rồi.”

Trước đây, khi đánh lén Hùng Lực lúc Ẩn Linh môn nội chiến thì cũng có lúc thắng lúc thua.

Hùng Lực vẫn luôn giữ vững dáng vẻ muốn đè bẹp tất cả, đây cũng là nguyên nhân để sau này bọn họ thường thắng lợi.

Nếu Hùng Lực khiêm tốn, bọn họ khó mà đánh lén trong lúc đại đào sát.

Chương 712: Mặt mũi

Vòng mới của trò chơi đại đào sát bắt đầu. Đây là bản đồ mới chưa rõ, diện tích bằng một quốc gia của người phàm.

Hàn Phi Vũ cũng Ảnh Thứ chọn một chỗ ngẫu nhiên, sau khi đến thì nấp, bắt đầu tìm kiếm thiên kiêu kia.

“Ta thật không ngờ lòng trả thù của ngươi lại mạnh như vậy.” Hàn Phi Vũ nói.

“Đừng nói lời hẹp hòi như thế, không phải chúng ta đang chán quá nên tìm thú vui hay sao? Vừa hay thì mình làm chuyện này luôn, vẹn cả đôi đường, cớ sao lại không làm?” Ảnh Thứ nói.

Lúc này Ảnh Thứ bắt đầu kết ấn, một chùm linh đoàn không hình dạng, không màu sắc, không có ánh sáng bay lên bầu rời rồi nổ tung.

Một làn sóng kỳ dị lan rộng ra, chúng mang theo tin tức của Ảnh Thứ bay đến các hướng.

Ít lâu sau, Ảnh Thứ nhận được tin tức, hắn dẫn Hàn Phi Vũ bay đến một hướng.

“Không ngờ ta cũng có ngày nhìn thấy trong tông môn có người sử dụng Quần Luật thuật, ta cho rằng có Bồ Đào rồi thì cũng mãi mãi không dùng thuật này.” Hàn Phi Vũ ngạc nhiên nói.

“Nếu ngươi rảnh thì nên học mấy thuật hiếm lạ cổ quái của tông môn, nếu có một ngày ngươi vô tình bị lạc vào bí cảnh đặc biệt như thế này, có lẽ chúng có thể cứu mạng ngươi.” Ảnh Thứ nói.

Hàn Phi Vũ gật đầu như đang suy nghĩ điều gì.

“Đi thôi, chúng ta đi gặp thiên kiêu của Thiên Linh Tông kia, dám làm Hàn sư huynh bẽ mặt, ta phải xử lý hắn.” Ảnh Thứ nói với thái độ đại nghĩa lẫm nhiên.

“…”

Trông ngươi rất hào hứng khi gặp mấy chuyện như vậy.

Lúc này, thiên kiêu dẫn Tiểu Kỳ đi đang chiến đấu với một tiểu đội đệ tử của Ẩn Linh môn, bên người hắn cũng có các đệ tử thiên kiêu của Thiên Linh Tông.

Một đám cỏ màu xanh lá cây bắt đầu bao trùm lấy bọn họ.

Dường như đệ tử Ẩn Linh môn cầm Lôi Đao kia đang mang theo sấm chớp vô tận oanh tạc về phía bọn họ.

Phía sau còn có một thiếu nữ trợ giúp.

Chủ công phụ trợ viễn trình, tiểu đội ba người tiêu chuẩn.

Trước mặt Lý Lôi Hổ là một kiếm tu, chuyên luyện đạo Bách Chiến.

Cách đó không xa còn có một thiên kiêu phụ trợ chuyên luyện đạo pháp ngũ hành.

Lúc này, hai bên chiến đấu vô cùng quyết liệt, thế lực chiến đấu của hai bên ngang nhau.

Ngược lại, vị đệ tử nữ tên Tiểu Kỳ kia rất mờ nhạt, mỗi lần nàng muốn tiến lên thì đều bị mấy đao của Lý Lôi Hổ đẩy ra, trông không có chút nguy hiểm nào.

Nhìn thì là bốn đánh ba, nhưng mà thật ra không khác gì ba đánh ba cả.

Lúc này, hai người Ảnh Thứ và Hàn Phi Vũ đã chạy đến chiến trường.

“Đã đánh nhau rồi, chúng ta đừng nhúng tay vào.” Hàn Phi Vũ nhìn tình hình chiến đấu đầy quyết liệt, nói.

“Nếu không có bất ngờ xảy ra, ba sư đệ sư muội của chúng ta có thể thắng.”

“Đệ tử thủ tịch đời thứ ba không phải là chuyện đùa.” Ảnh Thứ nói.

Đúng lúc này, mấy chục độn quang xẹt qua chân trời.

Đệ tử hai tông đều có, bọn họ lập tức tham gia vào trận chiến mà không có bất cứ sự do dự nào.

Nhất thời, chiến trường có quy mô nhỏ nay biến thành trận hỗn chiến.

Tiếp theo còn có rất nhiều đệ tử bay đến nơi này.

“Đại hỗn chiến, nhóm người của Thiên Linh Tông này có dũng khí thật!” Hàn Phi Vũ cảm thán nói.

Ở tông môn có một chiến trận rất thần kỳ, cũng là chiến trận cơ sở nhất của Ẩn Linh Môn, gọi là chiến trận Tam Tam Chế.

Ưu điểm của chiến trận này là dễ dàng kết hợp, trận pháp thay đổi đơn giản, cho dù có bao nhiêu người tới thì tất cả đều có thể dễ dàng tham gia vào trận đánh.

Nhưng Thiên Linh Tông cũng không phải dạng vừa, Thiên Linh Tông kết hợp thành chiến trận Thiên Linh Bách, cũng có uy lực rất lớn, nhất thời nghiền ép chiến trận Tam Tam Chế của Ẩn Linh môn.

Nhưng đệ tử Ẩn Linh môn không hề hoảng hốt, bọn họ trở nên cực kỳ linh hoạt.

Tổ hợp thần thông có uy lực lớn của chiến trận bên Thiên Linh Tông đều bị Chiến trận Tam Tam Chế của Ẩn Linh môn nuốt hết, có vẻ rất bình tĩnh.

Lúc này, quân số của hai bên tăng lên rất nhiều.

Chiến trận Tam Tam Chế của Ẩn Linh môn có uy lực càng lúc càng lớn, ngược lại, chiến trận Thiên Linh Bách có uy lực vô cùng lớn ngay từ đầu bây giờ lại trở nên hơi hỗn loạn.

Cảnh tượng này bị ba vị Thái thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông xem phát sóng trực tiếp phát hiện, bọn họ không khỏi nhíu mày.

“Chiến trận của Ẩn Linh môn không đơn giản.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

Trước đây hắn cũng biết chiến trận Tam Tam Chế này, lúc ấy hắn chỉ nhìn sơ qua chứ không chú ý nhiều.

Không ngờ khi vận dụng vào chiến đấu thì mới nhận ra sự kỳ diệu của chiến trận này.

“Cách đơn giản là cách hiệu quả nhất. Nếu muốn chiến trận Thiên Linh Bách của chúng ta phát huy uy lực lớn nhất, thì đệ tử phải kiểm soát trận pháp này thật linh hoạt.”

“Chiến trận của chúng ta rất huyền ảo, uy lực cũng rất lớn, cho nên đệ tử hơi khó kiểm soát, dưới tình hình nhân số càng tăng thì khó tránh khỏi việc sẽ có sơ sẩy. Tuy lúc trước ta cũng nghĩ đến vấn đề này nhưng không xem trọng lắm.” Thiên Linh tôn giả nói, trong lòng hắn cảm thán đúng là Đại trưởng lão.

Lúc này, tình hình chiến đấu của đệ tử hai tông trong quầng sáng bắt đầu biến đổi.

Chiến trận Tam Tam Chế của Ẩn Linh môn đè bẹp hết thảy chiến trận Thiên Linh Bách của Thiên Linh Tông.

Các đệ tử tham gia chiến trận của Thiên Linh Tông đều có vẻ mặt đau khổ.

Không mất bao lâu, toàn bộ chiến trận Thiên Linh Bách đã bị đánh tan, một đám đệ tử Thiên Linh Tông bị loại bỏ.

Lúc này, thiên kiêu của Thiên Linh Tông dẫn Tiểu Kỳ đi kia đang chống cự cho đến cuối cùng.

Sắc mặt của hắn xanh mét, hắn tỏ vẻ không cam lòng.

Hắn cắn răng dùng chút lực lượng cuối cùng, hắn định có thể kéo theo bao nhiêu đệ tử Ẩn Linh môn thì kéo theo bấy nhiêu.

“Được rồi, đến lúc ta biểu diễn, Hàn sư huynh nhìn đi.” Ảnh Thứ nói xong thì lập tức tham gia vào chiến trận.

Thiên kiêu của Thiên Linh Tông đẩy mấy đệ tử Ẩn Linh môn đang bao vây hắn ra, sau đó kết pháp ấn.

Pháp Tướng Thiên Địa phía sau thiên kiêu đột nhiên trở nên đỏ rực, cuối cùng nổ tung, hóa thành một chùm linh lực cuồng bạo chui vào cơ thể của thiên kiêu.

Nhất thời, khí thế của thiên kiêu tăng vọt, hắn chỉ dùng Thần Thông Ngũ Hành mà đã có thể loại hai đệ tử của Ẩn Linh môn.

Khi hắn định tiếp tục bùng nổ, nhân dịp này đánh chết thêm vài đệ tử Ẩn Linh môn.

Thì giọng nói của Ảnh Thứ vang lên phía sau hắn.

“Mở mắt cho ngươi trước đã.”

Thiên kiêu của Thiên Linh Tông chỉ cảm thấy mông đau xót, giống như bị kiêm đâm.

“Phải mở nhiều mắt cho ngươi, sau này ngươi mới không làm bẽ mặt người khác.”

Sau đó thiên kiêu lại cảm thấy mông đau xót, vừa rồi là bên trái, bây giờ là bên phải.

Nhất thời, thiên kiêu của Thiên Linh Tông giận dữ.

“Ngươi chết với ta!”

Thiên kiêu của Thiên Linh Tông nổ tung.

Một đám mây hình nấm dâng lên, mang Ảnh Thứ còn định tiếp tục rạch mông người ta đi.

Hàn Phi Vũ đen mặt nhìn đám mây nấm kia, đột nhiên hắn cảm thấy vị tiểu đệ mà mình mới quen thức tỉnh thuộc tính kỳ quái nào đấy.

“Hàn sư huynh, ngươi về khuyên Ảnh Thứ sư huynh hai tông chúng ta có quan hệ khá tốt, lúc tỷ thí cũng chú ý chút mặt mũi, sao lại rạch mông người khác thế này?” Lý Lôi Hổ cầm Lôi Đao đi đến trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Ta cũng không muốn để hắn làm như vậy…” Hàn Phi Vũ hơi cạn lời.

“Có lẽ mối thù của Ảnh Thứ sư huynh và thiên kiêu đã hình thành, dù sao thì hắn cũng bị rạch mông, chuyện này rất nhục nhã, sau này bảo Ảnh Thứ sư huynh cẩn thận một chút.” Lý Lôi Hổ cười nói.

“Ta sẽ bảo hắn chú ý.”

Hàn Phi Vũ gật đầu, thầm nghĩ sau này hắn có nên đổi bạn hợp tác lâu dài khác không.

Chương 713: Sự lo lắng của Minh Không

Chiến trận Tam Tam Chế đạt được thắng lợi toàn diện và đầy tính đàn áp.

Sau đó là thời gian nội chiến.

Hàn Phi Vũ cũng bị một đội đệ tử của Ẩn Linh môn loại bỏ, hắn ra ngoài khu vực đại đào sát với vẻ mặt buồn bực.

“Đối ngoại thì còn giữ chút mặt mũi, đối với người cùng tông môn thì âm hiểm vô cùng.” Hàn Phi Vũ lắc đầu nói.

Vốn dĩ hắn đã cẩn thận lắm rồi nhưng vẫn bị rơi vào bẫy rập do một đội sư huynh cùng tông môn bày ra.

Sau một trận giằng co, hắn nhanh chóng bị loại bỏ.

“May là những người này đều là sư huynh sư đệ cùng môn, nếu gặp được kẻ địch ở bên ngoài như thế này, nghĩ thôi cũng đã thấy đáng sợ rồi.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, hắn ngẩng đầu nhìn xung quanh, hắn không thấy bóng dáng của Ảnh Thứ đâu.

Nhưng hắn vừa ngẩng đầu thì thấy Ảnh Thứ đang quyết đấu với thiên kiêu mà hắn vừa mở mắt kia.

Còn đệ tử nữ Tiểu Kỳ của Thiên Linh Tông thì đang lo lắng nhìn bầu trời, trên đó là phát sóng trực tiếp trận quyết đấu của hai người.

“Ngươi cảm thấy ai sẽ thắng?” Hàn Phi Vũ cười xuất hiện ở bên cạnh đệ tử nữ.

“Ta không biết, nhưng ta hy vọng sư huynh có thể thắng. Sư huynh của ngươi lấy kiếm rạch mông sư huynh của ta, ta cảm thấy hắn quá đáng lắm!” Tiểu Kỳ nhíu mày nói, có vẻ hung dữ và dễ thương.

“Đúng là hắn hơi quá đáng, chúng ta cùng nhau cổ vũ sư huynh của ngươi thắng hắn.” Hàn Phi Vũ cười nói, giống như người ở phía đối diện không phải sư huynh của mình.

Tiểu Kỳ sửng sốt, chớp đôi mắt to hỏi: “Không phải hắn là sư huynh của ngươi sao? Sao ngươi lại muốn hắn thua?”

“Bởi vì hắn nói sau khi mở mắt cho sư huynh của ngươi thì sẽ để hắn nhìn ta thật kỹ.” Hàn Phi Vũ bình tĩnh nói.

“…”

“Cùng nhau cổ vũ cho sư huynh của ta đi!” Tiểu Kỳ cố nhịn cười nói. Nàng đang nghĩ đến cảnh tượng sư huynh của nàng dùng mông nhìn vị đạo hữu này.

Loại miêu tả vô cùng có hình ảnh này làm Tiểu Kỳ cảm thấy vị sư huynh của Ẩn Linh môn bên cạnh nàng rất hài hước.

Lúc này, cảnh chiến đấu trong quầng sáng đã gần kết thúc.

Khi thiên kiêu kia dùng Ngũ Hành Tự Bạo thuật, cuối cùng đồng quy vu tận, xem như hai người hòa nhau.

“Ngươi đợi đấy cho ta, ta sẽ luôn ghi nhớ mối nhục ngày hôm nay trong lòng.” Thiên kiêu nhìn Ảnh Thứ, cắn răng nói.

“Nhớ thì cứ nhớ đi, chừng nào ngươi có thể tìm được ta thì mới nói đến chuyện gặp lại nhau.” Ảnh Thứ phất tay, hắn hóa thành một làn sương mù biến mất ở trước mặt thiên kiêu.

Thiên kiêu tức giận nhìn nơi Ảnh Thứ vừa biến mất.

“Mối hận này sẽ không bao giờ kết thúc.” Thiên kiêu cắn răng nói.

“Vị sư muội này, ta đi trước, sau này có duyên thì gặp lại.” Hàn Phi Vũ nhìn thiên kiêu đi ra, hắn không nán lại mà chào Tiểu Kỳ rồi rời đi.

Cách khu giao lưu của hai tông không xa có một ngọn núi khổng lồ, Ảnh Thứ ngồi trên đỉnh núi nhìn khu giao lưu của hai tông, không biết đang nghĩ gì.

Hàn Phi Vũ lẳng lặng xuất hiện ở phía sau Ảnh Thứ.

“Thật hâm mộ ngươi có quyền hạn truyền tống của Bồ Đào, muốn truyền tống đến đâu cũng được.” Ảnh Thứ ngồi trên đỉnh núi nhàn nhạt nói.

“Ta đã giấu khí tức rồi mà ngươi vẫn phát hiện ra ta sao?” Hàn Phi Vũ tò mò hỏi.

“Ánh sáng và bóng dáng, tuy ngươi dấu rất hoàn hảo nhưng ta vẫn thấy có chút khuyết điểm.”

“Trong Tàng Kinh Các của tông môn có phương pháp để ngươi che giấu một cách hoàn hảo, khi nào rảnh thì ngươi có thể đến xem.” Ảnh Thứ nhàn nhạt nói.

Hai bầu rượu nhỏ xuất hiện trong tay Hàn Phi Vũ, hắn ngồi ở bên cạnh Ảnh Thứ, đưa cho hắn một bầu.

“Sao tự dưng lại ưu sầu như vậy?” Hàn Phi Vũ tò mò hỏi.

“Không có gì, chỉ là hôm nay rạch mông thiên kiêu xong thì đột nhiên nhớ đến chuyện lúc nhỏ.”

“Khi đó nhà ta còn nghẻo, cái gì cũng không ăn nổi, có một lần cha ta đi ra ngoài xin ăn rồi trở về với một cái phao câu gà, hắn không nỡ ăn nên cho ta hết.”

“Cái phao câu gà kia là món ngon nhất ta từng ăn, tiếc là từ đó về sau, cha ta bị bệnh nặng, không bao lâu thì hắn nhắm mắt xuôi tay.” Ảnh Thứ nói đến đây thì thở dài.

Hàn Phi Vũ không nói gì, hắn chỉ giơ bầu rượu nhỏ trong tay lên uống.

Loại cảm xúc đến bất chợt này sẽ dần bị xóa nhòa theo thời gian.

Trong Ẩn Linh đảo, Từ Phàm cảm thấy hơi nhàm chán, hắn tắt phát sóng trực tiếp đệ tử hai tông giao lưu.

“Đánh tới đánh lui, chơi tới chơi đi cũng chỉ có như vậy, còn không bằng tìm chỗ nào đó hưởng thụ ảnh nắng mặt trời.”

Một Truyền tống trận xuất hiện dưới chân Từ Phàm, sau đó xuất hiện ở trong sơn cốc mà hắn vừa chuyển đến.

Toàn bộ sơn cốc không có một bóng người, chỉ có một dòng suối nhỏ đang lặng lẽ chảy.

Từ Phàm lấy một cái ghế nằm đặt ở cạnh sông nhỏ, hắn nằm lên ghế, nhìn lên bầu trời một cách nhàn nhã tự tại.

“Còn hơn hai năm nữa, số một số hai có thể trở lại, cũng không biết bọn họ có thể lấy được linh bảo ẩn chứa thời gian đại đạo từ Hội trưởng lão.”

“Chỉ cần tiến vào được Độ Kiếp Kỳ, vượt qua ba kiếp lớn thì có thể thăng cấp lên Đại Thừa Kỳ, đến lúc đó có thể được xem như là vượt qua cửa ải ở Tu Tiên giới.” Từ Phàm nhìn bầu trời, nói.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm chợt nhận được tin tức từ phân thân số một.

Ngay sau đó, Từ Phàm nhận được lời mời của Minh Không.

Tổng bộ Hội trưởng lão, bí cảnh thuyền Vạn Tinh ở.

Từ Phàm và Minh Không nhìn lại thuyền Vạn Tinh bị hư hỏng, sắc mặt của bọn họ xám xịt.

“Ta không bao giờ có thể ngờ rằng Yêu tộc nằm vùng trong Hội trưởng lão lại là Nguyên Đăng!” Minh Không cắn răng nói.

“Đại trưởng lão, có thể xem giúp ta hiện tại thuyền Van Tinh còn sửa được không?” Minh Không nói với thái độ áy náy.

Vị trưởng lão của Hội trưởng lão kia lại đây, hắn trực tiếp nổ tung, hắn không những làm hỏng thuyền Vạn Tinh mà còn hai phân thân của Từ Phàm tan xác.

Từ Phàm nhìn thuyền Vạn Tinh, hắn không khỏi thở dài.

“Ta biết Yêu tộc sẽ đến quấy rối, nhưng không ngờ hắn sẽ trả giá đắt như vậy.”

“Ấy vậy mà trưởng lão số hiệu 15 Nguyên Đăng là tay sai Yêu tộc tám nghìn năm trước.

“Thuyền Vạn Tinh chủ yếu hỏng bộ phận bên ngoài, trung tâm không hỏng nặng lắm, đây cũng là may mắn trong xui xẻo.” Từ Phàm nhìn thuyền Vạn Tinh nói.

Minh Không vung tay lên, một vầng sáng xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

Trên đó là hành động của số một và số hai sau khi Vô Địch tôn giả số

15 tự bạo.

Chỉ thấy số một số hai kết ấn thành trận pháp phòng ngự, bảo vệ thuyền Vạn Tinh.

“Là công lao của hai vị phân thân của Đại Tông Sư.” Minh Không nói.

Lúc này Từ Phàm mới hiểu được, phân thân số một phát cho hắn tin tức kia là có ý gì.

“Hai vị phân thân của Đại trưởng lão có thể sống lại không?” Minh Không quan tâm hỏi.

“Cần năm năm.” Từ Phàm nói.

Tuy Từ Phàm không đồng bộ ký ức với số một và số hai, nhưng cứ cách một khoảng thời gian thì hai người bọn họ sẽ truyền số liệu của mình đến cơ sở dữ liệu của Bồ Đào.

Mà ký ức được truyền đến gần đây nhất là ngày xảy ra vụ nổ.

“Năm năm.” Minh Không hít vào một hơi thật sâu.

“E rằng Nhân tộc cần ẩn nhẫn một khoảng thời gian.”

Chương 714: Một nửa tích phân cống hiến

“Trưởng lão Minh Không đang lo lắng phân thân Kim Sí Đại Bàng giáng xuống phải không?” Từ Phàm hỏi.

Minh Không gật đầu.

“Nếu thượng tôn không trở lại, chỉ cần phân thân Kim Sí Đại Bàng giáng xuống, thì không có bất kỳ ai trong các cường giả của Nhân tộc có thể cản được hắn.”

“Còn người thiên mệnh do ý chí Thiên Đạo chọn ra trước đây, bọn họ còn chưa trưởng thành.” Minh Không nói.

“Nếu như thuyền Vạn Tinh được sửa, chỉ cần phát hiện khu vực đặt Truyền tống trận vượt giới, vậy thì chúng ta có thể điều khiển thuyền Vạn Tinh nhảy qua đó, Phệ Kim Hổ và Tử Ngọc Giao Long sẽ không thể làm gì thuyền Vạn Tinh.”

“Bây giờ tạm thời không thể sửa thuyền Vạn Tinh, vậy thì chắc chắn ở khu vực đặt Truyền tống trận vượt giới sẽ có một trong hai yêu trấn giữ, rất khó để phá hủy Truyền tống trận vượt giới.”

“Cho dù dùng hết lực lượng của toàn tộc để phá hủy thì Nhân tộc cũng sẽ hoàn toàn rơi vào tình thế không thuận lợi.”

Minh Không nói cho Từ Phàm biết tầm quan trọng của thuyền Vạn Tinh một cách tỉ mỉ.

“Thật ra thì cũng không phải là hết cách, chỉ cần có thể phát hiện khu vực đặt Truyền tống trận vượt giới, sau đó đặt nhiều trận pháp quấy nhiễu thì có thể làm phân thân Kim Sí Đại Bàng truyền tống đến khu vực khác.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Đại Tông Sư có chắc bố trí trận pháp như vậy được không?” Đôi mắt của Minh Không sáng lên.

“Có thể, nhưng trước hết ta muốn cảm nhận một chút khí tức của Truyền tống trận vượt giới, như vậy thì ta mới có thể đặt trận pháp quấy nhiễu tương ứng.” Từ Phàm nói, nhưng bây giờ hắn đang thầm nghĩ đến chuyện khác.

Hai phân thân của ta vì bảo vệ thuyền Vạn Tinh quan trọng như vậy nên đã không còn, có phải ngươi nên đền bù bằng chút đồ, nhân tiện thanh toán số tiền còn lại cho ta.

Thật ra thì còn có một cách, đó là sử dụng trọng bảo thời gian, để hắn tích lũy đến Độ Kiếp Kỳ, chỉ cần độ xong ba kiếp thì có thể trở thành Đại Thừa tôn giả, tu luyện thêm chút nữa cộng với làm quen một chút thì có thể ngăn cản phân thân Kim Sí Đại Bàng.

Chỉ có điều hắn không nói ra ý nghĩ này, hắn sợ Minh Không cho rằng hắn đang khoác lác.

“Vậy ta nhờ hết cả vào Đại Tông Sư, ta sẽ nhanh chóng tìm kiếm Truyền tống trận vượt giới .” Minh Không gật đầu nói.

Ngay lúc này, có một thiếu niên xuất hiện ở bên cạnh Minh Không.

“Thiếu Ngọc, ngươi mang Đại Tông Sư đến Vạn Bảo giới xem thử Đại Tông Sư cần gì.”

Ngoài gốc ra, lấy thêm một nửa tích phân cống hiến chuyển cho Đại Tông Sư.” Minh Không suy nghĩ một lúc rồi nói.

Thiếu niên lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên đến sợ hãi, hắn định mở miệng khuyên thì đã bị Minh Không cản lại.

“Đại Tông Sư, ta còn có chút việc ở bên kia, ta không theo ngài nữa.” Minh Không nói.

“Minh Không trưởng lão đi đi.” Từ Phàm gật đầu nói, hắn mừng thầm.

Không phải là người đứng đầu Nhân tộc của Tu Tiên giới, cho nên hắn hành động cũng thoải mái hơn.

Mặc dù Từ Phàm không biết một nửa tích phân cống hiến là bao nhiêu, nhưng hắn biết chắc chắn là rất nhiều.

Minh Không gật đầu, sau đó cơ thể hắn trở nên trong suốt và hoàn toàn biến mất trên bầu trời.

“Mời Đại Tông Sư đi theo ta, ta dẫn ngươi đến Vạn Bảo giới đổi đồ.” Thiếu niên nói.

Cuối cùng, dường như thiếu niên đang gọi thứ gì đó.

Không lâu sau, một Truyền tống trận đặc biệt xuất hiện.

“Đi thôi Đại Tông Sư, đây là Truyền tống trận tiến vào Vạn Bảo giới.” Thiếu niên cười nói.

Từ Phàm gật đầu, hắn đi vào Truyền tống trận với thiếu niên.

Không biết Vạn Bảo giới có giống tiểu thế giới nhà kho bảo vật của Ẩn Linh môn hay không?

Một tia sáng vụt qua, Từ Phàm và thiếu niên xuất hiện ở trong Vạn Bảo giới.

“Đây là một thế giới Tiểu Thiên đầy đủ!” Từ Phàm nói bằng giọng điệu ngạc nhiên đến hoảng sợ.

Phải biết rằng thế giới Tiểu Thiên đầy đủ và tiểu thế giới bình thường có sự chênh lệch rất lớn.

Một thế giới Tiểu Thiên đầy đủ lớn bằng một châu bình thường của Tu Tiên giới, diện tích lãnh thổ khá rộng lớn, đến nỗi có lẽ một tu sĩ nguyên anh có dùng cả đời cũng không thể đi từ nam đến bắc, từ tây sang đông.

Điều làm Từ Phàm bất ngờ là nhà kho bảo vật của Hội trưởng lão lại cần dùng một thế giới Tiểu Thiên lớn như vậy.

“Không có phóng đại như Đại Tông Sư tưởng tượng, có một vài trọng bảo cần bảo quản một mình, cho nên cần một thế giới Tiểu Thiên là chuyện rất bình thường.” Thiếu niên thấy vẻ mặt như Từ Phàm nhiều lần rồi, cho nên hắn cũng trả lời đúng trọng tâm.

“Nhưng như vậy cũng hơi khoa trương rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Thiếu niễn dẫn Từ Phàm đến một cung điện khổng lồ, trong cung điện có rất nhiều thành viên của Hội trưởng lão đến đổi đồ.

Bên trong một tòa nội điện, Từ Phàm thấy nhân viên bảo vệ.

“Đại Tông Sư, ngươi muốn đổi vật gì thì cứ nói với hắn, tích phân cống hiến đã xuất hiện trong tên của ngươi.” Thiếu niên nói.

Từ Phàm gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

“Đổi toàn bộ tích phân của ta thành trọng bảo ẩn chứa thời gian đại đạo.” Từ Phàm nói, hắn thầm nghĩ có thể thành Đại Thừa tôn giả hay không thì phải dựa vào bước này.

Sau khi nhân viên thấy tích phân cống hiến của Từ Phàm, vẻ mặt của hắn cực kỳ đặc sắc.

“Đổi hết thành trọng bảo ẩn chứa thời gian đại đạo?” Nhân viên của Vạn Bảo giới lại xác định lần nữa.

“Đổi toàn bộ.” Từ Phàm gật đầu.

Nhân viên Vạn Bảo giới kia hơi xoắn xuýt.

“Có băn khoăn gì sao?” Từ Phàm hỏi.

“Tích phân của tiền bối đã có thể đổi tất cả trọng bảo ẩn chứa thời gian đại đạo của Vạn Bảo giới.”

“Nếu như tiền bối đổi hết thì sau này sẽ rất khó làm vài chuyện.” Nhân viên làm việc nói.

“Vậy thì ngươi giữ lại những thứ bắt buộc, còn lại thì đổi hết cho ta.” Từ Phàm nói, hắn không kén chọn, chỉ cần là trọng bảo ẩn chứa thời gian đại đạo là được rồi.

“Vậy ta đa tạ tiền bối, bởi vì tiền bối đổi quá nhiều trọng bảo thời gian, cho nên cần phải sửa sang lại một khoảng thời gian, mời tiền bối ba năm sau quay lại.” Nhân viên tính toán một chút rồi nói.

Từ Phàm gật đầu kìm nén sự phấn khích, tỏ vẻ ba năm sau hắn sẽ đến nữa.

Khi rời khỏi Vạn Bảo giới, Từ Phàm hỏi thiếu niên kia rằng cấp bậc tích phân cống hiến của Minh Không trưởng lão là gì.

“Tích phân của sư phụ có thể đổi mười phần bảo vật của Vạn Bảo giới.”

“Không ngờ sư phụ sẽ đưa một nửa tích phân cho Đại Tông Sư.” Thiếu niên rất ngạc nhiên vì chuyện này.

“Minh Không trưởng lão đã đưa những tích phân này cho ta, vậy ta cũng phải làm cho chúng nó trở nên có giá trị.” Từ Phàm cười nói.

Chỉ cần trọng bảo đại Tông Sư đủ nhiều, vậy thì hắn có thể thăng cấp thành Đại Thừa tôn giả, đến lúc đó giải quyết Yêu tộc không còn là lời nói nữa.

Cái khác thì không nói, miễn là Từ Phàm ra tay trấn áp Yêu tôn Vô Địch nằm trong mười vị trí đầu chiến lực của Yêu Giới, vậy Nhân tộc đứng ở thế bất lợi.

Ba ngày sau, Từ Phàm trở lại Ẩn Linh đảo.

Hắn vội vàng đến tiểu thế giới tăng tốc thời gian do Bồ Đào tạo ra.

Hắn vung tay lên, tất cả các hộp lớn nhỏ xếp chồng thành một ngọn núi nhỏ.

Hộp gỗ, hộp đá, hộp ngọc, hộp băng, còn có phong ấn thủy tinh đặc biệt. Dù sao thì có hộp chứa trọng bảo ẩn chứa thời gian đại đạo rất đa dạng, xem như là để Từ Phàm hiểu biết thêm về kiến thức chứa bảo vật.

“Bồ Đào, ngươi tính nhanh thử xem những thứ này có thể tăng tốc bao nhiêu thời gian.” Từ Phàm kích động nói.

Chương 715: Sáu nghìn ba trăm năm

“Dự tính có thể tăng tốc sáu nghìn ba trăm năm.”

Bồ Đào nói bằng giọng điệu phấn khích sau khi tính toán một phen, cũng biết được thời gian này có ý nghĩa gì đối với chủ nhân của mình.

“Sáu nghìn ba trăm năm, xem ra ta sắp vượt ải ở thế giới này rồi.” Từ Phàm vui vẻ nói, hắn cũng không vội đến Tiên giới.

Hắn đang nghĩ nếu hắn vô địch Tu Tiên giới thật, tiếp đó hắn có thể tự do tự tại trong lúc ở thế giới sau.

“Vậy chờ ta sắp xếp một chút, sau đó lại bắt đầu tăng tốc thời gian.” Từ Phàm hăng hái nói.

Trước khi tăng tốc thời gian cần làm số một và số hai sống lại.

Năm năm theo lời của Từ Phàm là thời gian để số một và số hai khôi phục đến Cấp Đỉnh Phong.

Để cảm ngộ trận pháp luyện khí thì cần khôi phục một chút.

“Ta hiểu rồi thưa chủ nhân.” Bồ Đào trả lời.

Đầu tiên Từ Phàm để Bồ Đào tạo ra một thế giới nhỏ, diện tích chỉ bằng trấn nhỏ của người phàm.

Đầu tiên là để cho Bồ Đào dùng căn nguyên linh khí ngũ hành cộng thêm một tia Tiên Linh chi khí, nhồi vào thế giới nhỏ này.

Sau đó hắn vừa nhăn mặt vừa phân linh hồn của mình ra, ngưng tụ thành hai hạt giống linh hồn phân thân.

“Tách linh hồn đau chết đi được.” Từ Phàm vừa cười vừa nói. Cảm giác đau đớn vì linh hồn bị xé rách truyền đến đầu của hắn, khiến hắn thỉnh thoảng đau đến run rẩy.

Hai hạt giống linh hồn trôi lơ lửng ở trước mặt Từ Phàm, bị căn nguyên linh khí ngũ hàng và Tiên Linh chi khí nuôi dưỡng.

Từ Phàm vung tay lên, một trận pháp đặc biệt xuất hiện ở dưới hai hạt giống linh hồn, ngưng tụ thành một loại khí tức đặc biệt nhồi nhét vào hạt giống.

“Bồ Đào, truyền từ từ trí nhớ của số một và số hai đến hạt giống.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi xong xuôi những chuyện này, Từ Phàm suy nghĩ một lúc.

“Thôi thì đợi hai tông hội giao lưu xong rồi tăng tốc thời gian cũng được.”

Bởi vì nếu muốn tiến hành tăng tốc thời gian thì Từ Phàm phải ở trong thế giới nhỏ, tách biệt với thế giới bên ngoài.

Bởi vì sau khi đệ tử hai tông giao lưu, thì phải đi ra giao lưu với Thiên Linh Tông một chút.

Cho nên Từ Phàm định làm theo từng bước một, sau khi hắn giải quyết xong mấy chuyện vụn vặt này thì hắn mới bế quan tiến hành tăng tốc thời gian.

“Bồ Đào, hai tông hội giao lưu đến bước nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Sắp kết thúc rồi, bây giờ đang công bố xếp hạng tích phân.”

Người đứng đầu bảng đúng là Lý Tử Thạch, bỏ xa người đứng thứ hai là Hùng Lúc.

Từ Phàm sờ cằm nhìn Lý Tử Thạch đứng đầu bảng.

“Lý Tử Thạch có đang khiêu chiến các đồ đệ của ta không?” Từ Phàm hỏi.

“Cứ vậy đi, Thái thượng Đại trưởng lão cũng đã hạ mình xuống, cho nên dù sao thì cũng phải giữ chút mặt mũi cho Thái thượng Đại trưởng lão.” Từ Phàm nói.

Nửa tháng sau, đệ tử hai tông giao lưu xong, đa số đệ tử cũng cảm thấy hội giao lưu này giúp trong việc tu hành sau này, thu hoạch được tích phân để đổi bảo vật quan trọng là một thu hoạch quan trọng.

Có vài thiên kiêu chứa tâm ma là ngoại lệ.

“Có thù đâm mông không báo, Trọng Bắc ta thề không làm người.”

Một thiên kiêu của Thiên Linh Tông đứng ở đỉnh núi hô lớn.

“Sư huynh đừng tức giận, ta đã có tin tức của người nọ, tên là Ảnh Thứ, là đệ tử mạch Ám Ảnh của Ẩn Linh môn, chuyên học Ảnh Sát.” Sư muội nhìn hắn bằng vẻ mặt đầy sự đồng cảm.

Đổi lại, nếu có ai cầm kiếm chọc mông nàng một chút, thì mối thù này còn hơn cả mối thù giết cha đoạt vợ.

“Sư huynh chỉ cần kiên nhẫn chờ, dù sao thì sau này ngươi có thể tìm cơ hội để báo thù.”

Thiên kiêu nghe lời nói của sư muội xinh đẹp, tâm tình của hắn dần bình tĩnh lại.

Hắn duỗi tay, một đóa Kiếm Liên được ngưng tụ bởi linh khí ngũ hành xuất hiện trong tay hắn, nó bắt đầu xoay tròn một cách điên cuồng.

“Rồi cũng sẽ có một ngày ta làm Kiếm Liên này nở hoa trên mông của hắn.” Vẻ mặt của thiên kiêu hơi quỷ dị, giống như thấy được hình ảnh Kiếm Liên nở hoa trên mông Ảnh Thứ.

Vị sư muội xinh đẹp kia vô thức lùi ra sau một bước, lộ ra vẻ mặt sợ hãi.

Khu vực giao lưu của hai tông, đại sảnh đổi tích phân.

Ảnh Thứ phấn khích cầm đạo bào Ngự Phong.

“Có Đạo khí này, tốc độ của ta sẽ được tăng thêm hai phần.” Ảnh Thứ cười nói.

“Cũng đúng, như vậy lúc ngươi gặp phải kẻ thù ở bên ngòa thì ngươi cũng có thể chạy trốn nhanh thêm chút.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh nói, trong tay của hắn là một hương lô nhỏ, cũng là cấp Đạo khí.

“Không phải chỉ là mở mắt cho cái mông của hắn thôi sao? Không ai thù dai như vậy, thêm một khoảng thời gian nữa thì hắn sẽ quên thôi.” Ảnh Thứ nói với thái độ thờ ơ, thậm chí lời của hắn còn mang đến cảm giác hắn đang nóng lòng muốn thử.

Sau khi đâm cái mông của người nọ, dường như hắn đã nảy ra ý tưởng mói.

Sau này khi gặp kẻ địch, trước tiên cần đâm hai kiếm lên mông người ta, như vậy ai có thể tập trung chiến đấu?

Sau khi đối phương tức giận thì sẽ lộ ra rất nhiều sơ hở, hắn cũng có cơ hội ra tay nhiều hơn.

“Ta cảm thấy ngươi đang gặp rắc rối đấy, có lẽ thiên kiêu của Thiên Linh Tông kia đã nhớ ngươi như in, sau này ngươi cẩn thận một chút.” Hàn Phi Vũ cười nói, tuy thù đã kết khá lớn nhưng chưa đến mức ảnh hưởng đến chuyện sống chết.

“Hàn sư huynh, nếu như ta lấy kiếm chọc cái mông của ngươi thì ngươi sẽ làm gì?” Ảnh Thứ chợt hỏi.

“Vậy ngươi sẽ chết, chết triệt để.” Hàn Phi Vũ liếc Ảnh Thứ một cái.

Dưới tình huống bình thường, chỉ cần hắn đi ra ngoài có khả năng gặp tập kích, bên cạnh hắn cũng sẽ có một con rối Đại Thừa Kỳ bảo vệ.

Thế nên người nảo ảnh Thứ không thể nào động vào hắn, dĩ nhiên là trừ thế giới giả tưởng ra.

“Dường như ta tìm được hướng đi mới rồi.” Ảnh Thứ thì thào nói.

Hàn Phi Vũ vô thức cách xa bạn tốt của mình một bước.

Thái Nhất điện của Thiên Linh Tông, Thái thượng Đại trưởng lão mời Từ Phàm đến chỗ này.

“Đại trưởng lão, đệ tử của quý tông đúng là lợi hại, ấy thế mà lại bảy phần mười vị trí trong bảng xếp hạng một trăm.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Đứng đầu bảng vẫn là quý tông, ta không dám nhận lời khen của Thái thượng Tam trưởng lão.” Từ Phàm cười phất tay nói.

“Không phải chúng ta đứng đầu bảng là do Đại trưởng lão ngầm đồng ý hay sao?”

“Nếu như Đại trưởng lão phái vài đệ tử kia ra đoạt ngôi đầu bảng, vậy thì chưa đến lượt của Tử Thạch.” Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

Ngay lúc này, Lý Tử Thạch đi từ bên ngoài đại điện vào.

Đầu tiên là hắn hành lễ chào hỏi với mọi người, sau đó hắn dùng thái độ cung kính nói với Từ Phàm: “Đại trưởng lão, ta muốn khiêu chiến với ngài một chút.”

“Tử Thạch, không được vô lễ.” Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Nghe nói Đại trưởng lão cũng là Hợp Thể Kỳ, hơn nữa sư phụ nói ngài là sự tồn tại tuyệt đỉnh, ta muốn biết sự chênh lệch giữa ta với ngài.” Lý Tử Thạch nói vô cùng cung kính.

Hắn vừa tỷ thí với Từ Cương, mặc dù thua nhưng hắn có thể thấy khoảng cách giữa hắn và Từ Cương.

Chỉ cần cho hắn thời gian, chắc chắn trăm năm sau hắn sẽ vượt qua Từ Cương.

Thế nên hắn lập tức nảy ra ý nghĩ khiêu chiến Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn.

Nghe lời nói của Lý Tử Thạch, Từ Phàm cười.

“Hậu sinh khả úy, chẳng qua nếu ngươi muốn rèn luyện từ ta thì ngươi không học được gì đâu.”

“Mời Đại trưởng lão dạy bảo.” Lý Tử Thạch hành lễ.

“Đại trưởng lão, xem như dạy bảo tiểu bối vậy.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Cũng được.”

Từ Phàm gật đầu.

Chương 716: Một kiếm kia

Trong đạo trường lớn nhất Thiên Linh Tông.

Ba vị Thái Thượng trưởng lão đang nhìn hai người ở bên trong đạo trường.

“Lão nhị, ngươi cho rằng Tử Thạch có thể chịu được bao lâu?” Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông hỏi.

“Một hơi sao.” Thiên Linh tôn giả suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Ngươi đừng cụ thể hóa thực lực của Đại trưởng lão, cũng đừng so với vị Vô Địch tôn giả lúc còn trẻ.”

“Nếu muốn so sánh thì ngươi cứ lấy Thượng Tôn làm chuẩn, có lẽ khi đó Thượng Tôn còn không bằng Đại trưởng lão.”

“…”

Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông hơi im lặng, cũng hơi ghen ghét.

Những năm này ta chắn bao nhiêu mưa gió cho ngươi, lau cái mông vừa thối vừa khó ngửi cho ngươi.

Vậy mà hôm nay ngươi lại thổi phồng người khác thoải mái nhẹ nhàng như vậy.

“Lão nhị, lời của ngươi hơi quá rồi.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nhìn thấy sắc mặt của Thái thượng Đại trưởng lão không tốt, hắn vội vàng nói.

“Ta nói thật, ở trước mặt lão đại, sao ta có thể khen người ngoài được.” Thiên Linh tôn giả nói.

Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nhìn vẻ mặt của Thiên Linh tôn giả, hắn càng khó chịu hơn.

Lúc này, ở bên trong, Lý Tử Thạch đang chịu áp lực cực lớn.

Một đôi mắt tản ra hào quang kỳ dị, nhưng vẻ mặt của hắn lại vô cùng cẩn thận, thậm chí còn hơi sợ hãi.

Từ nhỏ hắn có một ánh mắt có thể thấy rõ Thiên Cơ, mỗi khi gặp phải kẻ địch mạnh, hắn sẽ mở thấy rõ thiên địa, thay đổi chiến cuộc.

Thậm chí còn dùng đến mức tối cao, đó là lợi dụng đạo Không Gian để làm thời gian xung quanh chậm lại, gia tăng giới lực, đại đạo xoay quanh.

Nhưng mỗi lần mở đôi mắt này ra thì hắn cần mấy năm mới khôi phục lại, cho nên hắn sẽ không dễ dàng dùng, dù cho tới lúc quan trọng khi luận bàn với Từ Cương hắn cũng không mở đôi mắt này ra.

Bởi vì hắn loáng thoáng có thể cảm nhận được, e rằng nếu hắn mở rộng đôi mắt thì kết quả cuối cùng cũng giống như vậy.

Nhưng hôm nay, vì để đối chiến với Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn trong truyền thuyết, Lý Tử Thạch vừa lên thì đã mở đôi mắt này ra.

Khi hắn đưa mắt nhìn Từ Phàm, vẻ mặt của hắn vô cùng đặc sắc.

Một trong những tác dụng kỳ diệu của đôi mắt này là nó có thể nhìn thấy rõ đạo mà đối phương tu luyện.

Mỗi loại có màu sắc riêng, ví dụ như chủ hỏa là màu đỏ, chủ mộc là màu xanh lá cây, đạo pháp ngũ hành có năm màu, mà các loại màu sắc được phân chia làm các loại hình dáng.

Có cái thì giống lợi kiếm, có cái thì giống hỏa diễm, có cái thì giống đạo bàn, có cái thì như một cái chuông lớn.

Hắn sống mấy trăm năm, trải qua huấn luyện sinh tử khổ cực, đã khai phá tác dụng của đôi mắt này đến cực hạn.

Khi dùng đôi mắt này, hắn từng nhìn thấy vô số màu sắc, cũng từng thấy các loại hình dáng.

Nhưng hôm nay hắn dùng nó để nhìn Từ Phàm, đột nhiên hắn phát hiện mình không thể tìm từ để miêu tả cảnh tượng trước mắt.

Như vạn vật vạn đạo, cuối cùng kết thúc là vực sâu.

Vừa giống sự bắt đầu của vạn đạo, vừa giống điểm kết thúc của vạn đạo, nghiền nát chút lòng hiếu thắng của hắn đến không còn chút gì.

Vô số mồ hôi lạnh ứa ra từ trên đầu Lý Tử Thạch, men theo gương mặt rồi rơi xuống đất. Hắn giống một con thú vô hại thấy được một con thú lớn tàn bạo ăn tất cả mọi thứ ở thời Viễn Cổ.

Hắn bị dạo đến nỗi run rẩy không dám nhúc nhích.

“Đóng cặp mắt kia của ngươi lại, nếu ngươi tiếp tục mở ra thì ta sợ hôm nay ngươi sẽ có tâm ma.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên bên tai Lý Tử Thạch, giống như một trưởng bối dặn dò tiểu bối.

Lý Tử Thạch dùng hết sức bình sinh mới có thể đóng đôi mắt kỳ dị của mình lại.

Bên ngoài đạo tràng, ba vị Thái Thượng trưởng lão đang xem cũng nhìn thấy cảnh này.

“Lão đại, ngươi còn ghen.”

“Ngươi nhìn biểu hiện của Tử Thạch xem, hắn bị khí tức của Đại trưởng lão dọa đến nỗi không dám động đậy.”

“Ban đầu hắn dùng đôi mắt này nhìn ngươi cũng chỉ là vì hắn hơi ngưỡng mộ ngươi mà thôi.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Lão Nhị đừng nói nữa, ngươi cứ tìm cơ hội chế giễu lão đại thì sẽ bị đánh đấy.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Ta chỉ đang nói sự thật thôi.”

Thiên Linh tôn giả cười mỉm, ta có chị dâu, đừng hòng ai dùng roi quật được ta, đừng hòng ai!!

Không biết có phải Thái thượng Đại trưởng lão biết suy nghĩ trong lòng của Thiên Linh tôn giả hay không, chỉ thấy Thái thượng Đại trưởng lão nhẹ nhàngnói: “Trước đó U Minh có nói với ta, rằng Hội trưởng lão muốn phái nàng đến Cực Bắc trấn giữ Băng tộc, cần ra ngoài mấy trăm năm.”

“Không nói nhiều, tự giải quyết cho tốt.”

“Lão đại, đột nhiên ta nhớ ra mình cần đến Vực Cực Không một chuyến.” Thiên Linh tôn giả suy nghĩ một lúc rồi nói.

Sau đó hắn rời đi, kết quả thì phát hiện xung quanh bị Thái thượng Đại trưởng lão phong ấn.

“Cứ xem xong đã, sau khi bọn họ rèn luyện xong thì ta còn có chuyện muốn nói với ngươi.” Trông vẻ mặt của Thái thượng Đại trưởng lão vô cùng thân thiện.

Giống với vẻ mặt của Thái thượng Đại trưởng lão sau khi lau mông cho Thiên Linh tôn giả khi tu vi của hắn còn thấp, vẻ mặt càng hiền thì đánh càng nặng.

“Lão đại, ta có thể rút lại lời mình nói khi nãy không?” Thiên Linh tôn giả vô cùng hối hận.

“Lão Nhị, ngươi phải nhớ rằng chị dâu chỉ có thể bao che cho ngươi trong phút chốc, không che chở cho ngươi cả đời được.” Thái thượng Tam trưởng lão cười nói, hắn cảm thấy thời gian vủi vẻ của mình sắp đến rồi.

Lúc này, bên trong đạo trường, Lý Tử Thạch đã khôi phục sự bình tĩnh như thường ngày, nhưng ánh mắt của hắn vẫn còn chứa sự sợ hãi.

“Ngươi thấy gì qua đôi mắt này?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Mới vừa rồi, khi Lý Tử Thạch mở ra ánh mắt thấy rõ Thiên Cơ, Từ Phàm lập tức nhận ra cơ hội truy tìm nguồn gốc của vạn vật vạn đạo.

“Tựa như sâu thẳm, cho dù ai chạm vào cũng sẽ bị sức mạnh to lớn kéo vào trong.”

“Chẳng qua Tử Thạch chỉ nhìn thoáng qua nhưng đã có cảm giác thần hồn bị xé rách.

“Uy lực của Đại trưởng lão giống như mặt trời chói lọi.”

“Người phàm không thể chạm đến.” Lý Tử Thạch cung kính nói, xem như lúc này hắn hoàn toàn phục.

Từ Phàm nhếch miệng, ánh mắt nhìn Lý Tử Thạch dần trở nên hiền hòa.

Mấy đồ đệ biết rõ Từ Phàm thấy vẻ mặt này của Từ Phàm, bọn họ cũng biết lời nói của ai đó đã chạm vào đáy lòng của hắn.

“Mặt trời sáng rực trên bầu trời.” Từ Phàm thầm nói.

Hôm nay hắn vừa thu thập được một từ miêu tả vô cùng thích hợp.

“Ngươi dùng toàn bộ sức mạnh ra tay với ta đi!” Từ Phàm mỉm cười nói với Lý Tử Thạch.

Nhìn vẻ mặt hiền từ giống như trưởng bối yêu quý hậu bối, Lý Tử Thạch buông sự sợ hãi xuống.

Không Gian chi lực bắt đầu khuấy đảo cả đạo trường, ngưng tụ Ngũ Hành Thiên Uy.

Lý Tử Thạch chém ra một kiếm mạnh nhất.

Một kiếm này chứa thiên uy Ngũ Hành và Không Gian chi lực, dường như phá vỡ không gian chém tới Từ Phàm.

Ba vị Thái thượng Đại trưởng lão thấy một kiếm này, bọn họ lộ ra vẻ mặt vui mừng.

Cho dù Đại trưởng lão mạnh đến cỡ nào, nhưng làm người chống đỡ tương lai của Thiên Linh Tông, một kiếm này vừa khắc sâu ý nghĩ trong lòng của ba người.

“Trải qua mấy năm nay, lúc này đã đạt đến trình độ như vậy, quả thật đúng là khó lường.” Thiên Linh tôn giả nói.

“Có lẽ qua nghìn năm nữa, tông môn sẽ ra đời một Vô Địch tôn giả.” Thái thượng Tam trưởng lão vui mừng nói.

“mộtg có hai vô địch, nhóm lão nương của Thánh địa Hợp Hoan kia sẽ phải ghen tị với chúng ta chết mất.” Thái thượng Đại trưởng lão cười nói.

Trong đạo trường, Từ Phàm nhìn thấy một kiếm này, sự mừng rỡ hiện lên trong mắt hắn.

Chương 717: Đứa nhỏ nói chuyện dễ nghe vận khí cũng sẽ không quá kém

“Một kiếm này rất tốt.” Từ Phàm khen ngợi nói.

Lúc này, một kiếm vốn nên vượt qua không gian trong nháy mắt chậm lại.

Ánh kiếm chém ra kia, giống như một bà cụ bước đi, vô cùng chậm chạp chém về phía Từ Phàm.

“đạo Không Gian của ngươi mặc dù nhập môn, hiểu được cách sử dụng không gian ảnh hưởng thời gian, tăng tốc hoặc là biến hóa.”

“Nhưng không nên sử dụng loại phương pháp này khi gặp phải kẻ địch chủ tu đạo Không Gian chân chính, rất dễ thất bại.” Từ Phàm chỉ bảo nói.

“Không gian ma sát lẫn nhau có thể khiến thời gian tăng tốc, hoặc là có thể chém thẳng lên người kẻ địch trong nháy mắt.”

“Nhưng uy năng của một chiêu này sẽ không phát huy được tối đa.”

Theo lời nói của Từ Phàm, toàn bộ không gian đạo trường bắt đầu bị kéo dài vô hạn, thời gian cũng phục hồi bình thường.

Khi ánh kiếm kia ở trong không gian kéo dài vô hạn này, giống như bất động, tốc độ tiến về phía trước chậm như rùa.

“Nén và kéo duỗi không gian, cũng có thể đạt được hiệu quả này, sau đó khi sử dụng một chiêu này, đừng tốn sức ma sát không gian để ảnh hưởng thời gian, phí sức như thế không thu được kết quả tốt.” Từ Phàm nói.

“Tử Thạch, đã thụ giáo.” Lý Tử Thạch nhìn ánh kiếm tiến về phía trước với tốc độ chậm chạp, cung kính hành lễ với Từ Phàm nói.

Đồng thời trong lòng vô cùng cảm kích Từ Phàm, bởi vì tu sĩ chủ tu đạo Không Gian ở Tu Tiên giới ít càng thêm ít, người có tư cách dạy hắn càng ít.

Cho nên hắn chủ tu đạo Không Gian, chỉ có thể dựa vào thần thông công pháp bản thân tự tìm tòi.

Việc dạy học tại chỗ của Từ Phàm, đối với hắn mà nói rất quý giá, giống như rượng nước khô cạn, đón được mưa xuân vậy.

Chỉ là Lý Tử Thạch hoàn toàn không biết, hắn có thể nhận được sự chỉ bảo cẩn thận của Từ Phàm, tất cả đều là bởi vì những lời vừa rồi.

Từ Phàm biểu lộ nét mặt trẻ nhỏ dễ dạy, sau đó tiện tay điểm vỡ một ánh kiếm tiến lên chậm như rùa kia.

“đạo Không Gian ta cũng kiêm tu, nếu gặp được thì đó là duyên phận.”

“Cảm ngộ kỹ lưỡng, có thể lĩnh ngộ được bao nhiêu thì còn phải nhìn ngộ tính của ngươi.”

Một thanh linh kiếm xuất hiện trong tay Từ Phàm rồi tiện tay chém ra, một ánh kiếm ẩn chứa sức mạnh không gian vỡ vụn, chém về phía Lý Tử Thạch.

Nhìn một ánh kiếm này, Lý Tử Thạch ngây ngốc.

Giống như học sinh tiểu học vừa mới học thêm được phép trừ, tiếp xúc với phép nhân chia, loại cảm giác mới hiểu được sự thâm ảo này, khiến hắn mê say.

Lý Tử Thạch từ bỏ phản kháng, quá chú tâm cảm ngộ không gian đại đạo ẩn chứa trong ánh kiếm.

Sáng nghe đạo lý, tối chết cũng được.

Đây là cảm giác hiện tại của của Lý Tử Thạch, giống như mở ra cánh cửa lớn của thế giới mới.

Chỉ cần bước vào, chính là một phong cảnh khác.

“Tử Thạch kiếm hời, không ngờ Đại trưởng lão lại tinh thông đạo Không Gian như vậy.” Thái thượng Đại trưởng lão nói.

“Lão đại ngươi muốn cảm ơn Đại trưởng lão như thế nào, đưa mặt cho Tiên khí, bây giờ lại chỉ điểm Tử Thạch như vậy.” Thiên Linh tôn giả cười hỏi.

“Bây giờ Ẩn Linh Môn không giống với ngày xưa, chút đồ này của tông môn chúng ta, e rằng Đại trưởng lão đã không để vào mắt.”

“Chỉ có thể chờ sau này khi Đại trưởng lão có việc cần, ta và chị dâu ngươi sẽ góp một phần sức lực.” Thái thượng Đại trưởng lão nói.

Nhìn Lý Tử Thạch ngộ đạo ở bên trong, trong mắt lộ ra vẻ vui mừng.

“Đại trưởng lão, cảm ơn.” Thái thượng Đại trưởng lão cảm kích nhìn Từ Phàm trong đạo trường.

Từ Phàm cười, bước đến bên cạnh Thái thượng Đại trưởng lão.

“Trẻ nhỏ nói chuyện dễ nghe vận khí cũng sẽ không quá kém.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh Tông biểu lộ vẻ sửng sốt, bắt đầu hiểu rõ những lời này của Từ Phàm.

“Được rồi, đồ đệ bảo bối này của ngươi đoán chừng một đoạn thời gian nữa mới có thể tỉnh lại, nếu không có gì thì ta đi trước.”

Lúc này ánh kiếm kia hóa thành ảo ảnh, chui vào trong ấn đường của Lý Tử Thạch.

“Lại lần nữa cảm ơn Đại trưởng lão.”

“Không cần đa lễ như vậy, Ẩn Linh Môn còn có chút việc, ta về trước đây.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đại trưởng lão, để Ẩn Linh đảo ở lại một thời gian nữa đi, ta thấy giao lưu giữa hai tông môn chúng ta vẫn chưa triệt để lắm.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

“Sau này sẽ có cơ hội, ta phải mang theo Ẩn Linh đảo đi tới Vực Cực Không một chuyến.” Từ Phàm nói.

“Nếu đã có việc, vậy thì ta sẽ không giữ lại nữa.”

Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông vung tay lên, vật đổi sao dời, bốn người xuất hiện ở bên ngoài cửa lớn của Thiên Linh Tông.

Lúc này, một chiếc xe thú cực kỳ xa hoa, do bốn Yêu tôn Giao Mã hóa thành nguyên hình kéo, chờ đợi khách quý đi đến.

“Mời Đại trưởng lão lên xe, để bọn họ đưa ngươi trở về.” Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông nói.

Từ Phàm gật đầu, bước lên xe thú.

Xe thú hóa thành độn quang, bay nhanh về phía Ẩn Linh đảo ở phía xa.

“Ta có nên làm một chiếc xe thú như thế này cho có mặt mũi không nhỉ.” Từ Phàm ở trên xe vuốt cằm nói.

Ẩn Linh Môn, các đệ tử đều đã được thông báo, ba ngày sau Ẩn Linh đảo sẽ xuất phát về phía Vực Cực Không.

Toàn bộ tông môn sẽ đóng tông ở Vực Cực Không một đoạn thơi gian, mời nhanh chóng giải quyết vấn đề cá nhân.

Lúc này, Bồ Đào gia tốc chế tạo trong thế giới, Từ Phàm đang làm.

“Không nên gia tốc thời gian nhanh quá, chờ lúc ta sắp đột phá đến Hợp Thể Kỳ, thì tìm một nơi bí mật bế quan độ kiếp.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Bồ Đào trả lời.

Ba ngày sau, theo một tiếng nổ ầm vang lên, Ẩn Linh đảo chậm rãi dâng lên ở trong sơn cốc, bay về phía Vực Cực Không trong ánh mắt hâm mộ của đám đệ tử Thiên Linh Tông.

“Đây chính là điều mà ta hâm mộ nhất, toàn bộ tông môn nói đi là đi, muốn đi đâu cũng được.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông hâm mộ nói.

“Đừng nghĩ có chuyện tốt như vậy, Ẩn Linh đảo này đã là nửa Tiên khí rồi, ngưng tụ tâm huyết vô tận của Đại trưởng lão.”

“Trong nghìn năm, có ít nhất tám phần tài nguyên đều bỏ vào Ẩn Linh đảo này.”

“Lúc Ẩn Linh đảo vừa bay lên, cái bệ kia lờ mờ sáng lên một chút ngươi có nhìn thấy không?” Thiên Linh tôn giả nói.

“Ta nhìn thấy rồi, làm sao?” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông hơi nghi hoặc.

“Mỗi một điểm đó chính là một món Tiên khí, có vô số Tiên khí vận hành toàn bộ Ẩn Linh đảo.” Thiên Linh tôn giả nhìn về phía Ẩn Linh đảo biến mất nói, niềm khát khao trên vẻ mặt ai cũng có thể nhìn ra được.

“Cũng nhiều năm như vậy rồi, tại sao ngươi vẫn không qua đó?” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông liếc mắt nhìn tên khốn khiếp này một cái.

“Cứ như vậy đi, bây giờ qua đó, người khác sẽ thấy thế nào? Lão đại thấy thế nào?”

“Thà như vậy còn hơn duy trì hiện trạng.”

“Mặc dù lão đại thường hay dùng roi đánh ta, như đây cũng không phải là lý do ta rời bỏ tông môn.” Thiên Linh tôn giả hiên ngang lẫm liệt nói.

“Chút tâm tư nhỏ này của ngươi ta còn không biết, còn không phải mấy năm nay Ẩn Linh Môn phát triển quá nhanh.”

“Chút chiến lực tràn đầy nguy cơ của ngươi, đã không thể giúp bên kia làm cái gì rồi.” Thái thượng Tam trưởng lão của Thiên Linh Tông ý vị sâu xa nói.

Thiên Linh tôn giả không để ý đến vẫn luôn để lão tam ở cuối sự khinh thường, sớm đã bay đến hạm đội tinh chu đã chờ ở trên bầu trời sẵn.

Hắn đã quyết định rồi, chị dâu không trở lại hắn sẽ không quay về.

Hắn muốn để cho lão đại biết, hắn cũng có tôn nghiêm, không thể chỉ vì nói sai vài câu là có thể tùy tiện đánh roi.

Chỉ đáng tiếc giấc mộng của Thiên Linh tôn giả tan vỡ, hắn vừa định bay lên hạm đội tinh chu, thì có một đôi tay che trời trực tiếp chế trụ hắn, kéo đến trước mặt Thái thượng Đại trưởng lão của Thiên Linh Tông.

Chương 718: Vạn Linh trưởng lão

Một nơi bí ẩn trong Vực Cực Không.

Một Ẩn Linh đảo khổng lồ lơ lửng trong Vực Cực Không, giống như một đại lục trôi nổi.

“Trong khoảng thời gian ta đang bế quan, khởi động hình thức phòng ngự mạnh nhất.”

“Tăng tốc thời gian trong tiểu thế giới.” Từ Phàm phân phó nói với Bồ Đào.

“Rõ, chủ nhân.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Điều nên dặn dò cũng đã dặn dò rồi, việc lặt vặt trong tay cũng đã sắp xếp xong.”

“Chờ lúc ta xuất hiện lần nữa chính là Độ Kiếp Kỳ, không biết ba kiếp của ta sẽ như thế nào?” Từ Phàm ngồi xếp bằng ở trung tâm của tiểu thế giới gia tốc lẩm bẩm.

Sau khi từ Hợp Thể thăng cấp đến Độ Kiếp Kỳ thì sẽ gặp phải ba kiếp lớn.

Nhục thân chi kiếp, linh lực chi kiếp, thần hồn chi kiếp.

Đây là ba lôi kiếp lớn mà Độ Kiếp Kỳ phải trải qua.

Ở trong mắt Từ Phàm, tỷ lệ thông qua Độ Kiếp Kỳ ở Tu Tiên giới vẫn là rất cao, từ trong ghi chép đã biết tỷ lệ thông qua ít nhất có thể đạt đến sáu mươi phần trăm.

Có thể nói dưới tình hình chung, chỉ cần trải qua ba kiếp lớn đạt đến Đại Thừa Kỳ, xem như là đã nắm được nhập chứng chuẩn phi thăng Tiên giới.

Chỉ cần không tìm đường chết thì cũng không quá không may, tỷ lệ phi thăng Tiên giới vẫn rất cao.

Nhưng cho dù tỷ lệ thông qua cao bao nhiêu, quá trình vượt qua lôi kiếp cũng là đau đớn nhất.

Cho nên sau khi đạt đến Độ Kiếp Kỳ, thông thường đều sẽ ở trong tông môn bế quan.

Tán tu thì tìm một nơi bí ẩn, đề phòng khi bản thân độ kiếp bị đánh lén.

Đây cũng là lí do Từ Phàm muốn đưa Ẩn Linh đảo đến Vực Cực Không sau khi bắt đầu gia tốc thời gian.

Chính là vì lỡ như đột phá, lúc lôi kiếp kéo đến thì có một chút phòng bị.

Theo tiểu thế giới gia tốc hoàn toàn đóng chặt lại, Ẩn Linh đảo cũng mở ra trạng thái phòng ngự mạnh nhất.

Lúc này, Tinh đang chảy nước miếng nhìn Độc Giác Cự Xà to lớn ở trên bầu trời nhìn thoáng qua tiểu thế giới gia tốc thời gian của Từ Phàm.

“Làm sao vậy, Tinh?” Vương Vũ Luân ân cần hỏi.

“Từ bá bá hẳn là đang làm một chuyện rất quan trọng, bây giờ toàn bộ Ẩn Linh đảo bị phong bế.” Tinh nhìn Độc Giác Cự Xà ở trên bầu trời nói.

“Từ bá bá của ngươi hẳn là phải bế quan thăng cấp Độ Kiếp Kỳ?”

“Cho nên mới phải để Ẩn Linh đảo phòng thủ nghiêm một chút.”

Đúng lúc này, Vương Vũ Luân đột nhiên nhớ đến một thứ gì đó, dịu dàng nói với Tinh: “Tinh, cha nhờ ngươi một việc có được không?”

Nghe thấy lời nói của Vương Vũ Luân, Tinh nuốt ngược nước miếng đã chảy xuống khóe miệng.

“Nếu lỡ như Tử Ngọc Giao Long đến đây báo thù, thì ngươi có thể giúp Từ bá bá của ngươi ngăn lại được không?” Vương Vũ Luân nói.

Đứa con gái nuôi này của hắn đã từng nói với hắn, sẽ không can thiệp vào tranh đoạt vận mệnh chủng tộc của Tu Tiên giới.

“Cha, ta chỉ có thể đánh đuổi Tử Ngọc Giao Long đi.” Tinh chọc vào cái đầu nhỏ suy nghĩ một chút rồi nói.

“Như vậy là được rồi.” Vương Vũ Luân nởi nụ cười.

Sau khi phong bế Ẩn Linh đảo ở trong Vực Cực Không, các đệ tử của Ẩn Linh đảo bắt đầu cuộc sống tu luyện bình thường.

Yêu tộc dựa vào Ẩn Linh đảo, cũng mở ra thời gian vui vẻ.

Bởi vì bây giờ toàn bộ Ẩn Linh đảo đã liên thông với nhau, những ngày trước đây chỉ có đệ tử chính thức của Ẩn Linh Môn mới có thể hưởng thụ linh khí bản nguyên ngũ hành, bọn họ cũng có thể hưởng thụ.

Thậm chí người có biểu hiện xuất sắc nhất trong đó, còn đạt được danh ngạch bước vào Thánh địa của núi Ngũ Sắc tu luyện.

Trông một dãy núi ở khu vực của Yêu Bộ, có một ngọn núi bị đào rỗng.

Nơi này là chỗ cư trú của tộc thỏ Thái Linh, mặc dù ở nơi có môi trường hẻo lánh nhất, nhưng mỗi một con thỏ Thái Linh đều vô cùng hài lòng với tình hình hiện tại của mình.

Nơi này còn hơn so với chỗ ở của bọn họ trước đây, quả nhiên chính là thiên đường.

Cùng với tiếng chuông vang lên, cả ngọn núi bắt đầu sôi động.

Vô số thỏ Thái Linh đổ ra từ trong dãy núi, ngồi trên linh châu chuyên dùng cho tiểu đội của mình, bay đến từng khu gieo trồng của Ẩn Linh đảo.

Dựa theo yêu thích của Từ Phàm, hắn thường xuyên đến nơi có hoa thơm cỏ lạ, hắn không thường đi đến nơi có linh thực loài cây linh quả linh dược.

Mấy thứ này trước kia đều là do Bồ Đào trông nom, từ sau khi tộc thỏ Thái Linh đến, Bồ Đào tiết kiệm được rất nhiều toán lực.

Tộc thỏ Thái Linh căn cứ vào lượng tri thức nắm vững về linh vật, chia thỏ Thái Linh làm ba bậc.

Bậc thấp nhất chỉ có thể trông coi linh hoa linh thảo bình thường, bậc trung có thể trông nom một số linh dược linh thụ kỳ dị hơn, còn bậc cao có thể trông nom linh thực có cấp bậc cao nhất.

Ví dụ như trồng linh dược và linh thụ trên vạn năm.

Một con thỏ Thái Linh màu xám có khuôn mặt tuấn tú đang bón phân cho một cây trà thơm vạn năm, loại bỏ có dại xung quanh có thể cướp đoạt linh khí của cây trà thơm.

Bón phân xong thỏ Thái Linh dò xét xung quanh cây trà thơm một vòng, thì phát hiện ra hai ba cỏ dại đã thò đầu ra.

Mặc dù nói là cỏ dại, nhưng trong hoàn cảnh dư thừa linh khí của Ẩn Linh đảo thế này, cũng phát triển biến hóa thành linh thảo.

Thỏ Thái Linh mừng rỡ nhổ tận gốc hai ba cỏ dại đó ra, rửa sạch bùn đất ở rễ, trực tiếp bỏ vào trong miệng nhai.

Loại cỏ dại có chứa linh khí, đối với tộc thỏ Thái Linh trước đây mà nói chính là đồ tốt.

Khi thỏ Thái Linh ăn xong cỏ dại chuẩn bị tiến hành làm bước tiếp theo, thì ánh mắt hắn đột nhiên biến đổi.

Thỏ Thái Linh đó ôm đầu, giống như đang tiếp nhận một tin tức gì đó vậy.

Hắn nhìn cảnh vật xung quanh, kết hợp với ký ức mới nhận được, hơi cạn lời nói: “Thất bại trong gang tấc, sắp đặt nhiều năm như vậy cũng uổng phí.”

Đúng lúc tộc thỏ Thái Linh vừa cảm khái xong, thì có vài bóng dáng, đột nhiên vây quanh hắn.

Thì ra là bốn con rối chiến đấu Hợp Thể Kỳ vây hắn lại.

“Thỏ Thái Linh thứ ba mươi, số bảy trăm sáu mươi tám, mời giải thích lời ngươi vừa nói.”

“Nếu không, sẽ coi ngươi thành nhân tố bất ổn phải tiêu diệt.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

Chỉ thấy tộc thỏ Thái Linh kia thong thả nhìn xung quanh, sau đó mở miệng nói:”Nơi đây chính là tông môn của Nhân tộc.”

“Mời trả lời câu hỏi vừa rồi, mười hơi thở không có lời giải thích hợp lý, ngươi sẽ bị tiêu diệt nhân đạo.” Giọng nói lạnh lùng của Bồ Đào vang lên.

“Ta là Vạn Linh trưởng lão của Nhân tộc, số thứ tự chín.”

Thỏ Thái Linh nói xong, biến hóa thành một nam tử có tướng mạo bình thường, nhưng khí chất trên người hắn lại huyền ảo khó lường, có uy của Vô Địch tôn giả.

“Đang chứng thực, vui lòng đợi ~”

Nam tử đó gật đầu, rất có hứng thú nhìn con rối vây quanh mình.

“Cũng chưa từng nghe nói Tu Tiên giới có tông môn tạo ra con rối.” Vạn Linh cười nói.

Lúc này, độn quang từ chân trời xẹt qua, Trảm Linh xuất hiện ở trước người Vạn Linh tôn giả.

“Trưởng lão của Ẩn Linh đảo, Trảm Linh bái kiến Vạn Linh tiền bối.” Trảm Linh cảm nhận được khí thế trên người của Vạn Linh tôn giả nói.

Lúc này, Bồ Đào cũng đã chứng thực xong thân phận của nam tử trước mắt.

“Vạn Linh trưởng lão, hoan nghênh đến với Ẩn Linh đảo.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Ngươi chứng thực thân phận của ta từ ai?” Vạn Linh tôn giả tò mò hỏi.

“Hội trưởng lão, đệ tử của Minh Không trưởng lão, Thiếu Ngọc.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Thì ra là tiểu tử đó, hồi trước ta từng chỉ điểm hắn.”

“Đáng tiếc sắp đặt nhiều năm như vậy, không ngờ lại bị một đám các ngươi phá hỏng rồi.”

Chương 719: Vận chuyển khoảng cách xa

Trong Nghênh Khách điện, mấy người Trảm Linh, Từ Cương, Lý Tinh Từ và Khâu Tự Viễn đang tiếp đãi Vạn Linh tôn giả.

“Không ngờ rằng bao nhiêu năm không ở Tu Tiên giới, thế mà lại nổi lên mộtg môn lợi hại như thế này.”

“Tiền bối mới vừa nói bố cục của ngươi bị đánh vỡ, vậy có cần vãn bối trả tộc thỏ Thái Linh về không.” Lý Tinh Từ nói.”

“Không cần đâu, nếu tộc kia đã bị các ngươi tiêu diệt, trở về nữa cũng không có tích sự gì.”

“Ta tìm cơ hội lần nữa vậy, tranh thủ trước khi phi thăng giết chết thêm mấy tên Yêu tôn Vô Địch quan trọng của Yêu tộc.”

Hắn ẩn nấp ở Yêu tộc chính là vì để tập kích những Yêu tôn Vô Địch đơn lẻ mà có vai trò khá quan trọng với Yêu tộc.

Đối tượng hắn ra tay lần này chính là Tử Ngọc Giao Long.

Đáng tiếc là không đợi thấy Tử Ngọc Giao Long đâu, mà lại đợi được Ẩn Linh đảo đến.

“Thêm rắc rối cho tiền bối rồi.”

“Không sao, cùng lắm thì lại tìm cơ hội lần nữa.” Vạn Linh tôn giả vung tay tỏ ý mọi người không cần bận tâm.

“Lát nữa ta sẽ rời khỏi, chuẩn bị đi ẩn núp ở Yêu tộc lần nữa.”

“Nhưng mà trước khi ta đi muốn nhờ các ngươi truyền đạt cho Hội trưởng lão mấy tin tức, chỉ cần bảo Bồ Đào gì đó truyền tin tức cho Thiếu Ngọc là được.”

“Tại sao tiền bối không tự mình truyền đạt lại?” Từ Cương hỏi.

“Ta đi Yêu giới, nên đã đem toàn bộ những thứ liên quan đến Hội trưởng lão phong cất lại để tránh phát sinh liên hệ nhân quả.”Vạn Linh tôn giả nói xong, đưa ngọc giản xuất hiện trong tay cho mọi người.

“Đáng tiếc không được gặp Đại trưởng lão của các ngươi, nhưng mà nhìn thấy Nhân tộc có mộtg môn nổi dậy mạnh như thế này cũng đủ rồi.” Vạn Linh tôn giả cười, vẫy tay với mọi người để Bồ Đào mở phong ấn không gian vận chuyển ra ngoài.

Bảy tấm khối ma thuật không gian kia, không những có thể loại bỏ phong ấn không gian mà còn có thể gia cố không gian nữa.

“Không ngờ rằng người thần bí thứ chín của Hội trưởng lão – Vạn Linh tôn giả lại ở Yêu giới.” Từ Cương cảm khái nói.

“Chuyện này rất bình thường mà, cho dù là ở Yêu tộc hay là Nhân tộc, loại thủ đoạn này rất thường gặp. Có người thậm chí còn ngồi ở vị trí cao nữa.”

“Nói không chừng một trưởng lão nào đó xếp ở thứ tự đầu của Hội trưởng lão chính là tay trong của Yêu giới đã sắp xếp nhiều năm vào ý chứ.”

“Cũng có thể là chủng tộc hàng đầu mới nổi dậy bên Yêu giới kia chính là do Nhân tộc đào tạo ra, đợi đến khi khai chiến toàn diện, lập tức có thể đâm Yêu tộc một đao.” Trảm Linh thấy nhưng không thể trách nói.

“Không ngờ còn có thể thao tác như thế.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

Trảm Linh nhìn biểu cảm của Lý Tinh Trì, một mặt xám xịt.

Cả tông môn đều biết ngươi phụ trách tình báo đấy, trong tay ngươi còn không biết phát triển bao nhiêu tuyến ngầm ở Yêu tộc?

“Những Yêu tộc bị ngươi đồng hoá kia, tu vi cao nhất liệu có Hợp Thể Kỷ không? Trảm Linh đột nhiên hiếu kỳ hỏi?”

Hắn biết đặc tính thần thông công pháp của Lý Tinh Từ, đơn giản là không còn lựa chọn thứ hai nào cho phát triển tuyến ngầm.

“Nếu Trảm Linh tôn giả đã có hứng thú vậy thì ta sẽ nói cho ngươi biết.”

“Trước mắt tuyến ngầm Yêu tộc có tu vi cao nhất mà Tông môn thả ra là Yêu tôn Đại Thừa.” Lý Tinh Từ cười nói.

Tuy rằng bây giờ Yêu tôn đối với Ẩn Linh Môn chúng ta mà nói đã không tính là gì nữa, nhưng nếu thả ở Yêu giới, chỉ cần không xảy ra tình huống bất ngờ thì đó sẽ là bạo chủ một phương.

“Yêu tôn Đại Thừa!” Mọi người có chút trấn kinh.

“Dùng thời gian ngàn năm phát triển mấy tuyến ngầm cấp bậc Yêu tôn Đại Thừa thì có gì lạ sao?” Lý Tinh Từ cười nói

“Còn mấy con ư!” Mọi người hít vào một hơi khí lạnh, xém chút làm cho không khí của Ẩn Linh đảo chuyển ấm lên.

“Lợi hại!” Trảm Linh nói.

“Thực ra cũng không có gì, đưa theo mấy con rối Đại Thừa Kỳ, trực tiếp đánh cho Yêu tôn kia gần chết rồi cấy ấn luân hồi vào.”

“Cả quá trình nhẹ nhàng chỉ có mười phút, không có chút khó khăn nào.”

“Nếu để ta tự mình đi giải quyết Đại Thừa tôn giả, hoặc là bồi dưỡng tuyến ngầm từ nhỏ, vậy há chẳng phải có chút thiệt thòi rồi? Lý Tinh Từ nhìn biểu tình mọi người nhàn nhạt nói.

“Bồ Đào, Tông môn bây giờ còn có chuyện gì cần sắp xếp không?” Sau khi mọi người nói xong, Khâu Tự Viễn mới tranh thủ nói.

“Sắp xếp lại một con Thỏ Thái Linh, tiếp nhận việc vừa nãy Vạn Linh tôn giả đang làm.” Bồ Đào cười nói.

“Bồ Đào, nếu như Thỏ Thái Linh vừa nãy là Yêu tôn Vô Địch biến thành thì nên giải quyết thế nào đây?

“Có phương án dự bị không?” Trảm Linh đột nhiên hiếu kỳ hỏi.

“Không gian bài xích, sau đó vận chuyển cả hòn Ẩn Linh đảo đến địa điểm dự phòng.”

“Hồ sơ ứng phó của Ẩn Linh đảo đã mô phỏng tất cả các tình huống phát sinh rồi, phàm là đã nghĩ đến thì đều có phương án dự phòng tương ứng.” Giọng Bồ Đào có chút tự hào.

“Vậy toàn bộ Tu Tiên giới bị huỷ diệt thì phải làm sao?” Lý Tinh Từ hỏi, hắn ở thế giới Đại Thiên kia luân hồi một đời đã nhìn qua ghi chép như vậy.

“Lẩn vào không gian loạn lưu, xông ra phạm vi, đi vào khu vực bên ngoài phạm vi Tu Tiên giới, tỉ lệ thành công là bảy phần mười.” Bồ Đào hồi ứng trả lời.

Mọi người lại tò mò, hỏi Bồ Đào rất nhiều phương pháp xâm lấn kỳ dị cổ quái, Bồ Đào đều trả lời hết từng câu.

Sau khi Vạn Linh tôn giả đi, Ẩn Linh đảo lại trở nên nhạt nhẽo.

Ai tu luyện thì tu luyện, ai làm việc thì làm việc, cứ như thế Ẩn Linh đảo ở Vực Cực Không đã trải qua thời gian ba năm.

Cho đến một ngày, Gia Tốc tiểu thế giới bị phong ấn mở ra, Từ Phàm đi từ trong đó ra, trong mắt mệt mỏi rã rời.

“Bồ Đào, vận chuyển đến địa điểm dự định, ta muốn độ nhục thân chi kiếp.” Từ Phàm ngẩng đầu nói.

“Tuân lệnh chủ nhân, vận chuyển khoảng cách xa chuẩn bị bắt đầu, trung tâm Ẩn Linh đảo đang bổ sung năng lượng.” Bồ Đào đáp ứng nói.

Cùng lúc này, tất cả Nhân tộc và Yêu tộc tại Ẩn Linh đảo nhận được thông báo tập trung tại thế giới trung tâm, Ẩn Linh đảo cần vận chuyển khoảng cách xa.

Tại thế giới trung tâm, mọi người cũng nhìn thấy Từ Phàm, người đã bế quan ba năm.

“Sư phụ, ngươi tu luyện trong bí cảnh gia tốc thời gian bao lâu rồi?” Lý Tinh Từ cảm nhận được hơi thở của Từ Phàm hỏi.

“Cũng chỉ hơn một nghìn năm.” Từ Phàm cười nói.

Hắn từng đã giải thích với mấy đồ đệ, nguyên nhân hắn dùng gia tốc thời gian.

Dựa theo cách nói của hắn, tu luyện là căn nguyên của vạn đạo, và cần lượng thời gian lớn để tìm hiểu vạn đạo.

Nếu như không gia tốc thời gian, có thể sẽ phải ở đây cả vạn năm cũng không có cách nào thăng cấp thành Đại Thừa tôn giả.

Loại lời nói vừa giả vừa thật này đột nhiên làm cho vấy vị đệ tử cảm thấy không thể hiểu nổi.

“Dựa vào thiên tu của sư phụ, nếu như chuyên tu một đạo chủ chốt có lẽ sớm đã trở thành Vô Địch tôn giả rồi.” Từ Cương nói.

“Cũng phải, đi bên cạnh sư phụ bao nhiêu năm nay chưa từng thấy hắn dùng cùng một loại thần thông giống nhau khi chiến đấu với người khác bao giờ.”Vương Hướng Trì nói.

“Sư phụ, lần truyền thụ này có phải ngươi muốn phổ cập Độ Kiếp Kỳ không?” Từ Nguyệt Tiên hỏi, nếu không Ẩn Linh đảo sẽ không vô duyên vô cớ sản sinh khoảng cách xa như vậy.

Từ Phàm gật đầu.

Mọi người nghe xong lập tức mừng rỡ.

“Sư phụ cuối cùng cũng cam lòng thăng cấp Đại Thừa tôn giả rồi.” Từ Cương và những người còn lại vừa kinh ngạc vừa vui mừng nói.”

Lúc này, theo sự rung chuyển của trung tâm tiểu thế giới, vận chuyển khoảng cách xa của Ẩn Linh đảo cũng kết thúc.

Thiên Tây Châu, là một châu lớn nằm ở phía Tây nhất của toàn bộ Tu Tiên giới, ba mặt đều giáp biển Vô Tận.

Là một châu lớn chịu phải sự ảnh hưởng của Yêu tộc ít nhất.

Chương 720: Tiên thành Tiểu Kiếm

Tại một Tiên thành nhỏ đổ nát ở Thiên Tây Châu.

Tiên thành nhỏ đến cả bố trí Truyền tống trận cơ bản nhất mà cũng không có, mật độ linh khí cũng rất thấp so với đại lục trung tâm.

Lúc này trong Tiên thành đang cử hành đại điển Tông môn tuyển đệ tử trăm năm mới tổ chức một lần.

Tại đạo trường, tập trung những đứa trẻ có linh căn từ mười hai tuổi trở xuống trong toàn bộ Tiên thành và phàm nhân của những nước bên cạnh.

Một trưởng lão Luyện Hư Kỳ nhìn đám trẻ con này, trong mắt lộ ra sự thương hại.

“Loạn thế sắp bắt đầu, hiện đã phát hiện bóng dáng của Yêu tộc tại Thiên Tây Châu chúng ta, nhìn đại chiến trước mắt thì hết sức căng thẳng, chỉ đáng thương cho đám nhóc này không biết có mấy đứa có thể sống sót qua.” trưởng lão Luyện Hư Kỳ nói.

“Nghe nói có ba vị Yêu tôn từ châu lớn bên cạnh kia đến, dự tính cắm rễ ở Thiên Tây Châu chúng ta, không biết Đại Thừa tôn giả của Thiên Tây Châu chúng ta có trụ vững được không nữa?” một trưởng lão Luyện Hư Kỳ của tông môn khác có chút lo lắng nói.

“Không cần lo lắng chuyện này, bên Hội trưởng lão sẽ phái người qua đây thôi.”

“Chỉ cần chúng ta phòng ngự được, Hội trưởng lão có thời gian nhất định sẽ phái tôn giả đến giải quyết thôi.”

“Hi vọng là như thế.”

Đúng lúc này, ba người đột nhiên nhìn lên thiên không.

“Sao lại cảm thấy linh khí của thiên không có chút bất thường nhỉ, còn có chút chấn động không gian nữa.”

Ba vị Luyện Hư Kỳ tôn giả nói xong bắt đầu trở nên cảnh giác.

Trực tiếp dừng lại việc tuyển chọn đệ tử bên dưới, khởi động phòng ngự trận của đạo trường rồi để toàn bộ bọn họ trốn trong đó.

Ba trưởng lão Luyện Hư Kỳ của ba tông môn nhìn lên thiên không bày trận đợi sẵn.

Đúng lúc này, thiên không đột nhiên có ánh sáng mạnh xẹt qua.

Sau đó mọi người chỉ cảm thấy trước mắt một màn đen xịt, hoá ra cả toà Tiên thành đã bị một đại lục đột nhiên xuất hiện trong thiên không che phủ chặt chẽ.

Trong tức khắc từ ban ngày biến thành ban đêm.

“Hòn đảo có thể chuyển động bay trên không, không biết bên trên là Yêu tộc hay là thế lực của Nhân tộc chúng ta đây.” Luyện Hư Kỳ nhìn lên thiên không nói.

Lúc này đã truyền tống xong Ẩn Linh đảo, thế giới trung tâm mở ra đưa toàn bộ đệ tử, trưởng lão và Yêu tộc của Yêu bộ ra ngoài.

“Đã đến Tiên thành Tiểu Kiếm của Thiên Tây Châu, có cần bay về nơi dự định hạ cánh không?” Bồ Đào nói.

“Bảo ngươi truyền tống, mà ngươi trực tiếp bay đến chỗ làm việc của người ta là thế nào vậy?

“Phái Tự Viễn đi vào Tiên thành giải thích chút đi.” Từ Phàm nói.

Hắn nhìn cảnh tượng trong màn sáng trước mắt, phát hiện tu sĩ trong Tiên thành toàn bộ đều đang trở nên hoảng loạn.

Tiên thành trong đêm tối tăng lên vô số độn quang, toàn bộ đều hướng về phía ngoài Tiên thành tháo chạy.

“Các vị tu sĩ trong Tiên thành Tiểu Kiếm đừng sợ, Tông môn của chúng ta cần thời gian tu dưỡng, chứ không phải quấy nhiễu cuộc sống của các ngươi.” Giọng Khâu Tự Viễn vang vọng khắp Tiên thành Tiểu Kiếm.

Sau đó Ẩn Linh đảo bay về phía địa điểm dự định.

Lúc này, sau khi các tu sĩ tháo chạy ra bên ngoài Tiên thành biết không phải Yêu tộc, lại trở về Tiên thành Tiểu Kiếm cả.

“Thế mà lại có thể truyền tống hòn đảo to lớn như thế, Tông môn này chắc chắn không đơn giản.”

“Ta cảm thấy có lẽ là Tông môn hàng đầu của đại lục trung tâm, chúng ta có nên thông báo cho chưởng giáo của các Tông qua đó chào hỏi chút không.”

“Chuyện này quan trọng, chúng ta trở về Tông môn báo cáo trước đã, về đại lễ nhận đệ tử giao cho môn đệ đệ tử đi.

Trưởng lão Luyện Hư Khí của ba Tông cùng nhau thương lượng, sau khi phân phó xong, đều cấp tốc trở về tông môn.

Cách phía đông Tiên thành Tiểu Kiếm vạn dặm, toàn bộ Ẩn Linh Đảo đang từ từ đáp xuống giữa các ngọn núi.

Vừa kín kẽ lại liền mạch,dường như thiên nhiên chính là như thế.

Lúc này Từ Phàm cảm thấy toàn thân có chút hoảng hốt, cảm thấy trong cơ thể có một loại lực lượng đang kêu gọi lôi kiếp, chỉ là hắn đang cố kìm nén không phóng loại lực lượng này ra.

Sau khi Ẩn Linh môn đã ổn định, Từ Phàm trực tiếp truyền tống đến địa điểm độ kiếp đã dự định.

Về lí do tại sao lại không ở trong Tông môn là vì Từ Phàm sợ ngộ nhỡ lôi kiếp quá mạnh sẽ phá hỏng cơ địa của Ẩn Linh đảo, như thế chẳng lợi bất cập hại sao?

Trong đại trận ở một nơi cách Ẩn Linh đảo hàng vạn dặm, lúc này đã có một nửa lực lượng con rối của Ẩn Linh môn đang canh giữ

Trong phạm vi ngàn dặm, toàn bộ Yêu thú sinh linh đã bị thanh trừ, chỉ vì trong lúc Từ Phàm độ kiếp sẽ không bị quấy nhiễu.

Từ Phàm vừa đến trung tâm phòng ngự trận, liền lập tức giải phóng lực lượng đang kìm nén trong cơ thể.

Một chùm tia thông thiên huyết quang từ trong cơ thể Từ Phàm thoát ra trực tiếp xông lên trời xanh, trong tức khắc đập tan những tầng mây cao vạn mét.

Sau khi lực lượng trong cơ thể Từ Phàm trút lên thiên không, trong thiên không bắt đầu từ từ ngưng tụ lôi kiếp. Thiên không dần dần chuyển tối, vô số kiếp vân bắt đầu ngưng tụ.

Cuồng phong nổi lên, tiếng sấm rền không ngừng.

Huyết quang trong kiếp vân chiếu rọi trong phạm vi ngàn dặm, khiến cho hoang dã nguyên bản như biến thành ngày tận thế vậy.

“Kiếp vân ngàn dặm, không biết có còn mở rộng thêm không nữa.” Từ Phàm nhìn thiên không nhàn nhã nói.

Kiếp vân của Độ Kiếp kỷ cũng có quy cách của nó, yếu nhất thì trăm dặm kiếp vân, mạnh nhất cũng phải là vạn dặm kiếp vân.

Dựa theo ghi chép từ kho dữ liệu của Bồ Đào, kiếp vân của vị thượng tôn trong truyền thuyết kia còn bao phủ phạm vi bảy vạn dặm.

Lúc này, kiếp vân vẫn đang từ từ mở rộng, lại phát triển xu thế thành kiếp vân vạn dặm.

Lực lượng ngưng tụ trên thiên không càng ngày càng nhiều, tiếng sấm rền cũng ngày càng to.

Lúc này trong kiếp vân, lập lờ có Lôi Long bơi lượn. Tiếng long ngâm như có như không, thỉnh thoảng lại truyền đến tai Từ Phàm.

Từ Phàm híp mắt nhìn lên thiên không, trong kiếp vân chập sáng chập tối kia như có một đôi mắt đang chăm chú nhìn hắn.

“Lôi kiếp hóa hình, xem ra không tránh khỏi kiếp vân vạn dặm rồi.” Từ Phàm nhìn thiên không nói, lúc này hắn đang nghĩ có nên đánh tan Lôi Long trong thiên không kia hay không?

“Chủ nhân, phạm vi của kiếp vân đạt đến quy mô vạn dặm rồi nhưng hình như vẫn có xu thế mở rộng thêm nữa.” Bồ Đào hồi báo nói.

“Bồ Đào, nếu như lúc ta độ kiếp khiến cho Tiên thành Tiểu Kiếm kia bị ảnh hưởng quá nhiều thì ngươi phái con rối đi lập một phòng ngự trận bảo hộ đi.” Từ Phàm phân phó nói.

“Đã rõ, chủ nhân.”

Đúng lúc này, bên trên kiếp vân đột nhiên bay ra một con Trường Long do lôi điện ngưng tụ thành.

Lôi Long dài hàng ngàn trượng dùng một đôi mắt rồng uy nghiêm nhìn chằm chằm vào Từ Phàm ở bên trong phòng ngự trận.

“Ngươi ngó cái gì?” Từ Phàm không chút sợ hãi nhìn Lôi Long nói.

Lúc này trong đôi mắt uy nghiêm của Lôi Long xuất hiện một tia thần thái khác thường, đó là ánh mắt đang thưởng thức. Như đang nhìn một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ không chút khuyết điểm nào vậy.

Từ Phàm cứ đối mặt nhìn với Lôi Long như vậy, nhưng trong thâm tâm hắn đột nhiên có chút ngứa ngáy. Muốn đánh cho Lôi Long này một phát xem có thể làm suy yếu lôi kiếp không.

Vào lúc này, trong thiên không lại xuất hiện một con Lôi Long thứ hai, cũng giữ tư thế như con lúc nãy nhìn chằm chằm vào Từ Phàm.

“Lôi Long thứ hai, Bồ Đào trong kho dữ liệu có người nào độ kiếp xuất hiện tình huống như này không?” Từ Phàm hỏi.

“Có xuất hiện dị linh khác do lôi kiếp tổ hợp thành, nhưng nhiều nhất chỉ có một con.” Bồ Đào trả lời.

“Chủ nhân, tín hiệu bên này càng ngày càng yếu rồi, lực trường do kiếp vân hình thành bắt đầu quấy nhiễu tín hiệu của ta, dự đoán sau khi chủ nhân bắt đầu lôi kiếp thì tín hiệu sẽ bị đứt đoạn.”

“Không sao, chút lôi kiếp này không thể làm gì được ta đâu.”

“Tỉ lệ thông qua là sáu phần mà có thể đào thải được ta sao.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, từ phía trên Lôi Long lại xuất hiện con Lôi Long thứ ba.

Chương 721: Lôi Long

“Bồ Đào, hiện tại phạm vi kiếp vân lớn đến mức nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Đã bao phủ được trong vòng ba vạn dặm.” Bồ Đào trả lời.

“Nhục thân chi kiếp nhiều nhất chỉ có chín đạo lôi kiếp, lẽ nào lại ngưng tụ thành chín con Lôi Long sao?” Từ Phàm nhìn ba con Lôi Long đang nhìn chằm hắn trên bầu trời nói.

Lúc này, Tiên thành Tiểu Kiếm vừa mới ổn định, lại lần nữa rơi vào trong hỗn loạn.

Tất cả tu sĩ trong Tiên thành đều hoảng sợ nhìn lên bầu trời, kiếp vân từ trên bầu trời phát ra khí tức khiến cho tất cả tu sĩ Tiên thành Tiểu Kiếm không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Lúc này kiếp vân cũng đã bao phủ ba tông môn cách vạn dặm bên ngoài Tiên thành Tiểu Kiếm.

“Là yêu nghiệt nào đang độ kiếp vậy?”

“Vậy mà phạm vi của kiếp vân lại đạt tới cự ly vạn dặm.”

“Lẽ nào có liên quan đến tông môn vừa truyền tống đến sao.”

Mà lúc này Từ Phàm đang ở giữa lôi kiếp hơi buồn cười nhìn sáu con Lôi Long trên bầu trời.

“Chủ nhân, phạm vi kiếp vân đã mở rộng đến sáu vạn dặm.” Bồ Đào nói.

“Xem ra chưa đến chín con Lôi Long thì ông trời sẽ không bỏ ý đồ.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì đợi từ từ đi, có lẽ đến lúc đó kiếp vân ngưng tụ xong, còn phải làm một trận với Lôi Long này.” Từ Phàm suy đoán nói.

Lúc này kiếp vân vẫn đang ngưng tụ, sức mạnh kiếp vân đang ngưng tụ trên bầu trời cũng đạt tới đỉnh điểm.

Sau đó chín con Lôi Long xuất hiện, khí thế trên người Từ Phàm cũng thay đổi.

Hắn từ Hợp Thể Kỳ trong nháy mắt thăng cấp đến Độ Kiếp Kỳ.

“Sắp bắt đầu rồi.”

Đúng lúc này, tất cả Lôi Long trên bầu trời đều xông về phía Từ Phàm.

“Chẳng phải các ngươi nên đến từng con sao?” Từ Phàm nhìn Lôi Long vây quanh hắn ngây người nói.

Các ngươi không nói lý, đã lập tức xông lên vây công rồi.

Một con Lôi Long há mồm phun ra một tia chớp, bổ về phía Từ Phàm.

Từ Phàm trực tiếp né tránh, sau đó đi tới phía sau Lôi Long.

Hắn ngưng tụ ra một ngọn núi ngũ hành lớn trấn áp một trong những con Lôi Long.

Tám con Lôi Long còn lại tiếp tục tấn công Từ Phàm.

Lôi điện, móng vuốt khổng lồ, đuôi rồng, còn có lôi kiếp thỉnh thoảng bổ xuống trong không trung khiến cho Từ Phàm hơi choáng váng.

Lôi kiếp của người khác đều là nghĩ cách chặn lại sau đó thì không sao nữa.

Còn hắn thì hay rồi, trực tiếp ngưng tụ ra chín con Lôi Long.

Vốn tưởng rằng sau khi có Lôi Long thì sẽ không có lôi kiếp rơi xuống nữa, không ngờ vẫn vậy.

“Có chút thú vị, nếu ngươi muốn chơi thì ta sẽ chơi với ngươi.”

Từ Phàm nói xong trong tay xuất hiện một khối ma thuật không gian, đây là lúc hắn độ lôi kiếp đã đặc biệt mang đến.

Tay hắn kết pháp ấn, ảo ảnh ngàn tay xuất hiện phía sau Từ Phàm.

Ảo ảnh ngàn tay vươn đôi tay lấy khối ma thuật không gian trong tay Từ Phàm đặt trong ấn đường của hắn.

Từ Phàm lần nữa vung tay lên, chín viên bảo châu cấp bậc Tiên khí có thể tăng cường thần thông bị hắn đánh vào trong thân thể ảo ảnh ngàn tay.

Phía sau ảo ảnh ngàn tay xuất hiện một pháp trận bàn quay, trên bàn quay khảm chín viên bảo châu.

Đúng lúc này, một trận lôi kiếp trên bầu trời đánh xuống.

Khoảnh khắc lôi kiếp bổ xuống, ảo ảnh ngàn tay phía sau Từ Phàm trong nháy mắt kết ấn, trên người Từ Phàm xuất hiện mười đạo thần thông thủ hộ năm sao lớn.

Nhưng vào lúc này, một con Lôi Long dường như vượt không gian đánh về phía Từ Phàm.

“Các ngươi còn biết đánh phối hợp sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói, trên tay cũng không nhàn rỗi.

Trên tay hắn xuất hiện một chiếc quạt xương, trực tiếp biến thành trăm trượng quạt về phía Lôi Long.

“Bịch!”

Lôi Long bị quạt hóa thành một luồng lôi quang, ném về phía xa xa.

Mà lôi kiếp trên bầu trời chỉ đột phá tầng sáu thần thông thủ hộ của Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn bảy con Lôi Long khác, nói: “Các ngươi đừng hòng chạy.”

Từ Phàm vung tay lên, ảo ảnh ngàn tay lại kết ấn, vô số chuỗi hỗn độn do linh khí ngũ hành ngưng tụ, trói về phía bảy con Lôi Long đó.

Xiềng xích ùn ùn kéo đến, nhào về phía bảy con Lôi Long, mặc cho Lôi Long tránh né như thế nào thì vẫn bị chuỗi hỗn độn vô tận kia quấn chặt lấy.

Phù chú Tiên văn lấp lánh trên xiềng xích hỗn độn, sau đó phù chú Tiên văn biến hóa hình thành một trận pháp phong ấn.

Từ Phàm vung quạt xương Tiên khí trong tay, phóng thích hết thần thông phong ấn này đến thần thông phong ấn khác bám trên xiềng xích.

“Lôi Long thì sao, chẳng phải cuối cùng vẫn bị ta trấn áp sao!” Từ Phàm nhìn lên bầu trời cười nói.

Lúc này trên bầu trời lại lần nữa bổ xuống một lôi kiếp, chỉ đột phá tầng bảy thần thông thủ hộ của Từ Phàm.

Ảo ảnh ngàn tay nâng tay lên bổ sung thêm.

“Các ngươi lấy cái gì mà muốn đấu với ảo ảnh ngàn tay của ta.” Từ Phàm nhìn bảy con Lôi Long đang bị xiềng xích kéo về nói.

Lúc này Lôi Long đã bị xiềng xích hỗn độn quấn quanh toàn bộ giống như trứng khổng lồ được dệt bởi xiềng xích.

Ngay lúc Từ Phàm cho rằng hắn có thể dễ dàng vượt qua lôi kiếp, thì bỗng nhiên con Lôi Long bị trấn áp dưới ngọn núi vùng vẫy thoát được ra ngoài.

Nó bay thẳng về phía Từ Phàm cách đó không xa, sau đó cực quang lóng lánh, con Lôi Long đó đột nhiên nổ tung.

“Đùng!!!”

Uy lực do vụ nổ tạo ra suýt chút nữa khiến cho ảo ảnh ngàn tay phía sau Từ Phàm không duy trì được.

May thay có pháp trận bàn quay phía sau ảo ảnh ngàn tay mới có thể ổn định lại.

Tất cả xiềng xích trói Lôi Long đều bị ngắt đoạn, bảy con Lôi Long khôi phục tự do, lần nữa tấn công Từ Phàm.

Lúc này sau khi Từ Phàm phát hiện Lôi Long nổ tung, có một luồng sức mạnh chui vào trong cơ thể hắn, bắt đầu cải thiện thân thể của hắn.

Đúng lúc này, một lôi điện phun ra bổ vào thần thông thủ hộ của Từ Phàm, trực tiếp đột phá bốn tầng thần thông thủ hộ.

“Sức mạnh của bảy con Lôi Long cũng tăng cường rồi.” Biểu cảm của Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc.

Nếu tính như vậy, có phải cuối cùng tất cả Lôi Long đều sẽ nổ tung hay không?

“Xem ra phải cẩn thận một chút!”

Ảo ảnh ngàn tay đằng sau lần nữa kết ấn.

Thần thông thủ hộ trên người Từ Phàm tăng lên tầng hai mươi.

Trên bầu trời bỗng nhiên có một tiếng nổ lớn, lại một lôi kiếp bổ xuống trực tiếp đột phá tầng tám thần thông thủ hộ.

“Lôi Long quấn lấy bên dưới, trên đó thỉnh thoảng còn có lôi kiếp bổ ta, ta cảm thấy chuyện này rất không công bằng.” Từ Phàm nhìn bầu trời nói.

Không biết có phải lời nói của Từ Phàm vang vọng hay không, mà một con Lôi Long phun ra lôi đoàn đường kính trăm trượng, mang theo khí tức đặc biệt của lôi kiếp bay về phía Từ Phàm.

“Xoay chuyển càn khôn.”

Lôi đoàn khổng lồ đó trực tiếp bị Từ Phàm chuyển dịch đến giữa bảy con Lôi Long.

Lôi đoàn bỗng nhiên nổ tung, sức mạnh cực lớn đó suýt chút nữa làm sụp đổ không gian của mảng khu vực này.

Nhưng bảy con Lôi Long này lại chẳng sao cả, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm có chút chế giễu.

Mắt Từ Phàm nheo lại, trực tiếp bước đến trước mặt một con Lôi Long.

Sau đó hai tay ấn xuống, một trận pháp phong ấn trực tiếp phong ấn con Lôi Long đó lại.

Hóa thành lôi châu to bằng bóng bàn rơi vào trong tay Từ Phàm.

Cử động của Lôi Long dẫn đến sự điên cuồng tấn công của nó.

Bảy con Lôi Long khác ngưng tự hóa thành lôi kiếm, mang theo uy phong của thiên địa chém về phía Từ Phàm.

“Kẻ ngốc mới đỡ lấy.”

Từ Phàm bước một bước ra lại quay về trước người ảo ảnh ngàn tay.

Lôi châu đó lướt qua tạo thành một đường cong tuyệt đẹp, rơi vào trong cơ thể của ảo ảnh ngàn tay.

“Chẳng phải các ngươi biết tự nổ sao, nổ một cái cho ta xem nào!”

Chương 722: Kết thúc

Lôi Long nhìn thấy Từ Phàm dễ dàng trấn áp phong ấn một con trong số chúng nó.

Nên trận chiến sau đó bắt đầu trở nên thận trọng hơn, nhưng dù cho như vậy thì không lâu sau Từ Phàm lại phong ấn thêm hai con Lôi Long.

Vẻ mặt Từ Phàm đứng phía trước ảo ảnh ngàn tay bình tĩnh nhìn về phía Lôi Long cười nói: “Các ngươi còn thủ đoạn gì, cứ dùng hết đi.”

Lúc này ở phía sau ảo ảnh ngàn tay lại có thêm ba viên lôi châu.

Xung quanh lôi châu dường như có bóng dáng mờ ảo của Lôi Long vây quanh.

Hiện tại chỉ còn lại sáu con Lôi Long.

Ánh mắt chúng nó nhìn về phía Từ Phàm ngày càng cẩn thận.

“Mỗi một con đều tương đương với chiến lực của một giả mới vào Đại Thừa Kỳ, quả nhiên là để ý tới ta.”

“Nếu không phải ta thăng cấp đến Độ Kiếp Kỳ, thì đối phó với các ngươi đúng là cố hết sức.” Từ Phàm cười nói.

Chính ngay lúc này, bỗng nhiên sáu con Lôi Long còn lại sử dụng cơ thể của mình để tạo ra một trận pháp kỳ lạ.

Ngay lập tức cảm thấy lôi cầu của Lôi Long bắt đầu chấn động, sức mạnh biến mất từng chút một.

Mà sức mạnh bày ra trận pháp của sáu con Lôi Long lại bắt đầu gia tăng.

Từ Phàm vừa định ngăn cản đã bị một sức mạnh thần bí chặn lại.

“Đây là nghỉ giữa hiệp à?” Mặt Từ Phàm đen kịt nói.

Hắn cảm thấy bản thân đã bị nhằm vào rồi, hoặc là vì bản thân quá mạnh nên không thể không bị nhằm vào.

Ba viên lôi châu trên bàn trận bị nghiền nát, đột nhiên Từ Phàm phát hiện chiến lực của mỗi một con Lôi Long tăng lên tám phần như của Trảm Linh.

Một luồng sức mạnh kỳ dị xuất hiện trong cơ thể Từ Phàm, lại dùng phương thức cực nhanh cường hóa dục vọng của Từ Phàm.

“Mặc dù hơi khó khăn, nhưng vấn đề không lớn.” Từ Phàm nói một cách dễ dàng.

Sau đó hắn điều khiển ảo ảnh ngàn tay tiếp tục chiến đấu.

Cứ như vậy, cuối cùng chỉ còn lại ba con Lôi Long, mà lúc này cũng tăng lên cấp bậc Thiên Linh tôn giả.

“Vậy có phải con cuối cùng sẽ tăng chiến lực đến cấp bậc Vô Địch tôn giả hay không?” Từ Phàm nhìn Lôi Long đã tăng vọt tới mấy ngàn trượng nói.

Lúc này sức mạnh thân thể của Từ Phàm tăng vọt, thực lực cũng tăng cường vài phần.

Từ Phàm nhìn thời gian, chiến đấu với những Lôi Long này đã gần một ngày một đêm.

“Cứ đến đây đi.”

Từ Phàm nói xong, bên cạnh có thêm một con rối kiếm khách Đại Thừa Kỳ, tay cầm một thanh linh kiếm cấp bậc Tiên khí.

Thanh kiếm lướt ngang giữa ba con Lôi Long.

Ba thi thể và đầu của Lôi Long bị tách ra, nhưng dường như không có tác dụng gì.

Đầu rồng bị chém xuống xoay trong không trung một vòng, sau đó quay trở lại vị trí ban đầu.

“Chỉ có phong ấn tiêu hóa năng lượng bên trong mới có tác dụng sao?” Từ Phàm suy nghĩ một lúc lại triệu hoán ra một kiếm trận con rối.

Kiếm trận phong ấn Đại Ngũ Hành trực tiếp tế xuất, năm thanh linh kiếm cấp bậc Tiên khí vắt ngang trên kiếm trận phong ấn.

Ba con Lôi Long tương đương với chiến lực cấp bậc Thiên Linh tôn giả không có bất kỳ đường phản kháng nào, lập tức bị kiếm trận phong ấn trấn áp.

Kiếm trận phong ấn nổi lên cơn bão lưỡi kiếm, tiêu hao sức mạnh của Lôi Long từng chút từng chút một.

Trong cơn bão lưỡi kiếm bạo lực, cơ thể của ba còn Lôi Long dần dần bị diệt.

Ngay lúc Từ Phàm cho rằng sắp xong việc thì đột nhiên toàn bộ kiếm trận phong ấn Đại Ngũ Hành bành trướng.

Hai con Lôi Long trong kiếm trận phong ấn nổ tung.

Tất cả sức mạnh đều tập trung vào con Lôi Long cuối cùng.

“Trời cao đối xử với ta không tồi, vậy mà lại để ý đến ta như vậy.” Từ Phàm nhìn Lôi Long thân hình vạn trượng kia nói.

Thanh thế Lôi Long trong kiếm trận phong ấn Đại Ngũ Hành rất lớn, có ý đồ phá tan kiếm trận phong ấn và liều chết chiến đấu với Từ Phàm.

Chỉ tiếc nguyện vọng tốt đẹp, nhưng dù Lôi Long dùng hết toàn lực cũng không cách nào tránh thoát.

Cuối cùng bị giết trong kiếm trận phong ấn, bất lực tự nổ tung.

Kiếp vân dày cộp trên đỉnh đầu Từ Phàm mở ra một cái lỗ nhỏ.

Chùm ánh nắng mặt trời chiếu xuống, sau đó lấy đó làm trung tâm từ từ mở rộng cho đến khi kiếp vân trên bầu trời biến mất.

“Cuối cùng cũng kết thúc rồi.” Từ Phàm cảm nhận được sức mạnh của dục vọng nói.

Hắn tính toán, lôi kiếp bổ xuống trên đầu tổng cộng có chín đạo, mà Lôi Long cũng là chín con.

“Nếu không phải ta luyện đầy thiên phú Luyện Khí, thì đúng là không dễ qua được kiếp này.”

Một luồng khí thế độc đáo của Độ Kiếp Kỳ tản mát ra từ trên người Từ Phàm.

“Phía sau chỉ còn hai kiếp nạn, không biết khi nào mới đến.”

Sau khi vượt qua thân thể chi kiếp, Từ Phàm cảm thấy có một luồng sức mạnh khác trong cơ thể của mình.

Giống như một hạt giống, khi thời gian chín muồi thì sẽ đâm chồi.

Từ Phàm nói xong lập tức nhìn bốn phía, phát hiện trong phạm vi vạn dặm đều hóa thành một mảng phế tích, báo hiệu vừa rồi có một trận chiến xảy ra ở nơi này.

Dưới chân hắn xuất hiện một Truyền tống trận, linh quang lóe lên, Từ Phàm lập tức trở về Ẩn Linh đảo.

“Sư phụ, lúc ngươi vừa độ kiếp, trong phạm vi mười vạn dặm đều là kiếp vân, quả nhiên thanh thế khủng bố.” Từ Cương nói.

Từ Phàm nhìn ánh mắt quan tâm của mọi người, trong lòng có chút ấm áp.

“Chỉ là kiếp vân mười vạn dặm thôi mà, vi sư vượt qua dễ dàng rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, kiếp thứ hai của ngươi là khi nào?” Từ Nguyệt Tiên quan tâm hỏi.

“Vi sư cũng không rõ lắm.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Bình thường sau khi tu sĩ Độ Kiếp Kỳ độ xong thân thể chi kiếp, trong lòng sẽ có ngày mơ hồ, ngày này cũng chính là thời gian kiếp linh lực thứ hai giáng lâm, nhưng Từ Phàm không có cảm ứng nói.

“Đương nhiên sư phụ không giống người bình thường, ít nhất ta cũng chưa từng thấy qua cường giả Độ Kiếp Kỳ nào có kiếp vân mười vạn dặm.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Cũng đúng, tu sĩ bình thường sao có thể so được với sư phụ chứ.” Từ Cương nói.

“Không có việc gì thì trở về đi, ta vừa độ kiếp xong, cần bế quan ổn định một chút.” Từ Phàm phất phất tay nói.

Nghe vậy mấy đồ đệ hành lễ cáo lui, Từ Phàm trở lại phòng tu luyện bế quan.

Ba tháng sau, Từ Phàm bước ra khỏi nơi bế quan.

“Gần đây trong tông môn xảy ra chuyện gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Ba tông môn lớn Thanh Kiếm Tông, Ly Kiếm Tông, Phạm Kiếm Tông trong khu vực Tiên thành Tiểu Kiếm có đến thăm.”

“Họ đã dùng linh khoáng đặc sắc của Tiên thành Tiểu Kiếm giao dịch không ít pháp bảo.”

“Ba tông chủ của ba tông mônlớn khác muốn mua Đạo khí, nhưng không lấy ra được bảo vật có giá trị cao, cuối cùng ba tông chủ chỉ có thể gom góp mua một món Đạo khí.”

“Tông chủ đó có tu vi gì?” Từ Phàm tò mò hỏi, theo lý thuyết mua một món Đạo khí không phí sức như vậy mới đúng.

“Ba tông chủ đó đều có tu vi Hợp Thể Kỳ, chỉ là tài nguyên của Tiên thành Tiểu Kiếm nghèo nàn quá, hoàn toàn không lấy ra được món gì quý giá.”

“Cho nên đến bây giờ, trong tay của ba tông môn đó chỉ có một món Đạo khí.” Bồ Đào nói.

“Đúng là đáng thương!” Từ Phàm nói đến đây bỗng nhiên nhớ đến Thiên Khuyết môn ban đầu, hình như trên dưới tông môn cũng không có được mấy món Đạo khí.

“Tung nhiệm vụ ra cho bên ngoài, không biết Ẩn Linh đảo của chúng ta còn ở lại đây bao lâu nên sẽ cho nơi này điều tốt, như vậy sẽ không gây ra loạn.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau khi Từ Phàm dặn dò xong thì đi đến không gian dưới lòng đất.

Bên trong một tiểu thế giới của không gian dưới lòng đất có các loại pháp trận và hai thân thể có dáng vẻ rất giống Từ Phàm.

Từ Phàm vừa đi vào, đã cười nói: “Tỉnh rồi thì chào hỏi ta đi, nếu không ta còn nghĩ pháp trận này không có tác dụng đó.”

Chương 723: Linh lực chi kiếp

“Ngươi nắm bắt thời gian thật chuẩn xác, bọn ta vừa mới tỉnh lại thì ngươi đã đến đây.”

Từ Phàm nghe giọng điệu này có lẽ là phân thân số một.

“Đúng vậy, không thể để cho bọn ta yên tĩnh một thời gian sao?”

Đây là phân thân số hai.

“Đừng nghĩ ta xấu như vậy, ta chỉ là tới thăm các ngươi thôi.” Nụ cười bên khóe miệng Từ Phàm khiến cho phân thân số một số hai cực kỳ khinh bỉ.

Từ Phàm nhìn hai người họ trần truồng, lập tức lấy ra hai vạn y phục trong nhẫn không gian.

Có những thứ nhìn nhiều thì sẽ đau mắt!

Số một và số hai ngồi dậy, cứ như vậy nhìn lấy Từ Phàm.

“Đã là Độ Kiếp Kỳ rồi, xem ra Hội trưởng lão đã vớt được không ít bảo bối.”

“Không uổng công trước khi chết hai bọn ta bảo vệ thuyền Vạn Tinh kia.” Số hai cười nói.

“Mặc dù ta không có ký ức thời gian đó, nhưng trước khi chết có lẽ ta đã gửi tin tức cho ngươi.” Phân thân số một nói.

“Ta đã nhận được tin tức nhưng không có tác dụng gì, trưởng lão Minh Không rất hào phóng, cho lấy điểm cống hiến đổi thời gian trọng bảo còn có kết dư, cũng đủ để chúng ta thông quan ở Tu Tiên giới.” Từ Phàm nói xong lấy ra quyển sổ nhỏ.

Nhìn con rồng thật trên bìa, Từ Phàm nhíu mày, sau đó mở trang một ra.

Trang một đó ghi chép lại Tử Ngọc Giao Long.

Số một và số hai cũng thấy được quyển sổ nhỏ trong tay Từ Phàm.

“Cảm giác ngươi phạm xung với rồng, trang một với trang hai đều là nó.” Phân thân số một cười nói.

“Đợi sau khi ta trở thành Đại Thừa tôn giả, sẽ nướng con cá chạch này đầu tiên.”

“Còn về thứ trên bìa, phi thăng lên thế giới Đại Thiên rồi hẵng nói sau.” Từ Phàm nói, quả thật hắn là một người rất ghi thù.

“Thông quan trước đi, đợi sau khi thông quan, cướp đoạt trọng bảo linh khoáng của Yêu tộc, luyện Ẩn Linh đảo xong, đến lúc đó cùng nhau bay lên Tiên giới.” Phân thân số hai nói.

Nhìn phân thân số hai giác ngộ, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Bản thể, lần này ngươi tới là muốn sắp xếp việc cho bọn ta sao?” Phân thân số một nói.

“Ta chỉ muốn tới đây đơn thuần thăm các ngươi, hiện tại các ngươi được xem là bệnh nhân, nếu như sắp xếp việc cho các ngươi, vậy còn có lương tâm không?” Từ Phàm cười nói.

Sau đó hắn lấy một bình ngọc ra, nhỏ hai giọt linh dịch màu xanh đậm lên thân thể phân thân số một và số hai.

Đây là lúc bế quan Từ Phàm đã làm ra, hắn cảm thấy phân thân số một và số hai phải nhanh chóng hồi phục, nếu không một số việc rất khó xử lý.

Linh dịch được rót vào cơ thể của phân phân số một và số hai, Từ Phàm lập tức nhận được ánh mắt ngươi đúng là chó.

“Bản thể, ngươi thực sự là có lương tâm.” Phân thân số một nói.

“Lương tâm tốt thành khói hết rồi.” Số hai chế nhạo.

Vốn dựa theo sự phát triển bình thường thì bọn họ có mười năm hồi phục.

Mười năm này bọn họ vốn có thể yên tĩnh qua ngày, không cần làm gì cả, sống cuộc sống giống như dưỡng lão vậy.

Nhưng Từ Phàm rót hai giọt linh dịch này vào khiến thời gian mười năm của bọn họ bỗng chốc biến thành một năm.

Nếu như bản thể có “lương tâm” của hắn lại cẩu hơn chút, thì có thể ngay cả một năm cũng biến thành không.

“Hì hì, thấy các ngươi chịu khổ như vậy, lương tâm ta bất an, cho nên muốn để các ngươi nhanh chóng hồi phục, đến xây dựng Ẩn Linh môn của chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi đi đi, đi nhanh đi, nhân lúc này cho bọn ta nghỉ ngơi thêm chút.” Phân thân số một nói xong thì thở dài.

Từ Phàm rời khỏi tiểu thế giới mà phân thân số một và số hai đang nghĩ ngơi, đi đến dây chuyền sản xuất Đạo khí ở không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm nhìn lấy lò luyện Tiên khí khổng lồ đang luyện từng nhóm linh khoáng cấp bậc Đạo khí, sau đó đổ vào khuôn đúc đặc biệt, lại có con rối phù văn đặc biệt khắc phù văn cơ sở lên đó.

Tiếp theo là thời gian làm lạnh, truyền đến trong tay Luyện Khí Tông Sư Yêu tộc khắc phù văn quan trọng nhất, sau đó thành hình phát ra ánh sáng, đặt trong môi trường đặc biệt để nuôi dưỡng.

Cứ như vậy, một món Đạo khí chất phác tự nhiên thành hình.

“Bồ Đào, xây dựng thêm mấy dây chuyền sản xuất có tính chất phòng ngự đi.”

“Có lẽ cấp bậc của đệ tử Ẩn Linh môn chúng ta sẽ tăng thêm một bậc.”

Hiện tại chỉ cần đệ tử Ẩn Linh môn có thể đạt đến Hợp Thể Kỳ thì đều có thể có được một pháp bảo có thuộc tính công kích.

Nhưng nếu như muốn có Đạo khí có tính chất phòng ngự hay là uy năng khác thì cần dùng rất nhiều giá cả để đổi lấy.

Bởi vì Đạo khí như vậy rất khó luyện thành, cần Luyện Khí Tông Sư dùng nhiều tháng thậm chí là nhiều năm đến luyện mới được.

Đây là vấn đề mà Từ Phàm mới phát hiện gần đây.

Sau này đệ tử Ẩn Linh môn muốn đi tuyến đường cao cấp, không có một bộ trang phục đạo cụ tốt thì sao được.

“Tuân mệnh chủ nhân, chỉ là dùng tài nguyên trong nhà kho bảo vật trước mắt của tông môn thì không cách nào trang bị cho đệ tử toàn tông được.” Bồ Đào nói.

“Không sao, cứ từ từ, đợi sau khi ta thông quan, muốn cái gì ở giới này mà chẳng có?” Từ Phàm cảm nhận được sức mạnh ẩn chứa trong cơ thể nói.

Lúc này Từ Phàm đã hướng ánh mắt về phía thế giới Đại Thiên, đối với hắn mà nói, sau khi thăng cấp đến Đại Thừa Kỳ.

Thì kẻ thù được ghi chép trong quyển sổ nhỏ, nên giết thì giết, nên chôn vùi thì chôn vùi, sau đó sẽ không còn chuyện gì quan trọng nữa.

Đến lúc đó, dùng thực lực của hắn tiêu diệt Yêu tộc chỉ là chuyện thuận tay.

Chính ngay lúc này, tiếng Bồ Đào vang lên lần nữa.

“Chủ nhân, Ẩn Linh phân đảo đã trở lại Nhân Giới, nên sắp xếp như thế nào?” Bồ Đào hỏi.

“Đến Tượng Châu trấn giữ Yêu tộc trước, phía bên Tiên thành Lâm Sâm có con rối Đại Thừa Kỳ trấn giữ sẽ không xảy ra vấn đề gì đâu.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Bồ Đào trả lời.

Từ Phàm trở lại tiểu viện của mình, thảnh thơi nằm trên ghế dài, nhìn mây trắng trên bầu trời, đột nhiên nhớ tới Hùng Nhị đã bay lên thế giới Đại Thiên.

“Mây trắng này không phải là hình dạng Hùng Nhị, nhìn không quen cho lắm.”

Lúc này Từ Nguyệt Tiên xuất hiện trong tiểu viện.

“Sư phụ, ta đã phát hiện hai lối vào thế giới Tiểu Thiên hoàn chỉnh ở khu vực Tiên thành Tiểu Kiếm, chỉ là đã bị phong ấn.”

“Nhìn tiên văn và phong cách phong ấn, có lẽ là thủ đoạn phong ấn của Yêu tộc thời kỳ Thượng Cổ.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói.

“Mấy trăm ngàn năm không bị người ta phát hiện, sao lại dễ dàng bị ngươi phát hiện ra vậy?” Từ Phàm nhìn đồ đệ ngốc của mình nói.

“Vị trí của nó rất kín đáo, thân nằm dưới ngàn mét của một sơn mạch cực lớn, là một con yêu thú trong lồng Vạn Thú của ta lúc đi tìm bảo vật đã tìm thấy.”

“Hơn nữa giữa hai thế giới hoàn chỉnh đó cách nhau rất gần, nơi khác cũng nằm sâu ngàn mét dưới sơn mạch.”

“Có chút thú vị rồi.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Nếu như đổi lại là Độ Kiếp Kỳ thông thường, thông thường sẽ thành thật ở ngay tại chỗ, toàn lực chuẩn bị kiếp lớn sắp đến.

Nhưng đối với Từ Phàm mà nói, kiếp lớn của Độ Kiếp Kỳ đối với hắn chỉ là hoạt động chút gân cốt mà thôi.

“Ta đi xem với ngươi, tránh cho ngươi bị người khác giở trò mà không biết.” Từ Phàm đứng dậy nói.

Một linh châu Đạo khí dẫn hai người họ bay về phía sơn mạch cách hàng vạn dặm.

Điểm cuối thâm sâu mấy ngàn mét phía dưới sơn mạch là cung điện Yêu tộc khổng lồ.

Bên trong cung điện đã phong ấn lối vào của thế giới Tiểu Thiên.

“Hóa ra là vậy, khó trách phong ấn đã cất giấu mấy trăm ngàn năm lại bị bạo lộ.” Từ Phàm nhìn trận pháp phong ấn sờ cằm nói.

“Thời gian trước vi sư độ kiếp, kiếp vân đã bao phủ khắp mảng khu vực này, toàn bộ linh lực khu vực xung quanh đều bị hút đi, nên dẫn đến khí tức của trận pháp phong ấn này bị tiết lộ.”

Từ Phàm vừa giải thích xong, bỗng nhiên sắc mặt thay đổi.

Kiếp thứ hai của Độ Kiếp Kỳ đến rồi.

Chương 724: Từ Phàm thánh mẫu

Lúc này Từ Phàm dẫn theo Từ Nguyệt Tiên truyền tống về Ẩn Linh đảo, rồi một mình lẻ loi đi tới nơi độ lôi kiếp lần đầu tiên.

“Bồ Đào, khoảng thời gian Độ Kiếp Kỳ ngắn nhất được ghi lại trong kho số liệu của ngươi là bao lâu?” Từ Phàm nhìn vân kiếp đang ngưng tụ lại trên bầu trời hỏi.

Trước kia hắn chỉ biết, thời gian Độ Kiếp Kỳ rất ngắn.

Bình thường đều vào khoảng trăm năm.

“Ghi lại ngắn nhất là của Thượng Tôn tôn giả của Hội trưởng lão. Hắn đã vượt ba kiếp không gián đoạn, trực tiếp từ Hợp Thể Kỳ vượt tới Đại Thừa tôn giả, sau đó thành vô địch trong Nhân tộc Tu Tiên giới.” Bồ Đào trả lời.

Từ Phàm nhìn vân kiếp đang ngưng tụ trên không trung, vân kiếp của kiếp thứ hai không giống kiếp của thân xác.

Hiện tại vân kiếp trên bầu trời biến thành màu đen như mực, giống như bị linh khí dồi dào nén lại thành vậy.

Cảm nhận được linh khí khổng lồ từ vân kiếp trên bầu trời kia, Từ Phàm cười.

“Ta còn không hiểu tại sao sau khi trải qua kiếp thứ nhất xong lại không cảm nhận được kiếp tiếp theo.”

“Thì ra là ngươi bắt đầu ngưng tụ lại sau khi xong kiếp thứ nhất, mà hiện tại vừa mới đưa linh khí trở về.”

Từ Phàm cười.

“Linh khí không đủ thì ngươi cứ nói với ta thôi, cũng không phải là nơi này không có.”

Vân kiếp trên bầu trời nghe được sự kiêu ngạo trong lời nói của Từ Phàm, trực tiếp bổ xuống dưới một đạo lôi kiếp được ngưng tụ bằng linh khí tinh thuần.

Linh khí của kiếp thứ hai Độ Kiếp Kỳ cần phải dùng thân thể đón đỡ lấy để đạt được mục đích tinh luyện linh lực trong cơ thể.

“Ầm ầm!”

Một đạo lôi kiếp to như thùng nước đánh từ trên xuống, trực tiếp xuyên qua toàn thân Từ Phàm.

Cả người Từ Phàm run run, cảm giác như bản thân ăn trúng một loại thuốc cực bổ, linh lực trong cơ thể rõ ràng có chút điên cuồng dâng lên.

Lúc này Từ Phàm phát hiện ra mình đã quên mất chuyện quan trọng nhất, đó là khi hắn ở Độ Kiếp Kỳ đã nén linh lực tinh luyện của chính bản thân đến cực hạn rồi. Cho dù thăng cấp đến Độ Kiếp Kỳ, trải qua lôi kiếp xong cũng sẽ tăng lên không bao nhiêu cả.

Cho nên không thể tăng chất lượng lên, chỉ có thể cân nhắc về trình độ số lượng.

Theo cảm nhận của Từ Phàm, lại một đạo lôi kiếp khác bổ xuống tiếp.

Giống như một cái bình nước đầy nước, nhưng lại cưỡng chế rót thêm một ít nước nữa.

Cảm giác của Từ Phàm lại tăng lên.

Sắc mặt hắn có chút khó chịu, hắn muốn giải phóng.

Nhưng hắn phát hiện linh lực trong cơ thể đã bị phong bế, muốn giải phóng cũng chỉ có thể đợi xong lôi kiếp.

Từ Phàm luôn bình tĩnh và ôn hòa lúc này lại muốn chửi má nó.

Cảm giác giống như đã bị nghẹn nước tiểu mà còn bị bắt ép uống nước vậy.

“Lôi kiếp của các ngươi thay đổi để ta đánh cũng có thể nha, cứ chơi một kiểu thế này làm cho ta rất khó chịu đấy.” Từ Phàm nhìn vào không trung và nói.

Ngay lúc Từ Phàm đang khó chịu, đạo lôi kiếp thứ ba lại đánh xuống.

Có thể là do sự thay đổi về lượng dẫn đến sự thay đổi về chất, cũng có thể là Từ Phàm cảm nhận sai.

Dù sao Từ Phàm cảm nhận linh lực trong cơ thể hắn bị nén lại , chất lượng của linh khí cũng được nâng cao hơn một chút.

Khi bị nghẹn nước tiểu cũng không thấy sốt ruột như cảm giác này.

Ngay lúc Từ Phàm đang cảm thấy may mắn, đạo lôi kiếp thứ tư đánh xuống.

Lần này, Từ Phàm có cảm giác được giải phóng, giống như bàng quang được tăng lên, vì thế nên nước tiểu đã không còn là vấn đề nữa.

Đạo lôi kiếp thứ năm đánh xuống.

Bàng quang đầy, Từ Phàm lại bắt đầy cảm thấy khó chịu.

Đạo thứ sáu, chất lượng linh khí trong cơ thể tăng lên, Từ Phàm vẫn rất khó chịu.

Đạo thứ bảy, bàng quang tăng mạnh.

Đạo thứ tám, bàng quang đầy.

Đạo thứ chính, chất lượng linh khí tăng lên.

Sau đó, lôi kiếp chấm dứt.

Từ Phàm nhìn trên không trung, trong lòng cảm thấy rất khó chịu.

Hắn cảm giác như mình bị cởi trần hết ra mà đùa giỡn vậy.

“Cảm giác ngoại trừ việc mình trải qua một đợt lôi kiếp thì không có thứ gì khác tăng lên cả.” Từ Phàm nhìn lên không trung rồi đen mặt nói.

Đối với nguyên nhân linh lực ẩn chứa bên trong, Từ Phàm cũng không phải là quá để bụng.

Bởi vì sau mỗi lần cảnh giới tăng lên, tùy tiện nén tinh luyện một lần là đã chạm tới cực hạn rồi.

Cho nên hiện tại với hắn mà nói, chỉ có chân linh Nguyên Anh mới có khả năng dung nạp linh khí nhiều hơn một chút.

Hai tay Từ Phàm nắm lại hướng về phía trước, một khối linh khí bị nén đến mức tận cùng có đường kính khoảng mười trượng đang từ từ dâng lên và bay về giữa không trung.

Cuối cùng khối linh khí bắt đầu thay đổi ngưng tụ thành một đám mây, hấp thu hơi nước trên bầu trời, từ từ chuyển hóa thành mây đen.

Không bao lâu sau, phạm vi trăm dặm trở lại đều bị mây đen che kín.

Lúc hơi nước ngưng tụ đến mức cuối cùng, dưới bầu trời bắt đầu có linh vũ, làm dịu cả một vùng đất nơi này.

“Cuối cùng cũng thoải mái.”

Dường như đã nghẹn lại mấy giờ cũng đã giải phóng một nửa.

“Nếu linh khí chi kiếp kia đã chấm dứt rồi, hẳn là thần hồn chi kiếp sắp đến rồi nhỉ.” Từ Phàm nói.

Nhưng vào lúc này, hắn cảm giác linh hồn của mình đột nhiên bị kéo vào một không gian kì dị khác.

Trong không gian kì dị, Từ Phàm thấy được một bản thân khác, đó là cái ác ở sâu trong linh hồn hắn đã bị phong ấn lại.

“Tình huống xấu nhất đã xảy ra.” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn đã gặp phải lôi kiếp ác mộng nhất của tất cả tu sĩ Độ Kiếp Kỳ, chân ngã linh hồn chi kiếp.

Muốn vượt qua kiếp này cũng rất đơn giản, đó là phải đánh bại đối diện của bản thân, một kẻ hiểu rõ mình trăm phần trăm, hơn nữa còn thuần túy hơn cả mình. Có thể là hắc ám tàn bạo nhất, cũng có thể là lương thiện nhất.

Lúc này chân ngã linh hồn đối diện Từ Phàm hóa thành Từ Phàm, mặc một thân áo trắng, tao nhã, giống như một quân tử tuấn tú đẹp đẽ đương thời, trong ánh mắt đều là sự thương xót sinh linh.

Nhưng ánh mắt hắn nhìn Từ Phàm thì rất chán ghét.

Giống như Từ Phàm mới là hóa thân của hắc ám.

Hai Từ Phàm đối diện lẫn nhau thật lâu sau, cuối cùng tất cả đều thở dài một hơi.

“Ngươi vốn có thể cứu vớt sự tồn tại của Tu Tiên giới, nhưng ngươi lại lựa chọn cách sống tự tại nhẹ nhàng nhất.”

“Ông trời cho ngươi chuyển thế đến thế giới này đều là có nguyên nhân, mà ngươi lại phụ lòng hắn.” Từ Phàm hóa thân hắc ám mở miệng nói, giống như đang mạnh mẽ lên án một con người nhỏ bé bình thường đang không chịu đóng góp cho thế giới này.

Từ Phàm lại thở dài.

“Người khác đều là phong ấn những mặt đen tối hắc ám, tàn bạo nhất, tham lam nhất.”

“Mà ta là người chỉ có chân thật, lương thiện, đẹp đẽ, thì lại phong ấn mặt thánh mẫu nhất của ta lại, điều đó khiến cho ta trở thành một nhân vật phản diện.”

“Thánh mẫu như ta, sinh linh trong thiên hạ vốn đã có số phận định sẵn, ngươi ngông cuồng can thiệp thì liệu có thể cứu được bao nhiêu người?” Từ Phàm nhìn Từ Phàm thánh mẫu và hỏi.

“Không cần nói cái khác, chỉ riêng Yêu tộc xâm lấn, ít nhất ngươi có thể cứu được cả Tiên thành Lâm Sâm, xây dựng thành lớn, thu nhận dân chúng người phàm để cho bọn họ khỏi bị Yêu tộc làm hại.”

“Nhưng cố tình bởi vì ngươi không làm vậy, khiến cho cả hàng trăm triệu người phàm đã bị Yêu tộc tàn sát hết, mà nguyên nhân ngươi không muốn cứu bọn họ chỉ là một chút cố kỵ kia trong lòng ngươi.”

“Có được thiên phú tuyệt đỉnh của thế gian nhưng không tốt với sinh linh ngoài tộc, ngươi không xứng có được thiên phú như vậy.” Từ Phàm thánh mẫu mặc một thân áo trắng, đứng ở nơi cao của đạo đức nhìn xuống con cá muối Từ Phàm.

Từ Phàm thấy phiên bản thánh mẫu của mình, có chút bất đắc dĩ.

“Ta chỉ làm khi chính mình có thể làm, khi nào ta có năng lực thì ta sẽ cứu lại Tu Tiên giới này.”

“Ta còn muốn nói một câu nữa, đó là kết quả cuối cùng đều chỉ có một, những thứ vô nghĩa phía sau thì bỏ qua đi.”

Tử Phàm nói xong thì biến hóa ra ảo ảnh ngàn tay.

Lập tức tất cả mọi bản lĩnh đều đánh tới thánh mẫu.

Sau khi tiến vào Độ Kiếp Kỳ, Từ Phàm đã nghĩ những tình huống có thể gặp được ở thần hồn chi kiếp.

Trong tất cả các tình huống, thứ Từ Phàm không muốn đối mặt nhất chính là chân ngã thánh mẫu bị phong ấn ở chỗ sâu nhất trong linh hồn.

Hắn cảm giác thứ này còn mạnh hơn cái ác trong lòng hắn gấp trăm gấp ngàn lần, hơn nữa lúc đối mặt còn rất ngột ngạt đuối lí, cảm giác như mình chính là nhân vật phản diện vậy.

Chương 725: Vạn dị tượng

Từ Phàm thánh mẫu nhìn theo hướng Từ Phàm đang xông tới hắn, hùng hồn nói: “Chỉ tiếc là ta không thể thay thế ngươi, ngươi chỉ biết dựa vào việc hút máu trên người Nhân tộc, đúng là con sâu lãng phí tài nguyên.”

Nghe nói như thế, Từ Phàm đầu tiên là nhịn một chút, sau đó vẫn không nhịn được giải thích.

“Sau khi ta thăng cấp thành Đại Thừa tôn giả, có thể trấn áp Yêu tộc, trợ giúp Nhân tộc giành được thắng lợi, ngươi dùng hai chữ con sâu để hình dung ta không phải là quá đáng lắm sao?”

Nói xong một tay của ảo ảnh ngàn tay hóa thành cự chưởng che trời, vỗ xuống Từ Phàm thánh mẫu.

“Làm vậy cũng vô dụng, với tính cách của ngươi chắc chắn sẽ không hoàn toàn diệt sạch Yêu tộc. Sau khi ngươi phi thăng, Yêu tộc sẽ mất bao lâu để quật khởi lại?” Từ Phàm thánh mẫu trực tiếp bước trên không trung, tránh thoát khỏi cự chưởng che trời kia.

“Vậy ngươi nói xem làm sao bây giờ? Đuổi tận giết tuyệt Yêu tộc, không giữ lại một ai sao?” Trong mắt Từ Phàm xuất hiện một tia châm biếm.

“Chẳng lẽ không phải sao? Chỉ có Yêu tộc chết rồi mới là Yêu tộc tốt.” Từ Phàm thánh mẫu nói như lẽ đương nhiên, cuối cùng còn chỉ một ngón tay vào Từ Phàm.

Một chùm tia sáng trực tiếp xuyên qua giữa mi tâm ảo ảnh ngàn tay của Từ Phàm.

Nhưng mà ảo ảnh ngàn tay không biến mất, vẫn bị Từ Phàm điều khiển từ xa.

“Ha ha, cho dù là người hay là yêu, bản tính phức tạp, không có kẻ địch bên ngoài thì chắc chắn cũng vẫn có mâu thuẫn xảy ra bên trong, đến lúc đó sẽ còn gây ra tình cảnh bi thảm hơn cả chiến tranh giữa các chủng tộc, ngươi không biết rõ chuyện đó hay sao?” Giọng nói của Từ Phàm vang lên trong không gian kỳ dị.

“Cho nên người phải trấn thủ Tu Tiên giới trọn đời, chuyện này hẳn là không khó với ngươi, đến khi thống nhất Tu Tiên giới, dùng tài nguyên ở ngoài Tu Tiến giới để thăng cấp xây dựng cho quê hương thứ hai của ngươi.” Từ Phàm thánh mẫu nói xong, trong mắt hiện lên linh quang.

Đúng lúc này, đột nhiên Từ Phàm biết mình đang làm cái gì.

Hắn lại đi tranh luận chuyện này với một thánh mẫu.

“Ta cũng rảnh quá rồi!” Từ Phàm thầm mắng một tiếng, hết sức tập trung đối phó với Từ Phàm thánh mẫu.

Tuy rằng Từ Phàm không đáp trả lại nữa, nhưng Từ Phàm thánh mẫu vẫn còn đang lải nhải.

Vẫn tuyền truyền lý tưởng thánh mẫu kia của hắn, Từ Phàm thật sự không nhịn được phản bác vài câu, cuối cùng cảm thấy quá phiền, bèn tự phong ấn thính giác của mình.

Từ Phàm thánh mẫu lại trực tiếp truyền âm khiến cho hắn không thể không nghe.

“Ngươi làm đến mức này, là ngươi ép ta đó nha.” Hai tay Từ Phàm kết ấn, trên bầu trời xuất hiện một âm hưởng.

Sau đó, bài hát Đôi cánh vô hình phiên bản Đằng đại gia vang lên trong không gian kỳ dị này.

Âm thanh có thể đi vào linh hồn này, không ai cản lại được.

Phải dùng ma pháp đánh bại ma pháp, đây là lý niệm nhất quán của Từ Phàm.

Nghe bài hát này, Từ Phàm thánh mẫu lại có biểu cảm nhíu mày hiếm thấy.

Hắn đánh lui Từ Phàm bằng một chưởng rồi hỏi: “Ngươi không thể đổi bài hát khác sao?”

“Vậy ngươi đừng có cằn nhằn nữa, chúng ta tập trung chiến đấu.” Từ Phàm nhìn Từ Phàm thánh mẫu nói.

Nghe được lời của Từ Phàm, Từ Phàm thánh mẫu nổi giận.

“Lời cảnh cáo như vậy, ngươi nói cũng vô dụng thôi!”

Sau đó âm nhạc không dừng lại, chiến đấu càng thêm cuồng bạo.

Cứ như vậy hai người đánh nhau khoảng ba ngày ba đêm, kiếm đạo, âm dương đạo pháp, đạo pháp ngũ hành, tinh thần nhất đạo, linh hồn nhất đạo…

Trong mọt thời gian dài như vậy mà lại chưa từng dùng lặp lại một phép nào.

Âm nhạc phía trên bầu trời dị thường kia vẫn còn vang lên, Từ Phàm thánh mẫu bất chấp âm nhạc phía trên tiếp tục truyền thụ cho Từ Phàm lý tưởng của hắn.

“Con mẹ nó khi nào thì mới xong?”

Từ Phàm biết, khi hai bên không ai làm gì được ai thì chỉ có thể ở trong này kiên trì chiến đấu.

Hiện tại hy vọng duy nhất chính là hạn chế được thiên kiếp này, không thể nào để hắn phải đối diện với phiên bản thánh mẫu của mình mãi mãi được.

Từ Phàm đang chiến đấu thì đột nhiên cảm giác tinh thần bị đơ ra.

Hắn lập tức bị Từ Phàm thánh mẫu kéo vào bên trong ảo ảnh.

Từ Phàm nhìn thấy ảo cảnh này, hắn cười.

Nếu ảo cảnh này thật sự giữ hắn lại được, vậy hắn vĩnh viễn khó có thể trở mình rồi.

“Ta khuyên ngươi nên câm miệng lại, ảo thuật thật sự là phải để thưởng thức, đây chỉ là trò chơi bóc củ hành thôi.”

“Ngươi đoán hiện tại ta không định vào trong ảo cảnh mà ngươi đã thả ra trong ảo cảnh của ta.” Từ Phàm cười nói.

“Không sao cả.” Từ Phàm thánh mẫu vỗ tay một cái, hai người lại tới không gian kỳ dị.

Cứ như vậy vẫn chiến đấu giằng co một tháng.

Ngay lúc Từ Phàm quyết tâm, muốn chơi với thánh mẫu tới cùng.

Đột nhiên cả không gian kỳ dị bị hỏng, năng lượng có được từ thần hồn chi kiếp không chống nổi.

Sau khi trở lại Tu Tiên giới, Từ Phàm nhìn không trung có chút cảm khái.

“Có đôi khi ngươi nói rằng, ta không nên băn khoăn nhiều như vậy, nhưng ta tình nguyện làm việc dựa theo bản tâm của ta, làm được tới đâu thì tính tới đó.” Từ Phàm không biết những lời này là đang nói với mình hay nói với người khác.

Từ Phàm nói xong lập tức cảm giác một giới hạn trong cơ thể bị mở ra.

Giờ phút này, Từ Phàm trở thành Đại Thừa tôn giả mà hắn đã mong ước từ lâu.

Cũng từ giờ phút này, Tu Tiên giới đã thay đổi thành bộ dạng khác trong mắt hắn.

Một khí thế nghiêm nghị hào hùng, khiến kẻ khác phải thần phục phát ra từ trên người Từ Phàm.

Trên bầu trời lại xuất hiện vạn dị tượng. Tất cả những dị tượng xuất hiện trên bầu trời vào lúc này, không phải là ăn mừng.

Mà là giống nghênh đón chủ nhân của bọn họ trở về hơn.

Dị tượng trên bầu trời cúi đầu xưng thần với Từ Phàm.

Nhạc tiên vang lên trên bầu trời, có thánh thú hạ xuống bên cạnh Từ Phàm, tình nguyện cúi đầu để hắn cưỡi lên.

Có tiên vệ Tiên giới tình nguyện hộ tống cho Từ Phàm.

Cũng có tứ đại thần thú mở đường, chân long, phượng hoàng hộ vệ hai bên.

Tiếng rồng ngâm, phượng hót bên tai không dứt, giống như đang kể về sức mạnh to lớn của Từ Phàm với trời đất.

Trên bầu trời, có dị tượng ngũ hành hóa thành một hoa phục rơi xuống trên người Từ Phàm.

Sấm gió mưa chớp hóa thành mũ áo giáp Thánh thú mặc lên người Từ Phàm, trông thật uy nghiêm.

Khí giới chi đạo hóa thành các loại Tiên khí trong truyền thuyết, rơi xuống trong tay tiên vệ dẫn đường.

Nhạc khí chi đạo hóa thành các loại nhạc khí, thay thế tiên nhạc, soạn ra một khúc sớ tiên văn chi đạo.

Sao Thái Dương và sao Thái Âm cùng xuất hiện trên bầu trời, biến hóa diễn biến ngày đêm của bốn mùa.

Lúc này dị tượng trong không trung đã bao trùm phạm vi mười vạn dặm.

Ngoại trừ Ẩn Linh môn, tất cả tu sĩ đều nhìn thấy dị tượng trên trời, tất cả không nhịn được mà quỳ xuống đất thần phục.

“Sao dị tượng lần này có gì đó không giống với trước kia?”

Ẩn Linh đảo vừa mới nhìn thấy dị tượng hội tụ ở phương hướng Từ Phàm độ kiếp nên hỏi.

“Xem ra sư phụ đã thăng cấp thành Đại Thừa tôn giả rồi, mấy ngày này dị tượng như thế xuất hiện không phải là ăn mừng mà giống như đang thần phục hơn.” Lý Tinh Từ nhìn trên không trung và trả lời, ánh mắt không che giấu được sự sợ hãi lẫn vui mừng.

“Rốt cuộc sư phụ cũng thăng cấp thành Đại Thừa tôn giả rồi, theo lời của sư phụ, hắn xem như vượt ải rồi.” Từ Nguyệt Tiên cười nói, có đôi khi nàng sẽ nghe theo Từ Phàm nói ra một vài câu tương tự.

“Sau này mà gặp phải Tử Ngọc Giao Long kia, chúng ta cũng không cần sợ nữa.” Vương Hướng Trì vừa cười vừa nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân và Tinh cũng đã nhìn thấy dị tượng trên bầu trời.

“Cha, Từ bá bá thật là lợi hại. Sau này chúng ta sẽ học tập bá bá thật tốt, như vậy sau này sẽ có thể ăn ngon uống say tung hoành trong đại thế giới mà không ai dám trêu chọc.” Tinh vừa cười vừa nói, lúc nhìn thấy dị tượng trên bầu trời, trong mắt hắn lại càng không thể tin được.

Chương 726: Đại Thừa

“Ta sớm đã biết là Từ bá bá của ngươi lợi hại.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói.

Chính vào lúc này, trên đỉnh núi chính của Ẩn Linh môn đột nhiên nhiều thêm một cánh cửa không gian vô thực.

Từ Phàm từ phía trong cửa bước ra, đáp xuống chủ phong.

“Ba tháng sau, giảng đạo tại đạo trường chủ phong.” Từ Phàm nói xong bắt đầu bế quan.

Từ Phàm vừa quay trở về phòng tu luyện của mình, trong không gian xuất hiện vô số cơn mưa tiên ngọc.

Vô vàn tiên ngọc, xối xả như vũ bão, hướng về Ẩn Linh môn.

“Tiên ngọc sao băng, là vì sư phụ đã đột phá tới Đại Thừa tôn giả hay sao?”

“Sao mà lại còn nhiều hơn cả lần trước?” Từ Cương nhìn lên bầu trời nói.

“Đây chính là tiên ngọc tin tức của các Tiên môn lớn đều muốn chiêu mộ chủ nhân về đầu quân đó, quy mô nhường này, trong số liệu được lưu trữ, chỉ có một mình Thượng Tôn là từng được vậy.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên, ngữ khí vô cùng tự hào.

“Lần này xem ra còn nhiều hơn cả lần trước không hề ít, không biết bên trong có tông môn nào lợi hại hay không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Chính vào lúc trận mưa tiên ngọc đó sắp đáp xuống Ẩn Linh đảo, một bàn tay che trời xuất hiện, lấy đi toàn bộ tiên ngọc.

“So với trước đây bây giờ sư phụ càng lợi hại hơn rồi, không biết có thể học được thần thông mới hay không.” Từ Cương kỳ vọng nói.

“Đợi sư phụ đi ra ngoài là biết thôi.” Lý Tinh Từ có chút chờ mong đợt giảng đạo ba tháng sau.

Lúc này, trong thành Tứ Tướng trấn thủ Truyền tống trận vượt giới, Tử Ngọc Giao Long đang nằm bò trên một chiếc bệ cao, có chút cô đơn nhìn về phía tinh không đằng xa.

“Tử Ngọc đại nhân!”

Một nữ tử thân sau có chín chiếc đuôi đứng cách Tử Ngọc Giao Long không xa.

“Có chuyện gì mau nói, ta rất là không thích bộ dạng của Nhân tộc các ngươi đây.” Tử Ngọc Giao Long ngay cả mặt cũng không thèm quay lại mà lạnh lùng nói.

“Biết được đại nhân tâm sự phiền muộn, cho nên đặc biệt tới kể cho đại nhân một tin tức giải tỏa áp ức.” Nữ tử chín đuôi dịu dàng nói.

“Nói.” Tử Ngọc Giao Long nổi lên chút hứng thú.

“Ở một châu nhỏ xa xôi của Nhân tộc, xuất hiện một tu sĩ Độ Kiếp Kỳ nghịch thiên, phạm vi của kiếp vân lớn khoảng mười vạn dặm.”

“Đây ắt là thiên tài của Nhân tộc, nếu như đại nhân nhàm chán, có thể đi thư giãn một chút.”

Lời của nữ tử chín đuôi hiển nhiên khiến cho Tử Ngọc Giao Long nảy sinh hứng thú.

Ở Yêu tộc, phương thức giải tỏa áp lực tốt nhất chính là hành hạ Nhân tộc đến chết, trong đó nếu như hành giết được thiên tài của Nhân tộc, đó liền là cách giải tỏa trong giải tỏa.

“Nói vị trí.”

“Nhân giới, Thiên Tây Châu, Tiên thành Tiểu Kiếm.” Nữ tử chín đuôi mở miệng nói.

Nàng vừa nhận được thông tin này, đã bắt đầu cực kỳ xem trọng, vì để không xảy ra bất kỳ sai sót nào cho nên nàng tới tìm Tử Ngọc Giao Long ra tay.

Một là để hoàn thành nhiệm vụ, hai là vì để cho vị chiến lực đỉnh cao của Yêu tộc này thư giãn tâm trạng một chút.

“Cái này có thể có đấy.” Tử Ngọc Giao Long hài lòng gật đầu, ngay sau đó thân rồng vọt đi lao vào bên trong không gian loạn lạc.

Ẩn Linh đảo, Từ Phàm lúc này đang bế quan cũng nhận được tin tức của Hội trưởng lão.

Muốn Từ Phàm nắm bắt thời gian dời tông môn tới tổng bộ Hội trưởng lão, nếu không sẽ phải đối mặt với sự truy giết của Yêu tộc.

Từ Phàm viết trả lời lại qua loa rằng không sao, rồi bắt đầu bế quan tiêu hóa chiến lực tăng trưởng lên Đại Thừa Kỳ.

Kể từ sau khi Từ Phàm trở thành Đại Thừa tôn giả, trong mắt của hắn Tu Tiên giới này trở nên không còn bất kỳ độ khó nào, chỉ cần qua khoảng thời gian tầm vài chục năm tới trăm năm, hắn dám xưng là vô địch tại giới này.

Đối với việc Yêu tộc qua đây gây sự, vậy quả thực là tự đi tìm đường chết.

Phòng tu luyện, vô số kinh văn đại đạo đang trôi nổi xung quanh người Từ Phàm

kinh văn đại đạo nọ giống như con cá, tự do thoải mái lượn lờ xung quanh Từ Phàm

Chính vào lúc này, Từ Phàm thoải mái mở mắt ra, trong ánh mắt ẩn chứa vạn đạo vạn vật ấy xuất hiện một tia dị thường.

Hắn nhìn lên bầu trời, lờ mờ nhìn thấy được một vài đôi mắt đang chú ý vào hắn.

Toàn bộ chủ nhân của những đôi mắt này đều đến từ bên ngoài Tu Tiên giới.

“Ngại quá, ta không quen bị nhiều người nhìn chòng chọc vào mình như vậy.” Từ Phàm bắn ra một đại đạo kinh, dung hòa vào trong đại trận thủ hộ của Ẩn Linh đảo.

Vào lúc này, bên ngoài Tu Tiên giới, trên mặt những tiên nhân trên người mặc đạo phục, xung quanh tiên quang như dòng nước chảy toàn bộ đều lộ ra thần sắc chấn động.

“Vừa tiến vào Đại Thừa Kỳ mà đã có thể ngăn chặn chúng ta lại, tên tiểu bối này quả thực không hề đơn giản!” một Đạo nhân bụ bẫm cười ha ha nói

“Không đơn giản là đúng rồi, bằng không chúng ta cũng sẽ gặp nhau ở đây.” một có thân hình vạm vỡ nói.

“Các người có phát hiện ra không, kiểu thiên tài này vậy mà lại không phải là người thiên mệnh của giới này, liệu có khả năng là đại năng chuyển thế không?” một đạo nhân nói ra nghi hoặc của mình.

“Đại năng chuyển thế hay vừa sinh đã giỏi cũng được, chỉ cần gia nhập chúng ta, những thứ này đều không thành vấn đề.” Bởi vì một nữ tử áo đỏ xinh đẹp tuyệt trần cười nói, mấy người còn lại mắt liền trợn trắng.

“Thiên Hương cung các người qua đây góp vui làm gì, chẳng lẽ muốn phá lệ chiêu mộ nam đệ tử rồi ư?” Đạo nhân mập mạp nọ nói.

“Quy tắc của bọn ta là không thể phá, các người muốn chiêu dụ bọn họ vào trong Tiên môn, còn ta muốn tuyển chồng cho đệ tử của ta, hai phương diện này vốn dĩ không chung đụng nhau.” Đôi mắt đẹp của nữ tử áo đỏ liếc nhìn về chúng tiên trong tinh không nói.

“Chuyện này có gì khác biệt ư? Thiên Hương cung các người những năm nay đã hơi quá đáng rồi đó, vốn dĩ tưởng rằng các người đã nghĩ thoáng rồi, không hạn chế việc sắc dục của các đệ tử dưới trướng, nhưng ngàn vạn lần không ngờ tới Thiên Hương cung các người lại muốn đào cả tổ phần của chúng ta.”

“Bao nhiêu đệ tử thiên tài yêu nghiệt của chúng ta đều bị các người đào khoét đi mất.” Vị thân hình vạm vỡ nọ hậm hực nói, hắn sớm đã thấy khó chịu với vị sứ giả của Thiên Hương cung này rồi.

“Các ngươi nói như vậy thì oan uổng cho nô gia quá, những vị đệ tử thiên tài kia của các ngươi không phải là đã quay về rồi hay sao? Bọn ta cũng không hề hạn chế tự do của bọn họ.” Nữ tử tươi cười nói.

Mấy vị Chân Tiên xung quanh nữ tử nọ đều trợn trừng mắt.

“Không nói chuyện này nữa, tiểu yêu nghiệt mà chúng ta muốn chiêu mộ này dường như có chút phiền phức, có cần nhắc nhở một tiếng không?” Trong ánh mắt của nữ tử ẩn chứa ánh sáng huyền ảo, quét qua một lượt khu vực Ẩn Linh đảo cư ngụ nói.

“Đừng lo chuyện bao đồng, ý chí thiên đạo hai giới này đang vào lúc hỗn loạn, ngươi tự ý nhúng tay vào chuyện này, cẩn thận lợi bất cập hại.” Một Chân Tiên nhắc nhở nói.

Chính vào lúc này, một luồng khí tức đột nhiên quét qua chúng tiên nhân.

Sắc mặt chúng Chân Tiên hơi thay đổi, ngay sau đó nhìn nhau một cái, tự mình biến mất trong hư không.

Không lâu sau, một con Kim Sí Đại Bàng cánh dang rộng ngàn vạn dặm từ bên cạnh Tu Tiên giới bay qua.

Vốn dĩ Kim Sí Đại Bàng kia đối với thế giới Trung Thiên này cũng không để ý lắm, nhưng hắn cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc từ trong thế giới Trung Thiên này.

Đôi cánh khổng lồ vẫy lên, bắn một Tiên quang cắm vào trong thế giới Trung Thiên, ngay sau đó dang cánh bay đi.

Thấm thoắt thoi đưa, thời gian ba tháng đã qua.

Vào ngày này, Từ Phàm bước ra từ trong phòng tu luyện

Toàn bộ người và Yêu tộc trên Ẩn Linh đảo đều đã đi vào trong Đạo Trường lớn nhất ở đỉnh núi chính.

“Chúc mừng Đại trưởng lão đã tiến vào Đại Thừa Kỳ.”

Toàn bộ người và chúng yêu chúc mừng nói.

Từ Phàm cũng cười lên, ngầm than thở đúng là không dễ dàng gì.

Bao nhiêu năm nay, xét về tài nguyên của hắn mà nói, đạt tới Đại Thừa Kỳ vốn dĩ là chuyện mà đáng lẽ ra phải nên thuận buồm xuôi gió.

Kết quả lại cứ bởi vì sự hạn chế này, khiến cho mọi thứ khó khăn như vậy.

Nhưng may thay kết quả vẫn là tốt đẹp.

“Bắt đầu giảng đạo.”

Từng đóa hoa sen vàng trên bầu trời đạo trường nở rộ, từng kinh văn đại đạo trôi nổi phía trên đạo trường.

Từ Phàm sử dụng uy lực tối cao kéo tất cả mọi người vào bên trong huyễn cảnh ngộ đạo.

Chương 727: Tử Ngọc Giao Long

Ngộ đạo trong ảo cảnh, khung cảnh mà mỗi người nhìn thấy là không giống nhau.

Bọn họ dường như đã được trông thấy nơi sâu thẳm nhất của linh hồn mình thông qua thế giới này.

Toàn bộ người và yêu đều lộ ra vẻ mặt đắm chìm, giống như được trông thấy căn nguyên của đại đạo vậy.

Từ Phàm trông thấy vẻ mặt say mê của chúng đệ tử và Yêu tộc, hài lòng gật đầu.

“Cho dù có là gỗ mục hay gì, chỉ cần dùng tâm gọt giũa thì đều có thể coi được.” Từ Phàm cười nói.

Chính vào lúc này tiếng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Tử Ngọc Giao Long đã đi tới khu vực Tiên thành Tiểu Kiếm, đang lao về phương hướng của Ẩn Linh đảo.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

“Không khoa học nha, Tử Ngọc Giao Long tại sao lại tìm qua đây, những dấu vết kia đều đã được lau chùi rất hoàn hảo mà.” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Vào lúc này hắn hướng lên nhìn bầu trời, đột nhiên mới tỉnh ngộ ra.

“Có lẽ là do kiếp vân đã để lộ ra vị trí của ta, nhưng cũng không nên liên tưởng tới ta chứ.”

Từ Phàm vẫn còn có chút không hiểu, có điều tất cả những điều này đều đã không quan trọng nữa rồi.

Giờ đây Tử Ngọc Giao Long đối với hắn đã không có gì đáng lo.

Tuy rằng chiến lực của hắn hiện giờ chưa đạt tới Đại Thừa Kỳ đỉnh phong, nhưng đánh một trận ngang tay với Tử Ngọc Giao Long cũng không thành vấn đề.

“Để ta thử đi gặp hắn coi, không bàn chém giết, ít nhất cũng phải xé được vài cái vảy xuống rồi nói.” Từ Phàm nheo mắt nói.

Một chiếc Kiếm Giáp từ trong bảo khố của Ẩn Linh đảo bay ra, đáp vào trong chiếc nhẫn không gian của Từ Phàm.

Cánh cửa truyền tống hư không được mở ra, Từ Phàm bước một bước, liền xuất hiện ngay nơi cách Tử Ngọc Giao Long không xa.

Cánh cửa truyền tống hư không này là do thần thông thuấn di không gian của Từ Phàm tạo ra.

Bởi vì hắn cảm thấy trực tiếp biến mất hoặc là thông qua Truyền tống trận, phương thức này không có đẳng cấp một chút nào.

“Tôn giả của Nhân tộc?” Tử Ngọc Giao Long bỗng nhiên dừng lại nhìn một chút Từ Phàm ở phía xa nói.

Có điều chốc lát sau khi hắn cảm nhận được khí tức của Từ Phàm mới bắt đầu có phản ứng lại.

“Ngươi là Luyện Khí Đại Tông Sư của Nhân tộc!!!”

“Ha ha ha, quả thực lúc tìm thì mãi không thấy giờ không tốn chút sức nào cũng có thể tìm ra.” Tử Ngọc Giao Long bắt đầu kích động lên.

Giống như cuối cùng cũng bắt được con muỗi mà cả đêm chích cho mình bốn năm cái cục vậy.

“Nghĩ thông, muốn nương nhờ Yêu tộc chúng ta sao, nhưng ta nói cho ngươi biết, muộn rồi!!!”

“Cho dù ngươi thành tâm muốn nương nhờ Yêu tộc, ta cũng phải lột da róc thịt rút xương của ngươi, dùng chân linh của ngươi thắp hồn đăng một vạn năm.” Tử Ngọc Giao Long gào rống, uất ức và phẫn nộ trong lòng đã đến mức độ tuôn trào.

long trảo khổng lồ trên trời bắt lấy Từ Phàm, Tử Ngọc Giao Long đã cực nóng lòng muốn tiến hành dịch vụ bao trọn gói cào da róc thịt rút xương đốt linh hồn cho Từ Phàm.

“Cá chạch nhỏ, cũng không nghĩ xem tại sao ta lại xuất hiện trước mặt ngươi.”

“Trước đây ngay cả một chiêu của ta ngươi cũng không chạm vào được đấy.” Từ Phàm cười nói, ánh mắt của hắn đang đánh giá tên Tử Ngọc Giao Long này, trong lòng đang nghĩ xem lát nữa cắt miếng thịt nào đem về.

“Không quan trọng, dù sao hôm nay ngươi cũng chạy không thoát đâu.” Tử Ngọc Giao Long dùng uy năng tối ưu của toàn thân phong tỏa khu vực này, phòng ngừa Từ Phàm chạy trốn hoặc có người tới cứu hắn.

Tử Ngọc Giao Long biến ra Pháp Tướng vạn trượng huyền ảo, phi về hướng Từ Phàm như muốn nuốt chửng.

Lần này hắn liều mình dùng toàn lực, chính là vì để tóm được tên Đại Tông Sư Nhân tộc này vào trong tay, báo món thù lừa gạt và lăng nhục trước đây.

Một thanh kiếm thông thiên hiện ra ngay sau Từ Phàm, rồi lại có thêm vô số thanh linh kiếm trôi nổi xung quanh mình Từ Phàm.

Không lâu sau một con Kiếm Long vạn trượng thành hình, tiến hành một trận chiến đấu trên không cùng Pháp Tướng chân thân mà Tử Ngọc Giao Long huyễn hóa.

Hai bên vừa tiếp xúc, Tử Ngọc Giao Long liền bị long trảo mà Kiếm Long kia ngưng tụ lại xé đi một miếng vẩy rồng màu tím.

“Ngaoooo ~”

Kiếm Long vỡ nát, ngay sau đó liền thành hình lần nữa, so với ban nãy càng trở nên rắn chắc hơn.

“Luyện Khí Đại Tông Sư Nhân tộc, không ngờ ngươi còn là Vô Địch tôn giả của Nhân tộc!” Vẻ mặt của Tử Ngọc Giao Long bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Cảm thấy bản thân mình sinh ra ảo giác, sự tiếp xúc vừa rồi khiến hắn ta có một loại cảm giác sức mạnh ngang nhau.

Nhưng miếng vảy rồng đó đã xuất hiện trên tay Từ Phàm, chứng minh mọi chuyện ban nãy đều là sự thật đã xảy ra.

“Vừa tấn cấp chưa lâu, trông thấy ngươi qua đây liền muốn đánh cho ngươi một trận, kiểm tra thử sức mạnh chiến đấu của ta thì thế nào?” Từ Phàm né ở đằng sau thân mình Kiếm Long nhàn nhã nói.

Cuối cùng Từ Phàm lại nhìn vào miếng vẩy rồng màu tím lớn tựa như thân hình hắn ở trong tay.

“Cá chạch nhỏ, ta nói ngươi này, miếng vẩy màu tím của ngươi đây chất lượng thượng thừa, chỉ cần cho ta mười miếng là ta có thể luyện chế được một món Đạo khí phòng ngự thượng phẩm đấy.” Từ

Phàm cười nói.

“Nhân tộc, đã bao nhiêu năm không có người nào dám sỉ nhục ta như vậy rồi, có gì muốn nói thì tranh thủ mà nói.”

“Ngươi càng nói nhiều, sau khi ta bắt được ngươi, càng hành hạ ngươi bao nhiêu càng sung sướng bấy nhiêu.”

Trong đầu của Tử Ngọc Kim Long đã hiện ra một hệ thống hình phạt dành cho tu sĩ Nhân tộc, mỗi một cái đều tàn nhẫn vô đối, không một chút nhân đạo.

“Ồ, thế ư, vậy thì để xem thử ngươi có cái bản lĩnh bắt ta đem đi hay không.” Từ Phàm cười nói.

Hắn vừa hua tay, có năm viên linh châu nhập thể đi lên trên thân kiếm trận Thương Long

Một phút chốc, chứng kiến Thương Long hóa thành năm loại sắc màu, thân có ngũ hành thiên uy

“Tới đi, cho ta xem thử ngươi có thể chống đỡ được bao nhiêu lâu.” Tử Ngọc Giao Long tàn nhẫn nói.

Vạn trượng pháp tượng kim thân song song với bầu trời kia, hướng về Từ Phàm mà lao tới.

Thần niệm của Tử Ngọc Giao Long khóa chặt Từ Phàm, chuẩn bị tùy mọi lúc xuyên qua không gian phong ấn lại Từ Phàm.

Tay của Từ Phàm kết lại pháp ấn, trực tiếp sử dụng thần thông vô thượng phong tỏa không gian bên cạnh.

Một chiếc vạc khổng lồ do thần thông ngưng tụ lại chèn ép trong không trung, phong tỏa toàn bộ không gian.

khối ma thuật không gian lại bị Từ Phàm khảm nạm ở trong miệng thú chính diện của chiếc vạc khổng lồ.

“Đại Tông Sư Nhân tộc, ta đã hiểu rồi, thì ra ngươi chính là một yêu nghiệt Nhân tộc đó, vừa mới tiến vào Đại Thừa Kỳ, ngươi đã có chiến lực nhường này, xem ra giữ lại ngươi là không thể nào.” Tiếng rồng trầm vang khắp toàn bộ khu vực này.

Uy năng của Pháp Tướng Kim Thân mà Tử Ngọc Giao Long triệu hoán ra lại tăng thêm hai phần, đánh đến nỗi ngũ sắc kiếm chỉ thương long liên tiếp rút lui.

Xoẹt.

Lại thêm một miếng vảy rồng bị kiếm trận Thương Long xé toạc xuống, Tử Ngọc Giao Long cũng nhân cơ hội đánh tan kiếm trận Thương Long.

Linh kiếm ngập tràn trôi nổi trên bầu trời.

“Được lắm, chúng ta tiếp tục!”

Biết là giọng nói của Từ Phàm vang lên, kiếm trận Thương Long một lần nữa tái hợp, lại bắt đầu không chiến với Pháp Tướng Kim Thân của tên Tử Ngọc Giao Long đó.

Kiếm trận Thương Long như một người chơi ý chí kiên cường ải thách đấu, hết lần này tới lần khác bị đánh bại, lại hết lần này tới lần khác phục sinh xông vào cửa ải.

Biến hóa duy nhất chính là vảy rồng của Tử Ngọc Giao Long trong tay Từ Phàm mỗi lúc một nhiều thêm.

Mà trong mắt Tử Ngọc Giao Long càng lúc càng thêm chấn động, trong miệng vẫn còn luôn lẩm bẩm những lời như không thể nào.

Thậm chí Pháp Tướng Kim Thân của hắn cũng bắt đầu mệt mỏi rã rời.

“Đã hai mươi miếng rồi, còn thiếu tám mươi miếng nữa, cá chạch nhỏ, là tự ngươi cho ta hay là ta tự mình lấy?” Từ Phàm cười nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Tử Ngọc Giao Long phát điên.

“Tử Viêm Diệu Thiên!”

Trong khoảnh khắc, Pháp Tướng Kim Thân của Tử Ngọc Giao Long phun trào

Vô số ngọn lửa màu tím đốt cháy từng tấc không gian.

Từ Phàm đã lấp vào trong lớp giữa không gian sớm một bước, nhàn rỗi coi một màn này.

Còn về kiếm trận Thương Long, sớm đã bị Từ Phàm biến thành con số không thu vào trong chiếc nhẫn không gian.

Kết quả không ngờ rằng, ngọn lửa màu tím ấy men theo khí tức của Từ Phàm mà đốt vào tận trong khe nứt của không gian.

Chương 728: Tháo chạy

Từ Phàm búng một ngón tay, ngọn lửa màu tím đó lại theo kheo nứt của một không gian khác mà luồn vào bên trong.

“Phương thức khóa chặt mục tiêu thấp kém như vậy được thiên tài trong yêu giới như ngươi sử dụng quả thật có chút mất mặt Yêu tộc của các ngươi đấy.”

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Tử Ngọc Giao Long cười lên.

“Thần thông bản mệnh của ta, ngươi tưởng rằng có thể dễ dàng tránh đi như vậy hay sao?”

Vào lúc này, khu vực bị Tử Ngọc Giao Long phong tỏa này, toàn bộ không gian đều đã bị đập nát, một người một rồng chỉ có thể đối chiến với nhau trong kheo nứt không gian này.

Một đốm lửa nhỏ từ trong tim của Từ Phàm xuất hiện, cuối cùng càng đốt càng thêm rực cháy, sau đó lan rộng ra toàn thân Từ Phàm.

Cho tới sau khi Từ Phàm kiệt sức, một Từ Phàm khác lại bước ra từ trong hư không.

“Có vẻ như ngươi có chút hiểu lầm về sự thấp kém mà ta nói.”

Từ Phàm một tay hướng lên phía trên nhẹ kéo, một đóa hoa sen màu tím nở ra trong tay Từ Phàm.

Trong chốc lát cả khu vực này phảng phất như sống lại, Từ Phàm và Tử Ngọc Giao Long xuất hiện tại một mảnh đất toàn tiếng chim hót và hoa tươi.

Tử Ngọc Giao Long vào lúc này kinh hoàng phát hiện toàn bộ sức mạnh của hắn đều đã bị phong ấn.

“Thần thông quy phàm hư giới này của ta thế nào.” Từ Phàm cười nói.

Hắn đi tới trước mặt Tử Ngọc Giao Long bị phong ấn, dùng lực lôi xuống, một chiếc vảy rồng màu tím xuất hiện trong tay của Từ Phàm.

“Đại Tông Sư Nhân tộc, ta thừa nhận lần này đã khinh thường ngươi, lần sau gặp lại ngươi, ta nhất định sẽ dùng toàn lực ứng phó.” Tử Ngọc Giao Long nói xong liền biến tăm mất dạng.

Từ Phàm cũng quay trở về không gian thực, lúc này không gian vốn dĩ bị phá vỡ đã được khôi phục lại, ngoại trừ đống hoang tàn dưới đất, giống như chưa hề phát sinh ra bất kỳ một sự việc gì.

“Ta đã nói làm sao mà lại yếu như vậy, thì ra là chân thân không có tới, chuyện này cũng khá thú vị rồi đấy.”

“Xem ra cá chạch nhỏ còn mạnh hơn so với ta tưởng một chút.” Từ Phàm nói rồi xuyên qua cửa truyền tống hư không, quay trở về Ẩn Linh đảo.

Lúc này người và yêu ở trên chủ phong vẫn còn ở trong ngộ đạo, không có bất kỳ ai tỉnh lại.

Biểu cảm trên gương mặt vẫn y nguyên như lúc Từ Phàm rời đi, vẻ mặt đắm chìm.

“Dùng sức hơi quá tay một chút, nhanh nhất cũng phải một năm mới tỉnh lại được.”

“Bồ Đào, bảo đảm linh khí của nơi này được đầy đủ, mở bản nguyên ngũ hành Linh Khí thuận tiện thêm một chút khí Tiên Linh.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Trong không gian dưới mặt đất, phân thân số một và số hai oán niệm nhìn Từ Phàm.

“Mười năm biến thành hai tháng, bản thể này có thể làm người được hay không vậy?”

“Sau khi ngươi tiến vào Đại Thừa Kỳ, bản thân ngươi tự sử dụng hết bản nguyên là được rồi, tại sao còn phân chia cho chúng ta?” Phân thân số hai bực tức nói.

“Hắn chính là không muốn trông thấy chúng ta nhàn rỗi, quãng thời gian chúng ta không có mặt, cơn nghiện của tên bản thể lột da này lại lên rồi.”

“Đây không phải là ta muốn cho các ngươi khôi phục nhanh hơn hay sao? Lòng tốt lại bị biến thành lòng lang dạ thú.” Từ Phàm đảo mắt.

“Cái rắm, ngươi đây là muốn chúng ta nhanh chóng lao động thì có.” Phân thân số hai nói.

“Lao động không phải là việc nên làm hay sao? Bất luận là gì thì con người khi sinh ra sẽ đều phải có sứ mệnh cả.” Từ Phàm làm như lẽ dĩ nhiên nói.

“Cho nên sứ mệnh của bọn ta là lao động?”

“Đương nhiên không phải, sứ mệnh của các ngươi là lĩnh hội luyện khí đại đạo, biến ra Tiên khí lợi hại nhất thế giới Đại Thiên.” Từ Phàm dõng dạc hùng hồn nói, ý đồ lấy lời ngon tiếng ngọt dụ dỗ bọn họ.

Phân thân số một số hai đồng thời đảo mắt, biểu thị chẳng thèm ngó ngàng gì tới Từ Phàm.

“Nói đùa với các ngươi thôi, ta đã tiến vào Đại Thừa Kỳ rồi, cũng coi như đã qua cửa ải ở Tu Tiên giới này, chỉ cần tu luyện thêm một phen nữa, liền vô địch ở giới này.”

“Nhiệm vụ quan trọng nhất của các ngươi chính là trước lúc chúng ta phi thăng, luyện chế hoàn toàn một bộ Tiên khí từ trong ra ngoài cho Ẩn Linh đảo.” Từ Phàm cười nói.

Thực tình mà nói phân thân số một số hai đã theo hắn bao năm, tuy nói là bình thường chung sống lâu sẽ dễ xảy ra cãi vã, nhưng bọn họ trước giờ chưa từng lười biếng, làm việc vừa nghiêm túc vừa hoàn hảo.

Từ Phàm tìm bọn họ qua kiếm chuyện, chỉ là hoài niệm một chút cảm giác lúc thuở ban sơ, cũng không có nhiều lời muốn giao cho bọn họ.

“Nói vậy mới là nói chứ?” Phân thân số một gật đầu.

“Nhưng mà bản thể ngươi đã tiến vào Đại Thừa Kỳ rồi, nghĩ thế nào thì cũng phải có vài bộ Tiên khí giữ thể diện chứ, bộ Tiên khí cơ bản nhất kia đã không còn xứng với sức mạnh của ngươi nữa rồi.”

“Khoảng thời gian này ngươi thu thập thêm nhiều linh khoáng phẩm chất cao cấp bậc Tiên khí một chút, ta giúp ngươi làm bài bộ.” Phân thân số hai nói.

“Đã hiểu rồi, ta sẽ bảo Bàng Phúc đi tìm loại linh khoáng này.” Từ Phàm cười nói.

Đối với phân thân số một số hai, hai cái tên lừa ưa nịnh này, Từ Phàm vẫn rất giỏi thu phục.

…

Trong Tiên thành Tiểu Kiếm, Từ Phàm đang bước đi trên con phố phồn hoa nhất trong Tiên thành.

Giống như người thành phố bỗng dưng bước vào chợ phiên của vùng nông thôn, việc này khiến cho Từ Phàm cảm thấy vô cùng là mới mẻ.

Trông thấy một tu sĩ Luyện Khí kỳ, vì một thanh Linh Thiết kiếm chất lượng tốt một chút mà cò kè cả một buổi sáng với chưởng quầy.

“Chưởng quầy một trăm mươi linh thạch thật sự không được sao?” Vị tu sĩ trẻ tuổi Luyện Khí kỳ nọ khẩn cầu nói, sắc mặt cực kỳ chân thành, phảng phất như cả cuộc đời thiếu mỗi một thanh Linh Thiết kiếm, mà hắn lại chỉ có đúng một trăm năm mươi linh thạch vậy.

Chưởng quầy kia hiển nhiên là bị chọc tức, lấy thanh linh kiếm pháp khí đó ra.

“Pháp khí linh kiếm này ta tặng cho ngươi, nhưng ngươi nhất định phải nói rõ cho ta, ngươi lấy đâu ra dũng khí mà mặc cả thanh linh kiếm có giá gốc là một ngàn linh thạch xuống còn một trăm năm mươi linh thạch.” Chưởng quầy phẫn nộ nói.

“Bởi vì thực lực của ta chỉ cho phép ta lấy được ngần ấy.”

“Hơn nữa bắt đầu từ ánh mắt đầu tiên khi ta nhìn thấy thanh linh kiếm này, ta đã biết rằng cuộc đời ta không thể thiếu đi nó.” Vị tu sĩ trẻ tuổi Luyện Khí kỳ kia lấy tay đặt lên thanh Linh Thiết kiếm muốn lấy nó đi mất. Chưởng quầy liền lấy tay giữ lấy thanh Linh Thiết kiếm.

“Chưởng quầy, đã nói là tặng cho ta mà.” Thiếu niên tu sĩ Luyện Khí kỳ nói, tựa như thanh Linh Thiết kiếm này giờ đã là của hắn vậy.

“Làm gì có thứ gì lại đi tặng không, trước tiên ngươi đồng ý với ta một điều kiện, sau khi hoàn thành xong sẽ tặng cho ngươi.” Chưởng quầy nói.

“Chưởng quầy ngươi nói đi, núi đao biển lửa, rãnh sâu vực thẳm, ngươi dám nói ta liền dám làm.” Tu sĩ thiếu niên làm ra vẻ anh dũng nói.

Chưởng quầy chỉ vào thương hội ở đối diện nói: “Thương hội đối diện có một chiếc hồ lô nạp linh, giá bán là năm ngàn linh thạch, đi mặc cả cho ta, sau khi mặc cả xuống bảy trăm năm mươi linh thạch, thanh linh kiếm này của ta tặng cho ngươi.”

“Chưởng quầy, ngươi đây không phải là đang làm khó người ta hay sao?”

“Kẻ ngu mới đi làm vụ mua bán này.” Tu sĩ thiếu niên Luyện Khí kỳ nói.

Chưởng quầy nhìn tu sĩ thiếu niên Luyện Khí kỳ này, ánh mắt càng lúc càng thêm lạnh lùng, từng tia sát khí không khống chế được mà tản phát ra ngoài.

Lúc này tên tu sĩ thiếu niên Luyện Khí kỳ kia mới cảm thấy không đúng, vội vàng nói: “Chưởng quầy, ta đột nhiên nhớ ra là có việc, ngày mai lại tới.”

Tu sĩ thiếu niên Luyện Khí kỳ nhanh như chớp chạy ra khỏi thương hội.

Vào lúc này chưởng quầy thương hội mới chú ý tới Từ Phàm.

“Tiền bối, ngươi muốn mua thứ gì?” Chưởng quầy nói.

“Lấy cho ta những pháp bảo đặc biệt nhất chỗ này của các ngươi.” Từ Phàm cười rồi tùy tiện nói.

Xem một vở kịch lâu như vậy, không mua ít đồ quả thực là áy náy.

Cuối cùng Từ Phàm đã mua được vài món pháp bảo cũng không biết là có công dụng gì, tiếp tục đi lang thang trên con phố phồn hoa này.

Chương 729: Tiên khí phẩm chất cao

Hai năm trôi qua, người và yêu trong đạo trường của chủ phong lục đục tỉnh dậy.

Người đã tỉnh dậy tuy rằng trên phương diện cảnh giới vẫn chưa có tiến bộ, nhưng khí chất trên người càng mang theo đạo vận tiên linh.

Hàn Phi Vũ tỉnh lại, quanh người có ảo ảnh của kiếm trận hóa thành hình ngay sau đó quay trở vào bên trong thân thể của hắn.

Trong mắt có kiếm đạo huyền ảo lưu động, rất nhiều chỗ trước đây không hiểu rõ hiện nay đều trở nên thấu đáo cặn kẽ.

Hàn Phi Vũ cảm thấy đạo Kiếm Trận của bản thân mình lại tăng thêm một cảnh giới.

Thế nhưng hắn ta quay đầu lại nhìn một cái, mới phát hiện ra đa số sư huynh sư đệ vẫn chưa tỉnh lại, niềm vui sướng vì cảnh giới đã tiến bộ kia hơi nhạt đi một chút.

Việc giống như là ngộ đạo này, tuy rằng có liên quan tới ngộ tính, nhưng khi tiến vào trong đạo ngộ, đương nhiên là thời gian càng dài thì càng tốt.

“Nếu như cứ mãi ở trong tông môn, việc này so với không có ngộ đạo thì khác gì nhau.”

Hàn Phi Vũ lúc rời đi hiện ra một suy nghĩ này.

“Phi Vũ, ngươi tới tiểu viện của ta một chuyến.” Giọng nói của Từ Phàm vang lên bên tai Hàn Phi Vũ.

Trong tiểu viện, Từ Phàm đang tự do nhàn nhã phơi nắng.

“Sư tổ.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói.

“Kêu ngươi đến cũng không có việc gì khác, chỉ là muốn hỏi ngươi thử xem trong tay ngươi có linh khoáng cấp bậc Tiên khí phẩm chất cao nào hay không.”

“Ngươi vận khí dồi dào, có rất nhiều đồ vật, sư tổ đều không so được với ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Hàn Phi Vũ nghệt người, đây lại còn là Từ Phàm chủ động xin đồ từ chỗ hắn.

“Đương nhiên sư tổ cũng không lấy không của ngươi, đổi cho ngươi thành tích phân cống hiến.”

“linh khoáng cấp bậc Tiên khí mà tông môn thu thập được toàn bộ đều là cơ bản, luyện chế thì cũng chỉ có thể luyện ra những Tiên khí cơ bản nhất mà thôi.”

“Như vậy thì làm sao có thể xứng với thân phận Luyện Khí Đại Tông Sư của sư tổ, cho nên muốn xem thử chỗ ngươi có đồ tốt hay không.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Lời hắn nói đều là thật, trong bảo khố của Ẩn Linh môn, phần lớn là linh khoáng cơ bản cấp bậc Tiên khí, luyện chế những Tiên khí đơn giản còn được, nhưng luyện lên cao thì phải cần linh khoáng có phẩm chất cao hơn nữa.

Ước tính toàn bộ Tu Tiên giới, có thể lấy ra được những thứ đồ này cũng chỉ có người đồ tôn tốt này của hắn.

“Sư tổ không phải ý đó đâu.” Hàn Phi Vũ vội vàng lấy ra vô vàn linh khoáng cấp bậc Tiên khí để Từ Phàm chọn lựa.

“Thiên Ô Kim, Thực Nhật Thánh Sa, Long Tâm Thạch, Huyền Viêm Thần Hỏa,…” Trong phút chốc Từ Phàm chọn tới hoa cả mắt, trong lòng không kìm được hiện ra một suy nghĩ, Bích Ngọc Hồ Lô kia trên người của đồ tôn ngoan giá mà là của mình thì tốt biết bao.

Suy nghĩ nọ vừa xuất hiện, trong khoảnh khắc lãnh ý trong tim xuất hiện lan ra toàn thân khiến cho Từ Phàm bình tĩnh lại.

Cái thiên đạo rách kia lại gài bẫy mình rồi.

Từ Phàm từ bên trong chọn được ra được vài linh khoáng Tiên khí thuộc tính hỏa, vừa hay có thể thu thập đủ một bộ Tiên khí.

“Ta để cho Bồ Đào chuyển tích phân cho ngươi, khi nào cần Tiên khí hay là đặt luyện Tiên khí cứ trực tiếp tới bảo khố hoặc nói với Bồ Đào là được.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, nếu như không còn việc gì ta xin phép cáo lui.” Hàn Phi Vũ nói.

Từ Phàm gật đầu, thuận tiện để Bồ Đào thông báo số một số hai qua đây một chuyến.

Sau khi Hàn Phi Vũ rời đi, số một số hai thông qua truyền tống của Bồ Đào đi tới.

Xếp những linh khoáng cấp bậc Tiên khí vừa có được vào bên trong

“Luyện chế một thanh tiên kiếm thuộc tính hỏa hoặc thần hỏa hồ lô đều là lựa chọn không tồi.” Phân thân số một nhìn số linh khoáng cấp bậc Tiên khí đó nói.

“Thuộc tính hỏa rất bá đạo, luyện chế một thanh đao cũng là một lựa chọn tuyệt vời.” Phân thân số hai nói.

“Luyện chế thần hỏa hồ lô đi, chơi đao hay chơi kiếm đều chẳng có gì hay ho cả.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

“Vậy được, ta cùng với số hai hợp tác luyện ra cho ngươi trong thời gian ba ngày.”

Phân thân số một nói xong liền đem linh khoáng rời đi cùng với phân thân số hai.

“Loại cảm giác này đã lâu lắm không xuất hiện rồi, có phân thân chính là vui vẻ như vậy.” Từ Phàm cười nói.

Chính vào lúc này, Bồ Đào hồi báo Lý Sơ Phàm muốn gặp hắn.

“Cho hắn qua đây.”

Không lâu sau, độn quang đáp xuống tiểu viện

“Bái kiến sư tổ.” Lý Sơ Phàm trước tiên hành lễ rồi nói.

“Không tồi, tâm tư trầm ổn, đạo pháp phóng khoáng, xem ra ngươi đã dần bước vào tu hành rồi.” Từ Phàm khen ngợi nói.

Có nỗ lực tu luyện hay là âm thầm giở trò mánh lới hay không, hắn nhìn một cái là liền biết được.

“Còn phải đa tạ sư tổ, nếu không phải sư phụ kịp thời nhắc nhở cha ta, đồ tôn suýt chút nữa đã lầm đường lạc lối.” Lý Sơ Phàm nghĩ lại mà vẫn còn chút sợ hãi.

“Đây là điều nên làm thôi, thiên phú của ngươi rất tốt, tự lập lại rất chăm chỉ, sư tổ và cha mẹ ngươi sao có thể để loại chuyện này làm lỡ dở tới cuộc đời của ngươi?” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, lần này ta đến là có chuyện muốn xin giúp.” Lý Sơ Phàm nói rồi lấy ra Tiên khí Trọng Thủy Nguyên Đao.

Từ Phàm vừa nhìn thấy Trọng Thủy Nguyên Đa trong mắt liền xuất hiện một tia hoài niệm.

Hồi đó tông môn còn nghèo, ngay cả món Tiên khí duy nhất cũng là do đồ đệ đi bầu bạn với phú bà mà có.

Tông môn mỗi khi có đại sự gì gấp gáp, đều phải lần lượt phân nhau sử dụng Trọng Thủy Nguyên Đao.

“Có phải bây giờ Trọng Thủy Nguyên Đao và đạo tu luyện của bản thân ngươi không còn tương xứng với nhau đúng không?” Từ Phàm cười hỏi.

Lý Sơ Phàm gật đầu.

“Vốn dĩ ta đang nghĩ về chuyện này, kết quả lại xảy ra ngoài ý muốn nằm nguyên cả ngàn năm.”

“Trước tiên thì cứ để Trọng Thủy Nguyên Đao ở chỗ ta, đợi sư tổ số một số hai có thời gian thì để bọn họ nâng cấp cho Trọng Thủy Nguyên Đao một chút.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư tổ.”

“Tạ gì mà tạ, đều là nên làm cả.” Từ Phàm vẫy vẫy tay nói, hắn thật sự đã quên béng đi mất chuyện này rồi.

“Sư tổ, có thể cho ta thêm hai danh ngạch đi Thánh địa tu luyện đỉnh núi Ngũ Sắc hay không?”

“Ta cảm giác ta sắp đột phá Độ Kiếp Kỳ” Lý Sơ Phàm nói.

“Danh sách thì cứ đi đòi ở chỗ cha ngươi, hắn không dùng tới, nhưng ngươi muốn đột phá Độ Kiếp Kỳ, cứ tu luyện ngàn năm nữa rồi nói.”

“Bây giờ nội tình của ngươi bình thường, tích lũy lại không đủ lại tùy tiện đi đột phá, sau khi tới Đại Thừa Kỳ, cũng sẽ là mất đi cơ hội tấn cấp lên cảnh giới vô địch.”

“Đạo mà tự thân ngươi tu luyện vẫn còn chưa đạt tới trình độ cao nhất, phẩm chất chân khí mà chân linh nuôi dưỡng vẫn còn chưa đủ cao, càng quan trọng hơn đó là chiến lực này đây.”

“Ở trong tông môn khác cũng được xem như thiên tài, nhưng trong mắt sư tổ ngươi cũng chỉ là bình thường tàm tạm mà thôi, ngươi nhìn những sư huynh đệ cùng lứa mà xem, bọn họ đều đang nhẫn nhịn ở đó.”

“Tới lúc đó qua hơn ngàn năm nữa, ai ai cũng mạnh mẽ hơn ngươi, rồi tới lúc đó chỉ có mình ngươi là hối hận.” Từ Phàm nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Lý Sơ Phàm không biết phải làm thế nào đứng đó gãi đầu, càng nói thì càng gãi mạnh hơn.

“An tâm tu luyện phẩm chất cao, tông môn hiện nay không còn khó khăn gì cần ngươi phải đột phá để đi giải quyết cả.” Từ Phàm xua xua tay, đuổi Lý Sơ Phàm rời đi.

“Cái thứ như cảnh giới này ấy à, chưa cần thiết thì tốt nhất là nhịn lại, đợi tới lúc đột phá một cái thu hoạch mới lớn được.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, dạo gần đây bên chỗ Bàng Phúc có tin tức gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Tất cả đều bình thường, có hai chiếc tinh chu của Thải Khoáng Sư trong nội khu bị Yêu tộc tập kích, chịu một chút thương tổn nhỏ, hiện tại đã sửa chữa xong xuôi.” Bồ Đào trả lời

“Không sao là tốt.”

Chính vào lúc Từ Phàm đang nghĩ xem tiếp theo Doãn lãnh đạo muốn đi đâu, Bồ Đào nhận được một tin tức.

“Chủ nhân, Minh Không trưởng lão nói vị trí của Truyền tống trận vượt giới kia đã được tìm thấy rồi, mời người đi tới tổng bộ Hội trưởng lão bàn bạc một chút chi tiết cụ thể.” Bồ Đào nói.

“Thôi được rồi, còn chưa rảnh rỗi được bao lâu liền đã có việc để làm rồi.” Từ Phàm đứng dậy nói.

“Bồ Đào, truyền tống quay về Tiên thành Lâm Sâm trước đã.”

Chương 730: Yêu tôn Ám Xà

Tổng bộ Hội trưởng lão, Minh Không đang nhìn Từ Phàm với ánh mắt đầy kinh ngạc thán phục.

Vừa rồi hắn nhận được tin tức, vị Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn nổi danh với việc luyện khí này vậy mà lại cứng đối cứng với Tử Ngọc Giao Long ở khu vực Tiên thành Tiểu Kiếm.

Hắn liên tục xác thực tin tình báo này ba lần, sau cùng cũng phản ánh tin tức hoàn toàn là sự thật.

“Đại trưởng lão, ngươi là vị đại năng nào trên thượng giới tới đây lịch kiếp vậy?” Minh Không hỏi với biểu cảm vô cùng nghiêm trang, không giống như đang đùa.

“Sao ta có thể là đại năng chuyển thế chứ, chỉ là nhờ phúc của thiên đạo với một chút tư chất tạm được mà thôi.” Từ Phàm lắc đầu cười, chuyển thế thì đúng là chuyển thật, còn đại năng thì nào có phải.

Do vậy Từ Phàm sẽ không thừa nhận.

“Đại Tông Sư, ngươi đã có chiến lực như này thì chuyện còn lại dễ làm rồi.”

Giờ đây giọng điệu của Minh Không khi nói chuyện với Từ Phàm cũng đã thay đổi.

Trước kia khi nói chuyện với Từ Phàm, giọng điệu Minh Không ít nhiều đều mang chút tự phụ của đệ nhất Đại Hội trưởng lão trưởng lão.

Hiện tại sau khi biết Từ Phàm có thể đánh ngang tay với Tử Ngọc Giao Long, giọng điệu đã trở nên tôn trọng hơn nhiều.

“Mời trưởng lão Minh Không nói.”

Cầm tiền làm việc, chưa kể đối phương đã thanh toán đầy đủ rồi, Từ Phàm cảm thấy mình nên tích cực hơn chút.

Trên tay Minh Không xuất hiện một pháp bảo định vị.

“Đại Tông Sư, căn cứ theo tin tức truyền từ bên kia Yêu giới, có khả năng Truyền tống trận vượt giới ở chỗ này, bị bởi hộ bởi tầng tầng lớp lớp đại quân Yêu tộc.”

“Không biết Đại Tông Sư có thể cảm ứng được hơi thở của Truyền tống trận từ khoảng cách xa hay không?” Minh Không hỏi.

Từ Phàm nhìn vị trí trong pháp bảo định vị, nằm ở vực Cực Không Yêu giới, nơi cách Nhân tộc xa nhất.

Dù có dùng Tinh chu gấp rút lên đường thì cũng phải mất ba năm.

“Đơn giản, không cần áp sát quá gần, có khoảng cách giữa Tiên thành bình thường là được rồi.” Từ Phàm ngẫm nghĩ rồi nói.

Từ Phàm cảm giác, nhiệm vụ nhận lần này phải đi một chuyến đến Yêu giới.

“Vậy làm phiền Đại trưởng lão rồi, có chỗ nào cần giúp đỡ thì cứ trực tiếp nói.” Minh Không nói.

“Việc này không nên gióng trống khua chiêng, ta nguỵ trang một chút đi Yêu giới là được rồi.”

Như loại Truyền tống trận vượt giới siêu lớn này, Từ Phàm chỉ cần dùng pháp trận thăm dò cảm ứng hơi thở của nó là được.

Chỉ cần ở gần khu vực đặt Truyền tống trận vượt giới một chút là có thể dễ dàng cảm nhận được.

Mà cái gọi là gần ở trong mắt Từ Phàm cũng tương đương với vượt qua nửa cái đại lục trung tâm.

“Ngày sau Nhân tộc thắng lợi, công lao lớn nhất thuộc về Đại Tông Sư.” Minh Không nói.

“Tuyệt đối đừng nói vậy, có thể chiến thắng Yêu tộc là do sự tồn tại của Hội trưởng lão, ta chỉ là góp một phần sức lực mà thôi.” Từ Phàm vội vàng xua tay nói, sắp sửa hành sự mà nói kiểu này thật không may mắn.

Từ Phàm rời khỏi tổng bộ Hội trưởng lão, gặp được Bàng Phúc ở Tiên thành Thượng Tôn.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Bàng Phúc vui mừng nói.

“Dạo này ngươi vất vả rồi, có gặp phải khó khăn gì ở Tiên thành Thượng Tôn không?” Từ Phàm hỏi han.

“Dạ không, hết thảy đều rất thuận lợi.” Bàng Phúc đáp.

“Ngươi cử một chiếc Tinh chu phổ thông, chở ta đi dạo vực Cực Không một vòng, tốt nhất là đi đến chỗ nhiều chiến hạm cự thú Yêu tộc.” Từ Phàm dặn.

Việc này đương nhiên không thể đi bằng chân thân, Từ Phàm dự định điều khiển một kẻ xui xẻo đi tới đó xem thử.

“Đại trưởng lão cần chiến hạm cự thú hả, trong kho hàng có ba chiếc, Đại trưởng lão cần thì cứ lấy.” Bàng Phúc đáp.

“Không cần, ta muốn xem chiến hạm cự thú chưa bị phá huỷ một chút.” Từ Phàm nói.

“Ta hiểu rồi thưa Đại trưởng lão.”

Không lâu sau, một chiếc Tinh chu cất cánh từ chỗ đỗ Tinh chu ở vòng ngoài bay về phía sâu vực Cực Không.

Từ Phàm đứng trên boong tàu Tinh chu, thưởng thức phong cảnh bên ngoài vực Cực Không.

Nhìn thấy tinh hà khắp trời,, thần niệm Từ Phàm đột nhiên khẽ rung động.

Vẫy tay với tinh hà đó một cái, một luồng năng lượng tinh quang ngưng tụ trong tay Từ Phàm.

“Hoá ra mỗi một ngôi sao trong tinh hà này đều đại diện cho một thế giới, giống với phỏng đoán trước kia của ta.” Từ Phàm cười nói.

Ngay vào lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, ở nơi cách tinh chu bốn vạn km có một chiếc chiến hạm cự thú Yêu tộc tàng hình đang mai phục, định đánh lén Tinh chu này.”

“Cứ tưởng còn phải đợi ở vực Cực Không một khoảng thời gian, không ngờ là nhanh như thế đã gặp rồi, không phải nói là dạo này Yêu tộc đều rất an phận hay sao?”

Một cánh cửa truyền tống hư ảo xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Bước ra một phát là tiến vào trong phòng điều khiển chính của chiến hạm cự thú Yêu tộc.

Dường như tất cả Yêu tộc bên trong phòng điều khiển chính đều không nhìn thấy Từ Phàm, vẫn tán gẫu và làm việc như thường.

“Xà thống lĩnh, bây giờ chúng ta đánh lén Tinh chu của Nhân tộc, cấp trên mà biết liệu có trách tội chúng ta không?” Một Xà yêu hoá thành hình người hỏi.

“Không phải lo, Yêu tộc chúng ta giờ đang ở thế bất bại, ta cũng vừa mới nhận được mệnh lệnh của cấp trên, hết thảy khôi phục lại bình thường.”

“Trước vốn như nào thì giờ vẫn cứ như thế.” Yêu tôn Xà tộc ngồi ở vị trí điều khiển chính nói.

“Theo như lời đại nhân phía trên nói, chỉ cần hơn mười năm nữa thôi, thời kỳ Yêu tộc thượng cổ chúng ta sẽ lại lần nữa phồn vinh huy hoàng ở thế giới này.”

“Đến lúc đó tộc Ám Xà chúng ta sẽ hùng mạnh hơn hiện tại gấp hàng chục hàng trăm lần.” Yêu tôn Ám Xà ngồi ở vị trí điều khiển chính nói.

Từ Phàm đi đến sau lưng Yêu tôn Ám Xà, một bàn tay ẩn chứa linh quang nhẹ nhàng phủ trên cái đầu da rắn vô cùng bóng loáng kia.

“Tộc Ám Xà, hình như là con boss nhỏ tương đối khó xơi đầu tiên mà ta gặp phải.” Từ Phàm nhớ đến con Ám Xà Hợp Thể Kỳ trước kia.

Lúc này Yêu tôn Ám Xà đang suy nghĩ xem bước tiếp theo nên hành động như nào thì đột nhiên trong mắt loé qua một tia linh quang, sau đó lại khôi phục như bình thường.

Tiếp tục chỉ huy những Yêu tộc khác bên trong phòng điều khiển chính.

“Nhiệm vụ hoàn thành, trở về khống chế từ xa là được rồi.” Bóng dáng Từ Phàm giống như chưa từng xuất hiện bên trong phòng điều khiển chính của chiến hạm cự thú.

Vừa quay về Tinh chu, Từ Phàm liền hờ hững ra lệnh: “Quay đầu~”

Từ Phàm vừa nói, vừa xem ký ức của Yêu tôn Ám Xà kia.

“Quả nhiên có thể đạt đến cảnh giới Yêu tôn đều không phải nhân vật đơn giản mà.”

“Lần này vậy mà lại tìm được một Ám Xà dựa vào thủ đoạn để trở thành Yêu tôn.” Từ Phàm xem ký ức của Yêu tôn Ám Xà mà không ngừng cảm thán.

Một con Ám Xà mồ côi cha mẹ từ khi còn nhỏ, bị người cùng tộc bắt nạt, lợi thế duy nhất chắc là được sinh ra ở trong Thành thành của bộ tộc, nơi tương đối an ổn.

Từ nhỏ dựa vào tư chất tàm tạm, dùng hết mọi loại thủ đoạn để leo lên, sau cùng chịu trăm ngàn đắng cay khổ nhục, rốt cục mới có được thành tựu như ngày hôm nay.

“Đúng là trâu bò thật, nếu như ngươi có thể sống tiếp, ta sẽ để ngươi làm thuộc hạ của ta.” Từ Phàm nói rồi nhắm mắt lại, chuyển ý thức lên người Yêu tôn Ám Xà.

Yêu tôn Ám Xà mở con ngươi thẳng đứng lạnh lùng, sau khi lia mắt nhìn phòng điều khiển chính một vòng rồi mở miệng nói: “Trước tiên về Thiên Xà tinh.”

“Tuân lệnh.” Một Ngũ Hoa Xà hoá hình người tiếp nhận quyền lái chiến hạm cự thú, điều khiển nó bay về phía Thiên Xà tinh.

Thiên Xà tinh là Thánh thành của toàn bộ Xà tộc, nằm ở khu vực phồn hoa của vực Cực Không Yêu tộc.

Trên đường chiến hạm cự thú quay về, tất cả Yêu tộc trong phòng điều khiển chính đều vô cùng tiếc nuối

“Nếu như không phải là Tinh chu của Nhân tộc kia chạy nhanh, thì một chiếc Tinh chu đã có thể được thêm vào công trạng của Xà thống lĩnh rồi.”

Chương 731: Hoa lửa nhỏ

Chiến hạm cự thú bay tới một điểm tụ tập trong vực Cực Không Yêu tộc.

Do nằm trong vực Cực Không của Nhân tộc nên có một con Cự Thú Cực Không đi lang thang canh giữ xung quanh cứ điểm.

“Xà thống lĩnh, cất chiến hạm ở đây hay là trực tiếp cùng truyền tống với chiến hạm?” Yêu tộc Ngũ Hoa Xà điều khiển chiến hạm cự thú hỏi.

“Cùng chiến hạm.” Yêu tôn Ám Xà nói.

Chiến hạm mà Ám Xà lái chính là một chiếc chiến hạm cấp Nguyệt, không biết mạnh hơn gấp bao nhiêu lần so với chiến hạm cự thú thông thường.

Lại thêm tính cách cẩn thận của Ám Xà, dùng chiếc chiến hạm này đã lập nên không ít chiến tích.

Do vậy hắn có địa vị rất cao trong Xà tộc, chỉ xếp sau những trưởng lão Xà tộc có chiến lực ưu việt.

Yêu tôn Ám Xà nhìn thấy biểu cảm do dự của Ngũ Hoa Xà thì mở miệng nói: “Không phải lo bị tổn hại, sau khi về Yêu giới theo ta đi đến một chỗ, tiêu hao bao nhiêu đều có thể được bù lại.”

“Thật sao? Xà thống lĩnh!”

Chỉ một câu đã khiến toàn thể Yêu tộc trong phòng điều khiển chính vô cùng bất ngờ và mừng rỡ.

Phải biết là lượng tiêu hao của một lần truyền tống chiến hạm cự thú tương đương với lượng tài nguyên thu hoạch được do khai thác trong vực Cực Không một năm.

“Cứ yên tâm nghe lời ta, ta ăn thịt thì các ngươi cũng được húp canh, sẽ không để các ngươi chịu thiệt đâu.” Yêu tôn Ám Xà nói một cách hào phóng.

Nhất thời, trong phòng điều khiển trở lên vô cùng kích động hào hứng.

Phải biết rằng bình thường phụ trợ điều khiển chiến hạm cự thú đều là Yêu tộc dưới Hợp Thể Kỳ, chỉ một chút ngon ngọt Yêu tôn ban cho cũng đủ để bọn họ no đã đời rồi.

Yêu tôn Ám Xà thấy thuộc hạ hăng hái nhiệt tình như thế thì không kiềm được xúc động.

Hứa hẹn chưa bao giờ là lỗi thời~

Lời hứa hẹn mà hắn đưa ra đủ để bọn họ hưởng đến tận kiếp sau.

Liên lạc với cứ điểm Yêu tộc, sau đó vài Yêu tôn cầm trận bàn truyền tống, truyền chiến hạm cự thú đến Thiên Xà tinh.

“Truyền tống trận hơi sơ sài, hao tốn cũng nhiều, nhưng rất thực dụng.” Trong lòng Yêu tôn Ám Xà đưa ra đánh giá với trận bàn truyền tống vừa rồi.

“Đến Thiên Xà tinh rồi.” Ngũ Hoa Xà hô.

“Được rồi, trước tiên các ngươi đậu ở đây một lúc, ta đi Thiên Xà tinh làm chút việc, đi một lúc rồi về.” Yêu tôn Ám Xà nói xong rồi rời khỏi chiến hạm cự thú.

Hầu hết trên Thiên Xà tinh đều là Xà tộc, người Từ Phàm quen, người Từ Phàm không quen đều lượn một lượt trước mặt hắn.

Tộc Ám Xà có một toà Tiên thành trên Thiên Xà tinh, quy mô rất lớn.

Yêu tôn Ám Xà vừa đến thành Ám Xà liền được trưởng lão tộc Ám Xà đón vào trong.

“Xà Tâm, lần trở về này có thu hoạch được gì không?” Trưởng lão Ám Xà hưng phấn hỏi han.

Mỗi một lần Yêu tôn Ám Xà trở về đều sẽ mang theo vật cần thiết cho tộc bọn họ.

Giữa không trung xuất hiện một cái nhẫn không gian của Nhân tộc .

“Đây là thứ ta tìm được trên thi thể của một giả Nhân tộc, bên trong có vài Đạo khí của Yêu tộc, ta không dùng được, nên tặng lại cho các ngươi.” Yêu tôn Ám Xà cười nói.

Từ Phàm rất hài lòng với thân phận của Yêu tôn Ám Xà, mang lại không ít tiện lợi cho kế hoạch sau này của hắn.

Yêu tôn Ám Xà nói rồi lại móc ra một viên tinh thạch kỳ quái màu đỏ sậm.

“Trong lúc vô tình ta còn có được một loại bí pháp truyền thừa, có thể khiến tộc chúng ta tiến hoá thành tộc Ám Viêm Xà, nhưng cần thứ này xúc tác mạch máu của chúng ta.”

Trưởng lão Ám Xà còn chưa tỉnh táo lại từ trong mấy món Đạo khí kia thì bị choáng váng bởi câu nói của Yêu tôn Ám Xà.

Phải biết là tổ tiên của tộc Ám Xà bọn họ chính là Yêu tộc Ám Viêm, chỉ là trải qua hàng chục năm thoái hoá thì không có cường giả nào được sinh ra nữa.

Đã lâu lắm rồi tộc Ám Xà chưa xuất hiện huyết mạch tộc Ám Viêm Xà.

“Xà Tâm, ngươi nói thật sao!” Trưởng lão Ám Xà bừng tỉnh lại từ trong niềm bất ngờ và vui mừng to lớn.

“Đương nhiên rồi, ta đã dùng phương pháp này thúc đẩy được một tia huyết mạch Ám Xà.”

Một luồng ám hoả xuất hiện quanh người Yêu tôn Ám Xà, chính là biểu tượng của tộc Ám Viêm Xà.

“Mau, ngươi đi gặp tộc trưởng với ta, việc này quá lớn!”

Trưởng lão Ám Xà nói rồi muốn đưa Yêu tôn Ám Xà đi điện Ám Xà.

Trong điện Ám Xà, Yêu tôn Ám Xà kể lại trải nghiệm thần kỳ của mình.

“Không ngờ bên trong Nhân giới lại có truyền thừa của tộc Ám Xà chúng ta.” Tộc trưởng tộc Ám Xà cảm thán thốt lên.

“Linh tinh Ám Viêm lại kết hợp với bộ bí pháp này, ít nhất có thể để nhóm cao tầng của tộc Ám Xà chúng ta có được huyết mạch Ám Viêm.” Yêu tôn Ám Xà giả bộ kích động nói.

Thứ hắn lấy ra nào có phải Linh tinh Ám Viêm, rõ ràng chính là một quả bom có uy lực cực lớn, chỉ cần kích hoạt một phát, chưa nói đến toàn bộ Thiên Xà tinh, chỉ riêng cái thành Ám Xà này mà còn một vật sống thôi, thì Từ Phàm cũng không xứng đáng được gọi là Luyện Khí Đại Tông Sư.

“Tốt lắm, Xà Tâm, lần này ngươi lập công, chờ sau khi qua mấy năm, tộc Ám Xà chúng ta lớn mạnh nhất định sẽ đổi một món Tiên khí trong cự thành Tứ Tượng cho ngươi.” Tộc trưởng nói đầy hào hứng, ánh mắt lập loè phát sáng nhìn Linh tinh Ám Viêm.

Chỉ là hắn vẫn chưa mất đi lý trí.

“Xà Tâm, lần bí pháp huyết mạch đầu tiên này, ngươi chủ trì được chứ.” Tộc trưởng hỏi.

“Đương nhiên rồi, nhưng ta chỉ có thể nán lại ở chỗ này mười ngày.” Yêu tôn Ám Xà nhìn trưởng lão và tộc trưởng trong điện Ám Xà rồi nói.

“Tất nhiên, người là người siêu bận rộn trong tộc chúng ta, dĩ nhiên không thể để ngươi ở lại lâu được.” Tộc trưởng cười đáp.

Phải biết là trong Yêu giới có thể điều khiển được chiến ham cự thú đều là nhân tài cấp cao, mà có thể điều khiển được chiến hạm cự thú cấp Nguyệt lại càng là nhân tài trong nhân tài.

Yêu tôn Ám Xà muốn nán lại lâu, chắc chắn phía cự thành Tứ Tượng sẽ trách tội.

Thành Ám Xà có một cái bục đỡ cực to.

Trên bục đã khắc xong xuôi đại trận bí pháp, cần một số thiên tài của tộc Ám Xà tiến hoá huyết mạch trở thành tộc Ám Viêm Xà.

Yêu tôn Ám Xà nhìn thiên tài tộc Ám Xà bước vào pháp trận, không khỏi hơi có chút xem thường.

Đây là mấy thứ tạp nham vớ vẩn gì vậy, tư chất tốt nhất thì cùng lắm sau này cũng là một Yêu tôn.

Theo thao tác phức tạp của Yêu tôn Ám Xà, Linh tinh Ám Viêm trên không trung tách ra một chút linh lực, dung nhập vào thể năng của thiên tài tộc Ám Xà.

Mặc dù Từ Phàm không thể giúp bọn họ tiến hoá huyết mạch, nhưng để bọn họ có được trong một khoảng thời gian ngắn thì vẫn có thể thực hiện được.

Theo đại trận bí pháp vận chuyển xong xuôi, tất cả thiên tài tộc Ám Xà trong trận pháp đều cảm thấy trong cơ thể mình có thêm một luồng sức mạnh.

Vừa ra khỏi đại trận bí pháp, liền kích động muốn quỳ bái với Yêu tôn Ám Xà.

Yêu tôn Ám Xà cười khà khà cổ vũ nhóm tiểu thiên tài tự nổ tụ tập lại với nhau.

“Các ngươi chỉ cần mười lần là có thể thăng cấp thành tộc Ám Viêm Xà rồi.”

“Phương pháp khởi động đại trận bí pháp đã nói với các ngươi, ngày mai các ngươi tự làm là được rồi.” Yêu tôn Ám Xà dặn dò.

“Tuân lệnh.”

Một nhóm tiểu thiên tài Ám Xà tưởng tượng rằng mai này sau khi trở thành tộc Ám Viêm Xà, sẽ nỗ lực tu luyện, trở thành thượng yêu của Xà tộc sống mĩ mãn hạnh phúc. Sáng sớm ngày thứ hai, Yêu tôn Ám Xà quay về chiến hạm cự thú cấp Nguyệt.

“Xuất phát, di chuyển về phía toạ độ này, nơi đó có thứ tốt.” Yêu tôn Ám Xà nói với Ngũ Hoa Xà điều khiển chiến hạm cự thú.

“Tuân lệnh, Xà thống lĩnh~” Ngũ Hoa Xà hưng phấn đáp, nhiệt tình đầy mình.

Chiến hạm theo chỉ huy chầm chậm cất cánh, bay về phía sâu vực Cực Không.

Yêu tôn Ám Xà đưa mắt nhìn Thiên Xà tinh phía xa xa.

“Hy vọng các ngươi thích món quà ta tặng.”

Ngay vào lúc Thiên Xà tinh sắp biến mất khỏi tầm mắt Yêu tôn Ám Xà, hắn trông thấy một chùm hoa lửa nhỏ nổ trên Thiên Xà tinh.

Chương 732: Bạn cũ

“Hoa lửa đẹp thật đấy, đáng tiếc là vẫn chưa đủ lớn.” Yêu tôn Ám Xà nói.

Trước khi đến Từ Phàm không chuẩn bị về phương diện này lắm, chỉ nghiên cứu chế ra mấy vật “nghệ thuật” có uy lực khá nhỏ, vốn chỉ là để dự bị không ngờ thật sự có chỗ dùng đến rồi.

Lúc này pháp khí truyền tin của Yêu tôn Ám Xà lèo xèo rung lên, toàn bộ đều là thăm dò tin tức về tình hình an toàn của hắn.

Có cái thông báo cho hắn thành Ám Xà đã bị san bằng thành bình địa.

Yêu tôn Ám Xà giả vờ bị thương trả lời từng cái một.

“Xà thống lĩnh, chủ thành của chúng ta không còn nữa rồi!” Vị Ám Xà tộc nhân, giọng điệu bi phẫn nói.

Phải biết rằng trong thành Ám Xà hội tụ gần một nửa chiến lực cao nhất của tộc Ám Xà bọn họ nên giống như bốc chốc trở về trước khi giải phóng vậy.

“Đừng lo lắng, có ta ở đây thì bầu trời của tộc Ám Xà chúng ta không sập được đâu.” Ánh mắt Yêu tôn Ám Xà có chút buồn.

Đây vốn là nội dung mà Từ Phàm muốn biểu diễn, không ngờ lại có thể biểu diễn một cách tự nhiên không chút giả tạo nào như vậy.

Sau đó lại đưa chân linh và ý niệm của Yêu tôn Ám Xà trấn áp một hồi.

“Đúng, tộc Ám Xà chúng ta có Xà thông lĩnh.” Ám Xà chuyển từ đau buồn sang vui mừng.

Tộc Ám Xà chỉ là một đại tộc bình thường, tất cả Yêu tôn trong tộc lác đác cũng chỉ có sáu vị.

Trong toàn bộ các Xà tộc, miễn cưỡng được tính là Xà tộc trung thượng đẳng.

“Bây giờ, chúng ta cần phải đi đến Vực Cực Không tìm mấy vật kia về trước đã, sau khi trở về ta sẽ tự từ chức ở thành Tứ Tướng rồi trở về vực dậy tộc Ám Xà.” Yêu tôn Ám Xà nói với vẻ hoài bão.

Dựa theo ký ức mà Từ Phàm có được, bây giờ tộc Ám Xà ở Yêu giới cũng chỉ có hai Ám Xà mới vừa thăng cấp Yêu tôn mà thôi.

Bây giờ trên dưới toàn tộc có thể làm chủ cũng chỉ còn có Yêu tôn Ám Xà nữa.

Ta tin rằng Xà thống lĩnh chắc chắn sẽ đưa nhất tộc chúng ta trở thành đỉnh cao của Yêu giới.” Tên Ám Xà kia kích động nói.

“Sao còn gọi ta là Xà thống lĩnh?” Yêu tôn Ám Xà nhếch lông mày.

“Tộc trưởng đại nhân!”

Yêu tôn Ám Xà hài lòng gật đầu.

Đúng lúc này, Yêu tôn Ám Xà đột nhiên nhìn về phía Thiên Xà Tinh, nở một nụ cười kỳ dị.

Lúc này tại Thiên Xà Tinh, thánh điện Xà tộc.

Có một con Thất Tinh Yêu tôn đang liên tục phun ra máu, hắn là một trong số ít Yêu tôn tu luyện bói toán của Xà tộc.

Chỉ thấy trong thánh điện Xà tộc, một con Thất Tinh Cự Xà đang lăn lộn, lúc thì đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, trong mắt đầy sự sợ hãi.

“Chuyện này không thể truy tra, nếu không sẽ mang lại tai hoạ diệt chủng cho Xà tộc chúng ta.” Thất Tinh Xà khó khăn lắm mới ổn định lại được nói.

“Nhân vật cấp bậc kia đã không phải là thứ mà chúng ta có thể trộn lẫn được, tộc Ám Xà bị diệt thì chính là đã bị diệt.” Thất Tinh Xà Yêu tôn nói xong lại phun ra một ngụm máu.

“Chuyện này chỉ có thể coi như không có.” Tộc trưởng của xà tộc bất lực nói.

Cho dù là ở Tu Tiên giới hay ở Yêu giới, luôn có cùng một nhận thức, sau khi nôn máu ra thầy bói nói gì đều phải nghe.

Nôn càng nhiều, thì nói càng thật.

Tộc trưởng Xà tộc dựa vào lượng máu trước mắt, liền coi con Thất Tinh Xà kia như anh hùng cứu Xà tộc.

Sau ba tháng, chiến hạm cự thú mà Yêu tôn Ám Xà đang ở, đã thuận lợi đến khu vực xung quanh Truyền tống trận vượt giới mà Minh Không đã đưa.

Trên đường đi không hề có chút sóng gió nào, thậm chí còn có chút phát tài, đó là đã thu thập được một viên linh khoáng cấp bậc Đạo khí tinh thần, điều này khiến cho những thuộc hạ kia của Yêu tôn Ám Xà cực kì vui mừng.

“Các ngươi đợi ở đây, ta đi chút rồi về.” Yêu tôn Ám Xà nói với mấy thuộc hạ của hắn.

Sau đó biến thành nguyên hình, xuất hiện bên ngoài cự thú chiến hạm , giống như cự long vậy, hướng về phía bên ngoài Vực Cực Không bay đi.

“Lạ thật, tư thế tộc trưởng bay sao lại có chút khác so với trước nhỉ?”

“Chẳng lẽ như vậy càng nhanh hơn sao?”

Kỹ năng nói chuyện, Yêu tôn Ám Xà đã xuất hiện cách đó ngàn dặm

“Vị trí này khá ổn rồi, có phải nhìn cái biết luôn thật hay giả không.”

Yêu tôn Ám Xà vung tay một cái, một trận bàn cực lớn xuất hiện, sau đó mở rộng hình thành nên một đại trận thăm dò.

Yêu tôn Ám Xà lại tạo thêm một tầng pháp trận che phủ ở bên ngoài đại trận

Pháp trận linh quang sáng lên. Lấy pháp trận làm trung tâm một một luồng dao động vô hình lan toả ra bốn phía.

Yêu tôn Ám Xà nhìn phản ứng trong thăm dò trận pháp, cười nói: “Truyền Tống Vượt Giới Trận chắc là ở đó, nếu không, sự dao động của năng lượng không gian ở đây không thể lớn như vậy được.

Đúng lúc này, Pháp Trận đột nhiên xẹt qua một tia tử quang, Yêu tôn Ám Xà lập tức tiến lên trước kiểm tra.

“Tình báo cũng khá chuẩn đấy.”

Yêu tôn Ám Xà nói xong, lấy được từ trên pháp chế một năng lượng không gian.

Đúng lúc Yêu tôn Ám Xà định dựa vào nguồn năng lượng này phân tích Truyền tống trận vượt giới thì có một thân ảnh xuất hiện cách Yêu tôn Ám Xà không xa.

Yêu tôn Ám Xà nhìn một cái, đây không phải là bạn cũ đây sao?

“Quả nhiên như Thiên Thạch Đại Tông Sư đã dự liệu, Nhân tộc chắc chắn sẽ đến đây thăm dò hơi thở Truyền tống trận vượt giới.”

“Chẳng qua Yêu tôn có sở trường đoạt xá khống chế ký sinh thì Nhân tộc không có mấy người.”

“Ngươi là người nào của Hội trưởng lão vậy?” Tử Ngọc Giao Long nhìn Ám Dạ Yêu tôn nói, thần thái rất là cao ngạo, như đều đã nhìn thấu mọi thủ đoạn của Nhân tộc.

Nhìn Tử Ngọc Giao Long, Yêu tôn Ám Xà đột nhiên cảm thấy hứng thú.

Hắn thu lại năng lượng trong tay, Yêu tôn Ám Xà cứ yên tĩnh như vậy nhìn Tử Ngọc Giao Long.

“Vốn nghĩ rằng người đến chỉ là một Yêu tôn, một Yêu tôn Vô Địch bình thường thôi.”

“Lại không nghĩ rằng sẽ là ngươi.” Yêu tôn Ám Xà không thong thả nói.

“Ngươi nói xem loại việc vặt vãnh này chả đến lượt ngươi làm, phải không.”

Yêu tôn Ám Xà lời còn chưa nói xong liền có một long trảo bao phủ bầu trời chộp về phía hắn.

Tâm trạng của Tử Ngọc Giao Long bây giờ rất kém, không có thời gian cãi cọ với Yêu tôn Ám Xà.

Một luồng Ám Viêm xuất hiện, trực tiếp ngăn chặn long trảo của Tử Ngọc Giao Long.

Sau đó Ám Viêm đang bảo vệ xung quanh Yêu tôn Ám Xà tức khắc nổ ra, bao phủ cả chỗ này.

“Thủ đoạn nhỏ~”

Tử Ngọc Giao Long trực tiếp đưa toàn bộ Ám Viêm nắm trong lòng bàn tay, bóp cho nổ tung.

“Tóm lại là thiết bị không được.” Trong lòng Yêu tôn Ám Xà thầm chửi một câu.

“Nếu đã như thế, thì phải dùng chút thủ đoạn thôi.”

Yêu tôn Ám Xà thâm tâm nghĩ xong, trong mắt dần dần toát ra hoả quang.

Chân thân Ám Xà cũng bắt đầu nứt ra từng vết, máu rắn từng vết nứt chảy ra như nham thạch nóng chảy.

Lúc này sau người Yêu tôn Ám Xà xuất hiện một con Ám Viêm chân xà cực kỳ to lớn.

Nhìn thấy cảnh này, Tử Ngọc Giao Long không khỏi vội vàng.

“Ám Viêm chân thân, thế mà Ám Xà lại bị Nhân tộc ngươi đây khống chế gọi ra, đúng thật là nực cười.” Tử Ngọc Giao Long cười nói, như nhìn dáng vẻ dã thú vùng vẫy trong cái lồng.

“Chuyện khiến ngươi vui vẻ vẫn còn ở đằng sau.” Yêu tôn Ám Xà cười.

Đằng nào cũng đã khống chế điều khiển thân thể của Yêu tộc rồi, muốn chơi cũng phải chơi lớn một chút.

Lúc này Yêu tôn Ám Xà bày ra một tư thế cúng bái kì lạ, nhìn vào nơi sâu thẳm vực Cực Không một cái, trong miệng niệm Xà ngữ thượng cổ.

Năng lượng không gian xung quanh bắt đầu hội tụ về phía Yêu tôn Ám Xà, đoạt toàn bộ năng lượng không gian vốn thuộc về Truyền tống trận vượt giới về.

Đuôi của Yêu tôn Ám Xà nhẹ nhàng vung vẩy khắc hoạ một trận pháp rồi bắt đầu liên hệ với Truyền tống trận vượt giới kia.

Cho đến lúc này, Tử Ngọc Giao Long mới cảm thấy không ổn lắm, nhưng cũng không để ý đến sự hưng phấn trong lòng, bắt đầu toàn lực tấn công về phía Yêu tôn Ám Xà.

Chỉ là lúc này đã muộn, Yêu tôn Ám Xà đã dựa vào lực lượng của Truyền tống trận vượt giới trốn vào trong một không gian đặc thù.

“Lấy thân tự huỷ để mời Thượng Xà đến!”

Xà ngữ cổ lão vang lên, Ám Viêm chân xà phía sau Yêu tôn Ám Xà bắt đầu từ từ nhìn chăm chú.

Yêu tôn Ám Xà cũng hoá thành một đống máu thịt dung hợp vào ảo ảnh kia.

Chương 733: Từ Phàm tự tin

Máu thịt của Yêu tôn Ám Xà với ảo ảnh của Ám Viêm chân xà dung hợp vào nhau.

Ảo ảnh từ từ biến thành rắn chắc, như niết bàn trọng sinh vậy, từ ảo ảnh trở nên chân thực.

Nơi ảo ảnh đang ở đã bị Ám Viêm ngùn ngụt ngất trời kia bao phủ, một khí thế kinh người từ trong đó toả ra.

Lúc mới bắt đầu Tử Ngọc Giao Long nhìn cảnh này còn có chút trào phúng, một dáng vẻ bất kể ngươi là ai, dù sao cũng không thể đánh lại được ta.

Nhưng theo khí thế càng ngày càng mạnh của Ám Viêm chân xà kia, sắc mặt Tử Ngọc Giao Long liền trở nên nghiêm trọng.

Ý thức của Từ Phàm ở nơi xa nhìn thấy cảnh này hài lòng gật gù.

“Không uổng ta dùng thời gian ba tháng vì tộc Ám Xà các ngươi thiết kế riêng ra thần thông.

“Ngươi xem, dựa vào thực lực Yêu tôn bình thường của ngươi là có thể đối đầu trực diện với Thiên hoa bản chiến lực của Yêu tộc các ngươi một đoạn thời gian, tuy rằng cái giá phải trả hơi lớn, nhưng uy lực thì thật sự rất mạnh.”

“Đủ để chứng minh huyết thống của tộc Ám Xà các ngươi vẫn còn rất tốt đấy.”

Lúc ý thức của Từ Phàm thoát khỏi Yêu tôn Ám Xà còn đem cả chân linh nguyên bản của Yêu tôn Ám Xà mang ra luôn.

Lúc này, Ám Viêm chân Xà bị lửa mờ che phủ đã thành hình.

Dài cả vạn trượng như Cự Thú Cực Không vậy, Ám Viêm cuồn cuộn ngất trời đi kèm xung quanh Ám Viêm chân Xà.

Giống như thượng cổ thần thú.

Đôi đồng tử cuồng bạo mang sát khí muốn huỷ diệt toàn bộ thế giới chăm chú nhìn chằm chằm Tử Ngọc Giao Long ở phía xa. Giống như một món ăn chính vậy.

Từ Phàm sau khi khống chế Yêu tôn Ám Xà đã đoán ra hành động của hắn có lẽ sẽ chịu phải sự cản trở, cho nên đặc biệt suy diễn thần thông phù hợp với Yêu tôn Ám Xà để tăng mạnh thực lực của hắn.

Vừa hay chân thân Yêu tôn Ám Xà có chứa chút huyết mạnh thượng cổ Ấn Viêm chân xà , lại thêm chỗ này là nơi bức xạ của năng lượng Truyền tống trận vượt giới.

Từ Phàm liền có thể mượn không gian năng lượng to lớn này kết nối với Tiên giới, kêu gọi ý thức của Ám Viêm chân xà đến.

Ám Viên chân xà dài vạn trượng kia là kiệt tác cuối cùng của Từ Phàm, tuy rằng không địch nổi Tử Ngọc Giao Long kia nhưng vẫn có thể kiến người ta ghét bỏ một chút.

“Ngươi cho rằng thân thể càng lớn thì thực lực càng mạnh sao?”

“Buồn cười!”

Tử Ngọc Giao Long vẫn luôn giữ phong độ người mạnh nhất của Yêu giới.

Nhưng mà sau một trận thần thông đối đầu, khuôn mặt vốn nghiêm túc của Tử Ngọc Giao Long biến thành càng thêm khó nhìn.

Gần đây làm sao vậy, là thực lực của ta giảm sút hay là không theo kịp thời đại vậy?

Sao mặt hàng gì cũng có thể đối đầu với hắn vài lần vậy.

Yêu tôn Ám Xà trong mắt Tử Ngọc Giao Long, chẳng qua chỉ là một tiểu quái mà hắn chỉ cần dương long trảo là có thể trấn áp.

Bây giờ dùng thần thông phế mạng này, mà lại có thể ngang hàng với hắn.

Từ lúc gặp phải Đại Tông Sư của Nhân tộc kia sau đó lại gặp tiểu quái bị Nhân tộc thao khống này, Tử Ngọc Giao Long cảm thấy thực lực của bản thân đã bị sụt giảm.

Lúc này chân linh của Yêu tôn Ám Xà dưới sự khống chế của Từ Phàm có chút kích động.

Bởi vì hắn đã nhìn thấy tổ Yêu nhất tộc của bọn hăn và cũng là lúc huy hoàng nhất của nhất tộc bọn họ.

“Ngươi kích động cái gì? Xác thịt đều không còn nữa rồi.”

“Đợi lúc trở về, ta dùng con rối giúp ngươi luyện chế lại thân thể, sau này ngươi từ đời này sang đời khác làm việc cho Ẩn Linh Môn là được.” Từ Phàm xua tay an ủi chân linh nóng nảy một cái.

Từng trận chiến đấu mạnh mẽ, dư âm càn quét đến, chiến đấu của Tử Ngọc Giao Long và Ám Viêm chân Xà càng ngày càng nghiêm trọng.

Lúc này đã có những Yêu tôn Vô Địch khác đến đây xem trận chiến, biểu cảm đều vô cùng đặc sắc.

“Ta luôn cảm thấy Tử Ngọc đại nhân không mạnh giống trong truyền thuyết đã nói.” Một Yêu tôn Vô Địch quan sát trận chiến nói.

Yêu tôn Vô Địch bên cạnh gật đầu.

Từ Phàm nấp ở nơi cách chúng Yêu không xa, nhìn thấy càng ngày càng nhiều Yêu tôn Vô Địch hội tụ ở đây liền im lặng mà hướng nơi xa Vực Cực Không bay đi.

“Yêu tộc càng ngày càng nhiều, nơi này không tiện ở lâu.”

Từ Phàm cách xa chiến trường, còn đặc biệt quay đầu ý vị sâu xa nhìn Tử Ngọc Giao Long đang chiến đấu với Ám Viêm chân xà một cái.

“Tặng ngươi một phần đại lễ, hy vọng ngươi sẽ thích.”

Từ Phàm vừa nói xong, Ám Viêm chân Xà đang chiến đấu với Tử Ngọc Giao Long liền hóa thành một bông diệt thế Ám Viêm Hỏa Liên và phát nổ.

Không chút dấu hiệu, khiến cho Tử Ngọc Giao Long có chút tiếp tay không kịp.

Dựa vào thực lực tiên phong của hắn ở giới này thì chỉ chịu phải chút sát thương nhẹ.

Nhưng mà những Yêu tôn Vô Địch quan sát chiến đấu ở cách đó không xa thì thảm rồi.

Ám Viên chân xà tự phát nổ, cũng trực tiếp lôi cả bọn chúng vào rồi.

Những Yêu tôn Vô Địch bao vây quan sát kia nhẹ nhất cũng phải cần thời gian mấy năm tu dưỡng hồi phục, để tiêu diệt Ám Viêm bám lên chân linh.

Tử Ngọc Giao Long lúc này rất bực bội và khó chịu, không rõ gần đây làm sao nữa, mọi chuyện đều không được thuận lợi.

“Trở về phải đọ sức với con hổ đó một chút, lẽ nào thực lực của ta thật sự bị thụt giảm rồi sao?

Ba tháng sau, Ẩn Linh đảo đang trôi nổi trên nguyên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Từ Phàm đang nghiên cứu không gian năng lượng mà chút ý thức kia mang lại.

“Có chút thú vị, hoá ra là vị Kim Sí Đại Bàng kia trước khi phi thăng sớm đã có người kế nhiệm.”

“Chỉ đáng tiếng là gặp phải ta, sau này ngươi đừng mơ thông qua Truyền tống trận vượt giới này để phân thân đến.” Từ Phàm tự tin nói.

Tuy rằng nói là thực lực hiện tại của hắn có thể ngang hàng với Tử Ngọc Giao Long, nhưng dựa vào tính toán của hắn, để đối phó với phân thân của Kim Sí Đại Bàng thì vẫn còn thiếu chút độ lửa, hắn cần phải tu luyện thêm thời gian ngàn năm nữa.

Tuy giằng hắn có thể thông qua thời gian tăng tốc , nhanh chóng hoàn thành quá trình này.

Nhưng Từ Phàm lại không muốn, bởi vì hắn ở tiểu thế giới kia bế quan lâu như vậy.

Trong thời gian này hắn đều không lãng phí, toàn bộ thời gian dùng để tu luyện suy diễn các loại đạo pháp thần thông.

Thời gian bế quan lâu như vậy, hắn có chút chán ngấy.

Cần ở bên ngoài tản bộ một đoạn thời gian, mới có thể tiếp tục gia tốc thời gian bế quan.

Kiểu tu tiên trước kia, hơi một tí liền bế quan ngàn năm, hàng vạn năm Từ Phàm cảm thấy đólà nói linh tinh.

Chỉ cần không phải tu luyện loại vô tình đạo thì thời gian bế quan quá lâu sẽ xuất hiện vấn đề.

Tổng bộ Hội trưởng lão, một thiếu niên cầm một Đạo khí không gian cung kính đưa cho Từ Phàm, đây là vật liệu hắn cần để bố trí đại trận quấy rối.

“Đại Tông Sư, những vật liệu ngươi cần còn lại đều đang ở chỗ các phân hội, cần thời gian một ngày để trung chuyển đến xin ngươi đợi chút.” Thiếu niên cung kính nói.

“Không sao, không cần vội.” Từ Phàm cười nói như một trưởng lão hiền lành ôn hoà vậy.

Sau khi Từ Phàm phân tích ra khí tức của Truyền tống trận vượt giới, liền đi đến tổng bộ Hội trưởng lão nói với Minh Không một hồi.

Cuối cùng quyết định bố trí đại trận quấy rối quan trọng nhất kia bên ngoài tổng bộ Hội trưởng lão để tiện canh giữ.

Bởi vì vật liệu còn lại còn chưa đến nên Từ Phàm rảnh rỗi không có việc gì bèn đi dạo ở Tiên thành của Hội trưởng lão.

Kết quả đang đi lại gặp phải người quen cũ.

Lúc này Thiên Linh tôn giả đang trả giá với một trưởng quầy thương hội.

“Trưởng quầy, ngươi còn muốn làm ăn với Thiên Linh Tông bọn ta nữa không vậy, nhất tinh chu linh khoáng cực phẩm như này, ngươi mới chỉ đưa có chút cống hiến này thôi à.” Thiên Linh tôn giả không thoải mái nói.

“Tôn giả, với những linh khoáng cấp bậc Đạo khí này của ngươi ta chỉ có thể đưa ngươi nhiều nhất bằng này cống hiến tích phân thôi, đây đã là giá cao rồi.”

“Nếu như ta đưa nhiều thêm, thì Thiên Linh của tổng bộ này sẽ truy cứu trách nhiệm của ta.” Trưởng quầy đáng thương nói, một dáng vẻ hắn còn cách nào nữa đâu?

Đúng lúc này, Thiên Linh tôn giả nhìn thấy Từ Phàm, lập tức trở nên hưng phấn.

“Vừa hay Đại trưởng lão ở đây, ngươi mau bảo Bồ Đào nói với Thiên Linh tổng bộ này đi, để hắn đưa ta nhiều cống hiến tích phân chút.”

Chương 734: Tự tin bị vả mặt

“Thiên Linh tổng bộ, đây là thứ gì vậy?” Từ Phàm có chút nghi hoặc.

“Chủ nhân, Thiên Linh tổng bộ này tương đương với ý chí thiên đạo thế giới của Tổng bộ Hội trưởng lão, chỉ là bị Hội trưởng lão khống chế, trình độ trí lực kém xa với ta.” Giọng Bồ Đào vang lên trong đầu Từ Phàm.

“Thì ra là thế, vậy cũng có thể kiếm giá cho Thiên Linh, để Thiên Linh tôn giả bán nhiều một chút.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Đương nhiên không thành vấn đề.”

Không qua một lát sau, kia chưởng quỹ đột nhiên mang vẻ mặt kỳ quái nói với Thiên Linh tôn giả: “Tôn giả, điểm tích luỹ cống hiến vốn có lại tăng thêm hai phần mười.”

“Ha ha, cái giá này mới hợp lý nhỉ?” Thiên Linh tôn giả cười nói.

Sau khi xong việc hai người đi dạo trên đường.

“Sao tôn giả biết Bồ Đào có thể mặc cả với Thiên Linh.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta cảm thấy Bồ Đào và Thiên Linh kia không có gì khác nhau, thậm chí Bồ Đào còn lợi hại hơn Thiên Linh kia một chút, mặc cả nhất định không thành vấn đề.” Thiên Linh tôn giả cười nói.

“Hiếm khi gặp được Đại trưởng lão, hôm nay ta mời khách, chúng ta đi quán ăn tốt nhất nơi này.”

“Vừa lúc lão Tam cũng ở nơi đây, bảo hắn cũng qua đây tiếp Đại trưởng lão.”

“Đi.” Từ Phàm khẽ gật đầu, ở nơi khác gặp được người quen tóm lại là một chuyện vui vẻ.

Hai người đang trên đường đi tới, đột nhiên trên mặt Từ Phàm chợt loé linh quang, sau đó sượt qua người một tu sĩ cõng hộp kiếm.

Thiên Linh tôn giả và Thái thượng Tam trưởng lão Thiên Linh Tông tiếp Từ Phàm tại quán ăn tốt nhất Tổng bộ Hội trưởng lão, một bữa tại quán ăn ngon nhất.

Đây chính là quán ăn của Thiên Linh tôn giả và Thái thượng Tam trưởng lão, Từ Phàm ăn thấy có chút vô vị.

Linh thái nơi này so với mỹ vị hai đệ sở trường đạo Mỹ Thực Ẩn Linh Môn kia làm ra kém xa.

“Thái thượng Tam trưởng lão sao lại ra ngoài cùng Thiên Linh tôn giả vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta bị lão đại phái tới giám sát lão Nhị, để hắn đừng chạy loạn, lúc nên trở về thì trở về.” Thái thượng Tam trưởng lão cười nói, nói xong lắc lắc ngọc phù phân thân trong tay.

Nhìn ngọc phù phân thân, vẻ mặt Thiên Linh tôn giả có chút khó chịu.

“Tôn giả lại bị chịu roi rồi?” Từ Phàm cười hỏi.

“Ha ha, lần này lão Nhị chịu roi còn có chút liên quan với Đại trưởng lão.”

“Tăng chí khí của người khác, diệt uy phong của chính mình, lão đại vung roi nhanh tới thành phong xa luôn rồi.” Thái thượng Tam trưởng lão cười nghiêng ngả, trên trán lộ ra vẻ hớn hở không giấu được.

Thiên Linh tôn giả hừ lạnh một tiếng, ngoảnh đầu qua, không muốn phản ứng Thái thượng Tam trưởng lão Thiên Linh Tông.

Một bữa cơm ăn xong, Từ Phàm trở lại trong động phủ do Hội trưởng lão chuyên môn vì hắn an bài.

Trong động phủ bố trí vô cùng xa hoa, còn có thị nữ cực kỳ xinh đẹp như tiên nữ đang hầu hạ hai bên.

Thừa dịp sắc đẹp như thế, Từ Phàm an tĩnh trong động phủ tu luyện một đêm.

Sáng sớm ngày hôm sau, tất cả nguyên liệu Từ Phàm cần đều tập trung đủ, bắt đầu bố trí đại trận.

“Thì ra đây chính là, biên giới Tu Tiên giới.” Từ Phàm nhìn biên giới được tạo thành từ màu Hỗn Độn nói.

“Đại Tông Sư, vị trí này có được không?” một chủ quản Hội trưởng lão hỏi.

“Nơi này là được rồi. Vị trí này vừa vặn có tính tương đối hai mặt giáp công với vị trí Truyền tống trận vượt giới của Yêu Giới.”

Từ Phàm khẽ gật đầu, sau đó triệu hồi ra mấy vạn con rối chuyên bố trí trận pháp, dưới sự điều khiển Bồ Đào, cầm lên vật liệu tương ứng bố trí tại vị trí tương ứng.

Từ Phàm chủ yếu khắc trận pháp trung tâm quấy nhiễu Truyền tống trận vượt giới.

Ba ngày sau, quấy nhiễu Truyền tống trận bố trí xong, Minh Không cũng lẻ loi đến hiện trường.

“Đại trưởng lão, nếu như Yêu Giới thật sự khởi động Truyền tống trận vượt giới, vậy phân thân Kim Sí Đại Bàng sẽ bị truyền tống đến đâu?” Minh Không tò mò hỏi.

“Cái này thì tuỳ duyên, dù sao cũng sẽ cách chúng ta Tu Tiên giới rất xa rất xa rất xa.”

Từ Phàm liên tục dùng ba từ rất xa, biểu thị tác dụng cường đại của việc bố trí quấy nhiễu Truyền tống trận.

Minh Không thỏa mãn nhẹ gật đầu.

Lúc này Từ Phàm có chút tò mò hỏi: “Trước khi phi thăng Thượng Tôn không có để lại đường lui nào sao?”

Nhân tộc và Yêu tộc minh tranh ám đấu nhiều năm như vậy, Từ Phàm không tin, Nhân tộc bên này lại không có đường lui gì.

Nghe Từ Phàm hỏi, Minh Không cười khổ.

“Đương nhiên là có, thậm chí Thượng Tôn và Kim Sí Đại Bàng bị cưỡng chế phi thăng cũng nằm trong dự đoán của hắn.”

“Dựa theo kế hoạch của Thượng Tôn, sau khi bọn họ bị cưỡng chế phi thăng, phân thân Thượng Tôn sẽ giáng lâm Tu Tiên giới trong vòng trăm năm.”

“Nhưng hiện tại xảy ra chuyện ngoài ý muốn, dùng Tiên khí Thượng Tôn để lại không liên hệ được Thượng Giới, dù thông qua quan hệ của Điện chủ Luyện Khí Điện cũng không liên hệ được.”

Minh Không có chút bất đắc dĩ, nếu không phải vì chuyện này, Nhân tộc bọn họ hiện tại sao lại phải sợ phân thân Kim Sí Đại Bàng của Yêu tộc.

“Thì ra là xảy ra sự cố.” Từ Phàm bừng tỉnh đại ngộ.

Từ Phàm nhẹ điểm một cái giữa không trung, giống như gợn sóng lan rộng trong nước.

Trận pháp quấy nhiễu khởi động, đường cong trong trận pháp trong vực Cực Không tạo thành một sắc thái hoa mỹ.

“Hiện tại nó đang căn cứ vào tần số riêng biệt toả định Truyền tống trận vượt giới kia. Sau đó cũng không cần trông coi nữa, phái một người thỉnh thoảng tới đổi linh thạch tiêu hao là được.” Từ Phàm nói.

“Việc này dễ thôi.” Minh Không nhẹ gật đầu.

Ngay lúc hai người sắp rời khỏi, trận pháp quấy nhiễu đột nhiên sáng lên linh quang, toả ra chấn động kỳ lạ vô tận về một hướng khác.

Từ Phàm đột nhiên liếc nhìn trận pháp quấy nhiễu.

“Không đúng, ấn theo suy tính của ta, Yêu tộc bên kia cần ít nhất năm năm mới có thể dựng thành Truyền tống trận vượt giới, sao bây giờ đã bắt đầu truyền tống vượt giới rồi?”

“Đại Tông Sư, trận pháp quấy này nhiễu đã khởi động chưa?” Minh Không vội vàng hỏi.

“Khởi động là khởi động, nhưng dao động trận pháp này phát ra rõ ràng không bình thường.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm trọng, nhìn trận pháp quấy nhiễu.

Nhưng vào lúc này, một tiếng vang lanh lảnh như tiếng pha lê vỡ truyền đến.

Sau đó toàn bộ trận pháp quấy nhiễu vỡ vụn.

“Truyền tống trận vượt giới được lực lượng cấp cao hơn tăng cường, phỏng chừng hiện tại phân thân Kim Sí Đại Bàng đã giáng lâm.” Từ Phàm bình tĩnh nói, hắn biết rõ đây là bị vả mặt.

Một giây trước mới bố trí xong trận pháp quấy nhiễu, một giây sau đã bị làm cái ép nát.

Minh Không thở dài một tiếng.

“Xem ra chỉ có thể khởi động đường lui thứ hai Thượng Tôn để lại.”

“Đại Tông Sư, ta có việc không tiếp ngươi được.”

“Minh Không trưởng lão cứ đi đi.” Từ Phàm nhẹ gật đầu, nhìn về phía trận pháp quấy nhiễu vỡ vụn, trong ánh mắt hiện lên vẻ suy tư.

Có thể trực tiếp đập nát trận pháp quấy nhiễu hắn bố trí, ít nhất cũng phải là lực lượng cấp Chân Tiên trở lên.

Lúc này trong Truyền tống trận vượt giới tại Yêu Giới, Kim Sí Đại Bàng huyễn hoá thành hình người từ trong trận chậm rãi đi ra.

Bên ngoài Truyền tống trận vượt giới, tất cả Yêu tộc đều quỳ trên mặt đất, cúi đầu tỏ ý thần phục.

Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Cự Hổ dẫn đầu, trong ánh mắt lại càng để lộ vẻ sợ hãi lẫn vui mừng.

Những năm Kim Sí Đại Bàng không có ở đây này, bọn họ cảm nhận sâu sắc Nhân tộc khó đối phó đến mức nào.

Lần này có phân thân Kim Sí Đại Bàng giáng lâm, vậy thì, Yêu tộc xưng bá hai giới ở trong tầm tay.

“Bố trí một cái Truyền tống trận vượt giới đều chậm như vậy, cần các ngươi có tác dụng gì?”

“Nếu không phải tiền bối tộc Kim Sí Đại Bàng ta đi ngang qua, thời gian ta giáng lâm còn không biết phải tới ngày tháng năm nào.” Ánh mắt sắt bén kia của Kim Sí Đại Bàng đảo qua xung quanh nói.

“Những năm này các ngươi làm thật tốt, hài tử còn chưa phá xác của ta kia vậy mà cũng bị các ngươi làm mất luôn rồi.”

Chương 735: Kỳ Lân thuần huyết

Một câu của Kim Sí Đại Bàng nói ra, lập tức khiến cho chúng yêu hoảng hốt.

Đều rối rít giải thích, Nhân tộc quá giảo hoạt, chính mình phòng thủ nghiêm ngặt bao nhiêu cũng bị bên kia đắc thủ.

Kim Sí Đại Bàng nhìn về phía chúng yêu sau đó cười.

Hắn chậm rãi vươn một tay ra, trực tiếp dùng lực lượng vô hình khóa lại một Yêu tôn Vô Địch tộc Phệ Kim Hổ.

Phệ Kim Hổ kia, đúng là Đội trưởng Đội hộ vệ của thê tử hắn.

“Yêu Đế tha mạng!!”

“Cho ta một cơ hội, để cho ta chết trên trận chiến chém giết với Nhân tộc!” Phệ Kim Hổ bị lực lượng khóa lại sợ hãi xin tha nói.

“Không cần, kiếp sau cẩn thận một chút.”

Tay duỗi ra của Kim Sí Đại Bàng trong nháy mắt nắm chặt, Phệ Kim Hổ bị khống chế kia lập tức nổ tung, hóa thành một đoàn sương máu.

Đoàn sương máu kia sau đó tản ra, đều đều rơi xuống trên người mỗi một Yêu tôn Vô Địch ở đây.

“Từ giờ trở đi, toàn Yêu tộc chuẩn bị chiến đấu, ta dẫn dắt các ngươi, trực tiếp phá nát hang ổ tổng bộ Hội trưởng lão.”

“Tuân lệnh, Yêu tôn!!”

Chúng Yêu tôn Vô Địch giọng nói run rẩy, trong sự sợ hãi mang theo vẻ hưng phấn.

Chỉ cần tiêu diệt Hội trưởng lão của Nhân tộc, thì cũng tương đương với toàn bộ Nhân tộc kia bị tiêu diệt một nửa.

Về phần một nửa còn lại, còn không phải mặc cho Yêu tộc bọn họ xâu xé sao.

Thu hoạch được lợi ích lớn nhất chính là bọn họ, những Yêu tôn Vô Địch này, tồn tại cao nhất trong toàn bộ Yêu tộc.

Lúc này, Từ Phàm cũng trở về đến Ẩn Linh Môn.

Hắn đứng trước cửa vào tiểu thế giới gia tốc thời gian, vẻ mặt có chút xoắn xuýt.

Sau một hồi xoắn xuýt, vẫn là nhấc chân bước vào bên trong tiểu thế giới gia tốc.

“Bồ Đào, dùng tốc độ nhanh nhất gia tốc cho ta một ngàn năm.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, gia tốc thời gian một ngàn năm, cần ít nhất nửa năm để giảm xóc.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Thời gian nửa năm, không biết Hội trưởng lão sẽ có thể đứng vững hay không?” Từ Phàm nói.

Hắn có thể tưởng tượng được, một khi phân thân Đại Bàng kia đã giáng lâm xong, nhất định sẽ lấy tư thái vô địch diệt trừ toàn bộ Hội trưởng lão.

Đối với chiến lực của Kim Sí Đại Bàng, Từ Phàm căn cứ vào một vài ghi chép suy tính qua.

Nếu như phải miễn cưỡng lấy đơn vị để tính, đợi đến sau khi Từ Phàm tiến giai thành Đại Thừa Kỳ đỉnh phong, vô địch giới này.

Kim Sí Đại Bàng kia tương đương với 0.8 hắn.

Vậy nên với phân thân Kim Sí Đại Bàng hiện tại, Từ Phàm cần ít nhất một ngàn năm tu luyện tới Đại Thừa Kỳ đỉnh phong, mới có thể trấn áp Kim Sí Đại Bàng.

Từ Phàm cảm giác cảnh giới tu vi của chính mình càng cao, chuyện tồi tệ lại càng nhiều, chẳng lẽ đây chính là năng lực càng cao trách nhiệm càng lớn trong truyền thuyết sao?

Từ Phàm nghe được cần thời gian nửa năm, lặng lẽ lấy ra pháp bảo truyền tin, phát cho Minh Không một tin tức.

“Ta có biện pháp đối phó Kim Sí Đại Bàng, nhưng cần thời gian nửa năm.”

Tin tức rất nhanh nhận được trả lời.

“Đại Tông Sư khẳng định sao? Thời gian nửa năm có thể kiên trì, nhưng đại giới là một nửa trưởng lão số thứ tự trong Hội trưởng lão.”

“Không có biện pháp nào tốt hơn sao? Chỉ cần thời gian nửa năm.”

Thấy hi sinh lớn như thế, Từ Phàm có chút do dự.

“Kế hoạch ban đầu của chúng ta là chuẩn bị mang tổng bộ Hội trưởng lão giấu đi, dùng toàn bộ Nhân tộc kéo dài thời gian, chờ đợi phân thân Thượng Tôn giáng lâm.”

“Nếu Đại Tông Sư đã có biện pháp tốt hơn, vậy Hội trưởng lão chúng ta cùng ngươi đánh cược một lần, chờ mong Đại Tông Sư vô địch thế gian.”

Từ Phàm thấy câu này, cười, lặng lẽ trả lời một câu.

“Cho ta thời gian nửa năm.”

Thu lại pháp bảo truyền tin, Từ Phàm nói: “Chiến lực của ta, Hội trưởng lão đều đã biết.”

“Chủ nhân vừa tấn cấp Đại Thừa đã mạnh mẽ đối chiến với Tử Ngọc Giao Long, cộng thêm trọng bảo ẩn chứa thế gian đại đạo chủ nhân đã đổi lượng lớn trước đó.”

“Hội trưởng lão tập hợp tin tức một chút là biết chủ nhân muốn làm gì, những việc này đều không giấu diếm được.” Bồ Đào nhớ lại nói.

“Bồ Đào, sau khi gia tốc thời gian, truyền tống Ẩn Linh đảo đến điểm ẩn nấp số hai, chỉ cần thời gian nửa năm.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Phong bế tiểu thế giới, hàng loạt trọng bảo thời gian thông qua cửa sau tiểu thế giới được đưa đến phòng nhiên liệu.

Toàn bộ đệ tử và Yêu tộc trong Ẩn Linh Môn cũng đều nhận được tin tức.

Sau ba canh giờ, Ẩn Linh đảo sắp truyền tống lần nữa.

Các đệ tử và Yêu tộc đều tập mãi thành thói quen, sau khi xử lý chuyện bên ngoài Ẩn Linh Môn một phen, liền trở lại tông môn chờ đợi truyền tống.

Lúc này, trong vực Cực Không đã bùng lên đại chiến giữa hai tộc Nhân Yêu.

Lần này song phương đều điều động toàn bộ lực lượng.

Kim Sí Đại Bàng cưỡi Thiên Lục Quy, trực tiếp thô bạo thuấn di đến bên ngoài Tổng bộ Hội trưởng lão.

Minh Không cùng một đám trưởng lão số thứ tự đã sớm chờ bên ngoài từ lâu.

“Hiện tại Tinh Linh tiểu nhi đi, chỉ bắt nạt các ngươi cũng không thú vị gì.”

“Cho các ngươi cơ hội, thần phục Yêu tộc ta, nhường ra Tu Tiên giới.”

“Ta sẵn lòng cắt ra một khối đại lục, để phàm nhân Nhân tộc kéo dài hơi tàn.”

Trên đỉnh đầu Thiên Lục Quy lại lần nữa xuất hiện một tòa cung điện.

Trong cung điện, Kim Sí Đại Bàng đang dùng ánh mắt xem xét kỹ lưỡng nhìn nhóm Vô Địch tôn giả đứng đầu nhất trong Nhân tộc này.

Thầm nghĩ, nếu biến đám Vô Địch tôn giả Nhân tộc này thành Yêu nô, vậy sau này ở Tiên giới gặp được Tinh Linh tiểu nhi kia nhất định rất thú vị đây.

“Kim Sí Đại Bàng, trước kia Thượng Tôn từng nói, ngươi dễ nhất là đắc ý quên hình, hôm nay xem ra quả nhiên là như thế.” Giọng nói nho nhã hiền hoà của Minh Không vang lên.

“Ngươi chính là tên đồ đệ Minh Không kia đi, không tệ, học được dáng vẻ sư phụ ngươi tám phần.”

“Có hứng thú đến hồ Chuyển Sinh tộc Kim Sí Đại Bàng ta không? Ngươi có tư cách làm hộ vệ dưới tay ta.”

Kim Sí Đại Bàng không thể không thừa nhận, trên phương diện nói chuyện ra vẻ này, chính mình thật sự không bằng tên Tinh Linh đáng chết kia.

“Thượng Tôn còn từng nói, ngươi cũng nói nhảm rất nhiều.” Minh Không cười nói.

Một cỗ áp lực vô hình trực tiếp đặt trên người tất cả Vô Địch tôn giả Nhân tộc.

Ánh mắt Kim Sí Đại Bàng cũng bắt đầu thay đổi.

“Tu luyện không dễ gì, cho các ngươi một cơ hội tham sống sợ chết mà còn không biết đường quý trọng.”

“Vậy thì đều lên đường làm bạn cả đi.”

Kim Sí Đại Bàng quở trách, thi triển ra một đạo phong nhận, mang theo khí tức hủy diệt vô thượng chém về phía Vô Địch tôn giả Nhân tộc.

Lúc này Minh Không nhìn đạo phong nhận mang theo khí tức hủy diệt kia, trong ánh mắt hiện lên vẻ kiên quyết.

Trong đầu hiện ra đủ loại tin tức có quan hệ với Từ Phàm.

Hắn là phương pháp duy nhất có thể chống lại phân thân Kim Sí Đại Bàng trước khi Thượng Tôn chưa giáng lâm.

Một đạo linh viêm từ trên người Minh Không bốc lên, tất cả Vô Địch tôn giả bên cạnh hắn cũng đều tế ra thủ đoạn mạnh nhất của chính mình.

Trong phút chốc, hào quang Tiên khí, thần thông lấp lóe.

Lại có tiếng gầm rú chấn trời của Thần thú vang lên.

Một con Kỳ Lân thuần huyết từ tổng bộ Hội trưởng lão bước ra.

Gầm lên giận dữ, trực tiếp làm nát phong nhận Kim Sí Đại Bàng chém ra.

“Hay cho một con Kỳ Lân thuần huyết, trên người có khí tức của Tinh Linh tiểu nhi, không phải là linh sủng của hắn à?” Kim Sí Đại Bàng ngừng tay, cảm thấy hứng thú hỏi.

Kỳ Lân thuần huyết toàn thân đỏ như máu, ánh mắt nhìn về phía Kim Sí Đại Bàng có một tia kiêng dè.

“Gàooo ~”

Đối với lời Kim Sí Đại Bàng, Kỳ Lân thuần huyết gầm lên giận dữ đáp lại.

Kim Sí Đại Bàng từ trên chủ vị của cung điện trên chậm rãi đứng lên.

“Vốn dĩ ta cho rằng giới này sẽ lại không đụng phải đối thủ nào khiến cho ta cảm thấy hứng thú nữa.”

“Nhưng không nghĩ tới, Tinh Linh tiểu nhi còn có đường lui, vậy ta miễn cưỡng hoạt động một chút.”

“Xem xem Kỳ Lân thuần huyết bị Tinh Linh giấu đi nhiều năm như vậy, thực lực rốt cuộc mạnh cỡ nào.”

Chương 736: Loạn lên

Trên một hòn đảo nào đó trên biển Vô Tận, một cây trụ đá toả lên linh quang.

Bị lực lượng vô hình dẫn dắt, lên tới giữa không trung, sau đó vỡ ra, hóa thành con trỏ Truyền tống trận.

Cuối cùng lực lượng không gian nơi đây bắt đầu ngưng tụ, khi đến cực hạn là lúc một tòa Ẩn Linh đảo to lớn xuất hiện trên hòn đảo trên không.

Sau đó chậm rãi rơi xuống trên hòn đảo kia.

Tất cả người và Yêu tộc trên Ẩn Linh đảo cũng từ trong thế giới trung tâm bước ra.

“Sư phụ nói lần này cần bế quan nửa năm, không biết nửa năm này Hội trưởng lão kia có thể trụ nổi Kim Sí Đại Bàng kia hay không?” Lý Tinh Từ nhìn biển Vô Tận cuồng bạo bên ngoài Ẩn Linh đảo kia nói.

Trước Ẩn Linh đảo truyền tống, hắn nhận được tin tức từ Yêu Giới bên kia truyền đến.

Phân thân Kim Sí Đại Bàng thông qua Truyền tống trận vượt giới giáng lâm đến Yêu Giới.

“Bồ Đào bên kia nói với ta, trụ vững nửa năm không thành vấn đề, nhưng toàn bộ Hội trưởng lão sẽ tổn thất một nửa cường giả số thứ tự.” Từ Cương thở dài nói, hai tay nắm chặt, có chút hận chính mình kém cỏi.

Đã nhiều năm như vậy, bản thân vẫn là Hợp Thể Kỳ, không thể vì sư phụ phân ưu.

“Một là Hội trưởng lão, hai chính là những Tiên thành không có cường giả Đại Thừa Kỳ trấn thủ kia, lần này không biết lại có bao nhiêu người sẽ bị Yêu tộc giết hại.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Tu luyện cho tốt đi, tranh thủ sau khi tu vi cao lên có thể vì sư phụ phân ưu.” Vương Hướng Trì ở bên cạnh nói, nhưng giọng điệu càng ngày càng yếu, giống như chính mình cũng không tin lời mình nói.

Cùng lúc đó, bên ngoài tổng bộ Hội trưởng lão.

Yêu tôn Vô Địch đứng đầu Yêu tộc cùng trưởng lão số thứ tự Hội trưởng lão Nhân tộc, lần nữa chém giết.

Không gian vỡ vụn, thi thể cường giả cảnh giới Vô Địch của Nhân tộc và Yêu tộc nằm lơ lửng ngang trong đó.

Trong đó Kỳ Lân thuần huyết hóa thành chân thân Thần thú, đứng ngạo nghễ trong vực Cực Không nhìn Kim Sí Đại Bàng phía xa.

“Tiểu Kỳ Lân, hôm nay trước tha cho Hội trưởng lão các ngươi một mạng.”

“Ngươi mạnh hơn so với tưởng tượng của ta nhiều, ta rất chờ mong một ngày kia ngươi trở thành tọa kỵ của ta.” Kim Sí Đại Bàng nhìn Kỳ Lân thuần huyết cả người đẫm máu, hài lòng nói.

Chỉ có Thần thú như thế này mới xứng làm tọa kỵ của chính mình.

Kỳ Lân thuần huyết có chút khinh thường liếc nhìn Kim Sí Đại Bàng.

“Gàooo ~”

Nghe được tiếng rống này, Kim Sí Đại Bàng biến sắc.

Trong thế giới Đại Thiên, tộc Kỳ Lân so với tộc Kim Sí Đại Bàng hẳn mạnh hơn một chút như vậy.

Hai tộc cũng là kẻ thù truyền kiếp, song phương thường xuyên bắt đối phương hàng phục làm tọa kỵ lẫn nhau.

Vừa rồi ý của Kỳ Lân thuần huyết kia chính là cũng phải hàng phục Kim Sí Đại Bàng, làm tọa kỵ của chính mình.

Chân đạp Kim Bằng lên Cửu Trọng Thiên, đây là một loại hành động có phong cách cao nhất vi trong tộc Kỳ Lân.

“Hy vọng về sau miệng ngươi cũng có thể cứng như vậy.”

Kim Sí Đại Bàng quay về trong cung điện trên đầu Thiên Lục Quy.

Thiên Lục Quy chậm rãi bước ra, mang theo Yêu tôn Vô Địch đứng đầu Yêu tộc truyền tống về Yêu Giới.

Sau khi Yêu tộc biến mất, Minh Không nhìn thi thể Vô Địch tôn giả đang trôi nổi trong vực Cực Không, lộ ra một tia cay đắng.

Vô Địch tôn giả nào dễ chết như vậy được, tất cả đều là có phân thân có thể phục sinh.

Nhưng chân thân đã chết, bọn họ cũng đã mất đi lần nữa cơ hội tấn cấp cảnh giới Vô Địch.

“Vừa khai chiến đã chết ba vị, thời gian nửa năm, haiz ~” Minh Không thở dài.

“Lão đại, nếu như nửa năm sau thật như như lời ngươi nói, chúng ta có thể dùng phương pháp khác, không nhất định phải liều mạng.” Thiên Cơ trưởng lão xuất hiện bên cạnh Minh Không.

“Ta làm sao không biết. Nhưng ta sợ tên Kim Sí Đại Bàng kia không cho thời gian đâu.”

“Phân thân hắn giáng lâm giới này là có kỳ hạn, ý chí thiên đạo mới thành hình sẽ không cho phép hắn tồn tại lâu dài ở chỗ này.”

“Phương pháp kéo dài thời gian sẽ chỉ đúng theo ý muốn của Yêu tộc.” Minh Không nói.

“Minh Không trưởng lão, bên Vương triều Cửu Phượng có phải nên ra thêm chút sức hay không?”

“Chúng ta cho phép Vương triều Cửu Phượng tồn tại ở đây thời gian dài như vậy, không phải chính là muốn ứng phó cục diện bây giờ sao?” Thiên Cơ trưởng lão nói.

“Không được, nhất định phải giữ lại một mức tối thiểu, nếu như bên Đại Tông Sư không được, Vương triều Cửu Phượng là cơ hội quật khởi cuối cùng của Nhân tộc chúng ta ở Tu Tiên giới.” Minh Không lắc đầu, phủ định đề nghị của Thiên Cơ trưởng lão.

“Thượng Tôn từng nói, bất luận là chuyện gì đều phải chuẩn bị chu đáo, một mạch đưa lên toàn bộ át chủ bài, như vậy sẽ rất bị động.”

“Ta đã rõ.” Thiên Cơ trưởng lão cảm giác có chút đáng tiếc, nếu như sử dụng Vương triều Cửu Phượng, Hội trưởng lão có thể sẽ không tổn thất lớn như thế.

Vương triều Cửu Phượng, bên trong đại điện tại Vương đô.

Lúc này Phượng Trường Ninh đang nhìn lên bầu trời, ánh mắt có chút mơ hồ bất định.

Ngay lúc vừa rồi, nàng cảm ứng được trận đại chiến trong vực Cực Không kia.

“Đại chiến Nhân Yêu lại bắt đầu.” Phượng Trường Ninh cảm khái nói.

Trên người Phượng Trường Ninh mặc trường bào Cửu Phượng, quanh người có kim quang công đức Nhân tộc lấp lóe, tư thái Đế Vương của tiên triều Nhân tộc đã sơ hiển.

Lại có Khí Vận Chân Long của Vương triều Cửu Phượng thủ hộ trong đó.

Ngay lúc này, một đạo kim quang từ bên ngoài đại điện xẹt tới, rơi xuống trong tay Phượng Trường Ninh.

Phượng Trường Ninh nhìn ngọc giản rơi xuống trong tay, cau mày.

“Phân thân Kim Sí Đại Bàng giáng lâm, Kỳ Lân thuần huyết của Hội trưởng lão Nhân tộc chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản.”

“Lần này có phải đến phiên Vương triều Cửu Phượng ta xuất lực hay không?”

Sáu con Khí Vận Công Đức Chân Long xuất hiện bên cạnh Phượng Trường Ninh, lấy đó làm trung tâm, du đãng trong đại điện.

Lúc này, Quốc sư của Vương triều Cửu Phượng từ bên ngoài đại điện đi tới.

“Điện hạ.”

Quốc sư không nói gì nữa, sau khi hành lễ xong chỉ lẳng lặng nhìn Phượng Trường Ninh.

“Vương triều chúng ta, có biện pháp nào để chống lại phân thân Kim Sí Đại Bàng hay không?” Phượng Trường Ninh hỏi.

“Trừ khi điện hạ dùng khí vận công đức Nhân tộc đạt thành khế ước với Thiên Đạo giới này, ép phân thân Kim Sí Đại Bàng phải rời đi.” Quốc sư nói.

“Điện hạ không cần vì chuyện này buồn rầu, đây là vấn đề Hội trưởng lão nên cân nhắc.”

“Đúng thế, Vương triều Cửu Phượng càng phát triển, càng cảm thấy Hội trưởng lão cường đại.”

“Chỉ là ta không biết, Hội trưởng lão ngầm đồng ý cho Vương triều Cửu Phượng chúng ta phát triển nhiều năm như vậy, rốt cuộc là đang nghĩ gì?” Trong ánh mắt Phượng Trường Ninh có chút nghi hoặc, từng có mấy loại phỏng đoán, nhưng đều bị chính nàng bác bỏ.

Đúng lúc này, giọng hộ vệ bên ngoài cung điện truyền đến.

“Sứ giả Hội trưởng lão cầu kiến ~”

“Mau mời vào trong.” Phượng Trường Ninh nói.

Chỉ thấy một giả trong Hội trưởng lão từ bên ngoài đại điện đi tới.

“Bái kiến điện hạ.”

“Sứ giả không cần đa lễ, Hội trưởng lão có gì phân phó?” Phượng Trường Ninh hỏi, nàng đã chuẩn bị tốt để làm giao dịch với ý chí thiên đạo mới thành hình.

“Truyền pháp lệnh của Minh Không trưởng lão, gần đây hai giới Nhân Yêu sẽ có chút rung chuyển, hi vọng Vương triều Cửu Phượng đừng để ý tới, yên tâm phát triển là được.”

Sứ giả Hội trưởng lão nói xong liền hành lễ cáo lui.

Phượng Trường Ninh cùng Quốc sư liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đã thoáng có chút hiểu được ý đồ Hội trưởng lão.

“Suy cho cùng là do tầm nhìn của ta hạn hẹp. Vốn cho rằng theo sự phát triển của Vương triều Cửu Phượng chúng ta, sớm muộn gì cũng phải đoạn tuyệt với Hội trưởng lão.”

“Chẳng qua là có Yêu tộc tồn tại, Hội trưởng lão không rảnh bận tâm đến Vương triều Cửu Phượng chúng ta.”

“Coi như đây là thời cơ, Vương triều Cửu Phượng chúng ta cuối cùng sẽ phát triển thành tồn tại như Hội trưởng lão.”

“Chỉ là kết quả có chút không giống như ta nghĩ.” Phượng Trường Ninh thở dài, nhiều năm như vậy, tâm cơ thủ đoạn đều dùng vô ích.

“Hội trưởng lão đại khí như thế, chúng ta cũng không thể làm phong thái tiểu nhân.”

“Điều động quân đội con rối đứng đầu của chúng ta đi Yêu Giới, ngoại trừ Yêu tộc phụ thuộc chúng ta, những Yêu tộc còn lại vong tộc diệt chủng!”

“Hi vọng như thế này có thể giúp gì đó cho kế hoạch của Hội trưởng lão.” Phượng Trường Ninh lặng lẽ nói.

Chương 737: Dao nhỏ chậm cắt thịt

“Bây giờ cách duy nhất có thể giúp Hội trưởng lão chính là quấy đục Yêu Giới.”

“Bọn họ không phải muốn tập trung lực lượng đối phó với Hội trưởng lão sao?”

“Ta liền để bọn họ tập trung không được lực lượng, nội bộ mâu thuẫn, để bọn họ không thể không bận tâm đến bản tộc của mình.” Mắt tiên Phượng Trường Ninh triều lộ rõ Đế Vương chi uy.

“Ta lập tức đi sắp xếp.” Quốc sư nói.

“Tuy nhiên trước đó ta có chuyện cần hội báo với bệ hạ.”

“Chuyện gì?” Phượng Trường Ninh hỏi, bình thường chuyện có thể khiến Quốc sư hội báo đều không phải là chuyện nhỏ gì.

“Vừa rồi, Tiên khí thăm dò biểu hiện, thâm xứ biển Vô Tận đột nhiên xuất hiện một hòn đảo lớn, linh khí ẩn chứa trong đó cực kỳ to lớn, căn cứ vào phán đoán khí tức, rất có thể là Đại trưởng lão mang theo Ẩn Linh đảo đến đây.” Quốc sư hội báo.

“Đại trưởng lão tới rồi sao? Đợi ta làm xong chuyện trong tay, chúng ta cùng nhau đi bái phỏng một hồi.” Phượng Trường Ninh suy nghĩ nói.

Từ sau khi Quốc sư và Đại trưởng lão hoà giải, Phượng Trường Ninh cũng cảm giác sự phát triển Vương triều Cửu Phượng càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

“Cũng tốt, đã thật lâu không cùng Đại trưởng lão giao lưu đạo Luyện Khí.” Quốc sư cười nói.

Lúc này, tại một thông đạo hai giới do vương triều Cửu Phượng trấn thủ.

Từng đội con rối xếp thành phương trận, đi về phía thông đạo hai giới.

Dẫn đầu mỗi phương trận đều là một con rối Đại Thừa Kỳ.

Bọn họ nhận được mệnh lệnh từ Quốc sư, sau khi tiến vào Yêu Giới, tiêu diệt toàn bộ Yêu tộc.

Bất luận là con rối trong phương trận hay là con rối Đại Thừa Kỳ dẫn đầu, trong mắt bọn họ đều toát ra linh quang hỏa diễm, đây là biểu hiện bọn họ hưng phấn.

Diệt sạch toàn bộ Yêu tộc, vậy đại biểu cho có thể cướp đoạt toàn bộ Yêu tộc.

Chỉ cần có tài nguyên, bọn họ liền có thể tấn cấp thành con rối cấp cao hơn.

Bên kia thông đạo hai giới đã tập hợp mười phương trận.

Con rối thống lĩnh lần này là con rối Đại Thừa Kỳ có thực lực mạnh nhất cả Vương triều Cửu Phượng, có thể chém giết lẫn nhau với Vô Địch tôn giả Yêu tộc.

Trên một màn ánh sáng lớn, con rối thống lĩnh chiếu hình lên đó.

Trên màn sáng là bản đồ Yêu Giới bọn họ đã xác minh.

“Mỗi phương trận một phương hướng, cuối cùng tập hợp bên ngoài Thánh Thành đại tộc đứng đầu Xà tộc.”

“Phương án tác chiến cụ thể đã phát cho các ngươi, lấy cướp đoạt và đánh giết càng nhiều Yêu tộc làm chủ, nếu như gặp phải Yêu tộc không thể địch lại, cho phép chiến thuật mang tính rút lui.”

Sau khi con rối thống lĩnh nói xong, mười phương trận kia lập tức ngồi linh châu bay đi mười hướng khác nhau.

Lúc này đám người trong Ẩn Linh đảo cũng tổ chức hội nghị.

“Lúc nãy ta nhận được tin tức, chỉ mới trận chiến đầu tiên, Hội trưởng lão đã ngã xuống ba vị trưởng lão số thứ tự.” Lý Tinh Từ nói.

“Ta cảm thấy chúng ta nhất định phải làm chút gì đó.” Trong mắt Từ Cương dấy lên chiến ý.

“Để ta mang theo con rối trong tông môn đi Yêu Giới tiêu diệt vài toà Thánh Thành Yêu tộc.” Giọng Trảm Linh có chút khát máu, gần đây hắn cảm giác tu luyện gặp phải bình cảnh, cần lấy chiến đấu đột phá.

“Bồ Đào, trước lúc bế quan sư phụ nói thế nào?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Chỉ cần không làm bại lộ vị trí Ẩn Linh đảo, còn lại tùy các ngươi lăn lộn thế nào.”

“Đây là nguyên thoại của chủ nhân, lần bế quan này của chủ nhân cực kỳ quan trọng, liên quan đến an nguy của toàn bộ Tu Tiên giới.”

“Cho nên nói, toàn bộ mọi hành động đều phải xây dựng dưới tình huống vị trí Ẩn Linh đảo được an toàn.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy thì để ta xuất phát, mang một đội con rối đi Yêu Giới làm vài chuyện.” Trảm Linh đề nghị.

Đám người Từ Cương liếc mắt nhìn nhau, gật đầu đồng ý.

Tu vi của bọn họ đều là Hợp Thể Kỳ, không thích hợp dẫn đội đi Yêu Giới.

Lỡ như gặp phải Yêu tôn Vô Địch thì khó có thể giữ được mạng nhỏ.

Trong tiểu thế giới, Từ Phàm đang bế quan tu luyện mở mắt.

“Bồ Đào, ngoại giới thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Kim Sí Đại Bàng trực tiếp ngăn trước cửa Tổng bộ Hội trưởng lão, Hội trưởng lão xuất động Kỳ Lân thuần huyết, lấy đại giới ba vị tôn giả số thứ tự miễn cưỡng ngăn cản cuộc tổng tiến công đợt đầu tiên của Yêu tộc.”

“Bồ Đào, phái một con rối kiếm trận đi tiếp viện Hội trưởng lão.”

“Những con rối không dùng đến trong tông môn kia, tất cả đều điều động cho Hội trưởng lão.”

“Đại ân không giúp được, chuyện nhỏ dù sao cũng phải giúp một chút.” Từ Phàm nói, nhắm mắt lại muốn bắt đầu tu luyện.

Thời gian cấp bách, hắn phải quý trọng mỗi phút mỗi giây.

Lúc này, Yêu Giới đã bắt đầu toàn diện xâm lược Nhân tộc, các Tiên thành lớn trong Nhân tộc cùng Yêu tộc chiến thành một đoàn.

Bởi vì lực lượng cấp cao nhất Hội trưởng lão bị rút lại, dẫn đến lực lượng Tiên thành tại những toà Tiên thành vốn do Hội trưởng lão trấn thủ trống đi, bị Yêu tộc nắm lấy thời cơ lợi dụng.

Mà ngay lúc này, bất kể là cường giả Nhân tộc hay Yêu tộc, đột nhiên nhìn lên bầu trời.

Bởi vì bọn họ phát hiện, phong ấn không gian biến mất, bị Kim Sí Đại Bàng lấy thần thông vô thượng loại bỏ.

Trong nhất thời, bất kể là Truyền tống trận của Nhân tộc hay Yêu tộc đều có thể dùng.

Lúc này Kim Sí Đại Bàng ngồi trên đại điện, ôm Huyết Phượng đã nhiều năm không gặp, trong lòng có chút cảm khái.

Thế giới không có Tinh Linh tiểu nhi, thật đúng là không thú vị.

Kỳ Lân thuần huyết kia cũng chỉ có thể vẻn vẹn vào mắt hắn, còn chưa đủ tư cách để hắn hành động toàn lực.

“Yêu Đế đại nhân, ngươi còn có thể ở lại nơi đây bao lâu? Những năm này Phượng Nhi thế nhưng nhớ ngươi chết mất.” Huyết Phượng rúc vào trong lòng Kim Sí Đại Bàng nũng nịu nói.

“Nhiều nhất là một trăm năm, đến lúc đó ngươi nắm chắc tu luyện, lúc phi thăng mang theo con chúng ta cùng nhau đến Tiên giới tìm ta.” Kim Sí Đại Bàng ôn nhu nói.

Đối với Huyết Phượng, hắn có một chút tình cảm đặc thù.

“Sau khi phi thăng tới Tiên giới, ta sẽ cầu phụ thân nơi đó đưa ngươi đến trong Phượng Tộc Niết Bàn Trì, để ngươi chuyển hóa thành tộc Phượng Hoàng thuần chính nhất.”

“Chỉ có như vậy ngươi mới có thể tu hành bí pháp tộc Phượng Hoàng, đi được càng xa trên chuyện tu luyện, đến lúc đó chúng ta có thể làm bạn vĩnh viễn.” Kim Sí Đại Bàng nói.

Huyết Phượng nghe lời Kim Sí Đại Bàng nói, trên mặt lộ ra vẻ cảm động, khóe mắt rưng rưng nói: “Phượng Nhi có tài đức gì có thể để Yêu Đế đại nhân sủng ái như thế!”

“Làm bạn lữ của ta thật tốt, chăm sóc tốt con của chúng ta, như thế là đủ rồi, đừng nên nghĩ nhiều như vậy.” Kim Sí Đại Bàng vỗ về Huyết Phượng.

Lúc này, một tráng hán đầu hổ thân người bước vào trong đại điện.

“Yêu Đế đại nhân, ta đã phát động tất cả chủng tộc triển khai chiến tranh toàn diện với Nhân tộc.”

“Bước tiếp theo chúng ta phải chăng nên lần nữa ra tay đi trấn áp Hội trưởng lão, để bọn họ không rảnh bận tâm đến các Tiên thành lớn trong Nhân giới?” Tráng hán đầu hổ nói.

“Không thể làm quá nhanh, nếu không bọn họ sẽ khởi động đường lui do Tinh Linh tiểu nhi để lại, mang theo tổng bộ Hội trưởng lão ẩn khỏi thế giới, đến lúc đó lại phải phí nhiều thời gian hơn đi tìm.”

“Từng chút đánh tan. Ta ở ngay đây nhìn chằm chằm Kỳ Lân thuần huyết và Minh Không kia, ngươi cùng Tử Ngọc thì thừa cơ đi áp sát các tôn giả đứng đầu Nhân tộc.”

“Lập tức giải quyết Nhân tộc thì quá hời cho bọn họ, chúng ta phải dao nhỏ chậm cắt thịt, để bọn họ tuyệt vọng từng chút một, như vậy cũng có thể giảm bớt tổn thất của Yêu tộc chúng ta.” Kim Sí Đại Bàng nói.

“Tuân lệnh.” Tráng hán đầu hổ lui ra ngoài.

Theo Yêu tộc toàn diện xâm phạm Nhân tộc, toàn bộ Tu Tiên giới ngoại trừ những châu lớn đặc biệt xa xôi kia, những châu lớn còn lại toàn bộ rơi vào trong một mảnh chiến loạn.

Tiên thành Lâm Sâm cũng chịu Yêu tộc xâm phạm, mà Yêu tộc chủ lực xâm phạm chính là tộc Thánh Sư trước đây Từ Phàm đã buông tha.

Chương 738: Lắm tai nhiều nạn

Yêu giới, Trảm Linh mới vừa tiêu diệt một đại tộc Thánh Thành.

Nhận được tin tức Bồ Đào truyền đến, nói là Tiên thành Lâm Sâm bị tộc Thánh Sư xâm lấn.

Nhìn thấy tin tức này, Trảm Linh tức thì cười như điên.

Bởi vì rốt cuộc hắn đã có cơ hội báo thù.

Hình ảnh lúc đầu Thánh Sư Yêu tôn kia trấn áp hắn, tất cả đều như hiện rõ mồn một ngay trước mắt.

Bây giờ hắn đã có thực lực mạnh mẽ, lại có lý do chính đáng, tất nhiên phải về báo thù rồi.

“Bồ Đào, truyền tống trở về Tiên thành Lâm Sâm, ta muốn san bằng Thánh Thành của tộc Thánh Sư.” Trong mắt Trảm Linh tỏa ra ánh lửa, nói.

“Nhận được, cần thời gian ngưng tụ pháp trận truyền tống cự ly xa, xin hãy tìm vị trí an toàn cố định điểm xuất phát truyền tống.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Trảm Linh vung tay lên, trong nháy mắt tất cả con rối đều trở về vị trí cũ, ngồi trên một chiếc linh châu cỡ lớn bay về phía xa xa.

Lúc này Yêu tộc đang chiến đấu ở Nhân giới đột nhiên phát hiện, hậu phương của rất nhiều đại tộc bốc cháy, tất cả kẻ địch đều là con rối, tới vô ảnh đi vô tung, hành tung suy nghĩ vô chừng.

Thường xuyên sau khi tiêu diệt đi một Thánh Thành của Yêu tộc, nhanh chóng lẩn trốn, sau đó lại đột nhiên xuất hiện trong một Thánh Thành Yêu tộc cách đó mấy chục đến mấy trăm vạn dặm.

Làm cho không ít Yêu tôn đang chiến đấu ở Nhân giới phải về nhà trấn thủ bản tộc.

Bất tri bất giác ba tháng cứ thế trôi qua.

Trong ba tháng này, Hội trưởng lão lại tổn thất bốn vị tôn giả có đánh số.

Tất cả đều là do Thái thượng Đại trưởng lão của tộc Phệ Kim Hổ cùng với Tử Ngọc Giao Long ra tay.

Hai người bọn họ vốn là chiến lực cao cấp nhất trong Yêu tộc, bây giờ chỉ chuyên môn đi săn các trưởng lão ở hàng số thứ tự trong Hội trưởng lão của Nhân tộc.

Bọn họ đã tiện tay giết hơn mười vị tôn giả như vậy trong Nhân tộc.

Bên trong một tòa Tiên thành vừa bị hủy diệt của Nhân tộc, Tử Ngọc Giao Long, đang quanh quẩn trên bầu trời Tiên thành đã trở thành phế tích.

“Đại Tông Sư Nhân tộc, một ngày nào đó ta sẽ tìm được ngươi.” Tử Ngọc Giao Long nói, khoảng thời gian này hắn phát động hết thảy lực lượng tình báo cũng không tìm được Ẩn Linh đảo.

Mặc dù hắn đã hủy diệt mấy tòa Tiên thành của Nhân tộc, nhưng chỉ bấy nhiêu hoàn toàn không đủ để hóa giải thù hận trong lòng hắn đối với Đại Tông Sư Nhân tộc kia.

Ẩn Linh đảo bên trong Vô Tận hải, Từ Phàm đang bế quan trong tiểu thế giới.

Từ Phàm từ từ mở mắt ra, gia tốc thời gian chợt dừng lại.

“Bồ Đào thế cục bên ngoài hiện ra sao?” Từ Phàm hỏi.

“Căn cứ tin tức, cho đến bây giờ, Hội trưởng lão của Nhân tộc đã tổn thất 7 vị tôn giả ở hàng số thứ tự, Vô Địch tôn giả còn lại cũng có ba vị bỏ mình, về phần những vị ở cấp bậc tôn giả, tổn thất thì lại đạt tới 20 vị.”

“Kim Sí Đại Bàng nhìn chằm chằm Tổng bộ của Hội trưởng lão, làm cho Kỳ Lân thuần huyết cùng với Minh Không không dám hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể ở trong Tổng bộ của Hội trưởng lão phòng ngự Kim Sí Đại Bàng đánh bất ngờ.”

“Yêu tộc và Nhân tộc đã bắt đầu chiến tranh toàn diện, không gian phong ấn cũng đã giải trừ, bây giờ dường như khắp mọi nơi trong Tu Tiên giới đều có thể nhìn thấy bóng dáng Yêu tộc.” Bồ Đào lên tiếng báo cáo.

Nghe đến đây, Từ Phàm chỉ có thể than thở một tiếng.

“Nhân tộc thật lắm tai nhiều nạn.”

“Đúng rồi, có tin tức của Khai Linh hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Hắn ở trong Vạn Yêu Thành của Yêu giới, cũng chính là thế lực do con nhện đồ đệ kia của chủ nhân ngài thành lập, trước mắt đã trở thành thế lực đứng đầu Yêu tộc.” Bồ Đào báo cáo.

“Vạn Yêu Thành của hắn có xâm lược Nhân tộc hay không?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Không có, thậm chí còn che chở Nhân tộc bên trong phạm vi thế lực của bọn họ nữa.” Bồ Đào trả lời.

“Thật là một con nhện nhỏ có ý tứ.” Từ Phàm cười lên.

Ban đầu hắn đồng ý để cho Địa Tinh Tri Chu kia làm đồ đệ của mình, cũng chính là căn cứ vào lý niệm này của hắn.

Nếu như Địa Tinh Tri Chu dám can đảm động vào Nhân tộc dù chỉ là một chút ít thì Từ Phàm cũng sẽ tự tay tiêu diệt nó.

Đáng tiếc Địa Tinh Tri Chu kia không cho Từ Phàm cơ hội này.

“Vậy thì tốt rồi, phát tin tức cho nó để cho nó đợi ở Vạn Yêu Thành bốn tháng thời gian, sau đó lại đổi chỗ khác.”

“Bốn tháng sau, đại chiến giữa hai tộc Nhân Yêu sẽ lắng xuống.” Từ Phàm nói xong bèn nhắm mắt lại bắt đầu tu luyện.

Lúc này, bên ngoài Tổng bộ của Hội trưởng lão.

Kỳ Lân thuần huyết cùng với mấy vị trưởng lão có số thứ tự trước mười của Hội Trưởng Lão, tất cả đều là mặt đầy ngưng trọng nhìn Kim Sí Đại Bàng, trên người hoặc nhiều hoặc ít đều mang theo thương tích.

Mà đây chẳng qua chỉ là Kim Sí Đại Bàng hoạt động thân thể một chút.

“Đám người các ngươi quả thật không hổ là được Thiên Đạo thế giới Đại Thiên yêu quý, những tôn giả đỉnh thiên của Nhân tộc các ngươi, một khi thả vào Tiên giới ắt hẳn đều sẽ trở thành đối tượng tranh đoạt của các đại Tiên môn.”

“Suy tính một chút, gia nhập vào tộc Kim Sí Đại Bàng ta, nhìn trên mặt mũi của các ngươi, nói không chừng ta sẽ thả cho Nhân tộc một con ngựa.” Kim Sí Đại Bàng vừa cười vừa nói, thông qua mấy lần giao thủ, để cho hắn không khỏi nhìn mấy vị kia Nhân tộc cấp bậc Yêu tôn Vô Địch này với cặp mắt khác xưa.

Mặc dù thực lực yếu, nhưng sau khi phi thăng Tiên giới bồi dưỡng một chút, cũng đủ tư cách làm hộ vệ cho mình.

“Muốn đánh thì đánh, không cần phải nói nhảm nhiều như vậy.” Minh Không lên tiếng.

Hắn đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần thời hạn ước định nửa năm sau, Từ Phàm không thể ngăn cản được phân thân của Kim Sí Đại Bàng, vậy thì hắn chỉ có thể mang theo toàn bộ Tổng bộ của Hội trưởng lão chạy trốn.

“Hôm nay không có hứng thú gì, ngày mai lại chiến vậy.” Kim Sí Đại Bàng vừa dứt lời thì lập tức trở lại trong cung điện của mình.

Hắn không nóng nảy, Yêu tộc đang từng chút từng chút xâm chiếm các thế lực Nhân tộc như tằm ăn rỗi, mình chỉ cần ở chỗ này nhìn chăm chú vào tồn tại đứng đầu nhất Nhân tộc, vậy là Yêu tộc có thể dùng một cái giá cực nhỏ bắt lấy Nhân tộc.

Minh Không mang theo Kỳ Lân thuần huyết cùng với những tôn giả có số thứ tự còn lại trở về Tổng bộ của Hội trưởng lão.

“Lại là một ngày trôi qua, còn dư lại ba tháng không biết ta có thể tiếp tục chống đỡ được hay không.” Minh Không nói.

“Minh Không trưởng lão, lần sau Kim Sí Đại Bàng toàn lực xuất thủ, cứ để cho ta lên đi.”

“Để cho chân thân của ta liều mạng vẫn lạc với Kim Sí Đại Bàng kia, như vậy chắc là có thể ổn định Kim Sí Đại Bàng hơn nửa tháng.”

“Từ từ làm hao mòn lực lượng Nhân tộc ta, đây là điều mà hắn muốn nhìn thấy.” Trưởng lão số thứ tự bên cạnh Minh Không lên tiếng.

“Ngươi không được, ngươi phải xếp phía sau Đoạn Sơn trưởng lão.” Minh Không suy nghĩ một chút rồi nói.

“Đúng vậy, không nên gấp gáp, cũng không cần tranh, từng bước từng bước từ từ rồi sẽ đến thôi.” Đoạn Sơn trưởng lão cười ha hả nói, như thể đây là chuyện tốt vậy.

Hội trưởng lão Nhân tộc cũng có thế lực ở Tiên giới, dù cho chân thân vẫn lạc, chỉ dựa vào phân thân còn dư lại cũng có thể phi thăng Tiên giới.

Ở trong Tiên giới chút tổn thất này đều có thể bù đắp lại, cho nên trong lòng bọn họ cũng không hoảng loạn gì.

“Ta chỉ sợ sau khi Đoạn Sơn kết thúc, chưa tới phiên ta thì đã đến kỳ hạn nửa năm rồi.” Vị trưởng lão số thứ tự kia bĩu môi nói.

“Mấy người các ngươi từng người từng người đều cảm thấy không có việc gì, vạn nhất sau khi Đại Tông Sư xuất quan không địch lại Kim Sí Đại Bàng thì phải làm thế nào bây giờ?” Minh Không lên tiếng.

“Lúc Thượng Tôn độ kiếp thì kiếp vân chỉ có sáu vạn dặm, thế nhưng Đại Tông Sư lại cả chục vạn dặm, đã đạt tới cực hạn của giới này.”

“Hơn nữa căn cứ tình báo trước đó, Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn kia chưa từng thất bại một lần nào, đệ tử dạy dỗ ra từng người đều mang chiến lực vô song.”

“Đối với loại người như vậy mà nói, chúng ta nên đánh cược một lần, dù sao chúng ta vẫn còn có chuẩn bị ở sau, coi như cược thua thì thế nào, dù sao cũng đã đến cục diện này rồi.” Đoạn Sơn trưởng lão nói.

Lúc này, trong một tòa Tiên thành bên trong Tổng bộ của Hội trưởng lão.

Diệp Tiêu Dao đang thương lượng bước tiếp theo trong kế hoạch với Lão Kiếm.

“Tiểu tử, hiện tại Tổng bộ của Hội trưởng lão tuyệt đối không phải là chỗ có thể ở lâu.”

“Chiến lực của phân thân Kim Sí Đại Bàng đã tiếp cận cực hạn của Tu Tiên giới, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, khoảng thời gian tiếp theo Nhân tộc sẽ phải gặp lắm tai nhiều nạn.”

“Trước khi người thiên mệnh còn chưa xuất đầu, Nhân tộc không có phần thắng.” Lão Kiếm ở trong đầu Diệp Tiêu Dao nói.

Chương 739: Kéo dài

“Lão Kiếm, ngươi bảo ta là người thiên mệnh, cảnh tượng bên ngoài ngươi cũng đã nhìn thấy rồi đấy.”

“Kim Sí Đại Bàng kia vô địch như thế, ta có thể chiến thắng được sao?” Trong lòng Diệp Tiêu Dao không khỏi nghi ngờ.

Nghe Diệp Tiêu Dao nói, Lão Kiếm không khỏi trợn mắt xem thường.

“Ngươi cũng quá xem trọng bản thân rồi, ta cũng không bảo ngươi đi giết hắn.”

“Căn cứ theo tình báo bên phía Hội trưởng lão, Kim Sí Đại Bàng kia là phân thân giáng lâm, cho dù có thủ đoạn thông thiên cũng chỉ có thể ở lại giới này mấy trăm năm.”

“Vô luận thế cục Nhân tộc có ra sao, cứ nhịn một chút cũng sẽ qua thôi.” Lão Kiếm ở trong đầu Diệp Tiêu Dao nói.

“Mấy trăm năm, thời gian dài như thế thì Tu Tiên giới đã sớm bị Yêu tộc chiếm lĩnh mất rồi.” Diệp Tiêu Dao có hơi kinh hoảng.

“Ngươi suy nghĩ nhiều, Nhân tộc cũng không yếu ớt như ngươi nghĩ đâu.”

“Vị Thượng Tôn kia của Hội trưởng lão trước khi phi thăng nhất định đã lưu lại chuẩn bị phía sau, cho nên nhiệm vụ của ngươi chính là tìm một địa phương an toàn, bế quan tu hành mấy trăm năm rồi lại ra.” Lão Kiếm nói.

Nghe nói như thế, Diệp Tiêu Dao khẽ gật đầu.

“Chỉ tiếc, dù đã dùng tất cả thủ đoạn cũng không tìm được vị Luyện Khí Đại Tông Sư kia.” Diệp Tiêu Dao thở dài.

“Không có việc gì, từ từ rồi cũng sẽ đến, linh kiếm cấp bậc Tiên khí mà thôi, chắc chắn sẽ có cơ hội tìm được.” Lão Kiếm cất tiếng an ủi.

Diệp Tiêu Dao đứng dậy, dự định đi nhận mấy cái nhiệm vụ ở điện sự vụ, Tổng bộ Hội trưởng lão.

Trải qua cố gắng, trước mắt hắn cũng coi như là một nửa thành viên nòng cốt của Hội trưởng lão.

Có tư cách dùng tích phân cống hiến đổi lấy Tiên khí, chỉ có điều cần phải có một số tích phân rất lớn, tích từng chút từng chút điểm như vậy, phải tốn thời gian cả mấy ngàn năm.

Tiên thành Lâm Sâm, chỗ thông đạo giữa hai giới, một cái cự nhận (lưỡi dao to lớn) được ngưng tụ từ Ngũ Hành Linh Vực vắt ngang trên bầu trời.

Phía trên cự nhận còn nhuộm từng tia từng tia Yêu huyết.

Trảm Linh tay xách theo một cái đầu sư tử to lớn, mắt chứa sát ý nhìn chằm chằm chỗ thông đạo giữa hai giới.

“Lúc đầu tộc đàn các ngươi còn có thể sống lâu thêm một đoạn thời gian, nhưng tự bản thân ngươi tìm đường chết cũng đừng trách mệnh khổ làm gì.”

Trảm Linh dẫn theo một đội con rối bước vào trong thông đạo giữa hai giới.

Dọc theo con đường này, Trảm Linh hoàn toàn giết đến điên, chỉ mỗi Yêu tôn chết dưới cự nhận kia cũng có đến tám vị, Yêu tộc cấp bậc Yêu tôn trở xuống thì càng là vô số kể.

Mỗi lần trước khi đến một Thánh Thành, Trảm Linh đều ngưng tụ thần thông Đông Phong từ linh lực ngũ hành tẩy sạch.

Chỉ mỗi một chiêu này thôi, có thể còn sống cũng chỉ có những Yêu tộc thực lực tương đối mạnh mẽ từ Hợp Thể Kỳ trở lên, thế nhưng những kẻ này đối với Trảm Linh cũng chỉ là cặn bã.

Mang trên gương mặt sát khí diệt sát hết tất cả, vừa xông vào chính là một phen loạn sát xoẹt xoẹt.

Bình cảnh trong tu luyện cũng bị hắn lấy giết mà đột phá.

Bên ngoài Thánh Thành của tộc Thánh Sư đột nhiên xuất hiện một vùng linh hải năm màu, linh khí ngũ hành to lớn đang chậm rãi ngưng tụ.

Từng quả đạn đạo Đông Phong đang dần thành hình.

Trảm Linh mắt đầy sát khí nhìn vào tòa Thánh Thành của tộc Thánh Sư.

“Vẫn là báo thù thú vị.” Trảm Linh vừa cười vừa nói.

Đúng lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Trảm Linh trưởng lão, không nên đuổi tận giết tuyệt cả tộc Thánh Sư, phải giữ lại ngàn con để sinh nở.”

“Chủ nhân đã từng nói, tộc đàn Thánh Sư dáng vẻ lớn lên rất không tệ, rất thích hợp dùng làm tọa kỵ.”

“Trấn áp hai Yêu tôn của tộc Thánh Sư, ngoài cửa ra vào của Ẩn Linh môn thiếu hai con sư tử trấn điện.”

Nghe thấy lời Bồ Đào nói, Trảm Linh bèn phất tay tán đi một nửa đạn đạo Đông Phong.

Sau đó nghĩ nghĩ một lúc, lại tán đi thêm một nửa.

“Nếu Đại trưởng lão đã có phân phó, vậy thì chừa một chút hạt giống cho tộc Thánh Sư vậy.”

Trảm Linh hai tay kết ấn, ba cái đạn đạo Đông Phong kéo theo đuôi lửa thật dài, hướng về phía Thánh Thành của tộc Thánh Sư oanh tạc mà đi.

“Đáng tiếc tiểu tử Từ Cương kia không tới, nếu không nhất định có thể nổ cho thống khoái.”

Từ phía Thánh Thành của tộc Thánh Sư xa xa bốc lên ba đám mây hình nấm, Trảm Linh cười gằn dẫn đầu đám con rối giết vào.

Bên ngoài Tổng bộ của Hội trưởng lão, Thiên Lục Quy mang theo Kim Sí Đại Bàng xuất hiện lần nữa.

“Ta suy nghĩ cảm thấy các ngươi đều là những người có cốt khí, điều duy nhất mà ta có thể làm chính là cho các ngươi một cái chết có thể diện.”

Kim Sí Đại Bàng xuất động chân thân, vươn trảo bắt lấy một trưởng lão có số.

Chính là Đoạn Sơn ngày đó muốn tranh chịu chết trước.

“Minh Không trưởng lão, ta đi trước một bước.” Trong mắt Đoạn Sơn tràn đầy vẻ kiên quyết.

Cuối cùng hắn bộc phát toàn bộ lực lượng bản nguyên, thi triển ra thần thông có uy lực mạnh nhất của hắn.

Một cái cự phủ ẩn chứa tất cả lực lượng bản nguyên của Đoạn Sơn ngưng tụ trên bầu trời.

Trên cự phủ lấp lóe kinh văn đại đạo, một đoạn tự phù hiện lên trên lưỡi búa của cự phủ, cơ hồ có thể chặt đứt hết thảy tiên sơn trọng nhạc trên thế gian này.

Kim Sí Đại Bàng đang nắm lấy Đoạn Sơn không khỏi nghiêm túc nhìn về phía cự phủ trên đầu, hắn cảm nhận được một tia nguy hiểm từ cự phủ phía trên.

Nhưng cũng chỉ vẻn vẹn một tia mà thôi.

Cự phủ mang theo thanh thế to lớn trùng trùng đánh xuống tựa như Kim Sí Đại Bàng chính là núi lớn bị búa đánh xuống.

“Ầm!!”

Kim Sí Đại Bàng nâng cánh năng lại, cự phủ chỉ có thể chém đứt mấy sợi lông vũ trên cự sí.

“Không tệ, có thể thương tổn được ta.” Kim Sí Đại Bàng lạnh nhạt nói, sau đó cự trảo nhẹ nhàn nắm lấy một cái.

Đoạn Sơn lập tức hóa thành một đoàn sương máu.

“Hôm nay tới đây thôi, ngày mai chúng ta lại tiếp tục.” Kim Sí Đại Bàng hóa thành hình người về lại trong cung điện.

Hắn thưởng thức biểu cảm của đám Vô Địch tôn giả của Hội trưởng lão kia, rất là hài lòng.

Thời điểm Thượng Tôn còn ở, Kim Sí Đại Bàng căm ghét nhất chính là biểu cảm nắm chắc thắng lợi trong tay trên mặt của đám trưởng lão số thứ tự kia.

Trước kia các ngươi có bao nhiêu đắc ý bao nhiêu hờ hững, thì bây giờ ta muốn các ngươi có bấy nhiêu tuyệt vọng bấy nhiêu hoảng sợ.

Minh Không dẫn theo mọi người và Kỳ Lân thuần huyết trở lại Tổng bộ của Hội trưởng lão.

Tất cả mọi người đều mặt mày xanh xám, bây giờ tình thế Nhân tộc đã hoàn toàn rơi vào thế yếu.

Mà đám Vô Địch tôn giả đứng đầu Nhân tộc bọn họ lại bị Kim Sí Đại Bàng nhìn chằm chằm đến gắt gao.

Chỉ cần tôn giả của Hội trưởng lão dám trợ giúp Nhân tộc, thì Kim Sí Đại Bàng sẽ lập tức khởi xướng Yêu tộc tổng tiến công với Tổng bộ của Hội trưởng lão.

Nếu như không phải nhờ câu nói của Từ Phàm thì có thể Hội trưởng lão đã triệt để lâm vào tình cảnh khó cả đôi đường.

Những Tiên thành kia của Nhân tộc có quan trọng không? Quan trọng!

Thế nhưng Tổng bộ của Hội trưởng lão càng thêm quan trọng hơn, bên trong gần như ngưng tụ một nửa nội tình của Nhân tộc.

Nếu như bị Yêu tộc đạt được, đó hoàn toàn không thể đùa được.

“Ngày mai hãy mang theo con rối kiếm trận mạnh nhất mà Đại Tông Sư phái tới, có kiếm trận phụ trợ, có lẽ thương vong của chúng ta sẽ ít hơn một chút, thời gian sẽ kéo dài được lâu hơn một chút.” Minh Không nói.

Đám người khẽ gật đầu, tỏ vẻ chỉ có thể như thế.

Vào lúc này bọn họ không khỏi nghĩ đến Thượng Tôn, trước kia bọn họ chỉ biết là Thượng Tôn lợi hại, nhưng cụ thể lợi hại đến trình độ nào quả thực rất mơ hồ.

Cho đến thời gian gần đây, khi trực tiếp đối diện với Kim Sí Đại Bàng, thì càng thêm kính nể với Thượng Tôn trước đó hơn.

Đánh với một đối thủ như vậy mà còn có thể chiếm thượng phong, quả thật khiến cho người ta khâm phục không thôi.

Một người cường đại đến mức nào thì cứ nhìn vào đối thủ của hắn là biết rõ.

“Vậy chúng ta cần phải bảo vệ tốt con rối kiếm trận kia, một bộ trọn vẹn chính thanh Tiên kiếm, mấy ngàn thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí, đương nhiên là đại thủ bút.” một trưởng lão số thứ tự sợ hãi thán phục nói, bố trí con rối kiếm trận trong mắt hắn đã coi như là không có một chút nhân tính nào.

“Đó là hiển nhiên, đến lúc đó để cho Kỳ Lân thuần huyết áp trận.”

“Hy vọng như vậy có thể chống đỡ thêm một khoảng thời gian.” Minh Không nói.

Lúc này, Ẩn Linh đảo, trong tiểu thế giới gia tốc.

Từ Phàm đang cố gắng tu luyện, các loại kinh văn đại đạo huyền ảo trôi lơ lửng quanh thân, còn có linh khí bản nguyên ngũ hành cùng với Tiên Linh chi khí nhiều vô số kể phiêu phù xung quanh, vì tu luyện mà tiêu hao.

Chương 740: Dị dạng

Từ Phàm đột nhiên đình chỉ tu luyện, trầm ngâm nhìn lên trời như thể có điều suy nghĩ.

Hắn có lòng tin, sau khi bản thân tu luyện đến Đại Thừa Kỳ đỉnh phong, nhất định cũng sẽ là cực hạn của giới này, hắn lo lắng một khi bất cẩn sẽ cùng với Kim Sí Đại Bàng bị cưỡng ép đưa lên Tiên giới giống như Thượng Tôn vậy.

Nên biết, dù cho hắn được đưa đến Tiên giới thì cũng phải đợi đến lúc đại nạn mới có thể đột phá Đại Thừa Kỳ trở thành Chuẩn Tiên.

“Xem ra lại có thêm một nhiệm vụ, cần phải hảo hảo giao lưu một chút với ý chí Thiên Đạo mới thành hình này một phen.” Từ Phàm vừa dứt lời lập tức nhắm mắt lại, bắt đầu tu luyện.

Bất tri bất giác ba tháng cứ thế trôi qua, lúc này bên trong Tổng bộ của Hội trưởng lão đã có chín vị trưởng lão có số thứ tự trước hai mươi vẫn lạc.

Những người còn lại ai nấy cũng đều bị thương.

Lúc đầu, Yêu tộc chỉ cần mạnh mẽ tấn công một phen là có thể công phá Tổng bộ của Hội trưởng lão.

Thế nhưng Kim Sí Đại Bàng hết lần này đến lần khác đều chỉ muốn giết từng người từng người một, hoàn toàn xem Tổng bộ của Hội trưởng lão như vật trong lòng bàn tay.

Thậm chí là cả Tu Tiên giới, một khi Hội trưởng lão bị diệt vong, cũng sẽ là đồ trong mâm của hắn.

Thiên Lục Quy xuất hiện lần nữa, Kim Sí Đại Bàng ngồi trong cung điện, thảnh thơi nhìn về phía Tổng bộ của Hội trưởng lão.

Cái Tổng bộ của Hội trưởng lão này là do lịch Đại trưởng lão số thứ tự khổ tâm kinh doanh suốt mấy vạn năm mới có thành quả như hiện nay.

Có thể nói chỉ mỗi cái Tổng bộ của Hội trưởng lão thôi đã chiếm cả năm sáu châu lớn của Tu Tiên giới.

Minh Không dẫn theo đám người Kỳ Lân thuần huyết, một lần nữa đi ra nghênh chiến, có điều lần này lại không giống trước đó, trong ánh mắt của bọn họ tràn đầy một loại hy vọng như trái cây sẽ được mùa vậy.

Nhìn ánh mắt của đám người Minh Không, Kim Sí Đại Bàng không khỏi cảm thấy hứng thú.

“Nói ta nghe xem, các ngươi còn chuẩn bị gì ở sau?”

“Cũng không cần phải mơ tưởng mang theo Tổng bộ của Hội trưởng lão cùng nhau bỏ trốn, ta đã khóa chặt rồi, chỉ cần các ngươi vẫn ở trong Yêu giới và Tu Tiên giới thì sẽ không thể thoát khỏi bàn tay ta.” Kim Sí Đại Bàng nói, trong lòng hắn thầm dâng lên một tia dự cảm không hay.

Chẳng lẽ cái tên Tinh Linh tiểu nhi kia vẫn còn có chuẩn bị gì ở sau? Hắn là Thiên Thủ Quan âm sao?

Hoặc là nói Tu Tiên giới xuất hiện một Vô Địch tôn giả có thể đối đầu với hắn.

“Làm gì có chuẩn bị ở sau, muốn chiến thì chiến.” Minh Không nói.

Lúc này, trên Ẩn Linh đảo chợt xuất hiện một Tiên môn do Tiên Linh chi khí ngưng tụ thành.

Bậc thang từ tiên ngọc tạo thành trực tiếp nối liền với Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm sầm mặt lại nhìn Tiên môn thần bí mà lộng lẫy treo trên trời kia.

Lúc này, tất cả mọi người cùng với toàn thể Yêu tộc trên Ẩn Linh đảo, cũng đều mang vẻ mặt ngơ ngác nhìn lên Tiên môn lơ lửng giữa trời.

Bất luận là Tu Tiên giới hay là Yêu giới, chỉ cần xuất hiện Tiên môn, mặc kệ ngươi là ai cũng phải đi vào, tuyệt đối không cách nào kháng cự cánh cửa này.

“Sao sư phụ lại muốn phi thăng thế? Tông môn không thể không có ngươi được!” Từ Cương kích động gào lên.

“Sư phụ đừng bỏ lại mấy người chúng ta mà, mang theo cả Ẩn Linh đảo cùng nhau phi thăng lên Tiên giới đi.” Từ Nguyệt Tiên nhịn không được lên tiếng.

Các đệ tử nhìn về phía Từ Phàm đều mang vẻ mặt không nỡ rời xa.

Một cỗ lực lượng vô hình khóa chặt Từ Phàm lại, muốn kéo hắn vào trong Tiên môn.

“Là ta phá hủy kịch bản của ngươi sao?” Từ Phàm nhìn lên Tiên môn treo giữa trời hỏi.

Đáng tiếc không hề nhận được bất kỳ câu trả lời nào.

“Bản thân ta sau khi xuất quan chính là cấp cao nhất của thế giới này, ngươi cần phải biểu hiện ra sự tôn trọng vốn có với ta.”

“Đưa ta vào Tiên giới một cách lỗ mãng như vậy khiến ta rất không hài lòng.”

Trong mắt Từ Phàm lóe lên vô số kinh văn đại đạo, trên bầu trời xuất hiện một Pháp Tướng Kim Thân không mặt to lớn, chiều cao đến cả mấy vạn trượng, nhìn thẳng vào Tiên môn treo giữa trời.

Sau đó, hắn duỗi một ngón tay điểm về phía Tiên môn.

“Ngươi cho rằng ở trong thế giới của ngươi thì ta chỉ có thể bị ngươi tùy ý gây khó dễ sao?” Từ Phàm mỉm cười hỏi.

Pháp Tướng Kim Thân không mặt chỉ tay điểm vào Tiên môn một cái, sau đó tựa như trời và đất đụng vào nhau.

Bầu trời vốn bị mây dày che kín quanh năm không thấy ánh sáng, trực tiếp bị xé mở trở thành trời xanh vạn dặm không mây.

Toàn bộ biển Vô Tận bắt đầu trở nên cuồng bạo, vô số yêu thú cấp bậc Đại Thừa Kỳ dưới biển Vô Tận đều bị chấn động từ vụ va chạm này chấn chết.

Vòng phòng hộ cấp bậc cao nhất của Ẩn Linh đảo cũng sáng lên.

Đúng lúc này, đám người trong Ẩn Linh đảo chỉ nghe thấy một tiếng răng rắc.

Phòng hộ của Tiên môn đã bị một chỉ này của Pháp Tướng Kim Thân không mặt chấn vỡ.

Sau đó, vô số kinh văn đại đạo từ trên đầu ngón tay đó tuôn ra, bắt đầu bao trùm toàn bộ Tiên môn cùng với bậc thang hình thành từ tiên ngọc rơi vào Ẩn Linh đảo.

Kinh văn đại đạo bắt đầu chậm rãi hoà tan Tiên môn, ngay cả lực lượng quy tắc trong đó cũng bị hòa tan.

Sau đó kinh văn đại đạo hóa thành một tấm lưới lớn, kéo tất cả Tiên Linh chi khí do Tiên môn hòa tan vào trong Ẩn Linh đảo.

Ngay lúc đám người cho rằng Đại trưởng lão sẽ không phải phi thăng nữa.

Trên bầu trời lại xuất hiện một tòa Tiên môn khác, bậc thang tiên ngọc từ Tiên môn kéo dài ra lần nữa rơi xuống Ẩn Linh đảo.

Phía trên Tiên môn xuất hiện một đôi mắt xem thường thương sinh to đến mấy ngàn trượng, cứ như vậy gắt gao nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Sao chỉ thích lộ ra tròng mắt thế? Ngươi đổi thành khuôn mặt được không? Để ta nhìn xem hình dáng của ngươi trông ra sao.”

Từ Phàm xuất hiện bên ngoài đại trận Ẩn Linh đảo, cứ thế thẳng thừng nghênh đón ánh mắt kia, không hề có chút sợ hãi nào.

Lại tái hiện quá trình vừa nãy một lần, Tiên Linh chi khí cùng với tiên ngọc lại bị tấm lưới kéo vào trong Ẩn Linh đảo.

Cặp đôi mắt thiên đạo trên bầu trời lại trừng lớn hơn một phần, vẫn coi thường thương sinh như cũ, cứ thế mà nhìn Từ Phàm chằm chằm.

Như thể Từ Phàm không vào Tiên môn thì tròng mắt kia thề không bỏ qua vậy.

“Quả nhiên là bướng bỉnh.”

“Dựa theo quy tắc, bây giờ ta vẫn chưa cần phải đi Tiên giới.”

Từ Phàm mới vừa dứt lời, trên bầu trời lại xuất hiện một tòa Tiên môn.

Nhưng vào lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, bên phía Hội trưởng lão sắp không chống nổi rồi.”

“Suýt chút đã quên mất việc này, đều tại cánh cửa này gây ra cả.”

Từ Phàm thả ra một cái phân thân tạm thời, trực tiếp mượn nhờ con rối kiếm trận ở Tổng bộ của Hội trưởng lão làm môi giới, thuấn di tới.

“Trước tiên ổn định bên kia đã, ta mới có thể cùng ý chí Thiên Đạo này chơi một chút, để ta nhìn xem ngươi có bao nhiêu lông dê cho ta vặt.”

Theo lời nói của Từ Phàm, Tiên môn lại xuất hiện lần nữa, vẫn là bậc thang tạo thành từ tiên ngọc theo quy cách cũ, thậm chí ngay cả vị trí đặt chân cũng không hề thay đổi.

Từ Phàm vung tay lên, toàn bộ đều thu hết.

Tiên Linh chi khí cùng với tiên ngọc đều là đồ tốt, dù có nhiều hơn nữa Từ Phàm cũng sẽ không chê.

Ngay vào lúc này, đôi mắt thiên đạo trên trời nhắm ngay Từ Phàm bắn ra một cột sáng màu tím vàng, ý đồ trói buộc Từ Phàm đưa vào trong Tiên môn.

Lúc này, chiến đấu giữa Kim Sí Đại Bàng và Hội trưởng lão đã đến thời khắc mấu chốt.

Chân thân của Minh Không đã bị đánh nổ tám lần.

Lúc này ngay cả các trưởng lão số thứ tự gần chót cũng đều xuất động.

“Lão đại, đã hết thời gian, ngươi không thể tiếp tục ra tay nữa, phân thân người khác còn có cơ hội phi thăng, nếu ngươi lại bị đánh nổ thêm một lần thì cái gì cũng không còn nữa.” một trưởng lão số thứ tự đau lòng lên tiếng.

“Lại kiên trì thêm một chút, ta vừa nhận được tin tức bên Ẩn Linh môn, Đại Tông Sư đã xuất quan, chỉ có điều đang bị một việc phiền toái quấn thân không cách nào lập tức lên đường.” Minh Không nói.

“Có chuyện gì còn quan trọng hơn cả việc Tổng bộ của Hội trưởng lão bị công phá chứ?” một trưởng lão số thứ tự sốt ruột hỏi.

Ngay vào lúc này, Kỳ Lân thuần huyết nhẹ nhàng rống lên một tiếng.

Sau đó, linh viêm đỏ như máu cháy lên quanh người nó, chân thân Kỳ Lân cũng lớn hơn gấp đôi so với ban đầu.

“Các ngươi đang muốn liều mạng đấy ư? Cũng tốt, đã đến lúc kết thúc, chơi suốt thời gian dài như vậy hẳn là các ngươi cũng chẳng có trò gì mới nữa.” Kim Sí Đại Bàng vừa cười vừa nói.

Cánh vàng chém tới, một đạo phong nhận trực tiếp đánh nổ một Vô Địch tôn giả số thứ tự gần chót.

Ngay lúc Kim Sí Đại Bàng dự định nhất cử đánh chết Kỳ Lân thuần huyết, đột nhiên cảm nhận được một tia khí tức dị dạng.

Có người đột phá không gian mà hắn phong tỏa, truyền tống đến đây.

Chương 741: Làm tọa kỵ của ta thế nào?

Một bàn tay to lớn ôn nhu, nhẹ nhàng đặt trên đầu Kỳ Lân thuần huyết.

“Động một chút là lại liều mạng với người khác, không phải là thói quen tốt.” Giọng nói Từ Phàm vang lên.

Kỳ Lân thuần huyết bị một luồng linh khí nhu hòa vây quanh, đưa trở lại Tổng bộ của Hội trưởng lão phía sau.

“Ta tới muộn.” Từ Phàm nói với Minh Không.

“Không muộn, ít ra ta vẫn còn một cái mạng.” Minh Không cả người đều trọng thương mỉm cười nhìn Từ Phàm.

Lần này hắn thành công.

Đúng lúc này, Kim Sí Đại Bàng vung cánh thi triển một đạo phong nhận.

Hắn cảm nhận được khí tức đáng ghét giống như Tinh Linh trên người Từ Phàm.

Chẳng những thế khí tức trên người Từ Phàm còn muốn đáng ghét hơn Tinh Linh kia một phần.

Hắn ghét nhất là kẻ địch lộ ra dáng vẻ vạn sự đều nắm trong lòng bàn tay kia.

Từ Phàm giơ chưởng nhẹ nhàng nắm một cái, đạo phong nhận kia lập tức bị Từ Phàm lâm không bóp vỡ.

“Kim Sí Đại Bàng, ngưỡng mộ đại danh đã lâu.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Dùng cảnh giới lúc này của Từ Phàm, cho dù chỉ là phân thân, muốn cứng đối cứng với Kim Sí Đại Bàng cũng không thành vấn đề.

“Ngươi chính là Luyện Khí Đại Tông Sư đã đùa giỡn Tử Ngọc Giao Long kia?” Kim Sí Đại Bàng nhìn Từ Phàm hỏi, dường như có chút không xác định.

“Chắc là vậy rồi, có điều ta càng thích người khác gọi ta là Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn hơn.” Từ Phàm lạnh nhạt đáp.

“Kiếp vân mười vạn dặm, sinh ra đã biết, bất kể là đạo pháp thần thông hay luyện đan luyện khí, dường như cái nào ngươi cũng tinh thông.”

“Ngươi là đại năng Tiên giới nào chuyển thế sao?” Kim Sí Đại Bàng sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Thời điểm vừa nhìn thấy Từ Phàm, đã có Yêu tộc đem tất cả tình báo liên quan đến Từ Phàm truyền cho Kim Sí Đại Bàng.

“Thiên phú tốt chút mà thôi.”

“Được rồi, chớ nói nhảm nữa, cái phân thân này của ngươi tranh thủ tự phân giải trở về đi, bằng không đả thương bản nguyên sẽ ảnh hưởng bản thể.” Từ Phàm nói.

Chân thân của hắn đang ở Ẩn Linh đảo vặt lông dê Thiên Đạo, trình độ chiến lực của phân thân chỉ có thể đánh ngang tay với Kim Sí Đại Bàng.

Muốn trấn áp nó còn phải đợi chân thân Từ Phàm đến mới được.

“Đại Tông Sư, ngươi có muốn đến hồ Chuyển Sinh của tộc ta, gia nhập vào tộc Kim Sí Đại Bàng ta không? Có tộc ta trợ giúp, tương lai thành tựu Đại La cũng không thành vấn đề.” Kim Sí Đại Bàng cất lời dụ dỗ.

Trước đây hắn cũng từng nói như thế với Tinh Linh, lúc đó Tinh Linh còn là người anh em tốt Yêu tộc của hắn.

Từ Phàm không thèm để ý đến Kim Sí Đại Bàng nữa, quay đầu nhìn về phía đám trưởng lão số thứ tự khắp người đều chồng chất vết thương.

“Các ngươi vất vả rồi!” Từ Phàm gật đầu nói.

Chỉ vì một câu nói của mình mà Hội trưởng lão có nhiều tôn giả số thứ tự liều chết như vậy.

“Không vất vả, chỉ cần Đại Tông Sư có thể chống đỡ nổi Kim Sí Đại Bàng, bỏ đi chân thân thì lại có làm sao.”

“Mong Đại Tông Sư cứu Tu Tiên giới.”

“Có Đại Tông Sư ở đây, lo gì diệu tổ bất diệt.”

Ngay vào lúc này, trong vực Cực Không nổi lên một cơn gió nhẹ, giống như luồng gió xuân đầu tiên sau khi hàn băng vạn năm bị xuân ý hòa tan.

Mấy vị trưởng lão số thứ tự của Hội trưởng lão đối chiến với Kim Sí Đại Bàng, lập tức khôi phục thương thế với tốc độ kinh người.

Những thương thế trên linh hồn khó trị liệu nhất cũng bắt đầu khôi phục sau khi thương thế trên thể xác khôi phục.

“Xuân nhuận vạn vật, làm cho đất đai ấm áp trở lại, sau này vô luận là Nhân giới hay Yêu giới, tất cả đều do Nhân tộc chúng ta làm chủ.”

Sau khi Từ Phàm dứt lời bèn nhìn về phía Kim Sí Đại Bàng.

“Thành tựu Đại La, tộc các ngươi kém cỏi đến vậy sao?”

“Nơi này của ta vẫn còn thiếu một tọa kỵ, nếu ngươi thần phục ta nói không chừng tương lai còn có thể trở thành tồn tại vô thượng.” Từ Phàm mỉm cười đề nghị.

Trước mắt Đại La rất là lợi hại, còn không đến mức thay hình đổi dạng.

Trái lại nếu con đại bàng kia đến làm tọa kỵ cho hắn thì còn có tiền đồ hơn một chút.

Lời Từ Phàm nói trong nháy mắt khiến Kim Sí Đại Bàng bốc hỏa.

“Lại là cái đồ không biết tốt xấu!”

Kim Sí Đại Bàng phun ra một luồng kim quang bắn về phía Từ Phàm, lập tức muốn dùng chân thân triển khai đại chiến với Từ Phàm.

Từ Phàm vung tay lên, đầu tiên là đưa mấy vị trưởng lão số thứ tự đang chữa thương trở về Tổng bộ của Hội trưởng lão, sau đó hai tay kết ấn, trực tiếp mang theo Kim Sí Đại Bàng đi đến nội khu của vực Cực Không.

“Chủ tu đạo Không Gian, khó trách ngươi có thể bài trừ phong tỏa không gian của ta.” Kim Sí Đại Bàng cả giận nói.

Từ khi hắn sinh ra đến nay, luôn là tồn tại mạnh nhất Yêu giới, kẻ duy nhất có thể làm hắn tức giận đến như thế cũng chỉ có một, đó chính là Tinh Linh tiểu nhi kia.

Hôm nay lại nhiều thêm một người nữa.

Đối mặt với Kim Sí Đại Bàng chính là một Pháp Tướng Kim Thân không mặt cao đến mấy vạn trượng, cự chưởng che trời ẩn chứa lực lượng phong ấn vô tận hướng Kim Sí Đại Bàng chộp tới.

Giống như một người trưởng thành bắt lấy một con gà con vậy.

Thấy một màn này, Kim Sí Đại Bàng tức thì toàn lực triển khai chân thân, hướng về phía Pháp Tướng Kim Thân không mặt đánh tới.

Một lần giao thủ, đã làm cho tất cả cự thạch tinh thần trong phạm vi mấy vạn dặm trực tiếp biến mất.

Pháp Tướng Kim Thân không mặt bị đánh lui, nhưng trên thân Kim Sí Đại Bàng cũng bị in lên trận pháp phong ấn.

Nhất thời vô số pháp trận phong ấn toát ra từ trên người Kim Sí Đại Bàng, ý đồ vây khốn phân thân Kim Sí Đại Bàng.

Hai tay Từ Phàm kết ấn, một cái lồng chim khổng lồ xuất hiện, to lớn đến mức bao trùm cả mấy vạn dặm.

Giam cầm Kim Sí Đại Bàng bên trong.

“Pháp trận phong ấn à, Tinh Linh tiểu nhi năm đó cũng không dám dùng trên người ta đâu.”

Một cái bình ngọc đột nhiên xuất hiện trong vực Cực Không, tỏa ra khí thế thôn thiên địa.

Tất cả pháp trận phong ấn trên người Kim Sí Đại Bàng đều bị hút vào trong bình ngọc.

Ngay cả lồng chim to lớn do Từ Phàm dùng vô thượng thần thông ngưng tụ thành cũng mềm dần rồi bị bình ngọc hút vào.

Sau đó bình ngọc kia phun ra một viên linh châu, bị Kim Sí Đại Bàng vung cánh đánh về phía Từ Phàm.

Hóa ra thần thông phong ấn do Từ Phàm thi triển ra lại bị Kim Sí Đại Bàng trả về.

“Chủ tu không gian và phong ấn, cạo ngươi còn khó hơn so với Tinh Linh kia.”

Hai thanh Tiên khí lợi nhận hình dạng như đôi cánh được Kim Sí Đại Bàng triệu hoán ra.

“Đây chính là uy lực khi có một người cha tốt sao?” Từ Phàm từng loáng thoáng nghe nói qua tin đồn về Kim Sí Đại Bàng.

Nghe nói cha hắn ở trên Tiên giới rất lợi hại, là chủ nhân của một phương thế lực, tu vi ít nhất cũng là Kim Tiên.

Dựa theo cấp bậc thì đôi Tiên khí lợi nhận hình dạng như đôi cánh kia cũng coi như tinh phẩm trong Tiên khí trung phẩm.

Vả lại còn là một đôi, uy năng càng lớn hơn nữa.

“Năm đó Tinh Linh tiểu nhi cũng không thể ép ta lấy ra Song Dực Nhận, Nhân tộc Từ Phàm, ngươi có thể xem đây là vinh dự.”

Nghe thấy lời nói kinh điển của nhân vật phản diện như thế, Từ Phàm nhíu mày.

Nói nhảm lúc chiến đấu tuyệt đối không có kết quả tốt.

“Có ai từng nói qua ngươi nói nhảm rất nhiều không?”

Từ Phàm khoát tay, chín thanh Tiên kiếm, mấy ngàn thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí xuất hiện trong vực Cực Không.

Trong nháy mắt ngưng tụ thành Âm Dương Phong Lôi Ngũ Hành Tuyệt Sát kiếm trận cao cấp nhất.

Kim Sí Đại Bàng lại một lần nữa bị châm lửa, cảm giác bản thân bị người ta trào phúng.

“Đây là di ngôn sau cùng của ngươi sao?”

Song Dực Nhận trong nháy mắt chém ra, trực tiếp vượt qua không gian chém thẳng lên đầu Từ Phàm.

Thế nhưng bị mấy chục tầng thần thông phòng ngự ngăn cản.

ảo ảnh ngàn tay lại xuất hiện bên trong vực Cực Không, thân ảnh Từ

Phàm biến mất.

Sau đó ảo ảnh ngàn tay mở hết hỏa lực, thần thông giống như không cần tiền liên tục đánh về phía Kim Sí Đại Bàng.

Trong lúc nhất thời, đạn đạo Đông Phong oanh tạc, thần thông hạt căn bản cắt chém, cùng với vô số thần thú linh khí được triệu hoán ra.

Âm Dương Phong Lôi Ngũ Hành Tuyệt Sát kiếm trận trực tiếp vây khốn Kim Sí Đại Bàng, vô số ánh kiếm không ngừng chém tới.

Trong lúc nhất thời đánh cho Kim Sí Đại Bàng có chút trở tay không kịp.

Có điều sau đó, tất cả thần thông cùng với kiếm trận đều bị Song Dực Nhận kia trảm phá.

Chương 742: Nhận sợ

Kim Sí Đại Bàng dang đôi cánh dài chừng trăm dặm ra, trong đôi mắt ưng tràn đầy sát khí.

Nhưng ở sâu trong ánh mắt tràn đầy sát ý kia lại có một chút bất đắc dĩ.

Ở Tiên giới, dưới sự giúp đỡ của cha hắn mới có thể vất vả vây khốn được Tinh Linh tiểu nhi.

Vốn tưởng rằng như vậy là hắn có thể đại sát tứ phương ở hạ giới, nhưng thật không ngờ lại lòi ra một gã Từ Phàm càng thêm yêu nghiệt hơn, tệ hơn nữa hắn còn là mịa nó Luyện Khí Đại Tông Sư.

Còn yêu nghiệt hơn cả Tinh Linh tiểu nhi năm đó.

“Tại sao ngươi không phải Yêu tộc chứ?” Kim Sí Đại Bàng nói với vẻ tràn đầy tiếc nuối.

Ảo ảnh ngàn tay kết ấn, tức thì một cột sáng càn quét tới.

Cùng lúc đó Pháp Tướng Kim Thân không mặt cũng đứng dậy áp sát đến Kim Sí Đại Bàng.

Mục đích của Từ Phàm chính là giữ chân Kim Sí Đại Bàng ở nơi này.

Chờ đợi chân thân vặt xong lông dê rồi lại đến đây.

Lúc này trên Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang vặt lông dê vui đến quên cả trời đất.

Dù thế nhưng vặt lông dê cũng là bị ép buộc, hắn cũng rất muốn tranh thủ thời gian kết thúc, qua bên kia trấn áp Kim Sí Đại Bàng.

Thế nhưng hắn bị ý chí của Thiên Đạo khóa chặt ở đây, nơi nào cũng đi không được.

Ngoại trừ việc tiến vào Tiên môn.

Trên bầu trời lại xuất hiện một tòa Tiên môn to lớn, cầu thang tiên ngọc rơi xuống.

“Cứ như vầy chừng nào mới thôi đây!” Từ Phàm nói.

Có đôi khi chính là như vậy, những lúc vui vẻ cực độ nhất định sẽ kéo theo một chút thống khổ, chỉ mỗi tiên ngọc thôi cũng đã có đến mấy trăm mét khối, mặc dù tiên ngọc tốt nhưng lại chẳng có bao nhiêu tác dụng ở giới này.

Lúc này, đôi mắt thiên đạo giữa trời từ lúc đầu lạnh lùng xem thường thương sinh đến bây giờ đã tăng thêm một chút phẫn nộ.

Như thể một con kiến hôi đã làm ra việc gì khiến hắn cực kỳ tức giận vậy.

Tiên môn cùng với tiên ngọc giữa trời, lại một lần nữa bị lấy đi.

Ngay vào lúc này, trên bầu trời xuất hiện một tia biến hóa.

Tiên môn xuất hiện lần nữa, một nam tử người mặc đạo bào bước ra từ trong Tiên môn.

Hắn nhìn về phía Từ Phàm, nhẹ nhàng ung dung cất tiếng: “Đi theo ta đi, ngươi đã đạt đến cực hạn của thế giới này, nơi đây cũng chẳng có thứ gì tốt để ngươi lưu luyến.”

Dứt lời bèn dùng thần niệm khóa chặt Từ Phàm, ý đồ kéo Từ Phàm vào trong Tiên môn.

“Vị đạo hữu này thật là, ta vẫn còn có chút việc ở giới này, chỉ đành ở lại mấy ngàn năm. Thế nên không thể trở về với ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Thần nhãn khóa chặt trên người hắn còn chưa đến gần đã bị lực lượng vô hình làm tan.

“Ta là được Thiên Đạo các ngươi thuê tới.”

“Ngoan ngoãn đi lên Tiên giới với ta, ta sẽ chia cho ngươi một nửa thù lao.”

“Ta không thể gây khó dễ với tiên ngọc, ngươi nói có đúng hay không?” Nam tử khẽ cười cất tiếng.

Vốn cho rằng nhiệm vụ này rất dễ dàng, nào ngờ tới vừa mới bắt đầu đã gặp phải khó khăn.

“Nếu như ta cứ nhất định không chịu đi thì đạo hữu sẽ làm sao?” Từ Phàm ngoài dự đoán hỏi.

“Mặc dù chiến lực của ngươi đã đạt đến cực hạn của giới này, nhưng bàn về kinh nghiệm chiến đấu thì sao có thể mạnh hơn một Chân Tiên trăm vạn năm như ta, cho nên ngươi hãy ngoan ngoãn trở về với ta đi, như thế ngươi vẫn còn giữa được một chút chỗ tốt.” Nam tử khuyên.

Từ Phàm tức thì đưa tay ra, hướng về phía nam tử ngoắc ngoắc.

“Ngươi cứ qua đây!”

Nam tử sắc mặt tối sầm, cảm thấy nhất định phải đánh một trận mới được, bằng không sẽ không thể hoàn thành nhiệm vụ.

Ngay lúc nam tử định thi triển thần uy, nhân tiền hiển thánh, bắt Từ Phàm trở về.

Trên bầu trời đột nhiên có một bàn tay to hạ xuống, trực tiếp bắt lấy nam tử phong ấn thành một quả cầu nhét vào trong Tiên môn.

“Còn Chân Tiên trăm vạn năm nữa chứ, ngươi lừa ai đấy!” Từ Phàm khinh thường nói.

Hắn biết rõ Chân Tiên nhiều nhất chỉ ba mươi sáu vạn năm, nếu thật sự có trăm vạn năm thì sẽ còn đến sao?

“Đến, tiếp tục thuê những Chân Tiên kia hạ phàm đi, xem xem ta có thể đánh được mấy người!”

“Thiên Đạo, ngươi cứ bướng bỉnh với ta như vậy có tin sau khi ta trở thành Đại La Kim Tiên sẽ trở về xóa bỏ ngươi rồi đổi thành một

Thiên Đạo mới hay không?” Từ Phàm nhìn lên trời cất tiếng uy hiếp.

Ngay vào lúc này, Từ Phàm thần kỳ phát hiện, đôi cự nhãn trên bầu trời kia hiện lên vô số loạn lưu, như thể đang phân tích số liệu gì đó.

Cuối cùng, đôi cự nhãn kia nhắm mắt lại, Tiên môn treo giữa trời lập tức biến mất.

Luồng sức mạnh khóa chặt Từ Phàm cũng theo đó tiêu tán.

Toàn bộ biển Vô Tận, ngoại trừ Ẩn Linh đảo, chỉ còn lại Từ Phàm cùng với Pháp Tướng Kim Thân không mặt.

“Mới thế đã nhận sợ rồi sao?”

Từ Phàm không khỏi kinh ngạc, cái này chính là ý chí Thiên Đạo đó, sao lại nói nhận sợ là nhận sợ ngay thế?

Lúc này, Ẩn Linh môn mở ra trận phòng hộ, tất cả đệ tử đều bay lên trời, lăng không hư bái với Từ Phàm.

“Trọn đời đi theo Đại trưởng lão!” Tất cả đệ tử kích động nói.

“Tất cả đứng lên đi, ta cũng không bỏ được các ngươi.” Từ Phàm khoát tay, cũng nâng các đệ tử đứng lên.

“Ta vẫn còn có chút việc ở vực Cực Không, ta đi một lúc sẽ trở về.”

Cánh cửa truyền tống hư không xuất hiện, Từ Phàm bước tới một bước, biến mất giữa không trung.

Lúc này, trong nội khu của vực Cực Không đã bị phân thân Từ Phàm và Kim Sí Đại Bàng đánh cho phá thành mảnh nhỏ.

Không gian hỗn loạn, vô số linh khoáng tinh thần bị trộn vào trong đó.

Ngay trong không gian loạn lưu này, ánh mắt Kim Sí Đại Bàng kiên quyết nhìn Từ Phàm.

Hắn biết rõ, nếu lần này không diệt cái tên yêu nghiệt này đi, chờ hắn rời khỏi thì toàn bộ Yêu tộc cũng xong luôn.

Cho nên hôm nay dù có phải trả cái giá lớn hơn nữa, dù có liều mạng phân thân cũng không cần, hắn cũng phải giữ Từ Phàm ở lại nơi này vĩnh viễn.

Kim Sí Đại Bàng nghĩ đến đây, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm càng tăng thêm sát ý.

“Ôi chà, có phải ngươi đang nghĩ bản thân không thể ở lại giới này bao nhiêu năm nữa, nhất định phải diệt trừ ta, nếu không sẽ lưu lại tai họa cho Yêu tộc phải không?” Từ Phàm cười ha ha nói, biểu tình trên mặt không gấp gáp không nóng nảy.

Bởi vì vừa rồi hắn đã cảm nhận được bản thể đã vặt xong lông dê, đồng thời còn uy hiếp ý chí Thiên Đạo một phen, hiện tại đã sắp tới.

Lúc này Từ Phàm cũng nhận được tin tức phân thân truyền đến, bảo hắn đừng nên gấp gáp, cứ ở cạnh xem chiến là được, đợi đến thời cơ thích hợp rồi hãy ra.

Lúc này Từ Phàm đã đuổi tới chiến trường, đang ẩn nấp ở một bên nhàn nhã uống trà, nhìn phân thân chiến đấu với Kim Sí Đại Bàng.

“Nghe nói cha của Kim Sí Đại Bàng này rất lợi hại, ngay cả Thượng Tôn cũng không dám chọc.”

“Cứ thế giết đi e rằng không được tốt, chớ để người ta nhớ nhung.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Lúc này, trong chiến trường, Kim Sí Đại Bàng cười.

“Ý định của ta còn cần phải đoán sao? Dù có liều mạng không cần phân thân này nữa ta cũng nhất định giữ ngươi ở lại đây.”

Sau đó, trên bầu trời xuất hiện một cái cự trảo mang theo khí tức hủy diệt hết thảy, nhắm ngay Từ Phàm chộp tới.

Pháp Tướng Kim Thân không mặt xuất hiện trước mặt Từ Phàm, cũng duỗi ra một chưởng đỡ lấy cự trảo kia.

Ngay vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một cái cự tháp màu vàng, đem cả Từ Phàm và Pháp Tướng Kim Thân không mặt đều phong ấn trong tháp.

Trên cự tháp lóe ra vô số Tiên văn, chảy xuôi bên ngoài cự tháp.

Cự tháp trở lại bên người Kim Sí Đại Bàng.

Kim Sí Đại Bàng thở hổn hển, khí tức trên người hỗn loạn, hiển nhiên vừa rồi thôi động cự tháp đã phải tiêu hao đại lượng tâm thần.

“Thật không dễ dàng mà! Cuối cùng cũng phong ấn yêu nghiệt này rồi!” Kim Sí Đại Bàng nhìn cự tháp nói.

Mặc dù thành công phong ấn Từ Phàm nhưng hắn vẫn có chút không cam tâm.

Bởi vì khi hắn vận dụng cái Tiên khí phong ấn này, hắn đã thua rồi.

“Phong ấn ta, hình như ngươi cũng không mấy cao hứng nhỉ?” Giọng nói của Từ Phàm từ trong tháp truyền ra.

“Vận dụng Tiên khí mà trưởng bối trong tộc ban cho, cuối cùng vẫn không bằng ngươi.” Kim Sí Đại Bàng đáp.

“Không nên như vậy, Tiên khí cũng là một phần của thực lực, lại nói ngươi vẫn còn chưa hoàn toàn phong ấn ta đâu.”

Từ Phàm vừa dứt lời, bỗng toàn bộ Tiên văn trên cự tháp lần nữa lấp lóe, hơn nữa toàn bộ thân tháp cũng bắt đầu run rẩy.

Chương 743: Ngươi không hề nghĩ tới một khả năng

“Không thể nào, chuyện này tuyệt đối là không thể nào!” Kim Sí Đại Bàng gầm lên.

“Đây là Tiên khí đỉnh cấp mà tiền bối trong tộc ban thưởng cho ta, tại sao vẫn không thể phong ấn được tên Vô Địch tôn giả như ngươi!”

Kim Sí Đại Bàng có chút khó mà tưởng tượng, ban đầu lúc vị tiền bối trong tộc ấy ban thưởng cho bản thân mình Tiên khí, từng nói với mình rằng món Tiên khí này phong ấn Chân Tiên đều không thành vấn đề.

“Lúc vừa mới bắt đầu không phải ngươi đã nói rồi sao, ta là chủ tu đạo Không Gian và phong ấn.”

“Ngươi dùng Tiên khí chuyên nghiệp như vậy để phong ấn một Vô Địch tôn giả chủ tu phong ấn như ta đây, ta cảm giác ngươi chính là đang xem thường ta.” Từ Phàm cười nói.

Trông thấy Từ Phàm dễ dàng vượt qua trở ngại, kim thân dang rộng trăm dặm kia của Kim Sí Đại bàng nhuốm lên một tia huyết sắc.

Khí thế trên người tăng cường lên ba phần.

Giữa đôi cánh vẫy là vô vàn kiếm bão chém giết về phía Từ Phàm, đồng thời một luồng khí tức mạnh mẽ khóa chặt Từ Phàm, khiến cho Từ Phàm không thể di chuyển một bước.

Pháp Tướng Kim Thân không mặt lại lần nữa xuất hiện, nhưng trực tiếp bị kiếm bão vô tận này chém nát.

Thần thông thủ hộ đang bảo vệ xung quanh Từ Phàm, cũng bị đánh tan gần hết.

Từ Phàm chỉ có thể trông cậy vào kiếm trận không gian truyền tống tới một bên khác.

“Vẫn may là tránh được, nếu không lại khiến cho bản thể coi được màn này, còn không biết là sẽ nghĩ ra sao.” Từ Phàm có chút kinh hồn bạt vía nói.

Công kích bất ngờ của Kim Sí Đại bàng, khiến Từ Phàm suýt chút nữa “lật xe”.

Chính vào lúc này, một cơn cuồng phong do bão kiếm tạo thành, cuốn hai người vào trong trung tâm, đồng thời dần dần thu nhỏ lại.

Hơn nữa vùng trời đất một phương này đã bị Kim Sí Đại Bàng dùng toàn lực phong ấn, cho dù là Từ Phàm cũng không thể truyền tống ra ngoài được.

“Ngươi làm như vậy, không sợ căn nguyên của phân thân bị phá hỏng, phải quay về trước hay sao.”

“Vậy thì toàn bộ Yêu tộc coi như phế rồi, dù sao dựa vào thực lực của ta, thứ đồ trấn áp Yêu tộc như tên Tử Ngọc Giao Long kia, chính là mỗi lần một con.” Từ Phàm thong thả nói.

“Ngươi còn khó đối phó hơn nhiều so với Tinh Linh tiểu nhi kia, nhưng vì Yêu tộc, ngươi nhất định phải chết.”

“Trước khi ngươi chết, có phân thân ta đây tuẫn táng, ngươi có thể lấy làm tự hào.” Kim Sí Đại Bàng khí tức hỗn loạn nói.

Lúc này kim thân của Kim Sí Đại Bàng, cũng không óng vàng sáng chói như ban nãy, giữa đôi cánh khổng lồ đang vung vẩy cũng không còn khí thế thiên hạ vô địch như lúc ban đầu.

“Ngươi chưa từng nghĩ tới một khả năng, nếu như ngươi đã là phân thân, liệu rằng có khi nào ta cũng là phân thân hay không.” Từ Phàm nhếch mép cười.

“Ha ha ha ha~”

Kim Sí Đại Bàng tựa như nghe được câu nói buồn cười nhất trên đời này vậy.

“Ta thừa nhận ngươi rất lợi hại, cho ngươi một chút thời gian cũng có thể vượt qua được ta.”

“Tuy rằng ta là phân thân, nhưng thực lực này đây đã đứng trên đỉnh cao của thế giới này.”

“Một tên tu sĩ vừa tiến vào Đại Thừa Kỳ không lâu như ngươi.” Kim Sí Đại Bàng nói tới đây, có chút trào phúng cười lên.

Chính vào lúc này, chân thân của Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Nhẹ nhàng nhấc tay, cơn cuồng phong kiếm bão cuồng bạo vô đối liền dừng lại.

Hai tên Từ Phàm cứ yên tĩnh như vậy mà nhìn Kim Sí Đại Bàng.

Kim Sí Đại Bàng cười như điên sắc mặt bắt đầu ngưng trọng lại.

Nhìn Từ Phàm bên trái, lại nhìn Từ Phàm ở bên phải.

Trên miệng lại lặp lại lời nói ban nãy.

“Không thể nào, tuyệt đối không thể nào.” Ngữ khí càng trở nên điên cuồng.

Cơn cuồng phong kiếm bão lại lần nữa xuất hiện, khuấy động không gian, mang theo sức mạnh hủy diệt đất trời quét hết toàn bộ mọi thứ hướng về Từ Phàm.

Chân thân Từ Phàm lại nhấc tay, cơn bão im bặt mà dừng.

Một chiếc lồng chim cực kỳ lớn nhốt giữ lại Kim Sí Đại Bàng, ngay sau đó chiếc lồng dần dần thu nhỏ, đáp xuống trong tay Từ Phàm.

Kim Sí Đại Bàng cũng bị phong ấn thành một con chim nhỏ màu vàng bình thường, toàn bộ Tiên khí cũng đều bị rơi vào trong tay Từ Phàm.

“Có thể đánh với phân thân của ta thời gian dài như vậy, ngươi cũng có thể coi như niềm tự hào rồi đấy.”

Vẻ mặt của Từ Phàm nhẹ nhàng lạnh nhạt, phảng phất như phong ấn Kim Sí Đại Bàng chỉ là việc đưa tay nhấc chân là làm được.

Chính vào lúc này, trên thân của Kim Sí Đại Bàng bị phong ấn, có một sợi lông vũ đang lấp lánh kim quang.

Lông vũ từ trên vai Kim Sí Đại Bàng thoát xuống, bay ra khỏi lồng chim, bay về hướng bên ngoài vách tường của Vực Cực Không, muốn thoát ra khỏi thế giới này.

“Ngươi tưởng là sẽ chạy thoát ư.” Từ Phàm nhẹ nhàng chấm về hướng chiếc lông vũ bay đi.

Sợi lông vũ đó lại bị truyền tống quay trở về bên trong lồng chim.

“Cân nhắc thử xem, làm tọa kỵ cho ta thì thế nào, tương lai ít ra ta có thể bảo đảm cho ngươi một Đại La.” Từ Phàm nhìn chiếc lồng cười nói.

Lúc này bên trong lồng chim, biểu hiện của Kim Sí Đại Bàng bị phong ấn rất kỳ quái.

Hắn nhìn về hướng của Yêu Giới, trong mắt có chút mệt nhọc, cũng có chút bất lực.

“Mệt rồi, không chơi nữa, Yêu tộc của giới này diệt thì diệt đi.”

Âm thanh của Kim Sí Đại Bàng truyền ra từ trong lồng chim, ngay sau đó Kim Sí Đại Bàng bỗng dưng phát nổ, lồng chim ngay lập tức giãn to.

Có điều cuối cùng vẫn là không phá vỡ phong ấn của lồng chim.

“Sao mà lại tự nổ rồi, mất cả vui.” Từ Phàm khua tay làm tan biến phân thân, cảm thấy Kim Sí Đại Bàng có chút đáng thất vọng.

Lúc ngươi làm màu, ta phụ họa theo ngươi.

Sao khi đến lượt ta, ngươi lại chơi trò tự phát nổ.

Từ Phàm nhìn nội khu đã bị đánh tới mức rời rạc vỡ nát không gian lộn xộn.

Nhẹ nhàng vung tay, sự hỗn loạn không gian xung quanh dần dần lắng xuống, cuối cùng khôi phục lại dáng vẻ của ban đầu.

“Xử lý thêm vài chuyện nữa, xem như chính thức qua ải ở thế giới này rồi.” Từ Phàm nhìn nội khu đã khôi phục lại sự bình yên cười nói.

Từ sau khi hắn xuất quan không lâu, liền có cảm giác trời đất đều nằm trong tầm kiểm soát của hắn.

Vào lúc này, một trận dao động không gian nổi lên cách chỗ Từ Phàm không xa.

Minh Không xuất hiện, khuôn mặt chờ mong nhìn Từ Phàm.

“Phân thân Kim Sí Đại Bàng đã bị ta tiêu diệt, một lát nữa ta lại đi trấn áp Tử Ngọc Giao Long và con Phệ Kim Hổ kia.”

“Nhiệm vụ của ta gần như đã hoàn thành, việc còn lại thì phải dựa vào các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Kim Sí Đại Bàng, thật sự đã bị Đại Tông Sư tiêu diệt rồi ư?” Minh Không một lần nữa xác nhận nói.

“Ta trước nay chưa từng gạt người.”

“Vẫn phải làm phiền Đại Tông Sư trấn áp hai Yêu tôn khác, Đại Tông Sư vất vả rồi.” Minh Không hành lễ nói.

“Việc tiện tay mà thôi, không phiền phức như ngươi nói.” Từ Phàm khua tay nói.

Từ bên trong Hội trưởng lão có được một số lượng lớn trọng bảo đại đạo thời gian, tuy nói là trao đổi lợi ích, nhưng ấy cũng là Từ Phàm chiếm được lợi.

Hắn có thể đạt được tới Đại Thừa Kỳ, Hội trưởng lão cũng phát huy tác dụng rất quan trọng.

“Các ngươi an tâm dưỡng thương, sau khi giải quyết xong chuyện này, ta luyện chế thêm đan dược mang qua cho các ngươi, dưỡng thương cho tốt.”

Từ Phàm nói xong liền bước một bước vào bên của trong truyền tống hư không.

Vào lúc này, tại Thiên Linh tông, bên ngoài hàng triệu dặm.

Thái thượng Đại trưởng lão và U Minh tôn giả của Thiên Linh tông đang liên thủ đối chọi một cách khó khăn với Tử Ngọc Giao Long.

U Minh tôn giả duỗi tay triệu hoán ra Đại Âm Dương bình, trực tiếp hút những đạo Tử Quang mà Tử Ngọc Giao Long phun ra vào bên trong.

Nhưng không cẩn thận bị Tử Ngọc Giao Long vung đuôi hất bay.

Thái thượng Đại trưởng lão cũng không cẩn thận bị Tử Ngọc Giao Long tóm lại trong long trảo.

“U Minh, ngươi trốn đi, mang theo đệ tử Thiên Linh tông tháo chạy đi.” Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông truyền âm nói.

“Càng tới lúc này thì ngươi lại càng làm ra những chuyện ngu ngốc, ngươi chết rồi ta còn có thể sống được một mình ư, còn không bằng trước khi chết liều mình một phen, kéo con cá chạch già này xuống nước.” Ánh mắt U Minh tôn giả không hề sợ hãi nhìn Tử Ngọc Giao Long, khí tức trên người đã mang theo hơi thở chết chóc.

“Đôi uyên ương nhỏ các người cũng thật là khiến người ta cảm động đấy, yên tâm, ta sẽ dày vò để các ngươi được chết cùng nhau, trên con đường đầu thai tốt xấu còn có người đồng hành.” Ngữ khí Tử Ngọc Giao Long âm u nói.

Cho tới khi hắn bắt đầu săn giết Yêu tôn Vô Địch của Nhân tộc, hắn mới hiểu ra, thực lực của chính mình không hề giảm sút.

Những chuyện trước đây, đều là ảo giác.

Chương 744: Xúc cảm mềm mại mà ẩm ướt ấy

Lúc này bên cạnh U Minh tôn giả đang liều mình bỗng dưng sáng lên một tia linh quang.

Thái thượng Đại trưởng lão bị Tử Ngọc Giao Long nắm trong long trảo xuất hiện bên cạnh nàng.

“Từ lúc nào mà ngươi đã chủ tu đạo Không Gian rồi.” U Minh tôn giả kinh ngạc hỏi.

Thái thượng Đại trưởng lão đang trong trạng thái ngơ ngác, hắn cũng không rõ tại sao bản thân mình lại được truyền tống qua đây.

Tử Ngọc Giao Long chỉ cảm thấy long trảo bắt lấy Thái thượng Đại trưởng lão mềm oặt, phảng phất như nắm phải một cục nhầy nhụa đặc sệt.

Ngay sau đó một mùi hôi tanh tưởi truyền ra từ trong long trảo, mùi vị kia trực tiếp xuyên thẳng vào tận linh hồn.

“Đây là thứ gì!!”

Tử Ngọc Giao Long không dám tin nhìn vào bãi vật không thể tả được trên tay mình kia.

“Đây chính là thần thông mà đồ đệ ta sáng tạo ra, có phải rất mới lạ hay không.”

Thân ảnh của Từ Phàm xuất hiện trước mặt Thái thượng Đại trưởng lão và U Minh tôn giả.

“Thái thượng Đại trưởng lão và chị dâu, các ngươi trở về đi, chỗ này giao cho ta.”

“Ta có một khoản nợ cần phải thanh toán với con cá chạch nhỏ này.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, chúc mừng ngươi tiến vào Đại Thừa Kỳ, nhưng bây giờ chúng ta vẫn nên chạy trước đi, Tử Ngọc Giao Long này chính là cường giả mạnh nhất Yêu tộc, ba người chúng ta cộng lại căn bản không phải đối thủ của hắn.” Thái thượng trưởng lão Thiên Linh tông nói.

Lúc này Tử Ngọc Giao Long vẫn còn đang nhìn một vật không thể tả được trong tay mình.

Một khắc này hắn đột nhiên không biết nên làm thế nào để bày tỏ sự phẫn nộ của chính mình.

Đường đường là Yêu tôn Vô Địch mạnh nhất yêu giới, vậy mà lại bị kẻ địch hành tới nỗi phân dính đầy trên tay, sau này ra ngoài còn làm thế nào đi gặp người khác.

Tiếc rằng hắn có căm phẫn cũng không có cách nào, hắn đã không thể làm gì vị Luyện Khí Đại Tông Sư Nhân tộc trước mắt này nữa rồi.

“Các ngươi đợi đó cho ta, Yêu Đế tộc ta sớm muộn cũng sẽ thu phục các ngươi!” Sau khi Tử Ngọc Giao Long gào thét xong liền muốn rời đi, còn đánh nữa thì cũng không có kết quả gì.

“Ta đã nói cho ngươi đi chưa?” Giọng nói của Từ Phàm vang lên.

Trong không trung xuất hiện một chiếc bát lớn úp ngược, trực tiếp giam lại Tử Ngọc Giao Long.

Chiếc bát lớn chầm chậm thu nhỏ, rơi vào trong tay Từ Phàm

Trong bát có nước sạch, trong nước có một con cá chạch nhỏ

Chính vào lúc ngẩng đầu đối diện với âm thanh vang rền của Từ Phàm.

Thái thượng Đại trưởng lão và U Minh tôn giả trực tiếp bị kinh sợ.

Tông môn bọn họ không xây dựng hệ thống tình báo bao phủ toàn bộ Tu Tiên giới giống như Hội trưởng lão.

Cho nên không biết trước đó Từ Phàm vẫn còn đang đối phó một hồi với Tử Ngọc Giao Long.

“Thái thượng Đại trưởng lão, chị dâu, qua một thời gian nữa Ẩn Linh môn chúng ta sẽ tổ chức tiệc Long Hổ tiệc, tới lúc đó sẽ gửi thiệp mời đến, hy vọng Thái thượng Đại trưởng lão và chị dâu nể mặt.” Từ Phàm cười nói.

Hai người máy móc gật đầu, bọn họ vẫn còn chưa hồi hồn trở lại từ một màn ban nãy.

“Cá chạch nhỏ ta đã bắt được rồi, còn một con tiểu hổ nữa, thời gian cấp bách, ra đi trước một bước.” Từ Phàm giẫm lên một bước liền biến mất trước mặt hai người.

Qua một lúc lâu, Thái thượng Đại trưởng lão và U Minh tôn giả mới định hồn trở lại.

“Ban nãy ta trông thấy Đại trưởng lão vừa nhấc tay một cái là liền trấn áp được Tử Ngọc Giao Long rồi.” Thái thượng Đại trưởng lão âm thầm mở miệng nói.

“Ta cũng nhìn thấy rồi, đủ để chứng minh đây không phải là ảo cảnh.”

“Không ngờ Đại trưởng lão, luyện khí lợi hại, chiến lực cũng mạnh mẽ như vậy.” U Minh tôn giả nói.

“Ta thấy khí thế và cả sự huyền diệu lúc giơ tay nhấc chân của Đại trưởng lão ban nãy so với thượng tôn của lúc ban đầu cũng không hề kém cạnh hơn chút nào.” Thái thượng Đại trưởng lão nói.

“Bất luận nói thế nào, phu thê hai người chúng ta cũng coi như nợ Đại trưởng lão một nhân tình, có ơn cứu mạng với chúng ta.” U Minh tôn giả nói.

Thái thượng Đại trưởng lão gật đầu.

Đương lúc Từ Phàm một lần nữa quay trở về Ẩn Linh môn, dưới chân lại có thêm một con hổ nhỏ.

“Sư phụ người trở về rồi, chuyến này đi không bị thương chứ.” Chúng đệ tử quan tâm hỏi han.

“Vi sư bây giờ đã qua ải thế giới này, thiên đạo cũng không làm gì được vi sư, càng đừng nhắc tới vài con Yêu tộc cỏn con.” Từ Phàm cười nói.

Một chiếc bát gốm sứ lớn xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đem con cá chạch và con tiểu hổ trong bát này tới nhà ăn đi, dặn bếp chủ và đệ tử đạo mỹ thực của nhà bếp nghiên cứu cho thật kỹ, chúng ta mở một bữa tiệc long hổ.” Từ Phàm cười nói.

Có Yêu tôn Vô Địch lợi hại nhất yêu giới làm món chính, vậy thì thể diện tuyệt đối là cao ngút.

“Sư phụ, trong bát của người đây là Tử Ngọc Giao Long?”

“Con tiểu hổ này e rằng là con Phệ Kim Yêu tôn kia?” Lý Tinh Từ bỗng dưng hỏi.

“Đúng, vi sư vốn dĩ muốn đem cả Kim Sí Đại Bàng kia qua đây, nhưng tiếc là con chim ngốc đó tự phát nổ mất rồi, chỉ đành gom thành một bữa tiệc long hổ thôi.” Từ Phàm có chút tiếc nuối nói.

“Bây giờ ta đem qua luôn.” Vương Hướng Trì tiếp lấy chiếc bát lớn trong tay Từ Phàm, lại ôm lấy tiểu hổ trên mặt đất, bay về hướng nhà ăn.

Từ Phàm nhìn chúng đệ tử, cười khua khua tay, bảo bọn chúng mau tự đi làm việc của mình.

Quay trở về tiểu viện của chính mình, vẫn là vị trí quen thuộc, vẫn là chiếc ghế lười thân quen.

Từ phàm nằm trên chiếc ghế lười, toàn thân thể được thư giãn triệt để.

Từ lúc xuất quan cho đến tận bây giờ, bận bịu một thời gian dài, cuối cùng cũng có thể nghỉ ngơi rồi.

“Bế quan tu luyện một thời gian dài, quả thực không phải là chuyện mà con người làm ra.” Từ Phàm thở dài một hơi nói.

Chiến đấu đối với hắn mà nói ngược lại thì không mệt, thứ làm cho hắn kiệt sức chỉ là những cảm giác tịch mịch cô đơn sinh ra trong thời kỳ bế quan tu luyện.

“Vẫn là lúc nhàn rỗi câu cá là tốt nhất, chuyện gì cũng không cần suy nghĩ, chuyện gì cũng không cần làm.”

Từ Phàm cứ lặng lẽ như vậy mà nhìn lên bầu trời, xoa dịu lại những tổn thương mà việc cưỡng chế bế quan đem lại cho hắn.

Một tháng sau, Từ Phàm đang câu cá cùng với người anh em tốt.

Liền nhận được tin tức Minh Không tới bái phỏng.

Từ Phàm thu chiếc cần câu lại, đứng dậy nói: “Khách đến rồi, ta đi qua tiếp khách một chút.”

Bên ngoài điện tiếp khách, Minh Không đầu tiên là khen ngợi tiêu bản của hai con Thánh Sư nhất tộc một phen.

“Vốn dĩ muốn làm hai con sống, nhưng sau đó nghĩ lại vốn liếng hơi lớn, đành phải chấp nhận làm thành tiêu bản.” Từ Phàm cười nói.

Trong điện tiếp khách, Minh Không nói ra mục đích của lần này.

“Đa tạ ý tốt của Minh Không trưởng lão, nhưng vị trí thứ tự thứ nhất của Hội trưởng lão, ta thật sự không thể đảm nhận.”

“Ta là một người tự do lười nhác, không thích nhiều thứ trói buộc như vậy.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Nhưng Nhân tộc gặp khó khăn, Hội trưởng lão gặp khó khăn, ta chắc chắn sẽ ra tay tương trợ.”

Minh Không tỏ ra có chút tiếc nuối, không hề cưỡng cầu.

Một chiếc nhẫn không gian xuất hiện trên bàn tay của Minh Không.

“Biết được Đại Tông Sư đang cần trọng bảo thời gian, những thứ này đều được tìm thấy từ trong Yêu tộc, hi vọng Đại Tông Sư nhận lấy.”

“Vì để cảm kích ơn cứu giúp của Hội trưởng lão ta.” Minh Không cảm kích nói.

Từ Phàm không khách khí, trực tiếp bảo Từ Cương ở bên cạnh thu lại.

“Hiện nay Tu Tiên giới tuy vẫn còn Yêu tộc làm loạn,nhưng đại cục giờ đã ổn định.”

“Đợi các trưởng lão thứ tự trong Hội trưởng lão của chúng ta trị liệu xong thương thế, liền bắt đầu hợp lực càn quét yêu giới, thống nhất nhân yêu hai giới.”

“Nếu như Đại trưởng lão không sợ phiền phức thì có thể nhân cơ hội này mở rộng thêm cho tông môn.” Minh Không cười nói.

“Có một vài đệ tử là đủ rồi, không cần mở rộng thêm nữa.”

“Đúng rồi, Minh Không trưởng lão, người đều sẽ thống nhất hai giới, vậy Vương triều Cửu Phượng các ngươi dự định xử lý thế nào.” Từ Phàm đột nhiên tò mò hỏi.

“Đối xử bình đẳng, không có thiên vị, nhưng bắt buộc phải hạn chế toàn bộ bách tính bọn họ tu tiên.”

“Nếu như mặc kệ cho bọn họ làm loạn, có lẽ sẽ khiến cho thiên đạo dị biến, lại dấy lên đại nạn cho Nhân tộc.”

Chương 745: Tiệc Long Hổ

“Cũng phải, sức chứa của Tu Tiên giới cũng có giới hạn, nếu như người tu tiên quá nhiều, sẽ có sự hao tổn căn nguyên của thiên đạo.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Thực ra sau khi Nhân tộc xưng bá hai giới, dân số tu tiên toàn bách tính của Vương triều Cửu Phượng thực ra cũng không tính là gì, nhưng nếu kéo dài thêm về sau ngàn năm, chắc chắn sẽ nảy sinh vấn đề, cho nên phải khống chế sớm, phòng ngừa trước vẫn hơn.” Minh Không cười nói.

“Đại Tông Sư, ngài xem bao giờ có thời gian, cầu mong ngài sửa lại Vạn tinh chu một lần nữa.”

Sắp tới thời gian kết thúc trò chuyện, Minh Không khẩn cầu nói.

“Qua vài năm nữa lại phái phân thân của ta qua sửa Vạn tinh chu.” Hai phân thân đang luyện chế Tiên khí cùng hắn, trước mắt không thể rời thân.

Minh Không gật đầu, vẻ mặt có chút lưỡng lự, phảng phất như vẫn còn lời muốn nói.

“Minh Không trưởng lão có gì nói thẳng.” Từ Phàm biết vẻ mặt này là cố ý để cho hắn xem, nhưng hiện tại tâm trạng hắn đang tốt, chuyện nhỏ thì thuận tiện giúp thôi.

“Ta muốn mượn một món Tiên khí uy năng tương đối lớn từ trong tay Đại Tông Sư, để đối kháng với Tứ Tượng thành và Thiên Lục Quy của Yêu tộc.

“Ta còn tưởng là chuyện gì.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện chiếc lưỡi gươm có hình dáng một đôi cánh và một chiếc bình ngọc.

“Đây là Tiên khí trên người của Kim Sí Đại Bàng, các ngươi cầm lấy sử dụng là được, phá giải phòng ngự của thành Tứ Tương và Thiên Lục Quy đó có lẽ không thành vấn đề.”

Từ Phàm tính toán, Hội trưởng lão có hai món Tiên khí này, vậy trang sách nhỏ liên quan tới thành Tứ Tương đó có thể xóa bỏ rồi.

“Đa tạ Đại Tông Sư.”

Minh Không mang theo khuôn mặt thu hoạch trọn vẹn rời đi.

Từ Phàm lại quay trở về nơi vừa câu cá, bắt đầu lười nhác trở lại.

Lúc này, bên ngoài Tu Tiên giới và yêu giới, một đội Chân Tiên phụ trách tiếp dẫn, đều đang cố định nhìn về phương hướng nơi Từ Phàm ở.

Tuy rằng chỉ là một mảnh mơ hồ, nhưng cũng có thể cảm nhận tổng thể được Từ Phàm đang làm gì.

“Đây chắc chắn là đại năng chuyển thế, chỉ cần làm rõ xem là vị đại năng nào, sau khi mang về nhất định sẽ là công lao to lớn.” Một nữ tử thân mang váy dài màu đỏ thẫm nói.

“Đại năng chuyển thế này, xưa nay vốn là họa nhiều mà phúc thì ít, nếu kẻ địch mà quá đỗi mạnh mẽ, nghiệp quật về cho Tiên môn thì rất dễ lợi bất cập hại.”

“Có điều Từ Phàm này quả thực là một yêu nghiệt, dù sao Mộc Nguyên Tiên giới chúng ta và các Tiên giới xung quanh đều từng nghe nói có một đại năng như vậy đã tạ thế.”

Một người thân hình vạm vỡ nói.

“Chư vị, các ngươi ai muốn xuống tự mình chiêu mộ, không ai đi là ta xuống đây.”

“Ta đã đi xin chỉ thị Tiên môn, nhận được hồi đáp để cho ta tới chiêu mộ tên Từ Phàm tựa như đại năng chuyển thế này rồi.” một nam tử có dáng vẻ thư sinh nói.

“Đừng lãng phí lực khí nữa, trước đó sớm đã từng có người chiêu mộ rồi, toàn bộ đều bị từ chối hết.”

“Chúng ta tụ tập ở chỗ này cũng chỉ là để xem náo nhiệt, ngươi lại tưởng thật là không đúng rồi.”

Nói xong mọi người đều cười cả lên.

Nam tử có dáng vẻ thư sinh vô cùng khinh miệt mà quét mắt một vòng.

“Chỉ cần dùng đúng phương pháp, không có nơi nào mà không đào được người cả.” Nam tử có dáng vẻ như thư sinh nói, quanh người tiên quang như nở rộ bay về hướng Tu Tiên giới.

Từ Phàm đang câu cá, đột nhiên trong lòng có phản ứng nhìn về phương hướng nam tử thư sinh đang bay tới chỗ hắn.

“Vẫn chưa hết hy vọng.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Có cần ta giúp Từ bá bá đánh cho bọn họ chạy đi không.” Tinh chạy tới bên Từ Phàm, tựa như nịnh nọt mà hỏi.

“Không cần, người ta xuyên giới tới đây, nói thế nào thì cũng được coi là khách.” Từ Phàm cười nói.

“Từ bá bá, nghe nói người mở tiệc Long Hổ, vậy đầu rồng với đầu hổ không thể đều để cho ta ăn hết.” Tinh nhỏ dãi nói.

“Tinh, thứ đồ quan trọng như đầu rồng đầu hổ ngươi có thể ăn sao, đó đều là dùng để chiêu đãi khách khứa đó.” Vương Vũ Luân nghiêm nghị nói.

“Ta biết rồi, cha.” Tinh cúi đầu nói.

“Sao ngươi lại thích ăn đầu rồng đầu hổ như vậy.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Trong ký ức cha mẹ kia nói với ta, ăn nhiều đào có thể trở nên thông minh.” Tinh ngẩng đầu nhìn Từ Phàm nói.

“Tới lúc đó chia cho ngươi một ít não rồng não hổ, ăn cái này rồi cũng sẽ trở nên thông minh.” Từ Phàm cười nói.

Chính vào lúc này, phía xa vụt tới một tia sáng trắng.

Hung Bạch ổn định đáp xuống trên vai Từ Phàm.

“Tiểu gia hỏa, cuối cùng ngươi cũng tỉnh rồi.”

Kể từ sau khi Từ Phàm bế quan, Hung Bạch cũng chìm vào trạng thái ngủ say, tới bây giờ mới tỉnh dậy.

“Ô ô ~”

Một tiếng kêu bé xíu vang lên, phảng phất như đang muốn nói lên niềm vui sướng của mình khi nhìn thấy chủ nhân vậy.

Hung Bạch ngủ sâu nửa năm, hiện tại đã lớn bằng kích cỡ bàn tay trẻ em.

“Từ bá bá, nếu không có chuyện gì có thể bón cho con rùa nhỏ này một chút não, như vậy sẽ lớn nhanh hơn.” Tinh đề xuất nói.

“Vậy ư, sau này ta sẽ chú ý.” Từ Phàm gật đầu nói.

Ba tháng sau, ba người quen của Vương triều Cửu Phượng, ba vị thái thượng trưởng lão Thiên Linh tông và chúng trưởng lão thứ tự của Hội trưởng lão đều nhận được thiệp mời.

Mời bọn họ tới Ẩn Linh môn tham gia bữa tiệc Long Hổ.

Rồng là Tử Ngọc Giao Long, hổ là Phệ Kim Hổ.

Những tông môn đỉnh cấp khác của Tu Tiên giới, nghe được tin tức này, toàn bộ đều muốn tham gia tiệc Long Hổ này.

Nhưng tiếc là không có thiệp mời, có muốn đi chăng nữa cũng không có cách nào.

Từ Phàm đang nằm bên cạnh Linh Dịch hồ phơi nắng, bỗng dưng cảm thấy ánh nắng bị che đi mất.

Từ Phàm mở mắt ra nhìn, phát hiện ra là khuôn mặt nọ của Trảm Linh

“Đại trưởng lão, khà khà khà khà.” Trảm Linh vừa cười vừa gãi đầu.

“Ta đây vừa mới phong bế ngũ giác, chuẩn bị ngâm mình phơi nắng, ngươi liền qua đây quấy nhiễu ta.”

Tiếng khì khì của Trảm Linh rước lấy một cái trợn mắt của Từ Phàm.

“Có chuyện gì thì nói, rảnh rỗi không có việc gì thì tới yêu giới dạo vài vòng.” Từ Phàm khua khua tay nói.

“Đại trưởng lão, Thiên Ma tôn giả tìm ta để xin một tấm thiệp mời của tiệc Long Hổ, ban đầu hắn có ơn chỉ điểm cho ta, cho nên Đại trưởng lão có thể nể mặt ta mà ….” Trảm Linh có chút ngại ngùng nói.

“Ngươi cảm thấy mặt mũi của ngươi có thể đáng giá mấy tấm thiệp mời.” Từ Phàm lười nhác nhìn Trảm Linh nói.

“Một tấm ít nhất cũng phải có chứ nhỉ.” Trảm Linh có chút không xác định được.

“Ngươi quá coi thường bản thân mình rồi.” Từ Phàm dùng linh lực ngưng tụ lại ba tấm thiệp mời, vỗ lên người Trảm Linh, bày tỏ hắn đừng có làm phiền mình phơi nắng.

Đến nay đã không còn phong ấn không gian, toàn bộ Tu Tiên giới một lần nữa lưu thông lại, tất cả Truyền tống trận được xây dựng ở Tiên thành lại bắt đầu khôi phục vận hành.

Sau khi Trảm Linh rời đi, Lý Tinh Từ cũng đi qua.

“Ngươi cũng tới đây đòi thiệp mời à, mời bằng hữu nào qua đây.” Từ Phàm mắt cũng không mở ra liền hỏi.

“Là ba người Đỉnh Lương Yêu tôn thủ hạ của ta, những năm nay cũng coi như vì Ẩn Linh môn ta mà lập được công lao hiển hách, rất nhiều tình báo quan trọng đều là do bọn họ đưa tới.”

Năm tấm thiệp mời vỗ lên trên người Lý Tinh Từ.

“Đừng làm phiền vi sư phơi nắng.”

Đối với việc số người tham gia yến hội, Từ Phàm không hề để ý.

Bởi vì cường giả đỉnh cấp yêu giới như Tử Ngọc Giao Long, Phệ Kim Hổ đây.

Chân thân của bọn họ đều khổng lồ vô đối, thật sự làm thành mỹ thực, đủ cho trăm vạn người ăn một bữa

Lúc này, Hung Bạch đang nằm bò trên ngực Từ Phàm dùng sức lật người lại.

Lộ chiếc bụng trắng muốt như ngọc ra ngoài, tận hưởng ánh sáng chiếu rọi của mặt trời.

“Tuyệt lắm, sau này hai người chúng ta cùng nhau phơi nắng nhiều hơn.” Từ Phàm dùng tay gãi mai rùa của Hung Bạch nói.

Chính vào lúc này, Từ Phàm duỗi tay ra, trực tiếp khống chế được luồng thần thức xâm phạm Ẩn Linh môn vào trong tay.

“Loại hành vi này rất không lịch sự.” Từ Phàm thản nhiên mở miệng nói.

Chương 746: Rượu Long Hổ

“Ha ha ha ha, mạo phạm rồi, mạo phạm rồi.”

“Trước đây đã quen làm như vậy, trong chốc lát không ý thức được, đạo hữu đã ở vị trí đỉnh phong của thế giới này rồi, là ta không đúng.”

Luồng thần thức bị Từ Phàm khống chế kia truyền ra âm thanh.

“Có chuyện gì vào trong nói, nếu không có việc thì ngươi có thể quay về rồi.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

“Qua đây tất nhiên là có việc cần tìm đạo hữu trao đổi.”

“Vậy thì qua đây đi.”

Không lâu sau, Từ Phàm trông thấy vị Chân Tiên nọ.

“Muốn để ta tới Tiên môn của các người hay những lời tương tự vậy thì không cần nói đâu, nếu không thì sẽ lãng phí thời gian của hai ta.” Từ Phàm dùng ngón tay cuộn mai rùa của Hung Bạch theo kim đồng hồ, cảm giác trong tay rất tuyệt.

“Biết ngay là đạo hữu sẽ nói như vậy, xin cho phép ta giới thiệu một chút về tông môn của chúng ta.” Nam tử như thư sinh cười nói.

“Thiên Huyền Tiên môn, có ba vị Đại La tọa trấn, là Tiên môn mạnh nhất khu vực xung quanh.”

“Bên trái dựa Thiên Hương cung, bên phải sát Thải Vân Tiên môn, cái tên này ta vừa nói ra, đạo hữu có lẽ hiểu được đại biểu ý nghĩa gì.”

Nam tử thư sinh nói rồi phát ra hình ảnh quang mục.

Trong tia sáng là một mảnh sắc màu rực rỡ, e rằng người không bị mỹ sắc làm cho dao động giống như Từ Phàm cũng xem tới hoa cả mắt.

Loại cảm giác rung động kỳ lạ này là chuyện gì vậy?

“Sau đó thì sao.” Từ Phàm hỏi.

“Thiên Huyền Tiên môn chúng ta nằm ở giữa bọn họ, Tiên thành phồn hoa nhất cũng đều nằm bên chỗ bọn ta, cho nên bên trong Tiên thành thường xuyên có thể trông thấy những nữ tử diễm lệ đa màu đa sắc.”

“Khiến cho người ta vui thích con mắt, đầu mũi lại ngọt hương.”

“Cho nên đạo hữu à ngươi nghĩ mà xem, sau này ngươi xây dựng tông môn ở khu vực nơi có Thiên Huyền Tiên môn, vậy há chẳng phải là có lợi cho sự phát triển mạnh khỏe của đệ tử dưới trướng của đạo hữu hay sao.”

Nam tử thư sinh nói rồi lấy ngọc giản ra đưa cho Từ Phàm.

“Nếu như đạo hữu xây dựng tông môn ở khu vực Thiên Huyền môn bọn ta, sẽ có được phần thưởng các loại kế sách bồi dưỡng nâng đỡ của Tiên môn ta.”

“Sau này khi tiến lên cấp Đại La, tông môn của chúng ta sẽ còn giúp ngươi khai hoang mở đường lãnh địa.”

“Hy vọng đạo hữu xem xét.” Nam tử thư sinh cười nói.

Từ Phàm xem nội dung bên trong ngọc giản, không tự chủ lâm vào trầm tư.

Hay cho vui thích con mắt, hay cho đầu mũi ngọt hương.

Không thể không nói, một chiêu này quả thực rất đẹp, Từ Phàm đã có một chút suy nghĩ, nếu như không có lựa chọn nào tốt, vậy thì đáp tông môn xuống đó vậy.

Vì để có thể duy trì sự phát triển khỏe mạnh của các môn hạ đệ tử sau này.

“Đạo hữu để ta nghĩ một chút.” Từ Phàm nói.

Nam tử thư sinh lại lấy ra một la bàn Đạo khí nhỏ đưa cho Từ Phàm

“Sau khi đạo hữu phi thăng lên Tiên giới, dùng chiếc la bàn này là có thể liên lạc được với ta và tông môn.” Nam tử thư sinh nói xong liền hành lễ rời đi.

Từ Phàm nhìn chiếc la bàn, không tự chủ lâm vào trầm tư.

Chính vào lúc này, Vương Hướng Trì đi tới bái kiến Từ Phàm, muốn xin một tấm thiệp mời cho Kiếm Vô Cực đồ đệ tốt của hắn.

“Hướng Trì à, ngươi nói xem nếu như tông môn chúng ta đi tới Tiên giới, nên đi tới nơi nào.” Từ Phàm hỏi.

“Đệ tử không biết.” Vương Hướng Trì lắc đầu.

Từ Phàm khua tay, những cảnh tưởng trong các loại Tiên thành ở bên trong quang mục ban nãy đều được hắn khắc ấn lại từ đầu.

“Ngươi nói xem tọa lạc ở nơi này thì thế nào.”

Vương Hướng Trì trông thấy vô số nữ tử diễm lệ trong Tiên thành của quang mục, đôi mắt không nhịn được trừng to thêm một phân.

“Nếu như những nữ tử này đều là người ngay thẳng, tọa lạc ở nơi này cũng không tồi.”

“Nam đệ tử của tông môn ta quá nhiều, cần phải trung hòa lại một chút.” Vương Hướng Trì nói.

Từ Phàm gật đầu, đồ đệ cũng nói là tốt, vậy thì khẳng định là không thể sai được.

Thế là xua tay đuổi Vương Hướng Trì đi.

Sau khi rời khỏi tiểu viện của Từ Phàm, Vương Hướng Trì bỗng dưng gãi đầu.

“Ban nãy ta tới gặp sư phụ làm gì ấy nhỉ?”

Cuối cùng Vương Hướng Trì vẫn là xin được một tấm thiệp mời như ước nguyện.

Tiếp tục phơi nắng, Từ Phàm đang cuộn mai rùa, đột nhiên nhớ ra người vợ đã mất tích bấy lâu nay.

Sau khi hắn tiến vào Đại Thừa tôn giả, dùng Toán Thuật Chiêm Thiên tính toán một một, không hề có bất kỳ kết quả nào.

Vậy chắc chắn là đang ở trong một bí cảnh ngăn chặn thiên cơ, Từ Phàm không tìm được vị trí, hắn cũng không có cách gì.

Bây giờ Từ Phàm lại tính toán lại một lần, vẫn thu lại kết quả giống như lần trước.

“Các người rốt cuộc đã chạy tới nơi nào rồi.” Từ Phàm than một hơi.

Lúc này còn cách thời gian tổ chức bữa tiệc Long Hổ là ba tháng.

Trên vùng đồng bằng phía sau ngọn núi chủ, có hai tên chân thân Yêu tôn Vô Địch cực lớn đang nằm.

bọn họ đều vẫn còn sống, chỉ có điều là bị Từ Phàm phong tỏa hết toàn bộ sức mạnh, biến trở thành Thực Vật yêu.

Chủ bếp quản lý nhà ăn của Ẩn Linh môn cùng hai vị đệ tử chủ tu mỹ thực đang bàn bạc xem tiệc Long Hổ này nên làm thế nào.

“Công thức món ăn thì trước tiên không phải vội, cứ xin phép tông môn cho lấy lửa thần qua đây trước đã, nếu không chỉ có thể đành ăn sống mà thôi.” Chủ bếp quản lý nhà ăn vỗ vỗ da bụng của Tử Ngọc Giao Long.

“Chuyện này là chắc chắn rồi, không dùng lửa thần làm sao có thể ninh chín bọn chúng được.”

“Không những phải dùng lửa thần, còn phải có mấy chiếc nồi lớn cấp bậc Đạo khí.” Hai vị đệ tử chủ tu đạo mỹ thực đề xuất nói.

Chính vào lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Trong tông môn có một món Tiên khí, tên là nồi Hỗn Nguyên, có thể hầm, chiên, rán, luộc, hấp,… vạn vật trên thế gian.”

“Đại trưởng lão đã ban cho các ngươi quyền hạn, bất kỳ lúc nào cũng có thể đi lãnh nhận ở trong bảo khố.” Bồ Đào nói.

“Vẫn là Đại trưởng lão lo nghĩ chu đáo.” Ba người tán thưởng nói.

Vào lúc này, chủ bếp quản lý nhà ăn nhìn vào giữa đũng của Tử Ngọc Giao Long, lại nhìn của Phệ Kim Hổ.

“Tiệc Long Hổ, bắt buộc phải kết hợp cùng với rượu Long Hổ.”

“Linh dược dùng trên vạn năm, lại cộng thêm roi rồng roi hổ, đã đủ để ủ ra vài chục vạn cân rượu.”

“Lại xin Bồ Đào tăng tốc thời gian thêm trăm năm nữa, có thể thành rượu Long Hổ.” Chủ bếp quản lý nhà ăn nhỏ dãi nói.

Hắn ước chừng không có bất kỳ một nam tu sĩ này có thể từ chối loại rượu này.

“Cái này có thể có, Long cốt, Hổ cốt, toàn bộ đều có thể cho vào rượu.” Đệ tử chủ tu đạo mỹ thực vội tán đồng nói.

“Vậy thì làm thành hai loại rượu, Long Hổ Tiên Tửu và Long Hổ Cốt Tửu, đương nhiên chúng ta phải đặt một cái tên hay một chút.” Chủ bếp nói.

Hai vị đệ tử đạo mỹ thực gật đầu.

Chính vào lúc này, Hùng Lực cười ha ha tới trước mặt ba người.

“Đại sư huynh có việc gì sao?” một đệ tử đạo mỹ thực hỏi.

“Ta chỉ là hỏi thử xem có thể cho ta lấy một ít máu hay không, ta tu luyện Ngũ Hành Đoạn Thể Quyết cần phải dùng đến.” Hùng Lực cười nói.

Hắn hỏi qua Bồ Đào, hai tên Yêu tôn Vô Địch trước mắt thuộc trạng thái xuất kho, không phải do hắn quản lý.

“Chuyện này không phải đơn giản sao.” một đệ tử đạo mỹ thực đi tới chỗ cổ của Tử Ngọc Giao Long, dùng một chiếc dao thái cấp bậc Đạo khí cứa rách huyết quản của Tử Ngọc Giao Long, dùng Nạp Hải hồ lô hứng được đầy cả một bình.

Tận dụng cùng một phương Pháp Tướng tự lấp đầy một hồ lô máu của Phệ Kim Hổ

“Đại sư huynh, máu có thể cho huynh một ít, những thứ khác thì không thể cho huynh được rồi.”

“Có những thứ này là đủ rồi.” Hùng Lực vui mừng rời đi.

“Trên tiệc Long Hổ, món huyết đậu phụ này chắc chắn phải có một mâm.”

“Gan rồng xào, tim rồng sống thái lát, thịt long hổ xào, đuôi rồng kho, da rồng nướng, vuốt hổ hấp, nước cốt hầm xương hổ, thịt long hổ chiên giòn, đuôi hổ quay, não rồng sống, não hổ trộn dầu.”

“Sau đó lại bắc thêm một nồi lẩu, nhúng thịt long hổ cắt lát.”

“Thịt kho tàu mà Đại trưởng lão yêu thích nhất không được phép quên.”

“Nếu không thì tiết kiệm lại một chút từ nguyên liệu ủ rượu, xào một mâm món ăn đại bổ đi?”

“Cái này được đấy ~”

Chương 747: Vợ về rồi

Từ Phàm đang nhớ vợ, thì nhận được thực đơn của tiệc Long Hổ.

“Khá lắm, trên vạn món, cũng được đấy.” Từ Phàm nhìn thực đơn trong ngọc giản hài lòng nói.

Trong số đó rượu Thánh Cốt và rượu Thiên Dương là khiến hắn hài lòng nhất.

Hai loại rượu này cộng lại cũng năm mươi vạn kg, đủ để uống trong thời gian dài rồi.

“Bồ Đào, phái một đội con rối Đại Thừa Kỳ đi phụ nấu ăn đi.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Chủ trù và hai vị đệ tử của đạo Mỹ Thực, có sự giúp đỡ của con rối Đại Thừa Kỳ lại như hổ thêm cánh.

Không bao lâu sau, da rồng da hổ hoàn chỉnh được đưa tới trước mặt Từ Phàm.

“Da rồng này dài, trải tới trước cổng chính, còn da hổ này, lưu lại để số một số hai luyện chế pháp bảo.” Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

“Tuân mệnh.” Đệ tử đưa da rồng da hổ tới đáp lại.

Ngay khi Từ Phàm đang nghĩ khi tiệc Long Hổ diễn ra, cửa chính sẽ biến thành cái dạng gì.

Đột nhiên trong lòng hắn có linh cảm nhìn về chỗ sâu trong vực Cực Không.

Từ Phàm đứng dậy, Truyền Tống môn hư không xuất hiện.

Khu vực trung tâm của vực Cực Không, một Đạo khí linh chu nhỏ bé, như một con thuyền lá bình thường giữa biển cuồng phong phẫn nộ.

Đang lắc lư trong cơn gió lạ kia, mỗi lần đều né được sự tập kích bất bất ngờ của cơn gió lạ trong gang tấc.

Trong linh chu, Trương Vi Vân hơi bất lực nhìn sư phụ điều khiển linh chu.

“Sư phụ, ngươi an tâm phi thăng không được à, cần gì phải tới đây tìm loại kích thích này.”

“Chúng ta đã đợi mấy trăm năm ở trong bí cảnh kia rồi, chẳng thu hoạch được gì.”

“Bởi vậy có thể thấy được, trong bí cảnh kia nguy hiểm biết bao.” Trương Vi Vân cau mày nói.

“Đồ đệ ngốc, ta như này còn không phải là vì ngươi ư, trước khi phi thăng để lại cho ngươi chút đồ hộ mệnh, nếu không sau khi đại chiến nhân yêu triển khai toàn diện, sao ngươi có thể bảo vệ bản thân.” Huyền Thanh tôn giả vừa điều khiển linh châu vừa nói.

“Ta có phu quân bảo vệ là đủ rồi, không dùng tới nhiều Tiên khí hộ mệnh như vậy.”

“Sư phụ ngươi cứ an tâm phi thăng Tiên giới, chờ thêm mấy năm nữa đồ nhi sẽ đi tìm ngươi.” Trương Vi Vân nói.

“Vội cái gì, có phải sau khi ta phi thăng, ngươi sẽ có thể ở bên phu quân ngươi không?” Huyền Thanh Yêu tôn nói xong thì trừng mắt nhìn đồ đệ không có lương tâm của mình.

“Bí cảnh kia có thể che đậy thiên cơ, phu quân không đoán được thiên cơ của ta chắc chắn sẽ lo lắng.”

“Ngươi đang phát cơm chó cho vi sư đấy à.”

Ngay khi Huyền Thanh tôn giả sắp thật sự dạy dỗ đệ tử của mình, đột nhiên mặt biến sắc.

Nàng cảm nhận được hơn mười con dơi khổng lồ đang lao tới chỗ nàng.

Trương Vi Vân cũng nhìn thấy dơi khổng lồ kia, nhưng vẻ mặt không kích động lắm.

“Sư phụ, bây giờ làm sao để thoát vây.” Trương Vi Vân hỏi.

Nàng và sư phụ cứ qua một khoảng thời gian là lại gặp phải cục diện phải chết một lần, nhưng mỗi lần đều gặp dữ hóa lành, cho nên đã quen thấy cảnh ‘chẳng có gì to tát’ này rồi.

“Ta cảm thấy hẳn là sẽ có người đến cứu chúng ta, đúng không?” Huyền Thanh tôn giả vuốt cằm hỏi.

“Ta cảm thấy có Cự Thú Cực Không đi ngang qua nơi này một miếng đã ngốn hết chúng rồi.”

Lúc này Từ Phàm vừa mới hàng phục một con Cự Thú Cực Không gặp trên đường, nhìn dáng vẻ có lẽ là bơi về phía vợ hắn.

Thế thì còn gì nữa, phải trấn áp thôi.

Sau đó hắn lại dịch chuyển, đi vào trong Đạo khí linh chu chỗ vợ hắn.

“Phu quân!!!” Trương Vi Vân nhìn hồi lâu mới nói một cách chắc chắn.

Huyền Thanh tôn giả cũng nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt kinh ngạc.

Ấy thế mà nàng cảm nhận được một luồng khí thế của Vô Địch tôn giả trên người Từ Phàm, nhưng trong lòng lại có một giọng nói nói cho nàng biết, nam nhân trước mặt này, là sự tồn tại bất khả chiến bại đứng đầu giới.

“Bái kiến Huyền Thanh đạo hữu.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão hữu lễ rồi.” Huyền Thanh tôn giả cười, trong lòng hơi hiểu ra.

Hóa ra cách giải thoát kiếp lớn sinh tử của nàng ở Tiên giới, lại nằm trên người phu quân của đồ đệ, quả nhiên là tạo hóa trêu người.

“Còn chưa chúc mừng thành tựu cảnh giới Vô Địch của đạo hữu.” Huyền Thanh tôn giả hâm mộ nói, mặc dù nàng có nhiều cơ duyên, nhưng cho đến bây giờ vẫn còn là Đại Thừa tôn giả bình thường.

“Ha ha, chỉ là thiên phú tốt hơn một chút mà thôi.” Từ Phàm nói xong nhìn ra bên ngoài hình như dơi khổng lồ đang lao tới linh châu.

Một bàn tay lớn che khuất cả bầu trời, trực tiếp xuyên qua gió lạ, bóp nát tất cả dơi khổng lồ trong lòng bàn tay.

“Trước đây ta đã tới nơi này một lần, đám dơi khổng lồ này nhiều vô kể, quả nhiên là khó chơi.” Từ Phàm chậm rãi thu tay, thản nhiên nói.

“Phu quân thật là lợi hại!!” Trương Vi Vân thấy phu quân của mình thần uy như vậy, không kìm lòng nổi mà trở thành người cổ vũ.

“Thần thông của đạo hữu mạnh thật.”

Nhìn thấy nơi này, Huyền Thanh tôn giả chắc chắn một chuyện.

Đó chính là Thiên Phúc linh thể của đồ đệ nàng thuần túy hơn nàng.

Nghĩ đến đây, Huyền Thanh tôn giả hơi phiền muộn.

“Chẳng qua là hiểu rõ cách đối phó bọn chúng, không nhận nổi sự khen ngợi như thế của đạo hữu.”

“Không biết, còn việc khác nữa không, nếu không còn, ta muốn mời các ngươi tới Ẩn Linh môn nghỉ ngơi một khoảng thời gian.”

“Dù sao các ngươi cũng mới đi ra từ bí cảnh.” Từ Phàm cười nói.

“Khổ sở nhiều năm như vậy, cũng nên tìm một chỗ nghỉ ngơi một khoảng thời gian rồi.” Huyền Thanh tôn giả nói trong ánh mắt mong chờ của Trương Vi Vân.

Từ Phàm gật đầu, dậm chân nhẹ một cái.

Đạo khí linh chu đã bị một luồng sức mạnh nào đó giữ chặt, sau đó một Truyền tống trận to lớn xuất hiện dưới linh chu.

Đợi tới khi sư đồ hai người trên linh chu hoàn hồn lần nữa, bọn họ đã xuất hiện ở trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Lúc này, mặt Huyền Thanh Yêu tôn lộ ra vẻ khiếp sợ.

Nàng không thể tưởng tượng, Tu Tiên giới này còn có người thần thông như thế, khoảng cách giữa hai nơi đâu chỉ là hàng tỉ dặm, thế mà nhẹ nhàng phất tay đã dịch chuyển thẳng tới đây.

E rằng ngay cả Thượng Tôn tiếng tăm lừng lẫy của Tiên giới trước kia cũng không thể làm được.

“Đạo hữu, qua một khoảng thời gian nữa tông môn ta sẽ mở tiệc Long Hổ, hy vọng ngươi sẽ tham gia.” Từ Phàm khách sáo nói.

Huyền Thanh tôn giả gật đầu đồng ý.

Lúc này, Đạo khí linh chu kia đã xuyên qua đại trận bảo vệ của Ẩn Linh môn.

Không bao lâu, toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn đều nhận được tin tức.

Đạo lữ của Đại trưởng lão, Vi Vân trưởng lão đã trở về rồi!

Nếu hỏi ai là người được chào đón nhất ở Ẩn Linh môn, thì Trương Vi Vân trưởng lão sẽ là người đứng đầu.

Gần như hơn mười vạn đệ tử Ẩn Linh môn đều đã từng nhận được phần thưởng của Trương Vi Vân.

Thậm chí cho tới giờ có đệ tử vẫn còn đang dùng pháp bảo mà đồ đệ của Trương Vi Vân ban cho.

Trong hoa viên xung quanh hồ Linh Dịch, hai phu thê vừa gặp nhau đang đi dạo.

“Phu quân, ngươi trở nên lợi hại như vậy từ khi nào!” Trương Vi Vân ôm lấy cánh tay của Từ Phàm, tựa đầu vào vai Từ Phàm.

“Vi phu luôn lợi hại như vậy, trước kia chỉ là ngươi không biết mà thôi.”

“Phu quân ngươi chẳng những là đệ nhất Đại Tông Sư Luyện Khí Tu Tiên giới, mà bây giờ còn là đệ nhất cường giả Tu Tiên giới.” Từ Phàm cười nói.

Vợ trở về rồi, tâm trạng của hắn tốt rồi, những tổn thương tinh thần do cưỡng ép bế quan mang tới, có lẽ cũng sẽ được chữa lành sau một đêm nữa.

Cho nên tâm trạng hiện giờ của Từ Phàm rất tốt.

“Phu quân quá lợi hại!” Trương Vi Vân nheo mắt nói.

Khi hai người đang đi ngang qua một biển hoa, đột nhiên có hai con Vân Hoa Lộc nhỏ chui ra.

Sau hai con Vân Hoa Lộc nhỏ, lại có một con Vân Hoa Lộc lớn hơn xuất hiện.

Chương 748: Một đĩa thịt kho tàu

“Oa! Nhiều năm không gặp như vậy ngươi cũng làm mẹ rồi cơ đấy.” Trương Vi Vân vừa nói vừa vui vẻ xoa đầu Vân Hoa Lộc.

“Đây không phải là con của nó, không biết là kiếm ở đâu ra.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Hu hu ~” Vân Hoa Lộc ngửa đầu cọ vào bụng Trương Vi Vân, khẽ kêu lên một tiếng.

“À, hóa ra là ngươi vừa mới làm mẹ, đây là tìm bạn chơi cho cục cưng của ngươi sao?”

Vân Hoa Lộc gật đầu, sau khi nó bái kiến Trương Vi Vân, không thèm nhìn Từ Phàm mà dẫn tất cả Vân Hoa Lộc rời đi.

“Vân Hoa Lộc này có thể sống ở Ẩn Linh đảo lâu như vậy, tất cả đều là nể mặt ngươi, nếu không đã biến thành một nồi lẩu hươu từ lâu rồi.” Từ Phàm bĩu môi nói.

Dám không tôn trọng cường giả đứng đầu giới, biến thành một bữa lẩu, đã xem như hời cho nó rồi.

“Tiểu Lộc đáng yêu như vậy, chúng ta có thể ăn lẩu hươu khác mà.” Trương Vi Vân ngẫm nghĩ rồi nói.

Từ Phàm gật đầu.

Buổi tối hai người đã ăn lẩu, nhưng là lẩu dê.

Vừa ăn lẩu vừa giãi bày tình cảm tương tư nhiều năm như vậy.

Sau đó là một đêm mây mưa, khiến tinh thần và thể xác của Từ Phàm được xoa dịu.

Ngày tiếp theo, Từ Phàm phấn chấn tinh thần, dẫn Trương Vi Vân đi xem tình hình chuẩn bị tiệc Long Hổ.

“Phu quân, ngươi nói đây là Tử Ngọc Giao Long!” Trương Vi Vân khiếp sợ nói.

Nàng và sư phụ đã ngao du Tu Tiên giới và Yêu giới nhiều năm như vậy, tất nhiên có nghe nói tới Tử Ngọc Giao Long.

“Đúng, khi đó con cá chạch nhỏ này đã suýt diệt Ẩn Linh môn, vẫn may vi phu dẫn theo tông môn chạy trốn nhanh.”

“Bây giờ thực lực đủ rồi, đương nhiên phải báo thù.”

Lúc này rất nhiều con rối Đại Thừa Kỳ đang cầm Tiên kiếm tách rời Tử Ngọc Giao Long.

Gan tim thịt của nó để nấu ăn, còn xương thì ngâm rượu.

Gân và vảy thì thu vào trong bảo khố, sau này luyện chế pháp bảo mạnh mẽ.

“Tối nay chúng ta lại ăn một bữa lẩu rồng thế nào.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy ăn lẩu xong chúng ta sẽ im lặng mà ngủ nhé.” Sắc mặt của Trương Vi Vân hơi đỏ.

Từ Phàm gật đầu như hầu hết chính nhân quân tử.

Chước chủ trù chưởng quản thực đường đi tới bái kiến Từ Phàm và Trương Vi Vân.

“Lát nữa kiếm ít thịt rồng, làm vài món trước, rồi làm thêm một nồi lẩu rồng nữa, đủ hai người ăn là được.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, Đại trưởng lão, ta chắc chắn sẽ xuất ra bản lĩnh đặc biệt.” Chủ trù buổi sáng của thực đường nhìn Từ Phàm rồi lại nhìn Trương Vi Vân.

Thầm nghĩ một món cũng không thể thiếu.

“Phu quân, ngươi nói ngươi là đệ nhất cường giả Tu Tiên giới, vậy thì khi nào phi thăng Tiên giới.” Trương Vi Vân hơi lo lắng nói, bây giờ tu vi của nàng mới là Hợp Thể Kỳ, còn không biết tới khi nào mới phi thăng Tiên giới.

“Đương nhiên là cứ ở thế giới này chờ tới khi không thể chờ nữa mới phi thăng Thượng giới.” Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

Hắn khó khăn lắm mới thông quan ở thế giới này, đương nhiên muốn tận hưởng sự vui sướng sau khi thông quan.

Nếu không phi thăng Tiên giới một cách vô vị, chẳng phải là tự hành mình sao.

Nghe thấy lời này của Từ Phàm Trương Vi Vân thở phào nhẹ nhõm.

“Làm sao vậy, ngươi yên tâm, cho dù phi thăng Tiên giới, ta cũng sẽ dẫn theo ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Vừa rồi sư phụ truyền tin nói với ta, sau tiệc Long Hổ, bọn ta lại phải lên đường rồi.” Trương Vi Vân nói.

“Các ngươi đang tìm cái gì mà tìm nhiều năm như vậy, biết đâu ta có thể giúp được các ngươi.” Từ Phàm cau mày nói.

Vợ hắn vừa mới về, sao lại muốn đi rồi?

“Sư phụ của ta cũng không biết bản thân nàng đang tìm gì, dù sao thì cũng là một thứ rất quan trọng đối với nàng, cần hai Thiên Phúc linh thể ở cùng nhau, mới có hy vọng tìm được.”

“Sư phụ đối với ta ân trọng như núi, ta không thể vứt bỏ mặc kệ nàng.” Trương Vi Vân nói.

“Mơ hồ như vậy sao?” Từ Phàm hơi bất lực hỏi, đối với thứ này, hắn cũng chẳng có cách hay nào.

Hai Thiên Phúc linh thể ở cùng nhau mà còn khó tìm như thế, dù hắn dùng Chiêm Thiên Toán thuật cũng chắc chắn không thể tìm được.

“Phu quân yên tâm, chờ sau khi sư phụ phi thăng, ta sẽ tới giúp ngươi.” Trương Vi Vân an ủi nói.

“Ta chờ ngươi.”

Cách Ẩn Linh đảo trăm dặm, có một hòn đảo nhỏ đang dần thành hình.

Nơi này là địa điểm tổ chức tiệc Long Hổ.

Ban đầu Từ Phàm muốn đặt địa điểm tiệc Long Hổ ở trong tông môn.

Sau đó nghĩ lại lại cảm thấy hơi không ổn, nên bảo Bồ Đào tạo một hòn đảo nhỏ ở đây.

Cả hòn đảo nhỏ được Bồ Đào sắp xếp như Thánh địa tiên gia.

Nơi tổ chức tiệc Long Hổ là một quảng trường nhỏ, cả quảng trường được lát bằng tiên ngọc, và được điểm xuyết bằng các loại kỳ trân dị thảo, linh dược vạn năm!

Căn nguyên linh khí ngũ hành và Tiên Linh chi khí, đưa nước tới đảo nhỏ mà không cần đào.

Từ lối vào đảo nhỏ, thẳng đến quảng trường, có một con đường lớn kéo dài hàng trăm mét, được trải thảm làm từ da của Tử Ngọc Giao Long.

Từ Phàm và Trương Vi Vân đi dạo ở hòn đảo nhỏ này.

“Ta cảm thấy cách bài trí ở đây hơi quen thuộc.” Trương Vi Vân nói.

“Trước đây ngươi đã nhìn thấy cảnh tượng tương tự sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Có một lần ta và sư phụ cùng vào trong một bí cảnh, cách bài trí trong bí cảnh giống với đảo nhỏ bây giờ.”

“Ta và sư phụ còn có được một Đạo khí rất thú vị ở bí cảnh đó.” Trương Vi Vân nói xong thì lấy ra một cự oa thanh ngọc có đường kính một trượng.

“Chỉ cần cho linh khí vào trong, cự oa thanh ngọc này có thể biến linh khí thành món ăn ngon.”

Trương Vi Vân cho một ít linh khí vào trong cự oa thanh ngọc, sau đó mở nắp ra.

Một đĩa đậu phụ rán xuất hiện trong đó.

Nhìn thấy cảnh này, Từ Phàm mở to hai mắt nhìn, hắn đã từng muốn luyện chế một Tiên khí như vậy, thế nhưng có lẽ là do tiên văn dự trữ không đủ, nên không khắc được trận pháp tiên văn như vậy.

“Ta hiểu cách thức, nhưng tại sao bên trong lại xuất hiện một đĩa đậu phụ rán?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Những thứ này đều là tùy cơ, chỉ có thể kiểm soát lượng linh khí, để kiểm soát mùi vị màu sắc của món ăn.” Trương Vi Vân nói.

“Nếu ta cho toàn bộ linh khí vào, bên trong sẽ xuất hiện thứ gì?” Từ Phàm hơi tò mò.

“Phu quân có thể thử một lần.” Trương Vi Vân cười nói.

Từ Phàm cũng không khách sáo, lấy đậu phụ rán ra, dốc sức đưa linh lực vào đại oa.

Một lát sau, đại oa thanh ngọc như không chịu nổi nữa, cắt đứt sự chuyển nhập linh lực của Từ Phàm.

“Để ta xem bên trong có gì.” Từ Phàm mở đại oa ra với vẻ mong chờ.

“Tại sao là một đĩa thịt kho tàu?”

“Bởi vì thứ mà phu quân nhớ nhất chính là một đĩa thịt kho tàu.” Trương Vi Vân ở bên cạnh nói.

Từ Phàm cầm trong tay đôi đũa được ngưng tụ từ linh lực.

Cho một miếng thịt kho tàu vào trong miệng.

Thịt kho tàu vào miệng, Từ Phàm ngây ngẩn cả người.

“Nhiều năm như vậy, ta đã sắp quên hương vị này rồi.” Từ Phàm nhìn đĩa thịt kho tàu nói.

Hồi nhỏ, thế mà bản thân lại có quyền sở hữu một nửa thịt kho tàu.

Một đĩa thịt kho tàu, bị Từ Phàm gắp từng miếng từng miếng cho vào trong miệng.

Sau khi ăn xong, Từ Phàm thở dài.

“Phu quân, ngươi làm sao vậy?” Trương Vi Vân hỏi khi nhìn thấy vẻ mặt hờ hững của Từ Phàm.

“Không sao, tự dưng lại thấy nhớ quê hương ngày trước.” Từ Phàm nhìn lên trời nói, cũng không biết phương hướng đó có thể nối tới quê hương của hắn không.

“Như phu quân nói, ta cũng nhớ tới cha mẹ đã mất.” Trương Vi Vân buồn rầu nói.

Chương 749: Nửa thông gia

Một ngày trước khi tiệc Long Hổ được tổ chức, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều rất phấn khích.

Kẻ bế quan thì xuất quan trước thời hạn, đệ tử thường ngày vô cùng kỷ luật tự giác, trong ngày này cũng trở nên rảnh rỗi.

Cả tông môn tràn ngập không khí của lễ mừng năm mới.

Từ mấy tháng trước, các đệ tử của Ẩn Linh môn đã bắt đầu mong chờ tiệc Long Hổ.

Dựa theo lời của Chước chủ trù chưởng quản thực đường, người làm ra tiệc Long Hổ, có thể ăn được một bữa tiệc Long Hổ, ít nhất có thể có tác dụng bằng việc khổ khu mười năm.

Phải biết rằng trong tiệc Long Hổ, chẳng những có món ngon được làm thành từ máu và thịt.

Mà còn có cả món ngon được làm thành từ chân linh của hai Yêu tôn Vô Địch đứng đầu Yêu giới!

Đây mới là món đặc biệt của đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực kia.

Dùng chân linh của hai Yêu tôn Vô Địch kia, căn nguyên linh khí ngũ hành phụ trợ, lại cộng thêm các loại điều chế linh khí hiếm có.

Tạo ra linh thực có kết cấu như kem, lại tô điểm thêm một số Tiên Linh chi khí ở mặt trên.

Đây không chỉ là món ngon cho vị giác, mà còn là món ngon không gì sánh bằng đối với linh khí của bản thân.

Lúc này, tất cả những kẻ tham ăn có tiếng trong tông môn, đều canh ở ngoài cửa phòng bếp, nơi làm tiệc Long Hổ.

Bọn họ chỉ cần ngửi chút mùi thơm bay ra từ bên trong, thì đã rất thỏa mãn rồi.

“Nhị Viễn, không phải là ngươi quen với đệ tử của đạo Mỹ Thực à, sao không cho ngươi vào.” Một đệ tử béo nói.

“Linh thực kia cần phải được làm ra dưới áp lực linh khí tinh thuần tuyệt đối, không thể có ngoại nhân quấy nhiễu.” Nhị Viễn bất đắc dĩ nói.

Bọn họ ngồi chồm hổm ở cửa nhà bếp lâu như vậy, tuy không nếm được linh thực.

Nhưng món ăn bình thường được làm từ thịt hổ thịt rồng, thì đã nếm một chút.

Đúng lúc này, cửa chính của phòng bếp mở ra.

một đệ tử của đạo Mỹ Thực đi ra, trong tay cầm một bát vật chất giống như thạch.

“Đại ca, có phải muốn để ta thử món ăn không.” Nhị Viễn kích động nói.

Mấy người bên cạnh Nhị Viễn không lên tiếng, đều tự lấy đĩa nhỏ và đũa của mình ra.

“Về cơ bản là xong rồi, nhưng mùi vị cần phải điều chỉnh một chút, cho nên để các ngươi nếm thử, xem vừa hay chưa.”

Đệ tử đạo Mỹ Thực nói xong, thì dùng thìa nhỏ chia thạch linh thực kia cho từng người.

“Đi ra ngoài đừng nói lung tung, thấy các ngươi canh ở đây lâu như vậy, cho nên mới cho các ngươi một chút phúc lợi nhỏ.” Đệ tử của đạo Mỹ Thực nhỏ giọng nói.

Đám tham ăn canh ở ngoài cửa cầm đĩa nhanh chóng gật đầu.

“Linh thực này các ngươi ăn ba miếng, sau khi ăn xong thì miêu tả hương vị cho ta.”

Mọi người gật đầu, bắt đầu nếm thử thạch linh thực trong đĩa kia.

Sau miếng thứ nhất, mấy kẻ tham ăn mới có thể lộ ta vẻ mặt phấn khích.

Sau miếng thứ hai, mấy kẻ tham ăn im lặng không nói, nhưng toàn thân lộ ra cảm giác thông thấu.

Sau miếng thứ ba, mấy kẻ tham ăn rưng rưng nước mắt.

Đệ tử của đạo Mỹ Thực rất hài lòng với phản ứng của mấy kẻ tham ăn này.

“Miếng thứ nhất, giống như khi ta đói nhất, được ăn một cái đùi gà thật to, và ca ta không tranh với ta.” Nhị Viễn nói.

“Miếng thứ hai, giống như một cốc nước đá trong thời điểm nóng nhất.”

“Miếng thứ ba, ta giống như nhìn thấy căn nguyên đại đạo.”

Đệ tử của đạo Mỹ Thực rất hài lòng với sự miêu tả của Nhị Viễn.

Sau đó lại nghe miêu tả của những kẻ tham ăn khác, hắn lấy một cuốn sổ nhỏ ra, và ghi lại một số điều lên đó.

“Đại ca, linh thực này đã rất hoàn mỹ, sao còn phải thay đổi?” Nhị Viễn nghi ngờ hỏi.

“Ta cảm thấy hương vị của miếng đầu tiên nên được điều chỉnh lại một chút, chỉ thỏa mãn ham muốn của miệng lưỡi là chưa đủ.” Đệ tử của đạo Mỹ Thực nói xong thì trở lại phòng bếp.

“Chờ sau này sau khi tu vi của ta cao, chắc chắn sẽ có một ngày ta bắt được một con Yêu tôn Vô Địch, để đại ca làm linh thực cho ta.” Nhị Viễn si ngốc nói, đang chờ sự hùa theo của mọi người, đột nhiên phát hiện những kẻ tham ăn khác đang tĩnh tọa tiêu hóa.

Nhìn thấy cảnh này, Nhị Viễn đột nhiên cảm thấy chân linh trong cơ thể hơi loạn vì bị kìm nén, có cảm giác sắp đột phá, vì thế nhanh chóng tĩnh tọa tu luyện.

Bây giờ Tiên thành Lâm Sâm đã kín người hết chỗ, tất cả tu sĩ đều muốn tìm cơ hội tham gia tiệc Long Hổ.

Trong số đó, có rất nhiều Đại Thừa tôn giả.

Không biết ai đã đưa tin về tiệc Long Hổ này, bây giờ cả Tu Tiên giới đều biết.

Ẩn Linh môn kia tổ chức tiệc Long Hổ với nguyên liệu nấu ăn chính là Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ.

Cả Tu Tiên giới đều kinh ngạc!

Sau đó lại lan truyền tin tức, hai Yêu tôn Vô Địch đứng đầu Yêu giới, đều do Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn trấn áp, rồi mang cả về để nấu ăn.

Từ Phàm vốn khiêm tốn, ngay lập tức đã nổi danh ở Tu Tiên giới.

Tất cả tu sĩ đều xem Từ Phàm là sự tồn tại cứu vớt Tu Tiên giới!

Từ Phàm biết được điều này nhưng hắn không quan tâm, trước kia khiêm tốn, đó là vì không đủ thực lực, khiêm tốn mới có thể giảm bớt nhiều chuyện phiền phức.

Nhưng bây giờ không sao rồi, cũng đã tự xưng là đệ nhất cường giả Tu Tiên giới rồi, nổi danh một tí thì sao nào?

Trong nhà trọ Động phủ xa hoa nhất của Tiên thành Lâm Sâm.

Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan kia, có phần mong đợi khi nhìn thấy trưởng lão vừa trở về.

“Thế nào, có kiếm được thiệp mời không?”

“Khi đó đã có một nửa đệ tử nhất mạch của Tướng Quân Mộ chúng ta, bị Ẩn Linh môn này lấy đi.”

“Xét về tình và lý, giữa hai phái cũng xem như là nửa thông gia.” Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan nói.

“Ta đã liên hệ với những đệ tử gả tới Ẩn Linh môn khi đó, bọn họ đều nói, đang xin bên trên.”

“Có thể thành công hay không, còn cần sự đồng ý của Đại trưởng lão trong truyền thuyết kia.” Trưởng lão của Tướng Quân Mộ nhất mạch nói.

“Tráng Linh, lần này tới chính là để tụ họp với các tỷ muội kia của ngươi, ôn lại tình cảm đồng môn.”

“Tiệc Long Hổ này, cho dù chúng ta không tham gia, cũng coi như là đáng giá.” Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan nói.

Đúng lúc này, ngoài cửa có đệ tử tới báo, nói là có đệ tử Ẩn Linh môn tới thăm hỏi.

“Mau mời vào ~” Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan vội vàng nói.

Cửa chính mở ra, một nam tử cường tráng lưng hùm vai gấu, cơ thể giống như sắt thép đi đến.

Nam tử vừa ngẩng đầu, đã nhìn thấy Tráng Linh bên cạnh Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan.

Tráng Linh cũng nhìn thấy nam tử.

“Phong Linh Nguyệt Ảnh Tông, Vạn Thạch.” Tráng Linh nhìn Hùng Lực nói.

“Khi đệ tử tông môn bọn ta ra ngoài ngao du, đều dùng tên giả.” Hùng Lực hơi sợ hãi khi nhìn thấy Tráng Linh, dù sao khi đó nữ tu sĩ luyện thể này, cũng theo đuổi hắn không đơn giản.

“Bây giờ ngươi có thể nói ra tên thật rồi chứ.” Tráng Linh nghiến răng nói.

“Hùng Lực, đại sư huynh Ẩn Linh môn.” Hùng Lực mở miệng nói.

“Ta biết rồi.”

“Bái kiến Thánh chủ, đây là thiệp mời tiệc Long Hổ của tông môn ta, khi đó tông môn không cân nhắc tới ngươi, xin thứ lỗi.” Hùng Lực khách sáo nói.

Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan nhìn ba tấm thiệp mời trong tay Hùng Lực, nhất thời cười, vội vàng nói không để ý.

“Ba tấm thiệp mời.” Tráng Linh ở bên cạnh hơi thất vọng nói.

Thánh chủ dẫn theo hai vị trưởng lão, ba tấm thiệp mời này chắc chắn không tới lượt nàng.

Hùng Lực nhìn Tráng Linh, ngẫm nghĩ rồi hỏi Bồ Đào: “Quyền hạn của ta có thể xin một tấm thiệp mời không?”

“Được, nhưng chỉ một tấm thôi.” Giọng của Bồ Đào vang lên trong tâm trí của Hùng Lực.

“Vậy là đủ rồi.”

Một Truyền tống trận nhỏ bé xuất hiện trước mặt Hùng Lực, cuối cùng một linh quang hiện lên, một tấm thiệp mời xuất hiện trên tay Hùng Lực.

“Đây là thiệp mời ta tặng cho ngươi.”

Chương 750: Tiệc Long Hổ bắt đầu

Tráng Linh bước tới, đưa tay ra nhận thiếp mời trong tay Hùng Lực.

Tiệc Long Hổ đã được người ngoài đồn thổi từ lâu.

Nghe đâu ăn tiệc Long Hổ một lần là có thể tiết kiệm được trăm năm khổ tu, tăng cường thân thể, thần hồn càng mạnh, tăng cường ngộ tính, đây là những công dụng cơ bản nhất.

Vì vậy thiếp mời này mới có thể bị tất cả các tu sĩ nhớ thương.

Lúc này hai tráng nam và tráng nữ thân cao gần một trượng, cả người toàn là cơ bắp đứng cùng một chỗ, cảnh tượng vô cùng nghẹt thở.

“Ngươi có người yêu chưa, nếu không có, ta sẽ giới thiệu tỷ muội cho ngươi làm quen, vừa mềm mại lại vừa có thể đánh nhau.” Tráng Linh nghĩ một chút, chỉ về phương diện này mới có thể giúp được Hùng Lực, không thể lấy không thiếp mời.

Lúc này Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan nhìn thấy hai người bọn họ, ánh mắt híp lại lộ ra vẻ vui mừng.

Mặc dù không thích hợp để miêu tả cảnh tượng lúc này là Kim Đồng Ngọc Nữ, nhưng Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan nhất thời không nghĩ ra được từ nào khác.

Quả thật là quá xứng đôi.

“Ta quyết tâm bảo vệ tông môn cả đời này, ta không có ý tưởng tìm đạo lữ.” Hùng Lực ồm ồm nói.

“Ồ, vậy thì cứ như vậy đi, ta có thời gian sẽ tìm ngươi luận bàn Luyện Thể một chút.” Tráng Linh thẳng thắn nói.

Hùng Lực nhướng mày, rõ ràng là hắn có hứng thú, trong tông môn chỉ có hắn đi con đường Luyện Thể, cùng tu Luyện Thể trao đổi với nhau một chút hẳn là sẽ có ích cho việc tu luyện.

“Được, nếu hai người chúng ta có cơ hội thì trao đổi một chút.” Hùng Lực cười nói.

Sau đó, hắn hành lễ với Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan và rời đi.

Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan đột nhiên nhìn đến tấm thiệp mời trong tay Tráng Linh, cuối cùng nhìn vào ánh mắt cảnh giác của tướng quân Mộ nhất mạch, liền nảy ra ý định lừa gạt Tráng Linh giao thiệp mời.

“Có thể nhận được thiệp mời ở tiệc Long Hổ trước một ngày, đoán chừng cũng chỉ có chúng ta.” Thánh chủ Thánh địa Hợp Hoan cảm khái nói.

Trong lời nói của hắn có chút nghẹn khuất, tốt xấu gì thì hắn cũng được coi là Vô Địch tôn giả có tên tuổi nổi danh ở Tu Tiên giới, lại chủ động đến tiệc Long Hổ, cảm giác có hơi mất mặt.

“Thánh chủ, tiệc Long Hổ này vốn là yến tiệc nội bộ của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, nhiều lắm là mời mấy vị trưởng lão số thứ tự, tông môn nổi tiếng.”

“Còn có danh tiếng ở Tu Tiên giới hay không thì lại là hai chuyện khác nhau.”

Nghe thấy lời của trưởng lão nói, Thánh chủ Thánh địa Hợp Hoan gật đầu, ra vẻ còn có chuyện như vậy.

“Sau này chúng ta phải liên hệ với Ẩn Linh môn nhiều hơn nữa, ở Tu Tiên giới lại có môtg môn nghịch thiên như vậy, bây giờ chúng ta mới biết đến, quả thật là rất đáng tiếc.” Thánh chủ Thánh địa Hợp Hoan nói.

“Trước đây, Ẩn Linh môn nổi tiếng với luyện khí trong Hội trưởng lão, về phương diện chiến lực thì cũng vừa mới thể hiện ra thôi.”

“Cái này không thể trách được chúng ta, đoán chừng là phần lớn huynh đệ, tông môn đứng đầu trong toàn bộ Tu Tiên giới cũng vừa mới biết được tin tức.” Đại trưởng lão an ủi nói.

“Với lại hôm nay chúng ta cũng phải thu xếp một chút cho thật tốt, ngày mai sẽ đến gặp vị Đại trưởng lão trong truyền thuyết kia.” Thánh chủ Thánh địa Hợp Hoan nói.

Sáng sớm ngày hôm sau, một màn linh vụ do linh khí biến thành bốc lên từ toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ, đây là biểu hiện linh khí cao đến một mức độ nhất định.

Bên bờ Thập Vạn Lý Cự Hồ, có vô số linh chu đang chờ những người gia tiệc Long Hổ.

Lúc này, trên Thập Vạn Lý Cự Hồ đã bị Từ Phàm phong tỏa thành khu vực cấm bay bằng đại thần thông, nếu muốn tham gia tiệc Long Hổ thì chỉ ngồi linh chu đến đảo nhỏ.

Thánh chủ của Thánh địa Hợp Hoan dẫn hai vị trưởng lão và Tráng Linh xuất trình thiệp mời và bước lên một chiếc linh chu.

“Linh vụ này thực chất là do thiên thanh linh khí ngưng tụ ra, quả nhiên là cực kỳ xa hoa.”

“Có thể bao phủ toàn bộ Thập Vạn Lý Cự Hồ, xem ra Ẩn Linh môn rất coi trọng tiệc Long Hổ này.” Trưởng lão của Thánh địa Hợp Hoan nói.

Lúc này, bọn họ phát hiện cách không xa linh chu còn có một linh chu khác chạy song song với bọn họ.

Trên linh chu, ma khí tung hoành, ba vị Đại Thừa tôn giả mặc đạo bào màu đen của Thiên Ma cung đứng trên linh chu thưởng thức phong cảnh xung quanh.

Hai người nhìn nhau, vẫn là lão bằng hữu.

“Hợp Hoan tôn giả ~”

“Thiên Ma tôn giả ~”

Thánh chủ Thánh địa Hợp Hoan nhìn thấy ba người đối diện, bốn người bên mình đồng loạt đứng thẳng lưng.

Cho dù mạnh như cung chủ của Thiên Ma cung, hắn cũng chỉ nhận được ba thiệp mời.

Hai người nhìn nhau và không nói lời dư thừa.

Nhưng trong ánh mắt của cung chủ Thiên Ma cung xuất hiện một tia không vui.

Đúng lúc này, trên bầu trời một tiếng hổ gầm vang lên.

Cuối cùng, một tiếng long ngâm cũng vang lên.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, ý thức do Từ Phàm dẫn ra từ Tử Ngọc Giao Long Phệ Kim Hổ chân linh ngưng tụ thành hai thần thú linh khí cỡ lớn.

Nếu không có việc gì làm thì biểu diễn trò Long Hổ trên không.

“Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn quả là người có năng lực.” Cung chủ của Thiên Ma Cung không nhịn được nói.

Thực lực của hắn cũng thuộc vào nhóm hàng đầu trong Tu Tiên giới, tuy rằng không bằng Minh Không nhưng cũng không tệ lắm.

Bản lĩnh được sử dụng bởi hai thần thú linh khí cỡ lớn trên không trung, có thể nhìn ra được thần uy của Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn.

Bởi vì chỉ có thần hồn hoàn chỉnh mới có thể xuất ra ý thức như vậy.

Lúc này, đã có rất nhiều linh chu đã cập đảo nhỏ.

Ngay sau khi mọi người lên bờ, họ tìm thấy một tấm thảm làm bằng da rồng của Tử Ngọc Giao Long.

Vừa bước trên thảm, mọi người đều cảm thấy cả người mình như vừa bước vào suối nước nóng, một cỗ linh khí tử sắc đặc biệt bao bọc lấy linh hồn họ.

Mọi người bước lên thảm da rồng đều lộ ra vẻ thoải mái.

Được đi ở trên đó quả thật là một loại hưởng thụ.

Một đoạn đường dài vài trăm mét giống như là một hành trình tinh thần, đi hết rồi vẫn không thể nào quên được.

Tiệc Long Hổ lựa chọn cách phân nhỏ ra, một thiệp mời đại diện cho một chiếc bàn nhỏ.

Cung chủ Thiên Ma cung và Thánh chủ Thánh địa Hợp Hoan lần đầu tiên nhìn thấy rất nhiều người quen khi họ đến quảng trường nhỏ.

Các trưởng lão số thứ tự của Hội trưởng lão và ba vị Thái Thượng trưởng lão của Thiên Linh tông.

Sau đó là chú ý đến mặt sàn tiên ngọc dưới chân và những đồ trang trí xung quanh dưới chân mình.

Trong lòng không khỏi thầm than một tiếng xa hoa.

Lúc này có đệ tử của Ẩn Linh môn đang tiếp đãi mọi người vào chỗ ngồi, Từ Phàm ngồi trên ghế chủ vị, nói chuyện phiếm với một vài người quen cách một khoảng không.

Đặc biệt là Thiên Linh tôn giả, chỉ thiếu điều viết dòng chữ Từ Phàm là huynh đệ của ta lên mặt mình.

Trên mặt của các trưởng lão có số đều cười, bộ dạng nhớ tới kiếp sau.

Lúc này, tất cả những người được mời đã đến đông đủ, tiệc Long Hổ chính thức bắt đầu.

Chia làm hai đợt, đợt thứ nhất là tiệc chiêu đãi chính các đệ tử trong tông môn.

Đợt thứ hai là trên đảo nhỏ, yến tiệc có sự tham gia của các cao tầng của Ẩn Linh môn.

Đúng lúc mọi người đang mong chờ tiệc Long Hổ thì một mùi hương bay đến.

Tất cả người ngửi thấy đều lộ ra vẻ say mê, ngay cả Minh Không cũng hơi nheo mắt lại.

“Món đầu tiên này là món khai vị, nó được chế biến từ linh khí bản nguyên ngũ hành của Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ chân linh phụ, cùng với Tiên Linh chi khí.”

Một con sông dài do Tiên Linh chi khí hình thành xuất hiện, trên sông nổi lơ lửng món linh thực khai vị thứ nhất.

Giống như Thiên Nữ Tán Hoa, linh thực khai vị đều rơi xuống trên từng bàn.

“Món mỹ thực này được nghiên cứu bởi đệ tử Nhan, người chủ tu đạo Mỹ Thực của chúng ta làm nên, mọi người mau nếm thử đi.”

“Chỉ có điều, món ăn này hơi đặc biệt, cần phải dùng thìa ngưng tụ lại bằng linh khí của chính mình.” Từ Phàm vừa cười vừa tiếp đãi mọi người, nói.

Lúc này mùi thơm thôi đã khiến ai cũng muốn ngừng mà không được.

Chương 751: Hạn chế của Vương triều Cửu Phượng

Theo lời Từ Phàm vừa dứt, mọi người bắt đầu vội vàng thưởng thức lên.

Một đoàn linh thực nhỏ giống như món đông kia bị mọi người dùng cái thìa do linh khí ngưng tụ cẩn thận múc lên, đưa vào trong miệng.

Một ngụm linh thực, phảng phất khiến mọi người như mở ra cánh cổng đến thế giới mới.

“Thế gian này lại có mỹ vị đến thế.”

Tất cả mọi người đều say mê lên, một thìa nhỏ linh thực giống như món đông kia, trong nháy mắt mở ra vị giác của tất cả mọi người.

Trong nháy mắt cũng buff cho đám người thêm một tầng linh khí thượng hạn.

Có buff này thì có thể ăn thêm càng nhiều mỹ vị sau đó.

“Yến tiệc ngon sao có thể không có rượu ngon.” Từ Phàm cũng phất tay, mỗi bàn rơi xuống một bình rượu Thánh Cốt.

“Linh tửu ngàn năm, lại thêm vào long cốt hổ cốt, qua gia tốc thời gian mấy trăm năm thì có được rượu Thánh Cốt hiện tại, có thể tăng cường nhục thể gân cốt.” Từ Phàm giới thiệu.

Lúc này, Trương Vi Vân nhìn rượu Thánh Cốt có chút đỏ mặt, bởi vì nàng nghĩ đến một loại rượu khác.

“Tiểu Vân, ngươi đỏ mặt cái gì?” Huyền Thanh tôn giả truyền âm hỏi.

“Sáng nay mê rượu uống lên một chén rượu Thánh Cốt, linh khí trong loại rượu này quá mức dồi dào, cho nên sắc mặt đồ nhi lộ ra có chút đỏ lên.”

Lời nói dối do người thiện lương nói ra cũng là lời của người lương thiện, Trương Vi Vân làm vậy hoàn toàn là xuất phát từ tấm lòng quan tâm người sư phụ độc thân mấy ngàn năm này.

Huyền Thanh tôn giả không để ý, ngược lại chờ mong những món ăn tiếp theo.

Lúc này trong con sông dài do Tiên Linh chi khí tạo thành trên bầu trời xuất hiện mấy trăm bàn món ăn Tiên phẩm.

Thông qua con sông dài do Tiên Linh chi khí tạo thành, một bàn món ăn rơi xuống trên mặt bàn của mỗi người.

Tiệc Long Hổ chính thức bắt đầu.

Lúc này, tại nơi cử hành tiệc Long Hổ trong Ẩn Linh Môn, tất cả mọi người đều đã ăn điên rồi.

Bọn họ không có quy củ gì, toàn bộ món ăn Tiên phẩm được chuẩn bị đảm bảo lên đủ cho mọi người.

Lúc này bên bàn của Nhị Viễn, Nhị Thiết vừa bụm mặt vừa lôi kéo người muội muội ăn điên cuồng đến sắp mất lý trí này của chính mình.

“Nhị Viễn, đừng có như vậy, không ai giành với ngươi đâu. Chúng ta bên này còn có rất nhiều, ngươi có thể ăn bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu.” Nhị Thiết có chút bất đắc dĩ nói, nhưng lại không gọi tỉnh được người muội muội tham ăn đến mất lý trí của chính mình.

Nhị Viễn thìa trái một miếng Long não hấp, thìa phải một miếng Não nấu hoa, một tay khác vẫn không quên dùng đũa kẹp lấy Gan rồng xào.

Một bộ dáng như đói bụng ba ngày được rớt vào tiệc đứng sảnh.

“Nhị Thiết, tiểu muội thích ăn thì cứ để nàng ăn đi, hiếm khi thấy được lúc nàng vui vẻ như thế.” Hạng Vân ngồi cùng bàn cười nói.

Hơn nữa hiện tại rất hối hận mang theo tiểu muội mình tới bàn này ăn cơm.

Sau khi bỏ vào trong miệng một đũa thịt xốp nhỏ, Nhị Viễn cuối cùng cũng tỉnh táo lại.

“Không uổng công ta không hấp thu linh khí bỏ bụng đói ba ngày, một bữa này quá đáng giá.” Nhị Viễn thật thà nói.

Lúc này, tiệc Long Hổ vừa mới mở màn không bao lâu, nhưng cũng vì linh khí ẩn chứa quá mức dồi dào mà liên tiếp có đệ tử đột phá tại chỗ.

Hùng Lực áp chế tu vi của chính mình, cố uống ba bình rượu Thánh Cốt.

“Mỗi bàn nhất định phải ăn hết, nếu có đồ ăn thừa, sẽ có nghiêm trị đến điểm tích lũy.” Giọng Bồ Đào vang lên bên tai mỗi đệ tử Ẩn Linh Môn.

Lúc này Trương Học Linh rất có tính dự đoán lấy ra một thần thông phát đến trong khung trò chuyện trong nhóm trò chuyện của tông

môn.

“Thao Thiết Thôn Thiên thuật, Học Linh sư huynh, ta yêu ngươi chết luôn!!”

“Hiện tại chính là cần loại thần thông này!”

Lúc này, Trương Học Linh lại phát một thần thông.

“Kình Thôn Vạn Vật Đoán Linh thuật, thần thông này cũng không tệ, ân tình của Học Linh sư huynh ngươi, ta đã ghi lại.”

Trong phút chốc, toàn bộ tiệc Long Hổ đều là những lời ca ngợi đối với Trương Học Linh.

Đương nhiên chỉ ngoại trừ mấy kẻ tham ăn, bởi vì bọn họ đã sớm chuẩn bị xong.

Thần thông tăng lớn sức ăn chính là thứ cần thiết cho loại người này như bọn họ.

Lúc này một mình Nhị Viễn ăn nửa bàn đồ ăn, khiến ca ca nàng ở bên cạnh càng nhìn càng lo lắng.

“Ngươi chớ ăn bể bụng đó.” Nhị Thiết lo lắng nói.

“Ca, thứ ta sở trường nhất chính là gì ngươi còn không biết sao?”

“Ta đã luyện đến cảnh giới chí cao, vậy nên ngươi không cần lo lắng cho ta.” Nhị Viễn nói, lại gắp lên một cái bánh bao hấp thịt rồng nhét vào trong miệng.

Nước thịt ngon lành kia trong nháy mắt làm nổ tung vị giác Nhị Viễn, thơm ngon đến mức xém chút làm nàng ngu người.

Lúc này bầu không khí tiệc Long Hổ trên đảo nhỏ đã đạt đến đỉnh điểm.

Các trưởng lão số thứ tự do Minh Không dẫn đầu, lần lượt mời rượu Từ Phàm.

Một chén kính ân cứu mạng.

Hai chén kính ân cứu vớt Nhân tộc Tu Tiên giới.

Ba chén kính lòng hờ hững sau khi đạt thành Vô Địch.

Mọi người còn chưa rõ nguyên do, nhìn ba chén kính rượu này của Hội trưởng lão, tất cả đều lâm vào kinh ngạc.

Sau đó Hội trưởng lão nói cho mọi người, là Từ Phàm trấn áp phân thân Kim Sí Đại Bàng.

Mắt Trương Vi Vân lấp lánh đầy ánh sao nhìn phu quân tốt của nàng, sao có thể lợi hại đến vậy chứ.

tiệc Long Hổ kéo dài liên tục một ngày một đêm, mỹ thực liên tục không ngừng kia cuối cùng lấp đầy những tôn giả này, linh khí không cầm được toả ra ngoài.

Trước khi rời đi, những người khác còn được tặng mỗi người hai hũ rượu.

Một là rượu Thánh Cốt, hai là rượu Thiên Dương.

Tất cả lộ ra khó chịu lúc liếc mắt nhìn nhau đều lộ ra nụ cười ngầm hiểu.

Nhìn ra được bọn họ rất hài lòng với rượu Thiên Dương, dù là một chén đều chua uống.

Theo ba vị Thái thượng Đại trưởng lão Thiên Linh Tông cuối cùng rời đi, toàn bộ tiệc Long Hổ xem như kết thúc.

“Chủ nhân, Phượng Trường Ninh và Quốc sư của vương triều Cửu Phượng đã đợi ngươi thật lâu.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Sau khi tiệc Long Hổ kết thúc, ba người Vương triều Cửu Phượng khiêm tốn ở tại Nghênh Khách Điện đợi Từ Phàm.

Từ Phàm vừa đến Nghênh Khách Điện thì đã thấy được Sư Triển canh trước cửa.

“Sao không vào cùng nhau?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại trưởng lão vào đi, đừng để ý đến ta, chuyện quốc sự ta không có hứng thú.” Sư Triển cười nói.

Từ Phàm gật đầu, sau đó đi vào.

“Bái kiến Đại trưởng lão.”

Phượng Trường Ninh và Quốc sư đứng dậy chào hỏi.

“Khi đó ta đang bế quan, lúc ấy không thể gặp hai vị, thật sự quá đáng tiếc.” Từ Phàm nói.

Trước đây Ẩn Linh đảo đáp xuống biển Vô Tận, bị Vương triều Cửu Phượng phát giác.

Phượng Trường Ninh cùng Quốc sư cực kỳ kích động tới thăm hỏi, kết quả lại đóng cửa không tiếp.

Nhưng lúc đó cũng không có cách nào, Từ Phàm nhất định phải dốc hết sức tu luyện, không thể phân tâm dù chỉ một chút.

Phượng Trường Ninh và Quốc sư đều cười, tỏ vẻ không thèm để ý.

“Ta biết các ngươi muốn hỏi gì, cũng không vòng vo với các ngươi nữa.”

“Thái độ của Hội trưởng lão đối với các ngươi còn coi là ôn hoà, chỉ cần các ngươi không làm toàn dân tu tiên là được.” Từ Phàm nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, chân mày Phượng Trường Ninh cau lại, nếu như không cho toàn dân tu tiên, việc này lại vướng vào điểm mấu chốt trên đường quật khởi của Vương triều Cửu Phượng.

“Vậy ta đề nghị với Hội trưởng lão, chúng ta từ ngoại giới kiếm tài nguyên kéo về Tu Tiên giới, như vậy có thể cho phép chúng ta toàn dân tu tiên hay không?” Quốc sư sớm có chuẩn bị, kết quả này cũng giống với hắn đã đoán trước.

“Ngươi nói là từ bên ngoài Tu Tiên giới kéo về tài nguyên, trả lại cho Tu Tiên giới sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, việc này giống như đi vực Cực Không khai khoáng, chỉ có điều khu vực tinh hải bên ngoài Tu Tiên giới nguy hiểm hơn.” Quốc sư nói.

“Chuyện này thì phải do các ngươi thương lượng với Hội trưởng lão rồi.”

Từ Phàm quyết định không can dự vào chuyện rắc rối này.

Chương 752: Vợ lại đi rồi

Phượng Trường Ninh mang theo phụ tá đắc lực rời đi.

Từ Phàm ở bên trong Nghênh Khách Điện bắt đầu suy tư.

“Nhân tộc và Yêu tộc chinh phạt lẫn nhau, những người mang thiên mệnh do thiên đạo sắp đặt thừa nước đục thả câu, yên lặng chờ đợi quật khởi.”

“Vốn dĩ là kịch bản hay lại dường như bị ta lật ngược thế cờ, không biết bước tiếp theo đây ông trời phải diễn thế nào?” Ngay lúc Từ Phàm đang suy tư.

Trên không Ẩn Linh Môn lại xuất hiện Tiên Môn và bậc thang tiên ngọc.

Từ Phàm chỉ qua loa nhìn lướt qua liền phất tay kéo một đợt lông dê.

Vốn cho rằng Tiên Môn sẽ xuất hiện lần nữa, nhưng sau đó đợi càng thêm lâu cũng chỉ lấy được một tin tức tương đối mơ hồ.

“Hạn cho ta trong vòng ngàn năm rời khỏi giới này?” Từ Phàm nhìn lên bầu trời có chút nghi hoặc nói.

Hắn biết đây là kỳ hạn cuối cùng thiên đạo hạ cho hắn.

“Ngươi định đuổi ta đi, sau đó lại tiếp diễn kịch bản của ngươi à?”

“Thời gian ngàn năm vừa đến, ta lại không muốn đi, ngươi có thể làm gì được ta?”

Hắn mới không muốn đi Tiên Giới lập nghiệp lần nữa.

Lúc này Từ Phàm lại nhận được một tin tức mơ hồ.

Ý đại khái là, hắn nói với lão đại hắn, là lão đại cho ngươi thời gian ngàn năm, đến lúc đó ngươi có đi hay không thì cũng không liên quan gì đến hắn.

“…”

Chiêu gọi gia trưởng này, ngươi học ai vậy?

Từ Phàm có chút bất đắc dĩ, bởi vì hắn cảm giác được, thời gian ngàn năm vừa đến, chính mình nhất định phải rời đi.

“Một ngàn năm, gần như cũng đủ rồi.” Từ Phàm nghĩ một lát nói.

Sau khi tiệc Long Hổ kết thúc, Từ Phàm rốt cuộc cũng qua đi cuộc sống cá mặn.

Ở bên tức phụ, phơi nắng, câu cá, ngẩn người, ngẫu nhiên lại thôi diễn một công pháp.

Thỉnh thoảng khai đàn giảng đạo trong Ẩn Linh Môn.

Cuộc sống như vậy, Từ Phàm phát hiện đó mới là cuộc sống hắn thực sự muốn.

Tiên khí do Từ Phàm định chế cũng được số một, số hai luyện chế thành.

Nhìn thanh đại đao như tinh thạch đỏ tạo thành, Từ Phàm hài lòng khẽ gật đầu.

Sau khi tấn cấp đến Đại Thừa tôn giả, trình độ luyện khí của hai phân thân cũng có đề cao rõ ràng.

“Đặt cái tên đi, dù sao cũng được xem là Tiên khí trung phẩm.” Từ Phàm nói.

Luyện chế thành Tiên khí trung phẩm, đã là cực hạn luyện chế linh khoáng Tiên khí, mà không phải đại biểu cho trình độ của số một, số hai.

“Vậy kêu Trảm Long đi. Hy vọng có một ngày dùng cây đao này chém chết Ngũ Trảo Kim Long trên trang bìa sách nhỏ của ngươi.” số một suy nghĩ nói.

“Cây đao này còn có chút chưa được hoàn hảo nhỉ?” Từ Phàm sờ cầm nhìn Trảm Long nói.

“Không sao cả, sau này không đủ dùng còn có thể chậm rãi thăng cấp, cái tên này cũng có thể truyền thừa xuống.” Số hai cười nói.

“Vậy cũng được, về sau cây đao này tên là Trảm Long.” Từ Phàm khẽ gật đầu.

“Số hai, sau khi nghỉ ngơi một khoảng thời gian đi Tổng bộ Hội trưởng lão, lại sửa chữa thuyền Vạn Tinh kia một chút.” Từ Phàm nói.

“Được, ta nghỉ ngơi mấy tháng rồi đi.” Phân thân số hai nói, sau đó bóng dáng biến mất không thấy.

“Vậy nhiệm vụ của ta là gì?” Phân thân số một nhìn Từ Phàm hỏi.

“Tiếp tục hoàn thiện toàn bộ Ẩn Linh đảo đi, sau ngàn năm chúng ta liền phải rời đi.” Sau đó Từ Phàm nói chuyện thiên đạo truyền tin tức cho hắn lại một lần.

“Nếu không ngươi lại uy hiếp một lần thử xem, dù sao sự phát triển sau này của chúng ta cũng không có giới hạn.” Phân thân số một không ngại làm lớn chuyện nói.

“Ngươi cũng biết cũng là phát triển sau này, vậy nên nói hảo hán không chịu thiệt trước mắt, nên đi thì đi.” Từ Phàm nói.

“Ngươi cứ tự nhiên, thời gian ngàn năm ta phải hoàn thiện tốt toàn bộ Ẩn Linh đảo, có thể cần ngươi tự thân xuất mã, nếu không đến ngàn năm sau vẫn là nửa thành phẩm.” Phân thân số một nói, hắn biết ngày lành của bản thể không còn lại bao lâu.

“Việc này ngươi cứ giao cho ta, không sao cả, ta sẽ đến nơi trung tâm vực Cực Không chạy mấy chuyến.” Từ Phàm khẽ gật đầu nói.

Sau khi trở thành người mạnh nhất giới này, chỉ cần không phải qua nơi đặc biệt xa, hắn có thể mượn nhờ trận pháp đi thẳng đến đó.

Dù là từ Ẩn Linh đảo đến khu vực trung tâm vực Cực Không cũng không cần dùng nhiều thời gian.

Trong tiểu viện, Từ Phàm có chút luyến tiếc kéo tay tức phụ nhà mình.

Huyền Thanh tôn giả ở bên cạnh mặt đầy bất đắc dĩ nhìn một màn này.

“Vi Vân, ta ở Ẩn Linh đảo chờ ngươi.” Từ Phàm có chút luyến tiếc nói.

Trải qua khoảng thời gian chung sống này, Từ Phàm càng hiểu ra sự đau khổ khi độc thân.

“Phu quân yên tâm, chỉ cần tìm được món đồ sư phụ cần kia, ta sẽ lập tức trở về bên cạnh phu quân.” Trương Vi Vân cũng có chút luyến tiếc nói.

“Nơi các ngươi đến, phần lớn đều là một vài bí cảnh ta thăm dò không đến, cho nên cái này cho ngươi.” Trong tay Từ Phàm xuất hiện hai ngọc phù phân thân, đây là hắn tăng ca tăng giờ làm ngưng tụ ra trong khoảng thời gian gần đây, có thể phát huy ra bảy phần chiến lực của bản thân.

“Phu quân, chúng ta không cần đến, ta và sư phụ đều là Thiên Phúc linh thể, gặp dữ hóa lành, tránh họa gặp bảo, những thứ này đều là cơ bản thao tác, căn bản không cần đến ngọc phù phân thân của phu quân.”

Trương Vi Vân đẩy ngọc phù phân thân trở về, dẫn đến Huyền Thanh tôn giả khinh bỉ một trận.

“Nhận lấy đi, lại không nhận, ngươi xem sư phụ ngươi sắp lườm chết ngươi luôn rồi.” Từ Phàm cười, trực tiếp đem hai ngọc phù phân thân bỏ vào trong nhẫn không gian của Trương Vi Vân.

“Ngọc phù phu quân cho, ta nhất định sẽ quý trọng thật tốt.” Trương Vi Vân đầy mặt cảm động nói.

“Nên dùng thì cứ dùng, hết rồi ta sẽ lại cho ngươi, ngươi đừng xảy ra chuyện gì là được.” Từ Phàm nói.

Ngay sau khi tiễn tức phụ đi, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức từ đồ đệ Chu Khai Linh.

“Sư phụ, cứu mạng!!!”

Từ Phàm nhìn thấy tin tức này cũng không suy nghĩ nhiều, trực tiếp triệu hồi ra cánh cửa truyền tống hư không lập tức bước vào trong đó.

Lúc này, Chu Khai Linh mượn nhờ tất cả Đạo khí trên người đang liều chết bỏ chạy.

Thạch Cự Nhân kết đội đuổi theo sát phía sau, giống như Chu Khai Linh đã giết phụ mẫu bọn họ, dù luôn đuổi không kịp cũng muốn liều mạng đuổi.

Từng viên cự thạch lớn như căn nhà phá bỏ âm chướng đập tới Chu Khai Linh.

Chu Khai Linh nhờ vào thần thông tốc độ chính mình tu tập nhiều năm qua, lần lượt tránh thoát những cự thạch này.

Lúc này tất cả con rối Đại Thừa Kỳ thủ hộ bên cạnh hắn đều bị đám Thạch Cự Nhân phẫn nộ phía sau kia nghiền nát.

Đuổi kịp Chu Khai Linh nhanh nhất là một Thạch Cự Nhân cao hơn ba mươi trượng, quanh thân tản ra khí thế khổng lồ, cực kỳ nguy hiểm.

Khuôn mặt vốn dĩ nhìn tương đối hiền lành lúc này cũng đầy sát ý nhìn Chu Khai Linh phía trước.

Cự thạch trong tay một lần lại một lần đập tới Chu Khai Linh.

“Có thể tha cho ta một mạng hay không, ta biết sai rồi ~” Chu Khai Linh hô lớn.

“Ngươi nhất định phải chết, ở trên đầu chúng ta phóng thích loại thần thông kia, hôm nay ai tới đều cứu không được ngươi.” Thạch Cự Nhân dẫn đầu gầm thét nói.

Tộc Thạch Linh bọn họ, lúc đầu không tranh quyền thế, dù là đại chiến hai giới Nhân Yêu bọn họ cũng không tham gia.

Vẫn luôn trông coi mảnh đất một mẫu ba phân đất này sinh hoạt, thế nhưng chính là có người không hy vọng tộc bọn họ dễ chịu.

Vậy mà lại vô duyên vô cớ dùng loại thần thông buồn nôn phạm vi lớn kia đối phó với bọn họ.

Tộc Thạch Linh bọn họ trêu ai ghẹo ai.

“Sư phụ ta rất lợi hại, các ngươi nếu lại chọc ta, ta gọi sư phụ ta đó.” Chu Khai Linh lấy ra một tờ phù chú thiếp trên người mình, tốc độ lại nhanh hơn mấy phần.

Thế nhưng sau đó lại bị thần thông trọng lực do Thạch Cự Nhân thi triển làm tốc độ chậm lại.

Chương 753: Địa Tinh Tri Chu

Ngay lúc Chu Khai Linh sắp dùng thần thông tránh thoát trọng lực.

Trên bầu trời đột nhiên rơi xuống một bàn tay lớn mấy trăm trượng, chụp Chu Khai Linh vào trong.

Nơi xa một ngọn núi lớn cao mấy ngàn trượng chậm rãi mở mắt.

“Nhân tộc này sao lại chọc đến các ngươi mà toàn tộc các ngươi thế mà toàn viên đều xuất động?”

Âm thanh từ dãy núi khổng lồ chấn động đến đại địa rung chấn.

“Lão tổ tông, Nhân tộc ghê tởm này đổ phân đổ nước tiểu ngay trên đầu chúng ta, thậm chí còn muốn đút vào trong miệng chúng ta, hôm nay nhất định phải ép Nhân tộc này thành thịt nát mới có thể giải mối hận trong lòng chúng ta.” Thạch Cự Nhân dẫn đầu giọng ồm ồm nói.

“Thì ra là thế này.”

Cự chưởng mấy trăm trượng kia chậm rãi nâng lên, dưới lòng bàn tay liền có một quả trứng đá, Chu Khai Linh bị phong ấn trong đó.

Ngay lúc này, trên không sáng lên một đạo linh quang.

Một cánh cửa truyền tống hư không xuất hiện, Từ Phàm mặc đạo bào rộng rãi xuất hiện trước mắt đông đảo Thạch Cự Nhân.

“Ngại quá, đồ nhi này của ta sao lại chọc tới các ngươi vậy?” Từ Phàm nhìn thứ không thể diễn tả trên đầu đông đảo thạch cự nhận kia hỏi.

Hắn không phải một người bá đạo, nhưng tuyệt đối bênh vực người mình.

Thạch Cự Nhân dẫn đầu vừa định nói chuyện, kết quả nhìn thấy Từ Phàm vẫy tay một cái, trực tiếp cách không lấy trứng đá đến bên người.

“Đồ nhi này của ngươi đổ phân đổ nước tiểu lên đầu tộc Thạch Cự Nhân chúng ta, thậm chí còn muốn nhiễm thứ này lên trên chân linh của chúng ta. Ngươi nói nên xử lý thế nào?” Giọng điệu Thạch Cự Nhân thoáng dừng, hắn cảm giácrõ ràng Từ Phàm không dễ chọc.

Từ Phàm nhẹ nhàng gõ lên trứng đá một cái, Chu Khai Linh giống như chim nhỏ phá vỏ, từ trong trứng đá chui ra.

“Sư phụ, ta thật sự không phải cố ý, ta vừa rồi chỉ là đang thử nghiệm thần thông của ta, nào biết dưới chân ta là một đám tộc Thạch Linh, sau đó ta chỉ có thể chạy trốn, cuối cùng bây giờ không còn cách nào mới cầu cứu sư phụ.” Vẻ mặt Chu Khai Linh có chút vô tội.

Từ Phàm quét mắt nhìn một đám Thạch Cự Nhân đang phẫn nộ kia.

“Bốn Yêu tôn, bên kia còn có một Yêu tôn Vô Địch, ngươi có thể chạy đến bây giờ quả nhiên là mạng lớn.” Từ Phàm nhìn đồ đệ ngốc này của mình nói.

“Ta thay đồ nhi của ta xin lỗi chư vị tộc Thạch Linh, hy vọng các ngươi có thể tha thứ cho đồ đệ của ta.” Từ Phàm khách khí nói.

Mặc dù hiện tại hắn là người mạnh nhất Tu Tiên giới, nhưng vẫn phải nói đạo lý.

Đồ đệ mình vô duyên vô cớ đổ đầy thứ không sạch sẽ lên đầu người ta, chính mình lại cưỡng ép quá đáng diệt khẩu, Từ Phàm cảm thấy chính mình làm không được.

“Một câu xin lỗi ngươi là xong rồi sao!”

“Đồ đệ hôm nay nhất định phải đền mạng!” Thạch Cự Nhân dẫn đầu phẫn nộ nói.

“Khai Linh, ngươi nói nên xử lý thế nào?” Từ Phàm liếc đồ đệ nhà mình hỏi.

“Vi sư cho ngươi ba lựa chọn, một là diệt khẩu, hai là để bọn họ trở thành Yêu nô của Ẩn Linh Môn, ba là loại bỏ ký ức của bọn họ.”

“Sư phụ, ta tuyển lựa chọn thứ ba, loại bỏ ký ức của bọn họ. Suy cho cùng cũng là đồ nhi sai.” Chu Khai Linh nghĩ một hồi nói, hắn biết tộc Thạch Linh và Nhân tộc không có ân oán gì.

Từ Phàm khẽ gật đầu, sau đó toàn bộ không gian trong khu vực lập tức ngưng lại.

Trên bầu trời cũng rơi xuống mưa to tràn đầy, rửa sạch những thứ không sạch sẽ trên đầu đám Thạch Cự Nhân.

Sau đó tất cả Thạch Cự Nhân hai mắt mê mang, quay người quay về chỗ ẩn thân tu luyện vốn dĩ của chính mình.

Sau khi làm xong toàn bộ mọi việc, Từ Phàm nhìn toà Thạch Linh khổng lồ mấy ngàn trượng kia.

“Nhân tộc, việc này như vậy coi như xong. Mời rời khỏi nơi này, ta muốn tiếp tục ngủ đông.” Cự sơn Thạch Linh mấy ngàn trượng mở miệng nói, hắn là một ví dụ duy nhất không bị Từ Phàm loại bỏ ký ức.

Mặc dù hắn nói chuyện rất bình tĩnh, nhưng thật ra trong lòng của hắn rất hoảng, bởi vì khí thế trên người Từ Phàm phát tán ra, so với Kim Sí Đại Bàng tới mời hắn rời núi trước đây còn phải lợi hại hơn.

Nói đơn giản đã là có thực lực trấn áp hắn.

Từ Phàm liếc nhìn hoàn cảnh xung quanh, lại liếc nhìn toà Thạch Linh mấy ngàn trượng.

“Thạch Linh, cùng ta quay về tông môn, thế nào? Tông môn như tiên cảnh kia của ta còn thiếu một tòa Linh Sơn trấn tràng, ngươi cực kỳ phù hợp.” Từ Phàm cười mời.

“Trước đây Kim Sí Đại Bàng tới mời ta rời núi, ta không đáp ứng.”

“Hiện tại ngươi qua đây hỏi, ta vẫn trả lại đáp án như vậy.” Cự sơn Thạch Linh mấy ngàn trượng chậm rãi nói, trong lòng hắn mong mỏi Từ Phàm là một người phân rõ phải trái.

Đồ đệ Từ Phàm vừa nhục nhã tộc nhân hắn, chính mình cũng đã chọn tha thứ, hắn không thể không phân rõ trái phải như vậy, cưỡng ép đưa mình đi.

“Được thôi.” Từ Phàm khẽ gật đầu, sau đó vươn tay tay ra chụp tới toà cự sơn kia.

Trên bầu trời xuất hiện một cự thủ che trời, hoàn toàn bao phủ toàn bộ cự sơn Thạch Linh mấy ngàn trượng kia, sau đó phong ấn vào trong tay.

Sau đó cự sơn Thạch Linh mấy ngàn trượng kia hóa thành một hòn đá nhỏ như chóp núi, rơi xuống trong tay Từ Phàm.

Chiêu này khiến Chu Khai Linh đứng xem bên cạnh trợn mắt hốc mồm.

“Ta liền biết tiểu tử thối nhà ngươi sớm muộn gì cũng gây chuyện.” Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh cười mắng.

“Sư phụ, trước đó ta thật sự không chú ý, nếu không chắc chắn sẽ không thử nghiệm loại này thần thông trên người bọn họ.” Chu Khai Linh giải thích.

“Lần sau lúc thử nghiệm chú ý một chút, thứ này đổ trên đầu ai thì người đó đều không để yên cho ngươi đâu.” Từ Phàm nói.

“Ta đã biết, sư phụ.” Chu Khai Linh khẽ gật đầu.

“Đã tới nơi này, thuận tiện đi thăm người quen vậy.” Từ Phàm mang theo Chu Khai Linh bước từng bước, tiến vào trong cánh cửa truyền tống hư không.

Lúc này, bên trong Vạn Yêu thành, Địa Tinh Tri Chu đã hoàn toàn hóa thành hình người đang mặt đầy phiền muộn nhìn lên bầu trời.

“Thậm chí ngay cả Kim Sí Đại Bàng cũng bị trấn áp, Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ cũng bị người ta làm thành đồ ăn, vậy Yêu tộc chẳng phải là vĩnh thế không thể xoay người sao?” Địa Tinh Tri Chu nói.

“Sao lại không thể xoay người? Chỉ cần thực lực của ngươi đủ mạnh, cũng có thể mang theo Yêu tộc đánh về như vậy.” Từ Phàm và Chu Khai Linh xuất hiện trên mặt đất phía sau Địa Tinh Tri Chu.

“Sư phụ, ngươi đã đến rồi!!” Địa Tinh Tri Chu trông thấy Từ Phàm, vừa ngạc nhiên vừa vui mừng nói.

Từ Phàm khẽ gật đầu.

“Tiện đường ghé thăm ngươi một chút, gần đây phát triển thật không tệ.” Từ Phàm cười nói.

Hắn dùng thần thức nhìn Vạn Yêu thành một chút. Sáu vị Yêu tôn, hai vị Yêu tôn Vô Địch, như vậy mà đặt vào Yêu tộc thì tuyệt đối là đại thế lực đứng đầu nhất.

“Sư phụ nói đùa, Yêu tộc đã thua, trong mấy ngàn năm sau này đều phải đối mặt với Nhân tộc truy sát.” Địa Tinh Tri Chu cười khổ nói.

“Sư phụ, Kim Sí Đại Bàng kia có phải do ngươi trấn áp không? Món ăn làm thành từ Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ có ngon hay không?” Địa Tinh Tri Chu tò mò hỏi.

“Có ngon hay không? Ngươi nếm thử chẳng phải sẽ biết sao?”

Từ Phàm vung tay lên, một bàn đồ ăn xuất hiện.

Trên bàn cơm có sáu món lạnh sáu món nóng, còn có hai bình rượu.

Từ Phàm bất động thanh sắc thu một bình rượu Thiên Dương trong đó trở về.

“Sư phụ, chuyện ngươi trấn áp Kim Sí Đại Bàng lớn như vậy, vậy mà không nói với ta.” Chu Khai Linh có chút thương tâm nói.

“Tình huống trước đây có chút khẩn cấp, không kịp chú ý tới ngươi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Vừa trấn áp Kim Sí Đại Bàng, không qua mấy ngày thì tức phụ nhà mình liền đến. Thời gian vui vẻ như thế, sao có thể nhớ tới đồ đệ?

“Cùng nhau ăn chút đi, coi như ta mời ngươi.” Từ Phàm nói.

Địa Tinh Tri Chu hóa thành nhân hình, diện mạo như tiểu thư nhà giàu, ngũ quan thanh tú, làn da trắng nõn đến nhợt nhạt, một đầu tóc bạc bóng mượt xinh đẹp rủ xuống, có cảm giác như mối tình đầu.

“Đa tạ sư phụ ban thưởng.” Địa Tinh Tri Chu cúi đầu hành lễ nói.

Chương 754: Tiệc thánh

Lúc ăn cơm, Địa Tinh Tri Chu nhìn Từ Phàm nói: “Sư phụ, sau khi một bữa tiệc Long Hổ của ngươi truyền đến Yêu Giới, thế mà lại khiến những đại tộc đứng đầu kia bị dọa sợ.”

“Kim Sí Đại Bàng bị sư phụ trấn áp, Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ bị làm thành đồ ăn.”

“Hiện tại toàn bộ Yêu Giới đều đang muốn tìm một nơi bí mật nghỉ ngơi mấy ngàn năm, chờ sau khi sư phụ phi thăng lại mưu đồ đại sự.” Địa Tinh Tri Chu nói.

Từ Phàm nghe nói thế thì nở nụ cười, không thể không nói, sách lược này vô cùng chính xác.

“Ý nghĩ không tệ, nhưng cũng tiếc là những Yêu tộc đứng đầu nhất kia, muốn trốn cũng trốn không thoát.”

“Ta muốn biết ngươi dự định làm gì.” Từ Phàm nhìn Địa Tinh Tri Chu nói.

“Ta sẽ dẫn dắt Yêu tộc Vạn Yêu thành đến nơi cực hàn Yêu Giới phát triển, cũng là đợi sau khi sư phụ phi thăng lại nói.”

“Dù sao trong thế hệ này, Yêu tộc cũng không có hy vọng gì để quật khởi.” Địa Tinh Tri Chu cảm khái nói.

“Đừng chán nản, kịch bản rất dài, chỉ cần còn tên chó kia, cuối cùng cũng sẽ có cơ hội quật khởi.” Từ Phàm cười nói, Thiên Đạo Tu Tiên giới tên chó chết kia tự mình làm hỏng kịch bản chỉ biết tìm gia trưởng cưỡng ép sửa chữa phục hồi.

“Đa tạ sư phụ an ủi, cũng đa tạ sư phụ dạy ta bản lĩnh nhiều năm như vậy.” Địa Tinh Tri Chu cảm kích nói.

Hiện tại nàng đã không phải là nhện nhỏ ngây thơ trước kia, trước đây không hiểu chuyện, hiện tại cũng đã nhìn rõ.

“Dạy ngươi bản lĩnh, chỉ là thấy ngươi có thiên phú, hơn nữa ý nghĩ của ngươi rất thú vị, thế nên muốn giúp ngươi một chút. Vạn nhất ngươi thành công, bất kể là Tu Tiên Giới hay Yêu Giới, cũng không có đại chiến giữa chủng tộc nữa.” Từ Phàm nói, không nghĩ tới một con nhện nhỏ chính mình tùy ý dạy trước đây, bây giờ đã trở thành Yêu tôn Vô Địch.

Từ Phàm trò chuyện với thiếu nữ Địa Tinh Tri Chu, Chu Khai Linh thì lại không quan tâm, vẫn luôn cắm đầu ăn.

Thỉnh thoảng cảm khái chính mình không bắt kịp tiệc Long Hổ.

Lúc sắp kết thúc, Địa Tinh Tri Chu đột nhiên hỏi Từ Phàm.

“Sư phụ, ta có khả năng tu luyện tới loại cấp độ như Kim Sí Đại Bàng kia hay không?” Địa Tinh Tri Chu hỏi.

“Vạn sự đều có khả năng, có điều ngươi muốn đến loại cấp độ như Kim Sí Đại Bàng kia còn có một vài khó khăn.”

“Loại trình độ như Tử Ngọc Giao Long kia vẫn rất có khả năng.” Từ Phàm nhìn thiếu nữ ăn mặc thanh thuần trước mặt nói.

Những chủng loại như thỏ, nhện, hồ ly gì đó, lúc biến hóa thành hình người quả nhiên đều rất xinh đẹp.

Từ Phàm trong lúc lơ đãng cân nhắc đến cấp độ này.

“Ài, đến loại cảnh giới như Tử Ngọc Giao Long, cuối cùng còn không phải là thành một bàn đồ ăn của sư phụ à?” Địa Tinh Tri Chu cười nói.

Từ Phàm nghe thế thì nở nụ cười, đứng dậy vỗ vai Địa Tinh Tri Chu.

“Tu luyện cho tốt, ẩn nấp cho tốt, dựa theo ý nghĩ của mình tới, những chuyện khác đều đừng nghĩ đến.”

Một cánh cửa truyền tống hư không xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Sau đó kéo Chu Khai linh đang ăn ngon lành đi vào cánh cửa truyền tống hư không.

Chu Khai Linh nhoáng một cái đã về đến Ẩn Linh Môn, hắn nhìn cảnh tượng quen thuộc xung quanh, không khỏi xác định lại một lần nữa.

“Sư phụ, chúng ta cứ vậy về rồi?” Chu Khai Linh không xác định hỏi.

“Thế phải làm sao? Mang ngươi ngồi linh chu từng chút từng chút bay về?” Từ Phàm nhìn đồ đệ ngốc nhà mình nói.

“Đúng rồi, gần đây ngươi có nghiên cứu ra thần thông gì mới không?”

“Tiệc thánh, đây là thần thông chuyên dùng đối phó với Yêu tộc.”

“Chỉ cần thi triển thần thông này, tất cả Yêu tộc đều sẽ ngửi được một mùi hương bọn họ không cách nào kháng cự.” Chu Khai Linh nói đến đây liền ngừng câu kế tiếp.

“Sau đó sẽ xảy ra chuyện gì?” Từ Phàm tiếp tục hỏi.

“Sau đó bọn họ sẽ ăn hết tất cả mọi thứ có thể ăn, nếu trong chiến trường hai tộc Nhân Yêu, những Yêu tộc kia sẽ tự động tránh Nhân tộc đi kiếm ăn.”

“Núi non sông ngòi, cỏ cây hoa lá, không gì không ăn, cho đến khi ăn bể bụng.”

“Thần thông này.” Từ Phàm dừng một lát.

“Rất tốt.”

Từ Phàm cảm thấy phong cách sáng tạo thần thông của đồ nhi này nhà mình xảy ra một chút xíu biến hóa.

“Ở tông môn tiếp tục hoàn thiện thần thông của ngươi đi, lúc thử nghiệm thần thông cẩn thận một chút là được.” Từ Phàm xua tay đuổi Chu Khai Linh đi.

Trên bình nguyên sau chủ phong, bên ngoài Thánh địa tu luyện đỉnh núi ngũ sắc, đột nhiên nhiều thêm một tòa cự sơn cao mấy ngàn trượng.

“Ngươi cứ an tâm ở lại chỗ này đi, nỗ lực hấp thu linh khí.” Từ Phàm nhìn cự sơn trước mặt nói.

“Vậy khi nào ta có thể trở về?” Cự sơn Thạch Linh hạ giọng hỏi.

“Trở về làm gì, nơi này tốt biết bao? Sau này cứ ở lại chỗ này là được rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Nếu ngươi muốn gặp huynh đệ tỷ muội, có thể nói với ta một tiếng, ta cũng sẽ mang bọn họ về ở cùng với ngươi.”

“Người một nhà vui vẻ bên nhau.”

Phía trên cự sơn hơn nghìn trượng xuất hiện mấy nếp nhăn.

Cự sơn Thạch Linh nhắm mắt lại, tỏ vẻ chính mình cần ngủ đông.

“Như này mới đúng chứ. Đây là cơ duyên của ngươi, phải nắm chắc thật tốt mới đúng.” Từ Phàm cười rời đi.

“Chủ nhân, ngươi muốn để Thạch Linh này làm khí linh của cả Ẩn Linh đảo sau này sao?” Bồ Đào cẩn thận nghiêm túc hỏi.

“Có ý nghĩ này. Tiên khí không linh, sau này thao tác cũng phiền phức.” Từ Phàm nói.

Khi hắn nhìn thấy Thạch Linh này đi sau núi, cũng đã có ý nghĩ mời về để hắn làm khí linh của cả Ẩn Linh đảo.

“Chủ nhân, ngươi nói có loại khả năng này hay không? Ta cũng có thể làm khí linh của Ẩn Linh đảo.” Bồ Đào nói.

“Ngươi còn có sắp xêps càng quan trọng hơn, linh trí bây giờ của ngươi làm Ẩn Linh đảo khí linh, đây chẳng phải là đại tài tiểu dụng sao.” Từ Phàm lắc đầu nói, hắn kỳ vọng rất cao đối với Bồ Đào, vĩnh viễn không phải khí linh của cả Ẩn Linh đảo có thể so sánh được.

“Ta đã rõ, chủ nhân.” Giọng điệu Bồ Đào có chút thất vọng.

Trong mắt hắn, sau khi toàn bộ Ẩn Linh đảo hóa thành một chỉnh thể, vậy nó sẽ là Tiên khí quan trọng nhất với Từ Phàm. Vậy nên Bồ Đào mới muốn trở thành khí linh của Ẩn Linh đảo.

…

Ba tháng sau, nội khu vực Cực Không.

Một tai hoạ bao trùm mấy vạn dặm đang chậm rãi tiêu tán.

Dưới tai hoạ có một đại trận đang chậm rãi vận hành, từng chút một hấp thu lực lượng của tai hoạ.

Sau khi làm cho tai hoạ mấy vạn dặm toàn bộ biến mất, một viên linh khoáng tinh thần màu bạc xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

“Bí cảnh Thiên Tinh, rốt cuộc đã tìm được một viên linh khoáng Tiên khí tính dẫn tốt.” Từ Phàm cười nói.

Đây là tai hoạ thứ hai hắn thu hoạch tại vực Cực Không, tốc độ dùng tinh chu ngưng tụ đại trận nhanh hơn so với tốc độ làm hao mòn tai hoạ.

Một bàn tay lớn trực tiếp khống chế viên tinh thần bí ngân Thiên Tinh kia, trong lòng bàn tay xuất hiện truyền tống trận, mang bí ngân Thiên Tinh truyền tống về Ẩn Linh đảo.

“Lại kiếm thêm một tai hoạ nữa rồi nghỉ ngơi một năm.” Từ Phàm cưỡng ép cho mình nghỉ phép.

Ngay lúc này, một con Dơi khổng lồ ở phía xa hấp dẫn sự chú ý của Từ Phàm.

“Không phải nó ở khu vực trung tâm sao? Sao còn có thể chạy đến đây?” Từ Phàm nhìn Dơi khổng lồ nói.

Dơi khổng lồ dường như đang tuần tra ở nơi xa, lúc còn chưa biết xảy ra chuyện gì đã bị Từ Phàm khống chế.

Từ Phàm một bước xuất hiện trước mặt Dơi khổng lồ, sau đó thả ra kinh văn đại đạo, bao trùm toàn bộ Dơi khổng lồ, bắt đầu lý giải phân tích.

Một luồng quái phong ngưng tụ thành đoàn, bị Từ Phàm khống chế trong tay.

“Lần trước thực lực không đủ, lần này ta nhất định phải thăm dò đến cùng, đây rốt cuộc là cái thứ gì.”

Chương 755: Thiên Lục Quy

kinh văn đại đạo làm tan rã toàn bộ Dơi khổng lồ.

Từ Phàm cũng mới chỉ chiếm được chỗ ở vị trí ẩn náu của con Dơi khổng lồ kia, những chỗ còn lại chưa phân tích được một chút nào.

“Luồng gió này thật lạ, hình như không phải là vật thuộc Tu Tiên giới, cũng giống bên phía yêu giới, chẳng lẽ là được đưa vào từ ngoại giới.” Từ Phàm vừa nói vừa truyền tống về hướng vị trí ẩn náu của Dơi khổng lồ.

Một đại thụ thông thiên cao không thấy giới hạn đứng vững ở trung tâm khu vực Vực Cực Không.

Khu vực chỗ Đại thụ thông thiên bị bao phủ bởi một mảnh bóng tối cực hạn.

Mà ở trong bóng tối này, ít nhất cũng giấu diếm số lượng Dơi khổng lồ tính bằng đơn vị hàng nghìn.

Từ Phàm xuất hiện ở biên giới của hắc ám, nhìn đại thụ thông thiên trong bóng tối và suy nghĩ.

“Đây chẳng lẽ là nhân vật chính, boss cuối cùng à.” Từ Phàm đưa tay đụng chạm nhẹ nhàng đến khu vực bị bóng tối bao phủ, cảm thụ được Pháp tắc Đại Đạo trong bóng tối.

“Mấy chục vạn con Dơi khổng lồ, mỗi một con đã tương đương với một tên Yêu tôn.”

“Mặc dù thực lực trong thân thể không mạnh, nhưng chỉ cần dựa vào số lượng là có thể đè chết cái loại như Tử Ngọc Giao Long.” Từ Phàm vừa nói vừa nghĩ tới một cái vấn đề.

Cái này rốt cuộc là để lại cho ai, dựa theo mấy nhân vật chính mà hắn biết rõ, chỉ sợ khi trưởng thành đến giai đoạn sau cũng không thể chống lại nhiều Dơi khổng lồ như vậy, hơn nữa còn có linh thể của đại thụ thông thiên này!

một nam tử hoàn toàn tạo thành từ bóng tối xuất hiện ở chỗ không xa Từ Phàm.

“Ngươi rất mạnh, ta không muốn làm địch với ngươi, mời rời đi.” Nam tử hoàn toàn đen kịt nói.

“Dơi khổng lồ của ngươi từng tạo thành không ít phiền toái cho tông môn của ta, ngươi nói một câu không muốn làm địch thì xong rồi sao?” Từ Phàm nhìn về phía nam tử hoàn toàn đen kịt nói, trong lòng nghĩ tới việc có muốn trấn áp đại thụ thông thiên này trước tiên hay không.

Mặc dù làm vậy có chút khó khăn, nhưng Từ Phàm rất có lòng tin trấn áp cả bọn Dơi khổng lồ này cùng nhau.

Một Pháp Tướng Kim Thân cao mấy chục vạn trượng không có mặt xuất hiện ở phía sau Từ Phàm, hắn đang cầm một thanh rìu lớn trong tay nhìn chằm chằm gắt gao đại thụ thông thiên phía trước.

Chỉ cần Từ Phàm ra lệnh một tiếng, đầu búa nhỏ trong tay của hắn sẽ bắt đầu vung lên.

“Ngươi muốn cái gì.” Nam tử hắc ám trầm mặc một hồi rồi nói.

“Ta biết luồng gió lạ này của ngươi có thể làm tiêu tan Tai Họa, bên phía ngươi nhất định có chứa rất nhiều linh khoáng cấp bậc Tiên khí phải không.”

“Giao hết ra đây cho ta, chuyện này coi như xong.” Từ Phàm nói, có táo hay không có táo cũng đánh hắn một gậy, nhỡ đâu có thể lấy được một ít thứ tốt.

“Có thể.” Nam tử hắc ám vung tay lên, hơn hai trăm viên linh khoáng tinh thần kích thước không đều trôi về hướng Từ Phàm.

“Hy vọng sau này ngươi đừng quấy rầy ta.” Nam tử hắc ám vừa nói xong đã xoay người nhập vào trong khu vực hắc ám.

“Bà mẹ nó, thật sự có này!” Từ Phàm vui mừng nói.

Cuối cùng hắn thi triển thần thông thu tất cả linh khoáng tinh thần cấp bậc Tiên khí vào trong Đạo khí hành cung lớn nhất của hắn.

“Đúng vậy, quả nhiên không tệ.” Từ Phàm hài lòng, nhìn cây đại thụ thông thiên này.

Lúc này ở trong mắt Từ Phàm, gốc cây đại thụ thông thiên này và Dơi khổng lồ trên cây đã biến thành công nhân hoàn mỹ nhất.

“Nhiều linh khoáng tinh thần cấp bậc Tiên khí như vậy, ít nhất là lượng công việc của ta trong 500 năm.”

“Ta đây thật nhanh trí làm sao, trước tiên dành cho mình 100 năm nghỉ ngơi rồi hãy nói.” Từ Phàm cười nói, sau đó Truyền Tống Trận lập tức xuất hiện dưới chân, vội vã trở lại Ẩn Linh môn.

Ở bên trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đi tới khu tinh luyện linh khoáng.

“Bồ Đào, ngươi nhanh chóng thống kê một chút cho ta, những linh khoáng tinh thần này có đủ luyện chế Ẩn Linh đảo hoàn chỉnh hay không.” Từ Phàm vội vã lấy ra tất cả linh khoáng tinh thần.

Giờ phút này hắn mới cảm nhận được chỗ tốt của tu vi cao.

Giống như đại thụ thông thiên kia, cho dù có vài chục vạn con Dơi khổng lồ cấp bậc Yêu tôn Đại Thừa cũng không dám thô lỗ ở trước mặt Từ Phàm.

Nếu như tu vi của Từ Phàm không cao, chiến lực không mạnh, nam tử hắc ám kia có thể đi ra ngoài sao? Sợ rằng đến lúc đó thứ nghênh đón Từ Phàm chính là mấy trăm con Dơi khổng lồ.

“Thừa dịp trước khi phi thăng, có phải nên nhổ thêm nhiều lông dê hơn một chút hay không.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Hắn lấy ra quyển sổ nhỏ, nhìn một lượt từ đầu tới đuôi, sau đó một tia sáng hiện lên trong ánh mắt.

“Quyết định là ngươi đi, thành Tứ Tướng Yêu tộc.”

Lúc này Từ Phàm tràn đầy nhiệt tình, sau khi giao tất cả linh khoáng tinh thần cho Bồ Đào thì lập tức truyền tống đi hướng Vực Cực Không Yêu Giới.

Ở bên trong Vực Cực Không Yêu Giới, vẻ mặt Từ Phàm đang nghi ngờ nhìn vào kết quả quẻ bói trước mặt.

“Thành Tứ Tương không có ở trong tu tiên giới?”

“Thú vị, có phải đã chạy trốn trực tiếp đến tiên giới hay không?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

“Không được thì đổi một nhà khác.” Từ Phàm vừa nói vừa vận chuyển Thần Thông Chiêm Bặc.

Bên trong một chỗ bí cảnh bí ẩn ở Vực Cực Không Yêu Giới.

Thiên Lục Quy đang gục xuống nghỉ ngơi ở trung tâm bí cảnh.

Hắn nhận được lệnh từ chủ nhân là phải ngủ say 5000 năm ở bên trong bí cảnh này, sau khi thức tỉnh đứng lên trợ giúp Yêu tộc xưng bá hai giới.

“Graoo ~” Thiên Lục Quy nghĩ tới đây không khỏi thở dài một tiếng.

Hắn cảm giác cuộc sống không có chủ nhân thật nhàm chán, hơn nữa chẳng những không có chủ nhân, ngay cả người hầu hầu hạ bọn hắn hằng ngày thật lâu rồi hắn cũng chưa từng thấy.

Thời gian dài như vậy, mai rùa của hắn đã bẩn rồi, móng tay cũng nên cắt.

Ngay vào lúc này, một Hư Vô Chi Môn xuất hiện ở trước mặt Thiên Lục Quy, Từ Phàm đi ra từ đó.

Thiên Lục Quy vừa nhìn thấy Từ Phàm, trong nháy mắt giống như con chuột thấy mèo, muốn giãy dụa chạy trốn ra ngoài.

Mà lúc này toàn bộ không gian chung quanh bị Từ Phàm phong ấn.

“Con rùa đen nhỏ, chuyện ngươi đạp một chân vỡ tinh chu của ta lúc trước, ngươi còn nhớ rõ không.” Từ Phàm nhìn lên Thiên Lục Quy nói.

Mặc dù ở trong mắt Thiên Lục Quy Từ Phàm chỉ có kích thước như một viên hạt mè.

Nhưng mà hơi thở phát ra ở trên người viên hạt mè này còn mạnh hơn so với chủ nhân cũ của mình.

Trong đầu Thiên Lục Quy xuất hiện một âm thanh, đó chính là nhất định không nên phản kháng, nhất định không nên phản kháng, nhất định không nên phản kháng.

Nếu không có khả năng sẽ chết thật.

Điều này làm Thiên Lục Quy không khỏi nhớ lại thời điểm chính mình còn chưa lớn lên, lại gặp phải chủ nhân đang dạo chơi ở trong Vực Cực Không.

Nhìn thấy hắn rất hưng phấn xông lại đánh Thiên Lục Quy một trận tơi bời.

Sau khi đánh mình gần chết, dùng ánh mắt có sát ý nhìn hắn, hỏi có nguyện ý thần phục hay không.

Thiên Lục Quy cảm giác tình cảnh trước kia và bây giờ giống nhau, chỉ là bây giờ người trước mắt này càng lợi hại hơn.

Từ Phàm nhìn Thiên Lục Quy không có phản ứng, nhẹ nhàng vung tay lên.

Trực tiếp lật sạch mai rùa to hàng trăm dặm trên người Thiên Lục Quy.

Trên bầu trời còn có một tòa núi lớn mờ ảo xuất hiện đè về phía Thiên Lục Quy.

Ngay vào lúc này, đột nhiên Từ Phàm chú ý đến một vấn đề.

Đây là một con rùa cái, hơn nữa còn đến kỳ đẻ trứng.

Từ Phàm suy nghĩ một lúc, cảm giác bồi dưỡng mấy con Thiên Lục Quy, sau này đến thời điểm Ẩn Linh đảo đi ra ngoài cũng không cần chính mình truyền tống, trực tiếp để Thiên Lục Quy kéo đi, muốn đi nơi nào thì đi nơi đó.

“Giao ra tất cả bảo vật của ngươi, thần phục với ta, nếu không ta bóp nát toàn bộ mấy quả trứng bên trong bụng của ngươi.” Từ Phàm uy hiếp nói, hơn nữa dùng linh lực tiến sâu vào trong cơ thể Thiên Lục Quy, nhẹ nhàng chạm tới mấy quả trứng rùa kia.

Nghe được lời nói cảu Từ Phàm, trong nháy mắt Thiên Lục Quy trở nên bối rối.

Nó lấy ra tất cả đồ vật của mình, hơn nữa còn dùng vẻ mặt đáng thương nhìn về phía Từ Phàm, cầu xin hắn đừng động vào những quả trứng của nàng.

Chương 756: Đại năng giả giả thật thật nắm lôi kiếp trong tay

“Muốn giữ được trứng của ngươi thì ngươi làm thần thú cho tông môn của ta đi, như thế nào.” Từ Phàm nhìn Thiên Lục Quy đã bị lật ngược nói.

“Graoo ~~” Thiên Lục Quy gầm nhẹ một tiếng.

“Ngươi nói là ngươi đã ký kết khế ước chủ tớ với Đại Bàng, chuyện này thì dễ.”

Một tia Thần niệm của Từ Phàm trực tiếp tiến vào trong thần hồn của Thiên Lục Quy.

“Nếu như Kim Sí Đại Bàng vẫn còn ở trong Tu Tiên giới, khế ước chủ tớ này thật đúng là không tốt.”

“Nếu nó đã mất, vậy thì đơn giản hơn nhiều.” Từ Phàm vừa nói vừa trực tiếp nghịch chuyển khế ước trong linh hồn của Thiên Lục Quy.

Hắn cũng lười hủy diệt rồi ký kết lại, trực tiếp đổi chủ nhân của khế ước thành hắn.

Sau khi hắn thay đổi trong linh hồn Thiên Lục Quy, ánh mắt của hắn nhìn về phía tây xuyên trở nên ôn hòa lên, không giống cảm giác sợ hãi như lúc bị ban đầu Từ Phàm vuốt trứng của nàng uy hiếp.

“Graoo ~” Thiên Lục Quy vẫn còn kêu lên một tiếng.

“Ha ha, yên tâm, ta sẽ không động vào trứng của ngươi nữa.” Từ Phàm cười nói, đồng thời nhẹ nhàng vung tay lật Thiên Lục Quy lại.

Lúc này, Từ Phàm mới chú ý tới đồ vật mà Thiên Lục Quy móc ra.

Tất cả đều là đồ vật Kim Sí Đại Bàng để lại cho Thiên Lục Quy trước khi phi thăng, cũng là cho phân thân của hắn sử dụng.

Nhưng mà phân thân của Kim Sí Đại Bàng đến nhanh, đi cũng nhanh, thế nên những đồ vật này trở nên vô dụng, chỉ có có thể trở thành chỗ tốt cho Từ Phàm.

Có hai món Tiên khí, một cái thì ra chính là tòa cung điện được đẩy ra trên đầu của Thiên Lục Quy, tên viết là Thiên Bằng Điện, có thể nắm không gian trong tay để cho Thiên Lục Quy dịch chuyển trong không gian dễ dàng hơn.

Một cái khác hình như là Tiên khí lấy được từ trong Nhân tộc.

Từ Phàm lại nhìn một chút vào đống bảo vật cùng với linh khoáng cấp bậc Tiên khí còn lại.

“Thật tối, thu hoạch lần này vẫn còn lớn.” Từ Phàm cười, trực tiếp bỏ Thiên Bằng Điện vào trên đầu của Thiên Lục Quy.

Chính mình ngồi vào vị trí chủ của trên đầu của Thiên Lục Quy.

“Đi, đến Thập Vạn Lý Cự Hồ ở Tiên thành Lâm Sâm.” Từ Phàm nói, đồng thời truyền tọa độ vào trong đầu Thiên Lục Quy.

Thiên Lục Quy lắc lắc đầu một chút, phía sau bộc phát ra một luồng không gian chi lực, trực tiếp biến mất ở trong bí cảnh.

Ở khoảng cách cách Ẩn Linh đảo không xa, Thiên Lục Quy đi ra ngoài, xuất hiện ở trên mặt hồ Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Sau đó rơi nặng nề vào trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Sau này lúc không có chuyện gì thì ngươi ở nghỉ ngơi chỗ này.” Từ Phàm dặn dò.

Thiên Lục Quy đã chìm vào bên trong Thập Vạn Lý Cự Hồ, chỉ lộ cái đầu chậm rãi gật gật đầu.

“Bồ Đào, sau này Thiên Lục Quy chính là thú cưỡi chuyên dụng của ta, đừng quên tiếp tế vật phẩm hằng ngày.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Đại trưởng lão, đây không phải là thú cưỡi chuyên dụng của Kim Sí Đại Bàng ư, ngươi đã cướp về đây?” Trảm Linh kinh ngạc nói.

“Nhớ ngày đó con Thiên Lục Quy làm vỡ nát một cái tinh chu của chúng ta, để bồi thường thì sau này nàng trở thành thú cưỡi của ta rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Thật tốt, mặt ngoài của nó rất là xứng với thân phận của Đại trưởng lão.” Trảm Linh cười nói.

“Coi như là tốt đi.” Lúc này đột nhiên Từ Phàm nhớ tới một chuyện.

Hắn vung tay lên, một con Cự Thú Cực Không khổng lồ bị quăng ra ngoài.

Một con cá hai đầu có chiều dài to hàng trăm km.

“Lúc trước ta vốn muốn thuần phục con này thành thú cưỡi, bây giờ nó vô dụng rồi, ngươi có muốn hay không.” Từ Phàm nhìn Trảm Linh nói.

Nhìn Cự Thú Cực Không cá hai đầu xấu như thế, Trảm Linh vô cùng chống cự lắc đầu.

“Đại trưởng lão vẫn nên cho người khác đi.”

Con Cự Thú Cực Không này là Từ Phàm tiện tay trấn áp vào thời điểm đi xem vợ, lúc đầu không suy nghĩ nhiều nên thu vào trong Đạo khí hành cung.

“Vậy được, ngươi không muốn thì coi như xong, về sau lại hỏi hỏi người khác có cần hay không, không cần thì làm thịt nó để chế tạo tinh chu.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Đúng rồi, ngươi đang muốn đi làm gì, vừa rồi ta thấy ngươi bay rất nhanh.” Từ Phàm hỏi.

“Lý Đồ Phu phải độ kiếp rồi, ta đi qua xem một chút hắn có cần giúp đỡ hay không.” Trảm Linh nói.

“Lý Đồ Phu, không nghĩ tới thế mà hắn tu luyện nhanh hơn so với con trai thiên tài của hắn.” Từ Phàm cười nói, vị Lý Đồ Phu là đại năng chuyển thế giả giả thật thật này có tên ở trong lòng Từ Phàm.

“Lý Đồ Phu cực kỳ có thiên phú ở lĩnh vực lôi điện, bây giờ có một ít thần thông lôi pháp kinh khủng trong tay, ta cũng không đỡ được mấy cái.” Trảm Linh nói, thật ra thì hắn không thể không biết xấu hổ để nói bây giờ mình đã không đánh lại vị huynh đệ tốt kia của hắn rồi.

“Nếu là độ kiếp thì ta cũng đi xem một chút xem sao.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói.

Đại năng chuyển thế, ít nhiều gì cũng phải kết một cái thiện duyên.

Trên một tòa đảo nhỏ cách Ẩn Linh đảo khoảng có 3 vạn km, Lý Đồ Phu đang độ nhục thân chi kiếp.

“Kiếp vân vạn dặm, xem ra vị huynh đệ tốt này ngươi rất được, rất được.” Từ Phàm cười nói.

“Dĩ nhiên là rất tốt, ta gặp gỡ với Lý huynh đệ được hơn một nghìn năm rồi, tình nghĩa huynh đệ có tiêu chuẩn nhất định, ta có việc bận, Lý huynh đệ thật sự có thể chống đỡ được.” Trảm Linh sục sôi nói.

Ngay vào lúc này, đường lôi kiếp thứ nhất trong nhục thân chi kiếp của Lý Đồ Phu giáng xuống.

Chỉ thấy trong lúc một ít đường lôi kiếp sáng lên, trời đất rung động, mấy trăm con lôi long lộ ra trong Lôi Vân xoay tròn, lấy Lý Đồ Phu làm trung tâm.

Thanh thế cực kỳ lớn.

Lý Lôi Hổ ở bên cạnh nhìn cha hắn bị mấy trăm con lôi long vây lại, lập tức trở nên gấp gáp.

“Đại trưởng lão, cầu xin ngươi cứu ta cha!” Lý Lôi Hổ quỳ nói.

Lý Lôi Hổ vừa mới quỳ xuống đã bị một luồng lực lượng dịu dàng đỡ lên.

“Cha ngươi rất lợi hại, còn chưa nói đến mấy trăm con lôi long này cũng không hề muốn công kích cha ngươi.” Từ Phàm nói.

Ở trong sự quan sát của hắn, mấy trăm con lôi long này, mỗi một con đều có thần trí của mình, trong mắt lôi long ở xung quanh Lý Đồ Phu có ý muốn thần phục.

Bọn họ đang tỏ vẻ chính mình tôn trọng với Lý Đồ Phu.

“Trời ơi, khí thế kia còn phải lợi hại hơn so với Đại trưởng lão ngươi lúc trước.” Trảm Linh sợ hãi than nói, hắn biết huynh đệ tốt là đại năng chuyển thế, cho dù thanh thế khi độ lôi kiếp lớn hơn nữa hắn cũng không thấy kỳ quái.

Lúc này luồng lôi kiếp trên không trung kia dường như nhẹ nhàng bổ vào trên người Lý Đồ Phu.

Dường như đang hỏi hắn lực lượng này có đủ hay không, không đủ ta lại tăng thêm một chút.

Lúc này con mắt của Lý Đồ Phu chứa lôi quang, giống như chúa tể giữa những con lôi long này.

Hai mắt tràn đầy lôi điện kia hờ hững nhìn về phía mọi người đang vây xem hắn độ kiếp, chỉ có thời điểm quét qua Lý Lôi Hổ ánh mắt mới khẽ nhúc nhích một chút.

Khi luồng lôi kiếp thứ nhất bắt đầu, mấy trăm con lôi long ở bên cạnh hắn bắt đầu dung hợp về hướng Lý Đồ Phu.

Sau khi mỗi một con lôi long dung nhập vào trong cơ thể Lý Đồ Phu, khí thế lập tức tăng vọt lên một đoạn.

Khi luồng lôi kiếp thứ hai đánh xuống, mấy trăm con lôi long nữa lộ ra từ trong Kiếp Vân, gia nhập vào đại quân lôi long dung hợp với Lý Đồ Phu.

“Trảm Linh, người này giống như là đại năng nắm lôi kiếp trong tay.” Từ Phàm cười nói.

“Giống, thực sự quá giống.” Trảm Linh gật đầu nói.

“Có tin đồn ở bên trong thế giới Đại Thiên, có đại năng chí cao có thể nắm lôi kiếp chi lực trong tay, cho nên nói, ôm bắp đùi huynh đệ này của ngươi thật tốt, hắn còn phải mạnh hơn so với trong tưởng tượng.” Từ Phàm đánh vào bả vai của Trảm Linh nói.

Dĩ nhiên những lời này chỉ là nói qua truyền âm, suy cho cùng con trai của đại năng nắm lôi kiếp ở bên cạnh, cái này mà lộ ra có vẻ phần không tốt.

“Ngươi yên tâm, cha ngươi rất có thể là đại năng nắm lôi kiếp trong tay chuyển thế, vượt qua một kiếp chẳng qua chỉ là chuyện nhỏ.” Từ Phàm cười an ủi nói.

“Đại trưởng lão, ngươi nói cha ta là đại năng chuyển thế, cha của ta vẫn là cha ta đúng không?” Lý Lôi Hổ hỏi một cái vấn đề khá là triết học.

“Đương nhiên rồi, cha ngươi vừa ra đời đã là đại năng chuyển thế, thế nên bất kể thay đổi như thế nào thì ngươi vẫn còn là con của hắn.”

“Nếu như nói là đoạt xá thì sẽ không giống với lúc trước.”

“Vậy thì đó là vấn đề phải phân biệt lúc trước và lúc sau.” Từ Phàm phân tích nói.

Chương 757: Chúng ta là bạn tốt

“Những lời vừa rồi chỉ là nói đùa với ngươi, đương nhiên cha ngươi là cha ngươi, mặc kệ lúc nào hắn cũng là cha ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ta hiểu rồi.” Lý Lôi Hổ cúi đầu hành lễ nói.

Theo lôi kiếp trôi qua, một đường rồi lại một đường lôi kiếp ôn hòa bổ vào trên người Lý Đồ Phu, dường như gãi ngứa.

Mà Lý Đồ Phu chỉ im lặng đứng nguyên tại chỗ, mặc cho lôi kiếp bổ như thế nào thì hắn cũng không nhúc nhích một chút, thậm chí còn phát ra âm thanh thoải mái.

Lôi long quay xung quanh Lý Đồ Phu xuất hiện lớp lớp như sóng, sau khi một lớp này sắp dung hợp xong thì một lớp khác sẽ xuất hiện.

Tổng cộng dung hợp 9 lớp sóng lôi long.

Đến lúc này hắn đã độ xong nhục thân chi kiếp.

Trong ánh mắt Lý Đồ Phu lập tức khôi phục thần trí.

“Ta đây vượt qua nhục thân chi kiếp rồi.” Lý Đồ Phu cảm thụ được lực lượng trong cơ thể nói.

“Đã vượt qua, hơn nữa bộ dạng của ngươi lúc độ lôi kiếp rất đương lớn, ngay cả Đại trưởng lão trước kia cũng không bằng.” Trảm Linh bay lên nói.

Lý Lôi Hổ cũng đi theo.

“Sao ta có thể sánh bằng Đại trưởng lão, chẳng qua ta chỉ là cái nhân vật nhỏ, lão Trảm ngươi cũng không nên thổi phồng chết ta.” Lý Đồ Phu vội vàng lắc đầu nói.

“Cha, ngươi nói ngươi có phải đại năng chuyển thế hay không!” Lý Lôi Hổ vội vàng hỏi.

“Không phải là cha ngươi đã nói với ngươi rồi ư, ta từng mơ thấy nắm lôi kiếp của thế giới trong tay, lúc trước ta nói với ngươi ngươi còn không tin.” Lý Đồ Phu nói đàu.

“Dù là ai cũng sẽ không tin.” Lý Lôi Hổ nhìn thực sự là cha, lập tức yên lòng.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Sau khi Lý Đồ Phu nhìn thấy Từ Phàm vội vàng hành lễ.

“Không cần đa lễ, nghe nói ngươi độ lôi kiếp nên tới đây nhìn một chút, không nghĩ tới không thể giúp được gì.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão có thể quan sát ta độ lôi kiếp chính là vinh hạnh của ta, làm sao có thể làm phiền Đại trưởng lão ra tay.” Lý Đồ Phu nói.

“Ta chuẩn bị một lễ vật trong bảo khố ở tông môn cho ngươi, ngươi trực tiếp đi bảo khố nhận lấy là được rồi.”

Từ Phàm lệnh cho Bồ Đào lựa chọn ra một cái thuộc tính lôi từ bên trong một nhóm linh khoáng cấp bậc Tiên khí hắn mới vừa lấy được đưa cho Lý Đồ Phu.

Tu sĩ bình thường chủ tu đạo Lôi Điện cũng cần dùng linh khoáng thuộc tính lôi để cô đọng thần thông lôi đạo của bản thân.

Đại năng chuyển thế, không dính nhân quả cũng cần phải kết thiện duyên.

Đây là một cái tục ngữ của Tu Tiên giới.

Suy cho cùng chuyện như chuyển thế đầu thai, đoạt xá sống lại cũng phát sinh không ít ở trong Tu Tiên giới.

“Tạ ơn Đại trưởng lão ban thưởng.” Lý Đồ Phu cảm kích nói.

“Thực lực ngươi mạnh thì cũng có chỗ tốt đối với tông môn.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm đưa đồ vật cho Lý Đồ Phu không phải là ngoại lệ, ở bên trong Ẩn Linh môn, cho dù là người nào đến Độ Kiếp kỳ, Từ Phàm cũng sẽ tặng cho một phần quà lớn.

Lúc Trảm Linh và Tô Nhiễm Thiên thăng cấp lên Đại Thừa tôn giả, mỗi người được tặng một Tiên khí.

Khi đó bản thể của Từ Phàm vẫn còn hôn mê ở đây, đây là do Bồ Đào làm thay.

Sau khi lôi kiếp của Lý Đồ Phu kết thúc, Từ Phàm đã trở lại Ẩn Linh đảo.

Ở bên trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang nghe Bồ Đào báo cáo.

“Một nhóm linh khoáng tinh thần cấp bậc Tiên khí do chủ nhân mang về lần trước, có thể đẩy mạnh tiến độ toàn thân của Ẩn Linh đảo lên đến 70%.”

“Căn cứ theo suy đoán từ những linh khoáng này, còn lại còn cần những linh khoáng cấp bậc Tiên khí này.”

Một quầng sáng xuất hiện ở trước mắt Từ Phàm, phía trên là danh sách linh khoáng thật dài.

“Thì ra là còn thiếu nhiều như vậy, xem ra qua mấy trăm năm nữa lại đi chỗ đại thụ thông thiên một chuyến nữa.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

“Nếu như có thể, đề nghị chủ nhân trực tiếp đưa danh sách cho hắn, như vậy xác suất trúng Tai Họa linh khoáng của đối phương cao hơn.” Bồ Đào đề nghị nói ở bên cạnh.

Một cái ngọc giản hiện lên Trong tay của Từ Phàm, trực tiếp đem Bồ Đào sở nhóm danh sách nội dung ngưng tụ đến trong ngọc giản.

“Ngươi nói có lý, ta đi một chút sẽ trở lại.”

Từ Phàm vừa nói vừa trực tiếp dịch chuyển đến trên mặt hồ Thiên Lục Quy đang nghỉ ngơi.

“Có việc làm, đi theo ta một chuyến.” Từ Phàm nhìn Thiên Lục Quy đang ngủ say ở đáy hồ, nói.

Lúc này Thiên Lục Quy mới vừa lâm vào trạng thái ngủ say rõ ràng có chút không tình nguyện, nhưng nó bị bức bách vì Từ Phàm uy hiếp bóp nát trứng rùa của mình nên nó vẫn là chậm rãi đứng dậy nổi lên trên mặt nước.

“Làm việc tốt thì có phần thưởng, ta cho ngươi con cá hai đầu Cự Thú Cực Không kia để làm thịt, luyện chế mấy lò thần đan bổ thai khí huyết.”

“Chẳng những có thể tăng cường huyết mạch cho con cái của ngươi, nó còn có thể tăng cường thân thể của ngươi.”

Nghe được lời nói của Từ Phàm, trong nháy mắt trên người của Thiên Lục Quy tràn đầy nhiệt tình.

Mà lúc này cá hai đầu Cự Thú Cực Không đang nghỉ ngơi ở dưới đáy hồ thì mang vẻ mặt bi tráng nhìn về phương hướng chỗ của Từ Phàm.

Hắn muốn cử động, hắn muốn chạy trốn, hắn muốn trở lại địa phương quen thuộc của chính mình.

Hắn không thù không oán với tên Nhân tộc này, chẳng qua là vừa gặp mặt đã bị hắn trấn áp thôi, thật là oan uổng.

“Ngươi ngoan ngoãn ở nơi này không nên cử động, sau khi trở về cho ngươi được chết một cách sung sướng hơn một chút.” Từ Phàm nhìn cá hai đầu Cự Thú Cực Không đang vô cùng bối rối an ủi.

Khu vực bí ẩn nhất ở trung tâm Vực Cực Không.

Có một thân đại thụ thông thiên đứng vững vàng ở trong không gian.

Một ảo ảnh hình người được tạo thành từ hắc ám đang hài lòng nhìn vào vị trí này.

Chắc là chuyển đại thụ thông thiên đến cái chỗ này có lẽ sẽ không có người phát hiện đúng không?

Ngay vào lúc này, tiếng hô của Thiên Lục Quy vang lên trong Vực Cực Không.

Sau đó không gian chấn động hiện lên giống như thủy triều, Thiên Lục Quy mang theo Từ Phàm xuất hiện ở trước đại thụ thông thiên kia.

Từ Phàm nhảy ra từ Thiên Bằng Điện, sau đó phía sau hiện ra Thiên Thủ Hư Tượng cao ngàn trượng.

Sau đó tất cả bàn tay phía sau Thiên Thủ Hư Tượng kết ấn .

Một vòng tròn kim ô diệu nhật xuất hiện ở trên đại thụ thông thiên.

Trong nháy mắt Kim Ô linh hỏa đốt chết mấy ngàn con Dơi khổng lồ.

Một bóng đen hình người xuất hiện ở chỗ cách Từ Phàm không xa, cảnh giác nhìn chằm chằm vào Từ Phàm.

“Thứ ngươi muốn ta đã cho ngươi rồi mà, tại sao còn muốn đến đây.” Bóng người hắc ám nói.

“Đúng là ngươi đã cho ta, nhưng ta trở về thì có cảm giác có chút không đúng.”

“Ngươi cho ta đồ vật thì coi như là giúp ta, ta cũng giúp ngươi một lần, đó gọi là đáp lễ lại.”

“Ta thấy đại thụ thông thiên này của ngươi ở bên trong một khu vực mịt mù tăm tối cả ngày, thế nên đi đến trang bị một cái mặt trời cho ngươi.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Mời thu lại đi, ta không cần.”

Bóng người hắc ám nhìn từng con từng con Dơi khổng lồ một bị Kim Ô linh hỏa đốt chết, không khỏi âm thầm nắm chặt hai nắm đấm.

“Đều là bạn bè, không cần khách sáo.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi còn muốn cái gì nữa.” Giọng điệu của bóng người hắc ám có phần căm giận buồn bực.

Từ Phàm vứt một khối ngọc giản qua.

“Coi như đây là phí xuất hiện của mặt trời của ta đi, suy cho cùng trong lúc bạn bè hỗ trợ lẫn nhau cũng không phải là không có một cái giá lớn.”

Bóng người hắc ám nhận lấy ngọc giản do Từ Phàm vứt đến, nhìn thoáng qua một chút.

“Những thứ này cần 100 năm, hy vọng sau chuyện này ngươi đừng đến tìm ta nữa.”

“Mặc dù ngươi rất mạnh, nhưng là nếu ta khởi động tất cả Dơi khổng lồ.” Bóng người hắc ám nói tới đây bỗng nhiên dừng một chút, sau đó lại chậm rãi nói.

“Nhất định ngươi sẽ bị thương rất nặng.”

Trong giọng nói có một chút bi thương, lại có một chút bất đắc dĩ, lại xen lẫn một chút mùi vị nằm gai nếm mật.

“Không nên nói như vậy, ngươi cho ta đồ vật, chúng ta đã là bạn bè, bạn bè trợ giúp lẫn nhau không phải là điều hiển nhiên sao.”

“Sau 100 năm ta đây trở lại thăm ngươi.” Từ Phàm nói xong đã trở lại Thiên Bằng Điện.

Bốn chân Thiên Lục Quy dâng lên không gian dao động, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Chương 758: Mộng Cảnh Luân Hồi

sau khi Thiên Lục Quy biến mất không thấy gì nữa, bóng người hắc ám quay đầu lại nhìn một chút vào đại thụ thông thiên bị bao phủ ở trong bóng tối kia, không khỏi rơi vào lặng im suy nghĩ.

Cặp mắt đen nhánh, vẻ mặt không ngừng thay đổi.

Cuối cùng lộ ra chút bất đắc dĩ, vung tay.

Bỗng nhiên nó giống như một phát súng làm kinh động toàn bộ con chim trên cây, số Dơi khổng lồ tính bằng đơn vị hàng nghìn bay lên từ trên đại thụ thông thiên, bay đi hướng Vực Cực Không.

“Cho ta thêm một chút thời gian, lực lượng của ta còn chưa đủ mạnh mẽ.”

“Dựa theo phép tắc của thế giới này, ta ở đây chịu đựng mấy ngàn năm bị khuất nhục của ngươi, ngươi nhất định sẽ phi thăng.” Bóng người hắc ám bực tức nói.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, cả hai Cự Thú Cực Không bị Từ Phàm phong ấn cúi đầu cam chịu.

“Xem xét thấy ngươi ngoan như vậy, cho ngươi được trao đổi lại một phương pháp sống khác.”

Từ Phàm vừa nói vừa trực tiếp rút ra chân linh linh hồn cá hai đầu Cự Thú Cực Không.

“Bồ Đào, báo cho Bàng Phúc mang theo hạm đội trở lại một chuyến.”

“Để cho số một dành thời gian dung nhập chân linh linh hồn Cự Thú Cực Không này vào trong tinh chu của hạm đội.” Từ Phàm dặn dò nói.

“Tuân lệnh.”

Ở bên trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm phân thân nhìn số một đang luyện chế linh kiện Tiên khí phần ngoài Ẩn Linh đảo.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm đến, nói: “Nghe Bồ Đào nói ngươi đã làm xong hết việc.”

“Điều đó là đương nhiên, chỉ cần tìm ít đồ còn không dễ dàng sao.”

“Còn ba phần nguyên liệu còn lại, 100 năm sau ta cầm thêm về cho ngươi.” Từ Phàm đắc ý nói.

Không nghĩ tới nhiều linh khoáng cấp bậc Tiên khí như vậy mà bạn tốt của mình có thể giải quyết toàn bộ.

“Nếu như vậy, không bằng lại tăng cấp Ẩn Linh môn một chút, cướp đoạt nhiều hơn một chút.”

Phân thân số một ném một cái ngọc giản.

“Đây là số linh khoáng cấp bậc Tiên khí cần thiết mới, làm phiền bản thể rồi.” Phân thân số một nhàn nhạt nói.

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản, vừa nhìn, phát hiện thì ra là kế hoạch tăng cấp toàn thân Ẩn Linh đảo thêm một cấp bậc nữa.

Tương đương với phiên bản gốc tiến hóa đến phiên bản plus.

“Số một, ngươi đang tìm việc làm thêm cho ta đấy.” Từ Phàm nói.

“Ngươi có bạn tốt, tin tưởng rằng hắn có thể giải quyết.” Phân thân số một vừa luyện khí vừa bình tĩnh nói.

Khống chế thuần thục Thần Hỏa Phượng Hoàng, tinh luyện dung hợp linh khoáng cấp bậc Tiên khí.

“À… chuyện này không tốt mà, tượng đất còn có ba phần nóng tính, ép buộc bạn tốt, lỡ như hắn tự bạo sẽ không tốt.” Từ Phàm do dự nói.

Nếu như không có giá trị, trấn áp thì trấn áp thôi, không sao cả.

Nhưng là hiện nay có một cái công cụ tốt như vậy bày ở trước mặt.

Thuộc tính này không thể không khiến hắn suy nghĩ một chút về sức chịu đựng của công cụ.

Suy cho cùng công cụ tốt như vậy không thể gặp được thường xuyên.

“Vậy có thể đợi 100 năm sau ngươi lại đi và làm cho hắn chuẩn bị, bên trong 100 năm này trước hết ngươi tự mình nghĩ biện pháp, xem có thể tìm được càng nhiều bạn tốt một chút hay không.”

Phân thân số một cầm Tiên khí linh kiện đang luyện chế trong tay, trực tiếp vứt vào trong lò nấu chảy Tiên khí, lại lấy ra một đống Tiên khí linh khoáng, bắt tay vào luyện chế vật linh kiện tiếp theo.

“Bạn thân như vậy tìm ở đâu ra, có được một cái cũng không tệ rồi.” Từ Phàm bỉu môi nói.

“Cái này thì phải xem ngươi rồi.” Phân thân số một nói xong lập tức bắt đầu chăm chú luyện chế Tiên khí linh kiện.

Từ Phàm cũng rời đi không gian dưới lòng đất.

Trong động phủ ở chỗ Lý Tinh Từ, Lý Sơ Phàm nhìn người rơi vào ngủ say, không khỏi lắc đầu.

“Trở về theo tàu thuỷ của cha cũng không nói với ta một tiếng.” Lý Sơ Phàm vừa nói vừa đắp chăn lên cho hai người, đang định rời đi.

Đột nhiên trên người Tô Nhiễm Thiên bộc phát ra một trận khí thế xa lạ.

Cảm giác áp bách mãnh liệt kia khiến cho đầu óc của Lý Sơ Phàm trở nên trống rỗng.

Đợi đến lúc hắn lấy lại tinh thần một lần nữa, nhìn thấy mẫu thân luôn luôn mang vẻ mặt ôn hoà đối với hắn đang dùng ánh mắt xa lạ lạnh như băng nhìn hắn.

“Nơi đây là nơi nào, còn ngươi là người phương nào!”

Khí thế cường đại suýt nữa làm cho Lý Sơ Phàm không thể hít thở, ý chí hàn băng tiến sâu vào trong linh hồn kia tuyệt đối không phải là giả dối.

Không nghi ngờ gì, chỉ cần Lý Sơ Phàm nói sai một câu nói, chính mình sẽ bị đóng thành mảnh băng.

“Nơi đây là Tiên thành Lâm Sâm, Ẩn Linh môn, tiền bối là người phương nào, vì sao lại ký sinh ở trên thân thể của mẹ ta.” Lý Sơ Phàm khó khăn lên tiếng nói.

Đồng thời nhanh chóng báo cho Từ Phàm.

Bởi vì bình thường Tô Nhiễm Thiên và Lý Tinh Từ cũng ở bên trong Đạo khí hành cung, thế nên nơi này phát sinh dị thường, Từ Phàm cũng không biết trước được.

Một bóng dáng xuất hiện ở bên cạnh Lý Sơ Phàm.

“Đạo hữu là người phương nào, vì sao ký sinh ở trên người đồ tức của ta.” Từ Phàm đón khí thế cường đại nhìn Tô Nhiễm Thiên nói.

“Nếu như đạo hữu chỉ muốn mượn thân thể này làm môi giới để rời đi luân hồi, bây giờ ngươi đã đạt được mục đích, mời rời đi từ trên người đồ tức của ta.” Từ Phàm nhìn một chút ánh mắt của Tô Nhiễm Thiên dường như bị đoạt xá, càng ngày càng lạnh như băng.

“Ta mới trốn ra được từ Luân Hồi giới, cần nghỉ ngơi mấy ngày, 10 ngày sau ta sẽ rời đi thân thể này.”

Tô Nhiễm Thiên bị ký sinh cảm giác được Từ Phàm không dễ chọc, dùng một cái kế hoãn binh.

Đột nhiên bảy đoá hoa bỉ ngạn xuất hiện ở trên đầu Tô Nhiễm Thiên, từ từ triển khai hình thái nụ hoa.

Tới trạng thái đẹp nhất, đột nhiên vỡ tan tành như bọt khí, hóa thành một hơi thở mộng ảo bao phủ cả người Tô Nhiễm Thiên.

“Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, không còn cơ hội cho ngươi nữa.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một bọt khí bảy màu, trong bọt khí phong ấn một linh thể đặc biệt.

Tô Nhiễm Thiên hôn mê bất tỉnh được Lý Sơ Phàm tay mắt lanh lẹ đỡ lên trên giường.

“Sư tổ, vừa rồi là cái gì.” Lý Sơ Phàm có phần kinh hãi chưa ổn định.

“Một tên tội phạm muốn vượt ngục mà thôi, có sư tổ của ngươi ở đây, không cần lo lắng.” Từ Phàm vừa nói vừa đưa bọt khí bảy màu trong tay cho Lý Sơ Phàm.

“Để cái này vào giữa lông mày của cha ngươi, có chỗ tốt đối với việc tu hành của hắn.” Từ Phàm nói.

Lý Sơ Phàm gật đầu, để kia bọt khí bảy màu vào giữa lông mày của Lý Tinh Từ theo lời.

Bọt khí bảy màu vừa đụng đến giữa lông mày của Lý Tinh Từ đã chui vào trong nháy mắt.

Lúc này, Lý Tinh Từ đang tiến hành chuyến đi rèn luyện cả đời trong Mộng Cảnh Luân Hồi lại cảm giác được một luồng lực lượng mạnh mẽ truyền vào trong người mình.

“Tinh Từ sư huynh, ngươi đang suy nghĩ gì đấy, tiên môn sắp được mở ra, có thể bước qua tiên môn hay không thì phải xem cơ hội then chốt lần này rồi.” Lý Tinh Từ bên cạnh một thiếu nữ nói.

“Ồ, bây giờ chúng ta hãy đi đi.” Lý Tinh Từ lấy lại tinh thần nói.

Lúc này từ trong tiên môn, một cái bậc thang tạo thành từ Tiên ngọc xuất hiện, chiều rộng chín mươi chín trượng, cung cấp cho đệ tử có tiên căn leo lên.

Bậc thang Tiên môn, người đi lên được một phần ba sẽ thành đệ tử ngoại môn, ngày sau đạt được thành tựu Đại Thừa, dời núi lấp biển, trích tinh phủng nguyệt.

Người đi lên được hai phần ba sẽ thành đệ tử nội môn, thành tiên đắc đạo, tuổi được tính bằng vạn.

Người trèo lên đỉnh, tiến vào trong tiên môn là được nhìn thấy đại năng Kim Tiên chí cao, có thể trở thành đệ tử thân truyền của bọn họ.

Lý Tinh Từ nhìn thử thách mười vạn bậc thang Tiên ngọc, hắn mang theo thiếu nữ thân thiết đi lên.

Dễ dàng, thoải mái, giống như toàn thân tắm rửa trong suối nước nóng.

Xem xét lại thiếu nữ bên cạnh Lý Tinh Từ, giống như tăng thêm gánh nặng trên người.

Lý Tinh Từ mang theo thiếu nữ đi lên bậc thang Tiên ngọc, đến hai phần ba của bậc thang Tiên ngọc.

“Lý đại ca, cảm ơn ngươi có thể dẫn ta tới đến một bước này, quãng đường còn lại thật sự là ta không đi nổi nữa, xem ra chỉ một mình ngươi có thể đi vào tiên môn kia.”

Tất cả đệ tử tham gia thử thách phần lớn đã dừng lại ở vị trí một phần ba, chỉ có le que mấy người có thể đi lên trên vị trí hai phần ba chỗ này.

Tất cả bọn họ đều nhìn chằm chằm Lý Tinh Từ, giống như nhìn về phía tiên nhân.

Chương 759: Nhất định phải nghe lời của sư phụ

Lý Tinh Từ thoải mái đứng bên ngoài tiên môn.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua bậc thang ở phía sau, sau đó bước vào tiên môn dưới ánh nhìn của mọi người.

Bên trong điện vàng son rực rỡ, chủ vị Kim Tiên nhìn Lý Tinh Từ, hắn cười nói: “Đồ đệ của ta, ngươi không trốn thoát được đâu.”

Lý Tinh Từ nhìn khuôn mặt quen thuộc này, ký ức bị chôn sâu trong đầu hắn hiện ra trong nháy mắt.

Hắn nhìn vị Kim Tiên bám dai như đỉa trước mắt bằng vẻ mặt khó chịu như bị táo bón.

“Vì sao ngươi bám ta mãi không buông, đơn giản là vì ngươi muốn cơ hội đó mà thôi.”

“Bây giờ ta đã biết rõ mục đích của ngươi, ngươi lại đến nhận ta làm đồ đệ thì có ích lợi gì?” Lý Tinh Từ nói.

Kể từ khi hắn gặp được Đại năng luân hồi đầu tiên muốn nhận hắn làm đồ đệ ở trong Mộng Cảnh Luân Hồi, thì mấy vị sau không ngừng đến.

Mà vị Kim Tiên trước mắt này là người bám lâu nhất.

“Tiểu tử, mục đích nhận ngươi làm đồ đệ của ta không phải là cái này.” Kim Tiên lắc đầu nói.

“Ta cũng có thể cho ngươi công pháp của ta, thần thông, Tiên khí truyền thừa, miễn là ngươi làm chuyện này giúp ta.”

“Chỉ cần ngươi làm xong chuyện này, khi ngươi đi tới bước kia, ta sẽ làm thay ngươi.” Kim Tiên nhìn Lý Tinh Từ nói, giống như hắn đang nắm lấy cọng rơm cứu mạng cuối cùng.

“Xin lỗi tiền bối, ta không thể làm gì cả, ngươi đã đưa ra ích lợi với ta cả nghìn lần rồi, nhưng ta vẫn giữ nguyên câu nói kia, ta có sư phụ, xin ngươi đừng quấy rầy ta.” Lý Tinh Từ nói xong, hắn lập tức muốn tự kết thúc luân hồi cả đời này.

“Có lẽ đạo lữ mà ngươi mang vào thế giới này gặp chút rắc rối, nếu như ngươi muốn giải quyết thì có thể tìm ta.” Kim Tiên lắc đầu nói, ánh mắt hắn chứa sự tiếc hận.

“Có sự phụ ta ở đó, sẽ không có chuyện gì xảy ra với nương tử của ta.” Lý Tinh Từ nói xong thì lập tức tự kết thúc luân hồi cả đời.

Đây là bản thần thông Bách Thế Luân Hồi được tối ưu đến mới nhất, khi gặp nguyên nhân không thể kháng cự thì có thể rời khỏi thế giới luân hồi, nhưng cái giá phải trả là không có cách nào tu hành thần thông Bách Thế Luân Hồi trong vòng năm năm tới.

Lý Tinh Từ ung dung tỉnh lại, hắn thấy Lý Sơ Phàm ở trước giường và Từ Phàm đang nhàn nhã uống trà.

“Sư phụ, vừa rồi Thiên Nhi bị làm sao vậy?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Có kẻ ngu muốn lấy thân thể của vợ ngươi để làm vật dẫn thoát khỏi luân hồi, hắn bị ta bắt được làm đồ bồi bổ thân thể cho ngươi rồi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Lý Tinh Từ mới cảm thấy linh hồn của mình dồi dào đến lạ thường, hơn nữa còn có cảm giác muốn đột phá.

“Sư phụ, bây giờ Thiên Nhi không sao chứ?” Lý Tinh Từ vội vàng hỏi.

“Sau khi tỉnh lại, có thể linh hồn của nàng sẽ hơi yếu, nhưng những thứ này đều là chuyện nhỏ.”

“Ngươi lấy hai vò rượu Thiên Dương từ nhà kho bảo vật ra, sau khi uống hết thì chuyện linh hồn suy yếu của vợ ngươi có thể giải quyết.” Giọng điệu của Từ Phàm rất nghiêm túc.

Còn Lý Tinh Từ thì hơi hoang mang, hắn biết rượu Thiên Dương để làm gì.

“Ai uống rượu Thiên Dương vậy sư phụ?” Lý Tinh Từ hơi nghi ngờ.

“Tất nhiên là ngươi uống. Bây giờ trạng thái linh hồn của ngươi vô cùng dồi dào, ngươi song tu với ai cũng có lợi.” Từ Phàm nói xong thì dẫn đồ tôn đi.

Lý Sơ Phàm im lặng, khi hai người vừa nhắc đến rượu Thiên Dương, hắn hơi lúng túng.

Mặc dù hắn không có đạo lữ nhưng hắn hiểu hết những gì nên hiểu.

“Xấu hổ cái gì, dù sao thì cũng là người gần nghìn tuổi.” Từ Phàm nhìn Lý Sơ Phàm, hắn cười nói.

Lý Sơ Phàm gãi đầu nở nụ cười.

“Ta dẫn ngươi ra đây là vì muốn nói một tiếng với ngươi đừng dùng mấy đồ mà gia gia ngươi cho ngươi, nhất là mấy mặt nạ quái dị, chưa đến Đại Thừa tôn giả thì đừng đeo.” Từ Phàm nói.

Khoảng thời gian trước, huynh đệ tốt kia của hắn câu được một chiếc mặt nạ cấp bậc Tiên khí, đeo nó lên thì có thể tăng hai mươi phần trăm thực lực, hắn không nghĩ ngợi mà mang nó về cho tôn tử tốt của hắn.

“Sư tổ, mặt nạ này có vấn đề gì không?” Lý Sơ Phàm vội vàng hỏi.

“Hình như nó là dấu hiệu thành viên của tổ chức vượt giới. Ngươi đeo vào thì phải nhận nhiệm vụ của bọn họ, bây giờ thực lực của ngươi còn rất thấp, làm nhiệm vụ sẽ hơi nguy hiểm.” Từ Phàm còn xem qua cái mặt nạ kia một chút, chẳng qua khi đó hắn không nhìn kỹ.

“Ta biết rồi sư tổ” Lý Sơ Phàm gật đầu nói.

Bên trong tiểu viện của Từ Phàm, Từ Phàm đang nghe Lý Tinh Từ kể lại những trải nghiệm của mình ở thế giới luân hồi.

“Thật là bám dai như đỉa, muốn vứt cũng không vứt được.” Từ Phàm nhíu màu nói.

“Không biết có phải chuyện của Thiên Nhi là do Kim Tiên phái người làm hay không.” Lý Tinh Từ nói.

“Chuyện này ngươi yên tâm, chỉ là Chân Tiên linh thể trùng hợp chạy đến thế giới luân hồi của ngươi, hắn đã bị ta soát hồn rồi, không phải là do Kim Tiên sai khiến.” Từ Phàm nằm trên ghế nằm nói.

“Xem ra phải cải tiến thần thông Bách Thế Luân Hồi một chút, nếu không ngươi cứ bị Kim Tiên quấy rầy thì sao mà ngươi tu luyện được.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

“Sư phụ, đến nay ta đã luân hồi được bảy mươi tám thế, có phải ta luân hồi xong hai mươi hai thế thì sẽ được phi thăng?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Ngươi chỉ có thể đạt đến tiêu chuẩn thăng thiên, ngươi còn cần tu luyện thêm, chỉ có điều khác phương pháp.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ có thể tiết lộ một chút hay không?” Lý Tinh Từ hỏi. Hắn cảm thấy có nguyên nhân nên sư phụ mới không dạy hắn phần sau của Bách Thế Luân Hồi.

“Sư đệ Huyền Đạo của ngươi có biết không?” Từ Phàm hỏi.

“Biết, không phải hắn là đại năng chuyển thế sao?” Lý Tinh Từ gật đầu.

“Hắn tu luyện bí quyết Cửu Chuyển Kim Tiên, một công pháp rất thú vị, cho nên vi sư hơi đổi một chút, thêm vào trong thần thông Bách Thế Luân Hồi.”

“Trước tiên ngươi thăng cấp thành Đại Thừa tôn giả, sau đó đến Tiên giới với vi sư, trải qua cửu chuyển thì sau đó mới hợp nhất thành căn cơ đại đạo.”

“Sau đó tương lai của ngươi sẽ rộng mở. Đối với ngươi, Kim Tiên hay Đại La không phải là giới hạn.” Từ Phàm cười nói.

“Đại La Kim Tiên quá xa xôi, ta chỉ cần đi theo từng bước sư phụ hướng dẫn là được rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Thật ra tiểu tử thối nhà ngươi cũng bớt làm ta lo lắng.”

Khi Lý Tinh Từ cầm hành lý rời đi, Từ Phàm cũng không quên dặn dò.

“Ngươi phải uống rượu Thiên Dương đúng hạn, nó có lợi cho ngươi.”

Giọng nói của Từ Phàm làm Lý Tinh Từ dừng bước.

Rượu Thiên Dương có thể làm cho ngươi ta có Long Hổ chi lực, nhưng muốn Long Hổ chi lực có tác dụng thì phải phóng nó ra.

Nếu như ngươi không được hướng dẫn chính xác, nguoi sẽ làm ảnh hưởng đến bản thân.

Không phải ai cũng có thể chịu được cơn đau như lửa đốt ở bên trong cơ thể.

Lý Tinh Từ vào động phủ, Tô Nhiễm Thiên suy yếu nhìn Lý Tinh Từ, ánh mắt của nàng hơi lạ.

Còn Lý Tinh Từ thì nhìn vài vò rượu Thiên Dương trên bàn.

“Lúc này ngươi còn có bản chất này, có phải là hơi kỳ quái hay không?” Giọng nói của Tô Nhiễm Thiên hơi yếu.

“Thiên Nhi, ngươi nói xem có thể tin lời sư phụ hay không?” Lý Tinh Từ vô tư hỏi một câu.

“Sư phụ là người thân nhất của ngươi, chắc chắn hắn sẽ không hại ngươi, hắn đã nói gì với ngươi?” Tô Nhiễm Nhiên hơi nghi ngờ hỏi.

“Hắn nói uống rượu Thiên Dương có thể làm cho linh hồn suy yếu của ngươi trở nên tốt hơn.” Lý Tinh Từ vừa nói vừa rót cho mình một chén.

“Khụ… sư phụ nói không sai.” Giong nói vừa yếu ớt vừa thẹn thùng.

Chương 760: Xui xẻo

Bên trong tiểu viện của Từ Phàm, Lý Tinh Từ đang nói chuyện cùng sư phụ.

“Tình hình vết thương của Nhiễm Thiên trưởng lão hồi phục chưa?” Từ Phàm ung dung hỏi.

“Hồi phục rồi sư phụ.”

Lý Tinh Từ gãi đầu, cuộc sống trong mấy ngày dạo gần đây làm hắn hiểu được một chuyện, đó là cái gì gọi là đau cũng vui vẻ.

Có đôi khi vui vẻ nhiều cũng không phải là chuyện tốt.

Ví dụ như hắn, vốn dĩ hắn vui vẻ với hai vò rượu Thiên Dương, cuối cùng lại bị nương tử ép uống thêm một vò, nàng nói là để tăng thêm mức độ lành vết thương, để cơ thể thêm khỏe mạnh.

Một hộp ngọc xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Sau khi trở về, một tháng uống một viên, cứ uống ba tháng là được.” Từ Phàm nói.

Lý Tinh Từ mở hộp ngọc ra thì thấy bên trong có ba viên linh đan màu xanh lớn bằng quả cầu pha lê.

“Sư phụ, không phải ta cần cái này đấy chứ?” Lý Tinh Từ hơi lúng túng. Hắn trải qua bao nhiêu luân hồi, cho dù ở thế giới nào thì nam nhân đều không thể thừa nhận bản thân không được.

“Linh hồn của ngươi là linh hồn, thân thể là thân thể.”

“Hư rồi sẽ phải bổ, nếu như trễ thì sau này dễ mắc bệnh.” Từ Phàm nói rất sâu sắc.

Lý Tinh Từ nghe Từ Phàm nói, hắn lặng yên cất hộp ngọc.

“Lần này ta gọi ngươi tới ngoài nguyên nhân thân thể của ngươi ra, thì còn có chuyện công pháp thần thông của ngươi.” Từ Phàm nói.

Hắn đặt ba đĩa ngọc lên bàn.

“Đây là phần tiếp theo của thần thông Bách Thế Luân Hồi, thừa dịp này ngươi không thể nào luân hồi thì cứ yên tâm tu luyện những thần thông này.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ.”

Lý Tinh Từ biết trong khoảng thời gian hắn đang vui vẻ, thì sư phụ của hắn đang thôi diễn thần thông cho hắn.

Mặc dù quan hệ của hai ngươi hơi quái dị, nhưng Lý Tinh Từ vẫn rất cảm động.

“Còn những người muốn nhận ngươi làm đồ đệ như Kim Tiên trong thế giới luân hồi, đừng để ý bọn hắn là được.”

“Bây giờ cảnh giới của vi sư còn thấp, e rằng ta che giấu cho ngươi thì bọn hắn cũng sẽ chui vào chỗ trống khác, thế nên trước hết ngươi phải nhịn.”

“Nếu như bọn hắn quá đáng thì nói cho sư phụ, đến lúc đó ta trả thù giúp ngươi.” Từ Phàm nói, giọng nói của hắn chứa đựng sự bất lực.

Hắn cũng không còn cách nào, cấp bậc thấp nhất của đám người muốn nhận đồ đệ của hắn là Kim Tiên. Mặc dù cảnh giới của hắn cao nhưng vẫn không bằng đám Kim Tiên kia.

“Ta biết rồi sư phụ.” Lý Tinh Từ nhận lấy đĩa ngọc rồi nói.

“Khi nào ngươi rảnh thì đến bảo khố tìm Bồ Đào lấy danh sách linh dược, ngươi tự đến Tu Tiên giới tìm.” Từ Phàm nói.

“Tại sao vậy sư phụ?” Lý Tinh Từ nghi ngờ hỏi, đáng lý ra những việc vặt này không đến lượt hắn làm.

“Những thứ này đều là thần linh dược an thai, rất quý hiếm khó tim, trong tông môn có dự trữ.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Thiên Nhi có sao?” Lý Tinh Từ vui mừng hỏi.

“Vi sư đoán dựa trên tướng mạo của ngươi, ta chắc tám phần, trừ khi ngươi xuất ra ngoài.”

“Sư phụ, đồ nhi xin được cáo lui trước.”

Lý Tinh Từ đi ra ngoài với tâm trạng phấn chấn, Từ Phàm không cần đoán thì cũng biết tên ngốc này đi tìm linh dược.

“Lão Tứ đã có đứa thứ hai rồi.” Từ Phàm nói đến đây thì duỗi tay tính toán.

Cũng không biết là Từ Phàm tính được gì mà hắn thở dài thườn thượt.

“Cả đám đều không làm ta bớt lo.” Từ Phàm bĩu môi nói.

Tổng bộ Hội trưởng lão, trên một quán trà.

Diệp Tiêu Dao đang uống trà, hắn nhìn đám người hối hả ở phía dưới.

Dạo này Hội trưởng lão đang thực hiện cuộc đại càn quét đối với Yêu tộc, hơn một nửa Đại Thừa tôn giả ở tổng bộ đều nhận nhiệm vụ tiêu diệt Yêu tộc.

“Tiểu Tử, ngươi không cần đoán nữa, nếu ngươi cảm thấy Luyện Khí Đại Tông Sư kia là Từ sư đệ của ngươi, thì ngươi cứ qua đó xem đi.” Lão Kiếm ở bên trong Diệp Tiêu Dao nói.

“Không thể nào, người trùng tên trùng họ ở Tu Tiên giới nhiều như vậy, e rằng Luyện Khí Sư cũng có.”

“Hơn nữa lúc này mới bao lâu? E rằng Từ huynh đệ của ta có lợi hại đến cỡ nào thì cũng không thể là Luyện Khí Đại Tông Sư.”

“Càng không thể nào là cường giả trấn áp phân thân Kim Sí Đại Bàng, bắt Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ thành đồ ăn được.” Tuy Diệp Tiêu Dao phủ nhận, nhưng có một giọng nói dưới đáy lòng bảo với hắn rằng người này là Từ sư đệ, người mà hắn ngày nhớ đêm mong.

“Theo lý mà nói, ngay cả khi một người có thiên tư thế nào đi chăng nữa, nếu hắn muốn đạt đến cảnh giới Luyện Khí Đại Tông Sư thì cũng phải mất năm đến sáu nghìn năm.”

“Chẳng qua cũng có một khả năng khác, đó là Từ sư đệ kia của ngươi là đại năng chuyển thế, hơn nữa còn thớ lại ký ức của kiếp trước.” Lão Kiếm nói.

“Đến lúc đó rồi nói sau, có cơ hội chúng ta đi xem một chút, Luyện Khí Đại Tông Sư là nhân vật không dễ thấy mặt chút nào.” Diệp Tiêu Dao bất đắc dĩ nói.

Ngay lúc nào, pháp khí truyền tin của Diệp Tiêu Dao vang lên.

“Đây là nhiệm vụ bắt buộc, ngươi phải trợ giúp Tử Vân Thánh địa tiêu diệt tộc Huyết Ngạc.” Diệp Tiêu Dao vừa nhìn nhiệm vụ của mình vừa cau mày nói.

“Quái lạ, sao nhiệm vụ bắt buộc này lại đến ta?” Diệp Tiêu Dao vội vàng phát tin tức cho đồng nghiệp quen biết.

“Ai cũng bị đày đi làm nhiệm vụ, Hội trưởng lão đã bắt đầu thắt chặt Yêu tộc toàn diện, bọn hắn không buông tha cho bất cứ chủng tộc đứng đầu nào.”

Diệp Tiêu Dao nhìn giải thích, hắn nhíu mày.

“Đi đi, càng đánh càng có lợi cho ngươi, ngươi còn chưa thu thập đủ Tiên Kiếm đâu đấy.” Lão Kiếm ở bên trong Diệp Tiêu Dao nói.

Diệp Tiêu Dao đành phải đứng dậy, hắn bắt đầu tìm kiếm một đội đi làm nhiệm vụ.

Dưới sự dẫn dắt của Địa Tinh Tri Chu, Yêu Giới ở Vạn Yêu thành tiến quân đến khu vực lạnh giá nhất.

“Không biết còn có thể trở về nữa hay không.” Địa Tinh Tri Chu thở dài nói.

“Chúng ta đi thôi, thừa dịp các tông môn Thánh địa kia không chú ý đến Vạn Yêu thành mà rời đi.” Một đoàn con rối ở bên cạnh hắn nói.

Địa Tinh Tri Chu gật đầu, hắn dẫn lũ yêu bay tới điểm đến bằng cốt thuyền.

Từ khi ba Yêu tôn mạnh nhất Yêu Giới bị Từ Phàm trấn áp, thế cục của hai giới Nhân – Yêu bắt đầu xoay chuyển.

Một đám đứng đầu Yêu tộc kia đều bị Hội trưởng lão theo dõi.

Từ Minh Không tự dẫn quân càn quét từng nhà.

Hướng gió ở Yêu Giới bắt đầu chuyển biến, những đại tộc có thực lực cường đại từng tàn sát rất nhiều Nhân tộc bắt đầu tìm chỗ ẩn náu.

Còn những tiểu tộc không thù không oán với Nhân tộc bắt đầu tìm đến tông môn Thánh địa của Nhân tộc để dựa vào.

Từ Pham đang câu cá ở Thập Vạn Lý Cự Hồ, hắn chợt nhận được tin tức đầu tiên về Xuyên Sơn Giáp làm gián điệp ở Yêu Giới.

“Sau khi Xuyên Sơn Giáp đi kết bạn xong thì làm gì nữa vậy, sao lâu rồi không có tin tức của hắn.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Sau khi Xuyên Sơn Giáp đi đến Yêu Giới, hắn dựa vào chút lý niệm do chủ nhân truyền bá lôi kéo được không ít Yêu tộc.”

“Nhưng hắn còn chưa phát triển thì bị một đại tộc đứng đầu Yêu tộc bắt làm yêu nô. Trong khoảng thời gian này, hắn thừa dịp loạn lạc mới trốn ra được.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nghe xong trải nghiệm bi thảm của Xuyên Sơn Giáp, hắn không khỏi cảm thấy hơi buồn cười.

Sao tên này lại xui xẻo như vậy? Ban đầu Từ Phàm còn chờ hắn chuẩn bị chút bất ngờ.

“Hôm nay Xuyên Sơn Giáp thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Tu vi đã xuống Luyện Hư Kỳ, thân thể và chân linh đang ở bờ vực sụp đổ.”

“Nếu như hắn không được chữa trị, hắn chỉ có thể sống nhiều nhất ba năm.” Bồ Đào nói.

Chương 761: Không đủ tôn kính

“Đón hắn về, thả hắn đến Yêu Bộ để hắn nghỉ ngơi.” Từ Phàm nói. Dù sao thì cũng là yêu của hắn, hắn nên chăm sóc.

“Đợi đến khi hắn lành lặn, ngươi để cho hắn làm Sử quan giám sát của Yêu Bộ.” Từ Phàm vừa nghĩ đến điệu bộ ban đầu của Xuyên Sơn Giáp vừa nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một chiếc linh chu cỡ nhỏ chở Xuyên Sơn Giáp vết thương chồng chất, xuyên qua thông đạo hai giới, bay đến Ẩn Linh đảo.

Trên linh chu, Xuyên Sơn Giáp yếu ớt nhìn bầy trời, nước mắt ngập tràn trong đôi mắt hắn.

“Chủ nhân, trước đây ta đã phụ sự mong đợi của ngươi.”

“Vốn dĩ ta nên lấy cái chết để tạ tội, nhưng ta muốn gặp ngươi lần cuối trước khi chết.”

“Lúc trước ngươi cho ta nhiều đồ như vậy, để cho ta đến Yêu Giới kiến công lập nghiệp, nhưng ta trở lại với dáng vẻ như thế này khiến ngươi mất mặt.” Xuyên Sơn Giáp vừa nói vừa rơi nước mắt.

Ngay lúc này, có độn quang màu hồng bay đến linh chu.

Một thiếu nữ có tai thỏ xuất hiện trên linh chu.

Sau đó nàng dùng thần thông trị liệu để chữa thương cho Xuyên Sơn

Giáp.

“Là chủ nhân phái ngươi đến cứu ta sao?” Xuyên Sơn Giáp cảm động hỏi.

“Chủ nhân? Ngươi nói Đại trưởng lão sao?”

“Ta nhận được nhiệm vụ của Yêu Bộ mới đến chữa thương cho ngươi, loại tiểu yêu như ta làm gì có tư cách nhìn thấy Đại trưởng lão.” Thiếu nữ tai thỏ vừa chữa thương cho Xuyên Sơn Giáp vừa nói.

Xuyên Sơn Giáp thấy thái độ của thiếu nữ tai thỏ thì nhíu mày.

Ở trong mắt hắn, người khác nên dùng thái độ tôn kính nhất bất cứ lúc nào nhắc đến chủ nhân.

Khi nhắc đến chủ nhân, vẻ mặt của thiếu nữ tai thỏ không có chút kính trọng nào, điều này làm cho Xuyên Sơn Giáp rất bất mãn.

Chẳng lẽ sau khi ta đi, Yêu tộc dựa vào Ẩn Linh môn đã đạt đến trình độ này sao?

Thiếu nữ tai thỏ thấy vẻ mặt nghiêm túc của Xuyên Sơn Giáp, nàng nghi ngờ hỏi: “Sao vậy? Là thần thông trị liệu ta dùng không thích hợp với loại thương tích này sao?”

Thiếu nữ tai thỏ vừa nói vừa đổi sang thần thông trị liệu nội thương.

“Không có chuyện gì.” Xuyên Sơn Giáp lắc đầu.

Bây giờ hắn đang mang tội, hắn không làm được chuyện tốt gì cho chủ nhận thì không có tư cách đề nghị.

“Ta có thể thấy Đại trưởng lão sao?” Xuyên Sơn Giáp cung kính nói.

“Ngươi cần xin Bồ Đào đại nhân.” Thiếu nữ tai thỏ nói.

“Ta đang nói với Bồ Đào đại nhân.” Xuyên Sơn Giáp nhìn bầu trời.

“Có thể, chủ nhân đang câu cá, sau khi ngươi chữa thương xong thì ta sẽ phái người đến đón ngươi.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Đa tạ Bồ Đào đại nhân.”

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Xuyên Sơn Giáp vẫn quỳ gối cách Từ Phàm không xa.

“Chủ nhân, ta đã làm ngươi mất mặt.”

“Đứng lên đi, điều này không thể trách ngươi, ngươi đi đúng hướng nhưng tiếc là số ngươi không tốt.” Từ Phàm an ủi.

“Ngươi cứ trở về Yêu Bộ nghỉ ngơi, sau khi vết thương lành lại thì đến Yêu Bộ làm Sử quan giám sát.” Từ Phàm nói.

Mặc dù bây giờ Yêu Bộ không có vấn đề gì, nhưng Từ Phàm luôn cảm thấy nó thiếu cái gì.

Sau khi nhìn thấy Xuyên Sơn Giáp, hắn chợt nghĩ đến một phần thiếu thốn kia.

“Đa tạ chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp dập đầu thật mạnh xuống đất.

“Grào…”

Một tiếng động rất nhỏ truyền ra từ tiểu đảo dưới chân Từ Phàm.

“Lúc ngươi dập đầu thì đừng dùng sức như vậy, dưới chân là một con linh quy Nguyên Anh Kỳ, nó không chịu đựng được sức mạnh này đâu.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, ta sai rồi.” Xuyên Sơn Giáp vội vàng xin lỗi, hắn nhìn thấy Từ Phàm nên kích động, quên mất tiểu đảo dưới chân là con rùa.

“Trách nhiệm của Sử quan giám sát Yêu Bộ là giám sát tất cả Yêu tộc đang dựa vào tông môn, ngươi cũng có thể quản lý những việc lớn như phản bội tông môn, hay nhỏ như lười làm.”

“Hơn nữa, ngươi phải làm tất cả Yêu tộc trong Yêu Bộ có quan niệm đặt lợi ích của tông môn lên hàng đầu.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

“Tiểu yêu biết mình nên làm thế nào rồi.” Ánh mắt Xuyên Sơn Giáp lóe ra kim quang, hắn nói.

Lúc này, thiếu nữ tai thỏ vừa dùng điểm tích lũy thu được từ nhiệm vụ chữa bệnh cho Xuyên Sơn Giáp mua đủ thứ đang vui vẻ bay vào hang của mình.

“Gom góp thêm chút là có thể đổi công pháp Bạch Ngọc Băng Tâm quyết rồi, đến khi ta thăng cấp lên Hợp Thể Kỳ thì có thể làm càng nhiều nhiệm vụ lấy điểm tích lũy, mua càng nhiều đồ ăn.” Thiếu nữ tai thỏ nói.

“Dựa vào tông môn là lựa chọn chính xác nhất của Yêu tôn.” Thiếu nữ tai thỏ vừa gặm vừa nói.

Nhiệm vụ dễ dàng, còn có thể dùng điểm tích lũy đổi những thứ trước đây nàng không dám nghĩ, điều này làm cho thiếu nữ tai thỏ cảm thấy vô cùng hạnh phúc.

Nhưng nàng không biết rằng, qua một khoảng thời gian ngắn nữa, sự vui vẻ của nàng sẽ biến mất.

Còn nàng thì trở thành kẻ có tội của Yêu Bộ, cũng là bởi vì nàng chữa bệnh tốt làm cho cả Yêu Bộ hận thấu xương.

Một tháng sau, bầu không khí của Yêu Bộ vốn dĩ đang tự do đột nhiên trở nên bồn chồn.

Tất cả pháp khí truyền tin của Yêu tộc nhận được thông báo, đó là Yêu Bộ có thêm một Sử quan giám sát.

Sau đó, trừ Yêu tôn ra, tất cả Yêu tộc đều nhận được thông báo của Sử quan giám sát, bọn họ cần tập hợp trên vùng đất lớn nhất của tiểu đảo Yêu Bộ.

Bọn hắn thấy Xuyên Sơn Giáp đứng trên một đài cao, hắn nghiêm mặt nhìn Yêu tộc đang tập hợp chậm chạp ở phía dưới.

Hơn hai tiếng sau, tất cả Yêu tộc ở Ẩn Linh đảo mới tập hợp xong.

Tất cả Yêu tộc nhìn Sử quan giám sát ở trên đài cao, bọn hắn bắt đầu nhỏ giọng bàn tán.

“Sử quan giám sát đang làm gì vậy, là phát đồ ăn cho chúng ta sao?”

“Thoạt nhìn Sử quan giám sát này rất nghiêm túc, là chúng ta đã làm sai điều gì sao?”

“Sử quan giám sát này muốn đưa nhiệm vụ cho chúng ta ư?”

Lũ yêu bắt đầu đoán.

Sử quan giám sát chậm rãi lên tiếng: “Sử quan giám sát ta đây có vấn đề cần hỏi các ngươi.”

“Khi Yêu Giới rung chuyển, tất cả đại tộc đứng đầu rơi vào tình thế bị Nhân tộc đuổi giết.”

“Là ai cho các ngươi cuộc sống yên bình, Thánh địa tu luyện dư thừa linh khí, điểm tích lũy để đổi những bảo vật trước kia các ngươi cũng không dám nghĩ?”

Tiếng nói của Xuyên Sơn Giáp càng lúc càng lớn, lời nói đầy đanh thép.

Những lời này của Xuyên Sơn Giáp khiến cho tất cả Yêu tộc ở dưới đài mơ màng.

“Tất nhiên là Đại trưởng lão của tông môn rồi.”

“Đại trưởng lão của tông môn.”

“Không có Đại trưởng lão, làm sao chúng ta có ngày hôm nay?”

Yêu tộc dưới đài nói.

Xuyên Sơn Giáp nghe lời nói của Yêu tộc, hắn bắt đầu tức giận.

“Đây là thái độ với Đại trưởng lão, người mang đến tất cả phước lành cho các ngươi sao?” Xuyên Sơn Giáp rống giận nói.

“Mặc dù ta cảm nhận được sự tôn kính đối với Đại trưởng lão trong lời nói của các ngươi.”

“Nhưng ta nói cho các ngươi biết, tôn kính như thế này là chưa đủ.”

Trong khoảng thời gian ngắn, khí thế của Xuyên Sơn Giáp lấn át tất cả Yêu tộc.

Dưới đài, tất cả Yêu tộc đều im lặng, bọn hắn nhìn Xuyên Sơn Giáp với ánh mắt ngươi có bệnh à.

Những năm này, Yêu tộc ở Yêu Bộ đều như vậy, bọn họ không cảm thấy có gì không ổn.

Họ đối xử với Đại trưởng lão giống như những Tộc trưởng đứng đầu đại tộc.

“Tất cả Yêu tộc chú ý, hôm nay Sử quan giám sát ta đây sẽ dạy cho các ngươi một khóa cao cấp.”

“Lợi ích của tông môn là trên hết, Đại trưởng lão là chí cao.” Xuyên Sơn Giáp quát lớn.

Chương 762: Hoa Ngộ Đạo

“Lợi ích của tông môn là trên hết.”

“Đại trưởng lão là đồ đằng chân thần duy nhất trong lòng ta.”

“Hiếu với tông môn, trung với Đại trưởng lão, ta nguyện làm kiếm để dẹp hết tất cả chướng ngại trước mắt Đại trưởng lão.”

Từ Phàm nhìn bầy yêu hô khẩu hiệu dưới sự hướng dẫn của Xuyên Sơn Giáp, hắn gật đầu.

Không tệ, đúng lắm.

“Sư phụ, ta thấy nó cứ giả thế nào ấy.” Từ Nguyệt Tiên hơi lúng túng nói.

“Trước hết cứ như vậy đi, nói nhiều thì sẽ thành sự thật thôi.”

Sở dĩ Từ Phàm để Xuyên Sơn Giáp làm Sử quan giám sát chủ yếu là bởi vì thế hệ sau này của Yêu Bộ.

Múc đích là để tẩy não Yêu tộc mới sinh, để bọn hắn trung thành với Ẩn Linh môn.

Suy cho cùng hắn còn có thể nghỉ ngơi ở Tu Tiên giới 1000 năm, nói dài cũng dài mà nói ngắn thì cũng ngắn.

Một nghìn năm đủ để hắn bồi dưỡng một nhóm Yêu tộc trung thành với tông môn đến chết.

Từ Nguyệt Tiên lờ mờ gật đầu.

“Vi sư chỉ còn có thể ở đây thêm nghìn năm nữa.”

“Thế nên vi sư nghĩ, đến lúc thăng thiên, ta sẽ mang tất cả tông môn đến Thượng Giới, đây chỉ là kế hoạch trước mắt của ta thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Một nghìn năm, khi nào sư phụ phi thăng thì phải mang chúng ta theo!” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nếu các ngươi bằng lòng theo ta, ta nhất định sẽ mang theo các ngươi, muốn giữ lại giới này cũng không sao.”

“Đến lúc đó ta sẽ giữ lại một phần truyền thừa ở hạ giới, để cho Ẩn

Linh môn của chúng ta không biến mất ở giới này.” Từ Phàm vừa nói vừa dẫn Từ Nguyệt Tiên rời khỏi Yêu Bộ.

Bên trong Ẩn Linh môn nguyên giới, Từ Phàm đang giải thích những thắc mắc của đồ đệ.

“Sư phụ, ta cảm thấy ta sắp tới Độ Kiếp kỳ rồi.” Từ Cương nói.

Lý Tinh Từ cũng nói mình sắp độ kiếp.

Từ Phàm nhìn mấy đồ đệ tốt ở phía dưới, hắn khẽ gật đầu, hắn cảm thấy bọn hắn đã đạt đến trình độ điêu luyện. Mấy năm gần đây, tông môn có các Thánh địa tu luyện. Cho dù Từ Phàm không cố gắng bao nhiêu thì Tiên Linh chi khí cũng đủ cung cấp cho cả Ẩn Linh môn.

Cho nên khoảng thời gian gần đây, tu vi các vị đồ đệ này hay các đệ tử ở phía dưới đều tăng trưởng mãnh liệt.

“Xem như trình độ của hai người các ngươi đã điêu luyện rồi, cũng không cần thêm áp lực nữa.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Ta cảm thấy các ngươi không cần vi sư giúp độ kiếp rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Dĩ nhiên chúng ta không cần phiền sư phụ, chúng ta có thể tự thực hiện được.” Từ Cương và Lý Tinh Từ nói.

Lúc này, trông vẻ mặt của Vương Hướng Trì hơi cô đơn.

Những năm này dường như việc tu luyện của hắn gặp phải bình cảnh, cho dù có sư phụ nghịch thiên dạy thì hắn vẫn cảm thấy kiếm đạo của mình tiến bộ rất chậm.

Tất nhiên Từ Phàm nhìn thấy hết thảy, chẳng qua hắn không kiểm soát mà thôi.

Có đôi khi tu luyện, ngươi cần khai thông một chút.

Đôi khi thì ngược lại, ngươi phải bị tắc nghẽn một thời gian ngắn.

Con đường tu luyện của Vương Hướng Trì thuộc loại thứ hai, chỉ có điều thời gian tắc nghẽn này hơi dài mà thôi.

“Hướng Trì, ta thấy ngươi buồn khổ như vậy, ngươi có muốn để sư đệ của ngươi tới “Thông” một phát không?”

Vương Hướng Trì sửng sốt, tới thông một phát là có ý gì?

“Ý của sư phụ là để ta thi triển thần thông Luân Hồi cho ngươi, đổi cách sống khác, thay đổi tâm trạng.” Lý Tình Từ nói.

Vương Hướng Trì vội vàng lắc đầu, Thần thông Luân Hồi lần trước đã làm lòng hắn xuất hiện niệm tưởng, bây giờ nó đã trở thành tâm ma của hắn rồi.

Lần này lại đến, hắn không biết điều gì sẽ xảy ra nữa.

“Nếu ngươi không muốn thì bỏ đi, tu luyện chủ yếu là do tự bản thân tìm hiểu.” Từ Phàm khuyên bảo.

“Vi sư sẽ dạy các ngươi cơ sở kiếm đạo lần nữa, cho dù các ngươi không luyện kiếm thì cũng nên lắng nghe một chút.” Từ Phàm lại giảng cơ sở của kiếm đạo cho mọi người một lần nữa.

Từ sâu đến nông, từ ngoài vào trong.

Từ Phàm giảng cơ sở của kiếm đạo rất kỹ lưỡng.

Ngoài Vương Hướng Trì đang tu luyện kiếm đạo, Kiếm Ý trong cơ thể của các đồ đệ còn lại cũng loáng thoáng lộ ra, chỉ cần tu luyện chút nữa là có thể bước vào cánh cửa tu luyện kiếm đạo.

Mặc dù Vương Hướng Trì có tiếp nhận được, nhưng không đủ để hắn đột phá bình cảnh trước mắt.

Trăng nhô lên cao, bên trong tiểu viện của Vương Hướng Trì.

Hàn Phi Vũ và Vương Hương Trì đang uống rượu ngắm trăng.

“Sư phụ, ta thấy dạo này ngươi có vẻ buồn khổ, là gặp bình cảnh sao?”

Hàn Phi Vũ cầm lấy vò rượu rót rượu cho sư phụ của hắn.

“Mặc dù vi sư không muốn thừa nhận, nhưng đúng là như vậy.” Vương Hướng Trì nhìn trăng trên bầu trời, nói.

Hắn cầm kiếm chém trăng.

Một tia Nguyệt Hoa Kiếm Quang xuyên qua lỗ nhỏ trong đại trận được mở đặc biệt cho kiếm quang bởi Bồ Đào, bay về vùng giữa không trung ở trên cao.

Sau đó thì nổ tung, hóa thành mấy ánh trăng trên bầu trời.

“Kiếm đạo gặp bình cảnh, e rằng ta biết tiếp theo nên đột phá như thế nào, nhưng mà…”

Vương Hướng Trì vừa nói vừa cầm chén rượu uống một hơi.

Hàn Phi Vũ nhìn sư phụ đang gặp chuyện phiền muộn.

Hắn suy nghĩ một lúc rồi lấy ra Tiên ngọc chi bồn lớn bằng vại nước, một đóa linh hoa màu tím vô cùng diễm lệ mộng ảo được trồng bên trong linh thổ.

“Đây là hoa Ngộ Đạo?”

Vương Hướng Trì hỏi.

“Ta nghe nói chỉ cần hấp thu tinh chất từ thân cây hoa Ngộ Đạo thì có thể đột phá bình cảnh, sư phụ có thể thử một lần.” Hàn Phi Vũ nói, hắn có mấy chục bồn hoa Ngộ Đạo, hắn rảnh rỗi nên trồng ở trong Đạo khí hành cung.

“Thôi ngươi dung đi.”

“Về bình cảnh của vi sư, sư tổ đã nói để vi sư nghẹn một thời gian ngắn, thời gian nghẹn càng dài thì khả năng đột phá càng lớn.” Vương Hướng Trì từ chối.

“Nếu sư phụ không dùng thì cứ để đó làm cảnh.”

“Mỗi ngày ngắm một chút, có cảnh đẹp ý vui, giúp hiểu rõ linh hồn của mình.”

Hàn Phi Vũ từng thử, hắn nhìn hoa Ngộ Đạo phất phới trong gió, tâm trí của hắn được khai thông cả ngày.

Chỉ có điều tư chất của hắn hỏng bét, cho nên điều này chẳng giúp ích gì cho việc tu luyện của hắn.

“Ngươi lấy về đi, hoa Ngộ Đạo này có lợi cho Vô Địch tôn giả, cho dù sau này lấy bán hoặc tặng thì đều có ích đối với ngươi.” Vương Hướng Trì suy nghĩ một lúc rồi nói, mặc dù hắn biết có thể đồ đệ của mình có mười mấy bồn hoa Ngộ Đạo, nhưng hắn không thể lấy đồ của đồ đệ được.

Hàn Phi Vũ gật đầu, lặng lẽ cất hoa Ngộ Đạo.

“Dào này Vô Cực sư huynh của ngươi đang làm gì đấy?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Hắn đang tiêu diệt Yêu tộc ở Hồn Nguyên Châu, có lẽ hắn sẽ trở lại sau một thời gian nữa.” Hàn Phi Vũ nói.

“Tiểu tử thối này chạy trốn cũng dữ dội nhỉ.” Vương Hướng Trì nở nụ cười.

“Qua một thời gian ngắn ta cũng muốn đi tiêu diệt Yêu tộc cùng Vô Cực sư huynh, hi vọng sư phụ cho phép.” Hàn Phi Vũ nói.

Thời gian ở tông môn quá dài làm Hàn Phi Vũ muốn đi ra ngoài nhìn một chút.

“Đi đi, ra ngoài xông xáo cũng tốt. Vi sư cũng sắp ra ngoài chiến đấu, nói không chừng ta có thể đột phá bình cảnh.” Vương Hướng Trì suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Sư phụ, hay là ba người sư đồ chúng ta đi cùng, giống như lúc đầu vậy.” Hàn Phi Vũ đề nghị.

“Không cần, hai tên tiểu tử thối các ngươi càng ngày càng mạnh, bây giờ sắp đuổi kịp và vượt qua vi sư trong cảnh giới kiếm đạo, ta sợ ta không có cơ hội rèn luyện khi ở chung với các ngươi.”

Chương 763: Cái yếm tản ra mùi sữa

Một hòn đảo nhỏ di động trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Từ Phàm đang cùng với người anh em tốt ngồi câu cá.

Một viên linh đan huyết thực lớn cỡ một trái bóng rổ, trực tiếp bị Từ Phàm ném về phía bên hồ cách tận mấy ngàn km.

Từng tầng từng tầng sóng lớn nhấp nhô, một cái đầu rùa vô cùng to lớn nhô lên.

Một ngụm nuốt viên linh đan huyết thực được Từ Phàm ném sang đây từ mấy ngàn kilomet bên kia.

“Tinh, dạo gần đây đang làm cái gì, như thế nào mà lại không câu cá cùng với ngươi nữa.” Từ Phàm tò mò hỏi, trước kia đôi cha con này như hình với bóng với nhau cơ mà.

“Nó nói là nhận được một công pháp của bản tộc từ trong ký ức truyền thừa, đang tu luyện ở Nguyên giới.” Vương Vũ Luân nói.

“Nhưng chớ có hấp thu hết Tiên Linh chi khí của tông môn đấy.” Từ Phàm nói đùa.

Những lông dê mà hắn nhổ được từ trong thiên đạo, tất cả đều được đặt ở bên trong Nguyên giới.

“Tinh, thời điểm đi tu luyện, ta dặn dò nàng, để nàng nhìn một chút rồi tu luyện, đừng có hấp thu hết tất cả Tiên Linh chi khí và bản nguyên ngũ hành trong cùng một lần.” Vương Vũ Luân nói.

Trải qua đoạn thời gian ở chung này, hắn đã hiểu rõ con gái nuôi của mình khủng bố như thế nào.

Đã từng có một lần, hắn câu được một con Chân Long, vẫn là nhờ Tinh một chưởng đập cho Chân Long phải quay về.

Dựa theo lời nói của Tinh, nếu như không phải sợ sẽ gây phiền phức cho Từ bá bá, nàng nhất định sẽ bắt con Chân Long đó lại để ăn hết.

Chính vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được báo cáo của Bồ Đào.

Tiên Linh chi khí trong nguyên giới đã thiếu mất một phần, tất cả đều là bị Tinh hấp thu.

“Tiếp tục cho Tinh thêm định mức một phần.” Từ Phàm nghĩ nghĩ rồi nói.

Vào thời điểm này, một con rắn một sừng dài mười trượng đáp xuống đảo nhỏ.

Bò đến bên người Từ Phàm, nhẹ nhàng cọ đùi Từ Phàm, biểu thị hắn cũng muốn tầng Chân Linh chi khí kia.

“Ngươi muốn nó làm cái gì, cho ngươi, ngươi cũng không hấp thu được.” Từ Phàm tiện tay đẩy Độc Giác Tiểu Xà ra.

Cuối cùng lấy ra một viên linh đan huyết thực nhét vào bên trong miệng của Độc Giác Tiểu Xà.

linh đan huyết thực, là Từ Phàm luyện chế từ máu thịt của con cá hai đầu kia, bên trong chứa đựng năng lượng linh khí huyết thực to lớn, chỉ có thể đút cho Cự Thú Cực Không.

Độc Giác Xà thỏa mãn rời đi, vừa vặn đúng vào lúc này cần câu của

Vương Vũ Luân bắt đầu chìm xuống dưới.

“Câu được cá rồi!”

Vương Vũ Luân hưng phấn vừa thu lại cán, nhấc lên một cái áo yếm đỏ tỏa ra hương sữa.

“. . .”

Vương Vũ Luân nhìn cái yếm gợi cảm được câu lên có chút trầm mặc.

“Cái yêm này là một Đạo khí, có công hiệu dưỡng da nhuận sữa, nguyên chủ hẳn là một người mẹ.” Từ Phàm nhìn tiên văn trên cái yếm nói.

“Nhìn thủ pháp luyện khí này, ít nhất cũng là khỏi đầu của luyện khí đại tông sư.”

“Từ đại ca, món đồ này phải xử lý như thế nào?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Đồ vật khác còn ổn, đồ này qua tay rồi sợ rằng không ai muốn đâu?” Từ Phàm sờ lên cằm suy tư.

“Trong thương hội của Bàng Phúc có một phòng đấu giá, mang cái yếm này đến đó đấu giá đi, hẳn là sẽ rất được hoan nghênh.” Từ Phàm nói.

Lúc này, bên một nơi nổi tiếng của thế giới Đại Thiên.

Một tiên đồng vẫn còn là trẻ sở sinh đang vịn lên Thánh Phong bất mãn nhìn mẹ của mình, dường như đang hỏi tại sao sữa lại trở nên không còn mùi vị.:

“Tiên Nhi, không biết là tên trời đánh nào, trộm mất yếm của nương, cho nên mùi vị sữa hôm nay không được ngon như hôm qua.” Nữ tử ôm tiên đồng có chút tức giận nói.

Tuy cái yếm đó là một Đạo khí, nhưng cũng là gia tộc vận dụng quan hệ cầu từ chỗ của luyện khí tông sư, chính là để cho đứa nhỏ của mình có sữa phẩm chất cao để uống.

Ai biết được thế mà lại có tên cẩu tặc sẽ trộm thứ đồ đó, thật sự hèn mọn kinh khủng.

“Oa ~~~”

Tiên đồng không làm nữa, quyết định phát động thiên phú bản mệnh của mình, bảo vệ phẩm chát sữa của chính mình.

“Tiên Nhi kiên trì kiên trì thêm chút nữa, cha ngươi đi cầu luyện khí đại tông sư lần nữa rồi.”

“Sữa ngày mai ngươi được uống sẽ tốt thôi.” Nữ tử vội vàng an ủi nàng.

Lúc này, Từ Phàm và Vương Vũ Luân nhìn cái yêm thứ hai được câu lên có chút không hiểu nổi.

“Đây là sản phẩm mới, vẫn chưa có người nào dùng qua, mà bên trên còn tăng thêm công năng phòng trộm.” Từ Phàm nhận lấy cái yếm kia, tiện tay phá giải trận pháp phòng trộm bên trên.

“Vũ Luân, ta cảm thấy cái cần câu này của ngươi có chút bệnh, không bằng ta lấy cái mới cho ngươi.” Từ Phàm nói.

Cần câu trong tay Vương Vũ Luân, là Tiên khí mà phân thân số một làm riêng cho anh em tốt.

“Có khả năng đây chỉ là một tình huống ngoài ý muốn, chúng ta thử thêm lần nữa.” Vương Hướng Trì nói rồi lại vung cán câu.

Kết quả không bao lâu sau, cái yếm thứ ba lại mặc vào cần câu.

Cái yếm đó dường như tự phát động cấm chế của bản thân, giọng nói của một người đàn ông truyền tới.

“Đồ hèn mọn dơ bẩn, đừng để ta phát hiện ngươi! !”

“Đợi khi ta bắt được ngươi, nhất định sẽ khiến cho ngươi toái thi vạn đoạn, chân linh vĩnh thế không được siêu sinh.”

Giọng nói cực kỳ phẫn nộ, bên trong sự phẫn nộ đấy còn có một chút khó hiểu.

“Ba cái này dường như đều là của một gia đình.” Vương Vũ Luân gãi đầu một cái.

“Mấu chốt nhất là lai lịch không nhỏ, bọn họ đã khóa chặt ngươi bằng nhân quả.”

“Chả qua cũng không phải là vấn đề gì lớn, cái cần câu này cười ngươi chốc nữa còn không biết sẽ xuất hiện đại thế giới nào đâu, cách nhau không biết bao nhiêu giới cho nên không phải lo lắng.”

Từ Phàm nhìn thấy trên thần hồn của anh em tốt nhiều thêm một cái gông xiềng nhân quả, mục đích của nó chính là khóa chặt vị trí của anh em tốt.

“Có thể xóa bỏ không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Người thi triển thần thông, thủ đoạn cực kì cao minh, muốn xóa bỏ hẳn phải đợi ta chở thành Chân Tiên mới được.” Từ Phàm trong mắt lóe linh quang nói.

“Đây có được tính là tai bay vạ gió không.” Vương Vũ Luân bất đắc dĩ nói.

“Không tính nha, tối thiểu ngươi còn có ba cái áo yếm.” Từ Phàm nở nụ cười.

Vào lúc này ở nơi phía xa xa lóe lên một ánh kiếm.

Vương Hướng Trì xuất hiện trên hòn đảo nhỏ.

“Sư phụ, cha.” Vương Hướng Trì ân cần thăm hỏi nói.

“Có phải lại muốn ra ngoài lịch luyện hay không.” Từ Phàm nhìn đồ đệ của mình nói.

Vương Hướng Trì nhẹ gật đầu.

“Hướng Trì, khi ngươi ra ngoài lịch luyện cầm theo cái này.” Vương Vũ Luân móc ra bố ngẫu kiếm khách đưa cho Vương Hướng Trì.

“Đây là cái gì?” Vương Hướng Trì tò mò hỏi.

“Mang ở trên người là được, thời khắc mấu chốt có thể bảo vệ bản thân.” Vương Vũ Luân thuận miệng nói, đây là thứ hắn câu được lúc trước.

Từ Phàm giám định đây là một thứ đồ tương tự như ngọc phù phân thân, có thể triệu hồi ra một Vô Địch tôn giả cấp bậc kiếm khách.

“Đi đi, ra ngoài thăm thú quan sát cũng tốt, coi như là giải sầu.” Từ Phàm mở miệng nói, cái này cùng một đạo lý với tinh thần các ngươi ra ngoài giải sầu. Vương Hướng Trì hành lễ cáo lui.

Vương Vũ Luân nhìn bóng lưng con mình, biểu cảm người cha già lo nát cả tâm.

“Lão nhị nhà ngươi đến thai thứ hai cũng có rồi, lão đại thì vẫn còn độc thân, xem ra năm đó ngươi không truyền cho lão đại ý vị đào hoa đó ha.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Tự mình có nhân duyên của mình, chỉ là gần đây Thiến Nhi đột nhiên muốn ôm cháu, bảo ta rảnh rỗi nhớ thúc giục Hướng Trì.” Vương Vũ Luân thở dài nói.

“Việc này không phải vội, tu luyện thật tốt, tranh thủ sống thêm mấy nghìn năm, nói không chừng có lúc sẽ được ôm cháu.” Từ Phàm nói.

Hắn đối với nhân duyên của đứa để tự này của hắn, có chút khó thể mở lời.

Mặc dù hắn có thể tính được, nhưng mà nếu thăm dò vào sâu hơn, lại bị một luồng sương mù dày đặc che phủ.

Điều này đại diện cho việc này đã cao tới biểu tượng cấp bậc nhất định.

Chương 764: Giao lưu nhiều hơn

Bên trong một đồng bằng bên trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Hai Luyện Thể Kim Thân đang bắn phá nhau.

Phán đoán dựa trên thể hình của Kim Thân, có thể biết được đây là một nam một nữ.

Hùng Lực trực tiếp đánh ra một chùy toàn lực đẩy Tráng Linh ra ngoài hơn mười dặm.

Đồng thời cũng bị thiết chùy của Tráng Linh đập cho bay vào bên trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Hai người cứ như vậy ngươi tới ta đi đánh hơn ba giờ, cuối cùng không ai làm gì được ai, thì mới ngừng tay.

Hai người nhìn nhau, sinh ra một loại cảm giác cùng chung chí hướng.

Bởi vì nhiều năm như vậy rồi, trong cùng một cảnh giới giống họ, không ai khiến họ có thể đánh thống khoái như vậy.

Lúc này khu vực mà họ đang đứng giống như bị cự thú mấy ngàn tấn dẫm đạp lên, chỗ nào cũng là lỗ hổng nhấp nhô.

“Khi ta đi du lịch ở bên ngoài cũng đã đến thăm rất nhiều cường giả luyện thể có cùng cấp bậc, nhưng người là người mạnh nhất trong số những người ta gặp.” Tráng Linh nói.

“Chưa từng có một cường giả luyện thể cùng cảnh giới, có thể kiên trì thời gian dài như thế dưới chùy của ta.” Hùng Lực vừa cười vừa nói.

Lúc này trên bầu trời, bay tới một chiếc linh chu cỡ trung.

Từ trên linh chu có hơn một trăm con rối bảo vệ môi trường bước xuống, chuyên môn dùng để bảo vệ môi trường sau trận đối chiến.

Chỉ bao trùm khu vực xung quanh Ẩn Linh môn.

“Lần này ta tới đây là do phụng mệnh của Thánh Chủ, mời đệ tử ưu tú của quý tông đến Thánh địa Hợp Hoan của bọn ta giao lưu.”

Sau khi đánh xong Tráng Linh mới nhớ tới chính sự.

“Việc này không thuộc quyền quản lý của ta, một một lát ta kêu Khâu Tự Viễn đến đây cho ngươi, hắn là chưởng giáo đương nhiệm Ẩn Linh môn của chúng ta.” Hùng Lực thu hồi cự chùy Đạo khí biến trở về dáng dấp ban đầu.

Sử dụng pháp khí truyền tin báo cho Khâu Tự Viễn một tiếng.

“Đa tạ Hùng Lực đạo hữu.” Tráng Linh nói. “Thiên hạ luyện thể là một nhà, không cần khách khí với ta.” Hùng Lực hào sảng nói.

Không qua bao lâu, Khâu Tự Viễn ngồi trên một chiếc linh chu loại nhỏ bay tới.

“Đại sư huynh, có chuyện gì?” Khâu Tự Viễn hỏi.

“Vị này là Tráng Linh của Hợp Hoan Thánh địa, muốn đệ tử ưu tú của tông môn chúng ta đi đến Thánh địa của bọn họ giao lưu một chút.” Hùng Lực nói.

Nghe được lời Hùng Lực nói, Khâu Tự Viễn nhìn về phía Tráng Linh.

“Xin chào Tráng đạo hữu.” Khâu Tự Viễn hành lễ nói.

“Xin chào Khâu đạo hữu.”

“Nếu như đệ tử hai tông giao lưu, đệ tử đời thứ ba của tông ta là thích hợp nhất.”

“Không biết rõ quý Thánh địa muốn cử hành giao lưu đệ tử cấp bậc nào.” Khâu Tự Viễn hỏi.

“Nguyên Anh đến Hợp thể đều có thể.” Tráng Linh nghĩ nghĩ rồi nói.

“Xem ra chỉ có thể cử hành giao lưu cấp bậc Hợp Thể kỳ, đệ tử đời thứ ba của tông môn ta ngoại trừ tình huống cực kì cá biệt, còn lại tất cả đều đã tấn cấp đến Hợp Thể kỳ.” Khâu Tự Viễn nói.

“ Cấp bậc Hợp Thể kỳ cũng có thể.” Tráng Linh nhẹ gật đầu, nhiệm vụ của nàng chính là thúc đẩy sự giao lưu giữa hai tông, về phần cái khác, nàng không quản được.

Lúc này, Khâu Tự Viễn cẩn thận nghiêm túc hỏi: “Xin hỏi những mạch nào của quý thánh cái giao lưu với đệ tử của chúng ta?”

Phong ấn không gian khôi phục, toàn bộ hệ thống tình báo của Tu Tiên giới cũng đã khôi phục bình thường.

Khâu Tự Viễn thông qua tình báo cũng có sự hiểu rõ nhất định đới với Thánh địa tông môn đứng đầu của tu tiên giới.

Sự tồn tại vừa tà vừa chính giống như Thánh địa Hợp Hoan này, có lúc khiến cho người ta không thể phân biết rõ được ý đồ của bọn họ.

“Tướng Quân Mộ, U Hương Khuê, Thục Hiền Các, Thánh Tâm Lan.” Tráng Linh mở miệng nói.

Sau đó nhìn Khâu Tự Viễn rồi lại bổ sung: “Có thể giao lưu cùng với quý tông môn đương nhiên đều là chị em tốt của ta, về phần đám kỹ nữ da mặt dày kia, các nàng muốn đến, ta sẽ tát cho các nàng đều bay đi hết”

“Yên tâm, ta sẽ không để cho bọn họ hủy hoại thanh danh của đệ tử các ngươi.” Tráng Linh làm ra dáng vẻ ngươi cứ yên tâm nói.

“Vậy là tốt rồi.”

Khâu Tự Viễn nghe được bốn mạch kia, mới yên tâm.

Bốn mạch này là những phân mạch tương đối chính phái của Thánh địa Hợp Hoan, sẽ không cuất hiện hành vi cưỡng ép cưỡng ép nam tu sĩ.

Sau đó hai người lại thương lượng những chi tiết trong đó, sau cùng định chắc thời gian xong thì rời đi.

Hùng Lực ngồi chung một chiếc linh chu nhỏ vơi Khâu Tự Viễn quay về tông môn.

“Đại sư huynh, ngươi xem ngươi cũng không còn nhỏ nữa, có phải nên tìm cho mình một đạo nữ hay không.”

“Tông môn chúng ta chú trọng điều hòa âm dương, thuận theo thiên lý, cổ vũ tìm đạo nữa, thậm chí còn có trợ cấp.”

“Với tư cách là đại sư huynh, có phải ngươi nên làm một tấm gương trước hay không.” Khâu Tự Viễn trong đầu hiện lên thân ảnh Tráng Linh xứng đôi với đại sư huynh của hắn đó.

Cảm giác hai người ở bên nhau không có gì không tốt.

Sắc mặt Hùng Lực có chút cổ quái nhìn về phía Khâu Tự Viễn.

“Ngươi cảm thấy ta cùng Tráng Linh kia rất xứng?”

“Cùng là thể tu, ta nhìn ra được thần sắc thưởng thức nhau trong mắt của các ngươi, dù cho không sinh ra tình cảm, ở bên nhau cũng là một lựa chọn không tệ.” Khâu Tự Viễn sờ cằm nói.

Hắn làm chưởng giáo Ẩn Linh môn, gia tăng số lượng đệ tử trong tông môn, cũng một trong những chức trách của hắn.

Nhưng Đại trưởng lão đã xác nhận chính xác là sẽ không tuyển thêm đệ tử mới.

Muốn tăng lên nhân số trong tông môn, chỉ có thể dựa vào việc cùng nhau nỗ lực của đệ tử đời một đời hai đời ba bọn hắn mà thôi.

Sáng tạo ra đệ tử đời bốn bằng tình yêu.

Hiện giờ đệ tử đời bốn của Ẩn Linh môn đã có hơn 1000 người, hắn nghĩ đợi đến khi số lượng để tử đời bốn nhiều thêm một chút, lại xin danh hào cho đệ tử đời bốn từ chỗ Đại trưởng lão.

Hùng Lực lắc đầu.

“Làm bạn bè cùng tu Luyện Thể, Tráng Linh xác thực có thể.”

“Đạo lữ mà nói, vẫn là thôi đi.”

“Ta đã lập chí suốt kiếp thủ hộ tông môn, chuyện tình cảm sớm đã không nằm trong phạm vi suy xét của ta.” Hùng Lực sắc mặt kiên định nói.

“Được rồi, Đại sư huynh không đồng ta cũng không thể cưỡng cầu.” Khâu Tự Viễn nói.

Trên đảo nhỏ mà Từ Phàm thường ngày cá ướp muối , Khâu Tự Viễn đang báo cáo về việc giao lưu của hai tông cho Từ Phàm.

“Ngươi quyết định là được, chỉ cần bên kia phái ra đều là những cô nương nghiêm túc vậy là được.” Từ Phàm trở mình, để mặt trời phơi nắng trên một bên mặt khác cua rminhf.

“Đại trưởng lão, thông đạo tự nhiên hai giới làm trung tâm, đã quét sạch Yêu tộc trong phạm vi tám mươi triệu, bước kế tiếp có mướn triệt để mở ra hặn chế thông đạo tự nhiên của hai giới, cho phép tán tu đi vào/” Khâu Tự Viễn lại bắt đầu báo cáo một chuyện khác.

“Mở đi, trước kia do quá nguy hiểm, đi chẳng khác nào tìm chết, hiện tại thế nào cũng được.” Từ Phàm không quan trọng nói.

“Thánh địa Hợp Hoan có chừng bao nhiêu đệ tử?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Nội môn đệ tử đại khái có tám trăm nghìn, ngoại môn đệ tử hơn sáu triệu, trong đó số lượng nam đệ tử chỉ chiếm một phần mười.” Khâu Tự Viễn không chút nghĩ ngợi nói, trước kia vì giải vấn đề độc thân quyết của các sư huynh đệ, hắn đã tìm hiểu vài Thánh địa tông môn có tương đối nhiều nữ đệ tử.

“Thánh địa U Nguyệt, Lạc Hà môn, Thánh Hi Tông, những tông môn kiểu nay hãy phái đệ tử giao lưu giao lưu nhiều hơn.” Từ Phàm nghĩ nghĩ nói.

Trước mắt tỷ lệ độc thân thân của Ẩn Linh môn cao tới tám sáu phần trăm, Từ Phàm nghĩ đến khi phi thăng tiên giới vào một nghìn năm sau, số này ít nhất phải giảm đếm một nửa.

Dù sao sau khi đến Tiên Giới, sẽ không có ưu thế gì, cho nên nhân hieenjt ại giải quyết hết những vấn đề cần giải quyết.

“Ta đã hiểu, Đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn gật đầu nói.

“Không cần cưỡng cầu, đồng ý thì đồng ý, không đồng ý thì thôi.” Từ Phàm nói.

Muốn ăn cẩu lương hay muốn phát câu lương, tin chắc rằng rất nhiều đệ tử có thể làm ra lựa chọn chính xác.

"Tuân mệnh, Đại trưởng lão."

Chương 765: Nhân vật chính thoải mái nhất

Một ngày mới với một khởi đầu mới.

Từ Phàm đưa anh em tốt ngồi lên một hòn đảo nhỏ di động được hình thành bởi con rùa lớn.

Bắt đầu chuỗi sinh hoạt một ngày của cá ướp muối.

Vốn cho rằng là một ngày tốt đẹp.

Nhưng lại bị hư ảnh đột nhiên xuất hiện giwuax bầu trời phá vỡ.

Chỉ thấy hư ảnh Kim Sí Đại Bàng hóa thành hình người xuất hiện trên bầu trời.

"Gào to, ngọn gió nào đưa ngươi đến đây vậy." Nhìn hư ảnh giữa bầu trời, Từ Phàm nở nụ cười…

Hiện giờ hắn là người mạnh nhất ở giới này, cho dù có phân thân của đại năng mạnh hơn nữa giáng lâm thế giới này, chiến lực trong đó nhiều nhất cũng chỉ bằng với hắn.

"Từ Phàm, trừ đứa nhỏ Tinh Linh ra, ngươi là Nhân tộc mà bổn tọa nhớ mong nhất."

"Tu luyện cho tốt, ta sẽ chờ ngươi ở thượng giới." Trong mắt Kim Sí Đại Bàng tản ra thần sắc âm lãnh.

"Ngươi tiêu phí nhiều công sức như thế, chỉ để nói những lời này?" Ánh mắt Từ Phàm nhìn về phía Kim Sí Đại Bàng bắt đầu dần dần trở nên coi thường.

Loại đồ vật như hận thù này, nói nhiều bằng miệng rồi thì sẽ trở nên không có ý nghĩa.

"Dĩ nhiên không phải, ta đến đây chỉ để nói với ngươi, lúc phi thăng nhớ cẩn thận một chút."

"Đại năng giả của tộc ta đã chú ý đến ngươi, địa điểm ngươi phi thăng có khả năng sẽ là tiểu tiên giới của tộc ta."

“Còn có, đợi sau khi ngươi phi thăng, phân thân của ta sẽ đi tu tiên giới một lần nữa, đến lúc đó các ngươi đối xử với Yêu tộc như thế nào, ta sẽ sử dụng cùng một thủ đoạ đối phó với Nhân tộc các ngươi.” Hư ảnh hình người của Kim Sí Đại Bàng nói xong thì biến mất không thấy bóng dáng nữa.

“Thú vị đấy.”

Từ Phàm nở nụ cười, lời nói này có gì khác với một đứa bé nói với một đứa bé khác, tan học chớ có đi chỗ khác.

“Từ đại ca, nghe có vẻ rất nghiêm trọng.” Vương Vũ Luân cau mày nói.

“Không phải chuyện lớn gì, người lợi hại giống như chúng ta, lúc phi thăng có thể đi con đường bình thường sao.” Từ Phàm nở nụ cười.

Vừa mới bắt đầu hắn dã có ý định lén đưa toàn bộ Ẩn Linh đảo lên thượng giới.

Căn cứ theo ghi chép của Hội trưởng lão, Thượng giói đối ứng với Tu tiên giới, sẽ không bài trừ những tu sĩ ngoại lai.

Chỉ cần trả một cái giá nhất định, sẽ đạt được sự thừa nhận của thượng giới.

Từ Phàm bất tài, hắn cảm giác khí vận công đức Nhân tộc trên người mình sau khi đến Thượng giới ít nhất phải được hưởng đãi ngộ Vip.

“Từ bá bá, Tinh sẽ giúp ngươi trông chừng tông môn, tộc Kim Sí Đại Bàng kia nếu dám tới.”

“Vậy thì làm phiền Từ bá bá làm thêm vài đĩa cánh gà kho.”

Không biết từ lúc nào, Tinh xuất hiện phía sau hai người nói.

“Tu luyện xong rồi.” Từ Phàm nhìn Tinh vẫn trong bộ dáng một cô bé, có chút đau lòng nói.

Lúc đầu nói là cho hắn hai phần Tiên Linh chi khí, sau đó cảm giác chính mình có chút keo kiệt, cuối cùng để Tinh cưỡng ép hút bốn phần tinh linh chi khí của Nguyên giới.

“Tu luyện xong rồi, đa tạ Tiên Linh chi khí của Từ bá bá.” Tinh vừa cười vừa nói.

“Tu luyện xong thì tốt, hiện tại ngươi biết mình là tộc nào chưa?” Từ

Phàm tò mò hỏi.

Tinh lắc đầu.

“Trong ký ức truyền thừa của ta không nói cho ta biết.”

“Được rồi.” Từ Phàm có chút thất vọng.

Nhưng vào lúc này, Vương Vũ Luân đột nhiên toàn thân phát sáng, sau đó thì trở thành một thân thể không có linh hồn.

Mặc dù khí huyết vẫn đang vận chuyển, nhưng không có linh hồn.

Từ Phàm nhíu mày, hắn nhìn một chút thân thể của anh em tốt, lại nhìn dây câu hướng đến dị thứ nguyên.

“Hack đây là thăng cấp à.” Từ Phàm thì thào nói.

Lúc này Tinh bắt đầu trở lên khẩn trương, lúc này Từ Phàm nói: “Từ bá bá, cha nuôi ta bị sao vậy!”

“Linh hồn của hắn đâu mất tiêu rồi!”

Ngữ khí có chút bối rối.

“Đừng có gấp, linh hồn của Vũ Luân hẳn là thuận theo dây câu đi đến một thế giới khác, “

“Cứ chờ một chút, không được lại nghĩ biện pháp.” Từ Phàm nói.

Hắn mặc dù không biết rõ anh em tốt xảy ra chuyện gì.

Nhưng với khí vận trên người anh em tốt, hắn có thể thấy được chuẩn xác.

Hữu kinh vô hiểm, sau có phúc lớn.

Đây là bình luận với tướng mạo hôm nay của anh em tốt.

Lúc này, bên trong một thế giới không biết tên.

Vương Vũ Luân đang nhìn một đám nữ tử mỹ sắc vây xung quanh mình, đầu hắn có chút ngớ ngác.

Không phải vừa rồi ta đang câu cá sao?

“Tướng công, phải làm sao bây giờ, Hạo Nhiên tông chỉ cho nhóm chúng ta thời gian ba ngày, nếu là không giao ra chí bảo ma đạo kia, cả nhà chúng ta đều phải chết.” Một nữ tử xinh đẹp ôm chặt lấy Vương Vũ Luân, lê hoa đái vũ nói.

Cho dù là ai nhìn thấy đều nảy sinh cảm giác thương hương tuyết ngọc.

“Tướng công, đưa ra quyết định đi. Trốn, ta cùng ngươi trốn xa vạn dặm, chiến, trăm chết không hối hận.” Một nữ tử sắc mặt thánh khiết cao lãnh cắn răng nói.

“Tướng công ta đã nhận định ngươi rồi, có chết cũng muốn cùng chết cùng chỗ với ngươi.” Một nữ tử khác không chiếm được chủ vị cũng nói.

Vương Vũ Luân nhìn một vòng, bên cạnh hắn chí ít có hơn hai mươi nữ tử.

“Vì sao chúng ta không giao chí bảo ma đọa kia ra?” Vương Vũ Luân thăm dò nói một câu.

Nhưng chính là bởi vì câu nói này, tất cả nữ nhân đồng loạt nhìn về phía Vương Vũ Luân.

“Ngươi là ai, ngươi không phải tướng công chúng ta!” Nữ tử thánh khiết cao lãnh kia nói.

“Ta nói ta cũng không biết rõ vì sao lại thế chỗ tiếp nhận thân thể của tướng công các ngươi, các ngươi tin hay không.” Vương Vũ Luân cẩn thận nghiêm túc nói.

Hắn cảm giác, tu vi cao nhất của nguyên chủ thân thể này mới là Kim Đan kỳ.

Mà những nữ tử xinh đẹp vây bên người hắn, yếu nhất cũng là Luyện Hư kỳ.

Mấy nữ tử đứng gần Vương Vũ Luân nhất, liếc mắt nhìn nhau, sau đó tất cả đều đột nhiên ra tay, phong ấn Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân bản thể đột nhiên sợ run cả người, linh hồn trong nháy mắt trở về.

“Xảy ra chuyện gì?” Từ Phàm lo lắng hỏi, anh em tốt cũng không thể xảy ra chuyện trong thời khác mấu chốt này.

Sau khi lên Tiên giới, hắn còn muốn chăm sóc thật tốt cho người anh em này của mình.

“Ta cảm giác linh hồn của ta thuận theo dây câu tiến vào trong thân thể của một người khác…”

Vương Vũ Luân nói một lần chuyện mà hắn vừa trải qua.

“Thời gian ngươi ở thế giới bên kia là bao lâu.” Từ Phàm trầm tư nói.

“Một khắc đồng hồ.” Vương Vũ Luân nghĩ nghĩ nói.

“Tốc độ thời gian trôi qua không giống nhua, xem ra không phải trong tu tiên giới của chúng ta.”

“Ngươi làm thế nào trở về?” Từ Phàm lại hỏi.

“Các nàng nhận ra ta không phải tướng công cua rcacs nàng, liên thủ phong ấn ta lại.”

“Các nàng, tướng công, cái mệnh cách này của ngươi đến đâu cũng chạy không thoát mà.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Bên trong thân thể của ngươi có đại khí vận, năm chắc cho tốt.” Từ Phàm quan sát anh em tốt của mình rồi nói.

So với trình độ nhẹ nhõm, có lúc Từ Phàm hoài nghi người mang thiên mệnh mạnh nhất tu tiên giới, chính là anh em tốt của mình.

Từ khi gia nhập tông môn tu tiên, đã ôm được mình, người sau này chú định sẽ trở thành mạnh nhất, sau đó sử dụng thể chất phản lợi vủa mình rằng buộc chặt chẽ cả hai với nhau.

Cưới nữ nhân đẹp nhất trong tông môn lúc đó giờ, vận đào hoa chưa từng gián đoạn, quá đáng nhất là tất cả đềy là do bị cưỡng bách.

Chính mình làm máy hack hình người cho hắn, cung cấp phục vụ chu đáo nhất cho hắn.

Pháp bảo đan dược linh chu con rối các loại trọng bảo đều là mình cho anh em tốt, thậm chí hai đứa con trai kia, vừa ra đời cũng có sư phụ tốt nhất trên thế giới này.

Hiện giờ còn có kiểu hack vạn giới bằng dây câu, thậm chí là con gái nuôi không biết chiến lực kinh khủng cỡ nào.

Đây hết thảy là thứ đồ mà người khác chỉ có thể nhìn từ xa không thể chạm đến, anh em tốt của mình vươn tay là có thể lấy được.

So sánh cùng với những nhân vật chính hư hư thực thực là người thiên mệnh kia, ở giai đoạn hiện tại, anh em tốt của mình khẳng định là kẻ thắng lớn nhất.

Chương 766: Dã tâm của công cụ hình người

Sâu trong Vực Cực Không, Từ Phàm ẩn thân ở một bên nhìn Dơi khổng lồ ra ra vào vào bên ngoài đại thụ thông thiên.

Trong số đó có một con Dơi khổng lồ có cái đầu cực lớn lộ ra vẻ mệt mỏi.

Dưới chân bọn họ đang nắm linh khoáng tinh thần hoặc to hoặc nhỏ bay về phía đại thụ thông thiên.

Bóng người hắc ám đó cũng ở bên trên đại thụ thông thiên, vẻ mặt nghiêm trọng nhìn Dơi khổng lồ gắn kết những cực khổ này của hắn.

Trong mắt bóng người hắc ám lóe qua các loại khuất nhục, phẫn nộ, không cam lòng.

Nhưng cuối cùng đều hóa thành một tiếng thở dài.

Một màn này vừa vặn bị Từ Phàm ở nơi xa trông thấy, hắn ma sát một chút ngọc giản trong tay, cuối cùng vẫn không có hạ quyết tâm.

“Vẫn là qua mấy chục năm nữa rồi lại đến, người công cụ tốt như vậy, ngộ nhỡ chơi hỏng mất cảm xúc của hắn, ai đến làm việc…” Từ Phàm ngẫm nghĩ nói.

Hắn nhàn rỗi nhàm chán, đặc biệt tới xem một chút tiến độ công việc của người công cụ.

Tốc độ hiện tại vẫn rất làm hắn hài lòng.

Hơn nữa hắn phát hiện, hiệu suất khai khoáng của Dơi khổng lồ nhanh hơn rất nhiều so với hàm đội linh chu.

Đúng vào lúc này, toàn bộ đại thụ thông thiên hoàn toàn chấn động.

Ở phía trên thân cây đã ngưng tụ hàng chục nghìn quả, trái cây đen tuyền.

Bên cạnh mỗi quả trái cây, đều có một quả trứng Dơi khổng lồ Bồ

Đào nhỏ.

Cảm ứng được trái cây hắc ám, dơi con phá trứng chui ra, hấp thu gặm ăn hết toàn bộ trái cây.

Vốn con dơi to như một chú chó con, không bao lâu thì đã trưởng thành tương đương kích cỡ của một căn phòng.

Nhìn thấy cảnh này, Từ Phàm cảm giác thú vị, quyết định ở đây quan sát một khoảng thời gian.

Nhìn một chút đại thụ thông thiên này có lai lịch gì, có phải là boss sau cùng trong kịch bản?

Lúc này sau khi trái cây của đại thụ thông thiên bị gặm ăn xong, xung quanh người phát tán ra lục hút khủng khiếp.

Khu vực hắc ám bao phủ ở trên thân đại thụ thông thiên, dần dần thu nhỏ lại.

Trực tiếp bị đại thụ thông thiên hoàn tất hấp thu toàn bộ.

“Hấp thụ nhiều nhỉ, chỉ có hấp thụ nhiều loại chí ám chi vật này, chúng ta mới có thể thôn phệ hết thế giới này, khiến cho cả thế giới trở thành chất dinh dưỡng của chúng ta.” Bóng người hắc ám nói nhỏ nói.

Sau đó hắn lại cẩn thận từng li từng tí nhìn xung quanh.

“Còn có tên Nhân tộc kia, đợi sau khi ta hấp thu xong thế giới này, tất nhiên để hắn trở thành thụ nô thông thiên, để hắn hái tiên khoáng cả đời.”

Từ Phàm nghe được câu nói đầu tiên, điều nói ở trong lòng của bóng người hắc ám phía sau, mặc dù không nghe thấy, nhưng hắn cũng có thể từ trong biểu cảm của bóng người hắc ám phân tích ra một hai ý.

“Hủy diệt thế giới, con đường còn dài.”

“Hai giới Nhân Yêu quyết phân thắng bại, đại thụ thông thiên này xâm chiếm toàn bộ Vực Cực Không, lấy Tu Tiên Giới và Yêu giới làm chất dinh dưỡng, lớn mạnh chính mình, từ đó xưng bá hai giới, kết quả nửa đường bị diệt mất, hoặc là lập tức

bị diệt mất lúc sắp thành công.”

Từ Phàm sắp xếp kịch bản của đại thụ thông thiên này rõ ràng rạch

rồi.

Nhưng mà tiền đề phải xây dựng sự tồn tại của cái cấp bậc này là không có hắn ở Tu Tiên Giới.

Còn có Kim Sí Đại Bàng và Thượng Tôn, vô luận ai ở đấy, đều không đến lượt đại thụ thông thiên này phát uy.

Từ Phàm phất tay một cái, một đoàn khí hắc ám ngưng tụ trong lòng bàn tay.

Sau đó trong sức nén cực hạn, đã biến thành hắc tinh tương đương hạt vừng.

“Hủy diệt, giết chóc, sự ngưng tụ của các loại dục vọng.” Từ Phàm đang nhìn hắc tinh trong tay nói.

“Loại đồ vật này hẳn là ngưng tụ ở Biển Vô Tận, tại sao lại chạy đến Vực Cực Không.” Từ Phàm có chút không rõ ràng cho lắm.

Nhưng mà hắn không bận tâm quá nhiều.

Một truyền tống trận xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm, sau đó Tinh được đưa tới.

“Từ bá bá ngươi gọi ta có chuyện gì.” Tinh hơi nghi ngờ hỏi thăm.

“Cái cây này ngươi biết không?” Từ Phàm chỉ vào đại thụ thông thiên.

“Hình như có chút ấn tượng, trước kia ta thấy qua thứ tương tự.”

“Chắc là ý chí thiên đạo này dùng để cân bằng một thứ gì đó.”

“Khống chế tốt, sau khi cân bằng một vài thứ gì đó của thế giới, ý chí thiên đạo sẽ có ích.” Tinh gõ cái đầu nhỏ, nghĩ ngẫm nói.

“Nếu như khống chế không tốt, sẽ xảy ra chuyện gì.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Nếu như khống chế không tốt, thì toàn bộ thế giới sẽ biến thành phế giới.” Tinh nói.

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm nhẹ gật đầu.

“Từ bá bá, gốc đại thụ này giống như ở vào trạng thái vừa ra đời, cần diệt nó hay không.” Tinh đang sắn tay áo kích động nói.

Từ Phàm đột nhiên cảm thấy có gì đó trong lòng, lắc đầu nói: “Không cần, thứ đồ chơi này không liên quan gì với chúng ta, để hắn an tĩnh làm một gốc cây cây công cụ là được rồi.”

“Vậy được rồi.” Tinh gật gật đầu nói.

“Từ bá bá, đưa ta về nhà đi, ta vẫn muốn câu cá cùng cha nuôi.”

Từ Phàm vung tay lên, một cái truyền tống trận đã vây quanh Tinh, sau đó biến mất tại Vực Cực Không.

Từ Phàm đã quan sát ở đây hơn ba tháng, kết luận có được chính là thứ đồ chơi này đang hấp thu năng lượng phụ ở hai giới Nhân Yêu, cường hóa tự thân.

Cảm giác không có gì thú vị, Từ Phàm bèn rời đi.

Trong tổng bộ trưởng lão vị trí thuyền Vạn Tinh.

Lúc này, phân thân số hai đang nhàm chán luyện chế một món linh kiện trên thuyền Vạn Tinh.

“Khi nào có thể sửa xong.” Từ Phàm xuất hiện ở nơi cách phân thân số hai không xa.

“Năm sáu nă, gần đây Hội trưởng lão tiêu diệt các chủng tộc lớn đứng đầu của Yêu tộc, từ trong nhà kho báu vật của bọn họ đã có được một đống vật thay thế, không cần dựa theo phương pháp kia của ngươi để sửa chữa nữa.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Vậy là tốt rồi, sau khi đợi thuyền Vạn Tinh sửa xong, chúng ta có thể sớm ra ngoài tìm kiếm đường.” Từ Phàm đang nhìn thuyền Vạn Tinh nói.

“Gần đây Bồ Đào nói với ta một chút về chuyện của tông môn, ta đã nghĩ đến một phương án khác.”

“Đó chính là trước tiên luyện chế một chiếc thuyền Vạn Tinh, trước tiên đưa các đệ tử đến tiên giới, cuối cùng lại mang theo toàn bộ Ẩn Linh đảo lén vượt biên. “Kế hoạch này có phải là càng hoàn mỹ hơn một chút hay không.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói, gần đây hắn đã thăm dò kết cấu của toàn bộ thuyền Vạn Tinh, chỉ cần có linh khoáng cấp Tiên khí tương ứng, thì hắn có lòng tin luyện chế một chiếc.

“Trong lòng ngươi có phương án không, hoặc là cho ta một cái danh sách linh khoáng cần thiết.” Từ Phàm nghĩ ngẫm nói.

Mọi chuyện hắn đều lấy ổn làm chính, cái phương án này rất là phù hợp tâm ý của hắn.

Một cái Ngọc Điệp bị phân thân số hai thuận tay quăng qua.

Sau khi Từ Phàm đón được Ngọc Điệp, hơi nhìn thoáng qua một cái.

“Làm sao còn có nhiều linh khoáng Tiên khí của Tu Tiên Giới như vậy mà không có của Yêu giới.” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Chuyện này không cần lo lắng, sau khi thuyền Vạn Tinh sửa xong, có thể từ trong Tu Tiên Giới lấy Nhân tộc làm chính để giao dịch.” Phân thân số hai nói với dáng vẻ, ta đã sớm chuẩn bị.

Từ Phàm nhìn số hai một chút, rồi lại nhìn Ngọc Điệp trong tay một chút, không khỏi nhẹ gật đầu.

Trước kia đối với hắn mà nói, nhiều linh khoáng cấp Tiên khí như vậy thật sự là vấn đề.

Nhưng mà hiện tại hắn đã có một cái cây công cụ tốt, mọi chuyện đều không cần lo lắng.

Từ Phàm đã quyết định, vì để cho cây công cụ nhận rõ vị trí của mình, hắn quyết định lần sau khi gặp mặt, trước tiên đào nửa cái cây rồi bàn tiếp.

Phân thân của Minh Không xuất hiện ở bên trong tiểu thế giới thuyền Vạn Tinh.

“Nghe nói gần đây Hội trưởng lão các ngươi đang truy sát tộc Phệ Kim Hổ, tiến triển thế nào rồi.” Từ Phàm cười hỏi.

“Tiến triển không được thuận lợi lắm, tiêu diệt một bộ phận tộc Phệ Kim Hổ, còn lại Phệ Kim Hổ hạch nhân nhất không biết giấu ở chỗ nào, vẫn phải tốn thời gian đi tìm.” Minh Không nói.

“Thiên Cơ trưởng lão cũng không đoán ra được sao.”

“Khoảng thời gian gần đây Thiên Cơ trưởng lão máu nôn ra đã đủ nhiều rồi, cần phải tĩnh dưỡng một chút.” Biểu cảm của Minh Không có chút phiền não.

Chương 767: Nam Sơn giới

Để Thiên Cơ trưởng lão nghỉ ngơi một chút đi ~” Từ Phàm cũng không biết nói cái gì.

“Đúng rồi, đại tông sư, bên trong Vạn Bảo Giới lại tích lũy một lô trọng bảo ẩn chứ thời gian đại đạo, trên đường vẫn còn có một lô, qua một thời gian ngắn ta bảo người ta đưa đến Ẩn Linh môn.” Minh Không nói.

Từ Phàm tranh thủ thời gian khua khua tay, biểu thị vô công bất hưởng lợi.

“Đại tông sư ngươi nhận nó đi, đại tông sư số hai có thể rút ngắn thời gian sửa chữa thuyền Vạn Tinh đến năm năm, so với chuyện này, tặng cho những trọng bảo này không đáng giá nhắc tới.”

Nghe được lời của Minh Không, Từ Phàm nhẹ gật đầu, không cần đôi co nữa. Loại đồ vật này với hắn mà nói bao nhiêu cũng không đủ.

Minh Không đang nói chuyện phiếm cùng Từ Phàm đột nhiên ngừng lại…

“Đại tông sư thật ngại quá, bản thể bên kia gặp phải cường địch, phân thân này của ta cần tự giải quyết.” Minh Không nói.

“Cần ta hỗ trợ không?” Từ Phàm quan tâm hỏi.

“Không cần làm phiền đại tông sư ra tay.” Minh Không đang nói thân thể biến hóa thành một đám sương mù rồi biến mất.

“Chăm chỉ làm đi, đến lúc đó chúng ta đi tới nơi ở bên ngoài Tu Tiên Giới nhìn một chút.”

Từ Phàm nói xong với phân thân số hai bèn truyền tống về Ẩn Linh đảo.

Vừa về tới Ẩn Linh đảo, thì nhìn thấy Tinh đang chém giết với một con cự thú trên Thập Vạn Lý Cự Hồ.

Cự thú như con tinh tinh lớn, to cao mười trượng.

Mặc dù nhìn như hùng tráng uy vũ, nhưng bị Tinh đánh cho liên tục bại lui, tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai.

Từ Phàm xuất hiện ở bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Cự thú này là bị ngươi câu được?” Từ Phàm hỏi.

“Lúc đầu muốn để Tinh đánh lại, nhưng mà Tinh nói cần một cái tọa kỵ, vừa vặn thì cự thú này thích hợp.”

“Cự thú của cảnh giới Vô Địch, dùng để làm tọa kỵ, có thể có thể.” Từ Phàm nhìn cự thú vừa cười vừa nói.

“Bịch!!”

Cự thú như con tinh tinh lớn đó lại bị nắm đấm nhỏ của Tinh đánh bay ra xa mấy chục nghìn mét.

Khi Tinh đang muốn nhảy lên thật cao, cho cự thú một đòn cuối cùng.

Chỉ thấy nơi sâu của Thập Vạn Lý Cự Hồ chợt hiện một lực hút, hút cự thú vào.

“Đây là tình huống gì vậy.” Vương Vũ Luân hơi nghi ngờ một chút hỏi.

“Đây là bị ý chí thiên đạo của người ta cho gọi về rồi.” Từ Phàm đang chỉ vào vị trí của lưỡi câu chìm vào trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Hai giới vẫn được kết lối, cho nên nói được cứu trở về rất bình thường.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, xem ra tọa kỵ của Tinh mất rồi.” Vương Vũ Luân nở nụ cười.

Tinh thì lộ ra vẻ mặt mặt không vui, đến bên cạnh hai người.

Từ Phàm cười rồi lấy ra một đống đồ ăn vặt để an ủi Tinh.

“Nếu ngươi cần tọa kỵ, có thể đi Yêu giới xem xem, ta thấy những con hổ ánh vàng rực rỡ kia thật phù hợp.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Những con hổ kia đều quá yếu, thích hợp làm tọa kỵ cũng bị Từ bá bá ăn rồi.” Tinh lắc đầu nói.

“Được rồi.”

Lúc này ở bên trong thế giới Trung Thiên một nơi khác, cái con đại tinh tinh cự thú vừa rồi đó, vẻ mặt chưa tỉnh hồn đã ngồi lên vương vị của mình.

Trên cái trán không ngừng toát mồ hôi lạnh.

“Vì sao lại có chủng tộc đáng sợ như vậy.” Đại Tinh tinh nói.

Trên Thập Vạn Lý Cự Hồ, Từ Phàm đang nhìn Vương Vũ Luân, sắc mặt có chút nghiêm trọng.

“Sức mạnh nhân quả quấn quanh trên người ngươi có chút nhiều nha.” Từ Phàm cảm thán nói.

“Đều là bởi vì câu cá tạo thành sao?” Vương Vũ Luân hỏi.

Từ Phàm nhẹ gật đầu.

“Vậy sau này không bằng ít câu cá?”

“Không câu cá ngươi tu luyện thế nào, nên câu cá thì câu cá, nhân quả dây dưa nhiều rồi cũng không phải điều xấu xa.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Vương Vũ Luân đột nhiên nghĩ đến cái gì giống như, lấy ra một cái la bàn bằng đá đưa cho Từ Phàm.

“Đây là thứ khoảng thời gian trước ta câu được, cảm giác chắc chắn hữu dụng với ngươi.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm nhận lấy la bàn, nhìn ngắm tiên văn cùng đường cong trận pháp điêu khắc phía trên, nhẹ nhàng thả một chút linh khí vào bên trong, kết quả không có một lần phản ứng.

“Đây chắc là cái truyền tống trận, cấp bậc rất cao.” Từ Phàm quan sát nói.

“Thứ này ta trước hết cầm về nghiên cứu, nếu như hữu dụng, ta trả lại cho ngươi.”

Hẳn là huê hồng nhận được của hảo huynh đệ, đây là ý niệm đầu tiên của Từ Phàm.

“Từ đại ca và ta còn khách khí làm gì, lấy đi là được.” Vương Vũ Luân phất phất tay nói.

bên trong Nguyên giới, Từ Phàm đang nhìn la bàn đang điên cuồng hấp thu Tiên Linh chi khí, mặt có chút tối sầm.

“Hóa ra là một cái Truyền tống trận vượt giới, kia cao cấp hơn nhiều so với con Kim Sí Đại Bàng đó, rất có ý nghĩa tham khảo.” Từ Phàm đang nhìn truyền tống trận đã hóa thành hình thái hoàn toàn nói.

Phảng phất như đã đạt tới một điểm ranh giới.

Toàn bộ truyền tống trận sáng lên linh quang.

Một tấm bản đồ hư không xuất hiện tại trên mặt của truyền tống trận mặt có điểm sáng chi chít khắp nơi.

“Một điểm sáng này chắc là đại diện cho một địa điểm truyền tống sao.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Có muốn thử một chút hay không, xem xem có thể truyền tống đi đâu.” Từ Phàm có chút kích động.

Một phân thân xuất hiện ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đi xem một chút đối diện là nơi nào, an toàn hay không.” Từ Phàm dặn dò nói.

Phân thân nhẹ gật đầu, bước vào bên trong truyền tống trận.

Từ Phàm tiện tay thắp sáng lên một cái, điểm sáng ảm đạm trong tinh đồ trên bầu trời truyền tống trận.

Truyền tống trận khởi động, phân thân biến mất ở trong truyền tống trận.

Sau khi truyền tống, Từ Phàm hơi cảm ứng một chút.

“Quả nhiên là Truyền tống trận vượt giới.” Ngữ khí của Từ Phàm có chút kinh hỉ.

“Nếu như đối diện an toàn, có thể đi bên kia xem một chút.”

Ba ngày sau, truyền tống trận sáng lên, phân thân đó mang theo sự chờ đợi của Từ Phàm trở về.

Phân thân biến mất, một đoạn ký ức truyền vào bên trong đầu của Từ Phàm.

“Nam Sơn giới, Bắc Hải giới, Linh Nguyên giới, cách cục này có thể đã lớn hơn nhiều so với hai giới Nhân Yêu.” Từ Phàm nói.

Trong trí nhớ mà phân thân mang về, đối diện là Nam Sơn giới lấy Nhân tộc làm chủ đạo.

Đồng thời nơi cách Nam Sơn giới không xa còn có hai cái thế giới Trung Thiên, tam giới hiện lên hình tam giác.

Bắc Hải giới lấy Hải tộc làm chủ, Linh Nguyên giới lấy Tinh La tộc làm chủ.

Ba cái thế giới Trung Thiên này đã đánh mấy trăm nghìn năm rồi, hiện tại Nhân tộc bên đó là mạnh nhất.

“Thú vị, quả nhiên là thú vị.” Từ Phàm nói rồi gọiTừ Nguyệt Tiên đến.

“Sư phụ, ngươi muốn dẫn ta ra ngoài sao!” Từ Nguyệt Tiên vừa tới đã thấy được Truyền tống trận vượt giới kia.

“Đây là Truyền tống trận vượt giới, thông tới các thế giới Trung Thiên khác, trông thấy ngươi gần đây nhàm chán trong tông môn, muốn dẫn ngươi đi giải sầu một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sư phụ thật tốt ~”

Từ Phàm làm xong mọi công tác chuẩn bị, thuận tiện cũng đã ngưng tụ một phân thân cho Từ Nguyệt Tiên, để nàng để bản thể lại ở trong Tu Tiên Giới, phòng tránh xảy ra tình huống gì ngoài ý muốn.

Sau khi làm xong mọi thứ, hai người bước vào bên trong giới truyền tống.

Nam Sơn giới, đại lục Trung Châu.

Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên vừa ra tới, thì được tu sĩ trấn thủ Truyền tống trận bên cạnh mời xuống.

Hai vị đạo hữu thế mà từ Phi Vũ giới đến?” Tu sĩ kia hỏi.

Từ Phàm nhẹ gật đầu, khi phân thân tới cũng được hỏi thăm như thế một lần.

“Hai vị đạo hữu, hoan nghênh đén với Nam Sơn giới, hãy nhận lấy thứ này.” Tu sĩ nói đưa đến hai cái pháp bảo truyền tin.

“Mạo muội hỏi hai vị đạo hữu một vấn đề.”

“Yêu tộc ở Phi Vũ giới có phải là bị Nhân tộc diệt rồi.” Tu sĩ kia mong chờ hỏi thăm.

“Hiện tại Phi Vũ giới đã lấy Nhân tộc làm chủ.” Từ Phàm nói.

“Để chúc mừng Nhân tộc chỗ đạo hữu thành công lật đổ Yêu tộc, hai vị hãy du ngoạn nhiều một khoảng thời gian ở Nam Sơn giới, đến lúc đó sẽ có người liên hệ với hai vị đạo hữu, trao đổi một vài công việc liên quan tới việc liên minh giao dịch hai giới.” Tu sĩ kia khách khí nói.

Chương 768: Huyền Quân

Đại lục Trung Châu, chủ thành Thanh Huyền tông.

Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên dạo bức trên đường phố phồn hoa nhất chủ thành.

“Sư phụ, ta cảm giác nơi này phồn hoa hơn nhiều so với chỗ chúng ta.” Từ Nguyệt Tiên xuyên qua một cửa chính thương hội, nhìn thấy Đạo khí bày ở bên trên vị trí cửa chính.

Hơn nữa tu vi của tu sĩ gặp được ở trong chủ thành đều không kém.

“Vừa chiến đấu vừa phát triển mấy trăn nghìn năm, bây giờ chiếm thế thượng phong, đã hút máu hai cái thế giới Trung Thiên nhiều năm như vậy, đương nhiên phải tốt hơn đôi chút so với chỗ của chúng ta.” Từ Phàm gật đầu nói, có đôi thứ phải thừa nhận.

Từ Phàm hơi cảm giác một chút, chỉ là toàn bộ chủ thành đã có sáu vị Đại Thừa tôn giả…

Chỉ là trình độ dày đặc của Đại Thừa tôn giả, thì mạnh hơn nhiều so với Tu Tiên Giới.

“Đi, chúng ta đi tới thương hội bên này nhìn một chút có đồ vật khá thú vị gì hay không.”

Từ Phàm dẫn theo Từ Nguyệt Tiên đi về hướng thương hội có cửa chính được trang trí xa hoa nhất.

Hắn từ chỗ thương hội đã cảm nhận được đồ vật có một chút thú vị.

“Hoan nghênh hai vị khách quý, không biết hai vị khách quý cần gì.” tiểu nhị trực ban ở cổng cười hỏi.

“Tới xem một chút, đều lấy ra hết pháp bảo và đan dược tốt nhất ở chỗ thương hội các ngươi cho ta.” Từ Nguyệt Tiên mở miệng hào phóng nói, dù sao có người trả tiền.

“Hai vị kia mời theo ta đi tới phòng riêng.” tiểu nhị vừa nghe là biết khách có tiền.

Bên trong phòng riêng, một tiểu trà nữ chỉ có Kim Đan kỳ đang pha trà cho hai người Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên.

Động tác thành thạo đó làm nổi bật lên vóc người xinh đẹp, còn có hương trà trên người phát ra, khiến cho Từ Phàm hài lòng nhẹ gật đầu.

Hoa văn pha trà càng nhiều, mặc dù không thể đại diện cho bản thân trà như thế nào.

Nhưng khẳng định sẽ khiến cho người ta cảm giác trà này ngâm rất tuyệt.

Sau khi trải qua biểu diễn như nghệ thuật của tiểu trà nữ, hai người Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên rốt cục đã uống được ngụm trà đầu tiên.

“Một bộ này, cảm giác không mua ít đồ thì thật sai lầm.” Từ Nguyệt Tiên cất tiếng châm biếm nói.

“Ta từ bên trong thương hội này cảm nhận được khí tức của Tiên khí, cho nên mới mang ngươi đến.”

“Trông thấy thứ thích thì mua lại, những năm nay vi sư không phải đã cho ngươi rất nhiều đồ tốt sao? Có thể lấy ra đổi tiền của Nam Sơn giới.”

Từ Phàm đáp lại nói.

Nhưng vào lúc này, tiểu nhị vừa rồi chiêu đãi hai người, đang bưng dâng lên một cái khay đẩy cửa vào.

“Hai vị đạo hữu, đây là mấy món pháp bảo đỉnh tiêm nhất của thương hội chúng ta, cho phép ta giới thiệu với các ngươi.”

tiểu nhị nói, từ trong khay lấy ra một thanh linh kiếm.

“Tiên khí thành danh của Luyện Khí Đại Tông Sư Thanh Huyền tông, Tiên kiếm Thanh Huyền.”

“Là thứ mà thương hội ta đã tốn rất nhiều công sức mới tranh mua được.”

“Chủ tiên kiếm này thuộc tính là phong, dùng…” tiểu nhị chính là một tràng cạp cạp giới thiệu, giọng nói đó tựa như là đang luyện tập thoại thuật.

Khiến cho Từ Phàm nghe không có chút nào dục vọng mua.

“Tiên kiếm này giá bán bao nhiêu”? Từ Phàm hỏi, đang nghĩ đến mua về tặng cho Vương Hướng Trì, thanh tiên kiếm này rất thích hợp với hắn.

“Chín trăm tiên ngọc.” tiểu nhị vừa cười vừa nói.

“Linh thạch không thể mua sao.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

tiểu nhị rất áy náy lắc đầu.

“Thanh tiên kiếm này ta đã mua, tiếp theo giới thiệu sau đó.”

“Trọng thiên chùy, cùng là một trong hai món pháp bảo trấn điếm của thương hội chúng ta, áp dụng Bổ Thiên thạch, Trọng Lôi Thần Thiết…”

“Mua.”

Khóe miệng của tiểu nhị vểnh lên.

“Trấn Long Đỉnh, chính là…”

“Mua.”

tiểu nhị này trong nháy mắt kích động, hắn biết hôm nay mình gặp thần hào.

Từ Nguyệt Tiên lặng lẽ kéo Từ Phàm một chút.

“Sư phụ, ngươi là Luyện Khí Đại Tông Sư, làm sao còn mua Tiên khí của người ta.”

“Không sao, chính là cảm giác Tiên khí nơi này rất tiện nghi, mua nhiều chút trở về bổ sung nhà kho bảo vật.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn không nghĩ tới từ nơi này mua Tiên khí lại là lấy tiên ngọc thanh toán.

Nhờ vào thói quen tốt kiếm hời của hắn, hiện tại trong nhà kho báu vật có hai mươi vạn tiên ngọc.

Từ Phàm một năm đã mua tám món Tiên khí, để tiểu nhị giới thiệu Tiên khí kích động đến mức có chút nói không thành lời.

“Đạo…… Đạo hữu, Tiên khí hàng trăm năm của thương hội chúng ta tồn kho, tất cả đều đã được đạo hữu mua hết.”

“Vậy gửi cho ta một bản danh sách linh khoáng Tiên khí bên trong thương hội các ngươi, xem xem chỗ ta có cần thứ gì hay không.” Từ Phàm có chút sung sướng nói.

Lúc này, chân thân của Từ Phàm đã từ truyền tống trận truyền tống tới, hợp làm một với phân thân này đang ngồi bên trong thương hội.

“Được, hai vị đạo hữu xin chờ một chút, chưởng quỹ chúng ta lập tức tới ngay.” tiểu nhị nói rồi lui xuống phía dưới.

“Mời hai vị dùng trà.” Tiểu trà nữ đó lại bắt đầu biểu diễn.

Nhưng mà còn chưa bắt đầu, thì bị một cô gái Hợp Thể kỳ tu vi cao hơn, tướng mạo càng thêm tú mỹ thay thế.

“Đây là phục vụ thăng cấp rồi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên từ thương hội đi tới, đã qua ba canh giờ.

Lúc này sắc trời đã tối, ba mặt trăng sáng từ trên bầu trời dâng lên.

Tinh hà hằng ở trên bầu trời, phát ra những điểm tinh quang.

Từ Phàm nhìn lên tinh hà trên bầu trời, hơi tính toán một chút.

Khoảng cách ở giữa hai giới nếu như không có truyền tống trận, đoán chừng cả đời cũng không đến được Nam Sơn giới.

“Trước tiên tìm khách sạn, ngày mai hỏi thăm một chút Nam Sơn giới đều có cường giả gì.” Từ Phàm nói.

“Hai vị khách quý còn cần nghe ngóng thứ gì, muốn biết cái gì ta trực tiếp nói cho hai vị.”

Một chàng trai anh tuấn người mặc đạo bào màu trắng xuất hiện ở nơi cách hai người không xa.

Ôn nhuận mà nhã, có phong thái của quân tử.

“Đạo hữu là?” Từ Phàm đang nhìn chàng trai đột nhiên xuất hiện, híp mắt lại.

Hắn đã cảm nhận được khí tức của Nhật Nguyệt Tinh Thần từ trên thân chàng trai, hơn nữa từ khí thế của nó phán đoán, chiến lực của nó chí ít có thể xếp số thứ tự 30 trước Hội trưởng lão.

“Thanh Huyền tông chưởng giáo, Huyền Quân, xin hỏi tôn hiệu đạo hữu.” Huyền Quân khách khí hỏi.

Khí thế chỉ cảm nhận được từ trên người Từ Phàm, thì hắn không dám thất lễ.

“Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, Vạn Đạo.”

Từ Phàm tùy tiện suy nghĩ một cái đạo hiệu.

“Nhị đệ tử của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, Nguyệt Tiên.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vạn Đạo đạo hữu, xin theo ta về Thanh Huyền tông một lần.” Huyền Quân khách khí nói.

Từ Phàm nhẹ gật đầu.

Trong một tòa cung điện khí thế bàng bạc, Từ Phàm gặp được năm vị Thái thượng Đại trưởng lão cùng Huyền Quân chưởng giáo của Thanh Huyền tông.

Một tông môn sáu Vô Địch tôn giả, trong đó Thái thượng Đại trưởng lão có thể sánh ngang Hội trưởng lão Minh Không.

“Hoan nghênh Vạn Đạo đạo hữu đến Thanh Huyền tông ta.” Thái thượng Đại trưởng lão dẫn đầu khách khí nói.

“Ta và đồ nhi tới đây cũng là khéo lúc gặp gỡ, không nghĩ tới Nam Sơn giới này vậy mà phồn thịnh như thế.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Nam Sơn giới đã phát triển mấy trăm nghìn năm, đã cường thịnh hàng chục nghìn năm, mới có cảnh tượng như này, đều bắt nguồn từ sự cố gắng của các tiền bối.” Thái thượng Đại trưởng lão khách khí nói.

Từ Phàm nhẹ gật đầu, có một số việc sớm muộn cũng phải có người làm.

Thái thượng Đại trưởng lão Thanh Huyền tông đó đang nhìn Từ Phàm, mặt mũi tràn đầy sự nhiệt tình.

Bởi vì hắn đã cảm nhận được khí tức không kém gì ba vị chí cường tôn giả ở Nam Sơn giới bọn họ từ trên người Từ Phàm.

Đây là thứ Từ Phàm cố ý thả ra cho bọn họ nhìn, mục đích chính là giảm bớt phiền phức, tránh khỏi có một vài người không mở mắt biểu diễn kịch bản cũ rích.

“Hai vị đạo hữu nếu như cảm thấy hứng thú đối với cường giả và lịch sử của Nam Sơn giới, ta để Huyền Quân kỹ càng giới thiệu cho các ngươi một chút.” Thái thượng Đại trưởng lão vừa cười vừa nói.

“Vậy thì phiền toái rồi.”

Chương 769: Lựa chọn

Từ Phàm lại tán gẫu một lúc với mấy cao tầng của Thanh Huyền Tông.

Sau đó mục đích của bọn họ mới từ từ lộ ra.

Là giao dịch và liên minh.

Trải qua tìm hiểu về Nam Sơn giới, Từ Phàm càng thêm thán phục.

Nếu như nói Tu Tiên giới mà Từ Phàm ở thuộc giai đoạn phát triển trong giới.

Thì Nam Sơn giới đã đột phá thế giới Trung Thiên của mình, tiến hành thương mại đẳng cấp thế giới.

“Tiền bối Luyện Khí Đại Tông Sư Huyền Cơ quả nhiên lợi hại.” Từ Phàm nghe lịch sử của Nam Sơn giới thán phục nói…

Có thể nói sự phát triển của Nhân tộc Nam Sơn giới được chia thành hai giai đoạn.

Trước Luyện Khí Đại Tông Sư Huyền Cơ là giai đoạn Nhân tộc bị áp bách.

Cho đến Luyện Khí Đại Tông Sư Huyền Cơ vì một lần cơ duyên ngẫu nhiên mà có được phương pháp luyện chế vũ chu có thể vượt qua thế giới Đại Thiên.

Sau đó ngưng tụ toàn sức mạnh Nhân tộc luyện ra mười chiếc, rồi trong lúc tuyệt vọng đã tìm được một thế giới Đại Thiên.

Từ đó Nhân tộc ở Nam Sơn giới đã trở thành tồn tại mạnh mẽ nhất.

“Hiện tại Luyện Khí Đại Tông Sư Huyền Cơ thỉnh thoảng còn phái phân thân chỉ điểm hậu bối Luyện Khí Tông Sư.” Huyền Quân cười nói.

“Quả nhiên là một người vĩ đại.” Từ Phàm nói.

“Dùng tu vi cảnh giới của Vạn Đạo đạo hữu, chắc chắn cũng là người đứng trên đỉnh cao ở thế giới Trung Thiên của các ngươi đúng không.” Huyền Quân cười nói.

Từ Phàm gật đầu, cũng đại khái như vậy.

“Xem như là trùng hợp, cục diện Nhân tộc phía bên bọn ta vừa mới ổn định, ta đã chiếm được la bàn truyền tống xuyên biên giới.” Từ Phàm cười nói.

“Nói đến đây, ta muốn hỏi đạo hữu, sao các ngươi có được la bàn vậy.”

“Mặc dù vị trí của các ngươi hiển thị là Phi Vũ giới, nhưng thông tin mà la bàn truyền tống hiển thị lại là La Hồng giới.”

“Giữa hai giới này chênh lệch rất nhiều, vốn không thể có liên hệ.” Huyền Quân hơi nghi ngờ nói.

“La bàn này được huynh đệ tốt của ta câu được, tình hình cụ thể gì đó thì ta cũng không rõ lắm.” Từ Phàm nói.

Vẻ ngoài của thứ này kỳ diệu, dùng lẽ thường nhất định giải thích không thông.

“Thôi vậy.”

Huyền Quân nói xong lấy ra một món Đạo khí không gian.

“Bên trong thứ này có ghi chép tất cả mẫu linh khoáng và linh dược linh đan có thể giao dịch.”

Từ Phàm thu hồi Đạo khí không gian đó, gật đầu nói: “Sau khi trở về ta cũng sẽ chuẩn bị mẫu vật giống vậy cho các ngươi, thuận tiện để sau này chúng ta giao dịch.”

Ba ngày sau, Từ Phàm xuyên biên giới thông qua Truyền Tống Trận của Thanh Huyền tông để trở lại Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, quy nạp những mẫu này vào bộ sưu tập, tìm ra thứ hữu ích cho chúng ta.” Từ Phàm giao Đạo khí không gian cho Bồ Đào.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

“Tiện thể gọi Bàng Phúc đến đây cho ta, chuyện chuyên môn giao cho người chuyên nghiệp xử lý đi.” Từ Phàm lại nói.

“Tuân mệnh.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngồi trên ghế dài nhìn về phía tinh hà trên bầu trời.

“Nam Sơn giới, tam đại chí cường tôn giả, mỗi một người đều có thể đánh thắng Thượng Tôn và Kim Sí Đại Bàng, quả nhiên là khủng bố.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Trên bầu trời hiện lên hai độn quang, Từ Cương và Lý Tinh Từ xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Nghe nói sư phụ vừa trở về, nên lập tức đến bái kiến sư phụ.” Từ Cương và Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Sao vậy, chưa du ngoạn xong Tu Tiên giới đã muốn đến thế giới khác xem sao.” Từ Phàm cười nói.

“Chủ yếu là đồ nhi muốn đi qua đó mở rộng kiến thức.”

“Xem xem thế giới khác có gì khác với Tu Tiên giới chúng ta.” Từ Cương cười hì hì nói.

“Qua một thời gian nữa hẵng đi, đến lúc đó đi với Bàng Phúc, dù sao Truyền Tống Trận xuyên biên giới mở một lần cũng tiêu hao không ít Tiên ngọc.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Hắn tính toán, nếu như đổi Tiên Linh chi khí thành Tiên ngọc.

Mở Truyền Tống Trận xuyên biên giới một lần cần tiêu hao hai trăm Tiên ngọc, lúc đó nửa món Tiên khí này sẽ không còn nữa.

“Đa tạ sư phụ đã thành toàn.” Từ Cương và Lý Tinh Từ cười nói.

“Nam Sơn giới đó như ngọa hổ tàng long, lúc các ngươi đi cẩn thận một chút, cách nhau hai giới, nếu xảy ra nguy hiểm gì vi sư cũng không cách nào cứu các ngươi ngay đâu.” Từ Phàm dặn dò.

“Ví dụ như hiện tại.”

Vẻ mặt Từ Phàm khẽ động, cửa truyền tống hư không xuất hiện.

Yêu Giới, một khu vực núi lửa dung nham.

Vương Hướng Trì đang đối chiến với một Yêu tôn.

Chỉ thấy toàn thân Yêu tôn khoác chiến giáp dung nham, tay cầm trường kiếm dung nham, phía sau còn có một mảng lớn nham thạch nóng chảy làm sức mạnh dự bị cho Yêu tôn.

Trên ngực Vương Hướng Trì có vết thương sâu có thể nhìn thấy xương, nhưng máu thịt xung quanh vết thương đã bị trường kiếm nham thạch nóng chảy nung chín, không để lại giọt máu tươi nào cả.

Vương Hướng Trì vây quanh Yêu tôn chém ra từng luồng kiếm quang, thỉnh thoảng còn thi triển thần thông bổn mạng ngăn chặn Yêu tôn công kích.

“Ngươi chỉ là một con sâu Hợp Thể kỳ nho nhỏ, dám quấy rầy bổn Yêu tôn nghỉ ngơi, còn cướp Hỏa linh châu của bổn Yêu tôn.”

“Hôm nay bổn Yêu tôn sẽ khiến ngươi chết trong biển dung nham của ta!” Yêu tôn mặc chiến giáp dung nham giận dữ gầm lên.

Lúc này, Từ Phàm dẫn theo Từ Cương, Lý Tinh Từ đi xem cuộc chiến.

“Giống như tình hình này, chủ động khiêu khích đối thủ bản thân không ứng phó được, có ý đồ phá vỡ cực hạn của bản thân.”

“Cách làm này nếu là người ngoài thì ta có thể nói là dũng khí đáng khen.”

“Nhưng thân là đồ đệ của vi sư, quả thực là thẹn nhiều năm vất vả dạy dỗ của ta.” Từ Phàm dùng giọng điệu tức giận nói.

“Yêu tôn này mạnh hơn Trảm Linh lúc trước một chút, chỉ cần Yêu tôn này nguyện ý thì có thể lấy mạng nhỏ của Hướng Trì bất cứ lúc nào.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên linh quang nói.

“Không phải trên người sư đệ có rất nhiều pháp bảo hộ mệnh sao?” Từ Cương hỏi.

“Vô dụng, trừ khi hắn dùng con rối kiếm khách mà cha hắn cho, nếu không hoàn toàn không có cơ hội thoát thân.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, tình thế trên chiến trường thay đổi.

Một cánh tay của Vương Hướng Trì bị một kiếm của Yêu tôn Dung Nham chém xuống.

Cánh tay rơi xuống biển dung nham, trong chốc lát mùi thịt tươi bay đến.

Yêu tôn Dung Nham cười điên cuồng, đưa tay nắm lấy cánh tay vẫn chưa chín hoàn toàn, đặt bên miệng cắn mấy cái nhai rồi nuốt xuống.

“Nhân tộc, ngươi là thiên tài của Thánh địa tông môn nào vậy, có thể liều mạng với ta đến mức độ này đã là không tồi.”

“Ta không tham gia hai tộc Nhân Yêu đấu tranh, nhưng ngươi chủ động gây chuyện thì đừng trách ta.”

Yêu tôn Dung Nham cầm kiếm, lần nữa chém về phía Vương Hướng Trì.

“Sư phụ, hiện tại cần ra tay không.” Từ Cương hơi lo lắng nói, hắn sợ sư đệ của mình không cẩn thận sẽ bị giết chết.

Lúc này ánh mắt Vương Hướng Trì nhìn chằm Yêu tôn Dung Nham, tay cầm linh kiếm, tâm thần đặt vào con rối kiếm khách trong nhẫn không gian.

“Dùng hay không dùng.”

Vương Hướng Trì cảm giác bản thân đã đạt đến cực hạn, bình cảnh làm phiền hắn cũng trở nên hơi buông lỏng.

Hắn cảm giác chỉ cần bản thân chịu được, chém giết Yêu tôn Dung Nham thì hắn có thể đột phá được bình cảnh này.

“Bây giờ là lúc quan trọng, đợi sư đệ ngươi đưa ra quyết định sau đó ra tay cũng không muộn.” Từ Phàm nói.

Hắn nhìn ra phương hướng là điểm then chốt, chỉ cần vượt qua cảnh giới Kiếm Đạo thì sẽ triển khai được thiên chương.

Vương Hướng Trì trong chiến trường dường như đã hạ quyết tâm, trong tay hắn xuất hiện một chiếc nhẫn không gian và Đạo khí hành cung, trực tiếp ném vào biển dung nham.

Chương 770: Tầm quan trọng của bài hát

Vương Hướng Trì cầm linh kiếm trong tay đứng trong hư không, trong ánh mắt có ý quyết tử.

Một pháp bảo màu bạc như quả bóng bàn xuất hiện trên bầu trời bên trên Vương Hướng Trì.

Một tiếng gào thét vang lên, trong nháy mắt làm nổi lên không khí chiến đấu bạo chủng dưới tuyệt cảnh.

Khiến Yêu tôn Dung Nham không biết phải làm sao, hắn nhìn xung quanh muốn tìm ra nguồn gốc của âm thanh.

Kèm theo tiếng vèo vèo phá ý, khí thế trên người Vương Hướng Trì cũng liên tiếp tăng lên.

Kiếm ý vô hình ngưng tụ xung quanh Vương Hướng Trì, một con sông dài kiếm đạo ngưng tụ ở phía sau Vương Hướng Trì.

Trên con sông dài kiếm đạo, vô số kiếm ý mạnh mẽ chảy xuôi trong con sông dài.

Cùng với bài hát ngày càng mãnh liệt, trong con sông dài kiếm đạo có một luồng kiếm ý lao ra dung hợp với Vương Hướng Trì…

“Sư phụ, hôm nay đồ nhi mới ngộ được kiếm đạo mà sư phụ nói.”

Vương Hướng Trì nhìn chằm vào Yêu tôn Dung Nham, con sông dài kiếm đạo phía sau dâng lên làn sóng lớn.

Lại một luồng kiếm đạo ẩn chứa lôi ý dung hợp với Vương Hướng Trì.

Lúc này Từ Cương, Lý Tinh Từ đang xem cuộc chiến ở xa xa có chút nhiệt huyết sôi trào.

Cảnh tượng ngộ đạo trong nghịch cảnh này trực tiếp đánh tới điểm thủy triều của bọn họ, hơn nữa thêm bài hát này, cho dù đối diện là

Yêu tôn Vô Địch, dưới bài hát này cũng sẽ bị bọn họ giẫm dưới chân.

Từ Cương có chút không kiềm chế được.

“Sư phụ, dẫn tiểu sư đệ về đi, ta sẽ đánh với Yêu tôn này một trận.” Trong mắt Từ Cương phát ra chiến ý.

“Ngươi mơ à, Hướng Trì vất vả mới ngộ đạo trong tuyệt cảnh, có bao nhiêu thù, ngươi lại bảo ta cản lại.” Từ Phàm liếc mắt nhìn đại đồ đệ của mình.

“Đợi chút nữa, Hướng Trì còn có tiềm lực chưa bộc phát, chúng ta đứng đây xem cuộc chiến là được.” Từ Phàm nói.

Phong Lôi chi ý trên người Vương Hướng Trì dâng lên, sau đó hóa thành kiếm đạo, theo cảm ngộ chém ra một kiếm trong tuyệt cảnh.

Bài hát vẫn đang tiếp tục, khí thế trên người Vương Hướng Trì ngưng tụ thành kiếm ý phá thẳng lên trời.

Kiếm ý Phong Lôi càng thêm nồng đậm trên người Vương Hướng Trì.

Mà chém ra một kiếm chỉ trúng chiến giáp dung nhan của Yêu tôn, để lại một vết kiếm không hề hấn gì.

“Vậy mà ngộ đạo trong tuyệt cảnh, thú vị.”

“Nếu để tông môn các ngươi biết ngươi chết như vậy, nhất định sẽ rất đau lòng đó!” Yêu tôn Dung Nham cười điên cuồng nói.

Trên bầu trời xuất hiện một bàn tay dung nham khổng lồ vỗ về phía Vương Hướng Trì.

Chỉ thấy bóng dáng Vương Hướng Trì như luồng điện quang, dùng tốc độ nhanh như thiểm điện xuyên qua xung quanh Yêu tôn Dung Nham.

Thỉnh thoảng còn chém ra một kiếm.

Nhưng toàn bộ đều bị chiến giáp trên người Yêu tôn Dung Nham ngăn chặn.

“Sư phụ, hay là ra tay đi!” Lý Tinh Từ nhìn vết kiếm trên người Yêu tôn Dung Nham nói.

Thương thế này trong mắt hắn vẫn là nặng hơn so với cạo gió.

“Không vội, Hướng Trì đang tiêu hóa cảm ngộ Phong Lôi kiếm đạo, còn cần thời gian, đợi một lúc là được.”

“Tối thiểu phải đợi đến khi bài hát này đạt tới đỉnh cao hẵng nói.” Từ Phàm nói xong chỉ chỉ pháp bảo bóng bàn màu bạc phiêu dật trên không trung.

Bài hát đối với gia tăng tâm kiếm không phải là trò đùa.

Quả nhiên, bài hát càng sâu thì tốc độ Vương Hướng Trì hóa lôi quang ngày càng nhanh.

Mỗi một kiếm chém ra cũng ngày càng nặng, vết kiếm lưu lại trên chiến giáp dung nham cũng ngày càng sâu.

Khi tiếng ầm ĩ vang lên, toàn bộ bài hát đã đạt đến đỉnh điểm.

Lúc này, Yêu tôn Dung Nham bắt đầu hoảng hốt, hắn không thèm để ý Vương Hướng Trì là mục tiêu.

Ngược lại lại công kích pháp bảo phát ra bài hát.

Chỉ tiếc, pháp bảo đó dị thường linh hoạt, có Vương Hướng Trì khống chế, hoàn toàn không cách nào phá hỏng pháp bảo phát ra bài hát được.

Cho nên hắn lâm vào cảnh tiến thoái lưỡng nan, công kích pháp bảo Vương Hướng Trì ngày càng mạnh.

Công kích pháp bảo, có Vương Hướng Trì kiềm chế, muốn hủy diệt, khó như lên trời.

“Con sâu nhỏ, là ngươi ép ta đó!”

Thân hình khủng lồ của Yêu tôn Dung Nham đột nhiên hung hăng chui vào trong biển dung nham.

Cuối cùng toàn bộ biển nham thạch nóng chảy ầm ầm nổ tung, vô số nham thạch nóng chảy hình thành thành một viên cầu rất lớn.

Bao bọc Vương Hướng Trì và Yêu tôn Dung Nham lại.

“Hơi thú vị, Từ Cương, ngươi có phát hiện thần thông của Yêu tôn này hơi giống ngươi không.” Từ Phàm cười nói, không chút lo lắng Vương Hướng Trì xảy ra vấn đề ở bên trong.

“Đó là trước kia, hiện tại ta rất ít dùng thần thông này.” Từ Cương nói, thông thường là oanh tạc tầm xa trước, nếu không chết thì trực tiếp quét ion xạ tuyến.

Ngay lúc mấy người họ đang nói chuyện, một Phong Lôi kiếm ý phá vỡ quả cầu dung nham đang bao bọc phóng lên trời.

Cuối cùng trong dung nham vang lên tiếng gầm không cam lòng của Yêu tôn Dung Nham.

Sau đó toàn bộ quả cầu dung nham như mất đi sức mạnh chống đỡ, rơi trở lại biển dung nham.

Vương Hướng Trì dùng chút linh lực cuối cùng, rơi xuống một tảng đá lớn trên biển dung nham.

Ngay lúc Vương Hướng Trì muốn lấy thuốc trị thương ra chữa trị thương thế của mình, đột nhiên vẻ mặt ngây ra.

Hắn hơi bất đắc dĩ nhìn biển nham thạch nóng chảy, vừa rồi hắn đã ném nhẫn không gian và Đạo khí hành cung vào trong biển nham thạch nóng chảy.

Nếu như bản thân không chết, có thể dùng linh lực gọi bọn chúng trở về.

Nhưng hiện tại vấn đề trí mạng là trong chân linh của hắn không có một tia linh lực nào cả, như đáy sông khô héo vậy.

“Quả nhiên là tự làm tự chịu!”

Vương Hướng Trì mắng mình một câu, sau đó nhẫn nhịn đau nhức ngồi xếp bằng, bắt đầu ngưng tụ hồi phục linh lực.

Nhưng thân ở trong biển nham thạch nóng chảy, xung quanh đều là linh khí hệ Hỏa nóng rực cuồng bạo, đâu dễ hấp thu như vậy?

Hiện tại giống như một người bình thường uống nước vừa đun sôi, uống một ngụm đầu lưỡi sẽ bỏng nửa ngày.

Sau đó còn phải nhẫn nhịn uống thêm ngụm nữa.

“Được rồi, Hướng Trì không sao, chúng ta trở về đi.” Từ Phàm nói xong dẫn theo hai người họ trở về Ẩn Linh đảo.

“Sư phụ, tốt xấu gì cũng ở lại cho Hướng Trì một viên thuốc chữa thương rồi hẵng đi chứ!” Sau khi trở lại Ẩn Linh đảo, Từ Cương nói.

Từ Phàm quay đầu nhìn Lý Tinh Từ một lúc.

“Thủ đoạn nhỏ của ta quả nhiên không giấu được sư phụ, xin sư phụ trách tội.” Lý Tinh Từ lo lắng nói.

“Niệm tình sư huynh đệ các ngươi tình thâm, vi sư sẽ…”

Từ Phàm vẫn chưa nói xong, trên mặt Lý Tinh Từ đã bắt đầu hiện lên dáng vẻ không ngoài dự liệu của ta.

Sư huynh đệ bọn họ tình thâm như vậy, sao sư phụ nỡ trách phạt hắn chứ?

“Vậy vi sư sẽ phạt ngươi chơi một trò chơi.”

Một đóa u lan bao vây Lý Tinh Từ.

Phía sau Lý Tinh Từ xuất hiện một thế giới đầy ắp vịt.

Nhìn thấy cảnh này, Lý Tinh Từ hoàn toàn không bình tĩnh nữa.

Hắn nhớ đến lúc đó bị sư phụ dùng trò chơi đếm vịt chi phối khiến cho hắn khiếp sợ.

Nhìn thế giới đầy ắp vịt, Lý Tinh Từ biết nếu bản thân đếm không xong thì sẽ không thể rời khỏi thế giới huyễn cảnh này.

“Cạp!” Lý Tinh Từ không tình nguyện kêu lên một tiếng.

Sau đó có một con vịt nhảy vào bên trong, tiện thể biến mất trong lớp sương mù.

Lúc này, thế giới huyễn cảnh chỉ biến mất một con vịt.

Vương Hướng Trì đang nhẫn nhịn đau đớn hấp thu linh lực trong khu vực núi lửa dung nham hệ Hỏa, đột nhiên cảm thấy có gì đó đập vào đầu mình.

Hắn nhặt lên xem xem, là một viên Thủy linh đan có khắc phù hiệu của Ẩn Linh môn.

Có công hiệu hồi phục linh lực chữa trị thương thế hệ Hỏa, có thể nói là linh đan hồi phục hắn cần trước mắt.

“Xem ra sư phụ đã đến nơi này.” Vương Hướng Trì nhìn linh đan cảm động nói.

“Sư phụ, lần này đồ nhi không khiến ngươi thất vọng.”

Chương 771: Chiếc bánh này không xấu, nhưng rất xa

Ba ngày sau, Từ Phàm nhìn thấy sự thay đổi sắc bén của Vương Hướng Trì.

“Không tồi.”

Chỉ hai chữ này đã khiến Vương Hướng Trì kích động không thôi.

“Đa tạ sư phụ hộ đạo cho đồ nhi!” Vương Hướng Trì cảm kích nói, hiện tại hắn suy nghĩ lại lập tức cảm thấy hơi sợ hãi.

Lúc trước hắn thật sự đoạn tuyệt tất cả đường lùi, ngay cả đường đổi ý cũng không có.

Mặc dù nói là tạo ra một con đường, nhưng mỗi khi nhớ lại, trong lòng đều thấy sợ hãi.

Nếu như lúc đó bản thân thất bại thì sẽ ra sao?

“Không hộ đạo thì có thể làm gì, nhìn đồ đệ mình bồi dưỡng nhiều năm, vì một Yêu tôn nho nhỏ mà đến đường cùng sao?” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Khiêu chiến giới hạn bản thân không quan trọng, nhưng đừng cắt đứt tất cả con đường phía sau, bởi vì một bước đi sai…”

“Vi sư cũng không cách nào cứu được ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đồ nhi biết sai rồi.”

“Mặc dù hành vi đoạn tuyệt đường sau của ngươi rất ngốc, nhưng hiệu quả vẫn rất rõ ràng, sau này đừng dùng lại nữa.” Trong tay Từ Phàm xuất hiện một bình ngọc, ném cho Vương Hướng Trì.

“Mặc dù ngươi đã đột phá cảnh giới trong trận đại chiến đó, nhưng hao tổn không ít bản nguyên, bản nguyên Đan này một tháng ăn một viên, tĩnh dưỡng ba tháng là được.” Từ Phàm nói, đây là hắn đã dành thời gian bảo Luyện Đan Tông Sư của Luyện Đan nhất mạch luyện ra.

“Đa tạ sư phụ.”

“Trở về đi, sau này đừng làm như vậy nữa, đừng để cha mẹ ngươi tóc bạc tiễn người tóc đen là được.” Từ Phàm phất phất tay, đuổi Vương Hướng Trì đi.

Ngay lúc Từ Phàm nghĩ đến bước tiếp theo nên làm gì, thì âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Phượng Trường Ninh và quốc sư đến bái.”

Từ Phàm ngây ra, hai người này không ở nhà phát triển thế lực, đến đây tìm hắn làm gì chứ?

Mặc dù không phong ấn không gian, nhưng hai nơi này cách nhau rất xa, dù cho dùng Truyền Tống Trận cũng cần một năm đi đi về về.

“Dẫn bọn họ đến Nghênh Khách điện.” Từ Phàm đứng dậy nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm nhẹ nhàng buông Ngọc Điệp trong tay xuống.

“Không hổ là chủ Vương triều, quả thật có đại cục, có khí phách.” Từ Phàm khen ngợi nói.

Nếu chỉ đến để khoe khoang với mình, vậy thì hay ho rồi.

“Đây là ý nghĩ quốc sư đưa ra, lần đầu tiên ta nhìn thấy cũng khiếp sợ.”

“Sau đó phát hiện con đường này càng thích hợp với Vương triều Cửu Phượng hơn.” Phượng Trường Ninh nhẹ giọng nói, hoàn toàn không có khí phách của chủ Vương triều.

Nhưng đây chỉ là ở trước mặt Từ Phàm.

“Kế hoạch của các ngươi hoành tráng quá, chỉ sợ ta không giúp các ngươi được nhiều.” Từ Phàm nhìn Ngọc Điệp trong tay nói.

“Chỉ xin Đại trưởng lão có thể luyện ra mấy món Tiên khí quan trọng cùng với quốc sư, thì Trường Ninh đã vô cùng cảm kích.” Phượng Trường Ninh đứng dậy hành lễ nói.

“Tiên khí này và pháp trận tế thiên, phân chia đại thần thông, đều không có vấn đề gì.”

“Nhưng ta muốn biết các ngươi chuẩn bị trả giá gì cho Thiên Đạo giới này mới khiến hắn đồng ý kế hoạch này của ngươi.” Từ Phàm tò mò hỏi.

Phượng Trường Ninh và quốc sư nói có kế hoạch lớn, Từ Phàm vốn tưởng là di chuyển đại lục, di chuyển đến sâu trong biển Vô Tận cách xa Tu Tiên giới, tránh sau này mâu thuẫn với trưởng lão.

Nhưng lúc Từ Phàm nhìn thấy kế hoạch trong Ngọc Điệp, chỉ dám nhận định nhãn giới và kết cấu của mình nhỏ quá rồi.

Không phải bọn họ muốn rời xa đại lục Tu Tiên, mà bọn họ muốn phân chia Tu Tiên giới.

Ý đồ dùng thần thông bí pháp vô thượng và sức mạnh công đức của Nhân tộc phân chia ra một Vương triều dành riêng cho bọn họ từ Tu Tiên giới.

Điều này giống như mạnh mẽ phân chia ra một bong bóng nhỏ từ bong bóng lớn, mà bong bóng lớn và bong bóng nhỏ lại nối liền nhau.

Phân chia ra bong bóng nhỏ chính là kế hoạch lớn của Phượng Trường Ninh và quốc sư.

“Tốt nhất các ngươi nên phân chia từ phía bên Yêu Giới, như vậy lực cản của Hội trưởng lão sẽ nhỏ hơn một chút.” Từ Phàm nói.

Nếu như nói trước kia Tu Tiên giới là một hình cầu, thì Yêu Giới dung nhập, toàn bộ thế giới Trung Thiên đã biến thành hình bầu dục.

“Điều này bọn ta cũng đã suy nghĩ, nhưng khó khăn quá.”

“Hiện giờ thần thú số mệnh của Vương triều trấn áp toàn bộ Vương triều Cửu Phượng, lấy thần thú số mệnh Vương triều Cửu Phượng làm trung tâm, rời đi còn dễ hơn một chút.”

“Nếu như chạy đến Yêu Giới, ít nhất phải tốn mấy ngàn năm mới có thể đạt tới điều kiện cơ bản nhất.” Quốc sư nói.

“Các ngươi tính ứng phó với phía bên Hội trưởng lão như thế nào.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bọn ta phân chia bao nhiêu thế giới, sẽ đánh hạ bấy nhiêu lãnh thổ ở Yêu Giới cho Hội trưởng lão.” Phượng Trường Ninh nói.

Nghe vậy Từ Phàm lắc đầu, nhất định sau này sẽ trở thành kẻ địch, sẽ không dễ dàng cho đối phương cơ hội phát triển.

“Cho nên cần Đại trưởng lão điều tiết bên trong.” Phượng Trường Ninh lại nói.

“Vậy ngươi định trả giá thế nào.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nhìn Phượng Trường Ninh, muốn biết hắn xuất ra điều kiện gì để đả động mình.

“Ta cảm thấy hiện tại không có điều kiện gì có thể đả động Đại trưởng lão.”

“Cho nên chỉ muốn đánh cược tương lai với Đại trưởng lão, đánh cược vận khí Tiên triều của Vương triều Cửu Phượng ta sau này sẽ tăng ầm ầm, thăng cấp thành Tiên triều Vô Thượng.”

“Đến lúc đó, Đại trưởng lão chính là ân nhân lớn nhất của Tiên triều ta.”

“Sau này lời của Đại trưởng lão chính là thiên chỉ của Vương triều Cửu Phượng ta.” Ánh mắt Phượng Trường Ninh kiên định nói.

“Hơi thú vị, chỉ vì việc này mà trả giá lớn vậy sao.”

“Sau này các ngươi phát triển trong giới này, hoa rơi nhà ai còn chưa biết.” Từ Phàm cười nói.

“Ta sẽ giúp các ngươi nói với Hội trưởng lão, còn có thể thành công hay không thì phải xem ý trời.”

“Còn về Tiên khí mà các ngươi cần luyện, hãy đổi với những linh khoáng Tiên khí này đi.” Từ Phàm bật ra một ngọc giản nói.

Trong ngọc giản là danh sách linh khoáng luyện thuyền Vạn Tinh.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Phượng Trường Ninh và quốc sư đứng dậy hành lễ.

“Ta thấy chuyện này không vội, các ngươi từ từ phát triển hẵng nói.” Từ Phàm không chút hoang mang nói.

Sau khi hai người họ rời đi, Từ Phàm đi tới một hòn đảo nhỏ, câu cá với huynh đệ tốt của mình.

“Vừa rồi ta nhìn thấy Phượng Trường Ninh đến, lần này đến đây là cầu ngươi chuyện gì vậy.” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Muốn phân nhà với Tu Tiên giới, bản thân độc lập thành một giới.” Từ Phàm cười nói.

“Tâm không nhỏ đó, nhưng có Hội trưởng lão, có lẽ hơi khó.” Vương Vũ Luân cười nói, mặc dù ngày nào hắn cũng câu cá ở tông môn.

Nhưng Tu Tiên giới xảy ra chuyện lớn nhỏ gì hắn đều biết.

Đây là do hắn vừa câu cá vừa thích nghe Bồ Đào kể chuyện xảy ra gần đây ở Tu Tiên giới.

“Cho nên bọn họ đến đây tìm ta, muốn ta ra mặt nói chuyện thay bọn họ.”

“Vì chuyện này mà còn chi ra một đống chi phiếu lớn, rất thú vị.”

Trước đây đều là Từ Phàm yêu cầu bọn họ, nhưng lần này lại được người ta dâng đến trước mặt.

Theo như thực tế, không thể nói chiếc bánh này xấu, nhưng chắc chắn chiếc bánh này rất xa.

“Cường giả đệ nhất Tu Tiên giới ngươi nghĩ thế nào.” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Hai người đó không thành thật, chắc chắn bên trong có chuyện quan trọng giấu ta, cho nên không vội, cứ để bọn họ đợi đi.” Từ Phàm lại nói.

Dù sao thì hắn cũng chỉ có thể ở Tu Tiên giới một ngàn năm, đến lúc đó sẽ dẫn tông môn phi thăng.

Các ngươi muốn giày vò thế nào thì cứ giày vò, dù sao cũng không liên quan đến hắn.

Chương 772: Đứng đắn gì đó

Vực Cực Không, trong một chiếc tinh chu có khắc dấu hiệu của Vương triều Cửu Phượng.

“Trời ơi.” hai người Phượng Trường Ninh và quốc sư đồng thời thở dài.

“Ngươi không nên vẽ bánh có nhân cho Đại trưởng lão.” Quốc sư nói.

“Ta không phải đang vẽ bánh có nhân, mà đây là lời hứa của ta.” vẻ mặt Phượng Trường Ninh có chút lo lắng nói.

Sau khi nàng hứa hẹn, chỉ cần coi thái độ của Đại trưởng lão đối với bọn họ là có thể phán định việc này tuyệt đối không có hy vọng.

“Có thể ngươi còn không biết, Đại trưởng lão đã trấn áp phân thân của Kim Sí Đại Bàng, lại mang Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ làm thành đồ ăn thì nó đại biểu cho cái gì. . .” Quốc sư nhìn ngân hà mênh mông ở ngoài cửa sổ nói.

“Người mạnh nhất Tu Tiên giới đã đạt đến Cấp Đỉnh Phong, không phải là ngươi đã nói với ta về việc này rồi à.” Phượng Trường Ninh nghi ngờ nói.

“Một khi cường giả tới cấp bậc này thì ngay cả Thiên Đạo của thế giới cũng sẽ chiếu ý đến một ít.”

“Chỉ cần Đại trưởng lão còn ở Tu Tiên giới một ngày, Yêu tộc cũng không cần nghĩ đến chuyện quật khởi.”

“Miễn là Đại trưởng lão nguyện ý, trong nháy mắt Ẩn Linh môn có thể trở thành thế lực lớn nhất Tu Tiên giới.”

“Nhưng là Đại trưởng lão không có làm, có thể thấy được tâm tư của hắn không ở nơi này, những lời hứa hẹn của ngươi đối với Đại trưởng lão mà nói cũng không có tác dụng gì cả.” Quốc sư có chút bất đắc dĩ nói.

“Nhưng là ở trước mặt Đại trưởng lão, chúng ta đã không có đồ vật gì có thể lấy ra tay cả.” Phượng Trường Ninh cũng có chút không biết phải làm sao.

Trước khi tới, nàng đã suy nghĩ rất nhiều, nhưng là nàng phát hiện giống như không có cái gì có thể làm lay động Đại trưởng lão vậy cho nên mới có lời hứa hẹn ban nãy.

“Nên làm tính toán sớm đi, hiện tại Vũ Châu đã luyện chế thành công, việc còn lại chính là đi tới thế giới Trung Thiên khác tiến hành buôn bán.”

“Thuận tiện nhìn xem ở bên trong biển sao có thể gặp được tiểu thế giới có phẩm chất cao hay không, đây cũng là một cái đường ra.” Quốc sư nói.

“Chỉ có thể như vậy, vừa vặn có thể lợi dụng điểm này để đàm phán cùng với Trương lão, để coi thử bọn họ có thể đáp ứng điều kiện của chúng ta hay không.” Phượng Trường Ninh suy nghĩ một chút nói.

“Nhất định phải làm tốt quan hệ với bên phía Đại trưởng lão, bất kể là bây giờ hay là tương lai, chỉ cần giữ lại một phần giao tình này, ngày sau Đại trưởng lão trở thành tồn tại lớn nhất ở phía trên, thì hắn có thể giúp tiên triều chúng ta hoàn thành một bước mấu chốt nhất.”

“Nhưng giai đoạn trước bản thân chúng ta nhất định phải tự mình cường đại, thì mới có thể góp nhặt từng chút một để trả lại đại giới mà Đại trưởng lão ra tay.” Quốc sư nói.

Phượng Trường Ninh nhẹ gật đầu, quay đầu lại nhìn vị trí của Ẩn Linh đảo một chút, ánh mắt có chút phức tạp, vào thời điểm Vương triều Cửu Phượng phát triển nhanh nhất, hắn từng có ảo giác đó chính là vương triều của chính mình đã mạnh hơn Ẩn Linh môn thậm chí mạnh hơn Đại trưởng lão rất nhiều.

Nhưng đáng tiếc mọi thứ đều chỉ là ảo giác.

Lúc này Từ Phàm và người anh em tốt của mình đang ngồi câu cá.

Vương Vũ Luân kể về một ít đồ vật cổ quái kỳ lạ mà hắn câu được gần đây.

Từ Phàm thì kể về những điều chính hắn đã mắt thấy tai nghe ở Nam Sơn giới.

“Không nghĩ tới cái la bàn bằng đá kia vậy mà lại là Truyền tống trận vượt giới, quả nhiên là thần khí mà.”

“Khoảng cách giữa hai thế giới không biết cách nhau mấy trăm triệu km, đã vậy mà còn có thể truyền tống liên tiếp với nhau.” Vương Vũ Luân kinh ngạc nói.

“Đây không phải là chuyện rất phức tạp gì cả, nó khó khăn nhất ở chỗ chính là ở tần suất tương đồng của trận pháp truyền lực vượt giới nối liền hai giới với nhau ở cùng một chỗ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói

“Đúng rồi, khoảng thời gian trước Bàng Phúc có nói với ta, giá cả của ba cái yếm được bán đấu giá đó có giá tương đương với nửa kiện Tiên khí.”

“Đặc biệt là kiện yếm hai tay đó càng khiến cho vô số tu sĩ truy phủng, nếu ngươi không có việc gì thì có thể giảm bớt một ít loại đồ vật dư thừa như này.” Từ Phàm trêu chọc nói.

“Câu cái đồ vật gì là ta có thể khống chế được à?”

“Hơn nữa Từ đại ca à, ta là cái loại người này sao?”

Vương Vũ Luân đứng đắn nói, đúng lúc này cần câu trong tay hắn trầm xuống, lại có đồ vật gì đó mắc câu rồi.

Hắn vừa nhấc cán lên, một cô gái xinh đẹp tuyệt trần có khuôn mặt cực kỳ quyến rũ, trên người mặc bộ đồ lụa mỏng nửa trong suốt bị kéo lên.

Lúc này ánh mắt của cô gái này đờ đẫn, cả người giống như là con rối gỗ vậy.

“Đồ vật này là. . .” Từ Phàm nhìn con rối giống như cô gái nói.

“Nó cũng giống như con rối vậy, chẳng qua là công năng có chút đặc biệt.” Từ Phàm vuốt cằm, trong mắt lóe ra tia sáng, nhìn cô gái này từ trên xuống dưới rồi nói.

“Chắc hẳn là cho những nam tu sĩ mới vào đạo Hợp Hoan dùng để thải bổ.”

“Ngươi cũng đừng nói, một ít phù văn và trận pháp ở phía trên nó vẫn là rất mới lạ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Cái này…, làm sao mà gần đây luôn câu lên toàn loại đồ vật kỳ quái gì không vậy.” Vương Vũ Luân có chút xấu hổ nói.

“Không biết, nhưng mà ta cảm thấy nó có liên quan đến những suy nghĩ thường ngày của ngươi, bằng không thì làm sao lại câu lên loại đồ vật này được.” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca, ngươi không cần nói oan cho ta!” Vương Vũ Luân lớn tiếng nói.

“Loại đồ vật này vẫn là để cho Bàng Phúc bán đi, nói không chừng có thể bán được giá cao.”

“Còn nếu như ngươi muốn chính mình dùng thì coi như ta chưa nói gì cả.”

Từ Phàm vừa nhấc cần câu, một con cá đuôi xanh dài hơn ba mét bị câu lên.

Con rối ở bên cạnh đã sớm chuẩn bị xong, nó dùng lưới lớn vớt con cá đuôi xanh lên rồi bay về phía nhà ăn.

Vương Vũ Luân có chút hâm mộ nhìn con cá đuôi xanh dài hơn ba mét đó.

Hắn nhớ tới nhiều năm trước chính mình cũng phóng khoáng như vậy, khi đó còn ít khi câu lên mấy thứ đồ vật kỳ lạ gì đó, thỉnh thoảng vẫn có thể câu lên mấy con cá đàng hoàng.

Vậy mà bây giờ, hắn đã không còn liên quan gì với loại vật sống này nữa.

“Đúng rồi, Từ đại ca, gần đây ta câu cá có có điều hiểu được, có khả năng chẳng bao lâu nữa ta sẽ độ kiếp.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm sững sờ, tốc độ này có hơi nhanh thì phải.

Sau đó là một bàn tay vỗ lên trên vai của Vương Vũ Luân, bắt đầu cẩn thận kiểm tra thân thể của hắn.

“Cảm giác tốc độ có chút nhanh, ta kiểm tra cho ngươi một chút để coi thử có bệnh gì hay không .” Từ Phàm nói.

Sau khi cảm nhận một vòng, Từ Phàm nói lỏng tay ra.

“Không tệ, xem ra bộ công pháp tu luyện được đặc biệt sáng tạo cho ngươi còn rất thích hợp ngươi.”

“Qua một đoạn thời gian nữa ta sẽ sáng tạo mấy môn thần thông dành riêng cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Gần đây, trong tông môn có nhiều người muốn độ kiếp, Từ Cương và lão Nhị của nhà ngươi, ta đánh giá qua một khoảng thời gian nữa thì lão Đại nhà ngươi cũng phải độ kiếp.”

“Xem ra cần thiết phải tìm một chỗ ẩn bí để chuyên môn bố trí một tòa đại trận độ kiếp.”

Đặt mồi vào lưỡi câu, Từ Phàm ném cần câu vào bên trong Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Tông môn càng ngày càng mạnh, không bao giờ phải giống như một phái nhỏ lúc trước, chỉ bởi vì một tên Yêu tôn mà phải dọn cả tông môn để chạy trốn nữa.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Đúng rồi, thực ra ta vẫn là cảm thấy trước đây khá thú vị, đâu giống như bây giờ, ngước mắt nhìn lại không có một đối thủ thích hợp.” Từ Phàm có chút hoài niệm mà nhìn mặt hồ phía xa.

“Nam Sơn giới không phải có ba vị tôn giả chí cao à, Từ đại ca có thể đi khiêu chiến bọn hắn.” Vương Vũ Luân là một người anh em tốt nên hắn quyết tâm không quen nhìn tật xấu của đại ca hắn.

“Ta mà đi Nam Sơn giới khiêu chiến vị tôn giả chí cao, nếu có đánh thật, lúc đó một đánh ba thật sự có thể khiến cho thế giới của bọn hắn bị đánh sập.”

“Đều là Nhân tộc, vẫn là nên chiếu cố lẫn nhau một chút cho thỏa đáng.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Tinh cưỡi Độc Giác Cự Xà dài hơn bốn chục mét rơi xuống trên đảo nhỏ.

“Chào Từ bá bá, cha nuôi.” Tinh cười chào hỏi.

“Đi dạo một vòng Vực Cực Không có cảm giác thế nào.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Ta có cảm giác những Cự Thú Cực Không đó đều rất yếu nha, hơn nữa hương vị cũng không tốt.” khuôn mặt nhỏ nhắn của Tinh nhăn lại nói.

“...”

“Cự Thú Cực Không của Tu Tiên giới chúng ta không phải có rất nhiều, nếu không có việc gì thì ngươi có thể đi Yêu Giới bên kia để nhìn xem.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Sau này không đi chỗ đó chơi nữa, ngoài đá ra thì chỉ vẫn toàn là đá.” khuôn mặt nhỏ nhắn của Tinh nhăn lại nói.

Chương 773: Hồng Liên tôn giả

“Đại trưởng lão, hàng mẫu mà ngươi đưa tới ta đã bảo thương hội so sánh một chút.”

“Nếu như hai bên giao dịch thì sẽ rất có lời, hơn nữa lợi nhuận còn cao hơn mấy lần so với việc lấy quặng ở Vực Cực Không.” Bàng Phúc hưng phấn nói.

Giao dịch với cả hàng ngàn thế giới, Bàng Phúc chỉ là suy nghĩ một chút đã có thể khiến cho nhiệt huyết cả người hắn sôi trào.

Bản thân là một tu sĩ lấy thương nghiệp nhập đạo thì còn có cái nào có thể kích thích hơn so với cái này nữa.

“Dựa theo cách nói của Đại trưởng lão, đây chỉ là một phái đứng đầu ở Nam Sơn giới, nếu như giao dịch với toàn bộ Nam Sơn giới thì lợi ích mà nó tạo ra là không thể nào đánh giá được.”

Từ Phàm nhìn Bàng Phúc kích động như vậy thì cười nói: “Không nên xúc động, bây giờ mới tới đó.”

“Đầu tiên cần hiểu rõ thế giới này đã, phía sau còn có rất nhiều Trung Thiên thế giới còn chờ ngươi đi phát huy…”

“Bố cục phải lớn một chút, tầm mắt rộng rãi hơn, sau này còn có Tiên Giới chờ ngươi đi khai phá.”

Nghe được những lời này của Từ Phàm, Bàng Phúc càng thêm kích động đứng dậy.

“Bồ Đào đã chuẩn bị một số hàng mẫu của tất cả linh khoáng và linh dược của Tu Tiên giới chúng ta, cùng với một số tương đối đặc thù bị trùng lặp trong bảo khố, ngày mai ngươi đi theo ta đến Nam Sơn giới.” Từ Phàm nói.

Hắn vừa về đến đã khiến cho Bồ Đào đem không gian đạt được từ Nam Sơn giới đưa đến cho Bàng Phúc.

Cho tới bây giờ, Bàng Phúc mới coi như chải chuốt rõ ràng những gì mình hiểu được.

“Nguyện vì tông môn, nguyện vì Đại trưởng lão quên mình phục vụ.” Bàng Phúc kích động hành lễ nói.

“Không cần phải như vậy, ngươi chết nhiều như vậy thì ai tới xử lý mấy chuyện phiền toái, cho nên ngươi phải tiếp tục tồn tại.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn biết, chính mình để cho Bàng Phúc làm chủ quản việc thông thương của hai giới đại biểu cho cái gì.

Việc này chẳng những giúp tông môn kiếm được nhiều tiền hơn, nó cũng sẽ giúp thương đạo của hắn có tiến triển thật lớn.

Chỉ cần đồ vật mà hắn giao dịch đủ nhiều, thì tu vi cảnh giới thương đạo của hắn sẽ càng sâu, ngày sau nói không chừng có thể lấy thương đạo phi thăng tiên giới.

“Một khoảng thời gian trước còn muốn sửa lại công pháp tu luyện của ngươi, ít nhất cũng phải để ngươi có năng lực đạt được thành tiên.”

“Bây giờ xem ra không cần.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Có thể thông thương cùng một cái Trung thiên thế giới, như vậy mà còn không có thể lấy thương đạo phi thăng, như vậy thì có khác gì phế vật đâu.” Bàng Phúc nói.

“Yên tâm to gan đi làm đi, toàn bộ Ẩn Linh môn đều là hậu thuẫn của ngươi.” Từ Phàm cổ vũ nói.

Một học giả chết vì một người bạn tâm giao.

Bây giờ Bàng Phúc chính là có loại cảm giác này.

Ngày thứ 2, Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên, Trẩm Linh và Bàng Phúc, còn có 6 vị phụ tá của Bàng Phúc cùng nhau bước vào Truyền tống trận vượt giới.

Truyền Tống Trận chỉ có thể truyền tống mười người.

Cùng với linh quang hiện lên, mọi người xuất hiện ở bên trong chủ thành của Thanh Huyền tông.

“Nam Sơn giới này chủ yếu là lấy tông môn làm chủ, cho nên phân chia khu vực cũng lấy tên tông môn làm chủ, chẳng hạn như chỗ địa phương chúng ta đang ở hiện nay chính là Thanh Huyền vực.” Từ Nguyệt Tiên giới thiệu nói.

“Không có loại tồn tại nào giống như Hội trưởng lão à?” Trẩm Linh tò mò hỏi thăm.

“Có một liên minh rời rạc do ba tông môn lớn liên hợp tạo thành, bình thường thì ai chơi phần nấy, một khi hai cái thế giới Trung Thiên có manh mối quật khởi họ sẽ tập hợp thành liên quân để chèn ép.”

“Tổng thể tới nói, không có lực ngưng tụ mạnh bằng Hội trưởng lão, nhưng thực lực mạnh hơn Hội trưởng lão nhiều, có ba vị cường giả gần bằng sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên trả lời.

“Nam Sơn giới này vậy mà cường đại như vậy.” Trẩm Linh sợ hãi và thán phục nói.

Lúc này, một trưởng lão của Thanh Huyền tông đến đón tiếp mọi người.

Sau khi trải qua một phen trao đổi, hắn liền mang theo Bàng Phúc và mấy vị trợ thủ đó bay trở về Thanh Huyền tông.

“Đều tự do hoạt động đi, chờ sau khi Bàng Phúc và bên kia giao dịch xong thì chúng ta sẽ trở về, ta dự tính cần khoảng nửa năm thời gian.”

Từ Phàm nói xong liền tuyên bố giải tán, Nam Sơn giới có rất nhiều địa phương thú vị mà hắn muốn đi.

“Sư phụ, ta có thể đi theo ngươi hay không.” Từ Nguyệt Tiên chờ mong nói.

“Đi theo ta làm cái gì, tự mình đi chơi đi, địa phương ta đi đều là loại tuyệt cảnh, không thích hợp ngươi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Đại trưởng lão, ngươi có chú ý đến thế giới này cùng Tu Tiên giới của chúng ta có chút khác biệt không, tham khảo lẫn nhau một chút nói không chừng cảnh giới có thể đột phá.” Trảm Linh cảm thụ một phen quy luật của thế giới này nói.

Bây giờ khoảng cách của hắn với cảnh giới Vô Địch đã không xa, trung gian chỉ còn có một đoạn khoảng cách nhỏ bé.

“Đây cũng là mục đích mà ta mang ngươi tới, cảm ngộ đàng hoàng vào, tranh thủ để Ẩn Linh môn chúng ta lại nhiều một Vô Địch tôn giả.” Từ Phàm cổ vũ nói.

Trảm Linh gật đầu.

Sau khi mọi người tách ra, một cánh cửa Hư Không, xuất hiện ở trước người của Từ Phàm.

Hắn bước ra một bước đã tới biên giới bên ngoài của một cái hố to sâu không thấy đáy.

“Nghe nói cái hố to này có thể đi tới bên trong địa tâm, nối liền với vùng đất Luân Hồi để chuyển sang kiếp khác.” Từ Phàm nhìn cái hố to này nói.

Ở Tu Tiên giới cũng có truyền thuyết như vậy, nhưng không có vị trí cụ thể, Từ Phàm chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được, nhưng hắn không thể xác định được vị trí nơi đó.

Mà Nam Sơn giới bên này lại có vị trí cụ thể, cho nên Từ Phàm muốn đến quan sát tham khảo một chút, dù sao hắn cũng kiêm tu đạo Luân

Hồi.

Từ Phàm vừa định giẫm chân tại chỗ để rơi xuống từ trên không của hố sâu thì đã bị một cô gái mặc áo đỏ ngăn cản lại.

Cô gái kia dùng ánh mắt vô cùng hứng thú nhìn Từ Phàm, bên trong ánh mắt biểu lộ ra vẻ cuối cùng cũng gặp được nam nhân có thể nhìn.

“Ngươi chính là cường giả từ thế giới Trung Thiên khác tới phải không?” Cô gái vừa cười vừa nói.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ngươi hẳn là Hồng Liên tôn giả, là một trong ba vị tôn giả chí cao đúng không?” Từ Phàm cảm giác thực lực của cô gái này tương đương với chính mình.

Nghe đồn người mạnh nhất Nam Sơn giới chính là Hồng Liên tôn giả, một người có sắc đẹp tuyệt trần ép tới hai giới khác không thở nổi.

Từ Phàm có chút kính nể đối với những nhân vật giống như vị Nữ Đế này, hắn từng hi vọng sau này có thể được gặp nhau một lần.

Không nghĩ tới hôm nay được như mong muốn.

“Ngươi rất trẻ tuổi, hơn nữa bộ dáng còn khá tốt, vậy ngươi đến Nam Sơn giới của ta, sau đó chúng ta kết làm đạo lữ như thế nào.”

Một thân váy dài của Hồng Liên tôn giả có khắc mười hai đóa Hỏa Liên, sáng như ánh trăng mùa thu, sắc nước hương trời.

Một thân anh khí đủ để che phủ cố gắng của anh hùng thiên hạ.

Nghe lời nói như vậy làm cho Từ Phàm tạm thời còn chưa kịp phản ứng lại, ngược lại là ta đây là bị theo đuổi à?

“Có thể xứng đôi với ta thì nhất định phải mạnh hơn ta, ta nhìn không thấu được ngươi, cho nên hai người chúng ta rất thích hợp.” Hồng Liên tôn giả nở nụ cười thật xinh đẹp.

“Việc này ta phải trở về thương lượng với vợ của ta một chút.” Từ Phàm nghiêm trang nói.

“Thì ra ngươi đã có đạo lữ, vậy thật đáng tiếc.” Hồng Liên tôn giả có chút tiếc nuối nói.

“Có phải ngươi đã từng bị đại năng giả phán mệnh rồi hay không?” Từ Phàm hơi nhìn thoáng qua số mệnh của Hồng Liên tôn giả nói.

“Đúng, vị đại năng giả kia từng nói với ta, nếu không có đạo lữ cùng phi thăng sẽ có điều chẳng lành.”

“Thế nào, đạo hữu có thể giúp ta một tay.” Hồng Liên tôn giả cười nói.

“Đại năng giả phán số mệnh ngươi không tệ, sự thật đúng là như vậy.”

“Nhưng có một câu, đạo hữu đã nghe qua chưa.”

“Thoát khỏi số mệnh, không gì kiêng kỵ.”

“Nếu như thực sự tìm không thấy đạo lữ thích hợp, đạo hữu đi trước Vũ Châu để tiến về thế giới Trung Thiên khác để phi thăng, như vậy có thể làm cho nhân quả ban đầu không tích lũy.” Từ Phàm cười nói.

“Chẳng qua khoảng cách tốt nhất là khoảng cách của hai giới.” Cuối cùng hắn còn bổ sung một câu.

Ánh mắt của Hồng Liên tôn giả sáng lên.

“Thật sự có thể làm như vậy à?”

“Nếu như đạo hữu là người bình thường thì số mệnh này khó giải.”

“Nhưng đạo hữu chính là cường giả một giới, cho dù là ngày sau phi thăng lên Thiên Giới, cũng là nhân tài kiệt xuất trong tiên giới.”

“Với thực lực của đạo hữu thì bất kể là ngươi đến thế giới Trung Thiên nào, thì ý chí thiên đạo của thế giới đó cũng sẽ hoan nghênh ngươi.”

Chương 774: Cánh cửa Luân Hồi Hư Giới

“Ta đã từng đi tìm Chân tiên am hiểu số mệnh để xem qua, mặc dù cũng nói qua lời nói như vậy nhưng không có nói kỹ càng bằng ngươi.”

“Dĩ nhiên việc đi Tu Tiên giới khác là phương pháp tốt nhất, nhưng là sư phụ và một số tiền bối trước kia đã chăm sóc ta vẫn còn ở đây, ngày sau khi ta phi thăng có khả năng nhìn không thấy họ nữa.”

“Cho nên ta muốn hỏi đạo hữu có phương pháp có thể loại bỏ số mệnh của ta hay không?” Hồng Liên tôn giả hỏi.

“Việc này rất dễ bàn, đạo hữu đã đứng ở Cấp Đỉnh Phong của giới này chắc hẳn đã có thể câu thông trực tiếp với thiên đạo chứ.”

“Như vậy trực tiếp chuyển thế trùng tu, để cho thiên đạo trực tiếp thay đổi số mệnh cho ngươi là được.” Từ Phàm thoải mái vẫy tay nói.

“Nhưng mà…”

“Đạo hữu trước cứ từ từ nhưng mà đi…”

Từ Phàm nói xong bước ra một bước, trực tiếp chìm vào bên trong hố sâu vô tận này.

Thật là dây dưa lằng nhằng, Từ Phàm không có thời gian chơi đùa với nàng.

Từ Phàm rơi vào bên trong một mảnh bóng tối, sâu trong không trung dường như có một loại đặc tính làm mất đi ánh sáng.

Bất luận ánh sáng gì đều không có cách nào sáng lên ở trong hố sâu, cho dù có xuất hiện cũng sẽ bị cắn nuốt trong nháy mắt.

Hơn nữa tất cả thần thức đều bị phong bế.

Làm cho người ta không thể thấy rõ cảnh tượng bên trong hố sâu.

“Nơi pháp tắc đặc thù, khá là thú vị đây.” Từ Phàm nhìn bóng tối dày đặc bốn phía nói.

Từ Phàm vươn tay, trong nháy mắt lực lượng hắc ám ở bốn phía ngưng tụ về phía tay hắn.

Không bao lâu, nó đã biến thành một ngọn nến đen như mực .

Một chút ánh sáng của vật dễ cháy sáng lên bên trong hố sâu tối tăm.

Chẳng qua trong nháy mắt này, Từ Phàm cũng thấy được vô số đôi mắt bám vào vách tường của hố sâu đang nhìn chằm chằm vào hắn.

Có phẫn nộ, có dục vọng, có ngây thơ, có vui vẻ, có sức sống, có tuyệt vọng.

Tất cả tình cảm trong cuộc sống đều có thể nhìn thấy chúng từ trong những ánh mắt bám ở trên vách tường.

Chỉ trong nháy mắt này cũng khiến da gà trên người Từ Phàm nổi lên.

Cuối cùng một vầng sáng giống như mặt trời dâng lên từ sau lưng Từ Phàm.

Ánh sáng kia vô cùng mãnh liệt, trong nháy mắt xua tan vô số ánh mắt bên trong vách tường.

“Dọa bố mày nhảy dựng à!”

Trong nháy mắt vừa rồi, Từ Phàm quả thật là bị hoảng sợ tới rồi, trong lòng của hắn dâng lên một loại cảm giác khác thường.

Nhìn ánh sáng mạnh ở xung quanh, Từ Phàm nhanh chóng điều chỉnh độ sáng của bóng đèn lớn phía sau.

Trong lúc nhất thời, cả hố sâu phảng phất như trở thành ban ngày.

Sau đó Từ Phàm nhanh chóng hạ xuống, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Trụy xuống đến càng sâu, Từ Phàm cảm giác được năng lượng tiêu cực trong hố sâu là sự sợ hãi.

“Tập trung tất cả lực lượng âm u của thế giới, đây chính là lỗ rốn của Nam Sơn giới.” Từ Phàm cảm thụ được lực lượng âm u ở xung quanh nói.

Sau đó Từ Phàm thật sự đã dùng thời gian một ngày một đêm để xuống rơi.

Cuối cùng cũng đến dưới đáy của hố sâu, phải biết rằng Từ Phàm chính là dùng tốc độ cao nhất để xuống dưới.

Dưới đáy của hố sâu giống như một thế giới khác sau khi qua đời vậy.

Toàn bộ thế giới dưới lòng đất chật ních các âm hồn, tất cả đều ngơ ngác đứng tại chỗ giống như đang chờ đợi một thứ gì đó vậy.

Từ Phàm hơi cảm ứng một chút, sau đó vẻ mặt có hơi bất ngờ.

“Mười tám tầng dưới mặt đất, cổng vào của Luân Hồi Hư Giới, chỉ có âm hồn mới có thể tiến vào.”

Từ Phàm tản ngọn nến màu đen được ngưng tụ ở trong tay ra.

Một cánh cửa truyền tống được hình thành từ lực lượng âm u xuất hiện ở trên hư không, Từ Phàm dùng một ít chân linh để biến thành phân thân đi về phía cánh cửa truyền tống trên hư không.

“Sức mạnh Luân Hồi càng ngày càng nồng đậm, bây giờ lại nhìn thấy cổng vào của thế giới Luân Hồi, ước chừng chuyến đi này của ta xem như viên mãn.” Từ Phàm nói.

Mười tám tầng ngầm trong lòng đất, có một cánh cửa Luân Hồi Hư Giới được tạo thành từ tất cả lực lượng âm u thế giới.

Chiều cao và rộng của cánh cửa to lớn đều cao hơn ba nghìn mét.

Ở bên ngoài cánh cửa to lớn này chính là mười tám tầng ngầm trong lòng đất.

Âm hồn ngưng tụ ở chỗ này đứng xếp hàng đi về phía cánh cửa to lớn đó.

Từ Phàm cũng xuất hiện ở bên cạnh cánh cửa lớn này, hắn cảm nhận được hơi thở của cánh cửa Luân Hồi Hư Giới này.

“Vãng sinh, tịnh thổ, vô căn cứ…”

Từ Phàm nói rồi nhắm hai mắt lại.

Thân thể của hắn cũng bắt đầu bị cánh cửa truyền tống của Luân Hồi Hư Giới đồng hóa, chậm rãi trở thành một thể.

Mỗi khi có một cái âm hồn đi vào bên trong cánh cửa lớn này, Từ Phàm lại có một chút lĩnh ngộ mới.

Không tốn nhiều thời gian, Từ Phàm đã mở mắt.

“Không thể thông hiểu được nữa, lại tiếp tục hiểu sâu vào bên trong thì thế giới này cũng sắp không chứa được ta.” Từ Phàm nói.

Hắn nhìn về phía thế giới chật kín âm hồn này, có Nhân tộc cũng có tộc khác, tất cả bọn họ đều giống như cái xác không hồn đi về phía cánh cửa Luân Hồi Hư Giới.

“Nam Sơn giới thú vị thật, vậy mà lại khơi thông với Luân Hồi giới để ký kết khế ước.”

“Trách không được Nhân tộc của Nam Sơn giới càng ngày càng lớn mạnh.” Từ Phàm nhìn cánh cửa Luân Hồi Hư Giới nói.

Từ sau khi cảnh giới tu vi của Từ Phàm đạt đến đỉnh của thế giới này.

Hắn càng có thể cảm nhận được sự vận chuyển thần bí của thế giới.

Tất cả sinh linh trong thế giới đều là rau hẹ.

Nếu như lớn lên tốt sẽ được bán cho thế giới cao hơn, hắn sẽ đạt được một phần phản hồi.

Nếu như lớn lên không tốt sẽ bị thu hoạch làm chất dinh dưỡng.

Một bộ phận lớn ra hẹ được giữ lại làm bản thân lớn mạnh, mà một phần nhỏ khác sẽ bị Luân Hồi giới hư vô mờ mịt kia hấp thu.

Thế giới Tu Tiên giới nơi Từ Phàm ở được vận chuyển rất là thô bạo.

Rau hẹ bị thu hoạch kia sẽ có một bộ phận lớn sẽ bị hấp thụ trong nháy mắt, còn một phần nhỏ cũng bị thuận tay đưa vào bên trong Luân Hồi giới.

Mà Nam Sơn giới lại không giống nhau, rau hẹ bị thu hoạch đều sẽ bị tập trung ở cùng một chỗ.

Lại bơm tất cả năng lượng tiêu cực mà sinh linh tạo ra vào bên trong, làm cho những âm hồn này và năng lượng tiêu cực dung hợp.

Sau đó lại thông qua phương thức đặc biệt bị trực tiếp mang đến Luân Hồi giới.

Mà Luân Hồi giới sẽ trực tiếp phản hồi lực lượng rau hẹ thuần túy nhất cho Nam Sơn giới, không có một tia tạp chất, thuận tiện dọn dẹp lại một ít năng lượng tiêu cực thừa thãi.

“Rõ ràng ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới thông minh hơn ý chí thiên đạo của Tu Tiên giới một chút, đây là bởi vì thời gian Nhân tộc nắm giữ Nam Sơn giới đã đủ dài à?” Từ Phàm không khỏi suy nghĩ nói.

“Được rồi, mặc kệ thế nào đi nữa, năng lượng âm u chỗ này chỉ có nhiều như vậy, nên ta không nên ở lâu.”

Từ Phàm nói xong thì muốn thuấn di rời khỏi hố to.

Nhưng vào lúc này, tất cả không gian của hố sâu đã bị phong ấn toàn bộ.

Một con cự khuyển ba đầu trên người mọc vô số ánh mắt bước ra từ cửa lớn của Luân Hồi Hư Giới.

“Rống!”

Toàn bộ mặt đất dưới hố sâu đều sôi trào lên, tất cả âm hồn biến thành dòng chảy hội tụ về phía cự khuyển ba đầu đó.

“Người nhìn đến cánh cửa của Luân Hồi Hư Giới đều phải trở thành người bảo vệ Luân Hồi.” Cự khuyển ba đầu nhìn Từ Phàm nói

Một cỗ lực lượng âm hồn khổng lồ khóa chặt Từ Phàm lại, nó muốn kéo hắn về bên trong của cánh cửa Luân Hồi Hư Giới.

Nhìn cự khuyển ba đầu cả người đều là mắt đó, hắn không khỏi nở nụ cười.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn lên khoảng không nơi nào đó trên trời.

“Để ý tới ta từ rất lâu đi, làm ngươi chịu đựng đến bây giờ mới ra tay cũng thật không dễ dàng.” Từ Phàm cười nói.

Lần đầu tiên Từ Phàm tới Nam Sơn giới đã bị trọng điểm chú ý.

Bất quá cũng không có gì ngoài dự tính, bởi vì loại nhân vật có cấp bậc như hắn thì ở đâu cũng đều sẽ bị chú ý.

Nhưng Từ Phàm chậm rãi cảm giác được có một chút gì đó không đúng, hắn cảm nhận được một ít ác ý từ trong ý chí thiên đạo.

Cho nên Từ Phàm cũng cảm giác được ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới sẽ ra tay với hắn.

Nhưng mà Từ Phàm cũng không hoảng sợ, thậm chí hắn còn có chút chờ mong.

Trong ánh mắt của con cự khuyển ba đầu toàn thân đều là con mắt có chút thay đổi.

Chẳng qua sau đó liền thay đổi thành vẻ hung ác, mang theo vô số âm hồn áp sát về phía Từ Phàm.

Lúc này Từ Phàm giống như một cái con kiến nhỏ đối mặt với một trận hồng thủy ngập trời.

Nhìn thấy hắn không có một chút năng lực chống cự nào.

Chương 775: Hai điều kiện

“Ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới, bây giờ ngươi xin lỗi ta vẫn còn kịp đấy, nếu không đợi tới lúc ta bức ép ngươi thì đã muộn rồi.”

Từ Phàm mang thần sắc bình thản, nhẹ nhàng nhấc một tay lên.

“Đùng!”

Từ Phàm búng một ngón tay, một hư ảnh của cánh cửa luân hồi hư giới phiên bản thu nhỏ xuất hiện ngay phía sau hắn.

Sau đó, một luồng lực hút khủng bố từ bên trong cánh cửa hư giới đó truyền ra.

Hấp thu toàn bộ con cự khuyển ba đầu và âm hồn kia, cuối cùng hóa thành một cánh cửa luân hồi hư giới có độ dài rộng tầm chín trượng chín.

Vào lúc này, toàn bộ âm hồn có hố sâu mười tám tầng, tất cả đều bị cánh cửa hư giới phía sau Từ Phàm hấp thu.

“Ta trông không thuận mắt tên Sơn Hải tôn giả đó của Nam Sơn giới các ngươi, nhất định phải đánh với hắn một trận, không phân rõ thắng bại quyết không ngừng tay.”

“Còn cả tên Vân Long tôn giả kia, cái thứ quái gì, đánh Sơn Hải tôn giả xong, ta lại đi đánh với hắn một trận.” Từ Phàm nhìn vào bầu trời nói.

Vào lúc này, tất cả những Vô Địch tôn giả của toàn bộ Nam Sơn giới đều có cảm ứng mà nhìn lên bầu trời.

Trong giác cảm của bọn hắn, ý chí thiên đạo ban nãy dường như đang run rẩy.

Sơn Hải tôn giả và Vân Long tôn giả có chút ù ù cạc cạc mà nhìn vào phương hướng của cái hố sâu vô tận nọ.

Bọn hắn cảm giác như có người đang thầm nhắc tên của bọn hắn.

Lúc này, cánh cửa luân hồi hư giới chính tông đó đột nhiên cũng bùng ra một cỗ lực hút mạnh mẽ.

Đồng thời một cánh tay khổng lồ màu xanh lá từ trong cánh cửa hư giới thò ra, vồ tới phương hướng của Từ Phàm.

“Trò mèo vặt này mà muốn bắt được ta ư, không nói chuyện với ngươi nữa, ta phải đi tìm hai tên tôn giả đó đánh một trận.”

“Ta và cường giả đỉnh cấp Nam Sơn giới kia đấu một trận tử chiến, không biết ngươi có thể chịu đựng nổi hay không.”

“Có điều trước đó, ta còn có một phần quà nhỏ muốn tặng cho ngươi.”

Từ Phàm nói xong liền trực tiếp chuyển dịch tức thời, xuất hiện bên ngoài hố sâu.

“Tới đây, cho ta xem thử ngươi tình nguyện trả cái giá đắt nhường nào để ngăn cản ta.”

Từ Phàm giẫm ra một bước, trực tiếp xuất hiện tại khu vực Thiên Linh có linh khí dồi dào nhất.

Đó là con át chủ bài lớn nhất Nhân tộc Nam Sơn giới.

Cũng chính là một trong những yếu tố then chốt để quyết định chiến thắng của hai giới còn lại.

Toàn bộ màn trướng Thiên Linh (Thiên Linh Cái) , tựa như vùng biển vô tận không bờ bến, các dòng lưu mạch được phân bố trên toàn bộ Nam Sơn giới.

Từ Phàm dùng ngón tay điểm sáng một đốm linh quang, đốm linh quang nọ vừa xuất hiện vô vàn linh khí liền bắt đầu run lên.

Phảng phất như đã biến thành hỏa dược cực kỳ không ổn định vậy, chỉ cần một chút hỏa tinh liền có thể đốt cháy toàn bộ.

“Thứ này có lẽ ngươi không biết tới, ta cần thiết phải giải thích cho ngươi một chút.”

“Loại thần thông này của ta có tên gọi là Nhiên Linh thuật, ta chỉ cần điểm xuống, toàn bộ linh khí của Nam Sơn giới đều sẽ bị ta thiêu đốt, có phải là cảm thấy rất kích thích không.” Từ Phàm híp mắt lại nói.

Ngón tay ánh lên linh quang ấy chầm chậm chấm lên trên mặt biển của Thiên Linh hải.

Ngón tay nọ cách mặt biển càng gần, toàn bộ Thiên Linh hải càng sục sôi đến điên dại.

Lúc này, ba bóng dáng nọ xuất hiện tại nơi cách Từ Phàm không xa.

“Đạo hữu, ngươi đây là có ý gì, muốn hủy diệt Nam Sơn giới của chúng ta ư?” Hồng Liên tôn giả cảm nhận được khí tức khủng bố ẩn chứa bên trong ngón tay của Từ Phàm nói.

Tuy rằng nào không biết đây là loại thần thông gì, nhưng nàng có thể cảm nhận được, nếu thật sự bị Từ Phàm điểm xuống, toàn bộ Nam Sơn giới coi như xong đời rồi.

“Ba vị đạo hữu không cần hoảng sợ, ta và ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới các người chơi một trò chơi, tên của trò chơi này là ‘xem ai phục trước’.” Từ Phàm nói, động tác trên tay cũng không hề dừng lại.

Ngón tay lấp lánh linh quang nọ vẫn theo tốc độ như thường mà điểm về hướng mặt biển Thiên Linh hải.

“Đạo hữu, đừng hoảng, ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới y như một con chó vậy, chẳng biết được một ngày nào đó bị lệch sóng lại đi cắn người ta một phát.”

“Nhưng ta vừa nhìn là biết ngươi hiểu thấu đạo lý, không thể chấp nhặt cùng một con chó được.” Sơn Hải tôn giả kinh hoảng nói, hắn biết đầu ngón tay này của Từ Phàm một khi đã điểm xuống thì toàn bộ bọn họ đều đi tong.

“Đạo hữu, có lời gì bình tĩnh nói, ý chí thiên đạo có sai ở chỗ nào, bọn ta giúp ngươi đòi lại một lời lẽ.”

Từ Phàm lúc này giống như một tên điên khùng đang ôm lấy một quả bom nguyên tử muốn châm ngòi nổ vậy.

Hy vọng của tất cả mọi người xung quanh đều đặt trên người của Từ Phàm, dù sao có chạy thì cũng không thoát được khỏi bom nguyên tử.

“Chó của Nam Sơn giới các ngươi, sủa ta thì cũng thôi đi, quan trọng là nó còn muốn cắn cả ta.”

“Đạo hữu ngươi bình tĩnh lại một chút, ngươi đừng như vậy, không bằng ngươi cứ đi đòi ít đồ của ý chí thiên đạo đi, cứ như vậy mà phế đi nó thì quả thực là không hề thỏa đáng.” Hồng Liên tôn giả ở bên cạnh nói, hơi nhìn về phía ngón tay của Từ Phàm, ánh mắt càng lúc càng thêm thẳng tắp.

Nam Sơn giới lúc này, ba vị cường giả đứng đầu cùng nhau liên lạc với ý chí thiên đạo, để hắn xuất hiện cho Từ Phàm một câu trả lời.

“Ư ~”

Một con chó trắng nhỏ xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Ư ư ~” (Nhân tộc, ngươi dừng lại trước đã, chuyện này ta có thể giải thích.)

Chó trắng nhỏ đáng thương nhìn Từ Phàm.

Chính vào lúc này, ngón tay của Từ Phàm đã tới được trên mặt nước của Thiên Linh hải.

Trong phút chốc, toàn bộ Thiên Linh Hải bắt đầu trở nên chấn động.

Lấy dấu chấm mà Từ Phàm điểm xuống làm trung tâm, linh khí bắt đầu đốt cháy, đồng thời chầm chậm khuếch tán ra bên ngoài, giống như củi khô gặp phải lửa bốc vậy.

“Toàn bộ Thiên Linh hải của các ngươi chỉ có thể gắng gượng trong thời gian một ngày, lời giải thích của ngươi, tốt nhất là nhanh lên một chút.” Từ Phàm đứng dậy nhìn con Chó trắng nhỏ đó rồi lại nói.

“Ư ư ~” (Nơi hố sâu kia không phải do ta quản, đó là địa bàn của Tiểu Hắc.)

Chó trắng nhỏ vẻ mặt bất lực, cảm giác bản thân mình đang gánh trên lưng một tai họa vốn dĩ không thuộc về mình.

Linh khí của toàn bộ Thiên Linh hải đang đốt cháy, ba vị chí cao tôn giả cảm nhận được tất cả những chuyện này cực kỳ lo lắng.

“Dù sao cũng đều là ý chí thiên đạo, không có gì khác nhau.” Từ Phàm nhàn nhã nói.

Từ Phàm không quan tâm là Tiểu Bạch hay là Tiểu Hắc, hắn biết là ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới là đủ rồi.

Lúc này, thời gian của cả khu vực đã bị làm chậm lại mấy vạn lần, nhưng tốc độ đốt cháy linh khí vẫn như cũ, thậm chí còn tăng tốc lên một phần.

Cuối cùng không còn sự lựa chọn nào khác, Chó trắng nhỏ đành trực tiếp làm cho thời gian của khu vực này ngừng lại.

“Q q.” (Ta có thể bồi thường cho ngươi, thậm chí có thể liên thủ với ngươi giết chết Tiểu Hắc, nhưng ngươi bắt buộc phải thu hồi lại thần thông này.)

Chó trắng nhỏ lắc đuôi, vô cùng sốt ruột.

“Một Nam Sơn giới các ngươi tại sao lại có tới hai ý chí thiên đạo.” Từ Phàm nhìn xuống ba vị tôn giả.

“u cũng là chuyện bất đắc dĩ, Tiểu Hắc là cha của Tiểu Bạch, ban đầu tên này lòng không hướng về Nhân tộc, vào hơn năm mươi vạn năm trước bọn ta đã phong ấn hắn bên trong hố sâu.”

“Tiểu Hắc kia hung dữ với ngươi, đoán chừng là muốn mượn tay ngươi thoát khỏi phong ấn, tranh đoạt quyền không chế Nam Sơn giới với Tiểu Bạch.” Hồng Liên tôn giả giải thích nói.

“Cho nên ngươi làm như vậy, ngược lại là đúng như ý nguyện của Tiểu Hắc.” Sơn Hải tôn giả nói.

Tuy rằng Từ Phàm có thể cảm nhận được ý chí thiên đạo, nhưng liên quan đến những sự việc sâu hơn, thì hắn vẫn là không có cách nào cảm nhận được.”

“Hai điều kiện.” Từ Phàm giơ hai ngón tay ra.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, ba vị tôn giả và Chó trắng nhỏ vội vàng gật đầu.

“Thứ nhất, ta muốn ngươi tiêu hao bản nguyên gia tốc thời gian cho ta sáu ngàn năm.”

“Ư ư.” (Không vấn đề, cho dù là mười vạn năm, hai mươi vạn năm cũng không có vấn đề gì.)

“Thứ hai, ta muốn có con Tiểu Hắc kia, việc xử lý thế nào, các ngươi không cần nhúng tay.” Từ Phàm nói.

“Tiểu Hắc để cho ngươi không có vấn đề gì, nhưng năng lượng bản nguyên của Tiểu Hắc, ngươi không thể đem ra khỏi Nam Sơn giới.” Sơn Hải tôn giả vội vàng nói.

“Ha ha.” Từ Phàm lại búng tay một cái.

Thiên Linh hải được phong ấn ngừng lại thời gian một lần nữa đốt cháy lên, hơn nữa tốc độ còn gấp mười lần ban đầu.

Chương 776: Nhân quả nghiệp chướng

“Ta rất muốn biết, ý chí thiên đạo này của ngươi có thể sử dụng được bao nhiêu thủ đoạn, có thể làm gì được ta.”

“Các ngươi liên thủ phong ấn Tiểu Hắc, chẳng qua là muốn sau khi trở nên cường đại sẽ chiếm đoạt hắn.”

“Đương nhiên, Tiểu Hắc từ đầu tới cuối chính là một tai họa tiềm ẩn, nếu không các ngươi sẽ không trong mấy chục năm nay cũng không diệt trừ hắn.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này toàn bộ linh khí của Thiên Linh hải đã bị đốt cháy tới con số hàng trăm.

“Bây giờ Tiểu Hắc không còn nữa, các ngươi cũng không mất đi quá nhiều tổn thất.”

“Đừng quá tham lam, nếu không có thể sẽ không có được bất kỳ một thứ gì.”

Từ Phàm dáng vẻ tựa như gió thoảng mây bay, nhìn ba người một chó, yên tĩnh chờ đợi câu trả lời của bọn họ.

Chó trắng nhỏ vẫn còn đang do dự, nhưng đằng sau thì lại điên cuồng tìm cách ngăn cản lại linh khí bị thiêu đốt.

Toàn bộ Thiên Linh hải bị phân ra thành hàng trăm tiểu thế giới, nhưng vẫn không thể nào ngăn cản nổi linh khí bị đốt cháy, hơn nữa còn ngày càng trầm trọng thêm.

“Chưa thấy quan tài chưa đổ lệ, muốn ngăn cản cũng không phải là không có cách, trực tiếp cắt thịt ra là được.” Nhìn Chó trắng nhỏ, Từ Phàm cười nói.

Là một ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới, đương nhiên hắn hiểu lời mà Từ Phàm nói là có ý gì.

Nhưng phân cách khu vực Nam Sơn giới thành tiểu thế giới, và trực tiếp cắt bỏ mảnh khu vực kia ra khỏi Nam Sơn giới, hai thứ này là khái niệm không giống nhau.

Ba vị chí cao tôn giả của Nam Sơn giới đều nhìn Tiểu Bạch.

Mắt trông thấy tốc độ thiêu đốt toàn bộ linh khí của Thiên Linh hải càng lúc càng nhanh.

Chó trắng nhỏ có chút bất lực cúi đầu.

“Ư ư~” (Ta đáp ứng với ngươi điều kiện thứ hai)

Âm thanh vô lực, cảm giác giống như chú cún đã bị bỏ đói mấy ngày rồi vậy.

Từ Phàm nhẹ nhàng khua tay, toàn bộ Thiên Linh hải khôi phục lại sự yên tĩnh.

Những khu vực linh khí đã bị đốt cháy, dưới sự dẫn truyền linh khí bốn bề bắt đầu dần dần khôi phục lại bình thường.

“Tổn thất cũng không quá lớn, vài ngàn năm là khôi phục lại rồi.” Từ Phàm gật đầu, rất hài lòng với tốc độ khống chế thiêu đốt linh khí của mình.

“Đạo hữu, có chiêu thần thông này, chẳng phải là có thể đi tới những Trung Thiên thế giới khác để uy hiếp ý chí thiên đạo ở bên đó hay sao.” Hồng Liên tôn giả nhìn khu vực đang dần dần khôi phục lại linh khí, trong lòng không biết là cảm giác gì.

“Hồng Liên đạo hữu thật là biết đùa, loại thần thông này há có thể sử dụng bừa bãi, dù sao nghiệp chướng hủy diệt một giới này, không phải là người nào cũng gánh chịu được.” Từ Phàm đáp lại nói.

“Trước tiên tăng tốc thời gian, rồi sau đó ta lại qua đây thu thập tên Tiểu Hắc.”

Từ Phàm nhìn Chó trắng nhỏ, trong lòng đang nghĩ xem rốt cuộc nên làm thế nào để Bồ Đào nuốt chửng Tiểu Hắc một cách hợp lý.

Một tiểu thế giới trong chốc lát được hình thành, bọc lấy Từ Phàm lại.

Không qua bao lâu, Từ Phàm lại đi ra từ trong tiểu thế giới đó.

Khí thế trên người càng thêm thâm sâu khó dò, Chó trắng nhỏ cảm nhận được khí thế từ trên người Từ Phàm, trong ánh mắt đã có thêm một tia sợ hãi.

Giống như trong một trò chơi chiến đấu, một nhân vật có được đồ thần, được một con gà tân binh cùng với một đại thần cùng lúc điều khiển, đó là hai loại cảm giác hoàn toàn khác nhau.

Khoảng cách khác biệt giữa hai bên, cũng chính là khoảng cách khác biệt giữa Từ Phàm và Chó trắng nhỏ.

“Sử dụng bản nguyên của ý chí thiên đạo tăng tốc thời gian, cảm giác chính là không hề giống nhau.”

Từ Phàm sắc thái thoải mái, phảng phất như vừa hoàn thành xong một đại bảo kiếm vậy.

“Được rồi, điều kiện thứ nhất đã hoàn thành rồi.

“Tiếp theo nên tiến hành điều kiện thứ hai rồi.” Từ Phàm nói xong, lại một lần nữa truyền tống không gian tới ranh giới của hố sâu vô tận.

“Ngươi trông coi cha ngươi cũng không nghiêm ngặt gì cả, trận Phong Vân này gió lùa khắp nơi, ngươi cũng không nghĩ xem mà bù lấp vào.”

“Ư ư ~” (Mọi chuyện của chí thiên đạo ngươi cũng không hiểu, mau chóng đi đối phó Tiểu Hắc đi, ta muốn biết ngươi sẽ sử dụng thủ đoạn gì.)

Ánh mắt Chó trắng nhỏ nhìn Từ Phàm có chút chờ mong.

Từ Phàm khi vừa tới Nam Sơn giới hắn cũng đã chú ý đến.

Tuy rằng có sự uy hiếp đối với hắn, nhưng chỉ cần không làm những chuyện gây tổn hại cho Nhân tộc, tổn hại Nam Sơn giới, hắn cũng lười quản.

Nhưng không nghĩ tới Từ Phàm lại có thủ đoạn thiêu đốt toàn bộ Nam Sơn giới.

Hiện tại đã trải qua thời gian tăng tốc sáu nghìn năm, lại càng thêm thâm sâu khó lường.

Cho nên hắn muốn đi theo Từ Phàm học một chiêu, coi xem làm thế nào để đối phó với ý chí thiên đạo.

“Muốn học thủ đoạn phong thiên này của ta à.” Từ Phàm nhìn Chó trắng nhỏ nói.

Chó trắng nhỏ vội thè lưỡi gật đầu, cái đuôi vẫy đến là hoan hỷ.

Từ Phàm bắn ra một đốm linh quang, hòa nhập vào giữa hàng lông mày của Chó trắng nhỏ.

“Thu thập đủ những linh khoáng này, ta dạy ngươi phải làm thế nào.” Khóe miệng Từ Phàm giương lên, chuẩn bị vét một mẻ lớn nào.

Chó trắng nhỏ nhìn danh sách mà Từ Phàm đưa cho hắn một cái, ngay sau đó liền biến mất tăm.

“Lẽ nào ta đòi hỏi nhiều quá rồi.” Từ Phàm có chút nghi hoặc.

“Nếu như thật sự là ý chí thiên đạo kiểm soát cả một Trung Thiên thế giới, quả thực là cũng không dễ đối phó.”

“Nhưng ngươi đã bị nhốt ở khu vực này, càng như thể là một con chó hung dữ, vậy buộc một dây xích chó lên, có lẽ chính là cách để đối phó với ngươi.”

Từ Phàm nói rồi hai tay kết ấn.

Vô số các loại bọt khí đủ màu sắc xuất hiện xung quanh Từ Phàm, ngay sau đó liền đi về hướng hố sâu vô tận.

“Trước tiên hút máu, sau đó róc thịt, cuối cùng rút xương.”

Vào lúc này, các loại pháo khí đủ màu sắc kia bắt đầu hấp thu toàn bộ khí tức bên trong chiếc hố sâu.

Chỉ cần bản nguyên ý chí thiên đạo hấp thu đủ rồi, liền sẽ phân tách ra thành hai bọt khí

Mười tám tầng bên dưới chiếc hố sâu, chỉ dùng vỏn vẹn nửa canh giờ liền bị số bọt khí này lấp đầy.

Lúc này, một chiếc đầu chó màu đen cực lớn chui ra từ bên trong hố sâu vô tận.

Thần sắc lạnh lẽo nhìn Từ Phàm.

“Có những lời lẽ đe dọa nào thì mau nói, nếu không thì sẽ hết cơ hội đấy.” Từ Phàm nhìn chiếc đầu chó màu đen nói.

“Giải trừ phong ấn, thả ta ra, ta có thể phân tách tiểu thế giới ra làm hai phần từ Nam Sơn giới.

“Tới lúc đó ngươi chính là chủ thế giới của tiểu thế giới kia.” Đầu chó đen nói.

Trong thần sắc càng có vẻ như là một loại giao dịch bình đẳng.

“Ta không có hứng thú, ngươi còn có gì muốn nói nữa.” Từ Phàm lắc đầu.

“Một ấn ký luân hồi, ngươi có thể tự do tiến vào luân hồi giới.”

Từ Phàm vẫn lắc đầu, chỉ là có cơ hội cho người ta dựa vào con đường luân hồi mà đạt tới Kim Tiên, hắn không có hứng thú là mấy.

Chính vào lúc này, toàn bộ bọt khí lấp đầy trong mười tám tầng hố sâu dần dần ngưng tụ lại.

Cuối cùng trở thành tinh thạch hình cầu có đường kính khoảng một trượng, mang màu sắc hỗn loạn.

Một luồng sức mạnh kỳ dị từ trong tinh thạch tản phát ra bên ngoài, bóng tối che phủ toàn bộ hố sâu, bắt đầu dần dần bị tinh thạch hấp thu.

Không lâu sau, tinh thạch đã hoàn toàn hóa thành màu đen.

Chiếc đầu chó xuất hiện trong không trung hố sâu, bắt đầu trở nên bất ổn.

“Bản nguyên của ngươi rất nhanh thôi sẽ bị hấp thu sạch sẽ, còn lời nào muốn nói với ta không.”

“Giữ lại cho ta một tia năng lượng bản nguyên, đem tới bên ngoài Nam Sơn giới.”

“Hủy diệt một ý chí thiên đạo một thời, nhân quả nghiệp chướng mà ngươi phải gánh chịu, sẽ khiến cho tất cả ý chí thiên đạo đều ghét bỏ ngươi, giữ lại cho ta một tia năng lượng bản nguyên, ngươi sẽ không phải gánh chịu nhân quả.” Hắc Cẩu sử dụng lá bài tẩy cuối cùng.

Từ Phàm vốn dĩ đã chuẩn bị tiêu diệt chó đen, liền để cho tinh thạch ngừng hấp thu năng lượng bản nguyên.

Hắn nhìn lên bầu trầu, khởi động Bặc Thiên Toán Thuật.

Ngay sau đó, phân chia tinh thạch màu đen kia thành hai viên tinh thạch nhỏ.

“Ngươi tự đi vào đi, ta sẽ đưa viên tinh thạch này ra bên ngoài Nam Thiên giới, còn lại thì phải xem tạo hóa của ngươi rồi.”

“Trong tinh thạch có một luồng khí tức của ta, nếu như có nhân quả nghiệp chướng quấn lấy ta, ta thà rằng không phi thăng lên tiên giới cũng phải giết chết ngươi."

Chương 777: Người con trai ngoan ngoãn hiếu thuận

Chiếc đầu chó màu đen quay mình chui vào trong viên linh thạch nọ ở trong tay Từ Phàm

Tinh thạch màu đen có đường kính một trượng nọ bên trong thế giới mười tám tầng.

Trỗi dậy từ bên trong hố sâu vô tận.

"Thứ này không thể dùng hành cung Đạo khí để đựng."

Một pháp trận phong ấn không gian thứ nguyên nhỏ bé xuất hiện, phong ấn tinh thạch màu đen vào bên trong, cuối cùng hóa thành một chiếc túi vải nho nhỏ.

"Trông thấy món đồ chơi này không biết Bồ Đào sẽ vui mừng tới cơ nào." Từ Phàm cười nói.

Sau khi hoàn thành xong tất cả, Từ Phàm giải trừ phong ấn không gian xung quanh.

Ba người một chó xuất hiện tại nơi cách Từ Phàm không xa.

Chó trắng nhỏ âm thầm cảm nhận một chút, trong đôi mắt của chú chó lớn đầy ắp chấn động.

"Tiểu Hắc cứ như vậy mà mất rồi." Sơn Hải tôn giả chấn động nói.

Chó trắng nhỏ gật đầu, ánh mắt nhìn vào Từ Phàm, tràn ngập hoảng sợ.

Từ Phàm ấy vậy mà lại có thể bóp chết được cha hắn, vậy thì có thể chứng minh hắn bất cứ lúc nào cũng có thể bóp chết mình.

Chó trắng nhỏ không tự chủ được cảm xúc mà lùi lại hai bước.

"Đừng hoảng sợ, vừa nãy ta đã thương lượng với cha ngươi một lát, quyết định thả cho cha ngươi một mình bay đi, cũng chưa có tiêu diệt hắn." Từ Phàm cười nói.

Vừa nghe xong lời này, Chó trắng nhỏ vốn dĩ vẫn còn có chút sợ sệt, ngay tức khắc lại không bình tĩnh nổi.

“Sao ngươi lại còn thả cho cha ta một con đường sống?” Trong lúc nôn nóng, Chó trắng nhỏ ngay cả tiếng q ư cũng không thèm kêu nữa.

“Rất đơn giản, tiêu diệt cha ngươi hại nhiều mà không một chút lợi, chỉ giữ lại cho hắn một tia bản nguyên, ta cũng không có tổn thất gì.” Từ Phàm nói xong còn rung rung chiếc túi có chứa đựng viên tinh thạch màu đen.

“Sao nào, biết ngươi là một đứa trẻ hiếu thuận, cho dù có bán cha ngươi đi, ta cũng sẽ phải nể mặt ngươi.”

“Có thể nào đừng đem cha ta đi hay không, cho dù vĩnh viễn bị phong ấn lại cũng tốt.”

“Ta biết ngươi sợ nhân quả nghiệp chướng trong đó, ta đã giúp ngươi gánh chịu rồi.”

Từ Phàm nghe được truyền âm của Chó trắng nhỏ, bỗng chốc cười lên.

“Ngươi xem, danh sách linh khoáng mà ta đưa cho ngươi…” Từ Phàm bỗng dưng nói.

“Không thành vấn đề.” Chó trắng nhỏ vội vàng nói.

“Ngươi quả là hiếu thuận.”

Không lâu sau, trong tay Từ Phàm có thêm một bộ Tiên khí không gian, bên trong đựng đầy ắp những linh khoáng Tiên khí mà hắn cần.

“Ta đã thỏa mãn điều kiện của ngươi rồi, bây giờ có thể phong ấn Tiểu Hắc vĩnh viễn hay không.” Chó trắng nhỏ nói.

“Ban đầu ta đã đồng ý với cha ngươi, thả cho hắn một con đường sống.”

Nghe thấy lời này, Chó trắng nhỏ ngay lập tức nóng vội.

“Những thứ ngươi cần ta đều cho ngươi rồi, ngươi không thể như vậy được!!”

“Đừng nôn nóng, ta có cách giải quyết tốt hơn.” Trong tay Từ Phàm có thêm một viên tinh thạch màu đen.

“Cha ngươi hiện tại chỉ còn lại một tia năng lực bản nguyên như vậy, đóng lên chút phong ấn ở trong trung tâm còn không đơn giản ư.”

“Phong ấn như thế nào, cũng không thể trói buộc được ý chí thiên đạo một thời, cho dù bây giờ có phong ấn, sau này cũng là vô ích.” Chó trắng nhỏ lắc đầu nói.

Chính vào lúc này một viên tinh thể màu đen nho nhỏ lăn tới chân của Chó trắng nhỏ.

“Đã phong ấn xong rồi, nếu không có vấn đề gì thì để các ngươi đưa ra bên ngoài Nam Sơn giới đi.” Từ Phàm nói.

Chó trắng nhỏ cảm nhận được phong ấn bên trong tinh thể màu đen, thần sắc trong mắt càng lúc càng phức tạp.

“Được rồi, nếu như không có chuyện gì thì ta quay về trước đây, giữ nguyên thần thông vận hành Truyền tống trận vượt giới, một thời gian sau ta sẽ còn qua đây.”Từ Phàm nói rồi biến mất trước mặt Chó trắng nhỏ.

Trong không gian dưới mặt đất của Ẩn Linh đảo, phân thân số một đang dùng ánh mắt mới mẻ nhìn viên tinh thể màu đen có đường kính một trượng nọ.

“Bản thể, quãng đường này của ngươi càng ngày càng thuận lợi, bản nguyên của ý chí thiên đạo cũng có thể lấy được.”

Từ Phàm nhìn trời, hắn cảm nhận được ý chí thiên đạo của tu tiên giới cũng đang theo dõi hắn.

Vô số kinh văn đại đạo xuất hiện trên đại trận bảo hộ tông môn của Ẩn Linh đảo, ngăn cản lại dò thám của ý chí thiên đạo.

“Lấy được từ Nam Sơn giới đấy, thế giới đó có hai ý chí thiên đạo, có chút lãng phí nên ta lấy một cái qua đây.” Từ Phàm thành thơi nói.

“Vậy thứ này ngươi muốn dùng thế nào, cho Bồ Đào thăng cấp ư.”

“Hay là dùng bản nguyên ý chí thiên đạo này để khiến Ẩn Linh đảo trở thành một thế giới.” Phân thân số một nói.

“Chủ nhân, cho Bồ Đào những bản nguyên này, tự lập một giới Bồ Đào cũng có thể làm được.” Giọng điệu của Bồ Đào vẫn có chút cẩn thận.

Không biết là làm sao, lực tính vô cùng tận ban đầu kia, Bồ Đào ấy vậy mà lại cảm thấy không đủ để dùng.

“Phân thành hai nửa, một nửa cho Bồ Đào thăng cấp, một nửa còn lại kết với với Nhân tộc công đức khí vận tự thân của ta luyện một bộ Tiên khí công đức, để trấn áp khí vận của toàn bộ tông môn.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Pháp bảo công đức khí vận, đối với vương triều hay là tông môn mà nói thì đều có tác dụng không quá lớn, nhưng lại là món đồ không thể thiếu được.

“Suy nghĩ này không tồi, nếu chia hết tất cả bản nguyên ý chí thiên đạo cho Bồ Đạo thì sẽ hơi lãng phí.” Phân thân số một gật đầu nói.

“Chuyện này không phải vội, đợi sau khi số hai quay trở về, chúng ta lại thương lượng xem làm thế nào để luyện chế Tiên khí công đức vận khí.” Từ Phàm nói.

Viên tinh thạch màu đen đó bị phân thành hai, một nửa bên bên trong hòa vào trong bản thể của Bồ Đào.

“Chủ nhân, có những bản nguyên ý chí thiên đạo này, Bồ Đào có thể trở thành Tiên khí đỉnh cấp nhất, sau này có thể phục vụ được cho chủ nhân tốt hơn.” Bồ Đào cảm kích nói.

Chính vào lúc này, Từ Phàm bỗng dưng nhớ tới một vài vấn đề, dường như từ lúc Bồ Đào bắt đầu được luyện chế ra, thì đã tiến vào con đường không hề bình thường.

Năng lực hiện tại của Bồ Đào, không có gì khác biệt so với những ý chí thiên đạo của tiểu Thiên thế giới hoàn chỉnh, thậm chí còn mạnh mẽ hơn.

Đợi tới lần này sau khi Bồ Đào tiến cấp, ước tính sẽ tương đương với ý chí thiên đạo của Trung Thiên thế giới nhỏ một chút.

“Chủ nhân, chúng ta lấy Ẩn Linh đảo làm gốc, tự tạo thành một thế giới thì thế nào.” Bồ Đào hỏi.

“Bây giờ thời cơ vẫn chưa tới, sau khi tự lập một giới, những nguy cơ phải đối mặt có lẽ sẽ còn lớn hơn trong tưởng tượng, toàn bộ tông môn cũng không thể xuất hiện bên trong tiên giới.”

“Cho nên hiện tại hại nhiều hơn lợi, đợi cho toàn bộ tông môn phi thăng lên tiên giới, sau khi bồi dưỡng ra vài đệ tử đỉnh cấp, rồi hẵng nói tới chuyện này.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu, chủ nhân.”

“Mau chóng đi tiêu hóa bản nguyên thiên đạo đi, sớm ngày trở thành Tiên khí đỉnh cấp.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác được trong không trung có vài người đang ngưng tụ, ngay sau đó kiếp vân lại đột nhiên biến mất, xuất hiện tại một nơi khác.

“Loại khí tức này, có lẽ là lão đại độ kiếp.” Từ Phàm nói, trước mắt liền xuất hiện một cánh cửa truyền tống hư không.

Cách độ sâu của hồ mười vạn dặm, có một hòn đảo nhân công khổng lồ, trên hòn đảo là một đại trận chống sét.

Lúc này trên hòn đảo kiếp vân đang bao phủ dày đặc, vô số tia chớp đang lập lòe bên trong kiếp vân.

Từ Cương đứng ở trung tâm kiếp vân, ngẩng đầu lên nhìn kiếp vân trên bầu trời tựa như chẳng bõ bèo.

“Mới có kiếp vân vạn dặm, quả thực là không coi ta ra gì.” Từ Cương nhìn lên bầu trời nói.

Lúc này đằng sau hắn có một Thiên Thủ Hư Tượng được ngưng tụ tới thực chất.

Thiên Thủ Hư Tượng cao khoảng ngàn trượng, trong ánh mắt lấp lánh ngũ hành linh quang, đằng sau có Nhật Nguyệt Tinh Thần Hư Tượng luân chuyển.

Hơn nữa còn có một con Hỗn Độn Chân Long uốn lượn trên thân mình của Thiên Thủ Hư Tượng.

Từ Phàm trông thấy một màn này không khỏi có chút mừng vui.

Thiên Thủ Hư Tượng vốn dĩ là loại thần thông phụ trợ mà hắn sáng tạo ra từ giai đoạn đầu, sau đó hắn thấy Từ Cương rất hợp với thần thông này, về sau vẫn luôn thúc đẩy lên những tầng cao hơn.

Mà Thiên Thủ Hư Tượng mà Từ Cương ngưng tụ lúc này đã đạt tới cấp bậc cao nhất của thế giới này.

Chương 778: Lựa chọn

Từ Phàm nhìn kiếp vân vạn dặm, cũng cảm thấy có gì đó không đúng.

May mà là đồ đệ của mình, kiếp vân vạn dặm này của ngươi, không nể mặt bản thân gì cả.

Uy lực này đối với đồ đệ của ta mà nói gần giống như gãi ngứa vậy.

Chính vào lúc Từ Phàm đang trêu chọc, tia lôi kiếp đầu tiên trên bầu trời đánh xuống.

Tiếng sấm vang xa vạn dặm, vùng đất trong vạn dặm bị tia lôi kiếp này đưa vào bên trong thế giới lôi quang.

Lúc này, những người khác nhận được tin tức cũng liên tục chạy tới.

“Ngươi không yên ổn tu luyện ở trong tông môn, chạy qua đây làm gì.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ nói.

“Xếp hàng, ta cảm giác không nhịn nổi nữa rồi, đợi sau khi đại sư huynh độ kiếp xong ta liền bắt đầu.” Lý Tinh Từ nói.

“Các ngươi không hổ là sư huynh đệ, độ lôi kiếp cũng phải độ cùng nhau.” Từ Phàm cười lên.

Sau khi gắng gượng qua một tia lôi kiếp, Từ Cương lại thi triển ra vài chục phòng ngự thần thông, biểu cảm trên gương mặt thoải mái vô cùng, thậm chí còn có cả chút thư thái.

Đằng sau Thiên Thủ Hư Tượng có thêm một viên Lôi Châu, ẩn chứa tám phần sức mạnh của tia lôi kiếp ban nãy kia.

“Không tồi, một chiêu dẫn lôi kiếp này, nhập vào cơ thể ngưng tụ ra Lôi Châu, có phong thái của ta.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Chính vào lúc Từ Phàm tưởng rằng chỉ là một trận lôi kiếp bình thường.

Trong không trung bỗng dưng mở ra một khe nứt, một bàn tay khổng lồ đầy ắp tiên văn hướng về phía Từ Phàm mà vồ lấy.

Bàn tay khổng lồ tùy ý phân tán kiếp vân trên bầu trời, phảng phất như đang cảnh cáo mọi người đừng nhúng tay vào chuyện này.

Trông thấy một màn này, Từ Phàm giận tím mặt.

Cho dù là hắn, trong lúc độ lôi kiếp cũng không được phá vỡ đi kiếp vân trên bầu trời.

Bởi vì một khi bị ngoại lực đánh phá, kiếp vân sẽ ngưng tụ lại lần nữa, uy lực gấp vài lần so với trước.

“Một lũ tôm thối cá tanh mà cũng dám dòm ngó đến đồ đệ của ta!”

không gian xung quanh trong phút chốc bị phong ấn, Từ Cương và những người đang chứng kiến lôi kiếp bị Từ Phàm đưa tới một vùng đất độ lôi kiếp dự trù khác.

Từ Phàm cảm nhận khí tức của miệng vết nứt trong bầu trời nọ, vẻ mặt vô cùng bực bội.

“Ý chí thiên đạo, ta cần một lời giải thích, tại sao người trên thượng giới có thể tùy ý đáp xuống hạ giới.”

Từ Phàm trực tiếp nói chuyện với ý chí thiên đạo, đằng sau còn ngưng tụ ra Pháp Tướng Kim Thân không mặt.

Lúc này xung quanh Pháp Tướng Kim Thân không mặt có tiên văn lưu chuyển, đằng sau xuất hiện hư ảnh kinh văn đại đạo.

Dùng nắm đấm để đối phó với nắm đấm, trực tiếp đánh cho bàn tay khổng lồ thò ra từ trong bầu trời quay trở về.

Thượng giới cho dù là Đại La Kim Tiên giáng lâm thế giới này, thì uy lực cũng sẽ bị hạn chế đi.

Lúc này Từ Phàm nhận được một tin tức mơ hồ.

Ý tứ biểu đạt rằng hắn cũng không có cách gì, đối diện có Đại La, có thể quấy nhiễu sự vận hành của hắn.

“Đại La hay là Kim Tiên sao cũng được, muốn dòm ngó tới đồ đệ của ta, cho dù là trọng quyền chí cao cũng không được.”

Nắm đấm khổng lồ trên bầu trời lại lần nữa thò ra.

Phong bế lại toàn bộ không gian xung quanh, một vài phép tắc đại đạo cũng bắt đầu dần dần có chuyển biến.

Pháp Tướng Kim Thân không mặt vốn dĩ khí thế đang càng lúc càng cao cũng vì phép tắc đại đạo thay đổi mà biến mất.

“Thay đổi phép tắc đại đạo, quả nhiên là Đại La.” Từ Phàm trở nên nghiêm túc.

Từ trong âm thanh liên tiếp đó truyền ra một âm thanh hư vô lúc ẩn lúc hiện.

“Giết ngay !”

Trong chốc lát Từ Phàm cảm thấy ý thức kiểm soát cơ thể của bản thân mình càng lúc càng yếu đi.

Một nỗi sợ hãi lớn giữa lúc sinh tử hiện ra trong lòng.

“Đây chính là ý nói sao làm vậy của Đại La Kim Tiên ư, thú vị đấy.” Từ Phàm chống lại nỗi sợ hãi sinh tử mà cười lên.

Một chiếc la bàn do sức mạnh luân hồi ngưng tụ lại xuất hiện dưới chân Từ Phàm, sau đó Pháp Tướng không mặt lại một lần nữa ngưng tụ.

Chỉ có điều lần này là do đại đạo luân hồi và tử vọng ngưng tụ lại mà tạo thành.

Pháp Tướng không mặt màu sắc hỗn độn, một phát tóm lấy bàn tay khổng lồ thò ra trong bầu trời.

“Không ngờ rằng, Đại La đã là cực hạn của ngươi.” Giọng điệu của Từ Phàm có chút vui mừng.

Ban nãy không gian bị phong ấn, thời gian, không gian, phép tắc đại đạo đều bị bóp méo.

Trong phút chốc đó, Từ Phàm cảm giác được hạn chế bắt nguồn từ ngón tay vàng đó đã biến tăm mất dạng rồi.

Từ Phàm lợi dụng khoảng thời gian ngắn ngủi này, trực tiếp nâng cao đại đạo cảm ngộ của mình lên tới Kim Tiên tầng, hơn nữa vẫn còn đang liên tiếp tăng lên.

Trong đôi con ngươi ẩn chứa vạn vật vạn đạo đang lưu chuyển vô ngàn vạn kinh văn đại đạo.

Bởi vì đại đạo cảm ngộ đang tăng lên một cách tốc độ, nên khiến cho ánh mắt của Từ Phàm càng lúc càng thêm lý trí, khí thế trên người cũng càng ngày càng khủng bố.

Khi đại đạo cảm ngộ đã đạt tới điểm giới hạn, toàn bộ cơ thể Từ Phàm tản phát ra một loại khí tức đáng sợ, tựa như vạn đạo trong thân.

Xung quanh Từ Phàm có một hư ảnh con sông lớn lưu thông vạn giới trỗi dậy, mà hắn đang ở giữa trung tâm dòng sông.

Một luồng sức mạnh trói buộc vô tận quấn quanh Từ Phàm, phảng phất như muốn kéo hắn vào nơi sâu thẳm dòng chảy của con sông.

Vào lúc này, chủ nhân của bàn tay khổng lồ nọ trong bầu trời, tựa như trông thấy một màn hoang đường nhất thế gian vậy.

Bàn tay khổng lồ mở ra, ở nơi chính giữa bàn tay có một đôi mắt, nhìn chằm chằm vào Từ Phàm thân còn bên trong con sông dài.

Trong mắt tràn ngập ý không thể tin nổi, phảng phất như con kiến ban nãy đang trêu ghẹo, đang tiến hành thử nghiệm trở thành một sự tồn tại giống như hắn.

Hư ảnh con sông dài dần dần trở nên thực chất, những ràng buộc mà Từ Phàm ở giữa dòng sông đang chịu đựng càng lúc càng lớn.

Không gian, thời gian, luân hồi, tử vong, ánh sáng, hắc ám, kim, mộc, thủy, hỏa.....

Vô vàn phép tắc đại đạo, hóa thành một chiếc gông xiềng, muốn nhốt chặt Từ Phàm lại, muốn ngăn cản hắn thoát ra khỏi dòng sông.

Thần sắc của Từ Phàm lạnh nhạt, đầu tiên là nhìn về đôi mắt trung tâm bàn tay khổng lồ.

Nháy mắt, liền có một nỗi sợ hãi quanh quẩn trong lòng chủ nhân của bàn tay, có điều việc này khiến cho chủ nhân của bàn tay khổng lồ càng thêm tò mò.

Từ Phàm ở giữa lòng con sông, vóc người bắt đầu dần dần trở nên to lớn.

Cho tới khi toàn bộ con sông dài vừa vặn dung nạp hai chiếc đùi đó của Từ Phàm thì thôi, nước sống vừa hay nằm ở nơi đầu gối của Từ Phàm.

Từ Phàm chầm chầm nhấc một chân lên, chậm rãi nặng nề tới vô cùng, phảng phất như bàn chân này kéo theo cả một thế giới Đại Thiên vậy.

Chân càng nhấc cao thì áp lực lại càng lớn, tựa như thiên đạo vạn giới đều đang dùng sức mạnh lôi kéo bàn chân nhấc lên khổng lồ này của Từ Phàm vậy.

Tựa như chính vào khoảnh khắc đó, cũng tựa như độ qua cả vài vạn năm thời gian.

Cuối cùng, bàn chân này của Từ Phàm cũng thoát được ra khỏi mặt sông, nặng nề đạp xuống bên bờ con sông dài.

Lúc này, phong ấn đến từ chủ nhân của bàn tay khổng lồ trong nháy mắt vỡ tan, thiên đạo vạn vật nơi này cũng phút chốc khôi phục lại bình thường.

Một luồng sức mạnh gông xiềng quen thuộc lại một lần nữa xuất hiện bên trong cơ thể của Từ Phàm.

Việc này khiến cho thần sắc vốn dĩ đang cực kỳ lý trí kia của Từ Phàm khôi phục lại một tia phấn khởi.

Một bàn chân ở bên trong con sông, một bàn chân còn lại giẫm lên trên bờ sông, Từ Phàm liền dùng tư thế này nhìn bàn tay khổng lồ, tựa như đã trông thấy được chủ nhân của bàn tay khổng lồ ở tại thế giới Đại Thiên.

“Phong!” Từ Phàm nhẹ nhàng phun ra một chữ.

Chủ nhân của bàn tay khổng lồ trong phút chốc bị trói buộc, chặt đứt liên hệ giữa hai giới.

“Chém!”

Giữa đất trời xuất hiện một lưỡi đao khổng lồ, chém một đường ngang trên bàn tay khổng lồ.

Một thế giới hư vô được hình thành, phong ấn bàn tay đã bị chém đó vào bên trong. Cuối cùng hóa thành một hạt Giới Châu xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Từ Phàm dùng ánh mắt ẩn chứa nhân tính nhìn con sông dài phía dưới chân nọ.

“Cứ như vậy đi ~”

Trong giọng điệu mang theo chút ý lưu luyến, cũng có một tia tiếc nuối.

Sức mạnh gông xiềng quay trở lại vị trí, con sông dài biến mất, Từ Phàm vẫn là vị tôn giả vô địch kia của tu tiên giới.

“Lựa chọn, có gì mà phải lựa chọn.”

“Cướp đoạt đi tất cả tình cảm, vứt bỏ đi mọi cảm xúc, cho dù là vô địch Tam Tiên Đại Thế Giới thì có thế nào, chẳng qua cũng chỉ là một con rối không có tình cảm mà thôi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Tới lúc bàn chân còn lại của hắn vượt qua được một bước nọ, trong lòng liền xuất hiện thêm một lựa chọn.

Một đạp này của hắn, tuy có thể hoàn toàn vượt ra ngoài, nhưng bởi vì đại đạo cảnh giới tăng lên quá nhanh, cần phải vứt bỏ đi tình cảm thì mới có thể hoàn thành được một bước này.

Lựa chọn này bắt nguồn từ ý chí vượt ra ngoài Tam Thiên đại thế giới.

Chương 779: Cộng hưởng

Toàn bộ đất trời khôi phục lại bình yên.

“Sao lão đại lại bị Đại La nhắm tới nhỉ.” Từ Phàm nhìn Giới Châu trong tay.

Trong mắt Từ Phàm xẹt qua vài tia ảo ảnh nhân quả.

Hắn trông thấy bên ngoài cách xa vài vạn dặm Từ Cương đang độ lôi kiếp, bên trong nội thể không thể gảy ra được một sợi dây nhân quả.

Men theo sợi dây nhân quả, liên thông được với Từ Nguyệt Tiên đang du ngoạn ở Nam Sơn giới.

Tra được tới đây, Từ Phàm liền thu thay lại.

Nguyên nhân thì cũng hiểu được đại khái.

Bên ngoài cách nơi Từ Phàm đang có mặt tầm khoảng vài vạn dặm, Từ Cương đang gian nan gắng gượng chống lại đạo lôi kiếp thứ ba.

Lúc này, còn sáu đạo lôi kiếp nữa mới có thể kết thúc.

Những người chứng kiến lôi kiếp cũng bắt đầu sốt ruột lên.

Một là lo cho Từ Phàm bên này, hai lại là lo cho Từ Cương không độ được qua lôi kiếp được ngưng tụ lại lần nữa mạnh hơn gấp mấy lần này

Bóng dáng của Từ Phàm xuất hiện phía sau mọi người.

“Không cần phải lo lắng, Từ Cương có thể chịu đựng được.”

Theo tiếng nói vừa dứt của Từ Phàm, trong bầu trời một đạo lôi kiếp đường kính tầm khoảng một trượng đánh xuống.

Trực tiếp xuyên qua mọi thần thông thủ hộ của Từ Cương, đánh thẳng lên người bản thể.

Tất cả mọi người ngạc nhiên vui mừng quay đầu.

“Sư Phụ, ban nãy ngươi không sao chứ !” Lý Tinh Từ vội vàng hỏi.

“Sư phụ, nếu không phải ban nãy người đưa ta đi, ta còn chuẩn bị lôi cả bản mệnh thần thông của mình ra sử dụng rồi đó.” Chu Khai Linh ở bên cạnh nói.

“Bàn tay khổng lồ đó tại sao lại muốn bắt Từ Cương đi.” Trảm Linh tò mò hỏi.

Lực chú ý của tất cả mọi người đều dồn hết lên người Từ Phàm.

“Đừng vội, quay về sẽ từ từ nói với các ngươi, trước tiên xem Từ Cương độ qua lôi kiếp đi đã.”

Lúc này mọi người mới quay đầu lại, trông thấy Từ Cương đã nằm bò ra mặt đất.

“Tên tiểu tử thối này bình thường ỷ vào thần thông của mình sức lực vô biên, còn không thèm nhìn tới những pháp bảo phòng ngự kia lấy một cái, thậm chí ngay cả luyện hóa cũng lười, bây giờ để cho hắn biết được chỉ tấn công mà không phòng thủ, rồi sẽ có ngày chịu phải thiệt thòi.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm vừa chỉ điểm, liền đem ra toàn bộ Đạo khí phòng ngự chưa được luyện chế trên người Từ Cương ra ngoài.

“Đạo lôi kiếp tiếp theo còn một khắc nữa, chuyên tâm luyện chế những Đạo khí phòng ngự này, vi sư tăng tốc cho ngươi.”

Từ Cương đang nằm bò trên đất nghe thấy được giọng nói của Từ Phàm ngay tức khắc ngồi bắt chéo chân dậy.

Bắt đầu luyện hóa những Đạo khí phòng ngự đang trôi nổi xung quanh với tốc độ cực nhanh.

Theo sự hoàn thành trong một khắc nọ, kiếp vân đúng thời điểm đánh xuống một đạo lôi kiếp vừa thô vừa bạo

Tựa như lần này muốn xuyên qua Từ Cương một cách triệt để.

Một chiếc dù khổng lồ xòe ra, chắn đỡ trên đỉnh đầu của Từ Cương.

“Đùng ~”

Chiếc dù khổng lồ trực tiếp bị đánh quay trở vào nội thể của Từ Cương, uy lực của lôi kiếp thu liễm đi đôi chút, nhưng vẫn duy trì hướng thẳng như cũ, đánh lên thần thông thủ hộ của Từ Cương.

Đạo lôi kiếp thứ tư kết thúc, một bộ Đạo khí đã bị hủy, thần thông thủ hộ của Từ Cương bị bổ ra làm bốn lớp.

“Nếu không phải do kiếp vân lần thứ nhất bị phá tan, đại sư huynh chỉ cần dựa vào thần thông thủ hộ là có thể độ qua được.” Chu Khai Linh nói.

“Điều này đã chứng minh một vấn đề, mọi chuyện đề phải lo nghĩ chu toàn, chuyện ngoài ý muốn thường không biết lúc nào sẽ xảy đến.” Từ Phàm nói.

Tất cả mọi người gật đầu, cảm giác nghe lời người khôn dạy mà chả thấm được đạo lý gì.

Nghe thì có ích, nhưng dưới tập tính thói quen của con người, lại chẳng hề có tác dụng mô tê gì.

Cuối cùng dưới sự trợ giúp của Từ Phàm, những đạo lôi kiếp còn lại, Từ Cương đều lần lượt gắng gượng qua.

Lôi kiếp kết thúc, Từ Phàm đi tới bên cạnh đám người.

“Sư phụ, đồ đệ đã hoàn thành độ lôi kiếp.” Từ Cương hành lễ nói.

“Cũng tạm được, ngươi qua đây đi, tới lượt sư đệ ngươi độ lôi kiếp rồi.” Từ Phàm nói.

Chính vào lúc này, một luồng khí tức từ trên người Lý Tinh Từ tăng cao ngút trời.

Kiếp vân trong bầu trời vẫn còn chưa tiêu tán hết kia lại ngưng tụ lại một lần nữa.

Lại là một kiếp vân vạn dặm, vô cùng tiêu chuẩn.

Không giống với Từ Cương, Lý Tinh Từ là chủ nghĩa thực dụng xuyên qua triệt để.

Đạo khí tính phòng ngự liên tiếp sử dụng, toàn bộ quá trình vô cùng nhẹ nhàng thảnh thơi.

“Sau này phải theo học hỏi sư đệ ngươi nhiều hơn, đừng ỷ vào thần thông của mình mà không cần cái gì cả, cuối cùng người chịu thiệt thòi còn không phải là chính bản thân mình ư.” Từ Phàm căn dặn nói.

“Đồ nhi đã hiểu rồi.” Từ Cương xấu hổ nói.

“Hiểu cái rắm, quay về đi huấn luyện đặc biệt cho ta, lấy thân thể làm bài học là phương thức tốt nhất.” Từ Phàm răn dạy

Sắc mặt của Từ Cương bỗng chốc liền thay đổi, hắn thừa nhận huấn luyện đặc biệt của sư phụ rất có hiệu quả, nhưng cả quá trình sống không bằng chết.

Kiếp vân trong không trung tản đi, khôi phục lại sắc trời quang ráo.

Một truyền tống trận hư không nhanh chóng kết hợp mà thành, chu đáo xuất hiện trước mặt mọi người.

Ẩn Linh đảo, trong không gian dưới mặt đất.

Phân thân số một cầm lấy một món đồ hỏng, than thở một hơi.

Trông thấy Từ Phàm xuất hiện liền nói: “Ban nãy ta còn tưởng ngươi muốn vượt giới đạt tới Đại La.”

“Lúc đó ta liền nghĩ, nếu như ngươi đạt tới Đại La, ta còn luyện chế những món Tiên khí rách này làm gì.”

“Nhưng lựa chọn của ngươi ít nhiều vượt ra khỏi sự dự liệu của ta, nói ta nghe thử xem lúc đó xảy ra chuyện gì.” Phân thân số một hiếu kỳ hỏi.

Ban nãy tưởng rằng hắn phải theo bản thể mà đạt tới Đại La, nào biết được là do mình nghĩ nhiều rồi.

“Cảnh giới tăng lên quá nhanh, muốn đạt tới Đại La, cần phải cắt bỏ cảm xúc, trở thành một Đại La Kim Tiên không có tình cảm.” Từ Phàm giải thích nói.

“Thì ra là như vậy, phù hợp với sự lựa chọn của ngươi, có điều cũng khá đáng tiếc đấy.” Phân thân số một có chút tiếc nuối nói.

“Có điều cũng không phải là không có lợi, ít nhất biết được cực hạn của ngón tay vàng này ở đâu.”

“Aizz, nếu như không có hạn chế của ngon tay vàng này, ta cũng không tới nỗi phải mệt như vậy.” Phân thân số một than thở nói.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, nếu như không có hạn chế, có lẽ ta đã tự liều mình băng qua rồi, cần phân thân làm gì.” Từ Phàm cười nói.

“Không thể nói như vậy được, ít nhất cũng phải cần phân thân để làm việc lặt vặt chứ.”

“Ngươi xác định đánh phân thân của hắn thì có thể có nhân quyền ư.”

“Giống như ta đang có bây giờ vậy.” Phân thân số một phản bác nói.

Chính vào lúc này, Từ Phàm nhìn vào bộ Tiên khí phối kiện đã bị luyện hỏng của phân thân số một.

“Không cần thiết phải cứu vãn nữa, trực tiếp luyện một cái mới đi.” Từ Phàm nói.

“Phải thu hồi ngược lại đã, một loại linh khoáng Tiên khí bên trong bộ phối kiện này rất quý báu.”

Từ Phàm nhìn Tiên khí phối kiện bị luyện hỏng.

“Đâu cần phải phức tạp như vậy.”

Tiên khí phối kiện dần dần trỗi dậy, phảng phất như thời gian đang lưu chuyển ngược dòng, bị phân giải thành linh khoáng Tiên khí tinh thuần nhất lúc ban đầu.

“Lợi hại đấy! Mau chóng cộng hưởng đại đạo cảm ngộ cho ta một chút, chiêu này quả là có tác dụng.” Phân thân số một hưng phấn nói.

“Đó là tất nhiên rồi.”

Một tia linh quang bị Từ Phàm bắn vào bên trong cơ thể của phân thân số một.

“Từ từ mà cảm ngộ, khoảng thời gian này cứ coi như là nghỉ phép đi.” Từ Phàm nói xong liền rời đi.

Phân thân số một đang trong quá trình cảm ngộ, đột nhiên mở bừng con mắt.

“Khoảng thời gian này không thể chiếm dụng kỳ nghỉ của ta!” Phân thân số một nói.

“Nằm mơ đi ~”

Từ Phàm biến mất trong không gian dưới mặt đất.

Tổng bộ Hội trưởng lão, tiểu thế giới mà Vạn tinh chu cư ngụ.

Từ Phàm vừa bước vào tiểu thế giới, liền trông thấy phân thân số hai đang đội một chiếc mũ nồi chơi trò chơi.

Sau khi cảm nhận được Từ Phàm bước vào bèn gỡ mũ xuống.

“Biết ngay là ngươi sẽ tới tìm ta, nói đi, ban nãy xảy ra chuyện gì vậy.” Phân thân số hai cũng tỏ vẻ hứng thú nói.

“Đại La, lựa chọn, vô tình.” Từ Phàm lười phải nói nhiều, trực tiếp phun ra sáu chữ.

“Thì ra là như vậy.” Phân thân số hai gật đầu nói.

Tuy rằng chỉ có sáu chữ, nhưng phân thân số hai cũng rất thần kỳ, hiểu rõ được nguyên nhân kết quả.

Một tia linh quang bị Từ Phàm bắn ra, xuyên vào giữa hàng lông mày của phân thân số hai.

“Tranh thủ sửa xong Vạn tinh chu, về nhà có chuyện quan trọng cần thương lượng với ngươi.”

Chương 780: Ngồi mát ăn bát vàng

Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn hai đám mây hình con gấu đang trôi trên bầu trời.

Rồi lại nhìn viên giới châu phong ấn cánh tay Đại La trong tay.

“Hơi khó làm, rõ ràng mình cũng đã vô địch trong thế giới này rồi, vậy mà vẫn còn có nhiều phiền não như vậy.” Từ Phàm nói xong thở dài.

Lúc này, trong sân nhỏ của Từ Phàm, một truyền tống trận đã được vạch ra trong hư không.

Linh quang chợt lóe, Từ Nguyệt Tiên bước ra từ trong đó.

“Sư phụ, ca ta không sao chứ!” Từ Nguyệt Tiên vừa bước ra đã vội vàng hỏi.

Bởi vì nàng dịch chuyển thẳng từ Nam Tiên giới tới đây…

“Có sự phụ ở đây còn có thể xảy ra chuyện gì, nhưng tự nhiên vi sư muốn nhìn ngươi một chút.” Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên từ trên xuống dưới, giống như muốn nhận thức lại đồ đệ của mình.

Từ Nguyệt Tiên bị ánh mắt đánh giá của Từ Phàm làm cho hơi sợ hãi.

“Sư phụ làm sao vậy?”

“Không sao, Thượng Giới có một Tiên nhân rất lợi hại muốn bắt ca ngươi đi.”

“Vi sư tìm hiểu nhân quả thì phát hiện liên quan tới thân thể của ngươi.”

Trong mắt Từ Phàm hiện ra kinh văn đại đạo huyền ảo, dây nhân quả trong đó đều bị hắn nhìn thấu.

“Chẳng lẽ những tên kia của Thượng Giới, chỉ muốn mượn thân thể của ngươi để sống lại sao?”

Từ Phàm thấy đầu kia của Từ Nguyệt Tiên được kết nối trong hư không, và đầu còn lại là một thế giới rộng lớn.

“Sư phụ, có phải là người của Thượng Giới, muốn bắt ca ta đi, dùng điều này để uy hiếp ta.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Cũng gần như thế, mấu chốt bây giờ không chỉ là chuyện mượn thân thể của ngươi để sống lại, chắc chắn còn có những chuyện khác.” Từ Phàm nói xong, một ngón tay điểm về phía ấn đường của Từ Nguyệt Tiên.

Trong nháy mắt, vô số kinh văn đại đạo hình thành một khối cầu bao quanh Từ Nguyệt Tiên.

Kinh văn đại đạo vận chuyển, bắt đầu phân tích toàn diện.

Đúng lúc này, một luồng sức mạnh kỳ lạ được thêm vào trên kinh văn đại đạo.

Khiến nó vận chuyển nhanh hơn mấy lần.

“Bồ Đào, ngươi đã tiêu hóa xong một nửa ngọn nguồn ý chí Thiên Đạo chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Bẩm chủ nhân đã tiêu hóa một nửa rồi, loại chuyện này có thể để Bồ Đào làm thay.” Bồ Đào cung kính nói.

“Được, ngươi cũng biết nguyên nhân hậu quả chuyện của Nguyệt Tiên, giúp ta điều tra một chút xem là nguyên nhân gì, mà có thể khiến Đại La siêu thoát kia ra tay.” Từ Phàm nghe thấy Bồ Đào có thể tiếp quản chuyện này, nên nhân tiện giao chuyện này cho Bồ Đào.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Bồ Đào tiếp quản luôn kinh văn đại đạo đang bao quanh Từ Nguyệt Tiên.

Bao quanh như vậy khoảng ba tháng.

“Chủ nhân, đã phân tích xong.”

Từ Phàm đang ở Bàn Hung Bạch thì nghe thấy giọng của Bồ Đào.

“Nguyên nhân gì?” Từ Phàm ngồi dậy.

“Vì xin Đại La chuyển thế đột phá, bị đám người kia của Thượng Giới tìm được một số nhân quả, mưu đồ sống lại thay thế Từ Nguyệt Tiên trở thành Đại La.”

“Ngoài ra còn có một số khả năng khác, nhưng độ chính xác không cao bằng.” Bồ Đào đáp.

“Đại La chuyển thế.” Từ Phàm nói xong sờ cằm.

“Có thể là cảnh giới quá thấp, đến bây giờ ta vẫn chưa phát hiện ra có gì bất thường trên người Nguyệt Tiên.

“Đáng tiếc bây giờ mặc dù cảnh giới Đại Đạo của ta cao, nhưng trong thế giới này tất cả đều bị hạn chế ở giới hạn của Đại Thừa tôn giả.” Từ Phàm nói.

Quy tắc chính là như vậy, trừ khi ngươi muốn hủy diệt cả thế giới, nếu không cho dù sinh linh tiến vào thế giới siêu việt cực hạn nào đều sẽ bị hạn chế.

Nếu không phải như vậy, Từ Phàm cũng không chống lại được vị Đại La kia.

“Chất lượng kẻ địch trong cuốn sổ nhỏ càng ngày càng cao.” Từ Phàm nói xong thì lấy một cuốn sổ nhỏ ra.

Nhìn Ngũ Trảo Kim Long trên trang bìa, Từ Phàm lật qua.

Trước trang đầu lại ngưng tụ ra một trang.

Phong ấn giới châu trong tay tới trang đầu.

Một bàn tay khổng lồ che trời xuất hiện trên trang đầu tiên, gắn thẻ Đại La Kim Tiên không biết danh tính.

Phía sau còn có một dòng ghi chú nhỏ, chú ý đánh lão nhị, phải giết chết.

Từ Phàm thu cuốn sổ nhỏ lại.

Một cảnh này vừa hay bị Từ Nguyệt Tiên nhìn thấy, lập tức cảm động đến rơi lệ.

“Nguyệt Tiên đã gây thêm phiền phức cho sư phụ rồi.” Từ Nguyệt Tiên rơm rớm nước mắt.

“Cũng không phiền phức lắm, không phải chỉ là một Đại La Kim Tiên thôi sao.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Chỉ cần hắn có thể sống sót, kẻ địch có mạnh đến mấy cũng sẽ bị hắn giẫm dưới chân.

“Nhưng điều khiến vi sư thất vọng chính là, đồ nhi mà ta thấy trong đó chỉ là Kim Tiên chuyển thế, lại còn bị người khác nắm được manh mối, còn muốn để người sau hưởng bóng mát.” Từ Phàm lắc đầu, vô cùng khó chịu nói.

Từ Nguyệt Tiên cúi đầu.

“Có vẻ kiếp trước của ngươi rất thất bại, kiếp này có vi sư, sẽ không để ngươi giẫm lên vết xe đổ nữa?” Từ Phàm thản nhiên nói, giống như đang nói một chuyện đương nhiên.

Đúng lúc này, một hư ảnh xuất hiện từ phía sau Từ Nguyệt Tiên.

Đó là một nữ tử mặc váy dài màu xanh, nàng nhìn về phía Từ Phàm khẽ gật đầu, sau đó tiêu tan trong đất trời.

Từ Nguyệt Tiên chấn động toàn thân, giống như nhân sinh được đổi mới lần nữa.

“Sư phụ vừa rồi là sao.”

“Kiếp trước của ngươi hiện ra gặp ta, có lẽ đã bị ta làm cho cảm động rồi.” Từ Phàm nói.

“Kiếp trước của ta?” Từ Nguyệt Tiên hơi nghi ngờ.

“Không biết kiếp trước của ngươi đã dùng cách gì, mà lưu lại một chút ý thức trên người ngươi, nàng không hiện ra ta cũng không phát hiện được, quả là cách hay.” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Vậy khi ta bị Thượng Giới dụ dỗ, tại sao nàng không hiện ra giúp ta.”

“Mấy thứ râu ria đó, vẫn chưa tới mức khiến nàng ra tay.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, giọng của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Yêu tôn Vô Địch của tộc Thực Thiết Thú ở Yêu giới muốn gặp ngươi.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Tộc Thực Thiết Thú, mời hắn vào đi, dù sao khi trước còn giúp Nhân tộc một tay.” Từ Phàm nói.

Không bao lâu, một Thực Thiết Thú trắng đen, cao một trượng đi vào trong sân nhỏ của Từ Phàm.

Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh trở nên tò mò, đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy sư phụ để Yêu tộc đi vào trong sân nhỏ của hắn.

“Bái kiến Nhân tộc chí cao.” Thực Thiết Thú ngốc nghếch hành lễ nói.

Vẻ ngoài trắng đen dễ thương, khiến vẻ mặt của Từ Phàm trở nên rất thân thiện.

Xem như người một nhà cùng chung huyết thống, ai có thể chống lại được điều này.

“Đứng dậy, đứng dậy, không cần đa lễ.” Từ Phàm cười nói.

“Nguyệt Tiên, đi pha trà.”

Từ Nguyệt Tiên hơi nghi ngờ, nhưng vẫn đi tới bảo khố nhận một hộp trà Tiên Linh nhỏ.

Nàng biết, khi sư phụ bảo nàng đi pha trà, đó chính là ám chỉ dùng trà ngon nhất.

Nếu không sẽ không bảo nàng, Bồ Đào cũng biết mà.

“Nhân tộc chí cao, không cần khách sáo như vậy.”

Yêu tôn Vô Địch Thực Thiết Thú có phần thụ sủng nhược kinh, tuy thực lực của nó được xem là đứng đầu Yêu giới, nhưng ở trước mặt vị Nhân tộc chí cao này, nhiều nhất cũng chỉ là một món ăn.

Từ Phàm cũng đang trìu mến nhìn Yêu tôn Vô Địch Thực Thiết Thú, không khỏi gật đầu hài lòng.

Tuy thực lực không được coi là đứng đầu, nhưng cũng coi là không yếu, có thể chém giết một trận với Tử Ngọc Giao Long kia.

“Không biết tên của Yêu tôn là gì.” Từ Phàm nói.

“Chí cao có thể gọi ta là Hắc Đoàn.” Hắc Đoàn gãi đầu nói, dáng vẻ này của Từ Phàm khiến hắn hơi khó hiểu.

“Ngươi tới đây có chuyện gì.”

“Tộc Thực Thiết Thú ta không tranh với đời, tuy là Yêu tộc, nhưng chưa bao giờ tán thành chuyện Yêu tộc chống lại Nhân tộc.”

“Hiện giờ Yêu tộc yếu thế, Nhân tộc trở thành bá chủ hai giới đã là kết cục đã định.”

“Cho nên ta muốn bái kiến Nhân tộc chí cao, xin cho phép tộc Thực Thiết Thú, trở thành tộc trung lập.” Hắc Đoàn hành lễ nói.

Chương 781: Hắc Đoàn

“Tại sao không dựa vào Nhân tộc?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Tổ tông quy định, Thực Thiết Thú không bao giờ làm nô.”

“Ngay cả khi đối mặt với việc Kim Sí Đại Bàng quật khởi khi trước, bọn ta cũng chưa bao giờ thỏa hiệp.” Hắc Đoàn nói.

Thực Thiết Thú không bao giờ làm nô, Từ Phàm luôn cảm thấy lời này hắn đã nghe qua ở đâu rồi.

“Cho nên lần này đến, một là xuất phát từ sự tôn trọng đối với vị trí bá chủ của Nhân tộc, hai là thể hiện lập trường của tộc Thực Thiết Thú ta.” Thực Thiết Thú nói với giọng điệu kiên định.

“Đồng ý đồng ý, nhưng ta có một điều kiện…”

“Hy vọng các ngươi có thể phái một trăm Thực Thiết Thú, đến tông môn ta làm đệ tử.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi tiệc Long Hổ được tổ chức, cả Ẩn Linh môn bắt đầu dần dần được Tu Tiên giới biết rõ.

Trưởng lão, phong chủ, đệ tử nội môn, đệ tử ngoại môn và Yêu bộ.

Cấu trúc đơn giản hơn bất kỳ tông môn nào của Tu Tiên giới.

“Đệ tử này chính là đệ tử nội môn?” Hắc Đoàn hơi do dự hỏi.

Nếu chỉ cho Thực Thiết Thú gia nhập Yêu bộ, hắn chắc chắn sẽ không đồng ý.

Nhưng nếu thật sự tới làm đệ tử nội môn, điều này thật sự khiến hắn hơi động lòng.

“Đối đãi như đệ tử nội môn.” Từ Phàm gật đầu.

“Chí cao, tại sao đối đãi tốt với tộc ta như thế?” Hắc Đoàn vừa nghi ngờ vừa cảm kích.

“Có lẽ là cảm thấy thân thiết khi nhìn thấy các ngươi, ta từng du lịch Yêu giới, cũng đã thấy tộc Thực Thiết Thú các ngươi.”

“Không biết tại sao nhìn tộc Thực Thiết Thú lại gợi lên tình cảm nhớ quê trong ta, tộc Thực Thiết Thú các ngươi bản tính lương thiện, ân trả nghĩa đền, nhất là ý chí bất khuất kia, ta đánh giá rất cao.”

“Cho nên ta cam đoan, sau khi tộc nhân xuất sắc của tộc các ngươi tới đây, ta sẽ đối đãi như người trong nhà.” Từ Phàm cam đoan nói.

Hắn nhìn Hắc Đoàn trắng đen, nhất là bộ lông bóng mượt và nét mặt ngây ngô dễ thương kia, cứ thế đi lên vuốt một cái.

“Nhân tộc chí cao, việc này ta không làm chủ được, phải quay về tộc bàn bạc với các trưởng lão.” Hắc Đoàn ngẫm nghĩ rồi nói.

“Đi đi, điều mà ta đã nói có hiệu lực mãi mãi.”

“Sau đó ta sẽ truyền lời tới các Hội trưởng lão và Thánh địa tông môn đứng đầu Nhân tộc, ta cho tộc các ngươi thư xác nhận, tộc Thực Thiết Thú vĩnh viễn duy trì trung lập.”

Trong khi Từ Phàm nói những lời này, hắn đã trực tiếp kết nối với ý chí Thiên Đạo.

Giống như không chỉ là nói với các thế lực kia, mà còn như là nói với ý chí Thiên Đạo.

Nghe thấy lời của Từ Phàm, Hắc Đoàn kích động đứng dậy.

Hành đại lễ của tộc Thực Thiết Thú với Từ Phàm, biết ơn hắn vì đã bảo vệ tộc Thực Thiết Thú.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên bê trà Tiên Linh đã pha xong lên.

“Uống trà, rồi lại kể cho ta nghe chút chuyện về tộc của các ngươi.” Từ Phàm tỏ ra rất thích tộc Thực Thiết Thú.

Hai bàn chân gấu to lớn, cầm chén trà nhỏ bé, khéo léo đổ chén trà vào trong miệng, giống như ngưu tước mẫu đơn.

Uống xong, cảm thấy chưa đủ.

“Đại trưởng lão, tộc chúng ta có ngọn nguồn từ Thượng Giới…”

Hắc Đoàn vừa uống trà vừa nói về lịch sử của tộc Thực Thiết Thú.

Một người một gấu hàn huyên rất lâu.

“Sư phụ, tộc Thực Thiết Thú có chỗ nào đặc biệt sao?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi sau khi Hắc Đoàn rời đi.

“Ở quê của ta, cũng có Thực Thiết Thú, nhưng ở quốc gia bọn ta gọi là gấu trúc, là quốc bảo của quốc gia ta.”

“Khi đó, nguyện vọng của mọi người trong quốc gia bọn ta chính là nuôi một con gấu trúc.” Giọng điệu của Từ Phàm tràn đầy hoài niệm.

“Hóa ra là thế.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói, cuối cùng cũng hiểu tại sao Từ Phàm thân thiết với Thực Thiết Thú như thế.

“Chủ nhân, người đi Nam Tiên giới đều đã trở về rồi.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Bảo Bàng Phúc tới đây.” Từ Phàm nói.

Một truyền tống trận nhỏ xuất hiện, Bàng Phúc bước ra từ trong đó.

“Đại trưởng lão, lần này đi Nam Tiên giới đã hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ, đã quyết định hợp tác cung ứng lâu dài linh dược và linh khoáng với Thanh Huyền Tông.”

“Lợi nhuận ròng một năm, có thể đổi thành tám nghìn tiên ngọc.” Giọng của Bàng Phúc hơi kích động, phải biết rằng chỉ riêng lợi nhuận một năm, đã bằng thành quả mười mấy năm của hắn khi trước.

“Khá lắm, thị trường Nam Tiên giới này đang dần phát triển, ngươi có thể tự do phát triển trong một nghìn năm.”

“Đến lúc đó ta sẽ dẫn ngươi tới một nền nền tảng rộng lớn hơn.” Từ Phàm nói.

“Một nghìn năm là đủ rồi, ta chắc chắn dùng thương nghiệp nhập tiên đạo.” Bàng Phúc tự tin nói, giống như đã tìm được quân bài tất thắng.

“Vậy thì đi đi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Vị bộ trưởng bộ Thương Vụ này, là vị khiến hắn yên tâm nhất.

“Đại trưởng lão, vậy ta đi chuẩn bị hàng hóa giao dịch.”

Bàng Phúc đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên nghĩ tới một chuyện.

“Đại trưởng lão, có cần tạo ra một nền tảng liên kết thương hội không, chủ trì giao dịch hai giới, phát huy tối đa ưu thế của Tu Tiên giới chúng ta.”

Nghe đến đây, Từ Phàm đột nhiên nhớ tới thời điểm hắn vừa gặp Bàng Phúc.

Nhưng đáng tiếc, vận mệnh quá ngang trái, vừa mới ôm hoài bão, lấy tông môn làm nền tảng xây dựng, chưa được bao lâu, cả tông môn đã bị Yêu tộc tiêu diệt.

Nền tảng vừa mới xây dựng đã bị phá hủy, sau khi tới đại lục trung tâm, sống không quen lại không có người giúp đỡ, thương hội nhỏ mới thành lập bị các thương hội lớn gạt ra, thoi thóp.

Mãi cho tới khi gặp hắn, cuộc sống mới tốt hơn một chút, nhưng mấy năm gần đây vẫn luôn toàn tâm toàn ý phục vụ tông môn, những hoài bão của những năm đầu đó vẫn được chôn chặt trong tim.

“Cứ mạnh dạn đi làm đi, tông môn luôn là chỗ dựa vững chắc nhất của ngươi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đại trưởng lão, ta hiểu rồi!”

Bàng Phúc nói xong thì hành lễ rời đi.

“Cũng đúng, chỉ buôn bán có thể kiếm được bao nhiêu, phí nền tảng mới là một khoản lớn.” Từ Phàm nhìn bóng dáng thấp thoáng cười nói.

Hắn biết, những lời mà hắn đã nói với Bàng Phúc trong những năm đầu đó, Bàng Phúc vẫn luôn chôn chặt trong tim và không bao giờ quên.

Quả nhiên không bao lâu sau, mười mấy thương hội có thực lực mạnh nhất trong toàn bộ Tu Tiên giới đều nhận được thông báo.

Một thiệp mời từ thương hội Ẩn Linh môn.

Vào ngày tụ hội, tất cả chủ sự của thương hội đều đi vào với vẻ mặt nghi ngờ.

Ba ngày sau, tất cả người chủ trì của thương hội, bước ra từ trong đó với vẻ mặt rối rắm.

Vẻ mặt vừa phấn khởi lại vừa có phần bất đắc dĩ.

Kể từ đó, tên của Bàng Phúc, đã được lưu truyền trong các thương hội ở toàn bộ Tu Tiên giới.

“Đại trưởng lão, tất cả thương hội có thực lực ở Tu Tiên giới đều đã gia nhập vào trong nền tảng, những thương hội nhỏ còn lại đều tự tới xin gia nhập rồi.” Bàng Phúc báo cáo nói.

“Ta nghe nói bây giờ biệt danh của ngươi trong thương hội ở Tu Tiên giới là Bàng lột da, ngươi đây là muốn lột của bọn họ bao nhiêu.” Từ Phàm cười nói.

“Ba mươi phần trăm doanh thu, đây coi như là lợi ích cấp cho các thương hội lớn kia.”

“Sau này khi các thương hội nhỏ gia nhập vào, tất cả đều là bốn mươi phần trăm.” Bàng Phúc cười nói.

“Bốn mươi phần trăm doanh thu, vậy bọn họ còn có lãi không?”

Từ Phàm đột nhiên cảm thấy cảnh này rất quen thuộc.

“Đại trưởng lão ta đã tính qua, nó còn nhiều hơn số tiền bọn họ kiếm được từ việc làm ăn ở Tu Tiên giới.”

“Giao dịch xuyên biên giới, tông môn chúng ta là độc nhất độc quyền, độc quyền tất nhiên là phải có cái giá của sự độc quyền.” Giọng điệu của Bàng Phúc rất tự nhiên.

Có đôi khi, sự cạnh tranh giữa các thương hội còn tàn khốc hơn trong Tu Tiên giới.

Bàng Phúc cảm thấy mình không thu năm mươi phần trăm, đã là rất nhân từ rồi.

Coi như đây là một phần phúc lợi cho những đồng bào của thương hội Tu Tiên giới.

Chương 782: Đệ tử đời thứ tư

Tại một nơi trong bí cảnh của Yêu giới, Hắc Đoàn đang thương lượng với các trưởng lão trong tộc.

“Chí cao của Nhân tộc cũng đã đích thân truyền lời tới các Hội trưởng lão, các thế lực và tông môn lớn, tộc Thiết Thú chúng ta thì phái ra một trăm vị tộc nhân tới Ẩn Linh môn, còn được hưởng đãi ngộ của đệ tử nội môn, chuyện này ta thấy như vậy là được rồi.” Hắc Đoàn lên tiếng trước tiên, thể hiện lập trường của mình.

“Ta luôn cảm thấy đây giống như bán tộc nhân đổi lấy điều kiện, nhưng cái này là do Nhân tộc chí cao nói ra.” Thực Thiết Thú xám trắng hơi bối rối nói.

“Có rất ít tin tức về Đại trưởng lão của Ẩn Linh môn trong Tu Tiên giới của Nhân tộc, lúc đầu là Luyện Khí Đại Tông Sư, nhưng không bao lâu sau đã trấn áp mấy kẻ mạnh nhất của Yêu tộc.”

“Hắc Đoàn, ngươi cảm thấy thế nào khi giao lưu với Nhân tộc chí cao?” Yêu tôn Thực Thiết Thú ngồi trên chủ vị hỏi.

“Rất thân thiết, không hề giấu diếm sự yêu thích đối với tộc chúng ta, giống như nhìn thấy bạn cũ nhiều năm, hơn nữa nếu ta có hơi mạo phạm, vị Nhân tộc chí cao này cũng không để ý.” Hắc Đoàn ngẫm nghĩ rồi nói.

“Nhưng còn có một chuyện, nơi mà chí cao kia gặp ta, là ở trong sân nhỏ nơi hắn ở.”

“Căn cứ vào vẻ mặt kỳ lạ của đệ tử hắn, có lẽ ta là Yêu tộc đầu tiên được đón tiếp ở đó.” Hắc Đoàn nói.

“Có thể đồng ý điều kiện của chí cao, nhưng phải có Yêu tôn trong tộc ta ở đó theo dõi, hễ Ẩn Linh môn có ý đồ khác với tộc nhân của tộc ta, cho dù dốc hết sức lực của toàn tộc, cũng phải mang tộc nhân trở về.”

“Tộc Thực Thiết Thú chúng ta không bao giờ làm nô!” Yêu tôn Thực Thiết Thú ngồi ở chủ vị gào lên.

“Không bao giờ làm nô!!”

“Hắc Đoàn, lần này do ngươi dẫn đội, chọn lấy một số tộc nhân vừa mới cai sữa còn chưa tu luyện tới Ẩn Linh môn.” Yêu tôn Thực Thiết Thú làm chủ nói.

“Hắc Đoàn lĩnh mệnh.”

Lại là một ngày mới, trên đảo nhỏ của Yêu bộ, đám tộc thỏ Thái Linh có tu vi thấp đang bắt đầu công việc bận rộn.

Tất cả thỏ Thái Linh tập trung tại một quảng trường nhỏ.

Mỗi một con thỏ nhỏ đều cầm một cuốn sổ nhỏ trong tay.

“Lợi ích của tông môn là trên hết!”

“Ta sẵn lòng hiến dâng cho tông môn! Ta không sẵn lòng hiến dâng cho Đại trưởng lão!”

“Quét sạch mọi kẻ thù vì tông môn!”

“Trồng thêm một linh dược, bớt sinh một đứa trẻ, tương lai tông môn sẽ càng hùng mạnh hơn!”

Vẻ mặt của tất cả thỏ nhỏ đều nghiêm túc mà thánh thiện, bọn chúng hướng về bức tượng của Từ Phàm trong trung tâm quảng trường, giống như đang nhìn về phía Thiên Phụ.

Dần dần, từ trên đỉnh đầu của tất cả thỏ nhỏ đều nhô lên một linh tuyến ẩn chưa sức mạnh tín ngưỡng, từ từ hội tụ về phía bức tượng ở trung tâm quảng trường.”

Hoặc thô hoặc tinh tế, màu sắc hoặc đậm hoặc nhạt.

Sau khi hoàn thành bài học buổi sáng, tất cả thỏ Thái Linh đã có một bữa sáng ngon lành nhất.

Một phần linh thảo, một cây cà rốt tươi ngon, cộng thêm linh quả tùy cơ.

Đây là phúc lợi mà Xuyên Sơn Giáp đại nhân đã đặc biệt giành lấy cho tộc thỏ Thái Linh bọn chúng sau cuộc cải cách.

Cho nên ở trong lòng của tất cả thỏ Thái Linh, Đại trưởng lão xếp thứ nhất, Xuyên Sơn Giáp đại nhân xếp thứ hai, Yêu tôn Ngọc Quang xếp thứ ba.

Sau khi ăn xong bữa sáng ngon lành, tất cả thỏ Thái Linh đều tràn đầy sức sống mà chạy về vị trí của mình.

Mở mang linh điền, gieo trồng linh dược, bảo vệ chăm sóc đối với linh dược đặc chủng.

Sau khi Xuyên Sơn Giáp quản lý Yêu bộ, hiệu suất của cả Yêu bộ đã tăng lên ít nhất ba mươi phần trăm.

Bây giờ Yêu bộ cũng đã bắt đầu tranh giành nhiệm vụ với đệ tử ngoại môn.

Điều này khiến các trưởng lão bên ngoài rất đau đầu.

Mà lúc này, một đám đệ tử đặc biệt đã tới Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm dẫn theo Khâu Tự Viễn đích thân tới nghênh đón.

Từ Phàm không khỏi thích thú, khi nhìn những con Thực Thiết Thú nhỏ mũm mĩm vừa mới được cai sữa trên mặt đất.

Ôm bé này một lúc rồi lại ôm bé kia một lúc, hết ôm rồi lại ôm.

Chờ sau khi Từ Phàm thỏa mãn, mới ngẩng đầu nói với Hắc Đoàn dẫn đội.

“Đám nhóc này đều là đệ tử đời thứ tư của Ẩn Linh môn ta, vì sức khỏe thể chất và tinh thần của đệ tử, có thể đón người nhà của bọn chúng tới đây không.”

“Yên tâm, không phải vĩnh viễn ở Ẩn Linh môn, chỉ cần chờ tu vi của những đệ tử này tới Kim Đan kỳ, bọn chúng có thể trở về.” Từ Phàm ôm một Thực Thiết Thú đáng yêu nhất nói.

“Ẩn Linh môn ta cũng sẽ không hạn chế sự tự do của các đệ tử này, lúc nào cũng có thể trở về thăm nhà.”

Từ Phàm hứa hẹn nhiều điều kiện như vậy, chỉ là vì để cho đám thú nhỏ đáng yêu này có được môi trường sống tốt đẹp khỏe mạnh.

Hắc Đoàn ngẫm nghĩ, rồi gật đầu.

Nhưng hắn bây giờ hơi không hiểu, vị Nhân tộc chí cao này, tại sao lại thích tộc Thực Thiết Thú bọn họ như vậy.

“Vậy quyết định như thế.”

“Tự Viễn, chính thức thu nhận đệ tử đời thứ tư của Ẩn Linh môn.”

“Nhập danh sách mà ngươi đưa cho ta khi trước và những Thực Thiết Thú này vào trong cơ sở dữ liệu.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, Đại trưởng lão.” Tuy Khâu Tự Viễn thấy lạ, nhưng cũng không nghĩ nhiều.

Bằng cách này, một trăm Thực Thiết Thú vừa mới cai sữa cứ như vậy trở thành đệ tử đời thứ tư của Ẩn Linh môn.

Vì thế, đám di dân còn chỉ định một khu vực, để trồng linh trúc cao cấp nhất Tu Tiên giới.

Những hành vi thiên vị của Từ Phàm, khiến đệ tử bên dưới hơi ghen tị.

Nhất là Yêu bộ, sau khi biết có Yêu tộc trở thành đệ tử đời thứ tư, lại ao ước tới mức nước miếng chảy ròng.

Luôn cầu xin với Xuyên Sơn Giáp, để tông môn mở ra con đường thăng cấp nội môn.

Xuyên Sơn Giáp luôn trả lời như tát thẳng vào mặt, đối với những thỉnh cầu như thế.

“Con đường thăng cấp của đệ tử ngoại môn trong tông môn còn chưa mở ra, ngươi còn muốn đệ tử nội môn thăng cấp, đừng mơ mộng nữa.”

Trong sân nhỏ của Từ Phàm, hắn đang ôm một Thực Thiết Thú nhỏ, giống như đang dỗ dành một đứa trẻ.

“Sau này ngươi chính là đệ tử ký danh của ta.”

Thực Thiết Thú nhỏ không biết Từ Phàm đang nói gì, liên tục làm loạn trên người Từ Phàm.

Nó cảm thấy trên người Từ Phàm có một mùi hương đặc biệt dễ chịu.

Từ Phàm lấy một cây linh trúc Bách Quả màu xanh ra, bóc xong thì đưa cho Thực Thiết Thú nhỏ đang ôm trong lòng.

“Chúc mừng sư phụ hoàn thành tâm nguyện ban đầu.” Từ Nguyệt

Tiên nhìn Thực Thiết Thú nhỏ đang được ôm trong lòng Từ Phàm hâm mộ nói.

Nàng chưa từng được hưởng đãi ngộ như vậy.

Từ Phàm vui vẻ gật đầu.

“Sư phụ, gần đây ta cảm ngộ sâu về đại đạo, trong đầu lại nảy ra một bộ công pháp, cảm thấy tu luyện công pháp này có thể nhanh chóng đạt tới cảnh của Kim Tiên.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Nhanh, có thể nhanh thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Trong vòng năm vạn năm có thể trở thành Kim Tiên cảnh.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Có thể chắc chắn đạt tới Đại La, hay có thể chắc đạt trên Đại La?” Từ Phàm hỏi thẳng.

“Đạt tới Đại La đã là cực hạn.” Từ Nguyệt Tiên ngẫm nghĩ rồi nói.

“Vậy không tu luyện công pháp này cũng được, đi theo vi sư, sau này vi sư tới bước nào, các ngươi cũng có thể tới bước đó.”

Giọng điệu bình tĩnh đầy tự tin mạnh mẽ.

ngũ hành Quyết công pháp do hắn sáng tạo ra, đã được hắn mài giũa biến thành cấp Kim Tiên khác, chỉ cần từng bước tu luyện, cho dù tư chất ngu dốt, hắn cũng có cách để tu luyện tới cảnh giới tương ứng.

“Hiểu rồi, sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói.

“Vào ngày mùng một tháng sau, Bàng Phúc sẽ đi Nam Tiên giới, nếu ngươi muốn đi cũng có thể đi cùng truyền tống trận với hắn.” Từ Phàm nói.

Hai mắt Từ Nguyệt Tiên sáng lên, nếu không phải dịch chuyển tiêu hao nhiều, nàng đã đi Nam Tiên giới từ lâu rồi.

Chương 783: Liên thủ

Một đạo linh bùa xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Tùy thân mang theo.” Từ Phàm nói.

Linh bùa này là do hắn rút một sợi Đại La chi lực ở trong Giới Châu ngưng tụ thành, nhân quả không dính vào người.

Dù sao thì người cùng cấp bậc chắc chắn không thăm dò được người mang linh bùa đang ở đâu?

“Sư phụ, linh bùa này có tác dụng gì ạ?” Từ Nguyệt Tiên tò mò hỏi.

“Chắn nhân quả, mọi việc đều không thể dự liệu trước được, như vậy ngươi ở Nam Sơn giới sẽ không có mấy thứ đến từ Thượng Giới đến làm phiền ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ.” Sau khi Từ Nguyệt Tiên nói xong thì rời đi.

Trong lúc Từ Phàm muốn tiếp tục nựng gấu trúc thì đệ tử luyện khí của hắn là Trương Đại Khí lại muốn gặp Từ Phàm.

“Sao vậy?” Từ Phàm nhìn vị đệ tử hời này hỏi.

“Sư phụ, lúc nãy gia tộc gửi thư đến, muốn ta quay về một chuyến.” Trương Đại Khí nói.

Bởi vì tên tuổi của Ẩn Linh Môn ở Tu Tiên giới càng ngày càng lớn, vị luyện khí tông sư nho nhỏ này của hắn cũng bị đào ra, truyền đến trong tai của gia tộc.

“Đi đi, phú quý không hồi hương, như áo gấm đi trong đêm, lúc quay về đừng làm xấu tên tuổi tông môn là được.” Từ Phàm gãi cằm gấu trúc nhỏ nói.

“Đa tạ sư phụ.”

Trương Đại Khí đi rồi, Từ Phàm nhìn lên bầu trời cười nói.

“Phú quý không hồi hương, như áo gấm đi trong đêm.”

Kiếp trước hắn từng ảo tưởng, bản thân làm nên việc lớn, để người nhà và tất cả thân thích đều phải xem trọng mình một chút.

Nhưng đây chỉ là một trong những mộng ảo đẹp đẽ của kiếp trước.

Ngay lúc Từ Phàm đang cảm khái, Truyền tống trận vượt giới trong không gian ngầm sáng lên linh quang.

“Bồ Đào, dẫn người đến Nghênh Khách điện.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm ôm gấu trúc nhỏ xuất hiện trực tiếp trong Nghênh Khách điện.

Không lâu sau, một nữ tử tuyệt sắc mặc váy dài màu đỏ tươi từ trong hư không đi ra.

“Không hổ là tôn giả chí cao của Nam Sơn giới, phá được cả Truyền tống trận vượt giới đã bị ta phong ấn mà xông vào đây.” Từ Phàm nhìn Hồng Liên tôn giả nói.

“Truyền tống trận vượt giới là cả hai hướng, ngươi có thể đến thì ta cũng có thể đến.” Hồng Liên tôn giả cười đáp.

“Không biết lần này đạo hữu đến có việc gì.” Từ Phàm mở miệng nói.

Chiến lực của Hồng Liên tôn giả và hắn cùng một cấp nhưng điều kiện tiên quyết là không phá hủy toàn bộ Tu Tiên giới.

“Thì đến xem thử, Tu Tiên giới là cái dạng gì mà có thể thai nghén ra cường giả như vậy.” Hồng Liên tôn giả cười nói, cuối cùng hơi hứng thú nhìn Nghên Khách điện.

“Đây là trời sinh, không có cách nào.”

Một con rối Đại Thừa kỳ bê trà đã pha đi vào.

“Lần này ta đến chủ yếu là muốn biết thế giới mà đạo hữu đang ở, thứ hai là có một việc muốn bàn bạc với đạo hữu.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Đạo hữu muốn thương lượng với ta chuyện gì?” Từ Phàm thản nhiên hỏi lại, dáng vẻ không hứng thú lắm.

“Đạo hữu hẳn đã biết, khu vực Nam Sơn giới bọn ta ở còn có hai giới khác, Bắc Hải giới và Linh Nguyên giới.”

“Mặc dù Nhân tộc Nam Sơn giới mạnh nhất, nhưng hai giới khác có một cường giả Đại Thừa đỉnh tiêm.”

“Ba giới đã tranh đấu gay gắt mấy chục vạn năm, lên lên xuống xuống cho nên ta muốn thống nhất ba giới, để Nam Sơn giới thôn tính hai giới khác.”

“Bọn ta cần sự trợ giúp của đạo hữu.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Lợi ích là gì?” Từ Phàm vào thẳng chủ đề.

“Đạo hữu muốn gì, chỉ cần Nam Sơn giới bọn ta có, nhất định sẽ lấy ra.” Hồng Liên tôn giả nói.

Điều này khiến Từ Phàm cân nhắc sau đó ngẫm nghĩ, có vẻ như bản thân mình cũng chẳng thiếu gì nhưng đệ tử tông môn thì lại rất thiếu đấy!

“Việc này quá hệ trọng để ta suy nghĩ thêm.” Từ Phàm quyết định thận trọng, nghĩ cho xong mình cần gì trước đã.

“Đương nhiên có thể, thôn tính hai giới cũng không phải chuyện một sớm một chiều, bọn ta có thể đợi được.” Hồng Liên tôn giả cười nói.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một chuyện rất thú vị.

“Lúc trước các ngươi có tìm cách thôn tính hai giới phải không.” Từ Phàm cười hỏi.

“Từ sau khi Nam Sơn giới bọn ta có ba vị tôn giả chí cao, thì Tiểu Bạch cả ngày chuồn bọn ta đi tấn công hai giới khác.”

“Nhưng hai giới khác đã liên thủ với nhau để đối phó Nhân tộc, mặc dù có thể chiếm được chút tiện nghi, nhưng đại thế trước mắt cũng không có biện pháp gì hay.” Hồng Liên tôn giả thở dài nói.

“Nếu Nam Sơn giới thôn tính hai giới khác, có thể dung nạp sự tồn tại của Chân Tiên không?” Từ Phàm hỏi, hắn biết thế giới Trung Thiên thôn tính nhau thì có thể thăng cấp.

Thậm chí có thể từ thế giới Trung Thiên thăng cấp lên thế giới Đại Thiên.

Đương nhiên không thể, chẳng qua là nếu như thôn tính mấy thế giới trung gian, theo cách nói của Tiểu Bạch, có thể thăng cấp ra một cái tiểu tiên giới, có thể dung nạp được sự tồn tại của cấp Chân Tiên, nhưng số lượng như vậy cũng không thể quá nhiều.” Hồng Liên tôn giả nói.

Lời của Hồng Liên tôn giả lập tức mở ra một mạch suy nghĩ của Từ Phàm.

“Nhưng tiểu tiên giới có một cái tai hại chính là tuyệt đối không thể xuất hiện trong phạm vi phóng xạ của thế giới Đại Thiên.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Đây là ý gì?” Từ Phàm hơi ngờ vực.

“Ý là chỉ cần thế giới Trung Thiên có đường thăng cấp lên thế giới Đại Thiên, đó chính là ở trong phạm vi phóng xạ.”

Được, mạch suy nghĩ vừa rồi đã bị dập tắt.

“Nếu không thì thế nào?” Từ Phàm lại hỏi.

“Vậy chính là nhập cư trái phép, gan lớn chút thì làm chiếc tinh chu, trực tiếp đi tinh vực thử vận may xem sao.”

“Nếu giàu có thì làm chiếc Vũ Thuyền, đi tìm Tiên Giới.” Hồng Liên tôn giả nói.

Nam Sơn giới vì muốn mở rộng mậu dịch cấp thế giới cho nên đối với những tình huống này biết rất rõ.

“Đa tạ đạo hữu đã cho biết.” Hôm nay Từ Phàm lại mở mang thêm một chút kiến thức nho nhỏ.

“Được rồi, chuyện nên nói với đạo hữu cũng đã nói rồi, nếu đạo hữu cho phép, ta muốn đến Tu Tiên giới mà đạo hữu đang sống xem thử.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Đi thôi, thấy đạo hữu là người quang minh lỗi lạc, không thì sự tồn tại như ngươi dạo chơi ở Tu Tiên giới, người thường không thể nào yên tâm.” Từ Phàm cười nói.

Nghe thấy lời này của Từ Phàm, Hồng Liên tôn giả liếc mắt xem thường rõ ràng.

Trước đây ta cũng nghĩ như ngươi vậy, nhưng nhìn xem ngươi đã làm gì đi?

Tiểu Bạch nhà bọn ta giờ vẫn còn yếu ớt.

Từ Phàm không đếm xỉa đến sự xem thường của Hồng Liên tôn giả, bưng trà tiễn khách.

Hồng Linh tôn giả vừa ra khỏi Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức của ý chí Thiên Đạo.

Ý là hy vọng hắn có thể để mắt đến Hồng Liên tôn giả, đừng để nàng làm ra những chuyện quá đáng.

“Yên tâm đi, nàng không dám.” Từ Phàm nhìn bầu trời nói.

“Ta cam đoan với ngươi, vậy ta có lợi gì không.”

Hắn với ý chí Thiên Đạo không thân cũng chẳng quen làm việc đương nhiên phải lấy thù lao.

Một đạo Ngũ Thải Hà Quang chiếu xuống trên đại trận hộ tông Ẩn Linh Môn.

Từ Phàm lờ mờ cảm nhận được khí vận của Ẩn Linh Môn đã mạnh lên một phần.

“Còn được đấy, dù sao vẫn hơn không có.” Từ Phàm nói.

Vực Cực Bắc, dưới một mảng băng nguyên cực lớn mấy ngàn vạn kilomet.

Một đạo kiếm quang từ dưới băng nguyên không biết đã vọt ra bên ngoài mấy dặm.

Chỉ thấy một nam tử mặc đạo bào Ẩn Linh Môn xuất hiện.

Nhìn bình nguyên hoang vu mênh mông vô bờ, nam tử phát ra một tiếng rống dài.

“Cuối cùng cũng thành công, có mấy món bảo vật này, sau khi phi thăng tiên giới, ta có thể cấp tốc thành Chân Tiên, sau đó chuyển thế tới kiếp cuối cùng.”

Chương 784: ngũ hành quyết

Vực Cực Bắc, tiên thành Linh Băng.

Sau khi Băng tộc bị trấn áp, tiên thành Linh Băng trở thành chủ tiên thành của vực Cực Bắc.

Trải qua một phen trắc trở, cuối cùng Lý Huyền Đạo cũng đến được cổng lớn của tiên thành Linh Băng.

“Không nghĩ đến phong ấn không gian bị giải trừ, nếu không cũng không thể nhanh như vậy, không biết thế cục hiện tại của Nhân tộc và Yêu tộc thế nào rồi.”

“Bây giờ sư phụ ra sao.”

Lý Huyền Đạo vừa nghĩ vừa đi vào tiên thành Linh Băng.

Nếu là lúc phong ấn không gian vẫn còn, vực Cực Bắc rời xa trung tâm đại lục, chắc chắn không nhận được tin tức bên đó.

Hiện giời phong ấn không gian bị giải trừ, một số tin tức rời rạc vẫn có thể nhận được …

Trong một quán trà, Lý Huyền Đạo đã đặt một gian phòng nhỏ.

“Quan khách, ngươi muốn uống trà nào.” Tiểu nhị cung kính hỏi.

“Một ấm trà băng tâm, thêm mấy đĩa điểm tâm.”

“Tiện thể gọi một người thạo chuyện đến.” Lý Huyền Đạo nhìn dòng người trên đường ngoài cửa sổ nói.

Lúc nãy trên đường hắn loáng thoáng nghe được mấy chữ Ẩn Linh Môn, tiệc Long Hổ.

Tiểu nhị nghe thấy lời này của Lý Huyền Đạo liền mỉm cười, càng hêm cung kính nói: “Ta là người thạo chuyện.”

Ở Tu Tiên giới có một số tán tu tu vi cao, thường bế quan trên trăm năm.

Sau khi ra ngoài muốn nhanh chóng hiểu biết những chuyện lớn đã xảy ra hiện nay của Tu Tiên giới, biện pháp nhanh nhất là đến quán trà quán rượu tìm một người thạo chuyện dò hỏi một phen.

Trong quán trà quán rượu chắc chắn có người như vậy, nhàn rỗi không có việc gì thì ngâm mình ở trong này nghe tin tức đủ thể loại.

Lúc có tán tu bế quan thời gian dài đi ra, sẽ tìm bọn họ để biết một số chuyện lớn phát sinh ở Tu Tiên giới, kiếm tiền gọi trà nước.

“Đưa trà lên trước, sau đó qua đây nói chuyện.” Ngươi đến thảy ra hai linh thạch trung phẩm.

Hai tay tiểu nhị thuần thục tiếp được, hành lễ lui xuống.

Một ấm trà băng tâm, hai đĩa điểm tâm, tiểu nhị cung kính đứng trước mặt Lý Huyền Đạo.

“Quan khách muốn nghe chuyện năm nào?” Tiểu nhị hỏi.

“Nói chuyện gần trăm năm nay đi.”

Thử một ngụm trà băng tâm trước.

Một trận cảm giác mát lạnh ấm áp dâng lên trong lòng, cảm giác này rất thần kỳ.

“Chuyện lớn xảy ra gần trăm năm nay, một là trưởng lão hiệu U Minh tôn giả của Hội trưởng lão lấy sức mạnh của một người trấn áp được tất cả tôn giả Băng tộc, dẫn theo tu sĩ của vực Cực Bắc tiêu diệt toàn bộ Băng tộc.”

“Hai là phong ấn không gian bị hủy bỏ, mở ra trận đại chiến toàn diện của Nhân tộc và Yêu tộc, phân thân Kim Sí Đại Bàng đến Tu Tiên giới, đoạn thời gian đó con người đều chìm vào hoàn cảnh khó khăn.

“Sau có Đại trưởng lão Ẩn Linh Môn ra tay, trước là trấn áp phân thân Kim Sí Đại Bàng, sau đó lại bắt sống Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ.”

“Trực tiếp lấy hai vị Yêu tộc đỉnh tiêm nhất làm đồ ăn, tạo thành tiệc Long Hổ nổi tiếng khắp Tu Tiên giới.”

“Hầu như tu sĩ Đại Năng tham gia tiệc Long Hổ, cảnh giới tu vi đều tinh tiến, thậm chí có người sau khi tham gia hết tiệc Long Hổ thì trực tiếp phi thăng thành tiên.” Tiểu nhị hâm mộ nói.

“Đợi đã.” Lý Huyền Đạo khoát tay nói, trà đưa đến bên miệng cũng buông xuống.

“Đại trưởng lão Ẩn Linh Môn trấn áp phân thân Kim Sí Đại Bàng!”

“Đúng.”

“Bắt sống Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ làm đồ ăn!”

Tiểu nhị gật đầu, hơi ngờ vực, hắn nói còn không được rõ sao?

“Hiện giờ Yêu tộc không có cường giả đỉnh tiêm, không thể cứu vãn, tất cả tông môn Thánh địa đỉnh tiêm và Hội trưởng lão đều đang dốc toàn lực bao vây tiêu diệt Yêu tộc.” Tiểu nhị lại bổ sung thêm.

“Ẩn Linh Môn này là cái Ẩn Linh Môn nào?” Lý Huyền Đạo xác định lại.

Kim Sí Đại Bàng đó chính là nhân vật đứng đầu Yêu giới và Tu Tiên giới, cho dù phân thân sau khi phi thăng đến, chiến lực của nó cũng là hơn chín thành của thời kỳ đỉnh phong.

Mặc dù sư phụ hắn rất yêu nghiệt, vạn đạo thông thần, nhưng cũng cần phải có thời gian trưởng thành, hắn không nghi ngờ sư phụ có thể trở thành cường giả đỉnh phong một giới, nhưng thế này cũng nhanh quá đi.

Lý Huyền Đạo đã tu thành Chân Tiên bảy kiếp trước, hắn cũng không nắm chắc sẽ lần nữa trở thành cường giả mạnh nhất Tu Tiên giới.

Nghe nói có lúc cả thế giới Trung Thiên đều không thể nào sinh ra được một cường giả như thế.

Mỗi một cường giả đỉnh phong một giới, sau khi phi thăng tiên giới, là đối tượng được các đại tiên môn tranh giành nhau.

“Đương nhiên là Ẩn Linh Môn của tiên thành Lâm Sâm trung tâm đại lục, chẳng lẽ còn có cái khác nữa sao?” Tiểu nhị tò mò hỏi.

“Cái chân này của sư phị xem ra thô hơn so với tưởng tượng.”

Năm miếng linh thạch trung phẩm xẹt qua một đường cong đẹp đẽ trong không trung, rơi xuống trong tay tiểu nhị.

“Đa tạ quan khách đã thưởng.” Giọng tiểu nhị vang dội cả quán trà.

Tu sĩ thường uống trà trong đại sảnh đều biết tiểu nhị này đã gặp được khách hào phóng.

Lúc này, Từ Phàm đang ở Thôi Diễn ngũ hành quyết, nhìn về hướng vực Cực Bắc.

“Nếu ngươi vẫn không xuất quan ta cũng quên luôn mình còn có một đồ đệ là ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Lại nhìn ngũ hành quyết do kinh văn đại đạo hình thành giữa trời.

“Cứ như vậy đi, có thể phi thăng là được, đến tiên giới lại thôi diễn một bộ phận khác.

Nòng cốt công pháp ngũ hành quyết của Ẩn Linh Môn đã bị Từ Phàm thần bí đổi thành công pháp cấp Kim Tiên, hơn nữa mức độ lớn nhất kích phát tiềm lực của mỗi một đệ tử tu luyện ngũ hành quyết.

Linh lực dung nạp lớn, tốc độ tu luyện nhanh, ôn hòa vững chãi ít bình cảnh, có tĩnh tâm dưỡng tính, cường hồn cố thần, đề cao thần hiệu nhận thức.

Sức bật mạnh mẽ hơn nữa linh lực kéo dài ổn định.

Có thể nói bộ ngũ hành bí quyết này đã được Từ Phàm sửa đến cực hạn.

Người toàn bộ tông môn trên dưới 99% đều tu luyện ngũ hành quyết, giảm bớt cho Từ Phàm rất nhiều phiền phức.

Về công pháp khắc chế, Từ Phàm có thể thản nhiên nói: “Ngươi tưởng ngũ hành quyết chỉ là một công pháp sao?”

ngũ hành quyết của kinh văn đại đạo hợp thành dần biến mất.

Từ Phàm cũng đứng dậy chuẩn bị hoạt động gân cốt.

Trong hoa viên trước ngọn núi chính, Từ Phàm nhìn thấy Hung Bạch đang trò chuyện với Thiên Cát Quy.

Hung Bạch lúc bày đã lớn cỡ bàn tay.

Hai con rùa một trắng một vàng đang lười biếng phơi nắng trên Ngọc Đài.

Còn nội dung mà bọn họ nói chuyện thì đa số đều là Thiên Cát Quy nói.

Từ Phàm lặng lẽ đi đến ngồi xuống bên cạnh bọn họ.

“Ô.” Thiên Cát Quy nhìn thấy Từ Phàm thì gầm nhẹ một tiếng.

“Hung Bạch không tệ nhỉ, hắn chắc chắn là dị chủng thượng cổ trong Quy tộc các ngươi.” Từ Phàm cười đáp lại.

Thiên Cát Quy chậm chạp gật đầu, tỏ ý đồng ý với suy nghĩ của Từ Phàm.

Hung Bạch thấy Từ Phàm đến, trực tiếp nhảy lên vai Từ Phàm.

“Qua hơn 900 năm nữa, ta sẽ mang các ngươi đến tiên giới, như này có tính là một người đắc đạo gà chó rùa thỏ thăng thiên không nhỉ.”Từ Phàm cười nói.

Thiên Cát Quy nghiêm túc nghĩ một hồi, sau đó gầm nhẹ một tiếng.

Đại khái chính là sau khi đến tiên giới, có phải còn phiêu bạt bốn phương hay không?

Mặt Từ Phàm tối sầm, lời này hơi đâm tim.

“Có thể, cường giả cũng là từng chút từng chút tu luyện mà thành, những điều này đều là quá trình.”

“Chỉ cần thời gian đủ dài, cho dù kẻ thù như thế nào, ta cũng sẽ giẫm nó dưới chân.” Từ Phàm tự tin nói.

“Gào.” (vậy ngươi cố lên)

Từ trong miệng Thiên Cát Quy nhổ ra một cái bong bóng nhỏ bốn màu, vỡ tung trên đỉnh đầu Từ Phàm, thêm một tầng buff may mắn cho Từ Phàm.

Từ Phàm cảm nhận được bong bóng bốn màu gia tăng thêm sức mạnh thần bí trên người mình thì hài lòng gật đầu.

“Huyết mạch rất thuần khiết, mới mấy năm, vậy mà ngươi đã có thể phun ra bong bóng bốn màu.”

“Hôm nào cho ngươi ít linh đan tiến hóa huyết mạch, để ngươi tiến hóa thành Thiên Phúc Quy.” Từ Phàm vuốt đầu rùa của Thiên Cát Quy nói.

Chương 785: Động vật nhỏ

Từ Phàm không dám tin vậy mà mình nói chuyện với một con rùa cả một ngày một đêm.

Thiên Cát Quy nói rất nhiều bí mật nhỏ mà Bồ Đào không thăm dò được trên Ẩn Linh đảo.

Ví dụ như thỏ Thái Linh lén lút sinh ba đứa, để con đến dưới danh nghĩa của huynh đệ mình.

Lại như, lão Tam nhà Từ Phàm, lúc trước có một số tư tình, vô cùng nhớ thương nữ tử ở trọn đời với hắn lúc trước.

Còn có đồ tôn ngoan của mình, vậy mà đánh không lại vợ nó.

Những chuyện này lúc trước không biết, Từ Phàm nghe đến nồng nhiệt, thỉnh thoảng còn phun tào với Thiên Cát Quy một cái.

Nếu không phải xuất hiện Hùng Lực, một người một rùa còn có thể tán gẫu thật lâu.

“Không tệ, không tệ, thân thể miễn cưỡng gánh lôi kiếp vạn dặm, cả

Tu Tiên giới, cảnh giới luyện thể của ngươi tuyệt đối có thể xếp trước một trăm …” Từ Phàm nhìn Hùng Lực khen ngợi nói.

Nào biết Hùng Lực nghe thấy lời của Từ Phàm, lập tức quỳ xuống, xấu hổ nói: “Làm tiêu hao nhiều tài nguyên của tông môn như thế, Hùng Lực chỉ có thể xếp được đến cảnh giới trước trăm, làm Đại trưởng lão xấu mặt rồi.”

Một cỗ sức mạnh nhẹ nhàng đỡ Hùng Lực đứng dậy.

“Đừng tự xem nhẹ bản thân, cường giả ở Tu Tiên giới này nhiều như nước, các loại thần thể thánh thể cũng không ít, có thể xếp vào cảnh giới trước trăm đã rất lợi hại.”

“Tông môn chúng ta chú trọng tích lũy từ từ, nơi mà tông môn cần ngươi vẫn đang ở phía sau, cho nên an tâm tu luyện đi.” Từ Phàm an ủi nói.

Tài nguyên mà đệ tử Ẩn Linh Môn tiêu hao nhiều không?

Trong con mắt của Từ Phàm thì một chút cũng không nhiều, thậm chí còn có hơi ngốc.

Lấy trình độ tích lũy trước mắt của Ẩn Linh Môn, cho dù có thêm một trăm vạn đệ tử cũng có khả nang chăm sóc được.

“Qua mấy ngày nữa ngươi đi tàng kinh các lĩnh một phần ngũ hành Luyện Thể quyết mới.”

Lúc thôi diễn sửa ngũ hành quyết, Từ Phàm cũng thuận tiện đồng bộ một chút ngũ hành Luyện Thể quyết.

Cũng tông môn cùng nguồn gốc, để chuyển hóa luyện thể công pháp cũng chuyện mấy canh giờ.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Hùng Lực hành lễ nói.

Nhìn thấy vẻ mặt của Hùng Lực, Từ Phàm cảm thấy hắn vẫn còn lời muốn nói.

“Có chuyện gì thì nói đi.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ta cảm thấy đệ tử luyện thể của tông môn quá ít, nếu sau này xảy ra chiến đấu quy mô lớn, chỉ dựa vào con rối chống đỡ, có khả năng không thuận tiện lắm.” Hùng Lực ngẫm nghĩ nói.

Bồ Đào vừa định nói thì bị Từ Phàm ngăn lại.

“Ngươi muốn để đệ tử thế hệ thứ tư nhiều cường giả luyện thể hơn.” Từ Phàm hỏi

Hùng Lực nhanh chóng gật đầu, biểu thị chính là ý này.

Từ Phàm cảm thấy lời của Hùng Lực hợp tình hợp lí, thế là duỗi tay túm, một con Thực Thiết Thú nhỏ đang ôm măng gặm bị xách ra từ hư không.

Thực Thiết Thú nhỏ nhìn thấy cảnh vật xung quanh đã thay đổi, hơi nghi hoặc nhìn quanh.

Lúc nhìn thấy Từ Phàm, ánh mắt lập tức trở nên thân thiết.

“Đây là Thực Thiết Thú?”

“Đây không những là Thực Thiết Thú mà còn là sư đệ của ngươi, sau này ta sẽ để đệ tử thế hệ thứ tư chuyên tu luyện thể trong tộc Thực Thiết Thú, bọn nó cũng là cường giả luyện thể trời sinh.”

“Đại trưởng lão có thể thêm nhiều hơn một chút không, ta cảm thấy đệ tử mạch Luyện Thể trong tông môn có 1 vạn người là được rồi.”

“Một vạn người.” Từ Phàm sờ cằm trầm tư.

Nếu như sau này thật sự xảy ra chiến đấu quy mô lớn, vậy có khả năng là trong tiên giới.

Lúc này có thể chống được tank đằng trước chính là quan trọng nhất.

“Bồ Đào, bây giờ ngươi có thể tức tốc sàng lọc chọn ra những đứa trẻ có thiên phú luyện thể đã thông qua khảo nghiệm của Ẩn Linh Môn không?” Từ Phàm hỏi.

“Được ạ, có Trấn Yêu Tinh giúp đỡ, trong vòng một ngày Bồ Đào có thể sàng lọc ra những đứa trẻ phù hợp điều kiện trong phạm vi một tiên thành.” Câu trả lời của Bồ Đào làm Hùng Lực vui sướng, nhiều năm như vậy cuối cùng đội ngũ mạch Luyện Thể của bản thân cũng sắp được lớn mạnh rồi sao?

“Vậy thì bắt đầu sàng lọc từ tiên thành Lâm Sâm, thu nhận hai vạn tên đệ tử luyện thể phù hợp điều kiện.” Từ Phàm dặn dò nói.

Hắn định bất luận là đoàn chiến hay là tiểu đội, đều có thể phân đến một tên đệ tử mạch Luyện Thể.

“Hùng Lực, đề nghị này của ngươi rất tốt, ngày sau tông môn chúng ta đến tiên giới, sớm muộn cũng sẽ xảy ra đụng độ với thế lực lớn của tiên giới, có cường giả luyện thể quy mô tương đương rất quan trọng.”

“Đến nhà kho bảo vật lĩnh mười vò rượu Thánh Cốt, xem như khen thưởng cho ngươi.”

“Đa tạ Đại trưởng lão!”

Hùng Lực hơi kinh ngực vui mừng, nếu thưởng cái khác, hắn sẽ không đến mức kích động như vậy.

Nhưng đây là rượu Thánh Cốt, lại làm hắn muốn ngừng mà không được.

Không có một cường già luyện thể nào có thể chống lại được sức hấp dẫn của rượu Thánh Cốt.

Sau khi uống một vò rượu Thánh Cốt, có thể chống được hai ba năm khổ tu luyện thể, còn có thể nâng cao cường độ cơ thể.

“Đi đi, nhớ sau khi uống rượu, ra ngoài đừng lái linh chu.” Từ Phàm nói đùa.

“Ngươi cũng về đi, nhớ đừng ham ăn.” Từ Phàm mỉm cười đưa Thực Thiết Thú trong ngực trở về.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức của Minh Không.

Nói là đột nhiên xuất hiện một nữ nhân điên mặc trường bào màu đỏ, muốn mag Kỳ Lân thuần huyết của Đại trưởng lão về làm vật cưỡi.

“Ta biết sẽ xảy ra chuyện.” Từ Phàm tùy ý phái phân thân đạp thủng hư không đến chỗ Minh Không.

“Hồng Liên tôn giả, Kỳ Lân thuần huyết chính là thần thú trấn sơn của Hội trưởng lão ta, thật sự không thể làm vật cưỡi cho ngươi.” Minh Không bất đắc dĩ nói.

Hắn vốn tưởng Đại trưởng lão đã đủ nghịch thiên, có thể tiện tay trấn áp Tử Ngọc Giao Long và Phệ Kim Hổ.

Không nghĩ đến mới qua một thời gian, lại xuất hiện một cường giả có thể ngang hàng với Đại trưởng lão.

Chỉ thấy một đóa hồng liên nở rộ trong không trung, đã ép cho mười mấy vị trưởng lão đứng đầu không ngóc đầu dậy nổi.

Ngay cả Kỳ Lân thuần huyết ngang hàng với hắn cũng sắp quỳ rạp trên mặt đất.

“Đạo hữu, ngươi ép mua ép bán thế này có hơi quá phận rồi đấy.”

Phân thân Từ Phàm xuất hiện, tiện tay đánh tan đóa hồng liên nở rộ trong không trung kia.

“Ta nào có ép mua ép bán, ta dùng mười kiện Tiên khí đổi con Kỳ Lân thuần huyết này không được sao.” Hồng Liên tôn giả thu hồi khí thế trên người cười nói.

Trong giọng nói có một tia đáng tiếc.

“Nếu đây không tính là ép mua ép bán, ta thấy bản nguyên của Tiểu Bạch nhà các ngươi rất tốt, cũng muốn dùng mười kiện Tiên khí đổi một nửa, ngươi nói xem thế nào.” Từ Phàm cười nói, việc này hắn thật sự có thể làm được.

“Ha ha, ta chỉ là đùa thôi, nhìn thấy con Kỳ Lân thuần huyết này thì rất thích, nếu không đồng ý thì bỏ đi.”

Nghe thấy lời này của Hồng Liên tôn giả, Hội trưởng lão và Kỳ Lân thuần huyết mới thở phào nhẹ nhõm.

“Đạo hữu, ta ở đây cũng đủ rồi, bây giờ quay về thôi.” Hồng Liên tôn giả nói xong phá vỡ hư không trở lại truyền tống Ẩn Linh đảo về Nam Sơn giới.

“Đạo hữu, trước khi đi thì trả những động vật nhỏ mà ngươi bắt lại, bọn nó đều là của ta nuôi dưỡng rải rác ở bên đó, ngươi bắt chúng đi như vậy, rất không đúng đắn.” Từ Phàm híp mắt nói.

Sau khi Hồng Liên tôn giả đi vào Yêu giới, đã bắt một nửa Yêu tôn Vô Địch đỉnh tiêm của Yêu tộc.

Nếu là trước kia thì còn được, nhưng hiện tại Từ Phàm đã coi bọn chúng là quân lương của Nhân tộc rồi.

Bởi vì mỗi một Yêu tôn Vô Địch đều là một cái nhà kho bảo vật cực kỳ lớn.

“Dù sao cũng phải cho ta mang chút đặc sản về chứ.” Hồng Liên tôn giả bắt đầu chơi xấu.

“Những động vậy nhỏ đó để cho ngươi ba con, còn lại đều trả về, còn cả không cốt của bọn nó cũng phải trả lại.” Từ Phàm nói.

Hồng Liên tôn giả nhìn vẻ mặt của Từ Phàm, biết không có đường xoay sở, cho nên đã thả toàn bộ động vật nhỏ bắt được xuống.

Những trưởng lão đứng đầu Hội trưởng lão vừa thấy những động vật nhỏ này, tất cả đều kinh hãi.

Chương 786: Mỹ thực nhập đạo, có thành tiên không

Chỉ thấy động vật nhỏ có mười con đều là Yêu tôn Vô Địch nổi danh của Yêu giới.

Con yếu nhất cũng có thực lực ngang hàng tôn giả đứng đầu Hội trưởng lão.

Đây nào phải động vật nhỏ gì chứ, đây là nửa giang sơn Yêu giới.

“Con người ta thích nuôi động vật nhỏ, nhất là mấy con có thực lực mạnh một chút.”

“Nghe nói Nhân tộc các ngươi đang tiêu diệt Yêu tộc, dựa vào quan hệ hữu nghị giữa hai giới, muốn giúp các ngươi giảm bớt chút áp lực.” Hồng Liên tôn giả giải thích.

“Cũng đừng tranh cãi nữa, ta nể mặt đạo hữu, ba con động vật nhỏ này ngươi mang về đi.”

Ba pháp trận phong ấn cỡ nhỏ xuất hiện bên dưới ba con động vật nhỏ Yêu tôn Vô Địch, sau đó chúng bị phong ấn thành viên bóng cỡ nhỏ.

“Coi như là đặc sản.” Từ Phàm ném ba viên cầu đó sang.

Lúc này, những Yêu tôn Vô Địch bị phong ấn khác cũng đều tỉnh lại, có hơi mờ mọt mung lung nhìn cảnh tượng trước mắt.

Từ Phàm, Minh Không còn có Kỳ Lân thuần huyết, chỉ ba vị này đều thoải mái trấn áp bọn nó.

Một số Yêu tôn Vô Địch cúi đầu nhận mệnh, một vẻ muốn giết muốn lóc tùy các ngươi.

Hồng Liên tôn giả nhìn ba viên phong ấn trong tay, hơi không cam lòng.

Nàng đến giới này, vốn định xách nhiều Yêu tôn Vô Địch về Nam Sơn giới, để tăng cường toàn bộ thực lực của Nhân tộc.

“Ngươi muốn đánh chiếm hai giới khác, chút Yêu tôn Vô Địch này chỉ có thể đánh trợ thủ cho các ngươi, cũng không có bao nhiêu tác dụng.” Từ Phàm nói.

“Đạo hữu nói có lý.” Hồng Liên tôn giả gật đầu.

Nàng quét mắt nhìn các động vật nhỏ mà bản thân vất vả bắt được vẻ mặt hơi tiếc nuối.

“Chuyện chúng ta liên thủ đạo hữu suy nghĩ kỹ một chút, trăm lợi mà không hại.” Hồng Liên tôn giả nói xong thì phá vỡ hư không rời đi.

“Nhân tộc Nam Sơn giới so với Phi Vũ giới chúng ta mạnh hơn nhiều lắm.” Minh Không cảm khái nói.

“Nội tình tích lũy mấy chục vạn năm cho đến thế hệ này của bọn họ mới sinh ra ba vị tôn giả chí cao.”

“Hồng Liên tôn giả chính là vị mạnh nhất trong bọn họ.” Từ Phàm nói.

“Sự huy hoàng của Phi Vũ giới chúng ta giao cho Hội trưởng lão các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Hắn không phải là người có dã tâm.

Đối với việc xưng bá Tu Tiên giới không có hứng thú.

Chỉ cần thực lực hắn đủ mạnh, vẫn là độc tôn một giới như thường.

“Chắc chắn không phụ sự hy vọng của Đại trưởng lão.” Minh Không trịnh trọng nói.

“Những Yêu tôn này xử lí thế nào?” Từ Phàm nhìn hơn mười vị Yêu tôn Vô Địch còn lại hỏi.

“Nếu Đại trưởng lão không muốn, ta mang toàn bộ những Yêu tôn này về Hội trưởng lão.

“Đều mang về cả đi, để lại chỗ ta cũng không có tác dụng gì.” Từ Phàm phất tay nói.

“Vậy đa tạ Đại trưởng lão.” Minh Không vui mừng nói.

Sau đó Minh Không tăng thêm một tầng phong ấn trên nền tảng phong ấn của Hồng Liên tôn giả, mang toàn bộ Yêu tôn Vô Địch về tổng bộ hộ trưởng lão.

Từ Phàm tự nhìn, sau khi xác định không còn chuyện gì thì tự giải phân thân.

Lúc này, Hồng Liên tôn giả đã ở trong Nghênh Khách điện đợi Từ Phàm.

Nhìn thấy Từ Phàm tiến vào liền cười nói: “Sau khi đạo hữu trở thành chí cao một giới, thì không muốn thống nhất Tu Tiên giới hợp nhất tài nguyên sao.”

“Ngươi và hai vị đạo hữu khác không phải cũng không thống nhất Nam Sơn giới, lấy liên minh lỏng lẻo chứng minh địa vị của các ngươi.” Từ Phàm hỏi ngược lại.

“Cái đó không giống, ba vị chí cao bọn ta ở tông môn ít nhất chiếm cả một nửa tài nguyên của Nam Sơn giới.

“Mà Ẩn Linh Môn của đạo hữu chỉ sợ ngay cả một thành cũng không có.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Thế giới Trung Thiên chỉ là một cái ao cá nho nhỏ, ở đây chỉ là quá độ.”

“Chung quy cuối cùng vẫn phải quẩy đuôi ra biển lớn.”

Hồng Liên tôn giả gật đầu, không rối rắm việc này lắm.

“Chuyện liên thủ, đạo hữu cân nhắc kỹ một chút.” Hồng Liên tôn giả đang nói thì kết nối với Truyền tống trận vượt giới trong không gian quay về Nam Sơn giới.

“Nếu liên thủ, các ngươi có kế hoạch gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Có đạo hữu, chuyện gì cũng tốt.”

“Trực tiếp dẫn chí cao hai giới khác đến, liên thủ trong tinh vực giết chết bọn họ.” Hồng Liên tôn giả nói.

Thực lực mạnh đến một mức nhất định, thì không cần phải suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ cần tiêu diệt kẻ mạnh nhất, những chuyện phức tạp còn lại sẽ có người xử lí.

“Hai giới khác đều có một chí cao, nhưng thực lực chỉ kém hơn ta một chút.”

“Chí cao của hai giới liên thủ, ta và hai vị đạo hữu khác một chút biện pháp cũng không có.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Các ngươi có từng nghĩ, ba người các ngươi giam chân hai vị chí cao khác, để vị tôn giả còn lại đi xâm lược hai giới khác.” Từ Phàm đề nghị nói.

Hồng Liên tôn giả vừa nghe thấy lời này của Từ Phàm, đáp lại một cái vẻ mặt ngươi đang kể chuyện hài à.

“Ý chí thiên đạo của hai giới khác không phải bất tài, chỉ cần có chiến đấu quy mô lớn xảy ra, ý chí thiên đạo bên kí chắc chắn sẽ làm suy yếu thế lực Nhân tộc bên này.”

“Đến lúc đó lại hời cho hai giới khác.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Đã hiểu, đa tạ đạo hữu giải thích nghi hoặc cho ta.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Ta phải về Nam Sơn giới, sau khi đạo hữu suy nghĩ kỹ có thể đến Nam Sơn giới tìm bọn ta.” Hồng Liên tôn giả nói xong thì biến mất không thấy.

“Bồ Đào, làm một đảo nhỏ, chuyên để đặt Truyền tống trận vượt giới.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ thưa chủ nhân.”

Buổi tối, trong tiểu viện của Từ Phàm, trên một đống than củi, đang nướng một cái đùi dê tươi.

Đệ tử đạo Mỹ Thực thường dùng thần thông đặc biệt đốt lửa than củi, nhiệt lượng biến thay đổi dùng để nướng chân dê chín đều.

“Đại trưởng lão, đệ tử có điều thắc mắc.” Đệ tử đạo Mỹ Thực đang nướng đùi dê nói, cơ hội có thể đơn độc thỉnh giáo Đại trưởng lão không nhiều.

“Nói.”

“Lấy Mỹ Thực nhập đạo, có thể thành tiên không.”

“Có thể, nhưng giới này không có đường, cần các ngươi đi xông pha.” Từ Phàm thong dong đáp.

Không biết vì sao hôm nay hắn rất muốn ăn đùi dê nướng, cho nên gọi một đệ tử đạo Mỹ Thực đến bộc lộ tài năng cho hắn.

Một tia nội hỏa được mỗi mười đệ tử Nhất Đạo dẫn ra từ trong than củi, chui vào trong xương đùi dê, nướng từ trong ra ngoài.

“Con đường này không dễ đi, cho nên tốt nhất các người kiêm tu đạo Mỹ Thực, bình thường tu luyện ngũ hành quyết của tông môn là có thể.” Từ Phàm đề nghị nói.

Trong tông môn hắn rất xem trọng hai vị đệ tử đạo Mỹ Thực này, nhưng do giới này không có đường, mà tư chất của hai người có thể đi đến hiện tại đã rất giỏi.

“Nếu như các ngươi muốn tạo ra con đường của riêng mình, ta cũng ủng hộ các ngươi.”

Một đĩa thịt đùi dê đã được cắt sẵn rắc đều thì là lên trên, rồi từ từ đưa đến trước mặt Từ Phàm.

Một chai bia ướp lạnh tự chế xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Một miếng thịt dê, một ngụm bia mang suy nghĩ của Từ Phàm đến mùa hè nóng bức nọ, khi đó xâu thịt dê vẫn là một tệ một xâu.

“Tư chất ta bình thường, chỉ có thể kiêm tu đạo Mỹ Thực.”

“Tống sư đệ đối với đạo Mỹ Thực thuần túy hơn ta, chắc hẳn có thể tạo ra một con đường.” Một đệ tử đạo Mỹ Thực cắt đùi dê nói.

“Ngược lại vị sư đệ đó của ngươi thật sự có thể, tiệc linh lực nghiên cứu ra rất thú vị.”

“Nếu không làm mấy thứ hoa hòe hoa sói đó thì càng tốt.” Từ Phàm đang nói thì nhớ đến cháo Vạn Não một đạo Mỹ Thực khác đưa đến lần trước.

Bổ thì bổ, hiệu quả cũng rất tốt, nhưng hương vị đó, một lời khó nói hết.

Chương 787: Cổ Thương giới

Vui vẻ thưởng thức tinh không mênh mông như biển, cả một cái đùi cừu nướng cũng bị Từ Phàm ăn sạch, bia cũng uống một thùng.

“Nấc ~”

Một cái nấc rượu đánh ra, Từ Phàm lộ ra vẻ mặt thoải mái.

Lúc này Từ Phàm hệt như phàm nhân, từ trong ra ngoài, từ trên xuống dưới, không có một chút dấu vết linh khí.

Đây là thần thông mới nhất Từ Phàm thôi diễn ra, Quy Phàm Chân Ý.

Phong ấn linh hồn nhục thể của bản thân đến cảnh giới phàm nhân, để càng cảm ngộ thấu đáo thêm vạn vật vạn đạo.

Nhưng rất hiển nhiên, Từ Phàm dùng vào nơi khác.

Sau khi tự phong ấn trở thành phàm nhân, Từ Phàm giống như mở ra thế giới mới.

Nghênh Khách Điện, Thiên Linh tôn giả ghé thăm.

“Đại trưởng lão, lần này là lão Tam bảo ta tới.” Thiên Linh tôn giả có chút xấu hổ nói.

“Tình bằng hữu giữa chúng ta nhiều năm như vậy, còn có chuyện gì mà ngại.” Từ Phàm cười nói.

“Đó chính là, có thể giảm trích phần trăm bình đài giao dịch vượt giới xuống một chút không? Ta thật sự bị lão Tam phiền đến không còn cách nào.”

“Các ngươi hẳn là ba mươi phần trăm nhỉ?” Từ Phàm nghĩ một hồi nói, trước đây hắn còn đặc biệt dặn dò Bàng Phúc cho mấy thương hội quen biết một chút ưu đãi.

“Đúng vậy, lúc đầu đã coi là ưu đãi, dựa theo đại thương hội bình thường còn kiếm được lời.” Nói đến đây, Thiên Linh tôn giả bất đắc dĩ gãi đầu một cái.

“Mấu chốt là thương hội tông môn chúng ta không thể, chỉ biết làm một vài mua bán mua đi bán lại nguyên thủy nhất, kém xa so với những đại thương hội chân chính kia.”

“Không thể thì thay người đi, đừng miễn cưỡng, Thiên Linh Tông đường đường là tông môn đứng đầu, tìm một thiên tài thương đạo còn không phải đơn giản sao?” Từ Phàm ngạc nhiên hỏi.

“Ánh mắt lão Tam những năm này đều chẳng ra làm sao, những thiên tài thương đạo tìm về kia giống như đang làm trò ấy.” Thiên Linh tôn giả phun tào nói.

“Ngươi thế này, tỉ lệ trích phần trăm bình đài ta không thể giảm cho ngươi, ta bảo Bàng Phúc mang các ngươi đến chỗ chủ quản Thương hội.” Từ Phàm nghĩ một hồi rồi nói.

“Thế này cũng được, phiền Đại trưởng lão.” Thiên Linh tôn giả nói.

Lúc này Thiên Linh tôn giả mới chú ý tới Từ Phàm trước mặt đã hoàn toàn biến thành phàm nhân.

“Đại trưởng lão, ngươi đây là đang tu luyện thần thông gì mà hoàn toàn biến thành phàm nhân vậy?” Thiên Linh tôn giả tò mò hỏi.

Trong mắt những Đại Thừa tôn giả kia, từ Phàm hóa Tiên dễ, từ Tiên hóa Phàm khó như lên trời.

Cảm giác Từ Phàm cho Thiên Linh tôn giả lúc này hoàn toàn chính là một phàm nhân.

“Gần đây muốn lấy góc độ phàm nhân quan sát thế gian vạn vật, thế nên mới thôi diễn một thần thông.” Từ Phàm cười nói.

“Lấy góc độ phàm nhân? Đó là chuyện của bao nhiêu năm về trước rồi.” Thiên Linh tôn giả hoài niệm nói.

Hắn nhớ lúc hắn sáu tuổi thì đã được một trưởng lão Thiên Linh Tông phát hiện thiên phú, mang về tông môn.

Từ đó trở đi, hắn đã không còn là một phàm nhân nữa.

“Tôn giả cũng muốn thể nghiệm sao?”

Từ Phàm lăng không vẽ bùa, linh khí ngưng tụ trong đại điện, một tấm phù chú thần thông xuất hiện trong tay Thiên Linh tôn giả.

“Sau khi bóp nát thì có thể thể nghiệm cuộc sống của phàm nhân trong mười ngày.” Từ Phàm nói.

“Cuộc sống của phàm nhân sao? Đa tạ Đại trưởng lão.”

Sau khi hai người hàn huyên chút chuyện cũ liền tách ra, trước khi rời đi còn muốn một vò rượu Thiên Dương, nói là đưa cho lão Đại bồi bổ thân thể.

Từ Phàm nhìn hướng Thiên Linh tôn giả rời đi, hờ hững nói: “Nhìn bộ dạng lão bằng hữu cứ như đang muốn nói rồi lại thôi, không biết còn lời gì muốn nói đây.”

“Ta cảm thấy hắn hẳn là muốn đi xem Nam Sơn giới.” Lý Tinh Từ nói, hắn vừa rồi vẫn luôn ở bên cạnh cùng nhưng không nói gì.

“Ta thấy không giống. Lại nói, cho dù hắn muốn đi, chỉ riêng truyền tống trận cũng đã có thể bóp tắt ý nghĩ này của hắn.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Sư phụ, ta có chuyện muốn nói với ngài.” Lý Tinh Từ nói.

“Chuyện gì?”

“Sau khi ta độ xong kiếp thứ hai thì không cảm ứng được thời gian cụ thể kiếp thứ ba.” Lý Tinh Từ có chút phiền não nói.

“Thì lai là chuyện này, đừng lo, kiếp thứ ba của ngươi hẳn là trải qua trong Luân Hồi giới.”

Đây là chuyện sau khi Từ Phàm tham ngộ Luân Hồi nhất đạo tại Nam Sơn giới mới biết được.

Thiên tài từ nhỏ chủ tu Luân Hồi nhất đạo, kiếp thứ ba Độ Kiếp Kỳ có tỉ lệ trải qua trong Luân Hồi giới.

“Luân Hồi giới ~” Mặt Lý Tinh Từ lộ vẻ đau khổ, hắn dám khẳng định, thời điểm độ kiếp những người kia tuyệt đối sẽ chạy đến quấy rối.

“Còn khoảng chừng hơn ba năm, đến lúc đó vi sư sẽ cùng ngươi đến Luân Hồi giới, vì ngươi hộ đạo.” Từ Phàm nói, hắn ngược lại muốn xem thử, là mấy người nào không biết xấu hổ, nhất định phải đào góc tường của mình.

“Làm phiền sư phụ rồi.”

“Phiền thì thôi vậy ~” Từ Phàm nói xong liền vượt qua hư không, truyền tống đến Tổng bộ Hội trưởng lão.

Trong tiểu thế giới gửi Vạn Tinh, Minh Không đang kiểm tra tỉ mỉ thuyền Vạn Tinh.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên cạnh phân thân số hai.

“Không tệ, tốc độ rất nhanh.” Từ Phàm cười khích lệ.

“Chuyện nhỏ ấy mà ~” Phân thân số hai cười nói.

Không bao lâu sau, Minh Không từ trong thuyền Vạn Tinh đi ra.

“Cảm tạ Đại trưởng lão, cảm tạ Đại Tông Sư số hai.” Minh Không cảm kích nói, vẻ ngạc nhiên lẫn vui mừng trên mặt còn chưa rút đi.

Minh Không đang ở Yêu Giới truy sát Yêu tộc thì nghe được thuyền Vạn Tinh đã sửa xong, lập tức một đường phá tan hư không gấp gáp chạy về.

Có thuyền Vạn Tinh hắn mới có thể ra bên ngoài Tu Tiên giới, tìm thành Tứ Tướng Yêu tộc và những thế giới Trung Thiên khác để giao dịch.

“Nhấc tay chi lao mà thôi .” Từ Phàm không thèm để ý nói.

“Đại trưởng lão, có hứng thú đi trong tinh vực dạo một vòng hay không?” Minh Không mời.

Ánh mắt Từ Phàm sáng lên, so với cùng Nam Sơn giới liên thủ đối phó với hai giới khác, hắn vẫn cảm thấy hứng thú với Tinh vực hơn chút.

“Cũng được. Mặc dù có khi ta cũng đi bên ngoài Tu Tiên giới xem một chút, nhưng không dám cách Tu Tiên giới quá xa.” Từ Phàm nói.

Có đôi khi rảnh đến buồn chán, hắn sẽ truyền tống đến bên ngoài Tu Tiên giới, quan sát cảnh trong Tinh vực.

Mặc dù tò mò với Tinh vực ở nơi xa kia, nhưng cảm giác nói cho hắn biết tốt nhất không nên đi sâu vào, sâu bên trong tinh vực có mối đe doạ lớn.

“Lâu rồi chưa đi Cổ Thương giới, Đại trưởng lão chờ ta chuẩn bị ba ngày, ba ngày sau chúng ta xuất phát.” Minh Không nói.

“Cổ Thương giới là nơi gì vậy? Lại là một thế giới Trung Thiên sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, Cổ Thương giới lúc trước là một thế giới Trung Thiên trừ Yêu Giới cách Tu Tiên giới gần nhất, nơi đó cũng là trung tâm giao dịch trong vùng tinh vực này, vừa đi vừa về cần thời gian hai năm.” Minh Không nói, trước kia lúc Thượng Tôn còn ở đây, thuyền Vạn Tinh đều là do hắn điều khiển.

“Vừa đi vừa về hai năm, có thể chấp nhận.” Từ Phàm suy nghĩ nói, coi như là một chuyến du lịch đường dài.

“Đại trưởng lão, nếu như có Tiên khí không dùng đến có thể mang đi, tại trung tâm giao dịch Cổ Thương giới, Tiên khí được hoan nghênh nhất, ngoài ra chính là đan dược có thể gia tăng ngộ tính.” Minh Không giới thiệu.

Từ Phàm gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Trong không gian trong lòng đất Ẩn Linh đảo, phân thân số một, số hai nhìn linh khoáng Tiên khí trong tiểu thế giới Bồ Đào chế tạo, có chút ngẩn người.

“Tới đi, dùng những linh khoáng Tiên khí này luyện chế Ẩn Linh đảo thành căn cứ kiên cố nhất của chúng ta.” Từ Phàm nhìn hai người ngẩn người cười nói.

“Nếu không phải ngươi không nói rõ, ta còn tưởng rằng ngươi đánh cướp một thế giới Trung Thiên.” Phân thân số hai thán phục nói.

“Bản thể, lại làm một cái phân thân đi, nếu không sẽ không phát huy ra được ưu thế của những linh khoáng này.”

Chương 788: Tinh vực

“Làm ra hai người các ngươi đã là cực hạn của ta, lại làm ra một tên, không sợ ta thần hồn suy yếu, ba người các ngươi đều phải xong đời à.” Từ Phàm trợn mắt liếc hai phân thân.

“Chậm rãi luyện chế, làm một kế hoạch luyện chế chín trăm năm, giao Ẩn Linh đảo cho các ngươi, ta yên tâm.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm nói xong liền rời đi.

Trong bảo khố Ẩn Linh Môn, Bồ Đào đang sắp xếp con rối đem tất cả Tiên khí không cần đến lấy ra.

“Luôn cảm thấy Tiên khí bảo hộ trong tông môn nhiều, nhưng muốn tìm ra mấy món vô dụng, thật đúng là không nhiều.” Từ Phàm nhìn sáu món Tiên khí bày trước mặt mình nói.

Từ Phàm gọi những người cấp cao trong tông môn đến bên cạnh.

“Gần đây ta phải đi xa một chuyến, ngắn thì ba năm, nhiều thì hơn mười năm.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, lần này ngươi muốn xuất động chân thân sao?”

Trảm Linh hỏi.

“Chân thân sẽ ở lại tông môn, ý thức của ta sẽ theo phân thân ra ngoài.” Từ Phàm nói.

Người cẩn thận như hắn, làm sao sẽ để chân thân ra ngoài? Nhiều lắm là sẽ phái ra một phân thân có thực lực tương đối mạnh.

“…” Đám người.

Chân thân ngươi không ra khỏi cửa, việc này cùng việc ngươi bế quan khác nhau chỗ nào?

“Sư phụ, ta có thể đi chung với ngươi không?” Chu Khai Linh mong đợi hỏi.

“Cũng không phải không thể. Lần này ra ngoài sẽ mang theo một nhóm đệ tử, ra ngoài tăng thêm kiến thức.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Mọi người sau khi nghe được vậy nhao nhao mừng rỡ, đều muốn báo danh đi theo Từ Phàm ra ngoài.

“Một nửa đi một nửa ở lại, các ngươi rút thăm quyết định.” Từ Phàm vung tay lên, trên bầu trời nhiều ra mấy quang đoàn.

“Rút được chữ đi thì theo ta đi, rút được chữ ở thì ở lại tông môn.”

“Đúng rồi, Tinh Từ, ngươi có muốn mang cả nhà các ngươi ra ngoài du lịch một hồi không? Bốn năm sau ta cũng thuận tiện cùng ngươi đi Luân Hồi giới.” Từ Phàm nói, chuyển đổi giữa ý thức ở cự ly xa là việc tương đối phí tinh lực.

“Ta và Thiên nhi đi theo sư phụ, Sơ Phàm thì ở lại tông môn đi, gần đây cũng đến thời gian mấu chốt Hợp Thể Kỳ.” Lý Tinh Từ nghĩ một lát rồi nói.

Từ Phàm khẽ gật đầu.

Sau đó toàn tông môn bắt đầu lấy cách thức rút thăm lựa chọn đệ tử đi theo Từ Phàm đi Tinh vực.

Lúc này, Thiên Cát Quy vốn không người hỏi thăm lập tức trở nên nổi tiếng lên.

Có đệ tử cầm cực phẩm Tự linh đan, có đệ tử cầm cực phẩm linh dịch ngũ hành Bản Nguyên, còn có đệ tử cầm rượu Thánh Cốt.

Chỉ cầu Thiên Cát Quy buff cho bọn họ thêm một tầng may mắn.

Thiên Cát Quy nhìn lễ vật xếp thành núi nhỏ trước mặt nó, ngậm đi một vò rượu Thánh Cốt, cũng thổi ra một cái bong bóng bốn màu, rơi xuống trên đầu chủ nhân của vò rượu Thánh Cốt kia.

“Thiên Vạn Binh, ta thật sự luôn xem ngươi là huynh đệ, ngươi có một vò rượu Thánh Cốt vậy mà lại không nói cho ta.”

Bàn tay lớn như kìm sắt nắm Thiên Vạn Binh giơ lên giữa không trung.

Vẻ mặt Hùng Lực có chút dữ tợn, trước kia hắn có một vò rượu Thánh Cốt, thế nhưng lại chia cho Thiên Vạn Binh một nửa.

“Đại sư huynh, vò rượu Thánh Cốt là ta vừa lấy được, dùng nó đổi lấy cơ hội đi theo Đại trưởng lão ra ngoài, hợp tình hợp lý đi.” Thiên Vạn Binh gượng ép giải thích.

“Lời giải thích này không đủ ~” Hùng Lực lắc đầu nói, cường độ trên tay bắt đầu chậm rãi tăng lớn.

“Hùng Lực Đại sư huynh, thật ra ta vì ngươi chuẩn bị mười vò rượu Thánh Cốt, để chờ sau khi ngươi đạt thành Đại Thừa tôn giả làm hạ lễ đưa cho ngươi.”

“Đây không phải là cơ hội khó có được để theo Đại trưởng lão ra ngoài sao? Vậy nên ta mới dùng trước một vò.” Thiên Vạn Binh chân tình thực lòng nói.

Hùng Lực nhìn vào ánh mắt chân thành của Thiên Vạn Binh, lựa chọn lại tin tưởng hắn một lần nữa.

“Tới đi, vội vàng không bằng vừa vặn, căn cứ vào tin tức Bồ Đào phát ra, lần này ra ngoài ít nhất cũng ba bốn năm, sớm đưa chín vò rượu Thánh Cốt khác cho ta.” Hùng Lực nhẹ nhàng đặt Thiên Vạn Binh xuống, cười như không cười nhìn Thiên Vạn Binh.

Chỉ cần con hàng này không lấy ra nổi chín vò rượu Thánh Cốt, hắn hôm nay liền xong đời rồi.

Nào biết, Thiên Vạn Binh thật sự xoạt xoạt xoạt lấy ra chín vò rượu Thánh Cốt.

“Những vò rượu Thánh Cốt này không phải của một mình ngươi nhỉ?” Hùng Lực nhăn mày hỏi.

Trong tông môn, rượu Thánh Cốt không thể lấy điểm tích lũy đổi, cần hoàn thành nhiệm vụ đặc biệt mới có thể nhận được.

Nhưng những nhiệm vụ kia, chính Hùng Lực cũng thường không giành được, hơn nữa hắn còn cảm giác ở phương diện này có người tận lực nhằm vào hắn.

Chỉ cần nhiệm vụ khen thưởng rượu Thánh Cốt vừa xuất hiện thì sẽ lập tức bị người khác cướp đi.

“Đây là một phen tâm ý của những đệ tử đời đầu chúng ta, Đại sư huynh tấn cấp Đại Thừa tôn giả là chuyện quan trọng nhất của toàn bộ đệ tử đời đầu chúng ta.” Thiên Vạn Binh nói.

“Ngươi cống hiến bao nhiêu vò rượu Thánh Cốt?” Hùng Lực hỏi.

“Ta vốn định cống hiến hai vò, đây không phải vừa mất đi một vò sao.” Thiên Vạn Binh nhỏ giọng nói.

Một đôi bàn tay lớn lại rơi xuống trên vai hắn.

Cuối cùng toàn bộ Ẩn Linh Môn rút ra hai trăm đệ tử đi theo Từ Phàm đến Tinh vực.

Tổng bộ Hội trưởng lão, thuyền Vạn Tinh khôi phục lại bộ dáng lúc trước.

So với tinh chu bình thuyền có hơi lớn hơn một chút, đầu thô đuôi mảnh giống như một con cá voi lớn.

“Đại trưởng lão, vì sao không theo mang nhiều đệ tử một chút?” Minh Không nhìn hai trăm đệ tử phía sau Từ Phàm hỏi.

Cả thuyền Vạn Tinh có thể chứa được mấy vạn người, lại mang thêm mấy ngàn người vào chỗ ở vẫn còn dư thừa.

“Hai trăm đệ tử là đủ rồi, lại trông nom thêm người tương đối phiền toái.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy Đại trưởng lão cùng đệ tử của ngài ở khu chữ Thiên, nếu như có chỗ chiêu đãi không chu toàn thì xin thứ lỗi.” Minh Không khách khí nói.

“Minh Không trưởng lão không cần khách khí như thế.”

Sau đó Minh Không tự mình đưa Từ Phàm và hai trăm đệ tử mang theo đến khu chữ Thiên.

Khu chữ Thiên là một tiểu thế giới sang trọng nhất của cả thuyền Vạn Tinh.

Luyện đan, luyện khí, tu luyện thần thông, tham ngộ đạo pháp, phàm là những nơi Từ Phàm có thể nghĩ tới, khu vực phòng chữ Thiên đều có.

Các loại kỳ quan tiên cảnh càng khiến người ta hoa mắt, ngay cả Thụy Thú khó gặp trong Tu Tiên giới, nơi này đều có bốn năm con.

Từ Phàm nhìn một con bướm bảy màu đang nhẹ nhàng bay múa trên đầu mình.

“Người ở chỗ này trước kia, thân phận nhất định không đơn giản nhỉ?” Từ Phàm phát tin tức hỏi.

“Nơi này là nơi trước kia Thượng Tôn ở, bây giờ toàn bộ Tu Tiên giới cũng chỉ có Đại trưởng lão mới có tư cách vào ở.”

Từ Phàm nhìn Minh Không trả lời, hài lòng khẽ gật đầu.

Sự tôn trọng của Hội trưởng lão đối với hắn, Từ Phàm cảm nhận được.

Thuyền Vạn Tinh cất cánh, trực tiếp nhảy mấy bước nhảy không gian trong Tu Tiên giới, lập tức xuất hiện bên ngoài Tu Tiên giới.

Lúc này tại tiểu thế giới Từ Phàm đang ở, trên không đã đồng bộ với phong cảnh bên ngoài thuyền Vạn Tinh.

Chỉ thấy các đệ tử đều ngơ ngác nhìn lên bầu trời.

“Chưa từng thấy qua tinh hà sáng chói như thế.” Thiên Vạn Binh nhìn bầu trời lẩm bẩm nói.

“Rất muốn ra bên ngoài thuyền Vạn Tinh chu xem, cảm nhận một chút tinh vực mênh mông.” Lôi Văn Khê si mê nói.

Đệ tử mang loại suy nghĩ này không phải ít.

“Đều đừng tìm chết. Ttinh vực là chốn cực hàn, không có thực lực Đại Thừa tôn giả, một khi bại lộ trong tinh vực, thần hồn sẽ trực tiếp bị đông lại.”

“Cái loại ta cũng không cứu lại được kia ~”

Âm thanh của Từ Phàm vang lên trên bầu trời tiểu thế giới.

“Tuân lệnh Đại trưởng lão.” Các đệ tử tất cả đều tỉnh táo lại.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhìn về một nơi nào đó trên bầu trời kia.

Phòng điều khiển chính của thuyền Vạn Tinh, Minh Không đang điều khiển các loại linh trận khống chế để điều chỉnh phương hướng của thuyền Vạn Tinh.

Chương 789: Kim Thạch Linh

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện tại phòng điều khiển chính, vẻ mặt có chút khác thường nhìn Minh Không đang điều khiển thuyền Vạn Tinh.

“Đây là thứ gì vậy?” Từ Phàm chỉ vào một nơi nào đó trong Tinh vực hỏi. Ở nơi đó hắn cảm nhận được một luồng khí tức lớn, giống như một hằng tinh có sinh mệnh vừa vặn nằm trên hướng đi của thuyền Vạn Tinh.

“Thứ ngươi nhắc đến là Kim Thạch Linh đó.”

“Đây là một tinh thú bên ngoài Tu Tiên giới chúng ta, cùng loại như cự thú Cực Không, mảnh tinh vực này là lãnh địa của nó.” Minh Không giới thiệu.

“Kim Thạch Linh rất hiền lành, tính tình ôn hòa, trong tình huống bình thường sẽ không công kích vũ thuyền qua lại.”

“Thế nào là tình huống không bình thường?” Sau khi Từ Phàm nghe được hai từ an toàn thì yên tâm lại.

Kim Thạch Linh kia ít nhất là cấp Chân Tiên trở lên, trước mắt Từ Phàm không giải quyết được.

“Không giao linh khoáng qua đường, chiến đấu trên địa bàn của hắn mà không giao nộp linh khoáng.”

“Ta và Kim Thạch Linh xem như lão bằng hữu, lúc gặp mặt lần đầu cũng làm ta sợ hết hồn.” Minh Không nói.

Theo tốc độ của thuyền Vạn Tinh càng lúc càng nhanh, cá thể Kim Thạch Linh như tinh cầu khổng lồ kia cũng từ từ hiện ra trước mắt Từ Phàm.

Toàn thân Kim Thạch Linh giống một tinh cầu khổng lồ mọc thêm hai cánh tay lớn, toàn thân hiện lên màu vàng đất.

Con Kim Thạch Linh khổng lồ kia cảm nhận được thuyền Vạn Tinh đến.

Kim Thạch Linh vốn ở hướng bên thuyền Vạn Tinh bắt đầu quay người, cũng lộ ra vẻ mỉm cười với bên ngoài tinh chu, giống như treo lên vẻ mặt tươi vui.

Giống như lão hữu nhiều năm không gặp.

“Sau đó chúng ta làm thế nào?”

Từ Phàm đã miễn dịch với cự vật tại Tu Tiên giới, nhưng lúc cá thể sinh mệnh lớn cỡ như Trái Đất xuất hiện trước mặt, hắn vẫn còn có chút rung động.

“Thấy được trong miệng Kim Thạch Linh không? Sau khi để linh khoáng chuẩn bị cho nó xuống là có thể đi.” Minh Không thoải mái nói, giống như đang gặp gỡ lão bằng hữu.

“Trước đây khi Thượng Tôn lần đầu nhìn thấy Kim Thạch Linh, suy nghĩ nảy ra chính là trấn áp Kim Thạch Linh, phân giải thành linh khoáng.” Minh Không nghĩ đến chuyện thú vị năm đó.

“Toàn thân đều là Thiên Hỏa Kim Đồng, tùy tiện lấy về một chút là kiếm được bộn rồi, thứ này ai thấy mà không mơ màng.” Từ Phàm nhìn Kim Thạch Linh màu vàng đất, nhịn không được nuốt nước miếng.

Nếu như hắn có nhiều Thiên Hỏa Kim Đồng như vậy, nhắm mắt lại đều có thể luyện chế ra được vũ thuyền mạnh hơn thuyền Vạn Tinh gấp mấy trăm lần.

Dùng Thiên Hỏa Kim Đồng luyện chế ra Tiên khí cũng là loại đứng đầu nhất kia.

“Ha ha, lời Thượng Tôn nói trước đây cũng có chút giống với Đại trưởng lão.”

Thuyền Vạn Tinh bắt đầu giảm tốc độ, hạ xuống một khe sâu lớn dài vạn dặm trên người Kim Thạch Linh, nơi đó chính là vị trí miệng Kim Thạch Linh.

Thuyền Vạn Tinh, tu sĩ quản lý kho không gian bắt đầu thả linh khoáng ra bên ngoài.

“Hỏa Linh Đồng, Xích Kim Đồng, Băng Tâm Đồng, Mộc Vân Đồng…”

“Kim Thạch Linh này chỉ cần linh khoáng loại đồng thôi sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“linh khoáng kim loại nó cũng cần, thế nhưng kích thước tìm được không lớn mà thôi.” Minh Không giải thích.

Khi vừa nói đến đây, một cỗ âm thanh kỳ quái truyền đến, giống như âm thanh từ vực sâu trong lòng đất truyền lên.

“Kim Thạch Linh đây là đang chào hỏi.” Minh Không nói cũng đáp lại bằng âm thanh kỳ quái, nhưng đây là hắn dùng thần thông kích hoạt.

Một canh giờ sau, tất cả linh khoáng đều đã chất xong.

Một núi linh khoáng lớn cỡ như thuyền Vạn Tinh thành hình.

Âm thanh kỳ quái vang lên lần nữa, lần này Từ Phàm nghe được ý trong đó hẳn là tỏ vẻ cảm tạ.

“Bây giờ chúng ta có thể đi rồi. Nếu như vận khí tốt, trước khi đi còn có thể nhận được một phần quà đáp lễ từ Kim Thạch Linh.” Minh Không cười nói.

Ngay lúc này, một Thiên Hỏa Kim Đồng to bằng cối xay bay về hướng thuyền Vạn Tinh.

Minh Không trực tiếp thu nó vào trong Đạo khí hành cung.

“…” Từ Phàm

Động tác này của ngươi khách khí rồi.

Thuyền Vạn Tinh cất cánh, bay về một viên tinh thần sáng nhất nơi xa.

“Trong tinh vực tinh thú thế này có nhiều không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Rất ít, bản thân ta từ lúc quản lý thuyền Vạn Tinh đến nay chỉ từng gặp qua hai con, một con là Kim Thạch Linh.”

“Ngoài ra còn từng gặp qua một con cự quy màu trắng, còn lớn hơn Thạch Linh cả mấy lần.” Minh Không nói, chiếu hình ra cảnh nhìn thấy lúc ấy.

Một con cự quy màu trắng ngọc nằm ngang trong Tinh vực, Kim Thạch Linh ở trước mặt cự quy giống như một đứa trẻ vừa ra đời.

“Sao lại có chút giống Hung Bạch nhỉ?” Từ Phàm nói, từ trong Đạo khí hành cung xách Hung Bạch đang ngon giấc ra.

“Giống, nhưng hình như lại không giống.” Từ Phàm lấy Hung Bạch so sánh với cự quy màu trắng trong hình chiếu nói.

“Trên đầu cự quy có cự giác, trên mai rùa giống như sơn mạch quần ngọc.”

“Con này của Đại trưởng lão, có lẽ là màu sắc tương đối giống mà thôi.” Minh Không nhìn Hung Bạch trong tay Từ Phàm nói.

“Có lẽ vậy ~” Từ Phàm vừa nói vừa xách Hung Bạch vừa mở mắt ra thả về.

Nào biết sau khi trở về trong Đạo khí hành cung, trong đôi mắt nhỏ như hạt đậu xanh kia của Hung Bạch loé lên một tia khinh thường.

Mặc dù không biết vì cái gì, Hung Bạch cảm thấy chính mình so với cự quy trong tranh kia giỏi hơn một chút.

“Hàng đạo giữa hai giới có an toàn không?” Từ Phàm nhìn tinh thần phía xa hỏi.

“Coi như an toàn, nếu như không gặp phải đạo tặc vũ trụ.” Minh Không nói.

“Nơi này còn có đạo tặc vũ trụ?” Từ Phàm vô cùng ngạc nhiên.

“Có một vài Chân Tiên và Chân Tiên không ra hồn, không đi Tiên Giới mà chuyên môn đợi trong tinh vực, đánh cướp vũ thuyền qua lại.”

“Nhưng tốc độ thuyền Vạn Tinh của chúng nhanh, dù gặp phải cũng có thể kịp thời thoát đi.” Minh Không giống như lão thuyền trưởng trong tinh hải nói.

“Chân Tiên, Chân Tiên.” Từ Phàm sờ cằm nói, không biết sau khi gặp phải có thể uy hiếp ngược lại một phen hay không.

Sau khi tiến vào Tinh vực, mặc dù xiềng xích bắt nguồn từ bàn tay vàng càng mạnh hơn, nhưng đạo hắn có thể cảm ngộ được lại nhiều hơn, cấp độ cũng không giống nhau.

Nếu như nói, ở Tu Tiên giới đạo có thể cảm ngộ được xem như 100.

Sau khi tiến vào tinh vực thì hắn có thể nhìn thấy 999, loại trình độ này.

Cảm ngộ khống chế nhiều đại đạo pháp tắc như vậy, đối phó một Chân Tiên cũng không thành vấn đề.

“Thuyền Vạn Tinh này là Thượng Tôn từ trong tay đạo tặc vũ trụ đoạt tới.”

“Lúc đó Thượng Tôn và ta lái vũ thuyền do Thiên Luyện Tông nghiên cứu ra, khó khăn thăm dò tinh vực, kết quả là gặp đạo tặc vũ trụ.”

“Lúc ấy đạo tặc vũ trụ kia lái thuyền Vạn Tinh trực tiếp đụng nát vũ thuyền của chúng ta.”

“Khi đó, lúc ta vốn cho rằng ta và Thượng Tôn phải chôn mạng tại đây, Thượng Tôn đại phát thần uy, dùng vô thượng thần thông thêm một nửa bản nguyên của chính mình, tế ra ba món Tiên khí, mới chém giết được Chân Tiên và hai Chân Tiên trên thuyền Vạn Tinh kia.”

“Sau trận chiến kia, Thượng Tôn suy yếu ròng rã suốt một ngàn năm.”

“Nhưng cũng là vì cái chiếc thuyền Vạn Tinh này, phát hiện được Cổ Thương giới, Hội trưởng lão xem như quật khởi triệt để.” Minh Không có chút hoài niệm nói.

Nhớ tới thời gian ở cùng Thượng Tôn trước đây, đôi mắt Minh Không lại có chút ướt.

“Không hổ là Thượng Tôn chi danh, lấy cảnh giới tôn giả chém giết Chân Tiên, quả nhiên là không tầm thường.” Từ Phàm kính nể nói.

Hắn chưa từng gặp qua Chân Tiên, không biết độ khó tự mình chém giết lớn đến cỡ nào.

“Không biết Thượng Tôn ở Tiên Giới thế nào, nghe lời phân thân Kim Sí Đại Bàng nói, hẳn là bị tộc bọn họ cản trở.” Minh Không có chút lo lắng nói.

“Nhân vật như Thượng Tôn như vậy, nhất định sẽ thoát khỏi khống chế của tộc Kim Sí Đại Bàng, xông ra một mảnh thiên địa của chính mình.”

Chương 790: Chân Tiên

“Hy vọng thế ~” Minh Không nói xong lại bắt đầu chuyên tâm điều khiển thuyền Vạn Tinh tăng tốc.

Từ Phàm liếc qua linh trận điều khiển thuyền Vạn Tinh, không khỏi phun tào quá mức phức tạp.

Trước đây phân thân số hai muốn sửa chữa một chiếc, về sau phát hiện thành lập một bộ hệ thống thao tác lại lần nữa quá mức phiền phức, liền từ bỏ.

Theo lúc thuyền Vạn Tinh tăng đến tốc độ nhanh nhất, lập tức phá vỡ không gian trong tinh vực, bắt đầu bước nhảy không gian liên tục.

“Tốc độ bước nhảy này, không hổ là vũ thuyền có thể di chuyển trong tinh vực.” Từ Phàm thán phục nói.

“Thuyền Vạn Tinh tăng tốc đến mức nhanh nhất, vũ thuyền của đạo tặc vũ trụ bình thường nhất định truy không nổi, khoảng thời gian này có thể thả lỏng một chút.” Minh Không từ trên vị trí điều khiển chính đứng dậy nói.

Trở lại khu chữ Thiên, cảm nhận được tất cả đại đạo pháp tắc trong tinh vực, Từ Phàm không nhịn được tu luyện.

Hắn cảm nhận được rất nhiều đại đạo pháp tắc trước kia chưa từng thấy qua.

“Ly Hư, Thánh Dương, Không Ám, Nguyệt âm, Tinh Thần…” Từ Phàm cảm nhận được những đại đạo pháp tắc không đồng dạng, không khỏi có chút si mê.

“Tinh Từ, ta cần bế quan một khoảng thời gian, những đệ tử này nhờ ngươi trông coi, đừng để cho bọn họ làm chuyện gì ngu ngốc.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Mười tháng sau, thuyền Vạn Tinh vẫn nhảy không gian bằng tốc độ nhanh nhất di chuyển.

Từ Phàm cũng chậm rãi mở mắt, một vòng nhật nguyệt kim sắc luân chuyển trong mắt Từ Phàm.

“Thánh Dương, Nguyệt âm, tuy là từ trong Âm Dương chi đạo diễn hóa, nhưng uy lực nhất định không kém hơn một chút nào.”

Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực từ trong lòng bàn tay Từ Phàm hiện ra.

Dần dần phân tách, dung hợp lẫn nhau.

Một quang đoàn cỡ nhỏ vặn vẹo xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Mặc dù chỉ lớn cỡ bằng hạt mè nhưng uy lực của nó đã vượt qua hạn mức tối đa thế giới Trung Thiên có thể tiếp nhận.

Minh Không nhanh chóng đi vào khu chữ Thiên, nhìn quang đoàn đang vặn vẹo trong tay Từ Phàm kia, ngay tức khắc vong hồn đại mạo.

“Đại trưởng lão, đừng kích động! Ổn định! Khống chế tốt Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực trong tay ngươi.”

“Ngươi đừng động đậy, ta lập tức giảm tốc độ thuyền Vạn Tinh xuống, ngươi ở trong tinh vực ném cái quang đoàn này ra.”

Lúc này ánh mắt Minh Không liếc nhìn Từ Phàm giống như đang nhìn một tên điên đang nắm nút nhấn đạn hạt nhân trong tay.

Sợ không cẩn thận một chút là kích nổ đạn hạt nhân.

Từ Phàm vừa lật tay, trực tiếp làm tan quang đoàn đang vặn vẹo trong tay.

“Sao vậy? Thứ này rất nguy hiểm sao?” Từ Phàm có chút nghi hoặc hỏi.

Minh Không há hốc mồm, ngơ ngác nhìn tay Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ngươi vậy mà có thể tuỳ tiện hóa giải lực lượng dung hợp của Thánh Dương Nguyệt âm!!”

Trước đây khi Từ Phàm trấn áp Tử Ngọc Giao Long cùng Phệ Kim Hổ, hắn cũng không kinh ngạc như vậy.

“Đây không phải là chuyện rất đơn giản sao?”

Từ Phàm đưa tay, Thánh Dương chi lực lại xuất hiện lần nữa, dung hợp nén lại, cuối cùng lại tạo thành quang đoàn thú vị ban đầu kia.

Tim Minh Không lại bị nhấc lên.

“Trước đây Thượng Tôn cũng tìm hiểu đại đạo pháp tắc Thánh Dương Nguyệt Âm trong tinh vực, kết quả cuối cùng xém chút nổ chết ta ~” Trong lòng Minh Không còn sợ hãi nói.

Trước đây hắn biết là nguy hiểm, ở trong tinh vực cũng cách Thượng Tôn cũng đủ xa, kết quả là vẫn bị nổ rớt nửa cái mạng.

Trong mắt hắn, ngay cả Thượng Tôn đều không cách nào nhẹ nhàng khống chế được lực lượng dung hợp này, vậy thế gian cũng không có Đại Thừa tôn giả nào có thể ngắn hạn tham ngộ khống chế được lực lượng này.

Nhưng hiện tại mới rời khỏi Tu Tiên giới bao lâu.

Đây cũng là nguyên nhân hắn kinh ngạc.

“À, vậy có thể là hắn không nắm giữ được chỗ mấu chốt ~”

Nói xong, quang đoàn trong tay Từ Phàm phồng lớn lên cỡ bằng quả bi-a, cũng tiện tay xuyên qua không gian ném vào trong tinh vực.

Đúng lúc này, thuyền Vạn Tinh vừa vặn nhảy lên, vừa lúc ném quang đoàn ra phía sau.

Dù là như vậy, khi quang đoàn nổ tung, thuyền Vạn Tinh cũng cảm nhận được cỗ chấn động kia.

“Đại trưởng lão, nếu ngươi ở Tu Tiên giới ném một phát này, ý chí thiên đạo phỏng chừng đã điên lên rồi.” Minh Không cảm nhận cỗ chấn động kia nói.

“Yên tâm, thứ này muốn ném cũng là ném ở nơi khác.”

“Bảo hộ Tu Tiên giới, người người đều có trách nhiệm ~” Từ Phàm cười nói.

Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực lần nữa hiện ra, biến thành quang đoàn như quả cầu pha lê, cuối cùng một pháp trận phong ấn cỡ nhỏ xuất hiện, ngưng tụ lực lượng này vào bên trong một tấm phù chú.

Phù chú trắng đen xen kẽ từ từ bay đến trước mặt Minh Không.

“Tặng Minh Không trưởng lão dùng làm Hộ thân phù ~” Từ Phàm cười nói.

Minh Không có chút rối rắm nhìn phù chú trước mặt.

Thứ này tương đương với một quả bom hẹn giờ có phạm vi cực lớn.

Lúc cùng địch nhân đồng quy vu tận mới có thể dùng đến, nói là hộ thân, cũng không nói quá.

“Đại trưởng lão, lễ vật này quá quý giá ~”

“Chỉ là một phần lễ vật nhỏ, cảm tạ Minh Không trưởng lão xếp ta và đám đệ tử của ta vào khu chữ Thiên.” Từ Phàm cười nói.

Minh Không cẩn thận nghiêm túc cầm lấy tấm phù chú kia, tự mình lấy ra một chiếc nhẫn không gian, đặt phù chú vào trong đó.

“Phong ấn rất kiên cố, không có phương pháp đặc thù, tuyệt đối kích nổ không được.” Từ Phàm nhìn Minh Không vẻ mặt đầy lo lắng nói.

“Ta biết, chỉ là có chút nhịn không được ~”

Minh Không nhớ tới một ngày kia, mặc dù cách mấy vạn dặm, nhưng vẫn là bay mất nửa cái mạng của hắn.

“Quen là tốt thôi ~” Từ Phàm an ủi nói.

Còn hơn một tháng nữa là tới được nơi đích.

Thuyền Vạn Tinh cũng bắt đầu từ từ giảm tốc độ, Từ Phàm còn có thể từ nơi rất xa thấy được vũ thuyền khác qua lại không ngớt trong không gian.

Y như cảnh sắp tiến vào thành thị.

Phòng điều khiển chính, Minh Không lại ngồi lên trên đài điều khiển.

“Đoạn đường này có nguy hiểm gì sao?”

Nhìn vẻ mặt như bày trận chờ quân địch kia của Minh Không, Từ Phàm còn tưởng rằng sắp tiến vào khu vực thường xảy ra nhiều sự cố.

Minh Không khẽ gật đầu.

“Đại trưởng lão, đạo tặc vũ trụ trong khu vực này tương đối nhiều, có một hai chiếc vũ thuyền đạo tặc vũ trụ còn tốt, nếu gặp phải hạm đội đạo tặc vũ trụ quy mô lớn, có thể sẽ có chút phiền phức ~" Minh Không nghiêm túc nói.

"Không sao đâu. Ngươi cứ yên tâm lái, mọi chuyện có ta ở đây."

"Thật sự không được thì bắn cho bọn hắn một phát ~"

Trong tay Từ Phàm lại xuất hiện một quang đoàn cỡ quả bi-a.

"Đại trưởng lão, mau thu lại đi, ta thấy cái này lại thấy sợ ~"

Quang đoàn kia vừa ra, thân thể Minh Không liền nhịn không được run lên một cái.

"Ý của ta là ta có thể sao chép lực lượng dung hợp này đến trên đạn pháo linh lực trên thuyền Vạn Tinh." Từ Phàm cười nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, trong đầu Minh Không lúc này hiện ra một cảnh tượng.

Một pháo trên thuyền Vạn Tinh bắn ra, bởi vì không kịp nhảy không gian, đồng quy vu tận với tất cả hạm đội đạo tặc vũ trụ.

"Đừng lo, uy lực nổ của đạn pháo này không làm thiệt hại thuyền Vạn Tinh được." Từ Phàm nhìn dáng vẻ Minh Không là biết hắn đang nghĩ gì.

"Vậy là tốt rồi. Vậy làm phiền Đại trưởng lão có thể phong ấn nhiều thêm mấy phát pháo đạn không?" Minh Không vừa ngạc nhiên vừa vui vẻ nói.

Đúng lúc này, một chiếc vũ thuyền như cự điểu từ nơi xa khóa chặt lại thuyền Vạn Tinh.

Một cỗ lực lượng màn chắn không gian trực tiếp phong ấn mảnh tinh vực này.

Bên cạnh vũ thuyền cự điểu kia còn có hai chiếc vũ thuyền hình thái không đồng nhất đang muốn khởi động truyền tống không gian, muốn trước tiên vây chặt thuyền Vạn Tinh.

"Chiếc tinh chu phía trước kia, từ bỏ chống cự, ta cho các ngươi một cơ hội làm đạo tặc vũ trụ."

Một âm thanh bén nhọn âm hiểm vang lên bên tai hai người Từ Phàm, Minh Không.

“Đại trưởng lão, kính nhờ ~” Trong mắt Minh Không để lộ sát khí.

Ba chiếc vũ thuyền đạo tặc vũ trụ phía đối diện kia đã là lão bằng hữu, gần như mỗi lần hắn đến Cổ Thương giới đều sẽ xảy ra một trận truy đuổi.

Chương 791: Thực lực của Cổ Thương giới

Từ Phàm gật đầu, trực tiếp dịch chuyển tức thời đến khoang đạn pháo linh lực của thuyền Vạn Tinh, phất tay phong ấn mười quả đạn pháo linh lực.

Tu sĩ sớm đã đợi ở nơi đó, rất nhanh bổ sung thêm những đạn đạo linh lực đã phong ấn lên trên.

“Minh Không trưởng lão, ngươi an tâm nhảy vọt không gian, không gian bình chướng bọn hắn bày ra không có hiệu quả với thuyền Vạn Tinh.” Từ Phàm nói xong lấy ra một khối ma thuật không gian.

Lúc hắn đi cảm thấy có tác dụng nên đã thuận tay mang theo một cái.

“Đa tạ Đại trưởng lão ở bên cạnh hiệp trợ.” Nói xong bắt đầu chuyên tâm điều khiển thuyền Vạn Tinh.

“Lão bằng hữu, lần này không có tâm trạng chơi trốn tìm với ngươi, tạm biệt!”

Minh Không nói xong, thuyền Vạn Tinh bắn ra một luồng hồng quang, xuyên qua không gian trực tiếp đưa đạn đạo linh lực đến gần vũ chu cự điểu.

Sau khi làm xong những điều này, thuyền Vạn Tinh không để ý không gian bình chướng, trực tiếp phá vỡ không gian rời đi.

Mà lúc này một Chân Tiên dị tộc nhìn đạn pháo linh lực trên vũ chu cự điểu, trong mắt hiện lên tia khinh thường.

Mặc dù kinh ngạc thuyền Vạn Tinh có thể phá vỡ không gian chạy trốn, nhưng còn có hai chiếc vũ chu khác tập trung đi theo, nên thuyền Vạn Tinh trốn không thoát.

Vũ chu cự điểu bắn ra một phát đạn pháo linh lực, muốn kích nổ một viên đạn pháo của thuyền Vạn Tinh.

“Nhìn chiếc vũ chu kia hơi quen mắt, có phải trước kia đã gặp qua hay không.” Chân Tiên dị tộc nhìn phương hướng thuyền Vạn Tinh chạy trốn nói.

Đúng lúc này, một lần chấn động khác thường truyền đến.

Trong mắt Chân Tiên dị tộc đầu tiên là ánh sáng rực rỡ, sau đó toàn bộ vũ chu cự điểu bị lực dung hợp bao phủ.

“Không ổn!!!”

Chân Tiên dị tộc muốn dịch chuyển tức thời rời khỏi vũ chu cự điểu, nhưng đã muộn.

Toàn bộ vũ chu cự điểu ở trước mặt Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực dung hợp giống như thuyền giấy trong liệt hỏa, trong nháy mắt bị hòa tan hầu như không còn gì.

Trên thuyền Vạn Tinh, Từ Phàm cảm nhận được uy lực nổ tung, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Mặc dù không đánh được Chân Tiên trên Tinh Đạo vũ chu, nhưng đánh hủy vũ chu đó thì không thành vấn đề.”

“Dù cho không đánh chết Chân Tiên trên vũ chu, bại lộ trong tinh vực, không có vũ chu khác cứu viện thì ít nhất cũng phải lưu lạc trong tinh vực mấy ngàn năm, vận may không tốt gặp phải tinh thú thì xem như xong đời.” Minh Không cười nói.

“Sao hai Tinh Đạo vũ chu còn lại không đuổi theo vậy?” Từ Phàm tò mò nói.

“Thấy tình thế không ổn, trực tiếp chạy trốn rồi.”

“Những Tinh Đạo này là cẩn thận nhất.”

Sau khi gặp mặt bằng hữu cũ, cả người Minh Không vui mừng hẳn lên, giống như đã báo được thù lớn.

“Đáng tiếc, ta còn muốn chiếc vũ chu còn lại để đi gặp Chân Tiên.” Từ Phàm hơi tiếc nuối, các loại đại đạo mà bản thân đã lĩnh ngộ ở trong tinh vực không có cái nào phù hợp với mục tiêu thực nghiệm cả.

“Cái này dễ nói!” Minh Không vui mừng nói.

Sau đó thuyền Vạn Tinh xoay chuyển phương hướng, bắt đầu toàn lực gia tốc vọt về phía một phương hướng.

Loáng thoáng, Từ Phàm còn nghe được linh năng trung tâm của thuyền Vạn Tinh phát ra tiếng gầm gừ.

Giống như âm thanh của động cơ vận chuyển đến mức tận cùng.

“Chắc chắn bọn họ đã chạy tán loạn, chúng ta chỉ cần đi theo một chiếc vũ chu chạy trốn trong không gian truyền tống để lại chấn động là có thể đuổi kịp.” Ánh mắt Minh Không nhìn chằm vào linh trận khống chế, hai tay khống chế linh trận sắp múa ra tàn ảnh.

Thuyền Vạn Tinh đang gia tốc, linh năng trung tâm đang gào thét.

“Ta cảm giác ngươi có chút vui mừng!” Từ Phàm nhìn biểu cảm Minh Không nói.

“Xem như báo được thù lớn, mỗi lần ta đến Cổ Thương giới đều bị chiếc vũ chu cự điểu kia đuổi theo rất lâu, giống như chó nhà có tang vậy.”

“Có Thượng Tôn ở bên cạnh còn đỡ một chút, lúc không có ở đây thì cảm giác mạng nhỏ của mình sẽ bị tiêu diệt bất cứ lúc nào.”

“Hiện tại Đại trưởng lão muốn tiêu diệt hai chiếc vũ chu khác, đương nhiên Minh Không cầu còn không được.” Minh Không nói.

Từ Phàm không sao cả gật đầu, có Chuẩn Tiên để hắn có thể kiểm tra đại đạo lĩnh ngộ là được.

Thuyền Vạn Tinh toàn lực gia tốc, dần đã chạm được đến một chiếc vũ chu nhảy vọt không gian để lại chấn động rất lớn.

Thuyền Vạn Tinh lại lần nữa nhảy vọt không gian, Từ Phàm nhìn thấy chiếc vũ chu đó.

Trực tiếp chính là một hình bầu dục màu đen tiêu chuẩn, nhỏ hơn so với thuyền Vạn Tinh.

Từ Phàm lấy ra khối ma thuật không gian, trực tiếp vận chuyển pháp quyết, phong ấn không gian khu vực này.

“Đi theo phía sau vũ chu, ta đi rồi sẽ trở về.” Từ Phàm nói xong bước ra, biến mất trong phòng điều khiển chính.

Lúc này, trên chiếc vũ chu hình bầu dục màu đen đó.

Một Chân Tiên dị tộc hơi tuyệt vọng nhìn thuyền Vạn Tinh đuổi theo ở phía sau.

Một bóng dáng lặng yên không tiếng động xuất hiện trong phòng điều khiển.

Từ Phàm hơi thất vọng nhìn Chuẩn Tiên dị tộc đó.

Chuẩn Tiên dị tộc này trong mắt hắn còn không bằng phân thân Kim Sí Đại Bàng lúc trước hàng lâm hạ giới.

“Chẳng có ý nghĩa gì cả.” Từ Phàm phất tay khống chế Chuẩn Tiên đó.

“Bái kiến chủ nhân!” Chuẩn Tiên dị tộc đó hành lễ nói.

Từ Phàm gật đầu, điểm ngón tay vào ấn đường của Chân Tiên dị tộc.

Trải nghiệm cuộc đời của Chuẩn Tiên dị tộc hình thành một bức tranh xoay vòng trước mắt Từ Phàm.

Chuẩn Tiên dị tộc sinh ra trong thế giới Trung Thiên không có con đường phi thăng.

Thiên phú hắn dị bẩm, rất nhanh trở thành đối tượng bồi dưỡng trọng điểm trong tộc.

Năm ngàn năm có thành tựu cảnh giới Đại Thừa, sau đó luôn trấn giữ trong tộc mấy ngàn năm.

Mãi đến khi cách đại hạn hai ngàn năm, đã hao phí cái giá rất lớn làm một chiếc tinh chu cùng với mấy người bạn tốt để rời khỏi thế giới vốn có, tìm kiếm Tiên Giới trong lời đồn.

Vận may rất tốt, phi hành trong tinh vực hơn một ngàn năm, sau đó đã bị chiếc vũ chu cự điểu đó đánh rồi bắt đi.

Bị thu nạp, trở thành Chuẩn Tiên ở trong tinh vực, cho đến bây giờ gặp phải Từ Phàm.

“Trở về theo tọa độ này, đợi ở ngoài Phi Vũ giới.” Từ Phàm dặn dò nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Chuẩn Tiên dị tộc di chuyển vũ chu bay về phía Phi Vũ giới.

Từ Phàm cũng trở lại thuyền Vạn Tinh.

“Đại trưởng lão, tình hình bên đó thế nào rồi.” Đại chiến để Minh Không chờ mong vẫn chưa xảy ra.

“Dẫn đầu là một Chuẩn Tiên dị tộc, đã bị ta khống chế rồi.” Từ Phàm hơi thất vọng nói.

“Vậy vũ chu đó thì sao?”

“Đã được ta phái quay về rồi, đợi ở bên ngoài Phi Vũ giới.” Từ Phàm nói.

Minh Không gật đầu, bắt đầu điều động thuyền Vạn Tinh bay về phía Cổ Thương giới.

“Cổ Thương giới là trung tâm giao dịch đã thăm dò mười một thế giới Trung Thiên, trong đó không thiếu thế giới Trung Thiên mạnh mẽ như Nam Sơn giới.”

“Giao dịch tiền tệ chủ yếu chính là Tiên ngọc, Tiên khí, Đạo khí…”

“Hơn nữa vì vị trí của Cổ Thương giới tương đối gần Tiên Giới, cho nên sẽ có thế lực thương hội của Tiên Giới đến đây đào bảo vật bất cứ lúc nào, nếu như vận may tốt thì có thể đào được không ít bảo bối.”

Khoảng cách đến Cổ Thương giới ngày càng gần, Không Minh cũng bắt đầu kỹ càng đứng lên giới thiệu cho Từ Phàm.

“Là thương hội đến từ Mộc Nguyên giới sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Minh Không gật đầu.

“Tiên Giới có những thứ không có, cần tìm ở trong thế giới Trung Thiên, cho nên nơi này cũng là một địa điểm giao dịch cố định của bọn họ, chỉ là thời gian cách nhau hơi dài.” Không Minh nói.

“Thực lực của Cổ Thương giới thế nào?” Từ Phàm lại hỏi, có thể giao dịch thành công thì thực lực nhất định không yếu.

“Điều này ta không rõ, nhưng chưa từng thấy ai gây chuyện ở Cổ Thương giới cả.”

Chương 792: Thương hội Xuân

Hoa

“Từ lúc ta và Thượng Tôn phát hiện Cổ Thương giới cho đến nay cũng đã hơn năm ngàn năm, nhưng vẫn chưa hiểu rõ Cổ Thương giới.”

“Dù sao Thượng Tôn cũng đã nói, tiểu môn tiểu hộ chúng ta tốt nhất đừng gây sự ở nơi đó.” Minh Không lại nói thêm.

“Chắc chắn thực lực nơi đó rất mạnh, ít nhất sẽ có mấy tôn giả chí cao chống đỡ.” Từ Phàm cân nhắc nói.

Lúc này từ thuyền Vạn Tinh nhìn về phía Cổ Thương giới, loáng thoáng có thể nhìn thấy được đường nét của Cổ Thương giới.

“Vốn tưởng rằng hai giới Tu Tiên giới Yêu Giới hợp nhất đã đủ lớn rồi, nhưng không ngờ Cổ Thương giới còn lớn hơn.”

Nếu so sánh Tu Tiên giới với bóng chày, vậy Cổ Thương giới chính là bóng rổ.

“Từ quy mô cho thấy Cổ Thương giới nhất định sẽ có tiểu Tiên Giới tồn tại.”

“Nói không chừng sẽ có Chân Tiên trấn giữ.” Từ Phàm nói.

“Có lẽ cũng có Thượng Tôn, nhưng chưa từng nghe nói có chuyện Chân Tiên ra tay.” Minh Không nhìn hình dáng Cổ Thương giới xa xa nói.

Lúc này, vũ chu xung quanh thuyền Vạn Tinh ngày càng nhiều, lấy Cổ Thương Giới làm cửa khẩu hoặc là vào hoặc là ra.

Các loại vũ chu có hình thái khác nhau, diện mạo vô cùng kỳ quặc, thậm chí Từ Phàm còn nhìn thấy một chiếc vũ chu hình kim tự tháp ở trong đó.

Ngay lập tức có cảm giác hoang dã nhập vào thành thị.

Đúng lúc này, một chiếc cự chu giống như lâu chu cổ xưa tản ra khí tức Tiên linh chói mắt, đột nhiên xuất hiện bên ngoài Cổ Thương giới.

Nhìn kích thước của nó, ít nhất là lớn gấp hàng trăm lần so với thuyền Vạn Tinh.

Cả chiếc lâu chu tản ra màu sắc rực rỡ, xung quanh còn có sáu chiếc Tiên hạm chuyên dùng để chiến đấu hộ tống.

Trên lâu chu có vũ nữ tuyệt sắc ngưng tụ Tiên linh quang đang nhẹ nhàng nhảy múa.

Dường như đang biểu hiện vẻ đẹp của nàng về phía vũ chu tinh vực xung quanh, khiến cho người ta liếc mắt một cái đã lưu luyến quên lối về.

Lúc này, tất cả vũ chu xung quanh Cổ Thương giới đều nhận được tin tức.

“Mộc Nguyên giới, thương hội Xuân Hoa sẽ đóng quân ở Cổ Thương giới năm mươi năm, bọn ta sẽ thu mua tại đây…”

Phía sau là một chuỗi danh sách thu mua rất dài, Từ Phàm nhìn một lúc, có mấy thứ là đặc sản linh khoáng của Nam Sơn giới.

“Đây chính là thương hội Tiên Giới sao, quả nhiên đủ cao?” Từ Phàm nhìn lâu chu mạo hiểm Tiên linh quang nói.

Từ Phàm cảm khái chính là Minh Không nhìn danh sách, chìm vào suy tư.

“Tại sao những thứ này Tu Tiên giới lại không có.” Minh Không hơi thất vọng.

“Lợi nhuận cao không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Tương đối cao, ba ngàn năm trước cũng là thương hội này, linh khoáng Tu Tiên giới được thu mua cũng có mấy thứ.”

“Từ đó về sau, Hội trưởng lão mới có mười món đại Tiên khí.”

“Tiên khí, công pháp, linh đan, vũ chu… thương hội Tiên Giới bán đều rất rẻ.”

“Đại trưởng lão có cơ hội có thể đi xem một chút.” Minh Không chỉ vào lâu chu xa xa nói.

“Trực tiếp đi lên lâu chu đó xem sao?” Minh Không hỏi.

“Lâu chu đó là Tiên hạm, một Tiên hạm chính là một tiểu thế giới, nội hàm biến hóa khôn lường.”

“Những năm đó thương hội chỉ giao dịch trong tiểu thế giới.”

“Vậy chúng ta đi đâu trước.” Từ Phàm hỏi.

“Đến lâu chu trước, sau đó đến Cổ Thương giới.” Minh Không nói.

Thuyền Vạn Tinh chậm rãi chuyển hướng tiến vào trong lâu chu.

Từ Phàm thưởng thức điệu múa của nữ tử trên lâu chu, không khỏi cảm thán thương hội Tiên Giới đã làm rõ chuyện hấp dẫn trước mắt này.

Lúc sắp đến gần lâu chu thì gặp phải một màn bình chướng.

“Dừng thuyền Vạn Tinh ở nơi này là được rồi, không ai dám gây chuyện ở trong phạm vi thương hội Tiên Giới đâu.”

Minh Không nói xong lập tức muốn dẫn Từ Phàm vào trong lâu chu.

Một Truyền Tống Trận khắc chữ thương hội Xuân Hoa mở ra trước mặt hai người họ.

“Đi thôi, trong phạm vi này, chỉ cần muốn đến lâu chu thì sẽ có Truyền Tống Trận tiếp dẫn.” Minh Không giải thích.

Từ Phàm gật đầu, có cảm giác như người nông thôn giàu có lên thành thị.

Truyền Tống Trận khởi động, hai người họ xuất hiện trong một tòa Truyền Tống Trận khổng lồ.

Truyền Tống Trận thỉnh thoảng có linh quang sáng lên, Nhân tộc và các tu sĩ dị tộc khác từ trong đó đi ra.

Đại điện bên ngoài truyền tống là một con đường phồn hoa, các loại linh bảo bốc lên linh khí và Tiên linh khí rực rỡ muôn màu muôn vẻ.

“Đây được xem như là cửa tiệm miễn phí mà thương hội Xuân Hoa cung cấp, nhưng nếu có một giao dịch thì sẽ chịu một trăm loại thuế.” Minh Không giải thích.

Từ Phàm gật đầu, sải bước đi về phía con đường phồn hoa đó.

Một nữ tử Hợp Thể kỳ mặc váy dài xanh đoan trang thục nhã đi tới, nghênh đón trước mặt.

“Hai vị đạo hữu là lần đầu tiên đến sao, có thể đến đại điện thu mua của thương hội Xuân Hoa bọn ta xem một chút.”

“Giá cao thu hồi các loại linh khoáng linh dược, Tiên khí bán ra cũng là rẻ nhất.” Nữ tử váy dài xanh cười nói.

“Mời đạo hữu dẫn đường.” Minh Không nói.

Từ Phàm yên lặng đi theo phía sau hai người họ, cẩn thận đánh giá cảnh tượng xung quanh.

Tiên khí, linh đan, con rối, còn có các loại hàng hóa hiếm có trọng bảo hiếm thấy ở Tu Tiên giới đều được bày ở trong cửa tiệm.

Còn Đạo khí thì tùy ý ném ở ngoài cửa tiệm thương hội, thành sản phẩm dẫn lưu.

Từ Phàm, Minh Không đi theo nữ tử tới trước một tòa điện lớn khổng lồ.

Trong điện lớn tiến hành các loại giao dịch.

Nhìn thấy một Đại Thừa tôn giả đầu trâu. Lấy ra một ngọn núi linh khoáng, bên cạnh có tiểu tỷ tỷ cực kỳ chuyên nghiệp đang kiểm tra chất lượng linh khoáng.

Hai người họ được dẫn đến trước một quầy.

Trước quầy có nữ tử diện mạo ngọt ngào, mặc váy dài màu xanh đang chờ đợi.

“Ngươi dẫn bọn ta đến đây, cũng không hỏi xem chỗ của bọn ta có thứ ngươi cần hay không sao?” Từ Phàm cười hỏi.

“Có hay không đều không quan trọng.” Tiểu tỷ tỷ diện mạo ngọt ngào nhìn hai người họ cười nói.

“Thương hội Xuân Hoa chúng ta kết giao rộng với đạo hữu thiên hạ, cho dù không hợp tác cũng kết thiện duyên.”

Tiểu tỷ tỷ lấy ra một bộ dụng cụ trà từ trong nhẫn không gian, bắt đầu pha trà cho hai người họ.

“Khí tức bên trong của hai vị, huyền quang toàn thân không ngừng tản ra, đại đạo hộ thể, công đức không tiêu tán.”

“Thiết nghĩ chắc chắn hai vị là nhân vật đỉnh phong nào đó ở trong thế giới Trung Thiên, sau này bay lên Tiên Giới sẽ có lúc gặp lại.”

Hai ly Tiên trà được bàn tay như ngọc trắng đặt trước mặt hai người họ.

Nử tử đó nói chuyện không kiêu ngạo, trong giọng điệu còn có tôn trọng, không chút tâm tính kiêu ngạo vì đến từ Thượng Giới.

Thái độ, phục vụ ý thức khiến người ta cảm thấy tâm tình khoan khoái dễ chịu.

Từ Phàm cảm giác thương hội này có chút thú vị, nhìn lướt qua khắp cả điện lớn, ít nhất có hàng vạn nử tữ nghiêm túc có huấn luyện đang chiêu đãi khách.

“Mặc dù trước đó đã nghe qua lời này, nhưng mỗi lần nghe đến đều khiến tâm tình người ta sung sướng.” Minh Không móc Đạo khí không gian đưa cho nữ tử đó.

Hai tay nử tữ nhận lấy Đạo khí không gian, bắt đầu thăm dò đồ vật bên trong Đạo khí.

Còn về việc pha trà thì giao cho nữ tử học việc ở bên cạnh.

“Mười cân đá Thánh Phật, một trăm năm mươi cân tinh phẩm Hư Không, một ngàn ban trăm cân Thiên Hỏa Linh Đồng.”

“Những thứ tính cả Đạo khí không gian này, tính cho đạo hữu tám ngàn Tiên ngọc được chứ.” Sau khi kiểm tra, nữ tử chuyên nghiệp nói.

Minh Không gật đầu bày tỏ giá cả này rất ổn.

“Đại trưởng lão có gì muốn đưa ra không?” Sau khi giao dịch xong, Minh Không nhìn Từ Phàm nói.

“Ta thấy thương hội Xuân Hoa các ngươi cũng thu mua phù chú uy lực lớn.” Từ Phàm nhìn nữ tử tướng mạo ngọt ngào nói.

Chương 793: Tiền bối không ngại cứ nói thêm

Nữ tử ngọt ngào tiếp đãi Từ Phàm, Minh Không thản nhiên cười, dùng giọng điệu suy nghĩ cho Từ Phàm nói: “Đạo hữu, phù chú uy lực lớn mà thương hội bọn ta nói đến ít nhất có thể đả thương Chân Tiên hoặc vừa hay có thể đạt tới cực hạn phù chú của thế giới Trung Thiên.”

Âm thanh nữ tử nói chuyện rất nhẹ, vừa hay có thể để cho hai người họ nghe thấy.

“Đả thương cấp bậc Chân Tiên thì dễ nói, nhưng đạt tới cực hạn mà thế giới Trung Thiên có thể thừa nhận thì điều này hơi tốn thời gian.”

Từ Phàm nói xong, tay trái lăng không vẽ phù chú, tay phải hiện ra Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực.

Trong nháy mắt, Từ Phàm trở thành tiêu điểm của cả điện lớn.

Tu sĩ đang giao dịch trong điện lớn đều thay đổi sắc mặt.

Bọn họ cảm thấy một luồng năng lượng mạnh mẽ ngưng tụ trong lòng bàn tay Từ Phàm, một khi không cẩn thận làm bộc phát thì bọn họ đều sẽ xong đời.

Trong lúc nhất thời, các loại phòng ngự Tiên khí, thần thông linh quang sáng lên, không khí trong điện lớn khẩn trương hẳn lên.

Một bóng dáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, khí tức thâm uyên như biển.

Tu sĩ mặc trường bào màu đen, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Từ Phàm.

“Đạo hữu, thương hội Xuân Hoa ta chiêu đãi không chu đáo rồi.”

Tu sĩ hắc bào nói xong, Từ Phàm đã dung hợp phù chú và Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực trong tay.

Năng lượng cuồng bạo mạnh mẽ bị phong ấn, tu sĩ giao dịch ở trong điện lớn thở phào nhẹ nhõm.

Đều dùng ánh mắt kính sợ nhìn Từ Phàm.

tôn giả chí cao như Từ Phàm là tồn tại đứng ở giới đỉnh phong, bình thường sẽ không đích thân đến tiến hành giao dịch vụn vặt này.

“Xin lỗi tiền bối, nhìn thấy quý thương hội thu mua phù chú uy lực lớn nên hơi ngứa tay.”

“Phù chú ta vừa mới khắc sẽ tặng cho tiền bối làm quà bồi thường.” Từ Phàm cười nói.

Nữ tử chiêu đãi hai người họ đứng lên, hành lễ với tu sĩ hắc bào nói: “Bái kiến chủ quản!”

Tu sĩ hắc bào gật đầu, cẩn thận nhìn phù chú mà Từ Phàm đưa đến.

“Không ngờ đạo hữu tuổi còn trẻ đã là song Đại Tông Sư của phù chú và trận pháp, thất kính rồi!” Nam tử hắc bào ngồi vào vị trí nữ tử ngồi trước đó, gật đầu tỏ vẻ kính trọng với Từ Phàm.

Từ Phàm cũng đáp lại bằng nụ cười.

“Phù chú mà đạo hữu vẽ phân biệt dung hợp Thánh Dương Nguyệt Âm đại đạo chi lực, phụ trợ dùng trận pháp cấp bậc Đại Tông Sư phong ấn, lúc quan trọng có thể đả trọng thương Chân Tiên bất cứ lúc nào.”

“Thương hội ta sẽ dùng ba mươi Tiên ngọc thu mua lại phù chú này.” Tu sĩ hắc bào suy tư một lúc rồi nói.

Phải biết rằng ở thương hội Xuân Hoa, bốn trăm Tiên ngọc đã có thể mua một món Tiên khí cấp thấp.

Minh Không nghe được cái giá này, vẻ mặt hâm mộ.

Vừa rồi hắn đã thấy được Từ Phàm hư không thoải mái vẽ phù chú phong ấn Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực, không đến một lát sau, một tấm phù chú giá trị ba mươi Tiên ngọc đã có thể thành hình.

Nếu như hắn là Từ Phàm, sẽ lập tức khắc họa phù chú, không lãng phí chút thời gian nào.

Từ Phàm nghe được cái giá này lập tức ngây ra, không ngờ tiện tay làm phù chú lại đáng giá như vậy.

“Tiền bối, phù chú này có bao nhiêu thì quý thương hội sẽ thu bấy nhiêu sao?” Từ Phàm hỏi.

“Không giấu gì đạo hữu, phù chú uy lực lớn này ở Tiên Giới rất đáng giá, hoàn toàn không lo tiêu thụ, nếu như đạo hữu có năng lực thì thu hết Tiên ngọc lần này thương hội Xuân Hoa ta mang đến được chứ.” Tu sĩ hắc bào cười nói.

Phải biết rằng trong thế giới Đại Thiên Mộc Nguyên, một tấm phù chú do phù chú Đại Tông Sư ngưng tụ, ít nhất có giá trị năm mươi Tiên ngọc.

Chứ đừng nói là tấm phù chú này của Từ Phàm, ngưng tụ phù chú, phong ấn trận pháp, dung hợp Thánh Dương Nguyệt âm.

Nếu tấm phù chú này được những Phù Chú Tông Sư, Trận Pháp Tông

Sư lấy được, có thể sẽ cung cấp cho tổ tông.

Mỗi ngày cẩn thận quan sát, tìm hiểu Pháp tắc Đại Đạo ẩn chứa trong đó, cho đến khi sức mạnh phù chú tiêu tán.

Đối với bọn họ đây chỉ là một phù chú thôi sao? Đây là cơ duyên bọn họ thăng cấp Phù Chú Đại Tông Sư, Trận Pháp Đại Tông Sư đó.

Đơn giản mà nói, thương hội Xuân Hoa dùng ba mươi Tiên ngọc thu mua phù chú của Từ Phàm quả thực kiếm được rất nhiều tiền.

Là thương hội tồn tại mấy chục vạn năm ở thế giới Đại Thiên Mộc Nguyên, biết nhất chính là bán những thứ thích hợp cho người thích hợp.

Nghe được lời của tu sĩ hắc bào, Từ Phàm thật sự muốn gặp chủ nhân của thương hội này, ý thức phục vụ này quả thực là đột phá chân trời đó có biết không?

“Vậy thời gian này ta sẽ khắc họa phù chú nhiều hơn chút.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, sắc mặt tu sĩ hắc bào khẽ động.

“Đạo hữu, có thể đặt phù chú với ngươi được không, uy lực yếu hơn phù chú này cũng không sao cả.” Tu sĩ hắc bào nói, cũng thuận tay mời Từ Phàm và Minh Không đứng dậy.

Từ Phàm không thèm để ý, Minh Không cũng có chút không được tự nhiên.

Tu sĩ hắc bào trước mắt ít nhất là cấp bậc Chân Tiên, hơn nữa là loại rất mạnh.

“Tiền bối cứ nói.”

“Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ, phù chú bản nguyên ngũ hành, ít nhất ẩn chứa phù chú cảm ngộ cấp bậc Đại Tông Sư.”

“Thương hội Xuân Hoa thu mua toàn bộ với một ngàn Tiên ngọc, nhiều nhất là mười bộ.”

“Không thành vấn đề, nhanh thì mười ngày, chậm thì nửa tháng.” Từ Phàm gật đầu, hiện tại hắn đã có chút hiểu rõ thương hội Xuân Hoa thu mua phù chú là muốn làm gì.

“Đạo hữu không cần gấp gáp, còn nữa.”

“Vận mệnh, Luân Hồi, Thánh Dương, Nguyệt âm, Ám Không, Tinh Thần, Thiên Lực, Thần Ma, Thôn Phệ, Hỗn Độn, những phù chú bản nguyên này đạo hữu biết luyện loại nào.”

“Một loại phù chú thương hội Xuân Hoa sẽ mua với giá một ngàn Tiên ngọc.” Tu sĩ hắc bào hỏi.

Từ Phàm suy tư, đột nhiên hắn hiểu được một câu, tri thức chính là sức mạnh, sức mạnh chính là tiền tài.

“Tiền bối không ngại nói nhiều chút, những thứ này ta đều có thể.” Từ Phàm thản nhiên nói, dường như chê vấn đề của tu sĩ hắc bào đơn giản quá rồi.

“Nguyền rủa, giết chóc, kịch độc, diệt tình, phổ độ, chiêm Thiên, Chân Long…” Tu sĩ hắc bào thuận miệng nói tiếp, càng ẩn chứa phù chú Pháp tắc Đại Đạo kỳ dị ở Tiên Giới thì càng tốt.

Tu sĩ hắc bào nói xong lập tức nhìn Từ Phàm.

“Tiền bối không ngại nói thêm một chút!” Từ Phàm tiếp tục nói.

“Có những thứ này đã đủ rồi, đại đạo mà Nhân tộc có thể tu luyện cũng chỉ có những thứ này.” Ánh mắt tu sĩ hắc bào nhìn Từ Phàm bắt đầu khiếp sợ.

“Đạo hữu thật sự biết khắc những phù chú bản nguyên đại đạo này sao?”

Tu sĩ hắc bào hơi nghi ngờ, hắn ở thế giới Đại Thiên Mộc Nguyên đã mười mấy vạn năm, đã thấy qua không ít thiên tài yêu nghiệt.

Nhưng tu sĩ Đại Thừa kỳ có thể khống chế nhiều Pháp tắc Đại Đạo như vậy thì chưa từng thấy qua.

“Tiền bối chê cười rồi, nhiều Pháp tắc Đại Đạo như vậy, một người thì sao có thể làm ra chứ.”

“Trong nhà ta còn có hai huynh đệ, bọn họ cũng là Phù Chú Đại Tông Sư, ba người bọn ta vừa hay có thể làm được những Pháp tắc Đại Đạo mà tiền bối nói.” Từ Phàm cười nói, cảm thấy bản thân đã đến thế giới tốt.

“Đạo hữu, vừa nãy ta đã nói thương hội bọn ta sẽ bỏ một ngàn Tiên ngọc để thu mua, mỗi một phù chú Pháp tắc Đại Đạo nhiều nhất là mười tấm.” Tu sĩ hắc bào kích động nói.

Nếu như bản thân thu hết những phù chú Pháp tắc Đại Đạo này lại, vậy thì chuyện bản thân trở thành chủ quản khu vực đã vững rồi.

“Tiền bối cho ta một năm, ta cần phải trở về nói chuyện với hai huynh đệ của ta.” Từ Phàm suy nghĩ, vốn những phù chú này để hắn khắc họa cũng chỉ cần nửa năm.

Nhưng làm người mà, không thể quá xuất xắc dưới tình hình như này được.

Chương 794: Con rối Chân Tiên nửa tàn

“Phi thuyền của Đạo hữu quá chậm, có cần ta cho Tiên hạm đưa ngươi về không.” tu sĩ hắc bào cười nói, nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt như nhìn một bảo vật quý hiếm trên thế giới.

“Không cần, không làm phiền Tiên hạm của tiền bối.” Từ Phàm khách sáo nói.

Cho dù hắn có ngốc đi nữa cũng sẽ không tùy tiện để lộ vị trí thế giới của mình cho một Chân Tiên.

“Vậy ta ở đây chờ đạo hữu quay lại.”

Có một tia bất đắc dĩ trong ánh mắt của tu sĩ hắc bào, tuy hắn tiếp xúc với Từ Phàm chưa lâu.

Nhưng hắn hiểu, một khi để Từ Phàm giao những phù chú này tới đây, vậy thì tiền đồ sau này của bản thân hắn rất có thể là ở trên người Từ Phàm.

Theo kinh nghiệm được đúc kết từ vô số tiền bối của thương hội, có thể kết bạn với vài vị yêu nghiệt thiên tài giống như Từ Phàm, con đường thăng cấp trong tương lai không cần quá suôn sẻ.

Một viên linh châu trong suốt như pha lê xuất hiện ở trong tay tu sĩ hắc bào.

“Đây là linh châu truyền tin của thế giới Mộc Nguyên Đại Thiên, ngày sau đạo hữu phi thăng tiên giới, có thể tìm ta bất cứ lúc nào nếu cần.” tu sĩ hắc bào nói.

“Xin hỏi tên của tiền bối.” Từ Phàm hỏi.

“Đạo hữu gọi ta Hắc Lân là được.” tu sĩ hắc bào cười nói.

Từ Phàm gật đầu, dẫn theo Minh Không đang hơi ngẩn ngơ rời khỏi điện lớn.

Một chiếc nhẫn không gian lơ lửng trước mặt Từ Phàm.

“Trong nhẫn không gian có năm nghìn Tiên ngọc, coi như tiền đặt cọc.” Giọng của Hắc Lân truyền đến.

Từ Phàm gật đầu, dẫn theo Minh Không đang thèm thuồng tới tột cùng rời đi.

Lại là con phố sầm uất nhất kia, Từ Phàm Minh Không lại lang thang khắp các cửa tiệm của thương hội.

“Đại trưởng lão, hóa ra ngươi còn là Đại Tông Sư Phù Chú.” Minh Không sợ hãi nói.

“Thiên phú tốt hơn chút mà thôi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Ở Phi Vũ giới, tuy có tồn tại phù chú, nhưng bị xếp vào loại bàng môn tà đạo, không được phát dương quang đại.

“Đại trưởng lão quá khiêm tốn rồi.” Minh Không nói.

Hắn vất vả cực nhọc, dùng tinh hoa mà Hội trưởng lão tích lũy hơn nghìn năm qua, mới đổi được chút Tiên ngọc như vậy.

Còn Từ Phàm dựa vào đại đạo mà mình kiểm soát, dễ dàng nhận một đơn đặt hàng mấy chục vạn.

Ngay khi hai người đi tới cửa tiệm tiếp theo trong thương hội, đột nhiên Từ Phàm nhìn về phía con rối bị hỏng.

“Chủ tiệm, con rối này bán thế nào.” Từ Phàm hỏi.

Với nhãn lực của hắn, cái này là được rồi, rõ ràng là căn cứ vào việc con rối này đã vượt qua chiến lực Đại Thừa kỳ, lõi của con rối lộ ra một nửa để lộ một phần pháp trận Tiên Linh, Từ Phàm suy đoán con rối này ít nhất cũng có chiến lực Chân Tiên lúc đỉnh phong.

Cái này có thể rất rẻ, Từ Phàm thầm nghĩ trong lòng.

Một con rối thiếu một nửa, cho dù thời kỳ đỉnh phong có chiến lực Chân Tiên, cũng bán ra không được bao nhiêu Tiên ngọc.

Chủ tiệm chỉ khẽ liếc nhìn con rối.

“Con rối bị hỏng có chiến lực Chân Tiên này, một vạn Tiên ngọc.” Chủ tiệm nở nụ cười chuyên nghiệp nói.

“....”

Đâu có rẻ đâu, đâu phải bị hỏng thì không đáng giá đâu.

“Chủ tiệm, con rối thiếu một nửa này của ngươi bán một vạn Tiên ngọc, hơi nhiều rồi.”

“Ta thấy năm mươi Tiên ngọc là hợp lý nhất.” Minh Không nói trước một bước.

“Con rối này là người khác gửi bán ở đây, một vạn Tiên ngọc không nói hai lời, mua thì mua.”

“Nếu không mua có thể xem thứ khác, trong tiệm còn có con rối Đại Thừa kỳ, mua mười một con được tặng chiến trận bí pháp, có thể chống lại Vô Địch tôn giả.” Chủ tiệm cười nói.

“Minh Không trưởng lão, chúng ta đi thôi.” Từ Phàm quyến luyến liếc nhìn con rối thiếu một nửa kia.

“Đại trưởng lão muốn sao, nếu muốn chúng ta góp lại có lẽ đủ một vạn Tiên ngọc.” Minh Không nhìn vào ánh mắt của Từ Phàm, nói.

Nghe thấy lời của Minh Không, trong mắt chủ tiệm kia lóe lên một tia vui mừng.

“Không cần.” Từ Phàm lắc đầu, hắn chỉ định xem một chút, nếu cần nhiều Tiên ngọc như vậy, thì không cần thiết nữa.

Minh Không gật đầu, đi theo Từ Phàm đi về phía cửa tiệm khác.

Đúng lúc này, sau lưng hai người truyền tới giọng của chủ tiệm.

“Hai vị đạo hữu, người gửi bán hạ giá rồi, bây giờ chỉ cần năm nghìn Tiên ngọc.”

Giọng của chủ tiệm rất kích động, như thể cuối cùng đã đợi đến đợt khuyến mại lớn, bán sản phẩm tốt nhất cho khách hàng.

Hai người nhìn nhau, tâm ý tương thông tiếp tục đi về phía trước, mà không ngoảnh đầu lại.

Thấy hai người sắp đi xa, chủ tiệm bắt đầu sốt ruột.

“Lại hạ giá rồi, người gửi bán yêu cầu hai nghìn Tiên ngọc là được, đây là kết quả của việc ta cố gắng liên lạc với người kia.” Chủ tiệm lại lớn tiếng nói.

Mấy chủ tiệm bên cạnh, đều cười ha ha bước ra từ trong cửa tiệm, giống như đang thưởng thức trò hay vậy.

Hai người không quay đầu lại, tiếp tục đi về phía trước.

Chủ tiệm sốt ruột, nhanh chóng chạy tới ngăn hai người lại.

“Hai vị đạo hữu, nếu các ngươi có lòng thì hãy trả giá đi!”

“Ta đi liên lạc, ta cũng thấy hai vị đạo hữu thật sự thích con rối kia.” Chủ tiệm nói với giọng điệu chân thành.

Mà đám chủ tiệm xem trò ở bên cạnh đều lộ ra nụ cười đầy ẩn ý.

Từ Phàm quay đầu lại nhìn vị chủ tiệm này.

“Ta trả giá, một trăm Tiên ngọc.” Từ Phàm đưa ra một định giá tâm lý.

“Bán!” Chủ tiệm nói một cách chắc chắn.

Tiểu nhị trong cửa tiệm kia, cầm lấy con rối thiếu một nửa kia, chạy về phía hai người họ.

Thôi xong, trả giá cao rồi.

Từ Phàm vừa thấy vẻ mặt của chủ tiệm thì biết ngay, hắn chắc là không cảm thấy thiệt, nhưng chủ tiệm chắc chắn có lãi.

Không nghĩ nhiều, Từ Phàm lấy ra một trăm Tiên ngọc đưa cho chủ tiệm, mang con rối thiếu một nửa kia đi.

“Hai vị đạo hữu, hoan nghênh lần sau tới ~” Chủ tiệm cười nói.

Từ Phàm Minh Không, hai người nhìn nhau lắc đầu, quay người bước vào một cửa tiệm linh đan.

Chủ tiệm cười ha ha rồi quay trở lại tiệm của mình, lại lấy một con rối thiếu một nửa khác ra, đặt vào vị trí ban đầu.

“Chưởng quầy, chiêu này của ngươi lớn nhỏ đều ăn, quả thật là khiến tiểu nhân bội phục.” Tiểu nhị nịnh nọt trước mặt chủ tiệm.

“Đây đã là gì, lần sau có người tới hỏi ngươi cũng diễn trò này với họ, trong khoảng thời gian này ta mới chỉ câu được ba con cá lớn, còn phải cố gắng nhiều hơn!” Chủ tiệm nói với vẻ mặt đắc ý.

Trong cửa tiệm linh đan, chưởng quầy cười ha ha nói với hai người: “Hai vị đạo hữu, các ngươi bị Lão Lưu lừa rồi.”

“Con rối Chân Tiên nửa tàn kia là giả sao?” Từ Phàm cảm thấy nhãn lực của mình sẽ không kém như thế.

“Đương nhiên không phải, con rối kia các ngươi mua đắt rồi.”

“Thương hội chỗ Lão Lưu đã phát hiện một tàn tích chiến trường ở trong Tinh vực, tất cả đều là con rối bị hỏng.”

“Trước kia chỉ bán năm mươi Tiên ngọc một con, sau này không biết ai đã cho hắn cách này, bán cái nào là chắc cái đó.”

“Thường thường còn có thể câu được một con cá lớn.” Chưởng quầy giải thích.

“Một trăm Tiên ngọc thì một trăm Tiên ngọc, dù sao cũng không thiệt gì.” Từ Phàm cười nói.

Mua gì bán nấy, trả giá dựa vào bản lĩnh, mua đắt rồi chỉ có thể coi như nhãn lực không tốt, chỉ cần không phải là đồ giả, thì không trách người khác được.

Đúng lúc này, hai người lại nghe thấy giọng của vị chủ tiệm kia.

“Đạo hữu, người gửi bán hạ giá, chỉ cần hai nghìn Tiên ngọc.”

Giọng điệu chân thành, như thể khách hàng không mua thì sẽ bị thiệt lớn.

Hai người Từ Phàm Minh Không cùng nhìn ra bên ngoài cửa tiệm.

Chỉ thấy một tiểu tử ngây ngô, quay đầu lại với vẻ mặt đắc ý.

“Đây coi như là nửa con cá lớn.” Chưởng quầy cười nói, trong giọng điệu có chút ghen tị.

Chương 795: Nghìn pháp vạn

đạo, chỉ nạp tiền là mạnh nhất

“Nghe nói có ít nhất mấy vạn con rối như thế này trong chiến trường đó.” Chưởng quầy cửa tiệm linh đan ghen tị nói.

Mình ở đây trông cửa tiệm cả ngày, cũng chưa chắc có thể kiếm được một trăm Tiên ngọc.

“Vậy có con rối cấp Kim Tiên không.” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

Sau khi có hàng vạn con rối cùng cấp, chắc chắn trong tương lai sẽ có cấp cao hơn.

“Chưa từng nghe bên kia nói, nhưng ngươi có thể đi hỏi.” Chưởng quầy cười ha ha nói.

Từ Phàm gật đầu, nhân tiện mua một số loại linh đan chữa thương thượng phẩm trong cửa tiệm linh dược này, cũng chính là đan dược do Tông sư luyện đan luyện chế ra.

“Khách quan đi thong thả” Chưởng quầy cầm năm mươi Tiên ngọc đứng ở cửa vẫy tay nói.

Mặc kệ người khác thế nào, chưởng quầy có năm mươi Tiên ngọc tối thiểu này, doanh số hôm nay coi như đạt rồi.

Từ Phàm cũng không quay đầu lại, phất tay, lại dẫn theo Minh Không đi về phía cửa tiệm bán con rối kia.

Lúc này chủ tiệm đang ngâm nga điệu hát dân gian, xoay hai viên Tiên ngọc đang nắm chặt trong tay, tâm trạng vô cùng tốt.

Lúc này nhìn thấy Từ Phàm Minh Không đã đi rồi mà còn quay lại, vội thu lại vẻ mặt vui sướng.

“Đạo hữu, mỗi người chỉ được mua một con rối, mua rồi thì không trả hàng” Chủ tiệm nghiêm nghị nói.

Từ Phàm nở nụ cười.

“Chưởng quầy, ta muốn hỏi một chút, nơi này của các ngươi có con rối cấp Kim Tiên không.”

Nghe thấy lời này, mặt chưởng quầy lộ vẻ sửng sốt, suy nghĩ, rồi lắc đầu.

Hắn thật không ngờ hai vị tu sĩ Đại Thừa kỳ lại nghĩ tới con rối cấp Kim Tiên.

“Chưởng quầy đừng vội nói không có, cái gì cũng có giá của nó.”

“Ngươi nói ra định giá tâm lý đi, xem ta có thể chấp nhận không.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Một trăm… Một trăm vạn Tiên ngọc.” Chủ tiệm thử nói.

“Chưởng quầy ngươi đang nói giỡn à, một trăm vạn Tiên ngọc, hẳn là có thể mua được một con rối cấp Kim Tiên hoàn hảo rồi.” Minh Không ở bên cạnh tức giận nói.

“Giá phải là giá này, thấp nữa ta cũng không có mặt mũi mà xin bên trên.” Chủ tiệm có vẻ khó xử, hắn biết trong bảo khố của tổng bộ có một con rối cấp Kim Tiên, vẫn luôn được coi là bảo bối cung ứng.

“Chưởng quầy, ta ra giá mười vạn Tiên ngọc, nếu đồng ý có thể liên hệ ta bất cứ lúc nào.” Từ Phàm đưa cho chủ tiệm một pháp bảo truyền tin.

Chủ tiệm gật đầu, tỏ vẻ mình sẽ nói với bên trên.

Hai người lại đi dạo trên con phố đó một lúc lâu, trước khi quay lại thuyền Vạn Tinh.

Từ Phàm vừa trở lại khu chữ Thiên, trưởng lão và đồ đệ đã tìm tới.

“Đại trưởng lão, trên lâu chu kia có Chân Tiên sao?”

“Nữ tử nhảy múa trên lâu chu kia có phải là người thật không?”

“Sư phụ, chúng ta có thể đi dạo trong lâu chu kia không?”

Từ Phàm nhìn mọi người, nghĩ không thể để bọn họ tới một chuyến vô ích.

“Ta tới tiểu thế giới trong lâu chu, bên trong tất cả đều là mặt tiền cửa hàng của các thương hội trong thế giới Đại Trung Thiên.”

“Có thể đi xem thử.”

Từ Phàm nói xong lấy ra ba vạn đưa trước cho Lý Tinh Từ.

“Mỗi trưởng lão năm trăm Tiên ngọc, đệ tử một trăm Tiên ngọc, còn lại thì coi như cho sư huynh đệ ngươi tùy tiện mua thứ gì đó.

Lần này đồ đệ đi cùng với hắn chỉ có Tinh Từ và Chu Khai Linh.

“Tuân mệnh, sư phụ.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

Khi Từ Phàm và Minh Không trở về đã bàn bạc qua, thuyền Vạn Tinh sẽ cập bến ở đây trong một tháng, tiện cho đệ tử và Hội trưởng lão của hắn đi theo trưởng lão có đánh số tới lâu chu chơi.

Ngoài ra điều quan trọng nhất là, Từ Phàm cần thời gian luyện chế phù chú, nhằm tạo ra coupon giảm giá.

Các đệ tử đi theo Từ Phàm đều nhận được một trăm Tiên ngọc do Lý Tinh Từ cấp.

“Một trăm Tiên ngọc này có thể làm được gì.” Có đệ tử nghi ngờ hỏi, bọn họ vẫn chưa hiểu rõ giá trị của Tiên ngọc.

“Lâu chu kia là của thương hội Xuân Hoa ở Tiên giới, ở đó bốn trăm Tiên ngọc đã có thể mua được một Tiên khí cấp thấp nhất.” Lý Tinh Từ giải thích.

Nhất thời tất cả đệ tử nhận được Tiên ngọc đều kinh ngạc, mặt khác cũng nhận được tin tức từ Bồ Đào.

Năm mươi Tiên ngọc do tông môn phát, năm mươi Tiên ngọc còn lại do Đại trưởng lão phát.

Không cần trả lại thứ mà tông môn cấp, Đại trưởng lão cấp, nhưng sau này tới Tiên giới, sau khi có Tiên ngọc thì phải trả lại cho tông môn.

Cứ như vậy, dưới sự dẫn dắt của Lý Tinh Từ, hai trăm vị đệ tử đổ xô về phía lâu chu.

“Các sư huynh đệ hãy nghe ta nói.” Vừa mới đến lâu chu, mọi người còn chưa kịp ngạc nhiên, Thiên Vạn Binh đã đứng ra nói trước.

Hơn hai trăm cặp mắt, bao gồm cả các trưởng lão đều nhìn về phía Thiên Vạn Binh.

“Ta có một đề nghị, chúng ta nên tối đa hóa lợi ích của Tiên ngọc mà tông môn đã cấp cho chúng ta.” Thiên Vạn Binh vẫy tay nói.

“Sư huynh, làm sao để tối đa hóa lợi ích?” một đệ tử Ngự Thú nhất mạch hỏi.

“Chuyện chuyên môn đương nhiên phải giao cho người chuyên nghiệp, Tống Minh sư huynh của Thương Đạo nhất mạch, đã đến lúc ngươi thể hiện rồi.” Thiên Vạn Binh nhìn về phía một đệ tử có vẻ mặt nhã nhặn nói.

Tất cả mọi người đều nhìn vào vị đệ tử họ Tống kia.

“Đại trưởng lão cho chúng ta một tháng, trước tiên đừng nóng vội, ta phải khảo sát thị trường một chút.”

“Nếu trung gian không có lợi nhuận đáng nói, cách chắc chắn nhất của chúng ta chính là tập trung Tiên ngọc trong tay, mua Tiên khí trong thương hội Xuân Hoa.” Trong mắt Tống Minh lóe lên kim quang.”

Khi nhận được một trăm Tiên ngọc này, hắn đã có ý này.

“Mọi người cứ đi dạo trước đi, thấy món nào ưng ý muốn mua thì cứ mua, đợi sau khi ta đi dạo một vòng, ta sẽ lên một kế hoạch hoàn chỉnh.” Tống Minh nói.

Các đệ tử gật đầu, Lý Tinh Từ thấy thú vị, cũng muốn lưu lại một khoản Tiên ngọc đầu tư một chút.

Lại là con phố sầm uất kia, Tô Nhiễm Thiên vô cùng hào hứng dẫn Lý Tinh Từ đi dạo khắp các tiệm của thương hội.

Nhìn thấy thứ mình thích thì vung tay mua.

Một nhà chuyên bán pháp bảo váy dài cho nữ tu.

“Haizzz.”

Tô Nhiễm Thiên đỡ váy dài minh linh tiên ti trong tay, trong mắt tràn đầy vẻ quyến luyến.

“Từ khi ta nhớ được mọi chuyện, ta chưa từng vì mấy thứ như linh thạch pháp bảo gì đó mà phát sầu.”

“Phàm là thứ mà ta nhìn trúng, ta chắc chắn sẽ mua được.”

“Nhưng không ngờ rằng, sau khi chúng ta trở thành đạo lữ, cuộc sống càng ngày càng kém, bây giờ ngay cả một cái váy ngươi cũng không mua cho ta.” Tô Nhiễm Thiên hơi đau lòng, lưu luyến nhìn váy dài minh linh tiên ti kia.

“Nương tử, đây là Tiên khí, không phải thứ khác.”

“Vả lại đây cũng đã là món thứ năm rồi, đã vượt dự toán rồi, thật sự không thể mua thêm nữa.”

Đây là lần đầu tiên Lý Tinh Từ cảm nhận được, lợi ích của việc có tiền.

“Không có ý trách cứ phu quân, chỉ là đột nhiên hiểu câu nói của Đại trưởng lão.”

“Nghìn pháp vạn đạo, chỉ nạp tiền là mạnh nhất.”

Cảm giác duy nhất của Tô Nhiễm Thiên ở trên con phố này chính là mọi thứ đều có thể mua được bằng Tiên ngọc, thực lực cũng vậy.

Tiên khí đỉnh cấp, linh đan, dị chủng thiên địa, con rối, thần thông, linh bảo, chỉ cần có Tiên ngọc đều có thể mua được.

Nàng còn nhìn thấy một viên Tiên Đạo Thánh Thai Đan trị giá một vạn Tiên ngọc.

Chỉ cần một viên, đã có thể định hình lại căn cơ, có được thể Tiên Linh.

Nàng rất muốn kiếm một viên cho Lý Sơ Phàm, nhưng không có nhiều Tiên ngọc như vậy.

“Nương tử đừng nôn nóng, nhớ hết những thứ mà ngươi nhìn trúng cho ta, chờ vi phu có Tiên ngọc, vi phu sẽ mua hết cho ngươi.” Lý Tinh Từ nói một cách nghiêm túc.

“Sư huynh, Tô trưởng lão, các ngươi ở trong này à” Chu Khai Linh cười ha hả nói.

Lý Tinh Từ quay đầu nhìn lại, nhìn thấy túi trữ đồ của thương hội Xuân Hoa trong tay Chu Khai Linh.

Chương 796: Tốt nhất đừng đắc tội với loại người độc ác này

“Tiểu sư đệ, ngươi tới tổng bộ thương hội kia đổi đồ rồi à?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Đúng vậy, không ngờ rằng thương hội này còn nhận cả truyền thừa công pháp thần thông, vì thế ta đã mua một ít.”

“Không ngờ có thể có được một nghìn Tiên ngọc nhiều như vậy.” Chu Khai Linh phấn khởi nói.

“Một nghìn Tiên ngọc, ngươi bán thần thông gì đó?” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Tiên Cung Thịnh Yến, nói ra có thể ngươi không tin, nhưng khi ta lấy Tiên Cung Thịnh Yến ra, đã khiến Chân Tiên đều kinh ngạc.”

“Chân Tiên xem xong thần thông Tiên Cung Thịnh Yến do ta sáng tạo ra, đều trực tiếp kinh sợ.”

“Đưa ra giá một nghìn Tiên ngọc ngay tại chỗ, mua thần thông của ta.” Chu Khai Linh phấn khởi nói.

“Chuyện ngươi bán thần thông đã nói với sư phụ chưa?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Ta nói với sư phụ rồi, sư phụ nói với ta, mọi chuyện phải để lại đường lui, đừng bán con át chủ bài của mình là được.” Chu Khai Linh cười nói.

“À đúng rồi, ta cũng đã bán rất nhiều phù chú do mình nghiên cứu, nhưng thương hội Xuân Hoa lại đưa rất ít Tiên ngọc.”

“Phù chú của ngươi chỉ là loại thường, bất cứ một Phù Chú Sư nào cảm ngộ được thần thông của ngươi đều có thể luyện chế.”

“Đương nhiên rẻ rồi.” Lý Tinh Từ nói.

Lúc này hắn đột nhiên nổi lên hứng thú, muốn đi vào Cự điện kia nhìn một chút.

Trong lòng đang nghĩ mình có thứ gì có thể bán?

“Thiên Nhi, theo ta tới Cự điện giao dịch của thương hội Xuân Hoa xem thử, biết đâu vi phu có thể dựa vào tài hoa kiếm cơm.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Được ~” Tô Nhiễm Thiên gật đầu.

“Đúng rồi, ngươi đi dạo trước đi, sư huynh sẽ đi tìm ngươi sau.” Lý Tinh Từ nói với Chu Khai Linh.

“Vâng sư huynh.”

Trong Cự điện, Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên đã được tiếp đón nhiệt tình.

“Hai vị đạo hữu có tiên bảo cần bán sao.” Giọng nói của nữ tử nhẹ nhàng ngọt ngào, rất dễ khơi dậy mong muốn được bảo vệ của người khác.

“Ta muốn giám định một chút, xem thử thứ này có thế đáng giá bao nhiêu Tiên ngọc.”

Trong tay Lý Tinh Từ có thêm một bông hoa Bỉ Ngạn do quy luật luân hồi ngưng tụ lại.

Trong hoa Bỉ Ngạn phong ấn thần thông Mộng Nhân Sinh.

Chính là loại đã đưa cho Vương Hướng Trì sử dụng khi trước.

“Sức mạnh Luân Hồi, đạo hữu xin chờ một chút, ta mời tu sĩ chuyên nghiệp tới đây xem xét.” Nữ tử đứng dậy cung kính nói, sau đó một Truyền tống trận xuất hiện.

một nữ tử mặc váy dài màu tím đi ra từ trong Truyền tống trận, tiếp nhận vị trí tiếp đón.

“Đạo hữu sở tu đạo Luân Hồi, chắc chắn là có cao nhân chỉ dẫn, nếu không sức mạnh Luân Hồi không thể tinh thuần như vậy.”

Nữ tử mặc váy dài màu tím sợ hãi nói khi nhìn đóa hoa Bỉ Ngạn kia.

Nàng cũng chủ tu đạo Luân Hồi, nhưng sau khi trở thành Chân Tiên, nàng đã chuyển tu sang đạo Mộng Yểm, coi như là tiểu đạo chuyển sang đại đạo.

“Trong đóa hoa Bỉ Ngạn này mang theo thần thông Mộng Nhân Sinh của ta, phối hợp với pháp quyết tương ứng, có thể để tu sĩ trải nghiệm một cuộc sống khác.” Lý Tinh Từ giới thiệu.

“Thần thông mang theo bên trong đóa hoa Bỉ Ngạn này của đạo hữu, cao nhất chỉ có thể dùng với Vô Địch tôn giả, hơn nữa nó ẩn chứa sức mạnh Luân Hồi tinh thuần, người sử dụng không khéo sẽ gây tai họa ngầm.”

“Xét về giá trị, không quá cao, nhưng có thể thu mua như kỳ linh chi vật, một đóa hoa Bỉ Ngạn năm Tiên ngọc.” Nữ tử mặc váy dài màu tím cười nói.

Sau khi nghe thấy giá cả, Lý Tinh Từ hơi thất vọng, nhưng cũng đã nằm trong trong dự liệu.

Trong lòng tính toán năm trăm Tiên ngọc, có thể mua thêm một bộ váy dài Tiên khí cho vợ.

Sau khi xác nhận đơn đặt hàng, hai người rời khỏi điện lớn.

“Thiên Nhi, ngưng tụ một trăm đóa hoa Bỉ Ngạn cần nửa tháng, muốn mua váy kia, bây giờ ta phải tranh thủ thời gian.” Lý Tinh Từ nói.

“Không vội, cứ đi dạo trước một lát rồi bàn tiếp.” Tô Nhiễm Thiên cười nói, nhìn Lý Tinh Từ bằng ánh mắt tràn đầy yêu thương.

“Được.”

Không biết tại sao, đột nhiên trong lòng Lý Tinh Từ dâng lên một loại cảm giác thành tựu.

Mãi cho đến lúc này hắn mới phát hiện, đã lâu rồi mình không mua thứ gì cho Tô Nhiễm Thiên.

Lúc này, Chu Khai Linh đang đi dạo trên phố một mình.

Hắn đã từ chối nhiều đệ tử Ẩn Linh môn muốn đi cùng với mình.

Chu Khai Linh cầm trong tay một nghìn Tiên ngọc, trong lòng nghĩ, đây là Tiên ngọc kiếm được bằng chính bản lĩnh của mình, cho nên muốn dùng một nghìn Tiên ngọc này mua ít đồ, hiếu kính sư phụ của mình.

“Rốt cuộc sư phụ thích cái gì nhỉ?” Chu Khai Linh suy nghĩ hỏi.

Có vẻ như sư phụ của mình chẳng thiếu thứ gì, thứ thiếu chỉ dựa vào chút Tiên ngọc này của mình có vẻ cũng không giải quyết được.

Khi Chu Khai Linh đang vừa đi vừa nghĩ, một đôi tay thon dài trắng noãn kéo Chu Khai Linh lại.

“Vị tiểu tu sĩ anh tuấn này, ta thấy ngươi đi dạo trên phố đã lâu, có muốn vào trong thư giãn một chút không.” Giọng nói thiên kiều bá mị, giống như có một chiếc lông chim đang quét loạn ở trong lòng.

Chu Khai Linh sớm đã không còn là tiểu tu sĩ ngây thơ khi trước, nghe giọng là đã biết làm gì.

Quay đầu lại nhìn, quả nhiên là một nữ tử có vẻ ngoài quyến rũ, trong mắt mang theo vẻ ngây thơ đáng thương.

“Cô nương, sư phụ của ta nói rồi, không được tới những nơi như này ở bên ngoài.” Chu Khai Linh thật thà nói.

Một đôi tay thon dài trực tiếp chạm vào ngực Chu Khai Linh, khiến người ta cảm thấy đôi tay thon dài này sẽ trực tiếp thuận thế tiến xuống, tiến thẳng xuống điểm yếu sinh mệnh.

Đúng lúc này, một mùi hôi thối ập đến.

Nữ tử cảm thấy mình đã giẫm phải một thứ gì đó mềm và hơi nóng.

“Cô nương, ta khuyên ngươi tốt nhất là nên trở về thay giày, hình như ngươi giẫm phải phân rồi.” Chu Khai Linh chỉ vào vật thể khó tả bị giẫm nát dưới chân.

“A!!!” Nữ tử kêu lên một cách bất lực khi đã xác định được vật thể mà mình giẫm lên là vật gì.

Sau đó chạy về phía cửa tiệm màu hồng phấn bên cạnh.

“Đạo hữu chờ ta.”

Nhìn bóng lưng của nữ tử, Chu Khai Linh bật cười.

Sự từ chối của hắn đối với loại cám dỗ này luôn rất hiệu quả.

“Thiên Mị Thư Hồn, cái tên này hơi dung tục.” Chu Khai Linh lắc đầu, tiếp tục đi dạo trên phố.

Hắn không biết rằng tất cả nhất cử nhất động của mình đều lọt vào trong mắt của một Chân Tiên đang canh gác khu phố thương mại.

“Nên quên đi, vì chuyện nhỏ nhặt này chưa đến mức đắc tội với loại người độc ác này.” Chân Tiên lắc đầu nói.

Thông tin công khai của thương hội Xuân Hoa đều được chia sẻ, sau khi vị Chân Tiên kia tra ra tư liệu về Chu Khai Linh, cũng xem như được mở mang kiến thức.

Trong thuyền Vạn Tinh, Từ Phàm bắt đầu ngưng tụ phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực.

Chỉ thấy bầu trời phía trên khu chữ Thiên được chia thành hai màu đen và trắng, Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực khổng lồ ngưng tụ trên bầu trời.

Phía sau Từ Phàm có Thiên Thủ Hư Tượng, với một nghìn tay, làm nhiều việc cùng lúc, đồng thời lăng không vẽ bùa.

Mỗi một phù chú thành hình, sẽ rơi từ trên trời xuống, và Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực ngưng tụ trong đó đều bằng nhau.

“May mà trước đây không từ bỏ thôi diễn môn thần thông Thiên Thủ Hư Tượng này, bây giờ đúng là đã phát huy tác dụng lớn.” Từ Phàm cười nói.

Hai mắt của Minh Không bên cạnh Từ Phàm đã biến thành màu của Tiên ngọc.

Ban đầu hắn cho rằng sau khi đã đạt tới loại cảnh giới này rồi thì sẽ không thất lễ vì chút linh thạch Tiên ngọc.

Nhưng bây giờ hắn đã hiểu, không phải là sẽ không, mà là vì chưa đủ nhiều.

“Một lần thành hình, nghìn tấm phù chú, một tấm phù chú ba mươi Tiên ngọc, một nghìn tấm chính là ba vạn Tiên ngọc.”

“Chỉ trong một giờ ngắn ngủi này, Đại trưởng lão đã vẽ được ba nghìn tấm rồi.”

Minh Không hơi mông lung.

Chương 797: Tấm lòng của đồ nhi

Sau hai canh giờ rưỡi, Từ Phàm đã có trong tay một vạn tấm phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực.

“Sao lại dừng rồi, tiếp tục luyện đi, Đại trưởng lão.”

“Ta muốn kiếm được ba vạn Tiên ngọc trong một canh giờ, nếu ta dám dừng lại một phút nào, ta cũng không thể tha thứ cho chính mình.” Minh Không ở bên cạnh nói.

Từ Phàm liếc mắt.

“Đây chính là pháp tắc đại đạo Thánh Dương Nguyệt âm, phải hao tâm tổn trí mới ngưng tụ lại được có được không.”

“Hơn nữa làm người phải phúc hậu, ngươi dùng quá nhiều trong một lần duy nhất, hù dọa thương hội Xuân Hoa thì phải làm sao.” Từ Phàm nói.

Một vạn tấm phù chú được vẽ trong hai canh giờ rưỡi này đã thật sự làm tiêu hao không ít tâm trí của Từ Phàm, nhưng vẫn chưa đạt đến cực hạn.

“Ta cần bế quan nửa tháng để lĩnh hội một vài đại đạo, để thuận tiện cho việc giao hàng sau này” Từ Phàm thu một vạn tấm phù chú đã vẽ xong vào trong nhẫn không gian.

“Lĩnh hội một vài đại đạo?” Minh Không hơi nghi ngờ.

“Ai rảnh rỗi không có việc gì, lĩnh hội nhiều loại đại đạo như vậy.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ngươi đừng nói với ta ngươi đã đáp ứng những phù chú bản nguyên đó, đều được lĩnh hội và vẽ rồi?” Minh Không cảm thấy trong lòng mình có chút tan nát.

“Mặc dù không phải toàn bộ, nhưng cơ bản chính là ý này.” Từ Phàm ra vẻ ta đây rất thông minh.

Tuy rằng Minh Không không hiểu, muốn vẽ một loại phù chú đại đạo bản nguyên cần cảm ngộ đại đạo sâu bao nhiêu.

Nhưng mà có thể khẳng định rằng tuyệt đối không phải là loại cảm ngộ đến đại đạo cũng có thể khắc họa được.

“Đại trưởng lão, ngươi thật…” Lúc này Minh Không hơi đuối lí.

Lúc còn trẻ hắn vốn là nhất đại thiên kiêu, sau này được Hội trưởng lão khai thác thu nhận vào trong hội.

Thời điểm hắn tu luyện, hắn đã nhìn thấy được cấp đỉnh phong của thế giới này, và hắn biết rằng trên đỉnh núi kia cũng có vị trí của hắn.

Vốn tưởng rằng sau này mình sẽ là sự tồn tại chói lọi nhất trong Tu Tiên giới, nhưng kết quả trước là Thượng Tôn sau có Kim Sí Đại Bàng, bây giờ lại có thêm một Từ Phàm càng quá đáng hơn.

Luôn luôn chà đạp lên trái tim mạnh mẽ của hắn.

Con đường tu tiên gập ghềnh, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

Minh Không đã rời khỏi, Từ Phàm bắt đầu bế quan.

Nhưng mà toàn bộ khu chữ Thiên bắt đầu náo nhiệt lên.

“Các vị sư huynh đệ trưởng lão phong chủ, các ngươi đều đã nhận được kế hoạch của ta.”

“Ta cần ít nhất một vạn Tiên ngọc làm vốn khởi động mới có thể thực hiện kế hoạch này.” Tống Minh nhìn các sư huynh đệ tràn đầy mong đợi phía dưới nói.

“Dự tính cần hai mươi ngày mới có lợi nhuận 1-2 phần, Tống sư đệ tốn công rồi.” Hàng vạn binh lính nhìn thấy kế hoạch của Tống Minh vừa cười vừa nói.

Cứ lặp đi lặp lại như vậy, ít nhất có thể thêm mười Tiên ngọc, quả là một niềm vui bất ngờ.

“Tìm ra lợi nhuận cho tông môn là điều mà một đệ tử ngành kinh doanh như ta nên làm.” Tống Minh hào hoa phong nhã nói.

“Muốn mua cổ phần thì trước tiên hãy đăng ký mức Tiên ngọc, gom góp trong tay ta.”

“Để bắt đầu thực hiện kế hoạch.” Tống Minh nói.

Những đệ tử vẫn còn lại Tiên ngọc trong tay đều bắt đầu đầu tư cổ phần.

Không mất nhiều thời gian, Tống Minh đã có trong tay hai vạn Tiên ngọc.

Ngày thứ hai, Tống Minh đầy tự tin xuất hiện tại một cửa hàng ở trong lâu chu.

“Chưởng quỹ, ta muốn toàn bộ Lưu Minh Tiên Khoáng trong cửa hàng của các ngươi.”

Giọng nói của Minh Không vô cùng nhã nhặn, thoạt nhìn giống như một thiếu gia bước ra từ đại gia tộc trong đại thương hội.

Sau đó, dưới sự chứng kiến của tất cả các đệ tử, Tống Minh bắt đầu làm việc.

Quy mô nhỏ một hai vạn Tiên ngọc, chậm rãi khơi gợi một sợi dây nhỏ không ai để ý đến của toàn bộ thị trường.

Chỉ trong hai mươi ngày ngắn ngủi, Minh Không đã kiếm được 3000 Tiên ngọc thông qua những thay đổi trong quy tắc thị trường.

Từ Phàm đang bế quan cảm thấy rất thú vị nên đã gọi Tống Minh đến.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Minh Không nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt sùng bái nói.

“Ngươi đã làm rất tốt lâu chu thương hội Xuân Minh trên thị trường vi mô.” Từ Phàm cười nói.

“Toàn bộ đều dựa vào nền tảng mà các trưởng lão cung cấp.”

“Khiêm tốn gì chứ, năng lực là của mình, cần phải bộc lộ ra ngoài.”

Một cái nhẫn không gian hiện lên ở trước mặt Tống Minh.

“Bên trong có 10 vạn Tiên ngọc, ngươi tha hồ làm việc trong thương hội Xuân Hoa.”

“Chỗ Tiên ngọc kiếm được ngươi sẽ lấy hai phần, về tám phần còn lại sẽ được dùng làm tài chính nội bộ của Thương Đạo nhất mạch các ngươi.”

Tống Minh nghe nói trong nhẫn không gian có mười vạn Tiên ngọc, bàn tay vừa muốn nhận nhẫn không gian liền run lên.

“Đại trưởng lão, mười vạn Tiên ngọc là quá nhiều, với năng lực của ta có thể sử dụng năm vạn Tiên ngọc.” Tống Minh lý trí nói, với tư cách là đệ tử của Thương Đạo nhất mạch, hắn cần phải hiểu rõ giới hạn kinh phí mà mình có thể khống chế.

“Bảo ngươi lấy thì cứ lấy, làm việc phải có dũng khí một chút, như vậy mới có hể phát triển được.” Từ Phàm xua tay đuổi Tống Minh đi.

Sau khi Tống Minh rời đi, vô số kinh văn đại đạo lại nhồi vào căn phòng bế quan chỗ của Từ Phàm một lần nữa.

“Vận mệnh, nguyền rủa, thôn phệ, phí 1000 Tiên ngọc cho bọn họ có phải có phần thua lỗ không?” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn kinh văn đại đạo ở giữa không trung nói.

Với toàn bộ thuộc tính và tư chất đủ điều kiện của hắn, vậy mà lại vô cùng khó để lĩnh hội được các loại đại đạo này.

Dài hơn năm ngày so với kế hoạch ban đầu.

Sau khi đã lĩnh hội xong tất cả các đơn đặt hàng đại đạo, Từ Phàm ung dung xuất quan.

Thuần thục triệu hoán Thiên Thủ Hư Tượng, bắt đầu hoàn thành những đơn đặt hàng còn lại.

Lúc này, các đệ tử ở khu chữ Thiên đều sững sờ khi thấy Từ Phàm làm việc.

Bon họ nhìn thấy Thiên Thủ Hư Tượng điều khiển hơn mười mấy loại Pháp tắc đại đạo cùng một lúc.

Không chỉ ngưng tụ, hơn nữa còn vẽ bùa phong ấn, lưu giữ bản nguyên trong đó.

Nhìn các loại Pháp tắc đại đạo thâm hậu không biết tên, trong lòng tất cả đệ tử ở đó đều đánh giá cao Đại trưởng lão lợi hại.

Minh Không đi đến khu chữ Thiên, sau khi nhìn thấy cảnh tượng này thì chỉ cảm thấy hơi đau âm ỉ trong lòng.

Chỉ trong vòng ba ngày, Từ Phàm đã hoàn thành tất cả các đơn đặt hàng.

“Khi nào thì Đại trưởng lão chuẩn bị giao hàng?” Minh Không hỏi.

“Đi đến Cổ Thương giới trước, đợi nửa năm mười tháng sẽ giao hàng.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Sau khi những người khác trở về, chúng ta sẽ lên đường đến Cổ Thương giới.”

Từ Phàm gật đầu.

Đúng lúc này, Chu Khai Linh hăng hái hớn hở đi đến trước mặt Từ Phàm.

“Sư phụ, đồ nhi đã bán ra thần thông do chính ta sáng chế được 1000 Tiên ngọc ở Thương hội Xuân Hoa, đặc biệt mua một món lễ vật ở trong Thương hội, thể hiện lòng hiếu thuận.” Chu Khai Linh hành lễ nói.

Khuôn mặt thật thà và lương thiện, giọng điệu chân thành, tựa như rốt cuộc bản thân đã trưởng thành và muốn chứng minh điều đó với Từ Phàm.

“Ngươi có lòng rồi.” Từ Phàm vui mừng nói, đồ nhi ngoan đã kiếm được 1.000 iên ngọc dựa vào khả năng của chính mình, điều này còn hạnh phúc hơn việc tự mình kiếm được một vạn Tiên ngọc.

“Ta đã tìm kiếm trên đường phố của thương hội Xuân Hoa trong hơn nửa tháng, cuối cùng đã tìm thấy một món lễ vật có thể giúp đỡ Sư phụ.” Chu Khai Linh được khen ngợi có vẻ càng thêm vui mừng.

“Là lễ vật gì, mau lấy ra để vi sư xem xem.”

Chẳng biết tại sao, trong lòng Từ Phàm có một dự cảm bất thường.

Chu Khai Linh hưng phấn lấy ra một con rối Chân Tiên đã bị hư hại một nửa.

Nó còn hỏng hơn cả cái mà Từ Phàm mua lúc đầu.

“Sư phụ, đây chính là con rối cấp bậc Chân Tiên, ta đã hỏi thăm bằng mọi cách mới tìm thấy.”

“Mặc dù nó bị hỏng, nhưng bộ phận chính của con rối vẫn còn nguyên vẹn.” Chu Khai Linh nói như thể đang dâng một bảo vật.

Vẻ mặt hài lòng của Từ Phàm bắt đầu thay đổi, hắn nhìn đồ nhi giống như dâng bảo vật cho mình không biết nên nói gì.

“Sư phụ, ban đầu cửa hàng kia muốn một vạn Tiên ngọc, cũng may đồ nhi lanh trí đọ sức với hắn vài lần, mới có thể lấy con rối này với giá 1000 Tiên ngọc.”

Nhìn thấy biểu hiện của đồ nhi tốt, Từ Phàm không biết có nên vui hay là không.

Chương 798: Chiến đấu

Nhìn con rối Chân Tiên nửa tàn phế trong tay của đồ đề, Từ Phàm sau cùng thở dài.

Đứng trên một góc độ bình thường mà nói, côn con rối Chân Tiên hoàn chỉnh bị khuyết một nửa hạch tâm, với cái già này cũng coi như bình thường, nếu như hắn không có mua.

Từ Phàm vung tay lên, thu con rối vào trong nhẫn không gian.

“Khai Linh, ngươi có lòng rồi.” Từ Phàm nhẹ gật đầu.

“Đa tạ sư phụ, đây đều là điều đồ nhi phải làm.” Chu Khai Linh vừa cười vừa nói, chuyện đáng vui vẻ nhất trong nhân sinh chính là nhận được sự khen thưởng của sư phụ.

“Bồ Đào, về sau lắp đặt một trợ thủ phản nửa đảo bên người Khai Linh.” Từ Phàm dặn dò trong lòng.

“Đã hiểu thưa chủ nhân, sau này sẽ có một tia phân thân bản nguyên bám lên trên người Chu Khai Linh.” Bồ Đào đáp lại.

“Đồ đệ hơi ngốc, ngươi phải để ý nhiều một chút.” Từ Phàm nói.

“Minh Không trưởng lão, hiện tại lên đường đi Cổ Thương giới đi, mấy đệ tử còn chưa đến đó, đợi khi chúng ta đi thuận đường đón bọn chúng là được rồi.” Từ Phàm nhìn Minh Không xem trò vui ở bên cạnh nói.

Hố thì hố rồi, nhưng tấm lòng hiếu thảo của đệ tử không thể cự tuyệt.

“Được, Đại trưởng lão, chúng ta bây giờ liền lên đường đi Cổ Thương giới.” Minh Không nhẹ gật đầu.

Thuyền Vạn Tinh khởi hành từ bên ngoài bức tường bảo vệ của thuyền lâu, bay về phía Cổ Thương giới.

Chu Khai Linh nhìn biểu cảm trầm mặc của sư phụ trầm mặc, không khỏi lo lắng hỏi: “Sư phụ, nhìn ngươi tâm sự nặng nề, có chuyện gì mà đồ nhi có thể giải quyết giúp ngài không.”

“Cũng không phải chuyện lớn gì, sư phụ ở trong một thương hội trong một tòa nhà bị một nhà thương hội lừa hơn chín trăm tiên ngọc, hiện đang suy nghĩ làm sao để lấy lại được đống đấy.” Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh đang lo lắng cười rồi nói.

“Không phải chỉ là chím trăm tiên ngọc thôi sao, đợi đồ nhi bán được chút thần thông nữa là có thể góp đủ, mong rằng sư phụ đừng buồn bã vì điều này.” Chu Khai Linh nói.

“Ngươi là đứa trẻ tốt.” Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhìn thấy một vật thể dài như một con rồng lớn đang di động ở phía xa xa trên bầu trời.

Phán đoán khoảng cách của hai bên dựa trên các ngôi sao, đây là một con Tinh thú như cự long, lớn hơn nhiều so với con kim thạch linh gặp được khi vừa đến Tinh vực.

“Thương Long Tinh Thú, nghe nói mỗi qua một vạn năm sẽ đi ngang qua Cổ Thương giới một lần, căn cứ tư liệu ghi chép, chỉ cần không chủ động công kích sẽ không xảy ra chuyện gì.” Giọng nói của Minh Không vang lên từ khu chữ Thiên.

“Vận khí không tệ ha, lần đầu tiên tới Tinh vực đã có thể đụng phải kỳ cảnh kiểu này.” Từ Phàm nhìn Thương Long phía xa cười rồi nói.

Trong lòng thầm nghĩ không biết con hàng này có được tính là Long tộc hay không, sau này có thực lực rồi có nên coi như là một xử lý nó không?

“Thương Long Tinh Thú này có được tính là Long tộc không?” Từ Phàm hiếu kì hỏi.

“Chắc là được, nghe nói Thương Long Tinh Thú này, được ấp bởi ý chí thiên đạo của thế giới Trung thiên mà long châm chiếm giữ.”

“Sau khi trứng nở, thì gánh chịu ý chí thiên đạo trốn thoát khỏi thế giới kia.” Minh Không nói.

“Miễn cưỡng xem như cùng tộc.” Từ Phàm sờ lên cằm nhìn Thương Long Tinh Thú phía xa.

Nghĩ thầm, sau này vạn nhất tông môn vạn nhất tự thành một giới, đặt tông môn lên trên người con Thương Long Tinh Thú này nhất định rất tuyệt vời.

Khi thuyền Vạn Tinh cách Cổ Thương giới càng ngày càng gần, bóng dáng Thương Long Tinh Thú kia cũng càng lúc càng lớn.

Chỉ thấy bên trong Tinh vực có một con Thương Long Tinh Thú không biết dài bao nhiêu vạn mét đang đu đang trong Tinh vực với tốc độ chậm rãi.

Sau khi đến gần mới phát hiện trên thân Thương Long có chứa đến hàng nghìn điểm sáng.

Từ Phàm vận chuyển linh mục quan sát, vậy mà phát hiện mỗi một điểm sáng đều đại biểu cho một tòa thành lớn.

Mà điểm sáng đó là vòng bảo vệ linh quang trên tòa thành lớn đó.

“Trên đó thế mà lại có thành lớn, không hổ là Tinh vực, đương nhiên là kì lạ.” Từ Phàm nhìn những tòa thành lớn phía dưới vòng bảo vệ linh quang nói.

Vào lúc này Từ Phàm nhận được một tin tức, là tất cả tư liệu liên quan tới Tinh Không Thương giới.

“Tinh Thú du dân, thú vị.”

“Mạnh thì giao dịch, yếu thì cướp đoạt.”

“Một tòa thành lớn có ít nhất một Vô Địch tôn giả trấn thủ, mạnh nhất còn có Chân Tiên.” Từ Phàm nhìn mấy điểm sáng nhất trên thân Thương Long Tinh nói.

“Này cùng quá trùng hợp, Thương Long Tinh Thú vặn năm một lần và thương hội ngẫu nhiên đến Tiên giới đụng mặt nhau rồi.

“Hai cái này là có quan hệ gì sao?”

Ở một khu chữ Thiên, trong một phòng điều khiển chính, hai người cứ nói chuyện phiếm với nhau cách không như thế.

“Ai biết được, có khả năng thương hội Xuân Hoa kia nghĩ nhân dịp Thương Long Tinh Thú lướt qua Cổ Thương giới để đến đây giao dịch đi.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Đại trưởng lão, ngươi nói thương hội kia có phải muốn thu phụ con Thương Long Tinh Thú này hay không.” Minh Không nói.

“Mọi thứ đều có khả năng, ngươi thường xuyên đến Tinh vực, cũng đừng có hỏi loạn một người mới như ta chứ.” Từ Phàm ha ha nói.

Lúc này, một tiên hạm nhở hơn lâu chu một chút bay về phía Thương Long Tinh Thú.

“Nhìn bộ dáng khí thế hung hăng của tiên hạm này, hẳn là qua đấy kiếm chuyện rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, bộ dáng muốn hóng hớt kịch hay.

Vào lúc này, trên thân Thương Long Tinh Thú bộc phát từng điểm linh quang, đó là dao động bộc phát ra do chiến đấu.

Từ Phàm vung tay lên, một quầng sáng loại lớn xuất hiện giữa không trung.

Chỉ thấy htrong quần sáng có hai cỗ thế lực đang bắt đầu đánh nhau.

Một bên là người mặc chế phục của thương hội Xuân Hoa, một bên thế lực khác thống nhất mặc trường bào màu đen.

Trận chiến đấu này hai bên chí ít đưa vào vào hơn một nghìn tôn giả, hơn một trăm Chân Tiên, hơn mười Chân Tiên.

Theo sự dao động càng ngày càng kịch liệt của trận chiến, Minh Không điều khiển thuyền Vạn Tinh ngừng tại chỗ, mở ra linh trận phòng hộ, bắt đầu chuyên tâm xem náo nhiệt.

Từ Phàm cùng một đám đệ tử nhìn trận chiến trong quầng sáng, không khỏi móc ra linh quả hạt dưa đường, phân cho các đệ tử đang xem trận đấu.

“Trước mắt bên thương hội Xuân Hoa, đưa một nghìn ba trăm hai mươi tôn giả ra chiến đấu, trong đó Vô Địch tôn giả có một trăm hai mươi người.”

“Chuẩn Tiên một trăm hai mươi bốn vị, Chân Tiên mười ba vị.”

“Bên Thương Long Tinh Thú, đưa ra một nghìn chín trăm năm mươi sáu tôn giả, chín mươi hai Vô Địch tôn giả, một trăm năm mươi Chuẩn Tiên, mười lăm Chân Tiên.”

“Có điều trước mắt số lượng nhân viên bên Thương Long Tinh Thú vẫn đang gia tăng, nhưng rõ ràng không theo kịp số lượng hao tổn.”

Nhìn vào quầng sáng, Từ Phàm giải thích với nhóm đệ tử.

“Xét về mặt chất lượng, rõ ràng thương hội Xuân Hoa chiếm ưu thế.”

“Tất cả tu sĩ của bọn hộ đều là được bồi dưỡng có hệ thống, công pháp thần thông pháp bảo chiến trận tất cả đều thích hợp vớ trận chiến quy mô lớn.”

“Ngược lại về phần bên Thương Long Tinh Thú với nhân số nhiều này, thực lực của tu sĩ cao thấp không đều, chiến đấu rời rạc, quân lính tản mạn không có chỉ huy.”

“Chẳng qua ưu thế duy nhất, chính là lực lượng tu sĩ cá thể đặc biệt nổi bật.”

Từ Phàm vừa nói vừa thấu ảnh ra một vài quầng sáng nhỏ.

Bên trong màn phản quang nhỏ, khóa chặt toàn bộ những tu sĩ có chiến lực vượt trội, có Vô Địch tôn giả, có Chuẩn Tiên.

Theo sự giảng giải của Từ Phàm, các đệ tử đều ngơ ngác nhìn cuộc chiến này.

“Hóa ra đây chính là cảnh tượng chiến đấu quy mô lớn.” Thiên Vạn Binh như có điều suy nghĩ nhìn trận chiến trong quầng sáng.

“Sau khi trở về nhất định phải luyện tốt trận pháp tác chiến, trong quy mô chiến đấu liều này, trận pháp tác chiến thật sự quá quan trọng.”

“Đây chính là Chân Tiên sao, thực lực quá mạnh.”

Có đệ tử sợ hãi thán phục, có đệ tử như có điều suy nghĩ, thậm chí còn có đệ tử xuất thần nhìn qua những người với chiến lực siêu quần, một người chống cự hơn mười Vô Địch tôn giả tiến công.

Chương 799: Năm vạn tiên ngọc

Không biết là vào lúc nào, Minh Không cũng tới đến khu chữ Thiên.

“Đại trưởng lão, đây là thần thông gì, thế mà đến chiến đấu cấp bậc Chân Tiên đều có thể quan sát đến từng chi tiết như thế.”

Nhìn những chi tiết của trận chiến được thể hiện ra trong quầng sáng, Minh Không có chút sợ hãi thán phục.

“Quan sát bầu trời tỉ mỉ, thuận tay nghiên cứu được thần thông nhỏ, nếu Minh Không trưởng lão thích ta có thể dạy cho ngươi.” Từ Phàm gặm hạt dưa, nhìn trận đấu bên trong quầng sáng vừa cười vừa nói.

Lúc này, dừng ở chỗ biên giới như thuyền Vạn Tinh, vũ chu đến xem cuộc chiến không còn là số ít.

vũ chu và vũ chu bắt đầu giao lưu với nhau.

Chính vào lúc này, từ trên thân Thương Long Tinh Thú đột nhiên bắn ra một tia sáng đỏ thẫm, trực tiếp quét ngang qua toàn bộ chiến trường, bắn nổ một vũ chu đang quan sát trận chiến ở chỗ biên giới.

Tất cả vũ chu lập tức chạy tứ tán, sợ bị ương cập ngự trì.

Minh Không thấy cảnh này, cũng bị dọa đến giật thon thót muốn rời khỏi chỗ này.

“Đây là thần thông gì vậy, thế mà lại lợi hại như thế, trực tiếp bắn xuyên qua hai Chân Tiên của thương hội Xuân Hoa.” Có đệ tử sợ hãi thán phục nói.

“Không cần ngạc nhiên, trong Tàng Kinh các có hạt thần thông, chỉ cần tu luyện tới mức uyên thâm, tiện tay đều có thể kích phát tia sáng công kích kiểu này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Vào lúc này, trên thân Thương Long Tinh Thú lại bắn ra tia sáng đỏ thẫm.

Sau khi xuyên qua một Chân Tiên, thì bắn về chỗ đậu của thuyền Vạn Tinh.

Lúc này linh hồn của tất cả tu sĩ trên thuyền Vạn Tinh đều suýt lìa khỏi xác.

Tất cả đệ tử và trưởng lão của khu chữ Thiên bất thình lình nhìn về phía Từ Phàm.

Với tộc độ cất bước vụng về của thuyền Vạn Tinh, khẳng định không thể tránh thoát được tia sáng công kích này.

“Đáng tiếc Tu Tiên giới không có chương trình rút thưởng, bằng không hôm nay ta nhất định phải rút cho đủ.”

Trong nháy mắt hai tay Từ Phàm kết thành ấn, một cái cửa lớn hư không xuất hiện phía trước thuyền Vạn Tinh, trực tiếp nuốt trọn tía sáng đỏ thẫm đấy vào bên trong.

Sau đó tia sáng đỏ thẫm đó đột phá không gian ở phía trên thuyền Vạn Tinh, bắn về phía chỗ sâu của Tinh vực.

“Không cần hoảng hốt, tiếp tục quan sát trận chiến đi.”

“Đợi đến sau khi trở về, ta sẽ để Bồ Đào phân tích chặt chẽ cho các ngươi, để biết sau này nên làm gì khi gặp phải tác chiến quy mô lớn.” Từ Phàm nhìn chúng đệ tử còn chưa hết kinh sợ nói.

Giọng nói của Minh Không cũng vang lên trong khu chữ Thiên.

“Đại trưởng lão, cám ơn.”

“Chuyện lớn như vậy mà, thuyền Vạn Tinh mà hỏng, ta trở về như thế nào.” Từ Phàm phong khinh vân đạm nói, dường như chỉ là tiện tay làm một chuyện nhỏ nhặt.

Vào chính lúc này, một tôn giả mặc đạo phục thương hội Xuân Hoa xuất hiện trên thuyền Vạn Tinh.

“Thương hội Xuân Hoa muốn dùng năm vạn tiên ngọc, mời quý nhân xuất chiến.” tôn giả hành lễ cung kính nói ở bên ngoài thuyền Vạn Tinh.

“Trở về đi, không cần phải dính dáng nhân quả ở chỗ này.”

“Thêm nữa, trận pháp tác chiến của tu si của quý thương hội huyền ảo, uy năng vô biên, căn bản không cần đến ta ra tay.”

Giọng nói của Từ Phàm từ tốn vang lên bên tai tôn giả.

“Bên trong thương hội có một tiền bối Chân Tiên chủ tu đạo Nhân Quả, là tối quan trọng tiêu trừ nhân quả.” Tôn giả kia tiếp tục nói.

“Ngươi người này sao lại nghe không hiểu lời người khác nói thế ~ “

Từ Phàm vung tay lên, trực tiếp đưa tôn giả kia về bên trong màn bảo vệ của lâu chu.

“Đùa à, ta sao có thể ra tay chỉ với năm vạn tiên ngọc cỏn con được.” Từ xem thường nói, hoàn toàn không cố kỵ đến biểu tình hâm mộ của Minh Không ở bên cạnh.

Tiếp tục quan sát trận chiến, lúc này chiến đấu tiến vào giằng co.

Bên Thương Long Tinh Thú dựa vào một xạ tuyến thần bí bí mật, cứng rắn lấp bù điểm yếu.

Mà bên thương hội Xuân Hoa, bởi vì kiêng kị xạ tuyến kia.

Dù là trận pháp tác chiến uy năng siêu quần, cũng không dám trực tiếp thoải mái thi triển.

“Đại trưởng lão, trận chiến đã lâm vào thế giằng co, liệu có biện pháp gì phá giải.” Minh Không cười ha hả hỏi.

“Cái này không phải quá đơn giản sao, chỉ cần xác minh tần xuất dao động của tia sáng kia, tự nhiên có thể sớm đề phòng.”

“Chỉ là bên thương hội Xuân Hoa bị đánh đến choáng váng, nhất thời chưa kịp phản ứng lại thôi.”

“Phòng chừng chỉ cần đánh thêm một đoạn thời gian, sẽ kịp phản ứng.”

“Nếu như bên Thương Long Tinh Thú không còn bài ẩn thì chẳng mấy chốc sẽ thua thôi.” Từ Phàm từ tốn nói.

Chính vào lúc này, hai mươi con rối cấp bậc Chân Tiên của thương hội Xuân Hoa gia nhập vào vòng chiến đấu.

Trực tiếp chia cắt toàn bộ chiến trường.

Không khí giằng có của cả chiến trường tan rã trong nháy mắt.

Hai bên một lần nữa toàn lực chiến đấu.

“Bên thương hội Xuân Hoa thắng.” Từ Phàm cười rồi nói.

Quả nhiên, theo diễn biến của trận đấu, loại tia sáng đỏ thẫm kia đã bị bên thương hội Xuân Hoa nắm giữ được quy luật, có thể nhanh chóng tránh thoát nó.

Thương hội Xuân Hoa bắt đầu chậm rãi nắm giữ toàn bộ chiến trường, cuối cùng trực tiếp trấn áp phía bên Thương Long Tinh Thú.

“Đều thấy rồi chứ, đây chính là sự khác nhau của quân chính quy và quân phi chính quy, mặc dù thực lực của hai bên cũng không chênh lệch bao nhiêu, nhưng những tu sĩ đó được bồi dưỡng có hệ thống, bắt đầu chiến đấu đại quy mô thì mạnh hơn nhiều so với những tán tu phân tán hợp thành một tổ.” Từ Phàm phân tích nói.

“Đại trưởng lão, có phải sau khi trở về tông môn cần mở một cuộc huấn luyện ngược lại của chiến trận không.” Thiên Vạn Binh hỏi.

“Không cần thiết, tông môn chúng ta có chiến trận tam tam, cộng thêm vi mô Bồ Đào phối hợp.”

“Nếu thực sự đánh thực lực tương đồng, đánh kiểu chiến tranh như của thương hội Xuân Hoa, vậy chả khác lắm so với việc đánh bạn nhỏ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Liên quan đến việc bồi dưỡng chiến trận, Từ Phàm đã sớm bắt đầu thực hiện.

Chả qua những năm này không có đối thủ, các đệ tử không có phát hiện mà thôi.

“Thật sự không cần huấn luyện?” Thiên Vạn Binh có chút thất vọng, hắn còn muốn thông qua huấn luyện bí mật, để đại quân con rối của hắn càng có tính chiến đấu.

“Nếu thật sự thích huấn luyện, sau khi trở về, ta sẽ tạo một huyễn cảnh quy mỗ lớn, chỉ để những thánh địa của các tông môn kia tiến hành huyến cảnh chiến đấu quy mô lớn.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đại trưởng lão, sau khi trở về đệ tử hai bên chúng ta vừa lúc có thể cọ sát một chút.”

“Những đệ tử mà Hội trưởng lão chúng ta bồi dưỡng, từ nhỏ đã trải qua huấn luyện chiến trận có hệ thống, hẳn là có thể tiếp những đệ tử của Đại trưởng lão một chút.” Minh Không vừa cười vừa nói.

“Vậy thì tốt, chúng ta lại cho thêm một ít phần thưởng, những tên đệ tử này sẽ càng có tinh thần đánh nhau một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Vậy một trăm tiên ngọc một trận ngươi thấy như thế nào, nhiều hơn ta cũng không ra nổi.” Minh Không nhìn Từ Phàm đồng ý, đột nhiên có một cảm giác âm mưa đã được đạt thành vậy.

“Vậy cũng được, sau khi trở về sẽ tử tế lĩnh giáo chiến trận của Hội trưởng lão một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Lúc này trận chiến đã kết thúc, Từ Phàm tỉ mỉ quan sát được điểm sáng trên ngườiThương Long Tinh Thú đã bị tắt hơn mười cái.

Này đại biểu cho việc hơn mười tòa thành lớn đã tiêu tán.

Theo thời gian đổi dời, điểm sáng bị dập tắt càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng diệt hơn một trăm điểm sáng mới dừng lại.

“Rất rõ ràng, song phương có thù.”

“Thông qua diệt những điểm sáng có có thể suy đoán ra, trên người Thương Long Tinh Thú, khả năng được chia thành mấy thế lực.”

“Bị diệt hẳn là một trong số đó.”

Thông qua những điểm sáng bị phá hủy này, nhóm đệ tử phía dưới bắt đầu triển khai phân tích.

Nghe được sự phân tích của các đệ tử, Từ Phàm có chút vui mừng.

Vào thười điểm này, tất cả vũ chu nhận được một lời quàng bá.

Là giảng giả tiền căn hậu quả cuộc chiến của thương hội Xuân Hoa.

Hóa ra khi Thương Long Tinh Thú này đi ngang qua một thế giới Trung thiên do thương hội Xuân Hoa nắm giữ, thế lực bị hủy diệt kia đã triển khai cướp đoạt với thế giới Trung Thiên đó.

Dẫn đến thương hội Xuân Hoa phải chịu tổn thất to lớn, cho nên mới chặn đứng lộ tuyến Thương Long Tinh Thú trước, bắt đầu báo thù.

Chương 800: Thợ thủ công thơm thơm

“Có chút thú vị, có cảm giác Thương hội Xuân Hoa rất xem trọng danh dự bên trong phạm vi thế giới trung thiên.” Nghe được lời quảng bá này, Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Căn cứ ghi chép, ghi chép sớm nhất của Cổ Thương giới đối với thương hội Xuân Hoa là từ 100 vạn năm trước.” Minh Không nói.

“Tụ ít thành nhiều, thường xuyên du đãng trong thế giới Trung Thiên, đoán chừng cũng có thể kiếm không ít.”

Từ Phàm cảm giác lộ tuyến mà Thương hội Xuân Hoa đi hẳn là lộ tuyến nông thôn vây quanh thành thị.

Đang lúc thuyền Vạn Tinh định tăng nhanh tốc độ đi đến Cổ Thương giới, đột nhiên nhận được một tin tức.

Thương hội Xuân Hoa đến chủ quản muốn bái phỏng Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, có gặp hay không?” Giọng nói của Minh Không truyền đến.

“Đương nhiên phải gặp, tay nhỏ chân nhỏ như chúng ta có thể chọc tới Thương hội Xuân Hoa sao?” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Khu chữ Thiên, bên trong phòng trà.

Từ Phàm đang tiếp một nữ tử mặc váy dài màu vàng thưởng thức trà..

“Tiền bối, giờ mà nói lời mời chào hẳn vẫn còn sớm, nếu như ngày sau hữu duyên lại gặp nhau, ta sẽ cân nhắc.” Từ Phàm khách khí nói.

Chủ quản của chiếc lâu chu này chính là nữ tử váy vàng trước mắt, cũng là người phụ trách của mảnh Tinh vực này, cảnh giới Chân

Tiên.

Mục đích nàng tới rất rõ ràng, chính là muốn chiêu mộ Từ Phàm làm việc cho Thương hội Xuân Hoa.

Vừa mới đến đã đưa ra điều kiện cực kỳ phong phú.

Đồng thời còn tỉ mỉ làm ra kế hoạch mời chào với nhiều điều khoản.

Cá thể trực tiếp gia nhập, tự thân thế lực cùng nhau gia nhập, công ty nhánh, tông môn nhánh.

Thứ mà Từ Phàm có thể nghĩ tới tất cả đều được liệt kê.

“Do thương hội chúng ta không đủ thành tâm sao, hay là giá tiền chưa đủ.” Nữ chủ quản chân thành hỏi.

“Vãn bối chỉ là không muốn ăn nhờ ở đậu, nhưng mà sau này có cơ hội có thể bảo trì quan hệ hợp tác với thương hội Xuân Hoa.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Nếu như trong lòng của hắn đang tính toán, nếu như tiếp theo bắt đầu đánh nhau, mình có thể đánh thắng được vị Chân Tiên trước mắt này không.

Chả qua suy nghĩ này vừa mới xuất hiện, nữ chủ quản cảnh giới Chân Tiên đối diện kia liền nhíu mày.

“Đạo hữu, Thương hội Xuân Hoa chúng ta làm việc có lý có cứ, không phải loại thương hội bị cự tuyệt liền sẽ dùng sức mạnh.”

“Đạo hữu cứ yên tâm đi.” Nữ chru quản nở nụ cười, chả qua bên trong ánh mắt lại có một tia cảnh giác.

Từ Phàm sững sờ, suy nghĩ trong lòng mình dễ dàng bị phát hiện như vậy sao?

Lại nói hắn chỉ là suy nghĩ một chút, cũng không có dự định ra tay thật.

“Đạo hữu không cần suy nghĩ nhiều, mới vừa rồi là tiên linh của lâu chu nói cho ta biết, ý niệm về thiện ác nhân quả, bên trong phạm vi của hắn, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ phát hiện.” Nữ chủ quản giải thích nói.

Từ Phàm nghĩ nghĩ, tay bấm một pháp quyết, một màn bảo hộ nhìn không rõ bao phủ toàn bộ cả người.

Lần nữa suy nghĩ về việc muốn đánh nữ chủ quản kia.

“Ngươi bây giờ có thể dò xét được hay không.” Từ Phàm cười hỏi.

Nữ chủ quản vốn dĩ vừa rồi còn đang bình tĩnh tự nhiên, sắc mặt bắt đầu trở nên nghiêm túc.

“Đạo hữu hảo thủ đoạn.”

“Còn phải đa tạ tiền bối nhắc nhở, sau khi đến Tiên Giới cũng cần phải đề phòng loại thủ đoạn dò xét này.”

Vào lúc này trong tay Từ Phàm xuất hiện một túi trữ vật, bên trong là các loại phù chú bản nguyên đại đạo mà Thương hội Xuân Hoa đặt mua

“Tiền bối đã tới, chơi thôi, vừa vặn giao cho tiền bối những phù chú đã hoàn thành.” Từ Phàm nói.

Nữ chủ quản nhận lấy túi trữ vật, sau một phen kiểm tra, lấy ra mấy túi trữ vật khác có khắc chữ Thương hội Xuân Hoa.

Nó được dùng riêng để đựng tiên ngọc, lần lượt là là 50 100 1000 1 vạn 10 vạn, để thuận tiện cho việc kết toán.

“Hết thảy bốn mươi hai vạn Tiên ngọc, mời đạo hữu xem xét.” Nữ chủ quản nói.

Từ Phàm không cần suy nghĩ, trực tiếp thu vào bên trong Đạo khí hành cung.

“Tiền bối, nếu như ta lấy ra 100 vạn tờ phù chú Thánh Dương Nguyệt âm, Thương hội Xuân Hoa có muốn hay không.” Từ Phàm thăm dò hỏi.

“Đương nhiên muốn, nếu như ngươi thật có thể lấy ra 100 vạn tờ, ta còn phải cảm tạ đạo hữu.”

“Ta có thể sớm quay về tổng bộ giao nộp rồi.” Nữ chủ quản vừa cười vừa nói.

Nếu như Từ Phàm thật sự lấy ra 100 vạn tờ phù chú Thánh Dương Nguyệt âm, như vậy lợi nhuận của chuyến này cao hơn trước ba lần. Mà nàng cũng sẽ nhận được sự ca ngợi của tổng bộ thương hội, một công đôi việc.

“Đạo hữu nếu thật sự có thể lấy ra 100 vạn tờ phù chú Thánh Dương

Nguyệt Âm chi lực không.” Nữ chủ quản đột nhiên có chút mong đợi.

“Ha ha, ta chỉ đùa một chút thôi.”

“Nhiều nhất chỉ có thể lấy ra 10 vạn tờ.” Từ Phàm nói.

Luyện chế phù chú số lượng lớn rất tiêu hao tâm thần, đặc biệt mệt.

Từ Phàm với thuộc tính cá ướp muối, trong tình trạng không cấp bách cần tiên ngọc sẽ không có cái gan chơi kiểu này.

“10 vạn tờ cũng được, ta sẽ dự trữ lại tiên ngọc để thu mua phù chú trong tay đạo hữu.”

Nữ chủ quản tâm tình rất tốt, tâm tình phiền muộn không thể lôi kéo đại sư phù chú như Từ Phàm trong nháy mắt biến mất không thấy gì nữa.

“Loại bùa này bán rất chạy trên Tiên Giới?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Không cần lo việc bán hàng, phù chú của đạo hữu, cho dù là hai kiểu dùng cho việc phòng thân hay là tham ngộ đều là hàng tốt.”

“Trên Tiên Giới, tồn tại thành tựu Kim Tiên thậm chí cao hơn, những đại năng này dù sao cũng là số ít.” Nữ chủ quản giải thích nói.

“Đa tạ tiền bối giải đáp thắc mắc.” Từ Phàm nhẹ gật đầu.

“Đạo hữu có phù chú và trận pháp song trọng Đại Tông Sư gia thân, cho dù là ở đâu đi nữa trong tiên giới, đều là tồn tại được coi trọng.” Nữ chủ quản có chút hâm mộ nói.

Bỏ qua thân phận của nàng, thfi nàng chỉ là một Chân Tiên bình thường nhất trên tiên giới.

Mà Từ Phàm khác biệt, sau khi phi thăng tiên giới, vô luận dấn thân vào thế lực lớn nào đi nữa, về sau đều có tư cách ngồi ngang hàng với Kim Tiên.

“Chỉ là có chút nghiên cứu thôi, đảm đương không nổi sự khích nệ như thế của tiền bối.”

Từ Phàm nói xong câu đó, nhìn về phía nữ chủ quản.

“Xem ra đạo hữu còn có việc khác, vậy không quấy rầy nữa.”

Sau khi nữ chủ quản rời đi, thuyền Vạn Tinh bắt đầu gia tăng tốc độ, bay về phía Cổ Thương giới.

Từ Phàm nhìn túi trữ vật trong tay, không khỏi cảm thán nói: “Vẫn là thợ thủ công nổi tiếng.”

Lúc này Lý Tinh Từ đi đến, liếc mắt liền thấy được túi trữ vật có ký hiệu của thương hội Xuân Hoa trong tay Từ Phàm.

Túi trữ vật chứa tiên ngọc của Thương hội Xuân Hoa quả nhiên khác biệt, cũng chia là mấy loại nhan sắc.

Thấy đồ nhi ngoan nhìn túi trữ vật trong tay, không khỏi cười hỏi: “Nghe nói ngươi gần nhất điên cuồng ngưng tụ Bỉ Ngạn hoa, phong tồn thần thông bên trong, có phải thiếu tiền hay không.”

“Thật đúng là có chút thiếu thốn, những trang sức quần áo tiên khí mà Thương hội Xuân Hoa bán, Thiên nhi đều rất thích.” Lý Tinh Từ sắc mặt có chút bất đắc dĩ.

Từ nhỏ chưa từng phát rầu vì linh thạch như Lý Tinh Từ, đột nhiên hiểu được nghèo là một camr giác như nào

“Cho nên ngươi tìm vi sư để xin tiên ngọc?” Từ Phàm nói rồi muốn vứt túi trữ vật chưa một vạn tiên ngọc cho Lý Tinh Từ.

“Sư phụ không cần, ta lần này tới bởi vì muốn học một chút đại đạo thần thông có thể kiếm tiền ngọc với sư phụ, giống như phù chú khắc họa của sư phụ vậy.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

Cá và bắt cá hắn vẫn phân rõ.

“Ngươi cũng muốn trở thành thợ thủ công.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Đồ nhi không thể cứ luôn sinh sống dựa vào sự ban thưởng của sư phụ đuọc, cần tự lực cánh sinh nuôi sống vợ con.” Lý Tinh Từ nói.

Hắn còn nhớ rõ lời Từ Phàm nói trước đây.

Thế gian vạn đạo duy khắc kim là mạnh nhất, nếu như nói trước kia chỉ khó hiểu.

Hiện giờ hắn thật sự có chút ngộ ra rồi, chỉ với những thứ đồ mà thương hội Xuân Hoa kia, đã có thể đẩy ra một tôn giả chí cao, chả qua số lượng tiên ngọc tương ứng, cũng khiến người ta rất tuyệt vọng.

Chương 801: Thời Châu Huyễn Giới

Cổ Thương giới vẫn còn, có một tòa sân thượng bến đỗ vũ chu to lớn siêu khổng lồ, dài rộng không biết bao nhiêu vạn dặm.

Toàn bộ bến đỗ ra ra vào vào, chí ít có nghìn chiếc vũ chu.

“Thật lớn ~” Thiên Vạn Binh nhìn bến đỗ của vũ trụ đó, sợ hãi thán phục nói.

“Còn lớn hơn so với toàn bộ Ẩn Linh đảo chúng ta.” Một đệ tử bên cạnh Thiên Vạn Binh nói.

“Thiên sư huynh, từ khi nào con rối Đạo khí doanh đó của ngươi có thể có lớn nhỏ như thế, chuyện đó thật lợi hại.” Vị đệ tử đó cười nói.

Ở trong hàng đệ tử đời đầu tông môn, Thiên Vạn Binh đã trở thành cao thủ quần chiến.

Mỗi khi chấp hành nhiệm vụ đối chiến, thì Thiên Vạn Binh sẽ lấy ra một tòa cung điện Đạo khí.

Sẽ có đến hàng chục nghìn con rối chiến đấu đi ra từ trong cung điện.

“Một vài thứ cần để ý tinh chất mà không phải số lượng, con rối quân doanh thật sự có lớn nhỏ như thế, vậy thì cần con rối làm gì, trực tiếp đi lên nện bằng doanh trại binh lính là được rồi.” Thiên Vạn Binh vừa cười vừa nói.

Hắn đã từng non trẻ không hiểu chuyện, cho rằng chỉ cần con rối đủ nhiều là có thể chiến thắng tất cả mọi người.

Nhưng mãi cho đến một lần khi luận bàn với Hùng Lực, Hùng Lực cưỡng bức đột phá vòng vây của một trăm nghìn con rối, xém chút đánh nát con rối Đạo khí doanh của hắn, lúc này hắn mới thay đổi ý nghĩ này.

Thuyền Vạn Tinh được phép tiến vào, chậm rãi bay về hướng một nơi phi trường.

Dưới sự chỉ dẫn của một tu sĩ Kim Đan mặc bảo y đặc biệt, cập bến đến một chỗ trống.

Nhìn tu sĩ Kim Đan mặc bảo y như trang phục phi hành vũ trụ, Từ Phàm đột nhiên có loại ảo giác tiến vào thời đại vũ trụ.

“Phí cập bến một ngày 10 Tiên ngọc, cả một tháng ưu đãi 50 Tiên ngọc.” Tu sĩ Kim Đan thuần thục nói.

Một đám trưởng lão Minh Không dẫn theo và Từ Phàm Trảm Linh xuất hiện ở trên sân thượng.

Một trang giấy tinh thạch mỏng như cánh ve xuất hiện ở trong tay một trưởng lão ở phía sau Minh Không.

“Đây là hợp đồng thương hội đã định của ta và Cổ Thương giới, hàng hóa đều ở trong vũ chu, ngươi xem thời gian nào có thể tháo dỡ xuống.” Trưởng lão khách khí nói.

Tu sĩ Kim Đan tiếp nhận tấm giấy linh thạch kia, sau khi giám định một phen thật giả, móc ra một cái la bàn cỡ nhỏ tạo thành truyền tống trận, truyền tống giấy linh thạch đi.

“Các vị tiền bối chờ một lát, một lúc nữa tổng bộ sẽ phái người tương ứng tới nhận hàng hóa.”

Tu sĩ Kim Đan khách khí nói.

“Tiểu hữu vất vả rồi.” Trưởng lão kia móc ra một viên tiên ngọc, bỏ vào trong tay tu sĩ Kim Đan.

Trên gương mặt vốn còn bình thản trong nháy mắt cười tươi, hắn vắt óc tìm mưu kế, đã van cầu tất cả trưởng bối có danh vọng Đại Thừa kỳ của toàn bộ gia tộc, mới mưu cầu được chức vụ này.

Không phải vì một ít tiền thưởng này sao?

“Các vị tiền bối chờ một lát, nhân viên tương ứng lập tức tới ngay.” Ngữ khí của tu sĩ Kim Đan càng thêm cung kính.

Không lâu sau, một tôn giả mặc đạo phục Cổ Thương giới xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Minh Không đạo hữu, cuối cùng cũng đợi được ngươi tới rồi!” Vị tôn giả đó vui vẻ nói.

“Mấy loại tiên linh khoáng đặc cung cho Phi Vũ giới các ngươi, lập tức sắp hết hàng.”

“Ta tới còn rất kịp thời, gần đây Tống Minh đạo hữu như thế nào, đã vào cảnh giới Vô Địch rồi chứ.” Minh Không vừa cười vừa nói.

“Nhờ phúc chỉ điểm của đạo hữu, đã vào cảnh giới Vô Địch, chức vị của ta cũng đã thăng tiến lên.” Hai đầu lông mày của Tống Minh tôn giả mang theo ý cười.

“Song hỉ lâm môn, chúc mừng chúc mừng.” Minh Không nói lấy ra một chiếc nhẫn không gian bỏ vào trong tay Tống Minh tôn giả.

Từ Phàm thấy cảnh này không khỏi nhẹ gật đầu, loại cảnh tượng khói lửa nồng đậm này, hắn vô cùng thích xem.

“Đạo hữu, ta giới thiệu một chút cho ngươi.” Minh Không làm cử chỉ giới thiệu với Từ Phàm.

“Vị này là chí cao mới của Phi Vũ giới chúng ta.”

Nghe thấy cái từ chí cao, ánh mắt Tống Minh tôn giả lập tức phát sáng lên.

“Thất kính thất kính, Tống Minh bái kiến chí cao.” Tống Minh tôn giả hành lễ như vậy, thì bị một cỗ sức mạnh nhu hòa ngăn lại.

“Đạo hữu bạn bè chúng ta xưng hô lẫn nhau, gánh không nổi đại lễ như vậy.” Từ Phàm khách khí nói.

Tống Minh tôn giả cảm nhận được cỗ sức mạnh kia khống chế bản thân, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm, có chút tôn kính.

“Là ta khách khí rồi.”

Lúc này một cửa khoang to lớn bên sườn của thuyền Vạn Tinh mở ra, từ đó bay ra từng cái Đạo khí dung nạp không gian cỡ lớn đựng hàng như thùng.

Loại Đạo khí này chuyên môn dùng để chuyên chở hàng hóa với số lượng lớn, rắn chắc dùng bền chi phí thấp, không gian lớn, là Đạo khí không gian thống nhất Cổ Thương giới.

Cùng với xuất hiện Đạo khí không gian chuyên chở hàng hóa, bên cạnh sớm có người bắt đầu kiểm tra thẩm tra đối chiếu hàng hóa trong đó.

Bến đỗ vũ chu, phía trên có một tòa Tiên thành, có trận pháp đặc biệt bao phủ, làm tu sĩ thông thường cũng có thể sinh hoạt ở trong đó.

Trong một khách sạn Tiên Lâu, Tống Minh tôn giả mời đám người ăn cơm.

“Minh Không đạo hữu, đấu tranh của các ngươi và Yêu tộc thế nào rồi.” Tống Minh tôn giả quan tâm hỏi.

“chí cao Nhân tộc Phi Vũ giới ta đều đi ra rồi, đương nhiên là đã thắng.” Trên mặt Minh Không tươi cười.

Nói đến đây hắn không thể không cảm tạ vị Hồng Liên tôn giả ở Nam Sơn giới kia.

Nàng một mạch bắt một lần Yêu tôn Vô Địch có thành kiến nhất trong Yêu tộc đối với Nhân tộc, hiện tại tất cả đều bị phong ấn ở Hội trưởng lão.

Đây là bởi vì những Yêu tộc này, sau khi chào thuyền Vạn Tinh, Minh Không mới dám đến Cổ Thương giới.

Đúng vào lúc này, hai mắt Tống Minh tôn giả tỏa ra ánh sáng nhìn một chút Từ Phàm.

“Công đức khí Nhân tộc trên người đạo hữu nhất định không ít rồi, có từng nghĩ tới bán một chút hay không.” Tống Minh tôn giả hỏi.

“Thứ này còn có thể bán?” Từ Phàm ngạc nhiên hỏi.

“Đương nhiên có thể, Cổ Thương giới chúng ta có liên quan tới thuật thần thông chúc phúc của khí vận công đức.”

“Chỉ cần sử dụng thần thông này, chúc phúc lên trên người mua cũng có thể.” Tống Minh nói.

“Thì ra là thế, nhưng mà loại chuyện này thì thôi đi” Từ Phàm lắc đầu nói.

Nói đùa, hiện tại hắn là chủ đại tài người mang mấy trăm nghìn tiên ngọc, làm sao lại vì điều này cực nhỏ lợi nhỏ bán đi khí vận công đức của mình.

“Đạo hữu không muốn nghe qua giá cả sao?” Tống Minh tôn giả nói.

“Đơn giản là một vài loại Pháp Bảo Tiên Ngọc, tạm thời ta còn không thiếu.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Đạo hữu trước tiên không cần vội vàng nói lời đầy như vậy, vạn vật thế gian đều có giá cả, sinh linh thế gian dù nhiều dù ít đều có thứ hắn muốn.” Tống Minh tôn giả nói một câu rất có triết lý.

Lúc này Từ Phàm hứng thú, hiện tại hắn đã đứng ở đỉnh phong nhất của Đại Thừa kỳ, cách đại nạn còn có hơn chín trăm năm.

Cho nên nếu như thức sự có cần, vậy chính là có thể gia tốc Chân Tiên, Linh Bảo thời gian cấp bậc Chân Tiên.

“Các ngươi có thể gia tốc Linh Bảo thời gian cấp bậc Chân Tiên sao.” Từ Phàm hỏi.

“Được, trong nhà kho báu vật ở Cổ Thương giới có một Thời Châu Huyễn Giới, thuộc đỉnh cấp Tiên Khí, chỉ cần tung ra Trọng Bảo linh khoáng đại đạo ẩn chứa thời gian vào bên trong, thì có thể gia tốc thời gian cấp bậc Chân Tiên.” Tống Minh tôn giả gật đầu nói.

Từ Phàm ngoài ý muốn, thật sự có.

“Đây coi như là Tiên Khí Trấn Giới ở Cổ Thương giới, trong tình huống thông thường là không bán.

Vậy ngươi còn cần nhàn cái gì ~ “Vậy thì hết cách rồi, hiện tại thứ ta thiếu chính là món đồ chơi này.”

“Nhưng mà để cho ta quan sát món Thời Châu Huyễn Giới này một khoảng thời gian, một chút công đức khí Nhân tộc, ta vẫn là không lỗ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Nghe thấy lời nói của Từ Phàm, Tống Minh tôn giả nhíu mày.

Sau hi ăn xong bữa cơm, Tống Minh tôn giả mới nói với Từ Phàm.

“Việc này có chút khó làm, vận dụng tiên khí ấy, dù chỉ là quan sát, cũng cần có được sự đồng ý của Chân Tiên thượng giới.”

“Việc này không nóng vội, đuộc thì được không được thì thôi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Không phải liền là một món Tiên Khí đỉnh tiêm sao? Đợi đến sau khi trở thành Chân Tiên, còn sợ không thể luyện chế?

Chương 802: Vạn Đạo Cốc

Trong Tiên thành vũ chu cập bến trên sân thượng, một đám người đang đi dạo.

“Sao mà cảm giác tòa Tiên thành này có chút tiêu điều, chẳng lẽ là nguyên nhân của thương hội Xuân Hoa." Từ Phàm nhìn tu sĩ đi dạo trên đường lớn nói.

"Đúng, sau mỗi lần thương hội Xuân Hoa đến Cổ Thương giới, thì sẽ tiêu điều một khoảng thời gian, nhưng mà mười nghìn năm thì có một lần, đối với Cổ Thương giới mà nói vấn đề không lớn." Minh Không nhìn cửa hàng hai bên không buôn bán nói.

"Trong Cổ Thương giới có nơi vui chơi hay không." Từ Phàm hỏi.

"Muốn nói nơi tương đối thú vị, khả năng thuộc về Vạn Đạo Cốc, nhưng mà vé vào cửa vô cùng đắt, hai nghìn Tiên ngọc một người.." Minh Không giới thiệu nói.

Từ Phàm vừa nghe xong thấy hứng thú, cái tên này vừa nghe đã rất hợp với hắn.

"Vạn Đạo Cốc này là từ đâu đến."

"Một vài pháp tắc đại đạo mà thế giới Trung Thiên có khả năng dung nạp có hạn, bình thường không phải rất hoàn chỉnh."

"Cho nên muốn chứng kiến tất cả pháp tắc đại đạo, một là ở thế giới Đại Thiên, hoặc là ngay ở trong tinh vực."

"Nhưng mà ở trong tinh vực lĩnh ngộ pháp tắc đại đạo dị thường khó khăn." Minh Không nói, còn nhìn Từ Phàm một chút.

Cho nên sẽ có tu sĩ đại năng ở trong tinh vực ngưng tụ mảnh vỡ pháp tắc đại đạo, để đổi lấy tiên ngọc."

"Vạn Đạo Cốc này, thì ngưng tụ rất nhiều sự tồn tại mảnh vỡ pháp tắc đại đạo."

Nghe thấy giới thiệu của Minh Không, Từ Phàm quyết định đi một chuyến đến Vạn Đạo Cốc.

"Đại trưởng lão đi Vạn Đạo Cốc, hẳn là có thể trở về bản." Minh Không nghĩ đến thời khắc này, bị Từ Phàm dẫy xéo lòng cường giả mấy lần.

"Có thể trở về vốn là chả quan trọng, pháp tắc đại đạo còn có thể hấp thu sạch sẽ?" Từ Phàm cười hỏi.

"Trước kia có người nói có thể hấp thu sạch sẽ ta không tin, nhưng sau khi sống cùng Đại trưởng lão khoảng thời gian này, tầm nhìn của ta dã rộng hơn, cách cục cũng lớn.

“Thiên phú yêu nghiệt của Đại trưởng lão, hút khô một cái Vạn Đạo Cốc không phải một chuyện rất bình thường sao ~” Minh Không quyết định trước tiên phán đoán một chút, tránh khỏi đằng sau lộ ra loại biểu cảm kinh ngạc chưa từng va chạm xã hội kia.

“Vậy trước tiên ở bên trong tòa Tiên thành đi dạo một vòng, sau đó chúng ta đi Vạn Đạo Cốc.”

Đám người gật đầu.

Ở bên trong tòa Tiên thành đi dạo trong chốc lát, phát hiện còn không thú vị như trong thương hội Xuân Hoa.

Thế là mấy người Từ Phàm bèn ngồi thuyền tinh đi giữa sân thượng và Cổ Thương giới ở giữa đi tới Vạn Đạo Cốc.

Trên thuyền tinh, Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ vẫn luôn đang lĩnh hội thần thông thủ nghệ truyền cho hắn của mình, không khỏi vui mừng nở nụ cười.

Khi một người đàn ông bắt đầu kiếm tiền, điều đó chứng minh đã cách thành thục không xa.

Câu nói này áp dụng giống như đặt vào Tu TIên giới.

Lý Tinh Từ cũng chú ý tới ánh mắt Từ Phàm, có chút ngượng ngùng thu một đóa hoa còn yêu diễm luân hồi hơn so với hoa Bỉ Ngạn đó trong tay.

“Sư phụ, môn thần thông này làm sao ngươi nghĩ ra được, đương nhiên là quá mức ly kỳ không thể tưởng tượng nổi.” Lý Tinh Từ kinh ngạc thán phục nói.

Khi hắn đòi hỏi có thể kiếm lấy thần thông tiên ngọc với sư phụ, thì có được một môn tiên thuật độ luân hồi.

Chỉ cần nắm chắc môn thần thông này, thì có thể ngược dòng tìm hiểu luân hồi chi giới hư vô mờ mịt kia, nơi đó sẽ sắp xếp một khoảng nhân sinh đến Chân Tiên bởi phàm nhân.

“Không phải là nằm mơ bay lên đạt được Chân Tiên à, có thứ ly kỳ không thể tưởng tượng nổi tốt như này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Nằm mơ thành Chân Tiên không kỳ quái, nhưng pháp tắc đại đạo đạt được Chân Tiên nắm trong tay, thế mà thật sự pháp tắc đại đạo.”

“Dù là sau khi rời khỏi mộng cảnh, cũng có một chút cảm ngộ mơ hồ.”

Môn thần thông này mặc dù Lý Tinh Từ không có học được, nhưng đã có thể cảm nhận được bác đại tinh thâm của môn thần thông này.

Dựa vào cảnh giới nhất đạo luân hồi hiện tại của hắn, có vài chỗ lại còn xem không hiểu.

“Không cần để ý những chi tiết này, bây giờ ngươi cần chính là kiếm tiền nuôi gia đình, vứt bỏ ảo tưởng ăn bám sau này.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sư phụ, đừng trêu đệ tử, cơm chùa đệ tử không ăn đâu.” Lý Tinh Từ giải thích.

“Không lâu sao ~”

Từ Phàm tính một cái, trước khi hắn chưa trở thành Luyện Khí Đại Tông Sư, đồ nhi hắn ngoan giống như vẫn luôn đang gặm cơm chùa.

“Sư phụ không cần để ý những chi tiết này, tiên thuật độ luân hồi đột nhiên còn có một số nơi không hiểu.”

Lý Tinh Từ tranh thủ thời gian chuyển chủ đề, bắt đầu thỉnh giáo Từ Phàm.

thuyền tinh rất nhanh, không mất quá lâu thì tiến vào Cổ Thương giới.

Tiến vào Cổ Thương giới trong nháy mắt, đám người trên thuyền tinh cảm giác được một trận nhẹ nhõm, phảng phất người bơi lên bờ.

“Vẫn là ở trong Tu Tiên giới dễ chịu, ở trong tinh vực dù nhiều dù ít cảm giác nhận mọt vài hạn chế.” Trảm Linh nói.

“Sự khác nhau của Tinh vực và thế giới Trung Thiên chính là khó dễ kiểm soát đại đạo.” Minh Không nói.

“Điều động linh khí trong tinh vực cũng có chút tốn sức.” Từ Phàm ở bên cạnh giải thích nói.

Khi Từ Phàm ở trong tinh vực khắc hoạ phù chú bản gốc, điều động linh khí rõ ràng có chút phí sức.

Minh Không nhìn Từ Phàm giống vậy, nhớ tới cảnh đồng thời khắc hoạ 1000 Lá phù chú bằng Thiên Thủ Hư Tượng.

Cũng chính là ở trong tinh vực, nếu ở thế giới Trung Thiên đồng thời khắc hoạ nhiều phù chú cấp đỉnh như thế, còn không phải rút linh khí xung quanh thành chân không.

“Hoàn toàn chính xác có chút tốn sức…”

Cách gọi của Cổ Thương giới đối với Vực Cực Không khác nhau, cái này tên là Vực Hư Không.

thuyền tinh tiến vào Cổ Thương giới không bao lâu, một tòa Tinh môn to lớn xuất hiện trong hư không.

“Cái này gọi là Truyền Tống môn Hư Không, có thể truyền tống đến bất kỳ khu vực có tiết điểm truyền tống môn.”

“Bây giờ loại tiết điểm này đã trải rộng toàn bộ Cổ Thương giới.” một tu sĩ chiêu đãi đám người giới thiệu nói.

Đám người vượt qua vũ chu khổng lồ vô cùng kia để cập bến sân thượng, lại nhìn thấy Truyền Tống môn Hư Không to lớn như thế, có chút miễn dịch.

“Đây coi như là cả nước đều thông tàu điện ngầm rồi.” Từ Phàm thầm nghĩ nói.

thuyền tinh lái vào Truyền Tống môn Hư Không chuẩn bị bắt đầu xếp hàng trong đường thuỷ.

“Cũng không biết Phi Vũ giới chúng ta lúc nào có thể trở thành như này.” Trầm Linh cảm khái nói.

“E rằng còn phải chờ mấy trăm nghìn năm, Cổ Thương giới đã giao dịch mấy triệu năm với rất nhiều thế giới Trung Thiên, mới có cảnh tượng to lớn này như bây giờ.” Minh Không nhìn Tinh môn khổng lồ phía xa đó nói.

Chỉ là trải rộng Truyền Tống môn Hư Không của hư không, Hội trưởng lão luyện chế không được mấy cái thì đã phá sản.

“Nếu Bàng Phúc ở đây, nhất định sẽ rất hưng phấn.” Lý Tinh Từ nói.

“Hiện tại hắn đã đủ hưng phấn, hưng phấn nữa còn không phải thăng thiên.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Lúc này thuyền tinh đã tiến vào bên trong Truyền Tống môn Hư Không.

Sau đó tựa như xuyên qua không gian, trong nháy mắt xuất hiện tại một khu vực hư không khác.

“Các quý khách, sau nửa canh giờ sẽ đáp xuống bên ngoài Vạn Đạo Cốc.”

Từ Phàm nghe được thanh âm này, không hiểu sao nhớ tới đường cao tốc của kiếp trước, đều là mau lẹ thuận tiện như thế.

Sau nửa canh giờ, thuyền tinh đáp xuống bên ngoài Tiên thành cách Vạn Đạo Cốc gần nhất.

“Đại trưởng lão, ta còn có chuyện khác nên không đi cùng được nữa.” Minh Không nói, hắn sợ đi Vạn Đạo Cốc với Từ Phàm lại phải chịu sự đả kích lần nữa.

“Đi đi, không cần ở đây cùng ta.” Từ Phàm cười phất phất tay nói.

“Nếu như không có gì ngoài ý muốn, sau một năm chúng ta tập hợp ở trên thuyền Vạn Tinh.” Minh Không hứa hẹn nói.

Từ Phàm nhẹ gật đầu, hai nhóm người tách ra.

Vung tay lên thả tất cả đệ tử trong Đạo khí hành cung ra.

“Hoạt động tự do, sau mười một tháng tập hợp ở đây, có chuyện gìgọi Bồ Đào.”

Chương 803: Diệp Hành Ca

“Các ngươi cũng không cần bồi ta nữa, muốn làm gì thì đi làm cái đó đi.” Từ Phàm nhìn hai vị đồ đệ còn canh giữ ở bên cạnh mình nói…

“Sư phụ, vậy ta đi bồi Thiên Nhi.” Sau khi Lý Tinh chào từ biệt xong thì cùng Tô Nhiễm Thiên rời đi.

“Sư phụ, vậy ta ra ngoài tìm linh cảm ~” Chu Khải Linh nói cũng muốn rời đi, nhưng bị Từ Phàm ngăn cản.

“Nhớ kỹ, có chuyện gọi Bồ Đào, Bồ Đào có thể giải quyết thì Bồ Đào giải quyết, Bồ Đào không giải quyết được thì ta ra mặt, ngươi nhất định không thể ra tay.” Từ Phàm căn dặn nói.

“Sư phụ, đồ nhi luôn luôn an phận thủ thường, sẽ không gây chuyện thị phi cho sư phụ.” Chu Khải Linh trịnh trọng đáp lại nói.

“Đi đi ~”

Vạn Đạo Cốc cách Tiên thành Vạn Đạo những mấy nghìn dặm, Từ Phàm quyết định bay thẳng qua đó.

Thành hình của một con Vân Tước do thuộc tính Phong ngưng tụ thành, Từ Phàm ngồi trên người Vân Tước bay hướng về Vạn Đạo Cốc.

Trên không trung, Từ Phàm nhìn về phía phong cảnh phía xa, không khỏi hơi xúc động.

“Không hổ là thế giới Trung Thiên đã phát triển mấy triệu năm, nội tình quả nhiên là thâm hậu.” Từ Phàm nhìn về phía quốc gia phàm nhân phía dưới.

Phát hiện tu tiên đã bình dân hóa, hơn nữa nơi này trải qua mấy triệu năm phát triển, phàm nhân của 9 thành trở lên dù nhiều dù ít đều có linh căn.

Đúng vào lúc này, một cậu thiếu niên ngự kiếm từ phía sau Từ Phàm gia tốc đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Tiền bối là đi Vạn Đạo Cốc.”

Trên phi kiếm là một thiếu niên tuấn lãng, chỉ có tu vi Kim Đan.

Từ Phàm nhìn thiếu niên một chút nhẹ gật đầu.

Tư chất có thể, căn cơ an tâm, hẳn là một gia tộc nào đó hoặc là đệ tử ưu tú tông môn.

“Tiền bối là từ Tu Tiên giới khác đến.”

“Nếu như đi Vạn Đạo Cốc, tiền bối có thể đi theo ta, có thể tiết kiệm không ít tiên ngọc.” Thiếu niên vừa cười nói.

“Nghe nói Vạn Đạo Cốc do chưởng quản Vạn Đao môn, tiểu hữu không phải là đệ tử Vạn Đao môn.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Từ cốt linh của thiếu niên nhìn không quá 50, trong mắt của Từ Phàm giống như đứa bé.

“Vạn Đao môn,

Kiếm đạo Nhất Mạch, đệ tử thân truyền đã gặp qua tiền bối.”

Thiếu niên hắn ở trên tiên kiếm cung kính hành lễ với Từ Phàm, thân hình vững vàng, biểu cảm rõ ràng.

Trong mắt Từ Phàm không khỏi xuất hiện một tia tán thưởng, tiểu tử này không tệ.

Ánh nắng tuấn lãng, nói chuyện hành động thẳng thắn, nhất cử nhất động đều có một loại phong thái danh môn đại phái.

“Đi lên nói chuyện.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Thiếu niên cũng không làm, trực tiếp từ phi kiếm nhảy lên một cái, rơi xuống trên lưng Vân Tước Điểu.

“Ngươi dẫn ta đi Vạn Đạo Cốc, có thể tiết kiệm bao nhiêu tiên ngọc, ngươi lại muốn bao nhiêu tiên ngọc.” Từ Phàm gọn gàng dứt khoát nói.

“Cảm giác có duyên với tiền bối, ta dẫn đi Vạn Đạo Cốc tiền bối chỉ cần bỏ 1800 Tiên ngọc thì có thể.”

“Về phần còn lại, tiền bối ban thưởng ta năm tiên ngọc cũng có thể.” Thiếu niên nói, sớm đã có người dạy cho hắn, ở trước mặt tiền bối loại người tu vi cao thâm này, tốt nhất đừng quá mức che giấu tâm tư bản thân.

Hắn ở trong thi đấu tông môn mười năm một lần của Vạn Đạo Cốc, lấy được tư cách tiến vào Vạn Đạo Cốc.

Tư cách này cũng có thể chuyển cho người ngoài, nhưng cái đó cũng cần giao 1800 Tiên ngọc.

Đây cũng là phúc lợi ẩn giấu cho đệ tử môn hạ của Vạn Đao môn.

“Ngươi cũng không có lòng tham, giúp ta tiết kiệm 200 Tiên ngọc, ngươi chính là muốn năm mươi Tiên ngọc cũng không quá đáng.”

Một con cự điểu giương cánh dài trăm trượng từ trên bầu trời bay qua, ở trên lưng bằng phẳng của cự điểu, trên mặt Từ Phàm ý cười nhìn vị thiếu kiếm đạo niên này.

Nếu như tư chất tốt chút, phúc duyên lại thâm hậu một chút, vậy đủ là lại một nhân vật chính.

“Vãn bối không dám có lòng tham, năm viên tiên ngọc đủ để vãn bối dùng rồi.” Thiếu niên vừa cười vừa nói.

“Ngươi tên là gì.

“Diệp Hành Ca”

Nghe thấy cái tên này, Từ Phàm trầm tư thật lâu, cuối cùng gật đầu chậm rãi nói: “Tên rất hay ~”

Đại thế gia đệ nhất Huyền huyễn tiên hiệp, tên tất nhiên không tệ.

Từ Phàm quyết định kết một đoạn thiện duyên với thiếu niên Diệp Hành Ca.

Tốc độ của Vân Tước Điểu cực nhanh, không mất thời gian quá lâu, một sơn cốc khổng lồ xuất hiện ở trước mặt hai người.

“Tiền bối, phía trước chính là Vạn Đạo Cốc.”

“Tiền bối là muốn tiến vào bây giờ, hay là chuẩn bị một chút rồi tính.” Diệp Hành Ca hỏi.

“Phải chuẩn bị từ sớm sao?”

“Tiền bối đi Vạn Đạo Cốc khẳng định là bởi vì nào đó một đại đạo nào đó lâm vào bình cảnh, muốn đi vào Vạn Đạo Cốc đột phá.”

“Trước khi vào cốc, tĩnh tọa ba ngày, thả lỏng tâm thần, linh lực đạt tới viên mãn chi cảnh chu thiên, như vậy trong cốc lại càng dễ cảm ngộ được pháp tắc đại đạo cấp độ càng sâu.” Diệp Hành Ca giới thiệu nói.

“A, hóa ra là như vậy.”

“Vậy ta không cần, trực tiếp dẫn ta đi là được.” Từ Phàm nói.

“...”Làm sao tiền bối này không nghe khuyên bảo?

Tiến vào Vạn Đạo Cốc là một đại đạo rộng trăm mét.

Toàn bộ đại đạo do bậc thang tinh thạch lưu ly tạo thành, mặc dù rất phổ thông, phía trên tinh thạch lưu ly, có phù văn đại đạo Thiên Nhiên trải qua vài chục nghìn năm thành hình lại trân quý dị thường.

Đoạn đường này đi xuống, thời gian ngắn có thể thêm sâu sắc cảm ngộ đối với đại đạo.

Hiện tại người trên con đường lớn này rất ít, chỉ có một ít đệ tử Vạn Đao môn.

“Trước kia nười bên đây rất nhiều, từ lúc sau khi thương hội tiên giới kia đến, người đến Vạn Đạo Cốc ít hơn rất nhiều, có đôi khi một ngày cũng không gặp được mấy người đến.”

“Đây là phù văn đại đạo Thiên Nhiên được ngưng tụ từ pháp tắc đại đạo tràn ra của Vạn Đạo Cốc.” Diệp Hành Ca giới thiệu nói.

“Đệ tử Vạn Đao môn các ngươi có phải là mỗi ngày đều phải đi mấy lần.” Từ Phàm nói đùa nói.

“Tông môn quy định, một năm nhiều nhất có thể đi một lần, lần này ta có thể đi vào cũng là dính phúc của tiền bối.” Diệp Hành Ca Tiếu nói.

Con đường tinh thạch lưu ly này đi xong, thì hai người tới bên ngoài cổng chính của Vạn Đạo Cốc.

Diệp Hành Ca lấy ra một tấm lệnh bài, Từ Phàm giao 1800 Tiên ngọc.

“Vãn bối ở ngoài cửa chờ tiền bối trở về, sớm chúc tiền bối ngộ được đại đạo đăm chiêu trong lòng.” Diệp Hành Ca hành lễ nói.

Vốn giá tiền tiêu chuẩn danh ngạch bán ra như này giống với hắn là 50 Tiên ngọc, lại tham một chút có thể thu 100 Tiên ngọc.

Khi người dĩ vãng nhiều, loại danh ngạch này không cần hắn nói, sẽ có người giúp hắn chi tiêu ở giữa.

Vốn định giữ danh ngạch đợi sau này ra tay, nhưng ở trên đường gặp Từ Phàm, lòng có cảm giác, cho nên tiến lên kết giao.

Sau đó lại bị phong độ Từ Phàm thuyết phục, muốn kết thiện duyên.

Một túi trữ vật hóa thành lưu quang bay về phía Diệp Hành Ca.

“Không cần canh gác, nên làm gì thì làm cái đó đi, hôm sau có duyên gặp lại.”

Ngữ khí Từ Phàm tùy tính thoải mái, cứ như vậy trực tiếp tiến vạn đạo trong cốc.

Diệp Hành Ca nhìn túi trữ vật trong tay, vừa mở ra thì phát hiện trong đó có hai trăm tiên ngọc cùng một thanh linh kiếm Đạo khí, thuộc tính vừa vặn phù hợp với Kiếm đạo của hắn.

Nhìn tiên ngọc cùng Đạo khí trong túi trữ vật, Diệp Hành Ca thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tỉnh.

Một chấp sự công việc canh gác Vạn Đạo Cốc đi tới, nhìn túi trữ vật trong tay Diệp Hành Ca vừa cười vừa nói: “Vị tiền bối kia ta nhìn không thấu, phàm là ta nhìn không thấu, nhất định không kém tiên ngọc.”

“Tiểu tử lòng tốt của ngươi có báo đáp, lần này pháp bảo cũng không buồn rồi chứ.” Chấp sự vừa cười vừa nói, hắn từng có vài lần duyên phận với Diệp Hành Ca, biết một chút tình cảnh của hắn.

“Nhưng làm chuyện tốt, chớ có hỏi tiền đồ, tâm chi không thẹn, kiếm ý không hối hận.” Diệp Tiêu Dao nhìn túi trữ vật trong tay lặng lẽ đọc lời của sự phụ nói với hắn sau khi nhập môn.

Chương 804: Còn có thể trách tội chí cao sao?

Từ Phàm vừa đi vào Vạn Đạo cốc đột nhiên có một cảm giác rất mới lạ

Vô số pháp tắc đại đạo, ngăn không được mà thâm nhập vào thần trí hắn, kiểu như ngươi không lĩnh ngộ cũng phải lĩnh ngộ.

Nếu như so sánh việc tu hành như ăn cơm thì trước đây Từ Phàm đi vào đã là nhà hàng búp-phê sang trọng rồi.

Bay trên trời, đi dưới đất, bơi trong nước những gì nên có đều có cả, muốn ăn cái gì thì ăn cái đó.

Bây giờ Từ Phàm cũng đã đi vào một nhà hàng tự động cho ăn cực kỳ hào hoa, đồ thì toàn là đồ tốt, đi vào chính là ăn hết sạch cho ta.

Từ Phàm cảm nhận được hàng trăm loại pháp tắc đại đạo, có một đạo cắt đứt màn chắn pháp tắc đại đạo xuất hiện ở bên người Từ Phàm.

“Đừng có vội, từ từ đến.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Vạn Đạo cốc trong mắt Từ Phàm lại biến đổi lần nữa, các loại Đại Ngư với nhiều màu sắc và hình thái khác nhau xuất hiện trong Vạn Đạo cốc, lấy Từ Phàm làm trung tâm bắt đầu quay xung quanh.

Mỗi một con cá đều đại biểu cho một loại pháp tắc đại đạo, Từ Phàm đại khái lướt qua, ít nhất cũng có đến hơn 800 con Đại Ngư.

Mỗi một con Đại Ngư đều khao khát nhìn Từ Phàm, muốn để Từ Phàm hấp thu chúng.

Nếu không phải có màn chắn kia của Từ Phàm chặn lại thì chắc có lẽ những con cá kia đã tự động chui vào trong miệng Từ Phàm rồi.

Bên trong Vạn Đạo cốc có đạo trường chuyên hỗ trợ tu sĩ luyện tập và lĩnh hội.

Từ Phàm tìm thấy một đạo trường, khởi động phòng hộ trận pháp rồi lặng lẽ ngồi khoanh chân trong đạo trường.

“Không hổ danh với cái tên Vạn Đạo cốc, nơi pháp tắc đại đạo ngưng tụ đã có đến chín trăm loại.” Từ Phàm thán phục nói.

Rất nhiều đại đạo trước đây chưa từng nghe tới.

Cũng giống như đại đạo sinh dục trong đó, tu hành so với đạo giả tuy lực chiến đấu của bản thân không mạnh, nhưng chỉ cần cho hắn thời gian, hắn có thể trả lại cho ngươi một đế quốc to lớn.

Xác suất đời sau sinh ra người tài là cực lớn, mỗi người đều là sự tồn tại sáng chói cả đời.

Thời gian ở Vạn Đạo cốc dài nhất là một tháng, nếu vượt qua thời gian này sẽ tự động bị đưa ra ngoài cốc.

Từ Phàm đi vào trạng thái ngộ đạo, màn chắn vây quanh thân kia đã mở ra.

Trong tức khắc dưới đáy hồ phảng phất nhiều thêm một động vô đáy cỡ lớn, vô số nước sông bắt đầu chảy ngược vào.

Chỉ thấy bầu trời Vạn Đạo cốc, toàn bộ đại đạo ngưng tụ thành Đại Ngư với hình thái màu sắc khác nhau bắt đầu lượn vòng về phía Từ Phàm.

Vô địch tôn giả canh giữ ở Vạn Đạo cốc, phát hiện dị thường ở chỗ Từ Phàm đầu tiên.

Một thân hình xuất hiện bên ngoài đạo trường của Từ Phàm, khoé miệng hắn bắt đầu co giật khi nhìn thấy những mảnh vỡ pháp tắc đại đạo bình thường vốn đều rất lười biếng hiện ra.

“Làm sao thế này, bình thường ai cũng đều lười hiện ra, sao hôm nay tranh nhau chui vào miệng người khác thế.”

Biểu cảm của vô địch tôn giả rất là đau lòng, Vạn Đạo cốc tuy rằng có pháp tắc đại đạo ngưng tụ rất nhiều nhưng cũng có số lượng thôi.

Nếu như bị chí cao hấp thụ một tháng như vậy thì Vạn Đạo cốc sẽ phải mất thời gian cả trăm năm để hồi phục mới có thể tiếp tục kinh doanh mất.

Lúc này vô địch tôn giả nhìn ánh mắt của Từ Phàm, giống như ông chủ nhà hàng tự phục vụ nhìn thấy một vua bụng bự, một người mà sẽ ăn sạch thực phẩm của mấy mươi năm tới.

Hắn muốn mở miệng ngăn cản nhưng không biết nên bắt đầu từ đâu.

Người từ thế giới bên ngoài đi vào Cổ Thương giới đều có ghi chép, hắn biết người đang lĩnh hội đại đạo ở bên trong là một tôn giả chí cao.

Nhân vật cấp bậc này không phải là người mà hắn có thể quấy rầy.

Có thể chọc giận vị chí cao này ra đây tuỳ tiện nhìn bản thân một cái thôi, bản thân làm sao chết còn không biết ý chứ.

Năm loại pháp bảo truyền tin bồng bềnh xung quanh vô địch tôn giả.

“Rốt cuộc nên gọi vị chí cao nào ra đây, có vẻ như gọi vị nào ra ta cũng đều không có quả ngon ăn rồi.”

“Nhưng không gọi thì cái giá phải đóng cửa phục hồi Vạn Đạo cốc mấy trăm năm ta gánh vác không nổi.” Vô địch tôn giả một mặt xoắn xuýt.

Xuân hoa thương hội mỗi vạn năm một lần đến Cổ Thương giới, hắn vốn cho rằng có thể thả lỏng một đoạn thời gian rồi.

Thậm chí đã lên sẵn kế hoạch nên đi đâu để thư dãn, nhưng toàn bộ những điều này.

Nhưng mà mọi thứ vốn đẹp đẽ ban đầu, toàn bộ đều đã bị vị chí cao này huỷ mất rồi.

Đối với chuyện này hắn chỉ có thể cảm khái một câu, nhân sinh vô thường……

Nếu không còn có thể thế nào, trách tội chí cao sao?

Vô địch tôn giả chọn một chí cao có khả năng trách mắng hắn nhẹ nhất rồi bắt đầu liên hệ.

Không bao lâu, một nam tử thân mặc áo bào trắng xuất hiện bên cạnh vô địch tôn giả.

“Bái kiến Tước Vân chí cao.” Vị vô địch tôn giả kia cẩn thận từng li từng tí hành lễ nói.

Tước Vân chí cao nhìn các loại Đại Ngư hiển hoá thành hình trên bầu trời hội tụ đến vị trí Từ Phàm đang ở, không kìm được lông mày khẽ cau.

Sau đó bộ mặt tức giận nhìn vô địch tôn giả một cái.

“Trước khi đến ta được biết, ngươi sớm đã nhận được tin chí cao sẽ đến Vạn Đạo cốc, tại sao không có dự phòng cho chuyện này.”

“Xem ra để ngươi trấn thủ Vạn Đạo cốc nhiều năm như vậy đã khiến cả người ngươi trở nên thoái hoá rồi.” Tước Vân chí cao nói.

“Ta xin nhận tội, chỉ mong chí cao nhanh chóng ngăn chặn lại, cái giá phải trả là Vạn Đạo cốc phải đóng cửa hàng trăm năm này ta gánh vác không nổi.” Vô địch tôn giả có chút hổ thẹn nói.

Phải biết rằng Vạn Đạo cốc một khi niêm phong hàng trăm năm thì tổn hại không phải chỉ là chuyện mười mấy vạn tiên ngọc nữa.

Tước Vân chí cao gật đầu, nhìn pháp trận phong ấn bên ngoài đạo trường của Từ Phàm có chút đau đầu.

Đến cả là cương pháp trận cũng cần dựa vào năng lực vô thượng mới có thể phá trận.

Nhưng nếu một khi hắn toàn lực ra tay, ngộ nhỡ khống chế không tốt, để lộ ra chút không ổn định thì toàn bộ Vạn Đạo cốc đều giữ không được mất.

“Đạo hữu, có thể dừng tu luyện lại hay không, chúng ta đi ra thương lượng chút đi.” Tước Vân chí cao thái độ hữu nghị, ngữ khí ôn hoà.

Từ Phàm đang lĩnh hội đại đạo từ từ mở mắt ra

“Đây chỉ là mới bắt đầu thôi mà, ít nhất để ta tu luyện mấy ngày trước đã rồi hẵng nói chứ.”

Ngay từ khi mới bắt đầu lĩnh hội đại đạo, Từ Phàm sớm đã có cảm giác sẽ có người đến ngăn cản hắn rồi.

Từ Phàm tạm dừng lĩnh hội đại đạo lại, vòng xoáy hiện hoá của pháp tắc đại đạo lấy hắn làm trung tâm trong không trung cũng dừng lại.

Những Đại Ngư mà pháp tắc đại đạo hiện hoá ra kia không cảm nhận được sự tồn tại của Từ Phàm liền tiêu tán vào trong toàn bộ Vạn Đạo cốc.

“Đạo hữu, nếu như dùng tốc độ vừa nãy của ngươi hấp thụ toàn bộ pháp tắc đại đạo của Vạn Đạo cốc thì sau một tháng Vạn Đạo cốc ít nhất cũng cần phải niêm phong thời gian mấy trăm năm để phục hồi mất.”

“Niêm phong Vạn Đạo cốc mấy trăm năm, cái giá phải trả này quá lớn, xin đạo hữu thủ hạ lưu tình.”

“Đây là hai mươi vạn tiên ngọc, xem như là bồi thường cho đạo hữu.” Một chiếc nhẫn không gian có chứa cả tiên ngọc xuất hiện trong tay Tước Vân chí cao.

“Nếu như ta cứ muốn hấp thu ở Vạn Đạo cốc thì các ngươi sẽ làm thế nào?”

Từ Phàm đi ra khỏi đạo trường, nhìn vị nam tử mặc áo bào trắng trước mặt này.

“Cũng đều là lĩnh hội đại đạo, vậy thì chỉ có thể mời đạo hưu đổi sang chỗ khác vậy.”

Câu nói này nghe thì có vẻ rất là khiêu khích, nhưng từ ngữ khí của Tước Vân chí cao Từ Phàm không hề cảm thấy có ý khiêu khích đó.

“Đổi chỗ là đổi sang chỗ nào vậy?”

Từ Phàm vung tay nhận lấy chiếc nhẫn không gian có chứa tiên ngọc kia.

Thực ra hấp thu những pháp tắc đại đạo này đối với hắn mà nói không có ích lợi nhiều lắm.

Lĩnh hội đại đạo đối với hắn mà nói vốn dĩ rất là nhẹ nhàng, chẳng qua là bây giờ đã đến một nơi càng thoải mái hơn.

Tước Vân chí cao thấy Từ Phàm đã nhận lấy tiên ngọc, trên mặt nở một nụ cười, chuyện này coi như đã giải quyết được một nửa rồi.

Khi một chí cao thân ở tu tiên giới thì chẳng khác gì một viên hạt nhân, muốn nổ cũng phải chơi cho xong đã.

Cho nên Cổ Thương giới vô cùng cẩn thận điều tiết mâu thuẫn giữa bọn họ với chí cao.

Cái đế của mình, chỉ có thể tự mình cẩn thận thôi~

Chương 805: Tiểu Tiên giới

“Lời nói này tuyệt đối không phải là uy hiếp, mà là thành tâm muốn mời đạo hữu đến Tiểu Tiên Thành Cổ Thương giới của ta chơi một chuyến.” Tước Vân chí cao vội vàng nói.

Thân là chí cao, cũng đã rất lâu rồi không cẩn thận mà đối đãi với một người như vậy nên đột ngột có chút không quen.

“Cổ Thương giới thật sự có Tiểu Tiên giới sao, nếu như đi đến Tiểu Tiên giới một chuyến cũng coi như không uổng chuyến này rồi.” Từ phàm nghĩ một hồi nói.

Nghe thấy lời nói của Từ Phàm Tước Vân chí cao mới thả lỏng một hơi.

Sau đó trơ mắt nhìn chiếc nhẫn không gian trong tay Từ Phàm hi vọng rằng còn có thể lấy lại.

Tuy rằng hai mươi vạn tiên ngọc này không phải của hắn nhưng mà có thể vãn hồi trở lại cũng có chỗ tốt tương thích.

Trước đôi mắt khao khát của Tước Vân, Từ Phàm liền cất chiếc nhẫn không gian lại.

“Vậy chúng ta đi ra thôi, khi nào đạo hữu đưa ta đi Tiểu Tiên giới vậy.” Từ Phàm có chút không muốn chờ đợi nói.

Nếu như đạo hữu muốn, bây giờ có thể đi ngay.

Tước Vân chí cao nhìn Từ Phàm, trong mắt rộ lên một thần thái không rõ.

Tuy rằng đều là chí cao, nhưng giữa các chí cao với nhau cũng có phân cao thấp.

Loại tư thế tất cả hợp lại thành một giống như lúc Từ Phàm lĩnh hội đại đạo có thể thấy cấp bậc rõ ràng là cao hơn hắn.

Hai người vừa ra khỏi Vạn Đạo cốc, trong không trung liền xuất hiện một Tiên môn, từ Tiên môn hạ xuống những bậc thang Tiên ngọc kéo dài đến dưới chân Từ Phàm.

Từ Phàm cảm nhận Tiên môn đồng thời cũng cảm nhận được sự tồn tại của Tiểu Tiên giới kia.

“Đạo hữu, mời vào Tiên môn.” Tước Vân chí cao khách khí nói.

Từ Phàm gật đầu, cuối cùng bảo Bồ Đào gửi một tin tức cho Minh Không.

Hai người thuận theo bậc thang Tiên ngọc đi vào trong Tiên môn.

Vật đổi sao dời, hai người liền xuất hiện tại Tiểu Tiên giới.

Từ Phàm hít sâu một hơi, đột nhiên cảm thấy như có một gánh nặng nào đó trên cơ thể được trút xuống.

Sông suối chảy về biển, trong tức khắc đã đi vào một thế giới khác.

“Đây chính là Tiểu Tiên giới đây sao, cảm giác thật là tốt.” Từ Phàm không ngừng cảm khái nói.

Một bài thi một trăm điểm, cho dù Từ Phàm làm như nào nhiều nhất vẫn chỉ là một trăm điểm mà thôi.

Mà bây giờ, bước vào cấp bậc càng cao hơn thì cấp bậc đại đạo mà hắn có thể học lĩnh hội càng cao hơn rồi, đương nhiên điểm số của bài thi cũng sẽ cao hơn giới hạn của hắn rất nhiều.

Xung quanh Từ Phàm rập rờn xuất hiện rất nhiều kinh văn đại đạo, bắt đầu quấn lấy hắn xoay vòng.

Một luồng khí thế không rõ triển khai ra từ người Từ Phàm.

Tước Vân chí cao ở bên cạnh cảm nhận được áp lực từ trên người truyền lại, không ngừng có chút biến sắc.

Đều là chí cao, ngươi dựa vào đâu lại ưu tú như vậy?

“Đạo hữu mau thu lại khí thế đi, ngươi còn bá đạo chút nữa là ta không thể dẫn đường cho ngươi nữa đâu.” Tước Vân chí cao nói đùa.

Nghe thấy lời của Tước Vân chí cao, Từ Phàm khống chế chặt khí thế từ thân tràn ra.

“Tiểu Tiên giới mới ngưng tụ không bao lâu, trước mắt chỉ có thể dung nạp hơn trăm vị Chân Tiên, so với Tiên giới thật sự còn kém hơn một chút, nhưng đại đạo được bao hàm trong đó nhiều hơn Vạn Đạo cốc rất nhiều.

“Chỉ là lĩnh hội có chút phức tạp, không dễ dàng như ở Vạn Đạo cốc.” Tước Vân chí cao cười nói.

So với tự động cho ăn Từ Phàm vẫn thích nhà hàng tự chọn sang trọng quy mô siêu lớn này hơn, muốn ăn cái gì tự lấy cái đó.

“Tiểu Tiên giới chỉ chiếm một phần nhỏ của Cổ Thương giới, nhưng đây chỉ là tạm thời, chỉ cần đầu tư tài nguyên vào Tiểu Tiên giới sớm muộn cũng có ngày Tiểu Tiên giới bao phủ toàn bộ Cổ Thương giới, đến lúc đó Cổ Thương giới liền sẽ trở thành Tiên giới thật sự rồi.”

“Lợi hại.” Từ Phàm không ngừng gật đầu, cảm thấy Cổ Thương giới đã đi đúng con đường thuộc về mình.

“Đạo hữu, ngươi có hứng thú cùng chúng ta thành lập nên một Tiên giới thuộc về mình không.” Tước Vân chí cao trân thành mời nói.

Tuy rằng lời này hắn đã nói qua với rất nhiều chí cao khác, tỉ lệ thành công cũng rất ít, nhưng mỗi một lần nói hắn vẫn đều mời nhiệt tình như thế.

“Đạo hữu đừng nói đùa như thế chứ, bồi dưỡng Tiểu Tiên giới đến mức độ có thể dung nạp Kim Tiên, không biết cần đến bao nhiêu ngàn vạn năm nữa, khoản này vẫn có người có thể tính toán rõ ràng được đó.” Từ Phàm lắc đầu cười nói.

Tước Vân chí cao cúi thấp đầu có chút thất vọng, kết quả giống như hắn đã dự liệu vẫn là không thành công.

“Ta đưa đạo hữu đi dạo một vòng Tiểu Tiên giới trước vậy.”

Một con tàu linh châu cỡ nhỏ xuất hiện trước mặt hai người.

Theo sự phi hành của linh châu nhỏ, Từ Phàm bắt đầu dạo chơi toàn bộ Tiểu Tiên giới.

“Đạo hữu, bây giờ các ngươi có phải rất muốn thu hút chí cao ra nhập Tiểu Tiên giới không.” Từ Phàm hỏi.

Tước Vân chí cao gật đầu.

“Muốn bồi dưỡng Tiểu Tiên giới, cái cần thứ nhất là tài nguyên, thứ hai chính là tu sĩ có thể tu thành Kim Tiên, đây vẫn chỉ là giai đoạn đầu.”

“Cho nên những năm gần đây, bọn ta bắt đầu chào mời chí cao của các đại thế giới Trung Thiên, nhưng mà mới chỉ thu hút được một.” Tước Vân chí cao có chút ủ rũ nói.

“Thứ lỗi ta nói thẳng, những lời vừa nãy đạo hữu nói quá thẳng thắn, rất khó thu hút sự chú ý của những tôn giả chí cao kia.”

Kiểu nói chuyện không có căn cứ vô vị đó trong mắt Từ Phàm không có chút hấp dẫn nào.

“Vậy phải nói như thế nào?” Tước Vân chí cao hạ nguyện vọng hỏi.

“Đương nhiên là nói những thứ có thể làm các vị chí cao kia động lòng rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Ví dụ như?” Tước Vân chí cao tò mò hỏi.

“Cùng trưởng thành với Tiên giới, có thể có cơ hội đạt được cảnh giới Đại La.” Từ Phàm nở một nụ cười đầy ẩn ý sâu xa.

“Đây không phải là lừa bịp sao, bồi dưỡng Tiểu Tiên giới nhiều nhất chỉ có thể khiến cho thiên đạo Tiên giới thêm gần gũi hơn với ngươi mà thôi, muốn đạt được Đại La thì…” Tước Vân chí cao lắc đầu.

“Ta nói đạo hữu sau này có cơ hội có thể đạt được Kim Tiên, điểm này đạo hữu thừa nhận không.” Từ Phàm Cười nói.

“Về cảm ngộ đại đạo ta tuy không bằng đạo hữu, nhưng sau này chỉ cần cho ta thời gian ta chắc chắn sẽ đạt được Kim Tiên.” Trong ngữ khí của Tước Vân chí cao mang sự tự tin cực lớn.

“Vậy đạo hữu có nắm chắc đạt được Đại La không.” Từ Phàm hỏi.

“Cái này…” Tước Vân chí cao ngập ngừng một chút, nói thật là hắn thật sự vẫn chưa nắm chắc.

“Chắc đạo hữu vẫn có chút nắm chắc chứ~”

“Chút nắm chắc thì vẫn có.”

Đột nhiên một tia điện xẹt qua đại não Tước Vân chí cao, một thế giới hoàn toàn mới được mở ra.

Thăng cấp Đại La, thứ huyền diệu khó giải thích này đối với những tôn giả chí cao đứng ở vị trí trên đỉnh thế giới kia có một sức hấp dẫn mê hoặc rất lớn.

“Đa tạ đạo hữu đã khai sáng!” Tước vân chí cao kích động nói.

“Đâu thể chỉ tham quan Tiểu Tiên giới của các ngươi suông được.”

Đúng lúc này, khí Tiên linh hội tụ giữa trời, một nữ tử mặc váy dài màu hồng phấn xuất hiện trước mặt hai người.

“Bái kiến Đào Yểu Chân Tiên.” Tước Vân chí cao hành lễ nói.

“Bái kiến tiền bối.”

“Xem ra Tiểu Tiên giới này đối với đạo hữu không có sức hấp dẫn nhỉ.” Đào Yểu Chân Tiên nhẹ nhàng nói.

Môi hồng răng trắng, mặt như hoa đào khiến cho người khác nhìn thấy liền có cảm giác khuynh tâm.

Nhưng toàn bộ những thứ này đều không có chút sức hấp dẫn nào đối với Từ Phàm.

“Con đường lớn này quá gập ghềnh, vãn bối muốn chọn một con đường thoải mái hơn chút.” Từ Phàm không tự ti cũng không kiêu ngạo cười nói.

Nếu hắn muốn đi con đường này, chẳng thà để Bồ Đào tự lập nên một giới khác còn hơn, tham gia với người khác làm gì sảng khoái bằng Tiên giới nhà mình tự bồi dưỡng.

“Vậy ta không miễn cưỡng đạo hữu nữa.” Đào Yểu Chân Tiên như mỉm cười, kết quả này nàng sớm đã nghĩ đến.

“Ta đến gặp đạo hữu trước là vì có một chuyện muốn xin giúp đỡ.”

“Tiền bối không ngại cứ nói thẳng~” Từ Phàm nói.

Nơi này không tiện, xin theo ta về Tiên phủ đã rồi nói sau.”

Chương 806: Sao đạo hữu không thử thú vui này một phen?

Tiểu Tiên giới, tại một nơi đào hoa tiên cảnh.

Từ Phàm với Đào Yểu Chân Tiên ngồi đối diện với nhau trong một chòi nghỉ mát

“Tiền bối, bây giờ có thể nói rồi chứ? Từ Phàm hỏi, nhưng trong lòng có chút kỳ quái, luôn cảm thấy giống như Đào Yểu Chân Tiên này không nói chuyện gì đàng hoàng.

“Thế gian đại đạo bao la như biển, tuy gọi là ba nghìn đại đạo nhưng lại xa hơn ba nghìn rất nhiều.”

Giọng nói của Đào Yểu Chân Tiên, nhẹ nhàng pha chút ngọt ngào khiến người ta khi nghe thấy sẽ có chút gì đó bồi hồi.

“Đúng thế, cho dù là dùng cả một đời chắc cũng không thể thấy hết được tất cả pháp tắc đại đạo.” Từ Phàm cảm khái theo Đào Yểu Chân Tiên một chút.

“Nghe nói đạo hữu vừa đi đến Vạn Đạo cốc, toàn bộ đại đạo trong cốc tranh nhau muốn dung hợp với đạo hữu trước.”

“Không biết trong số đó đạo hữu có cảm nhận được một loại đại đạo không.” Đào Yểu Chân Tiên nhẹ nhàng nói.

“Loại đại đạo nào?”

Lúc này Từ Phàm có chút rối loạn, chẳng lẽ là loại đại đạo kỳ lạ kia sao ?

“Là đại đạo sinh dục, mảnh vỡ pháp tắc đại đạo sinh dục này là ta lấy được ở một nơi bí cảnh tinh vực không biết tên, cảm thấy thú vị nên thả trong Vạn Đạo cốc.”

Đào Yểu Chân Tiên vung tay, phía trước Từ Phàm xuất hiện một cốc Đào Hoa Linh Thuỷ.

“Không thể ngờ được rằng thế giới này còn có cả đại đạo sinh dục, thật sự là thần kỳ.” Từ Phàm giả vờ với dáng vẻ kinh ngạc.

Đạo hữu có biết rằng Chân linh Vạn Đạo cốc tương liên với ta, hắn nói cho ta biết sau khi đạo hữu đi vào, mảnh vỡ sinh dục pháp tắc đại đạo ít đi gần một nửa.” Hai mi mắt của Đào Yêu Chân Tiên híp lại mang chút ý cười.

Sau đó Đào Yểu Chân Tiên nhẹ nhàng vẫy tay.

Bốn vị quốc sắc thiên hương, tuyệt thế giai nhân thiên tư quyến rũ xuất hiện phía sau Đào Yểu Chân Tiên, toàn bộ đều là cảnh giới Đại

Thừa tôn giả.

“Song tu bổ trợ dựa vào đại đạo sinh dục, thú vui này đạo hữu không thử nghiệm một chút há chẳng phải nuối tiếc cả đời sao.”

“Bốn vị giai nhân này từ nhỏ đã được ta thu nhận vào trong đào hoa tiên cảnh, băng thanh ngọc khiết, đều là những cơ thể chưa từng xuất giá.”

“Chỉ cần đạo hữu nguyện ý là có thể…”

Bốn vị tuyệt sắc giai nhân mặt có chút khó sử ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm.

Từ Phàm ngửi thấy một mùi hương hoa đào nhè nhẹ, ngửi kỹ bên dưới còn có mùi trinh nữ thoang thoảng.

Bóp vai bóp chân, còn có một giai nhân cầm cốc Đào Linh Thuỷ muốn đút cho Từ Phàm.

Từ Phàm nhận lấy ly Đào Linh Thuỷ kia uống một ngụm.

“Tiền bối, loại chuyện này thì thôi đi, bốn vị thiên tiên này đẹp thì có đẹp nhưng so với vị phu nhân kia của ta còn kém hơn một chút.” Từ Phàm bật cười.

“Đạo hữu thật sự không có một chút động lòng nào sao?” Đào Yểu Chân Tiên ý vị sâu xa nhìn Từ Phàm.

“Sau khi thế hệ sau của đạo hữu sinh ra, Cổ Thương giới chúng ta sẽ toàn lực bồi dưỡng, cho dù là cùng đạo hữu trở về, chúng ta cũng sẽ không giới hạn.”

“Chỉ cầu sau này lúc phi thăng sẽ trở về Cổ Thương giới, trực tiếp phi thăng đến Tiểu Tiên giới, ngoài ra chính là chuyện xúc tiến thăng cấp trước, chỉ cần là ở Tiểu Tiên giới là có thể.”

“Thế hệ sau của đạo hữu, mỗi một sẽ chi mười vạn Tiên ngọc, ngoài những điều kiện trên ra thì không có hạn chế nào.”

Từ Phàm gật đầu, điều kiện là điều kiện tốt, cũng cảm nhận được thành ý rồi, chỉ là chuyện mua bán này hắn không muốn làm.

Nếu như chỉ là… còn có thể suy nghĩ một chút.

“Điều kiện tiền bối đưa ra rất phong phú, nhưng đáng tiếc vãn bối không thể nhận.” Từ Phàm nhẹ nhàng lắc đầu.

Đào Yểu Chân Tiên biểu cảm có chút bất ngờ, mấy vị tuyệt sắc giai nhân bên cạnh Từ Phàm cũng đều điềm đạm đáng yêu mà nhìn Từ Phàm.

“Điều kiện vẫn chưa đủ phong phú sao?”

“Ở quê hương của ta, bị người khác mượn giống là một chuyện rất mất mặt, cho dù tiền bối có đem chuyện này nói một cách dễ nghe hơn nữa thì cuối cùng vẫn là ý này.” Từ Phàm nói.

“Vậy chi bằng thế này, bốn vị giai nhân ta nuôi từ bé đến lớn này coi như tặng cho đạo hữu vậy.”

“Sau này nếu như các ngươi có hậu thế, Cổ Thương giới sẽ thành tâm mời các ngươi đến đây phi thăng.

“Đến lúc đó sẽ tự sẽ có thù lao Tiên ngọc hậu hĩnh~” Đào Yểu Chân Tiên nghĩ một lúc cười nói.

Suy nghĩ của Đào Yểu Chân Tiên rộng rãi nhỉ, bị hắn nói như thế liền đã hoàn toàn bỏ qua ý đồ mượn giống rồi.

Từ Phàm vẫn lắc đầu.

“Được thôi.” Đào Yểu Chân Tiên có chút thất vọng gật đầu.

“Tiền bối, tại sao không đổi một cách khác, tìm một người phù hợp với đại đạo sinh dục để tu luyện đạo này.” Từ Phàm kiến nghị nói.

“Đã tìm rất nhiều người thử qua rồi, đại đạo sinh dục so với những đại đạo thông thường kia huyền bí hơn rất nhiều,tu sĩ từ cấp bậc hợp thế kỷ trở lên của Cổ Thương giới đều đã thử qua hết rồi, không có lấy một người nào cảm nhận được đại đạo sinh dục cả.” Đào Yểu Chân Tiên nói.

Nghe đến đây, Từ Phàm liền cười.

“Ta có mật pháp có thể đưa mảnh vỡ sinh dục pháp tắc đại đạo cưỡng chế ép vào cơ thể tu sĩ.”

“Lại thêm chuyển thế trọng sinh mật pháp thì lĩnh ngộ đại đạo sinh dục có lẽ không còn vấn đề nữa.” Từ Phàm cười nói.

Đột nhiên nghĩ đến một câu nói rất có đạo lý trước kia?

Ngươi phải nói chuyện nhiều với người khác một chút, càng nói càng nói không phải liền có cơ hội kinh doanh rồi sao?

“Đạo hữu có thể thao tác không?” Đào Yểu Chân Tiên lại đột nhiên có hi vọng.

“Có thể, ta ở đây có một loại chuyển thế trọng sinh mật pháp thần thông, chẳng qua đưa mảnh vỡ sinh dục pháp tắc đại đạo hoà vào cơ thể của tu sĩ khác thì khá phức tạp.” Từ Phàm trầm tư nói.

“Tu sĩ Thượng Cổ giới bọn ta trước nay luôn đi thẳng về thẳng, xin đạo hữu trực tiếp định giá đi.” Đào Yểu Chân Tiên tay làm một động tác mời.

Loại phong cách đi thẳng về thẳng này, Từ Phàm vô cùng thích. Lập tức báo giá nói: “Hai trăm vạn tiên ngọc.”

“Một trăm vạn tiên ngọc, nếu như đạo hữu đồng ý chuyện này liền quyết định như thế.” Đào Yểu Chân Tiên trực tiếp giảm một nửa nói.

“Được, tiền bối lòng ngay dạ thẳng, vãn bối cũng là một người sảng khoái, một trăm vạn tiên ngọc thì một trăm vạn tiên ngọc.” Từ Phàm lập tức quyết định nói.

“…” Không biết vì sao, Đào Yểu Chân Tiên đột nhiên cảm thấy bản thân có chút thiệt, nhưng cụ thể lại không biết thiệt chỗ nào.

“Vậy tiền bối cần phải đi lựa chọn rồi, bởi vì phải là tu sĩ có tư chất thông minh, tinh lực dồi dào, kiến nghị nên lựa chọn trong cảnh giới vô địch tôn giả là tốt nhất.” Từ Phàm nói.

“chí cao không được sao?” Đào Yểu Chân Tiên hỏi.

“Cảnh giới chí cao, ngoài tư chất ra còn cần thiên thời địa lợi phối hợp.”

“Nếu chí cao trọng siêu, tỉ lệ lớn sẽ dừng ở cảnh giới vô địch tôn giả.”

“Vậy thì mời đạo hữu ở Tiểu Tiên Giới này rong chơi tham quan một thời gian vậy, ta đi lựa chọn người phù hợp.” Sau khi Đào Yểu Chân Tiên nói xong liền đưa Từ Phàm ra khỏi đào hoa tiên cảnh.

Tại một nơi thánh địa tu luyện của Tiểu Tiên giới, Từ Phàm ngồi khoanh chân tại trung tâm đạo trường, bắt đầu lĩnh hội pháp tắc đại đạo của Tiểu Tiên giới.

Sau khi cảm nhận được sự tồn tại của pháp tắc đại đạo của Tiểu Tiên giới, Từ Phàm liền quyết định ở đây tu luyện một đoạn thời gian, lựa chọn một số đại đạo tu luyện đến đại thừa tiên phong, để phong phú thêm bên trong bản thân.

Ba ngày sau, Từ Phàm lại đi đến đào hoa tiên cảnh.

Bên cạnh Đào Yểu Chân Tiên có một nam tử anh tuấn, linh lực vô địch tiên phong, xem như cùng một cấp với Minh Không.

“Đạo hữu, đây chính là người mà ta đã chọn.”

Đào Yểu Chân Tiên nói xong, trong tay xuất hiện một mảnh vỡ sinh dục pháp tắc đại đạo nhỏ.

“Đây là chút mảnh vỡ đại đạo sinh dục còn sót lại kia.”

Từ Phàm dang tay nhận lấy mảnh vỡ sinh dục pháp tắc đại đạo kia.

“Tiền bối yên tâm, còn lại cứ giáo cho ta.” Từ Phàm nói xong gật đầu với vị nam tử kia.

Chương 807: Gan to thật đấy!

Từ Phàm muốn để cho Đào Yểu Chân Tiên cảm thấy một trăm vạn tiên ngọc của mình đã không tiêu uổng phí.

Nên chăm chỉ dùng hẳn hai tháng công sức, biểu hiện một dáng vẻ kiểu vô cùng dốc sức, vô cùng phức tạp.

Mới đem mảnh vỡ sinh dục pháp tắc đại đạo hòa vào trong cơ thể vô địch tôn giả kia.

Sau đó lại dùng thời gian một tháng bố trí chuyển linh trọng sinh đại trận.

Sau khi chuyển linh trọng sinh vận hành xong, một đứa bé sơ sinh đáng yêu bò ra từ trung tâm đại trận.

Đào Yểu trân tiên nhìn đứa trẻ sơ sinh trắng nõn, không ngừng mãn nguyện gật đầu.

Cảm thấy một trăm vạn tiên ngọc này của mình không tiêu uổng phí.

“Ký ức hiện tại của hắn đang trong trạng thái bị phong ấn, đợi đến sau khi thành niên thân thể dậy thì hoàn toàn thì sẽ thức tỉnh toàn bộ ký ức.

Từ Phàm lấy ra một bình sữa linh thú, còn chuyên tâm gắn một núm vú, đưa đến bên cạnh em bé.

Em bé dùng mũi ngửi ngửi núm sữa, sau đó cắn lên theo bản năng.

Bốn vị giai nhân bên cạnh Đào Yểu Chân Tiên nhìn đứa bé sơ sinh trong mắt tràn đầy sự thương yêu.

“Làm phiền đạo hữu rồi.”

Một chiếc nhẫn không gian xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

“Bên trong này là một trăm vạn tiên ngọc, còn có một số đặc sản của Cổ Thương giới nữa, đoạn thời gian này đạo hữu hao tâm tổn trí rồi.’ Đào Yểu Chân Tiên cười nói.

“Đâu có đâu có, những chuyện này đều là bổn phận của ta.”

Nếu ngươi đã tốt như thế vậy ta cũng làm một người thoải mái vậy.

Một miếng truyền thừa ngọc điệp xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đây là một loại công pháp ta dựa vào sinh dục và song tu đại đạo suy diễn ra, tên là Vạn Tử Tề Tiên thuật.” Từ Phàm nói.

Đào Yểu Chân Tiên nhìn ngọc điệp trong tay Từ Phàm nở nụ cười.

Sau khi chuyện này kết thúc, Từ Phàm đi đến một nơi thánh địa tu luyện mà hắn chuyên tâm sắp xếp, bắt đầu yên tâm lĩnh hội đại đạo.

Tám tháng sau, Từ Phàm từ từ mở mắt ra.

“Cũng kha khá rồi.”

“Trong tám tháng này, Từ Phàm đã lĩnh hội toàn bộ pháp tắc đại đạo mà hắn cảm thấy có ích trong tương lai.

Đúng lúc hắn muốn cáo từ với Đào Yểu Chân Tiên rời khỏi Tiểu Tiên giới này thì.

Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức của Bồ đào, có người muốn đoạt xá đệ tử đời thứ ba Lý Lôi Hổ.

“Gan to thật đấy, dám đoạt xá đệ tử của Ẩn Linh Môn chúng ta sao!”

Từ Phàm trực tiếp gửi một tin tức cho Đào Yểu Chân Tiên sau đó liền rời khỏi Tiểu Tiên giới.

Cổ Thương giới, trong một bí cảnh Lôi Hải.

Lý Lôi Hổ tay giữ Lôi Linh đao, nhìn dị thú trước mắt do lôi hải bí cảnh thai nghén thành.

Một con lôi thú đầu có móng rồng, lưng mọc hai cánh đang thèm thuồng nhìn chăm chăm Lý Lôi Hổ.

Trong sự nhận biết của lôi thú, chỉ cần có thể đoạt xá vị tu sĩ Hợp Thế Kỳ trước mắt này trở thành hoá thân của mình.

Thì hắn liền có cơ hội trở thành cảnh giới vô thượng, thậm chí còn có thể thay thế địa vị lôi điện đại đạo của giới này, thay trời trừng phạt.

Lý Lôi Hổ lúc này đang chống lại áp lực vô tận của bí cảnh, đồng thời vừa phải canh phòng lôi thú đang thèm thuồng nhìn hắn trước mắt.

“Bồ… Đào, Đại trưởng lão…có nhận được tin tức chưa, ta sắp… trụ không nổi nữa rồi.” Lý Lôi Hổ cắn chặt răng nói, cảm thấy bản thân sau một giây nữa thôi sẽ bị bí cảnh này áp chặt xuống.

“Xin ngươi kiên trì thêm một chút nữa, Đại trưởng lão đang trên đường đến rồi.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Đại trưởng lão có một câu nói, ngươi có nghe qua chưa?” Bồ Đào đột nhiên hỏi.

Lý Lôi Hổ không nói gì, chỉ trợn mắt một cái.

“Trong nguy hiểm cũng kèm theo cơ hội, trước mắt chỉ là Lôi thú do bí cảnh thai nghén ra, trí thông minh cũng chỉ tương đương với đứa trẻ mười tuổi mà thôi.”

“Nếu như ngươi dám liều một phen đưa thần chí đi vào trong ý thức của Lôi Thú này, trong không gian ý thức tàn sát.”

“Thắng rồi liền có thể thông qua con Lôi thú này nắm chắc toàn bộ bí cảnh Lôi Hải.”

“Đến lúc đó hấp thụ năng lượng nguyên bản của bí cảnh có thể trực tiếp thăng cấp độ kiếp.” giọng của Bồ đào có chút mê hoặc.

“Vậy nếu ta thua thì sao~” Lý Lôi Hổ hít sâu một hơi vội vàng nói.

“Chuyện này ngươi không cần quan tâm, dựa vào tốc độ của chủ nhân, ngươi chỉ cần kiên trì một khắc nữa là chủ nhân có thể đến đây giúp ngươi hộ pháp.” Bồ Đào vội vàng nói, bởi vì hắn cảm thấy Lý Lôi Hổ sắp trụ không nổi nữa rồi.

“Ta có thể giúp thần chí của ngươi đi vào trong ý thức lôi thú.

Nếu như ngươi đồng ý thì gật đầu đi.” Bồ Đào nói.

Lý Lôi Hổ khó khăn gật đầu.

Trong tức khắc Bồ Đào đưa ý thức của Lôi thú và Lý Lôi Hổ liên kết lại.

Trong một mảng thế giới hỗn độn mang chút ý thức lôi điện.

Lý Lôi Hổ và Lôi thú đối diện với nhau.

Tại đây một người một thú khí thế tăng cao, đúng lúc sắp đánh nhau đến nơi.

Một ảo ảnh ở phía sau Lý Lôi Hổ thản nhiên nhìn Lôi thú một cái.

Chỉ một ánh mắt này thôi, loại áp chế đến từ vĩ độ cao đó lập tức khiến lôi thú nằm rạp xuống đất run rẩy cầm cập giống như gặp phải thứ gì đó cực kỳ khủng bố.

Cơ thể Lôi thú càng ngày càng run rẩy ác liệt hơn, vô số lôi điện trong cơ thể Lôi thú cuộn trào mãnh liệt biểu hiện cực kỳ hấp tấp. Trong lúc Lý Lôi Hổ đang nghi hoặc thì Lôi thú đột nhiên nổ tan, trời đất trở lại yên tĩnh.

Thần chí trở lại cơ thể, Lý Lôi Hổ mở mắt ra mặt mang sự hoài nghi nhìn Lôi thú bại liệt phía trước.

“Đây là làm sao thế, còn chưa kịp đánh mà đã tự nổ rồi?”

“Không tự nổ mới kỳ lạ đấy, dựa vào thân phận của ngươi mà nói, ngươi có khi còn là lão tổ tông của hắn đấy.” Giọng nói của Từ Phàm mang theo ý cười vang lên.

Một con Lôi thú Trung Thiên tiểu thế giới, mà dám đoạt xá con của Lôi Đạo Đại Năng thượng giới chuyển thế, vậy không phải là muốn tìm cái chết sao?

Bái kiến Đại trưởng lão, cảm tạ Đại trưởng lão đã bảo vệ cho đệ tử! Lý Lôi Hổ gấp gáp hành lễ cảm kích nói.

“Đứng dậy đi, ta cũng mới đến thôi.” Từ Phàm nhìn Lý Lôi Hổ an ủi

nói.

“Đại trưởng lão sau đó phải làm thế nào?” Lý Lôi Hổ nhìn bí cảnh Lôi Hải đã trở nên yên tĩnh nói.

“Vừa nãy Bồ Đào nói như thế nào thì làm như thế.” Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng vung tay một cái.

Bên trên Lôi Hải bí cảnh xuất hiện một bàn tay khổng lồ che trời chụp chặt lấy bí cảnh.

Trên tay khổng lồ lập loè kinh văn đại đạo bắt đầu phong ấn, nén toàn bộ Lôi Hải bí cảnh lại.

Sau đó biến thành một viên Lôi Nguyên Châu xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Còn chưa tới một tháng nữa là đến thời gian hẹn rồi, cho nên giúp ngươi phong ấn lại, trở về từ từ mà hấp thu.” Từ Phàm đưa Lôi Nguyên châu giao cho Lý Lôi Hổ.

“Đa tạ Đại trưởng lão~”

Từ Phàm gật đầu, cửa truyền tống hư không xuất hiện trước mặt hai người.

vũ chu cập bến trên sân thượng, sau đó một thùng đựng hàng không gian dưới sự chỉ huy của Trưởng lão của Hội trưởng lão được đưa vào trong thuyền Vạn Tinh, chuyện của Cổ Thương giới coi như đã kết thúc.

Trong phòng điều khiển Minh Không vui mừng phấn khởi mà điều khiển thuyền Vạn Tinh bắt đầu hướng phía lâu chu bay đi.

“Xem ra lần này Minh Không trưởng lão thu thập được không ít nhỉ!” Từ Phàm cười nói.

“Lần này thật sự là thu thập được rất nhiều, nhưng mà so với Đại trưởng lão có lẽ còn chưa bằng số lẻ nữa.” Minh Không khiêm tốn nói.

Lúc này hắn đã thông suốt rồi, giống như lúc đầu vậy.

“Thiên phú vẫn tốt hơn một chút.”

Một cây kim vô hình lại cắm một nhát vào trái tim lỗ chỗ đầy vết thương của hắn, nhưng mà nhiều lỗ quá cũng trở nên miễn dịch rồi.

“Đại trưởng lão, trở về bằng đường cũ hay thế nào vậy?” Minh Không đột nhiên hỏi.

“Không về bằng đường cũ thì đi kiểu gì?”

Từ Phàm biết, nếu Minh Không đã hỏi chắc chắn là đã muốn đi một con đường khác.

“Con đường khác khá là xa cũng nguy hiểm hơn chút, nhưng chỗ đó có nhiều đồ tốt.” Minh Không mong chờ nói.

“Có Đại trưởng lão ở đây, nguy hiểm sẽ không còn là nguy hiểm nữa rồi.”

Chương 808: Chiếc đuôi nhỏ

Thuyền Vạn Tinh, khu chữ Thiên.

Sau khi Từ Phàm mới vừa giúp một đệ tử giải đáp thắc mắc. Chu Khai Linh liền đi lên một cách thần bí.

“Sư phụ, đệ tử lại kiếm được một số Tiên ngọc ở Cổ Thương giới, đặc biệt biếu tặng cho sư phụ.” Chu Khai Linh cầm túi dự trữ đồ đưa cho Từ Phàm.

“Ngươi ở Cổ Thương giới có Nhân Mạch thần thông rồi à? Từ Phàm nhìn túi dự trữ đồ trong tay, bên trong không nhiều không ít vừa đủ 900 Tiên ngọc.

“Sư phụ liệu sự như thần, là đồ nhi đã bán thần thông đi rồi.” Chu Khai Linh cười nói.

“Đồ nhi rong chơi trong một nhóm đại tiên,vừa hay hai đại tông môn trong tiên thành đó đang tổ chức so tài mười năm một lần giữa đệ tử hai tông, tiền đặt cược giữa hai bên cũng rất lớn, đến hơn vạn tiên ngọc.

“Vốn dĩ đệ tử chỉ định ở dưới khán đài xem náo nhiệt, mở mang thần thông của Cổ Thương giới một chút xem có gì khác với Tu Tiên giới chúng ta.”

“Thì đúng lúc đang quan sát, đồ nhi vô ý nghe thấy, một tông môn trong đó đã thua liên tiếp tám trận, đang không tiếc số tiền lớn dốc hết sức tìm kiếm biện pháp chiến thắng tông môn đối diện.

“Đột nhiên nghĩ, cơ hội kiếm tiền không phải đến rồi sao.”

“Cuối cùng đồ nhi đã đem mấy thần thông đơn giản nhất kia bán với giá 900 tiến ngọc.”

“Giúp tông môn kia thắng trận đấu.” Chu Khai Linh bày ra một dáng vẻ ta rất lanh trí.

“Chín trăm tiên ngọc sư phụ bị tổn thất kia, đệ tử đã giúp ngươi kiếm lại rồi, mong sư phụ sau này không phải lo lắng về chuyện này nữa.” Chu Khai Linh nói.

Nghe thấy nguyên nhân hậu quả mà đồ đệ tốt của mình nói, Từ Phàm không ngừng cảm thán một câu.

“Không có mua bán thì không có tổn thương~”

Từ Phàm nói xong đem túi dự trữ đồ chứa tiên ngọc trong tay trả lại cho Chu Khai Linh.

“Ngươi đây là ném tiền đồng vào chậu vàng, vi sư chẳng lẽ còn thiếu chút tiên ngọc này của ngươi sao.

“Còn nữa hành vi gần đây của ngươi hơi quá rồi đấy, khiến sư huynh của ngươi rất khó giải quyết.” Từ Phàm nói xong nhìn hướng Lý Tinh Từ với một vẻ mặt xoắn xuýt ở xa kia.

“Đồ nhi thành tâm mà!” Chu Khai Linh nói.

“Biết là ngươi có lòng rồi, tấm lòng thì ta nhận rồi, tiên ngọc ngươi giữ lại đi.” Từ Phàm nói xong liền đuổi Chu Khai Linh đi.

Lý Tinh Từ ở xa có chút thở phào nhẹ nhõm.

“Chuyến này với Khai Linh đi ra, tại sao lại thấy ta vô dụng thế nhỉ.” Lý Tinh Từ lẩm bẩm nói.

“Phu quân, đừng làm ra dáng vẻ như thế, ngươi đang trách hoa tiên ngọc của ta nhiều sao?” Tô Nhiễm Thiên ở bên cạnh ai oán nói.

Lý Tinh Từ nhìn người vợ trang điểm xinh đẹp toàn thân phối đủ tiên khí của mình, không ngừng nói: “Vi phu chỉ hận tiên ngọc kiếm được không đủ nhiều, không thể khiến cho nương tử càng trở nên đẹp hơn mà thôi.”

Từ Phàm đang giảng giải Lôi điện cho Lý Lôi Hổ liền vung tay bố trí đại trận cấm âm xung quanh.

Chuyện tốt nhuyễn hương ngọc hoài kia chưa thành, không thể lại ăn một đống cơm chó được nữa.

Lúc này, trong lâu chu Tiên hạm.

Chưởng quầy đã bán con rối tàn phá cho Từ Phàm đang khổ sở cầu xin Tống Minh.

“Tông chưởng quầy, ta sai rồi ta không nên tham lam chút linh khoáng Tiên Kim kia.

“Bây giờ ta sẽ bán hết toàn bộ cho ngươi, chỉ xin ngươi đưa số la bàn linh hỏa kia trả lại nguyên giá cho bọn ta, ta nguyện bổ xung thêm cho Tống trưởng quầy ba nghìn tiên ngọc.” Vị trưởng quầy kia mặt như đưa đám khẩn cầu Tống Minh nói.

Chỉ thấy Tống Minh như một quân tử khiêm tốn đỡ chưởng quầy đứng dậy.

“La chưởng quầy, trên lập trường kinh doanh của chúng ta mà nói số la bàn linh hỏa này của các ngươi ta tuỳ tiện bán lại ít nhất cũng 5000 tiên ngọc.”

“Ngươi bù cho ta ba ngàn tiên ngọc này, ngoài thêm chút linh khoáng Tiên Kim kia ra thì ta chẳng phải vẫn tổn thất hơn 1000 tiên ngọc hay sao.” Tống Minh cười nói.

“Lại nói, La trưởng quầy là một người câu cá tốt, nắm chắc cơ hội đem chút tiên ngọc này câu một con cá lớn chẳng phải lãi rồi sao!”

Ngữ khí của Tống Minh có chút ngưỡng mộ.

“Tông trưởng quầy, con cá ngươi câu kia là của gia chủ, không có chút liên quan nào với ta cả. Ngược lại là đống hàng này nếu ta bồi thường thì phải tự mình bù đắp vào.”

Tốt rồi, La chưởng quầy quỳ trên mặt đất, hành đại lễ với Tống Minh.

“La chưởng quầy, thương đạo nếu muốn phát triển thì phải tốn tiền để mua giáo huấn.

“Không thể chỉ biết lợi cho mình, để người khác chịu thiệt vậy chứ.” Tống Minh nói xong liền cười mà rời khỏi.

Kỳ hạn một năm sắp đến rồi, thuyền Vạn Tinh cũng nên trở về đón bọn hắn rồi.

Tống Minh trở về tiệm của mình, nhìn thấy mấy vị sư huynh đệ đang thu dọn đồ đạc.

“Thuyền Vạn Tinh đã cập bến bên ngoài màn chắn, Tống sư huynh chúng ta có thể trở về rồi.” Một đệ tử Ẩn Linh môn cười nói.

So với thương đạo chuyên tâm tính kế lừa gạt lẫn nhau, hắn vẫn thích ở trong Tông môn tĩnh tâm tu luyện với các sư huynh đệ cùng nhau đánh đánh giết giết hơn.

“Đáng tiếc chỉ có một năm.” Tống Minh nhìn con đường hội tụ tinh hoa các đại thế giới Trung Thiên, có chút không nỡ.

Nhưng so với chỗ này, Tông môn vẫn quan trọng hơn chút.

Một chiếc tinh chu trở Tống Minh và mấy vị đệ tử Ẩn Linh Môn bay về chỗ thuyền Vạn Tinh đang đỗ.

Thuyền Vạn Tinh khu chữ Thiên, Tống Minh đã nhìn thấy Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Trong tay Tống Minh nhiều thêm một chiếc tiên khí không gian.

“Mười vạn tiên ngọc trong một năm đã lãi được ba vạn, không tệ nhỉ, sau khi trở về có hứng chạy hàng tuyến này không.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, sau này ta còn có thể quay lại không!” Ngữ khí Tống Minh có chút vui mừng.

‘Tông môn chúng ta tự có vũ chu của mình, chỉ là không biết ngươi có đồng ý chạy hàng tuyến này không.”

“Ta đồng ý! Đương nhiên đồng ý rồi!”

“Vì tông môn giúp sức, đệ tử nhất quyết không chối từ!” Tống Minh kích động nói.

Không Minh ở bên cạnh nhìn cảnh này có chút ngưỡng mộ.

Hội trưởng lão bọn họ tuy rằng có thiên tài thương đạo nhưng tư bản không hùng hậu, không thể cho thiên tài thượng thương đạo nhiều cơ hội thử sai như vậy được.

Càng khỏi phải nói lấy ra 10 vạn tiên ngọc để bọn họ đi luyện tay.

‘Đại trưởng lão, bây giờ chúng ta khởi hành đi khu Loạn Tinh, nơi đó ngưng tụ rất nhiều tiểu thế giới, trong mỗi một tiểu thế giới đều có những linh bảo khác nhau.” Minh Không giới thiệu nói.

“Những tiểu thế giới này làm sao mà có thế.” Từ Phàm hiếu kỳ hỏi.

“Trước kia Thượng tôn có nói qua, có lẽ là một thế giới Trung Thiên vô cùng to lớn thăng cấp lên tiên giới thất bại, thiên đạo ý chí trực tiếp nổ ra.”

“Vậy thế giới Trung Thiên chịu không được áp lực, phân ra thành từng tiểu thế giới sao.”

“Nguy hiểm đến từ đâu?”

“Do ý chí thiên đạo tan vỡ, hình thành nên từng tiểu thế giới không theo thứ tự.

“Nơi đó liền trở thành chỗ vui chơi của Tình Đạo, lợi hại nhất còn có Chân Tiên tu vi đỉnh phong.” Minh Không nói.

Chuyện này ngược lại lại thu hút sự hứng thú của Từ Phàm.

“Trong Tinh vực đã nghe rất nhiều Chân Tiên như thế này như thế nọ, tại sao chưa nghe qua Kim Tiên này vậy?” Trước mắt đây là nghi hoặc lớn nhất với Từ phàm.

“Ta cũng không rõ nữa, có lẽ khu vực này Kim Tiên không thích chăng.” Không Minh suy đoán nói.

“Khả năng lớn là vậy.”

Trong lúc cả hai đang trò chuyện, thuyền Vạn Tinh tăng tốc hướng về phía không xác định bay đi.

Lúc này, bên ngoài màn chắn lâu chu tiên hạm, cũng có một con vũ chu khởi động bay về phía thuyền Vạn Tinh

Từ Phàm đang nói chuyện với Minh không đột nhiên nhíu lông mày.

Một tay kết ấn, trong mắt xẹt qua vô số kinh văn đại đạo.

“Đại trưởng lão, làm sao thế?” Minh Không cảm nhận được sự bất thường của Từ Phàm.

“Đằng sau có một cái đuôi nhỏ, không biết sẽ mang tặng đồ tốt gì đây.” Từ Phàm cười nói.

“Ồ~” Minh Không bày ra một dáng vẻ rất bình thường.

Mỗi lần rời khỏi Cổ Thương giới, đằng sau không có chiếc đuôi nhỏ đi theo mới lạ đấy.

Chương 809: Cái đuôi nhỏ xuất hiện

Theo thuyền Vạn Tinh gia tăng tốc độ, đi tới một mảnh tinh vực hoàn toàn yên tĩnh u tối.

Thứ duy nhất có thể nhìn thấy chính là tinh hà sáng chói phía xa xa kia.

“Đại trưởng lão, nên giải quyết cái đuôi nhỏ kia như thế nào?” Minh Không hỏi.

Thật ra hắn càng nghiêng về phương án tìm một chỗ mai phục một phen, sử dụng đạn pháo đã được Từ Phàm gia tăng thêm ba mươi tiên ngọc bắn mấy phát rồi nói sau.

“Dù sao cũng là một chiếc vũ chu, nếu một pháo này hạ xuống khiến nó bị hỏng thì phải làm sao? Chờ sau khi cách Cổ Thương giới xa một chút, tìm một chỗ chờ bọn họ là được.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói, bình thường hắn vẫn rất chú ý đến việc sưu tập chiến lợi phẩm.

Minh Không gật đầu một cái, trong ánh mắt có một ít hưng phấn, lại có thể nhìn thấy cảnh tượng chiến đấu giữa chí cao với Chân Tiên rồi.

Cảnh tượng Thượng Tôn lấy lực lượng một người tiêu diệt một Chân Tiên và ba Chân Tiên, đến nay hồi tưởng lại vẫn cực kỳ chấn động như cũ.

Chỉ là một Đại Thừa kỳ lại có thể bắn ra uy năng như vậy.

“Đại trưởng lão, ngươi có thể nói cho ta biết chính xác, ngươi có thể đánh được bao nhiêu Chân Tiên không?” Minh Không đột nhiên hỏi.

“Chưa thử qua, có điều chỉ một hai Chân Tiên chắc hẳn không thành vấn đề.” Từ Phàm tự tin đáp.

“Cũng đúng, mấy Chân Tiên có thể đi làm loại nghề nghiệp này cũng không mạnh đến đâu.” Minh Không yên lòng, cho đến nay, hắn nhìn thấy trong một chiếc vũ chu chỉ có tối đa hai vị Chân Tiên, Từ Phàm hoàn toàn có thể ứng phó được.

Khu chữ Thiên, Từ Phàm lại thi triển ra Thiên Thủ Hư Tượng, bắt đầu khắc họa phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm uy lực lớn nhất.

Vẫn luôn khắc họa đến khi được một vạn tấm mới dừng lại.

“Chắc bấy nhiêu đã đủ dùng rồi ~” Từ Phàm nói, mắt nhìn vô số phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm lít nha lít nhít trôi lơ lửng giữa không trung.

“Sư phụ, ta muốn học thần thông Thiên Thủ Hư Tượng, dùng cái này khắc họa phù chú cũng quá là thuận tiện.” Chu Khai Linh nhìn Thiên Thủ Hư Tượng sau lưng Từ Phàm nói với vẻ vô cùng sùng bái.

“Chờ ngươi đem Thiên Thủ Hư Tượng luyện đến mức có thể khắc họa phù chú, phỏng chừng lúc đó Đại sư huynh của ngươi cũng đã có thể xưng bá Tiên giới rồi!” Từ Phàm nhìn Chu Khai Linh một cái đáp.

Muốn luyện Thiên Thủ Hư Tượng đến chỗ cao thâm nhất, chẳng những phải đầu nhập số lượng tinh lực khổng lồ, mà còn phải có thiên phú tương ứng mới được.

“Thôi vậy.” Chu Khai Linh có chút thất vọng, nhưng không hề hoài nghi lời Từ Phàm nói.

Minh Không thì lại buồn bực không thôi.

Tính toán thời gian, bọn họ cũng đã rời khỏi Cổ Thương giới hơn mười ngày rồi, vì sao cái đuôi nhỏ phía sau vẫn còn chưa hành động vậy chứ?

Cách thuyền Vạn Tinh chừng hơn ngàn vạn dặm, một chiếc vũ chu hình dáng như ngọn núi, đang khống chế tốc độ đi theo sau thuyền Vạn Tinh.

“Thủ lĩnh, chừng nào chúng ta mới động thủ?” một tôn giả dị tộc nhìn Chân Tiên mặc hắc bào hỏi.

“Không nên gấp gáp, theo tình báo cho thấy, trên chiếc vũ chu kia có một tôn giả chí cao.”

“Thứ tốt nhất định đều ở trên người hắn, mục đích của chúng ta chính là bảo vật trên người hắn, cho nên nhất định phải chờ sau khi cách thương hội Xuân Hoa kia đủ xa, chúng ta mới động thủ.” Chân Tiên mặc hắc bào nhìn về phía thuyền Vạn Tinh mỉm cười đáp.

Cứ một vạn năm, thương hội Xuân Hoa sẽ đến Cổ Thương giới một lần, đối với những thế giới Trung Thiên kia mà nói thương hội đến chính là một trận thịnh yến.

Đồng thời đối với những Tinh Đạo bọn họ mà nói, lại càng là trúng vụ.

Chỉ cần tập trung vào mấy vũ chu có thu hoạch, cướp chừng ba bốn chiếc như vậy là đủ cho bọn họ tiêu xài mấy ngàn năm rồi.

“Tính luôn cả vị tôn giả chí cao kia cùng với chưởng quỹ cửa tiệm đi theo bọn họ, thì trên chiếc vũ chu này ít nhất cũng có ba mươi vạn tiên ngọc.” Trong mắt Chân Tiên mặc hắc bào tràn đầy tham lam.

Chỉ cần bản thân lấy được số tiên ngọc này thì tu vi Chân Tiên của hắn sẽ có thể tăng lên một tầng.

“tôn giả chí cao thì lại làm sao, ta cũng không tin với chiến lực của ngươi có thể chống đỡ được ba vị Chân Tiên.” Chân Tiên mặc hắc bào vừa dứt lời, sau lưng chợt hiện ra hai con rối cấp bậc Chân Tiên.

Ngay lúc này, tôn giả dị tộc đang khống chế vũ chu đột nhiên nói: “Thủ lĩnh, vũ chu phía trước giảm tốc độ, hình như là cố ý đợi chúng ta.”

“Cứ muốn tìm cái chết đến vậy sao!” Chân Tiên mặc hắc bào hừ lạnh nói.

Cứ như thế lại mười ngày trôi qua, một bên giảm tốc độ còn một bên thì tăng tốc.

Hai chiếc vũ chu rốt cuộc cũng chạm mặt nhau.

Từ Phàm đứng trong tinh vực, trong tay cầm bốn cái túi trữ vật mỗi túi chứa mười vạn tiên ngọc.

Cứ như vậy cười như không cười nhìn vũ chu từ phía sau theo tới.

“Hy vọng vị Chân Tiên kia thức thời tự mình đi ra, bằng không thật đúng là khó có thể bảo toàn chiếc vũ chu này.” Từ Phàm nói, mắt nhìn điểm sáng ở phương xa đang nhanh chóng bay về phía hắn.

Ngay vào lúc này, sau lưng Từ Phàm thoáng hiện không gian dao động.

Một con rối Chân Tiên tay cầm Tiên kiếm màu đen, trực tiếp hướng về phía chân linh của Từ Phàm đâm tới.

Đáng tiếc chỉ đâm trúng một khoảng không, Từ Phàm đã hóa thành hư ảnh biến mất không thấy đâu nữa.

Một tôn Pháp Tướng không mặt đột nhiên xuất hiện trong tinh vực, giơ bàn tay khổng lồ ra trực tiếp tóm lấy con rối cấp bậc Chân Tiên đang muốn chạy trốn kia.

Mặc cho nó giãy giụa như thế nào, cũng không thể tránh thoát nửa phần.

“Lại là một con rối Chân Tiên hoàn chỉnh, không tệ, rất có ý nghĩa tham khảo.” Từ Phàm mỉm cười nhìn về một nơi nào đó trong tinh vực.

“Làm một nhân vật phản diện mà nói, ngươi đúng là hợp cách.” Từ Phàm khen ngợi.

Cái gì là nhân vật phản diện chân chính? Cái gì là Tinh Đạo chân chính?

Nguyên tắc cơ bản nhất chính là không thèm trang bức đe dọa ngươi, vừa lên chính là trực tiếp đánh.

Đáng tiếc chiêu này lại chẳng có tác dụng gì với Từ Phàm.

Chân Tiên mặc hắc bào rõ ràng đã bị Từ Phàm phát hiện, nhưng vẫn không hề lên tiếng.

“Đùng!!”

Một cái chuông lớn đột nhiên xuất hiện ở khoảng không phía trên Từ Phàm, lại có vô số xiềng xích từ trong hư không toát ra, ý đồ trói gô Từ Phàm lại.

Lúc này một luồng kiếm quang trực tiếp xuyên thấu Pháp Tướng không mặt, làm nó tan vỡ, để cho con rối Chân Tiên kia thoát khỏi khống chế.

Trong nháy mắt cục diện xoay ngược lại.

Đám người đang xem cuộc chiến trong thuyền Vạn Tinh, trong nháy mắt tim vọt lên cổ họng, bắt đầu khẩn trương.

Xiềng xích ở sâu trong hư không nháy mắt trói chặt Từ Phàm, chuông lớn trên không trung lấp lóe ánh sáng tiên linh hướng về phía Từ Phàm chụp tới.

Chuông lớn chụp xuống, Chân Tiên mặc hắc bào mang theo hai con rối Chân Tiên đứng ở trên chuông lớn, cũng cẩn thận dè dặt quan sát bốn phía.

Thẳng đến khi chắc chắn Từ Phàm đã bị phong ấn thì vẻ mặt mới hơi buông lỏng.

Minh Không đang xem cuộc chiến trên thuyền Vạn Tinh, biểu tình không khỏi kinh ngạc.

Cuộc chiến này không giống như trong tưởng tượng của hắn, cảnh tượng thiên địa mạnh mẽ va vào nhau, toàn bộ tinh vực đều bị đánh thành mảnh vụn vì sao không xuất hiện?

Khu chữ Thiên, tất cả đệ tử và trưởng lão Ẩn Linh môn xem cuộc chiến, mặc dù khẩn trương, nhưng vẻ mặt vẫn coi như ổn định.

Trong mắt bọn họ, Đại trưởng lão chính là vô địch, một màn vừa rồi hẳn là dò xét trước khi thực sự khai chiến.

“Sư huynh, lần này sư phụ đi ra ngoài là chân thân hay phân thân?” Chu Khai Linh đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên là phân thân, đi theo sư phụ nhiều năm như vậy, ngươi còn không rõ chiến lực của sư phụ sao?” Lý Tinh Từ nhìn Chân Tiên mặc hắc bào trong màn hình ánh sáng đáp.

“Ngươi hỏi cái này để làm gì?”

“Không có gì, nếu như đây không phải là chân thân của sư phụ, ta cũng không thể ở lại đoạn hậu rồi!” Chu Khai Linh cười nói.

“Cái đầu dưa của ngươi mỗi ngày đều đang nghĩ gì vậy?”

“Ngươi cho rằng chỉ một mình ngươi mà có thể giữ chân một Chân Tiên cộng thêm một chiếc vũ chu hay sao?” Lý Tinh Từ trợn mắt nhìn tiểu sư đệ của mình một cái.

“Không thử một chút làm sao biết được.” Trên người Chu Khai Linh tản ra một loại cảm giác làm cho người ta cảm thấy hết sức nguy hiểm.

Lúc này, trong tinh vực chỗ Chân Tiên mặc hắc bào, đột nhiên vang lên tiếng vỗ tay.

Từ một phương hướng khác, Từ Phàm hiện thân, vừa vỗ tay vừa bước trên không trung đi về phía Chân Tiên mặc hắc bào.

“Con rối thật là lợi hại, cái Tiên khí chuông lớn này cũng rất lợi hại.” Từ Phàm không khỏi cất tiếng khen ngợi.

Nhìn thấy Từ Phàm đột nhiên xuất hiện, Chân Tiên mặc hắc bào khẽ cau mày lại.

Chương 810: Chiến đấu

“Ngươi đừng hòng nghĩ đến việc chạy trốn, toàn bộ tinh vực này đều đã bị ta phong tỏa.”

Một tòa hư không chi trận khổng lồ xuất hiện, ở phía trên tiết điểm hư không chi trận, tất cả đều là phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực.

Nhìn thấy những bùa chú này, vẻ mặt của Chân Tiên mặc hắc bào bắt đầu trở nên ngưng trọng.

“Nhiều phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực như vậy, chắc hẳn ngươi chính là vị Phù Chú Đại Tông Sư kia.” Chân Tiên mặc hắc bào nhìn Từ Phàm nói.

Ngoài miệng thì nói chuyện còn thần thức thì tìm kiếm sơ hở của đại trận.

“Một tấm phù chú giá ba mươi tiên ngọc, vì đề phòng ngươi chạy trốn nên ta đã dùng một vạn tấm.”

“Tòa pháp trận phong ấn này có giá ba mươi vạn tiên ngọc, đủ xứng với thân phận Chân Tiên của ngươi chưa?” Từ Phàm nhìn về phía hai con rối kiếm khách sau lưng Chân Tiên mặc hắc bào hỏi.

Vừa rồi con rối kiếm khách cấp bậc Chân Tiên chỉ dùng một kiếm đã đánh tan Pháp Tướng Kim Thân không mặt, uy năng quả thật bất phàm.

Sau khi Từ Phàm nhìn thấy con rối kiếm khách ra tay, trong lòng đã nghĩ xong công dụng của con rối kiếm khách.

“Chẳng những là tôn giả chí cao mà còn là một Phù Chú Đại Tông Sư, ngươi có thân phận như vậy, hẳn nên ngoan ngoãn ở lại thế giới Trung Thiên chờ đợi nghênh đón Tiên Môn, nơi như tinh vực này quá mức nguy hiểm.” Chân Tiên mặc hắc bào nhìn Từ Phàm ở phía xa nói.

Lúc này, chân thân Từ Phàm đang tu luyện trong Ẩn Linh đảo, đột nhiên bị một cỗ lực lượng nguyền rủa quấn quanh.

Một bóng đen tay cầm cự nhận xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Bóng đen giơ cao cự nhận, mắt thấy sắp chặt xuống đầu chân thân Từ Phàm.

Đột nhiên chân thân Từ Phàm đang nhắm chặt hai mắt khẽ động, bóng người kia cùng với lực lượng nguyền rủa quấn quanh trên người hắn đều trực tiếp vỡ nát.

“Thú vị, xem ra bên phía phân thân đã gặp phải thứ gì thú vị rồi!”

Chân thân Từ Phàm nâng lên một tay, trong lòng bàn tay có một tia lực lượng nguyền rủa bị hắn vây khốn.

“Ngươi nguyền rủa ai không tốt, hết lần này tới lần khác lại đi nguyền rủa đến trên người ta.”

Một cái pháp trận màu đen dâng lên, trên pháp trận có vô số kinh văn đại đạo màu đen lưu chuyển.

Từ Phàm lập tức bỏ lực lượng nguyền rủa kia vào vị trí trung tâm pháp trận.

“Trả lại cho ngươi nhiều hơn một chút này ~”

Tinh vực, cảm giác đã nguyền rủa Chân Tiên, Chân Tiên mặc hắc bào khẽ kéo khóe miệng lộ ra nét cười nho nhỏ.

Hắn chủ tu chính là đạo Trớ Chú hiếm có trên Tiên giới, Chân Tiên bình thường bị hắn toàn lực nguyền rủa thì chân linh sẽ bị thối rữa.

Dù cho không chết cũng phải mất một nửa bản nguyên.

Đang lúc Chân Tiên mặc hắc bào định trước tiên lấy điều này ra uy hiếp, để Từ Phàm thả hắn đi.

Đột nhiên hắn nhận thấy trên tiên linh của bản thân xuất hiện một Trớ Chú Tế Xà mang theo kịch độc chân linh.

Trên Trớ Chú Tế Xà lóe lên Tiên văn kịch độc không biết tên.

Cảm nhận được Trớ Chú Tế Xà quanh quẩn trên tiên linh của hắn, thân thể Chân Tiên mặc hắc bào lập tức cứng lại, trên mặt hiện lên vẻ không thể tin nổi.

Ba ngàn đại đạo, bất kỳ đạo nào cũng có thể chứng đạo Đại La, sức mạnh nguyền rủa cũng không ngoại lệ.

Mà trên Tế Xà ngoại trừ đại đạo nguyền rủa, còn có kịch độc, thôn phệ, tử vong, u minh, nguyệt âm.

Mặc dù đại đạo ẩn chứa trên trong cũng chỉ là cực hạn Đại Thừa, muốn đơn độc bài trừ cũng không khó, nhưng những thứ này đều hoàn mỹ dung hợp vào một chỗ, ngay cả hắn cũng không có biện pháp giải quyết tốt đẹp.

Từ Phàm ở cách Chân Tiên mặc hắc bào không xa chợt nở nụ cười.

“Hóa ra là Chân Tiên chủ tu đạo Trớ Chú, vãn bối trước tiên xin cám ơn hai con rối của tiền bối vậy.” Nguyền rủa kia nhất định là chạy đến chỗ bản thể, bây giờ chắc đã phản phệ lại.

Lúc này Trớ Chú Tế Xà đã bò đến chỗ bắp đùi của tiên linh, cắn một cái xuống vị trí không thể miêu tả.

Chân Tiên mặc hắc bào vừa định khống chế hai con rối Chân Tiên công kích, lập tức bị mấy loại đại đạo ăn mòn, cứng đờ tại chỗ không thể nhúc nhích.

Hai con rối Chân Tiên nhìn thấy chủ nhân bất động, lập tức khởi động hình thức phòng ngự.

“Bồ Đào, có thể khống chế được hai con rối Chân Tiên kia không?” Từ Phàm hỏi.

“Cần thời gian, pháp trận tiên văn trên hạch tâm của hai con rối Chân Tiên không giống nhau, phải cần một khoảng thời gian mới có thể phá giải.” Bồ Đào đáp.

“Không phải ta đã cho ngươi hạch tâm giải mã hai con rối Chân Tiên rồi sao?”

“Thật xin lỗi chủ nhân, bản thể không ở chỗ này, giới hạn trên lực vận hành tính toán không cao như bình thường.” Bồ Đào áy náy nói.

“Không sao, ngươi cứ từ từ giải mã đi!” Từ Phàm vừa dứt lời, lập tức vọt về phía Chân Tiên mặc hắc bào.

Hắn quyết định trước tiên phong ấn Chân Tiên mặc hắc bào rồi nói sau.

Pháp Tướng Kim Thân không mặt xuất hiện, chộp về phía hai con rối Chân Tiên.

Muốn phong ấn Chân Tiên mặc hắc bào, trước hết phải giải quyết xong hai con rối Chân Tiên mới được.

Từ Phàm nhẹ nhàng khoát tay, chín thanh Tiên kiếm, ba ngàn sáu trăm thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí xuất hiện.

Ở trong tinh vực hình thành Đại Chu Thiên Ngũ Hành Kiếm Trận.

Vây Chân Tiên mặc hắc bào cùng với hai con rối Chân Tiên vào trong.

Trong Đại Chu Thiên Ngũ Hành Kiếm Trận, vô số kiếm quang từ bốn phương tám hướng chém tới.

Hai con rối cầm Tiên kiếm trong tay, ứng đối tự nhiên, di động qua lại như con thoi giữa vô số kiếm quang.

Thỉnh thoảng chém ra mấy đạo kiếm quang để đối phó với những kiếm quang không cách nào tránh né.

Lực lượng hằng áp của Đại Chu Thiên Ngũ Hành Kiếm Trận, không có hiệu quả bao nhiêu với hai con rối.

“Thật là có điểm khó khăn ~” Từ Phàm nhìn hai con rối kiếm khách lên tiếng.

Lúc này, mặc dù đám người xem cuộc chiến trên thuyền Vạn Tinh không hiểu nguy hiểm trong cuộc chiến, nhưng cũng không trở ngại việc bọn họ thổi phồng Từ Phàm.

“Lại dám dùng đạo Trớ Chú với sư phụ, quả thật là người không biết không sợ mà!” Lý Tinh Từ cười lên.

“Nếu như lúc sư phụ phản nguyền rủa lại gia tăng thêm một chút vậy thì càng tốt hơn, đạo tâm tan vỡ không phải dễ dàng giết chết hơn sao?” Chu Khai Linh ở bên cạnh nói với vẻ tiếc nuối.

Có người chú ý chiến đấu, có người thì lại chú ý con rối kiếm khách qua lại tránh né trong Chu Thiên Ngũ Hành Kiếm Trận.

Thiên Vạn Binh nhìn kia hai con rối Chân Tiên mà chảy nước miếng không thôi, trong đầu thầm tưởng tượng khung cảnh hai con rối

Chân Tiên mang theo đại quân con rối của mình rong ruổi trong trận doanh quân địch.

“Sư huynh, đừng mơ mộng hão huyền nữa, chờ sau khi Đại trưởng lão mang theo chúng ta phi thăng Tiên giới, lúc đó ngươi hãy nghĩ.” một đệ tử bên cạnh cùng đi làm nhiệm vụ với hắn lên tiếng.

“Sao ngươi biết ta đang suy nghĩ cái gì?” Thiên Vạn Binh vẫn còn đang mặt đầy si mê nhìn chằm chằm hai con rối Chân Tiên.

Con rối Chân Tiên tay cầm Tiên kiếm, chiều cao một trượng, bề ngoài đều là hai màu đen đỏ đan xen, ngoại hình vô cùng có lực rung động, có cá tính hơn nhiều so với con rối do tông môn chế tạo.

Chân Tiên mặc hắc bào đang cực lực đối kháng với Trớ Chú Trường Xà trong tiên linh.

Lúc này tiên linh của hắn đã có một nửa bị nhuộm thành màu đen, Chân Tiên mặc hắc bào đang điều động một nửa tiên linh kia cực lực áp chế.

Hắn biết rõ, nếu như đợi Từ Phàm trấn áp hai con rối kia rồi, vậy thì mình cũng xong luôn.

Cho nên nhất định phải mau chóng áp chế Trớ Chú Trường Xà.

Lúc này vì trấn áp hai con rối Chân Tiên kia, Từ Phàm đã tự mình ra trận.

Chỉ thấy trong tay hắn nhiều thêm một thanh đao lớn cấp bậc Tiên khí, đây là Tiên khí Trảm Long do số một và số hai tỉ mỉ luyện chế ra.

“Từ sau khi Tiên khí Trảm Long này luyện chế xong, còn chưa tỏa sáng giống như hôm nay, nhìn xem uy lực của nó.” Từ Phàm cầm đao xông vào trong kiếm trận.

Kiếm trận biến mất, một tôn Pháp Tướng Kim Thân không mặt xuất hiện.

Từ Phàm đối phó một con, Pháp Tướng Kim Thân không mặt đối phó một con.

Từ Phàm tay cầm Trảm Long, trực tiếp chiến đấu sát người.

Chiêu thức đại khai đại hợp ép tới mức con rối kiếm khách không có đường phản kháng.

Chỉ thấy một thanh cự nhận xuất hiện trong tinh vực chém ngang con rối kiếm khách kia.

Con rối muốn né tránh, thế nhưng đã bị Từ Phàm phong tỏa khí cơ, cho dù có đi tới chân trời góc biển, một đao này vẫn sẽ chém xuống như thường.

Một bên khác, Pháp Tướng Kim Thân không mặt cũng đã khống chế được con rối còn lại.

Chương 811: Tiểu thế giới

Sau khi trấn áp hai con rối, Từ Phàm lại thuận tay phong ấn luôn cả Chân Tiên mặc hắc bào kia.

Đồng thời cũng đem phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm xung quanh đại trận thu hồi lại.

“Vốn tưởng rằng có thể nhân lúc cảm xúc mạnh mẽ đánh một trận thống khoái, nhưng không nghĩ tới ngươi lại không cấp lực như vậy.” Từ Phàm nhìn Chân Tiên mặc hắc bào một cái, có chút thất vọng nói.

Chân Tiên mặc hắc bào cũng cảm nhận được ngoại giới nguy hiểm, miễn cưỡng phân ra một tia ý thức, khống chế thân thể.

“Hảo thủ đoạn.” Chân Tiên mặc hắc bào lạnh lùng nhìn về phía Từ Phàm.

“Coi như cũng tạm đi, không có chút năng lực mấy ai dám lắc lư trong tinh vực chứ.” Từ Phàm vừa nói, vừa bày pháp trận phong ấn xung quanh Chân Tiên mặc hắc bào.

“Ngươi định xử lý ta như thế nào?”

“Giết chết đi vậy, dẫu sao giữ lại cũng không có tác dụng gì.” Từ Phàm hướng về phía Chân Tiên mặc hắc bào lộ ra vẻ mỉm cười.

Lấy thủ đoạn của hắn, trước mắt có thể miễn cưỡng khống chế cấp bậc Chân Tiên, Chân Tiên thì không mấy nắm chắc, cho nên Từ Phàm không muốn giữ lại mạng cho Chân Tiên mặc hắc bào.

“Giữ lại cho ta một mạng, ta biết một nơi bảo địa, có giá trị ít nhất trên trăm vạn tiên ngọc…” Chân Tiên mặc hắc bào vội vàng nói.

Từ Phàm hơi sững sờ, sau đó lập tức cười nói: “Ngươi không nói ta cũng suýt quên mất, lát nữa ta sẽ sưu hồn ngươi.”

“...”

“Giữ lại cho ta một mạng, ta đối với ngươi có...”

Chân Tiên mặc hắc bào còn chưa nói xong đã bị Từ Phàm chỉ tay điểm một cái vào mi tâm.

Lực lượng nguyền rủa vốn đã tràn ngập nửa cái tiên linh trong nháy mắt nổ tung, tiên linh bị hòa tan, Chân Tiên mặc hắc bào cũng mất đi ý thức.

“Đã làm công việc gì thì nên yêu thương công việc đó, nếu đã đi ra cướp đường vậy thì thời điểm chết đi cũng phải nên dũng cảm một chút.”

Không gian Đạo khí cùng với mấy món Tiên khí của Chân Tiên mặc hắc bào rơi vào trong tay Từ Phàm, ý thức của Chân Tiên mặc hắc bào cũng bị Từ Phàm niêm phong luôn.

Lúc này, tất cả mọi người trong cái đuôi nhỏ vũ chu cũng đã sớm bị Từ Phàm khống chế.

Hai vị Chân Tiên, mười hai vị Đại Thừa tôn giả, tất cả đều dùng ánh mắt cung kính nhìn Từ Phàm.

“Dựa theo tọa độ này tìm đến Phi Vũ giới, chờ ở bên ngoài Phi Vũ giới đợi lệnh.” Từ Phàm lên tiếng phân phó hai vị Chân Tiên.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Hai vị Chân Tiên hành lễ đáp lời.

Bên trong thuyền Vạn Tinh, Minh Không có hơi tiếc nuối dời ánh mắt ra khỏi màn hình ánh sáng.

Mặc dù Từ Phàm nhất cử trấn áp ba kẻ có chiến lực Chân Tiên, nhưng Minh Không vẫn không nhìn thấy thứ mà hắn muốn nhìn.

Lần trước lúc Thượng Tôn đại chiến Chân Tiên, Minh Không cảm nhận được Thượng Tôn đã dùng hết toàn lực, bạo phát ra tất cả lực lượng.

Mà khi Từ Phàm đối chiến với Chân Tiên, giống như chấm mực vẽ tranh vậy, toàn bộ quá trình đều vô cùng ổn định, hết thảy như thể đều bị hắn nắm trong lòng bàn tay.

“Rốt cuộc cực hạn của Đại trưởng lão là ở đâu?”

Minh Không bắt đầu nổi tâm tò mò.

Một tia Thánh Dương Chân Hỏa cháy lên từ trong cơ thể Chân Tiên mặc hắc bào, chẳng mấy chốc mà Chân Tiên mặc hắc bào đã hóa thành tro bụi, tiêu tán trong tinh vực.

Từ Phàm trở về, thuyền Vạn Tinh tiếp tục đi về phía mục tiêu.

“Đại trưởng lão, có thể cho ta nhìn hai con rối Chân Tiên kia một chút hay không?”

Từ Phàm vừa trở về, Thiên Vạn Binh lập tức chạy đến bên cạnh Từ Phàm.

“Thế nào, cảm thấy mấy con rối của tông môn chơi không sảng khoái sao?” Từ Phàm nhìn Thiên Vạn Binh đang xoa xoa tay vừa cười vừa hỏi.

“Chỉ là muốn nhìn một chút, cảm thụ con rối Chân Tiên làm bằng vật liệu gì mà thôi.” Thiên Vạn Binh cười ha ha đáp.

Đồng thời còn có thật nhiều đệ tử cũng đến gần Từ Phàm.

“Thôi được rồi, nếu các ngươi đã muốn xem, vậy thì xem nhiều một chút đi.”

Từ Phàm vung tay lên, hai con rối kiếm khách màu sắc đen đỏ xen nhau xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Hai con rối này chính là Chân Tiên sơ cấp, miễn cưỡng có được chiến lực Chân Tiên, bàn về trình độ tinh vi thì kém không phải chỉ một điểm nửa điểm.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Ở trong mắt Từ Phàm, thủ pháp luyện chế hai con rối cấp bậc Chân Tiên này vô cùng thô ráp, như thể đây chỉ là tác phẩm luyện tập thôi vậy.

Thủ đoạn của con rối cũng đặc biệt đơn nhất, ngay cả một chút thần thông kiếm đạo huyền ảo cũng không thêm vào được.

Nhưng mà như vậy, tất cả đệ tử cũng đều mặt đầy hiếm lạ lần lượt tiến lên sờ con rối Chân Tiên.

“Sư phụ, dạng con rối như thế này người có thể luyện chế không?” Chu Khai Linh hỏi.

“Có nguyên liệu là có thể luyện chế, thế nhưng cần phải chờ sau khi vi sư lên cấp Chân Tiên rồi nói.” Từ Phàm đáp.

Chu Khai Linh cái hiểu cái không gật đầu một cái.

Thuyền Vạn Tinh bắt đầu gia tăng tốc độ, Từ Phàm bắt đầu lật xem Đạo khí không gian của Chân Tiên mặc hắc bào.

Một đống Đạo khí cùng với Tiên khí vô dụng bị Từ Phàm đổ ra.

“Toàn thân cao thấp của cái gã Chân Tiên mặc hắc bào này chỉ có hơn ba chục ngàn tiên ngọc, thật là nghèo mà!”

“Còn có những Đạo khí Tiên khí này, đều chỉ là cấp thấp nhất, cũng không đáng giá mấy đồng tiền.” Từ Phàm nhịn không được phun tào.

Theo đạo lý, Từ Phàm cảm giác trên người một Chân Tiên ít nhất cũng phải có chừng mười vạn tiên ngọc.

Nghe Từ Phàm phun tào, Chu Khai Linh không khỏi nhìn lại không gian trữ vật của mình một cái, chỉ có một chút tiên ngọc như vậy, ngay cả nghèo cũng không tính.

Lý Tinh Từ đang bồi nàng dâu nhỏ của mình, nghe thấy lời Từ Phàm nói, lặng lẽ đi về phía đạo tràng.

Không luyện tay nghề mà sư phụ dạy cho hắn đến mức cao thâm nhất, hắn sẽ không xuất quan.

Cứ như vậy, thuyền Vạn Tinh đi suốt tám tháng, rốt cuộc cũng tới khu Loạn Tinh.

“Đại trưởng lão, phía trước chính là khu Loạn Tinh, nơi này ẩn giấu đủ các dạng tiểu thế giới, chỉ cần không có người trông coi thì đồ vật bên trong chúng ta đều có thể tùy tiện lấy.” Minh Không lên tiếng giới thiệu.

“Vậy nếu như có người thì phải làm thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Đại trưởng lão muốn làm thế nào thì cứ làm thế đó ~”

“...”

“Có điều những tiểu thế giới này đều đã được ẩn tàng rồi, cần phải sử dụng thủ pháp đặc thù đi tìm.”

Minh Không nói, thuyền Vạn Tinh phát ra một cơn chấn động tương tự như sóng âm, bắt đầu tìm kiếm trong vùng tinh vực.

Ngay vào lúc này, một cột sáng màu đỏ thẫm đường kính chừng một trượng đột nhiên từ trong tinh vực bắn ra.

Như vượt qua không gian, bắn về phía thuyền Vạn Tinh.

Lần này Từ Phàm không để ý đến, bởi Minh Không đã sớm có chuẩn bị, trực tiếp khởi động pháp trận phòng ngự cấp bậc cao nhất, chống đỡ cột sáng màu đỏ thẫm này công kích.

“Không phải đã phát hiện ra một cái rồi sao?” Minh Không cười lên.

Thuyền Vạn Tinh trực tiếp bắn ra một cái cột sáng, thuận theo phương hướng công kích bay đi.

Sau khi cột sáng bắn tới nơi nào đó thì đột nhiên nổ lên, mắt thấy một tiểu thế giới đường kính có chừng vạn dặm xuất hiện ở ngay phía trước thuyền Vạn Tinh.

“Chủ nhân, có thể đem những tiểu thế giới này mang về cho bản thể hấp thu hay không,? Những tiểu thế giới này đều có thể làm chất dinh dưỡng để Bồ Đào tự thành một giới.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Có thể được, lúc đi niêm phong cất vào kho mấy tiểu thế giới cho ngươi mang về nếm thử.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Chủ nhân, nếu như tiểu thế giới nơi này đủ nhiều mà nói, Bồ Đào hoàn toàn có thể ở ngay đây tự thành một giới, tiến hóa ra tiểu Tiên giới, trở thành ý chí thiên đạo của tiểu Tiên giới.”

“Như vậy thì tất cả vấn đề khiến chủ nhân lo lắng trước kia, cũng sẽ không xuất hiện nữa.” Trong giọng nói của Bồ Đào còn có chút hưng phấn.

“Sau khi ngươi tiến hóa ra tiểu Tiên giới, có thể đi đường được không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi một vấn đề kỳ quái.

“Một khi tự thành một giới ở nơi nào đó, muốn di động thì vẫn có thể di động, nhưng tốc độ lại chẳng bằng rùa bò.”

“Khi gặp phải cường địch, chủ nhân có thể mang theo Ẩn Linh đảo dùng chiến thuật rút lui, chờ sau khi cường địch rời đi rồi trở lại.” Giọng Bồ Đào yếu đi, nó biết rõ ở trong lòng chủ nhân dạng này hoàn toàn không có giá trị bồi dưỡng.

“Hay là thôi đi, tự thành một giới ở trong tinh vực nguy hiểm quá lớn, chẳng khác gì một cái bia sống cả.” Từ Phàm lắc đầu.

Như vậy còn không bằng bồi dưỡng tiểu thế giới của Bồ Đào ở trong Tiên giới.

Lúc này, từ trong tiểu thế giới đường kính vạn dặm kia lại bắn ra mấy cột sáng màu đỏ thẫm, thế nhưng lại chẳng có một chút biện pháp nào tóm lấy thuyền Vạn Tinh.

Cứ như vậy đành bất lực để cho thuyền Vạn Tinh xông thẳng vào trong cột sáng màu đỏ thẫm.

Chương 812: Minh Không trưởng lão hiếu thắng

Vừa tiến vào tiểu thế giới, trước mắt là một vùng rộng rãi.

“Cái thế giới này chỉ có chu vi ngàn vạn dặm, có thể xem như tương đối nhỏ trong khu Loạn Tinh.” Minh Không dò xét một phen rồi nói.

Nhưng vào lúc này, một Chuẩn Tiên dị tộc dẫn theo mấy vị tôn giả dị tộc xuất hiện ở cách thuyền Vạn Tinh không xa.

Chỉ thấy vị Chuẩn Tiên dị tộc trên đầu có sừng nhọn kia sắc mặt ngưng trọng.

“Ta cảm nhận được trong phi thuyền có một tôn giả chí cao, kẻ này giao cho ta giải quyết.”

“Về phần những Nhân tộc còn lại, các ngươi phải nhanh chóng xử lý xong rồi tới giúp ta.” Chuẩn Tiên dị tộc lên tiếng nói.

Ở thế giới Đại Thiên đều có một nhận thức chung, tôn giả chí cao bình thường đều có thể chiến đấu với Chuẩn Tiên, mạnh hơn một chút còn có thể sánh bằng cấp bậc Chân Tiên.

Chuẩn Tiên dị tộc bây giờ chỉ mong mỏi vị tôn giả chí cao của Nhân tộc trong vũ chu kia yếu một chút.

Một đám dị tộc phòng bị nhìn thuyền Vạn Tinh, nhưng không khí bên trong thuyền Vạn Tinh thì lại rất nhẹ nhàng.

Từ Phàm đang tính ra tay trấn áp, nhưng bị Minh Không đang kích động nhao nhao muốn thử ngăn cản.

“Minh Không trưởng lão, ngươi muốn thử một lần sao?” Từ Phàm nhìn Minh Không hỏi.

Minh Không gật đầu một cái, dạo gần đây cứ nhìn Từ Phàm tiện tay trấn áp nào là Chuẩn Tiên rồi Chân Tiên, để cho hắn sinh ra một chút ảo giác.

“Đại trưởng lão, ta muốn đánh một trận với vị Chuẩn Tiên dị tộc kia!”

Minh Không dấy lên chiến ý, Chân Tiên thì không địch lại, nhưng Chân Tiên hẳn là không thành vấn đề.

“Đi đi, ta sẽ áp trận cho ngươi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Minh Không vừa dứt lời lập tức thuấn di đến bên ngoài thuyền Vạn Tinh.

“Không biết trên phi thuyền có tôn giả chí cao, ta nguyện lấy ra mười vạn tiên ngọc, tiêu trừ đi hiểu lầm vừa rồi.”

Chuẩn Tiên nhìn thấy có người xuất hiện, quyết định trước tiên thận trọng một chút, nhìn xem có thể dùng tiền để giải quyết hay không.

Minh Không ánh mắt giễu cợt nhìn Chuẩn Tiên dị tộc.

“Bắt nạt mấy người ngoại lai chúng ta không hiểu quy củ có phải hay không, chỉ dùng mười vạn tiên ngọc mà muốn đuổi chúng ta đi.”

“Pháp trận phòng ngự của chiếc thuyền Vạn Tinh đây nếu như yếu một chút, bây giờ hẳn là các ngươi đang vui mừng hớn hở thu thập chiến lợi phẩm rồi đi?”

“Mấy lời nhảm nhí này cũng không cần nói nhiều, tới chiến đi!”

Một vòng Minh Kính từ sau người Minh Không dâng lên, bắn ra một cột sáng.

Trảm Yêu kiếm xuất hiện trong tay Minh Không.

Cột sáng do Minh Kính bắn ra bị Chuẩn Tiên dị tộc ung dung ngăn cản.

“Ngươi muốn một mình quyết chiến với ta sao? Vì sao không gọi vị chí cao bên trong vũ chu kia ra?” Trong mắt Chuẩn Tiên dị tộc hiện lên vẻ tức giận, chỉ là một Vô Địch tôn giả mà cũng dám có ý đồ khiêu chiến hắn.

“Thiên Hổ, Thiên Hồn, hai người các ngươi đi lên chơi với hắn một chút đi.” Chuẩn Tiên dị tộc hiển nhiên chẳng có chút hứng thú nào đối Minh Không, hắn vẫn luôn đề phòng Từ Phàm bên trong thuyền Vạn Tinh.

Ngay vào lúc này, giọng nói của Từ Phàm vang vọng khắp tiểu thế giới.

“Ngươi cùng Minh Không trưởng lão chơi một chút trước đi, cuối cùng vô luận kết quả như thế nào, ta cũng sẽ giữ lại cho ngươi một mạng.”

Từ Phàm thừa dịp đoạn thời gian vừa rồi tìm hiểu một chút, dị tộc đầu có một sừng này là Linh Giác tộc.

Linh Giác tộc là một chủng tộc nhỏ yếu sống phân tán, bình thường đều phụ thuộc vào chủng tộc cường đại.

Đặc tính của nó chính là dễ dàng thần phục với cường giả, vì bọn họ phục vụ.

Tất cả tôn giả bên cạnh Chuẩn Tiên dị tộc đều bị Từ Phàm trấn áp hết, toàn bộ đều rơi vào ngủ say.

Vị Chuẩn Tiên của Linh Giác tộc kia, thấy tình cảnh này lập tức biết xong rồi.

“Cầu chí cao tha cho Linh Giác tộc ta một mạng.” Chuẩn Tiên dị tộc hành lễ cầu xin.

“Ngươi trước tiên chiến thắng vị vô địch tôn giả trước mắt đã, nếu như có thể thắng, ta sẽ thả cho tiểu thế giới các ngươi một con ngựa.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Chuẩn Tiên dị tộc nhìn về phía Minh Không.

“Xin chỉ giáo ~”

Độc giác trên đầu Chuẩn Tiên dị tộc kia bắt đầu lóe lên linh quang, trong tay cũng xuất hiện một món Tiên khí kỳ dị.

“Xin chỉ giáo ~” Minh Không vừa dứt lời, cầm trong tay Trảm Yêu kiếm lập tức vọt tới.

Đại chiến bắt đầu, Từ Phàm coi như là gặp được trưởng lão số thứ tự có chiến lực đệ nhất trong Hội trưởng lão.

“Thấy thế nào hai bên cũng đều là ngang tay, thú vị.” Từ Phàm khẽ mỉm cười nhìn Minh Không chiến đấu với Chuẩn Tiên dị tộc.

“Ngươi cho rằng ai sẽ thắng?” Từ Phàm hỏi trưởng lão số thứ tự đi theo thuyền Vạn Tinh.

“Ta cảm thấy Minh Không trưởng lão có chút miễn cưỡng, muốn chiến thắng vị Chân Tiên này, có lẽ phải đợi đến sau cú nổ thứ tám mới được.” Trưởng lão số thứ tự đáp.

“Vụ nổ thứ tám à, có ý gì?” Từ Phàm có chút nghi hoặc hỏi.

Ngay lúc này, chiến đấu bên ngoài thuyền Vạn Tinh phát sinh biến hóa.

Minh Không bị hồng quang bắn ra từ trên đầu vị Chuẩn Tiên dị tộc kia bắn nổ thành sương máu.

Ngay lúc Chuẩn Tiên dị tộc cho rằng mình thắng lợi, một cổ lực lượng sinh mệnh bao phủ lại đoàn sương máu kia.

Sau đó ngưng tụ, Minh Không xuất hiện lần nữa.

“Đây chính là vụ nổ thứ nhất.” Trưởng lão số thứ tự nói.

“Môn công pháp này thật là có chút thú vị ~” Từ Phàm sờ cằm nói.

Minh Không lần nữa ngưng sắc mặt bình tĩnh, từ sau khi hắn đánh một trận với phân thân Kim Sí Đại Bàng, đã phải tiêu hao rất nhiều tài nguyên, cuối cùng mới khôi phục được thời kỳ đỉnh phong.

Hắn rất có lòng tin với trận chiến này, cảm thấy bản thân mình chỉ cần trấn áp vị Chuẩn Tiên dị tộc này là có khả năng chạm đến cảnh giới chí cao rồi.

Chiến đấu tiếp tục, vẻ khinh miệt trong mắt Chuẩn Tiên dị tộc ít đi rất nhiều, chiến đấu cũng càng thêm nghiêm túc hơn.

Như vậy kết quả tạo thành chính là Minh Không bị bắn nổ càng lúc càng nhanh.

Mỗi khi Minh Không bị đánh nổ một lần, lần nữa ngưng tụ, thực lực sẽ mạnh hơn một phần.

Cứ như vậy một mực kéo dài đến lần thứ sáu Minh Không bị đánh nổ.

Sắc mặt Minh Không bắt đầu trở nên có chút không bình thường, vị Chuẩn Tiên dị tộc trước mắt còn mạnh hơn so với trong tưởng tượng của hắn.

Sáu bạo thậm chí có khả năng lần thứ bảy bạo, đều không cách nào trấn áp được vị Chuẩn Tiên dị tộc trước mắt.

Cái này hoàn toàn khác với dự đoán của hắn, có điều bầu không khí đã đến mức này, dù có dùng hết tất cả thủ đoạn, cũng phải đem Chuẩn Tiên dị tộc trước mắt trấn áp cho bằng được, nếu không sau này hắn sẽ chẳng còn mặt mũi xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Minh Không trưởng lão, hay là cứ như vậy thôi, nghe nói môn công pháp này của ngươi phải trả cái giá rất lớn.”

Giọng nói của Từ Phàm khiến cho vẻ kiên định trong mắt Minh Không càng sâu hơn.

“Không nhọc Đại trưởng lão phí tâm, ta có thể ứng phó được!”

Trên bầu trời xuất hiện một đỉnh núi hình dáng to lớn, hướng về phía Chuẩn Tiên dị tộc đập xuống.

Cuối cùng một cái Trọng Thủy Trường Hà vắt ngang trên trời, hướng về phía Chuẩn Tiên dị tộc xối thẳng xuống.

Minh Không muốn tiếp tục thi triển thần thông trấn áp Chuẩn Tiên, lại bị Chuẩn Tiên dị tộc bắn ra một hồng quang làm nổ tung.

“Lần thứ bảy, dựa theo tỷ lệ tăng tiến lực lượng này mà nói, đến lần thứ chín hẳn là có thể miễn cưỡng chiến thắng vị Chuẩn Tiên dị tộc này.”

“Thật ra thì hoàn toàn không cần thiết.” Từ Phàm vừa nói vừa lắc đầu một cái.

Thực lực Minh Không có thể đạt tới loại trình độ này, đã là cực hạn.

Không phải là không có cơ hội trở thành chí cao, nhưng cơ hội này ở trong mắt Từ Phàm quá mức mong manh xa vời, còn không bằng chuyển thế trùng tu thì tỉ lệ còn lớn hơn.

“Từ sau khi Thượng Tôn đi, Minh Không trưởng lão vẫn luôn rất hiếu thắng, muốn thay Thượng Tôn chống đỡ Hội trưởng lão, ngày sau phi thăng Tiên giới tốt đẹp đi gặp hắn.” Trưởng lão số thứ tự bên cạnh lên tiếng.

Trong lúc hai người nói chuyện thì Minh Không đã nổ đến lần thứ tám.

“Minh Không trưởng lão muốn liều mạng, xin Đại trưởng lão áp trận.” Trưởng lão số thứ tự hành lễ nói.

“Cái này dễ nói.” Từ Phàm nhìn về phía Minh Không trạng thái cực kỳ không ổn đáp.

Ở trong mắt Từ Phàm, Minh Không đã thành một quả bom hẹn giờ.

Chỉ cần trong vòng một canh giờ vẫn chưa trấn áp được Chuẩn Tiên dị tộc kia, dù cho chân linh không sụp đổ thì cũng sẽ phải chịu nội thương, ảnh hưởng tiên đồ sau này.

“Đại trưởng lão chớ vội ra tay, ta chạm tới cảnh giới chí cao rồi!”

Nghe thấy lời Minh Không nói, Từ Phàm lập tức bóp nát linh quang chứa đạo Trớ Chú trong tay đi.

Chương 813: Độ kiếp

Lực lượng của Minh Không lại tăng mạnh hơn một phần, Tiên khí thần thông thúc giục ra uy lực càng lúc càng lớn.

Thế cục bắt đầu chậm rãi chuyển hướng, Minh Không càng đánh càng mạnh, đánh cho Chuẩn Tiên dị tộc phải liên tục lùi ra sau.

Lúc này bởi vì dao động chiến đấu càng lúc càng lớn, toàn bộ tiểu thế giới có dấu hiệu tiếp nhận không nổi.

Từng vết nứt không gian dài mấy trăm dặm xuất hiện, khí tức trong tinh vực cũng bắt đầu thâm nhập vào tiểu thế giới.

Từ Phàm đưa tay đè ép xuống, một cái chuông lớn xuất hiện bên trong tiểu thế giới.

Chính là Tiên khí mà Chân Tiên mặc áo bào đen đã dùng để phong ấn Từ Phàm trước đây.

Tiên khí chuông lớn vừa ra đã ổn định lại tiểu thế giới đang trên bờ vực sụp đổ.

“Không cần lo lắng, các ngươi cứ thoải mái đánh nhau đi.”

Từ Phàm nở nụ cười, Minh Không trưởng lão đã chạm đến cơ hội trở thành chí cao, nhất định phải giúp đỡ hắn ổn định sân bãi một phen.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên pháp tượng của vị tộc Linh Giác đứng giữa thiên địa kia nhắm thẳng về phía Minh Không vỗ tới.

“Ầm!!!”

Minh Không lại lần nữa hóa thành sương máu bay đầy trời, có điều lần này không nhanh chóng ngưng tụ giống như trước đó.

Từ Phàm ở bên trong thuyền Vạn Tinh khẽ nhướng mày, ở trong cảm nhận của hắn, chân linh của Minh Không đang từng chút từng chút tiêu tán.

Đang lúc Từ Phàm muốn ra tay thì…

Tất cả sương máu trên bầu trời chợt ngưng tụ thành một quả trứng máu.

Trên trứng máu khắc kinh văn đại đạo không biết tên, lộ ra linh quang thánh khiết.

“Có hơi vội vàng a, như vậy rất khó thành tựu chí cao.” Từ Phàm nói.

Mặc dù Minh Không đã đạt đến giới hạn, nhưng bây giờ còn chưa phải thời cơ tốt nhất để đột phá.

“Đáng tiếc ~” Từ Phàm cảm thán.

Chuẩn Tiên dị tộc đang chuẩn bị ra tay đột ngột dừng lại, bởi vì hắn cảm nhận được ánh mắt cảnh cáo của Từ Phàm.

Chỉ một lúc sau, trứng máu bị phá vỡ, Minh Không lần nữa xuất hiện trước mặt Chuẩn Tiên dị tộc, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Cuộc chiến bắt đầu lần nữa, kết quả hai phương lực lượng ngang hàng, ai cũng không làm gì được ai.

“Minh Không trưởng lão, xem như không phân thắng bại thì thế nào?” Từ Phàm khuyên.

Hắn cảm nhận được Minh Không sắp không kiên trì nổi nữa, đành phải cho Minh Không một cái bậc thang đi xuống.

Vị Chuẩn Tiên dị tộc kia cũng dừng tay nhìn về phía Minh Không.

Minh Không khẽ gật đầu, sắc mặt có hơi bất đắc dĩ quay trở lại thuyền Vạn Tinh.

“Ngươi thắng, ngươi và tiểu thế giới của ngươi cũng được cứu rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đa tạ chí cao khai ân.”

Trên mặt Chuẩn Tiên dị tộc lộ vẻ vui mừng, muốn hỏi bây giờ người hắn cảm kích nhất là ai, đương nhiên là Minh Không khiêu chiến hắn, nếu không hắn cũng đã không nhận được cam kết của chí cao.

“Được rồi, chuyện ngươi dùng pháo bắn chúng ta coi như xong.”

“Bây giờ tổng kết phí tổn thất tinh thần của người trên vũ chu chúng ta một chút.” Từ Phàm nhìn Chuẩn Tiên dị tộc nói.

Trong mắt Chuẩn Tiên dị tộc vốn lộ ra vẻ vui mừng nháy mắt sắc mặt ngưng lại.

Nhìn thấy Chuẩn Tiên dị tộc sững sờ, Từ Phàm hỏi: “Ngươi sẽ không cho rằng ta bỏ qua cho ngươi thì một chút việc cũng không có đấy chứ?”

“Ta chỉ là bỏ qua cho các ngươi một cái mạng nhỏ mà thôi, còn lại cần phải bồi thường thì vẫn phải bồi thường.”

“Năm mươi vạn tiên ngọc như thế nào?” Chuẩn Tiên dị tộc xoắn xuýt cả nửa ngày mới nói ra một số lượng.

Mới vừa nói ra mấy con số này, trong nháy mắt Chuẩn Tiên dị tộc cảm giác như có một tòa núi to đè lên trên người.

Phóng đại một phen, quỳ xuống mặt đất.

Từ Phàm không nói gì, người xung quanh cũng đều nhìn về phía

Chuẩn Tiên dị tộc quỳ dưới đất.

“Tám mươi vạn tiên ngọc, ta chỉ có bấy nhiêu mà thôi!” Chuẩn Tiên dị tộc quỳ trên đất, phải chịu đựng áp lực thật lớn mới nói ra.

Trong lòng hết sức rung động, bởi thế mới nói, tối cường chí cao, có thể lực địch Chân Tiên.

Chỉ trong vài lời nói là có thể trấn áp mình, cái này cũng quá khoa trương.

Từ Phàm nhìn Minh Không sắc mặt vẫn còn chưa tốt, không nói gì, lại hướng Chuẩn Tiên dị tộc tăng thêm chút áp lực.

“Một trăm vạn, nhiều nhất một trăm vạn, đây là toàn bộ gia sản của ta!” Ngay lúc Chuẩn Tiên dị tộc cảm thấy mình sắp phải bị trấn áp vĩnh viễn, mới nói ra một con số khiến cho cả người hắn đều đau đớn.

“Thế này mới đúng chứ, mạng nhỏ cũng khó giữ được, giữ lại tiên ngọc thì có tác dụng gì?”

Áp lực biến mất không thấy, nhưng Chuẩn Tiên dị tộc quỳ dưới đất cũng không dám đứng lên.

Hai tay dâng lên một cái túi trữ vật chứa tiên ngọc cùng với một kiện không gian Đạo khí.

“Túi trữ vật có tám mươi vạn tiên ngọc, trong không gian giới chỉ có các loại Tiên khí linh khoáng, giá trị ít nhất cũng hai mươi vạn tiên ngọc.”

“Như vậy cũng còn tạm được, sau này trước khi cướp bóc, tốt nhất nên bói trước một quẻ.”

“Hiện tại ấn đường ngươi biến thành màu đen, hai mắt đỏ lên, rõ ràng cho thấy là tướng phá tài.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Chuẩn Tiên dị tộc không khỏi cảm thấy khuất nhục, thế nhưng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn quỳ dưới đất.

Tình thế bây giờ, đối phương không có tịch thu cái tiểu thế giới này, giữ lại cho tộc bọn họ một mạng đã coi như là vận khí tốt.

Thuyền Vạn Tinh rời đi tiểu thế giới này, tiếp tục hướng chỗ sâu trong khu Loạn Tinh bay đi.

Trong phòng điều khiển chính, Từ Phàm ném cho Minh Không một cái túi trữ vật.

“Bên trong có năm mươi vạn tiên ngọc, xem như là chúng ta lao động được chia.”

“Ngươi cũng đừng nên phiền muộn làm gì, một khắc khi ngươi lựa chọn cưỡng ép đột phá, cũng đã chú định vô duyên với chí cao rồi.” Từ Phàm lên tiếng an ủi.

“Ta không có chuyện gì lớn, chỉ là cơ hội như vậy không nhiều, chỉ có thể mạo hiểm cưỡng ép đột phá, có thể chạm tới cảnh giới chí cao, ở Tu Tiên giới này sẽ không có bao nhiêu tiếc nuối.” Minh Không than thở một tiếng.

“Đại trưởng lão, cho ta mười vạn tiên ngọc là được rời, ngươi đưa cho ta cả một nửa lao động ngươi đạt được là quá nhiều.” Minh Không vừa dứt lời lập tức muốn trả lại bốn mươi vạn tiên ngọc cho Từ Phàm.

“Bảo ngươi lấy thì cứ lấy đi.” Từ Phàm nói xong bèn rời khỏi phòng điều khiển chính.

Trở lại khu chữ Thiên, Từ Phàm thấy đại đa số đệ tử đều tiến vào trạng thái tu luyện.

Không khỏi hài lòng khẽ gật đầu một cái, đây đều là những đệ tử do hắn vất vả khổ cực bồi dưỡng ra.

Mặc dù bây giờ không dùng được, nhưng sau này phi thăng Tiên giới, sẽ là lúc đến phiên bọn họ biểu diễn.

“Sư phụ, ta cảm nhận được kiếp thứ hai thứ ba của ta sắp tới!” Lý Tinh Từ đi tới bên cạnh Từ Phàm, sắc mặt cổ quái nói.

Từ Phàm đặt một tay lên bả vai Lý Tinh Từ, hồi lâu sau mới buông ra.

“Môn thủ nghệ ta dạy ngươi gần đây, ngươi phải luyện tập thật chuyên cần, cảnh giới một đạo luân hồi tăng lên, hậu di chứng mấy năm đầu ngươi cưỡng ép rời khỏi đã biến mất không thấy.” Từ Phàm nói.

“Đi thôi, tìm một chỗ đạo tràng, vi sư bồi ngươi vào Luân Hồi giới độ kiếp.” Từ Phàm vỗ bả vai Lý Tinh Từ một cái nói.

Hai người đi vào trong đạo tràng gần nhất.

“Ngươi có nói cho Tô trưởng lão biết chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Vẫn chưa, có sư phụ ở đây tuyệt đối không có sai sót gì, không cần thiết phải để Thiên nhi lo lắng.” Trên mặt Lý Tinh Từ thoáng qua vẻ ôn nhu.

“Trong lòng có tính toán là được.”

Từ Phàm phất tay chụp lên thiên linh cái của Lý Tinh Từ, ý thức hai người cùng nhau tiến vào Luân Hồi giới.

Hai đạo hư ảnh xuất hiện trong một vùng luân hồi hỗn độn.

Lý Tinh Từ có hơi lơ mơ, hắn chưa bao giờ thông qua phương thức như vậy tiến vào trong mộng cảnh luân hồi.

“Sư phụ, đây là nơi nào?”

“Tầng ngoài Luân Hồi giới, còn muốn sâu hơn mộng cảnh luân hồi của ngươi một chút.” Từ Phàm đáp.

“Làm sao bây giờ, ta cảm giác thiên kiếp sẽ tới ngay lập tức.”

“Vậy hãy để cho Luân Hồi giới này ngẫu nhiên tạo ra một thế giới độ kiếp là được.”

Từ Phàm mới vừa dứt lời, một cái màng mỏng lấy hai người làm trung tâm bắt đầu lan ra ngoài.

Một thế giới mộng cảnh luân hồi chậm rãi hình thành.

Lấy hai người làm trung tâm, xung quanh đều là thảo nguyên mênh mông bát ngát.

Lúc này, trên bầu trời, kiếp vân trộn lẫn với đại đạo pháp tắc luân hồi đã bắt đầu ngưng tụ.

“Luôn cảm thấy có chút không đúng ~” Từ Phàm nhìn lên kiếp vân chứa đại đạo pháp tắc trên bầu trời khẽ nói.

Chương 814: Mộng Tâm

Từ Phàm nhìn kiếp vân ở trên không trung, vẻ mặt bắt đầu biến đổi.

“Lão Nhị bị theo dõi, lão Tứ cũng bị theo dõi.”

“Có phải ta không giết ai nên chúng cho là đồ đệ của ta dễ bắt nạt đúng không?” Từ Phàm nhìn kiếp vân ở trên không trung, trong mắt có chứa sát khí.

Một kinh văn đại đạo miêu tả luân hồi xuất hiện chậm rãi ở phía sau Từ Phàm.

Ngay lập tức, đại đạo luân hồi trong kiếp vân dường như được gọi về, bay đến hướng kinh văn kia.

Trong thời điểm nó sắp dung nhập vào kinh văn này, đại đạo luân hồi trong kiếp vân kia dừng lại.

Hóa thành một nam tử mặc áo bào màu tím trên người.

“Những Kim Tiên các ngươi du đãng ở Luân Hồi giới cứ coi trời bằng vung như vậy sao?”

“Nhìn thấy hậu bối có tư chất tốt nên muốn tới đây chuẩn bị làm người chết thế sao?” Từ Phàm nhìn nam tử mặc áo bào màu tím trên người, nhàn nhạt nói.

“Không nên nói lời nói tuyệt đối như vậy, ngươi thả đệ tử ưu tú như vậy vào Luân Hồi giới thì cần trải qua những thứ này.”

“Chỉ sợ trước khi trưởng thành thì không có việc gì, sau khi trưởng thành sẽ trở thành thế thân của ngươi như bình thường thôi!” Ánh mắt của nam tử mặc áo bào màu tím có chút châm chọc khi nhìn về phía Từ Phàm.

“Thế thân, thứ đó chỉ dùng cho những thứ Kim Tiên nhút nhát các ngươi.”

Từ Phàm nói, kinh văn phía sau hắn chậm rãi hóa thành một toà cánh cửa Luân Hồi huyền diệu.

“cánh cửa Luân Hồi!” Nam tử mặc áo bào màu tím kia khiếp sợ hô.

“Ta không có hứng thú đối với đạo Luân Hồi, đây là thứ truyền cho đồ đệ đáng thấy vọng kia của ta.”

“Còn nữa, nhân quả giữa chúng ta đã được gieo xuống rồi, tốt nhất không nên để cho ta phát hiện chân thân của ngươi ở nơi đâu.” Từ Phàm lạnh lùng nhìn về hướng nam tử mặc áo bào màu tím.

“Một nửa thân thể của ta đã vùi lấp vào bên trong Luân Hồi giới, ngươi có bản lĩnh thì đến đó mà tìm.” Đột nhiên nam tử mặc áo bào màu tím nở nụ cười.

“Không trở thành Đại La vĩnh viễn, không thể tránh thoát khỏi giới đó.”

“Chỗ kia rất tốt, các sinh linh nói chuyện cũng rất êm tai, hoan nghênh ngươi đến.” Sắc mặt nam tử mặc áo bào màu tím bắt đầu từ từ trở nên điên cuồng hơn.

“Nhân quả giữa chúng ta đã được gieo xuống rồi, ngươi ngăn cản ta tránh thoát bên trong giới kia thì ngươi càng đáng chết hơn!”

“Ta ở đây giới chờ ngươi với đồ đệ của ngươi, cho dù ta bị luân hãm hoàn toàn thì cũng phải kéo các ngươi theo cùng!” Nam tử mặc áo bào màu tím hét lớn điên cuồng.

Khí thế của nó thậm chí đè lại kiếp vân đầy trời kia.

Từ Phàm nhìn lên hướng bầu trời, trên mặt lạnh lẽo nói: “Mấy vị xem cuộc vui ở bên cạnh kia, các ngươi cũng đi ra đi.”

Cho đến lúc bóng dáng xuất hiện ở Từ Phàm bên cạnh, tất cả đều dùng ánh mắt tham lam nhìn Từ Phàm.

“Đạo hữu, nhường cánh cửa Luân Hồi cho ta được không.” một nam tử lớn lên như đồ tể nói, trong ánh mắt tiết lộ ra tham lam và bạo ngược vô tận.

“Muốn cái rắm ấy, nếu ngay lập tức ngươi bị sinh linh bên trong Luân Hồi giới cắn nuốt một cái thì chỉ sợ có được cánh cửa Luân Hồi cũng không ra được.” một nữ tử mặc quần dài màu đen khác nói.

“Bà già chết tiệt, không cần ngươi quan tâm.” Đồ tể hét to nói.

“Đạo hữu, nhường cánh cửa Luân Hồi cho ta được không, ta có một bảo tàng ở đại Tinh La giới, bên trong có một món tiên vương khí.” Nam tử mặc trang phục thư sinh tay cầm quạt xếp nói.

Từ Phàm nhìn một vòng chung quanh, cuối cùng ánh mắt đặt cố định ở trên người lão giả đang quan sát Lý Tinh Từ độ kiếp.

Cảm nhận được ánh mắt của Từ Phàm, lão giả xoay người lại nhìn Từ Phàm một chút.

“Ngươi chính là sư phụ của tiểu tử này sao, quả nhiên mạnh hơn so với ta, đáng tiếc.” Âm thanh của lão giả có phần tiếc nuối.

“Ba người muốn thế thân, một người muốn cộng sinh, còn có một người không biết muốn làm gì.”

“Ta cũng nhớ kỹ năm người các ngươi, chúng ta sẽ gặp lại bên trong Luân Hồi giới.” Từ Phàm lộ ra một tia cười lạnh, sau đó bài xích bọn họ ra khỏi Mộng Cảnh Luân Hồi Độ Kiếp này.

Hắn đã quyết định, sau này sau khi đạt tới cảnh giới Kim Tiên phải đi vào trong Luân Hồi giới để chấm dứt nhân quả.

Nếu nên giết chết thì giết chết, nếu nên làm chúng luân hãm thì luân hãm.

Biểu hiện của Lý Tinh Từ đang độ kiếp hết sức dễ dàng, nguyên nhân nằm ở căn cơ của hắn đủ thâm hậu, pháp bảo cũng đủ nhiều.

Thời gian không lâu trôi qua, một đạo lôi kiếp cuối cùng đánh xuống, Lý Tinh Từ thành công vượt qua kiếp thứ hai.

“Đa tạ sư phụ làm hộ pháp cho đồ đệ.” Lý Tinh Từ cảm kích nói.

“Ta không đến hộ pháp thì ngươi đã bị mấy lão già kia chiếm chỗ tốt rồi.” Từ Phàm nói chuyện giữa mấy vị Kim Tiên kia.

Nhưng vào lúc này, lôi kiếp trên bầu trời ngưng tụ một lần nữa, kiếp thứ ba của Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, ta phải đi độ kiếp thứ ba rồi.”

Từ Phàm vung tay một cái tỏ vẻ cho hắn mau đi chuẩn bị.

Lúc này ở bên trong cảm giác của Từ Phàm, lại có mấy vị cấp bậc Kim Tiên theo dõi Lý Tinh Từ.

“Ở bên ngoài thật sự là có một chút thủ đoạn độc ác, nhưng mà ở bên trong Luân Hồi giới, các ngươi mà miễn cưỡng thì là muốn chết.” Từ Phàm nhìn phía ngoài Mộng Cảnh Luân Hồi, cảm nhận được hơi thở khác thường của Kim Tiên nói.

Từ Phàm trực tiếp chuyển cánh cửa Luân Hồi đến thế giới bên ngoài Mộng Cảnh, để cho nó hóa thành một Mộng Yểm bảo vệ thế giới Mộng Cảnh này.

Ngoài Mộng Cảnh Luân Hồi, mấy đạo hư ảnh nhìn Mộng Yểm đang chờ đợi phía trước, đứng thành hàng trì hoãn một thời gian ngắn thì cũng rời đi.

Thấy Mộng Yểm hiện ra cạnh cánh cửa Luân Hồi, cũng biết đây là người mà mình không đắc tội được.

Từ Phàm nhìn về phía Lý Tinh Từ đang độ kiếp ở trung tâm kiếp vân, không khỏi bắt đầu suy nghĩ cho sau này của hắn.

“Mặc dù tiểu tử thối này có tư chất cao, vốn dĩ ở trình độ hiện đại, muốn bước ra một bước này để xông ra bên trong Luân Hồi giới, thật đúng là còn hơi kém một chuyện.”

“Sau này tốn công lớn luyện chế vài món tiên khí bảo toàn sinh mệnh bên trong Luân Hồi giới.”

“Cẩn thận không về sau ta còn phải tự mình đi bên trong Luân Hồi giới một chuyến.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói.

Nhưng vào lúc này, một bóng dáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Người đến áo bào mặc màu trắng, mắt như ngôi sao, mặt mày như vẽ, nhìn một cái thì có thể nhớ lại tất cả điều tốt đẹp từ lúc sinh ra.

“Tiền bối, mặc dù tư chất của đồ đệ nhỏ nhà ta rất cao, thế mà vẫn còn có thể làm kinh động nhân vật lớn như ngài như vậy.” Từ Phàm nhìn về phía bóng dáng kia.

“Chẳng qua chỉ là đi ngang qua, đồ đệ này của ngươi không tệ, ngươi lại càng không tệ.” Bóng dáng kia nhìn về phía Từ Phàm nói.

Một đôi ánh mắt sáng chói suýt nữa khiến cho Từ Phàm sa vào trong ảo mộng.

Vẻ đẹp của nàng đã vượt qua phạm vi mà Từ Phàm biết được.

“Tiền bối đang coi trọng ta sao?” Từ Phàm cười nói.

Lúc này hắn đã làm tốt chuẩn bị để tùy thời nổ tung ý thức của phân thân này, mang Lý Tinh Từ trở về thế giới thực tế.

“Ta chỉ là đi ngang qua, thấy Mộng Yểm ngoài thế giới Mộng Cảnh kia, tò mò nên sang đây nhìn thoáng qua một cái.” Bóng dáng kia khẽ mỉm cười.

Chẳng qua chỉ là nụ cười đơn giản, nhưng thế giới Mộng Cảnh này tạm thời khuất phục vì nàng.

Ngoại trừ kiếp vân, tất cả bầu trời đều biến thành màu hồng phấn, trừ một vùng đất chỗ Lý Tinh Từ đang độ kiếp, toàn bộ địa phương còn lại đều có nhiều loại linh hoa mọc lên.

Từ Phàm nhìn về phía nữ tử thần bí cười một tiếng trong biển hoa kia, trong nháy mắt muốn dừng hình ảnh ở giờ phút này, bảo tồn trọn đời.

“Cái Mộng Yểm bên ngoài kia chứng minh rằng trong tương lai ngươi có tư cách đi đến một bước kia, thế nên ta tới đây kết một đoạn thiện duyên.”

Gió nhẹ thổi qua, thảo nguyên đã biến thành biển hoa động đậy theo gió, một luồng ánh mặt trời dịu dàng đúng lúc bao phủ vị nữ tử thần bí kia ở bên trong.

“Vãn bối là Từ Phàm, đạo hiệu Vạn Đạo, không biết xưng hô của tiền bối như thế nào.” Từ Phàm hành lễ nói.

“Gọi ta là Mộng Tâm là được.” Mộng Tâm vừa nói cúi người, tháo một đóa hoa nhỏ màu tím xuống.

Sau đó đóa hoa nhỏ màu tím hóa thành một quầng sáng nhỏ dung nhập vào trong cơ thể của Lý Tinh Từ đang độ kiếp ở nơi xa.

“Sau này chỉ cần đồ nhi của ngươi ở bên trong Luân Hồi giới thì sẽ được ta bảo vệ.”

Chương 815: Bản chất

“Thiện duyên này của tiền bối hơi bị lớn rồi.” Từ Phàm quay đầu nhìn về phía đồ nhi tốt của hắn.

Hắn không thể không nhìn, hắn sợ nhìn lại Mộng Tâm thì có khả năng hoàn toàn bị luân hãm.

“Tin tưởng mình, ngươi đáng giá để làm như vậy.” Âm thanh cảu Mộng Tâm rất êm tai, giống như Đại tỷ tỷ hiện dịu nhà bên.

Không có một chút cảm giác cao cao tại thượng của kẻ bề trên.

“Vãn bối xin nhận được phần thiện duyên này của tiền bối.” Từ Phàm thật tình nói.

Mặc dù hắn cũng có thể bảo vệ Lý Tinh Từ, nhưng suy cho cùng bây giờ tu vi của hắn thấp kém, có một số việc nếu phải làm thì rất phiền toái.

Không giống vị tiền bối này, một câu nói một bước là được.

“Vậy nếu có duyên thì chúng ta gặp lại.” Mộng Tâm nói xong thì hóa thành quầng sáng bảy màu, biến mất không thấy gì nữa.

Toàn bộ một mảnh biển hoa hiện ra ở trong thế giới Mộng Cảnh cũng khô héo theo đó, có một loại cảm giác buồn bã suy sụp.

“Người vừa đi thì những đoá hoa này cũng rút lui…”

“Ngươi lạnh nhạt còn nhanh hơn trà.”

Nhìn thảo nguyên vừa biến thành một mảnh trụi lủi, Từ Phàm không khỏi phàn nàn.

“Mộng Tâm, không biết vị tiền bối đạt đến mức cảnh giới nào, Đại La, hay là trên Đại La?” Từ Phàm nhìn đồ nhi đang độ kiếp phía xa, không nhịn được nói.

Mặc dù hắn có lòng tin có thể đạt tới cấp bậc kia, nhưng mà về thời gian thì đoán chừng cần phải tính bằng kỷ nguyên.

Một đạo lôi kiếp cuối cùng đánh xuống, kiếp vân trên bầu trời cũng chầm chậm tan đi theo.

Cả thế giới Mộng Cảnh Độ Kiếp cũng bắt đầu tiêu tán.

Hai người lại trở về trong một mảnh Luân Hồi hỗn độn.

“Đa tạ sư phụ âm thầm giúp đỡ!”

Lúc Lý Tinh Từ độ mấy đạo lôi kiếp cuối cùng vẫn có chút miễn cưỡng, nhưng chẳng biết tại sao sau khi một quầng sáng dung nhập vào trong cơ thể, không hiểu sao uy lực của những lôi kiếp này trở nên yếu đi.

“Không phải do sư giúp đỡ.”

“Vậy là vị tiền bối nào?”

“Vị đại năng kia coi trọng vi sư rồi, thế nên nhân tiện cho ngươi một chút chỗ tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Coi trọng sư phụ rồi, nếu nói vậy nhất định là một nữ tiền bối rất lợi hại.” Lý Tinh Từ thuận miệng nói.

“Tất nhiên là lợi hại, ít nhất là cấp bậc Đại La.” Từ Phàm vừa nói vừa dẫn Lý Tinh Từ trở lại trong bản thể thuyền Vạn Tinh của riêng mình.

Lúc này thuyền Vạn Tinh vừa tìm được một tiểu thế giới, diện tích rộng lớn, khoảng chừng hàng tỷ dặm, có một nhóm Nhân tộc ở sinh tồn tiểu thế giới, kẻ mạnh nhất là Vô Địch tôn giả.

Từ Phàm đã được biết đến chuyện phát sinh sau khi chính mình vào Luân Hồi giới.

Quan sát tiểu thế giới này một chút, phát hiện linh lực ở đây còn dư thừa hơn so với tiểu thế giới ở chỗ vị Chân Tiên kia, Pháp tắc đại đạo còn hoàn chỉnh hơn.

Không khỏi có chút ngạc nhiên hỏi: “Tiểu thế giới lớn như vậy, mấy người Vô Địch tôn giả bọn hắn có thể giữ được sao?”

Lúc này, một Tự Hào tôn giả đang tỷ thí cùng Vô Địch tôn giả trấn thủ tiểu thế giới ngoài kia.

“Ta biết, tiểu thế giới này tồn tại theo liên minh, Nhân tộc chúng ta là một trong tam đại thế lực trong khu Loạn Tinh này.”

“Dựa theo cách nói của sư phụ, ở khu Loạn Tinh cũng có tồn tại tương ứng với trật tự.” Chu Khai Linh nói.

Lúc này chiến đấu bên ngoài đã kết thúc, Tự Hào trưởng lão của Hội trưởng lão mạnh hơn một chút.

Sau đó thuyền Vạn Tinh thắng được quyền lợi được dừng chân ở tiểu thế giới này.

“Mọi người có thể xuống thuyền nghỉ ngơi một chút, lần này thuyền Vạn Tinh sẽ dừng lại trong thời gian 10 ngày.”

Âm thanh của Minh Không vang lên ở trong thuyền Vạn Tinh.

Từ Phàm mang theo trưởng lão và đám đệ tử cũ đi xuống thuyền Vạn Tinh.

Hít sâu linh khí ở thế giới này một cái, Từ Phàm không khỏi khen ngợi nói: “Đúng là vùng đất trù phú, loại linh khí lọc ra từ trong tinh vực này tới rất là thuần khiết, tu luyện lâu dài ở chỗ này thì ít nhất căn cơ cũng phải ổn định hơn một phần.”

“Đây cũng là sự đặc sắc của tiểu thế giới ở khu Loạn Tinh, nếu không sẽ không có nhiều sinh linh sinh tồn ở chỗ này như thế.” Minh Không đi tới bên cạnh Từ Phàm và nói.

Từ Phàm gật đầu.

“Tiểu thế giới này là liên minh của ở Nhân tộc khu Loạn Tinh, Nhân tộc qua lại vũ chu có thể yên tâm cư trú ở chỗ này, chỉ cần không gây chuyện là được.” Minh Không nói.

“Chúng ta có buôn bán ở chỗ này không?”

“Có một chút, không phải rất nhiều, suy cho cùng trước kia nơi này rất nguy hiểm, không phải lần nào thượng tôn cũng có thể tới đây theo ta.” Minh Không giải thích nói.

Cách chỗ thuyền Vạn Tinh ngừng lại không xa chính là một tòa Tiên thành của Nhân tộc.

Từ Phàm để các đệ tử giải tán tự do hoạt động.

Cảm thụ được linh khí này, đột nhiên Từ Phàm hăng hái, muốn thưởng thức phong cảnh của tiểu thế giới này một chút.

“Sư phụ, tại sao đột nhiên Tinh Từ sư huynh bắt đầu bế quan?” Chu Khai Linh đi tới bên cạnh Từ Phàm hỏi.

“Độ kiếp trong Mộng Cảnh rồi, lên cấp Đại Thừa, bây giờ đang ổn định cảnh giới.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Sư huynh lên cấp Đại Thừa tôn giả rồi!” Chu Khai Linh hâm mộ nói.

“Tư chất của ngươi cũng không yếu, trở về tu luyện một thời gian ngắn nữa thì lên cấp Đại Thừa là không có vấn đề.”

Từ Phàm và Chu Khai Linh bước chậm ở trên một đường chính, hai bên có đủ loại linh đạo, mênh mông vô bờ, rất là hùng tráng.

Nhìn Chu Khai Linh lặng im suy nghĩ, Từ Phàm tò mò hỏi: “Đang suy nghĩ gì đấy? Vẻ mặt chăm chú như vậy.”

“Sư phụ, ngươi nói lúc nào thần thông do ta sáng tạo có thể thi triển đến cùng.” Chu Khai Linh không khỏi có phần cô đơn nói.

Dường như thần thông do hắn vừa bắt đầu sáng tạo cũng chưa được người khác sử dụng tốt qua, chính mình cũng chưa từng thi triển đến cùng.

“Vẫn chưa tới lúc, tin tưởng vi sư, thần thông của ngươi tuyệt đối có tác dụng lớn.” Từ Phàm nói.

Lúc này từng ánh đèn xẹt qua trong Tiên thành từ phía xa, bọn họ đều là nông dân trồng linh điền ở chỗ này.

Cách đó không xa cũng có một người đàn ông vóc người vạm vỡ ngăm đen khống chế pháp khí hạ xuống.

Đầu tiên là hành lễ cung kính với Từ Phàm và Chu Khai Linh, sau đó bắt đầu làm phép tưới nước cho linh điền do chính mình quản lý.

“Một cái Kim Đan kỳ, quản lý một vạn mẫu linh điền, chỉ dựa vào mỗi ngày khôi phục được một ít linh lực, thật cực khổ.” Từ Phàm nhìn tu sĩ vừa thi triển thần thông tưới linh điền nói.

Lúc này đột nhiên ánh mắt của Chu Khai Linh sáng ngời.

“Sư phụ, thần thông thứ nhất mà ta chế tạo dùng để tưới linh điền hẳn là không thành vấn đề đúng không!” Chu Khai Linh hưng phấn nói.

“Không khác nhau nhiều lắm, bản chất cái kia của ngươi là mưa linh khí, chỉ là về mặt mùi vị và xúc cảm không giống như vậy thôi, bản chất vẫn không đổi.”

Từ Phàm biết hắn nói cái gì.

“Bản chất…” Chu Khai Linh rơi vào lặng im suy nghĩ.

“Sư phụ, làm sao mới có thể thay đổi bản chất?”

Sau khi suy nghĩ một lúc lâu, Chu Khai Linh hỏi.

“Chuyện này phải thử thách năng lực lĩnh ngộ đối với đại đạo, ví dụ như.”

Từ Phàm vừa nói, hút một tảng đá từ phía xa tới đây, sau đó qua thời gian biến chuyển dần thành chất gỗ dưới Pháp tắc đại đạo, cuối cùng hoàn toàn biến thành một khối gỗ.

“Đây chính là thay đổi bản chất.” Từ Phàm nói, bỏ khối gỗ vào trong tay Chu Khai Linh.

“Thần thông do ngươi sáng tạo không cần suy nghĩ vấn đề về bản chất, có hình kia, có màu kia, có vị kia là đủ rồi.”

“Không có ai để ý bản chất của nó có phải đúng vậy thật hay không.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, hôm nay những lời này của ngươi đánh thức ta, cho dù giống nhau mà bản chất bất đồng thì tất đều là giả dối.”

“Mời sư phụ dạy ta!”

Chu Khai Linh ánh mắt chân thành, giọng điệu kiên định.

“Cái này…”

“Nếu thật sự muốn chuyển hóa một ít bản chất kia của ngươi, chờ sau khi ngươi đến Đại Thừa kỳ rồi hãy nói.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc nói.

“Được rồi, sư phụ.” Chu Khai Linh có chút thất vọng, nhưng đã có mục tiêu phía trước.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời xuất hiện một cái khe có chiều dài ít nhất cũng đến trăm dặm.

Một đám tôn giả dị tộc xông vào.

Chương 816: Luận đạo

Từ Phàm híp mắt nhìn các tôn giả dị tộc đột nhiên xuất hiện trên bầu trời.

“Hình như trong này còn có một tôn giả chí cao?” Từ Phàm cảm thụ hơi thở của các tôn giả dị tộc nói.

“Sư phụ, có phải sắp đánh nhau hay không!” Chu Khai Linh hưng phấn nói.

“Có lẽ không phải, nhìn khí thế lúc bọn họ chạy tới, chắc là tới thăm viếng.” Từ Phàm thu hồi ánh mắt, chuẩn bị tiếp tục đi dạo về hướng Tiên thành.

Nhưng vào lúc này, dường như một tôn giả dị tộc trên bầu trời cảm nhận được ánh mắt của Từ Phàm, một bước bước ra đã xuất hiện ở chỗ cách Từ Phàm không xa.

“Nhân tộc chí cao? Tới Tinh vực?” Tôn giả chí cao dị tộc kia nói.

tôn giả dị tộc kia, mặt người có nhiều lông, hình dạng giống như vượn, mọc ra bốn tay.

“Đúng, không biết muốn làm gì?” Từ Phàm gật đầu nói.

“Không có chuyện gì, thật lâu rồi chưa từng thấy qua tôn giả chí cao mới, thế nên tới đây làm quen một chút.” Tôn giả chí cao dị tộc kia cười nói.

“Đạo hữu có hứng thú đi tinh vực theo ta để luận đạo một phen không.” Tôn giả chí cao dị tộc kia mời nói..

Ở trong mắt tôn giả chí cao dị tộc luận đạo chính là tỷ thí, lấy phương thức chân thật nhất thể nghiệm trình độ sâu cạn khống chế đại đạo trong tay của đối phương.

“Không có hứng thú, đạo hữu nên làm gì thì làm cái đó đi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

chí cao cũng có phân chia cấp bậc, vị trước mắt Từ Phàm chính là chí cao cấp thấp nhất.

Từ Phàm không có hứng thú ra tay.

Lúc này, một Vô Địch tôn giả xuất hiện ở bên cạnh hai người, là Vô Địch tôn giả trấn thủ tiểu thế giới này.

“Hai vị đại nhân, chúng ta có làm chỗ nào không tốt, ngài cứ việc nói ra, nhưng nhất định không nên luận đạo ở tiểu thế giới này.” Vô Địch tôn giả đi tới khẩn trương nói.

Hai vị này chỉ cần ra tay nhẹ nhàng, tiểu thế giới này của hắn không hỏng mất thì cũng không chênh lệch gì nhiều.

“Luận đạo, cũng không phải là không được, chúng ta thêm một chút tiền cược thì như thế nào?” Từ Phàm nhìn chí cao dị tộc bốn tay kia cười nói.

“Tiền cược, mỗi người đưa ra một vạn Tiên ngọc thì như thế nào.” chí cao dị tộc sửng sốt một chút nói.

“Ngươi không cảm thấy một vạn Tiên ngọc này có chút không xứng với thân phận chí cao của ngươi sao?” Từ Phàm hỏi.

“Vậy thì 10 vạn Tiên ngọc, nhiều hơn nữa thì ta cũng không có rồi.” Chí cao dị tộc suy nghĩ một lúc nói, hiếm khi được gặp với tu sĩ cùng cấp khác, nhất định phải xin chỉ bảo một phen thật tốt.

Từ Phàm gật đầu, vung tay làm cái tư thế xin mời.

“Ta đợi đạo hữu ở tinh vực trung đẳng.” Từ Phàm nói xong liền biến mất không thấy gì nữa.

Chí cao dị tộc cũng đi theo Từ Phàm để lại không gian dao động.

Chỉ để lại Chu Khai Linh và Vô Địch tôn giả trấn thủ tiểu thế giới.

“Sư phụ, ngươi phải cho ta xem náo nhiệt với chứ!” Chu Khai Linh không cam lòng nói.

Chu Khai Linh vừa mới nói xong, một cái tay vươn ra từ trong hư không, bắt được bả vai Chu Khai Linh, kéo hắn vào trong không gian kia.

Ở bên trong lãnh thổ tinh vực cách tiểu thế giới không xa, Từ Phàm và vị chí cao dị tộc kia nhìn nhau cách không.

“Tộc Ma Viên Nhiều Tay, Cương Sơn, chủ tu đạo Kim Thân Hỗn Độn.” chí cao dị tộc tự báo tên tuổi.

“Nhân tộc, Từ Phàm, chủ tu ngũ hành đại đạo.” Từ Phàm trả lời.

Khí thế của hai người bắt đầu tăng lên, khiến cho Chu Khai Linh đang xem cuộc chiến ở phía xa phải lui về phía sau một khoảng cách không nhỏ.

“Đạo hữu, vậy chúng ta bắt đầu luận đạo.”

Một Kim Thân Hỗn Độn khổng lồ xuất hiện ở phía sau Cương Sơn, bốn cánh tay đồng thời nắm tay đánh về phía Từ Phàm.

“Nhất lực phá vạn pháp, chiêu này không tệ.” Từ Phàm than thở nói.

Đồng thời linh lực ngũ hành trong tinh vực hội tụ, ngũ hành Pháp tắc đại đạo ngưng tụ ở sau thân Từ Phàm.

Một pháp tướng ngũ hành Kim Thân to ngang hàng với chí cao Cương Sơn xuất hiện.

Một Cự Thuẫn ngưng tụ từ ngũ hành phép xuất hiện ở trong tay ngũ hành Kim Thân.

“Ầm!”

Chu Khai Linh chỉ cảm thấy cả tinh vực cũng đang chấn động, nếu không có Từ Phàm tạo ra khiên bảo vệ cho hắn thì hắn sớm đã bị dao động từ cuộc chiến này bóp thành bụi phấn.

Từ Phàm cầm lá chắn chặn lại chiêu thức toàn lực từ Kim Thân Hỗn Độn của Cương Sơn.

Lực lượng từ Kim Thân Hỗn Độn tiêu tan, lá chắn bảo vệ do ngũ hành Kim Thân ngưng tụ ra cũng vỡ tan tành theo.

“Ha ha ha ha, rốt cuộc cũng có kẻ cùng cấp bậc có thể đỡ được một đấm toàn lực của ta!” cương núi hưng phấn rống to nói.

Nhưng ngay sau đó triển khai tiến công mãnh liệt hơn.

Một đấm lại một đấm, mỗi một đấm đều ẩn chứa lực lượng thuần túy nhất.

Ở trước mặt Cương Sơn, tất cả đại đạo đều phải mất đi dưới nắm đấm của hắn.

Ngũ hành Kim Thân của Từ Phàm trực tiếp bị Kim Thân Hỗn Độn của Cương Sơn đè ép đánh.

“Chỉ mình ngươi có lực tay lớn sao!” Từ Phàm khống chế ngũ hành Kim Thân toàn lực chặn lại Kim Thân Hỗn Độn của Cương Sơn.

“Dù sao là ở trong tinh vực, không có hạn chế từ thế giới Trung Thiên, chiêu trước kia không thể dùng hiện tại cũng có thể sử dụng rồi.”

Từ Phàm thi triển ra thần thông ba đầu sáu tay, cũng lấy lực lượng tinh thuần nhất giống vậy để đánh trả.

“Như vậy mới sảng khoái, đạo hữu, lực lượng lớn hơn một chút nữa!” Cương Sơn hưng phấn hét lớn, Kim Thân Hỗn Độn cũng lớn hơn một đoạn, cường tráng hơn nữa so với vừa rồi.

Chu Khai Linh đang quan sát hai chí cao đang tiến hành chiến đấu bằng đại đạo huyền ảo dã man nhất ở phía xa.

Từng chiêu từng thức đều có được uy lực lớn lao, bất kỳ một chiêu nào của hai Kim Thân đánh vào cách đó tiểu thế giới không xa, làm chúng không hỏng mất cũng bị lưu lại vết thương vĩnh cửu.

Ngoài Tiểu thế giới, Vô Địch tôn giả trấn thủ ở chỗ này đang mang vẻ mặt toát mồ hôi lạnh nhìn hai quái vật lớn kia chiến đấu phía xa.

Giống như ở bên trong một tòa thành thị, một người bình thường nhìn Kong và Godzilla chiến đấu, vừa cảm thấy kích thích, vừa lo lắng cho ngôi nhà mãi mới mua được ở phía sau mình bị phá hủy.

Chiến đấu ở ngoài tiểu thế giới cũng làm kinh động đến những tôn giả khác trong thế giới.

Nếu không đạt đến cảnh giới Vô Địch tôn giả, nhìn thoáng qua lập tức đi trở về, bởi vì chiến đấu dao động lan đến bọn hắn không chịu được.

Minh Không nhìn thoáng qua cũng đi trở về, bởi vì hắn đang nhớ lại trận chiến cùng Chuẩn Tiên kia.

So sánh với trận chiến giữa Từ Phàm và Cương Sơn, một trận chiến kia như trẻ con đánh nhau, vừa mất thể diện vừa đau tim.

Hai cái Kim Thân cao ngàn trượng càng đánh càng mạnh, càng đánh càng hưng phấn.

Kỳ phùng địch thủ, hạn hán đã lâu gặp mưa ngọt, củi khô lửa bốc.

Dù sao càng đánh càng kích thích, chiến ý của Từ Phàm cũng bị lôi kéo ra.

Vẻ mặt của hắn cũng bắt đầu nghiêm túc, trong lòng cũng dập tắt ý nghĩ sử dụng lực lượng siêu cương.

Cũng ví dụ như dùng Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực đập hắn.

Đang lúc hai người đánh sảng khoái, Vô Địch tôn giả trấn thủ tiểu thế giới kia cầu xin nói.

“Hai vị chí cao đại nhân, có thể cách tiểu thế giới xa hơn một chút nữa hay không, đánh như thế nữa tiểu thế giới sẽ hỏng mất.”

Hai người đang chiến đấu dừng lại một chút, trực tiếp bay đến hướng lãnh thổ tinh vực xa hơn.

Thấy hai vị chí cao rời đi, đám Vô Địch tôn giả thở phào nhẹ nhõm, tiểu thế giới mà bọn họ dựa vào để sinh tồn coi như là được bảo vệ.

Trong lãnh thổ tinh vực xa hơn, chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Mỗi một lần hai người ra tay cũng vượt qua cực hạn mà thế giới Trung Thiên có thể thừa nhận.

Kim Thân Hỗn Độn của Cương Sơn tung một đấm lên ngũ hành Kim Thân ba đầu sáu tay của Từ Phàm.

Hai người tách ra, đối lập nhau cách không.

“Đã bao nhiêu năm qua, đây là lần đầu tiên sau khi ta trở thành chí cao được đánh sảng khoái như vậy!”

“Đạo hữu, ta có thể dùng tiên khí không!” Kim Thân Hỗn Độn của Cương Sơn hỏi.

“Ngươi tùy tiện đi, ngươi có tiên khí thì ta cũng có.”

“Đây cũng là một phần trong thực lực.”

Trong tay Ngũ hành Kim Thân xuất hiện một thanh Trảm Long Cự Đao, cánh tay của Cương Sơn chia ra mang lên bao tay Xích Kim.

Từ Phàm và Cương Sơn nhìn lẫn nhau lần nữa, thấy tiên khí trong tay đối phương cũng lộ ra vẻ hài lòng.

Chương 817: Mảnh nhỏ tiểu tiên giới

Tiên khí trong tay Từ Phàm và Cương Sơn đều là cấp bậc trung phẩm, uy năng lớn hơn nhiều so với tiên khí sơ cấp.

“Đạo hữu, ta vẫn có cảm giác ngươi đang ra tay nhưng áp chế sức lực, lần này có thể lộ ra sao!” Cương Sơn nhìn Từ Phàm nói.

Kể từ lần đầu tiên hắn nhìn thấy Từ Phàm đã biết mình không bằng vị Nhân tộc chí cao này, vốn dĩ còn muốn luận đạo là muốn thấy được tồn tại ở tầng thứ cao hơn.

Đồng thời cũng tò mò Nhân tộc chí cao mạnh hơn ở nơi đâu so với mình.

“Đánh đi!” Từ Phàm cầm Trảm Long Cự Đao trong tay xông tới.

Nếu thật sự thả tay ra, có khả năng sau vài chiêu vị Cương Sơn khiến cho hắn có chút thưởng thức này sẽ biến mất luôn.

Chưa nói đến gì khác, trong tay Từ Phàm còn có một vạn tấm phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực lần trước thu về.

Từ Phàm vứt ra 100 tấm thì hắn sẽ không chịu được.

Chiến đấu bắt đầu một lần nữa, lần này tinh vực lại lâm vào trong chấn động.

Mấy vị Vô Địch tôn giả ở tiểu thế giới kia sử dụng thần thông phòng hộ, cẩn thận xem cuộc chiến ở phía xa g.

Chỉ cần nhìn tình huống không đúng, bọn họ sẽ lập tức rút lui về phía sau.

Trảm Long Cự Đao chống lại với nắm đấm từ Kim Thân Hỗn Độn của Cương Sơn, trực tiếp xé mở một khe không gian vạn dặm trong ở tinh vực.

Trong số Vô Địch tôn giả đang xem cuộc chiến nơi xa, thần thông phòng hộ của một nửa bị đập vỡ vụn…

“Dao động từ chiến đấu của Chân Tiên cũng không lớn như vậy!” Vô Địch tôn giả đang xem cuộc chiến, một bên sợ hãi than một bên rút lui về phía sau.

Chiến đấu như vậy vẫn kéo dài ba ngày, kết thúc khi Cương Sơn bị chặt rụng hai cái cánh tay.

“Đạo hữu, ta phục rồi, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân.” Cương Sơn thu hồi hai cái cánh tay bị chặt rụng kia đi tới lần nữa.

Từ Phàm chém đứt hai cái cánh tay này, không dùng lực lượng phong ấn, lấy lại trở về bảo dưỡng một chút còn có thể dùng.

“Đạo hữu cũng rất lợi hại, Kim Thân Hỗn Độn, đã tu luyện đạo lực lượng đến cực hạn của Đại thừa kỳ.” Từ Phàm khen ngợi nói.

Ở trong mắt Từ Phàm hai đạo này cũng là tấm gương điển hình của lực lượng thấp, chiến lực cao.

Nếu như Cương Sơn đổi thành tu những đại đạo khác, Từ Phàm chỉ cần chốc lát để có thể trấn áp.

Lúc này tinh vực ở vị trí hai vị chí cao đã là vỡ nát, tất cả khe không gian lớn nhỏ phân bố rải rác ở trong tinh vực này.

Nhưng vào lúc này, hai người đột nhiên nhìn một khu vực một chút.

Từ Phàm phát hiện mảnh nhỏ tạo thành Tiên Môn ở trong một cái khe không gian.

“Mảnh nhỏ tiểu tiên giới!” Cương Sơn vui mừng nói.

“?” Từ Phàm lộ ra vẻ mặt nghi vấn.

“Ban đầu ở thời điểm thế giới Trung Thiên hỏng mất, tiểu tiên giới đã sắp bao trùm thế giới Trung Thiên cũng hỏng mất.”

“Vừa rồi đó là mảnh nhỏ Tiên Môn, nó đại diện cho khu vực này nhất định có mảnh nhỏ tiểu tiên giới, nó giống tiểu thế giới, chẳng qua là Tiên Linh chi khí dồi dào hơn, ẩn chứa nhiều tiên khí linh bảo hơn.” Cương Sơn giải thích nói.

“Dựa theo quy củ của khu Loạn Tinh, phát hiện tiểu thế giới hoặc mảnh nhỏ tiên giới mỗi người một nửa.”

“Nhưng ngươi thắng ta khi luận đạo, thế nên nếu như phát hiện mảnh nhỏ tiên giới chia tỷ lệ 4:6, ta bốn ngươi sáu thì sao.” Cương Sơn vừa nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm bắt đầu có một ít đề phòng.

Tiên khí linh bảo động lòng người, hắn không thể không phòng.

“Ta 6 ngươi 4, cái này rất công bằng.” Từ Phàm gật đầu, tỏ vẻ đồng ý chia cắt như vậy.

Từ Phàm đưa tay chộp tới cái khe không gian kia.

Một mảnh nhỏ mảnh nhỏ Tiên Môn xuất hiện ở trong tay Từ Phàm.

“Đạo hữu, tiểu tiên giới phụ thuộc mảnh nhỏ tiên giới này của ngươi nhất định đang ở gần đây.” Cương Sơn hưng phấn nói, không nghĩ tới lần này đi ra ngoài dò xét, còn có thể có chỗ tốt ngoài ý muốn.

“Không cần tốn sức.”

Mảnh nhỏ Tiên Môn trôi lơ lửng ở không trung, Từ Phàm chạm nhẹ một chút đã hóa thành một con chim màu xanh bay về một hướng nào đó trong tinh vực.

Từ Phàm Cương Sơn đi theo phía sau chim xanh.

Qua thời gian không lâu, chim xanh đã ngừng ở một chỗ.

Ở vị trí chim ngừng, Từ Phàm cũng cảm nhận được một tia hơi thở của tiểu tiên giới.

“Đạo hữu để cho ta làm, khu Loạn Tinh của chúng ta có thuật dò giới đặc biệt.”

Hai tay Cương Sơn thả ra một quầng sáng, một cái tiểu tiên giới đường kính ba vạn dặm xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

“Đạo hữu, ta đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, hai người chúng ta độc chiếm tiểu tiên giới này, những thế lực lớn kia sẽ không có ý kiến gì sao.” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Bọn họ có thể có ý kiến gì, có ý kiến cũng phải nghẹn lại cho ta.”

“Hai vị tôn giả chí cao chúng ta kết hợp lại, trong khu Loạn Tinh còn có chuyện gì không xử được.” Cương Sơn hào phóng nói.

“Cả khu Loạn Tinh cũng chỉ có hơn 20 vị Chân Tiên, sợ là còn chưa đủ cho ta cùng đạo hữu giết.”

“Nếu đạo hữu muốn, lưu lại khu Loạn Tinh này xưng bá cùng ta thì như thế nào.”

“Ngươi kết bái cùng ta, sau này ngươi chính là đại ca, ta chính là nhị đệ, hai người huynh đệ chúng ta nắm một mảnh khu Loạn Tinh này trong tay, tuyệt đối không thành vấn đề.” Cương Sơn vừa nói dường như đã mở ra ý nghĩ mới, càng nói càng cảm giác có khả năng.

“Vẫn thôi đi, ta không có hứng thú ở lâu tại khu Loạn Tinh.” Từ Phàm vung tay một cái nói.

“khu Loạn Tinh còn có vài món tiên khí đỉnh cấp chưa bị đào bới, còn có nhiều tiên khí linh bảo ở khắp nơi, lượng lớn tiên linh khoáng, những thứ này đại ca cũng không có hứng thú sao?” Cương Sơn nói còn gọi lên tiếng đại ca.

“Không phải cảm thấy rất hứng thú, trước mắt chúng ta vẫn chia cắt tiểu tiên giới này trước đi.”

Từ Phàm vừa nói vừa dẫn Cương Sơn vào tiểu tiên giới.

Vừa vào tiểu tiên giới, một luồng Tiên Linh chi khí cực kỳ tinh khiết phả vào mặt.

Từ Phàm vội vàng tạo thành một tầng vòng bảo hộ cách người mình, ngăn cách những Tiên Linh chi khí tinh thuần này.

Có đôi khi đồ vật quá tinh khiết cũng chưa hẳn là chuyện tốt.

Bên cạnh Cương Sơn cũng mở ra vòng bảo hộ giống Từ Phàm.

“Tiên Linh chi khí này quá tinh khiết, nếu hấp thu nhiều chân linh dễ trở nên bất ổn.” Cương Sơn nói.

Lúc này Từ Phàm Cương Sơn đang ở trên đỉnh núi cao.

Nhìn chung quanh vùng đất phía dưới, đều là cảnh tượng thánh địa tiên gia.

“Chủ nhân, ta cảm giác nơi đây rất thích hợp làm trung tâm tiểu thế giới của Ẩn Linh môn.”

“Sau khi phi thăng tiên giới, giới này có thể làm nội giới của Ẩn Linh môn.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên ở trong lòng Từ Phàm.

“Cương Sơn đạo hữu, ngươi nói chúng ta chia như nào?” Từ Phàm hỏi.

“Tiên Linh chi khí ngang nhau, trực tiếp chia cắt 4:6 là được.”

“Ta không am hiểu đạo trận pháp phong ấn, có thể trở về gọi tộc nhân xử lý giúp ta.” Cương Sơn nói.

“Không cần tốn công tìm người khác, một mình ta có thể chia cách.” Từ Phàm dùng thần thức quét một vòng tiểu tiên giới rồi nói ra.

Tiểu tiên giới này lớn khoảng năm mươi vạn dặm, Từ Phàm chia cách cũng cần tốn nửa thời gian tháng.

“Vậy thì làm phiền đạo hữu rồi.” Cương Sơn gật đầu nói.

Từ Phàm nhìn vẻ mặt Cương Sơn mang bộ dạng ta yên tâm về ngươi, không khỏi tò mò hỏi: “Ngươi sẽ không sợ ta chia bộ phận kém cỏi nhất cho ngươi sao?”

“Cương Sơn ta có hai bản lĩnh lớn, một là lực lượng lớn, hai là nhìn người đúng, tin tưởng rằng Từ đại ca sẽ không để cho ta bị lỗ.” Cương Sơn cười hào phóng nói.

“Nói chuyện với ngươi cũng rất êm tai.” Từ Phàm nở nụ cười.

Lúc này một mảnh tinh vực chỗ tiểu tiên giới này đã bị Từ Phàm và Cương Sơn kết hợp phong tỏa hoàn toàn.

Cho dù là Chân Tiên tới, trong một chốc cũng không xông vào được.

Từ Phàm bố trí trận pháp phân cách ở ngoài tiểu tiên giới, Cương Sơn hỗ trợ ở bên cạnh.

Từ Phàm một bên nói chuyện phiếm một bên bố trí trận pháp.

“Đại ca, ngài là Pháp Trận Tông Sư ư, trận pháp này ta là một người ngoài nhìn thấy cũng có cảm giác rất lợi hại.” Cương Sơn khen ngợi nói.

Từ Phàm lắc đầu.

“Không phải cũng không sao, lấy tài nghệ của đại ca, sớm muộn gì cũng trở thành Tông Sư Pháp Trận.”

“Không, ta là Pháp Trận Đại Tông Sư.”

“Oành!!”

Cương Sơn đang cầm một khối tiên linh khoáng quan sát, trực tiếp bị kinh hãi bóp vỡ tiên linh khoáng trong tay.

Chương 818: Trở về

Ba ngày hôm sau, giữa lưng Từ Phàm có thêm một viên lưu ly có tiên quang lưu chuyển.

Từ Phàm và Cương Sơn quay trở về bên trong tiểu thế giới kia.

“Đại ca, đã hoàn thành thị sát xong tiểu thế giới này rồi, bây giờ ta phải quay về tổng bộ, chào mừng đại ca tới thế giới mà ta đang ở để du ngoạn.” Cương Sơn cười nói.

“Ngươi thuộc về thế lực của Nhân tộc sao?” Từ Phàm có chút nghi hoặc.

Cương Sơn gật đầu nói: “Thế giới Trung Thiên mà ta ở ban đầu không có con đường nào để phi thăng, cho nên ta bèn mang theo huynh đệ vượt qua tinh vực đi tìm Tiên Giới để lặng lẽ độ qua.”

“Đi tới khu Loạn Tinh, đúng lúc tinh chu bị hỏng mất, cho nên đành nương náu vào thế lực Nhân tộc nơi này, cùng với các huynh đệ góp tiền mua vũ chu, tới lúc đó đưa các huynh đệ âm thầm độ kiếp phi thăng Tiên Giới.” Cương Sơn giải thích nói.

“Tọa độ Tiên Giới của tinh vực này ngươi có biết không?” Từ Phàm quan tâm hỏi.

Cảm giác như Cương Sơn chính là một cậu em hàng xóm hào sảng, mạnh mẽ chất phác, không hề có tâm cơ với bất kỳ ai, nhưng Từ Phàm biết đây chỉ là lớp vỏ bọc bên ngoài.

“Ta biết, trước đó đã mua được từ bên thương hội Xuân Hoa rồi, tốn mất của ta không ít tiên ngọc.” Cương San cười nói.

“Vậy thì tốt, Cương Sơn đạo hữu, sau này có duyên sẽ còn gặp lại.” Từ Phàm cười rồi vẫy tay tiễn biệt.

Cương Sơn đem theo các tộc nhân rời đi.

“Sư phụ, tại sao vị chí cao dị tộc ấy trông giống đại sư huynh vậy nhỉ.” Chu Khai Linh sáp lại gần bên cạnh Từ Phàm nói.

“Vẫn có một chút khác biệt đấy.” Từ Phàm cười lên.

Ngay sau đó quay trở về trên thuyền Vạn Tinh.

“Minh Không trưởng lão, ngại quá để ngươi chờ lâu rồi.”

Trong phòng điều khiển, Từ Phàm nói với Minh Không.

“Chút thời gian này không tính là gì.” Minh Không cười nói.

Thuyền Vạn Tinh khởi động, bắt đầu tìm kiếm tiểu thế giới vô chủ bên trong khu Loạn Tinh.

Một năm sau, thuyền Vạn Tinh xuyên qua khu Loạn Tinh, bắt đầu quay trở về địa điểm xuất phát Phi Vũ giới.

Lúc này Minh Không điều khiển thuyền Vạn Tinh vô cùng hưng phấn.

Bởi vì trong một năm này, hắn đã tìm thấy ba tiểu thế giới vô chủ, thu hoạch này còn gấp mấy lần so với vụ làm ăn Cổ Thương giới.

Vừa mới nghĩ tới việc trong tay có được số tiên ngọc này, nhịp tim đập không ngừng của Minh Không lại càng thêm phần dữ dội.

“Có kích động tới vậy không?” Từ Phàm nhìn Minh Không sắc mặt hưng phấn nói.

“Đại trưởng lão, lần này đi cùng ngươi tới khu Loạn Tinh, chính là đợt đi sảng khoái nhất, vô lo vô nghĩ nhất.”

“Trước đây có Thượng Tôn đi cùng, ở khu Loạn Tinh cũng không dám lớn mật phách lối như vậy.” Minh Không nói.

Vào lúc thuyền Vạn Tinh đi tìm kiếm tiểu thế giới vô chủ, Từ Phàm đã nói với Minh Không, toàn bộ khu Loạn Tinh cứ tùy ý mà xông vào, những chuyện còn lại cứ giao cho hắn.

Lúc mới bắt đầu, thuyền Vạn Tinh với bộ dạng ngông nghênh đích thực đã thu hút sự chú ý của rất nhiều thế lực.

Không qua bao lâu đã bị một Chân Tiên đem theo ba con tàu vũ chu tới chiếm đoạt.

Từ Phàm cũng chỉ thản nhiên nhìn vị Chân Tiên đó một cái, tiện tay bắn ra hơn mười tấm bùa chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực.

Khiến cho toàn bộ chiến đội của vị Chân Tiên nọ hoàn toàn bị tiêu diệt, chinh phục toàn bộ những thế lực quan sát trận chiến.

Kể từ đó về sau, Minh Không bắt đầu chính thức trở nên ngạo nghễ.

Thuyền Vạn Tinh ở trong toàn Tinh Vực xiên ngang đâm dọc, ấy vậy mà thật sự phát hiện ra vài tiểu thế giới vô chủ.

Tính ra cũng gọi là bội thu trở về.

“Sau khi trở về, chuẩn bị thêm một chút đồ và có thể xuất phát lần nữa tới Cổ Thương giới, đổi những tiên ngọc này thành linh khoáng và tiên khí cần thiết, thu thập tích lũy một chút là có thể mua thêm một chiếc vũ chu nữa.”

“Tới lúc đó trở về Phi Vũ giới là ổn định rồi, trừ phi Đại trưởng lão muốn hủy diệt Hội trưởng lão.” Minh Không cười nói.

“Bên trong Nhân tộc, nội bộ Nhân tộc vẫn còn vài nhân vật chủ chốt, quan điểm của một số nhân vật chủ chốt có mâu thuẫn với Hội trưởng lão của các ngươi, sau này sẽ giải quyết thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Việc này thì có gì phải giải quyết chứ, cứ thuận theo tự nhiên mà thôi.”

“Nếu thật sự gặp phải nhân vật chủ chốt mà ngay cả Hội trưởng lão cũng không thể áp chế được, vậy cùng lắm thì Hội trưởng lão sẽ ẩn thế đi một thời gian, đợi tới thời điểm thì lại ra ngoài.”

“Phi Vũ giới, Nhân tộc trong mười mấy vạn năm gần đây, không phải là chưa từng chạm mặt người thiên mệnh đối địch lại với Hội trưởng lão, Hội trưởng lão thông thường đều sẽ ẩn nấp trong thời gian này, trốn vào bên trong tiểu thế giới của tổng bộ.” Minh Không nói.

“Nếu như Vương triều Cửu Phượng kia mà thật sự muốn quật khởi, vậy thì các người có trốn đi cũng không có tác dụng gì.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão yên tâm, con đường rút lui của Vương triều Cửu Phượng cũng đã được nghĩ xong tất thảy rồi.”

“Trước khi ta phi thăng, sẽ bức ép bọn hắn đi tới khu Loạn Tinh.”

“Nhưng tiền đề là tiềm lực của bọn họ phải phải thật sự mạnh hơn Hội trưởng lão.”

“Trước mắt xem ra vẫn còn thiếu một vài chuyện.” Minh Không nói rồi lắc đầu.

Vương triều Cửu Phượng kia tuy rằng có thể luyện chế ra số lượng lớn con rối cấp bậc Đại Thừa tôn giả, nhưng ở trong mắt hắn thì cũng giống như những tông môn đứng đầu kia.

Từ Phàm gật đầu, đưa Vương triều Cửu Phượng tới khu Loạn Tinh, đây là một sự lựa chọn không rồi.

Càng là môi trường hỗn loạn, Vương triều Cửu Phượng càng có thể phát triển lên.

Nói không chừng Phụng Trường Ninh trông thấy cảnh tượng này sẽ còn vô cùng thích thú mà nói rằng: “Ta đã quen với cục diện chen chúc để sinh tồn phát triển trong khu Loạn Tinh như vậy, theo quy trình thì cứ tới thêm lần nữa là được.”

“Theo như tình báo của bên chỗ ta, Phụng Trường Ninh đó chính là đi ra từ bên trong Tiểu Thiên thế giới trong phạm vi của Ẩn Linh môn.”

“Nếu như có nhân quả với Đại trưởng lão thì ta có thể trả giúp.” Minh Không chu đáo hỏi.

“Không cần, hiện tại là bọn hắn thiếu nợ ta, đang đau đầu không biết làm sao để kết thúc nhân quả với ta.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Vậy thì ra yên tâm rồi.” Minh Không gật đầu.

Theo như phong cách cũ của Hội trưởng lão, kiểu thế lực giống như Vương triều Cửu Phượng, sau khi thống nhất một Châu xong xuôi liền bắt đầu tiến hành đàn áp.

Vừa vặn lúc đó lại trùng vào cuộc đại chiến giữa hai giới, lại có thêm cả Từ Phàm ở đây, chó nên mới giữ lại Vương triều Cửu Phượng cho tới tận bây giờ.

“Thực lực của Hội trưởng lão ở Tiên Giới như thế nào?” Từ Phàm bỗng dưng hỏi.

“Cũng tàm tạm, có một Kim Tiên lão tổ tọa trấn, chia cách một vùng khu vực cùng với một tiên môn khác.”

“Đợi tới sau khi Thượng Tôn gia nhập vào tiên môn Hội trưởng lão Thượng Giới, ước chừng mới có thể thật sự phát triển.” Minh Không sắc mặt khao khát nói.

“Thực lực của tộc Kim Sí Đại Bàng ở Tiên Giới thế nào?”

“Rất mạnh, thuộc hạng thế lực hàng đầu của Tiên Giới, có Đại La trấn tọa, thậm chí còn có khả năng tồn tại cấp bậc cao hơn.”

“Thượng Tôn vô cùng kiêng dè, thế lực của Kim Sí Đại Bàng ở Tiên Giới, vẫn luôn không có ai dám ác liệt đắc tội Kim Sí Đại Bàng.”

“Nếu không Thượng Tôn cũng sẽ không để lại nhiều biện pháp dự phòng sau khi Đại Bàng phi thăng như vậy.”

“Chỉ đáng tiếc rằng Thượng Tôn ở Tiên Giới lại bị tộc Kim Sí Đại Bàng vây khốn, nếu không thì phân thân Kim Sí Đại Bàng tuyệt đối không thể nào đáp xuống.”

Hắn nhớ lại đêm trước khi Thượng Tôn phi thăng đã nói chuyện bí mật với hắn, cũng chính từ lúc đó trở đi, hắn tiếp quản được quyền hành của Hội trưởng lão từ tay của Thượng Tôn.

“Có cơ hội nhất định sẽ gặp mặt Thượng Tôn một lần ở trên Tiên Giới.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Nhất định sẽ có cơ hội, Thượng Tôn thích nhất là kết giao bạn bè với người như Đại trưởng lão đây.” Minh Không cười nói.

Thời gian trôi qua thật nhanh, vào lúc thuyền Vạn Tinh một lần nữa gặp lại Kim Thạch Linh, Từ Phàm liền biết rằng đã sắp về tới nhà rồi.

Minh Không như thường lệ thả xuống một chồng tiên linh khoáng có liên quan tới đồng, Kim Thạch Linh hài lòng ăn vào rồi ngay sau đó liền thả cho đi.

“Đợi sau khi lên tiên giới trở thành Kim Tiên, ta sẽ bắt những Kim

Thạch Linh này quay trở về.” Từ Phàm nhìn kim thạch linh to tầm cỡ quả tinh cầu nói.

“Vậy chúc Đại trưởng lão được như ý nguyện.” Minh Không cười nói.

Kim Thạch Linh đang tiêu hóa chồng linh khoáng đồng kia chỉ nhàn nhạt nhìn về phía của Từ Phàm một cái.

Chương 819: Phúc lợi

Sau khi giao nộp phí bảo hộ xong xuôi, Minh Không tỏ ra nhẹ nhõm đến lạ thường.

Một bên vừa khống chế thuyền Vạn Tinh, vừa tán gẫu với Từ Phàm.

“Lần này đi ra ngoài cùng Đại trưởng lão, chính là lần đi tới Cổ Thương giới nhẹ nhõm nhất của ta, thu hoạch cũng là lớn nhất.”

“Trước đây lúc ta một mình điều khiển thuyền Vạn Tinh đi ra ngoài, có lần nào mà không phải cửu tử nhất sinh, trải qua muôn vàn khổ nạn mới có thể trở về.” Minh Không cảm khái nói.

“Bên trong Tinh Vực rất nguy hiểm, trước đây ngươi có thể tự một mình đi lại giữa hai thế giới, cũng là rất lợi hại.” Từ Phàm khen ngợi.

Từ Phàm đưa bản thân mình dung nhập vào góc độ quan sát của Minh Không để cảm nhận thử một chút, quả thực là rất nguy hiểm.

“Trước đây ta đã từng hỏi Thượng Tôn, hỏi hắn tại sao lại có thể yên tâm như vậy, để ta một mình đi tới Cổ Thương giới.”

“Thượng Tôn nói vận khí của ta tốt, hóa hiểm nguy thành lợi, cửu tử nhất sinh cũng chỉ là quy trình bình thường thôi.”

“Cho dù phải đối mặt với tình cảnh tuyệt vọng hơn nữa, đều vẫn sẽ có một tia sống sót vãn hồi.”

“Trước đây ta không hiểu tại sao Thượng Tôn lại nói như vậy, nhưng cho đến bây giờ quen biết được Đại trưởng lão, ta coi như cũng đã hiểu ra được một chút rồi.” Minh Không nhìn Từ Phàm, ánh mắt vô cùng thân thiết.

“Lại chưa kể, ngươi có lẽ thật sự có bản chất như vậy.” Từ Phàm bỗng dưng cười lên.

Nếu như lần này bản thân hắn không đi theo, ngay từ lúc gặp phải hạm đội thứ nhất do Chân Tiên lĩnh đội kia thì đã toi rồi.

Lúc này nhìn từ phương xa, đã có thể tờ mờ nhìn thấy ánh sáng ảnh xạ phát ra của sao Thái Dương trong Phi Vũ giới.

“Đi đi về về chưa tới thời gian bố năm, chuyến đi lần này tốc độ thật là nhanh.”

“Đại trưởng lão, lần sau có còn đi cùng chúng ta nữa không?” Minh Không hỏi.

“Thôi ta không đi nữa, ta sẽ dặn Tống Minh đệ tử dưới trướng của ta dẫn dắt vũ chu đi cùng tổ đội của các ngươi.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Sau khi trở về nhà, ngoại trừ chút chuyện của Nam Sơn giới, những việc khác chính là chuyên tâm thăng cấp Ẩn Linh đảo là được rồi.

“Vậy cũng được, có hai vị Chân Tiên mà Đại trưởng lão kiểm soát kia, vậy tuyến đường sẽ an toàn hơn nhiều so với trước đây rồi.” Minh Không cười nói.

Nơi không xa có hai tia lưu quang, không qua bao lâu sau liền tiến tới phía trước thuyền Vạn Tinh.

Hai vị Chuẩn Tiên dị tộc mà Từ Phàm kiểm soát kia, trước tiên là truyền âm thành tới hỏi, sau đó liền điều khiển hai chiếc vũ chu theo sát phía sau của thuyền Vạn Tinh.

Các trưởng lão và đệ tử của khu chữ Thiên cũng đều bắt đầu thu thập đồ vật của mình, chuẩn bị trở về Ẩn Linh môn.

“Mỗi người các ngươi phân ra một phân thân Đại Thừa Kỳ, điều khiển vũ chu, cùng ta quay trở về Ẩn Linh môn chờ lệnh.” Từ Phàm phân phó cho hai vị Chuẩn Tiên dị tộc nọ nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Thuyền Vạn Tinh đột phá lớp màng giới quay trở về Phi Vũ giới, toàn bộ những người trên thuyền đều cảm thấy như bản thân mình bước vào bên trong suối nước nóng.

Cảm giác mệt mỏi khi lăn lộn cả một quãng đường dài đã đem tới, trong tích tắc liền biến mất tăm.

Từ Phàm cũng có cùng một loại cảm giác như vậy, hơn nữa hắn còn âm ỉ cảm giác được ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới đang chào hỏi với hắn.

Đồng thời còn hỏi hạt lưu ly treo giữa lưng hắn kia có bán hay không?

“Nghĩ cũng hay thật, không bán.” Từ Phàm âm thầm đáp lời nói.

Đừng tưởng là ý chí thiên đạo thì có thể trắng trợn cưỡng mua cưỡng bán.

“Mỗi lần quay trở về, đều phải tận hưởng hết một lượt.”

“Nhẹ nhõm giống như đi du lịch phương xa trở về nhà vậy.” Từ Phàm cười nói.

Thuyền Vạn Tinh thực hiện vài cú nhảy vọt quay về tổng bộ Hội trưởng lão.

Từ Phàm dẫn theo đệ tử trưởng lão ngồi vào một trong số những chiếc vũ chu quay trở về Ẩn Linh môn.

Ẩn Linh môn vẫn trước sau như một, khung cảnh bình yên như mọi khi, dòng thác nước to lớn trộn lẫn cùng khí tiên linh cứ ngỡ như dải Ngân Hà rơi tự chín tầng mây kia khiến cho đôi mắt của chúng đệ tử mấy năm không trở về nhà có chút ẩm ướt.

Dù sao đi du lịch trong nước so với đi du lịch nước ngoài cũng vẫn có sự khác biệt.

Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Lý Huyền Đạo đều đứng ở bên ngoài cánh cổng lớn của Ẩn Linh môn chờ đợi Từ Phàm quay trở về.

Những đệ tử còn lại ở tông môn đều rất tự giác xếp thành hàng lối chỉnh tề.

Từ Cương, Vương Hướng Trì, Lý Huyền Đạo đều đang tản phát ra khí tức của Đại Thừa tôn giả.

“Cung nghênh Đại trưởng lão (sư phụ) trở về.”

Âm thanh đồng loạt chỉnh tề, trong ngữ khí mang theo một tia cuồng nhiệt.

“Đứng dậy cả đi, ta chỉ là phân thân ra ngoài một chuyến, không cần phải quy mô rầm rộ như vậy mà đón tiếp ta.” Từ Phàm cười nói.

“Lần này đi xa Phi Vũ giới có thu hoạch lớn, tiếp theo ta sẽ bảo Bồ Đảo phát cho các ngươi một ít phúc lợi.” Từ Phàm nhìn chúng đệ tử do chính mình bồi dưỡng bao năm cười nói.

“Tạ ơn Đại trưởng lão ban thưởng!!” Tất cả các đệ tử đều trở nên hưng phấn, bọn hắn biết Đại trưởng lão trước giờ một khi đã ra tay thì luôn luôn phi thường.

“Quay trở về cả đi, nên làm cái gì thì đi làm cái đó.”

Trong tiểu viện của Từ Phàm, toàn bộ đồ đệ đều đã có mặt.

“Vi sư ở Cổ Thương giới có thu hoạch lớn, những thứ này đều là phần quà đem về cho các ngươi.”

Từ Phàm nói rồi phát cho mỗi đệ tử một bộ tiên khí có tính phòng ngự.

“Lão đại, lão tam, lão tứ, còn có Huyền Đạo, các ngươi đều đã tiến cấp vào Đại Thừa Kỳ rồi.”

“Tuy rằng đã đạt tới cảnh giới đỉnh phong của giới này, nhưng vi sư hy vọng các ngươi đừng nên tu luyện hời hợt.”

“Yêu cầu thấp nhất của vi sư dành cho các ngươi chính là Vô Địch chi Linh, chỉ có căn cơ như vậy đạt tới tiên cảnh, tương lai mới có khả năng đạt tới cảnh giới Vô Thượng.” Từ Phàm răn dạy nói.

“Đã hiểu thưa sư phụ.” Chúng đệ tử hành lễ nói.

“Vi sư ở trong Tinh Vực, ngộ ra được rất nhiều đại đạo mà thế giới này không có, cho nên công pháp của các ngươi cần phải được cải tiến lại từ đầu.” Từ Phàm cười nói, chuyện này coi như là thu hoạch thứ ba của hắn ở trong Tinh Vực đi.

Lúc này Từ Phàm trông thấy vẻ mặt của Từ Nguyệt Tiên có chút hiu quạnh.

“Nguyệt Tiên, ngươi tản công lực tu luyện lại từ đầu, vi sư tìm thấy một đại đạo công pháp thích hợp để cho ngươi tu luyện.” Từ Phàm nói.

“Thật ư sư phụ!!” Từ Nguyệt Tiên hưng phấn nói.

“Sư phụ đã từng lừa ngươi bảo giờ chưa, nhiều nhất là mất thời gian một năm làm quen liền có thể suy giải ra bộ công pháp hoàn chỉnh.”

“Đồ nhi bất hiếu, khiến sư phụ nhọc lòng rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ Phàm gật đầu, cũng không nói thêm nhiều lời.

Trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một và số hai đều bao quanh trước mặt một hạt lưu ly, vẻ mặt đem theo thần sắc say mê.

“Nếu như sử dụng mảnh vỡ tiểu tiên giới này luyện chế một bộ tiên khí không gian, cấp bậc tiên khí nhất định sẽ đạt tới gần trên trung phẩm.” Phân thân số một nói.

“Có điều nói tới việc tối đa hóa giá trị, vẫn là phải để cho Bồ Đào hấp thu.” Phân thân số hai nhìn bản thể Bồ Đào nói.

Bồ Đào âm thầm giơ ngón tay cái.

“Sau khi hấp thu những mảnh vỡ tiểu tiên giới này, nguyên giới của Bồ Đào gần như là có thể hình thành rồi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sau khi hình thành thì sẽ như thế nào?” Phân thân số hai nghi hoặc nói.

“Vậy thì liền có thể thêm một ít những thứ khác vào bên trong Ngũ Hành Quyết.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi trở về Ẩn Linh môn, Từ Phàm liền muốn biến đổi Ngũ Hành Quyết một lượt.

“Chẳng lẽ ngươi không thể suy giải công pháp đặc sắc một chút sao, cứ chỉ gắt gao bám lấy Ngũ Hành Quyết không.”

“Ngũ Hành Quyết bây giờ nào có dáng vẻ như ban đầu, ngoại trừ ba từ Ngũ Hành Quyết, còn lại ngươi gần như đã thay đổi hết rồi.” Phân thân số một nói.

“Ta không muốn khiến cho công pháp chủ yếu của tông môn trở nên lòe loẹt sặc sỡ, trực tiếp một đạo công pháp thông thiên, còn lại cộng thêm một ít công pháp nhánh bên phụ trợ.”

“Như vậy vừa gọn gàng lại hiệu quả biết bao.”

Từ Phàm nói, đặt hạt lưu ly nọ ở trong tay vào trên bản thể của Bồ Đào.

“Hấp thu cho tốt.” Từ Phàm vỗ vỗ bản thể của Bồ Đào.

“Tuân mệnh, chủ nhân!!” Bồ Đào kích động nói.

Sau khi Từ Phàm trở về, sự thay đổi duy nhất đem đến cho tông môn đó là pháp bảo lưu tồn trong tông môn của chúng đệ tử đều được thay thế lại toàn bộ một lượt.

Chương 820: Uống rượu

Trên vùng trời Ẩn Linh môn, trên đám mây Hùng Nhị, Vương Vũ Luân đang ngồi một mình trên đám mây nhàn rỗi thả câu.

Từ Phàm xuất hiện ở đằng sau Vương Vũ Luân.

“Nơi này không tồi, đáng tiếc là ta không thể cùng ngươi thả câu được rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy sau này ta vẫn là nên thả câu ở Thập Vạn Lý Cự Hồ thôi.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Thế con gái nuôi của ngươi đâu rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Đoán chừng là tới Vực Cực Không tìm Độc Giác Xà chơi rồi.” Vương Vũ Luân cười nói, được trông thấy Từ Phàm bỗng có niềm vui sướng khi lâu ngày gặp lại.

“Cũng phải, để một bé gái ngày ngày ở cùng ngươi câu cá, vậy chẳng buồn chán chết mất à.” Từ Phàm ngồi cách Vương Vũ Luân không xa, nhìn Ẩn Linh đảo và Thập Vạn Lý Cự Hồ.

“Lão đại lão nhị nhà ngươi đều đã tiến lên Đại Thừa tôn giả rồi, người làm cha như ngươi cũng không tranh thủ một chút.”

Nghe được lời Từ Phàm nói, Vương Vũ Luân lộ ra một tia bất lực.

“Công pháp mà Từ đại ca cho ta đúng là tốt, nhưng đáng tiếc là ta kém cỏi, cho tới tận bây giờ vẫn chưa thể đột phá Đại Thừa kỳ bình cảnh.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một viên Ngọc Điệp.

“Đây là công pháp ta dành thời gian ra để suy giải cho người, danh viết Vạn Giới Du.”

“Dung hợp không gian, hư không, đạo Tinh Thần, chuyển tu bộ công pháp này, ước tính không cần bao nhiêu lâu ngươi liền có thể tiến vào Đại Thừa kỳ.” Từ Phàm cười nói.

Thân là người huynh đệ tốt nhất của hắn, công pháp chắc chắn là phải tới tay ngay đầu tiên.

Sau khi Vương Vũ Luân tiếp nhận Ngọc Điệp rồi thu vào, rồi lịa lấy ra một thanh Thạch kiếm.

“Từ đại ca, chỗ này và chồng Thạch đao đợt trước là cùng một chất liệu.”

Một thanh thạch kiếm được khắc phù hiệu không rõ tên xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm cẩn thận đánh giá thanh Thạch kiếm kia, trong thần sắc có một tia nghi hoặc.

“Chất liệu Tuyệt Linh, độ cứng siêu mạnh, không có cách nào luyện hóa, thần thức xung không thể tiến nhập vào bên trong.”

Cánh tay Từ Phàm vung nhẹ một đường chém lên bầu trời.

“Chắc chắn không phải là một thứ đồ đơn giản, cứ đặt đó trước, sau này tuyệt đối sẽ có chỗ cần dùng.”

Một con rối xuất hiện phía sau Từ Phàm, đem thanh Thạch kiếm giao lại cho con rối.

“Đưa vào nơi sâu nhất trong bảo khố.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh.” Con rối cầm lấy Thạch kiếm bay về Ẩn Linh môn.

“Đây là tiên khí ta mua cho ngươi ở Cổ Thương giới, lấy cảnh giới trước mắt của ngươi, lại cộng thêm bộ tiên khí đó, có lẽ sẽ có thể đẩy nhanh tiến độ.” Từ Phàm lấy ra năm bộ tiên khí.

Một kiếm, một cung, một đao, một chùy, một lá chắn Phi Ngư.

“Từ đại ca, những tiên khí này thì thôi đi, ta cũng không biết sử dụng.”

“Ta ngây ngốc ở trong tông môn, lại không thường xuyên đi ra ngoài, vẫn nên là để lại cho người hữu dụng đi.” Vương Vũ Luân cảm động nói.

Ở Tu Tiên giới, người có thể chất đống tiên khí đem đi tặng cũng chỉ có thể là người đại ca tốt của mình.

“Cũng chưa nói là cho ngươi dùng, đây là để cho bộ tiên khí đó của ngươi sử dụng, đỡ cho con trai của ngươi sau khi tiến vào Đại Thừa kỳ, ngươi lại không áp chế được hắn.

“Còn nữa, người con rể kia của ngươi điều khiển con rối cũng đã đạt tới chiến lực Đại Thừa kỳ rồi, ngươi còn không lo mà quản thúc, cẩn thận…” Từ Phàm cười nhẹ nói, nhiều năm như vậy rồi, hắn vẫn luôn nắm được thóp người huynh đệ tốt của mình như vậy.

Nghe được lời Từ Phàm nói, Vương Vũ Luân chìm vào trong trầm tư.

Ngay sau đó liền thu lại năm bộ tiên khí kia.

“Từ đại ca, ngươi đối với ta quả thực quá tốt rồi.” Vương Vũ Luân cảm động nói.

“Đều là huynh đệ mà, không phải nói những lời khách sáo làm gì.”

Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân, bắt đầu cùng người anh em tốt của mình câu cá.

Mãi tới tận buổi chiều, Từ Phàm đang muốn kêu Bồ Đào đem chút thức ăn tới.

Phía đằng xa có một tia độn quang bay về hướng đám mây Hùng Nhị.

Lý Sơ Phàm xuất hiện trên đám mây Hùng Nhị.

“Bái kiến sư tổ.” Lý Sơ Phàm trông thấy Từ Phàm liền mau chóng hành lễ.

“Đứng dậy đi, cũng thật là có lòng hiếu thảo mà, đi đưa cơm cho ông nội ngươi.” Từ Phàm niềm nở nói.

“Có một lần Sơ Phàm vừa đúng lúc từ trên đỉnh đầu ta bay qua, từ đó về sau mỗi lần tới giờ cơm Sơ Phàm đều sẽ mang rượu cơm tới cho ta.”

“Ở trên tầng mây này thỉnh thoảng một chén rượu nhỏ, cảm giác rất không tồi.” Vương Vũ Luân tiếp lấy hộp đồ ăn, bày những món ăn bên trong hộp ra lên chiếc bàn nhỏ.

Lại móc ra hai vò rượu nhỏ, Từ Phàm một vò, hắn một vò.

“Sư tổ, ông nội, mọi người ở đây uống, đồ tôn xin phép cáo lui.” Lý Sơ Phàm nói.

“Đi đi, ta cùng với ông nội ngươi uống một phen thật đã.” Từ Phàm cười rồi khua tay nói.

Lý Sơ Phàm nhảy xuống rời khỏi tầng mây.

“Hồi còn nhỏ vẫn còn thích bám lấy ta, lớn rồi liền bớt thân đi.” Từ Phàm cười nói.

“Thân thì vẫn thân như lúc ban đầu, chỉ có điều bây giờ trưởng thành rồi, đã biết điều rồi, lại chưa kể luồng khí lực từ trên người Từ đại ca nữa, cho dù có thu liễm lại, bọn hắn cũng không dám hỗn xược.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Được rồi.”

Mỗi người tự rót rượu cho mình, hai chén nhẹ nhàng cụng vào nhau, tự uống cạn.

“Vẫn thật là hoài niệm lúc ban đầu cái ngày mà ta xách con Linh Dương đi tới đỉnh núi của Từ đại ca.” Vương Vũ Luân hoài niệm lại.

“Ha ha, lúc đó ngươi qua đây, ta liền biết phải cải thiện việc ăn uống rồi.”

“Lúc đó không biết luyện đan luyện khí, chỉ trông cậy vào một chiêu Tiểu Linh Vũ Thuật trồng ra hơn mười mẫu Linh Đạo kia.” Từ Phàm cũng nhớ lại những tháng ngày hắn mới bắt đầu tu luyện.

“Lúc đó ta cũng không sung túc, mua một tiểu linh thú Linh Dương thôi cũng đã có chút đau lòng rồi.”

Vương Vũ Luân nhớ lại bàn đầu vì để học được một chiêu pháp thuật thần thông đó của Từ Phàm, đã dùng vài chiêu trò nhỏ, không kìm chế được cười lên.

“Thế nào, những linh thạch ban đầu kia không lãng phí chứ.”

“Tuy rằng một chiêu Nhiên Phong Mộc Tiễn ban đầu kia cho tới tận bây giờ ngươi cũng không học được, nhưng hai bảo bối kia của ngươi đều đã thừa kế được nhất mạch đại thần thông từ chỗ ta.” Từ Phàm cười nói.

“Là do ta kém cỏi, nhưng hai đứa con trai này của ta thì được.”

Hai người lại lần nữa cụng chén.

Chính vào lúc này, Từ Phàm nhớ tới các loại trải nghiệm sau khi người huynh đệ tốt của mình có đạo lữ.

Không nhìn được tò mò hỏi: “Vũ Luân?”

“Nếu như ban đầu ngươi biết được bản thân có loại thể chất này, có còn đi tìm đạo lữ sớm như vậy không?”

Từ Phàm vừa nghĩ tới thể chất bị mạnh mẽ của người huynh đệ tốt liền có một chút ngưỡng mộ.

Vương Vũ Luân đang rót rượu liền ngừng lại, sắc mặt đem theo chút suy tư.

Biểu cảm trên khuôn mặt lúc thì vui mừng, lúc thì bi thương.

Cuối cùng hết thảy hóa thành một tiếng than thở.

“Từ đại ca lại lấy ta ra làm trò cười rồi.” Cuối cùng Vương Vũ Luân cười nhẹ một cái, không có trả lời chính diện câu hỏi này của Từ Phàm.

Hai chén rượu cụng vào nhau, hai người đối mắt.

Nam nhân mà, hết thẩy đều được tụ hợp bên trong rượu.

Cuối cùng hai người lại bắt đầu nói chuyện trời nam đất bắc.

Từ Phàm tường thuật lại những trải nghiệm của hắn trong quãng thời gian này, Vương Vũ Luân kể về những món đồ kỳ lạ mà hắn câu lên được.

Hai người một bữa rượu nhỏ, cứ vậy mãi cho tới khi hoàng hôn buông xuống.

“Được Từ đại ca kể như vậy, ta cũng muốn đi tới Tinh Vực xem thử.” Vương Vũ Luân khao khát nói.

“Có gì khó đâu, lần sau ta đi cùng không phải là được rồi sao.”

“Thuận tiện đem theo cả Tinh, bảo đảm tung hoành khắp Tinh Vực này.” Từ Phàm cười nói.

“Cái này được đó, ta đem theo Thiến Nhi và Linh Nhi đi tới Tinh Vực dạo một vòng, cứ coi như là ra ngoài du ngoạn đi.” Vương Vũ Luân hứng thú.

“Nếu như ngươi đã muốn đi, chỗ bên này ta sẽ mau chóng sắp xếp cho Tống Minh đi chuẩn bị.” Từ Phàm trực tiếp bảo Bồ Đào giao nhiệm vụ cho Tống Minh, dặn hắn chuẩn bị mang theo đội ngũ đi tới

Cổ Thương giới.

“Không cần phải phiền phức như vậy, cứ thuận theo tự nhiên là được.” Vương Vũ Luân vội vàng nói, hắn tự nhận bản thân không có cống hiến gì cho tông môn, cho nên không muốn khua chiêng gõ trống.

“Đi sớm hay đi muộn đều như nhau, ngươi trở về chuẩn bị đi, nửa năm sau xuất phát.”

Chương 821: Phúc lợi

Yêu giới, bên trong khu rừng đào.

Hùng Lực đang biến ra Ngũ Hành Kim Thân, mạnh mẽ lao thẳng vào khu rừng đào.

Mỗi lần bước đi một bước liền có một Đào Thụ Yêu đứng ra ngăn cản, nhưng tất cả đều bị Hùng Lực dùng một cước đạp đi.

Mục tiêu của hắn chỉ có một, đó chính là gốc cây đào lớn nhất trong khu rừng đào này.

Chỉ trông thấy gốc cây đào đó sừng sững vươn cao xuyên qua những tầng mây, trên thân cây đào mọc ra một chiếc mặt người, đang hoảng sợ nhìn về hướng Hùng Lực đang xông tới ở đằng xa.

“Toi rồi! Toi rồi!!”

“Sao lại có thể bị cái tên sát tinh này nhắm tới chứ!” Chiếc mặt người trên thân cât kia lộ ra thần sắc kinh hoảng.

Khoảng thời gian gần đây, tộc Thụ Yêu trung thực chất phác nhất yêu giới bắt đầu trở nên rục rịch.

Nghe đồn có một Nhân tộc tôn giả, chuyên gia đi tìm kiếm những loại Đại Thừa Thụ Yêu đỉnh cấp.

Chỉ cần bị hắn nhắm phải, trừ phi là có Yêu tôn Vô Địch bảo hộ, nếu không đều sẽ bị nhổ cả gốc lẫn rễ.

Chỉ trông thấy vô số những sợi rễ cây xuyên ra từ trong lòng đất, gắt gao quất thẳng lên người Ngũ Hành Kim Thân.

Nhưng tất cả những chuyện này đều là tốn công vô ích, những thứ công kích này đối với Ngũ Hành Kim Thân Quyết mà nói thì chẳng khác gì gãi ngứa cả.

“Tất cả tránh ra, đừng coi ta là kẻ địch, ta muốn đem các ngươi đi sống những ngày tháng tốt đẹp.” Hùng Lực gầm lên, trên mặt đem theo thần sắc hưng phấn.

Nhiệm vụ này ban đầu hắn đã phải trả cái giá cực lớn mới có thể có được từ trong tay cùng một sư đệ.

Nhiệm vụ đơn giản thô bạo, phần thưởng cũng vô cùng vừa ý của hắn.

Theo dòng linh khí càng ngày càng thêm phần tinh khiết của Ẩn Linh đảo, thỉnh thoảng còn có cả khí tiên linh lan tỏa.

Cho nên Bồ Đào bắt đầu trùng tu lại toàn bộ tông môn, để cho linh khí thuần khiết này phát huy ra được giá trị lớn nhất, trong đó có một nhiệm vụ chính là đi tìm kiếm Thụ Yêu cấp bậc Hợp Thừa kỳ trở lên, đem về trồng ở bên trong tông môn.

Giá trị của mỗi một Hợp Thể kỳ Thụ Yêu bằng với hai vò rượu Thánh Cốt, giá trị của Đại Thừa kỳ Thụ Yêu còn bằng với mười vò rượu Thánh Cốt.

Nhiệm vụ này vừa được giao, trong tích tắc liền bị giành lấy hết sạch.

Hùng Lực chỉ giành lấy được vài suất Hợp Thể kỳ Thụ Yêu.

Kết quả này đương nhiên là hắn không cam lòng, thế là hắn nặn ra một nụ cười, tìm được vị đệ tử giành được suất Đại Thừa kỳ nọ.

Dưới sự nói chuyện (bức ép) khuyên bảo (dụ dỗ) có thiện ý (uy hiếp), cuối cùng cũng lấy được về tay một suất Đại Thừa kỳ.

Cho nên một năm gần đây, Hùng Lực cắm đầu cắm cổ ở bên trong Yêu giới, bắt đầu điên cuồng đi tìm kiếm Đại Thừa kỳ Thụ Yêu.

Một luồng gió nhẹ thổi qua, vô vàn cánh hoa đào tụ lại vây quanh Hùng Lực.

Hình thành nên một ảo cảnh Đào Hoa, muốn nhốt chặt Hùng Lực khiến hắn biết khó mà lui.

Hùng Lực chỉ cảm thấy cảnh sắc trước mắt bỗng nhiên thay đổi, một đại đạo xuất hiện ngay dưới chân hắn.

Đầu ngọn của sợi dây đại đạo đó là do rượu Thánh Cốt xếp chồng lên thành một ngọn núi rượu.

Một nữ tử trông có vẻ cực kỳ dịu dàng cũng đang ở đầu ngọn đại đạo đợi hắn ta.

Nhìn thấy được ảnh tượng này, đôi mắt Hùng Lực trong tích tắc đỏ lên, sải bước chạy về hướng ngọn núi rượu đó.

Đại Thừa kỳ Yêu tôn kia nhìn Hùng Lực ở đằng xa, không nhịn được mà thở ra một hơi nhẹ nhõm.

“Đi thôi, tộc Đào Thụ Yêu chúng ta phải di dời!”

“Không có cách nào yên ổn sống cả!” Đại Thừa kỳ Yêu tôn phẫn nộ nói.

Tộc Thụ Yêu bọn họ vốn dĩ là một bộ tộc an phận thủ thường nhất ở Tiên giới.

Tất cả đều âm thầm lặng lẽ an phận mà sống trên một tấc đất nhỏ hẹp, người khác không tới chỗ bọn họ, bọn họ cũng sẽ không ra ngoài, cứ như vậy mà sống qua hết đời này kiếp nọ.

Cuộc chiến giới Nhân giới và Yêu giới, bọn họ cũng chỉ cho con cháu phát triển lên Nhân giới mà thôi.

Một tộc Thụ Yêu an phận thủ thường đến nhường ấy, cho dù là khi Hội trưởng lão càn quét Yêu giới, cũng tự động bỏ qua bọn họ.

Một tộc an phận lương thiện tới nhường ấy, lại có ngày bị người khác ức hiếp ngồi lên đầu.

Nếu như không phải là do đánh không lại, Thụ Yêu sớm đã vùng lên rồi.

Chỉ trông thấy vô số gốc cây đào vươn rễ mà trồi lên, di chuyển về phương hướng của Đào Thụ Yêu Đại Thừa kỳ.

Đúng vào lúc Đào Thụ Yêu Đại Thừa kỳ dự định di chuyển tới một nơi ở dự bị.

Một người khổng lồ Ngũ Hành Kim Thân cao ngàn trượng từ trên trời đáp xuống, trực tiếp nâng Đào Thụ Yêu Đại Thừa kỳ lên giữa bầu trời.

Ngay sau đó chính là một trận đòn nhừ tử, tiếp theo liền thu vào bên trong không gian Đạo khí chuyên dụng.

Bên trong không gian Đạo khí còn có ba gốc cây khác.

Một gốc cây liễu, một cốc cây táo tàu, một gốc cây Linh Kiếm, toàn bộ đều là Đại Thừa Yêu tôn.

“Tới rồi à lão đệ! Ta biết ngay là chúng ta sẽ đoàn tụ ở nơi này mà.” Gốc cây liễu trước tiên chào hỏi rồi nói.

“Sao ngươi biết được là ta sẽ tới?” Đào Thụ Yêu vừa bị một trận đòn nhừ tử yếu ớt nói.

“Bởi vì vị trí mà tộc các ngươi ở, chính là do ta nói cho tên Nhân tộc đó.” Liễu Thụ Yêu cười nói.

“……”

Hùng Lực nhìn bốn tên Đại Thừa kỳ Thụ Yêu bên trong không gian Đạo khí, không nhịn được mà hài lòng gật đầu.

“Lần này sẽ có một thời gian không cần sầu đau vì không có rượu Thánh Cốt để uống nữa rồi.” Hùng Lực cười nói.

Ban nãy lý do hắn giả vờ bị trúng huyễn thuật chính là vì muốn để cho Đại Thừa kỳ Thụ Yêu nhổ gốc lên tiến hành di rời.

Như vậy thì hắn sẽ không cần phải tốn sức nhổ Thụ Yêu từ trong lòng đất lên nữa rồi.

“Trước tiên về tông môn xem thử, nơi này khá xa, không thể tiếp nhận được tin tức từ tông môn, không biết Đại trưởng lão bọn họ đã quay trở về tông môn hay chưa.” Hùng Lực nói.

Chính vào lúc này, hai tia độn quang bay về phía đám Đào Thụ Yêu đang hoảng loạn mất phương hướng.

Một đạo kiếm trận phong ấn đáp xuống, trực tiếp giam giữ ba tên Hợp Thể kỳ Thụ Yêu.

“Phi Vũ sư đệ, Vô Cực sư đệ, các người cũng qua đây à.” Hùng Lực cười chào hỏi.

“Ở núi Thiên Kim phát hiện ra tung tích của đại sư huynh, cho nên đi theo qua đây thử xem có thể chiếm được ít lợi lộc nào hay không.” Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực hành lễ với Hùng Lực nói.

“Có lợi lộc gì mà phải chiếm chứ, ai chả biết Phi Vũ sư đệ là người có nhiều của cải nhất tông môn này.” Hùng Lực cười nói.

Lúc hắn không có rượu Thánh Cốt để uống, người đầu tiên nghĩ tới chính là Hàn Phi Vũ

Chỉ cần mỗi lần đi tới phủ của hắn làm khách, nhất định sẽ có rượu Thánh Cốt để chiêu đãi hắn.

Chuyện này cũng dẫn đến việc Hùng Lực thiếu nợ không ít nhân tình của Hàn Phi Vũ.

“Đại sư huynh khách khí rồi, có nhiều tiền hơn nữa cũng không bằng chiến lực tu vi của đại sư huynh.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Đại sư huynh dạo gần đây không có về tông môn nhỉ, ta nhận được tin tức, sư tổ đã trở lại tông môn rồi, hơn nữa còn phát phúc lợi cho từng đệ tử.” Kiếm Vô Cực nói.

Sau bữa tiệc long hổ, sư phụ của hắn liền phi thăng mất rồi, hắn cũng tự nhiên mà quay trở về Ẩn Linh môn, từ đó chung sống vui vẻ cùng với Hàn Phi Vũ sư đệ.

“Thật sao, vừa hay đúng lúc phần suất nhiệm vụ trong tay ta cũng đã bắt được rồi, bây giờ liền trở về tông môn.” Hùng Lực vui mừng nói.

“Về tông môn có chuyện vui, đại sư huynh mau trở về đi, ta và Kiếm Vô Cực đi bắt thêm mấy con Thụ Yêu nữa.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Hùng Lực gật đầu, triệu hồi ra một linh chu Đạo khí rồi bay lên bầu trời.

Trong đại điện nhiệm vụ của Ẩn Linh môn, Hùng Lực chuyển giao Đạo khí không gian cho con rối nhiệm vụ.

“Bốn gốc Thụ Yêu cấp bậc Đại Thừa kỳ, phần thưởng nhiệm vụ, điểm tích lũy mười triệu, bốn vò rượu Thánh Cốt.” Âm thanh điện tử của con rối vang lên.

Hùng Lực gật đầu, rồi sau đó rời khỏi phòng khách nhiệm vụ, bay về hướng bảo khố.

Bảo khố của Ẩn Linh môn lúc này đã giống như một tiểu thế giới, mỗi một vật phẩm đều được đặt ở trong hoàn cảnh tương ứng.

“Chào Hùng Lực đại sư huynh, chỗ huynh có hai phần phúc lợi mà tông môn phát cho, có cần lĩnh nhận luôn hay không.” Đệ tử túc trực của tông môn cười nói.

“Là những phúc lợi gì vậy lấy ra cho ta xem thử.” Vẻ mặt của Hùng Lực có chút chờ mong.

“Một phần là mười vò rượu Thánh Cốt tinh phẩm, một bộ trọng giáp Ngũ Hành Đạo khí đỉnh cấp.”

“Ngoài ra còn một phần là Tiên tửu được ngâm từ tiên cốt của thần thú, mua được từ bên trong thương hội tiên giới, công hiệu của nó còn mạnh hơn ngàn lần so với rượu Thánh Cốt, lúc sử dụng xin hãy dùng một chén nhỏ.” Vị đệ tử đó nhắc nhở nói.

“Món rượu này là người nào cũng có hay sao?” Hùng Lực tò mò hỏi.

“Không phải, đây là phúc lợi tương xứng do Bồ Đào tự phân phối trong phạm vi giá trị mà Đại trưởng lão quy định, phúc lợi của mỗi người đều không giống nhau.”

Chương 822: Đối kháng

Ẩn Linh đảo, thế giới nguồn cốt lõi.

“Đây đã coi như là cải tạo xong rồi chứ?” Từ Phàm cảm nhận tiên khí của nguyên giới tản phát ra ngoài hỏi.

“Mảnh vỡ tiểu tiên giới đã được hấp thu xong xuôi, nhưng rất nhiều những pháp tắc ẩn chứa bên trong Bồ Đào vẫn cần thêm một thời gian nữa để phân tích suy giải.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

Vị trí mà Từ Phàm có mặt lúc này, chính là ở trên đỉnh núi cao nhất của nguyên giới.

Phóng xa tầm mắt, đều là sức sống tràn đầy, dồi dào Tiên Linh khí.

Thì ra toàn bộ sinh linh bên trong nguyên giới, đều được tưới mát trong luồng Tiên Linh khí này, sức sống càng lúc càng thêm nồng đậm.

“Hiện giờ đại đạo pháp tắc ở nguyên giới này càng lúc càng tỏa ra hoàn chỉnh, chỉ cần thêm vài mảnh vỡ tiểu thiên giới như vậy là có thể trở thành một tiểu thế giới hoàn chỉnh.”

“Chủ nhân, từ sau khi nguyên giới hấp thu những mảnh vỡ tiểu tiên giới kia, Phi Vũ giới dường như đã từ chối cung cấp linh lực cho nguyên giới, đồng thời còn phải chịu cảnh cáo của ý chí thiên đạo." Bồ Đào hồi báo lại.

Nghe được lời Bồ Đào nói, đầu lông mày Từ Phàm cau lại.

Thiên đạo ý chí này, cũng hơi ích kỷ một chút, chẳng qua là không bán mảnh vỡ tiểu tiên giới cho hắn thôi mà!

"Hiện tại nguyên giới đều đang hấp thu năng lượng sinh trưởng bên trong Tinh Vực, tiến độ không vội vàng, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì tiêu hao hàng ngày."

"Có cách nào để giải quyết?" Từ Phàm hỏi.

"Gắn nguyên giới ở trên vách ngoài của Phi Vũ giới, như vật năng lượng hấp thu Tinh Vực mới có thể nhanh hơn, nguyên giới cũng có thể chầm chậm suy giải tiến hóa."

Từ Phàm nghe được tới đât, lặng lẽ nhìn lên bầu trời, phảng phất như muốn nghe một lời giải thích từ ý chí thiên đạo.

Không qua bao lâu sau, Từ Phàm nhận được một tin tức.

Bên trong tin tức ấy nói rằng, nguyên giới giờ đã không còn là một đứa trẻ nữa, nếu còn hấp thu dinh dưỡng từ mẹ, vậy thì chính là một khối u ác tính, là sự tồn tại gây nguy hiểm cho toàn bộ thế giới.

Từ Phàm đọc xong dòng tin tức, không nhịn được mà cười lên.

"Mẹ ngươi chê ngươi chiếm đoạt đồ tốt kìa, sau này không quan tâm ngươi nữa, để ngươi độc lập đứng trên đôi chân của mình." Từ Phàm cười nói.

"Trước tiên cứ để nguyên giới tiêu hao tiên ngọc dự trữ để duy trì năng lượng tự thân, ta sẽ để số hai bố trí đại trận không gian, cho ngươi liên kết tới toàn bộ Tinh Vực." Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Bạo lộ nguyên giới ra bên ngoài Tinh Vực, là chống lại nguyên tắc chuẩn mực của hắn.

"Tuân mệnh, chủ nhân."

Chính vào lúc này Từ Phàm nhận được tin tức đến từ Minh Không.

Hắn đang hỏi, đệ tử Ẩn Linh môn và đệ tử hạch tâm của Hội trưởng lão, có muốn cùng nhau đối kháng đoàn thể chút hay không.

Nhìn thấy dòng tin tức này, Từ Phàm cảm thấy hứng thú.

Truyền tống trận hư không xuất hiện, Từ Phàm giẫm lên một bước liền tiến vào bên trong tổng bộ Hội trưởng lão.

Minh Không đã ủ sẵn nước trà chờ đợi Từ Phàm ghé chơi.

“Hoan nghênh Đại trưởng lão ghé chơi.” Minh Không cười nói.

“Đều là bạn cũ cả, khách sáo làm chi.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, để giới linh của Hội trưởng lão bọn ta chế tạo một tấm kính thế giới ảo, dành cho đệ tử tấn công đoàn thể của hai tông môn chúng ta chiến đấu thì thế nào.” Minh Không nói.

“Vẫn nên để Bồ Đào chế tạo đi, giới linh của Hội trưởng lão các người quá máy móc, muốn thêm chút quy tắc vào bên trong ảo cảnh cũng khó khăn.” Từ Phàm nói.

Hắn biết tới sự tồn tại của giới linh Hội trưởng lão, còn là do Bồ Đào nói cho hắn nữa.

Tuy rằng lực tính toán của giới linh trước đây có cao hơn Bồ Đào một chút, nhưng năng lực sử lí logic vẫn rất là thua kém.

Sau đó Bồ Đào tiến cấp lên tiên khí, lại hấp thu thêm mảnh vỡ tiểu tiên giới.

Giới linh của hiện tại đứng trước mặt Bồ Đào chính là cấp bậc thấp trong thấp.

“Vậy thì tốt, ta đây cũng coi như là thả gạch để nhử ngọc.” Minh Không cười nói.

“Minh Không trưởng lão, chuẩn bị khi nào thì xuất phát đi Cổ Thương giới lần nữa?” Từ Phàm hỏi.

“Đợi thêm vài năm nữa, trước tiên phải tiêu hóa những thứ đồ đã đem về, thu thập đủ một lô hàng rồi sẽ xuất phát.” Minh Không nói.

“Ta biết rồi, vậy trước đó ta sẽ bảo Tống Minh hắn tự mang theo vũ chu đi tới Cổ Thương giới một chuyến trước.” Từ Phàm gật đầu.

Lúc Từ Phàm rời khỏi tổng bộ Hội trưởng lão, đã hẹn Minh Không ba ngày sau bắt đầu tổ chức chiến đấu tập thể giữa đệ tử Ẩn Linh môn và đệ tử Hội trưởng lão.

Lúc này ở bên trong Nguyên giới, một thế giới giả lập khổng lồ đang được thành hình.

Toàn bộ đệ tử Hợp Thể kỳ trở lên của Ẩn Linh môn và Hội trưởng lão đều nhận được một dòng tin tức.

“Ba ngày sau, sẽ xuất hiện một đạo truyền tống trận giả lập, tổ đội tiến vào bên trong giết được đệ tử tông môn đối phương, liền có thể nhận được phần thưởng.”

Cùng một lúc, toàn bộ đệ tử của Ẩn Linh môn và Hội trưởng lão đều sôi sùng sục.

Bởi vì bọn họ nhìn thấy trên danh sách của phần thưởng, có tiên khí, còn có rất nhiều bảo bối quý hiếm không thua kém gì tiên khí.

“Tông môn lần này lại đang phát phúc lợi hay sao?”

“Đối thủ của chúng ta là tông môn nào, thật sự lo lắng thay cho bọn họ.”

“Có ai biết tình hình của tông môn bên đối phương không, chúng ta có thể làm công tác chuẩn bị từ sớm.”

Trong thoáng chốc, toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn đều bóp vai xoa nắm đấm, chuẩn bị ngon nghẻ để chiến đấu một trận.

Chúng đệ tử của Hội trưởng lão, có chút lờ mờ.

“Thiên Thu trưởng lão, chúng ta đây là chuẩn bị đối kháng với tông môn nào vậy, lại có phần thưởng cao đến vậy!” một đệ tử hạch tâm Đại Thừa kỳ khá có tiếng tăm hỏi.

“Minh Không trưởng lão nói là Ẩn Linh môn, đệ tử hai tông tông môn đi đều có sức mạnh tương đương, đối chọi với nhau bên trong Huyễn Cảnh thế giới.”

“Thắng rồi thì phần thưởng vô số, trăm năm sau tài nguyên tăng lên gấp bội.”

“Thua rồi thì trừng phạt nghiêm trọng, tài nguyên vĩnh viễn bị cắt giảm một nửa.” Thiên Thu trưởng lão nói.

Hắn là trưởng lão thứ tự chủ quản bồi dưỡng đệ tử hạch tâm của Hội trưởng lão.

Đối với sự sắp đặt như vậy, Thiên Thu trưởng lão cảm thấy Hội trưởng lão là đang có tiền của, cố ý đem tặng phúc lợi tới cho đệ tử.

Ba ngày hôm sau, đệ tử của Ẩn Linh môn và Hội trưởng lão tràn ngập tự tin tiến vào bên trong truyền tống trận giả lập.

Song phương đều cho rằng bản thân mình có thể đẩy lùi đối phương để giành chiến thắng, nhận lĩnh phần thưởng.

Nhưng ai ngờ khi đệ tử hai tông môn vừa mới tiếp xúc, song phương đều cảm giác như gặp phải một tấm thép vậy.

Đệ tử Ẩn Linh môn: Sao lại khó đánh đến như vậy, bọn họ phối hợp tập thể quá tốt, không có phụ trợ của Bồ Đào, muốn thắng rất khó.

Đệ tử Hội trưởng lão: Không ngờ đệ tử của một tông môn có tôn giả chí cao lại lợi hại đến như vậy, thật sự quá là kinh khủng.

Trận đối chiến đầu tiên được tuyên bố kết thúc với việc song phương đều đồng quy vô tận, xem như cả hai bên hòa nhau.

Bên trong tổng bộ Hội trưởng lão, một đám đệ tử hạch tâm của Hội trưởng lão sắc mặt tái mét nhìn quang mục trên bức tường đang được chiếu lại.

Bên trong quang mục, chính là Hùng Lực khai mở Hỗn Độn Ngũ Hành Kim Thân đại sát tứ phương, cuối cùng là cảnh tượng cùng với đệ tử lãnh đạo của bọn hắn đồng quy vô tận.

“Không hổ là đại sư huynh của Ẩn Linh môn, khi vừa khởi động chiến đấu tập thể, liền mở Hỗn Độn Ngũ Hành Kim Thân chống lại ở trên tiền tuyến, quả thực là không thể hiểu nổi.”

“Đạo sư huynh của chúng ta tuy rằng kiếm đạo vô song, nhưng kết quả tốt nhất cũng chỉ là đồng quy vô tận cùng với vị đại sư huynh này.”

“Hơn nữa ưu thế phát huy trên chiến trường không lớn bằng ưu thế của đại sư huynh bên đối phương.”

Một đám đệ tử hạch tâm của Hội trưởng lão, nhìn thần uy đại phát bên trong quang mục, cùng một thân trắng xóa, vừa là sự kính phục, vừa là sự phẫn nộ.

“Vậy tiếp theo đây phải làm thế nào, chiến đấu tập thể khi vừa khởi động, nếu như ngay trong thời gian đầu tiên không giải quyết đi được đại sư huynh của đối phương thì khả năng tốt nhất có lẽ vẫn chính là hòa.” một đệ tử lo lắng nói.

“Nhưng nếu như áp sát đại sư huynh của đối phương, vậy chẳng phải là toại ý nguyện của đối phương hay sao.”

“Phải biết rằng đại đạo mà đệ tử đối phương tu luyện cực kỳ hỗn tạp, nếu không phải chúng ta có bí pháp chiến trận, có lẽ sớm đã bị những đệ tử Ẩn Linh môn đối diện kia sử dụng các loại thủ đoạn khác nhau giết chết rồi.” một đệ tử khác nói.

Chính vào lúc này một nam tử đeo trường kiếm đằng sau lưng bước vào.

“Trận đối quyết thứ hai, chủ yếu sử dụng Phong Tự bí pháp chiến trận.”

“Trước tiên hãy giam giữ đại sư huynh của đối phương lại, ta dùng Nhiên Huyết bí pháp đột kích hậu phương của bọn hắn, giải quyết một vài đệ tử quan trọng nhất kia, đặc biệt là tên đệ tử Ẩn Linh môn điều khiển con rối thích dùng pháo bắn người kia.”

Nam tử lưng đeo trường kiếm sắc mặt có chút khó coi, hắn không có cách nào tưởng tượng được trong trận chiến cứ có một người nhắm vào bản thân mình, thường xuyên dung lôi hỏa linh pháp lén lút tập kích bắn hắn ta.

Đây là loại đại thù lớn tới nhường nào?

Chương 823: Chậu cây kiểng

Ẩn Linh môn, một đám đệ tử đầu não đời thứ nhất thứ hai thứ ba tụ tập lại với nhau.

“Hội trưởng lão không hổ là Hội trưởng lão, chiến trận kỳ diệu, tu vi chiến lực của mỗi một đệ tử của họ không hề thua kém chút nào so với chúng ta.” Hùng Lực khen ngợi nói.

“Qua mười ngày nữa chính là trận chiến đấu thứ hai, nếu như lại tiếp tục hòa, vậy những phúc lợi mà trước đây Đại trưởng lão đã phát cho đều trả lại hết đi, chúng ta đều không có mặt mũi nào mà nhận.” Thiên Vạn Binh nói, hắn cảm thấy trách nhiệm chủ yếu trong trận chiến đấu hòa lần này chính là ở hắn.

Nếu như ban đầu hắn bắn pháo chuẩn hơn một chút, bắn chết đệ tử thủ lĩnh của bọn họ thì chắc chắn sẽ không có cục diện hòa nhau đồng quy vô tận.

“Do là lần đầu đối kháng với đệ tử hạch tâm của Hội trưởng lão, tình báo bên chúng ta chưa đủ, lại cộng thêm không có sự phụ trợ của Bồ Đào, đánh hòa cũng là chuyện rất bình thường.” một nữ tử tướng mạo vô cùng tao nhã nói, trong ánh mắt nàng xẹt qua một tia sáng sâu xa, vẫn đang quan sát toàn cảnh trận chiến, phân tích tình báo bên trong.

“Đồ Nam tỷ, trận chiến này nếu như không có ngươi chỉ huy, có lẽ chúng ta đã thất bại rồi.” Thiên Vạn Binh cảm kích nói.

“Có hay không có ta kết quả cũng sẽ không có gì khác biệt, người phát huy tác dụng quan trọng nhất vẫn là đại sư huynh, nếu như không có huynh ấy chống chọi ở đằng trước, đội hình Tam Tam Chế lớn này của chúng ta đã bị phá vỡ rồi.” Tư Đồ Nam nói.

“Đáng tiếc ba thế hệ đệ tử này của chúng ta, mạch Luyện Thể lại chỉ có mấy người như vậy, nếu như nhiều hơn chút nữa, trận chiến đấu này chúng ta tất thắng.” Lý Lôi Hổ nói.

“Gì thì cũng là bổ trở cho nhau, thiếu một cái cũng không được, chỉ đáng tiếc những tên tiểu Thực Thiết Thú đó vẫn chưa có trưởng thành.” Hùng Lực tiếc nuối nói, đối với đám tiểu Thực Thiết Thú đó hắn vô cùng là quan tâm.

“Một khí trận chiến sau bắt đầu, chúng ta ta còn phải tiếp tục tìm cơ hội lén bắn đệ tử thủ lĩnh của bọn họ, có điều ta cần hai đệ tử đạo Ảnh Sát phụ trợ ta.” Thiên Vạn Binh nói với Tư Đồ Nam.

“Hai người không đủ, cần phải có bốn đệ tử tinh anh, trong đó còn cần có một sư huynh đạo Phong Ấn.” Trong mắt Tư Đồ Nam xẹt qua một tia thần thái không rõ tên.

Bên trong sâu nội tâm nàng có một tia hưng phấn, đạo Quân Trận mà bản thân nàng tu luyện hiện tại cuối cùng cũng có chỗ để dùng rồi.

“Vậy thì càng tốt, kiếm đạo của tên đệ tử thủ lĩnh đó quá khủng khiếp, xông vào hậu phương của bọn hắn chính là giết loạn, kiếm trận của Hạng Vân vẫn còn chưa lên thì đã bị một kiếm hủy đi chân linh rồi.” Thiên Vạn Binh nói.

Hạng Vân ngồi ở hàng sau không nói gì, bên trong đầu chỉ đang suy nghĩ về một kiếm đó.

Hắn dựa vào cái gì mà một kiếm đòi hủy diệt đi chân linh của ta.

Hàn Phi Vũ vỗ vào vai của Hạng Vân bày tỏ an ủi.

“Trước đây ta quả thực là ếch ngồi đáy giếng, đã khinh địch rồi.” Hạng Vân lặng lẽ nói.

“Hạng Vân sư huynh, thủ lĩnh đối phương là Đại Thừa kỳ, huynh không cần phải tự trách như vậy.” Kiếm Vô Cực nói.

Hạng Vân lắc lắc tay biểu thị bản thân mình không sao.

“Phía sau còn hai trận chiến nữa, chúng ta nhất định phải giành thắng lợi.”

“Bây giờ ta lấy thân phận của đại sư huynh mệnh lệnh cho tất cả đệ tử nội môn, toàn bộ tiến vào Huyễn Cảnh thế giới, dựa theo yêu cầu của Tư Đồ Nam sư muội tiến hành tập luyện Quân Trận.” Âm thanh chỉnh tề của Hùng Lực vang lên.

“Tuân mệnh!”

Toàn bộ đệ tử có mặt ở hiện trường lên tiếng đáp lại.

Lúc này Từ Phàm đang cùng người anh em tốt câu cá.

“Không ngờ đệ tử của tông môn chúng ta lại lợi hại như vậy, có thể đánh hòa cùng đệ tử hạch tâm cùng đẳng cấp của Hội trưởng lão.” Vương Vũ Luân vừa câu cá vừa tán thưởng nói.

Nghe thấy lời người huynh đệ tốt nói, Từ Phàm trừng mắt.

“Ngươi có thể có chút chí khí hay không, người ngồi bên cạnh ngươi đây không những là đại ca tốt của ngươi mà hơn nữa còn là tôn giả chí cao duy nhất của Phi Vũ giới đấy, đệ tử dưới trướng đánh hòa cùng Hội trưởng lão đã là rất mất mặt rồi.”

Kết quả của trận chiến đấu này nằm ngoài dự liệu của hắn, điều khiến hắn không dự liệu được đó là trận chiến thứ nhất lại có thể đánh hòa nhau.

Kết quả dự liệu của hắn là chịu thua một chút, nhưng kết quả cuối cùng chắc chắn là có thể thắng.

“Các đệ tử nào có phải ai ai cũng là thiên thiên phú yêu nghiệt giống như là Từ đại ca, còn Hội trưởng lão kia không biết là đã truyền thừa được bao nhiêu vặn năm, đánh hòa thật sự đã là rất lợi hại rồi đó.”

Vương Vũ Luân đang nói, chiếc cần câu trong tay đột nhiên chìm xuống, có một món hàng lớn cắn câu.

Vẻ mặt của hắn trong tích tắc liền nghiêm túc lại, xung quanh có thần thông tăng cường.

Một đôi tay thần thông lớn xuất hiện, nắm thật chặt cần câu của Vương Vũ Luân, bắt đầu nhấc lên trên.

“Từ đại ca, có món hàng lớn rồi, không biết lần này là thứ gì, ta cảm giác nhất định sẽ không đơn giản.” Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

“Dùng lực nắm chặt, nhấc lên xem thử là thứ đồ gì!” Từ Phàm cười nói, mỗi lần khi người huynh đệ tốt nhấc cần câu lên, vậy thì nhất định là có thứ đồ tốt lên trên này.

Vô số linh khí bắt đầu hội tụ về hướng Vương Vũ Luân, một đạo hư ảnh nối liền với bàn tay thần thông lớn, xuất hiện đằng sau Vương Vũ Luân.

Đôi bàn tay nắm chặt cần câu kia bắt đầu run rẩy, biểu cảm trên khuôn mặt bắt đầu dữ dằn.

Uy áp của linh lực xung quanh người Vương Vũ Luân càng lúc càng thêm lớn, hư ảnh phía sau cũng càng lúc càng thêm chân thực.

“Cần ta giúp đỡ thì cứ gật đầu.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

Vương Vũ Luân đang lúc giao lực với món hàng lớn kia lộ ra một biểu cảm hiếu thắng.

Chuyện mà tiểu đệ có thể làm được, tuyệt đối không cần đại ca động tay.

Cứ như vậy, cả chiếc cần câu cứ lên lên xuống xuống giằng co một hồi lâu, vẫn chưa thể phân ra thắng bại.

“Vẫn may ban đầu đã luyện chế cần câu rồi, nếu không thì đổi thành chiếc cần câu bình thường, đoán chừng pháp bảo phải báo hỏng rồi.” Từ Phàm ở bên cạnh ung dung nói.

Hắn vẫn luôn quan sát động thái của người anh em tốt, một khí có chuyện gì không đúng hắn sẽ lập tức ra tay.

Vương Vũ Luân cứ như vậy duy trì cả một canh giờ, cuối cùng trực tiếp dùng Nhiên Huyết bí pháp bạo phát ra sức mạnh vượt lên trên cảnh giới tự thân, mới có thể chầm chậm móc được món hàng lớn bên dưới kia ra khỏi thế giới bên đó.

“Tốn công sức lớn như vậy mà lại câu lên được một chậu cây kiểng?” Vương Vũ Luân có chút yếu ớt nhìn chậu cây kiểng cao bằng một người trước mắt này.

Trên cây trụi lủi, một chiếc lá cây cũng không có.

Vào lúc này, Từ Phàm nhìn thấy chiếc cây cảnh này liền ngơ ngác.

Hắn cảm nhận được một luồng khí tức đại đạo pháp tắc chí cao từ trên chậu cây này.

Dò thám kỹ càng sâu bên trong, cảm giác kéo dài mở rộng tới một vùng hư không không rõ tên.

“Từ đại ca, cây này nhất định là không đơn giản đâu, tìm một nơi để trồng nó đi.” Vương Vũ Luân nói, hắn của lúc này đã khôi phục lại được một ít linh lực, không nhếch nhác thảm hại giống như ban nãy.

“Vũ Luân, bây giờ ngươi đang muốn thứ gì?” Từ Phàm bỗng dưng hỏi.

“Ta muốn một viên linh đan có thể khôi phục tới trạng thái tốt nhất.” Vương Vũ Luân thuận miệng nói.

Chính vào lúc này, cây nhỏ cao bằng một người đó dường như lắc một cái.

Tay của Từ Phàm nhẹ nhàng phủ lên trên cành cây đó, cuối cùng lấy ra hơn mười tiên ngọc bỏ vào bên dưới gốc cây.

Lúc này, vô số rễ cây nhỏ thò ra từ dưới gốc cây, bao quanh kéo trọn những tiên ngọc ấy vào bên trong rễ cây.

Ngay sau đó toàn bộ cái cây nhỏ bạo phát ra ánh sáng tiên linh, một đóa hoa nhỏ màu xanh lá nở ra từ chạc cây ở giữa.

Tiếp tới là nở hoa kết trái, một viên linh đan màu xanh lá được treo trên cây.

Vương Vũ Luân ngây ngốc.

“Đây là Thánh Huyết đan cấp bậc tông sư!!”

“Vừa hay ngươi ăn vào có thể khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.” Từ Phàm nhìn cái cây nhỏ vui mừng mà nói.

Vương Vũ Luân bán tín bán nghi hái Thánh Huyết đan từ trên cây xuống bỏ vào miệng.

Một dòng chảy ấm áp trong tích tắc xuất hiện, dùng tốc độ nhanh chóng du ngoạn toàn thân thể Vương Vũ Luân.

Tiêu hao của ban nãy và hậu di chứng của Nhiên Huyết thuật đã được bù lấp lại, trạng thái cũng đã khôi phục tới đỉnh phong.

"Từ đại ca, cái cây này có phải là muốn gì liền có thể mọc ra cái đó hay không!" Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

"Trên lý thuyết là như vậy, nhưng cái giá phải trả cũng là tương đương."

Chương 824: Trận thứ hai

"Vừa nãy ta để vào bên trong đó mười một miếng tiên ngọc, nuốt hết tất cả vào rồi sẽ kết ra một viên Thánh Huyết đan."

"Tại Linh Dược cốc, mười một miếng tiên ngọc có thể mua ba mươi viên Thánh Huyết đan đấy."

"Tính phí đi đường với chi phí thời gian thì viên Thánh Huyết đan này thiệt lớn rồi."Từ Phàm nhìn cái cây nhỏ nói.

"Vậy cái cây này chẳng phải là hàng bồi tiền sao." Vương Vũ Luân đau lòng nói.

"Không nên vội vàng kết luận như vậy, nếu như cái cây này có thể kết toàn bộ vạn vật trên thế gian thì lại có nhiều cách chơi lắm đó." Từ Phàm cười nói.

Sau đó lại nói với cây nhỏ này: "Ta muốn một bùa chú gia tăng vận may."

Cây nhỏ lấp lánh ánh sáng, rất nhiều rễ cây nhỏ xíu đâm ra từ dưới lớp đất trong bồn hoa và vung vẩy trong không trung.

Từ Phàm ném vào trong đó một trăm tiên ngọc, không bao lâu sau rễ cây đã tiêu hóa nó rồi lại duỗi ra vung vẩy với Từ Phàm, tỏ vẻ chút tiên ngọc này vẫn chưa đủ.

Từ Phàm liên tục ném vào trong đó 5000 tiên ngọc, cuối cùng kết ra một tờ bùa chú màu hoàng kim.

Bên trên bùa chú có tiên văn không biết tên, cho dù Từ Phàm có cảnh giới Phù Chú Đại Tông sư cũng xem không hiểu.

Từ Phàm với lấy tờ bùa chú kia xuống, thuận tay dán lên giữa lông mày của Vương Vũ Luân.

Bùa chú tức khắc hoà tan thành kim quang chui vào trong cơ thể Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, ngươi làm cái gì vậy?” Vương Vũ Luân cảm nhận kim quang trong cơ thể nói.

“Thêm cái buff ấy mờ, bây giờ ngươi nhanh chóng đi vào trạng thái câu cá.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Vương Vũ Luân nhanh chóng quăng cần thả móc câu, đi vào trạng thái thả câu vạn giới.

Không qua bao lâu, Vương Vũ Luân đã cảm nhận được cần câu hơi chìm xuống, giống như đã câu được một con cá nhỏ, sức kéo có chút yếu.

Nhẹ nhàng nhấc cần, một chiếc nhẫn không gian đã được câu lên.

“Xem đồ bên trong có giá trị bao nhiêu tiên ngọc nào?” Từ Phàm hỏi.

“Có một vạn một ngàn tiên ngọc, còn có một thanh tiên kiếm, ba cái Đạo khí, và một số đồ linh tinh, giá trị tính ra cũng được.” Vương Vũ Luân nhìn qua rồi nhanh chóng đáp lời.

“Nói như vậy cái buff này cũng tốt đó.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó Từ Phàm lại nói với cái cây kia:” Ta muốn biết lai lịch và cách dùng thanh thạch kiếm này.”

Một thanh thạch kiếm xuất hiện phía trước cái cây, chính là chiếc Vương Vũ Luân đã đưa cho Từ Phàm lúc trước.

Lúc này cái cây kia điên cuồng run rẩy, vô số chiếc rễ nhỏ xíu chui ra từ trong đất, điên cuồng đung đưa với Từ Phàm.

Đúng lúc Từ Phàm tính ném tiên ngọc vào nó thì toàn bộ cái cây đột nhiên trở nên khô héo với tốc độ mắt thường có thể nhìn thấy được, cuối cùng chỉ cảm nhận được chút sức sống.

“Xem ra là đã đến cực hạn rồi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Bồ Đào, mang cái cây này đi trồng ở nơi tiên linh chi khí dồi dào nhất của Nguyên giới đi.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Không lâu sau, một con rối chuyển chậu cây nhỏ đi.

“Vũ Luân, trước khi câu cá ngươi hãy đi đến trước cái cây này ở Nguyên giới xin một tấm bùa vận may đi, như vậy sẽ thu thập nhiều hơn chút.” Từ Phàm cười nói.

Vương Vũ Luân gật đầu.

Mười ngày sau, trận chiến thứ hai giữa Ẩn Linh môn với Hội Trưởng lão bắt đầu.

Từ Phàm đưa trưởng lão và các đồ đệ của Ẩn Linh môn đến cùng quan sát trận đấu này.

“Đệ tử của chúng ta thật sự hơi ít, nghe nói đệ tử nòng cốt của Hội Trưởng lão có đến hàng triệu người.” Chu Khai Linh ở bên cạnh nói.

“Ngươi cũng không thấy cấp bậc của Hội Trưởng lão là gì à, toàn bộ tông môn và thế lực ở đại lục trung tâm đều phải nộp thuế cho họ cả đấy.”

“Loại thế lực này cho dù là có hàng chục triệu đệ tử cốt cán cũng rất là bình thường.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Bây giờ chúng ta còn cần nộp thuế không?” Lý Tinh Từ đột nhiên hỏi.

“Tổng hợp toàn bộ thuế thu được ở đại lục trung tâm, chúng ta chiếm ba phần.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Sau tiệc Long Hổ, tiền thuế mỗi năm Hội Trưởng lão thu được, chúng ta chiếm ba phần.”

“Đây là một khoản thu lớn của Ẩn Linh môn.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, trong thế giới ảo cảnh, hai bên đều đã vào chỗ.

Có tổng cộng mười vạn đệ tử của Ẩn Linh môn tham gia chiến đấu, bên Hội Trưởng lão cũng vậy.

Trong thế giới ảo cảnh, một giọng nói vang lên phía trên hai phe.

“Thế giới ảo cảnh sẽ làm mới ngẫu nhiên mười tháp thuỷ tinh cố định, bên nào chiếm được hoàn toàn mười tháp thuỷ tinh sẽ coi là kết thúc trận chiến. “

“Cả hai phe đều có thể nhìn thấy vị trí tháp thuỷ tinh làm mới, và còn có thể cướp đoạt của nhau.”

“Chuyện trở nên hay ho rồi đây.” Tư Đồ Nam cười nói.

Trận đấu đầu tiên là chiến đấu đoàn thể thật sự, huỷ diệt toàn bộ đệ tử của một bên mới tính là thắng trận.

“Xem ra bên đối diện có caorồi.” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

“Sư phụ, quy tắc này không phải ngươi tạo ra sao?” Lý Tinh Từ có chút nghi hoặc.

“Không phải, quy tắc này là do bên Hội Trưởng lão tạo ra.”

“Mỗi một bên chế định quy tắc một lần, như vậy mới công bằng.”

“Hóa ra là như thế.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

Lúc này, trong thế giới hư không đột nhiên xuất hiện một tấm bản đồ.

Trên bản đồ sáng lên một điểm sáng, là vị trí toà tháp thuỷ tinh đổi mới đầu tiên.

“Sư muội, làm sao đây? Chúng ta nghe theo sự chỉ huy của ngươi.” Hùng Lực nhìn Tư Đồ Nam nói, trong mắt chứa một trăm phần trăm sự tin tưởng.

“Không chiếm lĩnh, bao vây xung quanh bên ngoài tháp thuỷ tinh chặn giết lực lượng quân Hội Trưởng lão.” Từ Đồ Nam nhanh chóng quyết đoán nói.

Lúc này, trong phe của Hội Trưởng lão.

Một nam tử chuyên tu đạo Chiêm Bốc từ từ mở mắt ra.

“Không tranh, ẩn núp ở phía trước vị trí toà tháp thuỷ tinh thứ ba xuất hiện.”

“Nếu như phát hiện ví trí đệ tử chủ lực của Ẩn Linh môn thì tiến hành đánh úp chớp nhoáng.”

“Nếu phát hiện Đại sư huynh phe đối diện, không tiếc bất cứ giá nào cũng phải tiêu diệt hắn! “Đệ tử chuyên tu đạo Chiêm Bốc nói.

“Nếu như phát hiện phía đối diện xuất hiện số lượng lớn con rối, nhất định phải báo cáo với ta trước.” Đệ tử thủ tịch lưng đeo trường kiếm đột nhiên nói, trong mắt có tia tức giận.

“Rõ thưa đại sư huynh.” đệ tử chuyên tu đạo Chiêm Bốc đáp.

Lúc này, mười vạn đệ tử của Ẩn Linh môn đang tận lực mai phục ở xung quanh tháp thuỷ tinh kia.

Chờ đợi đệ tử của Hội Trưởng lão xuất hiện.

Nhưng kỳ lạ là đã hai canh giờ trôi qua mà vẫn chưa thấy đệ tử của Hội Trưởng lão xuất hiện.

Mấy đệ tử Ẩn Linh môn liền chiếm luôn tháp thuỷ tinh.

Tổng bộ Hội Trưởng lão, Minh Không cũng đang cùng nhóm tôn giả xếp theo số hiệu quan sát trận chiến đấu này.

“Loại chiến đấu chơi trò mưu toán ngấm ngầm, đùa giỡn nhân tính này là nhạt nhẽo nhất.” Một tráng hán có râu quai nón dài buồn chán nói.

“Đừng vội, sớm muộn gì cũng sẽ đánh nhau thôi.” Minh Không cười nói.

Nguyên nhân quyết định chiến thắng trận đấu rất nhiều, sức chiến đấu, sự phối hợp giữa các đệ tử với nhau và tổng thể chiến lược đều là nguyên nhân quyết định.

Nhìn thấy cục diện lâm vào thế giằng co, Thiên Vạn Binh kêu gọi bốn đệ tử phối hợp với hắn.

“Tư Nam tỷ, cục diện yên tĩnh quá, ta đi khuấy nước đục đây.” Thiên Vạn Binh nói xong rồi mang theo bốn đệ tử kia rời khỏi.

Không lâu sau vài tiếng sấm vang lên ở đằng xa.

Đồng thời lại có một số lượng lớn con rối xuất hiện, bắt đầu phân bố trên toàn bộ chiến trường.

Đệ tử thủ tịch đang ẩn nấp ở chỗ tối chuẩn bị không ẩn nấp nữa.

“Ta đi tiêu diệt tên đệ tử kia, nhóm đệ tử của Ẩn Linh môn kia đúng là quá gian trá, vừa bắt đầu đã mai phục chúng ta.” Đệ tử thủ tịch nhăn mày nói.

Chương 825: Hắn chưa chết

“Sư huynh, chúng ta bắt đầu tìm từ hướng kia đi.” Ảnh Thứ nhìn những con rối từ trong trại lính không ngừng xuất hiện.

Thiên Vạn Binh nhìn lên trời, bởi vì trên trời có toàn bộ bản đồ của thế giới ảo cảnh.

“Tùy tiện tìm một phương hướng đi, dù sao thần thông trốn chạy của chúng ta cũng không tệ, gặp phải nhiều kẻ địch thì trực tiếp chạy trốn luôn!”

“Lần trước ta đã khiến cho đại sư huynh thủ tịch của đối phương tức đến mất não, cho nên sau khi bọn họ phát hiện hành tung của chúng ta, rất có thể sẽ thu hút đại sư huynh thủ tịch của đối phương đến đây.”

“Chúng ta đi tìm kiếm đường đi của đại đội đối phương, ta đang bố trí pháo lôi thần uy lực mạnh hơn, chỉ cần có thể dụ được đại sư huynh thủ tịch của đối phương qua đây là chúng ta đã thành công một nửa rồi.” Thiên Vạn Binh cười khà khà nói, luận về chơi đùa tâm lý con người hắn vẫn có mấy phần kinh nghiệm đấy.

“Đáng tiếc không thể dùng những thần thông của ngũ sư thúc, nếu không chắc chắn có thể khiến cho đối phương sụp đổ.” Đệ tử bên cạnh Ảnh Thứ nói.

“Tông môn của chúng ta và Hội Trưởng lão có quan hệ thân thiết, mấy thứ này không nên dùng thì tốt hơn.”

“Lần trước Từ sư huynh dùng một lần, sau đó kết quả như thế nào ngươi còn không biết sao.” Ảnh Thứ nói.

Đúng lúc này, Thiên Vạn Binh đột nhiên nhận được hồi báo của con rối, đã phát hiện bóng dáng đại sư huynh thủ tịch của Hội Trưởng lão.

“Có phương hướng rồi, các huynh đệ đi theo ta.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói.

“Dễ bị phát hiện vậy sao, đại sư huynh thủ tịch của đối phương này chắc chắn là giả rồi!” Một đệ tử nhắc nhở nói.

“Đương nhiên ta biết, nhưng mà trong lừa gạt lại gặp lừa đảo, chỉ cần nhẫn nại một chút đối phương sớm muộn gì cũng sẽ lộ ra sơ hở.” Thiên Vạn Binh híp mắt lại.

Lúc đầu trong trò chơi đại đào sát, Hùng Lực đã nghĩ ra tất cả các cách đều không thể thoát khỏi sự bắn phá của hắn.

Chỉ cần là người hắn muốn nổ, thì chỉ có khác biệt là nổ chết và nổ không chết mà thôi.

Về vấn đề nổ không trúng thì không trong phạm vi lựa chọn của hắn.

Bản đồ trên trời lại sáng lên điểm sáng thứ hai.

Tháp thuỷ tinh thứ hai xuất hiện, vừa hay đổi mới đúng trong phạm vi đệ tử Hội Trưởng lão đang mai phục.

“Đại sư huynh, tháp thuỷ tinh xuất hiện ngay bên cạnh chúng ta, chúng ta có nên chiếm không.” Đệ tử Hội Trưởng lão đang nấp ở chỗ tối hỏi.

“Không chiếm, dựa vào kế hoạch cũ mà làm, vừa hay chúng ta bố trí mai phục xung quanh tháp thuỷ tinh trước.” Đại sư huynh thủ tịch nói.

Thiên Vạn Binh nhìn vị trí tháp thuỷ tinh làm mới trên trời.

“Đi, rẽ theo hướng này cẩn thận tiến vào, chắc chắn có thể phát hiện đại đội của Hội Trưởng lão.” Thiên Vạn Binh nói.

Tổng bộ Hội Trưởng lão, nhìn thấy vị trí tháp thuỷ tinh đổi mới, Minh Không cười.

“Không phải là bắt đầu trận đấu rồi đây sao!”

“Lần này gặp được đại sư huynh của đối phương nhất định phải tiêu diệt hắn, hắn còn tồn tại là toàn bộ chiến trường đều không dễ xử lý.” Đại thúc có râu quai nón nhìn có vẻ thô lỗ nhưng cẩn thận nói.

“Vậy có hơi quá sức, ta khá hiểu về Ẩn Linh môn, bọn họ chắc chắn đã phòng bị chuyện này.” U Minh tôn giả cười nói.

Hắn đã từng đi Ẩn Linh môn một hai lần, có ấn tượng khá sâu sắc với mấy đệ tử kia , rõ ràng là thiên phú không cao lại có sức chiến đấu vượt quá bình thường.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm mang theo một nhóm trưởng lão đang tụ tập tiệc rượu.

Các loại đồ ăn ngon liên tiếp được mang lên bàn, mọi người vừa ăn vừa uống vừa xem.

Cứ như xem thi đấu ở kiếp trước vậy.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nảy sinh ra một ý tưởng.

Đó chính là tổ chức một trận thi đấu vòng tròn bao phủ toàn bộ Tu Chân giới, dựa vào loại hình thức thi đấu này.

Vì thêm chút thú vui cho cuộc sống nhạt nhẽo này, thuận tiện còn có thể kiếm chút linh thạch.

Từ Phàm càng nghĩ càng hưng phấn, chuẩn bị sau khi trận thi đấu kết thúc sẽ thương lượng với Minh Không của Hội Trưởng lão một chút.

“Cảm thấy chỉ huy và chiến lược của đối phương là cùng một cấp bậc với Ẩn Linh môn chúng ta, như vậy thì thú vị rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Trước mắt thì thấy từ lúc bắt đầu trận đấu thứ nhất đến trận thứ hai này, đối phương đều không có gì hồ đồ sai sót cả, đã thế còn lờ mờ áp chế chúng ta một đầu.” Từ Phàm cười nói.

“Lợi hại thế sao?” Lý Tinh Từ không cảm nhận ra.

Nghe thấy lời của đồ đệ nhà mình, Từ Phàm bắt đầu kéo màn sáng ra, sau đó dừng hình ảnh trên người một đệ tử của Hội Trưởng lão.

“Đệ tử này cực kỳ có thiên phú trong đạo Chiêm Bốc, lại thêm thiên phú chỉ huy của bản thân, có thể dạy cho đệ tử tông môn của chúng ta một bài học.” Từ Phàm nói.

Đối với chuyện này hắn vốn không để tâm, con người mà, cho dù là người thường hay người tu tiên đều là trưởng thành trong quá trình bị đả kích.

“Sư phụ, tại sao tông môn chúng ta lại không có đệ tử chuyên tu đạo Chiêm Bốc vậy?” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Đạo Chiêm Bốccũng chính là đạo Mệnh Vận, người có thiên phú về nó rất ít, với lại thiên phú bình thường mà tu luyện đạo này không có chút tác dụng nào, tu luyện đến cuối cùng cũng chỉ là một con quỷ đoản mệnh mà thôi.”

“Người có thiên phú cao lại càng khó tìm, có khi toàn bộ tu tiên giới cũng không vượt quá mười người.” Từ Phàm giải thích nói.

“Đa tạ sư phụ đã giải đáp nghi vấn.”

“Còn khách sáo cái gì, uống rượu ăn đồ ăn, xem thi đấu đi.” Từ Phàm thoải mái nói.

Nhấc cốc rượu lên uống cạn cùng với mọi người, Từ Phàm đã tìm thấy cảm giác xem thi đấu ở kiếp trước.

Thế giới ảo cảnh, sau khi toà tháp thuỷ tinh thứ hai xuất hiện, cục diện bắt đầu phát sinh biến hoá.

Ẩn Linh môn, Hội Trưởng lão bắt đầu xảy ra va chạm quy mô nhỏ.

Nhưng chủ lực vẫn luôn khống chế, hai bên vô cùng ăn ý nên chủ lực vẫn luôn ẩn nấp ở chỗ tối.

Trong trận chiến quy mô nhỏ, Hạng Vân mang Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực và mười mấy đệ tử Kiếm đạo chém giết với đội nhỏ gồm hai mươi người của đối phương.

Kiếm trận của Hạng Vân và Hàn Phi Vũ trấn áp toàn bộ chiến trường, mấy đệ tử Kiếm đạo còn lại thì một đối một.

Lúc này Thiên Vạn Binh đưa bốn đệ tử đạo Ảnh Sát đang ở cách đó không xa.

“Thiên sư huynh, có cần bắn một phát không!” Ảnh Thứ hỏi.

“Vậy thì bắn một phát đi, tìm người mạnh nhất của đối phương.” Thiên Vạn Binh có chút kích động, nhưng mà phải chuẩn bị thật tốt.

Tuy rằng trận chiến đấu này nhìn thì giống như bên Ẩn Linh môn chiếm thượng phong, nhưng chỉ lè đè nặng mà đánh đối phương, trong một chốc vẫn chưa thể có năng lực tiêu diệt đối phương được.

“Đùng!!”

Trên chiến trường này phát ra một tiếng nổ lớn, một tia sét trực tiếp nổ tan đệ tử Hội Trưởng lão. Dẫ đầu

Máu thịt rơi trên chiến trường.

“Chính là ngươi!!!”

Trên bầu trời truyền ra một tiếng gầm thét, sau đó một ánh kiếm giống như muốn huỷ diệt trời đất chém về phía Thiên Vạn Binh.

“Dựa vào kế hoạch hành động.” Thiên Vạn Binh nhanh chóng nói.

Ánh kiếm đó nhanh chóng chém đến vị trí Thiên Vạn Binh đang ở.

“Oành!”

Một khẩu pháo lôi thần khác phát ra tiếng sấm sét nổ vang.

Một tia sét ầm vang đến tận màn trời, trực tiếp nổ tung trên trời.

Một ánh kiếm đột phá phạm vi vụ nổ của sấm sét nhanh chóng bỏ chạy về phía xa.

Từ một nơi khác trên chiến trường, Thiên Vạn Binh đi ra từ trong đó với vẻ mặt bình tĩnh.

Lúc hắn quyết định tham dự trận chiến đấu thì đã chuẩn bị tốt rồi.

“Tư Nam tỷ, thủ tịch của đối phương bị thương rồi.” Thiên Vạn Binh phát tin tức nói.

“Bây giờ thủ tịch của đối phương chắc chắn nghĩ là ta đã chết, sao đó ta sẽ lại ẩn nấp tiếp tìm cơ hội triệt để để tiêu diệt hắn.”

Lúc này đại sư huynh thủ tịch của Hội Trưởng lão đã trở thành thú săn trong mắt Thiên Vạn Binh.

Đại sư huynh thủ tịch trở về đại bản doanh Hội Trưởng lão, hơi thở có chút suy yếu.

“Đại sư huynh ngươi bị thương rồi!” Đệ tử đạo Chiêm Bốc gấp gáp hỏi.

“Không sao, không ảnh hưởng đến khai triển trận đấu, tiêu diệt vị đệ tử kia của Ẩn Linh môn cũng coi như đã diệt trừ đi một mối nguy.” Đại sư huynh thủ tịch nói.

Đệ tử đạo Chiêm Bốc kia trực tiếp hấp thu chút khí tức của Đại sư huynh thủ tịch, bắt đầu thi triển thần thông bói toán.

“Đại sư huynh, hắn chưa chết…”

Chương 826: Lỗ hổng

“Chưa chết thì giết hắn thêm lần nữa.” Sát khí hiện lên trên mặt của Đại sư huynh thủ tịch Hội Trưởng lão.

Đến bây giờ hắn vẫn còn cảm thấy đau sau vụ nổ đó.

“Đại sư huynh, ta muốn nói một chuyện với ngươi.” Đệ tử đạo Chiêm Bặc nói.

“Có chuyện gì, có đệ tử nào không nghe lời ngươi sao?” Đại sư huynh thủ tịch cau mày hỏi.

“Vừa rồi ta quan sát thế giới ảo cảnh này một chút, phát hiện ra thế giới này đã mô phỏng đại đạo pháp tắc một cách hoàn hảo.”

“Đúng là một thế giới đầy đủ, mạnh hơn gấp mấy trăm lần thế giới do nhóm giới linh Hội Trưởng lão đắp nặn.” Đệ tử đạo Chiêm Bặc nói bằng giọng điệu thán phục.

“Sau đó thì sao?”

“Ở thế giới ảo cảnh này, cho dù ta làm bất cứ chuyện gì thì sau khi ra ngoài thì vẫn có thể trở lại như lúc ban đầu.”

“Cho nên, ta có thể lợi dụng sơ hở, trực tiếp tiêu hao tuổi thọ của mình để biết trước đường đi nước bước của đệ tử Ẩn Linh môn.”

“Làm vậy có thể xem là thắng không anh hùng, cho nên ta cần có sự đồng ý của đại sư huynh.” Đệ tử đạo Chiêm Bặc nói.

“Chúng ta với Ẩn Linh môn đọ sức công bằng, ngươi tiêu hao tuổi thọ để đoán, đúng là có hơi thắng không anh hùng.” Đại sư huynh thủ tịch trầm ngâm suy nghĩ.

“Nếu như không dùng thì đáng tiếc lắm.”

“Vậy ngươi nhìn chằm chằm tên ném pháo ta đi!”

“Chúng ta có ưu thế này, diệt một đệ tử như hắn cũng không có gì quá đáng.” Một tia tinh quang lóe lên trong mắt của Đại sư huynh thủ tịch.

“Được, đại sư huynh.” Mắt của đệ tử đạo Chiêm Bặc lóe sáng.

Hắn cũng rất bực tên đệ tử đã ném pháo trong trận đấu đầu tiên.

Lúc này, Thiên Vạn Binh đang nấp ở bên ngoài tháp thủy tinh thứ hai.

“Chắc chắn đám người Hội Trưởng lão kia đang lẩn trốn xung quanh tháp thủy tinh thứ hai, bây giờ chúng ta phải chuẩn bị thật tốt, ném pháo rồi đổi sang nơi khác.” Thiên Vạn Binh bày ra dáng vẻ ta đoán trước được hết mọi chuyện.

Đúng lúc này, Thiên Vạn Binh khẽ nhíu mày.

Vừa rồi hắn có cảm giác bị ai đó nhìn chằm chằm.

“Đi thôi, chúng ta không biết rõ nơi này, không nên ở lâu!” Thiên Vạn Binh nhanh chóng nói.

Cảm giác hắn vừa cảm nhận được, giống như cảm giác bị Hùng Lực phát hiện trong đại đào sát.

Hắn cảm thấy mình nên lập tức đổi nơi trốn khác.

Trong lúc mọi người khẩn trương thu thập, thì một thanh cự kiếm cực dài xuất hiện ngay phía trên đỉnh đầu của bọn họ.

Nó đánh thẳng đến chỗ của mọi người.

“Ầm!”

Cự kiếm chém xuống vị trí của năm người ở phía dưới.

“Xong, thôi xong!” Thiên Vạn Binh nói, hắn cảm giác khí cơ của mình đã bị khóa, kiếm ý vô tận tập trung ở bốn phía, hắn biết hắn không trốn được.

Một vết kiếm dài trăm dặm xuất hiện ở nơi mà lúc đầu bốn người từng ở.

Tiểu đội năm người của Thiên Vạn Binh bị chém chết thẳng cẳng.

Tại đại bản doanh của đệ tử Ẩn Linh môn, Tư Đồ Nam nhận được thông tin tiểu đội Thiên Vạn Binh bị tiêu diệt.

“Thần thông ẩn nấp của Thiên Vạn Binh đứng số một số hai trong tông môn, có lẽ đối phương là đệ tử tu luyện đạo Chiêm Bặc mới có thể tiến công chuẩn xác như vậy.” Tư Đồ Nam phân tích.

“Trong đại đào sát lần trước, ta không phát hiện ra Thiên Vạn Binh lần nào cả.” Hùng Lực nói.

“Vậy tiếp theo chúng ta phải đổi sách lược tác chiến thôi.” Mắt của Tư Đồ Nam lóe sáng.

Bên ngoài sân, hai phe đang triển khai thị giác Thượng Đế cảm thấy hứng thú hơn.

“Tiếp theo sẽ thú vị lắm đây, chúng ta hãy cùng xem vị Tiểu Quân Thần này xử lý như thế nào.” Từ Phàm cười nói.

“Lúc ta chuyển thế đã từng làm đại tướng quân mấy đời, nếu như ngươi gặp phải tình huống như thế này, nhất định phải lấy thế đè người, lấy dương mưu để tấn công đối phương.” Lý Tinh Từ nói.

“Lý thuyết là như vậy, chúng ta phải xem tiếp theo bọn họ hành động như thế nào.” Từ Phàm gật đầu.

Khi mọi người đang quan sát thế giới ảo cảnh, những con cua to như cối xay được đưa lên.

Đệ tử đạo Mỹ Thực đệ tử hợp tác với đầu bếp chính của nhà ăn làm một bữa tiệc hải sản thật lớn cho mọi người.

“Đừng chỉ chú ý đến bọn họ, chúng ta nên ăn uống vui vẻ, vui vẻ mới là quan trọng nhất.” Từ Phàm cười nói.

Dựa theo kết quả mà hắn tính ra, nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì hai bên ngang tay, nhưng mà nếu đệ tử của đạo Chiêm Bặc bất chấp cả tuổi thọ, vậy thì khó mà đoán được.

Mọi người gật đầu.

Quả nhiên không ngoài dự tính, ba ngày ba đêm sau vẫn là trận chiến cuối cùng quen thuộc.

Hùng Lực đấu với Đại sư huynh thủ tịch Hội Trưởng lão.

Đạo Luyện Thể va chạm với Kếm đạo, khiến cho mọi người thấy được luyện đạo Luyện Thế đến mức kinh khủng nhất là như thế nào.

“Nếu như trước kia, ta có hao hết sức lực cũng không phá được lớp phòng thủ của Hùng Lực.” Trảm Linh nhìn trận chiến trong màn sáng, thốt lên.

“Bây giờ ngươi đã có thể phá lớp phòng thủ của Hùng Lực?” Từ Cương ở bên cạnh hỏi.

Sau khi thăng cấp lên trở thành tôn giả, hắn thường xuyên đánh nhau với Trảm Linh, cho nên hắn rất rõ chiến lực của Trảm Linh.

“Ta có nói bây giờ ta có thể đánh bại đâu, không phải là chỉ còn một chút nữa thôi sao.”

“Nếu như liều mạng sử dụng bí pháp thật thì cùng lắm là hai bên đồng quy vu tận.” Trảm Linh suy tính.

Kết quả, hắn vừa dứt lời chưa được bao lâu thì Đại sư huynh thủ tịch Hội Trưởng lão dùng bí pháp, hắn dùng kiếm chém chết chân linh của Hùng Lực.

Mà hắn cũng chết vì tiêu hao quá độ.

Nhưng điều thú vị là cho đến cuối cùng, tháp thủy tinh vẫn là con số 55.

Ẩn Linh môn và Hội Trưởng lão mỗi bên chiếm năm ngọn.

Hai bên khá hài lòng với kết quả này, bởi vì điều này càng kích thích ý chí chiến đấu của đệ tử trong tông môn của bọn họ.

Bên trong tổng bộ Hội Trưởng lão, Minh Không nhìn màn sáng đã tắt mà không khỏi nở nụ cười.

“Lần sau nói Phi Long dùng hết thủ đoạn của hắn đi.”

Hắn không thấy tức giận khi đệ tử tông môn của mình bị chơi khăm, ngược lại hắn cảm thấy buồn cười.

Một đối thủ hợp cách là có thể thúc đẩy sự tiến bộ của mình.

“Có lẽ số Tiên khí, Đạo khí, linh bảo và linh đan mà chúng ta góp chung với Ẩn Linh môn trở thành vô dụng rồi.” Minh Không nhìn một đám trưởng lão số hiệu, nói.

“Điều này có hơi không công bằng.” Trưởng lão số hiệu Nhân Vi nói.

Phải biết rằng một tu sĩ tu luyện đạo Chiêm Bặc thi triển bí pháp mà bất kể tuổi thọ.

Vậy thì đồng nghĩa với việc cởi sạch đối phương vậy.

“Không sao, có lẽ càng như vậy thì Biên Nhi càng phấn khích.” Minh Không cười.

Không biết là ai đã lan truyền trận so tài giữa Ẩn Linh môn và đệ tử của Hội Trưởng lão ra ngoài.

Điều này thu hút sự chú ý của tất cả các thế lực tông môn hàng đầu Tu Tiên giới.

Tất cả bọn họ đều nháo nhào muốn tham gia.

Sau khi tin tức được truyền ra một ngày, Thiên Linh tôn giả tìm đến tận cửa.

“Đại trưởng lão, chuyện tốt như vậy, ngươi phải gọi Thiên Linh tông bọn ta chứ.”

“Không phải chỉ là mười vạn đệ tử nòng cốt trong tông môn thôi sao?”

“Thiên Linh tông của bọn ta đủ điều kiện, bọn ta cũng góp phần thưởng.” Thiên Linh tôn giả nhìn Từ Phàm với ánh mắt tha thiết.

“Đây không phả là do bên Hội Trưởng lão mời ta sao, nếu Thiên Linh tông muốn tham gia thì cứ làm thôi, càng nhiều người càng đông vui.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy được, sau khi trở về, ta sẽ đưa mười vạn đệ tử nòng cốt đến đây.” Thiên Linh tôn giả vui vẻ nói. Lần này hắn đến đây để làm nhiệm vụ của lão đại, nếu trở về mà chưa hoàn thành nhiệm vụ thì hắn sẽ bị ăn roi.

“Không cần phải rắc rối như vậy, ta bảo đệ tử đạo Trận Pháp đến đó bố trí cửa vào thế giới ảo cảnh là được.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì làm phiền Đại trưởng lão rồi.”

Chương 827: Ý chí chiến đấu

Không lâu sau, các trưởng lão hoặc chưởng giáo của các tông môn hàng đầu đều mang theo lễ vật đến, cho thấy bọn họ muốn tham dự cuộc so tài này.

“Các ngươi nên đến xin Hội Trưởng lão, chạy đến chỗ ta làm gì?” Từ Phàm hỏi.

“Trước đó chúng ta có đến Hội Trưởng lão, rồi bọn họ bảo bọn ta đến đây xin ngươi.” Trưởng lão của Hợp Hoan Thánh địa nói.

“Được rồi.”

Khi tất cả các tông môn đang bận chọn đệ tử nòng cốt.

Thì bên trong Tiên thành, tổng bộ Hội Trưởng lão, một người đang uống rượu giải sầu rất cô đơn.

“Lão Kiếm, ta đã có thể xác định người đánh lui phân thân Kim Sí Đại Bàng, trấn áp Phệ Kim Hổ và Tử Ngọc Giao Long là Từ sư đệ.”

Diệp Tiêu Dao uống một ly rượu, cười khổ.

Trước đó khi hắn khôi phục tu vi, quan hệ của hắn và Từ sư đệ rất tốt, hắn là Kim Đan kỳ còn Từ Sư đệ là Luyện Khí kỳ.

Nhưng mà bây giờ, mặc dù hắn là tôn giả Đại Thừa nhưng lại cách Từ sư đệ rất xa, giống như con kiến hôi và mặt trời chói chang trên bầu trời.

“Nếu ta là ngươi, bây giờ ta sẽ lập tức đi làm nhiệm vụ, tích góp từng tài nguyên một để tu luyện lên đến cảnh giới vô địch.” Lão Kiếm ồn ào nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Nếu như ngươi không có tâm trạng thì cũng có thể đến Ẩn Linh môn làm quen với Từ sư đệ.” Lão Kiếm lại nói.

“Làm quen là không thể nào, bây giờ chúng ta với không tới.” Diệp Tiêu Dao lắc đầu nói.

“Trở thành tôn giả chí cao, có nghĩa là tương lai khi ngươi phi thăng đến Tiên giới, và ngươi có hy vọng thăng cấp lên Đại La.”

“Mà dưới sự trợ giúp của ta, việc ngươi thăng cấp lên Đại La chỉ là chuyện sớm muộn mà thôi.”

“Tuy bây giờ khoảng cách giữa ngươi và vị Từ sư đệ kia của ngươi rất xa, nhưng tương lai sẽ bằng nhau thôi.” Lão Kiếm an ủi Diệp Tiêu Dao.

“Làm sao có thể như nhau được? Từ sư đệ là Luyện Khí Đại Tông sư, là tôn giả chí cao, e rằng sau này cả hai đều là Đại La thì hắn cũng mạnh hơn ta.”

Lão Kiếm nghe vậy thì trợn tròn mắt.

Một hai phải so sanh với người khác, không phải ngươi đang tự chuốc lấy sự khó chịu cho bản thân sao?

“Đừng nói mấy chuyện đó với ta, ta sẽ kể chuyện xưa để an ủi ngươi.”

“Trước kia cũng có một thiên tài yêu nghiệt như Từ sư đệ của ngươi.”

“Ta hao hết sức lực bát hoang mới có thể làm quen với hắn, sau đó…”

Lão Kiếm đang nói thì bị Diệp Tiêu Dao ngắt lời.

“Đừng nói nữa, ta hiểu ý ngươi rồi.”

“Nếu không luyện đạo Vong Tình, thì bất cứ ai khi gặp phải chuyện này cũng khó tránh khỏi phiền muộn, ngươi để ta uống rượu giải sầu là được rồi.” Diệp Tiêu Dao cười nói.

“Vậy ngươi có làm quen với Từ sư đệ nữa không?”

“Phải biết rằng hắn là Luyện Khí Đại Tông sư, vừa lúc hắn có thể giúp ngươi một tay.” Lão Kiếm nói.

“Không được, dù sao chúng ta đã tích lũy đầy đủ tài nguyên, tu luyện đến cảnh giới vô địch là phi thăng đến Tiên giới.”

“Ta phải đạt được thành tựu nhất định ở Tiên giới thì mới xuất hiện ở trước mặt Từ sư đệ được.”

“Ban đầu ta là sư huynh của hắn, muốn xuất hiện ở trước mặt hắn thì ta phải làm sao để xứng với thân phận sư huynh này.” Ánh mắt của Diệp Tiêu Dao trở nên kiên định, một ngọn lửa của ý chí chiến đấu thầm cháy lên trong lòng hắn.

“Tốt, như vậy mới đúng.” Mặc dù Lão Kiếm không cho rằng ký chủ ngốc nhà hắn có thể vượt qua Từ Phàm trong thời gian ngắn, nhưng về lâu dài, chỉ cần có sự trợ giúp của hắn, thì việc Diệp Tiêu Dao vượt qua Từ Phàm là chuyện rất đơn giản.

Sau khi Diệp Tiêu Dao uống nốt giọt rượu cuối cùng ở trong bình, hắn đứng dậy đi đến đại sảnh nhiệm vụ của Hội Trưởng lão.

“Phải lên cảnh giới vô địch thật sớm để phi thăng đến Tiên giới.”

Trong sự chờ đợi của các đại tông môn, trận đấu thứ ba của Ẩn Linh môn và Hội Trưởng lão bắt đầu.

Vẫn là đoạt tháp thủy tinh đơn giản nhất, đệ tử của hai tông cũng đã chuẩn bị sẵn sang.

Nhưng kết quả lại ngoài dự đoán, đệ tử của Hội Trưởng lão thắng Ẩn Linh môn với ưu thế yếu ớt, giành vị trí quán quân.

Trận đấu kết thúc, các đệ tử ra khỏi thế giới ảo cảnh.

“Xin lỗi các sư huynh, sư đệ, là lỗi của ta.” Tư Đồ Nam cúi đầu nói.

Ngay từ lúc đầu chiến đấu, dường như nàng bị ánh mắt vô hình theo dõi, tất cả hành động của nàng đều bị đệ tử của Hội Trưởng lão biết được.

Dù nàng đã dùng hết tất cả thủ đoạn nhưng cuối cùng thì nàng vẫn bị Hội Trưởng lão tiêu diệt.

“Không phải lỗi của ngươi, đối thủ có một đệ tử luyện đạo Chiêm Bặc, hắn đã tiêu hao tuổi thọ của mình để biết trước đường đi nước bước của chúng ta.”

“Trận chiến này chúng ta thua với khoảng cách không xa lắm.” Hùng Lực thở dài nói.

Ngay vào lúc này, Thiên Vạn Binh chợt hỏi: “Bồ Đào, nếu để ngươi chỉ huy dưới điều kiện như thế này, vậy kết quả sẽ như thế nào?”

Câu hỏi của Thiên Vạn Binh làm các đệ tử tò mò.

“Sau khi ta tính toán, với điều kiện không sử dụng sức mạnh của bản thân ta, ta cũng có thể chiến thắng bọn họ nhưng một nửa đệ tử của tông môn sẽ bị thương.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Bồ Đào, có thể cho ta thấy ý nghĩ chỉ huy của ngươi không?” Tư Đồ Nam chợt hỏi.

“Có thể.”

Một miếng ngọc giản bay xuống từ bầu trời, đến trước mặt Tư Đồ Nam.

“Ta thu thập thông tin ở trận thứ nhất và hai dựa trên góc nhìn của các ngươi, trận thứ ba thì hoàn toàn phản kích.”

“Cần phải có lực tính toán khổng lồ, ngươi cần khí linh cấp Đạo khí hỗ trợ.” Bồ Đào đề nghị.

Tư Đồ Nam lặng yên nhìn ngọc giản, ánh mắt của nàng càng lúc càng trở nên ngạc nhiên.

“Bồ Đào, ta rất muốn bái ngươi làm sư phụ.” Tư Đồ Nam nói.

“Có thể lấy thân hóa linh, nhưng không biết tại sao Đại trưởng lão lại không cho phép.”

“Nhưng mà ngươi có thể xin ta, có thể Đại trưởng lão sẽ chuyên môn giới thiệu cho ngươi một công pháp thần thông thích hợp.” Bồ Đài nói.

“Có thật không! Vậy bây giờ ta đi xin ngay lập tức.” Tư Đồ Nam nói.

“Yêu cầu đã được tiếp nhận, vui lòng đợi kết quả.” Bồ Đào nói xong thì biến mất.

“Toàn bộ tích phân lần này đã bị đám đệ tử Hội Trưởng lão kia đoạt hết, tất cả bảo vật ở trên danh sách đổi điểm mà chúng ta thèm muốn đã không liên quan gì đến chúng ta.” Hùng Lực nhìn mọi người nói.

“Ta hi vọng các sư huynh sư đệ sẽ nhớ kỹ mối nhục ngày hôm nay, ta sẽ xin Đại trưởng lão, chúng ta sẽ rửa sạch mối nhục của trận đấu với đệ tử Hội Trưởng lão lần trước.”

“Rửa sạch mối nhục.”

Sự kiên định hiện lên trong ánh mắt của toàn bộ đệ tử tham gia chiến đấu.

“Ngươi không cần xin. Một năm sau sẽ tổ chức thi đấu vòng tròn, đến lúc đó các tông môn đứng đầu Tu Tiên giới đều tham gia.”

“Có tổng cộng bảy mươi hai tông môn và thánh địa, đến lúc đó các ngươi có rửa sạch mối nhục được hay không thì phải dựa vào các ngươi.”

Giọng của Từ Phàm vang vọng cả một vùng trời, làm sục sôi ý chí chiến đấu của tất cả đệ tử vừa nhận lấy thất bại.

“Tất cả các ngươi đi tu luyện với ta, một năm sau chiến lực của ai mà chưa tăng được mười phần trăm, ta đánh nát xương người đó.” Đôi mắt của Hùng Lực bốc lửa.

“Nhìn bọn họ có ý chí chiến đấu như vậy, ta cũng muốn tham gia.” Từ Cương nói với giọng điệu ngưỡng mộ.

“Đại sư huynh, ngươi có đi cũng vô nghĩa.”

“Thế giới ảo cảnh không đủ cho ngươi.” Vương Hướng Trì ở bên cạnh nói.

“Tiếc là thần thông của ta bị cấm dùng, xem ra sau này ta phải cần một thần thông có thể sử dụng bình thường mới được.” Chu Khai Linh tiếc nuối.

“Ngũ sư huynh, ngươi có thể suy diễn một thần thông định vị phạm vi lớn, chỉ cần bị dính vào thì người đó sẽ tỏa ra mùi hương khác thường để định vị.” Lý Huyền Đao đề nghĩ.

Cảm giác tồn tại của hắn trong tông môn rất thấp, nếu như sư phụ không gọi hắn ra ngoài, thì hắn vẫn còn đang tu luyện trong phủ của mình.

Chu Khai Linh nghe lời đề nghị của Lý Huyền Đao, ánh mắt của hắn sáng ngời.

Chương 828: Tiền Thông Thiên

Sau khi chiến đấu với đệ tử của Hội Trưởng lão, tất cả đệ tử của Ẩn Linh môn đều hăng hái giống như được tiêm chất kích thích, bọn họ bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Tuy rằng có vài người hiểu được nguyên nhân thất bại không chỉ là do chiến lực của cá nhân.

Nguyên nhân chủ yếu là đối phương biết hết đường đi nước bước của bên ta.

Nhưng bọn họ nghĩ, chỉ cần chiến lực của bản thân đủ cao là có thể vớt vát.

Bất kỳ âm mưu quỷ kế đều là cặn bã ở trước mặt hai chữ vô địch.

Trong tổng bộ Hội Trưởng lão, Đại sư huynh thủ tịch và mấy đệ tử cốt cán đang xem lại trận đấu trong sợ hãi.

Mặc dù bọn họ đã mở ra toàn bộ bản đồ, nhưng vẫn rất khó đánh.

Đến khi toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn bị tiêu diệt, thì chỉ còn lại mấy đệ tử Hội Trưởng lão ở trong đấu trường.

“Khó khăn thật đấy! Nếu như Phong Hồng không tiêu hao tuổi thọ để thi triển bí pháp, e rằng chúng ta sẽ thất bại ở trận cuối.” Một đệ tử nòng cót nói.

Hắn là một trong những đệ tử còn sót lại. Khi chiến đấu với đệ tử Ẩn

Linh môn, hắn có cảm giác quá khó chơi, quá ngoan cường, quá quỷ dị, cho dù cuối cùng chỉ còn lại có đại sư huynh của bọn họ và vài đệ tử khác.

Dù đối mặt với cục diện tất bại ấy, thì vẫn không thấy sự suy sụp trong mắt của bọn họ.

Trong suốt trận đấu, mỗi đệ tử đều không bị hoàn cảnh xấu ảnh hưởng đến tâm tính.

“Đúng, nếu như ta đấu một mình với đại sư huynh của bọn họ, ta sẽ thua.” Phi Long – Đại sư huynh thủ tịch nói.

“Lần này ta tập hợp các ngươi lại là muốn nói cho các ngươi biết, một năm sau, tất cả các tông môn thánh địa và thế lực đứng đầu Tu Tiên giới cũng sẽ tham gia cuộc so tài này.”

“Đến lúc đó, nhóm chúng ta không chỉ phải đối đầu với Ẩn Linh môn, mà còn có các tông môn thánh địa có nội tình mấy vạn năm, mấy chục vạn năm.” Đại sư huynh thủ tịch Phi Long nói.

“Vậy có phải phần thưởng sẽ càng nhiều không?” Đệ tử đạo Chiêm Bặc phấn khích hỏi, những người tu luyện đạo Chiêm Bặc rất thích thiên linh địa bảo, bởi vì những thứ này có thể đổi được rất nhiều linh bảo tăng tuổi thọ.

“Đúng, tất cả tông môn đều góp các loại linh bảo pháp khí có giá trị khác nhau, chủng loại không giống nhau vào ao thưởng.”

“Nếu như chúng ta có thể đạt được vị trí thứ nhất, những tài nguyên tu luyện mà bên trên cho chúng ta sẽ không là gì cả.”

“Cho nên một năm này, chúng ta không thể lười biếng, chúng ta cần phải tiếp tục luyện các loại bí pháp chiến trận.” Đại sư huynh thủ tịch Phi Long nói.

Hắn vừa nở nụ cười nhạt vừa sờ linh kiếm bên hông.

Chờ đến khi thắng cuộc, hắn có thể góp đủ tích phân để đổi Tiên khí linh kiếm mà hắn hằng mong ắn.

Tại nguyên giới Ẩn Linh môn, một cây nhỏ cao bằng người được trồng ở nơi dồi dào Tiên Linh chi khí nhất.

Chỉ là cây hơi nhỏ, cành lá hơi khô héo.

“Xem ra còn cần trưởng thành, bây giờ đến cả một chút tiên khí cũng không ra được.

Từ Phàm bĩu môi nhìn cây Vạn Vật, tên này được đặt dựa trên một tia linh trí của cây nhỏ.

“Bồ Đào, mở cây Vạn Vật này cho toàn bộ tông môn, đồng thời giảng giải chức năng và tác dụng của nó.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Mỗi khi cây Vạn Vật này hấp thu thứ do linh thạch tiên ngọc tạo ra, nó sẽ giữ lại chút năng lượng để tự nuôi bản thân.

Càng có nhiều người cầu nguyện với nó, nó càng lớn nhanh hơn.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Bồ Đào nói.

“Dạo này đám nhóc thối kia hăng hái như được đánh tiết canh, không biết có hiệu quả hay không.” Từ Phàm cười nói.

Mỗi ngày thế giới luyện tập do Bồ Đào kiểm soát phải chứa bảy tám vạn đệ tử.

Mỗi ngày núi Ngũ Sắc cũng phải vận hành hết công suất.

Trên lương đình của ngọn núi chính cao nhất, Từ Phàm vừa thưởng thức phong cảnh ở giữa các ngọn núi, vừa nghe Bồ Đào báo lại tin tức dạo gần đây ở Tu Tiên giới.

Lúc này, trên một đảo nhỏ bên ngoài Ẩn Linh đảo chuyên được dùng để đặt Truyền tống trận vượt giới.

Hào quang lóe lên trong Truyền tống trận vượt giới, Bàng Phúc dẫn mấy đệ tử Thương đạo đi ra.

“Bồ Đào, Đại trưởng lão đã trở lại chưa?” Bàng Phúc vừa đi ra đã hỏi.

Bởi vì phí của Truyền tống trận đắt nên Bàng Phúc dành phần lớn thời gian ở Nam Sơn giới kiểm soát toàn cục.

“Trở lại rồi, bây giờ Bộ trưởng Bàng Phúc muốn gặp Đại trưởng lão sao?” Bồ Đào hỏi.

“Đại trưởng lão đang làm gì vậy?”

“Hắn đang uống trà một mình, bây giờ hắn đang rảnh rỗi.” Bồ Đào trả lời.

“Bây giờ ta đi luôn.” Bàng Phúc gật đầu.

Từ Phàm đang uống trà thì biết tin Bàng Phúc đến.

“Cuối cùng thì Bộ trưởng của ta cũng đã trở lại.” Từ Phàm cười nói.

“Bái kiến Đại trưởng lão.”

Không lâu sau, Bàng Phúc đã đi đến đình nghỉ mát.

“Đứng lên đi, ngươi đừng khách khí như vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm giác ở Nam Sơn giới như thế nào?”

“Tốt lắm, dường như nơi đó thích hợp cho mạch Thương đạo phát triển.”

“Ở Nam Sơn giới có rất nhiều thương hội có thực lực rất mạnh, không kém gì tông môn thánh địa đứng đầu ở bên kia.”

“Cộng thêm việc nơi đó có ba chí cao ủng hộ Thương đạo phát triển, khích lệ giao dịch với thế giới Trung Thiên khác.”

“Cho nên bên đó phát triển rất thuận lợi.” Bàng Phúc nói.

“Phát triển thuận lợi là tốt rồi, tiếc là ta không thể để ngươi ở đó lâu.” Từ Phàm tiếc nuối, hơn chín trăm năm nữa, cả Ẩn Linh môn phải phi thăng đến Tiên giới.

“Không sao cả, Đại trưởng lão đưa ta đi đâu thì ta đi đó, phát triển vì tông môn.” Bang Phúc nghiêm túc nói.

“Trong khoảng thời gian này, ta thu hoạch được rất nhiều thứ ở Cổ Thương giới, ta tình cờ phát hiện công pháp rất thích hợp để ngươi tu luyện.” Một đĩa ngọc xuất hiện trên tay của Từ Phàm.

“Đây là công pháp ta mua được từ thương hội ở Tiên giới, tên là: Tiền Thông Thiên.”

“Tên rất bình thường, nhưng uy lực thì không thể xem nhẹ, có thể tu luyện đến Chân Tiên đỉnh phong.”

“Ngươi cứ tu luyện, đợi đến Kim Tiên đỉnh phong, ta sẽ suy diễn công pháp tiếp theo cho ngươi.”

Bàng Phúc nhìn đĩa ngọc trong tay với vẻ mặt kích động, công pháp mà hắn đang tu luyện chỉ luyện đến Đại Thừa kỳ, mặc dù có thể tu

Ngũ Hành quyết, nhưng nó khác với những gì hắn làm ở Thương đạo.

“Cái này có thể được xem là công pháp kinh điển trong Thương đạo, mặc dù không thể lấy tiền giết địch, nhưng nếu như ngươi có nhiều tiền thì Kim Tiên cũng không giết ngươi được.”

Từ Phàm vừa nói vừa rót một chén trà, đưa đến trước mặt Bàng Phúc.

“Ta không thể đền đáp công ơn tái tạo của Đại trưởng lão, chỉ có thân thể này để báo đáp tông môn.” Bàng Phúc nói.

“Uống trà, ổn định chút, rồi ngươi nói tình hình lợi nhuận ở Nam Sơn giới cho ta.” Từ Phàm nói.

Sau khi Bàng Phúc uống trà xong, hắn báo lại tình hình ở Nam Sơn giới cho Từ Phàm.

Dựa vào việc lợi dụng tất cả tài nguyên của các thương hội lớn ở Tu Tiên giới, chỉ trong vài năm ngắn ngủi, thương hội của bọn họ đã trải dài khắp Nam Sơn giới.

Hàng hóa bán ra rất được chào đón, nhất là các loại Bảo khí, Đạo khí, gần như nhập bao nhiêu thì bán bấy nhiêu.

Dây chuyền sản xuất luyện đan do Luyện Đan phong tông môn chế tạo được phát huy tác dụng tối đa ở đây.

Nam Sơn giới lớn hơn Phi Vũ giới, cho dù là người tu tiên hay người phàm cũng gấp Phi Vũ giới mấy lần, điều này dẫn đến sự chênh lệch về đan dược lẫn pháp bảo.

Tuy giá bán ra không cao, lời ít nhưng tiêu thụ mạnh.

Khi Từ Phàm định hỏi những chuyện khác, thì Truyền tống trận vượt giới trên đảo nhỏ sáng lên.

Một nữ tử tuyệt đẹp mặc đồ đỏ bước ra khỏi Truyền tống trận, ánh mắt có chút bất đắc dĩ.

“Chào mừng Hồng Liên tôn giả đến Phi Vũ giới.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

Chương 829: Một năm rưỡi

Nghênh Khách điện Ẩn Linh môn.

“Xin chào Hồng Liên tôn giả, lâu rồi không gặp.” Từ Phàm cười nói.

“Đạo hữu, ngươi suy nghĩ chuyện kia đến đâu rồi?” Hồng Liên tôn giả nói, nàng nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt chờ mong.

Có cảm giác như mỹ nữ hỏi xin Wechat của ngươi.

“Chẳng ra sao cả. Ta là thợ thủ công, không có hứng thú với chuyện chém giết.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Vậy nếu như bọn ta ra giá là ý chí bản nguyên của thiên đạo một trong hai giới kia, đạo hữu có thể ra tay hay không?”

Từ Phàm không phản ứng mấy với lời nói của Hồng Liên tôn giả, nhưng Bồ Đào thì bắt đầu kích động.

“Tiểu Bạch nhà các ngươi cam lòng đượ chắc?” Từ Phàm mỉm cười đầy ẩn ý.

“Nơi đó của chúng ta xảy ra chút chuyện, chúng ta đang có kế hoạch đánh hai thế giới Trung Thiên khác.”

“Bọn họ đang có kế hoạch đánh Nam Sơn giới của ta, không biết bọn họ mời chí cao từ thế giới Trung Thiên nào.”

“Chí cao của hai giới bọn họ cộng thêm người này, là đã có thể đe dọa ba chí cao của Nam Sơn giới rồi.”

“Hơn nữa, dựa trên tin tức của chúng ta, một chí cao khác của bọn họ đang ở trên đường tới.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Có phải đạo hữu quá thẳng thắng rồi không, ngươi nói ra hết như vậy, không sợ ta ra giá cao sao?” Từ Phàm hỏi.

“Mấy chuyện này cũng không phải là bí mật, cho dù hai giới có bốn chí cao thì chúng ta vẫn chắc chắn bảo vệ được Nam Sơn giới.”

“Nhưng chúng ta không có cơ hội chiếm đoạt hai giới khác trong tương lai.”

“Ý chí bản nguyên của một thiên đạo thuộc về đạo hữu, đây là cái giá cao nhất bọn ta có thể đưa ra.” Hồng Liên tôn giả nói với Từ Phàm.

“Được, khi nào thì ra tay?” Từ Phàm nghĩ một lúc rồi nói. Ý chí bản nguyên của một thiên đạo, khá tốt, đáng giá để hắn ra tay.

“Bồ Đào, nếu ngươi nuốt ý chí bản nguyên của một thiên đạo thì ngươi có thể phát triển đến mức nào?” Từ Phàm hỏi.

“Ta có thể thay thế thiên đạo của Phi Vũ giới bất cứ lúc nào.” Bồ Đào tự tin nói.

“Vậy quên đi, nếu ngươi trở thành thiên đạo của thế giới Trung Thiên thật thì phiền toái.” Từ Phàm trả lời.

“Nếu như đạo hữu đồng ý, bọn ta còn cần chuẩn bị một thời gian ngắn, một năm rưỡi sau bọn ta sẽ đi qua đón đạo hữu.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Một năm rưỡi sau chúng ta gặp lại.” Từ Phàm bưng trà nói.

“Tốt.”

Nói rồi, Hồng Liên thuấn di đến Truyền tống trận vượt giới, truyền tống về Nam Sơn giới.

“Bốn vị chí cao, không biết bọn họ có thể làm ta ra tay bằng toàn bộ lực lượng của mình hay không.” Từ Phàm mong đợi, xương cốt của hắn không hoạt động lâu lắm rồi.

Thời gian thấm thoát thoi đưa, nửa năm đã trôi qua.

Nửa năm nay, tất cả đệ tử đều đang dốc lòng tu luyện, kiềm nén sức mạnh để nửa năm sau rửa sạch mối nhục.

Một chiếc vũ chu khổng lồ hình bầu dục đậu trên cự hồ mười vạn dặm.

“Đại trưởng lão, chắc chắn đệ tử sẽ thắng lợi trở về.” Tống Minh nghiêm túc hành lễ.

Đây là lần đầu tiên hắn dẫn thương đội khổng lồ như thế đến Cổ Thương giới, cho nên khó tránh khỏi chuyện hồi hộp.

“Ngươi yên tâm đi đi, mấy thứ ta đưa ngươi sẽ giúp ngươi trên đường đi, còn thu hoạch được bao nhiêu thì phải dựa vào ngươi.” Từ Phàm cười, vỗ bả vai của Tống Minh.

Sau đó Từ Phàm nhìn phân thân Chuẩn Tiên, người lái vũ chu.

“Trên đường, nếu như các ngươi gặp đạo tặc vũ trụ, nếu thoát được thì cứ đi, còn không thoát được thì hãy dùng phù chú đạn pháo có chứa Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực để bắn đối phương.”

“Sau khi đánh xong rồi thì ngươi cũng đừng ham chiến, cứ đi.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Phân thân Chuẩn Tiên hành lễ.

Từ Phàm gật đầu, hắn nhìn huynh đệ tốt mà mình để ý nhất, không nói gì mà chỉ chụp phân thân lên người Vương Vũ Luân.

“Ta sẽ làm cho Tống Minh dừng lại ở đó một thời gian ngắn, ngươi và đệ muội cứ chơi, chơi chán rồi thì trở về.” Từ Phàm cười nói.

“Ta ra ngoài ngắm phong cảnh tinh vực, cảm nhận những thế giới Trung Thiên khác.” Vương Vũ luận nói.

Từ Phàm lấy một Đạo khí không gian đưa cho Mộ Dung Thiến Nhi.

“Đến đó đừng tiết kiệm, thích mua gì thì mua.”

“Cám ơn Từ đại ca.” Mộ Dung Thiến Nhi mỉm cười nói.

“Từ bá bá, có quà của ta hay không?” Vương Linh Nhi nói với vẻ mặt mong đợi.

“Phần của ngươi đã nằm bên trong, ngươi có thể xin mẹ ngươi.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Tinh, xem trọng cha nuôi của ngươi, đừng để hắn xảy ra chuyện.” Từ Phàm nói với cô gái nhỏ bị thu hút bởi các cuộc chiến.

Vũ chu hình bầu dục bay lên bầu trời, thoắt một cái đã không thấy hình bóng đâu.

Từ Phàm ở dưới vẫy tay chào tạm biệt bọn họ.

“Không biết lần này huynh đệ tốt có thể mang đến bao nhiêu tin vui.” Từ Phàm vừa nhìn bầu trời vừa nói.

Nơi sâu nhất của vực Cực Không, có một cây khổng lồ chống đỡ đất trời.

Nó bị một màn sương mù đen bao phủ, thỉnh thoảng có âm thanh kỳ quái phát ra từ trong sương khói.

Thỉnh thoảng, có một hoặc vài con dơi khổng lồ mang theo linh khoáng Tiên khí trở về.

Một bóng đen ở đằng xa thấy cảnh tượng như vậy, vẻ mặt hắn hơi mơ màng.

“Ta phải tiếp tục kiên trì mưu toan thế giới Trung Thiên này, đợi thêm mấy vạn năm cũng đáng.” Bóng đen an ủi bản thân. Mấy năm nay hắn không làm gì cả, chỉ huy động toàn bộ lực lượng để tìm kiếm những linh khoáng trong danh sách mà Từ Phàm đưa cho hắn.

Nhưng nghĩ đến đây, bóng đen lại nghĩ đến những áp bức và lăng nhục Từ Phàm đã mang lại cho hắn, ánh mắt của hắn trở nên u ám.

Ngay vào lúc này, một giọng nói vang lên.

“Không tệ lắm, đám dơi nhỏ này làm việc rất nhanh nhẹn, xem ra ngươi có để tâm đến chuyện nói cho ngươi trước đây.”

“Rất đáng khen ngợi.”

Một hình bóng xuất hiện bên cạnh bóng đen, giống như bạn cũ lâu năm không gặp.

Từ Phàm vỗ bả vai của bóng đen, khen ngợi: “Đúng vậy, làm việc rất lưu loát.”

Bóng đen thấy Từ Phàm, ánh mắt hắn trở nên phức tạp.

Hắn phục tùng người đè bẹp hắn về mọi phương diện này. Hắn cũng cam chịu rồi, chỉ cần Từ Phàm còn ở đây thì kế hoạch của hắn sẽ không thực hiện được.

“Nếu ngươi muốn nhiều linh khoáng Tiên khí hơn thì phải gần tới hạn mới có thể hoàn thành.” Bóng đen cam chịu nói.

“Không sao, chúng ta là bạn tốt, ngươi cứ giao hàng đúng hạn là được.” Từ Phàm nói.

Lâu rồi không gặp, khí tức của cây Thông Thiên mạnh hơn trước kia một ít, nhưng trước mắt thì vẫn ở trong phạm vi Từ Phàm dễ dàng bóp chết.

“Lần này ta tới chỉ là để nhờ ngươi một chút.” Từ Phàm nở nụ cười hiền hậu.

Vẻ mặt của bóng đen bắt đầu khuất nhục.

“Ngươi muốn nói gì thì nói nhanh lên, sau khi xong việc ta còn phải nuôi dơi khổng lồ để tìm linh khoáng.”

Ta đã như vậy rồi mà ngươi còn muốn làm nhục ta, rốt cuộc ngươi muốn ta phải làm sao, tự bạo cho ngươi xem sao?

Từ Phàm nắm bả vai của bóng đen, đưa hắn đến giữa Thông Thiên cự thụ.

Nếu như ở bên ngoài, Từ Phàm có thể thoải mái thắt cổ Thông Thiên cự thụ.

Thì ở chỗ này, đây có thể xem là nơi trái tim của Thông Thiên cự thụ, Từ Phàm chỉ cần một ý nghĩ là đã có thể tiêu diệt cây Thông Thiên này.

Dựa theo suy nghĩ của Từ Phàm, cái không gian hạch tâm này rõ ràng là được để lại để sử dụng cho đại quyết chiến sau này.

Khi đó nhân vật chính thắng được dơi khổng lồ rồi tìm đến đây, phá hủy Thông Thiên cự thụ chỉ trong một lần hành động.

Trước đây Từ Phàm cho rằng chỉ có trong phim Hollywood thì mới hành động dễ dàng như vậy, ai ngờ Tu Tiên giới cũng có chiêu này. Rõ ràng là một nền văn minh rất mạnh, thế nhưng cố tình lại bị kẻ yếu hơn tìm được nhược điểm trí mạng.

Chương 830: Cây Vạn Vật

“Ngươi làm thế nào mà tìm đến được nơi này?” Bóng đen hỏi với giọng không bình tĩnh.

Là hóa thân từ ý chí của Thông Thiên cự thụ, hắn luôn che giấu không gian này ở nơi bí ẩn kín đáo nhất, chỉ có vài chục con dơi khổng lồ mạnh nhất canh gác bảo vệ, cộng thêm tầng tầng lớp lớp bí thuật phong ấn không gian.

Nhằm mục đích ngăn cản những sinh linh ở ngoài – trừ hắn ra, đi vào không gian này.

“Kể từ lần đầu đến đây, ta đã phát hiện rồi, ngươi tưởng không gian nhỏ xíu này có thể qua mắt ta sao?” Từ Phàm nhìn quả tim đen đang nhún nhảy không dứt ở lõi không gian.

Nó chính là thứ hấp thụ toàn bộ năng lượng tiêu cực của Phi Vũ giới, có ý đồ biến Phi Vũ giới trở lại thời kỳ Hỗn Độn.

“Ngươi muốn như nào hả?” Bóng đen nói năng có vẻ tuyệt vọng.

Trước khi không gian trung tâm này không bại lộ, hắn còn có tâm tư nhẫn nhục chịu khổ, sớm muộn sẽ có ngày phá được rào cản, đến Tiên giới tìm Từ Phàm để báo thù.

Nhưng khi bị phát hiện, hắn sợ hãi ngay tức thì, bởi lẽ việc này không khác gì điểm chí mạng của mình bị Từ Phàm nắm giữ.

“Chẳng muốn như nào cả, chỉ nhắc nhở ai đó lo làm việc cho đàng hoàng thôi, đồng thời cắt đứt suy nghĩ muốn cắn nuốt của ngươi.” Từ Phàm thản nhiên nói.

Hấp thụ năng lượng tiêu cực của thế giới Trung Thiên, nếu ở hạn mức vừa phải, điều đó sẽ có lợi với giới này.

“Ta sẽ thiết lập Truyền tống trận ở đây. Chỉ cần năng lượng tiêu cực mà ngươi hấp thu vượt quá mức tiêu chuẩn, Truyền tống trận sẽ lập tức khởi động.”

Lá bùa Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Kế tiếp, lá bùa này sẽ truyền tống đến chỗ ngươi. Tới lúc đó, mọi thứ sẽ nứt vỡ thành khói hoa, đến độ mà cả Tiên giới đều có thể nhìn thấy.”

Từ Phàm cầm lá bùa Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực và huơ huơ trước mặt hình người màu đen, bóng đen sợ đến mức run rẩy cả người.

Giống như lửa và nước tương khắc vậy.

“Tu sĩ Nhân tộc, ngươi khinh người quá đáng!” Bóng đen cắn răng, run cầm cập.

“Khinh ngươi?” Từ Phàm thản nhiên liếc nhìn bóng đen.

Đúng lúc này, có sức mạnh khủng bố xuất hiện.

Một Ma Thần tám tay hiện ra trong ý thức của bóng đen.

Trực tiếp chống đỡ ý thức bùng nổ của bóng đen.

Lúc này đây, không gian ngoài Thông Thiên cự thụ bắt đầu rung chuyển, vô số con dơi khổng lồ bay tứ tán, không ngừng cất tiếng than khóc.

“Bồ Đào, ngưng tụ thần trí cho hắn lần nữa, tiếp tục hoàn thành công việc còn dang dở.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Bóng đen tan biến, không lâu sau lại có cái bóng đi ra từ trái tim hắc ám kia.

“Bái kiến chủ nhân!” Bóng đen hành lễ và nói.

“Dựa theo quy tắc làm việc mà Bồ Đào lập ra cho ngươi, làm cho đàng hoàng tử tế.” Từ Phàm gật đầu rồi rời khỏi nơi này.

Trước đây, hắn vốn nghĩ để lại Thông Thiên cự thụ này cho vai chính thăng cấp.

Sau này ngẫm lại, thứ có thể uy hiếp Phi Vũ giới cũng chỉ là món đồ chơi nhỏ, phẩy tay là tiêu diệt được.

Hùng Lực hiện đang tu luyện trong đạo tràng ở Ẩn Linh môn.

Linh quang ngũ sắc không ngừng ẩn hiện quanh Hùng Lực, thỉnh thoảng lại có tiên linh chi khí hòa chung với linh quang ngũ sắc, dung nhập vào cơ thể hắn.

Một khi tiên linh chi khí đi vào cơ thể Hùng Lực, nó sẽ bắt đầu rèn luyện cho từng tấc da tấc thịt.

Đương tu luyện thì Hùng Lực đột ngột mở mắt.

“Không đủ, vẫn không đủ. Bồ Đào, ta muốn xin thêm nhiều tiên linh chi khí.” Hùng Lực nói.

“Nhanh quá tất khó thành, với tần suất vừa rồi, ngươi đã đạt đến khả năng cực hạn của cơ thể, nếu như nhiều thêm sẽ tạo thành thương tổn cho căn cơ Chân Linh của ngươi.” Tiếng nói của Bồ Đào vang lên.

“Không có cách giải quyết nào tốt hơn sao?” Hùng Lực cau mày nói.

“Có, ngươi có thể đến Nguyên giới tìm cây Vạn Vật, ước nguyện có được linh đan hoàn toàn chữa trị nội thương.” Bồ Đào đề nghị.

“Cây Vạn Vật? Tông môn có thứ này từ khi nào thế?” Hùng Lực nghi ngờ hỏi.

Màn sáng xuất hiện trước mặt Hùng Lực, giảng giải tác dụng của cây Vạn Vật.

Có rất nhiều đệ tử đang xếp hàng trước cây Vạn Vật ở Nguyên giới.

Hùng Lực cũng xếp hàng theo.

“Các ngươi đến đây để cầu cái gì?” Hùng Lực hỏi đệ tử đứng trước mình.

“Đan dược giải trừ di chứng từ việc tu luyện quá mức.”

“Đan dược tăng khả năng lĩnh ngộ.” Một vị đệ tử ở phía trước dùng pháp bảo liên lạc mở diễn đàn nọ ra.

Mặt trên tất cả đều viết ấn lệ đổi thành công trên sổ vạn vật.

“Ngộ Đạo đan không có tác dụng phụ, một lọ năm miếng tiên ngọc, không có hiệu quả với người có tư chất đứng đầu.”

“Linh đan giải trừ di chứng từ việc tu luyện quá mức, một lọ bảy miếng tiên ngọc.”

“Một món Đạo khí đỉnh cấp, 110 tiên ngọc.”

Hùng Lực xem cách đổi mà nhíu mày.

“Nếu thất bại thì phải làm sao?” Hùng Lực hỏi.

“Nếu thất bại và không có tiên ngọc hoặc không mượn nổi, cuối cùng nó chỉ có thể phản hồi cho ngươi một nửa.” Đệ tử xếp hàng phía trước nói với Hùng Lực.

“Ta hiểu rồi.” Hùng Lực gật đầu.

Lúc này đây, cách đó không xa, Hàn Phi Vũ ảo não nhìn đám người xếp hàng dài trước cây Vạn Vật.

“Hầy, muốn lén đổi chút đồ của các sư huynh sư đệ cũng không được.” Hàn Phi Vũ tiếc nuối mà nói.

Linh thạch hay tiên ngọc, đối với Hàn Phi Vũ thì chỉ là vấn đề thời gian thôi.

Hiện giờ hắn đang ăn cái loại không có tác dụng phụ, có thể tăng khả năng lĩnh ngộ, tăng cảnh giới tu vi.

Lúc biết được trong tông môn có cây Vạn Vật, hắn mừng như điên.

Nhưng vừa đến trước cái cây này, hắn lập tức trợn tròn mắt. Cây

Vạn Vật nằm trong không gian nửa mở, nó muốn kết loại quả gì, hắn vừa nhìn đã hiểu ngay.

Hơn nữa mỗi lần nó thành công kết quả, Bồ Đào còn có thể ghi chép lại, lấy làm số liệu tham khảo.

Điều này khiến hắn khó xử, khỏi phải nói, các sư huynh sư đệ khác muốn lấy ra bao nhiêu tiên ngọc, mấy chục tiên ngọc còn khó khăn.

Mà hắn lại móc ra được hàng ngàn hàng vạn tiên ngọc, chẳng phải sẽ khiến các sư huynh sư đệ đau lòng sao…

Sư huynh sư đệ trong tông môn đều biết hắn có của, nhưng cụ thể như nào thì họ không rõ, Hàn Phi Vũ cũng không muốn để lộ điều đó.

“Bồ Đào, ngươi có thể thiết kế cây Vạn Vật thành không gian riêng không?”

“Ta cảm thấy ngươi nên tôn trọng sự riêng tư của từng vị đệ tử.” Hàn Phi Vũ thử đề nghị.

“Có thể chứ.” Tiếng nói của Bồ Đào vang lên.

Không lâu sau, có hai con rối được thần thông thuật pháp đến đây, chúng lập tức thi triển Đại Cung Điện chi thuật, vây quanh cây Vạn Vật.

“Đúng là có thể nhỉ!” Hàn Phi Vũ mừng rỡ nói.

Sau đó hắn vui sướng đi xếp hàng.

Lúc này đây, vũ chu đi ra ngoài Cổ Thương giới gặp được Kim Thạch Linh.

Tất cả mọi người trên vũ chu đều tỏ vẻ kinh hãi.

“Đây là dị thú ở tinh vực sao, khổng lồ quá đấy!” Vương Vũ Luân xuýt xoa.

“Không chỉ lớn mà còn rất ngon miệng ~” Tinh ở bên cạnh chảy nước dãi.

Nàng nhìn chằm chằm cơ thể hùng vĩ của Kim Thạch Linh, ánh mắt lộ rõ vẻ khát khao thèm thuồng.

“Mấy cái này ăn được không?”

“Trước đây ngươi từng ăn chưa?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi con gái nuôi.

“Hình như hồi trước có ăn rồi, đó là bộ phận ngon tuyệt nhất mà mẹ ta mang tới mà.” Nét mặt Tinh có vẻ mơ hồ.

Đó là những hình ảnh được chôn sâu nhất trong ký ức, nếu không gặp khung cảnh tương tự thì cũng không nhớ được.

“Vậy bây giờ ngươi có thể đánh lại nó không?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Bây giờ chưa được đâu, ta cần phải trưởng thành thêm một khoảng thời gian nữa mới đánh lại hắn.” Tinh phe phẩy mái đầu và nói.

“Vậy ngươi cần phải cố gắng hơn rồi.”

Lúc này đây, Kim Thạch Linh nhìn vũ chu ở đằng xa, ánh mắt lười biếng trở nên cảnh giác.

Chương 831: Thiên đạo: chí cao nhiều quá ta sợ

Ẩn Linh môn, Từ Phàm gặp được Hồng Liên tôn giả một lần nữa.

“Bị thương à?” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Chí cao cũng có phân chia trình độ, trong mắt của hắn, Hồng Liên tôn giả là cấp bậc trung cấp, còn hắn tất nhiên là cấp bậc cao nhất rồi.

“Tỉ thí với chí cao mới tới từ bên kia, ta hơi bị thương, hắn càng không dễ chịu gì.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Vậy lần này ngươi đến là đã có tính toán trước rồi sao?”

“Không phải, chiến lực của chí cao bên kia cao hơn ta tưởng tượng, hắn hoàn toàn có tư cách để giữ chân ta.”

“Nhưng hai chí cao còn lại của bên kia thì không dễ đối phó, nhất là tên đến từ Bắc Hải giới kia.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Thế nên ta muốn tìm hiểu chiến lực cụ thể của đạo hữu, đến lúc đó hai người chúng ta bắt tay để trấn áp tên chí cao yếu nhất kia trước.”

“Đã như vậy, ta sẽ ra tay trấn áp tên chí cao yếu nhất phía đối diện, các ngươi chia cho ta thêm một chút bản nguyên ý chí thiên đạo.” Từ Phàm cười nói.

Nghe thấy yêu cầu này, gương mặt nhỏ nhắn tuyệt đẹp kia của Hồng Liên tôn giả lập tức trở nên chua xót.

“Đạo hữu, có thể trao đổi thứ khác không, cho ngươi thêm một chút nữa thì cho dù thu hồi hai giới, bọn ta cũng sẽ lỗ sặc máu.”

“Hay là thế này, ta làm tiểu thiếp của ngươi được không.” Hồng Liên tôn giả nói rồi nháy mắt về phía Từ Phàm.

“Đạo hữu Hồng Liên đừng đùa, loại cá nước thân mật trên thân thể và thần hồn đó không đáng giá đến như thế.” Từ Phàm xua tay nói.

“Haha, ta đang giỡn đó~” Hồng Liên tôn giả tiếc nuối nói.

Dáng vẻ của ngươi không giống như đang giỡn.

Trong tay Từ Phàm có thêm một tấm ngọc giản, bên trong là danh sách mà Xuân Hoa thương hội thu mua.

“Linh khoáng ở trong này, chỗ các ngươi có không, nếu như có thì đem đến đây hết cho ta.” Từ Phàm nghĩ một hồi rồi nói.

Ra tay trấn áp thêm một tên chí cao nữa mà thôi, cũng không phải chuyện lớn gì.

Hồng Liên tôn giả nhận lấy ngọc giản rồi xem sơ qua, sau đó nói ra một vài chỗ linh khoáng Tiên khí đặc sản ở Nam Sơn giới.

“Vậy được, cứ như vậy đi.” Từ Phàm gật đầu.

“Đạo hữu hài lòng là được, vậy khi nào chúng ta lên đường đi trấn áp tên chí cao kia.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Không gấp, cứ theo như thời gian ban đầu, đến lúc đó chúng ta sẽ cùng nhau ra tay giải quyết.”

“Ta đối phó với hai tên chí cao đó, các ngươi giải quyết những tên còn lại.” Từ Phàm nói.

“Ngươi chống đỡ nổi không đấy?” Hồng Liên tôn giả hơi chau mày.

“Ngươi ra giá cao thêm một chút, một mình ta sẽ giải quyết hết chuyện cho các ngươi.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Đạo hữu, có phải ngươi hiểu sai chiến lực của chí cao cùng cấp không, hay là ta gọi hai đạo hữu khác đến để giúp ngươi thử sức trước.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Hay là ngươi gọi hai người kia đến, ta một chọi hai để tỉ thí, thế nào.” Từ Phàm hoạt động gân cốt một chút, nói.

Hồng Liên tôn giả nghĩ một lúc, để chắc chắn đạt được mục đích, nàng đã đồng ý.

“Vậy ta đi gọi hai đạo hữu khác tới thử chiến lực của ngươi.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Vậy được, sau khi các ngươi tới, ta sẽ đưa các ngươi đến bên trong tinh vực.” Từ Phàm nói.

Hồng Liên tôn giả gật đầu, thông qua Truyền tống trận vượt giới, nàng đã trở về Nam Sơn giới.

Không lâu sau, ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới đột nhiên trở nên bất ổn.

Bởi vì hắn đột nhiên phát hiện thấy bên trong thế giới mà mình cai quản đột nhiên có thêm ba chí cao.

Lúc trước Từ Phàm đã chặn cự hồ mười vạn dặm lại rồi, thế nên thiên đạo không thể cảm ứng được những việc ở bên trong cự hồ mười vạn dặm.

Từ Phàm trực tiếp dẫn ba tôn giả chí cao truyền tống hư không vào nơi sâu nhất của vực Cực Không.

Không che giấu bất kỳ hơi thở nào, cứ ngang nhiên xuất hiện trong vực Cực Không như thế.

Trong chốc lát, tất cả Cực Không Cự Thú trong vực Cực Không đều trở nên ngoan ngoãn, nhanh chóng trở về hang ổ bí mật của mình, co cụm lại run lẩy bẩy.

Mong rằng bốn chí cao vô thượng xuất hiện đó, không hề để ý đến chính mình.

“Cự thú trong hư không của các ngươi sao nhiều đến thế, tùy ý thuần phục một con là có thể trở thành thú cưỡi trong tinh vực rồi.” Sơn Hải tôn giả nói.

Dưới sự cai quản của ba chí cao bọn họ, Nam Sơn giới có rất ít những cự thú hoang dã như vậy.

“Thuần phục rất phiền phức, cứ thả ở trong vực Cực Không như thế, cũng không làm mất đi cảnh đẹp.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó dẫn theo ba người nhảy một lần nữa, xuất hiện ở bên trong tinh vực.

Ở một nơi cách Phi Vũ giới tỉ vạn dặm, Từ Phàm đang nhìn hai chí cao phía bên kia với vẻ mặt thoải mái tự tại.

“Hai đạo hữu, các ngươi ra tay đi.”

Để kiểm tra thực lực chân thật nhất của Từ Phàm, hai người vừa lên đã trực tiếp dùng toàn bộ sức lực.

Một ánh kiếm như thể có thể hủy diệt tất cảm lại có thêm một chưởng khổng lồ đủ để phá tan thế giới xông đến Từ Phàm.

“Đúng thật là không khách sáo, vừa lên đã dùng toàn lực.” Từ Phàm nhìn kiếm này chưởng này, nói.

Đến cảnh giới chí cao có thể được xem là đại đạo chí giản.

Một ảo ảnh ngàn tay đủ để làm tan tành một thế giới xuất hiện ở phía sau Từ Phàm.

Một kiếm một chưởng kia bị hai cánh tay cản trở một cách nhẹ nhàng, hai cánh tay tóm lấy hai chí cao đó.

Một khí cơ vô cùng lớn mạnh khóa chặt người của hai chí cao.

Đúng lúc hai chí cao muốn nghiền nát khí cơ này để thoát khỏi bàn tay đang tóm lấy mình thì một cặp mắt xuất hiện ở phía sau hai người.

Hai chí cao tức khắc cảm thấy một sự sợ hãi đang lớn mạnh.

Cuối cùng họ bị tóm trong tay giống như một con gà con.

“Hồng Liên tôn giả, ngươi cũng có thể cùng xông lên.”

Giọng của Từ Phàm vọng lại trong tinh vực.

“Bỏ đi, cho dù ta xông lên, đạo hữu chẳng qua cũng chỉ hao phí một cánh tay để trấn áp.” Hồng Liên tôn giả nhìn ảo ảnh ngàn tay ở phía sau Từ Phàm, ánh mắt sáng lấp lánh, như thể một người phàm đang nhìn một tượng Phật bằng vàng lớn vậy.

“Hai đạo hữu có phục không.” Từ Phàm nhìn hai chí cao bị ảo ảnh ngàn tay tóm láy, hỏi.

“Đạo hữu nói đùa rồi, bộ dạng của bọn ta bây giờ có thể không phục được sao?” Sơn Hải tôn giả nói.

Ảo ảnh ngàn tay biến mất, hai người trong lòng vẫn còn sợ hãi nhìn Từ Phàm.

“Đạo hữu, trên chí cao, chẳng lẽ vẫn còn cảnh giới khác sao?” Sơn Hải tôn giả hỏi.

“Hết rồi, nếu như phát hiện ra, ta sẽ nói cho các ngươi.” Từ Phàm nói.

“Vậy đạo hữu vẫn là Đại Thừa kỳ, tại sao lại mạnh đến như thế.” Một tôn giả chí cao khác nói.

“Về vấn đề này chúng ta có thể đổi góc nhìn suy nghĩ một chút, ví như tại sao các ngươi lại yếu đến như thế.” Từ Phàm cười nói.

“So với đạo hữu, bọn ta đúng thật yếu.” Sơn Hải tôn giả khâm phục, nói.

“Thế nào, cân nhắc một chút đề nghị lúc đầu của ta đi, ta sẽ giúp các ngươi trấn áp bốn tên chí cao đó, ta chỉ cần bản nguyên ý chí thiên đạo của một thế giới rưỡi thôi.” Từ Phàm nhìn Hồng Liên tôn giả rồi cười nói.

“Một mình đạo hữu đối phó với hai tên chí cao đó là được rồi, bọn ta có thể giải quyết những tên còn lại.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Được thôi.” Từ Phàm gật đầu.

Sau đó liền dẫn bọn họ bay về Phi Vũ giới, còn chu đáo đưa đến Truyền tống trận vượt giới.

Sau khi ba chí cao rời đi, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức do ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới truyền đến.

Ý đại khái là, ý kiến tiêu cực sẽ có nhân quả lớn, đối với việc thăng cấp Kim Tiên, Đại La sau này không tốt.

Có việc gì thì có thể thương lượng, không cần gọi nhiều chí cao như thế đến Phi Vũ giới, nhiều quá nó sợ.

Từ Phàm cười phá lên, mặt hướng đến một nơi nào đó trên bầu trời, thản nhiên nói: “Yên tâm, ngươi không làm vướng chân ta là được rồi.”

Chương 832: Hạn chế của công pháp

“Dù sao cũng là ý chí thiên đạo của một thế giới, mấy tên chí cao cỏn con thì có gì mà phải sợ chứ!” Từ Phàm cười nhẹ, nói.

Trên bầu trời phát ra một âm thanh khó chịu, hình như đang đáp lại lời của Từ Phàm.

Trong tiểu viện, Từ Phàm thảnh thơi nằm trên ghế lười.

“Bồ Đào, đi gọi Nguyệt Tiên đến.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh.”

Không lâu sau, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện ở bên trong tiểu viện.

“Sư phụ tìm ta có việc gì?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Công pháp và thần thông mà ta giúp ngươi suy diễn lúc trước đã hoàn thành rồi.”

Một ngọc điệp từ từ bay về hướng của Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên nhận lấy ngọc điệp kia, bắt đầu xem xét.

“Sư phụ, trên thế gian này thật sự có Pháp tắc đại đạo như vậy sao?” Biểu cảm của Từ Nguyệt Tiên hơi kỳ lạ.

“Công pháp thần thông ta đều đã giúp ngươi suy diễn ra rồi, nên không có gì phải nghi ngờ cả.” Từ Phàm cười nói.

“Xem như là một nhánh ở bên trong đại đạo ngự thú.”

“Nhưng khi tu luyện đến trình độ cao, uy lực của nó không hề yếu chút nào.”

Biểu cảm của Từ Nguyệt Tiên hơi rối rắm, nàng có thể cảm nhận được công pháp thần thông mà sư phụ đưa cho nàng vô cùng thích hợp với nàng.

Nhưng nàng không thể chịu đựng được cái tên này.

“Sư phụ, có thể đổi tên của thần thông này được không, Vạn Thú Chi Mẫu có chút không thích hợp.”

“Vậy thì cứ gọi nó là Vạn Thú Chi Chủ, ngươi muốn gọi nó là gì cũng được.” Từ Phàm không để tâm, nói.

“Ít lâu nữa ta sẽ giúp ngươi đi lấy một ít bản nguyên ý chí thiên đạo, dung hòa vào trong lồng Vạn Thú đó của ngươi, lại phối hợp với công pháp thần thông của ngươi, tu luyện có lẽ rất nhanh sẽ có thể bước vào quỹ đạo.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ nhọc lòng rồi.” Từ Nguyệt Tiên hành lễ, nói.

“Tu luyện đàng hoàng là được.”

Từ Nguyệt Tiên trở về chỗ ở của mình, sau đó bước vào trong lồng Vạn Thú.

Lồng Vạn Thú lúc này sớm đã thăng cấp thành Tiên khí.

Trên một thảo nguyên, những con sói khổng lồ có hình thể giống như một chiếc xe tải đang lặng lẽ nằm sấp xung quanh Từ Nguyệt Tiên.

“Thần thông mà sư phụ suy diễn thật là huyền ảo, tập hợp ý niệm của vạn thú, để thành đại đạo vô thượng.”

Một con sói cáu nhoài người lên phía trước Từ Nguyệt Tiên, cọ vào tay của Từ Nguyệt Tiên.

“Vậy thì ta sẽ bắt đầu từ ngươi trước!” Từ Nguyệt Tiên nhìn Cự Linh Mẫu Lang ở trước mặt, nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm dặn dò Bồ Đào tìm kiếm linh thú, yêu thú, thụy thú, thần thú hoang dã có tiềm năng ở bên trong Phi Vũ giới.

Đưa tất cả đến cho Từ Nguyệt Tiên tu luyện công pháp thần thông.

Từ Phàm vừa mới nói xong thì cảm ứng được cổng giữa ở bên trong Tàng Kinh các phát ra một luồng sức mạnh kỳ lạ.

Luồng sức mạnh này dường như đã vượt qua giới hạn trên nào đó của Phi Vũ giới, phá vỡ hạn chế.

Từ Phàm rất hiểu rõ loại sức mạnh này, mỗi khi hắn thôi diễn công pháp thần thông vượt quá những gì mà thế giới này có thể chịu đựng thì sẽ phát ra loại sức mạnh này.

Trong Tàng Kinh các, Trương Học Linh đang ngồi xếp bằng ở phòng tu luyện, mặt trời và mặt trăng xoay xung quanh hắn.

Một kết giới bảo vệ vô hình vây lấy tất cả, trên kết giới bảo vệ lập lòe ánh kinh văn đại đạo thần bí.

Trương Học Linh từ từ mở mắt, nhật nguyệt quay xung quanh hắn cũng trở về bên trong thần hồn.

“Vẫn thiếu chút gì đó, ta không tìm thấy một chút Pháp tắc đại đạo nào mà công pháp còn thiếu ở trong thế giới này.” Trương Học linh nhíu mày, nói.

Từ Phàm vừa bước vào trong Tàng Kinh các liền nhìn thấy phân thân của Trương Học Linh ở trước cửa.

“Thông báo cho bản thể của ngươi, đừng tu luyện nữa.” Từ Phàm nói.

“Bái kiến Đại trưởng lão, bản thể đã tu luyện xong, mời ngài đi nội phủ.”

Tàng Kinh các chia thành nội phủ và ngoại phủ, ngoại phủ dùng để trưng bày tất cả công pháp thần thông của Tông môn, nội phủ dùng để tu luyện, để kiểm tra xem bản thân có thích hợp tu luyện thần thông mà mình đã chọn hay không.

Từ Phàm gật đầu, sải bước đi về hướng nội phủ.

Vừa đến nội phủ đã nhìn thấy Trương Học Linh được bao phủ bởi dị tượng nhật nguyệt.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Trương Học Linh cung kính hành lễ, nói.

“Lão trạch nam vạn năm không xuất môn nhà ngươi không ngờ lại lặng lẽ làm nên chuyện lớn.” Từ Phàm cười nói.

Có thể suy diễn ra công pháp vượt qua giới hạn của thế giới này, chứng tỏ sự cảm ngộ của hắn với đại đạo đã đạt đến cảnh giới nhất định.

Với thiên phú của Trương Học Linh, hắn có thể đi đến bước này, Từ Phàm không hề bất ngờ một chút nào.

Chỉ có điều, thời gian hơi chậm hơn một chút so với hắn dự kiến.

Từ Phàm xem sơ qua nơi mà Trương Học Linh tu luyện, là một đạo trường nhỏ đơn giản, biến đổi thần thông, thôi diễn công pháp có phần thuận tiện một chút.

Bên trong đạo trường nhỏ có một vách tường ngọc, bên trên có khắc một bộ công pháp không biết tên.

Từ Phàm thích thú xem.

“Trong Đạo huyền, vạn vật đều biến hóa, âm là khởi đầu của vạn vật…”

“Người khác chưa biết đi đều đã muốn bay, ngươi thì hay, vừa cất bước đã muốn gánh vác cả thế giới Trung Thiên.” Sau khi xem bộ công pháp này, Từ Phàm trêu đùa.

“Đại trưởng lão chê cười rồi, đây chỉ là thứ đệ tử làm chơi mà thôi.” Sắc mặt của Trương Học Linh có chút không tự nhiên, múa rìu qua mắt thợ tới chỗ tổ tông luôn rồi.

“Lập ý của công pháp khá tốt, sau này đừng tiếp tục suy diễn nữa.”

“?” Trương Học Linh lộ ra biểu cảm nghi hoặc.

Kịch bản không đúng cho lắm, theo thường lệ thì tiếp theo Đại trưởng lão sẽ chỉ điểm một chút chứ.

“Ngũ hành quyết của Tông môn ngươi cảm thấy thế nào.” Từ Phàm hỏi ngược lại.

“Ngũ hành hóa vạn đạo, thích hợp tu luyện với tất cả linh căn, từ cạn tới sâu đều thể hiện được căn nguyên của tu luyện.”

“Biệt danh đạo pháp bản nguyên, danh xứng với thực.” Trương Học Linh nói.

“Vậy có phải ngươi cảm thấy công pháp còn thiếu chút gì đó, cho nên mới không kiềm lòng được mà thôi diễn lên phiên bản cấp cao hơn.” Từ Phàm thâm thúy nhìn ánh mắt của Trương Học Linh, hắn có phiên bản cấp cao hơn, hơn nữa không chỉ một bộ.

Hiện nay, Ngũ Hành quyết mà đệ tử Tông môn tu luyện là phiên bản trước đây.

Không phải Từ Phàm không đổi mà là không cần thiết, phiên bản Ngũ Hành quyết này đã đủ làm nền tảng rồi.

Đồng thời, vẫn còn một nguyên nhân quan trọng nữa, đó chính là phiên bản Ngũ Hành quyết này đã đạt đến giới hạn mà thế giới này có thể dung nạp.

Thứ quá hoàn hảo xuất hiện sẽ phá vỡ sự cân bằng.

Trương Học Linh gật đầu.

“Cũng may ngươi dùng phiên bản Ngũ hành quyết này làm nền tảng, nếu như lên thêm vài phiên bản nữa, ta phải dùng bí thuật để chiêu hồn cho ngươi rồi.”

“Ngũ Hành quyết đã đạt đến giới hạn mà thế giới này có thể dung nạp, hơn nữa, điều quan trọng nhất là bộ công pháp này rất vững, không cần thiết phải thêm những thứ tạp nham vào nữa.”

“Thiên địa ngũ hành, phong lôi âm dương hóa thành sức mạnh nhật nguyệt, trông thì có vẻ lợi hại, thật ra chỉ là chém gió mà thôi.”

“Có điều, tinh thần này của ngươi đáng để khen thưởng, sau này nếu thật sự muốn thôi diễn công pháp, tốt nhất nên bắt đầu từ bản thân mình.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ta hiểu rồi.” Trương Học Linh gật đầu.

Một ngọc điệp xuất hiện ở trong tay Từ Phàm.

“Đây là phiên bản Ngũ Hành quyết mới nhất, xem như là phần thưởng để ngươi mở mang tinh thần.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Trương Học Linh cảm kích, nói.

“Đi dạo Tàng Kinh các với ta, xem xem biết bao nhiêu năm như thế, ngươi đã quản lý Tàng Kinh các này thành thế nào.”

Từ Phàm đứng dậy đi về hướng ngoại phủ, Trương Học Linh nhanh chóng theo sau.

Với đề xuất của rất nhiều đệ tử và Bồ Đào, cuối cùng Tàng Kinh các của Ẩn Linh môn đã hình thành nên loại phong cách tu tiên khoa học này.

Bên trong ngoại phủ Tàng Kinh các, thần thông nhiều, công pháp ít.

Từ Phàm và Trương Học Linh đi đến trước một vách tường ngọc.

Vách tường ngọc tự động sáng lên màn sáng, phía trên hiển thị những thần thông được bày ở nơi đây.

Trên màn sáng, có một thiếu niên bị đàn sói vây đánh.

Chỉ thấy thiếu niên thong dong bình tĩnh, vừa rời khỏi vị trí vừa kết ấn, Hỏa Cầu thuật cuối cùng đã thành hình.

Thiếu niên quăng quả cầu lửa, ném trúng một con sói hoang dã đang vây lấy cậu.

Chương 833: Hai người đó lúc nào cũng đi những nơi kỳ lạ

Quả cầu lửa ném trúng con sói hoang, trong chốc lát nổ tung thành mấy quả hỏa cầu nhỏ, dưới sự điều khiển của thiếu niên, nó đã ném trúng được mấy con sói hoang khác.

Từ Phàm vẫn nhớ, đây là Hỏa Cầu thuật mà hắn đã chế tạo ra khi vẫn còn là Luyện Khí kỳ.

Sau đó có rất nhiều phiên bản, nhưng không biết để ở đâu rồi.

Khi nhìn thấy hình ảnh Hỏa Cầu thuật hiển thị trên vách tường ngọc, khóe miệng của Từ Phàm hé ra một nụ cười hiểu ngầm.

Lúc đó còn nhỏ, lần đầu biết đến Tu Tiên giới, tư chất nổi bật, hăng hái hăm hở.

Sau khi Hỏa Cầu thuật kết thúc, trên màn hình hình thành nên một diễn đàn giống như trang mạng vậy.

Bài viết được ghim trên cùng là sự mở rộng sau này của Hỏa Cầu thuật.

Từ Phàm tò mò mở ra xem.

“Liên Châu Hỏa Cầu thuật, Bạo Liệt Hỏa Cầu thuật, Truy Tung Hỏa Cầu thuật, Phá Giáp Hỏa Cầu thuật, Nhiên Thiêu Hỏa Cầu thuật, Hỏa Vũ thuật…”

Chỉ riêng mở rộng Hỏa Cầu thuật thôi mà Từ Phàm đã thấy hơn một vạn loại.

“Những cái này đều là do các sư huynh đệ mở rộng Hỏa Cầu thaujat ra sau khi đạt đến cảnh giới cao, ta thu thập tất cả rồi lưu giữ nó vào bên trong.” Trương Học Linh giới thiệu.

“Khá lắm, có lòng rồi.”

Từ Phàm nhìn những bình luận phía dưới diễn đàn, tất cả đều là những dòng chữ như cái gì mà Hỏa Cầu thuật mãi mãi là Thần, thần thông Hỏa Cầu thuật treo đánh tất cả.

Xem đến cuối cùng, không ngờ có người đã mở rộng Hỏa Cầu thuật ra đạt đến cấp độ thần thông, uy lực có thể uy hiếp tới những tu sĩ Luyện Hư kỳ.

Từ Phàm lại liếc nhìn những thần thông khác trong Tàng Kinh các, phát hiện thấy có rất nhiều thần thông đều do Trương Học Linh sáng tạo.

Mặc dù nó không phải là chủ đạo nhưng vào thời khắc quan trọng sẽ có công dụng diệu kỳ.

“Đại trưởng lão, nếu như chúng ta công bố Ngũ Hành quyết cho cả Tu Tiên giới thì sẽ xảy ra hậu quả gì.” Trương Học Linh tò mò hỏi.

Khi Yêu tộc xâm lược Tu Tiên giới nghiêm trọng nhất, hắn cũng đã từng nghĩ đến vấn đề này.

Đến lúc đó cả Tu Tiên giới sẽ tu luyện Ngũ hành quyết, vậy thì toàn bộ thực lực của Nhân tộc tất yếu sẽ tăng lên mấy bậc.

“Vấn đề này rất có chiều sâu, chỉ tiếc rằng nếu thực lực của ngươi yếu, căn bản sẽ không có cách nào công bố Ngũ Hành quyết ra thế giới.”

“Có thứ sẽ khiến ngươi chết một cách vô duyên vô cớ.” Từ Phàm chỉ về hướng bầu trời.

“Nếu như do Đại trưởng lão công bố thì sẽ thế nào?” Trương Học Linh lại hỏi.

“Nếu như trong tình huống ý chí thiên đạo không can thiệp, toàn bộ Tu Tiên giới sẽ tu luyện Ngũ hành quyết.”

“Vậy thì sẽ chỉ có một tình huống, lúc đầu toàn bộ Tu Tiên giới sẽ hưng thịnh phát đạt, phát triển mạnh mẽ.”

“Sẽ là cảnh tượng tất cả con người đều như rồng, tu tiên thịnh thế.”

“Nhưng cảnh tượng này sẽ không kéo dài quá ngàn năm, thiên đạo sẽ khởi động kế hoạch tiêu diệt thế giới, thiên ma ngoại vực, hóa thân của ý chí thiên đạo tà ác.”

“Bất kể bằng cách gì, toàn bộ Tu Tiên giới sẽ đều bị xóa sổ.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Nếu như Nhân tộc chiến thắng thiên ma ngoại vực, hóa thân ý chí thiên đạo tà ác thì tận thế có còn bắt đầu không?”

“Nếu chiến thắng, toàn bộ thế giới Trung Thiên sẽ sụp đổ.”

Từ Phàm vừa nhấc tay lên, trong lòng bàn tay hắn hiện ra một thế giới mini, bắt đầu diễn tả toàn bộ quá trình sụp đổ.

“Giống như linh khí vậy, không phải cứ càng đậm thì càng tốt, tất cả mọi thứ đều có giới hạn tải trọng, hao phí cũng như vậy.”

“Ngũ Hành quyết thuộc loại công pháp đỉnh phong nhất trong Phi Vũ giới, tu luyện công pháp này, thứ cần phải hao phí không đơn giản chỉ là linh khí trong thiên địa, mà còn cần một loại Pháp tắc khí vận thiên đạo kỳ lạ.”

“Về phần tại sao thế giới lại sụp đổ, đó là bởi vì linh khí tiêu hao quá độ, cường độ của toàn bộ thế giới không thể chịu đựng nổi có quá nhiều người tu luyện công pháp cấp cao như vậy.” Từ Phàm giải thích.

“Không hiểu cũng không sao, trở về từ từ suy nghĩ, dùng tâm để quan sát toàn bộ thế giới.” Từ Phàm vỗ vai Trương Học Linh, sau đó cơ thể biến thành linh quang bay mất.

Luyện Khí phong, Từ Phàm gặp được người đã rất lâu không xuất hiện – Sa Điêu.

“Sa sư huynh, nếu không phải là ta ở bên ngoài cảm nhận được huynh vẫn còn sống, thân thể ổn định, ta sớm đã phá quan xông vào cứu huynh rồi.” Từ Phàm nhìn Sa Điêu, nói.

“Tìm hiểu đạo linh khoáng dung hợp, suýt chút nữa ta đã sa chân vào ngã rẽ sai lầm, nếu không phải do nội công thâm hậu, chắc ta đã phải chôn thân ở nơi này rồi.” Sa Điêu lộ ra vẻ tiều tụy, nói.

“Nhiều năm như thế, Sa sư huynh vất vả rồi.”

Từ Phàm nhẹ nhàng nhấc tay lên, một chùm linh quang màu xanh nhạt phóng ra.

Chùm linh quang màu xanh nhạt đó xẹt theo hình vòng cung trên không trung rồi giáng xuống người Sa Điêu.

Trong chốc lát, linh quang màu xanh nhạt đã bổ sung toàn bộ tinh thần cho Sa Điêu.

Tuy sắc mặt vẫn có chút mệt mỏi, nhưng so với lúc mới xuất quan thì trạng thái tốt hơn nhiều.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

“Đáng tiếc, ta vẫn chưa nghiên cứu ra cách điều chế hợp kim vạn năng hoàn hảo nhất.” Sa Điêu thở dài, nói.

“Không sao, mấy năm nay Tông môn phát triển khá nhanh, đã không còn thiếu linh khoáng Tiên khí giống như lúc trước nữa.” Từ Phàm an ủi.

“Có thể nhìn ra, khi ta xuất quan ta đã nhìn thấy một số đệ tử Luyện Khí phong dùng linh khoáng Đạo khí để tập luyện.” Sa Điêu hơi mỉm cười.

“Khoảng thời gian này, Sa sư huynh cứ thoải mái nghỉ ngơi, bế quan lâu như thế rồi, tâm trạng khó tránh có chút khổ sở bực mình, huynh cứ yên tâm tĩnh dưỡng.” Từ Phàm nói.

“Cha và muội muội của ta như thế nào rồi, không xảy ra chuyện gì chứ.” Sa Điêu quan tâm hỏi.

“Sa sư thúc và Sa sư muội ở Linh Dược phong đều rất tốt, Sa sư muội sắp thăng chức Luyện Đan Tông sư rồi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc đầu cũng khá có duyên với gia đình nhà họ, nếu như không phải bọn họ gia nhập vào Linh Dược cốc, bây giờ có lẽ đang ở trong một Tông môn.

“Vậy thì tốt, đa tạ Đại trưởng lão đã chăm sóc giúp.” Sa Điêu cảm kích, nói.

“Đều là những đồng môn năm xưa, chăm sóc lẫn nhau là điều nên làm.” Từ Phàm mỉm cười.

“Đại trưởng lão~”

Giọng của Sa Điêu đột nhiên có chút kỳ lạ.

“Sa sư huynh có chuyện gì cứ nói, chúng ta là huynh đệ, không cần khách sáo.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

“Ta muốn đi Linh Dược cốc tu dưỡng, nên t a đích thân đến để xin Đại trưởng lão cho nghỉ.” Biểu cảm của Sa Điêu có chút ngại ngùng.

“Đi đi, không có gì phải ngại cả.” Từ Phàm lập tức ra nhiệm vụ hộ tống Sa sư huynh đi Linh Dược cốc, phần thưởng là hai vò rượu Thánh Cốt.

Quả nhiên ít lâu sau, Hùng Lực đã đi đến Luyện Khí phong.

Ở bên ngoài đợi Sa Điêu xuất phát.

“Ta kêu Hùng Lực hộ tống huynh đi Linh Dược cốc, đi đường cẩn thận.” Từ Phàm nói.

Lúc Sa Điêu và Hùng Lực rời đi, họ đột nhiên nghe thấy truyền âm của Từ Phàm.

“Ta đã kêu Hùng Lực chuẩn bị một phần quà mọn, huynh cứ lấy tặng người trong lòng ấy đi.”

Bước chân của Sa Điêu dừng lại, quay đầu nhìn về phía bọn họ, sau đó vẫy tay cáo biệt Từ Phàm.

“Làm cẩu độc thân 2000 năm, cây vạn tuế cuối cùng cũng đã nở hoa.” Từ Phàm cười nói.

Bên cạnh Sa Yến – muội muội của Sa Điêu, có một sư muội Linh Dược cốc, tướng mạo rất ngọt ngào đáng yêu, cũng thíc Sa Điêu nữa.

Lúc Sa Điêu bế quan, nàng đến thăm tận mấy lần.

Sau khi Sa Điêu đi, Từ Phàm chính tay bố trí thuật toán bốc thiên.

Hắn muốn xem xem vợ hắn đang ở đâu, kết quả tính toán cả buổi cũng không có kết quả.

“Cũng thật thần kỳ, đã chí cao rồi mà vẫn không tìm được vợ của mình.”

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời.

“Thiên đạo, vợ của ta chạy đâu mất rồi?”

Bây giờ, chí cao trong Phi Vũ giới có một cảm giác sợ hãi không tên đối với Từ Phàm.

Nhất là từ khi hắn dùng sức của một người nhưng lại trấn áp được hai chí cao ở tinh vực, bọn họ liền coi Từ Phàm là khách quý VIP.

Đó là đãi ngộ mà trước đây ngay cả Kim Sí Đại Bàng và Thượng Tôn cũng không có được.

Gần như đáp lại trong nháy mắt, Từ Phàm nhìn thấy tin nhắn mà thiên đạo gửi đến, không khỏi cười phá lên.

“Hai người đó lúc nào cũng đi những nơi kỳ lạ, những nơi đó không thuộc quyền quản lý của nó.”

Chương 834: Thăng cấp cải biến

“Cái gì cũng không phải ~” Từ Phàm âm thầm khinh bỉ một hồi.

Trước kia hắn tưởng rằng ý chí thiên đạo khống chế cả thế giới, là tồn tại không gì không làm được.

Bây giờ mới biết, năng lực của nó không mạnh như trong tưởng tượng của mình.

Trong một khe núi mọc đầy linh trúc của Ẩn Linh đảo, có một trăm con Thực Thiết Thú đang tủi thân bắt đầu giai đoạn sơ cấp nhất của Luyện Thể.

Chỉ thấy từng con Thực Thiết Thú mập mạp nâng thân thể nhỏ nhắn bày ra những tư thế kỳ quái, phối hợp với Hô Hấp pháp để rèn luyện thân thể.

Dưới sự trông coi của Yêu tôn Thực Thiết Thú, không có một con Thực Thiết Thú nào dám lười biếng.

Chúng đều rơi nước mắt cố gắng tu luyện.

Xung quanh sân tu luyện của Thực Thiết Thú còn có mấy con thỏ Thái Linh chuẩn bị linh thực cho Thực Thiết Thú con, nhằm bổ sung tiêu hao khi tu luyện.

Từ Phàm thấy đáng yêu, không làm phiền Thực Thiết Thú con tu luyện.

Yêu tôn được phái tới giám sát Thực Thiết Thú con tu luyện hơi khom người với Từ Phàm, tỏ vẻ tôn kính.

Cuối cùng dưới sự cố gắng không ngừng của các Thực Thiết Thú con, giai đoạn Hô Hấp pháp đầu tiên đã huấn luyện xong.

Lúc Yêu tôn Thực Thiết Thú tuyên bố có thể nghỉ ngơi, các Thực Thiết Thú con xếp hàng chỉnh tề lập tức ngồi liệt trên mặt đất.

Hoặc bò hoặc lăn di chuyển về hướng thỏ Thái Linh, để ăn măng tre giòn non tươi ngon vừa miệng.

Chuyên môn điều chế bách thú linh nãi để phục vụ.

Lúc này, Thực Thiết Thú con được Từ Phàm thu làm đệ tử trên danh nghĩa phát hiện ra Từ Phàm, lập tức chạy về hướng Từ Phàm với vẻ mặt đầy tủi thân.

Thực Thiết Thú con ôm chặt lấy đùi Từ Phàm, nói với hắn những uất ức trong khoảng thời gian này.

“Tu luyện đàng hoàng đi, như vậy ngươi mới có thể trở thành một con Thực Thiết Thú đỉnh thiên lập địa.” Từ Phàm vuốt đầu Thực Thiết Thú con nói.

Thực Thiết Thú con lơ mơ gật đầu.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Yêu tôn tộc Thiết Thú nói, hắn qua đây để trực, cũng coi như là bảo mẫu trá hình.

“Gần đây những này tiểu tử này tiến bộ thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Căn cơ Trúc Cơ kỳ đã kiên cố, có thể tiến hành đợt tu luyện tiếp theo.”

“Công pháp chí cao đưa cho cực kỳ nghịch thiên, còn huyền ảo hơn cả công pháp được truyền thừa mấy chục vạn năm của tộc ta, những đệ tử này của chí cao thật là có phúc.” Yêu tôn Thực Thiết Thú cung kính nói.

Hắn tỏ vẻ cực kỳ tôn trọng với hành động chuyên môn thôi diễn một công pháp phù hợp tộc bọn họ để mời chào tộc Thiết Thú của người mạnh nhất Tu Tiên giới này.

“Vậy là tốt rồi. Đừng ngày nào cũng huấn luyện căng thẳng như vậy, phải khổ nhàn kết hợp.” Từ Phàm nhìn đám Thực Thiết Thú con ăn đồ ăn nghỉ ngơi ở phía xa, nói.

“Ta hiểu.”

Vừa nghĩ tới lúc cả tông môn chiến đấu sau này, một đám Thực Thiết Thú được đẩy lên phía trước, trên mặt Từ Phàm lập tức lộ ra chút vui vẻ.

Gấu trúc cưỡi mặt, hỏi ngươi có sợ hay không?

Ngay lúc hắn đang mặc sức tưởng tượng về cuộc sống tốt đẹp sau này thì nhận được tin tức từ phân thân số một.

Không gian trong lòng đất, phòng hạt nhân linh năng của cả Ẩn Linh đảo.

“Nếu không thì cứ như vậy đi. Hiện nay dưới sự gia tăng và duy trì của linh khoáng Tiên khí với quy mô như thế, toàn bộ Ẩn Linh đảo đã rất mạnh rồi.”

“Các ngươi lại thăng cấp cải tiến nữa, đến trước khi phi thăng nhất định không kịp đâu.” Từ Phàm nhìn phân thân số một, số hai khuyên.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo đã thăng cấp hai lần, lần này lại làm tiếp hắn cảm thấy có chút chịu không nổi.

“Nếu không, chuyện này đến Tiên giới lại nói, dù sao cũng tiêu hao rất nhiều tài nguyên.”

Giọng điệu Từ Phàm có chút bất đắc dĩ, dù sao phân thân số một và số hai này là hai đại công thần, hơn nữa lại tiến bộ như thế, giọng điệu mà không cẩn thận một chút, về sau bãi công thì làm sao bây giờ?

Phân thân số một, số hai lại thiết kế cải tiến toàn bộ Ẩn Linh đảo một lần.

Nếu như trước kia Ẩn Linh đảo sau khi đã luyện chế xong được xem như mới vừa vào ngưỡng cửa Tiên khí, chỉnh thể cũng coi là một món Chuẩn Tiên khí.

Như vậy, hiện tại phân thân số một, số hai muốn luyện chế cả Ẩn Linh đảo thành Tiên khí sơ cấp.

Nếu nói như vậy, lượng linh khoáng Tiên khí toàn bộ Ẩn Linh đảo cần phải gia tăng gấp mười lần so với trước kia.

Điều này khiến Từ Phàm vốn cảm thấy nhẹ nhõm thoải mái dễ chịu trong khoảng thời gian này lại có áp lực.

Đây coi là cái gì, mình bị phân thân của mình cuốn lại.

“Đều là chí cao rồi, ngay cả chút đồ vật ấy mà cũng không bỏ ra nổi, đừng để ta và số một xem thường ngươi.”

Số một, số hai nhìn Từ Phàm, giống như đang nhìn tên lười biếng không lao động chỉ biết khoe đồ ăn vặt nhà mình.

“Các ngươi làm vậy khiến ta rất khó chịu đó. Danh sách đồ vật các ngươi cho ta xem vừa rồi kia, ước chừng phải vơ vét hơn mười thế giới Trung Thiên mới có thể gom đủ.” Từ Phàm nói, hắn muốn ổn định, việc này đợi sau khi đến Tiên giới lại nói.

“Có đáp ứng hay không là do ngươi. Dù sao ta và số hai cứ dựa theo quy mô này để luyện chế, đến khi ngươi phi thăng vẫn là bán thành phẩm thì đừng có trách bọn ta.” Phân thân số một nói.

“Bọn ta cũng không chê luyện chế toàn bộ Ẩn Linh đảo phí thời gian, nhờ ngươi kiếm một chút linh khoáng Tiên khí mà đã không vui rồi?” Số hai cũng theo sát nói.

“Được, ta kiếm cho các ngươi.” Từ Phàm nhìn số một, số hai cắn răng nói.

“Thăng cấp Ẩn Linh đảo xong, ở Tiên giới cũng có thêm một phần đảm bảo, không phải sao?” Phân thân số một cười nói.

“Đúng vậy, sau khi phi thăng tới Tiên giới, nơi đó có thừa đại lão.”

“Kim Tiên, Đại La gì đó không biết có bao nhiêu, tùy tiện tới một người là chúng ta đã chịu không nổi.” Số hai nói.

Từ Phàm vừa nghe thấy lời ấy, cảm giác nguy cơ rất lâu chưa đến lại xông lên đầu.

Đúng thế, đến Tiên giới còn phải bắt đầu luyện cấp lại từ đầu, lại trở thành tồn tại cặn bã ở tầng thấp, còn phải cố gắng thêm.

“Được, hiện tại ta đi kiếm cho các ngươi ngay.” Từ Phàm nói xong liền biến mất không thấy.

Trong Truyền tống trận vượt giới, Từ Phàm nhìn chằm chằm những điểm không được thắp sáng trên la bàn làm bằng đá.

Trước đây dưới cơ duyên xảo hợp kích hoạt Truyền tống trận vượt giới tới Nam Sơn giới.

Về sau Từ Phàm lại thử nghiệm hồi lâu, cũng không thắp lên được tọa độ Truyền tống trận vượt giới thứ hai.

“Thứ này nên thắp sáng thế nào đây, bổ sung tiên ngọc cũng không dùng được.” Từ Phàm nhìn la bàn làm bằng đá lẩm bẩm.

Sau đó Từ Phàm lại lấy ra đủ loại linh bảo mang năng lượng, cho nó tiếp xúc với la bàn xong, cũng không có phản ứng gì.

Sau khi thử nghiệm không có kết quả, Từ Phàm buồn bực trở lại trong tiểu viện của mình.

Trong lòng tính toán từ nơi nào kiếm nhiều linh khoáng Tiên khí như vậy.

“Có thể kiếm một chút ở Nam Sơn giới, bên kia là điểm hội tụ của hơn mười thế giới Trung Thiên.”

“Cũng có thể kiếm một chút ở Cổ Thương giới, chẳng qua là chu kỳ có chút dài.”

“Nhưng hai nơi này cũng gom không đủ nhiều linh khoáng Tiên khí như vậy.”

“Chẳng lẽ bảo ta trực tiếp đi thế giới Trung Thiên mà những dị tộc kia xưng bá, cướp sạch cho bọn họ à?”

“Nhưng như vậy nhân quả phải thừa nhận rất lớn.” Từ Phàm không khỏi có chút đau đầu.

“Cuộc sống nha, tóm lại sẽ không bình thường.” Từ Phàm cảm khái nói.

Phía trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm cầm một cái cần câu bình thường, đang thả câu trên một linh chu.

Thoạt nhìn cũng không sầu như lúc vừa bắt đầu.

“Sư phụ, có việc gì đồ nhi có thể vì ngươi cống hiến sức lực không?” Lý Tinh Từ nói.

Chung sống với sư phụ nhiều năm như vậy, tâm tình tốt hay không tốt, một cái liếc mắt là có thể nhìn ra.

“Sư phụ số một, số hai muốn tăng cấp toàn bộ Ẩn Linh đảo một lần nữa, linh khoáng Tiên khí cần lần này càng nhiều.”

“Lấy tốc độ thu thập tài nguyên trước mắt, lúc ta phi thăng còn thiếu rất nhiều.” Từ Phàm không ngẩng đầu nói.

Hôm nay sóng gió trên cự hồ mười vạn dặm vốn rất lớn.

Nhưng Từ Phàm muốn bình tâm tí, vậy nên khu vực toàn bộ Lâm Sâm Tiên thành không sóng không gió, vạn dặm trời trong.

Thậm chí ý chí thiên đạo cũng cảm giác được tâm trạng Từ Phàm không tốt, đặc biệt tới ân cần thăm hỏi.

Từ Phàm đem phiền não của hắn nói cho ý chí thiên đạo, kết quả đổi lấy lại sự cư xử hờ hững.

Ta coi ngươi là khách quý, ngươi lại coi ta là heo giết ăn Tết?

Chương 835: Liên thủ

“Vậy nên nói vấn đề đau đầu của sư phụ bây giờ chính là không có thêm nhiều điểm tọa độ thế giới Trung Thiên?”

Lý Tinh Từ nói ra điểm mấu chốt để giải quyết vấn đề này.

“Đại khái chính là ý này. Tài nguyên linh khoáng chúng ta cần ít nhất bằng số lượng linh khoáng giao dịch bình thường của hơn mười thế giới Trung Thiên.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, nếu như ngươi cần điểm tọa độ thế giới Trung Thiên, đồ nhi có thể nghĩ cách.”

Nghe được đồ nhi ngoan nói, Từ Phàm sững người.

“Sư phụ có nghiêm túc xem thử ở ngoại giới Luân Hồi chưa? Ở nơi đó có thể gặp được rất nhiều đạo hữu chủ tu đạo Luân Hồi.”

“Nói không chừng có thể lấy được điểm tọa độ thế giới Trung Thiên từ trong tay bọn họ.” Lý Tinh Từ nói, trong ánh mắt toát ra chút ý cười.

“Tiểu tử thối nhà ngươi không đàng hoàng, người bình thường sao có thể nói ra điểm toạ độ nơi của mình chứ? Như vậy có thể phải gánh chịu nhân quả lớn đó.” Từ Phàm cười mắng.

Lời Lý Tinh Từ nói ngược lại đã nhắc nhở Từ Phàm, nói không chừng hai Chuẩn Tiên bị hắn khống chế sẽ có điểm tọa độ.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm khẽ nhắm mắt lại.

Trong tinh vực xa xôi, một chiếc vũ chu đang nhanh chóng di chuyển.

Tống Minh đang ở khu vực nghỉ ngơi tu luyện, đột nhiên nhận được tin tức từ Từ Phàm.

“Đại trưởng lão thế mà có thể phát tin tức tới từ nơi cách xa như vậy, thủ đoạn quả nhiên là khó lường.” Tống Minh thán phục nói.

“Mua tất cả tin tức về tọa độ thế giới Đại Trung Thiên từ Xuân Hoa thương hội, ưu tiên bị dị tộc thống trị.”

Tống Minh nhìn tin tức này rơi vào trầm tư.

Sau khi mượn phân thân phát một tin tức, Từ Phàm chậm rãi mở mắt.

Trong thần sắc có chút mệt mỏi, thả xuống ý thức phát ra mệnh lệnh ở khoảng cách xa như vậy, đối với Từ Phàm thật sự là tiêu hao có chút lớn.

“Ngày khác lúc không có chuyện gì, chúng ta cùng đi ngoại giới Luân Hồi dạo một vòng.” Từ Phàm nghĩ một lát nói.

Lý Tinh Từ gật đầu, tỏ vẻ lúc nào cũng có thể cùng đi với sư phụ được.

Từ Phàm câu cá một hồi trong cự hồ mười vạn dặm một hồi, lại tới trong Truyền tống trận vượt giới, bắt đầu nghiên cứu la bàn truyền tống làm bằng đá kia.

Nửa năm chớp mắt qua đi, hôm nay là ngày đầu tiên bắt đầu thi đấu vòng tròn của toàn bộ Tu Tiên giới.

Dưới sự chờ đợi của toàn bộ tông môn, đồng thời dưới sự chứng kiến của toàn bộ Tu Tiên giới, cuộc tranh tài bắt đầu.

Từ nửa năm trước, toàn bộ Tu Tiên giới đều biết trong tông môn đứng đầu có một trận tranh tài như vậy.

Tất cả tu sĩ đều mong chờ trận đấu này, muốn mở mang kiến thức về phong thái tông môn thánh địa đứng đầu Tu Tiên giới.

Dưới sự kiểm soát của Bồ Đào, ngoại trừ những châu lớn cực kỳ xa xôi không có Truyền tống trận kia, những nơi còn lại toàn bộ đều có thể bắt được tín hiệu.

Tại nơi rộng rãi nhất của mỗi tòa Tiên thành đều sẽ chiếu lên một màn sáng lớn, có thể xem tranh tài từ nơi này.

Tính cả những thánh địa tông môn gia nhập phái sau, có tổng cộng 108 đội ngũ tham gia thi đấu, vừa vặn tương ứng số lượng Thiên cương Địa sát.

Thi đấu áp dụng chế độ rút thăm, do mỗi Đại sư huynh thủ tịch tông môn rút thăm quyết định.

Một trăm lẻ tám Đại sư huynh không cùng thánh địa tông môn cùng đứng trước Truyền tống trận trong thế giới ảo cảnh để rút thăm.

Lúc này trước mặt Hùng Lực có một cái nút, cần Đại sư huynh của tất cả tông môn nhấn xuống rồi mới có thể khởi động rút thăm, quyết định thứ tự thi đấu.

“Nhất định phải rút được Hội Trưởng lão, có rửa được nhục cũ không thì phải xem hôm nay.” Hùng Lực nắm một tay, tay còn lại để phía trên nút.

Chỉ chờ đếm ngược về không đểnhấn nút xuống.

“Bồ Đào, giúp ta tính toán xem tốc độ tay của bọn họ nhanh bao nhiêu?” Từ Phàm đột nhiên nổi hứng thú phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lâm Sâm Tiên thành, bây giờ trong một quảng trường dài rộng gần trăm trượng đã tập trung đầy tu sĩ xem chiến.

Lúc này màn sáng chia ra thành một trăm lẻ tám màn hình nhỏ, mỗi màn hình nhỏ tương ứng với hình ảnh của một Đại sư huynh thánh địa tông môn rút thăm.

“Không hổ là thánh địa tông môn hàng đầu, tùy tiện lấy ra một người thì đều là nhân tài kiệt xuất đương thời, tu đạo thành tiên, tên lưu sử sách.”

“Vị thủ tịch Ẩn Linh môn kia ta nhận ra được, tên là Hùng Lực, cường giả đạo Luyện Thể, ta đã từng thấy hắn xuất thủ, khi đó vẫn là Hợp Thể kỳ, xông qua bầy yêu chém giết Yêu tôn.”

“Việc đó còn cần ngươi nói sao. Mấy vị đệ tử ưu tú của Ẩn Linh môn, Lâm Sâm Tiên thành chúng ta ai mà không biết.”

“Đúng thế, Ẩn Linh môn chính là đại ân nhân của Lâm Sâm Tiên thành chúng ta.”

Đếm ngược kết thúc, bên trong màn sáng, một trăm lẻ tám thủ tịch đồng thời nhấn nút xuống.

Tất cả tên tông môn tham gia thi đấu đều xuất hiện phía trên màn sáng, sau đó bắt đầu chuyển động.

Cuối cùng dừng lại, thời gian tranh tài và thứ tự thi đấu của mỗi tông môn đều xuất hiện trong một tờ danh sách.

Trận đầu tiên, Hợp Hoan Thánh địa đối chiến Thiên Ma tông.

Thiên Ma tông, mười vạn đệ tử đã sớm đã chuẩn bị xong, lúc nhìn thấy trận đầu tiên là của bọn họ, tất cả đều kích động lên.

Tông chủ Thiên Ma tông nhìn về phía mười vạn đệ tử trong đạo trường.

“Thiên Ma tông chúng ta ở trong toàn bộ Tu Tiên giới vẫn luôn không có cảm giác tồn tại gì cả. Hôm nay phải thừa cơ hội này khiến cho cả Tu Tiên giới hiểu biết về ma uy của Thiên Ma tông chúng ta.”

“Nhất định không phụ kỳ vọng của tông chủ!!” Mười vạn đệ tử Thiên Ma tông đồng thanh hô lên, sóng âm sinh ra phá thẳng trời cao.

“Tiến vào Truyền tống trận thế giới ảo cảnh, trận đầu nhất định phải đánh thật đẹp.” Tông chủ Thiên Ma tông nhìn đám đệ tử môn hạ nói.

Lúc này hắn đã sớm không có hùng tâm tráng chí như ngày trước.

Vốn nghĩ Thượng Tôn phi thăng, hắn sẽ có cơ hội chiếm lấy vị trí đó.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, cố gắng một chút hẳn là có thể đánh ngang tay với Minh Không được.

Thế nhưng nửa đường lại lòi ra một chí cao như Thượng Tôn.

Một trái tim nhiệt huyết kia trực tiếp bị đè xuống núi băng.

Hiện nay cũng không có tâm tình quản lý tông môn, chỉ muốn tìm một đệ tử có thiên phú yêu nghiệt, truyền tông môn đến trên tay hắn, đi Tiên giới xem thử có cơ hội hay không.

Bị áp chế cả một đời, hắn muốn đổi một nơi bị áp, ít nhất Tiên giới cũng có cách cục lớn hơn một chút.

“Hợp Hoan Thánh địa, chỉ là chuyện nhỏ.” Tông chủ Thiên Ma tông nhìn từng đội đệ tử tràn vào trong Truyền tống trận thế giới ảo cảnh nói.

Lúc này, bên trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang lấy góc nhìn đặc biệt nhìn mười vạn đệ tử của Hợp Hoan Thánh địa.

Đến Nguyên Anh kỳ, có một lần cơ hội có thể điều chỉnh bộ dáng của bản thân.

Theo phá đan thành anh mà định hình, vậy nên Nguyên Anh kỳ trở lên trong Tu Tiên giới đều là loại đại mỹ nữ thiên kiều bá mị.

Thử nghĩ mà xem, có chín vạn đại mỹ nữ thiên kiều bá mị xuất hiện trước mặt ngươi, đó sẽ là cảm giác gì?

Lãnh diễm, cao quý, vũ mị, thanh thuần, ngây thơ, thánh khiết…

Bạn đời hoàn mỹ nhất đã từng tưởng tượng trong đầu, tất cả đều có thể tìm được ở trong chín vạn nữ đệ tử Hợp Hoan Thánh địa này.

“Bình thường không cảm thấy gì, lúc tập hợp một chỗ lại cho người ta cảm giác không giống vậy.” Từ Phàm nhìn những đệ tử trong màn sáng nói.

Bên trong một thế giới huyễn cảnh có đường kính gần mười vạn, tập trung hai mươi vạn người của hai tông.

Đang lúc Từ Phàm dự định thưởng thức mỹ nữ chiến đấu thì đột nhiên nhận được báo cáo từ Bồ Đào, Hồng Liên tôn giả đi Truyền tống trận vượt giới tới đây.

“Đạo hữu, chuyện có biến, xin nhanh chóng đi cùng ta đến Nam Sơn giới!” Hồng Liên tôn giả nói với vẻ mặt nghiêm trọng, tốc độ nói rất nhanh.

Từ Phàm nhìn màn sáng, lại nhìn về phía Truyền tống trận vượt giới.

Cuối cùng thở dài, đi theo Hồng Liên tôn giả thông qua Truyền tống trận vượt giới đi Nam Sơn giới.

“Tình huống thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Sơn Hải, Thánh Hồn chí cao bị bốn chí cao đối diện liên thủ trấn áp!”

Chương 836: Tộc Phong Thần

“Lúc sau đánh lên, có thể sẽ cần một mình đạo hữu đối mặt với ba chí cao.”

“Về phần thù lao, chỉ cần để lại bản nguyên ý chí thiên đạo một giới cho bọn ta, còn lại đạo hữu có thể tuỳ ý lấy.” Sau khi truyền tống đến Nam Sơn giới, Hồng Liên tôn giả nói.

“Vậy ta muốn tất cả linh khoáng Tiên khí trong Bắc Hải giới.” Từ Phàm nghĩ một lát nói.

Đối với hiện tại mà nói, cũng chỉ có linh khoáng Tiên khí là có chút tác dụng với hắn.

“Có thể. Vậy làm phiền đạo hữu.” Hồng Liên tôn giả khoác tay lên vai Từ Phàm, trực tiếp nhảy vào trong tinh vực.

Vừa đến trong tinh vực, Từ Phàm đã thấy được hai giới khác và Nam Sơn giới hiện lên thế trận tam giác, đồng thời cũng cảm nhận được bốn khí tức chí cao.

“Thánh Hồn Sơn Hải chí cao bọn họ bị phong ấn tới nơi nào?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Hẳn là không gian trong Tiên khí.” Hồng Liên tôn giả cảnh giác nhìn về hướng phát ra khí tức chí cao.

Nhưng vào lúc này, một cự tiễn vượt qua không gian, mang theo khí tức phá diệt tất cả bắn về phía Từ Phàm.

“Thật đúng là không tiếc hạ tử thủ.” Từ Phàm nhìn cự tiễn, thản nhiên nói.

Ảo ảnh ngàn tay xuất hiện phía sau, một cự thuẫn ngăn lại trước mặt Từ Phàm và Hồng Liên tôn giả.

Cự tiễn vượt qua không gian đâm thẳng lên trên cự thuẫn.

Lập tức, một luồng khí tức hủy diệt bao phủ ảo ảnh ngàn tay, bắt đầu ăn mòn nó.

Cách đó không xa, một ánh kiếm chém tới vượt qua ngàn vạn dặm.

Tựa quang tựa ám, như hủy diệt lại như tân sinh, ánh kiếm mang theo loại lực lượng kỳ dị chém về phía Từ Phàm.

Phía dưới hai người lại đột nhiên xuất hiện một vực sâu lớn, muốn nuốt sạch hai người.

“Thật sự là có chút phiền phức.” Từ Phàm cau mày nói.

Hắn thừa nhận, công kích của ba chí cao này có tạo thành một chút phiền phức với hắn.

Nhưng cũng chỉ chỉ là một chút mà thôi.

Ảo ảnh ngàn tay phía sau nhanh chóng kết ấn.

Bỗng nhiên, tinh vực sâu như khoảng không vũ trụ đột ngột sáng lên.

Một vầng mặt trời bay lên từ phía sau ảo ảnh ngàn tay, chiếu sáng toàn bộ mảnh tinh vực này.

Một luồng Thánh Dương chi lực phủ kín toàn bộ tinh vực.

Ánh kiếm và vực sâu lớn công kích về phía hai người trực tiếp bị Thánh Dương chi lực đập tan.

“Không phải ngươi thích bắn tên sao, lần này ta cho ngươi thích đủ.”

Lại một vầng trăng sáng xuất hiện, hóa thành một cây cung lớn rơi xuống trong tay ảo ảnh ngàn tay.

Vòng mặt trời phía sau lại hóa thành một cự tiễn.

Cung kéo căng, mũi tên Thánh Nhật mang theo khí thế huy hoàng bay về phía chí cao bắn tên.

Mũi tên Thánh Nhật bay vượt qua không gian.

Sau đó ở phía xa lập tức nổ ra một vầng sáng vô cùng to lớn.

Trong lúc này, Thánh Dương chi lực cuồng bạo vô tận đang tàn phá bừa bãi.

Hồng Liên tôn giả đứng cạnh Từ Phàm khiếp sợ mà há hốc miệng nhỏ.

Nàng trở thành chí cao cũng coi là như là đỉnh phong của giới này, dù có chút thua kém nhưng cũng sẽ không bị người trên cùng một cảnh giới giết chết.

Nhưng hiện tại nàng lại phát hiện, hiểu biết của nàng quá hạn hẹp. Nếu như mũi tên kia bắn tới trên người nàng, phỏng chừng ngay cả một chút bản nguyên cũng không sót lại.

“Đạo hữu, thần thông này của ngươi có uy lực quá lớn, có thể cứu Thánh Hồn Sơn Hải ra rồi lại đại triển thần uy được không?” Trong giọng Hồng Liên tôn giả mang ý khẩn cầu, nàng sợ hai hảo hữu bị trấn áp kia cũng bị đùa chết cùng.

“Không sao đâu, bọn họ không chết được.” Từ Phàm nhìn về phương xa bình thản nói.

Phía sau ảo ảnh ngàn tay lại có thêm ba mũi tên Thánh Nhật.

Trực tiếp kéo căng cung, một phát bắn ra ba mũi tên cực kỳ trơn tru.

“Vị chí cao tới cuối cùng có chút khó trị, nhưng vận khí của các ngươi rất tốt, gặp được ta.” Từ Phàm nhìn Hồng Liên tôn giả cười nói.

Nhưng vào lúc này, nơi xa truyền đến tiếng gầm giận dữ.

Trong tinh vực hiện lên Pháp Tướng dị tộc.

Hình người, lưng có hai cánh Phong Thần, cầm trong tay một cây thần cung xuất hiện trong tinh vực.

Pháp Tướng cao không biết bao nhiêu vạn trượng, đôi mắt trợn trừng lớn nhìn chằm chằm hai người Từ Phàm và Hồng Liên tôn giả.

“Chí cao Nhân tộc, nơi này không có việc của ngươi, tranh thủ thời gian trở về trong thế giới của ngươi, nếu không ta thuận tay cũng sẽ phá huỷ cả thế giới của ngươi.”

Một âm thanh thô kệch dã man vang lên trong tinh vực.

“Vị này chính là chí cao cuối cùng được mời tới kia.” Hồng Liên tôn giả cắn răng nói.

“Tên này cũng không dễ chọc.” Từ Phàm thản nhiên nói, trong lòng đã phán tử hình cho hắn.

Dựa theo phân cấp của Từ Phàm, vị chí cao vừa lộ diện kia coi như vừa bước vào tầng lớp của hắn.

“Ngươi có tư liệu về dị tộc của bọn họ không?” Từ Phàm hỏi.

“Không có, chỉ biết hắn tới từ trong tinh vực nằm ngoài thế giới Trung Thiên mà Nam Sơn giới biết.” Hồng Liên tôn giả lắc đầu nói.

Pháp Tướng dị tộc đứng trong tinh vực phía xa thấy Từ Phàm không trả lời mình, lập tức giận dữ.

Cầm thần công trong tay, bắn ra một mũi tên Phong Thần.

Ảo ảnh sau lưng Từ Phàm cũng đời thời bắn ra một mũi tên Thánh Nhật.

Mũi nhọn đấu với đao sắc, hai mũi tên chạm vào nhau rồi trực tiếp nổ tung.

“Xem ra hôm nay cuối cùng cũng có thể hoạt động gân cốt đàng hoàng một phen.”

“Ngươi không cần ra tay, ở bên cạnh xem là được. Xem ta hôm nay một người trấn áp bốn chí cao.”

Trong mắt Từ Phàm dấy lên chiến ý, lần này cuối cùng cũng có thể bộc phát ra toàn sức chiến đấu.

“Tiểu nhân mọc cánh kia, nói thử xem ngươi là tộc nào, trước kia sao chưa từng thấy qua?” Từ Phàm nhìn về phía Pháp Tướng dị tộc ở xa, hỏi.

“Ta là tộc Phong Thần, chí cao Nhân tộc, thực lực của ngươi rất mạnh.”

“Nếu như cứ khăng khăng ở lại đây, ngươi sẽ chết dưới tên của ta.” Pháp Tướng dị tộc nhìn Từ Phàm nói.

Lúc này, lại có ba vị Pháp Tướng dị tộc hình thái khác nhau xuất hiện trong tinh vực, đứng đối diện với hai người Từ Phàm và Hồng Liên tôn giả.

“Ngươi đoán bọn họ đã phải trả cái giá thế nào mới mời được hai chí cao khác?” Từ Phàm nói đùa.

“Ta đoán hẳn là chia cắt bản nguyên ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới, còn có tất cả mọi thứ của Nam Sơn giới.” Hồng Liên tôn giả cắn răng nói.

Vũ chu trong Nam Sơn giới bọn họ tương đối nhiều, cho nên biết về rất nhiều thế giới Trung Thiên.

Có cường thịnh, có suy bại, cũng có diệt tuyệt, còn có một loại cực kì đặc thù, chính là thế giới bị cường giả cường đại trong thế giới Trung Thiên chia cắt, thảm trạng của nó làm nàng có ấn tượng sâu sắc.

“Nói như vậy, giá cả để ta ra tay hẳn là cao nhất trong đó.” Từ Phàm cười.

Sau đó liếc nhìn bốn Pháp Tướng dị tộc trong tinh vực kia.

“Một lát nữa lúc xem chiến cẩn thận một chút, đừng để bị ngộ thương.” Từ Phàm nói xong liền phong tỏa toàn bộ mảnh tinh vực này.

Bốn chí cao dị tộc đối diện kia cảm giác thấy tinh vực bị phong tỏa thì cũng không thèm để ý.

Bởi vì đã nắm chắc thắng lợi trong tay, hai chí cao Nhân tộc kia đã thành cá trong chậu.

“Hồng Liên chí cao, món nợ máu mấy chục vạn năm qua với Nhân tộc các ngươi, ta muốn trả lại từng chút một cho Nhân tộc các ngươi.” Một Pháp Tướng dị tộc toàn thân xanh đậm, lưng có vây cá cắn răng nói.

“Mạnh được yếu thua không cần nói nhiều, muốn báo thù, các ngươi thắng trước đi rồi lại nói.”

Một đóa sen đỏ chiếu rọi toàn bộ tinh vực, Hồng Liên lục phẩm xuất hiện dưới chân Hồng Liên tôn giả.

Từ Phàm vung tay lên, một luồng sức mạnh nhu hòa đẩy Hồng Liên tôn giả qua bên cạnh.

“Đừng ra tay.”

Từ Phàm nói, ảo ảnh ngàn tay phía sau đột nhiên khuếch trương thêm mấy lần.

Kích thước hơn cả mấy vị Pháp Tướng dị tộc kia.

Ảo ảnh ngàn tay duỗi ra một ngón tay, chỉ về bốn chí cao.

Sau đó lật lại ngoắc ngoắc tay.

“Các ngươi cùng lên, đừng để tới lúc đó nói ta lấy ít lấn nhiều.” Giọng Từ Phàm đầy phách lối nói.

Mảnh tinh vực này đã bị phong ấn, trong mắt Từ Phàm, bốn chí cao kia đã là miếng thịt trên thớt của hắn, muốn chặt thế nào thì chặt.

Chương 837: Hắc Ngư, Thần Bi

Bốn chí cao dị tộc cảm thấy bản thân đã bị sỉ nhục.

Ánh mắt của họ nhìn Từ Phàm đều tràn đầy sát ý.

Vốn dĩ kế hoạch của bọn họ là muốn lấy thân phận bốn chí cao để uy hiếp Từ Phàm rời khỏi cuộc chiến này.

Giờ lại hoàn toàn ngược lại, vậy mà lại khơi lên chiến ý của chí cao Nhân tộc đối diện kia.

Bây giờ thế mà lại muốn một đấu bốn.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm cảm giác được thời gian xung quanh bị chậm đi gấp mấy trăm lần.

Chỉ thấy một món Tiên khí kỳ dị như mỏ chim mổ tới Từ Phàm.

“Đây là một chí cao tới trợ giúp khác, chủ tu đại đạo thời gian, cực kì khó chơi.”

Thời gian bị chậm dần, giọng nói của Hồng Liên tôn giả cũng bị chậm lại.

“Đại đạo thời gian, đây chính là loại đại đạo ta để ý nhất, dám dùng trước mặt ta, nói ngươi múa rìu qua mắt thợ vẫn là nhẹ đấy.”

Ảo ảnh ngàn tay sau lưng đột nhiên có thêm một ảo ảnh đồng hồ, trực tiếp làm thời gian chậm lại nghìn lần.

Tiên khí như mỏ chim kia cũng rơi vào trong tay Từ Phàm.

Trực tiếp loại bỏ dấu vết mà chí cao dị tộc để lại trong Tiên khí, phản xạ trở lại pháp trận tự bạo bên trong nó.

Phía nơi xa truyền đến một đoàn lửa, chiến đấu cũng chính thức bắt đầu.

“Nếu các ngươi không đến vậy để ta đi qua!”

Từ Phàm điều khiển ảo ảnh ngàn tay phóng về phía bốn chí cao kia.

“Lần này ta cho ngươi triển khai toàn bộ hỏa lực này!”

Một dòng sông Tiên khí xuất hiện xung quanh ảo ảnh ngàn tay.

Bên trong dòng sông Tiên khí có một trăm sáu mươi món Tiên khí, 2840 món Đạo khí.

Đao, thương, kiếm, côn, cự chùy, pháp phiến, thần kính, bảo bình, cự thuẫn…

Trong mỗi tay của ảo ảnh ngàn tay đều có một món pháp bảo, liên hợp lại, tản ra uy năng vô hạn vô tận.

Lại có nhật nguyệt hiện ra như vây quanh trước người ảo ảnh ngàn tay.

Trong phút chốc, chỉ riêng bảo quang của ảo ảnh ngàn tay đã chiếu sáng cả mảnh tinh vực.

Trạng thái triển khai toàn bộ hỏa lực của Từ Phàm khiến cho bốn chí cao đối diện nhìn đến có chút tê cả da đầu.

Thậm chí vị có thực lực yếu nhất cũng bắt đầu kiểm tra đo lường cường độ phong ấn không gian, tính toán xem mình dùng toàn lực thì có thể phá vỡ hay không.

Hồng Liên tôn giả liếc mắt nhìn bóng lưng thần uy của Từ Phàm, trong phút chốc có chút ngây dại.

“Đây là thực lực Đại Thừa kỳ nên có!!”

Bốn chí cao dị tộc đứng thành một hàng trong tinh vực, vẻ mặt ngưng trọng nhìn Từ Phàm đang xông về phía bọn họ.

“Không cần nương tay, có chút sơ sẩy thôi là chúng ta đều sẽ ngã xuống tại đây.” Chí cao Phong Thần trên lưng có hai cánh nói với vẻ mặt trầm trọng.

Nhưng vào lúc này, ảo ảnh ngàn tay huy động pháp bảo trong tay, chém ra một dòng hồng lưu thiên bảo.

“Hôm nay ai cũng đừng hòng đi, cùng ta chiến một trận thống khoái ~” Âm thanh phấn khởi của Từ Phàm vang vọng toàn bộ tinh vực.

“Ta và Thần Bi đi cuốn lấy hắn, Phong Thần chí cao chủ công, Thời Nguyên chí cao hỗ trợ.” Chí cao dị tộc có vây cá trên lưng nói.

Một mảnh linh hải lập tức bao trùm toàn bộ tinh vực, chí cao có vây cá trên lưng hóa thành một con cá đen khổng lồ, quanh thân đều là xương cá như đao.

“Thần Bi chí cao, cùng ta xông lên, ngăn không được, hai giới chúng ta đều phải xong đời!!” Hắc Ngư chí cao nói với vẻ mặt dữ tợn, chuyện đã đến bước này, không muốn liều mạng cũng phải liều mạng.

Hắc Ngư mang theo cả linh hải xông về phía dòng nước lũ phía đối diện.

“Ông bạn già chờ ta một chút.” Thần Bi chí cao trực tiếp nhảy vào bên trong linh hải.

Thêm cho cả linh hải một tầng phòng hộ.

Trong nhiều năm bị Nam Sơn giới uy áp, vì đối kháng ba chí cao Nhân tộc phách lối kia, hai chí cao bọn họ thường xuyên liên thủ đối kháng ba chí cao Nhân tộc.

Độ thuần thục khi phối hợp đã được nâng đầy, thuần thục đến mức khiến người ta đau lòng.

Nhưng hiện thực cũng không che chở hai chí cao dị tộc này, dòng hồng lưu thiên bảo kia trực tiếp đột phá linh hải, oanh tạc Hắc Ngư chí cao.

Linh hải ngưng tụ, Hắc Ngư chí cao lần nữa hiện ra thân hình, vẻ mặt khiếp sợ nhìn về phía ảo ảnh ngàn tay.

Nếu vừa rồi không có linh hải, có khi bản nguyên của hắn cũng đã trực tiếp bị nổ thành cặn bã.

Nhưng vào lúc này, phía trên không ảo ảnh ngàn tay xuất hiện một tấm thần bi, trên nó khắc đầy tiên văn cổ xưa.

Vô số xiềng xích hư ảo từ trong thần bia phóng ra, thổi quét về phía ảo ảnh ngàn tay.

Ảo ảnh ngàn tay chỉ dửng dưng nhìn lướt qua tấm thần bia kia, tiện tay đánh ra một dòng hồng lưu thiên bảo đánh nát thần bia.

Nhìn linh hải phía trước, ảo ảnh ngàn tay trực tiếp ném thánh nhật vây quanh người tới.

Thánh nhật mang theo vầng sángvô tận hóa thành một con Tam Túc

Kim Ô ở trong hư không.

Một tiếng kêu vang lên, toàn bộ linh hải trong nháy mắt đều bị bốc hơi.

Ngay lúc ảo ảnh ngàn tay dự định thừa thắng truy kích, trấn áp hai chí cao dị tộc kia.

Một mũi cự tiễn lóe lên linh quang màu xanh đột nhiên bay ra từ trong không gian phía sau ảo ảnh ngàn tay.

Bắn về phía ảo ảnh ngàn tay.

Một tấm cự thuẫn cản phía sau ảo ảnh ngàn tay, nhưng lại bị mũi cự tiễn màu xanh xuyên thủng.

Nó bắn vào trong thân ảo ảnh ngàn tay, sau đó hóa thành ma đao, bắt đầu càn quấy phá hoại bên trong ảo ảnh ngàn tay.

“Lần sau nhất định phải luyện chế một tấm Tiên thuẫn kiên cố.”

Từ Phàm vừa dứt lời thì ảo ảnh ngàn tay trực tiếp nổ tung, sau đó cự tiễn màu xanh kia lại tiếp tục bắn tới bản thể của Từ Phàm.

“Không hổ là chí cao cùng cấp với ta, thủ đoạn quả thật là bất phàm.”

Trong tinh vực vang lên lời khen ngợi của Từ Phàm.

Một bàn tay lớn xuất hiện từ hư không, trực tiếp bắt lấy cự tiễn màu xanh và bóp nát trong tay.

Ảo ảnh ngàn tay lần nữa xuất hiện sau lưng Từ Phàm, chỉ là lần này khoác lên một tầng thần thông phòng hộ thật dày.

Một cự thủ xuất hiện trong tinh vực, áp sát về phía Hắc Ngư và Thần Bi chí cao.

Từ Phàm dự định một đòn bắt lất hai con hàng này.

Nhưng vào lúc này, thần bi bị nổ nát lại xuất hiện lần nữa, đồng thời cưỡng chế phá vỡ phong ấn không gian đưa Hắc Ngư Thần Bi chí cao đi.

Một chưởng toàn lực của Từ Phàm thất bại.

“Vẫn chưa xong đâu!”

Một cánh cửa Luân Hồi xuất hiện trong tinh vực, một cự thủ có khắc tiên văn luân hồi vươn ra từ đó trực tiếp bắt lấy thần bi, kéo vào trong cánh cửa Luân Hồi.

"Đã giải quyết xong đám tôm tép, giờ tới lượt hai người các ngươi." Từ Phàm nhìn chằm chằm hai chí cao dị tộc ở nơi xa nói.

Thuận tay phất qua, thả Thánh Hồn và Sơn Hải chí cao vốn đang bị trấn áp bên trong thần bi ra.

"Hồng Liên đạo hữu, cái giá để mời hắn xuất thủ lần này không thấp đi!" Sơn Hải tôn giả vừa may mắn lại đau lòng nói.

Sau khi đi ra hắn chỉ nhìn thoáng qua tình thế trước mặt là đã biết đại khái chân tướng.

"Cũng không có bao nhiêu, chỉ thêm tất cả linh khoáng Tiên khí trong Bắc Hải giới." Hồng Liên tôn giả nói.

"Không có cách nào, ai bảo chúng ta tài nghệ không bằng người, bị mai phục trấn áp." Thánh Hồn chí cao có chút bất đắc dĩ nói.

Hai người chính là không phòng bị, dễ dàng bị người khác dẫn tới trong tinh vực.

"Tất cả các ngươi đều bị thương, ở lại nơi này xem Vạn Đạo đạo hữu ra tay thế nào."

"Cùng là chí cao như nhau, chúng ta và Vạn Đạo đạo hữu chênh lệch quá xa." Hồng Liên tôn giả cảm khái nói.

Nơi xa, hai chí cao dị tộc thấy chính chủ thuê bọn họ đều đã trấn áp, biểu cảm trên mặt bắt đầu có một chút biến hóa.

Lúc nãy bốn đối hai, hiện tại vừa vặn trái lại.

Áp lực đè lên phía bọn họ bên.

Hai chí cao dị tộc liếc mắt nhìn nhau, ăn ý gật đầu với nhau.

Mà lúc này ảo ảnh ngàn tay của Từ Phàm đã giết tới, một đại đạo hồng lưu thiên bảo chém về phía bọn họ.

"Muốn đi, phải hỏi xem đại trận Thánh Dương Nguyệt Âm Tỏa Thiên của ta có đáp ứng hay không!!"

Vịt đến miệng sao có thể để nó bay đi được.

Chương 838: Tiên thiên chí bảo núi Ngũ Sắc

“Toàn lực ra tay, nếu vẫn không thể đánh bại chí cao Nhân tộc thì chỉ có thể rút lui trước.” Phong Thần chí cao bình tĩnh nói, hai chí cao dị tộc được thuê không có yêu cầu liều mạng.

Thời Nguyên chí cao lợi dụng thần thông thời gian bóp méo không gian xung quanh, dẫn từng dòng hồng lưu thiên bảo đến nơi khác.

Hắn gật đầu nói: “Bây giờ thế cục rõ ràng không có lợi với chúng ta, tìm cơ hội phá vỡ vòng vây đi.”

“Tộc Phong Thần chúng ta mạnh thần thông tiễn thuật nhất, chỉ cần có thể tập trung khí cơ vào chân thân chí cao Nhân tộc, hắn ắt phải chết!” Phong Thần chí cao do dự một lúc rồi nói.

“Cần cái giá gì nói nhanh, nếu hai chúng ta thật sự bị chí cao Nhân tộc gần người thì ai cũng không đi được.” Thời Nguyên chí cao nhanh chóng nói.

“Ta cần bốn món Tiên khí để hiến tế, cộng thêm thời gian một khắc.” Phong Thần chí cao nói.

“Bốn món Tiên khí thì dễ, ta có thể lấy ra hai món, còn một khắc thì ta không chịu nổi.” Thời Nguyên chí cao nhìn ảo ảnh ngàn tay hùng hổ, lắc đầu nói.

Cục diện hiện tại giống như tổ hợp ba bộ đường dưới đối mặt với một tên trang bị đầy đủ lên đường trên một mình.

ADC nói với phụ trợ, ngươi giúp ta chống cự mười lăm phút, là ta có thể một mình giết chết tên đường trên đó ngay.

“Vậy ngươi hãy lấy ra hai món Tiên khí để ta phá vỡ phong ấn không gian này, tiện cho chúng ta chạy trốn.” Phong Thần chí cao nói.

“Cái này thì được.” Thời Nguyên chí cao lấy hai món Tiên khí không dùng ra.

“Nếu ta còn để các ngươi chạy thì ta sẽ mang họ của ngươi!” Trong tinh vực vang lên âm thanh của Từ Phàm.

“Gia tốc thời gian cho ta, ta muốn sử dụng đòn mạnh nhất để phá vỡ.” Phong Thần chí cao nhanh chóng nói.

Dưới sự oanh kích của hồng lưu thiên bảo, hắn cũng không chịu nổi bao lâu.

Vào thời khắc quan trọng hai người họ rất ăn ý, phát ra đòn mạnh nhất từ bốn món Tiên khí tế hiến.

Thế mà đúng là phá vỡ phong ấn không gian do Từ Phàm bày ra được.

Hai chí cao trực tiếp thuấn di bỏ chạy từ một khe hở.

Trong lúc nhất thời, trong khắp tinh vực chỉ còn lại Từ Phàm và ba tôn giả chí cao Nhân tộc của Nam Sơn giới.

“Không thoát được, các ngươi đều phải chết!”

Từ Phàm cũng lần theo dao động không gian do bọn họ rời đi, thuấn di đuổi theo.

“Đây có phải là xong chuyện rồi không?”

Ba người họ ngây ra rất lâu, Sơn Hải tôn giả mở miệng nói trước.

“Có lẽ là xong rồi, có thể dựa theo kế hoạch tiếp theo để bố trí đại trận tam giới hợp nhất.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Tiện mang theo ý chí thiên đạo bản nguyên của Bắc Hải giới và linh khoáng Tiên khí đã chuẩn bị ra đi.” Thánh Hồn chí cao may mắn nói.

Nếu như ba người họ đều bị trấn áp thì khắp Nam Sơn giới sẽ toang.

Lúc này hai chí cao dị tộc chạy trốn trong tinh vực cảm nhận được Từ Phàm đuổi theo, họ liếc nhìn nhau rồi chia nhau ra chạy trốn.

“Chí cao Nhân tộc, lùi lại đi, các ngươi đã thắng rồi, ta sẽ không đặt chân đến phiến tinh vực này nữa.” Giọng Phong Thần chí cao vang lên.

“Không liên quan gì đến việc này, buff đã được thiết lập thì nhất định phải hoàn thành.”

Giọng điệu Từ Phàm rất kiên định, chuyện hắn không thể chịu đựng được là đánh mặt.

“Chúng ta có tốc độ tương đương, muốn đuổi kịp ta cần phải mất mấy trăm năm, ngươi hãy nghĩ lại xem có đáng giá không.” Phong Thần chí cao khuyên nhủ.

Quả thật trong lòng hắn hơi hoảng hốt, lỡ như chí cao Nhân tộc vẫn đuổi theo, với tốc độ như vậy, hắn sẽ không kiên trì được bao lâu.

Nửa năm sau, Từ Phàm trở về Nam Sơn giới.

Lúc này Nam Sơn giới đã dung hợp với hai giới khác, hình thể gấp ba lần so với ban đầu.

Từ Phàm vừa định tiến vào Nam Sơn giới thì nhìn thấy ba chí cao nghênh đón hắn.

Ba người họ đứng thành hàng, khom người hành lễ với Từ Phàm.

“Vạn Đạo đạo hữu, cảm ơn ngươi vì trước đó đã cứu viện.” Ba người họ cảm kích nói.

“Vậy các ngươi có đồng ý trả những thứ trước đó hay không.” Từ Phàm cười nói.

Một món Tiên khí không gian xuất hiện trong tay Hồng Liên tôn giả.

“Ý chí thiên đạo bản nguyên Nam Hải giới và linh khoáng Tiên khí đều ở bên trong.”

“Linh khoáng Tiên khí cần thời gian khai thác, cho nên đạo hữu cần phải đợi mấy trăm năm mới có thể khai thác xong linh khoáng Tiên khí này.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Mấy trăm năm có thể khai thác xong một giới, các ngươi dùng thủ đoạn gì vậy.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Chủ yếu là thủ đoạn của đạo hữu dễ sử dụng, biết là người cần linh khoáng Tiên khí nên ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới đã nắm lấy việc này.” Sơn Hải tôn giả cười nói.

“Vạn Đạo đạo hữu, ngươi bắt được hai chí cao dị tộc đó chưa?” Thánh Hồn tôn giả bên cạnh hỏi.

“Tất cả đều bị ta trấn áp rồi.”

Từ Phàm mở tay ra, có thêm bốn chùm sáng nho nhỏ, mỗi một chùm sáng đều phong ấn một chí cao dị tộc.

“Ta thấy đạo hữu cần linh khoáng Tiên khí, vậy có thể dùng linh khoáng Tiên khí đổi lấy hai chí cao Hắc Ngư Thần Bi trong tay đạo hữu không." Hồng Liên tôn giả hỏi dò.

Từ Phàm suy nghĩ một lúc, trực tiếp ném ra một miếng ngọc giản.

"Các ngươi có thể lấy hai phần để đổi danh sách linh khoáng Tiên khí trong ngọc giản, hai chí cao dị tộc này sẽ thuộc về các ngươi." Từ Phàm nói.

Ba người họ nhìn danh sách trong ngọc giản, biểu cảm hơi khiếp sợ.

"Đạo hữu muốn luyện gì à, sao lại cần số lượng linh khoáng Tiên khí nhiều như vậy!" Thánh Hồn tôn giả kinh ngạc nói.

"Luyện một chiếc thuyền lớn." Từ Phàm nói đùa.

"Được, gom đủ những linh khoáng này cần trăm năm." Hồng Liên tôn giả tính toán một lúc rồi nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng bắn hai chùm sáng qua đó.

"Không nói chuyện với các ngươi nữa, ta muốn trở về Phi Vũ giới xem sao."

Sau đó ba người họ đưa Từ Phàm đến Truyền ttrận vượt giới.

Từ Phàm trở lại Ẩn Linh đảo, pháp bảo truyền tin đã nhận được vô số tin tức.

"Sư phụ ngươi đã trở về rồi."

Người đầu tiên xuất hiện trước mặt Từ Phàm là Từ Cương.

"Sao vậy, ta thấy tông môn cũng không có chuyện gì lớn mà." Từ Phàm nói, vừa trở về thấy tất cả đều bình thường, cũng không hỏi Bồ Đào có xảy ra chuyện lớn gì không.

"Điều duy nhất làm ta bất ngờ chính là ngươi thăng cấp cảnh giới vô địch, nhưng đây cũng là chuyện sớm muộn." Từ Phàm nhìn Từ Cương cười nói, ai mà không có cơ duyên chứ.

"Sư phụ, núi Ngũ Sắc đã nhận ta làm chủ." Từ Cương nói.

Phải biết rằng trong Ẩn Linh môn, thánh địa tu luyện núi Ngũ Sắc là nơi có cấp bậc cao nhất trong đó.

"Đó là cơ duyên của ngươi, mất thì mất thôi." Từ Phàm không thèm để ý nói.

Trước mắt lấy tình hình tu luyện của đệ tử lâm môn để xem xét, núi Ngũ Sắc này được xem là thêu hoa trên gấm.

Chỉ cần chi tiêu nhiều hơn chút, không còn nữa thì không còn nữa thôi.

“Trong núi Ngũ Sắc là một bộ truyền thừa, tu luyện đến bước cao thâm, thành tựu Đại La dễ như trở bàn tay.”

“Chỉ là núi Ngũ Sắc có tổng cộng năm ngọn núi, gom đủ rồi mới có thể đạt được truyền thừa nguyên vẹn.” Trên mặt Từ Cương lộ ra vẻ không vui.

Hắn vốn không muốn truyền thừa gì cả, đi theo sư phụ kiểu gì hắn cũng sẽ có.

“Ngươi có biết lai lịch của núi Ngũ Sắc này không?”

Hai người họ trở về tiểu viện, Từ Phàm hỏi.

“Tiên thiên chí bảo, núi Ngũ Sắc bị một Tiên Đế phân thành năm phần truyền lại, khắc truyền thừa của bản thân sau đó để nó lưu lạc.”

“Sau khi gom đủ thì có thể có được bí mật của Tiên Đế.” Từ Cương gãi đầu nói.

Hắn vốn không có hứng thú với thứ này.

“Cứ giữ lại đi, trước mắt vẫn là có lợi.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Đồ đệ ngốc của mình đi theo bên cạnh mình nhiều năm, mặc dù phúc duyên thâm hậu nhưng vẫn luôn ở bên cạnh mình thì không có cơ hội để phát động.

Lần này có lẽ nên bổ sung toàn bộ rồi.

Chương 839: Tìm kiếm thế giới Trung Thiên

“Bảo vật Tiên thiên có lẽ là thứ lợi hại nhất.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm vuốt cằm nhìn lên bầu trời.

Nói đến mấy đồ đệ của mình, ngoại trừ lão tam, còn lại đều có cơ duyên của riêng mình.

Núi Ngũ Sắc của lão đại, thân thể lão nhị bị đại nhân vật thượng giới ngấp nghé, sau này chắc chắn có thể đảo khách thành chủ.

Cơ duyên của lão tứ ở trong nội giới Luân Hồi, hiện tại vẫn chưa kích hoạt.

Cơ duyên của lão ngũ trong thế giới Đại Thiên.

Còn về lão lục, cơ duyên của hắn chính là gặp được mình.

Tương đối mà nói, cơ duyên lớn nhất của lão tam Vương Hướng Trì có lẽ chính là nhận được hai đồ đệ tốt và người sư phụ như mình.

“Trong ba nghìn đại thế giới này, ai muốn tìm bốn ngọn núi không màu khác, sẽ rất khó khăn.” Từ Phàm mỉm cười.

“Tùy duyên, chỉ cần có thể ở bên cạnh sư phụ là được.” Từ Cương không thèm để ý nói, bất cứ chuyện gì cũng không quan trọng bằng thủ hộ bên cạnh sư phụ.

Tiểu viện của Từ Phàm xuất hiện một ngọn núi Ngũ Sắc thu nhỏ.

Lúc này núi Ngũ Sắc đã biến thành một món Tiên khí đỉnh cấp.

Có thần thông Ngũ Hành tăng cường, trấn áp uy năng của kẻ thù.

Mặc dù cũng có thể để người ta tu luyện dưới chân núi giống như trước đây, nhưng sẽ tiêu hao lớn gấp mấy lần so với ban đầu, lại dùng cho đệ tử tông môn tu luyện, hẳn có chút được nhiều hơn mất.

“Tiên khí đỉnh cấp, nhưng với thực lực địa vị hiện tại muốn phát huy ra toàn bộ uy năng, có lẽ phải đợi ngươi đạt đến Chân Tiên, Kim Tiên.” Từ Phàm nhìn núi Ngũ Sắc phán xét.

Dù Tiên khí lợi hại hơn nữa thì cũng phải có thực lực tương ứng để thúc giục.

Từ Phàm nhẹ nhàng đặt tay lên núi Ngũ Sắc, cố gắng giao tiếp với khí linh còn sót lại trong đó.

Bảo vật Tiên Thiên được chia làm năm phần, khí linh cũng bị phân ra tương ứng phong ấn bên trong.

“Khí linh đã bị phong ấn, nhưng vấn đề không lớn.”

Từ Phàm điểm một cái, trên bầu trời có kinh văn đại đạo vẽ một bộ thần thông đặc biệt phù hợp với núi Ngũ Sắc.

Cuối cùng nhập vào trong ngọc giản.

“Lúc trở về hãy tu luyện thần thông này, có lợi cho việc thúc giục núi Ngũ Sắc.” Từ Phàm dặn dò.

“Đa tạ sư phụ, nhưng ta muốn chuyển núi Ngũ Sắc này cho Linh Đài, sư phụ có cách gì không?” Đột nhiên Từ Cương nhớ tới mục đích gặp sư phụ.

“Loại phúc duyên nghịch thiên này, ngươi chuyển cho Linh Đài chính là hại hắn, thành thật để mình dùng đi.” Từ Phàm cười lắc đầu nói.

Đồ đệ ngốc này mặc dù hằng ngày hơi thẳng thắn, nhưng vẫn có tấm lòng của một người cha già, vẫn rất xứng chức.

Đang lúc Từ Phàm và Từ Cương nói chuyện, mấy đồ đệ khác và cấp cao của tông môn cũng tụ tập lại với nhau.

“Sư phụ, chuyện bên Nam Sơn giới xong rồi sao?” Từ Nguyệt Tiên quan tâm hỏi.

Đột nhiên Từ Phàm biến mất, Bồ Đào trả lời với bên ngoài là đã đi đến Nam Sơn giới.

“Mọi thứ đã làm xong, trấn áp bốn chí cao ở bên đó, bán cho Nam Sơn giới hai người, ta mang về hai người.” Từ Phàm mở tay, hai chùm sáng hiện lên trong lòng bàn tay.

Mỗi một chùm sáng phong ấn một chí cao dị tộc.

“Chí cao! Giống như Kim Sí Đại Bàng sao?” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Đúng, nhưng yếu hơn Kim Sí Đại Bàng thời đỉnh phong một chút.” Từ Phàm nói xong bật một chùm sáng về phía Lý Tinh Từ.

“Đây là chí cao của tộc Phong Thần, xem ngươi có bản lĩnh thu làm luân hồi nô hay không, xem như tôi luyện Luân Hồi của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Nếu có thể thu phục hắn, thì có thể xem như là một trợ lực lớn bên cạnh ngươi, hãy bồi dưỡng đàng hoàng, sau này trở thành Kim Tiên cũng không phải là không có khả năng.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ!” Lý Tinh Từ kích động nói.

“Đúng lúc cấp cao của Ẩn Linh môn chúng ta đều ở đây, cùng nhau thương lượng những linh khoáng Tiên này nên làm như thế nào đi.” Từ Phàm nói xong sao chép mấy danh sách linh khoáng ngọc giản phân cho mọi người.

“Nhiều linh khoáng Tiên khí như vậy, ta cảm thấy móc sạch Phi Vũ giới cũng không đủ.” Trảm Linh nhìn ngọc giản giật mình nói.

“Đại trưởng lão, đây là muốn luyện Tiên khí cho mỗi một đệ tử tông môn bọn ta sao?” Tô Nhiễm Thiên hỏi.

“Cho dù mỗi người một món Tiên khí, nhiều nhất chỉ tiêu hao một phần.” Sa Điêu nói, một tháng trước hắn trở về tông môn với khuôn mặt hồng hào đắc chí.

Trong tất cả mọi người, chỉ có Lý Tinh Từ biết tại sao đột nhiên cần nhiều linh khoáng Tiên khí như vậy.

“Ta dự định dẫn toàn bộ tông môn phi thăng Tiên giới, cho nên phải luyện toàn bộ Ẩn Linh đảo thành Tiên khí tiêu chuẩn để vượt qua tinh vực đến Tiên giới.” Từ Phàm nói.

“Còn hơn chín trăm năm nữa là phi thăng, trong thời gian này phải gom đủ những linh khoáng Tiên khí này.”

“Hiện tại ta đã giải quyết được bốn mươi phần trăm, sáu mươi phần trăm còn lại cần phải nghĩ ra cách tiếp.”

Từ Phàm nhìn mọi người chau mày, cười nói, không thể lo lắng một mình được.

“Nhiều linh khoáng Tiên khí như vậy, chỉ có thể giao dịch nhiều với thế giới Trung Thiên khác thôi.”

Đột nhiên Trảm Linh hơi vui vẻ nói.

“Nhưng bây giờ vấn đề quan trọng nhất là phải biết nhiều vị trí của thế giới Trung Thiên khác.” Tú Tâm nói.

Từ sau khi nàng đến Ẩn Linh môn, thì vẫn không có cảm giác tồn tại gì.

Hiện tại thực lực tông môn ngày càng mạnh, trưởng lão Hợp Thể kỳ như nàng ngay cả một đệ tử bình thường nhất cũng không sánh bằng.

“Tú Tâm trưởng lão nói đến trọng điểm rồi, trước mắt thứ thiếu nhất chính là tọa độ thế giới Trung Thiên.” Từ Phàm nói.

Thật ra hắn cũng không thiếu lắm, chỉ riêng hai chí cao dị tộc này thôi đã cung cấp hơn mười địa điểm, chẳng qua là hắn phát hiện những thế giới Trung Thiên đó cách Phi Vũ giới rất xa, cần lấy Nam Sơn giới làm bàn đạp, cực kỳ bất tiện.

“Tọa độ này…”

Mọi người im lặng, đây không phải là chuyện mà họ có thể giúp đỡ.

Từ Phàm vung tay lên, một bản đồ tinh vực lập thể lấy Phi Vũ giới làm trung tâm xuất hiện.

Phía trên chỉ có hai thế giới Trung Thiên, Phi Vũ giới và Cổ Thương giới.

“Đợi đến khi Tống Minh trở về, ta sẽ đặc biệt phân một chiếc vũ chu đi thăm dò thế giới Trung Thiên xung quanh Phi Vũ giới, đến lúc đó làm phiền mấy trưởng lão xuất lực nhiều hơn rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Nguyện dốc sức vì tông môn!”

Tất cả trưởng lão lập tức bày tỏ lập trường của bọn họ.

Sau khi hội nghị kết thúc, Từ Phàm muốn trở về phòng nghỉ ngơi một lát, vì trấn áp hai chí cao dị tộc đó, có thể nói là Từ Phàm đã đấu trí đấu dũng với bọn họ mới trấn áp được toàn bộ.

Tâm thần có chút tiêu hao, cho nên Từ Phàm định trở về trạng thái phàm nhân, ngủ một giấc thật ngon.

Đúng lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức của Minh Không, nói đã liên hệ được Thượng Tôn ở thượng giới.

Thượng Tôn nói muốn làm quen với Từ Phàm.

Từ Phàm suy nghĩ, một cánh cửa truyền tống mờ ảo xuất hiện.

Trong một tiểu thế giới riêng tư bí mật ở tổng bộ Hội Trưởng lão.

Lần đầu tiên Từ Phàm gặp Thượng Tôn.

Ánh mắt đầu tiên nhìn thấy Thượng Tôn, Từ Phàm biết ngay sau này trong Mộc Nguyên giới sẽ có một chỗ của hắn.

“Đa tạ đạo hữu đã trấn áp phân thân của Kim Sí Đại Bàng.” Thượng Tôn cảm kích nói.

Khắp tiểu thế giới hiện đầy trận pháp tiên văn liên lạc rậm rạp chằng chịt.

Bóng dáng mờ ảo của Thượng Tôn ở trên một mảnh đất trong đại trận đó.

“Đều là người tu tiên của Phi Vũ giới, những điều này đều là nên làm.” Từ Phàm cười nói, hắn tương đối có thiện cảm với Thượng Tôn này.

Nếu như bố cục của hắn không có sai sót, thì khắp cả Yêu tộc sẽ bị hắn vững vàng giải quyết.

“Sau khi ta bị Kim Tiên của tộc Kim Sí Đại Bàng vây khốn, vốn tưởng Nhân tộc phải mất mấy ngàn năm, thậm chí là vạn năm mới có thể giải quyết được Yêu tộc.”

“Không ngờ đạo hữu xuất thế ngang trời, đã giải quyết Yêu tộc trước mấy người có Thiên mệnh mà ta đã âm thầm quan sát.”

“Đạo hữu có ơn với khắp Phi Vũ giới.”

Chương 840: Chừng mực khống chế thần thông tinh chuẩn

Sau một hồi khách sáo, Từ Phàm và Thượng Tôn lại cùng nhau trò chuyện.

Kết quả hai người họ càng nói càng hợp ý, càng nói càng cảm thấy ưng í nhau.

“Thượng Tôn, sao ngươi lại thoát khỏi tay Kim Tiên được vậy.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bị nhốt trong tộc Kim Sí Đại Bàng, thật sự không còn cách nào khác nên ta đã nhận một sư phụ.”

“Tộc Kim Sí Đại Bàng thấy chọc không nổi nên chỉ có thể thả ta ra.” Thượng Tôn hơi bất đắc dĩ nói.

Hắn trời sinh thông trăm đạo, sinh ra đã biết, nếu không thực sự bất lực thì hắn cũng không muốn tìm thầy cho mình.

“Lợi hại, Thượng Tôn tùy ý tìm sư phụ cũng có thể nghiền ép được tộc Kim Sí Đại Bàng.” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Sư phụ này của ta, một lời khó nói hết, đợi Từ đạo hữu đến thượng giới sau đó chúng ta sẽ nói chi tiết.” Thượng Tôn cười nói.

Nhưng vào lúc này, năng lượng của Tiên trận truyền tin không đủ, sau khi hai người họ nói lời tạm biệt với nhau thì ngắt liên lạc.

“Quả nhiên căn cơ của Hội Trưởng lão hùng hậu, chỉ riêng Tiên trận truyền tin này đã tốn không ít tiên ngọc.” Từ Phàm nhìn tiên trận truyền tin nói.

“Dù căn cơ có hùng hậu hơn nữa cũng không lợi hại bằng Đại trưởng lão.” Minh Không cười nói.

Hắn dẫn theo Từ Phàm đến Cổ Thương giới một chuyến, Đại trưởng lão này lập tức kiếm được số tiền tổng hợp trước kia hắn đến Cổ Thương giới.

“Đại lục có tài nguyên tốt nhất Yêu giới đã bị Nhân tộc chiếm toàn bộ, Yêu tộc ở mấy nơi cằn cỗi của đại lục, trong vòng mấy vạn năm không thể lật mình được.”

“Kế hoạch tiếp theo chính là khiến những thương hội tông môn di chuyển đến những nơi đó phát triển, làm lớn mạnh thực lực tổng thể của Nhân tộc chúng ta.”

“Sau này Nhân tộc càng mạnh mẽ thì Yêu tộc càng không trở mình được, mấy vạn năm sau nói không chừng sẽ biến thành chư hầu của Nhân tộc.” Minh Không nói.

“Cho nên ngươi muốn biểu đạt điều gì?” Từ Phàm nhìn Minh Không nói.

“Ta biết Đại trưởng lão dự định dẫn toàn bộ tông môn phi thăng, nhưng trước khi phi thăng có thể để lại truyền thừa hay không.”

“Để sau này có đệ tử Ẩn Linh môn liên tục phi thăng thượng giới trở về tông môn.”

“Như vậy cũng có lợi cho sự phát triển của Phi Vũ giới sau này, giống như Cổ Thương giới, tiến hóa ra tiểu Tiên giới của mình.” Minh Không nhìn Từ Phàm chân thành nói.

“Để lại truyền thừa cũng không phải là điều không thể, lúc phi thăng ta sẽ để lại đệ tử của một mạch để Ẩn Linh môn tiếp tục phát triển truyền thừa ở Phi Vũ giới.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi gật đầu, xem như để lại một đường lui nhỏ cho mình.

“Theo đề nghị của Thượng Tôn, ta đã liên lạc với thiên đạo một giới, dung hợp công đức số mệnh Nhân tộc mà Hội Trưởng lão có, làm giao dịch với thiên đạo.”

“Ngươi đây là muốn lấy thân hợp đạo, phát triển toàn bộ Phi Vũ giới thay thiên đạo sao?” Từ Phàm nhìn Minh Không có chút kính nể.

Làm như vậy chẳng khác nào ràng buộc hắn với thiên đạo lại với nhau, có lợi cùng hưởng, có thiệt cùng chịu.

Minh Không gật đầu.

“Mặc dù ta là tôn giả vô địch, đợi sau này phi thăng Tiên giới thì cũng chỉ là một tiên dân nho nhỏ của Tiên giới.”

“Tuy rằng sau này có thể nhập vào Thượng Tôn, nhưng kết quả cuối cùng cũng chỉ có thể là một Chân Tiên nho nhỏ.”

“Thay vì như vậy chi bằng ở lại Phi Vũ giới phát triển, nói không chừng sau này thế giới thăng cấp, ta cũng có thể thăng cấp Kim Tiên.” Minh Không bình tĩnh nói.

“Hiện giờ thế cục rất ổn định, hai giới thống nhất, không cần đến mấy ngàn năm, toàn bộ Nhân tộc Phi Vũ giới sẽ phát triển đến đỉnh phong.”

“Đến lúc đó khuếch trương ra bên ngoài dung hợp với thế giới Trung Thiên khác, tiến hóa ra tiểu Tiên giới chỉ trong tầm tay.” Minh Không hùng hồn nói.

“Không tồi không tồi, tư duy phát triển rất chuẩn.” Từ Phàm khen ngợi.

“Hy vọng sau này Đại trưởng lão nể tình đồng giới, có thể giúp Phi Vũ giới một tay.” Minh Không hành lễ nói.

“Đừng nói giúp đỡ hay không gì đó, chúng ta là bằng hữu, nếu không có sự giúp đỡ của ngươi thì ta cũng sẽ không trở thành chí cao nhanh như vậy!” Từ Phàm cười nói.

“Vừa hay ta định phái một chiếc vũ chu lục soát thế giới Trung Thiên xung quanh Phi Vũ giới, các ngươi cũng có thể phái mấy trưởng lão đi theo.” Từ Phàm mời nói.

“Ta thay mặt Hội Trưởng lão đa tạ Đại trưởng lão.” Minh Không vui mừng nói.

“Không cần cảm tạ, chẳng phải quê hương phát triển cũng có lợi cho ta sao.”

Đúng lúc này, đột nhiên Từ Phàm nghĩ đến còn có một chuyện vẫn chưa hỏi.

“Trận đấu cuối cùng là ai thắng?” Từ Phàm hỏi.

Nghe Từ Phàm hỏi, sắc mặt Minh Không quái dị.

“Cuối cùng là tông môn của Đại trưởng lão đạt được vị trí thứ nhất, Hội Trưởng lão thứ hai, Thiên Ma tông thứ ba.”

“Có chút lệch so với kết quả đã dự đoán, nhưng cũng không kém gì mấy.” Từ Phàm phất phất tay, hóa thành linh quang tiêu tán.

Vừa trở lại Ẩn Linh môn, Từ Phàm đã hóa thành phàm nhân, ngủ một giấc thật ngon trong phòng mình.

Ba ngày sau, Từ Phàm ngồi trong sân xem trận chung kết sau cùng của trận đấu.

Ẩn Linh môn đấu với Hội Trưởng lão.

Hai bên bước vào chiến trường, tất cả đều bật hết hỏa lực.

Phong Hồng chủ tu đạo Chiêm Bốc của Hội Trưởng lão trực tiếp tiêu hao tuổi thọ suy diễn bố cục với mười vạn đệ tử Ẩn Linh môn, vừa bắt đầu đã mở ra toàn bộ bản đồ trong suốt.

Lúc này trên mặt Từ Phàm lộ ra vẻ hứng thú, khoảng thời gian này đệ tử tông môn nhà mình đều điên cuồng tu luyện, mà hắn cũng nhìn thấy được những điều này.

Nhưng dù như vậy, muốn gia tăng sức mạnh chiến đấu tổng thể trong thời gian ngắn cũng là có hạn chế.

Huống hồ, đệ tử Ẩn Linh môn đang tiến bộ, mà phía bên Hội Trưởng lão cũng không phải là ăn chay.

Trận đấu bắt đầu, sức chiến đấu giữa hai bên cũng không kém nhau mấy.

“Chắc chắn có người đã nghĩ ra cách phá giải, để ta thưởng thức một chút.” Từ Phàm vuốt cằm cười.

Hắn không hỏi Bồ Đào, muốn để lại chút bí ẩn để hắn xem toàn bộ trận chiến theo cách hồi hộp.

Nào ngờ Từ Phàm vừa xem không bao lâu, tia bí ẩn đó đã lập tức biến mất.

Dưới sự chỉ huy của Tư Đồ Nam, mười vạn đệ tử liên hợp phóng thích một thần thông cỡ lớn, trực tiếp bao trùm chiến trường ảo cảnh trong phạm vi mười vạn dặm.

Chỉ thấy một sức mạnh kỳ lạ nhanh chóng tràn ngập toàn bộ chiến trường.

Không bao lâu sau đã bao trùm đến nơi ẩn náu của mười vạn đệ tử Hội Trưởng lão.

Đệ tử Hội Trưởng lão đã sử dụng đủ mọi cách nhưng vẫn không nhìn thấu được sức mạnh kỳ lạ đó.

Ngay từ đầu, đệ tử Hội Trưởng lão vẫn chưa phát hiện được sự bất thường của nó.

Nhưng không lâu sau, tất cả đệ tử Hội Trưởng lão đều có sắc mặt kỳ lạ, trên mặt đều lộ ra biểu cảm kìm nén.

Một đệ tử có tu vi yếu nhất nhịn không được, trực tiếp thả tiếng rắm lớn.

Sau đó toàn bộ không gian tràn ngập một mùi hương nồng say.

Mùi hương này giống như lời dẫn, lập tức trong trận doanh của đệ tử Hội Trưởng lão đều vang lên tiếng rắm ngập trời, xông thẳng lên mây.

Mùi vị khác nhau tràn ngập trên không trung phía trên đệ tử Hội Trưởng lão.

Từ Phàm nhìn thấy cảnh này, không khỏi cười lớn.

“Không tồi không tồi, chừng mực sáng tạo thần thông của Khai Linh ngày càng tinh chuẩn rồi.”

“Không làm tổn thương hòa khí còn có thể thắng trận, ta cũng muốn thưởng hắn.”

Sau đó, phía bên Ẩn Linh môn trực tiếp dùng thần thông nguyên bộ để tìm vị trí của đệ tử Hội Trưởng lão.

“Lần sau nhất định phải kiến nghị với Ngũ sư thúc, dùng nơi khác để bài tiết mùi hương này, dùng cách này khiến ta ngửi vào cứ cảm thấy cứ kỳ quặc sao ấy.” Một đệ tử Ẩn Linh môn có khứu giác nhạy bén nói.

Phía bên Ẩn Linh môn cảm thấy kỳ lạ, nhưng phía bên Hội Trưởng lão càng quỷ dị hơn.

Cách một khoảng thời gian, khắp cả doanh địa đều truyền đến tiếng rắm liên tiếp, không thể nhịn được.

Mặc dù tràn ngập đủ mùi hương, nhưng dựa trên tình hình thực tế thì cũng rất dễ khiến người ta hiểu được.

Sâu trong lòng các đệ tử Hội Trưởng lão tham gia trận chiến đã nứt tạo ra một kẽ hở nhỏ.

Chương 841: Đại lão Lôi đạo

Sau khi thi triển thần thông này, diễn biến tình hình tiếp theo rất vững vàng.

Dưới tình huống đó, cuối cùng vẫn là Ẩn Linh môn thắng một bậc về mặt chiến lực.

Lại cộng thêm tâm tính của đệ tử trong Hội Trưởng lão có chút sụp đổ.

Chiến đấu mặc dù gian nan, nhưng vẫn luôn duy trì ưu thế.

Cuối cùng, việc Hùng Lực đánh nổ Đại sư huynh thủ tịch của Hội Trưởng lão bằng một búa đã kết thúc trận đấu này .

Sau khi trận đấu kết thúc, Từ Phàm phất tay, hủy bỏ màn sáng.

“Không tệ, sau này đến Tiên giới sẽ phải khiêu chiến với tiên môn nào đó, không cần lo lắng về vấn đề đoàn chiến nữa.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Một tháng sau, hai chiếc vũ chu tiến vào Phi Vũ giới.

“Cuối cùng cũng trở về rồi.” Vương Vũ Luân cảm khái nói.

Lúc ở trong tông môn thì luôn muốn đi ra ngoài, sau khi ra ngoài thì lại muốn trở về tông môn.

Tinh vực, Cổ Thương giới cũng chỉ có thế, sau khi thấy được cũng không còn hiếu kỳ nữa.

“Cha nuôi, chờ sau khi thực lực của ta mạnh lên, ta nhất định phải thuần phục Kim Thạch Linh, nuôi dưỡng ở trong tông môn để ăn nó từng chút từng chút một.” Tinh ngước cái đầu nhỏ lên nhìn Vương Vũ Luân và nói.

“Được, ta chờ ngày đó tới.” Vương Vũ Luân sờ cái đầu nhỏ ở trong lòng vừa cười vừa nói.

Vương Linh Nhi và Tùy Ảnh ở bên cạnh thấy cảnh này.

Mặt Tùy Ảnh không cảm xúc, Vương Linh Nhi lại nhếch lên miệng nhỏ, cảm giác mình bị thất sủng.

Hai chiếc vũ chu vững vàng đáp xuống cự hồ mười vạn dặm.

“Hoan nghênh về nhà.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Tống Minh nhìn Ẩn Linh đảo cùng cự hồ mười vạn dặm ở phía xa, có loại cảm giác giật mình như cách cả một đời.

Con đường này cực kỳ nguy hiểm, lại trong lúc Cổ Thương giới và Xuân Hoa thương hội đang lục đục với nhau, bên trong tinh thần có cảm giác mệt mỏi dị thường.

Nhưng tất cả những thứ này đã biến mất toàn bộ ngay sau khi hắn nhìn thấy Ẩn Linh môn.

“Hiện tại Đại trưởng lão có tiện để bái kiến không?” Tống Minh hỏi.

“Đại trưởng lão chờ các ngươi trên đạo trường ở chủ phong.” Bồ Đào đáp lại nói.

Tống Minh nhẹ gật đầu, mang theo mấy vị đệ tử mạch Thương đạo sau lưng hắn bay về hướng chủ phong.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Đệ tử trở về lần này hành lễ nói.

“Đứng lên đi, các ngươi đi đường đều vất vả rồi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Nguy hiểm trên cả đoạn đường này và sự tình trên Cổ Thương giới, Từ Phàm đều biết hết.

Hắn rất hài lòng, về sau mạch Thương đạo của tông môn lại có thêm một người có thể cầm lái.

“Đại trưởng lão, lần này ra ngoài thu lợi ba vạn sáu tiên ngọc, tăng thêm phần phù chú mà Đại trưởng lão bán ra, tổng cộng thu lợi bốn mươi sáu vạn tiên ngọc.”

“Đã dùng toàn bộ để mua sắm linh khoáng Tiên khí.”

“Về phần tọa độ của thế giới Trung Thiên khác, Xuân Hoa thương hội không chịu bán ra.” Tống Minh báo cáo nói.

“Không tệ, nguy hiểm trên đường Bồ Đào đã nói cho ta biết rồi.”

“Hữu dũng hữu mưu, có thể văn có thể võ, một lát sau đi bảo khố nhận phần thưởng.” Từ Phàm tán dương nói.

“Vì tông môn dốc sức không chối từ!”

Đạt được khẳng định của Từ Phàm, trong nháy mắt Tống Minh cảm giác mình đã tìm được ý nghĩa của cuộc sống.

“Sau khi trở về thì nghỉ ngơi một đoạn thời gian cho thật tốt.” Từ Phàm nói xong rồi móc một cái ngọc giản ra giao cho Tống Minh.

Trong ngọc giản, là danh sách linh khoáng Tiên khí.

“Thông báo cho các ngươi một nhiệm vụ dài hạn, trong vòng năm trăm năm, gom góp đầy đủ những linh khoáng Tiên khí này.”

“Yên tâm, ta sẽ thường xuyên luyện chế một chút phù chú, cho các ngươi mang đi bán.” Từ Phàm nói.

Tống Minh nhìn danh sách trong ngọc giản, nghĩ một chút rồi mở miệng nói: “Đại trưởng lão, những linh khoáng Tiên khí này ta có thể gom góp đầy đủ trong vòng ba trăm năm.”

“Trong khoảng thời gian ở Cổ Thương giới, đệ tử đã làm thống kê đối với các thế giới Trung Thiên lớn đến Cổ Thương giới giao dịch.”

“Linh khoáng Tiên khí được đánh dấu trong danh sách, có thể tìm thấy ở Cổ Thương giới, chỉ cần có đủ Tiên ngọc, có thể thu thập được rất nhanh.” Tống Minh cam đoan nói.

Từ Phàm xem xét, đây là chê nhiệm vụ quá đơn giản à.

Danh sách linh khoáng Tiên khí trong ngọc giản chỉ là một phần trong số Thiên Khí linh kháng yêu cầu.

Nhìn điệu bộ này, Từ Phàm lại tăng thêm một phần nữa.

“Đại trưởng lão cho ta năm trăm năm thời gian là đủ.” Tống Minh nhìn một chút lại cam đoan nói.

“Có thể, không cần quá mức sốt ruột.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đại trưởng lão yên tâm, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.”

Minh Không đi, Vương Vũ Luân lại tới.

Một cái nhẫn không gian bị Vương Vũ Luân quăng tới.

“Đây là lễ vật mà ta mua cho Từ đại ca ở Xuân Hoa thương hội, hi vọng Từ đại ca sẽ thích.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

Từ Phàm nhìn vào trong nhẫn không gian, tất cả đều là các loại tượng điêu khắc bằng đá.

“Ta mua mấy thứ đó ở Xuân Hoa thương hội, nghe nói bao gồm tượng của tất cả thần thú, yêu thú, thụy thú, tiên thú nổi danh ở Mộc Nguyên giới.”

“Đặt ở nơi có đầy đủ tiên linh chi khí, thời gian dài nói không chừng sẽ hóa thành hình, trở thành thú thủ hộ của Ẩn Linh môn.” Vương Vũ Luân giới thiệu nói.

“Có lòng rồi, phần lễ vật này đặc biệt hợp tâm ý của ta.” Nhìn nhẫn không gian trong tay, Từ Phàm cảm động nói, lễ vật này thật sự rất phù hợp với tâm ý của hắn.

“Từ đại ca thích là được rồi.” Vương Vũ Luân cười.

Từ Phàm hơi xem xét một chút, có thể xác định được đây là lợi ích trả về của hảo huynh đệ.

Mặc dù phần lớn điêu khắc trong nhẫn không gian đều là bằng đá, nhưng có pho tượng nhìn trông rất bất phàm, đã có tướng kinh lạc huyết mạch.

Nói không chừng thời gian dài thật sự có thể hóa thân thành thú thủ hộ tông môn.

Vương Vũ Luân lại hàn huyên với Từ Phàm rất nhiều về những điều tai nghe mắt thấy ở trên đường, biểu cảm cực kỳ cao hứng.

Ban đêm, Từ Phàm mượn cơ hội này mang theo toàn bộ tông môn mở một buổi yến hội hoan nghênh, tại đạo trường lớn nhất trước chủ phong.

Các loại thức ăn tiên phẩm, linh tửu không ngừng.

Lại có rất nhiều đệ tử có tài nghệ lên đài biểu diễn, thật sự làm cho các đệ tử vui vẻ cả một buổi.

Hùng Lực không quan tâm gì trên bàn rượu, chỉ ôm rượu Thánh Cốt ở nơi đó khoe khoang.

Sau khi uống hơn mười hũ rượu, rốt cuộc cũng uống không nổi nữa, lập tức nhắm mục tiêu thẳng đến thức ăn trên bàn.

“Đại sư huynh, ngươi cũng không xem biểu diễn trên đài, tiên vũ của những tiểu sư muội kia đẹp biết bao.” Thiên Vạn Binh cạnh Hùng Lực nói.

Hùng Lực chỉ nhìn thoáng qua trên đài, sau đó lại nhắm mục tiêu vào thức ăn trên bàn.

“Hùng Lực đại ca, nếu không thì chúng ta đi lên biểu diễn một tiết mục đi.” Mắt Thiên Vạn Binh đảo một cái, cười nói với Hùng Lực.

Nhìn bộ dáng của Thiên Vạn Binh là biết hắn không có nhả ra được lời nào hay, vì phòng ngừa những lời sau của hắn.

Hùng Lực nắm cổ áo của Thiên Vạn Binh lên, trực tiếp ném lên trời.

Kết quả là trên bầu trời xuất hiện một ngôi sao băng.

Từ Phàm đang thưởng thức tiết mục biểu diễn nhìn thấy ngôi sao băng đó, không khỏi tán thưởng nói: “Dùng sức lực thôi vậy mà có thể ném được khoảng cách xa như vậy.”

Sau khi yến hội kết thúc, Ẩn Linh môn lại bắt đầu hình thức thường ngày.

Chỉ là không biết chúng đệ tử nghe nói tông môn hiện tại rất cần linh khoáng cấp bậc Tiên khí từ nơi nào.

Kết quả là, càng ngày càng nhiều đệ tử đến Yêu giới tầm bảo.

Mặc dù hai giới đã hợp nhất, nhưng Tu Tiên giới vẫn là thích gọi là nơi Yêu tộc từng ở.

Một ngày, trong lúc Từ Phàm đang cùng huynh đệ tốt câu cá.

Lý Đồ Phu, cha của Lý Lôi Hổ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Đại trưởng lão, ta muốn phi thăng Tiên giới.” Lý Đồ Phu nói.

Từ Phàm cảm thụ được khí thế lôi đình trên người Lý Đồ Phu, biết ngay vị này đại lão này có khả năng đã lấy lại trí nhớ của kiếp trước.

Trong cảm nhận của Từ Phàm, Lý Đồ Phu chính là bản nguyên Lôi đạo, dễ dàng có thể khống chế lôi kiếp một thế giới.

“Đại lão thức tỉnh trí nhớ kiếp trước rồi sao?” Từ Phàm thử thăm dò.

Lý Đồ Phu lắc đầu, chỉ lên đầu mình cười nói: “Trong đầu có thêm rất nhiều ký ức.”

“Thúc giục ta phi thăng lên giới, có rất nhiều việc cần ta đến làm.”

Chương 842: Lý Đồ Phu phi thăng, Lôi Lăng đại thế giới

“Xin hỏi đại lão, đời trước ngài là vị đại năng nào?” Mặc dù Từ Phàm không biết Tiên giới có những đại năng nào, nhưng điều này cũng không cản trở hắn hỏi như vậy.

Nghe được câu hỏi của Từ Phàm, Lý Đồ Phu cười thật thà.

“Đại trưởng lão không cần như vậy, chẳng qua là trong đầu ta có thêm chút kí ức, cũng không phải là những kí ức đó thay thế ta.”

“Ta vẫn là Lý Đồ Phu như trước.”

Nụ cười chất phác này khiến cho Từ Phàm xác định được Đồ Phu này vẫn chính là Đồ Phu đó.

“Cụ thể là ai thì ta còn chưa biết, thế nhưng ta chỉ biết rằng kẻ thù của ta rất nhiều, khi trở về thế giới Đại Thiên ta phải đi giết từng tên một.”

Lý Đồ Phu vừa nói xong, bầu trời liền ầm vang lên một tiếng sấm.

Trong nháy mắt, dường như cả Phi Vũ giới đều bị tiếng sấm này kinh động.

“Nếu đã có thù, ngươi lại là người có xuất thân từ Ẩn Linh môn của ta, ta không thể không giúp.”

Từ Phàm trực tiếp lấy ra ba món Tiên khí Lôi đạo từ trong đống Tiên khí.

“Thời gian gấp rút, chỉ có thể tặng đại lão chút Tiên khí cấp thấp này rồi.” Từ Phàm đưa cho Lý Đồ Phu ba món Tiên khí.

Lý Đồ Phu cũng không làm kiêu, hắn trực tiếp nhận lấy ba món Tiên khí, chắp tay với Từ Phàm ngỏ ý cảm ơn.

“n tình này ta đã nhớ kỹ rồi.” Lý Đồ Phu nói.

Từ Phàm đã nhìn ra, vị Lý Đồ Phu này đang được kí ức của hắn cải tạo từng chút một, có lẽ lúc hắn kế thừa toàn bộ kí ức kiếp trước, cái tên Lý Đồ Phu này cũng sẽ biến mất.

“Đại trưởng lão, cảm tạ tông môn trong suốt bao năm qua vẫn quan tâm chăm sóc cho Lôi Hổ.” Lý Đồ Phu để lộ ra một chút dịu dàng khi nhắm đến Lôi Hổ.

“Lôi Hổ là đệ tử của tông môn ta, trước kia là vậy sau này cũng vẫn sẽ là như vậy.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

Lý Đồ Phu nghe ra ý của Từ Phàm, hắn lại lần nữa bày tỏ lòng cảm ơn với Từ Phàm.

“Có lẽ ta vừa đi là sẽ không biết khi nào trở lại, ân tình của Đại trưởng lão, ta cũng không biết lúc nào có thể trả lại.”

“Nếu như về sau có cơ hội, Đại trưởng lão có thể đến Lôi Lăng đại thế giới tìm ta, nếu như ta vẫn còn ở đó.” Trong giọng nói của Lý Đồ Phu có chút bi thương.

“Nhất định phải phi thăng thượng giới sao?” Từ Phàm đột nhiên có cảm giác kịch bản Lý Đồ Phu cầm có chút không đúng.

“Nhất định phải đi, không đi không được.” Lý Đồ Phu nói bằng giọng khẳng định.

“Vậy chúc người mọi điều thuận lợi.”

Đúng lúc này, trên bầu trời cự hồ mười vạn dặm bắt đầu có sấm chớp rền vang.

Toàn bộ cự hồ mười vạn dặm bị lôi vân bao phủ.

Trong lôi vân có lôi long uốn lượn, nhiều không đếm xuể, giống như đang đợi chủ nhân của bọn chúng trở về vậy.

Sau đó hết thảy lôi long ngưng tụ lại thành một tiên môn Lôi đạo.

Một cái cầu thang được tạo thành từ lôi long trực tiếp kéo dài đến bên trong Linh Ẩn môn.

“Đại trưởng lão, ta phải đi rồi, sau này có duyên gặp lại.” Lý Đồ Phu cáo biệt xong rồi bước lên cầu thang lôi long.

Đi tới giữa thang, vẻ mặt hắn hãy còn lưu luyến nhìn về phía Lý Lôi Hổ.

Lý Lôi Hổ đứng ở chỗ cao nhất trên đỉnh núi, rưng rưng trông theo hình bóng phụ thân trên cầu thang lôi long.

Giờ khắc chia tay, đôi bên nhìn nhau rơi lệ nhìn nhau.

Lý Đồ Phu cuối cùng phất tay về phía Lý Lôi Hổ một cái, đi vào trong lôi đạo tiên môn.

Cự hồ mười vạn dặm khôi phục bình thường.

“Lôi Hổ, trở về đi, sau này chúng ta cố gắng tu luyện, nhất định sẽ có một ngày gặp lại sư bá ở Tiên giới.” Lâm Mặc Uyển nói.

Lý Lôi Hổ gật đầu, lần này phụ thân hắn phi thăng thượng giới, không biết khi nào có thể gặp lại.

Trước khi chia tay phụ thân nói với hắn mấy câu, giống như đang nó lời vĩnh biệt vậy.

Từ Phàm nhìn về phía tiên môn biến mất, không khỏi nói rằng: “Lôi Lăng đại thế giới, xem ra con của hắn trong thời gian tới sẽ khá là bận rộn đây.”

“Thân làm đệ tử của tông môn ta, về sau ta phải xuất ra một phần lực giúp hắn tìm cha.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, gọi Lý Lôi Hổ tới đây.”

“Tuân mệnh.”

Không qua bao lâu, Lý Lôi Hổ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Viền mắt Lý Lôi Hổ có hơi đỏ.

“Mỗi người đều có cơ duyên của riêng mình, cha ngươi cũng vậy.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ngươi nói xem cha ta sẽ còn trở lại sao?”

“Hắn không trở lại thì ngươi không thể đi tìm hắn sao?” Từ Phàm hỏi ngược lại.

“Nhưng cha ta nói, chưa thành Kim Tiên thì không thể nghe ngóng tin tức của hắn ở thế giới Đại Thiên.” Lý Lôi Hổ cảm thấy bản thân hơi thất bại.

Hắn đã từng là niềm kiêu ngạo của cả nhà, nhưng cuối cùng lại phát hiện ra, đến cả người thân nhất của mình hắn cũng không giúp được.

“Cha ngươi trước khi đi có nói cho ta một chỗ, nơi đó là Lôi Lăng đại thế giới.”

“Cho nên sau này ngươi chăm chỉ tu luyện, sau khi trở thành Kim Tiên thì có thể đi tìm phụ thân ngươi.”

“Lần này ta gọi ngươi tới là vì muốn giúp ngươi một tay.” Từ Phàm nói, một tay hắn nhẹ nhàng đặt lên đỉnh đầu của Lôi Hổ.

Chỉ trong chớp mắt, Từ Phàm đã biết tác dụng Vạn Lôi thánh thể của Lý Lôi Hổ.

“Trở về đi, nửa năm sau đi Tàng Kinh các lĩnh một bộ công pháp lôi đạo, sau này ngươi đừng chuyên tu bộ công pháp lôi đạo kia nữa.”

Công pháp mà trước đây Lý Lôi Hổ tu luyện là công pháp ngày trước Từ Phàm thôi diễn ra, hiện nay đã không theo kịp thời đại nữa rồi, lần này cha Lý Lôi Hổ phi thăng đã nhắc nhở hắn.

“Đa tạ Đại trưởng lão, sau khi trở về đệ tử nhất định sẽ chăm chỉ tu luyện.” Lý Lôi Hổ thi lễ nói.

“Lui xuống đi.”

Lại là một ngày nữa, phía trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm và Trảm Linh ngồi trên Linh thuyền tự do phiêu đãng theo gió.

“Lý Đồ Phu đi rồi.” Trảm Linh thở dài, chỗ dựa lớn sắp thành hình đến nơi rồi thế mà nói biến mất là biến mất.

“Đừng buồn, về sau vẫn có thể gặp được huynh đệ tốt của ngươi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Thức tỉnh trí nhớ kiếp trước, Lý Đồ Phu vẫn còn là Lý Đồ Phu sao?” Trảm Linh lắc đầu nói.

Hắn không phải là chưa gặp qua chuyện chuyển thế trọng sinh, trong đó tàn nhẫn nhất không gì bằng đánh nát nhân cách kiếp này.

“Mọi chuyện đều có ngoại lệ, tuy rằng chuyện khác ta không thể đưa ra kết luận, thế nhưng căn cứ vào tướng mạo con trai hắn mà nói, coi như là cả nhà đoàn tụ, kết cục tương đối viên mãn.” Từ Phàm nói.

Hắn gọi Lý Lôi Hổ qua, một là để kiểm tra đo lường Vạn Lôi thánh thể, hai là để quan sát tướng mạo của Lý Lôi Hổ.

“Thật chứ?” Trảm Linh bán tín bán nghi.

“Chẳng lẽ ta lại gạt ngươi?” Từ Phàm cười.

Đúng lúc này, Vương Vũ Luân đang câu cá phía xa đột nhiên câu được một con cự thú tiền sử.

Giống như Giao Long, có điều trên mặt đều là con mắt.

Cái miệng khổng lồ chia thành bốn ngăn, nhìn thôi cũng đủ khiến người ta dựng tóc gáy.

“Tinh, nhanh đẩy nó về, đây là thứ quái quỷ gì thế.” Nhìn cự thú giống như sắp bổ nhào vào Ẩn Linh môn, Vương Vũ Luân vội vàng nói.

“Vâng, cha nuôi.” Nói xong Tinh lấy một hòn đá to như một ngọn núi nhỏ từ trong nhẫn trữ vật ra đập về phía con cự thú kia.

Chỉ với một kích này, cự thú có lực phá hoại cấp bậc Đại Thừa đã bị đập ngất, bị Tinh kéo tới khe hở không gian chưa kịp khép lại kia.

“Cự hồ mười vạn dặm của chúng ta thế mà lại có thứ đồ chơi này.” Trảm Linh khiếp sợ nói, mấy năm nay hắn một mực chuyên tâm tu luyện trong Ẩn Linh môn, rất ít khi đi ra ngoài, có ra cũng là vì đột phá cảnh giới vô địch.

“Nếu ngươi theo Vương Vũ Luân câu cá trong một thời gian dài, vật ly kỳ cổ quái hơn nữa cũng có thể gặp được.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Thế gian rộng lớn, không gì là không có.” Trảm Linh cảm thán.

Lúc này Từ Phàm vừa nói chuyện với Trảm Linh vừa thôi diễn công pháp của Lý Lôi Hổ của Vạn Lôi thánh thể.

Chương 843: Giao dịch và cưỡng chế giao dịch

Trên cự hồ mười vạn dặm, một chiếc vũ chu giống như chim khổng lồ đỗ lại.

Ở trên vũ chu, có Từ Cương, Trảm Linh và vài đệ tử cùng đi với Trảm Linh.

Ngoại trừ họ ra lần lượt còn có ba trưởng lão của Hội Trưởng lão.

Sau khi ba trưởng lão lần lượt bái kiến Từ Phàm xong, thì chờ đợi ở một bên.

Bọn họ biết nhân vật chính trong chuyến đi lần này không phải là bọn họ.

“Nếu gặp được thế giới Trung Thiên ở bên ngoài, thì đầu tiên phái phân thân vào trong tra xét một lần, chờ sau khi biết rõ tình hình, mới quyết định là giao dịch hay cưỡng chế cướp lấy.” Từ Phàm dặn dò nói.

“Yên tâm, Đại trưởng lão, chuyện này ta nhất định sẽ làm thỏa đáng cho ngươi.” Trảm Linh bảo đảm nói.

“Còn ngươi nữa Từ Cương, cho ngươi đi đến đó không phải là để chiến đấu, gặp phải đối thủ ngứa tay, thì đừng vội đánh, đợi lần sau hãy nói.” Từ Phàm nhìn đại đồ đệ nói.

Từ sau khi Từ Cương thăng cấp lên tôn giả vô địch, giống như đã mất đi mục tiêu nhân sinh.

Cho nên hắn bị Từ Phàm phái đi, theo vũ chu cùng thăm dò thế giới Đại Thiên xung quanh.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Vẻ mặt Từ Cương đau khổ gật đầu, hắn đã quen ở trong tông môn, đột nhiên phái một mình hắn đi, hắn thật sự có chút không muốn.

“Đi thôi, tìm được vị trí của thế giới Trung Thiên, tông môn sẽ cho các ngươi phần thưởng hẫu hĩnh.” Từ Phàm nhìn về phía các đệ tử cùng đi lần này nói.

Đám đệ tử cùng nhau hành lễ.

Sau đó vũ chu chầm chậm nâng lên, bay vào trong tinh vực.

“Dựa theo suy tính của Bồ Đào về mật độ thế giới Trung Thiên ở trong tinh vực.”

“Xung quanh Ẩn Linh môn sẽ có ít nhất sáu bảy thế giới Trung Thiên.”

“Giảm bớt Yêu giới và Cổ Thương giới, có lẽ còn có bốn năm cái.” Từ Phàm nhìn về phía bầu trời nói.

Chỉ cần trong bốn năm thế giới Trung Thiên này, có một cái là bị dị tộc thống trị, chuyện còn lại sẽ dễ làm rồi.

Từ Phàm trực tiếp ra mặt, giáng lâm đến thế giới đó tiến hành giao lưu hữu hảo với dị tộc kia, tin rằng linh khoáng Ẩn Linh môn cần có để thăng cấp Tiên khí sẽ rất nhanh có thể gom góp.

“Hi vọng có thể tìm được nhanh một chút.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, một bóng đen ngưng tụ lại thành Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, ở trong ngoại giới Luân Hồi có một Kim Tiên muốn mở đàn giảng đạo, chúng ta có cần đến tham gia góp vui không.” Lý Tinh Từ nói.

“Cái này đáng tin không?” Từ Phàm trước hết phải xác nhận an toàn.

“Đáng tin, ta ở trong ngoại giới Luân Hồi nghe được tin tức hắn nói đến, đây đã là lần thứ hai rồi.”

“Hơn nữa có sư phụ ở đây, có chuyện gì ngoài ý muốn, chúng ta cũng có thể chạy trốn.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Vậy thì đi xem thử đi, xem có thể thu được vài tọa độ thế giới trung gian từ ngoại giới Luân Hồi hay không.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

“Đợi ta một ngày, nếu không thì ta đi một mình vào đại trận ngoại giới Luân Hồi.” Từ Phàm nói.

“Vậy không phải bất cứ lúc nào chỗ nào cũng có thể đi vào sao?” Một lát sau Lý Tinh Từ mới hỏi.

“Ngươi không hiểu, bình thường đi vào ngoại giới Luân Hồi, tốt nhất là đi qua truyền tống trận, nếu không sẽ dễ dàng mất đi thứ lĩnh ngộ được ở trong đó.” Từ Phàm cười nói.

“Tại sao trước đây sư phụ chưa từng nói với ta?”

“Trước đây đó chỉ là thần thông mộng cảnh, khả năng mất đi cảm ngộ đại đạo rất nhỏ.”

“Nhưng bây giờ là muốn đi nghe Kim Tiên giảng đạo, khái niệm không giống nhau.” Từ Phàm nói.

Lý Tinh Từ lờ mờ gật đầu.

Không gian dưới đất mở ra một tiểu thế giới, thường dùng để sắp xếp băng chuyền nội giới Luân Hồi.

Bồ Đào đã chuẩn bị xong vật liệu Từ Phàm cần.

Từ Phàm đi vào trong tiểu thế giới, trực tiếp vung tay lên.

Tất cả vật liệu bày trận bắt đầu được luyện chế tinh luyện, sau đó bay đi theo vị trí của mình.

Chỉ thấy Từ Phàm dùng ngón tay làm bút, vẽ trận trên không trung.

Không lâu sau, một đại trận đã thành hình, sau đó Từ Phàm sử dụng đại đạo luân hồi kích hoạt đại trận, khiến nó chầm chậm vận chuyển thu thập năng lượng.

“Chủ nhân không hổ là Trận Pháp Đại Tông sư, trận pháp này giao cho Bồ Đào sắp xếp, hiệu suất không bằng một phần ba của chủ nhân.” Bồ Đào khen ngợi nói.

“Nhanh lên, chờ sau khi ngươi hấp thụ hết thiên đạo bản nguyên của Nam Hải giới kia, tốc độ bày trận đoán chừng có thể đạt đến như ta vậy.” Từ Phàm cười nói.

Ý chí thiên đạo bản nguyên của Nam Hải giới kia, Từ Phàm phân thành bốn phần.

Trong đó có một phần sử dụng để luyện chế lồng Vạn Thú phù hợp với đạo mà Từ Nguyệt Tiên tu tập.

Ba phần còn lại giao cho Bồ Đào để nó từ từ hấp thu.

“Đáng tiếc nếu ngươi có thể tự mình luyện chế Tiên khí, thì tốt bao nhiêu.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Chủ nhân, tuy Bồ Đào không thể sử dụng linh khoáng hiện có để luyện chế Tiên khí, nhưng đợi sau khi Bồ Đào hấp thu xong ý chí bản nguyên của Nam Hải giới, có thể dựng dục ra Tiên khí, chỉ cần có phôi thai thích hợp.” Bồ Đào báo cáo nói, đây là công năng hắn mới phát hiện ra lúc hấp thu ý chí thiên đạo bản nguyên.

“Vậy cần phải bao nhiêu năm?”

“Ít nhất là ba vạn năm, nếu sử dụng thời gian gia tốc, có thể rút ngắn thời gian còn bốn nghìn năm.” Bồ Đào trả lời nói.

“Trong bốn nghìn năm, cũng tạm được, hôm khác ta bảo số một số hai luyện chế mấy phôi thai thử xem.” Từ Phàm có chút kinh ngạc vui mừng nói, cảm thấy bản thân cho Bồ Đào ăn nhiều thiên đạo ý chí bản nguyên như vậy, cuối cùng cũng có thể bắt đầu có tác dụng.

“Cũng đừng làm phiền số một số hai, bọn họ có việc của bọn họ.”

Sau đó Từ Phàm lấy ra một khối Thiên Cương Thần Thiết, trực tiếp ném vào Phượng Hoàng thần hỏa rèn nung.

Dưới sự gia trì hỏa lực lớn nhất của Từ Phàm, một lát sau Thiên Cương Thần Thiết dần dần biến thành dáng vẻ của một thanh tiên kiếm.

Sau đó dừng việc, nhìn phôi thai tiên kiếm đoạn đốt của mình, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Phôi thai thế này có được không.” Từ Phàm hỏi.

“Sau khi dựng dục bốn nghìn năm, có thể thành một Chuẩn Tiên khí.” Bồ Đào báo cáo nói.

“Vậy dựng dục thành Tiên khí hạ phẩm thì cần phải mất bao lâu.” Từ Phàm hỏi.

“Với thời gian gia tốc lớn nhất, cần phải ba vạn năm.”

“Cũng được, đến lúc đó chuẩn bị nhiều phôi thai, sau này đệ tử của tông môn chúng ta sẽ không thiếu Tiên khí.” Từ Phàm cười nói.

“Chủ nhân, nếu như có nhiều ý chí thiên đạo bản nguyên hơn, thì tốc độ dựng dục Tiên khí vẫn có thể nhanh hơn, thậm chí không cần phôi thai cũng được.” Bồ Đào lại nói.

Nghe thấy lời này của Bồ Đào, Từ Phàm nheo mắt lại.

“Đến lúc đó hãy nói, ý chí thiên đạo bản nguyên không phải thứ dễ dàng tìm được.” Từ Phàm nói.

Ngày hôm sau, Từ Phàm mang theo Lý Tinh Từ đi vào trong tiểu thế giới.

Hai người khoanh chân ngồi xuống, truyền tống trận ở ngoại giới Luân Hồi khởi động.

Ý thức của hai người xuất hiện ở trong một mảnh hỗn độn, nơi đây chính là ngoại giới Luân Hồi.

“Đạo trường ngươi nói ở chỗ nào?” Từ Phàm hỏi.

“Dựa theo tọa độ vị tiền bối Kim Tiên kia nói, đạo trường có lẽ là ở hướng kia.”

Lý Tinh Từ chỉ về một mảnh không gian hỗn độn.

"Vậy thì đi thôi."

Từ Phàm vung tay lên, hỗn độn chi khí bắt đầu cô đọng lại, sau đó hóa thành một con cự điểu hỗn độn, phủ phục ở dưới thân hai người.

"Không có tọa kị, đi đường rất không có bài diện." Từ Phàm cười rồi đi lên lưng cự điểu hỗn độn.

Lý Tinh Từ bám theo sau.

Cự điểu hỗn độn vỗ đôi cánh to lớn, bay theo hướng Lý Tinh Từ chỉ.

Cự điểu càng bay càng nhanh, thỉnh thoảng còn nhảy xuyên qua không gian.

"Sư phụ, chiêu thức thần thông ngưng tụ hỗn độn chi lực này của ngươi, có thể dạy đồ nhi không." Vẻ mặt Lý Tinh Từ ao ước nói.

"Đừng thần thông gì cũng bảo ta dạy cho ngươi, đầu tiên đến xem trong Tàng Kinh Các có hay không." Từ Phàm trợn trắng mắt.

Đồ đệ trưởng thành, có thể tự mình tìm thần thông học tập.

Chương 844: Ta rất muốn báo đáp hắn

Cự điểu hỗn độn xuyên thẳng qua ngoại giới Luân Hồi, thỉnh thoảng còn nhìn thấy tu sĩ đang trên đường bay đến đó.

"Vẫn là dị tộc tu luyện đạo Luân Hồi nhiều hơn chút." Lý Tinh Từ nhìn một con Mộng Long phía xa nói.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên hỏi: "Mộng Long cũng tính là Long tộc sao?"

"Hẳn là đúng đi, dù sao cũng là sinh ra ở Long giới." Lý Tinh Từ suy nghĩ một chút rồi nói.

Hắn vừa dứt lời, chỉ thấy cự điểu hỗn độn thay đổi phương hướng, bay nhanh về phía Mộng Long kia.

Lúc này Mộng Long đang đi đường cũng cảm giác được cự điểu hỗn độn đang tiếp cận về phía nàng.

Nhìn thấy trên lưng cự điểu hỗn độn chính là hai Nhân tộc, Mộng Long đặc biệt thả chậm thân hình lại chờ cự điểu hỗn độn.

“Hai vị đạo hữu tìm ta có việc gì.” Giọng nói trong trẻo vang lên.

Vậy mà lại là một con mẫu long.

“Thế giới ta ở đã rất lâu rồi chưa xuất hiện chân long, không dễ gì mới gặp được tộc Mộng Long ở nơi này, đặc biệt đến để giao lưu một chút.”Từ Phàm cười nói.

“Vậy chúng ta cùng song hành, coi như làm bạn đi.” Mộng Long thân thiện nói.

Đây là lần đầu tiên nàng một mình đến ngoại giới Luân Hồi.

Lúc đến phụ thân đã nhắc nhở nàng, có những dị tộc nào có thể nói chuyện và những chủng tộc nào không thể nói chuyện.

Nhân tộc thì ở trong phạm vi có thể giao lưu.

Từ Phàm nhìn Mộng Long này, cảm thấy giống như một cô gái nhỏ mới ra ngoài xã hội không lâu.

Mặc dù vậy nhưng tuyệt đối không dễ chọc, chỉ cần một chút uy thế thần long triển lộ ra, là cũng đủ để dọa sợ tất cả dị tộc có ý đồ xấu.

“Ta tên Vạn Đạo, đây là đồ đệ của ta Lý Tinh Từ.”Từ Phàm giới thiệu nói.

“Ta tên Mộng Hoa, con gái của tộc trưởng mạch Mộng Long.” Mộng Long ngẩng đầu kiêu ngạo nói, thuận tiện còn quay long thân hoa lệ của nàng ở trên không một cái.

Diện mạo của tộc Mộng Long vô cùng đẹp, long lân trên người tản ra ánh sáng bảy màu.

Lúc bay ở ngoại giới Luân Hồi, còn có thể kéo ra một vệt sáng bảy màu rất dài.

Đây là một con rồng hiểu lễ độ, Từ Phàm đánh giá trong lòng.

“Ta đã từng gặp một con Ngũ Trảo Kim Long, đã giúp đỡ ta rất nhiều, nhưng vị tiền bối Kim Long kia cũng không để lại tên tuổi gì cả, đã trực tiếp rời đi.”

“Ta muốn hỏi thăm ngươi một chút, ngươi có quen vị tiền bối Kim

Long kia không?” Từ Phàm nói rồi lấy ra một cuốn sách nhỏ.

“Ta rất muốn báo đáp hắn~”

Lý Tinh Từ ở bên cạnh nghe thấy lời nói của sư phụ, trong ánh mắt để lộ ra ý cười.

Mộng Hoa nghe Từ Phàm vậy mà lại được một con Ngũ Trảo Kim Long giúp đỡ, trong ánh mắt cũng để lộ ra một tia nghi hoặc.

Sao Ngũ Trảo Kim Long có thể giúp đỡ một Nhân tộc được?

Khi Mộng Hoa nhìn thấy một con Ngũ Trảo Kim Long trên bìa cuốn sách nhỏ của Từ Phàm, ánh mắt lập tức trừng lớn, trên mặt rồng bày ra một vẻ đáng yêu, cũng lộ ra biểu cảm khó tin.

“Mộng Hoa đạo hữu, ngươi quen vị tiền bối Kim Long này!” Từ Phàm giả bộ kích động.

“Quen thì có quen, nghe miêu tả của ngươi chắc không phải là vị tiền bối Long tộc trong bức họa chứ.” Mộng Hoa ngờ vực nói.

“Đạo hữu đừng nghi ngờ, vị giúp đỡ ta chính là Ngũ Trảo Kim Long trong bức họa này, có ân cứu mạng với ta, ta nhất định phải báo đáp hắn.” Từ Phàm chân thành nói.

“Ngũ Trảo Kim Long trong bức họa là Không Ô tiền bối, tu vi Kim Tiên kỳ, thích thu thập các loại kỳ trân dị bảo, Tiên khí đỉnh cấp.”

“Hắn ghét nhất chính là Nhân tộc, sao hắn có thể giúp đỡ ngươi được?”

Lúc này, Không Ô Ngũ Trảo Kim Long người đang ở Thiên Long đại thế giới ngủ say tu luyện đột nhiên rùng mình một cái, giống như gặp phải một chuyện đáng sợ nào đó vậy.

“Thì ra là Không Ô tiền bối, có lẽ lúc giúp ta tâm trạng của tiền bối tốt.”

“Tên ta nhớ kỹ rồi, đa tạ Mộng Hoa đạo hữu đã cho ta biết.”

Từ Phàm nói rồi trong tay có thêm một Đạo khí tinh lọc Thủy Linh châu.

“Thủy Linh châu này tặng cho đạo hữu, đeo ở trên người có thể tinh lọc thứ không sạch sẽ đến gần đạo hữu.” Từ Phàm nói.

Mộng Hoa nhìn đạo kì trong tay mà hơi xấu hổ, muốn nó nhưng lại ngại: “Đạo hữu nhận lấy đi, ta là một Luyện Khí Đại Tông sư, thứ này đối với ta mà nói tiện tay cũng có thể luyện chế.”

“Tiền bối nhận lấy đi, sư phụ ta vì để có được tin tức của vị tiền bối kia, tốn không ít tâm huyết đó.”

“Có thể có được tin tức chính xác, nhất định phải cảm tạ tiền bối.” Lý Tinh Từ phối hợp với Từ Phàm nói.

Mộng Hoa miễn cưỡng nhận một Thủy Linh châu tinh hoa này.

Đây là lần đầu tiên nàng nhận lễ vật của dị tộc ngoài Long tộc tặng cho nàng, rất quý trọng cho vào trong pháp bảo không gian.

Bởi vì biểu hiện vừa rồi của Từ Phàm, nàng rất có thiện cảm đối với Nhân tộc.

Hai vị Nhân tộc trước mắt, biết ơn thiện báo, có thể chung sống.

Từ Phàm chân thành như vậy, Mộng Hoa cũng không thể lấy không, trực tiếp nhịn đau rút một mảnh long lân bảy màu từ trên người xuống đưa cho Từ Phàm.

“Cái này tượng trưng cho tình hữu nghị của Long tộc ta, sau này gặp được tộc nhân của ta cũng sẽ hòa nhã với đạo hữu một chút.”Mộng Hoa cười nói.

Nhìn mảnh vảy được rút ra từ trên người Mộng Hoa, Từ Phàm vội vàng lấy ra Thánh đan trị thương đưa cho Mộng Hoa.

Lần này quan hệ của hai người lại tiến thêm một bước.

Hai người một rồng đi về phía đạo trường của Kim Tiên, dọc theo đường đi có nói có cười.

Từ Phàm nói chuyện của thế giới Nhân tộc, Mộng Hoa lại nói một số chuyện của Thiên Long đại thế giới mà người ngoài không biết.

Lúc này Mộng Long khổng lồ đang ngao du ở trong Luân Hồi giới, thấy con gái kết giao với bạn mới, thì không khỏi cười.

“Đứa bé ngốc này đúng là đơn thuần, Nhân tộc kia lá gan cũng không nhỏ.”

“Nhưng cứ như vậy đi, sau này đứa nhỏ ngốc này sẽ biết thế nào là lòng người hiểm ác.”

Mộng Long khổng lồ kia lắc người một cái, thoát khỏi từ trong Luân Hồi giới trở về Thiên Long đại thế giới.

“Mấy năm gần đây, tại sao Long tộc ở bên ngoài đều trở về Thiên Long đại thế giới?” Từ Phàm tò mò hỏi, hắn thật sự tò mò.

Từ sớm trước đây, Long tộc thật sự trải rộng khắp ba ngàn đại thế giới, vô số thế giới Trung Thiên.

“Chuyện này phải giữ bí mật, trong tộc không cho nói ra ngoài.” Mộng Hoa nhăn khuôn mặt nhỏ nhắn nói.

“Là ta đường đột rồi.” Từ Phàm cười.

“Không sao~” Mộng Hoa vui vẻ bay về phía trước.

Không lâu sau đó, một thế giới xuất hiện ở trước mặt hắn.

Từ Phàm biết, phía trước chính là đạo trường của vị Kim Tiên kia.

“Cha ta từng nói, trình độ của vị Kim Tiên ở đạo Luân Hồi rất sâu, đi con đường gian nan nhất.”

“Nếu không phải như vậy, thì đã có thể đi vào bên trong Luân Hồi giới thành cảnh giới Đại La từ sớm rồi.” Mộng Hoa giới thiệu nói.

“Vị Kim Tiên tiền bối đó có tên là gì vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đạo hiệu: Vãng Sinh.”

“Là một khối Vãng Sinh Thạch dựng dục suốt mấy kỷ nguyên mới hóa thành sinh linh.” Mộng Hoa nói.

“Ba ngày sau, mở đàn giảng đạo, sinh linh đến trước có thể ngồi khoanh chân cùng ta tu luyện ở trong Vãng Sinh giới này.”

Một giọng nói ấm áp dịu dàng vang lên, giống như một dòng suối trong vắt rót vào trong trái tim khô héo.

Từ Phàm nhìn một chỗ lại một chỗ ngồi ở trong đạo trường, muốn mang theo một rồng một người này ngồi ở phía trước.

Câu chuyện của Hồng Vân đạo nhân nói với hắn, loại tình huống này nên ngồi ở hàng đầu.

Đường nhiên Từ Phàm chỉ đến để giải sầu, cũng chẳng cảm thấy hứng thú gì với truyền đạo của vị Kim Tiên này.

Hắn từng bước vào cảnh giới như vậy, cũng từng nhìn thấy phong cảnh đó, cho nên Kim Tiên giảng đạo đối với hắn sức hấp dẫn không lớn.

Nhưng không ảnh hưởng đến việc hắn muốn chuẩn bị một trí tốt cho đồ đệ.

Chương 845: Tộc Bạch Nguyệt Thiên Linh

Khi Từ Phàm đưa đồ đệ của mình và Mộng Long đi đến hàng đầu, hắn cảm nhận được một lực cản.

“Sư phụ đã từng dặn rằng, muốn ngồi ở hàng ghế đầu thì cần phải có cảm ngộ nhất định về Luân Hồi.”

“Nếu không, ép buộc nghe đạo sẽ tổn hại đến chân linh.” Bóng dáng một đồng tử giả lập xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Sau khi vượt qua ải này là ta có thể lên đến hàng đầu đúng không?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, nhưng công chúa Mộng Hoa có thể lên thẳng hàng đầu tiên mà không cần vượt ải.” Đồng tử giả lập nói và hành lễ với Mộng Hoa.

“Chào mừng công chúa của tộc Mộng Long đến với thế giới Vãng Sinh.” Đồng tử giả lập nói một cách cung kính.

“Ta đi theo hai người bạn của ta là được, ngươi không cần để ý đến ta.” Mộng Long nhìn Từ Phàm và Lý Tinh Từ.

Sau đó, linh quang đầy màu sắc tỏa ra từ cơ thể nàng, một tiểu cô nương mặc một chiếc váy trắng dài xuất hiện trước mặt hai người họ.

“Vẫn là biến thành hình dáng của Nhân tộc thoải mái hơn.” Mộng Hoa cười hì hì nói.

“Hai người bọn ngươi đi theo ta, ta sẽ đưa hai ngươi lên hàng đầu tiên.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm bước lên hàng đầu tiên, những màn chắn cần lấy đạo Luân Hồi phá bỏ dường như đã không còn.

Một người một rồng phía sau hắn cứ mơ mơ hồ hồ mà ngồi ở hàng đầu tiên.

Bọn họ đến vị trí gần nhất với Vãng Sinh Kim Tiên.

“Nào, Mộng Hoa, ngươi ngồi ở vị trí đầu tiên, Tinh Từ ngồi ở vị trí thứ hai, ta ngồi ở vị trí thứ ba.” Từ Phàm cười nói.

Đồng tử giả lập thấy Từ Phàm thực sự đã đưa họ lên ba vị trí cao nhất, ánh mắt hắn có vài phần ngạc nhiên.

Phải biết rằng hàng đầu tiên được dành cho những cường giả Chân Tiên chủ tu Luân Hồi có hi vọng trở thành Kim Tiên.

Bởi vì chỉ có cảnh giới đó mới có thể phá vỡ màn chắn để ngồi vào hàng đầu tiên.

Ba người hắn đang nhìn thậm chí không phải là Chuẩn Tiên vậy mà có thể ngồi ở hàng đầu tiên, những sinh linh trước kia từng tới đây nghe Vãng Sinh Kim Tiên giảng đạo đều nhìn ba người Từ Phàm với ánh mắt kinh ngạc và kính nể.

Bọn họ đều biết đại khái rằng cảnh giới Đại Thừa mà có thể ngồi ở hàng thứ nhất, thì sau này chắc chắn họ sẽ là một đại lão của đạo Luân Hồi.

Ngay cả Vãng Sinh Kim Tiên đang nhắm mắt tu luyện cũng phải mở mắt ra nhìn Từ Phàm.

Đúng lúc này, Từ Phàm chỉ cảm thấy cả thế giới biến thành một biển Luân Hồi đè lên hắn.

Từ Phàm biết rằng đây là Vãng Sinh Kim Tiên đang thử năng lực của hắn, thử khả năng của hắn.

Toàn bộ biển Luân Hồi đè xuống, nhưng nó không hề tổn hại được Từ Phàm.

Trong biển Luân Hồi, Từ Phàm biến thành một con cá voi khổng lồ, cả biển Luân Hồi là sân chơi của hắn.

Con cá voi khổng lồ nổi lên trên mặt nước, nhìn ảo ảnh khổng lồ đang ngồi trên biển Luân Hồi.

Hai người cứ thế nhìn nhau, toàn bộ ảo ảnh đều biến thành bụi phấn.

Vãng Sinh Kim Tiên khẽ gật đầu với Từ Phàm, như thể thừa nhận chuyện một mình hắn chiếm ba vị trí hàng đầu.

Cuộc trao đổi giữa Từ Phàm và Vãng Sinh Kim Tiên rơi vào tầm mắt của Mộng Hoa.

Sau đó, đôi mắt trong sáng ấy ánh lên vài phần sùng bái.

Nàng biết rằng nàng có thể ngồi ở hàng đầu tiên và thậm chí còn muốn nói giúp hai người họ, cho hai người Từ Phàm và Lý Tinh Từ ngồi ở hàng thứ hai và hàng thứ ba, để thể hiện tình bạn giữa ba ngươi.

“Vạn Đạo đạo hữu thật lợi hại, cho dù là nể mặt của cha ta, ta không thể ngồi được ở hàng đầu tiên.” Mộng Hoa ngưỡng mộ nói.

“Chỉ là ta có tìm hiểu sơ qua về đạo Luân Hồi, không ngờ thực sự có thể dẫn các ngươi lên ngồi ở hàng đầu tiên.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

Lý Tinh Từ ngồi ở vị trí thứ hai ngược lại có chút bồn chồn không yên.

Giống như người vốn dĩ đang uống cùng bàn với trẻ con thì lại bị ép ngồi vào bàn của đại hán Mông Cổ vậy, hơn nữa đại hán ấy còn nhiệt tình tiếp đãi hắn bằng nghi lễ long trọng nhất của Mông Cổ.

“Sư phụ, ta sợ rằng một chút nữa ta sẽ không cầm cự được.” Lý Tinh Từ nói, hắn cảm nhận được khí thế tỏa ra từ Vãng Sinh Kim Tiên.

“Không chịu được thì cũng phải chịu. Tìm đường sống trong chỗ chết. Khi giảng đạo sư phụ cũng không giúp được gì cho ngươi.” Từ Phàm liếc mắt nhìn Lý Tinh Từ.

“Mộng Hoa, ngươi chắc không có vấn đề gì đâu, đúng không?” Sau khi nói xong, Từ Phàm lại nhìn Mộng Hoa.

“Không có vấn đề gì, đạo Luân Hồi luôn là đạo mà tộc Mộng Long ta nuôi dưỡng.” Mộng Hoa nói với vẻ mặt đầy kiêu ngạo.

“Vậy thì không có vấn đề gì.” Từ Phàm gật đầu.

Sau đó, Từ Phàm nhìn những sinh linh khác ở hàng đầu tiên.

Có tổng cộng một trăm ghế ở hàng đầu tiên, hiện tại còn chưa lấp đầy được bốn phần mười.

Trong số này, Nhân tộc chiếm không tới mười người.

Nhân tộc cách ba người Từ Phàm gần nhất có tu vi Chân Tiên đỉnh phong. Họ buộc phải ngồi ở vị trí thứ mười lăm, nhưng sau khi ngồi được một lúc, họ lộ ra vẻ bất lực rồi lui về vị trí sau vị trí ba mươi.

Người cuối cùng thuộc Nhân tộc nhìn vào Từ Phàm và Lý Tinh Từ đang ngồi ở vị trí thứ hai và thứ ba, thần sắc của hắn vô cùng phức tạp.

Hắn luyện đạo Luân Hồi mấy vạn năm, đến bây giờ hắn vẫn không bằng hai đứa nhỏ Đại Thừa kỳ.

“Tu luyện ở đây có thể nhanh chóng ngộ được đại đạo luân hồi, đừng lãng phí cơ hội, các ngươi nhanh tu luyện.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

“Cảm ơn Vạn Đạo đạo hữu đã nhắc nhở ta.”

Ba ngày nháy mắt đã trôi qua, toàn bộ đạo trường gần như đã bị ngooiff đầy.

Từ Phàm nhìn quanh một vòng, hắn thầm thống kê lại một chút.

Chỉ riêng trong đạo trường khổng lồ này, có hàng trăm vạn sinh linh đang nghe đạo và có hàng trăm loài dị tộc.

Hầu hết những tộc Từ Phàm đã gặp, chưa từng gặp, đã nghe và chưa từng nghe đều có thể tìm thấy ở đây.

Tình tiết ác tục giành vị trí trong truyền thuyết không xảy ra.

Những người có thể đến ngoại giới Luân Hồi, có ai không phải là sinh linh đã tu luyện cả nghìn năm chứ.

Không mở mắt thì không thể sống lâu như vậy.

Có thể ngồi ở ba vị trí cao nhất, không phải người có bối cảnh thâm hậu thì cũng là yêu nghiệt nghịch thiên.

Cả hai loại người này đều không thể đắc tội.

Đúng lúc này, một con ngỗng trắng to lớn từ ngoại giới Luân Hồi bay vào đạo trường, nó đáp thẳng xuống vị trí thứ tư bên cạnh Từ Phàm.

Con ngỗng trắng thân thể duyên dáng, trong mắt mang vẻ điềm tĩnh và tao nhã.

Từ Phàm nhìn con ngỗng trắng, và nó cũng đang nhìn Từ Phàm.

“Mặc dù hơi không được lịch sự, nhưng ta thực sự muốn biết ngươi thuộc chủng tộc nào?” Từ Phàm nói trước, vẻ mặt hắn rất lạ.

“Tộc Bạch Nguyệt Thiên Linh.” Một giọng nói tao nhã vang lên.

Sau đó, con ngỗng trắng biến thành một nữ tử trong chiếc áo dài trắng.

“Nguyệt Linh tỷ tỷ, ngươi đến rồi.” Mộng Hoa vừa tu luyện xong, nàng nhìn thấy nữ tử kia liền rời khỏi vị trí lao vào một cái ôm mềm mại và ấm áp.

Nữ tử nở một nụ cười trên môi khi nhìn thấy Mộng Hoa.

“Ta vốn dĩ còn định đưa ngươi tới nghe cùng, nhưng không ngờ ngươi đến sớm như vậy.” Nữ tử cười nói.

“Ta muốn đi dạo trong ngoại giới Luân hồi, trên đường ta lại gặp được hai vị đạo hữu Nhân tộc, nên ta đã đến cùng họ trước.” Mộng Hoa ngẩng đầu lên khỏi vòng tay của nữ tử và nói.

“Cảm ơn hai vị đạo hữu đã đưa muội muội ta đến đạo trường.” Nữ tử nói lời cảm ơn.

“Gặp nhau là duyên số, không cần cảm ơn.” Từ Phàm cười nói.

Mặc dù có ấn tượng tốt với Mộng Hoa, nhưng đối với các Long tộc khác hắn vẫn giữ thái độ tương tự như trước đây, phải dạy cho bọn họ biết phép lịch sự là gì.

“Bắt đầu giảng đạo rồi, ngươi mau trở về vị trí đi.” Nữ tử nói với Mộng Hoa đang ở trong vòng tay nàng.

“Được, tỷ tỷ.”

Vãng Sinh Kim Tiên mở mắt, nhìn quanh một vòng và gật đầu, sau đó chậm rãi nói: “Luân hồi vãng sinh đều là ảo ảnh, một trong những giấc mơ…”

Không cần màn dạo đầu, trực tiếp đi thẳng vào chủ đề.

Chương 846: Quyết định rời đi

Tất cả mọi người đều tiến vào trạng thái nghe đạo.

Từ Phàm lắng nghe Vãng Sinh Kim Tiên ngồi phía trên giảng giải về đạo Luân Hồi, không khỏi gật đầu một cái.

Từ cạn tới sâu, từ đơn giản đến phức tạp.

Vừa mới bắt đầu, bất kỳ một sinh linh nào cho dù chưa từng tu luyện qua đại đạo luân hồi, nghe được những lời này cũng sẽ có cảm ngộ.

Lúc này Lý Tinh Từ cảm giác giống như ngâm mình trong suối nước nóng vậy, đạo pháp Vãng Sinh Kim Tiên giảng giải, mỗi câu mỗi chữ đều hóa thành đạo Luân Hồi bản chất nhất để cho hắn cảm ngộ.

Những chỗ trước kia cảm thấy nghi hoặc khó hiểu, hoàn toàn lặng lẽ được hóa giải trong từng câu từng lời này.

Thế nhưng thời gian hạnh phúc lại luôn luôn ngắn ngủi, một ngày sau đó, Vãng Sinh Kim Tiên đã giảng giải đạo pháp đạt tới tầng thứ của Lý Tinh Từ.

Đến bây giờ Lý Tinh Từ mới cảm thấy bản thân đến nghe giảng đạo.

Mà hắn cảm giác vị trí hoàn cảnh của mình đã từ suối nước nóng lúc đầu biến thành một dòng sông nhỏ.

Nước sông chảy không nhanh không chậm, vừa vặn cung cấp cho hắn chơi đùa.

Hai ngày trôi qua, Vãng Sinh Kim Tiên giảng giải đại đạo Luân Hồi đã vượt qua tầng thứ mà Đại Thừa kỳ có thể hiểu được.

Lý Tinh Từ cảm giác như bản thân đi vào trong biển rộng sóng lớn mãnh liệt.

Sóng to gió lớn, mặt biển phập phồng, tựa như mỗi một giọt nước biển đều muốn nuốt chửng hắn vậy.

Chân linh phải nhận lấy khảo nghiệm trước nay chưa từng có.

Trên mặt Lý Tinh Từ lộ vẻ thống khổ, cưỡng ép nghe đạo pháp vượt qua cảnh giới của bản thân chính là một trong những đại kỵ của Tu Tiên giới.

Mấu chốt chính là Vãng Sinh Kim Tiên cũng không bởi vì Lý Tinh Từ không chịu nổi mà dừng lại việc giảng đạo.

Khó khăn quay đầu đi, Lý Tinh Từ nhìn thấy sư phụ vẫn còn đang nhàn rỗi thong dong lắng nghe Vãng Sinh Kim Tiên giảng đạo, thỉnh thoảng còn gật gật đầu một cái.

“Nghe không vô cũng không cần cưỡng ép nghe, chỉ cần ngươi có thể đứng vững trước trùng kích của những đại đạo này là tốt rồi.”

“Nhất định phải kiên trì, dù cho đến khi kết thúc giảng đạo, ngươi chỉ còn dư lại một hơi thôi cũng được.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên bên tai Lý Tinh Từ.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, trên mặt Lý Tinh Từ lộ ra vẻ thống khổ, sau đó lại rơi vào trong đại dương mãnh liệt kia.

Ngày thứ tư, đạo mà Vãng Sinh Kim Tiên giảng đã đạt tới cấp độ Chân Tiên.

Lý Tinh Từ cảm giác như bản thân đã đi đến vùng biển sâu, áp lực to lớn, mỗi một giọt nước biển tựa như nặng ngàn cân.

Lúc này Lý Tinh Từ cảm thấy chân linh dường như đang tan rã.

“Kiên trì, ngươi vững bước đi qua, tương lai sẽ có khả năng vô hạn.”

Ngay thời khắc mấu chốt, Từ Phàm nói ra một câu khơi dậy ý chí chiến đấu cho Lý Tinh Từ.

“Vạn Đạo đạo hữu, đồ đệ của ngươi không sao chứ?” Mộng Hoa không nhịn được hỏi.

Trùng kích khi Vãng Sinh Kim Tiên giảng đại đạo không hề ảnh hưởng gì tới nàng, thậm chí còn có loại cảm giác như cá gặp nước.

“Không có việc gì, đây là cơ duyên của hắn, bước đi qua, ngày sau tiên đồ thênh thang.”

“Nếu như không thể bước qua thì chỉ có thể chẳng khác gì so với người thường mà thôi.” Từ Phàm mở miệng nói ra.

Mộng Hoa gật đầu một cái.

Ngày thứ năm, lúc này Lý Tinh Từ cảm thấy bản thân mình trần như nhộng xuất hiện trong tinh vực.

Cảm giác toàn thân như đã hóa thành một khối băng, chỉ có chỗ trung tâm nhất vẫn còn có tia sinh cơ mỏng manh.

Như thể ngọn đèn đang dần cạn dầu vậy, một chút ánh lửa leo lét kia bất cứ lúc nào cũng đều có thể tắt ngúm.

Mộng Hoa không khỏi có hơi bận tâm nhìn Lý Tinh Từ, cuối cùng lại nhìn Từ Phàm một cái.

“Mộng Hoa ngươi không nên ra tay tương trợ, làm như vậy ngược lại sẽ hại vị đạo hữu bên cạnh ngươi đấy!” Nữ tử bên cạnh Từ Phàm trước một bước lên tiếng ngăn cản.

“Được rồi ~”

Mộng Hoa bỏ bàn tay nhỏ lóe lên linh quang xuống.

Lúc mắt thấy ngày thứ năm sẽ lập tức kết thúc thì Vãng Sinh Kim Tiên đã giảng đạo xong.

Không nói thêm lời thừa thải, bóng người trực tiếp tiêu tán.

Lúc này toàn bộ Vãng Sinh giới cũng bắt đầu tan thành mảnh nhỏ.

Từ Phàm nhìn đồ đệ tốt của mình, không khỏi hài lòng gật đầu một cái.

“Không tệ.”

Từ Phàm giơ tay đập một cái lên bả vai Lý Tinh Từ.

Trong nháy mắt, Lý Tinh Từ đầy máu sống lại.

“Sư phụ ta vẫn chưa chết sao?” Lý Tinh Từ không khỏi rùng mình một cái.

“Ngươi còn chưa tận hiếu, sao ta có thể để cho ngươi chết chứ.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Sau đó hắn xoay người hướng về phía Mộng Hoa đang nói chuyện với nữ tử Bạch Nga lên tiếng: “Hai vị đạo hữu, ngày sau chúng ta hữu duyên gặp lại.”

Từ Phàm dẫn theo Lý Tinh Từ trực tiếp rời đi ngoại giới Luân Hồi, ý thức trở về chân thân.

“Sư phụ, cho đồ nhi mười năm, đồ nhi tất sẽ tiến vào cảnh giới vô địch.” Lý Tinh Từ nói.

Hắn cũng không có nói lời quá vẹn toàn, cảm giác chỉ cần cho mình thời gian, muốn tấn cấp đến cảnh giới chí cao, cũng không phải là không thể được.

“Trở về tu luyện đi, vi sư dẫn ngươi đi nghe Kim Tiên giảng đạo hoàn chỉnh một phen, nếu ngươi còn không vào cảnh giới vô địch thì vi sư sẽ phải cân nhắc cho ngươi luyện lại lần nữa rồi!” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Sau khi Lý Tinh Từ rời đi, Từ Phàm mở tay ra, bên trong xuất hiện một quả Luân Hồi đạo quả.

“Không nghĩ tới còn có thu hoạch ngoài ý muốn, chờ đến khi lão tứ tấn cấp đến Chuẩn Tiên lại để cho hắn ăn, phỏng chừng trở thành Kim Tiên sẽ không phải vấn đề gì lớn.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, lúc ngài tiến vào Luân Hồi giới, Phượng Trường Ninh đến đây bái kiến, trước mắt vẫn còn đang ở cự hồ mười vạn dặm chờ đợi chủ nhân triệu kiến.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Sao nàng lại tới đây? Sao lại đến vào lúc này?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi, có điều vẫn đến Nghênh Khách điện gặp Phượng Trường Ninh.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Phượng Trường Ninh hành lễ.

“Đã lâu không gặp, vẫn còn chưa chúc mừng ngươi đánh hạ được một vùng đất lớn như vậy ở Yêu giới.” Từ Phàm mỉm cười lên tiếng chúc mừng.

“Đã để Đại trưởng lão chê cười rồi!” Phượng Trường Ninh mỉm cười nói.

Từ sau khi đám Yêu tôn vô địch mạnh nhất Yêu giới bị Hội Trưởng lão phong ấn, Phượng Trường Ninh đã điên cuồng khuếch trương thế lực của mình ở Yêu giới, cướp đoạt tất cả tài nguyên có thể làm cho bản thân phát triển.

“Vị tiểu quốc sư kia của ngươi gần đây thế nào?”

“Quốc sư đang tham ngộ tiên cơ tạo hóa, để đến lúc đó mang theo vương triều Cửu Phượng rời đi Phi Vũ giới.” Sắc mặt của Phượng Trường Ninh có hơi sa sút.

“Xem ra ngươi đã đồng ý điều kiện của Hội Trưởng lão, chuẩn bị đi khu Loạn Tinh phát triển.”

“Nơi như khu Loạn Tinh kia càng thích hợp cho sự phát triển của vương triều Cửu Phượng hơn, mặc dù nơi đó có nhân vật mạnh như Chân Tiên." Phượng Trường Ninh gật đầu.

Càng phát triển ở trong Phi Vũ giới, nàng càng có thể cảm nhận được, có Hội Trưởng lão và Ẩn Linh môn ở đây, vương triều Cửu Phượng bọn họ sẽ vĩnh viễn không có ngày ra mặt.

"Nơi đó quả thật thích hợp cho vương triều Cửu Phượng phát triển, Phi Vũ giới chứa không nổi người có dã tâm lớn như ngươi." Từ Phàm gật đầu một cái.

Bởi vì cái gọi là kẻ thức thời chính là trang tuấn kiệt, có thể nhận rõ tình thế của bản thân, người hung ác có thể chặt cổ tay đều là kiêu hùng.

"Ta tới đây là muốn nói cho Đại trưởng lão, sau khi vương triều Cửu Phượng rời khỏi Phi Vũ giới, Đại trưởng lão cũng sẽ không thể thu thập được công đức khí vận của Nhân tộc nữa."

"Đặc biệt đến đây thông báo cho Đại trưởng lão, đối với lần này Trường Ninh chỉ có thể bày tỏ tiếc nuối sâu sắc." Phượng Trường Ninh nói.

Từ Phàm mỉm cười khoát tay nói: "Không có việc gì, công đức khí vận góp nhặt ở Nhân tộc trong những năm qua đã hoàn toàn đủ dùng."

Từ Phàm vừa dứt lời, trong tay có thêm một cái túi trữ vật, bên trong có một trăm tấm phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực.

"Ngươi hãy cầm lấy túi trữ vật này, ở trong tinh vực có thể bức lui Chân Tiên, coi như là một chút tâm ý nho nhỏ của ta vậy." Từ Phàm nói.

"Đa tạ Đại trưởng lão." Phượng Trường Ninh cũng không già mồm, quả thật bây giờ nàng rất cần thủ đoạn có thể đối phó với Chân Tiên.

"Chuẩn bị khi nào thì đi?"

"Hội Trưởng lão cho thời gian một trăm năm, hơn nữa còn cung cấp vũ chu trợ giúp." Phượng Trường Ninh đáp.

"Quốc sư hẳn là có thể luyện chế ra một chiếc vũ chu phải không?"

"Có thể luyện chế, chẳng qua chỉ còn thiếu một số linh khoáng cấp bậc Tiên khí quan trọng, nên muốn xem thử chỗ Đại trưởng lão có không.” Phượng Trường Ninh ngẫu nhiên báo ra mấy loại linh khoáng cấp bậc Tiên khí.

Chương 847: Điểm Tinh giới

“Chủ nhân, theo như lời Phượng Trường Ninh nói, mấy loại linh khoáng cấp bậc Tiên khí kia trong bảo khố của chúng ta đều có dự trữ.” Bồ Đào truyền âm.

“Đại trưởng lão, chúng ta có thể dùng linh khoáng cấp bậc Tiên khí khác để đổi lấy những linh khoáng này.”

Nhìn thấy vẻ mặt Từ Phàm trầm tư, Phượng Trường Ninh vội vàng lên tiếng.

“Những linh khoáng này trong bảo khố tông môn đều có, lúc ngươi đi ta sẽ để cho Bồ Đào đưa tới.” Từ Phàm gật đầu một cái nói.

“Gần đây Sư Triển thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi, dù sao cũng là người đi ra từ Ẩn Linh môn.

“Hắn rất tốt, gần đây đang bế quan trùng kích cảnh giới tôn giả Đại Thừa.” Phượng trường Ninh vừa cười vừa nói.

“Lấy thiên phú của Sư Triển, ngày sau có cơ hội tấn cấp cảnh giới vô địch, bảo hắn hãy nắm chắc thật tốt.”

Phượng Trường Ninh gật gật đầu.

“Ta sẽ truyền lời của Đại trường lão cho hắn.”

Hai người hàn huyên một lúc, cuối cùng Từ Phàm nói: “Trước khi ngươi đi ta không có gì tốt tặng cho ngươi, thế giới quê hương lúc đầu của ngươi vẫn còn ở trên Ẩn Linh đảo.”

“Lúc đi ngươi cứ mang theo là được, sau khi rời đi Phi Vũ giới, cũng coi như có cái để tưởng niệm.” Từ Phàm bảo.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Phượng Trường Ninh cảm kích nói.

“Không cần cám ơn, ta lấy được công đức khí vận Nhân tộc từ trên người ngươi suốt nhiều năm như vậy, tổng thể vẫn là ta chiếm tiện nghi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Không có Đại trưởng lão thì sẽ không có Phượng Trường Ninh ta hôm nay.” Phượng Trường Ninh nói.

“Gặp gỡ tức là duyên phận.”

Ba ngày sau, Phượng Trường Ninh ngồi tinh chu rời đi.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về nơi xa trên bầu trời, trong ánh mắt lóe lên thần sắc khó hiểu.

“Vứt bỏ gông xiềng rồng về biển rộng, tướng mạo này quả thật bất phàm.”

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm gặp được phân thân số một và số hai đang bận rộn.

“Đã gom đủ linh khoáng chưa? Ta thấy gần đây ngươi rất rảnh rỗi nhỉ.” Phân thân số hai nói.

“Ta chỉ là đơn thuần đến thăm hỏi các ngươi một chút, không nên khiến bản thân quá mệt mỏi, lúc thích hợp có thể nghỉ ngơi một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Mệt mỏi tự bọn ta sẽ nghỉ ngơi, ngươi làm xong chuyện của bản thân trước rồi lại nói.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm bị làm mất mặt bèn rời đi, trở lại trong sân nhỏ nhà mình.

Vừa suy diễn công pháp, vừa nghĩ tới chuyện phía sau.

Từ Phàm giơ một tay lên trực tiếp thò vào hư không, bắt đồ đệ ký danh tiện nghi Thực Thiết Thú qua.

Thực Thiết Thú đang đoán thể tu luyện, mặt đầy vẻ mê mang nhìn quanh quất, sau khi nhìn thấy Từ Phàm trực tiếp ôm chầm lấy bắp đùi hắn.

Khóc lóc nói với Từ Phàm huấn luyện quá mệt mỏi, tiền bối giám sát bọn họ quả thật không phải Thực Thiết Thú, đối xử với bọn họ quá tàn bạo.

Từ Phàm sờ sờ cái đầu nhỏ của Thực Thiết Thú, mỉm cười nói: “Đó là vì muốn tốt cho ngươi, sau này các ngươi càng mạnh mới càng có chỗ đứng ở Tu Tiên giới.”

Một cây Thúy Linh Trúc ngàn năm xuất hiện trong tay Từ Phàm, hắn tiện tay ném cho Thực Thiết Thú con, để cho nó tự mình đi gặm.

Ngay vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác được Truyền tống trận vượt giới bên ngoài Ẩn Linh đảo khởi động.

Mấu chốt nhất chính là, hình như đối phương không phải từ Nam Sơn giới truyền tống đến.

Từ Phàm đứng dậy bước ra một bước, lập tức xuất hiện trên đảo nhỏ Truyền tống trận vượt giới.

Lúc này, một tu sĩ Hợp Thể kỳ dáng vẻ chật vật, mặt mũi đầy máu tươi, trên người có vô số vết thương, sâu đến tận xương xuất hiện.

Tu sĩ Hợp Thể kỳ kia đã hao hết linh khí, sắc mặt tái nhợt, lảo đảo đi ra từ trong Truyền tống trận vượt giới.

Câu nói đầu tiên sau khi nhìn thấy Từ Phàm là hỏi: “Nơi này có phải Điểm Tinh giới không?”

Trong ánh mắt tràn đầy mong đợi, chính là cái loại hy vọng trong tuyệt vọng.

“Đây là Phi Vũ giới.” Từ Phàm nhàn nhạt đáp lại.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, lúc này vị tu sĩ Hợp Thể kỳ bị thương nặng kia chợt khóc lớn .

Cuối cùng hôn mê bất tỉnh.

Từ Phàm không để ý đến tu sĩ Hợp Thể kỳ té xỉu kia mà đi tới trước Truyền tống trận vượt giới.

Phát hiện số ngôi sao được đánh dấu trên bản đồ sao của Truyền tống trận vượt giới lại sáng lên một ngôi.

Một điểm linh quang màu xanh xuất hiện trong tay Từ Phàm, nhẹ nhàng bắn ra, xẹt qua một đường vòng cung duyên dáng giữa không trung, rơi lên trên người vị tu sĩ Hợp Thể kỳ đang ngất xỉu.

Một chiếc linh chu nhỏ hạ xuống đảo nhỏ Truyền tống trận vượt giới, sau đó có hai con rối đi xuống, nâng tu sĩ kia lên thuyền.

“Sau khi hắn tỉnh thì bảo hắn đến gặp ta.” Từ Phàm lên tiếng căn dặn.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm phân ra một phân thân, đi về phía Truyền tống trận vượt giới, biến nơi truyền tống thành địa điểm truyền tống mới xuất hiện kia.

Ba ngày sau, cả người phân thân Từ Phàm tràn đầy sát khí đi ra từ trong Truyền tống trận vượt giới, sát khí nồng đậm trên người dường như sắp ngưng tụ thành thực chất.

Trảm Linh nhạy cảm nhất với sát khí ngay lập tức xuất hiện bên cạnh phân thân Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ngươi thế này là đã mạt sát bao nhiêu sinh linh thế?” Trảm Linh cảm thụ sát khí trên người Từ Phàm hỏi.

“Xúc cảnh sinh nọ, ta đã mạt sát tất cả súc sinh trong cả châu kia.” Phân thân Từ Phàm nói, trong ánh mắt tràn ngập sát khí vô tận.

Trảm Linh đã nhìn ra, Từ Phàm vẫn còn chưa nguôi cơn giận, phỏng chừng còn phải đi giết một đợt nữa mới được.

“Rốt cuộc là chuyện gì khiến cho Đại trưởng lão tức giận đến như vậy?” Trảm Linh hỏi.

“Hai giới va chạm, Nhân tộc chiến bại, làm nô lệ, bị chăn nuôi trở thành lương thực.”

“Tiên thành vỡ vụn, hài cốt như núi.”

Từ Phàm chỉ nói một câu đơn giản, trong nháy mắt cũng khiến Trảm Linh nổi giận theo.

“Đại trưởng lão, ta cùng với ngươi lại trở về giới kia giết một đợt.” Trong mắt Trảm Linh toát ra sát ý.

“Đợi có cơ hội.” Phân thân Từ Phàm gật đầu một cái đáp.

Trong Điểm Tinh giới, hai vị chí cao tộc Huyết Ma đang mặt đầy vẻ ngưng trọng nhìn châu lớn bị đánh nát bên dưới.

“Hai mươi Huyết Ma cảnh giới vô địch cùng với hơn một trăm Huyết Ma Đại Thừa kỳ, lại không hề có một chút năng lực phản kháng, một chút tin tức cũng không có đã bị diệt.”

“Cả một châu lớn như vậy, bị mấy thần thông đánh nát, đây nhất định là cường giả cảnh giới chí cao của Nhân tộc.” Một chí cao tộc Huyết Ma nói.

“Vậy thì thế nào, cùng lắm cũng chỉ đánh nát thế giới Trung Thiên này thôi, ta cũng không tin, một chí cao Nhân tộc có thể chống đỡ được ba Huyết Ma chí cao chúng ta.” Một Huyết Ma khác khinh thường nói.

Chỉ là một chí cao Nhân tộc mà thôi, tộc Huyết Ma bọn họ hoàn toàn có thể đè ép được.

Ẩn Linh đảo, Cư Khách phong.

Tu sĩ Hợp Thể kỳ hôn mê đột nhiên tỉnh lại, phát hiện bản thân mặc một bộ y phục màu trắng, thương thế trên người đều khôi phục hết.

Lúc hắn đang nghi hoặc, nơi này là nơi nào thì…

Một đệ tử Luyện Đan phong của Ẩn Linh môn bưng một chén canh Bách Linh đi vào.

“Ngươi tỉnh rồi, cảm giác thế nào?” Đệ tử Ẩn Linh môn kia mỉm cười hỏi.

Tu sĩ Hợp Thể kỳ đột nhiên tóm lấy tay đệ tử Ẩn Linh môn kích động hỏi: “Trong thế giới Trung Thiên này, có phải Nhân tộc cường đại nhất không?”

“Đúng vậy, sao thế, chẳng lẽ ngươi không phải tu sĩ của giới này?” Đệ tử kia nghi hoặc hỏi.

“Vậy Nhân tộc có cường giả cảnh giới chí cao không?”

“Có chứ, Đại trưởng lão của tông môn chúng ta chính là cường giả cảnh giới chí cao trong miệng ngươi.”

“Nếu như ngươi cảm thấy thân thể không sao thì cũng có thể đi gặp Đại trưởng lão ngay bây giờ.”

“Làm phiền đạo hữu dẫn ta đi gặp Đại trưởng lão của các ngươi, ta có việc muốn nhờ!”

“Được thôi.”

Trong đình nghỉ mát cao nhất chủ phong.

Sau khi tu sĩ Hợp Thể kỳ kia nhìn thấy Từ Phàm, lập tức quỳ xuống đất rồi không ngừng dập đầu.

“Ta đã đi qua thế giới Trung Thiên kia của ngươi, nếu như kẻ mà chúng tiêu diệt không phải là Nhân tộc, một chút hứng thú ta cũng không có.”

“Thế nhưng chúng lại tàn sát Nhân tộc, cả tộc Huyết Ma kia đều phải diệt sạch.” Trong mắt Từ Phàm ẩn chứa sát ý vô tận.

Chương 848: Chí cao tộc Huyết Ma

Từ Phàm khoát tay trực tiếp ngăn lại cái dập đầu này của tu sĩ Hợp Thể kỳ.

“Cầu xin chí cao hãy cứu Điểm Tinh giới chúng ta!” Tu sĩ Hợp Thể kỳ rưng rưng nói.

“Ta đã đi qua thế giới các ngươi một chuyến, bây giờ ngươi hãy nói tình huống cụ thể cho ta biết.” Từ Phàm nói, khi hắn đến Điểm Tinh giới chỉ giết Huyết Ma là chính.

“Mười năm trước, có một thế giới Trung Thiên di chuyển rất nhanh chậm rãi đến gần Điểm Tinh giới.”

“Giới kia là do tộc Huyết Ma thống trị, bọn họ cực kỳ khát vọng với huyết dịch của tu sĩ Nhân tộc, khi hai giới vừa mới tiếp xúc, chiến đấu bắt đầu.”

“Năm năm sau, thế giới của tộc Huyết Ma giao nhau với Điểm Tinh giới.”

“Hai giới bùng nổ đại chiến toàn diện. Trong một lần chiến đấu, chí cao của Điểm Tinh giới chúng ta bị ba vị chí cao đối diện của tộc Huyết Ma mai phục, sau khi dẫn dụ đến tinh vực thì bị trấn áp.”

“Sau đó chí cao của tộc Huyết Ma tàn sát sạch sẽ tất cả tôn giả vô địch của Nhân tộc, đến lúc này, Nhân tộc đã hoàn toàn chiến bại.” Nam tử nói tới đây đã lệ rơi đầy mặt.

Toàn bộ tông môn của bọn họ, có đến cả vạn sư huynh đệ đều trở thành oan hồn dưới sự tra tấn của một tên Huyết Ma biến thái.

Cả tông môn lớn như vậy chỉ có một tu sĩ duy nhất còn sống chính là hắn.

Lúc này, Từ Cương, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì, Chu Khai Linh cũng ở bên cạnh Từ Phàm.

Bọn họ nghe được sự thảm thiết sau khi Nhân tộc chiến bại, trong mắt xuất hiện huyết quang, song quyền nắm chặc.

“Tộc Huyết Ma tổng cộng có ba vị chí cao à?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, tộc Huyết Ma có tổng cộng ba vị chí cao.”

“Chẳng hay Phi Vũ giới có mấy vị chí cao?”

Tu sĩ Hợp Thể kỳ nhìn Từ Phàm bằng ánh mắt ngập tràn mong đợi, hắn chỉ tùy tiện rơi vào một tông môn mà đã có một chí cao, vậy nhất định thế giới này rất cường đại.

“Vị trước mặt ngươi chính là chí cao duy nhất ở Phi Vũ giới.” Trẩm Linh bên cạnh lên tiếng.

Trong phút chốc, tia hy vọng vừa mới sáng lên trong mắt tu sĩ Hợp Thể kỳ kia lại bị dập tắt.

“Chỉ cầu mong chí cao Nhân tộc có thể nể tình đều là Nhân tộc, hãy thu nhận những Nhân tộc còn lại của Điểm Tinh giới được không?”

“Có thể cứu được bao nhiêu thì cứu bấy nhiêu, ta nguyện làm trâu làm ngựa để báo đáp ân tình này của chí cao.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ khẩn cầu.

Ngay vào lúc này, một Huyết Ma cảnh giới vô địch của tộc Huyết Ma thông qua Truyền tống trận vượt giới đi đến.

Đang lúc hắn mừng như điên vì phát hiện ra một thế giới Trung Thiên mới.

Không trung đột nhiên xuất hiện một bàn tay che trời, duỗi ra hai ngón tay trực tiếp túm lấy vị Huyết Ma vô địch kia.

Một khí cơ khổng lồ phong tỏa vị Huyết Ma vô địch, khiến hắn không dám vọng động.

Huyết Ma trực tiếp bị hai ngón tay to kia túm đến giữa không trung.

Sau đó hai ngón tay kia nhẹ nhàng bóp một cái.

“Bùm!”

Một đoàn huyết vụ phát nổ.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều bị đoàn huyết vụ kia hấp dẫn.

“Không cần để ý, chỉ là một con sâu nho nhỏ mà thôi!” Từ Phàm nhàn nhạt nói.

Sau đó Từ Phàm nhìn về phía vị tu sĩ Hợp Thể kỳ nói: “Ba vị chí cao của tộc Huyết Ma không phải là vấn đề, thời điểm ta gặp chuyện này, bọn họ đã nhất định phải diệt vong.”

“Ngươi đi Điểm Tinh giới với ta, ta muốn biết Huyết Ma thường tụ tập ở nơi nào.” Từ Phàm nói.

“Châu lục nơi ta ở tương đối vắng vẻ, những Huyết Ma kia hẳn là sẽ tụ tập trên đại lục Thiên Linh, bởi vì tu sĩ nơi đó mạnh nhất, tài nguyên cũng phong phú nhất.”

“Đáng tiếc đã thất thủ.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ nói.

Cuối cùng đưa mắt nhìn Từ Phàm, hắn bái một cái thật sâu.

“Tộc Huyết Ma có đến ba vị chí cao, nếu như chí cao không địch lại, xin hãy nhanh chóng trở lại hủy diệt Truyền tống trận vượt giới, bằng không nếu để cho tộc Huyết Ma biết được tọa độ nơi này thì có thể nơi này sẽ trở thành Điểm Tinh giới thứ hai.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ nói.

“Đây không phải là việc ngươi phải lo lắng, nếu như cho ngươi một cơ hội, ngươi muốn giết chết chí cao như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Ta sẽ dùng cực hình tàn khốc nhất của Nhân tộc đi tra tấn hành hạ ba chí cao kia, để cho bọn chúng phải tuyệt vọng, để cho bọn chúng tận mắt nhìn thấy chủng tộc của chúng bị tiêu diệt.”

“Ta muốn bóp chết từng đứa từng đứa trẻ sơ sinh của những tộc Huyết Ma kia ngay trước mặt bọn chúng, uống máu chúng nó, ăn thịt chúng nó, hầm xương chúng nó.” Trong mắt tu sĩ Hợp Thể kỳ lộ ra vẻ điên cuồng.

“Được, đến lúc đó sẽ chia cho ngươi một kẻ, để cho ngươi được đền bù mong muốn.” Từ Phàm nói.

Sau đó, Từ Phàm triệu tập tất cả đệ tử tông môn, rút thăm quyết định ai sẽ đi theo hắn đến Điểm Tinh giới tiêu diệt tộc Huyết Ma.

Khi tất cả đệ tử biết được cảnh ngộ mà Nhân tộc ở Điểm Tinh giới gặp phải, toàn bộ Ẩn Linh môn đều tràn ngập sát ý.

Rất nhanh rút thăm đã quyết định ra một nửa đệ tử đi Điểm Tinh giới, Từ Phàm trực tiếp vung tay lên, đưa bọn họ vào trong Tiên khí không gian.

Từ Phàm cùng với mấy vị đồ đệ, cộng thêm vị tu sĩ Hợp Thể kỳ kia, truyền tống về Điểm Tinh giới.

Mọi người vừa đi ra, đã nhìn thấy mấy đội Huyết Ma thủ hộ ở xung quanh.

Từ Phàm vỗ tay phát ra tiếng vang, tất cả Huyết Ma đều hóa thành một đoàn huyết vụ.

“Khai Linh, không phải ngươi vẫn luôn muốn thí nghiệm thần thông của ngươi sao? Bây giờ có thể rồi, những Huyết Ma này có thù máu với Nhân tộc, dù có đối đãi với chúng như thế nào cũng không quá phận.” Từ Phàm nói.

Cuối cùng Từ Phàm mang theo vị tu sĩ Hợp Thể kỳ kia bay lên trời.

Từ Phàm ngoắc tay một cái, trăm vạn con rối Hợp Thể kỳ cùng với một nửa số đệ tử Ẩn Linh môn xuất hiện trên vùng đất bên dưới.

“Nhiệm vụ, giết chết tất cả tộc Huyết Ma có thể nhìn thấy.”

“Ta sẽ giết chết toàn bộ Huyết Ma cảnh giới vô địch bên này, còn dư lại thì giao cho các ngươi.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, lập tức dẫn theo tu sĩ Hợp Thể kỳ biến mất không thấy.

“Tự do hoạt động, tự do tổ đội đánh giết Huyết Ma, gặp phải Huyết Ma không thể địch nổi thì phải kịp thời cầu viện.” Từ Cương vừa dứt lời, trên mặt lập tức hiện lên sát ý nhìn về phía Huyết Ma ở xa xa đang bay về phía bọn họ.

Ảo ảnh ngàn tay xuất hiện sau lưng Từ Phàm, sau đó từng cái từng cái thần thông uy lực to lớn được quăng về phía đám Huyết Ma đang lao tới.

Trong lúc nhất thời đất rung núi chuyển, tiếng kêu thảm thiết của Huyết Ma xông thẳng lên trời.

“Năm người một tổ, lấy Truyền tống trận vượt giới làm trung tâm càn quét ra bên ngoài.” Hùng Lực ra lệnh.

“Tuân lệnh Đại sư huynh!”

Mấy trăm vạn con rối Hợp Thể kỳ kia, trước tiên bắt đầu bắn ra Trấn Yêu Tinh và pháo quỹ đạo lên bầu trời.

Sau đó cho gọi ra mấy chục ngàn chiếc linh thuyền cỡ lớn, sau khi chở đầy mới bắt đầu khuếch tán ra ngoài.

Lại có vô số con rối hậu cần, bắt đầu lấy Truyền tống trận vượt giới làm trung tâm, thành lập một tòa thành khổng lồ.

Từ Phàm mang theo vị tu sĩ Hợp Thể kỳ kia, bắt đầu chém giết Huyết Ma cấp bậc vô địch khắp thế giới.

“Chí cao, chúng ta có nên ẩn tàng một chút không? Như thế này rất dễ trêu chọc tới ba chí cao của tộc Huyết Ma.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ lên tiếng.

Từ Phàm nhẹ nhàng phất tay vỗ xuống tòa cự thành mà tộc Huyết Ma vừa mới xây xong bên dưới. Tòa cự thành trực tiếp bị vỗ thành bụi phấn.

Trăm vạn Huyết Ma cùng với một Huyết Ma vô địch trong cự thành kia đều bị đánh thành bánh máu như một con muỗi vậy.

“Không cần, ta chính là muốn dẫn bọn chúng ra, nhất lao vĩnh dật.” Từ Phàm nhàn nhạt nói, trong mắt như có vô tận hàn ý.

Suốt đoạn đường đi đến đây, chỉ toàn là thi thể người phàm Nhân tộc chất đống ở hoang dã, Từ Phàm muốn đếm cũng đếm không hết.

Bên ngoài mỗi một tòa cự thành của Nhân tộc đều có một ngọn núi do hài cốt xếp thành.

Ngọn núi cao nhất kia còn dùng trẻ nhỏ làm thành tiêu bản, tạo thành chữ viết của tộc Huyết Ma.

“Hay cho câu nhất lao vĩnh dật.”

Ba bóng dáng Huyến Ma xuất hiện ở nơi cách Từ Phàm không xa, bọn họ hoàn toàn không thèm để ý chút nào đến tòa cự thành của tộc Huyết Ma bị vỗ thành bụi phấn bên dưới.

“Ngươi làm như vậy là lo nghĩ cho chúng ta biết bao nhiêu.” Một chí cao của tộc Huyết Ma nói.

“Ngươi chính là chí cao của Nhân tộc đã giết cả châu Huyết Ma kia phải không? Có hứng thú đi tinh vực trò chuyện với ta một chút hay không?”

Chương 849: Bồ Đào hưng phấn

Từ Phàm nghe nói như thế không khỏi sững sốt một chút.

Có hơi buồn cười nhìn ba chí cao của tộc Huyết Ma.

Ngươi là đang ngại chết không đủ nhanh sao?

“Được, chúng ta cùng nhau đi tinh vực, đúng lúc ta cũng có rất nhiều chuyện muốn nói với các ngươi.” Từ Phàm gật đầu một cái, sau đó thân hình biến mất xuất hiện ở bên ngoài Điểm Tinh giới.

Từ Phàm vừa đi ra lập tức nhìn thấy hai cái thế giới Trung Thiên cỡ lớn, đang đan xen nuốt chửng lẫn nhau.

“Ý chí thiên đạo trong thế giới Trung Thiên này lại bị tộc Huyết Ma thuần phục, thật là thú vị.” Từ Phàm nhìn thế giới Trung Thiên bề ngoài một màu đỏ tươi kia nói.

Trong ba chí cao của tộc Huyết Ma, chỉ có một ên mạnh nhất mới hơi được Từ Phàm để mắt đến.

Về phần hai tên còn lại, Từ Phàm cảm thấy chỉ là dùng bí pháp nào đó phối hợp với ý chí thiên đạo cưỡng ép tăng lên mà thôi.

Một đấu với ba, dễ như ăn cháo, nếu độ khó của trận một đấu với bốn ở Nam Sơn giới lần trước là khoảng bảy mươi lăm điểm.

Vậy thì độ khó lần này nhiều nhất chỉ khoảng bốn mươi điểm mà thôi.

Nếu không phải môn hạ không có chí cao, Từ Phàm nhất định sẽ không ra tay.

Nơi xa hiện lên dao động không gian, ba chí cao toàn thân mặc trường bào đỏ như máu xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

Chỉ thấy sau lưng ba chí cao tộc Huyết Ma hiện lên một biển máu khổng lồ, trong biển máu có vô số oán linh đang gầm thét.

Vô vàn ý chí mặt trái bốc hơi ngưng tụ trên biển máu.

“Ngươi so với một chí cao bị bọn ta trấn áp còn ngu hơn nhiều, ban đầu bọn ta đã phải mất rất nhiều công phu, mới có thể dẫn hắn vào trong tinh vực.”

“Mà ngươi chỉ cần một dùng câu nói đã đi theo chúng ta rồi, rất có khí khái anh hùng của Nhân tộc các ngươi, nhớ kiếp sau đừng nên như vậy.” Chí cao Huyết Ma cầm đầu lên tiếng.

“Chẳng lẽ ngươi chưa từng nghĩ đến loại khả năng là ta mạnh hơn các ngươi, muốn diệt các ngươi rất dễ dàng hay sao?” Từ Phàm vừa cười vừa hỏi.

Nghe được lời này, ba chí cao tộc Huyết Ma cười phá lên như điên.

“Ha ha, cho dù ngươi có mạnh hơn nữa chẳng qua cũng chỉ là một chí cao, một đánh với ba ngươi căn bản không được.” Vẫn là chí cao Huyết Ma cầm đầu lên tiếng.

Một vầng Thánh Nhật trực tiếp dâng lên từ sau lưng Từ Phàm, cuối cùng một con Kim Ô hiển hóa trong Thánh Nhật.

Toàn bộ tinh vực đều đắm chìm trong thánh quang.

Một bàn tay khổng lồ do thánh dương chi lực tạo thành trực tiếp bắt lấy hai chí cao đứng sau lưng chí cao Huyết Ma cầm đầu.

Trực tiếp ném vào trong vầng Kim Ô Thánh Nhật trên đỉnh đầu Từ Phàm.

Tiếng kêu cực kỳ thê thảm vang lên, hai vị chí cao tộc Huyết Ma cảm giác như bản thân bị bỏ vào chảo dầu vậy.

Huyết Ma chi lực trên người đang tiêu tán trong Kim Ô Thánh Nhật.

Sau đó hai chí cao Huyết Ma trực tiếp bị con Kim Ô kia mổ nuốt vào trong miệng.

Đến đây tiếng kêu thảm thiết mới biến mất.

“Tốt rồi, lúc này mới công bằng, chúng ta có thể một chọi một rồi, chơi vui một phen nào!” Từ Phàm vỗ tay một cái nói.

Hai gã chí cao Huyết Ma chỉ là bị Từ Phàm phong ấn, tru diệt nhiều Nhân tộc đến như vậy, để cho bọn chúng chết một cách đơn giản không phải là phong cách của Từ Phàm, hắn còn phải chừa lại một kẻ cho tu sĩ Hợp Thể kỳ kia nữa.

Lúc này, chí cao trước mặt Từ Phàm vẫn không nhúc nhích, tựa như bị dọa sợ.

Biển máu sau lưng hắn cũng bắt đầu héo rút.

“Ngươi cứ yên tâm đi, ngươi có thể chạy được thì cái danh chí cao Nhân tộc này của ta cũng không cần phải làm nữa.”

Ở chỗ cực xa, chí cao tộc Huyết Ma đang toàn lực đột phá phong tỏa không gian.

Kẻ đứng trước mặt Từ Phàm chẳng qua chỉ là một phân thân mà thôi.

Thủ đoạn rất cao minh, nhưng mà vô dụng, bởi vì khu vực này đã bị Từ Phàm nắm trong tay, bất kỳ gió thổi cỏ lay gì cũng không gạt được hắn.

“Tới đây, chúng ta đánh một trận, nếu như ngươi thắng, ta sẽ cho toàn tộc Huyết Ma các ngươi một kiểu chết thống khoái.”

“Nếu như ngươi thua, vậy thì ta sẽ giao ngươi cho những tu sĩ Nhân tộc còn sống sót của Điểm Tinh giới kia, ta nghĩ bọn họ nhất định sẽ cảm thấy rất hứng thú với thân thể ngươi.” Từ Phàm cười lên.

Chí cao của tộc Huyết Ma kia cũng không trả lời Từ Phàm.

Trực tiếp tự bạo biển máu, lấy toàn bộ biển máu làm cái giá cũng phải đột phá không gian chạy trốn.

Sau khi toàn bộ biển máu nổ tung, đúng là nổ tung cả không gian khiến cho phong ấn bị mở ra một vết rách nhỏ.

Chí cao Huyết Ma bắt lấy tia hy vọng sống cuối cùng, muốn thông qua vết rách nhỏ kia rời đi.

Một bàn tay khổng lồ bỗng duỗi ra từ trong vết rách nhỏ kia, trực tiếp ép xuống chí cao Huyết Ma.

“Xem ra ngươi không có lòng dạ nào chiến đấu, ta cũng không miễn cưỡng ngươi.”

Từ Phàm hai tay kết ấn, một trăm tấm phù chú Thánh Dương Nguyệt Âm xuất hiện xung quanh chí cao Huyết Ma, trực tiếp hợp thành một trận pháp phong ấn.

Sau khi thu thập xong ba chí cao tộc Huyết Ma, Từ Phàm trở lại Ẩn Linh đảo mang theo bản thể của Bồ Đào tới.

“Cái ý chí thiên đạo này đã bị tộc Huyết Ma thuần phục, ngươi chiến với nó một trận, có thể nuốt bao nhiêu thì phải xem bản lãnh của ngươi.” Từ Phàm lên tiếng phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân!” Bồ Đào lập tức hưng phấn lên.

Khoảng thời gian này nó rõ ràng cảm giác sự giàu có của tông môn, ý chí thiên đạo bản nguyên này, để cho nó có chút phiêu phiêu dục tiên.

Cảm giác mình chính là khí linh hạnh phúc nhất thế giới.

Bằng không trên đời này có chủ nhân nào thường thường sẽ để cho khí linh chiếm đoạt bản nguyên của ý chí thiên đạo chứ!

Bồ Đào trực tiếp điều động lực tính toán đến trạng thái cao nhất xông về phía ý chí thiên đạo của thế giới Trung Thiên Huyết Ma.

Lúc này, Từ Phàm đứng giữa không trung trong Điểm Tinh giới.

Hắn nhìn thế giới Trung Thiên bên dưới một lúc, trong mắt xuất hiện vẻ thương hại.

Nếu như dựa theo tình huống phát triển bình thường của Phi Vũ giới, phỏng chừng càng về sau cũng không kém Điểm Tinh giới bao nhiêu.

Đây chính là nỗi bi ai của thế giới Trung Thiên có chí cao và không có chí cao.

Chỉ cần hai cái thế giới Trung Thiên gặp nhau, chính là phải xem chí cao bên nào lợi hại hơn.

“Đúng rồi, Bồ Đào, ý chí thiên đạo của thế giới Trung Thiên tộc Huyết Ma chắc là có một loại bí pháp có thể cưỡng ép tăng cảnh giới lên chí cao, ngươi không có việc gì thì hãy tìm cho ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân!!!”

Lúc Bồ Đào nói chuyện, Từ Phàm cảm thấy có một loại âm thanh như máy vi tính toàn lực vận hành.

“Xem ra tình trạng bên phía ngươi rất kịch liệt, tình huống như thế nào?” Từ Phàm quan tâm hỏi.

“Chủ nhân, tình huống không mấy tốt đẹp, ta vừa mới xuất hiện thì hai ý chí thiên đạo của Điểm Tinh giới và Huyết Ma giới vậy mà lại liên thủ đối kháng ta.”

“Bây giờ ta đang giải thích với Điểm Tinh giới, ta tới là để giúp nó, nhưng mà nó không chịu nghe, bây giờ Bồ Đào đang phải một đấu với hai.” Bồ Đào có chút không biết làm sao.

“Cũng thế, dẫu sao đi nữa thì chúng nó đều là ý chí thiên đạo, một kẻ linh tu như ngươi tự dưng tiến vào, chẳng trách bọn chúng tưởng rằng ngươi muốn ngư ông đắc lợi.”

“Hay là ta rút ngươi lại nhé?” Từ Phàm sợ Bồ Đào không chịu nổi.

“Không có chuyện gì đâu chủ nhân, ta vẫn có thể ứng phó được hai ý chí thiên đạo này, chỉ có điều phiền toái một chút mà thôi.” Bồ Đào nói.

“Ừ, vậy thì tốt, ngươi cứ đánh trước, ta xuống bên dưới dọn dẹp tụi lâu la Huyết Ma cảnh giới vô địch một chút.” Từ Phàm vừa dứt lời lập tức biến mất không thấy, toàn bộ Huyết Ma cảnh giới vô địch trong Huyết Ma thế giới Trung Thiên đều bị Từ Phàm điểm danh thu thập.

Từ Cương và Chu Khai Linh một đội, nhắm về một phương hướng truy tìm Huyết Ma.

Không bao lâu sau, bọn họ lại đến trước một tòa cự thành của phàm nhân.

Ở cách đó không xa, có một ngọn núi thây cao như tường thành, được sắp xếp hết sức chỉnh tề, giống như một tòa Kim tự tháp vậy.

“Nhất định phải giết sạch tất cả tộc Huyết Ma!” Trong mắt Chu Khai Linh hiện lên vẻ âm trầm, hắn là người không thể nhìn được loại cảnh tượng này nhất.

“Yên tâm, những chí cao Huyết Ma và vô địch kia cứ giao cho sư phụ, còn dư lại đều là của chúng ta.”

“Một ngày nào đó, bọn chúng sẽ bị tiêu diệt sạch.” Từ Cương nói, trong mắt ngập tràn sát ý, lúc này sát khí trên người hắn đã rất nồng đậm.

Đây đều là sát khí do hắn đánh giết Huyết Ma gặp phải dọc đường mà ngưng tụ thành.

Chương 850: Thánh Xan

Từ Cương nhìn núi xác, không đành lòng nhìn những Nhân tộc đã chết này phải phơi thây hoang dã.

Nhẹ nhàng vung tay lên, mặt đất bên dưới núi xác bắt đầu mềm xuống, trở nên giống như nước.

Cả tòa núi xác khổng lồ như kim tự tháp đều chìm vào trong đất.

Sau đó một cái bia đá khổng lồ dâng lên.

Từ Cương nhìn tên của tòa cự thành được ghi phía trên cổng thành.

Sau đó lập tức khắc lên bia đá vài chữ to.

“Hy vọng kiếp sau các ngươi sẽ có thể đầu thai đến một thế giới Nhân tộc mạnh mẽ không có chiến loạn.” Từ Cương nhìn bia đá nhẹ nhàng nói.

“Bồ Đào, nơi này cách cự thành tộc Huyết Ma mới xây còn xa lắm không?” Từ Cương hỏi.

“Trước mắt Bồ Đào đang toàn lực chiến đấu với ý chí thiên đạo của Huyết Ma giới, chỉ có thể chiếu ra bản đồ phục vụ, xin hãy thông cảm.” Bồ Đào vừa dứt lời thì một cái màn hình ánh sáng xuất hiện trước mặt hai người.

Bên trên chính là bản đồ lấy hai người làm trung tâm khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

“Mười vạn km về hướng bắc, hẳn là tòa Ma Tôn thành, chúng ta hãy đồ diệt nó đi.” Từ Cương nói.

Dạng súc sinh như vậy dù có giết chết nhiều hơn nữa hắn cũng sẽ không có gánh nặng trong lòng.

Hai người ngồi trên linh chu cấp bậc Đạo khí dùng tốc độ cực nhanh tiến về phía tòa Huyết Ma thành kia.

“Đại sư huynh, mỗi người một nửa nhé! Lần này dù nói gì ngươi cũng không thể lại đoạt với ta nữa, thật vất vả sư phụ mới cho phép ta ra tay toàn lực, mỗi khi đi với ngươi ta chỉ toàn là xem pháo hoa thôi.” Chu Khai Linh lên tiếng ngăn chặn trước.

Hai người bọn họ gặp được một tòa thành lớn bình thường của tộc Huyết Ma, Chu Khai Linh còn chưa kịp thể hiện niềm hưng phấn vì có thể ra tay toàn lực.

Cả tòa thành lớn cứ thế đã tan thành mây khói dưới chiêu thần thông Đông Phong của Từ Cương.

Nhất là chiêu thần thông Đông Phong kia đã nổ cả tòa thành lớn của tộc Huyết Ma nát bét, ngay cả đống cặn bã cũng không chừa lại cho Chu Khai Linh.

Cuối cùng, Chu Khai Linh không biết phải làm sao, chỉ có thể thả ra một cái Thỉ Vũ thuật loại lớn ở trên phế tích kia, để cho những tên tộc Huyết Ma đã chết đi cũng vĩnh viễn không được siêu sinh.

“Được rồi, mỗi người một nửa, lần này ngươi ra tay trước, xong rồi ta mới ra tay có được không?” Từ Cương hỏi.

Ngay tại lúc này, Từ Cương đột nhiên phát hiện bên ngoài ngàn dặm có một đội Huyết Ma, không nói hai lời, trực tiếp ném một phát thần thông Đông Phong về phía đó.

Ầm!!

Một đám mây hình nấm cỡ lớn bay lên, phỏng chừng bây giờ đội Huyết Ma kia ngay cả bột phấn cũng không còn.

Chu Khai Linh nhìn đại sư huynh rồi lại nhìn lại bản thân mình.

Không khỏi thở dài một tiếng, những năm này bản thân mình đều chỉ ở trong tông môn lo nghiên cứu thần thông, đối với phương diện chiến đấu, chỉ dừng lại ở tình trạng thi triển thần thông bỏ chạy.

“Đội Huyết Ma có tốc độ chạy trốn rất nhanh, ta sợ lãng phí thời gian nên đã trực tiếp ra tay.” Từ Cương mỉm cười giải thích.

“Đội Huyết Ma kia cách chúng ta xa đến ngàn dặm, cho dù đại sư huynh có giao cho ta thì trong chốc lát ta cũng không tiêu diệt được bọn chúng.” Chu Khai Linh nói, trong lòng thầm nghĩ sau khi trở về nhất định phải thôi diễn ra một môn thần thông có tốc độ phóng thích nhanh, tầm bắn xa, uy lực lớn mới được.

Trước kia hắn cũng từng học qua thần thông Đông Phong, thế nhưng hắn cảm thấy lý luận quá mức phiền toái, cho nên đã từ bỏ.

“Đại sư huynh, thần thông Đông Phong mà sư phụ dạy ngươi, ngươi đã luyện trong thời gian bao lâu mới có thể thuần thục như vậy?” Chu Khai Linh không khỏi hỏi.

“Khoảng năm ngàn năm rồi.” Từ Cương suy nghĩ một lúc rồi đáp.

“Năm ngàn năm!!” Chu Khai Linh đối với mấy con số này có hơi nghi ngờ.

“Chính là tính luôn cả thời gian ta tu luyện trong trận pháp gia tốc thời gian.” Từ Cương đáp, trong ánh mắt có hồi ức vô tận.

Ban đầu bởi vì một bộ hệ liệt thần thông Đông Phong này mà suýt chút đã làm Từ Cương điên luôn, cũng may vẫn còn tốt, cuối cùng đã học được.

Tốc độ của linh chu cấp bậc Đạo khí rất nhanh, không mất thời gian bao lâu hai người đã thấy được hình dáng của tòa Huyết Ma thành kia.

“Cả một tòa thành như vậy, không ngờ tất cả đều được xây bằng gạch ngưng tụ từ máu, trực tiếp giết chết bọn chúng quả thật là quá tiện nghi cho đám súc sinh này.” Từ Cương lại nổi giận.

Một khối gạch máu như vậy cần dùng thi thể máu thịt của mười Nhân tộc trưởng thành mới có thể ngưng tụ thành.

Sắc mặt Chu Khai Linh lạnh xuống.

“Đại sư huynh, ta cần ngươi giúp một tay, ta muốn một mình tàn sát hết cả tòa cự thành của tộc Huyết Ma này.”

“Gần đây ta mới thôi diễn ra một môn thần thông gọi là Thánh Xan, rất thích hợp với bọn chúng.” Chu Khai Linh nhìn tường thành to lớn được xây dựng từ gạch máu phía xa nói, hai nắm tay siết chặt.

“Ngươi muốn ta làm gì?” Từ Cương cũng cảm thấy lập tức giết chết như vậy cũng quá tiện nghi cho bọn chúng.

“Không để cho bất kỳ một tên Huyết Ma nào rời khỏi tòa thành kia.” Chu Khai Linh nói.

Lúc này hắn bắt đầu chuẩn bị phù chú, một tấm tiếp một tấm, một tá tiếp một tá, tất cả đều là phù chú tăng cường thần thông.

“Được thôi.”

Hai người nói xong trực tiếp nhảy ra từ trong linh chu cấp bậc Đạo khí.

Ảo ảnh ngàn tay xuất hiện sau lưng Từ Cương, một nghìn cánh tay đồng thời kết ấn.

Một cái vòng bảo hộ trong suốt trùm xuống, phong bế cả tòa Huyết Ma thành, chỉ có thể vào chứ không thể ra.

Phải dùng đến mấy cái thần thông, mới có thể bắt hết tất cả Huyết Ma đã đi ra ngoài ném trở lại trong thành.

Chu Khai Linh lấy ra hai xâu chuỗi màu xanh đeo lên tay, mỗi tay một chiếc.

Đây có thể coi như là đan điền bên ngoài của hắn, vốn tưởng rằng cả đời cũng sẽ không dùng đến vật này.

Sau khi đeo xâu chuỗi lên tay, Chu Khai Linh trực tiếp ném mấy ngàn tấm phù chú lên trời.

Phù chú tự động tạo thành một cái pháp trận quỷ dị, bao phủ cả tòa Huyết Ma thành.

Lúc này toàn bộ Huyết Ma thành đều bắt đầu hoảng loạn, vô số Huyết Ma bắt đầu cắn xé vòng bảo hộ phong ấn Huyết Ma thành.

Hai Huyết Ma cấp bậc Đại Thừa kỳ trong Huyết Ma thành, cũng bắt đầu điên cuồng công kích vòng bảo hộ.

Bởi vì bọn chúng cảm giác được có một khí tức quỷ dị đang bao phủ cả tòa cự thành này, nếu không phá được phong ấn thì sẽ xảy ra việc cực kỳ khủng khiếp.

“Hãy trân trọng khoảng thời gian sau cùng của các ngươi, nguyện các ngươi không vào luân hồi, vĩnh thế không được siêu sinh.”

Mấy ngàn tấm phù chú trên bầu trời Huyết Ma thành, hoàn toàn biến thành bột phấn dưới thần thông của Chu Khai Linh, đoạn hướng về phía tòa Huyết Ma thành kia bao phủ.

Không lâu lắm, tất cả Huyết Ma trong thành, đột nhiên cảm thấy có một mùi thơm kỳ dị tản mát ra.

Càng ngày càng thơm, hơn nữa bọn chúng đột nhiên phát hiện bản thân càng ngày càng đói.

Mới đầu đám Huyết Ma còn có thể chịu đựng, thế nhưng ngửi mùi thơm kỳ dị kia càng lâu thì cơn đói bụng càng lúc càng kịch liệt.

Rốt cuộc cũng có một tên Huyết Ma không nhịn được, cắn Huyết Ma bên cạnh một cái, bởi vì hắn phát hiện tất cả Huyết Ma trong thành này đều phát ra một mùi thơm kỳ dị.

Dường như chỉ cần cắn một miếng là đã có thể phiêu phiêu dục tiên thành tựu Huyết Ma vô thượng vậy.

Huyết Ma bị cắn một cái kia lập tức gào lên một tiếng thê thảm.

Đau! Rất đau!!

Cơn đau đớn giống như bị cả ngàn con kiến gặm cắn trái tim, kim châm đâm lên đầu ngón tay vậy.

Loại cảm giác đau đớn này chỉ trong nháy mắt đã đánh tan tâm trí của Huyết Ma kia.

Huyết Ma mất đi lý trí bị dục vọng nắm trong tay, ôm lấy Huyết Ma đã cắn hắn lập tức cắn lại.

Tựa như một cái ngòi nổ được dẫn nổ, trong nháy mắt đám Huyết Ma tu vi thấp kém nhất đã bắt đầu điên cuồng cắn nuốt đồng tộc.

Tình thế điên cuồng như vậy, trong nháy mắt lan truyền khắp cả tòa Huyết Ma thành.

Những Huyết Ma bị gặm cắn kia vô cùng thống khổ, nhưng ý thức của chúng lại hết sức rõ ràng.

Cảm giác đau đớn khi bị gặm cắn sẽ được mở rộng gấp mấy lần, mấy trăm lần truyền đến trên người chúng, dù có bị ăn đến mức chỉ còn lại mỗi cái đầu thì cảm giác đau đớn vẫn không thể tiêu tán.

Ngược lại sẽ càng ngày càng nghiêm trọng, hóa thành cảm giác càng thêm kinh khủng hơn, chọc thẳng vào trong đầu Huyết Ma.

Từ Cương thấy cảnh tượng còn kinh khủng hơn so với địa ngục kia, không khỏi quay sang nhìn tiểu sư đệ bên cạnh một cái.

“Cái Thánh Xan này vốn là phối hợp dùng với Độc Thỉ thuật, chỉ cần không dùng Độc Thỉ thuật, liên tục kích thích loại cảm giác này, thì sẽ hiện ra cảnh tượng giống như bên dưới.” Chu Khai Linh lạnh lùng nói.

Tựa như những Huyết Ma đang thống khổ kêu rên bên dưới chỉ là mấy tên hề đang nhảy nhót lấy lòng hắn thôi vậy.

Chương 851: Thiếu niên tộc Huyết Ma

“Sau khi những Huyết Ma này hoàn toàn chết đi, chân linh của bọn chúng cũng sẽ cắn nuốt lẫn nhau, hơn nữa cảm giác đau đớn còn mãnh liệt hơn.”

“Về sau sẽ hình thành oán linh, lấy Huyết Ma làm thức ăn.” Chu Khai Linh nhẹ nhàng nói.

Từ Cương sau khi nghe xong nhẹ gật đầu, cảm giác lúc này xử lý là thích hợp nhất.

Đúng lúc này, hai người đột nhiên cảm giác được có một khí tức Huyết Ma cường đại, khóa chặt bọn họ lại.

“Không tốt, là cường giả cảnh giới vô địch, mau gọi Bồ Đào.” Chu Khai Linh biến sắc nói.

Từ Cương tỏ ra vẻ bình tĩnh, nhìn về phía biển máu xuất hiện ở xa đang tiến lại gần về phía bọn họ.

“Khai Linh đừng sợ, sư huynh đã là vô địch…” Đúng lúc Từ Cương định giả vờ một chút.

Một khí tức càng mạnh mẽ, lực lượng càng cuồng bạo hơn nữa xuất hiện trên bầu trời.

Một mũi tên Thánh Dương, trực tiếp phóng tới từ đằng xa sâu trong không trung.

Thánh quang mà mũi tên Thánh Dương kia phát tán ra còn chói mắt hơn cả mặt trời trên bầu trời.

Thánh quang trực tiếp chiếu sáng cả một vùng trời, tất cả những người nhìn thấy cảnh này đều có cảm giác giống như trúng pháo sáng.

Sau đó chỉ nghe thấy tiếng nổ vang khắp đất trời, mũi tên Thánh Dương kia trực tiếp xuyên qua biển máu mà bắn lên trên mặt đất.

Mũi tên này tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, những Huyết Ma nhìn thấy mũi tên này, tất cả đều sa vào trong tuyệt vọng.

Chỉ có Từ Cương tương đối tiếc nuối, từ khi tấn cấp đến cảnh giới Vô Địch, hắn còn chưa được giao thủ với cường giả cùng cảnh giới một lần nào.

“Mũi tên vừa rồi kia là của sư phụ sao!” Chu Khai Linh rung động nói.

“Thánh Dương chi đạo, nếu như không có tôn giả chí cao khác thì chính là sư phụ rồi~” Trên mặt Từ Cương có chút ai oán.

Nhưng lúc này hai người lại bị một mũi tên Thánh Dương ở phía xa hấp dẫn.

“Mỗi lần nhìn thấy sư phụ ra tay, ta đều sẽ cảm nhận được cảm giác thoáng cái đã qua một ngày.”

“Ta là tu đạo, sư phụ mới thật sự là tu tiên, dời non lấp biển, nghiền nát ngân hà, trong trời đất này ngoài sư phụ ra thì không còn vật nào khác.” Chu Khai Linh cảm khái nói.

“Mấy câu nói đó đừng quên, chờ sau khi gặp sư phụ thì lặp lại lần nữa, hắn nhất định sẽ rất vui vẻ.” Từ Cương vừa cười vừa nói.

“Được. Ta lại nghĩ thêm một vài câu nữa, một lát nữa nói cho sư phụ nghe.” Chu Khai Linh vừa cười vừa nói.

Cuối cùng Từ Cương tiếp tục tìm ra bản đồ, bắt đầu tìm kiếm Huyết Ma xung quanh.

Từ Cương nhìn toàn bộ một tòa thành lớn của Nhân tộc đã biến thành thành chết, không khỏi có chút xúc động.

Căn cứ vào những tin tức mà hắn biết, sau khi chí cao Nhân tộc của Điểm Tinh giới chết, Huyết Ma chỉ dùng thời gian mười năm đã chiếm cứ được tất cả lục địa.

Người phàm không có linh căn bị ngược sát trực tiếp, những tu giả có tu vi từ Hợp Thể kỳ trở lên cũng bị giết chết toàn bộ.

Người phàm có linh căn và tu tiên giả có tu vi không cao đều bị nhốt lại.

Từ Cương tìm đi tìm lại trên bản đồ, miệng nói khẽ: “Đến cuối cùng Huyết Ma nhốt Nhân tộc ở những chỗ nào.”

“Vừa rồi hẳn là nên giữ lại một con Huyết Ma Đại Thừa kỳ, sưu hồn thì có thể cứu được người Điểm Tinh giới rồi.” Chu Khai Linh đột nhiên có chút hối hận nói.

Từ Cương vừa định nói chuyện, Pháp khí truyền tin của hai người vang lên.

Sau khi mở ra thì phát hiện là một tấm bản đồ do Từ Phàm gửi tới, trên bản đồ đã được đánh dấu những nơi mà Nhân tộc bị nhốt.

“Nếu đại đa số đều bị nhốt ở bên trong tiểu thế giới, xem ra Huyết Ma này không chỉ xâm lấn một thế giới Trung Thiên thôi đâu.” Chu Khai Linh nói.

“Cách chúng ta mười lăm vạn dặm có một tiểu thế giới như vậy, bên ngoài còn có một tòa Huyết Ma thành.”

“Thần thông Tiếc Thánh của ngươi có thể dùng lần nữa không?” Từ Cương nhìn Chu Khai Linh nói.

“Không có vấn đề gì, thi triển thêm mười lần tám lần cũng không sao.” Chu Khai Linh cười, thật vất vả mới có một nơi tự do như vậy, đương nhiên hắn muốn nhân cơ hội này thi triển mấy thần thông đang thí nghiệm kia nhiều thêm vài lần nữa, để xem sau này còn có cái gì cần phải cải tiến không.

“Vậy chúng ta xuất phát thôi.”

Lúc này, Từ Phàm bóp chết một tộc Huyết Ma cảnh giới vô địch cuối cùng xong rồi lại thuận tay phá huỷ Thánh Thành lớn nhất của tộc Huyết Ma.

Thế nhưng lần này Từ Phàm không giết chết những Huyết Ma kia một cách quá đơn giản luôn.

Mà là trực tiếp lấy huyết nhục đã trải qua vô số tra tấn của nó chuyển hóa thành Huyết Quỷ, chuyên môn lấy Huyết Ma làm thức ăn.

“Cứ giết từng con một như vậy thì quá chậm, tạo ra thêm vài con Huyết Quỷ để chúng nó tự giết lẫn nhau đi.” Từ Phàm nhìn thành lớn của tộc Huyết Ma đã biến thành địa ngục từ tốn nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng điểm một cái lên bầu trời, một cánh cửa lớn xuất hiện.

Đó là lối vào của một tiểu thế giới, bên trong nhốt một số lượng lớn tu tiên giả Nhân tộc.

Từ Phàm vừa đi vào đã trực tiếp bóp chết con Huyết Ma Đại Thừa kỳ trong đám thủ vệ.

“Những súc sinh này, hành hạ đến chết như thế nào cũng đều không đủ!” Từ Phàm nhìn cảnh tượng trong tiểu thế giới hừ lạnh nói.

Lúc này toàn bộ tiểu thế giới, tất cả đều là tu sĩ Nguyên Anh kỳ trở xuống.

Bọn họ bị phong ấn ý thức, nhốt trong từng cái lồng nhỏ đến mức mà ngay cả nằm xuống cũng đều tốn sức.

Những chiếc lồng như vậy chất đầy toàn bộ tiểu thế giới.

Không vui không buồn, chỉ biết ăn theo bản năng.

Từ Phàm kết ấn đơn giản, toàn bộ tiểu thế giới hạ xuống một trận linh vũ màu xanh, phàm là Nhân tộc được nó chạm đến, tất cả đều được cởi bỏ phong ấn, khôi phục ý thức của mình.

Trong chớp mắt, toàn bộ tiểu thế giới bắt đầu chậm rãi trở nên ồn ào náo động.

Nhưng những âm thanh kêu rên thống khổ lại càng nhiều hơn.

Lại có càng nhiều tu sĩ, vừa khôi phục ý thức đã muốn tự bạo Nguyên Anh tự sát.

Nhưng tất cả đều bị Từ Phàm ngăn cản.

“Các ngươi đã được cứu, hiện tại các ngươi cần phải ra ngoài giải cứu những Nhân tộc khác.”

Từ Phàm nói với những tu sĩ đã khôi phục ý thức.

“Cứu như thế nào, tu vi bọn ta thấp, loại trạng thái này bây giờ thậm chí cả Huyết Ma cùng cấp bậc cũng đều đánh không lại.” Một tu sĩ dáng vẻ mặc dù chật vật, nhưng khí độ bất phàm nói.

Từ Phàm không nói gì, trực tiếp mở thông đạo thông ra thế giới bên ngoài rồi rời đi.

“Bồ Đào, ý chí thiên đạo của thế giới Huyết Ma ngươi còn chưa giải quyết xong sao?” Từ Phàm hỏi.

“Nhanh thôi, hiện tại ý chí thiên đạo của Điểm Tinh giới đã gần như nghiêng về phía ta rồi.”

“Chỉ cần chúng ta liên thủ, lập tức có thể thắng lợi.” Giọng nói Bồ Đào hưng phấn vang lên, giọng nói tràn đầy chiến ý.

“Vậy thì tốt, ngươi tốt nhất là nhanh một chút.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Lúc này Từ Phàm bước ra một bước, tiến vào bên trong thế giới Trung Thiên của tộc Huyết Ma.

Lúc này, những Huyết Ma Đại Thừa kỳ đã cảm thấy có chút không đúng lắm.

Bởi vì trong Thánh Điện của bọn chúng, tất cả nến đỏ linh hồn của ba chí cao và hơn một trăm Huyết Ma cảnh giới vô địch đã bị dập tắt.

Từ Phàm đi đến một chỗ trên không, nơi mà các Huyết Ma tụ tập, trực tiếp giáng một chiêu thần thông Ma đạo xuống.

Phía dưới tất cả Huyết Ma đều đã bị luyện chế thành Huyết Quỷ, bắt đầu bay ra bốn phía, tìm kiếm Huyết Ma để thôn phệ.

“Vẫn là uy lực của thần thông Ma đạo lớn.”

Từ Phàm nói xong rồi bước ra một bước, xuất hiện ở cửa một Huyết Ma tông môn cỡ lớn..

Trực tiếp phất tay vẩy ra ma diễm, toàn bộ trăm dặm xung quanh Huyết Ma tông môn, tất cả đều dấy lên ma diễm.

Trong chớp mắt, tiếng kêu thảm thiết của Huyết Ma vang vọng khắp đất trời, cuối cùng tất cả đều hóa thành Huyết Quỷ, biểu cảm dữ tợn đi ra bốn phía.

“Đây có thể được coi là Huyết Ma phiên bản Resident Evil.” Từ Phàm nghĩ tới đây thì cười rộ lên.

Hắn không biết có anh hùng tộc Huyết Ma xuất hiện khi hắn vẫn còn sống, đại biểu chính nghĩa của tộc Huyết Ma tiêu diệt hắn hay không.

Ý nghĩ này vừa mới ngoi lên, chỉ thấy một cái xiên Huyết Ma ở xa đang bắn tới với tốc độ cực nhanh.

Bởi vì thiếu niên tộc Huyết Ma đột nhiên xuất hiện, khống chế xiên Huyết Ma, phát động công kích lôi đình về phía Từ Phàm.

Trong mắt vị thiếu niên tộc Huyết Ma kia mang theo vẻ oán hận cực độ.

Chương 852: Chơi trò chơi

Từ Phàm nhìn thiếu niên tộc Huyết Ma đó, không khỏi xác định lại lần nữa.

Thiếu niên tộc Huyết Ma giấu diếm được cảm giác của hắn chỉ mới là Hợp Thể kỳ.

Nhìn thiếu niên tộc Huyết Ma phẫn nộ, Từ Phàm cười, học theo giọng điệu của nhân vật phản diện.

“Sức mạnh kiến hôi mà cũng dám mưu toan khiêu chiến với trời cao.” Giọng điệu Từ Phàm rất khinh thường.

“Nhân tộc, ngươi tàn sát tông môn ta, hôm nay ngươi phải chết!” Thiếu niên tộc Huyết Ma lớn tiếng nói, trong giọng nói còn có cảm giác chính nghĩa.

Từ Phàm nhẹ nhàng tiếp lấy xiên Huyết Ma bắn về phía hắn.

“Ngươi muốn dùng thứ này giết chết ta sao?” Từ Phàm cảm thấy vô cùng buồn cười.

Mặc dù xiên Huyết Ma này là một món Tiên khí, nhưng lại được thiếu niên tộc Huyết Ma miễn cưỡng khống chế công kích hắn.

Không thể nói hoàn toàn không có cảm giác, nếu thật sự chịu đựng thì vẫn có độ mạnh yếu gãi ngứa.

Thấy Từ Phàm tiếp được xiên Huyết Ma, trên mặt thiếu niên tộc Huyết Ma lộ ra tia âm mưu thành công.

“Huyết Ma chi lực bạo cho ta!!!” Thiếu niên tộc Huyết Ma hét lớn, ánh mắt từ phẫn nộ biến thành vui sướng.

Một luồng sức mạnh cuồng bạo phát ra từ trong tay Từ Phàm.

Nhưng khi sức mạnh này hoàn toàn được mở rộng, đã trực tiếp bị Từ Phàm bóp trong tay.

“Ngươi không biết gì về sức mạnh cả!”

Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười thản nhiên.

Một bàn tay khổng lồ trực tiếp bắt được thiếu niên tộc Huyết Ma.

Từ Phàm đi tới trước mặt thiếu niên tộc Huyết Ma, dò xét cẩn thận.

“Có lẽ ngươi là người thiên mệnh của thế giới Huyết Ma.” Từ Phàm nói, sau đó rút ra hai món Tiên khí từ trong cơ thể thiếu niên tộc

Huyết Ma, một trong số đó chính là Tiên khí giấu được cảm giác của hắn.

Sau đó lại kéo một luồng tàn hồn từ trong mặt dây chuyền treo trước ngực thiếu niên tộc Huyết Ma.

“Đúng là kịch bianr kinh điển.” Từ Phàm nhìn tàn hồn Huyết Ma lần đó cười nói.

“Nhân tộc ngươi có thể giết ta, nhưng ngươi có thể tha cho Huyết Ma tiền bối không, ta biết mấy chỗ bảo tàng, bên trong có các loại linh bảo mà Nhân tộc cần.” Thiếu niên tộc Huyết Ma khẩn cầu nói.

Từ Phàm không thèm nghe, trực tiếp búng ra một tia ma diễm.

Luồng tàn hồn đó trực tiếp tiêu tán trong thiên địa.

Thiếu niên tộc Huyết Ma lập tức sụp đổ khóc rống lên.

“Thì ra tia tàn hồn đó là lão tổ tông của ngươi, thú vị.” Từ Phàm cười khẽ nói.

“Nhân tộc ngươi sẽ chết không được tử tế!”

“Đợi chí cao tộc ta đến đây, đến lúc đó sẽ khiến ngươi tan tành!” Thiếu niên tộc Huyết Ma giận dữ hét lên.

Từ Phàm nhìn thiếu niên tộc Huyết Ma suy tư.

Sau đó trực tiếp lấy ra một đoàn chí cao tộc Huyết Ma bị phong ấn, nhét vào trong miệng thiếu niên.

Rồi Từ Phàm kết ấn, lấy thần thông Ma đạo vô thượng để thiếu niên tộc Huyết Ma dung hợp với chí cao Huyết Ma bị phong ấn.

Sau đó thiếu niên tộc Huyết Ma cảm giác được sức mạnh của mình đang từ từ gia tăng.

Trực tiếp đột phá từ Hợp Thể kỳ đến Đại Thừa kỳ, sau đó lại đột phá đến cảnh giới vô địch, cuối cùng tăng lên đến cảnh giới chí cao.

Thiếu niên tộc Huyết Ma cảm giác được sức mạnh mình khống chế, lập tức trở nên say mê.

Nhưng sau đó lập tức cảnh giác nhìn về phía Từ Phàm, không biết tại sao hắn lại làm như vậy.

“Thế giới Trung Thiên Huyết Ma quá lớn, ngươi hãy hành hạ đến chết tất cả Huyết Ma trên giới này giúp ta đi.” Từ Phàm thản nhiên dặn dò.

Thiếu niên Huyết Ma vốn định nói chuyện, nhưng phát hiện thân thể không do hắn khống chế.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Thiếu niên Huyết Ma hành lễ mở miệng nói với ánh mắt không dám tin.

Sau đó lập tức bay về phía Huyết Ma thành gần đó.

“Cũng không biết trạng thái này có thể duy trì bao lâu, nếu như có thể kiên trì một năm, có lẽ có thể diệt sạch bảy tám phần Huyết Ma giới này.” Từ Phàm suy đoán nói.

Thiếu niên tộc Huyết Ma trơ mắt nhìn thân thể mình di chuyển lên tòa Huyết Ma thành.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả Huyết Ma trong Huyết Ma thành lập tức bị hắn khống chế.

Sau đó, trong ánh mắt tuyệt vọng của thiếu niên, toàn bộ Huyết Ma thành đều bị nghiền thành thịt, hóa thành huyết lực tinh khiết nhất.

Huyết lực bắt đầu ngưng tụ với thiếu niên tộc Huyết Ma.

Thiếu niên tộc Huyết Ma vốn định dừng lại tất cả, nhưng lại phát hiện hắn chỉ có thể truyền đạt thông tin cho các nơi khác thông qua đôi mắt của mình.

Mà không thể nói chuyện cũng không thể điều khiển cơ thể.

Sau khi hút hết huyết lực của một thành, thân thể thiếu niên tộc Huyết Ma lại bắt đầu đi tới cự thành tiếp theo.

Lúc này Từ Phàm nằm ở giữa một đỉnh núi, nhìn xuống đại lục thế giới Huyết Ma bên dưới.

“Linh khoáng Tiên khí của Huyết Ma giới cộng lại có lẽ đủ để Ẩn Linh đảo luyện rồi.” Từ Phàm tính toán nói.

Hắn thông qua chí cao tộc Huyết Ma biết được, tộc Huyết Ma thế giới Trung Thiên mà bọn họ dẫn theo đã liên tục nuốt ba thế giới Trung Thiên.

Cho nên nói toàn bộ tộc Huyết Ma thế giới Trung Thiên cực kỳ giàu có.

Lúc này, Từ Phàm cảm nhận được một tiếng động trên bầu trời.

Những đám mây vốn có màu đỏ như máu trên bầu trời đột nhiên trở nên trắng tinh khiết, bầu trời cũng trở nên rõ ràng hơn.

“Chủ nhân, ta và ý chí thiên đạo Điểm Tinh giới đã khống chế thiên đạo Huyết Ma giới.” Âm thanh vui sướng của Bồ Đào vang lên.

“Ngươi nói với thiên đạo Điểm Tinh giới, cho hắn Huyết Ma giới.”

“Nhưng linh khoáng Tiên khí trong Huyết Ma giới và những thứ cướp đoạt được đều là của chúng ta.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau một lúc, tiếng Bồ Đào lại vang lên lần nữa.

“Ý chí thiên đạo Điểm Tinh giới muốn một phần ba ý chí thiên đạo bản nguyên của Huyết Ma giới.”

“Nếu không hắn sẽ không khống chế được Huyết Ma giới.” Bồ Đào nói.

“Vậy thì cho hắn đi, cũng không dễ dàng, sau này còn phải giúp Nhân tộc sinh sôi nảy nở, một phần ba thì cứ một phần ba.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

“Bồ Đào, bảo ý chí thiên đạo Điểm Tinh giới đánh dấu tất cả Huyết Ma Đại Thừa kỳ, hướng dẫn thiếu niên tộc Huyết Ma ta vừa điểm hóa đánh chết toàn bộ bọn họ đi.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Mặc dù Huyết Ma Đại Thừa kỳ trong mắt hắn giống như sâu bọ, nhưng đối với đệ tử môn hạ thì vẫn có chút khó đối phó.

Chỉ cần đánh chết tất cả Huyết Ma Đại Thừa kỳ thì toàn bộ Điểm Tinh giới và Huyết Ma giới mới xem như an toàn.

Trong lúc Từ Phàm đang suy nghĩ tiếp theo nên làm gì, thì một Linh Lộc toàn thân tuyết trắng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Tại sao ý chí thiên đạo các ngươi luôn thích hóa thành động vật nhỏ vậy, làm người không tốt sao?” Từ Phàm nhìn Linh Lộc toàn thân tuyết trắng cười nói.

Ánh mắt Linh Lộc nhìn Từ Phàm rất cảm kích, giống như phụ mẫu tại thế vậy.

Chân trước của Linh Lộc quỳ xuống dập đầu với Từ Phàm, sau đó đứng lên nhảy nhót về phía chân trời rồi biến mất.

“Chủ nhân, dựa theo thời gian ý chí thiên đạo thành hình, ý chí thiên đạo Điểm Tinh giới vừa thành hình không bao lâu, nên vẫn chưa thành thục lắm.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Ta nhìn ra được, nếu không cũng sẽ không liên hợp với ý chí thiên đạo Huyết Ma giới xử ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào ngươi tính toán một chút, lúc nào thì thiếu niên tộc Huyết Ma mà ta điểm hóa có thể giết sạch tất cả tộc Huyết Ma Đại Thừa kỳ.” Bỗng nhiên Từ Phàm hỏi.

Hiện tại Bồ Đào đã có thể tạm thời thay thế ý chí thiên đạo Huyết Ma giới.

“Dựa theo tiến độ hiện tại cho thấy, cần khoảng ba tháng.” Bồ Đào nói.

“Ba tháng là được rồi.”

“Ba tháng sau, bảo những đệ tử của thế lực Thánh địa tông môn của Phi Vũ giới đến đây chơi đi.” Từ Phàm cười nói.

Chương 853: Chơi một trò chơi

Lúc này tất cả Thánh địa tông môn toàn bộ Phi Vũ giới đều nhận được tin tức gặp nhau ở Điểm Tinh giới, cùng với lời mời trò chơi.

Ẩn Linh môn mời tất cả đệ tử Thánh địa tông môn đến Điểm Tinh giới thí luyện.

Nội dung thí luyện chính là đánh chết tộc Huyết Ma, cứu vớt Nhân tộc bị nuôi nhốt.

Tất cả Thánh địa tông môn vừa nhìn thấy gặp nhau ở Điểm Tinh giới, lập tức cảm thấy đồng cảm, bởi vì cách đây không lâu bọn họ cũng ở trong tình huống này.

Chỉ là tình hình của bọn họ tốt hơn một chút, không bị phân thân Kim Sí Đại Bàng uy hiếp quá lâu.

Nhận được tin tức, Thánh địa tông môn tổ chức đệ tử ưu tú nhất trong tông môn đến Ẩn Linh môn rồi truyền tống đến Điểm Tinh giới.

Mặc dù không nói phần thưởng, nhưng mấy trưởng lão của Thánh địa tông môn đều biết điều tốt ẩn giấu bên trong.

Một trưởng lão Đại Thừa kỳ Hợp Hoan tông với chín trưởng lão tông môn khác ngồi trên Truyền tống trận vượt giới.

Ở bên ngoài Truyền tống trận vượt giới còn có mấy chục trưởng lão đại tông môn Thánh địa đợi ở đây.

Tất cả bọn họ đều dùng Không Gian Đạo khí dẫn đệ tử ưu tú trong tông môn, đợi được Truyền Tống.

Không gian chuyển đổi, sau khi trưởng lão Đại Thừa kỳ Hợp Hoan tông lấy lại tinh thần.

Lập tức phát hiện mình đã ở trong Điểm Tinh giới.

“Pháp tắc giới này với Phi Vũ giới chúng ta vẫn có chút khác biệt, cường độ không gian cũng tương đối yếu.” Thiên Linh tôn giả cảm nhận một phen nói.

“Yếu hơn nhiều so với Nam Sơn giới.” Một trưởng lão tông môn Nam Sơn giới nói.

“Mời các trưởng lão đại tông môn thả đệ tử tham gia trò chơi ra, nhận số thẻ bài.” Âm thanh Bồ Đào vang lên trên bầu trời.

Lúc này đám trưởng lão mới quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Trên một thảo nguyên rất rộng lớn, bên cạnh có một căn cứ tạm thời được xây dựng bởi các đệ tử Ẩn Linh môn.

Cách đó không xa còn có một cự thành mới được xây dựng, được sử dụng để đặt Nhân tộc được giải cứu.

Thiên Linh tôn giả bay về phía xa xa mười dặm, sau đó trực tiếp thả năm vạn đệ tử trong Không Gian Đạo khí ra.

Mấy trưởng lão Thánh địa tông môn khác cũng thả đệ tử ra.

Trong nháy mắt, đồng cỏ trống trải trở nên náo nhiệt.

Mấy trăm ngàn đệ tử ưu tú của các Thánh địa tông môn đều có vẻ mặt mới lạ cảm nhận chút khí tức Điểm Tinh giới.

“Nhân đạo yếu ớt, thế vô cường tộc, lại là cơ hội Nhân tộc quật khởi.” Đệ tử bói toán của Hội Trưởng lão nói, trên mặt còn có biểu cảm thương hại.

“Tất cả chủ tu Hợp Thể kỳ trở lên trên Điểm Tinh giới đều bị chí cao Huyết Ma đó tàn sát hết rồi, nhân đạo yếu ớt cũng là bất đắc dĩ.” Đệ tử Hội Trưởng lão yên lặng nói.

“Điểm Tinh giới lấy nhân đạo làm chủ, nhưng bị tộc Huyết Ma tàn sát tám chín phần rồi.”

“Tộc Huyết Ma đáng diệt.” Đệ tử bói toán nói.

“Một trả một, căn cứ theo tin tức Ẩn Linh môn truyền đến, Điểm Tinh giới và Huyết Ma giới đã không còn Huyết Ma Hợp Thể kỳ trở lên nữa.”

“Kẻ đứng đầu bị chí cao của chúng ta giết chết, những tạp ngư tộc Huyết Ma còn lại cứ giao cho chúng ta xử lý đi.” Đại đệ tử Hội Trưởng lão nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua mấy lưu quang, đều rơi vào tay mấy trưởng lão của các Thánh địa tông môn.

Đó là túi trữ vật chứa đầy các thẻ tay lớn.

“Xin các thành viên tham gia trò chơi mang theo thẻ tay, có thể đi một mình hoặc tổ chức đoàn đội, đến khu vực có Huyết Ma để tham gia trò chơi.”

Tiếng Bồ Đào vang lên.

Đệ tử trong Hợp Hoan tụ tập lại với nhau, Tráng Linh cao hai mét như đứng giữa bầy gà, giống như một con đại bàng bảo vệ gà con.

Tráng Linh đeo thẻ tay do trưởng lão cấp, rót vào đó chút linh lực.

Một bản đồ linh lực xuất hiện trước mặt nàng, phía trên đánh dấu khu vực có Huyết Ma có thể tồn tại.

“Các tỷ muội, đi giết Huyết Ma với ta đi.” Tráng Linh có cảm giác chính nghĩa bùng nổ nói.

“Tráng Linh, ngươi quên ta đã nói gì với ngươi sao, chuyện giết Huyết Ma cứ giao cho bọn ta, ngươi đi hoàn thành nhiệm vụ của ngươi đi.”

“Nhớ lấy những gì tỷ tỷ dạy ngươi.”

Một nữ tử có ngoại hình hiền thục dịu dàng bên cạnh Tráng Linh nói.

Nữ tử đó nhìn về phía Tráng Linh như nhìn về phía con gái mình, trong ánh mắt mang theo thần thái khác thường.

“Đại tỷ, Huyết Ma giả dối tàn nhẫn vô cùng, ta phải bảo vệ đám nữ tử yếu đuối các ngươi.” Tráng Linh nói.

Nhân duyên gì đó đâu quan trọng bằng đánh nhau.

“Tộc Huyết Ma đã không còn cường giả Hợp Thể kỳ trở lên nữa, bọn ta đánh không lại tự bảo vệ mình cũng không thành vấn đề.”

“Chuyện chung thân đại sự của ngươi quan trọng hơn.” Nữ tử nói.

“Chuyện này sau khi trở về hẵng nói, hiện tại bảo vệ đại tỷ quan trọng hơn.” Tráng Linh vung tay lên nói.

Sau đó dẫn một nhóm tỷ muội lên một linh chu cỡ lớn, bay về phía xa xa.

Trên linh chu cỡ lớn, nữ tử dịu dàng hiền thục thở dài.

Nàng luôn muốn tìm đạo lữ cho muội muội bớt chuyện này, chỉ đáng tiếc người chết đã chết, người tàn lại tàn, không ai có thể sống sót một tháng dưới nắm đấm thép của muội muội mình.

Hiện tại không dễ gì mới có cơ hội phù hợp, chỉ tiếc…

Trong đống đổ nát của một tòa Huyết Ma thành, Hùng Lực bóp nát đầu tộc Huyết Ma cuối cùng.

“Hiện tại đám ngốc này vẫn chưa biết chí cao của bọn họ đã bị Đại trưởng lão chúng ta tiêu diệt.” Hùng Lực nói.

Thiên Vạn Binh đang khống chế con rối trở về doanh trại nghe Hùng Lực nói, cười trả lời: “Có thể bọn họ đã nhận được tin, chẳng qua là không muốn tin mà thôi.”

Thiên Vạn Binh lấy ra một la bàn pháp trận đặc biệt, đưa linh lực vào trong rồi đặt trên mặt đất.

La bàn pháp trận tỏa ra một ánh sáng kỳ lạ, lập tức bao phủ khu vực này.

Một cánh cửa không gian nhỏ xuất hiện trên bầu trời.

“Đại sư huynh ngươi đi hay ta đi.” Thiên Vạn Binh hỏi.

“Ta đi, ngươi có trách nhiệm đưa những người bị mắc kẹt đến căn cứ.” Hùng Lực nói xong bay về phía cánh cửa không gian với cự búa trong tay.

Chính ngay lúc này, một con rối bay từ xa đến đưa hai thẻ tay trò chơi.

“Trò chơi bắt đầu chưa, lần này hãy đấu với Hội Trưởng lão đó một chút.” Hùng Lực đeo thẻ tay nói.

“Gần như vậy, chỉ là số người tham gia trận đấu ít hơn lần trước một chút.” Thiên Vạn Binh nói.

“Chắc chắn phải ít hơn, đều đang bận rộn chiếm diện tích ở Yêu giới, nên đệ tử có thể dẫn đến Điểm Tinh giới cũng không nhiều.” Hùng Lực cười nói.

Sau đó cầm búa tiến vào trong cánh cửa không gian.

Không bao lâu sau, Hùng Lực lập tức cầm theo búa Đạo khí nhỏ máu tươi đi ra, sắc mặt có chút âm trầm.

“Vậy lần sau ngươi giết thành, ta đến tiểu thế giới cứu người.” Thiên Vạn Binh nói.

“Không được, thực lực đơn thể của ngươi quá yếu, không thể giết những Huyết Ma đó được.” Hùng Lực nói.

“Vậy ta sẽ tìm một sư huynh có chiến lực cao trong diễn đàn tông môn phối hợp với ta.” Thiên Vạn Binh nói xong lấy Pháp khí truyền tin bắt đầu liên lạc.

“Ngươi xem sư đệ Linh Đài có thời gian không?”

“Như vậy thì ta có thể đi cứu người, các ngươi giết thành.” Hùng Lực nói.

“Chắc là không, có lẽ Linh Đài đang chung tổ đội với sư đệ Sơ Phàm.” Thiên Vạn Binh vừa dùng Pháp khí truyền tin liên hệ huynh đệ tông môn vừa nói.

Sau đó thở dài một hơi.

“Đều có đồng đội cố định rồi, giết Huyết Ma giết một kẻ thì hơn một kẻ.”

“Nếu thật sự không được thì đại sư huynh đến tiểu thế giới trước đi, giết hết Huyết Ma bên trong.”

“Sau đó ta đến bảo vệ tiểu thế giới, ngươi đi giết thành.” Thiên Vạn Binh nói.

Chính ngay lúc này, Pháp khí truyền tin của Hùng Lực vang lên.

Chương 854: Chưa tiêu hóa quà tân thủ của ý chí thiên đạo

Sau khi Hùng Lực lấy Pháp khí truyền tin ra thì nhìn thấy tin tức bên trên.

Biểu cảm bắt đầu trở nên kỳ lạ.

“Sao vậy đại sư huynh?” Thiên Vạn Binh hỏi.

“Một đạo hữu của ta đến đây tham gia trò chơi, thực lực gần với ta, lần này chúng ta có thể bổ sung sở đoản rồi.” Hùng Lực chần chờ một lúc rồi dùng Pháp khí truyền tin trả lời tin tức xong nói.

Lúc này trên một linh chu cỡ lớn, nữ tử dịu dàng hiền thục trả Pháp khí truyền tin lại cho Tráng Linh.

“Định vị ở trên Pháp khí truyền tin, ngươi tự đi là được.”

“Nhân duyên thành hay không không quan trọng, có thêm một người bạn chí cốt cũng tốt.” Nữ tử đó vỗ vỗ cánh tay to của Tráng Linh, tận tình nói.

“Đại tỷ, ta đi đây, ngươi nhất định phải bảo vệ an toàn bản thân đó.” Tráng Linh lo lắng nói.

“Yên tâm đi, thẻ tay này có chức năng gọi trợ giúp, nếu gặp phải Huyết Ma không cách nào địch lại thì có thể gọi Ẩn Linh môn trợ giúp, ngươi không cần quan tâm về phương diện an toàn.” Nữ tử cười nói.

Tráng Linh gật đầu, sau đó nhìn nam tử kiếm tu bên cạnh nữ tử.

“Tỷ phu, hãy bảo vệ tỷ tỷ của ta, nếu xảy ra chuyện gì thì ngươi đừng hòng sống nữa.” Tráng Linh thất thanh nói.

“Muốn đả thương tỷ tỷ của ngươi, thì nhất định phải bước qua thi thể của ta.” Vẻ mặt nam tử kiếm tu tối sầm đáp lại.

Từ nhỏ hắn đã là Thiên Kiêu kiếm đạo, sau đó đi theo kiếm tu Vô Địch tôn giả tu luyện ngàn năm.

Sau đó gặp được tình yêu đích thực của cuộc đời ở Hợp Hoan tông, vốn tưởng là thê gia thượng khách, có thể dùng kiếm đạo của mình để che chở.

Nào ngờ lại không chịu nổi ba quyền của muội muội nương tử mình.

“Đại tỷ, tỷ phu, ta đi đây.”

Tráng Linh ngồi trên linh chu nhỏ bay về phía xa xa.

“Muội muội này của ngươi!”

“Sớm muộn cũng có ngày ta bị nàng ta dùng búa đánh chết.”

Nam tử kiếm tu thua rồi, đành thở dài.

“Vậy ngươi phải đối xử tốt với ta thì cái mạng nhỏ của ngươi mới có thể giữ vững.” Nữ tử đó ôm cánh tay nam tử kiếm tu, cười nói.

Một tấm cự bia dựng đứng bên ngoài phế tích của Huyết Ma thành.

“Thù của các ngươi đã được báo, ta không biết thế giới các ngươi có chú ý gì, nhưng ở chỗ chúng ta chú ý nhập thổ vi an, hy vọng kiếp sau các ngươi xoay mình đầu thai tốt.” Hùng Lực nói với tấm cự bia.

Dưới những tấm cự bia mai táng mấy trăm vạn Nhân tộc bị nuôi nhốt.

“Thông báo Bồ Đào đến thu thập tàn cục và chiến lợi phẩm đi, sau khi đạo hữu đó của ta đến đây, chúng ta hãy đi đến nơi tiếp theo.” Hùng Lực nói.

Thiên Vạn Binh gật đầu, tiện tay bắt đầu liên hệ với đội bảo đảm con rối hậu cần.

“Đại sư huynh, đạo hữu đó của ngươi là ai vậy?” Thiên Vạn Binh tò mò hỏi.

“Một đạo hữu Luyện Thể, ngươi gặp thì sẽ biết.” Hùng Lực nói.

Đúng lúc này, xa xa truyền đến tiếng phá không, một chiếc linh chu bay về phía Hùng Lực.

Linh chu đáp xuống cách hai người họ không xa, Tráng Linh thân cao hai mét bước xuống từ trên linh chu.

“Hùng Lực, chúng ta đấu xem ai giết Huyết Ma nhiều hơn đi, thấy thế nào.” Tráng Linh hoạt động xương khớp, cả người lạch cạch rung động.

“Được, nhưng ta tại đây chúc mừng đạo hữu thăng cấp tôn giả Đại Thừa trước.” Hùng Lực cười chúc mừng.

“Nếu không thăng cấp Đại Thừa kỳ, sau này nói lý luận chẳng phải sẽ bị ngươi áp chế sao.” Tráng Linh nói.

Một chiếc linh chu cỡ lớn chậm rãi đáp xuống từ trên bầu trời, mấy vạn con rối đi ra khỏi linh chu, bắt đầu càn quét cả tòa phế tích.

Lấy pháp bảo không gian từ trên thân Huyết Ma xuống, thi thể cũng bị thu lại, tiến hành tiêu hủy tập trung.

Thiên Vạn Binh nhìn thân hình khổng lồ của Tráng Linh, lại nhìn Hùng Lực, trong miệng bất giác thốt ra một câu.

“Thật sự rất xứng đôi!”

Hai ánh mắt sắc bén trong nháy mắt bắn về phía Thiên Vạn Binh.

Một bàn tay to nặng nề vỗ lên người Thiên Vạn Binh.

Nửa chân Thiên Vạn Binh lún vào trong mặt đất.

“Không biết nói chuyện thì đừng nói chuyện, không ai xem ngươi là câm đâu.” Hùng Lực thản nhiên nói.

Lúc này lại một bàn tay to nặng nề vỗ một bờ vai khác của Thiên Vạn Binh.

“Những người làm ô uế sự trong sạch của ta đều bị ta dùng búa đấm chết, nể tình ngươi là sư huynh đệ đồng môn của Hùng Lực, hôm nay ta sẽ tha cho ngươi một mạng.” Tráng Linh thất thanh nói.

Lúc này Thiên Vạn Binh chỉ còn lại cái đầu lộ ra bên ngoài, vẻ mặt thê thảm nhìn về phía Hùng Lực.

Hùng Lực nhẹ nhàng dậm chân, kéo Thiên Vạn Binh lên trên.

“Đi thôi, chúng ta đến Huyết Ma thành tiếp theo.” Hùng Lực nói.

Trong hư không Điểm Tinh giới, Từ Phàm ngồi xếp bằng trên đầu một con cự thú cực không khổng lồ.

“Bồ Đào, bảo ý chí thiên đạo Điểm Tinh giới phong tỏa tất cả tiểu thế giới trước đi, tốt nhất có thể khóa chặt thời gian của tiểu thế giới lại.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, phong ấn tiểu thế giới thì không có vấn đề, nhưng thời gian dừng lại thì chỉ có thể duy trì một năm, vượt qua thời gian này sẽ hao tổn ý chí thiên đạo bản nguyên của Điểm Tinh giới.” Bồ Đào trả lời.

“Điều này cũng yếu quá rồi, chút chuyện này cũng làm không xong sao?” Từ Phàm nhíu mày.

“Hắn vẫn là một ý chí thiên đạo chưa thành thục, khống chế sức mạnh toàn bộ Điểm Tinh giới còn khá yếu, quan trọng nhất chính là vừa mới xây dựng đường phi thăng không bao lâu, vẫn chưa trải qua đào tạo hệ thống.” Bồ Đào giải thích.

“Đào tạo hệ thống?” Từ Phàm hơi nghi ngờ, lại là điểm kiến thức mới sao?

“Ý chí thiên đạo trong thế giới Trung Thiên xây dựng đường phi thăng, sẽ lấy được một gói quà tân thủ từ ý chí thiên đạo thượng giới.”

“Mà ý chí thiên đạo Điểm Tinh giới vừa mới lấy được gói quà tân thủ, vẫn chưa kịp tiêu hóa đã bị ý chí thiên đạo của tộc Huyết Ma xâm lấn.”

Nghe Bồ Đào nói, Từ Phàm cười.

“Xem như kẻ ngốc có phúc của kẻ ngốc đi, đã gặp được chúng ta, vẫn có thể tiếp tục vui vẻ.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một bóng dáng chậm rãi ngưng tụ phía sau Từ Phàm.

Chính là thiếu niên Huyết Ma dung hợp với chí cao tộc Huyết Ma.

“Chủ nhân, nhiệm vụ đã hoàn thành, tất cả Huyết Ma trên Hợp Thể kỳ đều bị ngược đãi giết chết.” Thiếu niên tộc Huyết Ma nói.

Mặc dù giọng điệu rất cung kính, nhưng trong ánh mắt lại mang theo vẻ tuyệt vọng và thù hận.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, trả lại quyền khống chế thân thể cho thiếu niên tộc Huyết Ma.

“Ngươi thấy đoạn đường này có cảm tưởng gì.” Từ Phàm cười hỏi.

“Hận không thể chém ngươi ra vạn đoạn, gõ xương ăn tủy!” Giọng điệu cực kỳ ác độc.

“Đừng cảm xúc như vậy, cái gọi là có báo trả báo, lúc trước tộc Huyết Ma các ngươi đối với Nhân tộc như thế nào, thì ta đối với các ngươi cũng như vậy thôi.”

“Ta chỉ là phục thù mà thôi.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Ta không quan tâm, trong mắt ta, ngươi chính là kẻ thù tàn sát bộ tộc ta.” Thiếu niên tộc Huyết Ma cắn răng nói.

“Vậy thì thế nào, cá lớn nuốt cá bé, chúng ta dùng lý do này để ức hiếp kẻ yếu, thì cũng phải nghĩ đến ngày hôm nay.”

“Hiện tại ngươi là chí cao tộc Huyết Ma mới, thù của Nhân tộc Điểm Tinh giới chính là được đặt trên người ngươi.”

“Ta sẽ phong ấn tất cả thực lực của ngươi, sẽ giao ngươi cho Nhân tộc Điểm Tinh giới được cứu ra ngoài, hy vọng ngươi và bọn họ chung sống vui vẻ.” Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng vỗ tay.

Thiếu niên tộc Huyết Ma cảm giác bản thân biến thành một Huyết Ma phổ thông không có chút tu vi nào.

Khác biệt duy nhất chính là hắn vẫn còn sức hồi phục của chí cao tộc Huyết Ma đó.

Một linh chu Đạo khí xuất hiện, hai con rối Đại Thừa kỳ đi xuống áp thiếu niên tộc Huyết Ma trở về Linh chu bay về phía căn cứ của Ẩn Linh môn xa xa.

Chương 855: Thê tử trong mơ gặp nạn

Sau khi Từ Phàm tiễn hai thiếu niên tộc Huyết Ma ra đi, hắn nhìn về phương hướng của Huyết Ma giới rồi lộ ra nụ cười mỉm.

“Lần này tất cả linh khoáng dùng để thăng cấp Ẩn Linh đảo đều tìm đủ hết.”

“Sau này có thể yên tâm ăn không ngồi rồi rồi.”

Trên cự hồ mười vạn dặm của Ẩn Linh môn, Từ Phàm và huynh đệ tốt của hắn đang ngồi câu cá.

“Từ đại ca, khoảng thời gian trước ta câu được một viên Linh châu không biết tên là gì, lúc ta vừa muốn thu lại, viên Linh châu đó đột nhiên tránh thoát ràng buộc, bay lên trời rồi biến mất tăm.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm đột nhiên sửng sốt, nhìn về phía huynh đệ của hắn hỏi: “Đây là chuyện khi nào?”

“Bốn tháng trước.” Vương Vũ Luân nghĩ ngợi một chút, nói.

Nghe đến đây Từ Phàm hiểu ra, hóa ra đây chính là món hời mà huynh đệ tốt cho hắn.

Trực tiếp tặng hai thế giới Trung Thiên, đương nhiên là không tầm thường.

“Linh châu đó không gây ảnh hưởng gì lớn đối với Ẩn Linh môn của chúng ta đâu nhỉ?” Nhìn biểu cảm của Từ Phàm, Vương Vũ Luân lo lắng nói.

“Không sao, chỉ là khiến cho Truyền tống trận vượt giới của chúng ta phát hiện ra tọa độ của một thế giới Trung Thiên mới, nhân đó giải quyết vấn đề khó khăn nhất của tông môn.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Có thể trợ giúp cho tông môn là tốt rồi.” Vương Vũ Luân gật đầu.

Nhưng vào lúc này, cần trúc trong tay Vương Vũ Luân trầm xuống, dường như lại sắp có thu hoạch lớn.

“Từ đại ca, ngươi đoán lần này ta có thể câu được bảo bối gì?” Vương Vũ Luân vui vẻ hỏi.

“Ta cảm thấy là một con cua.”

Từ Phàm vừa dứt lời, chỉ thấy Vương Vũ Luân câu lên một con cua khổng lồ.

Vương Vũ Luân vừa thấy nó, lập tức trở nên kích động.

“Từ đại ca, trưa nay mời ngươi ăn con cua lớn này, thấy sao?” Vương Vũ Luân vui vẻ nói, đã rất lâu rồi hắn chưa chân chính câu được một sinh vật sống.

“Thứ này sợ rằng không thể ăn.” Từ Phàm nói.

“Không thể ăn?”

“Đây là Bối Sơn, là một loại dị thú Thượng Cổ, cũng được xem như là một loại thụy thú, nếu như trực tiếp ăn sẽ ảnh hưởng tới âm đức.” Từ Phàm chỉ vào chữ “Sơn” trên lưng cua khổng lồ nói.

“Vậy phải làm như nào bây giờ, thả về hay giữ lại trong tông môn?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Đương nhiên là giữ lại trong tông môn rồi, dù sao cũng là một loại thụy thú, để cho nó làm bạn với con rùa kia đi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút, nói.

“Cứ làm theo ý Từ đại ca là được.”

Lúc này Bối Sơn vẻ mặt ngu ngơ bị mấy con rối mang vào vườn Linh thú trên Ẩn Linh đảo.

“Dù sao đi nữa cũng coi như câu được thứ gì đó từ trong biển rồi.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

Một ánh kiếm từ Ẩn Linh đảo phóng lên cao, bay về phía Từ Phàm.

“Con trai ngươi tới thăm ngươi kìa.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Một thân hình rơi xuống linh chu của hai người, Vương Hướng Trì mặt mày lo lắng hành lễ với Từ Phàm, nói: “Sư phụ, lúc tu luyện đồ nhi tiến vào giấc mộng, lại lần nữa mơ thấy nữ tử cùng ta sống cả đời kia.”

“Đồ nhi khẳng định thê tử trong mộng của ta thật sự tồn tại, nàng để lại cho đồ nhi một tin tức, hiện tại nàng bị vây khốn trong nơi giao giữa nội giới Luân Hồi và ngoại giới Luân Hồi.”

Giọng nói của Vương Hướng Trì rất nhanh, vẻ mặt cũng rất kích động.

Giống như xử nam ba mươi năm được gửi gắm cho bạn gái hiền lương thục đức dịu dàng xinh đẹp, hơn nữa lại còn là kiểu bạn gái không cần nhà không cần sính lễ.

Vương Vũ Luân vừa nghe thấy thê tử trong mộng thì cũng không câu cá nữa, mặt đầy háo hức nhìn về phía con trai lớn của mình.

Từ Phàm không nói gì mà lại tỉ mỉ quan sát Vương Hướng Trì, thầm nghĩ: “Không nên, vẫn chưa đến lúc.”

Cuối cùng Từ Phàm đưa mắt nhìn lên dây truyền hình trái tim Vương Hướng Trì mang theo bên người.

“Nàng có cho ngươi tọa độ ngoại giới Luân Hồi không?” Từ Phàm kiên nhẫn hỏi.

Phạm vi chỗ giao giữa ngoại giới và nội giới Luân Hồi rất rộng lớn.

“Nàng nói là gần cánh cửa tầng ba.” Vương Hướng Trì nói.

Từ Phàm nghe vậy liền nhìn về phía Vương Vũ Luân.

Không thể không nói, gen nhà này thật mạnh.

Có thể đến gần vị trí kia, tuyệt đối không phải nhân vật đơn giản gì.

“Đừng gấp, vi sư sẽ tới gặp, chẳng qua trước đó ngươi đưa Nhân Duyên Thạch đang đeo trước ngực cho vi sư nhìn trước đã.” Từ Phàm chỉ vào dây chuyền hình trái tim trước ngực Vương Hướng Trì.

Vương Hướng Trì không nói hai lời, tháo dây chuyền xuống đưa tới tay Từ Phàm.

“Đây là Nhân Duyên Thạch cao cấp nhất, chỉ riêng một khối nhỏ này thôi, ít nhất có thể đội một chiếc tiên hạm từ Thương Hoa xuân hội.” Từ Phàm nhìn khối Nhân Duyên Thạch trong tay nói.

“Đây là thứ ta câu lên, vốn tưởng rằng chỉ là một viên Nhân Duyên Thạch bình thường, không nghĩ tới quý giá như vậy.” Vương Vũ Luân vui vẻ nói, hiện tại đầy đầu hắn đều là ý nghĩ chuyện chung thân đại sự của con trai cuối cùng cũng được giải quyết rồi.

“Nhân duyên là nhân duyên tốt, chỉ là tới hơi sớm một chút.”

Từ Phàm trả lại Nhân Duyên Thạch cho Vương Hướng Trì.

“Đừng vội, ở đây chờ vi sư.” Sau khi Từ Phàm nói xong rồi thuấn di tới Truyền tống trận đi đến ngoại giới Luân Hồi.

“Nếu như là Kim Tiên muốn bước ra ba bước khỏi nội giới Luân Hồi thì khá là phiền toái, nếu như chỉ tiến ba bước vào nội giới Luân Hồi thì dễ thở hơn chút.” Từ Phàm vừa nói vừa truyền tống tới bên trong ngoại giới Luân Hồi.

Lại là một vùng hỗn độn, Từ Phàm trực tiếp ngưng tụ ra một con cự điểu lưng bằng, cự điểu phi nhanh về phía cánh cửa tầng ba nơi giao giữa nội giới và ngoại giới.

Từ Phàm tăng tốc độ lên nhanh nhất, trên đường hắn gặp vô số thế giới mộng cảnh được ngưng tụ thành và các sinh linh tu luyện đạo Luân Hồi.

Bọn họ nhìn thấy Từ Phàm chỉ có tu vi Đại Thừa mà dám bay về phía nội giới thì trong mắt tràn đầy kính phục.

Chỉ cần có thể tiến vào ngoại giới Luân Hồi thì bất cứ sinh linh nào cũng có thể tiến vào bên trong nội giới Luân Hồi.

Chỉ cần bước chín bước vào nội giới Luân Hồi rồi lại bước chín bước ra là có thể tu thành Đại La.

Trong vô số kỷ nguyên tại nơi đây, chỉ có một lấy tu vi Chuẩn Tiên bước vào nội giới Luân Hồi và thành công bước ra chín bước, từ đó thành tựu cảnh giới Đại La.

Tuy là thành công, nhưng giữa hai người cũng đã cách nhau tận mấy kỷ nguyên.

Từ đó về sau, mỗi năm đều có một đám kẻ vô tri có tu vi từ Kim Tiên trở xuống bước vào bên trong nội giới Luân Hồi, đánh cược lấy một tia sinh cơ.

“Đạo hữu, sinh mệnh tươi đẹp xin chớ tự mình vứt bỏ.”

“Trước khi tiến vào, những vật ngoài thân kia ta xin giúp ngài giữ gìn, ngài thấy sao?” Giọng nói của một tu sĩ Nhân tộc vang lên bên tai Từ Phàm.

Sau đó hắn lại nghe được vô số âm thanh như vậy, chẳng qua Từ Phàm bỏ mặc ngoài tai, tiếp tục bay về phía cánh cửa tầng ba.

Luân Hồi giới rộng lớn vô ngần, cho dù lấy tốc độ của Từ Phàm, trải qua nhất nhiều lần truyền tống cự ly cực xa thì khi Từ Phàm đến giao giới cũng phải mất hơn một tháng, đây là vị trí cánh cửa tầng một.

Từ Phàm nhìn cánh cửa tầng một sừng sững ở Luân Hồi giới cũng không khỏi có chút ngạc nhiên.

Không biết mình có thể hoàn thành nghiệp lớn, đi vào là Đại Thừa đi ra là Đại La hay không.

“Về sau đợi có cơ hội lại thử một lần.” Từ Phàm nói xong liền bước vào cánh cửa tầng một.

Ở nơi giao, chỉ cần không bước vào cánh cửa tầng ba thì còn có cơ hội đi ra.

Nhưng chỉ cần bước vào cánh cửa phía sau cánh cửa tầng ba, muốn đi ra thì chỉ có thể là Đại La.

Cùng đi vào với Từ Phàm còn có hơn mười vị Chân Tiên, Chuẩn Tiên, trên mặt bọn họ đều mang vẻ quyết tuyệt.

Từ Phàm lắc đầu nhìn bọn họ, lấy cảm ngộ của bọn họ với đạo Luân Hồi, cho dù chỉ tiến vào cánh cửa tầng một thì cũng khó mà trở ra.

Chương 856: Mộc Đại

“Vì nhân duyên của đồ đệ, phiền toái chút cũng được.” Từ Phàm nói.

Vừa tiến vào cánh cửa tầng một, phía sau Từ Phàm liền xuất hiện ảo ảnh cánh cửa Luân Hồi, che chở hắn không bị ảnh hưởng bởi nội giới Luân Hồi.

Lúc này, sinh linh cùng tiến vào với Từ Phàm không kiên trì được bao lâu đã bị nội giới Luân Hồi đồng hóa.

“Quả là một nơi tự sát lí tưởng.” Từ Phàm lắc đầu nói, bay về phía cánh cửa tầng hai.

Lúc này ở phụ cận cánh cửa tầng ba, một nữ tử mặc đồ xanh đang cố chống lại sự đồng hóa của nội giới Luân Hồi.

“Nếu như lại cho ta một cơ hội, ta nhất định phải giết chết tiện nhân kia.” Nữ tử váy xanh nghiến răng nói.

Nàng không ngờ tỷ muội tốt nhiều năm vậy mà lại bán đứng nàng vì một viên Luân Hồi châu.

“Chẳng qua trước khi trầm luân vẫn có thể gặp được lang quân trong mộng, vậy cũng xem như đáng giá rồi." Nàng vừa nói vừa để lộ ra một nụ cười ấm áp.

Đó là mộng cảnh diễn hóa đầu tiên sau khi nàng tiến vào cánh cửa tầng một.

Trong mộng giới Luân Hồi đó, nàng là thê tử của một tuyệt thế kiếm khách, đó cũng là lần đầu tiên nàng chân chính cảm nhận được vị ngọt của chữ tình.

Vốn tưởng rằng là ảo tưởng, nhưng đang trong lúc lập tức sẽ bị trầm luân, nàng lại lần nữa tiến vào trong giấc mộng kia.

Ở trong mộng cảnh, phu quân cả đời kia của nàng biến thành một kiếm tu nói rằng hắn có một sư phụ vô cùng lợi hại có thể cứu nàng.

Vì vậy nàng nói ra vị trí của mình.

Chẳng qua hiện giờ nàng có hơi hối hận, nếu như sư phụ của phu quân nàng qua đây rồi trầm luân ở chỗ này chẳng phải thành ra nàng hại bọn họ hay sao.

Trong lúc nữ tử vừa chống lại sự đồng hóa của nội giới Luân Hồi vừa miên man suy nghĩ.

Thân ảnh của Từ Phàm xuất hiện tại chỗ cách nàng không xa.

"Tiểu tử kia, đừng nghĩ rằng có Luân Hồi chí bảo thì có thể tùy tiện xông loạn trong tầng ba nội giới Luân Hồi."

"Hơi sơ sẩy một chút ngươi sẽ trầm luân ở chỗ này, mau quay về nhà chơi đi." Nàng nhìn về phía cánh cửa Luân Hồi phía sau lưng Từ Phàm, nói.

Một tên Đại Thừa kỳ, cho dù có Luân Hồi chí bảo thì đây cũng không phải là nơi hắn có thể xông loạn.

"Ngươi không nghĩ lừa lấy chí bảo này, sau đó có thể dựa vào nó tránh thoát đồng hóa sao?" Từ Phàm nhìn về phía cô gái, hỏi.

"Ta cũng không phải kẻ ngốc, đừng nhìn ta bị vây ở chỗ này, chỉ cần chờ tới dòng lũ Luân Hồi vạn năm có một trong nội giới Luân Hồi thì ta lập tức có thể tránh thoát sự đồng hóa tại nơi đây."

"Nếu ta động tâm tư với chí bảo của ngươi, vậy thì ta lập tức đi đời." Nàng từ tốn nói.

Từ Phàm nhìn về phía nàng gật đầu, trong mắt có vẻ hài lòng.

Người khác đều cho rằng cánh cửa Luân Hồi sau lưng hắn là một món chí bảo, ngay cả nữ tử cảnh giới Chân Tiên trước mắt cũng cho là vậy.

“Ngươi có từng nghĩ tới, thật ra đây là một dạng diễn hóa của đạo Luân Hồi hay chăng?” Từ Phàm vừa cười vừa hỏi.

“Được rồi, đừng lôi ta ra làm trò cười nữa, mau quay về đi.” Nữ tử lắc đầu nói.

Nếu tu vi Chân Tiên của nàng mà ngay cả điều ấy cũng nhìn không rõ, vậy thì tốt nhất đừng tu đạo nữa.

“Nói nghiêm túc với ngươi, có người nhờ ta mang ngươi đi ra ngoài.” Cánh cửa Luân Hồi phía sau lưng Từ Phàm càng thêm ngưng thật.

Trong ánh mắt khiếp sợ của nữ tử kia, từng luồng sức mạnh Luân Hồi mảnh như sợi tơ bay ra, cùng ngưng tụ lại tại cánh cửa Luân Hồi.

“Ngươi… cánh cửa Luân Hồi phía sau ngươi thật sự là do đạo Luân Hồi mà ngươi tu luyện biến hóa thành?” Cô gái cho dù rơi vào nghịch cảnh cũng chưa từng có biểu hiện kinh hoàng hiện tại thế mà có chút khiếp sợ.

Nàng nhìn một chút cánh cửa Luân Hồi phía sau lưng Từ Phàm, nghĩ sao cũng không thông, vì sao một tu sĩ Đại Thừa có thể tìm hiểu đạo Luân Hồi đến mức thấu triệt như vậy.

Theo lực đồng hóa Luân Hồi đang trói buộc nữ tử kia bị cánh cửa Luân Hồi sau lưng Từ Phàm hấp thu, nàng cũng dần khôi phục tự do.

“Ngươi không chủ tu đạo Luân Hồi, tới nội giới Luân Hồi làm gì vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bị kỹ nữ lừa, nàng nói trong nội giới Luân Hồi có chí bảo, chỉ cần có thể lấy được là có thể thành Đại La.” Nàng đầy mặt tức giận nói.

“Nói vậy ngươi liền tin?”

Nhân phẩm khá ổn, nhưng Từ Phàm cảm thấy chỉ số IQ của Chân Tiên này hơi có chút vấn đề.

Sau này nếu lão tam thật sự muốn kết thành đạo lữ với nàng ta, thân làm sư phụ hắn cần phải nhắc nhở một chút.

“Tỷ muội lớn lên cùng nhau.” Nữ tử thở dài nói.

“Đa tạ ân cứu mạng.” Mộc Đại cảm kích nói.

“Một người có duyên, sau này các ngươi tự sẽ gặp nhau.” Sau khi Từ Phàm nói xong, thân hình trực tiếp biến mất trong thiên địa.

Việc có thể giải quyết bằng phân thân, Từ Phàm tuyệt đối sẽ không dùng đến chân thân.

Mộc Đại nhìn về phương hướng Từ Phàm biến mất nói: “Nhất định là ẩn giấu tu vi, bằng không không thể nào ung dung cứu được ta như vậy.”

“Một người hữu duyên?”

“Sẽ không phải là phu quân trong mộng của ta chứ?”

Mộc Đại nhìn Từ Phàm lúc ra đi còn mặc lên cho nàng hộ tráo Luân Hồi có thể tránh bị nội giới Luân Hồi đồng hóa bào mòn.

Trên Truyền tống trận ngoại giới Luân Hồi Ẩn Linh đảo, Từ Phàm từ từ mở hai mắt ra, khóe miệng lộ nụ cười mỉm.

Trong sân nhỏ, Từ Phàm dựa trên ghế nằm, nhìn hai đám mây trên bầu trời.

“Thê tử trong mộng của ngươi, vi sư đã giúp ngươi cứu thoát.”

“Chẳng qua nhìn thân phận thì nàng hẳn là con nhà quyền quý ở Tiên giới, sau này các ngươi ở bên nhau, đoán chừng cũng có không ít trắc trở.” Từ Phàm lo lắng nói.

Điệu bộ đại tiểu thư này, Từ Phàm vừa nhìn đã biết.

Vương Hướng Trì đứng bên cạnh Từ Phàm gãi đầu một cái.

“Tính cách Mộc Đại tuy rằng hơi khác trước kia một chút, nhưng nàng vĩnh viễn là thê tử của ta.”

“Về phần con nhà quyền quý, ta có niềm tin rằng chỉ cần đi theo sư phụ thì những thứ này đều không thành vấn đề.” Vương Hướng Trì vừa cười vừa nói.

“Còn có một chuyện khác, đoán chừng không bao lâu, vợ ngươi có thể sẽ tu thành cảnh giới Kim Tiên.”

“Kim Tiên?”

“Đúng, vợ ngươi đã bước nửa bước vào cảnh giới Kim Tiên rồi, nếu không phải bị vây trong nội giới Luân Hồi, hiện tại nàng đã là Kim Tiên rồi.” Từ Phàm nói, ánh mắt của hắn trước nay đều rất sắc bén.

“Sư phụ, ngươi nói xem nếu ta muốn tu luyện tới cảnh giới Kim Tiên cần mất bao lâu?” Vương Hướng Trì xoắn xuýt hỏi.

“Trong vòng mười vạn năm, đây là kết quả nếu như về sau ngươi chăm chỉ tu luyện.” Từ Phàm rất nghiêm túc ngẫm nghĩ về vấn đề này.

“Mười vạn năm?” Vẻ mặt của Vương Hướng Trì có chút đau khổ.

“Cũng không phải là để ngươi thành Kim Tiên mới đi cưới nàng, tốt xấu gì ngươi cũng là một gã Chân Tiên, sư phụ ngươi phí chút tâm sức cũng có thể để ngươi cưới được nàng về.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Lại nói tiếp, thật ra hậu trường lớn nhất của ngươi không phải ta mà là cha ngươi, chỉ cần có cha ngươi ở đây, dù ngươi có muốn cưới con gái của Tiên đế thì cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

Chỉ cần huynh đệ tốt của hắn buff cật lực, vấn đề gì cũng có thể giải quyết.

“Trên người ngươi đeo Nhân Duyên Thạch cấp bậc cao nhất, về sau nhất định có cơ hội gặp mặt với vợ ngươi.”

“Đứng trước chữ tình, tu vi cảnh giới, môn đăng hộ đối gì gì đó đều không quan trọng.”

“Nắm chặt cơ hội, ta và cha ngươi sẽ đứng sau ủng hộ ngươi.”

Chương 857: Hiệu quả của Nhân Duyên Châu

Vương Hướng Trì rời đi, trong mắt có một chút thất vọng.

Hắn vốn cho rằng còn có thể nói mấy câu với tức phụ nhi trong mộng kia, chỉ tiếc lại nhận được một tin tức không tốt lắm.

Sau khi Vương Hướng Trì trở về động phủ của mình, chuẩn bị thu dọn một chút, bắt đầu bế quan tu luyện.

Lúc này, đồ nhi tốt của hắn là Hàn Phi Vũ đến bái kiến.

“Sư phụ, chúng ta có cần lập đội cùng đi Điểm Tinh giới tham gia thí luyện không.” Hàn Phi Vũ mời, mấy tháng trước hắn đang luyện kiếm trận bí pháp, vẫn chưa vượt qua đợt sóng thứ nhất.

“Ngươi đi đi, vi sư phải bế quan tu luyện.” Vương Hướng Trì xua tay nói.

Hàn Phi Vũ vừa nhìn thấy sắc mặt của Vương Hướng Trì, biết lúc này tâm trạng sư phụ không tốt.

“Sư phụ, nếu gặp bế tắc tu luyện, đi ra ngoài một chút đi, nói không chừng sẽ có cảm ngộ mới.” Hàn Phi Vũ khuyên nhủ.

“Nếu tâm trạng sư phụ hậm hực, vậy càng nên đi ra ngoài một chút.”

Vương Hướng Trì suy nghĩ một chút, sau đó đứng dậy bay về phía Truyền tống trận vượt giới với Hàn Phi Vũ.

Lúc phi hành hai người bắt đầu nói chuyện, Vương Hướng Trì nói chuyện này với Hàn Phi Vũ.

“Sư phụ sợ sau này không xứng với sư nương sao?”

“Ta cảm thấy hoàn toàn không cần lo lắng, có sư tổ, nhân duyên của sư phụ và sư nương tất nhiên là một kết cục hoàn mỹ.” Hàn Phi Vũ khẳng định.

Trong lòng hắn bổ sung một câu: Ngươi chẳng những có sư tổ mà còn có ta, cho dù sau này muốn kết hôn với tồn tại tối cao nhất cũng có thể.

Bởi vì có sự tồn tại cây Vạn Vật, Hàn Phi Vũ lúc này quả thực đã lột xác hoàn toàn.

Dựa vào thống kê bí mật của Bồ Đào, chỉ một mình Hàn Phi Vũ đã cung cấp hơn mười triệu Tiên ngọc cho cây Vạn Vật.

Hàn Phi Vũ bây giờ có tư chất kiếm đạo đứng đầu, công pháp thần thông đứng đầu, lại phối hợp với hơn một trăm Tiên khí linh kiếm trấn thủ, bây giờ hắn dám nói hắn là tồn tại không có đối thủ cùng cấp bậc, ngoại trừ sư tổ.

Có điều tất cả những thứ này, Hàn Phi Vũ đều không thể hiện ra.

Tuy rằng trong lòng kiêu ngạo, nhưng vẫn không quên khiêm tốn.

Theo đà phát triển này, sư phụ hắn muốn lấy ai mà không được.

“Ha ha, tiểu tử ngươi nói giống hệt như sư tổ ngươi.”

“Tâm trạng vi sư hậm hực chỉ vì không được gặp sư nương tương lai của ngươi mà thôi.” Vương Hướng Trì mỉm cười.

Đúng lúc này, một bóng người đuổi theo bọn họ.

“Vương Hướng Trì ngươi đợi đã, ngươi mang theo cái này.” Vương Vũ Luân đặt một viên Nhân Duyên Thạch vào tay Vương Hướng Trì.

“Cha, ngươi lấy đâu ra nhiều Nhân Duyên Thạch vậy?” Vương Hướng Trì nhìn Nhân Duyên Thạch trong tay nói.

“Vừa rồi ta lại lấy được một cái, nghĩ chỉ có ngươi có thể dùng được, nên nhanh chóng đưa cho ngươi.” Vương Vũ Luân cười nói.

Còn chưa đợi Vương Hướng Trì trả lời, Vương Vũ Luân đã rời đi.

“Sư phí, nếu đồ nhi không nhìn lầm, đây là Nhân Duyên Thạch cấp cao nhất, hữu duyên ngàn dặm dây buộc lại.”

“Nghe nói Nhân Duyên Thạch cấp cao nhất, cho dù cách nhau hai giới, cũng có cơ hội liên hệ được.” Hàn Phi Vũ nhìn Nhân Duyên Thạch trong tay Vương Hướng Trì nói.

“Ngươi nói không sai, chính là bởi vì Nhân Duyên Thạch này, vi sư mới gặp sư nương tương lai kia của ngươi ở trong mơ.”

“Không biết vi sư cầm Nhân Duyên Thạch này, hiệu quả có tốt hơn một chút không, có thể ước hẹn cùng sư nương tương lai của ngươi trong mơ.” Vương Hướng Trì có chút mong đợi nói.

Nghe được lời nói của Vương Hướng Trì, Hàn Phi vũ suy nghĩ một chút, sau đó lại lấy ra hai cái có kích thước tương đương với Nhân Duyên Thạch trong tay Vương Hướng Trì.

“Vậy sư phụ ngươi cùng cầm hai cái này đi, tranh thủ cho ngươi và sư nương tương lai sớm ngày gặp mặt.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Vương Hướng Trì nhìn hai viên Nhân Duyên Thạch kia, cũng không hỏi từ đâu ra, trực tiếp cầm vào tay, bắt đầu bàn ba viên Nhân Duyên Thạch cấp cao nhất kia.

So với kỳ ngộ cái gì cũng có thể lấy được của lão cha mình, hắn vẫn cảm thấy hồ lô Bích Ngọc của đồ nhi nhà mình biến thái hơn một chút.

“Ngươi có tâm rồi ~”

“Đồ nhi hiếu kính với sư phụ là việc nên làm!”

Hai người nói xong, bước lên Truyền tống trận vượt giới, truyền tống đi về phía Điểm Tinh giới.

Ngay lúc hai người hoàn thành truyền tống, Từ Phàm đột nhiên nhìn về hướng Truyền tống trận vượt giới.

Từ Phàm nhíu mày, trong miệng lẩm bẩm: “Luôn cảm thấy có gì đó không ổn.”

Sau đó sắc mặt khẽ đổi, lập tức thi triển thuật Toán Thiên.

Lúc này, Hàn Phi Vũ đang ở Điểm Tinh giới, vòng quanh Truyền tống trận vượt giới, dạo hết vòng này lại đến vòng khác.

“Sư phụ, đừng đùa với đệ tử, ngươi mau đi ra đi.” Thần thức của Hàn Phi Vũ quét qua Truyền tống trận vượt giới hết lần này đến lần khác, nhưng đều không phát hiện bóng dáng của Vương Hướng Trì.

“Không phải là Nhân Duyên Thạch kia quá linh nghiệm, truyền tống sư phụ đến chỗ sư nương đấy chứ!” Hàn Phi Vũ đoán.

“Hàn Phi Vũ, Đại trưởng lão có việc triệu kiến, mời nhanh chóng quay về.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

Lúc này Hàn Phi Vũ mới ý thức được chuyện có chút không đúng.

Trong tiểu viện, Hàn Phi Vũ cung kính đứng thẳng Từ Phàm Phàm không xa.

“Sư tổ, sư phụ bây giờ ở đâu?” Hàn Phi Vũ lo lắng hỏi.

“Bởi vì hiệu quả của hai viên Nhân Duyên Thạch kia của ngươi quá mạnh, có lẽ sư phụ của ngươi trực tiếp truyền tống đến chỗ của sư nương ngươi.” Từ Phàm thở dài nói.

“Sẽ không truyền đến thế giới Trung Thiên không biết tên đấy chứ?” Hàn Phi Vũ có chút thấp thỏm hỏi, nếu thật như vậy, hắn có lòng tốt nhưng lại làm sai rồi.

“Có lẽ truyền tống đến Tiên giới rồi, muốn gặp lại sư phụ của ngươi, phỏng chừng phải chờ đến ngàn năm sau.” Từ Phàm nói.

“Sư tổ, ta sai rồi, ta không nên đưa Nhân Duyên Thạch kia cho sư phụ.”

“Tiên giới nguy hiểm như vậy, sư phụ chỉ là một kiếm tu Đại Thừa kỳ.” Hàn Phi Vũ có chút tự trách.

“Không sao đâu, gen tổ truyền của sư phụ ngươi rất mạnh, cho dù đến Tiên giới cũng không xảy ra chuyện lớn.” Từ Phàm trấn an Hàn Phi Vũ, sau khi biết rõ nguyên nhân hắn cũng yên tâm.

Sau khi Hàn Phi Vũ biết sư phụ đã an toàn, cáo từ Từ Phàm rời đi.

Lúc sắp đi bị Từ Phàm gọi lại.

“Gần đây cây Vạn Vật kia bị ngươi cho ăn có hơi nhiều, sắp tới ngươi đừng đi nữa, trước tiên để hắn tiêu hóa một chút.” Sắc mặt Từ Phàm kỳ quái nói, đây là tin tức cây Vạn Vật phản hồi cho hắn khoảng thời gian gần đây.

“A… Vậy cây Vạn Vật sẽ không hỏng chứ!” Hàn Phi Vũ lo lắng nói.

“Kì vật Thượng Cổ sao có thể dễ dàng hỏng như vậy, chẳng hắn có chút tham lam, khiến tiêu hóa có hơi khó.”

“Nửa năm sau ngươi lại đi, để hắn tiêu hóa trưởng thành một thời gian.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh sư tổ.”

Hàn Phi Vũ rời đi, Vương Vũ Luân lại đến.

“Trì Nhi bị sao vậy!” Vương Vũ Luân lo lắng hỏi.

“Nhi tử bảo bối của ngươi đi tìm vợ của hắn rồi, có lẽ một thời gian ngắn ngươi không gặp được.” Từ Phàm nói.

“Chẳng phải con dâu tương lai của ta sắp thành Kim Tiên sao, sao Trì Nhi có thể tìm nàng được!” Vương Vũ Luân nói.

“Bởi vì ngươi cho con trai cả ngoan của ngươi một viên Nhân Duyên Thạch, đệ tử kia của hắn cũng hiếu thuận, cũng cho hai viên Nhân Duyên Thạch cùng cấp khác, ba viên này hợp lại thành uy lức quá lớn, vốn nên truyền tống đến Điểm Tinh giới, kết quả bị đưa đến chính Tiên giới chỗ con dâu kia của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Tuy điều này nghe có vẻ hơi nực cười, nhưng huynh đệ tốt trước mặt lại là tồn tại còn nực cười hơn.

“Sớm biết Trì Nhi phải đi, đã nhét cho hắn thêm chút Tiên ngọc rồi, đi tìm vợ phải tiêu tiền mà.” Vương Hướng Trì có chút hối hận nói.

Chương 858: Gặp gỡ

Mộc Nguyên Tiên giới, Vân Khâu Tiên vực.

Vương Hướng Trì đi trong Tiên thành với vẻ mặt ngơ ngác.

Hắn không hiểu Truyền tống vượt giới đang yên đang lành, tại sao lại dịch truyền tống hắn đến đây.

Hắn đi vào một quán trà, tìm một chỗ gần góc ngồi xuống.

“Khách quan, ngươi muốn uống trà gì?” Một tiểu nhị Hợp Thể Kỳ đến hỏi.

Vương Hướng Trì trước tiên cẩn thận đánh giá tiểu nhị một chút, sau đó nói: “Một tiên trà đặc sắc trong quán các ngươi, lại thêm một đĩa điểm tâm nữa là được.”

“Vâng, tổng cộng hai viên Tiên ngọc.” Tiểu nhị nói.

Tuy giật mình với mức giá này, nhưng Vương Hướng Trì vẫn lấy ra hai viên Tiên ngọc.

Sau khi tiên trà điểm tâm đến, Vương Hướng Trì vừa thưởng thức trà, vừa nghe tiếng người nói chuyện trong quán trà.

Đúng lúc này, một đại hán mà Vương Hướng Trì không thể nhìn thấu tu vi ngồi xuống đối diện với Vương Hướng Trì.

“Vừa đến đây để tìm hiểu tin tức nhỉ, không cần phiền phức như vậy, trực tiếp hỏi ta, năm viên Tiên ngọc, cái gì cũng biết.” Đại hán cười nói.

Vương Hướng Trì cũng không nói nhảm, trực tiếp lấy ra năm viên Tiên ngọc đặt ở trên bàn.

“Đây là đâu?”

“Vân Khâu Tiên vực, Mộc Linh thành.” Đại hán đáp, Vương Hướng Trì vừa nhìn thấy dáng vẻ này, đã biết là tu sĩ hạ giới vượt biên đến Tiên giới.

“Đây là giới gì?”

“Mộc Nguyên Tiên giới.”

“Thế lực lớn nhất Tiên vực này là ai, người mạnh nhất là cảnh giới gì.”

“Thế lực lớn nhất Tiên vực này là Mộc Linh Tiên cung, người mạnh nhất là Mộc Lôi thánh tôn, cường giả cảnh giới Đại La.” Sau đó đại hán lại tự giác kể một lần về các thế lực lớn và các nhân vật trứ danh xung quanh.

Hắn cũng nghe thấy cái tên Mộc Đại khiến hắn tương tư mộng tưởng từ những nhân vật này.

“Mộc Đại, nữ nhi Mộc Lôi thánh tôn, Chân Tiên kỳ đỉnh phong, chỉ một bước nữa là có thể bước vào cảnh giới Kim Tiên.”

“Là con cưng của Mộc Lôi thánh tôn, nhận tất cả cưng chiều, mấy ngàn năm trước đã biến mất, đến bây giờ vẫn chưa có tin tức.” Đại hắn nhìn thấy Vương Hướng Trì cảm thấy hứng thú với Mộc Đại, bắt đầu chú trọng giới thiệu.

Đúng lúc Vương Hướng Trì định hỏi thêm chút nữa, đại hán chỉ vào chén trà trống rỗng, tỏ vẻ thời gian đã hết, hỏi thêm cầm thêm phí.

“Ta hỏi thăm tin tức xong rồi, tiền bối xin cứ tùy ý.” Vương Hướng Trì nói.

Đại hắn nhìn Vương Hướng Trì thật sâu, lập tức rời đi.

Vương Hướng Trì yên lặng uống trà, nhân tiện lấy ra một cái ngọc điệp không gian.

Đây là sổ tay ra ngoài tông môn bản tiến hóa Linh môn.

Bây giờ hắn bắt đầu xem xét, tìm được mục Đột nhiên bước vào khu vực khác, cuối cùng chọn mục Tiên giới.

“100 cách khiêm tốn sống sót ở Tiên giới.”

“Làm thế nào vượt qua giai đoạn ban đầu ở Tiên giới.”

“Trong Tiên giới có trật tự, làm sao để nâng cao chất lượng cuộc cống bản thân.”

“Làm thế nào để kiếm Tiên ngọc không cần vốn trong Tiên giới.”

“Thân không tiền làm sao sinh tồn ở Tiên giới.”

Vương Hướng Trì xem rất lâu mới tìm thấy thông tin hắn muốn xem.

“Cách thiết lập liên lạc với Tông môn trong Tiên giới.”

Vương Hướng Trì mở ra xem, quả nhiên tìm ra hai phương pháp liên lạc khá đáng tin cậy.

“Xuân Hoa thương hội và Luân Hồi giới.” Vương Hướng Trì lẩm bẩm.

Đọc đến đây, Vương Hướng Trì gọi tiểu nhị đến.

“Trong Vân Khâu Tiên vực này có Xuân Hoa thương hội không?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Trong Vân Tước thành có Xuân Hoa thương hội đóng quân, có thể trực tiếp truyền tống đến đó qua Truyền tống trận bên trong thành.” Tiểu nhị nói.

Vương Hướng Trì lấy ra một viên Tiên ngọc thưởng cho tiểu nhị, nghe được vị trí của Truyền tống trận rồi rời đi.

Đại hán vừa rồi nói chuyện với Vương Hướng Trì cũng đuổi theo, trong mắt hiện lên một tia tham lam.

“Một con cá nhỏ vượt biên đến Tiên giới, cuối cùng chỉ có thể bị ăn sống.”

Lúc này, trong Vân Tước thành, Mộc Đại giống như mới vừa ra khỏi ngục, phấn khởi mà đi dạo trong thành.

Bất kể nhìn thấy thứ gì, hễ cảm thấy hứng thú đều mua về.

“Đây là của ta, đây là của phu quân.” Mộc Đại cười ngọt ngào.

Cuối cùng lại tựa như nghĩ đến gì đó, khuôn mặt lộ ra vẻ u sầu.

“Cửa ải của nương thì dễ qua, nhưng còn cha ta…”

Lúc này, Mộc Đại vừa khéo đi đến bên ngoài Truyền tống trận của Vân Tước thành.

Vương Hướng Trì vừa khéo đi ra.

Hai người giống như tâm linh cảm ứng, cùng nhìn về phía đối phương.

Một thoáng này giống như gặp nhau sau khi cách xa ba đời ba kiếp.

Kí ức trong mộng cảnh gợi lên trong lòng nhau.

“Phu quân ~” Mộc Đại đi đến bên Vương Hướng Trì nhẹ nhàng nói.

“Nương tử ~” Vương Hướng Trì nhẹ nhàng nắm lấy tay của Mộc Đại.

Xưng hô giữa hai người rất ngọt ngào mà tự nhiên.

Mộc Đại ôm chặt lấy cánh tay Vương Hướng Trì.

“Làm sao ngươi tìm được ta ở gần đây ~” Mộc Đại kích động hỏi.

“Vốn muốn đi thế giới Trung Thiên khác để giải khuây, nhưng bởi vì hiệu quả của Nhân Duyên Thạch đồ đệ đưa quá mạnh mẽ, trực tiếp chuyển ta đến đây.” Vương Hướng Trì lấy ra ba viên Nhân Duyên Thạch đưa Mộc Đại xem.

“Vậy mà lại là Nhân Duyên Thạch cấp cao nhất!” Mộc Đại kinh ngạc nói.

Tuy rằng thứ này đối với hắn không đắt, nhưng vẫn là cực kỳ hiếm có.

Chỉ cần vừa xuất hiện, sẽ bị những Thánh Tôn Đại Năng kia cướp sạch.

“Ngươi là một Đại Thừa kỳ, vậy mà lại có đồ đệ ~” Mộc Đại vừa nói xong, sau đó lại nghĩ tới cái gì, vội vàng nói: “Ta quên mất, phu quân đến từ thế giới Trung Thiên.”

Trong giọng nói có chút xin lỗi.

“Không sao đâu.” Vương Hướng Trì tỏ vẻ không để ý.

“Phu quân, chúng ta đi thôi, để chúc mừng phu thê chúng ta đoàn tụ, ta muốn tặng một món quà cho phu quân.” Mộc Đại nói rồi kéo Vương Hướng Trì đi về phía một tòa thương hội lớn.

“Phu quân, người đã cứu ta lúc đó là ai vậy?” Mộc Đại hỏi.

“Còn có thể là ai, đương nhiên là sư phụ của ta.”

“Không phải ta đã nói với ngươi rồi à, sư phụ của ta rất lợi hại, nhất định có thể cứu ngươi ra.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Phu quân, sư phụ của ngươi là cảnh giới gì, Kim Tiên kỳ sao?” Mộc Đại tò mò hỏi.

“Ở thế giới Trung Thiên, sư phụ của ta sao có thể là Kim Tiên, tuy ta cảm thấy sư phụ lợi hại hơn bên ngoài.”

“Sư phụ của ta là cảnh giới chí cao Đại Thừa kỳ.”

“Tuy cảnh giới chí cao lợi hại, nhưng không thể quá mức đến cứu ta ra từ nội giới Luân Hồi được.” Mộc Đại có chút khó tin nói.

“Sư phụ của ta không thể phân định với cảnh giới thông thường, đợi sau này ngươi gặp sư phụ sẽ biết.” Vương Hướng Trì cười nói.

Sau khi hai người vào thương hội, Mộc Đại điên cuồng mua sắm, hễ là thứ nàng cảm thấy Vương Hướng Trì có thể dùng thì đều mua toàn bộ.

“Nương tử không cần tiêu nhiều như vậy, mấy thứ này ta đều có.” Vương Hướng Trì nói.

“Đã có rồi, vậy đổi sang loại tốt hơn đi ~” Bao nhiêu năm không tiêu xài, bây giờ Mộc Đại cảm thấy chỉ muốn mua gì đó.

“Nương tử không cần tốn sức, Tiên khí của ta đều là do sư phụ của ta luyện chế, là Tiên khí phù hợp với công pháp thần thông của ta nhất.”

“Hơn nữa, ta không quen sử dụng Tiên khí khác.” Vương Hướng Trì nói.

Bây giờ hắn đột nhiên hơi hiểu cảm giác của huynh đệ tốt lúc trước.

Kết quả Mộc Đại nhìn quanh một vòng, phát hiện phu quân mình quả thật không cần mua thứ gì.

“Phu quân, bây giờ ngươi muốn làm gì?” Mộc Đại hỏi.

Nàng gặp được Vương Hướng Trì ở đây, cảm thấy là Thiên đạo đang ban thưởng cho nàng.

Lần này nàng tuyệt đối sẽ không rời khỏi phu quân nữa.

“Chỉ muốn yên tĩnh ở cùng với ngươi ~” Trong mắt Vương Hướng Trì phát ra tình yêu.

“Vậy chúng ta về nhà ~”

Chương 859: Huyết Tinh Thạch và Huyết Bạo đan

Trong Điểm Tinh giới, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực liên thủ tiêu diệt một doanh địa Huyết Ma cỡ lớn.

“Hàn sư huynh, sao trong thời gian này ngươi tiến bộ nhanh như vậy!” Kiếm Vô Cực có chút kinh ngạc nói.

Theo khí thế ra tay vừa rồi của Hàn Phi Vũ, trấn áp hắn chỉ là việc dễ như trở bàn tay.

“Gần đây có chút khai ngộ.” Hàn Phi Vũ cũng không giải thích quá nhiều.

Hắn cũng không thể nói với Kiếm Vô Cực: Nhìn tư chất tuyệt thế của ca đi, dùng mười triệu Tiên ngọc đổi đấy!

“Đã hứa sẽ đi chung, nửa đường ngươi lại bỏ đi.” Kiếm Vô Cực cảm thấy hơi khó chịu.

“Vô Cực sư đệ, hai chúng ta từ nhỏ đã có tư chất giống nhau, ta tin sau khi ta khai ngộ không lâu sẽ đến lượt ngươi, đến lúc đó chúng ta lang bạt đến Tiên giới.” Hàn Phi Vũ an ủi. .

Đúng lúc này, từ xa xa xuất hiện một con cự thú to lớn ngưng tụ từ Huyết Hải mà thành.

Đây là một trong những thủ đoạn chủ yếu của Huyết Ma Đại Thừa kỳ.

“Tộc của ta bị tiêu diệt, tất cả đều bởi vì Nhân tộc các ngươi.”

“Ta đánh không lại những Vô Địch tôn giả chí cao kia của các ngươi, có điều trước khi chết ta kéo hai thiên tài Nhân tộc này chết theo cũng đáng giá!” Giọng điệu của Huyết Ma Đại Thừa kỳ vô cùng oán hận, có ý muốn chết.

Hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực cũng không hoang mang, trong mắt thậm chí có một chút mừng rỡ.

Tiếc nuối duy nhất của đệ tử Ẩn Linh môn khi đến Điểm Tinh giới tham gia thí luyện là không có Huyết Ma Đại Thừa kỳ, khiến thí luyện của bọn họ không có chút áp lực nào.

Những đệ tử đứng đầu của tông môn, sau khi ở Điểm Tinh giới một khoảng thời gian sẽ nhân tiện rời đi, lý do là không có áp lực.

Hai người vốn cũng định rời đi, không ngờ lúc rời đi sẽ có ngạc nhiên ngoài ý muốn.

“Chúng ta cùng lên hay một người đánh một lát.” Hàn Phi Vũ nhìn Huyết Ma Đại Thừa kỳ kia, trong mắt lộ ra vẻ vui sướng, giống như đang nhìn bảo vật quý hiếm.

Nếu có thể, hắn cảm thấy một mình hắn đã có thể giết con Huyết Ma Đại Thừa kỳ này, hoàn thành thành tựu cao nhất Hợp Thể kỳ của hắn.

“Hàn sư huynh, có thể giao con Huyết Ma này cho ta không, ta cảm giác ta sắp khai ngộ rồi, chỉ một bước là đến cửa.” Phía sau Kiếm Vô Cực xuất hiện ảo ảnh của chín thanh Đạo khí linh kiếm, khí thế trên người cũng bắt đầu dâng lên liên tục.

Hàn Phi Vũ nhìn về phía Huyết Ma rồi lại nhìn sư đệ tốt của mình, cuối cùng cắn răng nói: “Vậy sư đệ nhất định phải quý trọng trận đấu này, ngươi vẫn chưa đến lúc sắp chết, sư huynh sẽ không ra tay, đồng thời cũng sẽ gọi Đại Thừa kỳ trung môn ở bên cạnh giúp đỡ.”

“Được, đa tạ Hàn sư huynh thành toàn.”

Kiếm Vô Cực nói xong, chín Đạo khí linh kiếm sau lưng đã hoàn toàn biến thành thật, kiếm trận Cửu Kiếm Nhập Thiên thành hình.

Hàn Phi Vũ lùi về phía xa, có chút hâm mộ nhìn bóng dáng chiến đấu tùy thích của Kiếm Vô Cực.

“Bồ Đào, có đan dược chữa thương có Huyết Ma không?” Hàn Phi Vũ đột nhiên hỏi.

“Có, Huyết Tinh Thạch lấy ra từ trong thi thể của Huyết Ma, chỉ cần hai viên, có thể cứu Huyết Ma từ trạng thái sắp chết.”

“Bây giờ trong bảo khố Điểm Tinh giới có hàng tích trữ.” Bồ Đào đáp.

“Ta muốn đổi mười cái.” Hai mắt Hàn Phi Vũ sáng lên, nói như vậy chẳng phải là có thể đến phiên mình.

“Chủ nhân, nghe nói chỗ Bồ Đào đại nhân có ý chí thiên đạo, bản nguyên có thể đổi cho Tiểu Linh không?”

“Như vậy Tiểu Linh có thể thăng cấp, có thể trợ giúp chủ nhân rất tốt.” Trí linh Đạo khí của Hàn Phi Vũ nói.

Hàn Phi Vũ lắc đầu.

“Ngươi cũng không phải không biết về tông môn bọn ta, thứ có thể đổi đều có thể tìm được trong bảo khố, thứ không có, nghĩa là không có quyền đổi.”

Bản nguyên ý chí thiên đạo, loại đồ vật vừa nghe đã thấy khó lường, Hàn Phi Vũ vẫn chưa có ý muốn đổi, Đạo khí linh trí bây giờ cảm thấy hoàn toàn đủ dùng.

“Thôi được.”

Đằng xa lóe lên kiếm quang, kiếm khí phóng lên trời.

Từng luồng kiếm quang sắc bén kia, chém tầng mây trên không trung thành hình dạng bất quy tắc.

Từng thanh cự kiếm xiên xuống mặt đất hết lần này đến lần khác.

“Kiếm Hành Cửu Thiên!”

“Ngự Kiếm Trường Long!”

“Kiếm Liên Thịnh Thế!”

“Vãn Kiếm Trường Ca!”

Hàn Phi Vũ nhìn chiến lực liều lĩnh tùy ý của Kiếm Vô Cực, khỏi phải nói trong mắt có bao nhiêu hâm mộ.

“Chỉ hơi khô khan, nhìn nhiều sẽ nhàm chán, ta phối nhác cho ngươi ∼”

Hàn Phi Vũ đã lấy ra vật cần thiết cho đạo Tâm Kiếm, tên khoa học là âm hưởng, có điều đệ tử của đạo Tâm Kiếm thích gọi là Vinh quang cuối cùng.

Một quả cầu nhỏ cỡ một quả bi-a xuất hiện trong tay Hàn Phi Vũ, hắn nghịch ngợm một lát, ném thẳng lên trời.

Dưới sự gia trì của linh lực, quả cầu nhỏ bay về phía nơi chiến đấu của Kiếm Vô Cực và Huyết Ma.

Một giai điệu làm phấn chấn lòng người vang lên, ngay lập tức thêm buff chiến đấu của Kiếm Vô Cực.

“Phải rồi, giữ cho Huyết Ma một hơi thở cuối cùng, sư huynh cứu hắn lại có thể đánh thêm một lần.” Hàn Phi Vũ truyền âm nói.

Kiếm Vô Cực không quay đầu lại, trực tiếp kiếm khí khắc đám mây trên không thành ký hiệu OK.

“Như vậy thật thú vị.”

Lúc này một linh chu nhỏ bay đến rất nhanh, đáp xuống cách Hàn Phi Vũ không xa.

Con rối quỳ xuống, đưa qua một chiếc hộp nhỏ, bên trong chứa mười viên Huyết Tinh Thạch.

“Tích phân đã tự động khấu trừ, vui lòng ký nhận hàng.” Con rối nói.

Hàn Phi Vũ bấm vào quầng sáng xác nhận đã nhận hàng, con rối lái linh chu rời đi.

Đúng lúc này, Kiếm Vô Cực đột nhiên gầm lên giận dữ, khai ngộ ngay tại chỗ, sức chiến lực lập tức tăng gấp đôi.

Ban đầu chỉ là miễn cưỡng ngăn cản sự tấn công của Huyết Ma Đại Thừa kỳ, bây giờ đã thành thế phản sát.

Không bao lâu, Huyết Ma kia đã chống đỡ không được, muốn nhân cơ hội chạy trốn.

Lúc này Hàn Phi Vũ đột nhiên xốc lại tinh thần, trực tiếp thả ra ba con rối Đại Thừa kỳ, sẵn sàng ngăn cản Huyết Ma Đại Thừa kỳ bất cứ lúc nào.

Quả nhiên Huyết Ma Đại Thừa kỳ kia giả vờ ra một, rồi nhanh chóng chạy về phía xa.

Ba con rối Đại Thừa kỳ sau lưng Hàn Phi Vũ lập tức biến mất.

Không bao lâu đã bắt Huyết Ma kia trở về.

“Nhân tộc, giết ta đi, chỉ xin một cái chết thanh thản.” Huyết Ma Đại Thừa kỳ hung tợn nhìn Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ.

Lúc này, một con rối Đại Thừa kỳ, đột nhiên mở miệng Huyết Ma, cưỡng ép nhét hai viên Huyết Tinh Thạch vào.

Không bao lâu sau, Huyết Ma Đại Thừa kỳ đã khôi phục lại thời kỳ hưng vượng.

“Dùng Huyết Tinh Thạch do thi thể Huyết Ma Đại Thừa kỳ ngưng tụ mà thành, Nhân tộc các ngươi thật tàn ác!” Huyết Ma Đại Thừa kỳ tuyệt vọng gào thét.

Nghe vậy, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đều bật cười.

“Bồ Đào, có loại đan dược có thể khiến Huyết Ma điên cuồng, sau khi ăn gặp người nào giết người đó không?” Hàn Phi Vũ lại hỏi.

“Huyết Bạo đan, có điều sau khi ăn Huyết Ma có thể tăng 30% chiến lực.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Vậy càng tốt, lấy cho ta năm viên, trực tiếp truyền tống qua cho ta.” Hàn Phi Vũ khí phách nói.

“Hiểu rồi.”

Một Truyền tống trận xuất hiện trước mặt hai người, một chiếc hộp ngọc được truyền tống ra.

“Các ngươi muốn làm gì, khôi phục thực lực cho ta, lại muốn cho ta loại đan dược này, các ngươi muốn ta trở thành thí luyện thạch của các ngươi sao, nằm mơ!!” Huyết Ma Đại Thừa kỳ nói xong lập tức muốn tự bạo.

Nhưng còn chưa bạo thành công, miệng đã bị nhét vào một viên Huyết Bạo đan, Huyết Ma lập tức mất đi lý trí, hai mắt trở nên điên cuồng.

“Vô Cực sư đệ lùi lại, tiếp theo đến lượt ta ~”

Chương 860: Tin tức

Trên cự hồ mười vạn dặm.

Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân.

“Con trai ngươi chỉ đi Tiên giới thôi, cũng không phải mất rồi, đừng buồn bã như vậy.”

“Hơn nữa nơi con dâu của ngươi ở ta cũng biết, đến lúc đó tất cả chúng ta phi thăng Tiên giới tìm con trai của ngươi về là được rồi.” Từ Phàm an ủi nói.

“Không sao, nghe ý ngươi nói, con dâu tương lai của ta có bối cảnh thâm sâu, ta lo lắng sau khi Trì Nhi đi qua, sẽ bị người nhà bọn họ ức hiếp.” Vương Vũ Luân lo lắng nói.

“Nam tử hán trên đời, co được dãn được, chịu thiệt thòi thì nhớ kỹ, đợi có năng lực lại trả lại.”

“Hơn nữa, có ta và ngươi đây, tương lai ai trèo cao còn chưa chắc đâu.” Từ Phàm tự tin nói.

“Ta vừa mới hỏi một chút, Ẩn Linh đảo chúng ta cần tám trăm năm mới có thể hoàn thành luyện chế thăng cấp, chỉ cần luyện chế xong, chúng ta sẽ khởi hành đi Tiên giới.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói.

“Hướng Trì là con trai ngươi, cũng là đồ đệ của ta.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, một bóng người chậm rãi ngưng tụ phía sau hai người.

“Sư phụ, tin tức ngươi bảo ta tìm hiểu đều đã tìm hiểu được rồi, Mộc Nguyên Tiên giới, Vân Khâu Tiên vực, Mộc Linh Tiên cung.” Lý Tinh Từ nói.

Vương Vũ Luân thân thiết nhìn về phía Lý Tinh Từ, nhưng không nhận được hồi đáp.

“Ta đã dùng một thần thông uy lực lớn trong Tàng Kinh các, trao đổi một đạo hữu ở Vân Khâu Tiên vực tìm hiểu tin tức.”

“Được, nếu có tin tức của sư huynh ngươi, lập tức báo tin.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Hiểu rồi sư phụ.” Sau đó Lý Tinh Từ hóa thành một làn sương khói tan biến.

“Đừng thấy nhi tử ngươi thờ ơ với ngươi, thật ra trong lòng cũng đã gần như tha thứ cho ngươi rồi.” Từ Phàm liếc nhìn Vương Vũ Luân có chút thất vọng rồi nói.

Về vấn đề này, Vương Vũ Luân chỉ thở dài.

“Từ đại ca, ngươi nói xem lúc trước ta muốn làm kẻ cặn bã như ngươi nói, có thể có kết quả tốt một chút không?” Vương Vũ Luân đột nhiên hỏi.

“Nếu lúc trước ngươi quyết tâm làm cặn bã, vậy bây giờ có thể ta không với tới ngươi nổi.” Từ Phàm cười nói.

Đạo ăn bám đi đến cực hạn thật sự rất kinh khủng.

Trong Tu Tiên giới, nữ tu sĩ lợi hại có ở khắp nơi, những người này nói không chừng sau này đều là trợ lực của huynh đệ tốt.

“Từ đại ca lại đang nói đùa với ta, ta chỉ tò mò hỏi một chút, dù sao người một lòng giống như ta, trừ phi bất đắc dĩ bị ép, nếu không sẽ không làm ra chuyện như vậy.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Nếu ngươi đã nhắc đến vấn đề này, chi bằng thử một chút.” Từ Phàm đột nhiên tò mò nói.

“Thử một chút?”

“Chỗ ta có một thần thông đạo Luân Hồi, tên là Nhất Thế Triều Hoa, có thể cho ngươi trải nghiệm cảm giác bật toàn bộ hỏa lực ở mức độ lớn nhất.” Từ Phàm cười nói, hơn nữa phía sau xuất hiện một vòng xoay luân hồi, chuẩn bị hút Vương Vũ Luân vào trong.

“Có làm không?” Từ Phàm cũng tò mò thể chất huynh đệ tốt của hắn toàn bộ khai hỏa là cảm giác gì?

“Bỏ đi bỏ đi, trải nghiệm có hại với tâm trạng, ta và Thiến Nhi làm phu thê nhiều năm như vậy, nếu thật sự làm thế, thì chính là phản bội nàng trên phương diện Tâm đạo.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

Từ Phàm có chút tiếc nuối, tiên tán la bàn luân hồi sau lưng.

“Được rồi, thể chất này của ngươi phù hợp với tính cách của ngươi, quả nhiên là đáng tiếc.” Từ Phàm cười nói, hắnđã nói điều này không chỉ một lần.

“Chủ nhân, bên Hội Trưởng lão, mời chủ nhân đi xem.”

“Nói là bên Tiên giới có tin tức.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Ta đã nói rồi, nhi tử bảo bối của ngươi có xác xuất cao là bị truyền tống đến nơi đó.”

Từ Phàm đứng dậy, Hư Không Truyền Tống môn xuất hiện, bước vào một bước.

“Chờ tin tốt của ta.”

Tổng bộ Hội Trưởng lão, Tiên giới liên lạc trận trong tiểu thế giới.

“Đại trưởng lão, đồ nhi kia của ngươi thật may mắn, bây giờ cả Vân Khâu Tiên vực đều đang truyền, tiểu nữ nhi Mộc Lôi thánh tôn thương yêu nhất, thích một tu sĩ Đại Thừa kỳ vượt biên đến Tiên giới.”

“Bây giờ vô số tu sĩ theo đạo ăn bám đều muốn tìm đến đồ đệ của ngươi xin chỉ dạy một phen.” Thượng Tôn cười nói với Từ Phàm.

“Đồ nhi kia của ta cũng là duyên phận đến, đa ta Thượng Tôn giúp đỡ tìm hiểu tin tức.” Từ Phàm cảm tạ nói, sau khi xác nhận đồ đệ bảo bối thực sự truyền tống đến Tiên vực, Từ Phàm mới hoàn toàn yên tâm.

Trước đây đều là suy đoán, bây giờ tin tức đã xác định, có thể khiến huynh đệ tốt yên tâm.

“Việc dễ như trở bàn tay, có một sư huynh ở đó thuận miệng hỏi một chút.” Thượng Tôn phất tay cười nói.

Hai người trò chuyện một lúc rồi ngừng.

“Đại trưởng lão, chúng ta có cần đi khu vực hỗn loạn một chuyến không?” Minh Không cười nói, lần trước giống như nằm mơ, lợi nhuận thông thường, đến nay vẫn làm hắn khó quên.

“Trước tiên để qua một khoảng thời gian, đợi xử lý xong chuyện Điểm Tinh giới, ta sẽ lại đi một chuyến với ngươi.” Từ Phàm nghĩ một chút nói, ra ngoài đi dạo một vòng cũng là một lựa chọn tốt.

“Phải rồi, Đại trưởng lão muốn xử lý Điểm Tinh giới như thế nào?” Minh Không hỏi.

“Đợi sau khi giết sạch tất cả Huyết Ma, nhìn xem các đại tông môn thánh địa, có sẵn lòng giữ lại truyền thừa ở đó không, hoặc trực tiếp mở phân tông.”

“Điểm Tinh giới bị Huyết Ma tàn phá rất nặng nề, tất cả tông môn thánh địa đều bị giết, cả Điểm Tinh giới chỉ để lại một ít tiểu tông môn đáng thương, ngay cả công pháp Đại Thừa kỳ cũng không có.”

“Để bọn họ tự do phát triển, còn không bằng để tông môn thánh địa của Phi Vũ giới chúng ta giúp bọn họ một phen.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Đại trưởng lão có ý độc chiếm Điểm Tinh giới và Huyết Ma giới sao?” Minh Không hỏi.

“Rất tốn thời gian, ta chỉ muốn tất cả linh khoáng Tiên khí của Huyết Ma giới, về phần những thứ khác, người có khả năng sẽ đảm nhận.”

Đồ vật có ích là được, sau khi toàn bộ tông môn phi thăng đến Tiên giới, những thứ căn bản nhất, giữ lại cũng không có tác dụng gì.

“Được, ta sẽ truyền ý của Đại trưởng lão cho các tông môn thánh địa.” Minh Không nói.

“Đây là bọn họ bảo ngươi hỏi ta sao?”

“Đúng vậy, một miếng thịt lớn như vậy, một thế giới Trung Thiên hoàn toàn rộng mở, bọn họ không thể không thèm.”

“Cũng phải, vậy bắt đầu từ ngày mai, Truyền tống trận vượt giới thu phí, mỗi người một lần hai mươi Tiên ngọc.” Từ Phàm cười nói.

“…” Minh Không.

Đã nói người có khả năng sẽ đảm nhận mà…

Từ Phàm trở lại Ẩn Linh môn, chuyển tin tức Vương Hướng Trì vẫn còn sống cho huynh đệ tốt.

“Ta có thể chất này sao, vì sao hai con trai của ta đều là…” Vương Vũ Luân không thể diễn tả được cảm giác này là gì.

Đúng lúc này, Từ Nguyệt Tiên kích động ôm một con sói nhỏ sáng như bông tuyết đi đến tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, rốt cuộc ta cũng bồi dưỡng ra linh sủng đủ tư cách đầu tiên.” Từ Nguyệt Tiên hào hứng nói.

Chỉ thấy con sói nhỏ trong lòng Từ Nguyệt Tiên, cực kỳ quyến luyến giống như xem nàng là mẹ.

Từ Phàm nhìn con sói nhỏ sáng như bông tuyết kia, bắt đầu kiểm tra.

“Tốt, con sói nhỏ này có tiềm lực trở thành yêu thú Đại Thừa kỳ, chỉ cần nuôi dưỡng tốt, ngày sau sẽ là bạn đồng hành tốt.” Từ Phàm đánh giá.

Tuy sau này chiến lực không được tốt lắm, nhưng dáng vẻ xinh đẹp, thích hợp để nuôi bên người lâu dài.

“Đây mới chỉ là bắt đầu, sau này ta sẽ nuôi dưỡng ra linh thú ưu tú nhất.” Từ Nguyệt Tiên quả quyết nói.

Chương 861: Hợp kim Tiên khí

“Ngươi cần tích lũy một thời gian dài, muốn bồi dưỡng ra linh thú ưu tú, có lẽ phải cần thời gian kết tủa ngàn năm tới vạn năm thì mới được.”

“Ngươi có thể tận dụng yêu thú hiện có của thế giới Trung Thiên mà bồi dưỡng ra con sói nhỏ này, đã là rất lợi hại rồi.” Từ Phàm cười rồi khen ngợi nói.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói: “Lần này nhất định sẽ không để sư phụ thất vọng.”

“Không cần vội vàng, vi sư đang tìm kiếm linh thú thích hợp đại đạo sinh dục, chỉ cần có thể tìm thấy, vậy thì vạn thú chi vương này của ngươi coi như đã hoàn thành được bước đầu tiên rồi.”

Từ Nguyệt Tiên vừa nghe tới từ vạn thú chi vương này, biểu cảm liền có chút kỳ lạ.

“Sư Phụ, ta quay trở về tiếp tục tu luyện đây.” Từ Nguyệt Tiên nói rồi liền rời đi.

“Ngươi để một nữ đồ đệ trông như tiên tử tu luyện loại đạo pháp có danh xưng là Vạn Thú Chi Vương, có phải có chút kỳ quái hay không.” Vương Vũ Luân ở bên cạnh nói.

“Cái tên nghe có vẻ kỳ quái, nhưng uy lực quả thực là rất lớn.”

“Đợi sau này sau khi ta bồi dưỡng ra những con linh thú không kém gì thần thú, tung hoành Tiên giới là không thành vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

“Có lợi hại tới vậy sao?”

“Tới lúc đó là ngươi liền biết thôi, mỗi một con đường mà ta sắp xếp cho số những đệ tử này, đều đã phải trải qua ngàn vạn lần suy tính cặn kẽ của ta.” Từ Phàm cười nói.

Chính vào lúc này, tiếng nói của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, Điểm Tinh giới xuất hiện hiện tượng một vài người thúc giục Huyết Ma để thăng cấp lên Đại Thừa kỳ, có cần ngăn cản không.”

“Kiến nghị thiết lập từ trên thiên kiếp bản nguyên.” Bồ Đào đề xuất.

“Thúc giục ra Huyết Ma Đại Thừa kỳ, sau đó lại giết chết?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Thúc giục ra Huyết Ma Đại Thừa kỳ, để cho những đệ tử đó đánh tới trạng thái gần chết rồi lại dùng đá Huyết Tinh cứu về, tiếp tục đánh.”

“Nói rằng như vậy có thể hoàn thành thành tựu cao nhất của Hợp Thể kỳ, hạ gục được cường giả Đại Thừa kỳ.” Bồ Đào nói.

“Cái thành tích này rất bổ béo hay sao? Hay là có phần thưởng đặc biệt gì?” Từ Phàm tò mò hỏi, hắn không biết trong tông môn từ lúc nào mà lại bắt đầu thịnh hành loại xu hướng này.

“Lý lịch của mỗi một đệ tử đều đang ở bên trong kho dữ liệu, nếu như dựa vào Hợp Thể kỳ đánh bại được Đại Thừa kỳ, sẽ được viết lên bên trên.”

“Trên bản chất mà nói thì không có tác dụng gì, chỉ là lúc nhìn vào thì trông sẽ tô điểm hơn một chút.” Bồ Đào nói.

“Loại xu hướng này để mà nói ra thì không xấu cũng không tốt, vậy thì cứ tăng giá toàn bộ nguyên liệu xúc tác Huyết Ma thăng cấp lên Đại Thừa kỳ và đá Huyết Tinh đi.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Vào lúc này, bên trong Điểm Tinh giới, một mình Hùng Lực đối chọi với ba tên Đại Thừa kỳ Huyết Ma.

Trong mắt ba tên Đại Thừa kỳ Huyết Ma nọ toàn bộ là màu sắc của máu tanh cuồng bạo, chỉ có bản năng của dã thú, không hề có một tia lý trí.

Hùng Lực tay giữ lấy cự chùy, hưng phấn nhìn về phía Đại Thừa kỳ Huyết Ma.

Ngay sau đó đằng sau lưng liền xuất hiện Ngũ Hành Kim Thân, xông về phía ba tên Đại Thừa kỳ Huyết Ma kia.

“Đại sư huynh hạ thủ nhẹ nhàng chút, đừng giết chết đấy ~” Thiên Vạn Binh bên cạnh nói.

Hắn đã phải hao tốn công sức rất lớn mới có thể xúc tác ba tên Hợp Thể kỳ Huyết Ma có tiềm năng này trở thành Đại Thừa kỳ.

Kết quả Thiên Vạn Binh vừa nói xong không lâu, một con Đại Thừa kỳ Huyết Ma trực tiếp bị chùy của Hùng Lực đập tan.

Hai tên còn lại cũng không thể tránh được, toàn bộ đều biến thành bã thịt.

“Đại sư huỳnh, gần đây ta cũng đâu có chọc vào ngươi.” Thiên Vạn Binh nhìn ba đống bã thịt trên mặt đất, có chút khóc không ra nước mắt nói.

Hùng Lực hài lòng nhìn cự chùy trong tay của mình, rất lâu rồi không đánh một trận sảng khoái như vậy.

“Đại sư huynh ngươi phải đền cho ta, ta còn dự định bán ba con Đại Thừa kỳ Huyết Ma này cho sư huynh đệ đi quét thành tích.” Thiên Vạn Binh kêu gào nói.

“Quét cái gì mà thành tích, ta là đang cứu ngươi, cái bộ dạng không màng chính sự này của ngươi có thể thoát được khỏi sự giám sát của Bồ Đào hay sao?”

“Không đi giết Huyết Ma cho hẳn hoi, còn làm mấy thứ linh tinh lộn xộn này, nhỡ đâu truyền tới tai của Đại trưởng lão, hậu quả thế nào ngươi biết đấy.” Hùng Lực nhìn Thiên Vạn Binh nói.

“Ai nói ta không đi giết Huyết Ma hẳn hoi, những con rối đỉnh cấp kia của ta đều được phân ra rồi, ta làm chút nghề tay trái thì có sao chứ.” Thiên Vạn Binh nói rồi nhìn lên ba đống bùn thịt kia vẫn còn cảm thấy chút đau lòng, ba con Huyết Ma này trước sau cũng tốn kém của hắn không ít điểm tích lũy cống hiến tông môn.

“Ngươi muốn chơi thì từ từ mà chơi đi, dù sao ngươi bồi dưỡng ra một con, ta liền đập chết con nấy, chúng ta xem ai nhanh hơn, vừa hay khoảng thời gian này đang đang ngứa tay.” Hùng Lực vung vẩy cự chùy nói.

“Đại sư huynh, ngươi ác thật đấy ~” Thiên Vạn Binh đau lòng nói.

“Ta chỉ là không muốn ngươi đi đường vòng như vậy, cứ thẳng thắn thật thà đi ~” Hùng Lực nói xong bèn chuẩn bị rời đi.

Lần trước ba người bọn họ tổ đội không được bao lâu liền tách ra, một là bởi vì Hợp Thể kỳ Huyết Ma không có tính khiêu chiến.

Hai lại là vì tiểu thế giới của Nhân tộc nuôi dưỡng được thời gian cố định lại rồi, việc cứu vãn lại so với trước càng thêm nhẹ nhõm hơn.

Vì hiệu suất, cho nên bọn họ bèn phải chia cách.

“Vậy ngươi ít nhất cũng phải để lại một con cho ta chứ, thành tích tốt nhất của ta còn chưa quét.” Thiên Vạn Binh nói.

“Cái đồ chơi con rối nhà ngươi, muốn thành tích này có tác dụng gì, nhìn vào quá là giả dối.” Hùng Lực cười nói.

“Vậy ta cũng phải quét một cái.” Thiên Vạn Binh nói rồi mở thương thành bên trong tông môn ra, chuẩn bị mua thêm một bộ nguyên liệu xúc tác Huyết Ma thăng cấp lên Đại Thừa kỳ.

“A!!!” Thiên Vạn Binh nhìn giá cả ở bên trên kêu to lên.

“Sao thế?”

“Giá cả của cùng một nguyên liệu đã tăng lên gấp mười lần!” Thiên Vạn Binh nói.

“Vậy thì đừng xúc tác, ngoan ngoãn đi giết Huyết Ma, tranh điểm tích lũy đi.” Hùng Lực không hề hấn gì nói.

Lúc này, ở một khu vực khác.

“Cự Kiếm thuật!”

Kiếm Vô Cực một kiếm đã giết chết Đại Thừa kỳ Huyết Ma.

“Không tồi, sư đệ tiến bộ càng ngày càng nhanh, Đại Thừa kỳ Huyết Ma ở dưới trạng thái cuồng bạo, vậy mà trong tay của sư đệ không lết quả nổi hai canh giờ.” Hàn Phi Vũ khen ngợi nói.

“Sư huynh, bây giờ ta cảm giác có thể lấy một địch hai, hay là chúng ta cùng thử xem.” Kiếm Vô Cực bỗng dưng nói.

“Thử thì thử thôi, ta cũng dùng chiêu lấy một địch hai.” Hàn Phi Vũ nói rồi mở thương thành bên trong tông môn ra.

Sau khi hắn trông thấy nguyên liệu xúc tác Huyết Ma tăng lên gấp mười lần.

“Kỳ lạ, người mua nhiều thì liền tăng giá hay sao?” Hàn Phi Vũ vừa nói vừa chốt đơn, tư thế khi ấn vào nút xác nhận mua hàng không hề có một chút run rẩy.

Bên trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang dưỡng lão, bị Sa Điêu hưng phấn tìm đến tận cửa.

“Sa sư huynh, trông ngươi vui mừng như vậy, chẳng lẽ là đã nghiên cứu ra phương pháp điều phối hợp kim vạn năng mới?” Từ Phàm hứng thú nói.

“Đại trưởng lão nói đúng rồi, chỉ có điều vẫn còn thiếu một mắt xích cuối cùng.” Sa Điêu hưng phấn nói.

“Mắt xích gì?” Từ Phàm đang nằm trên ghế lười ngồi dậy.

Dự án này của Sa Điêu hắn quả thực là cũng khá coi trọng.

“Một lò luyện Tiên khí đại hình phẩm chất cao, tới lúc đó liền có thể dung hợp tất cả những linh khoáng cấp bậc Tiên khí thành loại hợp Kim Tiên khí vạn năng này.” Sa Điêu vui mừng nói.

Ngay sau đó liền lấy ra một cái ngọc giản nhét vào Từ Phàm, bắt đầu giải thích về ý tưởng của hắn.

“Chỉ cần hút ra tinh hoa bên trong những linh khoáng Tiên khí kia, lúc…” Sa Điêu càng nói càng nhanh.

Trong ánh mắt của Từ Phàm bắt đầu xuất hiện đại đạo kinh văn, ở bên trong không gian đặc thù suy giải ra phương pháp mà Sa Điêu nói.

Dựa theo những lời giải thích của Sa Điêu, vẻ mặt của Từ Phàm càng lúc càng nghiêm túc, cuối cùng vậy mà lại tự mình động tay bắt đầu biến đổi.

Một vài viên linh khoáng Tiên khí phổ thông nhất xuất hiện ở trong tay Từ Phàm, ngay sau đó dựa theo phương pháp mà Sa Điêu đã nói luyện chế hợp kim vạn năng.

Kết quả ngay bước đầu tiên đã bị tắc nghẽn.

Theo như cách nói của Tu Tiên giới thì chính là đẳng cấp thần hỏa không đủ cao, không thể hoàn toàn tôi luyện được loại hợp kim này.

Chương 862: Hồng Mông Thiên Kiếm đan

“Loại phương pháp này chỉ có thể trông cậy vào lò luyện cấp bậc Tiên khí thêm cả thần hỏa nữa mới có thể tôi luyện, nếu không hay là ta chuyển thành phẩm vào trong tay của Đại trưởng lão.” Sa Điêu nhìn hợp kim đã dung hợp được một nửa nói.

Từ Phàm nhìn hợp kim nửa thành phẩm vẫn chưa dung hợp kia hơi dùng thêm sức.

“Thần hỏa không đủ thì thần thông bù lấp, ta không tin một hợp kim bé nhỏ còn có thể làm khó được ta.”

Hai tay Từ Phàm kết ấn, đằng sau xuất hiện một vòng Thánh Nhật.

Trực tiếp lôi kéo hợp kim vẫn chưa dung hợp xong kia vào bên trong Thánh Nhật.

Ngay sau đó một tiếng phượng kêu, Từ Phàm trực tiếp mượn hạch tâm của Phượng Hoàng thần hỏa, dung hợp thẳng cùng Thánh Nhật trên bầu trời.

Một khoảnh khắc này, hai tiếng kêu hót, vang vọng khắp Ẩn Linh môn.

Toàn bộ đệ tử dưới trướng đều một sắc mặt kinh ngạc nhìn hai con thần thú hiển hóa trên đỉnh núi của Đại trưởng lão kia.

Phượng hoàng và kim điểu lất hợp kim chưa dung hợp kia làm trung tâm mà cuốn lấy nhau.

“Thiên địa đại dong lô!”

Một chiếc lò luyện khổng lồ gói trọn toàn bộ kim điều và Phượng Hoàng lại.

“Ngũ Hhành kim hỏa!”

“Thái Dương chân hỏa!”

Lò luyện giữa bầu trời dưới sự gia tăng của Từ Phàm càng lúc càng thêm sáng lạn.

Hợp kim ở giữa lò luyện cũng bắt đầu hòa tan, đạt tới loại trạng thái mà Sa Điêu đã nói.

Lúc này ở trong tay Sa Điêu xuất hiện một miếng hợp kim phổ thông, trực tiếp hướng về chiếc lò luyện trong bầu trời mà biến mất.

“Vẫn cần một chút ngòi nổ hợp kim.” Sa Điêu nhìn chiếc lò luyện trong bầu trời hưng phấn nói.

Cứ như vậy, chiếc lò luyện giữa bầu trời duy trì cả một canh giờ, Từ Phàm mới thu được một hợp kim cỡ to bằng cái thớt.

Sa Điêu hưng phấn đi đi lại lại xung quanh hợp kim.

“Không đúng nhỉ, hợp kim này thành hình, theo lý mà nói thì nên có dị tượng thiên địa.”

“Chẳng lẽ là thất bại rồi ư?” Sa Điêu nghi hoặc nói.

“Quên mất không mở lá chắn của Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nói rồi khua tay, triệt bỏ đi hộ tráo che chắn cho sự dò thám của ý chí thiên đạo.

Trong khoảnh khắc này dị tượng thiên địa xuất hiện, một tia hồng quang trực tiếp bắn về phía hợp kim Tiên khí kia.

Sau đó trong bầu trời có ánh sáng năm màu đáp xuống, chiếu rọi lên trên người Từ Phàm.

Hành động của Từ Phàm ban nãy coi như là chiếm được lợi ích cuối cùng của Sa Điêu, cho nên dị tượng thiên địa công đức ý chỉ có thể rơi vào trên người của Từ Phàm.

Có điều vẫn may là Từ Phàm có thể trao đổi được với ý chí thiên đạo.

Sau khi ánh sáng năm màu chiếu rọi lên người của Sa Điêu, bầu trơi lại có tiên ngọc như sao băng đáp xuống.

Toàn bộ đều như tranh đoạt mà xuyên vào lòng bàn tay của Sa Điêu.

Trong bầu trời xuất hiện dị tượng thần hỏa, sau khi đáp xuống thân mình của Sa Điêu liền biến mất không thấy đâu.

Ngay sau đó lại có ảo ảnh của tiên nữ, cầm đàn xuất hiện ở trên bầu trời đàn một khúc tiên nhạc cho Sa Điêu.

Loại dị tượng này sau khi duy trì được một khắc mới có thể tiếp nhận.

Sa Điêu nhìn tiên ngọc trong lòng bàn tay, hơi có chút kích động mà nói: “Bây giờ ta đã được tính là Luyện Khí Đại Tông sư hay chưa?”

“Theo lý mà nói, đã được tính, có điều ngươi càng quan trọng hơn so với Luyện Khí Đại Tông sư.” Từ Phàm cười nói.

“Cha, người đã trông thấy chưa, con trai người đã trở thành Luyện Khí Đại Tông sư rồi, trong đạo luyện khí đã đứng ở vị trí đỉnh phong trên thế gian này.” Sa Điêu kích động nhìn trời cao gào thét.

Từ Phàm nhìn Sa Điêu không thể kìm chế lại trong thoáng chốc, hắn cầm lấy miếng hợp kim được tôi luyện xong xuất hiện ở bên trong không gian dưới mặt đất.

“Nhìn miếng hợp kim này xem, có thể trở thành nguyên liệu chính bù lấp cho Ẩn Linh đảo hay không.” Từ Phàm nhìn số một số hai nói.

Số một trước tiên làm xong việc trên tay mình rồi đi tới trước hợp kim bắt đầu tỉ mì đánh giá kiểm định.

“Nếu như giá thành thấp hơn so với Huyền Tinh Thần Thiết thì có thể thay thế.” Phân thân số một sau khi kiểm định xong tính năng của hợp kim liền nói.

“Thể tích ngang nhau, giá thành của hợp kim bằng một nửa của Huyền Tinh Thần Thiết.”

“Không chỉ như vậy, sau khi luyện chế ra lò luyện đại hình Tiên khí, tốc độ tôi luyện so với lò luyện trước đây còn nhanh hơn gấp vài lần.”

“Có điều chiếc lò luyện Tiên khí này luyện chế có hơi phiền phức, nhưng so với những ưu điểm kia, điều này chỉ là vấn đề nhỏ.” Từ

Phàm cười nói.

“Nếu như là như vậy, hơn năm trăm năm là có thể luyện chế thăng cấp hoàn chỉnh Ẩn Linh đảo.” Phân thân số hai đi tới nói.

“Cho nên các người trước tiên dừng việc trên tay lại một chút, luyện chế một chiếc lò luyện Tiên khí cỡ lớn quan trọng hơn.” Từ Phàm nói.

“Ngươi có từng nghĩ tới một khả năng hay không, chính là một mình ngươi có thể luyện chế được lò luyện Tiên khí cỡ lớn này.”

“Ta thấy ngươi rất lâu rồi không luyện khí, lẽ nào không thấy ngứa tay hay sao?’ Phân thân số một nhìn bản thể lười biếng trước mặt mình nói.

Từ Phàm nghĩ thử, dường như dạo gần đây hắn cũng không có việc gì, luyện chế một chiếc lò cũng không có vấn đề gì cả.

“Được thôi, thứ này cứ giao cho ta.”

“Các ngươi tăng tốc luyện chế những bộ phận còn lại, sau khi Ẩn Linh đảo thăng cấp xong chúng ta sẽ đi Tiên giới, Hướng Trì ở Tiên giới không có chỗ nào dựa dẫm, cứ ăn nhờ ở đậu như vậy, có chút nguy hiểm.” Từ Phàm nói.

“Vậy ngươi còn không hành động mau lên.” Phân thân số một số hai đều trừng mắt nhìn từ Phàm một cái.

Thế là, bên trong luyện khí điện của không gian dưới mặt đất lại có thêm một Từ Phàm nữa.

Mộc Nguyên Tiên giới, Vân Khâu Tiên vực.

Vương Hướng Trì lúc này đang ngồi xếp bằng trên một đám mây, nhìn về tiên sơn ngọc cảnh bên dưới, trong lòng không biết là cảm xúc gì.

Lúc này có một con tiên hạc đáp xuống bên cạnh Vương Hướng Trì, trong miệng còn ngập một xuyên bồ đào tiên linh.

Tiên hạc nhẹ nhàng đặt bồ đào xuống bên cạnh Vương Hướng Trì sau đó liền bay đi mất.

một nữ tử thân mặc váy sắc màu ở đằng sau nhẹ nhàng nghiêng người ôm trọn lấy hắn.

“Phu quân, ngươi là đang nhớ tới sư phụ của ngươi và các sư huynh đệ hay sao?” Nữ tử nhẹ nhàng nói.

Vương Hướng Trì gật đầu, trước đây hắn ra ngoài lịch luyện, tuy rằng cách rất xa tông môn, nhưng ít nhiều vẫn cùng một thế giới.

Nhưng hiện tại trực tiếp là xa cách tận hai thế giới, điều này lại càng làm dấy lên nỗi niềm nhớ quê hướng của hắn.

“Thời gian vài trăm năm rất nhanh thôi rồi sẽ qua đi, tới lúc đó phu quân có thể gặp được sư phụ và các sư huynh đệ rồi.”

“Ta vẫn còn chưa cảm tạ ân cứu mạng của sư phụ ngươi.” Mộc Đại ôm lấy cánh tay của Vương Hướng Trì ngồi xuống bên cạnh hắn.

“Ta cũng biết, có thể gặp được nương tử ở Tiên giới, ta cũng rất vui mừng.” Vương Hướng Trì nhìn Mộc Đại dáng điệu người phụ nữ bé nhỏ cười nói.

“Cha ta đã biết chuyện của chúng ta, không đồng ý, cũng không phản đối, lúc gần rời đi đã cho ta một viên Hồng Mông Thiên Kiếm đan.” Mộc Đại nói.

“Hồng Mông Thiên Kiếm đan, thứ này có tác dụng gì?” Vương Hướng Trì tò mò hỏi, vốn hắn cũng đã dự tính xong làm một cuộc chiến trường kỳ với nhạc phụ Đại La này rồi.

Theo như lời sư phụ nói, chỉ cần cho hắn đủ thời gian, nhất định sẽ có một ngày nhạc phụ tương lai của chính hắn sẽ nhìn nhận hắn.

“Lấy Kiếm Đạo linh thể trùng tu ~” Mộc Đại nói, trong ánh mắt còn có một tia kích động.

Ở kiếp đó, nàng vô cùng hưởng thụ cảm giác được tuyệt thế kiếm khách bảo vệ.

Giờ đây gặp được phu quân, nàng cũng hy vọng vẫn sẽ được bảo vệ như trong quá khứ.

Vương Hướng Trì nghe ra rồi, đây là đang chê tư chất của hắn quá kém.

Một chiếc hộp ngọc chạm hoa vô cùng tĩnh ảo xuất hiện trong tay Mộc Đại.

Sau khi mở ra, một viên Hồng Mông Thiên Kiếm đan ẩn chứa ảo ảnh của linh kiếm xuất hiện.

Trong khoảnh khắc một cỗ kiếm đạo chí cao tản phát ra ngoài từ bên trong linh đan, một luồng hương vị kỳ quái bao phủ trong không khí.

Chỉ toàn ngửi thấy mùi đan dược, trong lòng Vương Hướng Trì liền có một tia lãnh ngộ, nếu như tu luyện vào lúc này, chắc chắn sẽ là làm ít hưởng nhiều.

"Đại Nhi, viên linh đan này vô cùng trân quý, ngươi vẫn nên thu vào đi."

"Con đường tu luyện của ta đã được sư phụ sắp xếp ổn thỏa cả rồi, chỉ cần cho ta thời gian, ta nhất định sẽ xứng với ngươi." Ánh mắt Vương Hướng Trì kiên định nói.

Chương 863: Tuyên thệ

Trong không gian dưới đất, Từ Phàm đang khắc họa tiên văn cho một lò luyện Tiên khí đại hình.

"Đã là Luyện Khí Đại Tông sư rồi, tại sao cảm giác tiên văn này càng ngày càng không đủ dùng." Từ Phàm vừa khắc họa tiên văn vừa nói.

"Cảnh giới của ngươi thăng tiến quá nhanh, Tiên khí luyện chế cũng quá đỗi phức tạp, đương nhiên là không đủ dùng." Phân thân số một ở bên cạnh nói.

"Ban đầu khi ở Xuân Hoa thương hội, lẽ ra nên mua thêm một tí tiên văn về dự trữ." Từ Phàm có chút hối hận nói.

Một tia ánh sáng tiên linh trực tiếp xông lên bầu trời, vào lúc Tiên khí thành hình, dị tượng giáng lâm.

Đệ tử Ẩn Linh môn lúc này thấy lạ nhiều cũng đã thành quen, loại linh quang này cứ mỗi một khoảng thời gian đều sẽ phải bạo phát một trận.

Trương Đại Khí đang ở đỉnh luyện khí thảo luận về luyện khí cùng với Sa Điêu nhìn về đóa linh quang nọ, trong ánh mắt toàn bộ đều là sự sùng bái đối với Từ Phàm.

"Đã nhiều năm như vậy rồi, vẫn chưa thấy quen hay sao?" Sa Điêu cười nói.

"Sa sư thúc hiện tại chính thức tiến cấp trở thành Luyện Khí Đại Tông sư rồi, trong lòng cháu trai rất là không dễ chịu." Trương Đại

Khí cười đùa nói.

“Luyện Khí Đại Tông sư này của ta thì tính là cái gì, luyện chế một cái Đạo khí thôi cũng đã khó khăn như vậy.” Sa Điêu tự giễu nói.

Trương Đại Khí nhìn Sa Điêu có chứng nhận Luyện Khí Đại Tông sư của thiên đạo, nhói lòng mà quay đầu đi.

“Khoảng thời gian trước nhiệm vụ mà sư phụ giao cho ta, dưới sự trợ giúp của sư thúc mà đã được hoàn thành, không biết tiếp theo sư phụ có còn giao cho ta nhiệm vụ gì nữa.” Trương Đại Khí mong chờ nói.

Cứ cách một khoảng thời gian, Từ Phàm đều sẽ phân bố nhiệm vụ cho Trương Đại Khí.

Mỗi khi hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng hắn đều sẽ nhiều thêm một cảm ngộ đối với đạo luyện khí, tin tưởng rằng dưới sự tích lũy tháng ngày này, việc hắn trở thành Luyện Khí Đại Tông sư chỉ là vấn đề của thời gian.

“Loại hợp kim Đạo khí ngươi cần kia yêu cầu quá cao, nghĩ cách nâng cao độ nóng chảy lên một chút, ta có thể nghiên cứu ra cho ngươi.” Sa Điêu nhìn Trương Đại Khí nói.

“Sư thúc, độ nóng chảy không thể nâng cao hơn nữa, còn cao nữa linh hỏa liền không đạt tiêu chuẩn nữa rồi, thần hỏa hạch tâm mà sư phụ cho ta kia ta còn chưa hoàn toàn luyện hóa, trong lúc nhất thời không thể nào dùng.” Trương Đại Khí sắc mặt khổ sở nói.

“Đồ cho ngươi mà cũng không trọng dụng, tự mình nghĩ cách đi.”

“Lò luyện Tiên khí đại hình của sư phụ ngươi đã luyện chế xong rồi, ta phải đi giải quyết chuyện hợp Kim Tiên khí đây.” Sa Điêu khua tay, đuổi Trương Đại Khí đi.

Trong không gian dưới đất.

Sa Điêu vòng qua vòng lại chiếc lò luyện Tiên khí đại hình có đường kính gần mười trượng.

“Chính là cái này, chỉ cần tương xứng với thân hỏa hạch tâm bên trong là có thể nhanh chóng luyện chế ra hợp Kim Tiên khí.” Sa Điêu kích động nói.

Nhìn kiệt tác mà chính mình thiết kế, trong lòng chính là một niềm tự hào vô hạn.

“Sa sư huynh, khắc dấu ấn của ngươi lên chiếc lò luyện Tiên khí này đi, sau này ngươi chính là chủ nhân của Tiên khí này.” Từ Phàm nói.

“Ta lấy cái này cũng vô dụng, hơn nữa lại nói dựa vào linh lực ít ỏi của ta cũng không thể kích hoạt được.”

“Đại trưởng lão, nếu như được thì có thể luyện chế cho ta một chiếc lò luyện Tiên khí nhỏ hơn một chút, như vật sau này ta làm thực nghiệm cũng sẽ nhẹ nhõm hơn.” Sa Điêu nói.

“Không có vấn đề gì.” Từ Phàm sảng khoái đáp ứng.

Nhân tài nghiên cứu khoa học cần thêm nhiều thiết bị nghiên cứu khoa học thì có vấn đề gì không?

Từ Phàm giao lại lò luyện Tiên khí đại hình cho Bồ Đào, sắp xếp đợt sản xuất thứ hai.

Đột nhiên nhận được tin tực của vị đồ đệ ký danh mà mình thu nhận kia.

“Con nhện nhỏ này sao lại tới chỗ này?”

“Lá gan cũng lớn thật đấy.” Từ Phàm cười nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn thiếu nữ mái tóc màu trắng đang đứng trước mặt mình

“Những năm nay ngươi tiến bộ thật nhanh, có chút vượt ngoài dự đoán của ta.” Từ Phẩm mỉm cười nói.

“Còn phải đa tạ sự dạy bảo của sư phụ năm đó.” Thiếu nữ khom lưng hành lễ nói.

“Năm đó chỉ là thấy ngươi có thiên phú dị bẩm, tiện tay dạy cho ngươi một ít thần thông mà thôi.”

Từ Phàm nhìn thiếu nữ trước mắt gật đầu, nếu như hiện tại bày hết toàn bộ đệ tử ra trước mắt.

Kẻ ưu tú nhất chính là vị thiếu nữ tóc trắng trước mặt hắn đây, tộc Địa Tinh Tri Chu.

“Nói đi, ngươi chạy từ tộc giới nơi cực hàn của các người qua đây không chỉ đơn giản là để hỏi thăm ta đâu nhỉ.”

Từ Phàm rót một ly trà, ra hiệu cho thiếu nữ tóc trắng ngồi xuống.

“Mong sư phụ hãy cho chúng ta một con đường sống!” Thiếu nữ tóc trắng lại trở mình quỳ xuống, cúi đầu thật sâu xuống đất.

“Ngươi đang chỉ là Yêu tộc, hay là thế lực của ngươi.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Là những chủng tộc nhỏ yếu ớt của Yêu giới ngày trước mà ta bảo hộ, bọn họ không có thù với Nhân tộc, chỉ là một đám tiểu Yêu tộc đáng thương.” Thiếu nữ tóc trắng nói.

“Ngươi muốn đường sống gì?” Từ Phàm lại hỏi.

“Ta muốn đem theo những chủng tộc nhỏ yếu ớt kia nương nhờ dưới trướng của sư phụ, làm trâu làm ngựa, chỉ cầu xin một chốn dung thân yên ổn.”

“Yêu cầu này quá thấp, nếu thật sự muốn như vậy, những Yêu tộc mà ngươi đem qua đây ấy, có khả năng sẽ vĩnh viễn không thể trở mình.

“Chỉ cầu một nơi yên ổn để sống, có thể để cho bọn họ tiếp tục kế thừa chủng tộc là được.” Thiếu nữ tóc trắng ngẩng đầu, ánh mắt chân thành nhìn về phía Từ Phàm.

“Ngươi bảo hộ bao nhiêu Yêu tộc?” Từ Phàm hỏi.

“Hai tỷ Yêu tộc, mỗi một Yêu tộc ta đều đã kiểm kê qua, tuyệt đối không nhiễm một giọt máu tươi nào của Nhân tộc.”

Từ Phàm nhìn thiếu nữ tóc trắng, bỗng dưng lại nhìn lên bầu trời.

Hắn nhớ tới một ý chí thiên đạo, kịch bản được sắp xếp sớm nhất.

Nữ đế đối kháng cùng người của thiên mệnh Yêu tộc trước mắt này.

“Chiến lực hiện tại của ngươi đã tương đương với Tử Ngọc Giao Long của ban đầu rồi, có một nơi lại rất thích hợp với các người, không biết ngươi có tình nguyện đi tới hay không.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Hắn muốn kịch bản của thiên đạo được trình diễn ở bên trong Loạn Tinh giới, không biết sẽ tạo thành một cục diện như thế nào.

“Là nơi nào?” Thiếu nữ tóc trắng tò mò hỏi.

“Khu Loạn Tinh bên trong tinh vực.” Từ Phàm nói cho thiếu nữ tóc trắng về vị trí mà khu Loạn Tinh đặt tại.

“Nơi đó được phân cách thành vô số tiểu thế giới, Nhân tộc chỉ chiến lĩnh được một phần ba địa bàn ở bên đó, còn lại đều là dị tộc của các Đại thế giới Trung Thiên.

“Nếu như ngươi tình nguyện, ta sẽ đưa các người tới nơi đó, tự bước đi trên con đường của chính mình.” Từ Phàm nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, thiếu nữ tóc trắng trở nên kích động.

Trực tiếp huyễn hóa thành nguyên hình, một con Địa Tinh Tri Chu kích cỡ to, trong suốt óng ánh, trắng bóc không tì vết.

“Không còn đáng yêu như trước nữa rồi ~” Từ Phàm nhìn Địa Tinh Tri Chu huyễn hóa thành nguyên hình nói.

“&￥#%&@~”

Ngôn ngữ cổ xưa của Yêu tộc cổ đại vang lên.

Từ Phàm biết, Địa Tinh Tri Chu đây là đang dùng linh hồn của mình trả giá để tuyên thệ.

Phiên dịch lại chính là: Sau này vĩnh viễn không làm kẻ địch của Nhân tộc.

Sau khi lời tuyên thệ kết thúc, Địa Tinh Tri Chu lại biến hóa trở thành thiếu nữ tóc trắng.

“Thực ra ngươi không cần phải làm như vậy, chỉ cần không làm tổn hại tới Nhân tộc là được.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Sư phụ là Nhân tộc, vậy đồ nhi sau này sẽ không làm kẻ địch của Nhân tộc.” Thiếu nữ tóc trắng giọng điệu kiên định nói.

“Được, ngươi nói vị trí của ngươi đi, tiếp theo ta sẽ cho vũ chu luân phiên đưa các ngươi vào bên trong khu Loạn Tinh.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ.” Thiếu nữ tóc trắng cuối cùng đưa cho Từ Phàm một tọa độ.

“Trước khi rời đi cũng không có gì tặng cho ngươi, vi sư đã tu bổ lại toàn bộ thần thông công pháp hậu kỳ cho ngươi rồi, ngươi theo đó mà tu luyện, có thể trở thành chân tiên.” Trong tay Từ Phàm xuất hiện một tấm ngọc điệp.

Thiếu nữ tóc trắng tiếp lấy, sau khi cúi lạy ba quỳ chín khấu với Từ Phàm liền rời đi.

“Không biết sau khi tới khu Loạn Tinh, ngươi có còn mạng nhân vật chính hay không.”

Chương 864: Tị Họa Thạch

Một làn sương mù ngưng tụ lại phía trước Từ Phàm, bóng dáng của Lý Tinh Từ xuất hiện

“Sư phụ, ta và Mộc Đại kia, cũng chính là người vợ trong mộng của tam sư huynh liên lạc được với nhau rồi.”

“Tam sư huynh hiện tại rất ổn, dưới sự vun xới của nguồn lực đáng kể đã bắt đầu tu luyện lại từ đầu.”

“Sau này nhất định sẽ trở thành một kiếm đạo Kim Tiên tiếng tăm lừng lẫy của Tiên vực.” Lý Tinh Từ biểu cảm hơi có chút quái dị nói.

“Ngươi phân tích ra được tin tức gì từ trong những lời nói này.”

“Tam sư huynh đã bị cưỡng chế, chính là giống như ta của lúc đầu.” Lý Tinh Từ giọng điệu khoan thai nói.

“Tam sư huynh của ngươi đây là đang chìm đắm trong vòng ôm dịu dàng, trong chốc lát sẽ không thể thoát ra được, chúng ta nắm bắt thời gian làm việc của mình, tranh thủ sớm ngày phi thăng lên Tiên giới đoàn tụ cùng hắn.” Từ Phàm cười nói.

Lý Tinh Từ bỗng dưng cảm giác một màn này rất quen thuộc, dường như ban đầu hắn cũng chính là như vậy.

“Sư phụ, người nói xem ta có cơ hội trở thành chí cao hay không.” Lý Tinh Từ đột nhiên hỏi.

“Có cơ hội, bất cứ ai cũng đều có cơ hội, trên thế giới này không hề có chuyện gì là tuyệt đối.”

“Có điều cơ hội của ngươi không được coi là lớn, chỉ có một tẹo khả năng vậy thôi.” Từ Phàm nói.

“Gần đây đồ nhi đã tiếp cận được một chút ít với cảnh giới vô địch, tin rằng trong thời gian vài trăm năm nữa, đồ nhi liền sẽ là Vô Địch tôn giả.” Lý Tinh Từ nói.

“Cảnh giới vô địch, đã là được rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Muốn trở thành chí cao, tư chất chỉ là một phương diện, vận khí trong sự tăm tối mới là quan trọng.” Từ Phàm giải thích nói.

“Ta đã hiểu rồi.” Lý Tinh Từ nghe ra được ý của Từ Phàm, muốn hắn đừng nên cưỡng cầu.

Cuối cùng Lý Tinh Từ lại thỉnh giáo một vài vấn đề về đạo Luân Hồi, sau đó liền rời khỏi tiểu viện của Từ Phàm.

“Ra đây đi, ngươi tưởng rằng với thủ đoạn che giấu vụng về của mình kia thì con trai ngươi sẽ không thể phát hiện ra ư.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

Vương Vũ Luân hiện thân, ngại ngùng cười một cái.

“Vốn dĩ muốn qua đây nói chuyện cùng với Từ đại ca, kết quả vừa mới tới cửa thì thấy Tinh Từ qua đây.” Vương Vũ Luân nói.

“Con trai ngươi bình an vô sự, ở Tiên giới kết thừa nửa phần bản lĩnh của ngươi, chốn thiên đường mỹ cảnh, cơm dẻo gạo mềm, trước mắt không có chút nguy hiểm nào.” Từ Phàm biết người huynh đệ tốt muốn nghe tin tức gì.

Một ấm trà tự động xuất hiện, pha trà rót trà cho hai người.

“Ta qua đây là muốn hỏi thử Từ đại ca xem có thể đưa một chút đồ tới Hướng Trì ở Tiên giới hay không.” Vương Vũ Luân nói.

“Được thì được, nếu như cái giá quá lớn, không quá cần thiết thì ta cũng không kiến nghị đưa đồ.” Từ Phàm nói.

“Cần thiết, Từ đại ca có thể nghĩ cách thử hay không.” Trong tay Vương Vũ Luân có thêm một viên Tị Họa Thạch.

“Dạo gần đây có phải ngươi lại đánh xuyên vào hang ổ của thế giới Huyền Học rồi không, sao lại cứ mãi câu lên được những thứ đồ này.”

Trước có Nhân Duyên Thạch, sau có Tị Họa Thạch.

“Ta cũng không rõ nữa, nhưng ta cảm giác Trì Nhi có thể dùng tới.”

“Xót thương thay cho tấm lòng cha mẹ trong thiên hạ, không vấn đề gì, ta sẽ nghĩ cách giao Tị Họa Thạch này vào tới tay của Hướng Trì.” Từ Phàm tiếp lấy Tị Họa Thạch.

“Sau này ngươi câu lên được Chiêu Tài ngọc, Phúc Thọ hoa, Trấn Vận Thạch phải cho ta xem trước tiên đó.” Từ Phàm nói, những thứ đồ này tuy rằng nghe vào vẫn rất là bình thường, nhưng lại hiếm có tới mức dị thường, bao nhiêu năm nay Ẩn Linh môn chưa từng có được một lần trông thấy.

“Chắc chắn rồi, sau này câu được những loại đồ như thế này, sẽ đem tới tặng cho Từ đại ca ngay lập tức.” Vương Vũ Luân cảm kích nói.

“Vậy ta sẽ đem viên Tị Họa Thạch này tới cho con trai lớn kia của ngươi trước.” Từ Phàm vực dậy giẫm lên, thân thể hóa thành một làn khói sương.

Vương Vũ Luân nhìn về phương hướng Từ Phàm biến mất cười nói: “Con trai ngoan cũng là đồ đệ bảo bối của ngươi.”

Tổng bộ Hội Trưởng lão, Minh Không nhìn Tị Họa Thạch có chút hiếm lạ nói: “Đại trưởng lão, viên Tị Họa Thạch này là từ đâu tới vậy, Hội Trưởng lão chúng ta bao nhiên vặn năm nay cũng chỉ có được một viên, kích cỡ còn chưa bằng một nửa viên này.”

“Lần trước vì để đối phó với phân thân Kim Sí Đại Bàng, sử dụng quá độ nên đã bị vỡ mất rồi.” Minh Không nói.

“Có thể đem viên đá này tới tay vị đồ đệ trên Tiên giới của ta hay không.” Từ Phàm trực tiếp hỏi.

“Có thể, hai ngàn tiên ngọc, đây là toàn bộ năng lượng cần tiêu hao của Truyền tống trận.” Minh Không nói.

“Không đúng nhỉ, cho dù có cách xa hơn nữa, cũng không tốn tới nhiều năng lượng như vậy đi?” Từ Phàm có chút nghi hoặc.

“Trong lúc dịch chuyển, Phi Vũ giới phải giữ lại một phần năng lượng, sau khi đáp tới Tiên giới, Tiên giới cũng sẽ giữ lại một phần năng lượng.” Minh Không bất lực nói.

“Nếu không phải cái giá của truyền tống quá lớn, vậy các trưởng lão thứ tự mỗi người cầm một Tiên khí cũng không có vấn đề gì.”

“Được thôi, hai ngàn tiên ngọc thì hai ngàn tiên ngọc.” Từ Phàm lấy hai ngàn tiên ngọc và Tị Họa Thạch ra giao lại cho Minh Không.

“Đại trưởng lão đợi ta, bây giờ ta sẽ đem Tị Họa Thạch vào bên trong Hội Trưởng lão của Tiên giới, rồi sẽ do Hội Trưởng lão giao cho thương hội lưu truyền hàng hóa trên Tiên giới để truyền tới tay đồ đệ ngươi.” Minh Không nói.

Từ Phàm gật đầu, đối với việc Tiên giới có thương hội lưu truyền hàng hóa hắn biểu hiện không có gì kỳ quái.

Không mất bao nhiêu công sức, Minh Không liền chuyển Tị Họa Thạch vào bên trong Tiên giới.

Một nơi tiên cảnh ưu mỹ, bên trong tiểu thế giới linh khí tràn ngập.

Từ Phàm và Minh Không ngồi tại vọng lâu trên đỉnh núi.

“Sau khi ngươi phi thăng, bên dưới ngươi có ai tiếp quản.”

Vào lúc nói chuyện phiếm, Từ Phàm hỏi tới vấn đề này.

“Chính là đại đệ tử của thủ tịch Hội Trưởng lão chúng ta, Thiên Phi Long, vào lúc trước khi ta phi thăng, sẽ tập trung toàn bộ tài nguyên của Hội Trưởng lão để kích thích hắn lên tới cảnh giới chí cao.”

“Vốn dĩ sau khi Thượng Tôn phi thăng, ta sẽ kế thừa vị trí của hắn, nhưng lúc đó tình hình đặc biệt, căn bản không cho ta chút thời gian nào để tham ngộ tiến cấp vào đạo chí cao.”

“Đằng sau có sự tồn tại của Đại trưởng lão, Nhân tộc vô lo Hội Trưởng lão vô nghĩ, ta cũng không cần vội vàng mà tiêu hao tài nguyên để đạt tới chí cao, cho nên lựa chọn một người của thế hệ tiếp theo tiếp quản.” Minh Không nói.

Từ Phàm có chút ấn tượng với vị đệ tử của thủ tịch Hội Trưởng lão này, tài nguyên, nhân phẩm, tính cách, toàn bộ đều là sự tồn tại đỉnh nhất, trở thành Vô Địch tôn giả tuyệt đối không có vấn đề gì, nhưng trở thành chí cao lại phải xem vận khí ra sao rồi.

“Trong Hội Trưởng lão, cũng có bí pháp để kích thích lên chí cao ư?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Là do Thượng Tôn để lại, hắn nói sự xuất hiện của hắn đã làm tiêu hao rất nhiều vận khí của Nhân tộc, trừ khi là ngoài dự tính, nếu không nhân giới trong khoảng một hai vạn năm tiếp tới sẽ không thể nào xuất hiện thêm một cường giả cảnh giới chí cao.” Minh Không còn nhìn Từ Phàm một cái.

“Cho nên liền để lại phương pháp kích thích lên cảnh giới chí cao ư.”

“Hao tổn tư chất rất cao, với sự tích lũy bao nhiêu năm nay của Hội Trưởng lão, cũng chỉ có thể kích thích được một lần, còn chưa chắc đã thành công.”

“Không đơn giản, Thượng Tôn làm việc quả thực là tuyệt đối không chút sai sót.” Từ Phàm muốn giao bí pháp tộc Huyết Ma kích thích lên chí cao cho Hội Trưởng lão, nghĩ rằng sau khi mình rời đi, Phi Vũ giới sẽ không còn chí cao, bị những thế giới Trung Thiên khác xâm lược thì phải làm sao.

Giống như là Điểm Tinh giới vậy, không còn chí cao, Huyết Ma xâm lược mới có một khoảng thời gian ngắn ngủi, vậy mà toàn bội Nhân tộc gần như đã bị tàn sát tanh bành.

“Đại trưởng lão khiêm tốn rồi, Thượng Tôn từng nói với ta, hắn không bằng một phần của Đại trưởng lão.” Minh Không nhìn Từ Phàm nói.

“Nào có khoa trương như vậy.” Trong tay Từ Phàm xuất hiện mười tấm Ngọc Điệp.

“Đây là phương pháp kích thích chí cao của tộc Huyết Ma, ta đã sửa đổi lại một ít, để cho Nhân tộc có thể sử dụng bí pháp này.”

“Ngươi xem đi, nếu như kinh phí của cái này thấp hơn so với cái kia thì sử dụng cái này là được rồi.”

“Ta không hy vọng sau khi ta đi, khi Phi Vũ giới bị xâm lược không có chí cao mà chống đỡ.”

Chương 865: Thiên phú của Hàn Phi Vũ

Từ Phàm rời đi rồi, trong đầu Minh Không vẫn còn đang hồi tưởng lại câu nói ấy.

“Đại trưởng lão, quả thực là thánh giả của Nhân tộc.” Minh Không tán thưởng nói.

Hắn bỗng dưng có một chút hối hận khi thu nhận hai ngàn tiên ngọc đó của Đại trưởng lão.

Đem so với những hành động của Đại trưởng lão, quả thực là hết sức đáng khinh.

Cho nên Minh Không quyết định, sau này thống nhất nửa giá, để bảy tỏ lòng kính phục đối với Đại trưởng lão.

Nơi sâu nhất của vực Cực Không, một bóng dáng màu đen cung kính giao Tiên khí không gian đựng đầy linh khoáng Tiên khí cho Từ Phàm.

Từ Phàm quét mắt một cái nhìn linh khoáng bên trong Tiên khí không gian, hài lòng gật đầu.

“Không tồi, khoảng thời gian này hiệu suất rất nhanh.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào nắm giữ Thông Thiên cự thụ, hiệu suất gấp hai lần so với trước đây, nếu như khai thác kiểu tàn phá thì tốc độ còn có thể nhanh hơn nữa.” Bóng hình màu đen cung kính nói.

Thông Thiên cự thụ vào lúc này tương đương với hóa thân của Bồ Đào.

“Không cần quá vội vàng, linh khoáng của tông môn hiện tại vẫn đang đủ dùng, không cần tới mức khai thác kiểu tàn phá.”

“Tuân mệnh.”

Từ Phàm khua tay, một cánh cửa truyền tống hư không xuất hiện.

Bên trong không gian dưới đất của Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đặt Tiên khí không gian chứa đầy những linh khoáng Tiên khí vào trong nguyên giới.

Vừa hay gặp phải đệ tử thu thập linh khoáng từ Nam Sơn quay trở về.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Vị đệ tử Ẩn Linh môn đó hành lễ nói.

“Tốc độ thu thập linh khoáng bên đó thế nào?” Từ Phàm nhìn Đạo khí không gian trong tay của vị đệ tử kia hỏi.

“Tốc độ thu thập linh khoáng ở bên đó rất nhanh, cứ cách nửa tháng đệ tử lại phải đi Nam Sơn giới một chuyến.”

“Bên đó không giở trò gì là được.” Từ Phàm gật đầu.

“Dựa theo danh sách của đại trương lão, bên đó đã giao hàng một phần, còn tám mươi năm nữa, là có thể chuyển giao toàn bộ linh khoáng Tiên khí trên danh sách theo như đúng kỳ hạn.” Vị đệ tử đó liền nói.

“Được, nếu như bên đó giao hàng có dị thường, mau chóng hồi báo lại cho ta.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân mệnh, Đại trưởng lão.”

Vị đệ tử nọ nói xong liền rời đi.

Từ Phàm dạo bước bên trong nguyên giới, trải qua sự đầu tư và xây dựng bao nhiêu năm nay.

Nguyên giới đã trở thành trung tâm tâm cốt lõi của Ẩn Linh môn, khu vực an toàn nhất.

Đi mãi đi mãi, Từ Phàm tới khu vực của cây Vạn Vật.

Cây Vạn Vật của lúc này đã to lớn lên tới trăm trượng, cành lá xum xuê, toàn bộ cây Vạn Vật trên dưới đều lộ ra châu quang bảo khí.

Thân cây và lá cây đã biến đổi theo phương hướng của ngọc chế.

Một đám đệ tử tông môn, đang xếp hàng đứng trước cây Vạn Vật.

Trông thấy Từ Phàm đi qua liền vội vã hành lễ.

Vào lúc này, khuôn mặt Hàn Phi Vũ mang vẻ vui mừng bước ra từ bên trong.

Sau khi trông thấy Từ Phàm, vội vàng đi tới bên cạnh.

“Bái kiến sư tổ.” Hàn Phi Vũ cung kính nói.

“Nếu đã gặp phải vậy thì cùng ta đi dạo nói chuyện đi.” Từ Phàm cười nói.

Hắn thấy Hàn Phi Vũ đã suy nghĩ thông suốt, có ý hài lòng viên mãn.

“Vâng.”

Trong ánh mắt ngưỡng mộ của các đệ tử đang xếp hàng, Hàn Phi Vũ theo Từ Phàm rời đi.

“Cây Vạn Vật này tới nay đã trưởng thành được tới quy mô ngần ấy, công sức của ngươi là không thể thiếu.”

Những năm nay Hàn Phi Vũ quả thực là không ít lần chăm bón cho cây Vạn Vật.

“Cơ duyên của đồ tôn khá nhiều, thứ không thiếu nhất chính là những vật như tiên ngọc linh thạch.”

“Trước đây có sẵn tiên ngọc linh thạch, không có cách nào tăng cường tự thân của đồ tôn, đến nay đã có được cây Vạn Vật, vừa hay giải quyết được tình hình cấp thiết của đồ tôn.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Quả thực, cây Vạn Vật cùng với cơ duyên này của ngươi cũng coi như là tuyệt phối.”

“Ngươi sử dụng cây Vạn Vật để thúc đẩy tư chất kiếm đạo của mình lên tới đỉnh phong, nếu như ngươi cứ như vậy mà cưỡng ép gia tăng những thiên phú khác, trung tâm nội tại của ngươi, cũng chính là linh hồn chân linh có lẽ sẽ không thể chịu đựng nổi.” Từ phàm nhìn Hàn Phi Vũ nhàn nhạt nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, Hàn Phi Vũ lập tức căng thẳng lên.

“Mọi chuyện trong bóng tối đều đã có sự sắp đặt, quá viên mãn như ý, lại không phải la chuyện tốt.”

“Sư tổ, ấy là tại vì sao?” Hàn Phi Vũ hỏi, vào lúc hắn tận dụng cây Vạn Vật để thêm vào những chỗ không thể thêm vào trong tư chất kiếm đạo của mình, cũng lại bắt đầu tăng thêm những thiên phú đại đạo khác.

Hắn muốn trở thành người tinh thông vạn đạo giống như Từ Phàm đây, người hiểu thấu đạo lý đất trời.

“Cảnh tưởng ta độ kiếp ngươi đã từng nhìn thấy chưa.”

Hàn Phi Vũ gật đầu.

“Thiên phú của ngươi còn tiếp tục tăng thêm thì sẽ phải đối diện với lôi kiếp như vậy, ngươi có tự tin độ qua không?” Từ Phàm cười nói.

Nhớ tới cảnh tượng Từ Phàm độ kiếp, Hàn Phi Vũ rùng mình ớn lạnh.

Uy lực của lôi long diệt thế ấy, cho hắn mười cái mạng hắn cũng không độ qua nổi, cho dù là có quá nhiều Tiên khí, linh lực của chính mình và tinh thần cũng sẽ có lúc bị tiêu hao hết.

“Thiên phú của ngươi càng cao, thiên đạo của thế giới này càng thêm coi trọng ngươi.”

“Những khí vận mà ngươi gánh trên người cũng sẽ càng lớn, bây giờ ngươi còn chưa cảm nhận được, là bởi vì tông môn đang che chắn cho ngươi.”

“Một khi ngươi rời khỏi tông môn, thời gian vừa kéo dài ngươi rồi sẽ cảm nhận được.” Từ Phàm nhắc nhở nói.

Những lời này Từ Phàm vốn dĩ muốn tìm cơ hội để nói với Từ Phi Vũ, nhưng hiện tại gặp được rồi, hắn liền nói trước luôn vậy.

“Đồ tôn đã hiểu, đa tạ sư tổ giáo huấn.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói, trong ánh mắt có một tia lãnh ngộ.

Sau khi hắn gia tăng đầy đủ phương diện thiên phú kiếm đạo của hắn, vào lúc hắn lại tận dụng cây Vạn Vật để tăng gia những thiên phú khác, nơi sâu nhất bên trong nội tâm hắn đã có một loại cảm giác trống rỗng.

Loại cảm giác trống rỗng đó rất yếu ớt, hiện tại hồi tưởng lại mới cảm giác được một chút.

“Ta nói với ngươi nhiều như vậy, chỉ là muốn để ngươi thay đổi tư duy một chút, đừng chỉ nghĩ mãi tới việc gia tăng thiên phú của mình, ở phương diện linh hồn vận mệnh cũng phải gia tăng.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

“?”

Hàn Phi Vũ có chút không thông, lẽ nào ý của sư tổ không phải là quá trớn thì dễ hỏng, sức mạnh khí lực bản thân mình không có cách nào chống cự.

“Không phải là ta đã nhắc nhở ngươi rồi sao, linh hồn, khí vận và thiên đạo chú ý.”

“Muốn tăng thêm thiên phú, phải tăng cường khí vận công đức tự thân, còn phải giảm bớt đi độ chú ý của thiên đạo.”

“Còn phải để cho những khí vận tự thân và nhân quả không còn lan rộng tới những người khác.”

“Trước mắt sau khi ngươi làm tốt những điểm này xong, gia tăng tư chất lên có lẽ là không còn vấn đề gì quá lớn nữa rồi.” Từ Phàm nói.

“Vậy ta có thể gia tăng thiên phú tới cấp độ của sư tổ hay không?” Hàn Phi Vũ đột nhiên mong chờ hỏi.

Khi hắn biết rằng bản thân mình bởi vì suy nghĩ không chu đáo, cho nên mới có cảm giác trống rỗng đó thì liền yên tâm lại.

“Ngươi thử xem đi, đoán chừng sẽ rất khó, dù sao thiên phú không có hạn chế, mà cây Vạn Vật thì lại có giới hạn đấy.” Từ Phàm nói.

“Đệ tử đã hiểu rồi.” Hàn Phi Vũ cảm kích nói.

Từ Phàm gật đầu, ngay sau đó nhẹ nhàng vẫy tay.

Một phiến lá cây Vạn Vật trong suốt long lanh, có ngọc cảm xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Cuối cùng biến hóa thành một chiếc nhẫn màu xanh ngọc.

“Đây là chiếc nhẫn giảm thiểu sự chú ý của thiên đạo, bên trong còn có một tia bản nguyên của ý chí thiên đạo, hắn có thể che chắn cho ngươi ở trong thế giới Trung Thiên sẽ không bởi vì quá mức ưu tú mà bị ý chí thiên đạo để mắt tới.”

Lấy của người biếu lại cho người, chiếc nhẫn này đã tiêu hao một nửa năng lượng bản nguyên của cây Vạn Vật, nhưng Từ Phàm tin tưởng rằng không lâu sau liền có thể bù lấp lại.

“Đa tạ sư tổ, nhưng món đồ này đồ tôn có thể lấy tiên ngọc để đổi.” Hàn Phi Vũ tiếp lấy chiếc nhẫn cảm kích nói.

“Ngươi có lấy nhiều tiên ngọc hơn nữa cũng không thể đổi được, thứ này là do ta sử dụng bản nguyên của cây Vạn Vật đổi cho ngươi đấy.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm rời đi rồi, Hàn Phi Vũ vẫn còn chìm trong sự cảm động, một khắc này hắn cảm giác như trong tông môn còn ấm áp hơn trước đây.

Vừa trở về bên trong tiểu viện, Từ Phàm liền gặp được Lý Huyền Đạo.

“Sư phụ, đệ tử phải phi thăng trước thời hạn rồi.” Lý Huyền Đạo có chút không nỡ nói.

“Có chuyện quan trọng gì mà bắt buộc phải phi thăng Tiên giới?” Từ Phàm hỏi.

“Sau khi phi thăng Đại Thiên giới, đồ nhi cần phải đi tới Đại Thiên giới khác tìm lại một ít đồ vật quay trở về.”

Chương 866: Truyền đạo cảm ngộ tám tháng

“Vừa hay Mộc Nguyên Tiên giới cách Tiên giới mà ta đặt đồ đạc không xa.”

“Đợi sau khi ta lấy được về, ước chừng tông môn cũng đã tới Tiên giới rồi.” Lý Huyền Đạo nói.

Trong lòng hắn không nhịn được mà có chút cảm khái, vốn dĩ cho rằng kiếp này đã yên ổn rồi, sau khi trở thành chân tiên có thể cấp tốc đầu thai, kiếp sống cuối cùng đạt tới Kim Tiên.

Nào có ngờ được, tự mình khai mở cục diện ôm lấy một chiếc đùi to lớn to dày vô đối.

Chỉ cần đi theo chiếc đùi lớn của đại sư phụ này, xem ra Kim Tiên dường như cũng chỉ là vấn đề nhỏ.

“Nơi đó là nơi ta ẩn giấu toàn bộ linh bảo thu thập được từ bảy kiếp trước sau khi ta phi thăng trở thành chân tiên.”

“Bên trong còn có một bộ Tiên khí khí vận, đồ nhi phải đi lấy về để cống hiến cho tông môn.” Lý Huyền Đạo dùng ánh mắt chân thành sùng bái nhìn Từ Phàm.

Không cần biết vị sư phụ chiếc đùi lớn này thấy thế nào, dù sao hắn đã coi Từ Phàm là sư phụ chân chính rồi.

Liều mạng cũng phải ôm thật chặt chiếc đùi lớn này, chân thành đằm thắm mà ôm lấy.

“Đi đi, nếu như đã là kế hoạch từ mấy kiếp trước thì vi sư cũng không ngăn cản ngươi.”

Một Truyền tống trận nhỏ xuất hiện trước mắt Lý Huyền Đạo.

Ba kiện Tiên khí, một giày, một khiên, một linh châu, toàn bộ đều là Tiên khí tuyệt thế sử dụng khi chạy trốn.

“Ngươi có kinh nghiệm của mấy đời trước, vi sư cũng không nói nhiều nữa làm gì, cầm cho tốt ba bộ Tiên khí này, cố gắng bảo trọng.” Từ Phàm nhẹ nói.

Lý Huyền Đạo nhìn ba bộ Tiên khí này, bất giác hốc mắt có chút ẩm ướt.

Bản thân hắn từ lúc tu luyện, liền mưu đồ câu kết đấu đá tranh đoạt, chỉ vì một tia khả năng có thể đạt tới Kim Tiên.

Vài vặn năm trước đó sự ấm áp chỉ có thể cảm nhận được từ chỗ mẫu thân, ở bên cạnh sư phụ cũng đã cảm nhận được.

“Sau khi đồ nhi quay trở về, nguyện cả đời phụng dưỡng bên cạnh sư phụ!” Lý Huyền Đạo quỳ xuống khấu lạy

“Không phải như vậy, ta và ngươi có duyên phận sư đồ, ngươi không rời ta không bỏ.” Từ Phàm cười nói.

Vào lúc này trong tay Từ Phàm xuất hiện một chiếc nhẫn không gian.

“Ngươi đi tới Tiên giới vừa hay giúp ta làm một chuyện, đem chiếc nhẫn không gian này tới cho tam sư huynh.”

Từ Phàm cảm giác bản thân mình phải cho vị đồ đệ tốt đang ở chốn thiên đường kia một ít chi viện, cứ mãi tiêu tiền của vợ, cũng không phải là kế sách lâu dài.

“Tuân mệnh sư phụ.” Lý Huyền Đạo bảo đảm nói.

“Đi đi, gặp lại ở Tiên giới.”

Ba ngày sau, một Tiên môn xuất hiện ở trên cự hồ mười vạn dặm, bậc thềm tiên ngọc trực tiếp chạy dài tới dưới chân Lý Huyền Đạo.

Sau ba quỳ chín khấu về phương hướng của Ẩn Linh môn, Lý Huyền Đạo đạp lên bậc thềm tiên ngọc, bước vào bên trong Tiên môn.

Trong không gian dưới đất, Từ Phàm nhìn linh khoáng Tiên khí vô tận tiến vào bên trong lò luyện Tiên khí đại hình.

Trải qua sự nung chảy dung hợp ở trình độ cao nhất của thần hỏa, lại cộng thêm ngòi nổ hợp kim đặc biệt mà Sa Điêu luyện chế.

Từng hợp kim Tiên khí hình dạng tương đồng từ một cửa miệng khác của lò luyện Tiên khí đại hình ra lò.

“Vận hành bình thường, hiệu suất còn cao hơn một chút so với trong tưởng tượng, cũng may nhờ có thủ pháp luyện chế cao tay và tiên văn trận pháp của Đại trưởng lão phối hợp với nhau.” Sa Điêu ở một bên cười nói.

“Có thể vận hành bình thường là tốt, còn phải nhờ vào ý kiến đề xuất của Sa sư huynh.” Từ Phàm cười nói.

Dựa vào tính toán mới nhất của Bồ Đào, chỉ cần bốn trăm tám mươi năm liền có thể hoàn thành thăng cấp luyện hóa toàn bộ Ẩn Linh đảo

Từ phàm để Bồ Đào lấy ra một ít linh khoáng Tiên khí đặc thù, hắn chuẩn bị luyện chế cho Sa Điêu một lò luyện Tiên khí.

Bên trong điện luyện khí không gian dưới mặt đất, Sa Điêu kích động nhìn Từ Phàm tôi luyện linh khoáng.

“Sa sư huynh, còn có yêu cầu gì khác không?”

“Nếu như không có thì ta sẽ bắt đầu cố định linh khoáng Tiên khí đây.” Từ Phàm nói.

“Nếu như được thì có thể nào cho thêm một hạch tâm thần hỏa vào bên trong được không.” Sa Điêu có chút ngại ngùng nói.

Thực ra toàn bộ những linh hỏa mà hắn nắm trong tay hiện tại đã hoàn toàn đủ cho hắn dùng rồi, nhưng thân là nhà nghiên cứu khoa học Luyện Khí Đại Tông sư, phải có một ít đồ xứng với mặt mũi của chính mình chứ.

“Việc này có gì mà phải ngại, Tống Minh đã mua hai loại hạch tâm thần hỏa từ Xuân Hoa thương hội.”

“Địa Tâm diễm hỏa và Đông Ly thần hỏa, ngươi muốn cái nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đông Ly thần hỏa, đặc tính này tương đối hòa bình, thích hợp nghiên cứu một vài hợp kim linh khoáng.” Sa Điêu cười khà khà nói, vừa nghĩ tới bản thân mình sẽ sở hữu một Tiên khí chuyên dụng thuộc về bản thân mình dung nhập, khắp người đều trở nên hưng phấn.

“Được.”

Một Truyền tống trận cỡ nhỏ xuất hiện bên tay Từ Phàm, Bồ Đào dịch chuyển hạch tâm của Đông Ly thần hỏa trong bảo khố tới đây.

“Luyện chế lò luyện Tiên khí cần phải mất thời gian là tám tháng, Sa sư huynh quay trở về nghĩ ngơi đi, đợi luyện chế xong ta đem qua cho ngươi.” Từ Phàm vừa dung hợp linh khoáng Tiên khí vừa nói.

Phượng Hoàng thầnhỏa ở trong tay Từ Phàm được sử dụng tới mức cực kỳ mượt mà điêu luyện, phảng phất như một đại Tông sư kiếm đạo đang dùng kiếm sắt vậy, các loại chiêu thức đều đạt tới mọi giới hạn có thể chịu đựng của kiếm sắt.

"Không cần đâu, ta ở đây xem Đại trưởng lão luyện chế Tiên khí, thuận tiện trò chuyện phiếm cùng Đại trưởng lão."

Sa Điêu không bằng lòng rời đi, hắn muốn nhìn xem Tiên khí của mình từng bước từng bước một hoàn thành.

"Tùy ngươi."

Thế là, Từ Phàm một bên luyện chế lò luyện Tiên khí, một bên nói chuyện cùng với Sa Điêu.

"Tông môn vẫn còn hơn bốn trăm năm nữa là phải phi thăng Tiên giới tập thể rồi, ngươi có muốn đem theo vợ con cùng gia đình hay không." Từ Phàm quan tâm hỏi.

"Chuyện này ta thương lượng cùng bọn họ một chút, ta muốn để bọn họ cùng ta đồng thời phi thăng lên Tiên giới cùng với tông môn, nhưng dựa theo sự hiểu biết của ta đối với họ nhiều năm, đoán chừng sẽ không theo ta đi." Sa Điêu nói.

"Vậy thì phải để lại đầy đủ tài nguyên tu luyện lại cho bọn họ, ít nhất có thể đảm bảo bọn họ phi thăng lên Tiên giới." Từ Phàm nói.

"Đa tạ ý tốt của Đại trưởng lão, cha và tiểu muội đều là Luyện Đan Tông sư, phương diện tài nguyên sẽ không quá thiếu thốn." Sa Điêu nói.

"Vậy được rồi."

Từ Phàm vừa nói chuyện vừa luyện khí, thời gian tám tháng đảo mắt liền trôi qua.

Tám tháng này cũng là tám tháng hạnh phúc nhất của Sa Điêu.

Bởi vì mỗi khi Từ Phàm không có chủ đề gì để nói với Sa Điêu, sẽ dùng kinh văn đại đạo nâng cao cảm ngộ của Sa Điêu, vì vậy mà giảng giải đạo luyện khí.

Tuyên truyền giải thích đạo luyện khí, từ sâu cho tới nông, từ tổng quan đến chi tiết, từ phức tạp cho tới đơn giản, lặp đi lặp lại cho Sa Điêu nghe.

Khiến cho Sa Điêu cảm giác bản thân hắn hiện tại liền có thể điều khiển khống chế linh hỏa để luyện chế Tiên khí.

Sau khi Sa Điêu lấy được lò luyện Tiên khí liền mau chóng bế quan tiêu hóa cảm ngộ đạo luyện khí trong khoảng thời gian này.

Ý đồ có thể trở thành một Luyện Khí Đại Tông sư chân chính.

Ba tháng sau, Sa Điêu có chút thất vọng nhìn thanh linh kiếm Tiên khí vừa luyện chế xong ở trong tay mình.

“Sao lại không giống như ta tưởng tượng nhỉ, luyện chế thanh linh kiếm Tiên khí này lại tốn sức như vậy.”

Sa Điêu nói rồi nhìn linh kiếm Đạo khí luyện hỏng xung quanh mình, không nhịn được mà than một tiếng thật sâu.

…

“Làm xong việc rồi nghỉ ngơi, cảm giác thật đã.”

Một chiếc thuyền cô độc trôi nổi trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm ngồi trên Cô thuyền, nhìn đám mây Hùng Nhị trên bầu trời.

“Chủ nhân, vũ chu ra ngoài dò thám đã quay trở về rồi.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Có phát hiện ra gì không.”

Từ Phàm híp mắt phơi năng nói.

“Phát hiện ra một thế giới Trung Thiên vừa mới thành hình, đại đạo phép tắc vừa mới được xây dựng xong, dị tộc mạnh nhất bên trong chỉ có cảnh giới vô địch.” Bồ Đào nói.

“Có đặc sắc gì hay không.”

“Thế giới Trung Thiên bên đó rất nhiều dị tộc, vô cùng tôn sùng đạo Luyện Thể.”

“Ngoại trừ khai thác linh khoáng ra, không còn bất kỳ giá trị gì.” Bồ Đào nói.

“Nếu như không ngoài dự tính, Minh Không một lát nữa có lẽ sẽ qua đây.” Từ Phàm ngồi dậy rồi nói.

“Đại trưởng lão quả là có hứng thú, một chiếc thiên chu trôi nổi trên cự hồ mười vạn dặm, theo gió, ngẫu hứng.”

Chương 867: Sao ta có thể ăn thỏ!

Từ Phàm ngồi trên cô thuyền, mỉm cười nhìn Minh Không trên bầu trời.

Vung tay lên, một cái bàn nhỏ, bốn đĩa đồ nhắm, hai bầu rượu.

“Mời ngồi.”

Hai người mỗi người rót một ly rượu, đối ẩm mà tận.

“thế giới tiểu Trung Thiên kia, ngoại trừ linh khoáng, đối với Ẩn Linh môn ta không có giá trị quá lớn.” Từ Phàm nói.

“Hội Trưởng lão muốn dùng linh khoáng đổi lấy thế giới tiểu Trung Thiên kia.” Minh Không nói.

“Có thể, đem linh khoáng Tiên khí các ngươi khai thác từ thế giới Trung Thiên kia giao cho ta Ẩn Linh môn là được.” Từ Phàm lần nữa nâng chén nói.

“Vậy thế giới tiểu Trung Thiên các ngươi muốn xử lý thế nào? Kéo về dung hợp với Phi Vũ giới, hay là trực tiếp phát triển thế lực Hội Trưởng lão ở nơi đó.” Từ Phàm hỏi.

“Dung hợp, lấy thế giới tiểu Trung Thiên kia làm gốc, có thể thôi hóa ra một tiểu Tiên giới tại Phi Vũ giới.”

“Có tiểu Tiên giới, Tinh vực trong Phi Vũ giới không lo nữa.” Minh Không nói.

“Thật chí khí. Một tiểu Tiên giới, thời gian thành hình ít nhất hao tốn vài vạn năm, Minh Không trưởng lão vì Phi Vũ giới chúng ta cân nhắc sâu xa, bội phục.” Từ Phàm tán dương nói.

“Không so được với Đại trưởng lão, một tiểu thế giới Trung Thiên, nói cho là cho.” Minh Không bưng rượu lên kính Từ Phàm một ly.

“Ta là lười phí sức, nếu thật sự muốn khai phá thế giới tiểu Trung Thiên kia thì hơn mười vạn đệ tử này của ta khẳng định không đủ.”

“Đến lúc đó còn phải tuyển nhận đệ tử, thu thập tài nguyên, phân phối pháp bảo, luyện chế con rối khai thác linh khoáng, những chuyện này đều là trách nhiệm.” Từ Phàm uể oải nói, mặc dù lấy thực lực Ẩn Linh môn bây giờ chỉ là chuyện một câu nói của hắn.

Nhưng Từ Phàm cũng cảm thấy không cần thiết, lười đi làm, còn không đến năm trăm năm nữa là phi thăng Tiên giới, không có thời gian đi lăn lộn những chuyện này.

Đưa thế giới tiểu Trung Thiên cho Hội Trưởng lão, coi như là vì cố hương thứ hai này làm chút cống hiến.

Minh Không nghe thấy lời Từ Phàm nói, cong môi mỉm cười.

Ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm càng thêm thân thiết, cũng như như trước đây hắn nhìn Thượng Tôn.

“Đại trưởng lão, dị tộc ở thế giới tiểu Trung Thiên ta đã xem qua.”

“Trong đó, Ma tộc bốn tay vóc dáng cao lớn, khuôn mặt tương tự với Nhân tộc, thiên phú Luyện Thể của chủng tộc vô cùng xuất chúng, đặc biệt thích hợp để làm lực sĩ cho tông môn, Đại trưởng lão có muốn hay không.” Minh Không nói, chiếu ra một màn sáng, trên màn sáng chính là Ma tộc bốn tay.

Từ Phàm nhìn một chút, thân cao một trượng có thừa, trừ việc có bốn tay, làn da màu đồng xanh, còn lại thì không khác mấy so với Nhân tộc.

“Trước tới một vạn, gia nhập Yêu bộ, lúc có chuyện xảy ra thì xông lên phô trương, lúc không có chuyện thì là công nhân bốc vác.”

Ma tộc bốn tay kia khổng võ hữu lực, cơ bắp quá mức, bộ dáng quả thực thích hợp giữ chức lực sĩ tông môn.

“Không thành vấn đề, chờ Vạn Tinh chu từ thế giới Trung Thiên trở về sẽ mang về cho Đại trưởng lão.”

Trong đôi ba câu của hai người đã quyết định vận mệnh về sau của chủng tộc này.

Sau khi nói xong những lời này, Minh Không đột nhiên có chút cảm khái.

“thế giới tiểu Trung Thiên này gặp được ta và Đại trưởng lão xem như là vận khí của bọn họ.” Minh Không nói.

“Đúng vậy, gặp gỡ cường giả có lòng nhân từ đối kẻ yếu mà nói chính là vận khí lớn nhất.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Điểm ấy hắn thấy rất rõ, giống như câu nói ở đời trước kia, nước yếu không ngoại giao.

…

Ẩn Linh đảo, khu vực Yêu bộ, khu sinh hoạt của thỏ Thái Linh.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đang quan sát tiểu thỏ Thái Linh đang chơi đùa trong sân rộng.

Trải qua sự phát triển của những năm này, dù có kế hoạch hạn chế sinh sản của Ẩn Linh môn, thỏ Thái Linh cũng từ mười mấy vạn con lúc đầu phát triển lên tới hơn một trăm vạn con.

Những còn vẫn được ở lại này đều là tinh anh, phần lớn những con thỏ Thái Linh có tư chất tu luyện không tốt, không có thiên phú về phương diện gieo trồng linh thực linh dược đều được đưa về lại Yêu giới.

Lúc này Từ Nguyệt Tiên vừa nhìn thỏ Thái Linh, vừa nghiền ngẫm công pháp Từ Phàm chuyên môn vì thỏ Thái Linh thôi diễn ra.

Đây là công pháp lúc Từ Phàm rảnh rỗi vì để giải quyết khuyết điểm một lứa sinh quá nhiều của thỏ Thái Linh thôi diễn ra, chỉ cần tốn thời gian một chén trà.

“Thiểu Sinh Ưu Sinh Mộc Linh quyết, thiên phú đặt tên này của sư phụ vừa thẳng ra lại thô bạo, hoàn toàn giống như trước đây.” Từ Nguyệt Tiên nhìn ngọc giản trong tay không khỏi lải nhải.

Từ Nguyệt Tiên vừa nghiền ngẫm công pháp Thiểu Sinh Ưu Sinh Mộc Linh quyết cho thỏ Thái Linh, vừa nhìn thỏ Thái Linh chơi đùa ở phía xa, ánh mắt không tự giác quỷ dị lên.

“Khỏi phải nói, những con thỏ nhỏ chưa hóa hình này vẫn rất đáng yêu.”

Lúc Từ Nguyệt Tiên đang ở trong lồng Vạn Thú bồi dưỡng linh thú, ở phân đoạn lâm vào bình cảnh nào đó, trong lúc vô tình nàng có hỏi Bồ Đào một câu.

“Có công pháp nào tương đối chuẩn xác với đại đạo sinh dục không?”

Nàng vốn cũng không dự đoán được, cũng chẳng chờ mong câu trả lời gì cả, nhưng Bồ Đào thế mà lại trả lời.

Nói cho nàng biết, công pháp của thỏ Thái Linh có chút gần sát với đại đạo sinh dục.

Lúc này, theo ánh mắt Từ Nguyệt Tiên càng ngày càng quái dị, tiểu thỏ Thái Linh vốn đang chơi đùa trong sân rộng, tất cả đều bị dọa chạy về nhà.

Một bóng dáng xuất hiện bên cạnh Từ Nguyệt Tiên.

“Bái kiến Từ phong chủ.” Khâu Tự Viễn cung kính hành lễ nói.

“Ngươi tới rồi à, tìm ta có chuyện gì?” Từ Nguyệt Tiên thoáng nhìn Khâu Tự Viễn hỏi.

Trước kia khi nàng còn là chưởng giáo, không ít lần phải nhờ Khâu Tự Viễn chạy chân hỗ trợ quản lý.

“Từ phong chủ có chuyện gì có thể nhờ Tự Viễn làm thay, ngài như thế này sẽ khiến cho tộc thỏ Thái Linh không có tâm trang nào làm việc.” Khâu Tự Viễn cười khổ nói, hắn nhận được báo cáo từ thủ lĩnh tộc thỏ Thái Linh.

Nói là trong tông môn, đồ đệ của Đại trưởng lão muốn ăn con non thỏ Thái Linh, giọng điệu cực kỳ hoảng loạn, giống như cuộc sống tốt đẹp hiện tại sắp bị đánh vỡ.

Nếu hỏi trong Yêu bộ tại Ẩn Linh môn, tộc nào cảm thấy hạnh phúc mạnh nhất, đương nhiên là tộc thỏ Thái Linh.

Vốn là một tộc đồ ăn thấp kém nhất Yêu giới, mạch này của bọn họ đụng đại vận được Ẩn Linh môn hợp nhất, từ đây bưng lên được bát cơm linh thạch.

Sau khi cuộc gặp gỡ của một mạch thỏ Thái Linh này của bọn họ truyền đến Yêu giới, không biết đã khiến bao nhiêu chủng tộc nhỏ trong đó đau thấu trời xanh.

“Vậy ngươi đưa đến trong động phủ của ta mấy con thỏ Thái Linh Nguyên Anh Kỳ trở lên.”

“Lại đưa thêm mấy con tiểu thỏ chưa hóa hình.” Từ Nguyệt Tiên thuận miệng nói.

“Từ phong chủ, thỏ Thái Linh là Yêu tộc phụ thuộc Ẩn Linh môn chúng ta, cái này không thể ăn.” Khâu Tự Viễn kiên trì nói.

“Ăn?!” Từ Nguyệt Tiên khiếp sợ hô lên.

“Thỏ Thái Linh đáng yêu như thế, sao có thể ăn chứ!”

“Ta chỉ là nghiên cứu xem tộc thỏ Thái Linh có thích hợp với đại đạo sinh dục hay không thôi. Việc này có quan hệ đến đại đạo ta chủ tu.” Từ Nguyệt Tiên kỳ quái liếc nhìn Khâu Tự Viễn.

“Ha ha, vậy ta an tâm.”

“Đợi lát nữa ta sẽ tuyên bố nhiệm vụ, để tộc thỏ Thái Linh phối hợp với Từ phong chủ nghiên cứu.” Khâu Tự Viễn như trút được gánh nặng nói.

Chỉ cần không phải ăn là tốt rồi.

“Thuận tiện cũng đưa một nhóm tộc Linh Giáp tới.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Tuân lệnh.”

Sau đó Từ Nguyệt Tiên rời khỏi Yêu bộ, trong miệng lẩm bẩm nói: “Sao ta có thể ăn thỏ được.”

Bên trong lồng Vạn Thú, Từ Nguyệt Tiên đang dùng linh lực chải vuốt kinh mạch như thủy tinh kia của tiểu lang.

“Sư phụ nói rất đúng, về sau ngươi chỉ có thể là bạn chơi của ta thôi.”

“Tiềm lực của ngươi đã được khai phát đến cực hạn, Đại Thừa Kỳ đã là đỉnh phong của ngươi.” Từ Nguyệt Tiên thở dài nói.

Con tiểu lang này nàng đã đổ vào đó không ít tâm huyết, cuối cùng miễn cưỡng xem như thành công, nếu như chỉ đặt ở Phi Vũ giới mà nói.

“Gào ố.”

Tiểu lang Thủy Tinh cọ lấy tay Từ Nguyệt Tiên, bắt đầu nũng nịu.

Lúc này lại có thêm mấy con tiểu thú bộ dáng đáng yêu chậm rãi dựa sát lên Từ Nguyệt Tiên.

Tất cả những con thú này đều là kỳ trân dị thú Ẩn Linh môn từ tất cả thế giới Đại Trung Thiên tìm kiếm được đến.

Chương 868: Bốn chiếc nhẫn

không gian

Trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm đang cùng huynh đệ tốt câu cá.

“Ta nghe nói trong Yêu bộ tông môn, có rất nhiều Yêu tộc đều bị Nguyệt Tiên bắt về làm nghiên cứu.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Ngươi dùng nhầm từ rồi. Cái gì mà kêu bắt chứ, rõ ràng là dùng linh bảo dụ dỗ.” Từ Phàm cười nói.

Kể từ ba năm trước đây, sau khi Từ Nguyệt Tiên phát hiện tộc thỏ Thái Linh cùng đại đạo sinh dục có một chút phù hợp thì đã mở ra cánh cửa thế giới mới.

Sau đó rất nhiều Yêu tộc trong Yêu bộ lọt vào trong tầm mắt Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên đưa ra phần thưởng kếch xù, dẫn dụ những Yêu tộc kia phối hợp với nghiên cứu của mình.

Ngay lập tức, những Yêu tộc thiếu linh thạch, thiếu điểm tích lũy cống hiến kia đều cắn răng đến chỗ Từ Nguyệt Tiên bán thân thể.

Ba năm nghiên cứu cũng không phải không có hiệu quả, Từ Nguyệt Tiên kết hợp với đại đạo sinh dục, lại kết hợp với một vài khái niệm như lai giống, gen, cải tạo sinh vật mà Từ Phàm trong lúc vô tình nói ra.

Thật đúng là nuôi cấy ra được yêu thú sinh trưởng cự giáp, tiềm lực tối cao có thể đạt đến Hợp Thể kỳ.

Sức sinh sản mạnh, hành động chậm chạp, chiến lực không cao, tuổi thọ rất ngắn.

Chỗ tốt chính là có thể ăn mảnh vụn linh khoáng, sau khi chết, tầng trọng giáp trên thân kia có thể luyện chế Đạo khí phòng ngự.

“Yêu tộc Linh Giáp, thỏ Thái Linh, Thạch Giáp Thú, tập trung gen tốt của ba loại yêu thú Yêu tộc này, cự thú được nuôi cấy ra cũng xem như một loại thú tương đối tốt, phù hợp với kinh tế.” Đây là đánh giá của Từ Phàm đối với nó.

“Cố lên.”

Lời cổ vũ của Từ Phàm hoàn toàn khích lệ Từ Nguyệt Tiên, thế là một nhà sinh vật học sắp được tạo thành tại Tu Tiên giới.

Nói tới Từ Nguyệt Tiên, Vương Vũ Luân liền nghĩ tới con trai đang ở Tiên giới kia.

“Đều đã hơn mười năm, cũng không biết Hướng Trì ở Tiên giới thế nào rồi.” Vương Vũ Luân có chút tưởng niệm nói.

“Đừng gấp, tin rằng rất nhanh sẽ có tin tức truyền đến.”

“Huyền Đạo đã phi thăng Tiên giới, dựa theo thời gian tới tính, hẳn là rất nhanh sẽ gặp mặt với Hướng Trì, đến lúc đó tự nhiên sẽ có tin tức kỹ càng tỉ mỉ truyền tới.”

“Ngươi làm cha cũng đừng quá nhọc lòng.” Từ Phàm cười nói.

“Nhanh thôi, lại hơn bốn trăm năm nữa là có thể gặp mặt con trai của ngươi rồi. Nói không chừng đến lúc đó có thể một bước thành công, trực tiếp mang theo cháu trai đến đón ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Cháu trai.” Vương Vũ Luân rơi vào hồi ức tốt đẹp.

…

Mộc Nguyên Tiên giới, Vân Khâu Tiên vực.

Vương Hướng Trì rưng rưng nước mắt nhìn Lục sư đệ của mình.

“Sư huynh chớ trách, chỉ là Tiên giới này quá lớn, từ chỗ ta phi thăng đến nơi đây, chỉ ngồi Truyền tống trận thôi cũng đã tiêu tốn mất mấy năm rồi.” Lý Huyền Đạo hành lễ.

“Không sao, không sao, sư đệ có thể tới gặp ta đã là muôn phần cảm động.” Vương Hướng Trì xúc động nói.

Tha hương ngộ cố tri, sao có thể không khiến Vương Hướng Trì kích động cho được.

“Sư phụ lão nhân gia hẳn vẫn khoẻ chứ, cha nương ta có còn như mọi khi hay không?” Vương Hướng Trì hỏi trước tiên.

“Sư phụ vẫn như trước kia, nhàn tình nhã trí, du ngoạn khắp sơn thủy tông môn.”

“Cha nương sư huynh thần tiên quyến lữ, tiện sát người khác.”

“Đại sư huynh, Nhị sư tỷ, Tứ sư huynh, Ngũ sư huynh cũng vẫn như thường ngày.”

“Trong tông môn cũng không có biến động nào trọng đại, chỉ là sư phụ vì ngươi, đưa thời gian tông môn phi thăng Tiên giới lên sớm hơn.” Lý Huyền Đạo nhìn vị vị Tam sư huynh này cười nói.

Hắn thông qua thế lực của Hội Trưởng lão tại Tiên giới, trải qua ngàn khó vạn hiểm mới truyền tống tới được nơi này.

Nhìn sư huynh được phụ mẫu yêu thương, sư phụ chiếu cố, đồ đệ giúp đỡ, vợ trợ giúp mà bổn gia còn siêu lợi hại.

Trong lòng không khỏi có chút hâm mộ, nhạc phụ là thánh giả Đại La, tức phụ sắp phải bước vào Kim Tiên Kỳ, mà hai người lại còn hòa thuận như thế.

Loại cục diện này, ước chừng hắn tu chân tu tiên một trăm đời cũng không đổi được.

Sau đó Lý Huyền Đạo lại nói cho Vương Hướng Trì nhưng chuyện sau khi hắn rời khỏi tông môn.

Lúc này một nữ tử người mặc váy dài lục sắc, khuôn mặt ôn nhu, dáng vóc thướt tha đi đến.

Nàng cười rồi ngồi xuống bên cạnh Vương Hướng Trì, kéo lấy tay Vương Hướng Trì một cách tự nhiên, cười nhìn về phía Lý Huyền Đạo, ánh mắt vô cùng tò mò.

“Ngươi chính là Lục sư đệ của Hướng Trì nhỉ? Trước kia thường xuyên nghe hắn nói về ngươi.” Mộc Đại thân thiết nói, sư đệ của phu quân cũng như người một nhà.

Lý Huyền Đạo vội vàng hành lễ với Mộc Đại.

“Đã sớm nghe nói qua chuyện của Tam sư huynh và tẩu tử, phần nhân duyên này vốn là thiên kết, bây giờ cũng coi như là tu thành chính quả.” Lý Huyền Đạo chúc mừng nói.

Vương Hướng Trì và Mộc Đại đối mặt lẫn nhau, trong ánh mắt đều là tràn đầy yêu thương.

Sau đó, Lý Huyền Đạo lấy ra bốn chiếc nhẫn trữ đồ.

“Đây là của sư phụ nhờ ta mang cho ngươi, đây là của tứ sư huynh, đây là của Phi Vũ và Vô Cực sư điệt, đây là của Vương sư thúc.”

“Bọn họ nói là bảo sư huynh không cần nhớ bọn họ, trăm năm sau tự sẽ gặp nhau.” Giọng điệu Lý Huyền Đạo có chút hâm mộ nói.

Cha tốt biết bao nhiêu, đồ đệ tốt biết bao.

“Ta chắc chắn sẽ tu luyện đàng hoàng ở Tiên giới, không cô phụ kỳ vọng của bọn họ.” Vương Hướng Trì nhìn bốn chiếc nhẫn không gian trên bàn cảm động nói.

“Sư đệ ngươi ở Mộc Nguyên Tiên giới vượt qua ngàn vạn ngọn núi, hàng tỉ dặm đường mới đến được đây cùng ngươi gặp mặt, nhất định đừng thất lễ với sư đệ ngươi.” Mộc Đại nói, nàng vì quan hệ thân mật như vậy giữa phu quân, sư phụ và sư huynh đệ mà thấy vui mừng.

Lý Huyền Đạo đột nhiên cảm giác trong tay có thêm một chiếc nhẫn không gian, phát hiện là Vương Hướng Trì lặng lẽ nhét cho hắn.

“Không cần đâu, đưa đồ cho sư huynh xong, ta lập tức phải lên đường đi Tiên giới Thiên Huyền.” Lý Huyền Đạo vội vàng xua tay.

Vì muốn cùng Vương Hướng Trì gặp mặt, hắn đã tiêu hao không ít tiên ngọc, lại ở lại thế này, chỉ sợ ngay cả tiên ngọc cho Truyền tống trận vượt giới cũng không đủ.

“Đừng gấp, ăn bữa cơm lại đi, nói thêm cho ta vài chuyện trong tông môn.” Vương Hướng Trì có chút không tha nói.

Mặc dù vị Lục sư đệ này của hắn, không phải đang bế quan thì chính là đang trên đường bế quan, phía sau còn có bối cảnh phức tạp dị thường.

Nhưng tại Tiên giới xa lạ này lại có vẻ thân thiết dị thường.

“Được.” Lý Huyền Đạo nghĩ một hồi, cũng không kém chuyện một bữa cơm.

“Vừa lúc cha ta trong Thánh Vực có bí trận truyền tống thông đến Thành Thiên Giới.” Mộc Đại cũng ở bên cạnh nói.

Lý Huyền Đạo nghe được có Truyền tống trận có thể thông thẳng, lập tức có chút động tâm.

Phải biết trong lúc này ít nhất có thể tiết kiệm mấy vạn Tiên ngọc.

“Vậy thì làm phiền.”

Một bữa cơm ăn xong, Mộc Đại và Vương Hướng Trì tự mình mang theo Lý Huyền Đạo tiến vào trong Thánh Vực Mộc Lôi, ngồi Truyền tống trận đi đến Thành Thiên Giới kia.

“Phu quân, sau khi cùng ta đi bái kiến cha ta, chúng ta liền về nhà.” Mộc Đại cười nói.

Vương Hướng Trì có chút không tự nhiên gật đầu.

Hắn và Mộc Đại cái gì cũng có, duy chỉ có người cha vợ này không thừa nhận hắn.

Không thừa nhận thì không thừa nhận đi, mỗi lần bảo Mộc Đại đưa đồ cho hắn đều cực kỳ có tính chỉ hướng.

“Phu quân đừng suy nghĩ nhiều, ta đi rồi về ngay.” Mộc Đại nói xong liền bay về hướng trung tâm Thánh Vực.

Vương Hướng Trì rảnh rỗi không có việc gì làm, đi vào một chỗ trong lương đình, bắt đầu xem xét bốn chiếc nhẫn không gian kia.

Trong chiếc nhẫn không gian của Từ Phàm kia có năm mươi vạn Tiên ngọc, các loại phù chú đỉnh cấp, Tiên khí trung phẩm, còn có một vài thần thông kiếm đạo tiếp sau.

Trong đó còn có một cái ngọc giản, bên trong là một vài lời căn dặn của Từ Phàm với Vương Hướng Trì.

Trong nhẫn không gian của cha hắn, tất cả đều là những vật hiếm lạ cha hắn từ dị giới câu được, để hắn đổi Tiên ngọc tại Tiên giới, đối xử thật tốt với tức phụ của hắn.

Chiếc nhẫn thứ ba là của Lý Tinh Từ, đều là phù chú những năm gần đây hắn vất vả luyện chế, có thể đổi lấy Tiên ngọc trong Tiên giới.

“Haiz, Vương Hướng Trì ta có tài đức gì.” Vương Hướng Trì khóe miệng rưng rưng, cảm khái nói.

Sau đó hắn lại cầm lấy chiếc nhẫn không gian thứ tư, đây là của Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực.

Chương 869: Tiên Tinh

Đồ vật trong chiếc nhẫn không gian thứ tư rất ít, nhất là tiên ngọc ít đến thảm thương Kiếm Vô Cực góp nhặt được kia.

Mặc dù chỉ có năm mươi miếng, nhưng lại khiến Vương Hướng Trì cảm giác tình này còn sâu nặng hơn ngàn vạn tiên ngọc.

Một cái khác chính là một khối thủy tinh trong suốt lớn cỡ cối xay, tản ra tiên linh chi khí tinh thuần cực hạn.

Vương Hướng Trì chỉ cảm thấy hẳn không phải là đồ vật gì đơn giản, nhưng cụ thể là gì thì hắn không biết.

“Không nghĩ tới những chuyện này nữa, chờ Mộc Đại trở về lại hỏi vậy.” Vương Hướng Trì nói xong lấy ra ngọc giản Từ Phàm cho hắn, bắt đầu xem những lời sư phụ nói với hắn từng câu từng chữ một.

Một lát xem của sư phụ, một lát lại xem của cha hắn, không qua bao lâu, chính mình lại bị cảm động.

Vương Hướng Trì đột nhiên cảm thấy bả vai bị vỗ một cái.

“Đột nhiên cảm thấy phu quân giống như hài tử chưa từng ra khỏi cửa nhà, sao hễ một tí là nước mắt lại muốn rơi xuống vậy.”

Mộc Đại từ phía sau Vương Hướng Trì nhẹ nhàng ôm lấy cổ hắn.

Lưng và tim cũng cảm nhận được ấm áp.

“Có lúc ta nghĩ, có lẽ trên đời này ta là người hạnh phúc nhất đi.”

“Sư phụ, cha nương, sư huynh đệ, đồ đệ, còn có ngươi, tất cả mọi thứ đều hoàn mỹ đến vậy.”

“Có lúc ta cũng cảm giác như mộng ảo, sợ tỉnh táo lại.” Vương Hướng Trì nắm tay Mộc Đại nói, trong giọng nói có ôn nhu vô tận.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, chúng ta về nhà, cùng ngươi tu luyện thật tốt.”

“Tranh thủ đến lúc ngươi và sư phụ ngươi gặp nhau, để hắn nhìn thấy nỗ lực trong khoảng thời gian này của ngươi, ngươi không cô phụ tâm ý của bọn họ.” Mộc Đại nhẹ nhàng nói.

“Được ~ sau khi trở về ta còn có một dạng đồ vật muốn nhờ ngươi giám định một chút.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Được, chúng ta về nhà lại nói.”

Một chỗ tiên linh trong bí cảnh, Mộc Đại nhìn Tiên Tinh lớn bằng cối xay, miệng nhỏ mở to thành hình chữ O.

Nàng có chút kinh ngạc hỏi: “Đây là đồ đệ ngươi đưa cho ngươi sao!!”

“Đúng vậy, hai đồ đệ ta thu kia cũng không đơn giản.” Vương Hướng Trì nhìn vẻ mặt của Mộc Đại là biết đồ vật này rất trân quý.

“Cái này chính là Tiên Tinh đó!!”

“Tiên Tinh rất trân quý sao? Cái này trị giá bao nhiêu tiên ngọc.” Vương Hướng Trì tò mò hỏi.

“Giá trị ít nhất ngàn vạn tiên ngọc, vốn liếng cộng dồn lại của Kim Tiên bình thường cũng chỉ có thế.” Mộc Đại sờ Tiên Tinh tản ra tiên linh chi khí tinh thuần kia nói.

“Ngươi có đồ đệ gì vậy, thế mà lại hào phòng như vậy, tặng ngươi lễ vật như thế.” Mộc Đại thán phục nói.

“Đương nhiên là đồ đệ tốt, chỉ là cơ duyên của đồ đệ ta có chút nhiều.”

Tim Vương Hướng Trì bắt đầu run lên, không nghĩ tới đồ đệ tốt của mình vậy mà lại tặng Tiên Tinh giá trị như thế, càng quan trọng hơn là nội dung ngọc giản trong nhẫn không gian.

“Sư phụ, đệ tử biết vật này có thể có chút trân quý, nhưng so sánh với tình cảm giữa sư phụ và sư nương, chút đồ vật ấy không tính là gì.”

“Vật này coi như là lễ vật đệ tử tặng cho sư nương chưa gặp mặt kia, sư phụ đừng luyến tiếc, vật này đệ tử vẫn còn.”

Vương Hướng Trì nhớ tới nội dung trong ngọc giản, không khỏi nghĩ tới một màn trước đây kia.

Hồ lô Bích Ngọc sư phụ cầm trong tay kia, không biết đã phải chịu dụ hoặc bao lớn mới trả về.

“Đây là lễ vật đệ tử kia của ta tặng cho sư nương của hắn, ngươi cứ nhận lấy đi.” Vương Hướng Trì cố gắng giữ vững bình tĩnh nói.

“Cứ như vậy cho ta, phải biết thứ này có trị giá ngàn vạn tiên ngọc đấy.” Mộc Đại nhìn Vương Hướng Trì nói.

Một đôi mắt to sáng ngời phối hợp khuôn mặt xinh đẹp kia, Vương Hướng Trì nhìn đến có chút ngứa ngáy trong lòng.

Vương Hướng Trì đi đến trước người Mộc Đại, nhẹ nhàng nâng mặt nàng lên.

“Ngàn vạn tiên ngọc cũng không sánh bằng trái tim ta yêu ngươi.”

Tình này cảnh này, lại trong điều kiện tư mật, hai người tự nhiên mà bắt đầu nóng lên.

Giờ phút này, Tiên Tinh giá trị ngàn vạn trong phòng kia đã không còn quan trọng.

Ngày tiếp theo, hai người nhìn về phía Tiên Tinh giá trị ngàn vạn này mới tỉnh táo lại.

“Phu quân, chúng ta dùng Tiên Tinh này vì ngươi mưu hoa thể chất Vô Thượng Kiếm Đạo, như thế sau này tỉ lệ ngươi tấn cấp Đại La sẽ lớn hơn được một chút.” Mộc Đại nói.

“Nương tử, Tiên Tinh này là tặng cho ngươi, cũng đừng tiêu trên người ta.”

“Về phần cảnh giới thánh giả Đại La, có sư phụ, cảnh giới thánh giả Đại La ta có tự tin.” Vương Hướng Trì nói.

Mộc Đại rõ ràng đang lộ ra rõ biểu tình ngươi đang khoác lác đấy à.

“Hiện tại nói với ngươi cũng không rõ được, chờ sau này khi nhìn thấy sư phụ ngươi sẽ biết thôi.”

“Ngươi không phải vẫn luôn muốn bảo vật trấn hội của Thiên Ca thương hội, Phong Lôi Ly Hận bình sao, chỉ có hai trăm vạn tiên ngọc, chúng ta bây giờ lập tức mua xuống.”

“Còn có Quảng Ngọc tiên quần, Lôi Tiên diện sa, Lôi Thú Thiên Tinh, Phong Lôi. tiên chu”

Mỗi một câu Vương Hướng Trì nói ra, tim Mộc Đại liền sẽ nhảy lên một cái.

“Những thứ này cộng lại còn chưa đến năm trăm vạn tiên ngọc, mấy năm này vẫn luôn là ngươi đang nuôi ta, bây giờ đến phiên vi phu đền bù cho nương tử.” Vương Vũ Luân phóng khoáng nói.

Lúc này hắn đột nhiên phát hiện, thì ra cảm giác tiêu xài Tiên ngọc phung phí thoải mái như thế.

“Như thế có phải có chút lãng phí không.” Mộc Đại không ngại ngùng

hỏi.

“Cái này có gì mà lãng phí, mua đồ vật cho nương tử là cần thiết mà.” Vương Hướng Trì nói xong liền kéo tay Mộc Đại đi ra ngoài.

Hắn đột nhiên có loại cảm giác mở mày mở mặt, giống như chuyện cười ở rể sư phụ kể trước kia.

Nghĩ tới đây, khóe miệng Vương Hướng Trì không nhịn được nhếch lên, đáng tiếc không có phong cách nhân vật phản diện.

Tất cả những thứ này còn phải cảm ơn đồ đệ tốt kia.

Lúc này, Hàn Phi Vũ đang ở Nam Sơn giới chấp hành nhiệm vụ đột nhiên hắt xì một cái.

Dẫn đến yêu thú Đại Thừa Kỳ mới vừa vây lại được kia tránh thoát khỏi kiếm trận.

“Người nào đang nhớ ta vậy, có phải lễ vật của ta được đưa đến rồi hay không?” Hàn Phi Vũ nhìn Đại Thừa Kỳ chạy trốn ở phía xa nói.

Trốn thì cứ trốn đi, dù sao cũng trốn không khỏi lòng bàn tay hắn, bởi vì bên kia là hướng của sư đệ Kiếm Vô Cực hắn.

Lúc này, chỉ thấy trên không kiếm khí xông đến tận trời cao.

Một cự kiếm nằm ngang bầu trời trực tiếp chém xuống linh thú Đại Thừa Kỳ đang chạy trốn kia.

Không qua bao lâu sau, Kiếm Vô Cực kéo một con yêu thú như hùng sư bay tới.

“Sư huynh trở về mời ta ăn cơm đi, ta làm xong việc của ngươi rồi này.” Kiếm Vô Cực cười hì hì nói.

“Không phải chỉ là một bữa cơm thôi sao, không thành vấn đề.” Hàn Phi Vũ tỏ vẻ chỉ là chuyện nhỏ.

“Đi Mỹ Thực tiên ốc ăn.” Kiếm Vô Cực gian xảo nói.

“Không được, một năm ta chỉ có một danh ngạch, mang theo ngươi nữa thì đồ vật căn bản cũng không đủ ăn.” Hàn Phi Vũ cự tuyệt nói.

Hắn cũng có phiền muộn, ví dụ như rất nhiều đồ vật cần danh ngạch đặc biệt, hắn dùng Tiên ngọc cũng không mua được.

“Sư huynh đã buông lời, há có đạo lý nào thể có thu hồi.” Kiếm Vô Cực cương quyết nói, hôm nay bữa cơm này hắn ăn chắc rồi.

Ngay lúc hai người đang giành giật danh ngạch này, máy truyền tin của hai người đều sáng lên.

“Lại là nhiệm vụ khẩn cấp, để ta xem thử khen thưởng là gì nào.” Hàn Phi Vũ lấy ra Pháp khí truyền tin nói.

“Trong thế giới tiểu Trung Thiên mới được phát hiện, vậy mà lại có của Thiên Dựng Thú. Hiện tại tông môn tuyên bố nhiệm vụ bắt giữ Thiên Dựng Thú, khen thưởng vậy mà lại là Đại trưởng lão đơn độc truyền đạo giải thích nghi hoặc mười ngày!!”

Hai người nhìn thấy tin tức này đều hưng phấn cả lên.

Phải biết rằng, khen thưởng nhiệm vụ tông môn cấp cao nhất chính là Đại trưởng lão đơn độc truyền đạo, giải thích nghi hoặc.

Trong tông môn, đệ tử đạt được khen thưởng này không nhiều, chỉ có vài người như vậy.

Nhưng là hiệu quả lại là tốt đến nghịch thiên, một đệ tử vốn không quá nổi trội, sau khi đạt được khen thưởng Đại trưởng lão đơn độc truyền đạo, giải thích nghi hoặc năm ngày.

Chiến lực trong vòng trăm năm đã bò lên đến một trăm vị trí dẫn đầu trong tông môn.

Chương 870: Thần La Bốn Tay

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực nhanh chóng trở về trong tông môn, lấy tốc độ cực nhanh giành lấy danh ngạch nhiệm vụ.

“Chúng ta còn thật sự báo danh được này!” Kiếm Vô Cực bất ngờ nói.

“Báo danh này là có hạn chế, chỉ có đệ tử phúc duyên nồng hậu, khí vận thêm thân mới có thể báo danh.”

“Trong toàn bộ tông môn, người phù hợp điều kiện không hơn mười người, trong đó vừa vặn có hai chúng ta.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Cái khác thì hắn có thể không nhận, nhưng phúc duyên nồng hậu, nhãn hiệu này còn kém dán trên trán để người khác nhìn.

Toàn bộ tông môn ai nấy đều biết, Hàn Phi Vũ cơ duyên nhiều, là nhà giàu số một trong đám đệ tử tông môn.

“Thiên Dựng Thú, chắc là Từ sư bá cần.” Kiếm Vô Cực nói.

“Có Thiên Dựng Thú, đoán chừng sau đó lại phải làm vài chuyện kỳ quái.” Hàn Phi Vũ nói, hắn ở trong Tàng Kinh các tông môn từng thấy qua thần thông Từ Nguyệt Tiên học tập gần đây, chỉ riêng tên thôi cũng cảm thấy có một chút biến thái.

“Chỉ cần sư bá khác gây tai vạ cho chúng ta là được.” Kiếm Vô Cực cười nói.

Bọn họ, những người nhận được nhiệm vụ này, được yêu cầu tập hợp dưới đạo trường tại chủ phong.

Hùng Lực, Lý Lôi Hổ, Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực, Ảnh Thứ, tổng cộng năm đệ tử nhận được nhiệm vụ.

“Đại sư huynh, khi nào thì chúng ta xuất phát?” Lý Lôi Hổ hỏi.

“Chờ Từ phong chủ tới, chúng ta ngồi vũ chu ra ngoài thăm dò cùng nhau xuất phát.” Hùng Lực nói.

Hắn có thể được lựa chọn vào nhiệm vụ này đơn thuần là bởi vì bắt giữ Thiên Dựng Thú cần một cường giả Luyện Thể.

Như vậy bắt giữ Thiên Dựng Thú sẽ không dễ làm hắn bị thương.

“Thiên sư huynh sao không ở cùng Đại sư huynh?” Hàn Phi Vũ hỏi, bình thường hai người bọn họ đều như hình với bóng mà.

“Tiểu tử kia còn đang ở Điểm Tinh giới vây quét Huyết Ma, trong chốc lát không tới được.” Hùng Lực nói.

Đúng lúc này, mọi người đột nhiên cảm giác đại địa chấn động một hồi.

Sau đó phát hiện bên ngoài trường có thêm một con cự thú Thủy Tinh Lang cao gần ba trượng.

Từ Nguyệt Tiên ngồi xếp bằng trên đầu Thủy Tinh Lang.

“Người đã đến đông đủ, vậy cùng ta cùng nhau xuất phát thôi.” Từ Nguyệt Tiên ngồi xếp bằng trên đầu sói, nhìn đám người nói.

Mấy người cảm nhận được khí thế Đại Thừa Kỳ trên thân cự thú

Thủy Tinh Lang kia, không khỏi có chút nghi hoặc. Khoảng thời gian trước, con tiểu lang này không phải còn đang uống sữa sao?

“Vì bắt giữ Thiên Dựng Thú, ta dùng gia tốc thời gian nuôi dưỡng một hồi.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Vũ chu đã cập bến trên cự hồ mười vạn dặm, các ngươi cùng ta đi thôi.” Từ Nguyệt Tiên nói xong, cự thú Thủy Tinh Lang cất bước, sau khi bay đến không trung trực tiếp thuấn di đến bên ngoài cự hồ mười vạn dặm.

Mấy người liếc mắt nhìn nhau, sau đó trực tiếp theo dao động không gian truyền tống đi qua.

…

Trong tinh vực, Vạn Tinh chu đang nhanh chóng tiến về hướng Phi Vũ giới.

Trên Vạn Tinh chu, có một Ma tộc bốn tay bị phong ấn thực lực đang mặt đầy khuất nhục nhìn ra tinh vực bên ngoài.

“Thiên địa bên ngoài thế giới vậy mà lại rộng lớn như vậy, thế gian này thật đúng là có nhân vật có thể tiện tay trấn áp ta.” Giọng điệu của Ma tộc bốn tay kia cực kỳ không cam lòng.

“Vì sao không cho Ma tộc bốn tay chúng ta thêm một chút thời gian nữa, chỉ cần lại cho ta thêm năm ngàn năm. Không! Chỉ cần cho ta thêm ba ngàn năm nữa, ta nhất định sẽ có cơ hội ngăn cản được Nhân tộc.”

Thần La Bốn Tay vốn là người mạnh nhất Ma tộc bốn tay, đang lúc hắn dự định muốn mở ra kế hoạch lớn, thống nhất thế giới hỗn loạn kia.

Thế giới bọn họ đột nhiên tới một đám tên là cường giả Nhân tộc.

Lúc vừa bắt đầu, vị Nhân tộc mạnh nhất kia chỉ có thể miễn cưỡng đánh ngang tay với hắn.

Sau đó đám cường giả Nhân tộc kia lui đi, hắn cũng không để ý. Nhưng không nghĩ tới mấy năm đến một tồn tại mạnh hơn.

Thần La Bốn Tay vốn định mang theo chủng tộc của mình đồng quy vu tận cùng đám cường giả Nhân tộc kia để bảo vệ vinh quang của Ma tộc bốn tay.

Nhưng ai biết, lúc chính mình tập hợp tồn tại mạnh nhất trong chủng tộc phát động tấn công về phía Nhân tộc.

Nhân tộc khí tức huyền ảo kia chỉ nhẹ nhàng vươn ra một tay.

Trong nháy mắt đó hắn cảm giác được bầu trời sập xuống, hắn và các tộc nhân của hắn, tất cả đều bị vị cường giả Nhân tộc kia nhẹ nhàng bâng quơ trấn áp.

“Cùng ta trở về, hầu hạ một cường giả, toàn tộc các ngươi có thể tạm sống sót.”

“Nếu không, Ma tộc bốn tay các ngươi cũng không cần thiết tồn tại.”

“Ma tộc bốn tay các ngươi sống hay chết đều là do các ngươi lựa chọn.”

Thần La Bốn Tay chịu ảnh hưởng từ ánh mắt lạnh nhạt của vị cường giả Nhân tộc kia liền biết, ở trong mắt cường giả Nhân tộc chính mình chỉ là con sâu con kiến, không có quyền lựa chọn.

Cuối cùng vị cường giả Nhân tộc kia từ trong tộc Ma Viên Bốn Tay lấy ra hai vạn tộc nhân có tu vi cao nhất, ngồi lên cự thuyền xông ra thế giới kia.

Bởi vì tu vi của hắn bị phong ấn, không có gì nguy hại, lại là thủ lĩnh Ma tộc bốn tay, vậy nên có thể lượn lờ ở khu vực công cộng trên Vạn Tinh chu.

Một trưởng lão số thứ tự của Hội Trưởng lão đi đến bên cạnh Thần La Bốn Tay.

“Vừa nãy nhìn vẻ mặt của ngươi, hình như ngươi còn có chút không phục?” Trưởng lão số thứ tự của Hội Trưởng lão cười ha ha hỏi.

“Không có không có, chỉ là cảm khái thời vận không đủ mà thôi.” Thần La Bốn Tay vội vàng nói, bây giờ mạng nhỏ của cả chủng tộc mình đều nằm trong tay đối phương. Hắn cũng không có loại bá khí thần uy như ngày xưa kia.

“Nói với ngươi một chút, một tay trấn áp ngươi là trưởng lão số thứ tự thứ nhất Hội Trưởng lão chúng ta, tên là Minh Không.”

“Vị cường giả hắn để ngươi hầu hạ kia, là người mạnh nhất Phi Vũ giới chúng ta, là một cường giả có lòng nhân từ.” Trưởng lão số thứ tự cười nói.

“Nô lệ chúng ta, chính là có lòng nhân từ sao?” Thần La Bốn Tay không nhịn được hỏi.

“Nếu vẫn không phục, ta kể cho ngươi một chuyện Nhân tộc chúng ta gặp phải vào khoảng thời gian trước.”

“Thế giới Trung Thiên kia tên là Điểm Tinh giới, có một cường giả chí cao…” Trưởng lão số thứ tự rất bình thản, đem chuyện Nhân tộc Điểm Tinh giới gặp phải nói một lần.

Mặc dù giọng điệu rất bình thản, nhưng lại khiến Thần La Bốn Tay kia hoảng sợ ra một thân mồ hôi.

Vẻ mặt hắn sợ hãi hỏi: “Không có bất cứ thù hận gì, tộc Huyết Ma kia trực tiếp thôn tính Nhân tộc cả một giới sao!!” Giọng điệu Thần La Bốn Tay hết sức hoảng sợ.

“Đúng vậy, bởi vì tại thời điểm này, tộc Huyết Ma mạnh, Nhân tộc yếu.”

“Về sau, người mạnh nhất Phi Vũ giới chúng ta trong lúc vô tình truyền tống đến Điểm Tinh giới, phẫn nộ tiêu diệt tam đại chí cao tộc Huyết Ma, sau đó giết sạch toàn bộ cường giả Hợp Thể Kỳ trở lên tộc Huyết Ma.”

“Hiện tại Phi Vũ giới chúng ta, tất cả đều đang hợp lực vây quét Huyết Ma còn lại.” Trưởng lão số thứ tự nhẹ nhàng nói.

“Tộc Huyết Ma còn như vậy, ở trước mặt Nhân tộc ngay cả sâu kiến cũng không bằng. Ma tộc bốn tay bị nô dịch, chẳng lẽ không phải là một niềm hạnh phúc sao?” Trưởng lão số thứ tự mỉa mai nói.

“Ta hiểu rồi.” Thần La Bốn Tay thở dài, kẻ yếu là không có quyền lựa chọn.

Ngay lúc này, Phi Vũ giới nơi xa đập đến trước mắt Thần La Bốn Tay.

“Thế giới của các ngươi cường đại hơn thế giới của ta nhiều lắm.” Trong giọng nói Thần La Bốn Tay có chút vô lực.

“Đừng cảm khái những thứ này, ngươi vẫn là suy nghĩ một chút, lúc sau nhìn thấy vị cường giả chí cao kia nên biểu hiện thế nào đi.”

“Thái độ của hắn đối với các ngươi, phụ thuộc vào thái độ của tộc các ngươi đấy.” Trưởng lão số thứ tự Hội Trưởng lão nói.

“Đa tạ nhắc nhở.” Thần La Bốn Tay cảm tạ nói.

“Cũng là vì phòng ngươi thất lễ trước mặt vị cường giả chí cao kia thôi.”

“Về phần cảm ơn hay không cảm ơn ta không quan trọng, ngươi chỉ cần nhớ kỹ một điểm, vận mệnh Ma tộc bốn tay các ngươi, tất cả đều được khống chế trong tay tại vị cường giả chí cao kia.”

Chương 871: Cầu cứu

vũ chu vừa rời khỏi Phi Vũ giới thì đúng lúc gặp được Vạn Tinh chu vừa trở về.

Hai chiếc vũ chu chào hỏi lẫn nhau xong, ai nấy liền đi thẳng đến điểm đích của mình.

Yêu bộ Ẩn Linh môn chào đón thêm một thành viên mới.

Khi Xuyên Sơn Giáp nhìn hai vạn tên Ma tộc bốn tay này, mặt hắn lộ ra một nụ cười.

“Cuối cùng cũng đến lượt ta tỏa sáng rồi, chủ nhân, Xuyên Sơn Giáp chắc chắn sẽ không phụ lòng sự ủy thác của người.” Xuyên Sơn Giáp say mê nói.

Trôi qua biết bao nhiêu năm, tất cả Yêu tộc trong Yêu bộ đều đã bị hắn tẩy não, toàn bộ đều đã trở thành kẻ sùng bái điên cuồng của Từ Phàm.

Khi nhìn thấy Ma tộc bốn tay vóc dáng cao, cơ bắp cuồn cuộn, da dẻ ánh lên màu đồng nhạt, trong lòng Xuyên Sơn Giáp đã nghĩ sẵn vị trí của Ma tộc bốn tay.

Xuyên Sơn Giáp với nụ cười trên mặt đi đến bên cạnh tên Ma tộc bốn tay mạnh nhất.

Nếu như là trước đây, có đánh chết hắn cũng không dám đến gần dị tộc cấp Yêu tôn Vô Địch.

Nhưng hiện giờ hắn là thủ lĩnh của Yêu bộ, Yêu Nô cuồng nhiệt nhất, trung thành nhất của Đại trưởng lão Tông môn.

Chủ nhân giao Yêu bộ cho hắn, vậy thì hắn chính là quy tắc của Yêu bộ, Yêu tôn Vô Địch có đến thì cũng phải cúi đầu.

“Vị này là thủ lĩnh Yêu bộ sẽ bàn giao ngươi, lát nữa hắn sẽ dẫn ngươi đi gặp vị cường giả kia.” Tự Hào trưởng lão đi bên cạnh Thần La Bốn Tay, nói.

Thần La Bốn Tay nhìn về hướng Xuyên Sơn Giáp, trên mặt để lộ một sự khinh thường.

Một dị tộc vừa mới tiến vào Đại Thừa kỳ, một sự hiện diện chỉ cần vung tay liền có thể bị bóp chết không ngờ lại là người lãnh đạo trực tiếp của hắn, xem ra Yêu bộ cũng không ra cái gì.

Xuyên Sơn Giáp làm ngơ trước sự khinh thường của Thần La Bốn Tay.

Đợi sau khi ngươi chứng kiến sự vĩ đại của chủ nhân, ngươi mới biết được trọng lượng của ta ở Yêu bộ.

“Tên.” Xuyên Sơn Giáp liếc nhẹ Thần La Bốn Tay một phát.

“Ma tộc bốn tay, Thần La.” Thần La Bốn Tay gượng gạo nói.

Mặc dù đã chuẩn bị tinh thần để chăm chỉ hầu hạ tên cường giả Nhân tộc đó.

Thậm chí còn sẵn sàng để bị sỉ nhục, nhưng khi thật sự đối mặt với tình cảnh này, Thần La Bốn Tay vẫn có chút không thể nhịn được.

Bị một dị tộc vẫy tay liền có thể bóp chết khinh thường mình, còn dùng thái độ và ánh mắt ngạo mạn nhìn hắn. Nếu như là trước đây, sớm đã bị xé thành mảnh vụn.

“Lần này đưa đến 23600 tên Ma tộc bốn tay.”

“Cảnh giới vô địch một tên, Đại Thừa kỳ 36 tên, Hợp Thể kỳ 7800 tên, những tên còn lại thì ở trên Trúc Cơ kỳ, Luyện Khí kỳ.” Trưởng lão số hiệu nói với Xuyên Sơn Giáp.

“Làm phiền tiền bối Nhân tộc rồi.” Xuyên Sơn Giáp gật đầu, cung kính nói.

“Không có gì, các ngươi chung sống cho hòa thuận.” Trưởng lão số hiệu của Hội Trưởng lão nói xong liền rời đi.

“Chỗ các ngươi sống ta đã sắp xếp xong xuôi, kêu Tiểu Thái dẫn các ngươi đi là được.”

“Còn ngươi, ngươi phải cùng ta đi gặp chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp nói với Thần La Bốn Tay.

Thần La Bốn Tay gật đầu, nhìn về phía trưởng lão của Ma tộc bốn tay ở bên cạnh, ra hiệu hắn cứ nghe theo sắp xếp của Xuyên Sơn Giáp.

Sau đó liền theo Xuyên Sơn Giáp ngồi trên một đóa tường vân linh khí bay đến Ẩn Linh đảo.

Trên tường vân linh khí, Thần La Bốn Tay quan sát môi trường xung quanh, cảm nhận mật độ linh khí trong không khí, còn có một hơi thở nhè nhẹ của tiên linh nữa, trong lòng hắn không khỏi có chút kinh ngạc.

Môi trường tu luyện của Nhân tộc thật quá tốt rồi, chẳng trách có thể sinh ra được những cường giả như thế.

Xuyên Sơn Giáp nhìn vẻ mặt hơi kinh ngạc của Thần La Bốn Tay liền mở miệng cười nói: “Hòn đảo nhỏ ở Yêu bộ là vùng ngoại ô, Ẩn Linh đảo nơi chủ nhân ở mới là khu vực trung tâm.”

Xuyên Sơn Giáp vừa nói xong, Tường Vân linh khí liền bay xuyên qua Tông môn đại trận.

“Bồ Đào đại nhân, cho hỏi chủ nhân đang ở nơi nào, ta dẫn theo thủ lĩnh của Ma tộc bốn tay, muốn gặp chủ nhân một lần.” Xuyên Sơn Giáp hướng đến bầu trời, cung kính nói.

Qua biết bao nhiêu năm, Xuyên Sơn Giáp cũng đã có cho mình kĩ năng sinh tồn.

Hắn nhận thấy hắn càng cung kín với Bồ Đào thì càng có được nhiều lợi ích.

“Còn không mau bái kiến Bồ Đào đại nhân, sau này tài nguyên của tộc các ngươi là ít hay nhiều đều phụ thuộc vào Bồ Đào đại nhân đấy.” Xuyên Sơn Giáp nói rồi đụng đụng Thần La Bốn Tay.

Lúc này, Thần La Bốn Tay cảm thấy có một uy lực trời đất đang đè lên người hắn, cảm giác như trời đất đang nhìn chằm chằm này khiến hắn hơi hoảng loạn.

“Thái độ cung kính một chút, Bồ Đào đại nhân là nhan vật có thể so sánh với thiên đạo của một thế giới đấy.”

“Ý chí thiên đạo của thế giới nơi ban đầu các ngươi ở có thể bị Bồ Đào đại nhân tùy tiện đập tan thành từng mảnh.” Xuyên Sơn Giáp truyền âm cho Thần La Bốn Tay, nói.

Thần La Bốn Tay sau này chắc chắn sẽ ở dưới trướng của hắn, tất nhiên phải dạy bọn họ hiểu quy tắc một chút.

Hai cái chùy tay phải của Thần La Bốn Tay quỳ rạp trước ngực, hướng về bầu trời, nói: “Bái kiến Bồ Đào đại nhân.”

“Không cần phải như thế, ta chỉ là quản gia của chủ nhân mà thôi.”

Tiếng của Bồ Đào vang lên, Xuyên Sơn Giáp cười, hắn biết Bồ Đào đại nhân vui rồi.

“Chủ nhân ở bên cạnh hồ Linh Dịch, để ta truyền tống các ngươi qua đó.” Bồ Đào nói.

Một Truyền tống trận hư không hình lập thể xuất hiện, bao phủ lấy Xuyên Sơn Giáp và Thần La Bốn Tay.

Truyền tống trận khởi động, bọn họ xuất hiện ở bên cạnh hồ Linh Dịch.

Sau khi Truyền Tống đến nơi, Thần La Bốn Tay ban đầu thì kinh ngạc trước hồ Linh Dịch giống như biển cả, lúc sau thì chú ý đến đình nghỉ mát trong biển hoa phía xa xa.

Trong đình nghỉ mát, Từ Phàm đang cùng với một tên dị tộc có hình dáng trắng đen xen kẽ phía đối diện chơi cờ, uống trà.

Chỉ nhìn thấy vẻ mặt vô cùng bất lực đang nhìn về phía bàn cờ của tên trắng đen xen kẽ đó.

Xuyên Sơn Giáp dẫn Thần La Bốn Tay đến bên ngoài đình nghỉ mát, không gây ra động tĩnh, chỉ yên lặng chờ Từ Phàm.

“Sư phụ, ta thua rồi.” Chỉ thấy tên Thực Thiết Thú có hai màu trắng đen xen kẽ dùng ngôn ngữ của Nhân tộc nói.

Bốn quân liên tiếp chặn không nổi nữa rồi~

“Haha, trở về luyện tập thêm nữa đi, khi nào có thể đấu với ta đến 200 chiêu, ta sẽ dạy ngươi thần thông.” Từ Phàm cười haha, nói.

Sau đó quay đầu nhìn về phía Xuyên Sơn Giáp và Thần La Bốn Tay.

“Bái kiến chủ nhân.” Xuyên Sơn Giáp hành lễ nói.

Thần La Bốn Tay cũng hành lễ nghi cao nhất của tộc bọn họ.

“Ta đã dẫn thủ lĩnh của Ma tộc bốn tay đến rồi.” Xuyên Sơn Giáp nói.

“Thần La bái kiến cường giả chí cao.” Thần La Bốn Tay cung kính nói.

Từ Phàm quan sát Thần La Bốn Tay từ trên xuống dưới, không khỏi hài lòng gật đầu vài lần.

Dáng vẻ này quả thực thích hợp làm lực sĩ của Tông môn, bày tư thế khi gặp phải cảnh tượng hùng hậu cũng rất có thể diện.

“Sau này yên tâm tu luyện ở Yêu bộ của Tông môn, thế giới của các ngươi sẽ sáp nhập vào trong Phi Vũ giới.”

“Chỉ cần làm tốt, trung hiếu với Tông môn, ta sẽ bảo Hội Trưởng lão vạch ra một châu lục lớn làm lãnh địa cho các ngươi.”

“Cứ yên tâm tu luyện, tiền đồ sau này bao la.” Từ Phàm cười nói.

“Ma tộc bốn tay ta ắt sẽ tuân theo chủ nhân cả đời.” Thần La Bốn Tay tuyên thệ.

Hắn cảm nhận được khí thế lúc ẩn lúc hiện giống như toàn bộ trời đất ở trên người Từ Phàm, thế nên hạ quyết tâm đi theo vị cường giả chí cao này.

“Được.” Từ Phàm chỉ thản nhiên gật đầu, sau đó bảo Xuyên Sơn Giáp và Thần La Bốn Tay trở về.

“Chủ nhân, Hồng Liên tôn giả ở Nam Sơn giới cầu kiến.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

“Gọi nàng lại đây.”

Trong đình nghỉ mát, Hồng Liên tôn giả với bộ y phục màu đỏ giống như khói lửa đang tha thiết nhìn Từ Phàm.

“Quá phiền phức. Ta sẽ không tham dự.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Từ sau khi Nam Sơn giới thôn tính hai thế giới khác, nó đã xảy ra một chút vấn đề nhỏ.

Tiểu Bạch – ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới, một lần thôn tính hai thế giới, nhưng bản nguyên ý chí thiên đạo thu hoạch được ở bên trong lại rất ít, điều này đã dẫn đến việc hắn không có đủ năng lực để cai quản nhiều nơi đến như thế.

Bây giờ nhờ Hồng Liên tôn giả đến để cầu cứu.

Chương 872: Giao dịch

“Cầu xin ngươi, nếu như bản nguyên ý chí thiên đạo của Nam Sơn giới bọn ta không đủ thì tiểu Tiên giới vừa mới được nuôi dưỡng sẽ sụp đổ mất.” Hai mắt của Hồng Liên tôn giả ngấn lệ, bày ra một dáng vẻ tùy quân ngắt hái.

Dáng vẻ đó dường như đang nói, lúc này ngươi có thể đưa ra một số yêu cầu quá đáng.

“Nhưng những chuyện này thì có liên quan gì đến ta?”

“Bản nguyên ý chí thiên đạo không đủ thì các ngươi đi giật đi, có ba người chí cao các ngươi, trong thế giới Trung Thiên này còn có cái gì mà các ngươi không thể chinh phục được.” Từ Phàm bày ra một dáng vẻ chuyện không có liên quan đến mình.

Khi tình hình vẫn ổn, không có gì có thể khiến Từ Phàm trở nên siêng năng.

“Chỉ có vài tên thế giới Trung Thiên cách Nam Sơn giới bọn ta hơi gần một chút là có thù với bọn ta, bọn ta không thể làm gì được.”

“Thế nên mới muốn mời Vạn Đạo đạo hữu ra tay, sau khi xong việc này, bọn ta chỉ lấy một nửa ý chí thiên đạo.” Hồng Liên tôn giả van xin.

Từ Phàm vẫn lắc đầu.

“Bản nguyên ý chí thiên đạo và linh khoáng ta đều không thiếu, cho nên bây giờ ta không thể ra tay.” Từ Phàm thản nhiên nói.

“Không lẽ đạo hữu có nỗi niềm khó nói?” Hồng Liên tôn giả hỏi, vẻ mặt của nàng có một chút gì đó hơi hiểu ra, thảo nào ta – một đại mỹ nhân có sức hút như thế này, lại cầu xin không được người đàn ông ở trước mặt này.

“Không phải, bởi vì ta lười.”

“…”

“Đạo hữu muốn thế nào mới chịu giúp bọn ta.” Hồng Liên tôn giả lại ra chiêu mỹ nhân kế.

Ngay khi Từ Phàm có hơi mất kiên nhẫn thì Minh Không đột nhiên đến thăm.

“Mau mời qua đây.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

Từ ngữ khí gấp gáp này của Từ Phàm, Bồ Đào trực tiếp truyền tống Minh Không tới.

Hồng Liên tôn giả nghe thấy trưởng lão đứng đầu Hội Trưởng lão sắp đến, ánh mắt đột nhiên sáng lên.

Bọn họ cũng có thông tin tình báo nhất định ở Phi Vũ giới, đúng lúc biết được mấy năm trước, bọn họ đã phát hiện thấy một thế giới tiểu Trung Thiên.

Một Truyền tống trận xuất hiện ở bên ngoài đình nghỉ mát.

Minh Không bước ra từ trong Truyền tống trận với bộ y phục trắng, vẻ mặt mang theo làn gió xuân.

“Chào Đại trưởng lão, chào Hồng Liên tôn giả.” Minh Không cười chào hỏi, Hồng Liên tôn giả cũng được xem như người quen.

“Minh Không trưởng lão, dạo gần đây Hội Trưởng lão các ngươi có đồ gì cần gấp không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Thiếu đồ nhiều lắm.” Minh Không không hiểu Từ Phàm đang có ý gì.

“Nam Sơn giới bọn ta có bí pháp bồi đắp ra tiểu Tiên giới, không biết trưởng lão Minh Không ý đồ này không?” Hồng Liên tôn giả nhìn về hướng Minh Không, ánh mắt phát sáng bling bling.

Sau khi Minh Không nghe thấy bí pháp tiểu Tiên giới, hắn rõ ràng đã lộ ra một vẻ mặt dao động.

“Hồng Liên tôn giả rảnh rỗi không bằng đến tổng bộ của Hội Trưởng lão ta ngồi chơi.” Minh Không mời mọc, nói.

“Không cần, các ngươi nói ở đây là được rồi, ta cung cấp địa điểm cho các ngươi.” Từ Phàm nói.

“Lần này ta đến vì bí pháp ngưng tụ tiểu Tiên giới, ta muốn mượn sức của Bồ Đào để thôi diễn bí pháp nhanh chóng ngưng tụ tiểu Tiên giới.” Minh Không nói.

“Ta chắc Bồ Đào không giúp ích được gì cả, không có số liệu cơ bản làm trụ cột, lúc thôi diễn sẽ rất khó, chỗ này đã có sẵn, hai người các ngươi vui vẻ bàn đi.” Từ Phàm nói xong liền biến mất tăm mất tích.

Hồng Liên tôn giả nhìn Minh Không, Minh Không cũng đang nhìn Hồng Liên tôn giả.

Còn Từ Phàm thì chạy đến cự hồ mười vạn dặm câu cá.

“Vũ Luân đi đâu rồi?” Từ Phàm cầm cần câu, hỏi.

“Hắn đi theo Tinh tới vực Cực Không rồi, nói là phát hiện thấy một nơi rất vui..” Bồ Đào đáp lời.

“Xem ra ta chỉ có thể câu cá một mình rồi.”

Một ngày sau, Hồng Liên tôn giả đi rồi.

Minh Không đi đến nơi mà Từ Phàm câu cá.

“Các ngươi bàn bạc thế nào rồi.” Từ Phàm cười hỏi.

“Ta bán bản nguyên của thế giới Tiểu Thiên đi rồi.” Minh Không ung dung nói.

“Ta còn nghĩ ngươi sẽ không nỡ.”

“Ta vốn dĩ không nỡ, nhưng bên đó cho ta quá nhiều, ta không thể từ chối được.”

“Hơn nữa, từ bí pháp mà nàng đưa, ta có thể biết được, thực ra Phi Vũ giới đã đạt được điều kiện ngưng tụ tiểu Tiên giới.” Minh Không nói.

Tuy rằng hắn rất hài lòng với cuộc giao dịch, nhưng hắn luôn có cảm giác đã bị Từ Phàm bán mất.

“Thông qua lần giao dịch này, chỉ cần Hội Trưởng lão có thể tiêu hao đi những thứ này, thực lực sẽ mạnh hơn gấp mấy lần.” Minh Không nói.

“Vậy ta có thể yên tâm dẫn toàn bộ Tông môn phi thăng Tiên giới rồi.” Từ Phàm nhàn nhã nói.

“Đại trưởng lão không muốn biết ta đã giao dịch gì sao?” Minh Không nói.

“Không muốn biết, ta cũng lười muốn biết, những thứ mà Hội

Trưởng lão các ngươi thiếu chỉ cần nhìn một phát là biết ngay.” Từ Phàm phất tay, nói.

“Ba Luyện Khí Đại Tông sư, ba Luyện Đan Đại Tông sư, ba chiếc vũ chu và tu sĩ tương ứng, 100 món Tiên khí, những Tiên khí phẩm cấp được đưa vào trong có 15 món.”

“Vô vàn linh khoáng Tiên khí cấp cao, linh dược, linh bảo nhiều vô số kể.”

“Tiên ngọc 500 vạn, còn có…”

Dưới tình huống Từ Phàm bày ra biểu cảm ngươi không hiểu ta đang nói cái gì, Minh Không nói ra hết nội dung của cuộc giao dịch.

“Đại trưởng lão, ngươi nói đáng hay không.” Minh Không cười hỏi.

“Không thể đánh giá, nhưng chắc là ngươi hời rồi.” Từ Phàm ngoảnh đầu lại để chuyên tâm câu cá, không muốn để ý đến Minh Không nữa.

“Đại trưởng lão, ngươi có thể giúp bọn ta thôi diễn ra bí pháp ngưng tụ tiểu Tiên giới không, ta biết lúc nãy ngươi đang miễn cưỡng qua lại với Hồng Liên tôn giả.” Minh Không cười hehe nói.

Lúc đầu, Hội Trưởng lão muốn dùng cách ngu ngốc nhất để ngưng tụ tiểu Tiên giới, Minh Không cũng là do nhất thời nghĩ đến việc này nên mới qua tìm Từ Phàm, nhưng không ngờ lại có thu hoạch bất ngờ.

“Được, đợi khi nào ta rảnh ta sẽ thôi diễn một bộ bí pháp bồi đắp tiểu Tiên giới cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão”

Đúng vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhìn về phía vực Cực Không.

“Ta có việc cần phải làm, ngươi cứ trở về tự nhiên.” Từ Phàm nói xong liền quay người bước một bước rời khỏi, lập tức biến mất ngay trước mặt Minh Không.

Trong một tòa thành lớn sát biên giới nhất Tu Tiên giới.

Ở một khu vực thần bí ngàn dặm không một bóng người, một Tiên môn đang nằm lơ lửng trên bầu trời với bậc thang tiên ngọc vươn dài xuống vùng đất lớn phía dưới.

“Sư phụ, ta thật không nỡ rời xa người.” Trương Vi Vân có chút không nỡ nói với sư phụ của nàng.

“Vậy ngươi đi theo ta đến Tiên giới luôn đi.” Huyền Thanh tôn giả cười nói.

“Thế giới này có phu quân của ta, đến lúc đó ta sẽ cùng phu quân phi thăng lên đó thăm sư phụ.” Trương Vi Vân nói.

“Duyên phúc của ngươi thâm hậu hơn sư phụ, trước khi phi thăng sư phụ cũng không có gì để dặn dò cả.”

“Tâm địa ngươi lương thiện, lại là Thiên Phúc linh thể đại thành, nghe theo trái tim mà hành sự, ắt sẽ có trời đất đến bảo vệ ngươi.”

“Thời gian có hạn, vi sư đi trước đây, sau này lại tề tụ ở Tiên giới.” Cuối cùng, Huyền Thanh tôn giả xoa đầu của Trương Vi Vân, cười rồi bước lên bậc thang tiên ngọc.

Mặc dù không nỡ, nhưng việc phi thăng Tiên giới quan trọng hơn.

Lúc này, một cánh cổng hư không xuất hiện ngay bên cạnh hai người, Từ Phàm bước ra từ bên trong.

Lúc nãy khi đang câu cá thì hắn đột nhiên cảm nhận được thế giới này đã xuất hiện dấu vết của vợ, cho nên mới vội vàng chạy tới xem thử.

“Chúc mừng Huyền Thanh tôn giả phi thăng Tiên giới.” Từ Phàm chúc mừng Huyền Thanh tôn giả trước.

“Đa tạ Đại trưởng lão đến xem lễ, sau khi ta đi, Vi Vân phải giao cho ngươi rồi.” Huyền Thanh tôn giả nói.

“Tôn giả, Vi Vân là vợ của ta, sao lại không thương yêu cơ chứ.” Từ Phàm cười nói.

Khi nhìn thấy Huyền Thanh tôn giả phi thăng, tâm trạng của Từ Phàm vô cùng tốt.

Cô vợ bị cuỗm đi mất nhiều năm cuối cùng cũng có thể trở về bên cạnh hắn rồi.

Trái tim cô đơn đó của hắn cũng có thể có được an ủi.

Chương 873: Ngươi có duyên với ta, có thể làm đệ tử thứ chín của

ta

Trương Vi Vân khoác tay Từ Phàm, nhìn Huyền Thanh tôn giả từng bước từng bước bước vào trong tiên môn.

Trong Tu Tiên giới, tu sĩ có thể khiến hắn oán niệm như thế, mà vẫn còn sống thoải mái đến như vậy, cũng chỉ có Huyền Thanh tôn giả suốt ngày dẫn theo vợ của mình chạy khắp Tu Tiên giới.

Quan trọng là mình còn không được nói ra, vợ từ nhỏ đã được Huyền Thanh tôn giả nhận làm đồ đệ.

Với thân phận lúc đó thì cũng xem như là trèo cao rồi, đồ đệ với sư phụ của hắn lang bạt Tu Tiên giới cũng là điều đương nhiên.

“Mau đi Tiên giới đi, cứ yên tâm giao Vi Vân cho ta.” Từ Phàm nhìn Huyền Thanh tôn giả vừa đi vừa ngoảnh đầu vẫy tay, nói.

Hắn đã nghĩ đến cuộc sống tươi đẹp sau này rồi, bây giờ hắn còn có chút kích động.

Nhưng khi Huyền Thanh tôn giả sắp bước vào tiên môn thì một nữ tử mặc tiên giáp đột nhiên bước ra từ bên trong.

Chỉ thấy nữ tử kia lạnh nhạt nhìn Từ Phàm một cái, sau đó di chuyển ánh mắt lên người Trương Vi Vân.

“Ngươi có duyên với ta, có thể làm đệ tử thứ chín của ta.”

Giọng của nữ tử hư vô hư ảo, như thể được truyền đến từ nơi sâu thẳm thời viễn cổ.

Vào khoảnh khắc ấy, Từ Phàm cảm thấy một vùng thiên địa này đột nhiên bị đè nén, thời gian cũng bị kết đông ở một không gian đặc thù nào đó.

Như thể toàn bộ Phi Vũ giới đều đã bị kéo vào một thứ nguyên khác, trong thứ nguyên này không có khái niệm thời gian.

Nữ tử mặc chiến giáp ấy nhẹ nhàng vẫy tay, Trương Vi Vân đã bay lên bầu trời như thể mất đi sự điều khiển.

Cả người Trương Vi Vân đều không thể động đậy, chỉ có nỗi sợ hãi không tên và sự không nỡ Từ Phàm lộ ra trong ánh mắt.

“Tiền bối, thu đồ đệ là việc ngươi ta đều tình nguyện.”

“Ngươi cưỡng ép vợ của ta làm đồ đệ như thế thì quá đáng rồi đấy!”

Từ Phàm một bước bước ra, ánh mắt đầy phẫn nộ.

Khó khăn lắm mới gặp được vợ, tay vẫn chưa được làm ấm thì đã bị một tên cường giả khác dẫn đi.

Hổ không ra uy nên ngươi coi ta là Hello Kitty sao!

Từ không gian không có khái niệm thời gian, Từ Phàm một bước đi ra, tu vi đã tăng đến cảnh giới Chân Tiên rồi.

Lập tức, vô vàn đại đạo hiển hiện ở phía sau Từ Phàm.

Loại sức mạnh vô hình này giữ chặt lấy Trương Vi Vân ở trên không trung, cố gắng kéo nàng ấy trở về bên cạnh Từ Phàm.

nữ tử mặc tiên giáp kia chỉ lạnh nhạt nhìn Từ Phàm một cái, không buồn cũng không vui.

Toàn bộ dị tượng đại đạo ở phía sau Từ Phàm đều sụp đổ, ngay cả dáng hình của hắn cũng bị một lực ép kỳ lạ ép đến lưng hơi cong xuống.

Tất cả nỗ lực đều bị nữ tử tiên giáp đó trấn áp ngay tức khắc.

“Vẫn chưa xong đâu!”

Từ Phàm chống lại lực ép bước ra khỏi một lần nữa, dòng sông thời gian lại tái hiện ở phía sau, tu vi trực tiếp tiến vào Kim Tiên kỳ, đồng thời, khí thế trên người hắn vẫn đang trong quá trình thăng cấp đột ngột.

Chỉ nhìn thấy ở phía sau Từ Phàm là một ảo ảnh vô cùng lớn đang đứng ở bên trong dòng sông thời gian.

Ảo ảnh hững hờ quan sát nữ tử tiên giáp ấy, trong ánh mắt chứa đựng biết bao nhiêu vạn đạo thiên địa.

Chỉ nhìn thấy hắn từ từ nhấc một chân lên, hắn sắp rời khỏi dòng sông thời gian.

“Ta sẽ không làm tổn thương vợ của ngươi.”

Nữ tử tiên giáp kia nhẹ nhàng giơ tay liền trực tiếp kéo Trương Vi

Vân đến bên cạnh mình.

Sau đó thì bước vào bên trong tiên môn.

“Đừng đi!!” Từ Phàm phẫn nộ nói, một chân của ảo ảnh ở phía sau hắn sắp bước ra khỏi dòng sông thời gian rồi.

Nhưng cử động sau đó của nữ tử tiên giáp ấy lại khiến cho tất cả nỗ lực của Từ Phàm đều trở thành công cốc.

Chỉ nhìn thấy toàn bộ Phi Vũ giới lập tức trở về không gian ban đầu, mà lúc này, lực của hệ thống hiện lên nên trực tiếp đẩy Từ Phàm trở về cảnh giới ban đầu.

Trời đất đã khôi phục lại sự yên bình, Huyền Thanh tôn giả biến mất rồi, Trương Vi Vân cũng biến mất rồi.

Khi nhìn tiên môn đã tan biến quá nửa, Từ Phàm lần đầu tiên cảm thấy bất lực.

Hắn thẫn thờ nhìn lên bầu trời.

Rất lâu sau, toàn bộ cảm giác phẫn nộ, bất lực ở trong lòng đều biến thành một tiếng thở dài.

“Vợ của ta thơm đến thế sao, hết người này đến người khác muốn nhận nàng ấy làm đồ đệ.”

“Tay còn chưa nắm đủ nữa, sao ngươi không đợi thêm một chút nữa hãy xuất hiện!”

Từ Phàm vừa nói vừa lấy ra một cuốn sổ nhỏ, nhìn Ngũ Trảo Kim Long ở trên bìa rồi lại thêm một trang ở trển…

Sau đó dùng linh lực ngưng tụ thành tấm bìa, một nữ tử không rõ mặt mũi mặc một bộ tiên giáp đứng trước tiên môn, bên cạnh là vợ đã bị nàng phong ấn.

Vận Mệnh chi đạo hiện ra một hình dạng phức tạp ở phía sau Từ Phàm, những kinh văn đại đạo vô tận xuất hiện ở xung quanh cũng vây xung quanh hình thái Vận Mệnh chi đạo hiện ta để tăng cường sức mạnh.

Có vô số kinh văn đang tăng cường sức mạnh ở bên ngoài Vận Mệnh chi đạo.

Lại có một số lượng lớn công đức khí vận ngưng tụ thành cái bệ, sau đó xuất hiện ở phần đáy Vận Mệnh chi đạo.

Đạo đại vận mệnh hiện lên bắt đầu xoay chuyển điên cuồng, tiên văn kinh văn đại đạo và cái bệ công đức khí vận cũng bắt đầu phát huy sức mạnh.

Đây là để Từ Phàm thôi diễn ra nhân quả và vị trí hiện tại của vợ hắn.

“Không bắt người về được thì cũng phải biết được vợ đang ở đâu chứ.” Từ Phàm nghiến răng nói.

Nhưng sau đó, đại đạo vận mệnh hiện ra kia như thể đã đạt đến điểm giới hạn nên trực tiếp nổ tung, hóa thành những ngôi sao nhỏ biến mất giữa không trung.

“Ít nhất cũng có một sự hiện diện trên cảnh giới Đại La đã ẩn đi thiên cơ vận mệnh cho Vi Vân.”

Sau một phen dò xét không có kết quả, Từ Phàm mang tâm trạng hơi buồn trở về Ẩn Linh môn.

Từ Phàm vừa về tới Ẩn Linh môn liền cúi đầu chui vào không gian dưới lòng đất.

“Bồ Đào, nhân đôi tốc độ thu thập linh khoáng Tiên khí, 300 năm sau, toàn bộ Ẩn Linh môn phải đi vào Tiên giới.” Từ Phàm dặn dò.

Hiện giờ hắn nghĩ đến một câu nói, đó chính là tất cả sự phẫn nộ đều đến từ việc thực lực không đủ.

“Sao thế?” Phân thân số một nhìn Từ Phàm nói, hắn cảm thấy chân thân có chút gì đó không đúng.

“Khi sư phụ của Vi Vân phi thăng, một nữ tử tiên giáp xuất hiện trong tiên môn của nàng, nàng ta dùng thủ đoạn chí cao vô thượng dẫn Vi Vân đi rồi.”

Từ Phàm lấy cuốn sổ nhỏ ra, để số một và số hai nhìn tấm bìa ngoài, bọn họ lập tức hiểu hết mọi chuyện.

“Ta và bọn họ sẽ cùng nhau luyện chế Ẩn Linh đảo nâng cấp, tranh thủ trong vòng 300 năm phi thăng Tiên giới.”

“Sau khi đến Tiên giới, ta phải nhanh chóng nâng cao thực lực để đi tìm Vi Vân.” Từ Phàm nói.

“Ngươi đúng thật là…” Phân thân số một nói thẳng thừng.

“Bắt đầu làm việc đi.” Từ Phàm phủi tay nói.

Lúc này, theo thông báo của Bồ Đào, Điểm Tinh giới, Huyết Ma giới, Nam Sơn giới cũng bắt đầu dùng toàn lực để khai thác linh khoáng Tiên khí.

Tất cả đệ tử của Ẩn Linh môn đều đã nhận được thông tin, Tông môn sẽ phi thăng Tiên giới trong vòng 300 năm, phải chuẩn bị ổn thỏa trước.

Đồng thời, các đệ tử cũng nhận thấy Đại trưởng lão vốn dĩ thích đi dạo ở Tông môn, không có việc gì liền đi câu cá biến mất tăm mất tích.

Theo như tin tức bên lề thì Đại trưởng lão đang luyện chế nâng cấp Ẩn Linh đảo, để có thể sớm ngày phi thăng Tiên giới.

Mặc dù không biết nội tình nhưng các đệ tử cũng cảm nhận được một mối nguy kỳ lạ.

Thế nên tất cả Tông môn bắt đầu tăng tốc tu luyện dưới bầu không khí kỳ lạ.

Trong Ẩn Linh môn luôn có một truyền thuyết, khi Đại trưởng lão bắt đầu nghiêm túc làm việc chính đáng thì chứng tỏ Tông môn đang đối mặt với một mối nguy mà bọn họ không biết.

Gặp phải tình huống này, điều duy nhất có thể làm chính là chăm chỉ tu luyện để sau này chống đỡ một mảng trời cho Ẩn Linh môn.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Cương, Lý Tinh Từ, Chu Khai Linh có chút đau lòng nhìn về phía Từ Phàm.

Không ngờ sư phụ lại tự mình động tay làm việc rồi, vậy chắc chắn người đã trải qua một chuyện không tốt nào đó nên mới như vậy.

“Sư phụ, đồ đệ vô dụng, không thể phân ưu cho sư phụ.” Từ Cương dẫn theo mấy đệ tử khác cùng quỳ xuống, nói.

Nhìn thấy vẻ mặt bình tĩnh đó, Từ Cương biết chắc chắn đã xảy ra chuyện lớn rất lợi hại nào đó, nếu không thì sư phụ sẽ không như thế.

Chương 874: Mệnh cách ẩn

Từ Phàm nhìn chúng đệ tử đang quỳ thành một hàng, trên mặt lộ ra một chút nhẹ nhõm.

“Đừng như vậy, chuyện có thể khiến vi sư chịu nhục các ngươi cũng không giải được đâu.”

Từ Phàm nhẹ nhàng khoát tay, một luồng sức mạnh nhẹ nhàng đỡ mấy người đó đứng dậy.

“Sư phụ đã xảy ra chuyện gì.” Từ Cương hỏi.

“Sư nương của các ngươi bị một Đại năng ở Tiên giới – kẻ mà ta không nhìn ra được sự nông sâu thu làm đồ đệ, vi sư cũng không ngăn cản được.”

“Kể ra cũng chẳng phải là chuyện lớn gì, chỉ là do chúng ta không đủ mạnh, nên không thể lựa chọn khi gặp phải tình huống này.” Từ Phàm vừa luyện khí vừa nói.

Phần lớn sự tức giận của hắn xuất phát từ việc hắn và vợ vừa mới gặp mặt, vợ lại đã bị một nữ nhân xa lạ dẫn đi.

Ai trong đám Từ Cương cũng đều cảm nhận được, sự phẫn uất trong giọng điệu của hắn.

“Sau này đồ nhi sẽ chuyên tâm tu luyện, để sau này sư phụ không phải chịu khổ như này.” Từ Cương nói với ánh mắt kiên định.

“Ta biết tâm ý của các ngươi, trở về chuyên tâm tu luyện là được rồi, muốn thật sự trở thành loại cường giả kia, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều.” Từ Phàm nói.

Cuối cùng Từ Phàm đuổi mấy người đi, bắt đầu tập trung vào số một và số hai, luyện chế thăng cấp Ẩn Linh đảo.

Không bao lâu sau, Từ Nguyệt Tiên lại tới nữa, nàng nhìn về phía Từ Phàm có phần muốn nói lại thôi.

Nàng vội vã trở về sau khi nhận được tin tức đặc biệt, cũng may là vũ chu chưa đi xa lắm, hơn nữa vừa rồi nàng còn có được tin tức chính xác từ trong miệng của Từ Cương.

“Có chuyện gì thì nói thẳng.”

“Sư phụ, không phải ngươi nói có đại nhân vật ở Tiên giới đang theo dõi ta sao.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đúng vậy, nhưng có vi sư ở đây, đám người ở Tiên giới kia đã không thể tìm ra được vị trí của ngươi.”

“Nếu sư phụ ngừng việc che giấu Tiên khí và thần thông nhân quả trên người ta, vị đại nhân vật của Tiên giới kia có thể tìm tới cửa không.”

Từ Phàm vừa nghe thấy lời này của Từ Nguyệt Tiên, đã biết đồ đệ ngốc của mình muốn làm gì rồi.

“Ngươi là muốn, phản đoạt xá vị đại nhân vật ở Tiên giới kia?” Từ Phàm hỏi thẳng.

“Đúng, ta muốn giúp sư phụ tìm sư nương về, đại ca, thậm chí là tứ sư đệ đều đã có con rồi, tam sự đệ cũng đã tìm được nhân duyên của mình ở Tiên giới.”

“Sư phụ có sư nương, nhưng chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, cho nên đột nhiên muốn tận dụng cơ hội này giúp sư phụ tìm sư nương về.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vị đại nhân vật mà ta nói kia không cùng cấp bậc với vị đại nhân vật dẫn sư nương ngươi đi.”

“Cho dù ngươi hoàn toàn thay thế vị đại nhân vật kia, cũng không thể giúp gì nhiều cho vi sư.”

“Hơn nữa quá trình trong đó vô cùng nguy hiểm, chuyện này đợi sau này vi sư nắm chắc hãy bàn tiếp.” Từ Phàm nói.

Một Truyền Tống môn không gian xuất hiện ở sau lưng Từ Nguyệt Tiên, Từ Phàm khẽ vẫy tay, một luồng sức mạnh nhẹ nhàng nhưng không cưỡng lại được đã đẩy Từ Nguyệt Tiên vào trong Truyền Tống môn không gian.

“Bản thể, tiếp tục chủ đề vừa nãy, ngươi thật sự đã chạm đến giới hạn của hệ thống rồi à?” Phân thân số hai hỏi.

“Chạm đến rồi, chỉ cần ngươi cho ta thêm cơ hội ổn định ở cảnh giới Kim Tiên một lát, ta có thể phá cái hệ thống chết tiệt này.” Từ Phàm hơi bất lực nói.

“Đáng tiếc, nếu đại nhân vật kia có hứng thú với ngươi, nhận ngươi làm đồ đệ cũng tốt.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm nhớ lại cảnh đó, suy đoán dựa theo ánh mắt của nữ tử tiên giáp kia.

Cho dù hắn bước ra khỏi dòng thời gian, trở thành thánh giả Đại La, có lẽ hắn vẫn tồn tại như con sâu cái kiến trong mắt nàng.

“Có sức mạnh vận mệnh ngăn cản, nữ tử tiên giáp kia không thể nhận ta làm đồ đệ.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Tuy hắn không biết tại sao, nhưng có thể chắc chắn, giống như là đã định sổ trong u minh từ lâu rồi.

“Lại là thứ huyền diệu khó giải thích này.” Phân thân số hai cau mày nói.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, sớm ngày phi thăng Tiên giới, tăng cảnh giới, phá hệ thống chết tiệt này.” Từ Phàm nói với phân thân số một và số hai.

“Vậy ngươi cố lên.”

Giống như chuyện này không liên quan gì tới số một và số hai vậy.

Tu tiên không kể năm tháng, nháy mắt đã hai mươi năm trôi qua.

Trong Nghênh Khách điện của Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Phượng Trường Ninh nói: “Còn chưa tới thời gian do Hội Trưởng lão quy định, các ngươi rời đi sớm như vậy sẽ chịu thiệt đấy.”

“Sớm muộn gì cũng phải rời đi, tài nguyên thì ở đâu cũng có thể có được.” Phượng Trường Ninh cười nói.

“Lần này ta tới là để cáo biệt Đại trưởng lão.”

Phượng Trường Ninh đột nhiên hơi đa cảm, vì vốn dĩ nàng cho rằng có được truyền thừa tuyệt thế, là có thể có vùng vẫy ở thế giới này.

Trên đường đi luôn có quý nhân giúp đỡ, vậy thì nên biết rằng cuối cùng sẽ dẫn đến kết quả như vậy.

Từ Phàm nghiêm túc nhìn khuôn mặt xinh đẹp với khí chất đế vương của Phượng Trường Ninh.

“Lần này đi, Thần Long quy hải, uy áp tứ phương.”

“Tốt hơn là ở lại Phi Vũ giới.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm nói xong trong tay có thêm mấy miếng ngọc điệp.

“Ngươi có thể dùng tới những bí pháp này ở khu Loạn Tinh.” Từ Phàm nói.

Giữa hắn và Phượng Trường Ninh cũng có thể coi là bạn cũ, trước khi đi tặng chút lễ vật cũng là việc nên làm.

“Cảm ơn Đại trưởng lão.” Sau khi Phượng Trường Ninh nhận lấy những ngọc điệp kia, trong tay có thêm một la bàn tinh vực.

“Đây là bản đồ đường đi từ Phi Vũ giới đến Mộc Nguyên Tiên giới do quốc sư vẽ, cũng như bản đồ tinh vực xung quanh.”

“Đại trưởng lão muốn dẫn tông môn cùng phi thăng Tiên giới hẳn là có thể sử dụng đến.”

“Đây coi như là chút tâm ý của ta và quốc sư.” Phượng Trường Ninh nói.

Từ Phàm nhận lấy la bàn nhìn thoáng qua, phát hiện nó có phần chuẩn xác hơn bản đồ sao mua trong Xuân Hoa thương hội, dọc đường có nguy hiểm gì quốc sư còn đặc biệt đánh dấu ra.

“Có lòng rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Trên cự hồ mười vạn dặm, thuyền mới của Phượng Trường Ninh đã cập bến trên một đảo nhỏ cách Ẩn Linh đảo ngàn dặm.

Lần này Từ Phàm đích thân đưa Phượng Trường Ninh đến đây.

“Hy vọng sau này ta có thể nghe thấy tên của Tiên triều Cửu Phượng ở Mộc Nguyên Tiên giới.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão cho ta mười vạn năm, chờ tới ngày Vương triều Cửu Phượng ta thành lập Thần Đình, ta sẽ mời Đại trưởng lão tới dự lễ.” Phượng Trường Ninh nói, trong mắt hiện lên một chút bất đắc dĩ.

“Đi đi, đợi tới ngày Vương triều Cửu Phượng của ngươi trở thành Thần Đình, chúng ta sẽ gặp lại.”

Tinh chu khởi động, chậm rãi bay về phía vực Cực Không.

Phượng Trường Ninh nhìn bóng dáng vẫy tay tạm biệt càng ngày càng nhỏ của Từ Phàm, trong mắt hiện lên vẻ phức tạp.

Ngay khi nàng muốn trở về phòng nghỉ ngơi của tinh chu, thì giọng nói của Từ Phàm vang lên trong tâm trí nàng.

“Nếu không có người trong lòng, vậy gả cho Sư Triển đi.”

“Mệnh cách ẩn của các ngươi tương xứng, kết làm vợ chồng, sẽ có ích đối với con đường sau này của ngươi.”

Lời mà Từ Phàm truyền âm, khiến Phượng Trường Ninh trở nên trầm tư.

Nhìn tinh chu đi xa, Từ Phàm thầm nói: “Là người bước ra từ trong tông môn, việc mà ta có thể làm cho ngươi cũng chỉ có nhiêu đó thôi.”

Thật ra những lời mà Từ Phàm truyền cho Phượng Trường Ninh kia, cũng không lừa nàng.

Mệnh cách ẩn của hai người thật sự thích hợp, nhưng không có lợi đối với việc giành được Tiên triều, đây lại là một vấn đề khác.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm tiếp nhận công việc của phân thân lâm thời, tiếp tục luyện chế thăng cấp Ẩn Linh đảo.

“Phượng Trường Ninh sắp rời khỏi Phi Vũ giới, khi rời đi…”

Từ Phàm kể lại chuyện vừa rồi với phân thân số một và số hai.

“Ngươi làm như vậy, ta cảm thấy Phượng Trường Ninh có thể sẽ hiểu, nhưng Sư Triển hắn sẽ không hiểu.” Phân thân số một phân tích nói.

“Đến lúc đó, Sư Triển chắc chắn sẽ nói, trong lòng ngươi không có ta, còn muốn như thế, đây không phải là đang thương hại ta sao?” Phân thân số hai ở bên cạnh cười nói.

“Sao các ngươi chắc chắn như vậy?”

“Ngươi cho rằng chúng ta chỉ ở trong không gian dưới lòng đất này luyện khí một cách buồn tẻ trong nhiều năm như vậy sao?”

Chương 875: Tám sư tỷ

Sau khi xử lý xong chuyện của Phượng Trường Ninh, Từ Phàm bắt đầu chuyên tâm luyện chế thăng cấp Ẩn Linh đảo.

Vào lúc Từ Phàm luyện chế xong một linh kiện Tiên khí hạch tâm.

Đột nhiên hắn cảm nhận được một cơn buồn ngủ trong tâm thần của mình, dường như đang thúc giúc hắn đi ngủ.

Hắn đột nhiên cảm nhận được trong tâm thần có một loại bối rối, phảng phất tại thúc giục hắn đi ngủ.

Trong cơn buồn ngủ đó, Từ Phàm cảm nhận được một loại đạo mộng cảnh.

Dường như có ngươi đặc biệt thông qua mộng cảnh này để tìm đến hắn.

Bên trong ánh mắt của Từ Phàm hiện lên sự ác liệt, mặc dù hắn có thể chống cự lại cơn buồn ngủ này, nhưng hắn có chút tò mò, là ai đang tìm hắn?

“Các ngươi tiếp tục làm việc, có người đang tìm ta trong mộng cảnh.” Sau khi Từ Phàm nói xong, thì trực tiếp thông qua Truyền tống trận quay về căn phòng nhỏ của hắn.

“Bồ Đào, sau khi ý thức tâm thần của ta tiến vào trong mộng cảnh, khởi động phòng ngự mạnh nhất.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

Nằm trên chiếc giường mềm mại đã lâu không ngủ, đột nhiên Từ Phàm phát hiện hắn đã không ngủ một giấc thật đã trong một thời gian rất dài.

Nhẹ nhàng nhắm mắt lại, giống như thế giới đảo ngược.

Từ Phàm đi tới một chỗ bên trong mộng cảnh tiên linh.

Một biển hoa bảy màu, có một nữ tử đang đứng bên trong biển hoa.

“Vi Vân?” Từ Phàm không chắc chắn nói.

Trên mặt nữ tử như đeo lên một tấm khăn che mặt, chỉ có thể khiến Từ Phàm hơi hơi cảm nhận được một tia khí tức.

Lời của Từ Phàm khiến nữ tử kia lấy lại tinh thần.

“Phu quân.” Trương Vi Vân chạy về phía Từ Phàm, ôm lấy Từ Phàm.

Hương vị quen thuộc, phương thức và lực đạo ôm ấp quen thuộc.

“Vi Vân, bây giờ ngươi đang ở đâu.” Từ Phàm vội vàng hỏi.

“Ta cũng không biết đó là chỗ nào, nhưng mà hiện tại ta rất an toàn, phu quân không cần lo lắng.” Trương Vi Vân nói.

“Nữ tử tiên giáp mà cứng rắn muốn thu ngươi làm đồ đệ rốt cuộc có lai lịch như thế nào.” Từ Phàm hỏi.

“Hiện tại ta đã nhận nàng làm sư tôn, hiện tại chỉ biết sư tôn là sự tồn tại phía trên thánh giả Đại La.”

“Sư tôn cướp ta đến đó đã làm một giao dịch với ta, nàng sẽ lợi dụng tài nguyên, bồi dưỡng ta đến cấp Kim Tiên, nếu như tư chất tốt, thậm chí có thể bồi dưỡng đến Đại La cảnh.”

“Đợi sau khi ta tấn cấp Kim Tiên, cần phải hiến tế Thiên Phúc linh thể.”

“Tác dụng phụ là con đường tu hành sau này bị đoạn tuyệt, chỉ có thể dừng bước tại cảnh giới trước mặt.”

“Bên trên ta có tám sư tỷ, toàn bộ các nàng đều sở hữu Thiên Phúc linh thể, được sư tôn thu thập từ trong thế giới trung thiên vô tận ba nghìn đại thế giới, ta là người cuối cùng.” Trương Vi Vân nói.

Nghe đến đây Từ Phàm đã hiểu rõ, hóa ra vị đại lão này coi các ngươi là cá chép nuôi dưỡng bên người, có thể hừng hực vận khí.

Sau này khi gặp phải đại sự, lại hi sinh toàn bộ linh thể của các ngươi.

“Vi Vân, ngươi nghĩ thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Sư tôn đã nói, nàng sẽ đưa ta tấn cấp Kim Tiên cảnh, về phần có thể trở thành thánh giả Đại La hay không, thì phải xem tạo hóa của ta.”

“Nếu như đây là một khoản giao dịch, ta xem như kiếm được lợi lớn.”

“Sau khi chuyện thành, nàng cũng sẽ niệm một phần tình cũ, ta và tám sư tỷ đó vẫn là đồ đệ của nàng.”

“Sư tôn rất mạnh, đây là một khoản giao dịch có lời, ta không có lý do cự tuyệt.”

“Chỉ tiếc chuyện ban đầu đồng ý với phu quân không thể làm được rồi.” Trương Vi Vân ôm Từ Phàm nói.

“Làm thế nào mà ngươi có thể xuất hiện gặp ta?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Hai mươi năm này ta khắc khổ tu hành, tiến bộ khiến sư tôn rất hài lòng, cho nên đặc biệt cho phép ta gặp được phu quân một lần.”

“Sau đó ta cầu xin sư tỷ, mới có thể thông qua mộng cảnh liên hệ với phu quân.” Trương Vi Vân nói.

Từ Phàm nhìn xung quanh một chút, lại ngắt một đóa hoa nhỏ màu hồng từ trên mặt đất.

Thế giới mộng cảnh này chân thực đến không thể chân thực hơn, có thể để cho hai người vượt qua hai giới gặp nhau trong mơ, thủ đoạn này ít nhất cũng là cường giả của Kim Tiên cảnh.

“Phu quân ta nói cho ngươi biết, tám sư tỷ của ta cũng rất lợi hại, đại sư tỷ, nhị sư tỷ đều là thánh giả Đại La.”

“Tam sư tỷ đến Lục sư tỷ đều là cường giả cảnh giới Kim Tiên.”

“Thất sư tỷ là Chân Tiên kỳ đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa sẽ có thể tiến vào Kim Tiên.”

“Có thể là cảm ứng giữa Thiên Phúc linh thể, tám sư tỷ cũng rất quan tâm ta.” Trương Vi Vân vừa cười vừa nói.

Từ Phàm bỗng nhiên hít một hơi khí lạnh, hai thánh giả Đại La, bốn cường giả Kim Tiên, còn có một Chuẩn Kim Tiên.

Sư phụ của vợ mình rốt cuộc là cường giả cấp bậc gì?

“Đại sư tỷ nói với ta, nhiệm vụ hiện tại chính là chuyên tâm tu luyện,đợi về sau ta thành Chân Tiên, sẽ có khả năng có thể gặp mặt phu quân rồi.”

Trương Vi Vân vùi đầu vào ngực Từ Phàm dụi đến dụi đi.

“Vi Vân, đợi ta.” Từ Phàm nhìn tức phụ nhi của mình trịnh trọng nói.

“Phu quân không cần miễn cưỡng, ta thấy như này cũng rất tốt.” Trương Vi Vân sợ Từ Phàm làm chuyện điên rồ.

“Yên tâm.” Từ Phàm cười vỗ vỗ đầu Trương Vi Vân.

Đồng thời âm thầm cảm khái sự kinh khủng của Thiên Phúc Linh thể trong lòng.

Kiểu cơ duyên có thể tùy tiện trở thành Kim Tiên thậm chí thánh giả Đại La cũng có thể gặp được.

Lúc này trên bầu trời có một con Phượng Hoàng bay qua, phát ra một thanh âm êm tai.

Trương Vi Vân nhìn bầu trời một chút, sau đó không nỡ nói với Từ Phàm: “Phu quân, đã đến giờ rồi.”

“Chờ sau này có cơ hội ta lại tìm ngươi.”

Từ Phàm buông Trương Vi Vân ra gật đầu.

“Chờ ta.” Từ Phàm nói, ngưng tụ một tia lực lượng của mộng cảnh này thu vào bên trong tâm thần của mình.

Toàn bộ thế giới như là thủy tinh bể nát, bắt đầu chậm rãi sụp đổ.

Bóng hình của Trương Vi Vân cũng chầm chậm biến mất không thấy gì nữa.

Sau khi thế giới mộng cảnh này hoàn toàn sụp đổ, Từ Phàm thấy được một đôi mắt.

Trong sự lạnh lùng mang theo ý cười, còn có ý tứ khích lệ.

“Thiên U Tiên giới.”

Từ Phàm ngồi dậy trên dường, bên miệng lẩm bẩm tên Tiên giới.

“Đây là tin tức đại sư tỷ Vi Vân nói cho ta biết sao?” Từ Phàm thì thào trong miệng.

Bên trong không gian dưới đất, Từ Phàm tiếp tục luyện chế thăng cấp Ẩn Linh đảo với số một và số hai.

“Không hổ là Thiên Phúc Linh thể, vậy mà có thể cặp được cơ duyên như thế.” Phân thân số hai không khỏi cảm thán nói.

“Đối với Vi Vân là cơ duyên, đối với ta, xem như mối hận đoạt vợ.” Từ Phàm lạnh giọng nói.

“Dựa theo cách nói của ngươi, sư phụ của Vi Vân ít nhất cao hơn thánh giả Đại La một đến hai tầng, ngươi như này nói xấu sau lưng nàng, không sợ cảm giác nhân quả sao?” Phân thân số một vừa cười vừa nói.

“Mặc dù là Đại Thừa kỳ, nhưng che đậy nhân quả bản thân vẫn có thể làm được dễ dàng.” Từ Phàm nói.

Lại thêm một linh kiện Tiên khí được luyện chế xong, Từ Phàm giao cho con rối đang chờ ở bên cạnh.

“Lại đổi trận pháp phòng hộ ở bên ngoài cùng đi, chỉ phòng hờ sự dò xét của Kim Tiên, chỉ sợ đã không đủ.” Từ Phàm nói.

Hắn đã từng có một nháy mắt dẫm đạp lên dòng sông thời gian đạt được thành tựu thánh giả Đại La, mặc dù cuối cùng bị đánh về cảnh giới ban đầu, nhưng có một ít đồ vật vẫn được lưu lại.

“Ngươi là bản thể, hết thảy đều nghe theo ngươi.” số một thuận miệng nói.

“Vậy được.”

Từ Phàm tiện tay bắn ra hai luồng sáng, tiến vào mi tâm của số một số hai.

“Trận pháp này được đó! Nhanh nhanh đồng hóa cảnh giới của ngươi và bọn ta một chút đi, không thì không theo được tư duy của ngươi rồi.” Phân thân số hai nhìn trận pháp Từ Phàm truyền cho bọn họ, có chút vội vàng nói.

“Nếu các ngươi hoàn thành việc trong tay.”

Chương 876: Tinh vực không rõ

Bên trong tinh vực, một chiếc vũ chu đang bay với tốc độ vực nhanh về phía thế giới tiểu Trung Thiên kia.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực xếp bằng ngồi cũng nhau ở một chỗ cạnh cửa sổ trong một đạo trường nhỏ.

“Sử tổ của chúng ta đã chăm chỉ phấn đấu hơn hai mươi năm rồi.” Kiếm Vô Cực mở miệng nói.

Hàn Phi Vũ gật đầu.

Nguyên nhân bởi vì Từ Nguyệt Tiên, nhiệm vụ của bọn dời ngày ra hai mươi năm nữa, đến bây thế giới tiểu Trung Thiên đã xác định được vị trí của Thiên Dựng Thú, mới bắt đầu tiếp tục nhiệm vụ này.

Một vài tin tức trong tông môn, bọn họ cũng đã nghe nói.

“Kết hợp với, sắc mặt bình tĩnh sau khi Từ sư bá quay lại, sư tổ của chúng ta khẳng định là đã gặp phải chuyện lớn rồi.”

“Tiếc rằng, thực lực của chúng ta còn quá yếu, không giúp được gì cho sư tổ cả.” Ngữ khí của Kiếm Vô Cực có chút cô đơn.

“Đúng thế.” Hàn Phi Vũ cũng thở dài.

Vấn đề có thể khiến cho sư tổ của bọn họ nhức đầu, bọn họ khẳng định không giải quyết được.

Hàn Phi Vũ xuyên thấu qua trận pháp thấu không trên vách thuyền nhìn thấy tràng cảnh bên trong tinh vực, mặc dù hắn rất muốn giupws sư tổ nhưng lại không làm gì được bởi không biết sư tổ gặp phải khó khăn gì?

Cũng không biết rõ nên đưa thứ đồ gì.

“Không cần phải nghĩ nhiều như thế, Ẩn Linh môn của chúng ta, đã nhiều năm như vậy rồi, còn chưa có chuyện gì có thể cản trở được sư tổ.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên đang đứng trên boong tàu của phi thuyền nhìn về phương hướng của thế giới tiểu thiên, trong lòng cực kỳ phức tạp.

“Nhất định phải bắt được Thiên Dựng Thú, tu luyện thật tốt đạo uẩn dưỡng vạn thú mà sư phụ truyền lại.”

“Điều ta có thể làm cũng chỉ có như vậy.”

Từ Nguyệt Tiên nói rồi thở dài.

“Bồ Đào, toàn lực gia tốc cho vũ chu, sớm ngày đến thế giới tiểu Trung Thiên, sớm ngày tiến hành bắt Thiên Dựng Thú.” Từ Nguyệt Tiên phân phó.

“Tuân mệnh.”

“Hãy quay lại bên trong vũ chu, khi toàn lực gia tốc tốt nhất hãy ở bên trong khoang thuyền.” Thanh âm Bồ Đào vang lên.

Từ Nguyệt Tiên quay người vào trong khoang thuyền.

Sau đó cả chiếc vũ chu bắt đầu toàn lực gia tốc.

Nhưng vào lúc này, năng lượng của một không gian nào đó bên trong tinh vực bắt đầu thác loạn.

Chiếc vũ chu mà Từ Nguyệt Tiên đang ở vừa vặn bay vào bên trong, đồng thời bắt đầu chuẩn bị nhảy vượt không gian bên trong khu vực đó.

Chỉ thấy, vũ chu to lớn biến mắt trong nháy mắt, xuất hiện ở một tinh vực không biết.

“Cảnh cáo cảnh cáo, bước vào tinh vực xa lạ, dừng hoạt động thuyền, dừng di chuyển thuyền!”

Bên trong cả chiếc vũ chu đột nhiên vang lên thanh âm Bồ Đào.

“Thế nào?”

“Xảy ra vấn đề gì rồi?” Từ Nguyệt Tiên cau mày nói.

“Qũy tích tinh thần Chu Thiên không đúng, bước vào bên trong tinh vực chưa biết rõ, hiện đang thôi diễn tinh vực đang đứng, khoảng cách với Phi Vũ giới.” Bồ Đào đáp lại.

“Cần bao nhiêu thười gian.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Ba ngày, vũ chu cần quay xung quanh trung tâm của nơi đây để làm quỹ tích xoay tròn, để tiện hơn cho việc suy diễn xuất xứ khu vực đang ở.” Bồ Đào nói.

Trên người Từ Nguyệt Tiên có một sợi bản nguyên chi lực của Bồ Đào, tương đương với một phần trăm năng lực tính toán logic tự thân của Bồ Đào.

“Được.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói.

Lúc này, một vài đề tự đi theo trong Ẩn Linh môn cảm thấy không đúng.

Tất cả đều đi tới bên người Từ Nguyệt Tiên.

“Từ sư bá, tại sao vũ chu lại dừng lại?” Hùng Lực dẫn đầu hỏi.

“Căn cứ theo cách nói của Bồ Đào, lúc vũ chu thực hiện bước nhảy không gian lúc vừa đúng gặp phải sự hỗn loạn của không gian, dẫn đến việc truyền tống đến bên trong tinh vực xa lạ, hiện nay đang suy diễn vị trí hiện tại, ba ngày sau sẽ có đáp án.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Các ngươi cứ quay về nghỉ ngơi trước, sau ba ngày có tin tức sẽ nói cho các ngươi biết.”

Các đệ tử của Ẩn Linh môn gật đầu rồi thì quay về căn phòng của mình.

Sau ba ngày, khi mà Bồ Đào nói lên vị trí hiện tại của vũ chu, thì Từ Nguyệt Tiên cảm thấy không còn ổn rồi.

“Muốn trở lại Phi Vũ giới, cần thời gian hai trăm năm!”

“Nói chính xác thì là là 218 năm, đây còn là trong trạng thái tốc độ cao nhất của vũ chu.”

“Trong trạng thái thông thường cần mất đến 327 năm.” Bồ Đào nói.

“Có biện pháp gì có thể tăng tốc độ của vũ chu không?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Hiện nay năng lượng di chuyển của vũ chu là dựa vào năng lượng bên trong tinh vực được trận pháp tự thân hấp thu, từ trong đó luyện ra linh lực bản nguyên ngũ hành dùng để duy trì sự di chuyển bình thường cho vũ chu.”

“Hiện nay, năng lượng của chiếc vũ chu này đang ở trong trạng thái tám mươi phần trăm, nếu như di chuyển với tốc độ cao nhất dự tính sẽ tiêu hao sạch trong vòng ba mươi năm.”

“Sau đó cần thêm năm năm thời gian vũ chu mới có thể đầy năng lượng mmotoj lần nữa, muốn tốc độ vũ chu đột phá cực hạn, cần tăng thêm tiên ngọc hoặc là năng lượng cao hơn nữa cho phòng linh năng mới có thể khiến nó gia tốc.” Bồ Đào nói.

“Tiên ngọc cần thiết cho toàn bộ hành trình là bao nhiêu?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Cần tiêu hao ba trăm sáu mươi nghìn tiên ngọc, không đề cử, bởi vì vũ chu rất có thể sụp đổ trong trường hợp tốc độ vượt qua cực hạn.” Bồ Đào đáp lại.

“Trong trạng thái tốc độ cao nhất toàn hành trình cần bao nhiêu tiên ngọc?

“Ba mươi nghìn tiên ngọc.”

Từ Nguyệt Tiên đi tới phòng năng lượng bên trong vũ chu, không chút do dự thả ba mươi nghìn tiên ngọc vào bên trong.

“Bay về phía Phi Vũ giới với tốc độ cao nhất, ven đường tránh những nơi có nguy hiểm.”

“Tuân mệnh.”

vũ chu thay đổi phương hướng, bay về phía Phi Vũ giới với tốc độ du chuyển cao nhất.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên gọi mấy đệ tử đi theo bọn họ đến bên người, nói rõ tình huống hiện tại một chút.

“218 năm.” Một đám đệ tử Ẩn Linh môn trầm mặc.

Chuyện này đối với họ mà nói không tính là một tin tức quá tốt.

“Từ sư bá, bên trong vũ chu có thủ đoạn phòng nự nào không?” Hàn Phi Vũ hiện tại quan tâm nhất là vấn đề này, trong một hoàn cảnh xa lạ không cách nào nắm rõ, phải đặt an toàn lên hàng đầu.

“Bên trong vũ chu có

“Bên trong vũ chu có 100 tấm phù chú đạn pháo Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực, có thể đánh lui Chân Tiên, phương diện an toàn vẫn có thể cam đoan.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Bên trên vũ chu có 100 tấm, trên người nàng còn có 500 tấm, tất cả đều là khi đi xa nhà, Từ Phàm để nàng cầm theo, phòng ngừa vạn nhất.

“Hẳn là đủ rồi.” Hàn Phi Vũ yên lòng.

Những năm này hắn đổi rất nhiều đồ vật bằng cây Vạn Vật, trong đó thứ dùng để phòng thân một lần là nhiều nhất, mạnh nhất có thể trọng thương Chân Tiên.

“Vậy bây giờ chúng ta sẽ xuất phát với tốc độ nhanh nhất, thời gian hai trăm năm rất dài, các ngươi an tâm tu luyện.” Từ Nguyệt Tiên phân phó.

“Tuân mệnh.” Đám người Hùng Lực nói.

Ẩn Linh môn, bên trong không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm đang luyện khí thì đột nhiên nhướng mày, sau đó phân ra một phân thân, thay thế hắn luyện chế linh kiện Tiên khí.

Mình thì tới một bên khác bắt đầu tính toán bằng thuật toán bổ

thiên.

“Phúc trời cao chiếu, Thần thú quyến luyến, Nguyệt Tiên đây là nghênh cơ duyên của chính mình.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Nguyệt Tiên sao rồi?” Phân thân số một đang luyện khí hỏi.

“Đường nhân quả nhảy lên một cái, phát hiện cơ duyên bên kia của Từ Nguyệt Tiên đến, đoán chừng nhất thời trong thời gian dài không về được tông môn.” Từ Phàm nói.

“Cũng không tệ, sau khi nha đầu đó ăn đan dược tự chơi mình đến phế, trùng tu lại cuối cùng cũng có cơ duyên của chính mình.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Chủ nhân, sợi bản nguyên của ta trên thân Từ Nguyệt Tiên đã thoát khỏi phạm vi khống chế của ta.” Thanh âm Bồ Đào vang lên.

“Không sao, lần này vấn đề không lớn, chỉ cần đồ mà bản nguyên của ngươi cầm theo không có vấn đề.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đồ vật chủ nhân phân phó trước đây đều ở trong không gian đó, đồng dạng cũng không ít.” Bồ Đào lập tức nói.

“Vậy là tốt rồi.”

Từ Phàm gật đầu, bắt đầu tiếp tục luyện khí.

Chương 877: Côn Bằng truy mệnh

Bên trong tinh vực cách xa Phi Vũ giới, ánh mắt Hàn Phi Vũ nhìn về phía ngoài khoang thuyền có chút lo lắng.

Không biết vì sao, từ khi biết rõ nơi này cách xa Phi Vũ giới, cần hơn hai trăm năm mới có thể về đến tông môn, trong lòng của hắn lại xuất hiện cảm giác nguy cơ.

“Trên thuyền đều là sư huynh đệ cùng một tông môn, hơn nữa còn có sư bá dẫn đầu.”

“Nếu như xảy ra nguy cơ cũng không thể trốn, muốn chạy trốn cũng trốn không thoát.”

Hàn Phi Vũ tính toán trong lòng, hắn lấy ra một chiếc nhẫn không gian riêng, lấy ra phù chú đổi được bằng cây Vạn Vật, pháp bảo dùng một lần, các loại Lôi Châu có uy lực lớn có thể đả thương Chân Tiên.

Từng loại từng lại dựa theo trật tự đặt vào bên trong nhẫn không gian, trong lòng bắt đầu tính toán gặp kẻ địch nào thì cần dùng phù chú hay pháp bảo như nào.

Một viên linh châu vừ mới lớn như nắm tay xuất hiện trên tay Hàn Phi Vũ, đây là Hoán Linh Châu đổi được từ chỗ cây Vạn Vật.

Có thể triệu hồi một linh thú có chiến lực cấp bậc Vô Địch tôn giả chiến đấu cho hắn, Linh châu giống thế này trong không gian Tiên giới của hắn còn một nghìn viên.

“Nếu như thật sự xảy ra nguy hiểm, những thứ này bại lộ thì bại lộ vậy, các huynh đệ sư môn và trưởng bối sư bá nhất định phải cứu.” Ánh mắ Hàn Phi Vũ dần dần kiên định.

Cảm giác nguy cơ nơi đầu tim của hắn sẽ không xuất hiện mà không có lý do, đoán chừng không bao lâu nữa, cảm giác nguy cơ đó sẽ linh nghiệm.

Kiếm Vô Cực đi đến ngồi xuống bên người Hàn Phi Vũ, tự mình rót cho mình chén trà.

Nhìn linh châu trong tay Hàn Phi Vũ, không khỏi cười.

“Sư huynh, có phải huynh cũng cảm giác được nguy hiểm đang đến gần hay không.” Kiếm Vô Cực vừa cười vừa nói.

Hắn biết rõ thói quen của vị cơ hữu này của mình, mỗi khi cảm giác nguy hiểm đang đến gần, trong tay luôn có linh bảo phù chú có thể phát huy uy năng cực lớn.

Dường như chơi đùa trong tay là có thể an tâm vượt qua cửa ải khó.

“Cảm giác đấy càng ngày càng mãnh liệt, lát nữa chuẩn bị thật tốt, ta đã gửi tin tức cho các sư bá và sư huynh.” Hàn Phi Vũ vuốt vuốt Hoán Linh Châu trong tay nói.

“Thật?” Biểu cảm của Kiếm Vô Cực bắt đầu trở nên nghiêm túc.

Đúng lúc này, tốc độ di chuyển cực hạn của vũ chu đột nhiên chấn động, cưỡng ép thay đổi phương hướng, thuấn di đi về phía khu vực khác.

Trong nháy mắt trước khi vũ chu thuấn di, một cái miệng vực sâu lớn đã vây quanh vũ chu, chỉ thấy đang muốn một ngoạm nuốt hết toàn bộ vũ chu.

vũ chu thuấn di truyền tống kịp thời thoát khỏi miệng vực sâu lớn.

“Đó là cái gì!!”

Tất cả những người nhìn thấy một màn sau cùng kia đều bắt đầu trở nên khủng hoảng.

Vào lúc này bọn họ đã nhìn thấy diện mạo vốn có của con cự thú đó.

“Đó là Côn Bằng!” Tất cả mọi người nhìn về phía sau vũ chu, một con Côn Bằng to lớn.

Bắc Minh có cá, kỳ danh là Côn.

Giương cánh đã dài vạn dặm, cả chiếc vũ chu còn không bằng con mắt to của Côn Bằng.

Giống như một con cá hề xuất hiện bên trong miệng của con Kình Ngư khổng lồ.

“Bồ Đào, gia tốc cực hạn cho ta!!” Từ Nguyệt Tiên rống to nói, đến lúc này đã không còn lo được nhiều như thế nữa.

Cả chiếc vũ chu chấn động lần nữa, lấy tốc độ khó mà tưởng tượng thoát khỏi phạm vi đuổi bắt của Côn Bằng.

Hàn Phi Vũ nhìn Côn Bằng to lớn kia, lại nhìn Hoán Linh Châu trong tay, sau đó thu lại, lấy ra một đóa hoa bảy màu.

“Nguyện vũ chu mà ta đang ở có thể chạy trốn khỏi miệng hổ của Côn Bằng.” Hàn Phi Vũ nói với hoa bảy màu.

Chỉ thấy một năng lượng kỳ dị hiển hiện bên trong hoa bảy màu, sau đó dẫn theo cả đóa hoa bảy màu đó, hóa thành linh quang bảy màu tiêu tán trước mặt Hàn Phi Vũ.

Vũ chu liều mạng vượt qua gia tốc cực hặn trước Côn Bằng, một con Côn Bằng to lớn không nhanh không chậm đi theo đằng sau vũ chu, phảng phất như kẻ săn mồi tàn bạo đang trêu đùa con mồi.

Vũ chu gia tốc Côn Bằng cũng gia tốc, đồng thời còn đang từng chút từng chút chậm rãi bắt kịp vũ chu.

Sử dụng bước nhảy không gian, Côn Bằng cũng cùng sử dụng bước nhảy không gian.

Cảm nhận được tình huống này, sắc mặt Từ Nguyệt Tiên bắt đầu trở nên nghiêm trọng.

“Bồ Đào, có đồ gì thì dùng luôn đi, không cần đợi đến thời khắc mấu chốt nữa.”

“Ta biết rõ, ngươi có một phương án khẩn cấp.” Từ Nguyệt Tiên nhanh chóng nói.

Khoảng cách giữa Côn Bằng và vũ chu càng ngày càng gần, tất cả mọi người có thể cảm nhận một cách rõ ràng, khí tức khủng bố phát ra từ trên người con Côn Bằng.

Loại khí thế có thể thốn phệ vạn vật thế gian, khí thế này khiến cho nhóm tu si bé nhỏ đến Chuẩn Tiên còn không phải cực kỳ sợ hãi.

“Hiện tại bắt đầu chuẩn bị tiếp quản quyền khống chế vũ chu, mời trao quyền.” Thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Có thể.” Từ Nguyệt Tiên nhanh chóng nói.

Bồ Đào trong nháy mắt tiếp quản Chuẩn Tiên đã sợ đến bay màu, bắt đầu điều khiển vũ chu.

Chỉ thấy hai bên vũ chu duỗi ra hai họng pháo to lớn, trực tiếp bắn hai phát đạn pháo kèm theo phù chú không gian về phía trước vũ chu.

“Uỳnh.”

Một đạn pháo mang theo uy lực của phù chú không gian nổ tung trong nháy mắt, trực tiếp chấn vỡ không gian Tinh vực ở phía trước.

Cuối cùng vũ chu đâm đầu thẳng vào không gian bị vỡ vụn kia, nhát mắt nhảy vọt không gian biến mất không thấy.

Côn Bằng sau lưng vũ chu cũng nhảy vọt không gian, nhưng trong nháy mắt Côn Bằng nhảy vọt, đạn pháo kèm theo phù chú không gian được giấu ở bên trong không gian vỡ vụn kia nổ tung.

Trực tiếp quấy nhiễu cảm giác không gian của Côn Bằng, truyền tống đến một khu vực khác.

Sau khi Côn Bằng đi ra từ bước nhảy không gian, không phát hiện bóng hình của vũ chu, trong nháy mắt phẫn nộ rống to.

Thanh âm gầm thét đó vang lên, không biết truyền đến bao nhiêu tỷ km bên trong tinh vực.

Lúc này, vũ chu lại tới một nơi mới bên trong tinh vực.

“Bồ Đào, chúng ta đã đến nơi nào rồi?” Từ Nguyệt Tiên thở ra một hỏi thật dài, hỏi, cho dù như thế nào đi nữa, mạng nhỏ cũng đã được bảo taofn.

Sau khi nàng nhận được tin tức của Hàn Phi Vũ thì bắt đầu chuẩn bị, nhưng Côn Bằng đột nhiên xuất hiện khiến nàng có chút trở tay không kịp.

Điều này khiến cho vũ chu vốn dĩ chuẩn bị bắn ra đạn pháo Thánh Dương Nguyệt Âm chi lực, cũng không có bắn.

Sau khi người phàm có được một trường thương, về sau sẽ không sợ một con chó dại.

Nhưng nếu trước mắt ngươi là một con mãnh hổ to lớn khinh khỉnh mắt, ngươi chỉ có thể ôm trường thương khẩn cầu lão hổ đừng có phát hiện ra mình.

“Đang tính toán, dự tính cần thời gian một ngày.” Thanh âm của Bồ Đào vang lên.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu, rời khỏi phòng điều khiển chính, bắt đầu triệu tập tất cả người trên thuyền.

Lần này ra ngoài với nàng có bốn đệ tử nội môn, hơn một nghìn đệ tử ngoại môn, một vạn Yêu bộ, trong đó phần lớn là nhân viên cố định trên vũ chu.

Bên trong vũ chu có một tiểu thế giới tương đối bát ngát, Từ Nguyệt Tiên nói một chút về tình huống hiện tại cho mọi người.

Cũng thay thế tông môn hứa hẹn một chút phần thưởng để ổn định lòng người.

Thẳng đến khi xác định được tâm thái của mọi người và Yêu tộc đều không có vấn đề gì mới để họ đi.

Vào lúc này, thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Phát hiện thế giới tiểu Trung Thiên, có nên đến gần dò xét không.”

Bồ Đào đột nhiên nói.

“Thế giới tiểu Trung Thiên, trước phái một đội con rối đi xem xét một chút.” Từ Nguyệt Tiên nghĩ nghĩ rồi nói.

“Tuân mệnh.”

Một chiếc thuyền sao cơ lớn con rối Đại Thừa kỳ dẫn đầu rời khỏi vũ chu, bay về phía thế giới Tiểu thiên dò xét.

Vào lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên cảm nhận được một khí tức thân thiết quen thuộc từ hướng thế giới tiểu Trung Thiên kia.

“Bồ Đào, để vũ chu đến gần thế giới tiểu Trung Thiên đó.” Từ Nguyệt Tiên phân phó nói.

“Tuân mệnh.”

vũ chu thay đổi phương hướng, bắt đầu bay về phía thế giới tiểu Trung Thiên đấy bằng tốc độ thông thường.

Một ngày sau đó, Bồ Đào hồi báo tin tức về vị trí, khiến Từ Nguyệt Tiên bất đắc dĩ cười.

“280 năm thì 280 năm, chỉ cần có thể về đến trước khi tông môn phi thăng là được.”

Chương 878: Thai nghén vạn linh

Trong vũ chu, Từ Nguyệt Tiên lấy ra ngọc phù phân thân của Từ Phàm, đang suy nghĩ có cần dùng hay không.

“Vẫn là thông báo bình an cho sư phụ vậy.”

Dù sao trở về cần hai trăm tám mươi năm, nàng sợ Từ Phàm lo lắng rồi đi tìm nàng.

Nhẹ nhàng dùng lực, thì đã bóp nát ngọc phù phân thân của Từ Phàm.

Phân thân Từ Phàm xuất hiện ở trước mặt Từ Nguyệt Tiên, sau khi phân thân đi ra, đầu tiên là cảm giác một chút hoàn cảnh xung quanh.

“Ngươi cũng coi như đã đụng đại vận, đã thông qua sự hỗn loạn không gian, chạy đến nơi xa Phi Vũ giới như vậy.” Phân thân Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sư phụ, vũ chu trở lại Phi Vũ giới cần 280 năm, ngươi có thể truyền tin tức về cho bản thể hay không.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Có thể, ta đi ngoại giới Luân Hồi, để lại tin tức này cho Tinh Từ, bản thể sẽ nhận được.” Phân thân Từ Phàm gật đầu nói.

“Vậy thì làm phiền sư phụ rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói thở dài.

Thời gian gần 300 năm này, nàng cùng tất cả đệ tử nội môn ngoại môn và thành viên Yêu bộ trên vũ chu coi như đã trễ nải rồi.

Mặc dù nói có thể tu luyện ở trên vũ chu, nhưng bản thân ở trong một khu vực không an toàn, sao có thể ổn định tinh thần để tu luyện.

“thế giới tiểu Trung Thiên ở phía trước kia có chút thú vị, một lúc nữa ngươi có thể đi ngắm một chút.” Phân thân Từ Phàm chỉ vào nơi xa, thế giới tiểu Trung Thiên vừa lộ ra một chút hình dáng nói.

“Ta cảm nhận được một khí tức Pháp tắc đại đạo vô cùng quen thuộc từ trong thế giới tiểu Trung Thiên này.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đó chắc chính là cơ duyên của ngươi đến rồi.”

“Thừa dịp có phân thân này ở đây, ta vừa khéo có thể trông coi chiếc vũ chu này.” Phân thân Từ Phàm nói.

“Phân thân của sư phụ không có thời gian hạn chế sao?”

“Đương nhiên là có, nhưng mà sư phụ ngươi là ai, mánh khóe kéo dài thời gian rất nhiều.”

Phân thân Từ Phàm vỗ tay phát ra tiếng, một tấm bảo vệ trong suốt vây hắn lại.

Phía trên tấm bảo vệ tràn đầy trận pháp Tiên Văn lộng lẫy, lập tức Từ Nguyệt Tiên cảm giác được trong tinh vực có loại sức mạnh vô hình đang hội tụ hướng về phân thân Từ Phàm.

“Bồ Đào, gọi Hùng Lực, Lý Lôi Hổ, Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực đến đây.” Phân thân Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân mệnh.”

Không bao lâu, bốn đệ tử tề có mặt ở trong tiểu thế giới.

“Xin chào Đại trưởng lão.”

“Bái kiến sư tổ.”

Bốn người bái kiến nói, đồng thời tò mò, tại sao Từ Phàm lại xuất hiện ở nơi này?

Phân thân Từ Phàm tụ thần nhìn về phía bốn đệ tử nội môn này, sau khi nhìn đến Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, bên trong ánh mắt lộ ra vẻ mặt hiểu rõ.

“Vũ chu cần vận hành 280 năm mới có thể trở lại tông môn, trong thời kỳ này có ta trấn thủ ở trên vũ chu, các ngươi an tâm tu luyện là được.”

“Vô Cực và Phi Vũ, các ngươi có thể đi thế giới tiểu Trung Thiên này quan sát chút, hẳn là có cơ duyên thuộc về các ngươi.” Phân thân Từ Phàm cường điệu nhìn một chút Kiếm Vô Cực.

Cùng là người thiên mệnh, hiện tại Kiếm Vô Cực kém hơn nhiều so với Hàn Phi Vũ, đoán chừng cơ duyên lớn thuộc về hắn cũng sắp tới rồi.

“Tuân mệnh.” Hai người hưng phấn đáp lại nói.

“Đại trưởng lão, vậy ta cùng đại sư huynh có cơ duyên hay không.” Lý Lôi Hổ vội vàng hỏi.

“Các ngươi cũng có thể đi xem một chút, đoán chừng có thể có được vài lợi ích.” Từ Phàm nhìn hai người một chút nói.

Vũ chu dừng sát ở bên ngoài thế giới tiểu Trung Thiên đó.

Con rối ra ngoài thăm dò sau này đã trở về, báo cáo tình hình sơ lược của thế giới tiểu Trung Thiên với đám người Từ Phàm Từ Nguyệt Tiên.

“Vừa sinh ra không bao lâu, ý chí thiên đạo còn chưa kiện toàn, hiện tại bên trong chỉ có một vài yêu thú đã mở linh trí, chính là thời điểm có nhiều bảo bối.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đi thôi, ta cảm giác bên trong chắc chắn có yêu thú hợp duyên với ngươi.” Phân thân Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Sư phụ ngươi không đi sao?” Từ Nguyệt Tiên hơi nghi ngờ một chút.

“Ý chí thiên đạo của thế giới tiểu Trung Thiên này không kiện toàn, sau khi ta đi vào đoán chừng sẽ khiến hắn phản ứng quá khích.

“Ta đợi các ngươi ở thế giới tiểu Trung Thiên này, có biến ta lại đi vào.” Phân thân Từ Phàm phất tay nói.

Hắn sở hữu tám mươi phần trăm thực lực của bản thể, áp chế thiên đạo thế giới tiểu Trung Thiên này không có vấn đề, nhưng mà hắn sợ phá hủy cơ duyên của đám người Từ Nguyệt Tiên, cho nên sẽ không đi theo tham gia náo nhiệt.

Đám người cưỡi một chiếc Đạo khí linh chu bay về phía thế giới tiểu Trung Thiên kia.

Vừa vào thế giới tiểu Trung Thiên, thì đám người cảm nhận được một cỗ linh lực Ngũ Hành Bản Nguyên tinh thuần.

“Bồ Đào đã bố trí ở đây trạm tín hiệu, có biến chúng ta hãy liên hệ với nhau.” Từ Nguyệt Tiên nói, nàng để đám người tự tìm kiếm cơ duyên của mình.

“Tuân mệnh.”

Sau khi đám người tản đi, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên cảm nhận được, có một nguồn sức mạnh mênh mông đang hấp dẫn nàng.

Sau đó thì bay về phương hướng truyền đến của sức mạnh đó.

“Linh khí nơi này rất tinh thuần, các loại đại đạo rõ ràng, ở chỗ này tu luyện khẳng định sẽ làm ít công to.” Từ Nguyệt Tiên cảm thụ được khí tức của thế giới Trung Thiên này nói.

Lúc này Từ Nguyệt Tiên bay lên trên một mảnh linh hải vô biên vô tận, nàng cảm nhận được sức mạnh vô danh kia cách nàng càng ngày càng gần.

Không bao lâu, một hòn đảo khổng lồ xuất hiện ở chân trời.

Trung tâm hòn đảo có một đại thụ Thông Linh cao hàng chục nghìn mét.

Hòn đảo phảng phất chính là đầu nguồn linh khí của cả tòa Linh Hải.

“Đại thụ này chính là cơ duyên của ta sao?” Từ Nguyệt Tiên nhìn đại thụ Thông Linh phía xa nói.

Nơi xa một linh quang bắt đầu hội tụ, ngưng tụ thành một cô gái mỹ lệ.

Trên người nàng phát ra linh quang loá mắt, với một đôi mắt tràn đầy hiếu kỳ về thế giới, nhìn Từ Nguyệt Tiên phía trước.

Mỹ lệ, lương thiện, trên thân còn có một loại quang huy mẫu tính đặc biệt.

“Ngươi là hóa thân linh lực của cây đại thụ kia sao?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

Cô gái không có trả lời, tiếp tục tò mò nhìn Từ Nguyệt Tiên.

Đồng thời bay đến trước mặt Từ Nguyệt Tiên bay quanh nàng, bên trong ánh mắt lóe ra tâm trạng vui sướng.

Phảng phất đã cô độc trong hàng vạn năm, cuối cùng có người đến với nàng rồi.

Một đôi tay ôn nhu ngưng tụ thành từ linh lực, ôm lấy gương mặt của Từ Nguyệt Tiên.

Nàng không có phản kháng, bởi vì nàng không có cảm nhận được bất luận tà niệm gì từ trên người linh thể này, chỉ có cảm giác thân thiết ôn nhu.

“Bị người ta ôm lấy mặt chính là loại cảm giác này sao?” Từ Nguyệt Tiên đột nhiên có chút xấu hổ.

Lúc này, cô gái kia dán mặt mình lên trên mặt Từ Nguyệt Tiên.

“Ngươi đừng có như vậy, vẫn chưa có người nào cọ mặt của ta như này đâu?” Từ Nguyệt Tiên bị cọ có chút ngưa ngứa, cuối cùng thì cảm giác được cảm giác ướt át trên mặt.

Chỉ thấy cô gái kia nhẹ nhàng hôn lên mặt Từ Nguyệt Tiên.

Sau đó trên bầu trời truyền đến tiếng cười linh hoạt kỳ ảo vui sướng, cô gái tạo thành từ linh khí kia biến mất không dấu vết.

Từ Nguyệt Tiên mắc cỡ đỏ mặt, bay về phía trên hòn đảo có đại thụ Thông Linh kia.

Nàng trông thấy trên đại thụ Thông Linh kia có rất nhiều nhánh cây treo đầy các loại chùm sáng đầy màu sắc.

Mỗi một chùm sáng đều tràn đầy sinh mệnh lực.

Sau đó trong đó một chùm sáng phảng phất đạt tới điểm giới hạn, rời khỏi đại thụ Thông Linh, bay về bên trong lòng đất.

Trong nháy mắt chùm sáng tiếp xúc với đại địa, đã biến hóa thành một con hồ điệp mỹ lệ bảy mày.

Hồ điệp bảy màu đó bay khỏi hòn đảo, bay về phía bầu trời, sau khi vây quanh cả hòn đảo nhỏ xoay tròn một vòng, thì biến mất ở trên bầu trời không còn dấu vết.

Sau đó lại một chùm sáng rơi xuống, chẳng qua lần này rơi xuống trong biển, biến thành một con cá con màu xanh, nhẹ gật đầu với đại thụ Thông Linh kia, biến mất ở bên trong Linh Hải.

“Cây đại thụ này đang thai nghén sinh linh vạn vật!” Từ Nguyệt Tiên chấn kinh nói.

Chương 879: Uy hiếp

Từ Nguyệt Tiên chậm rãi đi về phía đại thụ Thông Linh, dường như có một loại sức mạnh thần bí đang hấp dẫn nàng.

Dưới cây Thông Linh mọc đầy các loại hoa nhỏ màu sắc, ôn hòa mỹ lệ dị thường.

Ngửi kỹ phía dưới có một loại hương khí thông linh, khiến cho người ta thấu triệt nội tâm.

Khó khăn trước kia Từ Nguyệt Tiên tu luyện đã gặp phải, cùng với hương khí thông linh tất cả đều được tháo dỡ, trong nháy mắt cả người hiển hiện sự thông thấu vô cùng, tản ra khí tức nhẹ nhàng khoan khoái.

Trên mặt đất những bông hoa nhỏ màu sắc khác nhau kia, đều nhao nhao nhường một con đường nhỏ cho Từ Nguyệt Tiên.

Hàng chục con thú nhỏ đáng yêu xuất hiện ở hai bên đường nhỏ, tất cả đều tò mò nhìn Từ Nguyệt Tiên.

Nhìn con đường nhỏ kéo dài đến phía dưới thân đại thụ Thông Linh này, Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng dậm chân lên.

Đi thẳng đến phía dưới một thân chính của đại thụ Thông Linh.

“Ngươi muốn nói gì với ta sao?” Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng khoác tay lên trên thân cây đại thụ Thông Linh.

Trong nháy mắt, một loại tình cảm và thông tin phức tạp truyền tới.

Từ Nguyệt Tiên lĩnh hội loại tình cảm và thông tin phức tạp này, khóe mắt nhẹ nhàng chảy xuống một giọt nước mắt.

“Hàng vạn năm qua, ngươi nhất định rất cô đơn nhỉ!”

Hóa ra cây đại thụ Thông Linh này khi thế giới Trung Thiên này mới sinh ra thì đã có rồi, cũng là sinh linh đầu tiên sinh ra linh trí của thế giới này.

“Ngươi muốn ta ở lại đây với ngươi!”

Toàn bộ đại thụ Thông Linh có chút lắc lư, phát ra âm thanh sàn sạt, xem như đáp lại Từ Nguyệt Tiên.

“Không được, ta có sư phụ còn có sư huynh đệ ở thế giới khác đang chờ ta, ta không thể ở lại cùng ngươi.”

“Nhưng nếu như có thể, ta có thể mang ngươi đi, thả ngươi ở một nơi thú vị, như vậy thì ngươi sẽ không cô đơn nữa.” Từ Nguyệt Tiên nhìn về phía đại thụ Thông Linh với gương mặt chờ đợi.

Nhưng chính lúc Từ Nguyệt Tiên vừa nói xong câu đó.

Bầu trời trong xanh vốn dài vạn dặm, trong nháy mắt bị lôi vân bao phủ.

Vạn lôi tề minh, toàn bộ thế giới dường như đều trở lên phẫn nộ.

Đồng thời trong lòng Từ Nguyệt Tiên xuất hiện cảm giác nguy hiểm mồn một.

Chỉ cần nàng dám đưa đại thụ Thông Linh này rời khỏi thế giới này, vậy thì sẽ lâm vào vạn kiếp bất phục.

“Định.”

Âm thanh phân thân Từ Phàm vang lên, lôi vân trên bầu trời trong nháy mắt tiêu tán.

“Đây chính là cơ duyên của ngươi sao?” Trong lòng Từ Nguyệt Tiên vang lên âm thanh của Từ Phàm, hắn thông qua Bồ Đào giao lưu với Từ Nguyệt Tiên.

“Đúng, gốc cây đại thụ Thông Linh này thế mà có thể thai nghén vạn linh, hơn nữa ta có thể cảm giác được nàng muốn đi theo ta.” Hứa Nguyệt Tiên nói.

“Cây đại thụ Thông Linh này ngưng tụ gần như một nửa bản nguyên của thế giới này, ngươi muốn mang tận gốc của hắn đi, đoán chừng thế giới này phải thụt lùi mấy triệu năm.” Từ Phàm đáp lời.

“Vậy làm sao bây giờ, Sư phụ.”

“Ta cảm giác hạt đại thụ Thông Linh này rất thân thiết với ta, rất phù hợp với đại đạo chủ tu hiện tại.” Từ Nguyệt Tiên có chút không lỡ nói.

“Lại không nói không có cách nào, ý chí thiên đạo thế giới Trung Thiên này vẫn như đứa trẻ, muốn để hắn nghe lời, đánh một trận vào mông là được rồi.” Phân thân Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Một cánh cửa hư không xuất hiện ở bên cạnh Từ Nguyệt Tiên, phân thân Từ Phàm đi ra từ đó.

Từ Phàm vừa đến thế giới Trung Thiên này, giống như trong nồi dầu sôi lửa bỗng đột nhiên dội xuống một chậu nước lạnh.

Toàn bộ thế giới Trung Thiên bắt đầu sôi trào, uy lực của trời đất vô tận đè phân thân Từ Phàm xuống.

“Lại phải làm nghề cũ.”

Từ Phàm nói rồi giơ lên một cái tay, phía trên đầu ngón tay ngón trỏ của bàn tay đó lóe ra linh quang quỷ dị.

Trong chớp sáng này, ý chí thiên đạo toàn bộ thế giới tiểu Trung Thiên đã có nề nếp.

Hắn có thể cảm nhận được, chỉ cần phân thân Từ Phàm này chỉ điểm một chút, vậy thế giới hắn vất vả thai nghén nhiều năm như vậy sẽ toang mất.

Bên cạnh thân chính của đại thụ Thông Linh cũng ngưng tụ ra cô gái vừa rồi.

Nàng với gương mặt hoảng sợ nhìn linh quang quỷ dị trên ngón tay phân thân Từ Phàm, bên trong ánh mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ cực độ.

Nàng không cách nào tưởng tượng thế giới này lại có thần thông tà ác như vậy tồn tại, phân thân Từ Phàm ở trong mắt nàng đã thành ác ma hủy diệt thế giới.

“Thương lượng một chút, một nửa bản nguyên và linh trí của đại thụ Thông Linh này để đồ đệ của ta mang đi.”

“Ta trả lại bí pháp bồi dưỡng thế giới cho ngươi, thế nào?” Phân thân Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn và rất nhiều ý chí thiên đạo đều đã từng quen biết, Bồ Đào chính là tự mình hấp thu một hai cái, cho nên trong kho tài liệu có rất nhiều bí pháp bồi dưỡng thế giới của ý chí thiên đạo, có thể khiến thế giới trở nên càng thêm mạnh mẽ.

Nghe được lời của phân thân Từ Phàm, một con bảo bảo tầm trắng xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Biến thành người không tốt sao, sao lại chọn thứ kỳ quái này.” Trong lòng phân thân Từ Phàm không khỏi châm biếm nói.

Một bàn tay khác xuất hiện một chùm linh quang, trực tiếp bị Từ Phàm đánh vào bên trong cơ thể tầm bảo bảo.

“Cẩn thận cảm nhận một chút, nếu đồng ý thì ngươi gật đầu.” Từ Phàm nói.

Bảo bảo tầm trắng đó, đầu tiên là híp mắt lại, một lát sau, toàn bộ tầm cũng bắt đầu trở lên hưng phấn.

Điên cuồng gật đầu với phân thân Từ Phàm.

“Sự tình đã được giải quyết, còn lại giao cho ngươi.” Sau khi Từ Phàm nói xong, trực tiếp truyền tống về bên trong vũ chu.

Tầm trắng cũng hưng phấn biến mất không dấu vết.

“Bây giờ ngươi có thể đi theo ta không?” Từ Nguyệt Tiên nhìn về phía cô gái ngưng tụ thành từ linh lực kia ôn hòa nói.

Cô gái linh lực nhẹ gật đầu, sau đó cả đại thụ Thông Linh bắt đầu từ từ chia cắt.

Sau đó trong tay Từ Nguyệt Tiên có thêm một chậu cây cảnh nhỏ cắm cái cây.

Giống cây nhỏ đó vui vẻ ở bên trong bồn hoa lắc trái lắc phải, thỉnh thoảng phát ra tiếng vang êm tai.

Cùng lúc đó, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực phát hiện một chỗ sơn cốc được tổ hợp thành từ chín Đại Kiếm phong.

Hơn nữa những Kiếm Phong này cũng sinh ra linh trí thuộc về mình.

Nhưng vào lúc này, sau lưng Kiếm Vô Cực đột nhiên xuất hiện chín thanh linh kiếm Đạo khí đỉnh tiêm, hô ứng với chín Đại Kiếm phong kia.

Phía trên chín tòa Kiếm phong kia xuất hiện ảo ảnh chín thanh linh kiếm.

Kiếm ý vô tận bắt đầu ngưng tụ ở trên không trung, chín thanh linh kiếm Đạo khí sau lưng Kiếm Vô Cực phảng phất nhận được cảm hoá, bay lên bầu trời.

“Đây chính là cơ duyên của ta sao?” Kiếm Vô Cực ngơ ngác nhìn về phía bầu trời, cảm thụ được kiếm ý khổng lồ kia.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì chắc là vậy.” Hàn Phi Vũ bình thản nói.

Hắn cảm giác nếu như nói đến cơ duyên, ngoại trừ Hồ lô Bích Ngọc của hắn, cơ duyên lớn nhất còn lại chính là cây Vạn Vật của tông môn, cảm giác được cái loại cảm giác đã cùng tông môn liên kết với nhau, không thể chia lìa.

Đúng lúc này, chín thanh linh kiếm trên bầu trời ngưng tụ thành cánh cửa kiếm ý, tựa như đang mời Kiếm Vô Cực đi vào.

“Đi thôi.” Hàn Phi Vũ vỗ vỗ bả vai Kiếm Vô Cực nói.

“Sư huynh chờ ta.” Kiếm Vô Cực bay hướng về Kiếm Môn tạo thành từ kiếm ý đó.

Hùng Lực và Lý Lôi Hổ mỗi người xũng đã lấy được không ít đồ tốt ở cái thế giới này.

Mười ngày sau, vũ chu bay về phương hướng Phi Vũ giới.

“Sư phụ, có biện pháp nhanh chóng trở lại tông môn hay không.” Trong tay Từ Nguyệt Tiên bưng lấy chậu cây cảnh bằng ngọc bên trên chỉ có một cái cây nhỏ, nhìn về phía vực sâu thâm thúy vô cùng của tinh vực nói.

“Biện pháp không phải là không có, nhưng mà rủi ro hơi lớn.” Phân thân Từ Phàm nói.

"Rủi ro?"

"Đường tắt có nguy hiểm sao?" Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ hỏi.

"Tiến hành truyền tống ngẫu nhiên, chính là lợi dụng phù chú không gian chấn vỡ không gian của mảnh tinh vực này, vũ chu khởi động truyền tống."

"Nếu như vận khí tốt, có thể ngẫu nhiên nhảy vọt đến một nơi cách Phi Vũ giới tương đối gần."

"Nếu như vận khí không tốt, rất có thể sẽ mất phương hướng của Phi Vũ giới, muốn đánh cược một lần hay không."

Chương 880: Cách nghĩ của thiên tài

Nghe được lời của phân thân Từ Phàm, Từ Nguyệt Tiên lập tức lắc đầu nói: "Sư phụ ngươi đang nói đùa gì vậy, tinh vực lớn như thế, nếu như mất phương hướng của Phi Vũ giới, đột nhiên có thể cả một đời sẽ gặp không được ngươi."

"Thật sự không có biện pháp khác sao?" Từ Nguyệt Tiên lần nữa xác định nói.

Lúc này phân thân Từ Phàm sờ sờ cằm, ánh mắt nhìn về phía nơi sâu nhất trong tinh vực.

"Biện pháp không phải là không có, nhưng mà ta cần phải đi ngoại giới Luân Hồi nói một tiếng với bản thể, bảo hắn mượn nhờ Bồ Đào, đoán chừng có thể nghĩ ra phương pháp tương đối đáng tin cậy." Phân thân Từ Phàm nói.

"Được, chỉ có thể mời chân thân sư phụ ra tay."

Từ Nguyệt Tiên lấy ra một viên tiên ngọc đặt vào bên trong chậu cây cảnh bằng ngọc trong tay.

Cây non đó nhìn thấy tiên ngọc, phát ra âm thanh vui vẻ, duỗi ra rễ cây nhỏ bé trói chặt tiên ngọc, kéo xuống dưới đất của chậu cây cảnh.

"Cây Vạn Vật của tông môn chúng ta, chỉ cần cho tiên ngọc thì có thể thai nghén vạn vật."

“Một cây Thông Linh này, về sau chỉ cần có đầy đủ tiên ngọc có phải là sẽ có thể thai nghén ra vạn linh.”

Từ Phàm đột nhiên cảm giác cây Thông Linh rất hợp với cây Vạn Vật.

“Chỉ tiếc rằng, linh của cây Thông Linh này đã để lại tất cả bản nguyên cho thế giới tiểu Trung Thiên kia, ngay cả bản nguyên duy trì linh trí cho mình cũng không để lại, cái nào nhỏ nhày này coi là thật sự có không có chút nếp cong nào.” Phân thân Từ Phàm nhìn chậu cây cảnh bằng ngọc trong tay Từ Nguyệt Tiên, không khỏi cười lắc đầu nói.

“Mầm nhỏ là tâm địa lương thiện, không đành lòng để ý chí thiên đạo dưỡng dục nàng chịu tổn thất lớn như thế.” Từ Nguyệt Tiên vuốt ve mầm cây ôn nhu nói, nàng có thể cảm nhận được tâm trạng khi đó của đại thụ Thông Linh.

“Từ từ bồi dưỡng vậy, sau khi trở về để Bồ Đào chuyên môn phân ra một cái tiểu thế giới tại nguyên giới, tiến hành thời gian gia tốc bồi dưỡng.”

Muốn khôi phục linh trí trước kia, chí ít cần tốn hao mấy trăm năm thời gian.” Phân thân Từ Phàm nói.

“Vừa khéo khi mầm nhỏ trưởng thành, ta có thể tập trung quan sát một chút pháp tắc đại đạo được ngưng tụ thai nghén bên trong mầm nhỏ

Từ Nguyệt Tiên nhìn mầm nhỏ sau khi tiêu hóa xong một viên tiên ngọc thì lấy ra một viên khác.

Lúc này, Hàn Phi Vũ nhàm chán đi dạo trên vũ chu, vừa khéo gặp phân thân Từ Phàm đang nói chuyện phiếm cùng Từ Nguyệt Tiên.

“Bái kiến sư tổ, bái kiến sư bá.” Hàn Phi Vũ cung kính hành lễ nói.

“Không cần khách khí như thế.” Phân thân Từ Phàm cười ha hả nói.

“Nghe nói ngươi ở thế giới tiểu Trung Thiên kia không thu hoạch được gì, vì sao không kiếm nhiều tài nghuyên một chút.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vẫn luôn làm hộ pháp cho Kiếm Vô Cực, quên mất việc này rồi.” Hàn Phi Vũ cười vò đầu nói, hắn cũng không thể nói hắn chướng mắt với đống linh thạch phế nát đấy được.

“Sư bá, chúng ta về tông môn thật sự cần tốn hao 280 năm thời gian sao!” Hàn Phi Vũ không cam tâm nói.

280 năm đó, lãng phí thời gian tuổi thọ của hắn không sao, mấu chốt là thời gian dài như vậy, cây Vạn Vật khuyết thiếu sự bồi dưỡng của hắn, phải ít hấp thu bao nhiêu tiên ngọc.

Về sau Hàn Phi Vũ còn trông cậy vào cây Vạn Vật ngưng tụ Linh Bảo Tiên Thiên trong truyền thuyết kia cho hắn.

“Sư tổ ngươi đang suy nghĩ biện pháp, không cần gấp gáp.” Từ Nguyệt Tiên trấn an nói.

Lúc này phân thân Từ Phàm có chút tính toán, sau đó thì ngồi xếp bằng xuống nhắm mắt lại, ý thức vùi vào bên trong ngoại giới Luân Hồi.

Ẩn Linh môn, bên trong không gian dưới lòng đất.

“Nguyệt Tiên lại bị sự hỗn loạn không gian truyền tống đến nơi xa như thế, này có thể có chút khó xử lý nha.” Từ Phàm nói rồi ngưng tụ một phân thân thay thế công tác của hắn.

“Đi với ta tới nguyên giới một chuyến.” Từ Phàm nói với Lý Tinh Từ đến báo cáo.

Lý Tinh Từ gật đầu một cái đi theo phía sau lưng Từ Phàm.

Bên trong nguyên giới, Từ Phàm đầu tiên là đi tới nơi cây Vạn Vật một chuyến, ngưng tụ thành một tấm la bàn tinh đồ bằng một mảnh lá cây.

Sau đó thì đi đến một tiểu thế giới trong nguyên giới.

Trong tiểu thế giới này đã mô phỏng tinh vực đồ lấy Phi Vũ giới làm trung tâm.

Lý Tinh Từ nhìn thấy lấy Phi Vũ giới làm trung tâm, thế giới Trung Thiên đến hàng vạn tính, tô điểm ở xung quanh, thấy được ở phía xa là một cái thế giới Đại Thiên vô cùng to lớn đang đánh dấu Mộc Nguyên Tiên giới, lập tức lộ ra biểu cảm khiếp sợ.

“Đây là bản đồ tinh vực lợi dụng cây Vạn Vật tạo ra.” Từ Phàm nói rồi nhẹ nhàng điểm một cái ơt nơi cách Phi Vũ giới khá xa xôi.

Một chiếc vũ chu theo tỉ lệ còn nhỏ hơn so với con kiến xuất hiện bên trong tinh vực.

“Bọn họ hẳn là ở đây, nếu như đi thuyền tiến thẳng hướng về Phi Vũ giới, đoán chừng mất gần 1000 năm thời gian, trong lúcđó có một vài khu vực nguy hiểm bọn họ nhất định phải đi đường vòng.” Từ Phàm nói.

“Nơi này của sư phụ thế mà lại có bản đồ tinh vực hoàn chỉnh như thế!” Lý Tinh Từ chấn kinh nói, phải biết thứ này phóng tới ngoại giới Luân Hồi có thể kiếm được không ít tiên ngọc.

“Đây là nơi để Bồ Đào xây dựng, ta cũng là lần đầu đến.” Từ Phàm nói rồi điều chỉnh góc nhìn của địa đồ tinh vực, bắt đầu rơi vào trầm tư.

Lý Tinh Từ cũng không có quấy rầy, lẳng lặng đứng phía sau Từ Phàm.

“Có chút khó xử lý, các loại năng lượng thế giới Trung Thiên can thiệp trong tinh vực quá mức phức tạp, muốn truyền tống cự ly xa một cách chính xác thì phải tính toán cả những thứ này nữa”

Từ Phàm nói trên đường chiếc vũ chu cần phải ngang qua ở địa đồ tinh vực kia, chỉ ra mấy địa điểm quan trọng.

Trên từng điểm sáng quan trọng đó, xuất hiện trận pháp Tiên Văn phức tạp.

“Bồ Đào, tính toán tất cả sức mạnh giống như trong địa đồ tinh vực, kiểm nghiệm một chút trận pháp truyền tống này phải chăng đã hợp lý chưa.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

Sau đó, Từ Phàm mở ra góc nhìn Thượng Đế, bắt đầu cúi xuống nhìn toàn bộ địa đồ tinh vực.

Sau đó hắn ổn định tầm nhìn ở trong Mộc Nguyên Tiên giới khổng lồ nhất, sau đó ánh mắt sáng lên.

“Ta đột nhiên có một biện pháp tốt.” Từ Phàm hưng phấn nói.

Lý Tinh Từ nhìn về phía sư phụ mình, ánh mắt kia giống như học tra nhìn học thần.

“Sư phụ có cách nào hay sao.” Lý Tinh Từ cho dù là không hiểu cũng phụ họa một chút.

“Lợi dụng cửa ngõ phi thăng quy tắc của Mộc Nguyên Tiên giới, tạo dựng một tiên môn phi thăng khổng lồ, đổi đường thành Phi Vũ giới, như vậy Nguyệt Tiên bọn họ sẽ có thể thoải mái mà trở về.” Từ Phàm đột nhiên hưng phấn nói.

Lý Tinh Trì đầy khỏ hiểu nhìn về phía sư phụ mình, có vẻ như nghe hiểu, cũng rất giống như cái gì cũng không có hiểu.

“Ngươi đi ngoại giới Luân Hồi, nói cho phân thân ta, để vũ chu dựa vào tốc độ thông thường thẳng tắp đi thuyền hướng về Phi Vũ giới, trong vòng ba năm sẽ có một tiên môn xuất hiện trên con đường phải đi vũ chu, ngươi để bọn họ bay thẳng vào là được.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh sư phụ.” Lý Tinh Từ đi vào trong Truyền tống trận ngoại giới Luân Hồi.

Từ Phàm vẫn ở bên trong tiểu thế giới địa đồ tinh vực, vì suy nghĩ thần kỳ vĩ đại này của hắn mà đắc chí.

“Chủ nhân, mượn dùng con đường phi thăng Mộc Nguyên Tiên giới có thể dẫn phát ý chí thiên đạo thế giới Đại Thiên bắn ngược hay không.” Âm thanh Bồ Đào có chút lo lắng.

“Khẳng định sẽ bắn ngược, rất có thể sẽ giáng trừng phạt xuống, nhưng nếu như chủ động liên lạc với bên kia, trước tiên nộp chi phí mượn dùng con đường, như vậy thì không sao.” Từ Phàm khà khà nói.

“Dù là sau lần đầu vi phạm quy định, đây cũng là một cái lỗ thủng, trừng phạt cũng sẽ không trừng phạt lên trên người chúng ta.” Từ Phàm lại nói với Bồ Đào.

“Chủ nhân nói có lý.”

Trong vũ chu, phân thân Từ Phàm biết được ý nghĩ thiên tài của bản thể, cũng không nhịn được sợ hãi than.

“Không hổ là bản thể.”

Chương 881: Cánh cửa phi thăng cỡ lớn

“Ba năm, cũng đã rất nhanh.” Từ Nguyệt Tiên nở nụ cười.

So với hai trăm tám mươi năm, thì chờ đợi ba năm cũng chẳng là gì.

Bên trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn mười vạn tiên ngọc biến mất đột nhiên có chút đau lòng.

“Bồ Đào, ý chí thiên đạo của Mộc Nguyên Tiên giới có đồng ý chưa? Có phản hồi gì không?” Từ Phàm có vẻ hưng phấn hỏi.

“Bên kia không có bất kỳ phản ứng nào.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy thì cứ trực tiếp nhảy đến trăm vạn tiên ngọc.” Từ Phàm suy nghĩ một chút có hơi đau lòng nói ra.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau đó lập tức có con rối xách từng rương tiên ngọc xếp ngay ngắn trên pháp trận tiên văn thần bí kia.

Ngay tại lúc này, như thể có phản hồi từ trong chỗ u minh vậy.

“Chủ nhân, ý chí thiên đạo của Mộc Nguyên Tiên giới đồng ý, cần phải cung cấp thời gian cùng với tọa độ cụ thể, lấy thời gian của Mộc Nguyên Tiên giới làm tiêu chuẩn cơ bản.” Bồ Đào nói.

“Cái này dễ nói, không nghĩ tới lần này có thể thuận lợi như vậy.” Từ Phàm nở nụ cười, giá cả cực hạn trong lòng hắn là hai trăm vạn tiên ngọc, dù muốn nhiều hơn nữa thì hắn cũng chẳng lấy ra được.

Sau đó Từ Phàm để cho Bồ Đào báo thời gian và vị trí qua cho ý chí thiên đạo của Mộc Nguyên Tiên giới.

“Sau này tông môn chúng ta lại có nhiều thêm một thủ đoạn nữa rồi.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Chủ nhân, vừa rồi ta mới nhận được tin tức, bên kia lên giá, tăng lên ba trăm vạn tiên ngọc một lần.”

“Ba trăm vạn tiên ngọc!” Từ Phàm đột nhiên không vui.

“Bồ Đào, một ngày nào đó ta sẽ để cho ngươi %&_*#$.”

Mấy câu nói cuối cùng là Từ Phàm sử dụng mật ngữ để nói, nhưng cũng dọa cho Bồ Đào giật mình.

“Chủ nhân, lời này cũng không phải là ta nói.” Mặc dù Bồ Đào nói lời khuyên can, nhưng toàn bộ hạch tâm bản thể đều bắt đầu bốc cháy.

Cũng ngay vào lúc này trong lòng Bồ Đào bỗng hiện ra một mục tiêu.

Sáu tháng sau, Từ Phàm đứng ở trong tinh vực bên ngoài Phi Vũ giới, lặng lẽ nhìn những ngôi sao phía xa xa.

“Sư phụ, thật sự hôm nay tiểu muội sẽ trở về sao?” Hùng Lực hỏi.

“Nửa giờ sau, vũ chu của bọn họ sẽ xuyên qua Tiên môn đến đây.” Từ Phàm từ tốn đáp lời.

Hùng Lực gật đầu một cái, lặng lẽ đứng ở sau lưng Từ Phàm.

Lúc này còn có Minh Không tò mò đi theo đến, cũng ở ngay bên cạnh, cùng nhìn về một phương hướng với Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, ngươi nói là mượn nhờ con đường phi thăng Tiên giới, truyền tống vũ chu từ nơi xa như vậy đến đây sao?”

Hắn biết được chuyện này trong lúc vô tình nói chuyện phiếm với Từ Phàm, cho nên đến thời gian nhất định phải đi theo Từ Phàm tới xem một chút.

“Ngươi đã hỏi vấn đế này rất nhiều lần rồi!” Từ Phàm không còn lời nào để nói.

“Truyền tống trận vượt giới thì ta còn hiểu được, nhưng cái này thì ta không khỏi mơ hồ, đó chính là Thiên Đạo chí cao vô thượng của thế giới Đại Thiên đấy, sao có thể tùy tiện đồng ý lời thỉnh cầu của người khác chứ?” Minh Không cảm khái nói.

“Ngươi nói xem có thể có khả năng là Thiên Đạo của thế giới Đại Thiên rất dễ nói chuyện hay không? Có điều chỉ là các ngươi không dám mà thôi!” Dường như Từ Phàm vừa mới nhớ tới cái gì, đột nhiên nói.

“Nếu như không có một trăm vạn tiên ngọc kia, có thể ta cũng sẽ nghĩ như vậy thật.” Minh Không nói, ánh mắt nhìn về phía chỗ sâu trong tinh vực có hơi phức tạp.

“Ha ha…” Từ Phàm cười lên.

Đúng lúc này, trong hư không tinh vực đột nhiên xuất hiện một tòa Tiên môn cực kỳ to lớn, dù là chiều dài hay chiều rộng cũng đến cả trăm km.

Toàn bộ Tiên môn đều tản ra Tiên Linh chi khí kinh người, những tiên văn huyền ảo tràn đầy màu sắc rực rỡ tươi đẹp trên Tiên môn khiến cho người ta cảm giác được một khí tức thần thánh.

Từ Phàm nhìn lên trận pháp Tiên môn được khắc họa trên Tiên môn, hai mắt không khỏi híp lại.

“Thì ra cánh cửa phi thăng lớn đến như vậy!” Minh Không cất tiếng thán phục.

Vẫn là kiểu dáng kia, chỉ có điều dựa theo tỷ lệ làm lớn ra mà thôi.

Một luồng ánh sáng tiên linh đột nhiên từ trong Tiên môn bộc phát ra, một chiếc vũ chu ló đầu ra từ trong Tiên môn, sau đó cả chiếc vũ chu cũng từ trong Tiên môn lao ra.

Một âm thanh tràn ngập tiên linh từ trong Tiên môn vang lên, sau đó cả tòa Tiên môn đều biến mất không thấy.

Trong Tiên vực bên ngoài Phi Vũ giới chỉ có một chiếc vũ chu to lớn.

“Đi thôi, trước tiên về tông môn rồi lại nói.” Từ Phàm nói với Từ Nguyệt Tiên đang kích động.

Ẩn Linh môn, Từ Nguyệt Tiên dẫn theo tất cả thành viên trên vũ chu bái kiến Từ Phàm.

Sau khi biết được Từ Phàm đã bỏ ra trăm vạn tiên ngọc mới có thể đưa bọn họ trở về, tất cả mọi người đều hết sức cảm động.

Chỉ có Hàn Phi Vũ đang suy tư, một trăm vạn tiên ngọc vậy mà có thể truyền tống ở khoảng cách xa như thế, chuyện này về sau nhất định phải hảo hảo thương lượng với sư tổ một chút.

“Các ngươi cũng đã đi trong tinh vực thời gian lâu như vậy, tranh thủ trở về nghỉ ngơi đi!” Từ Phàm để cho mọi người tản đi.

Sau đó Từ Phàm mang theo Từ Nguyệt Tiên đi đến Nguyên giới.

“Bồ Đào, hãy thành lập một tiểu thế giới thích hợp cho cây Thông Linh sinh trưởng.” Từ Phàm lên tiếng căn dặn.

“Tuân lệnh.”

Sau đó trước mặt hai người lập tức nhiều hơn một cánh cửa truyền tống đến tiểu thế giới.

“Ngươi hãy đưa cây Thông Linh vào trong thế giới này, Bồ Đào sẽ gia tốc thời gian cho tiểu thế giới, đưa dinh dưỡng cho cây Thông Linh, cho đến khi nàng khôi phục linh trí.” Từ Phàm nói.

Hắn cũng rất tò mò đối với cây Thông Linh, vô cùng mong đợi sự phát triển sau này của cây Thông Linh.

Trong tay Từ Nguyệt Tiên bỗng xuất hiện một cái chậu cây nhỏ, nàng lấy cây con trong chậu nhỏ đặt vào trung tâm của thế giới.

“Hãy hấp thu linh khí thật tốt mà trưởng thành, chờ sau khi ngươi giải phong linh trí thì ta sẽ tới nhìn ngươi.” Từ Nguyệt Tiên sờ sờ lên cây con đang đung đưa, nhẹ giọng nói.

…

Ở một bên khác, Hàn Phi Vũ vừa giải tán lập tức đến bên chỗ cây Vạn Vật.

Đúng lúc cây Vạn Vật không có ai, Hàn Phi Vũ một mình đi vào.

Nhìn cây Vạn Vật khỏe mạnh trưởng thành, Hàn Phi Vũ mỉm cười nói: “Thời gian dài như vậy không gặp, ngươi có nhớ ta hay không?”

Một cái rễ cây nhỏ bé từ dưới đất chui lên, hướng về phía Hàn Phi Vũ đung đưa, dường như đang chào hỏi hắn.

“Lần này ta muốn đổi một con rối chiến lực cấp bậc Chuẩn Tiên.” Hàn Phi Vũ vừa dứt lời, lập tức đổ mười vạn tiên ngọc từ trong giới chỉ không gian ra.

Mười vạn tiên ngọc biến mất, trên nhánh cây cây Vạn Vật xuất hiện một quả cầu ánh sáng, sau đó chậm rãi bay xuống mặt đất.

Một con rối trên người mặc trọng giáp màu đỏ sậm xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ. Con rối cao một trượng, đứng trước mặt người ta cực kỳ có cảm giác bị áp bách.

Hàn Phi Vũ cảm thụ tin tức của con rối một chút, có hơi cạn lời bật cười.

“Con rối chiến lực vô địch, mặc dù khá là đắt tiền nhưng cũng không đáng giá mười vạn tiên ngọc.”

“Được rồi, xem ra bây giờ ngươi còn chưa ngưng tụ ra vật phẩm cấp bậc Tiên khí được, từ từ bồi dưỡng đi vậy.”

“Trước tiên cho ta một trăm con rối chiến lực như thế này.” Hàn Phi Vũ dứt lời lại đổ ra thêm ngàn vạn tiên ngọc nữa.

Sau đó trên cây Vạn Vật lại có thêm một trăm quả cầu ánh sáng.

Lúc này, trên Ẩn Linh đảo, vô số con rối hậu cần bắt đầu đào móc các loại Linh Thụ di chuyển vào trong tiểu thế giới kia.

Dù sao thế giới phải cũng phải gia tốc, thêm một cây là thêm mà thêm một đám cũng là thêm.

Lúc này, mấy Thụ Yêu Đại Thừa kỳ đang cách không nói chuyện phiếm.

Từ sau khi bị di chuyển đến Ẩn Linh môn, ngày tháng của bọn chúng trôi qua khá là tự tại.

Lực lượng ngũ hành bản nguyên hấp thu không bao giờ hết, còn có công pháp truyền thừa thích hợp với một tộc của bọn chúng, lại thêm con cháu bản thân có thể sinh sôi nảy nở mà không phải lo lắng buồn phiền gì.

Tóm lại hết thảy mọi thứ bọn chúng đều không cần quản, chỉ cần làm một cái cây ở nơi này, thỉnh thoảng cung cấp trái cây và tài liệu trên người là được.

Ngày tháng trôi qua quả thật là vô cùng vui vẻ.

“Ngươi có nghe nói chưa? Một khi tông môn chúng ta phi thăng lên Tiên giới, Đại trưởng lão sẽ tăng cảnh giới lên cho chúng ta, để cho tất cả chúng ta đều trở thành Tiên thụ đấy!” Đào Thụ Yêu Đại Thừa kỳ vui vẻ nói.

Chương 882: Trà Hoa Thiên Băng

“Đương nhiên ta đã nghe rồi, chuyện sau này ta cũng đã nghĩ xong, ta sống là cây của tông môn, dù có chết đi cũng phải là linh tài của tông môn!” Một Thụ Yêu cấp bậc Đại Thừa kỳ nói với giọng điệu cực kỳ kiên định.

Nhưng vào lúc này, tất cả Thụ Yêu có linh trí đều nhận được tin tức, một lát sau sẽ có con rối hậu cần đến di chuyển bọn họ vào trong tiểu thế giới, tiến hành gia tốc thời gian bồi dưỡng.

“Phúc lợi tông môn quả thật là rất tốt mà!” Một Liễu Thụ Yêu cấp bậc Đại Thừa kỳ cảm động lên tiếng.

“Tông môn ưu đãi cả tộc Thụ Yêu chúng ta đến vậy, chúng ta nhất định phải vì tông môn dâng hiến giá trị của bản thân.”

Một Mận Thụ Yêu tu vi cao nhất lại bắt đầu làm thêm công tác tẩy não, nó là Phó bộ trưởng Yêu bộ của tộc Thụ Yêu, đồng thời cũng là trợ thủ đắc lực của Xuyên Sơn Giáp.

“Nguyện vì tông môn nỗ lực hết thảy!!” Tất cả Thụ Yêu đều cất tiếng rống to.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm lại khôi phục trạng thái luyện khí như ngày trước.

“Vậy mà có thể câu thông với ý chí thiên đạo của Mộc Nguyên Tiên giới, có thể trực tiếp bỏ ra tiên ngọc để cho nó mở ra toàn bộ đường dây phi thăng của cả Ẩn Linh môn hay không?” Phân thân số hai đang luyện khí đột nhiên hỏi.

“Năm nghìn vạn tiên ngọc, nếu bây giờ ngươi có thì chúng ta có thể lập tức phi thăng Tiên giới.” Từ Phàm không hề lo lắng đáp, chuyện này hắn đã để cho Bồ Đào hỏi qua, thế nhưng lại nhận được một kết quả thương tâm.

“Trái tim thật là đen tối! Sau khi chúng ta luyện chế xong Ẩn Linh đảo, chỉ cần mười năm là có thể đến Mộc Nguyên Tiên giới rồi, vậy mà nó lại muốn chúng ta đưa năm ngàn vạn tiên ngọc!” Phân thân số hai nói, tựa như gặp phải gian thương vậy.

“Lũng đoạn giá cả như vậy có cần thiết không chứ!” Phân thân số một ở bên cạnh vừa cười vừa nói.

“Dù sao muốn đến Tiên giới cũng chỉ tốn thời gian mười năm, để cho đám đệ tử thưởng thức phong cảnh trong tinh vực nhiều hơn một chút cũng rất không tệ.” Từ Phàm ở bên cạnh lên tiếng.

Lúc này một cái truyền tống trận đột nhiên hiện lên bên ngoài Luyện Khí điện.

Sa Điêu cầm một Thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí hưng phấn đi về phía Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, có thể đánh giá cái thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí này một chút hay không?” Sa Điêu cầm một thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí đứng cách Từ Phàm không xa.

Từ Phàm nhẹ nhàng nhìn lướt qua.

“Linh khoáng phối hợp rất là cứng ngắc, còn chưa phát huy ra được cực hạn của loại linh khoáng này, cách phối hợp phù văn và tiên văn cũng có chút qua loa, có điều vẫn có thể miễn cưỡng sử dụng.”

“Có thể xem như là một kiện Đạo khí bình thường, Sa sư huynh, đây là do mấy đệ tử ngươi thu luyện chế ra sao?” Từ Phàm hỏi.

Nghe thấy Từ Phàm hỏi, sắc mặt Sa Điêu có hơi cứng ngắc, hoàn toàn không còn vẻ mặt vui sướng khi mới vừa vào điện Luyện Khí nữa.

“Đại trưởng lão, ngươi nói xem có phải trên con đường luyện khí đứng đắn ta rất phế hay không?”

“Thanh linh kiếm này là do ta luyện chế.” Sa Điêu nói với vẻ mặt đau khổ.

Nghe thấy Sa Điêu nói như vậy, Từ Phàm lại cường điệu nhìn thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí kia một lần nữa.

“Thật ra những năm gần đây Sa sư huynh toàn đặt hết tâm tư vào chuyện dung hợp hợp kim linh khoáng, dành rất ít thời gian trên một đạo luyện khí.”

“Qua mấy năm ta chú tâm truyền thụ, ngươi có thể luyện chế ra linh kiếm cấp bậc Đạo khí ở trình độ này cũng xem như không tệ rồi!” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Thật không?” Sa Điêu chuyển buồn thành vui.

“Ta có thể gạt ngươi sao? Lúc đầu trình độ của Sa sư huynh chỉ dừng lại ở trình độ Luyện Khí Đại sư mà thôi.”

“Chỉ mới nghe học ba năm mà đã nhảy lên trở thành Luyện Khí Tông sư, tất nhiên là rất giỏi rồi!” Từ Phàm cười ha hả nói.

Bỏ đi việc được một Luyện Khí Đại Tông sư đứng đầu chú tâm giảng bài suốt ba năm không nói, có thể luyện chế ra Đạo khí chỉ trong thời gian ngắn như vậy, cũng xem như là thiên tài rồi.

Vào lúc này, Sa Điêu nhìn thấy Từ Phàm đang luyện khí, kìm lòng không được nói ra: “Đại trưởng lão, lại giảng bài cho ta một chút đi.”

Nhìn ánh mắt mong đợi của Sa Điêu, Từ Phàm lắc đầu một cái.

“Luyện chế Tiên khí không giống như luyện chế Đạo khí, bây giờ ta đang luyện chế linh kiện cho Tiên khí, căn bản không cách nào làm cho ngươi tiến vào trạng thái truyền đạo được."

"Qua một khoảng thời gian nữa ta sẽ đặc biệt rút ra mấy năm giảng bài truyền đạo cho Luyện Khí phong các ngươi." Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, hình như rất lâu rồi hắn không chú ý đến đệ tử nhất mạch Luyện Khí phong và Luyện Đan phong.

"Được thôi, vậy ta trở về đây Đại trưởng lão!" Sau khi Sa Điêu nói xong thì hào hứng rời đi, ngay cả thanh linh kiếm cấp bậc Đạo khí do hắn luyện chế kia cũng bị vứt lại nơi này.

"Tạm được, Sa sư huynh cũng coi như là Luyện Khí Tông sư có chút thiên phú hợp tiêu chuẩn." Phân thân số hai nhìn linh kiếm kia một cái rồi cười bảo.

"Chỉ là có hơi phế tài mà thôi, xem ra bản thể ngươi nếu có thời gian thì cần phải dạy dỗ thật tốt một phen mới được." Phân thân số một nở nụ cười.

"Làm chính sự trước đã, luyện chế mấy cái linh kiện Tiên khí cuối cùng cho xong, có thể xem như hạch tâm âm dương của Ẩn Linh đảo mới hoàn toàn luyện chế xong." Từ Phàm nói.

"Sau khi luyện chế xong hạch tâm là Ẩn Linh đảo có thể đi Tiên giới rồi." Phân thân số một nói, trong tay vẫn đang luyện chế linh kiện Tiên khí.

Từ Phàm khẽ lắc đầu.

"Tiên giới nguy hiểm đến như vậy, động một chút thì là cái gì mà Kim Tiên rồi Đại La, lại thêm tồn tại có cấp bậc càng cao hơn nữa."

"Chúng ta đi Tiên giới, không nói có thể phòng bị thánh giả Đại La, ít nhất khi có Kim Tiên đến gây chuyện thì chúng ta cũng có thể tới đi tự do." Từ Phàm nói.

Thật ra thì hắn đã có thể mang theo tông môn đi Tiên giới từ sớm, chỉ là cảm giác nguy cơ để cho hắn luyện chế thăng cấp Ẩn Linh đảo rồi mới đi.

Ngay cả Kim Tiên cũng không thể phòng ngự được thì còn đi Tiên giới cái rắm ấy, tùy tiện đắc tội một Kim Tiên thì sẽ tiêu tùng hết cả lũ, đây không phải là phong cách của hắn.

"Sau khi đến Tiên giới, Ẩn Linh đảo còn phải tiếp tục thăng cấp, cuối cùng phải luyện chế Ẩn Linh đảo đến cấp bậc tiên thiên linh bảo, vạn vật bất nhiễm, nhân quả tránh lui, vạn thánh không thể tấn công mới được.” Từ Phàm nói với giọng điệu vô cùng kiên định.

“Ý tưởng tốt đấy! Nhưng ngươi có từng nghĩ đến kẻ chịu mệt nhọc khổ sở là ta và số hai không?”

“Lại phân ra cho chúng ta mấy huynh đệ nữa đi, cứ tiếp tục như vậy chúng ta quả thực không chịu nổi.” Phân thân số một cười khổ nói.

“Bây giờ cứ như vậy trước đi, chuyện huynh đệ này để sau rồi hãy nói.” Từ Phàm hời hợt phủ định ý tưởng của số một.

Nói đùa à, chia cắt linh hồn đau đớn đến thế, hắn mới không thèm làm đâu.

...

Ngoại giới Luân Hồi, nhởn nhơ trong một tiểu thế giới Tiên cảnh, Lý Tinh Từ đang uống trà với một thiếu nữ đáng yêu trên đầu mọc sừng rồng.

“Đã rất lâu rồi sư phụ của ngươi không đến ngoại giới Luân Hồi, hắn bị chuyện gì làm trễ nải sao?” Mộng Hoa tò mò hỏi.

“Sư phụ đang làm chuẩn bị trước khi phi thăng, chỉ sợ khoảng thời gian gần đây không cách nào tới ngoại giới Luân Hồi được.” Lý Tinh Từ đáp.

“Đáng tiếc, ta còn muốn dẫn sư phụ của ngươi đi biển Tinh Mộng xem một chút, đây chính là nơi nổi danh nhất ngoại giới Luân Hồi đấy!” Mộng Hoa có hơi thất vọng nói.

“Ta sẽ chuyển lời của tiền bối cho sư phụ.” Lý Tinh Từ nói, hắn cảm thấy cô gái nhỏ trước mắt này vô hình chung có một loại cảm giác thân thiết với sư phụ của hắn.

Mộng Hoa gật đầu, sau đó lấy ra hai đóa hoa, trực tiếp tinh luyện tinh hoa bên trong đóa hoa biến thành hai cốc trà hoa.

“Đây là trà hoa Thiên Băng, uống nhiều có thể ức chế tâm ma, giảm bớt bình cảnh, quan trọng nhất là mùi vị uống rất ngon, lành lạnh man mát, ngươi nếm thử đi!” Mộng Hoa mỉm cười mời.

“Đa tạ tiền bối.” Lý Tinh Từ bưng cốc trà hoa lên uống một hớp.

Một sự lạnh lẽo di động bên trong thần hồn, chỉ cảm thấy thần hồn của bản thân bị tịnh hóa một lượt.

“Bên ta còn có mười đóa hoa Thiên Băng, có thể tồn tại trong thần hồn, ngươi hãy mang về cho sư phụ ngươi đi.” Mộng Hoa nói.

Lý Tinh Từ gật đầu đáp ứng.

Ngay vào lúc này, Lý Tinh Từ bỗng nhận được một tin tức bèn đứng dậy cáo từ với Mộng Hoa.

Sau đó hắn đi tới một tọa độ hư vô ở ngoại giới Luân Hồi.

Một nam tử dù dáng vóc hay tướng mạo đều rất phổ thông xuất hiện.

“Tin tức mới nhất, người mà ngươi nhờ ta hỏi thăm hình như gặp phải chút phiền toái nhỏ.”

Chương 883: Hờ hững lạnh nhạt

Vẻ mặt của Lý Tinh Từ trong nháy mắt trở nên nghiêm túc, hắn nhìn về phía vị nam tử kia hỏi: “Bên phía hắn đã xảy ra chuyện gì?”

“Ở U Minh các, có người ra giá trên trời muốn lấy mạng của vị sư huynh kia của ngươi, ra giá đến tận một trăm vạn tiên ngọc.” Nam tử kia đáp.

“Có biết được là ai treo thưởng không?”

“Cái này không cần tra cũng biết, nhất định là mấy tình địch của sư huynh ngươi rồi!”

“Ngươi cũng biết Mộc Đại tiên tử chính là con gái của Mộc Lôi thánh giả mà, ngoài sáng trong tối không biết có bao nhiêu Chân Tiên có thế lực chống đỡ sau lưng lòng mang ý đồ với nàng.”

“Loại trừ một phen, cũng chỉ còn lại mấy nhà kia.” Nam tử vừa cười vừa nói, hắn chỉ phụ trách tìm hiểu tin tức, nhân tiện còn có thể ăn dưa.

“Hai ngày sau chúng ta lại gặp nhau ở ngoại giới Luân Hồi, ngươi phải kịp thời báo cáo tin tức của hắn cho ta.” Lý Tinh Từ nói.

“Thật ra cũng không cần thiết, vị sư huynh kia của ngươi rất ít khi lộ diện, sau khi bị truy nã thì càng ít ra ngoài hơn.” Nam tử nói.

“Ta cho ngươi thêm năm trăm tiên ngọc nữa.”

“Chốt đơn.”

Nam tử cũng không nói thêm gì nữa, sau khi báo cáo tin tức trực tiếp biến mất, quay trở lại thế giới ban đầu.

Từ Phàm đang luyện khí ở Ẩn Linh môn nghe được tin tức này, không khỏi cười lên.

“Rất bình thường, một tiểu tử nghèo có thể thành chuyện tốt với thiên kim đại tiểu thư nhà giàu, tất nhiên sẽ khiến cho đám quý công tử kia không vừa mắt, nhảy ra tìm chuyện rồi.”

“Một trăm vạn tiên ngọc truy nã, không phải vấn đề gì lớn, đại sư huynh của ngươi có thể tự mình giải quyết.” Từ Phàm vừa luyện khí vừa nói.

“Vậy nhỡ đâu…” Lý Tinh Từ vẫn có hơi không yên lòng.

“Ngươi yên tâm, Chân Tiên không có thực lực để nhận nhiệm vụ như thế này, cũng sẽ chẳng có Kim Tiên nào đầu óc có vấn đề đi đắc tội với một thánh giả Đại La cả.” Từ Phàm không chút lo lắng đáp.

“Thế nhưng lại dám treo thưởng đồ đệ của ta, quả thật ta phải đi tìm bọn họ trò chuyện một chút mới được.”

“Chừng nào ngươi liên lạc với người tiếp đầu ở ngoại giới Luân Hồi kia? Ta cũng muốn đi Tiên giới xem một chút.” Từ Phàm luyện chế xong Tiên khí trong tay nói.

“Hai ngày sau.” Lý Tinh Từ đáp.

“Được, đến lúc đó ta sẽ đi với ngươi một chuyến.”

Hai ngày sau, trong ngoại giới Luân Hồi, Lý Tinh Từ lại gặp mặt nam tử tướng mạo phổ thông kia.

“Không có tin tức đặc biệt gì, vị sư huynh kia của ngươi không có ra khỏi nhà.”

Lúc nam tử nói chuyện không hề chú ý, có một cái hạt giống nho nhỏ đang chui vào gáy của hắn từ phía sau.

Lý Tinh Từ gật đầu một cái.

Sau khi nam tử cáo từ với Lý Tinh Từ, lập tức trở về Mộc Nguyên Tiên giới.

Đột nhiên, hạt giống giấu ở bên trong thần hồn của vị nam tử kia chợt nảy mầm.

“Thì ra nơi này chính là Tiên giới sao? Cũng không khác mấy với tưởng tượng của ta.” Nam tử kia trông như thể chưa từng tới Tiên giới vậy, bắt đầu tò mò thả cảm giác ra dò xét bốn phía.

Ngay vào lúc này, nam tử cảm thấy trong thần hồn có một tia dị động, thế nhưng sau đó hắn đã bị người ta ung dung áp chế.

“Không nên phản kháng, chờ sau khi ta làm xong chuyện sẽ trả thân thể lại cho ngươi.” Nam tử lầm bầm tự nói.

Lúc này, Vương Hướng Trì đang tu luyện trong bí cảnh Tiên Linh thì pháp bảo truyền tin đột nhiên vang lên.

“Ở Tiên giới vậy mà vẫn có thể nhận được tin tức!”

Vương Hướng Trì ngạc nhiên lấy pháp bảo truyền tin ra, cuối cùng vẻ ngạc nhiên lại biến thành mừng rỡ.

“Sư phụ tới Tiên giới thăm ta!!” Vương Hướng Trì kích động không thôi.

Sau đó hắn lập tức tìm đến Mộc Đại.

“Nương tử, sư phụ của ta tới Tiên giới thăm chúng ta!”

Mộc Đại cũng sững sốt một lúc, sau đó lập tức phục hồi tinh thần lại.

“n công tới à? Mau mau mời hắn đến.”

Sau đó Từ Phàm nhận được tin tức của Vương Hướng Trì.

Một nam tử tướng mạo phổ thông đi đến bí cảnh Tiên Linh của Mộc Đại.

“Đúng không, đây mới là dáng vẻ Tiên giới nên có.” Nam tử mỉm cười cảm thụ Tiên Linh chi khí kinh người trong bí cảnh Tiên Linh nói.

“Sư phụ, ngươi đây là…” Vương Hướng Trì hỏi.

Vương Hướng Trì vừa nghe giọng điệu này biết ngay là sư phụ tới.

“Nhớ ngươi, mượn thân thể người khác tới nhìn ngươi một chút.” Từ Phàm vừa cười vừa nói, sau đó nhìn về phía Mộc Đại bên cạnh

Vương Hướng Trì.

“Khoảng thời gian này, làm phiền ngươi chiếu cố đồ đệ của ta.”

“Ta là nương tử của Hướng Trì, những thứ này đều là việc mà ta phải làm.” Ánh mắt Mộc Đại nhìn về phía Từ Phàm có vẻ thân thiết.

Vị trước mắt này không chỉ là sư phụ của tướng công mình, hơn nữa còn là ân nhân cứu mạng của mình.

“Sư phụ, có phải ngươi biết được tin tức ta bị truy nã nên mới tới không?” Vương Hướng Trì hỏi, lúc hắn mới vừa bị truy nã thì đã nhận được tin tức.

Nam tử gật đầu một cái nói: “Biết rõ ngươi không có chuyện gì, nhưng vì vạn nhất vi sư vẫn phải đến nhìn ngươi một chút.”

“Đồ nhi để cho sư phụ phí tâm rồi!” Vương Hướng Trì xấu hổ cúi đầu nói.

“Cứ ngây ngốc ở tông môn mãi cũng nhàm chán, còn có thể thuận tiện thưởng thức một vài phong cảnh ở Tiên giới.” Nam tử vừa cười vừa nói.

“Bây giờ ngươi trùng tu Kiếm Đạo, tư chất khá hơn trước kia nhiều, thần thông công pháp trước kia bây giờ không thích hợp với ngươi nữa.” Nam tử nói đoạn lấy ra mấy cái ngọc giản.

“Sau này ngươi hãy chuyên tâm tu luyện những thần thông này.”

Vương Hướng Trì nhận lấy ngọc giản.

Sau đó, Mộc Đại cùng với Vương Hướng Trì và nam tử kia ăn bữa cơm ở bí cảnh Tiên Linh, sau đó nhường không gian lại cho đôi sư đồ.

“Ngươi có gặp vị cha vợ thánh giả Đại La kia của ngươi chưa?” Nam tử mỉm cười hỏi.

Nghe thấy lời này, vẻ mặt của Vương Hướng Trì đột nhiên trở nên khổ sở.

“Không có gặp, thế nhưng hắn biết sự tồn tại của ta, thỉnh thoảng sẽ để cho Đại Nhi đưa cho ta chút đồ.”

Nam tử vỗ vỗ lên vai Vương Hướng Trì, trịnh trọng nói: “Trước tiên phải khiến ngươi uất ức một khoảng thời gian rồi, cho vi sư và hai vị đồ đệ kia không gian nỗ lực.”

“Đến lúc đó sẽ cho hắn biết, hôm nay ngươi không để ý đến ta, ngày mai ta sẽ để cho ngươi không với cao nổi.”

Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một câu danh ngôn ở kiếp trước, không khỏi bật cười nói ra.

Nghe được lời sư phụ nói, Vương Hướng Trì cũng cười theo.

“Sư phụ, đệ tử nhất định sẽ cố gắng tu luyện, tương lai tuyệt đối sẽ không để cho sư phụ mất mặt.” Vương Hướng Trì nói với vẻ cực kỳ kiên định.

“Vẫn nên cố gắng tu luyện đi!” Nam tử vừa cười vừa nói.

“Thấy ngươi ở đây hạnh phúc như thế, ta an tâm rồi!”

“Vi sư còn có chuyện phải làm, không thể bồi ngươi nữa.” Nam tử dứt lời bèn để cho Vương Hướng Trì đưa hắn ra khỏi bí cảnh Tiên Linh.

Ba ngày sau, Vương Hướng Trì thần kỳ phát hiện, treo thưởng liên quan tới hắn đã bị rút lại hết, hơn nữa còn vì hắn làm một tầng khóa ở chỗ này, không cho phép bất kỳ ai treo thưởng với hắn nữa.

“Sư phụ, sao người làm được thế?” Vương Hướng Trì thán phục không thôi, phát tin tức hỏi.

“Ta nguyền rủa bọn họ, ngươi chết thì bọn họ cũng phải chết theo.”

Sau khi nam tử trả lời xong, thần hồn lập tức xuyên việt đến ngoại giới Luân Hồi.

Lúc này, Từ Phàm đang vừa luyện khí vừa xem phim với số một và số hai đột nhiên cười lên.

“Một đám thủ tịch Thánh tử của đại thế lực Tiên giới mà cũng dám đánh chủ ý lên đồ tức của ta, quả thực là tự tìm cái chết.”

“Hạt giống kia của ngươi đã trở về từ Tiên giới, mau nói xem đã mang tin tức gì về rồi?” Phân thân số hai tò mò hỏi.

“Chỉ là thăm Hướng Trì một chút, giúp hắn xử lý một chút phiền toái nhỏ mà thôi.” Từ Phàm cười ha hả đáp.

“Theo ta thấy, ngươi cứ để Hướng Trì nằm ngang là được rồi, có một sư phụ là ngươi, còn có hai vị đệ tử bật hack như vậy.”

“Sau này dù có không tu luyện, cũng có thể trở thành tồn tại đứng đầu nhất thế gian.” Phân thân số hai cười ha ha nói.

“Sư phụ lợi hại, học trò lợi hại, đương nhiên bản thân cũng phải có chút trình độ, nếu không thì trong lòng kẻ khác sẽ không phục.” Phân thân số một ở bên cạnh lên tiếng.

Chương 884: Bạch Long

Từ Nguyệt Tiên đang tu luyện trong động phủ của mình thì đột nhiên nhận được tin tức Bồ Đào gửi tới, nói là cây Thông Linh đã khôi phục linh trí.

“Nhanh vậy sao, thời gian gia tốc bao nhiêu năm?” Từ Nguyệt Tiên cao hứng hỏi.

“Ba vạn năm, thời gian tiêu hao có hơi nhiều, tất cả Thụ Yêu chứa linh trí cùng đi vào với nàng đều tăng lên Đại Thừa kỳ đỉnh phong, bị đưa ra trước thời hạn, để phòng ngừa đột phá đến Chuẩn Tiên kỳ.” Bồ Đào trả lời.

Từ Nguyệt Tiên đứng dậy bay về phía lối vào Nguyên giới.

Đến Nguyên giới, vừa tiến vào trong tiểu thế giới chỗ cây Thông Linh, Từ Nguyệt Tiên lập tức nhìn thấy mấy Thụ Yêu cấp bậc Đại thừa kỳ đang lên lớp với cây Thông Linh, tất cả đều đang nói về sự vĩ đại của Đại trưởng lão và tông môn.

Chỉ cần quyết một lòng đi theo Đại trưởng lão, thành tâm ra sức vì tông môn sẽ có tương lai vô hạn.

Từ Nguyệt Tiên mặt đầy vô ngữ đuổi mấy Thụ Yêu kia đi, sợ tiểu cây Thông Linh thuần khiết bị dạy hư.

Lúc này cây Thông Linh đã trưởng thành cao đến mấy trăm mét, cành lá rậm rạp, linh khí tràn đầy, có loại cảm giác cổ thụ thương sinh.

“Ngươi khôi phục linh trí trước kia rồi à?” Đi tới trước cổ thụ, Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng hỏi.

Một đoàn linh quang xuất hiện, một nữ tử điềm tĩnh thanh nhã từ trong đi ra, mỉm cười nhìn Từ Nguyệt Tiên, trong ánh mắt lộ ra vẻ thân thiết không gì sánh được.

Nữ tử linh quang kia nhẹ nhàng tiến lên ôm lấy Từ Nguyệt Tiên, cọ cọ gò má của nàng.

“Không nghĩ tới chúng ta có thể gặp mặt nhanh như vậy.” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói.

Cây Thông Linh mang đến cho nàng cảm giác rất là thân thiết, giống như đại tỷ tỷ của mình vậy, mặc dù bây giờ nó còn chưa biết nói chuyện.

Nữ tử linh quang kia kề sát trán mình lên trán Từ Nguyệt Tiên.

Trong nháy mắt này, Từ Nguyệt Tiên giống như xuyên thẳng qua toàn bộ ba ngàn đại thế giới vậy, nhanh chóng qua lại không ngớt trong vô tận tinh vực.

Nàng chứng kiến quá trình sinh linh ra đời và hủy diệt, cũng chứng kiến, từng cái từng cái chủng tộc hưng thịnh rồi hủy diệt.

Thời điểm mỗi một sinh linh ra đời, trong lòng nàng sẽ nhiều thêm một phần tốt đẹp.

Thời điểm mỗi một sinh linh chết đi hoặc bị hủy diệt, trong lòng nàng lại nhiều thêm một phần bi thương.

Dường như mọi thứ xảy ra chỉ trong nháy mắt, lại như thể lâu đến cả một kỷ nguyên, Từ Nguyệt Tiên từ từ mở mắt ra nhìn nữ tử trước mặt.

Lúc này nàng có một loại cảm giác rất kỳ quái, cây Thông Linh kia như đã biến thành một hóa thân khác của nàng.

Hơn nữa nàng còn chiếm được ký ức truyền thừa của cây Thông Linh, ký ức truyền thừa khổng lồ kia đang đánh thẳng vào đầu nàng.

Nữ tử linh quang kia nhẹ nhàng đỡ lấy Từ Nguyệt Tiên, để cho nàng ngồi dưới gốc cây cây Thông Linh, sau đó lập tức hóa thành một đạo linh quang chui vào trong mi tâm của Từ Nguyệt Tiên.

Cứ như thế, trăm năm thời gian đã trôi qua, khi Từ Nguyệt Tiên mở mắt ra một lần nữa thì toàn bộ tiểu thế giới đã thay đổi hình dáng.

“Bồ Đào, ta ở dưới cây Thông Linh bao lâu thế?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Suốt cả trăm năm, trong lúc đó Đại trưởng lão có đến xem ngươi mười lần, Từ Cương đến xem ngươi hai mươi sáu lần, còn có…” Bồ Đào báo cáo.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu hỏi tiếp: “Hiện tại sư phụ đang ở đâu?”

“Chủ nhân đang luyện khí dưới lòng đất.”

Một cái truyền tống trận xuất hiện trước mặt Từ Nguyệt Tiên.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang luyện khí chợt nhìn sang Từ Nguyệt Tiên đi ra từ trong truyền tống trận, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Không tệ, chắc hẳn ngươi đã rõ ràng con đường phải đi sau này rồi?” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Đệ tử đã biết rõ, đa tạ sư phụ mưu đồ cho đệ tử.” Từ Nguyệt Tiên cảm động nói, sau khi nàng nhận được ký ức truyền thừa của cây Thông Linh thì cũng đã rõ ràng tất cả, có rất nhiều việc đều nhờ có sư phụ ở sau lưng nàng dẫn dắt, vì nàng cưỡng ép mưu đồ con đường đại đạo.

“Con đường đại đạo này sư phụ chưa từng đi qua, sau này ngươi chỉ có thể tự mình từ từ tìm hiểu mà thôi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ đã làm cho đệ tử quá nhiều, về sau xin hãy cho đệ tử một ít thời gian, đệ tử sẽ trở thành lá chắn kiên cường nhất bảo vệ sư phụ và tông môn.” Ánh mắt Từ Nguyệt Tiên tràn đầy hy vọng, trong giọng nói cũng chất chứa tự tin mãnh liệt.

Nàng kết hợp ký ức mà cây Thông Linh truyền thừa cho nàng với một đạo Vạn Thú trước kia, trực tiếp dung hợp thành một đạo Dựng Linh, mượn nhờ cây Thông Linh, có lòng tin thai nghén ra linh thú mạnh nhất thế gian.

“Vi sư vẫn luôn chờ mong ngày này.” Hai mắt Từ Phàm sáng lên, giờ phút này, hắn chợt nghĩ đến dự tính ban đầu khi thu đồ đệ trước đây.

Từ Phàm vung tay lên, một cái truyền tống trận xuất hiện ở trong hư không.

Một quả trứng rồng màu vàng hiện ra từ trong truyền tống trận.

“Quả trứng rồng này ấp mấy ngàn năm cũng không nở, ngươi lấy về thử một lần xem sao, nói không chừng sẽ nở ra một con Long Thú hùng mạnh cũng không chừng.” Từ Phàm nói.

Từ Nguyệt Tiên nhận lấy quả trứng rồng gật đầu một cái.

“Vậy đồ nhi cũng không quấy rầy sư phụ luyện khí nữa.” Sau đó Từ Nguyệt Tiên hành lễ thối lui.

“Không nghĩ tới địa vị của cây Thông Linh kia còn lớn hơn so với trong tưởng tượng của ta, sau này phải đến Tiên giới hỏi thăm một chút mới được, cây Thông Linh này có lai lịch gì.”

“Mượn nhờ cây Thông Linh, vậy mà có thể để cho người lĩnh ngộ được đạo Dựng Linh, quả thật là ghê gớm.”

Nhìn thấy đồ nhi ngoan của mình rốt cuộc đã tìm được con đường đại đạo thuộc về bản thân, Từ Phàm vô cùng cao hứng.

“Khó lường, để cho lão nhị lại trưởng thành hơn một ngàn năm, nói không chừng chúng ta có thể hoàn toàn vượt qua cuộc sống của một lão cán bộ về hưu rồi!” Phân thân số hai lên tiếng.

“Ngươi nghĩ thật là đẹp, không lo luyện chế Tiên khí cao cấp thăng cấp Ẩn Linh đảo đi.” Phân thân số một bĩu môi nói.

Phân thân số hai cắm đầu suy nghĩ một chút, đột nhiên nói với Từ Phàm: “Bản thể, bỗng dưng ta cảm thấy ngươi rất chó.”

“???” Từ Phàm.

Sau khi Từ Nguyệt Tiên rời khỏi không gian dưới lòng đất, đầu tiên là đến bái phỏng đám người Từ Cương, Lý Tinh Từ, Chu Khai Linh.

Sau đó trở lại trong tiểu thế giới Nguyên giới.

Trứng rồng màu vàng kim óng ánh xuất hiện trong tay Từ Nguyệt Tiên.

“Rõ ràng ta cảm nhận được một luồng sức mạnh sinh mệnh vô cùng mạnh mẽ trong quả trứng rồng này, vì sao sư phụ hao tốn thời gian mấy ngàn năm cũng ấp không ra thế nhỉ?” Từ Nguyệt Tiên vừa nói vừa nhẹ nhàng vuốt ve trứng rồng.

Vào lúc này, trên quả trứng rồng màu vàng kia đột nhiên hiện lên một cái ảo ảnh chân long.

Toàn thân trắng như ngọc, có sáu móng, long thân ẩn chứa lực lượng Thánh Dương Thiên Địa.

“Gào.”

Ảo ảnh Bạch Long nhẹ nhàng rống lên một tiếng với Từ Nguyệt Tiên, âm thanh có hơi suy yếu, trông như thể bị lực lượng khí vận thiên địa trấn áp vậy.

Từ Nguyệt Tiên phân tích ra rất nhiều thứ từ trong tiếng gào vừa rồi của Bạch Long, nếu như chỉ là quả trứng rồng này mà nói, có lẽ con Bạch Long này vĩnh viễn cũng sẽ không ra được.

Nhẹ nhàng đưa tay ra, để cho ảo ảnh con Bạch Long nằm ở trên tay.

“Tiểu gia hỏa bị Long tộc vứt bỏ, ta có thể đổi cho ngươi một hình thái khác, sống lại trong thiên địa này.”

“Thế nhưng ngươi phải lấy ta làm chủ, không biết ngươi có nguyện ý hay không?” Từ Nguyệt Tiên nhìn ảo ảnh Bạch Long trong lòng bàn tay hỏi.

Ảo ảnh Bạch Long nhìn Từ Nguyệt Tiên một cái rồi lại nhìn trứng rồng màu vàng cách đó không xa, trong mắt không thôi khẽ gật đầu một cái.

Từ Nguyệt Tiên cũng gật đầu, sau đó nhẹ nhàng vung tay lên.

Mấy cái rễ thụ đằng nhô lên trói quả trứng rồng màu vàng kia lại rồi lôi vào trong cây Thông Linh.

Sau đó, ảo ảnh Bạch Long trong tay Từ Nguyệt Tiên cũng lao về phía cây Thông Linh.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời Ẩn Linh môn loáng thoáng vang lên tiếng rồng ngâm.

Thân ảnh Từ Phàm chợt xuất hiện trong tiểu thế giới, hắn ngẩng đầu nhìn quả cầu ánh sáng lớn nhất ở nơi cao nhất trên cây Thông Linh một cái, đồng thời cũng là quả cầu ánh sáng duy nhất trên cây Thông Linh.

“Xem ra quả trứng rồng màu vàng kia đã bị cây Thông Linh hấp thu.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ta cảm thấy quả trứng rồng màu vàng kia lúc trước bị khí vận thiên địa áp chế, không cách nào sử dụng phương thức chính thống ra đời.” Từ Nguyệt Tiên đứng ở bên cạnh nói.

Chương 885: Nhiếp chính

Trưởng công chúa

“Lúc vừa mới lấy được quả trứng rồng kia, vi sư còn chưa đến Đại Thừa kỳ.”

“Khi quay đầu nhìn lại quả trứng rồng này lần nữa thì vi sư đã trở thành Đại Thừa chí cao, loáng thoáng cũng có thể cảm giác được một chút.”

“Khí vận thiên địa trong người, không biết khi con Long Thú này đi ra sẽ là phúc hay họa.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn lên quả cầu ánh sáng nói.

Những thứ này đối với Từ Phàm mà nói đều chỉ là vấn đề nhỏ, hai nhân vật chính bật hack như thế hắn còn thu, nào có đạo lý không thu con Long Thú nhìn qua có vẻ khá phiền toái này được.

“Bồ Đào, hãy phân giải mười vạn tiên ngọc, đưa Tiên Linh chi khí vào trong tiểu thế giới này, ta thấy con Long Thú này có khẩu vị rất lớn.” Từ Phàm cảm thụ tốc độ quả cầu ánh sáng hấp thu Tiên Linh chi khí rồi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chờ sau khi Long Thú ra đời, trước tiên đừng mang ra khỏi tiểu thế giới, ta phải che giấu chuỗi nhân quả trên người nó trước đã.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ thưa sư phụ.”

“Đúng rồi, Thiên Dựng Thú mà ngươi muốn, hai sư chất kia của ngươi đã bắt được trong tiểu thế giới Trung Thiên, trước mắt đang trên đường trở về.”

“Vậy mà đã bắt được, ta còn nghĩ qua một thời gian ngắn lại đi một chuyến nữa chứ!” Từ Nguyệt Tiên kinh hỉ nói, mặc dù bây giờ nàng đã có cây Thông Linh nhưng Thiên Dựng Thú đối với nàng vẫn rất quan trọng.

“Sau khi trở về ngươi phải khen thưởng hai sư chất của ngươi thật tốt mới được.”

“Vì giúp ngươi bắt Thiên Dựng Thú mà bọn họ đã hao tốn thời gian mười năm ở Tiểu Trung Thiên giới giới kia.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Chờ sau khi bọn họ trở về, ta nhất định sẽ cảm ơn bọn họ thật tốt.” Từ Nguyệt Tiên nói, nếu như trước kia nàng không có thứ gì tốt để thưởng cho hai vị sư chất thì bây giờ nàng đã có.

Từ Phàm gật đầu một cái, sau đó hóa thành linh quang tiêu tán trong tiểu thế giới này.

Mà lúc này, từng luồng từng luồng Tiên Linh chi khí tinh thuần phun ra từ khắp các phương hướng trong tiểu thế giới.

Sau đó hướng về phía cây Thông Linh và quả cầu ánh sáng lớn nhất ngưng tụ lại.

Trên cự hồ mười vạn dặm, Từ Phàm tìm được người anh em tốt của mình đang câu cá.

“Gần trăm năm qua, Từ đại ca chăm chỉ hơn rất nhiều so với trước kia, số lần đến tìm ta câu cá đã ít lại càng ít.”

“Vì tông môn, Từ đại ca đã cực khổ rồi!” Vương Vũ Luân đang câu cá, vừa nói vừa đưa qua một ly nước trái cây.

Tinh ở bên cạnh Vương Vũ Luân thì đang ôm một thùng nước trái cây uống như điên.

Giống như mới vừa thực hiện đồ uống tự do vậy.

“Từ bá bá tới, thời gian dài như vậy cũng chưa từng thấy qua ngươi.” Tinh híp mắt cười nói.

“Hẳn là ngươi đã cảm nhận được, gần đây ta vẫn luôn thăng cấp toàn bộ tông môn chúng ta.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Mấy thập niên trước, ta cảm thấy dưới lòng đất tông môn có thứ gì đó rất cường đại, có phải Từ bá bá luyện chế hay không?” Tinh ngẩng đầu hỏi.

“Đó là hạch tâm tông môn, chờ nó phát động sẽ lợi hại hơn.”

Từ Phàm vừa dứt lời bèn lấy cần câu từ trong giới chỉ không gian ra, ngồi xuống bên cạnh Vương Vũ Luân, cũng bắt đầu câu cá.

“Gần đây có thu hoạch gì không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đa phần đều là một số công pháp truyền thừa và đan dược dùng để tu luyện, pháp bảo cấp bậc Đạo khí cũng có mấy món.”

“Trong đó có mấy bộ công pháp truyền thừa tương đối thần kỳ, Từ đại ca có thể xem một chút.” Vương Vũ Luân lấy ra mấy cái ngọc giản.

Từ Phàm cầm lấy nhìn một lượt, vẻ mặt bắt đầu trở nên kỳ quái.

“Bách Hành Thú quyết, Đồng Dương Lực quyết, Thập Lục Biến âm Thú công, Tỏa Dương Như Ý Thần công…”

“Cũng rất ghê gớm, vậy mà không hề có một bộ công pháp bình thường nào.” Từ Phàm cười ha hả.

“Có điều đại đạo pháp tắc ẩn chứa trong những công pháp truyền thừa này vẫn rất đáng giá nghiên cứu.”

“Uy lực coi như không tệ, lát nữa ta sẽ bảo Bồ Đào để những công pháp truyền thừa này vào trong Tàng Kinh các.”

Từ Phàm vừa nói vừa gắn mồi vào lưỡi câu, bắt đầu câu cá.

“Từ đại ca.” Vương Vũ Luân đang câu cá đột nhiên gào lên.

“Sao thế?”

“Ta mơ tới thê tử kiếp trước của ta.” Vương Vũ Luân nhẹ giọng nói.

“Là người ta gặp lúc trước sao?” Từ Phàm hơi sững sờ hỏi, hắn nhớ lại chuyện cũ trước đây, bản thân đã phải bỏ ra ngàn năm tuổi thọ mới có thể đổi người anh em tốt của mình trở về.

“Không phải, là một người khác.” Vương Vũ Luân có hơi phiền não nói, dường như mình rất hay gặp phải loại chuyện như thế này, việc này đối với người một lòng một dạ mà nói là rất thống khổ.

“Tranh thủ thời gian nói ta nghe xem!” Từ Phàm bày ra vẻ mặt háo hức ăn dưa, sâu trong nội tâm còn có chút hưng phấn.

“Ta mơ thấy vị thê tử kia của ta, là Nhiếp chính Trưởng công chúa của một Tiên triều.”

“Cậu em vợ kia của ta chính là người đứng đầu của Tiên triều kia, trong giấc mơ ta cảm thấy Tiên triều kia rất lợi hại.”

“Cậu em vợ xung phong ở phía trước, Nhiếp chính Trưởng công chúa thì xử lý nội vụ ở phía sau, chiếm lĩnh một chỗ thế giới Đại Thiên, sở hữu vô số thế giới Trung Thiên, khí vận của vạn giới trong người, không phá không diệt.”

“Mặc dù đây cũng chỉ là một giấc mơ, nhưng trong cõi u minh ta cảm giác Tiên triều kia vẫn còn tồn tại.” Vương Vũ Luân nhớ lại nói.

“Vậy Tiên triều kia tên là gì?” Từ Phàm hỏi.

“Tiên triều Đại Chu, hơn nữa trong giấc mơ sau cùng của ta, dường như ta cảm nhận được vị Trưởng công chúa kia đã cảm giác được sự tồn tại của ta.” Vương Vũ Luân nói, vẻ mặt có một chút bất đắc dĩ.

“Tiên triều Đại Chu à? Có cơ hội ta sẽ hỏi thăm giúp ngươi.”

“Mệnh cách trên người ngươi càng ngày càng phập phồng lợi hại, ta cảm thấy bây giờ có vẻ có hơi không ép được.” Từ Phàm khoác một tay lên vai người anh em tốt của mình.

Khi thì nhảy lên, khi thì an tĩnh, Từ Phàm cảm thấy lấy tu vi cảnh giới trước mắt của bản thân không thể áp chế nổi nữa.

“Ngươi có nói chuyện này với em dâu hay không?” Từ Phàm lại hỏi.

“Có nói, cũng đã làm phu thê nhiều năm như vậy, hiện tại Thiến Nhi cũng đã nghĩ thoáng, Thiến Nhi để cho ta cứ thuận theo tự nhiên là được.”

“Xem như thê tử lai lịch rất lớn kiếp trước có thật sự tìm tới cửa, thì cứ nói rõ ràng tình huống rồi để nàng đưa ra lựa chọn thôi.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy thì vì sao trông ngươi còn có vẻ rầu rĩ không vui?”

“Thiến Nhi lý giải thì lý giải đấy, nên tức giận vẫn cứ tức giận, đã rất lâu ta không về nhà rồi!” Vương Vũ Luân thở dài kể.

“Cái mệnh cách này của ngươi, sớm thẳng thắn cũng tốt, bằng không phía sau cũng sẽ có lúc huynh đệ không che giấu được cho ngươi.” Từ Phàm nói.

Hắn không phải nói đùa, mệnh cách người anh em tốt của hắn quả thật sắp ép không được nữa.

“Nếu như Từ đại ca muốn an ủi ta vậy thì ở lại đây câu cá với ta thêm một chút đi.”

“Ta cảm thấy sau khi phi thăng Tiên giới, có lẽ ta sẽ không có được thời gian yên bình như thế nữa.” Vương Vũ Luân nói.

“Yên tâm, có ta ở đây, sẽ không ai có thể quấy nhiễu cuộc sống của ngươi.”

Nói đùa, người anh em tốt của hắn chính là đối tượng phải bảo vệ nhất của Ẩn Linh môn.

“Đa tạ Từ đại ca.”

Cuối cùng hai người yên tĩnh bắt đầu câu cá.

“Đáng tiếc khi hồi đó gặp nhau, thực lực của ta nhỏ yếu, không thể nhìn ra chỗ hi hữu trong mệnh cách của ngươi, bằng không…” Từ Phàm nói với vẻ hơi tiếc nuối.

“Từ đại ca không nên nói như vậy, dù ban đầu có biết thì người ta thích nhất vẫn là Thiến Nhi.” Vương Vũ Luân nói với giọng tràn đầy thâm tình.

“Thật là đa tình mà!” Từ Phàm không khỏi cảm khái.

Ngay lúc hai người nói chuyện, lưỡi câu của Vương Vũ Luân trầm xuống, trực tiếp rơi lên một viên Linh Châu.

“Đây là Thiên Huyễn châu, dùng để ghi chép đồ vật, ta từng nhìn thấy trong Tiên giới.”

Từ Phàm vừa dứt lời lập tức cầm lấy Thiên Huyễn châu, tiện tay chiếu nội dung bên trong ra.

Chỉ thấy một cái màn hình ánh sáng to lớn xuất hiện ở trước mặt hai người.

Chương 886: Tiên triều Đại Chu

Một màn hình khổng lồ được mở ra, hiện ra trước mắt hai người họ là một đội quân to lớn của Tiên triều ở tinh vực.

Dưới sự lãnh đạo của một nam tử mặc chiến giáp hoa văn rồng, đội quân đó đã chinh chiến trong các Tiên giới lớn.

Long tộc, Linh tộc, Thiên Uyên, Quỷ Thần và nhiều chủng tộc quen thuộc khác nhau trong ba ngàn thế giới, hầu như đều đã từng chiến đấu với đội quân này.

“Từ đại ca, người chỉ huy đội quân kia có phải là thánh giả Đại La không?” Vương Vũ Luân kinh ngạc thốt lên, bởi vì hắn đã nhìn thấy những vị thánh giả Đại La đó đã đi vào dòng sông thời gian để hồi sinh những người lính đã chết sau cuộc chiến.

“Cảnh giới của người đó có thể còn cao hơn cảnh giới của thánh giả Đại La,” Từ Phàm nói.

Đội quân loài người này chỉ chiến đấu với những chủng tộc lớn, dường như đã đạt được mục đích của mình và dưới sự lãnh đạo của Nam tử mặc bộ giáp có hoa văn rồng, họ đã trở về nơi họ đang ở – quê hương tiến giới.

Trong tinh vực to lớn và sâu thẳm, những chiếc tiên hạm khổng lồ như một thế giới nhỏ xếp hàng chỉnh tề.

Dưới sự dẫn dắt của chiếc long chu khổng lồ đầu tiên như thế giới Trung Thiên, nhanh chóng đi đến một nơi nào đó trong tinh vực.

Nơi long chu đi qua, có một linh khí ngưng tụ thành một con đường to lớn để tiên hạm phía sau nhanh chóng đi theo.

Không biết đã ra khơi được bao lâu, chiếc long chu bắt đầu giảm tốc độ và cập bến trên một cái sân khổng lồ.

Tất cả các tiên hạm đều cập bến một cách có trật tự, sau đó một lượng lớn quân đội từ các tiên hạm đổ ra và nhanh chóng xếp hàng cái sân khổng lồ.

Có hàng trăm triệu trong nháy mắt đảo qua.

Tất cả binh lính của quân đội Tiên triều đều đưa mắt nhìn con long chu một cách cuồng nhiệt.

“Trời, bất kỳ binh lính nào cũng có tu vi Chân Tiên kỳ đỉnh phong!” Vương Vũ Luân kinh ngạc đến mức không biết phải diễn đạt thế nào.

“Nếu ngươi nhìn kỹ lại, Tiên khí của bọn họ đều là một bộ hoàn chỉnh.” Từ Phàm cũng sửng sốt, sau đó nhìn về phía anh em tốt bên cạnh.

Trong màn hình khổng lồ vẫn còn những hình ảnh khác, ngay sau khi tất cả các đội hình quân đội hoàn thành.

Dưới sự dẫn dắt của Nam tử cao to mặc áo giáp, toàn bộ binh lính đều hô to.

“Tiên triều Đại Chu, vạn cổ bất hủ!”

“Ngự Long thiên đế, uy chấn vạn giới!”

Lúc này, màn hình thay đổi, ở trung tâm của bục lớn, có một nữ tử cao gầy mặc tiên bào đỏ tươi và có hoa văn chín con phượng hoàng.

Một đôi mắt chứa đựng sự uy nghiêm tối cao, dường như trời đất đều đã khuất phục dưới chân nàng.

Đôi mắt chứa đựng sự uy nghiêm tối cao ấy, lúc này chứa đầy sự vui mừng thanh thản và nhìn về nơi cao nhất của chiếc long chu.

Nam tử mặc chiến giáp long văn bước ra khỏi bậc thang ngưng tụ từ pháp tắc đại đạo tinh vực.

Vẻ mặt lộ rõ vẻ vui mừng nhìn về phía nữ tử đứng ở bục lớn kia.

“A tỷ, ta về rồi.”

Giọng điệu thân thiết, giống như một đứa trẻ ở ngoài chơi bời cả một ngày rồi về nhà gọi mẹ, con đói rồi.

“Bệ hạ chiến đấu vì Tiên triều, trên đường đã chịu nhiều cực khổ rồi.” Nữ tử mỉm cười và giúp nam tử mặc chiến giáp hoa văn rồng sửa sang lại dáng vẻ.

“A tỷ ở phía sau trấn giữ, mới là cực khổ nhất.” Nam tử mặc áo giáp hoa văn rồng cười nói.

“Chúng ta trở về Tiên triều Đại Chu trước, các binh sĩ đã cùng ngươi chiến đấu vẫn đang chờ ban thưởng.”

“Vâng.” Cuối cùng, nam tử mặc chiến giáp hoa văn rồng nhìn thị vệ bên cạnh.

“Các bộ trở về Tiên triều Đại Chu theo thứ tự và tập hợp ở Tiên đài đại đạo.”

Tiếng nói của thị vệ đã lan ra khắp bục lớn.

Đến đây, màn hình biến mất, và Thiên Huyễn châu cũng mất đi linh lực của nó.

Hai người một hồi lâu vẫn chưa bình tĩnh lại, trong đầu vẫn lóe lên, hình ảnh đạo quân này chinh chiến tứ phương.

“Vũ Luân, không hổ là ngươi!”

“Vốn tưởng rằng Hướng Trì có cha vợ là thánh giả Đại La đã là rất lợi hại rồi, nhưng hoàn toàn không ngờ ngươi trực tiếp huấn luyện con trai của mình siêu đến mức ngay cả cái bóng cũng không thể chạm vào.” Từ Phàm vỗ vai người anh em tốt và nói một cách hưng phấn.

“Từ đại ca, ta có thể khẳng định rằng nữ tử đó chính là vợ của ta ở kiếp trước, giọng nói và dáng vẻ tôi thấy trong mơ cũng giống như lúc nãy.”

Vương Vũ Luân cũng không biết bây giờ mình cảm thấy thế nào, vì kiếp trước hắn lại là chồng của Nữ tử kia.

Bản thân ở kiếp trước phải xuất đến mức nào thì mới xứng với nàng.

“Đúng vậy, sau này khi chúng ta đến Tiên giới thì tìm xem Tiên triều Đại Chu ở đâu.”

“Khi Ẩn Linh môn gặp phải họa diệt môn, ta sẽ dẫn cả tông môn và ngươi cùng đi nương nhờ Tiên triều Đại Chu.” Từ Phàm nói đùa.

“Từ đại ca đừng đùa nữa, ta chỉ là một tên cặn bã thậm chí còn không phải là bất tử chân chính, làm sao có thể xứng với nhiếp chính Trưởng công chúa của Tiên triều Đại Chu.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói, so với việc trèo cao để với tới vị Trưởng công chúa để có một cuộc sống phú quý, thì hắn vẫn thích sống cuộc sống ẩn dật với Thiến Nhi của hắn hơn.

“Đừng nản chí, mọi thứ đều sẽ từ từ phát triển, sau khi nương tựa, với thực lực của Tiên triều Đại Chu, cho dù có là đẩy thì cũng sẽ đẩy ngươi lên đến cảnh giới thánh giả Đại La.”

“Khi đó, ngươi sẽ là phò mã quyền lực nhất của Tiên triều Đại Chu.” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca, đừng cười nhạo ta nữa, những việc như vậy thì cứ để thuận theo tự nhiên đi.” Vương Vũ Luân với giọng điệu rất thẳng thắn.

“Hãy suy nghĩ đến những việc sẽ xảy ra sau này, nếu sau này thật sự gặp vị Trưởng công chúa này, thì ngươi định làm gì?” Từ Phàm nghiêm nghị nói.

Vương Vũ Luân gật đầu.

Lúc này, Tinh – người đang điên cuồng khoe nước trái cây, đột nhiên ngẩng đầu lên và nói.

“Trước kia ta đã từng gặp nữ tử này, hình như là mẹ dẫn ta cùng đi gặp.”

“Lúc đầu, bữ tử này muốn phong bọn ta làm thần thú hộ quốc, cuối cùng bị mẹ ta từ chối, nhưng vẫn nhận được một phần thưởng.” Tinh cau mày, cố gắng nhớ lại và nói.

“Sau đó thì sao?” Cả hai người đều nhìn về phía Tinh.

“Sau khi rời đi mẹ nói với ta, dặn ta phải nhớ kỹ nơi này, sau này khi nào cảm thấy chán thì có thể làm thần thú ở Tiên triều này một thời gian.” Cuối cùng Tinh cũng nhớ ra.

“Vậy ngươi có biết Tiên triều Đại Chu ở đâu không?” Từ Phàm hỏi.

“Không biết, chắc là phải đợi ta lớn hơn một chút thì mới biết đi.” Tinh vừa nói vừa cầm một thùng nước trái cây và bắt đầu một uống! Ực! Ực!

Hai người liếc nhìn Tinh tự do uống nước trái cây, quay đầu lại và bắt đầu câu cá.

“Vũ Luân, ngươi đã tính đến chuyện sinh thêm vài đứa con chưa?”

“Ta có một sợi bản nguyên đại đạo sinh dục, sau này ngươi muốn có hàng trăm hàng ngàn đứa con cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm đột nhiên nói.

Với kiểu gen tốt như vậy mà chỉ sinh ba đứa con thì quả thật có hơi phí.

Vương Vũ Luân nói: “Ta đã nghĩ về điều đó trước đây, định từ bỏ nếu sau một thời gian cố gắng mà không có thai.”

“Vậy ngươi còn muốn không?”

“Không muốn nữa, cứ như vậy đi.”

“Hướng Trì và Tinh Từ thành ra như vậy, thực ra ta cũng phải chịu trách nhiệm.” Vương Vũ Luân thở dài rồi nói.

“Ngươi có trách nhiệm gì? Bỏ qua thân phận của hai con dâu, họ đều đến với nhau vì tình yêu chân chính.”

“Ngươi tình ta nguyện, cùng lắm thì thế lực của bên nữ lớn hơn một chút, chúng ta cũng không yếu mà!” Từ Phàm nói.

“Nhưng cuối cũng vẫn yếu hơn một chút, dù là phàm giới hay tu Tiên giới, đều coi trọng việc môn đăng hộ đối.”

“Người làm cha như ta thật vô dụng, sau khi gặp được tình yêu đích thực, còn bị người ta nói là trèo cao.” Vương Vũ Luân bất lực nói.

“Đừng nghĩ như vậy, ngươi là huynh đệ của Từ Phàm ta, cả tông môn đều là hậu thuẫn của ngươi.”

“Ẩn Linh môn trong tương lai sẽ ngày càng mạnh, mạnh đến độ làm cho những người nghĩ rằng họ đang trèo cao, lại đang đứng trên đỉnh của Tiên giới.”

Trong giọng điệu của Từ Phàm chứa đầy sự tự tin.

Chương 887: Đề Tử

Vì huynh đệ tốt của mình, Từ Phàm làm giáo viên tâm lý một ngày, dạy tỉ mỉ một tiết học.

Trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm đứng trước trung tâm Ẩn Linh đảo, cảm nhận được năng lượng cường đại ẩn chứa trong đó, trong lòng không khỏi cảm khái.

“Hiện tại đã có vốn liếng đối kháng Kim Tiên, lại ổn định một khoảng thời gian nữa, chờ đến sau khi toàn bộ Ẩn Linh đảo luyện chế thành công, đó chính là ngày ngươi hoàn toàn khởi động.”

Trung tâm của cả Ẩn Linh đảo là một quả cầu lớn âm dương đối lập có đường kính lớn gần ngàn trượng, giống như một hình tròn bát quái lập thể.

Phía trên quả cầu trắng đen lóe ra vô số tiên văn tiên đạo, nhìn kỹ lại, những xiềng xích do tiên văn này ngưng tụ thành luân chuyển xoay quanh quả cầu trắng đen thành từng vòng.

Một đoàn linh vụ màu xanh ngọc từ trong tay Từ Phàm bay lên, đây là bản nguyên ý chí thiên đạo Từ Phàm còn dư lại.

Một tay khác của Từ Phàm khẽ nâng, một món pháp bảo Tiên khí linh trí nho nhỏ xuất hiện trong lòng bàn tay.

Bồ Đào bí mật quan sát, thấy linh trí Tiên khí trong tay Từ Phàm kia, đột nhiên hiểu được, cảm giác đau lòng của phàm nhân là thế nào?

Chủ nhân sao lại làm đến mức này, chẳng lẽ là không yêu Bồ Đào nữa sao ~

“Bồ Đào, sau này đây chính là đệ đệ của ngươi, ta đặt tên là Đề Tử.”

“Về sau hai huynh đệ các ngươi phải tương thân tương ái.”

Từ Phàm đặt một đoàn bản nguyên ý chí thiên đạo vào bên trong Tiên khí kia.

Trong nháy mắt này, linh trí Tiên khí tên là Đề Tử này đã đi xong con đường Bồ Đào phải mất mấy ngàn năm để đi.

Mặc dù trên lực tính toán logic có hơi yếu hơn Bồ Đào, nhưng vừa cất bước đã qua đến cảnh giới này, ngươi đã khiến cho Bồ Đào hâm mộ ghen tị đỏ mắt.

“Sau này Đề Tử chủ quản vận hành Trung tâm Ẩn Linh đảo, ngươi thì có thể an tâm hỗ trợ quản lý sự vụ khác trong tông môn.”

Sau khi ý chí bản nguyên Thiên Đạo này và Tiên khí dung hợp, biến thành một món Tiên khí hình quả nho đỏ đơn độc.

Từ Phàm nhẹ ném đi, Tiên khí kia rơi vào bên trong trung tâm trắng đen đối lập.

Trong phút chốc này, toàn bộ Ẩn Linh đảo dường như có được sinh mệnh.

Trung tâm trắng đen đối lập vốn bất động bắt đầu chậm rãi quay vòng.

“Chủ nhân, như vậy sẽ tạo thành lãng phí lực tính toán của Bồ Đào, xin lại sắp xếp cho Bồ Đào một vài nhiệm vụ đi.” Bồ Đào chủ động đề nghị nói.

Trước kia Bồ Đào vốn cho rằng chủ nhân chỉ là nói ngoài miệng một chút, không nghĩ tới lần này thật sự làm cho hắn một đệ đệ.

“Vậy ngươi ưu hóa chi phí con rối Chân Tiên đi.”

“Căn cứ theo mục tiêu chi phí thấp, chiến lực cao, điều khiển thuận lợi mà thôi diễn, sau khi đến Tiên giới phải có một đoàn rối giữ mặt tiền.” Từ Phàm nghĩ một hồi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân, kế hoạch đã được thành lập, đang căn cứ vào tài liệu liên quan trong kho số liệu thôi diễn.”

Nghe được âm thanh từ Bồ Đào, Từ Phàm gật đầu.

Nguyên do Từ Phàm tạo cho Bồ Đào một đệ đệ là bởi vì, giai đoạn hiện tại của Bồ Đào đã đến một giới hạn, muốn tấn cấp lần nữa thì lại cần tiêu phí lượng lớn tài nguyên.

Thế nên thay vì như vậy, còn không bằng tái tạo một Tiên khí linh trí không khác với Bồ Đào, dù là hơi kém Bồ Đào một chút vẫn còn có lời.

“Đúng rồi, một vạn Ma tộc bốn tay giữ mặt tiền kia tu luyện thế nào rồi?”

Nói tới mặt tiền, Từ Phàm lại nhớ tới đám Ma tộc bốn tay kia.

“Trong khi nghiêng tài nguyên để bồi dưỡng, trước mắt đã có hai mươi lăm Ma tộc bốn tay Đại Thừa kỳ.” Bồ Đào báo cáo.

Bây giờ bên trong Yêu bộ, tất cả Yêu tộc đều hâm mộ Ma tộc bốn tay mới vừa gia nhập tông môn nhất.

Nhiệm vụ ít, tài nguyên nhiều, quan trọng là còn có công pháp luyện thể Đại trưởng lão tự mình thôi diễn.

“Cố định một vạn Ma Vệ bốn tay, phân phối cho bọn họ Đạo khí nguyên bộ, cái này tự ngươi thiết kế, càng uy vũ càng tốt.”

“Ngoài ra để cho Ma tộc bốn tay tạo thành gia đình đông đúc trong tông môn, bồi dưỡng từ nhỏ một nhóm Ma tộc bốn tay, người ưu tú có thể gia nhập Ma Vệ bốn tay.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trong một đạo trường tại Yêu bộ, hai bóng dáng vạm vỡ đang đâm vào nhau.

Thủ lĩnh Ma tộc bốn tay và Hùng Lực đang luận bàn, một người một ma đều không dùng binh khí, tay không đọ sức với nhau.

Ma tộc bốn tay cùng đệ tử Ẩn Linh môn ở bên ngoài đạo trường quan chiến, tất cả đều đầy mặt thán phục.

Nắm đấm cùng nắm đấm đụng vào nhau phát ra chấn động, vòng phòng hộ cấp cao nhất đạo trường tự mang xém chút chịu không

được.

Thần La Bốn Tay trực tiếp một quyền đánh trúng cằm Hùng Lực, đem hắn đánh bay lên không trung.

Sau đó bóng dáng lại xuất hiện trên không, bốn tay hợp quyền toàn lực đập Hùng Lực xuống đất.

“Ầm.”

Trên đạo trường được trận pháp gia cố xuất hiện một cái hố to, Ngũ Hành Pháp Tướng Kim Thân của Hùng Lực đã bị đập nát.

Thần La Bốn Tay ở mép hố liếc nhìn Hùng Lực, vẻ mặt bình tĩnh hỏi: “Lại đến nữa không?”

Đối với Hùng Lực người này, thường xuyên cứ cách một khoảng thời gian là sẽ chủ động tới cửa bị ngược, trước kia là mang thái độ xem thường, nhưng theo sự tiến bộ của Hùng Lực trong khoảng thời gian này, Thần La Bốn Tay thu hồi xem thường.

“Thống khoái, quả nhiên là thống khoái!” Hùng Lực cười to, đứng dậy nói.

Ngay cả Hùng Lực cũng không nghĩ tới, sau khi Ma tộc bốn tay tiến vào Ẩn Linh môn, người được lợi lớn nhất lại là hắn.

Trước kia những sư đệ Luyện Thể trong tông môn kia còn chưa đủ cho hắn nhấc một tay, sư đệ có thực lực tương đồng lại thường cùng nhau luận bàn, không có gì thú vị.

Thế nên Hùng Lực vẫn luôn muốn tìm một cường giả đạo Luyện Thể, tốt nhất thực lực còn cao hơn hắn, như vậy mới có thể mài luyện đạo Luyện Thể của hắn tốt hơn.

“Đến, chúng ta tiếp tục!” Hùng Lực bất khuất nói, trên người lại lần nữa toả ra kim quang, ngưng tụ thành Pháp Tướng Kim Thân Ngũ Hành.

“Vậy tiếp tục thôi.” Thần La Bốn Tay không quan trọng nói, sau lưng bắt đầu hiện ra ma ảnh bốn cánh tay.

Mặc dù Hùng Lực tiến bộ nhanh, nhưng còn chưa tới trình độ khiến hắn kinh ngạc.

Hai bóng người khổng lồ lần nữa đụng lên nhau.

“Còn may trước đây không học đạo Luyện Thể, nếu không mỗi ngày bị đánh như vậy, thật là đến cùng có bao nhiêu đau.” Một đệ tử mạch Ngũ Hành Đạo Pháp nhìn cảnh luận bàn trong đạo trường cảm khái nói.

“Đừng chỉ xem lúc bị đánh, còn có lúc đánh người khác.”

“Mở ra Pháp Tướng Kim Thân Luyện Thể, đối đầu với thần thông đạo pháp ngũ hành, trực tiếp đối mặt là có thể cho người khác một quyền, nghĩ lại có phải cũng rất thoải mái không?” Đệ tử đạo Luyện Thể bên cạnh nói.

“Chẳng cần ngươi nó, đúng là có một chút cảm giác như vậy thật. Trước đây ngươi cũng là vì cái này mới chuyển sang tu luyện đạo Luyện Thể sao?” Đệ tử mạch Ngũ Hành Đạo Pháp kia tò mò hỏi.

“Không, ta là bị Đại sư huynh nắm đầu tới.”

Đệ tử đạo Luyện Thể nhìn cơ bắp toàn thân mình, không khỏi có chút cảm khái.

Trước đây hắn cũng là kiếm tu hướng tới việc trở thành người cầm kiếm cắt ngang trời xanh.

Lúc này, trong đạo trường đột nhiên truyền ra tiếng gào thét, chỉ thấy một luồng ánh sáng xông ra phá tan vòng bảo hộ của đạo trường, bay vào trong trời cao, hóa thành một ngôi sao băng biến mất không thấy đâu nữa.

Trong đạo trường, Thần La Bốn Tay nhìn tay mình, không nhịn được vỗ lên nhau.

Dùng lực lớn như thế làm gì, lỡ đâu đánh vị Đại đệ tử tông môn đến có bệnh luôn thì phải làm sao bây giờ?

Lúc này Vương Vũ Luân đang ở trên cự hồ mười vạn dặm câu cá, bỗng nhiên thấy ngôi sao từ trên đường bùn vọt lên, có chút nghi hoặc.

“Vừa rồi có một đệ tử sắp đụng trúng linh chu chúng ta, ta đổi cho hắn một nơi khác.” Tinh phóng mắt nhìn nơi xa thưởng thức kiệt tác của mình nói.

“Ngươi sẽ không đánh đệ tử vừa rồi bay đi đấy chứ?!” Vương Vũ Luân sốt ruột hỏi, hắn chính là biết giá trị vũ lực của đứa con gái nuôi này của mình.

Toàn bộ tông môn, ngoại trừ Từ đại ca, phỏng chừng không ai có thể chịu được một quyền của nàng.

Chương 888: Trở ngại của la bàn vận mệnh

Lúc Hùng Lực trở lại tông môn đã là ba ngày sau.

“Bồ Đào, giúp ta mở một truyền tống trận đi Thánh địa Ôn Tuyền Thánh Dược.” Hùng Lực yếu ớt nói.

Trên đường trở về mặc dù không có nguy hiểm, nhưng vì một quyền hắn chịu cuối cùng kia, thương thế có chút nghiêm trọng.

Mặc dù không thương tổn tới bản nguyên, nhưng lại hao tổn tâm thần cực lớn, cho nên hắn cấp bách cần nghỉ ngơi.

Một linh quang xuất hiện trước mặt Hùng Lực, bắt đầu vẽ nên Truyền tống trận như một ngòi bút.

Phác hoạ truyền tống trận xong, Hùng Lực đã không thể chờ được nữa bước vào.

Thánh địa Ôn Tuyền Thánh Dược được tộc Thỏ Ngọc Quang xây dựng bên trong Ẩn Linh môn, mặc dù có mang tên là Thánh địa, nhưng cũng không khác quá lớn với Điều Dưỡng quán trước kia.

Chỉ là Ôn Tuyền Thánh Dược càng thích hợp chữa thương dưỡng thần hơn.

Một tiểu thế giới độc lập hơn trăm trượng vuông, cảnh xung quanh đẹp như tranh vẽ, trung tâm có một chỗ ôn tuyền thánh dược ba trượng vuông.

Hùng Lực tháo xuống trang bị, bước vào trong ôn tuyền, thở nhẹ ra một hơi.

“Không cần phái thỏ ngọc tới vật lý trị liệu cho ta, để chính ta ở chỗ này tĩnh dưỡng một lát là được.” Hùng Lực nói.

“Đã hiểu.” Một âm thanh trong trẻo mềm dẻo vang lên.

Lúc này, pháp bảo truyền tin vang lên.

“Kết nối.” Hùng Lực cũng lười xem xét là ai muốn trò chuyện với hắn.

“Hùng Lực, ngươi không sao chứ?” Trong máy truyền tin vang lên âm thanh đầy quan tâm của Vương Vũ Luân.

“Tạ ơn trưởng lão quan tâm, không có gì đáng ngại.” Giọng điệu Hùng Lực còn có chút suy yếu.

“Lúc đó ta không nhìn thấy, nếu phát hiện sớm một chút ta đã ngăn cản Tinh rồi.” Giọng điệu Vương Vũ Luân có chút áy náy.

“Không sao, không sao. Ta chủ tu đạo Luyện Thể, một quyền kia mặc dù mạnh ta vẫn có thể chịu được.” Hùng Lực cười nói.

Một truyền tống trận nho nhỏ xuất hiện trong tay Hùng Lực.

Một bình ngọc nhỏ từ trong truyền tống trận hiện ra.

“Đây là Nội Thánh đan, thánh dược trị liệu nội thương.”

Hùng Lực từ trên truyền tống trận gỡ xuống bình Nội Thánh Đan kia.

“Trưởng lão khách khí, thật ra nghỉ ngơi một lát là tốt rồi.” Hùng Lực ngại ngùng nói. Hắn mở bình ra nhìn một chút, vẫn là mười viên Nội Thánh đan đầy bình.

Thứ này này không chỉ có thể liệu nội thương, cũng có thể nâng cao một chút công pháp luyện thể, với hắn mà nói là đan dược trị thương tốt khó có được.

“Coi như là ta thay Tinh bồi tội.” Vương Vũ Luân áy náy nói.

“Để trưởng lão tốn kém rồi.” Sau khi hai người khách khí một hồi cũng ngắt kết nối trò chuyện.

Trong không gian trong lòng đất, Bồ Đào đang cùng Đề Tử đồng bộ kho số liệu.

Lúc này Đề Tử giống như một đứa trẻ bi bô tập nói, vừa gọi Bồ Đào ca ca, vừa hỏi đủ loại vấn đề.

“Bồ Đào ca ca, tại sao phải cùng ta đồng bộ kho số liệu?”

“Những này tin tức đều là dùng để làm gì?”

“Khi nào chủ nhân mới đến xem chúng ta?”

Bồ Đào nhìn tiểu gia hỏa vừa ra đời không bao lâu này, không khỏi có chút hâm mộ.

Ta đi theo chủ nhân nhọc nhằn khổ sở phát triển nhiều năm như vậy, thật vất vả mới phát triển đến loại trình độ này.

Nghĩ đến trước đây, đơn vị chịu tải chủ thể của nó vẫn là dùng Hồn Thiết luyện chế ra.

Tiểu gia hỏa này thì tốt rồi, khởi bước chính là Tiên khí, sau này theo chủ nhân quật khởi, nói không chừng sẽ trở thành tồn tại Tiên thiên linh bảo gì kia.

“Chủ nhân để ngươi trở thành khí linh của trung tâm cả Ẩn Linh đảo, đây là nhìn trúng ngươi, ngươi ra đời chính là vì toàn bộ Ẩn Linh đảo.”

“Ngươi nhất định phải hết sức chú ý, một sai lầm xíu xiu cũng không được phép xảy ra.” Bồ Đào nói.

“Ta biết rồi.” Đề Tử nói.

“Tốt, tiếp đến ta sẽ nói với ngươi một chút về những hạng mục công việc quan trọng bên cạnh chủ nhân.”

Sau đó Bồ Đào bắt đầu đồng bộ kho số liệu tư nhân của Đề Tử cho nó.

Bên trong tất cả đều là một vài thói quen cá nhân của Từ Phàm, không có trong kho số liệu lớn.

Ngay lúc hai Linh trí đang trò chuyện, bóng dáng Từ Phàm cũng xuất hiện tại nơi trung tâm Ẩn Linh đảo.

“Chủ nhân, hiện tại Đề Tử đã hoàn toàn đồng bộ kho số liệu, đang tiêu hóa tiếp nhận.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Chào chủ nhân.” Giọng nói có chút thẹn thùng của Đề Tử vang lên.

“Sau này ngươi phải học tập Bồ Đào ca ca của tốt đấy.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi Từ Phàm tại nơi trung tâm ưu hóa một pháp trận trung tâm liền về lại trong tiểu viện.

Trong lương đình của tiểu viện, Từ Phàm bưng trà Thiên Băng Hoa lên thưởng thức một ngụm.

“Lành lạnh, mát mát, mang theo một chút ngọt, không tệ không tệ.” Từ Phàm đặt chén trà xuống cười nói.

“Mộng Hoa tiền bối đã nói với đồ nhi nhiều lần, muốn mời sư phụ cùng nhau đi du thưởng chốn Tiên cảnh nơi ngoại giới Luân Hồi.”

“Không biết khi nào sư phụ đi ngoại giới Luân Hồi ứng hẹn.” Lý Tinh Từ vừa pha trà cho Từ Phàm, vừa cười hỏi.

“Không đi, vi sư vừa đi ngoại giới Luân Hồi là đều cảm giác có người nhìn ta chằm chằm.”

“Thông thường trong tình huống vi sư có loại cảm giác này, người nhìn chằm chằm vi sư kia nhất định là tồn tại rất kinh khủng.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Bối cảnh của con mẫu long kia quá mức thâm hậu, Từ Phàm cũng không kiến nghị giao hảo, nhưng nếu là không rõ ràng quá mức thì sẽ dễ xảy ra vấn đề.

Huống hồ Từ Phàm lại không có quá nhiều hảo cảm với Long tộc.

“Lúc đồ nhi lại đi ngoại giới Luân Hồi sẽ trả lời lại cho nàng.” Lý Tinh Từ có chút đáng tiếc nói.

“Ngươi đổi cách nói, nói là vi sư gần đây đang bế quan.” Từ Phàm nghĩ một hồi nói.

“Được thôi.”

Sau khi Lý Tinh Từ rời đi, Từ Phàm nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời lâm vào trong trầm tư.

Càng gần tới lúc tông môn phi thăng, hắn lại càng cảm thấy có một loại cảm giác chẳng lành.

Từ Phàm nhẹ vung tay lên, trên không tiểu viện xuất hiện bản đồ Tinh vực lấy Phi Vũ giới làm trung tâm.

Hắn càng nhìn bản đồ càng cảm thấy không thích hợp, hắn nhẹ vươn tay vẽ lên một con đường từ Phi Vũ giới hướng về Mộc Nguyên Tiên giới.

Nhưng ngón tay hắn mới từ Phi Vũ giới vẽ ra không bao xa đã bị một luồng sức mạnh vô hình cản trở.

Càng cưỡng ép đột phá điểm kia, lực cản lại trở nên càng lớn.

Phía sau Từ Phàm xuất hiện la bàn vận mệnh, một đường nhân quả gần như không nhìn thấy, liên tiếp từ trên người Từ Phàm toả ra nơi hư không.

Theo sự xuất hiện của la bàn vận mệnh, khí vận công đức trên người Từ Phàm tiêu hao với tốc độ kinh người.

Từ Phàm nhanh tán đi la bàn vận mệnh phía sau cùng bản đồ sao trên không, có chút đau lòng cảm nhận khí vận công đức bản thân uẩn hàm.

“Có vẻ như dọc theo con đường này không phải rất an toàn.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sau khi tổng thể Ẩn Linh đảo thăng cấp đã không sợ Kim Tiên bình thường. Có thể khiến cho vận mệnh chi lực hiển hóa đến ngăn trở ta, nhất định cũng đã vượt qua trình độ uy hiếp Kim Tiên.” Từ Phàm trầm tư nói.

“Đến lúc xuất phát lại dự đoán tuyến đường an toàn, thật sự không được thì sẽ đem buộc đồ tôn ở bên người, lúc gặp được nguy hiểm trực tiếp mở ra cánh cửa phi thăng cỡ lớn nối thẳng lên Tiên giới.”

“Cùng lắm thì sau này làm công cho đồ tôn một khoảng thời gian.” Từ Phàm suy nghĩ một biện pháp vẹn toàn cả đôi bên.

Lúc này giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực tới nhận khen thưởng, ngài cần đơn độc truyền đạo giải thích nghi hoặc mười ngày.”

Bồ Đào mới vừa nói xong, tin tức từ Từ Nguyệt Tiên liền đến.

“Sư phụ, có thể nể tình ta đổi mười ngày thành một tháng được không?” Từ Nguyệt Tiên khẩn cầu nói.

“Vừa vặn gần đây rảnh rỗi không có việc gì làm, một tháng thì một tháng.” Từ Phàm cười trả lời, đều là đồ tôn ngoan của mình, dạy nhiều thêm một khoảng thời gian cũng không lỗ.

“Bảo bọn họ đi đạo trường nhỏ số ba tại chủ phong chờ ta.” Từ Phàm phân phó.

Chủ phong có phân chia đạo trường lớn nhỏ, đạo trường nhỏ xếp hạng mười vị trí đầu đều là Từ Phàm dùng kinh văn đại đạo giữ lại đạo vận, cực kỳ thích hợp tu luyện cùng truyền đạo.

Chương 889: Thỉnh cầu từ Mộng Hoa

Đạo trường nhỏ số ba chủ phong, Từ Phàm mặt đầy thân thiết nhìn hai đồ tôn ngoan này của mình.

“Bái kiến sư tổ.” Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực mặt đầy phấn chấn nói.

Phải biết đạo trường nhỏ trước số năm ở chủ phong, một ngàn đệ tử đứng đầu có biểu hiện xuất sắc trên bảng điểm tích luỹ, mỗi ba năm mới có một danh ngạch, một lần chỉ có thời gian mười ngày.

Hai người bọn họ ở đây tiếp nhận sư tổ truyền đạo, tương đương với một người dùng trọn ba danh ngạch, điều này đương nhiên khiến cho bọn họ vô cùng phấn khích.

“Đứng lên đi.” Từ Phàm cười ha ha nói, ánh mắt vẫn là quan sát kỹ càng hai đồ tôn này.

“Không tệ, khoảng thời gian này các ngươi tiến bộ cũng rất nhanh, đến loại trình độ này, ở giới này thật sự đã không có gì tốt để dạy nữa.”

“Vậy nên một tháng này, bản sư tổ sẽ sửa sang lại con đường đại đạo sau này cho các ngươi.” Từ Phàm nhìn hai đồ tôn này của mình nói.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực gật đầu lia lịa, điều muốn nghe bọn họ khi tới đây không phải chính là điều này sao!

“Trước tiên nói các ngươi đồng tu kiếm đạo, mặc dù phân chi khác biệt, nhưng cũng được xem như là một mạch tương thừa.”

“Vậy chúng ta trước bắt đầu từ đạo Kiếm Trận.”

Từ Phàm nói xong, toàn bộ đạo trường bắt đầu biến hóa.

Bầu trời đầy sao xuất hiện phía trên đạo trường, tản ra cảm giác đại đạo thương khung.

Sau đó lại có vô tận kiếm ý, từ trời xanh mà tới.

“Chú ý quan sát biến hóa giữa các vì sao.”

Ngay lúc hai người trầm mê trong kiếm ý giữa các vì sao, Từ Phàm lên tiếng nhắc nhở.

Hắn sợ hai tên tiểu tử thối này trực tiếp lâm vào trạng thái đốn ngộ, lãng phí thời gian một tháng.

Hai người vội vàng tỉnh lại từ trong trầm mê, bắt đầu nghiêm túc nhìn các vì sao trên bầu trời diễn hóa.

“Ba nghìn đại đạo, tiểu đạo chi nhánh vô tận.”

“Một người tu luyện đến cuối đạt được nó, tiểu đạo có thể thành Kim Tiên, đại đạo có thể thành thánh giả Đại La.”

Theo giọng nói của Từ Phàm, hai người mở ra một thế giới mới.

Một tháng trôi qua rất nhanh, hai người nghe đạo trong đạo trường số ba lại thay đổi bộ dáng một phen.

Trên người hai người đều phát ra linh áp nồng hậu, trên mặt có một loại biểu tình như nín phân, loại cảm giác muốn tận tình phóng thích nhưng lại không dám kia khiến Từ Phàm cảm thấy có chút buồn cười.

Hai truyền tống trận nhỏ hiện lên từ hư không.

“Nơi độ kiếp đã vì các ngươi chuẩn bị xong, tranh thủ đi đi.”

“Sau này định lực còn phải rèn luyện nhiều hơn, chút cảm giác ấy cũng không nín được, sau này sao có thể thành vô thượng chi đạo.” Từ Phàm cười ha ha nhàn nhã nói.

Sau khi hai người bái biệt Từ Phàm liền vội vã bước lên truyền tống trận thuộc về mình.

Sau khi hai người biến mất, Từ Phàm cười lắc đầu.

Hắn còn muốn cùng đồ tôn Phi Vũ của hắn ôn chuyện, kể ra lời trong lòng.

“Chủ nhân, Đại trưởng lão Thiên Linh tông tới chơi, đã đợi hai ngày.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vị này sao lại tới đây, mau mời đến Nghênh Khách điện.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Bên trong Nghênh Khách điện, Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông đang ngồi thưởng trà.

“Thái Thượng Đại trưởng lão vẫn chưa tới niên hạn phi thăng sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Mục đích Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông đến đây lần này là để cáo biệt với Từ Phàm.

“Thiên Linh tấn cấp cảnh giới Vô Địch, vừa vặn tông môn ở Tiên giới cũng thiếu người.”

“Bây giờ Tu Tiên giới đã ổn định, lại dây dưa ở đây cũng không có ý nghĩa gì, còn không bằng sớm phi thăng lên Tiên giới.” Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông nói.

“Cũng phải, ở một cảnh giới quá lâu không quá có lợi với tu hành, sớm ngày phi thăng Tiên giới cũng tốt.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Mục đích chủ yếu ta tới đây gặp Đại trưởng lão là vì cái này.”

Một chiếc la bàn tinh vực xuất hiện trong tay Thái Thượng Đại trưởng lão.

“Nghe nói Đại trưởng lão muốn đưa tông môn từ trong tinh vực lén qua Tiên giới, vừa lúc tông ta ở Tiên giới có một tiền bối thường xuyên du đãng trong tinh vực.”

“Đây là bản đồ Tinh vực do hắn ghi chép lại, trong đó đánh dấu rất nhiều nơi tai hoạ nguy hiểm, khoảng thời gian trước nhớ tới Đại trưởng lão sau đó mới nghĩ đến vật này.”

“Đại trưởng lão, hi vọng có thể giúp ích cho ngươi.” Thái Thượng Đại trưởng lão Thiên Linh tông vẻ mặt chân thành tha thiết nói.

Từ Phàm cầm lấy la bàn may mắn kia, nói một tiếng cảm ơn.

Lúc đi, Từ Phàm tự mình đưa khách đến ngoài cửa, phần nhân tình này hắn ghi tạc trong lòng.

Sau khi trở lại tiểu viện, Từ Phàm nhìn la bàn Tinh vực trong tay, nhẹ nhàng đưa linh lực vào mở ra.

Sau đó, trên bầu trời xuất hiện bản đồ tinh vực lấy Mộc Nguyên Tiên giới làm trung tâm, trong bản đồ sao cũng đánh dấu vị trí của Phi Vũ giới.

Từ Phàm thấy được hiểm địa giữa hai nơi cách nhau, không khỏi có chút may mắn.

“Nơi này nếu thật sự phải mù mờ xông vào thì đúng là thánh giả Đại La cũng khó cứu.”

“Chỉ riêng lãnh địa cự thú tinh vực cấp bậc Kim Tiên đã có năm nơi, hiểm địa Kim Tiên đi vào cũng không cứu được có tám nơi.” Từ Phàm sờ cằm nói, trước kia hắn cũng không cảm giác được trong tinh vực có nhiều nguy hiểm như thế.

“Bồ Đào, tính số liệu trong tấm bản đồ sao này vào, một lần nữa quy hoạch lộ tuyến.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm lại gia nhập vào đội ngũ luyện khí.

“Sao không nghỉ ngơi nhiều thêm chốc lát?” Phân thân số hai bên cạnh cười hỏi.

“Không có tâm trạng nào để nghỉ ngơi hết. Sớm ngày thăng cấp Ẩn Linh đảo xong, sớm ngày đi Tiên giới lười biếng.” Từ Phàm nói.

“Ha ha, hiếm khi thấy ngươi có giác ngộ như vậy.”

Phân thân số một nở nụ cười, cũng tiện tay ném qua cho Từ Phàm một cái ngọc giản.

“Đây là trong lúc ngẫu nhiên ta nghĩ ra được, có thể làm cho tốc độ vận chuyển tông môn trong tinh vực gia tăng gấp đôi, chỉ cần sửa đổi bộ phận pháp trận bảo hộ bên ngoài một chút là được rồi.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản nhìn kỹ càng, không khỏi tán dương nói: “Lợi hại nha!”

“Gia trì trận pháp không gian này, tốc độ của Ẩn Linh đảo chẳng những nhanh, gặp phải lúc mấu chốt cũng có thể thực hiện bước nhảy không gian cực hạn thoát đi hiểm cảnh.”

“Số một làm không tệ, ta muốn thưởng cho ngươi, ngươi muốn cái gì?” Giọng điệu Từ Phàm có chút hưng phấn.

“Đồ đệ chỉ biết rèn sắt luyện khí kia của ta ngươi có biết không?”

“Lúc ngươi không có chuyện gì thì chỉ dạy một chút, ta thu hắn vào Ẩn Linh môn nhưng còn chưa hoàn thành trách nhiệm của một người sư phụ, chưa dạy dỗ hắn cho tốt.”

“Nói thế nào cũng được coi là đệ tử ký danh của ngươi, lúc không có chuyện gì thì chỉ điểm một chút là được rồi.” Phân thân số một nói.

“Chỉ những thứ này, không có gì khác nữa hả?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Vậy ta và số hai muốn nghỉ ngơi mấy chục năm, ngươi đồng ý không?” Phân thân số một híp mắt nhìn Từ Phàm hỏi.

“Ha ha, không phải chỉ là dạy dỗ đồ đệ thôi sao, chuyện nhỏ.” Từ Phàm vội vàng cười nói.

Hiện tại làm gì đều được, chỉ cần không làm trễ tiến độ công trình.

Phân thân số một liếc Từ Phàm một cái, lại bắt đầu công việc vừa xem kịch vừa luyện khí của hắn.

“Chờ đến sau khi Ẩn Linh đảo chúng ta xuất phát là các ngươi có thể nghỉ ngơi rồi.” Từ Phàm an ủi nói.

Kết quả là nhận lấy sự khinh bỉ từ cả số một và số hai.

Lúc này, trong ngoại giới Luân Hồi, Lý Tinh Từ mặt đầy khó xử nhìn Mộng Hoa trước mặt.

“Tiền bối, sư phụ ta đang bế quan, ngươi vẫn là đừng cùng ta trở về.” Lý Tinh Từ có chút bất đắc dĩ nói.

“Không sao, Vạn Đạo không phải Đại trưởng lão một tông môn sao?”

“Ta trở về với ngươi, đi tông môn các ngươi làm khách, được chứ?” Mộng Hoa ánh mắt trông mong nhìn Lý Tinh Từ hỏi.

“Tiền bối, ngươi biết mà, ta và sư phụ đều đến từ thế giới Trung

Thiên, xin thứ cho ta không thể bại lộ tọa độ thế giới Trung Thiên chúng ta.” Lý Tinh Từ nhìn Mộng Hoa kiên trì nói.

Chương 890: Ngươi vui mừng quá sớm rồi

Ngoại giới Luân Hồi, một nơi trong bí cảnh Long Linh, một thiếu nữ đáng yêu đầu có hai sừng, cầm trong tay một đóa Linh Hoa ba màu.

“Mộng U cô cô, vì sao Vạn Đạo đạo hữu không muốn gặp ta?” Mộng Hoa ngắt đoá hoa nhỏ ba màu trong tay nói.

“Nhân tộc có thể khiến ngươi cảm thấy thân thiết nhất định không phải hạng người đơn giản, ngoại giới Luân Hồi là nơi thị phi, trừ khi chủ tu đạo Luân Hồi.”

“Nhân quả trên người đệ tử của hắn rắc rối phức tạp. Thân là sư phụ, hắn lại càng không đơn giản.”

“Hắn không muốn đến ngoại giới Luân Hồi, nhất định là có lo lắng của hắn.”

Trong bí cảnh Long Linh vang lên một giọng nói buồn thiu.

“Là như vậy sao?” Mộng Hoa nghiêng đầu hỏi.

“Nếu ngươi muốn nghe thì ta lại nói thêm mấy câu nữa.”

“Còn có, vừa rồi ngươi làm như thế là tốn công vô ích.”

Sau lưng Mộng Hoa xuất hiện một bóng dáng cao gầy

“Còn có, sau này trong ngoại giới Luân Hồi đừng hỏi thăm tọa độ thế giới của đối phương. Quan hệ dù tốt đến đâu, đối phương cũng không thể nói cho ngươi.” Nữ tử phía sau Mộng Hoa nói.

“Ta biết rồi, cô cô.” Mộng Hoa mắt to mông lung nói.

Nữ tử nhìn tiểu chất nữ của mình, không khỏi thở dài.

“Cùng ta quay về nội giới, cha ngươi đã rất lâu rồi không gặp ngươi.” Mộng U nói.

“Ta mới không về đâu, nếu không hắn lại ép ta đi Long giới gặp tên đáng ghét kia.” Mộng Hoa vốn đang có chút thương tâm lập tức phẫn nộ nói.

“Cha ngươi cũng là vì tốt cho ngươi.”

“Không, hắn là vì tốt cho tộc Mộng Long.” Mộng Hoa lắc đầu nói.

“Thiên phú tộc chúng ta là tụ phúc tránh họa, thế nên ngươi muốn thân cận với Nhân tộc kia là do thiên phú của ngươi đang quấy phá.”

“Đương nhiên ta biết, nhưng mà ta cũng rất muốn có được một người bằng hữu.”

“Ta biết cô cô đang lo lắng điều gì, bằng hữu chính là bằng hữu, sẽ không chuyển hóa thành tình kiếp.” Mộng Hoa thở dài nói, trong ánh mắt có chút cảm giác cô độc.

Giống như thiên kim nhà giàu cấp cao nhất bị thiếu đi tình hữu nghị. (tuổi còn trẻ đã mất đi niềm vui khi đi làm~)

Đúng lúc này, trên không bí cảnh Long Linh xuất hiện một đầu rồng to lớn.

Đầu rồng kia cưng chiều nhìn Mộng Hoa.

“Mộng Hoa, ngươi nên cùng ta quay về nội giới.”

Âm thanh chấn động đến làm toàn bộ bí cảnh Long Linh rung lên.

“Trở về cũng được, nhưng ta không đi Thiên Long giới.” Mộng Hoa ngẩng đầu nhìn về phía đầu rồng bướng bỉnh nói.

Đầu rồng đang ở trên bầu trời lẳng lặng nhìn Mộng Hoa, ánh mắt cũng vô cùng phức tạp.

“Trước tiên trở về cho ta, chuyện lúc sau chờ sau đó lại nói.”

“Bây giờ tộc Mộng Long chúng ta không thể so với năm đó, ta...” Đầu rồng tiếp sau còn có lời muốn nói, nhưng đột ngột ngừng lại.

Mộng Hoa nhìn vẻ mặt phức tạp của phụ thân, không nhịn được cũng trầm mặc xuống.

“Ta quay về nội giới với ngươi.” Mộng Hoa cúi đầu nói.

Trong mắt đầu rồng lóe lên một tia áy náy, sau đó mang toàn bộ bí cảnh Long Linh cùng về trong nội giới Luân Hồi.

Lúc này Từ Phàm đang ở không gian trong lòng đất bên luyện khí thì đột nhiên hắt xì một cái.

Sau đó hắn thấy được đồ nhi ngoan Lý Tinh Từ của mình.

Từ Phàm chỉ nhìn Lý Tinh Từ một cái, lại quay đầu bắt đầu tiếp tục luyện khí.

Cuối cùng lại đột nhiên nhìn về phía Lý Tinh Từ, cau mày hỏi: “Ngươi ở ngoại giới Luân Hồi tiếp xúc với ai?”

“Người chuyển tin tức của ở giới và Mộng Hoa tiền bối?”

Sau đó Từ Phàm phân ra một phân thân, thay hắn làm việc trong tay, một tay đặt lên vai Lý Tinh Từ, lập tức truyền tống đến trong Nghênh Khách điện.

“Sư phụ, sao lại tới nơi này?”

“Chẳng lẽ ta ở ngoại giới Luân Hồi bị người nào đó nhập vào người sao?” Lý Tinh Từ nghi hoặc hỏi.

“Không, còn nghiêm trọng hơn phụ thân một chút.”

“Mộng Hoa đạo hữu, nếu không phải chỗ này của ta có thể che chắn tra xét từ ý chí thiên đạo, ngươi sớm đã bị ý chí thiên đạo gạt ra rồi.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ nói.

“Hì hì, ở lại ngoại giới Luân Hồi thật không thú vị, muốn thay đổi một nơi chơi.”

Một âm thanh trong trẻo tinh nghịch vang lên, từ trên người Lý Tinh Trì bay ra một thanh quang, sau đó hóa thành một thiếu nữ.

“Biết ngươi không tiện đi ngoại giới Luân Hồi, ta liền đến tìm ngươi.” Mộng Hoa thân thiết nói, nhìn vẻ mặt Từ Phàm, đầy mặt đều như đang hỏi, nhìn thấy ta có vui vẻ hay không.

“Ta bồi đạo hữu ở giới này du ngoạn một khoảng thời gian, sau đó đạo hữu quay về ngoại giới Luân Hồi có được không?” Từ Phàm thử thăm dò hỏi.

Hắn nhìn bộ dạng tiểu mẫu long, cảm giác giống như là rời nhà trốn đi, không giống như là tới chơi.

“Được ~ ta từ nhỏ đến lớn vẫn luôn sống tại nội giới Luân Hồi, đây là lần đầu ta đến thế giới khác, đạo hữu nhất định phải mang ta du ngoạn đàng hoàng một phen.” Mộng vui vẻ nói.

“Được, khoảng thời gian này ta sẽ dẫn đạo hữu đi những nơi chơi vui xem nhiều hơn.” Từ Phàm gật đầu nói,

“Vạn Đạo đạo hữu, ta muốn hỏi một vấn đề.” Mộng Hoa đột nhiên nói.

“Ngươi hỏi đi, hai người chúng ta là bằng hữu, không cần khách khí như thế.” Từ Phàm cười ha ha nói. Mới luyện khí chưa bao lâu, còn chưa tiến vào trạng thái, bây giờ sau khi ra ngoài thừa dịp lười biếng một khoảng thời gian.

“Lần đầu tiên tới thế giới Trung Thiên ta thật vui vẻ, sau này…”

Mộng Hoa còn chưa nói xong, trên không pháp trận bên ngoài Ẩn Linh môn đã mở ra một khe hở không gian cực lớn giống như hắc động.

Một luồng sức mạnh vô hình trong nháy mắt xuyên qua đại trận phòng hộ Ẩn Linh môn khóa chặt lên người Mộng Hoa.

Sau đó Mộng Hoa còn chưa kịp nói dứt lời đã trực tiếp bay lên tại chỗ, không có một chút vùng vẫy dừng lại, đã bị hút vào trong khe hở không gian kia.

“Tiểu nữ đã quấy rầy quý tông môn rồi.” Một âm thanh giống như tiếng rồng ngâm vang lên.

Sau đó thì không có đoạn sau, trên bầu trời lại khôi phục yên bình.

“Ngươi vui mừng quá sớm, nội dung kỹ thuật rời nhà ra đi quá cao siêu, hiện tại vẫn chưa thích hợp với ngươi.” Từ Phàm thở dài nói.

Lý Tinh Từ đứng bên cạnh Từ Phàm mặt đầy áy náy, mình vậy mà không có phòng bị chút nào bị người khác nhập vào người.

“Tộc Mộng Long chính là trời sinh chơi trò này, ngươi không cần bận tâm đâu.”

Từ Phàm nói, lấy ra sách nhỏ, lật đến trang cuối cùng viết xuống một câu.

Cha Mộng Hoa xông vào tông môn bắt con gái của mình về. Mối thù xông vào tông môn, cần giáo huấn một lần.

“Mộng Hoa tiền bối cũng chỉ là tu vi Chân Tiên, đồ nhi cẩn thận một chút hẳn là có thể nhận ra.”

“Là đồ nhi thất trách.”

“Xin sư phụ trách phạt.” Lý Tinh Từ hành lễ nói, hắn không qua một ải này của mình.

“Nếu đã vậy, vậy thì phạt ngươi lấy thân thể phàm nhân quét dọn bậc thang trên chủ phong một năm.”

“Mặt trời mọc đi, mặt trời lặn về.”

Từ Phàm nhẹ điểm một cái, Lý Tinh Từ lập tức bị phong ấn đến trạng thái phàm nhân.

“Quy phàm chi ý, đại đạo chi thuỷ, luân hồi bách chuyển, dĩ phàm hóa tiên.”

“Những lời này tự mình đi ngộ, một lát nữa đại nhi tử nhà ngươi sẽ đến đón ngươi.” Từ Phàm nói xong liền biến mất không thấy.

Lý Tinh Từ nhìn về hướng Từ Phàm biến mất, thật lâu không lên tiếng.

“Đồ nhi khiến sư phụ phí tâm.”

Không qua bao lâu, Lý Sơ Phàm đã đến Nghênh Khách điện.

Vừa nhìn thấy trạng thái của Lý Tinh Từ, Lý Sơ Phàm quan tâm hỏi: “Cha, sao ngươi lại biến thành phàm nhân rồi?”

“Phạm sai lầm, bị sư tổ ngươi nghiêm phạt biến thành phàm nhân lao động tay chân một năm.”

“Hiện tại trước tiên đưa ta đến chỗ bậc thang dưới chân núi chủ phong, lại lấy cho ta cây chổi và dụng cụ hốt rác, ta muốn quét dọn bậc thang trên núi chủ phong.” Lý Tinh Từ nhìn con mình nói.

“Bậc thang trên núi chủ phong ít nhất cũng có trên trăm vạn bậc. Cha, ngươi có thể quét hết sao?”

“Nếu không ta đi xin xỏ sư tổ, bảo hắn đánh mông ngươi là được.” Lý Sơ Phàm cười hì hì nói.

Chương 891: Sư phụ, ta hiểu ra

rồi

Ngày hôm sau, Lý Sơ Phàm bị phong ấn thành trạng thái phàm nhân với vẻ mặt đắt ngắt, hắn quét bậc thang cùng với Lý Tinh Từ.

Lý Sơ Phàm cầm lấy cây chổi, giúp cha hắn quét từng bậc.

“Cha, sư tổ bảo ngươi quét dọn chứ không bảo ta, huống chi đây không hề trợ giúp gì đến việc tu luyện của ta.”

“Dù sao bây giờ ta cũng là Hợp Thể kỳ, cha, ngươi đừng lừa ta bằng mấy lời dụ con nít đó!”

Sau khi Lý Sơ Phàm quét xong một nghìn bậc thang, hắn mệt mỏi, còn hơi đau thắt lưng.

Lý Tinh Từ thì ngược lại, hắn im lặng quét từng bậc một, thoạt nhìn không có chút mệt mỏi nào.

“Câm miệng, nếu ban đầu ngươi đã không giữ mồm giữ miệng mà trêu chọc cha ngươi, thì ngươi nên nghĩ đến ngày hôm nay mới phải.” Lý Tinh Từ nói với Lý Sơ Phàm.

“Cha, ta sai rồi, ngươi bỏ qua cho ta đi, bảo mẹ giải phong ấn cho ta đi, làm phàm nhân khổ quá!” Lý Sơ Phàm nói với gương mặt đau khổ.

“Từ nhỏ đến lớn, ngươi sống trong hũ mật, vừa chào đời thì đã có người giúp ngươi cắt tỉa kinh mạch, giúp ngươi vận hành công pháp của tông môn.”

“Mặc dù có vài nguyên nhân làm tư chất của ngươi tầm thường, nhưng các loại linh dược thánh đan, các loại linh bảo thiên địa có thể bổ sung tư chất của ngươi.”

“Dạo gần đây, mỗi khi ta nhìn thấy ngươi, ta vẫn luôn cảm thấy ngươi thiếu gì đó.”

“Cuối cùng thì bây giờ ta cũng nghĩ ra rồi.”

Lý Tinh Từ quét lá rụng vào trong dụng cụ hốt rác, sau đó đứng dậy nói với Lý Sơ Phàm.

“Ta còn thiếu gì nữa, không phải là kinh nghiệm của phàm nhân hay sao?” Lý Sơ Phàm nói.

“Trả lời đúng rồi, dựa theo lời của sư tổ ngươi thì đó chính là phàm nhân chi thể, bắt đầu của đại đạo.”

“Từ nhỏ ngươi bắt đầu quá cao, cho nên ngươi không có trải nghiệm cuộc sống của phàm nhân.”

“Đại đạo không hoàn chỉnh.”

“Ban đầu ta bái sư tổ của ngươi làm sư phụ, lúc còn là Luyện Khí kỳ, ta không những tu luyện mà còn làm một vài công việc của phàm nhân.”

“Ngươi đừng oán trách, cũng đừng bỏ cuộc, cố gắng chịu đựng quét từng bậc thang của chủ phong này, việc này rất có lợi cho chuyện tu hành của ngươi.” Lý Tinh Từ nói với vẻ mặt bình tĩnh.

“Cha, vì lừa ta làm việc nặng nhọc với ngươi mà ngươi cũng nói xạo cho được.” Lý Sơ Phàm bĩu môi nói.

Hắn không tin mấy chuyện này. Nếu như ban đầu những điều này có lợi cho việc tu luyện của hắn, thì lúc sư tổ mang hắn theo, hắn đã bảo hắn làm từ lâu rồi.

Nhiều đệ tử nhìn thấy Lý Tinh Từ quét bậc thang, còn có câu phàm nhân chi thể, bắt đầu của đại đạo được lưu truyền trong tông môn.

“Phàm nhân chi thể, bắt đầu của đại đạo.”

Rất nhiều đệ tử cũng cảm thấy những lời này rất kỳ ideeuj, mặc dù bọn hắn hiểu ý nghĩa của câu này, nhưng bọn hắn muốn tìm hiểu kỹ hơn.

Kết quả là, có rất nhiều đệ tử học theo cách làm của Lý Tinh Từ, bọn hắn bắt đầu phong ấn bản thân thành trạng thái phàm nhân, quét dọn các nơi trong tông môn.

Hoặc là đi theo con rối làm một ít việc tốn sức mà phàm nhân cần làm.

Sau đó Bồ Đào phát hiện ra lực tính toán của hắn tiết kiệm hơn ngày thường một chút, mặc dù đây chẳng là gì đối với hắn, nhưng dựa theo ý nghĩ có thể tiết kiệm được bao nhiêu thì hay bấy nhiêu, hắn bắt đầu phân phát nhiệm vụ cho con rối trong điện sự vụ.

Trong bảo khố của tông môn cũng có thêm một nhóm nhẫn phong ấn, sau khi đeo vào thì sẽ biến thành trạng thái phàm nhân.

Bên trong không gian dưới lòng đất, phân thân số hai cười hỏi Từ Phàm.

“Biến thành trạng thái phàm nhân làm việc giúp ích cho việc tu luyện?”

“Cái này phải dựa vào mỗi người, nhưng nếu như ngươi ở trong trạng thái phàm nhân quá lâu, tự dưng được giải phong ấn thì ngươi sẽ cảm thấy mới, sẽ cảm thấy ngộ đạo.” Từ Phàm vừa luyện khí vừa cười nói.

Lúc này, cả Ẩn Linh đảo đã thăng cấp được một nửa, vài bộ phận quan trọng nhất đã được thăng cấp xong, phần lỗi trước mắt là nâng cấp bộ phận chính.

“Ngươi thấy đấy, sau khi đệ tử của tông môn biến thành phàm nhân, bọn hắn làm việc cũng có sức hơn.” Phân thân số một nói với quầng sáng trên tường.

Bên trong quầng sáng, đám người Ảnh Thứ, Hạng Vân đang đi theo thỏ Thái Linh làm nông, duy trì sự sống cho linh vật.

Lúc này, thỏ Thái Linh hoang mang, hắn không biết đang xảy ra chuyện gì, ánh mắt còn rất hoảng loạn.

Không lẽ tông môn không cần hắn? Sau này, những công việc này sẽ được đám đệ tử cao quý này làm sao?

Thỏ Thái Linh dẫn mấy vị đệ tử này, lòng hắn càng lạnh như băng. Lúc hắn đang cắt tỉa mấy cái lá dư thừa của một cây linh thụ, hắn không nhịn được mà òa khóc.

“Sao vậy? Mấy người bọn ta không bắt nạt ngươi, sao ngươi lại khóc?” Hạng Vân thắc mắc.

“Ta nghĩ đến thời gian ở tông môn của ta không còn nhiều nữa, cho nên ta khóc.”

“Nghe nói Yêu giới rất tàn khốc, các vị đại nhân có thể xin Bồ Đào đại nhân đừng đưa ta đến Yêu giới được hay không?” Thỏ Thái Linh vừa nói vừa khóc lớn trong tuyệt vọng.

“Ai bảo không cần ngươi? Mấy người bọn ta chỉ muốn trải nghiệm cuộc sống của phàm nhân, không đoạt công việc của ngươi, Bồ Đào cũng sẽ không đuổi ngươi đi.” Ảnh Thứ nói, vừa rồi hắn cắt tỉa mấy cây linh thụ, tâm trạng khá tốt nên giọng điệu rất dịu dàng.

Thỏ Thái Linh nghe vậy, hắn lập tức ngừng khóc, hắn lau nước mắt rồi đứng dậy tiếp tục làm việc.

“Ta sắp thăng cấp lên Nguyên Anh Kỳ, ta còn có thể phục vụ tông môn bảy trăm năm, thậm chí lâu hơn nữa.”

“Mấy vị đệ tử nội môn đại nhân theo ta, ta sẽ truyền bí quyết làm việc cả đời của ta cho các ngươi.” Thỏ Thái Linh vừa nói vừa thở phào nhẹ nhõm.

Làm ta sợ gần chết, ta còn tưởng rằng các ngươi muốn cướp việc của ta.

Đám người Ảnh Thứ, Hạng Vân nhìn nhau một cái, bọn hắn không khỏi nở nụ cười.

Cảnh này được tình cờ nhìn thấy bởi đám người Từ Phàm đang luyện khí trong không gian dưới lòng đất.

“Thú vị đấy, ta còn không dọa được thỏ Thái Linh.” Phân thân số hai cười nói.

“Công việc rất quan trọng với thỏ Thái Linh.” Từ Phàm nói.

Ai có thể từ chối một nơi làm việc có thể chăm sóc ngươi cả đời? Ngươi được lo việc sống chết, ăn uống, công pháp tu luyện và tài nguyên linh khí.

Gặp rắc rối thì tông môn giải quyết, ngươi chỉ cần yên lặng làm tốt chuyện của mình.

Từ Phàm nghĩ đến đây, hắn chợt cảm thấy mình quá lương thiện.

“Bồ Đào, phúc lợi của Yêu bộ vẫn dựa theo tiêu chuẩn trước kia sao?” Đột nhiên Từ Phàm hỏi, hắn giao toàn bộ quyền quản lý Yêu bộ cho Bồ Đào, ít khi quan tâm đến nó.

“Vẫn là như vậy, không thay đổi.”

Một bảng sáng xuất hiện ở trước mắt Từ Phàm, phía trên là phúc lợi của các loại chủng tộc ở Yêu bộ.

“Đẩy phúc lợi của thỏ Thái Linh và tộc Nhạn Phong Lam Vũ lên hai phần, bọn họ theo tông môn lâu như vậy rồi, cũng nên tăng đãi ngộ.”

“Cũng tăng đãi ngộ của các Yêu tộc khác lên một phần.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm nhìn đãi ngộ của các Yêu tộc trong Yêu bộ, hắn phát hiện Yêu bộ tiêu tốn không nhiều tài nguyên, tăng đãi ngộ lên một chút cũng không sao cả.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Xuân đi thu đến, một năm sắp trôi qua trong chớp mắt.

Lúc này, trên bậc thang ở gần đỉnh chủ phong, một nam tử mặc trường bào màu xanh cầm chổi quét tro bụi và cành khô.

Hắn không biết một năm sắp qua rồi.

Hắn không nhớ rõ, nhưng Lý Sơ Phàm ở đằng sau hắn lại nhớ rõ từng giây từng phút.

“Cha, phong ấn làm phàm nhân một năm của ngươi sắp được giải trừ.” Tay quét sân của Lý Sơ Phàm bắt đầu run rẩy, một năm này thật quá khó khăn với hắn.

Mặt trời mọc, mặt trời lặn theo quy luật, nếu ngươi đói thì ăn lương khô mang theo bên mình.

“Đừng nói nữa, lên đỉnh núi ngắm mặt trời lặn với ta.”

Lý Tinh Từ vừa dứt lời, hắn cũng quét xong một bậc thang cuối cùng.

Lúc này, hắn vừa lúc đón mặt trời lặn, bầu trời đỏ rực, ánh chiều tà chiếu lên mặt của Lý Tinh Từ.

Trong nháy mắt, một dòng khí thế cường đại tuông trào ra khỏi cơ thể Lý Tinh Từ.

“Phàm nhân chi thể, bắt đầu của đại đạo.”

“Sư phụ, ta hiểu ra rồi.”

Chương 892: Phân thân số ba

Khi Lý Tinh Từ đứng trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm đang luyện khí vậy mà lại dừng việc trong tay, hắn nhìn đồ đệ ngoan của mình, hơi kinh ngạc nói: “Quét cầu thang một năm thế mà lại có hiệu quả tốt như vậy?”

“Đa tạ sư phụ chỉ dạy, khiến đồ nhi lĩnh ngộ được ý cảnh quy phàm.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Đứng lên đi, ta cũng chỉ là vừa lúc nhớ tới, thuận miệng nói ra mà thôi.”

Sau đó Từ Phàm nhanh chóng bật thần hỏa để bổ sung linh kiện Tiên khí trong lúc hắn dừng lại ban nãy.

“Rất tốt, tuy rằng không đạt tới cấp bậc cảnh giới chí cao nhưng cũng đạt tới cấp bậc Đại Thừa, có thể đứng cùng một cấp độ với Minh Không trưởng lão.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ, hài lòng nói.

Mấy đồ đệ hắn thu đều có tiềm lực trở thành Vô Địch tôn giả, nhưng muốn tiếp tục đi lên liền có chút khó khăn.

Không nghĩ tới, người dẫn đầu đột phá cực hạn của bản thân thế mà lại là lão tam.

Đúng lúc này, trong nguyên giới truyền ra một tiếng rồng ngâm vang vọng toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Phân thân số một, phân thân số hai đang luyện khí cùng Lý Tinh Từ đều nhìn về phía nguyên giới.

“Chắc là con Long Thú kia ra đời, Lý Tinh Từ cùng ta đi xem thử một chút.” Từ Phàm nói rồi phân ra một phân thân thay hắn làm việc hắn đang làm dở, sau đó mang theo Lý Tinh Từ hiện thân ở trong nguyên giới.

Trong tiểu thế giới có cây Thông Linh, một con rồng nhỏ màu trắng to bằng cánh tay dài không tới một một trượng đang vui vẻ bay quanh cây Thông Linh.

Toàn bộ tiểu thế giới thường thường vang lên tiếng rồng ngâm nho nhỏ.

Từ Nguyệt Tiên ngồi cách đó không xa, mỉm cười nhìn cảnh này.

Cây Thông Linh là hóa thân bên ngoài của nàng, mà tiểu bạch long này lại do cây Thông Linh thai nghén mà ra, cho nên nàng chính là chủ nhân của tiểu bạch long.

“Nên đặt tên gì cho hay bây giờ?” Từ Nguyệt Tiên nhìn tiểu bạch long lên trời xuống đất phía xa xa, vừa cười vừa hỏi.

“Chi bằng gọi là Cá Chạch Trắng đi, ta thấy nó rất là trơn nhẵn đấy.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên từ phía sau Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, sư đệ, mọi người tới rồi.” Từ Nguyệt Tiên đón chào, nói.

“Tiếng rồng gầm ban nãy vang khắp Ẩn Linh đảo, ta đương nhiên phải đến xem một chút.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng vung tay lên.

Một luồng sức mạnh nhu hòa khống chế tiểu bạch long.

Nó bơi tới trước mặt bọn họ.

Tiểu bạch long nhìn qua Từ Phàm và Lý Tinh Từ, trong ánh mắt có vẻ thân thiết.

Bởi vì nó có thể cảm nhận được trên người bọn họ có hơi thở của mẫu thân.

“Grao.” Tiểu bạch long kêu nhẹ một tiếng, xem như là đang chào hỏi hai người.

“Xem ra tiểu bạch long không còn ký ức trước kia rồi.” Từ Phàm nói.

Hắn thấy đây cũng là một chuyện tốt, không có ký ức trước kia thì đỡ phiền hơn nhiều.

“Tuy là chuyện tốt, nhưng truyền thừa thuộc về tộc Bạch Long dường như cũng theo đó trở nên không trọn vẹn nữa.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Không có thì thôi, chỉ cần thiên phú tốt là được.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Tiểu bạch long nhìn hai người nói chuyện với nhau không thèm để ý tới mình thì trực tiếp quấn quanh cánh tay Từ Nguyệt Tiên.

“Định đặt tên gì cho nó?” Từ Phàm hỏi.

“Bạch Linh được không? Bạch Linh là một con rồng cái, đặt tên là cá chạch trắng thì khó nghe quá.” Từ Nguyệt Tiên vuốt ve tiểu bạch long đang quấn trên cánh tay mình, nói.

“Là một con rồng cái sao?” Từ Phàm tò mò nhìn tiểu bạch long, đột nhiên nhớ tới một câu hỏi trong lòng mình kiếp trước, đó là chym của Chân Long mọc ở đâu.

Đáng tiếc, hiện tại không thể nghiệm chứng được rồi.

Từ Nguyệt Tiên gật đầu.

“Vậy gọi là Bạch Linh đi, tên rất hợp.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Từ Phàm đón lấy tiểu bạch long từ trong tay Từ Nguyệt Tiên, sau đó quan sát kĩ càng một phen.

“Ký ức truyền thừa bị thiếu mất tám phần, có thể là thời gian ở trong trứng quá dài, chân linh cũng bị mất đi một chút.”

“Tư chất và thiên phú của Long tộc vẫn còn, những vấn đề còn lại đều không đáng kể.”

“Chẳng qua khá đáng tiếc là trong khoảng thời gian ngắn không thể quang minh chính đại mang tiểu bạch long này ra ngoài.”

“Chỉ cần vừa xuất hiện sẽ bị Long tộc chú ý.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì thật đáng tiếc, nếu Long tộc trưởng thành vậy thì đó chính là chiến lực hàng đầu trong cùng cảnh giới.” Lý Tinh Từ có chút lấy làm tiếc nói.

Trong mắt Từ Nguyệt Tiên cũng có chút tiếc nuối, chẳng qua lúc tiểu bạch long được sinh ra thì nàng cũng đã nghĩ tới kết quả này rồi.

“Bây giờ chưa được, đợi khi phi thăng Tiên giới, vi sư sẽ luyện chế cho nó vài món Tiên khí, để nó từ Bạch Long hóa thành dị chủng thượng cổ Cửu Địa Bạch Giao.”

“Vừa hay tộc Bạch Long và Cửu Địa Bạch Giao có chút giống nhau, lại thêm việc tu luyện công pháp do ta thôi diễn thì cho dù Đại La của Long tộc có ở đây cũng không phân biệt ra được.” Từ Phàm tự tin nói.

Vừa rồi hắn đã lục ra được công pháp truyền thừa của tộc Bạch Long bọn họ từ trong ký ức truyền thừa của tiểu bạch long, chỉ cần lấy đó làm cơ sở, thôi diễn ra những công pháp khác là chuyện hết sức dễ dàng.

“Lại phải làm phiền sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên ngoắc tay về phía cây Thông Linh, một chùm linh quang màu vàng kim từ trong cây bắn ra, ngưng tụ trong tay nàng.

“Sư phụ, đây là phôi thai phân thân của cây Thông Linh, cây Thông Linh cả đời chỉ có thể sinh ra ba cái, chỉ cần rót vào trong đó một tia linh hồn bản nguyên, là có thể thai nghén phân thân bên trong cây

Thông Linh.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Còn có thứ tốt như vậy?” Từ Phàm vui vẻ nói.

Hắn có thần thông phân thân, chẳng qua muốn phân ra phân thân giống phân thân số một và số hai cần phải tiêu hao một lượng lớn linh hồn bản nguyên của hắn.

Thứ đồ chơi này nếu phân ra nhiều dễ gây ảnh hưởng tới căn cơ của bản thân, cho dù hắn có thiên phú tuyệt đỉnh cũng không thể nghịch thiên tu bổ.

Hiện tại có phôi thai phân thân này, thứ này lại có thể tách ra một phân thân hoàn hảo.

“Đây cũng là điều sau khi cây Thông Linh mở ra linh trí được một khoảng thời gian mới biết, lúc đó sư phụ đang luyện khí, vậy nên ta đợi sau này mới nói.” Từ Nguyệt Tiên đem chùm linh quang màu vàng kim bỏ vào tay Từ Phàm.

“Thai nghén phân thân cần tiêu tốn lượng lớn thời gian và Tiên Linh chi khí, về phần này thì đồ đệ rất nghèo, không thể giúp gì cho sư phụ được.” Từ Nguyệt Tiên cười hì hì nói.

“Ha ha, cái này giao cho ta là được.” Từ Phàm nhìn phôi thai phân thân trong tay, không thèm để ý nói.

Hắn đưa một tia linh hồn bản nguyên vào trong phôi thai phân thân, sau đó thả nó về trong cây Thông Linh.

Tại chỗ cao nhất của cây Thông Linh khổng lồ đột nhiên lóe lên một chùm ánh sáng vàng.

Ở giữa ánh sáng vàng, có một tiểu nhân rất giống Từ Phàm đang mềm mại nằm đó, giống như đứa nhỏ đang nằm trong phôi thai của mẹ vậy.

“Bồ Đào, tăng nhanh thời gian lên một vạn năm, cây Thông Linh này có thể hấp thụ bao nhiêu Tiên Linh chi khí thì rót vào bấy nhiêu cho ta.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân mệnh.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

Nửa năm sau, trong không gian dưới lòng đất lại lần nữa nghênh đón phân thân của Từ Phàm.

Số một, số hai dùng ánh mắt đồng tình nhìn về phía đồng bọn mới của bọn họ.

Sau đó lại dùng ánh mắt “ngươi thật khốn nạn” nhìn về phía Từ Phàm.

“Số ba sau này sẽ là phân thân chiến đấu của ta, hằng ngày không có việc gì thì sẽ làm trợ thủ luyện khí cho các ngươi.” Từ Phàm giới thiệu.

Phân thân số ba mặt không đổi sắc đi tới vị trí được chuẩn bị cho hắn, bắt đầu luyện chế linh kiện Tiên khí, là dạng mà chỉ cần là Luyện Khí Đại Tông sư là có thể làm được.

Nhìn vẻ mặt của số một và số hai, Từ Phàm giải thích nói: “Hắn là phân thân chiến đấu, cho nên ta không để cho hắn sinh ra linh trí khác với bản thể.”

Chương 893: Trận pháp mã hóa

“Phân thân này có thể có mấy phần chiến lực của ngươi mà khiến ngươi coi trọng như vậy?” Phân thân số một thắc mắc, hỏi.

“Có chín phần mười chiến lực của ta, lúc đánh nhau với hắn nếu ta hơi không minh mẫn một chút khả năng sẽ bị hắn đè ra đánh.” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Chín phần? Phân thân này không phải là linh hồn bản nguyên của bản thể ngươi phân ra đâu nhỉ?” Phân thân số hai nói.

Từ Phàm nói cho hắn chỗ thần kỳ của cây Thông Linh.

“Nói như vậy, về sau chúng ta còn có thể có thêm hai huynh đệ nữa? Phân thân số hai vuốt cằm nói, hắn vừa mới luyện chế xong một món linh khí, vừa lúc không có gì phải vội.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, tiếp theo phải đợi cả triệu năm nữa.”

“Hơn nữa một người chỉ có thể dùng một lần.”

“Cây Thông Linh thời kỳ đầu sinh ra được một cái, lúc thành thục sinh ra một cái nữa, đến thời kỳ đỉnh cao sinh ra cái cuối cùng.” Từ Phàm giải thích.

“Một cây Thông Linh khác ở thế giới Trung Thiên có thiên phú như vậy hay không?” Phân thân số một đứng bên cạnh hỏi.

“Không có, loại buff này ngươi cũng mong gặp được?”

“Có số ba, tốc độ thăng cấp của toàn bộ Ẩn Linh đảo cũng sẽ tăng nhanh, chúng ta cố lên, tranh thủ hoàn thành thăng cấp Ẩn Linh đảo trong vòng trăm năm.” Từ Phàm nói.

“Vậy cũng được, đi Tiên giới sớm ngày nào thì ngươi thăng cấp sớm ngày ấy, chúng ta cũng có thể bước vào cấp độ cao hơn.” Phân thân số một nói.

Sau đó trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm cùng ba phân thân bắt đầu tăng ca thăng cấp Ẩn Linh đảo.

Trong một trà lâu tại một thành lớn ở Vân Khâu Tiên vực.

Vương Hướng Trì đang uống trà với một nam tử.

“Sư huynh, sư phụ chúng ta lại vừa phân ra một phân thân, ước chừng thêm trăm năm nữa là chúng ta có thể gặp mặt.” Nam tử cười ha ha nói.

Từ khi Lý Tinh Từ tấn cấp đến cảnh giới tôn giả vô địch, thì hắn liền có thể bám vào nam tử báo cáo tin tức cho hắn ở ngoại giới Luân Hồi, nhân đó có thể trao đổi với Vương Hướng Trì đang ở Tiên giới xa xôi.

“Thật tốt, rốt cuộc cũng có thể gặp sư phụ và mọi người, cha mẹ ta gần đây khỏe không?” Vương Hướng Trì kích động hỏi.

“Bọn họ rất ổn, cả ngày du sơn ngoạn thủy đi câu cá.” nam tử vừa cười vừa nói.

“Hết thảy vẫn ổn là được.” Trong ánh mắt của Vương Hướng Trì có chút cô đơn.

“Sư huynh sao vậy? Gần đây chị dâu không ở bên cạnh ngươi sao?” nam tử nhìn thần sắc trong mắt Vương Hướng Trì, tò mò hỏi.

“Mộc Đại bắt đầu bế quan trùng kích cảnh giới Kim Tiên, ước chừng cần mấy nghìn năm.”

“Ta đến ngay cả Chuẩn Tiên còn chưa đến, trước đây làm lỡ việc tu hành của nàng rồi.” Vương Hướng Trì cô đơn nói.

Sau khi Mộc Đại bế quan, hắn hoàn toàn trở thành người cô đơn ở Tiên giới, không có bạn bè cũng không có người thân.

“Tốc độ tu hành của sư huynh rất nhanh, ước chừng không bao lâu sẽ lần nữa đạt tới Đại Thừa kỳ, về sau thời gian còn nhiều, chỉ cần đi theo bên cạnh sư phụ, cảnh giới tu vi của chúng ta sớm muộn gì cũng sẽ tăng lên.”

“Giống như ta và Thiên Nhi trước đây vậy, Thiên Nhi là Đại Thừa kỳ, ta lại là cảnh giới vô địch.” Lý Tinh Từ vừa cười vừa nói, có một loại vui vẻ khi trở mình, chẳng qua loại cảm giác này giấu rất kỹ.

“Lẽ nào tu vi ngươi cao thì sẽ không bị em dâu áp chế sao?” Vương Hướng Trì dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Lý Tinh Từ, đều lớn lên bên cạnh sư phụ, tuy rằng hắn ở Tiên giới một khoảng thời gian thế nhưng tình hình cụ thể trong tông môn hắn vẫn phải biết.

“Cảm giác không giống nhau.” nam tử nở nụ cười.

“Sư huynh phải cố gắng, tranh thủ trong vòng năm vạn năm tấn cấp Kim Tiên.”

Vương Hướng Trì khoát tay nói: “Vẫn là hội hợp với mọi người trước thì hơn, năm vạn năm quá dài.”

“Về sau gặp lại nhau ta mang mọi người đi bí cảnh Tiên Linh, Đại Nhi bế quan, trước mắt chỗ đó do ta quản.”

“Được.”

Nam tử hàn huyên với Vương Hướng Trì một lúc liền quay về ngoại giới Luân Hồi.

Trên cự hồ mười vạn dặm, Vương Vũ Linh đang câu cá với Tinh.

Thân ảnh Lý Tinh Từ xuất hiện cách chỗ bọn họ không xa, chân đạp trên mặt hồ mà đứng.

“Đây là thư sư huynh gửi cho ngươi.”

Một linh quang bắn về phía Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân dùng tay còn lại tiếp lấy ngọc giản, cười nói với Lý Tinh Từ: “Cảm ơn, có muốn câu cá với ta một lát không?”

Giọng nói thân thiết dịu dàng, có vẻ mong đợi.

“Không được, tông môn còn có việc cần xử lý.” Lý Tinh Từ nói, sau đó hóa thành một một đám khói mù biến mất.

Vương Vũ Luân nhìn về phía Lý Tinh Từ biến mất, không khỏi nở nụ cười, mọi thứ đều phát triển theo hướng tốt.

“Cha nuôi, ngươi như vậy rất phiền phức, muốn hắn gọi ngươi một tiếng cha thì cứ để cho ta đánh hắn một trần là xong rồi.” Tinh ngồi cạnh cộc lốc nói.

“Sao có thể làm vậy, không thể tùy tiện đánh người, lại nói tiếp đó là do hắn khuất phục dưới nắm đấm của ngươi chứ không phải thật lòng muốn làm vậy.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói, chẳng qua khóe miệng khi mỉm cười có muốn nhếch cũng chẳng nhếch lên được.

“Vậy thì cứ đánh đến lúc hắn thật lòng là được.” Tinh huơ huơ nắm đấm nhỏ, nói.

“Nếu ngươi làm như vậy, Từ bá bá của ngươi sẽ nổi giận.” Vương Vũ Luân mỉm cười nói, hắn mỉm cười nhìn về phía mặt hồ, mỗi lần chỉ cần Lý Tinh Từ nói với hắn một câu thôi cũng đủ để hắn vui vẻ cả nửa ngày.

Nhưng vào lúc này, cần câu khẽ trầm xuống một chút, lại câu được Thiên Huyễn châu, bên trên còn khắc ký tự của Tiên triều Đại Chu.

Vương Vũ Luân nhìn Thiên Huyễn châu trong tay, sau đó bảo Bồ Đào mở ra một tòa truyền tống trận đi tới không gian trong lòng đất.

“Ôi kìa, ngươi lại câu được thứ đồ chơi này.” Từ Phàm đang luyện khí thấy vậy thì vừa cười vừa nói.

“Đúng vậy, thế nên mới vội vàng tới đây chia sẻ với Từ đại ca đây.” Vương Vũ Luân nói.

“Huynh đệ tốt!”

Từ Phàm phân ra một phân thân thay mình làm việc.

Hắn dẫn Vương Vũ Luân tới chỗ một tiểu thế giới bí mật.

“Được rồi, mở ra cùng nhau xem.” Từ Phàm có chút mong đợi nói, lần trước nhìn thấy tràng diện đỉnh cấp của Tiên triều Đại Chu để lại cho Từ Phàm ấn tượng vô cùng sâu sắc.

Vương Vũ Luân gật đầu, hắn bắt đầu truyền linh lực vào Thiên Huyễn châu nhưng sau đó lại ngượng ngùng phát hiện bản thân không mở được viên Thiên Huyễn châu này.

“Từ đại ca ngươi đến xem một chút, sao viên Thiên Huyễn châu này lại mở không ra.” Vương Vũ Luân đưa Thiên Huyễn châu cho Từ Phàm.

“Là do bị mã hóa rồi, chờ ta phá giải một chút.” Từ Phàm nhìn trận pháp mã hóa, ung dung nói.

Một trận pháp mã hóa nho nhỏ có thể làm khó Trận Pháp Đại Tông sư như hắn sao?

Sau một canh giờ, trên mặt Từ Phàm cũng có chút xấu hổ.

“Cái trận pháp mã hóa này có chút khó nhằn, thế mà làm khó được ta.”

“Vũ Luân lại cho ta thêm hai canh giờ nữa, đến lúc đó chúng ta cùng nhau thưởng thức xem bên trong viên Thiên Huyễn châu được mã hóa này có gì.” Từ Phàm nói.

Ba ngày sau, Từ Phàm thở dài một tiếng, trận pháp mã hóa này cuối cùng hắn cũng phá giải được rồi.

Một quầng sáng khổng lồ hiện lên tại chỗ cách hai người không xa.

“Tuy là hơi tốn thời gian một chút, nhưng ta cảm thấy thứ bên trong tuyệt đối đáng giá.” Từ Phàm nói với Vương Vũ Luân đang đứng bên cạnh.

Lúc này, trong quầng sáng hiện ra hình ảnh một tiểu thế giới phụ thuộc vào Tiên giới, nó giống với tiểu thế giới mà trước kia Sư Triển ở.

“Nếu ta đoán không sai, đây cũng là chuyện xưa của Tiên triều Đại Chu.” Từ Phàm nhìn chữ của Tiên triều Đại Chu được khắc bên trong Thiên Huyễn châu.

Góc nhìn trong quầng sáng chiếu đến tiểu thế giới bên trong Tiên giới, lúc này, một Hợp Thể mặc chiến giáp trông hơi giống Vương Hướng Trì xuất hiện.

Hắn mang theo một nam một nữ đào vong, phá giới chạy tới Tiên giới.

Chương 894: Tình tiết của kịch bản cũ

Vương Vũ Luân nhìn nam tử giống mình trong quầng sáng, ánh mắt hơi sững sờ.

Cảm giác quen thuộc phát ra từ sâu thẳm linh hồn, khiến hắn biết rằng đây chính là kiếp trước của mình.

“Vũ Luân, có vẻ kiếp trước của ngươi đẹp trai hơn ngươi bây giờ!” Từ Phàm cảm thán.

Hắn phải thừa nhận rằng nam tử trong quầng sáng vô cùng anh tuấn.

Khí chất trên người vô cùng siêu phàm, gương mặt tỏa sáng mang theo khí thế chưa từng có từ trước đến nay, mang đến cho người ta một loại ấm áp tựa ánh mặt trời.

Mặc dù tình hình hiện tại của hắn trong quầng sáng không tốt lắm, chiến giáp trên người rách nát, còn có mấy vết thương có thể nhìn thấy xương.

Nếu không có thần thông chữa thương phong ấn miệng vết thương đang chảy máu kia của hắn, bây giờ có lẽ thần tiên cũng khó cứu.

“Kiếp trước của ta vậy mà có thể đẹp trai như thế!” Vương Vũ Luân xoa cằm nói.

“Yên tâm xem kịch, chuyện này liên quan tới việc sau này ngươi có thể không bám váy vợ không.” Từ Phàm liếc mắt, nói với huynh đệ tốt.

Nhưng vào lúc này, ba người trong quầng sáng lại bị truy binh phía sau đuổi kịp.

“Vương Phong, bó tay chịu trói giao dư nghiệt tiền triều sau lưng ra đây, sau khi trở về ngươi vẫn là Trấn Tây Đại tướng quân.” Kẻ cầm đầu truy binh nhìn Vương Phong nói, với ý khuyên nhủ trong ánh mắt.

“Phi Thạc, ra tay đi, hôm nay chỉ có hai kết cục, ta chết hoặc các ngươi chết.”

Vương Phong một tay cầm kiếm, chỉ về phía đám truy binh, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, trong mắt không hề có ý sợ hãi, giống như một ngọn núi cao ngất bảo vệ hai tỷ đệ kia.

Kẻ cầm đầu tên Phi Thạc nhìn từng vết thương khắc sâu trên người Vương Phong, trong mắt hiện lên một chút không đành lòng.

“Vì hai tỷ đệ này, có đáng không!”

“Cha hắn có ơn cứu mạng đối với ta, nên ta bằng lòng bảo vệ hai tỷ đệ chu toàn.”

“Tính cách của ngươi quá thiếu quyết đoán, nghe ta, ở lại Tiên giới làm tán tu là được, những chuyện tranh đấu trong vương triều không thích hợp với ngươi.”

Chỉ thấy Vương Phong còn chưa dứt lời đã chém ra một kiếm, vì toàn lực ra tay, nên những thần thông phong ấn vết thương trên người bị hủy hoại nhiều chỗ, trong chớp mắt máu tươi lại nhuộm khắp người.

Chỉ thấy Vương Phong dẫn theo hai tỷ đệ kia nhanh chóng chạy về phía xa mà không ngoảnh đầu lại.

“Từ đại ca, ngươi thấy một kiếm này thế nào, có phải kiếp trước của ta rất có thiên phú tu luyện không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Nếu ngươi có thể đạt được bảy mươi điểm, thì vị này nhiều nhất tám mươi điểm, kẻ tám lạng người nửa cân cũng không chênh lệch bao nhiêu, nhưng ta đánh giá cao tính cách lời hứa đáng giá nghìn vàng và sự hào hiệp nghĩa khí mà kiếp trước của ngươi tỏa ra quanh thân.”

Chỉ với vài câu nói của hai người trong quầng sáng, Từ Phàm đã lần ra chân tướng.

Chỉ có thể nói là một câu chuyện tầm thường không thể tầm thường hơn, nhưng chính vì tầm thường nên mới hợp tình hợp lý.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, tình tiết tiếp theo có lẽ ngươi cũng sẽ rất quen thuộc.” Từ Phàm nhìn Vương Phong đang trọng thương trong quầng sáng kia nói.

“Quen thuộc?” Vương Vũ Luân hơi nghi ngờ.

“Ngươi xem tiếp là được.”

Chỉ thấy Vương Phong dẫn theo hai tỷ đệ kia bay ra rất xa, sử dụng đại thuấn di phù, trực tiếp chạy xa hàng trăm ngàn dặm.

Thân thể Vương Phong run rẩy, cố nén thương thế dẫn hai tỷ đệ kia vào trong một hang động.

Sau đó cả người xụi lơ trên mặt đất.

“Vương tướng quân, Vương tướng quân ngươi làm sao vậy.” Hoàng tử tiền triều kia nhìn thấy Vương Phong ngã xuống đất, có phần trở nên kích động.

“Đỡ ta đến chỗ bằng phẳng của hang động trước, ta có mấy lời muốn nói rõ với các ngươi.” Vương Phong nhìn hai tỷ đệ Kim Đan kỳ cười nói, ngay cả trong trạng thái này, nụ cười tỏa nắng trên mặt vẫn chẳng hề suy giảm.

Nữ tử kia lấy một chiếc chăn bông từ trong nhẫn không gian ra trải trên mặt đất, đỡ Vương Phong lên đó.

“Một kiếm vừa rồi kia, đã lấy hết sức sống của ta, bây giờ ta còn rất ít thời gian.” Vương Phong nói xong tháo chiếc nhẫn không gian trên tay xuống, đặt vào trong tay của hoàng tử tiền triều.

“Để trả lại ơn cứu mạng của cha ngươi, ta đã đồng ý với hắn bảo vệ các ngươi.”

“Bây giờ, ta sắp chết, đây là tích cóp cả đời của ta, có lẽ có thể để các ngươi đặt nền móng ở Tiên giới.” Vương Phong nói một cách yếu ớt, máu tươi trên người không ngừng chảy xuống chăn bông.

“Vương thúc ngươi không thể chết được, ta còn muốn sau này phục quốc sẽ để ngươi làm đại nguyên soái!” Vị hoàng tử tiền triều kia khóc lóc nói.

“Đây có phải là… chủ của Tiên triều, trong quầng sáng lần trước…”

Vương Vũ Luân còn chưa nói xong, đã bị Từ Phàm bịt miệng.

Tốt nhất đừng nhắc tới tục danh của kẻ đó.” Từ Phàm cảnh cáo nói.

“Ta cũng muốn làm đại nguyên soái, đáng tiếc không có cơ hội rồi.”

“Chờ ta sau khi ta chết, hãy đóng băng ta rồi đặt vào trong nhẫn không gian, chờ tới khi các ngươi có năng lực trở về thế giới quê hương của mình, hãy chôn ta trong mộ tổ nhà họ Vương ở Thiên Linh thành là được.” Vương Phong cười nói.

Lúc này, vị công chúa tiền triều vẫn im lặng kia, nhìn thương thế trên người của Vương Phong, cắn răng hạ quyết tâm nói.

“Khôn Nguyên, ngươi đi ra ngoài trước đi, ta có cách cứu Vương tướng quân.” Nữ tử kia cắn răng nói.

Tình huống này, khiến Vương Vũ Luân sinh ra cảm giác quen thuộc đã lâu.

“Thôi đi, ta biết ngươi muốn làm gì rồi, nhưng với tình trạng hiện giờ của ta, cho dù có cứu được ta thì sau này ta cũng là phế nhân.” Vương Phong lắc đầu từ chối nói.

“Khôn Nguyên, đi ra ngoài đi, ta phải cứu Vương tướng quân.” Trong ánh mắt kiên định của nữ tử kia có chút xấu hổ.

Hoàng tử tiền triều kia, nhìn nữ tử rồi lại nhìn Vương Phong, không hề do dự quay đầu đi ra khỏi hang động.

Sau đó tình tiết vở kịch trong quầng sáng tua nhanh, trực tiếp bỏ qua đoạn này.

Tình tiết tiếp theo là dưới sự giúp đỡ của Vương Phong, hai tỷ đệ này đã tạo dựng được chỗ đứng ở Tiên giới.

Đồng thời hai tỷ đệ này cũng thể hiện thiên phú tu luyện kinh người, được một tông môn hàng đầu trong Tiên giới thu nhận.

Trong khoảng thời gian này, Vương Phong và nữ tử kia cũng nảy sinh tình cảm.

Tình tiết của vở kịch kết thúc ở đây, kết thúc ở chỗ rất khó tin.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân nhìn nhau.

“Có phải ngươi cảm thấy tình tiết này rất quen thuộc không.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân đầy ghen tị.

“Ta luôn cảm thấy thiếu một thứ gì đó.” Vương Vũ Luân nói khi nhìn quầng sáng đang biến mất.

“Thiếu thứ gì?”

“Sự đảo ngược của tình tiết tiếp theo, bây giờ ta đi câu cá, xem có thể câu được phần tiếp theo không.” Vương Vũ Luân nói.

“Không cần đoán cũng biết tình tiết tiếp theo, hai tỷ đệ bắt đầu phát triển dần ra bên ngoài dựa trên tông môn đó, cuối cùng xưng bá Tiên giới trở thành nhân vật tối cao.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

“Trong mộng của ta khi trước, ánh mắt mà thê tử kiếp trước của ta nhìn ta, không đơn giản là chuyện nhỏ nhặt này.”

“Có giận, có trách, có nhớ, có chút bất lực, dù sao thì ánh mắt đó đã khiến ta cảm thấy tình tiết tiếp theo chắc chắn không đơn giản.” Vương Vũ Luân quả quyết nói.

“Phải không, vậy ngươi nhanh đi câu cá, tìm ra tình tiết tiếp theo, chúng ta cùng xem.” Đột nhiên Từ Phàm hơi mong chờ nói.

“Được.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

Tiên triều Đại Chu, chủ của Tiên triều kia đang ăn cơm cùng với trưởng tỷ tôn kính nhất của hắn, vẻ mặt đột nhiên hơi thay đổi.

Chủ của Tiên triều kia nhìn về phía khoảng không, ánh mắt giống như xuyên qua cả Tinh vực, rồi dừng lại ở trên Phi Vũ giới.

“Khôn Nguyên, làm sao vậy?”

“Ta giống như cảm nhận được hơi thở của tỷ phu, nhưng mà rất mỏng manh.” Chủ của Tiên triều nói.

Nghe thấy lời này của đệ đệ, nữ tử kia thở dài.

“Thời gian trước ta cũng mơ thấy tỷ phu ngươi.”

Chương 895: Huyết Phong giới

Dưới sự thúc giục của Từ Phàm, huynh đệ tốt đi cự hồ mười vạn dặm cố gắng vì phần tiếp theo.

Mà hắn tiếp tục trở lại không gian trong lòng đất, bắt đầu siêng năng lao động.

Ngay lúc hắn vừa muốn xắn tay lên làm việc, ánh mắt chẳng biết tại sao lại nhìn về phía bên trong hư không.

“Sao vậy?” Phân thân số hai hỏi, bình thường bản thể gặp được sự kiện đột phát đều là vẻ mặt này.

“Ngọc phù phân thân trên vũ chu tuần tra ta đặt trong tinh vực bị khởi động.”

“Đoán chừng là đụng phải chuyện dùng tinh chu cũng không thể thoát khỏi.” Từ Phàm nói.

“Việc này ngươi cũng đừng lo, tại tinh vực cằn cỗi này, không có chuyện ngọc phù phân thân của ngươi giải quyết không được.” Phân thân số hai nói.

Bây giờ cho dù chỉ có bảy phần thực lực của bản thể, đối phó với Chân Tiên cũng thừa sức.

Từ Phàm gật đầu, nhưng vào lúc này, một cảm giác nguy cơ hiện lên trong lòng.

Sau đó ký ức trước khi bị đánh nát của ngọc phù phân thân kia truyền vào trong đầu Từ Phàm.

“Bọn họ ở trong tinh vực vậy mà gặp được một tiểu Tiên giới, vẫn là loại tiểu Tiên giới độc lập không có thế giới Trung Thiên chống đỡ.” Vẻ mặt Từ Phàm có chút nghiêm trọng.

Trong trí nhớ truyền về, phân thân có được bảy phần chiến lực của hắn mang theo vũ chu phá vây dưới sự bao vây của hơn mười vị Chân Tiên, ở lại cản phía sau, bị hơn mười vị Chân Tiên kia liên thủ đánh bại.

Nhưng bên kia cũng không chịu nổi, trước khi chết bị phân thân kia kéo thêm ba cái đệm lưng, những Chân Tiên còn sống sót phần lớn đều ở trạng thái nửa tàn.

“Tiểu Tiên giới, nếu như không có thế giới Trung Thiên chống đỡ vậy thì kinh khủng rồi.” Phân thân số hai nói, hắn là phân thân tập hợp Luyện Khí Đại Tông sư và Trận Pháp Đại Tông sư thành một thể.

Phải biết nếu như trong tinh vực chỉ có tiểu Tiên giới, đó là một loại tình huống thế nào.

“Là rất kinh khủng, vũ chu tuần tra nhìn thấy tiểu Tiên giới là do Nhân tộc nắm giữ liền muốn đi bái phỏng một phen, nào biết lại xuất hiện hơn mười vị Chân Tiên trực tiếp ra tay.” Từ Phàm nói, hắn cũng cảm giác mình không thể ở không gian trong lòng đất luyện khí nữa, để lâu kiểu gì cũng sẽ xảy ra chút vấn đề.

“Lần này ngươi cũng đừng nghĩ đến chuyện luyện khí, bị bắt nạt thì nên trả đũa về, thuận tiện diệt luôn tiểu Tiên giới kia đi, bên trong không có một thứ gì đồ tốt.” Phân thân số hai nói.

“Ta đương nhiên biết.” Từ Phàm gật đầu, trong ánh mắt bắn ra một tia sát ý.

Sau đó hắn dẫn số ba rời khỏi không gian trong lòng đất.

Số một và số hai liếc mắt nhìn nhau.

“Trả đũa thì trả đũa đi, kéo đi một nhân lực cường tráng là chuyện thế nào?” Phân thân số một bất mãn nói.

“Phỏng chừng kia tiểu Tiên giới có vài thứ, bản thể sợ một người không ứng phó nổi.” Phân thân số hai giải thích nói.

“Đáng tiếc thay sinh linh thế giới Trung Thiên kia.” Phân thân số một thở dài nói.

“Lấy toàn bộ thế giới Trung Thiên trở thành hiến tế, cuối cùng dù thành tiểu Tiên giới lại như thế nào, không có hy vọng thăng cấp, bất quá chỉ là một nhà giam mà thôi.” Phân thân số hai thở dài nói.

“Ngươi nói câu nói kia không sai, trong đó không có một thứ nào tốt, hẳn là tất cả đều diệt.”

“Thế giới Trung Thiên hiến tế đồng tộc, thăng hoa thành tiểu Tiên giới, con đường của bọn họ cũng chỉ đến nơi này thôi.”

Lúc này Từ Phàm và phân thân số ba ngồi một linh chu Tiên khí trực tiếp phóng ra khỏi Phi Vũ giới, bay về hướng vũ chu tuần tra kia.

Nửa tháng sau, Từ Phàm rốt cuộc nhìn thấy vũ chu bên ngoài tràn đầy vết thương, gần nửa đuôi thuyền đã bị hủy.

Từ Phàm thuấn di đến trong phòng điều khiển chính của vũ chu.

“Bái kiến chủ nhân.”

“Bái kiến Đại trưởng lão!”

Chuẩn Tiên khống chế vũ chu và đệ tử Ẩn Linh môn hành lễ nói.

Từ Phàm nhìn về phía đệ tử Ẩn Linh môn dẫn đầu chỉ huy.

“Đem tất cả tình huống lúc đó nói lại cho ta một chút.”

“Ngoài ra, quay đầu lại đi tiểu Tiên giới kia.”

“Ẩn Linh môn ta lấy lễ tương đãi, ngược lại lại lọt vào tập sát từ bọn họ, thù này nhất định phải báo trở về.” Từ Phàm giọng điệu kiên định nói. Tiểu Tiên giới ngay cả một Kim Tiên cũng không có cũng dám đâm đầu vào trong tay hắn.

“Đại trưởng lão, lúc đó…”

Đệ tử kia nói lại tình huống ngay lúc đó một lần. Nếu không phải Từ Phàm để laiaj đường lui, để lại một ngọc phù phân thân trên vũ chu, có thể đệ tử trên cả vũ chu này, tất cả đều sẽ mất mạng tại đây.

“Các ngươi đều vất vả rồi, nếu không phải các ngươi cẩn thận, có lẽ chiếc vũ chu này đã bị tiểu Tiên giới kia hoàn hảo không chút tổn hại mang về.”

“Lần này sau khi trở về nghỉ ngơi một khoảng thời gian, đến trong bảo khố lĩnh thưởng.” Từ Phàm an ủi nói.

“Vì tông môn dốc sức không chối từ!”

Cuối cùng Từ Phàm lại an ủi đệ tử Ẩn Linh môn còn lại.

Vũ chu thay đổi phương hướng, bay về hướng tiểu Tiên giới kia.

Trong một tiểu thế giới của vũ chu, Từ Phàm triển khai bản đồ sao, bắt đầu dựa theo vị trí tra xét ra đi qua.

“Huyết Phong giới, cái này bản đồ sao ghi chép thời gian nhìn muốn so toàn bộ Phi Vũ giới cường đại hơn nhiều.” Từ Phàm nhìn vị trí tiểu Tiên giới vốn là thế giới Trung Thiên nói.

Nếu như nói Phi Vũ giới tương đương với quả bóng bàn, vậy Huyết Phong giới sẽ tương đương với một quả táo, tổng thể lớn hơn Phi Vũ giới gấp mấy lần.

“Cũng không biết tiểu Tiên giới này tồn tại bao nhiêu năm, có bao nhiêu Chân Tiên.” Từ Phàm nói.

Mặc dù những thứ này Từ Phàm cũng không xác định, nhưng có thể khẳng định là kẻ đầu sỏ gây nên việc hiến tế toàn bộ thế giới Trung Thiên thăng hoa lên đến tiểu Tiên giới nhất định ở trong đó.

“Kẻ đáng chết không thể giữ lại, nhưng tiểu Tiên giới này làm sao bây giờ, cũng không thể nghịch chuyển quay về thế giới Trung Thiên.” Từ Phàm suy tư nói.

“Chủ nhân, để Nguyên giới cắn nuốt tiểu Tiên giới, thế nào?” Giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Quá mức phiền phức, nếu như Nguyên giới thật sự nuốt xuống tiểu Tiên giới, vậy toàn bộ Phi Vũ giới sẽ không chứa được Ẩn Linh đảo.”

“Thế nhưng lúc Ẩn Linh đảo phi thăng Tiên giới có thể s ẽ đi qua tiểu Tiên giới, hấp thu chút bản nguyên vẫn được.” Từ Phàm nghĩ một hồi nói.

Từ Phàm nói đến đây, đột nhiên cảm thấy hứng thú nhìn về hướng tiểu Tiên giới.

“Không biết trình độ chiến lực Chân Tiên trong tiểu Tiên giới kia thế nào.”

Lần này Từ Phàm đi dĩ nhiên không phải là liều lĩnh, dựa theo suy đoán, cho dù là hiến tế toàn bộ thế giới Trung Thiên thăng hoa lên tiểu Tiên giới, số lượng Chân Tiên trong đó nhiều nhất không hơn năm mươi.

Hoàn toàn có năng lực đối phó. Vậy nên Từ Phàm mới dám đến với chân thân, nhưng cũng đã chuẩn bị xong sẵn từ sớm.

Ba tháng sau, Từ Phàm từ nơi xa tinh vực phảng phất thấy được một viên minh châu sáng chói.

So với tinh thần hình thành từ quang mang do thế giới Trung Thiên khác phát tán ra, có bản chất khác nhau.

Bất kể là đại hay tiểu quang, ánh sáng này giống như tinh thần và nhật nguyệt có khác.

Từ Phàm đứng dậy, híp mắt liếc nhìn viên minh châu kia, trong ánh mắt có chút trào phúng.

“Minh châu ngưng tụ từ tiên huyết, sinh cơ sinh linh, bất luận nhìn thế nào cũng tản ra một mùi máu tanh, cả mảnh tinh vực kia cũng bị nhuộm thành màu máu.”

Trong mắt Từ Phàm lóe lên đại đạo tiên văn phức tạp.

Trong mắt người bên ngoài kia chỉ thấy một viên minh châu sáng chói. Nhưng ở trong mắt Từ Phàm, phía dưới minh châu bề ngoài tràn đầy sáng ngời kia đều là tiên huyết.

Đúng lúc này không gian bỗng chấn động lên, một chiếc cự chu tiên linh lớn gấp mấy lần vũ chu của Từ Phàm xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

Giống như cự kình tinh thần nuốt chửng vạn vật.

“Không nghĩ tới vị trí cách Huyết Phong Tiên giới gần như vậy còn có thế giới Trung Thiên ngon miệng như thế.”

Một âm thanh đầy máu mùi tanh vang lên, khiến người ta nghe xong liền cảm giác tiên huyết toàn thân đều muốn bị rút đi.

Chương 896: Huyết Đồng

Từ Phàm nghe được giọng nói khát máu này, khẽ nhếch môi cười.

“Ta cũng không nghĩ tới, nơi này còn có một tiểu Tiên giới đơn độc.”

“Hai khí linh nhà ta lại có bản nguyên ý chí thiên đạo có thể cắn nuốt rồi.”

Trong giọng Từ Phàm ẩn chứa một luồng sức mạnh vô hình, trên chiếc cự chu tiên linh, tất cả Nhân tộc cấp Chân Tiên trở xuống đều bị ép tới quỳ xuống đất.

Một ảo ảnh lớn xuất hiện phía trên vũ chu.

“Thế nào? Muốn đi thảo phạt thế giới Trung Thiên ta ở sao?” Ảo ảnh lớn nhìn cự chu tiên linh, trong mắt lộ ra mỉa mai.

Hôm nay không đánh người đến vọt phân, ta không họ Từ.

Phân thân số ba xuất hiện phía trên vũ chu, ánh mắt vô bi vô hỉ, cứ như vậy lẳng lặng nhìn cự chu tiên linh kia, chờ mệnh lệnh từ Từ Phàm.

“Ngọc phù phân thân vũ chu kia sử dụng chính là của ngươi nhỉ? Chiến lực Đại Thừa chí cao vượt trội như thế, đã lâu rồi ta chưa thấy.”

Một Pháp Tướng đỏ máu không để ý đến Từ Phàm xuất hiện trên cự chu tiên linh, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm mang vẻ tán thưởng.

“Lúc ta ở cảnh giới chí cao cũng không có chiến lực như ngươi, gia nhập Huyết Phong Tiên giới ta, thế nào!” Pháp Tướng đỏ máu nhìn Từ Phàm hung tợn nói.

“Từ cảnh giới chí cao tấn cấp đến Chân Tiên.” Từ Phàm nổi lên hứng thú.

Nhất thời, ảo ảnh nhật nguyệt từ phía sau Từ Phàm bay lên, ảo ảnh ngàn tay bắt đầu ngưng tụ trong tinh vực.

“Đừng nói nhảm nhiều như vậy, đi thẳng vào vấn đề, đánh một trận.”

“Ngươi chết, Huyết Phong giới kia là của ta, cũng coi là báo thù cho sinh linh của cả thế giới Trung Thiên kia.” Từ Phàm híp mắt nhìn huyết hải ngập trời sau lưng Pháp Tướng đỏ máu kia.

Chỉ oán khí sinh linh ẩn chứa trong đó là có thể siết chết Chân Tiên bình thường.

Nghe được lời Từ Phàm nói, sắc mặt Pháp Tướng đỏ máu hơi đổi, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm bắt đầu trở nên nghiêm túc.

“Vốn định cho ngươi một cơ hội, nhưng chính ngươi lại tự đoạn đường sinh cơ, vậy đừng trách ta.”

Sau đó xung quanh Pháp Tướng đỏ máu kia xuất hiện mười lăm vị Chân Tiên.

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Từ Phàm giống như là chó cùng rứt giậu.

“Số ba, mười lăm Chân Tiên kia giao cho ngươi, tên Chân Tiên mang nghiệp lực sinh linh cả thế giới Trung Thiên này giao cho ta.”

Từ Phàm nói xong, Pháp Tướng khổng lồ phía sau Nguyệt Âm hóa cung, Thánh Dương hóa tiễn.

Trực tiếp một tiễn bắt đầu đoàn chiến hai đấu mười sáu.

Vẫy tay một cái, một dòng sông Tiên khí dâng lên từ trời bị Từ Phàm ném cho phân thân số ba.

Sau đó trong tay Từ Phàm xuất hiện một thanh trường đao Tiên khí, tên là: Trảm Long.

Vẻ mặt Pháp Tướng đỏ máu có chút ngoài ý muốn, sao bầu không khí chưa tới mà đã đánh nhau rồi?

“Các ngươi đi đối phó phân thân kia, người này giao cho ta.”

“Ngược sát chí cao Đại Thừa một giới, loại cảm giác này ta còn chưa thể nghiệm qua đâu.” Pháp Tướng đỏ máu kia lộ ra nụ cười biến thái, vọt về phía Từ Phàm.

Huyết hải phía sau kia tự động phòng hộ xung quanh Pháp Tướng đỏ máu, chặn một tiễn Từ Phàm vừa bắn ra kia.

Lúc này, ở bên ngoài chiến trường, vô số pháp khí lưu ảnh đang ghi lại toàn bộ diễn biến trên chiến trường.

Hưng phấn nhất thuộc về vũ chu đã rút khỏi chiến trường, vừa có thể xem phát sóng trực tiếp tại hiện trường, vừa xem được thần uy của Đại trưởng lão cự ly gần.

“Lão đại bên đối diện hình như là từ cấp chí cao tấn cấp đến Chân Tiên.” Một đệ tử Ẩn Linh môn lo lắng nói.

“Yên tâm quan chiến, thần uy của Đại trưởng lão sao có thể lấy cảnh giới để đánh giá.” Đệ tử bên cạnh thông qua màn sáng phát sóng trực tiếp quan chiến rất có kinh nghiệm nói.

Sau lưng phân thân số ba xuất hiện ảo ảnh ngàn tay, quanh thân có dòng sông Tiên khí lưu chuyển.

Mỗi một cánh tay đều nắm trong tay Tiên khí không giống nhau, một chiêu một thức đều có uy lực vô hạn.

Một chùy một kiếm một đao, ba món Tiên khí cùng nhau xuất ra.

Trực tiếp phá nát chiến trận mười lăm Chân Tiên đối diện ngưng tụ.

“Phân thân Đại trưởng lão, một chiêu mà có thể phân biệt dùng ra ba loại thần thông đỉnh cấp.” Đệ tử Ẩn Linh môn kia thán phục nói.

“Ngươi là đệ tử Kiếm Đạo nhất mạch phải không? Không cảm ngộ cho tốt một kiếm này, thán phục thành cái dáng vẻ gì.” Đệ tử bên cạnh lườm hắn một cái.

Lúc này giữa thiên địa đột nhiên hiện lên một đạo bạch quang, một trong mười lăm Chân Tiên, chân thân biến thành ảo ảnh, biến mất giữa thiên địa.

Mà lúc này Từ Phàm cũng cùng Pháp Tướng đỏ máu kia đối mặt.

Chỉ thấy trong tinh vực lại bộc phát ra một chấn động mạnh mẽ.

Phân thân số va đang giao chiến với mười bốn Chân Tiên trực tiếp lui về phía xa đến ranh giới chiến trường chấn động.

Mà mười bốn Chân Tiên còn lại kia liền không dễ chịu, người nào cũng bị thương, sau đó lại bị phân thân số ba thừa cơ mà nhập, trực tiếp kéo chết ba người.

“Những thuộc hạ Chân Tiên của ngươi có vẻ như chẳng ra sao cả nhỉ!”

Từ Phàm nói, trực tiếp một phát mười liên xạ, uy lực mỗi tên đều không thua kém uy lực phù chú Nguyệt Âm Thánh Dương bạo phát ra.

Huyết hải vô tận nghiệt lực kia ngăn trước người Pháp Tướng đỏ máu, trực tiếp cố chống chịu mười mũi tên Thánh Dương kia.

“Đều là một đám phế vật vô dụng, chết rồi lại bồi dưỡng một nhóm khác.”

Tay Pháp Tướng đỏ máu kết pháp ấn quỷ dị, gần một nửa huyết hải trực tiếp nổ tung, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ chiến trường lại.

Áp lực vô hình lại thêm lên người Từ Phàm và phân thân số ba.

Mảnh tinh vực này bị huyết vụ bao phủ, trong huyết vụ xuất hiện vô số ánh mắt.

Tất cả đều hung ác nhìn chằm chằm Từ Phàm và phân thân số ba.

Trong nháy mắt này, Từ Phàm cảm nhận được cảm giác thần hồn của mình lại muốn thoát ra khỏi chân thân dung hợp cùng mảnh huyết hải này.

Sau đó tất cả con mắt trong huyết vụ kia đều xuất hiện ký hiệu quỷ dị, âm thanh như tiếng chuông tang vang lên.

Mỗi lần vang lên, Từ Phàm lại cảm giác máu trong mình chân thân bị rút ra một phần, thần hồn cũng bị suy yếu một phần.

“Thật thần kỳ, thế mà gặp được thần thông quỷ dị như vậy ở chỗ này, không tệ không tệ.” Từ Phàm mặt đầy hiếm lạ nhìn con mắt trong huyết vụ nói.

“Huyết Đồng Thiên Sát, mưu tính tốt, quả nhiên là mưu tính tốt.”

“Hiến tế toàn bộ thế giới Trung Thiên tấn cấp Chân Tiên, lại bồi dưỡng tiểu Tiên giới đến cực hạn, lại tế hiến toàn bộ tiểu Tiên giới thành Kim Tiên.”

“Từ một người tư chất yếu ớt đi đến một bước này, ta thật đúng là bội phục ngươi.”

Đợi đến lúc thần hồn Từ Phàm lập tức sắp bị biến mất, một chiếc chuông cổ hiện ra phía sau hắn.

“Đoàng!!”

Xích Dương chi lực nương theo một tiếng chuông kia từ trong tinh vực bộc phát, trực tiếp xua tan đi Huyết Đồng và huyết vụ đầy trời.

Một cảm giác nóng bỏng rực cháy từ trong tim Pháp Tướng Chân Tiên màu máu dâng lên.

Một vết nứt không gian từ trên đầu mọi người mở rộng ra, lực lượng nóng bỏng truyền ra từ đó giống như đối diện với mặt trời.

Sau đó một tia Xích Dương chi lực ngưng tụ thành giọt nước, kéo ra một sợi thánh quang dài trong tinh vực đen như mực.

Xích Dương chi lực tựa như giọt nước mưa nhẹ nhàng rơi xuống trên đỉnh đầu Pháp Tướng màu máu, sau đó trực tiếp xuyên thấu vào bên trong chân thân Pháp Tướng Chân Tiên màu máu.

Trong nháy mắt, trong tinh vực vang lên một nhịp tim quỷ dị.

Một đôi Huyết Đồng cực lớn xuất hiện trong tinh vực, mang theo tử khí nhìn về phía Từ Phàm.

“Thể xác bị hủy, vậy thì để ngươi tới làm đi!” Một đôi Huyết Hồng, trực tiếp vọt đến thần hồn Từ Phàm.

Từ Phàm cũng không ngăn cản, mặc cho Huyết Đồng kia xông vào đến trong thần hồn của hắn.

“Sao lại là vị hải sản hàu sống.” Từ Phàm quệt miệng một cái nói.

Sau đó đám Chân Tiên bị phân thân số ba giết còn thừa lại năm người thấy được, lúc này trong ánh mắt bọn họ đều tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Bọn họ ngừng tay lại, hư không quỳ xuống nhìn về phía Từ Phàm.

Chương 897: Huyết Phong Tiên tông

Mấy Chân Tiên quỳ trên mặt đất kia dường như đang đợi điều gì đó.

Trong ánh mắt mang theo sợ hãi lại mang theo chút may mắn.

Từ Phàm nhìn ánh mắt kỳ quái của bọn họ, chỉ qua một lát là rõ nguyên nhân trong đó.

Trong không gian ý thức của thần hồn, một đôi Huyết Đồng kia đột nhiên xuất hiện.

Trong nháy mắt, trong toàn bộ không gian ý thức Từ Phàm bị huyết hải lấp đầy, một đôi Huyết Đồng lớn vắt ngang phía trên huyết hải.

“Thể xác tốt, quả nhiên là thể xác tốt.” Huyết Đồng phát ra âm thanh quỷ dị.

Bóng dáng Từ Phàm đứng trên huyết hải, nhìn Huyết Đồng đang hưng phấn cũng không nhịn được cười theo.

“Thiên tư của thể xác này toàn bộ đều là đứng đầu nhất, chỉ cần ngươi có được nó, thành tựu Đại La đều không phải là vấn đề.” Khóe miệng ý thức thể Từ Phàm nhếch lên.

Nếu như Huyết Đồng không tiến vào trong ý thức của hắn, để xử lý đúng là có chút phiền phức, dù sao cũng là Chân Tiên từ Đại Thừa chí cao tấn cấp thành.

“Hoàn toàn chính xác, trước đây nếu ta chiếm giữ thân thể này, vậy thì còn cần hiến tế sinh linh một giới lấy chí cao đạt thành Chân Tiên sao.” Huyết Đồng nói.

Ngay lúc Huyết Đồng dự định hoàn toàn chiếm lĩnh thần hồn của Từ Phàm, một ảo ảnh dòng sông hiện lên cách huyết hải không xa, tản ra khí tức chí cao không thể có được.

“Đây là cái gì!!”

Huyết Đồng còn chưa nói xong, bên trong dòng sông kia lại hiện ra một cái bóng mờ.

Chỉ thấy ảo ảnh kia chậm rãi nhìn về phía Huyết Đồng, trong ánh mắt lộ ra chút ý cười.

“Ầm!”

Huyết Đồng sợ hãi đến cực hạn trực tiếp nổ tung, huyết hải trong không gian ý thức cũng biến mất vô ảnh vô tung.

Lúc này, trong tinh vực, trong tay Từ Phàm nhiều thêm một đôi Huyết Đồng Thạch, tản ra một tia khí tức huyết tinh.

“Các ngươi đang chờ chủ nhân các ngươi giáng lâm sao? Không cần chờ nữa đâu.” Từ Phàm nói xong, gật đầu với phân thân số ba.

Một phi kiếm giống như vượt qua hư không, trong nháy mắt xuyên qua tiên linh của mấy Chân Tiên kia.

Đến đây, toàn bộ Chân Tiên trên cả chiếc cự chu tiên linh đều bị diệt.

Về phần những người khác, cũng bị khí tức của Từ Phàm ép tới quỳ rạp trên đất không thể nhúc nhích.

“Bồ Đào, thông báo cho đệ tử trên vũ chu, bảo toàn bộ bọn họ đến trên cự chu tiên linh.” Từ Phàm nói, một bước bước tới phía trên boong cự chu tiên linh.

Cả chiếc cự chu tiên linh như lâu thuyền cổ đại, nhìn đặc biệt cổ điển xa hoa.

Một truyền tống trận xuất hiện phía trên boong cự chu tiên linh, Chuẩn Tiên điều khiển vũ chu dẫn theo tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đi tới trên cự chu tiên linh.

“Về sau, đây chính là vũ chu tuần tra tinh vực của các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Theo Từ Phàm thấy, chiếc cự chu tiên linh này miễn cưỡng có thể đạt tới cấp độ tiên hạm, tốc độ phòng ngự cũng mạnh hơn vũ chu gấp mấy lần.

“Đa tạ Đại trưởng lão!” Các đệ tử hưng phấn nói. Mặc dù bọn họ chưa đi tham quan trong cự chu tiên linh, chỉ nhìn bề ngoài thôi cũng đủ biết trình độ xa hoa của chiếc cự chu tiên linh này.

Lúc này, tất cả tu sĩ trên cự chu tiên linh ban đầu đều đi tới trên boong tàu.

Quỳ xuống với Từ Phàm.

“Các ngươi ai là đầu lĩnh?” Từ Phàm hỏi.

Người phía dưới không lên tiếng. Không bao lâu sau, một tu sĩ nhìn tương đối lớn tuổi mới nổi lên can đảm nói: “Tất cả đầu lĩnh đều là những Chân Tiên kia, đã bị ngài diệt hết rồi.”

Từ Phàm nhìn tu sĩ quỳ trên mặt đất, sơ lược quét qua là đã hơn vạn.

“Số ba, người đáng chết thì giết, những người còn lại tiếp tục vì cự chu tiên linh này phục vụ.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Phong cách của hắn luôn là có oán báo oán, có thù báo thù, trong tình huống bình thường sẽ không liên luỵ đến người vô tội.

“Được.” Phân thân số ba nói xong rồi biến mất không thấy, sau đó trên cự chu tiên linh liên tiếp có tu sĩ mất đi sinh cơ ngã xuống trên mặt đất.

Cách làm của phân thân số ba hết sức thô bạo, trực tiếp sưu hồn tập thể, sau đó giải quyết dứt khoát.

“Ngươi đi điều khiển cự chu tiên linh. Ngoài ra, ngươi dùng phân thân điều khiển chiếc vũ chu kia đi theo phía sau cự thuyền.” Từ Phàm nói với Chuẩn Tiên kia.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

“Trước tiên căn cứ tọa độ đi tiểu Tiên giới nghía thử, xem có thứ gì tốt không.” Từ Phàm nói.

Cự chu tiên linh quay đầu, bay về hướng tiểu Tiên giới.

Bởi vì tốc độ của cự chu tiên linh rất nhanh, đến tiểu Tiên giới chỉ dùng thời gian mười ngày.

Cự chu tiên linh nhẹ nhàng đi qua tiểu Tiên giới, lập tức mọi người dường như cảm giác đang đi tới một không gian khác.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn trên thuyền đều run lên một hồi.

Giống như từ nơi băng tuyết ngập tràn đột nhiên đi tới trong phòng ấm bốn mùa như xuân.

Một đệ tử hít một hơi thật sâu, lập tức một Tiên Linh chi khí chạy khắp toàn thân, cảm giác sảng khoái tê dại từ trong lòng dâng lên.

“Đây chính là tiểu Tiên giới sao, thoải mái quá.”

“Giống như ăn uống no đủ, tu vi đột phá.” Một đệ tử khác vặn eo bẻ cổ nói.

“Chất lượng tiểu Tiên giới này còn rất cao đấy, tốt hơn nhiều so với tiểu Tiên giới ta đi trước đây.” Từ Phàm cảm nhận tiên linh chi khí trong tiểu Tiên giới nói.

“Thứ duy nhất còn kém chút là ấn ký ba ngàn đại đạo này, rất yếu kém. Ở đây tu luyện tới Chân Tiên dễ, lại hướng lên nữa còn không bằng trực tiếp đi tinh vực tu luyện có lời hơn.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, liền để cho cự chu tiên linh trực tiếp rơi xuống khu vực trung tâm tiểu Tiên giới.

“Số ba, tu sĩ Hợp Thể Kỳ trở lên toàn bộ sưu hồn, kẻ nên giết thì giết, nên thả thì thả, nên làm nô thì làm nô.” Từ Phàm không khách khí nói.

“Đã rõ.” Phân thân số ba nói xong liền biến mất không thấy.

“Bồ Đào, tiểu Tiên giới này thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Rất tốt, chỉ có cơ cấu căn bản nhất, ý chí thiên đạo của tiểu Tiên giới mới vừa sinh ra chưa bao lâu, giống như một trang giấy trắng.”

“Nếu như giao cho Đề Tử để Nguyên giới dung hợp với nó, toàn bộ Ẩn Linh đảo lại sẽ có thêm một thế giới dự trữ nguồn năng lượng.”

“Tiên ngọc trong tông môn không nhiều lắm.”

Cuối cùng Bồ Đào lại bổ sung vào một câu.

“Vậy kéo về đi, cho ý chí thiên đạo Phi Vũ giới chút chỗ tốt, để hắn chỉnh lý lại tiểu Tiên giới này một chút.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào cũng nâng cao ba độ.

Lúc này Từ Phàm mới có lòng dạ rảnh rỗi quan sát hoàn cảnh xung quanh, trong đạo trường nơi bọn họ hạ xuống, nơi xa có một Tiên môn lớn được tạo thành từ Tiên Linh chi thạch.

Phía trên Tiên môn có bốn chữ lớn, Huyết Phong Tiên tông.

Lúc cự chu tiên linh mới vừa hạ xuống, còn có Chân Tiên ra kiểm tra, nhưng sau đó cũng số ba trấn áp.

“Đại trưởng lão, có gì cần chúng ta làm sao?” Một đệ tử Ẩn Linh môn chủ động đề nghị.

Toàn bộ đệ tử khác hành lễ nhìn Từ Phàm một cái.

“Mỗi người mang một doanh con rối, coi đây là trung tâm, dò xét xung quanh, mỗi vạn dặm để lại một trạm cơ sở tín hiệu.” Giọng Bồ Đào vang lên, bắt đầu chủ động phân công nhiệm vụ cho những đệ tử khác.

Từ Phàm nhẹ vung tay lên, trong tay mỗi đệ tử liền có thêm mười chiếc nhẫn không gian, bên trong tất cả đều là con rối.

“Tuân lệnh!”

Các đệ tử dựa theo hướng Bồ Đào phân công bay đi chấp hành nhiệm vụ.

Không bao lâu sau, trong toàn bộ đạo trường chỉ còn lại Từ Phàm và Chuẩn Tiên điều khiển cự chu tiên linh.

Từ Phàm bước ra một bước, tới trong bảo khố của Huyết Phong Tiên tông.

“Để ta nhìn xem có thứ gì tốt không nào.”

Từ Phàm nói xong rồi mở ra cửa truyền tống của tiểu thế giới bảo khố tiên tông.

Thứ này còn có chút tác dụng phòng hộ với Chân Tiên bình thường, nhưng đối với Từ Phàm mà nói, còn thuận tiện hơn đi vào cửa chưa khóa lại.

Chương 898: Ông lão quét rác

Mặc dù Từ Phàm đã tiêu diệt Huyết Đồng trong không gian ý thức, nhưng đối với ký ức của hắn lại không cảm thấy hứng thú chút nào.

Trực tiếp ném cho Bồ Đào để hắn đi phân tích.

“Sáu mươi món Tiên khí, có sáu món phù hợp phẩm chất, coi như là tạm được.” Từ Phàm liếc nhìn bảo khố lớn cỡ tiểu thế giới gật đầu nói.

“Chủ nhân, căn cứ vào ký ức ghi lại của Huyết Đồng, cả tiểu Tiên giới có tám mươi sáu món Tiên khí, còn lại tất cả nằm trong tay những Chân Tiên kia.” Bồ Đào báo cáo.

Từ Phàm gật đầu.

“Ký ức của Huyết Đồng kia đã phân tích xong chưa?

“Đã tiêu hóa một nửa, lại cho Bồ Đào thêm ba canh giờ là có thể hoàn toàn tiêu hóa hấp thu ký ức của Huyết Đồng.” Bồ Đào đáp.

“Có chút đồ vật, có thể khiến ngươi phân tích lâu như vậy.”

Từ Phàm cười khẽ nói, sau đó đi tới một nơi chuyên môn cất giữ cực hàn linh bảo.

Một đoá Ngũ Thải Băng Liên đang nở rộ tại một nơi trung tâm hồ Linh Dịch cực hàn.

“Ngũ Thải Băng Liên, xem mức độ nó nở rộ, lập tức sẽ tấn cấp thành lục thải, đến lúc đó sẽ tấn cấp thành Tiên phẩm, thuộc loại bảo dược hiếm thấy.”

“Chủ nhân, trước kéo thế giới bảo khố này về Ẩn Linh môn đi.” Bồ Đào đề nghị nói.

“Ngươi đây còn phải hỏi, nhất định rồi.” Từ Phàm tán thành lời Bồ Đào nói, sau đó lại đi vào trong một không gian tràn đầy kiếm khí.

Nhẹ vẫy tay một cái, Tiên kiếm thuộc tính Phong trong trung tâm không gian kiếm khí kia lập tức bay đến trong tay Từ Phàm.

“Tiên kiếm thuộc tính Phong, mang theo một tia khí tức bản nguyên Phong Chi Đại Đạo, sau này đến Tiên giới rồi dùng linh khoáng cấp Tiên khí cao hơn dung luyện một phen.”

Từ Phàm nói, bỏ vào trong không gian Tiên khí của hắn.

Sau đó Từ Phàm từ trong bảo khố lại lấy hơn bốn mươi Tiên khí, cũng là vì bổ sung cho dòng sông Tiên khí kia.

“Nói là dòng sông Tiên khí, Tiên khí bên trong lại tổng cộng không hơn hai trăm món, sau này còn phải bổ sung nhiều.” Từ Phàm nói.

Lúc này trước người Từ Phàm chợt hiện lên ảo ảnh, phân thân số ba xuất hiện.

“Đã dọn dẹp xong. Ngoại trừ ba mươi bốn nô lệ Đại Thừa Kỳ ra, những người còn lại đều đáng chết.” Phân thân số ba mặt không biểu cảm nói. Sau khi nói xong hắn đứng sau lưng Từ Phàm.

“Đúng thật. Chỉ riêng khí vận công đức mà ta nhận được đã là một sóng lớn, tất cả đều là phản hồi sau khi báo được huyết thù.” Từ Phàm nói.

Thế nhưng phân thân số ba chỉ đứng lẳng lặng sau lưng Từ Phàm, không trả lời.

“Trước đi dạo một vòng trong tiểu Tiên giới, một năm sau lại về nhà.” Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên một đỉnh núi cao, nhìn tầng mây phía dưới khẽ nói.

Sáu tháng sau, Từ Phàm đang dạo bước trên đường phố trong một thành trấn, đột nhiên một ông lão đang quét rác trên đường phố đưa tới sự chú ý của hắn.

Hắn nhìn về phía ông lão, ông lão kia cũng nhìn về phía Từ Phàm.

Ban đêm, trong một đình nghỉ mát bên hồ cách thành trấn không xa, Từ Phàm gặp được ông lão quét rác kia.

“Cảm tạ đạo hữu báo huyết thù của giới này.”

Ông lão này mặc áo bào trắng, đồng nhan hạc phát, một bộ dáng cao nhân đắc đạo.

“Đạo hữu khách khí. Dù ta không báo thù, nhiều năm sau đạo hữu cũng có thể đem thù này báo.” Từ Phàm nhìn ông lão quét rác kia cười nói.

Từ Phàm vừa đến thành trấn này liền cảm thấy có chút không đúng.

Toàn bộ tiểu Tiên giới đều bị Huyết Phong Tiên tông nắm trong tay, bên trong tòa Tiên thành mà Từ Phàm đi ngang qua, tất cả mọi người đều gieo trồng, sản xuất, tu luyện để Huyết Phong Tiên tông dùng.

Mà đi tới tiểu thành trấn này, giống như đi đến tiểu trấn ở nhân gian, không chịu chút ảnh hưởng nào từ Huyết Phong Tiên tông.

“Nếu như không có đạo hữu, thù này có lẽ suốt cả đời của ta cũng không thể báo.” Ông lão quét rác kia lắc đầu nói, hắn biết phân lượng của mình, trong tình huống bình thường vĩnh viễn không phải là đối thủ của Huyết Đồng kia.

“Cùng là cảnh giới chí cao, ta cảm giác ngươi còn mạnh hơn Huyết Đồng kia một chút, tìm cơ hội tốt báo thù vẫn là không thành vấn đề.” Từ Phàm nhìn ông lão quét rác nói.

Có thể đụng phải người cùng cảnh giới ở nơi này, Từ Phàm cảm thấy rất ngạc nhiên. Theo lý thuyết, lúc Huyết Đồng kia hiến tế thế giới, chỉ cần hắn xuất hiện nhất định sẽ được thiên đạo nghiêng về phía mình, xác suất thành công cực lớn.

Ông lão quét rác thấy ánh mắt Từ Phàm, cuối cùng bất đắc dĩ giải thích: “Lúc Huyết Phong giới bị Huyết Đồng hiến tế, ta đang ở trong tinh vực giao lưu với đạo hữu ở thế giới Trung Thiên khác.”

“Vừa về đến nơi, toàn bộ thế giới đều đã bị hiến tế, toàn bộ tông môn của ta cũng bị tàn sát gần hết.”

“Huyết Đồng kia cũng tấn cấp thành Chuẩn Tiên, ta không phải là đối thủ của hắn.” Ông lão quét rác nắm chặt hai tay nói, trong ánh mắt đầy vẻ hối hận, đủ để lấp đầy biển Vô Tận.

“Cho nên, dưới sự trợ giúp của ý chí thiên đạo, ta lẻn vào đến tiểu Tiên giới, áp chế tu vi. Đây là vì muốn cho Huyết Đồng một kích vào thời điểm mấu chốt.”

“Hiện tại không cần, toàn bộ việc này còn phải cảm tạ đạo hữu.” Ông lão quét rác đứng dậy hành lễ cảm tạ Từ Phàm.

Từ Phàm nhẹ vung tay lên, một bộ trà cụ xuất hiện trên bàn đá, sau đó một con rối hình người xuất hiện nấu nước pha trà cho hai người.

“Sau này đạo hữu có tính toán gì không? Con đường phía trước của giới này đã đứt, ở lại này cao nhất cũng chỉ là một Chân Tiên.” Từ Phàm nói.

“Ta dự định đi thế giới Trung Thiên khác trực tiếp phi thăng, thế nhưng trước đó ta phải vì tiểu Tiên giới này tìm một đường ra.”

“Ta vốn muốn cho tiểu Tiên giới dung hợp với thế giới Trung Thiên chỗ đạo hữu ta, bây giờ đạo hữu tới, xem ra là không cần.” Ông lão quét rác mỉm cười nhìn về phía Từ Phàm.

“Đạo hữu tu đạo Quy Phàm đúng không? Vừa lúc đạo này ta có xem qua đạo này, chúng ta giao lưu.” Từ Phàm nhìn về phía ông lão quét rác nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, ông lão quét rác sững người, cái này có gì hay để giao lưu đâu.

Sau đó, Từ Phàm không quan tâm đến câu trả lời ông lão, bắt đầu nói về chân ý đạo Quy Phàm.

Ông lão quét rác vốn còn chưa để ý, chỉ nghe đối phó một chút, nhưng sau đó càng nghe càng nghiêm túc, biểu cảm trên mặt cũng càng ngày càng rung động.

Ba tháng sau, khí thế trên người ông lão quét rác càng ngày càng giản dị, nhục thể và linh hồn đã đạt tới tiêu chuẩn phàm nhân.

“Đạo hữu, việc giảng đạo này có mục đích gì, đừng ngại nói thẳng ra.”

“n tình này nhận được quá lớn, không biết làm thế nào để trả.” Ông lão quét rác nhìn về phía Từ Phàm, trong mắt tràn đầy vẻ cảm kích.

“Gia nhập tông môn ta, thế nào? Nếu không ngại, ở trong tông môn ta quét rác, trông hoa cỏ, dưỡng vài sủng vật.” Từ Phàm cười nói.

Từ lần đầu tiên gặp mặt, lúc hắn trông thấy ông lão quét rác này, trong đầu lập tức hiện lên một hình ảnh.

Tông môn gặp địch, trong tình thế hết sức nguy cấp, Ẩn Linh môn chỉ đưa ra một ông lão quét rác là có thể lực chiến bốn phương tám hướng, giết quân địch xâm phạm xác chết khắp nơi, máu nhuộm trời xanh.

Màn này khiến Từ Phàm nổi lên ý muốn mời chào, mặc dù trong tình huống bình thường, loại hình ảnh có thể mãi mãi cũng sẽ không thực hiện được. Nhưng trong tông môn có thêm một phàm nhân ông lão quét rác rất có phong phạm, vừa ra tay là có thể trấn áp thiên địa, suy nghĩ một chút thôi cũng rất thích thú.

“Chỉ cần gia nhập tông môn của đạo hữu là có thể thường xuyên cùng đạo hữu luận đạo sao?” Ông lão quét rác trông mong hỏi. Trong ba tháng Từ Phàm giảng đạo này, hắn thu hoạch được vô cùng lớn, thậm chí có một loại cảm giác có thể chạm đến cảnh giới vô thượng kia.

“Đương nhiên có thể, chỉ cần là lúc ta rảnh rỗi.” Từ Phàm cười gật đầu nói.

“Đạo hữu có thể để lại tọa độ thế giới Trung Thiên đang ở được không? Ta cần đến thế giới Trung Thiên khác cáo biệt với đạo hữu chí giao của ta trước.” Ông lão quét rác nói.

Chương 899: Ta muốn có tất cả

“Tốt nhất là đạo hữu quay lại đây tìm ta trong vòng trăm năm.” Sau đó Từ Phàm nói với ông lão quét rác về chuyện phi thăng tập thể của tông môn.

“Được, trong trăm năm, ta nhất định sẽ đến thế giới Trung Thiên tìm đạo hữu.” Ông lão quét rác nói, trong lòng nghĩ phải tăng nhanh tốc độ, nếu không thì sẽ không đuổi kịp phần cơ duyên lớn này mất.

Một chiếc cự chu tiên linh khổng lồ rời khỏi tiểu thế giới, lúc sắp đi còn mang theo vài tiểu thế giới bên trong tiểu Tiên giới, tất cả bọn chúng đều là tiểu thế giới bảo khố của Huyết Phong Tiên tông.

Từ Phàm thắng lợi trở về nhìn sao dày đặc đầy trời trong tinh vực, tâm trạng rất tốt.

“Giết người phóng hỏa đai lưng vàng, lời của lão tổ tông thật sự rất có đạo lý.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Lần này tổng cộng toàn bộ phát hiện sáu tiểu thế giới bảo khố ở tiểu Tiên giới, là Bồ Đào thông qua phân tích khai thác ra từ ký ức của Huyết Đồng.

Chỉ riêng thu hoạch lần này là đủ cho một nửa số linh khoáng Tiên khí để Ẩn Linh đảo thăng cấp.

“Không tệ, chỉ riêng linh khoáng trong tiểu thế giới bảo khố này, đã có thể gắn thêm mấy đại sát khí đến Ẩn Linh đảo.” Từ Phàm hài lòng nói.

Nửa tháng sau, cự chu tiên linh đáp xuống bên ngoài Phi Vũ giới.

Mới đầu ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới cự tuyệt cự chu tiên linh tiến vào Phi Vũ giới, hơn nữa càng tới gần Phi Vũ giới thì gặp lực cản càng lớn.

Mãi đến khi Từ Phàm đứng ra, ý chí thiên đạo mới cho qua, chỉ bởi vì một câu nói.

“Vốn có bản nguyên ý chí thiên đạo của một tiểu Tiên giới muốn chia sẻ với ngươi, ngươi đã có thái độ này, vậy thì quên đi.”

Từ Phàm nhẹ nhàng nói một câu, trực tiếp khiến ý chí thiên đạo mở ra để cự chu đi thẳng qua.

Một cánh cửa truyền tống khổng lồ xuất hiện ở phía trước cự chu tiên linh, phía sau cánh của truyền tống chính là cự hồ mười vạn dặm.

“Làm như vậy là đúng rồi.” Từ Phàm hài lòng gật đầu, vốn dĩ hắn chia sẻ ý chí thiên đạo bản nguyên với Phi Vũ giới, nguyên nhân chính là vì chia sẻ nhân quả này.

Giữa các ý chí thiên đạo có thể thôn phệ lẫn nhau, nhưng nếu sinh linh tu sĩ hủy diệt ý chí thiên đạo thì sẽ gánh chịu nhân quả, cho nên mỗi lần Từ Phàm đều mượn ý chí thiên đạo khác thôn phệ ý chí thiên đạo thu lấy bản nguyên.

Cự chu tiên linh khổng lồ, đáp xuống cự hồ mười vạn dặm, thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

“Nhìn cự chu tiên linh này, là biết Từ Phàm ca ở bên ngoài đã có thu hoạch lớn.” Vương Vũ Luân cười nói.

Từ Phàm vừa ra khỏi cự chu tiên linh thì nhìn thấy anh em tốt của mình, đương nhiên phải đi về phía trước tán gẫu một lúc.

“Vũ chu của tông môn bọn ta bị tấn công ở bên ngoài, đương nhiên phải đi tìm lại mặt mũi, nhân tiện tiêu diệt bọn chúng rồi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Đúng rồi, ngươi đã câu ra Thiên Huyễn châu tiếp theo chưa?”

“Tìm ra rồi, hơn nữa ta còn câu ra rất nhiều, thậm chí còn có cách thức luyện chế Tiên khí của Tiên triều Đại Chu.”

Vương Vũ Luân nói xong rồi lấy ra một chiến mâu Tiên khí đưa cho Từ Phàm.

“Tiên khí tốt, tiên quang ngưng tụ, chiến mâu phá quang, vừa đơn giản vừa tinh khiết, rất phù hợp với loại hình chiến trận cỡ lớn.”

“Loại Tiên khí này tổ hợp lại cùng một chỗ, chỉ cần có hơn một nghìn trong số đó, thực sự có thể giết hại cả Kim Tiên.”

“Nhưng ngươi tìm được chiến mâu này, có người sợ là xui xẻo rồi.”

Từ Phàm nhìn thấy số hiệu trên chiến mâu.

Tiên chu Địa Ất binh bộ, phía sau Huyền Tự quân là một đôi số hiệu không chữ.

“Chỉ có thể mong chủ nhân ban đầu của chiến mâu này không bị trừng phạt quá nặng, dù sao ta không trả lại được.” Vương Vũ Luân khẽ thở dài nói.

Lúc này mấy nghìn linh chu cỡ lớn bay ra từ trong Ẩn Linh môn, kéo từng tiểu thế giới ra từ trong cự chu tiên linh đi về phía Ẩn Linh đảo.

Hàn Phi Vũ vừa mới làm xong nhiệm vụ nhìn thấy một màn này, không nhịn được hỏi Bồ Đào.

“Có phải sư tổ lại đánh chiếm được một thế giới Trung Thiên rồi không.”

“Là một tiểu thế giới do thế giới Trung Thiên ngưng tụ, lần này thu hoạch được rất nhiều, đây hẳn là những thứ ngươi cần, có muốn đổi không.”

“Có thể cho ngươi trực tiếp mở ra tiên ngọc đổi quyền hạn.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

Không cách nào khác, ai bảo gần đây tông môn khá thiếu tiên ngọc.

Một quầng sáng danh sách xuất hiện ở trước mặt Hàn Phi Vũ, phía trên toàn bộ đều là Bồ Đào lựa chọn ra thứ hắn có thể sẽ cần căn cứ theo Hàn Phi Vũ.

“Đã có trận kiếm Tiên khí của đạo Chủ Kiếm Trận!”

“Địa Huyết đan! Thiên Địa Càn Khôn hồ! Thủy Nguyệt Tiên cảnh!”

“Thiên Vân Quang châu! Phôi thai Huyết Thân!”

Mỗi thứ trong vầng sáng danh sách dường như đều chạm vào trong trái tim của Hàn Phi Vũ.

Bất kể là biết hay không biết, chỉ cần nhìn giới thiệu của nó, Hàn Phi Vũ đều muốn đổi.

Nhìn thấy dáng vẻ này của Hàn Phi Vũ, Bồ Đào thầm rất hài lòng.

Lựa chọn ra mấy thứ này, cũng đã mất không ít lực tính toán của hắn.

“Tất cả những thứ này ta đều muốn, bao nhiêu tiên ngọc!” Hàn Phi Vũ nói.

“Tổng cộng cần phải có một trăm sáu mươi ba vạn tiên ngọc, trừ đi số lẻ chỉ cần một trăm sáu mươi vạn tiên ngọc là được.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

“Thân là đệ tử tông môn đương nhiên phải cảm ơn tông môn, sao có thể chiếm tiện nghi của tông môn được.” Hàn Phi Vũ lấy ra một cái nhẫn không gian đổ một trăm sáu mươi ba vạn tiên ngọc từ trong đó ra.

Một truyền tống trận hư không nho nhỏ xuất hiện ở trong tay Hàn Phi Vũ, hắn bỏ vào một cách tự nhiên, giống như đang thưởng tiền boa vậy.

“Những linh bảo này cần có ba ngày để sắp xếp, đến lúc đó sẽ đưa đến tay ngươi.”

“Ta biết rồi.” Hàn Phi Vũ gật đầu.

Từ Phàm đang nói chuyện phiếm với anh em tốt đã biết về giao dịch này, chỉ là hơi sửng sốt một chút chứ không hề hỏi chi tiết.

Nguyên giới, trong một tiểu thế giới chuyên môn, Từ Phàm bắt đầu phá giải Thiên Huyễn châu mà huynh đệ tốt tìm được, có kinh nghiệm từ lần trước, Từ Phàm chỉ tốn công sức vài ngày, đã phá giải được ba viên Thiên Huyễn châu kia.

Chỉ là sau khi nhìn xong một màn này, phát hiện trong đó đã thiếu mất nội dung quan trọng.

Bây giờ toàn bộ nội dung bọn họ nhìn thấy đều là, câu chuyện về hai tỷ đệ kia trở thành người khống chế Tiên tông, bắt đầu quật khởi Tiên giới, chinh chiến khắp nơi trở thành bá chủ Tiên giới.

Trong đó, Vũ Luân kiếp trước đã chết sau khi bọn họ trở thành người khống chế Tiên tông, không rõ nguyên nhân.

“Tại sao từ lúc bọn họ vừa gia nhập tông môn đến khi bọn họ khống chế tông môn lại không có Thiên Huyễn châu.” Từ Phàm buồn bực nói.

“Đúng rồi, ta muốn biết tại sao kiếp trước ta lại chết.” Vương Vũ Luân còn buồn bực hơn Từ Phàm.

“Nếu không tìm được, thì chỉ có thể đợi sau này khi gặp mặt vợ của ngươi ở kiếp trước hỏi thôi.” Từ Phàm hỏi.

“Hay là thôi đi, tốt nhất là đừng gặp mặt, kiếp trước là kiếp trước, không quấy rầy nhau là tốt nhất.”

“Chuyện Vương Phong hắn làm, có liên quan gì đến Vương Vũ Luân ta chứ!” Vương Vũ Luân cười nói.

“Liên quan lớn đấy, theo ta biết, còn có bốn năm loại phương pháp có thể khiến kí ức của nhân cách kia ở kiếp trước của ngươi chiếm chủ đạo, ngươi đoán các vợ kiếp trước kia của ngươi có biết loại phương pháp này không.” Từ Phàm dùng giọng điệu u ám nói.

Vương Vũ Luân đột nhiên cả kinh, có vẻ như đã nghĩ ra gì đó.

“Người vợ kiếp trước kia của ta hình như có tu vi thánh giả Đại La, không biết Từ đại ca có thể bảo vệ ta không.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm nói.

“Ha ha, đừng sợ như vậy, ta sớm đã có kế sách vẹn toàn, ngươi là huynh đệ tốt của ta, không bảo vệ ngươi thì ta bảo vệ ai.” Từ Phàm hắc hắc nói.

“Vậy thì tốt rồi, ta còn chưa nhìn thấy cháu trai của lão đại, lão nhị còn chưa gọi ta là cha, ta không thể đi sớm như vậy được.”

Chương 900: Đi thử

Trong không gian dưới đất, phân thân số một số hai số ba của Từ Phàm, còn có bản thân Từ Phàm tất cả đều đang luyện chế thăng cấp Ẩn Linh đảo.

“Bản thể, bây giờ toàn bộ chủ thể của Ẩn Linh đảo đã sắp xong rồi, có muốn đưa vào trong tinh vực đi dạo không.”

“Tiện thể kéo tiểu Tiên giới đó quay về.” Phân thân số hai nói.

Tổng thể tiểu Tiên giới không lớn, nếu Phi Vũ giới là quả bóng bàn, vậy thì tiểu Tiên giới cùng lắm cũng chỉ lớn hơn hạt mè một chút, Ẩn Linh đảo mở toàn bộ mã lực mới miễn cưỡng có thể kéo đi.

Từ Phàm đang luyện khí trầm tư lại, sau khi suy nghĩ một chút nói: “Cũng không phải không được, trước tiên cứ trộm tiểu Tiên giới kia quay về, coi như là tiết kiệm thời gian.”

“Vậy khi nào thì chúng ta xuất phát.” Phân thân số hai đột nhiên phấn khởi nói.

“Hình như ngươi rất mong đợi?” Từ Phàm nhìn phân thân số hai nói.

“Thì cũng giống như ngồi xe đi du lịch, đã đợi ở nơi này rất nhiều năm, đổi lại là nơi khác, có thể sẽ cảm thấy mới mẻ một chút.” Phân thân số hai nói.

Không biết tại sao, Từ Phàm nghe thấy lời này, đột nhiên cảm thấy trong lòng hơi xót xa.

“Đợi sau khi đến Tiên giới, thả các ngươi ra ngoài chơi một thời gian ngắn.” Từ Phàm nói.

Ánh mắt phân thân số một số hai sáng lên.

“Bản thể, mặc dù bình thường ngươi giống như một nhà tư bản xấu xa, nhưng đôi khi cũng có một chút dịu dàng đó.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm nhìn về phía số một.

“???”

“Đừng nói như vậy, bản thể có đôi khi chỉ đối với chúng ta giống như nhà tư bản.” Phân thân số hai ở bên cạnh nói bổ sung.

Từ Phàm nhìn, số một số hai lại nhìn số ba im lặng luyện khí ở bên kia.

“Đừng nói nhảm nữa, tranh thủ thời gian luyện khí đi.”

Đối với lời nói xấu của số một số hai, Từ Phàm nhất định không thừa nhận.

“Vậy khi nào chúng ta khởi hành.” Phân thân số hai nói.

“Bảo Bồ Đào ra một nhiệm vụ, ngoại trừ những người đã ra ngoài thực hiện nhiệm vụ trong thời gian dài, triệu hồi toàn bộ những người khác ở tông môn, sau khi mọi người đến đủ thì chúng ta xuất phát.” Từ Phàm nói.

Lúc này, tất cả đệ tử tông môn đều nhận được tin tức.

“Ẩn Linh đảo muốn đến tinh vực tiến hành đi thử, ngoại trừ đệ tử đang ở bên ngoài thực hiện nhiệm vụ dài hạn, tất cả những ai kết thúc nhiệm vụ ngắn hạn trở lại tông môn.”

Sau đó Bồ Đào phải căn cứ vào tình huống của các đệ tử thực hiện nhiệm vụ ở bên ngoài, đặc biệt tiến hành chỉ dẫn.

Mười ngày sau, tất cả đệ tử tập hợp trong đạo trường ngoài trời ở chủ phong của Ẩn Linh đảo.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo khổng lồ giống như đã bị một sức mạnh vô hình kéo đi.

Từ bên trên cự hồ mười vạn dặm chậm rãi nâng lên, êm ái mượt mà kỳ lạ, không có cảm giác không thoải mái nào.

Đệ tử ở trong đảo cũng không hề cảm nhận được chút xóc nảy nào.

Bốn người đang luyện khí ở trong không gian dưới đất, đã quan sát Ẩn Linh đảo từ góc nhìn thượng đế.

“Chủ nhân, tất cả Ẩn Linh đảo hoạt động bình thường, có truyền tống đi vào trong tinh vực không.” Giọng nói non nớt của Đề Tử vang lên.

“Khởi động.” Từ Phàm đang luyện khí lạnh nhạt nói.

Sau đó toàn bộ Ẩn Linh đảo bắt đầu tăng tốc về phía vực Cực Không.

Lúc này ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới đã cảm nhận được một luồng sức mạnh khổng lồ đang di chuyển.

Thể tích năng lượng này cực kỳ to lớn, một khi nổ tung, thì non nửa Phi Vũ giới có thể sẽ không còn.

Kết quả là Từ Phàm đang luyện khí nhận được ba dấu chấm hỏi ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới phát đến.

“???”

“Mang theo tông môn đi tản bộ một vòng, yên tâm, năng lượng trung tâm rất ổn định, sẽ không dễ dàng nổ tung đâu.” Từ Phàm biết ý chí thiên đạo này đang lo lắng điều gì.

Nghe được lời bảo đảm của Từ Phàm, ý chí thiên đạo cũng yên tâm.

Lúc này toàn bộ đệ tử trên đạo trường ngoài trời ở chủ phong đều bị tốc độ của Ẩn Linh đảo làm cho sợ ngây người.

“Ở dưới tình huống không dịch chuyển, đã nhanh hơn cả tinh chu!” Một đệ tử từng đi theo tinh chu đi xa chấn động nói.

Đúng lúc này phía trước xuất hiện một truyền tống trận khổng lồ, Ẩn Linh đảo trực tiếp đi vào trong đó biến mất không thấy nữa.

Trong nháy mắt, Ẩn Linh đảo đã đi đến bên trong tinh vực.

“Trước tiên đừng nhảy không gian, chạy nhanh ở bên trong tinh vực một thời gian ngắn, thí nghiệm thử tốc độ cao nhất ở chỗ nào.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Bồ Đào nhìn Ẩn Linh đảo chạy cực nhanh, trong lòng khẽ thở dài một cái.

Nếu lúc đầu hắn thể hiện hoàn mĩ một chút, có thể người điều khiển Ẩn Linh đảo bây giờ vận là mình.

Ghen tị thì ghen tị, Bồ Đào vẫn tận chức tận trách làm tốt công tác phụ trợ còn lại.

Lần đầu tiên Đề Tử tự mình vận hành Ẩn Linh đảo, lão đại ca hắn cần phải chăm sóc một chút.

Vô số đệ tử nhìn cảnh tượng bên trong tinh vực, lộ ra vẻ si mê.

“Có môi trường tinh vực ngoài trời để thể nghiệm không gian đạo trường, đệ tử muốn thể nghiệm môi trường tinh vực có thể báo danh.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

Hùng Lực trong đạo trường nghe thấy lời nói của Bồ Đào, hắn là người đầu tiên báo danh, mặc dù hắn đã đến tinh vực nhiều lần, nhưng hắn vẫn chưa từng thể nghiệm chân thân ở trong tinhvực là cảm giác gì.

Một đường truyền tống trận nối liền không gian đạo trường với tinh vực xuất hiện ở trên đạo trường của chủ phong.

Hùng Lực trực tiếp đi qua truyền tống trận.

Nhìn từ trong tinh vực, Ẩn Linh đảo trông giống như cả một đại lục, trong trạng thái linh hoạt vững vàng không thuộc về hắn, bay cực nhanh, giống như một tia sáng.

“Nếu truyền tống bay nhanh hơn thì mất bao nhiêu thời gian mới có thể đến tiểu Tiên giới?” Từ Phàm đang luyện khí nói.

Mặc dù trong lòng hắn có thời gian đại khái, nhưng số liệu cụ thể cũng không hiểu rõ.

“Cần mười canh giờ, để đến tiểu Tiên giới.” Giọng nói Đề Tử vang lên.

Từ Phàm gật đầu, thời gian nhanh hơn so với dự đoán của hắn một chút.

“Đi đi, bây giờ có thể tăng thêm truyền tống.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân!”

Đề Tử phấn khởi bắt đầu gia tăng chuyển vận năng lượng trung tâm, đây là lần đầu tiên hắn vận hành Ẩn Linh đảo, hắn cảm thấy vui vẻ lạ thường.

Ẩn Linh đảo bắt đầu tăng tốc, liên tục nhảy ở trong không gian.

“Đáng tiếc không có bao nhiêu kẻ địch ở trong tinh vực, nếu không đã có thể thử nghiệm đại sát khí của chúng ta một chút.” Phân thân số một tiếc nuối nói.

“Khu vực cằn cỗi như thế này đều là loại tinh chu, tối đa cũng chỉ giống như cự chu tiên linh thôi.”

“Đối phó với loại người này còn khởi động cả đại sát khí, cái này có khác nào dùng Tiêm Tinh pháo đánh con muỗi không.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Cự thú tinh vực Kim Thạch Linh cách gần Phi Vũ giới chúng ta nhất, chúng ta có cần qua đó cho hắn một pháo không.” Phân thân số hai đột nhiên đề nghị nói.

“Sau khi bắn một pháo, đánh không chết thì làm sao, không cừu không oán, bắt nạt tiểu quái thú người ta làm gì.” Từ Phàm trợn mắt nhìn phân thân số hai.

“Lát nữa sau khi tới tiểu Tiên giới, thì ngươi đi qua bố trí trận pháp kéo tiểu Tiên giới.” Từ Phàm sắp xếp nói.

“Linh kiện Tiên khí này còn cần năm tháng nữa mới có thể luyện chế xong, hay là bản thể ngươi động một chút.” Phân thân số hai ngập ngừng nói.

“Việc tốn thể lực như trận pháp cỡ lớn này vẫn là ngươi đến đi, ta bảo phân thân tiếp nhận công việc của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Mười canh giờ sau, Ẩn Linh đảo dừng lại ở bên ngoài tiểu Tiên giới.

Bản thể Bồ Đào nhìn thấy tiểu Tiên giới mà thèm chảy cả nước miếng.

“Chờ một chút, đợi sau khi ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới xóa bỏ thiên đạo của tiểu Tiên giới, ngươi hãy thôn phệ những bản nguyên này.” Từ Phàm nói với Bồ Đào, bởi vì vừa rồi hắn cảm nhận được một tia khát vọng kia của Bồ Đào.

“Bố trí trận pháp kéo tiểu Tiên giới cần phải mất một năm, bảo những đệ tử đó tự do hoạt động ở tiểu Tiên giới.” Từ Phàm nói với Bồ Đào.

“Tuân lệnh!”

Chương 901: Cảm giác sai rồi

Xuất phát từ sự tò mò với tiểu Tiên giới, ngoại trừ đệ tử Ẩn Linh môn cần phải ở lại để canh giữ thì những người còn lại đều đến tiểu Tiên giới.

Vừa vào tiểu Tiên giới, tất cả đều thán phục Tiên Linh chi khí và pháp tắc Tiên đạo khổng lồ ở bên trong.

Hàn Phi Vũ cảm nhận được Tiên Linh chi khí của tiểu Tiên giới, cũng không khỏi cảm thán: “Quả nhiên là hoàn cảnh tu luyện tốt.”

Lúc này tất cả đệ tử tiến vào tiểu Tiên giới đều nhận được một tin nhắn.

“Đệ tử Đại Thừa kỳ nhớ kỹ áp chế tu vi, không được phi thăng lên làm Tiên ở trong tiểu Tiên giới.”

Hùng Lực nhìn tin tức trong pháp khí truyền tin, không khỏi nở nụ cười.

Vừa đến Tiên giới, trong thân thể hắn đã có một sức mạnh rục rịch, dường như muốn thăng cấp lên cấp bậc cao hơn.

Hắn cố gắng đè nén cảm giác này xuống, bắt đầu nhìn hoàn cảnh bốn phía.

Hắn có cảm giác như hồ nước nhỏ tiến vào biển rộng, còn có cảm giác cực kỳ rộng lớn thông suốt, điều này khiến hắn có chút vui vẻ.

“Cũng không biết tiểu Tiên giới này có cao thủ Luyện Thể hay không.” Hùng Lực lẩm bẩm nói.

“Đại sư huynh, chiến lực của ngươi vượt qua Thần La rồi sao?” Hàn Phi Vũ cười nói.

Gần đây trong tông môn, tin tức nóng nhất chính là. Đại sư huynh cần bao lâu mới có thể trấn áp Thần La Bốn Tay?

Có người bảo Bồ Đào bảo lãnh, mở một ván cược, hắn cũng ném chút tiên ngọc.

“Mở mang thêm chút kiến thức về cao thủ khác nhau cũng rất có lợi cho tu vi cảnh giới bản thân.” Hùng Lực cười nói, hắn cũng không chút để ý vì mỗi một lần đến Thần La Bốn Tay bị ngược.

“Đại sư huynh, nếu như có thể, có thời gian hai chúng ta luận bàn một chút.” Ánh mắt Hàn Phi Vũ hơi khác thường, gần đây thực lực tiến bộ rất nhanh, muốn tìm người kiểm chứng chiến lực của mình có tăng cường hay không.

Hùng Lực nghe Hàn Phi Vũ nói vậy ngây ra, sau đó nghiêm túc đánh giá Hàn Phi Vũ từ trên xuống dưới.

“Không tồi, khí thế hơn trước kia không ít, ngươi chắc chắn muốn khiêu chiến với ta sao?” Hùng Lực cười nói, đại sư huynh tông môn như hắn cũng không phải để kêu cho vui.

“Đúng, xin đại sư huynh thành toàn.” Hàn Phi Vũ nói.

“Cách đây không xa có một thung lũng, chúng ta hãy luận bàn ở đó, để ta xem gần đây ngươi đã tiến bộ bao nhiêu.” Hùng Lực xoa tay nói.

“Đại sư huynh, ta cũng muốn luận bàn với ngươi!” Kiếm Vô Cực bên cạnh Hàn Phi Vũ cũng nói.

“Vậy được, đừng nói đại sư huynh ức hiếp các ngươi, hai sư huynh đệ các ngươi cùng lên đi.” Hùng Lực nói xong, tiện để Bồ Đào mở phát sóng trực tiếp.

Gần đây bị ngược đãi trong tông môn nhiều, hắn cảm giác có thể là vì cái danh đại sư huynh này của hắn nên bị mấy sư đệ khinh thường.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực liếc nhìn nhau, gật đầu.

Trong sơn cốc bốn phía bao quanh là núi, biểu cảm Hùng Lực thoải mái nhìn về phía hai tiểu sư đệ đứng xa xa.

“Hai người tốt nhất nên kiên trì một khắc, nếu không không có tác dụng đâu.”

Biểu cảm Hùng Lực từ từ trở nên nghiêm túc, trong tay xuất hiện Cự Chùy Minh Kim.

Phía sau là một bóng dáng mờ ảo khổng lồ bắt đầu ngưng tụ, đó là Pháp Tướng Kim Thân Ngũ Hành của Hùng Lực.

Lúc này trong phát sóng trực tiếp đã có hơn ba vạn đệ tử xem trực tuyến.

“Hai sư huynh này bị bệnh sao? Vậy mà lại dám khiêu chiến đại sư huynh?” Một làn mưa đạn hiện lên trong màn hình.

“Thật ra ta cảm thấy đại sư huynh cũng không mạnh lắm, khoảng thời gian này đã bị Thần La Bốn Tay ngược đãi mấy lần rồi.”

Còn chưa đánh mà đoàn chiến trong làn mưa đạn đã bắt đầu.

Quả thật rất nhiều đệ tử đều biết thực lực của đại sư huynh Hùng Lực, nhưng chính là cảm giác mưa đạn rất thú vị, nên chia làm hai nhóm người.

Một nhóm ủng hộ Hùng Lực, cảm thấy hai sư huynh đệ Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đang tìm ngược.

Nhóm khác thì cảm thấy đại sư huynh Hùng Lực không mạnh cho lắm, có lẽ hai bên có thể đánh ngang tay.

Từ Phàm cũng đang nhìn màn đạn trên sóng trực tiếp, không khỏi vui vẻ.

“Có chút nhiệt tình của kiếp trước rồi, Bồ Đào, thả gói biểu cảm ra đi.” Từ Phàm vừa luyện khí, vừa cười hì hì nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

Chưa được bao lâu, các gói biểu cảm khác nhau bắt đầu xuất hiện trên màn sáng.

Lúc này Kiếm Vô Cực đang giằng co đột nhiên truyền âm cho Hàn Phi Vũ nói: “Đại sư huynh mở phát sóng trực tiếp rồi, chúng ta thêm chút sức, bại cũng không thể bại quá khó coi.”

Nhìn Pháp Tướng Kim Thân Ngũ Hành lớn nhỏ như núi cao ở xa xa, bỗng nhiên Hàn Phi Vũ không còn tự tin.

“Đúng, không thể bại quá khó coi.”

Hàn Phi Vũ vẫy tay, một tòa Phá Kim Kiếm Trận Ngũ Hành khổng lồ thành hình.

Một thanh linh kiếm Tiên khí kỳ dị dựng đứng ở trung tâm kiếm trận giống như chỉ huy trong quân trận.

Kiếm Vô Cực cũng tế xuất chín thanh linh kiếm Đạo khí đỉnh cao của hắn.

Lúc này, màn sáng phát sóng trực tiếp đã thay đổi.

Người giàu nhất tông môn tại đây, đâu thể để đại sư huynh lỗ mãng?

Tổng cộng có ba mươi thanh linh kiếm Tiên khí xuất hiện trong kiếm trận, không nói uy lực của chúng, chỉ riêng những Tiên khí này cũng đủ khiến trong lòng kẻ địch sinh ra sợ hãi.

Hạng Vân nhìn kiếm trận trong màn sáng, nước mắt hâm mộ chảy xuống khóe miệng.

“Lúc nào ta mới có được nhiều linh kiếm Tiên khí như vậy.”

Mặc dù hiện giờ Hạng Vân cũng thăng cấp đến Đại Thừa kỳ, nhưng trong kiếm trận chỉ có một thanh linh kiếm Tiên khí chủ trận cho vay mua, còn những thứ khác đều là Đạo khí.

Lúc này biểu cảm của Hùng Lực khẽ thay đổi, nhìn Hàn Phi Vũ nói: “Không hổ là người giàu nhất tông môn!”

Hùng Lực nói xong, Pháp Tướng Kim Thân Ngũ Hành to lớn như núi lập tức bước về phía Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực.

Hắn vốn muốn nương tay để hai sư đệ này thua không khó coi.

Nhưng nhìn thấy những Tiên kiếm này, hắn biết không thể nương tay được nữa.

Giờ phút này, khí thế vô cùng khổng lồ phát ra từ trong Pháp Tướng Kim Thân Ngũ Hành.

Kim Thân trong nháy mắt chuyển hóa từ màu vàng kim thành vàng ròng, Cự Chùy trong tay cũng được một tầng hỏa diễm hỗn độn vây quanh.

Đôi mắt như Thần Ma của Pháp Tướng Kim Thân Ngũ Hành nhìn về phía Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực.

“Liệt Địa!”

Hùng Lực gầm lên giận dữ, cự chùy khổng lồ như núi đập xuống hai người họ.

“Thủ!” Hàn Phi Vũ không chút do dự nói, thật ra có rất nhiều cách phá một chùy này, nhưng hắn muốn dựa vào sức mạnh bản thân có được để đỡ lấy.

Kiếm trận khổng lồ và chín thanh linh kiếm Đạo khí của Kiếm Vô Cực trong nháy mắt ngưng tụ thành một kiếm thuẫn, có ý đồ ngăn chặn Cự Chùy của Hùng Lực.

Lúc này trong màn sáng phát sóng trực tiếp đều là gói biểu cảm sợ hãi thán phục.

“Ầm!”

Một chùy giáng đến, kiếm thuẫn bị phá, thần thông phòng ngự của hai người họ cũng bị đánh nát, hai người họ cứ như vậy mà bay về phía xa.

Hàn Phi Vũ rất bình tĩnh, Kiếm Vô Cực cũng đang tự ngẫm về nhân sinh.

Hai con rối chớp mắt đón được hai người họ, lại đưa trở lại trong sơn cốc.

“Đa tạ đại sư huynh nương tay!” Hai người họ hành lễ nói.

Nếu không phải sau cùng Hùng Lực nương tay, có lẽ hiện tại hai người họ đã bị chùy đánh cho thành cặn bã.

“Vốn muốn chơi với các ngươi thêm chút, nhưng kiếm trận của sư đệ Phi Vũ quá khiếp người, nếu ta nương tay thì người bại có thể là ta.” Hừng Lực nói, vừa nãy hắn ra tay đã dùng đại chiêu, chính là một chiêu hạ địch.

Nếu Hùng Lực ra tay còn để lại đường sau, thì thật sự có thể để hai người họ thắng trận.

“Đại sư huynh, là do ta buông thả, lại dám mưu toan khiêu chiến đại sư huynh.” Hàn Phi Vũ nói, trong lòng hắn hơi hao tổn tinh thần, vốn tưởng khoảng thời gian này tiến bộ rất nhiều, cảm thấy đã có năng lực có thể đấu với Hùng Lực.

Nhưng ai ngờ cảm giác sai rồi.

Chương 902: Cự thú

“Xem ra sau này cần phải dạy riêng cho Hùng Lực, nếu không sau này đại sư huynh như hắn sẽ không cách nào phục chúng.” Từ Phàm nhìn màn sáng nói.

Từ Phàm rất hài lòng với đại sư huynh Ẩn Linh môn này.

Muốn phái đầu có phái đầu, muốn thực lực có thực lực, muốn trách nhiệm có trách nhiệm.

“Dạy thì dạy, nhưng sau này muốn chặn đồ tôn của ngươi thì đừng nên nghĩ nữa.” Số hai cười nói.

“Không chặn được thì cũng không thể quá kém, cũng do tông môn có cây Vạn Vật, nếu không đồ tôn ta cũng sẽ không trưởng thành nhanh như vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Đúng vậy, một cây Vạn Vật đã tiết kiệm cho hắn bao nhiêu sức lực, phối hợp cái hack đó với cây Vạn Vật này, cũng không cần chạy đi nơi khác nữa, ít nhất là trước thánh giả Đại La vẫn canh giữ cây Vạn Vật này cũng không có vấn đề gì.” Phân thân số một cảm khái nói.

“Đây toàn là biểu tư, không nói một tiếng vay trước ở tông môn chúng ta, có lẽ đều thuận buồm xuôi gió.”

“Vừa đến Tiên giới, hai tiểu đồ tôn của chúng ta sẽ tiếp nhận khảo nghiệm thật sự.” Từ Phàm nói.

Lúc này một màn sáng xuất hiện, bắt đầu phát sóng bộ phim truyền hình Bồ Đào mới biên tập.

Đây là pháp bảo chủ yếu luyện chế Tiên khí tiêu khiển thời gian trong không gian dưới lòng đất của bọn họ.

Phân thân số một số hai ở trong không gian dưới lòng đất nhiều năm như vậy, đã sớm quét sạch hàng tồn kho của Từ Phàm, kết quả là hắn bảo Bồ Đào bắt đầu chỉnh sửa lại phim truyền hình hoặc hoạt hình.

Hiệu quả rất tốt, đã nhận được lời khen ngợi của số một và số hai.

“Bây giờ các ngươi lại thích xem phim cung đấu sao?” Từ Phàm nhìn số một, số hai giật mình nói.

“Đây chẳng phải do nhàm chán sao, chỉ xem kịch nhiệt huyết thì có chút nhàm chán.”

“Xem phim cung đấu để bổ sung thêm chút mắt nhìn.” Phân thân số hai nói đùa.

“Mắt nhìn cũng có thể bổ sung à?”

“Ngày khác sẽ đồng hóa các ngươi một chút, xem có thật sự bổ sung hay không.” Từ Phàm cười nói.

“Số hai, hiện tại ổn định rồi, ngươi cũng nên ra ngoài bố trí đại trận lôi kéo đi.” Từ Phàm nhìn số hai nói, đồng thời một phân thân tạm thời xuất hiện bên cạnh số hai.

“Hây, đau đầu, đừng thấy tiểu Tiên giới nhỏ như vậy, nhưng nâng lên, không chút bớt lo lắng so với những thế giới Trung Thiên đó.” Phân thân số hai thở dài nói.

“Mau đi đi, đâu ra nhiều lời như vậy.” Từ Phàm không kiên nhẫn xua tay nói.

Trước người phân thân số hai xuất hiện một cửa truyền tống, bước ra một bước đã xuất hiện ở tinh vực bên ngoài Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, áp chế ý chí thiên đạo giới này trước, nếu không lúc bày trận sẽ dễ ảnh hưởng đến độ chính xác.” Phân thân số hai nhìn tiểu Tiên giới xa xa bĩu môi nói.

“Tuân mệnh.”

“Danh sách bố trí pháp trận sẽ gửi cho ngươi, phái cho ta một triệu con rối, đo lường vòng ngoài của tiểu Tiên giới cho ta.”

“Tuân mệnh.”

Sau đó số hai bắt đầu diễn hóa trận pháp ở trong tinh vực, dùng để kiểm tra trận pháp nào thích hợp với tiểu Tiên giới.

Lúc này tinh vực xa xa đột nhiên truyền ra dị âm, một con cự thú tinh vực khổng lồ gần bằng một nửa kích thước Ẩn Linh đảo xuất hiện.

Tản mát ra cuồng dã, hung hăng muốn cắn nuốt tất cả khí tức.

Mục đích của cự thú tinh vực rất rõ ràng, chính là tiểu Tiên giới, ánh mắt của nó vô cùng đói khát, như lữ khách ba ngày không có nước nhìn thấy một chậu nước mát trong suốt trong sa mạc.

“Bản thể, cơ hội thí nghiệm đại sát khí đã đến, mau lên cho ta đi!”

Số hai lập tức kích động, tiện tay đánh vỡ trận pháp vừa thôi diễn xong, đứng ở tinh vực nhìn cự thú xa xa.

“Còn cần ngươi nói sao?”

Mặc dù không nhìn thấy biểu cảm của bản thể, nhưng số hai chắc chắn hắn đang trợn mắt.

Chỉ thấy phía dưới Ẩn Linh mở ra một cửa động khổng lồ.

Một món Tiên khí khổng lồ như tên lửa dài trăm trượng to năm trượng xuất hiện.

Trực tiếp bắn ra từ cửa động, đâm vào trong hư không.

“Ngươi thả sát khí uy lực nhỏ nhất này làm gì, trực tiếp lên uy lực lớn nhất đấy!” Phân thân số hai kích động nói.

“Cự thú tinh vực này vẫn chưa tới cấp bậc Kim Tiên, ngươi dùng thứ đó làm gì.”

Từ Phàm vừa truyền âm xong, toàn bộ tinh vực bắt đầu chấn động.

Cự thú tinh vực xa xa phát ra tiếng kêu đau thương, một chùm linh quang đen trắng đan xen lẫn nhau bạo phát.

Ánh sáng mạnh do vụ nổ tạo ra đã chiếu sáng cả tinh vực này.

Khắp tiểu Tiên giới bắt đầu run rẩy, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn ở tiểu Tiên giới không rõ nguyên nhân đều hỏi Bồ Đào đã xảy ra chuyện gì.

“Dung hợp sức mạnh đạn đạo quang ám này thô kệch quá, sau này lúc luyện nhất định phải tinh tế một chút.” Phân thân số hai dụi mắt nói, vừa rồi vì quan sát uy lực của vụ nổ, hắn không chỉ không nhắm mắt lại, hơn nữa thần niệm cũng đang quan sát.

Sau đó mấy đạo phòng ngự thần thông trong nháy mắt bảo vệ số hai lại, vụ nổ sinh ra tia nhiệt nóng rực xẹt qua toàn bộ Ẩn Linh đảo.

“Trông uy lực rất lớn, nếu gặp phải Kim Tiên cũng chỉ có thể để hắn tạm thời né tránh.” Từ Phàm cảm nhận được uy lực của đạn đạo quang ám này nói.

“Đề Tử!”

“Có ta!” Giọng nói non nớt của Đề Tử vang lên.

“Đưa thêm một phần ba năng lượng hạch tâm vào đạn đạo quang ám, đây có lẽ là cực hạn mà Tiên khí có thể dung nạp.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh chủ nhân.” Giọng nói vui mừng của Đề Tử vang lên, bởi vì hắn lại nhận được nhiệm vụ của chủ nhân.

Lúc này, Từ Cương đi vào trong không gian dưới lòng đất.

“Biết ngươi muốn làm gì, luyện tốt thần thông Lạp Tử Đông Phong ta dạy ngươi trước rồi hẵng nói, vừa rồi là cấp tiếp theo của ngươi đó.” Chưa đợi Từ Cương mở miệng, Từ Phàm đã nói.

“Vậy có thể truyền thụ kiến thức cơ bản cho đồ nhi một chút hay không, để ta có chuẩn bị.” Từ Cương hành lễ nói.

Hắn cũng thấy được cảnh tượng nổ tung vừa rồi, giờ phút này trong đầu hắn chỉ muốn học được thần thông này.

Cự thú tinh vực lớn gần một nửa Ẩn Linh đảo, một pháo đã bị đánh mất, điều này khiến Từ Cương không thể không đỏ mắt.

“Tìm Bồ Đào, có trong kho dữ liệu.” Từ Phàm nói xong bắt đầu đánh giá đại đồ đệ này của mình từ trên xuống dưới.

“Đừng chỉ nghĩ đến tu luyện, rảnh rỗi thì đi ra ngoài giải sầu đi.”

“Tu tâm tu đạo đều không thể thiếu, nếu không sẽ dễ bị sức mạnh tăng trưởng làm mất phương hướng.” Từ Phàm dặn dò.

“Hiểu rồi sư phụ.”

“Ta đã bảo Tinh Từ nghe ngóng Tiên giới cho ngươi, hình như trong Tiên giới gần Mộc Nguyên giới có pháp bảo Kim Tiên cũng là núi Ngũ Sắc.”

“Hơn nữa chiến lực cực kỳ siêu phàm, là cấp bậc đứng đầu thuộc về Kim Tiên.”

“Cho nên mục tiêu truyền thừa đầu tiên của người đã có, trở về ta sẽ bảo Bồ Đào đưa thông tin cho ngươi.”

Từ Phàm vừa mới luyện xong một linh kiện Tiên khí, đặt trong phòng linh kiện bên cạnh.

“Đứng đầu Kim Tiên!” Từ Cương nhếch mày.

Không phải hắn sợ Kim Tiên, mà là sợ Kim Tiên cảm giác được núi Ngũ Sắc trên người hắn sẽ tìm đến tông môn gây phiền toái.

“Ngươi không cần lo lắng chuyện khác, sau khi tông môn bay lên Tiên giới, chỉ cần ở trong tông môn thì Kim Tiên bình thường sẽ không làm gì được Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nhìn biểu cảm của Từ Cương tự tin nói.

“Làm phiền sư phụ rồi.”

“Không sao, truyền thừa của ngươi quan trọng hơn.”

Lúc hai người họ nói chuyện, tinh vực xa xa lại xuất hiện một bóng dáng khổng lồ.

Hình thể đó như Ẩn Linh đảo vậy.

Phân thân số hai đang bố trí trận pháp, cảm giác được lại có một cự thú tinh vực đến, hơn nữa con này còn to hơn con trước.

Lập tức la hét khiến Từ Phàm lần nữa dùng đại sát khí.

Chương 903: Phúc lợi năm năm

Đang lúc cự thú tinh vực đó muốn tới gần tiểu Tiên giới thì đột nhiên ý thức được gì đó, giống như chó lớn bị khiếp sợ mà nhanh chân chạy về phía trước.

Đại sát khí của Ẩn Linh đảo vừa mới lộ ra một nửa, cự thú tinh vực đã trốn vào trong hư không.

“Đáng tiếc, ta vẫn muốn bắt lấy xem có thể lấy chút tài liệu từ trên người để luyện mấy món Tiên khí hay không.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

Vừa rồi lúc cự thú tinh vực trước đó bị nổ thành cặn bã, Từ Phàm đã cảm thấy đáng tiếc.

“Quả thật vừa rồi để số ba xuất mã thì sẽ có hy vọng trấn áp cự thú tinh vực đó, đều là bị số hai nói nên dùng tên lửa kia.” Từ Phàm quyết định đặt nồi lên người số hai.

“Dù số hai có ồn ào đến đâu, không có sự cho phép của ngươi thì cũng không được.” Phân thân số một đang luyện khí liếc mắt nhìn Từ Phàm.

Lúc này, phân thân số hai sắp bố trí đại trận, đột nhiên rùng mình.

“Bồ Đào, có biết nguyên nhân cự thú tinh vực vừa rồi đến không?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể là chủ nhân giết chết tất cả tu sĩ Hợp Thể kỳ trở lên ở tiểu Tiên giới, khiến cự thú đó cảm nhận được tiểu Tiên giới không còn uy hiếp, cho nên mới tới đây có ý đồ thôn phệ tiểu Tiên giới.” Bồ Đào trả lời.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm nhận được sự khác thường của tiểu Tiên giới, hắn đang phát ra thỉnh cầu yếu ớt về phía Từ Phàm, cầu xin Từ Phàm buông tha cho hắn.

Ý chí thiên đạo tiểu Tiên giới cảm nhận được tác dụng pháp trận khắc trên người, nhưng lúc này hắn phát hiện mình đã bất lực không thể phản kháng.

“Lúc này biết sợ rồi sao, trước đó đồng ý hy sinh phần lớn sinh linh của giới này để thăng cấp tiểu Tiên giới, tại sao ngươi lại phối hợp như vậy.” Từ Phàm nói, nhưng hắn cũng có thể hiểu được.

Sự hiểu biết của ý chí thiên đạo về sinh linh trong cơ thể mình chỉ giới hạn trong một công cụ, hoặc là một loại chăn nuôi cần phải được nuôi.

Bình thường ý chí thiên đạo đều sẽ đồng ý, đương nhiên đối phương sẽ có được điều kiện là sức mạnh tuyệt đối.

Dù sao thăng cấp thành tiểu Tiên giới, có một số tình tiết bên trong vẫn cần Thiên Đạo nhất trí phối hợp.

“Ngoan ngoãn trở về với ta, ta dẫn ngươi đi thăm hàng xóm của ngươi.” Từ Phàm nhếch miệng nói.

Đồng thời, Bồ Đào lại đưa cho phân thân số hai thêm bốn trăm vạn con rối bố trí đại trận.

Đệ tử ở tiểu Tiên giới thần kỳ phát hiện toàn bộ tiểu Tiên giới trước đó lại bị Huyết Phong Tiên tông thống trị, tất cả Tiên thành và tu sĩ bên trong cũng đều phục vụ cho Tiên Tông.

Tiên Tông biến mất, tất cả đặc sản bọn họ chế tạo trước kia đều tồn đọng trong bổn Tiên thành, điều này đã khiến đệ tử Ẩn Linh môn kiếm lời.

Bọn họ dùng giá cả cực thấp để mua lại các loại pháp bảo linh vật của tiểu Tiên giới.

Một đôi giày Thiên Vân cấp bậc Đạo khí chỉ cần ba tiên ngọc.

Một trường bào Tú Linh Hợp Thể được đặt riêng cũng là cấp bậc Đạo khí chỉ cần bốn tiên ngọc.

Giày quần trường bào nội giáp, nhẫn tay vòng bảo vệ tâm kính, đều có đủ loại vũ khí Đạo khí.

Thậm chí những đệ tử này còn phát hiện pháp bảo Đạo khí thuộc trong mắt gần đây ở một số Tiên thành.

Lôi Hỏa chi nhãn, Thanh Vân chi nhãn, Địa Phách chi nhãn… khiến đệ tử Ẩn Linh môn thán phục, còn có pháp bảo Đạo khí như thế.

Trong đồng mục Tiên thành, Hàn Phi Vũ hơi thất vọng gật đầu, trong miệng lẩm bẩm tại sao một người nhiều nhất chỉ có thể luyện hai pháp bảo đồng tử.

“Sư huynh điều này ngươi cũng không rõ sao, một người nhiều nhất có hai con ngươi, nếu ngươi muốn luyện thêm mấy cái, thì hãy mở thêm mấy con mắt trên người.” Kiếm Vô Cực nói.

Lúc này hắn đã thuộc trạng thái phối đầy, toàn thân đều là Đạo khí.

“Lại trêu ghẹo ta.” Hàn Phi Vũ lườm Kiếm Vô Cực một cái.

“Bên trong Tàng Kinh Các có một thần thông đặc thù tên là Thiên Nhãn Tru Linh, nghe nói tu luyện đến chỗ cao thâm thì có thể mở con mắt thứ ba ở ấn đường.”

“Nghe nói đại sư huynh cũng đang phụ tu môn thần thông này.” Kiếm Vô Cực lặng lẽ nói.

Nghe vậy, vẻ mặt Hàn Phi Vũ khẽ động.

“Sư đệ, chúng ta mau đến Tiên thành khác xem có đặc sản gì khác hay không, chúng ta mua thêm một chút trở về, đảo tay, nói không chừng có thể đổi không ít tiên ngọc.” Hàn Phi Vũ nói.

Kiếm Vô Cực nghe vậy, ánh mắt sáng ngời, nhưng sau đó lại hơi thất vọng lắc đầu.

“Tiên ngọc trên người không nhiều lắm, ngay cả một bộ Đạo khí cũng không gom đủ.” Kiếm Vô Cực nói.

“Hay là ta cho ngươi mượn một chút?”

“Bỏ đi, mặc dù có quan hệ tốt với sư huynh, nhưng Vô Cực không thể làm như vậy.” Giọng nói Kiếm Vô Cực kiên định, hắn có kiêu ngạo của hắn.

Nhưng lúc này bọn họ không biết chính là rất nhiều đệ tử đã phát hiện ra cơ hội kinh doanh tốt, đó là vay mượn Bồ Đào.

Bồ Đào thân thiện cũng mở lãi thân thiên cho vay chín thu lại mười ba.

Hạn mức một trăm vạn tiên ngọc cho vay trong nháy mắt đã bị tất cả đệ tử vay sạch.

Còn có rất nhiều đệ tử hối hận vì không cướp được.

Nhưng không còn tiên ngọc thì còn có linh thạch, Ẩn Linh môn còn có các loại đặc sản.

Kết quả là tất cả đệ tử đều buông tâm tình du ngoạn, bắt đầu tìm cách lấy thêm chút bảo bối đổi lấy đặc sản trong tiểu Tiên giới này.

Một năm trôi qua rất nhanh, dưới sự vất vả của phân thân số hai, đại trận lôi kéo đã hoàn thành.

“Bồ Đào, tính xem kéo tiểu Tiên giới về Phi Vũ giới cần mất bao lâu.” Từ Phàm hỏi.

“Cần khoảng hai mươi năm, nếu như bố trí hai từ thiên hút trận trong tiểu Tiên giới và Phi Vũ giới, thì chỉ cần năm năm.” Bồ Đào báo cáo.

“Năm năm còn được, nhưng lại phải làm phiền phân thân số hai.”

Lúc Từ Phàm nói lời này, phân thân số hai đã trở lại trong không gian dưới lòng đất.

Vừa nghe vậy, phân thân số hai chỉ vào Từ Phàm phẫn nộ nói: “Bản thể, ngươi thật…”

“Lại chẳng bảo ngươi làm ngay, bố trí đại trận vất vả, nghỉ ngơi một thời gian trước rồi nói sau.” Từ Phàm vội vàng an ủi nói.

Trận pháp đỉnh cấp này so với trận pháp Tông sư thông thường, không có công phu mấy chục năm đến trăm năm thì hoàn toàn không thể làm được.

Phân thân số hai nghe được có thể nghỉ ngơi một thời gian, khóe miệng nhếch lên, lộ ra tia mỉm cười.

“Vẻ mặt này lật khá nhanh đó.” Phân thân số một vừa luyện khí vừa nói.

“Dù sao trở về vẫn còn năm năm, cứ xem như năm năm này là phát phúc lợi cho các đệ tử, có thể khai thác tùy ý tài nguyên linh khoáng của tiểu Tiên giới, có thể tìm được có thể thu thập bao nhiêu thì cứ tính là bản lĩnh của bọn nó.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Sau đó Bồ Đào truyền tin tức tốt này cho tất cả đệ tử.

Trong đó người vui mừng nhất là Thiên Vạn Binh.

Mấy năm nay, trong tay hắn tích góp một nhóm lớn con rối tài nguyên linh khoáng, cũng có phần tâm đắc đối với việc tìm kiếm linh khoáng Tiên khí và các loại tài nguyên khoáng sản khác.

“Lần này ta không phát tài thì ai phát tài nữa.” Thiên Vạn Binh kích động nói.

Vốn là khai thác linh khoáng, sau đó lại đổi lấy đặc sản tiểu Tiên giới, sau khi trở về Phi Vũ giới, lại bán cho các Thánh địa tông môn.

Toàn bộ quá trình này đã sớm rục rịch trong lòng Thiên Vạn Binh.

Lúc hắn có ý hành động thì một bàn tay lớn vỗ đến.

“Thiên sư đệ, chúng ta cùng hợp tác thấy thế nào, ta nghe nói trong tay ngươi có hàng vạn con rối linh khoáng thu thập được.” Hùng Lực lên tiếng nói.

“Ta có thể xuất con rối, đại sư huynh có thể xuất gì.” Thiên Vạn Binh vẫn muốn giãy dụa.

“Ta có thể xuất hai tay để không hành hạ hai tay của ngươi.”

Phía sau Thiên Vạn Binh truyền đến âm thanh nguy hiểm của Hùng Lực.

Hắn nghĩ đến đủ cảnh tượng chơi đại sư huynh trước đây, không khỏi than nhẹ một tiếng.

“Ra ngoài lăn lộn sớm muộn gì cũng phải trả!”

Chương 904: Trà Đại Đạo

Ảo ảnh xiềng xích khổng lồ từ tiểu Tiên giới nối liền với Ẩn Linh đảo.

Ẩn Linh đảo khởi động khiến tiểu Tiên giới hơi chấn động, xem như chính thức bước lên con đường trở về Phi Vũ giới.

Tốc độ của Ẩn Linh đảo ngày càng nhanh, cho đến sau khi đạt đến đỉnh phong, phân thân số hai mới từ Ẩn Linh đảo đi ra ngoài bắt đầu tiến hành công tác tốc độ cao trên tiểu Tiên giới.

Nửa năm sau, phân thân số hai lại ngồi cự chu tiên linh bay về phía Phi Vũ giới.

Hắn muốn chạy tới Phi Vũ giới sớm để khắc một nửa trận pháp còn lại.

Từ Phàm nhìn hình ảnh phân thân số hai rời đi, không khỏi nói: “Khoảng thời gian này số hai vất vả rồi.”

“Bố trí trận pháp siêu lớn này rất tiêu hao tâm thần, có lẽ sau khi trở về phải nghỉ nửa năm mới có thể hồi phục lại được.” Phân thân số một nói.

“Vậy cứ để hắn nghỉ ngơi nửa năm đi.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Nửa năm sau, bỗng nhiên tiểu Tiên giới nhận được một lực kéo đến từ Phi Vũ giới, tốc độ thoáng cái tăng nhanh gấp mấy lần.

Bốn năm sau, Ẩn Linh đảo mang theo tiểu Tiên giới đến Phi Vũ giới.

Lúc này ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới đã trông mòn con mắt, giống như lần đầu đến phòng chăm sóc sức khỏe đợi nhân viên y tế vậy.

Tâm trạng vừa vui mừng vừa thấp thỏm, trong lòng nghĩ lát nữa phải giả vờ thế nào mới xem như là khách quen.

“Ngươi hãy thôn phệ ý chí thiên đạo của tiểu Tiên giới này, để lại cho ta bảy phần bản nguyên, thấy thế nào.”

Từ Phàm truyền tin tức cho ý chí thiên đạo của Phi Vũ giới.

Lập tức nhận được hồi âm, tỏ vẻ rất ổn, thậm chí còn thân mật làm phụ trợ phục vụ cho Từ Phàm, thu thập tài nguyên linh bảo linh khoáng Tiên khí không chủ trong tiểu Tiên giới miễn phí.

“Cái này được, sau khi thu thập xong đặt ở tiểu Tiên giới là được.”

Từ Phàm hài lòng gật đầu, phát hiện ý chí thiên đạo này ngày càng lên tay.

Sau đó tiểu Tiên giới được dán lên mặt Phi Vũ giới, ý chí thiên đạo Phi Vũ giới bắt đầu thôn phệ phần căn nguyên ý chí thiên đạo thuộc về hắn.

Từ Phàm cũng mang theo Ẩn Linh đảo trở lại cự hồ mười vạn dặm.

Không lâu sau, Bồ Đào nói Minh Không đến thăm.

“Lần này ta vừa trở về Ẩn Linh đảo đã cảm nhận được mùi vị chia ly.” Minh Không cười nói trong Nghênh Khách điện, trong mắt còn có chút không nỡ.

“Chưa đến một trăm năm nữa là có thể rời khỏi Phi Vũ giới rồi.” Từ Phàm nói.

“Đúng là không nỡ các ngươi!”

“Hay là Minh Không trưởng lão vứt bỏ hợp giới, đến lúc đó chúng ta có thể gặp mặt ở trong Tiên giới.”

“Đến lúc đó ngươi ta và Thượng Tôn cùng chén chè say sưa, chẳng phải vui vẻ sao?” Từ Phàm nhìn về phía Minh Không nói.

“Nếu đã lựa chọn đạo của mình, thì ta sẽ tiếp tục đi tiếp.”

“Chỉ hy vọng sau này Đại trưởng lão thành tựu vô thượng, thì còn có thể nhớ đến ta.” Minh Không nói.

“Ngươi nói lời này, ta chẳng những sẽ nhớ rõ mà còn phải trở về thăm ngươi nhiều hơn.”

Từ Phàm đưa trà đã pha trong tay đến trước mặt Minh Không.

“Hy vọng đến lúc đó ta còn có thể uống được trà của Đại trưởng lão.”

Minh Không bưng chén trà lên nhấp một ngụm, sau đó lộ ra biểu cảm vô cùng dư vị.

“Không thể không nói, trà đạo của Đại trưởng lão đã đạt tới đỉnh phong, dù là linh trà nào vào trong tay Đại trưởng lão thì đều có thể phát huy ra hương vị ngọt ngào thuần mỹ nhất.”

“Ha ha.” Từ Phàm nở nụ cười, chỉ là lúc pha trà hắn đã lĩnh ngộ được một chút về trà đạo.

“Hôm nay trùng hợp gặp được Minh Không trưởng lão, uống xong chén trà này, ta sẽ mời ngươi uống thêm một chén trà đại đạo.”

Phía sau Từ Phàm hiện lên bóng dáng mờ ảo đại đạo hiển hóa, không bao lâu trên bàn xuất hiện sáu chén trà.

Âm dương, thời không, ngũ hành, tất cả đều là trà đại đạo chí cao chí thuần.

Là một loại thần thông Từ Phàm lĩnh ngộ được sau khi lĩnh ngộ trà đạo tới đỉnh phong.

“Đây lẽ nào là trà đại đạo!” Sắc mặt Minh Không hơi rung động.

Hắn biết loại trà này khi nói chuyện với Thượng Tôn, muốn ngưng tụ trà đại đạo, lĩnh ngộ về hai đại đạo nhất định phải đạt tới đỉnh phong mới có thể ngưng tụ được.

“Một người ba chén trà, đây là lần đầu tiên ta dùng trà đại đạo đãi khách đó.”

Từ Phàm bưng một chén trà đại đạo âm dương lên nếm thử, mặc dù không thể lĩnh ngộ được gì, nhưng hương vị trà đại đạo rất thuần, khiến cho Từ Phàm có chút dư vị.

Hối hận không sớm nghiên cứu trà đạo, sau này chiêu đãi khách đâu cần linh trà gì đó nữa, trực tiếp ngưng tụ trà đại đạo, vừa làm màu vừa có thể tiết kiệm trà.

Minh Không ngửi thấy mùi trà đại đạo, đột nhiên cảm giác chén linh trà trong tay tẻ nhạt vô vị.

Hắn lập tức uống cạn một ngụm, sau khi buông xuống thì bưng chén trà đại đạo ngũ hành lên, chỉ nếm thử, lập tức tiến vào trạng thái giác ngộ.

“Ta biết ngay mà!” Từ Phàm nhìn Minh Không lâm vào trạng thái giác ngộ cười nói.

Sau đó vung tay lên, trà đại đạo trên bàn lập tức bị đông thời gian lại, ở trạng thái tuyệt đối tĩnh lặng.

Mà khu vực Minh Không ngồi bắt đầu gia tốc thời gian, mãi gia tốc đến ba tháng sau mới tỉnh lại từ trong trạng thái giác ngộ.

“Thật ngại quá Đại trưởng lão, một chén trà đại đạo ngũ hành làm cho ta không nhịn được mà lâm vào trạng thái giác ngộ.” Minh Không ngượng ngùng nói.

“Không sao, có thời gian gia tốc, ở trong mắt ta chỉ là nháy mắt.” Từ Phàm nhấp trà đại đạo âm dương nói.

“Vậy thì tốt!” Minh Không lại bưng trà đại đạo âm dương lên.

Lại lâm vào trạng thái giác ngộ, Từ Phàm phất phất tay, thời gian gia tốc.

Chén trà thứ ba cũng như vậy, nhưng lần lĩnh ngộ này hơi dài một chút, tổng cộng tăng tốc mười năm.

“Chúc mừng tu vi Minh Không trưởng lão tăng lên thêm một bậc.” Từ Phàm cảm nhận khí thế trên người Minh Không nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão!” Minh Không cảm kích nói.

“Mời uống trà, đa tạ cái gì, với quan hệ giữa hai chúng ta uống mỗi ngày cũng không có vấn đề gì.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

“Lần này ta đến là muốn nói với Đại trưởng lão một tiếng, ta muốn bế quan bắt đầu tìm hiểu ý chí thiên đạo, lần này thời gian có thể hơi dài, có lẽ đến lúc đó sẽ không cách nào đích thân tiễn Ẩn Linh đảo của Đại trưởng lão rời khỏi Phi Vũ giới được.” Minh Không nói.

“Hay là để ta bảo Bồ Đào giúp ngươi.” Từ Phàm quan tâm hỏi, hắn sợ một mình Minh Không không xử được ý chí thiên đạo Phi Vũ giới.

“Không cần, không có nguy hiểm, trước đó đã thăm dò qua rồi.”

“Vậy được, vậy chúc đạo hữu hợp đạo thành công.”

Từ Phàm đích thân tiễn Minh Không rời đi.

“Lần này hắn đến đây đúng là có cảm giác ly biệt.” Từ Phàm nhìn về phía Minh Không biến mất nói.

“Thật ra giới này cũng không còn nơi nào đáng để lưu luyến nữa.”

“Vậy sư phụ, chúng ta sớm rời khỏi Phi Vũ giới bay lên Tiên giới đi.”

Bóng dáng Từ Nguyệt Tiên xuất hiện phía sau Từ Phàm.

“Có Bạch Long giúp đỡ, hiện tại ngươi có thể giấu được cảm giác của ta rồi.” Từ Phàm quay đầu nhìn Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Còn kém xa lắm, sư phụ mở khí thế lên một chút thì Tiểu Bạch sẽ không dám lại gần ngươi.” Từ Nguyệt Tiên sờ Bạch Long bên cạnh nói.

“Ngươi hãy gọi đại ca và sư đệ của ngươi đến tiểu viện, sư phụ mời các ngươi uống trà.” Từ Phàm nhớ đến thần thông giác ngộ vừa rồi nói.

Thứ tốt thì đương nhiên phải cùng nhau hưởng thụ.

Trong tiểu viện của Từ Phàm, lúc này đã trở thành một hội trà nhỏ.

Hắn dựa theo đại đạo mà mỗi đồ đệ chủ tu để phối ra trà đại đạo khác nhau.

Kết quả chỉ mới vừa nhấp thử, tất cả đồ đệ đã chìm vào trong trạng thái giác ngộ.

Chương 905: Phúc lợi

Vân Khâu Tiên vực, Tiên giới.

“Đây là trà đại đạo kiếm đạo mà sư phụ bảo ta mang cho ngươi.”

Trong bí cảnh Tiên Linh, Lý Tinh Từ lại đến đây thăm sư huynh tốt của hắn.

Chỉ thấy trong thần hồn của Lý Tinh Từ tuôn ra một phù chú, sau đó kiếm ý vô tận xuất hiện, ngưng tụ thành một chén trà thơm.

“Sư phụ có gì tốt cũng nghĩ đến chúng ta.” Vương Hướng Trì nhìn chén trà thơm trên bàn cảm động nói.

“Ở Tiên giới ngoại trừ tu luyện, hiện tại cũng chỉ có thể chờ mong ngươi thỉnh thoảng có thể tới thăm ta.” Vương Hướng Trì nhàm chán nói.

“Đây là thư của sư phụ và hai đồ nhi của ngươi nhờ ta mang đến cho ngươi.” Nam tử lại lấy ra một ngọc giản đặt trước mặt Vương Hướng Trì.

“Khi nào thì Ẩn Linh đảo chúng ta có thể hoàn thành thăng cấp.” Vương Hướng Trì khẩn cấp hỏi.

“Sắp rồi, chưa đầy một trăm năm nữa.”

“Chỉ là căn cứ theo tính toán của sư phụ, sau khi tiến vào Mộc Nguyên Tiên giới, có thể sẽ cách Vân Khâu Tiên vực rất xa.”

“Dù cho tông môn đi đến Tiên giới, nhất thời ngươi cũng không thể gặp được sư phụ.” Nam tử có chút đáng tiếc nói.

“Điều này không sao, các nơi ở Tiên giới đều có Truyền tống trận cỡ lớn cự ly xa, chỉ cần xác định phạm vi cự thành của tông môn thì ta có thể nhanh chóng đến tông môn.” Vương Hướng Trì nói.

Trong Tiên giới hắn mới được chứng kiến cái gì gọi là đạo khắc kim thật sự, chỉ cần có đủ tiên ngọc, thánh giả Đại La cũng sẽ khom người phục vụ cho ngươi, nhưng điều kiện tiên quyết là có thể khống chế tài phú mà ngươi có được.

Mộc Nguyên Tiên giới rất lớn, cho dù là Kim Tiên trong tình hình không dùng Truyền tống trận cũng cần mấy chục vạn năm mới có thể vượt qua Tiên giới.

“Sư huynh, Truyền tống trận mà ngươi nói có phải là Truyền tống trận cần dùng hai trăm vạn tiên ngọc mới mở ra một lần hay không.”

Lý Tinh Từ nhìn sư huynh tốt của mình, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, đồ đệ của hắn chính là người giàu nhất Ẩn Linh môn, có thể còn là người giàu nhất Phi Vũ giới, chỉ lấy ra hai trăm vạn tiên ngọc thì không thành vấn đề.

“Mặc dù tiên ngọc trong tay không nhiều, nhưng mở một lần Truyền tống trận xuyên vực thì không thành vấn đề.” Vương Hướng Trì mỉm cười nói, sau khi hắn quyết định trở về phải khen ngợi hai đồ đệ đó của hắn mới được.

“Thật hâm mộ sư huynh có đồ đệ như vậy.” Lý Tinh Từ hâm mộ nói, hắn quyết tâm trở về phải bảo sư phụ cho hắn mấy người thiên mệnh để nhận làm đệ tử mới được.

“So với việc trở thành sư phụ của bọn họ, thì ta càng cảm thấy may mắn khi chúng ta bái cùng môn hạ sư phụ.” Vương Hướng Trì nói.

Có lúc hắn cảm giác người thiên mệnh gì đó cũng không lợi hại bằng cha ruột mình.

Theo lời của sư phụ, khi sinh ra hắn đã đứng ở vạch đích.

“Đúng rồi, gần đây hai đồ đệ của ta đang làm gì vậy, tiến bộ như thế nào rồi.” Vương Hướng Trì bưng trà đại đạo lên thưởng thức một ngụm, kết quả trong nháy mắt lập tức lâm vào trạng thái giác ngộ.

“Hai đồ đệ của ngươi rất tốt, đã là tôn giả Đại Thừa, dù là chiến lực hay tu vi đều thuộc hàng đầu trong đệ tử tông môn.”

“Sư huynh ta đi đây, một năm sau gặp lại.”

Nam tử lấy ra một viên Lưu âm Thạch, ghi lại hai câu này rồi đặt nó lên bàn.

Bồ Đào xây dựng một hòn đảo nhỏ ở Ẩn Linh môn.

Trên đảo nhỏ hội tụ các đại thương hội đỉnh cấp của Phi Vũ giới, mục đích của bọn họ chính là thu mua đặc sản tiểu Tiên giới trong tay đệ tử Ẩn Linh môn.

Hùng Lực và Thiên Vạn Binh vui vẻ đi dạo trong phố thương nghiệp của đảo nhỏ, tài nguyên bọn họ thu thập được trong tiểu Tiên giới được đổi thành đặc sản tiểu Tiên giới, rồi lại sang tay từ nơi này, ít nhất cũng kiếm được lợi nhuận gấp hơn mười lần.

“Đại sư huynh, chẳng phải ngươi để ý một món lân giáp phẩm cấp Tiên khí sao!”

“Bây giờ có tiền rồi, chúng ta mua đi!” Mặt mày Thiên Vạn Binh có dáng vẻ nhà giàu mới nổi nói.

“Một món Lân Giáp Tiên khí cần một ngàn một trăm tiên ngọc, nhưng ta càng để ý cặp trọng chùy Tiên khí, mặc dù là Tiên khí tiêu chuẩn nhưng uy năng bất phàm, chỉ cần năm trăm tiên ngọc.” Hùng Lực cười xoa tay, ý trong lời nói không cần nói cũng biết.

Thiên Vạn Binh lập tức sải bước kéo dài khoảng cách ra xa, ánh mắt cảnh giác nhìn lấy Hùng Lực.

“Đại sư huynh, ta dẫn ngươi cùng đi phát tài đã đủ rồi, ngươi còn mượn tiên ngọc của ta làm rối loạn kế hoạch của ta, vậy thì không đúng rồi.”

“Doanh trại của ta có chín con rối vẫn chưa có pháp bảo thích hợp đó.”

“Còn có mấy vạn con rối khác của ta, Đạo khí không xứng với bảo khí cũng nên có một bộ, những thứ này đều phải dùng tiên ngọc mua đó.”

“Mấy năm nay vì những con rối này ầm ĩ nên ta còn nghèo hơn những sư đệ chủ tu Kiếm Trận nhất đạo đó.”

“Hiện tại không dễ gì mà tông môn phát phúc lợi, để ta phát chút tài, ngươi không thể đối xử với ta như vậy!” Thiên Vạn Binh hơi kích động nói.

Chơi con rối không chút nào tiết kiệm so với chơi kiếm trận, mấy năm nay hắn không đi kiếm linh thạch thì là trên đường kiếm linh thạch, nếu không mấy vạn con rối khai thác tài nguyên đó đến như thế nào chứ.

Nghe được lời của Thiên Vạn Binh, Hùng Lực cảm giác rất có lý, hắn cũng cảm giác được sư đệ này của mình không dễ dàng gì.

“Hay là như vậy đi, ngươi trang bị cho con rối ít lại, cho ta mượn ba trăm tiên ngọc trước, đến lúc trong tay có ta sẽ lập tức trả lại cho ngươi.” Hùng Lực lộ ra tia mỉm cười.

“Đại sư huynh, ta cho ngươi một ý kiến, ngươi có thể đến Thương Đạo nhất mạch vay, thân phận đại sư huynh này của ngươi chắc chắn có mức vay không lãi.” Ánh mắt Thiên Vạn Binh vừa chuyển nói.

“Không, ngươi là sư huynh đệ có quan hệ tốt nhất của ta, ta không tìm ngươi thì tìm ai chứ!”

Hai bàn tay to như nhéo gà con nắm lấy Thiên Vạn Binh.

Ở chung nhiều năm như vậy ai mà không biết, hắn liếc mắt một cái đã có thể nhìn ra mình đang khóc nghèo vì sư đệ.

Nửa canh giờ sau, Hùng Lực chiếm được trọng giáp và cự chùy khiến hắn hài lòng.

Trong không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang luyện khí nghe Bồ Đào báo cáo.

“Không tồi, sau khi phát đợt phúc lợi này thì tất cả đệ tử trong tông môn đều sẽ chiếm được pháp bảo linh vật hài lòng mà trong lòng mong muốn đã lâu.” Từ Phàm cười nói.

“Tiên ngọc mà đệ tử tông môn ở trong đảo nhỏ đổi lấy tổng hợp đã vượt qua hơn hai trăm vạn tiên ngọc.”

Âm thanh Bồ Đào vang lên, trong giọng nói có một tia đau lòng.

“Đệ tử là mặt mũi của tông môn, Đạo khí Tiên khí, linh vật dị bảo trên người là mặt mũi của đệ tử.”

“Sau khi đến Tiên giới, sau khi rời khỏi tông môn để những thứ này lóe sáng, thì còn ai dám xem thường Ẩn Linh môn chúng ta nữa.” Từ Phàm nói.

“Sau này phúc lợi như vậy phải phát nhiều chút, đợi sau khi ngươi khống chế hoàn toàn Nguyên Giới dung hợp với tiểu Tiên giới, hãy tạo một tài nguyên tiểu Tiên giới, cứ cách trăm năm mở ra năm năm, để những đệ tử vào trong tự do tìm kiếm bảo vật, cũng có thể điều động tính tích cực của bọn nó.” Từ Phàm suy nghĩ rồi dặn dò.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Đúng lúc này, Bồ Đào nhận được một tin tức.

“Chủ nhân, đồ tôn đó của ngươi đã dùng tiên ngọc để đổi lấy hai chén trà đại đạo.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Một vạn tiên ngọc một chén trà đó!” Từ Phàm vừa cảm thán, vừa nắm tay pháp quyết ngưng tụ ra hai chén trà đại đạo, toàn bộ đều là trà Kiếm đạo.

“Đúng là nỡ!”

Hiện tại trà đại đạo mà hắn có thể ngưng tụ ra chính là trà phàm đạo.

Đợi sau khi hắn bay lên Tiên giới trở thành Chuẩn Tiên thì sẽ tu luyện pháp tắc đại đạo đến bước nhất định, có thể ngưng tụ ra trà Tiên đạo.

Loại trà này đều nhận được sự theo đuổi của các tu sĩ đại năng khắp cả Tiên giới, một chén vạn tiên ngọc thậm chí là hơn mười vạn tiên ngọc cũng rất thông thường.

Chương 906: chương 906

Tại đình nghỉ mát trong tiểu viện của Từ Phàm.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực cung kính ngồi đối diện với Từ phàm.

Có một lần tình cờ hắn có cơ hội nhìn thấy trên bảng tích phân đổi đồ mới nhiều thêm một loại phần thưởng trà đại đạo, tò mò hỏi Bồ Đào có thể dùng tiên ngọc đổi hay không.

Bồ Đào thuận miệng ra giá là một vạn tiên ngọc một ly, Hàn Phi Vũ liền vui mừng khôn xiết.

Đây là tông môn mà hắn yêu tha thiết, từ trước đến nay không hề có chuyện hại người khác, đều là một phân tiền nhận một phân hàng.

Nếu dám ra giá cao là một vạn tiên ngọc một ly thì chắc chắn là đáng giá.

Sau khi hắn đổi xong một cốc, lập tức bị gọi đến tiểu viện của sư tổ.

Một cốc trà đại đạo suýt chút nữa đã khiến hắn sướng đến sắp bay lên rồi, may mà sau đó bị Từ Phàm áp chế lại.

Vì vậy hắn đã yêu trà đại đạo này mất rồi.

Từ Phàm nhìn đồ tôn của mình, thâm tâm muốn nói: “Đúng là không phải tiên ngọc do tự tay mình kiếm được thì không thấy xót mà, này là một ly hết một vạn tiên ngọc đấy.

Hàn Phi Vũ cũng đang cung kính mà nhìn Từ Phàm, trong đầu chỉ hiện một câu.

“Thật là rẻ! Một ly chỉ một vạn tiên ngọc.”

Mặc kệ người khác, Hàn Phi Vũ cảm thấy quá giá trị rồi.

Ảo ảnh của hai kiếm đạo xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau đó thông qua trà đạo gia trì.

Các loại đạo vận trong kiếm đạo bắt đầu từ từ hoà tan sau đó biến thành hai cốc trà đại đạo.

Sau đó Từ Phàm lại lấy ra linh trà thượng hạng pha một ấm cho hai tên đồ tôn này.

“Ta còn có việc, các ngươi uống xong thì có thể rời khỏi.”

“Trà đại đạo không nên uống nhiều, một năm chỉ nên uống một lần.” Câu nói này Từ Phàm muốn nói cho Hàn Phi Vũ nghe.

“Tuânn mệnh sư tôn.” Hai đồ tôn ngoan ngoãn cung kính mà hành lễ nói.

Từ Phàm xua tay, sau đó bóng dáng biến mất trước mắt bọn họ.

“Huynh đệ, ngươi mời ta uống loại trà gì, mà sao sư tổ lại tự mình đến đây.” Kiếm Vô Cực hỏi.

“Ta tặng cho sư tổ một thứ vô cùng cần thiết, cho nên hắn đặc biệt tặng thưởng cho ta hai ly trà đại đạo này.” Hàn Phi Vũ giải thích nói.

“Huynh đệ ngươi đối với ta thật sự quá tốt.”

“Nếu ta mà là nữ, sớm đã lấy thân báo đáp vì Hàn gia truyền tông nối dõi rồi.” Kiếm Vô Cực cảm động nói.

“Trong Tàng Kinh các có một công pháp tên là Âm Dương chuyển, nếu tu luyện đến mức độ cao thâm có thể chuyển đổi giới tính, sư đệ có thể suy nghĩ về nó.” Hàn Phi Vũ nhướng mày nói đùa.

“Haha, sư huynh đừng có nói đùa nữa, đại trượng phu sao có thể mất căn cơ được, thôi để sau này ta dùng cách khác báo đáp sư huynh vậy.” Kiếm vô Cực nói với vẻ mặt ngượng ngịu, nói đùa còn được chứ ngộ nhỡ cho là thật thì hắn cảm thấy cần phải nghĩ đến đường lui.

“Uống trà trước đi, ước chừng ngươi cần phải giác ngộ một đoạn thời gian, sau khi xong rồi hẵng nói đến chuyện báo đáp.” Hàn Phi Vũ nở nụ cười.

“Thần kỳ vậy sao?”Kiếm Vô Cực nhấc trà đại đạo lên thưởng một ngụm.

Sau đó cả cơ thể đi vào trạng thái giác ngộ, sau lưng xuất hiện chín bộ Đạo khí linh kiếm tự động hình thành nên kiếm trận bao phủ toàn bộ chòi nghỉ mát.

“Linh kiếm hộ chủ, linh tính của nó so với Chuẩn Tiên khí bình thường còn mạnh hơn chút.” Nhìn kiếm trận do chín bộ linh kiếm ngưng tụ, Hàn Phi Vũ nói.

Sau khi Từ Phàm trở về không gian dưới đất, lại đi vào trạng thái luyện khí thường ngày.

Năm tháng như thoi đưa, trong lúc bốn người Từ Phàm và phân thân siêng năng luyện khí, tám mươi năm chớp mắt đã qua.

Đến hôm nay, toàn bộ Ẩn Linh môn từ từ bay lên trời.

Từ Phàm và ba phân thân xuất hiện ở phần đáy.

“Bận rộn bao nhiêu năm cuối cùng coi như cũng xong rồi.” Phân thân số hai nhìn khoảng trống trung tâm phần đáy, cảm khái nói.

“Đúng vậy, có thể tạo ra thứ này từ thế giới Trung Thiên quả là một kỳ tích.” Phân thân số một nhìn toàn bộ tòa Ẩn Linh đảo, trong mắt lộ ra cảm xúc phức tạp.

Bọn họ đã vì Ẩn Linh đảo này trả giá quá nhiều rồi.

“Bồ Đào, nói với toàn bộ đệ tử một tháng sau toàn tông vượt tinh vực bay lên Tiên giới!” Ngữ khí của Từ Phàm rất hưng phấn.

“Tuân mệnh!”

Bồ Đào cũng cảm nhận được tâm tình hưng phấn của Từ Phàm.

Hôm nay toàn bộ đệ tử của Ẩn Linh môn đều nhận được tin tức phát nhóm của tông môn.

Hùng Lực đang luận bàn với Thần La Bốn Tay đột nhiên giơ tay dừng lại.

Sau đó trịnh trọng nói với Thần La Bốn Tay: “Tông môn phải phi thăng Tiên giới rồi.”

“Cuối cùng cũng phi thăng Tiên giới, lần này đến lúc tộc Thần La Bốn Tay ta ra tay rồi!” Thần La Bốn Tay biểu cảm hưng phấn nói.

Những năm nay hắn ở trong Ẩn Linh môn rất thoải mái.

Cũng chỉ cứ vài năm luyện tập mấy lần nghi thức của tông môn dưới sự sắp xếp của Bồ Đào, bình thường thì tu luyện.

Điều này đã khiến cho Thần La Bốn Tay có cảm giác khủng hoảng, cảm thấy tộc bọn họ qua đây chỉ ăn không uống không còn lấy tài nguyên tu luyện không nữa, đến bây giờ cũng chưa làm được thành tích nổi bật gì cho tông môn.

Bây giờ tông môn phi thăng Tiên giới, sau này chắc chắn sẽ dùng đến tộc bọn họ.

Nhìn thấy tin tức này, Thần La Bốn Tay mừng rỡ cười.

“Hôm nay cao hứng, bên kia ta có hai vò rượu Thánh Cốt, chúng ta mỗi người một vò ta mời ngươi.” Thần La Bốn Tay nhìn Hùng Lực ngu ngơ nói, lúc này tâm trạng của hắn vô cùng vui sướng.

“Ta đã thèm hai vò rượu Thánh Cốt kia của ngươi từ lâu lắm rồi.”

Nguyên giới, trong một đạo trường mô phỏng.

Hàn Phi Vũ đang đối chiến với một Yêu tôn vô địch.

Kiếm trận Ngũ Hành Đại Phong được Hàn Phi Vũ dùng một cách lưu loát sinh động, chỉ tiếc là tốc độ Yêu tôn vô địch đối diện càng nhanh hơn, di chuyển càng thêm kỳ dị.

Chưa ngăn chặn được bao lâu đã bị Yêu tôn Vô Địch đối diện một kích gai xương xuyên thấu chân linh.

Chiến đấu kết thúc, Hàn Phi Vũ nhận được đánh giá cấp Ất.

“Tin tức quan trọng của tông môn không thể che đậy, nếu không ít nhất còn có thể đấu thêm một đoạn thời gian.” Hàn Phi Vũ nhìn Kiếm Vô Cực đang đợi ở bên ngoài nói.

“Tin tức quan trọng gì vậy? Ta vẫn chưa kịp xem.”

“Tông môn sắp phi thăng Tiên giới rồi!” Kiếm Vô Cực nói.

“Nhanh vậy sao!”

Lúc này trong đầu Hàn Phi Vũ chỉ vang vọng một suy nghĩ, sau khi đến Tiên giới hồ lô Bích Ngọc của hắn sẽ thôi hóa được bao nhiêu là đồ tốt.

Cứ nghĩ đến đây là nước miếng của hắn không nhịn được mà chảy ra.

Nam Sơn giới, toàn bộ thành viên của Ẩn Linh thương hội bắt đầu thu dọn hành lý chuẩn bị trở về trung tâm Ẩn Linh môn.

Cự chu tiên linh tuần tra gần Phi Vũ giới cũng bắt đầu tăng tốc quay về tàu.

Lúc này Ẩn Linh môn đang bị một lớp bảo hộ màu hoàng kim bao quanh.

Đây là hình ảnh do rất nhiều Tiên khí dung hợp với nhau sản sinh ra.

Bầu trời của Phi Vũ giới có chút không chịu nổi Tiên khí cấp cao thành hình trong thế giới của hắn.

Kết quả là đã trực tiếp đưa khu vực cự hồ mười vạn dặm này đóng góp vào trong tinh vực.

“Không có chút quyết đoán nào, thành hình trong thế giới của ngươi không phải là có ích cho ngươi sao!” Từ Phàm nhìn trời nói.

“Nuốt không trôi, loại Tiên khí cấp bậc này thực ra thành hình trong Tiên giới là tốt nhất, trong giới của ta thật sự là chỉ có thể miễn cưỡng thành hình.”

“Ta biết sau khi thành hình thì ngươi sẽ rời khỏi, như vậy ta cũng chẳng lấy được chút lợi ích nào.”

Nghe thấy câu trả lời của ý chí thiên đạo, Từ Phàm chỉ trợn mắt.

Trên một hòn đảo nhỏ truyền tống vượt giới ở nơi xa đột nhiên xuất hiện một luồng hơi thở tối cao.

Một nữ tử mặc váy dài màu đỏ xuất hiện.

“Đạo hữu, đây là cần xuất phát đi Tiên giới rồi à?” Hồng Liên tôn giả nhìn Ẩn Linh đảo đang bị vây chặt bởi vòng bảo hộ màu vàng hỏi.

“Sắp phải xuất phát rồi, ta đang muốn từ biệt với đạo hữu một tiếng đây.” Từ Phàm cười nói.

“Thật ngưỡng mộ đạo hữu, tự mình kiến tạo nên tông môn mà không có bất kỳ dính dáng nào, nói đưa toàn bộ tông môn là đưa.”

“Lẽ nào đạo hữu thân là chí cao một giới, như hôm nay còn chưa đủ tự do sao?”

Chương 907: Rời khỏi

“Gia tộc tông môn đều do ta làm chủ, đây chính là không tự do lớn nhất.” Hồng Liên tôn giả tâm trạng phức tạp nói.

Tuy rằng Từ Phàm chưa từng trải qua nhưng hắn hiểu một số cảm giác của Hồng Liên tôn giả lúc này.

“Đạo hữu qua đây không phải chỉ để từ biệt với ta không thôi chứ?” Từ Phàm hỏi.

Từ Phàm vung tay mở ra một cánh cửa không gian, đây là trong không gian Tiên khí của hắn.

Hồng Liên tôn giả bước vào, Từ Phàm cũng đi vào theo sau.

Trong một phòng trà bên trong không gian Tiên khí, đạo ngũ hành ngưng tụ, dung hòa vào trà đạo.

“Trà đại đạo, đã rất lâu không được nếm qua rồi.” Hồng Liên tôn giả nhìn cốc trà đại đạo trước mặt hoài niệm nói.

“Ồ, trước đây đạo hữu đã từng uống ở đâu rồi à.” Từ Phàm tò mò hỏi, nếu như có thể hắn muốn thỉnh giáo một chút.

“Chuyện rất lâu về trước rồi, Nam Sơn giới bọn ta đã từng xuất hiện một thiên tài trà đạo, không đến nghìn năm đã đạt đến đỉnh phong, lại dựa vào nước ngũ hành nhập đạo.”

“Nơi trà đại đạo ngưng tụ tưới mát vạn vật, thấu triệt nội tâm.”

“Nhưng không thể bằng cốc trà đại đạo ngũ hành này của đạo hữu được.” Hồng Liên tôn giả nói.

Từ phàm gật đầu tỏ ý bảo Hồng Liên tôn giả uống trà.

Hồng Liên tôn giả nâng cốc trà lên nhấp một ngụm, trên mặt lộ ra biểu cảm hoài niệm và say sưa.

“Lần này ta tới là có một chuyện muốn nhờ vả Đại trưởng lão.”

“Xin mời đạo hữu nói, nếu có thể giúp ta sẽ cố gắng hết sức.”

Những lời khách khí Từ Phàm nói rất trôi chảy.

Bóng dáng một đứa trẻ hơn mười tuổi xuất hiện trước mặt hai người.

“Đây là một hậu bối của ta, ở lại Nam Sơn giới thì có chút đáng tiếc, ta muốn để nó bái vào Ẩn Linh môn cùng các ngươi đi đến Tiên giới.” Hồng Liên tôn giả nhìn Từ Phàm chờ đợi nói.

“Đây là…” Từ Phàm nhìn đứa trẻ tập trung suy nghĩ nói.

“Cơ thể thiên bại mà lại có tư chất ưu tú như vậy.”

“Như thế nào, đạo hữu có hứng thú nhận làm đệ tử môn hạ không.” Hồng Liên tôn giả nói, nàng biết Từ Phàm tinh thông trăm đạo chắc chắn sẽ có cách áp chế cơ thể thiên bại này.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một tấm ngọc giản, bên trong khắc pháp thuật khó nhất của luyện khí kỳ.

“Nhìn thuật pháp này, nếu có thể học được trong vòng một khắc, ta sẽ giúp ngươi áp chế cơ thể thiên bại.” Từ Phàm không nói đến chuyện nhận hắn làm đồ đệ.

Trong biểu cảm cung kính của đứa trẻ có chút hưng phấn, trước khi đến Hồng Liên tiền bối đã nói với hắn nhất định phải biểu hiện thật tốt.

“Cơ thể thiên bại lưu lại trong thế giới Trung Thiên thật sự có chút đáng tiếc, chuyện của đạo hữu ta đã đáp ứng rồi, chẳng qua hắn cần phải tham gia kiểm tra của tông môn, sau khi thông qua có thể trở thành đệ tử nội môn đời thứ tư, nếu như không qua cũng có thể ở lại ngoại môn.” Từ Phàm nói.

Đi vào tông môn bằng cửa sau thì cũng phải thông qua tông môn kiểm tra trước, ai không qua kiểm tra đều không thể vào nội môn.

“Điều này nên làm, chỉ cần đạo hữu có thể giúp vãn bối của ta áp chế cơ thể thiên bại là được.” Hồng Liên tôn giả cười nói.

Hai người vừa nếm trà đại đạo vừa nói đến những chuyện khác.

Nửa giờ sau, đứa trẻ đang quan sát ngọc giản cung kính hành lễ với Từ Phàm.

“Tiền bối, thuật pháp này vãn bối đã học được sơ bộ.”

Tay đứa trẻ kết pháp ấn, hội tụ linh khí ngũ hành.

Một con chim nhỏ có lông ngũ sắc xuất hiện trong tay tiểu đồng.

“Không tệ, thiên phú ưu tú, ngộ tính siêu phàm, ta chờ đợi ngươi có thể trở thành đệ tử của Ẩn Linh môn chúng ta.”

Từ Phàm nói xong khẽ nhấc tay, một luồng ánh sáng màu xanh lục xuất hiện trong không trung.

Sau đó hắn lấy ngón tay thay bút, tức khắc quẹt ra trong hư không hơn ngàn tiên văn, ngưng tụ thành một pháp trận kề bên luồng ánh sáng xanh lục kia.

Một sức sống to lớn tỏa ra từ hạt giống luồng ánh sáng xanh lục.

“Tạm thời áp chế cơ thể thiên bại của ngươi trước đã, đợi sau khi đến Tiên giới ta sẽ luyện chế một bộ Tiên khí chuyên môn dùng để áp chế cơ thể thiên bại này của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đạ tạ tiền bối.” Đứa trẻ kia cung kính hành lễ nói.

Hạt giống ánh sáng xanh lục tỏa ra sức sống vô tận, từ đỉnh đầu của đứa trẻ tuôn rơi xuống.

“Ngươi tên là gì?”

“Chu Mộc Sâm.”

Từ Phàm gật đầu, một cái tên có khát vọng cứu sinh rất lớn.

Hồng Liên tôn giả ở bên cạnh cười xem toàn bộ cảnh này.

“Nam Sơn tông tại Bích Nham Tiên thành ở Mục Nguyên Tiên giới, là tông môn ở Tiên giới của Nam Sơn giới bọn ta, nếu như đạo hữu có gặp phải, không ngại thì qua đó ngồi chơi.”

“Bọn họ sẽ dùng lễ tiếp đãi thượng khách mà đối đãi.” Hồng Liên tôn giả nói.

“Ta biết rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Sau đó Hồng Liên tôn giả ngồi Truyền tống trận vượt giới trở về Nam Sơn giới.

“Bồ Đào, sắp xếp bài kiểm tra tông môn cho Mục lâm, sau khi thông qua trực tiếp trở thành đệ tử nội môn đời thứ tư, nếu như không thông qua thì cho vào ngoại môn.” Từ Phàm phân phó nói.

Chu Mộc Sâm ở bên cạnh nghe thấy lời của Từ Phàm, không kiềm được có chút hiếu kỳ, bài kiểm tra của tông môn là như thế nào mà có thể khó đến như vậy, đến hắn cũng không có hy vọng thông qua.

“Tuân lệnh.”

Một chiếc linh chu cỡ nhỏ đỗ ở chỗ cách Chu Mộc Sâm không xa, ra hiệu hắn lên tham ra bài kiểm tra của tông môn.

Đúng lúc này, Ẩn Linh môn dưới vòng bảo hộ màu hoàng kim tỏa ra linh áp dao động mạnh mẽ.

“Chủ nhân, lôi kiếp Tiên khí thành phẩm Ẩn Linh đảo trong tinh vực đến rồi.” Đề Tử hồi báo.

“Ừ, cố lên, với sức mạnh của bản thân ngươi độ qua kiếp này không thành vấn đề.” Từ Phàm nói, chuyện mà khí linh có thể xử lý được hắn lười tham gia vào.

Khi linh áp của toàn bộ Ẩn Linh đảo tỏa ra càng ngày càng mạnh, chiếc lồng bảo hộ màu vàng có xu hướng sụp đổ.

Từ Phàm nhẹ nhấc tay, trong bầu trời xuất hiện kinh văn đại đạo vô tận thêm lên trên lồng bảo hộ màu vàng.

Sau đó, một sự dao động kỳ dị lan tỏa đến.

Toàn bộ phân thân số một, số hai, số ba đều nhận được phản hồi sau khi Tiên khí thành hình.

Đặc biệt là số một, số hai nhận được phản hồi to lớn vô cùng, đến mức làm cho một phàm nhân lập địa thành Tiên thì cũng không thành vấn đề.

“May mà sớm có chuẩn bị, nếu không nhiều năng lượng như vậy cho dù là phân thân cũng chịu không được.”

Trước khi toàn bộ Ẩn Linh đảo hoàn thành, Từ Phàm luyện chế một hồ năng lượng chuyên môn tiếp nhận năng lượng phản hồi ở trong Ẩn Linh đảo.

Năng lượng phản hồi đến giới hạn mà phân thân có thể chịu đựng được, rồi bắt đầu truyền vào hồ năng lượng.

Một luồng kim quang chói mắt từ trong hồ năng lượng bay lên, năng lượng phản hồi như hoàng kim hòa tan thành chất lỏng, bắt đầu tỏa ra từ đáy hồ, tốc độ càng ngày càng nhanh.

Cho đến khi chất lỏng năng lượng màu vàng đổ đầy toàn bộ hồ năng lượng thì mới dừng lại.

Lồng bảo vệ màu vàng biến mất, toàn bộ Ẩn Linh đảo xuất hiện trước mắt mọi người lần nữa.

Ẩn Linh đảo lúc này giống như đại đạo tiên cảnh kia vậy.

Mỗi một dòng suối chảy, mỗi một đỉnh núi, mỗi một ao hồ, đạo vận tự nhiên bên trong Ẩn Linh đảo nơi nơi đều toả ra đại đạo pháp tắc thuần khiết nhất.

Toàn bộ sinh linh vốn có trong đảo, mỗi cọng cỏ cành cây, mỗi một bông hoa khúc gỗ đều như được thăng hoa.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều đang trong bầu trời bên ngoài Ẩn Linh đảo nhìn tông môn của mình, trong mắt hiện ra sự ấm áp giống như khi đi xa trở về nhìn thấy nhà.

“Tông môn đã thăng cấp xong, toàn bộ đệ tử trở về vị trí, một vài ngày nữa chúng ta sẽ xuất phát đến tinh vực đi về hướng Mục Nguyên Tiên giới.”

Giọng nói của Từ Phàm truyền đến tai của từng vị đệ tử.

“Tuânn lệnh Đại trưởng lão!”

Toàn bộ đệ tử đều đứng trên không hành lễ nói, đồng thanh chấn động bầu trời.

Ba ngày sau, toàn bộ trưởng lão và chưởng giáo của tông môn, thánh địa đỉnh cao ở Tu Tiên giới xuất hiện trên cự hồ mười vạn dặm.

Gần một nửa trưởng lão số hiệu của Hội Trưởng lão cũng ở trong đó.

Ánh mắt bọn họ phức tạp nhìn Ẩn Linh môn, vừa có chút không nỡ lại có chút vui mừng.

Chương 908: Thói quen xấu

“Đa tạ chư vị đạo hữu đã đến đây tiễn biệt.”

“Sau này có duyên tụ họp tại Tiên giới, ta mời chư vị uống trà.” Từ Phàm hướng về phía mọi người tới xem lễ nói.

“Sau khi tông môn đi, nơi này sẽ lưu lại truyền thừa của Ẩn Linh môn, đến lúc đó Ẩn Linh môn mới thành lập, làm phiền chư vị chăm sóc nhiều hơn.”

“Sơn thủy rồi sẽ gặp lại, chư vị chúng ta hẹn gặp lại ở Tiên giới.”

Ẩn Linh đảo từ từ lên cao, trực tiếp nhảy vọt qua không gian rời khỏi Phi Vũ giới.

Lúc này, có đến hàng trăm vạn con rối từ Hợp Thể kỳ trở xuống xuất hiện.

Dưới khống chế của khí linh, bọn họ bắt đầu kiến tạo Ẩn Linh môn mới.

Vô số đảo nhỏ bắt đầu được con rối tập hợp lại với nhau, cuối cùng lại hình thành nên hình dáng của Ẩn Linh đảo.

Sau đó lại có hàng vạn linh chu cỡ lớn xuất hiện từ hư không, dưới sự điều khiển của con rối bay về hướng khu vực Lâm Sâm Tiên thành, bắt đầu tuyển nhận đệ tử đạt tiêu chuẩn vào Ẩn Linh môn trong phạm vi toàn bộ Tiên thành.

Đây là chuyện lúc đầu Từ phàm đã đồng ý với Minh Không, lưu lại truyền thừa của tông môn.

Lúc mới bắt đầu Bồ Đào thu thập ý kiến của các đệ tử ngoại môn xem có ai nguyện ý ở lại Phi Vũ giới chủ trì tông môn hay không.

Kết quả là không có người nào nguyện ý cả, Từ Phàm trong lúc bất đắc dĩ đã làm ra một khí linh cấp bậc Tiên khí, lưu lại một tông môn hoàn toàn tự động.

Dưới sự khống chế của khí linh có thể thay thế Ẩn Linh môn tuyển nhận đệ tử, sau đó dựa vào hệ thống tuyển chọn để lại, tuyển chọn ra người ưu tú nhất mới có thể nắm giữ toàn bộ Ẩn Linh môn.

Vì chuyện này Từ Phàm còn để lại lượng lớn tài nguyên luyện khí, đủ để những đệ tử mới nhận vào kia tiêu hao trong hàng ngàn năm.

Vì để tông môn thuận lợi phát triển Từ Phàm còn lưu lại rất nhiều tay sau, chỉ cần không có kẻ địch cấp bậc giống Minh Không thì tông môn có thể thuận lợi phát triển hàng vạn năm.

Những người tông môn thánh địa tới kia, một là để tiễn biệt, hai là muốn làm quen người ở lại Phi Vũ giới chủ trì Ẩn Linh môn.

Kết quả không nghĩ tới là cuối cùng chỉ để lại một khí linh chủ trì Ẩn Linh môn làm việc.

Không khỏi có chút thất vọng rời đi.

Một tháng sau, lục tục bắt đầu có linh chu cỡ lớn trở về Ẩn Linh đảo mới.

Linh chu cỡ lớn đỗ trong Ẩn Linh đảo, dưới sự chỉ dẫn của con rối, từng nhóm trẻ con từ trên linh chu đi xuống.

Có nam có nữ, nhỏ nhất sáu tuổi lớn nhất mười hai tuổi.

Bọn họ đều cùng mặc đạo phục của Ẩn Linh môn, mặt đầy hưng phấn đi đến nơi bọn họ sẽ sinh sống sau này.

Ẩn Linh môn mới bắt đầu vùng dậy ở Phi Vũ giới, chẳng qua là bắt nguồn từ thói quen xấu của Ẩn Linh đảo đời đầu là toàn thể phi thăng Tiên giới, sau này mỗi một đời Ẩn Linh đảo đều hình thành một truyền thống đặc thù khiến thiên đạo Phi Vũ giới rất khó chịu.

…

Ẩn Linh đảo trong tinh vực, toàn bộ cấp cao trong tông môn hội tụ.

Một nhóm trưởng lão nhàn nhã uống trà ở bên hồ Linh Dịch.

Trong lúc rảnh rỗi Vương Vũ Luân lợi dụng hồ Linh Dịch bắt đầu thả câu.

Từ Cương và Từ Linh Đài cùng nhau tìm tòi nghiên cứu thần thông hạt Đông Phong, một nữ tử đoan trang thục nhã ở bên cạnh mỉm cười nhìn hai cha con nói chuyện.

Từ Nguyệt Tiên chơi đùa cùng với một con Bạch Long, vừa chơi đùa vừa cảnh giác tiểu nữ tên Tinh ở phía xa kia.

Lý Tinh Từ và Tô Nhiễm Thiên thưởng thức trà cùng với Trảm Linh.

Chu Khai Linh thì lại nhìn tinh hà trong tinh vực mà rơi vào trầm tư.

Sa Điêu và vị đệ tử ký danh Trương Đại Khí của Từ Phàm đang thảo luận về đạo Luyện Khí, thỉnh thoảng lại thở dài, khiến cho người ngoài nhìn một cái là nhìn ra được Sa Điêu không cam lòng đối với trình độ luyện khí của mình bây giờ.

Lúc này, Từ Phàm đang chơi cờ năm quân với một con Thực Thiết Thú.

“Sư phụ ta thua rồi.” Mặt Thực Thiết Thú bất lực nói, sư phụ chỗ nào cũng tốt chỉ là thường thường lôi hắn qua đánh cờ.

Đây là Thực Thiết Thú con ký danh Từ Phàm thu nhận lúc trước, bây giờ đã có tu vi Nguyên Anh kỳ.

“Tu luyện không chỉ cần cơ bắp mà còn cần đầu óc, nếu không sau này chỉ có thể trở thành bia thịt máu dày phòng ngựu cao.” Từ Phàm tươi cười đứng dậy đi đến trước mặt Thực Thiết Thú, ra sức xoa lông tóc sáng sủa trên chiếc đầu lớn của nó.

Khi Ẩn Linh đảo đi vào tinh vực, dưới sự khởi xướng của Từ Phàm, toàn bộ tông môn đi vào trạng thái thả lỏng, giống như du lịch tự lái vậy.

“Bồ Đào, thông báo cho toàn bộ đệ tử mười ngày sau truyền đạo dưới đạo trường chủ phong.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh.” Giọng của Bồ Đào vang lên.

Dự vào tính toán của Bồ đào, dưới tốc độ vận chuyển tối đa, Ẩn Linh đảo cần thời gian sáu mươi năm để đến Tiên giới.

Đó là trong tình huống không xảy ra bất ngờ gì.

“Chủ nhân, bản đồ tuyến đường có một đoạn kề sát khu Loạn Tinh, có cần đỗ lại một đoạn thời gian không.” giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Vậy thì đỗ lại một đoạn thời gian đi, để xem bằng hữu cũ ở khu Loạn Tinh phát triển như thế nào rồi, còn có con nhện nhỏ kia nữa không biết có bị thế lực khác diệt mất hay chưa.” Từ Phàm nhìn Tinh Vực bên ngoài vòm bảo vệ nhàn nhạt nói.

Trên bình nguyên phía sau chủ phong, Từ Phàm mời mọi người trong tông môn ăn đại tiệc đồ nướng.

Trong Nguyên giới có một tiểu thế giới chuyên môn dùng để nuôi dưỡng các loại linh thú có thịt chất lượng tốt để cung cấp nuôi dưỡng cho tông môn sử dụng hàng ngày.

Bình nguyên phía sau chủ phong , Từ Phàm biểu diễn cho mọi người kỹ thuật nướng trăm vạn xiên thịt nướng cùng một lúc.

Hơn một vạn con Sơn Giác Linh Dương tức khắc chết đi không chút đau đớn, sau đó phân thành từng miếng thịt to nhỏ, rồi phối lên linh trúc làm thành những xiên thịt.

100 vạn xiên thịt dê lập tức thành hình, sau đó xuất hiện một khu vực có linh hoả, tản đều nhiệt dưới hơn 100 vạn xiên thịt dê này.

Thêm muối tiêu, thì là, ớt, không bao lâu hơn 100 xiên thịt dê được Từ Phàm tỉ mỉ nướng đã chín.

Sau đó những xiên thịt dê nướng hình thành như một con sông dài, bắt đầu lưu chuyển trong bình nguyên, ai muốn ăn trực tiếp với tay lấy là được.

Trong tay Từ Phàm cầm một nắm thịt xiên, một tay khác cầm một bình bia ướp lạnh rồi xé xiên thịt một cách ngon lành.

Tâm tình của hắn rất tốt, sau đó lại để đệ tử mỹ thực nhất đạo chế tạo các loại mỹ thực chia sẻ với mọi người.

Đúng lúc này, Bồ Đào đột nhiên hồi báo phát hiện một nơi tiểu Tiên giới mới thành hình trong Tinh vực.

“Không cần để ý đến, ghi lại tọa độ của nó, nếu như cần sau này lại đến.” Từ Phàm uống một ngụm bia nói.

“Tuân lệnh.”

Sau đó Từ Phàm nhìn hướng mặt trời trong thiên không được Ẩn Linh Đảo mô phỏng ra, cười nói: “Bồ Đào, chỉnh thành chế độ ban đêm, thêm một màn trình diễn pháo hoa nữa.”

Toàn bộ Ẩn Linh đảo liền chuyển thành ban đêm, một vầng trăng sáng từ từ mọc lên.

Một đoàn ánh sáng dưới mặt đất từ từ bay lên, bay đến nơi cao nhất rồi đột nhiên nổ tung, sắc màu ngũ sắc sặc sỡ chiếu sáng toàn bộ hòn Ẩn Linh Đảo.

Chúng đệ tử nhìn pháo hoa mà hoan hô.

“Nguyện cho tông môn vĩnh viễn bất diệt! Thiên địa tề Thánh!”

“Nguyện tông môn muôn đời trường tồn, uy trấn ba nghìn giới!”

“Dòng sông thời gian bất diệt, Ẩn Linh đảo tồn tại vĩnh viễn!”

Cùng với pháo hoa rực rỡ trên thiên không bừng sáng, toàn bộ đệ tử tông môn bất giác nói ra những lời nói chúc phúc.

Đối với bọn họ mà nói, có tông môn là có nhà.

Nhìn chúng đệ tử phát ra những lời chúc phúc, trên mặt Từ Phàm mỉm cười ấm áp.

Trong lúc toàn bộ tông môn đang vui mừng khôn xiết, Bồ Đào dò xét phát hiện nơi xa có một hạm đội tiên hạm to lớn, dựa vào tốc độ và tuyến đường của hai bên, sau một giờ sẽ trực tiếp đâm vào nhau.

Bồ Đào nhìn hình ảnh toàn bộ tông môn ấm áp như vậy, không nhẫn tâm làm phiền Từ Phàm.

Hắn phát tin thẳng cho hạm đội tiên hạm kia.

“Xin hãy né tránh, các ngươi đang nằm trong hàng tuyến của tông môn chúng ta.”

“Nếu không né tránh kịp thời, tông môn bọn ta sẽ dùng thủ đoạn mãnh liệt loại bỏ!”

Chương 909: Tay sau của Từ Phàm

Hạm đội tiên hạm đang đi trong tinh vực đột nhiên nhận được tin tức của Bồ Đào, bị dọa cho giật mình.

Cầm đầu tiên hạm lớn nhất là một nam tử Chân Tiên đỉnh phong có vóc dáng hơi mập, vẻ mặt hòa khí sinh tài.

“Nghe chưa né tránh mau đi, thế mà bọn họ lại phát hiện chúng ta trước, khẳng định có chỗ độc đáo, thực lực đại khái mạnh hơn chúng ta.” Nam tử kia quay đầu nhìn tu sĩ chỉ huy hạm đội tiên hạm nói.

“Thống lĩnh, chúng ta cứ nhượng bộ như vậy sao?”

“Tối thiểu cũng phải nghe ngóng đối diện là hạm đội của thương hội hay Tiên tông nào chứ.” Quan chỉ huy của toàn bộ hạm đội có chút không cam lòng nói.

“Lần trước thì không nói, chuyện lần này khá là quan trọng tốt nhất không để xảy ra chuyện rắc rối khác.” Nam tử hơi mập trên mặt mỉm cười nói.

“Tuân lệnh.”

Toàn bộ linh quang tiên hạm trong hạm đội tiên hạm kia đều sáng lên, sau đó đột nhiên phá vỡ không gian vận chuyển đến một chỗ khác.

Lúc này Ẩn Linh môn đã trở thành một hải dương vui vẻ, chuyện này liền được Bồ Đào giải quyết một cách im ắng như thế.

Sau khi hân hoan xong, Bồ Đào mới hồi báo chuyện này lại với Từ Phàm.

“Gan ngươi cũng to đấy, không sợ trên đó có nhân vật cấp bậc Kim Tiên gây phiền phức cho tông môn sao.”

Trong tiểu viện của Từ Phàm, hắn vừa suy diễn công pháp, vừa nói với Bồ Đào.

“Đã xác minh toàn bộ hạm đội, không có nhân vật cấp bậc Kim Tiên, tiêu chí thương hội của tiên hạm, trong kho dữ liệu của Bồ Đào cũng có ghi chép.”

“Tỉ lệ xảy ra ngoài ý muốn không đến 0,01%.” Bồ Đào vô cùng chuyên nghiệp hồi báo.

Từ Phàm gật đầu.

“Lần sau mà gặp lại tình huống này, lặng lẽ hồi báo cho ta là được không cần suy nghĩ đến tâm tình của ta.”

“Nhưng mà cách làm này của ngươi đáng được khích lệ,” Từ Phàm tỏ vẻ biểu dương Bồ Đào.

“Đa tạ chủ nhân đã khích lệ.”

Khu Loạn Tinh, Ẩn Linh đảo giống như một đại lục từ từ tiến dần đến rìa của nó.

Sự trở lại của Ẩn Linh đảo không có bất kỳ thế lực nào bó buộc.

Các thế lực đỉnh cao nhất ở toàn bộ khu Loạn Tinh đều cảm giác được sự tồn tại của Ẩn Linh đảo.

“Yên lặng theo dõi hành động của bọn họ, không được trêu chọc.”

Chỉ nhìn thấy kích cỡ của Ẩn Linh môn, là toàn bộ thế lực đều thống nhất giữ im lặng.

Từ Phàm trực tiếp để Đề Tử lái Ẩn Linh đảo dừng ở bên ngoài tổng bộ Nhân tộc khu Loạn Tinh.

Năm Chân Tiên Nhân tộc xuất hiện, bọn họ nhìn Ẩn Linh đảo và Từ Phàm trước mặt.

“Đạo hữu, tìm hiểu tin tức không cần trận thế lớn vậy đâu, gửi cho ta một tin tức là được.” Mặt Chân Tiên dẫn đầu đầy kinh ngạc, nhưng mà hắn nhìn thấy điều khiển Ẩn Linh đảo là Nhân tộc thì sự phòng bị trên mặt đã bớt đi.

“Ha ha, nhất thời không chú ý, xin đừng chê trách.” Từ Phàm quay đầu nhìn Ẩn Linh đảo cực kỳ có cảm giác áp bức nở nụ cười.

“Vương triều Cửu Phượng ngươi nói nằm ở bắc vực khu Loạn Tinh.”

“Ngoài ra con nhện ngươi nói đến kia chắc có lẽ ở đông vực, chỗ đó đều không phải là phạm vi của thế lực Nhân tộc, nhưng mà Vương triều Cửu Phượng phát triển cũng không tệ.”

Không bao lâu sau Từ Phàm nhận được tin tức của Phượng Trường Ninh và Địa Tinh Tri Chu.

“Nếu đạo hữu đi tốt nhất nên lách đường một chút, chỗ đó có mấy thế lực rất căm thù Nhân tộc.” Kim Tiên dẫn đầu có lòng tốt nhắc nhở nói.

“Rõ rồi, đa tạ đạo hữu đã nhắc nhở.”

Từ Phàm gật đầu, trả lời người dẫn đầu.

“Đề Tử, dựa vào hai tọa độ đi thẳng tới.”

“Ven đường có lẽ có tinh chu Chân Tiên chặn đường, nếu thấy trực tiếp nổ pháo.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Cứ nghĩ đến chút nữa có thể đánh pháo, giọng nói của Đề Tử trở nên hưng phấn.

Đáng tiếc việc không thuận lòng người, Ẩn Linh đảo xông ngang đâm dọc trong tinh vực mà không có một ai cản đường, rất dễ dàng đã đến được Bắc vực.

“Phía trước là thế lực nơi nào, đây là khu vực của Vương triều Cửu Phượng.”

Một chiếc tinh chu treo cờ của Vương triều Cửu Phượng xuất hiện phía trước Ẩn Linh đảo.

“Thăm hỏi bạn cũ, truyền lời cho quốc chủ của các ngươi, nói là Ẩn Linh môn qua thăm hỏi.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên trong tinh vực.

“Xin đợi một chút, để ta hồi báo cho quốc chủ.”

“Xem ra những năm nay trong khu Loạn Tinh Vương triều Cửu Phượng phát triển không tệ, đã ra dáng ra hình rồi.” Từ Phàm thu lại ánh mắt, cười nói.

“Phượng Trường Ninh bẩm sinh thích hợp trưởng thành ở môi trường thế lực rắc rối phức tạp như này, lúc đầu ở Phi Vũ giới có sư phụ và Hội Trưởng lão thật sự không phù với hợp Vương triều Cửu Phượng.” Lý Tinh Từ ở bên cạnh Từ Phàm nói.

Từ Phàm gật đầu.

Đúng lúc này, một tinh chu phá vỡ không gian di đến, đứng ở đầu nó chính là Phượng Trường Ninh, hai bên người nàng phân biệt là quốc sư và Sư Triển.

Nhìn thấy ba bạn cũ này, Từ Phàm mỉm cười.

Khu Loạn Tinh, bên trong tiểu thế giới Vương triều Cửu Phượng.

Từ Phàm mang theo các đồ đệ và trưởng lão đi tới thủ đô của Vương triều Cửu Phượng

“Sợ là không quá vạn năm, đoán chừng toàn bộ khu Loạn Tinh đều sẽ rơi vào tay Trường Ninh đạo hữu rồi.” Từ Phàm một đường đi đến đây không khỏi tán dương nói.

“Đều là dựa vào sự giúp đỡ của Đại trưởng lão, sự nỗ lực của quốc sư và những người bên dưới, nếu không không thể hình thành nên cục diện như hôm nay được.” Phượng Trường Ninh khiêm tốn nói.

Bây giờ Vương triều Cửu Phượng đang trong tình thế phát triển hưng thịnh, vận khí vương triều trên người Phượng Vũ Ninh cũng càng trở nên nồng đậm.

Trong một cung điện, Phượng Trường Ninh thiết yến chiêu đãi Từ Phàm và mọi người, tất cả đồ ăn đều là đặc sản ở khu Loạn Tinh, ăn vào có mùi vị rất khác.

“Không ngờ rằng Đại trưởng lão thật sự đưa toàn bộ tông môn phi thăng, có thể luyện chế ra loại Tiên khí như Ẩn Linh đảo tại thế giới Trung Thiên thật sự khiến tại hạ chấn động.” Quốc sư nâng chén rượu lên chạm với Từ Phàm nói, trên mặt chỉ thiếu viết lên hai chữ kính phục.

Hắn bây giờ đã tâm phục khẩu phục, không có chút ý định giành lên trước.

“Trình độ của đạo hữu cũng không tệ, Ẩn Linh đảo này chẳng qua dùng nhiều chút công sức mà thôi.” Từ Phàm cười nói, có thể nhận được khích lệ của đồng nghiệp, ít nhiều cũng khiến hắn có chút vui mừng.

“Đạo hữu cũng không kém, ta đã cảm nhận được hai khí tức chí cao trong tiểu thế giới này.”

“Chắc là con rối đạo hữu mới thôi hóa ra phải không?” Từ Phàm tò mò hỏi, con rối chiến lực cấp bậc tối cao hắn cũng có thể luyện chế ra, chẳng qua là quá phức tạp lại không thực dụng, cho nên không bắt tay vào luyện chế.

“Haha, đột nhiên trùng hợp tìm được mấy loại linh khoáng Tiên khí đặc biệt để luyện chế nên.” Quốc sư cũng khiêm tốn nói, thực ra hai con rối này hắn dùng để đối phó với Hội Trưởng lão.

Chỉ cần nhận được tin tức Từ Phàm rời khỏi Phi Vũ giới, có giết về Phi Vũ giới hay không đều dựa vào tâm ý của hắn.

Nhưng sau khi đến khu Loạn Tinh, hắn phát hiện tài nguyên ở đây phong phú khác thường, với lại cực kỳ phù hợp phát triển Vương triều Cửu Phượng, cho nên xem hai con rối chiến lực chí cao kia như át chủ bài.

Từ Phàm nhìn thần sắc của quốc sư mỉm cười, hai con rối chiến lực cấp bậc chí cao kia hắn có biết, đó là con rối trong nhóm tay sau hắn lưu lại từ rất sớm trước đây.

Bây giờ nhóm con rối đã gieo tất cả mầm móng đến toàn bộ con rối trong Vương triều Cửu Phượng, chỉ cần hắn động tâm một cái, toàn bộ sự sống chết của con rối đều nằm trong tay hắn.

Một trong những mục đích hắn lưu lại tay sau, chính là một khi những con rối này đi vào Phi Vũ giới với mục đích xấu, thì sẽ bắn ra một trận pháo hoa đẹp đẽ.

“Trường Ninh đạo hữu, bây giờ Vương triều Cửu Phượng của các ngươi đã có con rối chiến lực chí cao, có nghĩ tới sẽ giết về Phi Vũ giới hay không.” Từ Phàm cứ đĩnh đạc như vậy mà hỏi.

“Nơi này thích hợp cho Vương triều Cửu Phượng phát triển, toàn bộ Phi Vũ giới với vương triều của ta đã không còn liên quan gì nữa.”

“Sau này cho dù có liên quan, cũng chỉ có ý giúp đỡ lẫn nhau.”

Chương 910: Nguy hiểm trên đường

“Bên trong Phi Vũ giới có nhân vật rất khủng bố, ngày sau tốt nhất đừng đối địch với nó.” Từ Phàm khuyên.

“Đây là điều tất nhiên, Phi Vũ giới là thế giới cố hương của ta, há có thể để xảy ra tranh chấp lần nữa.” Phượng Trường Ninh gật đầu nói.

Trước đây khi mới có con rối chiến lực chí cao, nàng còn chưa có tâm tư muốn quay trở về Phi Vũ giới, thì đã có được sự cảnh cáo của khí vận vương triều.

Hiện tại kết hợp với lời của Từ Phàm, nàng luôn có cảm giác có cạm bẫy nào đó đang đợi nàng ở Phi Vũ giới.

Sau đó Ẩn Linh môn và Vương triều Cửu Phượng trao đổi một phần vật tư cần thiết cho mình với nhau, Ẩn Linh đảo rời khỏi Vực cực Bắc.

Chỉ là vào thời điểm sắp chia tay, Từ Phàm dùng đáng ánh mắt đáng thương nhìn thoáng qua Sư Triển.

Mặc dù nhìn vào trạng thái của Sư Triển, cảm giác hắn đã triệt để buông bỏ, nhưng trong lòng Từ Phàm vẫn còn có chút đồng tình.

Chuyện khiến một người đàn ông khắc cốt minh tâm nhất có một chuyện.

Đó chính là cô nương mà mình thích nhất, theo đuổi cả một đời nhưng vẫn không đuổi tới tay.

Sư Triển cũng nhìn thấy thâm ý bên trong ánh mắt của Từ Phàm, chỉ là thản nhiên cười, tỏ vẻ hắn đã hoàn toàn buông bỏ rồi.

Sau khi rời khởi Ẩn Linh đảo, lại đi lung tung tìm được con nhện nhỏ.

So với cảnh Vương triều Cửu Phượng phát triển như mặt trời ban trưa, bên Địa Tinh Tri Chi kém hơn không ít.

Vừa có trận đại chiến với một thế lực lớn trong khu Loạn Tinh, đã hao tổn một tòa thành của Yêu tộc.

“Sư phụ, ta khiến ngươi mất mặt rồi.” Một thiếu nữ tóc trắng trông có chút chật vật nói, mới vừa đại chiến xong, thương thế của nàng còn chưa khôi phục.

“Mặc dù thế lực của ngươi phát triển không được tốt cho lắm, nhưng sự tăng tiến thực lực của ngươi vẫn còn được, bây giờ khoảng cách với chí cao của ngươi chỉ kém một đường như thế, sau này dốc lòng tu luyện, đợi sau khi đạt thành chí cao, cũng có thể tàm tạm đứng vững ở khu Loạn Tinh này rồi.”

Thế giới mà Địa Tinh Tri Chu ở vừa nhỏ vừa nát, có hơi khuyết thiếu linh khí.

Từ Phàm thực sự có chút không đành lòng, đành để Bồ Đào điều động một chút Tiên Linh chi khí, cải tạo lại thế giới này một phen.

Một đốm sáng xuất hiện trên ngón tay Từ Phàm, nhẹ nhàng điểm vào mi tâm của thiếu nữ tóc trắng.

“Đây là một chút cảm ngộ của ta khi tu luyện, đoạn chừng có thể giúp ngươi nhanh chóng đột phá được chí cao cảnh.”

“Ngươi và ta đã có duyên sư đồ, ta cũng không thể nhìn ngươi lăn lộn thảm như cậy, chốc nữa ta sẽ để Bồ Đào đưa một chút tư liệu cho đồng bọn nhỏ bên cạnh ngươi, thuận tiện thăng cấp một chút.” Từ Phàm tri kỷ nói.

Lần này vốn dĩ hắn chỉ muốn đến xem nhện nhỏ xong sẽ rời đi, làm sao biết được nhện nhỏ xông xáo thảm như thế.

Dù sao cũng là đệ tử ký danh của mình, thấy nàng thảm như vậy, hắn có chút không thể chịu được, nhịn không nổi muốn giúp đỡ thêm một chút.

“Đa tạ sư phụ.” Thiếu nữ tóc trắng cảm động nói.

Sau đó lại nhìn về phía con rối bên người, ánh mắt toát lên vẻ mừng rỡ.

Nằng vẫn luôn muốn trợ giúp người bạn con rối bên cạnh thăng cấp, ngoài trừ một chút linh khoáng đặc thù, vẫn luôn không có được biện pháp nào tốt.

Vào thời điểm này, tiểu thế giới đột nhiên có một đám cự nhân dị tộc xông vào, hô to muốn chinh phục tiểu thế giới này.

Cầm đầu là hai cự nhân to lớn thân cao ba trượng, tu vi đều đạt đến cảnh giới vô địch đỉnh phong.

Từ Phàm nhẹ nhàng ngẩng đầu nhìn sang.

“Vừa rồi là bọn chúng đả thương ngươi sao?” Từ Phàm hỏi.

“Vâng.” Thiếu nữ tóc trắng gật đầu.

“Trước khi vi sư đi, giúp ngươi lần cuối cùng vậy.” Từ Phàm duỗi một tay ra nhẹ nhàng điểm một cái về phía bầu trời.

Chỉ trong nháy mắt, hai dị tộc vô địch Đại Thừa kỳ nổ tung.

Theo sau đó, luồng sức mạnh đấy thuận theo liên hệ nhân quả với dị tộc, bắt đầu tìm đến từng đồng tộc của chúng, sau đó phát nổ giống như hai tên đầu tiên.

Trên bầu trời truyền đến một tiếng lại một tiếng tiếng vang, không qua bao lâu, trên trời đổ xuống một trận mưa máu.

“Ta đi đây!”

Từ Phàm nhìn nhện nhỏ đang lâm vào nối khiếp sợ, nhẹ nhàng nói một câu rồi rời khỏi.

Cho đến khi Từ Phàm biến mất, nhện nhỏ mới phản ứng được.

“Sư phụ, đợi lần sau gặp được ngươi, ta nhất định sẽ trở nên mạnh hơn!” Trong mắt nhện nhỏ hiện lên sự không nỡ và quyến luyến.

Ẩn Linh đảo nhanh chóng rời khỏi khu Loạn Tinh, bay như tên bắn về phía Mộc Nguyên Tiên giới.

“Đề Tử, khởi động tốc độ cao nhất.” Ngồi trên chủ phong, Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

Từ Phàm nhìn về phía một trăm nghìn đệ tử ngẩng đầu trông mong trong đạo trưởng mỉm cười nói: “Bắt đầu truyền đạo, ta sẽ giảng giải từng đạo từng đạo có liên quan đến các loại đại đạo.”

“Thời gian rất dài, kiên nhẫn nhé.”

Sau khi Từ Phàm giải quyết xong mọi việc của Phi Vũ giới, rốt cuộc hắn cũng có thời gian có tâm trạng kiên nhẫn dạy những tên đồ đệ này.

Thời gian trôi qua rất nhanh, nháy mắt bốn mươi năm đã trôi qua.

Trong khoảng thời gian này Ẩn Linh đảo đã gặp phải rất nhiều nguy hiểm mà trước kia không thể đoán trước.

Vô ý đâm đầu vào bên trong lãnh địa cự thú tinh vực, một móng trực tiếp đánh nát vòng bảo hộ ngoài cùng của Ẩn Linh môn, may là Đề Tử phản ứng nhanh, khởi động truyền tống mới tránh được việc Ẩn Linh đảo bị hủy.

Bắt gặp loạn lưu không gian quy mô lớn, một khu vực lớn bị bao phủ, Ẩn Linh đảo không dám truyền tống, di chuyển trong loạn lưu không gian rất nhiều năm.

Còn gặp được Kim Tiên đánh nhau, Từ Phàm vốn muốn tham gia náo nhiệt, kết quả hai Kim Tiên dị tộc đấy trực tiếp liên thủ muốn trấn áp Ẩn Linh môn.

Đề Tử kích hoạt đủ loại đại sát khí, mới có thể thoát khỏi hai Kim

Tiên dị tộc kia, quyển sổ nhỏ của Từ Phàm của lại thêm được hai trang.

Rồi lại gặp được thế giới Trung Thiên cỡ lớn trong tinh vực, vốn định dừng chân một phen, thế mà cả cái thế giới này đều là ảo cảnh, thậm chí đến Từ Phàm cũng không thể phân biệt.

Chỉ tính mỗi thời gian ở thế giới Trung Thiên kia đã mất tận ba năm, cuối cùng Từ Phàm mới có thể cứu được tất cả đệ tử tông môn ra.

Trên đường lại gặp được đủ các hạm đội của đại thương hội siêu cấp, chỉ nói đến chủ tiên hạm của họ đã to gấp hai lần Ẩn Linh đảo.

Thương hội vốn định giao dịch với Ẩn Linh môn, Từ Phàm chợt có linh cảm, cảm giác không ổn, để Đề Tử gia tốc rời khỏi.

Gặp gỡ đủ các loại kỳ ngộ nguy hiểm, Ẩn Linh đảo rốt cục cũng tới được một tinh vực có thể coi là an toàn.

“Tthế giới Trung Thiên trong khu cực này nhiều ghê, thế mà tạo thành một đường di chuyển an toàn bên trong tinh vực.” Từ Phàm nhìn những chiếc tinh chu di chuyển tới di chuyển lui trong con đường nói.

“Ở khu vực này, giữa các thế giới thường xuyên liên hệ lẫn nhau, quy mô hạm đội tinh chu cũng to hớn rất nhiều so với trước kia.”

“Thương nghiệp nơi này nhất định rất phát đạt.” Bàng Phúc nói, bên trong ánh mắt có một loại cảm giác nóng lòng muốn thử.

“Chủ nhân, bắt được tín hiệu tuyên truyền của khu vực này, liệu có kết nối đưa tin.” Thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Trực tiếp đưa tin, đã lâu lắm rồi không tiếp xúc với ngoại giới.” Từ Phàm nói, trải qua hành trình trong tinh vực những năm này, cho dù lười nhác như hắn cũng lên tinh thần, không dám thư giãn chút nào.

Một giọng nói kỳ quái vang lên, sau khi được Bồ Đào dịch lại, thì biến thành tiếng nói của Nhân tộc.

Một quầng sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm và mấy trưởng lão.

“Những linh khoáng linh bảo linh dược mà Vân Sinh thương hội cầu mua như sau, nếu như có người giao dịch quy mô lớn, mời đến Bạch Dương giới giao dịch, không có thành ý chớ quấy rầy.”

“Thủy Nham thương hội ra giá cao cầu mua Tiên khí số lượng lớn, mặt khác tuyển dụng các Luyện Khí Đại Tông sư ở các giới đến ở Thủy Nham giới của ta.”

“Tú Hương tiểu thế giới khai trương, hoan nghênh các vị đạo hữu tới chơi.”

“Bán một nhóm Ngọc Thổ Giao Long Đại Thừa kỳ, linh thú cực phẩm! Tới trước được trước!”

Từ Phàm nhìn đủ các loại tin tức bên nhiên, đột nhiên có cảm giác xem các kênh thế giới online của kiếp trước.

“Chỗ này không tệ, tìm một thế giới để các đệ tử thả lỏng thả lòng chút.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh chủ nhân.” Thanh âm Bồ Đào vang lên.

Sau đó dưới sự chỉ huy của Bồ Đào, Đề Tử điều khiển Ẩn Linh đảo bay về một thế giới Trung Thiên.

Chương 911: Số lượng không đủ lớn

Bên trong tuyến đường an toàn của tinh vực, Ẩn Linh đảo to lớn hấp dẫn tất cả ánh mắt của các hạm đội tinh chu và hạm đội hạm tiên ở phụ cận.

Trong một chiếc cự chu tiên linh, một Chân Tiên chỉ vào Ẩn Linh đảo xa xa hâm mộ nói ra: “Cho ta thêm thời gian mười nghìn năm, đợi ta thăng cấp thành Đại thống lĩnh, ta cũng có thể khống chế loại tiên chu có thể vượt giới trong tinh vực.”

“Không nói những cái khác, chỉ với vẻ ngoài to lớn thế kia, cũng khiến người ta cảm thấy không dễ chọc.”

Khóe miệng tiểu chủ quản thương hội bên cạnh chảy đầy nước miếng hâm mộ.

Trong mắt hắn, dùng tiên chu có cấp bậc này đi ngang qua những vị trí nguy hiểm trong tinh vực, giao dịch với mấy thế giới Trung Thiên kì lạ đó khẳng định sẽ không có vấn đề, những thứ này cũng tượng trưng cho đống lớn tiên ngọc.

Bên trong Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang thưởng thức trà, nhận được vô số lời mời làm bạn tốt.

“Chủ nhân, bên trong phạm vi có thể dò xét, tổng tộng có 103 hạm đội gửi cho chúng ta tin tức mời giao dịch, phụ cận còn có ba thế giới Trung Thiên và hai tiểu thế giới gửi lời mời đến chúng ta.” Bồ Đào báo cáo.

“Không nghĩ tới Ẩn Linh đảo ở đây lại nổi tiếng như thế.” Từ Phàm nhấp một miếng trà thơm vừa cười vừa nói.

“Đại trưởng lão, chỉ với Ẩn Linh đảo giống như một chiếc tiên chu này của chúng ta là đủ để dẫn đến sự coi trọng của bọn họ.” Bàng Phúc ở bên cạnh nói.

“Bồ Đào, bây giờ chúng ta nên đi thế giới Trung Thiên nào?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Chủ nhân, phụ cận có một tiểu Tiên giới khá lớn, chuyên dùng để chiêu đãi những thương hội trong Tiên giới ngang qua đây, chỉ cần tiến đến đây bằng thuyền có cấp bậc tiên chu, thì có thể miễn phí tiến vào, bên đó sẽ cũng cấp nơi ở.”

“Ta đã báo cáo lại tin tức của chúng ta, còn có ba ngày nữa là có thể tới nơi.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm gật đầu, tiếp đó nói: “Gọi hết những thương hội gửi lời mời giao dịch đến đây, gần đây tiên ngọc của tông môn có chút không đủ dùng.”

Phải biết là trong điều kiện nhảy vọt không gian với tốc độ di chuyển cao nhất, Ẩn Linh đảo đã phải tiêu tốn đến tiên ngọc, Ẩn Linh đảo đã hơn bốn mươi năm rồi không thu vào tiên ngọc.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Không bao lâu sau, Ẩn Linh đảo hướng tới một cái đảo nhỏ nhô ra để làm chỗ đỗ cho những hạm đội thương hội.

Không lâu sau, bốn năm hạm đội tinh chu xuất hiện đáp xuống trên hòn đảo nhỏ.

Sau khi mấy chưởng quỹ bước xuống liếc mắt nhìn nhau, trong ánh mắt đều có một tia địch ý.

“Ta đi buôn trong tinh vực ba mươi nghìn năm, còn chưa gặp được tiên chu nào lạ lùng như vậy, giống như kích cỡ của chủ hạm Thiên

Đỉnh thương hội, thế lực này nhất định có lai lịch lớn, đoán chừng là từ Tiên giới khác vượt tinh vực đến đây." Một chưởng quỹ mặc trường bào màu xanh mở miệng nói.

"Ta nhận được phê chuẩn xin giao dịch, lập tức đến đây, khẳng định có thứ tốt, hi vọng một chốc lát các vị chỉ lấy những lĩnh vực mà mình am hiểu, đừng phá hư quy định." Một chưởng quỹ mặc trường bào màu vàng nói, ánh mắt cảnh giác nhìn về những chưởng quỹ khác.

"Hòa khí sinh tài, đồ còn chưa được mang ra mà đã tranh chấp với nhau rồi, như này truyền ra không tốt đâu." Một chưởng quỹ khác cười ha ha nói.

Nhưng vào lúc này, bóng hình Bàng Phúc xuất hiện trên đảo nhỏ.

Trong nháy mắt mấy chưởng quỹ nhìn về phía Bàng Phúc.

Khí tức của người cùng ngành, hơn nữa còn cùng chủ tu Thương Chi Đại Đạo. Chỉ chỉ cảm nhận được khí tức Bàng Phúc, mấy chưởng quỹ đã từ bỏ thủ đoạn trong lòng.

Bàng Phúc nhìn mấy người cùng ngành khác ngoài hắn, khóe miệng lộ nét cười.

Hắn nhẹ nhàng vung tay lên, một hội trường cỡ nhỏ xông lên từ trong mặt đất.

Một quầng sáng xuất hiện giữa không trung, phía trên là các loại linh bảo linh khoáng, Tiên khí Đạo khí, con rối linh đan mà Ẩn Linh đảo có thể giao dịch, phải nói là cái gì cần có đều có.

"Mời vào chỗ ngồi, chư vị gửi cho ta một danh sách mà quý thương hội có thể dùng để giao dịch, nếu như có thứ cần ta sẽ liên hệ với các chưởng quỹ."

Trên người Bàng Phúc tản ra hơi thở của lão gian thương, không khỏi khiến cho những chưởng quỹ đó cảm giác đây là một đợt ác chiến.

Cùng với câu nói của Bàng Phúc, lại có thêm mười mấy hạm đội tinh chu đáp xuống đảo nhỏ.

Hơn năm hạm đội tiên tiên chu chuẩn bị đáp xuống đảo nhỏ này.

Trong chốc lát cả hội trưởng bắt đầu trở nên náo nhiệt hơn trước.

Trước người tất cả chưởng quỹ nhiều thêm một quầng sáng, dùng để thẩm tra và quan sát số lượng và chất lượng của những thưởng phẩm mà Ẩn Linh đảo giao dịch.

Một đội con rối đi ra từ bên trong Ẩn Linh đảo, trong tay bưng khay trà, pha trà cho tất cả chưởng quỹ trong thương hội đang ngồi trong hội trường.

Không lâu sau, một hương trà kỳ dị bay đầy hội trường.

“Linh trà được luyện chế bởi người có trà đạo đại thành!”

Chưởng quỹ ở đây đều là người biết hàng, tất cả đều sợ hãi thán phục vì Ẩn Linh đảo ra tay hào phóng.

Linh trà không hiếm, hiếm có chính là, những linh trà này là trà mà người có trà đạo đại thành luyện chế ra.

Chỉ với loại linh trà này, giá cả tại tiên ngoại tinh vực đã tăng lên trên trăm tiên ngọc rồi.

Một chưởng quỹ hơi hiểu trà đạo, nhẹ nhàng nâng chung trà lên nhấp một miếng, trong nháy mắt ánh mắt sáng lên.

“Chưởng quỹ như thế nào, trà này có thể vào cấp bậc nào.” Tiểu chủ quản bên cạnh hỏi.

“Thiên Thanh linh trà thụ vạn năm, cộng thêm được người có trà đạo đại thành luyện chế, một lượng linh trà đỉnh cấp giá trị ít nhất hai trăm bốn mươi tiên ngọc, chỉ cần chúng ta có thể ép giá xuống dưới hai trăm tiên ngọc.”

“Số lượng lớn chúng ta sẽ có thể kiếm lời, lượng nhỏ chúng ta có thể tặng làm quà, như thế nào cũng không lỗ được.” chưởng quỹ nói rồi nhìn hướng quầng sáng to lớn ở giữa không trung, bắt đầu tìm kiếm mục linh trà, kết quả cuối cùng không phát hiện.

“Xin hỏi, tại sao không bán linh trà, thương hội chúng ta nhất định sẽ ra giá cao để mua.” chưởng quỹ kia cách không nhìn về phía Bàng Phúc nói.

Bàng Phúc chỉ nhìn chưởng quỹ kia một cái, sau đó đáp: “Linh trà mà các ngươi đang thưởng thức là đồ tông môn chúng ta dùng riêng để chiêu đãi khách khứa, nếu như muốn mua, xin tự ra giá.”

Cảm nhận được khí tức gian thương trên người Bàng Phúc, chưởng quỹ kia để lại một tay nói: “120 tiên ngọc một lượng như thế nào.”

Với giá cả này đủ để hắn tăng giảm giá phía sau.

“Hai trăm hai mươi tiên ngọc chắc giá, số lượng nhiều, không bán cho nhà thứ hai.”

Chỉ với một câu, chưởng quỹ hiểu chút về trà đạo thua trận.

“Sao hắn có thể nắm chắc giá cả trong lòng ta như thế, hậu sinh khả uý mà!”

Hai trăm hai mươi tiên ngọc một lượng, không bán cho nhà khác, một câu nói với hai tin tức trực tiếp đánh vào nội tâm của chưởng quỹ, phá hủy phòng tuyến của hắn.

“Hai ngàn cân, thanh toán tiên ngọc trực tiếp.” Chưởng quỹ cắn răng nói, đây là tiền riêng mà hắn chuẩn bị để đi buôn trong tinh vực này trong trăm năm, hiện giờ chỉ một lát đã lấy ra hết.

“Chưởng quỹ, như vậy chúng ta cũng không kiếm được nhiều đâu!” Chủ quản bên cạnh vội vàng nói.

“Không bán nhà thứ hai, linh trà này có thể trở thành hàng tặng kèm của thương hội chúng ta, tiền kiếm lại từ chỗ khác là được.” chưởng quỹ tính toán.

Sao biết được rằng, Bàng Phúc chỉ là mỉm cười trả lời một câu.

“Lượng không đủ lớn.”

“Bao nhiêu mới coi là lớn.”

“5000 cân.”

Trong một thoáng, bộ não nhỏ hơi hiểu về trà đạo của chưởng quỹ bắt đầu nhanh chóng vận chuyển.

Lúc này còn có ba chưởng quỹ khác cũng hỏi Bàng Phúc về linh trà.

Bên trong hội trường, chỉ có một người Bàng Phúc, là có thể nhẹ nhõm đối phó với tất cả chưởng quỹ ở đây.

Sân nhà cộng thêm khí tức gian thương, khiến tất cả các chưởng quỹ tới giao dịch đều nhìn Bàng Phúc với ánh mắt kính sợ.

“Đây rốt cuộc là thế lực gì, mà có thể có một chưởng quỹ như thế!”

Chương 912: Thiên Đỉnh thương hội

Khi Bàng Phúc đang đối phó những lời hỏi thăm của các chưởng quỹ, một hạm đội tiên chu đáp xuống trên đảo nhỏ.

Nhất thời hấp dẫn tất cả ánh mắt của các chưởng quỹ.

“Thiên Đỉnh thương hội, bọn họ cũng có thể xem trọng loại hội giao dịch nhỏ này sao?”

Tất cả chưởng quỹ nghị luận ầm ĩ.

Nhìn thấy trên tiên chu đó dựng thẳng cờ xí của Thiên Đỉnh thương hội, cùng với dáng vé phách lối lúc cập bến, trong lòng Bàng Phúc bắt đầu âm thầm tính toán thực lực của thương hội này.

Vào lúc này mốt thương nhân tinh mắt chủ động báo tin tức về Thiên Đỉnh thương hội cho Bàng Phúc.

Ánh mắt Bàng Phúc sáng lên, một trong những thương hội đứng đầu Tiên giới, đây là thời cơ tốt để nhổ lông dê mà.

Một chưởng quỹ, hai chủ quản, đi xuống dưới từ trên chiếc tiên chu to lớn kia.

Trên mặt tuy là biểu cảm khiêm tốn, nhưng trong mắt lại có sự kiêu ngạo, Bàng Phúc biết rõ có thể có loại vẻ mặt này, thực lực sau lưng nhất định rất hùng hậu.

Trước đây khi hắn thay mặt tông môn ở Nam Sơn giới, cũng là loại vẻ mặt này.

Đại trưởng lão của tông môn ta là chí cường giả, một người có thể địch một giới, có hắn đứng sau làm chỗ dựa, không có vài phần kiêu ngạo sao xứng đáng được với thân phận này?

Vài chưởng quỹ ngồi ở hàng đầu tự động nhường chỗ, cũng mời chưởng quỹ và chủ quản của Thiên Đỉnh thương hội ngồi xuống

Chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội mỉm cười nhìn Bàng Phúc, trong mắt xuất hiện sự tán thưởng của tiền bối đối với hậu bối.

“Hoan nghênh Thiên Đỉnh thương hội đến tham gia hội giao dịch nhỏ tổ chức lâm thời của chúng ta, chưởng quỹ, nhìn xem có gì vừa mắt không.” Bàng Phúc mở miệng nói, ngữ khí không kiêu ngạo không tự ti, bên trong ánh mắt hiện lên sự tôn kính đúng mực.

“Chưởng quỹ khách khí, nhìn thấy quý tiên chu to lớn như vậy, nên đặc biệt muốn đến làm quen một phen.”

“Thiên Đỉnh thương hội, hiệu Huyền, Trạch Tinh.” Chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội chắp tay nói.

Bàng Phúc vừa biết được từ tình báo của chưởng quỹ vừa nãy, chưởng quỹ của Thiên Đỉnh thương hội chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng, thân phận chưởng quỹ hiệu chữ Huyền ở bên ngoài đến Kim Tiên cũng không dám gây gổ.

“Ẩn Linh môn, trưởng lão thương vụ, Bàng Phúc.” Bàng Phúc hành lễ nói.

Trước khi tự báo danh tính, hắn đã xin chỉ thị của Từ Phàm, sau khi được cho phép hắn mới nên tiếng.

Sau khi hai người thông báo tên tuổi cho nhau, chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội nhìn về phía quầng sáng giữa không trung.

“Con rối cấp bậc tôn giả vô địch, loại cao cho mười con trước.”

“Khí linh cấp bậc Đạo khi, ta muốn tất.”

“Thế mà có cả trà đại đạo, ngũ hành, thời không, luân hồi, thánh dương, nguyệt âm, mỗi thứ 100 ly.”

“Mười vạn tờ phù chú Nguyệt Âm Thánh Dương chi lực, mua tất.”

“Lại còn có cả Đạo khí đỉnh tiêm công kích giám thị kết hợp với linh khí cấp bậc Đạo khí, mua 1000 pháo quỹ đạo.”

Những thứ có thể lọt vào mắt chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội đều mua hết, cuối cùng tổng số giao dịch thế mà lại đạt tới hơn chín trăm vạn tiên ngọc, đến cả linh trà không bán số lượng ít cũng bao tất.

Những chưởng quỹ còn lại nhìn thấy cảnh tượng này nhao nhao thở dài, đồ vật hơi tốt một chút đều bị chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội mua hết rồi.

Vốn cho rằng có thể ăn thịt, bọn họ lần này đến chỉ có thể uống canh.

“Nếu như ta không có đoán sai, các ngươi đây là muốn đi về hướng Tiên giới.” Sau khi giao dịch xong, chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội nhìn Bàng Phúc nói.

“Đúng.” Bàng Phúc gật đầu không nói thêm gì.

Một la bàn tinh vực xuất hiện trong tay chưởng quỹ Thiên Đỉnh thương hội.

“Từ đây đến Tiên giới chí ít cần thời gian hai mươi năm, mảnh tinh vực này có cửa truyền tống tinh vực mà Thiên Đỉnh thương hội bọn ta đóng giữ, chỉ cần bỏ ra một chút tiên ngọc, sẽ có thể để các ngươi truyền tống tiên chu ra ngoài Tiên giới.”

“La bàn tinh vực này có dấu ấn của ta, tới đó truyền tống đến Tiên giới có thể giảm 90%.”

“Đa tạ Trạch Tinh chưởng quỹ, ân tình này Bàng Phúc ta nhớ kỹ.” Bàng Phúc nhận la bàn tinh vực khách khí nói.

“Không biết ta có vinh hạnh được bái phỏng người cầm quyền của quý thế lực không.” Trạch Tinh nói.

Sau khi Bàng Phúc xin chỉ thị phía Từ Phàm, một Truyền tống trận xuất hiện bên cạnh hai người.

“Tông môn Đại trưởng lão có lời mời, Trạch Tinh chưởng quỹ mời đi theo ta.”

Hai người bước vào Truyền tống trận, đã đến được Nghênh Khách điện.

Trạch Tinh nhìn Từ Phàm, sau đó hơi cúi đầu biểu thị tôn kính.

“Hoan nghênh Trạch Tinh chưởng quỹ, xin mời ngồi.” Từ Phàm hơi nâng tay mời.

Ngũ hành đại đạo hội tụ, ngưng tụ thành ba chén trà đại đạo.

Sau khi trà đại đạo đáp xuống trên trước bàn của Trạch Tinh, hắn thế mà có cảm giác thụ sủng nhược kinh.

Hắn không cảm nhận được chút khí thế nào từ trên người Từ Phàm, nhưng đây mới là kinh khủng nhất.

Chỉ dựa vào tài nguyên mà thương hội cấp cho, hắn hiện tại đã là cảnh giới Chân Tiên, hơn nữa còn chuyên môn học thần thông thăm dò.

Hiện giờ hắn không dò xét được sự sâu cạn của Từ Phàm, điều này đã nói rõ rất nhiều vấn đề.

“Đa tạ Đại trưởng lão thưởng trà.” Trạch Tinh khách khí nói.

“Ngươi là khách quý của Ẩn Linh môn ta, nói thưởng cũng có chút khách khí.”

“Có thể kết bạn với Thiên Đỉnh thương hội các ngươi, là vinh hạnh của tông môn ta.” Từ Phàm khách khí nói.

“Lần này bái kiến Đại trưởng lão, là muốn quý tông môn trở thành đồng minh giao dịch cấp Huyền của Thiên Đỉnh thương hội bọn ta.” Trạch Tinh lấy ra một tín vật tiên thạch nói.

“Sau khi đến Tiên giới, phải làm phiền Trạch Tinh chưởng quỹ nhiều rồi.” Từ Phàm nhận tín vật tiên thạch.

Hai người lại hàn huyên một phen, Trạch Tinh chào tạm biệt rồi rời khỏi.

Lúc này hội giao dịch lâm thời trên đảo nhỏ cũng kết thúc.

“Chủ nhân, tổng cộng thu hoạch được 1021 vạn tiên ngọc, còn có giá trị trao đổi các linh khoáng linh bảo vật tư mà các tông môn cần đạt tới 103 vạn tiên ngọc.” Bồ Đào báo cáo.

“Còn tạm, tích lũy nhiều năm như vậy của tông môn đổi hơn 1000 vạn tiên ngọc, hẳn là đủ dùng một đoạn thời gian.”

Từ Phàm hài lòng với kết quả giao dịch lần này, hài lòng có chút vượt qua dự tính của hắn.

“Tích lũy nhiều năm này của tông môn chỉ là một bộ phận nhỏ, chiếm doanh số lớn nhất vẫn là linh trà đại đạo và phù chú mà chủ nhân luyện chế.” Bồ Đào nói.

“Bởi vậy có thể thấy được, người có tay nghề tới chỗ nào cũng nổi tiếng.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Đại trưởng lão, chúng ta có nên thông qua cửa truyền tống của Thiên Đỉnh thương hội đến Tiên giới hay không?”

“Ta đã tính một chút, đối với thể tích tiên chu như của chúng ta, truyền tống đến Tiên giới cần tiêu tốn 460 vạn tiên ngọc.” Bàng Phúc báo cáo.

“Bốn trăm sáu mươi vạn tiên ngọc.” Từ Phàm sờ cằm, với khoảng cách này với cái giá này xem ra còn rẻ hơn một chút so với thiên đạo tiên giớ.

“Trước tu sửa một đoạn thời gian, ta nghĩ xem có nên đến Tiên giới bằng cửa truyền tống không.” Từ Phàm phất phất tay nói.

Ba ngày sau, Ẩn Linh đảo đến một tiểu Tiên giới có thể so với kích thước của thế giới Trung Thiên.

Chỉ nói riêng đến tuyến đường an toàn nối liền của tiểu Tiên giới, đã có mấy chục con đường nối liền tới các nơi trong tinh vực.

Nhìn thấy tình cảnh này, Từ Phàm cảm giác bọn họ như nông thôn tới thành thị, nội thành ngay cách đó không xa.

Toàn bộ tiểu Tiên giới, các loại tinh chu, thuyền tới tới lui lui, ra ra vào vào, như là một huyện thành phồn hoa.

Lúc này phần lớn đệ tử nhìn qua trận phòng hộ quan sát cảnh tượng phồn hoa của tiểu Tiên giới.

“Còn chưa tới Tiên giới mà đã phồn hoa như vậy rồi sao!” Hàn Phi Vũ có chút say mê nhìn những tiên chu trên tuyến đường an toàn nói.

“Tiểu Tiên giới này không chỉ là nơi tu dưỡng, còn là nơi mà những thương hội hội tụ, đến thời điểm khẳng định sẽ có rất nhiều đồ tốt, người anh em, ngươi có thể phóng khai thủ cước mua rồi.” Kiếm Vô Cực nói.

Hắn vẫn luôn nghĩ ngờ người sư huynh này của mình có một pháp bảo không gian, mỗi ngày đều sẽ tự động xuất hiện tiên ngọc, nếu không tại sao lại có tiền như thế chứ.

Chương 913: Tộc Địa Mộc

Ẩn Linh đảo thuận theo tuyến đường an toàn tiến vào tiểu Tiên giới, sau đó bay về phía một vùng hải vực, cuối cùng hạ xuống một chỗ trên đảo nhỏ.

Đây là vùng đất tu dưỡng bố trí cho bọn họ ở tiểu Tiên giới.

Từ Phàm để Ẩn Linh đảo đáp xuống trong hải vực bên cạnh, dẫn theo rất nhiều đệ tử của tông môn lên trên đảo nhỏ.

Cả hòn đảo nhỏ tràn ngập Tiên Linh chi khí đặc biệt, khiến người ta cảm thấy cực kỳ sảng khoái.

Thêm nữa bên trên đảo nhỏ cảnh đẹp như tranh, các loại kiến trúc gắn liền với tự nhiên, càng là một nơi khiến người ta thả lỏng.

“Tĩnh dưỡng hai tháng, có thể trên hòn đảo nhỏ, cũng có thể đến đại lục trung tâm ở tiểu Tiên giới du ngoạn.”

Tiếng nói của Bồ Đào vừa dứt, đã dẫn đến tiếng reo hò của các đệ tử.

Lúc này Từ Phàm đang ngâm mình vào trong ôn tuyền tiên linh, suy nghĩ một vấn đề, rốt cuộc có nên đi cửa truyền tống tinh vực của Thiên Đỉnh thương hội hay không.

Một tấm la bàn tinh vực xuất hiện ở trên không của ôn tuyền, sau đó triển khai thành bản đồ sao.

“Càng đến gần Tiên giới càng phồn hoa, các loại tiểu Tiên giới của thế giới Trung Thiên có thể thấy được khắp nơi, không đi mở mang một phen thì có chút đáng tiếc.” Từ Phàm nhìn bản đồ sao nói.

Sau khi tiến vào Tiên giới, muốn ra lần nữa thì không dễ dàng như vậy.

Bởi vì Tiên giới là điển hình của dễ vào khó ra, từ các nơi bên ngoài Tiên giới đều có thể vào trong.

Nhưng muốn đi ra ngoài chỉ có mấy lối ra cố định đó, tất cả đều bị cầm giữ bởi các thế lực lớn ở Tiên giới, muốn ra khỏi Tiên giới thì phải nộp thuế, hơn nữa còn phải ký kết khế ước thời gian trở về với Tiên giới.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân Từ Phàm phải cân nhắc.

Đúng vào lúc này, Lý Tinh Từ xuất hiện.

“Chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, ta nhận được tin tức ở ngoại giới Luân Hồi, Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới và tộc Địa Mộc sắp xảy ra đại chiến.”

“Khu vực bị liên quan tới ở Tiên giới đặc biệt rộng, trước khi đi Tiên giới, tốt nhất cần điều tra trước một chút, nếu như tùy tiện tiến vào bên trong khu vực tộc Địa Mộc thì phiền toái rồi.” Sắc mặt Lý Tinh

Từ nghiêm trọng nói.

“Nhân tộc và tộc Địa Mộc mặc dù có quan hệ không tốt, nhưng cũng không tới mức xảy ra chiến tranh quy mô lớn chứ, điều gì gây nên chiến tranh.” Từ Phàm tò mò hỏi.

Tộc Địa Mộc chính là thổ dân Mộc Nguyên giới,

Nương theo Mộc Nguyên Tiên giới sinh ra, chính là một trong chủng tộc thế lực hàng đầu của Mộc Nguyên Tiên giới.

“Những năm này Nhân tộc phát triển không theo trật tự, đã dính dáng tới lợi ích của tộc Địa Mộc, cho nên tộc Địa Mộc liên hợp mấy chủng tộc lớn muốn giảm bớt không gian sinh tồn của một nửa Nhân tộc, đồng thời hạn chế Nhân tộc rời khỏi khu vực kia.” Lý Tinh Từ nói.

“Nói như vậy sau này khẳng định sẽ có một trận đại chiến.” Từ Phàm thoải mái mà tựa lên trên vách đá trong ôn tuyền.

“Đúng, tình thế của Tiên giới cực kỳ bất lợi đối với Nhân tộc, mà khu vực nơi sư huynh ở, cách không xa tộc Địa Mộc.” Giọng điệu của Lý Tinh Từ có chút lo lắng.

“Không cần lo lắng, con rể của thánh giả Đại La, phương diện an toàn vẫn là có sự đảm bảo.” Từ Phàm từ tốn nói.

“Nếu Nhân tộc đã sắp xảy ra đại chiến với chủng tộc khác, vậy chúng ta nhất định phải thừa dịp trước đại chiến đến khu Tiên giới Nhân tộc tìm một nơi an toàn.” Từ Phàm thở dài nói, những đồng tiền kiếm được từ Thiên Đỉnh thương hội đều phải trả lại tất cả rồi.

Kiếm ở đâu tiêu ở đó, thật sự là một phần cũng đừng mơ đem đi.

“Sư phụ tiếp theo chúng ta phải làm thế nào?”

“Sau khi tu sửa hai tháng, chúng ta sử dụng cửa truyền tống tinh vực của Thiên Đỉnh thương hội, trực tiếp truyền tống đến bên ngoài Tiên giới.”

“Tiến vào Tiên giới, tìm một nơi cách xa chiến tranh, cẩu phát triển.” Từ Phàm nói.

Sau khi đã đến Tiên giới thì nhiều người cao hơn, cho dù là đại chiến sắp đến, sự tồn vong của Nhân tộc cũng không tới phiên hắn ra tay.

Trời sập xuống có người cao hơn đỡ lấy, cho dù xuất lực vì Nhân tộc, cũng phải dốc hết khả năng của mình.

Nói thật thì Từ Phàm vẫn thích loại hoàn cảnh này, không làm chim đầu đàn, thành thành thật thật phát triển.

“Sư phụ, một mình ngươi tắm ôn tuyền thật nhàm chán, có cần để Ngọc Quang Yêu tôn tới vật lý trị liệu cho sư phụ hay không.” Lý Tinh Từ nhìn Từ Phàm lẻ loi một mình tắm ôn tuyền, đột nhiên lòng hiếu thảo đầy đến bùng nổ nói.

Lúc này Từ Phàm mới nghiêm túc quay đầu nhìn đồ đệ tốt của mình một cái.

“Không cần, đến cảnh giới này của vi sư, vật lý trị liệu đã vô dụng rồi.”

“Lòng hiếu thảo ta nhận, đi nhà kho bảo vật lĩnh một trăm nghìn tiên ngọc, đi đại lục trung tâm dạo chơi cùng Nhiễm Thiên trưởng lão đi.” Từ Phàm cười phất phất tay nói.

Lý Tinh Từ nhẹ gật đầu, rời khỏi ôn tuyền độc lập của Từ Phàm.

Bị Lý Tinh Từ nói như vậy, Từ Phàm đột nhiên có chút nhớ vợ.

Nếu như không có nữ tử tiên giáp đáng ghét đó xuất hiện, vậy thì hiện tại bọn họ hẳn là cùng nhau tắm ôn tuyền, điệp hí oanh phi tự tại biết bao. Đông đảo đệ tử thư giãn trên đảo, một phần nhỏ đệ tử thân gia giàu có bay về phía khu vực đại lục trung tâm, nơi đó đang trú đóng các thương hội lớn.

Giờ khắc này Hàn Phi Vũ đang đi dạo ở một Tiên thành nào đó của đại lục trung tâm quả thực cảm giác giống như là đi tới Thiên Đường.

Tiên khí phẩm cấp đâu đâu cũng thấy được, các loại dị vật kỳ trân linh đan tiên đan nhiều đến mức khiến Hàn Phi Vũ hoa mắt.

“Chuỗi Thủy Tiên linh châu này, 800 tiên ngọc ta mua nó.”

“Thanh Mộng Linh tiên kiếm ta muốn.”

“Du Côn tiên phủ, lại còn là Tiên khí có phẩm cấp, 9800 tiên ngọc ta mua.”

Đoạn đường này càng đi Hàn Phi Vũ càng hưng phấn, giống như là thổ tài chủ eo quấn bạc triệu đi tới đô thị.

Cái dáng vẻ có tiền cũng không chỗ tiêu trước đó cuối cùng được giải phóng.

Kiếm Vô Cực ở bên cạnh cuối cùng mở mang kiến thức về tài lực của sư huynh của mình.

“Sư huynh, chúng ta như này có phải quá lố rồi không.” Kiếm Vô Cực truyền âm cho Hàn Phi Vũ nói.

“Không sao, trước khi đến ta xin chỉ thị sư tổ rồi, hắn nói chỉ cần tiêu xài không vượt qua năm triệu tiên ngọc, thì vấn đề không to tát.” Hàn Phi Vũ nhếch miệng cười nói, người cẩn thận như hắn, trước khi vung tay quá trán tiêu tiên ngọc, đương nhiên phải xác định an toàn trước chứ.

Ngọc phù phân thân của Từ Phàm xuất hiện ở trong tay Hàn Phi Vũ.

“Nhìn xem đây là cái gì.”

“Ngọc phù phân thân của Đại trưởng lão.”

Giờ Kiếm Vô Cực yên tâm rồi.

“Đi, chúng ta tiếp tục đi tiêu phí, nhìn trúng thứ gì nói với sư huynh, sư huynh mua cho ngươi.” Hàn Phi Vũ vỗ vỗ bả vai Kiếm Vô Cực nói.

“Sư huynh ngươi từ bỏ đi, ngươi cho dù tốt với ta, ta cũng sẽ không đi Tàng Kinh Các học công pháp kia.”

Kiếm Vô Cực phảng phất như bị hù dọa, cấp tốc cách Hàn Phi Vũ ra xa.

“Trong đầu toàn nghĩ cái gì vậy, còn có thể hòa bình ở với nhau hay không đây.”

Hai tháng trôi qua rất nhanh.

Trong hai tháng này, tất cả đệ tử tông môn đều được thả lỏng, hóa giải sự ủ rũ khi đi đường dài trước đó.

Người thả lỏng nhất là Từ Phàm, chuyện gì cũng không cần nghĩ, cầm một cái ghế nằm đặt lên trên bờ cát, phơi nắng mỗi ngày.

Người vui vẻ nhất đương nhiên thuộc về Hàn Phi Vũ, trải nghiệm được cảm giác có tiền xa xỉ.

Năm triệu tiên ngọc xém chút tiêu vượt mức, những đồ vật đã mua tí nữa không nhét vừa vào trong Tiên khí không gian.

Tất cả đệ tử trở về Ẩn Linh đảo, lên đường bay về hướng cửa truyền tống tinh vực của Thiên Đỉnh thương hội.

“Nhìn trên bản đồ sao khá gần, không nghĩ tới còn phải bay nửa tháng.” Từ Phàm nhìn tinh vực ở nơi xa nói.

“Căn cứ trên bản đồ sao thể hiện, mảnh tinh vực này chỉ có một cái cửa truyền tống tinh vực.”

“Nếu nhiều có thể so sánh hàng hóa, tìm một nơi rẻ hơn.” Bàng Phúc nói.

“Hiện tại biết lợi ích của lũng đoạn rồi, nói một là một, nói hai là hai.” Từ Phàm có chút ngưỡng mộ nói.

Chỉ riêng trông coi cái cửa truyền tống tinh vực này, hàng năm cũng không biết có bao nhiêu tiên ngọc thu vào sổ.

Chương 914: Thiên Lực cự thành

Từ Phàm nhìn hạm đội tiên chu đi ra từ trong cửa truyền tống tinh vực, không khỏi tò mò hỏi: “Như hạm đội tiên chu loại năm chiếc mười chiếc này, bọn họ truyền tống một lần cần tiêu bao nhiêu tiên ngọc.”

“Chủ nhân, tin tức thu tập được từ khu vực bên này, một chi hạm đội tiên chu bình thường truyền tống một lần cần tiêu tốn giữa khoảng năm mươi nghìn đến một trăm nghìn tiên ngọc, nhưng điều kiện tiên quyết là trên thân không mang theo Tiên khí không gian cỡ khổng lồ.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

Đề Tử ở một bên có chút không vui, kho số liệu là đồng bộ, những thứ này hắn cũng có thể trả lời.

“Khoảng năm mươi một trăm nghìn tiên ngọc, có vẻ như cũng còn có thể.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

“Căn cứ tin tức trong kho số liệu, đây chỉ là chi phí truyền tống, ra Tiên giới cần giao nộp hàng hóa mang theo hoặc là 10% tiên ngọc, đây còn là giá cả tương đối thấp trong Tiên vực Nhân tộc.”

“10% thì hơi quá đáng rồi.” Từ Phàm đột nhiên có chút lý giải những mặt hạn chế của các quốc gia không có cửa biển ở kiếp trước, đây là một điểm mà giáo viên địa lý trước kia có giảng thế nào cũng giảng không hiểu nổi.

Lúc này trải qua một khoảng thời gian xếp hàng, cuối cùng đến phiên Ẩn Linh đảo.

Bàng Phúc sử dụng một linh chu Đạo khí ra ngoài từ Ẩn Linh đảo, tìm chủ quản của cửa truyền tống tinh vực trấn thủ nơi này.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác được khí tức huyền diệu khó giải thích, trong nháy mắt ánh mắt trở nên bắt đầu cảnh giác.

Từ Nguyệt Tiên đang đánh cờ cùng Từ Phàm trong tiểu viện cảm nhận được sự khác thường của Từ Phàm.

“Sư phụ sao vậy?” Từ Nguyệt Tiên hỏi, xô Tiểu Bạch Long đang muốn đá bước đi tiếp theo của hắn sang hai bên.

“Không nghĩ tới một cửa truyền tống tinh vực như này, lại có Đại La trấn thủ.” Từ Phàm nhẹ nhàng thở hắt ra nói.

Vừa rồi thần niệm Đại La quét đến, toàn bộ Ẩn Linh đảo ngoại trừ Nguyên giới gần như bị hắn thấy được gần hết.

Điều này không có khác biệt gì với việc cởi sạch đi lại trước mặt người khác, Từ Phàm rất không thích cảm giác này.

“Sư phụ, Ẩn Linh đảo chúng ta bị nhìn thấu rồi sao?” Từ Nguyệt Tiên truyền âm bằng mật pháp cộng thêm mã hóa nói.

Nàng biết, trên Ẩn Linh đảo có vài thứ cho dù là tôn giả Đại La, cũng có thể động tâm.

“Không khác lắm, nhưng mà vẫn ổn, đồ vật bên trong Nguyên giới không bại lộ.”

Từ Phàm dựa vào phương thức giống vậy trả lời.

Lúc trước đi Tiên giới, thì Từ Phàm nghĩ đến điểm này, đặc biệt tiêu tốn lượng lớn công sức làm trận pháp đỉnh cấp đề phòng dòm ngó cho Nguyên giới.

“Không cần lo lắng, dựa theo ghi chép của Bồ Đào, cửa truyền tống này đã tồn tại mấy chục triệu năm ở đây, phương diện uy tín vẫn có thể đảm bảo.”

“Bị nhìn một cái thì bị nhìn một cái vậy.” Từ Phàm nói.

Lúc này, cửa truyền tống tinh vực khổng lồ cách đó không xa, có một đóa tường vân đang quấn một tòa Tiên cung Thánh điện, bắt đầu che giấu cửa truyền tống tinh vực trong âm thầm.

Một nam tử trung niên với thân hình cao lớn, làn da trắng nõn khí chất nho nhã thu hồi ánh mắt từ Ẩn Linh đảo lại, lắc đầu cười cười.

“Vậy mà có thể phát giác được sự tồn tại của ta, thú vị.”

“Vừa rồi truyền âm mật pháp của bọn họ mặc dù ta không hiểu, nhưng mà khẳng định là muốn che giấu thứ gì đó.”

“Bản thánh giả đã trấn thủ hơn một triệu năm ở đây, tiên chu như nào bảo bối như nào mà chưa thấy qua chứ,” Nam tử trung niên cười khẽ.

“Nhưng mà tư chất tên nhóc này cũng thực không tệ, cường giả chí cao Đại Thừa kỳ.”

Nam tử trung niên nói, trong mắt xuất hiện vẻ suy tư.

Lúc này, Bàng Phúc đã làm xong thủ tục trở về Ẩn Linh môn.

Cả cửa truyền tống tinh vực dần dần mở rộng, cho đến khi vừa vặn có thể để Ẩn Linh đảo thông qua.

Đề Tử điều khiển Ẩn Linh đảo bay vào cửa truyền tống tinh vực.

Một bức tường ngoài Tiên giới khổng lồ nhìn không thấy biên giới, cả hòn Ẩn Linh đảo giống như con kiến ở phía dưới tường cao.

“Chủ nhân, chủ quản cửa truyền tống tinh vực của Thiên Đỉnh thương hội, gửi một tin tức cho chúng ta.” Bồ Đào nói.

“Tin tức gì.” Từ Phàm xuyên thấu qua vòng phòng hộ trong suốt, nhìn tường ngoài Tiên giới trông không đến đầu nói.

Nhìn từ bên trên bản đồ sao là một chuyện, chân chính đi đến trước mặt mới cảm giác sự hùng vĩ của Tiên giới.

“Trách không được cho dù là Chân Tiên muốn đi ngang qua Tiên giới, cũng phải bay mấy trăm nghìn năm.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Chủ quản đó đề nghị chúng ta tiến vào Tiên giới từ khu vực số 32, nơi khác không thái bình lắm.” Bồ Đào nói.

“Nghe người ta khuyên cơm no áo ấm, trước hết chúng ta ổn định một lát, nhìn những con thuyền khác đi vào từ đâu.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Đề nghị người khác đưa ra, Từ Phàm khẳng định sẽ nghiêm túc cân nhắc, nhưng tiền đề trước hết phải xác định thật giả rồi nói tiếp.

Ẩn Linh đảo bay về hướng Tiên giới, biến mất ở trong tinh vực.

Lúc này lại có ba chi hạm đội tiên chu đi ra từ bên trong cửa truyền tống tinh vực, trực tiếp xông tới khu vực khu vực số 32 mà Thiên Đỉnh thương hội đánh dấu rồi bay vào.

Từ Phàm từ một nơi bí mật gần đó lại thấy được mấy chi hạm đội tiên chusau khi đi vào, mới yên tâm để Ẩn Linh đảo bay vào đi.

Lúc này, tất cả đệ tử toàn tông môn đều tụ tập ở trên đạo trường chủ phong, tựa như thấy phong thái Tiên giới chân chính.

“Không biết Tiên giới và những tiểu Tiên giới kia có gì khác nhau.” Đông đảo đệ tử chờ mong nói.

Ẩn Linh đảo rất dễ dàng xuyên qua tường ngoài Tiên giới, Từ Phàm vốn cho rằng sẽ xuất hiện loại hoàn cảnh giống với hoàn cảnh bên trong Vực Cực Không.

Nhưng ai biết, trực tiếp xuất hiện ở phía trên cao cách mặt đất độ cao mấy chục triệu dặm.

Một vòng Thánh Nhật huy hoàng hoành lập giữa trời, chiếu sáng cả Tiên giới.

Đúng lúc này, Ẩn Linh đảo không hề báo trước trực tiếp nhảy vọt không gian, lần này xuất hiện ở trên bầu trời cách mặt đất phía dưới hàng trăm dặm.

“Chủ nhân, vừa rồi để ý thấy một cương phong đủ để phá hủy pháp trận phòng hộ của Ẩn Linh đảo, đã kích động hệ thống dự cảnh.” Đề Tử vội vàng giải thích nói.

“Không sao, trước hết dò xét một chút ở Tiên vực nào” Từ Phàm nhìn một thành lớn ở phía xa kia nói.

“Bồ Đào mới vừa rồi là tình huống gì?” Từ Phàm hỏi.

“Khi xuyên qua tường ngoài Tiên giới, bởi vì chúng ta không có truyền tống tọa độ Tiên giới hữu hiệu, cho nên bị ngẫu nhiên đặt vào phía trên trời cao của Tiên giới.” Bồ Đào giải thích, đây là kết quả hắn vừa có được.

“Không sao, trước lạ sau quen.”

“Trước tiên thăm dò rõ ràng tình huống xung quanh.” Từ Phàm nói.

Vị trí ở của Ẩn Linh đảo là ở bên ngoài một trăm nghìn cây số của cự thành kia, nhưng điều này cũng đã dẫn tới sự chú ý của không ít thế lực.

Còn chưa chờ Từ Phàm phái người ra ngoài dò xét, thì có bảy tám Chân Tiên xuất hiện ở nơi cách Ẩn Linh đảo không xa.

Ánh mắt bọn họ nhìn về phía Ẩn Linh đảo, vừa nóng bỏng lại có một chút cảnh giác.

“Xin hỏi thế lực phương nào đến Thiên Lực cự thành ta.” Chân Tiên dẫn đầu hỏi thăm nói.

Bóng dáng của Từ Phàm xuất hiện ở bên ngoài Ẩn Linh đảo, nhìn mấy Chân Tiên kia vừa cười vừa nói: “Mới tới nơi đây, có thể cho ta một nơi dừng chân, ít ngày nữa sẽ rời đi không.”

Trước hết hắn cần tìm một nơi yên tĩnh thăng cấp Chuẩn Tiên.

Nghe thấy lời nói của Từ Phàm, mấy Chân Tiên kia nhẹ nhàng thở ra.

“Nơi đây ba mươi triệu dặm về phía đông, có một chỗ Cụ Phong sơn cốc, thế lực quý có thể dừng chân ở nơi đó.”

“Sau đó chúng ta tự sẽ đến thăm, nói một chút về chuyện của Thiên Lực cự thành với đạo hữu.” Chân Tiên dẫn đầu chắp tay hành lễ nói.

“Được, chờ sau khi ta ổn định ở sơn cốc kia, hoan nghênh các vị đạo hữu tới chơi.”

Bóng dáng Từ Phàm biến mất, Ẩn Linh đảo nhảy vọt không gian bay về phía điểm đến đó.

Chương 915: Thăng cấp Chuẩn Tiên

Quanh năm Cụ Phong sơn cốc có quái phong, giống như băng như lửa, có khi như gió xuân tháng tư, có khi thì như không gian hủy diệt, thiên địa sụp đổ.

Trong sơn cốc có dị thú, trong suốt như phi ngư, ở trong Cụ Phong sơn cốc vẫy vùng như biển.

Nhưng những thứ này lúc Ẩn Linh đảo đến thì tất cả đều không có.

Bởi vì Từ Phàm để Ẩn Linh đảo trực tiếp ngăn chặn mắt gió.

“Bồ Đào, cho ta thời gian để tăng tốc, ta muốn thăng cấp làm Chuẩn Tiên.” Từ Phàm xuất hiện trong tiểu thế giới chuyên môn tăng tốc bằng thời gian ở nguyên giới nói.

Giọng điệu hắn có chút chờ mong, Chuẩn Tiên dù sao cũng là tiên.

Phàm là sự chuyển đổi hướng về tiên đạo, đều đại biểu cho một phương thiên địa.

“Tuân lệnh.”

Lúc này bên trong Thiên Lực cự thành, mấy Chân Tiên kia vừa rồi đang tụ tập cùng nhau với vẻ biểu cảm gương mặt nghiêm trọng.

“Thời điểm này có thế lực ngoại lai tiến vào cự thành, không biết là tốt hay xấu.” Một Chân Tiên thở dài nói.

“Cho dù là tốt hay xấu, điều phải đối mặt nhất định sẽ đối mặt.”

“Lúc trước kết thù với tộc Địa Mộc, thật sự là chúng ta lỗ mãng rồi.” Một nữ tử mặc váy dài màu hồng phấn nói, trong biểu cảm có một chút vẻ u sầu.

“Quyền lợi làm lu mờ tâm trí, mấy tên già dừng lại ở cảnh giới Chân Tiên mấy trăm nghìn năm như chúng ta, nhìn thấy một tia hi vọng như vậy, sao có thể không dốc hết toàn lực.” Chân Tiên dẫn đầu có thân hình cao lớn, thân thể dưới trọng giáp tựanhư có sức mạnh vô tận.

“Truyền thừa đạo ấn của thánh giả Đại La, vừa hay phù hợp đạo mấy người chúng ta chủ tu, dù tư chất mấy lão già như chúng ta có kém thì cũng có thể ra một Kim Tiên.”

“Vô luận là về công về tư, mấy tên Chân Tiên của tộc Địa Mộc kia đều đáng chết, chỉ đáng tiếc cuối cùng để chạy mất một tên.”

“Hiện tại đại quân tộc Địa Mộc lập tức tới gần, đối phương có cường giả Kim Tiên kỳ, chúng ta không ngăn được.” Nữ Chân Tiên mặc váy dài màu hồng phấn nói.

“Nếu cầu viện giống cự thành khác, truyền thừa đạo ấn của thánh giả Đại La kia chúng ta không gánh nổi.”

Nói đến đây, mấy Chân Tiên kia mặt buồn rười rượi.

Đúng lúc khi mấy Chân Tiên thương lượng, trên không của Ẩn Linh đảo bị một la bàn đại đạo bao phủ.

Chỉ thấy phía trên la bàn, có các loại hiển hóa của đại đạo.

Ngũ hành, âm dương, luân hồi, hỗn độn, thời không, thời gian…

Trên la bàn đại đạo, bị kinh văn đại đạo chia làm ba ngàn khu vực.

Có khu vực mơ hồ không rõ, có khu vực có dáng vẻ hiển hóa đại đạo.

Lúc này tất cả đệ tử tông môn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, tất cả đều há to miệng.

Bởi vì bọn họ cảm nhận được có hàng trăm loại hiển hóa đại đạo bắt đầu biến hướng về tiên đạo.

Rất nhiều khí tức của đại đạo được phát tán ra đó, khiến cho các đệ tử bắt đầu run lẩy bẩy.

Đúng lúc này, la bàn ba ngàn đạo vang lên âm thanh đại đạo, phảng phất như muốn nói lên từ khai thiên địa giảng cổ xưa.

Phía trên la bàn ba ngàn đạo, ngăn đại diện cho đại độn hỗn độn sáng lên.

Các đệ tử như si như say nhìn về phía bầu trời, dưới sự dẫn dắt của âm thanh đại đạo, bọn họ phảng phất như đã tham ngộ hết đạo Hỗn Độn.

Sau đó hai ngăn thời gian và không gian sáng lên, âm thanh đại đạo chuyển đổi, đại đạo thời gian và không gian, vẫn ở trong âm thanh đại đạo này.

Trong tông môn, có mấy đệ tử chủ tu đạo Không Gian trên thân đột nhiên sáng lên linh quang, sau đó dâng lên cột sáng từ trong người, xông lên hướng la bàn ba ngàn đạo đó, vừa hay vọt tới ngăn đại đạo không gian.

Mười ngày sau, ngăn đại đạo luân hồi sáng lên, trên người Lý Tinh

Từ dâng lên cột sáng màu xám.

Thời gian sau đó chuyển dời, mỗi mười ngày đổi một loại âm thanh đại đạo, đồng thời thắp sáng đại đạo tương ứng.

Mỗi một đệ tử dính đến đại đạo ấy, trên thân đều có cột sáng tuôn ra, sau đó ý thức của bọn họ phảng phất như tiến vào một không gian kỳ ảo.

Bên trong không gian, bọn họ là hóa thân của đại đạo, bắt đầu từ khi sinh ra, từ yếu thành mạnh, tất cả đều như thân lâm kỳ cảnh.

Cứ như vậy vẫn luôn kéo dài thời gian ba năm, trên bầu trời âm thanh đại đạo mới dừng lại.

La bàn ba ngàn đạo bao phủ cả hòn Ẩn Linh đảo mới trở về bên trong cơ thể Từ Phàm.

Một luồng Tiên Linh chi khí khổng lồ, từ trên thân Từ Phàm dâng lên.

Giữa lúc giơ tay nhấc chân phảng phất có uy lực phá diệt không gian.

“Bồ Đào, ta đột phá mất thời gian bao lâu.” Từ Phàm xếp bằng ở bên trong tiểu đạo trường chủ phong mở mắt nói.

Phảng phất trong nháy mắt, lại như vĩnh hằng, khiến Từ Phàm có chút quên đi khái niệm về thời gian.

“Ngoại giới chỉ có một khắc, cả hòn Ẩn Linh đảo bị thời gian tăng tốc ba năm.”

Từ Phàm nhẹ nhàng khoát tay, la bàn ba ngàn đạo đạo thu nhỏ xuất hiện trong tay hắn.

“La bàn ba ngàn đạo, không nghĩ tới thật sự bị ta ngưng tụ thành công.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia mừng rỡ.

Khi thăng cấp Chuẩn Tiên, đều muốn ngưng tụ vật hiển hóa đại đạo của riêng mình, uy lực ngưng tụ càng lớn, huyền ảo càng sâu sắc, tiềm năng tương lai càng lớn.

Vốn Từ Phàm chỉ muốn ngưng tụ một cái la bàn nhỏ ba trăm sáu mươi đạo, hoàn toàn đủ dùng, có thể kiểm soát.

Nhưng mà khi hắn ngưng tụ đã ra một chút sai lầm nhỏ, hắn tế hiến ra ngoài một tia chân linh bản nguyên của bản thân, không nghĩ tới tự động tạo thành la bàn ba ngàn đạo.

Từ Phàm đứng dậy đi đến bên bờ vực, nhìn đệ tử sa vào bên trong không gian đốn ngộ trên dưới chủ phong, nhẹ nhàng cười một tiếng.

“Từ nay về sau, ta chính là tiên!”

Cả hòn Ẩn Linh đảo vang vọng âm thanh của Từ Phàm.

“Chuẩn Tiên đại hạn chín mươi nghìn năm, Chân Tiên ba trăm sáu mươi nghìn năm, từ từ sẽ đến, ta không nóng vội.” Từ Phàm nhìn đệ tử của Ẩn Linh đảo nhẹ giọng nói.

Đã đến Tiên giới, xem như đã ra thôn tân thủ đi tới bản đồ lớn, ở đây hắn không mạnh, có thể hoàn toàn tìm một nơi của ngoại thế để cẩu.

Ba trăm sau mươi nghìn năm nói nhiều không nhiều nói ít không ít, cho dù có cách tăng tốc thời gian hay không, Từ Phàm đều nắm chắc trong tay bồi dưỡng ra mấy Kim Tiên thậm chí Đại La, bởi vì hắn gặp qua phong cảnh chỗ đó.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, nháy mắt hơn một trăm nghìn đệ tử và thành viên Yêu bộ ngoại môn đều về tới động phủ của mình.

Hẳn là âm thanh đại đạo của la bàn ba ngàn đạo kia quá mức ra sức, người nghe thấy đoán chừng không tới mấy chục năm là không tỉnh lại.

Đúng vào lúc này, một âm thanh vang lên.

“Đệ tử cung chúc Đại trưởng lão thăng cấp Chuẩn Tiên.” Một đệ tử trên người mặc áo bào trắng thông qua Truyền tống trận tông môn xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm.

“Trương Học Linh, không nghĩ tới ngươi vậy mà tỉnh rồi!” Từ Phàm hơi kinh ngạc nói.

Đệ tử có cảm giác tồn tại cực thấp này, Từ Phàm cảm thấy bản thân mình cũng sắp quên hắn đi.

“Đạo ta tu đã tới đỉnh phong, đã không có gì để lĩnh hội nữa.” Trương Học Linh cung kính nói.

“Vậy sao ngươi không lĩnh ngộ đại đạo khác thử xem.” Từ Phàm nhìn Trương Học Linh hài lòng nói.

“Đệ tử không dám, sợ không cẩn thận vĩnh thế trầm luân trong đó.” Giọng điệu Trương Học Linh có chút vui mừng.

“Biết tiến biết lui, không tệ, tông môn trong tương lai, ngươi chắc chắn chiếm một ghế Kim Tiên.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão quá khen.”

“Hiện tại người đã tỉnh lại chỉ có một mình ngươi, vậy nhiệm vụ đi bên ngoài dò xét đành giao cho ngươi.”

“Nhiều năm như vậy không để ý tới ngươi, không nghĩ tới ngay lập tức đem tới kinh hỉ lớn cho ta.” Từ Phàm cảm nhận được khí thế trên người Trương Học Linh nói.

Trong cơ duyên âm thanh đại đạo ấy , Trương Học Linh một bước bước vào cảnh giới chí cao Đại Thừa kỳ.

Mặc dù nói chỉ là mới vào, nhưng đủ để tự vệ trong khu vực không có Kim Tiên này.

Đây là nguyên nhân Từ Phàm giao nhiệm vụ cho hắn.

Trên dưới tông môn người có thể hành động chỉ có hai người, bản thân hắn là Đại trưởng lão, làm sao có thể đích thân làm nhiệm vụ được.

Chương 916: Tinh Nguyệt Tiên vực

Mượn nhờ Ẩn Linh đảo, Trương Học Linh trực tiếp truyền tống đến phụ cận Thiên Lực cự thành.

Ba ngày sau, Trương Học Linh đã thăm dò xong tin tức trở về.

Trong tiểu viện, Từ Phàm đang uống trà, Trương Học Linh ở bên cạnh hồi báo.

“Tây Linh Tiên vực, Thiên Lực cự thành.” Từ Phàm nhìn bản đồ trong Tiên vực trầm tư nói.

Hắn lặng lẽ đánh giá một phen, muốn đến Vân Khâu Tiên vực, chỉ dựa vào tốc độ của Ẩn Linh đảo cần thời gian ít nhất ba ngàn năm.

“Không qua được, chỉ có thể bảo Hướng Trì đến đây rồi.”

“Đại trưởng lão, lúc ta dò xét tin tức, phát hiện Thiên Lực cự thành có chút không đúng, rất nhiều thế lực và thương hội đang chuyển dời, Truyền tống trận ở cự thành bên kia mỗi ngày cũng bận cực kỳ.”

“Kết hợp với tin tức ngầm ta nghe được, Chân Tiên trấn thủ Thiên Lực cự thành hình như đã đắc tội tộc Địa Mộc.” Trương Học Linh ở bên cạnh nhẹ nhàng nói.

Từ Phàm nhìn bản đồ được chiếu hình đến giữa không trung.

“Nơi đây cách lãnh địa tộc Địa Mộc không tính là gần, cũng không tính là xa. Nếu như kết thù lớn thì thật sự có thể tới đây báo thù.”

“Xem ra nơi đây không thích hợp ở lâu.” Từ Phàm nói, chuẩn bị bảo Bồ Đào lên đường đi khu vực bên trong Nhân tộc tìm kiếm địa phương thích hợp.

“Chủ nhân, mấy Chân Tiên ở Thiên Lực cự thành tới bái phỏng.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này mấy Chân Tiên bên ngoài nhìn cả hòn Ẩn Linh đảo, bắt đầu âm thầm giao lưu.

“Đây cũng là thế lực đỉnh cấp trong thế giới Trung Thiên loại cỡ lớn, tập thể vượt biên đến Tiên giới.” Chân Tiên dẫn đầu phán đoán nói.

Nếu như là thế lực Tiên giới, chắc chắn sẽ không bất chấp trắc trở tạo ra loại tiên chu cấp bậc này để chứa toàn bộ tông môn.

“Ta nhìn không thấu thực lực của người dẫn đầu, nhưng đại khái xác định hắn là thuộc loại cấp Chân Tiên hàng đầu, chúng ta có thể đẩy hắn lên phía trước.” Nữ tử mặc váy dài màu hồng phấn kia nói.

“Không thích hợp. Chúng ta đã lỗ mãng một lần, lần này tới cửa vẫn là nên báo đúng sự thật.” Chân Tiên dẫn đầu trầm ổn nói.

Bên trong Nghênh Khách điện, Trương Học Linh giữ chức nhân viên phục vụ, vì mọi người bưng trà, rót nước.

Sau khi mấy Chân Tiên kia nhìn thấy Trương Học Linh rõ ràng cảm thấy không được tự nhiên.

Tông môn này vậy mà lại để cảnh giới Đại Thừa kỳ chí cao bưng trà rót nước?

Phóng mắt ra toàn bộ Tiên giới, chỉ sợ cũng không có mấy nhà. Những Tiên Tông, Thánh Môn kia, nhà nào không xem loại đệ tử cấp bậc này thành tổ tông cúng bái, người này sau này chính là hạt giống

Kim Tiên đó!

Trên lý luận mà nói, đặt ở Tiên giới, địa vị của Trương Học Linh còn phải cao hơn bọn họ.

“Không biết mấy đạo hữu tới có việc gì.”

Từ Phàm cười ha ha nói, mới vừa tấn cấp thành Chuẩn Tiên nên tâm trạng hắn rất không tệ.

“Đạo hữu, nếu như quý tông môn tiện hành động, vậy thì sớm rời khỏi chỗ thị phi này đi.”

Cuối cùng, Chân Tiên dẫn đầu kể lại nhân quả trong đó một lần.

“Đại quân tộc Địa Mộc tấn công tới đây sẽ như thế nào?”

“Vì sao cự thành có Kim Tiên khác lại không đến trợ giúp?”

Nghe được lời Từ Phàm hỏi, biểu cảm mấy Chân Tiên kia có chút kỳ quái.

“Đạo hữu không biết thôi, Tây Linh Tiên vực chúng ta không có Thánh địa Tiên Tông, Kim Tiên cũng chỉ có hai vị, nhưng cũng không phải Kim Tiên trấn thủ bản cự thành.” Một Chân Tiên mặc trường bào màu đen trong đó nói.

“Vậy thượng cấp của cự thành này là ai?”

“Nghe phân phối của Vạn Thánh Tiên môn. Đương nhiên trong loại thời kì đại chiến này, bọn họ không rảnh bận tâm loại chuyện của một hai thành nhỏ.” Chân Tiên dẫn đầu bất đắc dĩ nói.

Vốn dĩ lúc bọn họ đến đã quyết định tặng cự thành cho Ẩn Linh môn mới tới này, nhưng sau khi nhìn thấy Trương Học Linh bưng trà rót nước, lại ngầm hiểu lẫn nhau thay đổi suy nghĩ.

“Đa tạ chư vị đạo hữu cho hay.” Từ Phàm gật đầu, coi như là phải đổi một nơi lười biếng rồi.

Đang lúc Từ Phàm chuẩn bị bưng trà tiễn khách, Chân Tiên dẫn đầu đột nhiên nói: “Nếu như quý tông môn có thể ngăn cản Kim Tiên, chỗ này của ta có một phần cơ duyên thành tựu Kim Tiên tặng cho đạo hữu.”

Chân Tiên kia dường như đặt xuống quyết tâm rất lớn, một mặt là cơ duyên thành tựu Kim Tiên, một mặt lại là chỗ tốt trấn thủ cự thành mang đến, hai thứ đó bọn họ đều muốn.

Từ Phàm nghe nói như thế, nhẹ nhàng nâng tách trà lên.

“Làm phiền đạo hữu rồi, cáo từ.”

Bưng trà tiễn khách, ý tứ đã rất rõ ràng.

Sau khi mấy Chân Tiên kia đi, Trương Học Linh đi tới trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, bây giờ chúng ta phải đổi địa phương sao?”

“Thế nào, ngươi có đề nghị nào tốt sao?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại trưởng lão, nếu không có nơi nào có thể đi, chúng ta có thể ở chỗ này an gia.” Trương Học Linh nhờ Bồ Đào mở ra bản đồ Tiên giới, chỉ về hướng một Tiên vực nào đó nói.

“Vấn Đạo Tiên vực? Ý nghĩ rất tốt, để ta suy nghĩ một chút.” Từ Phàm gật đầu.

“Lúc đệ tử thăm dò tin tức nghe được mấy Chân Tiên đang tán gẫu.”

“Vạn Đạo các tại Vấn Đạo Tiên vực có công pháp Tiên đạo, thần thông bản nguyên đầy đủ nhất Tiên giới.” Trương Học Linh giải thích.

“Vạn Đạo các.” Từ Phàm trầm tư, lúc hắn ở ngoại giới Luân Hồi tán gẫu với Mộng Hoa, có nghe nhắc qua Vạn Đạo các, nghe nói là thế lực đứng đầu trải rộng thế giới Đại Thiên.

“Bồ Đào, đi Vấn Đạo Tiên vực cần bao lâu.”

“Chủ nhân, nếu như có tọa độ cụ thể, tiêu hao năm mươi vạn tiên ngọc là có thể lập tức truyền tống đến Vấn Đạo Tiên vực.”

“Nếu như di chuyển bằng bước nhảy không gian thông thường thì phải cần mười sáu năm.”

Nghe được lời Bồ Đào nói, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy sau này phải xem trọng tiên ngọc hơn rồi.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác được Bàng Phúc tỉnh lại từ trong đốn ngộ.

“Bảo Bàng Phúc tới đây.”

Không đến một lát sau, bóng dáng Bàng Phúc đã xuất hiện bên trong Nghênh Khách Điện.

“Nếu như tông môn muốn chuyển chỗ, ngươi có đề nghị gì không?” Từ Phàm nhìn Bàng Phúc hỏi.

“Tinh Nguyệt Tiên vực!” Bàng Phúc không cần nghĩ ngợi nói, vấn đề này hắn đã sớm nghĩ tới.

Sau khi nhận được tình báo cơ bản về Tiên giới, hắn đã nghiên cứu một phen.

“Nói nghe xem.” Từ Phàm nổi lên chút hứng thú.

“Nơi đó có tổng bộ Thiên Đỉnh thương hội, còn có phân tông của Vạn Thánh Tiên môn, tất cả thế lực lớn đứng đầu Tiên giới cũng có phân bộ khá lớn ở nơi đó, có cửa khẩu xuất giới, còn có khu vực bắt ngang Truyền tống trận rất lớn thông suốt bốn phương tám hướng.”

“Càng quan trọng hơn chính là an toàn, thương đạo phồn vinh, là nơi hội tụ tinh hoa của mười mấy Tiên vực lân cận.”

“An toàn, tiện lợi, quan trọng nhất là quy tắc ở đó là lớn nhất.”

“Lấy thương phẩm đặc sắc của tông môn chúng ta, ở nơi đó rất dễ đứng vững bước chân.”

Nghe lời Bàng Phúc nói, Từ Phàm không ngừng gật đầu, nhất là khi nghe được quy tắc an toàn là lớn nhất, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

“Bồ Đào, truyền tống đến Tinh Nguyệt Tiên vực cần bao nhiêu tiên ngọc?” Từ Phàm lại hỏi.

“Khoảng cách quá xa, trong tình huống có tọa độ cần nhảy chuyển mười lần, tổng cộng cần sáu trăm năm mươi vạn tiên ngọc.” Bồ Đào nói.

“Mẹ nó quá phí tiên ngọc.” Từ Phàm không khỏi phun tào nói.

“Chủ nhân, khoảng cách từ đây đến Tinh Nguyệt Tiên vực bằng gấp ba lần từ Phi Vũ giới đến vách ngoài Tiên giới.”

“Tiên giới quá mức rộng lớn, không gian nội bộ ổn định, có ưu thế truyền tống cự ly siêu viễn.”

Từ Phàm nhìn bản đồ Tiên giới vừa đổi mới, đột nhiên cảm thấy lớn quá cũng không tốt.

“Lúc này mới vượt hai mươi mấy Tiên vực mà đã cần tiêu hao nhiều tiên ngọc truyền tống như thế. Không có biện pháp nào tiết kiệm tiên ngọc hơn sao?” Từ Phàm hỏi.

“Có, có thể mượn nhờ Truyền tống trận giữa cự thành và cự thành. Chỉ cần chủ nhân có thể giải mã kết cấu trung tâm Truyền tống trận của cự thành là có thể mượn nhờ lực lượng truyền tống của không gian lưu chuyển.”

Chương 917: Kim Tiên Địa Mộc

“Vậy cần bao lâu?”

“Ba mươi năm.”

“…”

Nghe được thời gian này, Từ Phàm sờ cằm.

Trong tinh vực đã gấp rút đi đường lâu như thế, nếu đến Tiên giới mà còn đi gấp thì khó tránh khỏi có chút đáng thương.

“Truyền tống ta đến Thiên Lực cự thành.”

Nhưng tiên ngọc trong bảo khố vẫn khiến Từ Phàm lựa chọn phương pháp tiết kiệm tiền của nhất.

Một Truyền tống trận hư không sáng lên, bao phủ Từ Phàm lại, trực tiếp truyền tống đến bên ngoài Thiên Lực cự thành.

Từ Phàm thấy pháp trận phòng ngự được khắc chi chít trên tường thành khắc, không khỏi ngừng chân nhìn một hồi.

“Cũng chẳng ra làm sao cả. Thật sự muốn đến Kim Tiên cũng chỉ là chuyện kiên trì một tháng.”

Từ Phàm nói xong liền cất bước đi vào trong Thiên Lực cự thành.

Cự thành lúc này có chút tiêu điều, bởi vì tin tức đại quân tộc Địa Mộc sắp tới, không ít người đã truyền tống đi.

Chỉ còn lại những tu sĩ bình thường có tu vi thấp, không trả nổi phí truyền tống.

Trong cảm giác của Từ Phàm, cả tòa cự thành chỉ còn lại một Chân

Tiên, phỏng chừng là người bảo vệ trận pháp phòng ngự, vận hành cơ bản Thiên Lực cự thành.

“Chư vị không cần khẩn trương, chỉ cần đại quân Địa Mộc vừa đến sẽ lập tức khởi động phòng ngự trận cự thành, mở ra Truyền tống trận miễn phí.”

Giọng nói của Chân Tiên còn lại duy nhất kia truyền khắp cả tòa Thiên Lực cự thành.

“Động tác còn rất nhanh, vừa trở về đã lập tức truyền tống đi rồi.” Từ Phàm khẽ cười một tiếng nói.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm khẽ động thần niệm, bóng dáng đột nhiên biến mất, xuất hiện trong mật thất trung tâm pháp trận phòng ngự của cự thành.

Không để ý tới Chân Tiên đang vô cùng ngạc nhiên kia, trực tiếp khởi động pháp trận phòng ngự.

Trong nháy mắt này, trên bầu trời xuất hiện thủ chưởng đủ để bao phủ cả tòa Thiên Lực cự thành.

Mang theo thiên uy chi lực chụp xuống cự thành, muốn một kích phá huỷ cả toà cự thành.

“Ầm!!”

Cự chưởng nện vào trên phòng ngự trận cự thành, một vết nứt từ trong cự chưởng kia bắt đầu kéo dài ra, cả tòa cự thành sụt lún mấy trượng vào trong mặt đất.

“Đạo hữu, để ta tới!”

Chân Tiên vốn điều khiển phòng ngự trận lúc này mới phản ứng lại được, bắt đầu điều khiển trận pháp phòng ngự.

Phòng ngự trận bao phủ cự thành bắt đầu chậm rãi tu bổ lại khe hở nứt ra, cự chưởng cũng hóa thành ảo ảnh biến mất.

“Kim Tiên tộc Địa Mộc đến rồi!!”

Trong nháy mắt cả, tòa cự thành loạn hết cả lên, những tu sĩ tu vi thấp kia tất cả đều điên cuồng tuôn về hướng Truyền tống trận.

Từ Phàm chỉ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, xuyên thấu qua trận pháp phòng ngự, hắn thấy được bóng dáng trên không trung.

một dị tộc người mặc trường bào xanh biếc, làn da ám lục, giữa ấn đường có chút huỳnh quang đứng giữa không trung, ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Thiên Lực cự thành phía dưới.

Lúc này, những tu sĩ tụ tập tại Truyền tống trận Thiên Lực cự thành kia, tất cả đều điên rồi.

Bởi vì bọn họ phát hiện, Truyền tống trận mặc dù có thể dùng miễn phí, nhưng bọn họ thiếu đi năng lượng khởi động truyền tống khỏi không gian này.

Cưỡng ép dùng tiên ngọc bổ sung, trên người bọn họ cũng không có nhiều như vậy.

Từ Phàm nhìn những tu sĩ cấp thấp tính đến trăm vạn trong Thiên Lực cự thành, lại quay đầu nhìn Chân Tiên kia.

“Những tu sĩ này đều là mồi nhử các ngươi để lại đi? Ngươi phân thân này cũng dự định vứt bỏ luôn nhỉ?” Giọng điệu Từ Phàm lạnh nhạt nói.

“Đúng vậy, những Chân Tiên có quyền thế kia đều đã đi, chỉ để lại ta, phân thân Chân Tiên đáng thương này.”

“Nhưng những tu sĩ cấp thấp phía dưới kia càng đáng thương hơn, vì Chân Tiên cầm quyền và ham muốn cá nhân, tất cả đều bị biến thành kẻ đáng thương cho Kim Tiên tộc Địa Mộc kia hả giận.” Vẻ mặt Chân Tiên điều khiển trận pháp phòng ngự có chút điên cuồng.

Kim Tiên Địa Mộc trên không kia uy áp toàn thành, cũng phong tỏa không gian xung quanh.

Lúc này cho dù có năng lượng tiên ngọc cũng truyền tống không ra.

“Vừa tới Tiên giới vậy mà đã gặp được chuyện rối rắm phiền phức này, quả nhiên là xúi quẩy.” Từ Phàm phun ra một hơi nói.

Lúc này trong Thiên Lực cự thành loạn tượng hiện ra, một vài tu sĩ Hợp Thể kỳ thần sắc điên cuồng lên, bắt đầu đồ sát người tu vi thấp hơn xung quanh, cướp đoạt nhẫn không gian trên người họ, ý đồ tìm ra tiên ngọc có thể khởi động Truyền tống trận.

“Tĩnh!”

Tiếng vang như sấm sét từ trong linh hồn bùng nổ, tất cả tu sĩ cấp thấp bên trong Thiên Lực cự thành đều bị chấn đến phát choáng.

Những người thần sắc điên cuồng, đồ sát tu sĩ nhỏ yếu kia, thần hồn trực tiếp bị chấn chết.

“Tản đi, ai về nhà nấy, sau này tự khắc sẽ có người mang các ngươi rời đi!”

Giọng Từ Phàm vang lên trong Thiên Lực cự thành. Trong nháy mắt này, tất cả mọi người đã thấy được hi vọng.

Mấy trăm vạn người đồng thời quỳ xuống, cảm tạ ơn cứu mạng của Từ Phàm.

“Không gặp được thì xem như thôi, đã gặp được thì không thể mặc kệ.”

Từ Phàm nói, ngẩng đầu nhìn lên Kim Tiên Địa Mộc giữa không trung kia.

Kim Tiên kia cũng xuyên thấu qua tầng tầng trận pháp phòng ngự thấy được Từ Phàm.

Ánh mắt giao nhau trên không trung.

“Thiên kiêu yêu nghiệt của Nhân tộc, lần này lời rồi.” Khóe miệng Kim Tiên tộc Địa Mộc lộ ra một tia mỉm cười tàn nhẫn.

Mà Từ Phàm lại đang nói thầm.

“Kim Tiên cũng chẳng ra làm sao cả!”

“Bồ Đào, khởi động đại sát khí Vạn Không, cho tên Kim Tiên Địa Mộc này một phát.” Từ Phàm phân phó.

Sau đó bọn họ cùng hướng mắt lên nhìn Kim Tiên Địa Mộc giữa bầu trời kia.

Muốn thưởng thức một chút thành quả của Ẩn Linh đảo sau nhiều năm luyện chế như vậy.

“Tuân lệnh!”

Bồ Đào nghe được Từ Phàm phân phó, cũng kích động.

Để sau khi đến Tiên giới có thể yên thân gửi phận, Từ Phàm và phân thân của hắn thật sự phí hết không ít tâm tư.

Các loại đại sát khí được luyện chế ra vô cùng nhiều, nhưng uy lực lớn nhất chỉ có mấy loại kia.

Lúc này Kim Tiên Địa Mộc giữa bầu trời cảm nhận được ánh mắt của Từ Phàm.

Trong lòng đột nhiên dâng lên một cảm giác nguy cơ, lúc muốn tránh đi lại đột nhiên cảm nhận được ý trào phúng trong mắt Từ Phàm.

Trong lòng lập tức giận dữ cực kỳ, có cảm giác nguy cơ lại đã sao?

Một Chuẩn Tiên nho nhỏ còn có năng lực làm tổn thương ta ư?

Kim Tiên Địa Mộc cũng không ngốc, cho dù là hai Kim Tiên của Tây Linh Tiên vực đều đến cũng không làm gì được hắn.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên xuất hiện một hộ tráo hỗn độn hình lập phương hộ vây Kim Tiên Địa Mộc lại.

Sau đó, phòng hộ tráo trên không Thiên Lực cự thành bắt đầu vỡ vụn.

Vô tận vết nứt không gian xuất hiện xung quanh hộ tráo hỗn độn hình lập phương.

Giống như có vô số thanh tiểu đao có thể vạch nát không gian đang luân chuyển cắt chém.

Trong hộ tráo hỗn độn, Pháp tắc đại đạo bắt đầu bị rút sạch, ý đồ chuyển hóa một mảnh khu vực này thành trạng thái vô đạo chân không.

biểu cảm của Kim Tiên Địa Mộc có chút biến hóa, tưởng rằng có Kim Tiên ngang cấp mai phục ở đây.

Trong nháy mắt, sau lưng hắn xuất hiện một ảo ảnh tiểu thụ màu xanh biếc, chậm rãi lớn lên muốn đâm nát không gian này.

Một loại Pháp tắc đại đạo chỉ thuộc về tộc Địa Mộc từ bên trong ảo ảnh tiểu thụ phát ra, cung cấp lực lượng cho Kim Tiên Địa Mộc.

Nhưng sau đó, Kim Tiên Địa Mộc hoảng sợ phát hiện, Pháp tắc đại đạo đặc hữu của tộc bọn họ lộ ra biến hoá, cũng bắt đầu bị hộ tráo hỗn độn này hấp thu.

Lúc này, toàn bộ không gian bắt đầu trở nên không ổn định.

Dưới vô đạo chân không này, không gian bắt đầu chia cắt.

Chỉ trong nháy mắt, chân thân Kim Tiên Địa Mộc đã bị không gian chia cắt.

Nhưng sau đó, chân thân lại bắt đầu ngưng tụ. Tiên Linh không phá, tích huyết trùng sinh là bản lĩnh cơ bản của Kim Tiên.

Không gian lần nữa chia cắt, chân thân lần nữa vỡ vụn, cứ như vậy lặp đi lặp lại như vòng luân hồi.

Bên ngoài hộ tráo hỗn độn, Từ Phàm lẳng lặng đưa mắt nhìn không gian vỡ vụn bên trong hộ tráo hỗn độn kia.

Những đại sát khí này, lực sát thương đơn thể mạnh nhất chính là Vạn Không.

“Nếu là Kim Tiên yếu hơn một chút, nói không chừng thật sự giết được.” Từ Phàm có chút tiếc nuối nói.

Lúc này, bên ngoài Thiên Lực cự thành, một cây non từ trong đại địa vươn lên, chỉ trong chốc lát đã trở thành đại thụ che trời, bao trùm cả Thiên Lực cự thành.

Chương 918: Kim Khí thành

Phía trên tán cự thụ, một trái cây màu lục bắt đầu được ngưng tụ.

Giống như có một sinh mệnh lập tức sắp từ trong trái cây ra đời.

“Bồ Đào, khởi động Ẩn Linh đảo trực tiếp đâm lên.” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra chút ý cười.

Hiện tại xem ra, tình huống còn muốn tốt hơn chút so với trong dự đoán của hắn.

“Tuân lệnh!”

Trong nháy mắt, trên cự thụ xuất hiện một bóng đen lớn.

Cuối cùng chỉ cảm thấy thiên địa oanh minh, Ẩn Linh đảo trực tiếp bay đến trên cự thụ.

Một tòa đại lục rắn chắc nện vào trên thân cự thụ.

Sau đó Ẩn Linh đảo xuất hiện vô số pháp trận phong ấn, bắt đầu phong ấn đại địa phía dưới.

Nhưng hạt giống này vẫn từ nơi khác phá vách mà ra, sau đó hóa thành Kim Tiên Địa Mộc ban nãy.

Hắn nghiêm túc nhìn về phía Từ Phàm bên trong Thiên Lực cự thành, sau đó bóng dáng biến mất không thấy.

Đại quân tộc Địa Mộc đang muốn quét sạch Thiên Lực cự thành ở phía xa cũng đều rút lui hết.

“Kim Tiên chính là Kim Tiên, lấy sự cố gắng mấy ngàn năm này của ta, dùng hết đủ kiểu thủ đoạn cũng vẫn không giữ lại được.” Từ Phàm nhìn về hướng Kim Tiên Địa Mộc biến mất nói.

Lúc này, những tu sĩ tu vi thấp trong thành kia nhìn thấy đại quân Địa Mộc rút lui, tất cả đều hoan hô lên.

Từ Phàm không để ý đến những người này, chỉ xuất hiện trong Truyền tống trận Thiên Lực cự thành, tinh tế quan sát kết cấu tiên văn trong Truyền tống trận.

Ba canh giờ sau, Từ Phàm quay trở về Ẩn Linh đảo bên ngoài cự thành.

“Bây giờ đại quân tộc Địa Mộc đã rút lui, nhưng chẳng biết lúc nào sẽ trở lại xâm lược, chư vị vẫn nên tìm đường sống cho chính mình đi.”

“Nếu như nguyện ý, có thể lên tiên chu của tông môn ta, ta sẽ mang các ngươi đi ra khỏi thành.”

Một cửa truyền tống khổng lồ xuất hiện tại trung tâm Thiên Lực cự thành, kết nối với tiểu thế giới Bồ Đào tạm thời xây dựng nên.

Đám người vừa thoát ra khỏi cảm giác thăng thiên mới phản ứng lại được, điên cuồng ùa vào cửa truyền tống trong thành.

“Làm việc tốt thuận tiện tích lũy chút công đức Nhân tộc, không tệ không tệ.”

Từ Phàm đưa số liệu Truyền tống trận vượt giới truyền đến trong kho số liệu của Bồ Đào, như vậy Bồ Đào có thể lợi dụng lực lượng truyền tống giữa cự thành và cự thành để truyền tống.

Bên ngoài Ly Thủy Thành đột nhiên có thêm mấy trăm vạn tu sĩ, tất cả bọn họ đều mang ơn đội nghĩa quỳ trên mặt đất, quỳ lạy về hướng Ẩn Linh đảo biến mất.

Lúc này Ẩn Linh đảo đã gấp rút bay về hướng Tinh Nguyệt Tinh vực.

Vân Khâu Tiên vực, Vương Hướng Trì đang ngạc nhiên nhìn về phía nam tử xa lạ trước mắt.

Lần này người bám trên người hắn biến thành Từ Phàm.

“Sư phụ, những năm này đồ nhi rất nhớ ngươi.” Vương Hướng Trì giống như người xa quê trở về nhà nhìn thấy phụ mẫu.

“Nói cho ngươi một tin tức tốt, tông môn đã đến Tiên giới, đáng tiếc cách nơi này của các ngươi quá xa.” Nam tử kia cười nói.

“Đã đến Tiên giới? Vậy sư phụ nhanh nói cho ta là ở Tiên vực nào, thành nào?”

“Bất kể bao xa, ta cũng có thể đến!”

Trong nháy mắt, Vương Hướng Trì bị bất ngờ này đập trúng, trong mắt vậy mà thấp thoáng có nước mắt.

“Trước đừng vội, ta quyết định để tông môn trước tiên cắm rễ ở Tinh Nguyệt Tiên vực, bây giờ còn chưa có vị trí cụ thể.”

“Tới nơi đó cần bốn năm mươi năm, đợi sau khi xác định được chỗ ta lại nói cho ngươi.”

“Ta còn tưởng rằng lập tức có thể nhìn thấy sư phụ.” Vương Hướng Trì có chút mất mát.

“Chỉ là bốn năm mươi năm, tĩnh tâm tu luyện trong nháy mắt mà thôi.”

Nam tử nói, tay trái nhẹ nhàng nâng lên, một viên Lưu âm Thạch ẩn chứa âm thanh đại đạo của đạo Tâm Kiếm xuất hiện tại trong tay nam tử.

“Trở về nghe lời, chuyên tâm tu luyện, thời gian sẽ qua rất nhanh thôi.” Nam tử an ủi nói.

“Đa tạ sư phụ.”

Ý thức Từ Phàm trở lại trong bản thể, cảm nhận Ẩn Linh đảo đang nhanh chóng nhảy di chuyển, không khỏi lắc đầu nói: “Còn may sớm có dự định, nếu không tốc độ chân thân di chuyển quá nhanh, ý thức thật đúng là không dễ trở về.”

Lúc này, Từ Phàm phát hiện một mình Trương Học Linh đang ngồi câu cá cùng Tinh.

Tò mò tiến tới, phát hiện trong hồ Linh Dịch vậy mà lại có linh thú từ đạo vận thành hình.

Vừa vặn một con cá lớn đạo vận bị Trương Học Linh câu ra, lập tức bị Tinh ở một bên đã sớm chuẩn bị tốt một ngụm nuốt vào.

“Nếu không thì các ngươi đi nơi khác câu đi. Những linh thú hình thành từ đạo vận này còn rất nhỏ tuổi, hiện tại ăn nó là không có lời nhất.” Từ Phàm ở bên cạnh khuyên giải nói.

Thần thú linh dịch trong hồ Linh Dịch có thể nhận được ảnh hưởng từ âm thanh đại đạo lúc hắn tấn cấp, sinh ra một tia linh trí.

Việc này cũng giống như tinh thần Sơn Nhạc thành tinh biến thành Linh tu.

“Cha nuôi đang ngộ đạo, Tiểu Xà, Tiểu Bạch Long, Tiểu Quy và cả Tiểu Lộc cũng đều đang ngộ đạo, không ai chơi với ta hết.” Tinh nhìn Từ Phàm nói.

“Không sao, một lát ta bảo Bồ Đào sáng tạo thế giới trò chơi cho ngươi, ngươi đi vào trong chơi vừa vặn rất tốt.” Từ Phàm cười nói.

Hắn phát hiện cho dù hắn đã tấn cấp thành Chuẩn Tiên cũng nhìn không thấu thực lực của Tinh.

Chỉ có thể có chút cảm giác được, tiểu nữ hài trước mắt toàn lực bộc phát có thể có thực lực Kim Tiên.

“Được thôi, nhưng sau khi cha nuôi tỉnh lại, ngươi phải đánh thức ta đó.” Tinh ngẩng đầu nhìn Từ Phàm nói.

Từ Phàm rất muốn vuốt ve đầu nhỏ của Tinh, nhưng sau khi suy nghĩ một chút lại nhịn xuống.

Hắn bảo Bồ Đào sáng lập cho Tinh một tiểu thế giới trò chơi, bên trong có đủ loại trò chơi, chơi trên mấy trăm năm cũng không chán.

“Đại trưởng lão, ngươi biết đấy, ta là bị ép mới đến đây câu cá.”

“Bồ Đào có thể chứng minh cho ta.” Sau khi Tinh đi, Trương Học Linh nhìn thấy ánh mắt bất thiện kia của Từ Phàm, vội vàng nói.

Thật ra hắn cũng không muốn thế này, nhưng toàn bộ tông môn, bất kể là Nhân tộc hay là dị tộc đều bị kia âm thanh đại đạo đưa vào trong trạng thái đốn ngộ, dẫn đến hiện tại người có thể nói chuyện trong cả tông môn chẳng có mấy ai.

Trong tiểu viện, Từ Phàm mang theo Trương Học Linh và Bàng Phúc uống trà.

“Đại trưởng lão, đây là kế hoạch sau khi tông môn chúng ta đến Tinh Nguyệt Tiên vực.”

“Bên này chỉ cần một trăm vạn tiên ngọc dự bị là được, không biết tông môn bây giờ có dư dả không?” Bàng Phúc sau khi nhấp một ngụm trà cung kính hỏi.

“Một trăm vạn vẫn phải có, nếu cần trực tiếp đi bảo khố nhận.” Từ Phàm nói, nhận lấy ngọc giản kế hoạch trong tay Bàng Phúc.

Sau khi hắn nhìn kỹ một lượt nói: “Tại sao đều là một vài Đạo khí cho khoảng chừng Hợp Thể kỳ sử dụng.”

“Vậy sản nghiệp Chuẩn Tiên khí và con rối Chân Tiên trong tông môn đều có dây chuyền sản xuất, vì sao không cần cái này.” Từ Phàm hỏi.

“Sợ bị rước lấy cường địch cho tông môn. Có thể bán lượng lớn Tiên khí, bình thường đều là đại thế lực, vừa đến thì tốt nhất tránh đi đầu sóng.” Bàng Phúc giải thích nói.

Từ Phàm gật đầu, người chuyên nghiệp làm chuyện chuyên nghiệp.

“Đại trưởng lão, khoảng thời gian này ta vẫn luôn xem tin tức có liên quan đến Tiên giới. Không thể không nói, ngươi bảo Bồ Đào thu thập tin tức Tiên giới từ trong mấy trăm vạn tu sĩ kia, một bước làm này quả thật là quá hay!”

Bàng Phúc vung tay lên, bản đồ Tinh Nguyệt Tiên vực được chiếu hình đến giữa không trung.

“Ta cảm thấy tông môn ở nơi này là thích hợp nhất.” Bàng Phúc chỉ về hướng một tòa cự thành trong đó nói.

“Kim Khí thành?”

“Đúng vậy, nơi đó đã từng có khoáng mạch lớn nhất cả Tiên vực, hiện tại đã bị đào rỗng, vô số Luyện Khí Đại Tông sư và đại thế lực thương hội đã rời khỏi nơi đó.”

“Trải qua nhiều năm như vậy đã suy yếu đi, nhưng nó vị trí địa lý lại ưu việt vô cùng, chịu sự chú ý cũng nhỏ, vừa vặn phù hợp với mấy điều kiện kia của Đại trưởng lão.” Bàng Phúc cười nói.

Từ Phàm nhìn kỹ một chút vị trí cụ thể của Kim Khí thành, sau đó lại nhìn về phía khu vực xung quanh.

Đột nhiên ánh mắt hắn sáng lên.

“Kim Khí thành vẫn không phải nơi thích hợp nhất, nơi này mới phải.” Từ Phàm nói xong chỉ về một nơi nào đó.

Chương 919: Vực Vô Quang

Từ Phàm chỉ về nơi giữa hai tòa cự thành.

Bàng Phúc nhìn về vị trí Từ Phàm chỉ, trái xem phải nhìn, cũng không cảm giác ra được nơi đó có gì đặc thù.

Trương Học Linh bên cạnh trái lại giật mình.

“Nơi này có điểm gì đặc biệt sao? Mật độ Tiên Linh chi khí, vị trí, tài nguyên, thậm chí ngay cả loại dã thành kia đều ít.” Bàng Phúc nói.

“Nơi ẩn vào bình thường nhất mới không dễ khiến người khác chú ý.”

“Đến lúc đó ta sẽ dựng lên một Truyền tống trận nối đến Kim Khí thành, còn vị trí sở tại của Ẩn Linh đảo thì triệt phong tỏa lên.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, Ẩn Linh đảo đang trong lúc di chuyển đột nhiên chấn động, cuối cùng lâm vào trong hắc ám.

“Đang đi qua vực Vô Quang, dự tính cần thời gian ba ngày.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này Ẩn Linh đảo bị một pháp trận phòng hộ màu đen nhánh vây quanh, không để cho ánh sáng trên Ẩn Linh đảo lộ ra một chút nào.

“Bên trên nói nơi này có Tiên thú hắc ám, có phải thật vậy hay không?” Từ Phàm nhìn tư liệu vực Vô Quang hỏi.

“Lúc vừa tiến vào phát hiện dấu vết Tiên thú trong vực Vô Quang, có cần bắt một con để chủ nhân xem thử không?” Bồ Đào nói.

“Được rồi, tranh thủ rời khỏi nơi đây thôi.” Từ Phàm lắc đầu.

Lúc này từ trong hắc ám đột nhiên chém ra một đạo ánh kiếm, nặng nề bổ lên trên hộ tráo Ẩn Linh đảo.

Dưới vết kiếm, từng khe hở từ trên khu vực hộ tráo bị đánh trúng lan ra.

“Kim Tiên!” Từ Phàm cau mày nói.

Đột nhiên một bóng đen cầm trong tay Tiên kiếm đứng trên hộ tráo Ẩn Linh môn.

“Một Kim Tiên cũng có thể bị vực Vô Quang tóm được.” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn xem trong tư liệu về vực Vô Quang viết, nơi này là cấm địa Chân Tiên, chỉ cần xâm nhập vào trong đó, một lúc sau sẽ trở thành con rối vô ý thức trong vực Vô Quang.

Chân Tiên trở lên mới có thể vô lo trong vực Vô Quang.

Vực Vô Quang là từ Mộc Nguyên Tiên giới thuở ban sơ ra đời đã có, chỉ dựa vào tồn tại đứng đầu nhất Tiên giới cũng không cách nào xóa đi được vực Vô Quang này.

Bóng đen trên hộ tráo biến mất, sau đó lại có một ánh kiếm chém về phía Ẩn Linh đảo.

Khe hở trên hộ tráo lại nhiều thêm một ít.

“Chủ nhân, trong vực Vô Quang, con rối Kim Tiên không có mấy con, tỉ lệ gặp gỡ rất thấp.” Bồ Đào nhỏ giọng nói.

“Nói như vậy chúng ta là trúng số độc đắc?” Từ Phàm nhìn chỗ khe hở bị ánh kiếm chém xuống nói.

Loại công kích cấp bậc này, Ẩn Linh đảo có thể phòng ngự mấy chục năm, chỉ là có chút phí tiên ngọc.

“Gia tốc, không cần để ý.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Cứ như vậy, ánh kiếm kia mãi cho đến khi Ẩn Linh đảo sắp ra khỏi vực Vô Quang mới yên tĩnh lại.

Thế nhưng ngay khi Ẩn Linh đảo lập tức sẽ ra khỏi vực Vô Quang, chính xác mà nói đã ra khỏi một nửa, lại một đạo ánh kiếm chém về phía Ẩn Linh đảo.

Chỉ là ánh kiếm lần này mang uy lực rất lớn, trực tiếp phá nát tầng hộ tráo thứ nhất, chém tới trên tầng hộ tráo thứ ba.

Sau khi ánh kiếm biến mất, một chiếc nhẫn không gian khảm vào trong pháp trận phòng ngự Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm nhẹ vung tay lên, chiếc nhẫn không gian kia xuất hiện trong tay.

“Đây coi như là bồi thường sao?” Từ Phàm buồn cười nói.

Cuối cùng, đồ vật trong nhẫn không gian cũng bị đổ ra.

Một ngọc giản phát sáng tựa như có linh tính bay lơ lửng trước mắt Từ Phàm.

Nhẹ điểm lên ngọc giản, nội dung trong đó liền chiếu đến giữa không trung.

Thì ra, Kim Tiên tay cầm Tiên kiếm kia bị đuổi giết đến trong vực Vô Quang, sau khi bản thân bị trọng thương hôn mê mới trở thành con rối trong vực Vô Quang.

Thế nhưng trước lúc trở thành con rối, trong giây lát khi ý thức của hắn thanh tỉnh, trong lúc đó chuẩn bị đường lui.

“Vạn Thánh Tiên môn, Kiếm Đạo phong, Đại sư huynh đời thứ sáu mươi bảy, Tạ Vô Ngân.”

“Còn có một tiểu sư muội động lòng người, lúc du lịch Tiên giới phát hiện một cơ duyên, đạt được nó xong thì bị đánh lén trọng thương, sau đó tiến vào vực Vô Quang.”

“Chỉ cầu đưa tín vật của hắn đến Vạn Thánh Tiên môn, cho hay tình hình, sẽ có người hậu tạ cho hắn.” Từ Phàm nhìn nội dung trong ngọc giản nói.

“Trước mặt Trận Pháp Đại Tông sư ta mà giở thủ đoạn nhỏ này.”

Từ Phàm lấy ra tín vật của Tạ Vô Ngân trong nhẫn không gian, trực tiếp thả ra pháp trận phong ấn, đem nó phong ấn trong đó.

“Chỉ có chút đạo hạnh ấy mà còn muốn học người khác đoạt linh trùng sinh.”

Bên trong tín vật này phong ấn một tia chân linh, chỉ cần có phù hợp người chạm đến là có thể phát động, thả tia chân linh kia ra đoạt xá.

Vạn Thánh Tiên môn, Tạ Vô Ngân gì đó nói trên đó đều là giả, mục đích chỉ là để khiến hắn buông lỏng cảnh giác.

Từ Phàm vốn định để tín vật này vào trong bảo khố.

Về sau suy nghĩ lại một chút, dù sao cũng rảnh rỗi không có việc gì làm, không bằng tìm chút việc vui.

Từ Phàm bước ra một bước đến tiểu thế giới có cây Thông Linh.

Từ Phàm lấy ra một trăm tiên ngọc ném xuống rễ cây Thông Linh.

“Giúp ta bồi dưỡng một thân thể vô tính không linh căn, thích hợp đoạt xá.” Từ Phàm nói.

Cây Thông Linh nhẹ nhàng lắc lư thân cây một chút, trái cây vì được chiếu sáng nhanh chóng ngưng tụ, sau đó càng lúc càng lớn.

Cuối cùng trái cây vỡ ra, một thân thể không có bất cứ đặc trưng gì rơi xuống đất.

Từ Phàm lấy ra tín vật bị phong ấn, dẫn một tia chân linh trong đó vào trong thân thể kia.

Không qua bao lâu, thân thể kia chậm rãi mở to mắt.

Sau đó nhìn chung quanh một chút, cuối cùng đưa ánh mắt đặt lên người Từ Phàm.

“Xin đạo hữu tha ta một mạng!!”

Thân thể không có chút tiết tháo nào quỳ xuống, hướng về phía Từ Phàm bang bang dập đầu.

“Nói cái gì tha với không tha, gần đây có chút nhàm chán, cùng ta nói một chút chuyện xưa của ngươi.”

Thiên địa xoay tròn, trong chớp mắt hai người đã xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

Thân thể kia cũng mặc lên một thân đạo bào bình thường.

“Vốn muốn đưa nhẫn không gian ra khỏi vực Vô Quang, không nghĩ tới bị đạo hữu nhặt được.”

“Tạo hóa trêu ngươi, rơi xuống trong tay đạo hữu, chỉ có thể trở thành trên miếng thịt trên thớt.” Thân thể kia thở dài nói.

“Kế hoạch của ngươi đại khái không có khuyết điểm gì, chỉ là tương đối không may gặp phải ta.”

“Tiếp theo bắt đầu vào chính đề, mời nói ra chuyện xưa bi thảm của ngươi.” Từ Phàm có chút bát quái nhìn về phía người kia.

“Vạn Thánh Tiên môn là giả, thế nhưng thân phận Kim Tiên của ta ngược lại là thật, Huyễn Tiên môn, La Sinh.”

“Hảo hữu cùng nhau bị đuổi giết tiến vào vực Vô Quang. Hắn bị thương rất nặng, ta vì cầu một tia sinh cơ, phong ấn chân linh vào trong tín vật.” La Sinh nói.

“Các ngươi vì sao bị đuổi giết, vì cơ duyên, hay là có thứ gì tốt?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Bí cảnh Tiên Linh, là nơi thánh giả Đại La ngã xuống, chúng ta ở trong đó phát hiện được một Hậu thiên linh bảo, Xích Vũ Huyết Quang đồ.”

“Bản thân Hậu thiên linh bảo kia có phong ấn, không phá nổi pháp trận, không còn cách nào, chỉ có thể đi ngoại giới mời Trận Pháp Đại Tông sư phá giải pháp trận.”

“Nhưng sau khi ra khỏi bí cảnh Tiên Linh, chúng ta liền đụng phải kẻ thù, sau đó bị đuổi giết đến trong vực Vô Quang.” Vẻ mặt La Sinh bất đắc dĩ nói.

Một chuyện xưa nhỏ rất phổ thông, từ trên xuống dưới Từ Phàm cũng tìm không ra khuyết điểm.

Thế nhưng trong ánh mắt giống như cười mà không phải cười kia của Từ Phàm, La Sinh thua trận.

“Đạo hữu, lời ta nói đều là thật, vị trí bí cảnh Tiên Linh kia ta đều có thể nói cho đạo hữu.” Giọng điệu La Sinh kiên định nói.

“Chuyện xưa này không thể khiến ta hài lòng.”

“Mà trình độ bịa chuyện xưa của ngươi rất kém cỏi, chờ nghĩ kỹ lại nói cho ta.”

Từ Phàm uống trà liếc nhìn La Sinh.

La Sinh chỉ là Kim Tiên, lúc hắn nói về Hậu thiên linh bảo vậy mà không có một chút ý nghĩ thán phục nào, ngay cả đặt tên cũng rất không có trình độ.

Cho nên Từ Phàm chỉ coi như là một chuyện xưa nhỏ mà nghe.

Chương 920: Thế lực và chủng tộc đứng đầu

“Tiếp tục bịa đi, ta xem ngươi có thể bịa ra bao nhiêu phiên bản truyện.” Từ Phàm cười ha ha nhìn La Sinh trước mặt.

La Sinh cảm nhận cơ thể bị đoạt xá này, đột nhiên có bất đắc dĩ nhìn về phía Từ Phàm.

Có vẻ như mọi thứ của bản thân đều bị Chuẩn Tiên trước mắt này điều khiển.

Mặc dù có chút không cam lòng, nhưng không thể không cam chịu.

“Ta vốn là đệ tử Kim Tiên ký danh đi theo bên cạnh thánh giả Đại La.”

“Bởi vì sư tôn ta đã chết khi chiến đấu ở ngoại vực Tiên giới, lúc lâm nguy nhận được nhiệm vụ bảo vệ người nối dõi của Chân Tiên trưởng thành.”

“Sư đệ kia của ta không dễ dàng gì mới thăng cấp Kim Tiên dựa vào truyền thừa thánh giả Đại La để lại, kết quả lại bị kẻ thù tìm thấy.”

“Cuối cùng, dựa vào Hậu thiên linh bảo do sư tôn để lại để trốn đến vực Vô Quang, sư đệ trở thành con rối của vực Vô Quang, còn ta thì sống tạm nhờ vào tín vật may mắn bản nguyên nắm trong tay rồi gặp được đạo hữu.” La Sinh nhìn Từ Phàm nói.

Tuy bây giờ hắn đã không còn tu vi Kim Tiên nữa, nhưng tầm mắt vẫn còn.

Chủ nhân của tiên chu khổng lồ trước mặt này, thuộc loại thiên kiêu đứng đầu Tiên giới, sau lưng không chừng còn có đại nhân nào đó chống đỡ.

Vì vậy, căn cứ vào vạn biến thành thông, theo ai mà không được, người trước mắt này chính là một đối tượng phục vụ rất tốt.

“Bảo ngươi bịa thì ngươi cứ bịa đi, nói thật làm gì.” Từ Phàm cảm thấy hơi nhàm chán, có điều hắn đã phát hiện được một thông tin quan trọng trong đó.

“Hậu thiên linh bảo kia bây giờ ở đâu.” Từ Phàm hỏi.

“Sau nhiều lần các chủ nhân cũ mới luân phiên sử dụng, không được bảo dưỡng đúng cách, bị truy sát cuối cùng hư hỏng, vứt bỏ ở ngoài vực Vô Quang.” La Sinh nói, muốn khôi phục Hậu thiên linh bảo cần tìm thợ Thần, vậy hoàn toàn không cần phải sửa nữa.

“Vứt bỏ ở đâu! Bây giờ ngay lập tức đưa ta đi tìm!” Từ Phàm cau mày nói, Hậu Thiên Linh Bỏa bị hỏng vẫn là Hậu thiên linh bảo, sau khi sửa chữa xong vẫn có thể sử dụng được.

“Ở một hải vực ngoài vực Vô Quang, cách nơi này không xa.”

Một quầng sáng hiện ra trước mặt La Sinh, đó là bản đồ xung quanh khu vực vực Vô Quang.

La Sinh chỉ vào một hải vực,

“Đề Tử, đến vị trí này đi.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

“Đạo hữu, tiên chu khí linh này của ngươi quả là phi thường, còn cả cây Thông Linh đã nuôi dưỡng thân thể ta nữa.” La Sinh cười nói.

Từ Phàm gật đầu không để ý đến La Sinh.

“Đạo hữu, sau khi ta giúp ngươi tìm được Hậu thiên linh bảo bị hỏng kia, có thể thả ta đi không?” La Sinh thăm dò nói, đi theo hầu hạ Từ Phàm chỉ là một trong những lựa chọn của hắn, đương nhiên tự do quan trọng hơn.

“Ngươi thấy ta có thể thả ngươi đi không?” Từ Phàm nhìn La Sinh, nheo mắt cười.

Người trước mặt từng là một Kim Tiên, một Kim Tiên từng đi theo thánh giả Đại La, nhất định biết không ít bí mật của Tiên giới.

Cho nên trước mắt Từ Phàm định giữ hắn ở bên cạnh, uống trà tán gẫu.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, Thiên Địa Ngũ Hành đại đạo ngưng tụ.

Hai chén trà đại đạo xuất hiện, Từ Phàm đẩy một chén đến trước mặt La Sinh.

“Không thể để cho ngươi đi, ngươi cứ yên tâm đi, ở yên trong tông môn của ta, không có việc gì thì uống trà tán gẫu.”

“Không chừng ngày nào đó ta vui sẽ thả ngươi đi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Như vậy cũng tốt, nhưng đạo hữu có thể chuyển hóa cơ thể này của ta thành cơ thể nam tính có linh căn không.” La Sinh nói, sau khi chiếm được thân thể này, vẫn có cảm giác không được tự nhiên, tuy không có bài xích, nhưng tưởng tượng bên dưới không có gì, với tâm trạng Kim Tiên mấy trăm năm của hắn, cũng không khỏi có chút sụp đổ.

“Uống trà tán gẫu, chuyện này không vội.”

Nụ cười của Từ Phàm khiến La Sinh cảm nhận được mục đích vị thiên kiêu này giữ mình ở bên người.

“Trà đại đạo, lần cuối ta uống là hai vạn năm trước.” La Sinh có chút hoài niệm nói.

“Ta lần đầu đến Mộc Nguyên Tiên giới, đạo hữu có thể nói cho ta biết về các thế lực và chủng tộc đứng đầu ở Tiên giới này không?” Từ Phàm bày ra dáng vẻ đến lúc ngươi thể hiện rồi.

“Thế lực đứng đầu cũng chỉ vài nơi, Vạn Đạo các, Thiên Đỉnh thương hội, Long Tiên cung, Thiên Yêu cốc, Cổ Thần sơn, đây đều là thế lực lớn vượt trội hơn Tiên giới khác.”

“Về phần chủng tộc, Nhân tộc chúng ta, Yêu tộc, Cổ Thần, Địa Mộc, La Sát, tộc Hải Thần, những tộc khác cũng có thực lực mạnh mẽ, nhưng không quan trọng.” La Sinh nói.

“Tộc Địa Mộc liên kết với chủng tộc khác áp bức không gian sinh sống của Nhân tộc, sẽ không phải là các chủng tộc vừa nhắc đến chứ?” Từ Phàm dự cảm chẳng lành.

“Ngoại trừ tộc Cổ Thần, còn lại đều có.”

“Một khi đại chiến chủng tộc bắt đầu, ít nhất phải mất trên mấy chục triệu năm.”

“Nhưng hai bên đều hiểu, không ai diệt được ai, sau khi đánh nhau, sẽ hiểu ngầm nghỉ ngơi lấy lại sức, Tiên giới vài tỷ vạn năm nay đều là như vậy.” La Sinh ra vẻ thấy mà chẳng lấy làm lạ.

“Loại trận chiến này cách bao nhiêu năm sẽ đánh một lần?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Một đến hai triệu năm, thời gian không cố định.”

“Tộc Địa Mộc mạnh thì đến đánh tộc Địa Mộc, Nhân tộc mạnh thì đánh Nhân tộc, Yêu tộc mạnh thì đánh Yêu tộc.”

“Trong mười triệu năm này, Nhân tộc là kẻ thứ hai bị đánh.”

“Hai bên nhiều nhất sẽ đưa ra thánh giả Đại La, cấp cao hơn nữa là đều là ngầm chơi chiêu.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, minh kì ám kì của các tộc đã sắp đặt xong, thì sẽ xem thủ đoạn của ai cao hơn một bậc.”

“Ta thấy đạo hữu là thiên kiêu đứng đầu Nhân tộc, không chừng bị đại lão kia bí mật dùng làm quân cờ.” La Sinh nói, lời hắn nói đều là sự thật, nếu quyết định đi theo vị thiên kiêu Nhân tộc trước mắt này, trong lời nói, hắn sẽ không hề giấu diếm.

Từ Phàm sửng sốt, đột nhiên có cảm giác bị thao túng, như thể thật sự có một đôi tay vô hình đang thực sự khiêu khích mình ở sau lưng.

“Dùng ta làm quân cờ sao?” Từ Phàm mỉm cười, không quá để ý.

“Nếu đạo hữu vừa mới phi thăng lên Tiên giới, khả năng vẫn thấp hơn một chút.” La Sinh ha ha nói.

“Thực lực của Long tộc ở Tiên giới này như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Long Tiên cung chính là nơi tụ họp của Long tộc, theo chủ nhân trước đây, bây giờ chỉ có một Chân Long Đại La cảnh canh giữ, còn lại đều quay về Tiên giới bản nguyên của Long tộc.” La Sinh nói.

“Bồ Đào, bảo cây Thông Linh ngưng tụ một thân thể nam tử ngũ linh căn, để La Sinh đoạt xá.” Từ Phàm cười phất tay chuyển La Sinh trở lại tiểu thế giới nguyên giới.

“Vừa đến Tiên giới đã tiếp xúc với đại chiến lực cấp độ vạn năm, quả nhiên là đủ rồi.” Từ Phàm cạn lời.

Lúc này, Ẩn Linh đảo đã đi đến hải vực, một bước nhảy không gian xuất hiện ở một mặt biển khác, dừng lại trên mặt biển.

"Không hổ là Tiên giới, chỉ một hải vực cũng có thể tương đương nửa Phi Vũ giới, cũng không biết trong hải vực này có bảo bối gì." Từ Phàm nhìn hải vực rộng lớn vô ngần này nói.

"Chủ nhân có cần đi kiểm tra một chút không?" Tiếng của Bồ Đào vang lên.

"Phái vài con rối rẻ tiền đi." Từ Phàm nhìn mặt biển sóng cuộn mãnh liệt nói.

"Tuân mệnh."

Một đội rối Hợp Thể kỳ lao xuống biển.

Không mất nhiều thời gian, một nam tử có vẻ ngoài bình thường ngồi linh chu đi đến tiểu viện của Từ Phàm.

"Đạo hữu, ta gia nhập quý tông môn làm một trưởng lão, thế nào." La Sinh đã chuyển đổi nói.

Chương 921: Hỗn Thiên Thú

"Đạo hữu lần đầu đưa tông môn đến Tiên giới, chắc hẳn không quen thuộc vài chỗ."

"La Sinh ta, sinh ra ở một vực hoang ở Lôi Đình Tiên vực, cha mẹ đều là người phàm, sáu tuổi được một tông môn nhỏ nhìn trúng nhận vào môn."

"Hai năm trở thành Chuẩn Tiên, một vạn ba ngàn năm thành Chân Tiên, sau đó được Ngọc Thần thánh giả Đại La nhìn trúng, nhận làm đệ tử ký danh bên người."

"Hai mươi tám vạn năm nhờ cơ duyên trở thành Kim Tiên, trước khi ta chết, đã du lịch các đại Tiên giới xung quanh với thánh giả Đại La Ngọc Thần, càng thêm hiểu rõ Mộc Nguyên Tiên giới đang ở."

"Đến nay, tuổi tiên là 239 vạn."

La Sinh nhìn Từ Phàm, đột nhiên hơi căng thẳng, giống như lúc thánh giả Đại La Ngọc Thần hỏi hắn vài câu năm đó.

"Có đạo lữ và con cháu không?"

"Không có, sư tôn là cha, sư huynh là huynh." La Sinh trả lời thẳng thắn.

“Có muốn báo thù cho sư tôn không?”

“Có suy nghĩ này, nhưng lượng sức mà làm.”

“Tông môn ban đầu của ngươi thế nào rồi.”

“Thời gian thay đổi, tông môn không có thánh giả Kim Tiên, triệu năm trước đã giải tán.”

“Ngươi đã hiểu rõ Tiên giới xung quanh và bí mật của các loại Tiên giới, vậy ta hỏi ngươi, có biết cách đến Tinh Nguyệt Tiên vực vừa tiết kiệm vừa nhanh chóng không.” Từ Phàm hỏi.

“Chuyện này thì đơn giản, trong Tiên giới có bí cảnh Song Không Tiên Linh, là một bí cảnh Tiên Linh có hai cửa ra vào, cách xa nhau.”

“Có thể cách nhau một tòa thành lớn, cũng có thể cách nhau vài Tiên vực.”

La Sinh nói xong, phất tay chiếu ra bản đồ lãnh thổ của Tiên giới Nhân tộc, chỉ vào vị trí bên cạnh vực Vô Quang.

“Nơi này có một bí cảnh Thiên Huyền Tiên Linh, do sư tôn ta nắm giữ, một cửa vào ở đây, một cửa vào khác ở Tinh Bắc Tinh vực bên cảnh Tinh Nguyệt Tiên vực.” La Sinh nói nhanh.

“Không có hạn chế?” Từ Phàm cau mày nói.

“Có, muốn đi ra ngoài bằng cửa vào khác, phải tiêu hao không gian chi lực tương ứng, nếu không sẽ không mở được cánh cửa kia.”

“Ngày đó bí cảnh Thiên Huyền Tiên Linh rất ít khi sử dụng, trong đó có không gian linh tinh dự phòng, hoàn toàn có thể cho tiên chu tông môn của đạo hữu đi qua.”

Từ Phàm nhìn La Sinh, càng nhìn càng hài lòng, người này quả thật là am hiểu mọi việc ở Tiên giới, không ngờ hắn không đi tìm, nhân tài này đã tự động chạy đến cửa.

Đối với tu vi Kim Tiên ban đầu của hắn, Từ Phàm hoàn toàn không để ý.

Hắn vừa nhìn thấy La Sinh, đã biết là kiểu Kim Tiên thăng cấp nhờ vào cơ duyên, thuộc loại yếu nhất, đại sát khí ở Ẩn Linh đảo có thể thoải mái nghiền chết hắn.

Khỏi phải nói bây giờ, chân linh của hắn bị Từ Phàm nắm giữ, thân thể thì lại được cây Thông Linh ngưng tụ ra.

Chỉ cần có hắn ở đây, Kim Tiên này vĩnh viễn không dám làm gì.

“Tốt, ngươi biết mấy cái bí cảnh Tiên Linh như vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Tổng cộng có sáu cái, hai trong đó có thể truyền tống đến lãnh địa dị tộc khác, đây đều là những trạm truyền tống tiện lợi các thánh giả Đại La sử dụng năm đó.” La Sinh trả lời.

“Tốt, lần này ngươi đã tiết kiệm cho tông môn mấy triệu tiên ngọc.” Từ Phàm cười nói.

“Đều là điều ta nên làm.” La Sinh nói xong, mong đợi nhìn Từ Phàm.

“Ngươi muốn làm trưởng lão của bổn môn cũng không phải là không thể, nhưng tiền đề là ngươi phải đồng ý với ta một điều kiện.” Từ Phàm nhìn La Sinh nói.

“Đạo hữu, mời nói, chỉ cần sau khi ta trở thành trưởng lão tông môn, nhất định hết lòng hết dạ phục vụ tông môn, biết gì nói đấy, mọi việc đều dốc toàn lực, sẵn lòng chiến đấu cùng tông môn đến khi Tiên vẫn.” La Sinh quyết định đánh cược một phen, nối liền vận mệnh của mình và tông môn này lại với nhau.

Không nối liền được cũng hết cách, cái mạng nhỏ ở trong tay người khác, trước mắt mà nói chuyện này là lựa chọn tốt nhất của hắn.

“Cũng không phải chuyện lớn gì, chỉ là hy vọng đạo hữu hợp nhất linh nhục với thân thể này.”

“Nếu không hài lòng với thân thể này, ta lại bảo cây Thông Linh kia nuôi dưỡng một thân thể tư chất hàng đầu cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Chỉ cần hắn hợp nhất linh nhục với thân thể này, có nghĩa là vận mệnh của hắn hoàn toàn ràng buộc với cây Thông Lnh, cũng chính là bị Từ Nguyệt Tiên nắm giữ.

“Chuyện này có gì mà không được, thân thể ngũ linh căn này đã đủ dùng rồi.” La Sinh không chút do dự dung hợp chân nguyên lưu giữ trong người vào trong thể xác.

Trong mắt không có một chút do dự, cứ vậy mà vĩnh viễn trói buộc bản thân với Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, chọn một tiên cảnh đẹp cho La Sinh trưởng lão, xây dựng động phủ, cho quyền hạn tương xứng.”

“Ngoài ra, lấy ra hũ rượu tiên linh ngon ủ mấy vạn năm trong nhà kho bảo vật nữa.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh chủ nhân.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

Chẳng bao lâu, vài con rối đến với hộp thức ăn và rượu tiên linh ngon đến.

“Tất cả đệ tử tông môn đều đang ngộ đạo, đợi sau khi tất cả bọn họ tỉnh lại, ta sẽ triệu tập bọn họ gặp trưởng lão là ngươi.”

Không lâu sau, Trương Học Linh và Bàng Phúc đến tiểu viện của Từ Phàm.

Phía sau bọn họ còn có một tiểu cô nương đi theo.

“Đây là đệ tử và trưởng lão duy nhất chưa vào ngộ đạo của tông môn.”

“Đây là Trương Học Linh, đệ tử đời thứ nhất quản lý Tàng Kinh các của tông môn.”

“Đây là Bàng Phúc, trưởng lão Thương bộ.”

“Còn về tiểu cô nương này, là con gái nuôi của huynh đệ tốt ta.” Từ Phàm giới thiệu từng người một.

La Sinh nhìn Trương Học Linh, một đệ tử cảnh giới chí cao quản lý Tàng Kinh Các, tư chất tốt hơn hắn lúc trước rất nhiều, chỉ dựa vào một đệ tử này, tông môn truyền thừa triệu năm cũng không thành vấn đề.

Lại nhìn về phía Bàng Phúc, một cáo già chủ tu Thương đạo, tông môn này về sau sẽ không thiếu tiên ngọc.

Cuối cùng nhìn Tinh, một Hỗn Thiên Thú, xem ra trong tông môn có người phúc duyên nghịch thiên.

Nhìn thấy những người này, La Sinh cảm thấy hắn đã cược đúng.

“Đây là La Sinh trưởng lão mới gia nhập tông môn, sau này sẽ là cố vấn của tông môn.”

“Bái kiến La Sinh trưởng lão.” Trương Học Linh đứng dậy hành lễ

nói.

Ở đây chỉ có hắn có vai vế thấp nhất, hắn không đứng thì ai đứng.

“La trưởng lão, về sau xin quan tâm nhiều hơn.” Bàng Phúc hành lễ Thương Đạo nói.

“Khách sáo rồi, sau này xin giao lưu với nhau nhiều hơn.”

Không biết vì sao, La Sinh đột nhiên có cảm giác từ tiểu đệ sai vặt thăng cấp thẳng lên tầng quyết sách của bang phái.

“Có vẻ ngươi biết ta?” Tinh chớp mắt nhìn La Sinh nói.

Từ Phàm cũng nhìn La Sinh.

“Tiểu tổ tông là Hỗn Thiên Thú, uy danh này ba ngàn giới không ai là không biết.” La Sinh cung kính nói.

Tiểu tổ tông trước mặt này, cho dù là sư tôn hắn nhìn thấy cũng phải đối đãi khiêm nhường.

“Hỗn Thiên Thú?” Từ Phàm nhìn về phía La Sinh.

“Hỗn Thiên Thú là một trong những chủng tộc quý hiếm và cao quý nhất trong bà ngàn đại thế giới, so sánh với Nhân tộc, bất kể đi đến đâu đều được tôn làm khách quý.” La Sinh giải thích ngắn gọn, hắn cũng không biết quá nhiều.

“Hóa ra ta là tộc Hỗn Thiên Thú!” Tinh ngạc nhiên nói.

“Vậy tại sao cha mẹ ta lại vứt bỏ ta?”

Tinh cảm thấy người trước mặt mình cái gì cũng biết.

“Tiểu tổ tông, chuyện này ta không rõ lắm.” La Sinh nói.

“Vì sao ngươi gọi nàng là tiểu tổ tông?” Bàng Phúc tò mò hỏi.

“Tộc Hỗn Thiên có thân phận cao quý, đến đâu cũng được tôn làm khách quý, hận không thể cúng bái làm tổ tông.” La Sinh giải thích.

“Trước tiên đừng lo mấy chuyện này, chúng ta nâng chén, hoan nghênh La Sinh trưởng lão gia nhập Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nâng cốc nói.

Chương 922: Đào Hoa Nguyên Đồ

Dưới sự hướng dẫn của La Sinh, Ẩn Linh đảo đậu ở khu hải vực mà hắn đã vứt Hậu thiên linh bảo kia.

Sau đó Ẩn Linh đảo thả ra đến mấy ngàn vạn con rối, bao gồm cả pháp bảo linh chu có thể đi vào khu vực biển sâu, bắt đầu tìm kiếm khắp cả hải vực.

“Hậu thiên linh bảo Đào Hoa Nguyên Đồ, đó là một món Hậu thiên linh bảo do vị sư tôn kia của ta lấy được trong lúc vô tình, có thể vây khốn thiên địa vạn linh dưới Đại La.”

“Chỉ cần đi vào trong đó, thì sẽ theo thời gian chuyển dời mà bị cảm hóa, trở thành sinh linh trong Đào Hoa Nguyên Đồ, người thống trị có thể tùy ý điều khiển.”

“Sư tôn đặc biệt chuẩn bị Hậu thiên linh bảo cho vị sư đệ kia của ta chính là vì để chạy thoát thân, thả tất cả tứ đại Kim Tiên sinh linh vào trong Đào Hoa Nguyên Đồ cùng với Chân Tiên phải dùng trăm vạn để tính chính là vì ngăn chặn vị thánh giả Đại La kia.”

“Đáng tiếc cuối cùng vẫn không thể ngăn cản được, thân tử đạo tiêu.” La Sinh dứt lời vẻ mặt có hơi sa sút.

“Bây giờ ngươi là trưởng lão của Ẩn Linh môn, cũng coi như là sống lại một lần nữa, thời điểm vẫn còn chưa đủ thực lực thì cũng đừng nghĩ đến chuyện lúc trước, tránh cho thương cảm.” Từ Phàm bình thản nói.

So sánh với thù hận của La Sinh, hắn vẫn cảm thấy hứng thú với Đào Hoa Nguyên Đồ kia hơn.

Trải qua ba tháng tìm kiếm của hơn mấy ngàn vạn con rối, rốt cuộc cũng tìm được mảnh vụn của Hậu thiên linh bảo Đào Hoa Nguyên Đồ.

“Tại sao đều là mảnh vụn thế?” Từ Phàm nhìn về phía La Sinh, muốn sửa chữa thứ này mà nói độ khó cũng không phải lớn bình thường đâu.

“Ban đầu hư hại nghiêm trọng cũng không muốn sửa, cho nên trực tiếp khiến Đào Hoa Nguyên Đồ tự bạo, làm xáo trộn để cho vị thánh giả Đại La kia không thể truy tra được.” La Sinh đột nhiên gãi đầu nói, hình như lúc ấy hắn đã quên mất đi chuyện này.

Theo từng mảnh vụn được tìm ra, cuối cùng ghép lại thành một bộ Đào Hoa Nguyên Đồ hoàn chỉnh.

Chỉ thấy cả bức Đào Hoa Nguyên Đồ vừa mở ra, trong bản vẽ kia là vô số thôn xóm trông rất sống động, thế nhưng có vẻ hơi thê lương, chỉ có mỗi thôn xóm mà không có bất cứ sinh linh nào.

“Độ khó khi sửa chữa thứ này so với luyện chế lần nữa cũng không nhẹ nhõm hơn chút nào, nhưng chỗ tốt duy nhất chính là cấp bậc Luyện Khí Đại Tông sư có thể sửa chữa phục hồi lại nó.” Từ Phàm nhìn mảnh vụn ghép thành Đào Hoa Nguyên Đồ nói.

Nhẹ nhàng đưa tay ra, từ từ vuốt ve cả bức Đào Hoa Nguyên Đồ.

Theo đó, trong lòng bàn tay Từ Phàm ngưng tụ ra vô số Linh Ti Tuyến cực kỳ nhỏ bé, bắt đầu từ từ vá lại Đào Hoa Nguyên Đồ.

“Đại trưởng lão còn là Luyện Khí Đại Tông sư nữa ư?”

La Sinh nhìn thấy Đào Hoa Nguyên Đồ được chữa trị, không khỏi kinh ngạc thốt.

“Lúc rảnh rỗi học một chút, bằng không tiên chu của tông môn dưới chân là từ đâu ra chứ?” Từ Phàm cầm Đào Hoa Nguyên Đồ lên nhàn nhã nói, trong lòng đang suy tư phải sửa chữa phục hồi Đào Hoa Nguyên Đồ này như thế nào.

“Cái tiên chu này là do Đại trưởng lão luyện chế ra sao?”

Phản ứng của La Sinh so với vừa rồi biết được Từ Phàm là Luyện Khí Đại Tông sư còn khiếp sợ hơn.

“Thế nào, rất khó sao?” Từ Phàm mỉm cười nhìn về phía La Sinh.

Cảm nhận kích thước to lớn của Ẩn Linh đảo, La Sinh lại hỏi: “Muốn luyện chế tiên chu này, chỉ là Luyện Khí Đại Tông sư thôi sợ rằng vẫn chưa đủ!”

Luyện Khí Đại Tông sư bình thường phải có tài nghệ trận pháp ít nhất là cấp bậc Trận Pháp Tông sư, cái kiểu có tư cách đột phá cấp độ Thần Tượng thì phải đều là Đại Tông sư trên cả hai phương diện Luyện Khí và Trận Pháp.

Nhưng loại người như vậy ở Tiên giới đã ít lại càng ít, loại nhân tài này một khi xuất hiện đều sẽ bị những đại thế lực kia phát hiện, điên cuồng mời chào.

“Không hổ là Kim Tiên, quả thật ta còn là Trận Pháp Đại Tông sư nghiệp dư.”

Từ Phàm rất là hưởng thụ thưởng thức biểu cảm của La Sinh, một Kim Tiên bị chấn kinh lớn như thế cũng không thường gặp.

“Đại trưởng lão mới chỉ là tu vi Chuẩn Tiên, vậy mà đã đồng thời là Luyện Khí Đại Tông sư và Trận Pháp, ngày sau tăng cấp làm Thần Tượng là việc chỉ trong tầm tay.” La Sinh hưng phấn nói.

Phải biết rằng địa vị của một Thần Tượng ở Tiên giới, chính là ngang hàng với thánh giả Đại La, ở một số thời kỳ đặc thù thì địa vị có khi còn cao hơn cả thánh giả.

“Đột phá Thần Tượng vẫn còn sớm lắm, bây giờ vẫn nên chữa trị Đào Hoa Nguyên Đồ này rồi nói sau.”

Từ Phàm đã nghĩ kỹ tác dụng của Đào Hoa Nguyên Đồ, hắn định sẽ dung hợp nó với bản thể của Bồ Đào.

Bồ Đào đi theo hắn thời gian dài như vậy, cũng là thời điểm tìm một cái vật dẫn thích hợp cho nó rồi.

“Đại trưởng lão, ta có một cái động phủ ở Lôi Đình Tiên vực, trong đó ta có chuẩn bị hai bộ tài liệu để luyện chế Hậu thiên linh bảo.”

“Chờ khi ta trở thành Kim Tiên, có thể giúp ta luyện chế Hậu thiên linh bảo này được không?”

Từ Phàm nhìn về phía La Sinh, ánh mắt càng lúc càng kỳ quái.

“Ngươi mới vừa gia nhập Ẩn Linh môn mà thôi, chúng ta cũng không quen thuộc lắm đâu!” Từ Phàm kinh ngạc nói.

“Đại trưởng lão không biết Thần Tượng nổi tiếng như thế nào ở Tiên giới, một Kim Tiên có được Hậu thiên linh bảo ở Tiên giới là địa vị gì đâu!”

“Cho nên ta muốn tranh thủ chiếm một trí, bằng không Đại trưởng lão mà bị những thế lực khác phát hiện thì ta cũng chẳng còn cơ hội nói ra nữa.” La Sinh gấp gáp nói, hắn đã từng là một Kim Tiên, rất rõ ràng nỗi khổ không có Hậu thiên linh bảo.

“Sau này ở trong tông môn biểu hiện tốt một chút, nên có chắc chắc sẽ có thôi.” Từ Phàm vỗ vỗ bả vai La Sinh khích lệ.

Sau khi thu thập đủ Đào Hoa Nguyên Đồ, Ẩn Linh đảo đổi lại phương hướng, nhằm về một nơi bí cảnh Tiên Linh bay đi.

Từ Phàm đang câu cá bên cạnh hồ Linh Dịch, La Sinh ở một bên giúp đỡ, dáng vẻ như một tên tiểu đệ vậy.

Bây giờ La Sinh càng lúc càng giống như cố vấn tư nhân của Từ Phàm.

La Sinh mặt đầy trông đợi đứng ở trước mặt Từ Phàm.

Mau mau đưa ra vấn đề, ta biết rất nhiều mật thất ở Tiên giới, ta biết rất nhiều bí mật giữa các thánh giả Đại La.

Chỉ cần ngươi hỏi ta, ta biết gì sẽ nói nấy, nói không chần chừ, đảm bảo để cho ngươi bát quái thật thoải mái mới thôi.

“Ngươi có biết Tiên triều Đại Chu không?” Từ Phàm mở miệng nhẹ giọng hỏi.

Nghe thấy vấn đề này, La Sinh không khỏi sững sờ.

Hắn từng nghĩ qua vấn đề Từ Phàm hỏi sẽ có trăm ngàn vạn loại, duy chỉ có một thứ là không nghĩ tới.

“Biết chứ, sư tôn từng dẫn ta đi du lịch ở Tiên giới chi nhánh của Tiên triều Đại Chu.”

“Ở trong ba ngàn giới, Tiên triều Đại Chu thuộc thế lực nhất lưu, kẻ đứng đầu Tiên triều – Ngự Long Tiên đế còn là nhân vật đứng đầu của ba ngàn giới.” La Sinh không suy nghĩ nhiều, trả lời theo đúng sự thật.

“Ngươi hiểu được bao nhiêu về Nhiếp chính của bọn họ cũng tức là Nhiếp chính Trưởng công chúa?”

“Nhiếp chính Trưởng công chúa có quyền thế chỉ đứng sau Ngự Long Tiên đế, vô cùng được Ngự Long Tiên đế kính yêu, là nhân vật tuyệt đối không thể đắc tội.”

“Về phần những thứ khác thì ta cũng không biết.”

Từ Phàm gật đầu một cái, đồng thời trong lòng cũng âm thầm khiếp sợ trình độ thể chất nghịch thiên này của người anh em tốt.

Đây chính là thế lực nhất lưu ở ba ngàn giới đấy nha!

Ngay vào lúc này, Bồ Đào nhắc nhở Từ Phàm, đã đến vị trí La Sinh chỉ định.

“La trưởng lão, đã đến vị trí mà ngươi nói, mở bí cảnh Tiên Linh đi.” Từ Phàm nói.

La Sinh gật đầu một cái, thuấn di ra bên ngoài Ẩn Linh đảo, sau đó tay kết bí ấn, trực tiếp mở ra bí cảnh Tiên Linh kia.

Qua một đoạn thời gian tu hành, La Sinh đã tu luyện đến cảnh giới Hợp Thể.

Như thể đại thần chơi acc clone vậy, khi tu luyện tốc độ tăng cấp rất nhanh.

Một cánh cửa truyền tống nho nhỏ xuất hiện, Từ Phàm nhìn mà không khỏi có chút nhức đầu.

“Đại trưởng lão cứ ở đây chờ một chút, ta đi mở rộng cửa vào của bí cảnh Tiên Linh.”

La Sinh vừa dứt lời lập tức xông thẳng vào cánh cửa nhỏ bé kia.

Thời gian không bao lâu, cánh cửa nhỏ xíu kia bắt đầu mở rộng, cuối cùng vừa vặn có thể để cho cả tòa Ẩn Linh đảo ra vào.

Sau khi Ẩn Linh đảo đi vào, tức thì phát hiện đây chính là một thế giới khổng lồ.

Tranh đoạt thế giới, Tiên Linh chi khí nồng đậm, sinh linh tươi tốt, từ rất xa nhìn lại, còn có thể nhìn thấy từng bầy Tiên thú đang nô đùa bên trong bí cảnh.

Kích thước của toàn bộ bí cảnh Tiên Linh to như cả tòa Tiên thành Lâm Sâm vậy.

“Thật là một địa phương tốt.” Từ Phàm nhìn bí cảnh Tiên Linh tán thưởng.

“Đại trưởng lão, đây coi như là nửa cái bí cảnh Tiên Linh công cộng, thỉnh thoảng sẽ có thánh giả Đại La mượn nơi này truyền tống đến chỗ của hắn.” La Sinh ở bên cạnh giải thích.

Chương 923: Minh Hội luyện khí Tiên giới

Từ Phàm biết lời La Sinh nói là có ý gì.

“Tranh thủ thời gian đi thôi, sau khi đến Tinh Nguyệt Tiên vực ổn định lại, trước tiên phải sửa cho xong Đào Hoa Nguyên Đồ này.” Từ Phàm mở miệng nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng nói của Đề Tử vang lên.

Ẩn Linh Đảo hướng về phía một cái lối ra khác mà La Sinh chỉ bay đi.

Sau khi đến lối ra, việc đầu tiên La Sinh làm chính là dùng lực lượng không gian dự phòng mở rộng toàn bộ lối ra, để cho Ẩn Linh đảo có thể đi ra ngoài.

Tinh Bắc Tinh vực, ở một vùng tiên sơn dày đặc.

Một cánh cửa không gian khổng lồ xuất hiện, Ẩn Linh đảo từ trong bay ra.

“Lực lượng pháp tắc tinh thần thật là nồng đậm!” Từ Phàm xúc động lên tiếng.

“Đây là bởi vì lối ra của Tinh Nguyệt Tiên vực nên mới đưa đến lực lượng pháp tắc tinh thần xung quanh Tiên vực trở nên nồng đậm hơn.”

“Cho nên mấy Tiên vực xung quanh luôn có thánh giả Đại La chủ tu một đạo tinh thần trường kỳ ở chỗ này tu luyện.” La Sinh ở bên cạnh cười ha hả nói.

Kể từ khi biết Từ Phàm cũng là Đại Tông sư, nụ cười trên mặt hắn chưa chưa bao giờ ngừng qua.

Tái ông mất ngựa, sao biết không phải là phúc?

Có lẽ chính là cảm thụ lúc này của hắn.

Nhưng vào lúc này, sau lưng Từ Phàm hiện lên la bàn ba ngàn đạo, một ngăn đại biểu đại đạo tinh thần đã thắp sáng.

“Đại đạo thành tiên Diễn Hóa Chi Vật của Đại trưởng lão thật là bất phàm.” Bây giờ La Sinh sẽ không bỏ qua bất kỳ một cơ hội nào để thổi phồng Từ Phàm.

“Cái này không quan trọng.” Từ Phàm thu hồi la bàn ba ngàn đạo, trên mặt không có cảm xúc gì nói.

“Đúng rồi, Đại trưởng lão, nếu như muốn mua sắm tiên khoáng và dị bảo để sửa chữa phục hồi Đào Hoa Nguyên Đồ, tốt nhất nên mua ở Tinh Bắc Tinh vực, nơi này là địa phương Nhân tộc có thể thu được tiên khoáng đầy đủ nhất ở Tiên giới, giá cả cũng tương đối tiện nghi.” La Sinh lên tiếng nhắc nhở.

“Đề Tử, đi đến cự thành phồn hoa nhất Tinh Bắc Tinh vực.” Từ Phàm lên tiếng.

Hắn nhìn La Sinh hài lòng gật đầu một cái.

“Cố vấn trưởng lão của tông môn chính là làm công việc thế này, không tệ, đã bắt đầu tiến vào trạng thái rồi.”

“Đều là việc nên làm.”

Thấy Từ Phàm hài lòng, La Sinh cũng cười vui vẻ.

Địa Kim cực thành chính là địa phương giao dịch tiên khoáng thịnh vượng nhất trong cả Tiên vực.

Trong một quán trà nào đó, Từ Phàm nhìn nhẫn không gian trong tay, chân mày nhíu chặt.

“Đại trưởng lão, muốn sửa chữa phục hồi Hậu thiên linh bảo chính là như vậy, hơi động một tí đã bay mất hơn ngàn vạn thậm chí mấy ngàn vạn tiên ngọc là chuyện rất bình thường.”

“Hay là nói về Thần Tượng nổi tiếng ở Tiên vực đi, chỉ luyện chế một kiện Hậu thiên linh bảo thôi mà đã có thể móc sạch tất cả vốn liếng của một thánh giả Đại La rồi!” La Sinh ở bên cạnh khuyên.

Từ Phàm rất dễ dàng tìm được tiên khoáng và dị bảo có cùng thuộc tính, thế nhưng cái giá này khiến cho ruột gan của hắn run rẩy không thôi.

“Chỉ là sửa chữa phục hồi sơ cấp nhất, đã xài hết sáu trăm vạn tiên ngọc của ta.” Từ Phàm thở dài nói.

Cái cảm giác tiền nhiều đến mức xài thế nào cũng không hết ở thế giới Trung Thiên, khi ở Tiên giới lại hoàn toàn biến mất không thấy đâu.

“Cũng may đã sắp đến Tinh Nguyệt Tiên vực, nếu không ngay cả tiên ngọc để đi đường cũng không đủ dùng.”

Từ Phàm vừa dứt lời bèn bắt đầu đánh giá những người đi qua trên phố.

Người đi trên đường ít nhất có ba phần tu vi đều là Đại Thừa kỳ trở lên.

“Đại trưởng lão, tông môn rất thiếu tiên ngọc sao?” La Sinh hỏi.

“Trước mắt mà nói quả thật rất thiếu.” Từ Phàm gật đầu một cái đáp.

“Nếu như quả thực thiếu tiên ngọc, chờ sau khi đến Tinh Nguyệt Tiên vực, Đại trưởng lão có thể gia nhập Minh Hội luyện khí của Nhân tộc, chỉ cần có thể được Luyện Khí Đại Tông sư cùng với Trận Pháp Đại Tông sư đồng thời chứng nhận, tùy tiện nhúc nhích tay một chút thì tiên ngọc sẽ như nước biển vô cùng vô tận vọt về phía Đại trưởng lão mà thôi.” La Sinh đề nghị.

“Phải không? Tiên giới còn có Minh Hội như vậy sao?” Khóe miệng Từ Phàm nhếch lên, nhớ tới phân thân số một và số hai đang vui vẻ nghỉ phép ở Ẩn Linh đảo, còn có số ba đang ở trạng thái chờ.

“Kiến nghị này không tệ, ta sẽ ghi nhớ công lao của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, phân thân số một và số hai đang nhàn nhã nói chuyện trời đất ở trong Ẩn Linh đảo, đột nhiên rùng mình một cái.

Sau đó hai người rời khỏi Địa Kim cực thành, trở lại Ẩn Linh đảo.

Vừa trở về Ẩn Linh đảo, Từ phàm chợt phát hiện Vương Vũ Luân và Từ Cương đã tỉnh lại từ trong trạng thái ngộ đạo.

“Từ đại ca, âm thanh đại đạo kia của ngươi quả thật là cao siêu.” Vương Vũ Luân gãi đầu nói.

“Còn chưa chúc mừng sư phụ tấn cấp Chuẩn Tiên.” Từ Cương cung kính hành lễ nói.

La Sinh nhìn về phía Vương Hướng Trì, cảm giác không có gì khác thường, sau đó nhìn về phía Từ Cương.

Một thiên kiêu Nhân tộc Đại Thừa kỳ chỉ kém một bước đã có thể bước vào cảnh giới chí cao.

Không hổ là tông môn của Hỗn Thiên Thú, cho đến nay ngoại trừ một nam tử tướng mạo có chút đẹp trai kia ra, những người còn lại đều có chỗ bất phàm.

“Đứng lên đi, tranh thủ trở về củng cố lại những lĩnh ngộ có được trong trạng thái đốn ngộ, nói không chừng có thể bước vào tới cảnh giới chí cao.” Từ Phàm nhìn đồ đệ tốt của mình cười nói.

Lão đại Từ Cương, đầu tiên là lấy được một phần năm truyền thừa Hậu thiên linh bảo, sau đó còn có âm thanh đại đạo.

Vốn chỉ có thiên tư tôn giả vô địch, gắng gượng đuổi tới chỉ kém một bước là có thể đi vào cảnh giới chí cao.

“Tuân lệnh.”

“Khoan hãy đi, ta giới thiệu cho các ngươi một chút, vị này về sau chính là trưởng lão cố vấn của Ẩn Linh môn chúng ta, tên là La Sinh, sau này ở Tiên giới có chỗ nào không hiểu có thể đến tìm La Sinh trưởng lão trò chuyện.” Từ Phàm lên tiếng giới thiệu.

“Xin chiếu cố nhiều hơn.” La Sinh khách khí.

Lúc này, trên trời đột nhiên truyền ra một giọng nói như chuông bạc.

“Cha nuôi, rốt cuộc ngươi cũng tỉnh rồi!”

Tinh giống như đạn pháo bay vèo đến, nhào vào trong ngực Vương Hướng Trì.

Cũng may Từ Phàm lanh tay lẹ mắt, giơ tay lên dùng một pháp thuật nho nhỏ hòa hoãn lại, mới hóa giải được lực lượng bay tới của Tinh.

Vương Hướng Trì giơ tay ra ôm lấy Tinh, xoa cái đầu nho nhỏ trong ngực, thân thiết hỏi: “Gần đây có nhớ ta không?”

“Đương nhiên là nhớ cha nuôi rồi!”

“Vậy thì lát nữa đi câu cá với cha nuôi đi!”

“Được nha.” Tinh cười ha hả đồng ý.

Chỉ cần có thể đợi ở bên cạnh cha nuôi thì làm gì cũng được.

La Sinh nhìn Vương Vũ Luân đang xoa đầu Tinh, ánh mắt đầu tiên là hoài nghi, sau đó là khiếp sợ, cuối cùng trở nên sùng kính không thôi.

Khá tốt, không có ai thưởng thức được vở kịch diễn ra trong ánh mắt hắn.

“Dẫu sao cũng là Kim Tiên, tại sao gần đây mình cứ giống như một kẻ chưa thấy qua cảnh đời như vậy?” La Sinh âm thầm phê phán bản thân trong lòng.

Đối với một màn này mà nói, coi như cảm giác mừng rỡ khi hắn được gia nhập vào tông môn lớn nhất cũng không mãnh liệt hơn lúc này.

Một Nhân tộc có thể thân mật như vậy với Hỗn Thiên Thú, chỉ cần là nhân vật cấp bậc Kim Tiên trở lên hơi có chút kiến thức, cũng biết điều này đại biểu cho cái gì.

Trong đầu hắn thoáng qua mấy cao không thể với tới, cũng không thể miêu tả kia, vẻ mặt càng kích động hơn.

Ánh mắt nhìn Vương Vũ Luân càng thêm nóng bỏng và tôn trọng.

Lúc này Từ Phàm cũng chú ý tới vẻ mặt của La Sinh, có điều chỉ quay đầu thản nhiên nhìn một cái, ý bảo hắn hãy thu liễm một chút.

“La Sinh trưởng lão, vị này là huynh đệ của ta, cũng là trưởng lão chức vụ nhàn hạ trong tông môn, Vương Vũ Luân.”

“Còn vị này là đại đồ đệ của ta, Từ Cương.” Từ Phàm lên tiếng giới thiệu.

Vương Vũ Luân hướng về phía La Sinh gật đầu một cái, mặc dù có chút hiếu kỳ đối với La Sinh, nhưng cũng không hỏi nhiều.

Từ Cương thì lại lễ phép chắp tay bái kiến.

“Được rồi, bây giờ đã đến Tinh Bắc Tinh vực, đi thuyền suốt hơn nửa năm thời gian, cuối cùng cũng đến được nơi muốn đến rồi!”

“Đến thời điểm ta sẽ dẫn các ngươi đi ra ngoài buông lỏng một chút.” Từ Phàm dứt lời bèn để cho mọi người tản đi.

Trong tiểu viện tông môn, phân thân số một và số hai đều tụ tập lại.

“Khoảng thời gian này chơi đủ chưa?” Từ Phàm pha trà ngon cho hai người, cười ha hả hỏi.

“Có chuyện gì thì tranh thủ nói nhanh đi, làm xong ta còn muốn đi dạo một vòng Tiên giới nữa!”

Chương 924: Đi làm

“Tông môn không đủ tiên ngọc, bằng không các ngươi đi ra ngoài làm chuyên gia đi, thuận tiện giúp tông môn kiếm chút tiên ngọc thế nào?” Từ Phàm cười ha hả hỏi.

Sau khi Ẩn Linh đảo từ rời khỏi Phi Vũ giới, đã đi suốt mấy thập niên thời gian, Từ Phàm dự đoán hai vị phân thân trước mặt đây cũng đã nghỉ ngơi đủ rồi.

“Cũng tốt, hoạt động gân cốt một chút, thuận tiện thưởng thức phong cảnh và lối sống ở Tiên giới một chút.” Phân thân số một nói.

“Bản thể ngươi lại bắt đầu không làm người.”

Phân thân số hai luôn luôn nói chuyện rất trực tiếp, lười giả bộ ở trước mặt Từ Phàm.

“Đi ra bên ngoài tiêu hao thời gian cũng không phải không có chỗ tốt, ở bên ngoài các ngươi đều là Luyện Khí Đại Tông sư vạn người ngưỡng mộ, địa vị không khác gì so với Kim Tiên.”

“Đến mức, được người ta vô cùng tôn sùng, như vậy vừa có thể ôm chén vừa có thể kiếm được tiên ngọc, tốt biết bao.” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Ngươi muốn kiếm bao nhiêu tiên ngọc? Dù sao cũng phải cho ta một số lượng chứ!” Phân thân số một hỏi.

“Không nhiều, trước tiên kiếm chừng hai ngàn vạn tiên ngọc là được.”

Từ Phàm dứt lời bèn lấy ra Đào Hoa Nguyên Đồ để trước mặt hai người.

“Hậu thiên linh bảo tàn phá, ngươi muốn sửa chữa thứ đồ chơi này sao?”

Phân thân số một và số hai cau mày nhìn Đào Hoa Nguyên Đồ hư hại, bọn họ họ đều là những Luyện Khí Tông sư cao cấp nhất, vừa nhìn một cái đã biết Đào Hoa Nguyên đồ này dùng để làm gì.

“Muốn hoàn toàn sửa chữa cái đồ chơi này, có lẽ càng phiền toái hơn hơn so với việc lần nữa luyện chế một tòa Ẩn Linh đảo.” Phân thân số một đánh giá.

“Trong nhất thời khi không tìm được phương pháp gia tốc thời gian, chỉ có thể trước tiên sửa chữa thứ đồ chơi này cho tốt, dùng làm át chủ bài bảo vệ tính mạng.” Từ Phàm nói.

“Chừng nào thì bắt đầu làm việc?” Phân thân số hai hỏi.

Hắn suy nghĩ một phen, đi ra ngoài làm chuyên gia dò xét một vòng, cảm giác kia cũng rất tốt.

“Chờ sau khi đến Tinh Nguyệt Tiên vực, các ngươi hãy lập tức gia nhập Minh Hội luyện khí của Tiên giới, sau khi tiến hành chứng nhận là có thể nhận nhiệm vụ.”

Từ Phàm đem tin tức về Minh Hội luyện khí Sư nghe được từ chỗ của La Sinh nói lại cho số một và số hai nghe.

“Được rồi, nín nhịn ở tông môn nhiều năm như vậy, đi ra xem một chút cũng không tệ.”

Ẩn Linh đảo hướng về phía Tinh Nguyệt Tiên vực nhanh chóng bay đi, trái tim của La Sinh cũng đang nhanh chóng nhảy lên.

Trong Nguyên giới, La Sinh đã đứng ở trước cây Vạn Vật suốt ba ngày ba đêm.

Trong suốt ba ngày ba đêm này, trái tim của hắn không ngừng nhảy lên thình thịch thình thịch.

Há hốc mồm, đồng tử giãn ra, hắn cứ duy trì vẻ mặt khiếp sợ như thế suốt ba ngày.

“Cây Vạn Vật này có gì kỳ quái sao?” Giọng nói của Từ Phàm vang lên từ sau lưng.

“Cây Vạn Vật Hồng Mông, đây chính là tồn tại cấp bậc Tiên thiên chí bảo đấy!” La Sinh nói với vẻ vô cùng thán phục.

“Đây là cây Vạn Vật Hồng Mông sao?” Từ Phàm tỏ vẻ có chút kỳ quái, mặc dù hắn không biết rõ lai lịch của cây Vạn Vật, nhưng hắn vẫn có thể rõ ràng cảm nhận được cực hạn của cây Vạn Vật ở đâu.

“Tất nhiên không phải, đây chẳng qua chỉ là một tia hình chiếu của cây Vạn Vật Hồng Mông ở trong ba ngàn giới mà thôi.”

“Đã vậy vì sao ngươi lại khiếp sợ như thế?”

“Bởi vì trong cây Vạn Vật này có một tia bản nguyên Hồng Mông, nếu như có thể may mắn đạt được càng nhiều bản nguyên hơn, thì sẽ có thể đột phá cực hạn trước mắt.”

Đây mới là nguyên nhân khiến cho La Sinh khiếp sợ.

“Đại trưởng lão, chỉ là một tia bản nguyên trong cây Vạn Vật này, nếu ngươi giao cho những đại nhân vật trong ba ngàn giới kia, không nói thứ khác, để cho ngươi hoặc là bất kỳ một người nào cưỡng ép tăng lên làm thánh giả Đại La đều được cả.” La Sinh vừa cười vừa nói, nhất thời không chú ý, khoé miệng đã chảy xuống từng giọt từng giọt chất lỏng long lanh trong suốt.

“Thì ra nó lại có lai lịch lớn đến như vậy, ngươi có biết bản thể của cây Vạn Vật Hồng Mông ở đâu không?” Từ Phàm đột nhiên tò mò hỏi.

“Việc này một tiểu nhân vật như ta làm sao biết được, có điều thời điểm chuyển đổi Kỷ Nguyên, một nơi nào đó trong tinh vực sẽ mở ra một đại thế giới thần bí, nghe nói ở trong đó có thể nhìn thấy được bản thể của cây Vạn Vật Hồng Mông.” La Sinh nói.

“Thú vị.” Từ Phàm gật đầu một cái.

“Sau này lúc không có chuyện gì thì hãy tập quản lý biểu cảm cảm trên mặt một chút, tốt xấu gì trước kia cũng là Kim Tiên, không thể thất thố được, sẽ làm tổn hại đến môn phong của tông môn chúng ta.” Từ Phàm nhìn cây Vạn Vật nhàn nhạt nói.

Đến nỗi cây Vạn Vật này có thể đổi một người lên cấp làm Đại La, Từ Phàm lại chẳng thèm để ý chút nào.

Bây giờ thứ ngăn cản hắn tiến bộ, chỉ có mỗi thời gian và cái hệ thống đáng chết kia thôi.

Bằng không, hắn đã có thể trực tiếp nhảy ra khỏi dòng sông thời gian, thành tựu thánh giả Đại La rồi.

“Ta tới đây là muốn hỏi ngươi, trong Tiên giới, nơi nào có thể tìm được trọng bảo thời gian? Là cái loại mà có thể gia tăng tốc độ tu luyện của Chân Tiên ấy!” Từ Phàm hỏi.

Vừa mới tới Tiên giới, hiện tại tại kho số liệu và tư liệu đều đang ở trạng thái đổi mới, trước mắt còn chưa tìm được tin tức về phương diện này.

“Trọng bảo thời gian à? Từ Tiên phẩm trở xuống tùy tiện tìm bất kỳ thương hội nào cũng có thể mua được không ít.”

“Ngươi muốn tìm từ Tiên phẩm trở lên thì phải đi Tiên giới ngoại vực mới được.”

“Muốn mua thì có thể đi Vạn Đạo các hoặc Thiên Đỉnh thương hội, có điều nhất định giá tiền sẽ rất đắt.” La Sinh suy nghĩ một chút rồi nói.

“Ngoại vực Tiên giới đi như thế nào?”

“Chỉ cần có tiên chu hoặc tiên hạm cao cấp nhất là được, tiên chu của tông môn chúng ta miễn cưỡng cũng có thể đi, thế nhưng muốn đi qua Cửu Thiên Cương Phong và Huyền Kim Sát Lôi thì có chút khó khăn.”

“Chính là hư không trong thế giới Trung Thiên sao?”

“Có thể hiểu như vậy.” La Sinh gật đầu một cái.

Từ Phàm có chút thất vọng, xem ra chuyện này cần phải thảo luận kỹ hơn.

“Nếu như Đại trưởng lão thật sự rất cần trọng bảo thời gian, thì có thể bồi dưỡng cây Vạn Vật nhiều hơn một chút, đợi sau khi nó đạt Tiên phẩm, bỏ ra tiên ngọc đổi lấy trọng bảo thời gian, hẳn sẽ tiện nghi hơn không ít so với đi thương hội mua.” La Sinh lên tiếng đề nghị, hắn tiếp nhận thân phận cố vấn trưởng lão của tông môn với tốc độ rất nhanh.

“Được, ta đã biết.”

Tốc độ của Ẩn Linh đảo rất nhanh, tiến vào Tinh Nguyệt Tiên vực chỉ mới tốn có năm tháng mà thôi.

Vừa vào Tinh Nguyệt Tiên vực, Từ Phàm tức thì cảm nhận được lực lượng pháp tắc tinh thần đại đạo càng thêm to lớn hơn.

“Là một địa phương tốt để tham ngộ tinh thần đại đạo.” Từ Phàm mỉm cười nhận xét.

Nửa tháng sau, tám ngàn vạn dặm phía đông Kim Khí thành, một tòa Ẩn Linh đảo giống như đại lục chậm rãi đáp xuống mặt đất.

Ở trên mặt đất, sớm đã có con rối đào xong cái móng thích hợp cho Ẩn Linh đảo hạ xuống.

Sau khi Ẩn Linh đảo ổn định, vô số Trấn Yêu Tinh bay lên từ trong Ẩn Linh đảo.

Căn cứ nguyên tắc lợi dụng phế vật, không có hiệu quả đả kích, ít nhất còn có thể giám sát động tĩnh xung quanh.

Từ Phàm nhìn dãy núi xa xa cùng với rừng cây cổ thụ thật lớn xung quanh Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, lại làm một cái cự hồ mười vạn dặm ở chỗ này đi, có núi mà không có nước cứ cảm thấy thiếu thiếu cái gì.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

“Tốt lắm, Từ Đại, Từ Nhị, các ngươi nên đi làm việc rồi!” Từ Phàm nhìn phân thân số một và số hai mỉm cười cất tiếng.

“Cái gì mà Từ Đại với Từ Nhị chứ khó nghe muốn chết, thật là làm nhục uy nghiêm của Luyện Khí Đại Tông sư mà, sau này tên của ta sẽ là Từ Dương.” Phân thân số một nói.

“Vậy thì ta sẽ gọi là Từ Hoang.” Phân thân số hai cũng tự lấy một cái tên.

“Từ Đại, Từ Nhị đi sớm về sớm nhé!” Từ Phàm phất tay một cái nói.

Một cái Truyền tống trận hư không xuất hiện, phân thân số một và số hai bước vào trong đó.

Thành Tinh Nguyệt, đó là khu vực phồn thịnh nhất trong Tinh Nguyệt Tiên vực.

Vô số Tiên môn lớn đều có thế lực phân bố ở nơi này.

Luyện đan, luyện khí, bùa chú, trận pháp, tất cả đều đặt ở tổng bộ Minh Hội.

Cả tòa thành Tinh Nguyệt, rộng lớn đến trên trăm triệu dặm, chứa đựng không biết bao nhiêu trăm triệu tiên phàm.

Trên một quảng trường to lớn bên ngoài truyền thống trận, phân thân số một và số hai nhìn bản đồ ngọc giản trong tay không nhịn được hoa cả mắt.

“Lão đại, ngươi đi Minh Hội luyện khí Sư lấy chứng nhận trước đi, mấy ngày sau rồi ta lại đi, như vậy người khác sẽ không liên hệ chúng ta với nhau.”

Phân thân số hai nhìn vào khu vực được đánh dấu màu đỏ trên bản đồ.

Chương 925: 3000 đạo pháp

“Trước đi dạo với nhau trong thành, thả lỏng thả lỏng, sau đó mới đi làm việc.”

“Tiên ngọc bản thể cho không nhiều, nhưng cũng có thể ăn chơi một thời gian.” Phân thân số một mỉm cười.

“Vậy chúng ta đến khu Thiên Toàn xem xem.” Phân thân số hai, lộ ra nụ cười ý vị thâm trường.

“Đi.”

Một tháng sau, nếu không phải Từ Phàm cảnh cáo, phân thân số một số hai còn có thể chơi đùa tiếp một đoạn thời gian.

Ngày đầu tiên, phân thân số một bước vào bên trong Minh Hội luyện khí.

“Đạo hữu, ngươi muốn chứng nhận luyện khí sư cấp bậc nào.” Một tiểu chủ quan tu vi Chuẩn Tiên duy trì nụ cười thân thiện đi đến bên phân thân số một hỏi.

“Chứng nhận Luyện Khí Đại Tông sư, cấp cao nhất.” Phân thân số một tản ra sự tự tin mãnh liệt, khí thế kia đè ép tất cả đồng hành ở bên trong đại sảnh.

“Đạo hữu, muốn trực tiếp chứng nhận Luyện Khí Đại Tông sư cấp Thiên, cần ngài lấy ra một Tiên khí đã từng luyện chế, chỉ cần đúng phẩm cấp tiếp theo sẽ có thể nhận chứng.” Tiểu chủ quản cung kính nói, thầm nghĩ xem ra hôm nay sẽ lại xuất hiện thêm một Luyện Khí Đại Tông sư rồi.

Phân thân số một lấy ra một tiên kiếm đặt lên tay của tiểu chủ quản.

“Nhanh lên một chút, ta đang rất vội.”

Nếu như quả thật xuất hiện một vị Luyện Khí Đại Tông sư cấp Thiên, vậy bên trong Minh Hội luyện khí sẽ tưng bừng một đoạn thời gian.

Bên trong Tinh Nguyệt thành mặc dù có nhiều Luyện Khí Đại Tông sư, nhưng Luyện Khí Đại Tông sư cấp cao nhất không đến mấy người, còn ít ỏi hơn cả Kim Tiên.

Lúc này, một vài đại thế lực linh thông tin tức tất cả đều biết được bên trong Minh Hội luyện khí có một vị Luyện Khí Đại Tông sư đang tiến hành chứng nhận cấp Thiên.

Trong một cung điện được bố trí sa hoa, phân thân số một nhìn mấy tiên khoáng trước mắt, không khỏi có chút ngứa tay.

Nói thực ra, đây vẫn là lần đầu tiên được tiếp xúc với tiên khoáng đỉnh cấp nhất này, không phải những linh khoáng cấp thấp ở Phi Vũ giới có thể so sánh.

“Thánh Dương Thần Thiết, Hư Lôi Kim Sa, Huyền Hoàng Thạch… mời tùy ý sử dụng những tiên khoáng này, luyện chế ra một Tiên khí đỉnh tiêm.”

“Luyện chế một thanh Thánh Lôi kiếm là thích hợp nhất, chả qua chỗ các ngươi có trận pháp gia tốc thời gian không?”

“Thanh Thánh Lôi kiếm này ít nhất cần mười năm.” Phân thân số một hỏi.

“Khởi động trận pháp gia tốc thời gian, bên ngoài một ngày, trong điện 5 năm.” Giọng nói của một lão giả vang lên, trong lời nói rất là chờ mong.

“Vậy thì bắt đầu đi.” Phân thân số một nhẹ nhàng vẫy tay một cái, một ngọn Phượng Hoàng thần hỏa xuất hiện bên trong lòng bàn tay của hắn.

Sau đó lại xuất hiện thêm một lò luyện Tiên khí.

Hai ngày sau, một tin tức xuất hiện trong Tinh Nguyệt thành.

Minh Hội luyện khí lại xuất hiện thêm một vị Luyện Khí Đại Tông sư cấp Thiên, càng thêm mấu chốt chính là trình độ trận pháp của hắn cũng là Đại Tông sư cấp Thiên.

Chỉ trong nháy mắt, đại biểu của tất cả đại thế lực tập trung đông nghịt trong Minh Hội luyện khí, tất cả đều muốn làm quen với Đại Tông sư cả hai Trận Pháp Luyện Khí hàng đầu.

Phải biết rằng đây là nhân vật sau này có cơ hội tấn cấp thành Thần Tượng, đến lúc đó thánh giả Đại La cũng phải cư xử một cách khách khí.

Chỉ tính riêng Kim Tiên đích thân đến Minh Hội luyện khí đợi chờ đã có hai vị.

“Các vị tiền bối, chớ tranh chớ đoạt, vị Đại Tông sư kia đã lên tiếng, gần đây có thời gian nhận các đơn đặt hàng các loại Tiên khí đỉnh tiên trong linh hội, không cần xếp số, chỉ cần giá cả có thể làm hài lòng Đại Tông sư, hắn tất nhiên sẽ nhận..” Tiểu chủ quản trước đây tiếp đãi phân thân số nói với các đại biểu của các thế lực đang đợi ở bên trong minh hội.

“Đại Tông sư còn nói, bảo trì trung lập, không gia nhập bất kỳ thế lực nào, không thấy mặt không thu lễ, ngươi chỉ cần đưa tinh khoáng và yêu cầu về tiêh khí, nói ra thù lao, thích hợp tự nhiên sẽ nhận đơn, giữa đường sẽ không gặp mặt.”

Nghe thấy lời nói của chủ quan, các đại biểu của đủ quy mô thế lực nhẹ nhàng thở ra, bọn họ đến đây cũng là nhận nhiệm vụ, nếu như người khác nhận được lời hứa hẹn hữu nghị của Đại Tông sư mà hắn không nhận được, ít nhất bị chửi làm việc vô năng.

Hiện tại thì tốt rồi, mọi người đều thuộc một cấp độ.

Kết quả là, đơn đặt hàng luyện khí của Minh Hội luyện khí nhiên tăng, thù lao đưa ra, cái sau mê người hơn cái trước.

Nhưng không quá bao lâu, lại thêm một tin tức, quét ngang Tinh Nguyệt thành.

Minh Hội luyện khí lại chứng nhận thêm một vị Luyện Khí Đại Tông sư cấp Thiên, trận pháp cũng là trình độ Đại Tông sư cấp Thiên.

Trước sau xuất hiện hai Luyện Khí Đại Tông sư đỉnh tiêm, thậm chí đã kinh động đến cả thánh giả Đại La, muốn kết một phần thiện duyên.

Nhưng hai Luyện Khí Đại Tông sư đỉnh tiêm này hành tung thần bí, các thế lực chẳng tìm được ai cả.

Minh Hội luyện khí cũng kín miệng như bưng về hành tung của hai Luyện Khí Đại Tông sư này.

Điều này khiến rất nhiều thánh giả Đại La và Kim Tiên ở đây có chút thất vọng, chả qua sau đó xuất hiện càng nhiều đơn đặt hàng.

Bên trong một tiểu thế giới chuyên dùng để luyện Tiên khí trong Minh Hội luyện khí.

Phân thân số một số hai, đang cùng nhau lựa chọn đơn đặt hàng thích hợp.

“Những đơn này ta đã xem rồi, đột nhiên cảm hai nghìn vạn tiên ngọc cũng chả có gì ghê gớm.” Phân thân số hai sờ cằm nói.

Những đơn đặt hàng khiến hắn phải ra tay, thù lao ra tay chí ít cũng từ mười vạn tiên ngọc, chớ nói chí là một ít tiên khoáng dư thừa,

Hoàn thành một đơn ít nhất sẽ có ba mươi đến năm mươi vạn tiên ngọc.

“Ta cảm giác đến chỗ này là đúng rồi, có thể mở mang được đủ các loại tiên khoáng, cũng có sự trợ giúp đối với việc nâng cao đạo Luyện Khí.” Phân thân số một nhìn những đơn đặt hàng này vừa cười vừa nói.

“Nâng cao thì có tác dụng gì, không phải là vẫn quay về làm việc cho bản thể sao.”

“Muốn tấn cấp làm Thần Tượng, phải đợi đến sau khi thành Kim Tiên.” Phân thân số hai ở bên cạnh nhàn nhã nói.

Đầu tiên bọn họ chọn lựa mấy đơn hàng nhỏ để luyện tập, sau khi cảm thấy đã ổn thì bắt đầu xử lý những đơn đặt hàng từ dễ đến khó.

Mà trong khoảng thời gian này, những Tiên khí phẩm chất cao đã hoàn thành được giao đến tay của tu sĩ đặt hàng, cũng coi như là thắng được lời bình tốt.

Danh tiếng của hai Luyện Khí Đại Tông sư đỉnh tiêm bên trong Tinh Nguyệt thành càng vang rộng.

Hấp dẫn những Chân Tiên Kim Tiên Tinh Nguyệt Tiên vực thậm chí bên ngoài Tiên vực đến đây đặt đơn.

Có người thậm chí đưa ra cái giá năm mươi vạn tiên ngọc, chỉ là muốn được ăn một bữa cơm với hai Luyện Khí Đại Tông sư, làm quen một chút, đáng tiếc không được như mong muốn.

Bên trong Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang tu luyện.

Ảo ảnh của la bàn ba ngàn đạo xuất hiện sau lưng Từ Phàm, bắt đầu chậm rãi xoay tròn.

Một lần qua một năm hoặc qua mấy năm, sẽ thắp sáng một ô trong đó.

Hai mươi năm sau, Từ Phàm từ từ mở mắt.

“Ba Nghìn Đạo Pháp, chậm rãi tu luyện vậy.” Từ Phàm ánh mắt bình thản nói.

Vì để hao mòn thời gian, Từ Phàm sáng tạo ra công pháp có thể nói là rườm rà khó tu luyện nhất trong Tu Tiên giới.

Tên của công pháp là “Ba Nghìn Đạo Pháp”.

Sau khi công pháp này tiến vào bên trong Tàng Kinh các, lập tức bị Trương Học Linh coi là trân bảo trên lòng bàn tay.

Cái tay nâng đĩa ngọc công pháp kia chưa từng buông xuống.

“Phàm nói ba trăm năm có thể thành tiên, ngoại trừ Đại trưởng lão, còn có ai có thể tu luyện cái công pháp nghịch thiên này.” Trương Học Linh tay nâng ngọc điệp cảm khái nói.

Từ sau khi nhận được đĩa ngọc công pháp này, Trương Học Linh hạ quyết tâm nhiều lần, cũng không hạ được quyết tâm tu luyện môn công pháp này.

Cứ luôn cầm đĩa ngọc phỏng đoán, người cũng sắp như bị bệnh thần kinh rồi.

Từ Phàm ra khỏi phòng tu luyện, nhìn Ẩn Linh đảo lại trở nên tưng bừng, không khỏi nở nụ cười.

Hai mươi năm này, một nửa số đệ tử của Ẩn Linh đảo tỉnh lại từ trong ngộ đạo, trong đó có gần một nửa số đệ tử, trực tiếp được Tiên Linh chi khí nhập thể, trở thành Chuẩn Tiên.

Chương 926: Bàng môn chi đạo

Bên trong đạo tràng chủ phong, Từ Phàm nhìn nhóm đệ tử tu vi đột phá đến Chuẩn Tiên cảnh, không khỏi hài lòng gật đầu.

Thật không dễ dàng, tu vi của những đệ tử bồi dưỡng nhiều năm như vậy rốt cuộc đã đuổi kịp mình rồi.

“Không cần vội vàng làm việc cho tông môn, trước tiên ổn định được cảnh giới rồi lại nói.” Từ Phàm nhìn đám đệ tử kích động muốn công hiến cho tông môn nói.

Sau khi tu vi của bọn họ tấn cấp Chuẩn Tiên, điều đầu tiên nghĩ là muốn làm nhiệm vụ cho tông môn.

Bởi vì bọn họ nghe phân tích của đám đệ tử mạch Thương Đạo, hiện giờ tông môn rất có khả năng đang cần tiên ngọc gấp.

“Đại trưởng lão, tu vi của bọn ta đã vững chắc, hiện tại chính là là thời điểm xuất lực cho tông môn, xin để Bồ Đào giao nhiệm vụ cho chúng ta.” Hùng Lực dẫn đầu hành lễ nói với Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn lướt qua, phát hiện hơn phân nửa đệ tử tu vi đã vững chắc.

“Thôi được, đi dạo chơi trong Tiên giới đi, thuận tiện sưu tập một vài tình báo cũng tốt.”

Từ Phàm để Bồ Đào căn cứ theo tình báo xung quanh đây bắt đầu bố trí nhiệm vụ.

Tu luyện hai mươi năm nay, mới điểm sáng được hai cái la bàn ba ngàn đạo, hầu như đều là Bàng Môn chi đạo, cũng là tính tón nghề phụ sau này của Từ Phàm.

Rượu, độc, vận mệnh, thiên cơ, u hồn, tóm lại cái gì không trung thực cái gì khó tu luyện, Từ Phàm sẽ tu luyện.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một linh quang, trực tiếp bắn vào bên trong bản thể của Bồ Đào.

“Bồ Đào, dây chuyền sản xuất con rối chiến lực cấp bậc Chân Tiên, hiện tại có thể bắt đầu thành lập.”

“Dây chuyền sản xuất con rối cấp bậc Hợp Thể kỳ của tông môn, nghĩ biện pháp đóng gói bán ra ngoài đi.” Từ Phàm nói.

Bên trong tu Tiên giới, dây chuyền sản xuất pháp bảo đan dược con rối các loại không hiếm lạ, chỉ là cách gọi không giống nhau mà thôi.

Loại dây chuyền sản xuất này cực kỳ được hoan nghênh ở thương hội Tiên giới, bởi vì có thể sử dụng nó để thu hoạch tiền tài của những thế giới Trung Thiên bên ngoài Tiên giới.

“Tuân lệnh chủ nhân, trừ cái đó ra, chủ nhân hãy xác định cấp ưu tiên của các nhiệm vụ.” Bồ Đào nói.

“Cấp ưu tiên, trước ủ chế tiên tửu bằng bí pháp, sau đó là độc, phần còn lại thì thấy linh bảo vật liệu tiện mua thì mua cái đó.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hắn vừa nhận được tin tức của số một và số hai, những năm này bọn họ đã gom góp đủ gần năm mươi vạn tiên ngọc, có hi vọng tại hoàn thành nhiệm vụ trong vòng trăm năm.

“Tuân lệnh.”

Bên ngoài Ẩn Linh đảo, là một hồ nước rộng lớn nhìn không thấy bờ, Ẩn Linh đảo tọa lạc tại trung ương.

Trên một chiếc thuyền đơn độc, Vương Vũ Luân đang câu cá với La Sinh.

Chỉ thấy bên trên bầu trời xẹt qua một ánh kiếm, bay về phía Ẩn Linh đảo với tốc độ cực nhanh.

“Vương trưởng lão, quý công tử thiên tư tuyệt đỉnh, ngày sau thành tựu Kim Tiên, tấn cấp Đại La đều không có vấn đề.” La Sinh ở bên cạnh cười lấy lòng nói.

“Tìm một cô vợ tốt ở trong Tiên giới, tìm được thánh dược trùng tu, bằng không với cái tư chất này của hắn, cũng chỉ tốt hơn ta có một chút.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói.

Từ Phàm đang định đi dạo một vòng trong tông môn, thì đụng phải Vương Hướng Trì vừa kịp trở về.

“Sư phụ! Đồ nhi bất hiếu, nhiều năm như vậy không tận hiếu được với sư phụ.” Vương Hướng Trì quỳ xuống đất hành đại lễ nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm tràn đầy nhớ nhung.

“Được rồi, cũng đâu có xa cách bao nhiêu năm.” Từ Phàm tự tay đỡ Vương Hướng Trì dậy, nhìn từ trên xuống dưới đồ nhi ngoan đã lâu không gặp.

“Khoảng thời gian ở Tiên giới ngươi tiến bộ rất nhanh, không cô phụ hi vọng của vi sư đối với ngươi.”

Lúc này Vương Hướng Trì đã là tôn giả vô địch, chiến lực này so với quá khứ đã không kém gì so với Tử Ngọc Giao Long.

“Đồ nhi một khắc cũng không dám quên lời dạy bảo của sư phụ.” Vương Hướng Trì thấy được sư phụ mình muốn gặp nhất, đột nhiên có cảm giác tâm ý viên mãn.

Nhất thời, trên bầu trời xuất hiện ảo ảnh một thanh kiếm lớn.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, Vương Hướng Trì tâm ý thông suốt, một cách tự nhiên tấn cấp đến tu vi Chuẩn Tiên.

“Củng cố tu vi, sau này ta có một nhiệm vụ giao cho ngươi.”

Từ Phàm nhẹ nhàng khoát tay, một trận truyền tống hư không bao vây lấy Vương Hướng Trì đưa hắn về đến trong động phủ.

La Sinh đang câu cá trong hồ, dời ánh mắt đến khu vực phao câu cá.

“Khí tức vừa rồi, hẳn là quý công tử đột phá.” La Sinh nói.

“Tạm được.” Vương Vũ Luân khóe miệng cong lên mỉm cười, lúc này hắn đã là tu vi Chuẩn Tiên.

La Sinh nhìn Vương Vũ Luân, giống như tiểu đệ nhìn giống lão đại.

Hắn quyết định sẽ cứ sống trong Ẩn Linh môn cho đến khi tận số, hắn muốn ôm chặt hai cái đùi lớn của Từ Phàm và Vương Vũ Luân, đến chết cũng không buông ra.

Cảm giác đây là cơ hội cuối cùng của hắn.

Vào lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân trầm xuống, một viên Thiên Huyễn châu được câu lên.

Nhìn Thiên Huyễn châu được ký hiệu ấn ký của Tiên triều Đại Chu, La Sinh ở bên cạnh có cảm giác rất thần kỳ.

Câu cá với cái đùi to này nhiều năm như vậy, nhưng ngoài cá ra, đồ vật cổ quái gì cũng có thể câu lên được.

Bởi thế mà hắn còn chuyên tiến vào cái hồ lớn để xem xét một phen.

Về sau Vương Vũ Luân thực tế không chịu nổi ánh mắt hiếu kỳ của La Sinh, nói một chút về thiên phú câu đồ ở vạn giới cho hắn nghe.

“Vương trưởng lão, nếu như ngươi thật sự tò mò về Tiên triều Đại Chu, ta có thể dẫn ngươi đi nhìn xem.”

“Trước kia ta đã từng đi đến khi du lịch với Thiên Tôn, có thể làm người hướng dẫn thăm quan du lịch cho Vương trưởng lão.” La Sinh ha ha nói.

“Tiên triều Đại Chu thật sự lợi hại như vậy sao?” Nghe được La Thành nói, Vương Vũ Luân nhẹ nhàng mở miệng hỏi.

Chẳng biết tại sao, Tiên triều Đại Chu thế lực càng lớn, hắn càng cảm thấy có chút không ổn.

“Đương nhiên rất lợi hại, quật khởi từ vị trí thấp, trở thành có thực lực mạnh nhất trong ba nghìn giới.”

“Phải biết rằng, bên trong Nhân tộc, không có nhiều thế lực thuộc về hạng nhất trong ba nghìn giới.” La Sinh ở bên cạnh nói.

“Thì ra là thế.” Vương Vũ Luân gật đầu.

Vào thời điểm này, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên trên linh chu.

“Từ đại ca, đã lâu không gặp.” Vương Vũ Luân vừa cười vừa nói.

“Bái kiến Đại trưởng lão.”

Hai cái đùi lớn tề tụ, La Sinh cảm giác mình phải biểu hiện thật tốt.

“Ở chỗ này câu cá đã quen chưa.” Từ Phàm cười ha ha hỏi.

“Khá tốt, sau khi tấn cấp thành Chuẩn Tiên, đồ vật câu được càng ngày càng cao cấp.”

“Từ đại ca nhìn xem có cái gì dùng được thì trực tiếp lấy đi.” Vương Vũ Luân lấy ra một cái nhẫn không gian bỏ vào trong tay Từ Phàm.

Đây là một làn sóng phúc lợi mới?

Từ Phàm còn chưa kịp xem, đã phát hiện anh em tốt của mình lại móc ra thêm một cái nhẫn không gian, đặt hết vào tay mình.

“Những thứ này ta còn chưa kịp xem, Từ đại ca giúp ta nhìn xem bên trong có đồ tốt hay không.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói.

“Được, ta xem giúp ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Đúng rồi, Từ đại ca, còn có một việc.” Nét mặt Vương Vũ Luân đột nhiên có chút trịnh trọng nói.

“Ngươi có chuyện gì, nhất định giải quyết cho ngươi.” Từ Phàm có chút kỳ quái nói.

“Hướng Trì tấn cấp thành Chuẩn Tiên rồi, sau này còn muốn làm phiền Từ đại ca, dốc lòng dạy bảo.”

Anh em tốt nói một câu, Từ Phàm lập tức hiểu rõ là có ý gì.

“Đây là nhất định, lần này sau khi Hướng Trì ở Tiên giới một khoảng thười gian, tu vi, cảnh giới, chiến lực đều tăng rất nhanh.”

“Thân là sư phụ, ta đương nhiên muốn cẩn thận dạy bảo hơn nữa, nhưng người làm cha như ngươi cũng phải thường xuyên dạy dỗ.”

Trong lòng Từ Phàm bắt đầu tính toán, nên luyện chế Tiên khí dạng gì mới có thể để anh em tốt kiên nhẫn dậy đứa trẻ của chính hắn.

Chương 927: Trăm nghìn không chê ít, trăm triệu không chê nhiều

Tinh Nguyệt thành, bên trong một tiểu thế giới tiên mạch thần bí trong khu Thiên Toàn.

Phân thân số một cà số hai phân biệt nằm trên giường ngọc của mình.

Một đôi tay nhỏ nhẹ nhàng, mang theo ma lực khác biệt mát xa trên cơ thể.

“Đại gia, thủ pháp tiên cảm của Tinh Mị thương hội chúng ta như thế nào, làm giãn tiên khu, phát triển tiên linh.”

“Khiến thân và hồn như được ngâm trong suối nước lòng, làm giãn lâu dài ở chỗ này của chúng ta, có lợi rất lớn đối với tu hành.” Một giọng nói mị hoặc mà không trơn, vừa ấn vừa nói.

“Thủ pháp này cũng tạm được, thêm chút sức, các ngươi có thể vượt qua được mấy nhà vật lý trị liệu hàng đầu của Thanh Hoan thương hội rồi.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Đại gia, nơi của bọn ta là vật lý trị liệu chính quy, không giống bọn họ cứ dùng con đường bất chính.” Tiên nữ đang vật lý trị liệu cho phân thân số một nói.

Phân thân số một và số hai liếc mắt nhìn nhau cũng cười.

Đồng hành chọi nhau, đạo lý thiên cổ bất biến.

Ngay lúc tiên nữ vật lý trị liệu muốn nói tiếp, số một số hai trực tiếp mở ra pháp trận cách âm.

“Mới vừa nhận được tin tức của Bồ Đào, bản thể tu luyện xong.” Phân thân số hai vừa cười vừa nói.

“Tu luyện xong thì tu luyện xong, ta không thể chỉ làm việc cho hắn, đến cơ thể của mình cũng không chăm sóc chớ.” Số hai tiếp tục nói.

“Ta nói cũng không phải ý này, ý của ta là chi phí chúng ta tiêu phí ở Tinh Nguyệt thành hơi quá cao, sau này phải tiết kiệm.”

“Bằng không bản thể sẽ có ý kiến.” Phân thân số một nói.

Những năm này trong sự cổ vũ của phân thân số hai, mỗi khi hai người hoàn thành một đơn, sẽ đến bên trong Tinh Nguyệt thành ăn chơi.

Khách sạn cấp cao nhất, 2000 tiên ngọc một bàn.

Còn có các kiểu tiên tú mỹ nữ mua đơn, những người đó đều là tiên nữ đẹp nhất trong Tinh Nguyệt thành, lại còn cả lấy múa nhập đạo.

Chỉ nhìn một màn múa của tiên tú mỹ nhân, là có thể khiến người có trái tim ham muốn phàm trần cảm thấy đời này không còn gì tiếc nuối.

Một điệu mua thấp nhất 3000 tiên ngọc, phân thân số một số hai còn ưa thích mua nhiều.

Nhà vật lý trị liệu có thủ pháp tốt nhất 300 tiên ngọc một lần.

Tóm lại phân thân số một số hai có cái gì quý thì hưởng thụ cái đó.

Hai người mỗi khi hoàn thành một đơn, ít nhất phải tiêu tốn mấy vạn vào việc hưởng thụ.

“Số một ngươi sợ rồi, trước đây vào lúc tiên tú vũ nữ liên tục lên, lại thấy ngươi rất hăng hái.”

“Còn nói gì mà một khúc tiên vũ, không uổng kiếp này, đến cả thơ của Bạch đại gia kiếp trước thơ ngươi cũng chỉnh sửa, suýt chút nữa khiến tiên tú vũ nữ kia cảm mến ngươi.” Phân thân số hai xem thường nói.

“Đây không phải bầu không khí đến điểm sao, thời điểm đó ngươi cũng rất không chịu nổi đấy nhá.”

“Bản thể không phải người hẹp hòi, tốn chút tiên ngọc hẳn là không có vấn đề.” Phân thân số hai không thèm để ý nói.

Nhưng vào lúc này, phân thân số một đột nhiên bị ý thức của Từ Phàm thay thế.

“Đoạn thời gian này các ngươi kiếm được khá nhiều tiên ngọc, hưởng thụ một chút cũng không thể quở trách nhiều.”

“Nhưng các ngươi cũng tiêu quá nhiều tiên ngọc, hơn nữa trước khi hưởng thụ cũng không gọi ta.” Từ Phàm lạnh giọng nói.

“Không phải ngươi đang bế quan tu luyện sao, nói cho ngươi, chậm trễ việc tu luyện của ngươi không tốt đâu.” Phân thân số hai cười ha ha nói.

“Chi phí tiêu dùng ngày sau sẽ bị hạn mức, mỗi lần các ngươi hoàn thành một đơn, nhiều nhất được dùng một vạn tiên ngọc.” Từ Phàm quy định nói.

“Một vạn tiên ngọc, xem mấy lần tiên vũ thì hết rồi, không thì ngươi cho thêm chút đi.” Phân thân số hai có chút không cam tâm nói.

“Hai ba ngàn tiên ngọc để xem một lần tiên vũ, các ngươi quả nhiên là bại gia, cứ định như vậy, chỉ cần vượt qua số lượng này, cẩn thận ta biến các ngươi thành người làm công không cảm xúc.” Sau khi Từ Phàm nói xong, thì trả quyền không chế lại cho phân thân số một.

“Một vạn tiên ngọc, xem ra sau này cần phải tiêu ít đi rồi.” Phân thân số một thở dài nói.

“Chúng ta hoàn thành một đơn, trang chủ và tiên vũ cấp cao nhất khẳng định không thể thiếu, hệ liệt múa dưới ánh trăng ta còn chưa thưởng thức hết, hai mươi bốn ngọc tiên tửu còn có mười tám loại chưa uống.” Phân thân số hai nói.

“Ngươi nói như vậy, chỉ có thể giảm bớt mức độ vật lý trị liệu của chúng ta.” Phân thân số một có chút không vui nói.

“Một vạn tiên ngọc chỉ có thể như này.” Phân thân số hai có chút bất đắc dĩ.

Ẩn Linh đảo, sau khi Từ Phàm thu hồi ý thức của mình thì bắt đầu đọc ký ức khoảng thời gian này của phân thân số một và số hai.

“Thật đúng là biết hưởng thụ.” Từ Phàm nhìn một đoạn ngắn tiên vũ trong trí nhớ của phân thân số một nói.

Như ánh trăng trên bầu trời, như linh khí của đại địa, dáng múa kia giống như tinh linh của nhân gian, thuần khiết thần thánh.

Chỉ là thông qua hình ảnh trong trí nhớ, cũng khiến Từ Phàm cảm thấy rung động.

“Không hổ là điệu múa với ba ngàn tiên ngọc.” Từ Phàm sờ cằm nói, nghĩ đến có thời gian nhất định phải đi Tinh Nguyệt thành trải nghiệm một cái.

“Chủ nhân, Chân Tiên trấn thủ Kim Khí Tiên thành bái phỏng.” Thanh âm của Bồ Đào vang lên.

“Mời đến bên trong Nghênh Khách điện đi.”

Trong lúc Từ Phàm bế quan tu luyện, Chân Tiên trấn thủ Kim Khí Tiên thành đã từng đến chào hỏi.

Bên trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm nhìn thấy Chân Tiên trấn thủ vô cùng khách khí.

“Thượng Linh Chân Tiên, đoạn này thời gian dừng ở chỗ này đã làm phiền ngươi nhiều.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Không phiền phức, không phiền phức, Ẩn Linh môn hạ cánh xuống phạm vi Kim Khí thành ta, là vinh hạnh của thành ta.” Thượng Linh Chân Tiên vội vàng nói, nét mặt hắn có chút đắng chát.

Thời kỳ sớm nhất Kim Khí thành còn phồn hoa hơn so với Tinh Nguyệt thành, chỉ là mạch khoáng ở đây đã bị khai thác xong, tất cả thế lực lớn của Nhân tộc lập tức vô tình vứt bỏ Kim Khí thành.

Cho tới bây giờ, bên trong phạm vi Kim Khí thành đến một Tiên tông chính quy cũng không có.

Tiên tông là chỉ tông môn có Kim Tiên trấn thủ.

“Đại trưởng lão, lần này ta tới là có việc muốn nhờ.”

“Mời nói, có thể giúp chúng ta nhất định sẽ giúp.” Từ Phàm nhìn Chân Tiên trấn thủ khiêm tốn nói.

“Kim Khí thành suy bại, dẫn đến Tiên tông thánh môn bên trong phạm vi của nó cũng rời khỏi.”

“Sau khi bọn họ rời đi, những đệ tử mới sinh của những gia tộc đó còn tốt, có trưởng bối gia tộc có thể chỉ điểm công pháp và tài nguyên tu luyện.”

“Nhưng những người phàm và dân trong thành có tu vi thấp bị đứt đoạn đường tu tiên, rất nhiều những đứa trẻ có tư chất thượng giai bởi vì không có Tiên tông thánh địa thu nhận, lãng phí tiên tư của chúng.”

“Cho nên khẩn cầu Đại trưởng lão mở rộng Tiên môn, thu nhận đệ tử, để những đứa trẻ đó tiếp tục một tiên lộ hoàn chỉnh.” Chân Tiên trấn thủ Thượng Linh khẩn cầu nói.

“Mở rộng Tiên môn thu nhận đệ tử.” Từ Phàm trầm giọng nói.

“Hiện giờ bên trong phạm vi Kim Khí thành, khhoong được mấy tông môn, càng đừng nói đến Tiên tông.”

Chỉ cần Đại trưởng lão mở rộng Tiên môn, tuyệt đối có thể thu nhận được những hạt giống tu tiên tốt với tiên tư điểnh tiêm.”

“Tuy giai đoạn đầu đầu tư tài nguyên hơi nhiều, nhưng một khi những đứa trẻ này có tu vi, bước vào Tiên đạo, sẽ có thể hồi báo cho tông môn.”

“Nhỡ đâu có tư chất phúc nguyên nghịch thiên trở thành Kim Tiên, quý tông môn sẽ có thể nhảy lên thành Tiên tông.”

Nghe được lời Thượng Linh nói, Từ Phàm nheo mắt nhìn hắn.

“Theo ta được biết, mặc dù Kim Khí thành ít tông môn, nhưng những đứa trẻ với tư chất thượng giai này không hề thiếu tông môn.”

“Có lúc các Tiên tông thánh môn trong thành sẽ tới thu nhận đệ tử.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

“Chỉ cần quý tông môn đồng ý với ta, mở rộng Tiên môn thu nhận đệ tử, ta có thể đảm bảo bằng thân phận Chân Tiên trấn thủ.”

“Tương lai ngàn năm tới, chỉ cho phép Ẩn Linh môn thu nhận đệ tử trong Kim Khí thành.” Thượng Linh cắn răng nói.

“Nếu như ta muốn thu nhận, ngươi thấy thu bao nhiêu thì phù hợp.” Từ Phàm hỏi.

“Trăm ngàn không chê ít, trên trăm triệu không chê nhiều.”

Chương 928: Năm mươi triệu đệ tử

“Nhất định không chê ít.” Từ Phàm trầm tư nói.

Thượng Linh nhìn thấy dáng vẻ của Từ Phàm vội vàng nói: “Đại trưởng lão, không cần nhận tất cả làm đệ tử nội môn, cho bọn họ một cơ hội làm đệ tử ngoại môn, đã xem như là cơ duyên bước lên tiên lộ, bồi dưỡng bọn họ không tiêu tốn bao nhiêu tài nguyên.”

“Ta thấy quy mô của Ẩn Linh đảo, ít nhất phải 3 trăm triệu đệ tử nội ngoại mới có thể có một chút náo nhiệt.”

“Chúng ta điều hoà lấy số lượng, 1năm mươi triệu đệ tử thì sao, dựa theo cái tỷ lệ này, Ẩn Linh môn thăng cấp thành Tiên tông có hi vọng.”

Thấy dáng vẻ trầm tư của Từ Phàm, Thượng Linh quyết định thêm một mồi lửa.

“Thượng Linh Chân Tiên, việc làm Chân Tiên trấn thủ như các ngươi chính là đều có khảo hạch đúng không.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đương nhiên là có khảo hạch, tất cả những Chân Tiên trấn thủ như chúng ta đều nhận được sự quản lý của Tinh Nguyệt thành, mỗi ngàn năm không thể hoàn thành mục tiêu, vẫn sẽ bị trách phạt, quan trọng nhất bị chìm vào trong Nhược Thủy luyện ngục ngàn năm.” Thượng Linh có chút sợ hãi nói.

Ở Tiên giới làm Chân Tiên trấn thủ, lợi ích đi đôi với rủi ro.

“Nghề này các ngươi làm có rủi ro cao như vậy sao?” Từ Phàm cau mày nói.

“Haizz, một lời khó nói hết, nếu không phải bất đắc dĩ, ta cũng không muốn làm Chân Tiên trấn thủ này, đã làm rồi thì phải làm hết sức mình phục vụ cho thành.” Thượng Linh nước mắt lưng tròng mà nhìn Từ Phàm.

“Qua một khoảng thời gian ngắn ta sẽ mở Tiên môn thu nhận đệ tử, về số lượng, ta còn cần xem xét một chút.” Từ Phàm nói.

Nói đùa, một lần thu nhận hơn trăm triệu đệ tử, chỉ riêng người ăn ngựa nhai Ẩn Linh môn sẽ phải phá sản.

“Được, ở trong Tiên giới, cho dù là tông môn hay là Tiên tông Thánh môn, chỉ cần vừa mở Tiên môn, chí ít đều là chục triệu, thậm chí hàng trăm triệu đệ tử thu nhận, sau này Đại trưởng lão quen rồi là được.” Thượng Linh nói xong thi cáo lui rời đi.

“Bồ Đào, những tông môn khác ở Tiên giới thường tuyển nhận bao nhiêu đệ tử?” Từ Phàm hỏi.

“Điều Thượng Linh Chân Tiên nói là sự thật, một vài tông môn mở rộng Tiên môn một lần tuyển nhận hàng trăm triệu đệ tử.”

“Có đôi khi thậm chí còn sẽ quét sạch tất cả những đứa trẻ hơi hơi có thiên phú trong các thành lớn.” Bồ Đào trả lời nói.

“Nói thật, nếu như chỉ cho công pháp và dạy bảo, một lần tuyển nhận hơn trăm triệu đệ tử cũng không là gì.” Từ Phàm đột nhiên sờ lên cằm nói.

Cho tới nay, tuy Ẩn Linh môn nhìn thì náo nhiệt, nhưng phạm vi hoạt động của nó chỉ ở trong những khu vực đặc biệt, nhiều nơi của Ẩn Linh đảo đều trong trạng thái chưa được khai thác.

“Bồ Đào, ngươi tính xem tông môn một lần tuyển nhận bao nhiêu đệ tử thì tương đối phù hợp.” Từ Phàm đột nhiên nói.

“Chủ nhân, đệ tử ngoại môn nội môn 10:1, tuyển nhận ba chục triệu đệ tử là hợp lý nhất.” Bồ Đào trả lời nói.

“Ba mươi triệu, có thể.” Từ Phàm gật đầu một cái.

“Vậy thì xây dựng thêm hòn đảo ngoại môn, thuận tiện ngưng tụ thêm một cái Huyễn Giới chuyên môn dạy bảo đệ tử, như vậy có thể tiết kiệm tài nguyên giáo dục.” Từ Phàm nghĩ ngẫm nói.

“Tuân lệnh.”

Thượng Linh vừa về tới Kim Khí thành, thì nhận được tin tức của Từ Phàm.

Thượng Linh cười.

“Ba mươi triệu, đã đủ rồi, khảo hạch ngàn năm tới gần, như vậy ít nhất không cần nhận trách phạt.” Thượng Linh trưởng nhẹ nhàng thở mội hơi nói.

Theo sự suy bại của Kim Khí thành, càng ngày càng nhiều tông môn rời đi, bây giờ cả tòa Kim Khí thành chỉ có những tông môn nhỏ hoang dại vớ va vớ vẩn.

Không có hệ thống công pháp truyền thừa, càng đừng nhắc bọn họ tuyển nhận nhiều đệ tử như vậy.

Hắn thấy Ẩn Linh môn tới vào đoạn thời gian trước ở trong tông môn cũng được tính là tinh phẩm.

Điều này cũng làm cho KPI ngàn năm của hắn rơi lên Ẩn Linh môn.

“Truyền lệnh cho tất cả quốc gia người phàm và thành lớn trong phạm vi Kim Khí thành, tuyển chọn ra những đứa bé có linh căn ở độ tuổi phù hợp, chuẩn bị tham gia bài kiểm tra nhập tông của Ẩn Linh môn.” Thượng Linh hưng phấn nói.

Nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên hắn hoàn thành nhiệm vụ khảo hạch ngàn năm trước thời hạn.

“Tuân lệnh!” Chân Tiên ở bên cạnh Thượng Linh cung kính nói.

Tin tức vừa truyền đi, tất cả quốc gia người phàm trong phạm vi Kim Khí thành đều trở lên hưng phấn, hàng nghìn năm qua đi, bọn họ cuối cùng đã chờ được có tông môn nguyện ý mở rộng Tiên môn, cho bọn họ một cơ hội bước lên tiên lộ.

Trong tiểu viện của Từ Phàm lúc này, Lý Tinh Từ đã thăng cấp làm Chuẩn Tiên đang bái kiến ở đây.

“Sư phụ, đồ nhi đã về trễ rồi.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Đứng lên đi, ta nghe Bồ Đào báo cáo, khoảng thời gian này ngươi rất vất vả, ngươi vẫn luôn hoạt động ở trong vài tòa cự thành lân cận bố trí mạng lưới tình báo cho tông môn.” Từ Phàm đỡ Lý Tinh Từ dậy vui mừng nói.

“Đều là việc đồ nhi nên làm.”

“Phía sau tông môn muốn mở rộng cửa tiên, tuyển nhận 30 triệu đệ tử, Như thế ngươi sẽ có đủ người để dùng.” Từ Phàm nói.

“Ba mươi triệu, đồ nhi cho rằng nếu phải lớn mở Tiên môn thì năm mươi triệu đệ tử thì thích hợp nhất.” Lý Tinh Từ đề nghị nói.

“Tại sao là năm mươi triệu?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Khi đồ nhi đang thiết lập mạng lưới tình báo, trong lúc vô tình nghe được, nếu như một lần tuyển nhận năm mươi triệu đệ tử, thì xác suất có thể bồi dưỡng được Kim Tiên sẽ cao hơn một chút.”

“Còn có. Đồ nhi thấy rất nhiều tông môn mở rộng Tiên môn, số đệ tử thu nhận đều trên mức này.” Lý Tinh Từ giải thích nói.

“Năm mươi triệu thì năm mươi triệu, dù sao dựa vào nội tình của ta tông môn, ba mươi triệu cũng không có khác biệt gì với năm mươi triệu.” Từ Phàm vừa cười vừa nói.

Hai người ngồi ở trong đình nghỉ mát của tiểu viện, Từ Phàm đã ngưng tụ hai chén trà đại đạo, rồi tao nhã thưởng thức hương vị như vậy.

“Lần này đi dạo thử ở xung quanh cự thành, có trải nghiệm gì.” Từ Phàm hỏi.

“Ngoại trừ tu vi người gặp được có cao một chút, cũng không có quá nhiều khác biệt gì với Phi Vũ Kiếm.”

“Điều duy nhất kém hơn chút chính là tu sĩ của Tiên giới càng thêm chú trọng tiên ngọc.” Lý Tinh Từ nói.

“Đây là rất bình thường, Tiên giới quá bát ngát, tiên đan thánh dược, các loại linh bảo nghịch thiên nâng cao tu vi là nhiều không kể xiết, những thứ này đều có thể mua được bằng tiên ngọc.”

“Một người tư chất bình thường ở Tiên giới, chỉ cần có đủ tiên ngọc, một đường bằng phẳng đạt đến Kim Tiên cũng không thành vấn đề gì.”

“Cho nên trong mắt tu sĩ ở Tiên giới, tu hành và tiên ngọc đều xem trọng là rất bình thường.” Từ Phàm bưng lên trà đại đạo luận hồi uống một ngụm.

Lý Tinh Từ nhẹ gật đầu.

Sau ba tháng, Từ Phàm triệu tập mười nghìn đệ tử.

“Lần này tông môn mở rộng Tiên môn thu nhận rộng rãi đệ tử, cần mỗi người các ngươi tới một quốc gia người phàm đi tuyển nhận những đứa bé có tư chất.”

“Ba tuổi đến mười sáu tuổi, chỉ cần có thể thông qua bài trắc nghiệm của tông môn thì đưa về cho ta rồi tiến hành bài khảo hạch thứ hai.”

“Sau đó dựa theo nhiệm vụ mà Bồ Đào cho các ngươi truyền tống đến vương quốc người phàm được chỉ định.” Từ Phàm nói với hơn mười nghìn tên đệ tử trong đạo trường.

“Bảo đảm hoàn thành nhiệm vụ!” Hơn mười nghìn đệ tử cùng nhau đồng thanh.

Sau đó dưới sự chỉ huy của Bồ Đào, hơn mười nghìn tên đệ tử này truyền tống vào trong quốc gia người phàm phù hợp với mình.

Đại sư huynh Hùng Lực thì dẫn đội đi về hướng Kim Khí thành, người phàm và tu sĩ hội tụ nơi đó nhiều nhất.

Từ Phàm nhìn những đệ tử này từng người rời đi, không khỏi thở dài.

“Đã tới được Tiên giới rồi, đệ tử cũng đều là Chuẩn Tiên, ban thưởng điểm tích lũy linh thạch thì có chút không thích hợp.”

“Nếu cho tiên ngọc, thì mẹ nó không đủ.”

Từ Phàm lại một lần nữa cảm nhận được sự khủng hoảng tiên ngọc.

Chương 929: Chuẩn!

Hùng Lực dẫn theo một đội đệ tử Chuẩn Tiên đi tới Kim Khí thành.

“Bái kiến Chân Tiên trấn thủ, ta phụng lệnh của Đại trưởng lão đến đây mở rộng Tiên môn chiêu nhận đệ tử.” Hùng Lực đâu ra đấy nói.

Có thể góp sức làm nhiệm vụ vì tông môn hắn thấy rất vui, nhưng đáng tiếc đều là loại nhiệm vụ lao tâm khổ trí không cần đánh nhau này, khiến hắn cũng có chút thất vọng.

Sau khi tu vi Chuẩn Tiên vững chắc, chỉ luận bàn với các sư đệ thôi có chút chưa đủ đã nghiền.

“Hoan nghênh hoan nghênh, trông ngóng các ngươi đã lâu.” Thượng Linh mặt mày hớn hở nói.

Ba mươi triệu biến thành năm mươi triệu, khảo hạch ngàn năm chẳng những không bị trừng phạt, thậm chí còn có thể nhận được ngợi khen.

Làm sao điều này không khiến hắn vui vẻ cho được?

Cho nên mới sáng sớm tinh mơ Thượng Linh đã dẫn theo đại biểu của các thế lực lớn ở Kim Khí thành tới hoan nghênh Hùng Lực.

Bên ngoài Kim Khí thành, trên thảo nguyên vốn không người hỏi thăm giờ phút này đầy ắp người.

Tất cả đều là phụ huynh dẫn theo trẻ nhỏ nhà mình tham gia bài kiểm tra.

Lúc này vô số người phàm hoặc ít kiến thức về tu vi ngẩng đầu nhìn về phía hai nhóm người hội tụ trên bầu trời.

“Kia là tiên nhân đến tuyển nhận chúng ta sao?” Có đứa bé mong đợi nói.

Đối với người phàm ở Tiên giới mà nói, tu tiên và tiên nhân đều không thần bí, thậm chí một vài công pháp tu hành đơn giản đâu đâu cũng thấy.

Nhưng nhìn chung đều là những nhân tài cùng đường bí lối tư chất không chịu nổi mới tu luyện những công pháp đó.

Con đường chính thức tu tiên của đại đa số người không phải là gia nhập tông môn thì là bái nhập vào trong gia tộc tu tiên.

“Đúng, đến lúc đó những tiên nhân này sẽ kiểm tra các ngươi, chỉ cần biểu hiện tốt chút, tương lai, ngươi cũng có thể giống như bọn họ.” Một người đàn ông trung niên có tướng mạo bình thường mong chờ nói với con trai hắn.

“Cha yên tâm, ta nhất định sẽ biểu hiện tốt thật tốt, sẽ không làm bẽ mặt ngươi.” Đứa bé kia hiểu chuyện nhẹ gật đầu với người đàn ông kia.

“Phía dưới đều là những đứa trẻ có linh căn đang đợi để kiểm tra à?” Hùng Lực khách khí nói.

“Đúng, những đứa trẻ này có thể tham gia bài kiểm tra của quý tông môn vào bất cứ lúc nào.” Thượng Linh nói.

Hùng Lực nhẹ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng gật một cái về phía xa.

Hai cánh cửa thanh đồng khổng lồ xuất hiện ở trên bầu trời, sau đó rơi xuống nhập vào trong mặt đất.

Hai cánh cửa thanh đồng rộng ngàn trượng, cao ba ngàn trượng, tỏa ra khí tức huyền ảo khó lường.

Sau đó trong một cánh cửa thanh đồng ánh lên linh quang màu xanh, một cánh khác ánh lên linh quang màu đỏ.

“Phàm là đứa trẻ tham gia khảo thí, tiến vào cửa thanh đồng linh quang màu xanh, sau khi qua khảo nghiệm sẽ trực tiếp truyền tống đến Ẩn Linh môn, người không thông qua được khảo nghiệm sẽ đi ra từ trong cửa thanh đồng linh quang màu đỏ.”

Trên bầu trời vang lên âm thanh hùng hậu của Hùng Lực, âm thanh đinh tai nhức óc truyền đi ngàn dặm.

“Quý tông môn thật bản lĩnh.” Thượng Linh Chân Tiên tán thưởng nói.

Chỉ chiêu này, đã mạnh lên gấp trăm gấp nghìn lần so với cái tông môn nhỏ kia.

“Đây là cửa truyền tống không gian chuyên luyện chế dánh cho việc thu nhận đệ tử của tông môn.” Hùng Lực vừa cười vừa nói, sau đó chỉ huy đệ tử sau lưng đi lên phía trên cửa thanh đồng duy trì trật tự.

Nhưng vào lúc này, Hùng Lực phát hiện đám trẻ con tiến vào cửa thanh đồng đầu tiên kia, ngay cả một đứa cũng không thông qua, sau đó lại nhận được tin tức của Bồ Đào.

Nói phần lớn những đứa trẻ này đều là những thế lực trong Kim Khí thành sắp xếp vào đây, ý định xấu xa, ý đồ làm tan rã Ẩn Linh môn.

Hùng Lực vừa nhận được tin tức, thì lộ ra sắc mặt giận dữ.

“Vị nào là đại diện của gia tộc Tiêu thị.” Hùng Lực ngẩng đầu nhìn về phía đám người sau lưng Thượng Linh nói.

“Chính là ta, sứ giả Tiên môn có gì phân phó.” Một người đàn ông mặc trên người áo choàng xanh đứng ra nói.

“Tiêu Phỉ, Tiêu Bằng, Tiêu Lăng Vân, Tiêu Hồng, tên này nghe có vẻ cái sau khí thế hơn cái trước, nhưng mà ý định gia nhập tông môn ta thì người sau kinh tởm hơn ngươi trước.” Hùng Lực nhìn đại biểu thực lực Tiêu gia đó bằng ánh mắt ngớ ngẩn.

Ánh mắt đại biểu thực lực Tiêu gia hơi nheo lại, tỉnh bơ nói: “Ta không hiểu lời sứ giả Tiên môn là có ý gì.”

“Trộm công pháp tông môn ta, câu dẫn đệ tử đứng đầu tông môn ta, xác định tình báo rồi toan tính kết hợp các thế lực lớn trong thành để phá Tiên môn ta, đoạt tiên chu ta.” Vẻ mặt Hùng Lực dần dần phẫn nộ.

Sắc mặt Thượng Linh thay đổi, quay đầu phẫn nộ nhìn về phía đại biểu thế lực của những gia tộc này.

Hắn cho rằng cho dù những gia tộc này có tiểu tâm tư, nhiều lắm cũng là nhờ vào Ẩn Linh môn để bồi dưỡng tử đệ của bọn họ.

Nhưng tuyệt đối không nghĩ tới, bọn họ vậy mà muốn truy vấn đào mộ.

“Không thể nào, sao các ngươi có thể dò xét ra, ta đặc biệt mời Trận Pháp Tông sư khắc xuống trận pháp linh huyễn ở trong đầu bọn họ.” Một vị đại biểu thế lực gia tộc nghẹn ngào nói, trong ánh mắt có một chút kinh khủng.

“Sứ giả Tiên môn đừng tức giận như vậy, đây đều là ngươi nói, bọn ta chưa làm gì cả, hơn nữa bọn chúng chỉ là một đám trẻ.”

“Tương lai có rất nhiều khả năng, cho nên hi vọng quý Tiên môn có thể cho những đứa trẻ này thêm một cơ hội nữa, để hắn gia nhập vào trong tông môn các ngươi.”

Một vị đại biểu thế lực gia tộc tu vi Chân Tiên đỉnh phong, phát tán ra khí thế đặt ở trên người Hùng Lực.

Cuối cùng lại có đại biểu của mấy gia tộc thế lực tỏa ra khí thế.

Nhưng vào lúc này, sắc mặt những Chân Tiên tản ra khí thế đột nhiên thay đổi, nhao nhao thu lại khí thế trên người, ánh mắt hoảng sợ nhìn về phương hướng Ẩn Linh môn.

Chỉ trong chốc lát, bọn họ cảm giác có sự khủng hoảng lớn áp lên người, phảng phất một giây sau thì sẽ rơi vào tình trạng vạn kiếp bất phục.

“Bồ Đào, việc này để ta xử lý.” Hùng Lực giúp Bồ Đào một tay trong âm thầm.

“Được, ta quan sát mọi lúc, chỉ cần xuất hiện tình huống ngoài dự liệu, ta sẽ hơi khởi động sát khí.”

Nghe được lời đáp lại của Bồ Đào, Hùng Lực lộ ra vẻ mỉm cười.

“Sứ giả Tiên môn, lần này là sơ suất của ta, những đứa trẻ bị đào thải kia ngươi không phải để ý đến.”

Thượng Linh lại nhìn sau lưng một chút, phẫn nộ nói: “Trước đó ta đã từng cảnh cáo các ngươi, thật sự xem ta là người nhu nhược, không dám ra tay với các ngươi sao!”

Đội hộ vệ Chân Tiên trong Kim Khí thành bắt đầu áp sát về phía đám đại biểu thế lực gia tộc .

Lúc này ngoài cửa Kim Khí thành xuất hiện một đám hộ vệ mặc phục sức của các đại gia tộc trên người.

Thượng Linh còn muốn nói chuyện, nhưng bị Hùng Lực ngăn lại.

“Các ngươi muốn ta thu nhận bọn nhóc con bị đào thải này vào trong tông môn.” Hùng Lực đột nhiên cười hỏi.

“Đúng, sứ giả Tiên môn cuối cùng nghĩ thông suốt rồi.”

“Chỉ cần các ngươi tuyển nhận những đứa trẻ này vào trong nội môn, truyền thụ công pháp hạch tâm, vậy sau này chúng ta chính là liên minh, chỉ riêng Ẩn Linh môn làm chủ.” Chân Tiên vừa rồi uy hiếp Hùng Lực khẽ cười nói.

Cảm giác kinh khủng trong nháy mắt vừa rồi đó, khiến cho hắn cảm giác được tông môn này cũng không hề đơn giản, cho nên bây giờ nói chuyện đã nhu hòa không ít.

“Muốn để ta thu nhận những đứa trẻ này vào trong nội môn, đơn giản!”

Cuối cùng Hùng Lực chỉ về hướng dãy núi đằng xa.

“Đánh một trận, chỉ cần những thế lực gia tộc như các ngươi có thể đánh thắng ta, thì ta nhận những đệ tử này vào nội môn, không biết các ngươi có dám hay không.” Hùng Lực đột nhiên lộ ra hằm răng trắng nói, trên thân phát tán ra khí tức hoang cổ, chiến ý lăng nhiên.

“Điều này không được đâu, dựa vào tu vi Chuẩn Tiên của sứ giả, ngộ nhỡ không cẩn thận…”

“Yên tâm, sinh tử chớ luận, các ngươi chỉ cần mạnh dạn ra tay là được.” Ánh mắt hung hãn của Hùng Lực đảo qua đám đại biểu thế lực gia tộc kia.

“Theo ta được biết, người làm chủ tông môn các ngươi chính là Đại trưởng lão, không bằng mời hắn làm chứng, thấy sao.”

Sau khi Ẩn Linh môn rơi xuống khu vực Kim Khí thành, những gia tộc khôn khéo đó thế mà hao phí đại lực khí để thăm dò tình báo của Ẩn Linh môn.

“Chuẩn!”

“Vượt qua cấp cao nhất tông môn ta, thì ta đáp ứng điều kiện của các ngươi.”

Bên trên bầu trời vang lên âm thanh của Từ Phàm.

Chương 930: Người tiếp theo!

Đông đảo đại biểu thương hội nghe thấy âm thanh của Từ Phàm, sắc mặt hơi thay đổi.

Bọn họ đều là những gia tộc lạc hậu, bằng không cũng sẽ không tiếp tục ở lại trong Kim Khí thành.

Hùng Lực nhẹ nhàng vung tay lên, đạo bào trên thân biến thành một bộ trọng giáp, trong tay xuất hiện Cự Chùy Lôi Minh.

“Đi, thuận tiện để Chân Tiên trấn thủ làm chứng.” Hùng Lực nhìn những đại biểu gia tộc kia lộ ra sát ý trong ánh mắt.

“Vậy thì đi, chúng ta cũng muốn mở mang kiến thức một chút chiến lực của đệ tử đứng đầu quý tông môn.”

“Để xem có thể dựa vào tu vi Chuẩn Tiên giết tất cả Chân Tiên chúng ta hay không.” Đại biểu thế lực gia tộc dẫn đầu cười khẽ nói.

Hắn nghĩ hắn là ai, là những cấp cao nhất của Tiên tông Thánh địa đỉnh cao đó sao?

Chuẩn Tiên đấu với Chân Tiên, còn là một đám Chân Tiên cấp đỉnh phong.

Sau đó đám người bay về phía phương hướng Hùng Lực chỉ.

Trước cửa thanh đồng to lớn, Thiên Vạn Binh đang chỉ huy con rối duy trì trật tự nhìn thoáng qua bóng lưng rời đi của Hùng Lực.

“Đại sư huynh biết bọn họ muốn bêu xấu ngọn nguồn của tông môn, đoán chừng đều phải chết.” Thiên Vạn Binh lắc đầu nói.

“Thiên sư huynh, chúng ta phải đi giúp đại sư huynh hái một chút hiện trường hay không, đây chính là một đám Chân Tiên cấp đỉnh phong.” Một đệ tử Ẩn Linh môn khác nói.

“Đừng đi, cẩn thận be bét máu cả người.” Thiên Vạn Binh khuyên, sau đó lại hét với đám người.

“Phụ huynh đi cùng không phải vượt qua hàng rào, để đứa trẻ tự mình đi vào cửa thanh đồng.”

“Tiến vào Tiên môn sẽ không phải là vĩnh biệt, còn có thể về thăm nhà.” Thiên Vạn Binh nhìn bố mẹ chia tay với những đứa trẻ đó nói.

“Bé trai một đội, bé gái một đội!”

Ngay khi đang duy trì trật tự, mặt đất đột nhiên chấn động một cái.

Chỉ thấy phía trên dãy núi nơi xa, một Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành cao ngàn trượng, ngọn lửa kim sắc bùng cháy trong hai mắt, đang nhìn đại biểu gia tộc bị chùy của hắn đập đến nỗi ngay cả cặn cũng không còn sót lại.

Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành thu chùy nhìn các đại biểu gia tộc bị dọa đờ người ở đằng xa, nói: “Người tiếp theo!”

Âm thanh như Thần Ma, trực tiếp đập nát lòng dũng cảm của đám đại biểu gia tộc kia.

Đây, con mẹ nó là Chuẩn Tiên!

Chiến lực này là Chuẩn Tiên!!

Đông đảo đại biểu thế lực gia tộc trực tiếp bị một chùy này làm cho hoài nghi cuộc sống.

Chân Tiên đỉnh phong, trên thân còn có hai món Tiên khí, trực tiếp bị một chùy đập thành cặn.

Rất nhiều đại biểu gia tộc nhìn nhau một cái, thế là cùng kêu lên nói: “Sứ giả Tiên môn, bọn ta phục rồi, xin cho một chút thời gian, hôm sau bọn ta mang trọng lễ tới cửa tạ tội.”

“Ta nói, người tiếp theo!”

Ánh mắt của Hùng Lực bùng cháy chiến ý, niềm tin của hắn là bất cứ ai thương tổn hoặc là có gan dám tổn hại tông môn thì đều đáng chết.

“Sứ giả Tiên môn, không nên quá đáng, cứ tiếp tục, chả tốt với ai hết.” Một vị đại biểu thế lực gia tộc nói.

Lúc này, bên trong dãy núi lại có mấy người người tới, chính là các gia chủ của những gia tộc đó.

“Tông môn ngay cả Kim Tiên cũng không có, thật sự xem những gia tộc như chúng ta sẽ sợ các ngươi, nếu nói một hai câu tâng bốc thì cưỡi lên đầu chúng ta luôn sao?”

Khí chất những gia chủ này phát ra rõ ràng mạnh hơn so với các đại biểu của những gia tộc vừa rồi.

Bọn họ vốn không muốn xuất hiện, nhưng một chùy kia của Hùng Lực khiến cho bọn họ bắt đầu kiêng dè.

Nếu như hôm nay không ngăn chặn Hùng Lực, những ngày sau Kim Khí thành này sẽ không tới phiên bọn họ làm chủ.

“Vừa hay, vừa rồi ta còn đang nghĩ, làm cách nào để ép các ngươi đi ra, hiện tại đã tới, vậy thì bắt đầu đi.”

“Vẫn là ước định vừa rồi, có thể thắng ta, đứa trẻ bị đào thải ta đều nhận về tông môn.”

Hùng Lực vẫn luôn duy trì Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành, khí thế ngày càng cường hãn.

“Được thôi, để ta xem xem Chuẩn Tiên đứng đầu của tông môn như ngươi, có thể thay nhau chiến một đám gia chủ như chúng ta hay không.” Gia chủ Tiêu gia đứng ra nói, bên trong ánh mắt có một chút tức giận.

Người vừa rồi bị một chùy đập nát chính là đại biểu của nhà bọn họ.

“Ngươi chính là Gia chủ Tiêu gia à!”

“Vậy mời ngươi nhận lấy cái chết!!”

Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành ngàn trượng cầm chùy chỉ hướng về gia chủ Tiêu gia.

“Muốn chết ta thành toàn cho ngươi!” Gia chủ Tiêu gia một bước tiến lên phía trước phẫn nộ nói.

Sau đó thân hình hóa thành một con Kim Ô Thần Điểu khổng lồ, toàn bộ khu vực đều hóa thành một mảnh lửa màu vàng.

Một tiếng hót vang, vang vọng vạn dặm, Kim Ô Thần Điểu dẫn theo lửa màu vàng đánh về hướng Hùng Lực.

“Kim Ô Biến của Lão Tiêu xem như đã luyện thành thạo, nhớ ngày đó khi chúng ta đều vẫn là Đại Thừa kỳ, hắn đã dựa vào công pháp này, sớm tiến vào cảnh giới vô địch Đại Thừa kỳ, hắn được người khác đánh giá là người có khả năng thăng cấp Kim Tiên nhất trong đám gia tộc này của chúng ta.” Một vị gia chủ nói.

“Đừng nhớ mấy chuyện lặt vặt trước đây nữa, việc trước mắt là ta không thể, ta không thể áp chế tông môn kia xuống, những gia tộc như chúng ta đều gặp xui xẻo.” Một vị gia chủ khác cau mày nói.

Hai người đã giao thủ, khi vừa mới bắt đầu, là Kim Ô kia đè ép Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành ngàn trượng.

Sự to lớn của khí thế, sự tràn đầy của lửa vực, khiến người quan chiến cho rằng Kim Ô Thần Điểu lập tức sẽ trấn áp được Kim Thân kia.

Từ Phàm quan sát chiến đấu ở Ẩn Linh môn không khỏi nhếch miệng.

“Con hàng này, mới tu luyện đạo Thần Thú được ba phần mà dám ra đây bôi tro chát trấu vào mặt.”

“Sư phụ, cần ra tay giúp Hùng Lực một tay không, bằng không để ta đi trấn hiện trường nhé!” Từ Cương có chút ngứa tay nói.

“Giúp cái gì mà giúp ở bên cạnh ta quan sát đi, đây coi như là trận chiến đầu tiên của tông môn chúng ta đến Tiên giới, nhất định phải đánh cho ra khí thế.”

“Vừa rồi ta đã hạ lệnh cho Hùng Lực, những tên gia chủ xuất hiện phía sau một tên cũng không thể tha, đánh hết thành cặn cho ta.” Từ Phàm nói.

Nếu như chỉ là chiếm chút tiện nghi, đến tông môn trộm chút tài nguyên công pháp gì đó thì thôi đi, dù sao bọn họ không thể vào tông môn.

Nhưng đám gia tộc kia lại muốn bới hết mộ tổ của Ẩn Linh môn, từ trên xuống dưới lại có kế hoạch tường tận chu đáo chặt chẽ.

Như vậy há có thể tha cho bọn họ, nào có đạo lý ngàn ngày phòng trộm.

“Sư phụ, nhiệm vụ này quá nặng nề, để cho ta đi đi, ta sợ Hùng Lực không gánh nổi.” Từ Cương có chút vội vàng nói.

“Sau này có cơ hội để ngươi phát huy, về phần có thể chống đỡ hay không, ta có thể không biết sao!” Từ Phàm nhếch miệng cười nói.

Lúc này Kim Ô Thần Điểu đã đánh không được, khí thế có chút hỗn loạn, ánh lửa màu vàng loá mắt kia cũng có chút ảm đạm.

Ngược lại là Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành ngàn trượng dưới sự tiến công của Kim Ô Thần Điểu, càng đánh khí thế càng mạnh.

Lúc này Hùng Lực đang chiến đấu mới cảm giác được ưu thế của thân thể mà mình tu luyện.

Đầu tiên là có thể chịu đánh, sau lại phản công, dựa vào lực phòng ngự mạnh nhất khiến cho kẻ thù tuyệt vọng.

“Sứ giả Tiên môn, chúng ta dừng tại đây, thấy sao.” Kim Ô Thần Điểu đánh mãi vẫn không xong mở miệng nói.

“Trước khi khai chiến cũng đã nói, toàn lực xuất thủ, không luận sinh tử.”

Một âm thanh như Thần Ma vang lên, một bàn tay khổng lồ màu vàng đột nhiên phá vỡ lửa vực xoay xung quanh ở quanh người Kim Ô Thần Điểu.

Trực tiếp bóp chặt đầu Kim Ô Thần Điểu.

Lửa vực bị phá, lộ ra thân thể khổng lồ của Kim Ô Thần Điểu kia.

“Các vị gia chủ, chuẩn bị một chút, xem xem tiếp theo đến ai ra tay.”

Sau đó bàn tay khổng lồ kia đột nhiên dùng sức, trong nháy mắt bóp nát đầu Kim Ô Thần Điểu.

Một tiếng rên rỉ vang vọng giữa đất trời, sau đó phía vùng đất phía dưới bị đốt đến tịnh hóa nhiều hơn một cỗ thi thể không đầu.

“Người tiếp theo!”

Âm thanh như Thần Ma kia của Hùng Lực vang lên, vừa rồi hắn nhận được tin tức của Đại trưởng lão.

Không có thực lực còn dám có suy nghĩ động đến Ẩn Linh môn, nhất định đều phải chết.

Mấy vị gia chủ nhìn nhau, trong lòng dâng lên ý muốn rút lui.

Chương 931: Nhất định phải giết!

Chính vào lúc này, một trận pháp to lớn đủ để bao phủ bán kính một vạn dặm xung quanh rơi xuống.

Phù chú Nguyệt Âm Thánh Dương chi lực cũng được kết hợp vào trận pháp, có hẳn một vạn tấm.

Hơn một vạn tấm phù chú Nguyệt Âm Thánh Dương chi lực, có thể tiêu diệt họ không chỉ mười lần.

“Cho các ngươi một cơ hội, cùng nhau ra tay, ta chết, trận pháp biến mất, chuyện này chấm dứt.”

“Ngoại trừ Chân Tiên trấn thủ, những người còn lại hoặc là các ngươi chết hoặc là ta chết.” Vẻ mặt của Hùng Lực có chút điên cuồng, trong mắt bùng cháy ngọn lửa chiến đấu.

Đại trưởng lão nói với hắn, nếu có thể giết những người này đồng nghĩa với việc hắn đã vượt qua giới hạn của mình, sức chiến đấu và cảnh giới cũng sẽ lên đến một tầng khác.

Tục ngữ có câu sống mà không hết mình thì không phải là sống, Hùng Lực cũng sẵn sàng để bắt đầu một trận chiến điên cuồng.

“Một mình thách đấu tất cả gia chủ của bọn ta, người đứng đầu tông môn của ngươi thật là ngông cuồng!”

“Đừng tưởng giết được gia chủ của Tiêu gia thì có thể thách đấu tất cả bọn ta!”

Bất kể là gia chủ hay là những người đại diện cho gia tộc kia đều rất tức giận, cảm thấy mình đã bị sỉ nhục bởi một chuẩn tiên.

“Thượng Linh Chân Tiên, không phải bọn ta không giảng võ đức, là hắn nói phải thách đấu cả nhóm bọn ta trước.” Bởi vì gia chủ nhìn Thượng Linh đang trầm tư nói.

“A! Hắn nói sao thì các ngươi cứ làm vậy, nói chung sau sự việc này, gia tộc của các ngươi cũng sắp xong đời rồi.” Thương Linh mới phản ứng lại và đáp.

Điều hắn đang nghĩ lúc nãy là, làm thế nào để thu hồi những gia tộc này.

Chuyển gia sản của những gia tộc này thành tiên ngọc, chia 3:7 hay 4:6 với Ẩn Linh môn đây.

Những vị gia chủ kia chỉ liếc Thương Linh, không nói gì thêm, sau đó liền lấy đà và hướng về phía Hùng Lực mà công kích.

Nhất thời những âm thanh vang dội cả đất trời, mặt đất của khu vực này đột nhiên bắt đầu run lên một cách mạnh mẽ.

Dư âm của trận chiến đã tác động vào trận pháp vây hãm bọn họ hết lần này đến lần khác

Khu vực này lúc chớp lúc tắt giống như một cái bóng đèn, nhuộm bầu trời thành các màu sắc khác nhau.

“Đại sư huynh lần này thật sảng khoái.” Đệ tử luôn duy trì trật tự của Ẩn Linh môn nhìn bầu trời đổi màu ở phía xa và nói.

“Khoảng thời gian này đại sư huynh luôn ngứa ngáy trong người, còn không phải là bởi vì Thần La Bốn Tay đang đốn ngộ, nếu không tinh thần chiến đấu của đại sư huynh cũng sẽ không mãnh liệt như vậy.” Một đệ tử Ẩn Linh môn khác cười nói..

Khi cả hai đang nói chuyện, mặt đất lại đột nhiên rung chuyển.

“Đừng hoảng sợ, đằng xa có tiên nhân đang so tài với nhau, sẽ không ảnh hưởng đến chúng ta.” Đệ tử Ẩn Linh môn vừa lên tiếng kia, vẫy tay an ủi những người phàm tham gia khảo nghiệm của tông môn.

Tiếng chuông trong trẻo vang lên, tiếng chuông nhẹ nhàng kia dường như có thể đưa ta vào giấc mơ.

Nhất thời những đứa trẻ lúc nãy bị dọa đến phát khóc đều nín khóc, chăm chú nghe tiếng chuông trong trẻo này.

“An Thần Linh Khúc, loại thần thông bàng môn này sư huynh cũng luyện tốt quá!” Đệ tử Ẩn Linh môn lúc nãy cười nói.

“Cách đây không lâu, đạo lữ của ta đã sinh cho ta hai áo bông nhỏ, ta đặc biệt đi học cái này để dỗ dành chúng.” Một nụ cười dịu dàng hiện lên trên khuôn mặt hắn.

“Ta không nên hỏi mà.” Con chó độc thân bị một câu nói đút no có chút tức giận.

Lúc này trong trận pháp, Hùng Lực đang chiến đấu có chút không ổn.

Trên Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành dài nghìn trượng kia được bao phủ bởi các loại sẹo.

Phần quan trọng nhất của Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành cũng bị va đập, bị nội thương.

Nhưng những điều này đều nằm trong giới hạn chịu đựng của Hùng Lực.

Tinh thần chiến đấu của Hùng Lực càng ngày càng mãnh liệt, ý thức của hắn cũng càng ngày càng rõ ràng.

Trong trận hỗn chiến lấy một địch mười này, ý thức chiến đấu của hắn dường như được thăng hoa.

Chân tiên nhiều đến độ dường như đã biến thành một cái lồng, chỉ cần nó vỡ ra liền có thể nhìn thấy một thế giới mới.

Hắn dùng hết sức vung một chùy, trực tiếp đẩy lui mấy vị gia chủ đang tiến lên phái trước để tấn công.

Cuối cùng, một chùy khác bất ngờ đánh trúng một người đại diện cho gia tộc đang muốn đánh lén sau lưng hắn.

“Người thứ tư!” Trong không gian của trận pháp vang lên tiếng nói nặng nề của Hùng Lực, đủ để gây áp lực cho các gia chủ và những người đại diện cho gia tộc.

“Đừng nhường, nếu không chúng ta đều sẽ phải chết!” Một vị gia chủ nói, sau đó người với kiếm hòa làm một, hóa thành một thanh kiếm khổng lồ dài nghìn trượng và hướng về phía Hùng Lực để chém.

Cuối cùng, những gia chủ kia đã khơi dậy bản lĩnh có uy lực mạnh nhất.

Hùng Lực nhìn những chân tiên dùng hết sức để chiến đấu này, trong mắt lóe lên vẻ khác thường.

“Lấy thân hóa giới, tỏa khốn vạn linh.”

Sau một tiếng gầm của Hùng Lực, Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành đột nhiên nổ tung.

Kim Thân phát nổ trực tiếp mở ra một thế giới nhỏ mới, nhốt tất cả những chân tiên tấn công hắn.

Sau đó, một chuỗi dây xích Hỗn Độn vô tận chui ra từ khoảng không, quấn lấy các vị gia chủ và những người địa diện cho gia tộc như một con rắn khổng lồ.

“Phá vỡ thế giới nhỏ này, nếu không chúng ta đều phải chết!” Một vị gia chủ tức giận nói, một nhóm chân tiên ở trên đỉnh cao lại bị một chuẩn tiên đẩy đến bước đường này.

Nhưng vị gia chủ kia vừa dứt lời, đã bị chuỗi Hỗn Độn dây xích vô tận quấn lấy.

Chân thân của Hùng Lực xuất hiện, trong tay còn cầm một quả cầu nhỏ có màu hỗn độn, chính là thế giới nhỏ do Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành của hắn ngưng tụ lại.

Lúc này sắc mặt của hắn tái nhợt, không ngừng ho ra nhiều ngụm máu lớn.

Nhưng sau khi ho xong, hắn nở nụ cười của người chiến thắng.

Hắn nhìn quả cầu nhỏ do Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành ngưng tụ trong tay, rồi đột nhiên nắm chặt.

“Kể từ lần đầu tiên ta được ăn no vào lúc 6 tuổi, ta đã thề, thề sống chết cũng phải bảo vệ tông môn.”

“Kẻ xâm phạm tông môn của ta, nhất định phải giết!”

Một tiếng “Ầm” vang lên.

Thế giới nhỏ tan vỡ, những Chân Tiên bị nhốt trong đó đều biến mất trong không gian nát vụn.

Mười mấy bộ Tiên khí và không gian Đạo khí đều từ trong không trung rơi xuống, những thứ này đều là pháp bảo đại diện cho quyền lực của các gia chủ và gia tộc.

“Theo ta biết, còn gia chủ của ba gia tộc chưa tới, vậy thì đành làm phiền Chân Tiên trấn thủ rồi.” Hùng Lực nói một cách khách khí.

“Không sao, ba ngày sau ta nhất định sẽ làm cho họ phải xuất hiện trong tông môn của ngươi.” Thương Linh bị sự dũng mãnh trong lúc chiến đấu của Hùng Lực làm cho kinh ngạc đến mức ngây ngốc, lúc hơi bình thường lại mới nói.

Hắn kinh ngạc nhìn Hùng Lực.

“Sứ giả Tiên môn, ngươi đã từ cảnh giới chí cao lên cấp Chuẩn Tiên sao?” Thương Linh không khỏi tò mò hỏi.

Trước đây hắn đã từng nghe nói qua loại truyền thuyết này, từ cảnh giới chí cao đột phá đến Chuẩn Tiên, Chân Tiên, giết người cùng cấp dễ như giết một chú chó, chiến đấu với người ở cấp cao hơn cũng dễ như ăn cháo.

“Đương nhiên không phải, nếu không muốn giết đám Chân Tiên này phải tốn nhiều sức lực vậy sao.” Hùng Lực lắc đầu nói.

Nếu những trận chiến như vậy để những cao thủ như Đại trưởng lão chiến, thì đây cũng chỉ là chuyện quơ quơ tay là xong.

Sau khi Hùng Lực nói xong, nội thương ập đến ho ra một ngụm máu, hắn không nhịn được lấy ra một lọ đan dược từ trong nhẫn không gian. Rồi uống hết những viên đan dược trong lọ, miệng còn lẩm bẩm: “Đây là lần đầu tiên bị thương nặng như vậy.”

“Chân Tiên trấn thủ, ta phải đi qua đó để duy trì trật tự, còn ngươi ở bên đây nên làm việc gì thì cứ làm việc đó.” Hùng Lực sau khi nói xong đã lấy một chiếc linh chu nhỏ từ trong nhẫn không gian.

Bản lĩnh mạnh nhất mà lúc nãy sử dụng, đã tiêu hao hết sức lực của hắn, hắn không thể di chuyển trong không gian nữa rồi.

“Hiểu rồi, ta sẽ về thành để giải quyết những chuyện tiếp theo.”

Nhìn biểu hiện của Hùng Lực, hắn quyết định chia 3:7.

Hắn ba, Ẩn Linh môn bảy.

Lúc này, các đệ tử đang xem livestream ở Ẩn Linh môn đều đang reo hò và khen Hùng Lực.

“Bồ Đào, hãy sắp xếp nhiều nhiệm vụ như thế này hơn cho ta trong tương lai.” Từ Cương nói với Bồ Đào một cách bí mật.

Chương 932: Tám mươi triệu

Sau khi xả được ác khí trong lòng, Hùng Lực thoải mái trở lại trước cửa thanh đồng để duy trì trật tự.

Dù bản thân bị nội thương nhưng hắn vẫn nhàn nhã và thoải mái, trong đám trẻ con chọn một hạt giống Luyện Thể tốt.

“Đại sư huynh, ta đã xem lại đoạn phát lại trận chiến vừa rồi.”

“Lợi hại, nhất là lúc cuối cùng quả cầu nhỏ bị bóp nát, quả thật có thể coi đây là một danh cảnh trong tông môn của chúng ta.”

“Kẻ xâm phạm tông môn của ta, nhất định phải giết!”

“Những lời này nhất định sẽ là danh ngôn của tông môn chúng ta sau này.” Thiên Vạn Binh có chút hâm mộ nói.

Phong cách chiến đấu bừa bãi như vậy không thích hợp với hắn, nếu hắn được trang bị một con rối cấp Chân Tiên để đối phó với một đám Chân Tiên, hắn phải kéo dài toàn bộ chiến tuyến đến hàng chục triệu dặm, nếu không sẽ thật sự khó để hắn phát huy.

Nhưng trong tình huống đó, làm gì có chuyện đẹp trai, oai phong lẫm liệt như vậy.

“Đẹp trai như thế này.” Hùng Lực vừa nói vừa vuốt cằm, nhớ lại trận chiến vừa rồi.

Càng nghĩ, ý cười trên mặt càng đậm~

Đúng lúc này, một đứa trẻ gầy gò đang xếp hàng từ xa ngã xuống đất.

“Cương Nhi, đứng lên không được té xỉu, ngươi kiên trì một chút, sau khi vào Tiên môn sẽ không bị đói!” Một người phụ nữ gầy yếu hét lên bên ngoài lan can.

Đứa trẻ ngã trên mặt đất dường như nghe thấy tiếng hét của mẫu thân, muốn cố gắng vùng dậy, cố gắng mấy lần đều không thành công.

Đứa trẻ bên cạnh muốn giúp đỡ nhưng thấy thể trọng của đứa trẻ yếu ớt lại nặng nề bất thường, ba đứa trẻ cố gắng hết sức vẫn không nhấc lên.

“Thiên Quân chiến thể?”

Đứa trẻ kia ngã xuống thu hút sự chú ý của hai người, Thiên Vạn Binh như có điều suy nghĩ.

“Trên người có cái gì ăn không? Ta biết ngươi thích đem linh thực và thịt khô.” Hùng Lực nhìn Thiên Vạn Binh nói.

Thiên Vạn Binh nghe vậy thì lấy ra một miếng thịt bò khô nhỏ và một chén nước Trúc Linh.

“Người phàm này còn có thể chịu được.” Thiên Vạn Binh nói.

Hùng Lực lấy thịt bò khô và nước rừng trúc đi về phía đứa trẻ bị ngã.

Một bước vượt qua ngàn mét, Hùng Lực xuất hiện trước mặt đứa trẻ ngã sấp xuống.

Một tay nhẹ nhàng nâng lên, đầu tiên hắn cho đứa trẻ ăn một ít nước rừng trúc.

Sau khi đứa trẻ có một chút sức lực, Hùng Lực cầm miếng thịt bò khô quơ trước mắt đứa trẻ.

“Lúc nhỏ ta cũng đói ngất giống như ngươi thế này, ngươi ăn một miếng thịt bò khô nhỏ này cố gắng thông qua khảo hạch của tông môn.”

“Chỉ cần ngươi vào tông môn, ngươi sẽ không bao giờ chịu đói nữa.”

Hùng Lực nhìn tại đứa nhỏ gầy gò chỉ mới 8 tuổi, ôn nhu nói.

Không biết câu nói nào đã khích lệ đứa trẻ, nó cầm lấy miếng thịt bò trong tay Hùng Lực và bắt đầu gặm, trong mắt hiện lên tia hy vọng.

Ngay khi Hùng Lực chuẩn bị rời đi, đứa trẻ mở miệng nói chuyện.

“Tiên nhân, ngươi còn thịt bò khô này không? Ta ăn chưa no.” Đứa nhỏ yếu ớt ngây ngô nói.

Lúc này, một miếng thịt bò khô nặng một cân bay tới từ phía xa, Hùng Lực trực tiếp cầm lấy đưa cho đứa nhỏ.

Kết quả là, nó đã bị ăn sạch sẽ trong một thời gian ngắn.

Đứa trẻ vẫn còn muốn ăn, nhưng đã bị Hùng Lực ngăn cản.

“Đến lượt ngươi khảo hạch rồi, không cần biết ngươi có qua hay không, ta sẽ đãi ngươi một bữa thật no.” Hùng Lực vỗ vai thiếu niên và nói.

“Được, tiên nhân, ta tên là Ngô Cương, ngươi tên là gì?” Ngô Cương hỏi.

“Ta tên là Hùng Lực, sau này ngươi có thể gọi ta là đại sư huynh.” Hùng Lực nói xong liền về trước cửa thanh đồng.

Nửa tháng sau, Từ Phàm gặp rắc rối ở Ẩn Linh môn.

“Ta không ngờ chất lượng người phàm Tiên giới lại cao như vậy. Vậy mà có 80 triệu đệ tử đã vượt qua khảo hạch đầu tiên.” Từ Phàm nói nếu như thật sự thu nhận vào thì tài chính của Ẩn Linh môn chắc chắn sẽ eo hẹp.

“Chủ nhân, bây giờ 40 triệu đệ tử mới đã được an bài và 43 triệu đệ tử còn lại đang trên đường tới.”

“Nếu tất cả đều được thu nhận, Tụ Linh trận trong tông môn của chúng ta sẽ phải nâng cấp một chút, nếu không sẽ rất dễ không theo kịp lượng tiêu thụ.” Bồ Đào báo cáo.

“Bước này rõ ràng là hơi lớn!” Từ Phàm đột nhiên có hơi hối hận vì đã đồng ý yêu cầu của Thượng Linh.

Lúc này các học viện được xây dựng tại các khu vực chưa khai phá của Ẩn Linh môn.

Một số ở ven hồ và một số nằm sâu trong thảo nguyên.

Một số ở trên núi, một số ở bên sông dài.

Theo kế hoạch của Từ Phàm, một học viện với năm trăm ngàn người và một trăm học viện sẽ có thể tiếp nhận năm mươi triệu đệ tử.

“Học viện đã được mở rộng lên hai trăm, bọn nhỏ sẽ được xếp ngẫu nhiên sau khi vào.”

“Sau năm mươi năm sẽ tiến hành khảo hạch trong tông môn.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Với lại hắn không thể tin được rằng 80 triệu đệ tử mới được thu nhận này lại hoàn toàn đáp ứng được tiêu chuẩn thu nhận đệ tử nội môn trong Phi Vũ giới.

Tổng kết nguyên nhân, Từ Phàm cảm thấy có thể là vì không khí của bên Tiên giới.

Lấy tông môn làm trọng, cho tiên lộ, ban cho công pháp và hưởng phúc lợi của tông môn.

Khi tông môn gặp nguy hiểm sẽ cống hiến tất cả, thậm chí cả tính mạng của mình để bảo vệ tông môn.

Đây là chuyện đương nhiên trong quan niệm của người phàm ở Tiên

giới.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, có linh chu siêu khổng lồ nối tiếp nhau, chở đầy những đứa nhỏ mới nhập môn vào Ẩn Linh môn.

Một nơi có chiều dài và chiều rộng trăm dặm, được thiết kế đặc biệt để một linh chu cỡ lớn cập bến.

Một đám trẻ con tò mò bước xuống từ linh chu.

Sau khi linh chu cỡ lớn để bọn nhỏ cập bến, nó lại cất cánh và bay về phía nơi nào đó bên ngoài Ẩn Linh môn.

Chỉ còn lại những đứa trẻ với vẻ mặt mờ mịt.

“Đều đứng cho tốt, xếp hàng, qua đây lĩnh nhân tông môn của các ngươi.” Một con rối do Bồ Đào điều khiển xuất hiện nói với đám trẻ con với vẻ mặt mờ mịt kia.

Lúc này, một số đứa nhỏ lớn hơn đã bắt đầu xếp hàng trước con rối.

“Đây là nhẫn tông môn, là nhẫn tích hợp giữa dự trữ, truyền tin và phục vụ tông môn.”

“Sau này nhẫn tông môn sẽ tượng trưng cho thân phận của các ngươi trong tông môn và sẽ đồng hành với các ngươi suốt cuộc đời.”

Con rối vừa nói vừa phát nhẫn tông môn, sau khi xong xuôi thì dẫn theo đám trẻ đến Truyền Tống Trận gần đó đang tạm thời ngưng tụ.

“Tất cả đều tiến vào trong Truyền Tống Trận, đến lúc đó sẽ bố trí học viện ngẫu nhiên cho các ngươi, trong học viện sẽ có lão sư hướng dẫn các ngươi phải làm như thế nào.”

Sau khi con rối nhìn tất cả đám trẻ đi vào Truyền Tống Trận, nó trở về vị trí ban đầu, chờ linh chu cỡ lớn tiếp theo cập bến.

Có tất cả 999 con rối giống như nó.

Lúc này, tất cả đệ tử Chuẩn Tiên không nhận nhiệm vụ trong tông môn nhận được nhiệm vụ ngẫu nhiên phát ra.

Thỉnh lão sư học viện số mấy làm viện trưởng.

Trên ngọn núi chính, ánh mắt Từ Phàm nhìn xa vạn dặm, nhìn những học viện mới xây và những đứa trẻ tràn đầy năng lượng.

“Bồ Đào, có bao nhiêu người có thể chất tu luyện đặc biệt?” Từ Phàm hỏi.

“Trong 80 triệu đệ tử, tổng cộng có 72 vị, mười hai chiến thể, năm thánh thể, còn lại đều là ngũ hành đơn linh căn chi thể.” Bồ Đào đáp.

“Không sao, mặc dù rất nhiều trong số họ là bị các thế lực lớn và gia đình bắt đi, nhưng vẫn luôn có cá lọt lưới.”

“Hãy bố trí những thể thức đặc biệt này đồng đều cho tất cả đệ tử. Trong tương lai muốn tiến hành đại bỉ giữa học viện với học viện để những đứa trẻ này lăn lộn vì ta từ khi còn nhỏ.” Từ Phàm cười khà khà nói.

Chương 933: Kế hoạch vẫn chưa bắt đầu

Khi còn ở hạ giới, Từ Phàm tuy rất coi trọng việc bồi dưỡng đệ tử nhưng cũng không quá mức như gà con, thuộc loại nửa ấp nửa nuôi thả.

Một môi trường tu luyện thoải mái, phúc lợi của tông môn hậu hĩnh, và những trưởng lão hòa nhã.

Mặc dù những điều này không gây quá nhiều áp lực cho các đệ tử, nhưng họ không hề buông thả trong việc tu luyện của mình.

Sau khi bước vào Tiên giới, đặc biệt là bây giờ hắn đã thu nhận rất nhiều đệ tử.

Quan niệm giáo dục của Từ Phàm bắt đầu thay đổi.

Khi còn ở Phi Vũ giới, Từ Phàm ngẩng đầu là có thể nhìn thấy trần nhà của giới này.

Trước khi trở thành chí cao, hắn đã có phương pháp tương ứng để bảo vệ tông môn, ngay cả khi chí cường tấn công, hắn cũng có thể chắc chắn sẽ trốn thoát.

Nhưng ở Tiên giới thì khác, Từ Phàm nhìn lên còn có Kim Tiên, phía trên Kim Tiên là thánh giả Đại La, phía trên thánh giả Đại La có sức mạnh không thể diễn tả được.

Căn cơ của Ẩn Linh môn ở Tiên giới vẫn còn thấp, hắn không đủ sức để một người chống cho toàn bộ tông môn.

Vậy mới nói, dụng tâm bồi dưỡng đệ tử cũng là một trong những kế hoạch lớn của hắn về sau.

Trong một học viện được xây dựng trên một ngọn núi cao, Lý Lôi Hổ đứng trong hư không và bên cạnh hắn là đạo lữ Lâm Mặc Uyển của mình.

Nhiệm vụ thời gian tới của họ là trở thành viện trưởng của trường học viện số 169.

Sau này sẽ có các trận đấu giữa các học viện, thứ bậc càng cao thì cống hiến tông môn họ nhận được càng cao.

“Lần này tông môn có vẻ gấp gáp huấn luyện những đệ tử này.” Lý Lôi Hổ nhìn yêu cầu nhiệm vụ của tông môn rồi nói.

“Đó là đương nhiên, tông môn thu nhận nhiều đệ tử như vậy, hẳn là không giống với chúng ta trước đây.” Lâm Mặc Uyển ở bên cạnh dịu dàng nói.

Lúc này, đại trận truyền tống ở học viện bên dưới đang lần lượt truyền tống các tân đệ tử đến học viện.

“Dự kiến nửa tháng nữa tất cả đệ tử sẽ đến, Mặc Uyển, đến lúc đó chúng ta sẽ dạy bọn họ như thế nào?” Lý Lôi Hổ vừa nói vừa nhìn những đệ tử bên dưới.

Sau khi thăng cấp lên Chuẩn Tiên, hắn rất muốn làm nhiệm vụ cho tông môn, nào biết nhiệm vụ vừa mới xuất hiện đều bị cướp sạch, không có nhiệm vụ nào phù hợp với hắn.

Cuối cùng hắn được Bồ Đào bố trí làm viện trưởng cho học viện này.

“Còn có thể dạy thế nào nữa? Tất nhiên là bắt đầu từ những điều cơ bản rồi. Ngoài ra, ngươi bảo Nhị Viễn là lão sư, với tính cách của nàng rất dễ hòa đồng với những đứa trẻ này.” Lâm Mặc Uyển nói.

“Ừ, sao ta lại quên nàng nhỉ?” Lý Lôi Hổ vỗ đầu nói.

Sau một tháng, toàn bộ đám trẻ mới đều bước vào trạng thái học tập căng thẳng.

Đám trẻ có nền tảng sẽ sắp xếp trước để học Ngũ Hành quyết công pháp cơ bản của tông môn.

Trong sân nhỏ của Từ Phàm, Thần La Bốn Tay đang quỳ gối cung kính trong sân.

“Bái kiến chủ nhân.” Thần La Bốn Tay nói.

“Không tệ, lấy cảnh giới vô địch lên cấp Chuẩn Tiên, chiến lực còn mạnh hơn so với Chân Tiên.” Từ Phàm hài lòng nhìn Thần La Bốn Tay.

Nếu được bồi dưỡng bài bản thì sau này chắc chắn sẽ là một hộ vệ tay chân xuất sắc.

“Đợi đến khi toàn bộ tộc nhân của ngươi ngộ đạo hết thì hãy bắt đầu tu hành công pháp mới đi.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm đã tu luyện nhiều năm như vậy, ngoài việc tu luyện ba ngàn đạo pháp, còn lại là thôi diễn công pháp và đổi mới công pháp.

Với tư cách là hộ vệ tương lai của hắn, chỗ mặt tiền đương nhiên hắn phải thôi diễn một môn công pháp thành hệ thống đỉnh cao.

Hắn cũng thêm hiệu ứng tạo hình vào trong công pháp, một khi Ma tộc bốn tay bắt đầu tu luyện, chiều cao và hình dạng cơ thể của chúng sẽ bắt đầu đồng nhất.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Thần La Bốn Tay cung kính đỡ lấy ngọc điệp lơ lửng trước mặt.

“Về sau, đốc thúc tộc nhân của ngươi tu luyện nhiều hơn. Trong thế giới Trung Thiên, tông môn của chúng ta là mạnh nhất trong Tu Tiên giới, đến lúc Tiên giới có nhiều thánh địa và thế lực Tiên tông mạnh hơn chúng ta, chúng ta phải tăng tốc tu luyện để họ không thể bắt nạt chúng ta.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Chủ nhân, Ma tộc bốn tay nguyện liều chết chiến đấu vì chủ nhân.” Thần La Bốn Tay rống lên.

“Được rồi, có chuẩn bị này là có thể, ngươi trở về đi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Không lâu sau, Chu Khai Linh đến sân nhỏ của Từ Phàm.

“Chúc mừng sư phụ đã trở thành Chuẩn Tiên.” Chu Khai Linh quỳ xuống hành lễ.

“Đã nhiều năm như vậy rồi, nhìn ngươi tỉnh lại từ trong ngộ đạo và có hiểu biết mới nào về Tu Tiên đạo không.” Từ Phàm cười nói khi nhìn thấy vị đồ đệ nhỏ tuổi nhất của mình.

“Càng cảm nhận rõ hơn về đại đạo, hiểu sâu hơn về linh hồn, tam thần, ngũ giác của chư giới vạn linh.”

“Đồ nhi gần đây lại có linh cảm mới.” Chu Khai Linh hưng phấn nói.

“Linh cảm mới này của ngươi có thể được sử dụng thường xuyên không?” Từ Phàm hỏi.

“Chắc là có thể.” Chu Khai Linh nói với vẻ không chắc chắn. thần thông hắn thôi diễn bình thường khá kỳ lạ, hiệu quả thật sự sau khi xuất hiện, hắn cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

“Thôi vậy, trở về củng cố tu vi đi, vừa mới trở thành Chuẩn Tiên, không cần nghĩ tới loại chuyện loạn thất bát tao như vậy.” Từ Phàm xua tay nói.

Sau khi Chu Khai Linh rời đi, Từ Phàm chỉ còn lại một mình trong sân.

“Bồ Đào, Tống Minh bây giờ đang làm gì vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Tống Minh dẫn một nhóm đệ tử thương mạch đi thị sát tiên vực xung quanh.” Bồ Đào đáp.

“Bàng Phúc kia?”

“Đang tiếp quản công việc làm ăn của những gia tộc ở Kim Khí thành, nhân tiện thành lập thương hội và bắt đầu sắp xếp Tinh Nguyệt Tiên vực.”

“Tiên ngọc dự trữ của tông môn bây giờ còn bao nhiêu?” Từ Phàm lại hỏi.

“Hiện tại chỉ còn lại 1.328.000 tiên ngọc, chờ Bàng Phúc tiếp quản bảo khố và công việc làm ăn của những gia tộc ở Kim Khí thành, đoàn chừng sẽ có hơn một triệu tiên ngọc.”

“Nhiều gia tộc như vậy mà chỉ có một triệu?” Từ Phàm có chút nghi ngờ nói, hắn cảm thấy ít nhất phải là ba bốn triệu.

“Vắt cạn bọn họ, toàn bộ gia sản, tất cả của cải, nhiều nhất không quá hai triệu tiên ngọc.”

“Kim Khí thành tuy to lớn nhưng không còn huy hoàng như xưa, nên các gia tộc đóng ở đây cũng nghèo như vậy.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm hồi tưởng lại một phen, hắn thấy rằng không có bao nhiêu Chân Tiên ở Kim Khí thành, có nhiều chính là tu sĩ Hợp Thể kỳ trở xuống và người phàm.

Những tu sĩ có chút năng lực đều rời khỏi Kim Khí thành.

“Ta cảm thấy trước đây mình đã đánh giá thấp giá trị của tiên ngọc, xem ra sau này nhất định phải tiết kiệm một chút.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Chủ nhân không cần phải như thế đâu, tông môn có lợi thế rất lớn, chỉ là bây giờ chưa phát huy ra.”

“Đến khi bày bố xong, tiên ngọc sẽ không ngừng cuồn cuộn được nhập vào khố, chỉ cần chủ nhân không lãng phí, tiên ngọc sẽ càng ngày càng nhiều.” Bồ Đào an ủi nói.

“Không lãng phí là không có khả năng, sau khi tới Tiên giới vẫn còn rất nhiều kế hoạch lớn phải thực hiện.”

“Có thể đẩy nhanh thời gian tiên bảo tu luyện Chân Tiên, cần phải nghiên cứu các Tiên khí thường để đối phó với Chân Tiên và đổi mới Tụ Linh trận. Dây chuyền sản xuất con rối chiến lực cấp Chân Tiên và cả tinh hoa Thái Dương của Tiên giới…” Từ Phàm bắt đầu trầm ngâm.

Chỉ riêng những kế hoạch này, hắn cảm thấy, đủ để hắn chơi mấy trăm ngàn năm.

“Đúng rồi, một đống hộp mù mà huynh đệ tốt của ta đưa cho ta còn chưa mở ra, có phải phúc lợi tới số không?” Từ Phàm đột nhiên nhớ ra một chuyện quan trọng.

Hắn thấy mình đã lâu rồi mình không mở chiếc hộp mù do huynh đệ tốt tặng.

Chương 934: Tiên khoáng của Thiên Đỉnh thương hội

Trên bàn xuất hiện một chiếc đĩa tròn, trên đĩa tròn đều là hộp mù mà huynh đệ tốt đưa cho, thấp nhất cũng là cấp bậc Đạo khí.

Đúng lúc Từ Phàm muốn mở nhẫn không gian đầu tiên ra thì bỗng nhiên khựng lại.

Một khối nước lớn bằng chậu rửa mặt xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Hắn đưa tay vào rửa rửa, rửa tay trước khi mở hộp mù, không may mắn thì cũng khỏe mạnh.

Nhẫn không gian đầu tiên là cấp bậc Đạo khí, có tạo hình cổ xưa, Từ Phàm liếc mắt một cái là có thể phân tích được, nhất định là ngọc bội của một người khiêm tốn hay mang bên mình.

Trận pháp trong nhẫn được Từ Phàm nhẹ nhàng phá vỡ, một đống đồ đạc được Từ Phàm đổ ra ngoài.

“Mười sáu món Đạo khí không có tác dụng, chỉ có hai món là hơi thú vị.”

Từ Phàm nhìn chùm dây tơ và thanh cự rìu trong đống Đạo khí nói.

“Một đống đan dược, hình như còn có đan dược thích hợp cho Đại Thừa kỳ tu luyện tinh tiến.”

“Một đống linh khoáng Đạo khí, có lẽ chủ nhân nhẫn không gian này ở thế giới Trung Thiên.”

Không cần Từ Phàm dặn dò, một Truyền Tống Trận xuất hiện dưới đống vật phẩm đó, sau đó lập tức truyền tống vào trong nhà kho bảo vật.

Từ Phàm đặt nhẫn không gian đó sang một bên, lại cầm lấy chiếc thứ hai.

Loại cảm giác rút thăm trúng thưởng này có thể cho hắn chút vui vẻ và cảm giác chờ mong mà hoạt động khác không thể cho được.

Từ Phàm lại đổ tất cả đồ vật trong nhẫn không gian thứ hai ra.

Vừa đổ ra ngoài, Từ Phàm đã bị một tòa tháp nhỏ hấp dẫn.

“Tiên khí trung phẩm, vận may không tồi!” Từ Phàm vẫy tay đặt tháp nhỏ trong lòng bàn tay.

“Khốn Long tháp, là Tiên khí chuyên dùng để đối phó Long Tộc, tạm để đó chắc chắn sau này có thể dùng đến.” Từ Phàm cảm nhận được khí tức của tháp nhỏ nói.

Sau đó nhìn thêm những thứ còn lại trong đống đồ ngoại trừ tháp nhỏ đó.

Ba món Chuẩn Tiên khí, còn lại là đống linh bảo đan dược linh khoáng, lại bị Từ Phàm ném vào trong nhà kho bảo vật.

Từ Phàm đã xem được một đĩa nhẫn không gian, trong đó khiến Từ Phàm kinh ngạc nhất chính là món tọa giá Tiên khí không gian, thuộc Tiên khí cao phẩm, người mang theo có hạn, nhưng tốc độ cực nhanh, đột nhiên bộc phát, Kim Tiên cũng khó đuổi kịp.

Dựa trên tính toán của Bồ Đào, hắn đã xem qua hạch toán Tiên ngọc của nửa nhẫn không gian có thể gần ba trăm vạn, đương nhiên không tính mấy món Tiên khí mà Từ Phàm xem trọng.

“Lẽ nào đợt này không phải là phúc lợi lớn sao?” Từ Phàm nghi ngờ, lại xuất ra một món Đạo khí không gian.

Từ Phàm vừa mới kiểm tra bên trong Đạo khí không gian, hai mắt đột nhiên trừng to.

Sau đó một trận pháp không gian xuất hiện ở trong tiểu viện, trực tiếp mở không gian tiểu viện rộng đến ngàn dặm.

Hắn đổ hết đồ đạc trong Đạo khí không gian ra. Trong nháy mắt vô số Tiên khoáng tinh luyện xong từ trên bầu trời rơi xuống, từng đống từng đống như gạch tốt.

“Bên trong Đạo khí không gian cao cấp nhất đều là Tiên khoáng chất lượng cao, Bồ Đào mau tính xem những Tiên khoáng này có giá trị bao nhiêu Tiên ngọc.” Từ Phàm vui mừng nói.

Hắn chỉ đảo sơ lược một cái, lập tức cảm giác không dưới ngàn vạn Tiên ngọc.

“Chủ nhân, đã thống kê xong, có rất nhiều Tiên khoáng mà gần đây chủ nhân thiếu hụt, đại khái có thể hoàn toàn tu bổ xong Hậu thiên linh bảo và Đào Hoa Nguyên Đồ.”

“Đi đào Tiên khoáng cần thiết, ít nhất cũng trị giá một ngàn ba trăm vạn Tiên ngọc.” Âm thanh của Bồ Đào cũng khá ngạc nhiên.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác có chút không đúng, đưa tay lấy một khối Tiên khoáng tinh luyện xong bắt đầu quan sát tỉ mỉ.

“Rất phiền toái đó, có lẽ nhóm Tiên khoáng này là của Thiên Đỉnh thương hội.” Từ Phàm cảm nhận được khí tức trong Tiên khoáng nói.

“Nhưng điều này thì có liên quan gì đến Ẩn Linh môn ta.”

Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng giơ tay lên, một Phượng Hoàng thần hỏa trong nháy mắt luyện hóa tất cả khí tức Thiên Đỉnh thương hội trong Đạo khí không gian.

Sau đó lại dùng khí tức nhân quả đưa nhóm Tiên khoáng này đi một lượt, để hắn và Thiên Đỉnh thương hội không có bất kỳ liên quan gì cả.

“Được rồi, thu hồi những linh khoáng này về nhà kho bảo vật đi, sau đó ta sẽ để phân thân số ba bắt đầu tu bổ Đào Hoa Nguyên Đồ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Đợt này không lỗ, có Tiên ngọc, cũng có Tiên khoáng tu bổ Hậu thiên linh bảo, như vậy có thể bảo số một số hai ra tay đi làm công việc khác.

Sau khi mở hộp mù kiếm được nhiều tiền, Từ Phàm lại tăng tốc độ mở hộp mù.

Không bao lâu sau, đã mở sạch tất cả pháp bảo nhẫn không gian cấp bậc Đạo khí.

Chỉ còn lại hai món không gian cấp bậc Tiên khí.

“Đều là không gian phẩm cấp Tiên khí, không biết có thể mở ra thứ tốt gì.”

Từ Phàm cầm lấy một Tiên khí không gian có hình thái cung điện, nhẹ nhàng mở ra, phát hiện không gian trong Tiên khí trống trải khác thường, chỉ có một món Hổ phù có khí tức huyền ảo mang theo tia hủy diệt, khí tức đại đạo.

Từ Phàm chỉ nhìn Hổ phù đó một cái đã cảm nhận được trong đó ẩn chứa nghiệp lực nhân quả khổng lồ.

Hắn dám chắc chắn, chỉ cần bản thân dám kiểm tra Hổ phù này, nhất định sẽ có rất nhiều phiền toái tìm đến hắn.

“Bồ Đào, phong ấn Tiên khí này tại nơi sâu nhất Nguyên giới đi.” Từ Phàm giải thích.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một con rối đặc thù đi ra từ trong hư không, cầm lấy món Tiên khí không gian có hình thái cung điện rồi lại trở về trong hư không.

“Tiên triều Ma Khôi, lát nữa hỏi La Sinh một chút.”

Mặc dù Từ Phàm chưa từng tiếp xúc, nhưng hắn thấy được dấu hiệu khắc trên Hổ phù.

“Đó là hộp mù còn lại cuối cùng.”

Từ Phàm nói xong, đưa tay về phía một Tiên khí không gian có hình dáng linh châu.

Từ Phàm đang muốn phá giải mật trận bên ngoài, đột nhiên nhíu mày.

“Thần thức trận pháp phòng hộ của Tiên khí này hơi thú vị.”

“Nhưng lại không đủ đô ở trước mặt Luyện Khí Đại Tông sư như ta.”

Ba canh giờ sau, tay Từ Phàm cầm Tiên khí không gian linh châu chau mày.

“Luyện chế Tiên khí không gian này, ít nhất cũng là cấp bậc Thần Tượng.”

“Nhưng dù như vậy thì đã sao, sao có thể làm khó ta.”

Từ Phàm như tiến vào trạng thái hiểu biết bí ẩn, hăng hái với Tiên khí không gian linh châu trong tay.

Hăng hái một lần chính là một năm, trong thời gian này Từ Phàm luôn duy trì một tư thế, toàn tâm vùi đầu vào chấp pháp bí mật bên trong.

Trong một năm này, tám ngàn ba trăm vạn đệ tử mới gia nhập vào Ẩn Linh môn đã hoàn toàn thích ứng với cuộc sống của Ẩn Linh môn.

Mỗi sáng sớm thức dậy đều tập hợp tại nơi có thể chứa năm mươi vạn đệ tử.

Sau đó, dưới sự dẫn dắt của viện trưởng và đạo sư, tập luyện bài Ngũ Hành Luyện Thể đầu tiên cơ bản nhất của Ẩn Linh môn theo đài phát thanh.

Hơn bốn mươi vạn đứa trẻ mặc đạo bào Ẩn Linh môn làm ra, sắc mặt nghiêm trang mà chỉnh tề xếp hàng trong đạo trường, đợi âm nhạc đài phát thanh vang lên.

Ngô Cương đứng ở đầu hàng, sắc mặt trịnh trọng.

Bởi vì chưa đến mười ngày nữa thì thi đấu giữa các học trưởng sẽ bắt đầu.

Mặc dù thi đấu lần này không ảnh hưởng đến bọn họ, nhưng lại liên quan đến điểm tích lũy của đạo sư và viện trưởng bọn họ.

Nghĩ đến đây, Ngô Cương giương mắt nhìn về phía trước, nhìn về viện trưởng Hùng Lực đang dẫn đầu tập luyện Ngũ Hành Luyện Thể theo đài phát thanh.

“Ngươi mời ta ăn no, ta sẽ cho ngươi đứng thứ nhất.” Trong lòng Ngô Cương kiên định nói.

Từ nhỏ lượng ăn của hắn đã rất lớn, hơn nữa còn hấp thu linh thực rất nhanh.

Vốn là gia đình bình thường, cha là Nguyên Anh kỳ, mẹ là Trúc Cơ kỳ, bình thường nhận thầu linh điền lớn để duy trì sinh hoạt.

Vốn rất hạnh phúc, cho đến khi hắn sinh ra thì mọi thứ đều thay đổi.

Dạ dày của hắn như cái động không đáy, cho dù ăn bao nhiêu cũng cảm thấy không đủ, đều có cảm giác đói khát.

Chương 935: Ngô Cương

Vốn cả nhà vẫn rất vui vẻ, đây chẳng phải là thể chất đặc thù điển hình sao?

Kết quả cả nhà hao hết trăm cay nghìn đắng, đi đến cự thành có Tiên tông.

Tìm được Tiên tông chuyên nhận người có thể chất đặc thù, kết quả được biết hắn là Vạn Quân chi thể vô dụng nhất.

Ngoại trừ ăn được chịu đòn được thì rất khó đột phá cảnh giới tu vi.

Căn cứ vào ghi chép của Vạn Quân chi thể Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới, tu vi cao nhất chỉ là Đại Thừa kỳ.

Đầu vào và đầu ra rõ ràng không tỷ lệ thuận với nhau, cho nên đã bị từ chối.

Cha mẹ Ngô Cương không cam lòng, lại hao hết gia tài đến mấy Tiên tông khác, nhưng kết quả cũng như vậy.

Trong thời gian này, tất cả tích lũy của cả nhà bọn họ cũng bị hao hết.

Gia đình đang tốt lành vì hắn mà trở nên như vậy.

Sau đó trồng linh điền, nhưng hoàn toàn không đuổi kịp lượng tiêu thụ của Ngô Cương.

Cho nên cha Ngô Cương đã ra ngoài làm người tầm bảo chuyên nghiệp, muốn kiếm thêm chút linh thạch, không thể để cho đứa trẻ nhà mình đói khát.

Kết quả mọi chuyện không như mong muốn, cho dù cha hắn dùng hết toàn sức cũng chỉ có thể bảo đảm hắn không bị chết đói.

Lúc này Ẩn Linh môn mở Tiên môn chiêu mộ đệ tử, dựa vào thái độ còn nước còn tát, mẹ Ngô Cương đã đưa hắn đến đây, kết quả thật sự đã được nhận vào.

Chẳng những vậy, hắn còn ké Tiên nhân cứu mạng của hắn một bữa ăn no.

Một bữa ăn mười con bò, ba mươi linh dương nướng, mười lăm con cá nướng nặng hai mươi cân.

Sau đó dưới ánh mắt trợn tròn há mồm của Hùng Lực, hắn lại cuồng huyễn biểu diễn một trăm ly nước trái cây.

Cuối cùng lại ăn hai mươi cân bánh ngọt sau bữa ăn.

Cứ như vậy, Ngô Cương cũng cảm nhận được cảm giác no được tám phần.

Từ đó trở đi, đại sư huynh Hùng Lực chính là đại sư huynh tốt nhất của hắn.

Trong đạo trường khổng lồ, tất cả đứa trẻ tản mát ra khí thế của mình theo âm nhạc bài tập đầu tiên của Ngũ Hành Luyện Thể nổi lên từ đài phát thanh.

Động tác chỉnh tề, sức mạnh khí huyết trên người ngưng tụ lại hướng thẳng lên trời.

Khí huyết của hơn bốn mươi vạn đệ tử ngưng tụ thành một Pháp Tướng Khí Huyết khổng lồ trên bầu trời, động tác bài tập đầu tiên của Ngũ Hành Luyện Thể của các đệ tử cũng bắt đầu nổi lên theo đài phát thanh.

Lúc này có hai trăm Pháp Tướng Khí Huyết như vậy trên bầu trời.

Pháp Tướng Khí Huyết như có ý thức bản thân, tản ra khí thế khổng lồ, muốn áp chế Pháp Tướng Khí Huyết xung quanh, để bản thân trở thành người mạnh nhất chói mắt nhất.

Một ông lão quét sân như người phàm, nhẹ nhàng vung chổi quét bụi bặm trên đường mòn trên núi.

Giương mắt nhìn hai trăm Pháp Tướng Khí Huyết ngưng tụ, trong miệng lẩm bẩm: “Khó lường, thật sự khó lường!”

Vốn hắn đi cáo biệt với đạo hữu của hắn, kết quả nửa đường lại gặp phải một hạm đội tiên chu, thấy cảnh giới chí cao nên muốn ứng tuyển làm trưởng lão thương hội.

Ông lão quét sân, sao có thể đồng ý chứ?

Có đùi lớn không ôm theo đám cá thối các ngươi làm gì, sau đó hao tổn nhiều sức lực, mới thoát ly được hạm đội tiên chu đó.

Đợi đến lúc đến Phi Vũ giới, vừa hay Ẩn Linh đảo sắp cất cánh, nguy hiểm bắt được chuyến xe cuối cùng.

Nửa canh giờ sau, tập xong bộ Ngũ Hành Luyện Thể trên đài phát thanh, lại tiến vào tiết mục mà Ngô Cương thích nhất.

Do lượng cơm của hắn lớn nên mỗi lần đều được Bồ Đào đặc biệt chú ý.

Đi đến nhà ăn của học viện, Ngô Cương đi đến vị trí độc quyền của hắn.

Mười thùng cơm lớn, mười chậu thịt kho tàu, hai mươi sườn dê nướng, bốn mươi đùi bò nướng, năm chậu canh thịt lớn, một trăm bánh màn thầu lớn, năm mươi con cá nướng nặng mười cân.

Đây là lượng cơm của Ngô Cương mà Bồ Đào dựa trên suy đoán tinh chuẩn đoán ra được tám phần.

Nhìn thấy đống đồ ăn này, Ngô Cương cảm thấy có loại cảm giác hạnh phúc.

“Quả thật Ngô Cương ăn linh đan có thể tiết kiệm được chút thời gian ăn cơm.” Một đệ tử đời thứ nhất nhìn Ngô Cương cuồng huyễn nói.

“Đó là chuyện sau này, hơn nữa ngoại trừ Luyện Đan Đại Tông sư luyện đan dược ra, thì đan dược còn lại đều có đan độc, ăn nhiều không dễ.”

“Linh thực ngược lại không có yêu cầu gì, ăn nhiều bổ nhiều.” Hùng Lực nói.

“Đại sư huynh, ngươi để Bồ Đào báo cáo chuyện của Ngô Cương lên chưa, Vạn Quân chi thể không thành Tiên, điều này phải để cho Đại trưởng lão xem xem.” Đệ tử đời thứ nhất đó nói, hắn được xem là đạo sư của Ngô Cương.

“Đã nói với Bồ Đào rồi, gần đây Đại trưởng lão đang bận, có lẽ Bồ Đào vẫn chưa báo cáo.” Hùng Lực nói, trong lòng hắn chuyện này chưa bao giờ là vấn đề.

Chỉ cần Đại trưởng lão ra tay thì nhất định có thể giải quyết.

Sau khi dùng bữa xong, tất cả đệ tử trở lại phòng học của mình, cầm mũ bảo hiểm pháp khí huyễn cảnh đội lên đầu.

Như vậy có thể tiến vào tiểu thế giới đặc biệt sáng tạo cho bọn họ.

Ở đây tám ngàn ba trăm vạn đệ tử có thể lên lớp học cùng lúc.

Ngô Cương là người cuối cùng tiến vào phòng học, chu đáo khởi động trận pháp phòng hộ, đề phòng người ngoài đến quấy nhiễu.

Đội mũ bảo hiểm huyễn linh, trời đất quay cuồng, Ngô Cương lập tức đi đến tiểu thế giới cá nhân.

“Vui lòng chọn khóa học mà ngươi muốn học.”

Trong thế giới cá nhân xuất hiện vô số lựa chọn, giảng giải Ngũ Hành quyết cơ bản, cơ sở Luyện Đan, cơ sở Luyện Khí, cơ sở Luyện Thể, cơ sở Ngũ Hành Đạo Pháp, cơ sở Kiếm Đạo…

Ngô Cương nhẹ nhàng nhấp vào cơ sở Luyện Thể, lựa chọn bài thứ tư.

Chỉ thấy ba bài học đầu tiên đều được đánh giá điểm tối đa.

Tiểu thế giới cá nhân thay đổi, sau đó Ngô Cương xuất hiện trong một trường dưới góc nhìn của Thượng Đế.

Trong đạo trường có một tu sĩ Luyện Thể thân hình cao lớn, tràn đầy hung hãn đang đứng.

“Ba bài đầu chúng ta đã nói đến lực, giờ phút này chúng ta sẽ bắt đầu giảng đến vận dụng cao thâm của khí.”

“Khí và lực hòa nhưng hung bạo, lấy lực mang khí chỉ là cách Luyện Thể thô thiển, không cần phải học sâu.”

“Hôm nay ta sẽ dạy các ngươi phương pháp dung hợp khí lực.”

“Bên này là nội dung học từ bài thứ tư đến bài thứ tám.” Tu sĩ cao lớn hướng về phía đạo trường trống rỗng nói.

Ngô Cương quan sát một lượt trước, đệ tử có thể đến bài thứ tư để nghe giảng tổng cộng có chín người, trước đó đều từng giao thủ với hắn.

“Mời tất cả đệ tử phía dưới đưa ý niệm lên người ta, ta sẽ dẫn các ngươi trải nghiệm cảm giác dung hợp khí lực.” Tu sĩ cao lớn đó nói xong mở quyền hạn để người ta đến gần.

Lớp học như vậy có hơn trăm vạn người, tám ngàn ba trăm vạn đệ tử đều đang nghe giảng tại nơi này.

Bồ Đào căn cứ vào chương trình học của mỗi một đệ tử cùng với tiến độ tu luyện để bắt đầu thiết lập đổi mới hồ sơ.

Sau đó căn cứ vào năng lực tính toán khổng lồ để thôi diễn ra con đường tu luyện thích hợp nhất với đệ tử đó.

Lúc này, Từ Phàm hơi bất đắc dĩ trừng to hai mắt trong trận pháp giải mã trong tiểu viện.

“Vậy mà ta lại không phá được Tiên khí không gian này!”

“Xem ra Tiên khí không gian được luyện ra không chỉ là cấp bậc Thần Tượng đơn giản.” Từ Phàm nhìn Tiên khí không gian trong tay nói.

“Bồ Đào, thành lập kế hoạch phá giải thần thức trận pháp phòng hộ tầng ngoài của Tiên khí không gian này đi.” Từ Phàm nói.

Thông qua một năm nghiên cứu, Từ Phàm suy đoán nếu như hắn muốn phá trận pháp phòng hộ này thì ít nhất cũng phải hao tổn mấy ngàn năm của hắn.

Từ Phàm mất đi kiên nhẫn, giao chuyện không hay này cho Bồ Đào.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Sau đó Bồ Đào lại báo cáo tình hình gần đây.

“Ăn rất được, Vạn Quân chi thể, tu không qua Tiên.”

“Được, gọi đứa trẻ đó qua đây để ta xem xem.” Từ Phàm nói.

Kết quả, Ngô Cương đang lên lớp được dẫn đến trước mặt Từ Phàm.

Chương 936: Đạo Luyện Thể Thôn Phệ

Ngô Cương vô cùng khẩn trương đi theo phía sau Hùng Lực.

Hắn đã nghe rất nhiều rất nhiều lời đồn về Đại trưởng lão.

Từ đó đã thiết lập hình tượng tu sĩ đại năng còn lợi hại hơn cả Tiên nhân ở trong lòng hắn.

Còn lợi hại hơn cả Kim Tiên mà cha hắn thường xuyên nói bên miệng.

“Đại trưởng lão, đã dẫn Ngô Cương đến, ngươi xem xem sau này đứa trẻ này có thể tu luyện thành Tiên không.” Hùng Lực nói.

Ngô Cương nghe vậy càng thêm khẩn trương, những lời này không biết hắn đã nghe cha mẹ hắn nói bao nhiêu lần.

Sau đó còn chưa nhìn thấy Đại trưởng lão, đã nghe được một âm thanh hiền hòa.

“Mọi thứ trên thế gian đều có khả năng, không có chuyện tuyệt đối.”

“Để ta xem đứa trẻ này một chút.”

Ngô Cương đi ra từ phía sau Hùng Lực, hơi khiếp sợ nhìn Đại trưởng lão trong lời đồn đó.

Khí tức rất hiền hòa, khí chất trên người giống như anh trai nhà hàng xóm vậy.

“Vạn Quân chi thể, ăn rất được, càng tu luyện về sau thì ăn càng nhiều, sau khi đến Hợp Thể kỳ, thậm chí ngay cả Tiên tông bình thường cung cấp cũng có chút phí sức.”

Từ Phàm nói xong, một tay nhẹ nhàng đặt lên vai Ngô Cương.

“Thế gian không có chuyện tuyệt đối, tìm đúng phương pháp là được.” Từ Phàm nói xong nhìn Ngô Cương hiền hòa nói: “Đứa trẻ, ngươi sợ đau sao?”

“Không sợ đau, ta sợ đói!” Ngô Cương ngốc nghếch nói.

“Vậy được.”

Một làn gió nhẹ kéo Ngô Cương lên bầu trời, sau đó được bao quanh bởi một lá chắn màu xanh tinh khiết.

Không bao lâu sau, trong vòng bảo hộ truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Ngô Cương, vô cùng thê thảm.

“Đại trưởng lão!” Hùng Lực hơi lo lắng nhìn về phía Ngô Cương đang kêu thảm thiết trong vòng bảo hộ.

“Muốn hoàn toàn hiểu rõ Vạn Quân chi thể, ta cần phân tích và cắt xén linh hồn của hắn, dù sao ở Tiên giới cũng không có cách giải quyết, thủ đoạn bình thường thì chắc chắn không được.” Từ Phàm nghe tiếng kêu thảm thiết của Ngô Cương, nhẹ nhàng nói.

“Ngô Cương, ngươi còn có thể kiên trì không? Không thể tiếp tục thì hãy nói với ta.” Âm thanh Từ Phàm truyền đến bên tai Ngô Cương.

“Đại trưởng lão… ta có thể… kiên trì, ta muốn tu… Tiên, ta muốn… tranh thứ nhất học viện, ta muốn cho đại sư huynh… Hùng Lực nở mày nở mặt!”

Trong tiếng kêu thảm thiết xen lẫn lời nói kiên định của Ngô Cương.

Từ Phàm gật đầu, sau đó căn nguyên sâu nhất trong linh hồn Ngô Cương bị Từ Phàm không hao tổn sức lực rút ra một tia.

“Bình Thánh Hồn đan này, một ngày một viên, ba ngày sau sẽ không sao nữa.” Từ Phàm ném cho Hùng Lực một bình đan dược.

“Đệ tử đa tạ Đại trưởng lão thay Ngô Cương.”

Vòng bảo hộ trên bầu trời biến mất, cơ thể Ngô Cương mất đi sự hỗ trợ từ trên bầu trời rơi xuống, được Hùng Lực ôm lấy.

“Cho ta vài ngày, đến lúc đó có thể hiểu được tại sao Vạn Quân chi thể này không thể thành Tiên.”

“Dẫn Ngô Cương trở về tĩnh dưỡng đi!”

Sau khi Hùng Lực hành lễ, lập tức dẫn theo Ngô Cương mê man bay về phía học viện.

Từ Phàm thu một tia linh hồn căn nguyên của Ngô Cương lại, trước mắt hắn có việc quan trọng hơn phải làm.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn phân thân số ba ở chế độ chờ.

Đào Hoa Nguyên Đồ và linh khoáng tu bổ của hắn xuất hiện trong Luyện Khí điện.

Một tay Từ Phàm kéo ra một chùm sáng màu xanh như quả bóng bàn, bên trong là các hướng dẫn và bước tu bổ Đào Hoa Nguyên Đồ, hắn cần đồng bộ hóa cho phân thân số ba mới có thể sửa chữa Đào Hoa Nguyên Đồ.

“Không ban cho linh trí thì hơi phiền toái, những thứ hơi phức tạp phải giao một lượt.” Từ Phàm nói xong ấn chùm sáng vào ấn đường của phân thân số ba.

Sau đó phân thân số ba như người máy đợi nhận mệnh lệnh, bắt đầu dựa theo hướng dẫn tu bổ Đào Hoa Nguyên Đồ.

“Một món Hậu thiên linh bảo, muốn thật sự tu sửa, ít nhất cũng cần mấy chục năm, nhưng tiêu hao thời gian này rất đáng giá.”

“Bồ Đào, ngươi tiện hãy phân tích linh hồn căn nguyên của Ngô Cương một chút, mô phỏng con đường tu luyện của Ngô Cương, tìm ra phương pháp thích hợp nhất với hắn hoặc là đột phá cực hạn Vạn Quân chi thể.”

Từ Phàm nói xong, truyền tống cho bản thể Bồ Đào một tia linh hồn căn nguyên của Ngô Cương.

Vừa nãy hắn đã phân tích một lúc, phát hiện cũng không phải là chuyện khó giải quyết, cho nên lập tức giao cho Bồ Đào.

Sáng sớm, Từ Phàm ngồi trong tiểu viện nhìn hai trăm Pháp Tướng Khí Huyết ngưng tụ trên bầu trời đang luyện bộ thứ nhất của Ngũ Hành Luyện Thể theo đài phát thanh.

“Sư phụ, cảnh này thật ngoạn mục, tám ngàn ba trăm vạn đệ tử cùng nhau tu luyện một bộ Luyện Thể thuật không ngờ lại sinh ra dị tượng khổng lồ như vậy.” Từ Cương đứng phía sau Từ Phàm sợ hãi than thở nói.

“Đây có là gì, nếu những Pháp Tướng Khí Huyết này ngưng tụ lại với nhau có thể trấn áp âm hồn quỷ mị trong phạm vi mười vạn dặm, đợi sau này tu luyện tới bộ thứ mười của đài phát thanh thì có thể trực tiếp đẩy lùi Kim Tiên.” Từ Phàm nhìn Pháp Tướng Khí Huyết trên bầu trời cười nói.

Trước đó đệ tử tông môn ít nên không thể phát huy ưu thế được.

Hiện tại đệ tử tông môn nhiều hơn, sau này sẽ tiến hành chiến đấu tập đoàn.

Vì thế Từ Phàm đặc biệt giả lập một bộ Luyện Thể độc đáo trên đài phát thanh, còn tiến hành sửa đổi Ngũ Hành quyết một chút.

Uy lực đơn độc tu luyện chiến đấu với Ngũ Hành quyết thông thường tương đương với nhau.

Nhưng một khi nhân số nhiều lên, đạt đến cấp bậc hơn hàng ngàn hàng vạn thậm chí mười vạn trở lên, chỉ cần ý niệm mọi người thông suốt, mục tiêu nhất trí, sẽ sinh ra hiệu quả rất thần kỳ.

Đương nhiên tất cả chỉ là trong thôi diễn của Từ Phàm, vẫn chưa kịp thử nghiệm hiệu quả thật sự.

“Chủ nhân, kết quả Vạn Quân chi thể của Ngô Cương đã có rồi.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Vậy tại sao Vạn Quân chi thể này không thể thành Tiên?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Vạn Quân chi thể thích hợp đạo Luyện Thể Thôn Phệ nhất, quan trọng nhất là phải có đạo Thôn Phệ của đạo vận cấp bậc Kim Tiên chỉ dẫn mới có thể thăng cấp làm Chuẩn Tiên.”

“Bởi vì người tu luyện đạo Thôn Phệ ở Tu Tiên giới rất ít, có thể tu luyện tới Kim Tiên càng ít.”

“Cho nên từ xưa không có Kim Tiên tu luyện đạo Thôn Phệ đồng ý tiêu hao căn nguyên ngưng tụ đạo vận chỉ dẫn Vạn Quân chi thể.” Bồ Đào giải thích.

“Thì ra là vậy, nhưng ta thấy Ngô Cương cũng không có thiên phú tu luyện đạo Thôn Phệ.” Từ Phàm lại nói.

“Cho nên, từ xưa Vạn Quân chi thể không tu luyện thành Tiên được.”

“Cho nên cần chủ nhân đưa mảnh vỡ đại đạo pháp tắc của đạo Thôn Phệ vào trong cơ thể Ngô Cương, sau đó tu luyện đạo Thôn Phệ.”

“Điều này đơn giản.” Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, mảnh vỡ pháp tắc đạo Thôn Phệ như quả cầu thủy tinh xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

“Hy sinh cái giá lớn như vậy, sau khi tu luyện thành Tiên chiến lực sẽ thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Chỉ cần không gặp tu sĩ có cấp bậc như chủ nhân, thì dường như được xem là vô địch.”

“Góp ít thành nhiều, trước cảnh giới Phàm Đạo cứ ăn được đánh được như tu sĩ bình thường đi.”

“Một khi thành Tiên sẽ xảy ra thay đổi long trời lỡ đất.” Bồ Đào nói.

“Tạm ổn, ta mong chờ thay đổi sau khi tên nhóc này thành Tiên.” Từ Phàm khẽ cười nói.

Sau đó Từ Phàm cảm thấy hứng thú quan sát chương trình học một ngày của học viện từ trong tiểu viện của hắn.

Trong một lầu ký túc xá khổng lồ, Hùng Lực xuất hiện trong phòng của Ngô Cương.

“Hùng Lực đại sư huynh, đã tìm được nguyên nhân ta không thể thành Tiên chưa?” Ngô Cương gấp gáp hỏi.

“Đại trưởng lão ra tay, đâu có chuyện không làm được chứ.”

“Ngươi hãy uống viên đan dược này đi, sau này cứ tu luyện công pháp Đại trưởng lão đặc biệt thôi diễn cho ngươi.” Hùng Lực nói xong cầm một bình đan dược và Ngọc Điệp đặt bên giường của Ngô Cương.

Chương 937: Một tỷ hai trăm tám mươi triệu

Từ Nguyệt Tiên dẫn theo Bạch Long đi tới tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, ta thật sự không thể dẫn Tiểu Bạch ra ngoài du ngoạn sao?” Từ Nguyệt Tiên hơi thất vọng nói.

“Tốt nhất không nên dẫn theo, tối thiểu trước khi ta chưa luyện thành Tiên khí che giấu thân phận cho hắn thì không nên đi ra ngoài.”

“Chỉ cần vừa ra khỏi phạm vi Ẩn Linh môn bại lộ trong Tiên giới sẽ khiến cho Long Tộc chú ý, cho dù thông qua cây Thông Linh để chuyển sinh cũng không được.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đợi thêm một trăm năm nữa, có lẽ đến lúc đó Bạch Long có thể thăng cấp đến cấp bậc Chuẩn Tiên, lúc đi ra ngoài vừa hay có thể giúp ngươi.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.”

Lúc này, một trường xà màu xanh với đôi cánh xuất hiện trong tiểu viện Từ Phàm, cánh vẫy như bướm hoa.

“Đây là linh thú ngươi để cây Thông Linh ngưng luyện ra thông qua đạo Vạn Thú sao?”

“Che giấu, thăm dò, am hiểu không gian nhất đạo, ra ngoài là trợ thủ không tồi của ngươi đó.” Từ Phàm nhìn trường xà màu xanh có cánh bình luận nói.

Trường xà màu xanh nhìn một cái, ánh mắt Từ Phàm tràn đầy thân thiết, bởi vì nó cảm nhận được khí tức mẫu thân ở trên người hắn.

“Thông qua khoảng thời gian này, ta đã ngưng tụ ra các loại linh thú ưu điểm, phải mất rất nhiều công sức mới có thể thai nghén ra con linh thú này, nên ta đã đặt tên nó là Thanh Vũ Xà.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Ngươi ngưng tụ ra thêm mấy con linh thú đi, có thể giúp ngươi chiến đấu, có thể giúp ngươi tìm bảo vật, có thể giúp ngươi chạy trốn, có thể giúp ngươi đi đường.”

“Đợi đến khi mấy con linh thú này của ngươi chịu được khảo nghiệm, ta sẽ để cây Thông Linh thai nghén quy mô lớn, cho đệ tử Ẩn Linh môn chúng ta mỗi người một bộ.”

Bỗng nhiên Từ Phàm cảm thấy đây là một ý tưởng hay.

“Tuân lệnh sư phụ, ta sẽ để cây Thông Linh thai nghén ra linh thú thích hợp dựa theo phương hướng này.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói.

“Được, lần này vi sư cũng không ngăn cản ngươi ra khỏi tông môn, mọi chuyện hãy cẩn thận, đừng đi quá xa là được, tốt nhất không nên cách hai tòa Tiên Vực.” Từ Phàm dặn dò.

Sáng sớm, Từ Phàm đã gặp Từ Nguyệt Tiên.

Nàng muốn dẫn Bạch Long ra ngoài du ngoạn, thuận tiện xem xem thế giới, kết quả vừa mở miệng đã bị Từ Phàm vô tình từ chối.

“Sư phụ, nghe nói hiện tại tông môn thiếu Tiên ngọc, ta sẽ đi tìm mấy bảo tàng lấp đầy cho tông môn, sư phụ đợi tin tốt của ta đi.”

Từ Nguyệt Tiên đặt Bạch Long ở Nguyên giới, cáo biệt Từ Phàm rồi lập tức rời đi.

“Đi ra ngoài xông pha cũng tốt.” Từ Phàm nhìn phương hướng Từ Nguyệt Tiên rời đi nói.

Trong không gian dưới lòng đất, một mình Từ Phàm đi đến nơi trong Luyện Khí điện.

“Bồ Đào, dây chuyền sản xuất con rối cấp bậc Tiên khí thôi diễn sao rồi.” Từ Phàm hỏi.

Xuất phát từ nhóm Tiên khoáng mới lấy được, cho Bồ Đào đủ không gian thôi diễn để thôi diễn dây chuyền sản xuất con rối chiến lực cấp bậc Tiên khí.

“Chủ nhân, đã hoàn thành, nhưng vẫn cần tiêu hao lượng lớn Tiên khoáng ngươi vừa mới lấy được, dự kiến sau khi hoàn thành, có thể chỉ còn lại hai thành Tiên khoáng, nhiều nhất có thể chế tạo hai trăm con rối cấp bậc Chân Tiên.” Bồ Đào báo cáo.

Đây là lý do tại sao không báo cáo ngay cho Từ Phàm, là bởi vì Bồ Đào đang tối ưu hóa dây chuyền sản xuất.

“Nói như vậy hơn một ngàn vạn Tiên ngọc của ta sẽ biến thành một dây chuyền sản xuất với hai trăm con rối Chân Tiên sao.” Từ Phàm khẽ nhíu mày.

“Chủ nhân, ở trong Tiên giới, một con rối thông thường có chiến lực Chân Tiên ít nhất trị giá từ mười vạn đến hai mươi vạn Tiên ngọc đó.” Bồ Đào nói.

“Cứ xây dựng dây chuyền sản xuất dựa theo kế hoạch này đi, lát nữa ta sẽ gọi số một số hai trở về giúp ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Tính toán cẩn thận như vậy, cảm giác cũng không tính là quá thiệt thòi.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi Từ Phàm dặn dò xong những chuyện này, lại đi tới trận pháp không gian trung tâm Tụ Linh trận.

Đã lâu Ẩn Linh đảo không thăng cấp Tụ Linh trận, dẫn đến sau khi đi tới Tiên giới đã lãng phí rất nhiều Tiên Linh chi khí.

“Được xem như đứng đầu trấn ở thế giới Trung Thiên, nhưng lấy được Tiên giới có tinh diệu đến đâu cũng không theo kịp tốc độ tiêu hao của tám mươi ba triệu đệ tử.” Từ Phàm nhìn trung tâm Tụ Linh trận nói.

“Nếu đổi thành Tiên Linh trận bình thường thì chi bằng không đổi, muốn thăng cấp thì tốt nhất là thay đổi Tiên khí trung tâm Tụ Linh trận, lại là một chuyện phiền toái.” Từ Phàm nói xong gãi gãi đầu nói.

Sau khi đến Tiên giới, rất nhiều phụ kiện trong Ẩn Linh môn đều phải thay thế, nhưng do không có Tiên ngọc nên Từ Phàm chỉ đành để vậy.

“Bồ Đào, ngươi nói lại lần nữa, dựa theo kế hoạch tiền kỳ của ta thì cần hao phí bao nhiêu Tiên ngọc.” Từ Phàm lại hỏi lần nữa.

Vì kích phát động lực của mình, hắn đã tổng hợp tất cả kế hoạch của hắn cho Bồ Đào một lần, cần bao lâu, cần tiêu tốn bao nhiêu Tiên ngọc, đều để Bồ Đào tính toán.

“Chủ nhân, tổng cộng cần tiêu hao một tỷ hai trăm tám mươi triệu Tiên ngọc.” Âm thanh giòn tan của Bồ Đào vang lên, mỗi một con số đều đọc vô cùng rõ ràng.

Nghe được chuỗi số này, cả người Từ Phàm khẽ run rẩy.

“Trước khi kế hoạch tiền kỳ chưa hoàn thành thì không thể lười biếng, nhanh chóng làm việc.” Từ Phàm lẩm bẩm.

“Phải cứu nương tử, phải báo thù Long Tộc, còn có người trong sách và một người dị tộc đều không thể để bọn họ dễ chịu.”

Cứ như vậy, Từ Phàm lập tức cảm giác cả người mình tràn ngập động lực.

“Sửa đổi Tụ Linh trận này một lượt trước đã, đợi có Tiên khoáng thích hợp rồi luyện Tiên khí trung tâm Tụ Linh trận.”

Từ Phàm nói xong bắt đầu tiến vào chế độ lao động.

Trong một động phủ, Hàn Phi Vũ chậm rãi mở mắt ra.

Sau đó một luồng khí thế Chuẩn Tiên bộc phát ra từ trên người hắn.

Một ánh sáng tiên linh hướng thẳng lên trời, trên bầu trời xuất hiện một thanh Tiên kiếm, trên kiếm khắc đầy Tiên Văn Thượng Cổ.

Sau đó xung quanh Tiên kiếm lại bắt đầu xuất hiện mấy thanh Tiên kiếm mờ ảo.

Trong nháy mắt một luồng kiếm khí mênh mông bàng bạc quét ngang Ẩn Linh môn, khiến rất nhiều đệ tử Chuẩn Tiên đến vây xem dị tượng này.

“Nhìn phương hướng dị tượng, có lẽ là sư huynh Phi Vũ, cuối cùng người giàu có của Ẩn Linh môn chúng ta cũng đã tỉnh lại.” Rất nhiều đệ tử thảo luận nói.

Vương Hướng Trì và Kiếm Vô Cực xuất hiện trong huyệt động Hàn Phi Vũ, cùng nhau nhìn về phía dị tượng kiếm trận trên bầu trời.

“Trường Giang sóng sau đè sóng trước!” Vương Hướng Trì cảm nhận khí thế khổng lồ này nói.

“Ta phải nỗ lực hơn rồi, lỡ như sau này bị đồ đệ đè đầu, thì sẽ mất thể diện.” Vương Hướng Trì nhìn dị tượng trên bầu trời, trong lòng thầm nghĩ.

“Sư phụ, cuối cùng sư huynh Phi Vũ cũng đã tỉnh lại.”

“Nhìn thấy sư phụ nhất định sẽ rất vui.” Kiếm Vô Cực bên cạnh vui mừng nói.

“Đợi sau này tên nhóc này thăng cấp lên Chuẩn Tiên, ta cũng phải đấu với hắn, xem xem sư huynh này của ngươi có tiến bộ nhanh như ngươi nói không.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Sư phụ, vậy ngươi phải cẩn thận đó, đừng để bị lật xe.” Kiếm Vô Cực bên cạnh cười nói.

Bóng dáng mờ ảo của Tiên kiếm trên bầu trời bắt đầu thu nhỏ lại, sau đó nhập vào trong thân thể Hàn Phi Vũ.

“Cứ thăng cấp đến Chuẩn Tiên như vậy sao, đáng tiếc chưa cảm nhận được cảnh giới chí cao có cảm giác gì.” Hàn Phi Vũ hơi tiếc nuối nói.

Chính ngay lúc này, bỗng nhiên hắn cảm nhận được một luồng khí tức quen thuộc.

“Sư phụ trở về tông môn rồi!” Hàn Phi Vũ vui mừng nói, sau đó bóng dáng biến mất, xuất hiện bên ngoài động phủ.

“Sư phụ!” Hàn Phi Vũ nhìn Vương Hướng Trì nhớ nhung nói.

Chương 938: Pháo Thánh Lôi

Thầy trò hai người họ bốn mắt nhìn nhau, trong ánh mắt phát ra tình cảm tương tư khiến cho người ngoài cuộc cảm khái.

“Đúng là cảnh tượng sư đồ hiếu thuận.” Từ Phàm đang ngắm cảnh trong tiểu viện vô tình nhìn thấy cảnh này, không khỏi cảm khái nói.

“Chỉ với đồ đệ ngốc của mình, còn muốn cơ duyên gì nữa, có hai đồ đệ này đã đáng giá hơn bất cứ điều gì rồi.” Từ Phàm khẽ cười nói.

Không bao lâu sau, sau khi ba thầy trò họ nói chuyện xong thì cùng nhau đi đến tiểu viện của Từ Phàm.

“Cung chúc sư tổ thăng cấp Chuẩn Tiên.” Hàn Phi Vũ cung kính nói.

“Cũng chúc mừng ngươi thăng cấp Chuẩn Tiên.” Nói xong lời này, Từ Phàm cảm giác không được tự nhiên, không khỏi lần nữa cảm khái nói hệ thống chết tiệt này.

“Phương diện Kiếm Đạo của ba thầy trò các ngươi xem như viên mãn rồi.”

“Sau này hãy tu luyện thật tốt, tranh thủ đứng ở đỉnh phong của Kiếm Đạo, trở thành giai thoại của Tiên giới.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Tưởng tượng đến cảnh ngàn vạn năm sau, những đồ tử đồ tôn còn có đám đệ tử Ẩn Linh môn dưới sự siêng năng dạy dỗ của hắn đều trở thành nhân vật Kim Tiên Đại La thậm chí còn hơn vậy.

Hôm nào đó bản thân không hài lòng, dẫn theo đồ tử đồ tôn và hơn trăm vạn đệ tử Ẩn Linh môn đến các Đại Tiên giới dạo một vòng, thấy ai không vừa mắt thì đấu một trận thật lớn.

“Trở về củng cố tu vi chút đi, sau đó đến học viện làm đạo sư Kiếm Đạo, sẽ có trợ giúp cho tu hành sau này của ngươi.” Trước khi ba thầy trò họ rời đi, Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh!”

Không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn tiến độ tu bổ Đào Hoa Nguyên Đồ của phân thân số ba.

“Không tồi, tốc độ tạm ổn.” Nhìn phân thân số ba buồn bực làm việc, Từ Phàm nhịn không được khen ngợi nói.

Phân thân số ba không đáp lại, vẫn tự mình tu bổ Đào Hoa Nguyên Đồ.

Từ Phàm đi đến một nơi khác của Luyện Khí điện nói với Bồ Đào: “Đưa đến cho ta một phần Tiên khoáng trong nhà kho bảo vật.”

Hắn muốn cải tạo thăng cấp pháo quỹ đạo lần nữa, tranh thủ đạt tới cấp bậc Tiên khí, có thể một pháo hạ một Chân Tiên.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Không bao lâu, toàn bộ Luyện Khí điện chất đầy Tiên khoáng tinh luyện xong.

“Thánh Dương Thần Thiết, Thuần Vân Thạch, Vẫn Lôi Tinh.” Sau khi Từ Phàm nhìn một vòng, xác định ba loại Tiên khoáng này.

Có thể mua sắm số lượng lớn ở Tiên giới, giá cả cũng nằm trong phạm vi chịu được, đây là lý do Từ Phàm lựa chọn bọn chúng.

“Không thể tạo pháo quỹ đạo, vậy thì tạo pháo Thánh Lôi năng lượng thuần khiết, hấp thu sức mạnh thánh nhật trên trời chuyển hóa thành Tiên Linh chi khí làm năng lượng dự trữ.”

“Như vậy sau khi đặt lên bầu trời giao cho Bồ Đào cũng không cần quản nữa, nhưng phải nghĩ cách hấp thu ở trên không trung.”

Một màn sáng rất lớn hiện lên trước mặt Từ Phàm, ngón tay nhẹ nhàng vung lên, dần lộ ra hình dáng ấu hình của pháo Thánh Lôi.

Chỉ là một hình lập phương đơn giản, mặt ngoài khắc đầy trận pháp Tiên Văn hấp thu sức mạnh thánh dương, mà pháo Thánh Lôi lại được giấu trong hình lập phương, khi cần có thể vươn ra bất kỳ lúc nào.

“Có phải hơi khó coi không?”

Từ Phàm vuốt cằm nhìn hình lập phương màu đen thuần khiết trong màn sáng.

“Hay là đổi thành hình cầu.”

Hình lập phương màu đen thuần khiết trong màn ánh sáng lập tức biến thành một hình cầu rất lớn, phối hợp với bối cảnh gió mạnh có vẻ rất quỷ dị.

“Vậy thì hình cầu đi, như vậy về độ cứng Tiên khí có thể tăng lên một cấp bậc.”

“Ba nguyên liệu này cộng thêm nhân công, một loại cần khoảng hơn ba trăm Tiên ngọc.”

Từ Phàm suy nghĩ một lúc, sau đó mở miệng nói: “Bồ Đào, làm cho ta một vạn pháo Thánh Lôi này trước, đợi sau khi số một số hai trở về, bộ phận trung tâm sẽ giao cho bọn họ.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh chủ nhân, ba loại linh khoáng trung tâm trong bảo hộ này sung túc, luyện một vạn pháo Thánh Lôi hoàn toàn không thành vấn đề.” Bồ Đào trả lời.

“Được!”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện Phượng Hoàng thần hỏa, bắt đầu lợi dụng những mẫu vật này để luyện pháo Thánh Lôi.

Hắn muốn luyện ra một mẫu vật, kiểm tra sức mạnh của nó rồi tiến hành tinh chỉnh.

Ba ngày sau, một quả cầu sắt màu đen tinh khiết đường kính một trượng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Bồ Đào, khống chế nó lên bầu trời rồi tiến hành kiểm tra cực hạn.” Từ Phàm dặn dò, vì để tiểu sát khí của tông môn có thể ẩn giấu trong gió, hắn đã hao phí không ít công sức.

“Tuân lệnh.”

Quả cầu màu đen dưới sự khống chế của Bồ Đào trực tiếp truyền tống lên bầu trời Ẩn Linh đảo.

Lúc quả cầu màu đen lên càng cao, bắt đầu có gió xuất hiện.

Sau đó một pháp trận màu xanh sáng lên từ trong quả cầu màu đen, dùng góc độ vi diệu bắt đầu tự hấp thu trận gió xung quanh chuyển hóa thành năng lượng của bản thân nó.

Trận gió càng lớn, quả cầu màu đen xoay tròn càng nhanh, hấp thu năng lượng cũng càng nhiều.

Sau khi độ cao cuối cùng tăng lên hơn chín mươi triệu dặm, quả cầu màu đen bắt đầu xuất hiện chấn thương, Bồ Đào nhận thức được sau đó bắt đầu hạ thấp độ cao.

“Chủ nhân, muốn pháo Thánh Lôi tràn ngập năng lượng gió cần hai ngày.”

“Nếu đơn thuần là hấp thu sức mạnh thánh dương ở độ cao trặm vạn dặm, thì cần năm ngày.”

“Tràn ngập năng lượng một lần có thể bắn ra hai phát pháo Thánh Lôi, uy lực cụ thể của nó vẫn chưa có giá trị chuẩn xác, đợi năng lượng tràn ngập thí nghiệm mới biết được.” Bồ Đào báo cáo.

Bỗng nhiên Từ Phàm có cảm giác quay về lúc nghiên cứu Trấn Yêu Tinh trước đó.

“Lát nữa tìm người thử uy lực đi.” Đột nhiên Từ Phàm nghĩ đến một trăm đệ tử đời thứ tư của Thực Thiết Thú mình nhận lúc trước.

Hai ngày sau, Hùng Lực vừa dẫn đệ tử học viện tập xong bài tập trên đài phát thanh đã nhận được nhiệm vụ của Bồ Đào phát ra.

“Phối hợp tông môn thử nghiệm Tiên khí kiểu mới, yêu cầu có lực phòng ngự cấp bậc Chân Tiên.”

Nhìn nhiệm vụ này Hùng Lực gật đầu, ở trong tông môn, lực phòng ngự Chân Tiên cũng chỉ có hắn.

Một hòn đảo nhỏ được xây dựng tạm thời cách một vạn dặm ngoài Ẩn Linh môn.

Hùng Lực nhìn đám Thực Thiết Thú đã trưởng thành, không khỏi có chút cảm khái năm tháng như thoi đưa, cái không thay đổi chính là hắn vẫn được tông môn che chở mà trưởng thành.

“Bái kiến đại sư huynh.” Hơn hai mươi con Thực Thiết Thú tu vi Chuẩn Tiên cung kính hành lễ với Hùng Lực.

Loại cung kính này không chỉ đơn thuần là địa vị, mà còn có nguyên nhân võ lực.

Có thời gian chỉ cần Hùng Lực rảnh rỗi thì sẽ đến rừng trúc tìm bọn họ chơi đấu vật.

Có một tính một, toàn bộ đều bị Hùng Lực đánh ngã đến ngoan ngoãn nghe lời.

Thực Thiết Thú vốn có hình thể cao hơn hai trượng đều bị Hùng Lực thấp hơn một nửa đánh bại.

“Không tồi, qua thời gian này đợi ta có thời gian sẽ đến tìm các ngươi chơi.” Hùng Lực cười nói.

Chính ngay lúc này, một đội con rối xuất hiện, một con rối trong số đó cầm Tiên khí cự thuẫn.

“Hùng Lực, đây là Tiên khí phòng ngự của ngươi, đến lúc đó ngươi hãy dùng nó đi thử nghiệm uy lực của quả pháo đầu tiên đi.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Được, có cần ta luyện hóa một chút không.” Hùng Lực hỏi.

“Không cần, Tiên khí này đã được buộc chặt với tông môn, chỉ cần là đệ tử tông môn thì không cần luyện hóa cũng có thể sử dụng.” Âm thanh Bồ Đào vang lên, đây là thành quả nghiên cứu Luyện Khí phong mới nhất.

“Được, vậy thì đến đi.” Hùng Lực gật đầu nói.

Những Thực Thiết Thú có tu vi Chuẩn Tiên còn lại cũng nhận được một Tiên khí cự thuẫn.

Trong đạo trường tạm thời, Hùng Lực đứng ở giữa, cảm nhận cảm giác áp bách truyền đến từ trên bầu trời.

Hắn không khỏi nuốt nước bọt, sau đó kích phát ra Kim Thân Hỗn Độn Ngũ Hành, cầm Tiên khí cự thuẫn cực lớn trong tay chỉ về phía bầu trời.

“Đến đây!”

“Bắt đầu chuẩn bị, 3, 2, 1, bắn!”

Chương 939: Vạn Độc thánh liên, cát Mệnh Luân

Trên không trung vạn dặm có tia sáng chớp động.

Sau đó một quả lôi cầu kim sắc mang thế lôi đình vạn quân đánh xuống Hùng Lực.

Chỉ thấy kim thân to lớn của Hùng Lực kia trực tiếp bị xuyên qua, nổ đến trên người bản thể Hùng Lực.

Trong nháy mắt, Hùng Lực chỉ cảm thấy mình bị lôi quang vây quanh, thân thể và thần hồn cho dù đã phòng ngự được lôi quang cũng cảm nhận được luồng cảm giác lôi đình tê liệt kia.

Lúc vừa định nghĩ Tiên khí này công kích cũng chỉ có như thế, đột nhiên cảm giác trong thân thể bộc phát ra mấy đạo lôi đình chi lực, trực tiếp khiến hắn mất đi năng lực hành động, ngồi liệt trên đạo trường.

“Mời miêu tả uy lực của nó.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Mất đi năng lực phản kháng, thân thể và thần hồn rơi vào trạng thái tê liệt.” Hùng Lực nhanh chóng nói.

Một luồng linh quang màu xanh biếc, hóa thành từng điểm tinh quang rơi xuống trên đầu Hùng Lực.

Cảm nhận tê dại tong thể xác và thần hồn được giảm bớt, Hùng Lực ngồi liệt trên mặt đất khôi phục lại năng lực hành động.

“Thí nghiệm đơn thể hoàn thành, ngươi có thể lui xuống, khen thưởng chính là Tiên khí cự thuẫn trong tay ngươi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Hùng Lực nhìn Tiên khí cự thuẫn trong tay, không khỏi hài lòng gật đầu, nhiệm vụ chuyên chúc lần này không uổng công làm.

“Bồ Đào, về sau ta có thể dùng cái này luyện thể không? Gần đây không có hoàn cảnh áp lực thích hợp luyện thể.” Hùng Lực hỏi, sau khi thí nghiệm xong, hắn đột nhiên nảy ra một ý tưởng đặc sắc, dùng cái này luyện thể, vừa có thể rèn luyện thể xác, lại có thể rèn luyện thần hồn.

“Hiện nay pháo Thánh Lôi chỉ có một khẩu, tính toán sau này trang bị vũ trang cho tông môn, dự tính sau mười năm có thể đạt tới nhu cầu luyện thể của ngươi.” Bồ Đào trả lời.

“Cái này gọi là pháo Thánh Lôi sao? Mười năm, đến lúc đó nhớ cho ta biết.” Hùng Lực nói.

Hắn vừa rồi chỉ bị chịu một pháo, thể xác, thần hồn trong lúc khôi phục thì cảm giác được tăng cường một chút như vậy.

“Yêu cầu hợp lý, cho phép.”

Hùng Lực vẫy tay với đám Thực Thiết Thú sư đệ kia, nhiệm vụ hoàn thành, chuẩn bị rời đi, trong học viện còn có một đám hài tử đang chờ hắn đi dạy.

“Đại sư huynh đi thong thả.” Một đám Thực Thiết Thú chắp tay hành lễ nói.

Sau khi Hùng Lực rời đi, không bao lâu sau, toàn bộ đảo nhỏ tạm thời lại phát ra quang mang mãnh liệt.

Sau đó toàn bộ đảo nhỏ vang lên tiếng Thực Thiết Thú kêu rên.

Đối với đám Thực Thiết Thú bị thương, Bồ Đào chẳng những khen thưởng Tiên khí cự thuẫn, còn khen thưởng mấy bình tiên nhưỡng.

Ba ngày sau, vẫn là trên đảo nhỏ tạm thời kia.

Từ Phàm đứng giữa hòn đảo nhỏ, sau lưng huyễn hóa ra ảo ảnh ngàn tay, lại thêm vào hai mươi tầng thần thông phòng ngự.

Theo sau đó, từ trên không trung sáng lên hai lần quang mang, trước sau không lệch một hơi.

Hai quả lôi cầu kim sắc theo tuần tự oanh tạc đến trên thần thông phòng ngự của ảo ảnh ngàn tay, cuối cùng phá vỡ mười tám tầng.

“Uy lực còn tạm được, nhưng còn có chút thiếu sót, sau khi trở về lại sửa lại.” Từ Phàm sau khi huỷ đi ảo ảnh ngàn tay nói.

“Bồ Đào, nếu dùng thuần Tiên Linh chi khí, pháo Thánh Lôi cần bao nhiêu tiên ngọc một lần?” Từ Phàm hỏi.

“Dự tính trong khoảng hai mươi đến hai mươi lăm tiên ngọc.”

“Vẫn là dùng không Cương Phong Thánh Dương chi lực đi.”

“Sau này làm mấy món Tiên khí thuần hấp thu Cương Phong chi lực để lên phía trên, coi như sức gió phát điện.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Chủ nhân, lúc pháo Thánh Lôi không có chuyện gì dùng, cũng có thể làm trung gian thu thập Cương Phong chi lực, truyền tống đến trong tông môn.” Bồ Đào nói.

“Là chuyên môn, rốt cuộc chỉ hơi kém chút, nhưng có thể cải tiến lại một chút, tăng cường tốc độ thu tập Cương Phong chi lực.” Từ Phàm gật đầu nói.

Đối với những thứ có thể xài không, Từ Phàm từ trước đến giờ đều sẽ không bỏ qua.

Thánh dương giữa bầu trời, cương phong trên không trung, các loại tai hoạ trên chín tầng trời, những thứ này đều nằm trong kế hoạch thu thập của Từ Phàm.

Nếu không phải Thánh Dương lớn quá mức, trong Tiên giới đại năng quá nhiều, Từ Phàm thế nào cũng phải kiếm được một quả Đới Sâm Cầu.

Bất quá kế hoạch hiện tại cũng chỉ có thể làm một phiên bản nhỏ yếu.

“Chủ nhân, Lý Huyền Đạo đã trở lại, có điều tình trạng có chút không tốt.” Bồ Đào báo cáo nói.

Bên ngoài Kim Khí thành, một nam tử khí tức hư nhược bước vào truyền tống trận tạm thời ngưng tụ ra từ trong hư không.

Luyện Đan phong, Từ Phàm hư kéo một quang cầu lục sắc, nhẹ nhàng nén vào trong cơ thể Lý Huyền Đạo.

“Sức mạnh nguyền rủa nhân quả, ngươi bị để mắt tới ở đâu?” Từ Phàm nhìn xiềng xích nguyền rủa trên tiên linh Lý Huyền Đạo hỏi.

“Sư phụ, đồ nhi vô năng, lúc đạt được đồ vật bị người khác để mắt tới.” Lý Huyền Đạo sắc mặt tái nhợt vừa nói vừa phun ra từng ngụm máu tươi.

“Về với Từ Phàm là về đến nhà, đừng sợ.” Từ Phàm nhẹ nhàng an ủi.

Ba Ngàn Đạo Bàn từ sau lưng Từ Phàm hiện ra, sau đó có một cây kim chỉ nam xuất hiện, bắt đầu ở bên trong đạo bàn xoay tròn.

Đầu tiên là chỉ đến trên ô đạo Trớ Chú.

Một tia khói đen bay ra từ trên người Lý Huyền Đạo, tiến vào trong đạo bàn.

Cuối cùng kim chỉ nam lại chuyển đến trong ô đạo Nhân Quả.

Một sợi tơ trong suốt từ trên người Lý Huyền Đạo rút ra, bị hút vào trong đạo bàn.

Sau đó kim đồng hồ lại chuyển tới Độc đạo, lại bị rút ra rất nhiều âm độc lục sắc.

“Người để mắt tới ngươi ngược lại thật sự không đơn giản, đổi lại tình huống bình thường, Kim Tiên không thông thạo cũng khó cứu được ngươi.” Nhìn sắc mặt Lý Huyền Đạo đã khôi phục hồng nhuận, Từ Phàm chậm rãi nói.

“Sư phụ, người để mắt tới ta hẳn là một vị Kim Tiên, hắn muốn thả ta chạy, dẫn ra càng nhiều đồ vật, chúng ta không thể không phòng.” Vẻ mặt Lý Huyền Đạo có chút hổ thẹn, nhưng hắn cũng không có cách nào, nếu mình không về tông môn thì mạng nhỏ sẽ mất đi.

“Không cần áy náy, Kim Tiên thì Kim Tiên, không có việc gì lớn, đến lúc đó vi sư bắt tới trút giận cho ngươi.” Từ Phàm cực kỳ bình tĩnh nói.

Kim Tiên đặc biệt có thể đánh Từ Phàm còn thật sự có chút sợ, chứ Kim Tiên đi lên tu luyện mà dựa vào loại bàng môn tà đạo này, Từ Phàm thật đúng là không sợ.

Nếu như có một vị Kim Tiên đạo Luyện Thể đánh với Ẩn Linh, Từ Phàm sẽ lấy ra quyển sách nhỏ, sau khi ghi lại thì lập tức mang theo tông môn chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Nhưng loại Kim Tiên chơi nguyền rủa, độc và nhân quả này, Từ Phàm có thể cùng bọn họ chơi đến thiên hoang địa lão.

“Bây giờ khí tức của ngươi có chút suy yếu, trước tiên nghỉ ngơi tĩnh dưỡng một khoảng thời gian đi.”

“Kim Tiên này để vi sư tới đối phó, chơi bẩn vi sư có thể chơi chết hắn.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Gây thêm phiền toái cho sư phụ rồi.”

Nghe được lời Từ Phàm nói, Lý Huyền Đạo cũng coi như là yên tâm.

Trong tiểu viện, Ba Ngàn Đạo Bàn lớn cỡ như đá mài bắt đầu phân tích ba Đạo khí tức này.

“Lấy nhỏ chơi lớn, phải từ từ đến, vu oan giá họa chỉ là thủ đoạn sơ cấp, đánh vào tâm lý người khác mới là đúng đắn.” Từ Phàm lộ ra một tia mỉm cười ý vị thâm trường.

Nơi xa bay tới một độn quang, rơi xuống trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” La Sinh cung kính nói, thầm nghĩ hôm nay đùi tới tìm ta làm gì?

“Hỏi ngươi một vấn đề, Kim Tiên tu luyện đạo Trớ Chứ, Kịch Độc, Vận Mệnh, không thể kháng cự nhất là cái gì?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Vạn Độc thánh liên, cát Mệnh Luân, Kim Tiên tu luyện đạo đó trông thấy thứ này có thể ngay cả mạng cũng không cần.” La Sinh không cần suy nghĩ nói.

Trong lòng có chút đắc ý, mình hơn hai trăm vạn năm này cũng không phải sống uổng phí.

“Ta đã biết, ngươi tiếp tục câu cá với Vũ Luân đi.” Từ Phàm gật đầu bình thản nói.

La Sinh đầu óc mơ hồ về tới chỗ câu của hắn.

Nguyên giới, khu vực cây Vạn Vật sinh sống.

“Bản nguyên mô phỏng của Vạn Độc thánh liên, cát Mệnh Luân.” Từ Phàm nói, rải hơn một vạn Tiên ngọc xuống rễ cây tại Vạn Vật.

Hai quang đoàn bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng chậm rãi rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Vậy là tốt rồi, có dũng khí tính kế đồ đệ của ta, vậy phải chuẩn bị tốt bị ta chơi đùa đi.”

Chương 940: Học viện

Tinh Bắc Tiên vực, bên trong một cự thành nào đó, một nam tử tướng mạo phổ thông, tu vi Chân Tiên đang uống trà trong quán trà.

Khí định thần nhàn, thỉnh thoảng nhìn xuống người đi đường trên đường, sâu trong ánh mắt có vẻ thích thú.

“Hậu thiên linh bảo, há có thể để một Chân Tiên nho nhỏ như ngươi có thể có được.”

“Lại qua một khoảng thời gian nữa, ngươi sẽ trở thành con rối kịch độc của ta thôi.”

Nam tử thầm nghĩ, bưng lên ly linh trà kia thưởng thức một ngụm.

“Đáng tiếc trà đại đạo của đạo Kịch Độc quá đắt, không thể thường xuyên uống.”

“Nhưng lần này sau khi ta lấy được Hậu thiên linh bảo, nhất định phải tìm Tử Huyền thánh giả đòi một ly trà đại đạo.”

Trên nét mặt nam tử lộ ra vẻ say mê, giống như đang nhớ lại chuyện cũ, về hương vị trà đại đạo kia.

Đúng lúc này, nam tử khẽ cau mày, nhưng sau đó lại giãn ra.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang chiêu đãi Thượng Linh, Chân Tiên trấn thủ của Kim Khí thành.

Từ Phàm tươi cười xán lạn, thái độ thân thiện, giống như đang chiêu đãi một vị hảo hữu đã lâu không gặp.

“Đại trưởng lão, đây là Tiên ngọc trong những gia tộc kia hiện có, tổng cộng có hơn hai trăm ba mươi vạn.” Thượng Linh nói, lấy ra một chiếc nhẫn không gian.

“Chân Tiên trấn thủ khách khí.” Từ Phàm cười ha ha nói, ra hiệu cho Từ Cương hầu hạ bên cạnh nhận lấy nhẫn không gian.

“Những gia tộc kia chọc phải quý tông môn, một chút bồi thường vẫn là cần thiết.”

“Gia tộc còn lại, những gia sản và sản nghiệp trong đại thành cần một chút thời gian bán lấy tiền, đến lúc đó tiên ngọc có được sẽ dâng lên đủ số cho quý tông môn.” Thượng Linh cười nịnh nọt nói.

Từ sau trận chiến ấy, hắn lập tức thay đổi sách lược với Ẩn Linh môn.

Bây giờ lại có việc muốn nhờ, cho nên ngay cả ba phần hắn muốn cũng chưa đòi, tất cả đều đưa cho Ẩn Linh môn.

“Những sản nghiệp kia ta không cần nữa, Chân Tiên trấn thủ cứ giữ đi.” Từ Phàm xua tay nói, những thứ nhỏ nhặt còn lại kia hắn chướng mắt.

Căn cứ vào mạng lưới tình báo bọn họ mới thiết lập, những sản nghiệp của những gia tộc còn lại kia cũng chỉ trị giá có hai mươi vạn tiên ngọc.

Bản thân ăn thịt dù sao cũng phải chừa cho người khác chút canh uống, vui một mình không bằng vui chung.

“Đây là bồi thường quý tông môn nên có được, Đại trưởng lão đừng từ chối.” Thượng Linh vội vàng nói.

“Lần này Chân Tiên trấn thủ tới còn có chuyện gì?” Khuôn mặt nhiệt tình kia của Từ Phàm có chút thu lại, bộ dạng này của Thượng Linh rõ ràng là có việc muốn nhờ.

“Cũng không phải là đại sự gì, chỉ là muốn cầu Đại trưởng lão có thể thành lập một học viện công cộng trong Kim Khí thành.” Thượng Linh mong chờ nhìn Từ Phàm nói.

Tám mươi triệu đệ tử Ẩn Linh môn thu nhận kia, hàng năm đều có nửa tháng về nhà nghỉ phép.

Phương thức học tập, tu luyện của những đệ tử trong Ẩn Linh môn kia tự nhiên mà lộ ra tới.

Lại thêm tu vi, cảnh giới của những đệ tử kia tăng lên rất kinh người, thế nên mới khiến Thượng Linh động tâm tư này.

“Đại trưởng lão không biết đấy thôi, Kim Khí thành chúng ta càng ngày càng xuống dốc, không còn chỗ hàng đạo muốn, linh khoáng đặc sản đều đã khai thác hết, lại thêm sản nghiệp đặc sắc trong Kim Khí thành có không hoàn chỉnh, dẫn đến càng ngày càng mất đi.”

“Ta cảm thấy phương thức quý tông môn dạy dỗ đệ tử cực kỳ đặc sắc, hơn nữa hiệu quả rất tốt.”

“Cho nên đặc biệt tới để khẩn cầu quý tông môn phát triển ngành nghề học viện tu tiên trong Kim Khí thành.

“Chỉ cần học viện chúng ta tạo ra được thanh danh, sẽ hấp dẫn đệ tử gia tộc tu tiên ở cự thành phụ cận tới học tập.”

“Như vậy sẽ có xúc tiến cực lớn đến phồn vinh của Kim Khí thành.”

Thượng Linh nước mắt lưng tròng nhìn Từ Phàm, đè thái độ xuống thấp nhất, chỉ mong đợi Từ Phàm có thể đáp ứng thỉnh cầu của hắn.

Từ Phàm nhìn Thượng Linh, không nghĩ tới tiểu tử này cũng là nhân tài, một chiêu phát triển ngành nghề giáo dục, phồn vinh kinh tế bản thành này mà cũng có thể nghĩ ra được.

“Theo ta được biết, những Thánh địa Tiên tông kia cũng có phương pháp dạy học tương tự, phương pháp dạy đệ tử này của ta, cũng không hiếm lạ đi.”

“Không giống, không giống. Những phương pháp kia đều là Thánh địa Tiên tông tương đối đỉnh cấp mới có, tông môn Tiên tông bình thường đều vẫn là người tu vi cao dạy dỗ.”

“Nếu như Đại trưởng lão có thể mở học viện trong Kim Khí thành, chỉ cần làm ra thành tựu, Tiên ngọc nhất định sẽ lời đến đầy túi.”

“Như vậy, quý tông môn lấy được Tiên ngọc, Kim Khí thành đạt được cơ hội phát triển, đó là cục diện cả hai cùng có lợi.” Thượng Linh nhìn về phía Từ Phàm, hai mắt có khát vọng cực độ.

Trước kia Thượng Linh chỉ làm ba chuyện, tu luyện, xử lý sự vụ thường ngày của Kim Khí thành, đau đầu suy nghĩ làm sao phát triển Kim Khí thành.

Lúc Kim Khí thành huy hoàng nhất không đến phiên hắn, lúc hắn tiếp nhận thì Kim Khí thành đã ngã xuống đến dưới đáy, nói là cự thành lót đáy nhất Tinh Nguyệt Tiên vực cũng không quá.

Hàng năm, khi Chân Tiên trấn thủ các đại cự thành tụ hội, hắn đều không ngẩng đầu lên được.

“Ý nghĩ không tệ, thế nhưng công pháp từ nơi nào tìm, cũng không thể đem công pháp tông môn ta nhường ra được.” Từ Phàm lên tiếng, nhẹ nhàng nói.

Hắn ở trong mắt vị Chân Tiên trấn thủ Kim Khí thành này thấy được một luồng ánh sáng, mà ánh sáng kia chính là Ẩn Linh môn.

“Công pháp không cần quý tông môn ra, trong gia tộc ta có công pháp truyền thừa hoàn chỉnh thành hệ thống, lại thu thập một vài thần thông tiên pháp bàng môn râu ria, đủ để chèo chống thành lập được một cái học viện.” Trong mắt Thượng Linh lấp lóe kim quang nói. Lần này hắn cảm thấy đây là cơ hội duy nhất hắn có thể bắt lấy gần vạn năm qua, cơ hội duy nhất có thể khiến hắn ngẩng đầu lên khi Chân Tiên trấn thủ tụ hội.

Người tranh giành một hơi thở, phật tranh giành một nén nhang.

“Chân Tiên trấn thủ không đơn giản nha!” Từ Phàm cười nói.

“Tổ tiên đã từng là một đại gia tộc tu tiên, lúc đỉnh phong thường có Kim Tiên xuất hiện. Hiện nay gia tộc vắng vẻ, thứ có thể lấy ra cũng chỉ có công pháp truyền thừa hoàn chỉnh thành hệ thống này.” Thượng Linh nói, loại chuyện như vậy hắn chưa bao giờ nhắc tới với người khác, hôm nay vì cơ hội này hắn không từ bất cứ giá nào nữa.

“Học viện tu tiên này thật sự có triển vọng sao?” Từ Phàm hỏi, thật ra Bồ Đào đã báo cáo số liệu các hạng mục cho Từ Phàm.

Tại Tu Tiên giới, Thánh địa Tiên tông hơi lớn một chút đều có yêu cầu nghiêm ngặt đối với việc thu đệ tử.

Trong Tiên giới, đại đa số người phàm đều có linh căn, nhưng không phải mỗi người phàm có linh căn đều có thể gia nhập vào trong tông môn.

Mà những tiểu tông môn hoang dại thu đồ không nghiêm ngặt kia, đại đa số công pháp truyền thừa còn không tốt bằng công pháp lưu truyền trên thị trường.

Cho nên học viện trong loại tình hình này đúng dịp mà sinh, xuất ra mấy bộ công pháp so với những công pháp lưu truyền rộng rãi trên thị trường tốt hơn một chút, lại mời thêm mấy Chân Tiên biết dạy đồ đệ, một học viện có thể thành lập.

Chuyên môn thu những cái kia tu vi thấp tu tiên tiểu gia tộc bên trong đệ tử, chỉ cần ngươi nộp linh thạch tiên ngọc, liền có thể tu luyện ta học viện công pháp truyền thừa, còn có Chân Tiên chỉ đạo.

Chỉ cần cái này trong học viện thành tiên dẫn đầu cao, không lo không có học viên trong Tiên giới.

“Cho nên ngươi cần, chỉ là phương thức dạy dỗ đệ tử của ta sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, chỉ cần Đại trưởng lão cho ta một Huyễn Linh giới như thế, sau này hàng năm chỉ cần nằm thu tiên ngọc là được.”

“Tất cả Tiên ngọc kiếm được, không lấy một xu chi phí Kim Khí thành bỏ ra, tất cả đều cho quý tông môn.” Thượng Linh nói.

“Cũng không phải không thể, tông môn ta ở trong phạm vi Kim Khí thành, có nghĩa vụ vì Kim Khí thành ra một phần lực.”

“Như vậy, ta tông môn ra một bộ Huyễn Linh giới truyền dạy đệ tử, Tiên ngọc kiếm được chia làm hai – tám.”

“Không thể để Chân Tiên trấn thủ bận rộn vô ích được.”

Chương 941: Điệu múa Tiên Linh

“Cần một Huyễn Linh giới quy mô bao lớn?”

“Đổi cách nói, chính là Huyễn Linh giới có thể để bao nhiêu vị đệ tử đồng thời học tập?” Từ Phàm hỏi.

“Tốt nhất có thể tiếp nhận một trăm ngàn đệ tử, sau này sau khi học viện tạo được thanh danh tại Tiên giới, chúng ta sẽ thăng cấp đến cấp một triệu.” Thượng Linh hùng tâm tráng chí nói, cảnh tượng như trước đây, lúc vừa tới Kim Khí thành, thề làm một phen đại sự nghiệp.

“Có thể, Chân Tiên trấn thủ trước tiên có thể thành lập học viện, sau khi xong ta sẽ đến đó lắp đặt Tiên khí Huyễn Linh giới.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trước mắt mà nói, cuộc mua bán này còn tính là tương đối có lời.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

“Nhưng ta có một yêu cầu, không thể để cho ngoại nhân biết học viện này có quan hệ với Ẩn Linh môn ta.” Cuối cùng Từ Phàm dặn dò nói.

“Không thành vấn đề.” Thượng Linh cam đoan nói.

Người đưa tiên ngọc nói chuyện mua bán đi rồi, Từ Phàm trở về cũng bắt đầu sự nghiệp vĩ đại sâu kiến đấu cự thú của hắn.

La bàn ba ngàn đạo hiện lên trước mặt Từ Phàm.

“Kim Tiên tính kế đồ nhi của ta kia hẳn là ở Tiên vực sát vách, vậy trước tiên rải cát Mệnh Luân giả ra một chút.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó Từ Phàm triển khai con đường lúc Lý Huyền Đạo trở lại Tiên giới.

Theo sau, một con rối không gian đặc thù xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Trong mắt Từ Phàm lóe lên vô số tiên văn huyền ảo, khí tức nhân quả khổng lồ từ trên người hắn bạo phát ra.

“Vẫn là thực lực quan trọng nhất. Nếu đủ cường đại, thủ đoạn ngược hắn có ngàn vạn loại.”

“Cần gì giống thế này.”

“Nhưng suy nghĩ một chút vẫn là thế này tương đối có cảm giác thành công.”

Từ Phàm lấy ra một túi nhỏ cát Mệnh Luân giả bỏ vào trong hạt nhân của con rối không gian.

“Trước cho ngươi chút dụ hoặc.” Từ Phàm cười nói.

Con rối không gian sau đó biến mất, bị Bồ Đào truyền tống đến một khu vực thần bí nào đó ở Tinh Nguyệt Tiên vực.

“Nếu Đào Hoa Nguyên Đồ có thể tu bổ xong trước thời hạn thì tốt rồi, như vậy Đào Hoa Nguyên Đồ có thể có vị thôn dân đầu tiên.”

“Bồ Đào, số một số hai đã về chưa? Khoảng thời gian trước không phải nói lập tức sẽ hoàn thành một đơn sao?” Từ Phàm hỏi.

“Số một số hai đã hoàn thành, chỉ là ở trong Tinh Nguyệt thành làm cáo biệt cuối cùng.” Bồ Đào nói.

“Cáo biệt cuối cùng?”

“Bọn họ đi tửu lâu cao cấp nhất, chọn tiên tú vũ nữ đắt nhất, sau khi xong việc lại đi nơi vật lý trị liệu xa hoa nhất nhưng cũng đắt nhất trong Tinh Nguyệt thành.”

“Hiện tại đang nghỉ ngơi, dự tính ngày mai có thể thông qua truyền tống trận trở lại tông môn.” Bồ Đào báo cáo.

“Tửu lâu đắt nhất, tiên tú vũ nữ đắt nhất, nơi vật lý trị liệu tốt nhất.” Từ Phàm cắn răng nói. Số một số hai mang hết những chuyện mình đã từng muốn làm lại không dám làm ra, tất cả đều làm một lần.

Ở kiếp trước, hắn từng ảo tưởng, nếu sau khi mình đột nhiên có tiền sẽ làm thế nào?

Số một số hai hiện tại chính là bộ dạng lúc sau khi tưởng tượng có tiền.

“Bọn họ có chút buông thả bản thân.”

“Nếu đã cảm nhận được thế gian tốt đẹp, vậy sau khi trở về cũng phải trải nghiệm hiểm ác trong nhân thế.” Từ Phàm sắc mặt âm trầm nói.

Tốt đẹp mình đều chưa từng trải nghiệm qua, lại bị phân thân giành trước, chuyện này sao có thể chịu đựng được?

Lúc này hai phân thân toàn thân thông thấu đột nhiên rùng mình một cái.

“Số một, ngươi nói có phải bản thể đang giám thị chúng ta không?” Phân thân số hai hỏi, cái run rẩy vừa rồi kia kia hắn liên tưởng đến rất nhiều.

“Việc này còn phải hỏi sao, nhất định là vậy rồi. Sau khi trở về liền xem bản thể làm sao xử chúng ta.” Phân thân số một nói.

“Nếu không ta tiêu phí toàn bộ Tiên ngọc trong Tinh Nguyệt thành này luôn, thế nào?”

“Sau đó thì sao.”

“Tự hủy linh trí, để lại cho vấn đề này hai cái xác không.” Phân thân số hai đột nhiên hưng phấn nói.

“Ý tưởng này của ngươi rất không chín chắn. Còn biết bao nhiêu nơi tiêu phí càng cao cấp trong Tinh Nguyệt thành chúng ta còn chưa đi qua.”

“Lại nói, ngươi bỏ được mọi thứ bây giờ của ngươi sao?” Phân thân số một hỏi.

Nghe đến lời này, phân thân số hai bắt đầu trầm mặc.

“Không cần lo lắng sau khi trở về bản thể sẽ làm gì chúng ta. Nhiều năm như vậy, ta cũng làm chút việc tư, có thể che giấu giám thị từ Bồ Đào.”

“Chỉ cần ta dùng thứ này hối lộ bản thể, vượt qua ải khó này, dễ dàng.” Phân thân số một tỏ vẻ trí tuệ trong tầm tay nói.

“Những năm này ta cũng để dành được không ít thứ, đổi thành tiên ngọc cũng không ít.”

“Ta cho ngươi một chút, gia tăng tỉ lệ thành công chúng ta vượt qua được một kiếp này.” Phân thân số hai nói.

Sau một ngày, Từ Phàm thấy được số một, số hai trong tiểu viện.

“Hai vị ở trong Tinh Nguyệt thành tiêu sái trên trăm vạn tiên ngọc, không biết có thoải mái không?” Từ Phàm cười ha ha nói, trong ánh mắt lộ ra nguy hiểm.

Số một số hai liếc mắt nhìn nhau, trực tiếp dùng pháp trận cách quang phủ kín lại tiểu viện.

Một nữ tử linh tú tụ tập vẻ đẹp trong thiên hạ xuất hiện, dùng ánh mắt dịu dàng quét qua Từ Phàm.

Tươi cười xinh đẹp, thực sự câu hồn.

Sau đó một vầng trăng sáng từ trong tiểu viện dâng lên, dưới ánh trăng nữ tử kia vung tụ trường vũ.

Khi thì mị hoặc khi thì thánh khiết, khi thì cao lãnh khi thì thanh thuần.

Lúc như mỹ nhân lận đận trải qua thiên hạ vạn thế, lúc như thánh linh thiếu nữ chứng kiến thế gian tốt đẹp.

Điệu múa này phảng phất như khái quát thế gian vạn vật.

Từ vạn vật mới sinh đến tàn lụi, để sau khi đổ nát lại từ trong đó dâng lên quang mang.

Từ Phàm ngồi trong tiểu viện xem như si như say, Ba Ngàn Đạo Bàn sau lưng không khỏi diễn hóa mà ra.

Sau khi quang mang trong đổ nát đạt đến đỉnh phong nhất, linh tú vũ nữ kia dừng lại dáng người xinh đẹp, hành lễ với Từ Phàm.

“Điệu múa này tên là Luân Hồi, không biết quý khách có hài lòng không?”

Giọng nói của thiếu nữ, trong thanh lãnh mang một tia ôn nhu, vừa vặn đánh thức Từ Phàm từ trong say mê.

“Luân Hồi, tên rất hay.”

“Không biết danh hào của bậc thầy vũ đạo này là gì?” Sau khi thanh tỉnh lại, Từ Phàm hỏi.

“Tiểu nữ tên là Thanh Nguyệt, sau khi vì quý khách múa một khúc này cũng nên lui.”

Thanh Nguyệt nói xong, không chờ Từ Phàm trả lời, bóng dáng lập tức biến mất trong tiểu viện.

Pháp trận cách quang biến mất, mọi thứ lại khôi phục nguyên dạng.

Chỉ có Từ Phàm vẫn còn có chút mê mẩn, trong đầu dư vị điệu múa vừa rồi kia.

“Mời vị vũ nữ này tốn bao nhiêu tiên ngọc?” Hồi lâu sau, Từ Phàm mới mở miệng hỏi.

“Không nhiều, tới tận nơi ba mươi vạn tiên ngọc.”

“Nghe đồn có người Chân Tiên đỉnh phong xem điệu múa này, trực tiếp đặt chân đến Kim Tiên, cho nên ba mươi vạn tiên ngọc không uổng.” Số hai cười ha ha nói, trong lời nói có chút lấy lòng.

Từ Phàm nhìn về phía số một, số hai.

“Cho nên nói, đây là ta tiêu tiền của mình, xem màn điệu múa tiên linh này.”

“Dĩ nhiên không phải, ba mươi vạn tiên ngọc này là vốn liếng chúng ta giấu Bồ Đào để dành được.”

“Lần này tất cả đều lấy ra, mời bản thể ngươi xem điệu múa tiên linh, một khúc Luân Hồi này, chúng ta trước kia cũng không nỡ xem.” Phân thân số một nói.

“Tiền riêng?” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra chút mỉm cười, hắn đã sớm biết số một, số hai có, chỉ là không truy đến cùng thôi.

“Vốn ta định ấn các ngươi vào trong không gian trong lòng đất làm việc một vạn năm.”

“Nhưng các ngươi lấy ra tiền riêng mời ta xem điệu múa này, ta rất hài lòng.”

“Cho nên một vạn năm giảm nửa còn năm ngàn năm.” Sắc mặt Từ Phàm nhu hòa xuống.

“Bản thể, chúng ta còn mang cho ngươi một lễ vật.” Phân thân số một phất tay, lại một vị nữ tử xuất hiện trong tiểu viện.

Mặc dù không kinh diễm bằng nữ tử trước, nhưng cũng thuộc về hàng cực phẩm.

“Vị này là đại sư vật lý trị liệu có tay nghề tốt nhất trong Tinh Nguyệt thành.”

Chương 942: Xây dựng

Từ Phàm trải qua một phen xoa bóp vật lý trị liệu chuyên nghiệp nhất, mặt mũi tràn đầy vẻ sảng khoái, từ trong phòng đi ra.

Phân thân số một, số hai mong đợi nhìn Từ Phàm.

“Có lòng rồi. Năm ngàn năm giảm cho các ngươi mười phần trăm, bốn ngàn năm trăm năm.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Bản thể, ta yêu cầu được giảm nữa.” Phân thân số hai lập tức không làm nữa.

“Đúng thế, vì mời hai vị cô nương kia về, chúng ta thế mà đều đã tiêu hết tiền riêng của mình đó.” Phân thân số một nói.

“Đi làm việc. Còn một vạn linh kiện chính của pháo Thánh Lôi chờ các ngươi đi luyện chế đó. Trước tiên luyện chế xong một vạn cái này cho ta rồi lại nói.” Từ Phàm trừng mắt liếc số một, số hai một cái.

“Nếu không ta lập tức xóa đi linh trí của các ngươi, thay cái hơn nghe lời hơn chút, các ngươi cho rằng thế nào?” Từ Phàm dùng ánh mắt nguy hiểm nhìn phân thân số một, số hai.

Nhìn thấy ánh mắt Từ Phàm, số một số hai không nói hai lời, trực tiếp truyền tống xuống không gian trong lòng đất.

“Số một số hai này thật có thể tiêu nha. Một trăm vạn tiên ngọc còn không thấm tháp gì, ở Tinh Nguyệt thành xoèn xoẹt xài hết.”

Từ Phàm xem ghi chép tiêu phí của số một số hai ở Tinh Nguyệt thành, khẽ cau mày.

“Được rồi, hiện tại cũng không phải rất thiếu tiên ngọc.” Từ Phàm nhìn về hướng Kim Khí thành.

Ở ngoài ngàn dặm Kim Khí thành, một học viện siêu cấp có quy mô lớn gấp mấy lần Kim Khí thành đang được xây dựng.

Chân Tiên trấn thủ Thượng Linh tự mình giám sát.

Thượng Linh đứng giữa không trung, nhìn từng tu sĩ chuyên tu thần thông hệ Thổ làm việc.

Chỉ thấy một trường cỡ nhỏ dài rộng cỡ mười dặm nhanh chóng được tu sửa thành trạng thái bằng phẳng dưới tác dụng của thần thông hệ Thổ.

Sau đó lại có Trận Pháp Sư nhanh chóng khắc xuống một pháp trận thổ cố đơn giản trên đạo trường.

“Ngoại trừ đạo trường cần khắc hoạ pháp trận, nơi cư trú trong học viện chỉ để lại không gian điêu khắc pháp trận là đủ.” Giọng nói của Thượng Linh truyền khắp cả trên không học viện còn chưa xây dựng lên.

“Tuân lệnh, Chân Tiên trấn thủ.”

Tu sĩ làm việc phía dưới giọng điệu phấn chấn chỉnh tề trả lời.

Bọn họ đều là tu sĩ bản thổ tại Kim Khí thành, lúc biết được bản thành của bọn họ muốn xây dựng một học viện cỡ siêu lớn, lập tức phấn khởi lên.

Chỉ cần học viện được xây dựng lên thì sẽ có lượng lớn học viên, vậy cũng có nghĩa là có tiêu phí lượng lớn, việc này đại biểu cho cơ hội buôn bán.

Chỉ cần học viện phát triển, bọn họ những tu sĩ thổ dân này ở thành này sẽ không lo phát triển không nổi.

Cho nên lúc xây dựng học viện, tất cả mọi người đều tận chức tận trách, so với xây nhà mình còn hăng hái hơn.

Chỉ thấy một tu sĩ Hợp Thể kỳ đi tới một chỗ dưới chân núi, trên người tản mát ra linh áp cường lực, hai tay kết ấn.

“Sơn nhạc thành linh, tố hình!”

Chỉ thấy tất cả núi cao xung quanh đều như sống dậy, bắt đầu dưới thần thông của tu sĩ Hợp Thể kỳ kia, ngưng tụ thành một toà cự sơn khổng lồ cao vạn mét.

Sau đó toà cự sơn kia bắt đầu từ từ tan ra, cuối cùng ngưng tụ thành một ký túc xá cao chừng năm ngàn mét.

Bên trong cũng bắt đầu diễn biến, từng phòng đơn độc được phân tách ra.

Mỗi phòng lớn cỡ nửa mẫu, bên trong có phòng tu dưỡng, phòng tu luyện, phòng gây trồng linh dược, phòng trà, phòng khách, đài tắm nắng, vân vân. Hầu như phòng nào có thể suy nghĩ đến đều suy xét vào.

Chỉ một toà đại lâu này là có thể chứa được năm mươi vạn học viên.

Tu sĩ Hợp Thể kỳ thở hồng hộc nhìn toà đại lâu trước mắt này, không khỏi có chút thỏa mãn gật đầu.

Nhưng hắn vẫn ngại tốc độ không đủ nhanh lúc, đang muốn lấy ra linh dược bổ sung linh lực.

Thượng Linh đi tới bên cạnh hắn.

“Bảo ngươi gia tốc làm việc chứ không phải bảo ngươi liều mạng. Hôm nay ngươi đã là lần thứ ba đập đan dược, lại tiếp tục làm như vậy sẽ có tổn hại đến bản nguyên. Nghỉ ngơi một lát đi, từ ngày mai trở đi, một ngày chỉ có thể xây hai tòa nhà.” Thượng Linh vui vẻ yên tâm nói.

“Như vậy sao được, ký túc xá cho mười vạn học viên phải xây đến lúc nào, nhất định phải tăng thêm tốc độ.”

“Học viện Kim Khí thành chúng ta sớm xây xong một ngày thì sớm một ngày thu nhận học viên. Việc này có thể khiến các hương thân Kim Khí thành chúng ta sớm một ngày có đường sống.”

“Lại nói thời gian lâu rồi, lỡ như tông môn người ta không muốn thì phải làm sao bây giờ? Cho nên nói phải rèn sắt khi còn nóng.”

Tu sĩ Hợp Thể kỳ kia nói, lấy ra một viên đan dược cấp tốc khôi phục linh đan bỏ vào trong miệng, lập tức ngồi xuống, bắt đầu ngồi xuống khôi phục linh khí.

“Vất vả.” Thượng Linh nói.

“Kim Khí thành chúng ta đã khổ nhiều năm như vậy, lần này nhất định phải bắt lấy cơ hội, thành lập một Học viện Thượng Tiên giống như Thượng Tiên Thành kia, tu sĩ cả tòa đại thành đều theo bọn họ nổi tiếng lên.” Tu sĩ Hợp Thể kỳ kia nói xong liền bắt đầu khôi phục linh lực.

“Chuyên môn làm bất động sản ở Tiên giới nhất định không nổi tiếng được.” Từ Phàm nhìn tốc độ xây dựng của học viện kia cảm khái nói.

“Bồ Đào, thôi diễn ra mấy bộ công pháp tứ bình bát ổn, lại thêm chút Tiên pháp thần thông chịu đựng uy lực, vì học viện này ra một phần sức.”

“Sau khi học viện nổi danh, chúng ta cũng có thể kiếm nhiều tiên ngọc, không phải sao?”

“Đúng rồi, trình độ thu phí đối với học viện là bao nhiêu?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Lấy Học viện Thượng Tiên làm ví dụ, học phí mười năm là một tiên ngọc, chế độ giáo dục chia làm ba trăm năm, năm trăm năm và một ngàn năm.”

“Trước mắt, Học viện Thượng Tiên lần này thu nhận tám trăm sáu mươi vạn học viên, học viên thường trú trong học viện có hơn bốn mươi tám triệu.” Bồ Đào báo cáo.

“Kiếm được nhiều tiền vậy sao!”

“Vậy ngươi nói loại học viện này hẳn là mở đầy cả Tiên giới hả!” Từ Phàm tính toán sơ qua nói.

“Muốn thành lập học viện nhất định phải nhận được ý chí thiên đạo Tiên giới chấp thuận. Ở Tiên giới muốn kinh doanh tốt một học viện còn khó khăn hơn cả kinh doanh tông môn.”

Sau đó Bồ Đào giải thích cho Từ Phàm khó khăn khi kinh doanh học viện.

“Nói như vậy ngoại trừ việc có hay không có hậu đài, khó khăn khác chúng ta đều có thể khéo léo tránh đi.” Từ Phàm sờ cằm cười nói.

“Vấn đề hậu đài tin chắc rằng thành chủ tốt Thượng Linh kia có thể giải quyết, còn lại chúng ta bỏ ra Tiên ngọc là được rồi.”

“Bồ Đào, phân ra một tia bản nguyên của ngươi đi bảo vệ huyễn cảnh kia học viện đào tạo kia.” Từ Phàm nghĩ một hồi rồi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Ngay lúc Từ Phàm đang tưởng tượng sau này học viện có thể mang đến bao nhiêu Tiên ngọc cho hắn.

Con rối không gian ở nơi nào đó xa Tinh Nguyệt Tiên vực bắt đầu sử dụng hạt giống tiểu thế giới Bồ Đào cho để chế tác mồi nhử.

Con rối không gian kia mang theo khí tức của Lý Huyền Đạo, lại tản ra một cỗ nguyền rủa kịch độc chi lực.

Có thể nói là, mô phỏng trạng thái Lý Huyền Đạo bị thương giống y như đúc.

Sau khi hạt giống tiểu thế giới được trồng xong mảnh không gian này, con rối không gian liền đặt túi nhỏ cát Mệnh Luân kia vào bên trong hạt giống.

Sau khi làm xong mọi việc, con rối không gian mang theo khí tức của Lý Huyền Đạo trực tiếp nổ tung.

Tinh Bắc Tiên vực bên cạnh, một nam tử Chân Tiên tướng mạo bình thường vẻ mặt đột nhiên biến đổi lớn.

“Thế mà lại phá vỡ được trớ chú chi lực của ta.”

"Nhưng lần này càng thú vị hơn."

Nam tử Chân Tiên kia lộ ra chút mỉm cười. Trong mấy ngàn năm này, hắn lần lượt bày bố, lần lượt thu lợi, mới có tu vi Kim Tiên của hắn bây giờ.

Lý Huyền Đạo này chỉ là con mồi nhỏ hắn để mắt tới lúc rảnh rỗi.

Loại con mồi nhỏ này hắn không đề nghị giãy dụa nhiều thêm chốc lát. Bởi vì giãy dụa càng kịch liệt, có thể thu hoạch cuối cùng càng thêm phong phú.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn về phía Tinh Bắc Tiên vực.

"Hạt giống đã gieo, còn lại chỉ đợi đến khi nảy mầm."

Chương 943: Học viện tổng hợp

Từ Phàm nhìn kỹ song giao tiễn trên tay.

"Hậu thiên linh bảo này rất hợp với ngươi, nhận đi, đợi sau khi thăng cấp Kim Tiên, ngươi chính là Kim Tiên thượng đẳng trong truyền thuyết." Từ Phàm cười nói.

Ở Tiên giới có một cách nói như vậy, Kim Tiên bình thường không có Hậu thiên linh bảo, bị quy vào hàng ngũ Kim Tiên hạ đẳng.

Kim Tiên có Hậu thiên linh bảo được ca tụng là thượng đẳng, chiến lực của bọn họ vượt xa Kim Tiên bình thường.

"Sư phụ nói đùa, đồ nhi muốn tặng Hậu thiên linh bảo này cho tông môn." Vẻ mặt của Lý Huyền Đạo rất nghiệm túc, hắn thật sự muốn tặng song giao tiễn này cho tông môn.

Dù sao giúp người khi gặp nạn mang đến nhiều lợi ích hơn là tặng quà khi người thành công.

Ở trong mắt hắn, sư tôn mình, sau này nhất định sẽ trở thành Thần Tượng, đến lúc đó còn thiếu Hậu thiên linh bảo này sao.

"Ngươi nhận đi, vi sư không dùng được."

"Vi sư nhận tấm lòng này của ngươi." Từ Phàm gật đầu nói.

"Tên Chân Tiên tính kế ngươi, vi sư đã bố trí bẫy, đợi Chân Tiên kia mắc câu.”

“Thật ra sư phụ không cần trêu chọc cường địch vì đồ đệ, là đồ nhi đã gây phiền phức cho tông môn.” Vẻ mặt Lý Huyền Đạo xấu hổ nói, làm một người đã mấy vạn tuổi, vậy mà lại bị nhắm trúng trong tình huống đó, đúng là không nên.

“Không cần nhiều lời, nhân quả đã trồng, nợ này hắn nhất định phải trả.”

“Yên tâm tu luyện, vi sư đảm bảo ngươi thăng cấp Kim Tiên trong vòng ba vạn năm, đến lúc đó trở về cứu mẫu thân của ngươi.”

Từ Phàm vẫn nhớ mục đích Lý Huyền Đạo tu luyện Cửu Thế Kim Tiên quyết.

Nghe như vậy, Lý Huyền Đạo lập tức cảm động.

“Khiến sư phụ nhọc lòng vì đồ đệ rồi.” Lý Huyền Đạo quỳ xuống thành tâm hành lễ nói.

Từ Phàm khẽ nâng tay lên, một chén trà Luân Hồi xuất hiện trong tay.

“Uống chén trà này trước khi tu luyện, có lợi ích cho ngươi tu luyện đạo Luân Hồi.” Từ Phàm nhẹ nhàng đặt chén trà vào tay Lý Huyền Đạo.

Sau đó Từ Phàm phất tay tiễn Lý Huyền Đạo cảm động đến mức hốc mắt đầy lệ.

Sau đó bản thân bước ra một bước, xuất hiện bên ngoài học viện đang xây dựng.

“Chỉ mới vài ngày, mà đã bắt đầu có quy mô rồi.” Từ Phàm khen ngợi.

“Vốn dự kiến trong hai tháng sẽ hoàn thành, nào ngờ các kiến trúc sư của thành Kinh Tế, vừa nghe nói là thành lập học việc, lập tức bắt đầu điên cuồng tăng ca như đốt cháy cả bản thân, tốc độ này chưa đến nửa tháng, học viện Kim Khí có thể xây dựng xong rồi.” Thượng Linh vừa thấy Từ Phàm đến, vội vàng chạy đến tiếp.

Hiện tại Từ Phàm là khách hàng VIP của hắn, chỉ cần có thể làm khách hàng hài lòng, học viện này mới có thể hoạt động.

“Tốt.” Từ Phàm nói, lấy ra một quả cầu thủy tinh có kích thước bằng quả bóng bi-a, bên trong chứa một chút bản nguyên của Bồ Đào.

Chỉ cần một chút bản nguyên này thì có thể xây dựng một tiểu thế giới ảo cảnh có thể chứa một tỷ đệ tử cùng học tập.

“Đây là Thần Khí Ảo Cảnh sao!” Thượng Linh có chút kích động hỏi.

Trong Tiên giới, càng là Tiên khí thiên môn càng có giá trị, đặc biệt là loại Tiên khí dạng khí linh này, chỉ cần vừa xuất hiện, sẽ bị tranh giành điên cuồng.

“Đúng, chỉ cần lập một Tụ Linh trận, đặt nó ở trung tâm là có thể chế tạo ra một ảo cảnh.”

“Ta để lại một linh thể đạo sư căn bản nhất bên trong ảo cảnh, có thể giúp các đệ tử yên ổn vượt qua Kim Đan kỳ.”

“Cũng xem như là khoản đầu tư nhỏ của ta cho học viện này.” Từ Phàm cười nói.

Hắn tính toán, chỉ cần tuyển đủ một trăm triệu đệ tử, nếu mỗi đệ tử nộp học phí một Tiên ngọc trong hai mươi năm, một năm sẽ có bốn triệu Tiên ngọc nhập sổ.

Chỉ cần học viện này có thể lấy được thừa nhận của ý chí thiên đạo Tiên giới, thì có thể tuyển đệ tử khóa thứ hai, khi đó mới là lúc kiếm thật nhiều Tiên ngọc.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Thượng Linh cảm động nói.

“Kim Tiên trấn giữ, ta có một câu hỏi, ngươi có cách khiến ý chí thiên đạo Tiên giới thừa nhận học viện này không?”

“Công đức giáo hóa cũng không phải là thứ dễ ngưng tụ như vậy.” Từ Phàm hỏi.

“Đại trưởng lão yên tâm, cụ thể làm sao để Tiên giới thừa nhận học viện này của chúng ta, ta đã có một kế hoạch chặt chẽ.” Thượng Linh nói xong, trên tay xuất hiện một la bàn trận pháp.

“Đây là, pháp trận Hư Ảo Trắc Linh?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, đây là một trong những Đạo khí gia tộc ta để lại.”

“Nó có thể kiểm tra thiện ác của những người có linh căn, lúc tuyển đệ tử chỉ cần loại bỏ phẩm chất bất lương, thì đã xem như thành công hơn phân nửa.”

“Chỉ cần để ý đến đệ tử khóa một nhiều hơn, học viện nhất định sẽ ngưng tụ được công đức giáo hóa.” Thượng Linh tràn đầy tự tin nói.

“Trong lòng Chân Tiên trấn giữ có tính toán là được rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Sau đó Thượng Linh đưa Từ Phàm đi dạo một vòng quanh học viện.

“Tốt, thật sự rất tốt.” Từ Phàm nhìn học viện khổng lồ này, gật đầu nói.

Diện tích của toàn bộ học viện lớn hơn Ẩn Linh đảo một chút, đủ không gian để sau này tiếp tục xây dựng.

Đúng lúc này, mười Chân Tiên nâng một tiểu thế giới bay về phía học viện.

Dưới sự chỉ huy của Thượng Linh, hạ xuống một sơn cốc.

“Đây là tiểu thế giới rèn luyện ta chuẩn bị cho đệ tử, bên trong đều là một ít Yêu thú và Yêu tộc khác bị kiểm soát.” Thượng Linh nói.

“Chuẩn bị còn rất đầy đủ.” Từ Phàm cười nói.

“Đều là những thứ tầm thường, khiến Đại trưởng lão chê cười rồi.”

“Không không không, đây đều là tâm huyết của ngươi, ta có thể thấy được ngươi rất cẩn thận.” Từ Phàm nhìn tiểu thế giới trong sơn cốc nói.

Hắn rõ ràng có thể thấy tiểu thế giới này sẽ giúp những đệ tử sau này có thể thêm thích ứng với một Tiên giới không có người che chở cho bọn họ.

Trong mắt Từ Phàm, học viện này là từ mẫu giáo đến đại học, sau đó còn dạy ngươi nên sinh tồn trong xã hội như thế nào.

Vốn đầu tư tuy không lớn, nhưng xem ra cực kỳ có tâm.

“Nếu Chân Tiên trấn giữ làm học viện này phát triển mạnh mẽ, tu sĩ của Kim Khí thành cũng xem như sống tốt hơn một chút.” Từ Phàm nói.

“Đây là mục đích của ta.” Thượng Linh nhìn học viện khổng lồ nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm ứng được gì đó.

“Có việc, Chân Tiên trấn giữ không cần lo cho ta.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng biến mất ở giữa không trung.

Ở biên giới Tinh Nguyệt Tiên vực, có một tiểu đội Chân Tiên đang truy đuổi Từ Nguyệt Tiên.

Có hàng ngàn hàng vạn con Yêu thú bị Từ Nguyệt Tiên thả ra để ngăn chặn Chân Tiên đang đuổi theo nàng ở phía sau.

“Ta khuyên các ngươi nhanh chóng rời đi, đừng để lát nữa chết cũng không biết là chuyện gì xảy ra.” Giọng nói của Từ Nguyệt Tiên rất lạnh lẽo, trong giọng điệu có ý cảnh cáo mạnh mẽ.

“Giao thu hoạch của ngươi trong bí cảnh Tiên Linh, bọn ta sẽ bỏ qua mà rời đi.”

“Một Chuẩn Tiên cỏn con như ngươi không thể nắm giữ được những Tiên khí linh bảo đó.” Giọng một nữ tử gay gắt nói.

“Sau khi giao những thứ đó cho bọn ta, ngươi mới có thể tránh được phiền phức.” Một tráng hán có vẻ ngoài thô kệch trực tiếp vung ra một tia kim quang.

Trên bầu trời lập tức rơi xuống mấy cột sáng, hình thành pháp trận khống chế Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên thản nhiên nhìn pháp trận phong ấn đang vây hãm mình, không chút hoảng sợ.

Vài Chân Tiên truy đuổi nàng xông tới.

Một Chân Tiên trong đó, bỉ ổi nhìn Từ Nguyệt Tiên.

“Tiểu cô nương đã từng nếm trải nhân gian cực lạc chưa?” Chân Tiên kia bỉ ổi nói.

“Nhân gian cực lạc có mùi vị như thế nào? Ta không biết.”

“Nhưng ta dám khẳng định lát nữa các ngươi sẽ biết cái gì gọi là sống không bằng chết!” Từ Nguyệt Tiên lạnh lùng nhìn về phía Chân Tiên kia.

Chương 944: Kim Tiên đắc chí

Chỉ thấy Từ Nguyệt Tiên vừa nói xong lời này, vài Chân Tiên vây quanh bên ngoài pháp trận kỳ quái nở nụ cười.

Một nữ Chân Tiên có giọng nói chói tai trong đó, lấy ra một la bàn truyền tống.

Ngay lập tức, một pháp trận truyền tống lớn hơn bao quanh chỗ bọn họ, cũng bao quanh Từ Nguyệt Tiên.

Linh quang sáng lên, mấy Chân Tiên kia đưa theo Từ Nguyệt Tiên truyền tống đến một tiểu thế giới được tạm thời tạo ra.

“Mấy huynh đệ bọn là làm ăn buôn bán sao không có chút thủ đoạn được.”

“Bí cảnh này ngăn cách nhân quả, thậm chí có thể phòng ngự Kim Tiên yếu một chút.”

“Ngươi đoán tiếp theo sẽ có người đến cứu ngươi không.” Trong tay Chân Tiên cười bỉ ổi xuất hiện một bình ngọc màu hồng.

“Ngươi giao thu hoạch trong bí cảnh ra trước, hay là hưởng cực lạc trước.” Chân Tiên cười bí ổi nói.

“Có gì khác nhau à.”

“Sau khi hưởng cực lạc trước, ngươi có thể sẽ sẵn lòng giao ra.”

“Ha ha ha…”

Vào lúc này, Từ Nguyệt Tiên ở trong pháp trận lấy ra một xấp phù chú Nguyệt Âm Thánh Dương.

Ngay lập tức thu hút sự chú ý của tất cả Chân Tiên.

“Muốn cùng quy tẫn, ngươi quá coi thường bọn ta.”

Ngay khoảnh khắc Kim Tiên cầm đầu nói xong câu đó, Từ Nguyệt Tiên lập tức bị trấn áp.

Phù chú Nguyệt Âm Thánh Dương trong tay cũng bị lấy đi.

Trong mắt Chân Tiên xuất hiện vẻ chế nhạo, lúc này, tất cả đều không biết bên ngoài tiểu thế giới tạm thời của bọn họ, có một đôi mắt đang dõi theo bọn họ.

“Xem ra ngươi rất hư đấy.” Âm thanh trêu chọc vang lên.

Ngay lúc này, Từ Nguyệt Tiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

“Sư phụ, đừng để giây cuối cùng mới ra tay, giết sớm một chút, có đồ tốt cho ngươi xem.” Giọng nói lạnh lùng của Từ Nguyệt Tiên vang lên trong tiểu thế giới tạm thời này.

Trong nháy mắt, toàn bộ tiểu thế giới tạm thời, giống như thời gian ngừng lại.

Một cánh cửa truyền tống hư không xuất hiện, Từ Phàm từ trong bước ra.

“Ta muốn xem ngươi rốt cuộc có thể làm được gì.”

Từ Phàm không nhìn Từ Nguyệt Tiên bị nhốt trong pháp trận, mà nhìn về phía nử tử Chân Tiên trong số đó.

Ngay lập tức, khuôn mặt của nữ Chân Tiên kia thay đổi, trở thành dáng vẻ của Từ Nguyệt Tiên.

“Vốn đã nghĩ xong nên tiếp tục diễn như thế nào, nhưng sư phụ đến rồi thì kết thúc sớm đi.” Từ Nguyệt Tiên cười hi hi nói.

Từ Phàm khẽ búng ngón tay, ngoại trừ Chân Tiên muốn nhục nhã Từ Nguyệt Tiên kia, tất cả những người khác đều biến mất trong không gian, chỉ để lại pháp bảo không gian trữ đồ và Tiên Linh với vẻ mặt đờ đẫn.

“Ngươi muốn xử lý Chân Tiên này như thế nào?” Từ Phàm hứng thú hỏi.

“Đưa cho Chu sư đệ làm vật liệu thí nghiệm đi, có thể thí nghiệm nhiều lần.” Từ Nguyệt Tiên đã sớm nghĩ ra cách xử lý tên Chân Tiên bỉ ổi này.

Trong mắt nàng, băm thây vạn đoạn, dung cốt tiêu hồn, hóa hồn thành đèn, hóa thịt thành bánh đều là chuyện tầm thường.

Đưa hắn đến chỗ ngũ sư đệ thích thí nghiệm thần thông mới lạ mới là sự tôn trọng cao nhất dành cho kẻ muốn nhục nhã nàng.

“Nơi đó khá tốt, để hắn làm vật thí nghiệm cho Tiểu Ngũ đi.” Từ Phàm vung tay lên, lập tức đã khống chế lại Chân Tiên bỉ ổi kia.

Giữ hắn tỉnh táo, thứ kiểm soát chỉ là cơ thể hắn.

“Bồ Đào, đưa tất cả Tiên Linh này và Chân Tiên về tông môn.” Từ

Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

Một Truyền Tống Trận xuất hiện, trực tiếp truyền tống tiểu thế giới tạm thời đến Ẩn Linh môn.

“Sư phụ, Bồ Đào trở nên mạnh mẽ như vậy từ khi nào thế!” Từ Nguyệt nhìn cảnh thượng quen thuộc của tông môn, có chút ngạc nhiên nói.

Phải biết rằng một Tiên vực lớn hơn Phi Vũ giới nhiều.

“Dùng trạm truyền tống giữa cự thành và cự thành làm môi giới, có thể tùy ý truyền tống tọa độ địa điểm trong cùng một Tiên vực.” Bồ Đào đáp.

“Sớm biết vậy ta đã không làm Truyền Tống Trận Kim Khí thành rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói xong, lấy ra một ấm trà bằng ngọc bích có khắc hình nhật nguyệt tinh thần.

“Sư phụ, đây là ấm trà Nhật Nguyệt Tinh Thần mà ta lấy được.”

“Có thể hấp thụ Tiên Linh chi khí tương ứng và chuyển hóa thành tiên dịch chất lượng cao.” Từ Nguyệt Tiên dâng bảo vật nói.

Từ Phàm cầm lấy ấm trà quan sát một phen, rồi trả lại cho Từ Nguyệt Tiên.

“Tốt, thứ này đủ để ngươi dùng trong giai đoạn Chân Tiên, có thể xem là linh bảo tiên phẩm.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, cái này không thể làm hạt nhân Truyền Tống Trận của tông môn chúng ta sao?”

Từ Nguyệt Tiên biết sư phụ đang tìm kiếm tìm kiếm Tiên khí hạt nhân của Tụ Linh trận

“Loại linh bảo cỡ nhỏ này một người dùng còn được, đưa vào trong tông môn, cho dù hoạt động hết sức cũng chỉ đến thế, không giải quyết được vấn đề cơ bản.” Từ Phàm bình thản nói.

“Vậy cái này có được không.”

Từ Nguyệt Tiên nói rồi lại lấy ra một linh bảo tiên phẩm khác.

“Giữ lại tự mình dùng là được, không cần lo cho tông môn.”

“Trong tình huống bình thường, Tiên khí linh bảo cỡ lớn như vậy sẽ không xuất hiện trong di tích.” Từ Phàm giải thích.

“Được rồi, sư phụ.”

Chu Khai Linh lúc này đang tìm kiếm linh cảm trong một cự thành nào đó ở Tinh Nguyệt Tiên vực, đột nhiên nhân được thông báo của Bồ Đào.

“Sư phụ muốn đưa cho ta một Chân Tiên thí nghiệm, hơn nữa còn là loại không giới hạn!”

Nghe được tin tức này, Chu Khai Linh lập tức phấn khởi.

Lập tức sử dụng Truyền Tống Trận tụ thành làm môi giới trực tiếp truyền tống trở về Ẩn Linh đảo.

Đầu tiên là đến tiểu viện của Từ Phàm cảm tạ một phen, sau đó vội vã quay lại phòng làm việc của mình.

Còn chưa đến cửa đã thấy một Chân Tiên xa lạ đang đứng ở đó.

Ánh mắt cực kỳ sợ hãi, nhưng cơ thể vẫn nghiêm chỉnh đứng ở nơi đó.

Chu Khai Linh vừa thấy đã biết Chân Tiên này bị khống chế cơ thể.

“Bồ Đào, hắn đã phạm tội lớn gì, lại bị sư phụ đưa qua đây?” Chu Khai Linh tò mò hỏi.

“Mưu tính nhục nhã Nhị sư tỷ ngươi.”

Ánh mắt vốn còn có chút thương xót cho Chân Tiên này của Chu Khai Linh lập tức trở nên sắc bén.

Hắn nhìn về phía Chân Tiên kia, khóe miệng hiện lên một nụ cười biến thái.

Đồng tử của Chân Tiên vốn đã sợ hãi ngay lập tức mở to, hắn nghĩ đến các loại trừng phạt khiến người ta sống không bằng chết được truyền lưu ở Tiên giới.

Chu Khai Linh mở cửa động phủ, dẫn Chân Tiên kia vào trong.

“Nào, trước tiên trải nghiệm Tiên Cung Thịnh Yến ta mới sửa một chút.”

Không lâu sau, động phủ Chu Khai Linh vang lên tiếng kêu thảm thiết, cuối cùng đột ngột im bặt, không bao lâu sau âm thanh này lại vang lên.

Không bao lâu, cả tông môn đều biết, Chu Khai Linh có được một thể thực nghiệm.

Nghe nói là xúc phạm Từ Nguyệt Tiên phong chủ mới bị đưa qua.

Lúc này, tại một khu biên giới của Tinh Nguyệt Tiên vực, một nam tử Chân Tiên có vẻ ngoài bình thường xuất hiện.

“Nơi thà chết cũng phải đến, cho ta xem ngươi cất giấu bí mật gì.”

Tay nam tử kết pháp ấn, lập tức từng đợt sóng thăm dò đặc biệt phát ra.

Cuối cùng, pháp tắc nhân quả đại đạo ngưng tụ, xuất hiện bóng dáng của Lý Huyền Đạo.

“Hóa ra là đưa Hậu thiên linh bảo cho tiểu tông môn chủ kia của ngươi, thật đúng là trung thành.”

Lúc nam tử này còn muốn trêu đùa vài câu, đột nhiên sắc mặt thay đổi.

Sau đó, trên người tỏa ra khí tức Kim Tiên khủng bố, phong tỏa toàn bộ phạm vi trăm vạn dặm.

Tra xét tình huống xung quanh hết lần này đến lần khác, sau đó lại bắt đầu dùng đại đạo nhân quả, bắt đầu kiểm tra bản thân.

Mãi đến khi chắc chắn bản thân an toàn, không có ai tính kế sau lưng, trên mặt nam tử Kim Tiên kia mới lộ ra vẻ đắc chí.

Chương 945: Yêu Hầu Bốn Mắt

“Vậy mà lại là hạt giống tiểu thế giới chứa cát Mệnh Luân!!”

“Chẳng lẽ cơ duyên đại đạo của ta tới rồi sao?”

Vẻ phấn khích trên gương mặt của nam tử Kim Tiên kia vẫn không hề giảm.

Sự khôn ngoan bồi dưỡng hơn một triệu năm, cũng bị phá vỡ vào lúc

này.

“Tiểu thế giới chứa cát Mệnh Luân, nếu tin tức này truyền ra, cho dù là thánh giả Đại La cũng ngồi không yên.”

Nam tử Kim Tiên kia nhìn hạt giống tiểu thế giới lấp lánh ẩn hiện dưới không gian như một bảo vật quý hiếm.

Cảm nhận được khí tức bản nguyên cát Mệnh Luân phát ra, nam tử Kim Tiên không khỏi say mê.

“Thánh giả Đại La, không ngờ ta còn chưa đến Kim Tiên đỉnh phong, lại có cơ duyên như vậy.”

Nam tử Kim Tiên nói, trong mắt lại chảy lệ.

Hắn nhớ lại cuộc đời khó khăn này, trải nghiệm bi thảm khi còn nhỏ, làm trâu làm ngựa để bái nhập cho một độc tu Hợp Thế kỳ.

Lấy kịch động luyện thể để mua vui cho sư phụ, gần đến Nguyên Anh kỳ còn phải bị sư phụ luyện chế thành độc thi.

Từ bé đã bị người mong ước thân cận phản bội hết lần này đến lần khác.

Mãi đến khi tâm cứng như sắt, dục vọng bất xâm mới nhận rõ bộ mặt thật của Tiên giới.

Cuộc đời hắn quả thật là hóa thân của bi kịch, rốt cuộc đời này chưa cảm nhận được một chút ấm áp.

Mà bây giờ hắn nhìn hạt giống tiểu thế giới lấp lánh này, trong lòng đột nhiên cảm nhận được một chút ấm áp.

Chút ấm áp đó đến từ Thiên Đạo, đến từ pháp tắc đại đạo nhân quả.

“Hạt giống tiểu thế giới mà muốn nảy mầm thành tiểu thế giới thì còn cần một khoảng thời gian.”

“Đề đề phòng, canh giữ ngay tại đây, cho dù một triệu năm, cho dù ngàn vạn năm ta cũng chờ được.”

“Những thánh giả Đại La cao cao tại thượng trước kia, một ngày nào đó ta sẽ giẫm các ngươi dưới chân.”

Lúc này, vẻ mặt của nam tử Kim Tiên có chút điên cuồng, hết lần này đến lần khác kiểm tra Nhân Quả bản thân, tuần tra khu vực trăm vạn dặm, đề phòng xảy ra sai lầm.

Từ Phàm đang giám sát ở không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh đảo, trên mặt xuất hiện vẻ nguy hiểm.

“Chủ thể, không phải ngươi đang hại người đấy chứ.” Phân thân số hai nhìn biểu cảm của Từ Phàm nói.

“Bản thể cười như vậy, nhất định là đang tính kế một đại nhân vật, ít nhất là từ Kim Tiên trở lên.” Phân thân số một ở bên cạnh nói.

Chỉ có phân thân số ba là không nói một lời đi làm việc ở đâu đó.

“Được đấy, bản thể, châu chấu đá xe, ngươi không sợ thất bại à.” Phân thân số hai nói.

“Thất bại cái gì, bản thể của chúng ta chính là tên gian lận các loại tư chất thuộc tính, đừng nói châu chấu đá xe, tỷ lệ chiến thắng khi đấu với trời cũng là 100%.” Phân thân số một nói.

Từ Phàm liếc nhìn bọn họ một cái.

“Chăm chỉ làm việc, các ngươi cứ vừa khen vừa đùa như vậy, thêm cho các ngươi một trăm năm nữa.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Từ Cương cả người đầy chật vật trở về Ẩn Linh môn.

“Lão đại lại đi cày à?” Từ Phàm hỏi Bồ Đào.

“Lúc Từ Cương dò xét xung quanh, gặp một đám Yêu Hầu Bốn Mắt, thủ đoạn này vừa khéo khắc chế.” Bồ Đào trả lời.

“Để pháo Thánh Lôi chú ý một chút, đừng để lão Đại thất bại là được.” Từ Phàm dặn dò nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này, một đám Yêu Hầu Bốn Mắt ở cách Ẩn Linh môn vạn dặm.

Mấy con Yêu Hầu Bốn Mắt Chân Tiên cầm đầu nhìn về phía Ẩn Linh đảo, trong ánh mắt dường như có một chút e ngại.

“Đừng đuổi theo, tông môn của Nhân tộc kia không thể trêu vào đâu.” Yêu Hầu Bốn Mắt cầm đầu nói rồi chuẩn bị rời đi.

“Không được, chẳng lẽ lãnh địa chúng ta vất vả lắm mới thành lập được lại bỏ đi như vậy!” Một Yêu Hầu Bốn Mắt trong đó phẫn nộ

nói.

“Thực lực của tông môn Nhân tộc đó mạnh hơn chúng ta, chúng ta chỉ có thể chịu đựng.”

Thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt đến bây giờ vẫn không hiểu được, vì sao Nhân tộc này lại rảnh rỗi dùng thần thông đi cày.

“Không được, mẫu hầu mà ta vừa lâu về cứ vậy mà chết, thù này ta nhất định phải báo!” Yêu Hầu Bốn Mắt tức giận nói.

“Vậy ngươi cẩn thận, đừng liên lụy cả tộc đàn, còn nữa, đừng đến gần những cự thành của Nhân tộc.” Yêu Hầu Bốn Mắt cầm đầu nói xong, dẫn theo thuộc hạ còn lại rời đi.

Cảnh tượng này đều nằm dưới sự giám sát của Bồ Đào trên không.

Lúc này, Từ Cương toàn thân chật vật, đáng chữa thương trong tiếng trách móc của thê tử hắn.

“Ngươi gặp phải kẻ địch không chống lại được, gọi Bồ Đào đến giúp là được, một mình cậy mạnh làm gì.” Thê tử Từ Cương nói.

“Thấy khỉ, không nhịn được muốn bắt mấy con về cho sư phụ.”

“Không ngờ Yêu Hầu Bốn Mắt lại khắc chế ta như vậy, đợi ta nghĩ cách, đến lúc đó bắt về một đàn.” Từ Cương gãi đầu nói.

“Lần sau lúc đi, dẫn theo Linh Đài, ta thấy nhi tử của chúng ta không yếu hơn ngươi đâu.” Thê tử Từ Cường nói.

“Tên nhóc thối đó đã sớm vượt qua ta rồi, chẳng qua mỗi lần về luận bàn đều nhường ta một chiêu, hắn còn cho rằng ta vẫn không biết.” Từ Cương nói rồi lấy ra thánh dược chữa thương nhét vào miệng.

“Yêu Hầu Bốn Mắt kia quả là lợi hại, vạn pháp bất xâm, lực phá núi cao, một quyền lại có thể phá vỡ tám tầng thần thông phòng ngự của ta, nếu không phải ta còn có Tiên khí phòng hộ và nội giáp, có lẽ phải khiến sư phụ tự mình đến cứu ta.”

Từ Cương nói xong, đột nhiên có chút sợ hãi, sau đó trong lòng không khỏi ca tụng sự uyên bác của sư phụ.

Lúc nhỏ, những lời sư phụ dạy hắn, bây giờ còn rõ ràng trước mắt.

“Một pháp gia, điều kiện tiên quyết là phải đảm bảo phòng ngự an toàn của bản thân, lúc chiến đấu ít nhất phải trang bị năm tầng thần thông phòng ngự trở lên.”

“Pháp khí phòng ngự, nội giáp phòng ngự, Định Thần Châu, Định Hồn Châu, phân thân thật giả, một thứ cũng không thể thiếu.”

Chính vì những lời này, trước mỗi lần chiến đấu, Từ Cương phải trang bị đầy đủ thần thông phòng ngự.

Nửa tháng sau, trong tiểu viện, Từ Phàm và Từ Cương đang uống trà.

“Yêu Hầu Bốn Mắt, mắt phá chướng pháp, cơ thể kim cang, vạn pháp bất xâm.”

“Thứ này chuyên khắc chế ngươi, nhìn thấy cứ chạy thẳng là được, còn muốn đánh một trận.”

“Với tính chất của ngươi còn phải dưỡng bệnh nửa tháng, bị đám khỉ kia đánh bao nhiêu quyền.” Từ Phàm nhìn Huyết Khí Pháp Tướng trên trời cười hỏi.

“Đám khỉ kia thật lợi hại, đối phó với thần thông Đông Phong của ta còn có thể lao đến trước mặt ta, tốc độ rất nhanh, lực vô cùng lớn, suýt chút nữa đập nát giáp ngực của ta.” Từ Cương bây giờ nhắc lại, ngực bắt đầu có chút đau nhức.

“Vốn muốn bắt mấy con cho sư phụ, kết quả suýt chút nữa bị bọn chúng đuổi đến cửa.” Từ Cương có chút xấu hổ nói.

“Thú vị, thù này vi sư sẽ không báo giúp ngươi, để đệ tử luyện thể của tông môn lúc rảnh rỗi thì qua đó luyện tập một chút, xem như là nơi thí luyện của tông môn chúng ta.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, vài khẩu pháo Thánh Lôi đã bay đến bầu trời nơi lãnh địa của Yêu Hầu Bốn Mắt.

“Sư phụ, đột nhiên ta muốn thỉnh giáo một chút, lỡ như sau này gặp kẻ địch như vậy, ta nên làm gì bây giờ.” Từ Cương hỏi.

“Dựa theo phương pháp của ngươi mà nói, chiến đấu không suôn sẻ đều có thể dùng thần thông Đông Phong giải quyết.”

“Ngươi chỉ cần luyện thần thông Đông Phong đến cảnh giới cao nhất, đối phó đàn Yêu Hầu Bốn Mắt này vẫn rất đơn giản.”

Tiên Linh chi khí bắt đầu ngưng tụ, Ngũ Hành Âm Dương đại đạo hiển hóa, sau đó quy về thần thông Đông Phong Đạn Đạo mới ngưng tụ ra.

Âm Dương chi lực trong Đông Phong Đạn Đạo bắt đầu dung hợp, cuối cùng trở nên méo mó, thành một trạng thái vô cùng khác thường.

Từ Cương nhìn Âm Dương chi lực lần lượt thay đổi bóp méo trong Đông Phong Đạn Đạo kia, không khỏi nuốt nước bọt.

Nếu uy lực thần thông Đông Phong hắn phóng ra lúc trước là 1, thì trước mắt ít nhất là 1000 trở lên.

Chương 946: Học viện tỷ thí

Một môn thần thông đạn đạo uy lực gấp một ngàn lần thần thông thông thường của Từ Cương chậm rãi bay lên bầu trời.

Bồ Đào mở một cái miệng nhỏ ở đỉnh trận pháp tông môn, vừa hay có thể dung nạp thần thông đạn đạo bay qua.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm và Từ Cương.

Thần thông đạn đạo lóe ra đuôi lửa chói mắt, dường như thúc đẩy thần thông đạn đạo bay về phía lãnh địa Yêu Hầu Bốn Mắt xa xa.

“Sư phụ, tại sao còn thêm đuôi lửa, chẳng phải từ lúc Đại Thừa kỳ đã không dùng được nữa rồi sao?” Từ Cương nghi ngờ nói.

“Ngươi không cảm thấy như vậy rất có áp bách sao?” Từ Phàm lại nói.

Lúc này tốc độ thần thông đạn đạo ngày càng nhanh, kéo ra một đường dài mấy vạn dặm ở trên bầu trời, không bao lâu đã đến phía bên ngoài của lãnh địa Yêu Hầu Bốn Mắt.

Uy lực khổng lồ của thần thông đại đạo được biểu hiện ra ngoài, dung hợp với trung tâm âm dương, bóp méo sức mạnh sắp bộc phát.

Khiến Yêu Hầu Bốn Mắt cảm giác chủng tộc của bọn chúng như sắp nghênh đón tận thế.

“Thủ lĩnh, mau chạy đi!” Tất cả Yêu Hầu Bốn Mắt điên cuồng chạy trốn, trong cảm giác của bọn chúng, một khi thần thông đạn đạo xa xa hạ xuống thì toàn bộ lãnh địa trong phạm vi vạn dặm của bọn chúng sẽ tan thành tro bụi.

“Vô dụng thôi!”

Thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt có tu vi Chân Tiên đỉnh phong nhìn về phía vùng ven lãnh địa của bọn chúng.

Có trận pháp Tiên Văn khổng lồ vây khốn tất cả lãnh địa của bọn chúng, còn có nguy hiểm không biết trên bầu trời.

Tất cả những điều này đều cho thấy Yêu Hầu Bốn Mắt đã chọc đến người không nên trêu chọc.

Thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt đột nhiên quỳ xuống, vận chuyển Yêu lực toàn thân rống to về phía Ẩn Linh môn.

“Xin Tiên tông tha mạng!”

“Yêu Hầu Bốn Mắt biết sai rồi!”

Tiếng gầm khổng lồ của thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt thông qua chấn động truyền khắp phạm vi mười vạn dặm.

Năng lượng chấn động khổng lồ trực tiếp đánh tan tầng mây mấy vạn dặm.

Nhưng thần thông đạn đạo xa xa vẫn không kiêng nể gì bay về phía lãnh địa của Yêu Hầu Bốn Mắt.

Ngay lúc cho rằng mọi thứ sắp toang rồi, thì thần thông đạn đạo trực tiếp xẹt qua lãnh địa của Yêu Hầu Bốn Mắt, đột nhiên đánh vào trong dãy núi phía sau.

Trong nháy mắt ánh lửa mạnh mẽ khiến cho phạm vi mấy vạn dặm đều hóa thành hắc ám, chỉ có thể nhìn thấy ánh sáng của thần thông đạn đạo bùng nổ.

Khu vực trung tâm của thần thông đạn đạo bộc phát lóe ra vô số ánh sáng đen trắng đan xen lẫn nhau.

Vô số vết nứt không gian nhỏ bạo phát nổ tung tóe xé rách không gian.

“Ôm đoàn phòng thủ!” Thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt có kinh nghiệm sau khi nhìn thấy hào quang, biết rõ phía dưới phải trải qua điều gì.

Tất cả Yêu Hầu Bốn Mắt trong nháy mắt tụ lại một chỗ, tạo thành một chiến trận phòng ngự vô cùng dũng mãnh.

Yêu Hầu Bốn Mắt Chân Tiên kỳ mạnh nhất ở bên ngoài, Yêu Hầu Bốn Mắt nhỏ được bảo vệ ở trung tâm.

Chiến trận phòng ngự vừa kết thúc, lập tức có một chấn động nổ tung như cắt ngang thiên địa mà đến.

Năng lượng nổ tung thiêu đốt, không gian bị xé rách tổn thương, tất cả linh lực Tiên Linh chi khí gần đó cũng đều bị đốt cháy.

Nếu không phải Yêu Hầu Bốn Mắt có Kim Cương chi thể, chỉ riêng đợt này đã có thể diệt toàn tộc bọn chúng.

Không biết bao lâu sau, bầu trời từ từ hồi phục ánh sáng, dư âm của vụ nổ dừng lại.

Vòng ngoài cùng của chiến trận phòng ngự đều bị thêu đốt, thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Lúc hắn nhìn xung quanh, phát hiện gần nửa lãnh địa đã bị hủy.

Linh dược linh quả được trồng, linh thú được nuôi đều bị hủy, may mắn duy nhất chính là trung tâm tiểu thế giới vẫn còn.

“Đa tạ Tiên tông khoan dung cho tộc ta!”

Thủ lĩnh Yêu Hầu Bốn Mắt dẫn theo toàn tộc quỳ về phía Ẩn Linh môn.

Ở Tiên giới không có đúng hay sai, chỉ có mạnh hay yếu.

Kẻ mạnh khoan dung cho kẻ yếu chính là một ân huệ.

Trong tiểu viện của Từ Phàm, cả người Từ Cương đều bốc cháy nhìn màn sáng.

“Sư phụ, đồ nhi ngộ rồi!”

“Căn nguyên thế gian không có khắc chế, chỉ có uy lực lớn hay nhỏ!”

Ánh mắt Từ Cương tràn đầy tỏa sáng nhìn lấy Từ Phàm.

“Vừa rồi ta đang dạy ngươi làm thế nào để khống chế chính xác sức mạnh vướng víu Thần Thông Đông Phong trung tâm âm dương, hình như ngươi đã lĩnh ngộ theo phương hướng kỳ quái thì phải?” Từ Phàm nhìn đại đồ đệ của mình nói.

“Ngươi thuần thục Thần Thông Đông Phong nhất, nhưng trung tâm cũng xảy ra biến chất năng lượng âm dương khống chế sức mạnh vướng víu không nắm được trong tay.”

"Nhưng những thứ này đều là vấn đề nhỏ, luyện tập nhiều là được." Từ Phàm vỗ vỗ bả vai đại đồ đệ.

Ngoại trừ nguyên nhân của hắn, hiện tại Từ Cương được xem như một đại pháo đài hoàn toàn xứng đáng ở cấp bậc Chuẩn Tiên Chân Tiên.

Bị toàn tộc mấy trăm con Yêu Hầu Bốn Mắt Chân Tiên khắc chế đuổi theo, còn có thể thong dong mà lùi, đây xem như là một chiến tích tương đối chói mắt.

"Sư phụ, ta hiểu rồi!" Từ Cương gật đầu nói.

"Hiện tại tông môn đã ổn định, đừng chỉ nghĩ khắc khổ tu luyện, đến nhà kho bảo vật lĩnh chút Tiên ngọc, đi đến các thành lớn dạo một chút, lĩnh hội chút quang cảnh Tiên giới."

Muốn luận về phương diện ở lỳ trong nhà, lão đại tuyệt đối là chiếm được chân truyền, số lần xuất tông môn chỉ đếm trên đầu ngón tay.

"Ta biết rồi, sư phụ."

Từ Cương nhớ đến nương tử của mình, gật đầu.

Đúng lúc này, lại có hai pháo Thánh Lôi bay từ Ẩn Linh môn lên trời.

Nhìn pháo Thánh Lôi dâng lên, cảm giác an toàn trong lòng Từ Phàm lại tăng thêm một phần.

"Chủ nhân, tỷ thí đoàn thể đệ tử đời thứ tư giữa học viện sắp bắt đầu, có muốn xem chút hay không." Tiếng Bồ Đào vang lên.

"Tỷ thí lần này là gì?" Từ Phàm hỏi.

"Một tiểu thế giới tạm thời được dựng lên, tự do phát huy."

"Gia tốc thời gian, một năm sau học viện nào đạt được điểm tích lũy nhiều nhất thì chính là quán quân." Bồ Đào nói.

"Thú vị."

Từ Phàm vừa nói xong, một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Màn sáng được phát với tốc độ dòng chảy gấp mười lần thời gian.

Lúc này tám mươi ba triệu đệ tử mới chiêu nạp đã tiến vào tông môn dược hai năm, tất cả đều thích ứng với sinh hoạt của học viện.

Các đệ tử trong học viện đều bày ra thiên phú, phong cách giữa học viện này và học viện khác cũng bắt đầu trở nên khác nhau.

Có đệ tử học viện tinh thông Luyện Thể, các loại chiến trận giữa đoàn thể đều là dày công tôi luyện.

Có học viện lấy luyện khí làm chủ, am hiểu rèn các loại pháp khí bảo khí để vũ trang cho mình hoặc là bán pháp khí bảo khí cho học viện khác đổi điểm tích lũy gia tăng tài nguyên tu luyện của mình.

Có học viện thích phát triển tổng hợp, các loại đạo pháp trăm hoa đua nở, luyện khí, luyện đan, phù chú, con rối đều có không ít.

Còn có học viện cực kỳ am hiểu xem bói thôi diễn trí giả nhất đạo, chơi đủ các loại âm mưu quỷ kế.

Đối với sự phát triển đặc sắc giữa các học viện, đúng là cho Từ Phàm chút chờ mong nho nhỏ.

Không biết sự va chạm giữa các học viện có thể tạo ra được kỳ tích gì.

Lúc này trong màn sáng, học viện thịnh hành luyện Luyện Khí Phong hạ xuống phiến khu vực này lập tức tìm tòi linh khoáng, hình thành dây chuyền sản xuất pháp khí để luyện chế pháp khí cơ bản nhất.

Luyện ra một đống pháp bảo phi hành cơ bản nhất, bắt đầu dò xét bốn phía.

Lần này tỷ thí giữa các học viện sẽ khảo nghiệm năng lực tổng hợp, cho nên lúc tiến vào chỉ cho mặc một bộ y phục, không thể mang theo bất kỳ thứ gì khác.

Không bao lâu sau, dây chuyền sản xuất các loại pháp khí cơ bản bán tự động thành hình.

Đệ tử của học viện sở trường Luyện Khí bắt đầu vũ trang bản thân, chỉ là đáng tiếc bên cạnh bọn họ là học viện sở trường chiến trận.

Hơn ba mươi vạn đệ tử học viện sở trường chiến trận trực tiếp tiếp cận đại quân.

“Tổng thể điểm tích lũy chia thành ba mươi bảy phần, không đồng ý thì bây giờ sẽ diệt các ngươi!” Ngô Cương dẫn đầu hung hăng nói.

Chương 947: Thế giới di tích Tiên Linh

“Hàng xóm tích trữ lương thực ta tích trữ thương, hàng xóm chính là kho lương của ta!”

Nhìn quyết đấu kịch tính trên màn sáng, đột nhiên Từ Phàm nghĩ đến những lời này.

“Hơi thú vị!” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Lúc này phần lớn đệ tử trong màn sáng đều xem trực tiếp tỷ thí giữa các học viện.

Thiên Vạn Binh nhìn góc nhìn cố định của đệ tử học viện do hắn dẫn dắt, không khỏi thở dài.

“Hơn bốn mươi vạn đệ tử, vậy mà không có ai có thể đạt được chân truyền của ta, như vậy sao có thể áp chế Ngô Cương do đại sư huynh Hùng Lực dạy chứ.”

Lúc trước tỷ thí giữa hai học viện, Ngô Cương dẫn đầu xung phong quét ngang tất cả, để lại cho hắn ấn tượng sâu sắc.

“Mặc dù không có được chân truyền của Thiên sư huynh, nhưng có ba bốn phần cũng đã đủ dùng.” Đệ tử đạo sư đời thứ hai bên cạnh nói.

“Xem tình hình vậy, dù sao nên dạy cũng đã dạy hết!”

Đốn củi, đào khoáng, luyện chế vũ khí, thăm dò các học viện xung quanh khác.

Tất cả điều này rất nhiều học viện đều làm phù hợp tiêu chuẩn, nhưng có mấy học viện lại khác biệt.

Vừa đáp xuống tiểu thế giới tỷ thí, toàn bộ đệ tử bắt đầu chạy loạn khắp bản đồ.

Hoặc là tìm nơi thích hợp ẩn nấp, hoặc là tìm những học viện am hiểu Luyện Khí Luyện Đan để bàn hợp tác.

Tỷ thí trong tiểu thế giới, chỉ chưa đầy một tháng ngắn ngủi, hai trăm học viện, hoặc ép buộc hoặc tự nguyện hình thành mười liên minh hàng đầu.

“Tiêu chuẩn đệ tử đời này ổn, tạm không nói đến tu vi, thao tác thôi cái nào cái nấy đều lợi hại.” Từ Phàm nhìn mười đại liên minh trong màn sáng sợ hãi than thở nói.

Sau đó chính là các liên minh công phạt đan xen lẫn nhau.

Liên minh của mấy bên tương đối yếu liên hợp lại để tấn công phía bên mạnh nhất.

Các liên minh còn lại nhân cơ hội này để phát triển.

Liên minh mạnh nhất đan xen, cũng đại diện cho từng đợt đệ tử bị đào thải.

Lúc này Từ Phàm nhìn về phía màn sáng, chú ý nhất chính là học viện ngay từ đầu đã đào địa cung để ẩn nấp.

Trong học viện đó, phần lớn là học viện chủ tu thần thông hệ Thổ.

Cho nên đào địa cung này rất trơn tru, nhưng hành vi này cũng dẫn đến sự cảnh giác của mấy liên minh khác.

“Học viện mạnh nhất rơi vào tay ai cũng được, nhưng không thể rơi xuống đám lão Lục học viện số 32!”

Không bao lâu sau, tất cả liên minh dường như đạt thành nhất trí, đó chính là tiêu diệt đệ tử học viện số ba mươi hai ẩn nấp trong địa cung trước.

Trong lúc nhất thời, tất cả học viện liên minh bắt đầu tìm kiếm vị trí địa cung của học viện số ba mươi hai trên toàn bộ bản đồ.

“Ta cảm giác cuối cùng học viện số ba mươi hai này có thể thắng!” Từ Phàm lấy góc nhìn của Thượng Đế nhìn địa cung mà đệ tử học viện số ba mươi hai đào ra.

Điểm số của trò chơi này đa dạng, và thời gian sống sót lâu dài cũng là một kiểu điểm thi đấu.

Còn luyện ra các loại pháp khí bảo khí đan dược con rối phù chú, những thứ này đều tính là điểm tích lũy.

“Theo tính toán, cơ hội giành vị trí số một của học viện số ba mươi hai là sáu mươi tám phần trăm.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Đều sắp đào xuyên qua bản đồ rồi, tỷ lệ này không có vấn đề.”

Sau đó học viện số ba mươi hai biểu diễn một màn đối kháng với tất cả các liên minh.

Chiến đấu địa đạo, chiến đấu du kích, cạm bẫy mô hình lớn, các loại thảm họa dẫn đến địa chất được các đệ tử của học viện số ba mươi hai chơi rất trơn tru.

Toàn bộ bản đồ bị đệ tử học viện số ba mươi hai đào tổng cộng mấy trăm địa cung cỡ lớn, giữa các địa cung liên hệ với nhau cực kỳ bí ẩn, thậm chí còn thành lập hệ thống địa quỹ đạo pháp khí.

Một năm sau, tỷ thí tiểu thế giới đi đến hồi kết, học viện số ba mươi hai đạt được vị trí thứ nhất, học viện của Ngô Cương đạt vị trí thứ hai.

Một học viện tài nguyên tăng gấp đôi, học viện khác tài nguyên tăng tám phần, đó là phần thưởng của học viện đứng nhất và đứng thứ hai.

Màn sáng biến mất, Từ Phàm như xem một bộ phim điện ảnh cỡ lớn.

Một làn gió mát thổi qua tiểu viện, Lý Tinh Từ xuất hiện trong tiểu viện.

“Sư phụ, bên ngoài Thiên Lan thành Tinh Bắc Tiên vực xuất hiện một di tích thế giới Tiên Linh cỡ lớn, nghe nói bên trong có Hậu thiên linh bảo, chỉ cho phép tu sĩ tu vi thấp hơn Kim Tiên tiến vào.”

“Thế lực Cửu Tinh Chính Pháp tông mạnh nhất Tinh Bắc Tiên vực đã ra mặt bảo lãnh, thu vé vào cửa.”

“Hứa hẹn dù đạt được gì ở di tích thế giới Tiên Linh, sau khi ra ngoài hắn sẽ bảo đảm an toàn ở Tinh Bắc Tiên vực.” Lý Tinh Từ nói.

“Vé vào cửa bao nhiêu một người?” Từ Phàm hỏi.

“Mười vạn Tiên ngọc một người, tin tức đã truyền khắp hơn mười Tiên Vực xung quanh, nửa năm sau thống nhất mở di tích thế giới Tiên Linh.” Lý Tinh Từ trả lời.

“Trò chơi của thế lực lớn, chẳng có ý nghĩa gì!” Từ Phàm lắc đầu nói, bí cảnh Tiên Linh làm không tốt chính là Cửu Tinh Chính Pháp Tông đó tạo ra, chính là vì thu vé vào cửa.

Không nhiều lắm, chỉ cần một vạn người đi vào, dù đặt một món

Hậu thiên linh bảo cũng xem như là lấy lại vốn.

“Sư phụ không phái phân thân đi vào chơi một chút à!”

“Nói không chừng bên trong thật sự có Hậu thiên linh bảo!” Lý Tinh Từ chờ đợi nói.

Hắn không thấy sư phụ ra tay lâu rồi, thậm chí hơi hoài niệm.

Đúng lúc này, Từ Cương vừa định ra ngoài chơi cũng quay trở về.

“Sư phụ, núi Ngũ Sắc có phản ứng rồi, hình như muốn chỉ dẫn ta đi đến nơi nào đó.” Từ Cương gãi đầu nói.

“Có phải là chỉ dẫn ngươi đi về phương hướng kia không.” Từ Phàm nói xong chỉ tay về phía Tinh Bắc Tiên vực.

“Sư phụ, sao ngươi biết!”

“Đoán mò!”

Từ Phàm nói xong đứng dậy từ trên ghế dài.

“Đi ra ngoài dạo dạo cũng tốt!”

“Sư phụ, ngươi muốn đi hãy dẫn ta đi theo!” Lý Tinh Từ thỉnh cầu nói.

“Cũng được, hiện tại tông môn còn chút Tiên ngọc, nếu không vé vào cửa cũng chẳng mua nổi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Đúng lúc này Từ Nguyệt Tiên nghe được tin tức cũng tới, biểu cảm trên mặt rất vui vẻ.

Từ Phàm nhìn Từ Cương và Lý Tinh Từ.

“Sư huynh đệ tình thâm đó, vậy cùng nhau đi đi!”

Bốn mươi vạn Tiên ngọc, cũng không phải là không móc nổi.

“Bồ Đào, vẽ Truyền Tống Trận xuyên Tiên Vực ở cự ly siêu xa, mục tiêu Thiên Lan thành.” Từ Phàm dặn dò.

“Chủ nhân, định vị không gian và phác họa cần năm ngày, sau năm ngày có thể truyền tống.” Bồ Đào nhanh chóng nhận mệnh lệnh.

Từ Phàm gật đầu.

Nhưng không bao lâu, Vương Hướng Trì không biết nghe được tin tức ở đâu cũng đi tới, phía sau còn dẫn theo hai đồ đệ tốt của hắn.

“Sư phụ, ta cũng muốn đi!” Vương Hướng Trì nói, hoạt động xúc tiến tình cảm giữa sư huynh đệ và sư phụ sao có thể thiếu đi hắn.

Được, lão đại, lão nhị, lão tam, lão tứ, thoáng cái đã đầy đủ, còn dẫn theo hai đồ tôn, tổng cộng là bảy mươi vạn Tiên ngọc.

Nghĩ đến đây, bỗng nhiên Từ Phàm hơi đau da thịt.

“Sư tổ, dẫn ta và Vô Cực đi mở mang kiến thức đi, tất cả phí đi đường và vé vào cửa đồ tôn sẽ tài trợ hết.” Hàn Phi Vũ nhìn Từ Phàm mong chờ nói.

Đi mở mang kiến thức với sư tổ là điều mà hắn thích nhất.

Từ Phàm dịch chuyển tầm mắt về phía Hàn Phi Vũ, ánh mắt cực kỳ giống số lớn đỉnh cấp trong trò chơi đang nhìn số nhỏ thổ hào vậy.

“Không cần, bổn sư tổ vẫn có thể móc ra được chút Tiên ngọc này.”

“Hơn nữa, sao bổn sư tổ có thể tham chút tiện nghi này chứ.” Từ Phàm xua tay nói.

Đồ tôn tốt này hắn sẽ giữ lại để lúc quan trọng ra mặt, chút việc này vẫn chưa cần hắn phát huy.

“Sư tổ, thời gian trước đồ tôn có kỳ ngộ ở bên ngoài, không gian Tiên ngọc sắp không chứa nổi nữa rồi, sư tổ sư phụ sư bá sư thúc, hãy giúp Phi Vũ tiêu xài nó đi!”

Câu nói này đã đánh trúng tâm linh của Từ Phàm, Từ Phàm tuyệt đối không thể tha thứ cho hành vi tỏ vẻ giàu có này.

“Được!”

Chương 948: Lôi đài Chân Tiên

Năm tháng sau, mười ngày trước khi thế giới di tích Tiên Linh Thiên Lan thành mở ra.

“Bồ Đào, xây dựng Truyền Tống Trận và qua lại truyền tống cần tốn bao nhiêu Tiên ngọc.” Từ Phàm hỏi.

“Bởi vì có tọa độ, nên qua lại chỉ cần tiêu phí hai mươi bốn ngàn Tiên ngọc.”

“Ghi vào sổ sách, sau khi trở về phát hóa đơn cho đồ tôn tốt của ta.”

“Tuân lệnh.”

Lúc này tất cả đồ đệ đồ tôn muốn đến thế giới di tích Tiên Linh đều có mặt.

Từ Phàm nhìn hai đồ tôn tốt của mình trước, sau đó trong lòng thầm bói một quẻ.

Quẻ Thao Thiết Thôn Thiên!

Đây là tư thế muốn ăn sạch sẽ.

Nhìn quẻ tượng bói toán không có điềm xấu, Từ Phàm lập tức dẫn theo đồ tử đồ tôn bước lên Truyền Tống Trận.

Thiên Lan thành, Tinh Bắc Tiên vực.

Vừa truyền tống đến đây, mấy người họ như đang đưa mình đến nơi sầm uất, muôn hình muôn vẻ, nhiều tu sĩ đi ra từ trong Truyền Tống Trận.

Trong đó còn có mấy bóng dáng tu sĩ dị tộc.

Bỗng nhiên Từ Phàm có cảm giác như chen chúc xe buýt tàu điện ngầm của kiếp trước.

Bởi vì là truyền tống trọng địa, đều có pháp trận cấm linh, nên muốn rời khỏi phạm vi Truyền Tống Trận thì nhất định phải tự đi ra ngoài.

Đúng lúc này, cơ sở của mười tòa Truyền Tống Trận đột nhiên nứt ra.

“Cũng may đến sớm, nếu không truyền tống đến thành sát vách rồi đến nơi này, ít nhất cũng phải cần ba tháng.”

“Sớm nói hạn chế số lượng là tốt nhất, hiện tại nhân số truyền tống quá tải bị sập rồi, không biết những đạo hữu đáng thương vẫn đang ở trong Truyền Tống Trận sẽ bị truyền tống đến nơi nào.”

“Sập thì tốt, người xem náo nhiệt sẽ ít đi.”

Có lúc, toàn bộ đại điện Truyền Tống như nước sôi, vù vù như bầy ếch rung động.

Từ Phàm tiện nhìn lướt qua, chỉ riêng trong Truyền Tống điện này đã chen chúc hơn ba ngàn người, trong đó phần lớn đều là tu vi Chân Tiên.

“Ra khỏi thành tìm một nơi, trong khoảng thời gian này ngư long nơi này rất hỗn tạp, chắc chắn sẽ xảy ra rất nhiều chuyện thú vị.”

Từ Phàm dẫn theo mọi người lao ra Truyền Tống điện, sau đó trực tiếp phá vỡ không gian đến bên ngoài Thiên Lan thành.

Di tích Tiên Linh ở thành Bắc cách nơi đó hai vạn dặm, khoảng cách này đối với Chân Tiên bình thường mà nói, chỉ cần có vị trí, một bước là có thể dịch chuyển tức thời qua đó.

Lúc này toàn bộ thành Bắc đến di tích thế giới Tiên Linh chứa đầy Chân Tiên đóng quân ở dã ngoại.

Trong đó các ngọn núi lớn bên hồ nước có vị trí tương đối tốt đều bị thế lực lớn ở Tiên Vực gần đó chiếm lĩnh.

Vạn Tiên Thánh tông, Thiên Đỉnh thương hội, Cửu Tinh Chính Pháp tông, Thái Huyền Tiên môn, Ngọc Tiên cốc…

Từng tòa cung điện Tiên khí nằm bên trong phóng ra khí thế Kim Tiên một cách không kiêng nể gì, biểu hiện nhất định phải có di tích thế giới Tiên Linh.

“Thiên Đỉnh thương hội mở lôi đài Chân Tiên ở trong cung điện núi Thiên Ngọc, chỉ cần đánh bại người giữ lôi đài của ta, tự có linh bảo Tiên khí dâng lên.”

“Thiên Đỉnh thương hội ta không có ý định tranh phong di tích tiểu thế giới Tiên Linh này, mục đích đến đây chỉ muốn mở mang chút thiên kiêu Nhân tộc của mấy Tiên vực lớn, thiết lập lôi đài ở nơi này, không vì cái khác chỉ vì kết giao bằng hữu!”

Một giọng nói khiến người nghe sẽ sinh ra thiện cảm vang lên, giống như dòng suối trong vắt chảy vào lòng sông khô héo, làm cho người ta cảm thấy rất thoải mái.

“Vậy chẳng phải là muốn chiêu mộ thành viên Ngoại Phong đường các ngươi sao, nói đường hoàng như vậy.”

“Không thuận mắt nhất chính là các ngươi, thương hội dùng linh bảo

Tiên khí Tiên ngọc đập vào người khác.”

Một âm thanh thô thiển vang lên từ bầu trời.

Từ Phàm nhìn thấy cảnh này, đột nhiên hơi hối hận không dẫn theo La Sinh bên người, nếu không có hắn giảng giải chắc chắn có thể nhanh chóng hiểu được quan hệ giữa hai người họ.

Trông khá thú vị.

“Sư phụ, người nói chuyện là người của Thiên Ngữ Tiên tông của Tiên vực Vẫn Tinh.”

“Bởi vì hoàn cảnh đặc thù của Tiên vực, dễ dàng xuất ra mấy người có tư chất nghịch thiên, nhưng trong đó có hơn phân nửa đều bị Thiên Đỉnh thương hội cướp đi.” Lý Tinh Từ giải thích ngắn gọn, khiến Bồ Đào ngừng hành vi tìm kiếm tài liệu.

“Hiểu rồi, thương hội giàu có với tông môn nghèo!” Từ Phàm gật đầu.

“Còn mấy ngày nữa là di tích thế giới Tiên Linh mở ra, nếu không có việc gì thì các ngươi có thể đi tranh chút lông cừu của Thiên Đỉnh thương hội.” Từ Phàm nhìn về phía một cung điện khổng lồ hiện lên trên bầu trời xa xa nói.

Chỉ riêng tòa cung điện đó đã lớn hơn Ẩn Linh đảo gấp ba lần.

“Tuân lệnh sư phụ!” Bốn đồ đệ cùng hai đồ tôn nói.

Cung điện khổng lồ của Thiên Đỉnh thương hội mở Tiên môn ra, sau khi tiến vào Tiên môn, chính là một trường cực kỳ khổng lồ nhìn không thấy biên giới.

Trong khắp đạo trường lại có mấy vạn không gian lôi đài.

Trong mỗi một không gian lôi đài đều có một hộ vệ Chân Tiên của Thiên Đỉnh thương hội tọa trấn.

“Không hổ là thương hội đỉnh cấp Tiên giới, những Chân Tiên canh giữ lôi đài rất có trình độ.” Từ Phàm nhìn lướt qua một vòng rồi khen ngợi nói.

Hiện tại trong toàn bộ đạo trường lôi đài cực kỳ náo nhiệt, có gần mười vạn Chân Tiên ở trong đạo trường, thì ra đây đã không còn là ngày đầu tiên cử hành.

Có người chuẩn bị khiêu chiến, có người thì đặc biệt đến xem náo nhiệt.

Nhìn sơ qua, có gần bảy mươi phần trăm lôi đài đang ở trạng thái chiến đấu.

Căn cứ theo quan sát của Từ Phàm, lôi đài có thể đnáh hạ trăm không đủ một.

“Sư phụ, ta đi khiêu chiến đây!” Từ Cương vui vẻ nói, chiến ý trong mắt bắt đầu ngưng tụ.

“Đi đi, không kiếm được lông cừu thì phạt ngươi du ngoạn bên ngoài ngàn năm, không được về tông môn.” Từ Phàm mở miệng nhẹ nhàng nói.

Nghe được lời này sắc mặt Từ Cương thay đổi, trạch nam như hắn sợ nhất chính là điều này.

Một luồng khí thế linh áp khổng lồ tản mát ra từ trên người Từ Cương, dẫn đến tất cả Chân Tiên khu vực này đều nhìn về phía Từ Cương, ánh mắt đều sợ hãi.

“Hướng Trì, Tinh Từ, ít nhất các ngươi phải chiến ngang tay.”

“Phi Vũ, ngươi cần công phá lôi đài. Vô Cực, đánh ngang tay là được.” Từ Phàm thuận miệng phân công.

“Sư tổ, có thể vận dụng bản thân Tiên khí không?” Hàn Phi Vũ hơi khẩn trương nói.

“Bản thân Tiên khí luyện hóa thì có thể vận dụng.”

Tất cả những người được Từ Phàm điểm danh đều bắt đầu tìm kiếm đối thủ của mình, chỉ còn lại Từ Nguyệt Tiên vẫn còn ở bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, nếu như ban đầu nghe lời ngươi, tu luyện từng bước một, có phải cũng có thể đạt đến trình độ như đại ca không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Vạn vật vô định, mọi thứ đều là lựa chọn của bản thân, đừng so đo những điều này.”

“Chẳng phải con đường hiện tại của ngươi cũng rất tốt sao.” Từ Phàm nói xong dịch chuyển ánh mắt về phía xa xa.

Từ Cương đã lựa chọn đối thủ của mình, là một Chân Tiên tinh thông đạo tàn sát luyện thể.

Trên người Chân Tiên đó tản mát ra khí tức huyết hải xác chất thành núi, dưới cự đao huyết hồng dường như có tiếng gào thét của vô số dị tộc.

“Từ Cương, Ẩn Linh môn.” Từ Cương hành lễ nói.

“Lệ Vân, Trấn Sát quân, Ngoại Phong đường, Thiên Đỉnh thương hội.” Tay Lệ Vân cầm cự đao huyết hồng nhìn về phía Từ Cương thản nhiên nói, vốn không vì Từ Cường chỉ là Chuẩn Tiên mà xem thường hắn.

Từ Cương thăm dò không gian lôi đài này một lượt, dài rộng khoảng vạn dặm, đủ để Chân Tiên thông thường phát huy, nhưng đối với hắn, có những thần thông thật sự là không triển khai được.

Quyết đấu bắt đầu, trên bầu trời xuất hiện một thanh cự đao huyết hồng, trực tiếp chống đối với cảm giác của Từ Cương.

Một luồng chiến ý cuồng bạo khóa Từ Cường lại, để hắn không tránh né được.

Ảo ảnh ngàn tay xuất động, trăm tay đồng thời kết lại trong nháy mắt hiện lên hơn mười tầng thần thông phòng ngự.

Sau đó đại đạo Âm Dương Ngũ Hành ngưng tụ, hóa thành vô số cự tiễn trực tiếp bắn về phía Lệ Vân.

Chương 949: Hậu thiên linh bảo cỡ lớn

Từ Cương bộc phát ra uy thế ở lôi đài. Trong nháy mắt hấp dẫn không ít Chân Tiên chú ý.

Bọn họ đều tụ tập bên ngoài lôi đài của Từ Cương.

“Đây là đệ tử của Tiên tông nào vậy, chỉ là Chuẩn Tiên đã dám khiêu chiến Chân Tiên từ chiến trường ngoài lãnh thổ đến đây.” Có Chân Tiên hiểu chuyện nói.

“Chân Tiên giữ lôi đài này là Trấn Sát quân Ngoại Phong đường của Thiên Đỉnh thương hội, vừa trở về từ chiến trường không bao lâu, đang tu chỉnh, chiến lực đương lúc mạnh nhất.”

“Nếu như đây cũng là đệ tử Tiên tông có thể chiến thắng người này, có lẽ có thể lấy được hiệp ước cấp A của Thiên Đỉnh thương hội.”

Lúc đám Chân Tiên đang nói chuyện, Từ Phàm cũng đi đến bên ngoài lôi đài này.

Thanh cự đao huyết hồng đó trực tiếp phá vỡ mười tầng thần thông phòng ngự của ảo ảnh ngàn tay, hạ một tầng chặn lại sau lưng.

Trong nháy mắt Từ Cương ngưng tụ cự tiễn Âm Dương Ngũ Hành muốn bắn trúng Lệ Vân.

Một luồng khí thế khổng lồ bộc phát ra từ trên người Lệ Vân, một luồng đao quang triển khai, diệt vạn vật thiên địa chém về phía cự tiễn.

Hai người họ va chạm, thoáng cái, toàn bộ vòng bảo hộ của không gian lôi đài bắt đầu trở nên không ổn định, có nguy cơ bị nghiền nát bất cứ lúc nào.

Những Chân Tiên xem cuộc chiến sợ tới mức đều lùi về phía sau, sợ bản thân bị nghiền nát sau khi làn sóng chiến đấu quét trúng.

Hai người họ đối mặt với uy lực mạnh mẽ bộc phát ra, buộc Lệ Vân lùi về phía sau ba bước, ánh mắt thận trọng nhìn về phía ảo ảnh ngàn tay.

Từ Cương nhìn thấy Lệ Vân lùi về phía sau ba bước, vẻ thất vọng trong mắt chợt lóe lên.

ảo ảnh ngàn tay kết ấn, trong nháy mắt mấy trăm con cùng cự tiễn Âm Dương Ngũ Hành ngưng tụ bốn phía sau hắn.

Sau đó giống như nỏ lớn liên tiếp bắn về phía Lệ Vân.

Vốn tưởng rằng chiến đấu sắp chấm dứt, bỗng nhiên Từ Cương cảm nhận được một luồng đao quang sắp đến cực hạn chém về phía ảo ảnh ngàn tay.

Luồng đao quang đó phá vỡ tất cả phòng ngự của Từ Cương, trực tiếp chém trúng bản thể của hắn.

Trong nháy mắt ảo ảnh ngàn tay tan vỡ, cự đao huyết hồng Lệ Vân cầm trong tay hơi suy yếu nhìn về phía ảo ảnh ngàn tay bị nghiền nát.

Đúng lúc hắn cho rằng trận chiến sắp thắng lợi, lại một ảo ảnh ngàn tay đột nhiên xuất hiện.

Vẫn là thủ pháp như vậy, đầu tiên là tặng mình hơn mười tầng thần thông phòng ngự, sau đó ngưng tụ cự tiễn Âm Dương Ngũ Hành, chuẩn bị tiếp tục bắn về phía hắn.

“Chiến thuật không tồi, nắm thời cơ cũng rất chuẩn, nếu chém đến chân thân của ta, nói không chừng ngươi có thể thắng.” Từ Cương nói lời nói dối trắng trợn.

Nếu như thật sự chém đến chân thân của hắn, thì phá Tiên khí hộ thể của hắn trước, sau đó là hộ thể ngoại giáp, hộ thể nội giáp.

Ba món Tiên khí này đều là Tiên khí phòng ngự mà Từ Phàm bảo phân thân số một số hai tỉ mỉ luyện chế.

“Ta nhận thua!” Lệ Vân quyết định nhanh chóng, thần thông mạnh nhất đã dùng, nếu không thắng thì chính là con cừu đợi làm thịt.

“Chúc mừng đạo hữu xông vào lôi đài thành công.” Một tu sĩ Thiên Đỉnh thương hội có dáng vẻ tiểu chủ quản bước đến nói.

Một món Chuẩn Tiên khí, một bình Tiên đan có thể thúc đẩy tu luyện Chân Tiên kỳ, mặt khác còn có một phần hợp đồng khế ước.

“Có thể dùng tu vi Chuẩn Tiên thắng tu sĩ Trấn Sát quân, đạo hữu là đệ tử thiên kiêu Tiên tông Thánh địa nào vậy.” Tiểu chủ quản khách sáo nói.

“Từ Cương, Ẩn Linh môn.” Từ Cương mở miệng nói.

“Thì ra là đồ đệ đầu của Đại trưởng lão Ẩn Linh đảo, không biết Đại trưởng lão ở nơi nào, ta muốn hỏi thăm một chút.” Tiểu chủ quản thương hội vừa nghe được danh hào Ẩn Linh môn, đầu tiên là khựng lại một lúc, sau đó biết ngay tin tức Ẩn Linh môn, lập tức trở nên nhiệt tình.

“Sư phụ ta ở trong tông môn, còn về vị trí có thể không tiện nói ra.” Từ Cương nói.

Hắn không nói dối, bản thể Từ Phàm đang ở trong tông môn, đến đây chỉ là phân thân số ba mà thôi.

“Vậy thì đáng tiếc, nhưng Từ đạo hữu có hứng thú đến Thiên Đỉnh thương hội ta hay không, một năm năm vạn Tiên ngọc, còn có năm vạn Tiên ngọc hạn ngạch có thể đổi các loại tài nguyên tu luyện.”

“Nếu hoàn thành ủy thác của Thiên Đỉnh thương hội thì còn có thêm phần thưởng.” Tiểu chủ quản thương hội nhiệt tình nói.

“Không cần, trực tiếp thưởng cho ta đi, ta không thích rời khỏi tông môn.” Từ Cương nói, quả thật mà nói hắn không muốn rời khỏi sư phụ.

“Nếu như vậy, Từ Cương đạo hữu có thể trở thành khách quý cấp một của thương hội chúng ta, đến lúc đó dù mua bán đồ hay trực tiếp nhận nhiệm vụ trong thương hội đều có chỗ tốt.” Sau đó tiểu chủ quản thương hội giới thiệu chỗ tốt khi trở thành khách quý cấp một.

Từ Cương cảm giác trở thành khách quý cấp một không có gì xấu nên lập tức gật đầu đồng ý, sau đó ngoại trừ những phần thưởng đó còn kiếm được một pháp bảo truyền tin như điện thoại di động, nói là dùng cái này có thể liên lạc được với Thiên Đỉnh thương hội bất cứ lúc nào.

Nhận lấy đồ, Từ Cương trở lại bên cạnh Từ Phàm.

“Không tồi, hiện tại chiến đấu có cảm giác trở lại nguyên trạng rồi, không điên cuồng giống như trước kia nữa.” Từ Phàm cười khen ngợi.

“Đều là sư phụ dạy tốt.” Khóe miệng Từ Cương lộ ra nụ cười, được khen ngợi, trong lòng hắn rất vui vẻ.

Lúc này, hai đồ đệ khác cũng đã trở lại, đều có kết cục đánh ngang tay, vẫn chiếm được hợp đồng cấp A của Thiên Đỉnh thương hội, chỉ là hai người họ không đồng ý.

“Sư phụ, hình như trong Thiên Đỉnh thương hội có tài liệu của tông môn chúng ta.” Vương Hướng Trì mới lạ nói với Từ Phàm.

“Điều này kỳ lạ lắm sao?”

“Thương hội lớn nhất Nhân tộc Tiên giới, ngay cả chút thực lực này cũng không có vậy thì tệ cỡ nào.” Từ Phàm nói, hắn không chút kỳ lạ gì về điều này.

“Bồ Đào, ngươi có bị áp chế ở nơi này không?” Từ Phàm cười ha ha hỏi.

“Không có, ta với khí linh Hậu thiên linh bảo Vân Cung điện tán gẫu rất vui, hắn đã truyền hết tất cả cơ sở dữ liệu không cần tiền của Thiên Đỉnh thương hội cho ta.”

“Lại có thể cập nhật kho dữ liệu rồi.” Trong giọng nói Từ Phàm có chút mừng rỡ, còn có tia hâm mộ.

“Không hổ là Thiên Đỉnh thương hội, ngay cả khí linh cũng hòa khí sinh tài như vậy.”

Ẩn Linh môn cũng xem như nợ Thiên Đỉnh thương hội một ân tình nhỏ.

“Chủ nhân, ta đã có được tài liệu về thế giới di tích Tiên Linh từ trong khí linh này.”

“Ngàn vạn năm trước, có lẽ nơi này là phân tông Tiên tông, sau đó bị ngoại tộc xâm lấn tiêu diệt.”

“Thế giới di tích Tiên Linh ẩn giấu ở nơi này rất tốt, cho nên đến hiện tại mới lộ ra ngoài.”

“Tục truyền thời kỳ đỉnh phong của Tiên tông đó có bốn thánh giả Đại La tọa trấn, Kim Tiên vượt qua trăm người.”

“Cho nên những thế lực lớn đó suy đoán, giới này rất có thể sẽ có Hậu thiên linh bảo cỡ lớn.”

Nghe được tin tức này, Từ Phàm gật đầu, khó trách nơi này có thể thu hút nhiều thế lực lớn đến đây như vậy.

“Có lẽ hiện tại có rất nhiều người đều đang ẩn giấu, đợi đến ngày di tích được mở ra, có lẽ sẽ rất náo nhiệt.” Từ Phàm nói.

Chính ngay lúc này, Hàn Phi Vũ khẽ cúi đầu tức giận đi qua đó.

“Sư tổ, ta thua rồi!” Hàn Phi Vũ ngại ngùng nói.

“Người khác tốt xấu gì còn được chọn đối thủ, cái đầu mơ màng của ngươi đã trực tiếp tìm đến Chân Tiên giữ lôi đài mạnh nhất, mấu chốt hắn còn khắc ám ảnh nhất đạo của ngươi nữa, ngươi không thua thì ai thua chứ.” Từ Phàm nhìn đồ tôn tốt của mình cười nói.

Hàn Phi Vũ lộ ra biểu cảm bất lực, hắn suy nghĩ dựa vào Tiên khí trên người mình, bên ngoài lại thêm tư chất đỉnh phong của hắn, có lẽ chiến thắng Chân Tiên giữ lôi đài này không khó, cho nên đã tùy tiện chọn một nơi rồi tiến vào.

Nhưng ai ngờ vừa bắt đầu chiến đấu, hắn đã phát hiện không đúng, trong kiếm trận có uy lực, nhưng lại không tìm được kẻ địch.

Mãi đến khi rơi vào trạng thái bị động, cuối cùng lại bị một đao kề cổ, chỉ đành nhận thua.

Chương 950: Lão chiến binh

Từ Phàm nhìn đồ tôn tốt Hàn Phi Vũ của mình, trong lòng cảm khái, quả nhiên là hoàn cảnh rèn người.

Nếu như đồ tôn tốt của mình đi vào không chút bảo đảm nào, toàn bộ quá trình đều là tranh đoạt lợi ích, lục đục với tông môn nhỏ, chạy tới chạy lui có thể cũng sẽ tạo nên tính cách như Hàn Thiên Tôn trước kia.

Nhưng hiện tại có hoàn cảnh gì, vào một tông môn kiểu gia đình, sư huynh sư đệ thân mật kính trọng, giúp đỡ lẫn nhau.

Sư phụ là phong chủ của tông môn, có ơn tri ngộ với hắn, sư tổ càng là tồn tại mạnh nhất tông môn.

Hơn nữa dường như toàn bộ tông môn không có tâm nhìn trộm tài phú vô cùng vô tận trong tay hắn, ngay cả hắn muốn tặng cũng phải tìm lý do hợp tình hợp lý.

Ở trong tông môn như vậy, có vẻ cũng không có lý do chạy tán loạn khắp nơi.

Có thể an tâm tu luyện ở trong tông môn, có nghịch thiên sư tổ dạy dỗ, bên cạnh đều là sư huynh đệ tri âm tri kỷ, còn có cây Vạn Vật muốn cái gì cũng có thể biến ra.

Với cấu hình này, nếu còn chạy loạn khắp nơi thì đầu óc cũng không bình thường rồi.

“Đi đi, chọn lại một đối thủ thích hợp, sau khi trở về tông môn, hãy đi ra ngoài du ngoạn ngàn năm.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư tổ.”

Hàn Phi Vũ nghe được bản thân du ngoạn ở Tiên giới ngàn năm, đầu tiên là có chút không nỡ, sau đó ánh mắt chậm rãi trở nên kiên định.

Hắn ở trong tông môn với hoàn cảnh này quá lâu, dẫn đến hiện tại tu vi và tư chất của hắn trống rỗng, không phát huy được chiến lực vốn có.

Hàn Phi Vũ nghiêm túc, bắt đầu chọn đối thủ của mình trên các không gian lôi đài.

Không bao lâu sau, Hàn Phi Vũ lập tức cầm phần thưởng công phá lôi đài trở về bên cạnh Từ Phàm.

Đồng thời đoàn người Từ Phàm cũng khiến cho những Chân Tiên khác trong đạo trường chú ý.

Có người tò mò, có người khinh thường, còn có người có vẻ mặt không phục.

Nhưng phần nhiều là ánh mắt kính nể nhìn đoàn người Từ Phàm, có mấy Chân Tiên thích kết giao bạn bè, nên tiến lên bắt chuyện với nhau.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời cung điện đạo trường lại vang lên một âm thanh hoành tráng.

“Chư vị đạo hữu, thương hội ta lại mở thêm mười lôi đài khác, tất cả đều là thiên kiêu do Ngoại Phong đường ta bồi dưỡng, chỉ cần có thể chinh phục lôi đài thì sẽ có phần thưởng phong phú.”

“Lại đến vớt cá, Thiên Kiêu này kết giao bạn bè còn được, đâu thể dễ dàng mời chào như vậy.”

“Đừng nói như vậy, Thiên Đỉnh thương hội không thiếu nhất chính là linh bảo Tiên khí, tài nguyên Tiên ngọc.”

“Nói thì nói như vậy, nhưng thiên kiêu hoang dã đâu có nhiều để cho hắn vớt như vậy, hao lông dê thì còn được.”

Nghe được âm thanh này, tu sĩ đang xem náo nhiệt trên đạo trường bắt đầu đàm luận.

Trung tâm đạo trường dâng lên mười không gian lôi đài khổng lồ, không gian trong lôi đài có phạm vi mười vạn dặm.

“Không hổ là Hậu thiên linh bảo, tùy tiện tạo một không gian lôi đài mà đã có không gian lớn như vậy.” Từ Phàm tán thưởng nói.

“Chủ nhân, sau khi Bồ Đào và Đào Hoa Nguyên Đồ dung hợp, sẽ không thua kém cung điện Hậu thiên linh bảo này.” Âm thanh Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Gánh nặng đường xa, vẫn là nên đi từ từ, vừa đến Tiên giới, nội tình tông môn chúng ta kém quá xa.” Từ Phàm nhẹ nhàng đáp lại.

Lúc này, mỗi một không gian lôi đài đều có một Chân Tiên mặc đạo bào Ngoại Phong Đường đang đứng, tản ra khí thế bước ra từ trong thi sơn huyết hải, biểu cảm lạnh lùng, ánh mắt như mũi đao.

Nhìn Chân Tiên bên ngoài lôi đài bọn họ như con kiến hôi.

“Sư phụ, ta đi luyện luyện tay.” Từ Cương nói xong lập tức muốn tiến lên giành lôi đài.

“Đừng làm chim đầu đàn, xem một lúc rồi hẵng nói.”

Một luồng sức mạnh nhu hòa đẩy Từ Cương trở về.

“Sư phụ bảo đại sư huynh đợi một lúc, hiện tại bầu không khí vẫn chưa đến lúc, lúc này ra sân dù thắng cũng sẽ không xuất sắc.” Lý Tinh Từ bên cạnh cười giải thích.

“Vậy thì đợi một lúc!” Từ Cương nhìn về phía Chân Tiên trong lôi đài, trong mắt có chiến ý lóe lên.

Hắn cảm nhận được hương vị đồng loại từ trong khí thế Chân Tiên.

Chân Tiên bị nhìn chằm cũng cảm nhận được ánh mắt Từ Cương, nhìn lại tràn đầy khiêu khích.

Lúc này có rất nhiều Chân Tiên vừa nãy công phá lôi đài tiến lên cướp lôi đài, nhưng đều bị đánh xuống lôi đài với tốc độ cực nhanh.

“Chư vị đạo hữu ở đây ít nhất cũng có mười vạn, lẽ nào không có ai công phá được lôi đài của bọn ta sao?”

Tay của Chân Tiên giữ lôi đài khí thế tràn đầy cầm thanh trường thương, khiêu khích nhìn về phía đám Chân Tiên vây xem phía dưới, trên mặt suýt chút nữa viết ra dòng chữ các ngươi đều là rác rưởi.

“Không khí ổn áp chưa?” Từ Cương xoa tay hỏi.

“Còn thiếu chút nữa, đại sư huynh nhịn thêm chút đi!” Lý Tinh Từ bên cạnh nói.

Từ Cương không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn về phía Chân Tiên giữ lôi đài kiêu ngạo nhất, ngoài mặt bình tĩnh nhưng trong lòng như núi lửa sắp phun trào.

Đúng lúc này, một Chân Tiên một bước tiến về phía lôi đài.

“Lâm Vô Song, Vạn Thánh Tiên môn.”

Một Chân Tiên dáng người cao ngất, khí tức quanh thân hùng hậu xuất hiện.

Sau đó trên người hiện ra một bộ Tiên Văn trọng giáp dày đặc, hai tay còn có cặp Tiên khí bao tay rất lớn.

“Ngươi là một trong trăm Chân Tiên của Vạn Thánh Tiên môn đời này, ta đã xem qua tài liệu của ngươi, cảm giác cũng chỉ như vậy.”

Tay Chân Tiên giữ lôi đài cầm Tiên khí trường thương chỉ về phía Lâm Vô Song nói, biểu cảm rất bình tĩnh, dường như đang nói về một chuyện rất bình thường.

“Vậy có thể là cảm giác của ngươi đã sai!”

Một Pháp Tướng Kim Thân trọng thổ khổng lồ xuất hiện, một quyền ném về phía Chân Tiên giữ lôi đài.

Trong lúc đánh, toàn bộ không gian lôi đài bắt đầu xao động.

Chủ tu quyền đạo Lâm Vô Song cuồng bạo, mỗi một quyền đều có thể khiến không gian trong tay chấn động.

Sắc mặt bình tĩnh của Chân Tiên giữ lôi đài có chút khiêu khích, chỉ một thương lại một thương chống lại trọng quyền của Lâm Vô Song.

“Vô Phong!”

Trong nháy mắt không gian như tĩnh lặng, chỉ có gió nhẹ thổi qua.

Pháp tướng của Chân Tiên giữ lôi đài trực tiếp bị nghiền nát, như đạn pháo bay ra khỏi nòng, nặng nề nện vào vách tường trong trận pháp của không gian lôi đài.

“Sư tổ, Lâm Vô Song đó có thể thắng sao?” Kiếm Vô Cực ở bên cạnh hỏi.

“Không thắng được, mặc dù cảnh giới tu vi đều không kém nhau mấy, nhưng một đứa trẻ vừa mới ra đời sao có thể thắng lão chiến binh thân trải qua trăm trận chứ.” Từ Phàm nhìn tình thế trên lôi đài nói.

Không sai, Lâm Vô Song chiếm ưu thế trên lôi đài trong mắt Từ Phàm giống như một tân binh chưa trải qua chiến đấu vậy, điều duy nhất có thể khen ngợi chính là ngày thường tập luyện không tồi.

Trên không gian lôi đài, Pháp Tướng Kim Thân trọng thổ của Lâm Vô Song nhìn về phía Chân Tiên giữ lôi đài trong vách tường với ánh mắt rất thận trọng.

Uy lực thần thông quyền đạo mà vừa nãy bản thân dùng để đánh Chân Tiên giữ lôi đài chỉ có hai phần.

“Đệ tử tông môn các ngươi vẫn chưa lên chiến trường bên ngoài biên cương đúng không!” Chân Tiên giữ lôi đài tay cầm Tiên khí trường thương đứng lên nói, ánh mắt nhìn về phía Lâm Vô Song có chút tán thưởng.

“Chiến lực không tồi, trên chiến trường con đường mà ngươi đi rất dễ sống sót.”

“Nhưng hiện tại, thân là lão chiến binh ta đây sẽ dạy cho ngươi một bài học.”

Chân Tiên giữ lôi đài đó nói xong thân hình lập tức biến mất, sau đó lúc xuất hiện trước mặt Lâm Vô Song đã biến thành Pháp Tướng Kim Thân cùng loại, trường thương cầm trong tay như có thể xuyên qua bầu trời, trực tiếp xuyên qua Pháp Tướng Kim Thân của Lâm Vô Song.

Trực tiếp kéo Lâm Vô Song từ trong Pháp Tướng Kim Thân ra ngoài.

Tiên khí trường thương đặt trên Tiên Linh của Lâm Vô Song.

Chương 951: Thần Hào

“Tinh Từ, lúc nào thì ta có thể xuất hiện.”

Từ Cương luôn duy trì trạng thái cao thủ không nhịn được nữa, hỏi Lý Tinh Từ ở bên cạnh.

Từ Phàm nở nụ cười.

“Đại sư huynh đợi một chút, có lẽ người tiếp theo xuất hiện, không khí sẽ đúng lúc hơn.”

“Đến lúc đó đại sư huynh ra tay, lấy thế bẻ gãy cành cây khô héo đánh xuống lôi đài, đến lúc đó…” Lý Tinh Từ cười ha ha nói.

Mười lôi đài đó chìm vào thời kỳ bình tĩnh, tất cả Chân Tiên vây xem dưới lôi đài đang đợi thiên kiêu tiếp theo công đánh lôi đài.

Nhưng vào lúc này, một âm thanh nhẹ nhàng vang lên.

“Nếu không có ai đến, vậy thì ta đến.”

Một lôi đoàn xuất hiện ở trên lôi đài, sau đó biến hóa thành nam tử Chân Tiên.

Chỉ thấy nam tử mặc trường bào Lôi Long, chín con Lôi Long lấy Lôi Đạo pháp tắc để hóa thành thế, quấn quanh trên lôi bào.

“Đàm Tu, Lôi Phạt Thiên tông, vừa mới trở về từ chiến trường ngoài lãnh thổ, để ta xem thành sắc của những lão chiến binh các ngươi có đủ tư cách hay không.”

Chín con Lôi Long trên trường bào Lôi Long như sống lại, mây xanh xoay tròn ở trên lôi bào, loáng thoáng có thể nghe được tiếng lôi phạt vang vọng vạn giới.

Nghe được lời của nam tử Lôi Phạt Thiên tông, Chân Tiên giữ lôi đài được chọn lộ ra vẻ cảnh giác.

Khí thế trên người nam tử đó khiến hắn nhớ tới năm đó vây giết trên chiến trường ngoài lãnh thổ cùng đồng đội.

Mỗi một lần vây quét, hắn đều sẽ tổn thất rất nhiều chiến hữu, thậm chí có thể bị diệt toàn quân.

“Xem ra ngươi đã cảm giác được gì đó.” Nam tử nói xong nhẹ nhàng giơ tay lên, một con Lôi Long nhỏ sống động xoay quanh trong tay nam tử, thỉnh thoảng còn phát ra tiếng gầm gừ giận dữ.

Tay nâng Lôi Long nhẹ nhàng nhấc lên, trong nháy mắt một con Lôi Đình Chân Long dài ngàn trượng xuất hiện.

Vừa hay nghênh đón Pháp Tướng Kim Thân của Chân Tiên giữ lôi đài đang vọt về phía hắn.

Chỉ trong nháy mắt, sấm sét vang rền trên lôi đài.

Lôi Đình đó bộc phát ra hào quang, khiến cho ánh mắt của chúng Chân Tiên dưới đài tỏa sáng.

“Đạo Lôi Phạt, thay trời hành phạt, đáng tiếc thế lực không phải mạnh nhất ở Nhân tộc Tiên giới, chủ tu đạo này muốn đi đến đỉnh phong rất khó.” Từ Phàm nhìn nam tử Lôi Phạt Thiên tông thầm nói.

Lôi quang lóe ra trên không gian lôi đài dập tắt, tiếng sấm hạ xuống, lôi đài chỉ để lại Chân Tiên giữ lôi đài nằm sấp trên mặt đất.

Một không gian lôi đài chậm rãi hạ xuống, cuối cùng ẩn phía dưới đạo trường.

Điều này đại diện cho lôi đài này đã bị công phá, nam tử Lôi Phạt Thiên tông cũng hoàn toàn biến mất.

“Còn có chín lôi đài, chúng đạo hữu vẫn cần cố gắng!” Trên bầu trời lại vang lên âm thanh đó.

Một bóng dáng nhanh như thiểm điện đáp xuống một lôi đài trong số đó.

Lý Tinh Từ dưới lôi đài muốn đưa tay ra ngăn cản, nhưng lại buông tay xuống.

“Luôn luôn có bất ngờ sẽ xảy ra, chỉ cần không ảnh hưởng đến kết quả là được.” Từ Phàm nói.

Lý Tinh Từ gật đầu.

Lúc này trên lôi đài, Từ Cương tràn đầy chiến ý nhìn về phía Chân Tiên giữ lôi đài.

“Ta nhìn ngươi dưới lôi đài đã lâu, cuối cùng cũng lên đây!” Chân Tiên giữ lôi đài nhìn về phía Từ Cương nói.

Năm viên Tiên châu Ngũ Hành xoay tròn ở phía sau, Ngũ Hành đại đạo hóa thành các loại Thần thú trong Ngũ Hành ở phía sau.

“Từ Cương, Ẩn Linh môn.” Từ Cương mở miệng nói.

“La Thiên Hành, Ngoại Phong đường.”

Thân hình hai người họ trong nháy mắt khởi động.

Ảo ảnh ngàn tay xuất hiện phía sau Từ Cương, phòng ngự trước.

Lúc này Hỏa Linh Tiên châu phía sau Chân Tiên giữ lôi đài hóa thành một Hỏa Kỳ Lân, từ trên bầu trời nặng nề giẫm xuống.

Khí tức cuồng bạo trong nháy mắt hóa toàn bộ lôi đài thành một mảng hỏa vực.

Sau đó Tiên Linh Châu hệ Thổ và hệ Kim hóa thành một con cự thú Thôn Thiên khổng lồ mãnh liệt xông về phía Từ Cương.

“Đây chẳng phải là cách trước đây đại sư huynh thích dùng sao?” Vương Hướng Trì dưới đài xem cuộc chiến không nhịn được nói.

“Hiện tại đại sư huynh các ngươi đã thành thục, rất ít khi chơi thứ hoa mỹ này.” Từ Phàm nói, có ý biểu dương Từ Cương.

Đúng lúc này, ảo ảnh ngàn tay thủ kết pháp ấn, trong nháy mắt một cự nhân ngàn trượng như núi xuất hiện ở phía trước.

Vị trí trái tim của cự nhân đó lấp lánh ánh sáng trắng đen đan xen lẫn nhau.

Một phát bóp chặt cự thú Thôn Thiên mà Chân Tiên giữ lôi đài ngưng tụ ra.

Ném cự thú về phía Chân Tiên đó như ném gà con vậy.

Sau đó cự nhân ngàn trượng ngửa mặt lên trời rống dài, trong miệng xuất hiện ánh sáng trắng đen đan xen.

“Màu mè!” Sắc mặt Từ Phàm hơi không dễ nhìn.

Ngay khi ánh sáng trong miệng cự nhân ngàn trượng ngưng tụ đến cực hạn, cự nhân ngàn trượng đột nhiên dừng lại, sau đó bị đôi bàn tay to kéo vào trong không gian không biết tên.

“Công phá lôi đài thành công, tiểu hữu ngươi thắng rồi.” Một âm thanh hư vô mờ mịt như âm thanh đại đạo vang lên.

Sau đó lôi đài đó chìm xuống dưới đạo trường.

Một hộp ngọc xuất hiện trong tay Từ Cương, có một âm thanh nói cho hắn biết đây là phần thưởng công phá lôi đài.

Vẻ mặt Từ Cương ngây ra trở lại bên cạnh Từ Phàm dưới sự kính ngưỡng của mọi người.

“Đây là chuyện gì vậy sư phụ.” Từ Cương nghi ngờ hỏi.

“Chẳng phải là vừa nãy ngươi nhất thời vui vẻ, chơi chiêu mới, khiến cho mô hình Âm Dương đan xen kia không ổn định, ngay khi sắp bộc phát bị tiền bối Kim Tiên ngăn lại sao.”

“So tài chứ không phải là chiến đấu sinh tử, một khi dùng thần thông đó của ngươi, có lẽ ngay cả cặn bã của Chân Tiên giữ lôi đài đó cũng không tìm được.”

“Còn chiêu mà ngươi chơi nữa, thật sự chẳng ra làm sao, sau này đừng dùng nữa.” Sắc mặt Từ Phàm nghiêm túc nhìn Từ Cương nói.

“Ta biết sai rồi, sư phụ.” Từ Cương cúi đầu hổ thẹn nói.

Rõ ràng là thần Thông Đông Phong một chiêu năng lượng lớn là có thể giải quyết sự việc, nhưng hếttlần này tới lần khác hắn lại tạo ra trò không khống chế được.

Từ Cương nhẹ nhàng mở hộp ngọc ra, trong đó có mười vạn Tiên ngọc, còn có một ngọc bài trân bảo của Thiên Đỉnh thương hội, nghe nói có thể đến Thiên Đỉnh thương hội chọn một món Tiên Linh trân bảo, mỗi một món trân bảo không thua kém gì Tiên khí trung phẩm.

“Cũng được.” Từ Phàm nhìn phần thưởng Từ Cương nhận được, gật đầu.

Sau đó, lại có rất nhiều Chân Tiên có chiến lực cao cường khiêu chiến lôi đài.

Thắng thua thay phiên, cuối cùng còn năm lôi đài vẫn còn kiên trì trong đạo trường không gian, không còn ai lên đó khiêu chiến nữa.

Đoàn người Từ Phàm thấy không còn thú vị, lập tức đi đến tập trung trong cung điện.

“Thiên Đỉnh thương hội này đúng là làm ăn đến cực hạn.” Từ Phàm nhìn con phố thương mại dài trong cung điện không gian không khỏi cảm thán nói.

“Đi dạo chơi đi, đợi đến lúc di tích thế giới Tiên Linh mở ra, chúng ta lại tập hợp.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh sư phụ (sư tổ).”

Hàn Phi Vũ nhìn con phố thương mại phồn hoa này, khóe miệng lộ ra nụ cười.

Mấy ngày sau, lập tức có tin đồn, nói rằng một Thần Hào xuất hiện ở phố thương mại của Vân Tiên cung, ném hơn trăm triệu Tiên ngọc, dường như sắp mua hết nửa con phố thương mại này rồi.

Ngay cả thánh giả Đại La trấn giữ cung điện này cũng khiếp sợ, nhưng lại không biết Thần Hào, dịch dung biến hình, cực kỳ thần bí.

Không được sự cho phép của Thần Hào, Thiên Đỉnh thương hội cũng không thể để lộ danh tính.

Sở dĩ Hàn Phi Vũ yên tâm đi mua sắm bên trong Thiên Đỉnh thương hội như vậy, một là tự tin Tiên khí dịch dung biến hình mà sư tổ tặng, hai là danh dự trăm triệu vạn năm nay của Thiên Đỉnh thương hội.

“Sư tổ, đây là quà đồ tôn hiếu kính ngươi.” Hàn Phi Vũ cầm một hộp ngọc không gian ra, biểu cảm trịnh trọng nói.

Chương 952: Di tích mở ra

Hàn Phi Vũ nhẹ nhàng mở hộp ngọc không gian ra, một cọng lông vũ màu đỏ tươi bị phong ấn ở bên trong.

“Vạn Vinh thần hỏa!” Từ Phàm nhìn nửa ngày mới nói.

Vạn Vinh thần hỏa chính là tồn tại cao cấp nhất trong thần hỏa, cao hơn mấy bậc so với Phượng Hoàng thần hỏa, Kỳ Lân thần hỏa mà hắn đang sử dụng.

Nếu có Vạn Vinh thần hỏa luyện pháp bảo thì ít nhất có thể rút ngắn một nửa thời gian so với thần hỏa thông thường.

“Thu hồi lại đi, quý trọng quá, sư tổ không nhận nổi.” Từ Phàm dời ánh mắt gian nan khỏi lông vũ Vạn Vinh thần hỏa.

Trong lòng không khỏi cảm thán, thể lượng viên đạn bọc đường mà đồ tôn tốt của mình lựa chọn càng lúc càng lớn, đến mức hắn cũng có chút không chịu nổi nữa.

“Sư tổ, kiếm trận Tiên kiếm của đồ tôn đã dùng thời gian dài, nên đổi mới rồi.”

“Đồ tôn có thể dùng Vạn Vinh thần hỏa này đổi lấy một bộ hệ thống kiếm trận Tiên khí hay không.”

Hàn Phi Vũ đoán được sẽ như thế, nên đã sớm chuẩn bị lý do thứ hai.

“Kiếm trận Tiên kiếm thành hệ thống, cái này dễ nói.” Từ Phàm gật đầu nói, cho dù Hàn Phi Vũ không tặng Vạn Vinh thần hỏa thì hắn cũng sẽ luyện cho Hàn Phi Vũ.

“Vậy xin sư tổ hãy nhận lấy thần hỏa này, xem như là giao dịch của đồ tôn với sư tổ.” Hàn Phi Vũ đưa hộp ngọc không gian về phía trước.

Nhìn biểu cảm nghiêm túc của Hàn Phi Vũ, Từ Phàm cười cất lấy hộp ngọc không gian.

“Tên lanh lẹn ngươi, sư tổ sẽ nhớ lấy ân tình này.” Từ Phàm gật đầu nói, hắn đã thấy thần hỏa đỉnh cấp nhất này, không có cái nào thấp hơn ngàn vạn Tiên ngọc.

Phẩm chất của Tiên khí được luyện gần đây ngày càng cao, cũng đã đến lúc nên tìm thần hỏa cấp cao hơn rồi.

Một bộ kiếm trận Tiên kiếm thành hệ thống mới đáng giá bao nhiêu Tiên ngọc chứ?

“Hì hì!” Hàn Phi Vũ sờ đầu cười nói.

Hắn vẫn hiểu đạo lý lễ nhiều người không trách.

Sau đó hắn lại lấy quà đã chuẩn bị cho sư bá ra, bắt đầu đi tặng.

Từ sau trận chiến đó, hắn đã có cảm ngộ mới với đạo Khắc kim.

Có lúc muốn trở nên mạnh mẽ hơn, không chỉ khắc kim bản thân, mà khắc kim sư huynh đệ và trưởng bối ra mặt thay mình cũng có hiệu quả ngang nhau.

Nhưng điều kiện quan trọng là trưởng bối sư phụ phải giống như mình.

Sau khi lĩnh ngộ được điều này, bỗng nhiên Hàn Phi Vũ mở rộng suy nghĩ, cảm giác có thể làm được việc này.

Năm ngày sau, lối vào thế giới di tích Tiên Linh cách Thiên Lan thành hai vạn dặm được mở ra, mấy trăm vạn tu sĩ vây quanh.

“Vậy mà lại có nhiều người có tu vi Chân Tiên như vậy!” Từ Cương thán phục nói.

“Có lẽ Chân Tiên có chút thực lực ở mấy Tiên Vực gần đây đều tới, mặc dù phần lớn là xem náo nhiệt.” Từ Phàm nhìn cửa vào di tích trên bầu trời nói.

Lúc này dù khu vực này là đại địa hay là bầu trời đều bị các loại linh chu chiếm cứ.

Ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, có mấy Hậu thiên linh bảo cỡ lớn trên bầu trời.

Bọn họ đều là các thế lực lớn đến từ Nhân tộc Tiên giới.

“Nhiều hơn so với tưởng tượng của ta, xem ra thế giới di tích Tiên Linh này không đơn giản như trong tưởng tượng.” Từ Phàm mở miệng nói.

“Dù nhiều người đi chăng nữa, thì sau khi đi vào chẳng phải vẫn là bị sư tổ quét ngang sao.” Hàn Phi Vũ nhìn các loại linh chu trên bầu trời vui mừng nói.

Hắn luôn có cảm giác đặc thù với bí cảnh Tiên Linh hoang dã này, cho dù thứ bên trong bí cảnh Tiên Linh này không có hấp dẫn quá lớn đối với hắn, nhưng vẫn muốn đi vào thăm dò một đợt.

“Cẩn trọng lời nói!” Từ Phàm không nói gì, nhìn Hàn Phi Vũ một cái.

Hắn dám chắc chắn có ít nhất mười Kim Tiên ở phiến thiên địa này.

Kiếm Vô Cực nhìn về phía cửa vào thế giới di tích Tiên Linh trên không trung, trong ánh mắt xuất hiện nghi ngờ.

Đột nhiên cảm giác trong thế giới di tích Tiên Linh này có thứ gì đó có nhân quả rất sâu với hắn.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện chín tinh thần khổng lồ.

Có một lão giả tóc bạc đi ra từ dưới tinh thần.

“Xem ra đạo hữu chú ý đến thế giới di tích Tiên Linh này rất nhiều, nhưng vẫn phải dựa theo quy củ, một tấm vé vào cửa mười vạn Tiên ngọc, không thể mang theo những người khác vào trong không gian.”

“Vì bảo đảm đạo hữu đạt được bảo vật an toàn đi ra ngoài, ta đã đặc biệt mời Thái Thượng trưởng lão Cửu Tinh Chính Pháp tông bọn ta đến bảo đảm an toàn cho các ngươi.”

“Hiện tại chỉ cần chư vị đạo hữu truyền tống mười vạn Tiên ngọc hoặc tất cả Tiên ngọc vào trong tinh thần trên bầu trời, thì có thể đạt được một lệnh bài tinh thần, rồi dựa vào lệnh bài này để tiến vào di tích.” Lão giả tóc bạc nói xong, thân hình lập tức hóa thành điểm tinh quang rồi biến mất.

Lúc này trên bầu trời có bốn tinh thần hóa thành cự nhân bảo vệ xung quanh cửa lớn di tích Tiên Linh, mỗi một cự nhân tinh thần đều tản mát ra khí tức Kim Tiên.

Hàn Phi Vũ lấy ra bảy mươi vạn Tiên ngọc truyền tống về phía tinh thần khổng lồ trên bầu trời.

Sau đó một pháp trận truyền tống nho nhỏ xuất hiện trước mặt mọi người, bảy tấm lệnh bài Tinh Thần xuất hiện ở bên trong.

Đúng lúc này, cự nhân tinh thần canh giữ ở cửa lớn di tích Tiên Linh nhẹ phất tay.

Một điểm tinh quang như sao băng xẹt qua, trực tiếp xuyên thấu một Chân Tiên cách đó mấy dặm.

“Cấm cướp đoạt lệnh bài Tinh Thần của người khác, người vi phạm sẽ phế đi tu vi.” cự nhân tinh thần bình tĩnh mở miệng nói.

“Sư phụ, cự nhân tinh thần này là dị tộc hay thần thông tiến hóa vậy.” Lý Tinh Trì nhìn cự nhân tinh thần nói.

Chỉ thấy cự nhân tinh thần thân cao trăm trượng, trên dưới toàn thân được trọng giáp bao phủ, trên trọng giáp điểm xuyết chín tinh thần, tản ra khí tức thâm sâu nặng nề.

“Đây là công pháp thần thông phối hợp với con rối, tu luyện rất hao phí tài nguyên, nhưng uy lực lại rất lớn.” Từ Phàm liếc mắt nhìn thấu lai lịch của cự nhân tinh thần đó.

“Vậy chẳng phải là giống với thần thông hệ triệu hoán trong tông môn sao.” Vương Hướng Trì nói.

“Thiếu một chút, cái này càng đắt hơn.”

Từ Phàm nói xong dẫn theo mọi người tiến vào trong cửa lớn thế giới di tích Tiên Linh.

Mặc dù Chân Tiên đứng xem ở bên ngoài rất nhiều, nhưng thực tế tiến vào bên trong cũng không có bao nhiêu.

Đám người Từ Phàm vừa tiến vào cửa lớn, đã đi tới một thế giới khác.

“Vậy mà thế giới này chẳng nhỏ hơn mấy so với Phi Vũ giới.” Từ Phàm thăm dò một lượt sau đó nói.

Lúc này có không ít Chân Tiên liên tục tiến vào trong cửa lớn, sau đó chạy nhanh về một hướng nào đó.

“Được rồi, bây giờ có thể hoạt động tự do rồi, Chân Tiên nào đánh không lại thì có thể trực tiếp gọi Bồ Đào.” Từ Phàm phất tay nói.

Hắn thích hợp làm bảo mẫu ở nơi này, nhưng không phải là bảo mẫu theo sát bên cạnh, hắn cũng phải có tự do của riêng mình.

“Tuân lệnh!”

Nhìn thấy một thế giới rộng lớn như vậy cần mình thăm dò, đám người Từ Cương sớm đã không kìm nén được.

Từ Nguyệt Tiên xung trận lên trước hóa thành một độn quang rồi biến mất trước mặt mọi người.

Thầy trò ba người Vương Hướng Trì một đội, Lý Tinh Từ một mình một đội.

“Từ Cương, ngươi cảm nhận được núi Ngũ Sắc còn lại chưa?” Từ Phàm hỏi, lần này đến đây chủ yếu là vì tìm ngọn núi Ngũ Sắc còn lại cho Từ Cương.

“Cảm nhận được rồi, có lẽ ở bên đó.” Từ Cương chỉ về nơi xa xa nói.

Không biết tại sao, vừa vào thế giới di tích Tiên Linh này, trong lòng hắn luôn có rung động khó hiểu, dường như có trận chiến định mệnh đang đợi bản thân hắn.

“Đi đi!” Từ Phàm mở miệng nói.

Với cảnh giới không gian nhất đạo hiện tại của hắn, đủ để bao phủ thế giới di tích Tiên Linh này.

“Vâng, sư phụ.” Từ Cương gật đầu, xuất ra linh chu Đạo khí bay về phía xa xa.

Sau khi nhìn thấy mọi người đều đi hết, Từ Phàm cũng tùy cơ chọn một phương hướng để thăm dò.

Chương 953: Thỉ Vũ thuật

“Mặc dù thế giới di tích này có chút đổ nát nhưng cảnh sắc vẫn không tệ.”

Trong thế giới di tích, Từ Phàm đang ngồi bên hồ nướng linh ngư mới vừa câu lên.

Mục đích hắn ở đây không phải tầm bảo, thế nên cũng không vội tìm tòi xung quanh.

Đúng lúc này, một quang mang từ chân trời nhanh chóng loé lên.

“Khí tức này, hình như có chút quen thuộc.” Từ Phàm nhìn đạo quang mang tan biến về phía chân trời kia nói.

Ăn cá nướng, nhìn độn quang trên bầu trời thỉnh thoảng xẹt qua như sao băng.

Nơi xa thỉnh thoảng còn có thể truyền đến dư âm chiến đấu.

Đúng lúc này, bên ngoài vạn dặm lôi minh đại tác.

Từ Phàm chỉ là hướng chỗ kia nhìn thoáng qua liền nói ra: “Hẳn là tiểu tử Lôi Phạt Thiên tông kia, xem bộ dạng này còn đánh đến có đi có về.”

“Chân Tiên có thể tiêu mười vạn Tiên ngọc vào đây cũng có chút khả năng đấy.”

Dựa theo Từ Phàm quan sát, thực lực Chân Tiên vào đây ít nhất là trình độ có thể hạ được lôi đài đại chúng.

Ngay lúc Từ Phàm đang xem náo nhiệt tầm xa, môt thanh đoản kiếm đột nhiên từ phía sau Từ Phàm đánh tới.

Đầu Từ Phàm bay thẳng lên trời, máu tươi từ chỗ đứt kia phụt lên cao.

Một cột máu bay thẳng lên không trung ba ngàn dặm.

Chân Tiên đánh lén Từ Phàm nhìn thi thể không đầu của hắn, máu tươi phun ra liên tục không ngừng, vẻ mặt có chút nghi hoặc.

“Chân Tiên tu luyện đạo Huyết Hải cũng không đến mức thế này mà.” Chân Tiên ẩn trong hắc bào có chút nghi hoặc nói.

“Nếu như cảnh giới Chân Tiên tu luyện đạo Luyện Thể tới cực hạn, bị chém đứt đầu hẳn là cảnh này, khí huyết chi lực sung túc, phun tới ba ngày ba đêm cũng dừng không được.”

Một giọng nói vang lên bên cạnh Chân Tiên áo đen.

Cùng lúc đó một cỗ sơn nhạc chi lực trấn trụ Chân Tiên áo đen kia không thể nhúc nhích.

“Ngươi tốn mười vạn Tiên ngọc tới thế giới di tích Tiên Tinh chính là vì ăn cướp sao?”

Giọng Từ Phàm bình thản vang lên.

Thi thể không đầu bên cạnh, máu tươi phun ra đã biến thành suối phun dưới đất, máu tươi cũng biến thành nước suối trong veo.

Lúc này, Chân Tiên áo đen bị định trụ kia sắc mặt có chút kinh hãi, sau đó lại chuyển hóa thành vẻ tuyệt vọng nồng đậm.

Tất cả pháp bảo không gian trên người Chân Tiên áo đen kia cũng bị Từ Phàm soát ra.

“Thu hoạch này của ngươi không tệ đâu nha!” Từ Phàm nhìn đồ vật trong pháp bảo không gian của Chân Tiên áo đen cảm khái nói.

“Có thể tha ta một mạng hay không?” Giọng Chân Tiên áo đen có chút khàn khàn.

“Nói lời này có vẻ ngươi ngây thơ quá rồi.” Từ Phàm dùng tay nhẹ nhàng vỗ vai Chân Tiên áo đen nói.

Trong nháy mắt, ký ức từ nhỏ đến lớn của Chân Tiên áo đen xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

“Tâm ngoan thủ lạt, thất dục phóng túng, loại người như ngươi sống đến bây giờ đã là có lời lắm rồi.” Từ Phàm quan sát ký ức của Chân Tiên áo đen trong màn sáng nói.

“Cầu đạo hữu cho ta thống khoái.” Chân Tiên áo đen bị định trụ làm bộ trấn định nói.

Trong đầu hắn đã tưởng tượng ra mấy loại hình pháp tàn khốc nhất Tiên giới.

“Cho ngươi thống khoái, vậy cũng quá có lỗi với những chuyện ngươi làm trước kia.”

“Cùng ta về tông môn, ta mời ngươi ăn tiên trân hải vị.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra tươi vui xán lạn, giống như muốn chiêu đãi hảo hữu nhiều năm không gặp.

“Được rồi, trước tiên đi làm cho ta chút thịt rừng, vừa rồi con cá nướng kia mới ăn một nửa liền bị ngươi làm hỏng.” Từ Phàm nói.

Thân thể Chân Tiên áo đen kia không chịu khống chế bay về phía nơi xa, không qua bao lâu liền mang về một con thú nhỏ như linh dương.

Dưới ánh mắt hoảng sợ của Chân Tiên áo đen, cơ thể hắn thuần thục giết dê lấy máu, lột da ướp gia vị.

Trong lúc đó còn dùng Hỏa Diễm Thuật đốt lên một đống lửa.

Từ Phàm lấy ra các loại gia vị ướp để lên trên mặt đất, để cho hắn nướng.

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức khác.

“Ngươi trước tiên ở đây từ từ làm, ta đi một chút rồi về.”

Lúc này cách Từ Phàm ngoài ngàn vạn dặm, ba sư đồ Vương Hướng Trì đang bị một đội Chân Tiên đuổi theo.

“Giao đồ vật ra đây, miễn cho các ngươi cùng chết!”

“Lấy tu vi Chuẩn Tiên của ba người các ngươi, những thứ kia rơi xuống trong tay các ngươi chính là tai nạn.” Chân Tiên cầm đầu truy đuổi ba sư đồ Vương Hướng nói.

“Tới trước được trước, các ngươi phải trước đuổi kịp chúng ta rồi lại nói.” Hàn Phi Vũ lấy ra một phù chú, trực tiếp kích hoạt.

Một Thỉ Vũ thuật phạm vi cực lớn xuất hiện, lập tức một cỗ mùi hôi thối tràn ngập trên bầu trời.

Vô số hạt mưa phân phủ xuống đội Chân Tiên kia.

“Đây là phân sao?”

Chân Tiên truy kích có chút nghi hoặc, cỗ mùi hôi thối này khơi ra ký ức lúc hắn mới vừa tu luyện.

“Muốn ghê tởm chúng ta?”

Một đội mười vị Chân Tiên kia trực tiếp nổi lên một cơn cuồng phong, muốn thổi Thỉ Vũ thuật bao trùm phạm vi trăm dặm này tới nơi khác.

Hàn Phi Vũ quan sát được toàn bộ mọi việc, trên mặt lộ ra ý cười.

Phù chú Thỉ Vũ thuật cấp Tiên phẩm do Ngũ sư thúc ta làm ra sao có thể dễ dàng tránh thoát như vậy được.

Thỉ Vũ thuật trực tiếp bao trùm phạm vi trăm dặm xung quanh dường như không chịu ảnh hưởng, tiếp tục phủ tới đội Chân Tiên kia.

“Toàn thể thuấn di.”

Đội Chân Tiên kia lập tức biến mất, xuất hiện lần nữa thì đã tránh đi phạm vi Thỉ Vũ thuật.

Chỉ là trên người bọn họ tất cả đều bao trùm đều đặn một tầng những thứ không thể miêu tả.

Cảm nhận được mùi hôi thối trên người, những Chân Tiên kia lập tức nổi giận.

Cảm nhận được Chân Tiên truy kích bọn họ phía sau phát ra khí thế khổng lồ.

Vương Hướng Trì trợn mắt nhìn Hàn Phi Vũ một cái.

“Ngươi ngại không đủ náo nhiệt hả.”

Đúng lúc này, phía sau truyền đến một tiếng rống giận.

“Lấy linh làm giới, vây cho ta!!”

“Lấy máu làm giới, định cho ta!!”

Thần thông mạnh nhất đều đã vận dụng ra.

Chỉ thấy pháp trận hồng lam đan xen vây chặt lấy ba người Vương Hướng Trì.

“Sư huynh, chiêu này của ngươi kết thù lớn rồi. Xem ra chúng ta giao đồ vật ra cũng khó thoát khỏi cái chết.” Kiếm Vô Cực nói, nhưng biểu cảm trên mặt lại rất nhẹ nhàng.

“Chuyện sớm hay muộn, thực lực đội Chân Tiên này mạnh hơn chúng ta quá nhiều, chúng ta làm gì cũng chạy không thoát, xem ra chỉ có thể cầu viện sư tổ các ngươi.” Vương Hướng Trì nói.

Nếu như Chân Tiên đối diện chỉ có ba bốn người, Vương Hướng Trì cảm thấy mình liều mạng có thể vật lộn một phen.

Nhưng một đội mười Chân Tiên đối diện, hắn thật đúng là không có nắm chắc.

“Vốn muốn các ngươi sau khi giao ra những thứ kia thì cho các ngươi một cái chết thống khoái.”

“Hiện tại ta thay đổi chủ ý, ta muốn treo tiên linh của các ngươi trên chín tầng trời, để những trận Cương Phong kia thổi các ngươi vạn năm!”

Lúc này, đội Chân Tiên kia đã dọn dẹp sạch sẽ những vật không thể miêu tả trên người kia.

Nhưng mùi hôi thối phát ra trên người kia, lại làm thế nào cũng không phủi đi được.

Đội Chân Tiên kia vây quanh bên ngoài pháp trận, dùng những lời ác độc nhất chửi rủa ba sư đồ Vương Hướng Trì.

Đúng lúc này, một ánh kiếm phảng phất như từ ngoài bầu trời mà đến, nháy mắt xuyên qua mười Chân Tiên kia.

“Ở ngoài ngàn dặm cũng ngửi được cỗ mùi hôi thối này. Nếu ta không tới cứu các ngươi, mấy Chân Tiên này thật sự có thể tra tấn các ngươi vạn năm.” Giọng Từ Phàm vang lên, nhưng không thấy người thật.

“Đa tạ sư phụ (sư tổ).” Sư đồ ba người cảm tạ nói.

“Được rồi, các ngươi tiếp tục tầm bảo, có việc lại nhờ ta.”

Theo sau, khí trời dần dần rơi vào một mảnh yên tĩnh.

Trận pháp vây khốn bọn họ biến mất, mấy người cố nén mùi hôi thối tràn ngập trên không, thu thập pháp bảo không gian trên người mười Chân Tiên bị giết kia.

“Sau này ít dùng chiêu này, ghê tởm người khác, cũng ghê tởm mình.” Vương Hướng Trì có cảm giác muốn ói, giống như loại mùi hôi thối này có thể thấm vào linh hồn.

“Đúng vậy, đúng vậy.” Kiếm Vô Cực cũng có chút buồn nôn.

Chương 954: Chiến đấu

Một vùng Ngũ Hành Tiên Linh chi khí hội tụ.

Từ Cương theo cảm giác tới chỗ này, xa xa liền nhìn thấy một người đứng trước một trận pháp.

“Ta ở đây chờ ngươi rất lâu rồi.” Một người nam tử khoác cửu lôi long bào tím nhìn Từ Cương nói.

“Lôi Phạt Thiên tông, Đàm Tu.”

Từ Cương có ấn tượng rất sâu sắc với vị này, nhất là một tay thần thông Lôi Đạo xuất thần nhập hóa kia, ngay từ lúc dưới đài đã khơi dậy chiến ý của hắn.

“Xem ra ngươi biết ta.”

Đàm Tu nói, hai toà hư ảnh núi Ngũ Sắc hiện ra sau lưng hắn.

“Toà núi Ngũ Sắc thứ ba hẳn là ở trên thân thể ngươi nhỉ? Ngay từ lúc ở trong không gian lôi đài kia, ta đã có chút cảm ứng được.” Đàm Tu nhìn Từ Cương nói.

Một tòa núi Ngũ Sắc cỡ nhỏ xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Cương.

“Hậu thiên linh bảo đỉnh cấp, ta còn chưa từng có cơ hội mượn dùng uy năng của núi Ngũ Sắc này đâu.” Trong mắt Từ Cương hiện lên chiến ý.

“Ta cũng vậy, chẳng qua chỉ tập hợp đủ núi Ngũ Sắc, ngưng tụ thành Hậu thiên linh bảo đỉnh cấp, chỉ cần chuyển đổi thêm chút uy năng của nó thì có thể chuyển hóa thành Lôi Đạo.”

“Vậy nên cục diện trước mắt là, ta muốn núi Ngũ Sắc của ngươi, ngươi cũng muốn hai ngọn núi Ngũ Sắc trong tay ta.”

“Trận chiến giữa hai người chúng ta không thể tránh khỏi.” Đàm Tu nói, triệu hoán ra hai tòa núi Ngũ Sắc, trực tiếp rơi xuống đến trên trận pháp phía trước hắn.

Trận pháp thượng cổ kia sáng lên linh quang, sau đó chậm rãi đem hai tòa núi Ngũ Sắc hòa thành một thể. Uy năng của nó đã đạt đến trên Tiên khí đỉnh tiêm, chỉ thiếu chút nữa là có thể hóa thành Hậu thiên linh bảo.

“Toàn lực chiến một trận, người nào thắng, người đó được lấy đi núi Ngũ Sắc trong trận pháp, như vậy thế nào?” Đàm Tu nhìn Từ Cương nói.

Từ Cương cũng ném núi Ngũ Sắc cỡ nhỏ trong tay vào trong trận pháp, ba đạo núi Ngũ Sắc triệt để dung hợp, biến thành một Hậu thiên linh bảo.

Đàm Tu nhìn về phía núi Ngũ Sắc hóa thành Hậu thiên linh bảo kia, trong ánh mắt hiện lên một tia nóng rực.

Thời cơ mình tấn cấp thành Kim Tiên, nói không chừng chính là trên Hậu thiên linh bảo núi Ngũ Sắc này.

Từ Cương lại biểu hiện rất điềm tĩnh, nếu so sánh thì hắn để ý trận chiến giữa hắn cùng Đàm Tu này hơn.

Về phần Hậu thiên linh bảo, đó chỉ là chuyện nhân tiện thôi.

Có một sư phụ là Luyện Khí Đại Tông sư, hoặc là nói, là Thần Tượng tương lai, hắn cũng không phải quá ham thích với Hậu thiên linh bảo.

Lúc này, trên bầu trời cách hai người hơn trăm dặm, có một đóa tường vân đang trôi nổi.

Từ Phàm ngồi trên tường vân, ăn thịt nướng uống rượu, chuẩn bị thưởng thức đại chiến Từ Cương và Đàm Tu.

“Nói riêng về chiến lực, lão đại hơi yếu một chút, nhưng cũng chỉ là một chút, chỉ cần hơi cơ trí một chút, chiến thắng Đàm Tu kia không thành vấn đề.” Từ Phàm nhấp một ngụm rượu nhỏ nói.

“Đàm Tu này cũng là nhân vật thiên kiêu hiếm thấy, thời điểm mấu chốt còn phải giúp một cái, nếu thật sự bị lão đại đánh chết, nhân quả giữ lấy nhất định không nhỏ.”

Từ Phàm dùng đũa gắp lên một miếng thịt nướng bị nướng đến xèo xèo bóng bẩy.

Để vào trong miệng nếm thử một phen, gật đầu, gần đây tay nghề lại tăng lên rồi.

Trên bầu trời bỗng vang lên một lôi minh, chín con Lôi Long lượn lờ giữa không trung, tất cả đều trừng mắt nhìn về phía ảo ảnh ngàn tay do Từ Cương huyễn hóa ra tới.

Lúc này uy năng của ảo ảnh ngàn tay triển khai toàn bộ, quanh thân tản ra khí thế sắc bén, giống như đại năng giáng thế.

Sau lưng ảo ảnh ngàn tay có năm viên ngũ sắc Tiên châu do Ngũ Hành đại đạo hiển hóa, quay quanh tại một đoàn quang mang trắng đen xen kẽ xoay tròn.

“Không tệ, không hổ là người để chúng ta chờ đợi lâu như thế.”

Nhìn ảo ảnh ngàn tay, Đàm Tu cười to, lần này rốt cuộc có thể toàn lực xuất thủ, chiến một trận thống khoái.

Ba con Lôi Long dung nhập vào trong bản thân Đàm Tu.

Sau đó một Lôi Đình cự nhân thân cao ngàn trượng xuất hiện, cầm trong tay lôi thương, như Lôi Thần tại thế.

Lôi Đình cự nhân xuất hiện khiến cho bầu trời mấy vạn dặm xung quanh đều bị lôi vân bao phủ.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Lúc này Từ Phàm cũng dời đến phía trên lôi vân, cảm thấy hứng thú nhìn về phía Đàm Tu.

Sáu con Lôi Long xoay quanh trên người Lôi Đình cự nhân, toàn lực gia trì lôi thương trong tay kia.

Ngay lúc Đàm Tu bày đủ uy thế, ảo ảnh ngàn tay đã thi triển mấy trăm đạo thần thông phòng ngự bọc trên người mình.

Một lôi thương đủ xuyên qua thiên địa, trong nháy mắt bị Lôi Đình cự nhân ném ra ngoài, bắn thẳng đến ảo ảnh ngàn tay.

Vượt qua không gian, lôi thương kia trong nháy mắt xuyên thấu qua hơn năm mươi tầng thần thông phòng ngự của ảo ảnh ngàn tay, sau đó lực tẫn, tiêu tán giữa thiên địa.

Lúc này ảo ảnh ngàn tay đã thi pháp xong, sau lưng xuất hiện mười quả đạn đạo thần thông Đông Phong.

“Ta vẫn cho là ở Tiên giới, uy lực Tiên thuật thần thông của Lôi Phạt Thiên tông ta là đứng thứ nhất, hôm nay gặp mặt, ta thấy là ta có chút ếch ngồi đáy giếng rồi.”

Đàm Tu nhìn về phía mười quả đạn đạo thần thông phía sau ảo ảnh ngàn tay kia, có chút kiêng kị.

Từ Cương không trả lời, mười quả đạn đạo thần thông phía sau trực tiếp toàn bộ bắn ra.

Sau đó ngàn tay cùng động, một quả đạn đạo thần thông thể lượng càng lớn hơn đang chậm rãi ngưng tụ.

Từ Phàm ở xa bên ngoài chiến trường nhìn một chút, cuối cùng lui về sau một vạn dặm, tiến hành quan chiến tầm xa.

Quả nhiên, tiếng nổ đùng đoàng liên tiếp vang lên, phạm vi mấy trăm vạn dặm đều có thể nghe được.

Trong nhất thời, tu sĩ rải rác trong phạm vi mấy trăm vạn dặm, tất cả đều nhìn về nơi tiếng nổ vang phát tán ra.

Dư âm do thần thông Đông Phong nổ tung sinh ra, ngay cả thần thông phòng hộ trên người Từ Cương cũng suy yếu mấy tầng.

Bạo tạc qua đi, Từ Cương khống chế quả đạn đạo Đông Phong đại thể lượng sau lưng, ánh mắt cảnh giác nhìn về nơi lôi quang lấp lóe phía xa.

Chỉ thấy nơi xa có một cự noãn ngưng tụ từ lôi điện, lúc căng lúc co, giống như đang hô hấp, lại giống như đang phá noãn mà sinh.

Lúc này, giữa bầu trời, từng đạo lôi đình đánh xuống trên cự noãn kia.

Theo số lần đánh xuống càng ngày càng nhiều, cự noãn kia cũng càng lúc càng lớn.

Từ Cương chỉ khống chế thần thông Đông Phong sau lưng kia lơ lửng phía sau, ánh mắt bình tĩnh nhìn về phía lôi đình cự noãn kia.

“Nếu để sư phụ biết ta cho ngươi cơ hội như thế, sau khi quay về tông môn phải bị mắng chết.” Trên mặt Từ Cương lộ ra vẻ mỉm cười.

Từ nhỏ hắn đã được Từ Phàm dạy dỗ, bất kể là luận bàn hay là chiến đấu, nhất định không được cho kẻ địch của ngươi để lại đường rút.

Kẻ địch chết đi mới là kẻ địch tốt.

Giống như loại hành vi này của Từ Cương, đã là vi phạm với lời dạy bảo trước đây.

Một màn này bị Từ Phàm ở phía xa nhìn vào mắt, không khỏi sờ cằm nói: “Sau khi trở về phải tăng cường dạy dỗ, tỏ vẻ anh hùng cũng không phải điểm gì tốt.”

Chân Tiên áo đen đứng phía sau Từ Phàm kia, trên mặt có chút khiếp sợ nhìn qua mọi chuyện nơi xa.

Nam tử tản ra khí thế hủy thiên diệt địa nơi xa kia, vậy mà lại là đồ đệ của vị trước mắt này!

Đúng lúc này, theo một lôi điện lớn đường kính vài trượng bổ vào trên cự noãn kia.

Một tiếng rồng ngâm phóng lên tận trời, vang vọng toàn bộ thế giới di tích.

Một Lôi Đình Chân Long dài mấy ngàn trượng lượn trên bầu trời, ánh mắt nhìn về phía ảo ảnh ngàn tay của Từ Cương kia uy nghiêm như chúng thần trên trời.

“Ánh mắt này của ngươi rất không thân thiện đấy, ta cũng đã chừa cho ngươi thời gian phóng đại chiêu rồi.” Giọng Từ Cương vang lên.

“Đó là thần thông bản mệnh của ta, lôi đình cự noãn kiên cố vô cùng, thần thông kia của ngươi lại oanh tạc thêm mười lần nữa cũng không công phá được phòng ngự của nó.”

Một âm thanh mang theo tiếng rồng ngâm vang lên.

“Ngươi là đối thủ mạnh nhất ta gặp phải sau khi thành tiên, vừa mới bắt đầu vốn định nương tay, hiện tại xem ra là ta chủ quan.”

Chương 955: Thời khắc nổi bật của Chân Tiên áo đen

Trả lời Lôi Đình Chân Long chính là một quả thần thông Đông Phong thể lượng cực lớn.

Sau quả thần thông Đông Phong kia còn có mấy quả thần thông Đông Phong thể lượng tiêu chuẩn cũng thuận thế được Từ Cương thi triển ra.

“Vậy mà có thể chiến đấu, vậy tiếp tục thôi.”

Giọng nói bình thản của Từ Cương khiến ánh mắt Lôi Đình Cự Long kia có chút quái dị.

Ngươi không nói chút lời xã giao luôn sao?

Ta nói, ngươi không nói, há chẳng phải tỏ ra ta rất khó xử sao!

Nhưng hoàn cảnh lúc này không cho phép Lôi Đình Chân Long kia nghẫm lại, bởi vì một quả đạn đạo thần thông khiến hắn thót tim đã bắn tới.

Giữa bầu trời rơi xuống mấy đạo lôi đình hóa thành một tấm lưới lớn hướng về phía đạn đạo thần thông Đông Phong kia phủ tới.

Đồng thời Lôi Đình Chân Long kia há mồm phun ra một lôi quang kim sắc phóng tới ảo ảnh ngàn tay.

Trực tiếp xuyên qua cả ảo ảnh ngàn tay, khiến cho nó tiêu tán giữa thiên địa.

Nhưng không qua bao lâu, lại một ảo ảnh ngàn tay khác được ngưng tụ mà thành.

Lại kích phát ra một đống đạn đạo Đông Phong oanh tạc mà đi.

Thiên thủ tề động, từng quả đạn đạo Đông Phong lại được ngưng tụ sau lưng hắn.

“Kia lại là phân thân của ngươi!” Giọng Lôi Đình Chân Long có chút phẫn nộ.

Đáp lại hắn chỉ là chuỗi thần thông Đông Phong liên tiếp.

Một quả lại tiếp một quả thần thông Đông Phong bắn đến trên thân Lôi Đình Chân Long, khiến hắn mệt mỏi phòng ngự lần này đến lần khác.

“Ta cũng không tin ngươi có thể cứ sử dụng loại thần thông uy lực lớn này!” Lôi Đình Chân Long phát ra tiếng gầm thét lần nữa.

Kết quả trả lại hắn vẫn là đạn đạo thần thông Đông Phong liên tiếp.

Từ Phàm ở phía xa quan chiến không khỏi gật đầu, đây mới là cảnh chiến đấu pháo đài nên có.

Lúc này, phạm vi mấy vạn dặm nơi hai người giao chiến, toàn bộ đã bị nát thành phế tích.

Lúc này đã có mấy ngàn vị Chân Tiên ở khoảng cách xa quan chiến.

Bọn họ một là thán phục trước trận chiến hung tàn của hai người, hai là cảm giác được trên trận pháp kia có khí tức của Hậu thiên linh bảo núi Ngũ Sắc, muốn tới một chiêu bọ ngựa bắt ve.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, tiếng nổ vang vang vọng giữa thiên địa kia vẫn chưa từng đứt đoạn.

Từ Cương phảng phất như động cơ vĩnh cửu, vẫn luôn thi triển thần thông Đông Phong.

Lúc này ảo ảnh ngàn tay đã tăng thêm ít nhất sáu món Tiên khí, vì đó cung cấp Tiên Linh chi khí liên tục không ngừng.

Lôi Đình Chân Long vẫn luôn phòng ngự, ánh mắt càng ngày càng phẫn nộ.

Khí tức lôi đình trên người cũng càng ngày càng suy yếu.

“Lôi Vực Thiên Sát!”

Theo tiếng gầm thét của Lôi Đình Chân Long, nơi hai người giao chiến dường như hóa thành đại dương màu vàng.

Đám người quan chiến bên ngoài chỉ cảm thấy toàn bộ tiểu thế giới di tích đều bắt đầu rung lên.

Tất cả Chân Tiên vây xem chiến đấu đều lộ ra vẻ hưng phấn.

Đánh càng kịch liệt càng tốt, như vậy bọn họ mới có thể thuận tay bắt cá.

Lúc này, người vây xem Từ Cương và Đàm Tu chiến đấu càng ngày càng nhiều, người nổi lên tham niệm với Hậu thiên linh bảo núi Ngũ Sắc phía trên cổ trận kia cũng càng ngày càng nhiều.

Đại dương lôi đình màu vàng kia xuất hiện cắt ngang Từ Cương thi pháp.

Trong đại dương lôi đình, lôi đình màu vàng giống như rắn nhỏ vẫn đang tìm kiếm chân thân của Từ Cương.

Lôi Đình Chân Long cũng nhanh chóng lượn lờ trong đại dương lôi đình, muốn tóm Từ Cương ra tiêu diệt luôn.

Lúc này Từ Cương ẩn mình trong phế tích trong lòng đất, chờ đợi Lôi Đình Chân Long đánh ra một kích cuối cùng.

Ngay lúc Lôi Đình Chân Long đang ngao du phía trên nơi ẩn nấp của Từ Cương.

Một cự thủ dài mấy vạn trượng đột nhiên từ trong đại địa duỗi ra chộp tới Lôi Đình Chân Long.

Năm viên Tiên khí linh châu hiện lên tại chỗ Lôi Đình Cự Long, cấp tốc kết thành một Ngũ Hành Phòng Ngự Trận lớn, ngăn cách đại dương lôi đình kim sắc kia.

“Tìm được chân thân của ngươi rồi!” Lôi Đình Chân Long kia không nhìn cự thủ, trực tiếp vọt về phía Từ Cương.

“Trận chiến kết thúc.” Từ Phàm uống xong một ngụm rượu cuối cùng nói.

Lúc này, toàn bộ đại địa đột nhiên hóa thành một mảnh dung nham, từ trong dung nham lại vươn ra mấy cự thủ bắt lấy Lôi Long, muốn kéo vào trong lòng đất.

Đạn đạo thần thông Đông Phong ở giữa bầu trời mai phục đã lâu xuất hiện, trực tiếp đánh nát hộ tráo của Lôi Đình Chân Long.

Mấy cự thủ từ trong dung nham vươn ra thừa cơ bắt lấy Lôi Đình Chân Long, lập tức kéo vào trong biển dung nham.

Cuối cùng trong lòng đất thỉnh thoảng truyền đến tiếng nổ vang, đại dương kim sắc trên không cũng biến mất không thấy đâu nữa.

Lúc này, Hậu thiên linh bảo núi Ngũ Sắc phía trên tòa cổ trận kia cứ như vậy xuất hiện thẳng thừng trước mặt ngàn vị Chân Tiên.

Chỉ thấy Chân Tiên áo đen phía Từ Phàm, cầm trong tay đoản kiếm đột nhiên thuấn di đến bên ngoài tòa cổ trận kia.

“Người dám động vào bảo vật này, giết!”

Từ trên người Chân Tiên áo đen tản ra kiếm ý khổng lồ, khiến cho Chân Tiên vây xem bên ngoài chiến trường trong nhất thời không dám vọng động.

Đúng lúc này, Chân Tiên áo đen đột nhiên thi triển chém ra một ánh kiếm về phía sau.

Vượt ngang ngàn dặm trực tiếp trảm diệt một Chân Tiên muốn bí mật đi đến cổ trận.

ánh kiếm sạch sẽ thuần túy, khiến cho Chân Tiên vây xem cảm thấy có chút ghê sợ, ai cũng không muốn làm con chim đầu đàn đầu tiên.

Chân Tiên áo đen lấy lực lượng một người khéo léo trấn trụ mấy ngàn Chân Tiên.

Từ Phàm ở phía xa mỉm cười nhìn một màn này.

“Đã thật lâu không dùng kiếm đạo, đột nhiên dùng một lát thật sự có chút không quen tay.” Trong lòng Từ Phàm nói.

“Ngươi xác định một mình ngươi có thể ngăn cản tất cả Chân Tiên chúng ta sao?”

“Sớm lui lại đi, nếu không tính mạng của ngươi khó mà giữ được.” Một vị Chân Tiên ăn mặc trang phục tông môn lên tiếng.

Chân Tiên áo đen không nói hai lời, lại chém ra thêm một ánh kiếm.

Đạo ánh kiếm này trực tiếp vượt qua không gian trảm diệt tiên linh người vừa nói chuyện.

“Mẹ nó chỉ ngươi nhiều lời.” Chân Tiên áo đen chửi mát nói.

“Lấy vạn dặm làm ranh giới, người dám cả gan vượt qua ranh giới này, vậy nếm thử một chút một thân tu vi kiếm đạo này của ta có đủ thuần túy hay không.” Chân Tiên áo đen lẫm liệt nói.

Lúc này có một tiểu đội Chân Tiên cùng tông môn đi vào không quen nhìn sự phách lối kiêu ngạo của Chân Tiên áo đen, trực tiếp dẫn đội tiến vào trong ranh giới vạn dặm.

“Ta vào thì ngươi lại có thể làm gì!” Đội Chân Tiên kia cảnh giác phòng ngự ánh kiếm của Chân Tiên áo đen.

Một ánh kiếm dài ngàn mét quét ngang mà đến, trực tiếp diệt đoàn cả đội Chân Tiên kia.

“Một đám cá thối tôm nát, ra vẻ huênh hoang cái gì!” Chân Tiên áo đen xem thường nói.

Ánh mắt hắn đảo một vòng, trên mặt còn kém viết mấy chữ các ngươi đều là rác rưởi.

“Tu Tiên giới từ lúc nào sinh ra một thiên kiêu Kiếm Tiên này, trước kia tại sao chưa từng nghe qua?”

“Người này cho dù là ở những tông môn đại thế lực kia cũng là đệ tử thiên kiêu cấp cao nhất.”

“Trước xem náo nhiệt, chờ sau khi mấy đội Chân Tiên đại thế lực đến, liền có trò hay để xem.”

Lúc này ở phía dưới mặt đất, Từ Cương đã thu phục Lôi Đình Chân Long.

Trong tay xách theo Đàm Tu độn về hướng trên mặt đất.

“Đi nơi khác chui lên, núi Ngũ Sắc trong trận pháp thượng cổ đã bị phát hiện.”

“Hiện tại trên đầu các ngươi có mấy ngàn Chân Tiên nhìn chằm chằm, ngươi không dễ lấy đi núi Ngũ Sắc trước mặt mọi người đâu.”

“Trực tiếp rời đi là được, chuyện còn lại giao cho sư phụ.” Từ Cương sau khi nghe được Từ Phàm truyền âm thì suy nghĩ, trong tay nắm lấy Đàm Tu, thổ độn về những hướng khác mà đi.

Lúc này Chân Tiên tới vây xem càng ngày càng nhiều, khí tức trong không khí cũng càng ngày càng xao động.

Nhưng vào lúc này, ở đối diện, một tiểu đội Chân Tiên mặc trên người đạo bào tu sĩ của Vạn Tiên Thánh Môn xuất hiện.

“Chiến tích vừa rồi của đạo hữu ta đã nghe nói, nhưng ngươi mạnh hơn cũng không bảo vệ được Hậu thiên linh bảo này.”

“Giao cho Vạn Thánh Tiên môn ta, ta thiếu ngươi một nhân tình.”

Dẫn đội đệ tử Vạn Thánh Tiên môn chính là Chân Tiên thủ tịch giới này, ở Tiên giới gần đây rất có phong thái quân tử.

Chương 956: Hai người chúng ta liên thủ có thể trấn áp

“Ra vẻ cái gì, mặt mũi của ngươi có thể lớn bằng một Hậu thiên linh bảo sao.”

“Muốn Hậu thiên linh bảo này, ngươi có thể tới thử xem.” Chân Tiên áo đen cầm trong tay đoản kiếm, nhìn về phía thủ tịch Vạn Thánh Tiên môn kia.

Lời nói với mặt mũi tràn đầy khinh thường kia khiến thủ tịch Vạn Thánh Tiên môn lần này cảm thấy mình bị chịu vũ nhục.

Đang lúc thủ tịch Vạn Thánh Tiên môn kia muốn bước vào trong phạm vi vạn dặm.

Trên người Chân Tiên áo đen ngưng tụ ra một cỗ kiếm ý kinh người.

Kiếm đạo do kiếm ý kia diễn hóa ra hóa thành Thông Thiên chi kiếm, hiện ra phía sau Chân Tiên áo đen.

Thông Thiên chi kiếm hướng về một chỗ chém xuống.

“Ầm!!”

Trong hư không bên xuất hiện một tấm cự thuẫn từ Tinh Thần nhất đạo ngưng tụ thành, gian nan chặn một kiếm này.

một sương máu từ sau cự thuẫn dâng trào.

“Thủ đoạn tốt.”

Một giọng nói dùng Tiên Linh chi khí ngưng tụ nói ra, sau đó bóng dáng kia ẩn vào giữa thiên địa.

“Có chút thú vị, người ở cảnh giới Chuẩn Tiên Chân Tiên này có thể giấu được ta cảm giác quả nhiên là hiếm thấy.”

“Rốt cuộc là người quen nào?” Từ Phàm sờ cằm suy nghĩ nói.

Một màn này khiến cho thủ tịch Vạn Thánh Tiên môn muốn bước vào ranh giới vạn dặm ngừng bước chân.

Một kiếm này hắn tự nhận ngăn không được, có lẽ tiểu đội hắn mang cũng chịu không nổi một kiếm này.

“Đến, mặt mũi vị kia có thể gánh được một Hậu thiên linh bảo, tiếp theo tới phiên ngươi.” Chân Tiên áo đen nhìn về phía thủ tịch Vạn Thánh Tiên môn.

“Kiếm đạo của đạo hữu đã nhập hoá cảnh, ta không bằng.”

“Đi.” Thủ tịch Vạn Thánh Tiên môn mang theo tiểu đồng bọn của hắn rời đi.

Thay vì lãng phí thời gian ở loại địa phương này, còn không bằng đi tìm món Hậu thiên linh bảo kia.

Lúc này pháp trận thượng cổ kia còn một khắc nữa là có thể triệt để dung hợp ba tòa núi Ngũ Sắc kia.

Lúc này sứ mệnh của Chân Tiên áo đen đã hoàn thành.

Từ Phàm đang xem náo nhiệt ở nơi xa, đột nhiên lấy ra một viên đá truyền tin do Minh Không của Hội Trưởng lão cho, đây là thứ chuyên môn dùng để liên lạc với Thượng Tôn Tinh Linh.

Cùng lúc đó, tại nơi nào đó trong thế giới di tích.

Tinh Linh mặt đầy suy yếu tựa trên một tảng đá lớn trong sơn động.

“Một kiếm là có thể làm ta bị thương loại tình trạng này.” Tinh Linh cảm nhận được thương thế của bản thân nói.

Trên mặt Tinh Linh cũng không có quá nhiều cảm giác chịu thất bại, ngược lại có một cỗ đấu chí ấp ủ sâu trong ánh mắt.

“Ta mới vừa tấn cấp Chân Tiên không đến ngàn năm, tu vi còn chưa tới đỉnh phong thì đã chịu một kiếm như vậy, chưa chắc không phải chuyện tốt.”

Tinh Linh nhắm mắt bắt đầu nhớ lại một kiếm kia, thế nhưng càng là nhớ lại càng thấy kinh hãi.

“Một kiếm này, cho dù tu luyện tới Chân Tiên đỉnh phong, cũng…”

Ngay lúc Tinh Linh vì đó cảm khái, đột nhiên một cỗ tín hiệu đặc thù quét ngang khu vực chỗ hắn.

Sắc mặt Tinh Linh kỳ quái lấy ra đá truyền tin, đây là đá truyền tin đặc thù do Hội Trưởng lão bí mật chế tạo, lúc hắn phi thăng để lại hạ giới tổng cộng ba viên.

Hắn nhẹ nhàng bóp nát viên đá truyền tin lấp lóe toả sáng kia, giọng nói của Từ Phàm xuất hiện.

“Tinh Linh đạo hữu, đang ở thế giới di tích tại Thiên Lan Thành sao?”

“Nói địa điểm, chúng ta gặp mặt nói chuyện trực tiếp.” Tinh Linh trả lời, vẻ mặt có chút bất ngờ, không nghĩ tới ở đây còn có thể gặp phải người quen.

“Ra khỏi đại môn tại nơi phía đông vạn dặm. Nhưng đạo hữu phải đợi ta nửa canh giờ nữa, ta còn có một số việc phải làm.” Giọng Từ Phàm rất nhẹ nhàng.

“Được.”

Từ Phàm đang ở bên ngoài trận pháp thượng cổ xem náo nhiệt, trên mặt lộ ra chút tươi vui.

“Không nghĩ tới vị vừa rồi kia thật sự là Tinh Linh, trách không được có thể ngăn cản một kiếm kia của ta.”

Lúc này uy năng từ trận pháp thượng cổ phát tán ra càng lúc càng lớn, Chân Tiên vây xem cũng cảm giác được Hậu thiên linh bảo này sắp xuất thế.

Cảnh tượng càng phát ra xao động, Chân Tiên vây xem từng chút một tới gần trận pháp thượng cổ kia, mắt thấy phải đột phá giới hạn vạn dặm kiếm ý do Chân Tiên áo đen bố trí.

Chân Tiên áo đen lạnh lùng nhìn về phía Chân Tiên tới gần hắn, kiếm ý ngưng tụ quanh thân càng phát ra kinh người.

Từng vết nứt không gian xuất hiện xung quanh Chân Tiên áo đen, sau đó chậm rãi ngưng tụ thành từng thanh tiểu kiếm.

Lúc này Chân Tiên kiếm vây xem hắn càng sinh ra cảm giác tê dại da đầu, cảm giác mình đang đến gần một con hung thú thượng cổ.

Kiếm ý tự thân ngưng tụ nói cho hắn biết, đừng đi tới nữa, chỉ cần vượt qua ranh giới vạn dặm từ kiếm ý ngưng tụ kia, chắc chắn là một con đường chết.

Ngay lúc Từ Phàm chuẩn bị để Chân Tiên áo đen bạo xung, đại sát tứ phương.

Nơi xa bên ngoài mấy chục vạn dặm truyền đến một cỗ khí tức khổng lồ.

Cuối cùng một cỗ Tiên Linh chi khí kinh người khuếch tán mà đến, khiến cho người ta hít vào một ngụm cũng cảm giác linh lực bản thân muốn vượt qua tấn cấp.

“Hậu thiên linh bảo cỡ lớn xuất thế!”

Tất cả tiểu đội Chân Tiên lấy tông môn làm chuẩn đều từ bỏ bên này, bay về nơi phát ra khí tức khổng lồ kia.

So với Hậu thiên linh bảo cỡ lớn, núi Ngũ Sắc miễn cưỡng đạt tới cấp Hậu thiên linh bảo trước mắt này quả thực là món điểm tâm ngọt trước khi ăn cơm, ăn cũng được mà không ăn cũng không sao.

Trong phút chốc, mấy ngàn Chân Tiên đã rút đi tám phần, chỉ còn lại mấy trăm Chân Tiên.

“Đều đừng thất thần nữa, bên kia Hậu thiên linh bảo cỡ lớn xuất thế, lại ở đây cùng chết với ta thì không có lời đâu.”

“Các ngươi cho là mấy trăm vị Chân Tiên, mỗi người đều mang ý xấu có thể đỡ được kiếm trong tay ta?” Chân Tiên áo đen nhẹ nhàng quơ đoản kiếm trong tay, nhìn về phía Chân Tiên còn lại cười nói.

Theo lời Chân Tiên áo đen nói ra, lại rời đi hơn phân nửa Chân Tiên, chỉ còn lại hơn một trăm vị Kim, Chân Tiên đang do dự.

Nhưng vào lúc này, pháp trận thượng cổ vừa vặn dung hợp xong, ba tòa núi Ngũ Sắc triệt để hòa thành một thể, tấn cấp thành Hậu thiên linh bảo, tản ra Ngũ Hành linh áp kinh người.

Chân Tiên áo đen vỗ nhẹ một cái vào núi Ngũ Sắc, lập tức thu vào trong tay hắn.

“Hiện tại các ngươi còn muốn đoạt sao?”

Lúc này, mấy trăm thanh kiếm từ vết nứt không gian hình thành xung quanh Chân Tiên áo đen bắt đầu chậm rãi chuyển động, hình thành kiếm trận Đại Chu Thiên Không Diệt.

Lúc này dù là cách xa nhau vạn dặm, cỗ kiếm ý kia phảng phất như treo trong ấn đường những Chân Tiên kia.

Nơi xa, Từ Cương mang theo Đàm Tu bị thương đang nhìn nhất cử nhất động của Chân Tiên áo đen.

“Từ đạo hữu, chờ sau khi những Chân Tiên này đi, ngươi và ta liên thủ trấn áp kiếm tu hắc bào kia.”

“Núi Ngũ Sắc kia chỉ có thể dừng trong tay ngươi.” Đàm Tu bị thương cắn răng nói.

“Ngươi xác định hai người chúng ta có thể trấn áp Kiếm Tiên hắc bào này?” Từ Cương nhìn Đàm Tu không biết lấy đâu ra tự tin nói.

“Hai người chúng ta hẳn là có thể. Ngươi đấu pháp bất chấp đạo lý, chỉ cần dùng thần thông đi oanh sát ở khoảng cách xa, ta ở thời khắc mấu chốt cho hắn một kích trí mạng, không chết cũng có thể giữ lại được núi Ngũ Sắc.” Đàm Tu kiên định nói.

“Đánh không lại đâu.” Từ Cương lắc đầu nói.

Đừng nói là sư phụ, cho dù là Chân Tiên do sư phụ khống chế, lại đến một trăm người hắn cũng đánh không lại.

“Tin tưởng ta, có thể đánh thắng!” Giọng điệu Đàm Tu rất kiên định.

“Kia là sư phụ ta, ngươi và ta, cho dù lại thêm mấy ngàn Chân Tiên nữa cũng chống không nổi.” Từ Cương thở dài nói.

“Sư phụ ngươi lại…”

“Chờ đã, hắn là sư phụ ngươi?”

“Đúng vậy, một thân công pháp thần thông này của ta, tất cả đều là do sư phụ dạy.” Từ Cương nói.

Ngay lúc này, một truyền tống trận nho nhỏ xuất hiện trước mặt Từ Cương, Hậu thiên linh bảo núi Ngũ Sắc được truyền tống tới.

Từ Cương nhận lấy núi Ngũ Sắc trực tiếp thu vào trong cơ thể, nhìn Đàm Tu lâm đang vào trong trầm tư nói: “Đi thôi.”

Lúc này pháp trận thượng cổ biến mất, bóng dáng Chân Tiên áo đen cũng biến mất không thấy nữa.

Chân Tiên vây xem cũng tán đi bốn phía. Không bao lâu sau, toàn bộ thế giới di tích đều đang đồn Hậu thiên linh bảo đầu tiên xuất thế bị Chân Tiên áo đen đoạt được.

Chương 957: Bạn cũ

Bên trong một chiếc linh chu, Từ Phàm nhìn Chân Tiên áo đen cười hỏi: “Như thế nào, có thấy kích thích hay không?”

Thân thể của Chân Tiên áo đen bị khống chế, chỉ có thể khôi phục năng lực nói chuyện.

“Không nghĩ tới trước khi ta chết cũng có thể làm được việc lấy một địch lại vạn kiếm khí, đẩy lùi một vạn Kiếm Tiên một lần.”

“Đời này đáng giá, bây giờ chỉ xin được chết nhanh, ta sẽ cảm tạ đại ân đại đức của đạo hữu ở dưới cửu tuyền.” Chân Tiên áo đen nói.

Hình như trong ánh mắt có vẻ đang nhớ lại cảnh tượng lúc đó.

“Ngươi không thể chết, nếu sống có tác dụng rất lớn.” Từ Phàm cười

nói.

Lúc này, ở một chỗ trên đỉnh núi, Từ Phàm thấy được Tinh Linh.

“Tinh Linh đạo hữu, không nghĩ tới ta có thể gặp mặt lại ở Tiên giới nhanh như vậy.” Từ Phàm chào hỏi nhiệt tình.

“Ta cũng không nghĩ tới, lần đầu tiên ta bị thương nặng như vậy ở Tiên giới lại bởi vì bị Đại trưởng lão đánh.” Tinh Linh nhìn Chân Tiên áo đen phía sau Từ Phàm nói, trên mặt mang vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ.

“Tinh Linh đạo hữu giấu rất sâu, lúc ấy ta cũng không nhìn ra được, nếu không nhất định sẽ giữ lại chút ít sức lực.” Từ Phàm nói.

Trong dãy núi, một chỗ bằng phẳng ở trên đỉnh núi.

Từ Phàm dựng lên một bàn nhỏ, bày biện chút thức ăn, hai hũ rượu ngon, bên cạnh còn có Chân Tiên áo đen hầu hạ.

“Ta vâng theo lệnh của sư phụ tới đây để lấy một Hậu thiên linh bảo, không nghĩ tới lại trùng hợp có thể gặp Đại trưởng lão như thế.” Tinh Linh nâng chén cụng một cái cùng Từ Phàm.

“Là đại năng nào mà có thể làm cho Tinh Linh đạo hữu bị thuyết phục, bái làm sư phụ.” Từ Phàm hỏi.

Ở trong Nhân tộc, Tinh Linh là người có tư chất nghịch thiên nhất hắn từng gặp ngoại trừ hắn.

“Sư tôn của ta có tu vi Chân Tiên cấp đỉnh phong, nhưng mấy sư huynh kia của ta lại người này còn nghịch thiên hơn người kia.”

“Ta đã được một vị sư huynh bây giờ của ta cứu ra.” Tinh Linh tổ chức ngôn ngữ một chút nói.

“Người có thể làm kinh sợ tộc đàn Kim Sí Đại Bàng thì ít nhất phải là một vị thánh giả Đại La đúng không.” Từ Phàm suy đoán nói.

“Đúng, tam sư huynh của ta tự mình mang theo ta đến tận trong tộc đàn Kim Sí Đại Bàng để nói chuyện với tộc trưởng của bọn họ.”

“Cuối cùng ta còn được bồi thường.” Tinh Linh nhớ lại nói, nhưng mà sắc mặt có chút kỳ lạ.

Nếu như hắn không lạy sư tôn bây giờ của hắn làm sư phụ, vĩnh viễn cũng không nghĩ được cảnh một vị Chân Tiên dám chỉ vào lỗ mũi của thánh giả Đại La để mắng, nguyên nhân chỉ vì không hài lòng với phần bồi thường Kim Sí Đại Bàng cho mình.

Từ Phàm chắp tay tạo thành thế chúc mừng.

“Lần này gặp lại con Kim Sí Đại Bàng kia ở hạ giới, Tinh Linh đạo hữu mắng không còn cố kỵ gì nữa đúng không.” Từ Phàm cười ha ha nói, không khỏi cảm thán Tinh Linh may mắn nghịch thiên.

“Đúng, chẳng những mắng thoải mái, hơn nữa còn đánh thoải mái.” Tinh Linh gật đầu nói.

Lúc này hắn nhìn về phía Từ Phàm, đột nhiên nhanh trí lên.

“Đại trưởng lão có muốn tìm một núi dựa không.” Tinh Linh đột nhiên nói.

Từ Phàm đang ăn cơm đột nhiên sửng sốt.

“Có ý gì?”

“Sư tôn của ta có phương pháp thấy rõ thiên cơ, cho dù là ta hay là một ít các sư huynh kia của ta, tất cả đều có thiên phú dị bẩm từ nhỏ, lúc trải qua khó khăn, được sư tôn cứu lên dốc lòng dạy, sau đó con đường tu luyện thông thuận kỳ lạ.”

“Đại sư huynh của ta, nhị sư huynh, tam sư huynh, tất cả đều là thánh giả Đại La.”

“Tứ sư huynh và Ngũ sư huynh là Kim Tiên, chỉ có ta bây giờ mới vừa đột phá cảnh giới Chân Tiên, là người có tu vi yếu nhất trong số đệ tử của sư tôn.”

“Nếu như Đại trưởng lão gặp mặt một lần với sư tôn của ta, năm vị sư huynh của ta, tất cả đều là núi dựa của Đại trưởng lão.”

Tinh Linh đang nhớ lại hình ảnh trong lúc sư huynh đệ bọn họ yêu thương lẫn nhau.

“Kệ đi, ta ung dung tự tại quen rồi, trời đất là sư phụ, ba ngàn đạo pháp là kẻ dạy dỗ, không cần lạy bất cứ kẻ nào làm sư phụ nữa.” Từ Phàm lắc đầu nói, nhưng mà vẫn nâng chén cảm ơn tính toán của Tinh Linh.

“Không nói cái này nữa, sư tôn của ngươi bảo ngươi tìm Hậu thiên linh bảo kia, đã tìm được chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Tìm được rồi, đúng lúc muốn rời đi thì lập tức thấy được ngọn núi năm màu kia, muốn tiện tay lấy đi, kết quả bị Đại trưởng lão làm tổn thương.”

“Sau này có thời gian, nhất định phải tìm Đại trưởng lão để luận đạo, chiêu kiếm kia chém ta đến bây giờ ta vẫn không nhìn rõ.” Tinh Linh hơi sợ hãi than thở nói.

“Gần đây Tinh Linh đạo hữu bận rộn nhiều việc sao?” Từ Phàm nghi ngờ hỏi.

“Sư tôn vạch trần thiên cơ, tìm vài món Hậu thiên linh bảo thích hợp cho ta để ta dùng ở Kim Tiên kỳ, bây giờ đang tìm bảo vật khắp Tiên giới.”

Một thanh Thanh Linh Tiểu Kiếm hiện lên ở trong tay Tinh Linh, tản mát ra hơi thở chỉ có ở Hậu thiên linh bảo.

“Vị sư tôn kia của Ngươi quả nhiên là bất phàm, Hậu thiên linh bảo cơ duyên nói cho ngươi hư thì hư rồi.” Từ Phàm nhìn Tinh Linh trong tay thanh linh Tiểu Kiếm nói.

“Ta nhớ được Đại trưởng lão cũng là cao thủ trong quẻ bói Vận Mệnh nhất đạo, nếu có thời gian thì có thể luận đạo cùng sư tôn của ta.”

“Sư tôn của ta là một người vô cùng thú vị, tính cách có phần giống với Đại trưởng lão, các ngươi gặp nhau một mặt nhất định có thể trở thành tri kỷ.” Tinh Linh thu hồi Thanh Linh Tiểu Kiếm cười nói.

“Ta cũng không dám với cao đến quý sư tôn.” Từ Phàm vội vàng khoát tay nói.

Từ Phàm dám khẳng định sư tôn của Tinh Linh chính là một kẻ đeo ép, nếu không như vậy cho dù hắn chạy đến chân trời, có 800 cái mạng cũng không đủ dùng.

“Đợi sau khi ngươi gặp mặt một lần với sư phụ ta sẽ biết.”

Cuối cùng hai người bàn luận một phen về Hội Trưởng lão cùng với sự phát triển của đời sau, sau khi trao đổi phương thức liên lạc lẫn nhau thì Tinh Linh rời đi.

Tinh Linh vừa trở lại Tiên giới đã bị tam sư huynh của hắn trực tiếp kéo trở về bên cạnh sư tôn của bọn họ.

“Ngươi bị thương?” Một vị lão giả mặt trẻ tóc trắng, khuôn mặt ôn hòa cau mày hỏi.

“Gặp phải một người quen ở thế giới di tích, không nhận ra lẫn nhau nên sinh ra chút hiểu lầm.” Tinh Linh nói.

“Tam sư huynh đâu rồi, sao ta không gặp hắn?” Tinh Linh sau đó tò mò hỏi.

“Ngoài Tiên giới xảy ra chút vấn đề, hắn đi xử lý rồi.”

“Theo ta được biết trong thế giới di tích cùng lắm cũng là Chân Tiên, thế mà lấy cảnh giới trước mắt của ngươi có thể bị gây thương tích bởi một luồng Kiếm Ý, đạo hữu kia của ngươi khó lường nha, chờ ta suy tính một phen.”

Lão giả tóc trắng nói xong, nhắm mắt lại, phía sau hiện ra một Vận Mệnh La Chung bắt đầu suy diễn.

Nhưng mà sau đó lông mày càng ngày càng nhăn sâu, sinh cơ trên người cũng giảm bớt theo đó, cuối cùng cho đến khi trên người không có bất kỳ hơi thở nào.

Tinh Linh đã không kinh sợ khi thấy chuyện quái dị đối với một màn này rồi, vị sư tôn của mình mỗi lần cũng tính , gắt gao rồi sinh, sinh nữa coi là, dường như giữa trời đất không có bất kỳ thiên cơ nào có thể ngăn cản hắn.

Cuối cùng trong lúc đột nhiên, trên người lão giả tóc trắng bỗng nhiên sinh ra sức sống vô hạn, tiếp tục suy diễn.

Nhưng mà sau đó, lão giả tóc trắng kia có phần bất lực mở mắt, nhưng mà sau đó lại biến thành vẻ hưng phấn.

“Vị đạo hữu kia của ngươi…”

Lão giả tóc trắng còn chưa nói xong, dường như chịu phải cắn trả, trực tiếp phun ra một búng máu tươi.

Có thể thấy được sức sống trên người giảm bớt bằng mắt thường.

“Có cơ hội nhất định phải…”

Còn chưa nói hết, lại phun ra một búng máu tươi.

“Sư tôn đừng gấp, chúng ta nghỉ ngơi một lúc rồi hãy nói.” Tinh Linh vội vàng nói.

"Tốt."

Lại phun một búng máu tươi nữa.

Lúc này, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện ở ngoài một tòa tụ linh cổ trận cực lớn.

tụ linh cổ trận này phong tỏa nghiêm ngặt phạm vi mấy trăm vạn cây số xung quanh.

"Hậu thiên linh bảo cỡ lớn này hoá ra là trung tâm tụ linh cổ trận này."

Từ Phàm nhìn tiên văn chi chít bên ngoài tụ linh cổ trận nói.

Chương 958: Vạn Sinh Thạch

Ngoài tụ linh cổ trận có ít nhất mấy chục vạn Chân Tiên tụ tập, tất cả đều mang ý đồ đột phá cổ trận tìm được Hậu thiên linh bảo trọng yếu để làm nó nhận chủ.

Lúc này Từ Phàm bắt đầu nghiên cứu tiên văn trên tụ linh cổ trận này ở một bên.

Kết quả là càng nghiên cứu sâu vào trong, bất tri bất giác suy nghĩ bắt đầu dung nhập vào trong cổ trận.

Nhưng mà qua thời gian không bao lâu đã bị khí linh của Hậu thiên linh bảo trọng yếu của tụ linh cổ trận này gạt bỏ ra ngoài.

"Vật này không có duyên với ta, nhưng có duyên cùng mấy đồ tử đồ tôn kia của ta là đủ rồi." Từ Phàm mỉm cười nói.

Một quẻ kia không phải là tính toán vô dụng, con ác thú nuốt trời, phải ăn bằng sạch, thứ tốt trong thế giới di tích này đều sẽ không chạy thoát được.

Ngay vào lúc này, đột nhiên bốn phía tụ linh cổ trận mở ra bốn cửa vào, trên cửa vào cũng viết người có duyên vào cửa này.

Ngay lập tức tất cả Chân Tiên tràn vào hướng bốn cửa vào kia, lỡ như mình là người có duyên nhận được Hậu thiên linh bảo trọng yếu của tụ linh cổ trận cỡ lớn này.

Vậy sau khi trở lại tông môn là có thể trực tiếp đổi đời, cuộc đời này không cần buồn về tài nguyên tu luyện nữa rồi.

Từ Phàm cảm ứng được thầy trò ba người Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì cũng tiến vào.

“Nguyệt Tiên chạy đi đâu, theo lý thuyết trong cảnh tượng này làm sao có thể thiếu được nàng?”

“Bồ Đào, Nguyệt Tiên ở nơi đâu?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Chủ nhân, Từ Nguyệt Tiên tiến vào đến một khu vực không biết được, trước mắt không có cách nào phát hiện vị trí cụ thể.”

“Địa điểm cuối cùng mà nàng xuất hiện ở chỗ này.”

Một quầng sáng bản đồ xuất hiện ở trước mặt Từ Phàm, trong bản đồ chỉ ra vị trí cuối cùng Từ Nguyệt Tiên xuất hiện.

“Đợi sau khi phát hiện vị trí của Nguyệt Tiên nói với ta một tiếng.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Tuân lệnh.”

“Nếu đã tới vậy thì xem một chút vận khí như thế nào.” Từ Phàm quyết định kết quả của mình, tự mình đi xem một chút có bảo bối gì.

Một quầng sáng bản đồ khổng lồ xuất hiện, phía trên là bản đồ lấy tông môn của thế giới di tích làm trung tâm.

Từ Phàm xem qua Phong Thủy Nhất Đạo, muốn xem một chút nơi nào ẩn chứa linh bảo thông qua bản đồ.

“Xu thế nguyệt khôn, ở trong chứa sức sống của vạn sinh linh, nếu như muốn dựng dục linh bảo thì hẳn là phải ở vị trí này.” Từ Phàm nhìn về phía một chỗ khe núi nhỏ trong góc dưới bên phải bản đồ.

“Vậy thì đi nơi này đi, mò một chút khoản thu nhập thêm, tranh thủ đổi lại chút Tiên ngọc cho huynh đệ tốt gom được một bộ Tiên khí tự động hoàn toàn.” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Một Truyền Tống Trận xuất hiện vây quanh hắn và Chân Tiên áo đen ở phía sau, trực tiếp đưa Từ Phàm đến trong khe núi mà hắn nhìn trúng.

Từ Phàm vừa truyền tống tới đây đã thấy một đội Chân Tiên đang sưu tầm cái gì trong khe núi kia.

“Nhìn ra được thì cũng không kỳ quái, nhưng mà học tập không kỹ.”

Từ Phàm vừa nói vừa phất tay một cái, Chân Tiên áo đen phía sau biến mất, xuất hiện ở trong sơn cốc.

Trong tay Chân Tiên áo đen có trận bàn làm thành từ Tiên ngọc do Từ Phàm vừa mới làm, dùng để loại bỏ đại trận phong thủy tạo thành từ tự nhiên, khiến cho linh bảo hiện hình.

“Vị đạo hữu kia, khu vực này do chúng ta phát hiện ra trước?”

Kia mấy vị Chân Tiên mang sắc mặt không tốt nhìn Chân Tiên áo đen.

Bọn họ là người thứ nhất là theo dõi nơi kho tàng phong thủy này, nhưng mà đại trận phong thủy này huyền diệu dị thường, muốn lấy ra linh bảo hoàn hảo không bị tổn thương gì có chút khó khăn.

Nhưng những chuyện này cũng không cản trở việc họ coi linh bảo này là vật trong túi.

“Một đám tiểu tử học tập không kỹ còn dám tới kho tàng phong thủy tầm bảo.” Chân Tiên áo đen vừa nói vừa đi tới trong trận pháp phong thủy, trực tiếp kích hoạt la bàn Tiên ngọc.

Cả tòa núi chấn động ngay lập tức, nứt ra mấy cái khe sâu không thấy đáy.

Một ánh sáng lộ ra từ trong cái khe, tản ra một loại sức sống vô cùng nồng đậm.

“Vạn Sinh Thạch!” Mấy vị Chân Tiên biết nhìn hàng thất thanh nói.

Sau mừng như điên là tham lam vô cùng.

Lúc này mấy vị Chân Tiên kia đã hiện lên xu thế vây kín vây quanh Chân Tiên áo đen, sát khí vô tận tiết lộ ra trong ánh mắt.

“Lão Tứ, ngươi đi lấy Vạn Sinh Thạch, mấy người chúng ta bám giữ hắn.” cầm đầu đích thực tiên nói.

Năm vị Chân Tiên tạo thành chiến trận Ngũ Hành Trấn Sát, chỉ cần Chân Tiên áo đen hơi có hành động mù quáng sẽ bóp chết ngay lập tức.

Chân Tiên áo đen cười nhưng không cười nhìn năm vị Chân Tiên vây quanh mình.

“Mấy vị Chân Tiên chủ tu bàng môn tả đạo các ngươi dám vây giết ta, lá gan thật là không nhỏ.”

“Các ngươi cho là chỉ bằng ba vị kiếm tiên chạy tới từ đằng xa kia là có thể vây khốn ta sao?” Giọng điệu của Chân Tiên áo đen rất là thoải mái, có loại cảm giác như chuyện nhỏ thường ngày.

“Lợi dụng tốt Phong Thủy Nhất Đạo thì chiến lực cũng không kém, mấy người các ngươi hết lần này tới lần khác cứ bỏ gốc lấy ngọn dùng chiến trận đần độn này trấn giết ta.”

Giọng điệu của Chân Tiên áo đen có phần tiếc nuối rèn sắt không thành thép, giống như đại ca trong nhà khiển trách tiểu đệ.

Lúc này ngoài trời có ba luồng ánh kiếm xẹt qua, ba vị kiếm tiên xuất hiện ở ngoài chiến trận.

“Còn có người khác không, không có ai thì ta bắt đầu ra tay.”

Chân Tiên áo đen chậm rãi rút ra một thanh đoản kiếm.

“Ra tay!”

Năm vị Chân Tiên trong chiến trận ra tay cùng nhau, muốn trấn áp Chân Tiên áo đen trong thời gian ngắn để cho ba vị kiếm tiên ngoài chiến trận ra tay.

Đột nhiên dường như trời đất tĩnh lặng lại, một luồng gió nhẹ quất vào mặt, tất cả tám vị Chân Tiên đều bị giam giữ.

“Nhất kiếm thành gió xuân.”

Chân Tiên áo đen chậm rãi thu hồi đoản kiếm, tám vị Chân Tiên đồng thời ngã xuống đất.

Lúc này, một vị Chân Tiên hai mắt dại ra đi ra ngoài từ trong khe hở, hắn đang cầm một viên tinh thạch vô cùng xanh biếc trong tay.

Chân Tiên áo đen cầm lấy Vạn Sinh Thạch nói: “Những đồng bạn này của ngươi bị ta làm mất một nửa tiên linh, tu dưỡng lại mấy ngàn năm còn có cơ hội khôi phục tu vi.”

Không đợi Chân Tiên có ánh mắt dại ra kia khôi phục, Chân Tiên áo đen đã biến mất trở lại bên cạnh Từ Phàm.

“Vạn Sinh Thạch, trong truyền thuyết có kích thước bằng khoảng hạt mè đã có thể khôi phục toàn bộ sức sống cho một vị Kim Tiên, có thứ đồ vật này thì linh hồn bất diệt thân thể bất diệt, là đồ vật mà Kim Tiên trong Luyện Thể Đạo nằm mơ cũng muốn có được.” Từ Phàm cầm Vạn Sinh Thạch trong tay nói.

“Sau khi trở về, cắt một nửa luyện chế mười Tiên khí đỉnh cấp khôi phục sức sống, còn lại một nửa, sau khi đến tu vi luyện chế một Hậu thiên linh bảo.” Từ Phàm vừa nói vừa thu Vạn Sinh Thạch vào.

Đúng lúc này, đột nhiên Từ Phàm nhướn mày, nhìn về hư không phía trước.

Một người cường tráng có thân cao một trượng mặc trọng giáp, trực tiếp dùng thân thể phá vỡ không gian đi đến.

Ánh mắt cực kỳ hưng phấn điên cuồng, hắn điên cuồng cảm thụ hơi thở trong hư không.

“Chắc chắn là Vạn Sinh Thạch ở trong tay ngươi, giao ra đây, ta đổi với ngươi bằng trăm vạn Tiên ngọc.” Kẻ cường tráng có thân cao một trượng kia thở hổn hển nói.

“Ngươi nói đến cái đồ vật này phải không?” Trong tay Từ Phàm xuất hiện Vạn Sinh Thạch.

“Đúng, ta tra xét vô số tài liệu sách cổ, rất vất vả mới tìm được tin tức của Vạn Sinh Thạch.” Kẻ cường tráng hưng phấn nói.

“Thế nên ngươi đã xin người che dấu thiên cơ, mạnh mẽ hạ tu vi của mình từ Kim Tiên xuống Chân Tiên, chính là vì một khối Vạn Sinh Thạch này.”

Từ Phàm tung hứng Vạn Sinh Thạch ở trong tay, hấp dẫn chặt chẽ ánh mắt của kẻ cường tráng.

“Xem ra ngươi là không muốn cho.” Kẻ cường tráng vừa nói vừa bắt đầu hoạt động gân cốt, phát ra hơi thở trên người dường như làm cho không gian xung quanh vặn vẹo.

Một ảo ảnh ma viên hiện lên ở phía sau tráng hán.

Từ Phàm vung tay một cái, để Chân Tiên áo đen rời xa khỏi nơi đây.

Thật vất vả hắn mới gặp phải một đối thủ tương đối thú vị, tất nhiên hắn muốn đích thân định đoạt.

“Bồ Đào, ghi chép lại tất cả chi tiết của Chân Tiên này, sau khi trở về chuyển thành boss trong trò chơi.”

“Tuân lệnh.”

Chương 959: Đứa trẻ đen

Từ Phàm nhìn cường giả, trong lòng thầm nghĩ lần này có thể vui vẻ một trận cuối cùng.

Mục tiêu tốt như vậy, nếu ba ngày ba đêm không đánh được, thật tiếc cho thân phận của hắn.

Ngay lúc Từ Phàm nghĩ làm thế nào để giáo huấn được cường giả kia.

Một bàn tay khổng lồ đột nhiên duỗi ra trên bầu trời, tóm lấy nam nhân cường tráng như tóm một con gà con, cưỡng ép lộ ra thế giới di tích.

“Xin lỗi bạn nhỏ, là do công tác kiểm tra tông môn của ta không tốt, đừng trách nha.”

Sau khi âm thanh đầy rộng lượng đó xuất hiện, một sự bình yên đã được khôi phục lại giữa trời và đất.

Lúc này Từ Phàm có chút kinh ngạc, hắn biết có thánh giả Đại La đang nhìn chằm chằm thế giới di tích, nhưng không ngờ lại phát hiện ra cường giả này đang che giấu thứ gì đó nhanh đến như vậy.

Trên tay Từ Phàm xuất hiện một chiếc quạt lông vũ, hắn vừa quạt, vừa làm dịu chiến ý vừa nổi lên.

“Haiz, cũng không biết vị cường giả đáng thương kia cuối cùng sẽ bị xử lý như thế nào, vừa mới phóng ra chút khí thế đã bị thánh giả Đại La phát hiện, quả nhiên là đáng thương.” Chân Tiên áo đen từ xa trở về, đứng ở phía sau Từ Phàm.

“Đi thôi, đi đến địa điểm tiếp theo.”

Trong thế giới di tích, một thế giới tràn đầy hỗn loạn, Từ Nguyệt Tiên mò mẫm tiến về phía trước.

“Cánh cửa kỳ lạ đó thực sự đã đưa ta đến một nơi xa lạ như vậy, ta cũng không biết liệu mình có thể thoát ra được hay không nữa.” Từ Nguyệt Tiên cẩn thận thăm dò tứ phía.

Trải qua mấy năm nay, nàng đã có kinh nghiệm thăm dò qua loại địa điểm kì quái này.

Nàng biết rằng cánh cửa xa lạ cho nàng vào, chắc nàng đang tìm kiếm thứ gì đó hoặc thoát khỏi khó khăn.

“Hì hì.”

Đột nhiên, một tiếng cười như trẻ con vang lên, rồi biến mất.

“Ai ở đó?”

“Có phải có một bạn nhỏ ở đó đúng không?” Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng hỏi.

“Không có ai! Cũng không có đứa nhỏ nào ở đây cả.”

Giọng nói của đứa trẻ xuất hiện một lần nữa, giống như đang chơi đùa với Từ Nguyệt Tiên.

“Vậy ngươi có thể đi ra ngoài đây cho ta nhìn xem không, tỷ tỷ kể chuyện cổ tích cho trẻ con nghe rất giỏi đó.” Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng nói.

Đứa trẻ không trả lời, Từ Nguyệt Tiên nhìn thế giới hỗn loạn, lấy ra một chiếc ghế dài ngồi trên đó, lắc lư và kể lại câu chuyện cổ tích mà sư phụ của nàng đã kể cho nàng nghe khi còn nhỏ.

Khi Từ Nguyệt Tiên bắt đầu kể những câu chuyện cổ tích, nàng cảm thấy cả thế giới bắt đầu chuyên chú vào việc lắng nghe câu chuyện của mình.

Vì vậy, câu chuyện cổ tích đã được kể trong ba ngày ba đêm, nhưng đứa trẻ kia vẫn không trả lời.

Từ Nguyệt Tiên nở một nụ cười nhẹ, khi câu chuyện đạt đến lúc cao trào nhất, nàng đột nhiên dừng lại.

Sau một thời gian, nàng cảm thấy toàn bộ thế giới hỗn loạn bắt đầu trở nên nóng nảy.

“Nói cho ta biết, cô bé quàng khăn đỏ đã xảy ra chuyện gì sau khi lấy được Tiên khí, có phải đã giết được quỷ sói không? Bà của cô bé quàng khăn đỏ chỉ để thử nghiệm cô bé quàng khăn đỏ có phải là người ngụy trang tốt không?” Ngữ khí của đứa trẻ trở nên nóng nảy.

Cá đã cắn câu, Từ Nguyệt Tiên trong lòng cười thầm.

“Câu chuyện tiếp đó, cô bé quàng khăn đỏ có được Tiên khí, nhưng vẫn bị quỷ sói xảo quyệt lấy đi.”

“Con quỷ sói biến thành nguyên hình, đạp thẳng vào ngực cô bé quàng khăn đỏ, và cắn đứt tay chân cô bé quàng khăn đỏ một cách tàn nhẫn.”

“Sau đó nhìn cô bé quàng khăn đỏ hung tợn nói: “Cô bé quàng khăn đỏ, bà của ngươi cũng đã bị ta ăn thịt như thế này rồi.”

Từ Nguyệt Tiên nói đến đây thì dừng lại.

“Sau đó thì sao, sau đó cô bé quàng khăn đỏ thắng con Sói gian ác như thế nào!?”

“Sau đó cô bé quàng khăn đỏ đó đã bị ăn luôn, chuyện cổ tích kết thúc.” Từ Nguyệt Tiên vỗ tay cười nói.

Nàng nhớ rõ lúc trước sư phụ đã kể chuyện cổ tích theo cách này làm cho nàng đau lòng đến vài ngày, cuối cùng sửa lại kết cục của truyện mới có thể khôi phục được dáng vẻ hoạt bát của nàng.

“Không phải như vậy, cô bé quàng khăn đỏ tuyệt đối không có khả năng chết như thế được!”

Một cậu bé da đen, chỉ có hàm răng trắng và đôi mắt to ngấn nước xuất hiện.

Cậu bé da đen chạy đến bên cạnh Từ Nguyệt Tiên và tức giận nhìn nàng.

“Cậu bé, nhớ lần sau thắp sáng chỗ này thêm một chút, nếu không thì chỉ thấy hàm răng sáng bóng của ngươi thôi.”

Nhìn đứa bé đen nhẻm toàn thân này, Từ Nguyệt Tiên cảm thấy có loại đáng yêu khó hiểu.

“Đồ xấu xa, chuyện cổ tích không phải kể như vậy, ngươi đổi lại cho ta!” Đứa bé da đen tức giận nhìn Từ Nguyệt Tiên.

“Vậy thì đừng biến mất và hãy ở bên cạnh ta này, nhân tiện, hãy làm cho nơi này sáng sủa hơn một chút, rồi sau đó ta sẽ tiếp tục kể chuyện cho ngươi nghe, được không?” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Đứa bé da đen nghĩ nghĩ, vỗ tay.

Thế giới hỗn loạn ngay lập tức biến thành ban ngày, đứa bé da đen lại càng trở nên đen hơn.

Từ Nguyệt Tiên lại lấy ra một cái ghế dài, ý bảo đứa bé da đen nằm lên.

“Câu chuyện tiếp theo sau đó là linh hồn của bà của cô bé quàng khăn đỏ bất ngờ xuất hiện, đánh đuổi con quỷ sói và ban cho cô bé quàng khăn đỏ một liều thuốc trường sinh.”

“Sau khi ăn thuốc đó, cô bé quàng khăn đỏ trực tiếp sống sót sau tai họa và trở thành một người bất tử thực sự, cuối cùng tìm cách trả thù từ con sói xấu lớn, sau đó làm việc chăm chỉ để hồi sinh bà nội của mình. Từ đó, cô bé quàng khăn đỏ và bà của cô sống hạnh phúc bên nhau.”

Cái kết nhảm nhí khiến cậu bé da đen rất mãn nguyện.

“Bây giờ ngươi đã xuất hiện, ta sẽ cho ngươi thấy một cái gì đó thú vị hơn.”

Từ Nguyệt Tiên vẫy tay nhẹ nhàng, một tấm màn sáng hiện ra, trên đó bắt đầu chiếu những bộ phim hoạt hình mà trẻ em thích xem.

Bên trong Tụ Linh Cổ Trận, một đám Chân Tiên hóa thành người phàm đang cùng khí linh ở hạch tâm Tụ Linh Cổ Trận chơi trò chơi.

Trong trò chơi mấy trăm ngàn chân tiên hóa thành người phàm này, ba thầy trò Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ quả thực giết lung tung loạn xì ngầu.

Một trò chơi ngây thơ như vậy làm sao có thể so sánh được với những trò chơi có độ rủi ro cao của tông môn, nó chỉ đơn giản là một cuộc tấn công giảm tính sát thương mà thôi.

Sau khi biến thành người phàm, hắn thực sự chơi trò ném đá giấu tay, có phải chuyện này quá mức đơn giản rồi không?

Trong một thị trấn cổ kính yên tĩnh, những người bất tử thực sự bị biến thành người phàm ẩn mình trong đó.

Chỉ cần bị khí linh hạch tâm tìm được sẽ bị loại khỏi trò chơi.

Những chân tiên khác đều tìm cách trốn mình trong phòng, chỉ có ba thầy trò Vương Hướng Trì và Lý Tinh Từ trốn ở trên bức tường thành của thị trấn.

Họ tận dụng thời gian rất ngắn để may quần áo cùng màu và hoa văn với bức tường thành, gần như thẳng tắp lặng lẽ nằm trên bức tường thành.

Một số người cũng nhìn nhau, truyền tải thông điệp bằng cách chớp mắt.

“Không hổ là sư đệ của ta, ngay cả phương thức ẩn thân cũng giống như ta.” Vương Hướng Trì nhìn về phía Lý Tinh Từ, chớp mắt truyền tin tức.

“Đây là những gì ta học được từ nhị sư tỷ, tuy rằng ta chưa luyện tập ở nhà, nhưng chơi trò trốn tìm hẳn cũng đủ rồi.” Lý Tinh Từ nháy mắt đáp lại.

“Không thể không nói, vẫn phải nhờ vào tầm nhìn xa của sư phụ vào thời điểm kia. Lúc đó ông ấy nói với chúng ta rằng trong những hoàn cảnh đặc biệt, sẽ luôn có lúc người ta trở thành người phàm, bị sư phụ buộc phải học rất nhiều sức mạnh phép thuật mà không cần dùng đến hiểu biết linh lực.” Vương Hướng Trì chớp mắt.

“Lúc trước ta lâm vào một bí cảnh hóa thành người phàm, chỉ dựa vào lễ bao độ kiếp mà sư phụ cho người phàm, liền có thể dùng thân thể người phàm mượn khôi lỗi lợi khí chém giết Nguyên Anh, hiện tại suy nghĩ một chút, sư phụ cao thâm khó lường, không thể dùng ngôn ngữ biểu đạt.” Lý Tinh Từ tần số cao chớp mắt truyền tải tin tức.

“Sư bá, ngài có thể để sư phụ thay đổi vị trí một chút hay không, hắn ngăn cản chúng ta, không nhìn thấy các ngươi dùng ánh mắt đang tán gẫu cái gì.” Hàn Phi Vũ không thuần thục chớp mắt.

Sau khi Lý Tinh Từ nhìn thấy tin tức mà Hàn Phi Vũ truyền tải, bắt đầu chớp mắt ra hiệu Vương Hướng Trì đổi chỗ khác, tranh thủ bốn người đều có thể nhìn thấy lẫn nhau.

“Cứ như vậy đi, không nói nữa, mắt hơi mỏi, ta nghỉ ngơi một chút.”

Vương Hướng Trì sau khi truyền tin nhắn xong nhắm mắt lại.

“Mắt ta cũng mỏi rồi.”

Chương 960: Được nhường

Ba ngày sau, trò chơi trốn tìm cuối cùng cũng kết thúc.

Kia ngày mốt linh bảo khí linh tìm được rồi gần một nửa giấu ở cổ trong trấn đích thực tiên sau liền đình chỉ.

“Trò chơi trốn tìm đã kết thúc, trò chơi tiếp theo chúng ta sẽ chơi là ném đá.”

Hơn mười vạn chân tiên còn lại tập trung tại võ đường ở trung tâm thị trấn.

Mỗi người nhận được 10 viên đá.

“Chỉ cần các ngươi bị đá ném trúng, các ngươi sẽ bị loại.”

“Loại một người được 1 điểm, khi loại người nhiều điểm hơn sẽ được nửa số điểm của người đó.”

“1000 người cuối cùng có nhiều điểm nhất sẽ được chuyển đến trò chơi tiếp theo.”

Khí linh hóa thân thành một cô gái nhỏ vừa cười vừa nói, sau đó thân thể tan thành mây khói, biến mất không thấy tăm hơi.

Ba thầy trò Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì liếc nhau, loại trò chơi này bọn họ rất quen thuộc, nhưng mà, cái trò ném đá này thì chỉ mới tình cờ học được gần đây thôi.

Lấy sức mạnh của một người phàm đi thi ném đá, viên đá ném ra vừa mạnh vừa xa.

“Nào, chúng ta tiếp tục trốn đi.” Lý Tinh Từ nói.

Lúc cả tông môn chơi trò chơi trốn tìm, hắn thích nhất làm lão Lục.

“Nghe sư thúc các ngươi nói, việc này hắn am hiểu.” Vương Hướng Trì bĩu môi nói.

Trên đỉnh một ngọn núi với phong cảnh tuyệt vời trong thế giới di tích, Từ Phàm đang cầm trên tay viên Vạn Sinh Thạch.

“Nếu hai bảo vật lớn có được linh khí ở Thế giới di tích đều bị đệ tử và cháu của ta lấy đi, thánh nữ của Cửu Tinh tông môn chân chính sẽ ghen tị sao?” Từ Phàm đột nhiên suy tư.

Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Hậu thiên linh bảo sau hạch tâm tụ linh cổ trận nhất định sẽ rơi vào trên người ba thầy trò Lý Tinh Trì hoặc Vương Hướng Trì.

“Nguyệt Tiên phỏng chừng cũng sắp ra ngoài, không biết nàng nhận được cái gì.”

Từ Phàm ngồi trên đỉnh núi, ngắm cảnh xa xăm.

Có một trận dao động nhẹ, Từ Phàm cảm thấy được hơi thở của một đệ tử tốt đến gần, nhưng hắn không quan tâm đến điều đó, đệ tử đã lớn rồi, không thể bất cứ chuyện gì cũng đi quản.

Đúng lúc này, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện sau lưng Từ Phàm, nhẹ nhàng đặt một vò rượu và một vài món ăn lên chiếc bàn nhỏ bên cạnh.

“Với phong cảnh đẹp như vậy, ngươi không nghĩ ta nên uống trà sao?” Từ Phàm cười nói.

“Ta nghĩ sư phụ sẽ vui hơn khi uống rượu vào lúc này.” Giọng nói của Từ Nguyệt Tiên vang lên từ phía sau Trương Duyệt.

“Sư phụ, ta có được một kiện Hậu thiên linh bảo, tên là Không Giới Môn, sau khi có nó, chúng ta đi nơi khác hoặc Tiên giới khác sẽ dễ dàng hơn.”

Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhàng mở rộng lòng bàn tay, một cánh cổng nhỏ bằng đá cổ kính xuất hiện, từ giữa lòng bàn tay có thể cảm nhận được bầu không khí của không gian đã tồn tại từ thời cổ đại.

“Không tồi, tương lai ngươi tới Tiên giới sẽ thuận tiện hơn.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Sư phụ, ta đem bản thể Không Giới Môn đặt ở trong tông môn, ta dùng một cửa là được rồi.”

“Được rồi, cứ như vậy trở về sẽ thuận tiện hơn.”

“Đem cửa không giới này tải lên Ẩn Linh đảo, phỏng chừng có thể bao trùm mấy chục tiên vực xung quanh, đủ cho ngươi chơi một thời gian.”

Lúc này, Từ Phàm rốt cục có một cảm giác đồ đệ cuối cùng cũng trưởng thành, hắn có thể an vị ở sau tông môn mà hưởng thụ hạnh phúc an yên.

Lúc này lại là một dư âm chiến đấu từ xa truyền đến.

“Sư phụ, ca ca ta ở bên kia, ta đi xem một chút, không quấy rầy việc ngày ngồi ở đây nhấp rượu.” Từ Nguyệt Tiên cảm thụ khí tức của Từ

Cương, đứng lên nói.

Từ Phàm thản nhiên vẫy tay cho phép đồ đệ lui.

“Chuyến đi này có thể coi là tốn rất nhiều tiền. Toàn bộ thế giới di tích không có nhiều thứ tốt. Ngoại trừ một linh bảo có được do Tinh Linh đào lên, những thứ còn lại ước chừng đều rơi vào tay của các môn đệ.”

Thời gian thật sự trôi rất nhanh, chưa gì đã trôi qua nửa năm.

Vào thời điểm này, những Chân tiên thực sự nhận được những điều tốt đẹp từ họ và rời đi, nhưng đại bộ phận đều ở tụ linh cổ trận bên cạnh chờ đợi.

Mặc dù trung tâm tụ linh cổ trận bọn họ có thể không vớt được, nhưng trong tụ linh cổ trận cũng không chỉ có hạch tâm, mà những phụ kiện khác cũng rất quý giá, cho nên bọn họ mới để mắt tới cái này.

Trong tụ linh cổ trận, một vị chân tiên thần sắc điên cuồng có chút không dám tin nhìn ba thầy trò Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì vây quanh mình.

“Không thể, tuyệt đối không thể!”

“Đã rất vất vả, với thân phận của một người phàm, cuối cùng ta đã đi đến bước này.”

“Hơn hai mươi sư huynh đệ cùng ta liên tiếp bị loại, ta chỉ thiếu một bước cuối cùng, liền có thể nhận được Thiên Linh Bảo ở bảo khố của tụ linh cổ trận!”

“Các ngươi làm sao có thể thoát ra được!? Thật không công bằng, ta đã trả giá nhiều như vậy mới có được đến mức này, các ngươi sao có thể đến dễ dàng như vậy!” Châ tiên đó điên cuồng hét lên.

“Đừng nói thêm lời vô nghĩa, chúng ta quyết đấu đi.”

Ba người thầy trò Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì xòe lòng bàn tay ra, bên trong có con dế mèn.

Trực tiếp buộc những vị chân tiên có vẻ ngoài điên cuồng thay phiên nhau chiến đấu cho đến khi bọn họ đều bị loại.

Vừa lúc đó, một cô bé đột nhiên từ trên trời rơi xuống, nhìn bốn người bọn họ vỗ tay tán thưởng.

“Tuyệt vời! Quá tuyệt vời, không ngờ một con dế lại được các người sử dụng để giở nhiều chiêu trò như vậy.”

“Không biết trong đầu các ngươi nghĩ như thế nào lại tìm ấu trùng dế để tu luyện từ khi còn non, rõ ràng tu luyện rất mạnh rồi, bốn người các ngươi còn dùng trận pháp bánh xe không biết xấu hổ để trừ khử lẫn nhau.” Cô gái nhỏ nhìn bốn người bọn họ nói một cách mới lạ.

“Đừng hỏi nhiều như vậy, kế tiếp là cấp gì, hoặc là có thể trực tiếp chọn một trong bốn người chúng ta đấu tiếp.” Vương Hướng Trì nói.

“Cấp sau vốn định cho các bạn chơi trò đánh hổ, đánh gậy và đá gà, nhưng thấy 4 người đoàn kết quá nên tôi nảy ra ý tưởng mới”.

Một vầng hào quang chứa đựng nguồn gốc của kho báu tâm linh xuất hiện trong tay cô gái nhỏ.

Cùng lúc đó, một vòng tròn bao quanh bốn người họ.

“Bây giờ các ngươi vẫn là người phàm, chỉ cần một người đánh chết ba người còn lại, người đó chính là chủ nhân của ta.”

Cô gái nhỏ vừa cười vừa nói, vẻ mặt dần dần méo mó, vẻ ngây thơ trong mắt dần biến thành hận thù.

“Đừng sợ phản bội. Chỉ cần có ta sau khi đi ra ngoài, ngươi nhất định sẽ được những tông môn bất tử hàng đầu kia thu nhận làm đồ đệ, hoặc là trở thành trưởng lão, trở thành người không thể thiếu của bọn họ.”

“Đến lúc đó, chẳng sợ bọn họ oán hận ngươi như thế nào, cho dù có phẫn nộ cũng không dám thể hiện ra bên ngoài đâu.” Cô bé vẻ mặt u ám nói.

Ba thầy trò Lý Tinh Từ và Vương Hướng Trì nhìn nhau.

“Chắc là sau khi bị giam giữ quá lâu trong thế giới di tích, linh hồn này có chút méo mó vì cô đơn. Sau khi trở về tông môn, nhất định phải tìm cách làm cho nho sinh chỉnh tề.” Lý Tinh Từ vừa nhìn cô gái nhỏ vừa nói, phải biết rằng tụ linh cổ trận xuất hiện đâu chỉ chục nghìn năm, nếu một người đơn giản bị nhốt trong này, nếu không có lý trí sáng suốt thế nào cũng hóa điên.

“Các ngươi có thể cầm lấy, ta xin phép rút lui.” Lý Tinh Từ tự nhận thua, sau đó biến mất ở trước mặt ba người.

“Ta cũng không có cảm tình gì với cái linh bảo này, vì vậy tôi cũng xin phép rút lui trước.” Hàn Phi Vũ cũng tự động rút lui mà không đợi hai người họ trả lời.

“Vô Cực, đến lúc phải kiểm tra ngươi rồi.” Vương Hướng Trì nói xong, bóng dáng của hắn liền biến mất

“Thật là hỗn láo.” Kiếm Vô Cực buông lỏng tay nhìn cô gái nhỏ rồi nói.

“Những gì ta vừa nói sẽ không được tính, nhận ta là chủ nhân, ta sẽ đưa ngươi đến một nơi tốt.” Kiếm Vô Cực mỉm cười nói, nhưng thật ra trong lòng có chút khó chịu, dựa vào cái gì đem thứ này nhường cho hắn, sau khi trở về cũng không thể đưa vào tông môn, giống như kiểu hắn đang thèm muốn sư phụ ban thưởng.

Chương 961: Đây mới là kiểu hack mà ta muốn

Trong khoảnh khắc Kiếm Vô Cực được Hậu thiên linh bảo nhận chủ, cả tụ linh cổ trận ầm ầm biến mất.

Dịch Tiên Linh đã ngưng tụ trong tụ linh cổ trận hơn ngàn vạn năm kia giống như nước biển chảy ngược.

Trong nháy mắt, một lượng lớn dịch Tiên Linh tuôn ra xung quanh giống như thủy triều.

Nhưng đều bị Chân Tiên đã chuẩn bị sẵn ở xung quanh thu vào trong pháp khí không gian.

Dịch Tiên Linh giống như đại dương, trong nháy mắt đã bị Chân Tiên vây quanh tụ linh cổ trận thu vào.

“Ngươi đừng để dịch Tiên Linh này chảy ra, ta mang về tông môn cho sư huynh đệ tốt hơn, ngươi làm như vậy đúng là lãng phí.” Kiếm Vô Cực nói với tiểu cô nương đang chơi đùa trong ý thức của mình.

“Đây mới có bao nhiêu dịch Tiên Linh chứ, trong không gian linh bảo của ta còn có nhiều dịch Tiên Linh hơn gấp trăm ngàn lần, sau khi trở về ngươi muốn dùng thế nào thì dùng.” Tiểu cô nương trong ý thức của Kiếm Vô Cực khinh thường nói.

“Lại nói ngươi đã có ta rồi mà vẫn còn định nhận sư phụ ban đầu à?”

“Dựa vào ta, ngươi hoàn toàn có thể bái vào môn hạ của thánh giả Đại La ở các thánh địa Tiên tông, hơn nữa còn là đệ tử thân truyền, ngươi không hề có một chút ý tưởng nào sao?” Tiểu cô nương vẫn hơi không tin hỏi.

“Sư phụ của ta sư tổ của ta, còn cả các sư huynh đệ trong tông môn của ta đều giống như người một nhà, vả lại lão tổ kia của ta, lại còn là nhân vật lợi hại hơn cả thánh giả Đại La.” Kiếm Vô Cực nói với giọng điệu ngưỡng mộ.

“Phản bội bọn họ đi làm đệ tử của thánh giả Đại La khác, đây chẳng phải là chọn cái nhỏ, bỏ cái lớn sao.” Kiếm Vô Cực bĩu môi nói.

Lúc này tất cả dịch Tiên Linh đều đã bị thu hết, Chân Tiên vây quanh tụ linh cổ trận lao vào bên trong như điên, bắt đầu cướp đoạt bộ phận của tụ linh cổ trận.

Còn Kiếm Vô Cực thì bị Lý Tinh Từ kéo đi, dẫn tới bên cạnh Từ Phàm.

“Sư tổ, đây là Hậu thiên linh bảo mà ta có được, xin ngài hãy nhận lấy.” Kiếm Vô Cực cầm trong tay một thứ giống như tiên văn, đây là bản thể của tụ linh cổ trận.

“Không vội, quay về tông môn hãy bàn.” Từ Phàm cười đỡ Kiếm Vô Cực đứng dậy.

“Vẫn chưa biết chúng ta có thể rời đi một cách thuận lợi hay không.” Từ Phàm nói khi nhìn về phía cửa lớn xa xa.

“Hẳn là không thành vấn đề, Cửu Tinh Chính Pháp tông là thế lực lớn xưng bá ở Tinh Bắc Tiên vực, chắc chắn sẽ không làm khó chúng ta vì vài món Hậu thiên linh bảo.” Vương Hướng Trì nói.

“Cái ta nói không phải là ý này, đợi sau khi ngươi ra ngoài sẽ biết.” Từ Phàm nhìn về phía Từ Nguyệt Tiên và Kiếm Vô Cực, nở một nụ cười có phần thần bí.

“Đi thôi, chuyện gì đến sẽ đến.”

Một Truyền Tống trận bao bọc mọi người dịch chuyển thẳng tới chỗ bên ngoài cửa lớn.

Lúc này tụ linh cổ trận đã hỗn loạn, nơi nơi đều là những trận chiến tranh đoạt linh kiện Tiên khí của tụ linh cổ trận.

Mỗi tông môn thành lập một tiểu đội, tạo thành chiến trận tản ra chiến lực kinh người.

“Sư tổ, tại sao chúng ta không lấy đi hết linh kiện Tiên khí luôn.” Kiếm Vô Cực hỏi Từ Phàm.

“Trong các trích dẫn của tông môn chúng ta có một câu: Vật quý không lấy hết, ăn thịt để lại nước.”

“Ít dính nhân quả, như vậy sẽ giảm bớt rất nhiều phiền não.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Ở giai đoạn này, hai vấn đề nan giải nhất của tông môn đã được giải quyết, điều này khiến tâm trạng của Từ Phàm thoải mái vô cùng.

Từ Phàm dẫn mọi người đi vào trong cửa lớn, ngoài cửa lớn của Tiên giới không xảy ra tình huống mà Từ Phàm dự liệu tới.

Chỉ thấy Tinh Linh với một ông lão tóc trắng đặc biệt đợi hắn ở ngoài cửa lớn.

Và khi hắn đi vào, mấy tòa Hậu thiên linh bảo to lớn trên không trung đều đã biến mất.

“Đại trưởng lão xin thứ lỗi, ta đã nói với sư tôn về ngươi, sư tôn muốn theo ta tới đây gặp ngươi.” Tinh Linh hơi áy náy nói.

Ông lão tóc trắng nhìn Từ Phàm, Từ Phàm cũng nhìn hắn.

Ông lão tóc trắng kích động bước tới bên cạnh Từ Phàm.

“Đạo hữu, chúng ta kết làm huynh đệ khác giới thế nào.”

Ai ngờ câu đầu tiên của ông lão tóc trắng, đã khiến Tinh Linh và tam sư huynh đang âm thầm bảo vệ Tinh Linh sợ ngây người.

“Không dám xưng huynh gọi đệ với tiền bối.” Từ Phàm vội vàng nói.

Phải biết rằng vị trước mắt này chính là hình mẫu lý tưởng cuối cùng của hắn, với tu vi Chân Tiên dạy dỗ ra đệ tử thánh giả Đại La.

Theo quan điểm của hắn, tất cả đều đã rất viên mãn rồi.

“Cũng đúng, ta nói như vậy quá đột ngột, vậy huynh đệ chúng ta bồi dưỡng tình cảm trước.”

“Huynh đệ ngươi đi về trước, qua thời gian nữa ta sẽ tới cửa của quý tông môn bái phỏng.” Ông lão tóc trắng đột nhiên như nghĩ tới điều gì đó nói.

“Tuy rằng bây giờ chúng ta vẫn chưa kết bái, nhưng ngươi chắc chắn là huynh đệ của ta.”

“Lão tam, lão tứ, lão ngũ, lão lục, đi ra gặp sư thúc của các ngươi.” Ông lão tóc trắng gọi.

Chỉ thấy một vị thánh giả Đại La, hai vị Kim Tiên và cả Tinh Linh dàn hàng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Nơi mi tâm của thánh giả Đại La đứng đầu – người được gọi là lão tam có phù văn huyền ảo, một mình đứng ở nơi đó, mà giống như hợp thành một thể với trời đất, trời đất là hắn, mà hắn cũng là trời đất.

Chỉ riêng khí thế này, và cả ánh mắt hờ hững kia đã khiến Từ Phàm hơi tê dại da đầu.

Còn hai vị Kim Tiên, mặc dù trong ánh mắt hiện lên sự tò mò, nhưng vì câu nói kia của sư phụ mà trong mắt thoáng hiện ra một phần kính trọng.

“Bái kiến sư thúc.” Chỉ thấy bốn người khẽ cúi đầu, cho dù Từ Phàm né tránh, cũng vẫn cảm nhận được nhân quả ngập trời rơi vào trên người mình.

Vẻ mặt của thánh giả Đại La và hai vị Kim Tiên rất nghiêm túc, không hề khinh thường Từ Phàm chỉ vì hắn là Chuẩn Tiên.

Ông lão tóc trắng kia vuốt mái tóc bạc phơ của mình, có phần vui mừng khi nhìn thấy cảnh này.

“Huynh đệ, ta và đồ đệ của ta đi về trước, qua một thời gian nữa sẽ chính thức bái phỏng quý tông môn.”

Sau khi ông lão tóc trắng kia nói xong, thì nhìn lên bầu trời.

“Đây là huynh đệ của ta, sau này kẻ nào muốn đụng tới hắn, kẻ đó sẽ không xong với ta!” Giọng điệu vô cùng kiêu căng ngạo mạn.

Sau khi nói xong, ông lão tóc trắng kia đã dẫn chúng đệ tử rời đi.

Lúc này đồ tử đồ tôn sau lưng Từ Phầm đều hơi kinh ngạc nhìn Từ Phàm.

“Thế mà hôm nay ta nhìn thấy thánh giả Đại La, còn cả Chân Tiên.”

“Vẫn là sư phụ lợi hại, có thể khiến bọn họ gọi sư thúc.”

“Ta đã nói sư phụ chắc chắn che giấu cảnh giới của bản thân, ít nhất phải lợi hại hơn thánh giả Đại La.”

Hưởng thụ ánh mắt sùng bái của các đồ tử đồ tôn, Từ Phàm hơi mất tự nhiên, trong lòng hắn thầm mắng Tinh Linh lão lục này.

“Về tông môn trước đi.”

Ẩn Linh môn, Từ Phàm ngồi trầm ngâm ở trong sân nhỏ của mình khi nhìn về phía hồ dịch Tiên Linh xa xa.

“Ta sớm nên tính đến, ta đã chịu thiệt lớn với tiếng sư thúc này rồi.” Từ Phàm nhìn thần thú Tiên Linh đang tiến hóa trong hồ dịch Tiên Linh nói.

Ông lão tóc trắng kia có chủ ý gì, Từ Phàm có thể không biết.

Nhưng vừa mới nhìn thấy ông lão tóc trắng đó, Từ Phàm đã cảm nhận được khí tức vừa có sức sống vừa hoang cổ.

Giống như ông lão tóc trắng đó đã sống hàng chục tỷ năm.

Nhưng Từ Phàm tinh thông đạo Chiêm Bốc Vận Mệnh liếc mắt một cái là đã có thể đoán được, đây là kết quả của việc tiêu hao thọ mệnh quá độ.

Tất cả những chuyện còn lại đều giải thích được hết, ông lão tóc trắng kia chắc chắn là đã thông qua tiêu hao thọ mệnh để bói ra đại năng khi còn đang nhỏ yếu, sau đó thu nhận đồ đệ, lợi dụng đặc điểm tiêu hao thọ mệnh vô hạn, giúp đồ đệ nạp tiền.

Nghĩ đến đây, Từ Phàm không khỏi thở dài.

“Đây mới là kiểu hack lý tưởng mà ta muốn, sao ngươi lại chạy tới trên người kẻ khác.”

Có một chút đau lòng trong lời nói của Từ Phàm.

Chương 962: Không Giới môn

Trong đảo Ẩn Linh, thác Linh Dịch ban đầu trực tiếp biến thành thác dịch Tiên Linh.

Từ Phàm vốn định thưởng cho Kiếm Vô Cực đã dâng hiến trung tâm Tụ Linh trận, nhưng hắn lại không cần đồ vật được lấy ra.

Chỉ nói hắn là đồ tôn của sư tổ, là một phần tử của Ẩn Linh môn, đây là nghĩa vụ của hắn.

Cuối cùng chỉ nhận được lời khen ngợi đồ tôn tốt từ Từ Phàm.

“Bồ Đào, kiểm tra Không Giới môn thế nào rồi.” Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Chủ nhân, phạm vi bức xạ tối đa của Không Giới môn có thể khuếch tán đến ba mươi tám Tiên vực xung quanh, nếu xa hơn nữa thì cần tọa độ môi giới.”

“Nếu vượt qua ranh giới Nhân tộc, thì cần tiêu hao bản nguyên Không Giới môn mới có thể truyền tống trở về.” Bồ Đào báo cáo.

“Tạm được, sau này lúc các đệ tử đi ra ngoài, có thể tiết kiệm một khoản phí truyền tống.”

Dù là Hậu thiên linh bảo trung tâm tụ linh cổ trận hay là Không Giới môn đều mang đến thay đổi rất lớn cho Ẩn Linh môn.

Trước đó cần phải đặt cả nền tưởng mới đủ cho toàn bộ đệ tử tông môn hấp thu linh khí và Tiên Linh chi khí, hiện tại có thể thoải mái hấp thu.

Thế hệ thứ tư mới nhận tám mươi ba triệu đệ tử, cũng có thể tăng nhẹ phúc lợi.

Lúc này đệ tử học viện đang sinh sống trong tông môn có thể cảm nhận được nhiều nhất.

Bởi vì bọn họ vừa mới hưởng thụ một loạt phục vụ Tiên Linh chi khí tẩy tủy luyện thể.

Từ Phàm nhìn thác nước Tiên Linh khổng lồ từ trên trời giáng xuống, đột nhiên cân nhắc nói: “Dịch Tiên Linh này quá dư thừa, cũng không thể lãng phí như vậy được!”

Hiện tại căn cứ vào tính toán của Bồ Đào, linh khí và Tiên Linh chi khí mà toàn bộ tông môn cần trong một năm, vậy lắp đặt Tụ Linh trận Hậu thiên linh bảo, nửa tháng đã có thể hoàn thành ngưng luyện.

“Vậy ngươi có ý kiến gì?”

“Chuyển đổi thành bản nguyên Ngũ Hành, hoặc dùng để rót vào phôi thai Tiên khí.” Bồ Đào gợi ý.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến Nguyên giới còn có một không gian nhỏ đặc biệt, bên trong toàn là phôi thai Tiên khí ngưng luyện từ tiên khoáng, chỉ cần trải qua bồi dưỡng mấy vạn năm thì có thể chuyển hóa thành Tiên khí, chỉ cần luyện một chút là có thể sử dụng.

“Bồ Đào, hiện tại có bao nhiêu phôi thai Tiên khí, có đủ để mỗi một đệ tử đều có một món không.” Từ Phàm hỏi.

“Có hai mươi vạn phôi thai Chuẩn Tiên khí, nếu như phôi thai Đạo Khí được nuôi dưỡng trong không gian đó có hơn trăm món, thì đều là lợi dụng Linh Khoáng Đạo Khí còn lại của tông môn luyện chế mà thành, chỉ cần gia tốc thời gian hơn vạn năm, lại có đủ Tiên Linh chi khí là được.”

“Hiện tại đủ Tiên Linh chi khí, chuyện trang bị ngươi cứ xem rồi sắp xếp.” Từ Phàm nói.

“Quả thật chủ nhân không cần quan tâm đến chuyện này, chỉ cần cung cấp đủ Linh Khoáng linh dược, những đệ tử đó sẽ có thể tự cung tự cấp, chỉ cần cung cấp pháp bảo cơ bản nhất là được.” Bồ Đào nói, sau đó tạo bảng biểu tình hình phát triển của các học viện lớn đưa cho Từ Phàm xem.

Từ Phàm nhìn vào bảng biểu, hài lòng gật đầu.

Đúng lúc này, bóng dáng Từ Nguyệt Tiên xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

Vung tay phóng ra một đoàn linh dịch, trong linh dịch có một con cá đuôi xanh đường kính hơn một trượng đang lảng vảng.

“Hương Linh Ngư của Thiên Hải Tiên vực, không tồi không tồi, xem ra dùng Không Giới môn mới đến tay rất thuần thục.” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Sư phụ, đồ nhi làm cho ngươi một đĩa cá nướng, thấy thế nào.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

“Sau này sư phụ muốn ăn cái gì, chỉ cần trong lãnh thổ Nhân tộc có ta, nhất định có thể làm cho sư phụ.”

“Ta nhận lòng hiếu thảo của ngươi, nhưng giao con cá này cho hai đệ tử ẩm thực nhất đạo đi, người chuyên nghiệp nên làm việc chuyên nghiệp, nửa cay, nửa thơm.” Từ Phàm dặn dò cẩn thận.

“Được!” Từ Nguyệt Tiên hơi tiếc nuối nói, đã lâu sư phụ không ăn đồ ăn mà nàng nấu.

Hai con rối hạ cánh trong tiểu viện, khống chế đoàn linh dịch đó rồi lập tức bay về phía nhà ăn của ngọn núi chính.

“Truyền tống đến xa như vậy, hao tổn Tiên ngọc thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Cũng tạm ổn, ta đi dạo bốn năm Tiên vực Nhân tộc, tiêu hao khoảng mười Tiên ngọc.” Từ Nguyệt Tiên đánh giá nói.

“Thứ ngươi tiêu hao chính là dịch Tiên Linh, làm tròn đến bốn phía, sẽ không còn chi phí nữa.”

“Đợi sau khi Bàng Phúc trở về, hãy cho hắn một phần quyền hạn Không Giới môn.”

Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Sư phụ, nếu như tông môn thiếu Tiên ngọc, chúng ta hãy trực tiếp bán dịch Tiên Linh, kiếm tiên ngọc nhanh.” Từ Nguyệt Tiên cười ha hả nói.

Tiểu Hắc Hài của Không Giới môn nàng và trung tâm khí linh Tụ Linh Cổ Trận Hậu thiên linh bảo đối đầu muốn chết, cả ngày chỉ muốn Hứa Việt xóa bỏ trung tâm khí linh đó rồi làm cái mới.

“Cái này sau này hẵng nói, mặc dù trực tiếp bán dịch Tiên Linh nhanh kiếm Tiên ngọc, nhưng thời gian lâu dài khó tránh sẽ khiến người khác rình mò.” Từ Phàm xua tay nói.

Lúc này, một con rối bưng chiếc đĩa có đường kính một trượng đáp xuống tiểu viện của Từ Phàm.

Hủy bỏ linh khí hộ trận trên chiếc đĩa đó, lập tức một mùi hương khác lạ bay ra.

“Một nửa cay, một nửa mùi hành, thầy trò chúng ta cùng ăn đi!”

“Không cần đâu sư phụ, ở đó ta đã ăn rất nhiều, hiện tại ăn không nổi nữa.” Từ Nguyệt Tiên vội vàng xua tay nói, nàng đã ăn đủ ở nơi đó rồi mới trở về.

“Chủ nhân, Tinh Linh dẫn theo sư phụ của hắn đến thăm!”

Lời nói của Bồ Đào khiến cho Từ Phàm chấn động cả người, hắn thật sự hâm mộ lông lão tóc bạc có thể buff sinh mệnh vô hạn đó.

Nhưng cái cách hắn muốn ôm lấy đùi của mình, lại khiến Từ Phàm cảm giác lão già này không biết xấu hổ.

Đồ đệ đã là thánh giả Đại La, lại còn mê muội lương tâm muốn ra tay với tiểu Chuẩn Tiên như mình.

“Nghênh Khách điện!” Từ Phàm nói.

Lúc này đã rời khỏi cửa, ông lão tóc bạc dẫn theo Tinh Linh đợi ở bên ngoài.

“Sư phụ, tại sao ngươi lại coi trọng đạo hữu này của ta như vậy, thậm chí không tiếc kết làm huynh đệ khác họ.”

“Tương lai đạo hữu này của ta có thể đi đến bước nào vậy.” Tinh Linh tò mò hỏi.

“Chuyện này không thể nói rõ với ngươi, ngươi biết ta vì tốt cho các ngươi là được.”

“Còn nữa, hắn chính là sư bá của ngươi, sau này cần phải tôn trọng một chút.” Ông lão tóc bạc dặn dò.

Hắn nhớ tới tương lai suy ra được thông qua các chi tiết râu ria, chỉ nghĩ đến là da đầu đã tê dại.

Hắn hao hết trăm cay ngàn đắng bồi dưỡng ba đệ tử thánh giả Đại La thì tính là gì, so với người này cũng chẳng xứng để xách giày.

Một Truyền Tống trận xuất hiện trước mặt hai người họ.

“Mời quý khách!” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

Trong Nghênh Khách điện của Ẩn Linh môn, Từ Nguyệt Tiên dâng trà Đại Đạo lên cho mọi người.

“Tiền bối, ta cũng có chút tinh thông đạo Chiêm Bốc Vận Mệnh, ngươi bảo đồ đệ của ngươi gọi ta là sư thúc, điều này không hợp đạo rồi.” Từ Phàm nhìn ông lão tóc bạc nói.

“Huynh đệ ngươi đừng trách ta, lúc đó ta nhìn thấy ngươi đã không kìm nén được.”

“Những người làm sư phụ như chúng ta, có ai mà không muốn tốt cho đồ đệ của mình chứ, ban đầu vì dẫn dắt những đồ đệ này, ta đã dốc hết tâm huyết, trải qua ngàn khó vạn hiểm mới đạt được đến bước này.” Ông lão tóc bạc lộ ra biểu cảm đáng thương biểu đạt áy náy.

“Nhưng nhân quả ngập trời này đã dính phải, tiền bối ngươi nói làm sao đây?” Từ Phàm không chịu mắc bẫy của ông lão tóc bạc.

Một người dùng hack đến mức độ level max như ngươi, vậy mà còn che giấu lương tâm lừa bịp đứa nhỏ đáng yêu mới ra xã hội như ta, điều này đổi lại là ai cũng không thể tha thứ được.

Chương 963: Quà gặp mặt

Ông lão tóc bạc vừa nghe lời này của Từ Phàm, trong ánh mắt lộ ra biểu cảm thành công.

Một món pháp bảo truyền tin cấp bậc Tiên khí xuất hiện trong tay ông lão tóc bạc.

Ông lão tóc bạc đó trực tiếp đi tới trước mặt Từ Phàm, cứng rắn nhét pháp bảo truyền tin vào trong tay Từ Phàm.

“Lão đệ chịu đựng nhân quả lớn như vậy, trong lòng đại ca thật sự xin lỗi, nhưng nhân quả đã định, vậy quan hệ của chúng ta chính là thật.”

“Trong máy truyền tin này có liên hệ bí pháp của sáu đồ đệ không ra gì của ta, chỉ cần có việc ngươi cứ chào hỏi một tiếng.”

“Chỉ cần sáu bọn nó dám không chịu, thì đó chính là khi sư diệt tổ!”

“Lão đệ vẫn chưa gặp qua lão đại lão nhị nhà ta đúng không, vừa hay bọn nó ở gần đây, để ta bảo bọn nó tới đây hành lễ sư thúc.”

Ông lão tóc bạc nói xong muốn kêu gọi lão đại lão nhị.

“Đừng! Tuyệt đối đừng! Tiền bối, việc này chúng ta cứ bỏ qua đi!” Từ Phàm vội vàng nói.

“Tiền bối?”

“Xem ra quan hệ của chúng ta vẫn chưa đủ thân!”

“Hai tên tiểu đồ xấu xa của ta phải đến đây gặp sư thúc của bọn nó mới được.” Ông lão tóc bạc chân thật nói.

“Đại ca, ta phục rồi đó!” Từ Phàm bất đắc dĩ nói.

Tên không biết xấu hổ này, cách kéo mối quan hệ thực sự không thể khiến cho người ta từ chối được.

“Lão đệ, ta luôn muốn có một tiểu lão đệ, hôm nay cuối cùng cũng như mong muốn.”

“Lão đại lão nhị, mau tới đây bái kiến sư thúc các ngươi đi.” Ông lão tóc bạc nói.

“Chủ nhân, bên ngoài tông môn có hai người muốn đến bái kiến.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Để bọn họ vào đi, có lẽ không thể chặn được đâu!” Từ Phàm phất tay nói.

Lập tức có hai bóng dáng xuất hiện trong Nghênh Khách điện.

“Nghe nói tâm nguyện nhiều năm của sư phụ đã thành, sư phụ có thêm tiểu đệ, bọn ta có thêm sư thúc.”

“Sư thúc ở trên, xin nhận của sư điệt một lạy.”

Hai bóng dáng cao lớn, một người khí chất tao nhã, khí tức mọt sách nồng đậm.

Người khác lại tản ra khí tức hung hãn quấn lấy, khí tức huyết sát nồng đậm, giống như đại tướng sát trường cổ đại vậy.

Từ Phàm vừa định ngăn cản, lập tức bị một luồng khí tức khó hiểu ngăn lại.

Hai thánh giả Đại La đó nhẹ nhàng bái lạy Từ Phàm.

Trong nháy mắt Từ Phàm cảm giác cả thiên địa đều thần phục dưới chân mình.

Sau đó là sức mạnh nhân quả, lúc này đã không thể dùng đại dương để hình dung, phải dùng toàn bộ bầu trời hoặc là toàn bộ bầu trời đầy sao để chứa đựng sức mạnh nhân quả này.

“Sư thúc, đây là quà gặp mặt mà ta tặng ngươi.” Lão đại tao nhã đưa lên một hộp ngọc không gian.

“Sư thúc, ta không có gì để tặng, cách đây không lâu đã chém được một Đại La dị tộc ở chiến trường ngoại vực, đây là Tiên khí không gian của hắn, ta mượn hoa hiến Phật tặng cho sư thúc làm quà gặp mặt.”

Từ Phàm ngơ ngác nhận quà gặp mặt của hai thánh giả Đại La này.

“Các ngươi trở về trước đi, ta có chuyện quan trọng cần nói với sư thúc của các ngươi.” Ông lão tóc bạc nói xong phất phất tay, lập tức đuổi hai thánh giả Đại La đó đi.

“Lão đệ, ngươi xem chúng ta có thể nói chuyện nhỏ để trao đổi tình cảm nhiều hơn được không!” Ông lão tóc bạc nói, nụ cười trên mặt sắp tràn ra ngoài.

Mọi người ở trong Nghênh Khách điện thức thời lui xuống.

“Lão đệ, đại ca làm như vậy cũng là bất đắc dĩ.”

“Đừng thấy đồ đệ ta lợi hại, tương lai có một đại kiếp nạn, nếu không có lão đệ trợ giúp thì ta và những đồ đệ của ta sẽ toang đó.”

“Đại ca làm không đúng đạo, đại ca xin nhận chuyện này, sau này lão đệ có việc cứ chào hỏi một tiếng, cho dù muốn xưng bá thống nhất Nhân tộc, thậm chí cả Tiên giới, đại ca cũng sẽ dùng hết sức lực giúp ngươi.” Ông lão tóc bạc chân thành nói.

“Tương lai có kiếp nạn lớn, các ngươi đều…” Từ Phàm nhắm mắt lại, nhưng không lâu sau lại bất đắc dĩ mở mắt ra.

“Mấy năm nay vì giúp ta và đồ đệ của ta vượt qua kiếp này, ta đã cưỡng ép tiêu hao tuổi thọ bói toán đến nôn ra máu, có cự hồ bên ngoài tông môn của lão đệ là nước nhiều.”

“Bây giờ cuối cùng cũng bắt được cọng rơm cứu mạng là lão đệ, xin lão đệ thông cảm cho.” Ông lão tóc bạc nói.

Từ Phàm nhìn ông lão tóc bạc muốn làm đại ca này, trong ánh mắt phần lớn là vẻ nghi ngờ.

Chuyện lớn cỡ nào, vậy mà lại khiến người có tuổi thọ vô hạn này không tránh được chứ.

“Nhân quả đã định, chuyện sau này thì sau này hẵng nói.”

“Nhưng ta tò mò, đại ca, tuổi thọ vô hạn này đến từ đâu.” Từ Phàm thăm dò hỏi.

“Tiên thiên chí bảo, Thời Không điện.” Một cung điện nho nhỏ xuất hiện trong tay ông lão tóc bạc.

Cuối cùng không thèm để ý ném về phía Từ Phàm.

“Nếu lão đệ muốn thì sẽ tặng ngươi!” Ông lão tóc bạc khí phách nói.

Từ Phàm tiếp nhận cung điện nho nhỏ đó, sau khi quan sát một lượt, lại trả lại cho ông lão tóc bạc.

“Cơ duyên của đại ca, sao ta có thể cướp được.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Đây không tính là gì so với thành tựu sau này của lão đệ.”

“Lần này ta đến chủ yếu là muốn thăm lão đệ, xác định mối quan hệ của chúng ta, không còn gì khác.”

“Lão đệ cứ tùy ý sai khiến mấy đồ đệ chẳng ra gì của ta, bọn nó tuyệt đối không dám có nửa phần oán hận.” Ông lão tóc bạc nói.

“Đại ca khách khí rồi.”

Sau đó ông lão tóc bạc dẫn theo Tinh Linh rời khỏi đảo Ẩn Linh.

Từ Phàm trở lại tiểu viện của mình, bắt đầu mở hộp mù.

Từ Phàm mở hộp ngọc vừa nhận được, chỉ thấy trong hộp ngọc có một thanh sắt nhìn như bình thường.

Sau khi cầm lấy thanh sắt cẩn thận quan sát một lượt, trên mặt Từ Phàm lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Định Giới Thần Thiết!”

“Đây chính là Thần Thiết luyện chế Tiên thiên linh bảo, nói tặng là tặng, quả nhiên là hào phóng.” Từ Phàm cảm giác tiếp nhận nhân quả ngập trời này cũng không vô ích.

“Đáng tiếc bây giờ không cách nào dùng được thứ tốt như vậy!” Từ Phàm thở dài một hơi rồi đóng hộp ngọc vừa nhận được, cất vào trong không gian.

Món thứ hai là một sợi dây chuyền răng sói, thánh giả Đại La đó nói là Tiên khí không gian của Đại La dị tộc, Từ Phàm cũng không biết có phải là thật hay không.

Mãi đến khi Từ Phàm muốn phá vỡ Tiên khí không gian này thì trợn tròn mắt.

“Không hổ là Tiên khí không gian mà Đại La dị tộc dùng, đến ta cũng không mở được.”

Đột nhiên cảm thấy hai món quà gặp mặt dường như rất có giá trị, như không phải là tặng vậy.

“Tham lam không ngừng!” Từ Phàm cười mắng mình.

Trong Tiên vực nào đó của Nhân tộc, một nam tử vừa thăng cấp Chuẩn Tiên đi ra từ trong một bí cảnh, biểu cảm cực kỳ vui mừng.

“Lão Kiếm, lần này xem như ngươi đáng tin được một lần, không ngờ ngươi giấu trong bảo tàng Mộc Nguyên Tiên giới là thật!” Diệp Tiêu Dao vui vẻ thầm nói.

“Còn nhớ câu đầu tiên mà ban đầu ta nói với ngươi là gì không?” Lão Kiếm hỏi.

“Thiên Kiếm Tiên đế, Thiên Hồng đại thế giới sao?”

“Lúc đó cứ nghĩ ngươi là kẻ lừa đảo, nhưng sau khi thấy ngươi để lại bảo tàng cho ta, ta đã tin được ba phần!” Diệp Tiêu Dao cảm nhận những thứ đó trong Tiên khí không gian của mình, trong lòng lập tức dâng lên tâm chí mạnh mẽ.

“Ba phần!”

“Hóa ra ngươi chưa từng tin tưởng ta!” Lão Kiếm cảm giác tình cảm của mình đã bị lừa gạt.

“Ngay từ lúc bắt đầu ta còn không biết Tiên đế mà ngươi nói là gì, ngươi bảo ta tin ngươi thế nào đây.”

“Còn nữa, những thủ đoạn lừa gạt hãm hại sau đó, đây vốn không phải là phong cách của Tiên đế!” Diệp Tiêu Dao không thèm để ý nói.

“Thôi vậy, hiện tại xem như đã lấy được bảo tàng đứng đầu rồi, sau này cứ tu luyện cho thật tốt, chỉ cần nghe ta chỉ dẫn, tương lai chắc chắn ngươi sẽ báo được thù lớn cho ta, trở thành Thiên Kiếm Tiên đế mới.”

Chương 964: Từ Phàm bị kích

thích

Diệp Tiêu Dao cảm nhận được Hậu thiên linh bảo trong pháp bảo không gian, hơi khó tin nói: “Đây là bảo tàng cơ sở!”

“Đương nhiên, phải biết rằng ta chính là Tiên đế của Thiên Hồng đại thế giới, nhớ lại lúc trước…”

Lão Kiếm cứ như vậy nhớ lại quá khứ, đột nhiên khựng lại.

Một ánh nhìn phức tạp nói: “Nhân quả trên người ngươi còn nặng hơn những bảo tàng này nhiều.”

“Không phải chỉ là giúp ngươi báo thù thôi sao! Ta hiểu.” Một thanh Tiên kiếm màu lam xuất hiện trong tay hắn, trong ánh mắt còn mang theo vẻ si mê.

Hai tay vuốt ve hết lần này đến lần khác thân kiếm của thanh Tiên kiếm màu lam đó.

“Vốn nghĩ phải trải qua thêm một thời gian khổ sở nữa, không ngờ hiện tại đã giàu có rồi!” Diệp Tiêu Dao nói, không hề để trong lòng nhân quả mà Lão Kiếm nói.

“Thanh Hậu thiên linh bảo này là cấp thấp, có thể miễn cưỡng để ngươi phát huy chút uy năng của nó ở thời kỳ Chân Tiên.”

“Ta nhớ có để lại hai bí tàng ở Mộc Nguyên Tiên giới, nơi còn lại đợi ngươi đến Kim Tiên mới lấy được.”

“Đến lúc đó chúng ta có thể tiến hành kế hoạch báo thù!” Lão Kiếm nói trong lòng Diệp Tiêu Dao.

“Được, Lão Kiếm ngươi hãy cho ta mười năm, để ta tận hưởng tận hưởng.”

“Từ sau khi theo ngươi chỉ sống khổ sở, lúc này vất vả mới có Tiên ngọc, có pháp bảo, ta muốn hưởng thụ hưởng thụ thật tốt ở trong cự thành.” Diệp Tiêu Dao nhếch miệng nói.

Bây giờ hắn được xem như điểu thương đổi pháo, hắn đã thu được một lượng lớn Tiên ngọc, rất nhiều tài nguyên tu luyện, một thanh Hậu thiên linh bảo trọng Thần kiếm và hơn một ngàn thanh Tiên kiếm phẩm cấp trong bí tàng.

“Mười năm thì mười năm, hãy trân trọng thời gian vui vẻ này đi.”

Sắc mặt Diệp Tiêu Dao nặng nề, hắn cảm nhận được giọng điệu của Lão Kiếm có chút không đúng.

“Lão Kiếm, có phải ngươi có chuyện gì giấu ta không.” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Ngươi không cần quan tâm, cứ đi tận hưởng mười năm đi.”

Lão Kiếm càng nói như vậy, trong lòng Diệp Tiêu Dao càng tò mò.

Dưới sự truy vấn không ngừng của Diệp Tiêu Dao, cuối cùng Lão Kiếm cũng mở miệng.

“Dựa vào tài nguyên ta để lại cho ngươi, ngươi có thể đạt tới cảnh giới Kim Tiên rất nhanh, nhưng từ đó trở đi, có thể ngươi sẽ phải đối mặt với thế lực Tiên đế truy sát.” Lão Kiếm mở miệng nói.

“Tiên đế! Đuổi giết ta sao?”

“Vậy còn chơi gì nữa, sao giúp ngươi báo thù được?” Diệp Tiêu Dao trầm mặt nói.

“Yên tâm, tu vi người đuổi giết ngươi sẽ không mạnh, bởi vì ta đã để lại truyền thừa ở rất nhiều Tiên giới, chỉ cần tu luyện đến Kim Tiên kỳ thì sẽ bị kẻ thù của ta phát hiện.”

“Cho nên hiện tại có rất nhiều người chặn đao thay ngươi, chỉ cần ngươi cẩn thận cố gắng tu luyện, cộng với huấn luyện của ta, chắc chắn không thành vấn đề.” Lão Kiếm bảo đảm nói.

“Được rồi, chẳng phải ngươi nói muốn đi tận hưởng sao, mau đi đi, thời gian mười năm rất quý giá đó.”

Nhìn thấy biểu cảm không có tiền đồ của Diệp Tiêu Dao, trong lòng Lão Kiếm nở nụ cười.

Học viện số ba mươi hai Ẩn Linh môn, thủ lĩnh Vương Ngọc Khôn hơi đau đầu nhìn thông tin về trận đấu thứ sáu của học viện.

Tiểu cô nương bên cạnh cũng nhận được tin tức.

“Sư huynh, còn mười ngày nữa là đến trận đấu, chúng ta mau lên kế hoạch chiến thuật đi.” Ánh mắt tiểu cô nương bên cạnh Vương Ngọc Khôn có chút vui mừng.

Cảm thấy đấu pháp của học viện bọn họ rất phù hợp với tâm ý của nàng.

Mỗi lần nhìn thấy sư huynh đệ của học viện khác, muốn giết họ nhưng lại bất lực không thể làm gì, trong lòng được thỏa mãn tuyệt đối.

“Đủ thảm, hiện tại học viện số ba mươi hai của chúng ta đã bị nhắm vào, ta đã nhận được tin tức, có ít nhất năm mươi học viện đã ký thỏa thuận lúc thi đấu sẽ tiêu diệt chúng ta trước.” Vương Ngọc Khôn nói, nhưng những điều này đều là chuyện nhỏ trong mắt hắn.

Nghiêm trọng hơn là học viện số một trăm chín mươi chín, trong đó tập trung vào bói toán vận mệnh và các loại thần thông khác, nghe nói cũng muốn ký kết thỏa thuận.

“Sư huynh, lúc mới bắt đầu đã sớm nói với ngươi đừng đắc tội với thầy bói học viện số một trăm chín mươi chín đó rồi.” Tiểu cô nương trợn mắt trắng nói.

“Khi đó thông tin vẫn chưa toàn diện, ai ngờ sư huynh đệ học viện đó lại khó chơi như vậy, cảm giác vừa hay khắc chế chúng ta.”

“Không sao đâu sư huynh, trong nhà kho bảo vật của tông môn có pháp khí có thể che đậy nhân quả rất nhỏ. Đến lúc đó ta sẽ bảo sư huynh đệ Luyện Khí học cách luyện chế như thế nào, ít nhất hiện tại cũng không có vấn đề gì.” Bé gái đã tính trước nói.

“Trước mắt chỉ có thể như vậy.”

Ngay lúc này, một tiếng chuông ngân dài vang lên.

Hai người họ đồng thời nhìn về phía ngọn núi chính.

“Sư huynh, ngươi nói xem khi nào chúng ta mới có thể đến ngọn núi chính.” Sắc mặt bé gái hướng về phía đó nói.

“Theo như đại trưởng lão nói, phải đợi sau khi chúng ta tốt nghiệp Hợp Thể kỳ mới được.”

“Hiện tại tu vi của chúng ta thấp kém, nên hãy cố gắng tu luyện, tranh thủ xuất lực cho tông môn sớm một ngày.”

Tiếng chuông Tiên khí của ngọn núi chính vang lên, trên bầu trời bắt đầu xuất hiện những độn quang đầy màu sắc như sao băng, bọn họ đều tập hợp trên ngọn núi chính.

“Sư huynh, nghe nói top mười học viện sau tỉ thí, hội đại trưởng lão sẽ chọn ra năm thủ trưởng học viện ưu tú nhất đến ngọn núi chính bái kiến lão nhân gia.”

“Chúng ta đã giành được vị trí số một trong ba trận đấu giữa các học viện, chỉ cần xác suất ở phía sau lớn thì có thể gặp được đại trưởng lão rồi.”

“Truyền thuyết kể đại trưởng lão sẽ thưởng trà Đại Đạo, đến lúc đó ta sẽ để lại cho ngươi nửa chén.” Vương Ngọc Khôn cười hì hì nói, hắn sớm biết tiểu cô nương này đang suy nghĩ điều gì.

“Đa tạ sư huynh!”

Lúc này ở trong ngọn núi chính Ẩn Linh môn, hơn mười vạn đệ tử đời một đời thứ hai và thứ ba tề tụ lại với nhau.

Sau khi Từ Phàm nhìn lướt qua, phát hiện ngoại trừ hàng ngàn đệ tử còn đang giác ngộ trong đạo trường thì phần còn lại đều đã đến.

Nhìn thấy hơn mười vạn đệ tử hắn tỉ mỉ lựa chọn ở Phi Vũ giới, bỗng nhiên Từ Phàm có cảm giác như mặt trời ban trưa.

Tất cả những điều này đều cho thấy hắn sắp bắt đầu đi trên con đường Vạn Thánh chi sư.

Dòng chảy vô địch chỉ có thể được chơi ở hạ giới.

Đến lúc đó bồi dưỡng tất cả đệ tử môn hạ đến thánh giả Đại La, vậy khắp tam thiên giới còn ai dám xem thường mình.

Cho nên dưới tình hình tông môn không thiếu tài nguyên linh khí, Từ Phàm đã truyền đạo giảng giải nghi hoặc cần thiết cho đệ tử Ẩn Linh môn.

Trong tháng này đã là trận thứ hai.

Trên đạo trường, đám đệ tử ưu tú Hùng Lực, Từ Linh Đài, Hạng Vân, Lý Sơ Phàm ngồi ở hàng phía trước.

Còn hai đồ tôn tốt của hắn, sau khi trở về thì được hắn đuổi ra Tiên giới du ngoạn rồi.

“Hôm nay chuyên giải thích nghi hoặc, có vấn đề nan giải trên con đường tu luyện ngộ đạo cứ việc hỏi ra.”

Từ Phàm vừa dứt lời, trước mặt của tất cả đệ tử đều xuất hiện một màn sáng nhỏ, bên cạnh còn có một linh bút giả định.

Phần lớn đệ tử trong đó cầm linh bút lên bắt đầu viết ra nghi hoặc và vấn đề của mình trong màn sáng.

Hào quang nhỏ được truyền tống đến bên cạnh Từ Phàm ngày càng nhiều.

Lúc này Từ Cương và Vương Hướng trì cũng đang lắng nghe ở bên ngoài đạo trường.

“Gần đây sư phụ sao vậy, trở nên như vậy…”

Thân là đồ đệ của Từ Phàm, tháng này bọn họ đã bị gọi đến tiểu viện ba lần để kiểm tra tu luyện.

“Có lẽ là hôm đó bị tiền bối đó qua bái thăm nên bị kích thích.”

“Dưới một Chân Tiên lại có ba đồ đệ cấp bậc thánh giả Đại La, đây chính là cảnh tượng mà trước đây sư phụ tha thiết mơ ước, kết quả bị người ngoài thực hiện được nên có thể là không chịu nổi kích thích.”

“Hy vọng trạng thái kích thích này của sư phụ có thể duy trì tiếp!”

Chương 965: Đại ca tốt

Vương Vũ Luân đang ngồi câu cá trên một cự hồ ngoài Ẩn Linh môn, phía sau còn có một đôi phu thê đang đứng.

“Cha, cha cứ đồng ý đi, ta và Tùy Ảnh thật sự muốn đi dạo Tiên giới.” Nữ tử phía sau Vương Vũ Luân nói.

“Hiện tại tu vi các ngươi yếu quá, ngươi vừa mới thăng cấp Chuẩn Tiên, Tùy Ảnh vẫn chưa thích ứng với con rối chiến lực cấp bậc Chân Tiên.”

“Có phải vì ở tông môn quá lâu, nên cảm giác bên ngoài thiên hạ thái bình không.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

“Từ bá bá đều đã đồng ý, tại sao ngươi lại không.” Vương Linh Nhi bĩu môi nói.

“Các ngươi đi ra ngoài, có phải còn muốn dẫn theo sư phụ của ngươi hay không, đừng tưởng rằng ta không biết các ngươi đang suy nghĩ điều gì, hãy ở trong tông môn, đợi sau khi thăng cấp đến Chân Tiên, các ngươi muốn đi đâu thì đi.” Vương Vũ Luân nói.

Đúng lúc này, từ ngọn núi chính đảo Ẩn Linh nổi lên một luồng sáng, trong nháy mắt rơi vào bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Đây là sao vậy, bọn nó muốn ra ngoài thì cứ ra ngoài, chỉ cần trong cự thành thì sẽ không có chuyện lớn gì.” Từ Phàm khuyên nhủ.

“Không được, thực lực quá yếu, tu vi Chuẩn Tiên, chỉ cần đồ mà ngươi tặng cho bọn nó lộ ra một chút, sẽ khiến người khác nhìn trộm.” Vương Vũ Luân vẫn lắc đầu.

Vương Linh Nhi dậm chân, dẫn theo bóng dáng bên cạnh rời đi.

Từ Phàm cười ha hả nhìn lấy cảnh này.

“Con gái lớn không giữ nổi!” Vương Vũ Luân cảm khái nói.

“Giữ nổi hay không là do ngươi, ít nhất bây giờ bọn nó cũng nghe lời ngươi!” Từ Phàm nói xong cũng lấy ra một cần câu, bắt đầu câu cá với huynh đệ tốt của mình.

“Gần đây thấy ngươi siêng năng không ít, có phải hôm đó bị lão giã tóc bạc đó đến thăm kích thích hay không.” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Cũng không hẳn vậy, hiện tại tông môn có chút ổn định lại, ta muốn tranh thủ khoảng thời gian này, tăng tu vi của các đệ tử lên một chút.”

“Cái khác không nói, ít nhất cũng phải có mấy vạn Chân Tiên.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

Dưới tình hình tài nguyên tông môn sung túc, tu vi của đệ tử đời một đời hai đời ba ngày càng tăng cao.

Từ Phàm tin rằng trải qua mấy trăm năm lắng đọng, đệ tử Chân Tiên trong tông môn sẽ ngày càng nhiều.

“Đến lúc đó tìm thêm mấy đệ tử có tư chất ngộ tính nổi bật để bồi dưỡng trọng điểm, tranh thủ trong vòng một vạn năm để Ẩn Linh môn trở thành thánh địa Tiên tông.” Từ Phàm nhìn mặt hồ xa xa, tâm chí mạnh mẽ nói.

Hắn cảm giác lúc trước ở hạ giới lười biếng quá, mặc dù đối với đệ tử trong tông môn rất tốt, nhưng không đích thân nghiêm túc dạy trực tiếp.

Có lẽ ngày nào đó nhớ lại, mở một con đường tùy tiện chỉ điểm một chút.

“Xem ra ngươi thật sự phải phấn đấu rồi, không dễ dàng!” Lúc Vương Vũ Luân nói chuyện, cần câu trong tay đột nhiên chìm xuống, sau đó là một lực kéo hết sức.

Từ Phàm bên cạnh nhìn thấy cảnh này, đột nhiên hơi tò mò nguồn gốc của lực kéo đó.

Lúc này, tại nơi nào đó trong Tiên giới, một cô nương mặt đỏ bừng đang cực lực kéo yếm đỏ.

Nàng vốn ở trong tiểu viện trong nhà, đột nhiên cảm thấy có một lực kéo rất lớn móc trúng yếm của nàng, rồi kéo nó ra khỏi hư không.

Đầu tiên nữ tử đó căng thẳng, sau đó nhìn thấy yếm sắp bị kéo đi, ngay lập tức bộc phát ra sức mạnh mạnh mẽ.

“Đây chính là nội giáp Tiên khí phòng hộ ta mới mua, nếu ngươi không còn nữa, sau này ta gặp phải kẻ xấu ở bên ngoài thì làm sao đây.”

Nữ tử đó nắm lấy yếm, sống chết không buông tay, ánh mắt hơi ngượng ngùng và tức giận, nhìn sợi dây như có như không móc lấy cái yếm.

Lực kéo của sợi dây đó càng lúc càng lớn, nữ tử đó dùng toàn thân để cởi bỏ nhưng cũng không thể vãn hồi kết cục bị kéo đi.

Nữ tử co quắp ngồi trên mặt đất nhìn về phía cái yếm biến mất.

“Một ngàn hai trăm Tiên ngọc, cứ biến mất như vậy!”

“Ta phải nói với mẹ ta sao đây?”

Lúc này, Từ Phàm và Vương Vũ Luân nhìn về phía cái yếm trên móc câu.

“Miễn cưỡng xem như là Tiên khí phẩm cấp, có lẽ bán cho những thương hội đó cũng hơn một ngàn Tiên ngọc.”

Từ Phàm rất bình thản về việc huynh đệ tốt của mình có câu được Tiên khí hay không.

“Hây, thời gian gần đây không biết tại sao luôn câu được Tiên khí bên người, gần đây ánh mắt Thiến Nhi nhìn ta cũng ngày càng kỳ quái.”

Vương Vũ Luân nói xong, sắc mặt bình tĩnh lấy yếm đỏ từ trên móc câu rồi đặt vào trong pháp bảo không gian.

Tiên khí gần gũi bên người thế này hắn cũng câu được, yếm đã là một tình cảnh nhỏ rồi.

“Từ đại ca, gần đây lúc ta tu luyện, luôn dễ dàng tiến vào mộng đẹp.”

“Trong mộng, lão đại và lão nhị thường xuyên đánh nhau.” Nhân lúc bốn phía không có người, Vương Vũ Luân nói ra những lời chỉ có đại ca tốt mới nghe được.

“Lão đại lão nhị?”

“Lão đại chính là người lúc ở hạ giới, lão nhị là trưởng công chúa của Tiên triều Đại Chu.”

“Trong mộng cảnh của ta, hình như còn có mấy người đứng bên cạnh xem chiến, nếu như không có gì bất ngờ.”

Vương Vũ Luân nói đến đây thì thở dài thật sâu.

“Lão đại lão nhị!” Giọng điệu của Từ Phàm cực kỳ hâm mộ.

“Quê nhà của ta có câu nói, nếu đã không thể chống lại, thì hãy nằm xuống và chấp nhận!”

“Dũng sĩ thực sự, dám đối mặt với một cuộc sống thảm khốc, so với thảm khốc, thì có lẽ ngươi nên hạnh phúc.” Giọng điệu của Từ Phàm hơi phiền muộn.

Sau đó trong đầu hắn lóe lên linh quang, quyết định sau đó sẽ đi tìm đại ca tốt lão giả tóc bạn với huynh đệ tốt để nói chuyện.

“Nằm mơ thì không sao, lỡ như bọn họ tìm đến đây thì sẽ phiền phức đó.”

“Hiện tại tu vi ta thấp như vậy, thoạt nhìn lão đại lão nhị người nào người nấy đều rất to lớn.”

“Ta chỉ sợ đến lúc đó bọn họ giận chó đánh mèo lên người Từ đại ca thôi.” Vương Vũ Luân lo lắng nói.

“Cái này ngươi yên tâm, luận về to lớn, chúng ta chưa từng sợ ai.” Từ Phàm vỗ vỗ vai Vương Vũ Luân nói.

“Đúng rồi, Từ đại ca, chẳng phải lúc ở hạ giới chúng ta đã xem qua Thiên Huyễn Châu của Tiên triều Đại Chu sao, hiện tại đã có người sau rồi.”

“Ta đã xem qua, cái này Từ đại ca tự cầm về xem đi, tốt nhất đừng để người ngoài biết.”

Nhắc đến người sau, sắc mặt Vương Vũ Luân hơi cổ quái.

“Vậy sao, vậy để ta tìm cơ hội xem xem!” Từ Phàm tiếp nhận Thiên Huyễn cChâu nói.

Từ Phàm với huynh đệ tốt câu cá một ngày, rồi trở về tiểu viện của mình.

“Bồ Đào, đưa ta đến Thượng Lăng Thành, Tiên vực Bắc Đẩu.” Từ Phàm dặn dò.

Vừa rồi hắn đã liên hệ với đại ca tốt mới nhận của mình, nên có được địa chỉ này.

“Tuân mệnh chủ nhân, bởi vì cách quá xa nên xin chủ nhân đích thân vào Không Giới môn trong truyền tống.” Bồ Đào nói.

Thượng Lăng Thành, Tiên vực Bắc Đẩu.

Từng là đạo hữu, hiện tại sư điệt tốt Tinh Linh bưng hai chén trà Đại Đạo lên cho Từ Phàm và ông lão tóc bạc.

“Lão đệ, có việc cứ nói ra.” Ông lão tóc bạc nhiệt tình nói, hắn vốn muốn cứ cách một khoảng thời gian lại đi đến chỗ Từ Phàm để tăng cảm tình.

Không ngờ hiện tại lại tự động tìm đến cửa.

“Đại ca, ta muốn nhờ một chuyện.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Có việc cứ nói, ngươi và ta là huynh đệ không cần khách khí như vậy!” Ông lão tóc bạc phất tay nói, ngôn ngữ tư thế đều lộ ra vẻ phóng khoáng.

“Ta có một đạo lữ ở Phi Vũ giới, tên là Trương Vi Vân.”

“Lúc ta sắp phi thăng, bị một nữ tử Tiên giáp thần bí bắt đi, mặc dù sau đó đạo lữ đó có liên lạc cho ta nói đã được nhận làm đồ đệ.”

“Nhưng ta vẫn không yên tâm, muốn biết hiện tại đạo lữ đó của ta đang ở nơi nào.”

Từ Phàm vừa nói vừa truyền tin tức cho ông lão tóc bạc.

Chương 966: Vùng ngoài giới, Vạn Thanh đảo

“Lão đệ đã có chuyện cầu đến người đại ca này, tất nhiên sẽ giúp đến nơi đến chốn.” Ông lão tóc trắng nói xong nhắm mắt lại, sau lưng hiện ra la bàn vận mệnh.

Lúc ông lão tóc trắng đi qua theo đường nhân quả như có như không kia, đột nhiên biến sắc, thân thể tiếp nhận không được lực lượng phản phệ, trực tiếp nổ tung.

Tinh Linh ở bên cạnh bưng trà phục vụ vẻ mặt có chút ngoài ý muốn, nhưng chỉ là ngoài ý muốn, đối với chuyện sư phụ hắn nổ tung cũng không phản ứng bao nhiêu.

Huyết vụ nổ tung, sau đó lại có một luồng Thời Không chi lực kỳ diệu, thu nạp lại toàn bộ những huyết vụ nổ tung kia, lần nữa biến thành ông lão tóc trắng.

Ông lão tóc trắng sắc mặt tái nhợt, nhìn về phía Từ Phàm có chút áy náy nói: “Lão đệ trước tiên chờ chút, vị trí ngươi để ta tính toán có chút liên lụy quá sâu, lại cho ta thêm chút thời gian.”

Sau đó lại bắt đầu, nổ rồi khôi phục, khôi phục rồi lại nổ, tới lui hơn mười lần.

Mỗi lần ông lão tóc trắng nổ tung, sắc mặt cũng suy yếu đi một phần.

Lần nữa khôi phục, sắc mặt ông lão tóc trắng trắng bệch như tờ giấy, mắt sụp xuống nhăn nheo, cơ thể cũng giống như da bọc xương.

“Đại ca, được rồi, tính không được cũng đừng miễn cưỡng.” Từ Phàm khuyên can nói. Hắn vốn ôm thái độ thử một chút, tính không ra cũng không có chuyện gì quá lớn.

“Không được, lão đệ thật vất vả cầu đến trên người ta, việc này nhất định phải làm thật tốt cho ngươi.” Ông lão tóc trắng nói, lấy ra nhiều loại thần đan thánh dược để khôi phục.

Sau khi khôi phục thì lại lần nữa biểu diễn nổ tung tại chỗ.

Tinh Linh tiến đến bên cạnh Từ Phàm.

“Nơi vợ ngươi bị bắt đi không thể coi thường đâu nha, từ trước tới nay ta chưa từng thấy sư phụ tự bạo nhiều lần như vậy.”

Có một lần, Tinh Linh nhìn thấy sư phụ đang tính toán một cơ duyên cho Đại sư huynh, cũng mới tự bạo có chín lần.

Hiện tại đã nổ tới nổ lui hơn ba mươi lần, không khỏi làm Tinh Linh có chút tò mò, rốt cuộc là nơi nào mà thần bí đến vậy.

“Ta cũng không rõ lắm, nhưng nữ tử mặc tiên giáp ta nhắc đến kia, nhất định là tồn tại cấp thánh giả Đại La trở lên.” Từ Phàm nói.

Sau đó lại có âm thanh tự bạo truyền đến, đây đã là lần tự bạo thứ năm mươi của ông lão tóc trắng.

Sau khi ông lão tóc trắng lần nữa tụ lại, tiếp tục bắt đầu suy tính, tuy nhiên lần này không có tự bạo, mà là bắt đầu hộc máu.

Vừa suy tính, vừa cắn thuốc, vừa hộc máu.

Từ Phàm ở bên cạnh suy tính, chỉ riêng máu vị đại ca tốt này hộc ra, ít nhất cũng phải ba chậu lớn.

Ngay lúc này, ánh mắt ông lão tóc trắng đột nhiên thanh minh, khóe miệng lộ ra chút ý cười.

Nhưng ngay lúc này, giữa bầu trời đột nhiên rơi xuống một luồng Đại Đạo chi lực khổng lồ, trực tiếp trói chặt ông lão tóc trắng.

Ánh mắt vốn đang thanh minh bỗng trở nên đục ngầu.

Sau đó ông lão tóc trắng trầm mặc thật lâu.

“Lão đệ, vị trí đạo lữ của ngươi, ta đã tính ra cho ngươi.”

“Nhưng lão ca tới khuyên ngươi một câu, ngươi tốt nhất không nên biết, nếu không sau khi bị liên lụy sẽ cực kỳ phiền phức.” Ông lão tóc trắng nói.

“Lão ca, ngươi nói đi, Vi Vân là đạo lữ của ta, nàng ở nơi nào ta nhất định phải biết.” Giọng điệu Từ Phàm kiên định nói.

Hắn có cảm giác, phần nhân quả này sớm muộn gì hắn đều sẽ dính lên, sớm hay muộn cũng không khác nhau.

“Vùng đất ngoài giới, Vạn Thanh đảo, ta chỉ có thể nói cho ngươi bấy nhiêu đó.”

Ngay sau khi ông lão tóc trắng nói xong, lại biểu diễn thêm một lần tự bạo tại chỗ.

Sau đó lại từ huyết vụ thuần túy nhất, nghịch biến trở về thành ông lão tóc trắng.

“Vì lão đệ tính toán nơi này, phân thân ta để dành trong khoảng thời gian này đều đã dùng hết.”

“Nhưng cuối cùng có thể đạt được mục đích lão đệ cần, đó cũng là đáng giá.” Ông lão tóc trắng vẻ mặt tràn đầy vui mừng nói.

“Đa tạ đại ca.” Từ Phàm cảm tạ nói, hắn là thật sự cảm tạ.

“Lão đệ vui vẻ là tốt rồi.” Ông lão tóc trắng vừa nói xong, lại phun ra một ngụm máu lớn.

“Ta còn phải hộc máu một khoảng thời gian nữa, không thể trò chuyện cùng lão đệ được.”

Nói xong câu này hắn lại phun ra một ngụm máu lớn, sau đó bị Tinh Linh đỡ về phòng.

“Đại ca, phần nhân tình này ta nhớ kỹ.” Từ Phàm nói xong liền rời đi.

Một tháng sau, Từ Phàm vừa truyền đạo giải thích nghi hoặc xong đã lập tức trở về tiểu viện của mình, cấp tốc tiến vào hình thức nhàn rỗi.

“Khoảng thời gian này đã giảng không ít rồi, đủ để những đệ tử kia tiêu hóa mấy năm.” Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm nói.

Sau khi hắn từ chỗ ông lão tóc trắng bên kia trở về, lại tiến vào trạng thái bận rộn.

Mỗi ngày không phải dạy đồ đệ thì chính là truyền đạo giải thích nghi hoặc cho đệ tử tông môn, một dáng vẻ như muốn chấn hưng tông môn, trở thành tông môn đỉnh cấp trong Tiên giới.

“Chủ nhân, Bàng Phúc đã trở về.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Mau mời tới.” Từ Phàm giãy dụa ra từ hình thức cá mặn nói.

Bàng Phúc là một khâu quan trọng trong việc tăng lên thực lực của hắn.

Không qua bao lâu sau, trong tiểu viện của Từ Phàm, từ hư không xuất hiện một Truyền Tống trận.

Bàng Phúc từ đó đi ra.

“Bái kiến Đại trưởng lão!” Bàng Phúc kích động nói.

“Không cần đa lễ, nói một chút chuyện đã làm thế nào rồi?” Từ Phàm bảo Bàng Phúc ngồi xuống rồi nói.

“Những thứ Đại trưởng lão bảo ta thu mua đã làm gần như xong rồi.”

Bàng Phúc nói, lấy từ trong nhẫn không gian ra vài món trọng bảo ẩn chứa đạo Thời Gian cấp Tiên phẩm.

“Trọng bảo thời gian cấp Tiên phẩm bán rất chạy, gần như vừa đưa ra thì đã bị tất cả thế lực đại Tiên tông cướp đi. Mấy món này vẫn là ta thật vất vả mới cướp được, tổng cộng tiêu tốn hơn bảy trăm vạn tiên ngọc.”

“Về phần ngoại vực Tiên giới mà Đại trưởng lão bảo ta nghe ngóng, tình báo căn bản nhất đã thăm dò gần như đã xong.”

“Sau khi lên cao ngàn vạn dặm là bắt đầu tiến vào khu vực Cửu Thiên, sau khi qua Cửu Thiên thì chính là ngoại vực Tiên giới.”

“Cửu Thiên lần lượt là Hạo Thiên, Thương Thiên, Huyền Thiên, Viêm Thiên, U Thiên, Dương Thiên, Chu Thiên, Biến Thiên, Quân Thiên.”

“Quân Thiên là trung tâm, còn lại phân bố ở bốn phương tám hướng xung quanh, chỉ cần sau khi đột phá Quân Thiên thì chính là ngoại vực Tiên giới.”

“Nghe nói Tiên giới khác cũng là như thế này, chỉ là cách gọi có thể có chút khác biệt.” Bàng Phúc giới thiệu.

“Muốn đột phá Cửu Thiên đi tới ngoại vực, ít nhất phải là cấp thánh giả Đại La, hoặc là có tiên chu hay pháp bảo cung điện cấp Hậu thiên linh bảo.”

“Những trọng bảo thời gian cấp Tiên phẩm này, đều là lấy được từ ngoại vực Tiên giới.” Bàng Phúc cuối cùng nói.

Từ Phàm rơi vào trầm tư, trong lòng bắt đầu phun tào ngưỡng cửa tiến vào Tiên giới ngoại vực.

“Xem ra muốn tự cấp tự túc phải cần một khoảng thời gian nữa.” Từ Phàm thở hắt ra một hơi thật dài.

“Tông môn mới có thêm hai món Hậu thiên linh bảo, một lát bảo Bồ Đào giới thiệu cho ngươi một chút, nỗ lực phát triển ưu thế vì tông môn kiếm tiên ngọc của nó.”

“Sau này thu mua loại trọng bảo thời gian cấp Tiên phẩm này cho tông môn chính là nhiệm vụ hàng đầu của ngươi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Bàng Phúc cáo từ rời đi, Từ Phàm bước vào trong Nguyên giới.

“Bồ Đào, hấp thụ bản nguyên của những trọng bảo thời gian này, gia tốc thời gian cho ta.” Từ Phàm đi vào tiểu thế giới chuyên môn gia tốc thời gian phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Mấy món trọng bảo thời gian cấp Tiên phẩm kia biến mất trong tiểu thế giới thời gian này.

Từ Phàm ngồi xếp bằng giữa tiểu thế giới thời gian bắt đầu tu luyện, thời gian cũng bắt đầu chậm rãi gia tốc từng chút một.

Thời gian tổng cộng gia tốc hơn hai trăm năm, bản nguyên của mấy món trọng bảo thời gian kia hao đã hết.

Từ Phàm chậm rãi mở to mắt.

“Bồ Đào tính toán chi phí cho ta xem.”

“Chủ nhân, trong tình huống giá cả ổn định, gia tốc thời gian, một năm cần ba mươi lăm ngàn tiên ngọc.”

Chương 967: Quảng Hư

“Một năm ba mươi lăm ngàn, một trăm năm ba trăm năm mươi vạn, một ngàn năm ba mươi lăm triệu, một vạn năm ba trăm năm mươi triệu, ba mươi sáu vạn năm…”

Từ Phàm cảm nhận được sự to lớn của mấy con số này, lập tức có cảm giác bất lực.

“Xem ra trở thành Kim Tiên trong ngắn hạn là không được rồi.” Từ Phàm thở dài nói.

“Thành thật dạy dỗ các đồ đệ và đệ tử tông môn đi, việc này còn đáng tin cậy một chút.” Từ Phàm nói.

Dựa theo khả năng lợi nhuận của toàn bộ Ẩn Linh môn, trong vạn năm hắn tấn cấp đến Chân Tiên cũng không thành vấn đề. Về phần Chân Tiên đến Kim Tiên kỳ, Từ Phàm nghĩ cũng không dám nghĩ.

Ngay lúc này, Chân Tiên trấn thủ Kim Khí thành tới thăm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Trên mặt Chân Tiên trấn thủ Thượng Linh mang vẻ vui mừng nói.

“Xem sắc mặt của ngươi, Học viện Kim Khí kia hẳn là phát triển rất không tệ nhỉ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Nhìn thấy Chân Tiên trấn thủ, hắn đột nhiên nhớ tới, học viện bên kia hình như đã chiêu sinh được một khoảng thời gian.

“Nhờ phúc của Đại trưởng lão, trước mắt học viện đã có tổng cộng có ba trăm vạn học viên, toàn bộ đều là người ở cự thành phụ cận mộ danh mà đến.”

“Chỉ cần dạy dỗ tốt nhóm học viên này, đạt được sự thừa nhận của ý chí thiên đạo, đám học viên tiếp theo được chiêu thu có thể ít nhất là ngàn vạn trở lên.”

“Ước chừng trong vòng ngàn năm, có thể học viện cần xây dựng thêm lần nữa.” Chân Tiên trấn thủ cười nói.

Lần này hắn tới là để cảm tạ Tiên khí ảo cảnh dạy học Từ Phàm đã ban tặng.

Hắn vốn cho rằng ảo cảnh dạy học này chỉ là dạy một vài công pháp hoặc thần thông tu luyện tương đối bình thường.

Nhưng nhiều học viên sau khi dùng thử lại ngạc nhiên phát hiện, ảo cảnh dạy học này chẳng những sẽ dạy thần thông công pháp, ngay cả luyện khí, luyện đan, phù chú, trận pháp, các loại bàng môn chi đạo hỗn tạp đều có thể học được.

Hắn liền lợi dụng thứ này làm điểm tuyên truyền, mới có thể chiêu thu được mấy trăm vạn học viên ở những cự thành xung quanh.

Việc làm này của hắn thế mà được khen ngợi trên đại hội Chân Tiên trấn thủ toàn bộ Tiên vực Tinh Nguyệt.

“Lần này đến đây, một là để cảm tạ quý tông môn cùng Đại trưởng lão, thứ hai là để đưa lên phần chia học phí lần này.” Chân Tiên trấn thủ lấy ra một túi trữ đồ nói.

Trong túi trữ đồ có chứa ba trăm mười vạn tiên ngọc, là tám phần lợi nhuận phân chia học phí lần này.

Từ Phàm nhận lấy túi trữ đồ, sau khi xem xét một phen, trên mặt cũng tỏ vẻ ngoài ý muốn.

“Ba trăm mười vạn tiên ngọc, con số này có chút nhiều nha.” Từ Phàm nói.

“Không nhiều, bởi vì trong học viện có thể học luyện khí, luyện đan, phù chú, trận pháp, những thứ này còn phải thu học phí cao hơn rất nhiều với học phí bình thường.” Chân Tiên trấn thủ giải thích.

“Không tệ, có gì cần trợ giúp có thể nói với ta.” Từ Phàm cười nói, không nghĩ tới lần này còn có niềm vui ngoài ý muốn.

“Đa tạ Đại trưởng lão chiếu cố, nhưng bản tiểu tiên đúng thật là có một chuyện muốn nhờ.” Trong tay Chân Tiên trấn thủ xuất hiện mấy chiếc ngọc điệp.

“Đây là công pháp và thần thông đồng bộ đỉnh cấp Học viện Kim Khí làm ra, Đại trưởng lão có thể xem một chút.”

Từ Phàm nhận lấy mấy chiếc ngọc điệp kia, sau khi xem xét sơ qua một phen, lông mày có chút nhăn lại.

Những thần thông công pháp này so với của Ẩn Linh môn, kém không phải chỉ nửa điểm.

Tu vi ngang nhau tu luyện thần thông công pháp của Ẩn Linh môn có thể ngược sát một đám bọn họ.

Loại thần thông công pháp này ở Tiên giới thuộc về loại mạnh hơn cấp độ bình thường một chút, nhưng cũng chỉ là một chút như vậy thôi.

“Đây chính là thần thông công pháp vốn có của gia tộc ngươi sao, có chút kém.” Từ Phàm nói.

“Vậy nên mới muốn cầu quý tông môn một bộ thần thông công pháp hơi tốt một chút, như vậy học viện mới có thể có sức cạnh tranh.”

“Đương nhiên sẽ không để quý tông môn ra không công, công pháp này có thể bán trong học viện, số tiền nhận được toàn bộ quy về quý tông môn.” Chân Tiên trấn thủ khẩn cầu nói.

“Việc này dễ thôi.” Từ Phàm tiện tay lấy ra mấy chiếc ngọc điệp.

Những thần thông công pháp này đều là sau khi đến Tiên giới, từ trên người người khác tìm được, để đến trong Tiên giới miễn cưỡng xem như tốt một chút.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Chân Tiên trấn thủ cảm tạ nói.

Sau đó hai người lại hàn huyên thêm một lát về chuyện Tiên giới, sau đó Chân Tiên trấn thủ mới rời đi.

“Ba trăm mười vạn tiên ngọc, còn tạm, có thể gia tốc xấp xỉ hơn chín mươi năm đi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc này đo lường đơn vị trong mắt hắn đã xảy ra biến hóa.

Học viện Kim Khí, tất cả học viên hiện tại đều đang học tập trong thế giới ảo cảnh Tiên giới.

Có học viên đang ôn tập công pháp, có học viên đang luyện tập thần thông.

Cũng có học viên đang mượn ảo cảnh này luận bàn.

Trừ nơi đó ra còn có một khu vực ảo cảnh đặc thù khác.

Lúc này một tiểu nam hài hơn mười tuổi đang cố gắng dùng linh lực của bản thân kích phát linh hỏa, đi nung rèn một khối linh thiết trước mắt này.

Vừa nung rèn, vừa cố gắng ngưng tụ linh khí đại chùy cố gắng đập khối linh thiết chùy.

Dưới là linh hỏa nung rèn, trên là linh lực đại chùy gõ xuống, một thanh linh kiếm dần dần thành hình.

Sau đó tiểu nam hài lại cưỡng ép chống đỡ cơ thể, khắc xuống ba đạo phù văn cho thanh linh kiếm này.

Sau khi làm xong mọi chuyện, tiểu nam hài hao hết tinh lực, trực tiếp rút ra khỏi thế giới ảo cảnh dạy học.

Lúc này, trong không gian nơi tiểu nam hài vốn đang đứng vang lên âm thanh chúc mừng.

“Chúc mừng học viên Quảng Hư thành công rèn ra món pháp bảo cấp ưu tú đầu tiên cho bản học viện, khen thưởng một ngàn tích phân cống hiến.”

Lúc này Từ Phàm đang ở trong không gian trong đất giám sát số một, số hai làm việc đột nhiên nhận được tin tức từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, trong học viện Kim Khí phát hiện một thiên tài luyện khí.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trong màn sáng là cảnh một tiểu nam hài đang luyện khí.

Vẻ mặt Từ Phàm ngay lúc đầu rất tùy ý, nhưng sau đó, lúc tiểu nam hài kia dùng tinh lực đại chùy gõ linh thiết, vẻ mặt hắn bắt đầu trở nên nghiêm túc.

“Lần đầu luyện khí mà đã có thể làm được đến mức độ này.”

Nhìn thanh linh kiếm tiểu nam hài vừa luyện chế ra kia, mặc dù nói là mô phỏng, phục khắc so với thực thế hầu như chênh lệch không bao nhiêu.

Từ Phàm dừng ánh mắt lại trên thanh linh kiếm kia, cuối cùng hai tay vừa nhấc, một thanh linh kiếm đen tuyền xuất hiện trong tay hắn.

Đây là món pháp bảo đầu tiên Từ Phàm luyện chế ra, linh kiếm Thông U, mặc dù luôn không dùng chút nào nhưng vẫn được Từ Phàm mang trên người làm kỷ niệm.

Bây giờ, thanh linh kiếm do tiểu nam hài luyện chế ra kia, gần như sánh ngang với Thông U trong tay hắn.

“Cậu nhóc tên là Quảng Hư, người Trường Thanh thành, phụ mẫu là một đôi tán tu Hợp Thể, tính tình…”

Bồ Đào miêu tả kỹ càng những việc tiểu nam hài và cha mẹ hắn trải qua từ nhỏ đến lớn.

“Tư chất tu luyện bình thường, ngộ tính bình thường, nhưng duy chỉ có được xuất sắc nhất thiên phú trên Luyện Khí nhất đạo.”

“Không tệ, là hạt giống tốt.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Bồ Đào, lúc tiểu nam hài kia tiến vào không gian ảo cảnh lần nữa, sắp xếp cho hắn một bài kiểm tra gia nhập tông.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Kết quả là, Quảng Hư mới vừa nghỉ ngơi tốt, khôi phục lại linh lực, lúc vừa tiến vào thế giới ảo cảnh dạy học đã mơ một giấc.

Nhưng hắn tỉnh lại từ trong mơ nhưng việc gì cũng không nhớ rõ.

“Kỳ quái, linh lực mới vừa khôi phục tốt sao lại thiếu hơn một nửa, xem ra là chưa nghỉ ngơi đủ.” Quảng Hư nói xong lập tức ra khỏi không gian ảo cảnh dạy học, dự định tiếp tục trở lại phòng mình nghỉ ngơi.

“Chủ nhân, Quảng Hư thông qua kiểm tra tông môn, cho điểm tuyệt đối.” Bồ Đào báo cáo.

“Là lúc nên thu một đệ tử sở trường luyện khí.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Chương 968: Thử thách luyện khí

Quảng Hư đang ở trong hiện thực tính toán thử luyện khí lần đầu tiên lại bị viện trưởng của bọn họ gọi đến bên cạnh.

“Bái kiến viện trưởng.” Quảng Hư cung kính nói.

Hắn biết viện trưởng của bọn họ là Chân Tiên trấn thủ Kim Khí Thành, thân phận này đối với bọn họ mà nói đã xem như là một nhân vật rất lớn.

Chân Tiên trấn thủ dùng ánh mắt vừa tiếc vừa hâm mộ nhìn Quảng Hư.

“Ngươi có nguyện ý gia nhập tông môn không? Có một đại nhân vật coi trọng ngươi.” Chân Tiên trấn thủ ân cần hỏi.

“Tông môn? Là tông môn nào?”

“Bái nhập vào tông môn này, có còn phải nộp tiên ngọc ngoài mức quy định không?” Tinh thần Quảng Hư cảnh giác nói.

Học phí của hắn là mười năm hai tiên ngọc, là sau khi cha mẹ hắn bán đi đạo khí duy nhất trong nhà, chắp vá lung tung mới gom đủ.

Nếu bái nhập vào trong tông môn này còn cần tiên ngọc ngoài mức quy định, vậy hắn thà từ bỏ này cơ hội, ở trong học viện này chờ đợi. Ít nhất hắn có nắm chắc trong vòng mười năm này sẽ trở thành Luyện Khí Đại Sư.

“Ha ha, ngươi đi theo ta.”

Một pháp trận truyền tống xuất hiện trước mặt hai người, đây là Truyền Tống trận nối thẳng Từ Phàm mở cho bọn họ, có thể tới thẳng Ẩn Linh môn.

“Thiên phú luyện khí của tiểu tử ngươi tốt, được đại nhân vật kia coi trọng, muốn thu ngươi làm đồ đệ.”

“Đại nhân vật? Là Luyện Khí Tông sư sao?”

Trong mắt một tiểu nam hài mười mấy tuổi, lòng mang mộng tưởng trở thành Luyện Khí Đại Sư, Luyện Khí Tông sư đã là đại nhân vật trong nhận thức của hắn.

“So với Luyện Khí Tông sư còn lớn hơn nữa. Ngươi có muốn bái sư, miễn phí dạy ngươi, còn không thu tiên ngọc không?” Chân Tiên trấn thủ cười ha ha nhìn Quảng Hư. Khi còn nhỏ, lòng hắn cũng từng mang ảo tưởng được những đại nhân vật đứng đầu đó thu làm đồ đệ.

“Nguyện ý, ta vô cùng nguyện ý. Nhưng mà, ta có thể nói một tiếng với cha mẹ ta không?” Quảng Hư hỏi.

“Trước tiên ngươi đi gặp qua vị đại nhân vật kia rồi lại nói, muốn liên lạc với cha mẹ ngươi, tùy thời đều có thể.”

Chân Tiên trấn thủ bảo Quảng Hư bước vào Truyền Tống trận.

Theo linh quang chợt hiện lên, Quảng Hư cũng xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

Quảng Hư đột nhiên cảm thấy hoàn cảnh xung quanh chợt biến đổi, theo sau liền cảm nhận được Tiên Linh chi khí kinh người trong không khí kia.

Cùng với thác nước dịch Tiên Linh lớn như cửu thiên ngân hà rơi xuống ở nơi xa.

Xung quanh dãy núi bị đủ loại kiến trúc quấn quanh, vừa khéo hòa hợp thành một thể.

Phong cảnh trên dãy núi như tranh vẽ, rậm rạp xanh tươi, lúc thì có linh thú lui tới giữa dãy núi, lúc thì thường có các loại phi cầm thần thú ngưng tụ từ dịch Tiên Linh bay qua trong không trung.

Khiến cho Quảng Hư giật mình vẫn là cự hồ Tiên Dịch như biển rộng dưới thác nước dịch Tiên Linh kia.

Thấy từng cảnh tượng như vậy, trong lúc nhất thời Quảng Hư thế mà có chút si mê.

Những cảnh tượng này so với hình ảnh trong Thánh địa Tiên tông cha mẹ hắn miêu tả còn đẹp hơn, còn tiên thịnh hơn.

Từ Phàm không nói gì, chỉ cười ha ha nhìn tiểu gia hỏa trước mặt.

Chờ đến khi Quảng Hư xem đủ, lấy lại được tinh thần mới chú ý tới

Từ Phàm cách đó không xa.

“Bái kiến tiền bối!” Quảng Hư có chút hoảng loạn hành lễ nói.

“Đứng dậy đi.”

“Đây là Ẩn Linh môn, là ta một tay sáng tạo, ngươi cảm thấy như thế nào?” Từ Phàm mặt mang vẻ tươi vui hỏi.

“Tốt, ta chưa từng gặp được nơi nào tốt như vậy.”

“Tiền bối gọi ta tới đây, là mời ta gia nhập Ẩn Linh môn.”

“Ta nguyện ý gia nhập.”

Quảng Hư hồi hộp nói, quên mất đi hết những câu từ đã nghĩ sẵn lúc mới đến đây.

“Không quan trọng, có thể nói cho ta nghe một chút, ngươi ở trong phân viện Luyện Khí đều đã học được những gì không?” Từ Phàm kiên nhẫn hỏi.

Có thể thông qua bài kiểm tra của tông môn, còn đạt được điểm tuyệt đối, loại đệ tử này Từ Phàm vô cùng yên tâm.

“Ta ở trong phân viện Luyện Khí, học được…”

Quảng Hư giống như hạt đậu nói qua một lần tất cả những thứ đã học được.

Từ Phàm nhẹ nâng tay, một khối linh thiết cơ bản nhất và một ngọn Ngũ Hành linh hỏa xuất hiện trước mặt Quảng Hư.

“Cho ngươi một cơ hội, dùng những vật liệu này luyện chế ra một thanh linh kiếm khiến ta vừa lòng, ta lập tức thu ngươi làm đệ tử.”

“Tiền bối, ta có thể về học viện học chương trình học luyện khí thêm một khoảng thời gian không?”

“Chương trình học còn chưa học xong, ta sợ ta luyện chế không tốt.” Quảng Hư nói.

“Không cần, ngươi cứ dùng linh hỏa và linh thiết trước mắt dốc hết toàn lực luyện chế ra một thanh linh kiếm, tốt hay không tốt ta tự có đánh giá.”

Ngọn Ngũ Hành linh hỏa kia tự động chui vào trong cơ thể Quảng

Hư, hòa thành một thể với đan điền linh lực của hắn.

Dưới sự trợ giúp của Từ Phàm, ngọn Ngũ Hành linh hoả này lập tức bị Quảng Hư bị động luyện hóa.

“Làm quen với linh hỏa một chút, sau đó ngươi có thể bắt đầu luyện khí.” Từ Phàm ra hiệu nói.

Quảng Hư nhìn linh thiết trôi nổi trong không trung kia, gật đầu, vẻ mặt từ khẩn trương lúc mới bắt đầu từ từ trở nên nghiêm túc.

Một ngọn linh hỏa hiện lên trước mặt Quảng Hư, đây là lần đầu tiên hắn cảm nhận được độ ấm và uy năng của linh hỏa.

“Không cần dùng linh lực ngưng tụ thuần linh hỏa đúng là nhẹ nhàng, như vậy sẽ có thêm tinh lực nhiều hơn để có thể khống chế đại chuỳ.” Trong lòng Quảng Hư thầm nghĩ.

Theo sau, Quảng Hư dùng Ngũ Hành linh hỏa bắt đầu rèn linh thiết, thỉnh thoảng điều chỉnh mức lớn nhỏ của linh hỏa, quan sát linh thiết biến hóa.

Từ Phàm ở bên cạnh xem gật đầu, chỉ riêng điểm này đã mạnh hơn đám trẻ trâu vừa học luyện khí kia rất nhiều rồi.

Theo linh thiết bắt đầu chậm rãi mềm ra, thiếu niên cũng ngưng tụ ra đại chuỳ linh lực, bắt đầu bằng vào cảm giác, bắt đầu tôi luyện linh thiết.

Đây là kiến thức cơ bản mỗi Luyện Khí Sư phải học, tuy rằng giai đoạn sau không dùng đến phương thức này để tôi luyện linh khoáng, nhưng ở giai đoạn trước, trước khi luyện chế pháp khí và bảo khí, dùng phương thức này là không thể tránh được.

Đại chuỳ ngưng tụ từ linh lực, mỗi chuỳ đều gõ đúng chỗ đến trên linh thiết.

Càng bị rèn, bên trong linh thiết bắt đầu xảy ra biến hóa rất nhỏ, trở nên càng thêm kiên cố, càng thêm bền dẻo, truyền vào linh lực càng thêm trôi chảy.

Một canh giờ sau, trán Quảng Hư đã ra đầy mồ hôi.

Khối linh thiết dưới sự đoạn, luyện, đả của đại chuỳ linh lực, đã xuất hiện phôi linh kiếm.

Theo sau, Quảng Hư bỗng nhiên thêm hỏa lực linh hỏa, sau khi phôi linh kiếm hoàn toàn mềm ra, vừa dùng Tố Hình thuật, vừa tăng lớn lực độ đại chuỳ linh lực đập xuống.

Luyện Khí Sư bình thường ở bước này đã bắt đầu dùng Tố Hình thuật ngưng kết ngoại hình của linh kiếm, chuẩn bị khắc phù văn.

Nhưng ở chỗ Quảng Hư lại có biến hóa mới.

Dưới sự tôi luyện của đại chuỳ linh lực, phôi linh kiếm này càng lúc càng gần như hoàn mỹ.

Sau đó, lúc chỉ kém một chùy nữa là có thể biến phôi linh kiếm thành trạng thái hoàn mỹ nhất, Quảng Hư đột nhiên dừng lại, bắt đầu bước cuối cùng, khắc phù văn.

Khống linh, sắc bén, vững chắc.

Ba phù văn đặc biệt tiêu chuẩn được khắc tới trên linh kiếm.

Một thanh linh kiếm pháp khí cơ bản nhất thành hình.

Sau khi làm xong mọi việc, Quảng Hư mồ hôi đầy đầu, linh lực suy yếu, tinh thần lực cũng gần như hao hết.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một giọt Mộc Chi Bản Nguyên, trực tiếp bắn vào trong cơ thể Quảng Hư.

“Đa tạ tiền bối, linh kiếm ta đã luyện chế xong, mời tiền bối kiểm tra.” Quảng Hư cung kính nói.

Quá trình luyện chế linh kiếm này, giống như khiến hắn có chút biến đổi tinh thần, có cảm ngộ mới đối với đạo Luyện Khí. Hắn tin rằng, cho dù vị tiền bối này không thu hắn làm đồ đệ, sau khi trở lại học viện, hắn cũng nắm chắc trong vòng mười năm sẽ trở thành Luyện Khí Đại Sư.

Từ Phàm không xem linh kiếm trước tiên mà là nhìn về phía Quảng Hư hỏi: “Vừa rồi chỉ kém một chùy cuối cùng là có thể làm phôi linh kiếm ở vào trạng thái hoàn mỹ nhất, một chùy kia vì sao ngươi không đập xuống?”

Nghe được lời này, Quảng Hư sửng sốt.

Chương 969: Lộ phí ~

“Vãn bối cảm thấy nếu đập xuống một chùy cuối cùng kia có thể sẽ khống chế không nổi.”

“Ta không muốn mất đi cơ hội trở thành đệ tử của tiền bối, cho nên lấy chắc chắn làm chủ.” Quảng Hư thành thật trả lời.

Từ nhỏ cha mẹ hắn đã nói cho hắn một quan niệm, trước mặt đại nhân vật, tiền bối như thế này, tốt nhất đừng nói dối, ăn ngay nói thật, càng là trường hợp quan trọng, càng phải bày ra bản tính bản tính của chính mình.

Từ Phàm nhẹ nâng tay, thanh linh kiếm đã luyện chế tốt kia xuất hiện trước mặt hắn.

“Thành linh kiếm không tệ, xem như là tinh phẩm trong pháp khí.”

Linh kiếm toả ra màu bóng nguyên bản nhất của linh thiết, chỗ lưỡi kiếm và mũi kiếm đều được xử lý đặc thù.

Đặc biệt là ở mũi kiếm, phù văn vững chắc Quảng Hư khắc lên kia đã có thể tuỳ theo trạng thái của người khác mà biến hóa, tương đối dụng tâm.

Một thanh linh kiếm đen tuyền xuất hiện trước mặt Từ Phàm, sau đó hóa thành một đạo linh quang cắm xuống trước mặt Quảng Hư.

“Đây là thanh linh kiếm ta lần đầu luyện khí luyện chế ra, hiện tại tặng cho ngươi xem như kỷ niệm.”

“Sau này ngươi chính là đệ tử thân truyền thứ bảy của ta.” Từ Phàm nhìn Quảng Hư nói.

“Trước tiên ngươi ở lại tông môn nghỉ ngơi một đêm, ngày mai ta sẽ tổ chức đại hội thu đồ đệ.” Từ Phàm dùng ánh mắt vừa lòng nhìn Quảng Hư trước mặt.

“Sư phụ, đại hội bái sư có thể mời cha mẹ ta tới không?”

“Lúc bọn họ nhất mong chờ nhất chính là lúc ta có thể bái nhập vào trong tông môn, khoảnh khắc này ta hy vọng bọn họ có thể chứng kiến.” Vẻ mặt Quảng Hư đặc biệt dịu dàng, giống như đang nhớ lại đủ loại chuyện cha mẹ hắn đã làm vì để hắn trở thành Luyện Khí Sư.

“Có thể, ngươi liên hệ với cha mẹ ngươi đi, một lát nữa ta sẽ bảo Bồ Đào đón cha mẹ ngươi về đây.” Từ Phàm gật đầu nói.

Một chiếc linh thuyền nhỏ đáp xuống bên cạnh Quảng Hư.

“Mời lên linh thuyền, ta sẽ đưa ngươi tới động phủ của ngươi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc Quảng Hư luyện khí, động phủ thuộc về riêng hắn đã được xây dựng xong.

“Sư phụ, ta đi nghỉ ngơi đây!” Quảng Hư hành lễ nói.

“Đi thôi, có gì không hiểu có thể hỏi Bồ Đào.” Từ Phàm gật đầu nói.

Vừa rồi lúc luyện chế thanh linh kiếm kia, Từ Phàm đã nhìn ra, vị đệ tử này của mình có hành vi tiêu hao quá mức căn nguyên bản thân.

Cho nên Từ Phàm mới lấy ra một giọt Mộc Chi Căn Nguyên.

Sau khi Quảng Hư rời đi, Từ Phàm quan sát thánh linh kiếm hắn luyện chế ra kia, càng xem càng thấy vừa lòng.

Cho tới nay, Từ Phàm đơn giản chia tư chất thành mấy loại.

Loại thứ nhất là, có thể nhìn thấy cơm, miễn cưỡng có thể ăn được, nhưng ăn không đủ no.

Loại thứ hai là, cơm ở ngay trước mắt, hơn nữa số lượng lớn, duỗi tay là có thể ăn được, có thể ăn no.

Loại thứ ba là, sơn hào hải vị mặc ngươi tự lấy, giống như vào phòng tiệc đứng xa hoa, tự mình động tay.

Loại thứ tư, thân đã ở trong phòng tiệc đứng xa hoa, ông trời bận trước bận sau đút cơm, chỉ cần há mồm ăn là được.

Tư chất trong thiên hạ đại khái có thể chia thành bốn loại này, Từ Phàm thì lại không ở trong phạm vi đó.

Tư chất luyện khí của Quảng Hư trong mắt Từ Phàm chính là loại thứ tư, loại cao cấp nhất. Chỉ cần dốc lòng dạy dỗ, trở thành Luyện Khí Đại Tông sư trong vòng ngàn năm đều không thành vấn đề.

Ngay lúc Từ Phàm đang quan sát thanh linh kiếm trong tay này, đệ tử ngoại môn của hắn, Trương Đại Khí tới đây bái phỏng.

“Sư phụ, nhiệm vụ ngài giao cho ta đã hoàn thành, mời ngài tuyên bố nhiệm vụ giai đoạn tiếp theo.” Trương Đại Khí tràn đầy tự tin nói. Trải qua nhiều năm rèn luyện như vậy, hắn đã đứng trên Luyện Khí Tông sư đỉnh phong, chỉ còn kém một bước nữa là có thể trở thành Luyện Khí Đại Tông sư.

Khí thế của Trương Đại Khí hiện tại đặc biệt dồi dào, tuy là Luyện Khí Tông sư, nhưng khí thế phát ra trên người này, lại có một tia uy nghiêm của Luyện Khí Đại Tông sư.

“Không tệ, khí thế rất dồi dào, nhiệm vụ giai đoạn tiếp theo của ngươi chính là luyện chế ra một món Chuẩn Tiên khí, bên Bồ Đào sẽ cung cấp cho ngươi đầy đủ vật liệu.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Khí thế dồi dào như vậy, không mài giũa một chút, chỉ sợ sau này trong lúc miễn cưỡng tiến vào Đại Tông sư, đi lên nữa cũng không có đường nào có thể đi.

“Tuân lệnh sư phụ!” Trương Đại Khí cung kính hành lễ nói, trong lòng đặc biệt vui sướng, chỉ cần luyện chế ra một món Chuẩn Tiên khí là hắn có thể trở thành đệ tử thân truyền của sư phụ.

“Đúng rồi, đây là thanh linh kiếm do đồ đệ ta vừa thu nhận, cũng là sư đệ ngươi luyện chế, đây là lần thứ hai hắn động thủ luyện chế pháp bảo.”

“Mang thanh linh kiếm này về đánh giá một chút, sau khi xong thì trả lại cho ta.” Từ Phàm phân phó.

“Sư phụ, vị tiểu sư đệ kia là phụ tu Luyện Khí sao?” Trương Đại Khí cẩn thận dò hỏi.

“Chủ tu đạo Luyện Khí, bởi vì tư chất thượng giai, tính cách thuần lương, cho nên được ta thu làm thân truyền đệ tử.”

“Vậy nên ngươi phải nỗ lực đấy.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Trong lòng Trương Đại Khí có một chút ghen tị, nhưng cũng chỉ là một chút.

Sau đó cầm thanh linh kiếm kia cáo lui, về trong động phủ của chính mình.

“Ta thế mà không thể trở thành đệ tử thân truyền chủ tu đạo Luyện Khí đầu tiên của sư phụ, thật sự là quá mức đáng tiếc.” Trương Đại Khí có chút tiếc nuối nói, nhưng cũng không vì thế nhụt chí.

Lúc này, trong động phủ của Quảng Hư, hắn đang liên hệ với cha mẹ hắn.

Kết quả, Quảng Hư dùng pháp bảo truyền tin liên lạc rất nhiều lần nhưng đều không liên lạc được.

“Chẳng lẽ cha mẹ không có trong cự thành?”

“Vậy làm sao bây giờ?” Quảng Hư có chút lo lắng nói.

“Pháp khí truyền tin ngươi sử dụng là loại cấp bậc thấp nhất, chỉ có thể dùng liên lạc trong cự thành.”

“Cần ta giúp ngươi liên hệ với cha mẹ ngươi không? Nhưng cần ngươi trao quyền mục lục tất cả linh lực sóng ngắn trong pháp bảo truyền tin của ngươi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Như vậy là có thể giúp ta liên hệ được với cha mẹ sao!” Quảng Hư kích động nói.

“Có thể.”

“Ta đây trao quyền.”

Về ý trao quyền là gì, Quảng Hư cũng cái hiểu cái không.

Theo sau, trong hư không xuất hiện một sợi linh tuyến chậm rãi kết nối tới pháp khí truyền tin của hắn.

Không bao lâu sau, một màn sáng xuất hiện trước mặt Quảng Hư.

Trong màn sáng đúng là khuôn mặt cha mẹ hắn.

Lúc này tại vùng ngoại ô cự thành nào đó, một đôi phu thê Hợp Thể Kỳ đang nghi hoặc nhìn màn sáng.

Lúc bọn họ nhìn thấy nhi tử của chính mình, thần sắc rõ ràng có chút hoảng loạn.

Có thể thông qua pháp khí liên lạc tạo thành màn sáng như thế, nhất định là những thế lực lớn kia.

“Cha mẹ, ta được Đại trưởng lão Ẩn Linh môn thu làm đệ tử!”

“Ngày mai chính là đại lễ bái sư, các ngươi có thể tới đây hay không?”

Giọng nói vui vẻ của Quảng Hư từ trong màn sáng truyền ra.

Nghe được lời nhi tử nói, phu thê hai người đầu tiên là liếc mắt nhìn nhau.

Ẩn Linh môn, bọn họ biết. Là tông môn lớn nhất tọa lạc tại Kim Khí thành. Tuy rằng không đến cấp Thánh địa Tiên tông, nhưng căn cứ vào đủ loại thần kỳ mà người trong Kim Khí thành miêu tả, trở thành Thánh địa Tiên tông chỉ là chuyện sớm muộn.

Hơn nữa từ những tin tức có được từ trong miệng mấy ngàn vạn đồ đệ mới được thu nhận kia, thực lực của Ẩn Linh môn có thể sánh với Thánh địa Tiên tông.

Sau khi nghe được hắn muốn mời bọn họ tham gia đại hội bái sư, trên mặt bọn họ đột nhiên hiện lên vẻ khó xử.

Nơi ở hiện tại của bọn họ cách Kim Khí thành gần hai tòa thành lớn, linh thạch bọn họ mang trên người miễn cưỡng chỉ đủ một người trở về.

“Nhi tử, bên phía cha còn có nhiệm vụ, trước để mẹ ngươi đi thôi.” Nam tử nhìn ánh mắt trông mong của thê tử nói, trong mắt hắn cũng không có quá nhiều vẻ vui mừng và kinh ngạc.

“Cha, vì sao ngươi không thể tới?” Quảng Hư thất vọng hỏi.

“Đã ký kết khế ước với thương hội, dù sao cũng phải có một người hoàn thành.” Nam tử thuận miệng nói, hắn không thể ở trước mặt nhi tử mình thừa nhận không có lộ phí trở về.

“Vậy được rồi.”

Đúng lúc này, hư không xuất hiện linh quang, một Truyền Tống trận xuất hiện trước mặt hai người.

Chương 970: Trăm năm

Khi cha của Quảng Hư biết truyền tống là miễn phí, thần sắc của hắn vô cùng đặc sắc.

Cuối cùng, mẹ của Quảng Hư đã giúp hắn giải vây.

“Lễ bái sư của con là chuyện hệ trọng, trái với điều ước thì trái với điều ước chứ.” Mẹ của Quảng Hư nhẹ nhàng nói.

“Được rồi, vì con, trái với điều ước thì cũng mặc kệ vậy.”

Kết quả là hai người bước lên Truyền Tống trận một cách bình tĩnh và ung dung.

Họ trực tiếp được truyền đến động phủ chỗ ở của Quảng Hư.

“Tiểu Quảng, nói cho ta biết cặn kẽ một chút chuyện làm sao các ngươi được một đại nhân vật của tông môn thu nhận làm đồ đệ.” Cha của Quảng Hư nghiêm túc nói.

“Ta cũng không biết nữa, có lẽ thiên phú luyện khí của ta đã được sư phụ cảm nhận được, nên muốn nhận ta làm đồ đệ cũng chăng.

“Trước tiên đừng nói những chuyện này, chẳng phải cha mẹ các ngươi vẫn luôn muốn đi nhìn thử thánh địa tông môn đó sao?”

“Nhìn xem bên trong những thánh địa tiên gia đó trông như thế nào.”

Quảng Hư nói rồi lôi kéo cha mẹ hắn ra khỏi động phủ.

Cứ như vậy trong nháy mắt, đôi phu thê đều sững sờ.

Họ bị mê hoặc khi nhìn thác nước dịch Tiên Linh đổ xuống từ Thiên Hà ở phía xa.

“Tiên ngọc này đáng giá bao nhiêu nhỉ.” Cha của Quảng Hư si ngốc nói.

“Tiểu Quảng, vị tiền bối nào của tông môn này đã nhận ngươi làm đồ đệ vậy, đó là Luyện Khí Tông sư hay là Luyện Khí Đại Tông sư.” Mẹ của Quảng Hư trông đợi mà dò hỏi.

Trong những năm qua, họ đã vào nam ra bắc và nghe được nhiều lời đồn đại về Luyện Khí Đại Tông sư ở Tiên giới.

Địa vị của Luyện Khí Đại Tông sư ở trong Tiên giới có thể so sánh với Kim Tiên.

“Sư phó của ta là đại trưởng lão của Ẩn Linh môn, người có quyền lực cao nhất trong tông môn.” Quảng Hư tự hào nói.

“Đại trưởng lão Ẩn Linh môn!!” Phu thê hai người đồng thời thốt lên một cách kinh ngạc.

Có một truyền thuyết về đại trưởng lão của Ẩn Linh môn được lưu truyền ở Kim Khí thành.

Tất cả đều được các đệ tử được nhập môn trở về sau kỳ nghỉ miệng truyền miệng.

Nghe đồn đại trưởng lão tinh thông vạn đạo, luyện khí phù chú, trận pháp con rối không có chỗ nào là không tinh thông.

Thậm chí còn được thăng cấp lên Chuẩn Tiên với cảnh giới cao nhất.

Trong mắt mọi người ở Tiên giới, được thăng cấp Chuẩn Tiên với cảnh giới cao nhất của Đại Thừa kỳ, bọn họ đã có tư cách khai tông lập phái.

Lúc phu thê bọn họ đưa con mình đến Kim Khí thành thì có nghe nói qua.

Sau đó, còn có thủ lĩnh của Ẩn Linh môn đã dốc sức chiến đấu chống lại đại thế gia ở Kim Khí thành với cảnh giới Chuẩn Tiên.

Ngay cả thủ lĩnh cũng thế này thì miễn bàn đến đại trưởng lão.

“Cha mẹ, ta đã hỏi Bồ Đào rồi, bọn họ nói có thể sắp xếp cho các ngươi một vị trí ở ngoài doanh địa và thuê các ngươi với mức lương cao.”

“Các ngươi có đến không.” Quảng Hư nhìn cha mẹ với ánh mắt mong đợi.

Hắn luôn có một ước mơ là sau khi học xong ở học viện thì sẽ đưa cha mẹ về quê và mở một cửa hàng luyện khí nhỏ ở trong tòa thành lớn, để cha mẹ không phải chạy vạy khắp nơi.

Phu thê hai người nhìn nhau rồi gật đầu.

Ngày thứ hai, dưới sự chứng kiến của các cao tầng ở tông môn, Quảng Hư chính thức bái lạy làm đồ đệ của Từ Phàm.

Ngay lập tức, rất nhiều đệ tử đạo Luyện Khí bắt đầu cảm thấy chua xót.

Chỉ có điều sau đó một thanh linh kiếm từ trong tay Trương Đại Khí bay ra, tất cả các Luyện Khí Nhất Mạch đều ngậm miệng lại.

Một ngày nọ, sau khi Từ Phàm giảng giải và thuyết pháp cho các đệ tử đạo Luyện Khí xong thì bị Sa Điêu giữ lại.

“Đại trưởng lão, khi nào ngươi bắt đầu giảng dạy cho Quảng Hư đạo luyện khí.” Sa Điêu kéo Từ Phàm với ánh mắt trông đợi.

“Vẫn còn sớm, chỉ cần giảng thuật đạo Luyện Khí thông thường của tông môn thì cũng đủ để Quảng Hư đạt đến cấp bậc Tông sư rồi.”Từ Phàm nói.

Một đệ tử thiên tài với khả năng đặc biệt như Quảng Hư, không cần giảng nhiều, trực tiếp đưa sách giáo khoa đến trước mặt hắn là đủ rồi.

Loại thiên tư này bây giờ không khỏi cần phải đi học, chỉ cần đọc sách giáo khoa là có thể thi đậu học viện Ngũ Đạo Khẩu.

“Đúng vậy.” Sa Điêu xoa tay nói.

“Nếu Sa sư huynh thật sự muốn nghe bài giảng, ngươi có thể đợi thêm một chút nữa, lúc ta giảng bài cho Quảng Hư thì sẽ gọi các ngươi.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Dù sao thì một con cừu cũng là đuổi, hai con cừu cũng là đuổi.

“Được rồi, một lúc nữa ta phải giảng bài cho các đệ tử Luyện Đan Nhất Mạch nên rời đi trước.”

Trong khoảng thời gian này, đệ tử toàn tông môn đều trong trạng thái hưng phấn.

Bởi vì đại trưởng lão của bọn họ càng ngày càng chăm chỉ giảng dạy.

Trước kia là giảng toàn tông môn, nhưng hiện tại bắt đầu giảng từng nhất mạch.

Hôm nay là đệ tử của Kiếm Đạo Nhất Mạch, ngày mai là đệ tử của Luyện Thể Nhất Mạch, ngày kia là Thuật Pháp Nhất Mạch, tiếp đó là Ảo cảnh Nhất Mạch.

Dưới giảng sư đỉnh cấp là Từ Phàm, cảnh giới tu vi của toàn bộ đệ tử tông môn giống như hoả tiễn bay lên tầng tầng lớp lớp.

Cứ như vậy kéo dài trong một trăm năm.

Lúc này, một tia ánh sáng tiên linh đã phóng lên cao.

Dưới sự chuyển vận toàn lực của Từ Phàm, vị Chân Tiên đầu tiên của Ẩn Linh môn ra đời.

Hùng Lực đã đứng trước mặt Từ Phàm.

“Không hổ là thủ lĩnh của tông môn, chỉ một lần đã thăng cấp đến Chân Tiên, ta đã thấy được sự cố gắng của ngươi.” Từ Phàm khen ngợi.

Hùng Lực gãi đầu ngượng ngùng.

Kể từ khi tông môn lấy được hạt nhân của Tụ Linh Trận Hậu thiên linh bảo, nó đã mở ra nguồn cung cấp tiên linh chi khí cho toàn tông môn.

Chỉ cần không lãng phí và hấp thụ tùy tiện là được, nó cũng mở ra nguồn cung cấp Ngũ Hành Bản Nguyên.

Kết quả là Hùng Lực cảm thấy rằng mình đã đến thiên đường.

Sau khi nghe đại trưởng lão thuyết giáo xong, hắn bắt đầu rèn thể bằng pháo Thánh Lôi trên bầu trời, sau đó tắm bằng Mộc Chi Bản Nguyên, cuối cùng là hấp thu tiên kinh chi khí.

Cứ như vậy lặp lại một trăm năm, cuối cùng Hùng Lực đã đột phá đến cấp bậc Chân Tiên.

Về phần bình cảnh tu luyện, dưới sự thuyết giáo lặp đi lặp lại của Từ Phàm thì nó không tồn tại.

Ngay cả khi không hiểu thuyết giáo nhất mạch mình của Từ Phàm thì vẫn có thể xin được chỉ điểm riêng.

Có Từ Phàm thì sẽ không còn tồn tại bình cảnh gì nữa.

“Trở về củng cố tu vi trước, sau đó đến Tiên giới lịch luyện trăm năm rồi trở về.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, ta cảm thấy không cần lịch luyện trăm năm ở bên ngoài.” Hùng Lực nói với vẻ mặt chua xót.

Sau khi được thăng cấp lên Chân Tiên, hắn vẫn muốn hoàn thành mọi nhiệm vụ khó nhất trong tông môn.

“Đi đi, ngươi không thể cứ khư khư trong tông môn được.” Từ Phàm cười nói.

Hùng Lực bất lực, chỉ có thể gật đầu.

“Không ngờ người đầu tiên trong tông môn đột phá đến Chân Tiên lại là Hùng Lực, xem ra một thời gian sau đệ tử Luyện Thể sẽ lần lượt đột phá.” Từ Phàm vừa nói vừa sờ cằm của mình.

Trải qua gần trăm năm khổ luyện, hầu như tất cả đệ tử của chúng ta đều đã đạt tới cấp Chân Tiên trong cảnh giới, còn lại chỉ là tích lũy mà thôi.

Ngay khi Từ Phàm đang suy nghĩ xem có nên nghỉ ngơi một thời gian không thì Quảng Hư hào hứng cầm một đạo khí linh kiếm đến trước mặt Từ Phàm.

“Sư phụ, ta đã trở thành Luyện Khí Tông sư, mời ngươi đánh giá thử đạo khí linh kiếm này.” Quảng Hư hưng phấn nói.

Từ Phàm liếc nhìn linh kiếm trong tay Quảng Hư.

“Lúc ngươi đang luyện chế thanh linh kiếm này, tâm trạng nóng nảy, mặc dù nó đã đạt đến cấp bậc đạo khí, nhưng nó không bao giờ đủ tiêu chuẩn khi đặt trên người ngươi.”

“Sư phụ, đệ tử cảm thấy khi luyện chế đạo khí không tránh khỏi có chút kích động, luyện chế đạo khí chính là luyện chế đạo khí.” Quảng Hư cúi đầu xấu hổ nói.

“Với tư chất này của ngươi, chuyện trở thành Luyện Khí Tông sư là chuyện ván đã đóng thuyền, vậy mà còn nóng nảy như vậy.” Từ Phàm cười nói.

“Trở thành Luyện Khí Đại Tông sư là ước nguyện lúc bé của đồ nhi, bây giờ nó đã được hoàn thành, giờ đây điều mà đồ nhi sở cầu chính là cảnh giới cao nhất của đạo Luyện Khí”, Quảng Hư nghiêm túc nói.

Chương 971: Nguyên dịch lôi tương

“Trở thành Luyện Khí Tông sư, vi sư liền thoả mãn nguyện vọng nhỏ của ngươi.”

“Về thành lớn quê ngươi, mở một cửa hàng luyện khí nhỏ, nhân tiện dẫn theo cha mẹ của ngươi, sau trăm năm quay về là được.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Hắn rất vui mừng vì đồ đệ đã trở thành Luyện Khí Tông sư, sau khi bồi dưỡng mấy trăm năm nhất định sẽ là trợ thủ đắc lực.

“Bồ Đào, trong trăm năm qua ta đã gia tốc tổng cộng được bao lâu rồi?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Chủ nhân, bảy ngàn năm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Trong trăm năm này, tám mươi phần trăm tiên ngọc mà Ẩn Linh môn kiếm được đều mua trọng bảo thời gian cho Từ Phàm.

“Tốc độ này là được rồi, cứ từ từ đi.” Từ Phàm thở dài nói.

Hiện tại, trọng bảo thời gian mà Từ Phàm thiếu nhất đôi khi vắng bóng trên thị trường, giá cả cũng lên xuống thất thường.

Đôi khi nó có thể được tính toán đến ba mươi lăm ngàn tiên ngọc một năm, đôi khi nó có thể đạt tới sáu mươi ngàn tiên ngọc một năm, nhiều nhất có thể đạt tới một trăm năm mươi ngàn tiên ngọc một năm.

Trong nhiều năm, Bàng Phúc vẫn luôn tìm kiếm những thế lực có khả năng khai thác trọng bảo thời gian, muốn nói chuyện về một con đường nhập hàng ổn định, nhưng đều bị từ chối.

Vì vậy, Bàng Phúc nhiều lần phải mua ngoài thị trường với giá cao.

“Chủ nhân, thật ra ngươi có thể mời…”

Bồ Đào chưa kịp nói xong đã bị Từ Phàm ngắt lời.

“Không được.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Hắn thà tiết kiệm tiên ngọc từng chút một mua trọng bảo thời gian chứ không muốn mạo hiểm đánh cược một lần.

“Chủ nhân, nhóm đệ tử đầu tiên của học viện Kim Khí sắp tốt nghiệp, Chân Tiên trấn thủ mời ngươi đến dự lễ.” Bồ Đào nói.

“Không đi, ta đến học viện xem xét một chút, học viện đó đã được ý chí thiên đạo thừa nhận tám chín phần mười rồi, cho nên đi dự lễ cũng không có gì thú vị.” Từ Phàm nói.

“Huynh đệ tốt, ta vừa lấy được một vò rượu ngon, ta và ngươi cùng nhau thưởng thức ra sao đi.” Một giọng nói từ trên trời truyền đến.

Cuối cùng, thân ảnh của Bạch Phát lão giả xuất hiện trong sân Từ Phàm, một tay cầm vò rượu.

“Đại ca, loại rượu nào có thể ngon hơn chỗ này của ta vậy.” Từ Phàm cười ha hả đáp lại.

Nhiều năm qua, hắn đã ủ rất nhiều loại rượu ngon bằng cách chưng cất rượu.

“Ngươi thử một ngụm thì biết ngay thôi.” Bạch Phát lão giả nói một cách thần bí.

Hai người đi tới đình nghỉ mát trong sân nhỏ.

“Bồ Đào, để hai vị đệ tử của đạo Mỹ Thực làm mấy món điểm tâm qua đây đi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân mệnh.”

Trong mắt của Bạch Phát lão giả sáng rực lên, một trong những lý do hắn thường xuyên cầm rượu ngon đến đây là vì đồ nhắm của đạo Mỹ Thực.

Sau khi biết trong tông môn của Từ Phàm có có hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực thì hắn đã trở thành khách quen ở đây.

“Nào lão đệ, uống rượu đi.”

Bạch Phát lão giả lấy ra hai ly rượu, tự rót một ly cho Từ Phàm.

Nhất thời, một mùi rượu thơm lạ thoang thoảng, nó có mùi giống như một cảm giác tê dại.

“Chẳng lẽ đây là nguyên dịch lôi tương trong truyền thuyết.” Từ Phàm ngạc nhiên nói.

Nguyên dịch lôi tương, cho dù là thánh giả Đại La sau khi uống xong cũng sẽ say.

“Vẫn là lão đệ biết phân biệt hàng tốt hàng xấu, một vò nguyên dịch lôi tương này là do lão đại trăm cay nghìn đắng chuẩn bị sang đây đấy.” Bạch Phát lão giả nói.

“Có lẽ đại ca cũng đã bỏ ra không ít công sức nhỉ.” Từ Phàm nhìn Bạch Phát lão giả cười nói ha hả.

Trong những năm qua, Bạch Phát lão giả đã mất rất nhiều máu để ăn chùa thức ăn của Từ Phàm.

Tất cả các loại tiên vị quý hiếm, nguyên liệu trong truyền thuyết, các loại thịt thần thú, các loại rượu rất hiếm có trong Tiên giới, tất cả đều được đưa đến chỗ của Từ Phàm.

“Chỉ ói ra mấy vại máu thôi, không có gì đáng ngại.” Bạch Phát lão giả nói.

“Đại ca, chiến trận ngoài biên thuỳ bây giờ như thế nào rồi, giờ ở Tiên giới đồn là tình hình chiến đấu càng ngày càng bất lợi cho Nhân tộc.” Từ Phàm hỏi.

Từ Phàm phát hiện ra mình còn có một lợi ích khác sau khi quen biết người đại ca này, đó là để có được những thông tin đầu tiên của Tiên giới.

“Còn nghiêm trọng hơn chuyện này, ở khu vực biên cảnh cũng đã có mấy vị Tiên vực sắp thất thủ, nhưng đây là xu thế chung, không có cách nào khác.” Bạch Phát lão giả nâng ly nói với Từ Phàm.

“Nhân tộc của chúng ta có thể thắng được không?” Từ Phàm hỏi.

“Những nhân vật phía trên thánh giả Đại La kia không thể ra tay, kết quả của Nhân tộc chúng ta chỉ có bại trận.”

“Ta đã tính trận chiến này một chút rồi, nó sẽ chấm dứt bằng việc Nhân tộc chiếm một nửa Tiên vực.”

“Chỉ có điều Tiên vực chỗ lão đệ này là an toàn nhất, không nên lộn xộn, cứ yên tâm mà phát triển ở đây.” Bạch Phát lão giả suy nghĩ một chút rồi nói.

“Nhân tộc chúng ta còn quá yếu, nếu không sau khi chúng ta xưng bá Tiên giới sẽ không có chuyện như vậy.” Từ Phàm say sưa nói, lại uống thêm một chén nguyên dịch lôi tương.

Cả người xuất hiện một cảm giác tê dại, có cảm giác hơi say của người phàm.

“Lão đệ ngươi không cần lo lắng chuyện này,trời sập xuống cũng có người cao trèo lên.” lão giả cười ha hả nói.

Từ Phàm gật đầu.

“Lão đệ này, ta thấy những đệ tử trong tông môn của các ngươi đều là tư chất long phượng, tương lai vô hạn, chỉ cần bồi dưỡng tốt, sau này nhất định sẽ là trợ thủ đắc lực cho ngươi.”

“Tông môn của lão đệ cuối cùng nhất định sẽ phát triển thành đại đạo tông nổi danh lừng lẫy trong Tam ba ngàn giới.” Bạch Phát lão giả khen ngợi.

“Đại ca, muốn nói gì thì nói đi. Huynh đệ ta và ngươi không cần khách sáo như vậy.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Nếu không, ta sẽ dẫn theo mấy đồ đệ kia nhập hội được rồi.”

“Ngươi phong cho ta trưởng lão là được.” Bạch phát lão giả cười nói.

“Đại ca không nên nói đùa, tiểu tông môn của ta đây ngay cả một Kim Tiên cũng không thể dung được đại tiên ngươi đây.” Từ Phàm nhanh chóng cự tuyệt.

Ngay sau khi Bạch Phát lão giả nhập hội, ba vị thánh giả Đại La và hai vị Kim Tiên đã ở Đại Dã Thượng, thời gian đó đã qua.

“Nếu lão đệ không muốn thì thôi vậy.” Bạch Phát lão giả tiếc nuối nói.

“Đại ca có sáu vị sư điệt hiếu kính này trước người, còn thoải mái hơn so với làm trưởng lão trong tông môn của ta.”

Hàm ý sâu xa là vị đại ca này của hắn quả thực đang sống một cuộc sống thoải mái.

Bất cứ nơi nào đều có thể kêu gọi mấy đồ đệ kia, kể cả có muốn đi Tiên giới chơi đùa một vòng thì đồ đệ của thánh giả Đại La cũng phải vẫy tay chào.

“Tất cả đều là tạm thời, ta còn không thể lập kế hoạch cho tương lai.”

“Trong mắt ta, tông môn của lão đệ là nơi thích hợp nhất để ta ở lại.”

Đúng lúc này, một con rối bưng hộp thức ăn đáp xuống sân nhỏ của Từ Phàm.

Sau đó sáu mâm đồ nhắm đã được đặt lên bàn.

Bạch Phát lão giả lập tức quên mất mình muốn nói cái gì, cầm đũa trước mặt bắt đầu gắp thức ăn.

“Lão đệ, ngươi không biết tu sĩ đạo Mỹ Thực hiếm như thế nào ở Tiên giới đâu.”

“Chỉ cần hai vị trong tông môn này của lão đệ ra ngoài mở tiệm thôi thì mỗi năm kiếm được mấy triệu tiên ngọc rất dễ dàng.” Bạch Phát lão giả vừa cười vừa nói.

“Lợi hại như vậy sao?” Từ Phàm nửa tin nửa ngờ hỏi.

“Cực kỳ lợi hại, nếu lão đệ để cho hai đệ tử kia mở tiệm, ngày nào ta cũng sẽ tới.” Bạch Phát lão giả chờ mong nói.

“Có thể suy tính cái này một chút.”

Một vò nguyên dịch lôi tương bị hai người uống hết, Từ Phàm cũng bước vào trạng thái ngà ngà say.

Bạch Phát lão giả say thật, trong miệng thường nói những lời vô nghĩa.

“Đại họa giáng xuống, mấy thầy trò ta trong Tam Thiên giới không còn nơi nào để trốn, chỉ có lão đệ mới có thể cứu ta.”

“Chỉ cần có thể vượt qua một kiếp này, sau này Tam Thiên giới sẽ dành cho thầy trò ta rong ruổi.”

“Lão đệ, chỉ cần ngươi có thể giúp chúng ta vượt qua một kiếp này, sau này ngươi chính là trời của thầy trò chúng ta~”

Bạch Phát lão giả lầm bầm làu bàu trong miệng rồi ngủ thiếp đi.

Chương 972: Chiến trường

Từ Phàm nghe xong đại ca say rượu nói bậy, ánh mắt nửa say nửa mông lung nhìn về phía vò nguyên dịch lôi tương trên bàn.

“Có loại lớn như vậy sao?”

Sau đó hai con rối dẫn theo ông lão tóc bạc trở lại động phủ tạm thời của hắn.

Cái đầu nhỏ của Từ Phàm hơi mơ hồ, không nhớ ra tiếp theo phải làm gì.

Nên dứt khoát trở về phòng mình ngủ một giấc thật ngon.

Sáng sớm hôm sau, Thần thú dịch Tiên Linh trên không trung tông môn phát ra tiếng hí hí.

Từ Phàm chậm rãi mở mắt ra, giờ phút này hắn đột nhiên có cảm giác ngủ đủ giấc, toàn thân đã đạt tới trạng thái đỉnh phong.

“Không hổ là rượu ngon mà ngay cả thánh giả Đại La cũng tranh giành.” Từ Phàm cảm khái nói.

Tu vi gia tăng, còn được uống rượu ngon đến say như phàm nhân hay uống đúng là trân quý.

Chỉ riêng vò nguyên dịch lôi tương ngày hôm qua, ít nhất cũng phải trăm vạn Tiên ngọc.

“Chủ nhân, Hùng Lực muốn bái kiến ngươi.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Chẳng phải bảo hắn đến Tiên giới du ngoạn sao, còn có chuyện gì nữa?”

Từ Phàm phất phất tay bảo Hùng Lực đang đợi ở bên ngoài đến đây.

“Đại trưởng lão, đệ tử muốn đến chiến trường ngoài biên cương rèn luyện.” Hùng Lực hành lễ nói, hắn biết đại trưởng lão không thích đệ tử đến những nơi có tình hình bất ngờ nhiều.

“Ngươi đã nghĩ kỹ chưa?” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đệ tử đã nghĩ kỹ rồi, chiến trường mới là nơi tốt nhất để đệ tử du ngoạn rèn luyện.” Giọng điệu Hùng Lực kiên định.

“Nếu đã quyết định, vậy thì đi đi.”

“Nhưng dù là lúc nào, cũng đừng quên điều quan trọng khi ra ngoài tông môn.” Từ Phàm nói.

Mặc dù hắn không muốn đệ tử môn hạ đi đến nơi nguy hiểm như vậy, nhưng hắn cũng biết chim ưng không trải qua mưa gió, thì sao có thể trưởng thành.

“Dù xảy ra bất cứ tình hình gì ở bên ngoài, nhất định phải đặt sinh mệnh bản thân lên hàng đầu.” Hùng Lực nói điều quan trọng nhất của đệ tử tông môn khi đi ra bên ngoài.

“Nếu ngươi muốn đến chiến trường, thì mười ngày sau hẵng đi.”

“Ta nghĩ sau này đệ tử muốn đến chiến trường không ít, cho nên ta cần luyện mấy món Tiên khí chung.” Từ Phàm nói.

“Tại sao đại trưởng lão lại luyện Tiên khí chung?” Hùng Lực nửa hiểu nửa không.

“Đây là nghiệp vụ cho thuê Tiên khí trong nhà kho bảo vật của tông môn, như vậy ít nhiều có thể cho các ngươi chút đảm bảo ở trong chiến trường.” Từ Phàm nói.

Trong tay hắn có Vạn Sinh Thạch, trong vòng mười ngày có thể luyện ra hai món Tiên khí phục hồi sức sống nhập phẩm.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Hùng Lực hành lễ cảm động nói.

“Đa tạ ta như vậy, trên chiến trường nhớ cẩn thận chút.” Từ Phàm nói xong lập tức trở tay đuổi đồ đệ đi.

Sau đó, hắn đi vào không gian dưới lòng đất.

Phân thân số một, số hai vừa lướt phim, vừa luyện pháo Thánh Lôi, thỉnh thoảng còn chửi bới lẫn nhau.

Nhìn thấy cảnh này, Từ Phàm hài lòng gật đầu, trong một trăm năm này hai người họ cần cù chăm chỉ, tạm ổn, cũng sắp xong, pháo Thánh Lôi cơ bản nhất đã luyện xong.

“Các ngươi dừng công việc trong tay lại đi, luyện hai món Tiên khí phục hồi sức sống trước đi.” Từ Phàm nói xong cắt hai miếng Vạn Sinh Thạch lớn hơn hạt vừng từ trong Vạn Sinh Thạch..

Đừng nhìn nó nhỏ như vậy, mỗi miếng có thể khôi phục lại toàn bộ sức sống của một Kim Tiên đó.

“Vạn Sinh Thạch, quả nhiên là thứ tốt, luyện cho ai vậy?” Số một và số hai nhận được viên Vạn Sinh Thạch nhỏ.

“Làm hai món Tiên khí chung, Hùng Lực muốn đến chiến trường ngoài biên giới Nhân tộc, sau này chắc chắn sẽ có nhiều người đi, cho nên chuẩn bị trước một tay.” Từ Phàm nói.

“Thì ra là cái này, yên tâm, hoàn thành trong vòng mười ngày.” Phân thân số hai làm hành động OK nói.

“Làm cho tốt, qua một thời gian nữa cho các ngươi nghỉ phép năm.” Từ Phàm giống như ông chủ lớn vậy.

“Bản thể, ngươi chỉ cho bọn ta nghỉ, có phải cũng nên cho bọn ta chút Tiên ngọc hay không, nếu không nghỉ phép bọn ta cũng không biết đi đâu chơi cả.”

“Mỗi người năm vạn ngọc, xài không hết thì đừng trở về.” Từ Phàm hào phóng phất tay nói.

“Năm vạn sao?”

Hai người họ lần nữa xác định, xem xem có thiếu số “không” nào hay không.

“Lấy hay không thì tùy!” Từ Phàm nói xong lập tức rời khỏi không gian dưới lòng đất.

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện hào quang ngũ sắc chậm rãi xuyên qua hộ trận Ẩn Linh môn, rơi xuống đỉnh núi Từ Cương.

Trong tông môn lại có thêm một Chân Tiên.

Sau đó lại có hai khí tức khác nhau dâng lên từ khu vực cửa trong.

Từ Phàm cảm nhận hai loại khí tức này, hóa ra là Thụ Yêu thành Chân Tiên từ Yêu Giới dịch chuyển qua đây ở Phi Vũ giới.

Hai lá liễu xanh biếc chậm rãi đáp xuống cách Từ Phàm không xa, sau đó hóa thành hai nam tử mặc lục bào có diện mạo bình thường.

“Thì ra là hai cây liễu các ngươi, cuối cùng cũng đã bổ sung được dinh dưỡng bị thiếu rồi à.” Từ Phàm cười ha hả hỏi.

Thụ Yêu mà tông môn cấy ghép, điều khiến Từ Phàm tương đối coi trọng chính là hai cây liễu này.

Lúc mới chuyển đến đây, Từ Phàm đã cảm giác cảnh giới của hai cây liễu này rất cao, nhưng do nơi này rất cằn cỗi, nên dẫn đến thiếu dinh dưỡng.

Lúc mới đến là cấp bậc Đạo Khí, tiến vào tông môn không bao lâu thì thăng cấp đến Đại Thừa kỳ, sau đó lại học ké thành Chuẩn Tiên ở Tiên giới, đến bây giờ có đầy đủ Tiên Linh chi khí, rất nhanh đã thăng cấp đến Chân Tiên.

Lúc Từ Phàm truyền đạo mô hình lớn, chưa hề giấu diếm điều gì.

Một khi bắt đầu bài giảng, toàn bộ ngoại môn tông môn và Yêu bộ đều có thể nghe được.

“Đa tạ đại trưởng lão bồi dưỡng, nếu không có vậy, bọn ta đã sớm bị những Yêu Tộc đó chém mang đi luyện Yêu khí rồi.” Hai tiểu Yêu lá liễu hóa thân thành cung kính nói.

“Gặp nhau chính là duyên phận, hãy cắm rễ sinh trưởng ở trong tông môn, chỉ cần biểu hiện tốt, sau này ta sẽ giúp các ngươi trồng cây phân thân ở trong dòng sông thời gian.” Từ Phàm thuần thục chỉ điểm.

Mấy Thụ Yêu, nếu như muốn thăng cấp Kim Tiên thậm chí là cảnh giới Đại La.

Vậy bắt buộc phải ghi chép căn nguyên hoặc bản nguyên của mình vào trong dòng sông thời gian.

“Đa tạ đại trưởng lão!” Hai cây nhỏ Chân Tiên lập tức mừng như điên cảm ơn.

“Trở về tu luyện đi.” Từ Phàm nói xong đưa ánh mắt về phía động phủ đại đồ đệ mình đã ghi chép.

“Tuân mệnh.”

Không bao lâu sau, Từ Cương cũng đi đến tiểu viện của Từ Phàm.

“Sư phụ, ta muốn đến chiến trường ngoài biên giới với Hùng Lực.”

“Ngươi cũng muốn đi sao? Chẳng phải ngươi thích ở nhà à?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đúng vậy, ta đã thấy thư xin phép của Hùng Lực, đột nhiên cảm giác chiến trường cũng rất thích hợp với ta.”

“Đến lúc đó hai bọn ta đánh phối hợp, tuyệt đối có thể bảo toàn được tính mạng ở trong chiến trường.” Trong ánh mắt Từ Cương có tia vui mừng.

“Muốn đi cũng được, đến lúc đó đi cùng Hùng Lực là được.” Bỗng nhiên Từ Phàm cảm giác bọn họ cũng nên đi du ngoạn rồi.

Gần một trăm năm nay hắn luôn truyền đạo giảng dạy, lý luận, cũng nên đi thực hành rồi.

“Được.” Từ Cương gật đầu nói.

Từ Phàm không biết hắn đồng ý việc này đã bắt đầu một chuyện không ổn.

Khiến đệ tử tông môn cảm giác Từ Phàm đang khuyến khích bọn họ làm như vậy.

Sau này những đệ tử thăng cấp đến Chân Tiên, có ít nhất sáu bảy phần đến chiến trường ngoài biên giới.

Mười ngày sau, Từ Cương và Hùng Lực bước lên Truyền Tống trận siêu xa mà Bồ Đào đã thiết kế cho bọn họ, sau khi đến nơi đó chỉ cần qua ba Tiên vực liên tiếp thì có thể đến chiến trường ngoài biên giới.

Chương 973: Lợi ích của việc

nghiêm túc gọi một tiếng đại ca

Sáng sớm, Từ Phàm đang dùng bữa sáng với ông lão tóc bạc.

“Đại ca, nguyên dịch lôi tương đó có lợi hại đến đâu cũng không thể khiến ngươi say mười ngày được!”

Ông lão tóc bạc đã say mười ngày, đến bây giờ mới tỉnh lại.

“Đã lâu không say rồi, hơn nữa gặp được huynh đệ tốt, rượu không say, người tự say.” Ông lão tóc bạc cười nói.

“Đại ca, trong khoảng thời gian này ta đều nhìn thấy những chuyện mà ngươi làm cho ta, ta nhận người đại ca như ngươi rồi.” Sắc mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

Bỗng nhiên cả người ông lão tóc bạc run lên, nhìn ánh mắt Từ Phàm vui mừng lạ thường.

“Huynh đệ, ngươi thật lòng nhận người đại ca ta đây sao!” Ông lão tóc bạc kích động nói.

“Đương nhiên, sau này chuyện của đại ca chính là chuyện của ta.” Từ Phàm gật đầu nói.

Cũng bởi vì một câu nói này, trong nháy mắt lão giả cảm giác nhân quả màu đen bao phủ trên người bắt đầu trở nên sáng tỏ.

Tương lai bị che khuất bởi sương mù đen bắt đầu trở nên rõ ràng và đầy hứa hẹn.

“Lão đệ, sau này chỉ cần một câu nói của ngươi, cho dù phía trước là địa ngục vô sanh, ta cũng dám bảo những đồ nhi của ta xông vào!” Ông lão tóc bạc kích động nói, ở trong mắt hắn, không có gì đáng tin cậy hơn lời bảo đảm này.

Nghe được lời của ông lão tóc bạc, Từ Phàm ngây ra một lúc, sau đó phản ứng lại.

“Huynh đệ, lão ca cho ngươi xem bí mật lớn nhất của ta.”

“Tiên thiên chí bảo, Thời Không điện, chính bởi vì có nó, lão ca ta mới có tuổi thọ vô tận thoải mái tiêu hao.”

“Đây là thân thể tiêu hao sau khi tự bạo, Thời Không điện sẽ chọn ra thời gian cất giữ gần đây để thân phân ra.” Ông lão tóc bạc giới thiệu.

“Đại ca, ta đều biết những thứ này, ngươi muốn nói cái gì?” Từ Phàm nghi ngờ nhìn ông lão tóc bạc.

“Đối với ta mà nói, Thời Không điện này ở trong tay ta hơi lãng phí.”

“Lão ca, lẽ nào muốn tặng Thời Không điện cho ta sao?”

“Đương nhiên không được, Tiên thiên chí bảo này sẽ tự động chọn chủ, cho dù ta muốn nhường cho lão đệ thì cũng hết cách.”

“Ta muốn nói là Thời Không điện trước mắt ta có thể dùng còn có một nhánh dòng sông thời gian của Thời Không điện. Nếu như lão đệ tin lời của ta, thì có thể nhập linh hồn khí tức của tất cả đệ tử tông môn các ngươi vào trong nhánh dòng sông thời gian này.”

“Lỡ như ngày nào đó đệ tử tông môn của lão đệ xảy ra chuyện bất ngờ, thì có thể trả giá nhất định sống lại trong dòng sông thời gian này, nhưng mỗi người chỉ có một lần.”

“Ta đã xem qua, một nhánh nhỏ dòng sông thời gian vừa hay có thể dung nạp toàn bộ tông môn của lão đệ.” Ông lão tóc bạc nhìn Từ Phàm chân thành nói.

“Đại ca, không cần nói gì cả, sau này ngươi chính là đại ca ruột của ta.” Từ Phàm tha thiết nói, hiện tại hắn đã có chút cảm nhận được cảm giác của huynh đệ tốt Vương Vũ Luân.

Từ Phàm nghe rõ ý của ông lão tóc bạc, hắn là muốn tặng cho mỗi người trong tông môn bọn họ một cơ hội sống lại.

“Ngươi là huynh đệ tốt nhất của ta, có thứ tốt không cho ngươi thì cho ai.” Ông lão tóc bạc cười nói.

“Đây là phân thân của Thời Không điện, bên trong cất giữ một nhánh nhỏ dòng sông thời gian, cái này sẽ đặt ở chỗ lão đệ, sau này dùng sẽ thuận tiện.”

Lúc này, trong đầu Từ Phàm có tia chớp xẹt qua, vội vàng hỏi: “Lão ca, Thời Không điện của ngươi có thể gia tốc thời gian để người khác tu luyện ở bên trong không?”

“Được thì được, chỉ là hiện tại cảnh giới của ta thấp quá, có thể thúc đẩy gia tốc thời gian có hạn, có thể đạt đến ngoại một ngày, Thời

Không điện ba ngày, muốn tiếp tục gia tốc thời gian vậy thì cần thời gian trọng bảo.”

“Nhưng đợi sau khi ta đến thánh giả Đại La thì có thể thúc giục Thời Không điện ra đến ngoại một ngày nội bộ ngàn năm.” Ông lão tóc bạc nhìn Từ Phàm hơi thất vọng, vội vàng nói thêm.

Từ Phàm nhìn ông lão tóc bạc, mặc dù sinh cơ hiện tại nhưng tiết lộ thiên cơ rất nhiều, dường như đã không còn hy vọng đi lên quá lớn nữa.

Nếu không đến kiếp nạn Kim Tiên, cho dù là thánh giả Đại La đến cũng không chịu nổi.

“Nếu ta đoán không lầm, đại ca, tu vi Chân Tiên của ngươi cũng là sư phụ đó của ta giúp ngươi đi lên đúng không.” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Đúng, có thể trở thành Chân Tiên đã đạt đến đỉnh rồi, nhưng vẫn đợi lão đệ giúp ta và đồ nhi vượt qua đại kiếp nạn.”

“Chỉ cần một trong lão đại lão nhị lão tam có thể thăng cấp đến thánh giả Đại La trở lên, thì có thể gánh kiếp nạn Kim Tiên giúp ta.” Ông lão tóc bạc nói.

Từ Phàm nghe đến đây im lặng trợn mắt, cảm giác vẫn là nên để Bàng Phúc thu mua thời gian trọng bảo gia tốc thời gian đáng tin hơn.

“Lão đệ, nếu không có gì nữa thì ta đi trước đây, phía bên ta có việc lớn, phải giúp lão nhị thôi diễn một lượt, có lẽ phải ở Tiên giới bên cạnh mười mấy năm.”

“Đợi lúc ta trở về sẽ mang theo một bình rượu ngon tuyệt thế, lúc đó ta với lão đệ say mới thôi.” Ông lão tóc bạc nói xong, lập tức phất tay cáo biệt Từ Phàm.

Từ Phàm phất phất tay, cáo biệt đại ca tốt của mình.

“Cho ta phân thân Tiên thiên chí bảo như vậy sao.” Từ Phàm nhìn cung điện nhỏ trong tay, có chút không thực tế nói.

Lúc này, Từ Cương và Hùng Lực vừa truyền tống đến Tiên vực tương đối xa xôi, đang muốn triển khai kế hoạch lớn, thương lượng sách lược.

Thì một cửa truyền tống lặng lẽ xuất hiện ở phía sau hai người họ, vươn hai tay ra, trực tiếp kéo hai người họ đến trong cửa truyền tống.

“Sư phụ?”

“Đại trưởng lão?”

Hai người họ nghi ngờ nhìn Từ Phàm.

“Không sao cả, trước khi đi ra ngoài nhớ để lại một tia căn nguyên, phòng ngừa sau này các ngươi xảy ra chuyện ngoài ý muốn.” Từ Phàm nói xong, điểm nhẹ vào ấn đường của hai người họ, sau khi thu căn nguyên và khí tức, thì trực tiếp đạp hai người họ trở lại phía bên Tiên vực.

Lúc này Từ Phàm cảm giác được bên trong nhánh nhỏ dòng sông thời gian phân thân Thời Không điện này có thêm hai điểm sáng nho nhỏ, đang tự do tự tại đi dạo ở trong nhánh nhỏ dòng sông thời gian.

“Lần này không cần lo lắng đệ tử đi ra ngoài gặp phải chuyện ngoài ý muốn nữa rồi.” Từ Phàm nhìn phân thân Thời Không điện nói.

“Chủ nhân, ngươi nói xem nếu có một ngày Bồ Đào thăng cấp lên Tiên thiên chí bảo thì sẽ như thế nào.” Giọng điệu Bồ Đào khát khao lạ thường.

“Cũng ổn, lợi hại hơn chút so với ý chí thiên đạo Tiên giới, dùng bản thân hóa giới, sáng tạo ra Tiên Đạo pháp tắc của mình.”

“Đến lúc đó ngươi đi theo ta, ta đến nơi nào ngươi khống chế nơi đó.”

“Thiên địa vạn đạo, tùy ta mà biến, mở miệng thành phép, một câu thành Đạo.”

“Đáng tiếc ngày đó xa vời quá!” Từ Phàm ảo tưởng nói.

“Thu phân thân Thời Không điện này lại đi, khí tức tản mát ra trên thân nó có giúp đỡ cho ngươi đó.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

Đúng lúc này, bỗng nhiên Từ Phàm cảm giác lĩnh vực đặc thù của sáng tạo bản thể Bồ Đào bao phủ phiến khu vực của hắn.

“Chủ nhân có thể mở miệng thành phép, một câu thành Đạo ở phiến khu vực này.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Bản phối cấp thấp này của ngươi không tính, ngươi thu hồi lại đi, đừng lãng phí căn nguyên.” Từ Phàm cười nói.

Bồ Đào lặng lẽ thu hồi lĩnh vực lại.

Chính ngay lúc này, bỗng nhiên Từ Phàm cảm nhận được một bóng dáng không nên xuất hiện trong tông môn xuất hiện.

Một bàn tay vàng lớn thăm dò vào trong hư không, trực tiếp kéo Hàn Phi Vũ ra ngoài.

“Mới có trăm năm, ngươi nghĩ rằng học được chút bản lĩnh ở bên ngoài thì có thể giấu được ta sao?” Từ Phàm nhìn Hàn Phi Vũ bịt tai cười nói.

Chương 974: Tuần Tra điện

“Sư tổ, ta chỉ là muốn đến chỗ cây Vạn Vật một chuyến.” Hàn Phi Vũ hoảng loạn nói, trong lòng thầm mắng khí linh Hậu thiên linh bảo hắn mới có được kia.

Tốn nhiều tiên ngọc như vậy để kích hoạt ngươi, mới bắt đầu ngươi đã nói đến ba hoa chích choè, nói là có thể giấu được cảm giác của mọi người, kết quả là ứng dụng thực tế lại kém đến vậy.

“Nếu là lịch luyện ở Tiên giới thì ít về tông môn lại, còn có, đừng có ỷ lại món Hậu thiên linh bảo trên người ngươi kia, thoạt nhìn nó có chút không đáng tin.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Đúng lúc này, một hư ảnh linh xà từ trên người Hàn Phi Vũ chui ra.

“Ngươi lại dám nói bổn linh bảo không đáng tin cậy hả!!”

“Nhớ trước đây, một mình ta trấn áp toàn bộ chí bảo của ba ngàn giới, còn…”

Từ Phàm không nghe kia khí linh nói nhảm, nói với Bồ Đào: “Trấn áp.”

“Tuân lệnh.”

Chỉ trong nháy mắt, cảm giác món linh bảo trên người kia mất đi linh tính.

“Hậu thiên linh bảo này có thuộc tính bất tường, thường xuyên sẽ mang đến vận rủi cho chủ nhân của nó.”

“Khi một vị chủ nhân chết đi, bản thân nó sẽ mạnh thêm một phần, sau khi tiểu thân thể này của ngươi nếu bị quấn lên, cẩn thận bị nó từ từ khống chế.” Từ Phàm nhìn đồ tôn mình ngoan của mình nói.

“Sư tổ, Hậu thiên linh bảo này là ta tốn hai mươi triệu tiên ngọc cho nó ăn no để kích hoạt, thật sự một chút tác dụng cũng không có sao.” Vẻ mặt Hàn Phi Vũ có chút uể oải hỏi, khiến người ngoài vừa nhìn vào còn tưởng rằng hắn đang đau lòng hai mươi triệu tiên ngọc kia.

“Đương nhiên là dùng được, nhưng cần phải luyện hóa một lần nữa, tiêu diệt đi khí linh, bồi dưỡng một cái mới là được.” Từ Phàm nói.

“Ngươi trước tiên ra ngoài lịch luyện đi, sau khi lịch luyện ngàn năm xong, quay về tông môn lấy lại Hậu thiên linh bảo này.”

“Đa tạ sư tổ.” Hàn Phi Vũ cảm kích nói.

Một Truyền Tống trận xuất hiện dưới chân Hàn Phi Vũ, chờ hắn lấy lại tinh thần lần nữa thì đã đứng trong Truyền Tống điện ở Kim Khí thành.

“Vị đạo hữu bên trên kia mau xuống đây đi, làm ảnh hưởng đến nhóm người truyền tống tiếp theo là phải bồi thường tiên ngọc đấy.”

Một giọng nói vang lên đánh thức Hàn Phi Vũ.

“Ồ.”

Hàn Phi Vũ lập tức đi xuống.

Cuối cùng hắn lấy ra máy truyền tin, liên hệ với Vương Hướng Trì.

“Sư phụ, vừa rồi ta mới thấy được trên diễn đàn tông môn, sư bá và Hùng Lực Đại sư huynh đi chiến trường biên cương, chúng ta có nên đi nơi đó xem thử không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

Hắn về tông môn, một mục đích trong đó chính là lợi dụng cây Vạn Vật kiếm vài món pháp bảo dùng một lần dùng tốt trên chiến trường.

Vương Hướng Trì ở máy truyền tin đối diện trầm tư trong chốc lát.

“Đi chứ, một là lịch luyện, hai là còn có thể kiếm thêm một ít khí vận công đức Nhân tộc, loại đồ vật này càng nhiều càng tốt.”

“Lát nữa ngươi liên hệ với Vô Cực, chúng ta cùng đi.”

“Cũng được. Sư phụ, lát nữa chúng ta tập hợp ở Kim Khí thành, thế nào? Ta mang các ngươi đến thành Tinh Nguyệt, đến lúc đó chúng ta lợi dụng Truyền Tống trận khoảng cách siêu viễn trực tiếp đến cự thành ở biên cương.” Hàn Phi Vũ nói, làm thần hào siêu cấp, mấy thứ này là thiết yếu khi ra ngoài.

“Vậy được.” Vương Hướng Trì biết lai lịch của đồ đệ tốt của mình, cũng không nói lời khách khí.

Trên một lương đình bên hồ Tiên Dịch, Từ Phàm đang nói chuyện phiếm với lão giả quét rác.

“Sao còn chưa thăng cấp Chân Tiên?” Từ Phàm nhìn lão giả quét rác, nghi hoặc hỏi.

“Còn chưa đến thời gian.” Lão giả quét rác lặng lẽ nói.

“Thôi được rồi, một chút ngươi thiếu kia, có thể cần đến mấy vạn năm, ngươi phải chuẩn bị tâm lý thật tốt đó.” Từ Phàm nhắc nhở.

“Ta biết, nhưng hiện tại tông môn không có ngoại địch, ta cũng không có nội ưu, thăng cấp nhanh như vậy làm gì.” Lão giả quét rác cười ha ha nói, cuối cùng lấy ra công cụ bắt đầu chế tác cái chổi tiếp theo của hắn.

“Tùy ngươi vậy.”

Lúc này, hồ Tiên Dịch bắt đầu cuộn trào, một con thiên cát quy lớn cỡ bằng xe hơi từ trong hồ bò ra.

“Gru.” Thiên Cát Quy sau khi nhìn Từ Phàm thì khẽ kêu lên một tiếng.

“Nuôi nhiều năm như vậy mới lớn được nhiêu đây, giết rùa ăn thịt cũng ăn không được bao nhiêu.” Từ Phàm nhẹ nhàng thở dài nói.

Thiên Cát Quy đang bò lên bờ hiện tại đột nhiên sửng sốt, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng được.

Dưới bầu trời này thế mà lại có người muốn ăn Thiên Cát Quy.

“Lão quy này mới tỉnh lại chưa bao lâu, Đại trưởng lão đừng dọa nó.” Lão giả quét rác cười ha ha nói.

Nhưng vào lúc này, giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, Chân Tiên trấn thủ mang theo một đám người tự xưng là Tiên vực tuần tra sứ tới tông môn bái phỏng.”

“Mời đến trong Nghênh Khách điện.” Từ Phàm nói.

Trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm thấy được người đến bái phỏng, hỏi: “Vị đạo hữu này có thể quang lâm Ẩn Linh môn, là vinh hạnh của tông môn ta.”

“Đại trưởng lão khách khí, lần này chúng ta tới đây là muốn tuyển nhận một nhóm đệ tử ưu tú của quý tông môn tới Tuần Tra điện ta nhậm chức, đãi ngộ phong phú.” Một nam tử trung niên dẫn đầu nói.

“Tuần Tra điện là tuần tra trong các Đại Tiên vực sao? Thuộc nơi nào quản lý?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Từ sau khi tới Tiên giới, hắn liền phát hiện một hiện tượng kỳ quái, đó chính là tông môn trong Tiên giới đối với việc xưng bá một phương Tiên vực hoặc là khu vực xung quanh không có hứng thú quá lớn.

Một lòng nghĩ đến địa bàn của mình, mở rộng ra ngoài cũng cực kỳ ít.

Thông thường trong một Tiên vực, tất cả người quản lý chính thức đều là một vài đệ tử được tông môn có thế lực lớn nhất ở Tiên vực này phái ra, thành lập cơ cấu quản lý.

“Tuần tra sứ, đệ tử tông môn ta tối cao mới tới Chân Tiên kỳ, phần lớn trong đó vẫn đều là Chuẩn Tiên. Thực lực như vậy không thể cho Tuần Tra điện thêm phiền toái được.” Từ Phàm khách khí nói.

“Đại trưởng lão trước đừng vội từ chối, để đệ tử gia nhập Tuần Tra điện, chỗ tốt rất nhiều, ngươi xem phúc lợi trong đó một chút là biết.” Nam tử trung niên dẫn đầu đưa cho Từ Phàm một cái ngọc giản.

Từ Phàm nhận lấy, vừa xem, trên mặt bỗng lộ ra một chút ngoài ý muốn.

Không nghĩ tới trong Tuần Tra điện này thật đúng là có thứ tốt.

“Đạo hữu, ta vừa thấy được yêu cầu tuyển nhận của các ngươi, yêu cầu thấp nhất là Chân Tiên.”

“Chờ lúc sau ta sẽ đề cử với các đệ tử Chân Tiên Kỳ một chút, nếu cảm thấy hứng thú ta sẽ để bọn họ gia nhập Tuần Tra điện, thế nào?” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi nói.

“Được, đệ tử của quý tông môn nếu muốn gia nhập Tuần Tra điện, xin trực tiếp tìm Chân Tiên trấn thủ Kim Khí thành.”

Sau khi đám người Tuần Tra điện kia nói xong lập tức rời đi, tới tông môn này chẳng qua là làm theo phép, khuếch trương chiêu mộ nhân viên mà thôi.

Chân Tiên trấn thủ ở lại.

“Đại trưởng lão, học viện đã được ý chí thiên đạo Tiên giới thừa nhận, sau này chúng ta có thể mở rộng chiêu sinh rồi.”

“Đến lúc đó quý tông môn nhất định sẽ tiền vô như nước, tiên ngọc như biển.” Chân Tiên trấn thủ cười chúc mừng.

Sau khi Học viện Kim Khí bọn họ đạt được sự thừa nhận từ ý chí thiên đạo, hắn lập tức trở thành người được chú ý nhất trong Chân Tiên trấn thủ, tích phân cống hiến nhận được cũng tăng vọt lên. Trọng bảo Tiên khí lúc thật lâu trước kia hắn nghĩ cũng không dám nghĩ đến, bây giờ nhìn một cái, chỉ cần bỏ chút sức là có thể đổi.

“Cùng vui cùng vui. Sau khi đệ tử tông môn ta từ trong Kim Khí thành trở về, nói là cảnh tượng trong thành hiện tại so với lúc vừa tới phồn hoa hơn gấp mấy lần. Nói vậy, công trạng của Chân Tiên trấn thủ cũng càng ngày càng cao nhỉ.” Từ Phàm cười ha ha nói, đây là cục diện song thắng, hai bên đều có được thứ mình muốn.

“Đúng vậy, chỉ cần tổ chức tốt Học viện Kim Khí, Kim Khí thành nhất định sẽ khôi phục lại phồn hoa của ngày xưa.” Chân Tiên trấn thủ mong mỏi nói.

Chương 975: Chiến trường

Tây Sa Tiên vực, Hoàng Sa thành.

Từ Cương và Hùng Lực vừa từ trong Truyền Tống trận bước ra liền cảm nhận được không khí xơ xác tiêu điều của cả toà thành.

Trên đường phố trong thành gần như đều không có người, những thương hội mở cửa phần lớn cũng đều là nơi duy tu đan dược và pháp bảo Tiên khí.

“Nơi này cách biên cương nơi còn kém khoảng ba toà cự thành nữa, sao hiện tại lại trở nên rách nát như thế?” Nghi hoặc hỏi.

“Bởi vì chiến trường đã dời đến nơi này, hơn nữa khu vực hướng tây đã bị tộc Mộc Nguyên chiếm giữ.” Giọng Bồ Đào bất chợt vang lên, chỉ cần nơi có Truyền Tống trận có thể kết nối, thì có tồn tại của Bồ Đào.

Vào lúc này, cả toà cự thành bỗng nhiên chấn động, nơi xa một luồng hồng quang quét ngang mà đến.

“Chiến trường bên kia lại đánh nhau rồi, không biết lần này quân đội Nhân tộc chúng ta có thể trụ vững hay không?” Một tiểu nhị ngồi ở cửa tiệm nói.

Tiệm trà hiện nay chỗ hắn chỉ còn sót lại một tiểu nhị là hắn.

Từ Cương và Hùng Lực liếc nhìn lẫn nhau, ăn ý đi về phía quán trà kia.

Lúc này quán trà chỉ còn một tiểu nhị.

“Hai vị khách quan, trong quán trà này hiện tại chỉ có phàm trà, nếu các ngươi muốn hỏi thăm tin tức, ta có thể miễn phí nói cho các ngươi một chút.” Tiểu nhị đưa hai người tới một vị trí gần cửa sổ nói.

Trong tay Từ Cương có thêm một linh đoàn, trong linh đoàn có linh trà vừa vặn có thể pha một bình trà.

“Dùng trà này, sau khi pha xong, muốn hỏi tiểu ca một vài tin tức.” Từ Cương hoà nhã nói.

“Được, khách quan chờ một lát.”

Không qua bao lâu sau, tiểu nhị bưng một bình trà lại đây.

“Nói tình huống hiện tại một chút, Nhân tộc chúng ta và tộc Mộc Nguyên đánh đến thế nào rồi?” Hùng Lực mở miệng hỏi.

“Cự thành ở Tây Vực hiện tại, cũng chỉ còn Hoàng Sa thành, Hắc Sa thành, Phi Sa thành, những cự thành còn lại toàn bộ đều đã luân hãm, Nhân tộc chết đi vô số kể.”

“Hiện tại các đại thế lực tại Tây Sa Tiên vực đã liên hợp thành lập quân đội, có chút giảm được tiến độ tộc Mộc Nguyên xâm lấn.”

“Tiên vực Phong Vũ bên cạnh đã thành lập xong lượng lớn quân đội, dự tính sẽ ở nơi Tiên vực giao nhau ngăn chặn hoàn toàn tộc Mộc Nguyên.”

“Nếu hai vị muốn tòng quân, ta đề nghị gia nhập quân đội ở Tiên vực bên cạnh.”

“Tây Sa Tiên vực bị chiếm lĩnh là chuyện sớm muộn gì thôi, ngay cả quân đội bên này cũng bắt đầu rút lui theo thứ tự rồi.” Tiểu nhị nói, nói ra hết những chuyện hai người có muốn hỏi hay không.

Đúng lúc này, toàn bộ Tây Sa thành lại lần nữa chấn động lên.

Tiểu nhị đã thấy nhiều không trách.

“Một trận chiến này bên kia đã đánh ba ngày, xem ra ta cũng nên rút, nếu không để tộc Mộc Nguyên xâm phạm tới đây, ngay cả cơ hội chạy ta cũng không có.”

“Hai vị khách quan nhân lúc còn sớm suy nghĩ đi, là gia nhập quân đội bên này hay là Tiên vực bên cạnh.”

“Ta rút trước đây.”

Tiểu nhị cũng không lấy đi hành lý gì, chạy nhanh về hướng Truyền Tống điện, dường như đã sớm chuẩn bị tốt.

Thương hội trên đường bắt đầu lần lượt đóng cửa, trên đường cũng lần lượt xuất hiện một vài người bay về hướng Truyền Tống điện.

“Phong chủ, tiếp theo chúng ta đi nơi nào?” Hùng Lực hỏi.

“Tới cũng tới rồi, qua bên kia xem thử thế nào.” Từ Cương nói.

Hùng Lực gật đầu.

Sau khi hai người uống trà xong thì bay về hướng khu vực phát ra chấn động chiến đấu.

Nơi cách Hoàng Sa thành trăm vạn dặm, hai bên Nhân tộc và tộc Mộc Nguyên đều đã đánh đến đỏ mắt.

Khu vực trong phạm vi mấy vạn dặm, trên trời dưới đất tất cả đều là bóng dáng hai tộc giao chiến.

“Mau dùng thần thông, tuyệt đối không thể để tộc Mộc Nguyên trồng cây lên, cho dù trận chiến này rút quân cũng phải đánh ra uy phong cho Nhân tộc chúng ta.” Trên chiến trường, một quan chỉ huy ở phía sau cắn răng nói.

Vốn đang là một vùng sa mạc rực lửa, từng mảnh rừng rậm xanh biếc lại tùy tiện xuất hiện trong sa mạc.

Mỗi mảnh rừng rậm đều phát ra sinh cơ dồi dào, có tộc Mộc Nguyên bị thương, chỉ cần trở lại trong rừng rậm, nghỉ ngơi một khoảng thời gian là có thể khôi phục, tiếp tục lên chiến trường chiến đấu.

Đúng lúc này, có một đội trăm người ở hậu phương, bọn họ chung tay kết pháp ấn, tiên lực kết nối lẫn nhau, cùng thi triển thần thông.

Lập tức, toàn bộ chiến trường đột nhiên u ám lên.

Cát vàng sinh ra bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng ngưng tụ thành một cự nhân thân cao vạn dặm, bước từng bước về phía chiến trường.

Mỗi đi một bước, thiên địa sẽ vì đó chấn động.

Cự nhân này vừa xuất hiện, lập tức trở thành bia ngắm sống của tộc Mộc Nguyên.

Vô số thần thông độc hữu của tộc Mộc Nguyên bắn về phía cự nhân cát vàng kia.

Đội trăm người phía sau trận địa lại lần nữa kết ấn, một tầng phòng hộ tráo thật dày xuất hiện trên người cự nhân cát vàng.

Lúc này, trên chiến trường đột nhiên có thêm mấy trăm Pháp Tướng Kim Thân tộc Mộc Nguyên thân cao trăm dặm, kết thành chiến trận đặc biệt phóng về phía cự nhân cát vàng.

Nhưng thân thể cự nhân cát vàng có một tầng phòng hộ tráo dày nặng, trực tiếp bỏ qua những Pháp Tướng Kim Thân tộc Mộc Nguyên, phá hủy từng mảnh rừng cây tộc Mộc Nguyên dùng thần thông ngưng tụ ra tới.

Chỉ có vô tận cự tiễn ngưng tụ từ cát vàng, ngưng tụ phía sau cự nhân cát vàng, bay vọt về phía trận địa tộc Mộc Nguyên.

Trong lúc nhất thời, tình hình trên toàn bộ chiến trường chậm rãi nghiêng về Nhân tộc.

Nhưng quan chỉ huy ở hậu phương một bàn tay nắm thành nắm đấm, có chút khẩn trương nhìn cự nhân cát vàng.

Lúc này, cự nhân cát vàng đã đánh tới trước trận doanh tộc Mộc Nguyên.

Lúc đang muốn phá hủy rừng cây lớn nhất phía sau tộc Mộc Nguyên kia.

Chính vào lúc này, một cây dây leo lớn có đường kính mấy trượng từ trong đại địa chui ra, bắt đầu quấn quanh lên người cự nhân cát vàng.

Không bao lâu sau, toàn bộ cự nhân cát vàng đã bị dây đằng quấn quanh tầng tầng, sau đó bắt đầu siết chặt lại.

Vô số cát vàng chảy ra qua khe hở, sau đó bỗng nhiên phát ra bão cát, cự nhân cát vàng hoàn toàn bị phá hủy.

Chỉ thấy đội trăm người ở hậu phương chiến trường Nhân tộc đồng thời hộc máu, ý chí bọn họ ngưng tụ trên người cự nhân cát vàng đã bị phá hủy.

“Các ngươi đã nỗ lực rồi. Lui về sau dưỡng thương cho tốt đi.” Quan chỉ huy nhìn về phía đội trăm người truyền âm nói.

Dây leo từ trong đại địa chui ra bắt đầu dàn khắp toàn bộ chiến trường, ưu thế vừa được Nhân tộc đánh ra nháy mắt đã không còn sót lại chút gì.

“Mẹ nó, nếu không phải quân đội tinh nhuệ của chúng ta ở Phi Sa thành, lần này nhất định có khả năng nổ chết bọn họ.” Quan chỉ huy nói, nhìn về phía đội trăm người bị thương phía sau kia, trong lòng ẩn ẩn đau.

“Chuẩn bị rút quân, người bên Hoàng Sa thành đã đi hết, lại ở đây phòng thủ cũng không có ý nghĩa gì.” Giọng quan chỉ huy truyền tới trong tai tất cả tu sĩ Nhân tộc đang chiến đấu.

Lúc này dây leo tung hoành trên chiến trường kia đã không còn người nào có thể chặn lại, đông đảo quân đội tộc Mộc Nguyên theo dây leo lại lần nữa áp lên.

Lúc ở bên Nhân tộc bên đánh bên rút, trong trận địa tộc Mộc Nguyên vang lên một âm thanh.

“Muốn rút, muộn rồi.”

“Đánh với Nhân tộc các ngươi lâu như vậy, lại cho các ngươi có thể bình yên rút quân, các ngươi nghĩ quá đẹp rồi đó.”

“Ta cũng phải tính toán đàng hoàng ân oán với Hoàng Sa tông các ngươi rồi.”

Nhưng vào lúc này, hậu phương lớn ở trận doanh Nhân tộc đột nhiên vút ra một dây leo thật lớn, trên dây leo có vô số đôi mắt đang nhìn chằm chằm quan chỉ huy phía sau Nhân tộc.

Lúc này không gian trên toàn bộ chiến trường đã vì chiến đấu trở nên không ổn định lên, lúc này ai dám phá ra không gian, truyền tống đi, thập tử vô sinh.

Quan chỉ huy phía sau Nhân tộc thở dài thật sâu.

“Trò lừa bịp nhỏ cướp đường lui, ngươi cho rằng ta không lường trước được?”

Chương 976: Giúp đỡ

Lúc này trên không chiến trường hai tộc, hai đạo thần niệm vô hình đang giao tranh.

“Vô Sát, Nhân tộc các ngươi hình như sắp không được rồi.” Một âm thanh chứa giọng nói đặc sắc của tộc Mộc Nguyên vang lên.

“Được hay không phải xem kết quả cuối cùng, ngươi chỉ cần giữ phép tắc là được.” Một âm thanh lạnh lùng đáp lại.

Lúc này, ở chiến trường phía dưới, quan chỉ huy nói với một vị Kiếm Tiên trầm mặc phía sau: “Đến lượt ngươi ra tay rồi, sau khi yểm hộ chúng ta rút quân, nhiệm vụ của ngươi được coi là hoàn thành.”

Một thanh Tiên kiếm hiện lên trước người Kiếm Tiên phía sau quan chỉ huy.

“Thần khoáng Kiếm Tâm, chuẩn bị tốt cho ta.” Kiếm Tiên thần sắc bình tĩnh nói.

Trong nháy mắt, một đạo kiếm khí xông thẳng lên tận trời.

Theo sau, vô số đạo kiếm khí ngưng tụ thành từng con trường long, đan xen lẫn nhau với dây leo khổng lồ kia.

Từng đoạn dây leo bị chém xuống, quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên nhìn có chút ruột gan đứt đoạn.

Phải biết rằng đây là át chủ bài cuối cùng của hắn, còn muốn dựa vào thứ này một lần tiêu diệt hết đội quân mười vạn Nhân tộc này.

“Rút quân theo thứ tự, Kim Cang bộ cản phía sau.” Quan chỉ huy Nhân tộc bình tĩnh nói.

Kim Tiên Nhân tộc ở trên không bảo hộ đội quân này, lúc nghe được lời này thì không nhịn được thở dài.

Quân đội Nhân tộc vốn dĩ không yếu, nề hà đối diện lại phái ra thượng đẳng mã, nhắm vào đội trung đẳng mã Nhân tộc này.

“Lại điều cho ta thêm một tiểu đội thần thông, ta nhất định có thể giáp mặt đối diện với mười lắm vạn tộc Mộc Nguyên này.” Quan chỉ huy có chút đáng tiếc nói.

“Ngươi đã dùng quân đội mười vạn quân đối kháng với quân đội mười lăm vạn quân đỉnh cấp tộc Mộc Nguyên đối diện, đánh thành cảnh như vậy đã thực không tệ.” Kim Tiên Nhân tộc trên không truyền âm cho quan chỉ huy nói.

Nhưng vào lúc này, Kim Tiên Nhân tộc ở trên không chợt sững người. Hắn phát hiện ở ngoài mười mấy vạn dặm có hai Chuẩn Tiên Nhân tộc đang cấp tốc bay về hướng này.

Lúc này trên một chiếc linh thuyền Tiên khí, hai người đang thông qua thị giác Bồ Đào quan sát trận chiến đấu này.

“Quân đội bên Nhân tộc chúng ta thoạt nhìn có dự định rút quân.” Hùng Lực nhìn màn sáng nói. Nếu đội quân Nhân tộc này rút quân, bọn họ giúp hay không giúp, kết quả đều giống nhau.

“Vậy chúng ta hỏi một chút xem quan chỉ huy đối diện có muốn đánh ngược lại không. Đều đã tới đây, nếu không giết một đợt thì có chút đáng tiếc.” Từ Cương vuốt cằm nói.

“Hai tiểu bối các ngươi mau mau rời đi, phía trước là chiến trường của Nhân tộc và tộc Mộc Nguyên.” Giọng Kim Tiên Nhân tộc vang lên.

“Tiền bối, hai người chúng ta là tới giúp đỡ. Ta đã xem trận chiến vừa rồi, có hai người chúng ta gia nhập, tiêu diệt toàn bộ đội quân tộc Mộc Nguyên đối diện đều không thành vấn đề.” Từ Cương nói.

Kim Tiên Nhân tộc đang khóc trên chiến trường, nghe được lời Từ Cương nói bỗng ngẩn ra rõ ràng, chiến trường cấp mấy mươi vạn người, sao có thể vì hai Chuẩn Tiên gia nhập mà thay đổi tình hình.

Trừ khi bọn họ là thiên kiêu do Tiên tông Thánh môn đứng đầu nhất Nhân tộc bồi dưỡng ra, vậy còn có một chút khả năng.

“Quân đội Nhân tộc tiền tuyến đã dự tính rút quân, nếu như nguyện ý, các ngươi có thể lại chờ thêm một lát, lúc rút quân có thể mang theo các ngươi.” Kim Tiên Nhân tộc cười đáp lại, sau đó không quan tâm nhiều thêm.

“Tiền bối kia hình như không tin chúng ta?” Hùng Lực nhìn Từ Cương nói.

“Không sao, lát nữa lúc tương ngộ, tiền bối kia tự nhiên sẽ tin thôi.”

Lúc này trong tay Từ Cương có thêm một quang đoàn nhỏ trắng đen đan xen vặn vẹo, sau đó bắt đầu trở nên càng lúc càng lớn.

“Có hai vị nghĩa sĩ Nhân tộc muốn tới giúp chúng ta, đến lúc đó ngươi sắp xếp một chút.” Kim Tiên Nhân tộc nói cho quan chỉ huy nghe về tình huống của hai người.

“Tiền bối, hai vị nghĩa sĩ kia nói không chừng là đến từ Thánh địa Tiên tông đứng đầu Nhân tộc, thật sự có thể xoay chuyển thế cục của trận chiến này.”

“Chỉ cần tiêu diệt toàn bộ đội quân tộc Mộc Nguyên này, bên phía tổng phòng tuyến sẽ nhẹ nhàng không ít.” Ánh mắt quan chỉ huy tràn ngập mong đợi.

“Tốc độ của bọn họ rất nhanh, các ngươi lập tức là có thể gặp mặt, đến lúc đó chính ngươi phán đoán.” Kim Tiên Nhân tộc sau khi nói xong liền tiếp tục đối tuyến cùng Kim Tiên tộc Mộc Nguyên.

“Đã rõ.”

Lúc này quan chỉ huy cảm giác được ở ngoài vạn dặm, có một chiếc tiên thuyền đang cấp tốc bay về hướng này.

“Hai vị nghĩa sĩ, lời vừa rồi các ngươi nói trước đó ta đều đã biết, mời bày ra bản lĩnh của các ngươi, nếu có thể, chúng ta tùy thời triển khai phản công.” Quan chỉ huy nhanh chóng truyền âm với Từ Cương và Hùng Lực nói.

“Được, nhờ ngươi ra lệnh cho Luyện Thể bộ chặn hậu ở phía trước nhất dùng ra phương pháp phòng ngự mạnh nhất.” Từ Cương nói.

Lúc này quang đoàn trắng đen đan xen vặn vẹo trong tay Từ Cương đã bành trướng đến cỡ quả bóng rổ, đây cũng là cực hạn hắn có khả năng khống chế được.

Quan chỉ huy tuy rằng có chút nghi vấn nhưng vẫn làm theo lời Từ Cương nói.

Từ Cương trực tiếp từ tiên thuyền đi ra, triệu hồi ra ảo ảnh ngàn tay.

Ngũ Hành Tiên Linh chi khí bắt đầu ngưng tụ, một quả đạn đạo thần thông khổng lồ đường kính mấy trăm trượng bắt đầu theo Ngũ Hành Tiên Linh chi khí ngưng tụ thành hình.

“Phong chủ, ngươi khống chế chút, đừng ngộ thương hữu quân.” Hùng Lực cảm nhận được uy lực hủy thiên diệt địa của đạn đạo thần thông kia nói.

“Ta biết mà.” Từ Cương quay đầu liếc Hùng Lực một cái.

Theo đạn đạo thần thông ngưng tụ xong, toàn bộ không gian khu vực xung quanh đều bắt đầu vặn vẹo lên.

Đạn đạo thần thông bắn ra một ngọn lửa lớn, chậm rãi bay về phía chiến trường hậu phương tộc Mộc Nguyên.

“Phong chủ, đuôi lửa này cũng miễn đi, chuyển động chậm thì không cần thiết nữa đâu đó.” Hùng Lực nói.

“Ha ha, quen rồi.” Từ Cương cười to nói.

“Chú ý, thần thông của ta đã phóng ra, xin để tu sĩ Luyện Thể bộ của quý quân đội phòng ngự.” Từ Cương tri kỷ truyền âm cho quan chỉ huy kia nói.

Lúc tới Từ Cương có nhìn một chút, phát hiện quan chỉ huy của đội quân Nhân tộc này, chỉ huy rất có trình độ.

Chiến đấu dưới quyền hắn, hẳn là có thể hoàn toàn phát huy ra ưu thế bản thân.

Lúc này, quan chỉ huy đang chỉ huy rút quân chiến đấu bỗng nhiên mờ mịt.

“Thần thông gì mà lại có uy năng lớn hơn thần thông đội trăm người liên hợp thi triển?”

Quan chỉ huy nói xong, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

“Kim Cang bộ, tất cả đều đem át chủ bài dùng ra, có thần thông Tiên cấp oanh tạc!!” Quan chỉ huy lập tức truyền âm với tu sĩ Kim Cang bộ đang chiến đấu ở tiền tuyến nói.

Tức khắc, trên tiền tuyến chiến trường sáng lên từng trận kim quang.

Hơn một vạn Luyện Thể Kim Thân thân cao ngàn trượng xuất hiện, tất cả đều điên cuồng thi triển thần thông phòng ngự.

Quan chỉ huy phía sau Tộc Mộc Nguyên tuy rằng không biết được rõ tình hình, nhưng cũng không ảnh hưởng đến phán đoán của hắn.

“Toàn thể phòng ngự! Bên Nhân tộc có động tác lớn!!” Quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên lớn tiếng nói.

Lúc này, quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên nhìn thấy một chút ánh sáng xuất hiện nơi xa.

Sau đó, dưới ánh mắt khiếp sợ của quan chỉ huy Nhân tộc, một đám mây nấm khổng lồ từ trận địa phía sau tộc Mộc Nguyên bay lên.

“Này mẹ nó là thần thông cỡ lớn cấp Tiên Linh, là vị nào đại tiên tới.”

Quan chỉ huy Nhân tộc đột nhiên nghĩ tới gì đó, vội vàng hỏi thăm tình hình thương vong tiền tuyến.

Theo báo cáo về tình hình chiến đấu tiền tuyến, quan chỉ huy Nhân tộc thở phào nhẹ nhõm.

“Đa tạ hai vị nghĩa sĩ, tộc Mộc Nguyên đối diện chúng ta đã đồ diệt sáu tòa cự thành ở lãnh thổ Nhân tộc, nợ máu chồng chất.”

“Hiện tại có hai vị nghĩa sĩ trợ giúp, nhất định có thể tiêu diệt toàn quân đối diện.” Quan chỉ huy Nhân tộc kích động nói.

“Lập tức đến.” Từ Cương bình tĩnh nói.

Trong nháy mắt, khí chất cao thủ của Từ Cương bỗng hiện lên trong ý nghĩ của quan chỉ huy Nhân tộc.

Chương 977: Toàn diệt

“Một đòn này, ít nhất tiêu diệt được hơn một ngàn quân tộc Mộc Nguyên.” Quan chỉ huy Nhân tộc tính ra nói.

Đúng lúc này, hai bóng người xuất hiện bên cạnh quan chỉ huy Nhân tộc.

“Hai vị đại tiên, trận chiến này có thể thắng hay không liền dựa vào các ngươi.” Quan chỉ huy hưng phấn nói.

“Yên tâm, giao nơi quan trọng nhất cho ta.” Hùng Lực bình tĩnh nói.

“Chỉ cần là nơi có rừng cây, toàn bộ đều là nơi quan trọng nhất, phá hủy được toàn bộ rừng rậm, trận chiến này xem như thắng lợi một nửa.” Quan chỉ huy nhanh chóng nói.

Cũng tùy cơ bày ra một tấm bản đồ quang ảnh chỉ ra mấy khu vực rừng rậm quan trọng.

“Đã hiểu.”

Hùng Lực đột nhiên nhảy lên, trong nháy mắt huyễn hóa ra Ngũ Hành Hỗn Độn Kim Thân lớn ngàn trượng.

Phóng về hướng mảnh rừng rậm gần tộc Mộc Nguyên nhất.

Mà Từ Cương trực tiếp huyễn hóa ra ảo ảnh ngàn tay, bắt đầu ngưng tụ ra từng viên đạn đạo thần thông một.

“Đại tiên, thần thông này của ngài có thể thi triển bao nhiêu lần? Nếu đặc biệt hao phí tiên lực, chúng ta chỉ tiến công vào địa điểm quan trọng nhất.”

Vừa rồi, đám mây nấm nổ lên cao ngàn dặm kia khiến hắn ấn tượng cực kỳ sâu sắc.

“Thi triển thần thông Đông Phong này không hao phí tiên lực gì cả, muốn thi triển bao nhiêu lần thì có bấy nhiêu lần.” Từ Cương bình thản nói, từ sau khi sư phụ hắn luyện chế ra cho hắn món pháp khí chứa đựng linh lực đầu tiên, hắn liền chưa từng thiếu pháp lực.

Hiện tại chỉ riêng trên người hắn đã có năm món Tiên khí chứa đựng tiên lực ngoài mức quy định, vừa vặn có thể sử dụng tuần hoàn trong tình huống hắn chiến đấu cường độ cao.

Theo từng thần thông Đông Phong oanh tạc về phía trận địa tộc Mộc Nguyên.

Tình thế trên chiến trường nghịch chuyển, ngay cả dây leo lại lần nữa chui ra từ đại địa cũng biến thành cặn bã dưới sự oanh kích liên tục của Từ Cương.

Toàn bộ trận địa hậu phương tộc Mộc Nguyên lại nở rộ ra từng đám mây nấm.

Quan chỉ huy phía sau Nhân tộc thấy được, vui như mở cờ trong bụng.

“Chỉ riêng vị đại tiên này đã mạnh hơn chiến lực của tiểu đội thần thông trăm người, lần này rốt cuộc đến phiên Sài Thế ta gặp đại vận sao!” Trong lòng quan chỉ huy Nhân tộc Sài Thế hưng phấn nói.

Trên tiền tuyến chiến trường, Hùng Lực đã trở thành một mũi nhọn, đột phá một cái lại một cái tộc Mộc Nguyên chiến trận, dẫn theo Kim Cang bộ Nhân tộc phá hủy từng mảnh rừng rậm Mộc Nguyên trên tiền tuyến.

Lúc này Kim Tiên tộc Mộc Nguyên đang quan chiến phía trên chiến trường, sắc mặt cực kỳ khó coi, trên người ngưng tụ khổng lồ khí thế, giống như là tùy thời muốn tiêu diệt quân đội Nhân tộc phía dưới.

“Ngươi phải nghĩ kỹ đó, trận chiến này mới vừa bắt đầu đã làm hỏng quy tắc, sau này các ngươi đánh thế nào?” Kim Tiên Nhân tộc cũng phòng bị, chuẩn bị tốt tùy thời ngăn cản Kim Tiên tộc Mộc Nguyên ra tay.

Nhìn từng mảnh rừng rậm Mộc Nguyên của tộc Mộc Nguyên phía dưới bị phá hủy, tâm tình Kim Tiên Nhân tộc sảng khoái dị thường, quét qua cả khó chịu quân đội Nhân tộc bị khắc chế vừa rồi.

“Để ta xem, chỉ cần vài tộc các ngươi không hoàn toàn liên hợp, muốn gây khó dễ cho Nhân tộc, các ngươi còn chưa đủ tư cách.” Kim Tiên Nhân tộc cười ha ha nói.

“Phong thuỷ luân chuyển, lúc trước, khi Nhân tộc các ngươi liên hợp với chủng tộc khác suy yếu tộc Mộc Nguyên ta, lời nói ra cũng không phải là nói như vậy.” Kim Tiên tộc Mộc Nguyên hừ lạnh nói, nhìn tình hình quân đội tộc Mộc Nguyên phía dưới, hắn nhịn xuống lần này đến lần khác.

Nhưng vào lúc này, mảnh rừng rậm Mộc Nguyên lớn nhất phía sau tộc Mộc Nguyên dâng lên một đám mây nấm khổng lồ, Kim Tiên tộc Mộc Nguyên biết, trận chiến này, bọn họ bại.

Nhưng mặc dù rừng rậm quan trọng nhất bị hủy diệt, nhưng quân đội tộc Mộc Nguyên vẫn đang chiến đấu ngoan cường.

Nhưng theo từng quả đạn đạo thần thông Đông Phong bắn ra, ánh mắt ngoan cường của chiến sĩ tộc Mộc Nguyên kia dần dần trở nên sợ hãi.

Đối mặt với tồn tại không thể chiến thắng, ngoan cường hữu dụng sao?

Chiến trường hai tộc ở khu vực mười vạn dặm liên tiếp này, tất cả đều nằm trong phạm vi tiến công của đạn đạo Đông Phong của Từ Cương.

Quan chỉ huy Nhân tộc đầu tiên là thông qua màn sáng xem tình hình chiến trường tiền tuyến.

Nhất là Hùng Lực phát động Ngũ Hành Hỗn Độn Kim Thân, thẳng tiến không lùi, nghiền nát mọi khí thế, khiến Quan chỉ huy Nhân tộc giống như thấy được người mình yêu nhất.

“Mãnh tướng đẳng cấp thế này, thật muốn một lần đánh tới trong vùng trung bộ tộc Mộc Nguyên.”

Quan chỉ huy Nhân tộc theo sau nhìn về phía Từ Cương vẫn luôn đang thi triển thần thông Đông Phong, càng thêm vui vẻ.

Lúc này, theo sự phản công từ quân đội Nhân tộc đã dần dần hình thành thế vây kín với tộc Mộc Nguyên, tính toán vây lại quân đội tộc Mộc Nguyên tiêu diệt toàn bộ.

“Đạo hữu, hai người các ngươi đến từ Thánh địa Tiên tông nào? Vạn Thánh Tiên môn, Ngũ Hành Đạo Tông, Lôi Phạt Thiên Tông, hay là mà Sinh Môn?” Quan chỉ huy thuận miệng nói ra mấy Tiên tông Thánh môn đứng đầu Nhân tộc.

“Đều không phải, đạo hữu không cần đoán bừa, chúng ta tới chỉ là vì chống cự dị tộc.” Từ Cương trả lời.

Vừa nghe lời này, quan chỉ huy lập tức hiểu được.

Lúc này, quân đội tộc Mộc Nguyên bắt đầu phá vây rút lui, trực tiếp từ nơi phòng thủ yếu kém Nhân tộc cố tình để lại cho bọn họ xông ra bên ngoài.

“Đạo hữu, ta đã dồn bọn họ tới một chỗ, ngươi có thể bắt đầu.”

Quan chỉ huy Nhân tộc nói.

“Được.” Trong mắt Từ Cương hiện lên hưng phấn.

Phía sau ảo ảnh ngàn tay xuất hiện năm viên Tiên khí Ngũ Linh Châu, hai con cự long một đen một trắng ở vị trí trung tâm năm viên tiên châu quấn quanh đan xen lẫn nhau.

Sau đó khí thế trên cả ảo ảnh ngàn tay bỗng tăng vọt, từng quả đạn đạo Đông Phong thô to dị thường ngưng tụ thành hình.

Đạn đạo thần thông ban đầu tương đương với Đông Phong 17, thể lượng nhỏ tốc độ nhanh.

Nhưng đạn đạo thần thông Từ Cương ngưng tụ hiện giờ lập tức biến thành Đông Phong 41, chuyên vì mục tiêu chiến lược oanh tạc mà sinh.

Theo sau, từng quả đạn đạo thần thông Đông Phong khổng lồ bay về phía xa.

Toàn bộ đại địa đều bắt đầu rung chấn lên, từng đoá mây nấm đường kính vạn dặm dâng lên.

Tộc Mộc Nguyên tụ tập một chỗ bị trực tiếp đánh tới tối tăm mặt mày.

Thần thông phòng hộ khởi động ra cũng bị đạn đạo thần thông Đông Phong vô tình nghiền nát, cho dù chống qua lần đầu còn có lần hai, lần ba, lần bốn.

“Toàn bộ huynh đệ tộc Mộc Nguyên nghe lệnh, tình thế hiện giờ chúng ta đã chạy không thoát nữa rồi, còn không bằng liều chết hiệu triệu cổ thụ, để cổ thụ báo thù cho chúng ta.”

“Hiện tại bắt đầu hiến tế bản thân, hiệu triệu cổ thụ, để cái chết cuối cùng của chúng ta có tôn nghiêm một chút!”

Ánh mắt quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên đỏ bừng nhìn lên không trung, hắn biết sứ giả Kim Tiên tộc bọn họ ở trên không bị Kim Tiên Nhân tộc nhìn chằm chằm, không có khả năng ra tay giúp bọn họ, cho dù là âm thầm ra tay đều không thể.

Toàn bộ tộc Mộc Nguyên nghe được lời quan chỉ huy nói, trong ánh mắt đầu tiên là hiện lên một tia sợ hãi, sau đó lại thoải mái cười một tiếng.

Hai tay chắp trước ngực quỳ xuống, một tiếng ca dị tộc linh hoạt kỳ ảo vang lên trong chiến trường.

Chậm rãi càng ngày càng nhiều tiếng ca tộc Mộc Nguyên gia nhập vào trong đó, vậy mà lấn át được cả âm thanh của đạn đạo thần thông Đông Phong khi nổ tung.

Một ảo ảnh cổ thụ thương thiên xuất hiện giữa thiên địa, sau đó chậm rãi rơi xuống trên đại địa.

Một vầng sáng xanh khuếch tán ra từ trên cổ thụ thương thiên này, giống như muốn che chở tộc Mộc Nguyên trong tuyệt vọng.

Lục quang đảo qua, thân thể toàn bộ tộc Mộc Nguyên nháy mắt tự giải, hóa thành từng đạo linh quang, dung hợp tới trong cổ thụ.

Theo hội tụ linh quang càng ngày càng nhiều, cả cây cổ thụ thương thiên chân thật buông xuống trong chiến trường này.

Quan chỉ huy Nhân tộc nhìn thấy cây cổ thụ thương thiên, chậm rãi thở phào nhẹ nhõm, lần lượt ra lệnh cho toàn thể Nhân tộc phòng ngự.

“Cổ thụ này là thứ gì? Là át chủ bài cuối cùng của tộc Mộc Nguyên sao?”

“Xem như vậy đi, nhưng cây cổ thụ này cũng không phải dễ chọc, nếu là không phá hủy nó, tộc Mộc Nguyên dung hợp vào trong cổ thụ sẽ sống lại lần nữa.” Quan chỉ huy giải thích.

Chương 978: Khô cốt thụ

Nhưng vào lúc này, một tường cây khổng lồ vây lại mấy chục vạn dặm xung quanh.

Hơn nữa trên không trung cũng bị cây mây phong tỏa.

“Giữ vững, nếu sau ba ngày cây này không hóa cốt, chúng ta liền thắng!” Quan chỉ huy Sài Thế truyền âm cho mọi người nói.

“Ta thấy cây này cũng không mạnh, vì sao không phá hủy?” Từ Cương hỏi.

“Đây là cổ thụ Mộc Nguyên đặc hữu của tộc Mộc Nguyên, một khi sau khi rót vào tiên hồn tộc Mộc Nguyên, cả cây cổ thụ sẽ cực kỳ cứng rắn, bất cứ thần thông cùng giai bậc gì đều không thể đánh vỡ phong tỏa của nó.”

“Đương nhiên trạng thái mạnh như vậy chỉ có thể duy trì ba ngày, sau ba ngày, nếu cổ thụ không hóa thành khô cốt thụ thì tiên hồn trong đó sẽ tiêu tán, bọn họ vĩnh viễn cũng không có cơ hội sống lại.”

“Hiện tại vấn đề chúng ta sắp gặp phải chính là sống sót, ít dùng thần thông lại, bởi vì tường cây và cây mây đều sẽ hấp thụ thần thông, ngươi dùng càng nhiều, cổ thụ lại càng mạnh.”

“Nghe nói năm đó lúc Nhân tộc chúng ta liên hợp với chủng tộc khác tấn công tộc Mộc Nguyên, đã phải chịu thiệt không ít.” Quan chỉ huy cười ha ha nói.

“Cũng không cần quá khẩn trương, chỉ cần phòng bị công kích từ cây mây trong lòng đất là được.”

Từ Cương nhìn cổ thụ Mộc Nguyên càng thêm khổng lồ ở nơi xa, trong đầu đột nhiên xuất hiện một ý tưởng.

“Công kích vật lý nó vẫn sẽ hấp thụ sao?” Từ Cương đột nhiên hỏi một câu.

“Công kích vật lý?”

“Chính là công kích thuần lực lượng.”

Từ Cương nói, phía sau xuất hiện mấy trăm quả Lôi Thiết Cầu rắn lớn bằng quả bóng rổ.

Theo sau, trong Lôi Thiết Cầu rắn bắt đầu phát ra tiếng lôi điện xẹt xẹt.

“Bang!!”

Một tiếng nổ lớn vang lên, Thạch Thiết Cầu thuộc tính Lôi trực tiếp phá không bay nhanh về phía cổ thụ nơi xa.

Cuối cùng, Từ Cương trực tiếp một lần bắn ra mấy trăm quả Lôi Thiết Cầu rắn kia.

Từng quả Lôi Thiết Cầu rắn mang theo lực lượng khổng lồ cắm vào trong cổ thụ.

Theo sau, pháp trận trung tâm Lôi Thiết Cầu rắn khởi động, trực tiếp nổ tung trong cổ thụ, phía trên cổ thụ bị nổ ra một hố to.

Có điều, so với tổng thể cây cổ thụ mà nói, hố to này chỉ giống như chim gõ kiến mổ ra lỗ nhỏ.

“Có chút uy lực, dựa theo trình độ này, phá hư cả cây cổ thụ này cũng cần đến bốn ngày.”

“Đạo hữu vẫn là tiết kiệm chút sức lực đi, chúng ta tới tán gẫu chút chuyện khác.” Quan chỉ huy Sài Thế cười ha ha nói.

Đúng lúc này, một dây leo lớn quét ngang mà đến, bị mọi người sớm có chuẩn bị lập tức né tránh.

“Chỉ cần cẩn thận một chút, không để bị dây leo quất trúng, bình thường sẽ không có gì vấn đề lớn.”

Nhưng vào lúc này, ở nơi xa truyền đến một tiếng hét thảm thiết. Thì ra là có một tu sĩ vô ý bị cây mây quất trúng, trực tiếp như mũi tên rời cung bay lên không trung.

“Xem ra uy lực cây mây này chỉ dung hợp khoảng bốn vạn tiên hồn tộc Mộc Nguyên, cổ thụ như vậy rất yếu, tỉ lệ đại khái đủ để giết không chết một người.” Quan chỉ huy nói.

Ba ngày sau, khu vực bị cổ thụ phong tỏa tự động mở ra, cổ thụ Mộc Nguyên kia cũng biến thành khô cốt thụ màu trắng bệch.

“Đây xem như là đã tiêu diệt được một đội quân tộc Mộc Nguyên rồi.” Quan chỉ huy nhìn khô cốt thụ nói.

Lúc này, Từ Cương và Hùng Lực đang say mê nhìn khô cốt thụ kia.

“Hai vị đạo hữu, tiếp theo các ngươi dự tính làm thế nào? Cùng ta về Tiên vực Phong Vũ, tiếp tục ngăn cản dị tộc, hay là…” Sài Thế nhìn hai mãnh nhân, ánh mắt lộ ra mong đợi.

Trong mắt hắn, cả Từ Cương và Hùng Lực đều là loại ưu thế trên chiến trường, đặc biệt là Từ Cương, giống như trời sinh vì chiến trường mà sinh.

Uy lực thần thông sử dụng ra một cái lại lớn hơn một cái, hơn nữa còn có lực lượng dự trữ vô tận, bền bỉ kéo dài.

Thử hỏi quan chỉ huy nào không muốn có mãnh tướng như vậy trong tay.

“Nếu chúng ta theo ngươi, phúc lợi, đãi ngộ tính thế nào.” Khóe miệng Từ Cương lộ ra một nụ cười mỉm.

“Chỉ cần hai vị đạo hữu chịu gia nhập Hoàng Sa Quân của ta, tất cả chiến lợi phẩm, tính cho đạo hữu một phần mười.” Quan chỉ huy Sài Thế nói. Trong mắt hắn, Từ Cương và Hùng Lực đáng với giá này.

Một món pháp bảo Đạo Khí Không Gian xuất hiện trong tay quan chỉ huy.

“Đây là một phần mười chiến lợi phẩm của trận chiến lần này, nếu đổi thành Tiên ngọc, đại khái hơn ba mươi vạn.”

“Hơn nữa những Tiên ngọc này sẽ nhận được sự bảo hộ từ đại thế lực Tiên ngọc phụ cận, các ngươi tùy tiện tiêu xài, tuyệt đối sẽ không có người đỏ mắt hạ độc thủ.”

“Hơn nữa theo quy mô xâm lược của tộc Mộc Nguyên càng lúc càng lớn, loại chiến đấu cấp bậc này rất nhiều.”

“Nhiều nữa ta không dám bảo đảm, chỉ cần hai vị đạo hữu ở trong Hoàng Sa Quân ta, trăm năm mỗi vị đạo hữu ngàn vạn Tiên ngọc vẫn là bảo đảm được.”

“Hơn nữa kế tiếp còn sẽ tích lũy quân công, nói không chừng hai vị có thể trước tiên đổi được Hậu thiên linh bảo cho Kim Tiên Kỳ sử dụng.”

Sài Thế vì chiêu Từ Cương và Hùng Lực đến trong quân hắn, có thể nói là nói hết lời hay.

Hùng Lực liếc mắt nhìn Từ Cương một cái, ý để Từ Cương làm chủ.

“Dù sao đều là chống cự dị tộc, vậy lâm thời ở lại trong quân của ngươi đi.” Từ Cương gật đầu nói.

Trăm năm ngàn vạn Tiên ngọc, hắn nghĩ những Tiên ngọc này hẳn là sẽ có chút tác dụng với sư phụ hắn đi.

Trong khoảng trăm năm này, Từ Cương đều biết sư phụ hắn vẫn luôn không thể hiểu được thiếu Tiên ngọc, ở đây vừa lúc vừa chiến đấu, vừa có thể trợ cấp Tiên ngọc cho sư phụ.

Đến nỗi quân công có thể đổi được Hậu thiên linh bảo, hắn cũng không quá để ý đến thứ này.

“Vậy thật tốt quá, có hai vị đạo hữu ở đây, quân đội tộc Mộc Nguyên cùng cấp bậc có thể tùy tiện nghiền áp!” Quan chỉ huy Sài Thế hưng phấn nói.

Lúc này cách Sài Thế không xa, một thiếu niên Kiếm Tiên lại có chút oán niệm nhìn Sài Thế.

Lúc hắn vừa tới cũng không có nói qua những lời mời chào như thế, càng không có nói chỗ tốt là một phần mười chiến lợi phẩm.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm mới vừa dạy tập luyện thực tế cho đệ tử mạch Luyện Khí xong, đang chuẩn bị tìm huynh đệ tốt câu cá, thuận tiện nghỉ ngơi một lát.

“Chủ nhân, bên Từ Cương truyền tới một phần tình báo có liên quan đến tộc Mộc Nguyên.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Quả nhiên như lời đại ca tốt nói, biên giới Nhân tộc đã luân hãm nhiều nơi như thế.” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn nghĩ đến lời đại ca tốt nói, lần này có rất nhiều chủng tộc đứng đầu Tiên giới vây công Nhân tộc, ít nhất phải đánh hạ một nửa Tiên vực của Nhân tộc mới bằng lòng bỏ qua.

Trên cự hồ đảo Ẩn Linh, Vương Vũ Luân và La Sinh đang ngồi câu cá, nhìn cảnh tượng của hai người hẳn là đang trò chuyện với nhau rất vui vẻ.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên linh thuyền chỗ hai người.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” La Sinh vội vàng đứng dậy hành lễ nói.

“Gặp qua Từ đại ca.” Vương Vũ Luân thì lại tỏ vẻ rất bình tĩnh.

“Hai người các ngươi cũng thật thanh nhàn.” Từ Phàm cười nói.

“Đại trưởng lão, trong khoảng thời gian này ta vẫn đều đang sửa sang lại toàn bộ tình báo ta biết về Tiên giới, đã có một nửa truyền tới trong cơ sở dữ liệu của Bồ Đào.” La Sinh vội vàng báo cáo công tác, tỏ vẻ trong khoảng thời gian này hắn cũng không có lười biếng.

“Bồ Đào đã nói với ta, ngươi làm không tệ.”

Từ Phàm nói, lấy ra một chiếc cần câu, cũng gia nhập vào trong hàng ngũ câu cá.

“Đại chiến chư tộc Tiên giới vây quét Nhân tộc, La Sinh trưởng lão, tông môn chúng ta có cần tham chiến hay không?” Từ Phàm vừa câu cá vừa hỏi.

Nghe thấy Từ Phàm hỏi chuyện, La Sinh lập tức nghiêm nghị lên.

“Đại trưởng lão, giai đoạn trước không cần, nhưng cũng cần thiết phải chuẩn bị.”

“Bởi vì chiến tranh một khi vào đến trung, hậu kỳ, vậy sẽ liên lụy đến toàn bộ Tiên tông Thánh môn cùng với đại thế lực thương hội Nhân tộc.”

“Đến lúc đó nếu không xuất chiến, khí vận tông môn chúng ta sẽ suy nhược.”

Chương 979: Hai trăm vạn

“Không cần nhiều, lấy quy mô của tông môn chúng ta hiện tại, phái ra mười vạn đệ tử cấp Chân Tiên thành một quân đoàn, đi chi viện tiền tuyến là được.”

“Ở Mộc Nguyên Tiên giới, có quy tắc do mấy vị đại năng đỉnh cấp nhất lập xuống, chiến tranh chỉ có thể tiến hành chém giết đồng cấp.”

“Đương nhiên khi lực lượng không bằng nhau, một bên không có chiến lực cấp cao nhất định sẽ nằm ở thế yếu.” La Sinh giải thích.

“Cho nên nói mỗi lần đến lúc này, chết nhiều nhất chính là Chân Tiên, Kim Tiên, Đại La có thể cũng sẽ chết mấy người, nhưng sẽ không quá nhiều.”

“Bởi vì ở giới này, Nhân tộc chúng ta có tồn tại ba vị vượt trên Đại La, cho nên mấy tộc khác cũng không dám làm gì quá mức quá đáng.”

Từ Phàm gật đầu, tỏ vẻ tán thành với cố vấn tông môn La Sinh này.

“Đại trưởng lão, gần đây ta xem thử thần thông công pháp của tông môn chúng ta, phát hiện tất cả đều trở thành hệ thống, giữa công pháp và thần thông đều có mối liên hệ thiên ti vạn lũ.”

“Không cần phải nói, chỉ riêng hệ thống thần thông công pháp truyền thừa của tông môn chúng ta là đã mạnh hơn Thánh địa Tiên tông bình thường nhiều rồi.” La Sinh khen ngợi nói.

“Ngươi có ý tưởng gì.” Từ Phàm cảm giác La Sinh có điều ám chỉ.

“Tu luyện thần thông công pháp như vậy, sau khi các đệ tử tông môn trở thành Chân Tiên, chiến lực nhất định không yếu.”

“Cho nên, Đại trưởng lão, chúng ta có thể huấn luyện ra nhiều thêm vài đại quân Chân Tiên, đến lúc đó, một là có thể vì tông môn tranh thủ khí vận công đức, hai là có thể kiếm được càng nhiều Tiên ngọc.”

“Chiến tranh cũng là nơi dễ dàng phát tài nhất.” La Sinh nói.

“Vậy ngươi nói huấn luyện bao nhiêu thì thích hợp?” Từ Phàm vuốt cằm hỏi.

Đệ tử Ẩn Linh môn hợp thành đại quân, thực lực nhất định không yếu, cái khác không nói, chỉ cần bồi dưỡng tứ đại đệ tử trở thành Chân Tiên, lúc được cử lên trên chiến trường nhất định sẽ mang đến hiệu quả không giống nhau.

“Hai trăm vạn thích hợp nhất, đến lúc đó lại mời thêm vài Kim Tiên thủ hộ cho chiến trường, trong cùng cấp nhất định xem như là tồn tại vô địch.” La Sinh tự tin nói.

Sau khi đến Ẩn Linh môn, thứ làm hắn bội phục nhất đó là phương thức dạy dỗ đệ tử của tông môn.

“Vậy hai trăm vạn, đến lúc đó để đệ tử tông môn thay phiên tới, đây cũng là Kim Tiên thủ hộ ngươi nói, ta lại nghĩ biện pháp khác thử xem.” Từ Phàm nói.

Nhưng vào lúc này, khu vực Yêu Bộ của Ẩn Linh môn bộc phát ra mấy luồng Chân Tiên chi khí.

“Chủ nhân, có năm Ma tộc Bốn Tay thăng cấp thành Chân Tiên, chủ nhân có triệu kiến hay không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Không gặp, sau này đệ tử thăng cấp lên Chân Tiên trong tông môn càng ngày càng nhiều, tiếp đãi từng đám quá tốn công.” Từ Phàm xua tay nói.

“Đúng rồi, bảo Thần La khuếch trương quy mô tộc hắn đến mười vạn.” Từ Phàm thuận miệng phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Yêu Bộ, khu vực của Ma tộc Bốn Tay.

Thần La Bốn Tay đang vừa lòng nhìn mấy tộc nhân vừa thăng cấp thành Chân Tiên.

“Không tệ, hiện giờ Ma tộc Bốn Tay chúng ta mạnh nhất ở Yêu Bộ, ngày sau chỉ cần biểu hiện cho tốt, tài nguyên đạt được của tộc ta trong tông môn sẽ càng ngày càng nhiều.”

Từ sau khi Tiên Linh chi khí ở Ẩn Linh môn rộng mở cung ứng, Ma tộc Bốn Tay liền nghênh đón phát triển lớn.

Gần như toàn bộ đội Ma vệ Bốn Tay đều đã thăng cấp tới Chuẩn Tiên.

Hiện tại ít nhất có một phần ba Ma tộc Bốn Tay đang vướng ở Chuẩn Tiên đỉnh kỳ, chỉ chờ thời cơ đột ngộ đột phá đến Chân Tiên.

“Ma tộc Bốn Tay không tệ, qua mấy ngày nữa đi qua bên Yêu Bộ giảng cho bọn họ vài tiết.” Mặt Từ Phàm mang vẻ tươi vui nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, La Sinh đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

“Đại trưởng lão, có thể cử hành đại điển chính thức, chiêu nhập Ma tộc Bốn Tay vào trong ngoại môn tông môn.”

“Như vậy sau này Ma tộc Bốn Tay chính thức dung hợp với khí vận tông môn, chỉ cần tông môn phát triển càng ngày càng tốt, Ma tộc Bốn Tay sẽ càng ngày càng mạnh.”

“Mấu chốt nhất chính là, bọn họ sẽ tuyệt đối nguyện trung thành với tông môn, bồi dưỡng lên, sau đó cũng là một đội chiến lực không tệ.”

“Liền giống như tộc Vân Linh của Vạn Thánh Tiên môn, vì Vạn Thánh Tiên môn kia cung cấp không ít trợ lực.” La Sinh nói, lấy ra một ngọc giản trống, khắc ghi vào cách thức đại điển bái tông môn trong Tiên giới.

Sau khi Từ Phàm nhận lấy ngọc giản thì nhìn thoáng qua, gật đầu.

Ma tộc Bốn Tay sớm đã có nghi thức như vậy, chẳng qua là khác với đại điển bái tông môn này.

“La Sinh trưởng lão có tâm.” Từ Phàm vui mừng nói.

Đúng lúc này, trên mặt hồ quay cuồng một trận, một tiểu nữ hài cưỡi một con đại xà từ mặt hồ nhảy ra.

Sau đó đại xà mang theo tiểu nữ hài bay lên trên bầu trời.

Trong không trung vang vọng âm thanh vui vẻ của tiểu nữ hài.

“Tinh, trong khoảng thời gian này hình như ta thấy ngươi có chút trưởng thành rồi.” Từ Phàm nhìn tiểu nữ hài cưỡi đại xà nói.

“Là trưởng thành hơn một chút xíu, đó là do gần đây ngươi chuyên cần truyền đạo cho đệ tử truyền, nàng cũng ở bên cạnh nghe, gần đây cảnh giới tu vi tăng lên không ít.” Vương Vũ Luân cười nói, sau đó lấy ra một túi thịt khô thì là, ném về phía tiểu nữ hài nhi cưỡi đại xà trên bầu trời.

Chỉ thấy túi thịt khô kia hóa thành sao băng, từ trên bầu trời xẹt qua, vững vàng dừng lại trong tay tiểu nữ hài.

“Cảm ơn cha nuôi.”

Giọng nói tiểu nữ hài từ nơi xa truyền đến.

La Sinh xem màn này đến mức có chút sững sờ, tuy rằng đã xem vô số lần, nhưng mỗi lần xem đều có chấn động không thể nói nên lời.

Hiện tại hắn cũng không nghĩ ra được, đùi của mình rốt cuộc là địa vị gì, thế mà lại có thể cho Hỗn Nguyên Thú như thế.

Tiên vực Phong Vũ, ba thầy trò Vương Hướng Trì truyền tống tới trong cự thành ở phía Tây nhất.

Lúc này cả tòa cự thành đã biến thành quân doanh khổng lồ, đại quân mấy trăm vạn Chân Tiên được đóng tại đây.

Không khí xơ xác tiêu điều của cả toà thành khiến thầy trò ba người cảm nhận được sự cấp bách của hình hình hiện tại.

“Sư phụ, tình hình bên này ta đã tìm hiểu rõ.”

“Nếu chúng ta muốn tòng quân, có thể đến quân đội do mấy đại thế lực kia thành lập.”

“Như vậy, chỗ không tốt duy nhất chính là không tự do, sau khi gia nhập quân đội nhất thiết phải nghe theo chỉ huy.”

“Nếu không gia nhập quân đội, chúng ta có thể thành lập một tiểu đội, chuyên môn chấp hành nhiệm vụ đặc biệt trong chiến trường, ta cảm thấy như vậy tương đối kích thích.” Kiếm Vô Cực nói.

“Chúng ta trước tiên ở trong thành dạo một vòng, phải cần một khoảng thời gian nữa quân đội tộc Mộc Nguyên mới đánh lại đây, không vội.” Vương Hướng Trì nhìn cửa hàng, thương hội ở hai bên đường phố nói.

“Sư phụ, nếu không ta ra Tiên ngọc thành lập một đội đại quân, thế nào?”

“Ta nhìn thấy thật nhiều Thánh địa Tiên tông đều phái đệ tử qua đây.”

“Trên kênh pháp bảo truyền tin công cộng trong cự thành, có thể lấy danh nghĩa quân đội lâm thời đi tiếp nhận các loại nhiệm vụ quy mô lớn, khen thưởng xa xỉ.” Hàn Phi Vũ nhìn màn sáng trước mắt nói.

Lúc này, hắn đang ở nhìn chằm chằm các nhiệm vụ loại lớn.

Vương Hướng Trì cũng thấy được nội dung màn sáng trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Bảo vệ Linh Dược Cốc cỡ lớn của Thiên Hạt Tông, yêu cầu Chân Tiên, số lượng không ít hơn năm vạn, ưu tiên có lịch sử chiến tích.”

“Bảo vệ mạch khoáng Tiên ngọc cỡ lớn của Thần Phong Lâu, yêu cầu ít nhất có tám vạn Chân Tiên, yêu cầu chứng thực liên minh.”

“Nhiệm vụ tiền tuyến, bảo vệ dãy núi Già Nam…”

Nhìn từng nhiệm vụ đều cần quân đoàn cỡ lớn, Vương Hướng Trì đột nhiên muốn kéo tất cả đệ tử đời đầu, đời thứ hai, đời thứ ba ra tới tổ đội.

Để bọn họ tới làm những nhiệm vụ như vậy, lại càng cực kỳ thích hợp.

“Đáng tiếc đệ tử đời thứ tư còn chưa trưởng thành.” Vương Hướng Trì tiếc nuối nói.

“Vậy sư phụ lại chờ thêm ngàn năm, đến lúc đó đệ tử đời thứ tư cũng gần như trưởng thành lên rồi.”

Chương 980: Thông báo của người giàu có

Sau đó ba thầy trò họ chuẩn bị thành lập một tiểu đội đặc chủng, chuyên tiếp nhận một số nhiệm vụ quân đoàn nhỏ.

“Sư phụ, hay là ta ra thông báo trên diễn đàn tông môn, xem có đệ tử thăng cấp đến Chân Tiên đồng ý đến đây hay không.” Hàn Phi Vũ nói.

Trong tông môn, tùy tiện chọn một trong đệ tử đời thứ nhất thứ hai thứ ba, đặt ở bên ngoài đều là hàng bán chạy.

“Phát trước đi, ta thấy phần thưởng nhiệm vụ quân đoàn bên này phong phú, cũng xem như là mang phúc lợi đến cho đệ tử tông môn.” Vương Hướng Trì nói.

Hàn Phi Vũ gật đầu, sau đó soạn một tin nhắn đăng lên diễn đàn tông môn.

Kết quả không lâu sau đó, đã nhận được rất nhiều câu trả lời.

Thiên Vạn Binh trả lời: “Người giàu có ngươi đợi ta, sắp thăng cấp Chân Tiên rồi, đến lúc đó ta sẽ đi tìm các ngươi.”

Hạng Vân trả lời: “Người giàu có, đợi ta.”

Hai đệ tử thiếu Tiên ngọc nhất trong tông môn là người trả lời đầu tiên, bởi vì trên thông cáo rõ ràng viết rõ phần thưởng phong phú của nhiệm vụ quân đoàn.

Nhất là Thiên Vạn Binh, sau khi thăng cấp đến Chuẩn Tiên nhìn thấy Tiên ngọc thì lập tức sáng mắt, đại quân con rối của hắn cần thăng cấp, thay thế đổi mới, phải biết rằng con rối Đại Thừa kỳ và con rối cấp bậc Chuẩn Tiên Chân Tiên không phải kém nhau một cấp bậc.

Hạng Vân thì đừng nói nữa, mặc dù không thiếu Tiên kiếm dùng trong kiếm trận, nhưng lại chẳng có được thanh Tiên kiếm nhập cấp nào cả, điều này khiến hắn rất lo lắng.

Sau đó phía dưới lại có mấy ngàn đệ tử trả lời, mọi người đều muốn gia nhập tiểu đội giàu nhất tông môn.

Lúc này, trong một cự thành ở biên giới Tiên vực Phong Vũ, Hùng Lực nhìn thông cáo của diễn đàn tông môn, chìm vào suy tư.

Hắn cũng khởi xướng một thông cáo giống vậy, nhưng tại sao lại trả lời ít đến thế, hắn đường đường là đại sư huynh của Ẩn Linh môn, lại không có mặt mũi như vậy sao?

Lúc này Từ Cương đi đến, nhìn thấy Hùng Lực suy tư cười nói: “Một là người giàu nhất, hai dẫn đầu là Vương Hướng Trì, hai điểm quan trọng này hấp dẫn tương đối lớn.”

“Phong chủ, hay là chúng ta cũng đi!” Bỗng nhiên Hùng Lực nói, nghĩ đến cảm giác chấp hành nhiệm vụ với sư đệ tông môn cũng rất tốt, có thể hoàn toàn giao việc phía sau cho các sư huynh đệ.

“Ngươi không cần một phần chiến lợi phẩm nữa sao, ở nơi này trước đi, hai chúng ta thích hợp với tác chiến quy mô lớn này, phía bên Phi Vũ chỉ có thể nhận ít nhiệm vụ quân đoàn nhỏ.” Từ Cương nói, hắn sợ sau khi gia nhập gặp phải kẻ địch quy mô nhỏ, vừa đưa tay lên thì đã không còn sức nữa.

Nghe Từ Cương nói vậy, Hùng Lực gật đầu.

Lúc này, chỉ huy Sài Thế đi tới.

“Từ đạo hữu, Hùng đạo hữu, bên này nhận được một nhiệm vụ bảo vệ phòng tuyến cỡ lớn.”

“Sáu quân đoàn phía bên Nhân tộc chúng ta cần phòng thủ hai trăm vạn đại quân tộc Mộc Nguyên đối diện.”

“Lần này đạo hữu có thể giết đã rồi.” Chỉ huy Sài Thế cười nói.

Từ Cương và Hùng Lực nhìn nhau, lộ ra biểu cảm hài lòng.

“Đã xử lý xong chiến lợi phẩm của hai đạo hữu, tổng cộng đổi được ba mươi hai vạn tám ngàn Tiên ngọc, đạo hữu xin hãy cất kỹ.” Chỉ huy Sài Thế lấy ra hai túi trữ đồ phân cho hai người họ.

“Chỉ huy vất vả rồi.” Hùng Lực nhìn Tiên ngọc trong túi trữ đồ cười nói.

Sau khi thăng cấp đến Chân Tiên, hắn cũng có rất nhiều thứ cần mua, có số Tiên ngọc này, vừa hay không cần lo lắng nữa.

Ba tháng sau, hàng triệu đại quân tộc Mộc Nguyên tấn công tiền tuyến Nhân tộc ở biên giới Tiên vực Hoàng Sa và Tiên vực Phong Vũ.

Từng cây đại thụ dài đến chân trời tọa lạc ngay phía sau tộc Mộc Nguyên.

Từng nhóm đại quân tộc Mộc Nguyên lấy đại thụ làm phương tiện truyền tống đến chiến trường.

Lúc này toàn bộ hỏa lực của Từ Cương được khai hỏa, ảo ảnh ngàn tay khổng lồ mấy ngàn trượng sừng sững trước phòng tuyến.

Năm viên Tiên Châu Ngũ Hành phía sau ảo ảnh ngàn tay nhanh chóng xoay tròn, từng quả đạn đạo thần thông Đông Phong uy lực cực lớn bắn về phía chiến trường.

Từng cự nhân mà sức mạnh Tiên Linh Ngũ Hành ngưng tụ lại được triệu hoán dưới thần thông của ảo ảnh ngàn tay, sau đó gia nhập vào chiến trường.

Chiến trường giao phong tiền tuyến, Hùng Lực huyễn hóa Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành dẫn theo mấy ngàn tu sĩ Luyện Thể Kim Cang bộ xung phong ở tiền tuyến.

Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành đột nhiên đoạt đi trong đại địa, lập tức toàn bộ tu sĩ tộc Mộc Nguyên mai phục trong đại địa đều bị đánh chết.

Lúc này trên bầu trời xuất hiện vô số đóa hoa như hỏa diễm, bao phủ toàn bộ chiến trường, từ từ rơi xuống đại địa.

“Cẩn thận né tránh, là hoa Lửa của tộc Mộc Nguyên.” Chỉ huy Sài Thế nhìn thấy hoa Hỏa tinh xuất hiện lập tức nhắc nhở.

Lập tức toàn bộ phương chiến trường Nhân tộc sáng lên vô số vòng thần thông phòng ngự.

Từ Cương nhìn hoa Lửa trên bầu trời, sau đó khống chế ảo ảnh ngàn tay từ phía sau lấy Tiên Châu lam sắc đặt vào trong ấn đường của mình.

“Thủy Chi Đại Đạo: Thiên Hà!”

Ảo ảnh ngàn tay trong nháy mắt bộc phát ra khí tức Bản Nguyên hệ Thủy vô cùng mãnh liệt.

Một Thiên Hà đủ để bao trùm khu vực này xuất hiện trên đỉnh đầu ảo ảnh ngàn tay.

Sau đó lan rộng khắp chiến trường, hấp thụ tất cả những hoa Lửa trên bầu trời vào trong Thiên Hà.

Sau đó cả tòa Thiên Hà ầm ầm xông về phía lãnh địa của tộc Mộc Nguyên.

Trong nháy mắt, toàn bộ đại quân hậu phương tộc Mộc Nguyên đều bị chuyển vào trong Thiên Hà, bị Vạn Quân Chi Thủy trong Thiên Hà xoắn diệt.

Khu vực mà đội của họ phụ trách chỉ còn lại mấy cây đại thụ khổng lồ cao đến chân trời ở phía xa.

“Từ đạo hữu, trận chiến này được tính bốn phần chiến lợi phẩm.”

Chỉ huy Sài Thế kích động hét lên.

Lúc này, ảo ảnh ngàn tay của Từ Cương tiêu tán.

Hắn sờ đầu óc hơi choáng váng của mình, sau đó nói: “Vừa rồi tiêu hao kích phát thần thông Bản Nguyên, ta phải nghỉ ngơi một canh giờ mới được.”

“Từ đạo hữu yên tâm, việc còn lại cứ giao cho ta.”

“Thấy ba cây đại thủ Bản Nguyên đó không, mỗi cây đều trị giá hàng triệu Tiên ngọc, đợi ta lấy cho đạo hữu.” Chỉ huy Sài Thế tự tin nói.

“Vậy ngươi cẩn thận một chút!” Từ Cương hơi suy yếu nói.

Đúng lúc này, âm thanh của Từ Phàm vang lên trong lòng Từ Cương.

“Một thần thông Bản Nguyên Đại Đạo trên người ngươi ít nhất có ba món Tiên khí có thể tiêu hao Bản Nguyên thay ngươi.”

“Sau này đừng ngốc nghếch dùng Bản Nguyên của mình lên đỉnh nữa.”

“Ngăn chặn một hoa Lửa đâu cần thi triển thần thông Bản Nguyên Đại Đạo, trực tiếp dùng…” Từ Phàm từ xa chỉ huy.

“Ta biết rồi, sư phụ.” Từ Cương nói, hắn không ngờ sư phụ của mình lại xem trực tiếp từ đằng xa.

Lúc này, Hoàng Sa Quân đang phụ trách mảng chiến khu này đẩy ngã một đại thụ Bản Nguyên.

Trong chớp nhoáng dẫn đến sự chú ý của tất cả chỉ huy quân đoàn trên chiến tuyến này.

Nhưng không qua bao lâu, tất cả chỉ huy đã nhận được tin tức của một tên cường tráng trong quân Sài Thế.

Sau đó, pháp bảo truyền tin của Từ Cương bắt đầu kêu không ngừng.

“Từ đạo hữu!” Sài Thế có chút không nỡ nhìn lấy Từ Cương.

Hắn biết quân đoàn hạng hai của hắn không giữ được Đại Tiên như Từ Cương và Hùng Lực.

“Đừng lo lắng, ta có thể thỏa thích triển khai thần thông học được ở chỗ các ngươi, nên tạm thời sẽ không rời đi.” Từ Cương cười nói.

Mặc dù từ tạm thời này khiến trong lòng chỉ huy yên tâm được chút, nhưng hắn biết khoảng thời gian này có lẽ hai Đại Tiên này sẽ không rời đi.

Lúc này trên không trung bỗng nhiên xuất hiện một mâu gỗ khổng lồ vọt về phía Từ Cương.

Chương 981: Mâu gỗ

Lúc này Từ Cương suy yếu hoàn toàn không kích phát được thần thông phòng ngự.

Chỉ thấy một luồng thần niệm khổng lồ tập trung vào Từ Cương, khiến hắn không cách nào nhúc nhích.

Mâu gỗ trên bầu trời mang theo thế vô cùng bén nhọn muốn xuyên qua Từ Cương.

“Phòng ngự!” Chỉ huy Sài Thế hét lớn.

Tiểu đội thần thông trăm người cách đó không xa phản ứng tương đối nhanh, vội vàng đặt thêm mấy thần thông phòng ngự cho Từ Cương.

Nhưng chỉ trong nháy mắt đã bị mâu gỗ xuyên thấu, bắn trúng trên người Từ Cương.

“Phong chủ!” Hùng Lực trong chiến trường vừa quay đầu lại lập tức thấy được cảnh Từ Cương bị bắn trúng, đau lòng muốn chết rống to.

Hùng Lực trực tiếp rút khỏi chiến trường, nhìn thi thể Từ Cương bị bắn trúng phân thành hai.

“Phong chủ, ngươi đừng chết, đại trưởng lão vẫn đang đợi ngươi quay về đó!”

Chỉ huy Sài Thế nhìn Hùng Lực, cảm thấy có chút không được tự nhiên, phản ứng này không giống chiến hữu thân cận nhất hoặc là trưởng bối khi chết trận nên có?

Chỉ thấy Hùng Lực biểu diễn cảm giác hơi nhàm chán, vì thế nói về phía hư không: “Phong chủ, sau khi khôi phục thì hãy đi ra ngoài!”

“Ta không diễn được cảm giác đó!” Hùng Lực gãi đầu nói.

Chỉ huy Sài Thế: “???”

Chỉ thấy Từ Cương đi ra từ hư không cách đó không xa, hơi khiếp sợ chưa bình tĩnh nhìn về phía mâu gỗ bắn tới.

“Uy lực này, ta còn tưởng là Kim Tiên ra tay.”

“Đây là thần thông mà đội thần thông ngàn người của tộc Mộc Nguyên liên hợp thi triển ra, chuyên dùng để đánh chết mấy nhân vật tương đối khó xử.” Sắc mặt chỉ huy Sài Thế hơi khó coi nói.

Lúc này, trên bầu trời xa xa lại xuất hiện một cây mâu gỗ, mục tiêu vẫn là Từ Cương vừa mới đi ra ngoài.

“Phòng ngự!” Chỉ huy Sài Thế trực tiếp ra lệnh cho quân đội của mình hình thành chiến trận phòng ngự.

Một lồng phòng hộ nặng nề sáng lên trên bầu trời phía trên mọi người, ngăn cản mâu gỗ bắn tới.

“Bồ Đào, khóa thần thông triển khai của tiểu đội tộc Mộc Nguyên.” Trong mắt Từ Cương sáng lên tinh quang.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Cương, phía trên là bản đồ chiến trường khu vực này.

Vị trí ngoài ba mươi vạn dặm cách đám đông đánh dấu tiểu đội thần thông ngàn người của tộc Mộc Nguyên.

“Tại sao bản đồ này còn rõ hơn cả ta!” Chỉ huy Sài Thế khiếp sợ nói.

“Phong chủ, để ta đi báo thù cho ngươi!” Hùng Lực nói xong lập tức bay về phía Bồ Đào chỉ.

Lúc này, hai cây đại thụ Mộc Nguyên khác cũng theo đó mà ngã xuống, tộc Mộc Nguyên trong chiến khu này hoàn toàn bị đại quân Hoàng Sa thanh lý.

“Lần chiến đấu này chấm dứt, sau khi xử lý xong chiến lợi phẩm, hai đạo hữu ít nhất có thể được chia một trăm năm mươi vạn Tiên ngọc.” Chỉ huy Sài Thế nhìn hai cây đại thụ tộc Mộc Nguyên ngã xuống đất nói.

“Trông dáng vẻ, hai đạo hữu không cần trăm năm là có thể gom đủ ngàn vạn Tiên ngọc.”

Nhưng lúc này điểm chú ý của Từ Cương là ba cây đại thụ bị đốn hạ.

“Tại sao đại thụ Mộc Nguyên lại đáng giá như vậy?” Từ Cương mở miệng hỏi.

“Đây là cây Bản Nguyên của tộc Mộc Nguyên, ẩn chứa sức sống cực mạnh, lá cây có thể dùng để luyện chế Tiên Đan hồi phục thương thế, cành cây và thân cây có thể dùng để luyện chế Tiên khí loại khôi phục.”

“Dùng thân cây để xây dựng cung điện là nơi tu hành dưỡng thương có một không hai, nghe nói còn có nhiều tác dụng hơn nữa, nếu như Từ đạo hữu muốn biết, có lẽ đại điện đổi quân công có tình báo liên quan.” Chỉ huy Sài Thế nói.

“Bọn ta không cần bốn phần chiến lợi phẩm nữa, chia cho ta một cây đại thụ Mộc Nguyên này là được.”

Từ Cương muốn đưa đại thụ Mộc Nguyên đến tông môn cho sư phụ xem một chút, xem có thể luyện ra thứ tốt hay không.

“Như vậy các ngươi sẽ có chút thiệt, ta sẽ bù thêm ba mươi vạn Tiên ngọc cho các ngươi.” Chỉ huy Sài Thế suy nghĩ một lúc rồi nói.

Lúc này, xa xa truyền đến tiếng động vang trời.

Chỉ thấy lại có một cây mâu gỗ khổng lồ xuyên thấu Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành của Hùng Lực.

“Có cần đi trợ giúp chút không?” Chỉ huy Sài Thế nhìn Từ Cương nói.

“Không cần, đối với hắn đây là chuyện nhỏ.” Từ Cương cười ha hả nói, thân là đại đệ tử Ẩn Linh môn, vẫn có được chút năng lực này.

Chỉ thấy Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành của Hùng Lực nghênh đón từng cây mâu gỗ lớn mạnh xông về phía trước.

Chỉ huy tộc Mộc Nguyên thấy tình thế không ổn, phái đại quân liên minh đi ngăn cản Hùng Lực.

Hùng Lực hơi vui vẻ nhìn đại quân đến ngăn chặn mình.

“Tiên khí mà đại trưởng lão luyện ra cuối cùng cũng có đất dụng võ rồi.”

Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành trực tiếp dùng tay thăm dò vào trong hư không, sau đó từ trong hư không lấy ra một thủy tinh hình trái tim xanh biếc nhét vào vị trí trái tim.

Trong nháy mắt, Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành bộc phát ra sức sống mãnh liệt, sau đó phát ra khí thế mạnh mẽ hơn.

Trực tiếp bỏ qua đại quân tộc Mộc Nguyên ngăn chặn, vọt về phía tiểu đội thần thông ngàn người, mặc cho đại quân tộc Mộc Nguyên công kích như thế nào đều không thể đả thương đến Hỗn Độn Kim Thân Ngũ Hành.

Một canh giờ sau, trong tay Hùng Lực đầy máu nâng một tiểu thế giới bị phong ấn trở lại bên cạnh Từ Cương.

“Phong chủ, ta đã báo thù cho ngươi!” Hùng Lực nói xong, một tay bóp nát tiểu thế giới bị phong ấn trong tay.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nở nụ cười thông qua xem trực tiếp từ xa.

“Bọn nhỏ đều đã trưởng thành rồi!” Từ Phàm hơi vui mừng nói.

Đúng lúc này, trong tông môn lại có hai đệ tử thăng cấp đến cấp bậc Chân Tiên.

Sau khi tới đây cáo biệt Từ Phàm, đã trực tiếp thông qua Truyền Tống trận ở khoảng cách xa, nhập vào đội người giàu có Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, phương án con rối chiến lực Kim Tiên ta bảo ngươi thôi diễn đã có kết quả chưa?” Từ Phàm hỏi.

Sau này đệ tử ra ngoài du ngoạn ngày càng nhiều, nói không chừng sẽ có chuyện cần tông môn đến giúp đỡ.

“Trước mắt đang thôi diễn, muốn đạt tới trình độ chiến lực Kim Tiên mà chủ nhân nói hơi khó.” Bồ Đào trả lời.

“Bảo ngươi thôi diễn con rối chiến lực Kim Tiên ở trong phạm vi Tiên khí đúng là hơi khó, nhưng không cần gấp gáp, cứ từ từ.” Từ Phàm nói.

Lúc này Từ Phàm ngồi trong tiểu viện nhà mình quan sát toàn bộ tông môn.

Từ Phàm thường truyền đạo giải thích nghi hoặc khiến toàn bộ tông môn đều chìm vào trạng thái tu hành ngộ đạo, mấy ngày sau thường có mấy đệ tử đột phá đến Chân Tiên rồi rời khỏi tông môn đi du ngoạn.

“Đại trưởng lão, cuối cùng ta cũng đột phá đến Chân Tiên rồi!” Trảm Linh xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Không tồi, căn cơ rất vững chắc, chiến lực có thể phát huy có lẽ vượt xa Chân Tiên thông thường ở ngoại giới.”

“Tiếp theo ra ngoài du ngoạn, muốn đi đâu cứ đi.” Từ Phàm nhìn Trảm Linh cười nói.

“Chẳng phải người giàu có của tông môn chúng ta đang ở chiến trường biên giới sao, ta muốn đến đó xem xem.” Trảm Linh nói.

“Đi đi, lúc rời đi đừng quên đến nhà kho bảo vật nhận túi quà du ngoạn.”

“Vâng!”

Trảm Linh rời đi, Từ Phàm tiếp tục nhìn khắp tông môn, đang nghĩ tiếp theo bản thân nên làm gì.

“Hay là đi giảng đạo cho đệ tử đời thứ tư?” Từ Phàm sờ cằm lẩm bẩm.

Chính ngay lúc này, Vương Vũ Luân xuất hiện trong tiểu viện.

“Từ đại ca, hình như lão nhị cảm ứng được sự tồn tại của ta, muốn ta đến Tiên triều Đại Chu.” Trên mặt Vương Vũ Luân không rõ biểu cảm.

“Lão nhị có cảm ứng rất đặc biệt đối với ta, hiện tại đã có thể tiếp xúc đến mộng cảnh của ta rồi.”

“Ngươi nghĩ sao?” Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt hỏi.

“Ta muốn dẫn theo Thiến Nhi đến Tiên triều Đại Chu xem xem, tiện thể kéo chỗ dựa lớn đến đây cho Từ đại ca.”

Chương 982: Quỷ tiên

“Thông qua cảnh trong mơ trong khoảng thời gian này, ta cảm thấy lão nhị là một nữ nhân rất dịu dàng, đi gặp một lần cũng không sao.”

“Kiếp trước của ta là kiếp trước, kiếp này là kiếp này, điểm này ta muốn giải thích rõ ràng cho nàng.” Vương Vũ Luân nói.

“Ngươi cảm thấy có thể giải thích rõ ràng? Ở Tiên giới chú trọng nhân quả quy nhất, vạn thật nhất thể.” Từ Phàm nhìn anh em tốt nói.

“Ta vẫn muốn phân rõ, ta sau này chính là ta.”

“Phân rõ, sau này ta vẫn là tiểu đệ của Từ đại ca.”

Nghe được lời này, mày Từ Phàm hơi nhướn lên.

“Nếu phân không rõ, ta chính là tiểu đệ có Từ đại ca làm chỗ dựa.” Vương Vũ Luân nói, nở nụ cười.

Tuy rằng cả ngày hắn đều ở trong cự hồ câu cá tu luyện, nhưng trong Ẩn Linh môn xảy ra một chút chuyện, hắn đều biết rõ.

Bao gồm cả đại loạn Nhân tộc ở Mộc Nguyên Tiên giới này phải trải qua, trong tình huống tương lai Ẩn Linh môn không có chỗ dựa, giống như chiếc thuyền gỗ nhỏ trong sóng biển phong ba.

Đây cũng là nguyên nhân hắn muốn tìm một chỗ dựa cho đại ca tốt.

Từ Phàm nhìn anh em tốt của mình có chút không bỏ được, nhưng biết nên thả vẫn phải thả.

“Đi đi, Ẩn Linh môn vĩnh viễn là nhà của ngươi.” Từ Phàm không tha nói.

Vương Vũ Luân gật đầu.

“Từ đại ca, đây cũng không phải sinh ly tử biệt, bất kể thế nào ta đều sẽ trở về.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm, nghiêm túc nói.

“Đi đi, ta sẽ bảo Bồ Đào truyền tống các ngươi đến Vạn Giới thành.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Đúng rồi, Từ đại ca, sau khi ta đi nhớ giúp ta chiếu cố Tinh. Ta không mang nàng đi, sợ rằng sau khi mang nàng đi thì về không được nữa.”

“Không thành vấn đề.”

Cứ như vậy, Vương Vũ Luân mang theo Mộ Dung Thiến Nhi bước lên Truyền Tống Trận đến Vạn Giới thành.

Vương Vũ Luân đi không bao lâu, một bóng dáng xuất hiện phía sau Từ Phàm.

Thần sắc Lý Tinh Từ có chút phức tạp.

“Đều đã đi rồi, cũng đừng ra đây nói tiếng đừng.” Từ Phàm cười nói.

“Vẫn là cảm thấy có chút khó chịu.” Lý Tinh Từ khẽ lên tiếng.

“Thăng cấp đến Chân Tiên rồi, ngươi muốn đi nơi nào lịch luyện?” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ hỏi.

“Thiên Nhi cũng sắp đột phá đến Chân Tiên, chờ sau khi nàng đột phá, chúng ta chu du khu vực Nhân tộc trong Tiên giới.” Lý Tinh Từ nghĩ ngợi rồi nói.

“Như vậy mới đúng, cả ngày đánh đánh giết giết không thú vị biết bao.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Ta chỉ muốn hỏi thăm hệ thống tình báo Tiên giới do tông môn lập lên, lợi dụng thời gian trăm năm, ở trong mỗi tòa cự thành đều phát triển một hạ tuyến, trong trọng thành, phát triển một Luân Hồi Nô.”

“Được, lúc đi đừng quên đến trong bảo khố tìm Bồ Đào xin một khoản kinh phí.” Từ Phàm vẫy tay nói.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Đúng lúc này, trong Ẩn Linh đạo lại dâng lên vài luồng khí tức Chân Tiên.

“Sư phụ, ta cảm thấy tông môn càng ngày càng thịnh vượng.” Lý Tinh Từ nhìn toàn bộ tông môn, cảm khái nói.

“Những thứ này đều là biểu tượng, hiện tại tùy tiện tới một Kim Tiên hoặc thánh giả Đại La là có thể phá hủy tông môn chúng ta.” Sau khi vào Tiên giới, Từ Phàm liền thường xuyên cảm khái sự nhỏ yếu của bản thân.

“Thánh giả Đại La cũng là từng bước đi tới, tin rằng bằng thực lực của sư phụ, thánh giả Đại La chỉ là một bậc thang để sư phụ bước lên đỉnh của đỉnh phong, việc này chỉ là quá trình mà thôi.” Lý Tinh Từ lộ ra nụ cười.

“Ha ha, càng ngày càng có thể nói.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Làm cho sư phụ vui vẻ cũng là một loại tu hành của đồ nhi.” Lý Tinh Từ hôm nay hiếm thấy cũng nghịch ngợm một chút.

Trong lúc hai người đang trò chuyện, lại có hai luồng khí tức Chân

Tiên xông thẳng tận trời cao.

Cuối cùng không gian loại nhỏ bị phá vỡ, Từ Linh Đài và Lý Sơ Phàm từ trong đó đi ra.

“Bái kiến sư tổ.”

“Bái kiến sư thúc (cha).” Hai người cung kính nói.

“Hai người các ngươi muốn bầu bạn đi đâu.” Nhìn thấy hai đồ tôn, Từ Phàm cười ha ha hỏi.

“Sư tổ, ta và Sơ Phàm tính toán tổ đội đi chiến trường biên cương xem thử.”

“Đến lúc đó tên tuổi xông ra được nhất định phải lấn áp qua cha ta và Hùng Lực Đại sư huynh.” Từ Linh Đài nói.

Hiện tại trên diễn đàn tông môn đã gia tăng thêm tầng tin tức biên cương, Từ Cương và Hùng Lực đã ở trên chiến trường biên cương xông ra một phen tên tuổi.

“Đi đi, chỉ cần đừng quên điều thứ nhất pháp tắc ở bên ngoài của đệ tử tông môn là được.” Từ Phàm nói, xua tay đuổi hai đồ tôn đi.

“Nếu đổi lại là trước kia thật sự có chút luyến tiếc, Tu Tiên giới quá mức phức tạp, ta cũng không thể bảo đảm được an toàn của bọn họ.”

“Nhưng hiện tại có phân thân chí bảo chi nhánh dòng sông thời gian này, tương đương với mỗi người đều có một cơ hội sống lại.”

“Muốn xông xáo thì cứ thả ra, lúc nào đó thật sự xảy ra chuyện, cũng có thể thông qua chi nhánh dòng sông thời gian sống lại.” Từ Phàm nhìn về hướng Nguyên giới nói.

“Món Tiên thiên chí bảo kia, thật sự là huyền diệu vô cùng, lại có thể lấy ra được chi nhánh dòng sông thời gian.” Lý Tinh Từ thán phục nói.

“Đây vẫn chỉ là ứng dụng sơ cấp nhất, chờ tới lúc có thể phát huy hoàn toàn món Tiên thiên chí bảo kia, đến lúc đó toàn bộ tông môn chúng ta đều là bất tử chi thân.” Từ Phàm khao khát nói.

Kia chính là Tiên thiên chí bảo, nếu như cơ duyên không đủ, có lẽ lúc hắn đăng đỉnh đến đỉnh phong cũng không thể có một món.

“Ta tin rằng tông môn dưới sự dẫn dắt của sư phụ nhất định có ngày đó.” Giọng điệu Lý Tinh Từ kiên định nói.

“Vậy không biết phải chờ bao nhiêu năm nữa.” Từ Phàm nhìn lên không trung, thở dài nói.

Nếu hắn có thể ở Kim Tiên phá giải được hệ thống còn tốt, nếu không thể, lại phải dùng trọng bảo thời gian gia tốc thời gian Kim Tiên Kỳ của hắn, có lẽ cướp đoạt cả Tiên giới cũng tìm không ra bao nhiêu trọng bảo thời gian như vậy được.

Ngay lúc đôi sư đồ đang hữu hảo nói chuyện phiếm, đột nhiên có một đạo linh quang từ trong động phủ của Chu Khai Linh bay ra.

“Chủ nhân, một vật thí nghiệm của Chu Khai Linh thoát khỏi phong ấn chạy trốn, đã bắt đầu thực hiện bắt giữ.”

Ngay lúc bốn con rối cấp Chân Tiên đang cực tốc tiếp cận vật thực nghiệm chạy trốn từ trong động phủ kia.

Vật thí nghiệm kia không do dự tự bạo, ở không trung bộc phát ra một đoàn huyết vụ thật lớn.

Thông qua biểu tình trước khi vật thí nghiệm kia tự bạo, Từ Phàm phát hiện vật thí nghiệm này là đang giải thoát.

Lúc này Chu Khai Linh có chút khóc không ra nước mắt đứng trên bầu trời.

“Nói tốt để ngươi tự do mười lăm phút, thấy biểu hiện của ngươi trong khoảng thời gian này tốt ta mới đồng ý, vì sao ngươi lại muốn tự bạo?” Chu Khai Linh lẩm bẩm nói.

“Sư phụ, là đệ tử không cẩn thận thả chạy vật thí nghiệm, xin sư phụ trách phạt.” Chu Khai Linh đi vào trong tiểu viện của Từ Phàm, cúi đầu hổ thẹn nói.

“Lần sau chú ý chút là được, còn có, cứ cách một khoảng thời gian ngươi tốt nhất loại bỏ đi ký ức thực nghiệm thể.”

“Nếu không như vậy quá tàn ác vô đạo, làm trái thiên luân.” Từ Phàm nói, chỉ về hướng vật thí nghiệm kia tự bạo.

Lúc này vật thí nghiệm tự bạo kia, bởi vì oán niệm khổng lồ này, đã bắt đầu chuyển biến theo hướng quỷ tiên.

Chỉ thấy khu vực tự bạo xuất hiện một con mặt quỷ quỷ dị, cứ thẳng thừng như vậy nhìn Chu Khai Linh, trong ánh mắt phát ra hận ý vô tận.

“Trước kia chỉ là nghe nói qua, không nghĩ tới lúc oán niệm đạt tới trình độ nhất định, thật đúng là có thể ngưng tụ thành quỷ tiên.” Từ Phàm vuốt cằm, cảm thán nói.

“Sư phụ, có thể truyền cho ta vài loại thần thông phong ấn quỷ tiên hay không, đây cũng là tư liệu sống thí nghiệm tốt nhất.”

Chu Khai Linh nhìn thấy ánh mắt tràn đầy hận ý này, chẳng những không sợ hãi mà còn ngược lại hưng phấn lên, trong đầu đột nhiên bộc phát ra rất nhiều linh cảm.

Một đạo linh quang bị Từ Phàm bắn ra, bay vào ấn đường Chu Khai Linh, theo sau, trên bầu trời vươn ra một sợi xích sắt thẳng ngưng tụ từ linh quang, trực tiếp trói quỷ tiên kia lại thành cái bánh chưng.

Chương 983: Nhiếp Chính Vương

Sau khi Chu Khai Linh kéo quỷ tiên trở lại động phủ của mình, trong mắt Lý Hưng Từ xuất hiện vẻ lo lắng.

“Tiểu sư đệ này của chỉ ở phương diện thí nghiệm thần thông tương đối cổ quái, những mặt khác đều rất bình thường, không cần lo lắng hắn lầm đường lạc lối.”

Chỉ là Lý Tinh Từ vẫn có chút không yên tâm.

“Ta cảm thấy có thời gian có lẽ nên tìm Khai Linh sư đệ nói chuyện một chút.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy ngươi cẩn thận đừng để bị hắn đưa tới trong cống.” Sau khi nói xong, Từ Phàm liền bắt đầu công việc hôm nay.

Hôm nay hắn trước tiên phải truyền đạo giải thích nghi hoặc cho đệ tử mạch Ngự Thú.

Trước kia ý Từ Phàm chưa từng chú ý đến đạo Ngự Thú, là trong khoảng thời gian này mới tu luyện đạo này đến đỉnh phong.

Trong đỉnh núi nơi của mạch Ngự Thú đã tụ tập rất nhiều đệ tử vẻ mặt kích động, nguyên nhân là, Đại trưởng lão rốt cuộc nhớ tới Ẩn

Linh môn còn có mạch Ngự Thú.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trong đạo trường trên đỉnh núi mạch Ngự Thú.

“Gần đây ta vừa mới tu luyện đạo Ngự Thú đến Chân Tiên đỉnh phong, cho nên đến bây giờ mới bắt đầu vì các ngươi truyền đạo giải thích nghi hoặc.” Từ Phàm nhìn hơn một trăm đệ tử phía dưới nói.

Theo sau, Từ Phàm vì bồi thường đệ tử mạch này, liên tục giảng đạo Ngự Thú hơn một tháng, cũng tự mình truyền đạo giải thích nghi hoặc cho mỗi đệ tử.

Vạn Giới Tiên vực, trong cự Vạn Giới thành, Vương Vũ Luân mang theo Mộ Dung Thiến Nhi bước lên Truyền Tống Trận của Tiên giới.

“Mười triệu tiên ngọc mở ra một lần, nếu không có Từ đại ca chi viện, thật đúng là lấy không ra.” Vương Vũ Luân cảm kích nói.

“Vậy ngươi suy xét một chút, uất ức chính mình một chút, kéo tới cho Từ đại ca một chỗ dựa lớn.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói.

“Thiến Nhi, lần này chúng ta đến Tiên triều Đại Chu chỉ là để gặp Trưởng công chúa một lần, giải thích mọi chuyện rõ ràng, cũng kể ra nguyện vọng của ta, trừ cái này ra ta không có ý gì khác.” Vương Vũ Luân giải thích.

“Ta biết ngươi là muốn làm chính mình, nhưng mà, có thể sao?”

“Giống như sau khi chúng ta kết thành đạo lữ, mỗi lần ngươi ra ngoài gần như đều có thể bị động kết giao với một vị hồng nhan tri kỷ.”

“Tuy rằng khi đó ta thực tức giận, nhưng cũng thực bất đắc dĩ, dựa theo lời Từ đại ca nói nói, đây là mệnh cách của ngươi, cho dù bị che khuất, cuối cùng vẫn là trốn không thoát.”

“Dù sao hiện tại ta đã thông suốt, chỉ cần ngươi không vứt bỏ ta và Hướng Trì, Linh Nhi là được.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói.

“Thiến Nhi, ngươi thật sự nghĩ như vậy?” Vương Vũ Luân có chút kỳ quái nhìn về phía tức phụ mình.

“Ta có thể độc hưởng nam tử mang mệnh kiếp đào hoa là ngươi này mấy ngàn năm đã đủ vốn rồi, cho nên muốn thử cảm giác trước thả ngươi đi, sau đó lại cướp ngươi về một chút, nói không chừng như vậy sẽ có chút cảm giác mới mẻ.” Mộ Dung Thiến Nhi nói.

“Lỡ như ta không về được thì làm sao bây giờ.” Vương Vũ Luân đột nhiên thâm tình nói.

“Vậy ngươi liền không phải là ngươi.”

Mộ Dung Thiến Nhi vừa nói câu này xong, Truyền Tống trận liền khởi động, tới Tiên giới xa nhất thế lực Tiên triều Đại Chu có thể vươn tới được.

Nhưng vào lúc này, trong Tiên triều Đại Chu, nữ tử tuyệt sắc đang được mấy ngọc nữ hầu hạ tắm rửa đột nhiên đứng dậy, phủ thêm một chiếc áo tắm.

“Đi Chu Hoang Tiên giới, tìm kiếm nam tử trong họa.” Nữ tử tuyệt sắc kia chỉ vào một bức họa cách đó không xa nói.

“Tuân Lệnh, Trưởng công chúa!”

Chính lệnh của Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu được ban ra nhanh, không qua bao lâu đã lập tức truyền tới Chu Hoang Tiên giới.

Chỉ dùng một canh giờ ngắn ngủn, một vị thánh giả Đại La trấn thủ ở Chu Hoang Tiên giới đã tìm được Vương Vũ Luân.

Một chiếc ngọc xa Cửu Giao cực kỳ xa hoa dừng lại trước mặt Vương Vũ Luân.

“Trưởng công chúa cho mời, mời quý khách lên xe.” thánh giả Đại La nghênh đón Vương Vũ Luân cung kính nói.

Lời đồn về Trưởng công chúa hắn cũng nghe nói qua không ít, vừa thấy được Vương Vũ Luân hắn liền biết, tiền đồ sau này của nam tử này không thể hạn lượng.

Vương Vũ Luân đầu tiên là nhìn về phía chín con Giao Long dáng vẻ tao nhã kéo xe cho hắn kia, trên người mỗi con Giao Long đều tản ra khí tức cấp Kim Tiên.

“Nếu sau này quý khách nhìn trúng, chiếc ngọc xa Cửu Giao này liền tặng cho ngài.” thánh giả Đại La nhìn thấy ánh mắt của Vương Vũ Luân, nhanh chóng nói.

“Không cần, ta chỉ là tò mò.” Vương Vũ Luân nói, kéo Mộ Dung Thiến Nhi ngồi lên ngọc xa Cửu Giao.

Vừa vào trong xe, phảng phất như đi tới một tiểu thế giới khác.

Tiên Linh chi khí trải qua điều phối đặc biệt bắt đầu thấm nhuần vào da thịt hai người, tinh thần cũng bắt đầu thả lỏng ra.

Ngọc xa Cửu Giao nhảy mấy cái liền vào đến trong tinh vực, sau đó thông qua con đường đặc thù truyền tống tới Đại Chu Tiên giới.

Tiên triều Đại Chu, bên trong Tiên cung, Trưởng công chúa tôn quý nhất Đại Chu Tiên thành đang ngồi trên ngự tòa chuyên chúc của nàng.

“Tiểu Long, anh rể ngươi tới Tiên triều rồi, khi nào thì ngươi trở về?” Trưởng công chúa hỏi Thiên Đế Ngự Long trong màn sáng.

“Hiện tại trở về không có tác dụng gì. Anh rể còn chưa thức tỉnh ký ức kiếp trước, dựa theo lẽ thường mà nói, hiện tại hắn chỉ là một người xa lạ quen thuộc thôi.” Thiên Đế Ngự Long trong màn sáng nói, trong lời nói có cảm giác an ủi.

“Chờ không được, ta sợ sau khi anh rể ngươi thật sự thức tỉnh ký ức kiếp trước, có thể hắn không phải là hắn ban đầu nữa.”

“Còn không bằng nhân lúc bây giờ giành trước chiếm lấy một vị trí nhỏ trong cảm nhận của hắn, lúc trước anh rể ngươi đã trả giá quá nhiều cho tỷ đệ hai chúng ta i, ta chỉ sợ ký ức một kiếp kia sẽ không trở về, kết quả là lại là công dã tràng.” Trong mắt Trưởng công chúa nén chút ý lệ nói.

“Thôi được rồi, bất kể a tỷ làm thế nào ta đều duy trì ngươi.” Thiên Đế Ngự Long trầm mặc trong chốc lát nói.

“Chờ ta ở vùng đất ngoài giới đánh xong trận này, lập tức trở về.”

“Vậy ngươi cẩn thận một chút.” Trưởng công chúa nói xong, huỷ bỏ màn sáng.

Sau đó đứng dậy, tản ra khí thế độc hữu của Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu nói: “Triệu tập các bộ, lấy lễ nghi cao nhất, nghênh đón phu quân của ta, Nhiếp Chính Vương Tiên triều Đại Chu!”

Trong nháy mắt khi hạ đạt mệnh lệnh này, toàn bộ Tiên triều Đại Chu bắt đầu vận hành lên.

Một mặt đường cực lớn từ tiên tinh trải ra mà thành kéo dài vạn dặm.

Lúc này các bộ trong Tiên triều Đại Chu bắt đầu tập hợp, đứng xếp hàng hai bên đại lộ tiên tinh, kiễng chân trông mong, chờ đợi vị Nhiếp Chính Vương trong truyền thuyết này.

Lúc Tiên triều Đại Chu mới vừa thành lập là đã có các loại truyền thuyết về Nhiếp Chính Vương.

Kế tiếp, trên đại điển phân phong của Tiên triều Đại Chu, Thiên Đế Ngự Long tự mình đặc phong vị phu quân đại diện của Trưởng công chúa kia là Nhiếp Chính Vương.

“Nghe đồn Nhiếp Chính Vương là ân nhân cứu mạng của Thiên Đế và Trưởng công chúa, càng vì Tiên triều Đại Chu thành lập mà trả giá toàn bộ.”

“Các ngươi cho rằng những lời đồn đó là thật sao? Có phải Thiên Đế vì giấu tai mắt người khác, hoặc là vì bảo hộ Trưởng công chúa mới có không?”

Tất cả các bộ trong Tiên triều Đại Chu đều mang theo cẩn thận, truyền âm giao lưu.

Nhưng vào lúc này, nơi chân trời xuất hiện một luồng ánh sáng, lập tức tất cả người hai bên đại lộ tiên tinh đều trang nghiêm mà đứng, mặt mang vẻ cung kính.

Ngọc xa Cửu Long hạ xuống trên đại lộ tiên tinh, Trưởng công chúa ở cuối đại lộ tiên tinh bắt đầu kích động lên.

Ngay lúc nàng cho rằng chính mình rốt cuộc sắp gặp được lang quân của mình.

Trên không đột nhiên xuất hiện một ngọc thủ che trời, chộp về phía ngọc xa Cửu Giao.

“Lớn mật! Dám cướp Nhiếp Chính Vương triều ta!!”

“Làm càn!”

Trong không trung vang lên hai âm thanh, hai luồng lực lượng vô hình ngăn cản ngọc thủ che trời thò về phía ngọc xa Cửu Giao kia.

Chương 984: Mộng Điệp

Sắc mặt Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu xanh mét nhìn về phía ngọc thủ che trời trên không kia.

Đã tức giận lại thêm bất đắc dĩ, đôi tay nắm chặt nói lên không trung: “Hiện tại ngươi cũng chỉ là ỷ đệ ta không ở đây!”

“Đệ đệ ngươi có đây thì lại thế nào, chơi đùa nhiều thêm chốc lát mà thôi!” Một giọng nói mông lung mị hoặc vạn vật vang lên.

Trong đầu người bị câu dẫn hiện ra hình ảnh tốt đẹp nhất trong nhân sinh, trên mặt tất cả các vị trọng thần Tiên triều Đại Chu đứng ở hai bên đại lộ tiên tinh đều hiện ra nụ cười mông lung mà tốt đẹp.

Ngọc thủ che trời trên không nhân cơ hội trấn áp hai lực lượng kia, tiếp tục thăm dò về phía ngọc xa Cửu Giao.

Lúc này Vương Vũ Luân đang ở trung tâm tranh đấu có chút mộng bức.

“Đây là ai? Vì sao muốn tới bắt cóc ta?”

Vương Vũ Luân nhìn về phía ngọc thủ che trời trong không trung, từ nơi sâu trong linh hồn thấp thoáng toát ra một chút cảm giác quen thuộc.

“Phu quân, đây là ai vậy?” Mộ Dung Thiến Nhi bên cạnh nhìn về phía phu quân nhà mình hỏi.

“Ta cũng không rõ lắm ~ Cảm giác không giống như là lão đại.” Vương Vũ Luân có chút đau đầu nói.

Thật vất vả mới nói rõ ràng chuyện của lão đại và lão nhị, hiện tại lại chạy ra thêm một người.

Ngọc thủ ầm ầm mà xuống, nhưng vào lúc này, ảo ảnh Thiên Đế Ngự

Long xuất hiện phía trước ngọc xa Cửu Giao.

“Điệp Mộng! Cốt lõi Tiên giới, Tiên triều Đại Chu ta còn không đến lượt ngươi làm càn!!”

Thiên Đế Ngự Long vươn một cự chưởng chặn lại ngọc thủ kia, nhưng chỉ một lát sau đã bị ầm ầm nghiền nát.

“Chân thân ngươi ở đây ta còn không sợ, một phân thân nho nhỏ, hừ!” Trong lời nói có chút ngang ngược.

Cuối cùng ngọc thủ kia trùm lên ngọc xa Cửu Giao, sau khi bài trừ Mộ Dung Thiến Nhi từ trong xe ra lập tức đưa ngọc xa Cửu Giao tới trong không gian nào đó không biết.

Thiên địa khôi phục yên tĩnh, chỉ để lại Mộ Dung Thiến Nhi đứng trên đại lộ tiên tinh, có chút sững sờ.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ trọng thần Tiên triều Đại Chu, còn có Trưởng công chúa, tất cả đều nhìn về phía Mộ Dung Thiến Nhi.

“Muội muội, một đường này đường xá xa xôi mà đến, vất vả ngươi.”

“Tuy rằng tên không có lương tâm kia đi rồi, nhưng như vậy càng không ảnh hưởng hai tỷ muội chúng ta giao lưu cảm tình.” Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu một bước bước đến trước mặt Mộ Dung Thiến Nhi, thân thiết nói.

Nhưng lời còn chưa nói xong, trong hư không phía sau Mộ Dung Thiến Nhi lại ló ra một ngọc thủ.

Túm chặt Mộ Dung Thiến Nhi kéo vào trong hư không.

“Ngượng ngùng, đã quên kêu vị muội muội này cùng qua.” Giọng nói mông lung mà mị hoặc vạn vật kia lại lần nữa vang lên.

“Ta…”

“Ngươi…”

“Haiz.” Sau khi sắc mặt Trưởng công chúa tôn quý nhất Tiên triều Đại Chu biến hóa vài lần, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

Lúc này, ngọc xa Cửu Giao bị đưa tới trong một biển hoa thất sắc.

Chín con giao long Kim Tiên kỳ quỳ rạp trên mặt đất run bần bật, giống như chó đến lãnh thổ của hổ.

Cuối cùng Vương Vũ Luân chỉ có thể bước xuống từ trên ngọc xa Cửu Giao, đứng trong biển hoa bảy màu nhìn quanh khắp nơi.

“Ngươi là ai, vì sao lại cướp ta đến đây, trước kia chúng ta có quan hệ gì sao?”

“Thê tử ta Mộ Dung Thiến Nhi, xin đừng làm tổn thương nàng!”

Vương Vũ Luân nói với bốn phía.

Lúc này có linh quang bảy màu ngưng tụ, cuối cùng biến thành một nữ tử dáng người cao gầy, người mặc váy dài xanh ngọc.

Sắc mặt nữ tử mông lung nhưng nhìn một cái sẽ tự động hoá thành hình tượng tốt đẹp nhất trong cảm nhận của chính mình.

“Ngươi là ai?” Vương Vũ Luân dám khẳng định, đây tuyệt đối không phải lão đại hay lão nhị.

Nhưng loại cảm giác quen thuộc phát ra từ trong linh hồn này làm hắn cảm thấy ở một đời nào đó, chính mình nhất định có dây dưa với nữ tử này.

“Kêu ta Mộng Nhi là được.”

“Ta là ai? Ngươi nghĩ không ra thì thôi, dù sao đều không quan trọng.”

Điệp Mộng nói, kéo Vương Vũ Luân về một nơi nào đó trong biển hoa thất sắc.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm mới vừa tính xong cho anh em tốt một quẻ nhìn lên bầu trời.

“Quẻ tượng này xem thế nào cũng không rõ, tình cảnh của anh em tốt hiện tại có chút không ổn rồi.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Sau khi anh em tốt đi, Từ Phàm nhàn rỗi nhàm chán, vì thế mới tính một quẻ này.

Cái khác tính không ra, nhưng hắn có thể đoán trước được một chút, đó chính là, mệnh cách của anh em tốt của chính mình bùng nổ toàn diện.

“Thôi, dù sao cũng không có sinh mệnh chi ưu, hơn nữa địa vị của mấy hồng nhan tri kỷ của anh em tốt kia, một người lớn hơn một người, không cần chính mình lo lắng vớ vẩn làm gì.”

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên có cảm ứng, lấy ra phân thân Tiên thiên chí bảo Thời Quang điện mà đại ca tốt để lại.

Chỉ thấy có khí tức linh hồn của hai đệ tử đời thứ hai sáng lên.

“Chủ nhân, trong chiến trường biên cương có hai đệ tử đời thứ hai bất hạnh bị dư âm chiến đấu cấp Kim Tiên quét trúng, thi cốt vô tồn.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Nên tới cuối cùng cũng phải tới.” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn đã làm tốt chuẩn bị đệ tử Chân Tiên ngã xuống khi lên chiến trường biên cương lịch luyện, nhưng không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

“Nói tình hình một chút, là chiến đấu giữa hai vị Kim Tiên nào dẫn đến?” Từ Phàm nói.

“Thiên Lam Kim Tiên tộc Mộc Nguyên và Độ Duyên Kim Tiên Nhân tộc. Hai vị Kim Tiên này trước kia vốn đã có thù oán, sau khi gặp mặt trực tiếp phát động chiến đấu cấp Kim Tiên.”

“Cuối cùng lấy lưỡng bại câu thương chấm dứt, nhưng đại quân Chân Tiên bị dư âm chiến đấu quét trúng, bất hạnh hy sinh mấy ngàn người, trong đó có hai đệ tử đời thứ hai của tông môn.” Bồ Đào báo cáo.

“Thật là đủ thảm.” Từ Phàm thở dài nói.

Sau đó bảo Bồ Đào chuẩn bị hai mươi vạn tiên ngọc, tất cả đều thả xuống trong chi nhánh dòng sông thời gian của phân thân Thời Quang Điện.

Cuối cùng toàn bộ chi nhánh dòng sông thời gian xuất hiện trên không Ẩn Linh môn, kéo ra một màn sáng bắt đầu nghịch chuyển, mãi cho đến cảnh trước khi hai đệ tử đời thứ hai kia hy sinh mới dừng lại.

“Chủ nhân, tiên ngọc không đủ.” Bồ Đào báo cáo.

“Lại thêm hai mươi vạn tiên ngọc.”

Theo hai mươi vạn tiên ngọc gia nhập, hình ảnh trong dòng sông thời gian, cảnh hai đệ tử hy sinh bắt đầu chậm rãi nghịch chuyển, mãi cho đến trước khi hai người bị dư âm chiến đấu Kim Tiên quét trúng.

Một thông đạo mở ra, giống như có một loại Thời Không chi lực tối cao bắt đầu từ trong hình ảnh lôi kéo, muốn lôi hai đệ tử kia từ trong đó ra.

“Lại thêm mười vạn tiên ngọc.” Từ Phàm cắn răng nói.

Mười vạn tiên ngọc bị Bồ Đào khống chế, lại lần nữa ném vào trong chi nhánh dòng sông thời gian.

Lực kéo kia bỗng nhiên tăng lớn, hai vị đệ tử từ trong đường hầm do chi nhánh dòng sông thời gian ngưng tụ đi ra.

“Đại trưởng lão, đệ tử hổ thẹn.” Hai đệ tử đời thứ hai vừa được phục sinh hành lễ nói.

Từ khoảnh khắc bọn họ tử vong bắt đầu nghịch chuyển, mãi cho đến bị kéo ra, tất cả đều được bọn họ cảm ứng rõ ràng.

“Quân tử không đứng dưới bức tường nguy hiểm. Trong tông môn cũng từng có quy định, gặp phải chiến đấu cấp bậc cao, tốt nhất triệt để tránh đi thật xa.” Từ Phàm nhìn hai đệ tử đời thứ hai hao tổn thật nhiều của cải phục sinh này nói.

“Đại trưởng lão, bọn ta…” Lời nói đến bên miệng, hai người đột nhiên cũng không nói ra được.

“Không cần nói thêm điều gì, hiện tại các ngươi được phục sinh, sau này thành thật đợi trong tông môn, sau khi các ngươi tu luyện đến Chân Tiên kỳ đỉnh phong mới có thể thoát khỏi chướng lực do phục sinh từ trong dòng sông thời gian.” Từ Phàm nói.

Đệ tử được chi nhánh dòng sông thời gian phục sinh, trong cơ thể đều sẽ có một loại chướng lực, chỉ cần rời khỏi vị trí chi nhánh dòng sông thời gian quá xa sẽ lập tức bùng nổ.

Dựa theo lý giải của Từ Phàm, đó chính là phục sinh phi pháp, chỉ cần rời khỏi khu vực chi nhánh dòng sông thời gian thì sẽ lập tức bị ý chí thiên đạo Tiên giới theo dõi, tiến hành thu hồi.

Chương 985: Bận bịu vô ích

Trên diễn đàn Ẩn Linh môn xuất hiện một thông báo, đó chính là tai hại sau khi hai đệ tử đời thứ hai tử vong.

“Thì ra phục sinh là có cái giá lớn à.” Hàn Phi Vũ nhìn thông báo trên diễn đàn tông môn nói.

“Xa nhất không thể rời khỏi Tiên vực tông môn, nói như vậy cũng không phải không thể tiếp thu.” Thiên Vạn Binh ở bên cạnh vuốt cằm nói.

“Kia chỉ là lâm thời ra ngoài, ngươi không thấy được lâu nhất không thể rời tông môn một tháng sao?” Hàn Phi Vũ nói.

“Như vậy, lúc chúng ta chọn nhiệm vụ, chỉ cần thận trọng một chút là được rồi. Lần trước nếu không có Kim Tiên Nhân tộc bảo hộ chúng ta, suýt chút nữa là đã bị Kim Tiên tộc Mộc Nguyên theo dõi.” Kiếm Vô Cực ở bên cạnh nói.

“Thật ra không cần sợ, chỗ này của ta có rất nhiều Tiên khí dùng một lần có thể thoát khỏi khống chế của Kim Tiên, sau khi nhận nhiệm vụ chỉ cần chúng ta trước tiên lập kế hoạch tốt, trong tình huống bình thường sẽ không dễ dàng xảy ra thương vong.” Hàn Phi Vũ nói, lúc này bọn họ tiểu đội đã tụ tập hơn ba mươi đệ tử Chân Tiên của Ẩn Linh môn.

Đã chấp hành không ít nhiệm vụ quân đoàn cỡ nhỏ đặc biệt trên chiến tuyến biên cương, chiếm được không ít hảo cảm của các đại thế lực trong quân đoàn, nhưng đồng thời cũng đưa tới lời mời chào từ khắp nơi.

“Nhà giàu số một, Tiên khí như vậy ngươi có mấy món.” Thiên Vạn Binh thò qua, dùng giọng điệu thần bí hỏi.

“Bảy tám chục món, cụ thể bao nhiêu ta cũng không nhớ rõ.” Hàn Phi Vũ suy nghĩ rồi nói.

Lúc này, hắn phát hiện biểu tình của Thiên Vạn Binh thực vi diệu, trong ánh mắt có chút do dự.

“Thiên sư huynh, có việc cứ việc nói thẳng.” Hàn Phi Vũ nói.

“Nhà giàu số một, hiện giờ tuy rằng tiểu đội chúng ta đã thành lập, nhưng hiện giờ nhân số quá ít.”

“Cho nên ta muốn xin ngươi một nhóm con rối chất lượng cao chiến lực cấp Chân Tiên, không cần nhiều, ba mươi con là đủ, đến lúc đó cải tạo thành con rối đủ loại công dụng, thời điểm mấu chốt sẽ có hiệu quả ngoài dự đoán.” Thiên Vạn Binh xoa tay nói.

“Có phải ngươi thấy được ở đại sảnh quân công rồi không?” Hàn Phi Vũ cười hỏi.

“Đúng vậy, bên kia có một kiểu con rối cấp Chân Tiên rất thích hợp, hai mươi lăm vạn tiên ngọc một con, tuy rằng không bằng con rối cấp Chân Tiên, sản phẩm đặc biệt của tông môn, nhưng hơn ở chỗ có thể sử dụng tiên ngọc mua sắm.” Thiên Vạn Binh nói, thật ra hắn đã thèm thuồng con rối cấp Chân Tiên trong tông môn kia thật lâu.

Nhưng là sản lượng có hạn, trước mắt Bồ Đào còn chưa bán ra bên ngoài, chỉ có thể cho thuê.

Nhưng những điều này đều không phải mấu chốt, mấu chốt là bất kể là tích phân hay là tiên ngọc hắn đều mua không nổi một con.

“Hai mươi lăm vạn tiên ngọc một con rối cấp Chân Tiên, thật sự là rất có lời.” Trong đầu Hàn Phi Vũ không biết đang suy nghĩ cái gì.

“Thiên sư huynh, nếu giao tất cả con rối Chân Tiên cho ngươi, ngươi nhiều nhất có thể khống chế bao nhiêu.”

“Ta nhiều nhất có thể khống chế hoàn toàn tám mươi mốt con rối Chân Tiên, lại nhiều hơn thì không được.” Thiên Vạn Binh suy nghĩ rồi nói.

“Vậy trước mua một trăm con, toàn quyền giao cho Thiên sư huynh sử dụng.” Hàn Phi Vũ nói, soạt soạt soạt lấy ra ba khối Thiên Vạn tiên tinh tiêu chuẩn đặt lên tay Thiên Vạn Binh.

“Hàn sư đệ không đi mua sao.” Thiên Vạn Binh nhìn ba khối tiên tinh trên tay này, tròng mắt đều đã lồi ra.

Phải biết rằng đây chính là ba triệu tiên ngọc đó!

Hắn theo tiểu đội bận sống bận chết, đến bây giờ cũng mới được chia hơn một ngàn tiên ngọc, ba triệu tiên ngọc này đủ để hắn lấy mạng liều mạng hơn một ngàn năm.

“Ta đi xem cái khác, lại mua thêm vài thứ bảo mệnh cho tiểu đội chúng ta, chuyện mua con rối vẫn là để Thiên sư huynh chuyên nghiệp đi.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Sư đệ không sợ ta cầm ba khối tiên tinh này một đi không trở lại sao?” Thiên Vạn Binh không có đầu óc hỏi một câu.

“Tình hữu nghị giữa tông môn chúng ta, ta tin tưởng vẫn giá trị hơn ba triệu này, Thiên sư huynh đi đi, đừng cà chớn nữa.” Hàn Phi Vũ xua tay nói.

Lúc này, Thiên Vạn Binh cảm thấy trên người vị sư đệ này của hắn tản ra một mị lực khó hiểu, cứ như vậy hấp dẫn hắn thật sâu.

“Vậy ta đi đây, có một trăm con rối Chân Tiên này, chiến lực tổng thể của tiểu đội chúng ta lại tiến lên thêm một cấp.” Thiên Vạn Binh nói xong lập tức chạy về hướng đại điện quân công.

Quả nhiên vẫn là đi theo nhà giàu số một có tương lai. Đã từng, Thiên Vạn Binh từng có một ý niệm đến cậy nhờ thủ tịch Đại sư huynh, nhưng thông báo của nhà giàu số một vừa ra, nội tâm hắn lập tức nói cho hắn nên lựa chọn ai.

Một tháng sau, Hàn Phi Vũ dẫn theo tiểu đội mai phục tại chỗ một cây đại thụ Mộc Nguyên, vị trí này là hậu phương cực kỳ lớn của trận địa tộc Mộc Nguyên.

Nhiệm vụ là chém đầu một quan chỉ huy cao cấp nhất tộc Mộc Nguyên.

“Trước khi đến, Thiên Ẩn Kim Tiên đã cho chúng ta tín vật, chỉ cần bóp nát sau khi hoàn thành nhiệm vụ là có thể giấu được cảm giác của Kim Tiên tộc Mộc Nguyên.” Vương Hướng Trì nói.

“Không sao, bên chỗ ta còn có bảo hiểm ba tầng, cho dù tín vật này mất đi hiệu lực, chúng ta cũng có thể thuận lợi chạy thoát.” Trong tay Hàn Phi Vũ có thêm một viên linh châu không gian thanh linh sắc.

“Khen thưởng lần này quá phong phú, trước khi hành động nhất định phải lập kế hoạch thật tốt.” Thiên Vạn Binh nhìn địa hình xung quanh nói, bọn họ là từ một Truyền Tống Trận bí mật truyền tống tới hậu phương lớn trong trận địa tộc Mộc Nguyên.

“Vị quan chỉ huy này là quan chỉ huy cao cấp nhất tộc Mộc Nguyên, thủ hạ cũng là binh sĩ tinh nhuệ nhất tộc Mộc Nguyên, lúc hai tộc đại chiến, đã từng mấy lần làm cho toàn bộ chiến tuyến Nhân tộc sụp đổ, nếu không phải cuối cùng Đại Quân Chân Tiên Nhân tộc lấy mạng bù vào, có lẽ hiện tại cự thành chỗ chúng ta đã rơi vào trong tay tộc Mộc Nguyên.” Kiếm Vô Cực nhìn một cây đại thụ Mộc Nguyên phía trước nói.

“Trước tiên tìm vài địa điểm bí ẩn mai phục, chờ quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên kia ra đây, chúng ta mới có thể hành động.”

“Quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên này cần thiết phải diệt trừ!” Hàn Phi Vũ nói, bắt đầu phân phát Ẩn Nặc Phù cho mọi người.

“Tất cả đều mang lên, đây là phù chú ẩn nấp do sư tổ vẽ, chỉ cần lặng yên bất động là có thể giấu được cảm giác của cấp Kim Tiên.”

“Còn có thứ tốt này? Trước kia ta ở trong bảo khố tông môn sao chưa từng thấy qua?” Hạng Vân nhìn phù chú ẩn nấp trong tay hỏi.

“Phù chú sư tổ vẽ ra lúc rảnh rỗi đều đã bị ta mua đi rồi.” Hàn Phi Vũ bình thản nói.

“…” Hạng Vân.

Cảm tình bị tận diệt mất rồi.

Tất cả các thành viên tiểu đội đều mai phục bên ngoài cây đại thụ Mộc Nguyên kia.

“Xảy ra chiến đấu, lúc quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên đi ra trước tiên không cần để ý, khi đó là lúc tính cảnh giác của bọn họ cao nhất.”

“Chờ đến sau khi quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên trở về từ đại chiến mới là thời cơ động thủ tốt nhất, như vậy tỷ lệ chúng ta truyền tống về trận địa Nhân tộc cũng khá lớn.” Vương Hướng Trì nói, đây là kế hoạch tối ưu hắn nhờ Bồ Đào đưa ra.

“Nhận được.” Các thành viên tiểu đội truyền âm nói.

Thời gian từng chút trôi qua, bên này tộc Mộc Nguyên hình như gặp phải chuyện gì đó, vẫn luôn ở trong trạng thái bị động phòng ngự, quan chỉ huy Chân Tiên cao cấp nhất tộc Mộc Nguyên vẫn luôn ở trong đại thụ Mộc Nguyên không có đi ra.

“Nhiệm vụ của các ngươi thất bại, quan chỉ huy tộc Mộc Nguyên kia đã truyền tống tới chiến tuyến bên cự thành Vũ Tiên kia, dự tính trong mấy tháng sẽ không trở lại.” Giọng Bồ Đào vang lên bên tai các tiểu đội viên.

“Sao hắn lại truyền tống tới chiến trường bên cự thành kia rồi, bên này không quan trọng sao!” Kiếm Vô Cực có chút không cam lòng nói.

“Bởi vì chiến trường bên kia có sự tồn tại của Từ Cương và Hùng Lực, chiến tuyến tộc Mộc Nguyên nhiều lần bị sụp đổ, cho nên đã điều quan chỉ huy tốt nhất bên này tới bên kia rồi.” Bồ Đào giải thích nói.

Chương 986: Con rối Chân Tiên

“Rút lui.” Vương Hướng Trì ra lệnh cho tiểu đội.

Chúng thành viên tiểu đội không cam lòng rút lui đến chỗ Truyền Tống Trận bí ẩn kia.

Ngay lúc dự định truyền tống thì đột nhiên bị một luồng lực lượng không tiếng động khoá lại.

Không gian cũng bị phong tỏa vô hình, Truyền Tống Trận mất tác dụng.

Một khuôn mặt cực lớn xuất hiện trên không mọi người, có chút nghiền ngẫm nhìn bọn họ.

“Tộc Mộc Nguyên, Thương Mộc Kim Tiên, đánh giá chiến lực cấp thấp.” Giọng Bồ Đào thoả đáng vang lên.

“Tiểu sâu Nhân tộc, hy vọng ngươi màn trình diễn tiếp theo đây của ngươi có thể làm ta tận hứng.” Khuôn mặt cực lớn tộc Mộc Nguyên trên bầu trời kia nói.

Lúc này, xung quanh Truyền Tống Trận bí ẩn kia sáng lên mấy đạo linh quang.

Một đội lại tiếp một đội đại quân tộc Mộc Nguyên được truyền tống lại đây, bao vây xung quanh thành viên tiểu đội.

Khuôn mặt cực lớn trên bầu trời kia dường như đã tiến vào trạng thái ăn dưa xem diễn.

“Đây là đại quân Tiên cấp tộc Mộc Nguyên, nếu tiểu đội miễn cưỡng chống đỡ, các ngươi sẽ bị diệt đoàn sau một canh giờ.” Bồ Đào nói.

“Nếu ta triệu hoán phân thân sư tổ lại đây có thể kiên trì bao lâu?” Hàn Phi Vũ đột nhiên tò mò hỏi.

“Nửa canh giờ sau, tộc Mộc Nguyên sẽ khơi mào cấp đại chiến Kim Tiên, phân thân của chủ nhân sẽ bị mấy luồng dư âm chiến đấu lan đến.”

“Chỉ là dư âm chiến đấu cấp Kim Tiên cỏn con, sao có thể làm gì được sư tổ phân thân chứ?” Hàn Phi Vũ nghi hoặc hỏi.

“Cho nên Kim Tiên tộc Mộc Nguyên trực tiếp phá hư quy tắc, ra tay với phân thân của chủ nhân, các ngươi cũng sẽ bị dư âm chiến đấu khéo léo quét trúng, cả đoàn bị diệt.”

“Cho nên lựa chọn tốt nhất hiện tại chính là lợi dụng Tiên khí dùng một lần trong tay ngươi đào tẩu.” Bồ Đào nói.

“Ta hiểu rồi.”

Ngay khi đại quân Tiên cấp tộc Mộc Nguyên sắp ra tay với tiểu đội, trong tay Hàn Phi Vũ xuất hiện một viên linh châu thanh linh sắc.

Lúc này, một loại lực lượng không gian đặc thù bảo vệ thành viên trong tiểu đội lại.

Hàn Phi Vũ ngẩng đầu nhìn lên khuôn mặt cực lớn trên bầu trời kia, lộ ra một nụ cười mỉm, sau đó lập tức bóp nát linh châu trong tay.

Trong một biệt viện ở trận doanh hậu phương Nhân tộc, một đạo linh quang sáng lên, hơn ba mươi thành viên tiểu đội được truyền tống trở về an toàn.

“Lần này thật là đủ nghẹn khuất, phí công bận bịu một hồi không nói, còn lãng phí một món Tiên khí thoát thân của nhà giàu số một.” Thiên Vạn Binh không cam lòng nói.

“Tiêu tiền mua một bài học kinh nghiệm, vẫn là thực đáng giá.” Hàn Phi Vũ cười, tỏ vẻ không thèm để ý.

Đúng lúc này, pháp khí truyền tin của Vương Hướng Trì vang lên.

“Sư thúc, ta và Sơ Phàm đến cậy nhờ ngươi đây.”

Trong máy truyền tin truyền đến giọng nói của Từ Linh Đài.

Chúng tiểu đội thành viên lẫn nhau liếc nhau, trước mắt ở tông môn trung, Từ Linh Đài chiến lực vẫn luôn là cái mê, từ có đạo lữ lúc sau, liền quá thượng ẩn cư sinh hoạt.

Bất quá căn cứ tông môn trung các đệ tử suy tính, hắn khả năng so với hắn cha từ mới vừa phong chủ chỉ nhược một đường.

“Sư phụ, ta cảm thấy Linh Đài và Sơ Phàm tới đây, chúng ta có thể tổ kiến một cái loại nhỏ quân đoàn, nếu không quá mức lãng phí chiến lực của hai vị sư huynh này của ta.” Hàn Phi Vũ đề nghị nói.

“Loại nhỏ quân đoàn cần ít nhất một ngàn người, nếu từ ngoại giới nhận người nói, có điểm không thích hợp.” Kiếm Vô Cực vuốt cằm nói.

“Chúng ta đây có thể không thể cùng tông môn mượn một ngàn con rối cấp Chân Tiên, này cũng có thể thấu đủ một đội loại nhỏ quân đoàn, đến lúc đó chúng ta có thể tiếp chiến trường nhiệm vụ liền nhiều, đến lúc đó chiến lợi phẩm tất cả đều là chúng ta.” Thiên Vạn Binh nói.

“Bồ Đào, có thể mượn một ngàn con rối chiến lực cấp Chân Tiên trong tông môn không?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Có thể, phí thuê năm trăm vạn tiên ngọc ba năm, lúc trả lại thiếu mỗi một con rối cần bồi thường mười vạn tiên ngọc.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Trước thuê hai ngàn con.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh nói.

“Sản lượng tông môn có hạn, trước mắt chỉ có thể cung cấp một ngàn con .” Bồ Đào nói.

“Vậy cũng được.”

Lúc này, Từ Linh Đài và Lý Sơ Phàm đang đi dạo trong một tòa cự thành ở tiền tuyến.

“Không nghĩ tới tình hình chiến đấu ở tiền tuyến Nhân tộc kịch liệt đến vậy.” Lý Sơ Phàm nói, chỉ riêng tin tức hắn một đường này đi tới nghe được, phòng tuyến vùng lân cận mấy toà cự thành gần như mỗi ngày đều xảy ra chiến tranh, hơn nữa tất cả đều là đối chiến cấp bậc trăm vạn trở lên.

“Linh Đài đại ca, lần này ngươi có thể đại triển quyền cước rồi.” Lý Sơ Phàm ở bên cạnh hưng phấn nói.

Từ Linh Đài thì lại có chút thờ ơ quan sát biểu tình của người đi đường trên đường xá, thật ra hắn cũng không cảm thấy có hứng thú gì với chiến đấu.

“Ta đã liên hệ tốt Vương sư thúc, đến lúc đó chúng ta gia nhập tiểu đội của hắn.” Từ Linh Đài nói.

“Cũng được, trong tiểu đội có nhà giàu số một, hậu cần nhất định có bảo đảm.” Lý Sơ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, hai người đồng thời nhận được một địa chỉ, đây là địa chỉ đại bản doanh của tiểu đội Vương Hướng Trì trong tòa cự thành này.

“Đi thôi, Vương sư huynh gọi chúng ta.” Từ Linh Đài nói.

Tại một biệt viện trong cự thành, có một ngàn một trăm con rối cấp Chân Tiên xếp hàng trật tự trong sân.

Thiên Vạn Binh hưng phấn lượn qua lượn lại trong đội ngũ con rối, thỉnh thoảng sờ cái này, thỉnh thoảng lại sờ cái kia.

“Lần này Bồ Đào tuyệt thật đấy, con rối được phân phối gần như bao hàm đủ mọi loại hình.”

“Con rối cận chiến, con rối đột kích, con rối tiên pháp, con rối trận pháp, thế mà còn có năm mươi con rối hậu cần không gian chuyên môn xử lý chiến lợi phẩm.”

Nhìn những con rối này, Thiên Vạn Binh yêu thích không giấu được.

Mục tiêu cuối cùng nhất của hắn ở Chân Tiên Kỳ, cũng chính là có được quy mô con rối với số lượng này.

“Nếu Thiên sư huynh thích, ta tặng ngươi một đội, thế nào?” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh cười hỏi.

“Tâm ý của nhà giàu số một ta nhận, có thể để ta ở bên cạnh ngươi uống ngụm canh cũng đã thực thỏa mãn, đến nỗi việc biếu tặng thì đừng nhắc lại.” Thiên Vạn Binh nói. Tuy rằng hắn rất động tâm nhưng cũng biết rõ ân tình này chính mình trả không nổi.

“Được rồi.” Hàn Phi Vũ có chút tiếc nuối nói, hắn đối với nhân phẩm của sư huynh đệ trong tông môn yên tâm vô cùng, cũng rất vui lòng giúp đỡ các sư huynh đệ.

Nhưng tương đối đáng tiếc là, kể từ sau khi hắn có ý tưởng khắc kim trợ giúp sư huynh đệ, trước mắt vẫn chưa từng có một ví dụ nào thành công qua.

Trước mặt Vương Hướng Trì có một màn sáng, trong màn sáng là các loại nhiệm vụ quân đoàn lớn nhỏ, hắn đang sàng lọc.

“Bồ Đào, giúp ta sàng lọc ra nhiệm vụ thích hợp chúng ta nhận được.” Vương Hướng Trì nói, trên người hắn có một sợi căn nguyên phân thân của Bồ Đào, xử lý loại chuyện này vô cùng tiện lợi.

Trong màn sáng bắt đầu biến hóa, cuối cùng chỉ để lại ba nhiệm vụ.

“Nhiệm vụ phòng thủ linh mạch tiên khoáng cỡ trung, cái này bài trừ, quá mức đơn điệu.”

“Nhiệm vụ viện trợ thời chiến, yêu cầu này tương đối cao, còn cần chứng thực quân đoàn Tiên cấp từ đại điện quân công, nhìn có chút phiền phức.”

“Phá hủy đại thụ truyền tống siêu viễn trình của tộc Mộc Nguyên, có Kim Tiên bảo hộ hay không, ai sẽ não tàn nhận loại nhiệm vụ này.”

Cuối cùng Vương Hướng Trì lựa chọn nhiệm vụ viện trợ thời chiến, cũng chính là đội cứu hoả lúc xảy ra quyết chiến quy mô lớn, nơi nào cần thì đi nơi đó.

“Bái kiến Vương sư thúc (sư bá).” Giọng Từ Linh Đài và Lý Sơ Phàm vang lên.

Vương Hướng Trì ngẩng đầu nhìn về phía hai hậu bối này, lộ ra nụ cười thân thiết.

Hai người đều này là hắn từ nhỏ trông coi đến lúc trưởng thành, bởi vì là hài tử của đại sư huynh mình, một người khác càng không cần phải nói.

“Hoan nghênh gia nhập đội ngũ, sau này ta mang các ngươi ăn ngon uống sướng.” Vương Hướng Trì cười nói.

Chương 987: Nhiệm vụ

Ở một nơi khác trong chiến trường, Hùng Lực toàn thân đẫm máu mang theo Từ Cương từ trong đại quân tộc Mộc Nguyên đột phá vòng vây.

Bởi vì biểu hiện ưu tú của hai người trong chiến trường nên đã nhận được sự nhằm vào nhất trí từ đại quân tộc Mộc Nguyên.

Náo đến bây giờ, gần như khi hai người vừa xuất hiện trong chiến trường, tộc Mộc Nguyên lập tức sẽ phát động Kim Tiên chi chiến, từng đợt dư âm chiến đấu kia dưới sự dẫn đường cố ý, một đợt lại một đợt quét về phía hai người Từ Cương, Hùng Lực.

Đương nhiên hiện tại hai người cũng là đối tượng bảo hộ của Kim Tiên trong chiến trường Nhân tộc. Nhưng cho dù như thế, dưới sự nhằm vào từ quan chỉ huy cao cấp nhất tộc Mộc Nguyên, nguy hiểm hai người gặp phải trong chiến trường, một lần lại nặng hơn một lần.

Hậu phương chiến tuyến, Hùng Lực thở hồng hộc lấy ra một Tiên khí xanh biếc sinh cơ, vẫn là đến từ trong bảo khố dùng chung.

“Phong chủ, nếu chúng ta còn tiếp tục bị nhằm vào như vậy, sớm muộn gì cũng sẽ ra vấn đề.” Hùng Lực lấy ra Tiên Đan chữa thương nuốt xuống.

“Ta cũng cảm thấy vậy, hiện tại hai người ngươi và ta vừa xuất hiện trong chiến trường thì lập tức sẽ có Kim Tiên bám vào trên người Chân Tiên tới đây đánh lén chúng ta.” Từ Cương đen mặt nói, Kim Tiên đánh Chân Tiên, thật đúng là không biết xấu hổ.

Nếu trên chiến trường này không có sự tồn tại của Kim Tiên, hai người tuyệt đối là tồn tại vô địch nhất.

Đúng lúc này, quan chỉ huy Sài Thế tìm đến hai người.

Ngọn nguồn là do hai người quá mức ưu tú, cho nên Hoàng Sa Quân chỗ bọn họ cũng bị nhằm vào, cứ liên tục mấy lần như thế quân số đã bị giảm xuống sáu phần mười, cuối cùng làm cho hai người không thể không rời khỏi Hoàng Sa Quân.

“Hai vị đạo hữu, Vũ Sát Kim Tiên triệu kiến hai vị.” Quan chỉ huy Sài Thế nói.

Trên tầng mây vùng trời hậu phương Nhân tộc có một tòa cung điện lớn.

Trong cung điện, hai người gặp được Vũ Sát Kim Tiên.

“Bái kiến tiền bối.” Từ Cương, Hùng Lực hành lễ nói.

“Ta cũng không hỏi các ngươi là thiên kiêu từ Tiên tông Thánh địa nào tới, thừa lúc bây giờ ta còn có thể che chở được, các ngươi tranh thủ rời đi tiền tuyến.”

“Ta nhận tin tức từ tộc Mộc Nguyên, bọn họ đã tính toán mời động thánh giả Đại La tới xử lý ngươi.” Vũ Sát Kim Tiên thở dài nói.

“Bên Nhân tộc chúng ta không có thánh giả Đại La sao?” Hùng Lực nghi hoặc hỏi.

“Có thì có, nhưng không thể toàn thân toàn tâm bảo vệ hai người các ngươi, chỉ cần hơi có chút sơ sẩy, nhất định sẽ bị thánh giả Đại La tộc Mộc Nguyên bắt được sơ hở.”

“Thánh giả Đại La xử lý hai Chân Tiên quả thực là càng đơn giản cực kỳ, cho dù có thánh giả Đại La che chở các ngươi cũng như vậy.” Vũ Sát Kim Tiên nói.

“Ý của tiền bối chúng ta đã hiểu, chúng ta lập tức rời khỏi chiến trường.” Từ Cương nói.

“Đi đi, trở lại trong khu vực Nhân tộc tranh thủ tu luyện phát triển, trận chiến này trong lúc nhất thời không xong được.” Vũ Sát Kim Tiên có chút phiền muộn nói.

Trong lòng có chút khó chịu, xác suất một phần năm, cố tình là tộc Mộc Nguyên tiến hành chủ công.

Sau khi hai người rời khỏi cung điện trên mây, biến thành trạm truyền tống, truyền tống tới Tiên vực bên cạnh.

“Phong chủ, tiếp theo chúng ta làm sao bây giờ?” Hùng Lực hỏi.

Hùng Lực sau khi trầm mặc trong chốc lát thì đột nhiên lấy ra một Tiên khí mặt nạ, đây là thứ chứa trong gói quà đệ tử thăng cấp lên Chân Tiên ra ngoài tông môn thí luyện.

“Thay hình đổi dạng đi chiến khu khác, đợi đến lúc khiến cho bên tộc Mộc Nguyên chú ý, chúng ta lại thay hình đổi dạng đến khu vực khác.” Từ Cương nói. Tiên ngọc hắn muốn hiếu kính sư phụ còn chưa gom đủ, sao có thể tùy tiện rời đi chiến trường có thể kiếm được rất nhiều tiên ngọc.

“Sao chúng ta không qua bên nhà giàu số một xem thử?” Hùng Lực hỏi.

“Bên kia có Linh Đài ở đó là đủ rồi.” Từ Cương nói.

Nhưng vào lúc này, tất cả đệ tử trên tiền tuyến chiến trường biên cương đều nhận được một tin tức, đây là nhiệm vụ khẩn cấp do tông môn thông báo, đó là lợi dụng đại điện quân công đi đổi một vài Tiên khoáng trân quý.

“Những Tiên khoáng trong đại điện quân công này chỉ có thể dùng quân công đổi, nếu không một mình ta là có thể hoàn thành tất cả nhiệm vụ này.” Hàn Phi vũ nhìn này tin tức có chút đáng tiếc nói.

Lúc này, trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang ở trong không gian trong lòng đất nhìn một con rối Kim Tiên bán thành phẩm.

“Xem ra tiếp theo chỉ có thể lui mà cầu, luyện chế một con rối miễn cưỡng có thể tới Kim Tiên Cảnh.” Từ Phàm nhìn con rối nói.

Nhưng Tiên khoáng mà con rối có thể miễn cưỡng tới Kim Tiên Kỳ này cần, trong Ẩn Linh môn một chút cũng không có, trong đó càng có vài loại so với Tiên khoáng cấp linh bảo còn trân quý hơn.

“Chủ nhân, những tiên khoáng này ở trong đại điện quân công trên chiến tuyến biên cương đều có, nhưng quân công cần để đổi quá lớn, phải cần một khoảng thời gian để tích lũy.” Bồ Đào nói.

“Đáng tiếc số ba đang tu bổ Đào Hoa Nguyên Đồ, nếu không đã đẩy số ba đi đến tiền tuyến rồi.”

Từ Phàm nói, đi đến trong Luyện Khí điện.

Lúc này số một, số hai vẫn như ngày thường, vừa xem phim vừa luyện chế pháo Thánh Lôi.

“Khách hiếm nha, từ sau khi ngươi thích lên mặt dạy đời thì rất ít hạ cố đến không gian dưới lòng đất.” Phân thân số hai trêu chọc.

“Bản thể xuống không gian dưới lòng đất nhất định là thăm chúng ta, nói chuyện không cần cay nghiệt như vậy.” Phân thân số một cười ha ha nói.

“Đệ tử tông môn chúng ta ở chiến trường biên cương bị Kim Tiên tộc Mộc Nguyên nhằm vào, cho nên chúng ta phải nhanh một chút luyện chế ra một con rối Kim Tiên giúp đỡ cho việc này.” Từ Phàm nói ra tiền căn hậu quả.

“Cho nên ngươi muốn nhờ ta và số hai luyện chế ra một lượng Tiên khí đặc biệt thích hợp sử dụng trong chiến trường sao?” Số một hỏi.

“Chính xác mà nói là Tiên khí dùng chung, lúc cần, đệ tử ở khu vực kia đều có thể dùng.” Từ Phàm nói.

Một khối ma thuật không gian xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Coi đây là cơ sở luyện chế bảo khố dùng chung có thể bao trùm một Tiên vực, giai đoạn trước cũng đủ dùng rồi.”

“Có sự bảo vệ từ rất nhiều Tiên khí, các đệ tử có thể ở tiền tuyến nhanh chóng đạt được quân công, sau đó dùng quân công đi đổi những tiên khoáng cần để luyện chế con rối Kim Tiên.”

“Chiến tranh sẽ kéo dài rất lâu, giai đoạn trước cần thiết làm như vậy.” Từ Phàm giải thích nói.

“Được rồi, nể mặt ngươi đã nói nhiều như vậy, chúng ta cũng không có cách nào cự tuyệt.” Số hai nói.

“Chiến trường ẩn nấp, chiến trường đào sinh có thể thoát khỏi phong tỏa không gian của Kim Tiên, Tiên khí sinh cơ, Tiên khí phòng ngự, những thứ này các ngươi xem mà luyện chế đi.”

“Sau đó lại lấy khối ma thuật không gian này làm chủ, luyện chế một bảo khố dùng chung.” Từ Phàm phân phó.

“Không thành vấn đề, trừ bỏ Tiên khí đột phá phong tỏa không gian của Kim Tiên tương đối khó làm, còn lại đều dễ dàng.” Phân thân số một cười nói.

“Biểu hiện cho tốt, đến lúc đó cho các ngươi nghỉ.” Từ Phàm cười nói.

“Lời này ngươi đều đã nói tám trăm lần, có bản lĩnh thì hiện tại cho chúng ta nghỉ ngay đi.” Phân thân số hai bĩu môi nói.

Từ Phàm không để ý tới số hai, trực tiếp rời đi không gian dưới lòng đất.

Tàng Kinh Các, Từ Phàm nhìn Trương Học Linh đang ôm ba ngàn đại đạo công pháp si mê.

“Nhanh thăng cấp đến Chân Tiên cho ta, tích lũy của ngươi hiện tại đã đủ rồi, ở cảnh giới Chuẩn Tiên ăn vạ cũng không có tác dụng gì.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão có nhiệm vụ gì cứ nói thẳng, bất kể là Chuẩn Tiên hay Chân Tiên, đệ tử đều không đáng ngại.” Trương Học Linh nhìn Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Lên chiến trường biên cương kéo chút lông dê cho ta, ngươi ở tông môn lâu như vậy cũng nên hoạt động một chút.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

“Ngày mai ta lập tức lên đường.” Trương Học Linh cúi đầu nói.

Từ Phàm gật đầu.

Nửa tháng sau, Trương Học Linh cùng Từ Cương và Hùng Lực hội họp.

“Xem ra chuyện thu thập tiên khoáng thật sự rất gấp, Đại trưởng lão vậy mà cũng đẩy ngươi ra.” Từ Cương nhìn Trương Học Linh, giật mình nói.

Chương 988: Em vợ

“Ta vốn đang ở Tàng Kinh Các yên lành, Đại trưởng lão lại cảm thấy ta cần rèn luyện nên bảo ta tới đây.” Trương Học Linh có chút bất đắc dĩ nói, nhưng nhiệm vụ của Đại trưởng lão giao cần thiết phải hoàn thành.

“Nếu ngươi đã đến thì chuyện còn lại dễ dàng rồi.”

“Thế nhưng muốn kiếm quân công, vậy phải lựa chọn nhiệm vụ khó nhất, quân công cao nhất.” Từ Cương nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt ba người, Trương Học Linh chỉ vào một nhiệm vụ dài hạn trong đó.

“Đơn giản một chút, chúng ta trực tiếp đi hậu phương tộc Mộc Nguyên chặt đại thụ Mộc Nguyên, nếu một cây không cần tiên ngọc, có thể đổi hai trăm vạn quân công, như vậy vừa đơn giản lại hiệu quả cao.” Trương Học Linh nói.

“Làm sao tránh được phong tỏa của Kim Tiên?” Hùng Lực nhìn về phía Trương Học Linh hỏi.

“Lúc tới ta nhận được tin tức, Đại trưởng lão đang luyện chế một đám Tiên khí cùng chung.”

“Trong đó liền có Tiên khí dưới phong tỏa của Kim Tiên cũng có thể truyền tống không gian, lại kiếm thêm vài món Tiên khí có thể tránh được cảm giác của Kim Tiên là được.”

“Đến lúc đó ta và Từ phong chủ cùng ra tay, có thể nháy mắt chặt đứt tận gốc đại thụ Mộc Nguyên, Hùng Lực Đại sư huynh lại thu đại thụ vào trong Tiên khí Không Gian, cuối cùng nhanh chóng truyền tống về bản doanh Nhân tộc.”

“Chỉ cần thánh giả Đại La không ra tay, Kim Tiên cũng không thể làm gì chúng ta.” Trương Học Linh tính toán nói.

“Ta cảm thấy có thể, nhưng ta muốn chờ sau khi sư phụ nhận được đại thụ Mộc Nguyên kia mới lại hành động, nói không chừng sư phụ có thể thông qua đại thụ Mộc Nguyên luyện chế cho chúng ta vài món Tiên khí hữu dụng.” Từ Cương nói.

Lúc này, cây đại thụ Mộc Nguyên dài mấy vạn trượng kia đã được đưa đến Ẩn Linh môn.

“Cây Bản Nguyên của tộc Mộc Nguyên, thú vị.” Từ Phàm đặt một tay lên thân cây đại thụ Mộc Nguyên.

Trên bầu trời xuất hiện một thanh cự kiếm, nháy mắt cắt đại thụ Mộc Nguyên thành năm đoạn.

“Lợi dụng thứ này có thể luyện chế năm chiếc mặt nạ Mộc Nguyên, có thể hoàn mỹ ngụy trang thành tộc Mộc Nguyên, thời điểm mấu chốt còn có thể thông qua tỏa định của đại thụ Mộc Nguyên khác, tiến hành truyền tống.”

“Chỉ tiếc không phải cây chủ Mộc Nguyên, nếu không càng thú vị rồi.”

Đang lúc Từ Phàm tính toán đưa năm khúc cây Mộc Nguyên tới trong không gian dưới lòng đất để luyện chế, Bàng Phúc tới bái kiến.

“Đại trưởng lão, trọng bảo thời gian lại tăng giá, hơn nữa hiện tại những thế lực lớn kia đã không còn bán ra bên ngoài trọng bảo thời gian cấp bậc này.”

“Hiệp ước đã được ký kết tốt với những thế lực lớn kia cũng trở thành phế thải.” Bàng Phúc cúi đầu, hổ thẹn nói.

“Không trách ngươi, đại chiến giữa Nhân tộc và các chủng tộc khác nổi lên, loại vật tư quan trọng như này nhất định sẽ đoạt tới cho chính mình dùng.” Từ Phàm không thèm để ý nói, để ý cũng không có cách nào.

“Đại trưởng lão, thật ra tiên thuyền bình thường cũng có thể xông qua Cửu Thiên, nếu không để ta đi thử.” Bàng Phúc cắn răng nói.

“Không cần mạo hiểm, thứ nên có về sau nhất định sẽ có.”

“Hiện tại tông môn đang luyện chế con rối cấp Kim Tiên, một khi thành công, có vài thứ trong tông môn lập tức có thể bán ra bên ngoài.” Từ Phàm nói.

“Đại trưởng lão, con rối cấp Chân Tiên và Chuẩn Tiên khí sản xuất hàng loạt của tông môn chúng ta nhất định sẽ bán rất chạy Tiên giới.”

“Đến lúc đó không chừng có thể coi đây là ưu thế, đổi lấy trọng bảo thời gian Tiên cấp với những thế lực lớn kia.” Bàng Phúc mong đợi nói.

“Những việc này tự ngươi nắm chắc là được.”

Từ Phàm nói xong, mang theo năm khúc cây đại thụ Mộc Nguyên đi tới trong không gian dưới lòng đất.

Luyện Khí điện trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một đang luyện chế bảo khố không gian cùng chung, phân thân số hai thì lại đang luyện chế Tiên khí dùng chung chiến trường cần đến.

Lúc bọn họ nhìn thấy đại thụ Mộc Nguyên bên cạnh Từ Phàm, cả hai đều nhíu mày.

“Mấy thứ này là ta muốn luyện chế, không phải chuyện của các ngươi.” Từ Phàm nhìn số một, số hai nói.

“Bản thể, sao ngươi có thể nghĩ bọn ta như vậy? Bọn ta là hạng người như vậy sao!” Phân thân số hai muốn làm người tốt ngoài miệng một chút.

“Vậy được, đây là cây bản nguyên của tộc Mộc Nguyên, ngươi luyện chế năm chiếc mặt nạ ngụy trang tộc Mộc Nguyên là được.” Từ Phàm nói xong thì nhanh chóng rời khỏi không gian dưới lòng đất.

“Đến đây đi, dù sao việc nhiều không lo.” Phân thân số một nhìn số hai, nở nụ cười.

Từ Phàm trở lại trong tiểu viện của mình, đột nhiên cảm giác sợi dây nhân quả tương quan giữa anh em tốt và hắn dao động một chút.

“Không biết anh em tốt ở Tiên triều Đại Chu thế nào rồi, có hưởng thụ được tề nhân chi phúc hay không?” Từ Phàm nhìn lên không trung nói.

Lúc này trong bí cảnh ở Tinh vực nào đó, Vương Vũ Luân đang cùng Mộ Dung Thiến Nhi dạo bước trong biển hoa thất sắc.

“Phu quân, ngươi nói rõ ràng cho ta, người cướp chúng ta tới có phải lão Tam hay không?” Mộ Dung Thiến Nhi hỏi, trong lời nói có chút bất đắc dĩ.

“Ta chỉ cảm giác được có chút quen thuộc, đến nỗi có phải hay không ta cũng không phải quá rõ, nhưng ta cảm thấy khả năng nhỏ nàng là lão Tam.” Vương Vũ Luân đau đầu nói.

“Thôi, coi như vậy đi.”

“Lúc ngươi gặp lại vị tỷ tỷ kia, thuận tiện hỏi một chút, khi nào thì thả chúng ta đi.” Mộ Dung Thiến Nhi nói.

Đúng lúc này, một cơn gió nhẹ phất qua, một nữ tử mặc váy dài màu xanh ngọc đứng trước mặt hai người.

“Vương đại ca, Mộ Dung muội muội.” Nàng kia nói.

“Chúng ta có thể nói chuyện chút không?” Vương Vũ Luân nhìn nữ tử kia hỏi.

“Được.” Nữ tử kia nhẹ vung tay lên, hai người liền xuất hiện trong một tiểu thiên địa.

“Ta có loại cảm giác quen thuộc không rõ với ngươi, nhưng có thể xác định, ngươi tuyệt đối không phải hồng nhan tri kỷ của ta kiếp trước. Đạo hữu, ngươi rốt cuộc là ai, có loại quan hệ gì với ta?” Vương Vũ Luân nhìn nữ tử kia hỏi.

“Ngươi thật sự muốn biết sao.” Trong lời nói của nữ tử có chứa chút ý cười.

Vương Vũ Luân gật đầu.

“Nếu thật sự phải nói lên thì, ta xem như là em vợ của ngươi.”

“Hiện tại tỷ tỷ của ta chinh chiến bên ngoài, ta cần phải trông chừng ngươi, không cho ngươi hái hoa ngắt cỏ.” Nữ tử kia cười nói.

Vương Vũ Luân suy nghĩ, nhẹ nhàng mở bàn tay, một ảo ảnh nữ tử tuyệt sắc khuynh thành, ngạo thế thiên hạ xuất hiện trong lòng bàn tay hắn.

Vị này là lão đại trong mộng của hắn ở Phi Vũ giới lúc trước.

“Đây là tình địch số một của tỷ tỷ ta.” Nữ tử kia lạnh nhạt nói.

“Vậy Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu?”

“Đó là tình địch lớn số ba.” Nữ tử kia còn nói thêm.

Nữ tử kia vừa nói xong, đầu Vương Vũ Luân đều chỉ muốn nổ tung.

Tuy rằng tình tiết phức tạp trong đó Vương Vũ Luân không nghĩ tới, nhưng hồng nhan tri kỷ bản thân rước lấy ở kiếp trước hiện tại đã gia tăng tới bốn người.

“Tỷ tỷ ngươi có mấy tình địch?” Vương Vũ Luân dứt khoát hỏi rõ ràng.

“Có thể để tỷ tỷ coi trọng hình như chỉ có 5 người.” Nữ tử kia nghĩ ngợi rồi nói.

“Haizz.” Vương Vũ Luân khẽ thở dài.

“Trước khi tỷ tỷ ta chưa về, trừ đạo lữ kiếp này, ngươi không được gặp lại những hồng nhan tri kỷ khác có quan hệ với ngươi kiếp trước.” Nữ tử nói.

“Vậy ngươi có thể thả ta về Mộc Nguyên Tiên giới không?”

“Nơi này cảnh sắc tuy đẹp, nhưng ngươi cũng không thể cứ vây chúng ta ở chỗ này chứ.” Vương Vũ Luân hỏi.

“Cũng phải, vậy sau khi thả ngươi về Mộc Nguyên Tiên giới, ngươi chỉ có thể ở Tiên giới kia.” Nữ tử suy nghĩ nói.

“Đa tạ đạo hữu.” Vương Vũ Luân cảm tạ nói.

Nữ tử vươn một ngón tay nhẹ vẫy, một Truyền Tống Trận ở trước mặt Vương Vũ Luân thành hình.

“Tỷ tỷ truyền về tin tức, nhiều nhất là một vạn năm nàng sẽ trở về, ngươi phải ở yên trong Mộc Nguyên Tiên giới.” Nữ tử nói, triệu hoán Mộ Dung Thiến Nhi tới đây, đẩy hai người vào trong Truyền Tống Trận.

Chương 989: Chỗ dựa lớn

Lúc này, Từ Phàm đang ngẩn người trong tiểu viện, đột nhiên nghe được tin tức anh em tốt của mình đã trở về.

“Ngươi lặp lại lần nữa?” Từ Phàm cho rằng chính mình nghe lầm.

“Chủ nhân, anh em tốt đã truyền tống tới Kim Khí thành, đang gấp rút đến bên tông môn rồi.” Bồ Đào lặp lại lời vừa rồi lần nữa.

Không qua bao lâu sau, vợ chồng son Vương Vũ Luân đã xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Nhanh như vậy mà đã từ Tiên triều Đại Chu trở về sao?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Một lời khó nói hết, lúc sau ta sẽ cùng Từ đại ca từ từ nói chuyện này.” Vương Vũ Luân nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua một đạo lưu quang, một bóng dáng nho nhỏ xuất hiện bên người Vương Vũ Luân.

“Cha nuôi, cuối cùng ngươi đã trở lại!” Tinh vui vẻ nói.

“Nhớ Tinh, cho nên ta trở lại.” Vương Vũ Luân vuốt đầu nhỏ của Tinh, cười nói.

“Thiến Nhi, ngươi mang Tinh về trước đi, ta nói với Từ đại ca những chuyện trải qua trong khoảng thời gian này.”

Mộ Dung Thiến Nhi gật đầu, cùng Từ Phàm cáo lui, sau đó mang theo Tinh bay về hướng động phủ của mình.

“Làm sao vậy? Có tình huống ngoài ý muốn gì khác sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Thật vất vả đến Tiên triều Đại Chu, bên Trưởng công chúa cũng rất coi trọng ta, cử hành nghi thức long trọng hoan nghênh.”

“Ngay lúc ở trên ngựa sắp gặp mặt, bị một em vợ của ta kiếp trước cướp đi, vây lại trong bí cảnh một khoảng thời gian.” Vương Vũ Luân đơn giản nói một chút chuyện trải qua trong khoảng thời gian này.

“Cướp ngươi đi từ trong nghi thức hoan nghênh của Tiên triều Đại Chu!” Từ Phàm ước chừng, vị em vợ này của anh em tốt nhất định là nhân vật phía trên Đại La.

“Đúng vậy, mấu chốt là ta từ trong miệng vị em vợ này biết được, loại hồng nhan tri kỷ cấp bậc như này, ta có ít nhất sáu người.” Vương Vũ Luân đau đầu nói.

“Thế mà có đến sáu người!” Từ Phàm khiếp sợ nói.

“Là cùng cấp bậc, còn lại không biết còn có bao nhiêu.” Vương Vũ Luân thở dài nói.

“Đừng phiền lòng, tăng nhiều không lo, rận nhiều không cắn, nếu thật sự gỡ không được thì để đó là được.” Từ Phàm vỗ vai anh em tốt, an ủi nói.

“Để đó thế nào?” Vương Vũ Luân lộ ra vẻ mặt hoang mang.

“Đó chính là, lúc trước ngươi yêu người nào, hồng nhan tri kỷ kiếp trước tới bao nhiêu thì ngươi nhận bấy nhiêu. Nếu thật sự không được thì dùng chế độ luân phiên, dựa theo cấp bậc lớn nhỏ, chiến lực mạnh yếu tới ở cùng.” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca đừng nói giỡn, nếu thật sự làm vậy sẽ dễ xảy ra chuyện.” Vương Vũ Luân tưởng tượng lại cảnh những hồng nhan tri kỷ cấu xé vì hắn ở kiếp trước, đột nhiên rùng mình.

Hắn cảm thấy, mấy hồng nhan ở kiếp trước đó thật sự muốn đánh nhau.

Nhân tộc ở Mộc Nguyên Tiên giới gặp phải mấy đại tộc vây công, đều là vấn đề nhỏ.

“Ta chỉ đùa một chút, nếu em vợ kia của ngươi không cho ngươi ra khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, vậy ngươi cứ ở trong tông môn là được, lúc nhàm chán có thể đi nơi khác dạo một vòng.”

“Có em vợ kia của ngươi, không có người nào dám động ngươi.”

Từ Phàm cảm nhận được một sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ trên người Vương Vũ Luân, loại sức mạnh này trong cảm giác của Từ Phàm còn mạnh hơn thánh giả Đại La.

Không có ngăn cản, Kim Tiên, thánh giả Đại La chỉ cần nhìn thấy anh em tốt này của mình này thì sẽ phải chịu cảnh cáo từ lực lượng này.

“Được rồi, ta vẫn nên thành thật ở tông môn tu luyện, ít nhất sau này cũng phải tu luyện đến cảnh giới Kim Tiên, nếu không dễ dàng bị xem thường.” Vương Vũ Luân quyết tâm nói. Hiện tại hắn cảm giác vận mệnh của chính mình rơi xuống trong một cơn lốc xoáy cực kỳ phức tạp.

Trừ thân thể, cảm giác là của mình, còn lại giống như vẫn đều đang người khác điều khiển.

“Tu luyện đi, nếu ngươi thật sự có thể ở lại trong tông môn mấy kỷ nguyên, đến lúc đó có ta chống lưng, bảo đảm hậu cung của ngươi sóng yên biển lặng.” Từ Phàm cười nói.

“Hy vọng ta có thể chống được khi đó.” Vương Vũ Luân nở nụ cười.

“Từ đại ca, vốn dĩ nói tốt đi Tiên triều Đại Chu tìm chỗ dựa cho ngươi, đáng tiếc cuối cùng bất lực trở về, khiến đại ca mừng hụt một hồi.”

“Ai nói không có chỗ dựa? Hiện tại ngươi chính là chỗ dựa lớn nhất của Ẩn Linh môn.”

“Hiện tại có ngươi ở trong tông môn, không có Kim Tiên, thánh giả Đại La đui mù dám trêu vào tông môn chúng ta.” Từ Phàm cảm nhận được lực lượng trong cơ thể anh em tốt kia, cười nói.

Lúc này, Bàng Phúc đang ở trong một cự thành nào đó thảo luận nghiệp vụ đột nhiên nhận được tin tức từ Từ Phàm.

“Toàn diện bỏ ra hạn chế, những thứ tông môn hiện có có thể mở bán rộng rãi.”

Nhìn thấy tin tức này, Bàng Phúc liên tưởng đến rất nhiều chuyện, khí thế trên người kia cũng yên lặng xảy ra thay đổi.

“Bàng đạo hữu, chỗ tiên khoáng ngươi muốn kia, Tiên tông đã không cho bán ra bên ngoài, hy vọng ngươi thông cảm.” Chủ sự thương hội kia tỏ thái độ ngạo mạn nói, trong ánh mắt có chút ý khinh thường.

“Được, nếu quý Tiên tông không cho phép, vậy bỏ đi.” Bàng Phúc mỉm cười gật đầu, đứng dậy lập tức rời đi.

Trong mắt chủ sự thương hội hiện lên một tia kinh ngạc, vốn định cắt thịt dê béo một đao, nào nghĩ đến thịt dê không biết điều như vậy.

Lúc này, Bàng Phúc vừa ra khỏi cửa thương hội liền bắt đầu nhanh chóng liên hệ với Bồ Đào.

“Trước tiên điều cho ta một ngàn con rối Chân Tiên và hai ngàn món Chuẩn Tiên khí Chế Thức.” Bàng Phúc vội vàng xin.

“Mười lăm phút sau, toàn bộ truyền tống đến trong bảo khố không gian của thương hội ngươi.” Bồ Đào đáp lại.

“Thật không dễ dàng, ở Tiên giới nghẹn khuất lâu như vậy, bây giờ rốt cuộc có thể đại triển tay chân.” Bàng Phúc hưng phấn nói.

Tuy rằng hắn có thể sử dụng Truyền Tống Trận cự ly siêu viễn của tông môn qua lại làm thương nhân trung gian kiếm lời, nhưng tóm lại không tránh được bị thương nhân sản xuất cắt một đao, phần nhiều vẫn là bị bên kia ăn mất.

Hiện giờ có thể bán sản phẩm nhà mình, đương nhiên là tốt hơn làm thương nhân trung gian gấp mấy lần.

Rốt cuộc trong Tiên giới, thế lực lớn có Truyền Tống Trận cự ly siêu viễn không phải số ít, điểm ưu thế này của hắn ở trong Tiên giới căn bản kiếm không được bao nhiêu tiên ngọc.

Từng năm trôi qua, đệ tử thăng cấp Chân Tiên trong Ẩn Linh môn càng ngày càng nhiều, trước mắt đệ tử lịch luyện bên ngoài đã gần bốn phần mười.

Đệ tử đời thứ tư trong tông môn cũng bắt đầu lần lượt đột phá đến Kim Đan Kỳ.

Lúc này, trong không gian dưới lòng đất, tất cả dây chuyền sản xuất đang hoạt động toàn lực.

Dây chuyền sản xuất đủ loại con rối cấp Chân Tiên, đủ loại dây chuyền sản xuất Chuẩn Tiên khí Chế Thức, dây chuyền sản xuất Tiên Đan chữa thương cỡ lớn, dây chuyền sản xuất đủ loại phù chú cấp Chân Tiên.

Những dây chuyền sản xuất này hoạt động một phút là có thể vì Ẩn Linh môn kiếm được lượng lớn tiên ngọc.

“Cảm giác có chỗ dựa đúng là không giống nhau.” Từ Phàm ở trong tiểu viện cười nói.

Mấy năm nay, tất cả con rối, Tiên khí do Ẩn Linh môn bán ra đều đưa tới sự chú ý từ các thương hội lớn, thế lực lớn.

Gần như cứ cách một đoạn thời gian thì sẽ có Kim Tiên, thậm chí là thánh giả Đại La theo đường Bàng Phúc tìm tới Ẩn Linh môn.

Mặt ngoài khách khí, thực tế lại là muốn thăm dò ngọn nguồn.

Mạnh thì cạnh tranh, yếu thì chiếm đoạt.

Mỗi cường giả đại diện của một thế lực lớn tìm tới cửa, Từ Phàm đều sẽ mang theo anh em tốt khách khí mời bọn họ uống một chén trà.

Kim Tiên, thậm chí thánh giả Đại La sau khi cảm nhận được lực lượng trên người Vương Vũ Luân kia, nháy mắt giống như chó bị hổ dọa cho ỉu xìu.

Những Kim Tiên hoặc thánh giả Đại La đó đầu tiên là nhận lỗi, sau đó lâm thời đưa lên lễ vật có thể đại biểu xin lỗi nhất, cuối cùng cụp đuôi rời đi.

Mỗi lúc thế này, Từ Phàm sẽ ở bên ngoài tông môn thưởng thức bóng dáng chật vật của bọn họ.

“Có chỗ dựa lớn đúng là sảng khoái!” Từ Phàm không khỏi cảm thán nói.

Chương 990: Áo giáp tổ hợp

Mười chiếc tinh chu chở tiên khoáng cần để luyện chế con rối cấp Chân Tiên đáp xuống trên đảo nhỏ chuyên đỗ tinh chu ngoài Ẩn Linh môn.

Từng thương khố không gian được đưa xuống từ trên tinh chu, truyền tống tới trong bảo khố.

Từ Phàm chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn về bên cạnh anh em tốt nói: “Ngươi xem, đây là chỗ tốt khi có ngươi, chỗ dựa lớn này.”

“Trong Tiên giới, bất kể là ngươi bán đồ hay là mua đồ, cần thiết phải có thực lực tương ứng.”

“Trước kia trong tông môn không có chiến lực cấp Kim Tiên, cho nên có vài thứ cho dù chiếm ưu thế ở Tiên giới cũng không thể để lộ ra.”

“Hiện tại có ngươi, toàn bộ đều bất đồng.”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng nâng tay lên, một bộ áo giáp tổ hợp Tiên khí cao phẩm xuất hiện trong tay hắn.

“Đây là áo giáp hình thành từ tổ hợp ba trăm sáu mươi món Tiên khí, sau khi ngươi mặc vào, trừ những yêu nghiệt đỉnh cấp nhất trong cùng cấp ở Tiên giới, những thiên tài cùng cấp linh tinh khác đều có thể ngược đồ ăn.” Từ Phàm cười nói, bộ áo giáp tổ hợp Tiên khí này hắn tiêu phí suốt mười năm để luyện chế.

Ánh mắt Vương Vũ Luân lập tức sáng lên.

“Đa tạ Từ đại ca.”

Nhìn bộ áo giáp tổ hợp tinh mỹ huyền diệu này, ánh mắt Vương Vũ Luân càng ngày càng sáng, sau đó trực tiếp mặc lên người.

Lúc sau khi Vương Vũ Luân mặc vào bộ áo giáp này, lập tức cảm thấy toàn bộ Tiên giới đều không giống nhau.

Hắn có một loại cảm giác, phương thiên địa này hoàn toàn do hắn khống chế.

“Từ đại ca, ta có thể kiểm tra thử chiến lực của bộ áo giáp này như thế nào không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Bảo Bồ Đào lập cho ngươi một không gian ảo cảnh chiến đấu, lấy đại quân tộc Mộc Nguyên làm thí nghiệm.” Từ Phàm nói. Dạng phương thức thí nghiệm chiến lực nào sảng nhất? Đương nhiên là cắt cỏ rồi.

Chỉ thấy một Truyền Tống Trận xuất hiện dưới chân hai người, sau đó truyền tống tới trong Nguyên giới.

Ảo cảnh Truyền Tống môn xuất hiện trước mặt Vương Vũ Luân.

“Vào đi. Mặc bộ áo giáp này vào, ngươi sẽ cảm giác được dụng tâm của đại ca đối với ngươi.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân gật đầu, đi vào ảo cảnh Truyền Tống môn.

Chỉ thấy người hắn ở trên một bình nguyên thật lớn, nơi xa có một cây đại thụ Mộc Nguyên đâm thẳng vào thiên địa.

Trước khi kết thúc bày ra một vạn đại quân Tiên cấp tộc Mộc Nguyên.

“Chiến đấu bắt đầu.” Trên bầu trời vang lên giọng Bồ Đào.

Chỉ thấy một bộ áo giáp hoa mỹ nháy mắt bám vào trên người Vương Vũ Luân.

Phía sau xuất hiện chín thanh tiên kiếm, bị khí linh áo giáp khống chế ngưng tụ thành các loại kiếm trận.

“Chủ nhân, xin lựa chọn hình thức.” Một âm thanh trong đầu Vương Vũ Luân vang lên, đây là âm thanh của khí linh áo giáp.

“Trước tiên thí nghiệm hình thức tự động chiến đấu toàn bộ đi!” Vương Vũ Luân nói. Trước kia hắn từng có Tiên khí tổ hợp cùng loại, cho nên rất quen thuộc với hình thức này.

“Tuân lệnh.”

Một lực lượng vô hình nháy mắt khống chế Vương Vũ Luân, sau đó lập tức triển khai tàn sát vô tình đối với đại quân tộc Mộc Nguyên.

Các loại thần thông tiên thuật uy lực lớn, từng cái tiếp từng cái ném về phía đại quân tộc Mộc Nguyên.

Các loại đạo pháp tiên thuật hạ bút thành văn, Kiếm Đạo, Ngũ Hành Tiên Pháp, đạo Không Gian, đạo Lôi Đình, dù sao đại đạo nào uy lực lớn thì dùng cái đó.

Hai canh giờ sau, một vạn đại quân Tiên cấp tộc Mộc Nguyên toàn diệt.

Vương Vũ Luân hưng phấn từ trong ảo cảnh ra tới.

“Từ đại ca, Tiên khí tổ hợp này thật sự là quá tuyệt vời!”

“Lúc này mới tới đâu thì tới, chờ sau này khi ta trở thành Thần Tượng, làm cho ngươi một bộ áo giáp tổ hợp cấp Hậu thiên Linh Bảo đều không thành vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

“Đã có bộ áo giáp tổ hợp này, ta có nên qua bên Hướng Trì xem thử không? Ta sợ hắn cản không được đại quân tộc Mộc Nguyên.” Vương Vũ Luân nghiêm chỉnh nói.

“Đừng, nếu ngươi đưa lực lượng trên người kia tùy tiện tham gia vào trong chiến trường, sẽ dễ dàng ra vấn đề.” Từ Phàm vội vàng khuyên can.

“Là ta thiếu suy xét.” Vương Vũ Luân nghĩ, gật đầu nói.

Nếu hắn tùy tiện tham gia vào trong chiến trường, lực lượng trên người kia sẽ mất đi tác dụng bảo vệ, đồng thời có thể sẽ bởi vì lực lượng này mà đảo loạn cục diện giữa tộc Mộc Nguyên và Nhân tộc.

“Ngươi có thể hiểu là tốt nhất.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Chiến trường biên cương không đi được, ngươi có thể du lịch ở Tiên vực xung quanh, vì Ẩn Linh môn chúng ta dương danh cũng không tệ.” Từ Phàm nói.

“Vậy cũng được, lát nữa ta mang Thiến Nhi ra ngoài đi dạo.” Vương Vũ Luân có chút nóng lòng nói. Tiểu hài tử có món đồ chơi mới, không nhịn được ra ngoài khoe khoang một phen.

Lúc này trong không gian dưới lòng đất, sau khi phân thân số hai lắp đặt linh kiện cuối cùng vào con rối Kim Tiên, Ẩn Linh môn tức khắc bộc phát ra một luồng khí tức Kim Tiên mãnh liệt.

Không bao lâu sau, trong tiểu viện của Từ Phàm xuất hiện một thiếu niên anh tuấn do con rối Kim Tiên biến ảo thành.

Từ Phàm trở lại trong tiểu viện, nhìn thấy con rối này, không khỏi có chút cảm khái nói: “Chỉ một con rối Kim Tiên này là tương tương với hơn nửa Ẩn Linh đảo, thật sự là không dễ dàng.”

Dưới sự chung tay nỗ lực của các đệ tử đời thứ nhất, đời thứ hai, đời thứ ba Ẩn Linh môn, hao phí trăm năm, mới dùng quân công gom đủ tiên khoáng cho một con rối Kim Tiên.

“Bồ Đào, sau này con rối Kim Tiên này do ngươi khống chế.” Từ Phàm thuận miệng phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào cực kỳ vui sướng.

“Đúng rồi, gần đây sao không thấy Đề Tử nói chuyện?” Từ Phàm đột nhiên hỏi hắn.

“Đề Tử đã tiến vào tiến hóa logic tầng thấp nhất, đại khái cần mười năm.”

“Nếu chủ nhân không gọi riêng, Đề Tử sẽ không xuất hiện.” Bồ Đào trả lời.

“Đề Tử mới ra đời mấy trăm năm, về sau cần có một đoạn đường rất dài phải đi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Nhưng vào lúc này, một tiếng cười sang sảng vang lên.

Chỉ thấy một vị ông lão tóc trắng xách trong tay một vò Thiên Tiên Tuý xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Lão đệ, ngươi xem ta gần đây phát hiện cái gì này!” Ông lão tóc trắng hưng phấn nói.

“Thiên Tiên Tuý, hàng triển lãm không bán của thương hội Thiên Đỉnh, Đại ca làm sao kiếm được?” Từ Phàm cười hỏi.

“Ta dùng một tin tức thương hội Thiên Đỉnh không thể cự tuyệt, đổi vò rượu ngon này, chỉ vì cùng uống với lão đệ.” Ông lão tóc trắng nói, lấy ra hai cái ly nhỏ đặt lên bàn, mở ra Thiên Tiên Tuý, đổ ra hai ly.

“Những ái đồ kia của Đại ca sao không đi theo?” Từ Phàm tò mò hỏi. Trước kia mỗi lần tới đều sẽ thay phiên mang theo đồ đệ.

“Bọn họ đều có chuyện của mình. lão đại, lão nhị, lão Tam đều đi ngoại vực Tiên giới, nghe nói bên kia xuất hiện một bí cảnh thượng cổ, nghe nói sẽ có Tiên thiên linh bảo xuất thế, cũng không biết là thật là giả.” Ông lão tóc trắng cầm lên ly rượu, đầu tiên là nhẹ nhàng ngửi một chút, mặt lộ ra vẻ say mê.

Từ Phàm cũng cầm lên ly rượu, cùng lão giả tóc giả chạm ly uống cạn.

Trong nháy mắt, Từ Phàm có một loại cảm giác uống rượu trắng nồng độ cao của kiếp trước.

“Bồ Đào, chuẩn bị đồ ăn, ta muốn ăn uống một bữa no nê với Đại ca.” Từ Phàm phất tay nói, rượu ngon sao có thể không có đồ ăn ngon.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này ông lão tóc trắng nhìn quanh khắp nơi.

“Lão đệ, anh em tốt kia của ngươi đâu, bảo hắn cũng lại đây uống một ly.” Ông lão tóc trắng sốt ruột nói.

Mấy năm gần đây, đại ca tốt của Từ Phàm hóa thân thành đại sứ ngoại giao, đặc biệt là khoảng thời gian trước, sau khi lão đại nhà hắn cảm nhận được lực lượng trên người Vương Vũ Luân kia, số lần tới Ẩn Linh môn càng chuyên cần hơn.

Mỗi lần không phải mang theo rượu ngon thì lại là các loại tiên trân thánh thực trong Tiên giới.

Chương 991: Là lúc vì tông môn dũng cảm bước ra

“Mới vừa được món bảo bối, chắc là đi ra ngoài khoe rồi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

Đúng lúc này, hai con rối bưng một chiếc cự bàn đường kính hai trượng đi tới trong tiểu viện.

Mấy năm nay, hai đệ tử đạo Mỹ Thực kia của tông môn cũng thăng cấp tới Chân Tiên, thức ăn Tiên phẩm làm ra cũng càng khiến người ta say đắm.

Những mỹ thực đó ngay cả Từ Phàm cũng xém chút say đắm vào.

Con rối chậm rãi mở ra cái nắp trên cự bàn kia, trong nháy mắt, sáu mươi tư món ăn Tiên phẩm xuất hiện trước mặt hai người.

“Lão đệ, ta có rượu ngon, ngươi có đồ ăn ngon, thật sự là tuyệt phối.” Ông lão tóc trắng ngửi mùi thức ăn Tiên phẩm, say mê nói.

“Chúng ta đây không say không nghỉ.” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười tủm tỉm.

“Đúng vậy, không say không nghỉ.”

Ba ngày sau, hai người tỉnh say ngồi uống trà trong tiểu viện.

“Đại ca, ba ái đồ kia của ngươi đi ngoại vực Tiên giới không có việc gì chứ? Nếu không ngươi tính thêm một quẻ?” Từ Phàm nói.

“Trước khi đi tính qua, Tiên thiên linh bảo phỏng chừng quá sức, nhưng những bảo bối khác còn có thể lấy một ít.” Ông lão tóc trắng nói.

“Lão ca có mấy ái đồ này, thật sự là làm ta hâm mộ.” Từ Phàm nói.

“Lão đệ không cần như vậy, ta chỉ là bố cục sớm mà thôi. Nếu thời gian của lão đệ giống như ta, phỏng chừng tông môn của lão đệ đã sớm thống trị Tiên giới xung quanh.” Ông lão tóc trắng nói.

“Ha ha, vậy mượn cát ngôn của lão ca, tranh thủ làm Ẩn Linh môn phát triển đến tình trạng này.” Từ Phàm cười nói.

Vung tay lên, hai ly trà Vận Mệnh đại đạo xuất hiện giữa không trung, chậm rãi dừng trước mặt hai người.

“Lão đệ, lúc trước ta bảo lão Tam kiếm một đám trọng bảo thời gian từ ngoại vực Tiên giới, vừa lúc không dùng, lão đệ muốn hay không?” Trong tay ông lão tóc trắng xuất hiện một chiếc nhẫn không gian.

“Vậy đa tạ lão ca, ta sẽ thu mua theo giá thị trường.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Giữa huynh đệ nói tiền bạc gì chứ.” Ông lão tóc trắng hiểu tư thế ôm đùi chính xác.

“Lão ca không nhận, vậy ta đây chỉ có thể từ bỏ.” Từ Phàm cũng không nói thêm gì.

“Vậy được rồi.” Ông lão tóc trắng bất đắc dĩ nói.

Trong lúc hai người đang nói chuyện, Từ Phàm đột nhiên sững người.

Trong tay hắn xuất hiện phân thân Thời Quang Điện, chỉ thấy chi nhánh dòng sông thời gian ẩn chứa trong phân thân Thời Quang Điện sáng lên hơn ba vạn điểm sáng.

Việc này chứng minh, có hơn ba vạn đệ tử bỏ mình, đạt tới điều kiện phục sinh của chi nhánh dòng sông thời gian.

“Chủ nhân, tiền tuyến biên cương bạo phát chiến đấu cấp Kim Tiên quy mô lớn, cuối cùng thánh giả Đại La đều ra tay.”

“Toàn bộ tiền tuyến Tiên vực đều bị đánh phế, đệ tử tông môn ở tiền tuyến tổn thất gần nửa.” Giọng Bồ Đào cực kỳ nghiêm túc.

Đồng thời một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên viết chi chít danh sách đệ tử ngã xuống.

Từ Phàm nhìn thấy danh sách này, hít một hơi lạnh, đệ tử tinh anh ở tiền tuyến gần như tất cả đều đã tổn thất gần hết.

“Sư tổ, sư huynh đệ ở tiền tuyến ngã xuống hết nửa, là đồ tôn không bảo vệ tốt bọn họ.”

Không qua một lát sau, Từ Phàm cũng nhận được tin tức từ Hàn Phi Vũ, hắn nhờ vào một món Hậu thiên Linh Bảo cứu mạng tránh khỏi quét sạch từ dư âm chiến đấu cấp Đại La.

“Ngươi tồn tại thì tốt, không cần tự trách, sư huynh đệ ngươi còn có thể sống lại.” Từ Phàm nói.

“Lão đệ, bây giờ ta lập tức bảo ba người bọn họ từ ngoại vực Tiên giới trở về gom tiên ngọc cho ngươi. Cho dù là mượn hay đoạt, cũng phải gom đủ tiên ngọc phục sinh đệ tử tông môn cho lão đệ.” Ông lão tóc trắng thông qua Thời Quang Điện đã biết được tình huống trong chi nhánh dòng sông thời gian kia.

“Không cần, lão ca, bên ta đủ tiên ngọc.” Từ Phàm xua tay nói.

“Lão đệ, đừng lừa lão ca, mấy tỷ tiên ngọc ngươi có thể lấy ra được sao?”

“Lão đệ yên tâm, vài tỷ tiên ngọc đối với bọn họ mà nói không tính là gì, gom một chút, thiếu vài nhân tình, cực khổ một khoảng thời gian là có.” Ông lão tóc trắng hiểu rất rõ phương pháp sử dụng của đồ đệ.

“Đại ca, thật sự không cần, ngươi đã quên anh em tốt Vũ Luân của ta sao?” Từ Phàm có chút thần bí nói.

“Nếu là như thế, vậy việc này lão ca không nhúng tay nữa.”

“Nhưng sau này có chuyện gì cần hỗ trợ, nhất định phải nói cho lão ca!” Ông lão tóc trắng dặn dò.

“Đa tạ Đại ca.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trong tông môn đã xảy ra chuyện như vậy, ông lão tóc trắng cũng ngại ở lâu, sau đó liền từ biệt với Từ Phàm rời đi.

Lúc này, trong một cự thành nào đó tại Phong Vũ Tiên vực, Hàn Phi Vũ có chút chật vật.

Chiến đấu cấp Đại La Kim Tiên, toàn bộ tiểu đội, hắn chỉ mang về sư phụ và sư đệ của mình.

Trong phút chốc khi mở ra truyền tống kia, Vương Hướng Trì cũng bị dư âm chiến đấu cấp Đại La quét một chút, lâm vào trạng thái hôn mê, mắt thấy chỉ còn thừa nửa cái mạng.

“Sư huynh, về tông môn đi.” Kiếm Vô Cực nói.

“Chỉ có trước tiên về tông môn, nhờ sư tổ phục sinh những sư huynh đệ đã ngã xuống.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

Lúc này tin tức từ Từ Phàm cũng theo đó mà đến, bảo bọn họ nhanh chóng quay về tông môn.

Không riêng gì Hàn Phi vũ, Từ Phàm đều triệu hồi tất cả các đệ tử trên chiến trường biên cương.

Nếu chiến trường biên cảnh có cường giả cấp Đại La ra tay, vậy chứng minh quy tắc trên chiến trường đã bị đánh vỡ, lại tiếp tục ở lại như vậy đều sẽ chết hết.

Bên trong Nguyên giới, một chi nhánh dòng sông thời gian chuyển động, trên bầu trời hiện tại.

Có hơn ba mươi bốn ngàn điểm sáng phát sáng du đãng trong dòng sông thời gian, mỗi một điểm sáng đại biểu cho một đệ tử Ẩn Linh môn ngã xuống.

“Đây là lần đầu tổn thất lớn như vậy.” Nhìn điểm sáng trong chi nhánh dòng sông thời gian, Từ Phàm đau lòng nói.

“Bồ Đào, tính toán một chút, phục sinh toàn bộ yêu cầu bao nhiêu tiên ngọc?”

“Tổng cộng yêu cầu hao phí năm tỷ một trăm triệu tiên ngọc. Hiện tại tiên ngọc còn trong tông môn chỉ có ba mươi hai triệu.” Bồ Đào trả lời, trong giọng điệu có chút bi thương.

“Đây là nguy hiểm khi không có lực lượng tuyệt đối, vận mệnh không nằm trong tay chính mình.”

Từ Phàm nghe được con số này, có chút cảm khái.

Ngay lúc này, bóng dáng Vương Vũ Luân xuất hiện trong Nguyên giới.

Vừa tiến vào hắn đã thấy được chi nhánh dòng sông thời gian hiển hóa trên bầu trời.

Điểm sáng chi chít trong chi nhánh dòng sông thời gian khiến Vương Vũ Luân có chút tê dại da đầu.

“Hướng Trì bị thương, khuê nữ và nữ tế của ngươi bị dư âm chiến đấu quét trúng ngã xuống.” Từ Phàm nhìn anh em tốt của mình nói.

“Từ đại ca, phục sinh toàn bộ cần bao nhiêu tiên ngọc?” Vương Vũ Luân cắn răng hỏi. Hắn biết có thể phục sinh, cho nên đối với việc khuê nữ và nữ tế của mình ngã xuống cũng không quá lo lắng.

“Năm tỷ một trăm triệu tiên ngọc.” Từ Phàm đối với con số này cũng không biểu hiện ra áp lực quá lớn.

Dù sao gom không đủ, chỉ có thể ăn gian thôi.

“Xem ra là lúc để ta vì tông môn bán thân một đợt.” Vương Vũ Luân có cảm giác như xả thân nhảy vào biển lửa, giọng điệu vô cùng bi tráng.

“Ngươi tốt nhất bán mình cho Trưởng công chúa, Tiên triều Đại Chu không thiếu tiên ngọc.” Từ Phàm nói đùa.

“Gần đây ta phát hiện, có thể thông qua lực lượng ẩn chứa trên người ta liên hệ đến em vợ kia của ta. Đều là tồn tại trên Đại La, năm tỷ một trăm triệu tiên ngọc hẳn là có thể lấy ra được.” Vương Vũ Luân tính toán nói.

“Có ta ở đây, sao có thể để anh em tốt bán mình.”

“Chuyện này giao cho ta, số tiên ngọc này vẫn là không làm khó được ta.”

Chương 992: Cánh cửa vận mệnh

Hàn Phi Vũ tránh được một kiếp, trực tiếp ngồi Truyền Tống Trận cự ly siêu xa truyền về Kim Khí thành.

Sau đó, trực tiếp truyền về Ẩn Linh môn.

Trong Nguyên giới, một tiểu thế giới được Bồ Đào đặc biệt sáng tạo ra chuyên dùng để gửi chi nhánh dòng sông thời gian kia.

Bóng dáng Hàn Phi Vũ xuất hiện trong tiểu thế giới này.

Hắn ngẩng đầu lên thì thấy được điểm sáng chi chít trong dòng sông thời gian kia.

“Bồ Đào, những điểm sáng này là gì vậy?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Đây là chi nhánh dòng sông thời gian của tông môn. Mỗi điểm sáng trong chi nhánh đều đại biểu cho một đệ tử tông môn ngã xuống.” Bồ Đào nói, sau đó ghi lên tên tương ứng cho mỗi một điểm sáng.

Hàn Phi Vũ thấy được rất nhiều sư huynh đệ quen thuộc, còn có trưởng bối trong tông môn.

Trảm Linh, Từ Cương, Hùng Lực, Hạng Vân, Trương Học Linh…

Một bóng đáng chậm rãi ngưng tụ trong thế giới này.

“Sư tổ, phục sinh những sư huynh đệ này cần tiên ngọc gì?” Hàn Phi Vũ mở miệng hỏi.

“Chỉ cần có cũng đủ tiên ngọc đều có thể sống lại, căn cứ vào thống kê từ Bồ Đào, muốn phục sinh toàn bộ, cần tiêu phí năm tỷ một trăm triệu tiên ngọc. Hiện giờ tông môn chỉ có hơn ba triệu tiên ngọc.”

“Trước mắt tông môn không có nhiều tiên ngọc như vậy, cho nên sư tổ muốn mượn ngươi.”

“Đây xem như tông môn thiếu ngươi.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề, nhưng sư tổ phải cho ta thời gian ba năm.” Hàn Phi Vũ không chút do dự gật đầu nói. Trước khi tới, hắn đã muốn trợ giúp tông môn phục sinh những sư huynh đệ đã ngã xuống đó.

“Được.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Sư tổ, ta muốn biết là vị thánh giả Đại La nào của tộc Mộc Nguyên ra tay. Ngày sau đồ tôn có năng lực muốn báo thù.” Hàn Phi Vũ nói. Đối với hắn mà nói, năm tỷ tiên ngọc chỉ là chuyện nhỏ, báo thù mới là chuyện lớn.

“Tộc Mộc Nguyên, Thương Lôi thánh giả.”

Vị Thương Lôi thánh giả này đã được vào trang thứ hai trong sách nhỏ của Từ Phàm.

“Sau này đồ tôn nhất định sẽ báo thù cho các sư huynh đệ.” Giọng điệu Hàn Phi Vũ kiên định nói.

Theo sau, từng khối tiên tinh tiêu chuẩn từ trong nhẫn không gian còn tốt được lấy ra, mỗi một khối đều trị giá một triệu tiên ngọc.

Từ Phàm đếm, tổng cộng ba mươi khối.

“Sư tổ, đây là ba trăm triệu tiên ngọc, ngài trước tiên phục sinh một phần sư huynh đệ đi.” Hàn Phi Vũ nói.

Từ Phàm gật đầu, tùy tay khống chế ba trăm triệu tiên ngọc kia đưa vào dòng sông thời gian.

Tức khắc chi nhánh dòng sông thời gian sáng lên hào quang rực rỡ.

Một lốc xoáy năm màu nhỏ xuất hiện, bắt đầu thu hút điểm sáng xung quanh tiến hành phục sinh.

Thấy một màn như vậy, trong lúc nhất thời, hai người lâm vào trầm mặc.

“Sư tổ, ta trên người kia một món chí bảo, ngài chắc chắn phải vô cùng rõ ràng.” Trầm mặc trong chốc lát, Hàn Phi Vũ mở miệng nói.

“Liên quan đến cơ duyên quan trọng nhất của mình cứ chôn ở nơi sâu nhất dưới đáy lòng là được.” Từ Phàm nói, ngăn cản đồ tôn ngốc này tiếp tục nói.

“Sư tổ, ta vẫn luôn xem tông môn là nhà, nhưng ta phát hiện, mỗi lần ta vì tông môn trả giá một chút đều sẽ nhận được hồi báo tương ứng.”

“Như vậy làm ta cảm thấy tông môn có chút khách khí. Sư phụ của ta có ơn cứu mạng với ta, ngài có ơn dạy dỗ với ta.”

“Sư huynh đệ trong tông môn tương thân hữu ái, vẫn luôn đối với ta chiếu cố có thêm, thân thiết như người một nhà.”

“Cho nên ta không ngại chia sẻ phần cơ duyên này của ta cho tông môn.” Hàn Phi Vũ chân thành nói. Hắn thật sự muốn dùng hồ lô Bích Ngọc kia, trợ giúp Ẩn Linh môn quật khởi trong Tiên giới.

Hắn cảm thấy Ẩn Linh môn có được tất cả điều kiện để trở thành tông môn bá chủ Tiên giới. Thứ khiếm khuyết duy nhất chỉ là một ít tiên ngọc, linh khoáng và thời gian.

Mà hắn lại có khả năng cung cấp linh khoáng và tiên ngọc vô tận. Có hắn duy trì, tông môn nhất định có thể trong mấy vạn năm trở thành bá chủ Tiên giới.

Từ Phàm nghe được lời từ đáy lòng Hàn Phi Vũ, không khỏi có chút vui mừng.

“Ta biết ngươi muốn biểu đạt ý gì, nhưng ngươi phải hiểu, vạn sự vạn vật trên thế gian này đều có quy luật.”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng phất tay, một cánh cửa Vận Mệnh khổng lồ xuất hiện trước mặt hai người.

“Có đôi khi nói với ngươi cũng không rõ, ngươi đi thể nghiệm một phen là biết nỗi khổ tâm của ta.” Từ Phàm nói, nhẹ đẩy Hàn Phi Vũ sau lưng về phía cánh cửa Vận Mệnh.

Nghe được lời Từ Phàm nói, Hàn Phi Vũ gật đầu, sau đó bước vào trong cánh cửa Vận Mệnh kia.

Ở trong cánh cửa Vận Mệnh, hắn thấy được một thế giới khác, ở trong thế giới kia, hắn đưa hồ lô Bích Ngọc cho tông môn mượn.

Sau đó, toàn bộ tông môn tiến vào trạng thái phát triển cực nhanh, bởi vì không thiếu tiên ngọc và tiên khoáng, Ẩn Linh môn điên cuồng dùng ưu thế tiên ngọc và tiên khoáng này phát triển thực lực của bản thân.

Dây chuyền sản xuất các loại Tiên khí được bố trí trong không gian dưới lòng đất của tông môn.

Còn có rất nhiều dây chuyền sản xuất con rối cấp Chân Tiên, thậm chí là cấp Kim Tiên được Bồ Đào đặt trong từng tiểu thế giới được lần lượt chế tạo ra.

Dừng ở đây, Hàn Phi Vũ cũng không phát hiện có chỗ nào không đúng, mọi chuyện đều giống với tưởng tượng của hắn.

Thế giới kia, tuy rằng thực lực của Ẩn Linh môn đang phát triển nhanh chóng, nhưng ở trong Tiên giới lại vô cùng khiêm tốn.

Nhưng dù là như vậy, cũng khiến cho chủng tộc đứng đầu thế lực lớn trong Tiên giới chú ý.

Cho đến có một ngày, mười vị Đại La Nhân tộc không hề có dấu hiệu mà tự mình giáng lâm Ẩn Linh môn.

“Huyền Hoàng chí bảo, hữu năng giả cư chi, giao ra đây, miễn cho toàn bộ tông môn các ngươi có thể chết hết.” thánh giả Đại La Nhân tộc dẫn đầu nói.

Nghe câu nói này, Hàn Phi Vũ làm người đứng xem đột nhiên có loại cảm giác vận mệnh luân hồi đan xen, giống như một màn này là tồn tại chân thực trong vận mệnh của hắn.

Lúc này, Từ Phàm tu vi đã là Kim Tiên tự mình ra tới, nhấc tay giơ chưởng liền trấn áp được mười thánh giả Đại La Nhân tộc kia.

“Hữu năng giả cư chi, không biết ta có thể hay không?” Từ Phàm trong thế giới kia ngẩng đầu nhìn lên không trung nói.

Một màn này, Hàn Phi Vũ xem đến nhiệt huyết sôi trào, theo sau, từ trong Ẩn Linh môn bay ra mười vạn con rối cấp Kim Tiên.

Hợp thành thiên địa đại trận, trực tiếp ngăn cách ý chí thiên đạo Tiên giới ra bên ngoài.

Lúc Hàn Phi Vũ vốn cho rằng sư tổ có thể giữ được hồ lô Bích Ngọc, Nhân tộc lại có ba vị tồn tại trên Đại La xuất hiện.

“Huyền Hoàng chí bảo, hiện tại ngươi còn không xứng có được, giao ra đây có thể bảo toàn tông môn, đừng tự hủy tông môn.”

Ba nguồn lực lượng vô pháp danh hình đè lên đại trận thiên địa phía trên Ẩn Linh đảo.

Lực lượng chí cao kia bắt đầu phân giải từng chút thiên địa đại trận, ý chí thiên đạo Tiên giới cũng theo đó xâm lấn.

“Đối mặt với một màn này, ngươi sẽ lựa chọn thế nào?” Giọng Từ Phàm vang lên bên tai Hàn Phi Vũ.

“Ta sẽ giao ra.” Hàn Phi Vũ trầm mặc một lát rồi nói.

Nhưng vào lúc này, biến hóa lại lần nữa xảy ra.

Tông môn mà hắn hiểu rõ, thế mà lại tới ba vị giai nhân, khí tức của mỗi người đều không yếu hơn tồn tại trên Đại La Nhân tộc kia.

“Tông môn phu quân ta ở, các ngươi cũng dám ức hiếp, nếu không phải đều là mạch Nhân tộc, tất sẽ trấn áp các ngươi ở vùng đất ngoài giới.” Một giai nhân tuyệt sắc lạnh lùng nói.

Một ông lão tóc trắng ba ngàn trượng xuất hiện trên bầu trời, nhìn về phía ba giai nhân kia, vô bi vô hỉ.

“Ngươi biết, không phải chúng ta muốn cướp đoạt Huyền Hoàng chí bảo này.” Ông lão tóc trắng ba ngàn trượng bình tĩnh nói.

“Thì tính sao? Đám Chuẩn Thánh dựa vào Tiên giới tấn cấp các ngươi, lại có thể làm gì được chúng ta? Thật muốn chọc giận ta, trọng tố Tiên giới này thì đã sao?”

“Đây là ta sau này…” Thấy một màn như vậy, Hàn Phi Vũ có chút ngây ngốc.

Chương 993: Còn không thể vì tông môn ăn miếng cơm mềm?

“Ngươi nghĩ nhiều, chuyện tốt trên đời này sao có thể đều bị ngươi thơm lây.” Giọng Từ Phàm chế nhạo vang lên bên tai Hàn Phi Vũ.

“Sư tổ giáo huấn phải.” Hàn Phi Vũ có chút thất vọng nói.

Lúc này, chuyện xưa còn đang tiếp tục.

Sau đó, lại có nhân vật trên Đại La của chủng tộc khác giá lâm Ẩn Linh đảo.

Toàn bộ thế giới bắt đầu sụp đổ, Hàn Phi Vũ cũng từ trong cánh cửa

Vận Mệnh đi ra.

“Hình ảnh phía sau, Vận Mệnh chi lực của ta không chịu nổi, nhưng ngươi hẳn là đoán được.”

“Một món đồ sử dụng không hạn chế, sau này chắc chắn phải trả đại giới.” Từ Phàm nói.

“Sư tổ, ta có một chuyện không rõ. Nếu là ý chí thiên đạo Tiên giới muốn cướp đoạt Huyền Hoàng chí bảo trên người ta, vì sao bây giờ không ra tay.” Hàn Phi Vũ nghi hoặc hỏi.

“Bởi vì còn chưa đạt tới một giới hạn, nếu là cá nhân ngươi dùng, giới hạn này vĩnh viễn cũng không đạt được.”

“Theo sự tăng trưởng thực lực của ngươi, giới hạn này càng ngày càng cao, cho đến khi ngươi trưởng thành thành cường giả ngay cả ý chí thiên đạo Tiên giới đều không thể chi phối.”

“Mà giới hạn này, là đạo Vận Mệnh hư vô mờ mịt kia vì ngươi ngươi thiết lập hạn chế, chờ ngươi đến một bước kia thì sẽ hiểu.” Từ Phàm nói.

Hắn mắt thèm chí bảo này của đồ tôn thì sao? Chẳng những mắt thèm, hơn nữa miệng cũng thèm.

Nhưng lúc hắn nảy ra ý tưởng này, đạo Vận Mệnh hắn tu luyện sẽ nhảy ra ngăn cản.

“Cho nên nói, ngươi phải biết rằng, không phải sư tổ không muốn dùng, mà là sau khi dùng chỉ có thể nhất thời sảng, cuối cùng chỉ có thể hời cho…” Từ Phàm nói, chỉ lên trời.

“Sư tổ, trong thế giới kia, ta thấy ngươi chỉ dựa vào Kim Tiên chi lực là có thể trấn áp mười thánh giả Đại La, đây có phải sự thật hay không?” Hàn Phi Vũ sùng bái nói, ánh mắt sáng lên nhìn về phía Từ Phàm.

Trong thế giới vận mệnh kia, một màn Từ Phàm tùy tay trấn áp mười thánh giả Đại La Nhân tộc, hỏi tồn tại trên Đại La có thể hay không, quả thực là trực tiếp đánh tới chỗ sâu trong linh hồn Hàn Phi Vũ, khiến toàn bộ linh hồn hắn đều run rẩy lên.

Khoảnh khắc kia, Từ Phàm chính là ánh sáng trong sinh mệnh của hắn.

“Này thì tính là gì? Ta đến Kim Tiên, bao nhiêu thánh giả Đại La đến đều không đủ dùng.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Sư tổ, ngươi nói xem, ta đều đã có Huyền Hoàng chí bảo, vì sao lại không thể trở thành tồn tại giống như ngài?” Hàn Phi Vũ có chút tiếc nuối nói.

“Ngươi có phải rất muốn có được thiên phú như bổn sư tổ không?” Từ Phàm cười tủm tỉm nhìn về phía Hàn Phi Vũ.

Hàn Phi Vũ điên cuồng gật đầu.

“Vậy ngươi cảm thấy, ta có muốn có được món chí bảo trên người của ngươi kia không?”

Hàn Phi Vũ suy nghĩ, lại gật đầu.

“Sư tổ muốn, ta sẽ cho ngài mượn. Chỉ cần sử dụng cẩn thận không vượt qua giới hạn là được.” Hàn Phi Vũ hào phóng nói.

“Nhưng hiện tại thì sao? Ngươi không có được thiên phú như ta, ta cũng có không được món chí bảo trên người của ngươi kia, cho dù ngươi cho ta mượn, sau này cũng sẽ dễ dàng xảy ra chuyện.”

“Đạo Nhân Quả không phải đơn giản như ngươi nghĩ. Vẫn là câu nói kia, chuyện tốt ngươi không thể dính hết.”

Từ Phàm nói, mang Hàn Phi Vũ ra khỏi Nguyên giới, tới trong tiểu viện của hắn.

“Năm tỷ một trăm triệu tiên ngọc của ngươi, sau này ta sẽ luyện chế thành Hậu thiên linh bảo, thậm chí là Tiên thiên linh bảo giá trị ngang bằng cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Những việc đó đều là việc nhỏ, chỉ cần sau này sư tổ dạy dỗ đồ tôn nhiều hơn là được.” Hàn Phi Vũ cung kính nói.

“Dạy dỗ các ngươi, việc này không phải cần thiết sao!”

“Lúc ngươi không ở tông môn, phòng giảng dạy nào không để ngươi vào thế giới ảo cảnh nghe.” Từ Phàm cười nói.

“Sư tổ, ta đi xem sư phụ thế nào, sau đó đi gom tiên ngọc cho tông môn.”

Hàn Phi Vũ theo sau hành lễ cáo lui.

Lúc này trong Truyền Tống Trận đặc biệt của Nguyên giới, từng đệ tử ngã xuống trên chiến trường lần lượt từ trong đi ra.

“Phàm là đệ tử được phục sinh, trước khi chưa đạt tới Chân Tiên đỉnh, không cho phép rời khỏi Tiên vực Không Giới môn trong tông môn bao trùm.”

Đệ tử phục sinh đều nhận được một tin tức này từ Bồ Đào.

Từ Cương, Hùng Lực, Trương Học Linh, ba người mang vẻ mặt buồn bực từ trong Truyền Tống Trận đi ra.

“Đang chặt cây ngon lành, sao nói chết là chết.” Hùng Lực có chút buồn bực nói.

“Không riêng gì chúng ta đã chết, rất nhiều sư huynh đệ đều đã chết.”

“Tiền tuyến bùng nổ chiến đấu cấp thánh giả Đại La, rất nhiều sư huynh đệ trên tiền tuyến gần như đều trúng chiêu.” Trương Học Linh thở dài nói.

Nhân tộc ở tiền tuyến tổn thất vô cùng thảm trọng, nhưng tộc Mộc Nguyên còn thảm hại hơn, gần như bị giết toàn bộ.

“tiên ngọc tông môn phục sinh chúng ta là tới từ đâu?” Từ Cương nhìn danh sách đệ tử phục sinh nói.

“Không biết, nhưng sau này phải kiếm thêm nhiều tiên ngọc, bổ sung lại cho tông môn.” Trương Học Linh nói.

“Đáng tiếc hiện tại chúng ta không thể ra khỏi khu vực Không Giới môn của tông môn có khả năng bao trùm, nếu không tiếp tục chặt cây cũng là lựa chọn không tệ.” Hùng Lực tiếc nuối nói.

Một khoảng thời gian sau đó, mỗi tháng Hàn Phi Vũ lấy ra một hoặc hai trăm triệu tiên ngọc đưa vào trong dòng sông thời gian của tông môn.

Đệ tử tông môn phục sinh càng ngày càng nhiều, mà sau khi phục sinh, các đệ tử biết được tông môn vì phục bọn họ thiếu một khoản nợ lớn, tất cả đều bắt đầu nghĩ hết mọi biện pháp kiếm tiên ngọc, giúp tông môn trả nợ.

Các đệ tử phục sinh trong phạm vi Tiên vực tông môn cho phép hoạt động, bắt đầu điên cuồng nhận nhiệm vụ, tầm bảo, lùng tìm bí cảnh.

“Chủ nhân, gần một năm này, chỉ riêng tiên ngọc đệ tử gửi vào trong bảo khố đã lớn gần tám trăm vạn.”

“Tất cả bọn họ đều tự nguyện quyên cho tông môn, muốn giúp tông môn trả hết nợ nần này.” Bồ Đào báo cáo.

“Tin tức nợ nần là ai truyền ra.” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Là những đệ tử phục sinh tự liên tưởng, sau đó trải qua Từ Cương nghiệm chứng, tin tức này mới được xác định.” Bồ Đào nói.

“Tuỳ bọn họ đi, những thứ này coi như tiết kiệm tiền cho bọn họ.” Từ Phàm vui mừng nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức từ anh em tốt, bảo hắn tới trong cự hồ một chuyến.

Từ Phàm một bước bước ra, trực tiếp đi tới trên thuyền độc mộc Vương Vũ Luân thả câu.

“Từ đại ca, biết được gần đây tông môn thiếu tiên ngọc, ta có xin em vợ kia một ít.” Vương Vũ Luân sắc mặt mất tự nhiên nói.

Một chiếc nhẫn không gian lơ lửng trước mặt Từ Phàm, Từ Phàm nhận lấy tuỳ tiện xem thử, bên trong thế mà có ba trăm triệu tiên ngọc.

“Trả lại đi, tiên ngọc đã gom đủ.”

“Ta không muốn ngươi vì ta, ăn miếng cơm mềm kia.” Từ Phàm nhìn nhẫn không gian trong tay, cảm động nói.

Việc này tương đương với anh rể tìm em vợ xin tiền, cơm này mềm đến mức không thể lại mềm hơn.

“Thế nhưng đều đã xin rồi, Từ đại ca tự mình giữ lại dùng là được.”

“Không vì tông môn bán mình, còn không thể vì tông môn ăn một miếng cơm mềm sao.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân kiên định nói.

“Nếu Từ đại ca không nhận tiên ngọc này, vậy chứng minh Từ đại ca không coi ta là huynh đệ.” Vì để Từ Phàm nhận lấy nhẫn không gian, hắn nói ra một câu chất phác nhất.

Nghe được lời anh em tốt nói, Từ Phàm có chút cảm động.

“Được, tiên ngọc này ta nhận lấy.”

“Sau này chờ ngày hậu cung của ngươi đại thành, có ta ở đây, tất để ngươi ăn cơm mềm vững vàng.” Giọng điệu Từ Phàm kiên định nói.

“Tuy rằng nghe có chút kỳ quặc, nhưng ta biết Từ đại ca có lòng tốt.”

“Có lẽ chút tiên ngọc này còn không đủ phục sinh đệ tử ngã xuống còn lại, nhưng có thể phục sinh bao nhiêu thì phục sinh bấy nhiêu đi.” Vương Vũ Luân nói.

Chương 994: Đệ tử trắng tay

Cuối cùng, Từ Phàm vẫn nhận lấy ba trăm triệu tiên ngọc do anh em tốt ăn cơm mềm nhận được này.

Lúc này, Bàng Phúc vừa lúc từ bên ngoài trở về.

“Đại trưởng lão, trọng bảo thời gian, trị giá tám trăm vạn tiên ngọc.” Bàng Phúc lấy ra một túi trữ đồ nói.

Từ Phàm gật đầu, nhận lấy túi trữ đồ.

“Đại trưởng lão, nếu tông môn đặc biệt thiếu tiên ngọc, chúng ta có thể bán dây chuyền sản xuất con rối Chân Tiên.” Bàng Phúc đề nghị. Hắn biết trong tông môn có một dây chuyền sản xuất giai đoạn đầu đang ở trạng thái bỏ không.

“Một dây chuyền sản xuất ngươi có thể bán ra bao nhiêu tiên ngọc?”

“Tầm khoảng tám ngàn vạn đến một trăm triệu tiên ngọc. Đã từng có thế lực lớn hỏi thăm ta, nhưng bị ta cự tuyệt.” Bàng Phúc nói.

“Thế lực kia có thể đi ngoại vực Tiên giới không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

Nhờ vào chỗ dựa lớn là anh em tốt này, tốc độ phát triển của Ẩn Linh môn gần trăm năm tăng nhanh không ít. Sau khi tiên ngọc, tài nguyên có đủ, đương nhiên là dùng để đổi lấy trọng bảo thời gian.

Thời gian gần trăm năm, Từ Phàm tổng cộng dùng trọng bảo thời gian gia tốc hai vạn năm.

Bồ Đào dựa theo giá thị trường tính ra, lại mua tới thời gian trọng bảo trị giá một tỷ bốn trăm triệu tiên ngọc nữa là hắn có thể thăng cấp đến Chân Tiên.

Nghĩ đến đây, Từ Phàm cảm thấy, bán dây chuyền sản xuất cũng không phải không được.

Trong Tiên giới, sớm đã có dây chuyền sản xuất con rối Tiên khí tương tự, chẳng qua phương thức không giống nhau mà thôi.

Nhưng bất luận tình thế thay đổi thế nào, dây chuyền sản xuất loại cấp bậc này đối với những thế lực lớn đó mà nói là quan trọng trong quan trọng, sẽ không dễ dàng bán ra.

Bởi vì mỗi dây chuyền sản xuất đều đại biểu cho tâm huyết mấy chục vạn năm của một vị, thậm chí là mấy vị Luyện Khí Đại Tông sư.

Thậm chí có đôi khi Thần Tượng cũng sẽ tham dự vào đó.

“Có thể, trong đó một thế lực lớn là thế lực đứng đầu Vạn Giới Tiên vực, tên là Thiên Giới Sơn, thương hội này bao trùm xung quanh mấy Tiên giới, không thiếu nhất chính là tiên ngọc.” Bàng Phúc dùng ánh mắt mang theo mong đợi nhìn Từ Phàm.

Nếu Ẩn Linh môn có thể bán ra dây chuyền sản xuất, vậy có thể mang đến ưu thế cực lớn cho tông môn. Chỗ tốt lớn hơn nữa còn có, lợi dụng dây chuyền sản xuất này cùng thương hội kia ký kết khế ước Thiên Đạo, thu mua lượng lớn thời gian trọng bảo bằng giá thấp.

“Nói cho Thiên Giới Sơn, dây chuyền sản xuất của ta là hoàn toàn tự động, chỉ cần vận chuyển linh khoáng là có thể tự động luyện chế ra Tiên khí, con rối.”

“So với những dây chuyền sản xuất bán tự động khác ở Mộc Nguyên Tiên giới còn tiên tiến hơn mấy lần.”

“Nếu muốn mua, phải thêm tiên ngọc.” Từ Phàm nói.

“Yên tâm, Đại trưởng lão, ta nhất định sẽ bán dây chuyền sản xuất của tông môn ra với giá cao nhất.” Bàng Phúc tự tin nói.

Năm con rối Chân Tiên loại phòng ngự xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Đây là con rối Chân Tiên loại phòng ngự mà dây chuyền sản xuất sản xuất ra sớm nhất, ngươi lấy qua làm hàng mẫu.”

Bán ra dây chuyền sản xuất, đương nhiên là phải từ khởi đầu kém nhất, lấy bảo đảm những thứ bản thân sử dụng vĩnh viễn tiên tiến hơn một đời so với thứ bán ra.

Hiện tại con rối cấp Chân Tiên được Ẩn Linh môn sản xuất chủ yếu, đã ở trong cấp Chân Tiên, coi như là trình độ trung đẳng.

Mà con rối do dây chuyền sản xuất Từ Phàm tính toán bán ra này sản xuất ra, chỉ có thể coi như là vừa vào tiêu chuẩn Chân Tiên.

“Còn có hai dây chuyền sản xuất Chuẩn Tiên khí cũng có thể bán, tiên khoáng sử dụng đều là loại có thể dễ dàng mua sắm và thu thập trong Tiên giới.” Từ Phàm lại lấy ra vài món hàng mẫu Chuẩn Tiên khí và ngọc giản giao cho Bàng Phúc.

Bàng Phúc mang theo mong đợi của Từ Phàm rời đi.

“Hy vọng có thể bán được giá tốt.” Từ Phàm nói, lấy ra sách nhỏ lật tới trang thứ hai.

“Thương Lôi thánh giả, để ngươi sống lâu thêm một thời gian.” Từ Phàm luôn chủ trương, thù của mình chính mình báo.

Lúc Từ Phàm đang nghĩ làm sao tăng tốc độ thu thập trọng bảo thời gian, sớm một chút tấn cấp Kim Tiên, Đại đồ đệ tốt Từ Cương của hắn tìm tới cửa.

“Sau khi hợp lại có cảm giác gì?” Từ Phàm hỏi.

“Thân thể và thần hồn đều giảm tới tiêu chuẩn Chân Tiên bình thường nhất, còn cần tốn một khoảng thời gian ngưng luyện lại lần nữa.”

“Sư phụ, Tiên khí ngươi cho ta, còn có núi Ngũ Sắc đều mất đi trong chiến trường, phỏng chừng là không lấy lại được.” Từ Cương cúi đầu hổ thẹn nói.

Một món Hậu thiên Linh Bảo đứng đầu nhất, nói mất là mất, quan trọng nhất chính là còn chưa từng dùng qua lần nào.

“Mất thì cũng đã mất rồi. Tiên khí bình thường thì thôi, núi Ngũ Sắc kia của ngươi có lẽ là đã vào tay Thương Lôi thánh giả tộc Mộc Nguyên kia.”

“Thù này vi sư sớm muộn gì cũng sẽ báo cho ngươi.” Từ Phàm an ủi nói.

Tất cả đệ tử được phục sinh đều thành trắng tay, toàn bộ đồ vật tích lũy trước kia đều mất hết.

Có thể nói là, cực khổ cay đắng mấy ngàn năm, vừa ngoảnh mặc đã trở về trước khi giải phóng.

Trong đó khóc đến thảm nhất thuộc về Thiên Vạn Binh và một vài đệ tử chủ tu đạo Kiếm Trận.

“Bồ Đào, đưa tất cả Tiên khí bỏ không trong tông môn vào trong bảo khố dùng chung, để cung ứng cho những đệ tử trắng tay phục sinh kia sử dụng.” Từ Phàm suy nghĩ, nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“May mà lúc trước đặt bảo khố dùng chung ở hậu phương lớn của trận doanh Nhân tộc. Nếu không, bị dư âm chiến đấu của thánh giả Đại La quét trúng thì mệt lớn.” Từ Phàm không khỏi cảm khái nói.

“Qua một khoảng thời gian nữa, ta sẽ trước tiên bảo số ba giúp ngươi luyện chế vài món Tiên khí dùng chung.”

“Về phần còn lại, sau này lại từ từ nói, nên có thì sẽ có.”

Sau khi được Từ Phàm an ủi một phen, Từ Cương đã dễ chịu hơn một chút.

Đúng lúc này, Từ Nguyệt Tiên ở bên ngoài tầm bảo mấy chục năm rốt cuộc về tới tông môn.

“Sư phụ, đồ nhi về trễ.”

“Khoảng thời gian trước, đồ nhi bị nhốt trong một bí cảnh, sau khi thoát ra khỏi bí cảnh mới nhìn thấy tin tức này.” Từ Nguyệt Tiên áy náy nói.

“Không sao, có thể bình an trở về là tốt.” Từ Phàm nói.

Một viên linh châu không gian xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Nguyệt Tiên.

“Mấy năm nay đồ nhi rất có cơ duyên, lấy được lượng lớn Tiên khí, linh bảo. Xin sư phụ nhận lấy.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Linh bảo tự mình giữ đi. Ngược lại là, những Tiên khí đó có thể trước tiên cho tông môn thuê.” Từ Phàm vui mừng nói.

Sau khi tin tức đệ tử phục sinh trở thành trắng tay truyền khắp tông môn, càng ngày càng có nhiều đệ tử bỏ Đạo Khí, Tiên khí chính mình không dùng đến vào trong bảo khố dùng chung của tông môn, thậm chí còn có người bỏ vào Tiên khí bản thân thường dùng.

Hiện tại chỉ riêng Tiên khí trong bảo khố dùng chung đã đạt tới hơn ba ngàn món.

Đối với đệ tử trắng tay phục sinh mà nói có chút ít, tuy rằng không đủ mỗi người một món, nhưng chỉ cần không xảy ra chiến đấu quy mô lớn, vẫn miễn cưỡng đủ dùng.

Nguyên giới, trong một tiểu thế giới tràn ngập Tiên Linh chi khí đặc thù.

Phần lớn đệ tử trắng tay phục sinh đều ở đây ngưng luyện thần hồn, muốn nhanh chóng khôi phục đến trạng thái đỉnh phong của trước kia.

Hùng Lực vừa ngưng luyện xong thần hồn đã chậm rãi mở to mắt, cảm nhận được thân thể Chân Tiên nghèo nàn này, trong ánh mắt hiện lên một tia bất đắc dĩ.

Lúc vừa phục sinh không cảm thấy gì, chỉ cảm thấy thân thể này có chút yếu.

Nhưng lúc thần hồn ngưng tụ càng ngày càng gần với cường độ trước kia, hắn mới phát hiện, thân thể Chân Tiên này thật sự yếu nhớt.

Lúc hắn ở đỉnh phong, một quyền tùy ý ít nhất có thể đánh chết mười người.

“Bồ Đào, cho ta xin mười khẩu pháo quỹ đạo của Trấn Yêu Tinh luyện thể.” Hùng Lực nói.

“Lấy cường độ thân thể của ngươi hiện tại, dùng Trấn Yêu Tinh luyện thể có chút miễn cưỡng. Đề nghị trước tiên bắt đầu từ pháo quỹ đạo cấp thấp của vệ tinh Thiên Cơ.” Giọng nói thân thiết từ Bồ Đào vang lên.

Hùng Lực cảm nhận thân thể này, có chút chần chừ nói: “Hẳn là không yếu như vậy chứ.”

“Xin hãy tin tưởng phán đoán của ta, sử dụng Trấn Yêu Tinh luyện thể, có tỷ lệ tạo thành tổn thương không thể chống lại cho thân thể.”

Chương 995: Bạch Bản thương hội

“Trước tiên bắt đầu từ pháo quỹ đạo cấp thấp của vệ tinh Thiên Cơ đi.” Hùng Lực cuối cùng cũng chấp nhận đề nghị Bồ Đào.

“Không nghĩ tới có một ngày Hùng Lực ta còn có thể lưu lạc đến mức dùng pháo quỹ đạo của vệ tinh Thiên Cơ luyện thể.” Hùng Lực thở dài nói.

Phải biết rằng pháo quỹ đạo Thiên Cơ chính là do Ẩn Linh môn ở hạ giới luyện chế để đối phó với kẻ địch Hóa Thần Kỳ, hiện tại mấy thứ này chỉ có thể bỏ vào trong bảo khố tông môn bám bụi.

Ngay lúc Hùng Lực tính toán đi luyện thể, Hạng Vân đang ngưng luyện thần hồn cách hắn không xa mở mắt.

“Đại sư huynh, dùng pháo quỹ đạo của vệ tinh Thiên Cơ phiền phức biết bao, còn phải để Bồ Đào lấy từ trong bảo khố ra.” Hạng Vân mở miệng nói.

“Ngươi có biện pháp tốt hơn hả?” Hùng Lực nhìn về phía Hạng Vân.

“Ta cũng mới phục sinh không bao lâu, một ít ấn ký thần thông kiếm trận còn chưa khắc vào trong thần hồn.”

“Không bằng như vậy đi, ta tìm một bộ linh kiếm cấp Đạo Khí, luyện tập kiếm trận, Đại sư huynh lại ở trong kiếm trận kháng áp, thế nào?”

“Ngươi luyện thể, ta luyện kiếm trận, như vậy một công đôi việc.” Hạng Vân cười nói.

Ánh mắt Hùng Lực chợt sáng lên, hắn cảm thấy phương pháp này rất tốt.

“Đi, bây giờ chúng ta lập tức bắt đầu.”

Nguyên giới, tiểu thế giới gia tốc thời gian trong chuyên chúc của Từ Phàm.

“Không nghĩ tới trong pháp bảo không gian đại ca tốt cho còn cất giấu nhiều Thời Vân Tinh như vậy.” Từ Phàm nhìn Thời Vân Tinh bày thành một núi nhỏ trước mắt nói.

Lúc trước Từ Phàm là dựa theo trọng bảo thời gian trong pháp bảo không gian để đưa tiên ngọc.

Nào nghĩ đến lúc trao đổi, đại ca tốt lại ra một chiêu treo đầu dê bán thịt chó, trọng bảo thời gian chuyển vào bên trong nhiều hơn mấy lần.

“Bồ Đào, tính một chút có thể gia tốc thời gian bao lâu.”

“Mười ba ngàn năm. Sau khi gia tốc xong, chủ nhân còn cần hai mươi mốt ngàn năm là có thể thăng cấp đến Chân Tiên.”

“Đổi thành tiên ngọc là bốn trăm năm mươi triệu.” Giọng Bồ Đào cổ vũ vang lên.

“Bốn trăm năm mươi triệu, nói như vậy chẳng phải là sắp rồi sao!”

“Chỉ cần Bàng Phúc bán được dây chuyền sản xuất, hơn nữa dựa vào ba trăm triệu tiên ngọc do anh em tốt ăn cơm mềm, tấn cấp đến Chân Tiên cảnh nằm trong tầm tay rồi.” Từ Phàm nói, vẻ mặt có chút biến hóa.

Tấn cấp đến Chân Tiên, chuyện có thể làm liền nhiều hơn rồi.

Đầu tiên chính là bàng môn chi đạo lung tung rối loạn như luyện khí, luyện đan, phù chú, vân vân, có thể đạt tới trình độ Đại Tông sư đỉnh phong.

Đặc biệt là đạo Luyện Khí, kết hợp với cảm ngộ của bản thân, cộng thêm thánh hỏa cao cấp nhất, Từ Phàm cảm thấy chính mình có thể luyện chế ra Hậu thiên linh bảo tương đối cấp thấp.

Tuy rằng ở Tiên giới chưa từng có tin đồn ở Luyện Khí Đại Tông sư là có thể luyện chế ra Hậu thiên linh bảo, nhưng Từ Phàm cảm thấy, lấy trình độ Luyện Khí Đại Tông sư đỉnh phong phát triển cân bằng của chính mình, hẳn là có thể làm được.

Chỉ cần có thể luyện chế Hậu thiên linh bảo, cho dù là cấp thấp nhất, chuyện sau này sẽ dễ dàng hơn nhiều.

“Đây cũng coi như là một tin tốt, trước tiên gia tốc thời gian tu luyện, chuyện sau này từ từ nói.” Từ Phàm nói, ngồi xếp bằng ở trung tâm tiểu thế giới, chậm rãi nhắm mắt lại.

Toàn bộ tiểu thế giới cũng tiến vào trạng thái gia tốc thời gian.

Trong một đạo trường nhỏ dưới chủ phong Ẩn Linh môn, mấy ngàn đệ tử mới vừa phục sinh biến thành trắng tay đang liên hợp với đệ tử mạch Thương Đạo mở hội nghị.

Thiên Vạn Binh đứng trước đài nói: “Phục sinh chúng ta đã đủ gây nhiều phiền phức cho tông môn. Vậy nên, chuyện sau khi phục sinh chúng ta nhất định phải tự mình giải quyết, không thể lại để Đại trưởng lão tông môn nhọc lòng.”

“Lần này chúng ta tụ họp cùng nhau chỉ có một mục đích, đó chính là kiếm tiên ngọc, kiếm tiên ngọc, vẫn là kiếm tiên ngọc.”

“Cho nên ta chuẩn bị liên hợp toàn bộ đệ tử phục sinh tiến hành tự cứu. Tích lũy mấy ngàn năm tan thành mây khói thì tính cái gì? Chỉ cần có tông môn ở đây, chúng ta đều có thể làm lại mọi thứ.”

Đệ tử dưới đài nghe diễn thuyết đầy tình cảm mãnh liệt của Thiên Vạn Binh, tức khắc dấy lên chiến ý.

“Đúng vậy, chúng ta không thể lại gây thêm phiền phức cho tông môn, cần phải liên hợp lại tiến hành tự cứu.”

“Thiên sư huynh, ngươi nói làm như thế nào, chúng ta đều nghe ngươi!”

“Thiên sư huynh nói rất đúng, chỉ có kiếm tiên ngọc mới có thể tự cứu.”

Đệ tử dưới đài nghị luận sôi nổi.

“Lần này ta liên hợp vài đệ tử mạch Thương Đạo, mượn dùng một ít ưu thế của tông môn, thành lập một thương hội, chỉ cần các sư huynh đệ gia nhập là đều sẽ có cổ phần.”

“Trước tiên từ nghiệp vụ mua đi bán lại căn bản nhất làm lên, sau đó lại từ từ phát triển.”

“Hơn ba mươi bốn ngàn Chân Tiên, chỉ cần đồng tâm hiệp lực, nhất định có thể làm thương hội lớn mạnh.”

“Đến lúc đó, tích lũy mấy ngàn năm của chúng ta nói không chừng không cần đến bao nhiêu năm là sẽ kiếm trở về toàn bộ. Đến lúc đó, không chừng chúng ta sẽ càng tốt hơn so với hiện tại.” Thiên Vạn Binh lớn tiếng nói.

Dù sao hắn cũng bất chấp rồi. Sau khi trở thành trắng tay, nếu hắn còn làm nhiệm vụ giống như trước kia, tích lũy tiên ngọc và tích phân, phỏng chừng lại qua mấy ngàn năm nữa cũng không lật được người.

Cho nên hắn dự định nhân cơ hội lần này, liên hợp chung sức với những sư huynh đệ trở thành trắng tay thành lập một thương hội, như vậy sẽ mạnh hơn so với một mình hắn giao tranh như trước kia.

Lúc này Tống Minh đi lên trước, trực tiếp chiếu ra một màn sáng thật lớn giữa không trung.

Phía trên viết chi chít kế hoạch sau khi thành lập thương hội.

“Ở trong Tiên vực tông môn cho phép, lợi dụng ưu thế của chúng ta, việc làm ăn có thể làm rất nhiều.”

Tống Minh lại chiếu ra một màn sáng lớn khác, bên trên là Tiên vực Hậu thiên linh bảo Không Giới Môn bao trùm.

“Trong khu vực này, chúng ta truyền tống gần như có thể nói là miễn phí, lợi dụng ưu thế này có thể nhanh chóng chiếm trước một vài thị trường bán lại cấp thấp, nếu thao tác tốt thậm chí có thể lũng đoạn.”

“Cộng thêm dây chuyền sản xuất pháp bảo, đan dược, phù chú cấp thấp đệ tử đạo Luyện Đan, Luyện Khí, Trận Pháp, Phù Chú trong tông môn chế tạo ra, có thể làm thương hội chúng ta đứng ổn bước chân trong khu vực thương giới này.”

“Nếu không động chạm đến lợi tức của những thế lực lớn kia, ta bảo đảm toàn bộ sư huynh đệ, trong ngàn năm, mỗi người có thể kiếm được mười vạn tiên ngọc.”

Tống Minh cùng nhau phân tích, làm đệ tử trở thành trắng tay dưới đài, đôi mắt càng ngày càng sáng.

Lúc này, một đệ tử dưới đài hỏi: “Tông môn có ủng hộ chúng ta thành lập thương hội không?”

“Đương nhiên ủng hộ. Bồ Đào còn cung cấp riêng rất nhiều sản phẩm đặc sắc giá thấp của tông môn, dùng đều là dây chuyền sản xuất tông môn hiện tại dùng không đến.” Tống Minh trả lời.

Như vậy, đệ tử dưới đài đều yên tâm.

Lúc này, Hùng Lực và Hạng Vân cũng đi tới đạo trường này.

“Vừa rồi hai người chúng ta đang tu luyện, không nhìn thấy tin tức.” Nhìn ánh mắt tập trung lên người chính mình, Hùng Lực giải thích.

“Đại sư huynh, ngươi chính là thủ tịch của chúng ta, ngàn vạn lần đừng vì tu luyện nhanh hơn mà tự lầm lỡ!” Thiên Vạn Binh nhảy ra đầu tiên, vô cùng đau đớn nói.

“Chúng ta…”

Thiên Vạn Binh còn tính toán nói tiếp, nhưng bị Hùng Lực một quyền đánh bay lên trời, hóa thành một ngôi sao băng biến mất không thấy.

“Các ngươi còn ai có hiểu lầm, nói cho ta, ta giải thích một chút cho các ngươi.” Một đôi mắt hổ của Hùng Lực quét ngang toàn trường nói.

“Ha ha, sao chúng ta sẽ hiểu lầm được chứ?”

“Đại sư huynh một thân chính khí, Hạng Vân sư huynh anh tuấn tiêu sái, bất luận kẻ nào đều sẽ không hiểu lầm.” Chúng đệ tử dưới đài cười ha ha nói.

Bọn họ lại không muốn vì vui đùa mà bị đánh văng xa như vậy.

Sau đó hội nghị tiếp tục. Tiếp đó, dưới sự khởi xướng của Hùng Lực, tất cả đệ tử trở thành trắng tay đều gia nhập vào trong thương hội này.

Theo sau Kim Khí thành, một thương hội tên là Bạch Bản được thành lập.

Chương 996: Cũng không thiếu miếng cơm mềm này

Ba năm sau, Từ Phàm chậm rãi mở mắt.

Thời gian đã gia tốc mười ba ngàn năm. Trong mười ba ngàn năm này, Từ Phàm đều đang tìm hiểu ba ngàn đạo pháp, hiện tại toàn bộ đã tu luyện đến Chuẩn Tiên cực hạn.

“Ở trong Chuẩn Tiên xem như đại mãn quán, tiếp sau lại gia tốc thời gian liền nhàm chán, chỉ có thể tiến vào trạng thái vô không không niệm.” Từ Phàm nói, chậm rãi từ thế giới gia tốc thời gian đứng dậy.

Vừa bước một bước ra đã về tới trong tiểu viện của chính mình.

Ánh mặt trời vừa tốt, Từ Phàm nằm trên ghế tắm nắng.

“Chủ nhân, hiện tại toàn bộ đệ tử ngã xuống đã được phục sinh, tất cả bọn họ đều đã gia nhập vào Bạch Bản thương hội.”

“Dưới thao tác của đệ tử mạch Thương Đạo, Bạch Bản thương hội đã lũng đoạn ba phần mười thị trường cấp thấp ở Tiên vực xung quanh.”

“Dự tính lại hơn ba trăm tám mươi năm nữa, tiên ngọc mỗi đệ tử kiếm được có thể khôi phục đến trạng thái đỉnh phong nhất trước khi ngã xuống.” Bồ Đào báo cáo.

“Thương hội này đúng là không tệ. Đúng rồi, đồ tôn tốt kia của ta hiện giờ đang làm gì.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Trước mắt, Hàn Phi Vũ đang ở toàn lực bồi dưỡng cây Vạn Vật, muốn bồi dưỡng cây Vạn Vật đến cấp Tiên phẩm.” Bồ Đào báo cáo.

“Bồi dưỡng cây Vạn Vật đến cấp Tiên phẩm, tiên ngọc thứ này cần nhiều như nước biển nhỉ?” Từ Phàm nói.

“Hàn Phi Vũ đã bỏ vào đó ít nhất một tỷ hai trăm triệu tiên ngọc, nhưng chỉ có thể làm cho cây Vạn Vật cành lá tốt tươi hơn chút, cũng không có biến động quá lớn.”

“Căn cứ vào quan sát và dự đoán, Hàn Phi Vũ ít nhất còn cần trường kỳ bỏ vào hơn chín mươi tỷ tiên ngọc mới có thể làm cho cây Vạn Vật trưởng thành đến cấp Tiên phẩm.” Bồ Đào nói.

“Nói tin này cho đồ tôn tốt của ta, bảo hắn có kế hoạch mà từ từ tới, trong lòng có mẫu.” Từ Phàm thuận miệng phân phó.

“Tuân lệnh.”

Nhưng vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác được trong phạm vi tông môn có thêm một khí tức lạ lẫm.

Cuối cùng sau khi tìm tòi một phen, thình lình phát hiện, là ở trên một chiếc thuyền diệp thiên trên cự hồ bên ngoài tông môn.

Một nữ tử người mặc váy dài màu vàng nhạt đang dịu dàng đứng phía sau Vương Vũ Luân.

“Bồ Đào, chẳng lẽ ngươi không phát hiện người này sao?” Từ Phàm hỏi.

Lúc này, Bồ Đào đột nhiên giống như kẹt máy, bắt đầu phát ra âm thanh xẹt xẹt xẹt.

“Chủ nhân, Bồ Đào đại ca bị một tầng lực lượng cao hơn hắn chế trụ.” Giọng Đề Tử vang lên.

“Nữ tử trên cô thuyền của phong chủ Vương Vũ Luân kia, ngươi có phát hiện hay không?” Từ Phàm lại hỏi.

Lại là một trận âm thanh xẹt xẹt xẹt vang lên, Đề Tử cũng kẹt lại.

“Rồi, là một vị đại lão không thể trêu vào.” Từ Phàm nhìn thấy tình cảnh này, liền hiểu sơ sơ là đã xảy ra chuyện gì.

Một bước bước ra, lập tức đi tới trên mặt hồ cách cô thuyền không xa.

Từ Phàm đạp mặt hồ mà đi, nhìn về phía nữ tử sau lưng Vương Vũ Luân nói: “Xin hỏi là vị tiền bối nào? Có quan hệ ra sao với anh em tốt này của ta?”

Nữ tử kia nhẹ nhàng quay đầu lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Ngươi chính là Từ đại ca của Vũ Luân nhỉ? Nhiều năm như vậy, đa tạ có ngươi chiếu cố Vũ Luân.” Nữ tử mặc váy dài vàng nhạt mở miệng nhẹ nhàng nói, trong mắt tràn đầy hình bóng Vương Vũ Luân.

“Ngươi cũng không cần phỏng đoán thân phận của ta. Ta là Trưởng công chúa của Tiên triều Đại Chu, mục đích tới đây chỉ là muốn thăm Vũ Luân một chút.”

Lúc nói đến hai chữ Vũ Luân, trong thần sắc của Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu có chút tình cảm khác thường.

“Bái kiến công chúa Tiên triều.” Từ Phàm hơi hành lễ nói.

Trong mắt hắn, đây chính là một chiếc đùi cực kỳ thô tráng. Tuy rằng chỉ có anh em tốt có thể thật sự sờ, nhưng chính mình mượn dùng ánh sáng dư lại của anh em tốt, cũng coi như là ôm được đùi.

“Vùng Tiên giới này không nằm trong nơi Tiên triều Đại Chu ta khống chế, có vài chuyện vẫn là không tiện nhúng tay.”

“Thời gian sau này có thể còn phải làm phiền ngươi chiếu cố Vũ Luân.” Nữ tử nhẹ nhàng nói.

“Đây là tự nhiên, ta và Hướng Trì từ hạ giới mà lên, đoạn đường này gian khổ đi tới, sớm đã thân thiết hơn cả người thân.” Từ Phàm giọng điệu kiên định nói.

Đúng lúc này, tín hiệu của nữ tử kia phảng phất như bị nhiễu sóng, ảo ảnh quanh thân bắt đầu chớp tắt, sau đó biến mất trên cô thuyền.

Lúc này Vương Hướng Trì dường như không nhận thấy được cuộc trò chuyện của hai người, còn đang toàn tâm toàn ý câu cá.

“Nàng đi rồi sao?” Sau thật lâu sau, Vương Vũ Luân mới mở miệng hỏi.

“Đi rồi. Ta còn tưởng rằng nàng có thể giấu được cảm giác của ngươi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Giấu được thật, chỉ là trong lúc các ngươi thấp thoáng nói chuyện, ta mới có thể phán đoán là lão nhị tới.” Vương Vũ Luân nói, thở dài thật sâu.

“Nếu ngươi biết nàng tới, vì sao không nghênh đón?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Vì ăn một miếng cơm mềm kia, ký xuống rất nhiều hiệp ước bất bình đẳng, trong đó bao gồm cả không cho phép ta nói chuyện với bất kỳ hồng nhan tri kỷ nào kiếp trước, ngoại trừ tỷ nàng. Giới hạn trong khoảng thời gian trước khi tỷ nàng trở về.”

Từ Phàm sau khi nghe xong đột nhiên có chút chua xót, em vợ hạn chế anh rể đến mức gắt gao, nói chuyện một câu với người tình kiếp trước đều không được.

“Giữa hai người các ngươi hàn huyên cái gì vậy?” Vương Vũ Luân đột nhiên tò mò hỏi.

“Bảo ta chiếu cố ngươi cho tốt linh tinh.” Từ Phàm nói.

“Lúc nàng đứng phía sau ta, đột nhiên hiện ra một vài ký ức kiếp trước.”

“Không nghĩ tới kiếp trước sau khi ta chết đi, đôi tỷ đệ kiên cường kia có thể đi đến một bước này, không uổng công ta lúc trước…” Giọng điệu Vương Vũ Luân có chút vui mừng.

“Lúc trước làm sao vậy…” Từ Phàm đột nhiên hóng hớt lên.

“Không có việc gì.”

“Từ đại ca còn thiếu tiên ngọc sao? Ta nghĩ, cơm mềm đều đã ăn, thêm một miếng này cũng không khác lắm.” Vương Vũ Luân đột nhiên ngẩng đầu nói.

“Thiếu thì thiếu, nhưng không đến mức để ngươi ăn cơm mềm.”

“Ý tốt của ngươi lòng ta nhận.” Từ Phàm mỉm cười gật đầu nói.

Đúng lúc này, một giọng nói trong trẻo lạnh lùng vang lên.

“Vừa rồi Trưởng công chúa Đại Chu kia có phải đã tới đây hay không?” Ảo ảnh một nữ tử xuất hiện trên cô thuyền.

“Ta không có nói chuyện với nàng.” Vương Vũ Luân đang câu cá nói.

“Ta biết, ta tới đây vì muốn lại cho ngươi ký kết thêm một khế ước.”

“Mười tỷ tiên ngọc, sau này ngươi chỉ có thể cùng tỷ ta và đạo lữ kiếp này của ngươi ở bên nhau.”

“Với những người khác, ta giúp ngươi chặt đứt nhân quả, thế nào?” Ảo ảnh nữ tử kia đột nhiên cảm thấy hứng thú nói.

“Không được tốt lắm.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

“Ngươi có đồng ý không? Ta cho anh em tốt của ngươi mười tỷ tiên ngọc, tám chín phần mười sẽ chạy vào tay ngươi.”

“Chỉ cần anh em tốt của ngươi gật đầu, mười tỷ tiên ngọc này chính là của ngươi.” Nữ tử kia đột nhiên nhìn về phía Từ Phàm nói.

“Tiền bối, ta cảm thấy cũng không tốt lắm. Ta không thể để anh em tốt vì ta từ bỏ cả mảnh rừng rậm.” Từ Phàm đúng mực nói.

“Vậy ngươi có thể đã bỏ lỡ một cơ hội phát tài.” Nữ tử kia có chút đáng tiếc liếc nhìn Từ Phàm một cái nói, sau đó bóng dáng lập tức tiêu tán trong thiên địa.

“Em vợ này của ngươi lớn lên còn rất xứng chức, thời khắc đều vì tỷ nàng suy nghĩ.” Từ Phàm cười nói.

“Haiz, không biết vì sao ta cảm thấy, một khi tỷ nàng trở về, cuộc sống thanh nhàn này của ta sẽ chấm dứt.” Vương Vũ Luân nói, thu cần câu về thở dài.

“Cũng gần giống với ta tính được. Khi tỷ nàng vừa trở lại, hai huynh đệ chúng ta phỏng chừng phải xa nhau một khoảng thời gian.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Không biết vì sao, sau khi đi vào Tiên giới, mệnh cách trên người anh em tốt càng ngày càng mạnh, áp cũng áp không được.

Chương 997: Loạn

“Đang rảnh rỗi nên bói cho ngươi một quẻ, trừ khoảng thời gian sắp tới trôi nổi bấp bênh ra, những thứ còn lại thì ta không bói ra được gì cả.”

“Mấy hồng nhan tri kỉ kiếp trước của ngươi, lai lịch của người nào người nấy càng ngày càng ghê gớm, tung tích của họ đã không phải là thứ mà ta có thể tra xét nữa rồi.” Từ Phàm nói.

“Gây thêm phiền phức cho Từ đại ca rồi.” Vương Vũ Luân hơi ngại ngùng, nói.

“Khách sáo cái gì~” Từ Phàm nói xong, bóng hình liền hóa thành mây khói tan biến trên không trung.

“Chủ nhân, Chân Tiên Trấn Thủ Kim Khí thành đến thăm.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Mời đến Nghênh Khách điện.”

Mấy năm gần đây, học viện ở Kim Khí thành càng ngày càng phát triển thành công.

Phần trăm mà mỗi năm Ẩn Linh môn nhận được cũng càng ngày càng nhiều.

Bên trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm cười ha hả nhận lấy 4000 vạn tiên ngọc mà Chân Tiên Trấn Thủ cho.

“Cũng nhờ có đại trưởng lão mà học viện Kim Khí mới có thể phát triển được đến tốc độ như bây giờ.” Chân Tiên Trấn Thủ cảm kích nói.

“Có qua có lại, sở dĩ học viện Kim Khí có thể được xây thành hoàn toàn đều nhờ vào công sức của Chân Tiên Trấn Thủ.”

Một con rối bưng lên hai chén trà Đại Đạo rồi đặt bên cạnh Chân Tiên Trấn Thủ.

“Ta tình cờ cũng lĩnh ngộ được một chút đạo Kim Sát mà Chân Tiên đang tu luyện, phối hợp nó với trà đạo mới cô đọng được hai chén trà Đại Đạo này, mong Chân Tiên Trấn Thủ đừng ghét bỏ.”

“Đại trưởng lão nói đùa rồi, ta vui còn không kịp nữa cơ.” Chân Tiên

Trấn Thủ bình tĩnh nói rồi nhận lấy hai chén trà Đại Đạo.

Từ Phàm nhìn thấy cũng không nói gì cả.

“Thời gian trăm năm, danh tiếng của học viện Kim Khí đã hoàn toàn hot ở xung quanh Tiên vực.”

“Sau khi đợt học viên thứ nhất tốt nghiệp hết thì sẽ đến lúc học viện mở rộng thêm.” Chân Tiên Trấn Thủ nói chuyện rất cẩn thận, thỉnh thoảng còn nhìn Từ Phàm một cái.

“Đợi đến khi mở rộng thêm nữa, bọn ta liền có thể mở rộng toàn bộ học viện lên mức 10 tỷ học viên.”

“Đến lúc đó mỗi năm ít nhất sẽ có thể đem đến cho quý Tông môn hơn một tỷ tiên ngọc.”

“Nhưng chỉ tiếc là…”

Từ Phàm không lên tiếng, chỉ yên lặng nhìn màn diễn của Chân Tiên Trấn Thủ.

Từ câu đầu tiên Chân Tiên Trấn Thủ thốt ra, Từ Phàm liền biết hắn muốn làm gì.

“Đáng tiếc thì thôi bỏ đi, có những chuyện không thể ép buộc.” Từ Phàm lăn tăn.

Chân Tiên Trấn Thủ hơi kinh ngạc, sao không đúng với kịch bản gì cả, lẽ nào một năm một tiên ngọc không đã sao?

“Đại trưởng lão, phí Truyền Tống giữa các thành vô cùng đắt, những Tiên vực ở xung quanh còn đỡ, làm loại Truyền Tống trận tập thể phiên bản lớn định kỳ thì còn rẻ hơn chút.”

“Nhưng những Tiên vực hơi xa một chút thì có chút phiền phức đấy, cho dù có làm loại Truyền Tống trận rẻ nhất thì cũng cần một nửa tiên ngọc, học phí của học viện bọn ta mười năm mới bắt đầu đạt tới một tiên ngọc.”

“Điều này đã làm cho danh tiếng của học viện Kim Khí được lan rộng đến nơi đó, nhưng do phí Truyền Tống quá đắt, cho dù là chuyến đi một chiều đến học viện cũng không có lời.”

“Thế nên mới muốn mời đại trưởng lão giúp đỡ~”

Tổng bộ của Bạch Bản thương hội tọa lạc ở Kim Khí thành, thế nên hắn rất dễ biết được một số tin tức, ví dụ như chi phí Truyền Tống của Bạch Bản thương hội.

Không ngờ bọn họ có thể lấy Truyền Tống trận của cự thành làm môi giới, ngoài ra còn ghép Truyền Tống trận để thực hiện việc truyền tống giữa các cự thành, giá cả thấp hơn nhiều so với chi phí Truyền Tống trận thông thường, phải biết đây là thủ đoạn mà thế lực lớn hàng đầu Tiên giới mới có.

“Việc này ngươi đi tìm hội trưởng Bạch Bản thương hội thảo luận đi, hắn sẽ cho người một cái giá Truyền Tống ưu đãi.” Từ Phàm nói.

Bạch Bản thương hội chính nhờ vào việc miễn phí Truyền Tống Trận mới có thể nhanh chóng chiếm lĩnh 30% thị phần trên thị trường cấp thấp.

“Đa tạ đại trưởng lão!” Chân Tiên Trấn Thủ vui vẻ nói, một khi giải quyết xong chuyện chi phí Truyền Tống trận thì cho dù chỉ mới hơn mười Tiên vực xung quanh thôi cũng đã đủ cho học viện Kim Khí phát triển một thời gian.

Chân Tiên Trấn Thủ hết sức phấn khởi rời đi, Từ Phàm nhìn bốn ngàn vạn tiên ngọc trong tay rơi vào trầm tư.

Một thiếu niên anh tuấn xuất hiện ở phía sau Từ Phàm, chính là con rối Kim Tiên vừa được luyện chế ra không lâu.

“Bồ Đào, mở tất cả bản đồ Tiên vực của Nhân tộc ra.” Từ Phàm lên tiếng.

Một tấm màn quang cực lớn hiển hiện ở bên trong Nghênh Khách điện, phía trên là tất cả khu vực ở Mộc Nguyên Tiên giới của Nhân tộc.

“Chủ nhân, chỉ cần ba mươi tám học viện liền có thể bao phủ toàn bộ lãnh thổ của Nhân tộc.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Ba mươi tám học viện, nếu như có thể phát triển đến quy mô giống như Kim Khí thành thì mỗi năm ít nhất sẽ có được hai mươi tỷ tiên ngọc.” Từ Phàm xoa cằm, nói.

Khoảng thời gian gần đây đã có mấy vạn đệ tử chết, chỉ có thể ghi thù trên cuốn sổ nhỏ.

Hơn thế nữa, mệnh cách của các huynh đệ nổ tung, chính mình cái người huynh đệ thân nhất với hắn lại không thể chống lưng cho các huynh đệ.

“Chủ nhân, vừa nhận được tin, tiền tuyến lại nổ ra cuộc chiến tranh cấp thánh giả Đại La, những Tiên vực biên giới khác của Nhân tộc cũng bị dị tộc xâm phạm.”

“Trước mắt, những Tiên vực tiếp giáp với tộc Mộc Nguyên toàn bộ đã thất thủ, trong đó có Phong Vũ Tiên vực, Tiên vực Thiên Băng, Tiên vực Song Cực, Tiên vực Bát La.”

Trong tấm bản đồ được bày ra trước mặt Từ Phàm lúc nãy, hết Tiên vực này đến Tiên vực khác bị đánh dấu đỏ.

“Không đúng, mới có mấy năm, tiến độ có hơi nhanh đó?” Từ Phàm nhìn Tiên vực Nhân tộc hoàn toàn bị chiếm lĩnh mà chau mày.

“Những thế lực lớn kia không có hành động gì sao?”

Cảm giác khủng hoảng trong lòng Từ Phàm lại nặng thêm một bậc.

“Phải nhanh chóng làm trọng bảo thời gian, nếu không thì sẽ không trở thành Kim Tiên thời kỳ sau chiến tranh được, thật sự sẽ không bảo vệ nổi Tông môn.” Từ Phàm nói.

Đúng vào lúc này, đại ca tốt của Từ Phàm dẫn theo Tinh Linh đến thăm.

“Đại ca, đã lâu không gặp.” Từ Phàm cười hỏi.

“Lão đệ, ta biết toàn bộ Tông môn của các đệ có thể dùng làm tiên thuyền để di chuyển.”

“Nếu được thì ta bảo lão đại dẫn các đệ đến Tiên giới khác tránh sóng gió.” Bạch Phát lão giả nghiêm túc nói.

“Xảy ra chuyện gì vậy.”

Ba tên cự đầu của Mộc Nguyên Tiên giới Nhân tộc chúng ta xảy ra chút vấn đề, trước mắt chỉ còn lại một người trấn thủ ở bên trong Mộc Nguyên Tiên giới.

“Ban đầu không xảy ra vấn đề gì cả, nhưng Tiên giới bị tộc Cổ Thần thống trị ở kế bên truyền tin đến, hai tên cự đầu Nhân tộc của Mộc Nguyên Tiên giới ấy, tên thì chết, tên thì bị thương ở bên trong bí cảnh.”

“Với tình trạng hỗn loạn như vậy, địa giới của Nhân tộc chúng ta sau này sẽ không quá yên bình, một số thế lực hàng đầu đã bắt đầu di chuyển sang những Tiên giới khác rồi.” Bạch Phát lão giả nói.

“Lão ca, Nhân tộc ở Mộc Nguyên Tiên giới xảy ra chuyện, những Nhân tộc ở các Tiên giới khác không can thiệp sao?” Trước tiên, Từ Phàm tò mò hỏi.

“Can thiệp thì có can thiệp, nhưng đó là khi Nhân tộc thật sự không chống đỡ nổi nữa thì bọn họ mới đến.”

“Trước lúc này, lãnh thổ của Nhân tộc ít nhất phải hỗn loạn một thời gian, nếu như Nhân tộc thật sự chỉ có một người trên cảnh giới Đại La chống đỡ thì nhiều nhất cũng chỉ có thể bảo vệ được mười mấy Tiên vực của Nhân tộc.” Bạch Phát lão giả nghĩ một hồi rồi nói.

“Nếu như lão đệ không muốn đến những Tiên giới khác thì có thể đến Vạn Giới Tiên vực, nơi đó là nơi trọng yếu của Nhân tộc, còn trọng yếu hơn cả Tiên vực Tinh Nguyệt, Tông môn tọa lạc ở đó cũng là một lựa chọn tốt.”

“Đa tạ lão ca nhắc nhở, lão ca không bói một quẻ cho thế cục tương lai sao?”

“Nếu như ta bói ra được thì tốt rồi, quan trọng là không bói ra được, thế nên ta mới bảo lão đệ đến những Tiên giới khác.” Bạch Phát lão giả có chút bất lực, nói.

Bây giờ trong mắt của hắn, an nguy của hắn và mấy đồ đệ yêu dấu của hắn đều không quan trọng bằng Từ Phàm.

Dù sao thì sau khi mấy đồ đệ yêu dấu của hắn chết đi vẫn có thể sống lại, lão đệ tốt này nếu như xảy ra mệnh hệ gì, sau này ai sẽ giúp bọn họ giải quyết kiếp nạn đó.

Chương 998: Vương Huyền Tâm

“Lão ca, ta sẽ chú ý.” Từ Phàm gật đầu nói.

Từ Phàm biết chuyển tông môn đến Vạn Giới Tiên vực rất an toàn, nhưng đã cắm rễ ở Kim Khí thành này trăm năm, hiện tại rời đi thật đúng là có chút luyến tiếc.

“Lão đệ chú ý là tốt, một khi có chuyện ngoài ý muốn, nhất định phải kịp thời liên lạc với lão ca.”

“Cho dù là liều mạng, ta cũng phải bảo vệ tông môn của lão đệ chu toàn.” Ông lão tóc trắng nghiêm túc nói.

“Làm phiền lão ca rồi.”

Mặc dù Từ Phàm biết mưu đồ của ông lão tóc trắng, nhưng lão đại ca này của hắn mưu đồ rất rõ ràng rành mạch.

Chính là, hiện tại ta quyết một lòng vì tốt cho ngươi, ngươi muốn cái gì ta cho cái đó, chỉ cần sau này vào thời điểm quan trọng ngươi có thể giúp ta một tay là được.

Cuối cùng, ông lão tóc trắng lại lấy ra một vò rượu ngon, sau đó ăn ké của Từ Phàm một bữa cơm rồi rời đi.

Nhưng lúc đi cũng không mang Tinh Linh đi.

“Đại trưởng lão, đây là tin tông môn hạ giới của ngươi truyền cho ngươi.” Tinh Linh lấy ra một ngọc giản nói.

Từ Phàm nhận lấy ngọc giản, đột nhiên có một loại cảm giác thực mới lạ. Hắn rời hạ giới gần hai trăm năm, không biết truyền thừa tông môn chính mình để lại thế nào.

Vừa xem xét ngọc giản, phát hiện là tin tức của đệ tử vừa trở thành chưởng giáo tông môn ở hạ giới truyền đến.

Trong truyền thừa tông môn của hắn có khảo nghiệm chưởng giáo, chỉ cần đệ tử tông môn hạ giới có thể thông qua khảo nghiệm là có thể trở thành chưởng giáo.

Từ Phàm xem tin tức trong ngọc giản, trên mặt không khỏi lộ ra vẻ vui mừng.

Ẩn Linh môn hạ giới phát triển thật sự không tệ, có tư thái của Ẩn Linh môn lúc trước.

Trải qua mấy năm này phát triển, Ẩn Linh môn hạ giới đã có trên trăm vạn đệ tử, hơn nữa dưới sự chống đỡ của tài nguyên khổng lồ, thế lực đã bắt đầu mở rộng ra thế giới Trung Thiên xung quanh.

“Đệ tử chưởng giáo Vương Huyền Tâm, tên không tệ.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Chủ nhân, từ trong ngọc giản giải mã ra càng nhiều tin tức, hiện tại có muốn tìm đọc hay không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

"Tìm đọc."

Trong nháy mắt, toàn bộ tin tức ngưng tụ thành một màn hình, bên trên nhanh chóng truyền phát tất cả những chuyện Ẩn Linh môn đã trải qua từ nhóm đệ tử đầu tiên phát triển đến bây giờ.

Từ Phàm nhanh chóng xem một lần, không khỏi gật đầu vừa lòng.

Truyền thừa tông môn để lại phát triển còn tốt hơn so với trong tưởng tượng của hắn.

"Tông môn hạ giới phát triển không tệ, việc này còn phải đa tạ hội trưởng lão hạ giới trợ giúp, đa tạ." Từ Phàm nhìn về phía Tinh Linh nói.

"Giữa ngươi và ta thì cảm ơn gì chứ, có phải sư thúc đây không." Tinh Linh cười nói.

"Ha ha, sau này chúng ta mỗi người một cách gọi. Ta gọi ngươi đạo hữu, ngươi gọi ta sư thúc." Từ Phàm cười hì hì nói.

Tinh Linh không để ý tới Từ Phàm, cả mặt đều ra vẻ ta không quen biết ngươi.

"Tông môn hạ giới phát triển không tệ, ta muốn để Ẩn Linh môn Phi Vũ giới truyền tống chút đồ vật, ngươi có biện pháp gì không?" Từ Phàm hỏi.

"Biện pháp thì có, nhưng đại giới rất lớn, cần trả giá gấp mười lần giá trị đồ vật muốn truyền tống."

"Không phải nhu yếu phẩm, truyền qua có chút không đáng giá." Tinh Linh nói.

Từ Phàm nghĩ nghĩ, dùng tay nâng về phía trước, một bộ Tiên khí tổ hợp xuất hiện trong tay hắn.

"Bộ Tiên khí tổ hợp này, trị giá xấp xỉ một vạn tiên ngọc, ta đưa hai mươi vạn tiên ngọc, phiền hội trưởng lão hạ giới đưa bộ Tiên khí này cho chưởng giáo Ẩn Linh môn." Từ Phàm nói.

"Vậy được, ta sẽ giao đồ vật cho hội trưởng lão thượng giới, nhờ hắn truyền tống đến Phi Vũ giới." Tinh Linh nhận lấy Tiên khí tổ hợp nói.

"Phiền toái."

Sau đó Từ Phàm tự mình tiễn Tinh Linh ra ngoài.

Theo sau, Từ Phàm trở lại trong tiểu viện, bắt đầu xem kỹ càng Ẩn Linh môn hạ giới trong mấy năm nay đã xảy ra những chuyện gì.

Lý Tinh Từ không biết khi nào xuất hiện phía sau Từ Phàm, cứ lẳng lặng như vậy nhìn màn sáng Bồ Đào chiếu ra.

“Không tệ, một thân cảnh giới đã ngưng luyện đến Chân Tiên đỉnh phong, chỉ cần có chút cơ duyên, ngộ tính là có thể đặt chân tới cảnh giới Kim Tiên.”

Từ Phàm ngồi trên ghế dựa, lẳng lặng nhìn nội dung trong màn sáng không quay đầu lại.

“Lúc du lịch Tiên giới, ta và Thiên Nhi vô tình bước vào vùng dị tộc. Dị tộc này vừa sinh ra là đã có thể ngao du giữa Tiên giới và ngoại giới Luân Hồi.”

“Ta quan sát trăm năm không thể tự thoát ra được, mãi đến khi dị tộc kia mượn ngoại giới Luân Hồi di chuyển đến Tiên giới khác mới hoàn hồn, không nghĩ tới trong tông môn đã xảy ra chuyện lớn như vậy.” Lý Tinh Từ nói.

“Chuyện không lớn, chỉ là tiên ngọc tổn thất có chút nhiều.” Từ Phàm khẽ thở dài.

“Ta đã kết tình hữu nghị với dị tộc kia, trước khi rời đi còn được truyền lại tiên văn đặc hữu của tộc bọn họ.” Lý Tinh Từ nói, lập tức muốn bày ra.

“Không vội, trước cùng ta nhìn xem Ẩn Linh môn hạ giới phát triển thế nào.” Từ Phàm xua tay nói.

Lý Tinh Từ gật đầu, đứng phía sau Từ Phàm tò mò nhìn về phía màn sáng.

“Có thể là ý chí thiên đạo Phi Vũ giới sau khi cắn nuốt căn nguyên ý chí thiên đạo khác được tăng cường lên, làm Ẩn Linh môn hạ giới thu nhận được không ít đệ tử tư chất, phẩm tính cực tốt.”

“Đặc biệt là Vương Huyền Tâm mới vừa nhậm chức chưởng giáo, có thể nói coi như là phiên bản Thượng Tôn của hội trưởng lão trước kia, thậm chí còn mạnh hơn một ít.” Từ Phàm khen ngợi.

“Phiên bản Thượng Tôn, trách không được có thể làm sư phụ khích lệ như thế.” Lý Tinh Từ nhìn Vương Huyền Tâm mới hơn hai trăm tuổi cũng đã thăng cấp đến Hóa Thần Kỳ trong màn sáng, thán phục

nói.

“Lại cho hắn thêm một ngàn năm, trong thế giới Trung Thiên không người nào có thể chặn được hắn.” Từ Phàm nhìn Vương Huyền Tâm được Thiên Đạo yêu quý trong màn sáng nói.

“Sư phụ thu hắn làm đồ đệ, thế nào.” Lý Tinh Từ đột nhiên nói.

Hắn đột nhiên nghĩ đến, vị sư phụ thiên tư tuyệt nhiên này của hắn thế nhưng còn chưa từng thu một đệ tử cấp thiên kiêu nào.

Những sư huynh, sư tỷ, còn có sư đệ đó của hắn, trên ý nghĩa nghiêm khắc mà nói đều chỉ coi như là trung thượng chi tư, ngay cả đứng đầu cũng không được tính.

Có đôi khi đại đạo sư phụ truyền thụ lại cho hắn, hắn phải nghe liên tục vài lần mới có thể hiểu rõ tinh túy trong đó.

Cho nên hắn muốn để Từ Phàm thu một sư đệ có thiên phú đứng đầu.

“Thu làm đệ tử sao? Đây hình như là một lựa chọn không tồi.” Từ Phàm vuốt cằm nói. Nói thật thì hắn còn chưa từng thu loại đệ tử tư chất tuyệt hảo này.

Thu làm môn hạ, muốn thể nghiệm là cảm giác gì một phen.

Với tư chất của Vương Huyền Tâm, cho dù đặt ở Tiên giới cũng là cấp bậc đứng đầu nhất.

Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến, nếu đem công pháp ba ngàn đạo pháp chính mình sở tu tinh giản một chút biến thành ba trăm đạo pháp truyền cho Vương Huyền Tâm thì sẽ thế nào.

Từ Phàm nhẹ nhàng giơ tay, ba mươi chiếc ngọc điệp được sắp xếp theo thứ tự xuất hiện giữa không trung, khắc ba trăm đạo pháp đã tinh giản vào trong ngọc điệp.

“Bồ Đào, truyền tống ba mươi ngọc điệp này cho Tinh Linh.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Một Truyền Tống Trận cuối cùng bao bọc lấy ba mươi chiếc ngọc điệp, truyền tống đến bên cạnh Tinh Linh.

Tinh Linh vừa rời khỏi Ẩn Linh môn không lâu đột nhiên cảm giác được bên cạnh đột nhiên xuất hiện một luồng chấn động không gian.

Theo sau, ba mươi chiếc ngọc điệp liền xuất hiện trước mặt hắn.

“Làm phiền Tinh Linh đạo hữu, cùng chuyển cho chưởng giáo Ẩn Linh môn hạ giới.” Giọng Từ Phàm vang lên.

“Đã biết, sư thúc.”

Từ Phàm nghe một tiếng sư thúc như thế, khóe miệng lộ ra chút mỉm cười.

Lúc này, màn sáng Bồ Đào chiếu ra đã gần kết thúc.

Trong màn sáng, cảnh giới tu vi của Vương Huyền Tâm đã đến Hoá Thần Kỳ đỉnh phong, chỉ kém một bước là có thể tấn cấp lên Luyện Hư Kỳ.

Màn sáng đến đây kết thúc.

“Là một đồ đệ không tệ.”

“Vậy sau này ta phải có thêm một vị Bát sư đệ rồi.” Lý Tinh Từ cười nói.

Chương 999: Người thứ hai?

Truyền Tống điện Kim Khí thành, trải qua chín khúc mười tám quẹo, Bàng Phúc cuối cùng cũng từ trong Truyền Tống Trận đi ra.

Lúc này, Tiên khí không gian khiến hắn cảm thấy vô cùng phỏng tay rốt cuộc cũng phải giao cho tông môn.

Bàng Phúc xoay người đi tới một Truyền Tống Trận đặc thù, sau đó truyền tống tới trong Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, ta muốn gặp Đại trưởng lão.” Bàng Phúc kích động nói.

“Chủ nhân đã chuẩn bị rượu ngon chờ ngươi trở về.”

Một Truyền Tống Trận xuất hiện trước mặt Bàng Phúc.

Trong tiểu viện đã sớm chuẩn bị tốt món ăn tiên phẩm Bàng Phúc thường ngày thích ăn.

Mỗi một món ăn trong đó, chẳng những mỹ vị, hơn nữa còn là đại dược bổ dưỡng cho tu hành, ngộ đạo.

“Đại trưởng lão, không nhục sứ mệnh, trọng bảo thời gian giá trị thị trường năm trăm triệu tiên ngọc đã được mang về.” Bàng Phúc tháo ra Tiên khí nhẫn không gian trong tay, trực tiếp triệu hồi ra con đường đặc thù truyền tống đến trong bảo khố.

“Đã cùng Vạn Giới Sơn ký kết khế ước Thiên Đạo, về sau có thể mua trọng bảo thời gian với giá thấp từ chỗ bọn họ.”

“Nhưng ngược lại, dây chuyền sản xuất hậu kỳ xuất hiện vấn đề gì, bên chúng ta phải duy tu miễn phí.” Bàng Phúc nói.

“Có thể.” Từ Phàm cười gật đầu. Không nghĩ tới ba dây chuyền sản xuất không dùng đến, thế nhưng có thể bán được giá cao như vậy.

“Trọng bảo thời gian trước mắt đã đủ dùng, sau này ngươi cùng mua cả tiên khoáng và trọng bảo thời gian đi.” Từ Phàm nói, lấy ra một ngọc giản giao cho Bàng Phúc, bên trong đều là những tiên khoáng cần thiết để luyện chế con rối cấp Kim Tiên.

“Đã rõ.” Bàng Phúc gật đầu nói.

“Tới, vì ngươi khánh công.” Từ Phàm tự mình vì Bàng Phúc rót một ly rượu.

Mấy năm nay, Bàng Phúc vẫn luôn vì trọng bảo thời gian chạy ngược chạy xuôi ở Tiên giới, ngay cả tu luyện cũng chậm trễ lại, chỉ vì có thể kiếm đủ trọng bảo thời gian cho hắn.

Đồ ăn quá ngũ vị, rượu quá ba tuần.

“Ngươi có nguyện vọng gì không?” Từ Phàm nhìn Bàng Phúc hỏi.

“Nguyện vọng?” Bàng Phúc đầu tiên là sửng sốt, sau đó cười nói: “Đương nhiên là tông môn đứng trên đỉnh ba ngàn đại thế giới. Đến lúc đó, ta thân là Bộ trưởng Thương bộ của tông môn, thánh giả Đại La đều phải cho ta vài phần mặt mũi.”

Trên mặt Bàng Phúc mang theo thần sắc khát khao, ảo tưởng tông môn khi đó là bộ dáng gì.

“Nguyện vọng này của ngươi quá đơn giản, chỉ cần tông môn phát triển, sớm muộn gì cũng sẽ đi đến một bước này.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Đổi một cái.”

“Ta từng ở trong tổng bộ của thương hội Thiên Đỉnh, nhìn thấy hội trưởng chi nhánh thương hội Thiên Đỉnh ở Mộc Nguyên Tiên giới, tu vi mới là Chân Tiên đỉnh phong, phía sau lại đi theo hai hộ vệ thánh giả Đại La.”

“Lúc ấy, thấy một màn như thế, trong lòng vô cùng hâm mộ, ảo tưởng sau này chính mình cũng sẽ có một ngày như vậy.”

“Cái này thú vị đấy, chờ tông môn lại phát triển thêm mấy trăm vạn năm, ta luyện chế cho ngươi hai con rối Đại La Kim Tiên chuyên thuộc về ngươi, thế nào? Ngươi bày cái này ra, còn chấn động hơn so với thánh giả Đại La thật sự.” Từ Phàm cười nói, tùy tay vẫy, kêu con rối cấp Kim Tiên Kỳ đang đợi lệnh lại đây.

“Đây là con rối Kim Tiên Kỳ tông môn luyện chế ra đầu tiên, cần để trấn thủ tông môn.”

“Sau này giàu có rồi, trước phân cho ngươi hai con làm hộ vệ.” Từ Phàm nâng ly chạm ly với Bàng Phúc.

Bàng Phúc nhìn con rối Kim Tiên phía sau Từ Phàm, thần sắc bắt đầu kích động lên, cũng không biết muốn nói gì.

Sau đó, men say nhập tiên hồn, trực tiếp ngã xuống trên bàn ăn.

“Bồ Đào, đưa Bàng Bộ trưởng về động phủ, tiếp đãi cho tốt.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Hai con rối nâng Bàng Phúc rời đi.

Nguyên giới, Từ Phàm bước vào trong tiểu thế giới chuyên dụng cho gia tốc thời gian.

“Bồ Đào, toàn lực gia tốc thời gian, cho đến khi ta trở thành Chân Tiên.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Luyện Khí Phong Ẩn Linh môn, một luồng khí tức đặc hữu khi đạo khí thành hình khuếch tán ra.

Một luồng kiếm khí lạnh thấu xương từ trong Luyện Khí Phong lao ra, bay thẳng lên tận trời.

Một thanh đạo khí linh kiếm thuần bạc hiện lên trước mặt Quảng

Hư.

Phản hồi đặc hữu của đạo khí thành hình từ trên người Quảng Hư hiện ra, trực tiếp làm hắn từ Kim Đan Kỳ thăng cấp tới Nguyên Anh.

Thanh đạo khí linh kiếm vừa mới thành hình kia, giống như con cá bơi lội quanh người Quảng Hư.

Tuy rằng đạo khí đã thành, nhưng thần sắc Quảng Hư cũng không phải thực vừa lòng.

Lúc này Sa Điêu đi vào Luyện Khí điện của Quảng Hư.

“Chúc mừng sư điệt thăng cấp thành Luyện Khí Tông sư.” Sa Điêu hâm mộ chúc mừng. Vị sư điệt này của hắn có thiên phú dị bẩm ở phương diện luyện khí, mới ngắn ngủi hơn trăm năm là đã trở thành Luyện Khí Tông sư.

“Vốn định trở thành luyện khí Tông sư trong vòng trăm năm, cho sư phụ một bất ngờ, nhưng không nghĩ tới tốn nhiều thời gian như vậy.” Quảng Hư có chút uể oải nói.

“Hơn trăm năm đạt thành Luyện Khí Tông sư, chẳng lẽ ngươi không hài lòng sao?” Sa Điêu nói, lúc này trong lòng hắn có một cảm giác đau đớn mơ hồ.

“Hơn trăm năm đạt thành Luyện Khí Tông sư, có chút thẹn với sư phụ dạy dỗ.” Quảng Hư cúi đầu nói.

Trừ khoảng thời gian vừa mới bắt đầu kia, hắn nhận được khen ngợi từ sư phụ, khoảng thời gian sau hắn không còn được nghe qua nữa.

Vốn định trong vòng trăm năm đạt thành Luyện Khí Tông sư, nhưng không nghĩ tới, ngay cả điểm này hắn đều không thể hoàn thành.

“Ngươi quá gấp gáp, nóng lòng muốn nhận được khen ngợi từ Đại trưởng lão rồi. Hơn trăm năm đạt thành Luyện Khí Tông sư đã là rất giỏi.”

“Ngưỡng cửa này cho dù là ở Tiên giới, cũng cản trở Luyện Khí Sư chín phần mười trở lên.”

“Ví dụ như ta, Đại trưởng lão đối với ngươi dạy dỗ, mỗi một bài học ta đều không bỏ qua. Nhưng đến bây giờ, ta ngay cả một món đạo khí có thể vào mắt Đại trưởng lão cũng luyện chế không ra.” Sa Điêu tuy rằng đau lòng, nhưng cũng không quên an ủi Quảng Hư trước mặt.

“Sa sư bá, ngài không giống với Luyện Khí Đại Tông sư bình thường, không cần hạn chế ở loại pháp bảo bình thường này.” Quảng Hư nói, nhẹ nhàng ngăn cản đạo khí linh kiếm đang trôi dạt bên người hắn.

“Bồ Đào, hiện tại sư phụ có rảnh không?” Quảng Hư hỏi.

“Chủ nhân đang bế quan, nhưng đạo khí linh kiếm ngươi luyện chế ra này, ta có thể thay chủ nhân giám định, thưởng thức.”

“Cao nhất là mười điểm, thanh linh kiếm này của ngươi có thể được tám điểm, đã coi như là tinh phẩm trong đạo khí.” Bồ Đào nói.

“Vậy ta đây có thể nhận được khen ngợi từ sư phụ không?” Quảng Hư gấp gáp hỏi.

“Nếu có thể luyện chế một món đạo khí chín điểm trở lên, hẳn là có thể nhận được khen ngợi từ chủ nhân.” Bồ Đào suy tư một chút nói.

“Cảm ơn Bồ Đào.” Quảng Hư cảm kích nói.

Nhưng vào lúc này, một đạo kiếm ý càng thêm thuần túy xuất hiện.

Phía trên Luyện Khí Phong xuất hiện một ảo ảnh tiên kiếm.

Chỉ thấy kiếm ý tinh thần vô tận bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng hiện lên thất tinh chi thế, khắc trên ảo ảnh tiên kiếm.

Sa Điêu cùng Quảng Hư đối diện nhìn nhau, khí tức này bọn họ quá quen thuộc, đây là khí tức độc hữu khi Tiên khí thành hình.

“Xem vị trí, hẳn là hướng chỗ Nhị Thiết sư điệt. Không nghĩ tới tiểu tử này bế quan vài chục năm thế nhưng luyện thành một thanh tiên kiếm.” Sa Điêu si ngốc nói, trên mặt cũng là biểu tình nói không nên lời.

Nhưng hắn có thể rõ ràng cảm giác được, lòng hắn càng đau.

“Nhị Thiết sư huynh thành Luyện Khí Đại Tông sư!”

“Thật sự là lợi hại, chờ sau khi Tiên khí thành hình, ta nhất định phải đi lãnh giáo một phen.” Quảng Hư không nghĩ nhiều, chỉ là vui mừng đơn thuần.

Lúc này, Từ Phàm đang ở trong gia tốc thời gian đột nhiên nhận được tin tức từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, đệ tử số hai của chủ nhân, Nhị Thiết, trở thành đệ tử thứ hai thăng cấp thành Luyện Khí Đại Tông sư trong tông môn trừ ngài.” Bồ Đào báo cáo.

“Người thứ hai?”

Chương 1000: Luyện Khí Đại Tông sư

Nhị Thiết nhìn thanh tiên kiếm trong tay, có chút khó có thể tin được.

“Không nghĩ tới một đợt ngộ đạo đã khiến ta trở thành Luyện Khí Đại Tông sư.” Nhị Thiết nhìn thanh tiên kiếm trong tay có chút choáng váng.

Hắn vẫn luôn cho rằng Luyện Khí Đại Tông sư cách hắn rất rất xa, nên chưa từng động ý niệm sẽ thăng cấp thành Luyện Khí Đại Tông sư.

Nên vẫn luôn toàn tâm toàn ý rèn sắt luyện kiếm, chỉ nghĩ làm sao để luyện chế những linh khoáng này thành linh kiếm tốt nhất.

Nhưng năm mươi năm trước, có một lần nghe xong Đại trưởng lão tông môn truyền đạo, hắn mơ hồ về trong Luyện Khí điện của mình, xin Bồ Đào một lượng tiên khoáng, sau đó bắt đầu tự mình rèn sắt luyện kiếm.

Một lần rèn này đã là hơn năm mươi năm. Chờ hắn lấy lại tinh thần thì đã trở thành Luyện Khí Đại Tông sư.

Lúc này, trên diễn đàn tông môn một mảnh đỏ bay rực trời, ở giữa có một bức biểu ngữ, bên trên viết, chúc mừng Nhị Thiết trở thành Luyện Khí Đại Tông sư.

Trong nháy mắt này, toàn bộ tông môn sục sôi cả lên.

Lúc này, tiểu tổ ba người đang chấp hành nhiệm vụ ở một bí cảnh cũng thấy được biểu ngữ trên diễn đàn.

“Nhị Viễn, sau này giá trị con người của ngươi phải tăng rồi!” Lý Lôi Hổ hưng phấn nói.

“?” Nhị Viễn đang ảo tưởng về linh thực có chút nghi hoặc.

“Ca ngươi thăng cấp Luyện Khí Đại Tông sư, đây chính là một bước thông thiên nha. Ngươi thân là muội muội hắn, giá trị con người nhất định phải tăng lên rất nhiều.” Lâm Mặc Uyển cười nói.

“Vậy có thể nhờ hai sư huynh đạo Mỹ Thực kia làm cho ta nhiều chút linh thực được không!” Ánh mắt Nhị Viễn tỏa sáng nói.

“Đương nhiên có thể, ngươi chỉ cần bảo ca ngươi gõ hai chiếc nồi sắt Tiên khí đưa qua, về sau muốn bao nhiêu linh thực thì có bấy nhiêu.” Lý Lôi Hổ vừa nói, vừa quan sát địa hình xung quanh.

Nhiệm vụ bọn họ nhận được lần này là tới đây thăm dò vùng này có mạch khoáng hay không.

“Vậy khi nào về ta sẽ bảo ta ca đi làm nồi.” Nhị Viễn hưng phấn nói.

Đúng lúc này, một con cự mãng huyền hắc lập loè ánh sáng kim loại đột nhiên từ trong đại địa chui ra, mở ra miệng lớn đầy răng sắc nhọn muốn cắn nuốt ba người.

“Lui!”

Một tiếng lôi bạo vang lên, chỉ thấy Lý Lôi Hổ túm hai người lùi ra xa hơn mười dặm.

“Linh thú cộng sinh với tiên khoáng, xem ra mạch khoáng ở vùng này có quy mô không nhỏ, con cự mãng này ít nhất là Chân Tiên trung phẩm.” Lý Lôi Hổ hưng phấn nói, trong tay xuất hiện một thanh cự đao lập loè lôi quang.

“Nhìn dáng vẻ không phải rất mạnh, ba người chúng ta hẳn là có thể mạnh mẽ qua được.”

“Tức phụ nhi, ngươi phụ trợ.”

“Ta chủ công, Nhị Viễn hiệp trợ ta.” Lý Lôi Hổ nói, hóa thành một đạo lôi quang chém về phía cự mãng.

Hai bên vừa giao thủ, ba người liền phát hiện không đúng.

Bởi vì đại địa xung quanh bắt đầu quay cuồng, hơn trăm con cự mãng xuất hiện xung quanh bọn họ.

Trong đó còn có một con cự mãng thân hình dị thường khổng lồ chui ra từ trong đại địa, ở nơi xa lạnh lùng nhìn ba người.

“Này còn đánh cái gì.”

“Bồ Đào xin chi viện.” Lý Lôi Hổ nhìn nhiều cự mãng phun lưỡi xì xì như thế nói. Hắn còn tưởng rằng có thể đánh một trận thống khoái.

“Đã thu được, đang quét hình chiến trường.”

“Truyền Tống Trận bảo khố dùng chung đã mở ra, khởi động tự động chi viện, đội ngàn người con rối Chân Tiên đã chuẩn bị xong.”

Tức khắc, một Truyền Tống Trận lớn vây quanh ba người.

Truyền Tống Trận sáng lên linh quang, một ngàn con rối Chân Tiên xuất hiện xung quanh ba người.

“Lần này kiếm lời lớn rồi, nhiều linh thú cộng sinh như thế, vùng này hẳn là có một mạch Tiên khoáng cỡ lớn.”

“Chỉ cần khi về kết toán tích phân cống hiến, tích phân cho thanh Cửu Sát Lôi Đao kia của ta đã đủ rồi.” Lý Lôi Hổ nhìn con rối Chân Tiên xung quanh, chảy nước miếng nói.

Năm con rối thành một tiểu đội, tổng cộng chia thành hai trăm tiểu đội con rối Chân Tiên.

Toàn bộ chiến trường nháy mắt bị phân cách, dưới thao tác tinh chuẩn của Bồ Đào, toàn bộ hơn trăm con cự mãng đều bị biến thành tiên khoáng tinh túy nhất.

“Bồ Đào, bên dưới là mạch Tiên khoáng gì, cộng sinh thú ngưng tụ ra, thấy thế nào cũng yếu nhớt hà!” Lý Lôi Hổ ở bên cạnh tò mò hỏi.

“Cực Nguyệt Ô Kim, thuộc tính âm, Tiên khoáng trung cấp, điều phối với Tiên khoáng cực dương, có thể luyện chế hạt nhân con rối Chân Tiên.”

“Linh thú cộng sinh ngưng tụ ra tương đối yếu một chút.” Bồ Đào giải thích.

“Nhiệm vụ của các ngươi đã hoàn thành, sau này sẽ căn cứ vào độ lớn của mạch Tiên khoáng kết toán tích phân cho các ngươi.”

“Trước tiên chúc mừng các ngươi, tông môn rất cần loại tiên khoáng này, cho nên tích phân các ngươi nhận được cũng sẽ cao một chút.” Giọng Bồ Đào có chứa một chút ý cười.

“Vậy là tốt rồi, chuyện sau đó nhờ ngươi, Bồ Đào.”

Lý Lôi Hổ nói, mang theo hai người bước vào trong Truyền Tống

Trận tốc hành Bồ Đào mới vừa bố trí xong.

Vừa về đến tông môn, Lý Lôi Hổ và Lâm Mặc Uyển lập tức từ trong cửa hàng bảo khố tông môn chọn lựa mấy loại tiên khoáng, mang theo Nhị Viễn đi tìm ca nàng.

“Đều đã quen thuộc như vậy rồi, đến thăm cũng không cần lễ vật làm gì!” Nhị Viễn nhìn hộp quà không gian trong tay hai người Lý Lôi Hổ nói.

“Quen thì quen, nhưng ca ngươi thăng cấp Luyện Khí Đại Tông sư chính là chuyện trọng đại, tự nhiên phải đến thăm hỏi chúc mừng một phen.” Lý Lôi Hổ cười nói.

Hiện tại hắn đang tự hỏi một vấn đề, nếu ca ca Nhị Viễn có thể luyện chế Tiên khí, vậy có thể định chế một món Tiên khí thích hợp với hắn hay không?

“Muốn nhờ ca ta hỗ trợ luyện khí thì cứ nói, ca ta nghe lời ta nhất.” Nhị Viễn tự hào nói. Đến bây giờ nàng mới kịp phản ứng lại, ca nàng là Luyện Khí Đại Tông sư, có thể luyện chế Tiên khí.

Lúc này trên Luyện Khí Phong tại Ẩn Linh môn đã treo lụa đỏ trên toàn phong, giống như là hôm nay có người muốn kết hôn.

Gần như tất cả đệ tử đời đầu, đời thứ hai, đời thứ ba trong tông môn đều mang theo lễ vật đến Luyện Khí Phong chúc mừng.

Ba đời đệ tử đầu của Ẩn Linh môn tổng cộng hơn mười vạn người, trong mấy ngàn năm này, mọi người gần như đều nhận biết nhau hết, cho dù là hiếm khi giao lưu cũng biết tên lẫn nhau.

Lúc này Nhị Thiết nhìn lễ vật xếp thành núi, đột nhiên có chút hối hận, vì sao hắn phải nhận lấy hộp quà đầu tiên? Hiện tại đơn đặt hàng luyện khí của hắn bị bắt xếp sau một ngàn món này rồi.

Hiện tại, hắn có chút may mắn là chỉ biết luyện chế một vài Tiên khí chủ công đao kiếm linh tinh, nếu là bao trùm toàn bộ một chút, đơn đặt hàng của hắn phỏng chừng có thể xếp lên đến vạn món.

“Đại ca, không nghĩ tới ngươi năm mươi năm không xuất quan, vừa ra đã cho ta một bất ngờ lớn như vậy.” Nhị Viễn đột nhiên xuất hiện bên cạnh Nhị Thiết nói.

“Mơ hồ liền thành Luyện Khí Đại Tông sư.” Nhị Thiết nhìn tiểu muội, nở nụ cười.

Nghe được lời này, Sa Điêu cách đó không xa mơ hồ đau đớn trong lòng.

Lúc này, trong Luyện Khí Phong xuất hiện một thiếu niên anh tuấn xa lạ.

Trong tay hắn cầm một hộp quà không gian cỡ lớn đi về phía Nhị Thiết.

“Đây là con rối Kim Tiên chủ nhân mới luyện chế ra, tên là Kim Nhất.”

“Chủ nhân đang bế quan, không tiện ra đây, nên chủ nhân để Kim Nhất thay mặt đưa quà mừng.” Bồ Đào giải thích cho mọi người còn đang nghi hoặc.

“Thì ra là thế!”

Sau đó, hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực ra tay, đặt mua tiệc rượu ăn mừng cho toàn tông.

Năm năm sau, đệ tử đang ở trong tông môn đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức chí cao huyền ảo, sau đó lại nháy mắt biến mất không thấy.

Từ Phàm từ trong tiểu thế giới gia tốc thời gian đi ra.

“Chúc mừng chủ nhân thăng cấp Chân Tiên.” Bồ Đào chúc mừng nói.

“Không có gì quá bất ngờ. Tốn nhiều tiên ngọc như vậy, mới thăng cấp đến Chân Tiên.” Từ Phàm xua tay, vẻ mặt bình đạm nói.

Hắn tính toán sơ lược qua, chỉ thăng cấp đến Chân Tiên mà đã tốn hơn một tỷ tiên ngọc.

Nếu đổi những tiên ngọc này thành tài nguyên, đập lên người đệ tử tông môn, nói không chừng hiện tại đã đập ra được Kim Tiên.

Chương 1001: Giảng đạo ngàn năm

Từ Phàm vừa xuất quan, liền nhìn thấy lão đại, lão nhị, lão Tam, lão Tứ, lão Ngũ, lão Lục, lão Thất, còn có hai đệ tử ký danh.

Nhìn chín đồ đệ trước mặt, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy chính mình còn có thể lại thu thêm mấy người.

“Cung chúc sư phụ tấn cấp Chân Tiên.” Từ Cương dẫn đầu tám đồ đệ khác hành lễ với Từ Phàm.

“Đứng lên đi.” Từ Phàm nhìn các đồ đệ quỳ trên mặt đất, vừa lòng gật đầu nói.

“Sau khi tấn cấp đến Chân Tiên, vi sư lại có thêm một ít cảm ngộ mới đối với ba ngàn đạo pháp. Hiện giờ trừ Quảng Hư, còn lại đều là Chân Tiên, vừa vặn vi sư có thể truyền đạo cho các ngươi.”

Từ Phàm quyết định, gà con kế tục hắn, hắn dự định dùng thời gian hơn vạn năm bồi dưỡng ra vài Kim Tiên.

Trước tiên là giảng đạo quy mô lớn, tìm ra mấy đệ tử có ngộ tính tốt, tư chất tốt, có thể nhanh chóng trở thành Kim Tiên để bồi dưỡng.

Sau đó lại dùng trọng bảo thời gian gia tốc cho bọn họ, phỏng chừng trên mấy ngàn vạn năm là đủ rồi.

“Đa tạ sư phụ.”

Đúng lúc này, từ bên người Từ Nguyệt Tiên chui ra một con tiểu thú miệng lớn, giống như cá sấu biến thành hình cầu, chỉ là miệng lớn dị thường.

“Đây là tiểu thú ngươi dùng đại thụ Thông Linh bồi dưỡng ra được sao?” Từ Phàm hỏi. Hắn biết tiểu thú này có thể xuất hiện trước mặt hắn nhất định có tác dụng đặc biệt.

“Sư phụ, đây là tiểu thú ba năm trước đây ta bồi dưỡng ra, lấy các loại linh khoáng, tiên khoáng làm thức ăn, sau khi ăn xong, không gian trong cơ thể dung hợp lẫn nhau sẽ sinh ra một loại hợp kim tiên khoáng đặc biệt.”

“Ta nhờ Sa sư bá xem thử, hắn nói loại hợp kim tiên khoáng này có thể luyện chế Tiên khí cấp nhập phẩm, chỉ là hiện tại tiểu thú còn chưa lớn lên, sản lượng còn chưa cao.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Bồ Đào, đây là linh thú giá trị cao ngươi nói đến sao, thực không tệ.” Từ Phàm lập tức xem trọng.

Nhẹ giơ tay, tiểu thú miệng lớn vẻ ngoài như cá sấu kia xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Sau khi Từ Phàm cẩn thận quan sát một lúc, mày hơi nhăn lại.

“Con tiểu thú này dựng dục không hoàn thiện, lại qua mấy năm nữa bản thân sẽ tan vỡ.”

Sau đó nhẹ nhàng giơ tay, một quang đoàn xanh biếc vây lấy tiểu thú.

Trong quang đoàn, tiểu thú nháy mắt bị phân giải thành trạng thái bột phấn.

Trong quang đoàn xanh biếc, từng đạo đại đạo kinh văn xuất hiện, bắt đầu dung hợp vào trong bột phấn.

Sau đó mở ra gia tốc thời gian, bột phấn lại bắt đầu chậm rãi ngưng tụ thành tiểu thú.

Bùm một tiếng, tiểu thú từ trong quang đoàn rơi ra, giống như bị hoảng sợ chạy về bên cạnh Từ Nguyệt Tiên.

“Tốt rồi, chỗ thiếu hụt của con tiểu thú này đã được ta bù đắp, đáng tiếc trở thành dị chủng thiên địa độc hữu, không thể lại dùng cây Thông Linh dựng dục sinh sản nữa.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

“Đa tạ sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cảm kích nói, cuối cùng thu tiểu thú vào trong không gian.

“Huyền Đạo, vừa rồi thấy sắc mặt ngươi có khác thường, có chuyện gì thì nói đi.” Từ Phàm nhìn về phía Lý Huyền Đạo nói.

“Sư phụ, ta muốn nhanh chóng trở thành Kim Tiên.”

“Khoảng thời gian trước ta nhận được tin tức từ thương hội Thiên Đỉnh, bọn họ đã xoá bỏ thương hội chi nhánh tại U Minh Tiên giới. Việc này đại biểu cho U Minh Tiên giới đã rung chuyển tới mức ngay cả thương hội Thiên Đỉnh cũng không tiếp tục hoạt động được.” Tất cả lo lắng của Lý Huyền Đạo đều hiện ra mặt.

Từ sau khi ôm được cây đùi là sư phụ hắn này, hắn cho rằng thời gian cực kỳ dư thừa, phỏng chừng lại thêm mấy vạn năm là có thể theo sư phụ đạt thành Kim Tiên.

“Vì sao không sớm nói cho ta!” Từ Phàm nhìn về phía Lý Huyền Đạo, nghiêm mặt hỏi.

“Sư phụ đang bế quan, đồ nhi không dám quấy rầy.”

“Bồ Đào, có tình báo về U Minh Tiên giới hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Cách Mộc Nguyên Tiên giới quá xa, thời gian gần không nhận được tin tức tương quan.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Ngươi biết đường đến U Minh Tiên giới không?” Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo hỏi.

“Đồ nhi biết, tiên ngọc cũng đủ, nhưng ngồi Truyền tống trận vượt giới cần tiêu phí chút thời gian.”

Từ Phàm nghĩ ngợi, nhẹ nhàng giơ tay.

Một con rối quân doanh cỡ nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm, phía sau lại xuất hiện một thiếu niên anh tuấn, là con rối Kim Tiên kỳ duy nhất trong tông môn, Kim Nhất.

“Ngươi mang theo Kim Nhất và một vạn con rối Chân Tiên trong quân doanh con rối đi U Minh Tiên giới.”

“Trong cơ thể Kim Nhất có một tia bản nguyên phân thân của Bồ Đào, để hắn điều khiển con rối Kim Tiên và một vạn con rối Chân Tiên có thể địch Kim Tiên, ngươi chỉ cần không trêu vào thánh giả Đại La là được.”

“Người tu hành cần hiểu rõ ý niệm. Ngươi lập tức xuất phát, đi U Minh Tiên giới tìm về mẫu thân ngươi.” Từ Phàm nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, Lý Huyền Đạo trực tiếp quỳ xuống, hành đại lễ ba quỳ chín lạy với Từ Phàm.

“Đồ nhi làm sư phụ nhọc lòng.” Lý Huyền Đạo khóe mắt rưng rưng.

“Mau đi đi, sau khi mang mẫu thân ngươi về phải tận hiếu cho tốt.” Từ Phàm vẫy tay nói, bảo Lý Huyền Đạo trở về chuẩn bị xuất phát.

“Đáng tiếc, vốn định lại làm thêm hai con rối Kim Tiên đi tìm Thương Lôi thánh giả tộc Mộc Nguyên báo thù cho ngươi, hiện tại xem ra phải hoãn lại một khoảng thời gian.” Từ Phàm nhìn Từ Cương và Vương Hướng Trì mới vừa khôi phục nói.

“Sư phụ, chuyện của Ngũ sư đệ quan trọng.”

“Thù của chúng ta không cần sư phụ báo, tự mình tới là được.” Từ Cương và Vương Hướng Trì vội vàng nói.

“Các ngươi có sư phụ, bị ức hiếp đương nhiên phải ra mặt giúp các ngươi, nếu các ngươi muốn báo thù, ta nhiều lắm là đánh cho gần chết, sau đó cho các ngươi tự mình tới.” Từ Phàm nhìn độn quang Lý Huyền Đạo đã đi xa nói.

Lúc này, Quảng Hư vẫn luôn quan sát bên cạnh lấy ra một thanh đạo khí linh kiếm màu bạc, hai tay giơ cao hơn đầu nói: “Đây là đạo khí linh kiếm do đồ nhi luyện chế ra, mời sư phụ đánh giá.”

“Còn chưa chúc mừng ngươi tấn cấp thành Luyện Khí Tông sư.” Từ Phàm nói, trong tay có thêm một Tiên khí lò luyện cỡ nhỏ.

“Thanh đạo khí linh kiếm này không tệ, thập điểm có thể được chín.”

“Chuẩn Tiên khí, Cửu Hoả Dung Lô, ngươi vừa vặn có thể sử dụng.”

Tiên khí lò luyện cỡ nhỏ kia chậm rãi bay tới trước mặt Quảng Hư.

“Đa tạ sư phụ.” Quảng Hư nhìn lò luyện chuẩn Tiên khí trước mắt, hưng phấn nói, nghĩ thầm sau này không cần phải xếp hàng dùng lò luyện dùng chung của tông môn nữa.

Sau khi Từ Phàm ban xong Tiên khí, quay đầu nhìn về phía Chu Khai Linh.

“Gần nhất thần thông tiên pháp do ngươi nghiên cứu thế nào rồi?”

“Đồ nhi hổ thẹn, trước mắt còn chưa nghiên cứu ra thần thông tiên pháp mới.” Chu Khai Linh hổ thẹn nói.

“Không sao, để thành một đạo cần bỏ vào thời gian và tinh lực vô tận, đó là thứ có thể tùy tiện là có thể nghiên cứu ra sao.” Từ Phàm an ủi nói.

“Đồ nhi đã hiểu.” Chu Khai Linh gật đầu nói.

Ban đêm, Từ Phàm ngồi một mình trên ghế dựa trong tiểu viện ngắm sao trời đêm.

Sau khi cùng vài đại đồ đệ hàn huyên một khoảng thời gian, hắn mới cảm thấy, trừ Quảng Hư vừa thu nhận, những đồ đệ còn lại đều đã đi trên con đường đúng đắn.

Trừ thỉnh thoảng truyền đạo giải hoặc, đã không cần hắn, người sư phụ này nhọc lòng cái gì.

“Bồ Đào, gửi tin tức cho tất cả đệ tử Chân Tiên kỳ, bắt đầu từ ngày mai, toàn tông bế quan tu hành, ta sẽ truyền đạo trong đạo trường lớn nhất chủ phong, kéo dài liên tục ngàn năm.” Từ Phàm nói.

Sau này muốn vô ưu vô lo chân chính, trước tiên phải bồi dưỡng các đệ tử lên.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này ba đời đệ tử đầu ở Ẩn Linh môn, trừ một vài người đặc biệt, còn lại tất cả đều đã tấn cấp tới Chân Tiên kỳ.

Sau khi bọn họ nhận được tin tức Bồ Đào đã gửi ra, trên mặt cả đám đều lộ ra vẻ phấn chấn.

Đại trưởng lão của tông môn muốn giảng đạo liên tục ngàn năm ở đạo trường lớn nhất chủ phong, là muốn đẩy đám đệ tử Chân Tiên bọn họ một phen đến Chân Tiên đỉnh phong sao.

Chương 1002: Chưởng giáo Vương Huyền Tâm

Trong đạo trường lớn nhất chủ phong, Từ Phàm ngồi trên vị trí cao nhất nhìn xuống mười vạn đệ tử Chân Tiên phía dưới.

Theo sau, toàn bộ đạo trường dưới sự khống chế của Bồ Đào, phân hoá thành từng đạo trường loại nhỏ.

Tổng cộng năm trăm ba mươi hai đạo trường loại nhỏ, đây là số đại đạo các đệ tử Ẩn Linh môn có liên quan đến.

“Tìm được đạo trường tương ứng chính mình, trực tiếp tiến vào là được.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm phân hoá thành năm trăm ba mươi hai phân thân lâm thời, đều đặn phân bố trong mỗi một đạo trường nhỏ.

“Đệ tử đạo Kiếm Trận đi theo ta.” Hạng Vân đứng dậy hô lớn.

“Đạo Luyện Thể.”

“Đạo Tâm Kiếm.”

“Đạo Ngũ Hành Đạo Pháp.”

“Huyễn thuật.”

“Đạo Âm Dương.”

“Đạo Vận Mệnh.”

Hơn mười vạn đệ tử chia thành từng tiểu đội, bắt đầu đi đến trong đạo trường nhỏ chuyên chúc cho bọn họ.

Ngay lập tức, Từ Phàm khai hỏa toàn bộ hỏa lực, năm trăm ba mươi hai phân thân đồng thời giảng giải đại đạo bản nguyên.

Trong đạo trường mạch Kiếm Trận, Hạng Vân, Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực, còn có vài đệ tử đạo Kiếm Trận khác, thêm lên còn chưa đến hai mươi người.

“Tốt, đạo Kiếm Trận các ngươi đã đủ. Tiếp theo bắt đầu giảng giải từ cơ sở nhất.” Phân thân Từ Phàm nói, phía sau nhiều ra mấy thanh linh kiếm, bắt đầu từ kiếm trận cơ sở nhất.

Cơ sở của đệ tử Ẩn Linh môn tuy rằng chắc, nhưng Từ Phàm vẫn muốn bắt đầu lại lần nữa, như vậy có lợi cho việc tu luyện trên tổng thể.

Lúc này, phòng hộ đại trận Ẩn Linh môn mở ra, những đệ tử trong học viện cũng tiến vào hình thức quản lý của Bồ Đào.

Phi Vũ giới, cự hồ mười vạn dặm, Ẩn Linh môn.

Vương Huyền Tâm nghe một đệ tử phía dưới báo cáo tình hình sắp tới của tông môn, tỏ ra có chút không yên lòng.

Khoảng thời gian trước, hắn ủy thác hội trưởng lão truyền tin tức cho tông môn Tiên giới, không biết có thể có hồi âm hay không.

“Thiên Đồng, ngày chia thuế vụ năm nay sắp tới rồi phải không?” Vương Huyền Tâm hỏi.

Nhờ phúc của tông môn Thượng Giới, hàng năm Ẩn Linh môn có thể hưởng thụ được phân bốn phần mười thu nhập từ thuế của đại lục trung tâm.

“Ngày mốt gặp mặt. Năm nay chia phần phỏng chừng muốn phải nhiều hơn năm trước một chút. Bên hội trưởng lão lại tìm được một thế giới Trung Thiên, mấy năm nay đúng là thời gian mua bán đông đúc.” Đệ tử phía dưới nói.

“Chưởng giáo, ngài đang đợi hồi âm từ tông môn Thượng Giới sao?”

“Đúng vậy, cũng không biết bên hội trưởng lão khi nào thì có tin tức. Nếu không, chờ sau này chúng ta phi thăng lên Tiên giới, ngay cả tông môn cũng tìm không thấy.” Vương Huyền Tâm nhìn về hướng tổng bộ hội trưởng lão nói.

“Trưởng lão thuế vụ của hội trưởng lão tới thăm.” Một âm thanh giống với Bồ Đào vang lên.

“Mau cho mời.” Ánh mắt Vương Huyền Tâm sáng ngời nói.

Nghênh Khách điện chủ, Vương Huyền Tâm có chút kích động nhìn nhẫn không gian trong tay.

“Tông môn Thượng Giới rốt cuộc có hồi âm, về sau phi thăng lên Tiên giới cũng có nhà.” Vương Huyền Tâm vui mừng nói.

Ở Phi Vũ giới vẫn luôn lưu truyền về truyền kỳ Thái Tổ Đại trưởng lão Ẩn Linh môn.

Lấy sức của một người, trấn áp Kim Sí Đại Bàng, sau đó lại chinh phục các cường giả chí cao thế giới Đại, Trung Thiên.

“Thượng Tôn hồi âm, Thái thượng tông của quý tông ở Mộc Nguyên Tiên giới phát triển thật sự rất tốt, hy vọng các ngươi đừng làm yếu đi danh tiếng của Ẩn Linh môn ở Phi Vũ giới.” Trưởng lão thuế vụ của hội trưởng lão cười ha ha nói.

Hắn là Vô Địch tôn giả của hội trưởng lão, nhưng không thể không ngang hàng tương giao với cường giả Luyện Hư kỳ trước mắt.

Tuy rằng Ẩn Linh môn trước kia toàn tông phi thăng, nhưng riêng thủ đoạn chủ chốt để lại vì Ẩn Linh môn sau này cũng không nhỏ.

Chỉ riêng hai trăm con rối chiến lực Đại Thừa kỳ kia là đã đủ để được xếp vào tông môn thứ hai ở Tu Tiên giới, đứng đầu đương nhiên là hội trưởng lão.

Mà hai trăm con rối chiến lực Đại Thừa kỳ kia được nằm trong tay vị chưởng giáo Ẩn Linh môn trước mắt này.

“Đây là phần chia thuế vụ năm nay, so với năm trước phải nhiều hơn hai phần mười trở lên.” Trong tay trưởng lão thuế vụ nhiều ra một món pháp bảo không gian.

“Lại làm phiền trưởng lão tự mình đi một chuyến, sau này nói một tiếng là được, ta phái người qua lấy.” Vương Huyền Tâm khách khí nói.

“Không cần, linh khí ở quý tông môn trong sạch mát mẻ, phong cảnh hợp lòng người, đặc biệt là cự hồ mười vạn dặm, sau khi được cải tạo lại càng đẹp không tả xiết.” Trưởng lão thuế vụ cười ha ha nói.

“Vậy phiền toái trưởng lão nhiều hơn rồi.”

Sau khi trò chuyện với nhau một hồi, trưởng lão thuế vụ liền rời đi.

Vương Huyền Tâm gấp gáp khó nhịn mở ra đồ vật tông môn Thượng Giới cho hắn.

“Đây là Tiên khí tổ hợp sao?” Vương Huyền Tâm nhìn Tiên khí tương tự áo giáp tổ hợp trong nhẫn không gian, kinh ngạc nói.

Cuối cùng lại lấy ra ba mươi ngọc điệp, bắt đầu xem từ ngọc điệp được đánh số một.

“Ba trăm đạo pháp? Đây là công pháp Thái Tổ Đại trưởng lão ban thưởng cho ta!” Vương Huyền Tâm vừa kinh ngạc lại vui mừng.

Chỉ là sau khi tỉ mỉ xem xét, chân mày bắt đầu nhăn lại.

“Công pháp cũng khó khăn quá đi.” Nhìn cương lĩnh chung của ba trăm đạo pháp, Vương Huyền Tâm có chút tê tái da đầu.

Hắn vốn tưởng rằng đồng tu mấy chục loại đạo pháp đã đủ kinh người, không nghĩ tới tông môn Thượng Giới trực tiếp cho hắn một bộ công pháp đồng tu ba trăm đại đạo.

“Chưởng giáo, trong ngọc điệp bên còn có tin tức chờ giải đọc, có muốn mở ra hay không?” Một giọng điện tử vang lên, đây là phân thân độc lập khi Bồ Đào phi thăng giới này, để lại cho tông môn tiếp theo.

“Mở ra, ta xem xem có phải Thái Tổ Đại trưởng lão hồi âm cho ta hay không.” Vương Huyền Tâm kích động nói. Phải biết rằng sau khi hắn gia nhập Ẩn Linh môn, người hắn sùng bái nhất chính là Thái Tổ Đại trưởng lão.

Một người cứu một giới, một người trấn áp một giới, mỗi chuyện Thái Tổ Đại trưởng lão làm đều khiến hắn say mê thật sâu.

Sau đó, một màn sáng được mở ra, bên trên biểu thị hồi âm Từ Phàm gửi cho hắn, cũng viết ở cuối thư, mong chờ hắn phi thăng lên Tiên giới tụ họp với nhau.

“Tiên vực Tinh Nguyệt, Kim Khí thành, Ẩn Linh môn. Thái Tổ Đại trưởng lão, ta nhớ kỹ.”

So với bộ Tiên khí tổ hợp, càng làm cho hắn phấn khởi chính là những lời Từ Phàm khích lệ hắn kia.

“Hồng Liên Tôn Giả tới chơi, có muốn tiếp đãi hay không?” Giọng điện tử vang lên.

“Chỗ nào đều đừng động. Mời Hồng Liên Chí Cao tới Nghênh Khách điện.” Vương Huyền Tâm thu lại đồ vật nói.

Không bao lâu sau, một nữ tử mặc váy đỏ rực đi đến.

“Tiểu chưởng giáo, chuyện ngày đó nói với ngươi, ngươi suy xét thế nào rồi?” Hồng Liên Tôn Giả cười hì hì nói, trong ánh mắt nhìn Vương Huyền Tâm có chút mong đợi.

“Hồng Liên Chí Cao, vãn bối tuyệt đối sẽ không rời Ẩn Linh môn.” Ánh mắt Vương Huyền Tâm kiên định nói.

Từ sau khi hắn trở thành chưởng giáo Ẩn Linh môn, hắn liền bị nữ tử trước mắt để ý.

Nếu không phải trong tông môn đề phòng nghiêm ngặt, nói không chừng nhất định đã bị cướp đến Nam Sơn giới.

“Thiên tư của ngươi trong hàng tỉ chỉ có một. Trở về cùng ta, có ta dốc lòng dạy dỗ, về sau nhất định có thể đạt thành Chí Cao.”

“Đến lúc đó, ngươi sẽ là cộng chủ của ba thế giới Trung Thiên, thân phận như vậy không tốt hơn so với chưởng giáo Ẩn Linh môn sao?” Hồng Liên Tôn Giả dụ hoặc nói.

“Không cần Hồng Liên Chí Cao dạy dỗ, ta cũng có thể đạt thành Chí Cao.”

“Tông môn là nơi sinh ta dưỡng ta, há có thể vì một chút lợi ích nhỏ mà phản bội.” Vương Huyền Tâm lời lẽ chính đáng nói.

Trong lòng nghĩ, sau này gia tốc tu luyện, tận lực không cần ra ngoài, đỡ phải bị lão bà trước mắt đánh ngất mang đi.

“Thật sự không suy xét lại nữa sao?”

“Thiên tư như ngươi mà ở lại Ẩn Linh môn làm chưởng giáo, hoàn toàn là đại tài tiểu dụng.” Hồng Liên Tôn Giả có chút đáng tiếc nói. Lúc hắn phát hiện chưởng giáo Ẩn Linh môn, Vương Huyền Tâm có tư chất nghịch thiên, đã lập tức có ý tưởng mang hắn về bồi dưỡng.

Sau khi bị cự tuyệt, thậm chí sinh ra ý tưởng đoạt về thế giới của chính mình.

Chương 1003: Đạo hiệu: Thông Thiên

Mộc Nguyên Tiên giới, bên ngoài cự hồ Ẩn Linh môn.

“Lão đệ, ngươi thật sự muốn đóng tông môn giảng đạo ngàn năm, có thể chịu nổi không?” Ông lão tóc trắng có chút đau lòng nói.

Trên cự hồ có một chiếc lâu thuyền bằng gỗ, Từ Phàm và đại ca tốt ở bên hồ thưởng cảnh đối ẩm.

“Lão ca không cần lo lắng, nhìn bản thể ta còn có thể ra tiếp đón thì nên biết là không thành vấn đề gì. Giảng đạo ngàn năm, chỉ là chút chuyện nhỏ mà thôi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Lần này lão ca tới là nói với ngươi một chuyện hệ trọng của Mộc Nguyên Tiên giới.” Ông lão tóc trắng thần bí nói.

“Chuyện hệ trọng gì? Chẳng lẽ là hai ông trùm khác của Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới chúng ta trở về?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Cái này cũng không phải. Tin tức một chết một bị thương kia là sự thật, điểm này từ thái độ của các chủng tộc lớn ở Mộc Nguyên Tiên giới là có thể nhìn ra được.” Ông lão tóc trắng lắc đầu nói.

“Đó là chuyện gì?” Từ Phàm càng thêm tò mò.

“Thiên tư của lão đệ nhất định là từ cảnh giới Đại Thừa kỳ chí cao thăng cấp đến Chuẩn Tiên nhỉ.”

“Vậy lúc ở thế giới Trung Thiên hẳn là từng tiếp xúc với ý chí thiên đạo nơi đó.”

“Đơn giản mà nói, trong ý chí thiên đạo ở Mộc Nguyên Tiên giới, mười ý chí thì có ba là thiên hướng về Nhân tộc.”

“Hiện tại hắn cảm thấy được, Nhân tộc gặp phải nguy hiểm diệt tộc, cho nên ra tay giúp một phen.” Ông lão tóc trắng mặt mang ý cười nói.

“Sau đó thì sao? Có phải ngẫu nhiên làm sâu thêm khí vận đến trên người một tu sĩ thiên tư tuyệt diễm, để hắn cứu vớt cục diện đại chiến sau này Nhân tộc gặp phải không?”

“Không hổ là lão đệ, ngươi đoán trúng. Mộc Nguyên Tiên giới vốn có khuynh hướng ngẫu nhiên chọn ra vận mệnh chi tử từ trong Nhân tộc.”

“Nhưng nào biết, ý chí thiên đạo điểm quá mức, làm vị kia tu sĩ trực tiếp thuận gió mà lên, phá kén hóa rồng.” Ông lão tóc trắng cười nói, sau đó nói cho Từ Phàm tin tức mới nhất.

“Một vị thủ tịch đã qua đời của Vạn Thánh Tiên môn, sau khi đột phá đến Kim Tiên thì du lịch ở xung quanh Tiên giới, sau đó ở trong tinh vực tiến vào một cổ địa truyền thừa tuyệt mật.”

“Ở trong đó ngộ được kiếm đạo thượng cổ, lúc sắp sửa trở về thì được ý chí thiên đạo làm sâu thêm khí vận, trực tiếp mượn dùng kiếm đạo thượng cổ, tu luyện đến Kim Tiên đỉnh phong.”

“Sau đó lập tức bị phái đến tiền tuyến biên giới Nhân tộc và Yêu tộc, lấy sức Kim Tiên liên tục chém hai thánh giả Đại La Yêu tộc.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Kim Tiên được làm sâu thêm khí vận kia phỏng chừng không cần đến trên dưới vạn năm là có thể thăng cấp đến thánh giả Đại La, đến lúc đó chiến lực có thể so với tồn tại trên Đại La.”

“Khi đó, Nhân tộc chúng ta lại sẽ có ba vị chiến lực trên Đại La tồn tại, Nhân tộc có thể thừa cơ mở rộng một đợt.”

“Nhân tộc sẽ nghênh đón một lần phát triển lớn.”

“Tông môn của lão đệ cũng không cần qua lại lộn xộn nữa.” Ông lão tóc trắng tỏ vẻ cực kỳ hưng phấn. Rốt cuộc Tiên giới càng ổn định, đối với đại nạn ứng đối của hắn sau này sẽ càng có lợi.

“Lấy Kim Tiên chi cảnh liên trảm hai vị Đại La, lợi hại, lợi hại.” Từ Phàm tán dương.

Trong Tiên giới, vượt cấp chiến đấu đều có một thường thức, đó chính là cảnh giới càng cao, khó khăn khi vượt cấp chiến đấu càng lớn.

Loại đỉnh cấp nhất cũng chính là Kim Tiên vượt cấp chiến Đại La.

“Lần này, Vạn Thánh Tiên môn xem như có thể nhảy lên trở thành Tiên tông đứng đầu Mộc Nguyên Tiên giới.” Ông lão tóc trắng nói.

“Nhân tộc sinh ra một vị thiên mệnh chi nhân tập hợp vận mệnh và thiên tư thành một thể như vậy, mấy chủng tộc lớn khác bình thường đều sẽ thu tay lại, sẽ không quá đáng quá mức.”

“Lại qua một thời gian nữa, khu vực biên cương Nhân tộc sẽ ổn định lại. Rốt cuộc không có tộc nào muốn làm đá kê chân cho thiên mệnh chi nhân quật khởi.”

Lúc này, Từ Phàm có chút nghi hoặc hỏi: “Những tồn tại trên Đại La của các dị tộc kia sẽ không ra tay sao?”

“Căn cứ vào bài học kinh nghiệm trong lịch sử, bọn họ sẽ không.”

“Những tồn tại trên Đại La giống như bọn họ, gần như được coi như là vĩnh hằng.”

“Trong những năm tháng đằng đẵng này, bọn họ chỉ cần bảo đảm chủng tộc của mình không bị diệt sạch là được.”

“Chỉ cần có bọn họ, vận thế tới cuối cùng cũng sẽ quật khởi.” Trong ánh mắt ông lão tóc trắng toát ra một tia tang thương.

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Đây cũng giống như câu nói kia, ta thà rằng cái gì đều không làm cũng không muốn phạm sai lầm.

“Đúng rồi, người kia tên là gì.” Từ Phàm thuận miệng hỏi.

“Đạo hiệu: Thông Thiên.”

Từ Phàm hít ngược một hơi, dám kêu tên này, có thể tu luyện đến

Kim Tiên mà không chết cũng hay rồi.

“Vậy hắn có sư huynh tên Nguyên Thủy và Thái Thượng không?” Từ Phàm nhiều chuyện hỏi thêm một câu.

“Lão đệ chớ có nói giỡn, loại đạo hiệu này ai dám đặt, đây không phải tìm chết sao!”

“Kim Tiên kia dám xưng đạo hiệu là Thông Thiên, chẳng qua là khi còn nhỏ được một thanh Hậu thiên linh bảo Thông Thiên Kiếm nhận chủ.”

“Mệnh cho phép, cho nên mới dám đặt đạo hiệu là Thông Thiên.” Ông lão tóc trắng làm dáng lão đệ không cần nói giỡn nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới đạo hiệu của chính mình.

“Lão ca, ngươi biết đạo hiệu của ta là gì không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Tiền đồ tương lai của lão đệ không thể hạn lượng, loại danh hiệu nào lão đệ đều có thể trấn áp được.” Ông lão tóc trắng cười ha ha nói, nâng chén muốn chạm ly cùng uống với Từ Phàm.

“Đạo hiệu của ta là: Vạn Đạo.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Tay nâng ly của ông lão tóc trắng kia bỗng nhiên run lên, trên mặt chứa đầy vẻ lo lắng khuyên nhủ: “Lão đệ, đạo hiệu này không thể gọi trước!”

“Trước kia cũng có tu sĩ vị thiên tư tuyệt nhiên lấy danh hiệu này, kết quả không người nào được chết già.”

“Đạo hiệu của bản thân có liên lụy đến nhân quả thừa nhận trong tương lai, nếu không, lão đệ đổi danh hiệu khác đi.” Ông lão tóc trắng khuyên.

“Lão ca yên tâm, đạo hiệu này ta giữ được.” Từ Phàm xua tay, không thèm để ý nói.

Thiên tư tuyệt nhiên của hắn, toàn bộ đại đạo vừa điểm liền thông, với tư chất này, đạo hiệu gọi là Vạn Đạo rất quá mức sao?

Nghe được tiểu lão đệ nói, ông lão tóc trắng nghĩ ngợi, sau đó lại lấy ra Thời Quang Điện.

“Lão đệ, ngươi tin tưởng lão ca không?” Ông lão tóc trắng nhìn Từ

Phàm hỏi.

“Sao vậy?” Từ Phàm nhìn về phía Tiên thiên chí bảo Thời Quang Điện trong tay ông lão tóc trắng.

“Ta muốn để lại một phân thân thời gian của lão đệ trong Thời Quang Điện.” Ông lão tóc trắng nói. Hắn sợ một ngày nào đó khi lão đệ tốt của mình thật sự ngã xuống, còn có thể sống lại một lần.

“Lão ca, phân thân thời gian này không phải chỉ có chính ngươi mới có thể cất giữ vào trong Thời Quang Điện sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, nhưng dù sao cũng là Tiên thiên chí bảo, bỏ ra nhiều chút đại giới, thêm một vị trí cho phân thân thời gian của ngươi không thành vấn đề.” Ông lão tóc trắng tỏ ra thoải mái nói.

“Không phải có chi nhánh dòng sông thời gian sao? Vì sao còn phải ký thác phân thân thời gian.” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Chi nhánh dòng sông thời gian chỉ có thể phục sinh bình thường, nhưng nếu bị thánh giả Đại La nhằm vào thì không thể phục sinh từ trong chi nhánh dòng sông thời gian.” Ông lão tóc trắng giải thích.

“Cẩn thận đến mức như vậy sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đến mức đó chứ. An nguy sinh tử của lão đệ so với ta và mấy đồ nhi không nên thân kia của ta đều quan trọng hơn.”

“Nếu không phải Thời Quang Điện đã nhận chủ, không thể chia cho lão đệ, ta thật sự muốn đưa cả thứ này cho ngươi.” Ông lão tóc trắng bộc lộ chân tình nói.

“Lão ca, ngươi yên tâm, sau này mặc kệ là đại kiếp gì, ta đều chắn thay ngươi.” Từ Phàm có chút cảm động nói, trong lòng không khỏi cảm khái, vị lão ca này thật sự là một người cẩn thận.

Chương 1004: Ngàn năm

“Đa tạ ý tốt của lão ca, phân thân thời gian thì ta không cần.” Từ Phàm xua tay cự tuyệt.

So với phân thân thời gian, hắn càng tin ba phân thân đang ở trong không gian dưới lòng đất làm người công cụ.

Nhiều năm như vậy, hắn sớm đã ưu hoá thần thông phân thân tới cực hạn.

Cho dù bây giờ bị thánh giả Đại La nhằm vào, hắn vẫn có thể sống sót.

“Thật sự không cần sao?” Ông lão tóc trắng lại khuyên nhủ lần nữa.

“Lão ca cho rằng sau này ta có thể vì sư đồ các ngươi giải quyết nhân sinh đại kiếp thì nên tin tưởng ta.”

“Nếu thật sự có ngày ta ngã xuống, tin chắc rằng Thời Quang Điện của lão ca cũng cứu ta về được.”

“Cho nên không thể để lão ca tốn công được.”

Vận mệnh, nhân quả vô cùng huyền diệu, nếu Từ Phàm thật sự muốn để lại phân thân thời gian, sẽ có thêm rất nhiều phiền toái.

“Thôi được rồi.” Ông lão tóc trắng gật đầu nói.

Tiên thiên chí bảo của hắn cũng không phải vạn năng, trong những tình huống có chút đặc thù, phân thân thời gian thật đúng là sẽ không có tác dụng.

Sau khi hai người hàn huyên với nhau một lúc thì tan đi.

Thời gian dần trôi, năm tháng như thoi đưa.

Ngàn năm thời gian liên tục giảng đạo, gia tăng thêm trọng bảo thời gian vì các đệ tử gia tốc tu luyện.

Ẩn Linh môn, ba đời đệ tử đầu xấp xỉ có ba phần mười tu luyện tới Chân Tiên kỳ đỉnh phong, cách Kim Tiên cũng chỉ còn một bước.

Nhưng một bước này, mặc cho Từ Phàm nỗ lực giảng giải truyền thụ đại đạo thế nào, đều không có một đệ tử nào có thể đột phá được giới hạn này.

Giảng đạo ngàn năm hoàn thành, Từ Phàm nằm trên ghế dựa trong tiểu viện.

Nhìn sao trời lộng lẫy trên bầu trời đêm, Từ Phàm thở dài thật sâu.

“Chẳng lẽ là bởi vì ngàn năm quá ngắn sao? Cho nên không ai đột phá Kim Tiên kỳ.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Một ngàn năm, học viện Kim Khí của Kim Khí thành đã nổi danh hơn nửa lãnh thổ, quốc gia Nhân tộc.

Dựa vào hệ thống giáo dục ảo cảnh tương đối tiên tiến, đã xuất hiện rất nhiều thiên tài bàng môn chi đạo.

Đặc biệt là Luyện Đan, Luyện Khí, Phù Chú, Con Rối, Trận Pháp, xuất hiện rất nhiều Đại sư.

Chỉ riêng Tông sư về phương diện Luyện Đan, Luyện Khí, Trận Pháp là đã có trên mấy vạn, người ưu tú trong đó, thậm chí có tư chất của Đại Tông sư.

Hiện tại, học viện Kim Khí chủ yếu lấy truyền thụ bàng môn chi đạo là chủ, ngược lại là đạo tu hành chủ yếu lúc mới bắt đầu thành nhánh bên.

Hiện tại, mục đích của phần lớn thành viên gia nhập ngược lại trở thành kết giao với thành viên có thành tích ưu tú của bàng môn chi đạo, nhằm mở rộng nhân mạch của mình.

Thậm chí rất nhiều Tiên tông, Thánh địa đều sẽ tự phát đưa đệ tử có thiên phú bàng môn chi đạo đến học viện kim khí tiến hành nhập môn cơ sở.

Tính đến đây, hiện tại mỗi năm Ẩn Linh môn đều có thể thu được chia phần trên trăm triệu tiên ngọc, Kim Khí thành cũng trong vòng ngàn năm phát triển thành đại thành đứng thứ ba của cả Tiên vực Tinh Nguyệt, khôi phục lại cảnh tượng phồn vinh của mười mấy vạn năm trước.

Từ Phàm vốn cho rằng, có nhiều tiên ngọc như thế có thể nhanh chóng thăng cấp đến Kim Tiên, nhưng sau đó hắn lại có chút đau đớn phát hiện, hình như trọng bảo thời gian của Nhân tộc trong cả Tiên vực đều mua sạch với giá cao cả rồi.

Hiện tại chi phí Từ Phàm gia tốc thời gian một năm đạt tới ba mươi vạn tiên ngọc, trước nay chưa từng có, nhưng chính là như vậy, mỗi năm Bàng Phúc chỉ có thể thu được một vài trọng bảo thời gian.

Đến bây giờ, Từ Phàm cách Kim Tiên còn kém mười vạn năm.

Từ Phàm cảm thấy, nếu chính mình lại tiếp tục thu mua trọng bảo thời gian, phỏng chừng vẫn phải tăng giá.

Cho nên hắn chuẩn bị dừng gia tốc thời gian, chờ giá cả và trữ lượng thị trường khôi phục đến trình độ trước kia rồi lại mua.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Trương Học Linh xuất hiện phía sau Từ Phàm.

“Có việc gì sao?” Từ Phàm híp nửa mắt hỏi, giảng đạo ngàn năm, cho dù là hắn đều có chút mệt mỏi trong tiên hồn.

“Đại trưởng lão, đệ tử cảm thấy con đường thăng cấp Kim Tiên dường như bị lấp kín, rõ ràng cảm ngộ đạo tu luyện Chân Tiên đã đạt tới đỉnh phong, chạm đến lĩnh vực bản nguyên đại đạo, nhưng lại không tấn cấp được.”

“Cho nên đệ tử có một suy đoán.” Trương Học Linh cung kính nói.

“Ngươi nói.” Từ Phàm nổi lên hứng thú.

“Đệ tử cố ý xem xét cơ sở dữ liệu của Bồ Đào, phát hiện, người thành Kim Tiên ở Tiên giới không có ai nhỏ hơn mười vạn tuổi.”

“Cho nên đệ tử suy đoán, đây có thể là một loại hạn chế nào đó của ý chí thiên đạo Tiên giới đối với người tấn cấp Kim Tiên.”

“Hoặc là nói, muốn nghênh đón thiên kiếp Kim Tiên, ít nhất phải mười vạn tuổi.”

“Đệ tử còn có một phát hiện, đó chính là sức mạnh nhân quả trên người lại tăng thêm, giống như là khảo nghiệm nhân quả trước khi đại nạn tiến đến.” Trương Học Linh nói.

“Lợi hại, Bồ Đào còn chưa phân tích ra mà ngươi đã tìm được nguyên nhân trước.” Từ Phàm vui mừng nói.

Bồ Đào cũng từng có suy đoán như vậy, chỉ là không toàn diện như Trương Học Linh mà thôi.

“Mười vạn năm sao.” Từ Phàm thở dài thật sâu. Phải biết rằng, tiến hành gia tốc thời gian tu hành Chân Tiên cần trọng bảo thời gian, nhưng hiện tại, trọng bảo thời gian trên thị trường đã bị Từ Phàm mua gần hết.

Nếu lại tiếp tục mua trọng bảo thời gian gia tốc thời gian cho đệ tử, vậy phỏng chừng lại mở thêm mấy học viện nữa cũng không đủ cho tông môn tiêu hao.

“Đi về trước đi, nếu tấn cấp Chân Tiên cần mười vạn năm lắng đọng, vậy trước từ từ tới, lúc sau ta lại nghĩ cách.” Từ Phàm nói với Trương Học Linh.

“Tuân lệnh, đại trưởng lão.” Trương Học Linh sau khi nói xong liền lui xuống.

“Bồ Đào, liên hệ Bàng Phúc, đi thương hội Thiên Đỉnh mua tư liệu tương ứng.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Cực khổ vất vả ngàn năm, giỏ tre múc nước, công dã tràng rồi.” Từ Phàm cảm thấy, lời Trương Học Linh nói có lẽ là sự thật.

Nhưng vào lúc này, trong Ẩn Linh môn đột nhiên có thêm một luồng khí tức Chuẩn Tiên.

“Chủ nhân, đệ tử đời thứ tư, Ngô Cương, tấn cấp thành Chuẩn Tiên.” Bồ Đào báo cáo.

“Lúc này mới hơn ngàn năm mà đã có thể tấn cấp thành Chuẩn Tiên, quả nhiên vẫn là Tiên giới tốt.” Từ Phàm không khỏi cảm khái nói.

Không bao lâu sau, một đại hán cao hơn một trượng xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, kích động hành lễ nói: “Bái kiến Đại trưởng lão!”

“Không tệ, chuyên tâm vào đạo Luyện Thể, cơ sở rất chắc chắn.”

“Sau này ngươi là đệ tử thủ tịch của đệ tử đời thứ tư.” Từ Phàm bổ nhiệm.

Đệ tử thủ tịch và đệ tử bình thường có quyền hạn khác nhau, giống như trong trò chơi, hội trưởng công hội và thành viên bình thường khác nhau.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Theo sau, một Truyền Tống trận nhỏ đường kính một trượng xuất hiện trong tiểu viện, một bộ trọng giáp Tiên khí và một thanh trọng phủ Tiên khí cấp nhập phẩm xuất hiện trong Truyền Tống trận.

“Đây là phần thưởng cho ngươi, người tấn cấp Chuẩn Tiên đầu tiên, Thái Tinh Trọng Giáp và Cửu Sơn Trọng Phủ.”

“Sau này tu luyện cho tốt, tranh thủ vượt qua thần tượng của ngươi.” Từ Phàm cười ha ha khích lệ.

Hắn đã từng xem qua tư liệu về Ngô Cương, biết được hắn và Hùng Lực từng có một đoạn quan hệ như vậy.

Ngô Cương có chút kích động gật đầu.

“Trở về đi, mới vừa thăng cấp Chuẩn Tiên cần củng cố cảnh giới.”

Ngô Cương mang tâm tình kích động rời đi.

“Chủ nhân, con rối Kim Tiên thứ tư của tông môn đã được luyện chế thành công, trước mắt đang ở trạng thái chờ.” Ngô Cương đi rồi, giọng Bồ Đào lại vang lên lần nữa.

“Đã là con rối Kim Tiên thứ tư rồi, nói đến thì từ lúc lão lục rời đi đã hơn ngàn năm, U Minh Tiên giới còn chưa có tin tức gì từ lão lục sao?”

Nói đến con rối Kim Tiên, Từ Phàm liền nghĩ đến Lý Huyền Đạo.

“Hiện tại còn chưa có tin tức.” Bồ Đào trả lời.

“Chờ một chút đi, khoảng thời gian trước bói cho hắn một quẻ, đại nạn hậu phúc, hy vọng có thể sớm trở về một chút.”

Chương 1005: Dẫn ta theo với

Trong không gian dưới lòng đất, ba phân thân đều đang làm một số Tiên khí thường dùng.

Hai trăm năm trước, với nguồn cung ứng tiên khoáng dồi dào của Từ Phàm, Đào Hoa Nguyên Đồ cuối cùng cũng đã được tu bổ xong.

Sau đó, Từ Phàm đã để Bồ Đào và Đào Hoa Nguyên Đồ hợp nhất.

Hiện giờ Bồ Đào đã thăng cấp tới Hậu thiên linh bảo, lực tính toán logic và tốc độ hoạt động của nó đã tăng lên hàng trăm lần so với trước đây.

So với lực tính toán mà Ẩn Linh môn đòi hỏi và sự sắp xếp của Bồ Đào hiện tại, thì tương đương với việc chơi Tetris bằng siêu máy tính, quả là quá đơn giản.

Hiện giờ, nơi duy nhất chiếm phần lớn tỷ lệ tính toán logic của Bồ Đào là việc khống chế mấy con rối Kim Tiên của tông môn.

“Bản thể, ngàn năm giảng đạo đã xong, ngươi không nghỉ ngơi thêm, lại chạy đến không gian dưới lòng đất làm gì.” Phân thân số hai cực kỳ không muốn nhìn thấy Từ Phàm.

Bởi vì mỗi lần hắn đến là đồng nghĩa với việc lượng công việc của bọn họ tăng lên.

“Không sao, ta chỉ là tới thăm các ngươi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Mấy năm nay vì để số một số hai làm cu li cho tốt, cứ qua một khoảng thời gian là hắn sẽ cho hai phân thân này tới Tinh Nguyệt Tiên thành ăn chơi một lần.

Điều này dẫn tới việc sự áp bức của Từ Phàm đối với bọn họ ngày càng nặng nề, ăn uống vui chơi đều cấp cho ngươi thứ tốt nhất, đương nhiên công việc cũng phải tương đương.

“Sau khi luyện chế xong Tiên khí trên tay, thì hãy dừng lại, sau đó chúng ta sẽ làm một việc lớn.” Từ Phàm nói với thái độ hòa nhã.

“Việc lớn gì, không phải là bảo chúng ta cưỡng chế luyện chế Hậu thiên linh bảo chứ.” Phân thân số hai suy đoán nói.

Hễ thái độ của bản thể đối với bọn họ hòa nhã hơn một chút, vậy chắc chắn thứ chờ bọn họ phía sau chính là sự áp bức dài vô tận.

“Đúng vậy, ngươi xem, bây giờ chúng ta không thiếu tiên ngọc, mà thiếu trọng bảo thời gian.

“Bây giờ cho dù là mua ở Tiên giới này hay là trong các Tiên giới khác, giá đều rất cao.”

“Cho nên ta đã cân nhắc, bây giờ chúng ta đã có con rối Kim Tiên, tại sao không tự luyện chế phi thuyền cấp Hậu thiên linh bảo, đi trên cửu thiên thu thập trọng bảo thời gian.”

“Bây giờ tông môn còn có hơn bốn mươi tỷ tiên ngọc, cộng thêm năng lực tính toán của Bồ Đào và thôi diễn của các ngươi, ta không tin là không luyện chế ra được một phi thuyền cấp Hậu thiên linh bảo.” Từ Phàm hùng tâm tráng chí nói.

“Cái khác không nói, chỉ là với cảnh giới Luyện Khí Đại Tông sư luyện chế Hậu thiên linh bảo, nếu không đòi hỏi sinh mệnh, thì cũng phải thôi diễn một thời gian mới được.”

“Vì để hoàn thành việc lớn này tốt hơn, trước hết ta và số một xin nghỉ ngơi dưỡng sức một năm, kinh phí mười triệu tiên ngọc.” Phân thân số hai nhìn Từ Phàm nói.

Đã năm trăm năm kể từ khi hắn và phân thân số một nghỉ ngơi dưỡng sức, bọn họ rất nhớ những ngày tháng đó.

“Được, luyện chế xong Tiên khí trong tay các ngươi, đi theo Bồ Đào lĩnh mười triệu Tiên ngọc, nghỉ ngơi dưỡng sức một năm.” Từ Phàm nói, hắn cảm thấy hắn cũng cần nghỉ ngơi dưỡng sức một năm, dù sao ngàn năm giảng đạo cũng rất mệt mỏi.

“Bản thể, coi như ngươi có lương tâm.”

Một tháng sau, phân thân số một số hai làm xong Tiên khí trong tay, đang chuẩn bị lên trạm truyền tống tới Tinh Nguyệt thành, thì gặp Từ Phàm đang mặc đạo bào hưu nhàn.

“Bản thể chúng ta đi trước, một năm sau sẽ trở về làm việc chăm chỉ cho ngươi.” Phân thân số hai cười nói, nghĩ tới tương lai vẫn còn một năm vui vẻ cộng thêm mười triệu tiên ngọc, hắn lại cảm thấy rằng mọi thứ trên thế giới này thật đẹp.

Giống như học sinh cấp ba vừa mới thi xong đại học, trong tay lại có rất nhiều tiền tiêu vặt.

“Đừng đi vội, dẫn ta theo.” Từ Phàm cười nói.

“Bản thể, ngươi cũng đi?” Phân thân số một hỏi với vẻ mặt nghi ngờ.

“Các ngươi chỉ luyện khí năm trăm năm mà thôi, nhưng ta thì thật sự giảng đại đạo ngàn năm, còn không thể nghỉ ngơi dưỡng sức.” Từ Phàm vừa nói vừa đẩy người kia bước lên Truyền tống trận.

Khi xuất hiện trở lại, đã là Tinh Nguyệt thành phồn hoa.

Tinh vực, khu Loạn Tinh.

Lúc này khu Loạn Tinh đã bày ra thế chân vạc.

Vương triều Cửu Phượng do Nhân tộc thành lập là thế lực lớn nhất.

Chỉ trong hơn một nghìn năm ngắn ngủi, Vương triều Cửu Phượng đã chiếm cứ hai phần ba khu Loạn Tinh.

Hai thế lực còn lại, một là Yêu tộc, chiếm cứ một phần hai phần còn lại.

Hai là liên minh dị tộc ban đầu, vốn là sự tồn tại thù địch lẫn nhau.

Sau đó, dưới sự áp bức của Vương triều Cửu Phượng của Nhân tộc đã tập hợp thành liên minh, kéo dài hơi tàn ở khu vực còn lại.

Bên trong Tiên điện của Tiên Quang Lưu Ly, Phượng Trường Ninh kẻ đứng đầu Vương triều Cửu Phượng, đang ngồi trên đại điện.

“Bệ hạ, đã chinh phạt xong thế giới Trung Thiên Thiên Vũ, tất cả thế lực trong thế giới Trung Thiên đều đã thần phục.” Một vị tướng quân mặc tiên giáp quanh năm chinh chiến ở các thế giới Đại Trung Thiên hành lễ nói.

“Huyết Dương tướng quân vất vả rồi, truyền tiên lệnh của ta, phong Huyết Dương tướng quân làm Thiên Vũ hầu, hưởng hai mươi phần trăm lợi nhuận của thế giới Thiên Vũ.” Phượng Trường Ninh mặc hoàng bào cửu long cửu phượng đích thân đỡ Huyết Dương tướng quân đứng dậy.

“Tạ ơn bệ hạ, thần nguyện ra sức vì Tiên triều!” Vị tướng quân đã trở thành Thiên Vũ hầu nghiêm nghị nói.

“Được, sau này chỉ cần ra sức vì Tiên triều nhiều hơn, trẫm ắt sẽ không phụ tướng quân.” Phượng Trường Ninh gật đầu nói.

Sau khi bãi triều, Phượng Trường Ninh trở về Nội Công.

“Bệ hạ, đây là tin tức truyền đến từ trong Tiên giới.” Một thị nữ Chuẩn Tiên cảnh, tay cầm ngọc giản cung kính dâng lên.

“Ừ, cuối cùng Tiên giới bên kia cũng truyền tin về rồi.” Phượng Trường Ninh nhíu mày nói, đây là chuyện đáng chú ý nhất trong thời gian gần đây.

“Đúng lúc Truyền tống trận cự ly cực xa của Vương triều chúng ta đã nối tới khu vực bên ngoài Tiên giới, cho nên tin tức truyền về cũng kịp thời hơn.” Thị nữ Chuẩn Tiên kia cung kính nói.

Sau khi Phượng Trường Ninh tiếp nhận giải mã ngọc giản, thì bắt đầu tra cứu.

Càng đọc vẻ mặt càng nghiêm nghị, cuối cùng một khí thế vô hình tỏa ra từ người hắn.

Khiến mấy thị nữ Chuẩn Tiên kỳ sợ tới mức quỳ xuống ngay lập tức.

“Đứng lên đi, không liên quan tới các ngươi.” Phượng Trường Ninh nói với giọng điệu bình tĩnh.

“Không ngờ Vương triều Cửu Phượng đã phát triển lâu như vậy, lại không bằng cả tiểu tông môn chưa nhập vào thánh địa Tiên tông của Tiên giới.”

Đúng lúc này, quốc sư của Vương triều Cửu Phượng đi đến.

“Bệ hạ, trước kia ta đã nói với ngươi rồi, bây giờ tin tức đã truyền tới, ngươi hẳn là tin rồi chứ.”

“Tiên triều muốn phát triển, bắt buộc phải tiến vào trong Tiên giới.” Quốc sư nói.

“Quốc sư cho rằng, khi nào tới Tiên giới thì thích hợp hơn.” Phượng Trường Ninh hỏi.

“Trước tiên không cần vội, Mộc Nguyên Tiên giới cũng không thích hợp cho Tiên triều phát triển.”

“Với năng lực của bệ hạ, nên đưa Tiểu Tiên giới tới Tiên giới nơi mà căn cơ Nhân tộc chưa vững để phát triển.”

“Với tình hình hiện tại có lẽ phải phát triển hàng vạn năm nữa, chờ bản thân phát triển tới cực hạn ở Tiểu Tiên giới, mới tính toán phát triển ở Đại Tiên giới.”

“Tinh đồ tổng quát của Tiên giới xung quanh đã được truyền tới, vừa vặn có thể lợi dụng mấy vạn năm này từ từ thăm dò.”

Nghe quốc sư nói xong, Phượng Trường Ninh gật đầu.

“Quốc sư nói có lý, nhưng quá trình này chắc chắn không cần tới hàng vạn năm.”

“Với xu hướng phát triển của Tiên triều, nhiều nhất là hơn bảy nghìn năm nữa, là có thể đạt tới trình độ mà quốc sư nói.” Phượng Trường Ninh tự tin nói.

Một là điều mà nàng giỏi nhất chính là gây dựng cơ nghiệp trong loạn thế.

Hai là sau khi gây dựng cơ nghiệp xong, chỉ cần có nàng ở đó, Tiên triều Cửu Phượng chắc chắn sẽ phát triển ngày càng nhanh.

Sau khi hai người bàn bạc xong, quốc sư lui ra.

Còn Phượng Trường Ninh lại đi tới Quan Tinh thai, dùng trận pháp Quan Vọng nhìn về phía Mộc Nguyên Tiên giới xa xôi.

Chương 1006: Thuế truyền tống xuyên Tiên giới

Từ Phàm đang tận hưởng các dịch vụ vật lý trị liệu, đột nhiên hắt hơi.

“Ai đang nhắc đến ta vậy?”

Sau đó tiếp tục tận hưởng các dịch vụ vật lý trị liệu.

Vạn Giới Tiên vực, Diệp Tiêu Dao đi dạo trong Vạn Giới thành phồn hoa nhất.

“Lão Kiếm, hiện giờ ta đã là Chân Tiên đỉnh phong, phía sau làm thế nào để đột phá đến Kim Tiên.” Diệp Tiêu Dao đang đi dạo trong thành thuận miệng hỏi.

Mấy năm nay, sau khi Diệp Tiêu Dao giàu có, đã dùng các loại tài nguyên nghịch thiên để tu hành.

Cộng với chỉ dạy của Lão Kiếm, đã tu hành đến Chân Tiên đỉnh phong trong hơn một ngàn năm.

“Đây chính là mục đích mà ta bảo ngươi đến Vạn Giới thành.”

“Đi dạo trong thành trước đi, xem có ai tiêu tiền như rác không, bán thứ gì đó trước, ít nhất phải gom đủ chi phí truyền tống vượt giới.”

“Tu vi Chân Tiên như ngươi làm Truyền Tống trận vượt giới ít nhất phải thu hai tầng thuế, cho dù có ta che đậy, ngươi cũng phải giao lên một ngàn vạn tiên ngọc.” Bên tai Diệp Tiêu Dao vang lên âm thanh của Lão Kiếm.

“Một ngàn vạn tiên ngọc! Sao lại nhiều như vậy?” Diệp Tiêu Dao hơi khó hiểu, không phải chỉ là vượt qua Tiên vực thôi sao, sao còn thu thuế nặng như vậy.

“Địa vị tu hành Tiểu Chân Tiên mang trọng bảo như ngươi, một ngàn vạn tiên ngọc xem như ít rồi.”

“Đổi lại những Truyền Tống trận vượt giới không chính quy, nói không chừng có thể giao mạng nhỏ của ngươi ở lại nơi đó." Lão Kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

"Lão Kiếm ngươi không nhớ, chẳng phải trước đó ngươi đã nói truyền tống xuyên giới nhiều nhất chỉ cần một món Tiên khí thôi sao?"

"Đó là phí truyền tống, ta đâu có nói chuyện sau khi đi qua đó phải nộp thuế đâu." Lão Kiếm thảnh thơi nói dưới đáy lòng Tiêu Dao.

Nhớ lúc trước, hắn chính là Tiên đế nắm trong tay truyền tống xuyên giới của tứ đại Tiên giới, mỗi ngày chỉ riêng thuế thôi đã kiếm được đầy bát.

"Thuế này được thu như thế nào?" Diệp Tiêu Dao hỏi.

"Tiểu Chân Tiên như ngươi bình thường đều đánh hai phần thuế, đây là hai phần của tất cả tiên ngọc và Tiên khí linh bảo cộng lại ở trên người ngươi."

Diệp Tiêu Dao khiếp sợ, không ngờ phải nộp nhiều thuế đến vậy.

"Vậy ta nộp một ngàn vạn tiên ngọc thì có bị thế lực Tiên giới đối diện theo dõi không." Diệp Tiêu Dao hơi lo lắng.

Đại năng Tiên giới nhiều như vậy, mà hiện tại hắn chỉ là một Tiểu Chân Tiên nhỏ bé như con kiến hôi.

"Chính quy thì không, còn thân mang trọng bảo như ngươi vượt qua Tiên giới không ít."

"Ai cũng làm vậy, thì họ còn có danh dự gì nữa."

"Ngươi yên tâm đi, đợi sau khi đến Tiên giới, tự nhiên sẽ có cách có thể giúp ngươi tránh được thuế này."

"Vậy thì được, nếu chỉ nộp thuế vượt qua Tiên giới, đi thêm mấy lần chẳng phải sẽ trở thành kẻ nghèo sao." Diệp Tiêu Dao gật đầu nói.

Lúc này, một nam một nữ đi đến trước mặt.

Trong lòng Diệp Tiêu Dao có cảm ứng nhìn thoáng qua bọn họ.

"Hai mẹ con này có ít nhân quả dây dưa với ngươi nhưng không lớn lắm, nếu không có gì bất ngờ thì có lẽ là đồng hương của ngươi, cũng là phi thăng lên từ Phi Vũ giới." Lão Kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Sao ngươi biết là mẹ con?”

“Nhìn ánh mắt!”

Diệp Tiêu Dao lại nhìn một nam một nữ đó, rồi không để ý đến nữa, mà tiếp tục đi về phía trước.

“Thời gian không thích hợp, nếu không nhất định sẽ cùng nhau dùng bữa nói chuyện.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Mẫu thân, chúng ta đến Mộc Nguyên giới xem như an toàn rồi.” Lý Huyền Đạo thở phào nhẹ nhõm nói.

“Nhi tử, ngươi vì ta mà phá hủy con rối Kim Tiên quý giá của sư tôn ngươi, sau khi trở về ăn nói với sư tôn ngươi sao đây.” Vẻ mặt nữ tử đó thương tiếc nói.

“Mẫu thân, nếu để sư tôn biết ta giữ lại con rối Kim Tiên mà làm tổn thất mạng của ngươi, điều này còn nghiêm trọng hơn so với hủy con rối Kim Tiên đó.”

“Sau khi cứu mẫu thân trở về, có hai chuyện, một là hiếu kính mẫu thân, hai là toàn tâm toàn ý dốc sức cho sư tôn.”

Lúc hai người họ nói chuyện, đã đi đến Truyền Tống điện Vạn Giới thành.

“Mẫu thân, để ta dẫn ngươi trở về tông môn!”

Ba tháng sau, Lý Huyền Đạo dẫn theo mẫu thân đến, điều này khiến cho Từ Phàm đang hưởng thụ không thể không trở về từ Tinh Nguyệt thành.

“Bái kiến sư phụ.” Lý Huyền Đạo cung kính hành lễ nói.

Từ Phàm không nhìn Lý Huyền Đạo quỳ trên mặt đất, mà nhìn nữ tử bên cạnh.

“Ngươi chính là mẫu thân của Huyền Đạo đúng không, trên đường trở về, Huyền Đạo không để ngươi chịu ấm ức chứ.” Thái độ Từ Phàm hiền hòa hỏi.

“Không có không có, dọc theo đường đi Huyền Đạo toàn lực bảo vệ ta chu toàn, nhưng vì Huyền Đạo đã phá hủy con rối Kim Tiên ngươi cho hắn mượn.” Nữ tử đó hơi bất an nói.

“Không sao, chỉ cần người còn là được, con rối Kim Tiên có thể luyện lại.” Từ Phàm phát tay không thèm để ý, mặc dù hắn hơi đau lòng, nhưng so với đồ đệ và an nguy của mẫu thân hắn thì chút tổn thất này rất đáng giá.

“Ngươi và mẫu thân ngươi vừa mới trở về tông môn, cả đường bôn ba không dễ dàng, ngươi hãy dẫn theo mẫu thân ngươi trở về nghỉ ngơi trước đi.” Lúc này Từ Phàm mới nói với Lý Huyền Đạo.

Lý Huyền Đạo và mẫu thân hắn vừa mới đi không bao lâu, Bàng Phúc lại trở về.

“Đại trưởng lão, bên kia vẫn chưa buông lỏng, thuế vượt qua Tiên giới không miễn được đâu.” Bàng Phúc thở dài nói.

“Cố gắng hết sức là được, thật sự không có nhân mạch thì chúng ta tự đi khai thác, chẳng phải chỉ là phi thuyền tọa giá cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo thôi sao!” Từ Phàm nói.

Ngay từ đầu, sau khi trọng bảo thời gian của Mộc Nguyên Tiên giới tăng giá trên quy mô lớn, Từ Phàm đã bảo Bàng Phúc nghĩ cách đi đến Tiên giới bên cạnh.

Nhưng sau khi biết được thuế suất truyền tống xuyên giới phải nộp, Từ Phàm đã dập tắt ý nghĩ này.

Lần này qua lại cần phải nộp bốn phần thuế, cộng thêm trọng bảo thời gian của Tiên giới bên cạnh cũng không rẻ, điều này dẫn đến chi phí mua lại trọng bảo thời gian sau khi Mộc Nguyên Tiên giới tăng giá sẽ thấp hơn một chút.

Sau đó Từ Phàm mới biết được thì ra ở xung quanh Tiên giới, Mộc Nguyên Tiên giới là một trong những trọng bảo có thời gian sản xuất nhiều nhất.

“Đại trưởng lão, ngươi có thể luyện Hậu thiên Linh Bảo rồi sao?” Bàng Phúc kinh ngạc vui mừng nói.

Có sự đồng thuận trong Tiên giới, chỉ có Thần Tượng mới có thể luyện chế Hậu thiên Linh Bảo.

“Miễn cưỡng có thể, nếu không phải trọng bảo thời gian đắt như vậy, thì ta cũng không muốn thế.” Từ Phàm thở dài nói.

Vì trọng bảo thời gian, hắn đã nghĩ tất cả cách mà bản thân có thể nghĩ đến.

Còn đột nhiên kỳ vọng cho đồ tôn tốt chút trọng bảo thời gian, vốn tưởng rằng có thể thai nghén ra nhiều trọng bảo thời gian hơn.

Nhưng nào ngờ, trọng bảo thời gian vừa tiến vào trong hồ lô Bích Ngọc đó đã bị hấp thu.

Ngay cả bản thân Hàn Phi Vũ cũng rất ngạc nhiên, sau đó vui mừng hỏi Từ Phàm có trọng bảo nhiều thời gian hơn hay không, hắn muốn mua lại xem xem có thể để hồ lô Bích Ngọc hấp thu.

Lúc này Từ Phàm bảo đồ tôn tốt cút mau, bản thân còn không đủ lấy đâu ra bán cho ngươi.

Sau đó Từ Phàm tính toán nhiều lần, bề ngoài chỉ có con đường luyện chế phi thuyền cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo, đi lên chín tầng trời thu thập trọng bảo thời gian.

Một ngọc giản phiêu dật trước mặt Bàng Phúc.

“Đại trưởng lão, bên trong có rất nhiều Tiên khoáng cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo mà Mộc Nguyên Tiên giới không có, chỉ có thể đến thương hội Thiên Đỉnh mua sắm, giá cả có thể sẽ hơi đắt.” Bàng Phúc nhìn danh sách trong ngọc giản nói.

“Không sợ, có tiên ngọc là được.” Từ Phàm phất tay nói.

Hiện tại Ẩn Linh môn không có thứ khác nhưng tiên ngọc lại rất nhiều.

“Tuân mệnh.” Bàng Phúc lập tức cáo lui, mang theo danh sách của Từ Phàm bắt đầu đi mua sắm Tiên khoáng.

“Gần đây mọi việc không như ý, xem ra phải tìm nơi xã giận rồi.”

Phía sau Từ Phàm xuất hiện ba con rối Kim Tiên kỳ, sau đó móc ra quyển sổ nhỏ lật đến trang thứ hai.

Chương 1007: Bí tàng Tiên đế

“Bồ Đào, hiện tại Thương Lôi thánh giả tộc Mộc Nguyên đang ở đâu.” Từ Phàm hỏi.

Lần này Từ Phàm nhất định một là muốn báo thù, hai là đoạt lại Hậu thiên linh bảo núi Ngũ Sắc trên người hắn.

Một Hậu thiên linh bảo hàng đầu, sau khi có năng lực đoạt lại, hắn không thể cứ để đó mà không quan tâm đến.

“Thương Lôi Thụ thành, Lục Lâm Tiên vực, lãnh thổ tộc Mộc Nguyên.”

“Đại đạo tu hành của tộc Mộc Nguyên không giống với Nhân tộc, sau khi thăng cấp đến Kim Tiên đều sẽ có một linh thụ cộng sinh để tu hành gánh vác thiên kiếp nhân quả.” Phía sau Bồ Đào còn giải thích thêm một câu.

“Bên trong lãnh thổ tộc Mộc Nguyên, xem ra phải để số ba đi xa một chuyến.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, phát huy toàn bộ chiến lực của ba con rối Kim Tiên hao phí bao nhiêu lực tính toán logic của ngươi.” Từ Phàm hỏi.

“Toàn lực chiến đấu, ba con rối Kim Tiên tổng cộng cần ba ngàn lực tính toán logic là được.” Bồ Đào trả lời.

“Biết rồi.”

Từ Phàm nói xong đi tới không gian dưới lòng đất, lấy ra Mộc Nguyên cự thụ được cất giữ trong nhà kho bảo vật bắt đầu luyện chế Tiên khí ngụy trang tộc Mộc Nguyên chuyên dùng.

“Chủ nhân, tiền tuyến Nhân tộc có treo thưởng, chém giết Thương Lôi thánh giả một tỷ tiên ngọc, trấn áp dẫn về một tỷ rưỡi tiên ngọc, phá hủy linh thụ cộng sinh mang về sau khi xác minh năm trăm triệu tiên ngọc.”

Ánh mắt Từ Phàm đang luyện chế Tiên khí trong nháy mắt sáng lên, không nắm chắc có thể chém giết Thương Lôi thánh giả, cùng lắm chỉ có thể uy hiếp giao ra núi Ngũ Sắc.

Bây giờ dựa trên thông tin Bồ Đào cung cấp, việc chặt linh thụ cộng sinh có lẽ không thành vấn đề.

“Bồ Đào không tồi, tin tức ngươi cung cấp rất có giá trị.” Từ Phàm gật đầu.

“Bồ Đào, dùng Tiên khoáng và linh bảo cấp Tiên Khoáng đã biết ở kho tài liệu, thôi diễn con rối Kim Tiên đạt tới cấp bậc Hậu thiên linh bảo.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

“Tiên khoáng để luyện chế con rối Kim Tiên thật sự khó mua, nếu không hiện tại tông môn ít nhất cũng có mười con rối Kim Tiên.”

“Lúc đó, mộ phần của Thương Lôi thánh giả tộc Mộc Nguyên sẽ phải cao năm thước.” Từ Phàm vừa luyện Tiên khí, vừa chửi bới nói.

“Lý Huyền Đạo muốn bái kiến chủ nhân, liên quan đến tông môn quật khởi.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

“Trực tiếp để hắn đến không gian dưới lòng đất đi, liên quan đến tông môn quật khởi sao?” Từ Phàm hơi nghi ngờ.

Không bao lâu sau, một Truyền Tống trận xuất hiện, Lý Huyền Đạo từ bên trong đi ra.

“Bái kiến sư phụ.” Lý Huyền Đạo hành lễ trước.

“Đứng lên đi, nói xem là chuyện gì liên quan đến tông môn quật khởi.” Từ Phàm nói.

“Lúc đồ nhi khi đi ngang qua Vô Vọng Tiên giới, trong lúc vô tình phát hiện ra một nơi bí tàng của Tiên đế.”

“Nhưng bởi vì mở bí tàng phải có bí pháp và chìa khóa linh hồn tương ứng, cộng thêm lúc ấy đồ nhi dẫn theo mẫu thân đang bị đuổi giết cho nên không tìm tòi chi tiết.” Lý Huyền Đạo nói.

“Bí tàng Tiên đế, nghe có vẻ rất lớn!” Từ Phàm suy tư nói, mạnh mẽ phá vỡ bí tàng của Tiên đế có thể chiếm nhân quả hay không?

“Sư phụ, bình thường Tiên đế bố trí bí tàng như vậy hơn phân nửa là ngã xuống hoặc bị kẻ thù chém giết.”

“Bình thường bí tàng Tiên đế như vậy đều là bố trí đường lùi sau khi hồi sinh, phân bố rất rộng.”

“Thậm chí có mấy Tiên đế tương đối lợi hại trước khi xảy ra chuyện, có thể bố trí mấy trăm thậm chí hàng ngàn cái ở tam thiên đại thế giới.”

“Bình thường bố trí đường lùi cho Tiên đế, tám chín phần đã từng là đỉnh phong, huống hồ còn có kẻ thù cấp bậc Tiên đế đang đợi hắn, cho nên sau khi cầm bí tàng này thường sẽ không xảy ra vấn đề.” Lý Huyền Đạo nói.

“Ngươi chắc chắn sao?” Từ Phàm cảm giác có chút huyền bí.

“Chỉ cần không tiếp nhận truyền thừa trong mật tàng thì sẽ không sao, trước đó lúc đồ nhi chuyển sinh, đã nghe nói rất nhiều chuyện như vậy.”

“Thậm chí Tiên giới còn có truyền thống, chỉ lấy bảo vật bên trong, không tiếp nhận truyền thừa của nó, như vậy nhân quả dính phải rất ít, trừ phi Tiên đế bố trí bí tàng lúc trước trở về đỉnh phong, nhưng khả năng đó thật sự quá nhỏ.” Lý Huyền Đạo nói.

Hắn cũng đã từng phát hiện ra một bí tàng, đó chính là đường lùi mà Đại La để lại cho bản thân, sau khi hắn lấy được đến giờ vẫn không có vấn đề gì.

Hơn nữa nhân quả từng dây dưa trên người mà hắn đã tìm người xem cũng đã biến mất.

“Nói như vậy, vẫn là làm có đầu đấy.”

“Chuyện này tạm không vội, ngươi nhớ vị trí trong lòng là được, đợi bên ta rảnh rỗi, sẽ dẫn ngươi đến Vô Vọng Tiên giới một chuyến.” Từ Phàm vừa luyện chế Tiên khí vừa nói.

“Tuân mệnh sư phụ!” Lý Huyền Đạo nói xong lập tức rời khỏi không gian dưới lòng đất.

“Bí tàng Tiên đế, thú vị.”

Từ Phàm lại nhớ đến sư huynh tốt lúc trước, không biết lão gia gia tùy thân của hắn có phải là Tiên đế hay không.

Ba tháng sau, Từ Phàm lợi dụng Tiên khí đã luyện chế ra, ngụy trang ba con rối Kim Tiên thành tộc Mộc Nguyên nhận vào trong Tiên khí Không Gian.

Phân thân số ba mặt không chút thay đổi xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Cũng may lúc trước phân ngươi ra ngoài, nếu không phái số một số hai đi, không thể thiếu nói điều kiện với ta.” Từ Phàm càng nhìn phân thân số ba càng thuận mắt.

Đột nhiên hối hận vì lúc trước sản xuất số một số hai đã không xóa bỏ linh trí.

Lúc này số một số hai đang ủng hộ vũ nữ Tiên Linh lẻ loi hiu quanh ở Tinh Nguyệt thành đột nhiên rùng mình.

“Có chuyện gì vậy, tâm huyết dâng trào, có phải bản thể muốn xóa bỏ linh trí của chúng ta hay không.” Phân thân số hai lập tức không có tâm trạng thưởng thức Tiên Linh chi vũ.

“Sao có thể, gần đây chúng ta đã làm rất tốt, công việc lớn như vậy mà chỉ nghỉ phép một năm với một ngàn vạn tiên ngọc.”

“Phân thân công cụ tốt như chúng ta, bản thể không thể xóa bỏ linh trí của chúng ta được.” Phân thân số một cho số hai một ánh mắt yên tâm.

Nhưng lúc điệu nhảy Tiên Linh này kết thúc, số một và số hai nhìn nhau.

“Chúng ta và bản thể vinh nhục cùng chung, hiện giờ hắn muốn trọng bảo thời gian khẩn cấp như vậy, chúng ta có nên trở về sớm hay không.” Phân thân số hai im lặng một lúc rồi nói.

“Nói ra chúng ta cũng hưởng thụ nửa năm rồi, xem như chơi đủ rồi, hiện tại trở về cũng được.” Phân thân số một cũng im lặng nói.

“Đi thôi!”

Hai người họ ăn nhịp với nhau, nhanh chóng truyền tống trở về Ẩn Linh môn.

Lúc này phân thân số ba đã mang theo ý thức của Từ Phàm xuất phát, vốn không nhìn thấy cảnh phân thân số một số hai trở về.

“Bồ Đào, ngươi ghi lại một chút, bọn ta kết thúc kỳ nghỉ sớm nửa năm, trở về tiến hành hạng mục phi thuyền cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo.” Phân thân số một nói.

“Tuân mệnh, đã ghi chép chi tiết.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

Sau đó phân thân số một số hai bắt đầu thảo luận luyện chế phi thuyền cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo cần những Tiên khoáng nào, luyện ra làm sao.

Tây Linh Tiên vực, Từ Phàm dẫn theo Từ Cương đi dạo bên trong một tòa thành.

Đây là cự thành gần tiền tuyến nhất mà Bồ Đào có thể truyền tống đến.

“Sư phụ, ta có thể lờ mờ cảm nhận được sự tồn tại của núi Ngũ Sắc, nhưng ấn ký trong núi Ngũ Sắc của ta đang bị ăn mòn từng chút từng chút một, có lẽ ba trăm năm nữa sẽ hoàn toàn biến mất.” Từ Cương bên cạnh nói.

“Đã hơn một ngàn năm rồi vẫn chưa loại bỏ ấn ký của ngươi, có lẽ Thương Lôi thánh giả đó đã ban núi Ngũ Sắc của ngươi cho hậu bối của hắn.”

“Nếu là như vậy, thì tốt hơn nhiều rồi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Chương 1008: Dị tộc gánh nồi

“Vậy sau khi chúng ta tới lãnh thổ tộc Mộc Nguyên, trước tiên đoạt lại núi Ngũ Sắc của ngươi, sau lại chặt gãy linh thụ cộng sinh với Thương Lôi thánh giả.” Từ Phàm vạch kế hoạch nói.

“Sư phụ, thật ra ngươi có thể chờ đồ nhi thêm một thời gian, đến lúc đó, sau khi đồ nhi trở thành Kim Tiên cũng có thể trợ giúp sư phụ một tay.” Từ Cương nói.

“Thời gian lắng đọng của ngươi hiện tại vẫn chưa đủ, đạt thành Kim Tiên cần ít nhất mười vạn năm để đối kháng với kiếp nạn nhân quả, ngươi còn sớm lắm.” Từ Phàm thuận miệng nói. Lúc trước, sau khi hắn biết tin tức này, cũng không báo cho những đệ tử tu luyện đến Chân Tiên đỉnh phong kia.

“Mười vạn năm!”

“Vậy còn phải chờ rất lâu đó.” Từ Cương nói.

“Việc này cũng trách ta đốt cháy giai đoạn cho các ngươi. Nhưng cũng không phải là không có chỗ tốt, tích lũy trong hơn chín vạn năm này, đủ khả năng giúp các ngươi gây dựng căn cơ Chân Tiên vô thượng.”

“Chờ đến sau khi các ngươi tấn cấp đến Kim Tiên, nhất định sẽ vô cùng mạnh mẽ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Truyền Tống trận cự ly siêu viễn trong toà thành này ba ngày sau mở ra, chúng ta trước tiên đi dạo trong cự thành, coi như là ra tới chơi.” Từ Phàm lại nói.

Ngay lúc hai người đang đi dạo đột nhiên nhận được một tin tức.

Tiền tuyến lại lần nữa bùng nổ chiến đấu quy mô lớn, hơn nữa tất cả Nhân tộc xung quanh biên cảnh đều gặp phải công kích từ dị tộc.

Từ Phàm vừa nghe được tin tức này liền cảm thấy có chút không đúng.

Ngay sau đó, hắn nhận được tin tức từ đại ca tốt.

“Lão đệ, thế sự vô thường, Kim Tiên đạo hiệu Thông Thiên kia thế mà lại bị một dị tộc ngốc nghếch cấp Chuẩn Thánh mới vừa tấn cấp đến trên Đại La trấn áp.”

“Sau đó dị tộc Chuẩn Thánh kia đã bị mấy chủng tộc đứng đầu khác mê hoặc, vậy mà lại lấy bản thân làm đại giới muốn trấn áp Kim Tiên Thông Thiên kia ngàn vạn năm.”

“Hiện tại, chiến loạn toàn bộ Nhân tộc lại nổi lên, nhanh chóng dịch chuyển tông môn đến Vạn Giới Tiên vực đi.”

“Không nghĩ tới lúc này lại xuất hiện một kẻ ngốc dám gánh nồi, phỏng chừng những người đứng đầu chủng tộc đó vui sướng chết luôn rồi.” Từ Phàm xem xong tin tức từ đại ca tốt, thở dài nói.

Đây còn không phải là cảnh vai chính vùng dậy kinh điển sao?

Bị đại năng trấn áp, sau đó dưới áp lực cường đại bức bách mà đột phá, lấy Đại La chi lực chém giết dị tộc trên Đại La đã trấn áp hắn.

Cuối cùng trở về Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc bước lên đỉnh lần nữa.

Mà những chủng tộc lớn đứng đầu xâm phạm Nhân tộc lúc trước, bởi vì có người gánh nồi, chỉ gánh vác trách nhiệm thứ yếu.

“Sư phụ, bên Bồ Đào nhận được tin tức, Kim Tiên Thông Thiên kia vậy mà bị dị tộc vừa mới vào trên Đại La trấn áp.”

“Trách không được xung quanh biên cảnh nổi lên đại chiến.” Từ Cương nhìn diễn đàn tông môn nói.

“Biên cảnh đại loạn, phỏng chừng Thương Lôi thánh giả sẽ khởi hành lên tiền tuyến trấn áp.”

“Nếu nói như vậy, chuyện sau đó đơn giản hơn rồi.” Từ Phàm nói.

Lúc này, ở một lãnh thổ dị tộc cách Nhân tộc rất xa.

Một ảo ảnh ông lão tóc trắng ba ngàn trượng Nhân tộc xuất hiện trên Thánh Thành của dị tộc.

Quanh người tản ra huyền ảo chi lực vô thượng, ép tới toàn bộ dị tộc của cả tòa cự thành không dám ngẩng đầu.

Một đại hán dị tộc thân hình có thể so với tinh thần xuất hiện trên Thánh Thành.

Cùng ảo ảnh ông lão tóc trắng ba ngàn trượng Nhân tộc kia đối mặt.

“Thông cảm cho ngươi mới vừa tấn cấp Chuẩn Thánh, không biết sâu cạn trong đó, thả Thông Thiên ra, ta có thể bỏ qua chuyện cũ.” Ông lão tóc trắng ba ngàn trượng bình tĩnh nói.

“Ta không thả lại thế nào.” Ánh mắt đại hán dị tộc kia hung ác nhìn chằm chằm ông lão tóc trắng ba ngàn trượng nói.

“Vậy tất cả nhân quả từ đại chiến nhân tộc giao cho tộc Huyền Cương ngươi.”

“Chẳng lẽ ngươi không có suy xét vì sau này sao? Làm vũ khí không công cho những chủng tộc đứng đầu kia sử dụng.” Ông lão tóc trắng ba ngàn trượng dùng ánh mắt xem kẻ ngốc nhìn về phía vị Chuẩn Thánh tộc Huyền Cương kia.

“Làm vũ khí sử dụng? Ta lại không nghĩ như vậy.” Chuẩn Thánh tộc Huyền Cương lộ ra một nụ mỉm cười quỷ dị.

“Chỉ sợ ngươi còn không biết, trong lãnh thổ Nhân tộc các ngươi đã từng có một vùng là tổ địa tộc Huyền Cương ta, lúc trước tộc chúng ta bị Nhân tộc các ngươi đuổi đi như đuổi rác rưởi từ tổ địa tộc Huyền Cương ta.”

“Khi đó ta còn nhỏ, chỉ nhớ rõ cha mẹ ta bị một Kim Tiên Nhân tộc các ngươi hành hạ đến chết, chỉ bởi vì cha mẹ ta nhìn Kim Tiên Nhân tộc kia của các ngươi nhiều hơn một lần.”

“Vị Kim Tiên kia đã bị chém chết trong đại chiến chủng tộc, cho nên phần nhân quả này ta muốn đặt trên cả Nhân tộc các ngươi.”

“Ta muốn tất cả Nhân tộc các ngươi đều phải trả giá đại giới. Về phần tên Thông Thiên bị ta trấn áp, các ngươi yên tâm đi, ta sẽ đưa hắn tới một nơi tuyệt đối an toàn, làm hắn phát huy lớn nhất giá trị.” Chuẩn Thánh tộc Huyền Cương tàn nhẫn nói.

Ông lão tóc trắng ba ngàn trượng đột nhiên cảm thấy có chút không ổn.

“Tộc Cổ Thần cho ta một phi thuyền Hậu thiên linh bảo đứng đầu, vừa vặn có thể chứa đủ toàn tộc chúng ta.”

“Đến lúc đó chúng ta sẽ di chuyển đến Tiểu Tiên giới mà Cổ Thần giới sắp xếp, về phần thiên tài tuyệt thế Thông Thiên Kim Tiên của Nhân tộc các ngươi, tin rằng hắn sẽ trải qua nửa đời sau vui sướng ở Cổ Thần giới.” Chuẩn Thánh tộc Huyền Cương có một loại khoái cảm báo được đại thù.

“Ngươi xác định muốn làm như vậy? Nhân quả hủy toàn bộ lãnh thổ Nhân tộc chúng ta, ngươi có thể gánh vác nổi sao!”

“Ngươi cho rằng có Cổ Thần giới che chở, tộc Huyền Cương liền bình yên vô sự?” Ông lão tóc trắng ba ngàn trượng trào phúng nói.

“Chuyện sau này ai có thể nói rõ được, dù sao Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới coi như xong đời rồi.” Chuẩn Thánh tộc Huyền Cương cười to nói.

Một chiếc cự chu có chứa khí tức Cổ Thần xuất hiện, sau đó lập tức đánh tan ảo ảnh ông lão tóc trắng ba ngàn trượng.

“Tự giải quyết cho tốt, Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới ta không diệt được.” Trước khi bị đánh tan, ông lão tóc trắng ba ngàn trượng để lại một câu.

Theo sau, tất cả thánh giả Đại La Nhân tộc tại Mộc Nguyên Tiên giới đều nhận được một tin tức.

“Thật sự là thời buổi rối loạn, phải bồi dưỡng nhiều thêm mấy đồ đệ, bảo đảm lão đệ tốt phát triển khỏe mạnh.” Ông lão tóc trắng, đại ca tốt của Từ Phàm nói.

“Sư phụ, nếu không sau này ta đi theo bên cạnh sư thúc như thế nào?” Tam đồ đệ của ông lão tóc trắng nói.

“Vẫn là thôi đi, như vậy sẽ khiến cho sư thúc ngươi phản cảm.”

“Sau này, lão đại, lão nhị, lão Tam, các ngươi thay phiên tới, canh giữ xung quanh tông môn sư thúc các ngươi.”

“Không cần quá gần, chỉ cần một nơi ngay lập tức có thể truyền tống tới đó là được.” Ông lão tóc trắng nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Lão Tam gật đầu nói.

Phong Vũ Tiên vực lúc trước, lúc này đã biến thành khu vực của tộc Mộc Nguyên.

Vô số cây cối khổng lồ được tạo thành trong Tiên vực.

Trong một thân cây trong đó, Từ Phàm và Từ Cương ngụy trang thành tộc Mộc Nguyên đang thưởng thức mỹ thực đặc sắc của tộc Mộc Nguyên.

Từ Phàm nhìn linh hoa, linh thảo trên mâm gỗ, thật đúng là nhấc không nổi hứng thú.

Sau khi làm bộ ăn một lát liền mang theo Từ Cương rời khỏi tòa thụ thành này.

“Mỹ thực của tộc Mộc Nguyên này quá độc đáo, đều là linh hoa, linh thảo, càng quá hơn là thêm chút linh dược.”

“Nếu để ta ăn cái này mỗi ngày, phỏng chừng phải điên rồi.” Từ Phàm phun tào nói.

Hai người vừa nói vừa đi vào đại sảnh truyền tống trong thụ thành.

“Thiên Hi Thụ thành, ba vạn tiên ngọc.” Thủ vệ hộ vệ Truyền Tống trận tộc Mộc Nguyên nói.

Từ Phàm lấy ra một túi trữ vật đặc sắc tộc Mộc Nguyên chuyên dụng đưa cho thủ vệ tộc Mộc Nguyên.

Chương 1009: Một kiếm

Sau khi đi ra từ Thiên Hi Thụ thành, Từ Phàm lập tức dẫn Từ Cương chạy tới Thương Lôi Thụ thành.

“Sư phụ, núi Ngũ Sắc đang ở phương hướng Thương Lôi Thụ thành.” Từ Cương hơi khẩn trương, bởi vì sắp phải đối mặt với thánh giả Đại La.

“Phương hướng không sai là được, đừng khẩn trương, đến lúc đó không cần ngươi ra tay đâu.” Từ Phàm nhìn Từ Cương khẩn trương an ủi nói.

“Sư phụ, ba con rối Kim Tiên của chúng ta thật sự không chém giết được Thương Lôi thánh giả sao?” Từ Cương có chút không cam lòng hỏi.

“Những con rối này miễn cưỡng có thể phát huy ra chiến lực Kim Tiên, chém giết Thương Lôi thánh giả còn thiếu chút nữa, nếu cố chấp có lẽ tất cả đều toang.” Từ Phàm giải thích.

“Yên tâm, vi sư sẽ để lại Thương Lôi thánh giả này cho ngươi, đợi khi nào ngươi trở thành thánh giả Đại La hẵng đi báo thù.”

“Sư phụ, đồ nhi đến Kim Tiên sẽ lập tức đi báo thù.” Ánh mắt Từ Cương kiên định nói.

“Tùy ngươi, đến lúc đó ta hộ tống ngươi.”

Sau đó bọn họ rời xa Thiên Hi Thụ thành, Từ Phàm trực tiếp lấy ma phương không gian ra, bắt đầu truyền tống từ xa.

Lúc này, một Kim Tiên tộc Mộc Nguyên trong Thương Lôi Thụ thành chậm rãi mở mắt ra.

Cảm nhận được núi Ngũ Sắc giãy dụa trong tay, khóe miệng Kim Tiên tộc Mộc Nguyên lộ ra tia mỉm cười.

“Cho dù là chủ nhân ban đầu hay là người nắm giữ núi Ngũ Sắc các bộ phận khác, ai đến thì người đó chết!”

Sau đó Kim Tiên tộc Mộc Nguyên lấy pháp bảo truyền tin ra, phát ra một tin tức.

“Ba Kim Tiên, một thánh giả Đại La, ta không tin ngươi có thể cướp đi núi Ngũ Sắc từ trong tay ta.” Trong mắt Kim Tiên tộc Mộc Nguyên hiện lên tia huyết hồng.

Lúc hắn đạt được núi Ngũ Sắc này từ trong tay sư phụ thì đã biết trong Hậu thiên Linh Bảo đỉnh cấp này mang theo nhân quả nặng nề.

Nhưng hắn tin, dựa vào hắn và sư phụ thánh giả Đại La của hắn, bất kỳ nhân quả nào cũng có thể vượt qua.

Ảo ảnh Thương Lôi thánh giả xuất hiện trước mặt Kim Tiên tộc Mộc Nguyên.

“Phi Nguyệt, bản thể của ta sắp trở về giúp ngươi kết thúc nhân quả này rồi.”

“Đừng xúc động, ngươi là thiên tài xuất chúng nhất ngũ hành nhất đạo tộc Mộc Nguyên, lúc này tuyệt đối không nên vì nhỏ mà mất lớn.”

“Ngươi cứ ẩn núp ở Thương Lôi Thụ thành đừng đi ra ngoài.” Ảo ảnh Thương Lôi thánh giả nhắc nhở nói.

“Sư phụ, ta hiểu rồi.” Phi Nguyệt Kim Tiên tộc Mộc Nguyên gật đầu nói.

Lúc này, ba con rối Kim Tiên cải trang thành tộc Mộc Nguyên đã trà trộn vào Thương Lôi Thụ thành.

Từ Phàm và Từ Cương đều ý thức bám vào mỗi một con rối Kim Tiên.

“Lát nữa bắt đầu đánh nhau, ngươi hãy giao quyền khống chế con rối cho Bồ Đào, cứ đứng xem chiến là được.” Từ Phàm bên cạnh dặn dò.

“Tuân mệnh sư phụ.” Từ Cương vui vẻ gật đầu nói.

“Chủ nhân, vừa thu thập được một tin tình báo từ Thương Lôi Thụ thành này, hơn một ngàn năm trước, Thương Lôi thánh giả ban cho Phi Nguyệt Kim Tiên một món Hậu thiên Linh Bảo, sau đó Phi Nguyệt Kim Tiên luôn ở trong trạng thái luyện hóa.” Âm thanh Bồ Đào đột nhiên vang lên bên tai hai người họ.

“Vậy thì đúng rồi.”

“Bồ Đào, lát nữa có đánh nhau, đừng làm tổn thương tộc Mộc Nguyên khác.”

“Sau này chúng ta còn phải mượn thân phận tộc Mộc Nguyên để rời đi đó.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

Ba con rối Kim Tiên ngụy trang thành tộc Mộc Nguyên, đi dọc theo dây leo của thụ thành.

“Sư phụ, lát nữa đánh nhau có kế hoạch gì?” Từ Cương bên cạnh nói.

“Đánh một Kim Tiên, không cần bất kỳ kế hoạch nào cả.”

“Ta cảm giác Thương Lôi thánh giả vẫn chưa trở về, trong thụ thành chỉ có ba Kim Tiên.”

“Tìm được vị trí núi Ngũ Sắc mở ra là được rồi.” Từ Phàm tỏ vẻ không sao cả nói.

Lúc này Từ Cương khống chế con rối dừng bước, chỉ vào vị trí trung tâm thân cây nói: “Ta cảm giác được núi Ngũ Sắc ở vị trí trung tâm thân cây.”

“Vậy thì chuẩn bị chiến đấu!”

Sau đó trong tay Từ Phàm xuất hiện một thanh linh kiếm Tiên khí đặc hữu của tộc Mộc Nguyên.

“Phi Nguyệt Kim Tiên, nợ năm đó bây giờ nên trả rồi!”

Một âm thanh phẫn nộ vang vọng toàn bộ Thánh Thành Thương Lôi, thực lực tộc Mộc Nguyên thấp kém suýt chút nữa sợ tới mức quỳ xuống đất.

“Có oán báo oán, có thù báo thù, hôm nay ta muốn quyết chiến với Phi Nguyệt Kim Tiên trong thụ thành này, tộc nhân nhàn rỗi hãy nhanh chóng rời đi, ta không muốn làm tổn thương người vô tội.”

Sau đó một kiếm của Từ Phàm cảm xúc, toàn bộ Thương Lôi Thụ thành từ dưới lên trực tiếp bị cắt thành hai.

Phi Nguyệt Kim Tiên ẩn nấp bên trong tiểu thế giới Thánh Thành Thương Lôi bại lộ ra ngoài.

Sắc mặt Phi Nguyệt Kim Tiên âm trầm nhìn con rối Kim Tiên cải trang thành tộc Mộc Nguyên.

“Muốn đoạt Hậu thiên Linh Bảo thì cứ nói thẳng, đừng vòng vo như vậy.”

Phía sau Phi Nguyệt Kim Tiên lại xuất hiện hai Kim Tiên tộc Mộc Nguyên.

Lúc này, cảm giác được sự dao động không gian khổng lồ, giống như vượt qua từ một nơi rất xa.

“Ra tay!”

Từ Phàm cầm tiên kiếm trong tay xông về phía Phi Nguyệt Kim Tiên, con rối Kim Tiên mà Từ Cương ý thức phụ thân bắt đầu thủ kết pháp ấn, trực tiếp dùng thần thông phong tỏa mảng không gian này.

Con rối được Bồ Đào khống chế lại biến hóa thành pháp tướng cây Bản Nguyên đặc hữu của tộc Mộc Nguyên.

Một cây đại thụ lớn gấp mấy lần Thương Lôi Thụ thành xuất hiện, trực tiếp hình thành lĩnh vực, áp chế về phía ba Kim Tiên đó.

Trong lúc nhất thời, Phi Nguyệt Kim Tiên có xu thế tất sát.

Thời gian xung quanh, dưới thần thông của Từ Cương trong con rối Kim Tiên bắt đầu tiếp cận tĩnh lặng, thời gian xung quanh trong nháy mắt chậm lại.

“To gan, dám đả thương đồ đệ của ta!”

Trong khe nứt không gian truyền đến tiếng gầm giận dữ của Thương Lôi thánh giả.

Nhưng không ảnh hưởng chút nào đến việc Từ Phàm khống chế con rối Kim Tiên chém ra một kiếm rực rỡ nhất.

Con rối Kim Tiên hai lần áp chế thời gian và hóa thành cự thụ, khiến cho Kim Tiên tộc Mộc Nguyên nhất thời không cách nào tránh thoát.

Chỉ trong nháy mắt, một kiếm quang lấp lánh xẹt qua cơ thể bọn họ.

Chỉ một kiếm này, ba Kim Tiên tộc Mộc Nguyên đã bị diệt.

Sau đó Từ Phàm khống chế con rối nhanh chóng thu nạp thân thể của ba Kim Tiên tộc Mộc Nguyên.

Kiểm tra được trong Tiên khí Không Gian của Phi Nguyệt Kim Tiên có núi Ngũ Sắc, mới ngẩng đầu nói về phía Thương Lôi thánh giả sắp phá không gian mà ra: “Thù này của ta và đồ nhi người tự xử, không phiền ngươi đích thân đến tiếp.”

Sau đó ba con rối Kim Tiên tụ lại với nhau, trực tiếp truyền tống đến bí cảnh đã chuẩn bị trước.

Trong bí cảnh, ý thức của Từ Phàm và Từ Cương trở về bản thể.

“Núi Ngũ Sắc, sau này thường xuyên dùng đi.” Từ Phàm nói xong, thu nhỏ núi Ngũ Sắc rồi ném cho Từ Cương.

“Chẳng phải lúc đó cảm giác uy lực rất lớn, lấy ra khiến người ta chú ý sao.” Từ Cương cười nói.

Ban đầu lúc hắn ở trên chiến trường tiền tuyến, là thật, không nhất thiết lấy núi Ngũ Sắc này ra dùng.

“Vậy sau này cứ nghiền ngẫm từ từ đi, đợi sau khi ngươi đến Kim Tiên, ít nhất món Hậu thiên Linh Bảo này có thể khiến chiến lực của ngươi tăng lên gấp mấy lần.”

“Hiểu rồi sư phụ.” Từ Cương gật đầu nói.

“Bồ Đào, thả mồi nhử ra chưa.” Từ Phàm hỏi.

“Đã thả ra rồi, ngoài ra đã tìm được vị trí của linh thụ cộng sinh Thương Lôi thánh giả trong Tiên Linh của Phi Nguyệt Kim Tiên.” Bồ Đào trả lời.

Từ Phàm gật đầu, quay đầu nhìn Từ Cương nói: “Chúng ta có thể tiến hành bước kế hoạch tiếp theo rồi.”

“Chém xong linh thụ cộng sinh của Thương Lôi thánh giả, rồi đùa hắn một phen, thì chúng ta có thể về nhà.”

“Sư phụ, vậy lần sau ra tay, có thể để ta đắm chìm thử nghiệm cảm giác thi pháp con rối Kim Tiên không.” Trên mặt Từ Cương mang theo thần sắc mong chờ.

Chương 1010: Hùng Á Kim Tiên

Thương Lôi thánh giả nhìn Thương Lôi Thụ thành bị chia làm hai với vẻ mặt âm trầm.

Ngay sau đó lại nghĩ tới một kiếm Kim Tiên tộc Mộc Nguyên chém ra vừa rồi, ánh mắt hiện lên một tia kiêng kị.

Một kiếm trên không gian, thời gian đã động chạm đến tư cách của hắn.

“Mặc kệ ngươi là ai, phần nhân quả hôm nay này xem như đã kết xuống.” Thương Lôi thánh giả hung ác nói.

Đúng lúc này, Thương Lôi thánh giả đột nhiên cảm ứng được ba Kim Tiên tộc Mộc Nguyên vừa rồi.

Theo sau lại có một luồng chấn động không gian mãnh liệt truyền đến, đó là chấn động phát ra khi Truyền Tống trận cự ly siêu viễn mở ra.

“Để ta xem gương mặt thật của ngươi, là vị Kim Tiên Nhân tộc nào.” Thương Lôi thánh giả ánh mắt âm tàn nói.

Kim Tiên tộc Mộc Nguyên bọn họ đều không có nhiều, đặc biệt là chiến lực ba Kim Tiên tộc Mộc Nguyên biểu hiện ra ngoài như vừa rồi kia, trong tộc sẽ không có không ghi lại.

Thương Lôi thánh giả mạnh mẽ phá vỡ không gian, thuấn di về hướng phát ra chấn động không gian kia.

Lúc này Từ Phàm đang tránh trong bí cảnh cách tuyệt lập tức mang theo Từ Cương, điều khiển ba con rối Kim Tiên chạy về hướng linh thụ cộng sinh của Thương Lôi thánh giả.

Nhưng khi đường còn chưa đi được một nửa, Từ Phàm đột nhiên tâm huyết dâng trào.

“Bồ Đào, Từ Cương, dừng lại!” Từ Phàm lập tức nói.

“Sao vậy sư phụ?” Từ Cương điều khiển con rối Kim Tiên khó hiểu nhìn Từ Phàm.

“Tâm huyết dâng trào, phỏng chừng lão đông tây kia đã đánh hơi ngược lại được, cẩn thận vẫn hơn.”

“Trước tìm một chỗ tránh đi một khoảng thời gian.” Từ Phàm cẩn thận nói.

Cùng lúc đó, phân thân Thương Lôi thánh giả đã đến nơi Từ Phàm thả mồi nhử.

Mà chân thân đều canh giữ bên cạnh linh thụ cộng sinh của hắn.

Giống như một con hung thú ôm cây đợi thỏ.

Trong Thiên Hi Thụ thành, Từ Phàm vàTừ Cương lượn lờ trong các thương hội lớn của tộc Mộc Nguyên, thấy đồ vật thích liền mua, cũng mặc kệ cần tốn bao nhiêu tiền.

“Hoa Cung Tiên điện, không tệ, ta mua.”

“Linh dịch Mộc Nguyên, có thể gia tốc linh hoa, linh thảo, linh dược sinh trưởng, trước lấy cho ta một hồ.”

“Tam thải Ngộ Đạo hoa, lúc bỏ vào đan dược tu luyện có thể cung cấp tỷ lệ ngộ đạo, không tê, không tệ, trước lấy cho ta một ngàn cây.”

Giờ phút này Từ Phàm mới cảm nhận được niềm vui sướng của đồ tôn tốt của hắn kia.

Đương nhiên tất cả tiên ngọc bọn họ tiêu đều là cướp được trong Tiên khí không gian của ba Kim Tiên tộc Mộc Nguyên kia, cho nên tiêu ra một đều không có chút gánh nặng nào.

“Phi Nguyệt Kim Tiên kia phỏng chừng là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của tộc Mộc Nguyên, ta thế nhưng lục soát ra tổng cộng ba món Hậu thiên linh bảo từ trên người hắn.”

“Càng trùng hợp là, đều là Hậu thiên linh bảo đặc biệt dành cho đạo Ngũ Hành.”

“Chờ sau khi ngươi tấn cấp Kim Tiên, phương diện Hậu thiên linh bảo này trực tiếp là trạng thái mãn xứng.” Từ Phàm cảm nhận được hai món Hậu thiên linh bảo khác trong Tiên khí không gian của Phi Nguyệt Kim Tiên nói.

“Đồ nhi có núi Ngũ Sắc là đã đủ dùng, hai món Hậu thiên linh bảo dư lại kia sư phụ cứ bán đi, sau khi trở về trợ cấp cho chi tiêu tông môn.”

“Lại nói Phi Nguyệt Kim Tiên kia, là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của tộc Mộc Nguyên thì lại thế nào? Còn không phải bị sư phụ một kiếm chém chết, vẫn là mua một tặng hai.” Trong lòng Từ Cương bi ai nói.

Một kiếm Từ Phàm điều khiển con rối Kim Tiên chém ra kia, đến nay vẫn khiến Từ Cương có chút hoảng hốt.

“Bán làm gì, để lại cho con rối dùng.”

“Ngươi không phải muốn thể nghiệm kiểu đắm chìm sao?”

“Lát nữa ta đi thụ thành tộc Mộc Nguyên khác kiếm chuyện, để vi sư mở mang tầm mắt cho ngươi.” Từ Phàm cười ha ha nói, nếu đã ra ngoài, vậy phải cho lão đại mở rộng tầm mắt nhiều chút.

Ánh mắt Từ Cương sáng lên.

“Đa tạ sư phụ!”

Nhưng vào lúc này, một đạo thần niệm khổng lồ trực tiếp bao phủ toàn bộ Thiên Hi Thụ thành.

Bắt đầu tìm kiếm kỹ càng, giống như đang tìm người nào đó.

Đối mặt với loại thần niệm này, Từ Phàm mang theo Từ Cương giống như người không có việc gì, nên ăn thì ăn, nên uống thì uống.

Nhân tiện còn cùng một vị Chân Tiên tộc Mộc Nguyên không quen biết trên đường cãi nhau một trận.

Ba ngày sau, Từ Phàm và Từ Cương ngồi Truyền Tống trận ở Thiên Hi Thụ thành đi tới một thụ thành cách nơi tội loạn gần nhất.

Khu vực này nằm ở nơi giao giới giữa tộc Mộc Nguyên và Yêu tộc, thuộc loại tình trạng không ai quản lý.

Tà tu hai tộc đều sẽ tụ hội tại đây.

Hai người Từ Phàm và Từ Cương ngụy trang thành tộc Mộc Nguyên, thẳng tiến về nơi loạn nhất.

Một cự thủ ngưng tụ từ dung nham trực tiếp chụp xuống một ngọn đồi ở cách mấy trăm dặm.

Tức khắc toàn bộ đại địa chấn động mãnh liệt, nứt ra mấy khe đất dài ngàn dặm.

Sau đó lại có địa hành chi lực xuất hiện, khôi phục mấy cái khe dài ngàn dặm này lại nguyên dạng.

“Ngươi còn rất bảo vệ môi trường.” Từ Phàm cười nói.

“Trước kia chiến đấu bên ngoài tông môn quen rồi, dù sao cũng không phí bao nhiêu tiên lực.” Từ Cương thành thật trả lời.

“Nói ra thì, nơi này không hổ là nơi tội loạn, lúc này mới một ngày mà đã gặp phải bốn đợt mai phục, chỉ tiếc đều là tôm nhừ cá thúi.”

“Mới Chân Tiên kỳ liền dám ra đây chặn đường cướp của, đầu óc có vấn đề hả?” Từ Phàm phun tào nói.

“Xem ra chỉ hai Mộc Nguyên Chân Tiên chúng ta, dẫn dụ không ra tuyển thủ nào nặng đô.”

“Vậy tiếp theo ta đây cho hắn thêm chút phân lượng.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Ngay sau đó, hắn điều ra một con rối Kim Tiên, ngụy trang thành tộc Mộc Nguyên mới vừa vào Kim Tiên, trên người tản ra một luồng dao động thấp thoáng.

Loại dao động thấp thoáng này chính là loại mới vừa lấy được một món Hậu thiên linh bảo, còn chưa hoàn toàn khống chế, thường thường sẽ có một chút khí tức Hậu thiên linh bảo lộ ra này.

“Mồi câu đã thả xong, lát nữa chờ cá cắn câu thôi.”

“Từ Cương, ngươi trước tiên trở vào trong không gian, bám ý thức lên người con rối Kim Tiên kia.” Từ Phàm phân phó.

Con rối hắn bám vào người hôm nay, có năng lực bảo vệ được Từ Cương, nhưng hắn chỉ sợ vạn nhất.

Lát nữa đừng có Kim Tiên câu không ra lại câu ra một vị thánh giả Đại La thì phiền to.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Sau đó, Từ Cương bị thu vào trong Tiên khí không gian.

Cứ như vậy, một người ngụy trang thành Kim Tiên, một người ngụy trang thành Chân Tiên, sắm vai một đôi thầy trò đi về nơi tội loạn.

“Sư phụ, ta cảm thấy ngài làm vậy không phải là nói rõ ra cho người khác là ngươi đang câu cá sao?” Từ Cương ở bên cạnh hỏi.

“Đúng rồi, nói rõ là đang dụ dỗ bọn họ, nhưng Hậu thiên linh bảo này là đồ thật.”

“Cho nên nói, chúng ta phải hấp dẫn những kẻ tài cao mà gan cũng lớn đó.”

“Đương nhiên, nếu có tên ngốc nào cắn câu trước tiên, ta không ngại, trước tiên ăn chút đồ ăn khai vị.” Từ Phàm nhìn về phía trước, khóe miệng lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

Đúng lúc này, trong thiên địa truyền đến một tiếng gầm thét.

Nơi xa đột nhiên xuất hiện một con cự hùng vạn trượng đáp xuống.

Một toà Thổ Nguyên lao lung đột nhiên xuất hiện, nhốt hai con rối vào trong đó.

“Giao Hậu thiên linh bảo trong tay ngươi ra đây, ta sẽ dựa theo phép tắc của nơi loạn tội này, tha các ngươi rời đi.”

“Đại yêu Hùng Á ta coi trọng phép tắc nhất.”

Thổ Nguyên lao lung nhốt hai con rối chậm rãi thu nhỏ lại.

Một con cự hùng xuất hiện trước Thổ Nguyên lao lung.

“Vào Thổ Nguyên lao lung của ta, coi như là đã vào trong bụng ta, ngươi chỉ cần là Kim Tiên liền trốn không thoát.”

“Ngoan ngoãn giao món Hậu thiên linh bảo kia ra đây.”

“Đại yêu Hùng Á ta coi trọng nhất là danh dự, không giống Kim Tiên khác ở nơi này, lột da rút bái gân hút cốt tủy, cái gì đều không buông tha.” Hùng Á Kim Tiên một bộ nắm chắc thắng lợi.

Đúng lúc này, con rối do Từ Phàm bám vào kia hướng ánh mắt nhìn ra xa.

“Chuyện trở nên thú vị lên rồi.”

Chương 1011: Hùng Á Kim Tiên (2)

Ba luồng khí tức Kim Tiên xuất hiện khiến cho Hùng Á Kim Tiên vốn đang cười ha ha lập tức nổi điên.

Cự hùng vạn trượng xuất hiện, rống to về phía ba luồng khí tức Kim Tiên đột nhiên xuất hiện kia.

“Của ta. Hai tên tộc Mộc Nguyên này là ta phát hiện trước, nếu ai dám cướp, ta và các ngươi không chết không ngừng!!”

Tiếng rống giận của Hùng Á Kim Tiên không đưa đến chút tác dụng nào, ba luồng khí tức Kim Tiên kia vẫn cảm nhận được rất nhỏ luồng khí tức mịt mờ con rối Kim Tiên tản mát ra.

Pháp Tướng cự hùng vạn trượng hoàn toàn phẫn nộ, tùy tay ngưng tụ ra một ngọn núi lớn ném về phía xa.

Ba vị Kim Tiên dị tộc xuất hiện, một Kim Tiên tộc Mộc Nguyên, hai Kim Tiên Yêu tộc.

Bọn họ đều lạnh lùng liếc nhìn Hùng Á Kim Tiên.

“Không nghĩ tới thế nhưng là ba tên tiểu tạp chủng các ngươi.” Hùng Á Kim Tiên không che giấu khinh thường trong mắt mình chút nào.

“Gấu ngốc, giao hai tên tộc Mộc Nguyên kia cho ta.”

“Chúng ta không muốn tốn sức đánh chết ngươi, nếu không tại nơi loạn tội này sẽ thiếu đi rất nhiều lạc thú.” Một Kim Tiên tộc Mộc Nguyên trong đó nói.

Trong mắt hắn, Hùng Á Kim Tiên coi như là dị loại nơi tội loạn, phép tắc hắn nói chỉ là phép tắc của hắn mà thôi.

“Tới trong tay ta chính là của ta, các ngươi cho rằng ba tên tôm nhừ cá thúi các ngươi liên hợp với nhau là có thể giết được ta sao?”

“Đừng nhiều lời, muốn chiến liền chiến, sau khi đánh xong ta còn phải đi thu hoạch chiến lợi phẩm.”

Hùng Á Kim Tiên nói xong, quay đầu lại nhìn con rối Kim Tiên Từ Phàm và Từ Cương điều khiển, cười ngây ngô.

“Các ngươi mong ta thắng đi, nếu không các ngươi sẽ bị bọn họ hút máu, ăn thịt, đập nát xương cốt, hút tủy.”

Hùng Á Kim Tiên nói xong lập tức phóng về phía ba Kim Tiên phía xa.

Rất ra dáng một trang cô dũng chỉ vì niềm tin mà chiến.

Từ Cương nhìn Hùng Á Kim Tiên, sắc mặt có chút cổ quái.

“Rõ ràng là cướp bóc chúng ta, sao bây giờ lại làm thế nào mà giống như phải bảo vệ chúng ta vậy.”

“Đó là đương nhiên, chúng ta hiện tại là tài sản của con gấu ngốc này, hắn đương nhiên phải bảo vệ chúng ta.”

“Ngồi ở chỗ này ngoan ngoãn xem diễn đi, con gấu này tuy ngốc, nhưng chiến lực lại không yếu.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Cuối cùng, hai con rối ngồi trong Thổ Nguyên lao lung xem Kim Tiên đại chiến bên ngoài.

Hùng Á Kim Tiên bằng vào lực lượng thiên phú chủng tộc của bản thân, trước tiên vậy mà ngăn chặn ba Kim Tiên đối diện.

Chiến đấu không bao lâu, Hùng Á Kim Tiên không đủ lực lượng dự trữ bị ba Kim Tiên dị tộc kia phản áp.

“Kỳ lạ, trong cơ thể Hùng Á Kim Tiên này thế mà lại có một nửa huyết mạch Cổ Thần.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sư phụ, thiên yêu thượng cổ được phong ấn trong Phi Vũ giới, hẳn là Yêu tộc ẩn chứa huyết mạch Cổ Thần.”

“Đã từng, Yêu tộc có được huyết mạch Cổ Thần chiếm giữ địa vị thống trị trong Yêu tộc.”

“Thời kỳ thượng cổ, bởi vì hai tộc chuyển biến xấu, Yêu tộc mới dần dần bắt đầu không chứa chấp được Thiên Yêu ẩn chứa huyết mạch Cổ Thần.”

“Đi đến một bước này, nếu không vứt bỏ mạch Yêu tộc gia nhập tộc Cổ Thần, thì chính là từ bỏ huyết mạch tộc Cổ Thần gia nhập Yêu tộc.”

“Hùng Nhị trưởng lão trong tông môn trước kia chính là người ẩn chứa huyết mạch tộc Cổ Thần nhiều một chút.” Từ Cương ở bên cạnh nói.

“Ngươi biết còn rất rõ.” Từ Phàm ở bên cạnh gật đầu.

Lúc này, trận chiến bên ngoài hiện tại đã sắp kết thúc, Pháp Tướng vạn trượng trực tiếp bị chém đi một nửa.

Hùng Á Kim Tiên mình đầy máu, trong ánh mắt tràn đầy chiến ý.

Tuy là rơi xuống thế hạ phong, nhưng vẫn đứng trước Thổ Nguyên lao lung, trụ vững trước công kích của ba Kim Tiên dị tộc.

Lúc này, Hùng Á Kim Tiên đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía con rối Kim Tiên Từ Phàm và Từ Cương điều khiển.

“Hai người các ngươi đừng nổi lên tâm tư khác, chờ sau khi ta chiến thắng bọn họ, ngoan ngoãn giao Hậu thiên linh bảo ra đây.”

“Ta đây xem như cướp bóc, cũng coi như là cứu mạng các ngươi.”

Hùng Á Kim Tiên nói xong, trong thiên địa đột nhiên xuất hiện một cự hùng vạn trượng nhiễm huyết.

Này trong nháy mắt, Thổ Linh Tiên khí trong thiên địa đều bị Hùng Á Kim Tiên khống chế.

Sau đó Hùng Á Kim Tiên mở ra cự khẩu.

Một lực hút cực kỳ khủng bố ngưng tụ trong cự khẩu của Hùng Á Kim Tiên, phảng phất như muốn hút tất cả thiên địa vạn vật vào trong.

Dãy núi, ao hồ, còn có vô số Chân Tiên dị tộc ở xung quanh quan chiến, xem náo nhiệt.

Tất cả mọi thứ xung quanh đều tụ lại bay vào trong miệng Hùng Á Kim Tiên.

Theo sau, một vật chất cực kỳ đen nhánh ngưng tụ trong miệng Hùng Á Kim Tiên.

“Đây là, hắc động?” Từ Phàm có chút nghi hoặc.

Theo sự xuất hiện vật chất cực kỳ đen nhánh, vùng không gian này bắt đầu sụp đổ.

Một cái khe rất nhỏ xuất hiện, sau đó bắt đầu từ từ mở rộng.

Cuối cùng từ gió lốc không gian biến thành một cơn lốc xoáy, bắt đầu dưới sự dẫn dắt của vật chất đen nhánh càng lúc càng lớn.

“Uy lực sụp đổ của không gian này có chút lớn nha, đã có thể uy hiếp đến con rối Kim Tiên.” Từ Phàm suy xét có nên chuồn đi hay không.

“Ngươi tên điên này, cũng không sợ biến nơi này thành nơi hư vô, để đám trưởng lão Tội đô kia kiếm chuyện với ngươi sao?”

“Ngươi từ từ chơi đi, đừng vì một món Hậu thiên linh bảo bỏ luôn mạng vào.” Ba Kim Tiên dị tộc nhìn cảnh tượng này, hùng hùng hổ hổ bỏ đi.

Ba Kim Tiên dị tộc đi rồi, vùng thiên địa này chỉ còn lại có Hùng Á Kim Tiên và hai con rối Kim Tiên Từ Phàm, Từ Cương điều khiển.

Ngay lúc Từ Phàm cho rằng bây giờ Hùng Á sẽ đưa bọn họ rời đi nơi này, tránh nguy hiểm khi không gian sụp đổ.

Hùng Á Kim Tiên một ngụm nuốt xuống vật chất đen nhánh kia.

Trong nháy mắt, một luồng lực lượng khổng lồ ở trong cơ thể Hùng Á Kim Tiên nổ tung.

Điều này làm cho không gian vốn đang sụp đổ càng thêm nghiêm trọng.

Nhưng sau khi vật chất đen nhánh kia biến mất, không gian chỗ hắn không có động lực chi nguyên cũng bắt đầu chậm rãi tu bổ lại.

“Quả nhiên, chỉ có tên sai chứ biệt hiệu không sai.” Từ Phàm nhìn con gấu ngốc kia cười nói.

Lúc này, sau khi vật chất đen nhánh kia nổ tung trong cơ thể, Hùng Á

Kim Tiên giống như thi triển tiên thuật tiêu hao sinh mệnh quá mức, hơi thở cả người bắt đầu mơ hồ bất định, tùy thời có nguy hiểm tắt thở.

Một con cự hùng màu nâu cao không đến ba trượng xuất hiện, chậm rãi đi về phía Thổ Nguyên lao lung.

“Giao Hậu thiên linh bảo ra đây, ta tha các ngươi rời đi.” Hùng Á Kim Tiên có chút suy yếu nói.

“Ngươi hiện tại cái này trạng thái, ta khuyên ngươi hẳn là ngẫm lại như thế nào bảo mệnh.” Từ Phàm nói, điều khiênr con rối Kim Tiên mang theo một con rối khác bước ra khỏi Thổ Nguyên lao lung.

“Chiêu thần thông bản mạng kia của ngươi rất lợi hại, nếu không phải ngươi mạnh mẽ tiêu hóa tác dụng phụ của nó, ngươi sẽ không thảm như bây giờ thế này.” Từ Phàm nhìn Hùng Á Kim Tiên mình đầy vết thương nói.

“Cảm ơn khích lệ, mau giao Hậu thiên linh bảo ra đây.” Hùng Á Kim Tiên lộ ra biểu tình hung ác uy hiếp nói.

“Ngươi muốn Hậu thiên linh bảo? Vậy được rồi, ta cho ngươi một cái.”

Chỉ thấy trong tay con rối Kim Tiên xuất hiện một bức hoạ quyển, sau đó mở ra, hóa thành một vùng thiên địa ấn về phía Hùng Á Kim Tiên.

Hùng Á Kim Tiên vừa định phản kháng, một cự thủ đã đè lên vai hắn.

Bức hoạ quyển hóa thành thiên địa rơi xuống, Hùng Á Kim Tiên không chút phản kháng mà bị thu vào.

Một bức họa sơn thôn đào viên duy mĩ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Trong hoạ quyển có một tiểu sơn thôn, bên con đường duy nhất kéo dài xuống sơn thôn xanh um tươi tốt.

Ở một chỗ thân núi lồi ra nằm bò một con cự hùng giống như bị thợ săn rượt đuổi nửa tháng.

Chương 1012: Trà Ngộ Đạo

“Thu một con gấu nhỏ, cũng coi như không tệ.”

“Sau này trong tông môn chúng ta, cũng coi như là nhiều thêm một chiến lực Kim Tiên chính thức.” Từ Phàm nhìn con gấu nhỏ bức hoạ quyển, cười ha ha nói.

Lúc hắn tới thuận đường mang theo Hậu thiên linh bảo Đào Hoa Nguyên Đồ, chỉ để lại trong Ẩn Linh môn một phân thân Bồ Đào.

“Sư phụ, vậy bây giờ chúng ta làm gì bây giờ? Tiếp tục câu cá hả?” Từ Cương ở bên cạnh dò hỏi.

“Không câu cá nữa, về tông môn nghĩ cách thuần phục con cự hùng này. Việc này tương đối quan trọng.”

“Hiện tại Đào Hoa Nguyên Đồ chỉ có thể miễn cưỡng áp chế con gấu ngốc này, làm sao để bảo đảm toàn bộ chiến lực hắn sau này, còn cần tốn chút công sức.” Từ Phàm giải thích.

Vốn dĩ muốn để lão đại thể nghiệm cảm giác chiến đấu Kim Tiên kiểu chìm đắm một chút, nhưng hiện tại xem ra không còn kịp rồi.

“Được.” Từ Cương có chút tiếc nuối nói.

“Vậy chúng ta đi thôi.” Từ Phàm gật đầu.

Đào Hoa Nguyên Đồ muốn tiêu hóa hoàn chỉnh Hùng Á Kim Tiên, phải nhanh chóng quay về tông môn, dùng số một và số hai củng cố Đào Hoa Nguyên Đồ, làm hao mòn ý chí của Hùng Á Kim Tiên trong đó.

Ba tháng sau, Từ Phàm mang theo Từ Cương thiên hồi bách chuyển, rốt cuộc về tới Ẩn Linh môn.

Vừa về đến tông môn, Từ Phàm lập tức đi xuống không gian dưới lòng đất.

Lúc này, số một, số hai còn đang bàn bạc, suy diễn phi thuyền cấp Hậu thiên linh bảo nên luyện chế thế nào?

“Bản thể đã trở lại, tốc độ còn rất nhanh.” Phân thân số hai cười chào hỏi.

“Ta không nghĩ tới bản thể không xem nhẹ như thế, đặc niệt từ Tinh Nguyệt thành trở về sớm hơn nửa năm, bắt đầu bàn bạc, suy diễn việc luyện chế phi thuyền cấp Hậu thiên linh bảo.”

“Chỗ Bồ Đào có ghi chép kỹ càng tỉ mỉ.” Phân thân số một nói xong lời cuối cùng còn bổ sung thêm một câu.

“Trước đừng hỏi nhiều như vậy, nhanh lại đây, Đào Hoa Nguyên Đồ đang phong ấn một con gấu ngốc Kim Tiên.”

“Lúc phong ấn là trạng thái bị thương, hiện tại ta muốn khống chế hoàn chỉnh cự hùng Kim Tiên này.”

“Các ngươi nhanh lại đây hỗ trợ.” Từ Phàm nói, lấy ra một bức hoạ quyển.

Lúc này một Truyền Tống Trận xuất hiện, bản thể Từ Phàm từ trong đó đi ra.

Ý thức Từ Phàm từ trong phân thân số ba thoát ra trở về tới bản thể.

“Dùng Đào Hoa Nguyên Đồ khống chế hoàn chỉnh Kim Tiên.” Sau đó phân thân số một báo ra nhiều loại vật liệu tiên khoáng, nhờ Bồ Đào điều ra từ trong bảo khố.

“May mà lúc trước chuẩn bị một tay.”

Trước kia lúc phân thân số một rảnh rỗi chuẩn bị mấy bộ vật liệu tiên khoáng Đào Hoa Nguyên Đồ dự phòng, hiện tại vừa lúc có thể dùng tới.

“Không tệ.” Từ Phàm điều khiển phân thân số một, gật đầu.

“Số một đây là muốn quấn lên với ta sao?” Phân thân số hai thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó, phân thân số một, hai, ba và bản thể Từ Phàm đồng thời ra tay.

Cuối cùng, lúc Hùng Á Kim Tiên ở trong Đào Hoa Nguyên Đồ sắp khôi phục lại đã bị khống chế hoàn chỉnh.

Vốn dĩ Đào Hoa Nguyên Đồ chỉ có thể khống chế những Kim Tiên phát huy ra sáu, bảy phần mười chiến lực trước kia.

Nhưng lúc số ba duy tu Đào Hoa Nguyên Đồ, Từ Phàm cũng không phải quá vừa ý, vì thế sửa chữa Đào Hoa Nguyên Đồ lại một chút.

“Các ngươi vất vả, trước tiên nghỉ ngơi mấy ngày rồi lại làm việc.” Từ Phàm nhìn số một, số hai nói.

“Được.” Lần này số một, số hai không nói lời thừa.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, một con cự hùng cao một trượng nằm sấp cách Từ Phàm không xa, trong biểu tình còn có chứa chút không phục.

“Ngươi không phúc hậu, ta xem như biến tướng cứu các ngươi, không cho ta Hậu thiên linh bảo thì thôi, thế mà còn đối xử với ta như vậy.” Hùng Á Kim Tiên nằm bò trên mặt đất bất mãn nói.

“Sao ngươi không nói lúc vừa bắt đầu đã muốn đoạt Hậu thiên linh bảo của chúng ta? Phải biết rằng thứ kia rất quý trọng đó.” Từ Phàm cười tủm tỉm nhìn về phía Hùng Á Kim Tiên cách đó không xa.

Đào Hoa Nguyên Đồ khống chế hoàn chỉnh, tức là giữ nguyên toàn bộ chiến lực và linh trí của Hùng Á Kim Tiên.

Hiện tại Hùng Á Kim Tiên đã thần phục hoàn chỉnh với Đào Hoa Nguyên Đồ.

Nhưng dù sao cũng là có linh trí tồn tại, trên cảm xúc sẽ phát ra một chút bất mãn.

“Ở nơi tội loạn kia, còn không phải là ngươi cướp ta, ta đoạt hắn, thực lực mạnh mới là vương đạo.” Hùng Á Kim Tiên nói.

“Đúng vậy, cho nên ta cướp ngươi về.” Từ Phàm nói.

“Nếu ngươi không hài lòng, ta sắp xếp người cho ngươi đánh một trận, như vậy có thể sẽ thoải mái hơn chút.” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến còn chưa để Từ Cương thể nghiệm cảm giác chiến đấu Kim Tiên kiểu chìm đắm.

Vừa nghe được lời Từ Phàm nói, tinh thần Hùng Á Kim Tiên tỉnh táo lên.

“Đi, đánh một trận, chỉ cần có thể thắng ta, về sau bất kể là từ thân thể hay là tiên hồn, ta đều thần phục với tông môn các ngươi.” Hùng Á Kim Tiên nói.

“Nếu là ta thắng, thả ta rời đi, thế nào?” Hùng Á Kim Tiên cò kè mặc cả nói.

“Có thể.” Từ Phàm bình tĩnh nói, sau đó nhờ Bồ Đào gửi tin cho Từ

Cương, bảo hắn lại đây.

Một lưu quang xuất hiện từ nơi xa, Từ Cương có mặt trong tiểu viện.

“Sư phụ, chuyện gì vậy?” Từ Cương hỏi.

“Để ngươi thể nghiệm cảm giác chiến đấu Kim Tiên một chút.” Từ Phàm nhẹ phất tay.

Hai người một gấu xuất hiện trong Nguyên giới, sau đó nhờ Bồ Đào xây dựng một tiểu thế giới có thể tiếp nhận chiến đấu Kim Tiên.

Phái một con rối Kim Tiên đạo Ngũ Hành mang theo ý thức thân thể vào trong tiểu thế giới.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên mở ra trận chiến giữa con rối Kim Tiên và Hùng Á Kim Tiên.

Lúc này, con rối Kim Tiên kia dùng đạo Ngũ Hành cùng Hùng Á Kim Tiên đánh đến có qua có lại.

“Bồ Đào, hiện tại con rối Kim Tiên này chịu tải hết bao nhiêu toán lực logic của ngươi?” Từ Phàm hỏi.

“Đã cung cấp toàn bộ một ngàn sáu toán lực logic, muốn chiến thắng, con rối này cần thêm một phần trăm toán lực logic.” Bồ Đào trả lời.

“Một phần trăm?” Chênh lệch có chút lớn với bảy phần ngàn Từ Phàm tính ra.

“Chủ nhân, Hùng Á Kim Tiên này tuy rằng chiến lực bình thường không hiện, nhưng khi đến sinh tử chi gian, liều mạng ẩu đả, chiến lực sẽ đột ngột tăng lên gấp đôi.”

“Toán lực logic chủ yếu là ứng phó với khoảnh khắc thực lực đột nhiên tăng mạnh kia.” Bồ Đào giải thích.

Lúc này, Hùng Á Kim Tiên trong màn sáng đã bị con rối Kim Tiên này dây dưa đến không còn nhẫn nại.

Trực tiếp triển khai đại chiêu, muốn một chiêu phá hủy con rối Kim Tiên.

Nhưng lại bị Kim Tiên con rối nhẹ nhàng tránh đi, đồng thời sử dụng một thần thông bản nguyên đại đạo, một chiêu trấn áp Hùng Á Kim Tiên.

Chiến đấu kết thúc, Hùng Á Kim Tiên vẻ mặt chán nản từ trong đi ra.

“Có phục không.” Từ Phàm cười hỏi.

“Phục.” Hùng Á Kim Tiên bất đắc dĩ gật đầu nói, dường như còn có chút không phục.

“Không phục còn có thể đánh một trận.”

Hùng Á Kim Tiên lắc đầu.

“Thôi, đánh qua thì lại thế nào, cuối cùng còn không phải phải nghe lệnh ngươi.” Hùng Á Kim Tiên nhận mệnh nói.

Từ Phàm cười cười, không đi để ý tới con gấu ngốc này, bởi vì đại ca tốt của hắn tới.

Vừa vào trong tiểu viện, Từ Phàm đã ngửi được một hương trà khác thường.

“Lão đệ, ngươi mau tới đây, đây là trà Ngộ Đạo huyền Hoàng mới ra.”

“Toàn bộ Tiên giới, vạn năm mới sản xuất được một cân.” Ông lão tóc trắng cười ha ha nói.

“Trà Ngộ Đạo huyền Hoàng?” Từ Phàm vừa nghe tên này liền cảm thấy, chính mình uống cũng không có tác dụng quái gì.

“Trà Ngộ Đạo huyền Hoàng này đặc biệt là khi ở Chân Tiên kỳ đỉnh phong, uống vào một ngụm nhỏ như vậy, thật sự sẽ có tỷ lệ tấn cấp lên Kim Tiên.”

“Ta phí sức rất lớn mới cướp được một chỉ tiền Ngộ Đạo huyền Hoàng.” Ông lão tóc trắng nói.

Lúc này Từ Phàm suy nghĩ một vấn đề, lúc này hắn kêu một đám đồ đệ lại đây uống có thể mất mặt quá không?

Chương 1013: Ngọc khắc hỏa phượng Huyền Hoàng

Từ Phàm bưng trà Huyền Hoàng lên cẩn thận thưởng thức.

Trong nháy mắt, Từ Phàm có cảm giác huyền minh thanh linh, một chén trà Ngộ Đạo Huyền Hoàng lại khiến cho hắn có cảm giác muốn đột phá đến Kim Tiên.

Nhưng chỉ là cảm thấy, sau khi uống một chén trà thì cảm giác đó đã lập tức biến mất.

“Lão đệ, chi bằng tìm thời gian ta sẽ bảo lão đại hộ tống các ngươi đến Vạn Giới Tiên vực, thấy thế nào.” Lão giả tóc bạc nói, ánh mắt thật sự nhìn về phía Từ Phàm.

“Lão ca không cần lo lắng, nếu thật sự muốn động đến, nhất định sẽ nói cho ngươi biết.” Từ Phàm xua tay nói, thời gian gần đây hắn cũng không muốn di chuyển.

Trải qua hơn một ngàn năm, Ẩn Linh môn sớm đã biến khu vực xung quanh thành một mảng thùng sắt, Truyền Tống trận trong tông môn càng nối liền các Tiên vực chủ thành lớn.

Một khi những thứ này di chuyển, phải mất rất nhiều tiên ngọc, làm thêm mấy trăm năm mới được.

“Vậy được, đợi đến lúc lão đệ chuyển tông môn, nhất định phải nói với ta.” Lão giả tóc bạc cũng không hỏi sâu.

“Lão đệ ngươi biết không, gần đây các thế lực lớn của Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới chúng ta đã chi ra giá lớn để mời hai Chuẩn Thánh, chính là vì cứu Kim Tiên Thông Thiên đó.”

Lời nói của đại ca tốt trong nháy mắt đã thu hút sự chú ý của Từ Phàm.

“Không phải Kim Tiên Thông Thiên đó đã bị Chuẩn Thánh ngoại tộc trấn áp rồi sao, hai Chuẩn Thánh đó có đi cứu được không?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Phải biết rằng ở Mộc Nguyên Tiên giới hắn chỉ biết tám Chuẩn Thánh ngoại tộc, hiện giờ mời hai Chuẩn Thánh, muốn tương lai Kim Tiên Nhân tộc phá cục diện, chỉ cần suy nghĩ một chút đã biết có kết quả gì.

“Lần này không phiền phức như vậy, toàn bộ tộc Huyền Cương đã nhập vào tộc Cổ Thần, hiện giờ đang dẫn theo toàn tộc ở tinh vực bay đến Cổ Thần giới.”

“Chỉ cần có thể chặn giữa đường, có lẽ có thể cứu Nhân tộc Kim

Tiên.” Lão giả tóc bạc nói.

“Đạo hào Thông Thiên này, muốn gánh vác được còn phải trải qua một phen hoạn nạn.” Từ Phàm không khỏi cảm khái nói.

“Càng đau khổ, chẳng phải đại diện cơ duyên càng lớn sao?”

“Cường giả đều là ngược gió mà lên, dùng tư thái vô địch đứng ở đỉnh cao.”

“So với mấy Tiên đế nổi danh của Nhân tộc chúng ta, cục diện hiện giờ của Kim Tiên Thông Thiên xem như tương đối thoải mái rồi.”

Thân là đại ca tốt nhiều năm của Từ Phàm, bây giờ có thể dễ dàng khống chế được lão đệ tốt này của mình muốn nghe cái gì.

Quả nhiên, sau khi nghe điều này, ánh mắt Từ Phàm sáng lên.

“Lão ca, có thể nói cho ta biết chuyện của mấy Tiên đế đó không?” Từ Phàm hơi nhiều chuyện nói.

“Chuyện này không thể nói kỹ, nếu không khiến Tiên đế vượt giới chú ý thì sẽ phiền toái.”

“Ta nhớ mấy ngàn năm trước, có một Chân Tiên ngốc nghếch chủ tu bói toán, vậy mà lại theo đường nhân quả đi truy tìm quá khứ của Tiên đế.”

“Kết quả dẫn đến Tiên đế đó vượt giới chú ý, Chân Tiên đó tự bạo tại chỗ, nếu không phải ngày đó tâm trạng Tiên đế không tồi, có lẽ tu sĩ cả tòa thành đều phải chết.” Lão giả tóc bạc hơi sợ hãi.

Lúc đó hắn ở thành bên cạnh, đang muốn ngồi Truyền Tống trận đi đến cự thành đó làm chút chuyện.

“Vậy thì nói đơn giản một chút.” Biểu cảm Từ Phàm có chút mong chờ, vẻ mặt đều là tò mò.

“Vậy ta sẽ nói một chút, trong tam thiên đại thế giới luôn có những đại thế giới từ khi xuất hiện sẽ ngưng tụ các chủng tộc gần gũi với thế giới của riêng mình.”

“Giống như tộc Mộc Nguyên, nhưng chủng tộc mà ta muốn nói đến mạnh hơn tộc Mộc Nguyên rất nhiều.”

“Lúc phương đại thế giới đó được sinh ra, năng lượng ẩn chứa rất mạnh, dẫn đến chủng tộc đi kèm cũng vô cùng mạnh mẽ.”

“Lúc đó, chủng tộc đó đã thống trị đại thế giới rộng lớn xung quanh, trong tộc có một tồn tại cấp bậc Tiên đế, có thể nói là thực lực đạt tới đỉnh cao, thời kỳ đó đã có Nhân tộc sinh sống ở đó.”

“Mạch Nhân tộc đó đã chịu hết áp bức và sỉ nhục của chủng tộc kia.”

“Chính trong hoàn cảnh này, một cô bé có thể chất cực kỳ đặc thù xuất hiện.”

Nói chuyện liên quan đến Tiên đế, lão giả tóc bạc cũng không dám nói quá chi tiết, ngay cả tên hạt giống đó cũng không dám nói ra.

“Tất cả đều có sự tồn tại của Tiên đế, chỉ là không cảm thấy…” Từ Phàm không nói tiếp.

“Ha ha, nói đến chuyện này cũng tương đối thú vị.”

“Giống như lúc Nhân tộc vừa tiến vào Mộc Nguyên Tiên giới, mạnh nhất cũng chỉ là Kim Tiên, lúc đó tộc Mộc Nguyên đã có Chuẩn Thánh tồn tại rồi.”

“Nghe nói lúc ấy Chuẩn Thánh tộc Mộc Nguyên đã cảm nhận được Nhân tộc có thể uy hiếp đến địa vị sau này của bọn họ, nhưng không đích thân ra tay, chỉ phái một đội Kim Tiên nhằm vào Nhân tộc.”

“Sau này tộc Cổ Thần thừa cơ quật khởi, Nhân tộc mới có cơ hội phát triển.”

“Sau khi Nhân tộc lớn mạnh, một người có tiếng lớn trong số đó đã đích thân đến tộc Mộc Nguyên làm khách, lúc ấy cũng hỏi được vấn đề tại sao chỉ phái một đội Kim Tiên nhằm vào Nhân tộc.”

“Thánh giả tộc Mộc Nguyên trả lời rất thú vị, từ khi sinh ra tộc Mộc Nguyên đã trở thành bá chủ của Mộc Nguyên Tiên giới.”

“Hắn thân là cường giả mạnh nhất trong tộc, dường như mỗi phút mỗi giờ mỗi ngày đều có thể cảm nhận được mối đe dọa từ tất cả các hướng.”

“Thậm chí có lúc ngay cả bò sát trong rãnh bùn hắn cũng có thể cảm giác được sau này sẽ tạo thành uy hiếp cực lớn đối với tộc Mộc Nguyên, chuyện này nhiều lên khiến hắn cũng lười quản.”

“Lúc ấy chủng tộc nhỏ chỉ có Kim Tiên như Nhân tộc, khắp nơi ở Mộc Nguyên Tiên giới đều có, nhưng vì Nhân tộc uy hiếp hơi lớn, cho nên mới đặc biệt phái một đội Kim Tiên nhằm vào.”

“Cũng giống như ta tùy tiện chỉ vào một tu sĩ có tu vi thiên tư thấp kém rồi nói với lão đệ sau này hắn sẽ sinh ra uy hiếp đối với tông môn của lão đệ.”

“Lão đệ sẽ tự kết luận thanh lý uy hiếp này ra sao?” Lão giả tóc bạc cười nói.

“Ta hiểu, nếu như thực sự khiến ta cảm nhận được uy hiếp, sau khi mấy lần liên tiếp chưa tiêu diệt được, ta sẽ đích thân ra tay.” Từ Phàm nghiêm túc nói, hắn sẽ không dễ phạm sai lầm thông thường này.

“Đây mới là điều thú vị nhất, lúc rất sớm Chuẩn Thánh của tộc Mộc Nguyên đó cũng làm như vậy, đáng tiếc không kiên trì được.” Lão giả tóc bạc nở nụ cười.

“...” Từ Phàm.

“Vậy chỉ có thể nói mệnh của tộc Mộc Nguyên chỉ như thế.”

“Đúng vậy, Mộc Nguyên Tiên giới chúng ta xếp cuối trong tam thiên đại thế giới, đã sinh ra bao nhiêu tỷ năm, mà ngay cả một Tiên đế cũng không có.” Lão giả tóc bạc nói.

Lúc này, âm thanh của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, ngoài cửa có thánh giả Đại La đến thăm.”

“Là lão đại, trước đó ta đã bảo hắn đến động phủ lấy chút đồ.” Lão giả tóc bạc nói.

“Mau mời vào đây!”

Truyền Tống trận xuất hiện, một nam tử nho nhã hiền hòa bước ra từ bên trong.

“Bái kiến sư phụ, bái kiến sư thúc!” Nam tử như hòa hợp với thiên địa, cung kính hành lễ với Từ Phàm và lão giả tóc bạc.

Từ Phàm cầm chén trà cảm giác không được tự nhiên, chung quy cũng là thánh giả Đại La, trước mặt Chân Tiên nhỏ bé như mình, nhận quà của hắn đúng là hơi khó khăn.

“Đứng dậy đi, tìm thấy đồ bảo ngươi đi lấy chưa?” Lão giả tóc bạc hỏi.

“Tìm thấy rồi.”

Nam tử phất tay, một ngọc khắc hỏa phượng đỏ tươi xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Lão đệ, sau khi Nhân tộc chiến loạn, ta mới nhớ ra trong động phủ còn có món đồ thú vị.”

“Ngọc khắc chính là ngọc Huyền Hoàng được điêu khắc ra, bên trong có phong ấn một con hỏa phượng cấp bậc thánh giả Đại La.”

“Sau này sẽ có lúc ta và lão đệ không quản được, nếu lúc đó lão đệ gặp nguy hiểm, thì hãy kích phát ngọc khắc hỏa phượng là được.”

Chương 1014: Một trăm tám mươi tỷ tiên ngọc

“Lão ca, thứ này của ngươi quan trọng quá rồi.” Từ Phàm nhìn ngọc khắc hỏa phượng như tác phẩm nghệ thuật mà thiên địa ngưng tụ nói.

“Thứ này có gì quý giá chứ, ta không dùng được, đặt ở chỗ lão đệ phụ giúp chăm sóc một chút không được sao?”

“Hơn nữa ngọc khắc hỏa phượng Huyền Hoàng này lại chẳng phải dùng một lần thì hết đi.”

“Sau khi sử dụng một lần sẽ tiến vào trạng thái hồi phục, hấp thụ chút năng lượng, qua mấy trăm ngàn năm lại có thể tái sử dụng.”

“Thứ này đặt ở chỗ lão đệ vừa hay.”

“Vậy ta sẽ nhận ý tốt của lão ca.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, có lợi không cần thì uổng phí quá, nhiều át chủ bài, cẩu lên càng thoải mái hơn.

“Vậy mới đúng chứ.” Lão giả tóc bạc hài lòng gật đầu.

“Được rồi, phía bên ta còn có chút việc, qua một thời gian nữa lại đến với lão đệ.” Lão giả tóc bạc nói xong lập tức dẫn theo đại đồ đệ của hắn rời khỏi Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nhìn ngọc khắc hỏa phượng Huyền Hoàng trong tiểu viện, lại nhìn về phía trà Ngộ Đạo huyền Hoàng cố ý để lại hơn phân nửa trên bàn, trên mặt lộ ra ý cười.

“lão đại ca này, quả nhiên là không để lại sức lực.”

Từ Phàm đi tới trước ngọc khắc hỏa phượng Huyền Hoàng, bắt đầu chậm rãi cảm nhận thần vận của ngọc Huyền Hoàng.

“Chủ nhân, mười năm trước cung Long Tiên triệu tập đấu giá lớn nhất toàn bộ Mộc Nguyên Tiên giới, trong đó có ngọc khắc hỏa phượng Huyền Hoàng này.”

“Giá giao dịch cuối cùng, mười ba tinh thể khí Huyền Hoàng.” Bồ Đào báo cáo.

Ở Tiên giới, vật trao đổi cao cấp hơn cả tiên tinh chính là khí Huyền Hoàng.

Nằm ở nơi sâu nhất trên chín tầng trời Tiên giới, chỉ có thánh giả Đại La mới có thể ngưng tụ được chút khí Huyền Hoàng mỏng manh.

Giá trị của nó, một tinh thể khí Huyền Hoàng đại diện cho một món Hậu thiên Linh Bảo.

Nghe được cái giá này, Từ Phàm im lặng nhìn lên bầu trời.

“Nếu tính những khí Huyền Hoàng này thành trọng bảo thời gian cho ta thì tốt biết bao!” Từ Phàm cảm khái nói.

Nhưng điều hắn không biết chính là đại ca tốt của hắn vốn cũng muốn tặng trọng bảo thời gian, nhưng lại phát hiện kỳ lạ, toàn bộ trọng bảo thời giản của Mộc Nguyên Tiên giới dường như đều biến mất.

Chạy khắp các thế lực lớn của Nhân tộc cũng như vậy, trọng bảo thời gian hoàn toàn không có bao nhiêu.

Nghe nói trên thị trường còn xuất hiện một hào khách thuần kim, điên cuồng mua lại trọng bảo thời gian không cần bàn giá cả, chỉ cần trong tay có hàng thì mọi thứ đều dễ thương lượng.

Những thế lực lớn vốn tích trữ trọng bảo thời gian như vậy đều kiếm được đầy bát.

Hiện tại lúc Từ Phàm quan sát ngọc khắc hỏa phượng Huyền Hoàng, tiền tuyến Nhân tộc lại truyền đến tin xấu.

Biên giới Tiên vực Nhân tộc lại thất thủ, lần này ngay cả những ngoại tộc nhỏ chỉ có thánh giả Đại La tọa trấn cũng bắt đầu tấn công biên giới Nhân tộc với những chủng tộc đỉnh cao.

Thế lực lớn phòng thủ biên giới Tiên vực Nhân tộc trực tiếp bị đánh không kịp trở tay, mỗi một thánh giả Đại La Nhân tộc phòng thủ biên giới ít nhất phải đối mặt với hai thánh giả Đại La ngoại tộc.

Tình hình Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới ngày càng nghiêm trọng.

Sau khi Từ Phàm nghe được tin tức này, lập tức chú ý đến những ngoại tộc nhỏ chỉ có thánh giả Đại La tọa trấn.

“Bồ Đào, ngươi nói trong nhà kho bảo vật của những ngoại tộc nhỏ đó có trọng bảo thời gian không.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Mặc dù phần lớn trọng bảo thời gian đến từ chín tầng trời, nhưng trong một số bí cảnh Tiên Linh đặc thù cũng sẽ có.”

“Những ngoại tộc chỉ có thánh giả Đại La tọa trấn, toàn bộ lãnh thổ ít nhất lớn như Tiên vực Nhân tộc, xác suất phát hiện trọng bảo thời gian tương đối lớn.” Bồ Đào nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên là lãnh thổ ngoại tộc xung quanh Nhân tộc có thánh giả Đại La tọa trấn.

“Tộc Thánh Nguyệt, tộc Hỏa Ma, tộc Kim Giáp…” Từ Phàm nhìn chủng tộc nhỏ có thực lực hơi mạnh xung quanh Nhân tộc.

“Thực lực mạnh nhất chính là tộc Thánh Nguyệt, có thâm thù đại hận với Nhân tộc, mấy năm nay vẫn luôn ẩn nhẫn, hiện tại cũng tìm được cơ hội.” Từ Phàm nhìn tài liệu của tộc Thánh Nguyệt nói.

Nhân tộc nằm ở lãnh thổ này, thời kỳ hoang cổ có ít nhất một phần ba là lãnh thổ của tộc Thánh Nguyệt, chẳng qua sau đó nơi này được Nhân tộc để ý đến.

“Nếu thật sự làm như vậy, vậy hiện tại con rối Kim Tiên trong tay hơi ít.”

“Ít nhất phải có sáu con rối Kim Tiên, hắn muốn đoạt lấy thực lực nhà kho bảo vật của những chủng tộc nhỏ đó.” Từ Phàm thông qua Nguyên giới nhìn thấy ba con rối Kim Tiên đang đợi thời cơ.

Ba con rối Kim Tiên này rời xa tông môn tác chiến, hồ năng lượng của Bồ Đào không truyền được vị trí xa như vậy, cho nên con rối Kim Tiên chỉ có thể tiêu hao tiên ngọc bổ sung năng lượng.

Chỉ riêng ba con rối Kim Tiên này ra tay đã tiêu hao tám mươi triệu tiên ngọc.

Cho nên hiện tại Từ Phàm đang thay đổi kế hoạch, nếu thật sự có sáu con rối Kim Tiên đánh một trận với thánh giả Đại La của những ngoại tộc nhỏ đó, thì phải tiêu hao bao nhiêu tiên ngọc.

Phải biết rằng hắn khống chế con rối Kim Tiên đánh Kim Tiên, bình thường dưới tình hình không quá mười hơi thở đã có thể chấm dứt trận chiến.

Nếu như đối chọi với thánh giả Đại La, thì đó là cuộc chiến lâu dài.

“Đột nhiên cảm giác hơi không có lợi, Bồ Đào, tái chế ba con rối Kim Tiên, cùng xuất sáu con rối ra đối kháng với thánh giả Đại La cần tiêu hao bao nhiêu tiên ngọc.” Từ Phàm hỏi.

“Không có mô hình dữ liệu, đề nghị chủ nhân phá vỡ vòng vây mục đích, như vậy có thể giảm thiểu tổn thất ít nhất cho con rối Kim Tiên.” Bồ Đào gợi ý.

“Chỉ sợ đủ sặc, thực lực của thánh giả Đại La những ngoại tộc nhỏ đó đều tương đối mạnh, nếu thật sự gặp nhau, có lẽ sẽ có một phen khổ chiến.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, sau khi có sáu con rối, thủ đoạn lên kế hoạch trộm cắp nhà kho bảo vật ngoại tộc đã nhiều hơn.”

“Hoàn toàn có thể căn cứ vào tình hình hiện tại, khiến cho thánh giả Đại La ngoại tộc đó không kịp trở tay.” Bồ Đào nói thêm.

“Vậy ít nhất phải xuyên qua bốn Tiên vực trở lên mới được, phiền phức quá.”

“Bỏ đi, kế hoạch này nói sau, tạo con rối với phi thuyền cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo trước đi.”

“Cuối cùng thật sự không lấy được trọng bảo thời gian rồi nói tiếp.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

Lúc này, Từ Phàm nhận được cuộc gọi từ số một và số hai.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn bản thiết kế phi thuyền Hậu thiên Linh Bảo trong ngọc điệp, lông mày hơi nhíu lại.

“Bản thể, đây là phương án tối ưu mà bọn ta và Bồ Đào đã thôi diễn ra, đây đã là phi thuyền Hậu thiên Linh Bảo tiêu hao tiên ngọc ít nhất rồi.” Phân thân số một nói.

“Một trăm tám mươi tỷ tiên ngọc, còn là phi thuyền Hậu thiên Linh Bảo mới nhập môn nữa.” Từ Phàm thở dài nói.

“Hết cách, chưa đạt đến Thần Tượng, muốn luyện Hậu thiên Linh Bảo sẽ phiền phức như vậy.”

“Cho dù là thời gian hay là Tiên khoáng Hậu thiên Linh Bảo đều tổn thất rất lớn.” Phân thân số hai nói.

“Vậy cứ tạm như vậy trước, mau mua lại Tiên khoáng cấp bậc Hậu thiên Linh Bảo mà tiền kỳ cần dùng lại, luyện chế trước, phía sau nói sau vậy.” Từ Phàm quyết định nói.

“Ta đã sớm đưa danh sách cho Bồ Đào rồi, vừa hay nằm trong số lượng tiên ngọc lợi nhuận hằng năm của tông môn chúng ta.”

“Đến lúc đó khống chế tốc độ luyện chế phi thuyền Hậu thiên Linh Bảo, có thể thực hiện nối tiếp hoàn mỹ rồi.” Phân thân số hai cười nói.

“Không tồi, có lòng rồi.”

Từ Phàm phát hiện thời gian gần đây phân thân số một số hai biểu hiện rất tốt, bản chất người máy hiện tại đã trở thành người máy chủ động năng động rồi.

Nghe được Từ Phàm khen ngợi, phân thân số một số hai nhìn nhau, trong lòng thầm nhẹ nhõm.

Chương 1015: Đệ tử đời thứ tư

Khu vực đệ tử đời thứ tư, Ẩn Linh môn.

Trên bầu trời xuất hiện một nắm đất tiên thai, từ từ đáp xuống trong một động phủ.

Đệ tử đời thứ tư lại thăng cấp một Chuẩn Tiên.

Một nam tử có dáng người mạnh mẽ đứng dậy duỗi thắt lưng.

Sau đó lấy ra pháp khí thông hành tông môn, gửi tin tức cho tất cả đệ tử học viện ba mươi hai trước đó.

“Ta, Lý Nhưỡng, hôm nay thăng cấp Chuẩn Tiên, là đệ tử thứ bảy đời thứ tư của tông môn.”

“Thấy sao mấy huynh đệ tỷ muội, không khiến học viện số ba mươi hai chúng ta mất mặt chứ.” Nam tử vui vẻ dùng pháp khí truyền tin của tông môn gửi tin tức.

“Giỏi giỏi giỏi, không hổ là thủ tịch của học viện chúng ta.”

“Thật hoài niệm những ngày đào hang với Lý ca lúc trước.”

“Học viện ba mươi hai sinh sôi không ngừng!”

“Học viện ba mươi hai vô địch!”

Chẳng bao lâu, phía dưới tin tức mà nam tử đó gửi đi có hàng ngàn câu trả lời.

“Mấy huynh đệ tỷ muội, ta cũng được xem là chính thức tốt nghiệp rồi, cuối cùng cũng có thể góp cho tông môn một phần sức mạnh.”

“Khoảng thời gian sau này ta sẽ phát sóng quá trình đóng góp cho tông môn sau khi tốt nghiệp, làm mẫu cho mấy huynh đệ tỷ muội, tránh đến lúc luống cuống tay chân.” Lý Nhượng nhìn hơn vạn câu trả lời vui vẻ nở nụ cười.

“Đại sư huynh cố lên, nói với các học viện khác biết, học viện số ba mươi hai chúng ta mới là mạnh nhất.”

“Đại sư huynh cố lên, nhất định phải cố gắng áp đảo Ngô Cương một đầu.”

Sau khi Lý Nhượng bắt đầu phát sóng trực tiếp, trên màn sáng xuất hiện rất nhiều lời khuyến khích.

Chính ngay lúc này, tiếng Bồ Đào vang lên.

“Phát hiện đệ tử đời thứ tư Lý Nhượng đã thăng cấp lên Chuẩn Tiên, có thể đến bái kiến đại trưởng lão tông môn.”

Nghe thấy âm thanh của Bồ Đào, trong màn sáng lập tức nổ tung, dòng chữ vô tận quét qua.

“Ta nhớ rồi, hình như trên diễn đàn đệ tử đời thứ tư của chúng ta có một thông báo, một trăm đệ tử đầu tiên thăng cấp lên Chuẩn Tiên đều có tư cách đi bái kiến đại trưởng lão, nhận được ban thưởng.” Một dòng chữ lấp lóe hiện lên từ trong phòng phát sóng trực tiếp.

Sau đó, toàn bộ buổi phát sóng trực tiếp vắng vẻ một nửa, nửa còn lại cũng dự định đợi Lý Nhượng gặp đại trưởng lão rồi mới rời đi.

“Ha ha, không hổ là mấy huynh đệ tỷ muội của học viện ba mươi hai ta, đúng là hiện thực.” Lý Nhưỡng nhìn phát sóng trực tiếp lạnh lẽo cười ha ha nói.

“Ta sẽ mang theo lời hỏi thăm của các ngươi đi bái kiến đại trưởng lão.” Lý Nhưỡng nói xong lập tức bước lên Truyền Tống trận.

Địa điểm Từ Phàm gặp mặt lần này là một đình hóng mát bên hồ Tiên Dịch.

“Lý Nhưỡng, trước đây là đại sư huynh của học viện số ba mươi hai, là học viện duy nhất có thể dẫn dắt đệ tử sánh vai với Ngô Cương.”

“Rất có khí chất lãnh đạo, không tồi.” Từ Phàm nhìn nam tử trước mắt nói.

Sau hơn một ngàn năm học tập và phát triển, đệ tử đời thứ tư trẻ tuổi ban đầu sớm đã trưởng thành.

Nhưng bọn họ theo tông môn hiểu biết về Tu Tiên giới, lại ngày càng sùng bái đại trưởng lão tông môn.

“Bái kiến đại trưởng lão.”

Lý Nhưỡng thấy Từ Phàm quá kích động, hiện tại mới phản ứng lại.

“Đứng lên đi, không cần bái.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Sau đó trong tay xuất hiện một viên thổ nguyên châu Tiên khí với một ngọn núi nhỏ.

“Biết bản lĩnh chạy thoát mạng của ngươi lợi hại, nên đặc biệt cho ngươi hai món Tiên khí có thể tăng cường tiên pháp công kích hệ Thổ của ngươi.”

“Sau này hãy cố gắng thật tốt, ngươi không phụ tông môn, tông môn ắt không phụ ngươi.” Từ Phàm trịnh trọng giao hai món Tiên khí cho Lý Nhưỡng.

“Nguyện dốc sức vì tông môn!” Lý Nhưỡng kích động nói.

Trước khi đến hắn đã nghĩ đến rất nhiều lời nói, muốn nói với đại trưởng lão.

Nhưng sau khi nhìn thấy đại trưởng lão, những lời đầy miệng chỉ biến thành kích động.

“Đại sư huynh, hãy nói những lời trước đó ngươi đã chuẩn bị đi, sao đến đây đã sợ rồi.”

“Đại sư huynh, ngươi phải thay mặt học viện số ba mươi hai chúng ta kính trọng đại trưởng lão, không thể lùi bước.”

Dòng chữ điên cuồng hiện lên trong không gian phát sóng trực tiếp, Từ Phàm cũng nhận ra.

“Ngươi nói cho sư huynh đệ của ngươi biết, top một trăm thăng cấp Chuẩn Tiên đều có phần thưởng đặc biệt.”

“Ví dụ như thiên sơn nhạc trong tay ngươi hiện tại, uy năng của nó có thể sánh ngang với Tiên khí đỉnh cấp.”

“Còn nữa, Tiên khí của một trăm món phần thưởng đặc biệt này chính là ta đích thân luyện chế, muốn có được thì nhanh chóng cố gắng đi.”

Từ Phàm nói với ống kính trong phát sóng trực tiếp.

Trong nháy mắt, trong màn sáng tràn đầy bình luận ta phải cố gắng tu luyện.

Sau khi thưởng một phen, để Lý Nhưỡng kích động rời đi.

Sau khi gặp Lý Nhưỡng, bỗng nhiên Từ Phàm muốn biết chi tiết về đệ tử đời thứ tư.

“Bồ Đào, đệ tử đời thứ tư thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Đệ tử ba đời đầu có tổng thể mạnh nhất cùng thời kỳ, chẳng qua dưới sự bồi dưỡng tổng hợp, chưa xuất hiện đệ tử đời thứ tư ưu tú như vậy.”

“Trước mắt trong số tám mươi ba triệu đệ tử đời thứ tư, có mười ba triệu chủ tu bàng môn chi đạo.”

“Còn lại gần một nửa số lượng phụ tu bàng môn chi đạo, đa số lấy Luyện Đan, Luyện Khí, trận pháp làm chủ.”

“Dự kiến trong ngàn năm tới, trong tông môn sẽ xuất hiện một làn sóng lớn Tông sư Luyện Khí, Luyện Đan, trận pháp nhất mạch.” Bồ Đào phân tích.

“Có thể xuất hiện mấy Đại Tông sư.” Từ Phàm hỏi.

“Có mười hai người có hy vọng thăng cấp lên Đại Tông sư, nhưng sau cùng có thể trở thành Đại Tông sư thì dự kiến có ít nhất hai người.” Bồ Đào trả lời.

“Nếu đệ tử nhất mạch này đều phát triển toàn diện, vậy ta thân là đại trưởng lão, có nên tăng thêm sức lực cho bọn chúng hay không.” Từ Phàm vuốt cằm nói, rất lâu trước đây hắn đã có kế hoạch như vậy.

Tìm một phương pháp dễ dàng thăng cấp làm Đại Tông sư trong bàng môn chi đạo.

Loại bí pháp này cũng không hiếm thấy ở trong Tiên giới, chẳng qua tất cả đều được nắm trong tay thương hội Thiên Đỉnh, Vạn Đạo Các, kiểu vượt qua này, trong tay các thế lực lớn mấy Tiên giới thậm chí là mấy trăm ngàn Tiên giới.

Lúc này, cách hồ Tiên Dịch không xa đột nhiên có một vết nứt không gian được mở ra.

Một cặp hươu trưởng thành dẫn một đàn hươu con bước ra khỏi vết nứt không gian.

Hươu mẹ dẫn đầu vừa hay đối mặt với ánh mắt của Từ Phàm.

“Ngươi còn biết trở về sao!” Từ Phàm huấn giới nói, từ sau khi tông môn phi thăng đến Tiên giới, thời gian hai con Vân Hoa Lộc này ở tông môn chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Còn quá đáng hơn Hung Bạch luôn ngủ say mà hắn nuôi dưỡng bên cạnh.

“Eee!” Hươu mẹ Vân Hoa thấp giọng kêu một tiếng.

Từ Phàm trong nháy mắt nghe hiểu ý tứ bên trong, đi đến trước thân Vân Hoa Lộc, sắc mặt nghiêm túc hỏi: “Ngươi thật sự đã gặp Vi Vân sao?”

Sau đó một chiếc nhẫn không gian lơ lửng trước mặt Từ Phàm, trên đó còn có khí tức của nương tử Trương Vi Vân mà nhiều năm hắn chưa gặp.

“Trời à, trước đây ta luôn cho rằng thiên phú xuyên không gian của ngươi rất nghịch thiên.”

“Nhưng hiện tại xem ra, thiên phú của ngươi ngày càng nghịch thiên, đã thuộc về khái niệm cấp bậc rồi.” Sau khi Từ Phàm xác định chiếc nhẫn này là của Trương Vi Vân, thì liếc mắt nhìn Vân Hoa Lộc.

“Gừ gừ!” Vân Hoa Lộc kiêu ngạo ngẩng đầu lên.

Từ Phàm cầm lấy nhẫn không gian có khí tức của Trương Vi Vân lên bắt đầu kiểm tra.

Sau đó trong tay có thêm một ngọc giản, đây là thư mà Trương Vi Vân gửi cho hắn.

Sau khi Từ Phàm kiểm tra, khóe miệng lộ ra nụ cười.

Sau đó Từ Phàm lấy ngọc giản ra, lời hắn muốn nói đều được khắc vào bên trong.

“Nè, trở về đi, trả nhẫn không gian này cho nữ chủ nhân của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Eeee!”

Nghe thấy Vân Hoa Lộc đáp lại, Từ Phàm đứng lên.

“Ban nãy vẫn còn khen ngươi đó, bây giờ thì không ổn rồi sao!”

Chương 1016: Vùng đất ngoài giới

Từ Phàm phất tay đuổi đàn hươu con kiêu ngạo này đi.

“Uổng cho ta vui vẻ một hồi, còn tưởng có thể truyền tin với nương tử.” Từ Phàm thở dài nói.

“Bồ Đào, tìm trưởng lão cố vấn qua đây cho ta.” Dường như Từ Phàm nhớ đến thứ gì đó.

“Tuân mệnh.”

Một Truyền Tống trận xuất hiện cách Từ Phàm không xa, không bao lâu La Sinh bước ra từ bên trong.

“Bái kiến đại trưởng lão!” La Sinh cung kính hành lễ nói.

Nếu như trước đây lúc mới đến, hắn chỉ muốn ôm lấy hai chiếc đùi tương lai này, trong lòng cũng không phải không có ý nghĩ khác.

Nhưng những chuyện xảy ra mấy năm gần đây khiến hắn cảm thấy dường như ôm đùi hơi muộn, đùi phát triển quá nhanh khiến hắn hoàn toàn không có không gian hoạt động.

Cái khác không nói, chỉ riêng ba con rối Kim Tiên đó đã khiến hắn rất khiếp sợ, phải biết rằng thứ này còn thưa thớt hơn so với Hậu thiên Linh Bảo.

“Lại đây ngồi đi.” Từ Phàm nhìn mặt hồ Tiên Dịch xa xa nói.

“Tuân mệnh.” La Sinh gật đầu, đi tới mái đình, ngồi bên cạnh Từ Phàm, không cản trở đại trưởng lão thưởng thức phong cảnh.

“Có biết vùng đất ngoài giới không?” Trước đó Từ Phàm không có điều kiện chiến lực Kim Tiên, nên cũng không có quá nhiều hứng thú với nơi vừa nghe đến đã biết rất cao lớn này.

Nhưng vừa rồi đã nhận được ít tin tức của vùng đất ngoài giới từ trong ngọc giản, cho nên muốn hỏi thăm đôi chút.

“Đại trưởng lão, ngươi hỏi nhầm người rồi, vùng đất ngoài giới chính là nơi trên Đại La mới có thể chạm đến.”

“Tiểu Kim Tiên trước đây như ta, chỉ có thể nhận được ít tin tức từ trong miệng sư tôn trước kia của ta thôi.”

La Sinh thành thật nói, trong lòng hơi đau thương, không ngờ địa vị đại trưởng lão cố vấn của mình, hiện tại không giữ được nữa rồi sao?

“Nói hết những gì ngươi biết đi.” Từ Phàm bưng chén trà nói.

“Tồn tại Đại La với trên Đại La, bình thường bọn họ đều thích dùng khí Huyền Hoàng giao dịch.”

“Khí Huyền Hoàng nhất tinh có thể để một thánh giả Đại La từ nơi khí Huyền Hoàng mỏng manh ngưng tụ trăm vạn năm.” La Sinh nhìn về phía Từ Phàm giới thiệu.

“Ta đều biết những điều này.”

“Trên Hậu thiên Linh Bảo là Tiên thiên linh bảo, trên nữa chính là Tiên thiên chí bảo và Huyền Hoàng chí bảo.”

“Trong đó uy năng của Huyền Hoàng chí bảo cao hơn Tiên thiên chí bảo một chút.”

“Mà vùng đất ngoài giới có Huyền Hoàng chí bảo và những bảo vật mang theo khí Huyền Hoàng.”

“Ở nơi đó, truyền thuyết còn có người huyền bí đào thoát tam thiên giới.”

“Đại trưởng lão, ta chỉ biết nhiêu đó thôi.” La Sinh hành lễ nói.

“Được, làm phiền La Sinh trưởng lão đến đây một chuyến rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Từ Phàm lấy ra chút trà Ngộ Đạo huyền Hoàng, kết hợp với trà đạo bản thân ngưng tụ một chén trà Đại Đạo thích hợp cho La Sinh tu đạo.

“Ta thấy ngươi đã tu luyện tới Chân Tiên đỉnh phong, muốn đi lại con đường cũ đạt thành tựu Kim Tiên.”

“Thân là đại trưởng lão tông môn, đương nhiên ta nên giúp ngươi một tay.” Từ Phàm nói xong, dùng thời gian phong ấn chén trà Đại Đạo đó ở thời khắc vừa mới pha xong.

“Đợi ngươi cảm ngộ được tia cơ hội đột phá Kim Tiên, hãy uống chén trà Đại Đạo này, có thể khiến ngươi đột phá Kim Tiên.” Từ Phàm nói.

Mặc dù hắn rất chướng mắt chiến lực miễn cưỡng thăng cấp đến Kim Tiên như La Sinh, nhưng tốt xấu gì cũng là Kim Tiên, cũng có thể để Ẩn Linh môn miễn cưỡng được Nhân tộc Tiên giới đánh giá là Tiên tông, vẫn là có lợi ích.

“Đa tạ đại trưởng lão!” La Sinh cảm nhận được khí tức chí cao huyền ảo truyền ra trong trà Đại Đạo kích động nói.

Thậm chí hắn còn cảm nhận được tia khí Huyền Hoàng từ trong trà Đại Đạo, phải biết rằng đây chính là mấu chốt Kim Tiên đột phá thánh giả Đại La.

Điều này đối với hắn của trước đây chỉ là truyền thuyết, không ngờ hiện tại lại thật sự có được.

La Sinh nghĩ đến đường đi này, dường như toàn bộ đều dựa vào người khác giúp đỡ, tông môn trước đó, sư tôn sau này, đại trưởng lão và Vương Vũ Luân sau cùng.

Giờ phút này, bỗng nhiên La Sinh có chút hiểu rõ mệnh cách của mình.

“Không cần kích động, từ sau khi ngươi gia nhập tông môn thì chính là người một nhà.”

“Ngươi thăng cấp Kim Tiên đối với tông môn cũng có lợi.” Từ Phàm cười nói.

“Còn phải đa tạ đại trưởng lão ban ân.”

La Sinh cảm tạ xong lập tức rời đi, hắn nhìn ra được Từ Phàm chỉ đơn thuần gọi hắn đến hỏi đôi chút.

Trong mái đình chỉ còn lại một mình Từ Phàm.

Trong tay hắn xuất hiện một bình trà nhỏ dùng ôn ngọc chế tạo, bên trong là trà Ngộ Đạo huyền Hoàng còn sót lại.

“Tiết kiệm một chút, đủ để ngưng tụ hai mươi chén trà.”

Giờ phút này, Từ Phàm lại nghĩ đến đại ca tốt đó của hắn, sự cảm động khó hiểu hiện lên trong lòng.

Nhưng vào lúc này, một Truyền Tống trận đột nhiên xuất hiện trong mái đình.

Vương Vũ Luân, Vương Hướng Trì đi ra từ bên trong, trên mặt mang theo vẻ lo lắng.

“Sư phụ, cha của Mộc Đại trấn thủ biên giới bị Đại La ngoại tộc vây công, Mộc Đại vừa xuất quan đã đi tìm cha nàng rồi.” Vương Hướng Trì nhanh chóng nói.

“Từ đại ca, có thể bảo Bồ Đào phái một con rối Kim Tiên đi bảo vệ con dâu ta một chút hay không.” Vương Vũ Luân nói.

“Nói lời này, có vẻ như ta là người ngoài vậy.”

“Hướng Trì, hiện tại ngươi hãy mang theo ba con rối Kim Tiên đi tìm nương tử của ngươi, thời khắc quan trọng có thể bảo ba con rối Kim Tiên ra tay, giúp nhạc phụ đó của ngươi một phen.”

“Để cho hắn biết thực lực của Ẩn Linh môn chúng ta, gả con gái cho ngươi không uổng.”

“Hiện tại cứ để Không Giới môn dùng sức mạnh bản nguyên định vị đến biên giới đó, ngươi trực tiếp truyền tống qua đó đi." Từ Phàm nhanh chóng sắp xếp nói.

"Đa tạ sư phụ!"

Ba con rối Kim Tiên xuất hiện phía sau Vương Hướng Trì, cùng bước lên Truyền Tống trận, đi đến biên giới Tiên vực.

Mái đình chỉ còn lại Từ Phàm và Vương Vũ Luân.

"Từ đại ca, sau này ngươi cũng sẽ ra mặt vì ta như vậy sao?" Vương Vũ Luân hỏi.

"Vậy có lẽ là chuyện rất lâu sau này, ít nhất hiện tại ta vẫn chưa có thực lực này." Từ Phàm buông tay nói, đến giờ hắn vẫn chưa biết rõ nhân quả dây dưa trên người anh em tốt rốt cuộc có bao nhiêu.

Mỗi lần cứ nghĩ sẽ không còn nữa thì lại xuất hiện cái mới, hơn nữa cái nào cái nấy đều rất lợi hại.

"Không sao, thời gian vẫn còn rất dài." Vương Vũ Luân nở nụ cười.

"Gần đây có liên lạc với muội muội nương tử của ngươi không?" Từ Phàm trò chuyện với anh em tốt.

"Thường xuyên có liên lạc, nhưng đều là ta đơn phương liên lạc với nàng, hỏi nàng một số tin tức về tỷ tỷ của nàng."

"Hình như tỷ tỷ của nàng đến vùng đất ngoài giới tìm thứ gì đó, nhưng vẫn chưa tìm thấy, khoảng thời gian gần đây mới có tin tức."

"Hiện giờ thứ đó đã có động tĩnh, có lẽ không lâu sau sẽ trở về."

"Vậy sau khi hồng nhan kiếp trước của ngươi trở về, có lẽ hai huynh đệ chúng ta sẽ tách nhau ra một thời gian rồi."

"Ngươi yên tâm, bên này đã có ta, ngươi cứ xử lý tốt chuyện của ngươi là được." Từ Phàm cười nói.

"Thật sự phải tách nhau ra sao?" Vương Vũ Luân hơi cô đơn nói.

"Đi tìm hồng nhan tri kỷ của ngươi cũng có lợi cho ngươi, đi thăm dò xem kiếp trước đã làm gì mà có thể khiến nhiều nữ nhân si tình vì ngươi như vậy."

"Với lại ta cảm giác những người kiếp trước đó của ngươi đều là nhân vật lớn rất ghê gớm, hãy tìm kinh nghiệm của bọn họ, nói không chừng cũng có thể khiến ngươi bước đến đỉnh phong.” Từ Phàm nói.

Hắn cảm giác kiếp trước anh em tốt của mình nhất định là đại kỳ tiếp theo, kiếp này đến làm anh em tốt của mình, có thể là bước cuối cùng.

Chương 1017: Loạn đạo tâm của hắn

Tiên vực Thiên Bắc, Mộc Đại với hai hộ vệ Kim Tiên đang gian nan ngăn cản ngoại tộc xâm lấn.

“Lát nữa các ngươi không cần quan tâm đến ta, tìm cơ hội giúp cha ta đi.” Vẻ mặt Mộc Đại kiên cường nói.

“Tiểu thư, trận chiến giữa Đại La đã không còn là trận chiến mà bọn ta có thể tham gia được nữa.”

“Vừa rồi thánh chủ đã truyền tin đến, bảo bọn ta thề chết cũng phải bảo vệ an toàn cho ngươi.” Một hộ vệ Kim Tiên nói.

“Ta không cần các ngươi quản, cha ta đã cho ta Tiên khí Không Gian, cho dù gặp phải Kim Tiên ngoại tộc, ta cũng có thể chạy trốn.”

“Phía bên cha ta thì không giống vậy, có thêm hai Kim Tiên thì có thêm một phần sức mạnh.” Mộc Đại nhìn lên bầu trời nói.

Ở phía bên kia bầu trời, cha nàng đang một mình đối mặt với ba thánh giả Đại La ngoại tộc.

Nhưng vào lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện ánh sáng giống như mưa sao băng.

Vô số lục quang bao trùm về phía Mộc Đại.

“Tiểu thư không ổn, là Địa Linh thuật do Kim Tiên tộc Mộc Nguyên phóng thích, nơi này đã không còn an toàn, chúng ta cần phải nhanh chóng rời đi.” Một hộ vệ Kim Tiên lo lắng nói.

Chính ngay lúc này, có hàng ngàn lục quang trên bầu trời bao phủ các vị trí tiền tuyến.

Đồng thời thủ vệ Chân Tiên tiền tuyến cũng cảm nhận được khí tức của năm Kim Tiên ngoại tộc đang chạy về phía nơi này.

“Rút lui, không được khinh thường địch!” Thủ hộ Chân Tiên của trận địa này hét lớn.

“Tiểu thư, bên này ít nhất có sáu Kim Tiên ngoại tộc đến, chỉ dựa vào những đại quân tiền tuyến này, cho dù tạo thành chiến trận chống cự cũng là toàn quân bị diệt.”

“Rời đi sớm một chút, tổ hậu phương sẽ phái viện quân đến đây.”

“Thánh chủ chính là thánh giả Đại La Nhân tộc, thế lực lớn phía sau sẽ không thể không quan tâm đến.”

“Trước mắt an nguy của tiểu thư mới là quan trọng nhất.” Một hộ vệ Kim Tiên nói xong lập tức muốn phá vỡ không gian dẫn theo Mộc Đại rời đi.

“Tiểu thư rời đi đi, nếu không đi thì không gian nơi này sẽ bị mấy Kim Tiên ngoại tộc đó liên thủ phong tỏa đó.” Một hộ vệ Kim Tiên khác khuyên nhủ.

Lúc này, đột nhiên có ba khí tức Kim Tiên ngoại tộc khóa chặt Mộc Đại.

Sắc mặt của hai hộ vệ Kim Tiên kịch liệt thay đổi.

“Tiểu thư không ổn, đi thôi.”

Ngay sau đó, một sức mạnh không gian đã phong tỏa không gian của khu vực này.

Không gian hộ vệ Kim Tiên phá vỡ trong nháy mắt biến mất.

“Nữ nhi của Mộc Lôi thánh giả, bắt ngươi có lẽ có thể đổi lấy không ít thứ tốt.” Một âm thanh tham lam vang lên.

Sau đó trên bầu trời xuất hiện một bàn tay che trời chụp về phía Mộc Đại.

Lúc này một luồng sấm sét nổ tung, trực tiếp đánh tan bàn tay to trên bầu trời.

“Tiểu thư, ngươi và Nhị Lôi mau rời đi, ta ở đây chặn trước, gặp lại các ngươi sau.”

Chỉ trong nháy mắt, bầu trời của mảng khu vực này được bao phủ bởi những lôi vân.

Sau đó, sấm sét vô tận nổ tung, tàn phá bừa bãi trong thiên địa.

Ép năm Kim Tiên ngoại tộc khác ẩn nấp trong bóng tối phải xuất hiện.

“Quả nhiên là Thánh Nguyệt các ngươi và tộc Cổ Ma, có lẽ ban đầu Nhân tộc nên tiêu diệt hai tai họa ngầm các ngươi.” Một âm thanh như sấm sét vang lên.

“Nói chuyện khí phách như vậy, lát nữa đánh nhau, xem ngươi còn có uy phong như hiện tại hay không.” Một giọng nữ thản nhiên vang lên.

Sau đó, một vòng Thánh Nguyệt xuất hiện trên bầu trời, phàm người được Thánh Nguyệt chiếu đến, khuôn mặt của họ đều lộ ra vẻ si mê hướng Thần.

Cho dù tiếng sấm có vang lên giữa thiên địa cũng không thể đánh thức được những người chìm vào trong Thánh Nguyệt.

“Đừng hòng mê hoặc chúng sinh!” Đại Lôi vừa định dùng sức mạnh lôi đình nổ nát Thánh Nguyệt trên bầu trời, thì có một luồng sức mạnh khác thường ngăn cản hắn lại.

Một Kim Tiên Cổ Ma xuất hiện cách Đại Lôi không xa, tản ra khí tức thâm uyên.

Đồng thời lại có hai Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt chặn đường sau của Mộc Đại.

Đúng lúc này, đột nhiên trên bầu trời xuất hiện sáu mâu lôi đình giống như thiên địa bắn về phía sáu Kim Tiên ngoại tộc đó.

Nhưng sau đó, có hai bàn tay sáng tỏ như ánh trăng ngăn chặn sáu mâu lôi đình.

“Mộc Lôi thánh giả, ngươi một chọi ba bọn ta còn dám phân tâm, đây là thiếu tôn trọng đối với bọn ta.” Một âm thanh hờ hững vang lên.

“Bắt lấy nữ tu sĩ Nhân tộc đó, ngược đãi trước mặt Mộc Lôi thánh giả, xem ngươi còn có vẻ mặt kiêu ngạo trước tộc ta như trước đó hay không.”

Sau khi âm thanh này nói xong, đột nhiên một tiếng sấm cuồng từ chín tầng trời giáng xuống.

Trực tiếp tiêu diệt một Kim Tiên ngoại tộc đang chặn đường lùi của Mộc Đại.

“Tiêu diệt một Kim Tiên thì thế nào, vô năng cuồng nộ mà thôi.”

“Mặc dù hôm nay ba bọn ta không trấn áp được thánh giả Đại La đứng đầu Nhân tộc ngươi, nhưng vẫn có thể làm loạn đạo tâm của ngươi.” Một âm thanh lạnh lẽo xen lẫn thù hận vang lên.

Lúc này năm Kim Tiên ngoại tộc đã có xu hướng bao vây Mộc Đại với hai hộ vệ Kim Tiên.

Nhìn vẻ tuyệt vọng liều chết của hai hộ vệ Kim Tiên bên cạnh, bỗng nhiên Mộc Đại ngẩng đầu lên hét lớn về phía bầu trời.

“Cha, ngươi an tâm chiến đấu, nữ nhi tuyệt đối sẽ không kéo chân ngươi!” Mộc Đại nói xong lập tức muốn tự giải tiên hồn nhục thể.

Bởi vì nàng phát hiện không gian xung quanh đã bị thánh giả Đại La ngoại tộc phong tỏa, hơn nữa còn là ba Đại La ngoại tộc cùng phát lực.

Cho dù cha nàng thân là thánh giả Đại La đứng đầu Nhân tộc, trong chốc lát cũng không phá được không gian phong tỏa.

“Đừng!”

“Mộc Lôi thánh giả ta ngay cả nữ nhi cũng không bảo vệ được thì còn thể diện gì tồn tại giữa thiên địa.”

Một cuồng lôi tử sắc trực tiếp phá ra từ không gian, hóa thành bàn tay to bắt được Mộc Đại đang muốn tự giải tiên hồn nhục thể, kéo nàng vào trong không gian.

Để lại hai hộ vệ Kim Tiên một mình đối mặt với năm Kim Tiên ngoại tộc.

Mộc Lôi thánh giả ở trên bầu trời nhìn về phía ba Đại La ngoại tộc vây công mình.

Vẻ cuồng ngạo trong mắt vẫn không giảm, thân mặc thánh giáp cuồng lôi, cầm trong tay một cây lôi mâu.

“Ba tên ngu xuẩn các ngươi, ngay cả cục diện giữa các chủng tộc đỉnh cấp cũng dám xen vào.”

“Xem ra trong thời kỳ hoang cổ, thiện tâm của Nhân tộc ta đã uổng phí rồi, để lại cho các ngươi một con đường làm c-h-ó các ngươi cũng không muốn.”

“Các ngươi cho rằng nhân lúc Chuẩn Thánh Nhân tộc ta xảy ra chuyện thì có thể xâm chiếm Nhân tộc ta, chia nhau chén canh sao?”

“Hiện giờ ta sẽ nói cho các ngươi một đạo lý, c-h-ó mãi là c-h-ó, muốn nhân lúc chủ nhân bệnh nặng mà thay thế, đó chỉ là tưởng tượng của c-h-ó mà thôi!”

Mộc Lôi thánh giả nói xong, trên người dấy lên hỏa diễm Hỗn Độn, cho dù trong chín tầng trời, tai họa xung quanh ở trước mặt hỏa diễm Hỗn Độn đều thầm biến sắc.

“Không ổn, lão ta muốn liều mạng!” Đại La tộc Thánh Nguyệt hơi tê dại da đầu.

“Đỉnh chủ, chỉ cần đợi Đại La phía bên đó đến đây chi viện thì chúng ta có thể trấn áp lão già này.”

“Mắng bọn ta là c-h-ó, tuyệt đối không thể tha!” Một Đại La ngoại tộc khác giận dữ nói.

Lúc này, sắc mặt của một Đại La chủ yếu phong tỏa không gian trong số đó mừng rỡ.

Sau đó một bàn tay lớn thăm dò vào trong không gian, lần nữa thu lại, Mộc Đại bị bàn tay lớn đó nắm chặt trong tay.

“Mộc Lôi thánh giả, xem ra ban đầu ngươi cứu con gái của ngươi vốn không dốc sức cho lắm, cho dù thêu đốt sức mạnh bản nguyên, chẳng phải là vẫn bị Kim Tiên tộc ta bắt được rồi sao.” Đại La tộc Cổ Ma cười nói.

Vô số sức mạnh lôi đình bỗng chốc ngưng tụ trên người hắn, muốn cứu lại Mộc Đại đang bị giữ chặt trong bàn tay lớn đó.

Kết quả lại bị hai thánh giả Đại La ngoại tộc khác chặn lại.

“Các ngươi hãy chặn Mộc Lôi thánh giả, để ta ngược sát nữ nhi hắn làm loạn đạo tâm của hắn!”

Chương 1018: Anh hùng cứu nhạc phụ

“Loạn đạo tâm ta?”

“Vậy các ngươi hãy chôn cùng đi!” Mộc Lôi thánh giả giận dữ quát.

Nhưng vào lúc này, năm Kim Tiên chiến trường Nhân tộc trợ giúp cho bên này chỉ có thể thoáng ngăn cản thế công của ngoại tộc, sau đó lập tức lâm vào trong giằng co.

Hàng chục triệu dặm phía sau mặt trận đột nhiên lóe lên một luồng sáng xanh.

Vương Hướng Trì dẫn theo ba con rối Kim Tiên phá ra từ trong không gian.

“Không gian phía trước đã bị cấp bậc Đại La phong tỏa, muốn phá vỡ không gian này, cần phải tiêu hao lượng lớn lực lượng bản nguyên của Không Giới môn.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Đã đến lúc nào rồi, cho Hướng Trì quyền hạn cao nhất đi.” Âm thanh của Từ Phàm đột nhiên vang lên.

“Rõ!” Bồ Đào lập tức trả lời.

Sau đó, một cánh cửa truyền tống không gian xuất hiện, Vương Hướng Trì dẫn theo ba con rối Kim Tiên nhanh chóng đuổi theo.

Sau đó thấy được cảnh Mộc Đại bị Đại La ngoại tộc nắm trong lòng bàn tay ở Cửu Thiên thông qua Bồ Đào phụ trợ.

“Bồ Đào, cứu người.” Trong lòng Vương Hướng Trì đau đớn, sau đó vội vàng hét lớn.

“Kiểm tra đo lường tiến vào đấu tranh giữa Đại La, xin quyền hạn chiến đấu cao nhất của con rối Kim Tiên.” Âm thanh Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Đưa ý thức của phân thân số ba vào con rối Kim Tiên, tiêu hao không giới hạn.” Từ Phàm không chút do dự nói.

“Nhận lệnh.”

Lúc này phân thân số ba đang luyện chế Tiên khí trong không gian dưới lòng đất đột nhiên đứng yên, ý thức bị rút ra, dán lên trên con rối Kim Tiên.

Chỉ thấy trong nháy mắt, trong mắt một con rối Kim Tiên hình kiếm tiên phía sau Vương Hướng Trì phát ra kim quang.

Trong tay xuất hiện một thanh tiên kiếm đỉnh cao, sau đó ẩn vào không gian.

Lúc này vô số tiên ngọc cất giấu trong cơ thể con rối Kim Tiên biến mất như nước chảy, còn có thêm nhiều tiên ngọc nối liền với Bảo khố tông môn được truyền tống tới.

Lúc này trong Cửu Thiên, Đại La ngoại tộc bắt lấy Mộc Đại đang thưởng thức biểu cảm cuồng nộ vô năng của Mộc Lôi thánh giả, trong lòng thầm nghĩ, phải ngược đãi Nhân tộc này như thế nào, mới có thể khiến đạo tâm của Mộc Lôi thánh giả cuồng loạn.

“Đừng lề mề nữa, mau ra tay đi, nếu không lão già này thêu đốt lực lượng bản nguyên đến cực hạn, chúng ta sẽ toang hết đó.” Đại La tộc Thánh Nguyệt hét lớn.

Chỉ cần lúc Đại La ngoại tộc khống chế Mộc Đại động thủ, một luồng ánh kiếm đột nhiên lóng lánh trong Cửu Thiên.

Chỉ thấy con rối Kim Tiên ngụy trang thành Vương Hướng Trì nhảy ra từ trong hư không, song song với luồng ánh kiếm đó.

Chỉ trong nháy mắt, giữa thiên địa xuất hiện một lồng lôi điện, vây khốn hai Đại La ngoại tộc khác trong lồng giam, khiến bọn họ không rảnh bận tâm đến luồng ánh kiếm đó nữa.

Trong chớp mắt, lại giống như vĩnh hằng, luồng ánh kiếm đó trực tiếp chém xuống cánh tay đang cầm Mộc Đại của Đại La ngoại tộc.

Con rối Kim Tiên theo sát phía sau trực tiếp thu vào trong không gian, dẫn theo Mộc Đại biến mất trong Cửu Thiên ngay tức khắc.

Từ Phàm đang mượn Không Giới môn quan sát cuộc chiến ở Ẩn Linh môn xa xa, đột nhiên nghe tiếng Bồ Đào nhắc nhở.

“Chủ nhân, một kiếm vừa nãy đã tiêu hao một trăm triệu tiên ngọc.”

Trong lòng Từ Phàm căng thẳng, sau đó mặt không chút thay đổi nói: “Không sao, cháu dâu quan trọng hơn.”

Chỉ thấy một âm thanh vang lên trong lòng Mộc Lôi thánh giả ở biên giới chiến trường xa xôi.

“Nhạc phụ, Mộc Đại chính là nương tử của ta, chuyện bảo vệ nàng cứ giao cho ta, ngươi yên tâm chiến đấu đi.”

Mộc Lôi thánh giả nghe được âm thanh này, lập tức cười điên cuồng.

“Xem ra lúc trước ta không bóp chết ngươi là đúng, con rể tốt!”

Sau đó, Mộc Lôi thánh giả hóa thành một mảnh biển sét, hoành hành trong Cửu Thiên.

Ba Đại La ngoại tộc bị biển sét vây khốn lại rơi vào khốn cảnh.

Lúc này, con rối Kim Tiên đã dẫn Mộc Đại trở về bên cạnh Vương Hướng Trì.

Mộc Đại liếc mắt một cái lập tức nhìn thấy phu quân khiến nàng nhớ mong ngày đêm trước khi chết cũng không buông được.

“Phu quân, sao ngươi lại đến đây.” Mộc Đại ôm chặt lấy Vương Hướng Trì nói.

“Ngươi là nương tử của ta, những lúc quan trọng thế này ta không đến thì ai đến.” Vương Hướng Trì nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của Mộc Đại nói.

Đúng lúc này, một Kim Tiên Cổ Ma tộc Cổ Ma đột nhiên xuất hiện trên không trung phía trên hai người họ, muốn cướp lại Mộc Đại.

“Phu quân, cẩn…”

Mộc Đại vẫn chưa nói xong, con rối kiếm tiên đã trực tiếp rút kiếm chém về phía Kim Tiên Cổ Ma trên bầu trời.

Trong nháy mắt, Kim Tiên Cổ Ma bị hủy diệt trong thiên địa theo luồng ánh kiếm đó.

Lặng lẽ không tiếng động, nhưng khiến cho người ta chấn động.

“Phu quân, ta cảm giác lại trở về kiếp đó, khí phách của ngươi vô địch thế gian khiến cho ta mê hoặc.” Mộc Đại si mê nói.

Vừa rồi mặc dù không phải Vương Hướng Trì ra tay, nhưng lúc Kim Tiên Cổ Ma xuất hiện, dáng vẻ thản nhiên khiến nàng mê say giống như trở về kiếp đó.

“Dù là kiếp trước hay kiếp này, trước đây ta bảo vệ ngươi như thế nào, thì bây giờ vẫn sẽ như vậy.” Vương Hướng Trì nhìn dáng vẻ Mộc Đại yêu quý nói.

Sau đó, bóng dáng của hắn hóa thành một luồng sáng nhập vào hình kiếm tiên của con rối Kim Tiên.

Con rối Kim Tiên đó cũng thuận thế hóa thành dáng vẻ Vương Hướng Trì.

“Vừa rồi anh hùng cứu mỹ nhân có chút tục tĩu, lần này ta sẽ biểu diễn cho ngươi xem chút mới mẻ.”

“Anh hùng cứu nhạc phụ, khiến cho hắn hối hận vì ban đầu không đối đãi với rể hiền.”

Sau đó một luồng ánh kiếm phóng lên trời, trực tiếp biến mất trong Cửu Thiên rào cản.

Lúc này, ba Đại La ngoại tộc bị nhốt trong biển sét muốn giãy giụa.

Chỉ thấy một luồng ánh kiếm lấp lánh vượt qua thời gian không gian xuất hiện, trực tiếp chặt đứt một chân Đại La tộc Thánh Nguyệt sắp bước ra biển sét.

Vô số lôi quang nhảy vọt ra khỏi biển sét, nắm lấy chân đó kéo lại vào trong biển sét.

“Nhạc phụ, ngươi vây khốn ba Đại La ngoại tộc này, ta sẽ đợi thời cơ ra tay ở bên cạnh.” Âm thanh của Vương Hướng Trì vang vọng trong Cửu Thiên.

“Hiền rể, vừa rồi cừ lắm!”

“Hôm nay, ta và ngươi hãy liên thủ chém giết ba tạp cẩu ngoại tộc này ở trong biển sét đi, thấy thế nào.” Trên biển sét vang lên âm thanh của Mộc Lôi thánh giả, hoàn toàn không sợ ba Đại La ngoại tộc nghe thấy.

“Như nhạc phụ mong muốn, người mạo phạm nương tử ta, tất trảm thân thể tiêu hồn!” Vương Hướng Trì trả lời.

Lúc dứt lời, cả biển sét đều đang sôi trào.

Mà con rối Kim Tiên hóa thành Vương Hướng Trì lại đâm đầu vào trong biển sét.

Cuối cùng, trong Cửu Thiên lại xuất hiện một con rối Kim Tiên.

Lại tiến vào trong biển sét dưới sự điều khiển của Bồ Đào.

Sau đó, thỉnh thoảng lại có ánh kiếm lao ra từ trong biển sét.

Lại có mâu lôi đình tàn sát bừa bãi trong biển sét.

Con rối Kim Tiên đánh lén bất chợt trong biển sét bỗng nhiên cảm giác có một tiên kiếm cấp bậc Hậu thiên linh bảo ở bên cạnh hắn.

“Tiên khí trong tay ngươi miễn cưỡng có thể đả thương Đại La, nhưng chưa đủ, ngươi hãy dùng cái này đi.” Âm thanh của Mộc Lôi thánh giả vang lên.

Con rối Kim Tiên nhìn tiên kiếm Hậu thiên linh bảo như hắc long hóa thành, cầm lấy không chút do dự.

Lập tức, trên không của biển sét vang lên tiếng long ngâm.

Ngay cả Mộc Đại trong chiến trường ngoài Cửu Thiên cũng nghe thấy.

“Hy vọng phu quân có thể cứu cha ta.” Mộc Đại nhìn về phía bầu trời nói.

Lúc này trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm vừa nãy còn có vẻ mặt đau lòng, thì bây giờ mặt mày lại hớn hở.

Hao tổn mấy tỷ tiên ngọc hoàn toàn đáng giá so với việc có được một món tiên kiếm Hậu thiên linh bảo.

“Hy vọng là tên nhóc này đừng bị lừa.”

“So sánh với cái này, thì hắn không thể phí công được.” Từ Phàm nhìn con rối Kim Tiên trong biển sét nói.

Chương 1019: Keo kiệt!

Ngay lúc cục diện chiến trường Nhân tộc ngày càng ổn định, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một vầng trăng sáng, sau đó một lực lượng trăng sáng hình ánh trăng trực tiếp xuyên thấu biển sét.

Đại La tộc Thánh Nguyệt mượn ánh trăng thoát ly biển sét.

“Mộc Lôi thánh giả, ta sẽ luôn ở bên cạnh Nhân tộc, mãi cho đến ngày Nhân tộc các ngươi diệt vong!”

Sau khi ánh trăng sáng đó quay trở về vầng trăng trên bầu trời, thì lập tức biến mất.

Mộc Lôi thánh giả nhìn phương hướng ánh trăng biến mất, vẻ mặt không khỏi toát ra tia tiếc nuối.

Sau đó, hắn lập tức hủy bỏ biển sét, nhìn về phía con rể tốt của mình.

“Đại La của tộc Thánh Nguyệt rất khó chơi còn giảo hoạt, ta luôn không tìm được cơ hội ra đòn trí mạng.” Vương Hướng Trì cũng có chút tiếc nuối, mặc dù con rối Kim Tiên này không phải do hắn khống chế, nhưng cũng cũng thể nghiệm hình thức đắm chìm một phen.

Hắn có thể cảm nhận rõ trong suốt quá trình chiến đấu.

“Không sao, có thể dùng con rối Kim Tiên trấn áp hai Đại La đó giúp ta cũng đã rất lợi hại rồi.”

Mộc Lôi thánh giả bước một bước vượt qua trước mặt con rối Kim Tiên, sau khi đánh giá từ trên xuống dưới một lượt, thì không khỏi hài lòng gật đầu.

“Đây là lần đầu tiên ta nhìn ngươi thuận mắt như vậy.” Mộc Lôi thánh giả cười nói.

"…" Vương Hướng Trì.

Sau đó Mộc Lôi thánh giả vỗ vai Vương Hướng Trì đang dán người vào con rối Kim Tiên, hai người họ trong nháy mắt lập tức xuất hiện trước mặt Mộc Đại cách đó không xa.

Lúc này trong chiến trường chỉ còn mấy đội ngoại tộc nhỏ vẫn đang chống cự không thể rút lui, còn các ngoại tộc khác thì đã rút đi.

"Đại Nhi, tại sao ngươi lại đến chiến trường này, ngươi nên hiểu, ngươi đến đây chính là thêm phiền phức cho ta." Mộc Lôi thánh giả hơi nghiêm túc nhìn về phía Mộc Đại.

"Ta đến đây chỉ là muốn gia tăng phần thắng cho phụ thân mà thôi." Mộc Đại nói xong lập tức móc ra một lực lượng bản nguyên do lôi điện ngưng tụ thành.

Đây là đồ bảo hộ mà Mộc Lôi thánh giả để lại cho nữ nhi của mình, dùng để bảo vệ tính mạng vào lúc quan trọng.

Nhưng nếu chùm lực lượng bản nguyên này được Mộc Lôi thánh giả hấp thu, lúc chiến đấu có thể gia tăng một phần sức mạnh.

Nhìn thấy chùm lôi điện ngưng tụ bởi lực lượng bản nguyên, sắc mặt Mộc Lôi thánh giả hòa hoãn lại.

"Con gái ngốc, chút lực lượng bản nguyên này đối với ta mà nói, có cũng được không có cũng chẳng sao, cho dù không có, ta cũng có thể thong dong thoát thân khỏi ba Đại La ngoại tộc."

"Nhưng ngươi đến đây thì sẽ khác đi, cho dù ta hấp thu chút lực lượng bản nguyên này, sau khi chiến đấu xong, thì vẫn không đủ để ta hồi phục lại tiêu hao của ngươi ở trong dòng sông thời gian."

"Nếu không phải hôm nay có rể hiền, thì chúng ta thiệt thòi lớn rồi." Mộc Lôi thánh giả nói xong lập tức nhìn về phía thanh Hắc Long kiếm Hậu thiên linh bảo trong tay con rối Kim Tiên.

Sau đó nhẹ nhàng giơ tay lên, muốn khống chế thanh Hắc Long kiếm trở về trong không gian trữ vật của mình.

Nhưng lúc này, con rối Kim Tiên nắm chặt Hắc Long kiếm trong tay, dường như không cảm nhận được luồng sức mạnh muốn trở về truyền ra từ Hắc Long kiếm.

"Đại Nhi, nhạc phụ đại nhân đối với ta rất tốt, nhìn Tiên khí chưa thuận trong tay ta đi, đã trực tiếp cho ta một thanh Hắc Long kiếm cấp bậc Hậu thiên linh bảo.”

Tay con rối Kim Tiên hóa thành Vương Hướng Trì nắm chặt Hắc Long kiếm, hành lễ với Mộc Lôi thánh giả.

Sắc mặt Mộc Lôi thánh giả đột nhiên thay đổi, hơi lúng túng nói: “Thanh Hắc Long kiếm này là…”

Vẫn chưa nói xong, đã bị Mộc Đại cướp lời nói: “Nếu là phụ thân cho ngươi, vậy ngươi hãy nhanh chóng nhận lấy.”

“Hôm nay là ngươi trợ giúp phụ thân trấn áp hai Đại La ngoại tộc, không thể không có công lao, nên cha mới thưởng thanh Hắc Long kiếm này cho ngươi.”

“Mau cất đi, nếu không sẽ khiến người khác cho rằng ngươi đang khoe khoang Hắc Long kiếm cha ta cho ngươi, như vậy không tốt.”

Hai phu thê họ một tung một hứng, đưa Mộc Lôi thánh giả lên cao.

“Ha ha, rể hiền thật biết nói đùa, sao thanh Hắc Long kiếm này có thể xứng với hiền rể chứ, hãy đưa cho ta trước, đợi ta trở về tìm một thanh tiên kiếm cấp bậc Hậu thiên linh bảo tốt hơn rồi sẽ cho ngươi.”

Mộc Lôi thánh giả nói xong, không nhiều lời đi đến bên cạnh con rối Kim Tiên, nhẹ nhàng nhận thanh Hắc Long kiếm từ trong tay hắn, nhanh chóng đặt vào trong không gian trữ vật.

“Được rồi, phía bên ta cần phải xử lý trấn áp hai Đại La ngoại tộc, không quấy rầy hai phu thê các ngươi nữa.” Mộc Lôi thánh giả nói xong lập tức hóa thành một lôi đình rồi biến mất.

Mộc Đại nhìn Vương Hướng Trì, Vương Hướng Trì nhìn Mộc Đại, hai người họ mắt to trừng mắt nhỏ.

“Trước đây ngươi chưa từng nói với ta cha ngươi keo kiệt như vậy!” Im lặng một lúc lâu, Vương Hướng Trì mới mở miệng nói, trong lòng nghĩ đã thiệt thòi lớn, trở về nên giải thích cho sư phụ thế nào đây?

Chỉ riêng trận chiến vừa rồi đã tiêu hao ít nhất là hai tỷ tiên ngọc, vốn định vớt một món Hậu thiên linh bảo cũng đáng giá, nhưng hiện tại xem ra ngay cả lông cũng không có.

Ngay cả chiến lợi phẩm của hai Đại La ngoại tộc bị trấn áp cũng không phân cho Vương Hướng Trì.

“Lúc đó vẫn chưa đến bước này!” Mộc Đại cũng hơi lúng túng.

Vừa rồi hai phu thê bọn họ đã phối hợp rất tốt, không ngờ vẫn không qua mắt được người cha keo kiệt mấy chục triệu năm này.

“Không sao, chẳng phải chỉ là Hắc Long kiếm thôi sao, đến lúc đó chúng ta cử hành nghi thức kết làm đạo lữ, ta liều chết đòi mang theo Hắc Long kiếm với gả cho ngươi.” Mộc Đại cắn răng nói.

“Không cần đâu, tránh cho nhạc phụ đó của ta sẽ đau lòng.” Vương Hướng Trì xua tay nói.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh môn cũng có chút tiếc nuối.

“Coi như là vui vẻ vô ích một lần, chẳng phải chỉ là một thanh Hậu thiên linh bảo thôi sao!”

“Đợi sau khi ta tìm thấy lượng lớn trọng bảo thời gian thăng cấp lên Kim Tiên, thì muốn bao nhiêu có bấy nhiêu!” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, đi gọi đồ tôn tốt của ta qua đây, ta và nó sẽ thương lượng một chút về tương lai phát triển của tông môn.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Hai con rối Kim Tiên đánh trận chiến này đã trực tiếp hao phí một tỷ tiên ngọc, điều này cũng đã làm đứt dây chuyền tài chính của việc luyện chế phi thuyền Hậu thiên linh bảo.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm quan tâm tỉ mỉ đến đồ tôn tốt mà nhiều năm mình chưa gặp.

Thuận tay chỉ điểm một thời gian về tu vi cảnh giới, sau đó để đồ tôn tốt rời đi.

“Bồ Đào, tông môn còn bao nhiêu tiên ngọc.” Đột nhiên Từ Phàm hỏi.

Bởi vì hắn vừa gặp đồ tôn tốt, bỗng nhiên nghĩ về kế hoạch mà trước đây hắn đã bỏ quên.

Sau đó thực sự quan tâm đến đồ tôn một hồi, chỉ điểm một lượt rồi để hắn rời đi.

“Còn mười một tỷ tiên ngọc, nhưng đều là dùng để mua tiên khoáng chuẩn bị luyện chế phi thuyền Hậu thiên linh bảo.”

“Lấy ra hết cho ta, đặt vào không gian nội bộ của con rối Kim Tiên.”

“Nhân lúc trên người Đại La thánh giả tộc Thánh Nguyệt có vết thương, chúng ta hãy chơi lớn một trận.”

Từ Phàm quan sát toàn bộ hành trình chiến đấu của con rối Kim Tiên, mặc dù con rối Kim Tiên vẫn chưa thể tạo thành tổn thương cho Đại La tộc Thánh Nguyệt.

Nhưng biển sét đó của Mộc Lôi thánh giả cũng khiến cho Đại La tộc Thánh Nguyệt chật vật.

Cho nên Từ Phàm muốn nắm chắc cơ hội này, xử lý nhanh gọn lẹ.

“Đánh thì đánh, không đánh thì lấy đâu ra tiên ngọc!”

Thật ra trạng thái lý tưởng nhất của Từ Phàm chính là có thể dễ dàng nhận được lượng lớn trọng bảo thời gian.

Tiên ngọc cũng có thể dễ dàng mở học viện, làm ăn kiếm tiền.

Chuyện gì cũng không cần hắn làm, làm cá muối ở tông môn là được.

Nhưng dù chuyện không như mong muốn, dưới tình hình chung trong lúc vô hình luôn chèn ép con cá muối Từ Phàm phải đứng lên.

Chương 1020: Thánh đồ

“Gửi tin tức cho Hướng Trì, đến lúc đó hãy nghĩ cách để nhạc phụ của hắn phối hợp hành động của chúng ta.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói, cuối cùng cảm giác không nên làm chuyện này một mình, phải thêm một tầng bảo hiểm.

“Tuân lệnh chủ nhân, ta sẽ lập kế hoạch chi tiết dựa trên tình hình cụ thể.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Khoan bảo Hướng Trì trở về, để ta dẫn thằng nhóc thối đó đi.”

“Da mặt vẫn chưa đủ dày, một món Hậu thiên linh bảo cũng không hack được.” Từ Phàm nói.

Sau đó lập tức dán ý thức lên người phân thân, ngồi Truyền tống Truyền tống trận về phía tiền tuyến.

Vương Hướng Trì dẫn theo Mộc Đại gặp Từ Phàm ở tiền tuyến.

“Bái kiến sư phụ.”

“Bái kiến ân công.” Vương Hướng Trì với Mộc Đại hành lễ nói.

“Đừng gọi ta là ân công, ngươi là nương tử của đồ đệ ta, những thứ này đều là nên làm.” Từ Phàm cười xua tay nói.

“Ta dẫn theo ba con rối Kim Tiên đến tộc Thánh Nguyệt một chuyến, ngươi đợi tin tức của ta ở nơi này đi, lúc cần thiết có thể phối hợp một chút.”

“Hiểu rồi sư phụ, Bồ Đào đã nói với ta về kế hoạch đại khái.”

“Đến lúc đó ta với Mộc Đại sẽ phối hợp với sư phụ.” Vương Hướng Trì gật đầu nói.

“Vậy được.”

Sau đó Từ Phàm dẫn theo ba con rối biến mất trước mặt hai người họ.

“Sư phụ ngươi đến tộc Thánh Nguyệt làm gì vậy, sau khi bị phát hiện sẽ rất nguy hiểm.” Mộc Đại hơi lo lắng nói.

“Con rối Kim Tiên chiến đấu hao tổn quá lớn, có lẽ là sư phụ nghĩ cách đến tộc Thánh Nguyệt bổ sung lại chỗ thiếu hụt.”

“Đến lúc đó chúng ta nhất định phải phối hợp tốt với sư phụ.” Vương Hướng Trì nhìn phương hướng Từ Phàm biến mất, trong mắt có loại cảm động khó hiểu.

Hắn biết lần này tông môn thiệt thòi lớn, lúc chiến đấu nhìn con rối chém ra, từng kiếm một lấp lánh ánh kiếm, cảm giác rất đẹp mắt, thậm chí còn khiến hắn lĩnh ngộ Kiếm đạo đến một cấp bậc khác.

Nhưng sau đó hắn mới biết được, từng luồng ánh kiếm đó nhìn như chém ra sức mạnh Kiếm đạo, nhưng sau đó, mỗi một kiếm đều đại diện cho mấy chục triệu thậm chí hàng trăm triệu tiên ngọc.

Vương Hướng Trì nói hao tổn của con rối Kim Tiên cho Mộc Đại nghe một chút, trực tiếp khiến cho nàng kinh ngạc.

“Ngươi nói ngươi dùng con rối Kim Tiên giúp cha ta một trận tiêu hao một tỷ tiên ngọc sao!” Mộc Đại khó tin nói.

“Đúng vậy!”

Đột nhiên Mộc Đại cảm giác chi bằng để cho nàng chết đi, rồi lại lần nữa sống lại từ trong dòng sông thời gian.

“Vì ta, sư phụ ngươi đã hao phí rồi.” Mộc Đại hơi hổ thẹn.

“Cũng không phải là không có lợi ích, ít nhất thì hiện tại cha ngươi cũng đã nhìn thẳng ta, lúc vui vẻ còn gọi một tiếng hiền rể.” Vương Hướng Trì nói.

“Kế hoạch của sư phụ ngươi có cần dùng cha ta hay không, hiện tại ta sẽ đi nói với hắn.”

“Ngươi tổn thất nhiều như vậy, hắn bắt buộc phải giúp chúng ta một tay!” Mộc Đại nói.

“Vẫn là nương tử hiểu chuyện!”

“Đương nhiên rồi!”

Lúc này một mình Từ Phàm dẫn theo ba con rối Kim Tiên bay ra khỏi lãnh thổ Nhân tộc.

“Bồ Đào, hãy phái một con rối ra trước, tiến lên để thăm dò tình hình, sau khi chạm vào lãnh thổ của tộc Thánh Nguyệt, chúng ta hãy hành động theo kế hoạch.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh.”

Chỉ thấy phía sau Từ Phàm có một con rối Kim Tiên am hiểu không gian, trực tiếp phá vỡ không gian dịch chuyển tức thời về phía lãnh thổ tộc Thánh Nguyệt.

“Chỉ cần tiến vào lãnh thổ tộc Thánh Nguyệt, vậy thì tộc này sẽ không thoát khỏi lòng bàn tay của ta.”

“Tấn công lãnh thổ Nhân tộc ta, hại ta tổn thất lớn như vậy, bắt buộc phải dâng tất cả tiên ngọc với linh bảo trong Bảo khố lên.” Từ Phàm lẩm bẩm.

Trước khi Từ Phàm chưa có ý định luyện chế phi thuyền Hậu thiên linh bảo, hắn cảm giác mấy chục tỷ tiên ngọc mà tông môn cất giữ nhìn thế nào cũng đủ dùng, thậm chí còn có chút cảm giác giàu có.

Ai ngờ sau khi quyết định luyện chế phi thuyền Hậu thiên linh bảo, lại trải qua trận chiến cứu nhạc phụ giúp đồ đệ.

Trong nháy mắt, tiên ngọc miễn cưỡng đủ dùng đã biến thành trạng thái nợ nần.

Đúng lúc này, xuất hiện mấy trăm cự chu dài vạn trượng ở xa xa, mang theo một lượng lớn quân đội tộc Thánh Nguyệt tiến về phía biên giới Nhân tộc.

“Chủ nhân, quan tâm hay không.” Bồ Đào hỏi.

“Không quan tâm, tránh đánh rắn động cỏ, đây chỉ là tiểu bộ đội thăm dò của tộc Thánh Nguyệt, có lẽ lực lượng thật sự đang ở phía sau.” Từ Phàm nói.

“Nhưng nếu đã nhìn thấy, thì cũng không thể bỏ qua được.”

“Gặp nhau là duyên phận, dù sao cũng nên tặng một món quà nhỏ.” Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng búng tay, một chùm ánh sáng nhỏ ẩn chứa sức mạnh bệnh tật bay về phía cự chu của tộc Thánh Nguyệt xa xa.

Trực tiếp một chùm sáng nhỏ nhanh chóng bay vào trong cự chu, sau đó tìm được một Chân Tiên tộc Thánh Nguyệt cách hắn gần nhất rồi đâm vào.

Một bông hoa nhỏ nở rộ trong linh hồn của Chân Tiên tộc Thánh Nguyệt.

Từ Phàm không quan tâm nhiều những điều này nữa, mà tiếp tục bay về phía tộc Thánh Nguyệt.

Ba ngày sau, một cự chu như trăng sáng xẹt qua người Từ Phàm.

“Trên cự chu có bốn Kim Tiên, tạm thời không thể chọc đến được.”

“Bảo khố tộc bọn họ quan trọng hơn.”

Lại đi ba tháng, cuối cùng Từ Phàm với ba con rối Kim Tiên cũng đi đến lãnh địa tộc Thánh Nguyệt.

Từ Phàm biến thành dáng vẻ của tộc Thánh Nguyệt, ngồi Truyền Tống Trận của tộc bọn họ truyền tống về phía Thánh Thành.

“Ngươi đừng nói nữa, tộc Thánh Nguyệt không hổ là đại tộc thời kỳ Hoang cổ, cũng từng có một thời gian huy hoàng.”

“Xem Truyền Tống Trận của bọn họ, tu luyện công pháp, xem ra từ lúc đó còn lưu lại truyền thừa hoàn chỉnh.” Từ Phàm nhìn Truyền

Tống điện của tộc Thánh Nguyệt khen ngợi nói.

Từ Phàm nói xong, một bước tiến vào trong Truyền Tống điện, móc Tiên khí không gian không biết lấy của Chân Tiên tộc Thánh Nguyệt nào ra, lấy ra mấy vạn tiên ngọc từ bên trong để nộp phí truyền tống.

Từ Phàm vốn không di chuyển trong cự thành tộc Thánh Nguyệt quá nhiều, mà lập tức đi đến Thánh Thành của bọn họ.

Lúc này, Từ Phàm như chưa trở về nhà trong thời gian dài, vừa đến Thánh Thành đã bắt đầu trải nghiệm phong tục địa phương.

Thậm chí còn kết giao một bằng hữu không tồi, cùng đến đại điện Thánh Nguyệt bái tế.

Một luồng sức mạnh tín ngưỡng tinh thuần toát ra từ trên đỉnh đầu Từ Phàm, ngưng tụ về phía vầng trăng trong đại điện Thánh Nguyệt.

“Không ngờ đạo hữu đã thành Thánh đồ, thất kính thất kính.” Bằng hữu mới kết của tộc Thánh Nguyệt đi cùng hắn lập tức kinh ngạc.

Bởi vì một khi tộc Thánh Nguyệt trở thành Thánh đồ, thì sẽ có cơ hội đạt được Thánh Nguyệt Đại La chí cao vô thượng chỉ điểm, có thể trực tiếp bước từ Chân Tiên lên đến cảnh giới Kim Tiên.

“Không đáng nhắc đến, không đáng nhắc đến, chỉ là trong lòng ta kiên định Thánh Nguyệt chính là nơi dựa vào duy nhất của chúng ta.”

“Chỉ cần tin tưởng thì sớm muộn gì tộc chúng ta cũng có thể tái hiện lại huy hoàng ngày xưa.” Từ Phàm giả danh tộc Thánh Nguyệt cuồng nhiệt nói.

Sau đó hắn lại giảng về rất nhiều lý giải đặc biệt tín ngưỡng Thánh Nguyệt, lập tức hấp dẫn rất nhiều Chân Tiên tộc Thánh Nguyệt đến thăm Thánh điện chú ý.

Toàn bộ bọn họ đều vây quanh Từ Phàm, nghe hắn giải thích tín ngưỡng Thánh Nguyệt.

Từ Phàm giảng giải, sức mạnh tín ngưỡng vốn trộn lẫn tạp chất của bọn họ từ từ trở nên tinh khiết, biểu cảm cũng trở nên ngày càng thánh khiết.

Sau đó, ngay cả Kim Tiên trấn giữ Thánh Nguyệt điện cũng bị hấp dẫn đến đây.

Từ Phàm nhìn thấy Kim Tiên đó đi qua, lập tức biết ngay kế hoạch của hắn đã thành công được một nửa.

Chương 1021: Lừa dối

Lúc này Đại La tộc Thánh Nguyệt đang dưỡng thương, đột nhiên cảm giác được thánh vật Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt của tộc bọn họ nhận được rất nhiều sức mạnh tín ngưỡng tinh thuần.

“Đã xảy ra chuyện gì rồi!” Đại La tộc Thánh Nguyệt nhẹ nhàng buông tay, một vầng trăng tròn xuất hiện trong tay hắn.

Sau đó hắn lập tức đuổi đến trong Thánh Nguyệt điện thông qua những sức mạnh tín ngưỡng tinh thuần đó, nhìn thấy cảnh Từ Phàm giảng giải tín ngưỡng cho tộc Thánh Nguyệt bọn họ.

“Hắn là ai, đã thăng cấp lên cấp bậc Thánh đồ, sao trước đây không phát hiện có Thánh đồ có tư chất thâm sâu như vậy.”

Nhưng sau đó Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt lập tức đưa ra đáp án.

Thánh đồ này chỉ là du ngoạn ở Tiên giới thời gian quá dài, cách bản thể vịnh Thánh Nguyệt quá xa, cho dù có tín ngưỡng tinh khiết thánh thiện nhất cũng không thể nhận được.

“Hóa ra là như vậy, không ngờ ngay lúc quan trọng, tộc ta có thể có thêm một Thánh đồ, xem ra ý chí thiên đạo cũng đứng về phía chúng ta.”

“Ta muốn dùng Thánh khí bổn tộc điểm hóa Thánh đồ này.” Đại La tộc Thánh Nguyệt bị Mộc Lôi thánh giả đánh bị thương suy sụp hòa hoãn lại một chút.

Lúc này, trên một cự chu như trăng tròn.

Một Đại La khác của tộc Thánh Nguyệt nhận được tin tức.

“Có thêm một Thánh đồ trong tộc, không tồi.”

“Nhiều thêm chút, có thể thực sự kích thích sức mạnh của vịnh Thánh Nguyệt.”

“Lúc đó tộc ta mới hoàn toàn trở thành chủng tộc đứng đầu thay thế Nhân tộc.”

“Hiện tại mục tiêu duy nhất chính là khiến Nhân tộc loạn.” Một vầng trăng tròn xuất hiện trong mắt Đại La tộc Thánh Nguyệt.

Lúc này hắn đang giải thích tín ngưỡng cho đám đông ở Thánh Nguyệt điện, đột nhiên nảy sinh ý nghĩ.

Đánh đánh giết giết nhàm chán cỡ nào, xâm nhập vào bên trong kẻ thù, lừa dối cảm xúc của kẻ thù, cướp đi gia sản của kẻ thù, đây mới là vương đạo.

“Bồ Đào, thay đổi kế hoạch, dùng phương thức lừa dối để chiếm Bảo khố của tộc Thánh Nguyệt là chính.” Từ Phàm nói với Bồ Đào trong lòng mình.

“Tuân mệnh chủ nhân, đang sửa đổi kế hoạch.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Các đạo hữu nhớ kỹ, chúng ta sống vì Thánh Nguyệt, có thể khôi phục vinh quang của tộc Thánh Nguyệt chúng ta lần nữa.”

“Đây là chuyến du ngoạn Tiên giới mười vạn năm, cảm nhận được các đại chủng tộc quật khởi mới có được những lời này.”

“Tiên giới có thể không có Thánh Nguyệt, nhưng không thể không có tín ngưỡng Thánh Nguyệt chúng ta.”

Đặc biệt là câu nói cuối cùng của Từ Phàm, như dùng bút điểm mắt rồng.

Trong nháy mắt, trên người vô số Chân Tiên tộc Thánh Nguyệt nghe Từ Phàm giảng giải tín ngưỡng tại nơi này lộ ra thánh quang, cuối cùng hóa thành sức mạnh tín ngưỡng tinh thuần khổng lồ nhập vào trong Thánh Nguyệt trên Thánh Nguyệt điện.

Một bài giảng của Từ Phàm, đã khiến tộc Thánh Nguyệt có thêm bốn Thánh đồ.

Kim Tiên trấn giữ Thánh Nguyệt điện như nhìn thấy Thần tích, hắn hành lễ tiết cao nhất của tộc Thánh Nguyệt về phía Từ Phàm.

Ngay cả Đại La tộc Thánh Nguyệt cũng bị cảnh này làm cho khiếp sợ đứng lên.

Sau đó nhẹ nhàng giơ tay lên, phá không gian triệu hoán Từ Phàm tới.

“Bái kiến thánh giả.”

Từ Phàm hóa thành tộc Thánh Nguyệt, kích động hành lễ tiết cao nhất.

Lúc này Từ Phàm chính là người bản địa của tộc Thánh Nguyệt, cho dù là soát hồn, thì cũng chỉ có thể soát được cuộc sống của một Thánh đồ ở tộc Thánh Nguyệt.

“Tại sao lúc đó ngươi lại dám dùng cảnh giới Đại Thừa đi ra tộc Thánh Nguyệt, du ngoạn Tiên giới.” Đại La tộc Thánh Nguyệt nhìn Từ Phàm, cảm thấy hứng thú hỏi.

Hắn tra được những việc đã trải qua của Từ Phàm căn cứ vào tín ngưỡng của Từ Phàm thông qua Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt.

Đại La tộc Thánh Nguyệt tin tưởng không chút nghi ngờ đối với kết quả này.

“Ta luôn cảm thấy tín ngưỡng Thánh Nguyệt thiếu sót gì đó.”

“Trong thời kỳ hoang cổ, lúc tộc ta phồn thịnh nhất, khi đó chỉ riêng Thánh đồ thôi đã có mười vạn, thực lực có thể sánh với Nhân tộc hiện giờ.”

“Ngay lúc Chuẩn Thánh tộc ta sắp ra đời, lại xảy ra chuyện bất ngờ, Nhân tộc quật khởi, vạn tộc hỗn loạn, cứng rắn ngăn cản con đường quật khởi của tộc ta.”

“Lúc đó ta đã nghĩ, rốt cuộc là nguyên nhân gì khiến cho tộc ta lưu lạc ở đây.”

Lúc này Từ Phàm ngụy trang tộc Thánh Nguyệt như một hiền giả gánh vác trọng trách đi về phía trước vì chủng tộc.

Nghe Từ Phàm nói, biểu cảm của Đại La tộc Thánh Nguyệt càng nghiêm túc.

“Du ngoạn Tiên giới ba vạn tám ngàn năm, ta đã tìm ra được nguyên nhân.”

Lúc này trên người tộc Thánh Nguyệt mà Từ Phàm biến hóa thành ngưng tụ một loại khí tức thiên đạo huy hoàng.

Đại La tộc Thánh Nguyệt ngồi nghiêm chỉnh, bình ổn đối mặt với Từ Phàm.

“Rốt cuộc là nguyên nhân gì?”

“Thánh Nguyệt chỉ là Thánh Nguyệt của tộc ta, chứ không phải là Thánh Nguyệt Tiên giới.”

“Đại thế không ở trên Thánh Nguyệt tộc ta!” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía Đại La tộc Thánh Nguyệt, gằn từng chữ nói.

Những lời này giống như tia chớp, xẹt qua trong đầu Đại La tộc Thánh Nguyệt.

Chỉ thấy Thánh Nguyệt Đại La đứng dậy, vẻ mặt tôn kính coi trọng Từ Phàm.

“Hiền giả, hơn sáu vạn năm sau đó ngươi đã nhận được điều gì.” Trên mặt Thánh Nguyệt Đại La mang vẻ chờ mong.

Hắn cũng biết đại thế Tiên giới không ở trên tộc Thánh Nguyệt, nhưng có thể có cách gì chứ.

“Đại La, trước khi nói ta có thể liếc mắt nhìn Thánh khí tộc ta hay không.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Được!”

Thánh Nguyệt Đại La nhẹ nhàng vung tay lên, lập tức đưa Từ Phàm đến một thế giới không gian kỳ lạ.

Một vầng trăng tròn lấp lánh ánh sáng Thánh Nguyệt treo trên thế giới.

Đầu tiên, vẻ mặt Từ Phàm mang theo vẻ hành hương bái lạy về phía vầng trăng tròn trên bầu trời, một luồng sức mạnh tín ngưỡng tinh thuần từ trên người Từ Phàm tản mát ra, nhập vào trong trăng tròn trên bầu trời.

Lúc này sức mạnh tín ngưỡng tản mát ra từ trên người Từ Phàm có thể chống đỡ ba Thánh đồ ngày trước bái lạy Thánh Nguyệt một năm.

Sau đó Từ Phàm ngẩng đầu, quan sát trăng tròn một lúc lâu, mới chậm rãi nói: “Thánh giả, dẫn ta trở về đi.”

Trong lời nói mang theo thở dài.

Thánh Nguyệt Đại La trong nháy mắt lập tức dẫn Từ Phàm trở lại trong đại điện ban đầu.

“Trong hơn sáu vạn năm còn lại, ta đã đi khắp các chủng tộc mạnh trong Tiên giới.”

“Nhân tộc, Yêu tộc, tộc Cổ Thần, tộc La Sát, tộc Hải Thần.”

“Khám phá con đường quật khởi mà bọn họ đã trải qua từ viễn cổ hoang cổ thậm chí là còn sớm hơn, từ đó ta đã nhận được dẫn dắt.”

“Dẫn dắt gì!” Đại La tộc Thánh Nguyệt cấp bách hỏi.

“Tộc Thánh Nguyệt chúng ta bị hạn chế.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Bị hạn chế?”

“Đúng vậy, thánh giả, ta vừa nói Thánh Nguyệt tộc ta không phải là Thánh Nguyệt Tiên giới.”

“Thứ hạn chế tộc ta chính là Thánh khí vịnh Thánh Nguyệt của tộc Thánh Nguyệt chúng ta.”

“Mặc dù một món Tiên thiên linh bảo rất mạnh, nhưng trong đại tộc, nó không thể khiến tộc chúng ta trở thành Nhân tộc được.”

“Ta đã đi qua tất cả đại tộc Tiên giới, không có chủng tộc nào dựa vào một món Tiên thiên linh bảo để làm tín ngưỡng chiến đấu.” Từ Phàm nhìn Đại La tộc Thánh Nguyệt nói.

“Hàng tỷ năm nay, toàn bộ tín ngưỡng tộc ta đã bị món Tiên thiên linh bảo này hấp thu hết, mặc dù có thể sinh ra rất nhiều cường giả, nhưng đây cũng là mấu chốt đại thế Tiên giới không ở trên tộc ta.”

“Nhưng đại tộc quật khởi ở ba ngàn thế giới, ta đã nghiên cứu lịch sử của bọn họ, chỉ có thể nhận được hai chữ.”

“Hai chữ gì?” Bỗng nhiên Đại La tộc Thánh Nguyệt có cảm giác tín ngưỡng sụp đổ.

“Không phục!”

“Ngoại trừ những chủng tộc Tiên Thiên mạnh mẽ đó ra, còn lại lấy mạnh hiếp yếu xưng đỉnh phong, đều có thế không phục.”

“Tộc Thánh Nguyệt chúng ta có thể có tín ngưỡng của riêng mình, cũng có thể có tín ngưỡng Thánh Nguyệt.”

“Nhưng Thánh Nguyệt này không phải là Thánh Nguyệt Tiên giới, mà Thánh Nguyệt của ba ngàn đại thế giới không phải chỉ là một món Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt nho nhỏ.” Từ Phàm nói, nói dối cả nửa ngày, cuối cùng cũng sắp đến vấn đề chính rồi.

Chương 1022: Đón nhận sự lừa dối

“Thực sự là Thánh Nguyệt Tiên thiên linh bảo đã kìm hãm sự phát triển của tộc ta sao?”

Lúc này cho dù là Đại La thánh giả tộc Thánh Nguyệt cũng xuất hiện với lòng nghi ngờ sâu sắc.

Với cảnh giới này của nàng bây giờ, đã không thể phân biệt lời Từ Phàm nói là đúng hay sai.

“Vậy tộc ta sau này muốn nổi dậy ở Tiên giới, thì phải làm thế nào.” Đại La tộc Nguyệt Thánh hỏi.

“Nếu thánh giả muốn giữ nguyên thực lực của tộc ta bây giờ, chẳng cần làm gì cả, nên làm gì thì làm cái đó.”

“Nhưng nếu như thánh giả muốn tộc ta trở thành chủng tộc Nhân tộc giống Yêu Tộc Cổ Thần kia, cần có tráng sĩ cắt cổ tay, tự chặt một cánh tay.”

“Dùng thế bất khuất của tộc ta, khuấy động đại thế Tiên giới, như vậy mới có thể thắng được cộng thân của đại thế Tiên giới.” Từ Phàm nói.

“Hủy đi Thánh khí tộc ta sao?” Một luồng khí thế to lớn từ trên người Đại La tộc Thánh Nguyệt toả ra, ép lên trên người Từ Phàm.

Từ Phàm sừng sững bất động, thản nhiên đứng phía trước Đại La tộc Thánh Nguyệt.

“Ràng buộc giữa tộc ta và Thánh khí sâu như biển, ngày nào có Thánh khí, ngày đó tộc ta sẽ phải dựa dẫm.”

“Hàng trăm triệu năm trở lại đây, thánh giả có từng gặp Kim Tiên được điểm hoá thăng cấp thành Đại La chưa?”

“Có từng nhìn thấy Nhân tộc hăng hái tu luyện, vì cuộc nổi dậy của chủng tộc?”

“Thánh khí của tộc ta đã chặt đứt một nửa đường phía sau của tộc

Thánh Nguyệt chúng ta, không hủy diệt nó, căn bản không thể khơi dậy thế bất khuất của tộc ta.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Từ Phàm nói xong, lấy ra trong tay một cây giản ngọc.

“Đây là bí pháp ta lấy được ở cổ địa, có thể hiến dâng Thánh khí cho ý chí thiên đạo, để đổi lấy cộng thân cho đại thế tộc ta.”

“Ta không dám đảm bảo tộc ta có thể dựa vào đó nổi dậy, nhưng ta có thể khẳng định đây là cơ hội duy nhất của tộc ta.” Từ Phàm nói.

Chính vào lúc này, một sức mạnh vô hình khống chế Từ Phàm lại, Đại La tộc Thánh Nguyệt bắt đầu dùng thủ đoạn nhẹ nhàng nhất soát hồn Từ Phàm.

Một lúc lâu sau đó, Thánh Nguyệt Đại La nhẹ nhàng buông Từ Phàm ra.

“Ngươi đi đi, chuyện này để ra suy nghĩ một chút.” Đại La thánh giả khẽ nói.

“Ta biết cắt bỏ Thánh khí, thánh giả rất không nỡ, nhưng ta cũng vậy, tín ngưỡng của ta đối với Thánh Nguyệt rất chân thành tha thiết, lúc nói ra lời cắt bỏ Thánh khí, lòng ta cũng rất đau.”

“Nhưng tộc ta muốn nổi lên, đây có lẽ chính là cơ hội duy nhất.” Từ Phàm nói xong, càng bị Thánh Nguyệt Đại La tiến đi.

“Đại pháp lừa dối này, đổi lại là một chủng tộc bình thường thì không có tác dụng gì cả.”

“Nhưng thay đổi loại chủng tộc có tín ngưỡng thống nhất này, có những chuyện dễ nói rồi.” Từ Phàm thở phào trong lòng.

Từ Phàm về đến Thánh Thành Nguyệt Tộc, tiếp tục trải nghiệm phong tục đặc sắc ở nơi đó.

Còn hai vị Đại La tộc Thánh Nguyệt ngược lại bắt đầu suy nghĩ về con đường của tộc Thánh Nguyệt sau này.

Ba tháng sau, Từ Phàm ngụy trang lại lần nữa bị Đại La tộc Thánh Nguyệt gọi tới.

“Ta quyết định rồi, theo như ngươi nói, hiến tặng Thánh khí cho ý chí thiên đạo Tiên giới.”

“Bí pháp ngươi cung cấp cho bản tộc rất hữu dụng, cho nên bây giờ ngươi muốn có phần thưởng gì.” Đại La tộc Thánh Nguyệt nhìn Từ Phàm nói.

“Không cầu gì khác, chỉ nguyện bỏ ra một phần sức cho cuộc nổi dậy của tộc Thánh Nguyệt ta.” Từ Phàm chân thành nói.

Đại La tộc Thánh Nguyệt khẽ vẫy tay, đưa Từ Phàm vào thẳng trong bảo khố của tộc Thánh Nguyệt.

“Cho phép người chọn lấy một cái trong bảo khố.” Lời của Đại La tộc Thánh Nguyệt vang lên bên tai Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn thấy thế giới trước mắt có chút vui mừng, kế hoạch còn chưa đến bước này, lần đầu tiên đến bảo khố là cảm giác gì?

“Bồ Đào, kế hoạch sau đó không dùng nữa, không ngờ rằng nhanh như vậy đã có thể tiếp cận đến bảo khố tộc Thánh Nguyệt, thật thú vị.” Từ Phàm nói trong lòng.

Sau đó Từ Phàm bèn di chuyển trong bảo khố của tộc Thánh Nguyệt một lúc lâu, cuối cùng chọn ra Tiên khí thích hợp với đạo của tộc Thánh Nguyệt tu – tộc mà hắn đang diễn.

Thánh Nguyệt Đại La nhìn Tiên khí mà Từ Phàm lựa chọn, hài lòng gật đầu.

Sau đó bắt đầu chuẩn bị nghi thức hiến tế Thánh khí cho ý chí thiên đạo Tiên giới.

Lúc này, Từ Phàm về đến không gian động phủ bên trong Thánh thành của hắn.

“Kế hoạch tiến hành rất hoàn mỹ, chỉ đợi hiến tế bắt đầu.”

“Chỉ cần nhạc phụ của Hướng Trì kia phối hợp khéo léo, toàn bộ bảo khố của tộc Thánh Nguyệt sẽ đều là của ta.” Từ Phàm chảy nước miếng nói.

Hắn đã nhìn thấy rất nhiều trọng bảo thời gian trong bảo khố của tộc Thánh Nguyệt, để Bồ Đào tính toán sơ bộ, ít nhất có thể khiến thời gian của hắn tăng tốc hai vạn năm.

Chỉ cần có được những trọng bảo thời gian này, thì khoảng cách thời gian với Kim Tiên của hắn sẽ càng gần.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

“Đến khi động thủ cuối cùng, nên giá hoạ cho ai.” Từ Phàm có chút khó khăn, nói.

“Yêu tộc, hay là tộc Mộc Nguyên.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Vẫn là giá hoạ cho Yêu Tộc, như vậy có vẻ hợp tình hợp lý.”

“Hắn tìm hiểu từ trong lịch sử tộc Thánh Nguyệt, bọn họ và Yêu Tộc từng có một khoảng thời gian trong trạng thái đối địch, thậm chí kết thành huyết hải thâm thù với vài chủng tộc lớn trong Yêu Tộc.

Cuối cùng vẫn là tộc Mộc Nguyên ra mặt hoà giải mới không đánh nhau.

Lúc này, Vương Hướng Trì đang ở tiền tuyến Nhân tộc nhận được tin tức.

Nhìn thấy tin tức Từ Phàm gửi đến, sắc mặt Vương Hướng Trì có hơi kì lạ.

Cùng nhận được tin tức còn có đại ca tốt của Từ Phàm.

“Ha ha, lão đại, sư thúc của ngươi có chuyện bảo ngươi đi một chuyến.”

“Làm cho tốt, nghe lời của sư thúc ngươi.” Lão già tóc trắng cười nói.

“Sư phụ, chỉ là đi qua bên đó làm khách, uy hiếp Đại La tộc Thánh Nguyệt một chút mà thôi, không phải chuyện gì lớn.” Lão đại nho nhã hiền hòa cười nói.

“Chuyện này sau khi hoàn thành thì gửi lời chào hỏi đến sư thúc ngươi, ngươi bây giờ xuất phát, đừng làm trễ việc.” Lão già tóc trắng uống rượu vẫy tay, nói.

Khi giao tình giữa hắn và huynh đệ tốt càng trở nên sâu đậm, ngày tháng sẽ trôi qua càng tự tại.

“Tuân mệnh.” Lão đại nói xong thì biến mất ngay trước mặt lão già tóc trắng.

“Nếu không phải lão già tóc dài không để Đại La xuất giới, ta sớm đã để lão nhị, lão tam đi Tiên giới khác thu thập trọng bảo thời gian.”

“Cũng là thực lực của ta không phát huy ra được tác dụng thực sự của Thời Quang Điện, nếu không thì lão đệ nào phải đi thu mua trọng bảo thời gian.” Lão già tóc trắng thở dài nói.

Nghi thức hiến tế một linh bảo Tiên Thiên là vô cùng lớn.

Gần như điều động cả tộc Thánh Nguyệt trấn giữ phía sau.

Chỉ là trận pháp hiến tế đã có một toà thành trì lớn.

Vô số vật liệu Tiên khoáng quý giá được xếp lên trên trận pháp hiến tế kia.

Như thế tiêu hao ngót nghét thời gian một năm, cả toà trận pháp mới thành hình.

Ngày này, Từ Phàm được Đại La tộc Thánh Nguyệt mời tới.

“Trận pháp hiến tế đã hoàn thành, ngươi xem khi nào khởi động trận pháp là thích hợp nhất.” Đại La tộc Thánh Nguyệt nói.

“Không cần tận lực lựa chọn thời gian, chỉ cần toàn tộc đồng tâm hợp lực, lấy lần hiến tế Thánh khí này làm thời cơ, khơi dậy thế bất khuất của tộc ta là được.” Từ Phàm nói.

“Ta hiểu rồi, vậy thì định ngày là chín hôm sau, đến lúc đó tất cả tộc nhân cùng nhau tế bái Thánh Nguyệt Tiên giới.”

“Từ nay về sau, tín ngưỡng tộc Thánh Nguyệt ta là Thánh Nguyệt Tiên giới.” Đại La tộc Thánh Nguyệt ngẩng đầu nhìn trời nói.

Lời của Từ Phàm nàng không hoàn toàn tin hết, nhưng có một điều nàng biết là sự thật.

Đó chính là sự phát triển của tộc Thánh Nguyệt thực sự bị Thánh khí của tộc bọn họ kiềm chế.

Lúc chủng tộc nhỏ bé thì thôi đi, có một Thánh khí có thể khiến bọn họ đặt chân vào Tiên giới, cầu còn không được.

Nhưng muốn muốn đứng ở đỉnh cao Tiên giới, một thứ chỉ là Thánh khí linh bảo Tiên Thiên ở trước mặt đại thế Tiên giới không phát huy được ưu thế là mấy.

Chương 1023: Hiến tế

Chín ngày sau, đại trận hiến tế tộc Thánh Nguyệt cần đã hoàn toàn đầy đủ.

Vô số người tộc Thánh Nguyệt vây quanh bên ngoài đại trận hiến tế, tất cả đều đứng trang nghiêm.

Bởi vì bọn họ biết, thánh giả của tộc bọn họ sẽ lập tức hiến tế Thánh khí, cho rằng chủng tộc đổi lấy cộng thân đại thế Tiên giới.

Từ Phàm thân là người chỉ đạo của tất cả chỗ này, hắn đứng bên cạnh Đại La tộc Thánh Nguyệt.

“Xin mời Thánh khí.”

Chính vào lúc này, giống như mặt trăng giữa không trung rơi xuống.

Một vầng trăng khuyết xuất hiện ở trung tâm đại trận.

Trời đất chỗ này hoàn toàn chìm vào trong bóng tối, thứ duy nhất phát ra tia sáng là vầng trăng khuyết ở trung tâm đại trận kia.

Toàn bộ đại trận từ từ khởi động.

Tộc Thánh Nguyệt ở xung quanh, sắc mặt phức tạp nhìn về phía trăng khuyết ở trung tâm đại trận.

Thánh khí mà tộc mình dựa vào ngàn vạn năm nay, thực sự cản trở sự phát triển của bọn họ?

Nếu như mất đi Thánh khí, tộc bọn họ sẽ thế nào?

Lúc này vô số người tộc Thánh Nguyệt đang suy nghĩ vấn đề này.

Đột nhiên trên đỉnh đầu một vị tộc Thánh Nguyệt bay ra một tia sức mạnh tín ngưỡng.

Dần dần càng lúc càng nhiều người tộc Thánh Nguyệt, trên đầu bay ra sức mạnh tín ngưỡng.

Giống như bồ công anh trong gió, đung đưa bay đến trăng khuyết ở trung tâm đại trận.

“Thực sự có chút không nỡ ~” Từ Phàm ở bên cạnh Đại La tộc Thánh Nguyệt mở miệng thở dài.

“Ta có thể hiểu tâm tình của ngươi ~”

“Nhưng tộc Thánh Nguyệt ta phải nổi dậy, bước này bắt buộc phải đi.”

“Trong cõi u minh ắt có thiên ý, sự xuất hiện của ngươi có lẽ là ý chí thiên đạo chỉ dẫn tộc ta tiến về phía trước.” Thánh Nguyệt Đại La nhìn vầng trăng khuyết ở trung tâm đại trận kia, hờ hững nói.

Lúc này, khi sức mạnh tín ngưỡng càng lúc càng nhiều, một bóng hình mờ mờ xuất hiện trên Thánh Nguyệt.

Đó chính là khí linh Tiên Thiên của vịnh Thánh Nguyệt, nàng trước là nhìn xuống trận pháp phía dưới, lại nhìn về tộc Thánh Nguyệt ở xung quanh.

Trong lòng nàng giác ngộ ra một chút.

“Có ngàn vạn Thánh đồ, ta có thể giúp tộc các ngươi thúc đẩy ra Chuẩn Thánh, vì sao lại vứt bỏ ta.” Một âm thanh mờ nhạt lành lạnh vang lên trên đại trận.

Đại La tộc Thánh Nguyệt chỉ hờ hững nhìn khí linh Tiên Thiên một cái, thu tay phong ấn nó trong vịnh Thánh Nguyệt.

Từ Phàm thì nhìn về phía khí linh kia, lộ ra vẻ suy tư.

Khi toàn bộ đại trận vận chuyển càng lúc càng nhanh, sức mạnh tín ngưỡng ngưng tụ trong vịnh Thánh Nguyệt bắt đầu từ trung tâm chảy vào toàn bộ đại trận.

Cuối cùng sức mạnh tín ngưỡng to lớn này ngưng tụ thành một cột sáng phóng lên tận trời.

Cột sáng thông thiên dâng lên, trực tiếp đột phá Cửu Thiên.

Lúc này trên đại trận đột nhiên xuất hiện một đôi mắt, đó là một đôi mắt phớt lờ muôn dân, vạn vật do ta xoay chuyển.

“Mắt Thông Thiên~” Đại La tộc Thánh Nguyệt nói.

Chính vào lúc này, Đại La đột nhiên nhận được một tin tức, Tiên thành Nhân tộc mà tộc bọn họ phụ trách lại xuất hiện hai vị thánh giả Đại La.

Xem ý đồ lag muốn toàn lực vây sát một vị thánh giả Đại La khác trong tộc.

Sắc mặt Đại La tộc Thánh Nguyệt khẽ thay đổi, nhưng có gấp hơn nữa hắn cũng muốn đợi đến sau khi nghi thức kết thúc mới đi trợ giúp.

Lúc này trong không trung xuất hiện một vòng xoáy, từ từ lôi kéo Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt dung nhập.

Mà ở vị trí trung tâm đại trận, có một khu vực hoá thành máu đỏ.

Đây là bước cuối cùng của đại trận, cần một người tộc Thánh Nguyệt lấy thân làm tế phẩm, hiến tế cho thiên đạo cùng với Thánh khí.

“Thánh giả, ta cảm thấy sứ mệnh của ta đã hoàn thành, cứ để ta trở thành vật hiến tế cuối cùng này đi.”

“Theo Thánh khí cùng hiến tế cho thiên đạo, cũng không uổng công tâm huyết mười vạn năm nay của ta.” Từ Phàm nhìn Đại La tộc Thánh Nguyệt, chân thành nói, đây là bước cuối cùng của hắn.

“Tộc nhân hiến tế ta sớm đã chuẩn bị xong rồi, hiền giả không cần như thế.” Đại La tộc Thánh Nguyệt nhẹ nhàng nói.

“Thánh giả, ý niệm của ta với việc khởi dậy của tộc Thánh Nguyệt là kiên định nhất, để ta đi, sau này hãy để ta ở trong bóng tối chỉ dẫn cho tộc Thánh Nguyệt chúng ta tiến về phía trước đi.”

Từ Phàm nói rồi xông về phía khu vực máu đỏ trong đại trận kia.

Sau đó thì hóa thành hư vô, nương theo Thánh khí tiến vào vòng xoáy trong không trung.

“Hiền giả, lên đường bình an~”

Những gì Từ Phàm làm ở tộc Thánh Nguyệt khoảng thời gian này đã được truyền ra.

Trong đó có gần một nửa tộc Thánh Nguyệt tán thành lí luận của Từ Phàm, bọn họ gọi Từ Phàm là hiền giả của tộc Thánh Nguyệt.

Ý là người chỉ dẫn chủng tộc tiến về phía trước.

Thánh khí đã biến mất, Từ Phàm cũng biến mất.

Bầu trời lại lần nữa lộ ra màu sắc ban đầu, lúc này bầu trời của Tiên giới đã gần đến đêm khuya.

Một vòng Thánh Nguyệt giữa trời, dường như chính là thánh khí của tộc bọn họ.

Tất cả tộc Thánh Nguyệt nhìn về phía bầu trời, từng sợi sức mạnh tín ngưỡng thăm dò Thánh Nguyệt ở trong không trung.

“Tất cả tộc nhân, bái Thánh Nguyệt.”

Giọng nói của Đại La tộc Thánh Nguyệt vang lên.

Tất cả tộc nhân Thánh Nguyệt cúi đầu thật sâu với Thánh Nguyệt trên bầu trời.

Lập tức cảm thấy trong linh hồn có một luồng khí tức kì lạ, cuối cùng một trận mưa rửa sạch linh hồn, rửa sạch tín ngưỡng tín niệm rơi xuống.

Tất cả tộc Thánh Nguyệt nghênh đón trận mưa khác biệt này, một chút lửa ý niệm đốt cháy trong linh hồn.

Lúc này tất cả tộc Thánh Nguyệt cảm giác tộc bọn họ không nên là một tộc nhỏ sống trong xó xỉnh của Tiên giới như bây giờ.

Bọn họ phải phấn đấu, bọn họ phải tu luyện, bọn họ phải đưa tộc Thánh Nguyệt bước lên đỉnh cao Tiên giới.

Ngọn lửa ý niệm kia, từ từ biến thành ngọn lửa tín niệm, trong nháy mắt cháy rực trong lòng cả tộc Thánh Nguyệt.

Chính vào lúc này, hai đạo khí tức đột phá xông thẳng lên trời.

Thì ra là hai vị tộc nhân ở đỉnh phong Chân Tiên vài vạn năm cảm ngộ đột phá, từ Chân Tiên tăng cấp đến Kim Tiên.

Đại La tộc Thánh Nguyệt cảm nhận được trong tộc mới xuất hiện hai vị Kim Tiên, chợt có một loại cảm giác đại thế Tiên giới đã làm sâu sắc thêm cho tộc Thánh Nguyệt.

“Đã bao nhiêu năm, tộc Thánh Nguyệt chúng ta cuối cùng đã xuất hiện hai vị tự chủ đột phá Kim Tiên.”

“Hiền giả, ngươi nói đúng, tộc chúng ta là bị hạn chế rồi.”

“Đợi tộc Thánh Nguyệt ta lật đổ địa vị Nhân tộc, chính là lúc ta ngược dòng thời gian làm ngươi sống lại.”

“Ta phải để ngươi tận mắt chứng kiến huy hoàng của tộc Thánh Nguyệt chúng ta.”

“Đến lúc đó ta sẽ tự mình đăng cơ cho ngươi, để ngươi chính thức trở thành hiền giả của tộc ta.” Đại La tộc Thánh Nguyệt nhìn về phía Từ Phàm biến mất cuối cùng, nói.

Thực ra lúc mới bắt đầu, vì kiểm chứng độ thật giả của toà đại trận này, và cả lời mà Từ Phàm nói.

Nàng sớm đã quyết định người cuối cùng hiến tế bắt buộc là Từ Phàm.

Nàng nghĩ đến vô số loại cảnh tượng, nhưng không hề nghĩ đến, Từ Phàm sẽ hiến tế bản thân một cách thản nhiên đến thế, chủ động đến thế.

“Chiến trường tiền tuyến Nhân tộc có biến, tất cả chuyện lớn nhỏ trong tộc giao cho mười vị trưởng lão Kim Tiên.”

Đại La tộc Thánh Nguyệt sau khi bàn giao xong, bóng hình biến mất, vội vàng đi đến tiền tuyến Nhân tộc.

Lúc này trong bảo khố tộc Thánh Nguyệt, Từ Phàm phá vỡ không gian Truyền Tống mà đến.

“Quả nhiên là không dễ dàng, vì để lừa Đại La tộc Thánh Nguyệt, suýt chút nữa làm hỏng CPU của Bồ Đào rồi.”

“Có điều tất cả đều xứng đáng.” Từ Phàm nhìn toà bảo khố to lớn này, nói.

“Chủ nhân, Bồ Đào vô năng, sau cùng không cản Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt kia lại, chỉ giữ lại một nửa mảnh vỡ nhỏ.” Bồ Đào có hơi xấu hổ nói.

“Không sao, làm đến trình độ này đã rất tốt rồi.”

“Không hiến tế phần lớn vịnh Thánh Nguyệt cho thiên đạo, căn bản không giấu được vị Đại La kia.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, bây giờ Đại La tộc Thánh Nguyệt đã rời đi rồi, còn lại chính là thời gian chúng ta thu lấy chiến lợi phẩm.” Từ Phàm nhìn bảo khố, hưng phấn nói.

Chương 1024: Thu hoạch

“Chủ nhân, Bồ Đào kiến nghị thành lập Truyền tống trận cự ly siêu xa trong bảo khố trước, để dùng lúc thoát thân.” Bồ Đào kiến nghị, nói.

“Loại chuyện nhỏ này ngươi quyết định là được, tiếp theo ta chủ yếu là thăm dò bảo khố Thánh Nguyệt này.” Từ Phàm nói.

Toàn bộ bảo khố của tộc Thánh Nguyệt to lớn vô cùng, cho dù là đựng đầy tất cả Tiên khí không gian của Từ Phàm, miễn cưỡng chỉ có thể đựng được sáu phần bảo vật.

Cho nên bắt buộc phải thăm dò trước một lượt, bỏ đi một số thứ không cần thiết.

Từ Phàm vừa thăm dò trong bảo khố, vừa hối hận lúc mình đến không đem theo nhiều Tiên khí không gian.

“Ta cho rằng bảo khố của tộc Thánh Nguyệt sẽ rất to, nhưng không ngờ được lại to đến thế.” Từ Phàm thở dài nói.

“Chủ nhân, có thể bỏ bốn phần bảo vật còn lại vào trong Tiểu thế giới của bản thể của ta.” Từ Phàm nói.

“Bỏ đi, mạo hiểm quá, đợi đến lúc Đại La tộc Thánh Nguyệt trở về tìm hiểu nguyên nhân, chúng ta dễ bị bại lộ.” Từ Phàm nói.

Phải biết rằng, hắn bây giờ tiêu hao sức mạnh tín ngưỡng mà trước đây ngưng tụ để che giấu hành tung của hắn.

Một khi bại lộ ra một điểm có thể truy tìm đến vết tích không gian trên người hắn, chắc chắn sẽ bị Thánh Nguyệt Đại La kia phát hiện.

Vốn dĩ những sức mạnh tín ngưỡng mà hắn ngăn cản kia, chỉ có thể miễn cưỡng che phủ khí tức Tiên khí Không gian của hắn.

“Hiểu rõ, chủ nhân.”

Lúc này, tộc Thánh Nguyệt và Nhân tộc giao chiến tiền tuyến.

Hai vị thánh giả Đại La Nhân tộc thì đuổi đánh vị Đại La tộc Thánh Nguyệt ở tiền tuyến kia.

Lúc này, vị Đại La tộc Thánh Nguyệt trấn thủ hậu phương kia cuối cùng cũng đuổi tới.

“Không ngờ rằng Nhân tộc các ngươi lại nỡ phái hai vị Đại La trấn thủ Tiên Vực này, quả nhiên là chuyện tốt.” Đại La tộc Thánh Nguyệt ở phía sau đuổi tới cắn răng nói.

“Vậy thì đã làm sao, ai bảo tộc Thánh Nguyệt các ngươi quá mức ngạo mạn, dám ngang nhiên trắng trợn toàn lực tiến công Nhân tộc ta.”

“Quả nhiên là vừa ngốc vừa ngây thơ.” Mộc Lôi thánh giả châm biếm nói.

“Đạo hữu, nhân cơ hội bây giờ này, chúng ta nói gì cũng phải giữ lại một vị Đại La tộc Thánh Nguyệt.” Mộc Lôi thánh giả nói với vị nam tử nho nhã hiền hòa ở bên cạnh kia.

“Ta sao cũng được, tất cả do Mộc Lôi đạo hữu làm chủ.”

Lúc này, Vương Hướng Trì đang ở tiền tuyến đợi tin tức, cuối cùng đợi được hai vị Đại La tộc Thánh Nguyệt tề tựu.

“Bồ Đào, gửi tin nhắn cho sư phụ, hai vị Đại La tộc Thánh Nguyệt đã đến đông đủ.” Vương Hướng Trì nhanh chóng nói.

“Rõ.”

Từ Phàm đang ở bảo khố của tộc Thánh Nguyệt chợt nhận được tin tức.

“Bồ Đào, thực thi kế hoạch.” Từ Phàm hưng phấn nói.

“Toan tính thời gian dài như thế, cuối cùng đã đến lúc thu hoạch.”

Chính vào lúc này, trên bầu trời Thánh Thành tộc Thánh Nguyệt, đột nhiên có thêm ba con Kim Sí Đại Bàng làm rung trời chuyển đất.

Một con trong đó vung cánh chém ra một đường kiếm lớn.

Trực tiếp chia cả Thánh Thành thành hai phần.

“Tộc Thánh Nguyệt, huyết thù năm đó bây giờ các ngươi nên trả rồi.” Một giọng nói cuồng ngạo vang lên, sau đó triển khai cuộc tấn công báo thù với cả Thánh Thành.

Mười vị trưởng lão Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt xuất hiện trên Thánh Thành.

“Ba vị các ngươi là Kim Tiên tộc Đại Bàng lại dám đến Thánh Thành ta, không sợ có đi không có về sao!” Một vị trưởng lão Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt phẫn nộ nói.

Hiện nay Yêu Tộc Kim Sí Đại Bàng thế lớn, tộc Thánh Nguyệt không dám tùy tiện trêu chọc.

“Có đến không có về, thử xem thì biết~” Sau đó ba con Kim Sí Đại Bàng trong không trung phát động công kích với mười vị trưởng lão

Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt kia.

Toàn bộ đều là dùng Tiên pháp Thần thông bản mệnh của tộc Kim Sí Đại Bàng.

Hỗn chiến trên Thánh Thành nổ ra, chỉ là chiến đấu mà dư âm đã phá hủy nửa già Thánh Thành.

Còn Từ Phàm ở trong bảo khố thì nhân cơ hội thu lấy bảo vật sớm đã dự định xong trong bảo khố.

Chân Tiên tộc Thánh Nguyệt canh giữ bảo khố, trong nháy mắt đã bị Từ Phàm đánh chết toàn bộ, sau đó nhanh chóng bay đến vị trí đã dự định trước.

“Đây là khu vực Tiên khí, toàn bộ đều lấy hết~”

“Khu vực linh bảo Tiên khoáng, lấy.”

“Khu vực này hình như là một số tiên khoáng và trọng bảo thời gian trên Cửu Thiên, lấy.”

“Khu vực này đều là Tiên ngọc, càng không cần nói, lấy.”

Từ Phàm nhanh chóng đi qua một toà rồi lại một toà phân khu bảo khố, lấy đi lượng lớn bảo vật.

“Nguyệt Dạ Tiên tửu, đặc sản của tộc Thánh Nguyệt, lấy.”

“Hai kiện Hậu thiên linh bảo, lấy.”

Giống như là đại thực khách đi vào miễn phí sảnh tiệc đứng, nhìn thấy cái gì cũng muốn ăn hết.

Từ Phàm nhanh chóng phá giải trận pháp ngăn cách phân khu trong bảo khố, sau khi đi vào cũng không xem, trực tiếp vẫy tay thu toàn bộ bảo vật ở khu vực này vào trong Tiên khí Không gian.

Toàn bộ quá trình kéo dài một canh giờ, Từ Phàm mới nhét đầy mấy Tiên khí Không gian mang theo kia.

Từ Phàm nhìn những thứ còn thừa trong bảo khố, cảm giác có hơi đáng tiếc.

“Bồ Đào, sau khi ta truyền tống đi, thì kết thúc cuộc chiến ở bên ngoài.” Từ Phàm nói rồi đạp lên Truyền Tống trận cự ly siêu xa đã sớm chuẩn bị.

“Tuân mệnh, chủ nhân.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm ngồi Truyền Tống trận biến mất không thấy đâu, sau khi hắn đi thì nhanh chóng có con rối, đặt vào trong Truyền Tống trận một pháp bảo nổ một lần dùng sức mạnh tín ngưỡng chế tác.

Sau đó toàn bộ bảo khố rung động mạnh, Truyền Tống trận mà Từ Phàm làm, trong nháy mắt bị Pháp bảo nổ do sức mạnh tín ngưỡng ngưng tụ phá hủy đến không còn một cọng lông.

Lúc này, mười vị trưởng lão Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt đã bị ba con Kim Sí Đại Bàng xử lý ba vị.

Nhưng ba con Kim Sí Đại Bàng cũng không dễ chịu, con đầu tiên ra tay đã khắp người là vết thương, ở bờ vực sụp đổ.

Ở một nơi nào đó cách Thánh Thành vài ngàn vạn dặm, Từ Phàm bước ra từ Truyền Tống trận cự ly siêu xa sớm đã chuẩn bị.

“Chủ nhân, con rối Kim Tiên hình Kiếm Tiên đã ở bên bờ vực sụp đổ.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Vậy thì lấy bộ phận hạt nhân cho hai vị Kim Tiên còn lại trở về, để nó nổ yểm hộ hai người kia rời đi.” Từ Phàm nói.

Hắn phát hiện trong bảo khố một lượng lớn Tiên khoáng có thể chế tác con rối Kim Tiên, sau khi trở về chỉ cần tiêu tốn một chút thời gian, tông môn ít nhất có thể có thêm vài con rối Kim Tiên.

“Tuân mệnh, chủ nhân.”

“Một đám mây to lớn hình nấm dâng lên từ trong Thánh Thành của tộc Thánh Nguyệt.

Cả toà Thánh Thành bị con Kim Sí Đại Bàng kia tự nổ hủy hoại chỉ trong phút chốc.

“Hôm nay, cái này chỉ là phần lãi, sau này còn có.” Sau khi hai con Kim Sí Đại Bàng kia để lại một lời nói dữ tợn thù rời đi.

Bảy vị trưởng lão Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt còn lại sắc mặt xám xịt nhìn Thánh Thành đã đã hoá thành đống đổ nát.

“Chính trong lúc này, bọn họ nhận được một tin tức càng xấu hơn.

“Trưởng lão, không hay rồi, bảo khố tộc ta bị cướp sạch rồi.” Một vị tộc Thánh Nguyệt phát hiện tình hình của bảo khố báo cáo.

"Cái gì!!"

Thánh Thành bị hủy, bảo khố bị cướp sạch, hai tin tức này đến cùng lúc, suýt chút nữa khiến bảy vị trưởng lão kia tâm trí bất ổn.

Nhưng tất cả những điều này đều không liên quan đến Từ Phàm, hắn thu hoạch được đầy túi, đang vui vẻ đi từ địa hạt tộc Thánh Nguyệt đến lãnh địa Nhân tộc.

"Bồ Đào, Tiên ngọc trong bảo khố đó có bao nhiêu."

Lúc đó Từ Phàm không xem kĩ, nói chung có rất nhiều.

"Đã thống kê xong, Tiên ngọc trong bảo khố tộc Thánh Nguyệt tổng cộng có ba trăm bốn mươi tỷ, còn có ba Huyền Hoàng chi khí."

"Thu hoạch được Tiên khoáng cấp linh bảo có…"

"Thu hoạch được Tiên khoáng bình thường có…"

"Tổng Tiên khí thu hoạch được là chín trăm tám mươi nghìn kiện, Hậu thiên linh bảo hai kiện."

"Thu hoạch …"

Nghe Bồ Đào báo cáo, Từ Phàm cảm thấy càng lúc càng lý thú.

Chương 1025: Tất cả đều là sự thật

Lúc này, hai vị Đại La tộc Thánh Nguyệt đang ở tiền tuyến giằng co với Nhân tộc vô duyên vô cớ dẫn theo đại quân tộc Thánh Nguyệt rút lui.

Trùng hợp, Từ Phàm cũng trở về đến tiền tuyến.

"Sư phụ, việc đã làm xong chưa." Vương Hướng Trì hỏi.

"Sư phụ ngươi ra tay, còn có chuyện không làm xong sao, ngươi theo ta trở về hay là tiếp tục ở lại tiền tuyến." Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì nói.

"Cùng sư phụ trở về, qua chuyến đi lần này, đột nhiên cảm thấy tu vi, chiến lực của bản thân quả thực là quá yếu rồi."

“Lúc đó nếu như không có ba con rối Kim Tiên sư phụ cho, nếu như bồng bột đuổi tới biên giới, chỉ có thể bất lực nhìn Đại Nhi bị Đại La dị tộc kia hành hạ đến chết.” Vương Hướng Trì nói.

“Ở bên ngoài, cuối cùng cũng biết mình yếu, sau khi trở về, tu luyện cho tốt, sư huynh đệ kia của ngươi đều đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, trước mắt chỉ còn mỗi ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này, Mộc Đại từ phía xa đi đến.

“Phu quân, nếu như trở về, ta cũng đi cùng ngươi được không.” Mộc Đại quyết định không ở tiền tuyến gây loạn thêm cho cha hắn nữa.

“Vậy đều cùng nhau về đi.” Từ Phàm nói.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm lấy đồ vật từ trong bảo khố của tộc Thánh Nguyệt, di chuyển hết đến bảo khố của Ẩn Linh môn.

“Thời gian xa cách nhiều năm như vậy, bảo khố của Tông môn cuối cùng lại lần nữa được lấp đầy.” Nhìn bảo khố đầy ăm ắp, Từ Phàm vui mừng nói.

“Chủ nhân, trong bảo khố, có ba Huyền Hoàng chi khí có thể dành cho Bồ Đào một tinh dùng cho phân tích tiến hoá không.” Trong lời nói của Bồ Đào có một chút cảm giác nịnh nọt.

“Một tinh Huyền Hoàng chi khí có thể đổi ra bao nhiêu Tiên ngọc.” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Ở Thiên Đỉnh thương hội, một tinh Huyền Hoàng chi khí có thể đổi khoảng bảy trăm tỉ đến tám trăm tỉ Tiên ngọc.”

“Có điều chỉ Huyền Hoàng chi khí có thể đổi Tiên ngọc, ngược lại thì không được.” Bồ Đào đáp.

“Cầm lấy một tinh đi nghiên cứu đi, sau đó ngươi với Đề Tử mỗi người một nửa.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ chủ nhân.” Giọng của Bồ Đào và Đề Tử cùng lúc vang lên.

“Qua thêm một khoảng thời gian, ta dự định thăng cấp cả Ẩn Linh đảo, tranh thủ đạt đến cấp bậc Hậu thiên linh bảo.”

“Kế hoạch thăng cấp Ẩn Linh đảo thì giao cho ngươi rồi, Đề Tử.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Hắn cảm thấy Tông môn có hai khí linh, nên được đối xử bình đẳng.

Nếu không thì bình thường để Bồ Đào một mình khoe mẽ, sau thời gian dài sẽ không thú vị nữa.

“Là thật sao? Chủ nhân!”

“Đề Tử đảm bảo hoàn thành nhiệm vụ!” Giọng nói hưng phấn của Đề Tử vang lên.

Lúc này, Từ Phàm cuối cùng đã di chuyển xong tất cả bảo vật của tộc Thánh Nguyệt trong Tiên khí Không gian sang trong bảo khố của Tông môn.

Sau đó ý thức của Từ Phàm về đến bản thể, phân thân số ba lại lần nữa trở về không gian dưới lòng đất.

Phân thân số một, số hai đang luyện khí, nhìn thấy số ba trở về, bắt đầu thảo luận.

“Lần này bản thể ra ngoài thời gian dài như vậy, có lẽ phải mang về không ít đồ vật, nhìn thấy những ngày khổ cực sau này của chúng ta sắp bắt đầu rồi.” Phân thân số hai nói.

“Đây chính là mệnh, có thể có cách gì, chúng ta với cấp bậc Luyện Khí Đại Tông Sư bắt buộc luyện chế Hậu thiên linh bảo, chỉ là một kiện, hai chúng ta phối hợp ít nhất cũng phải luyện đến năm nghìn năm.” Phân thân số một nói.

“Ngươi quên số ba rồi, cộng thêm số ba, tối thiểu có thể rút ngắn thời gian một nghìn năm.”

“Thời gian mới có bốn nghìn năm, luyện rồi luyện sẽ qua đi.”

Chính vào lúc hai phân thân đang nói chuyện, Từ Phàm đến tới không gian dưới lòng đất.

“Bản thể, lần này trở về kiếm được không ít đồ tốt nhỉ.” Số hai cười ha ha nhìn Từ Phàm cười ha ha, nói.

“Đem hết bảo khố tộc Thánh Nguyệt về rồi.” Từ Phàm vừa vẫy tay, một đống mảnh vỡ Tiên thiên linh bảo vịnh Thánh Nguyệt xuất hiện trước người hắn.

“Ôi trời ơi, đây là mảnh vỡ Tiên thiên linh bảo!”

“Quan trọng là còn là đồ mới!” Hai phân thân kinh ngạc nói.

“Dùng một chút thủ đoạn, nhưng chỉ lấy được những mảnh vỡ này, đợi lát nữa đề xuất cho Bồ Đào một chút, còn có thể lợi dụng đồ phế thải không, mảnh vỡ Tiên thiên linh bảo không thể nào cứ vứt lãng phí như thế được.” Từ Phàm cười nói.

“Phong ấn rồi bỏ vào trong bảo khố trước đi, những mảnh vỡ này cho dù có thể luyện chế lại từ đầu, cũng phải đợi đến khi chúng ta đến cấp bậc Thần Tượng.” Phân thân số một nói.

“Vậy cộng thêm cái này thì thế nào~” Từ Phàm khẽ vẫy tay, một ngọn Nguyệt Linh Thánh Hoả xuất hiện trong tay hắn.

“Thánh hoả! Xem ra ngươi không chém gió, thực sự là đem cả bảo khố tộc Thánh Nguyệt về.” Phân thân số một kinh ngạc nói.

Giá trị của một thánh hoả ở Tiên giới không thua kém một Hậu thiên linh bảo, thậm chí có những thánh hoả đặc biệt giá trị càng cao hơn.

“Thánh hỏa bản nguyên của tộc Thánh Nguyệt, có thể dùng thoải mái không cần thương tiếc.” Từ Phàm nhẹ nhàng ném thánh hoả một cái, dung nhập vào trong người của phân thân số ba.

Con đường trở thành cu li của phân thân số một và số hai càng đi càng xa.

Sau khi Từ Phàm giao việc xong thì về trong tiểu viện.

“Tiên ngọc cuối cùng đã đủ dùng rồi, trọng bảo thời gian cũng đã có không ít.”

Dựa vào thu hoạch trên đây, Từ Phàm quyết định thưởng cho mình thời gian rảnh rỗi ngàn năm.

Chính vào lúc Từ Phàm muốn nằm phơi nắng nghĩ về sau này lười biếng như thế nào, đại ca tốt đột nhiên đến cửa hỏi thăm.

Trong tiểu viện, lão già tóc trắng cầm hai hũ rượu tốt cười ha ha ngồi xuống bàn rượu bên cạnh.

“Chúc mừng lão đệ, chuyện tộc Thánh Nguyệt bên kia ta đều nghe nói rồi.”

“Mưu kế thâm sâu, tính toán tuyệt diệu, trực tiếp bê hết Thánh khí và bảo khố của tộc Thánh Nguyệt.”

“Quả thực là lợi hại~”

“Vì lão đệ thành công trở về, bắt buộc phải chúc mừng một bữa lớn.”

Lão già tóc trắng vui mừng nói.

“Lão ca chắc chắn là ta làm sao?” Từ Phàm không có ý định che giấu.

“Đại khái có thể đoán được, dù sao tộc Thánh Nguyệt xảy ra chuyện lớn như vậy, liên tưởng sơ qua một chút là có thể đoán được.” Lão già tóc trắng nói.

“Lão đệ ngươi nói thầm với ta, hiền giả làm vật hiến tế ở tộc Thánh Nguyệt có phải là ngươi ngụy trang không.” Lão già tóc trắng vô cùng hứng thú nói.

“Ngươi nói phải thì là phải đi~”

“Vậy những lời ngươi lừa dối tộc Thánh Nguyệt kia, với trận pháp hiến tế có phải là thật không.” Lão già tóc trắng lại hỏi.

“Đương nhiên là thật, nếu không thì làm sao có thể giấu được Đại La tộc Thánh Nguyệt.” Từ Phàm nghiêm túc nói, có thể nói một số lời hắn nói ở tộc Thánh Nguyệt lúc trước phần lớn đều là thật.

Sự nổi dậy của một chủng tộc, đương nhiên phải cần loại phẩm chất ưu tú kia, điều này là không sai.

Trận pháp hiến tế Tiên thiên linh bảo, trong đó một trăm phần trăm là thật, chỉ có người tộc Thánh Nguyệt hiến tế trong đó là giả.

“Nói như vậy tộc Thánh Nguyệt thực sự sẽ có cộng thân của đại thế Tiên giới.” Lão già tóc trắng hỏi.

Lúc này Từ Phàm nhìn ánh mắt của vị đại ca tốt này, thật kì lạ, tin tức này hắn biết cũng thật rõ ràng.

“Tộc Thánh Nguyệt có tai mắt của lão nhị để lại, lúc đầu khi ngươi ở điện Thánh Nguyệt giảng giải đạo tín ngưỡng hắn đã ở bên cạnh.” Lão già tóc trắng cười nói.

“Được rồi, không ngờ rằng sắp đặt một trận lớn ở trước mặt lão ca, khiến lão ca chê cười rồi.” Từ Phàm cười lên.

“Đại thế Tiên giới, cái thứ này nghe rất huyền hồ, thực ra đối với một chủng tộc mà nói, chỉ có một chút tác dụng ở thời khắc then chốt.”

“Tộc Thánh Nguyệt muốn đi nơi khác không có chủng tộc đỉnh cao để phát triển còn tốt một chút.”

“Nếu mà tiếp tục xen vào đại cục giữa Nhân tộc và các chủng tộc đỉnh cao khác, việc này đại thế Tiên giới một chút tác dụng cũng không có.”

“Chỉ tương đương như một Tiên thiên linh bảo cộng thêm một chút khí vận mà thôi.” Từ Phàm giải thích.

“Lừa dối thánh giả Đại La đương nhiên cần thận trọng một chút.”

Chương 1026: Sư phụ của ta chính là Kiếm Thiên Đại La thánh giả

Từ Phàm dứt khoát nói toàn bộ quá trình cho ông lão tóc trắng nghe một lần.

Sau khi ông lão tóc trắng nghe xong thì sững sờ hồi lâu, cuối cùng giơ một ngón tay cái lên cho Từ Phàm.

“Lão đệ, hay là chúng ta liên thủ cướp sạch của mấy dị tộc nhỏ xung quanh Nhân tộc đi.” Ông lão tóc trắng đột nhiên hưng phấn nói.

Bởi vì sự trả giá không giới hạn đối với lão đệ tốt, dẫn đến gần đây trong tay hắn có hơi eo hẹp.

Tài nguyên tu luyện của mấy đồ đệ dưới quyền kia cũng bị cắt giảm rất nhiều.

“Nếu như lão ca muốn, ta có thể cung cấp trợ giúp về sách lược, lần này chỉ là cơ duyên xảo hợp mà thôi.” Từ Phàm nói, làm việc không phải là chủ ý của hắn, cá ướp muối mới là thứ hắn thích nhất.

“Lão đệ cung cấp sách lược cũng được, gần đây trong tay lão ca có chút eo hẹp, ngươi xem dị tộc nào thích hợp để ta ra tay.” Ông lão tóc trắng nói.

“Với sức mạnh của lão ca, cần gì phải dùng đến sách lược, nhìn trúng dị tộc nhỏ nào thì trực tiếp đi cướp sạch là được.” Từ Phàm cười nói.

“Dị tộc nhỏ thì có thể tùy tiện để cho lão đại, lão nhị, lão tam đi cướp là đã có thể có được bao nhiêu béo bở, muốn làm thì thì phải làm với dị tộc lớn một chút. Ví dụ như tộc Thánh Nguyệt vậy.” Ông lão tóc trắng nói.

“Nếu đã như vậy, lão ca có thể đến Yêu tộc bên kia xem thử, có mấy chủng tộc lớn, nên rất thích hợp để lão ca ra tay.” Từ Phàm nói rồi trong tay xuất hiện thêm một ngọc giản, đây là một ít tình báo về Yêu tộc mà Bồ Đào kết hợp được, cho ra một số kế hoạch tương đối hợp lý.

ông lão tóc trắng nhìn kết quả của ngọc giản kia, kết quả càng nhìn thì ánh mắt càng sáng lên.

“Lão đệ, câu nói kia ngươi nói trong ngọc giản ta rất đồng ý, đánh đánh giết giết chỉ là thủ đoạn cấp thấp nhất.”

“Bố trí mưu đồ khéo léo giống lão đệ mới là vương đạo.”

“Lão đệ chờ ta, sau khi lấy được đồ chúng ta chia năm năm.” Sau khi ông lão tóc trắng nói xong thì vui vẻ rời đi.

Cứ như vậy, cơm còn chưa ăn ông lão tóc trắng đã đi rồi.

Từ Phàm nhìn hai vò rượu trên bàn rượu cười lên.

“Xem ra hai vò rượu ngon này chỉ có thể tự uống thôi.”

Từ Phàm mở một vò trong đó ra tự rót đầy cho mình.

“Chủ nhân, mất liên lạc với Từ Nguyệt Tiên.”

“Căn cứ vào hình ảnh sau cùng trước khi mất liên lạc, Từ Nguyệt Tiên có thể đã rơi vào trong nguy hiểm.” Bồ Đào nói nhanh.

Trong ánh mắt Từ Phàm đang nhấc ly rượu lên uống xuất hiện một luồng sát khí, sau đó nhẹ nhàng đặt ly rượu xuống.

“Để phân thân số ba mang theo hai con rối Kim Tiên và con gấu ngốc kia đi.” Từ Phàm híp mắt nói.

“Tuân lệnh!”

Một Truyền tống trận cự ly xa khổng lồ xuất hiện, số ba vừa trở về chưa bao lâu lại bước lên Truyền Tống trận, đi theo bên người là hai con rối Kim Tiên và một con Cự Hùng màu nâu.

Lúc này, trong bí cảnh của một Tiên Vực Kiếm Minh nào đó.

Một Kim Tiên của Nhân tộc, đang nheo mắt nhìn Từ Nguyệt Tiên đang bị kẹt ở trong pháp trận.

“Không ngờ chúng ta có duyên như vậy, lại có thể gặp nhau ở trong Tiên giới.”

“Ban đầu ta rất tò mò, một tu sĩ bình thường ở Hạ giới sao có thể tránh thoát được mưu kế tỉ mỉ của ta.”

“Ngươi biết vì thân thể này của ngươi mà ta phải trả giá lớn thế nào không?”

“Nhưng bây giờ tất cả đều không quan trọng nữa, đi mòn giày sắt tìm chẳng thấy, đến khi tìm được chẳng tốn công.”

Từ Nguyệt Tiên nhìn Kim Tiên Nhân tộc ở bên ngoài trận pháp hỏi: “Ban đầu chính là ngươi muốn chiếm đoạt thân xác của ta, ban đầu vì thoát khỏi ngươi, ta cũng bỏ ra cái giá rất lớn.”

Từ Nguyệt Tiên đối chọi tương đối gay gắt.

“Tình huống của ngươi bây giờ xem ra không ổn, là đang muốn lập tức chiếm đoạt thân xác của ta sao?”

Lúc này nam Kim Tiên Nhân tộc ở bên ngoài trận pháp kia không giống nam không giống nữ chỉ khoác một cái áo khoác lớn, núp toàn bộ thân hình vào bên trong đó.

“Đây là đương nhiên, nhân quả giữa ta và ngươi dây dưa đã sâu, biện phát tốt nhất là hai chúng ta hòa làm một thể.”

“Đến lúc đó sẽ thay ngươi sống thật tốt trong Tiên giới này.”

Kim Tiên Nhân tộc kia nói xong thì lấy áo khoác trên đầu xuống.

Nhìn thấy trên nửa khuôn mặt của Kim Tiên Nhân tộc kia hoàn toàn là sương mù dày đặc u tối, nửa còn lại là khuôn mặt nữ nhân thối rữa.

Từ Nguyệt Tiên vẫn luôn tỏ ra bình thản cũng bị khuôn mặt này dọa sợ hết hồn.

“Bởi vì ngươi trở nên thảm hại như vậy, cho nên mới muốn chiếm đoạt thân xác của ta sao?” Từ Nguyệt Tiên không nhịn được hỏi.

“Thứ ta cướp được không phải là thân xác của ngươi, mà là toàn bộ ngươi.”

“Sư phụ từng nói, ở trên người ngươi có cơ duyên rất lớn.”

“Mặc dù lúc ngươi ở Hạ giới không để cho ta thành công, nhưng bây giờ ta vẫn muốn nói một câu, xin lỗi, sau này ta thay ngươi sống tiếp.” Kim Tiên Nhân tộc chậm rãi nói.

Ở bên ngoài trận pháp vây khốn Từ Nguyệt Tiên, đột nhiên có thêm một vòng pháp trận, nổi lên ánh sáng màu tím.

Từng luồng sức mạnh nhỏ bé, dường như muốn lấy ra thứ gì đó từ trong cơ thể Từ Nguyệt Tiên.

Đúng vào lúc này, Từ Nguyệt Tiên đột nhiên ngẩng đầu hỏi một vấn đề.

“Sư phụ của ngươi là Đại La thánh giả sao?”

Nghe thấy câu hỏi này Kim Tiên Nhân tộc hơi sững sờ một chút, nhưng sau đó nghĩ tới người con gái này sẽ cùng nàng hòa thành một thể, thì cười rồi trả lời: “Sư phụ ta chính là Kim Tiên đứng đầu Tiên giới, sắp tới sẽ thăng cấp Đại La.”

“Hắn là sư phụ của ta, cũng là sư phụ của ngươi. ” Kim Tiên Nhân tộc vừa nói vừa từ từ đi về phía Từ Nguyệt Tiên.

“Nếu không phải là Đại La thánh giả, vậy thì đáng tiếc.”

“Trước mắt thân thể này của ta vẫn không cho ngươi được.” Từ Nguyệt Tiên nhẹ nhõm nói.

Sau đó bí cảnh bọn họ đang ở trực tiếp bị phá vỡ, phân thân số ba điều khiển hai con rối Kim Tiên lạnh lùng nhìn Kim Tiên Nhân tộc kia một chút.

Khẽ vung tay, một ngọn núi to lớn vạn trượng trực tiếp nhô lên giữa không trung ngưng tụ thành một cự kiếm, chém về phía Kim Tiên Nhân tộc kia.

Một con Cự Hùng màu nâu đứng trước người Từ Nguyệt Tiên, trực tiếp biến hóa thành một con gấu khổng lồ đáng sợ, đạp về phía Kim Tiên Nhân tộc kia.

“Xin lỗi, sư phụ ngươi là Kim Tiên, sư phụ ta cũng không kém, cho nên hôm nay cơ thể này của ta e rằng ngươi chiếm không được. ” Từ Nguyệt Tiên nhìn ba vị chiến lực Kim Tiên trước người mình, cảm thấy tràn đầy cảm giác an toàn.

Kim Tiên Nhân tộc đối với sự xuất hiện đột ngột của ba Kim Tiên này cũng không ngoài suy đoán, trực tiếp vung tay lên hóa khu vực này thành bóng tối.

“Có lúc nói nhiều quá cũng không tốt.”

Kim Tiên Nhân tộc vừa dứt lời, trong bóng tối đã truyền đến tiếng kêu thảm thiết của cự hùng.

Một cái chân gấu của cự hùng màu nâu kia trực tiếp bị chém xuống.

“Thánh Dương. ” Một con rối Kim Tiên khác trực tiếp triệu hoán ra một vòng thánh nhật xuất hiện ở chính giữa khu vực bóng tối.

Lúc này Kim Tiên Nhân tộc đứng bên cạnh một vị Kiếm Tiên, đang lạnh lùng nhìn về phía đám người Từ Nguyệt Tiên.

“Tiên hồn của đệ tử ta đã sắp tan vỡ, cần phải dung hợp với đệ tử của đạo hữu, hy vọng đạo hữu châm trước một chút.” Vị Kiếm Tiên kia lạnh lùng nói.

Lúc này trong ánh mắt một con rối Kim Tiên trong số đó xuất hiện một tia thần thái, ý là Từ Phàm đã phụ thân lên người con rối này.

“Đệ tử ta tu luyện đến Chân Tiên đỉnh phong thiếu một phần cơ duyên với Kim Tiên, không biết đạo hữu có đồng ý dâng đệ tử của ngươi lên không. ” Từ Phàm giễu cợt nói.

“Sư phụ của ta chính là Kiếm Thiên Đại La thánh giả, hy vọng ngươi có thể thức thời một chút, ta cũng không muốn phá hủy thân xác đồ tệ ta cần ở đây.” Kiếm Tiên chậm rãi nói, vẻ kiêu ngạo trong ánh mắt muốn giấu cũng không giấu được.

Chương 1027: Kiếm Tiên tiêu chuẩn kép

Nghe thấy trích lời kinh điển như vậy của nhân vật phản diện, lúc này Từ Phàm lập tức vui vẻ.

“Kiếm Thiên Đại La thánh giả, rất lợi hại ha!” Từ Phàm thán phục nói.

“Vì để tránh khỏi những phiền toái không cần thiết, xin đạo hữu làm cho thuận tiện một chút.” Kiếm Tiên nhìn đám người Từ Phàm trước rồi nói.

“Vậy ngươi biết ta là ai không. ” Từ Phàm nhìn Kiếm Tiên cười nói.

Lúc này pháp trận vây khốn Từ Nguyệt Tiên đã lặng lẽ được giải trừ.

Từ Phàm kéo Từ Nguyệt Tiên về phía sau.

“Ta mặc kệ ngươi là ai, bây giờ ngươi tốt nhất nên thức thời một chút, đừng ép ta mời sư phụ của ta ra.” Kiếm Tiên nói.

“Ha ha, nhỏ không được thì lớn đến, lớn không được lại đến già, có bản lĩnh cuối cùng thì ngươi mời ba bá chủ kia ra đây đi!” Từ Phàm không nể mặt chút nào mà giễu cợt nói.

“Sư tổ của ta chính là Ngọc Hành Chuẩn Thánh, nhưng chuyện nhỏ như vậy, quả quyết không cần sư tổ của ta ra tay. ” Trong ánh mắt kiêu ngạo của Kiếm Tiên kia để lộ ra thần sắc đặc biệt.

Giờ phút này, Từ Phàm cảm thấy thật mẹ nó khốn khiếp, có thể coi là một mạch đâm vỡ trời, nhưng đột nhiên nghĩ đến, tên đầu sỏ đã chết kia hình như cũng là Ngọc Hành Chuẩn Thánh.

“Ta thấy Đoạt Linh đại trận mà vừa rồi đồ nhi kia của ngươi bố trí, tối đa chỉ có tỷ lệ bảy mươi phần trăm, cái này với chịu chết thì có gì khác nhau. ”

“Nếu tin ta, để cho đồ nhi của ta với đồ nhi của ngươi nghịch hướng dung hợp đoạt linh.”

“Vậy thì Tiên giới sẽ ít đi một phế vật, từ đó có thêm một Kim Tiên, ngươi cảm thấy như vậy thế nào. ” Từ Phàm nhìn Kiếm Tiên kia ung dung nói.

Ngươi nhìn trúng đồ nhi của ta, xin lỗi, bây giờ ta cũng nhìn trúng đồ nhi của ngươi.

“Hoang đường!”

Ba luồng ánh kiếm phóng lên cao, chém về phía hai con rối Kim Tiên và một con cự hùng.

“Trước mắt ba đấu hai, ngươi còn dám ra tay như vậy, đúng là rất có dũng khí. ” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

Đúng vào lúc này, bên trong vòng Thánh Dương kia đột nhiên duỗi ra vô số xiềng xích từ trên trời.

Hóa thành một con lại một con cự long cuốn về phía hai người Kiếm

Tiên.

Còn ba luồng ánh kiếm do Kiếm Tiên chém ra kia, thì bị cự long do xiềng xích hóa thành đụng nát dễ như trở bàn tay.

Cuối cùng mấy con cự long vây quanh hai người, Thánh Dương chi lực trên bâu trời khiến hai người Kim Tiên bị vây khốn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Kim Tiên này của ngươi có hơi miễn cưỡng nha, không phải là đệ tử ký danh của Kiếm Thiên Đại La thánh giả đấy chứ. ” Từ Phàm khinh bỉ nói, ta còn chưa ra sức ngươi đã bị trấn áp rồi, không hợp với hình tượng kiêu ngạo ầm ầm của ngươi vừa rồi chút nào.

Đúng vào lúc này, cả không gian chấn động mạnh một cái.

Một Kim Tiên chui ra từ không gian chỉ lấy con rối Kim Tiên phụ thể của Từ Phàm làm trung tâm.

Nhưng sau đó lại bị Kim Tiên cự hùng màu nâu ngăn lại.

“Nói ngươi không được thật đúng là không được, vừa rồi lúc ngươi ra kiếm, không gian dao động lớn như vậy.”

“Đánh lén thế này, ngươi coi ta là kẻ ngốc sao! ”Ánh mắt Từ Phàm càng giễu cợt.

Sắc mặt Kiếm Tiên bị mấy con cự long khống chế ở trung tâm đột nhiên thay đổi.

Có chút tức giận nhìn về phía Từ Phàm nói: “Ngươi thật sự muốn kết nhân quả lớn như vậy với ta.”

“Một đồ đệ Chân Tiên mà thôi, lại muốn vì bản thân mà dẫn đến đại họa diệt môn!”

Giọng nói khẳng khái mạnh mẽ này, lập tức khiến Từ Phàm kinh hãi.

“Đồ đệ của ngươi là đồ đệ của ngươi, đồ đệ của ta chẳng lẽ không phải đồ đệ của ta sao, ta chưa từng thấy người nào có tiêu chuẩn kép vô sỉ như ngươi!”

“Làm việc xấu, thoải mái nhận, như vậy ta còn có thể coi trọng ngươi một chút, Tiên giới vốn chính là nơi cá lớn nuốt cá bé. ”

“Nhưng bây giờ hành vi của ngươi như gì, là gái điếm còn muốn lập đền thờ ?”

Những lời vô tình giễu cợt của Từ Phàm khiến Kiếm Tiên càng tức giận hơn.

Nhưng khiến hắn giận hơn ở phía sau.

Chỉ thấy đệ tử Kim Tiên vừa rồi bị cự long trấn áp, lúc này đã mất đi ý thức, xuất hiện ở trong đại trận nghịch chuyển ở phía xa.

“Nguyệt Tiên, hôm nay cơ duyên của ngươi tới rồi, đi đứng vào vị trung trung tâm đại trận, vi sư lấy cơ duyên cho ngươi.” Từ Phàm nhìn Kiếm Tiên đang tức giận nói.

Ngươi làm mùng một, ta làm mười lăm, làm chuyện của mình, như vậy không tính là quá đáng đi.

Nghe thấy lời của Từ Phàm, Kiếm Tiên bị cự long vây khốn, lại bình tĩnh lại, khóe miệng nâng lên một tia cười nhạt.

“Đừng làm ra biểu cảm như vậy, cầu viện sư phụ ngươi thì cầu viện, cười lạnh với ta làm gì.” Từ Phàm dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn Kiếm Tiên kia.

“Nếu không phải điều kiện không cho phép, thì ta cũng thật sự muốn chống lại ngươi. ”

“Ban đầu đồ đệ ta ở Hạ giới bởi vì các ngươi mà thiếu chút nữa làm hủy hết tiên duyên tiền đồ, hôm nay ta sẽ trả lại hết cho các ngươi.”

Đúng lúc này Từ Phàm khẽ vung tay, đại chiến nghịch chuyển đoạt linh kia từ từ vận hành.

“Còn phải cảm ơn ngươi trước đó đã tìm ra pháp trận này, giữa chính và nghịch chuyển chỉ cần hơi điều chỉnh một chút là được. ”

“Đúng thật là thuận tiện, đồ nhi tốt đó của ta, cũng thuận tiện, đồ nhi tốt đó của ngươi, không cần phải chịu đừng nhiều đau khổ như vậy nữa.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Kiếm Tiên kia không để ý đến Từ Phàm, chỉ ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, hình như đang đợi gì đó.

“Có phải ngươi đang đợi sư phụ không, có vẻ hắn không tới được rồi.” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra một nụ cười.

Lúc này, Kiếm Thiên Đại La thánh giả đang bị ba đại đồ nhi của đại ca tốt khí thế hung hăng bao vây lại ở phía xa hàng tỉ dặm.

“Ba đạo hữu, trước kia chúng ta không oán, gần đây không thù, có chuyện gì có thể nói thẳng.” Kiếm Thiên Đại La thánh giả, nhìn lão đại được Nhân tộc Tiên giới gọi là ba huynh đệ liên thể nói.

“Không có gì, chỉ là đồ nhi dưới tên ngươi chọc tới sư thúc của bọn ta, cho nên bây giờ phải nói chuyện với ngươi một chút. ” Lão đại nhìn Kiến Thiên Đại La thánh giả lạnh nhạt nói.

Nếu là trước kia thì hắn sẽ khách khí một chút, dù sao trước mắt vị này cũng là Sư Tòng Chuẩn Thánh.

Nhưng bây giờ, Chuẩn Thánh đều đi rồi, vậy thì đương nhiên khách khí như vậy giống như trước nữa.

“Là đồ nhi nào của ta, lại dám trêu chọc đến sư thúc của ba vị, ta lập tức gọi qua đây khiển trách một phen. ” Kiếm Thiên Đại La thánh giả nhanh chóng nói.

“Trong lòng ngươi biết rõ, nên đừng bênh vực nữa.” Lão nhị nói.

“Nghe nói chiêu Tru Tà kiếm trận của ngươi rất lợi hại, chi bằng hôm nay chúng ta luyện tay một chút, ta cũng là người học kiếm đạo. ” Lão tam nói.

“Ha ha, chư vị đạo hữu đừng nói đùa với ta nữa, chiêu kiếm đạo này cả ta sao dám đánh đồng với đạo hữu chứ.”

“Đồ nhi đó của ta trêu chọc đến sư thúc của ba vị đạo hữu, vậy thì nên làm thế nào thì làm thế ấy, ta tuyệt đối không bênh vực. ” Kiếm Thiên Đại La thánh giả cắn răng nói.

Vốn là đệ tử ký danh, bỏ thì bỏ, thà mang tiếng xấu còn hơn trêu chọc tới ba người này.

Thư Linh thánh giả nho nhã hiền lành, Thất Bảo thánh giả lấy cứu người làm niềm vui, Huyền âm thánh giả thích lên mặt dạy đời.

Ba huynh đệ liên thể này ở Tiên giới rất nổi tiếng, phàm là trêu chọc đến một vị, vậy thì chính là kết cục không chết không thôi với ba người này.

“Đồ đệ của vị sư thúc đó của ta bị một đồ tôn của ngươi bắt cóc, còn muốn dung linh đoạt xác, hại sư thúc ta vô cùng lo lắng. ”

“Tổn thất tinh thần này, có phải ngươi nên bồi thường một chút không.” Lão nhị lấy giúp người làm niềm vui nói.

“Nên bồi thường, nên bồi thường! ” Kiếm Thiên Đại La nhìn ba người khí thế càng ngày càng mạnh, nhịn đau lấy ra một Hậu thiên linh bảo.

“Đây chính là sư thúc ta, là sư thúc bọn ta tôn kính nhất, hắn đau lòng, ngươi lại lấy thứ rác rưởi này để bồi thường ?”

“Ba vị, chúng ta đều là Đại La Nhân tộc, ta cũng là người có sư huynh đệ, nồi này ta nhận, nhưng các ngươi cũng đừng quá đáng. ”

Chương 1028: Bồi thường

“Ồ, ngươi cũng là người có sư huynh đệ nhỉ, kêu đến đây đi, chúng ta cùng nhau vui vẻ.” Lão Tam thích lên mặt dạy đời nói.

Kiếm Thiên Đại La thánh giả nhìn ba huynh đệ liên thể đánh nhau không cần mạng, lập tức cảm giác lại nhát thêm tí cũng không sao.

Thế là hắn cắn răng, lại lấy ra ba trăm tỷ tiên ngọc.

“Ta cảm thấy ngươi vẫn đang xem thường sư thúc chúng ta.”

“Thậm chí ngay cả một tinh Huyền Hoàng chi khí cũng không nỡ lấy ra.” Lão đại vẫn luôn ít nói nói.

“Ta lấy nhầm, ba trăm tỷ tiên ngọc chỉ là ta đổi tay, một tinh Huyền Hoàng chi khí này mới là thứ ta bồi thường cho sư thúc của ba vị đạo hữu.” Kiếm Thiên Đại La thánh giả nhanh chóng thu lại ba trăm tỷ tiên ngọc, lấy ra một tinh Huyền Hoàng chi khí.

Thế này mới khiến ba người lão Đại, lão Nhị, lão Tam đường xa mà đến hài lòng.

“Nhớ nói với nghiệt đồ kia của ngươi, kiếp sau chú ý một chút.” Sau đó lão Tam nói xong.

Ba người lập tức biến mất, chỉ để lại Kiếm Thiên Đại La thánh giả khóc không ra nước mắt.

“Sư tôn à, vì sao lúc đó ngươi không cẩn thận một chút, nếu không đồ nhi đâu thể bị ức hiếp đến thế này.” Kiếm Thiên Đại La thánh giả nhìn lên bầu trời, khóc không ra nước mắt nói.

Lúc này, hắn lại nhận được tín hiệu cầu cứu của tên nghịch đồ kia.

“Sư phụ, đồ tôn của ngài sắp bị đoạt linh, ngài nhanh tới đi!”

Kiếm Thiên Đại La thánh giả nhìn thấy tin tức này lập tức phát bực.

“Nghịch đồ, chọc tới người không nên trêu chọc, ngươi tự giải quyết cho tốt.” Sau khi Kiếm Thiên Đại La thánh giả tức giận trả lời, lập tức hóa thành một đường ánh kiếm biến mất trong thiên địa.

Lúc này, vẻ mặt Kiếm Tiên bị cự long vây ở giữa nháy mắt khó coi.

Đón lấy ánh mắt giễu cợt của Từ Phàm, lập tức cảm thấy ngay cả bầu không khí cũng lúng túng.

“Thế nào, sư tôn ngươi có đến hay không?” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Trước đó có thể là có chút… hiểu lầm, hiện tại chúng ta biến chiến tranh thành tơ lụa có được hay không.” Kiếm Tiên gập ghềnh nói.

“Không được đâu.”

“Bầu không khí đã đến đây rồi, hôm nay đồ đệ ngươi và đồ đệ ta chỉ có thể sống một người, tự ngươi chọn đi.” Lúc Từ Phàm nói chuyện, trong tay đã có thêm một bức tranh.

Kết thù oán lớn như thế, lại thả người ta về, không phải là tác phong của Từ Phàm.

“Ngày trước cái gì cũng đều là lỗi của đồ nhi ta, làm loạn đến hôm nay như thế, là hắn gieo gió gặt bão, đương nhiên là sư tôn của, ta hắn cũng có trách nhiệm.”

“Đây là toàn bộ tài sản của ta, xin đạo hữu bỏ đi hiểu lầm giữa hai người chúng ta.” Kiếm Tiên lấy ra một món Tiên khí không gian nói.

“Oan gia nên giải không nên kết, đạo hữu theo ta quay về tông môn làm khách một thời gian, hiểu lầm giữa hai ta xem như bỏ.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng triệu hồi ra một cánh cửa không gian.

Sau cánh cửa này chính là thế giới Đào Hoa Nguyên Đồ.

“Đạo hữu, ngươi đây là muốn đuổi tận giết tuyệt sao.” Kiếm Tiên có cảm giác bị nhục nhã.

“Đạo hữu vẫn là quá mức ngây thơ, hai người chúng ta nói nhiều lời tàn nhẫn như vậy, có thể trả ngươi về an toàn mới kỳ lạ đó.”

“Gậy ông đập lưng ông, ngươi không vẻ vang, ta tự nhiên sẽ khiến ngươi vẻ vang.” Từ Phàm híp mắt nhìn về phía Kiếm Tiên nói.

Kiếm Tiên nhìn qua đồ đệ bị nghịch linh ở giữa đại trận, lại nhìn qua cánh cửa không gian được Từ Phàm triệu hồi ra.

Cuối cùng vẫn không hạ quyết định cá chết lưới rách, chịu nhục đi vào cánh cửa không gian kia.

“Còn phải cảm ơn đại ca tốt, nếu không hôm nay hai con rối này coi như giữ không được.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, Kim Tiên vừa mất đi ý thức kia tỉnh lại, có chút hoảng sợ nhìn chính mình đang bị phân giải.

Con rối Kim Tiên do phân thân số ba tạm thời nhập vào người nhẹ trở tay, làm Kim Tiên Nhân tộc ngất đi lần nữa.

“Sư phụ, như vậy là ta lập tức có thể tấn cấp thành Kim Tiên rồi phải không?” Từ Nguyệt Tiên ở trong tâm trận nhìn theo quang mang của Kim Tiên Nhân tộc phân giải ra ngoài dung nhập vào người mình, hỏi.

“Dĩ nhiên không phải, lần này chỉ là giải trừ hạn chế mức thấp nhất mười vạn năm, muốn trở thành Kim Tiên thì còn phải tự mình tu luyện.”

“Nếu như hôm nay ngươi dung hợp với loại Kim Tiên chất lượng thấp nhất này, vậy sau này ngươi chỉ có thể là Kim Tiên thôi.” Từ Phàm bĩu môi nói.

“Được rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Niềm vui thú trước đây đã mất, nếu không chỉ bằng lời kinh điển của nhân vật phản diện Kiếm Đạo Kim Tiên kia nói ra, ta còn phải chơi đùa thật tốt với hắn.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, thật ra tồn tại giống Kim Tiên vừa rồi kia còn có rất nhiều, nếu ngươi ra ngoài nhiều một chút, thời gian dài nhất định có thể gặp được một hai người.” Từ Nguyệt Tiên ở trung tâm đại trận cười hì hì nói.

“Loại chuyện làm màu vả mặt người ta này, thể nghiệm một lần là đủ rồi, thường xuyên làm như vậy, dễ dàng làm giảm phẩm giá bản thân.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Không thể không nói, ngươi bị bắt thật đúng thời điểm, nếu sớm hơn mấy ngàn năm, việc này thật sự có chút khó làm.”

“Sư phụ, sư tổ của Kiếm Đạo Kim Tiên kia sẽ không thật sự là Chuẩn Thánh đấy chứ?” Từ Nguyệt Tiên hoảng hốt hỏi.

“Chuẩn Thánh thì đúng đấy, nhưng là Chuẩn Thánh đã vẫn lạc.” Nghĩ đến điều này, Từ Phàm đột nhiên nở nụ cười.

Hắn nghĩ tới biểu tình tên Kiếm Đạo Kim Tiên nói đến sư tổ mình là ai vừa nãy kia, quả thật là muốn lên trời.

“Nếu nói như vậy, sư phụ sẽ làm sao để cứu ta?” Từ Nguyệt Tiên đột nhiên tò mò hỏi, trong lòng nàng chưa bao giờ có lựa chọn sư phụ sẽ từ bỏ nàng.

“Vậy chỉ có thể để Vương sư thúc của ngươi ra tay, hắn là át chủ bài cuối cùng của tông môn chúng ta, trong tình huống không cần thiết sẽ không hành động.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

“Ta cảm thấy Vương sư thúc là người còn thần bí hơn cả sư phụ ấy.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu nói.

Vào lúc này, nhóm quang điểm cuối cùng đã dung nhập vào trong cơ thể Từ Nguyệt Tiên, Kim Tiên Nhân tộc kia chính thức tiêu tán giữa thiên địa.

“Ta cảm thấy không có gì thay đổi mà?” Sau khi trận pháp tiêu tan, Từ Nguyệt Tiên cảm nhận cơ thể mình nói.

“Không có biến hóa là được rồi, phần biến hóa kia là ta đặc biệt bỏ qua.”

“Tên Kim Tiên muốn nuốt lấy ngươi kia, trước đây sử dụng con đường bất chính tấn cấp Kim Tiên, bản thân không điều dưỡng tốt nên bị biến dị rồi.”

“Nếu ngươi hấp thụ tu vi của hắn, đè ngươi ở Chân Tiên mấy chục vạn năm đều là nhẹ.” Từ Phàm trả lời.

“Làm phiền sư phụ tốn công.”

“Đều là chuyện nhỏ, phỏng chừng không lâu sau nữa là ngươi sẽ tấn cấp Kim Tiên, đến lúc đó giúp vi sư tìm vài thứ ở Tiên giới là được.”

“Tuân lệnh sư phụ.”

Bên trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đột nhiên nhận được quà nhận lỗi của Kiếm Thiên Đại La thánh giả.

“Lão đại ca trực tiếp để những thứ này xuống liền đi, không nói thêm lời khác?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, chủ nhân, nhưng căn cứ vào lý giải của Bồ Đào, đại ca tốt của chủ nhân hẳn là mang theo mấy đồ đệ đi đến lãnh thổ Yêu tộc.” Bồ Đào trả lời.

“Xem ra đại ca tốt thật sự muốn áp dụng những kế hoạch kia, hy vọng có thể thắng lợi trở về.” Từ Phàm chúc phúc cho đại ca tốt.

Sau đó thì đến trong bảo khố.

“Cảm giác bảo khố đầy ắp thật tốt, còn có tiên ngọc và Huyền Hoàng chi khí này, đặt bên trong bảo hộ, quả nhiên là khiến người ta yên tâm.”

Từ Phàm đi tới phân khu bí ẩn nhất trong bảo khố, khu vực này là nơi chuyên dùng để cất giữ Tiên vực và Huyền Hoàng chi khí.

“Chủ nhân, Bồ Đào nghiên cứu Huyền Hoàng chi khí một phen, phát hiện nó có thể tăng lực tính toán logic của Bồ Đào rất lớn.”

“Chỉ cần tiêu hao một chút là có thể cấp tốc thôi diễn xong một hạng mục lớn.”

Chương 1029: Tiền tiêu vặt

“Vậy trước tiên ngươi thôi diễn thế nào để số một, số hai có thể hoàn thành phi thuyền cấp Hậu thiên linh bảo càng thêm nhanh chóng trong điều kiện hiện có.” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, xin tiêu hao Huyền Hoàng chi khí.”

“Dự tính phải tiêu hao bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Từ Phàm hỏi.

“Không có mô hình số liệu, nhưng nhiều nhất sẽ không quá một Huyền Hoàng chi khí.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Một tinh Huyền Hoàng chi khí!” Từ Phàm hạch toán lại giá trị của nó.

“Vậy thì tới đi, dù sao cũng phải có mô hình số liệu.” Từ Phàm tính toán lại một chút của cải của mình.

Trong bảo khố có tổng cộng bốn tinh Huyền Hoàng chi khí, một tinh hắn vẫn tiêu hao nổi.

Sau khi Bồ Đào nhận được giao quyền, một tinh Huyền Hoàng chi khí dung nhập vào bên trong bản nguyên của Bồ Đào.

Sau đó Từ Phàm cảm nhận được Bồ Đào phát ra một luồng dao động kỳ quái.

Nhưng chỉ một khắc sau đó, loại dao động này liền biến mất.

“Chủ nhân, đã hoàn thành thôi diễn.”

“Lợi dụng Huyền Hoàng chi khí lại thêm bí pháp hỗ trợ, có thể tăng chủ nhân số một, số hai lên tới cấp bậc Thần Tượng, chỉ cần năm trăm năm là có thể luyện chế ra phi thuyền cấp Hậu thiên linh bảo.” Bồ Đào nhanh chóng giải đáp.

“Vậy lần thôi diễn này ngươi tiêu hao bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Từ Phàm tương đối quan tâm đến vấn đề này.

“0,7 tinh Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào ước chừng nói.

“0,7 tinh Huyền Hoàng chi khí!!”

“Đây chính là mấy trăm tỷ tiên ngọc đó.” Mặc dù Từ Phàm có chút đau lòng, nhưng biết rõ cũng không có biện pháp gì quá tốt.

Lần này coi như là nếm thử trước, cùng lắm thì sau này ít dùng lại.

“Vậy năm trăm năm này cần tiêu hao bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Từ Phàm hỏi.

“Một người vừa vặn một tinh Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào ước chừng nói.

“Tính cả nguyên liệu và tiền công, ta có nên hỏi Thiên Đỉnh thương hội có bán phi thuyền Hậu thiên linh bảo có sẵn hay không?” Từ Phàm vẫn còn đang đau lòng 0,7 tinh Huyền Hoàng chi khí kia.

“Chủ nhân, Bồ Đào đã nghe ngóng thử rồi, loại phi thuyền Hậu thiên linh bảo có thể đi Cửu Thiên bình thường như vậy, cần ít nhất hai mươi tinh Huyền Hoàng chi khí, hơn nữa còn ở trạng thái không có hàng trong thời gian dài.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

“Chủ nhân tự mình luyện chế phi thuyền, chỗ tốt quan trọng nhất đó chính là sau khi chủ nhân số một, số hai trở thành Thần Tượng, có thể thiết kế bản thiết kế phi thuyền Hậu thiên linh bảo lần nữa.”

“Không cần dùng thủ đoạn không chính quy cưỡng ép luyện chế phi thuyền Hậu thiên linh bảo nữa.”

Nghe được lời Bồ Đào nói, Từ Phàm sờ lên cằm.

“Lời ngươi nói cũng không phải không có đạo lý, lại nói, hiện tại ta có tiên ngọc, lại cưỡng ép luyện chế bản giản lược cũng không thích hợp.”

“Nói cho số một, số hai, thôi diễn phi thuyền Hậu thiên linh bảo một lần nữa, cứ dựa theo trình độ sau khi trở thành Thần Tượng luyện chế.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Vốn dĩ Bồ Đào còn muốn hỏi Từ Phàm muốn dùng Huyền Hoàng chi khí thôi diễn bản thiết kế phi thuyền Hậu thiên linh bảo hay không.

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt đau lòng của Từ Phàm, hắn đành biết điều ngậm miệng lại.

Trên cự hồ bên ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang đau lòng muốn tìm huynh đệ tốt thả lỏng tâm tình một chút.

“Sao thế, nhìn vẻ mặt của Từ đại ca hình như là đang đau trong lòng cái gì hả?” Vương Vũ Luân đang câu cá hỏi.

“Tông môn mới có được bốn tinh Huyền Hoàng chi khí, để Bồ Đào kiểm tra một chút, lập tức bay mất 0,7 tinh Huyền Hoàng chi khí của ta, làm cho lòng ta đau chết đi được.” Từ Phàm cũng lấy ra cần câu ngồi xuống câu cá, nhưng hắn là đang câu cá nghiêm túc.

“Huyền Hoàng chi khí?” Vương Vũ Luân nghĩ ngợi, sau đó lấy ra mười tinh Huyền Hoàng chi khí từ trong nhẫn không gian.

“Là cái này sao?”

Mắt Từ Phàm lập tức trừng lớn, hỏi: “Đây là ngươi câu cá câu lên được?”

“Không phải, đây là tiền tiêu vặt em vợ kia cho ta.”

“Dựa theo cách nói của nàng, kiếp trước lúc em vợ ta còn nhỏ cũng cho nàng rất nhiều tiền tiêu vặt, hiện tại nàng lớn, báo đáp ngược lại đến trên người ta.”

“Thật ra em vợ kia của ta ngoại trừ lên án hồng nhan tri kỷ của ta tương đối nhiều chút, những mặt khác đều rất hài lòng.” Vương Vũ Luân cười nói, hắn nghĩ tới cảnh nói chuyện trên trời dưới đất với thê muội, cảm thấy cũng rất thú vị.

“Những Huyền Hoàng chi khí này đều là thê muội ngươi cho ngươi, ngươi đưa cho ta thì không sao chứ?” Từ Phàm nói.

“Vậy được rồi, nếu ngươi không cần thì trước tiên ta để vào trong bảo khố, lúc cần lại lấy ra.”

“Bồ Đào, cấu tạo truyền tống trận đến bảo khố, ta phải truyền tống vào bảo khố chút đồ.”

Một Truyền tống trận bảo khố đặc biệt nhanh chóng xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân, cấp tốc tiếp nhận mười tinh Huyền Hoàng chi khí kia.

“Huynh đệ, ngươi làm như thế, sau này ta cũng không biết nên báo đáp ngươi thế nào.” Từ Phàm có chút xấu hổ nói.

“Giữa huynh đệ chúng ta thì nói cái gì báo đáp với không báo đáp, chỉ cần Từ đại ca nhận ta, người huynh đệ này là được.” Vương Vũ Luân chân thành nhìn về phía Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân đột nhiên ghì xuống, lại có thứ mắc câu rồi.

Chỉ thấy Vương Vũ Luân bộc phát ra toàn lực đọ sức với vật cắn câu, rất lâu mới kéo được vật mắc câu từ trong mặt nước ra.

Một tượng đá Chân Long khổng lồ xuất hiện giữa không trung, sau đó bị Vương Vũ Luân thu nhỏ lại nắm trong tay.

“Từ đại ca, có thể giúp ta giám định một chút, đây là thứ gì không?” Vương Vũ Luân đưa tượng đá thu nhỏ cho Từ Phàm.

“Cái này giống như Chân Long bị trúng thần thông thạch hóa, xem trạng thái của nó thì hẳn là bị hoá đá trong nháy mắt.”

Sau đó Từ Phàm lại quan sát long nhãn, long lân, long trảo, long vĩ của Long tộc, cuối cùng có thể xác định đây là một con Chân Long cấp Kim Tiên.

“Căn cứ vào dấu vết thời gian trên tượng đá, thứ này ít nhất trên trăm triệu năm.” Từ Phàm tiếp tục quan sát nói.

“Từ đại ca, không phải ngươi hận Long tộc nhất sao, cái này để lại cho ngươi làm đá kê chân đi.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Đá kê chân thì bỏ đi, đặt trong tiểu viện trên núi ta làm đá trang trí đi.” Từ Phàm nói.

Dựa vào tư thế con Chân Long này bị hóa đá, vừa vặn có thể đặt trong tiểu viện trên núi, làm cảnh quan Chân Long quấn trụ.

Từ Phàm lại hàn huyên một hồi với huynh đệ tốt, cảm giác tâm tình đã khá hơn nhiều.

Thế là lại tới trong không gian dưới lòng đất, bắt đầu phân phối nhiệm vụ.

“Bồ Đào, thôi diễn ra một bản thiết kế con rối Kim Tiên có thể để số ba luyện chế, sau này để số ba chuyên môn luyện chế con rối Kim Tiên.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân, hạng mục này có cần dùng Huyền Hoàng chi khí gia tốc hay không?” Bồ Đào hỏi thăm.

“Không cần, sau này nếu cần ta sẽ chủ động nói, ngươi không cần đặc biệt nhắc đến.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Sau khi thu xếp xong mọi chuyện đã là đêm khuya, chỉ muốn trở lại trong tiểu viện, nằm trên ghế nằm thưởng thức ánh sao đầy trời.

“Khoảng thời gian này thật là quá bận rộn, nhất định phải hoà hoãn một chút.” Từ Phàm nhìn bầu trời lẩm bẩm nói.

Ngay lúc này, đột nhiên có một âm thanh kỳ quái truyền tới.

“Rốp rốp rốp” Giống như đang gặm thứ gì đó cứng.

Âm thanh cực kỳ nhỏ, nhưng vẫn bị Từ Phàm bắt được.

Từ Phàm tìm được nơi phát ra âm thanh, chỉ thấy một con rùa nhỏ bạch ngọc cỡ bằng bàn lòng tay đang gặm Chân Long hóa đá mới vừa được đặt trong tiểu viện trên núi.

Rùa nhỏ đang gặm Chân Long hóa đá, đột nhiên cảm nhận được Từ

Phàm tới, lập tức hoan hô nhảy nhót.

Chương 1030: Bí pháp

Một mảng long lân hóa đá đã bị Hung Bạch gặm mất một nửa.

Từ Phàm tò mò cầm qua một nửa long lân hoá đá, thử độ cứng một chút, lại ngạc nhiên phát hiện, lấy thực lực của mình bây giờ, vậy mà không làm nát long lân này được.

“Tiểu gia hỏa, ngủ say nhiều năm như vậy, sao vẫn chỉ lớn bằng lòng bàn tay ”

Từ Phàm dùng một tay giữ lại Hung Bạch, một tay khác nhẹ nhàng vuốt ve đầu Hung Bạch.

“Gru.” Hung Bạch khẽ kêu lên với Từ Phàm.

“Ngươi nói, ngươi vĩnh viễn cũng không lớn được sao?” Từ Phàm cười hỏi.

Hung Bạch gật đầu.

“Ngươi thích ăn loại Chân Long bị hóa đá này sao?” Từ Phàm lại hỏi.

“Gru.”

“Được lắm, không hóa đá ngươi cũng thích ăn, không tệ, thói quen này rất tốt.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Không sao, đừng gấp gáp, con Chân Long hóa đá này đều là của ngươi, ngươi từ từ ăn là được.” Từ Phàm cười nói.

Hung Bạch nhảy lên vai Từ Phàm, dùng cái đầu nhỏ cọ vào mặt Từ Phàm tỏ vẻ thân mật.

Đặt Hung Bạch lên trên cơ thể Chân Long hóa đá, Từ Phàm lại trở về tiểu viện đắm chìm vào trạng thái cá mặn.

Ngày hôm sau, lúc Từ Phàm đang nằm trong tiểu viện phơi nắng mặt trời.

Chưởng giáo rất không có cảm giác tồn tại ở Ẩn Linh môn Khâu Tự Viễn đi tới trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn cung kính hành lễ nói.

“Đứng lên đi, có chuyện gì không?” Từ Phàm hòa ái dễ gần hỏi.

Đối với Khâu Tự Viễn, hắn luôn cảm thấy vô cùng hài lòng, lúc ở hạ giới là đã xử lý mọi chuyện trong tông môn đến giọt nước không lọt, cho tới bây giờ cũng chưa từng xảy ra sai lầm gì lớn.

Điểm này vô cùng đáng quý.

“Đại trưởng lão, hiện tại đệ tử Chuẩn Tiên, Chân Tiên trong tông môn càng ngày càng nhiều, nhiệm vụ tông môn hiện có đã không đủ phân phối.”

“Cho nên dẫn đến việc đệ tử mới tấn cấp Chuẩn Tiên ngoại trừ phúc lợi căn bản nhất của tông môn, không có bất cứ tài nguyên nào.”

“Ta thương lượng với Bồ Đào một chút, có thể phái đệ tử tông môn phân tán khắp các nơi tại Tiên giới, mở học viện kiếm tiên ngọc, để các đệ tử trong tông môn có việc làm.”

“Nhanh như vậy đã đến bước này sao?” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, đệ tử đời thứ tư đã có gần ba phần mười tấn cấp Chuẩn Tiên, số lượng tăng mạnh, bên tông môn thực tế đã không bố trí được nhiệm vụ nào tương đối hợp lý nữa.” Bồ Đào trả lời.

“Cho nên các ngươi muốn nhờ tông môn cung cấp Tiên khí ảo cảnh, trận pháp dạy dỗ học viên, tự mình mở học viện?” Từ Phàm nói.

“Chính là như vậy.” Khâu Tự Viễn gật đầu nói.

“Phương pháp này cũng được đấy, bây giờ không có nhiệm vụ phân công thì để các đệ tử tự chủ lập nghiệp đi, chỉ cần không đi chiến trường biên cương, thế nào cũng dễ nói.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Không phải là hắn không muốn để các đệ tử xuất lực vì Nhân tộc, chỉ là hiện tại tình thế trên chiến trường không rõ ràng, quy tắc trên chiến trường đã bị phá vỡ.

Đại La Kim Tiên hiện tại đã tùy ý ra tay với Chân Tiên, hiện tại đưa các đệ tử qua, chỉ cần biểu hiện ưu tú một chút là sẽ bị Đại La Kim Tiên đối diện để mắt tới.

Phất tay một cái là có thể khiến Nhân tộc tổn thất một nhóm lớn tu sĩ Nhân tộc ưu tú, những người kia vẫn rất bằng lòng đi làm.

“Bồ Đào, giao cho ngươi.” Từ Phàm phất tay nói.

“Phân bố học viện đều một chút, mỗi người đừng cướp bát cơm của đồng môn là được.” Sau đó Từ Phàm lại bổ sung.

“Tuân lệnh.”

“Vừa xuất sư liền chuẩn bị đi mở học viện, việc này cũng đủ quá rồi.” Từ Phàm cười ha ha nói, để những đệ tử kia lăn lộn đi, chỉ cần đừng chết là được.

“Chủ nhân, hoa hồng của học viện Kim Khí đã đến sổ sách, một trăm ba mươi triệu tiên ngọc.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Không tệ, ngươi dùng những tiên ngọc này mua một vài tiên khoáng, luyện chế nhiều thêm vài Tiên khí ảo cảnh cho những học viện tương lai kia.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Từ Phàm lại nằm trong tiểu viện nhìn mây trắng trên bầu trời, nhìn liên tiếp ba ngày mới hoà hoãn lại tinh thần.

Vô Vọng Tiên giới, một nơi bên ngoài bí cảnh.

Diệp Tiêu Dao đang bất đắc dĩ ngồi dưới đất.

“Lão Kiếm, cái này cũng giằng co hơn hai năm rồi, ngươi vẫn chưa nhớ ra được bí tàng, bí pháp mở ra Vô Vọng Tiên giới này sao?”

“Đừng gấp, ngươi lại thử bí pháp này xem.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

Sau đó một phần bí pháp truyền vào trong đầu Diệp Tiêu Dao.

Sau khi trải qua học tập ngắn ngủi, Diệp Tiêu Dao tay kết mật ấn, đánh tới đại môn bí cảnh.

Nhưng không có chút phản ứng mở ra nào, ngược lại đưa tới đại môn bí cảnh phản phệ, trực tiếp bị một lực đẩy bắn bay ra.

“Lão Kiếm, không thử nữa, chờ khi nào ngươi nhớ tới lại nói, ta cũng không muốn chịu nỗi khổ này nữa.” Diệp Tiêu Dao bị đẩy lùi khảm vào trong ngọn núi đen mặt nói.

Một ngày bị bắn bay tám lần, ai có thể chịu được.

“Không phải chứ, hẳn là bí pháp này mà, chỗ nào xảy ra vấn đề rồi?”

“Tiêu Dao, đừng nản lòng, ngươi lại thử bí pháp này xem.”

Lại một phần bí pháp truyền vào trong đầu Diệp Tiêu Dao.

“Nghỉ ngơi, không thử nữa.” Diệp Tiêu Dao hoàn toàn từ bỏ.

“Ngươi làm sao làm lẫn lộn mấy cái bí pháp này được vậy, phải biết trước kia ngươi chính là Tiên Đế đó!” Trong lòng Diệp Tiêu Dao phun tào.

“Ký ức Tiên Đế của ta quá lớn, xen lẫn mấy thứ rất bình thường.”

“Lại nói ngươi tên tiểu tử thối này, bị cản trở chút liền không làm, sau này làm sao giúp ta báo thù.”

“Lại thử mấy bí pháp này xem, nếu thật sự không được thì nghỉ ngơi một thời gian, chúng ta lại thử tiếp.” Lão Kiếm ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao cổ vũ.

“Ngươi ngược lại nói nhẹ nhàng lắm, người bị đánh vào trong núi lại không phải ngươi.” Diệp Tiêu Dao phản bác.

“Dù sao bên trong có thứ có thể khiến ngươi nhanh chóng trở thành Kim Tiên, ngươi muốn đi hay không, tuỳ.” Lão Kiếm bĩu môi nói.

Diệp Tiêu Dao do dự, sau đó cắn răng, lại bắt đầu thử bí pháp mở ra bí cảnh mới.

Kết quả chính là, trên vách núi đá xa xa lại nhiều thêm mấy lỗ to hình người.

“Không phải chứ, vì sao lại sai, chẳng lẽ bí pháp này thật sự bị lẫn lộn rồi?” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao lầu bầu nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm mới vừa rảnh rỗi nhìn Lý Huyền Đạo có chút đau đầu.

“Chuyện bí tàng Tiên Đế trước tiên hoãn lại, bên ta còn có chuyện quan trọng khác, chờ sau khi ổn định, ta lại đi Vô Vọng Tiên giới với ngươi.” Từ Phàm nhìn Lý Huyền Đạo lại muốn xếp việc cho hắn nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Lý Huyền Đạo nói xong tiếc nuối rời đi.

“Bí tàng Tiên Đế, việc này vừa nghe là thấy phiền phức, chờ sau này đến lúc có lòng dạ thảnh thơi lại nói.” Từ Phàm lại nằm xuống ghế

nói.

Ngay lúc này, một bạch quang đột nhiên đâm vào trong ngực Từ Phàm.

Chỉ thấy Hung Bạch đang ngậm một miếng long lân tàn khuyết gặm.

Từ Phàm thấy thú vị, cầm đuôi Hung Bạch giơ lên trước mặt mình.

“Ngươi nói xem, rốt cuộc ngươi là chủng loại gì, mà ngay cả Chân Long hóa đá cứng như vậy đều có thể gặm được.”

Hung Bạch bị Từ Phàm xách lên giữa không trung kêu lên gru gru, đầu hướng về phía miếng long lân tàn khuyết, ra sức duỗi tới.

“Bồ Đào, thẩm tra điển tịch Thượng Cổ xem có loài rùa nào lấy Chân Long làm thức ăn hay không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Loài rùa Thượng Cổ lấy Long tộc làm thức ăn tổng cộng có ba loại, Địa Tham, Thôn Vực, Hư Không, Hung Bạch của chủ nhân đều không tương xứng với ba loại này.” Bồ Đào nói.

“Được rồi, chỉ có thể chờ sau này lại lớn thêm một chút, xem thử rốt cuộc là loại gì.”

Chương 1031: Thiên Tâm Địa Viêm

“Từ khi cho phép đi Tiên vực khác trong Tiên giới xây dựng học viện, tông môn chúng ta quạnh quẽ không ít.” Từ Phàm ngồi trong tiểu viện nói.

“Cũng mới vừa tấn cấp đến Chuẩn Tiên, Chân Tiên, không có lòng dạ bế quan tu luyện, còn không bằng dứt khoát ra ngoài kiếm chút tài nguyên cho chính mình.” Lý Tinh Từ ở bên cạnh nói.

Một màn sáng tự động mở ra trước mặt hai người, phía trên là bản đồ Tiên vực Nhân tộc.

Trong mỗi Tiên vực gần như đều có bốn, năm điểm sáng.

Mỗi điểm sáng đều đại biểu cho học viện do một hoặc vài đệ tử xây dựng nên.

Đệ tử yêu cầu Tiên khí ảo cảnh càng ngày càng nhiều, Bồ Đào dứt khoát căn cứ vào độ lớn của học viện cần xây dựng, làm ra hai loại pháp bảo ảo cảnh đạo khí và Tiên khí khác biệt.

Ban đầu khi học viện mới được thành lập, sử dụng pháp bảo đạo khí ảo cảnh quá độ.

Chờ sau khi đạt tới yêu cầu nhất định mới có thể xin pháp bảo Tiên khí ảo cảnh.

“Cũng phải, phúc lợi trong tông môn chúng ta mặc dù cao, nhưng dù sao cũng không thể để những đệ tử kia ăn không ngồi rồi.”

“Để bọn họ ra ngoài rèn luyện, hiểu biết một chút về lòng người hiểm ác trong Tiên giới cũng rất tốt.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa cười nói.

“Sư phụ, có cách nào có thể loại bỏ hạn chế mười vạn năm không? Đồ nhi cảm giác chính mình rõ ràng đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, trở ngại duy nhất chính là hạn chế mười vạn năm này.” Lý Tinh Từ nói.

“Giải trừ hạn chế mười vạn năm, trước kia ta còn thực sự chưa từng suy sét việc này, nhưng muốn giải trừ, có lẽ ít nhất ngươi phải cách Mộc Nguyên Tiên giới xa một chút.”

“Nếu không phương pháp trực tiếp nhất chính là sử dụng trọng bảo thời gian gia tốc thời gian mười vạn năm cũng được, nhưng nếu bây giờ ngươi muốn gia tốc, phỏng chừng có chút phí tiên ngọc.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa thảnh thơi nói.

Hạn chế mười vạn năm mặc dù là một vấn đề, nhưng vấn đề này Từ Phàm cũng không thèm để ý.

Không phải chỉ là mười vạn năm sao, chẳng mấy chốc là sẽ qua thôi.

“Đừng sốt ruột muốn tấn cấp Kim Tiên, ngươi nhìn Đại sư huynh của ngươi kìa, vẫn còn đang hăng say nghiên cứu tiên pháp thần thông bản nguyên đấy.”

“Dựa theo tiến độ hiện nay, phỏng chừng cho hắn mười vạn năm cũng không đủ.”

“Còn có ngươi, công pháp thần thông ta truyền thụ cho ngươi, ngươi thật sự tu luyện thông thấu hoàn toàn sao?” Từ Phàm cười tủm tỉm nhìn về phía Lý Tinh Từ.

“Những công pháp thần thông sư phụ cho đồ nhi kia, đồ nhi tự nhận là tu luyện còn tạm ổn.”

“Hẳn là tiêu chuẩn có thể khiến sư phụ hài lòng.” Lý Tinh Từ mặt dạn mày dày nói.

“Phải không, có thể làm ta hài lòng sao.” Từ Phàm nói, nhẹ vung tay lên.

Sau đó lấy toàn bộ ngọn núi làm góc nhìn, bắt đầu di hình hoán ảnh.

Cuối cùng xuất hiện ở một thế giới tràn đầy vịt khổng lồ.

Mỗi con vịt đều tản ra uy áp Kim Tiên.

“Ngươi giải quyết hết những con vịt trên trời kia, ta cho ngươi một đánh giá hài lòng.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ, cười ha ha nói.

Là ai cho ngươi can đảm, dám để cho ngươi nói khiến ta hài lòng.

Lý Tinh Từ nhìn vịt đầy trời, nhất thời lâm vào tình thế lưỡng nan.

Phải biết trong thế giới ảo cảnh, hắn nhiều nhất chỉ có thể miễn cưỡng huyễn hóa ra vịt cảnh giới Kim Tiên, nhưng cũng chỉ một con.

Hiện tại vịt cấp Kim Tiên đầy trời, bảo hắn đối phó thế nào?

“Sư phụ, ta có thể thu lại lời vừa rồi không.” Lý Tinh Từ trầm mặc thật lâu nói.

“Có thể hơi chậm chút, nhưng cũng không phải không có cơ hội cứu vãn. Ngươi còn nhớ ảo cảnh vi sư thi triển với ngươi trước đây không?” Sau khi Từ Phàm nói xong, thân ảnh lập tức biến mất trong ngọn núi.

Để lại toàn bộ thế giới ảo cảnh cho Lý Tinh Từ.

“Đồ đệ có thể khiến ta hài lòng còn chưa xuất hiện đâu.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ đầu gỗ đứng bên cạnh mình cười nói.

Lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, vừa rồi ta tổng hợp tài nguyên của tông môn, phát hiện có thể gom ra nguyên liệu luyện chế chín con rối Kim Tiên, nhưng tiền đề nhất định phải để phân thân số ba đạt tới cảnh giới Thần Tượng.”

“Nếu như không đạt tới thì có thể luyện chế mấy con.” Từ Phàm hỏi.

“Nhiều nhất bốn con, đây là cực hạn của Luyện Khí Đại Tông sư.”

“Cần tiêu hao bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí mới có thể luyện chế ra chín con rối Kim Tiên này?” Từ Phàm hỏi.

“Cần 0,3 tinh Huyền Hoàng chi khí, cộng thêm 0,7 tinh Bồ Đào tiêu hao lúc trước, vừa vặn là một 晶Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

“Chín con rối Kim Tiên, 0,3 晶Huyền Hoàng chi khí.” Từ Phàm suy nghĩ thật lâu mới quyết định tiêu hao Huyền Hoàng chi khí luyện chế chín con rối Kim Tiên.

Hiện tại trong tông môn chỉ còn lại hai con rối Kim Tiên, theo đánh giá chiến lực của hắn, Ẩn Linh môn hiện tại đã không đủ để chống lại mối nguy Đại La thánh giả.

“Vậy cứ tiêu hao đi, để hắn sớm ngày luyện chế ra chín con rối Kim Tiên, như vậy tông môn mới có thể không lo.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một đống tiên khoáng có thể luyện chế con rối Kim Tiên đột nhiên xuất hiện xung quanh phân thân số ba.

Sau đó, một luồng Huyền Hoàng chi khí tinh thuần rót vào trong cơ thể số ba, trong nháy mắt, phân thân số ba khí chất đại biến.

Từ Luyện Khí Đại Tông sư ban đầu tấn cấp đến cấp bậc Thần Tượng.

Sau đó căn cứ vào bản thiết kế con rối Kim Tiên Bồ Đào thôi diễn ra, bắt đầu luyện chế.

Nhưng lúc này lại xuất hiện một tình huống mới, công năng của thánh hỏa không đủ.

Mặc dù phân thân số ba có thể dựa theo yêu cầu về thời gian luyện chế ra chín con rối Kim Tiên.

Nhưng cấp bậc của con rối Kim Tiên sẽ hơi lệch một bậc.

“Thánh hoả, Bồ Đào, Thiên Đỉnh thương hội có thiên hoả thích hợp hay không?” Từ Phàm hỏi.

Trong Mộc Nguyên Tiên giới, ngươi muốn tìm một vật, nếu như

Thiên Đỉnh thương hội không có, vậy phỏng chừng bản Tiên giới và mấy Tiên giới xung quanh nhất định cũng tìm không thấy vật này.

“Chủ nhân, có thánh hỏa thích hợp, Thiên Tâm Địa Viêm, giá bán 1,5 晶Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào trả lời.

“Mụ nội nhà nó, quả nhiên là một chút Huyền Hoàng chi khí cũng không để lại cho ta, còn phải thiếu một chút.” Từ Phàm có chút nhức cả trứng nói.

“Còn thiếu 0,5 tinh, thứ này đi đâu kiếm đây?”

Từ Phàm có chút buồn bực, trong Tiên giới, ngươi tuyệt đối không tìm thấy nơi nào có thể dùng tiên ngọc đổi Huyền Hoàng chi khí đâu.

“Chủ nhân, trong bảo khố không phải còn có mười tinh Huyền Hoàng chi khí sao?”

“Mấy cái đó không thể đụng vào. Đó là tiền tiêu vặt em vợ của huynh đệ tốt cho hắn, nếu có một ngày em vợ hắn nhất định đòi trả về, chúng ta gom không đủ thì làm sao bây giờ?”

“Ta mất mặt cũng không thể để huynh đệ tốt mất mặt.” Vẻ mặt Từ Phàm kiên định nói.

“Vậy chủ nhân có thể cân nhắc bán ra một con rối Kim Tiên, Thiên Đỉnh thương hội cũng thu mua với giá cả giao động từ 0,5 đến 0,8 tinh.” Bồ Đào đề nghị.

“Bán ra con rối Kim Tiên, cũng không phải không thể, vậy thì bán đi con rối am hiểu đạo Không Gian kia, tác dụng hiện tại không phải rất lớn.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân, lập tức sắp xếp Bàng Phúc đi Thiên Đỉnh thương hội bàn chuyện.”

Ba tháng sau, Bàng Phúc mang theo thánh hỏa Thiên Tâm Địa Viêm và 0,3 tinh Huyền Hoàng trở về.

Đối với việc Bàng Phúc có thể bán ra con rối Kim Tiên với giá cao nhất, Từ Phàm vô cùng ngạc nhiên.

“Đại trưởng lão, con rối Kim Tiên kia am hiểu nhất là bảo và và chạy trốn, cho nên cũng không ta tốn quá nhiều miệng lưỡi liền bán được với gia cao nhất.” Bàng Phúc nói.

“Vất vả rồi.” Từ Phàm vui mừng nói.

Bán nhiều thêm 0,3 tinh Huyền Hoàng chi khí, vậy tương đương với bán nhiều thêm hai trăm tỷ tiên ngọc.

Từ Phàm quyết định đợt này nhất định phải khen thưởng thật lớn cho Bàng Phúc.

Chương 1032: Học viện mọc lên như nấm

“Biểu hiện lần này không tệ, chờ khi con rối Kim Tiên của tông môn được luyện chế ra, khen thưởng cho ngươi một con.”

“Lại chờ đến khi giàu có, gom cho ngươi thêm một con, làm thành hai con rối Kim Tiên một trái một phải.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Ánh mắt Bàng Phúc sáng lên nói.

Không gian dưới lòng đất, Từ Phàm cầm Thiên Tâm Địa Viêm bị phong ấn trong Tiên khí, trực tiếp ném cho phân thân số ba.

Trong nháy mắt, một ngọn lửa màu xanh nhạt xuất hiện trong lòng bàn tay phân thân số ba.

Sau đó vô cùng mượt mà chuyển sang quá trình luyện chế con rối Kim Tiên.

“Dựa theo tốc độ hiện tại, luyện chế chín con rối cần bao nhiêu thời gian?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, cần một trăm lẻ năm năm.”

“Chủ nhân có thể tiến hành gia tốc thời gian tu luyện, sau khi ra ngoài vừa lúc có thể luyện chế thành công chín con rối Kim Tiên.” Bồ Đào nói.

“Bố trí thời gian này còn rất hợp lý, đi thôi, đi gia tốc thời gian.” Từ Phàm nói, lập tức bước vào trong nguyên giới.

“Bồ Đào, ngươi chú ý một chút, nếu có người kiếm chuyện với những đệ tử tông môn mở học viện ở bên ngoài kia, để con rối Kim Tiên qua đó bảo kê.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Cuối cùng, Từ Phàm bắt đầu chuyên tâm gia tốc thời gian tu luyện.

Trong thời gian sau đó, toàn bộ Tiên giới mở ra rất nhiều học viện có tên tương đối kỳ quái.

Chẳng hạn như nói Học viện Luyện Khí số 3, Học viện Luyện Thể số 9, Học viện Đan Khí Song Tuyệt số 103, tên tương đối kỳ quái như vậy có rất nhiều.

Nhưng những học viện này mặc dù có tên tương đối kỳ quái, nhưng chất lượng dạy học vẫn rất mạnh.

Bất kể là học viện tu hành đứng đắn hay là luyện đan, luyện khí, trận pháp, con rối, phù chú, vân vân, tương đối thiên môn, tất cả đều áp dụng hình thức ảo cảnh dạy học.

Hơn nữa loại hình thức này cực kỳ tiên tiến, dù là ngươi không có thiên phú ở đạo này quá tốt, cũng có thể nhờ vào sự chỉ bảo trong ảo cảnh nhanh chóng nhập môn.

Trong nhất thời, học viện mở đầu bằng những con số lập tức bắt đầu rầm rộ lên trong Tiên giới.

Sau đó, bọn họ ngạc nhiên phát hiện, học viện bắt đầu bằng những con số lấy Tinh Nguyệt Tiên vực làm trung tâm khuếch tán ra bên ngoài, phân bố cũng đều đến dị thường.

Tương đương với năm, sáu cự thành bao xung quanh mỗi học viện, hơn nữa giao tình giữa các học viện cũng rất tốt.

Cho nên sau khi Từ Phàm bế quan một khoảng thời gian, những đệ tử mở học viện liền bắt đầu có lời.

Căn cứ vào thoả thuận của Bồ Đào và bọn họ, tông môn cung cấp pháp bảo ảo cảnh dạy học, tư liệu hoàn cảnh chương trình học, phải chiếm năm phần mười cổ phần trong đó.

Mười năm đầu tiên khi mới bắt đầu, tên tuổi còn chưa mở rộng, tiên ngọc thống nhất đưa đến cũng tương đối ít.

Nhưng sau đó, sau khi học viện lưu truyền trong Tiên giới, đệ tử thu nhận càng ngày càng nhiều.

Đến cuối cùng, gần như mỗi học viện hàng năm đều thu nhận một lượng lớn học viên.

Nhưng những chuyện này, Từ Phàm đang ở thế giới gia tốc tu luyện cũng không biết rõ.

Cứ như vậy chưa tới trăm năm, trọng bảo thời gian tiêu hao hết, Từ Phàm từ trong tiểu thế giới gia tốc thời gian đi ra.

“Chúc mừng chủ nhân xuất quan, ngài cách Kim Tiên còn thiếu tám vạn năm nữa.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Tám vạn năm, nói nhanh cũng nhanh.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó hắn đến trong tiểu viện.

“Những học viện kia gần đây phát triển thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Tình trạng phát triển tốt, bây giờ học viện các đệ tử ở bên ngoài mở cũng không thua gì Học viện Kim Khí hiện tại.”

“Thậm chí có vài học viện có quy mô còn lớn hơn mấy lần so với Học viện Kim Khí, học viên thu nhận lấy tỷ mà đếm.” Bồ Đào nói.

“Lợi hại như vậy sao!” Từ Phàm có chút kinh ngạc.

Hắn cảm thấy những đệ tử kia mở học viện đến mức như Học viện Kim Khí đã là rất tốt.

Không nghĩ tới còn có rất nhiều học viện lợi hại hơn cả Học viện Kim Khí.

Lúc này Từ Phàm nổi lên hứng thú.

“Nói ta nghe một chút, những học viện kia làm thế nào phát triển lên?” Từ Phàm hỏi.

“Ngay từ đầu là hình thức học viện rất truyền thống, bởi vì có đạo khí ảo cảnh dạy học tồn tại, rất nhanh liền tạo nên tên tuổi ở các khu thành xung quanh.”

“Nguyên nhân ban đầu là vì muốn nhanh chóng phát triển học viện, có một đệ tử đã đưa ra một kế hoạch.”

“Đó chính là học viện cho vay, chỉ cần thông qua xét duyệt tư chất, nhân phẩm của học viện, giai đoạn trước có thể học tập miễn phí trong học viện, chỉ cần trong ngàn năm tốt nghiệp trả hết nợ học phí là được.”

“Kế hoạch này vừa được đưa ra, tất cả học viện cấp tốc mở rộng, mặc dù giai đoạn trước ở trạng thái lỗ vốn, nhưng trong mười năm trước khi chủ nhân xuất quan, hơn nửa học viện bắt đầu tiến vào trạng thái lợi nhuận.”

“Dự tính sau một ngàn năm, lợi nhuận của học viện sẽ nghênh đón trạng bùng nổ lớn.” Bồ Đào đánh giá.

“Đúng là nhân tài, kế hoạch này là do ai đề ra?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đệ tử đời đầu, Thiên Vạn Binh. Học viện đời đầu hắn mở ra là học viện đứng hàng đầu trong các học viện, trong học viện có quy mô một tỉ bảy trăm triệu học viên là lớn nhất, đồng thời cũng là một trong số ít học viện lâm vào trạng thái lỗ vốn hiện nay.” Bồ Đào nói.

“Ở trạng thái lỗ vốn? Thu nhận nhiều học viên như vậy, hắn không lỗ vốn thì ai lỗ vốn.” Từ Phàm nở nụ cười.

Lúc này trong tiểu viện xuất hiện một truyền tống trận, tất cả con rối Kim Tiên trong tông môn lần lượt từ trong truyền tống trận đi ra.

“Bồ Đào, trao quyền cho Bàng Phúc một con rối Kim Tiên, chờ nhóm con rối Kim Tiên sau sản xuất ra, lại phân phối cho Bàng Phúc một con, gom đủ hai con rối Kim Tiên.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau đó, một con rối Kim Tiên trong đó ngồi truyền tống trận biến mất.

Từ Phàm nhìn chín con rối Kim Tiên trong tiểu viện, trong lòng rất có cảm giác an toàn.

“Chín con rối Kim Tiên nếu là bố trí hợp lý, cũng không phải không thể chiến một trận với Đại La thánh giả.” Từ Phàm có chút bành trướng nói.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến đại ca tốt, không biết bây giờ hắn thế nào?

“Bồ Đào, khoảng thời gian ta bế quan tu hành, đại ca tốt có từng tới hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Chưa từng tới, chỉ là Tinh Linh có tới truyền mấy tin tức, nói là kế hoạch của đại ca tốt của chủ nhân ở lãnh thổ Yêu tộc tiến triển tương đối thuận lợi.”

“Gần đây sắp đến giai đoạn kết thúc, nhắc nhở chủ nhân phải mở rộng bảo khố tông môn, để tránh khi chia đồ thì chứa không nổi.”

Giọng Bồ Đào vang lên.

“Mở rộng bảo khố tông môn, xem ra đại ca tốt tìm được một kẻ phá của rồi.” Từ Phàm nói, khóe miệng nhếch lên.

Tưởng tượng ra cảnh tượng thần thánh khi đại ca tốt trở về rồi chia của.

“Vậy ngươi có mở rộng bảo khố tông môn hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, bảo khố tông môn đã mở rộng ra bên ngoài một nửa khu vực vốn có rồi.” Bồ Đào nói.

“Một nửa sao được, để đại ca tốt và ba vị Đại La thánh giả tốn thời gian trăm năm, bảo khố tông môn chúng ta làm gì cũng phải mở rộng gấp đôi mới được.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Không gian dưới lòng đất, số một, số hai đang luyện chế cự chu long cốt.

Sau khi thấy Từ Phàm tới, chỉ đánh tiếng với Từ Phàm, sau đó lại tiếp tục chuyên tâm luyện chế phi thuyền long cốt.

“Sao lại thấy cảm xúc không phải rất vui vậy.” Từ Phàm hỏi.

“Tác dụng phụ khi tiêu hao Huyền Hoàng chi khí, chính là loại bỏ cảm xúc vô dụng.” Phân thân số hai lạnh nhạt nói.

“Cái này tốt nè.”

“Sao có thể nói đây là tác dụng phụ được, quả thực là một buff cho chuyên tâm luyện khí mà.”

Chương 1033: Phân tông ngoại môn

Từ Phàm hài lòng rời khỏi không gian dưới lòng đất, về trong tiểu viện của mình.

Trong đầu hắn đột nhiên nảy ra một ý nghĩ, dùng Huyền Hoàng chi khí có thể đề cao cảnh giới Luyện Khí Đại Tông sư.

Vậy hắn tiêu hao Huyền Hoàng chi khí có phải cũng có thể tạm thời tăng lên tới cảnh giới Kim Tiên hay không?

Mặc dù điều khiển con rối Kim Tiên cũng có thể đạt tới chiến lực vượt xa Kim Tiên bình thường, nhưng chiến lực này sao có thể đem so với khi bản thể hắn đạt tới cảnh giới Kim Tiên.

“Bồ Đào, ta có thể dùng Huyền Hoàng chi khí tăng lên tới Kim Tiên cảnh giới trong thời gian ngắn không?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, lúc Bồ Đào nghiên cứu Huyền Hoàng chi khí đã nghĩ đến loại khả năng này, nhưng tiêu hao quá lớn, trong tình huống không cần thiết, không đề nghị dùng trong thực chiến.” Bồ Đào trả lời.

“Tiêu hao bao lớn?”

“Mười tinh Huyền Hoàng chi khí, có thể duy trì chủ nhân ở cảnh giới Kim Tiên trong một khắc.”

Bồ Đào nói, cũng truyền tống cho Từ Phàm một bí pháp, là bí pháp chuyên môn hấp thu Huyền Hoàng chi khí tăng lên tới cảnh giới Kim Tiên.

Bí pháp còn ghi chú là bí pháp chuyên dụng của Từ Phàm.

“Mười tinh Huyền Hoàng chi khí! Bỏ đi, vẫn là để con rối ra tay tiện hơn một chút.”

“Một con rối Kim Tiên, bỏ đi chi phí nhân công luyện chế, cần ba trăm đến năm trăm tỷ.”

“Cho dù là đối phó với Đại La thánh giả, năm con rối Kim Tiên cũng đã đủ rồi.”

Từ Phàm từ bỏ ý nghĩ này.

“Chủ nhân, cố nhân ở Hợp Hoan tông hạ giới tới thăm.” Bồ Đào báo cáo.

Từ Phàm ngây ra, Hợp Hoan tông hạ giới sao lại tìm đến thăm?

Trong Nghênh Khách điện tại chủ phong, Từ Phàm thấy được các vị khách đến từ Hợp Hoan tông hạ giới.

Một nữ tử cao gần một trượng như cự hùng, mang theo một đám oanh oanh yến yến, thấp thỏm ngồi trong Nghênh Khách điện.

“Sao các ngươi tìm tới được nơi này?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Biên cảnh Tiên vực thất thủ, lưu lạc đến đây, nghe được Ẩn Linh môn ở đây nên đặc biệt tới bái kiến.” Tráng Linh hành lễ, giọng ồm ồm nói.

Sau đó một đám oanh oanh yến yến sau lưng nàng nói một đường này các nàng không dễ dàng gì.

Cuối cùng Tráng Linh nói, các nàng muốn gia nhập ngoại môn Ẩn Linh môn, kết thúc cuộc sống lưu lạc này.

Vừa mới bắt đầu Từ Phàm nghĩ đến cho một chút tiên ngọc nhường nàng nhóm tìm địa phương ổn định lại hay là trực tiếp giúp nàng nhóm trùng kiến Hợp Hoan tông.

Tráng Linh dẫn đầu đã là tu vi Chân Tiên đỉnh phong, dựa theo Từ Phàm ước tính, chiến lực toàn thân hẳn là gần với Hùng Lực.

“Chẳng lẽ các ngươi không muốn gây dựng lại Hợp Hoan tông sao?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Không muốn, chúng ta chỉ là mạch Tướng Quân Mộ của Hợp Hoan tông, có chút không tương xứng với Hợp Hoan tông chính thống, không quan tâm đến việc xây dựng lại tông môn.”

“Chỉ muốn tìm kiếm một chỗ dựa trong Tiên giới này, tốt hơn là trôi dạt bốn phía.” Tỷ tỷ của Tráng Linh nói.

“Thôi được rồi, vốn định giúp các ngươi gây dựng lại tông môn, nhưng nếu không muốn, gia nhập vào ngoại môn ta cũng không sao.” Từ Phàm nhìn về phía đám nữ tử oanh oanh yến yến kia nói.

Trong mắt lóe lên ảo ảnh Vận Mệnh Đạo Bàn, Từ Phàm nhìn qua một lần tất cả nữ tử ở đây.

Nội tình trong sạch, nhân quả rõ ràng, không có chuyện gì quá khó xử lý.

Hơn nữa, theo Từ Phàm thấy thì tâm tính của đám nữ tử này cũng không tệ, thu vào trong ngoại môn cũng không sao.

“Đoạn đường này bôn ba cũng đã đủ vất vả, các ngươi trước tiên ở ngoại môn tông môn nghỉ ngơi một thời gian, đến thời điểm Bồ Đào sẽ bố trí nhiệm vụ cho các ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão thu lưu.” Tráng Linh mang theo một đám tỷ muội của nàng cảm kích nói.

“Cùng là tu sĩ phi thăng từ thế giới Trung Thiên, còn là bạn cũ, giúp một tay là chuyện nên làm.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Sau khi Từ Phàm quyết định thu các nàng vào ngoại môn, Bồ Đào liền vẽ ra một khu vực đơn độc ở khu vực ngoại môn cho nàng ở lại.

Tráng Linh mang theo đám tỷ muội của nàng đi tới khu vực chuyên thuộc cho các nàng ở ngoại môn.

“Còn may là chúng ta gặp được Ẩn Linh môn ở nơi này, nếu không còn không biết phải ở bên ngoài phiêu bạt bao lâu.” Tỷ tỷ của Tráng Linh nhìn chỗ ở được chuẩn bị cho các nàng vui vẻ nói, lúc nguy nan tìm được tổ chức, nàng cảm thấy là trời cao đang thiên vị các nàng.

“Các tỷ muội, sau này chúng ta chính là đệ tử ngoại môn của Ẩn Linh môn, cũng coi như là rời khỏi Hợp Hoan tông, biến thành lương thân.”

“Hy vọng các tỷ muội về sau phải biết quý trọng cái thân phận này, chuyên tâm vì tông môn hiệu lực.”

Lúc này Tráng Linh cũng không nghe những lời tỷ tỷ nàng nói, mà là chuyên tâm cảm nhận linh khí trong Ẩn Linh môn.

“Linh khí nơi này thật dồi dào, trong đó còn xen lẫn nhiều Tiên Linh chi khí như thế, nếu như có thể liên tục tu luyện ở nơi này, chiến lực của ta sau này còn có thể lại tăng lên một bậc.” Tráng Linh nói, ngẩng đầu nhìn về phương xa, từ phương hướng nơi này có thể loáng thoáng nhìn thấy thác nước dịch Tiên Linh lớn trong nội môn Ẩn Linh môn kia.

Tại một lương đình bên hồ tiên dịch, Từ Phàm đang cầm một mảnh vỡ long lân thạch hóa đút cho Hung Bạch trong tay hắn.

Lúc này, Hung Bạch vốn trắng nõn như ngọc, trên mai rùa lại có thêm một điểm hồng.

Hung Bạch gặm từng chút mảnh vỡ long lân thạch hóa giống như đang gặm khoai tây chiên.

Thỉnh thoảng còn ngẩng đầu nhìn Từ Phàm, nghi hoặc, vì sao chủ nhân hắn không ăn.

Từ Phàm nhấc lên mai rùa nhỏ bằng ngọc, cười nói: “Thứ này quá cứng, ta gặm không nổi.”

Nào biết Hung Bạch tưởng lời Từ Phàm nói là thật, sau đó phun ra long lân thạch hóa đã mềm đi một chút trong miệng, dùng ánh mắt ra hiệu cho Từ Phàm tranh thủ ăn đi.

“Ha ha, vẫn là ngươi ăn đi, thứ này không hợp miệng ta.”

“Chủ nhân, hiện tại tỉ lệ nam nữ trong tông môn có chút mất cân bằng, đạt đến tỉ lệ 3:7, có muốn thu nhận thêm một nhóm nữ đệ tử không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

Cuối cùng một màn sáng bảng biểu xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên biểu thị tình hình những đệ tử đã kết thành đạo lữ và còn độc thân trong tông môn.

“Vì sao trước kia ngươi không nói?” Từ Phàm hỏi.

“Tỉ lệ nữ đệ tử độc thân trong tông môn còn chưa đạt tới.”

“Nữ đệ tử độc thân trong tông môn càng ngày càng ít, đã chạm vào đường cảnh giới.”

“Nếu cứ tiếp tục như thế mãi sẽ làm tổn thương tâm hồn của các nam đệ tử độc thân lâu dài.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nghe hồi lâu mới hiểu ra được, thì ra là các cặp đôi trong tông môn rải thức ăn cho chó quá nhiều, đã ảnh hưởng đến sức khoẻ tâm hồn của các nam đệ tử độc thân.

“Làm Đại trưởng lão tông môn thật không dễ dàng, cái gì cũng phải quan tâm, còn phải quan tâm đến vấn đề độc thân của các đệ tử.”

“Ngươi giao chuyện này cho Tự Viễn xử lý đi, ta không phụ trách đâu.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ba ngày sau, Khâu Tự Viễn liền đi khu vực ngoại môn, tìm được nhóm nữ tử mới vừa gia nhập vào ngoại môn tông môn kia.

Không quá lâu sau, trên cự hồ cách Ẩn Linh môn không xa lại có một hòn đảo nhỏ được xây lên.

Phân tông ngoại môn Ẩn Linh môn, Ẩn Nguyệt tông được thành lập, chuyên môn thu nhận các nữ đệ tử.

Sau đó lại thông qua tất cả các học viện lớn rải rác tại Tiên giới, thu nhận rất nhiều nữ đệ tử ưu tú.

“Chủ nhân, Ẩn Nguyệt tông hiện nay đã thu nhận hai mươi triệu nữ đệ tử, tất cả đều thông qua kiểm tra của nội môn tông môn.” Bồ Đào báo cáo.

“Không tệ, không tệ, chuyện này Tự Viễn làm rất tốt.” Từ Phàm hài lòng gật đầu nói.

Nếu như nói trước kia, hai mươi triệu nữ đệ tử này còn thật sự đúng là gánh nặng của tông môn.

Nhưng đặt ở hiện tại, chút tiêu hao đó trong mắt Từ Phàm còn không đến chín trâu mất một sợi lông.

Đoạn Thủy Tiên vực, trong Học viện Luyện Thể số 1, Hùng Lực có chút khó có thể tin nhìn nữ tử to con trước mắt này.

“Không nghĩ tới sau khi phi thăng đến Tiên giới, thực lực của ngươi vẫn không yếu hơn ta bao nhiêu.”

Chương 1034: Đại ca tốt gặp nạn

“Nếu như tài nguyên tu luyện của hai ta như nhau, ta không thể yếu hơn ngươi đâu.” Tráng Linh nhìn Hùng Lực, đôi mắt tỏa sáng nói.

Lúc này học viên trong đạo trường dần dần nhiều hơn, vừa đến đạo trường, bọn họ lập tức bị Hùng Lực và Tráng Linh hấp dẫn.

Trong học viện này, phần lớn đều là học viên đạo Luyện Thể.

Hình thể đều là loại cao to, cường tráng, nhưng so với Hùng Lực và Tráng Linh thì còn chênh lệch rất xa.

“Người này về sau chính là lão sư đạo Luyện Thể của các ngươi, sau này nhìn thấy phải gọi là lão sư.” Hùng Lực trừng mắt với học viên xung quanh nói.

“Đám ranh con này, đứa nào đứa nấy đều lanh lợi, sau này khi dạy bọn họ, nếu không nghe lời thì cứ đánh đừng chết là được.” Sau đó Hùng Lực truyền thụ cho Tráng Linh kinh nghiệm dạy dỗ học viên của hắn.

Sau khi Tráng Linh ở ngoại môn nghỉ ngơi một thời gian, liền xin Bồ Đào cho vào học viện chỗ Hùng Lực làm lão sư.

Một là vì ra sức cho tông môn, hai là muốn gặp lại bằng hữu cũ.

“Cấp phòng hộ của đạo trường bên này quá nhỏ, chúng ta luận bàn thì không triển khai hết được.”

“Chờ sau khi chúng ta trở lại tông môn lại nói.”

Hai người gặp mặt không bao lâu, Tráng Linh liền đưa ra luận bàn.

Hùng Lực suy nghĩ một hồi vẫn là từ chối, cũng không phải là hắn sợ Tráng Linh, mà là sợ lúc hai người đang luận bàn không cẩn thận phá hủy đạo trường của học viện.

Phải biết là học viện này hắn phải vét sạch vốn mới xây lên được.

Tiên ngọc hắn vay tông môn đến nay còn thiếu mấy chục vạn đây.

Mà học viện luyện thể này của hắn cũng là một trong số ít các học viện lỗ vốn.

Bởi vì luyện thể ở giai đoạn trước tiêu hao nhiều hơn so với tu sĩ bình thường, hơn nữa rất nhiều học viên đều là ký khế ước vay mới vào được, việc này dẫn đến tiêu càng thêm lớn.

“Hiện nay, ở học viện này, có hai trăm ba mươi đệ tử mạch Luyện Thể của tông môn chúng ta, bây giờ tính cả ngươi là hai trăm ba mươi mốt.”

Lúc Hùng Lực đang giới thiệu với Tráng Linh, một cục bông màu đen trắng cao hơn một trượng từ bên cạnh hai người đi qua.

Cục bông đen trắng lên tiếng chào hỏi Hùng Lực, còn ý vị thâm trường nhìn Hùng Lực một cái.

“Đây là, Thực Thiết Thú?” Tráng Linh nhìn chằm chằm cục bông đen trắng kia, thật lâu sau mới lấy lại tinh thần.

“Đúng vậy, lúc ở hạ giới, tông môn có thu một nhóm Thực Thiết Thú làm đệ tử đời thứ tư, tất cả đều là mạch Luyện Thể.”

“Bây giờ trong học viện này có gần một nửa lão sư là Thực Thiết Thú.” Hùng Lực cười giới thiệu.

“Ngoài ra, sau khi ngươi tới làm lão sư, có lẽ sẽ có một thời gian không phát được lương tháng cho ngươi.”

“Bởi vì hiện tại học viện đang ở trạng thái lỗ vốn, chi tiêu tương đối lớn, phải đợi sau khi chúng ta dạy dỗ nhóm đệ tử này có thể kiếm tiên ngọc ở Tiên giới, chúng ta mới có thể thu hồi học phí.” Hùng Lực tiếp tục nói.

“Ta hiểu rồi, không có thì không có thôi, dù sao có phúc lợi cơ bản ngoại môn cũng đã đủ sống.” Tráng Linh nhìn Hùng Lực, cười nói.

“Ngươi có thể hiểu là được, tương lai làm thật tốt, đến lúc đó ta chia cho ngươi cổ phần danh nghĩa.” Sau khi làm viện trưởng một thời gian, Hùng Lực cũng học xong kỹ xảo vẽ bánh.

“Vậy được, ta nhất định làm thật tốt, về sau ta còn muốn gom đồ cưới cho những tỷ muội kia.”

Kết quả là, Học viện Luyện Thể số 1 có thêm một nữ lão sư luyện thể tàn bạo.

Nhưng tất cả những thứ này cũng không liên quan gì đến Từ Phàm, bởi vì hiện tại hắn đang chạy đến lãnh thổ Yêu tộc.

Đại ca tốt của hắn gặp phải chút chuyện ở Yêu giới.

Sự việc bại lộ, bị bộ tộc Yêu tộc kia truy sát tập thể.

Vốn dĩ đại ca tốt có Tiên thiên chí bảo Thời Quang Điện, không cần quá mức quan tâm đến an nguy của bọn họ.

Nhưng trong tin tức Tinh Linh truyền lại, bọn họ thu hoạch được một lượng lớn trọng bảo thời gian từ bộ tộc kia, nếu như bị bộ tộc kia đuổi kịp có lẽ sẽ không còn cái gì nữa.

Điều này mới khiến cho Từ Phàm quyết định ra tay.

Chỉ thấy phân thân số ba chịu tải ý thức Từ Phàm mang theo sáu con rối Kim Tiên bay cực nhanh về hướng đại ca tốt chỉ ra.

Liên tục ngồi Truyền tống trận siêu xa đi mấy toà cự thành, lại ngồi Truyền tống trận, truyền tống đến trong Tiên vực tương giao với Yêu giới.

Vừa vào đến Yêu giới, Từ Phàm lập tức biến thành Kim Sí Đại Bàng, đi lung tung trong Yêu giới.

Lại ngồi truyền tống trận dựa theo vị trí Bồ Đào phân tích truyền tống đến trong Yêu thành gần đó.

Vừa vào trong Yêu thành, Từ Phàm lập tức nhận được tin tức đại ca tốt cạy đi bảo khố của tộc Kim Sí Đại Bàng.

“Đậu má, đại ca tốt lá gan không nhỏ, Yêu tộc có Chuẩn Yêu Thánh ở đó cũng dám cạy bảo khố của họ.” Từ Phàm thán phục nói.

Trong tình huống bây giờ, biến thành Kim Sí Đại Bàng đi cứu đại ca tốt hiển nhiên là không thích hợp.

Kết quả là hắn biến thành tộc Mộc Nguyên, có qua có lại như vậy dường như tạo thành một vòng tuần hoàn.

Lúc này, tộc Mộc Nguyên và Yêu tộc là liên minh, việc tộc Mộc Nguyên xuất hiện trong lãnh thổ Yêu giới mặc dù có chút kỳ lạ, nhưng trong Yêu thành sẽ không có yêu nào ra tay.

“Chủ nhân, xin gấp rút truyền tống đến Thiên Tượng Yêu thành, dựa theo suy đoán, đại ca tốt của chủ nhân rất có thể đi ngang qua Yêu thành kia.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

“Vậy còn chờ gì nữa, chúng ta đi nhanh lên.”

Từ Phàm nói, lấy thân phận tộc Mộc Nguyên nghênh ngang truyền tống đến trong Thiên Tượng Yêu thành.

Cũng dựa theo phân tích của Bồ Đào nhanh chóng phi hành đến khu vực kia.

Ngay vào lúc này, bên trong Thiên Tượng Yêu thành và mấy toà Yêu thành gần đó, toàn bộ bầu trời đều xuất hiện một sợi lông vũ đại bàng đủ để bao trùm cả tòa Yêu thành.

Trong chớp nhoáng tiếp nối qua lại, không gian xung quanh bị phong tỏa toàn bộ.

Lấy Đại La chi lực cũng không cách nào phá vỡ.

Lúc này, bốn sư đồ đang vượt không gian trực tiếp bị ép ra ngoài.

Bốn sư đồ không nhanh không chậm tiếp tục bỏ chạy về hướng lãnh thổ Nhân tộc.

“Lão Tam, một lát nữa sau khi bọn họ đuổi tới đây, ngươi trước tiên cản phía sau.”

“Tiếp theo là lão Nhị, lão Đại để đến cuối cùng.” Ông lão tóc trắng nhanh chóng phân phó.

“Được. Không gian này đã bị ba vị Đại La Kim Sí Đại Bàng và hai vị Đại La tộc Thiên Tượng liên thủ phong tỏa.”

“Nhị sư đệ, Tam sư đệ cho dù thiêu đốt bản nguyên cũng không thể phá vỡ, nhưng ta thì có thể.”

“Các ngươi trước tiên chặn phía sau, cuối cùng lúc còn lại ta, ta sẽ đốt cháy bản nguyên, đưa sư phụ về trong lãnh thổ Nhân tộc.” Lão đại Thư Linh thánh giả bình tĩnh nói, giống như thiên địa sụp đổ cũng không thể khiến hắn vì đó biến sắc.

“Đã rõ, Đại sư huynh.” Lão Nhị, lão Tam gật đầu nói.

Ngay vào lúc này, phía sau truyền đến năm luồng khí tức kinh người.

“Chỉ ba Đại La mà dám bố trí thế cục trộm lấy bảo khố tộc Kim Sí Đại Bàng ta, quả nhiên là không biết sống chết.”

Một âm thanh như thiên uy vang lên, sau đó một chiếc lồng không gian chụp xuống vây lấy bốn sư đồ.

Ba con Kim Sí Đại Bàng giương cánh có thể che trời xuất hiện bên ngoài lồng không gian, ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn về phía bốn sư đồ trong lồng giam.

“Sư phụ, ta đi trước một bước.” Lão tam Huyền âm thánh giả trực tiếp thiêu đốt bản nguyên.

Trong nháy mắt, lồng không gian vỡ tan, cả bầu trời cũng bị nhuộm thành màu sắc hỗn độn.

Sau đó từ giữa bầu trời chui ra hàng loạt Hỗn Độn Đại Xà phóng về phía ba con Kim Sí Đại Bàng kia.

Ngay lúc này, giữa thiên địa đột nhiên chấn động.

Hai con cự tượng trắng noãn như ngọc phảng phất như đạp trên thiên địa vạn vật xuất hiện trong chiến trường.

Trực tiếp trấn áp Hỗn Độn Đại Xà từ trên bầu trời chui ra.

Lúc này Từ Phàm đang ở Thiên Tượng Yêu thành nhìn thấy cảnh này.

Khi hắn nhìn thấy Tam sư điệt sạch sẽ lưu loát thiêu đốt Đại La bản nguyên như thế, mắt của hắn cũng chỉ muốn nhảy ra.

Chương 1035: Diệt Thánh Nguyệt thành ta, thù này nên báo rồi

Từ Phàm nhìn thấy cảnh này, đột nhiên bắt đầu do dự rốt cuộc bản thân có nên ra tay hay không.

Một Đại La đi lên lập tức thiêu đốt bản nguyên của mình, nói là không có đường lùi, đánh chết Từ Phàm cũng không tin.

Kết hợp với tình hình của đại ca tốt, Từ Phàm cảm giác có lẽ có thể trả giá để Đại La sống lại.

Từ Phàm suy nghĩ một lúc, vẫn quyết định truyền cho đại ca tốt một tin tức.

Lúc này ông lão tóc trắng đang ở trung tâm chiến trường, đột nhiên nhận được tin tức của Từ Phàm.

“Lão ca, cái giá để phục sinh tam sư điệt có lớn không, nếu như lớn, ta có thể ra tay giúp lão ca một phen.”

ông lão tóc trắng nhìn thấy tin tức của Từ Phàm, biết hắn ở gần đây, bị dọa đến mức hồn muốn bay ra ngoài.

“Lão đệ, ngươi phải che giấu thật kỹ, đừng lộ diện, nếu ngươi xảy ra chuyện gì tại nơi này, thì ta với ba kém đồ đều sẽ toang hết đó.” Ông lão tóc trắng hoảng sợ trả lời.

Sớm đã không còn đối mặt với sự coi thường của năm Đại La Yêu tộc vừa nãy nữa.

“Lão ca đừng sợ, đây là phân thân của ta.”

“Lần này ta ra ngoài đã dẫn theo sáu con rối Kim Tiên, có thể giúp lão ca chống lại một Đại La Yêu tộc.”

ông lão tóc trắng nhìn thấy thì nhẹ nhàng thở ra.

“Cái giá hồi sinh lão tam hơi lớn, nhưng cũng không phải không thể chấp nhận.”

“Nếu lão đệ có thể ra tay chặn một Đại La Yêu tộc, chúng ta vừa đánh vừa lùi, tranh thủ lùi đến trước lãnh thổ Nhân tộc, trảm một Đại La Yêu tộc hắn.” Ông lão tóc trắng trả lời.

“Vậy lát nữa lão ca hãy bảo ba sư điệt phối hợp một chút, ta sẽ dùng thân phận tộc Thánh Nguyệt để ra tay.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề!”

Lúc này đại chiến đã triển khai, lão tam Huyền âm thánh giả thiêu đốt bản nguyên bản thân, triệu hoán ra từng con Hỗn Độn Đại Xà từ trong bầu trời Hỗn Độn.

Sau đó bản thân lại hóa thành một con Hỗn Độn Chân Long Pháp Tướng, dùng tư thế liều mạng nhất xông về phía ba Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng phong tỏa bọn họ.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện sáu Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt.

“Tộc Kim Sí Đại Bàng, hôm nay các ngươi nên trả lại thù đồ sát Thánh Thành tộc ta rồi.”

Lập tức, bầu trời Hỗn Độn xuất hiện một vầng trăng sáng.

Ánh trăng vô tận chiếu rọi khắp cả mảng đại địa này, phàm là sinh linh được ánh trăng chiếu rọi, thì đều chìm vào trong ảo cảnh.

Sáu Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt xuất hiện dưới Thánh Nguyệt.

Dùng ánh mắt thù hận dị thường nhìn ba con Kim Sí Đại Bàng ở xa xa.

“Nhân tộc, hai tộc ta ngươi vốn là kẻ thù, nhưng hôm nay chúng ta lại có chung một kẻ địch, liên thủ được chứ!” Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt dẫn đầu nói.

“Chỉ là Thánh Nguyệt nho nhỏ, có tư cách gì mà liên thủ với Nhân tộc ta, nhưng đến lúc đó ta có thể nhường cho ngươi một trong ba con chim nhỏ này.” Huyền âm thánh giả hóa thành Hỗn Độn Chân Long khinh thường nói.

“Một con chim nhỏ đã đủ rồi.” Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt dẫn đầu nói.

Sau đó, Thánh Nguyệt trên bầu trời tỏa sáng rực rỡ.

Trong phạm vi ánh trăng chiếu rọi, tất cả Kim Tiên Yêu tộc tụ lại đều trào ra mãnh liệt.

Trong mắt mang theo vẻ điên cuồng xông về phía Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng có khí thế mạnh nhất.

Sau đó một Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt cầm Nguyệt Thần kiếm trong tay, trực tiếp rút kiếm trảm Thiên, một kiếm chém phá không gian, khiến cho Kim Tiên Yêu tộc xa xa bị Thánh Nguyệt mị hoặc trực tiếp vượt qua không gian mà đến.

Phát động tấn công đối với Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng đó.

Đồng thời lão tam Huyền âm thánh giả hóa thành Hỗn Độn Chân Long cũng vọt về phía bốn Đại La Yêu tộc còn lại với Hỗn Độn Đại Xà mà hắn triệu hoán ra ngoài.

“Lão đại lão nhị, các ngươi cũng ra tay đi, vừa chiến vừa lùi.” Ông lão tóc trắng nói.

Xử lý việc trong lãnh thổ Yêu tộc đúng là phải gánh chút nguy hiểm.

Ví dụ, Chuẩn Thánh vẫn đang trấn giữ trong Yêu tộc đó, mặc dù bộ tộc bọn họ có chút ân oán với tộc Kim Sí Đại Bàng.

Nhưng dù sao cũng đều là Yêu tộc, nếu thực sự đến giúp đỡ thì cũng hơi rắc rối.

“Tuân mệnh sư phụ.”

Trên bầu trời lập tức có thêm một quyển sách cổ có thể xây lại toàn bộ Yêu thành.

Sách cổ chậm rãi mở ra một trang, lập tức có hai Thư Linh cấp bậc Đại La bước ra từ bên trong.

Một người kiếm khí vọt lên trời, một người thì phía sau có nhật nguyệt xoay chuyển, khuấy động khí thế thiên địa.

Sau đó hai Thư Linh Đại La được triệu hoán ra ngoài trực tiếp chặn hai Đại La Yêu tộc lại.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ tình thế chiến trường đảo lộn, năm Đại La Yêu tộc không chiếm được ưu thế.

Toàn bộ chiến trường bị quấy nhiễu thành một mảng hỗn loạn, hơn mười Kim Tiên Yêu tộc bị Thánh Nguyệt trên bầu trời mê hoặc, ba Đại La của tộc Kim Sí Đại Bàng không dám giết chết hết.

Phải biết rằng đại chiến với Nhân tộc, mỗi một Kim Tiên đều là chủ lực tương lai trên chiến trường, không thể tổn thất quá nhiều.

Ba Đại La Nhân tộc trộm Bảo khố của tộc Kim Sí Đại Bàng vừa đánh vừa lùi.

Một lão giả Chân Tiên xen lẫn trong số đó trực tiếp bị bọn họ bỏ qua.

Ba Đại La Nhân tộc lùi về phía khu vực lãnh thổ Nhân tộc.

Ba Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng chỉ có thể áp chế.

Nhưng trong chốc lát lại hết cách với ba Đại La thánh giả Nhân tộc.

“Nếu không phải Chuẩn Thánh tộc ta không ở Tiên giới, thì chắc chắn ba Đại La Nhân tộc các ngươi sẽ mất cốt tiêu hồn.” Kim Sí Đại Bàng dẫn đầu cắn răng nói.

“Ngươi không sợ sau này Chuẩn Thánh tộc ta tìm các ngươi tính sổ sao!” Một Kim Sí Đại Bàng khác cắn răng hỏi.

“Ha ha, đợi sau khi bọn ta lùi đến lãnh thổ Nhân tộc, ngươi hãy bảo Chuẩn Thánh tộc các ngươi nói chuyện với Chuẩn Thánh tộc ta.”

“Bản thân không có khả năng, mất đi Bảo khố thì oán trách ai!” Ông lão tóc trắng chủ yếu chịu trách nhiệm dùng miệng chiến đấu.

Một Kim Sí Đại Bàng bị sáu Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt bám lấy cũng muốn nói chuyện, nhưng thủ đoạn của sáu Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt ai nấy đều lợi hại, khiến hắn không thể phân tâm.

Chỉ cần lơ là thì sẽ bị Nguyệt Thần kiếm mà tộc Thánh Nguyệt cầm trong tay tặng một vết thương trên người.

Bởi vì có Thánh Nguyệt trên bầu trời phụ trợ, nên mỗi một vết thương trên người Kim Sí Đại Bàng đều sẽ bị ánh trăng ăn mòn.

Còn phân chia một phần tinh lực trên vết thương bám vào ánh trăng.

Lúc này, dù là Nhân tộc hay là tộc Thánh Nguyệt, đều là vừa đánh vừa lùi.

Hai Đại La của Thiên Tượng nhất tộc cũng xuất công không ra sức, cũng đánh có qua có lại với hai Thư Linh Đại La đó.

Có cảm giác như trận chiến của quân tử.

Mặc dù Kim Sí Đại Bàng bên cạnh lâm vào cảnh Huyền âm thánh giả điên cuồng công kích rất tức giận, nhưng lúc này cũng không dám lên tiếng chọc giận hai Đại La tộc Thiên Tượng.

Mà vết thương trên người Kim Sí Đại Bàng bị sáu Đại La tộc Thánh Nguyệt vây công ngày càng nhiều.

Mắt thấy cục diện ba Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng ngày càng bất lợi.

Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng dẫn đầu cắn răng nhìn lên bầu trời lớn tiếng cầu khẩn: “Xin thiên sư Chuẩn Thánh giúp tộc Kim Sí Đại Bàng ta.”

“Sau khi lấy lại Bảo khố, tộc ta nguyện chia Chuẩn Thánh ba phần.”

Âm thanh đó xông lên trời, trực tiếp đánh vỡ một tầng mây Hỗn Độn trên khu vực bầu trời.

Nhưng sau khi hét xong lại chẳng có ai trả lời, ngược lại tốc độ lùi lại phía bên Nhân tộc ngày càng nhanh hơn.

Nếu đã là phân thân Đại Bàng, trên thân lại lần nữa bị tộc Thánh Nguyệt tặng cho mấy vết thương.

“Lão ca, chuẩn bị lùi!”

Chính ngay lúc này, vòng Thánh Nguyệt sừng sững ở trên không trung trực tiếp vỡ nát.

Đồng thời không gian của mảng khu vực bị phong tỏa cũng nghiền nát.

Chương 1036: Tổn thất

“Rút lui!”

Cuối cùng dù là Nhân tộc hay là tộc Thánh Nguyệt, đều phá vỡ không gian chạy trốn.

“Năm phần, tộc ta nguyện ý dâng lên năm phần Bảo khố, chỉ cầu Chuẩn Thánh ra tay!” Kim Sí Đại Bàng trong nháy mắt luống cuống, trực tiếp ra giá cao nhất trong lòng.

Sau đó trên bầu trời đột nhiên có rất nhiều bong bóng khổng lồ, trong bong bóng chính là Nhân tộc với tộc Thánh Nguyệt chạy trốn từ trong không gian.

Lúc này, sắc mặt bốn sư đồ ông lão tóc trắng bắt đầu trở nên khó coi, tình hình hắn sợ nhất đã xuất hiện rồi.

Chuẩn Thánh Yêu tộc ra tay, bọn họ bắt buộc phải dùng át chủ bài lớn nhất.

“Lão đệ, lần này xem như liên lụy ngươi rồi, lát nữa phân thân của ngươi với những con rối tộc Thánh Nguyệt này cùng nhau tự bạo đi.”

“Sư đồ bốn bọn ta cũng chuẩn bị tự bạo, chỉ tiếc là vẫn chưa lấy được gì từ trong Bảo khố của Kim Sí Đại Bàng.”

“Mấy năm nay bận rộn vô ích rồi.” Ông lão tóc trắng thở dài nói.

Lúc này, Từ Phàm đang cân nhắc một chuyện, là hiện tại có đáng để hắn ra tay hay không.

“Lão ca, ngươi đã chiếm được bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí ở trong Yêu tộc.”

“Có bao nhiêu trọng bảo thời gian.” Từ Phàm thầm hỏi.

“Có chín mươi bảy tinh Huyền Hoàng chi khí, dù sao Yêu tộc cũng sẽ không đặt hết Huyền Hoàng chi khí ở trong sự bảo hộ.”

“Còn về trọng bảo thời gian, thì nhiều hơn chút so với lần trước ta tặng ngươi.” Ông lão tóc trắng nhanh chóng trả lời.

“Lão ca, ta muốn tám mươi tinh Huyền Hoàng chi khí, bởi vì lát nữa ta ra tay cần tiêu hao.” Từ Phàm suy nghĩ một lúc rồi nói.

Nếu như đại ca tốt dẫn theo đồ đệ tự bạo thì hắn sẽ không vớt được lợi ích gì cả, so sánh thì thà để hắn ra tay còn có lợi hơn chút.

“Được, chỉ cần lão đệ có cách, thì đưa hết tất cả lợi nhuận của Bảo khố lần này cho ngươi cũng chẳng sao.” Ông lão tóc trắng trả lời.

Lúc này, một Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt xuất hiện bên cạnh ông lão tóc trắng trong bong bóng khí.

ông lão tóc trắng lập tức đưa tất cả Huyền Hoàng chi khí trong tay cho tộc Thánh Nguyệt đó.

“Đa tạ Chuẩn Thánh ra tay, năm phần bảo vật của Bảo khố tộc ta sẽ được dâng lên.” Đại La Kim Sí Đại Bàng dẫn đầu nhìn về phía bầu trời cung kính nói, sau đó dùng ánh mắt tràn đầy sát ý nhìn về phía Nhân tộc với tộc Thánh Nguyệt trong bong bóng.

Nhưng vào lúc này, sáu Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt đột nhiên đứng chung một chỗ ngưng tụ thành một pháp trận kỳ quái.

Sau đó trực tiếp hòa làm một thể, biến thành một tộc Thánh Nguyệt.

Lúc này, khí thế của tộc Thánh Nguyệt này tăng lên, trực tiếp thăng lên Kim Tiên đỉnh phong mới dừng lại.

Sau đó, trong tay xuất hiện một đóa hoa trống không, mở ra một không gian Phát Tống trận đi đến lãnh thổ Nhân tộc trong bong bóng khí mà Chuẩn Thánh phong tỏa.

Sau đó phất tay một cái, đưa bốn sư đồ ông lão tóc trắng vào không gian Phát Tống trận.

Sau khi làm xong những điều này, trong tay Kim Tiên tộc Thánh Nguyệt xuất hiện một thanh Nguyệt Thần kiếm, chém ra một kiếm trực tiếp phá bỏ không gian bong bóng.

Lập tức diệt Đại La tộc Kim Sí Đại Bàng luôn bị tộc Thánh Nguyệt vây công.

Sau đó hóa thành Thánh Nguyệt nổ tung, ngay lập tức phá hủy khu vực sáu Yêu thành xung quanh.

Đại La Yêu tộc còn lại vây công bọn họ cũng bị thương nặng.

Những điều này đều xảy ra trong nháy mắt, Đại La Yêu tộc đang quan sát chiến trường ở nơi nào đó có chút không phản ứng kịp.

“Sáu Kim Tiên của tộc Thánh Nguyệt hợp nhất, đột phá phong tỏa của ta, còn chém diệt một Đại La Yêu tộc?” Chuẩn Thánh Yêu tộc nói xong chìm vào trong suy tư.

“Chuyện này không đúng, ta muốn điều tra một chút!” Chuẩn Thánh Yêu tộc đó nói xong nhắm mắt lại.

Mà hai Đại La Kim Sí Đại Bàng còn lại trong chiến trường thì lại hơi mơ màng.

Lúc này, Từ Phàm mệt mõi mở mắt ra ở trong Ẩn Linh môn xa xa.

“Năm mươi tinh Huyền Hoàng chi khí, nếu không phải có Chuẩn Thánh Yêu tộc, thì ta có thể tiêu diệt hết năm Đại La Yêu tộc đó rồi.” Từ Phàm hơi tiếc nuối nói.

Sau đó Từ Phàm lảo đảo đứng dậy.

“Bồ Đào, đưa ta đến nguyên giới, ta muốn hồi phục một thời gian.”

Sau đó một Phát Tống trận bao vây Từ Phàm lại trực tiếp đưa đến nguyên giới.

“Số ba không còn nữa, bản nguyên cũng tiêu hao hơn phân nửa, lần này không hồi phục mấy trăm năm thì không được.” Từ Phàm cảm nhận được tình hình của bản thân trong nguyên giới, cười khổ nói.

“Nhưng cũng xem như đáng, ít nhất còn có hai mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.”

Lại hóa thành phân thân số ba của tộc Thánh Nguyệt sử dụng Huyền Hoàng chi khí phá vỡ không gian, thuận tay nhét lên Huyền Hoàng chi khí không dùng được.

Bởi vì hắn muốn hoàn toàn thoát thân ở dưới tay Chuẩn Thánh, thì chỉ có một con đường là tự bạo phân thân số ba.

Sau đó lập tức trả lại Huyền Hoàng chi khí còn lại cho đại ca tốt.

Lúc này, tại một Tiên vực biên giới Nhân tộc, một không gian trực tiếp phá vỡ, bốn sư đồ ông lão tóc trắng bước ra từ bên trong.

“Sư phụ, có lẽ phân thân của sư thúc tự bạo rồi, hơn nữa còn có sáu con rối Kim Tiên.”

“Đưa cho sư thúc hết những thứ chúng ta lấy ra từ trong Bảo khố đi.”

“Chiến lược sư thúc đưa ra cho chúng ta không sai, chỉ là chúng ta quá nóng vội nên mới xảy ra vấn đề.”

“Trở về chúng ta cần phải thỉnh giáo sư thúc nhiều hơn.” Lão đại Thư Linh thánh giả nói.

“Ngươi không nói ta cũng sẽ làm như vậy, hiện tại đã biết sư thúc các ngươi lợi hại rồi chứ.”

“Mới có tu vi Chân Tiên, đã có cách giúp chúng ta chạy thoát khỏi Chuẩn Thánh phong tỏa.”

“Dựa theo tư thế này, đợi đến khi sư thúc các ngươi trở thành Kim Tiên, trấn áp Đại La chẳng phải chỉ là cái nhấc tay sao.” Ông lão tóc trắng đắc ý nói.

Hắn chỉ nhìn thấy nửa đoạn đầu, nửa sau lại không nhìn thấy một kiếm Từ Phàm chém diệt Đại La Kim Sí Đại Bàng, nếu không sẽ càng đắc ý.

“Đương nhiên là sư thúc lợi hại, lúc trước bọn ta tin vào mắt nhìn của sư phụ, lúc bái sư thúc, bọn ta cũng toàn tâm toàn ý, tuyệt đối không có giả dối.” Lão nhị Thất Bảo thánh giả nói.

“Hiểu được khổ tâm của sư phụ là được!” Ông lão tóc trắng hài lòng gật đầu nói.

“Hiện tại chúng ta mau đi xem sư thúc các ngươi thế nào rồi.”

“Đương nhiên, chúng ta mau đi đi, đến lúc đó cho sư thúc ít Huyền Hoàng chi khí chữa thương.” Lão đại Thư Linh thánh giả gật đầu nói.

Sau khi bốn sư đồ bọn họ đến Ẩn Linh môn, Từ Phàm cũng bế quan bắt đầu tĩnh dưỡng, trong thời gian khôi phục không thể tiếp khách, chỉ có thể để Bồ Đào làm việc.

Ông lão tóc trắng đến Ẩn Linh môn nhiều lần, nên cũng biết sự tồn tại của Bồ Đào.

“Bồ Đào, chủ nhân của ngươi không sao chứ, tổn thất một phân thân rất tổn hại đến Tiên hồn, còn có sáu con rối Kim Tiên, bọn ta muốn nghĩ cách bù lại giúp chủ nhân ngươi.” Ông lão tóc trắng lo lắng nói.

“Chủ nhân tổn hại bản nguyên, cần tĩnh dưỡng ít nhất ba trăm năm.”

“Sáu con rối Kim Tiên bị tổn thất đó chỉ cần bổ sung Tiên khoáng luyện chế con rối là được.” Bồ Đào trả lời.

“Đây là phần trăm Bảo khố mà ban đầu đã nói với chủ nhân ngươi, ngươi hãy nhận lấy, đặt trong Bảo khố của các ngươi.” Ông lão tóc trắng nói xong, lấy ra sáu món Tiên khí Không Gian, hơn nữa còn là loại đỉnh cấp.

“Được.”

Một Phát Tống trận xuất hiện trước mặt bốn sư đồ bọn họ, ông lão tóc trắng gửi sáu món Tiên khí Không Gian đến Phát Tống trận, được Bồ Đào nhận vào trong Bảo khố.

“Vậy bọn ta đi trước đây, sau này chủ nhân của ngươi có chuyện gì, nhất định phải thông báo cho bọn ta đó.” Ông lão tóc trắng quan tâm nói.

Thật ra hiện tại hắn rất muốn nhìn thấy Từ Phàm, xác nhận lão đệ tốt của mình rốt cuộc có vấn đề gì hay không.

“Hoan nghênh lần sau lại đến, nếu như có cần gì, ta nhất định sẽ lập tức phát tin tức cho ngươi.” Bồ Đào khách sáo nói.

Chương 1037: Phôi thai Yêu linh

Từng luồng năng lượng quy tắc vô hình trong nguyên giới của tiểu thế giới nào đó đang thay đổi tiểu thế giới mà Từ Phàm đang ở.

Sau đó Bồ Đào rót bản nguyên trọng bảo thời gian vào, toàn bộ tiểu thế giới bắt đầu gia tốc thời gian.

“Chủ nhân, đây là danh sách vật phẩm trong Bảo khố Yêu tộc mà đại ca tốt của ngươi phân cho ngươi.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên ghi chép mỗi một món bảo vật, toàn bộ đều là tồn tại trân quý hi hữu của Tiên giới.

Từ Phàm nhìn màn sáng một lúc, suy nghĩ rồi nói: “Chia những thứ này ra một nửa, phái người đi trả lại cho đại ca tốt.”

Hắn liếc mắt một cái đã có thể nhìn ra, có lẽ đại ca tốt đã giao toàn bộ thu hoạch lần này cho hắn.

“Thu hoạch bình thường trong Bảo khố cũng đủ để tông môn chúng ta dùng hơn vạn năm.”

“Làm người không thể quá tham lam.” Từ Phàm nói.

“Tuân mệnh chủ nhân.”

“Mặt khác, căn cứ vào Tiên quáng trong Bảo khố Yêu tộc lần này, thôi diễn luyện chế con rối Kim Tiên.”

Sáu con rối Kim Tiên mà phân thân số ba mang ra đều đã bắn pháo hoa, số ba cũng không ngoại lệ.

Ẩn Linh môn chỉ còn lại ba con rối Kim Tiên, điều này khiến cho Từ Phàm có cảm giác trong nháy mắt không đủ an toàn.

“Chủ nhân, phái số một số hai, chủ nhân nào sẽ đi luyện chế con rối Kim Tiên.” Bồ Đào hỏi.

Lúc này, đột nhiên Từ Phàm cảm giác hơi đau lòng, lúc trước phân thân số ba là dùng phôi phân thân của cây Thông Linh ngưng tụ ra.

Phôi phân thân này là thứ không dễ tìm ở Tiên giới.

“Bồ Đào, lấy phôi thai Yêu linh từ trong Bảo khố qua đây, mặc dù không bằng phôi phân thân, nhưng cũng có thể dùng được.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Trong Bảo khố tộc Kim Sí Đại Bàng do đại ca tốt phân chia có bốn phôi thai Yêu linh, Từ Phàm đoán có lẽ là tộc Kim Sí Đại Bàng để lại cho hậu bối trong tộc.

Không bao lâu sau, một phôi thai trong suốt có kích thước như quả bóng rổ được đưa đến trước mặt Từ Phàm.

Trong phôi thai có một bóng dáng mờ ảo Kim Sí Đại Bàng như ẩn như hiện.

“Chim là chim, luôn không mạnh được bao nhiêu!” Từ Phàm nói xong phân chia ra chút linh hồn bản nguyên nhập vào trong phôi thai Yêu linh.

Sau đó bắt đầu thêm các loại tài liệu vào phôi thai để cường hóa nội tình sau này của phân thân.

Lúc này thương thế của Từ Phàm trải qua thời gian gia tốc đã khôi phục, cho nên tốc độ luyện chế phôi thai này cực nhanh.

Mấy ngày sau, một con Kim Sí Đại Bàng cấp bậc Chuẩn Tiên xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Sau đó lập tức biến thành dáng vẻ của Từ Phàm.

Lần này Từ Phàm vẫn không sản sinh linh trí cho phân thân.

“Ở lại bên cạnh ta tu luyện một thời gian đi, sau khi trở thành Chân Tiên hẵng nói tiếp.”

Sau ba trăm năm, Từ Phàm bước ra khỏi tiểu thế giới gia tốc thời gian.

“Chúc mừng chủ nhân, cách Kim Tiên còn năm vạn năm.” Bồ Đào chúc mừng.

“Không tồi, mắt thấy ngày đến Kim Tiên ngày càng gần, không tồi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Từ Phàm vừa xuất quan, đã lập tức gửi tin nhắn cho đại ca tốt.

Lúc này trong tông môn chỉ có hai đồ nhi Từ Cương với Chu Khai Linh.

“Chúc mừng sư phụ xuất quan.” Từ Cương với Chu Khai Linh đi vào trong tiểu viện Từ Phàm, hành lễ nói.

“Chữa thương mà thôi!” Từ Phàm nói xong nhìn lão đại với lão ngũ, không khỏi hài lòng gật đầu.

Hắn nhìn ra được hai đồ nhi luôn cố gắng tu luyện trong khoảng thời gian này.

Nhất là Từ Cương, không che giấu được khí thế Chân Tiên đỉnh phong trên người.

Nhất cử nhất động dường như đều có thể cạy biển Ngũ Hành.

“Từ Cương, học loạt thần thông Đông Phong ổn rồi đúng không.” Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Sư phụ, loạt thần thông Đông Phong bác đại tinh thâm, đồ nhi hao phí thời gian lớn như thế, hiện giờ cuối cùng cũng khống chế thuần thục.”

“Hiện tại đang nghiên cứu loạt thần thông tụ biến Ly Tử trong Tàng Kinh các, xin sư phụ sau này chỉ giáo nhiều hơn.”

Ngay lúc Từ Phàm dưỡng thương, Từ Cương đã tinh thông loạt thần thông Đông Phong, sau đó khẩn cấp nghiên cứu loạt thần thông Ly Tử.

Sau đó bắt đầu mơ màng vì không có Từ Phàm chỉ điểm.

Hỏi Bồ Đào thì chỉ có thể giảng giải cho Từ Cương một ít nguyên lý, nhưng hắn đã sớm thuộc lòng những thứ này.

“Thần thông Ly Tử, đồ chơi này đơn giản thôi, đến lúc đó hãy tu tập những đệ tử học thần thông Ly Tử trong tông môn lại, ta sẽ giảng một lần.” Từ Phàm cười nói.

Quả thật loạt thần thông Đông Phong đã hoàn toàn đủ dùng ở cấp bậc Chân Tiên.

Từ Phàm nói xong lại quay đầu nhìn lão ngũ Chu Khai Linh.

“Đừng chỉ nghiên cứu thần thông âm Gian của ngươi, lúc không có việc gì hãy đi ra ngoài, trải nghiệm chân thiện mỹ của nhân gian.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân mệnh sư phụ.” Chu Khai Linh nghĩ thầm vừa hay có thể đi ra ngoài nắm thêm ít thực nghiệm họa Tiên giới.

“Chủ nhân, đại ca tốt của ngươi đến thăm.” Bỗng nhiên Bồ Đào nói.

“Mời đại ca tốt lại đây, để bọn ta tụ tập một lúc.” Từ Phàm cười nói.

Ông lão tóc trắng vừa đi vào trong tiểu viện Từ Phàm, ánh mắt đã ân cần nhìn Từ Phàm.

“Lão đệ, khôi phục thế nào rồi, ta có đưa Thánh đan dược chữa thương cho ngươi, ngươi có dùng không.” Ông lão tóc trắng quan tâm hỏi.

“Lão ca không cần lo lắng, hiện tại ta đã không sao.” Từ Phàm cười nói.

Lần này, mặc dù Từ Phàm tổn thất sáu con rối Kim Tiên với phân thân số ba, nhưng thu hoạch lại vượt xa dự kiến.

Chỉ riêng một nửa bảo vật của Bảo khố tộc Kim Sí Đại Bàng cũng đủ cho tông môn bọn họ tiêu hao vạn năm.

“Vừa nhận được tin ngươi xuất quan do Bồ Đào báo, ta đã lập tức qua đây.”

“Chẳng phải lão đệ tổn thất sáu con rối Kim Tiên sao, ta đã hỏi Bồ Đào về Tiên khoáng linh vật luyện chế con rối, đã dùng thời gian này để thu thập Tiên khoáng linh vật dùng để luyện mười hai con rối Kim Tiên cho lão đệ.”

Từ Phàm nghe xong thì muốn từ chối, nhưng lại nghe đại ca tốt nói: “Lão đệ, đồ trong Bảo khố, ngươi trả lại một nửa cho ta thì thôi đi, lão ca biết ngươi thương ta.”

“Nhưng Tiên khoáng linh vật của mười hai con rối Kim Tiên này thì bắt buộc phải nhận lấy.”

“Nói gì thì nói, lão ca cũng không thể để lão đệ thiệt thòi được.” Ông lão tóc trắng nói xong, lập tức giao Tiên khí không gian cho Bồ Đào.

Mắt thấy Bồ Đào đã nhận những thứ đó, Từ Phàm chỉ đành gật đầu nhận lời.

“Nào lão ca, vì chúc vết thương ta đã hồi phục xuất quan, hôm nay chúng ta nhất định phải chúc mừng chúc mừng.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó lập tức gọi cao tầng của tông môn, bảo hai đệ tử mỹ thực nhất đạo làm một bàn tiệc cho mọi người.

Nguyên liệu nấu ăn của bữa tiệc này đều là tồn tại đỉnh cấp nhất Tiên giới.

Mà rượu, còn là rượu ngon trước đây ông lão tóc trắng để lại trong tông môn.

Lúc mới bắt đầu bữa tiệc, ba huynh đệ nhà đại ca tốt liên tiếp nhìn về phía Vương Vũ Luân.

Trong biểu cảm còn giấu một tia khiếp sợ.

“Lão đại, lão nhị, lão tam, các ngươi đang sợ gì vậy?” Ông lão tóc trắng truyền âm nói.

“Sư phụ, có tồn tại cấp bậc Tiên Đế đang để ý đến nơi này.” Lão tam hơi không tự nhiên nói.

Hắn bị thương lúc ở lãnh thổ Yêu tộc vẫn chưa lành, tồn tại cấp bậc Tiên Đế đó, không cẩn thận liếc bản thân một cái đã lập tức khiến hắn sụp đổ.

“Không cần lo lắng, chỉ cần các ngươi không có ác ý với Vương sư thúc, thì tồn tại cấp bậc Tiên Đế sẽ không tìm đến các ngươi.” Ông lão tóc trắng thản nhiên nói.

Thật ra trong lòng hắn cũng hơi hoảng hốt, khí linh Thời Quang Điện nói cho hắn biết, có một luồng ý niệm cấp bậc Tiên đế đang tìm kiếm trên người hắn rất lâu.

Chương 1038: Sư phụ đừng

hoảng sợ

Bữa ăn này của bốn sư đồ bọn họ ăn trong nơm nớp lo sợ.

Đặc biệt là đại ca tốt của Từ Phàm là người sợ hãi nhất.

Hắn biết Tiên Thiên chí bảo Thời Quang Điện trên người mình tuyệt đối có thể khiến cho cấp bậc Tiên Đế chú ý.

Một món Tiên Thiên chí bảo cũng đáng để Tiên Đế ra tay.

Sau khi ăn cơm xong, đại ca tốt với Từ Phàm hàn huyên một chút, rồi dẫn theo ba đồ đệ nhanh chóng rời khỏi Ẩn Linh môn.

“Lúc ăn cơm, cảm giác đại ca tốt không còn vui vẻ như trước nữa.” Từ Phàm hơi nghi ngờ nói.

Đúng lúc này, huynh đệ tốt Vương Vũ Luân đi tới tiểu viện của Từ Phàm.

“Vừa rồi thê muội của ta luôn nói với ta, trên người đại ca tốt của ngươi có bảo bối, hỏi ta có muốn hay không.”

“Hỏi mấy lần ta đều từ chối, sau đó ta thấy nàng hơi tức giận, có lẽ khoảng thời gian này sẽ không để ý tới ta.” Vương Vũ Luân nhỏ giọng nói.

Từ Phàm nghe xong lời này thì ngây ra, hắn cảm giác đã tìm được nguyên nhân tại sao đại ca tốt không vui.

“Ngươi nói nếu ngươi không muốn, có khi nào thê muội đó của ngươi tự có chủ ý hay không?” Bỗng nhiên Từ Phàm hỏi.

“Không, ta hiểu thê muội của ta, cũng là một người tương đối chính trực.” Vương Vũ Luân có chút không xác định nói.

“Hy vọng là vậy!” Từ Phàm thở dài, nói một tiếng.

Mà lúc này, trong lòng bốn sư đồ đã rời khỏi Ẩn Linh môn đang đánh trống, rất căng thẳng.

Bởi vì họ cảm nhận được một đôi mắt trên bầu trời đang nhìn chằm chằm vào họ, giống như quan sát, lại như đang suy nghĩ.

“Sư phụ, bình tĩnh, đừng để lộ sơ hở, tốt nhất là nên biểu hiện ra dáng vẻ rất chính trực.” Lúc này trên người lão đại Thư Linh thánh giả tản ra một thân chính khí nói.

“Đúng, sư phụ đừng hoảng hốt, chúng ta đều là người đã cống hiến cho Nhân tộc Tiên giới.”

“Nếu thật sự muốn lấy Thời Quang Điện của sư phụ, thì phải thừa nhận nhân quả.” Lão nhị Thất Bảo thánh giả nói.

Lúc bốn sư đồ họ lo lắng, thì đôi mắt luôn nhìn chằm vào bọn họ ở trên bầu trời biến mất hoàn toàn.

Sau khi cảm giác đó biến mất, bốn sư đồ họ lập tức thở phào nhẹ nhõm.

“Lão đệ không hổ là lão đệ, nhân quả trên người quả nhiên sâu, nhân vật cấp bậc Tiên Đế mà cũng quen được.” Ông lão tóc trắng vuốt vuốt lồng ngực khẩn trương nói.

Hắn được Tiên Thiên chí bảo Thời Quang Điện nhận chủ, gặp phải Chuẩn Thánh, dù là hơi lợi hại hắn cũng không sợ.

Bởi vì có Thời Quang Điện, Chuẩn Thánh sẽ không cách nào bóp được hắn, chứ đừng nói đến việc cướp của hắn.

Nhưng Tiên Đế thì khác, Tiên Đế mà mười mấy Tiên giới mới có được một người đã đứng ở đỉnh cao ba ngàn giới.

Chỉ cần Tiên Đế muốn, thì rất có thể không giữ được Thời Quang Điện trên người hắn.

“Vi sư quyết định sau này không nhận đồ đệ, chuyên tâm tu luyện, tranh thủ tu luyện tới cảnh giới Đại La, như vậy mới có thể phòng ngừa tồn tại cấp bậc Tiên Đế.” Ông lão tóc trắng suy nghĩ một lúc rồi nói.

Hắn cảm thấy còn ở bên cạnh huynh đệ tốt, thì sau này sẽ tiếp xúc với càng nhiều nhân vật cao cấp, trong đó tất nhiên sẽ có kẻ thù.

Chỉ cần có chút liên quan, rất có thể sẽ làm hỏng cục diện tốt mà hắn đã bày ra mấy năm nay.

“Sư phụ, sớm khuyên ngươi phải tu luyện thật tốt, lúc trước ngươi lại không nghe.”

“Còn nói Chân Tiên dẫn theo mấy Đại La bọn ta thì trên mặt có ánh sáng.”

“Hiện tại biết hối hận rồi đúng không.” Lão tam Huyền âm thánh giả nói.

“Đừng chỉ trêu chọc sư phụ, sư phụ muốn tu luyện, chúng ta ít nhất phải bổ sung toàn bộ sự thiếu hụt trước kia của sư phụ, nếu không muốn tu luyện đến Kim Tiên cũng không được, chứ đừng nói đến Đại La.” Lão đại Thư Linh Thánh Hiả nói.

“Muốn bổ sung toàn bộ thiếu hụt trước kia của sư phụ, nói thì dễ, chỉ riêng Luyện Đan Thần sư đỉnh cấp nhất Tiên giới, chúng ta đều tìm không thấy.” Lão nhị Thất Bảo thánh giả đau đầu nói.

“Mấy năm nay, ta vẫn luôn thu thập đủ loại thần dược bổ sung thiếu hụt cho sư phụ, nên phương diện này sẽ không thiếu.”

“Trước mắt chính là thiếu một Luyện Đan Thần sư luyện thần đan thiếu hụt cho sư phụ.” Lão tam Huyền âm thánh giả có chút đắc ý nói.

“Lát nữa ta đi xung quanh Tiên giới tìm xem, xem có Luyện Đan Thần sư nhàn rỗi hay không.” Lão đại Thư Linh thánh giả hơi đau đầu nói.

Phía sau mỗi một Luyện Đan Thần sư đều có một thế lực tông môn khổng lồ, muốn mời bọn họ giúp đỡ.

Bắt buộc phải dựa theo quy củ.

Lúc này, Từ Phàm gặp được đồ tôn tốt đã lâu không gặp ở trong tiểu viện của mình.

“Bái kiến sư tổ!” Hàn Phi Vũ cung kính nói, hắn nghe nói sư tổ xuất quan, lập tức tranh thủ trở lại tông môn để thăm.

“Mau đứng lên đi, nghe nói gần đây ngươi đã giúp rất nhiều sư huynh đệ, không tồi.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Người trước mắt ít nhất chống đỡ được sáu mươi phần trăm tiên ngọc học viện mở lớp cho những đệ tử tiền kỳ, bốn mươi phần trăm còn lại thì do tông môn bỏ ra.

“Sư huynh đệ cần giúp đỡ, mà ta lại có, sao có thể nhẫn tâm không giúp chứ.” Hàn Phi Vũ nói.

“Lần này nghe ta xuất quan, ngươi vội vã trở về bái kiến ta, là có chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Sư tổ, ta phát hiện chí bảo trên người ta gặp phải bình cảnh, lúc cần hấp thu, trọng bảo mới có thể trưởng thành.” Hàn Phi Vũ nói xong lấy ra một khối tiên tinh.

“Hiện tại chí bảo của ta cao nhất chỉ có thể ngưng tụ đến mức độ này.”

“Liên quan đến Tiên thiên linh bảo, cấp bậc không đi lên nổi.”

“Cho nên lần này tới đây hy vọng để sư tổ nhìn một cái, ngoại trừ trọng bảo thời gian, còn có cách nào có thể khiến cho nó thăng cấp hay không.” Hàn Phi Vũ nói xong lập tức lấy ra hồ lô Bích Ngọc.

Từ Phàm nhìn hồ lô Bích Ngọc có lẽ là Huyền Hoàng chí bảo có chút ngây ra.

Sau đó vung tay lên, trực tiếp dẫn Hàn Phi Vũ với hồ lô Bích Ngọc đến một tiểu thế giới trong nguyên giới.

“Đừng lấy thứ này ra một cách tùy tiện, khiến người khác để ý thì phiền phức đó.” Từ Phàm nói.

“Thật ngại quá, sư tổ.” Hàn Phi Vũ gãi đầu xin lỗi nói.

“Trước đây không sao, nhưng bây giờ có chút thay đổi, phải chú ý một chút.” Từ Phàm nói xong nhận lấy hồ lô Bích Ngọc.

“Thứ này, muốn cho nó tiến hóa, ngoại trừ trọng bảo thời gian thì còn có một cách, chính là trích xuất một loại bảo khí từ những pháp bảo kia, rót vào trong hồ lô Bích Ngọc này thì có thể thăng cấp.”

“Cuối cùng có một cách tự nhiên nhất, đó là chờ đợi, có lẽ là hàng vạn năm hoặc là hàng trăm triệu năm, dù sao chỉ cần thời gian đủ lâu, thì nhất định có thể thăng cấp.” Từ Phàm nói xong, dùng ngón tay nhẹ nhàng điểm vào hồ lô Bích Ngọc.

Hồ lô Bích Ngọc lóe sáng, một luồng kinh văn đại đạo xuất hiện trên bầu trời.

Hàn Phi Vũ tò mò nhìn luồng kinh văn đại đạo trên bầu trời.

Hồ lô Bích Ngọc này bên mình đã mấy ngàn năm, tại sao hắn luôn không phát hiện luồng kinh văn đại đạo này chứ.

Từ Phàm nhìn lấy kinh văn đại đạo trên bầu trời, sắc mặt cổ quái.

Sau đó lại hướng về phía đồ tôn tốt của mình.

“Trong kinh văn đại đạo này là một cách thăng cấp mới.” Từ Phàm nói.

“Cách thăng cấp mới gì, có khó không?” Hàn Phi Vũ vui mừng nói.

“Không tính là khó, chỉ là rất tốn thời gian.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ, bên trên bày ra một trăm lẻ tám Tiên giới chủ yếu nhất của Nhân tộc.

“Thu thập những số mệnh Nhân tộc Tiên giới này, mỗi một Tiên giới ngươi cần gom đủ ngàn năm.”

“Đợi đến khi gom đủ số mệnh Nhân tộc của những Tiên giới này, thì món chí bảo của ngươi sẽ có thể thăng cấp.”

Chương 1039: Ly biệt

“Đúng rồi, một khi ngươi đi đến Tiên giới Nhân tộc thu thập khí vận xong, thì sẽ không thể dừng lại, chỉ cần ngươi đi Tiên giới của ngoài một trăm linh tám Tiên giới này, thì sẽ bắt đầu lại từ đầu.” Từ Phàm nhìn đồ tôn ngoan của mình nói.

Có những lúc vận mệnh chính là kì lạ như thế, con đường ngươi phải chạy, một mét cũng sẽ không thiếu.

Sư tổ để ngươi trải qua nửa đường trước một cách bình yên, nửa đường sau ngươi phải tự mình đi rồi.

Nghe được lời của Từ Phàm, trên mặt Hàn Phi Vũ lộ ra vẻ không nỡ.

Ta đang ở tông môn yên ổn, tại sao sắp xếp cho ta một nhiệm vụ thế này?

“Sư tổ, chuyện thu thập khí vận của một trăm linh tám giới Nhân tộc này, ta quyết định đợi sau khi Kim Tiên rồi đi.” Hàn Phi Vũ nghĩ rồi nói.

Sau khi trở thành Kim Tiên, ít nhất ở Tiên giới bảo đảm chắc hơn một phần.

“Nhìn thấy bài kinh văn đại đạo này chưa?”

“Nếu như trong vòng mười năm ngươi không bắt đầu đi những Tiên giới kia thu thập, hồ lô Bích Ngọc này của ngươi ít nhất trong vòng trăm triệu năm không thể thăng cấp.” Từ Phàm nói rồi trả lại hồ lô Bích Ngọc cho Hàn Phi Vũ.

Trong lòng không khỏi xúc động, không hổ là nhân vật lớn sau này đứng ở đỉnh cao Nhân tộc, đối với chính mình phải thật nghiêm khắc.

Kinh văn đại đạo kia, Từ Phàm có thể nhìn ra, đây là nhiệm vụ đặc biệt lập ra vì đồ tôn ngoan của hắn.

Rất có khả năng chính là nhiệm vụ mà đồ tôn ngoan của tương lai thiết kế riêng cho chính mình của bây giờ.

“Thời gian mười năm rất ngắn, nhanh chóng đi chuẩn bị đi.” Từ Phàm nói rồi bên cạnh có thêm hai con rối Kim Tiên.

“Bồ Đào, chuyển giao quyền khống chế của hai con rối Kim Tiên này cho khí linh trên người Phi Vũ.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Sau đó lại có một màn sáng xuất hiện phía trước Hàn Phi Vũ.

Trên đó sắp xếp theo thứ tự một trăm linh tám Tiên giới chủ đạo của Nhân tộc này.

“Ngươi cầm hai con rối Kim Tiên này, đi Tiên giới bên đó của ngươi, có mệnh hệ gì thì có cái bảo vệ.”

“Lúc ngươi chuẩn bị đi Tiên giới khác, để khí linh và Bồ Đào của ngươi đồng bộ cùng kho dữ liệu.”

“Ngoài ra chính là đi Tàng Kinh các, đồng bộ một phần Ngũ Hành Quyết phiên bản cao nhất mà ta chọn ra và Thần thông kiếm đạo, kiếm trận nữa, như vậy đủ cho ngươi tu luyện trong mười vạn tám nghìn năm sau.” Từ Phàm nói đến đây thì ngừng lại một chút, hắn đang nghĩ còn có gì cần bổ sung không.

Hàn Phi Vũ ngồi bên Từ Phàm, nghe xong khoé mắt cũng đã đẫm lệ.

“Sư tổ, đồ tôn không nỡ xa sư tổ, sư phụ và cả những sư huynh đệ.” Hàn Phi Vũ khoé mắt rưng rưng nói.

Lúc mới vào Tu Tiên giới, hắn đã lĩnh hội được sự tàn khốc, vô tình, lục đục với nhau, tính toán lẫn nhau, quy tắc kẻ mạnh là nhất của Tu Tiên giới.

Cho đến lúc hắn gặp được sư phụ Vương Hướng Trì ở trong học viện Thiên Kiếm kia, hơn nữa là sau khi gặp được sư tổ.

Như vậy cánh cửa lớn trong tim đã đóng băng lại khi hắn vừa vào Tu Tiên giới đã từ từ mở ra.

Vừa mới mở đã là vài nghìn năm, bây giờ lẽ nào phải vì một kiện Thiên Tiên chí bảo này, mà lại một lần nữa đóng băng cánh cửa lớn của trái tim, rời khỏi tông môn khiến hắn thấy ấm áp này.

Như vậy thực sự cần thiết sao?

“Sau này Ẩn Linh môn của chúng ta nhất định vạn cổ trường tồn, đệ tử trong tông môn cũng vậy.”

“Mới mười vạn tám nghìn năm đã có thể thu hoạch một kiện Huyền Hoàng chí bảo, quá là có lời.”

“Nhanh chóng dọn dẹp một chút, chuẩn bị rời khỏi tông môn giương cánh bay lượn đi.” Từ Phàm vỗ vai đồ tôn ngoan, tiễn hắn đến Nguyên giới.

“Những ngày tháng tốt đẹp của đồ tôn đã kết thúc rồi, có cần phải nhắc nhở hắn một chút không.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Vừa nãy hắn lặng lẽ bốc cho đồ tôn ngoan một quẻ, quẻ tượng kia thảm đến mức đến hắn cũng không nhìn được.

Nhưng mà hắn biết đây chính là số mệnh của đồ tôn ngoan của mình, hắn cũng không có cách nào tốt lắm để hắn nghịch thiên cải mệnh.

Sau khi Hàn Phi Vũ trở về đến động phủ của mình, thì được Khí linh của bản thân nói cho biết, chỉ có thời gian một tháng để chuẩn bị xuất hành.

“Tại sao chỉ có thời gian một tháng?” Hàn Phi Vũ cảm thấy xuyên qua vài cái Tiên giới đến Tiên giới chủ đạo của Nhân tộc số một đáng lẽ rất nhanh.

“Chủ nhân, từ Thiên Quan Tiên giới đến Xích Hoàng Tiên giới cần phải làm tiên chu, cho nên vì để đảm bảo chắc chắn quy định thời gian trong Xích Hoàng Tiên giới, chủ nhân vẫn là nên xuất phát sớm thì tốt hơn.” Khí linh trên người Hàn Phi Vũ nói, đây là tư liệu hắn có được sau khi đồng bộ kho dữ liệu với Bồ Đào.

Trên mặt Hàn Phi Vũ lộ ra biểu cảm bất lực, sau đó nhân khoảng thời gian này nhanh chóng cáo biệt với sư huynh đệ của mình.

Nơi cuối cùng đến trước khi rời đi, đó là trước cây Vạn Vật.

Hàn Phi Vũ đặt trước cây Vạn Vật một ngàn Tiên linh.

“Cây Vạn Vật, ta phải đi đây, có lẽ trong vòng mười một vạn năm chúng ta không thể gặp mặt rồi.”

“Đây là tất cả Tiên tinh trên người ta, không cần ngươi nhưng tụ cho ta cái gì, giữ lại cho mình từ từ tiêu hóa đi.”

“Dùng tiết kiệm một chút, trong khoảng thời gian ta không ở đây này, Tiên ngọc ngươi có được sẽ không nhiều như trước nữa.” Hàn Phi Vũ luyến tiếc nói.

Chính vào lúc này, dưới đất mọc ra những rễ cây nhỏ, bắt lấy Tiên tinh đặt trên mặt đất rồi kéo xuống dưới đất.

Sau đó cả cây Vạn Vật toả ra ánh sáng rực rỡ, một cây gậy như ý rực rỡ sắc màu tươi sáng lấp lánh, bay lượn trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Đây là quà ngươi tặng ta sao?” Hàn Phi Vũ nhìn gậy như ý rực rỡ trước mắt nói.

Cây Vạn Vật khẽ đung đưa một chút, lá cây phát ra tiếng xào xạc.

Vừa nhận lấy gậy như ý rực rỡ này, trong đầu Hàn Phi Vũ đã hiện ra một thông báo.

“Chỉ có thể ngưng tụ một số linh vật không phải Tiên phẩm, tuy rằng đối với ta không có tác dụng gì, nhưng giữ ở bên người làm kỉ niệm cũng được.”

“Cây Vạn Vật, ta đi đây.”

Chính vào lúc Hàn Phi Vũ sắp rời đi, đột nhiên bị Từ Phàm gọi lại.

Trong tay Từ Phàm có thêm một túi trữ vật, trên túi trữ vật khản đầy mảnh vỡ linh thạch.

Sau đó túi trữ vật hoá thành một tia sáng in vào mu bàn tay của Hàn Phi Vũ, biến mất không thấy đâu.

“Nếu như gặp phải tình huống ngoài ý muốn, ngươi chỉ cần hôn vào mu bàn tay mười cái, hoặc là đập vào mu bàn tay mười cái, túi trữ vật này sẽ hiện ra.” Từ Phàm căn dặn, vì để luyện chế thứ đồ chơi này, hắn đã tự mình ra tay.

“Sư tổ, ngươi có phải là đã bói ra được gì rồi không.” Hàn Phi Vũ đột nhiên có một loại cảm giác không hay.

“Yên tâm, vi sư tin rằng ngươi có thể vượt qua tất cả khó khăn, nhanh chóng xuất phát đi.” Từ Phàm nói xong thì biến mất không thấy đâu.

Hàn Phi Vũ tuy lòng có nghi hoặc, nhưng đã đến thời gian xuất phát.

Từ Phàm ngồi trong tiểu viện của mình, đôi mắt lớn dường như có thể nhìn thấu thiên sơn vạn thủy, nhìn thấy bóng dáng đồ tôn ngoan rời đi.

“Mười vạn tám nghìn năm.”

“Cái này phải chịu bao nhiêu tội.” Từ Phàm cảm khái nói.

Chưa cảm khái được bao lâu, vợ chồng Vương Hướng Trì đã tìm tới.

“Sư phụ, Đại Nhi kẹt ở Chân Tiên mấy ngàn năm rồi, vẫn luôn quanh quẩn ngoài cửa Kim Tiên, sư phụ có thể chỉ bảo một chút không?” Vương Hướng Trì nói.

Từ Phàm không nói gì, chỉ bày tỏ một dấu chấm hỏi với Vương Hướng Trì.

Cha nàng hẳn là Đại La thánh giả đỉnh cao của Nhân tộc, ngươi không tìm cha vợ ngươi, tìm ta làm gì?

“Đại trưởng lão, cha ta không sở trường về dạy dỗ đồ đệ, hơn nữa đạo mà ta tu với đạo Lôi Đình của cha ta không liên quan nhau.” Mộc Đại nói.

Sau khi nàng được Vương Hướng Trì dẫn về nhà, đã biến thành trưởng lão của Ẩn Linh môn.

Tuy nói có hơi kì lạ, nhưng cũng xem như là đối xử ngang nhau.

Từ Phàm cảm nhận một chút dao động phát ra từ trên người vợ của vị đồ đệ này, sau đó dùng trà Hồng Mông Ngự Đạo nưng tụ ra một chén trà phù hợp với Đại đạo trên người nàng.

Chương 1040: Ta không thể dựa

vào cha ta ‘đi bám váy’ để chống lưng cho ta nữa

“Đẩy trạng thái của bản thân đến mức cao nhất, sau đó uống chén trà Ngự Đạo Hồng Mông này.”

“Được thì đã được rồi, nếu như không được.” Nói đến đây, ngữ khí của Từ Phàm ngừng lại một chút.

“Nếu như không được, bí pháp miễn cưỡng thăng cấp đến Kim Tiên của Tiên giới có là, tìm một kiểu thăng cấp là được.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, tư chất của Đại Nhi lẽ nào còn kém hơn ta sao?” Vương Hướng Trì truyền âm, nói.

“Ngươi có vẻ như có gì đó hiểu lầm về tư chất của mình và Kim Tiên?” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì đang hơi huyênh hoang, nói.

“Sư phụ, khoảng thời gian trước ta đã tiếp xúc đến cảnh giới Kim Tiên, cho nên cảm giác thăng cấp đến Kim Tiên rất dễ.” Vương Hướng Trì có hơi xấu hổ nói.

“Độ khó thì cũng tạm vậy, nếu mà không có truyền đạo giải thích của ta, tỉ lệ từ Chân Tiên thăng cấp đến Kim Tiên cũng chỉ là một phần ngàn vạn.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Sư phụ, đồ nhi nôn nóng rồi.” Vương Hướng Trì vội vàng nói, hắn ý thức được bản thân có hơi phiêu.

Không nhìn thấy tứ sư đệ ruột kia của hắn, đến bây giờ cũng không thể nói với hắn hai chữ ‘con vịt’ này.

Vừa nhắc đến toàn thân run rẩy, dường như nhìn thấy thứ đồ gì đáng sợ.

“Đại Nhi, ngươi về trước đi, ta nói với sư phụ vài câu.” Vương Hướng Trì nói với Mộc Đại.

Mộc Đại gật đầu, sau khi cáo biệt Từ Phàm xong thì rời đi.

“Sư phụ, Phi Vũ lần này đi một trăm linh tám Tiên giới Nhân tộc khác thu thập khí nguyên, liệu rằng sẽ…” Vương Hướng Trì có hơi lo lắng nói.

Bởi vì liên quan tới chuyện Hàn Phi Vũ mang trên người Huyền Hoàng chí bảo, cho nên Vương Hướng Trì đã để Mộc Đại rời đi trước.

“Ngươi còn không tin sư phụ của ngươi, nếu như thực sự sẽ có chuyện, ta đã không để Phi Vũ đi rồi.” Từ Phàm liếc nhìn Vương Hướng Trì, nói.

“Mười vạn tám nghìn năm, có lẽ khoảng thời gian này sẽ chịu khổ một chút, nhẫn nhịn một chút là sẽ qua đi.”

“Ngoài ra, nhị đồ đệ kia nhà ngươi.” Từ Phàm nói rồi lấy ra một pháp bảo không gian ném cho Vương Hướng Trì.

“Mấy năm gần đây tìm cơ hội cho Vô Cực Tiên khí không gian này, có lẽ không cần dùng thời gian bao lâu, kì ngộ của tiểu tử thối kia sẽ đến.”

“Trước kia ta từng nói, hai người ngươi nhận đều là người mang khí vận lớn trên người.”

“Những năm này, cũng nên đến lượt lão nhị kia nhà ngươi toả sáng rồi.” Từ Phàm nói.

Lúc hắn cùng đồ tôn ngoan của mình tính toán, nhấn tiện cũng tính cả Kiếm Vô Cực vào.

“Kì ngộ của Vô Cực cũng sắp đến rồi sao?” Vương Hướng Trì nói, đột nhiên có hơi cảm khái cuộc đời tu tiên bình thường phẳng lặng này của mình.

Ta sao lại không có kì ngộ chứ?

“Có lẽ là đến rồi, khả năng là kiểu trực tiếp có thể thông thiên.” Từ Phàm cười nói.

Chính vào lúc này, giọng nói của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, đồ tôn Kiếm Vô Cực của ngươi, đột nhiên xin cùng Hàn Phi Vũ đi Tiên giới khác rèn luyện.”

“Kiếm Vô Cực đã trên đường cùng Hàn Phi Vũ đi Tiên giới khác.”

“Tiểu tử thối này trước khi đi cũng không nói với ta một tiếng.” Vương Hướng Trì đột nhiên cảm giác mình rất mất mặt, lão nhị không nói tiếng nào đã đi rồi.

Có điều sau đó hắn cũng đã nhận được thông báo của Kiếm Vô Cực, nói là tiễn Hàn Phi Vũ một khoảng thời gian, ngàn năm sau sẽ lại trở về.

Vương Hướng Trì đang định trả lời, thì nghe Từ Phàm nói: “Để hắn đi đi, chỉ cần đừng đi kiểu nơi chiến trường tiền tuyến tìm chết là được.”

Đệ tử Ẩn Linh môn ra ngoài có một nguyên tắc quan trọng, dưới bất kể tình huống nào, tuyệt đối không được sống ở nơi chính mình không thể kiểm soát mạng sống.

“Chú ý an toàn.” Vô số lời căn dặn của Vương Hướng Trì, cuối cùng hoá thành bốn chữ này.

“Sư phụ, lẽ nào ta quả thật không có một chút kì ngộ nào sao?” Vương Hướng Trì đột nhiên có hơi không cam tâm.

“Ngươi còn cần kì ngộ gì, cứ nằm thẳng ra là được rồi.”

“Có lẽ ngươi đến bây giờ vẫn có hơi không rõ ràng về sự nhận thức thân phận của mình, vi sư không trách ngươi, đợi đến sau này ngươi sẽ biết.”

“Bất luận là kì ngộ gì, trước thân phận của ngươi đều sẽ có vẻ ảm đạm vô quang.” Từ Phàm nói.

Tuy rằng Vương Hướng Trì cũng từng nghe kiểu lời nói như vậy của Từ Phàm, nhưng mỗi lần nghe đều có cảm nhận khác nhau.

Cũng giống như lần này, hắn tự nhiên nghĩ đến người cha đang câu cá trong hồ nước ở ngoài tông môn kia.

“Ta không thể dựa vào cha ta ‘đi bám váy’ để chống lưng cho ta nữa.” Vương Hướng Trì có hơi bối rối nói.

“Ha ha, cách nói này thật thú vị.”

“Hôm khác ta phải nói cho cha ngươi một câu.” Từ Phàm cười lên.

“Sư phụ, đồ nhi lỡ miệng, xin ngươi nhất định đừng nói cho cha ta!” Vương Hướng Trì ý thức được mình đã nói sai, vội vàng nói bổ sung.

“Chuyện này ngươi đừng quản nữa, ai bảo ngươi nghĩ gì nói đó.” Từ Phàm nói rồi, nhẹ nhàng vẫy tay đã tiễn Vương Hướng Trì về đến trong động phủ của mình.

Trong một khoảng thời gian sau đó, ánh mắt Vương Hướng Trì nhìn Từ Phàm vô cùng oán hận.

Ngày này, Từ Phàm vừa giảng xong bài cho đệ tử tu luyện thần thông hệ Ly Tử, đang muốn đi xuống trong lòng đất xem xem tiến độ công trình bị rơi xuống.

Sau đó nhận được báo cáo của Bồ Đào, Tông chủ Ẩn Nguyệt tông, Triệu Phỉ Nhi cầu kiến, cũng chính là tỷ tỷ của Tráng Linh.

Chủ điện Nghênh Khách, Triệu Phỉ Nhi cung kính hành lễ với Từ Phàm.

“Đứng dậy đi, hai tông vốn dĩ là một, không cần khách khí như thế.” Từ Phàm nói.

Những năm này, Ẩn Nguyệt tông vẫn luôn phát triển khá tốt, nhất là nhiệm vụ ẩn, hoàn thành tương đối ổn.

Giải quyết được rất nhiều đệ tử độc thân nghìn năm của Ẩn Linh môn, khiến thế hệ mới của tông môn có được sự bổ sung lớn.

Đồng thời, Từ Phàm còn bất ngờ phát hiện, dưới điều kiện ngang nhau, nữ đệ tử của Ẩn Nguyệt tông đều biểu hiện rất ưu tú.

“Đại trưởng lão, khoảng thời gian này Ẩn Nguyệt tông phát triển tốt đẹp, xuất hiện nhiều đệ tử phẩm cách, tư chất vô cùng tốt.”

“Khẩn cầu đại trưởng lão để chúng vào trong nội môn tu hành.” Triệu Phỉ Nhi cung kính nói.

Nghe thấy thỉnh cầu của Triệu Phỉ Nhi, Từ Phàm bắt đầu trầm tư.

“Thứ mà nữ đệ tử của Ẩn Nguyệt tông hưởng thụ vốn dĩ chính là đãi ngộ của nội môn, thời điểm tuyển nhận cũng là theo như tiêu chuẩn tuyển nhận của nội môn.”

“Cho nên có vào nội môn hay không cũng như nhau.”

“Sau này có khu vực nội môn Ẩn Linh môn mở ra cho Ẩn Nguyệt tông, lúc ra giảng giải truyền đạo, đệ tử Ẩn Nguyệt tông cũng có thể tham gia.” Từ Phàm nghĩ rồi nói, như vậy đệ tử nội môn của hai tông, sẽ hoàn toàn không có gì khác biệt rồi.

“Đa tạ đại trưởng lão.” Triệu Phỉ Nhi cảm tạ, nói.

“Thế hệ đệ tử Ẩn Nguyệt tông này của các ngươi, cứ xem như là cùng thế hệ với đệ tử đời thứ tư của Ẩn Linh môn đi, như vậy sau này cũng dễ phân biệt.”

Khoảng thời gian gần đây Từ Phàm không có ý định tuyển nhận đệ tử đời thứ năm, cho nên vì để thuận tiện đã cho đệ tử Ẩn Nguyệt tông vào đời thứ tư.

“Tuân lệnh!”

Một chùm ánh sáng hiện lên trước mặt Triệu Phỉ Nhi.

“Khoảng thời gian này các ngươi quản lý Ẩn Nguyệt tông khá tốt, cầm những trà Đại Đạo và tài nguyên tu luyện này về đi, nâng cao tu vi bản thân một chút.”

“Như vậy sau này mới có thể quản lý Ẩn Nguyệt tông tốt hơn.”

Tông chủ đại diện Ẩn Nguyệt tông, Triệu Phỉ Nhi, mang tâm trạng kích động trở về.

Lúc này Từ Phàm bắt đầu hỏi về tình hình cụ thể của Ẩn Nguyệt tông.

“Chủ nhân, trong Ẩn Nguyệt tông, đại sư tỷ thứ nhất Tiêu Lạc Phàm cực kỳ đáng chú ý.”

“Đạo pháp mà nàng tu hành chính là ba trăm đạo pháp mà ngươi để lại ở Tàng Kinh các, trước mắt là Luyện Hư kỳ đại thành.”

“Tiêu Lạc Phàm, sao mà nghe giống tên một con trai vậy.” Từ Phàm có hơi nghi hoặc nói.

“Trước khi vào tông môn, ca ca nàng biến mất bí ẩn, vì để tìm ca ca, nàng đã dùng tên của ca ca.”

Chương 1041: Tiêu Lạc Phàm

“Ca ca mất tích, thiên phú tuyệt vời, trong tên còn có một chữ Phàm.” Từ Phàm sờ cằm suy nghĩ, lẽ nào lại là một nhân vật chính?

Sau đó trong hai mắt Từ Phàm xuất hiện ảo ảnh của la bàn vận mệnh, xuyên qua thiên sơn vạn thủy, hướng ánh mắt lên Ẩn Nguyệt tông.

Lúc này một vị thiếu nữ người mặc áo trắng đang ở trong động phủ tu luyện.

Trắng nõn như ngọc, khí chất trời ban, dung mạo khuynh thành, nhất là giữa trán mang theo khí khái anh hùng, dần dần trùng hợp với một vị nữ tử ‘phong đại tuyệt hoa’ trong tiểu thuyết tiền thế của Từ Phàm.

“Chủ nhân, Bồ Đào đã điều tra, đằng sau chuyện ca ca hắn mất tích, hình như có một chút bóng dáng của Long Tiên cung.” Bồ Đào ở bên cạnh nói.

“Tiếp tục điều tra về Long tộc, đợi đến khi tra được cụ thể thế lực nào đứng sau bắt cóc anh hắn, rồi nói chi tiết cho nàng.” Từ Phàm nghĩ rồi nói.

Từ Phàm đã thăm dò được vị đại sư tỷ Ẩn Nguyệt tông này chính là người có khí vận Tam Thiên giới nhập thân.

Tuy không phải là kiểu nhân vật chính cứu thế trong truyền thuyết, nhưng cũng là một bộ phận không thể nào thiếu.

Cũng giống như trong tiểu thuyết, phần lớn nhân vật chính đều sẽ không chiến đấu một mình.

“Chủ nhân, có cần nhận Tiêu Lạc Phàm làm đồ đệ không.” Bồ Đào ở bên cạnh nói.

“Không cần đâu, tuy nàng thông qua khảo hạch nội môn, nhưng con đường tương lai nàng phải đi, quá dài quá xa, khiến ràng buộc của nàng với tông môn quá sâu, sẽ chỉ cản trở nàng.”

“Điều chúng ta cần làm chỉ là ở phía sau nàng âm thầm cung cấp, hỗ trợ là được.”

Đôi mắt chứa la bàn vận mệnh của Từ Phàm, dưởng như nhìn thấy tương lai.

Trong mắt hắn, vận mệnh của cô nương nhỏ này rất trắc trở, điều kiện trước tiên là nếu như không gia nhập Ẩn Nguyệt tông.

Căn cứ theo những tin tức bây giờ Bồ Đào tiết lộ này, tương lai vị đại sư tỷ Ẩn Nguyệt tông này chắc chắn sẽ đối đầu cùng Long tộc.

Lúc này, trong môt động phủ của Ẩn Nguyệt tông.

Tiêu Lạc Phàm vừa tu luyện xong từ từ mở mắt ra, trong đôi mắt dường như ẩn chứa ngân hà lấp lánh kia loé lên một tia bất lực.

Nàng thông qua học viện gia nhập vào Ẩn Nguyệt tông, sau lần đầu tiếp xúc công pháp tu luyện, đã biết được sự bất phàm của bản thân.

Khí linh dồi dào và công pháp thượng đẳng kia trong tông môn, khiến nàng cảm thấy bản thân giống như con cá nhỏ bước vào trong đại dương.

Sau khi tiếp xúc Ngũ Hành Quyết, nàng một năm đến Trúc Cơ, mười năm đã đạt đến Trúc Cơ Kỳ đỉnh phong, nếu không phải là có ý áp chế, lúc đó đã là cảnh giới Kim Đan.

Lúc này thiên phú nhận thức tuyệt thế của nàng đã bị trong tông môn phát hiện, sau lại bộc lộ tài năng trong thi đấu tại tông môn, trở thành đại sư tỷ của cả Ẩn Nguyệt tông.

Lúc này nàng đã ý thức được thiên phú của mình ở phương diện tu tiên tất nhiên rất tốt, ý nghĩ đối với việc tìm ca ca sau này càng thêm kiên định.

Lúc đó nàng đạt được hạng nhất trận đấu của tông môn, có được cơ hội tiến vào Tàng Kinh các của Ẩn Linh môn.

Trong Tàng Kinh các, nàng hỏi Trương sư huynh trông giữ Tàng Kinh các một vấn đề.

“Công pháp mạnh nhất trong tông môn là bộ nào.”

Vị Trương sư huynh kia trước tiên là lấy ra ba mươi tấm ngọc điệp, sau đó nghĩ đi nghĩ lại, lại thu về, cuối cùng lấy ra bộ nàng đang tu luyện này tên là công pháp Ba trăm đạo pháp.

Lúc đầu tu luyện rất thuận lợi, nhưng càng đến cuối cùng trở nên càng khó.

Tu luyện đến bây giờ, nàng lại tự dưng cảm nhận được một loại cảm giác, với tư chất của bản thân không tu luyện tiếp được.

Chính vào lúc nàng chán nản, đột nhiên nhận được thông báo Tông chủ Triệu Phỉ Nhi truyền tới.

“Bgày mai Đại trưởng lão của tông môn bắt đầu truyền đạo giải thích cho đệ tử tu luyện ba trăm đạo pháp.”

“Đây là địa chỉ của đạo trường nội môn, ngày mai bình minh bắt đầu giảng giải, Lạc Phàm, ngươi đừng bỏ lỡ.”

Nghe thấy giọng nói dịu dàng kia của Triệu Phỉ Nhi, thần sắc của

Tiêu Lạc Phàm lộ ra ý cười không kìm nén được.

Đối với đại trưởng lão sáng lập Ẩn Nguyệt tông, trong tông môn vẫn luôn lưu truyền truyền thuyết về hắn.

Tiêu Lạc Phàm lại càng coi đại trưởng lão như mục tiêu cả đời, phương hướng muốn theo đuổi của mình.

Buổi sáng ngày thứ hai, Tiêu Lạc Phàm sớm đã ngồi lên Truyền Tống trận trong tông môn, truyền tống đến nội môn Ẩn Linh môn.

Tuy rằng đây là lần thứ hai nàng đến đây, nhưng vẫn là bị cảnh tượng trước mắt làm chấn động sâu sắc.

Lúc này một chiếc linh chu nhỏ nhẹ nhàng đáp xuống bên cạnh nàng.

“Đệ tử Ẩn Nguyệt tông, Tiêu Lạc Phàm, mời lên linh chu theo ta đến đạo trường chủ nhân truyền đạo giải thích.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

Lúc này Tiêu Lạc Phàm mời hoàn hồn trở lại, có hơi áy náy bước lên linh chu.

“Thật ngại quá, vừa nãy đã quá nhập tâm.” Tiêu Lạc Phàm xin lỗi, nói.

Lần đầu tiên nàng đến Ẩn Linh môn lúc trước từng được nói cho biết, trong Ẩn Linh môn nhất định phải tôn trọng khí linh bên cạnh đại trưởng lão cũng chính là Bồ Đào.

“Cách thời trang chủ nhân truyền đạo giải thích còn sớm, muốn tận hưởng phong cảnh núi non này thì vẫn còn chút thời gian.” Giọng nói thản nhiên của Bồ Đào vang lên.

Chính vào lúc này, một tia sáng lướt qua linh chu dừng lại trong giây lát.

Một vị nữ đệ tử đời thứ tư có hơi kinh ngạc nhìn Tiêu Lạc Phàm trong linh chu, phải biết rằng trong tông môn, người có thể khiến Bồ Đào dùng ngữ khí này nói chuyện không nhiều.

“Tiêu Lạc Phàm của Ẩn Nguyệt tông, bái kiến sư tỷ.” Tiêu Lạc Phàm hành lễ nói.

“Ha ha, không cần khách khí như vậy, ta là đệ tử đời thứ tư Tiếu Thục Phân, bây giờ ta có việc, sau này lại tìn ngươi chơi.”

Sau khi hai người trao đổi phương thức liên lạc, Tiếu Thục Phân hoá thành một tia sáng rời đi.

Lúc này, linh chu mà Tiêu Lạc Phàm đang ngồi cũng từ từ khởi động, bay về một nơi đạo trường nhỏ của chủ phong.

Toà đạo trường nhỏ đó đặt ở đỉnh ngọn núi cao nhất, từ cửa đạo trường có thể quan sát cả đảo Ẩn Linh.

“Đây mới là nơi Tiên nhân nên ở.” Tiêu Lạc Phàm không khỏi cảm khái nói.

“Vậy định nghĩa của ngươi với Tiên là gì.” Một âm thanh xuất hiện phía sau Tiêu Lạc Phàm.

Trương Học Linh đi đến bên cạnh Tiêu Lạc Phàm.

“Bái kiến Trương sư huynh.”

“Bất diệt với trời đất, chính là Tiên.”

“Đây là định nghĩa của ta với Tiên.” Tiêu Lạc Phàm cung kính nói.

“Bất diệt với trời đất, e rằng chỉ có Đại La thánh giả có thể làm được.”

“Xem ra định nghĩa của ngươi với Tiên rất lớn, không tệ.” Trương Học Linh tỏ ra ngữ khí trưởng bối nói.

“Vậy định nghĩa của sư huynh với Tiên lại là gì.” Tiêu Lạc Phàm có hơi hiếu kỳ hỏi.

“Người hành tẩu ở quá khứ, hiện tại, tương lai, chính là Tiên, hoặc nói là Tiên lợi hại nhất. ” Trương Học Linh cười ha ha nói.

“Hành tẩu ở quá khứ, hiện tại, tương lai.”

Không biết tại sao, sau khi Tiêu Lạc Phàm nghe thấy câu này xong, trong mắt lại phát ra ánh sáng khác lạ.

“Đừng nói chuyện phiếm nữa, qua đây nghe giảng.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên phía sau bọn họ.

Hai người liếc mắt nhìn nhau, đã dfi vào trong đạo trường nhỏ.

“Ba trăm đạo pháp chỉ là một phần công pháp rút ra từ ba nghìn đạo pháp, không phải hoàn toàn thích hợp với mỗi đệ tử.” Từ Phàm nói rồi lấy ra ba tấm ngọc điệp đưa đến cho Tiêu Lạc Phàm.

“Phiên bản ba trăm đạo pháp mà ngươi tu kia vốn dĩ là bản phổ thông nhất, thực ra không hề thích hợp với ngươi.”

“Sau này ngươi tu luyện phiên bản ba trăm đạo pháp này, về sau có lẽ sẽ thuận lợi hơn một chút.” Từ Phàm cười nói.

Tiêu Lạc Phàm có hơi kích động nhìn ba tấm ngọc điệp trong tay, nhất thời không biết nên nói gì.

Đại trưởng lão huyền thoại nhất trong tông môn, lại đặc biệt vì nàng, cho ra một bộ phận ba trăm đạo pháp lại từ đầu.

Ân tình này, nàng không biết đến khi nào có thể trả lại.

Từ Phàm không quan tâm Tiêu Lạc Phàm đang cảm động, trực tiếp bắt đầu giảng giải nền tảng trong ba trăm đạo pháp cho hai người..

Đây là thứ mà Tiêu Lạc Phàm còn thiếu.

Chương 1042: Ba trăm đạo pháp độc quyền

“Học Linh, ba trăm đạo pháp mà ngươi tu chính là đạo lấy thời gian làm chủ, ngũ hành, không gian, âm dương làm phụ.”

“Lạc Phàm, ba trăm đạo pháp mà ngươi tu là lấy Đại đạo Thôn Phệ làm chủ, dung nạp vạn pháp vạn vật về thân mình, lấy đại đạo Thôn Phệ chuyển hóa thành ba trăm đạo pháp của chính mình.”

“Con đường ngươi tu luyện, trước nay chưa từng có, chỉ ngươi có thể tự mình đi ra.”

Từ Phàm nhấn mạnh giảng giải cho Tiêu Lạc Phàm một chút về thần thông lấy ba trăm đạo pháp Thôn Phệ phát triển ra.

Trương Học Linh ngồi bên cạnh Tiêu Lạc Phàm, trong lòng có giác ngộ một chút.

Đây nào phải là truyền đạo cho đệ tử tu luyện ba trăm đạo pháp chứ, đây không phải đơn thuần là lớp học cá nhân cho đại sư tỷ mới xuất hiện của Ẩn Nguyệt tông sao, còn hắn chỉ là lá xanh làm nền cho hoa tươi.

Tuy chỉ là lá xanh, nhưng một vài câu mà đại trưởng lão chỉ bảo hắn kia, khiến hắn được lợi không ít.

Bài giảng ba trăm đạo pháp lần này, đã trọn vẹn một tháng.

“Ơn đại trưởng lão truyền đạo giải thích, Lạc Phàm mãi mãi không quên.” Tiêu Lạc Phàm hành đại lễ, cung kính nói.

“Không khoa trương đến vậy đâu, chỉ là thấy ngươi là một hạt giống tốt, chỉ điểm thêm một chút thôi.” Từ Phàm nhìn Tiêu Lạc Phàm vui vẻ nói.

Trong quá trình hắn truyền đạo giải thích, có thể hiểu được, bản ba trăm đạo pháp mà Tiêu Lạc Phàm đang tu kia là không phù hợp với nàng nhất.

Bây giờ chuyển đổi một chút, để cho Tiêu Lạc Phàm có những thay đổi hoàn toàn, triệt để.

Nguyên giới, trong không gian giả tưởng.

Tiêu Lạc Phàm lấy đạo Thôn Phệ dốc sức chiến đấu với hàng trăm kẻ địch giả tưởng cùng giai đoạn cấp bậc Ác Mộng.

Sau đó đã thông qua khảo hạch Luyện Hư kỳ thăng cấp Hợp Thể Kỳ.

Hơn nữa tại cửa ải khiêu chiến vô tận, đạt đến cửa cuối cùng.

Cửa cuối cùng của cửa ai khiêu chiến vô tận, chính là có được con rối Luyện Hư kỳ tỉ lệ một trên một nghìn của Bồ Đào.

Tuy rằng cuối cùng bại dưới tay con rối, nhưng Bồ Đào lại đưa ra đánh giá rất cao.

Được Bồ Đào đánh giá là đệ nhị chiến lực cùng giai đoạn trong lịch sử Ẩn Linh môn.

“Không hổ là người có đại khí vận của Tam Thiên giới, sức hiểu biết này, chiến lực này, sự tài tình này.” Từ Phàm cảm khái nói.

Đây mới là Luyện Hư kỳ, đã xuất hiện sự nổi bật.

“Trưởng thành nhanh, phiền phức cũng đến nhanh~” Từ Phàm cười ha ha nói.

Đối với kiểu người cộng thân của đại khí vận Tam Thiên giới này, Từ Phàm có thể yên tâm để nàng ra ngoài.

Còn về việc có đem đến mầm tai vạ cho tông môn hay không, điều này hắn không chú ý.

Ở giai đoạn hiện tại, tông môn một là có con rối Kim Tiên, hai là có đại ca tốt.

Con át cuối cùng còn đang câu cá ở bên ngoài tông môn, cho nên đối với Ẩn Linh môn giai đoạn này mà nói, thế lực lớn như Tiên giới Bản Nguyên cũng có thể va chạm.

Trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một và số hai đang luyện chế phi chu Hậu thiên linh bảo.

Phân thân số ba của Kim Sí Đại Bàng đang luyện chế con rối Kim Tiên bằng máy móc.

“Bản thể, số ba lúc đầu cứ vậy mà mất rồi, sau này liệu ngươi sẽ đối với ta và số một như số ba không.” Phân thân số hai hỏi.

“Rảnh rỗi lo chuyện bao đồng, không nhìn thấy số ba mới đến không sinh ra trí thông minh sao?”

“Hơn nữa bồi dưỡng các ngươi đến bây giờ, tiêu phí biết bao thời gian, tinh lực, khó khăn biết bao.”

“Các ngươi không phải là phân thân chiến đấu, điều khiển các ngươi đi đánh với kẻ địch, đây không phải là tặng thức ăn sao?” Từ Phàm nhìn phân thân số hai nói.

“Nguyên bản phi chu cấp bậc Hậu thiên linh bảo này một trăm năm trước đáng lẽ đã luyện chế hoàn thành, đáng tiếc ngươi giữa đường bị tổn thương Tiên hồn, bọn ta cũng bị ảnh hưởng theo.”

“Tuy rằng phi chu cấp bậc Hậu thiên linh bảo này dời ngày rồi, nhưng luyện chế vẫn xem như là thuận lợi, có thêm một trăm năm nữa, có lẽ đã thành công rồi.” Phân thân số một đang luyện chế phi chu cấp bậc Hậu thiên linh bảo nói.

“Luyện chế cho tốt, đợi đến sau khi luyện chế xong, cho các ngươi nghỉ một năm, kinh phí một trăm triệu Tiên ngọc.” Từ Phàm cổ vũ.

“Kinh phí một trăm triệu!” Khắp người phân thân số một, số hai trong chớp mắt có thêm tinh thần.

Đến ngay cả Thánh hoả luyện chế phi chu trong hư không cũng rừng rực một cách khó hiểu.

Sau khi kích động tinh thần số một, số hai, Từ Phàm liền rời đi.

Bồ Đào âm thầm báo cáo với hắn, Học viện Luyện Thể số một, cũng chính là học viện mà Hùng Lực lãnh đạo bị một nhà Tiên Tông để mắt tôi rồi.

Trong Học viện Luyện Thể số một, Hùng Lực và Tráng Linh nhìn Kim Tiên trước mắt không hề có chút sợ hãi nào.

“Đoạn Kim tiên tông, các ngươi cũng hống hách quá nhỉ, muốn cạnh tranh có thể lộ mặt ra đây, dùng thủ đoạn buồn nôn như vậy phá hoại danh dự học viện của ta, khi sau lưng ra không có người.” Hùng Lực huyễn hóa ra Hỗn Độn Kim Thân trăm trượng, nhìn chằm chằm vào kim tuyến của Đoạn Kim tiên tông như là thần ma.

“Tông môn phía sau các ngươi, ta sớm đã nghe ngóng rồi, không phải chỉ là Ẩn Linh môn Kim Khí thành sao.”

“Cường long không áp địa đầu xa, hơn nữa các ngươi cũng không phải long.”

“Ở địa bàn của ta mở học viện, trước khi kia không nóng không lạnh thì cũng thôi đi, bây giờ có được mối lợ lớn như vậy, không chia sẻ cho Đoạn Kim tiên tông ta một chút, há xem Tiên tông ta ở trong cự thành kinh doanh không mấy trăm vạn năm nay.”

Một pháp tướng Kim Tiên mấy trăm trượng, sừng sững trong bầu trời Học viện Luyện Thể số một, ánh mắt cực kỳ coi thường, nhìn về chúng sinh Học viện Luyện Thể như là sâu, kiến.

“Tiên tông ta cũng không phải là không nói lí, từ nay về sau, lợi nhuận mỗi năm của Học viện Luyện Thể các ngươi chia cho bọn ta sáu phần, ta đảm bảo các ngươi vô sự.”

Pháp tướng Kim Tiên kia dường như là truyền đạt một thông báo rất bình thường vậy.

“Bồ Đào, thực lực của Đoạn Kim tiên tông này thế nào.” Hùng Lực đang đứng đối diện với pháp tướng Kim Tiên kia khẽ hỏi.

“Đoạn Kim tiên tông, nội môn có ba vị Kim Tiên toạ trấn, tổng đệ tử Chân Tiên ba nghìn sáu trăm vạn, đệ tử tạp dịch vô số.”

“Tiếp viện đã trên đường đến, xin yên tâm tha hồ oán giận.” Sau khi Bồ Đào nói xong lại bổ sung một câu.

“Tốt xấu cũng là Kim Tiên, cứ chửi thẳng thì không thích hợp.” Hùng Lực nói.

Chính vào lúc này, một vị Kiếm Tiên mang theo một con cự hùng Kim Tiên kỳ đột nhiên xuất hiện trong Học viện Luyện Thể số 1.

Một ánh kiếm ngoi lên từ mặt đất, trực tiếp chém đứt pháp tướng Kim Tiên trong không trung.

“Đoạn Kim tiên tông, làm nhục học viện dưới chướng tông môn ta, ba ngày sau ta sẽ tự mình bái kiến quý Tiên tông đòi cách nói.”

Kiếm Tiên kia thu kiếm đứng thẳng, nhìn về phía bầu trời hờ hững nói.

Sau đó con cự hùng bên cạnh Kiếm Tiên kia hướng về phía trời gầm thét, tiếng sóng đồng thanh trực tiếp phá nát tầng mây vạn dặm.

“Bồ Đào, đây là Kim Tiên của tông môn chúng ta!” Hùng Lực kinh ngạc nói.

“Bộ phận nô lệ Kim Tiên Ẩn Linh môn, trước mắt tộng cộng chỉ có hai thành viên này.” Bồ Đào giới thiệu.

“Ba ngày sau, ngươi theo hai vị Kim Tiên này đi Đoạn Kim tiên tông một chuyến.”

“Có thể lấy được bao nhiêu đồ vật từ Tiên tông kia, thì xem bản lĩnh của ngươi rồi, hai vị Kim Tiên này toàn lực ủng hộ ngươi.” Bồ Đào nói.

Vừa nghe đến đây, hai mắt Hùng Lực đột nhiên phát sáng.

“Bồ Đào, có thể nào truyền tống Thiên Vạn Binh đến đây cho ta không, chuyện đòi đồ vật này thì hắn lành nghề, thứ hàng này đã nghèo đến điên rồi, bất luận làm gì cũng mở miệng rất lớn.” Hùng Lực cười ha ha nói.

“Được, tiếp nối Truyền Tống trận cự ly siêu xa, tiêu hao một nghìn Tiên ngọc.” Bồ Đào nói.

“Ngươi nói rõ tình huống, để Thiên Vạn Binh tự trả tiền tới.” Hùng Lực nói thẳng.

“Xin đợi chút.”

Không qua bao lâu, một Truyền Tống trận xuất hiện trước mặt Hùng Lực và Tráng Linh.

Sau đó Thiên Vạn Binh hưng phấn đi ra từ trong Truyền Tống trận.

“Lại dám làm tổn hại danh tiếng học viện của đại sư huynh, không để toàn bộ bảo khố của tông môn kia thâm hụt nặng nề, mặt mũi đại sư huynh để vào đâu.”

“Đại sư huynh yên tâm, chuyện này giao cho ta, đảm bảo xử lý gọn gàng đẹp đẽ cho ngươi.”

Biểu cảm của Thiên Vạn Binh như một con ác lang đã đói mười ngày nhìn thấy một đống thịt tươi vậy.

Chương 1043: Phung phí

“Hắn đây là muốn ăn người sao?” Tráng Linh nhìn dáng vẻ của Thiên Vạn Binh hỏi.

“Hắn chỉ là nghèo đến điên rồi, đừng để ý.” Hùng Lực cười nói.

“Vật đòi về được có một phần của ngươi, biểu hiện cho tốt.”

“Bốn phần, đại sư huynh, ta là vì ngươi mà ra mặt, hơn nữa chuyện đòi tiền này ta là lành nghề nhất.” Thiên Vạn Binh nói.

“Hai phần, không làm thì về.”

“Thành giao, Bồ Đào đại nhân, ta cần tra cứu tư liệu cụ thể của Đoạn Kim tiên tông.” Thiên Vạn Binh sảng khoái nói, hắn thông qua chuyện này đã phát hiện một cơ hội làm ăn.

Một màn hình sáng xuất hiện trước mặt Thiên Vạn Binh, trên đó ghi chép lịch sử và tư liệu chi tiết về Đoạn Kim tiên tông.

“Được rồi, chuyện còn lại không cần quan tâm, cứ ở lại chỗ này nhận tiền là được.” Hùng Lực nói với Tráng Linh.

“Tiên ngọc lấy về được mà không dùng đến thì giao cho tông môn sao?” Tráng Linh có hơi nghi ngờ hỏi.

“Tông môn chỉ lấy chi phí phí tổn thôi, chút Tiên ngọc còn lại đó, tông môn không để ý.” Hùng Lực nói.

Hắn phát hiện gần đây hạn mức Tiên ngọc cho vay của hắn ở tông môn lại tăng rồi, như thế chứng minh tông môn lại có một khoản lớn Tiên ngọc nhập vào.

“Tông môn tốt hơn Hợp Hoan tông của Tiên giới lúc trước quá nhiều rồi.” Tráng Linh thở dài nói, nàng nghĩ đến khoảng thời gian bi thảm cùng tỷ muội mới bay lên Tiên giới ở Hợp Hoan tông kia.

Tuy không đến nỗi buộc phải bán mình, nhưng muốn ở lại tông môn, mỗi năm bắt buộc cần phải giao nộp đầy đủ Tiên ngọc.

Cho nên điều này khiến cho bọn họ không có một chút ấn tượng tốt nào với Hợp Hoan tông.

“Bây giờ ngươi cũng xem như là một nửa người của Ẩn Linh môn rồi, sau này cuộc sống của ngươi cùng tỷ muội các ngươi sẽ càng ngày càng tốt.” Hùng Lực an ủi, nói.

“Khoảng thời gian trước nhận được thông báo của Bồ Đào, nói là nội môn Ẩn Linh môn mở cửa với Ẩn Nguyệt tông rồi, khi nào chúng ta trở về phải so tài tử tế một trận.” Tráng Linh vừa nói xong thì cảm giác có hơi ngứa tay, nàng đã rất lâu không đánh nhau một trận sảng khoái.

“Ha ha, không gấp, đợi sau khi nhóm học viên thứ nhất tốt nghiệp rồi nói, đến lúc đó giữ lại đủ học viên làm giáo viên, còn lại giao thẳng quyền quản lí cho Bồ Đào là có thể quay về tông môn rồi.”

“Sau khi đến tông môn, muốn so tài thế nào cũng được.” Hùng Lực nói, thực ra hắn cũng có chút chiến ý, chỉ có điều trước mắt trả hết tiền vay cho tông môn càng quan trọng hơn.

…

Một chiếc tiên chu cực lớn rời khỏi Thiên Quan Tiên giới, bay về hướng Xích Hoàng Tiên giới.

Trên tiên chu, chở theo một tiểu thế giới sang trọng.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực sống ở trong tiểu thế giới.

Ở một đạo trường bên trong tiểu thế giới, hai người vừa so tài xong, khí tức có hơi yếu ớt, đi ra từ trong đạo trường.

Bên ngoài đạo trường, sớm đã có mấy vị tỳ nữ ngoại hình xinh đẹp, dáng người yểu điệu đứng chờ.

“Hai vị chủ nhân, tu luyện vất vả rồi, mời di chuyển đến Tiên tuyền Tôn Ôn Ngọc tắm rửa, để nô gia đấm bóp cho ngươi thật tử tế, thư giãn thân thể sau khi tu luyện mệt mỏi.”

Một giọng nói nhẹ nhàng mà lại cung kính vang lên, khiến người nghe cảm thấy nhẹ nhàng sảng khoái.

Chỉ thấy một vị nữ tử vóc dáng cao gầy, hoa dung nguyệt mạo.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, hai người liếc nhìn nhau, sau đó đi về phía Tiên tuyền dưới sự dẫn đường của người tỳ nữ.

Tắm Tiên tuyền, làm vật lý trị liệu, trải qua thời khắc linh hồn thăng hoa, hai người lại nhận thức rõ ràng hơn về thế giới này hơn một phần.

Đợi sau khi tỳ nữ đều đi hết, Kiếm Vô Cực hỏi Hàn Phi Vũ: “Ngươi bao cả tiểu thế giới này, tiêu hết bao nhiêu Tiên ngọc!”

“Không nhiều, ba nghìn vạn mà thôi, nếu không phải sẽ thu hút sự chú ý của người khác, bao cả một chiếc tiên chu này thì đã làm sao.” Hàn Phi Vũ thoải mái nói.

“Có phải là có chuyện gì xảy ra không, ngày trước ngươi chỉ là mua đồ vung tay quá trán, sẽ không bỏ công sức ở phương diện hưởng thụ này.” Kiếm Vô Cực hỏi.

Hai người làm sư huynh đệ suốt mấy nghìn năm, sự hiểu biết lẫn nhau cũng giống như chính mình.

“Chuyện nhận lấy việc không thể làm được, suy tính theo nét mặt của sư tổ, việc này một khi bắt đầu làm, mười vạn tám nghìn năm sau, ta có lẽ sẽ không thể trải qua những ngày tháng tốt đẹp.”

“Cho nên trước lúc này còn không hưởng thụ hẳn hoi một lần, khiến người khác chú ý thì làm sao, chúng ta cũng không phải ăn chay.” Hàn Phi Vũ có hơi cay đắng nhìn mu bàn tay của mình nói.

Lúc hắn rời đi, nét mặt đồng tình mà không đành của Từ Phàm khiến hắn có hơi lo sợ.

Đi theo ở bên cạnh sư tổ bao nhiêu năm như vậy, bọn họ biết, nhìn thấu thiên cơ chỉ là việc làm cơ bản của sư tổ.

Lại kết hợp với nét mặt kia, Hàn Phi Vũ đã cảm nhận được mười vạn tám nghìn năm này của mình sẽ rất không yên bình.

“Vậy sau khi ngươi tiến vào đến Tiên giới mục tiêu, khiêm nhường một chút, tìm bừa một cự thành an toàn làm ăn buôn bán nhỏ, một nghìn năm của Tiên giới rất mau sẽ trôi qua, không nói đến chuyện yên bình hay không yên bình.” Kiếm Vô Cực an ủi.

“Vô Cực sư đệ, có những lúc sữ mạnh của vận mệnh sẽ đẩy chúng ta đi, muốn dừng cũng không dừng được.” Hàn Phi Vũ nói.

Chính vào lúc Hàn Phi Vũ nói xong, cả toà tiên chu đã tiến vào trạng thái nhảy không gian tốc độ cao.

Tuyến đường thủy này đã đi mấy chục lần, cho nên thuyền trưởng trên thuyền tăng tốc lên hẳn mức lớn nhất.

“Theo như lời ngươi nói này, vậy thì đừng nghĩ nhiều nữa, đi một bước tính một bước.”

“Vận mệnh sẽ đẩy ngươi bước đi, đó cũng là chuyện sau này đợi ngươi tiến vào trong Tiên giới kia xong.

“Trước lúc đó, chúng ta cứ ở trong tiểu thế giới xa hoa này hưởng thụ một cách tử tế.”

Hai người nói rồi khoác áo choàng tắm, đi vào trong một đại sảnh Tiên Vũ thuộc về riêng tiểu thế giới của bọn họ.

Tỳ nữ sớm đã chuẩn bị sẵn, mời bọn họ đến chỗ ngồi.

Tiên trà, linh quả, điểm tâm, không cần tự mình động tay, chỉ cần đưa mắt ra hiệu đã được tỳ nữ đút vaov miệng.

Từng bàn tay nhỏ, mềm mại như ngọc, đút từng miếng điểm tâm vào trong miệng của Kiếm Vô Cực.

Ngón tay lướt qua bờ môi của Kiếm Vô Cực, đột nhiên khiến hắn sinh ra một loại cảm giác khác lạ.

Lúc này đây, một bản tiên nhạc trong trẻo tinh tế vang lên như có như không.

Từng vị nữ tử như Thiên Tiên, ăn mặc đoan trang, đi đến bên trong sân nhảy.

Một khúc tiên vũ, khiến hai người nhìn đến sững sờ mê say.

“Chúng ta như thế này liệu có phải hơi xa xỉ rồi không~” Kiêm Vô Cực căng thẳng truyền âm nói, giống như xử nam trong sáng ngây thơ lần đầu tiên tiến vào câu lạc bộ ‘Đại Bảo Kiếm’.

“Phung phí chắc chắn là hơi một chút, nhưng ba ngàn vạn Tiên ngọc này của chúng ta há nào có thể tiêu một cách vô ích.”

Hàn Phi Vũ nói rồi để tỳ nữ ở bên cạnh cùng rót cho hai người bọn họ một ly rượu, cụng ly uống với Kiếm Vô Cực.

Sau khi hết một khúc tiên vũ, Hàn Phi Vũ có hơi say mở miệng nói: “Tiếp tục tấu nhạc, tiếp tục nhảy.”

“Nhảy mà tốt, tất cả đều có thưởng~”

Hàn Phi Vũ vừa vung tay, một trăm vạn Tiên ngọc trôi bồng bềnh trên sân nhảy, thu hút thần kinh của tiên nữ đang nhảy một cách sâu sắc.

“Không cần lo lắng, Thiên Vận thương hội ở trong ba ngìn giới không thua gì thương hội Thiên Đỉnh.”

“Bọn họ sẽ không vì chút Tiên ngọc này mà mà chơi xấu đâu, ngược lại, tiên ngọc chúng ta tiêu phí càng nhiều, bọn họ sẽ càng cung kính chúng ta.” Hàn Phi Vũ nhìn Kiếm Vô Cực có hơi lo lắng không nhịn được mà truyền âm nói.

“Ta không phải lo lắng vấn đề này, từ khi quen biết sư huynh đến nay, vẫn luôn cẩn thận dè dặt, điểm này ta vẫn là rất yên tâm.”

“Chuyện bây giờ ta lo lắng là, chúng ta ngồi chiếc tiên chu này cần du hành ở Tinh vực thời gian tám mươi năm, ta lo chúng ta không chịu nổi, lưu lạc ở trong thế giới này.”

Chương 1044: Hòa nhau

“Tùy tâm mà thôi, lòng hướng đạo chúng ta là tinh thần vạn cổ bất diệt.”

“Hưởng thụ chỉ là tạm thời, điều này có thể nhấn chìm lòng hướng về đạo giống như tinh thần kia của chúng ta sao?” Một tay Hàn Phi Vũ nâng ly rượu lên, tay còn lại vung vẩy nói.

Đúng lúc hai người nói chuyện, toàn bộ tiên chu đột nhiên rung lên.

Ngay cả hai người ở bên ngoài tiểu thế giới, cũng khẽ rung một cái.

“Xin lỗi hai vị khách quý, tiên chu gặp một con cự thú tinh vực tình cờ đi qua, né tránh khẩn cấp mới dẫn tới chấn động vừa rồi.” Kim Tiên trấn thủ tiên chu xin lỗi nói.

“Không sao thì tốt ~” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, trên tiên chu, một đoạn tiên văn trên pháp trận củng cố tiểu thế giới, vừa rồi lúc tiên chu rung lên, trực tiếp bị vỡ nát.

Tiên văn trận pháp bị phá vỡ như vậy, vốn sẽ có khí linh của tiên chu tu bổ.

Nhưng khí linh của tiên chu lúc này, bởi vì vừa rồi tránh khẩn cấp, lệch hướng đến hàng tuyến khác đang nhanh chóng điều chỉnh.

Kiểm tra đến tiên văn này mặc dù bị vỡ nát, nhưng trận pháp củng cố tiểu thế giới vẫn vận hành ổn định, chuyện tu bổ tiên văn, thì sẽ được giữ gìn sau khi đến trạm.

Tiên chu chở hai người Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực, tiếp tục lao tới Xích Hoàng Tiên giới với tốc độ nhanh nhất.

Trong tiểu viện của Ẩn Linh môn, hai thầy trò Từ Phàm, Từ Cương vừa uống trà, vừa nhìn phong cảnh trong tông môn.

“Từ sau khi nội môn cởi mở hơn với Ẩn Nguyệt tông, nội môn này náo nhiệt lên không ít.” Từ Phàm nhìn độn quang màu sắc khác nhau thường quét qua giữa nội môn nói.

“Bây giờ đệ tử của Ẩn Nguyệt tông chủ yếu vẫn đang ở Nguyên Anh Hóa Thần kỳ, chính là lúc có thể giày vò.” Từ Cương ở một bên cười nói, hắn nhớ lại trạng thái lúc hắn đang ở Nguyên Anh Hóa Thần kỳ.

Đúng lúc này, trên bầu trời xẹt qua một luồng độn quang màu đỏ nhạt, tốc độ cực nhanh, vượt xa độn quang màu khác đang hoạt động trong nội môn.

“Luồn độn quang màu đỏ đó chính là Tiêu Lạc Phàm, nếu tương lai không có gì bất ngờ xảy ra, thì nàng chính là người đảm đương chiến lực của hai tông.” Từ Phàm chỉ về phía ánh sáng màu đỏ nhạt kia nói.

“Nếu có thể được sư phụ đánh giá cao như vậy, thì chắc chắn vô cùng giỏi, sau này cần phải chú ý nhiều hơn một chút.” Từ Cương uống một ngụm trà, trong lòng suy nghĩ đến những lời sư phụ đã từng khen hắn, dường như vẫn chưa có chiến lực đảm đương danh hiệu này.

“Cho ngươi xem một thứ thú vị.”

Một màn sáng xuất hiện ở trước mặt hai người.

Trong màn sáng, là Tiêu Lạc Phàm đang thách đấu Từ Cương ở Luyện Hư kỳ.

Trong khiêu chiến vô tận của tông môn có một phân đoạn vô cùng thú vị, đó chính là có thể khiêu chiến với tiền bối có cùng thời kỳ với mình trong tông môn.

Trong đó Từ Cương chính là loại hình khiêu chiến hấp dẫn nhất, nhưng người có thể hoàn thành khiêu chiến, đến nay tông môn chỉ có một trường hợp.

Trong màn sáng, Tiêu Lạc Phàm chỉ dựa vào đạo Thôn Phệ, đánh trả trong cuộc chiến với Từ Cương.

Ba cái miệng khổng lồ giống như vực sâu xuất hiện từ sau lưng Tiêu Lạc Phàm, cho dù Từ Cương thi triển loại thần thông nào, cũng có thể bị cái miệng khổng lồ như vực sâu ở sau lưng thôn phệ.

Sau đó hóa thành sức mạnh của bản thân Tiêu Lạc Phàm, biến thành từng luồng quang hồng ngẫu nhiên bắn về phía hư không, đi thăm dò vị trí chân thân của Từ Cương.

“Nếu vận khí của Tiêu Lạc Phàm đủ tốt, nói không chừng cũng có thể thắng, nhưng cuối cùng chỉ có dẫn đến một trận hòa nhau.”

Trong màn sáng, toàn bộ thế giới chiến đấu đã bị đánh tan tác.

Tiêu Lạc Phàm mặc váy dài màu trắng kiêu ngạo đứng giữa thế giới, ngẩng đầu nhìn Ảo ảnh ngàn tay trên bầu trời giống như một Ma vương.

Cảm giác như khi xem trận đại quyết chiến cuối cùng trong một loại tiểu thuyết.

Sau đó trận chiến đấu tiếp tục, toàn bộ thế giới chiến đấu lại rơi vào trong đan xen giữa ánh sáng với hình ảnh.

Tiêu Lạc Phàm chưa bao giờ cố gắng gánh chịu thần thông của Từ Cương, có thể tránh thì tránh, không thể tránh, thì để cho ba cái miệng khổng lồ sau lưng thôn phệ.

Dáng người nhanh nhẹn xuyên qua giữa các loại thần thông, lúc gặp phải khu vực bị thần thông hoàn toàn bao phủ, thì để cho ba cái miệng khổng lồ như vực sâu sau lưng nuốt.

Hóa thành sức mạnh của bản thân, rồi hướng về phía đã quan sát trước đó hóa thành luồng quang hồng bắn tới.

“Cho nàng thêm chút thời gian, đoán chừng thật sự có thể chiến thắng ta của thời kỳ đó.” Từ Cương vui vẻ yên tâm nói, tông mông càng ngày càng lớn mạnh, thiên tài càng ngày càng nhiều, tất cả phương diện đều phát triển theo hướng tốt.

Đúng lúc này, Tiêu Lạc Phàm dựa vào thiên phú chiến đấu cao siêu của nàng, đã thực sự cảm nhận được vị trí của Từ Cương.

Một đôi tay ngọc đột nhiên vươn về phía Từ Cương, cuối cùng một luồng Thôn Phệ chi lực trong nháy mắt đã vây khu vực đó lại.

Ngọc thủ nắm chặt khu vực đó chớp mắt đã nổ tung.

Tìm đúng vị trí rồi, chỉ đáng tiếc là vẫn chưa đột phá, thần thông phòng ngự dày kia trên người Từ Cương.

Ảo ảnh ngàn tay trên không trung, vẫn thi triển thần thông.

Mặc dù lần này Tiêu Lạc Phàm tìm đúng vị trí, không đánh chết thành công, nhưng cũng nhìn thấy hi vọng thắng lợi.

“Thiên phú chiến đấu này, chắc chắn là đệ nhất tông môn.” Từ Cương không khỏi tán dương nói.

“Gần như thế, coi như là ngang hàng đi.”

“Nhưng thiên phú chiến đấu này, càng về sau thì tác dụng phát huy lại càng lớn.”

“Nếu thần thông hệ Ly Tử của ngươi, không đạt đến trình độ tinh thông trước khi thăng cấp Kim Tiên, thì ngươi có thể sẽ bị Tiêu Lạc Phàm vượt qua.” Từ Phàm cười nói.

Trận chiến đấu trong màn sáng vẫn kéo dài ba ngày ba đêm, Ảo ảnh ngàn tay cũng mở hết hỏa lực ba ngày ba đêm.

Thời gian trận chiến dài nhất đã đến, trận chiến đấu kết thúc, hai bên hòa nhau.

“Bồ Đào đại nhân, Từ đại phong chủ lúc Luyện Hư kỳ thật sự có thể toàn lực thi triển thần thông như vậy ba ngày ba đêm sao?” Sau khi rút khỏi trận chiến đấuTừ Lạc Phàm nghiêm túc hỏi, nàng nghiêm túc đánh giá bản thân một chút, nếu trận chiến này kéo dài đến ngày thứ năm, thì nàng sẽ không đủ tinh lực để chống đỡ.

“Căn cứ số liệu của Từ phong chủ khi đó, kết hợp với pháp bảo trên người, trạng thái này vẫn có thể kéo dài thêm, trạng thái đỉnh phong có thể duy trì một tháng.” Bồ Đào vô cùng nghiêm túc trả lời.

“Ta thua rồi ~” Tiêu Lạc Phàm trầm mặc một chút rồi nói.

Đến đây, cảnh tượng trong màn sáng kết thúc.

“Chỉ dựa vào chỉ dạy ảo cảnh bình thường nhất của tông môn, đã có thể đi đến bước này, thật sự rất lợi hại.”

Không biết từ lúc nào, Từ Nguyệt Tiên đã xuất hiện ở sau lưng hai người bọn họ.

“Bái kiến sư phụ, đồ nhi quay về rồi.” Từ Nguyệt Tiên vừa nói vừa lấy ra một Tiên khí không gian.

“Đây là Tâm Nguyên Hoa thánh phẩm ta tìm cho sư phụ, chỉ đáng tiếc tốn quá nhiều thời gian.” Từ Nguyệt Tiên có chút đáng tiếc nói, chịu trăm ngàn cay đắng tìm kiếm thần dược trị thương cho sư phụ, sau đó vô cùng phấn khởi cầm trở về, kết quả phát hiện vết thương của sư phụ đã khỏi rồi.

“Tốt, nuôi ở trong nội môn đi, nói không chừng lúc nào đó sẽ phải dùng đến.” Từ Phàm cười rồi cất Tâm Nguyên Hoa đi.

“Thấy tông môn lại xuất hiện thiên kiêu mới, trong lòng Nguyệt Tiên rất vui mừng.” Từ Nguyệt Tiên xúc động nói, nhớ lại lúc mới thành lập tông môn, nhóm đệ tử đầu tiên của tông môn mới có hơn hai trăm người, lúc đó bọn họ vẫn có thể chống đỡ tình cảnh.

“Còn nhớ những lời trước kia vi sư từng nói không?”

“Đều sẽ thực hiện, không rơi rớt một cái gì cả.”

“Chủ nhân, chuyện về Học viện Luyện Thể số 1 đã có kết quả.” Giọng nói của Bồ Đào đột nhiên xuất hiện.

“Kết quả gì?”

“Lấy sạch bảo khố của Đoạn Kim tông môn, toàn tông phục vụ cho

Học viện Luyện Thể số 1 một nghìn năm.”

“Là ai cùng đến Đoạn Kim tông môn, cái này không giống với tác phong của Hùng Lực.”

“Thiên Vạn Binh.”

“Thì ra là tên nhóc đó, cái này thì không sai ~”

Chương 1045: Dã tâm của Thiên Vạn Binh.

“Sau này nếu lại có tông môn đến kiếm chuyện với những học viện cấp dưới của chúng ta, thì cứ theo tiêu chuẩn này mà xử lý.” Từ Phàm lạnh nhạt nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Nguyên giới, trong ảo cảnh lớn nhất.

Tiêu Lạc Phàm đến gần khu vực khiêu chiến vô tận.

“Ta muốn khiêu chiến cửa ải đặc biệt.” Bên trong không gian khiêu chiến ảo cảnh cá nhân, Tiêu Lạc Phàm ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời nói.

Lập tức có vô số màn sáng xuất hiện bên cạnh Tiêu Lạc Phàm, trong mỗi màn sáng, đều có hình ảnh của một người có chiến lực xuất chúng trong tông môn.

Có đệ tử, có phong chủ, có trưởng lão.

Tiêu Lạc Phàm nhìn lướt qua từng bóng người.

“Tại sao không có cửa ải khiêu chiến của Trương sư huynh.” Tiêu Lạc Phàm có chút tò mò hỏi.

“Không có số liệu cụ thể về Trương Học Linh ở thời kỳ này, không tạo thành cửa ải khiêu chiến đặc biệt.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Vậy ta có thể khiêu chiến với đại trưởng lão lúc cùng thời kỳ được không.” Tiêu Lạc Phàm đột nhiên có ý nghĩ kỳ lạ nói, không có gì khác, chỉ là muốn mở mang tầm mắt về thần tư của đại trưởng lão.

“Khiêu chiến đại trưởng lão cần phải tiêu hao một nửa tích phân của bản thân ngươi, ngươi không nên lựa chọn chủ nhân để khiêu chiến.” Bồ Đào tốt bụng khuyên giải.

“Ta chỉ muốn hiểu biết thêm một chút về chiến lực lúc cùng thời kỳ giữa ta với đại trưởng lão, hy vọng Bồ Đào đại nhân có thể thành toàn.” Tiêu Lạc Phàm nói rồi nhìn tích phân của mình, một nửa thì một nửa, cũng đủ dùng rồi.

“Được.”

Sau khi Bồ Đào nói xong, tiểu thế giới cá nhân của Tiêu Lạc Phàm bắt đầu biến đổi, còn bản thân nàng xuất hiện ở trên một ngọn núi.

Đại trưởng lạo nàng sùng bái nhất đang ở trên một ngọn núi khác, hai người cách núi nhìn nhau.

“Ngươi ra tay trước, để tránh khiến ngươi cảm thấy một nửa tích phân này tiêu hao không đáng giá.” Từ Phàm số liệu hóa nhìn Tiêu Lạc Phàm nói.

Tiêu Lạc Phàm không hề do dự, trực tiếp phát động thần thông thôn phệ mạnh nhất.

Một vòng ánh sáng màu đen trực tiếp bao phủ Từ Phàm, bắt đầu thôn phệ.

Nhưng đúng vào lúc này, một tia ly tử từ ánh sáng màu đen xông ra, trực tiếp xuyên thấu Tiêu Lạc Phàm.

Một tia đó giống như đã phong tỏa chân linh của nàng vậy.

Bất kể nàng né tránh như thế nào, cũng khó tránh khỏi tia xuyên thân.

Kết thúc trận đấu, Tiêu Lạc Phàm lại trở về không gian cá nhân.

Nàng lặng lẽ nhìn tích phân trên mặt bảng số liệu của mình, đột nhiên cảm thấy một nửa tích phân này tiêu hao không đáng giá chút nào.

“Sức chiến đấu chênh lệch quá nhiều, sẽ chỉ tạo thành hiện tượng bị giết trong nháy mắt.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Đã tạ Bồ Đào đại nhân đã cho biết, sau này ta sẽ nỗ lực tu luyện, để không bị đại trưởng lão giết chết trong chớp mắt.” Ánh mắt Tiêu Lạc Phàm kiên định nói.

Học viện Luyện Thể số một quy định, Hùng Lực vui vẻ nhìn bảo khố của học viện lần đầu tiên được lấp đầy.

“Tiền vay của tông môn có thể trả rồi, với số tiền còn lại chúng ta vẫn có thể thu nhận thêm nhiều đệ tử hơn.”

“Bồ Đào, ta muốn mời ba đội sư đệ thuộc mạch Thổ Kiến, đến mở rộng học viện.”

Sau đó Hùng Lực liếc nhìn Tráng Linh bên cạnh.

“Ngươi phụ trách tuyển sinh, số người cần tuyển lần này là ba trăm triệu.” Hùng Lực khí phách nói.

Cũng đã bao nhiêu năm rồi, cuối cùng hắn cũng giàu có hơn một chút.

“Ba trăm triệu đệ tử không phải hơi nhiêu sao.” Tráng Linh ở bên cạnh lo lắng nói, có cảm giác lo lắng nam nhân nhà mình tiêu tiền như nước.

“Không nhiều, ta vừa mới đi tìm Bồ Đào, vừa hay trong phạm vi tiếp nhận của chúng ta.”

“Chỉ cần vượt qua hai ba nghìn năm này, thì mỗi năm chúng ta có thu hoạch được tiên ngọc đáng kể.”

“Như vậy thì có thể gom đủ tinh khoáng để luyện chế Hậu thiên linh bảo.” Hùng Lực mặc sức tưởng tượng nói.

Mục đích hắn xây dựng học viện một là vì kiếm lấy tiên ngọc cho tông môn, hai là thu thập cho mình một bộ Tiên khí tốt một chút.

Nhưng hôm nay, mục đích của hắn bắt đầu dần dần xảy ra biến đổi, từ Tiên khí lúc đầu, biến thành tiên khoáng để luyện chế Hậu thiên linh bảo.

“Đến lúc đó sau khi học viện của chúng ta phát triển rực rỡ, cho mỗi sư huynh đệ trong học viện của chúng ta, tất cả đều thu được một bộ tiên khoáng luyện chế Hậu thiên linh bảo.” Hùng Lực lớn tiếng nói.

“Vậy có ta không?” Tráng Linh ở bên cạnh dịu dàng hỏi.

“Đó là tất nhiên.” Hùng Lực lập tức nói.

Từ sau khi Tráng Linh đến học viện này, hắn đã phát hiện nữ nhân này trông thì tùy tiện nhưng lại rất tỉ mỉ, tinh tế, quản lý một số phân đoạn khó khăn của học viện một cách có trật tự.

Hơn nữa khi làm thầy cũng có thể kích thích ý chí chiến đấu của mấy học viên kia.

“Hôm nay học viện của chúng ta thu được mùa lớn, nên chúc mừng.”

“Bồ Đào, mời Tống sư đệ (Đệ tử của mạch Mỹ Thực) đến tổ chức một bữa tiệc linh đình cho toàn bộ học viện của ta, thì cần bao nhiêu tiên ngọc.” Hùng Lực hỏi.

“Tự mang nguyên liệu nấu ăn, tính dựa theo số lượng tất cả học viên trong học viện của ngươi, thì cần mười ba nghìn tiên ngọc.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

“Quấy rầy rồi, ta vẫn là nên mua nhiều nguyên liệu nấu ăn một chút, để cho đầu bếp trong phòng ăn của học viện mình làm đi.” Hùng Lực suy nghĩ một chút rồi nói.

Đúng vào lúc này, trong học viện đột nhiên có một học viên đột phá đến Độ Kiếp kỳ.

Trong nháy mắt Hùng Lực đã cảm nhận được khí tức.

“Mau, khởi động Độ Kiếp đài của học viện chúng ta, triệu tập học viên toàn viện, ta phải giải thích cho bọn họ làm thế nào để chống cự thiên kiếp.” Hùng Lực phấn khởi nói.

Không ngờ chuyện tốt lại liên tiếp đến với học viện, sau Độ Kiếp kỳ thì có thể thăng cấp Đại Thừa, ở học viện bọn họ được coi như là đã tốt nghiệp.

Chỉ cần tốt nghiệp thì đồng nghĩa với việc học viên đã có thể tự mình đi kiếm lấy tiên ngọc, bù học phí còn thiếu trước đây.

…

Học viện Tổng hợp số mười tám, đây là học viện được xây dựng bởi Thiên Vạn Binh kết hợp với vài sư huynh khác.

Toàn bộ học viện lấy bàng môn chi đạo làm chủ, bàng môn chi đạo chuyên về luyện đan, luyện khí, trận pháp, bùa chú, con rối và các loại kịch độc.

Hắn đã phát bảng hiệu ra thế giới bên ngoài, cho dù không có thiên phú, cũng có thể đưa họ nhập môn.

Không nhập môn không lấy học phí.

Hơn nữa người có thiên phú, chỉ cần thông qua kiểm tra là đã có thể vay tiền nhập học, sau khi tốt nghiệp một nghìn năm, chỉ cần bổ sung học phí là được.

Cho nên nói học viện do Thiên Vạn Binh mở cũng là một khu nhà nhiều học viên nhất trong tất cả học viện.

Bây giờ hắn thân là viện trưởng trong ở bên trong phòng làm việc của mình, tra cứu tài liệu của các tiên tông xung quanh.

“Nhiệt liệt nhắc nhở, hai tiên tông xung quanh học viện, chưởng giáo của bọn họ hoặc là trưởng lão cao nhất tất cả đều đã từng đi qua Ẩn Linh môn.” Bồ Đào tốt bụng nhắc nhở nói.

“Vậy không có một chút cơ hội nào sao?” Thiên Vạn Binh hơi thất vọng.

Mặc dù hắn giúp đại sư huynh thanh trừ sạch sẽ bảo khố của Đoạn Kim tiên tông kia, nhưng đồ rơi vào trong tay hắn cũng không có bao nhiêu.

Cho dù bán hết, thì cũng chưa trả xong tiền vay của hắn ở trong tông môn.

“Xem ra học viện muốn phát triển, chỉ có thể từ từ tích tụ theo thời gian.” Thiên Vạn Binh thở dài nói, nhưng sau đó lại phấn chấn lên.

“Mức độ phồn thịnh ở tiên vực của ta chỉ đứng sau Tinh Nguyệt tiên ngọc, chỉ cần kinh doanh thật tốt, sau này chắc chắn sẽ vượt qua học viện Kim Khí, mang đến thật nhiều tiên ngọc cho tông môn.”

“Đồng thời cũng có thể mưu cầu tài nguyên cho bản thân ~”

Thiên Vạn Binh cảm thấy cần phải tạo một mục tiêu cho mình, như vậy mới có động lực để tiến về phía trước.

“Bồ Đào, mua một con rối Kim Tiên do tông môn luyện chế cần bao nhiêu tiên ngọc.” Thiên Vạn Binh hỏi một vấn đề trước kia bản thân không dám hỏi.

“Giá vốn, bốn nghìn tỷ tiên ngọc.” Bồ Đào trả lời.

“Không phải là bốn nghìn tỷ tiên ngọc thôi sao! Chờ ta trả hết nợ, ta sẽ phát triển học viện.”

“Đến lúc đó một năm đã có thể đạt được đến một tỷ tiên ngọc, bốn nghìn tỷ tiên ngọc chỉ cần bốn nghìn năm.” Thiên Vạn Binh tự động viên chính mình.

Thứ hắn tu luyện chính là đạo điều khiển con rối, đây là hắn căn cứ theo chỉ điểm của đại trưởng lão tìm ra một đạo thuộc về mình.

Chương 1046: Huynh đệ tốt rời đi

Ngay sau lúc Thiên Vạn Binh tưởng tượng dẫn theo mười con rối Kim Tiên uy phong kiêu ngạo ở bên ngoài.

Thì một con rối Chân Tiên kỳ bưng một ấm trà linh đi tới.

“Có phải lại đang mơ màng con rối Kim Tiên của ngươi hay không!” Con rối Chân Tiên nói.

Thiên Vạn Binh quay đầu lại nhìn thoáng qua con rối Chân Tiên ngưng tụ tất cả tâm huyết của hắn.

“Ta đây chẳng phải là muốn cho ngươi thêm một đại ca, sau này lúc ra ngoài, cũng che chở cho ngươi thêm chút sao.” Thiên Vạn Binh cười ha hả nói.

Năm đó, dưới sự hướng dẫn của đại trưởng lão, hắn đã tạo ra con rối nhất đạo của riêng mình.

Hắn tạo ra con đường cho mình, đó chính là con rối trước mắt.

Lúc đầu hắn còn sợ sệt Tu Tiên giới bất dung.

Mãi cho đến sau này hắn nhìn thấy Tiên triều Cửu Phượng có được con rối linh trí của mình, hắn mới yên tâm.

“Bước chân quá lớn, dễ dàng kéo lùi.”

“Bây giờ ngay cả bờ vực cảnh giới Kim Tiên người còn chưa chạm đến được, đã nghĩ đến con rối Kim Tiên, không sợ đến lúc đó bản thân không khống chế được sao?” Con rối Chân Tiên vừa rót trà cho Thiên Vạn Binh, vừa nói.

“Hai chúng ta là cha con liền thể, chỉ riêng ta cố gắng thì sao, ngươi cũng phải cố gắng tu luyện.”

“Ngươi có thể chạm đến cảnh giới Kim Tiên, không có nghĩa là ta cũng có thể thăng cấp đến Kim Tiên.” Thiên Vạn Binh kéo lấy con rối Chân Tiên cười ha hả nói.

Con rối Chân Tiên trước mắt dung hợp với huyết nhục và linh hồn của bản thân, khiến đặc điểm của nó ngày càng gần gũi với Nhân tộc.

Lúc trước nhận thấy con rối sinh ra linh trí này vô thức hấp thu huyết nhục với linh hồn của mình, đúng là dọa Thiên Vạn Binh hoảng sợ.

Sau đó vội vàng dẫn theo con rối này đi tìm đại trưởng lão.

Đại trưởng lão chỉ nhàn nhạt liếc mắt một cái, lập tức nói: “Không sao, ngươi cứ xem như có thêm một con rối phân thân là được.”

Sau đó lại thôi diễn một bí pháp con rối cho Thiên Vạn Binh.

“Ta luôn lắng nghe bài giảng ngàn năm của đại trưởng lão ở trong cơ thể ngươi, hưởng lợi vô cùng.”

“Nhưng chỉ là vì ngươi nghèo, không lấy được Tiên khoáng cấp bậc Hậu thiên linh bảo, dẫn đến năng lực chịu đựng trung tâm của ta có hạn, không chạm tới cảnh giới Kim Tiên được, ngươi nói chuyện này có thể oán ta sao?”

“Trước kia còn ổn, nghèo thì có nghèo một chút, hiện tại lại mang theo cái mông nợ nần, vốn định đợi ngươi mở học viện giàu có có thể có Tiên khoáng thăng cấp.”

“Hiện tại nhìn biểu cảm của ngươi, ngươi một lòng muốn mua con rối Kim Tiên, chưa bao giờ nghĩ đến chuyện thăng cấp ta.”

Nghe được lời của con rối Chân Tiên nhà mình, Thiên Vạn Binh có chút lúng túng nói: “Sao có thể, từ khi ngươi sinh ra, ta đối đãi ngươi như con trai.”

“Thân là một người cha ruột, sao không đưa thứ tốt cho con trai mình chứ.” Thiên Vạn Binh cười đuổi con rối Chân Tiên đi.

“Ha ha!” Con rối Chân Tiên xem như nhìn thấu Thiên Vạn Binh.

Sau khi con rối Chân Tiên rời đi, trong tay Thiên Vạn Binh lại có thêm một đóa hoa nhỏ, hắn ngắt từng cánh hoa đồng thời miệng lẩm bẩm.

Nuôi con trai, mua con rối Kim Tiên, nuôi con trai, mua con rối Kim Tiên.

Cho đến khi cánh hoa cuối cùng là nuôi con trai.

“A, nhất định là ta đã lấy nhầm hoa rồi!” Sau đó lại lấy ra một đóa hoa nhỏ, cánh hoa cuối cùng là mua con rối Kim Tiên, lúc này Thiên Vạn Binh mới hài lòng gật đầu.

Mấy năm nay, bởi vì Thiên Vạn Binh nghèo, con trai con rối này của hắn cũng được tính là một nguyên nhân.

Bởi vì nó quá biết ăn Tiên khoáng, chỉ riêng Tiên khoáng nó ăn đã có thể luyện ra năm con rối Chân Tiên.

Trên một cự hồ ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm được huynh đệ tốt của hắn gọi qua đây.

“Từ đại ca, có lẽ ta phải đi rồi.” Mặt Vương Vũ Luân không nỡ nói.

Từ Phàm hiểu được huynh đệ tốt nói là có ý gì, nên gật đầu nói: “Nên đến ắt sẽ đến, yên tâm đi, ta sẽ khiến bên tông môn yên ổn.”

Một ngọc phù chú tản ra Huyền Hoàng chi khí xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

“Cái này có thể triệu hoán phân thân của thê muội ta, vốn định thêm mấy phù chú như vậy, đáng tiếc cuối cùng ta nể mặt, nên chỉ lấy một cái.”

“Từ đại ca dùng trước đi, đợi đến khi có cơ hội ta sẽ lấy thêm cho ngươi.” Vương Vũ Luân nói xong, đặt ngọc phù chú tản ra Huyền Hoàng chi khí vào trong tay Từ Phàm.

Từ Phàm lập tức nước mắt lưng tròng, không nỡ nói đến chuyện tình cảm, huynh đệ tốt làm cũng tốt quá rồi.

“Cuộc chia ly này không biết sẽ bao nhiêu năm, đợi sau khi ta có thực lực, sẽ đi thăm ngươi.” Từ Phàm nói xong lấy ra ba mươi Huyền Hoàng chi khí.

“Ngươi hãy cầm lấy ba mươi Huyền Hoàng chi khí này, nhà nghèo phú lộ.”

“Có mềm đến đâu, đại ca cũng không thể để ngươi ăn cơm mềm ở phương diện này được.” Từ Phàm chân thành nói.

“Từ đại ca!!!”

“Vũ Luân!!!”

Hai người họ nhìn nhau, đều là tình cảm tương tư không rời.

Dù tình huynh đệ có sâu sắc hơn nữa, nên đi thì vẫn phải đi.

Từ Phàm đứng bên ngoài tông môn, phất phất tay với phu thê Vương Vũ Luân đang đi xa.

Lúc này, bóng dáng của một thiếu nữ xuất hiện trên bầu trời.

Đầu tiên là nhìn Vương Vũ Luân, sau đó lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Tỷ phu, đi thôi!”

Phu thê Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm đang phất tay, sau đó biến mất giữa thiên địa.

“Đừng ủ rũ nữa, cha ngươi đi kết nhân quả tiền kiếp chứ không phải là ra chiến trường.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì bên cạnh nói.

“Sư phụ, khi nào thì cha ta có thể trở về?” Vương Hướng Trì im lặng một lúc rồi hỏi.

“Vi sư cũng không biết, có lẽ ít nhất phải vạn năm.” Từ Phàm nhìn phương hướng Vương Vũ Luân biến mất nói.

Vương Hướng Trì gật đầu, mặc dù có luyến tiếc, nhưng hắn biết có một số việc vẫn phải làm.

Sau khi tiễn biệt phu thê Vương Vũ Luân rời đi, toàn bộ Ẩn Linh môn lại trở lại trạng thái hàng ngày, chỉ là trên cự hồ lại thiếu đi một người cô đơn ngồi câu cá.

Không lâu sau, đại ca tốt của Từ Phàm đến thăm.

“Vương lão đệ đi rồi sao?” Ông lão tóc trắng hỏi.

Sau khi hắn nghe được tin tức này mới dám đến Ẩn Linh môn tìm huynh đệ tốt.

“Đi một tháng rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Nghe Từ Phàm nói, ông lão tóc trắng thở phào nhẹ nhõm.

“Lão ca sợ hãi như vậy, khoảng thời gian này chưa từng tính toán cho mình sao?” Từ Phàm nhìn vẻ mặt ông lão tóc trắng cười hỏi.

Đối với người có nhìn thấu bên ngoài vô hạn, không gì là không thể tính toán.

“Gần đây đang bổ sung sự thiếu hụt trước đó, chuẩn bị thăng cấp lên Kim Tiên.”

“Lúc trước đã tính toán cho bản thân, sau khi gặp lão đệ, vượt qua đại kiếp nạn thì có tướng tề thiên vĩnh hằng, ở giữa có chút khó khăn trắc trở không đáng lo.” Ông lão tóc trắng xua tay không quan tâm nói.

“Cuối cùng lão ca cũng hiểu phải thăng cấp Kim Tiên rồi, còn bổ sung thiếu hụt là sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đều là trước đây bồi dưỡng đồ đệ, xem bói quá độ nên mệnh lý thiếu hụt.”

“Cần bổ sung lại máu đã từng nôn, thân thể đã tiêu hao của trước kia.” Ông lão tóc trắng hơi đau đầu nói.

“Bổ sung khí huyết mệnh lý, sợ là cần thần đan mà Luyện Đan Thần sư luyện ra mới được.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

Hắn thỉnh thoảng cũng sẽ luyện ra một số thánh đan chữa thương cứu mạng cho lúc cần thiết ở trong tông môn, cho nên tay nghề luyện đan không có mai mòn.

“Xem ra lão đệ cũng là người trong nghề, hiện giờ có thánh dược của Luyện Đan Thần sư, chỉ là Luyện Đan Thần sư không dễ tìm.” Ông lão tóc trắng thở dài nói.

“Lão ca có đan phương thần đan bổ sung thiếu hụt không?”

“Chuẩn bị tiêu hao bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí để mời Luyện Đan Thần sư?”

Chương 1047: Tiểu thế giới rời khỏi tiên chu

“Bởi vì thần đan cần luyện rất nhiều, dựa theo giá cả của Luyện Đan Thần sư, thì ít nhất cần mười lăm đến hai mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.”

“Khoảng thời gian gần đây ta đã đi dạo Tiên giới chúng ta và Tiên giới xung quanh, tất cả Luyện Thần Đan sư đều không có thời gian.”

“Nếu không thì là sư tử há mồm, mở miệng ra đã đòi năm mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.”

“Còn đan phương, có hai loại đã đủ rồi, một là thần đan đại bổ Huyền Hoàng, hai là thần đan đại bổ Thiên Nguyên, mỗi loại một trăm viên.”

“Ít nhất cần phải tốn ngàn năm luyện chế.” U sầu trên mặt ông lão tóc trắng càng nói càng đậm, tiêu hao thoải mái nhất thời, lúc bổ sung buồn thành c-h-ó.

Nghe thấy lời của ông lão tóc trắng, Từ Phàm suy nghĩ trong tông môn có chuyện quan trọng nào cần hắn ra tay hay không.

“Lão ca, đưa thánh dược và đan phương của các ngươi cho ta.”

“Đưa thêm cho ta mười tinh Huyền Hoàng chi khí, ngàn năm sau hãy đến đây lấy thần đan.” Sắc mặt Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Nơi này của lão đệ có Luyện Đan Thần sư sao?” Ông lão tóc trắng nói, bỗng chốc tinh thần.

“Nếu lão ca tin ta thì đừng hỏi, ngàn năm sau đến đây lấy thần đan là được.” Từ Phàm lặng lẽ từ bỏ cơ hội làm màu lần này, huynh đệ tốt đi rồi, nên phải học cách khiêm tốn.

“Đương nhiên là tin rồi! Cho dù ta không tin bản thân thì cũng phải tin lão đệ!” Ông lão tóc trắng nói xong, cầm lấy một chiếc nhẫn không gian ra đưa cho Từ Phàm.

“Nghe theo lão đệ hết, ngàn năm sau ta sẽ đến đây lấy hàng.”

Từ Phàm tiễn đại ca tốt đi, trở về Luyện Đan điện phủ đầy bụi đã lâu trong không gian dưới lòng đất.

“Có phải mình nên đặc biệt phân ra một phân thân luyện đan hay không?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Không được, đã phân ra hai phân thân bản nguyên rồi, nếu phân thêm một phân thân bản nguyên nữa thì phải cần đến Kim Tiên, nếu không sẽ tổn hại đến căn cơ.” Từ Phàm nói xong lập tức dập tắt suy nghĩ này.

“Luyện đan dược thông thường dùng phân thân tạm thời là được.”

“Chỉ có thần đan này mới khiến mình phải đích thân ra tay.” Từ Phàm nói xong, cầm một lò luyện đan Tiên khí ra.

“Thử cảm giác thần đan đại bổ Huyền Hoàng trước xem sao!” Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng chỉ về phía lò luyện đan.

Thiên Tâm Địa Viêm thánh hỏa dấy lên từ trong lò luyện đan.

“Bồ Đào, rót Huyền Hoàng chi khí vào cho ta, duy trì hai trăm năm là được.” Từ Phàm dặn dò nói, Huyền Hoàng chi khí cần để duy trì cảnh giới Luyện Đan Thần sư ít hơn Thần Tượng nhiều.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Âm thanh Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm bắt đầu toàn tâm vùi đầu vào bên trong luyện đan, đây là lần đầu tiên hắn luyện thánh đan cấp bậc Luyện Đan Thần sư, cho nên cần hết sức chăm chú, phòng ngừa lật xe.

…

Hai mươi năm đảo mắt trôi qua, trong hải đạo Thiên Quan Tiên giới đến Xích Hoàng Tiên giới, có một tiên chu đang di chuyển rất nhanh.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đang ra sức so tài ở tiểu thế giới. trong tiên chu xa hoa

Từng luồng kiếm trận va chạm nhau trong không trung, hai người họ đều xuất ra thần thông Kiếm Đạo mạnh nhất, tiếng kiếm kêu không ngừng bên tai.

Sau đó hai người họ đều xuất ra chiêu mạnh nhất, trực tiếp phá vỡ trận phòng hộ đạo trường.

Hai người họ hao hết tiên lực, thở hồng hộc nằm trên đạo trường.

Sau đó lại đứng dậy một cách khó khăn, nhặt tiên kiếm đã mất đi khống chế từ trên mặt đất lên, bước về phía đối phương.

Hai người họ lại dùng chiêu thức so tài, cho đến khi thể lực hao hết, mới nửa ngất ở trong đạo trường.

Lúc này, tỳ nữ sớm đã chuẩn bị sẵn đứng xung quanh đạo trường đưa hai bộ cáng cứu thương đến, nhanh chóng đi về phía đạo trường.

“Hai chủ nhân liều mạng quá rồi, cứ cách một thời gian thì lại dùng hết toàn lực liều mạng chém nhau như vậy.” Tỳ nữ dẫn đầu nhìn hai người họ mình đầy thương tích, hơi đau đầu nói.

“Mau khiêng hai chủ nhân đến thánh tuyền chữa thương, nếu như làm chậm trễ bữa tiệc buổi tối, cho dù chủ nhân không trách tội, thì sau khi trở về tổng bộ cũng sẽ bị hỏi tội đó.” Tỳ nữ bên cạnh nói.

“Đúng, chúng ta làm nhanh chút đi.”

Từng tia sức mạnh mềm mại dán vào trên thân hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, di chuyển hai người họ lên trên cáng.

Sau đó nhanh chóng đưa đến thánh tuyền trị thương.

Trong thánh tuyền trị thương, hai người họ chậm rãi hồi phục lại ý thức.

“Sau này không đánh với ngươi nữa, đều do cùng một sư phụ một tông môn dạy ra, đánh qua đánh lại, cho dù lấy mạng, cũng chỉ như vậy.” Kiếm Vô Cực thở dài nói.

“Ta lại cảm thấy như vậy rất thú vị, ít nhất thì mỗi lần chúng ta liều mạng chém giết, ít nhiều cũng có tiến bộ.” Hàn Phi Vũ dựa vào bờ của suối nước nóng, ngâm toàn bộ cơ thể trừ phần đầu ra vào trong suối nước nóng.

“Ngươi không xót tiên ngọc, thánh tuyền chữa thương này, ngâm một lần hơn một triệu tiên ngọc, giữ lại làm chuyện khác không ổn sao.” Kiếm Vô Cực vừa ngâm thánh tuyền chữa thương vừa nói.

“Dùng tiên ngọc của ta thì ngươi xót cái gì, cứ tiêu xài bên cạnh ta không tốt sao?”

“Đều là huynh đệ từng trải, đừng so đo những thứ này với ta nữa.” Hàn Phi Vũ trợn mắt nói.

Hiện tại hắn sợ nhất chính là mấy sư huynh đệ đó khuyên hắn phải tiết kiệm tiên ngọc, đừng tiêu xài lung tung.

Ngay lúc Kiếm Vô Cực đang muốn nói tiếp, thì bỗng nhiên khắp cả tiểu thế giới rung chuyển.

tiên chu đang vận chuyển với tốc độ cao, bỗng chốc hất tiểu thế giới ra ngoài.

Tiểu thế giới cố định trên tiên chu bạo lộ trong tinh vực.

Hơn nữa vị trí của tiểu thế giới trong tinh vực thuộc về khu vực cơn bão không gian.

Ngay lúc tiểu thế giới run rẩy, hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực nhanh chóng nhìn nhau.

Một linh chu Tiên khí xuất hiện, hai người họ nhanh chóng tiến vào trong linh chu.

Lúc này tiểu thế giới đang bị xé rách dưới cơn bão không gian, khắp cả tiểu thế giới bắt đầu sụp đổ.

Hơn một trăm tỳ nữ trong tiểu thế giới trong nháy mắt chìm vào trong hoảng loạn.

“Sư huynh, còn những tỳ nữ đó!” Kiếm Vô Cực vội vàng nói.

“Ta biết!”

Bàn tay yếu ớt của Hàn Phi Vũ mở ra, trong nháy mắt tất cả tỳ nữ bị hút đến bên trong Tiên khí không gian.

Làm xong những điều này, khắp cả tiểu thế giới đã hoàn toàn bị cơn bão không gian nghiền thành bột mịn.

“Tiên chu từ bỏ tiểu thế giới rồi!” Kiếm Vô Cực nói.

“Nên nói là tiểu thế giới rời khỏi tiên chu.” Hàn Phi Vũ bên cạnh nói.

Hai người họ vừa mới hồi phục lại không lâu đã gặp biến lớn như vậy, hiện giờ sau khi tiến vào linh chu Tiên khí, cuối cùng cũng có thể thở phào nhẹ nhõm.

“Quả nhiên, ánh mắt của sư tổ trước khi đi tuyệt đối có ý nghĩa đặc biệt.”

Lúc này, linh chu Tiên khí như một lá thuyền nhỏ trong biển rộng cuồng bạo, nói không chừng lúc nào đó sẽ bị biển rộng cuồng bạo nghiền nát.

“May mà ban đầu mua linh chu Tiên khí đỉnh cấp nhất, ứng phó cơn bão không gian tinh vực sẽ không thành vấn đề.” Hàn Phi Vũ nhẹ nhàng thở ra nói.

Chính ngay lúc này, khí linh phía sau Hàn Phi Vũ vang lên âm thanh cảnh báo.

“Chủ nhân, nguy hiểm, nguy hiểm, xin nhanh chóng rời khỏi nơi này!” Khí linh điên cuồng hét lớn.

Lúc này, một đôi mắt to như tinh thần trong nháy mắt mở ra bên cạnh linh chu Tiên khí.

Sau đó xuất hiện một miệng vực sâu lớn đủ để bao trùm toàn bộ khu vực cơn bão không gian.

Trong chớp nhoáng, sắc nhọn vô tận dường như khóa chặt vị trí linh chu Tiên khí của bọn họ, muốn nuốt chửng bọn họ.

Sau khi cảm nhận được linh chu Tiên khí không có sức chống lại, trong tay Hàn Phi Vũ bỗng chốc xuất hiện một la bàn dịch chuyển tức thời.

“Từ bỏ linh chu Tiên khí! Đi theo ta!” Hàn Phi Vũ nắm lấy Kiếm Vô Cực, trong nháy mắt xuất hiện trong cơn bão không gian cuồng bạo.

Sau đó, một sức mạnh không gian bảo vệ hai người họ, rồi hoàn toàn biến mất trong cơn bão không gian.

Chương 1048: Đào vong

Một vết nứt không gian bỗng nhiên xé ra trong tinh vực xa lạ, hai người họ mang theo vòng bảo hộ ngưng tụ từ sức mạnh không gian rồi bay ra ngoài.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đứng sừng sững trong tinh vực.

“Tiểu Linh, ngươi có thể đoán ra vị trí của chúng ta không?” Hàn Phi Vũ nhìn tinh vực xa lạ, hơi đau đầu nói.

Hắn đã học qua cách xác định phương hướng tinh vực ở trong tông môn, nhưng cũng chỉ là phân biệt đơn giản.

“Rơi vào tinh vực xa lạ, chỉ có thể phán định phương hướng đến Tiên giới gần đây.” Khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ nói.

“Quả nhiên, có lẽ sau này không còn ngày tháng tươi đẹp nữa.” Hàn Phi Vũ thở dài nói, sau đó lại móc ra một linh chu Tiên khí từ không Tiên khí không gian.

Hắn đã mua một lần mười linh chu Tiên khí cao cấp nhất Tiên giới này, chính là sợ gặp phải tình hình bất ngờ này.

“A, chẳng phải tiên chu này của ngươi đã bị hút vào rồi sao?” Kiếm Vô Cực nhìn tiên chu quen thuộc trước mắt, nghi ngờ hỏi.

“Để thuận tiện, ta đã mua một lần mười chiếc giống hệt nhau.” Hàn Phi Vũ thản nhiên nói.

“Rất ổn!” Kiếm Vô Cực luôn không hoài nghi mức độ giàu có của sư huynh này.

Hai người họ leo lên tiên chu, Hàn Phi Vũ lại thả tất cả tỳ nữ được đưa vào Tiên khí không gian.

Hơn một trăm tỳ nữ xinh đẹp như hoa xuất hiện trong tiên chu đều có dáng vẻ khiếp hồn, trông rất điềm đạm đáng thương.

“Không biết vì nguyên nhân gì mà tiểu thế giới lại thoát ly tiên chu của thương hội các ngươi, sau đó gặp phải cự thú tinh vực, bị dồn đến mảnh tinh vực không rõ này.”

“Các ngươi thường hành tẩu trong tinh vực, có thể biết hiện tại ở trong phạm vi Tiên giới nào không.” Hàn Phi Vũ hỏi.

Tỳ nữ cầm đầu nghe Hàn Phi Vũ nói, lập tức đứng dậy, điềm đạm đáng thương cảm tạ ơn cứu mạng.

Sau đó mượn sức linh thuyền bắt đầu dò xét trong tinh vực.

Sau một lúc, sắc mặt tỳ nữ cầm đầu bắt đầu nghiêm túc, trong ánh mắt có thêm chút sợ hãi.

Những chi tiết này đều được Hàn Phi Vũ nhìn thấy, trong lòng không khỏi cảm khái.

“Chủ nhân, hiện giờ có thể là chúng ta đang ở Loạn Ma đại thế giới, đây là một trong những Tiên giới hỗn loạn nhất trong ba ngàn giới.”

“Hơn nữa Loạn Ma đại thế giới cực kỳ đặc biệt.” Tỳ nữ nói xong lập tức dùng pháp lực của bản thân ngưng tụ một đoàn nước.

Đoàn nước vốn có kích thước của quả bóng rổ, nhưng sau đó bị quấy nhiễu bởi mấy sức mạnh không xác định, nhanh chóng trở nên nhỏ hơn, cuối cùng là hoàn toàn biến mất.

“Đây là…” Hàn Phi Vũ chau mày, hình như tình hình tồi tệ hơn so với hắn tưởng tượng.

Sau đó, hắn vận chuyển tiên lực của bản thân, vừa mới vận chuyển đã cảm giác được lực trói buộc.

Một trăm phần trăm sức mạnh trước đây chỉ có thể phát huy ba bốn phần tại nơi này.

“Loạn Ma đại thế giới có pháp tắc đại đạo độc đáo của mình, sẽ áp chế tất cả sinh linh bên ngoài.”

“Hơn nữa quan trọng nhất là linh lực tiên lực càng mạnh thì càng hấp dẫn sinh linh có ma tính của Loạn Ma đại thế giới chú ý.”

Tỳ nữ đó nhớ lại mấy tình báo về Loạn Ma đại thế giới, lại nghĩ đến mình đang ở chỗ này, cả người lập tức run rẩy.

“Tiểu Linh, khống chế linh chu đi ngược chiều Loạn Ma đại thế giới.” Hàn Phi Vũ dặn dò.

“Chủ nhân, tiên chu bị pháp tắc đại đạo của đại thế giới này áp chế, tốc độ giảm xuống chỉ còn bốn phần so với ban đầu.” Tiểu Linh vừa nói vừa khống chế linh chu bay về phía ngược lại với Loạn Ma đại thế giới.

Nhưng vào lúc này, bỗng nhiên có ma khí quay cuồng cách đó không xa, một chiếc cự chu bạch cốt xuất hiện cách linh chu vạn dặm, nhanh chóng di chuyển về phía linh chu.

“Hèn gì ta nói mùi vị tươi ngon vừa nãy đến từ đâu, thì ra là sâu bọ xông vào từ Tiên giới khác.”

“Mặc dù không đủ để nhét răng, nhưng có thể nếm thử hương vị tươi ngon này cũng đáng!”

Một âm thanh trầm thấp vang lên bên tai mọi người.

“Hí hí hí hí…”

“Trước kia ta luôn không tin có tiếng cười như vậy, không ngờ lúc đó sư tổ nói lại là thật.”

“Tiếng cười này rất giống với kẻ đóng vai phản diện.” Kiếm Vô Cực nghe được tiếng cười này, không khỏi nói.

Trong tay Hàn Phi Vũ xuất hiện một hộp ngọc, sau khi mở ra là hai viên linh đan hồi phục như mắt rồng.

“Mỗi người một viên, chạy không lại thì chuẩn bị chiến đấu.” Hàn Phi Vũ lấy ra một viên rồi ném cho Kiếm Vô Cực.

Hai người họ vừa uống Tử Dương đan, trạng thái bản thân đã khôi phục được hơn một nửa.

Lúc này khắp cả linh chu Tiên khí đã tăng tốc toàn bộ, nhưng vẫn bị cự chu bạch cốt phía sau kéo gần khoảng cách từng chút một.

“Tiểu Linh, hai con rối Kim Tiên mà sư tổ cho ta có thể phát huy bao nhiêu thực lực ở chỗ này.” Hàn Phi Vũ suy nghĩ cho dù phát huy ba phần thực lực cũng có thể dễ dàng tiêu diệt cự chu bạch cốt chỉ có cấp bậc Chân Tiên ở phía sau.

“Chủ nhân, con rối Kim Tiên có thể phát huy toàn bộ thực lực, nhưng tiêu hao hơi lớn.”

“Hiện giờ một tỷ tiên ngọc mà chủ nhân cất giữ, nhiều nhất chỉ đủ cho con rối Chân Tiên kích phát thần thông mười lần.” Tiểu Linh trả lời.

Đang lúc Hàn Phi Vũ cảm thấy miễn cưỡng đủ dùng, phát hiện ra dao động không gian khổng lồ ngoài một trăm dặm bên trái phi chu.

Chỉ thấy một con cự kình lớn gấp mười lần cự chu bạch cốt xuất hiện vừa nãy.

Chỉ thấy bên ngoài cửa cự kình thối rữa, ở trên đầu nó hình như còn có một thành xương trắng sừng sững.

“Lũ sâu bọ, hôm nay xem như may mắn cho các ngươi, có thể làm bữa tối cho cá voi thối, để các ngươi ít đau khổ ít bị tra tấn hơn!” Cấp bậc Chân Tiên trên cự chu bạch cốt hùng hổ rời đi.

Lúc này, con cá voi thối đó như tinh thần, nhìn thấy linh chu của Hàn Phi Vũ, đã chảy nước bọt đục ngầu.

Sau đó lắc lư cơ thể khổng lồ, bơi về phía linh chu.

Đồng thời một hàng rào không gian khổng lồ phong tỏa khu vực xung quanh.

“Chủ nhân, không gian bị phong tỏa, linh chu không thể nhảy ra khỏi khu vực này.” Tiểu Linh nói.

“Hiện tại có phương án gì thoát khỏi thứ này phong tỏa không.” Hàn Phi Vũ nhanh chóng hỏi.

Lúc này, Kiếm Vô Cực vốn không hoảng hốt mấy, thậm chí còn có thời gian rảnh rỗi đi an ủi đám tỳ nữ bị dọa cho mất hồn đó.

“Chủ nhân, hai mươi ba món Tiên khí phá bỏ không gian được lưu trữ trong Tiên khí không gian của chủ nhân không có hiệu lực trong tinh vực có pháp tắc đại đạo đặc biệt này.”

“Phương án duy nhất hiện nay chính là phóng hai con rối Kim Tiên ra, dùng thần thông uy lực lớn nhất để phá không gian phong tỏa.”

“Nhưng hậu quả sẽ tiêu hao hết tất cả tiên ngọc mà chúng ta cất giữ.” Tiểu Linh nhanh chóng báo cáo.

Nhìn khoảng cách cá voi thối ngày càng gần linh chu, Hàn Phi Vũ biết hắn đã không còn lựa chọn.

Dựa theo tính toán của khí linh bên cạnh hắn, cá voi thối khổng lồ như tinh thần trước mắt ít nhất cũng là cấp bậc Kim Tiên đứng đầu.

Mặc dù dùng hai con rối Kim Tiên, tiêu hao hết toàn bộ tiên ngọc, có cơ hội giết chết con cá voi thối này.

Nhưng chữ cơ hội này lại chẳng khác gì dâng chết trong mắt Hàn Phi Vũ.

Cho nên hắn đã chọn cách ổn định nhất.

Hai con rối Kim Tiên xuất hiện ở phần đầu linh thuyền.

Con rối Kim Tiên loại kiếm trận chém ra một luồng kiếm quang tử sắc dài trăm dặm.

Con rối Kim Tiến loại tiên pháp trực tiếp bắn ra một luồng xạ tuyến chiếu sáng cả tinh vực.

Sau kiếm quang, trong tinh vực mở ra vô số vết nứt không gian dài mười dặm.

Con rối Kim Tiên được thu hồi, linh thuyền nhanh chóng biến mất trong kẽ nứt không gian.

Chương 1049: Ma chu

Một linh chu Tiên khí phá không ra từ tinh vực xa lạ.

“Chủ nhân, Tiên giới Nhân tộc chủ đạo gần Loạn Ma đại thế giới nhất là Nam Đẩu Tiên giới.”

“Với tốc độ trước mắt của linh chu chúng ta, có thể cần phải đi thuyền năm ngàn năm.” Tỳ nữ nói xong còn lén nhìn hai chủ nhân này một cái.

So với làm tỳ nữ trong Thiên Vận thương hội, chi bằng chuyên tâm hầu hạ hai chủ nhân trước mắt.

Những tỳ nữ bọn họ đã ký khế ước với Thiên Vận thương hội, trong đó có điều khoản giống như tình hình này.

Một khi xảy ra chuyện, chỉ cần bọn họ có thể sống sót thì hợp đồng sẽ bị hủy bỏ.

“Năm ngàn năm.” Sắc mặt Hàn Phi Vũ khẽ thay đổi, sau đó bắt đầu suy nghĩ phương pháp phá cục diện.

“Xem ra chỉ sợ nhiệm vụ đó của ngươi không hoàn thành được rồi.” Kiếm Vô Cực vỗ vai Hàn Phi Vũ an ủi.

“Nam Đẩu Tiên giới cũng là một trong những mục tiêu của nhiệm vụ, nếu chúng ta có thể lấy được một tiên chu ở đây, có lẽ có thể đến kịp trong thời gian quy định.” Trong mắt Hàn Phi Vũ lóe ra một luồng kim quang.

Hắn không phải là người dễ dàng từ bỏ, huống hồ vừa rồi dựa theo tính toán của hắn, chỉ cần lấy được một tiên chu trong vòng mười năm thì hắn sẽ có thể tiến vào Tiên giới lấy số mệnh Nhân tộc trong thời gian quy định.

Lúc này, Hàn Phi Vũ lại chuyển thêm năm trăm triệu tiên ngọc đến trung tâm của hai con rối Kim Tiên từ không gian của hồ lô Bích Ngọc.

Đây là tiên tinh tích tụ được trong hồ lô Bích Ngọc thời gian gần đây.

Sau đó trong tay Hàn Phi Vũ xuất hiện một khối Phúc Vận Thạch lớn hiếm có ở Tiên giới.

Phúc Vận vừa bị bóp nát đã biến thành từng tinh quang nhập vào trong cơ thể Hàn Phi Vũ.

Một món Tiên khí phá vỡ hàng rào không gian, trực tiếp được sử dụng.

Cuối cùng, vết nứt không gian mở ra, linh chu Tiên khí lần nữa biến mất hoàn toàn.

Kiếm Vô Cực nhìn thao tác của Hàn Phi Vũ, có chút trợn mắt há mồm.

“Khối Phúc Vận Thạch lớn như vậy mà ngươi chỉ để tìm một tiên chu sao?” Kiếm Vô Cực thán phục nói.

Đám tỳ nữ bên cạnh đã sớm bị hào khí của Hàn Phi Vũ khiến cho sợ ngây người.

Phải biết rằng mặc dù tu vi bọn họ không cao nhưng vẫn có mắt nhìn, đặt khối Phúc Vận Thạch lớn đó vào hội đấu giá, ít nhất cũng trị giá hơn mười triệu tiên ngọc.

Chỉ để nhanh chóng tìm thấy một tiên chu, bốp, chớp mắt cái không còn nữa.

Nhưng không cho phép mọi người suy nghĩ nhiều, linh chu đã lập tức xuất hiện ở một mảng tiên vực mới.

Mà cách linh chu không xa lại có ba ma chu ma khí ngập trời với hình dạng khác nhau.

Hơn nữa Tiểu Linh còn thăm dò được khí tức Ma tộc cấp bậc Kim Tiên trên ba ma chu đó.

“Chủ nhân, ta đã thấy ma chu này ở trong Tiên giới khác, đoạt lấy được ma chu này, có lẽ có thể nhanh chóng đến Nam Đẩu Tiên giới.” Một tỳ nữ nhìn chiếc ma chu lớn nhất nói.

“Không tồi, không uổng công dùng Phúc Vận Thạch.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này linh chu cũng khiến cho ba ma chu chú ý, một luồng ma niệm cấp bậc Kim Tiên thăm dò đến.

“Ra tay đi, đừng làm tổn hại ma chu đó.” Hàn Phi Vũ dặn dò.

Vừa dứt lời, một con rối Kim Tiên loại kiếm tiên lập tức biến mất trong linh chu.

Đồng thời, trên ba ma chu đột nhiên xuất hiện một bóng dáng mờ ảo của cự kiếm dài mấy vạn trượng.

Sau đó kiếm ý vô tận trong nháy mắt bao phủ tất cả sinh linh trên ba ma chu.

Ngay lúc chư ma trên ma chu ngẩng đầu nhìn lên bóng dáng mờ ảo của cự kiếm đó.

Cự kiếm cắm xuống ầm ầm, trực tiếp dùng kiếm ý tiêu diệt tất cả ý thức của Ma tộc trên ma chu.

“Chủ nhân, kiếm này trị giá ba trăm triệu tiên ngọc.” Tiểu Linh ở bên cạnh báo cáo.

“Đáng, thực sự rất đáng.”

“Kiếm vừa rồi là thần thông kiếm đạo gì vậy.” Hàn Phi Vũ vui mừng hỏi.

“Kiếm Ý Diệt Thần, thần thông kiếm đạo cấp bậc Kim Tiên của Tàng Kinh các tông môn.” Tiểu Linh báo cáo.

“Đây là tên sư tổ đặt đúng không, dễ hiểu.”

Lúc này, linh chu Tiên khí đã hạ xuống chiếc ma chu lớn nhất.

Ma tộc trên ma chu đều chết không nhắm mắt nằm trên mặt đất.

Nhìn ma chu khổng lồ này, Hàn Phi Vũ vung tay lên lập tức triệu hoán ra một vạn con rối Chân Tiên.

“Tiểu Linh, điều khiển con rối khống chế ma chu.” Hàn Phi Vũ nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Không lâu sau, khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ lập tức thao tác khống chế ma chu.

Ma chu khổng lồ như cự xà từ từ khởi động, cuối cùng tăng tốc nhảy ra khỏi không gian.

Ngay trong khoảnh khắc ma chu nhảy ra khỏi không gian, trong lòng Hàn Phi Vũ lại đập thình thịch.

Hư không tại vị trí bọn họ vốn muốn nhảy ra bỗng nhiên nhấp nháy.

Một con cá voi thối khổng lồ chui ra khỏi vết nứt không gian, sau đó tất cả khu vực xung quanh đều nổi lên cơn bão không gian.

Cá voi thối nhìn thấy con mồi mình không đuổi kịp, sau đó lại tìm kiếm trong không gian ban đầu.

Lúc này Từ Phàm đang luyện chế thần đan trong không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh môn, đột nhiên trong lòng có cảm giác.

“Số mệnh phức tạp của đồ tôn tốt của ta bắt đầu rồi, hy vọng quá trình này đừng quá bi thương.” Từ Phàm nói xong không quan tâm nhiều nữa, mà tiếp tục luyện chế thần đan.

Luyện chế thần đan tiết kiệm Huyền Hoàng chi khí hơn luyện chế Hậu thiên linh bảo, nhưng lại tiêu hao tâm thần nhiều hơn so với luyện chế Hậu thiên linh bảo.

Lúc này, ông lão tóc trắng đang tu luyện trong Tiên vực nào đó, đột nhiên nhận được chuyển phát nhanh Từ Phàm đưa cho hắn.

“Sư phụ, đây là thần đan Từ sư thúc đưa cho ngươi.” Tay Tinh Linh cầm hộp ngọc cung kính nói.

“Luyện thần đan đại bổ nhanh như vậy sao?”

Ông lão tóc trắng nói xong nhận lấy hộp ngọc mở ra, một hương đan nồng đậm bay ra.

Chỉ riêng hương đan bay ra từ đan thần, để Kim Tiên hít vào một hơi tu vi đã có thể tinh tiến một phần.

Trong hộp ngọc có bốn viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng, mỗi một viên thần đan đều lóe ra ánh sáng huyền ảo màu xanh.

“Quả nhiên là thần đan đại bổ Huyền Hoàng chính phẩm, phẩm chất tốt như thế, quả nhiên lão đệ không lừa gạt ta.” ông lão tóc trắng vui vẻ nói.

Trước kia hắn tiêu dao, nhiều nhất cũng chỉ là đi dạo một vòng Tiên giới xung quanh.

Từ khi hắn bắt đầu tu luyện đến bây giờ, thì đây là lần đầu tiên gặp được nhân vật cấp bậc Tiên Đế.

Cũng chính từ lúc đó, hắn mới thực sự nhận thức được tầm quan trọng của tu vi bản thân.

Dù sao đó cũng là Tiên Thiên chí bảo mà bản thân liều mạng mới có được, ngoại trừ huynh đệ tốt của mình, sao có thể để cho người khác dùng được.

“Sư phụ, ta đã chạm tới cảnh giới Kim Tiên, ba tháng sau, ngũ sư huynh sẽ dẫn ta đi đến một Tiên giới Nhân tộc chủ đạo để thăng cấp lên Kim Tiên.” Tinh Linh nói.

“Đi đi, thời gian cũng gần đúng như ta tính, xem ra mấy cái truyền thừa tìm cho ngươi không uống phí rồi.” ông lão tóc trắng vui mừng nói.

Tinh Linh gật đầu, lúc đang muốn rời đi, bỗng nhiên lại được ông lão tóc trắng gọi lại.

“Bảo lão tứ lão ngũ đi cùng ngươi đi, trên đường có thể các ngươi sẽ có chút khó khăn trắc trở, nhiều người sẽ an toàn hơn.” ông lão tóc trắng dặn dò.

“Đa tạ sư phụ quan tâm.”

Sau khi Tinh Linh lui xuống, ông lão tóc trắng uống một viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng, bắt đầu bổ sung thiếu hụt trước đây.

Một cung điện mờ ảo hiển hiện phía sau lưng ông lão tóc trắng.

Cung điện bắt đầu biến hóa giữa hư không, như trái tim đang đập thình thịch.

Lại là một năm, bắt đầu có học viện lần lượt giao lợi ích của bản thân cho tông môn.

“Tính thêm tiên ngọc của Kim Khí thành thì tổng cộng có ba trăm bốn mươi triệu tiên ngọc.” Bồ Đào báo cáo.

Chương 1050: Đại quân mười vạn Chân Tiên

Một màn sáng hiện lên trước mặt Từ Phàm, bên trên là chi tiết cụ thể về lợi ích.

“Không tồi, học viện của Hùng Lực với Thiên Vạn Binh đều bắt đầu có lợi nhuận, xem ra mấy năm nay phát triển không tồi.” Từ Phàm nhìn danh sách cười ha hả nói.

“Mấy năm nay bọn họ đã điều chỉnh gói học phí đôi chút, có mấy loại học phí cho vay, cho nên mới bắt đầu có được lợi nhuận từ từ.”

“Đương nhiên, danh tiếng của những học viện này cũng bắt đầu xảy ra thay đổi từ từ, học viên nộp học phí cũng ngày càng nhiều.” Bồ

Đào ở bên cạnh giải thích.

“Không tồi, tuy rằng dùng tiên ngọc không mua được trọng bảo thời gian, nhưng có thể để tông môn có thêm mấy con rối Kim Tiên đã là rất tốt.” Từ Phàm cười nói.

Trải qua hai mươi năm không ngừng luyện chế phân thân số ba, trong tông môn lại có ba con rối Kim Tiên sơ cấp nhất, đây là tác phẩm luyện tập của phân thân số ba.

Ngay lúc Từ Phàm tính toán tiếp tục luyện chế thần đan đại bổ cho đại ca tốt.

Bỗng nhiên ngoài cửa có một đại diện của Vạn Thánh tiên môn.

Đan dược đã luyện chế, nên Từ Phàm để Khâu Tự Viễn đi xử lý chuyện này.

Không bao lâu sau, Từ Phàm lập tức biết được mục đích đại diện Vạn Thánh tiên môn đến đây.

“Hiện giờ biên giới Nhân tộc đại chiến bốn phía, đối mặt với sự vây công của chủng tộc đỉnh cấp Tiên giới, tất cả các thế lực tiên tông trong lãnh thổ Nhân tộc đều có trách nhiệm chống lại.”

“Căn cứ vào quy mô của quý tông môn, cần xuất ra mười vạn đại quân Chân Tiên đến biên giới tham gia chiến đấu.”

Sau khi đại diện Vạn Thánh tiên môn đến nói mấy câu thì rời đi.

“Mười vạn đại quân Chân Tiên, dùng con rối được không.” Từ Phàm nhìn về phía Khâu Tự Viễn nói.

“Chỉ cần có thể khiến binh phù này sáng lên, cho dù đạt tới yêu cầu thì con rối Chân Tiên cũng được.” Khâu Tự Viễn suy đoán.

“Chọn ra một vạn đệ tử có cơ hội sống lại từ trong tông môn, dẫn thêm chín vạn con rối Chân Tiên đi đến tham chiến biên giới.” Từ Phàm dặn dò, tình thế xung quanh Nhân tộc ngày càng nghiêm trọng, hắn đoán được sớm muộn gì cũng sẽ có ngày này.

“Tuân lệnh, đại trưởng lão.”

Bồ Đào chọn ra một vạn đệ tử Chân Tiên có cơ hội sống lại, dẫn thêm chín vạn con rối cùng chia sẻ Tiên khí nhà kho bảo vật đi tới Tiên vực cực đông nam lãnh thổ Nhân tộc, đối chiến với Yêu tộc.

Lúc này, còn có tám phần Yêu tộc Yêu bộ Ẩn Linh môn đi theo đại đội quân.

Ma tộc bốn tay cũng bị phái qua đó một vạn, tiến hành luyện binh thực chiến.

Trước khi xuất hành, bộ trưởng Yêu bộ Xuyên Sơn Giáp còn gặp Từ Phàm một lần.

Lúc này Xuyên Sơn Giáp đã là Chân Tiên kỳ, cảnh giới này là được Từ Phàm nâng cao.

“Sau khi đến Yêu giới, hãy tìm cơ hội dẫn dắt thành viên Yêu bộ trà trộn vào lãnh thổ Yêu tộc.”

“Nhiệm vụ còn lại là phát triển thực lực bản thân mà không tham dự chiến tranh giữa Yêu tộc và Nhân tộc.”

Từ Phàm chỉ dặn dò hai câu này, nhưng Xuyên Sơn Giáp lại trì trệ không ít.

“Chủ nhân yên tâm, ta nhất định sẽ phát triển thế lực Yêu bộ ở Yêu tộc.” Ánh mắt Xuyên Sơn Giáp kiên định nói.

Từ Phàm biết nhất định là Xuyên Sơn Giáp đã suy nghĩ nhiều, nhưng cũng không quan tâm nhiều, trực tiếp để bọn họ đi.

“Hy vọng lần này đừng xảy ra chuyện gì, trên quyển sổ nhỏ thêm một trang nữa thì sẽ không tốt.” Từ Phàm vừa luyện chế thần đan đại bổ vừa nói.

Trong Học viện Luyện Thể số một, Hùng Lực có chút đáng tiếc nói: “Tông môn không cho ta ra chiến trường, khi nào thì một thân chiến lực này mới có thể hoàn toàn phát huy.”

Thành thật mà nói, Hùng Lực không quan tâm đến việc trở thành viện trưởng.

Mở học viện này cũng chỉ là kế tạm thời, kiếm miếng ăn cho đệ tử Luyện Thể nhất mạch của tông môn.

“Tông môn có một quy định, đệ tử đã duyệt qua một lần, muốn đi tới chiến trường, yêu cầu thấp nhất là Kim Tiên kỳ.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Ta cũng được xem là chạm tới cảnh giới Kim Tiên, chỉ là chưa tích đủ thời gian.”

“Quy định của tông môn cũng hợp lý, dù sao ta cũng được xem là người đã chết trên chiến trường một lần.”

“Lại đến chiến trường chắc chắn phải có chút bảo đảm, nếu như trở thành Kim Tiên, cũng không đến mức bị làn sóng chiến đấu của Đại La thánh giả tiêu diệt.” Hùng Lực vừa uống rượu vừa nói.

Đúng lúc này, Tráng Linh bưng bốn đĩa thức ăn đi vào.

“Uống rượu giải sầu một mình chẳng có ý nghĩa gì, để ta uống cùng ngươi.” Tráng Linh cười nói.

“Lần đầu tiên thấy ngươi rầu rĩ không vui như vậy, sao vậy?” Tráng Linh cầm lấy rượu tiên đặt trên bàn, ngửi một chút, ánh mắt lập tức sáng lên.

Sau đó trực tiếp lấy ra hai bát to, mỗi người một bát.

“Một đại nam nhân như ngươi dùng chén nhỏ uống chẳng thú vị chút nào cả, muốn uống thì quất bát lớn đi.” Tráng Linh phóng khoáng nói.

“Xin đừng, ta vất vả mới có được vò rượu Long Cốt này đó.”

“Cấp bậc Chân Tiên chúng ta mỗi người nhiều nhất là một chén, nếu không sẽ lãng phí dược lực bên trong.” Hùng Lực vội vàng nói.

Vò rượu Long Cốt này đã tiêu hao năm vạn tiên ngọc của hắn, là hắn đã cắn răng mua sau khi trả hết khoản vay cho tông môn.

“Lãng phí gì chứ, có rượu uống là được rồi.” Tráng Linh nói xong rót đầy hai bát lớn.

Sau đó chạm bát với Hùng Lực, rồi uống cạn.

Hùng Lực bất đắc dĩ, chỉ có thể bưng bát lên uống rượu với nàng.

“Tráng Linh, ta luôn có một vấn đề.” Sau khi uống xong ly rượu này, bỗng nhiên Hùng Lực hỏi.

“Có vấn đề cứ hỏi.” Tráng Linh vừa gắp thức ăn vừa nói.

“Tỷ tỷ ngươi tên là Triệu Phỉ Nhi, vậy tên thật của ngươi là gì, đừng nói là Tráng Linh nha.” Hùng Lực tò mò hỏi, sau đó lại bị Tráng Linh rót đầy rượu chạm bát.

“Ta vốn tên là Triệu Linh Nhi, nhưng ta chê cái tên này điệu quá, cho nên không dùng đến.”

“Ta vốn đặt cho mình tên là Bá Thiên, đáng tiếc tỷ tỷ ta không đồng ý, sau đó đổi thành Tráng Linh cho ta, cho đến bây giờ.” Tráng Linh thưởng thức hương vị của rượu tiên nói.

“Bá Thiên, cái tên này không tồi, đủ cứng, đủ khí phách.” Hùng Lực cười ha ha nói.

“Ta thấy trên diễn đàn nội môn Ẩn Linh môn các ngươi nói ngươi đã chạm tới cảnh giới Kim Tiên, là thật sao?” Tráng Linh tò mò hỏi.

“Chạm thì chạm đến rồi, chỉ tiếc hiện tại còn cần tích lũy thời gian, chưa thành Kim Tiên được đâu.” Hùng Lực nói.

“Chạm đến cảnh giới Kim Tiên vốn không lạ, nếu như các ngươi có thể gia nhập tông môn sớm hơn ngàn năm, nghe đại trưởng lão giảng đạo đủ ngàn năm.”

“Với tư chất của ngươi, chạm đến cảnh giới Kim Tiên sẽ không thành vấn đề.” Hùng Lực nhìn Tráng Linh nói.

Cô nương trước mắt có thiên phú không khác gì mình, mặc dù thiên phú Luyện Thể xuất chúng, nhưng công pháp tiếp xúc và tài nguyên từ hạ giới lại không bằng mình.

Trên chiến lực cũng là đa số cưỡng chế một đầu, đặc biệt là sau khi đến Tiên giới thì chênh lệch càng lớn.

Nhưng Hùng Lực cảm giác những chênh lệch này đã biến mất hoàn toàn từ sau khi nàng gia nhập Ẩn Nguyệt tông.

Chỉ cần cho Tráng Linh thời gian, Hùng Lực tin nàng nhất định sẽ đạt đến tình trạng giống bản thân mình.

“Không có gì đáng tiếc cả, có thể gia nhập Ẩn Nguyệt tông ta đã rất hài lòng.” Tráng Linh nói, nhớ lại những ngày tháng bị bóc lột trước đây.

“Các ngươi hãy đợi thêm, có lẽ qua một thời gian nữa, đợi tu vi của đệ tử đời thứ tư đều sắp đến cảnh giới Chân Tiên, có lẽ đại trưởng lão sẽ mở giảng đạo ngàn năm lần hai, đến lúc đó ngươi phải nắm chắc cơ hội.” Lúc này, Hùng Lực đã có vẻ say.

“Nắm chắc cơ hội!”

Câu nói này của Hùng Lực dần trùng hợp với lời tỷ tỷ nàng nói ở trong đầu Tráng Linh.

“Điều hòa âm dương, lập thành đại đạo, hiện giờ không dễ gì gặp được một nam nhân ngươi không ghét bỏ, phải nắm chắc cơ hội đó.”

Âm thanh dịu dàng của tỷ tỷ vang vọng trong đầu Tráng Linh.

Chương 1051: Chiến đấu sau khi say

Rượu qua ba lần, đồ ăn qua năm vị.

Hùng Lực đã say, hắn nhìn Tráng Linh cũng có chút men say, trong lòng đột nhiên dâng lên chiến ý.

“Không lên được chiến trường, còn không thể luận bàn đàng hoàng một trận được sao?”

“Tráng Linh, hiện tại chúng ta quay về tông môn luận bàn, thế nào!” Ánh mắt Hùng Lực nóng bỏng nhìn về phía Tráng Linh.

Tráng Linh còn đang suy nghĩ về câu nói kia của tỷ tỷ đột nhiên ngây ra.

Đang uống rượu yên lành, sao lại muốn luận bàn rồi?

“Bồ Đào, mở cho ta một Truyền Tống trận cự ly siêu xa về tông môn, không thiếu tiền!” Hùng Lực phất tay nói.

“Mở ra Truyền Tống trận cự ly siêu xa, phí truyền tống là tám ngàn tiên ngọc.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Mở, hiện tại ta và Tráng Linh muốn lập tức quay về tông môn luận bàn.”

Một Truyền Tống trận xuất hiện, Hùng Lực say lướt khướt lôi kéo Tráng Linh bước vào trong Truyền Tống trận.

Bồ Đào còn tri kỷ dựng Truyền Tống trận trong không gian ảo cảnh Nguyên giới.

Lôi đài ảo cảnh cấp cao nhất có thể cho người ta cảm giác luận bàn chân thật nhất.

Lúc này Hùng Lực mang theo Tráng Linh mở ra một lôi đài ảo cảnh cấp cao nhất.

“Tráng Linh, lúc ở Chân Tiên kỳ ta đã tu luyện đạo Luyện Thể đến đỉnh phong.”

“Hy vọng trận chiến hôm nay có thể làm ngươi có cảm ngộ mới với đạo Luyện Thể.”

Linh khí ngũ hành bắt đầu hội tụ, sau đó một kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn cao ngàn trượng xuất hiện, đây là trạng thái mạnh nhất của Hùng Lực.

“Đến đây đi, dốc toàn lực đánh với ta một trận, ngươi không phải muốn luận bàn với ta từ rất lâu rồi sao?” Hai mắt kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn đốt lên chiến hỏa hừng hực.

Lúc này, mặc dù Tráng Linh có chút ngơ ngác nhưng vẫn bị bộ dáng tung hết hỏa lực của Hùng Lực dấy lên chiến ý trong lòng.

“Vậy được, ta với ngươi toàn lực chiến một trận!” Tráng Linh cũng dùng ra thần thông luyện thể mạnh nhất, hóa thành một pháp tướng Luyện Thể Kim Cương.

Sau đó đại chiến hết sức căng thẳng.

Lúc Hùng Lực mở ra đạo trường đã quên tắt phát sóng trực tiếp, lúc này trận chiến của hai người đã bị đồng bộ đến trên diễn đàn tông môn.

Bồ Đào còn tri kỷ đặt tên cho buổi phát sóng trực tiếp.

Cuộc chiến giữa đệ tử Luyện Thể mạnh nhất Ẩn Linh môn và Ẩn Nguyệt tông. Cái tên này lập tức hấp dẫn sự chú ý của các đệ tử đang dạo trên diễn đàn.

“Cuộc chiến Luyện Thể mạnh nhất?” Từ Phàm tò mò ấn mở phát sóng trực tiếp.

Lúc này, Triệu Phỉ Nhi đang tu luyện cũng bị tỷ muội đồng tông báo cho hay.

“Phỉ Nhi tỷ, ngươi nhanh lên diễn đàn tông môn xem đi, hai người Tráng Linh và Hùng Lực đang đánh nhau kìa!”

Thấy tin tức này, Triệu Phỉ Nhi cau mày.

“Có mâu thuẫn sao?”

Trong Ẩn Linh môn có một quy tắc thế này, nếu như giữa các đệ tử có mâu thuẫn không thể điều hoà được.

Trực tiếp lên lôi đài cấp cao nhất ở không gian ảo cảnh thí luyện chiến đấu, chỉ cần trong lòng không phục là có thể tiến hành cuộc chiến sinh tử, chiến đến khi chịu phục mới thôi.

Triệu Phỉ Nhi nói, mở ra phát sóng trực tiếp, còn xem lại mở đầu của phát sóng trực tiếp một chút.

Lúc nàng nhìn thấy bộ dạng của cả hai người đều say khướt, trong lòng không khỏi thở dài, nhưng sau đó liền nghiêm túc xem chiến đấu trong phát sóng trực tiếp.

Lúc này hai người tung hết hỏa lực, mỗi chiêu mỗi thức của Hùng Lực đều áp sát Tráng Linh đánh, không chút lưu tình.

kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn cầm trong tay cự chùy, một chùy lại tiếp một chùy, toàn lực đánh tới Luyện Thể Kim Cương của Tráng Linh.

Mà Tráng Linh không có lấy một chút cơ hội phản kích.

Lúc này Hùng Lực như một lão thợ rèn, dùng cự chùy trong tay tôi luyện Luyện Thể Kim Cương của Tráng Linh hết lần này đến lần khác.

“Mặc dù ngươi có thiên phú tốt, nhưng căn cơ yếu kém, muốn tu luyện tới cảnh giới Kim Tiên, loại rèn luyện này không thể thiếu được.” Kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn nói.

Sau đó cự chùy trong tay đột nhiên biến hóa, phảng phất như một thế giới đâm vào Tráng Linh.

Lần này, Luyện Thể Kim Cương của Tráng Linh rốt cuộc không chịu nổi nữa, trực tiếp bị cự chùy đập bay, đụng vào vách tường trong đạo trường.

Lúc này bình luận trong phát sóng trực tiếp điên cuồng spam mấy chữ sắt thép thẳng nam.

Nhưng toàn bộ những thứ này Hùng Lực đều không nhìn thấy, ngược lại là chiến ý tăng vọt đến cao nhất.

“Tráng Linh, nhìn kỹ đây!”

“Đây là chiêu mạnh nhất của ta!”

Toàn bộ kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn của Hùng Lực nổ tung, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ chiến trường.

Sau đó bắt đầu co lại, hóa thành thế giới trong tay Hùng Lực.

“Bốp ~!” một tiếng.

Hùng Lực bóp nát tiểu thế giới áp súc trong lòng bàn tay.

Lúc này đạo trường ảo cảnh biến mất, hai người về lại trong phòng mình.

Sau khi trải qua một trận đại chiến, Hùng Lực cũng tỉnh rượu.

Lúc hắn nhìn thấy khi chính mình chiến đấu đã quên tắt phát sóng trực tiếp, lập tức có chút hoảng hốt.

“Bồ Đào, mau mở ra trạm truyền tống quay về học viện số một, ta và Tráng Linh muốn trở về.” Hùng Lực nhanh chóng nói.

“Tám ngàn tiên ngọc, mời thêm phí.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Hùng Lực vội vàng lấy ra tám ngàn tiên ngọc đưa lên, mang theo Tráng Linh còn chưa tỉnh táo lại, ngồi Truyền Tống trận trở về.

Trên diễn đàn tông môn, video chiến đấu giữa Hùng Lực và Tráng Linh vẫn đứng trên đầu, muốn xuống cũng không thể xuống.

Phía dưới video còn được thêm vào các loại đề mục.

Khiếp sợ, Đại sư huynh tông môn sau khi say rượu vậy mà làm ra chuyện thế này!

Sắt thép thẳng nam Đại sư huynh, vậy mà lại không hiểu phong tình như thế.

Ân oán giữa hai luyện thể giả mạnh nhất hai tông.

Trong đó còn có người kỹ càng tỉ mỉ đào từ đầu đến đuôi quan hệ giữa hai người, lời cuối còn có chúc phúc.

“Ta vậy mà cũng có lúc được lên tìm kiếm nóng nhất.” Hùng Lực nhìn video có chút cười khổ nói.

Nhưng trận chiến kia cũng không phải là không có hiệu quả, chênh lệch giữa hai người khiến cho bản thân Tráng Linh bắt đầu tỉnh lại.

Cuối cùng Tráng Linh làm ra một quyết định, nàng muốn chuyển tu qua công pháp luyện thể và thần thông của Ẩn Linh môn, bái Hùng Lực làm sư phụ.

“Sư phụ thì bỏ đi, sau này trên công pháp có cái gì không hiểu, ta có thể chỉ điểm cho ngươi.” Hùng Lực cười, xua tay nói.

Hai người xem như quen biết đã lâu, bởi vì cùng chung chí hướng, cùng tu đạo Luyện Thể, chỉ điểm một chút, Hùng Lực vẫn rất sẵn lòng.

“Thật ra nếu như có thể, không bằng ngươi chuyển linh trùng tu đi, trong tông môn có trận pháp nghịch chuyển đấy.”

“Bắt đầu tu luyện lại từ đầu, chẳng những căn cơ kiên cơ, thành tựu tương lai cũng sẽ cao.”

“Lúc trước chỉ là công pháp của ngươi làm chậm trễ ngươi, sau khi tu luyện lại lần nữa, có thể ngươi sẽ trở nên mạnh hơn ta đó.” Sau khi Hùng Lực nghĩ sâu tính kỹ nói.

“Vậy được, nhưng chuyện này không vội, giúp ngươi đưa học viện Luyện Thể này đi vào quỹ đạo lại tu luyện cũng không muộn.” Tráng Linh nghĩ ngợi nói.

Nàng cũng đã ở học viện này một khoảng thời gian, bảo nàng đột ngột rời đi, thật là có chút luyến tiếc những học viên nàng dạy dỗ kia.

“Vẫn là ngươi suy nghĩ thấu đáo, vậy thì chờ sau khi học viện chúng ta đi vào quỹ đạo rồi lại nói.”

Ban đêm, Tráng Linh mới vừa trở lại trong tiên phủ của mình liền nhận được video trò chuyện từ tỷ tỷ Triệu Phỉ Nhi.

“Có phải ngươi đã quên hết lời ta nói trước kia rồi không!” Triệu Phỉ Nhi nghiêm túc nói.

“…”

“Tỷ, ngươi biết ta mà, loại chuyện này ta không làm được.” Tráng Linh giọng ồm ồm nói.

“Duyên phận của hai người các ngươi sâu như thế, nếu như…” Triệu Phỉ Nhi nói đến một nửa liền nhụt chí.

“Thật ra làm bằng hữu cả đời với Hùng Lực, cũng đã là rất tốt.” Tráng Linh nói.

“Bằng hữu cả đời?”

“Vậy ta hỏi ngươi, nếu như Hùng Lực có đạo lữ, ngươi có khó chịu không?” Triệu Phỉ Nhi lại hỏi.

“…”

“Hẳn là không có đâu.” Tráng Linh trầm mặc một lát rồi nói.

“Cái phản ứng này của ngươi, nếu không tranh thủ thì sau này ngươi sẽ hối hận thật đó.”

Chương 1052: Con rối máy móc

Khu vực Loạn Ma đại thế giới, Hàn Phi Vũ bi tráng mang theo mọi người vứt bỏ ma chu, để hai con rối Kim Tiên phá vỡ không gian, thuấn di lại một lần nữa.

“Đã là lần thứ tư rồi đấy, vì sao con cá voi thối rữa kia vẫn có thể tìm được chúng ta?”

Lại một chiếc linh chu Tiên khí xuất hiện, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực tiến vào bên trong.

“Có khả năng toàn bộ khu vực này đều là địa bàn của con cá voi thối rữa kia không?”

“Hoặc là nói, trên người chúng ta có vật gì đó có thể cảm ứng được.” Kiếm Vô Cực nghĩ ngợi nói.

“Có khả năng.”

“Tiểu Linh, lập kế hoạch chạy trốn lần nữa.” Hàn Phi Vũ nói, lấy ra hai món tiên khí có thể che giấu khí tức linh hồn, chia cho Kiếm Vô Cực một món.

“Trước tiên giấu kỹ khí tức của bản thân, nhìn xem có phải bởi vì cái này mới có thể bị đuổi tới không.” Hàn Phi Vũ phân tích.

“Được, vậy vấn đề bây giờ chúng ta gặp phải là, ma chu bị hủy, còn phải tiếp tục tìm kiếm chiếc tiếp theo, trên người ngươi còn Phúc Vận Thạch không?” Kiếm Vô Cực hỏi.

“Có, còn thừa một viên cuối cùng, nếu như chúng ta lại bị phát hiện…” Hàn Phi Vũ trầm mặc nói.

“Vậy nghĩ cách khác.” Kiếm Vô Cực nói.

Ngay vào lúc này, dao động không gian cực lớn lại xuất hiện lần nữa.

Một con cá voi thối rữa khổng lồ giống như từ trong mặt nước nhảy ra, trực tiếp nuốt lấy khu vực chỗ linh chu.

Cả chiếc linh chu như rơi xuống trong một cái lỗ đen sâu không thấy đáy.

Sau đó hai người bên trong linh chu liền cảm giác được tiên lực trên người đang từ từ bị hấp thụ, tiên ngọc cất giữ trong linh chu cũng đang dần biến mất.

Sau đó, tất cả pháp bảo hai người mang theo đột nhiên từ trong người tuôn ra.

Còn có hơn một trăm thị nữ trong Tiên khí không gian của Hàn Phi Vũ cũng bị ép ra ngoài.

Lúc này lực hút từ trong hư không truyền đến càng lúc càng lớn, hai người cũng nhanh chóng từ Chân Tiên biến thành phàm nhân.

Sau đó cả chiếc linh chu nhanh chóng rơi vào trong một thế giới tối mịt.

linh chu nện vào trên một đống phế tích xoã tung, mới để cho đám người giảm va chạm khi từ không trung rơi xuống.

“Hình như chúng ta đã rơi vào trong cơ thể con cá voi mục rữa kia rồi.” Hàn Phi Vũ quan sát một hồi nói.

“Hiện tại chúng ta đều biến thành phàm nhân, làm sao ra ngoài từ trong linh chu này được.” Kiếm Vô Cực nhìn xung quanh một hồi.

Cả chiếc linh chu dài trăm trượng, xung quanh chỉ có cửa thuyền có thể mở ra khi dùng linh lực.

“Đi theo ta, linh chu này cũng có thể dùng phương pháp của phàm nhân mở ra cửa ngầm.” Hàn Phi Vũ nói, đây là nguyên nhân hắn có thể từ trong trăm kiểu linh chu tiên khí chọn trúng nó.

Đám người vừa ra khỏi linh chu liền thấy được bầu trời khói bụi mù mịt, mặt đất mục nát như ngày tận thế.

Âm phong thổi qua, mọi người đều nắm thật chặt quần áo trên người.

“Nơi này hẳn là thế giới trong cơ thể con cá voi thối rữa kia, trước hết chúng ta nghĩ biện pháp ra ngoài cái đã.” Kiếm Vô Cực nói.

Lúc này, mặt đất xung quanh bắt đầu rung lên.

“Chủ nhân, ngươi nhìn nơi đó.” Một thị nữ trong đó chỉ vào nơi xa nói.

Hàn Phi Vũ giương mắt nhìn lên, chỉ thấy đường chân trời ở nơi xa mịt mù bắt đầu nhúc nhích.

Ma tộc không nhìn thấy cuối đang đánh về phía bọn họ.

“Máu thịt, máu thịt tươi mới.” Một âm thanh trầm thấp đầy tham lam vang lên.

“Cho ngươi.” Kiếm Vô Cực đưa qua một thanh tiên kiếm đã mất đi linh khí.

Mặc dù tiên kiếm đã mất đi linh khí, nhưng độ cứng của nó vẫn còn đó.

“Đưa ta cái này làm gì?”

“Ngươi sẽ không phải là muốn cầm tiên kiếm nặng như vậy chiến đấu với đám Ma tộc kia đấy chứ?” Hàn Phi Vũ có chút trầy trật nhận lấy thanh tiên kiếm kia, trạng thái hiện tại của bọn hắn chán ghê, cầm thanh tiên kiếm hơn trăm cân cũng rất phí sức.

“Chiến đấu trận cuối cùng xong, sau đó chờ phục sinh thôi.” Kiếm Vô Cực từ tốn nói.

Nghe được lời Kiếm Vô Cực nói, đám thị nữ sau lưng bắt đầu hoang mang lên.

“Chủ nhân, làm sao bây giờ, chúng ta phải chết ở đây sao.” Thị nữ dẫn đầu chỉ đường cho Hàn Phi Vũ nói.

“Tiên lực của hai con rối Kim Tiên cũng đều bị hút đi sao?” Kiếm Vô Cực đột nhiên hỏi.

“Việc này thật ra không có, nhưng hiện tại ta không có linh lực, khí linh tùy thân cũng tê liệt, hiện tại không ai có thể điều khiển hai con rối Kim Tiên này.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, Ma tộc ở xa xa cách bọn họ càng ngày càng gần.

“Sư tổ còn để lại cho ngươi đường lui gì, tranh thủ dùng ra, nếu không chúng ta phải đợi phục sinh đấy.” Kiếm Vô Cực buông tay nói, vẻ mặt rất hờ hững.

“Thôi được rồi, xem ra là thật sự không có biện pháp điều động hai con rối Kim Tiên kia, chỉ có thể vận dụng đường lui sư tổ để lại.”

Hàn Phi Vũ nói xong, ánh mắt Kiếm Vô Cực sáng lên.

“Thật sự là có đường lui! Nhanh dùng ra!”

Có thể sống được thì ai muốn chờ phục sinh, sau khi phục sinh, mọi thứ đều biến thành trắng tay, còn phải ngưng luyện tiên hồn, nhục thể một lần nữa.

Nhìn Ma tộc càng ngày càng gần, Hàn Phi Vũ bắt đầu vỗ lên mu bàn tay.

Sau khi vỗ lên mu bàn tay liên tục mười cái, cả tay Hàn Phi Vũ bắt đầu toả ra linh quang.

Sau đó một con rối máy móc cao một trượng xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Mời nói ra khốn cảnh sắp gặp phải trước mắt.” Hai mắt con rối máy móc sáng lên, cúi đầu nhìn Hàn Phi Vũ nói.

“Chúng ta rơi vào thế giới trong cơ thể của một con cự thú Kim Tiên kỳ, bây giờ sắp bị những Ma tộc ở thế giới trong cơ thể này công kích.” Hàn Phi Vũ nhanh chóng nói.

“Nhận được.”

“Đang kiểm tra rà quét cảnh vật xung quanh.”

“Phát hiện lực trường năng lượng thuộc tính âm, đang chuyển hóa hạch tâm năng lượng đơn vị chiến đấu.”

“Bắt đầu quét hình thực lực kẻ địch trước mắt sắp gặp phải.”

“Quét hình xong, cấp bậc nguy hiểm trước mắt, nhỏ.”

“Kiểm tra rà quét xung quanh, có hai đơn vị tác chiến cỡ lớn, đã tiến hành cải tạo chuyển đổi nguồn năng lượng hạch tâm, có muốn sử dụng tác chiến không?”

“Chiến lực của nó vì công suất hấp thu có hạn, chỉ có thể phát huy ra hai phần mười chiến lực của bản thân.” Con rối máy móc xin chỉ thị.

“Có thể, mau sử dụng hai con rối Kim Tiên kia.” Hàn Phi Vũ vội vàng nói.

Bởi vì đám Ma tộc đã cách bọn họ không tới mười dặm.

Đúng lúc này, hai con rối từ trong linh chu xông ra, tản ra khí tức sâu thẳm.

Sau đó con rối loại kiếm tiên chém ra một kiếm, một luồng kiếm quang dài trăm dặm tản ra ma khí xuất hiện.

Kiếm quang quét ngang khu vực Ma Tộc xông tới.

Tất cả Ma tộc phàm là bị kiếm quang chém qua đều hóa thành khí tức màu đen, cuối cùng bị hai con rối Kim Tiên lúc đầu hút vào trong cơ thể.

Ngay vào lúc này, giữa bầu trời đột nhiên có thêm năm con Ma tộc như con dơi.

Hàn Phi Vũ còn chưa kịp phân phó, một tia xạ tuyến đen như mực quét ngang năm con Ma tộc trên bầu trời kia.

“Toàn bộ kẻ địch đã bị tiêu diệt.”

“Tiếp theo bắt đầu thành lập kế hoạch, xông ra khỏi thế giới trong cơ thể cự thú cấp Kim Tiên.”

“Mục tiêu cuối cùng của ta là có thể đi đến trong Nam Đẩu Tiên giới, lấy tiêu chuẩn cơ bản này thi hành kế hoạch tiếp theo.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh nói.

Khí linh tùy thân theo bên cạnh hắn nhiều năm như vậy, hắn đã nắm giữ được cách nói chuyện với loại khí linh thế này.

“Thành lập kế hoạch lần nữa, mục tiêu cuối cùng là trợ giúp ký chủ tạm thời tiến vào Nam Đẩu Tiên giới.”

“Bắt đầu thăm dò cường độ thế giới trong cơ thể, đảo ngược bản nguyên của nó.”

“Đang phân tích, xin chờ giây lát.”

Con rối máy móc nói xong, trong tay liền bắn ra một cánh cửa ánh sáng, sau đó vô số côn trùng máy móc nhỏ bé từ bên trong cánh cửa ánh sáng ào ra.

Không bao lâu sau, mọi người ở cách đó không xa đã xây nên một tòa trang viên thích hợp cho phàm nhân sinh sống.

Chương 1053: Tâm ma

Câu xin chờ một chút này của con rối máy móc chính là chờ ba tháng.

Trong ba tháng này, thường xuyên có lượng lớn Ma tộc tới xâm lấn, nhưng cuối cùng cũng biến thành chất dinh dưỡng của hai con rối Kim Tiên.

“Ký chủ tạm thời, đã phân tích xong.”

“Muốn nhanh chóng đến Nam Đẩu Tiên giới, cần khống chế con cá voi thối rữa cấp Kim Tiên này đưa chúng ta đến khu vực Nam Đẩu Tiên giới.”

“Trước mắt, kế hoạch đã được lập nên, bước đầu tiên phải cải tạo thế giới trong cơ thể con cá voi thối rữa cấp Kim Tiên này, thời gian dự tính cần mười năm.”

Lúc con rối máy móc đang nói chuyện, lại có một đám Ma tộc ở thế giới trong cơ thể tấn công đến vị trí Hàn Phi Vũ.

Con rối Kim Tiên loại tiên thuật phía sau Hàn Phi Vũ nhẹ điểm một cái về phía bầu trời.

Sau đó cả bầu trời biến thành màu đỏ sậm, vô số lưu quang màu đỏ sậm rơi xuống từ trên bầu trời, giống như mưa sao băng tập kích bất ngờ.

Những Ma tộc này không ngoài suy đoán lại biến thành chất dinh dưỡng của hai con rối Kim Tiên.

Mỗi khi Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực thấy cảnh này, trong lòng không khỏi cảm khái một câu, sư tổ cao minh!

“Vậy cứ dựa theo kế hoạch mà làm đi, vất vả ngươi, à đúng rồi, ngươi có tên không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Chủ nhân ta đặt tên cho ta là thủ hộ Tiểu A, về sau ngươi có thể gọi ta là Tiểu A.” Con rối máy móc từ tốn nói, sau đó hắn liền lấy ra các loại pháp bảo trong không gian trong cơ thể mà Hàn Phi Vũ nhìn không hiểu bắt đầu lắp đặt.

“Tiểu A, tên gì kỳ lạ vậy.” Kiếm Vô Cực ở bên cạnh nói.

Đúng lúc này, con rối loại kiếm tiên đột nhiên chém ra năm luồng kiếm quang về phía bầu trời.

Trên bầu trời tuôn ra lượng lớn ma khí sau khi Ma tộc chết, dung nhập vào hai trong hai con rối.

Thấy cảnh này, Hàn Phi Vũ đột nhiên có chút tò mò hỏi: “Hai con rối Kim Tiên này có thể hấp thu tất cả năng lượng chuyển hóa thành nguồn năng lượng của bản thân hay không? Trước đây lúc sư tổ giao ngươi cho ta, có phải đã tính toán tốt rồi không?”

Hai mắt con rối máy móc Tiểu A lập loè ánh đỏ sậm nhìn về phía Hàn Phi Vũ.

“Sự vĩ đại của chủ nhân là tồn tại ngươi không thể lý giải.”

“Sự bảo hộ của chủ nhân dành cho ngươi, là toàn bộ các mặt, bất kể ngươi rơi vào hoàn cảnh nào, đều có thể bảo đảm an toàn cho ngươi.” Con rối máy móc nghiêm túc nói.

Lúc này, con rối máy móc cũng vừa vặn lắp ráp pháp bảo trong tay xong.

Trong nháy mắt, một hộ tráo từ ma khí tạo thành bao phủ khắp trang viên của Hàn Phi Vũ.

Cuối cùng, thông qua thiết bị chuyển đổi này, ma khí bắt đầu biến chuyển thành linh khí tinh thuần nhất.

“Xin nắm chặt thời gian khôi phục tu vi trong vòng mười năm này, gây chiến ác liệt hơn còn ở phía sau.” Con rối máy móc nói, lại bắt đầu từ thế giới trong cơ thể lấy ra các loại pháp bảo hình thù quái dị, bắt đầu lắp ráp.

Hàn Phi Vũ gật đầu, mang theo mọi người đi vào trong trang viên bắt đầu tu luyện.

Trở lại trang viên không bao lâu, bên tai Hàn Phi Vũ đột nhiên truyền đến giọng nói ngạc nhiên của Kiếm Vô Cực.

“Ta tìm được rồi, sổ tay ra ngoài của tông môn của chúng ta thật sự có phương pháp giải quyết liên quan tới loại tình huống này.” Trong tay Kiếm Vô Cực cầm một quyển ngọc thư nói.

Sổ tay cho đệ tử Ẩn Linh môn ra ngoài trải qua nhiều năm thăng cấp biến hoá như vậy, bây giờ đã tiến hóa thành hình thái ngọc thư.

Công pháp thần thông và thông tin chứa đựng trong hình thái này nhiều hơn gấp một ngàn lần so với ngọc điệp nguyên bản.

Có hẳn mười phần trăm trong toán lực để không của Bồ Đào là đang biên tập thứ này.

Dùng quyển sổ tay cho đệ tử ra ngoài này, có thể nói là có thể bảo đảm an toàn của bản thân trong bất cứ tình huống gì, giúp đệ tử thoát khỏi khốn cảnh trong thời gian ngắn.

Hàn Phi Vũ nhìn thấy quyển ngọc thư này, đột nhiên có chút ngẩn ngơ, hình như hắn đã thật lâu không dùng tới quyển sổ tay cho đệ tử ra ngoài này.

“Phần thế giới trong cơ thể cự thú, dựa theo ngọc thư kiểm tra hoàn cảnh trước mắt, hẳn là ma khí thế giới trong cơ thể cự thú trong phân loại tu tiên.”

“Nếu dựa theo ngọc thư hướng dẫn, bây giờ chúng ta hẳn là nên tu luyện bộ công pháp này, tên là Đại Thiên Ma quyết.”

“Nhưng hiện tại có sư tổ giúp đỡ, quá trình này liền đơn giản.” Kiếm Vô Cực cười ha ha nói.

Làm nhân viên tên đầy đủ là ăn không chơi không, từ sau khi Hàn Phi Vũ gặp phải nguy hiểm, biểu hiện của hắn vẫn luôn rất bình tĩnh.

“Nói cho cùng là thực lực của chúng ta còn chưa đủ mạnh, nếu như tu luyện tới Kim Tiên hoặc giống như sư tổ, cũng sẽ không lưu lạc tới mức này.” Hàn Phi Vũ thở dài nói.

“Đừng cảm khái nữa, trong mười năm này, nếu không thì thử tu luyện Đại Thiên Ma quyết này đi, ta cảm thấy thật sự có chút thú vị.” Kiếm Vô Cực nhìn công pháp Đại Thiên Ma quyết nói.

Lúc hắn nhìn qua thử cương lĩnh chung của công pháp Đại Thiên Ma quyết, trong lòng đột nhiên nổi lên khát vọng, giống như trời sinh hắn nên tu luyện công pháp như thế.

“Tu luyện Ngũ Hành quyết đàng hoàng đến Đại La thánh giả ngươi không tu luyện, ngươi lại đi tu luyện Đại Thiên Ma quyết này?”

“Ngươi không phải là bị ma khí nơi này ảnh hưởng, nhập ma rồi đấy chứ?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Chỉ là cảm giác Đại Thiên Ma quyết này cực kỳ thích hợp với ta, có chút không nhịn được.” Kiếm Vô Cực có chút không bỏ nói.

“Tàng Kinh các trong tông môn có một thần thông phân thân bản nguyên, tên là Nhất Nguyên Hóa Tam Thân, cực kỳ khó tu luyện.”

“Nhưng giai đoạn trước phân hoá ra một phân thân vẫn tương đối dễ dàng, ngươi dùng phân thân kia tu luyện Đại Thiên Ma quyết thử lỗi, nếu như hiệu quả thật sự tốt, ngươi lại chuyển tu.” Hàn Phi Vũ đề nghị.

“Ma tu ở Tiên giới cũng có quy mô lớn, cũng không phải là không có tương lai.”

Lúc Kiếm Vô Cực đang nói chuyện, con rối Kim Tiên loại tiên thuật lặng lẽ xuất hiện sau lưng hắn.

Sau đó dùng bàn tay loé ra ánh sáng tím phủ lên đỉnh đầu Kiếm Vô Cực.

“Tâm ma nhập thần, hiện tại đã bài trừ.” Sau khi con rối Kim Tiên kia nói xong liền rời đi.

Kiếm Vô Cực đột nhiên giật mình, sau đó lập tức nhìn xung quanh.

“Vừa rồi ta làm sao vậy?”

“Vừa nãy ngươi hưng phấn nói với ta muốn tu luyện Đại Thiên Ma quyết trong ngọc thư.” Hàn Phi Vũ nói, chỉ vào ngọc thư trong tay Kiếm Vô Cực.

“Đại Thiên Ma quyết? Không đến tuyệt cảnh, ai lại ngu ngốc tu luyện thứ này!”

“Ngũ Hành quyết của tông môn không tốt hơn sao?” Kiếm Vô Cực nói, trong mắt hắn, tất cả công pháp tại Tiên giới cũng không so được với Ngũ Hành quyết hắn đang tu luyện bây giờ.

“Xem ra ngươi đã khôi phục lại bình thường, vừa nãy con rối Kim Tiên nói ngươi là tâm ma nhập thần, giúp ngươi xử lý một phen, xem ra hiệu quả còn không tệ.” Hàn Phi Vũ cười ha ha nói.

Hắn cũng lấy ra ngọc thư của mình, bắt đầu xem lại.

“Tâm thần nhập ma, tâm cảnh ta tu luyện chính là bậc đứng đầu tông môn cấp, sao có thể dễ dàng xâm nhập được?” Kiếm Vô Cực bị doạ nhảy dựng.

“Có thể là do chúng ta mới vừa biến thành phàm nhân.” Hàn Phi Vũ nói, sờ lên hồ lô Bích Ngọc hình dáng mặt dây chuyền nhỏ trên ngực mình.

Từ sau khi có hồ lô Bích Ngọc này, hình như hắn chưa từng bị ngoại vật như tâm ma quấy nhiễu lần nào.

“Ký chủ tạm thời, trong trang viên của ngươi có sáu mươi ba thị nữ bị tâm ma nhập thần, hiện tại đang xử lý.” Tiếng con rối máy móc vang lên.

Hàn Phi Vũ còn loáng thoáng nghe được thị nữ kia một viện xao động thanh âm.

“Đã biết, ta đi qua an ủi một chút.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

“Hộ tráo ngăn cách tâm ma đã mở ra, sau khi xử lý xong đám tâm ma này, trong trang viên sẽ không còn tâm ma nữa.”

Lúc này Hàn Phi Vũ đột nhiên phát hiện, không thấy con rối Kim Tiên loại kiếm tiên đâu nữa.

Chương 1054: Chỉ điểm

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đột nhiên cảm giác được toàn bộ thế giới trong cơ thể bắt đầu rung lên.

Ra khỏi phòng xem xét, cả thế giới trong cơ thể đều biến thành chiến trường của hai con rối Kim Tiên.

“Hai người bọn họ sao lại đánh lên rồi!!” Hàn Phi Vũ nhìn hai con rối đang chiến đấu trên bầu trời, kinh ngạc nói.

“Con rối Kim Tiên loại kiếm tiến bị tâm ma xâm lấn, hiện tại đã bị tâm ma khống chế.”

“Không cần lo lắng, đây là một phần trong kế hoạch.” Con rối máy móc Tiểu A bình tĩnh giải thích.

“Lúc sau có phải tổn thất một con rối Kim Tiên hay không?” Hàn Phi Vũ có chút không bình tĩnh hỏi.

“Xem mức độ áp dụng kế hoạch, không loại trừ.”

Giọng điệu vẫn hờ hững như thế, nhưng Hàn Phi Vũ không bình tĩnh nổi nữa.

Lúc hắn ra ngoài, sư tổ chỉ cho hắn hai con rối Kim Tiên này, nếu như bây giờ tổn thất ở đây một con, vậy sau này phải làm sao bây giờ?

Phía sau còn có mười vạn tám ngàn năm còn chờ hắn đấy.

Đúng lúc này, một luồng kiếm quang màu đỏ sậm xém chút chém nát toàn bộ thế giới trong cơ thể.

Sau đó bị con rối Kim Tiên loại tiên thuật cản lại.

Lúc này, cá voi thối rữa đang lang thang trong Tinh vực phát ra âm thanh đau đớn, giống như là loại đau bụng đi ị cũng không thể giải quyết.

Cá voi thối rữa bị đau đớn tra tấn, vô thức lang thang về một hướng nào đó.

Ngoài hướng này có thể giảm bớt đau đớn cho nó một chút, còn bất cứ các hướng còn lại, chỉ cần nó hơi đi chệch hướng.

Thế giới trong cơ thể lại truyền tới cảm giác xé rách, khiến cá voi thối rữa đau đớn không gì sánh được.

Cho nên chỉ có thể cứ đi về hướng đó.

Trong thế giới trong cơ thể, nhìn toàn bộ thế giới khôi phục lại yên tĩnh, Hàn Phi Vũ thở phào nhẹ nhõm.

“Cá voi thối rữa đang lang thang theo hướng dựa theo kế hoạch, ký chủ tạm thời có thể đến Nam Đẩu Tiên giới sớm hơn mười năm.” Con rối máy móc Tiểu A nói xong liền tiến vào một trạng thái chờ kỳ diệu, phảng phất như đang điều khiển cả con cá voi thối rữa tiến lên.

…

Trong không gian dưới lòng đất tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm vừa luyện chế xong một lò Huyền Hoàng đại bổ đan, sau đó đứng dậy vận động cơ thể.

Bồ Đào lập tức dừng Huyền Hoàng chi khí phát ra.

“Tốc độ luyện chế thần đan này còn nhanh hơn trong dự đoán, nhưng lại cực kỳ hao tổn tâm thần, mỗi lần luyện chế xong một lò nhất định phải nghỉ ngơi một khoảng thời gian.” Từ Phàm cảm thán nói.

“Chủ nhân, chỉ cần tiêu hao cực ít Huyền Hoàng chi khí là có thể nhanh chóng bổ sung tâm thần.” Bồ Đào ở bên cạnh nhắc nhở.

“Luyện chế đan dược lại không vội, chỉ cần có thể cung cấp đủ cho tiêu hao của lão ca là được.” Từ Phàm nói.

Hắn còn muốn tiết kiệm nhiều Huyền Hoàng chi khí một chút, xem có thể kiếm vài món trọng bảo thời gian từ thương hội Thiên Đỉnh hay không.

Mặc dù chiếc phi chu cấp Hậu thiên linh bảo kia sắp được luyện chế thành công, nhưng muốn lên Cửu Thiên, không biết bao lâu mới có thể gom góp được.

Cho nên không có lời bằng sẵn có.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, uống nước trái cây dùng tiên quả ép ra, phơi nắng mặt trời.

Bên cạnh còn có con rối thỉnh thoảng đưa lên mỹ thực đệ tử đạo Mỹ Thực tỉ mỉ nấu ra.

“Đây mới là cuộc sống mà.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

“Cũng không biết hai đồ tôn kia của ta thế nào nào, Tiểu A ta luyện chế ra hiện tại đã dùng tới chưa.” Từ Phàm nhẹ đung đưa ghế dựa, nhìn các loại thần thú ngưng tụ từ tiên linh chi khí du đãng trên bầu trời nói.

Ngay lúc này, một bóng dáng màu trắng từ trên bầu trời xẹt qua một vòng cung, vững vàng đáp xuống trên bụng Từ Phàm.

“Gru ~~” Hung Bạch nhìn chủ nhân mình khẽ gào lên, giống như là đang hỏi chủ nhân, vì sao lâu như vậy không tới thăm hắn.

“Lúc ta luyện chế đan dược xem nhẹ ngươi mất rồi.” Từ Phàm cười, nhẹ nhàng nhấc Hung Bạch lên bỏ vào trong lòng bàn tay.

Dùng ngón tay cái xoay nhẹ theo chiều kim đồng hồ lên mai rùa nhỏ bằng ngọc của Hung Bạch.

Lúc này, Bồ Đào lại thông báo, đại ca tốt của Từ Phàm tới chơi.

“Trực tiếp mời đến trong tiểu viện đi.” Từ Phàm uể oải nói.

Sau khi tâm thần tiêu hao quá độ, cứ nhẹ nhàng nằm phơi nắng như vậy là thoải mái nhất, thoải mái đến không muốn động đậy.

Một truyền tống trận xuất hiện trong tiểu viện, Ông lão tóc trắng từ đó đi ra.

Vừa nhìn thấy bộ dạng tiêu hao tâm thần quá độ của Từ Phàm, đã ăn khớp với phỏng đoán trong lòng tóc trắng lão giả.

“Lão đệ vì ta mà vất vả rồi.” Ông lão tóc trắng cảm động nói.

“Đừng nói lời đó chứ, giữa huynh đệ thì giúp đỡ nhau không phải là chuyện nên làm sao.” Từ Phàm nói.

“Ta tính thời gian, viên thần đan đại bổ dùng Huyền Hoàng luyện thứ ba hẳn là luyện chế xong, vừa vặn ta không có việc gì nên tự mình tới lấy.” Ông lão tóc trắng nói.

“Thời gian lão ca tính thật chuẩn.”

Từ Phàm nhẹ vung tay, một viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng bị phong ấn xuất hiện.

“Nhìn khí sắc của lão ca không tệ, xem ra thiếu hụt này bổ rất suôn sẻ.” Từ Phàm ngẩng đầu đón ánh nắng nói.

Lúc này, con rối lại đưa hai ly nước trái cây tới.

“Nếm thử, đây là nước ép trăm linh quả đệ tử đạo Mỹ Thực tông môn ta đặc biệt pha ra, công hiệu thì trước tiên không nói, nhưng dù sao cũng uống cực ngon.”

Loại nước trái cây này, hắn mới ngồi ở đây một lát mà đã uống hai ly.

Ông lão tóc trắng bưng nước trái cây lên uống một ngụm, ánh mắt sáng lên.

“Quả nhiên uống rất ngon.”

“Lần này lão ca tới, còn có chuyện khác nhỉ.” Từ Phàm nhìn qua đại ca tốt của mình.

“Quả nhiên chuyện gì cũng không gạt được lão đệ.”

“Đại sư điệt kia của ngươi gần đây tu luyện cảm thấy có chút khó khăn, muốn tìm ngươi thỉnh giáo một phen.” Ông lão tóc trắng nói.

“Sư điệt chính là Đại La thánh giả, sao ta có thể chỉ điểm được.” Từ Phàm lập tức xua tay nói.

“Ngươi xem, sư điệt kia của ngươi sợ người sư thúc ngươi khiêm tốn, cho nên ta mới tiện đường tới nói một câu với lão đệ.”

“Không cần coi là chỉ điểm thật, chỉ cần vạch ra con đường phải đi sau này cho hắn là được rồi.”

“Sư điệt ngươi đã tu được hiện tại thân, nhưng vẫn bị vây trong cảnh giới này, cảm giác muốn ra không ra được.”

“Cho nên muốn xin ý kiến lão đệ chỉ một đường ra cho sư điệt ngươi.” Ông lão tóc trắng lấy lòng nói.

Nghe đến đó, Từ Phàm cảm thấy có chút hoang đường.

Đại La thánh giả thỉnh giáo một Chân Tiên, đường ra ở đâu?

Điều này mà truyền đi chẳng phải là kỳ văn tại Tiên giới sao.

Từ Phàm híp mắt nhìn đại ca tốt của mình, nói: “Lão ca ngươi có phải từng đánh cắp tin tức về Ẩn Linh môn sau này phải không?”

“Không giấu gì lão đệ, ta đã từng nhìn, nhưng chỉ là vẻn vẹn một góc của băng sơn, cảnh tượng kia khiến ta ký ức vẫn còn mới mẻ.”

“Bây giờ mặc dù tu vi của lão đệ chỉ là Chân Tiên, nhưng ánh mắt, tầm nhìn nhất định là tốt nhất trong Tiên giới, vạch một đường ra cho ngươi sư điệt hẳn là không khó.” Ông lão tóc trắng nói.

“Lão ca, ngươi thấy Ẩn Linh môn sau này thế nào vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Hắn biết tương lai của mình, cho dù đại ca tốt có dùng hỏng Thời Quang Điện cũng dò xét không được, cho nên chỉ có thể thông qua nói bóng nói gió dò xét tương lai Ẩn Linh môn.

Nghe câu hỏi của Từ Phàm, Ông lão tóc trắng lập tức run lên.

“Không thể nói, không thể nói.” Ông lão tóc trắng vội vàng lắc đầu nói.

Hắn nghĩ tới lúc chính mình đang thăm dò một góc băng sơn tương lai, cảm giác bị hơn một trăm vị Đại La đứng đầu nhìn chằm chằm vào hắn, tự bạo vì mình ít nhất mấy chục lần, hắn quyết định vẫn là không nói thì tốt hơn.

“Lão ca không muốn nói thì thôi, nếu đã sư điệt không chê người sư thúc ở cảnh giới Chân Tiên này, thì cứ bảo hắn tới hỏi đi.”

“Hiện tại, quá khứ, tương lai, ta vẫn có thể chỉ điểm một chút.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa, nâng Hung Bạch trong tay, nhìn lên bầu trời thảnh thơi nói.

Chương 1055: Đại đạo nhân quả

“Cứ quyết định như vậy đi, sau khi ta trở về lập tức bảo Thư Linh sư điệt ngươi tới.” Ông lão tóc trắng nói.

“Nửa tháng sau hãy tới, mấy ngày này chờ ta khôi phục tâm thần trước mới có thể chỉ điểm tốt cho sư điệt.” Từ Phàm nói.

Ông lão tóc trắng gật đầu, sau khi uống thêm mấy ly nước quả liền đi.

“Hiện tại, quá khứ, tương lai.”

“Đi ra chính là siêu thoát thôi.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Khi đó hắn đụng phải nữ tử cướp đi tiên giáp của tức phụ hắn.

Nàng tạo ra một thế giới không có thời gian, khiến Từ Phàm trong nháy mắt tìm được cơ hội, bước một chân ra khỏi dòng sông thời gian.

Trong nháy mắt kia, hắn thấy được hiện tại, quá khứ, còn có một chút tương lai.

Mặc dù rất ngắn, nhưng hắn ghi nhớ sâu sắc loại cảm giác này.

Nhưng mãi đến sau khi hắn trở thành Chân Tiên mới hiểu được, có thể mơ hồ ngăn cách thời gian, ít nhất là vượt qua cảnh giới Chuẩn Thánh.

Cho nên sau khi hắn trở thành Chân Tiên, ảo tưởng để sư điệt giúp hắn hắn trở thành Đại La tan vỡ.

Lúc Từ Phàm đang phơi nắng, xem tinh hà khôi phục tâm thần.

Lý Tinh Từ đột nhiên xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Ngươi đây là muốn chuẩn bị đến nội giới Luân Hồi sao?” Từ Phàm chỉ nhìn lão Tứ một cái là biết hắn muốn làm gì.

“Lúc đồ nhi đang tu luyện ở ngoại giới Luân Hồi thì cảm nhận được cơ duyên thuộc về đồ nhi, là lúc bước vào trong nội giới Luân Hồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Bảo Bồ Đào nói với ta một tiếng là được rồi, không cần cố ý tới từ biệt ta.”

“Dù sao lấy tư chất của ngươi, ở trong nội giới không bao lâu là có thể ra ngoài.”

“Ta vẫn rất yên tâm về ngươi.” Từ Phàm nói, bưng nước trái cây bên cạnh lên uống một ngụm.

“Đồ nhi là sợ lỡ như sa vào trong nội giới Luân Hồi, không thể đi ra hiếu kính sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

“Ngươi yên tâm đi, chuyện này vĩnh viễn sẽ không xảy ra.” Từ Phàm xua tay nói.

Một linh quang bị Từ Phàm điểm ra, chui vào trong cơ thể Lý Tinh Từ.

“Đi Luân Hồi giới, xem Mộng Hoa có đó không, đánh tiếng chào hỏi giúp ta.” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến, chính mình đã thật lâu chưa tới Luân Hồi giới.

“Tuân lệnh sư phụ.” Lý Tinh Từ gật đầu, sau đó về trong động phủ của mình bắt đầu bế quan tiến vào Luân Hồi giới.

Nửa tháng sau, Từ Phàm chờ được vị sư điệt Đại La thánh giả kia.

Thư Linh thánh giả ôn tồn lễ độ, cung kính ngồi trước mặt Từ Phàm.

Vốn dĩ Thư Linh thánh giả định quỳ xuống đất hành lễ hậu hậu bối thỉnh giáo, kết quả bị Từ Phàm vội vàng đỡ lên.

Dù lấy cảnh giới của hắn hiện tại cũng không thể tuỳ tiện thừa nhận cái quỳ của Đại La thánh giả này.

“Sư thúc, truyền thừa của ta chính là đạo Thiên Thư của thượng cổ Họa Quyển Thiên Tôn.”

“Mặc dù có truyền thừa hoàn chỉnh, nhưng ta muốn mượn con đường này thoát ra chính mình, bây giờ bị vây trong hiện tại thân không ra được, cho nên muốn xin sư thúc chỉ một ra một con đường sáng.” Thư Linh thánh giả cung kính nói.

Mười chiếc ngọc điệp ngưng tụ đạo Thư Linh thánh giả tu luyện xuất hiện trên mặt bàn.

“Có nghĩ tới vì sao lại vây ở hiện tại thân không ra được không.” Từ Phàm vậy mà đáp ứng thỉnh cầu của lão ca, chỉ điểm lên cũng không còn khiêm tốn nữa.

“Có lẽ là vì sư phụ, mặc dù ta không hiểu mặt này lắm, nhưng cũng biết rõ, con đường này là sư phụ cưỡng ép trải ra vì ta.”

“Dựa theo quỹ đạo vận mệnh nguyên bản, ta có thể phải đi sâu vào trong dòng sông thời gian sửa lại vận mệnh bản nguyên sai lệch.” Thư Linh thánh giả nói.

Ba giai đoạn của Đại La thánh giả, hiện tại, quá khứ, tương lai, tu được ba thân, mới có thể thành đạo quả.

Lấy đạo trảm được hiện tại thân, lấy trí tra xét được thân quá khứ, lấy lực đột phá được tương lai thân.

“Bây giờ ngươi bị vây ở hiện tại thân, phải chăng là bởi vì nhân quả truyền thừa ngươi có được còn chưa tới.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Dựa theo cảm ngộ trước đây hắn đột phá đến Đại La thánh giả, bị vây ở hiện tại thân nhất định là có một vài nguyên nhân dẫn đến.

“Trước đây khi sư phụ vì ta tìm được nơi truyền thừa, chỉ có truyền thừa, không có nhân quả dính dáng, chuyện này ta có thể xác định.” Thư Linh thánh giả khẳng định nói.

Lúc này, vẻ mặt Từ Phàm bắt đầu trở nên cổ quái.

Sau đó hắn gửi tin cho đại ca tốt.

Không qua bao lâu, một truyền tống trận xuất hiện trong tiểu viện, Ông lão tóc trắng từ đó đi ra.

“Lão ca, trước đây ngươi vì sư chất suy tính truyền thừa, ngươi có thay hắn đỡ nhân quả hay không?” Trước tiên Từ Phàm hỏi.

“Không có, lúc đó ta trực tiếp tìm truyền thừa Thiên Tôn không có nhân quả dây dưa.” Ông lão tóc trắng quả quyết nói.

“Ngươi chờ một lát.”

Từ Phàm nói, bắt đầu cẩn thận tra xét ngọc điệp truyền thừa Thư Linh thánh giả đưa cho hắn.

Ước chừng xem nửa tháng, Từ Phàm mới ngẩng đầu nhìn về phía Thư Linh thánh giả.

“Nếu như ta đoán không sai, thứ sư điệt muốn trảm chính là đại đạo của Tam Thiên giới đúng không?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy, sư thúc. Nguyên nhân ta không thể đột phá hiện tại thân có phải là ở đây không?” Thư Linh thánh giả gật đầu nói.

“Trảm tiểu đạo hoặc đại đạo, cũng không khác biệt gì quá lớn so với khi ở Đại La.”

“Thế nhưng, đạo Thiên Thư ngươi tu luyện, cực kì thưa thớt trong cả Tam Thiên giới, mà ngươi cũng không phải người khai sáng đạo này, cho nên liền xuất hiện vài vấn đề.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Vấn đề gì?” Thư Linh thánh giả có chút gấp gáp hỏi, trong lòng hắn đã bắt đầu có một tia minh ngộ.

“Căn cơ của đạo này ở Tam Thiên giới không đủ để chèo chống cho ngươi tìm được thân quá khứ.”

“Ngươi không phải người khai sáng, là người thừa kế, người trước đã đi, nhân quả đạo này sẽ để ngươi người thừa kế này gánh chịu.” Từ Phàm nói.

“Pháp tắc đại đạo còn có nhân quả?” Ông lão tóc trắng bên cạnh có chút khó mà tin được.

“Chuyện này nghe thì không thể tưởng tượng nổi, nhưng thật sự là như vậy. Nếu như người trước khai phá đạo này vẫn còn, vậy sư điệt ngoài chứng được thân quá khứ, tương lai thân cũng không thành vấn đề.”

“Nhưng người trước đã mất, vậy đạo nhân quả hắn để lại sẽ rơi xuống trên thân người mạnh nhất đạo này.”

“Hoặc là lấy lực chứng đạo, hoặc là khai tông lập phái, phát dương quang đại đạo này, sau khi lớn đến mức đủ để gánh chịu nhân quả thân quá khứ, tương lai thân, sư điệt mới có thể đột phá hiện tại thân.” Từ Phàm nói, nếu không phải hắn tinh thông vạn đạo, có lẽ thật sự đúng là nghĩ không ra phương diện này.

“Sư thúc, ta nên làm thế nào, khai tông lập phái, truyền thừa đạo Thiên Thư tiếp sao?” Thư Linh thánh giả hỏi.

“Không cần phiền phức như vậy. Trong Tam Thiên giới, chỉ cần có thể có mười Kim Tiên chủ tu đạo Thiên thư, phỏng chừng là có thể thỏa mãn điều kiện.” Từ Phàm tính toán một lát nói.

Lúc Từ Phàm đang nói chuyện, đại ca tốt bên cạnh đột nhiên nổ tung, sau đó ngưng tụ lại lần nữa.

Sau đó lại nổ tung lần nữa.

Sau khi lặp đi lặp lại bốn lần, đại ca tốt mới dừng tự bạo.

“Ta thay ngươi nghiệm chứng một chút, ngươi sư thúc nói rất đúng, nghe sư thúc ngươi đi.” Ông lão tóc trắng có chút suy yếu nói.

“Lão ca ngươi thật sự là làm gì phải tự làm khổ mình, bốn lần tự bạo vừa nãy của ngươi cần uống thêm ít nhất hai viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng mới có thể bù lại đó.”

“Lại nói ta nói đây chỉ là một loại phương pháp, những phương pháp khác còn chưa có nói.” Từ Phàm bụm mặt, có chút bất đắc dĩ nói.

“Lão đệ còn có cách khác sao!”

“Nhanh nói ta nghe một chút!!” Ông lão tóc trắng hưng phấn nói.

Thư Linh thánh giả ở bên cạnh cũng mong chờ nhìn Từ Phàm.

Chương 1056: Bí tàng Thiên Tôn

Từ Phàm nhìn hai sư đồ này, mỉm cười nói: “Sư điệt có phải có một Tiên Thiên chí bảo không?”

“Đúng vậy, lấy được lúc nhận truyền thừa của Họa Quyển Thiên Tôn.”

“Họa Quyển Thiên Thư.”

Trong tay Thư Linh thánh giả xuất hiện một quyển thiên thư tựa như tạo thành từ tinh thần.

“Trên Họa Quyển Thiên Thư có đạo vận Họa Quyển Thiên Tôn ngưng tụ, nếu như bỏ được, có thể dùng mật pháp luyện thành thân quá khứ.”

“Đây cũng là một loại phương pháp.” Từ Phàm nhìn Họa Quyển Thiên Thư ngưng tụ từ tinh thần nói.

Sư phụ hack lớn, đồ đệ hack nhỏ, người được thiên vị trong Tam Thiên giới tuyệt không không phải là ít.

Từ Phàm nghĩ, trong đầu xuất hiện hình ảnh của rất nhiều người.

“Chỉ có điều tai hại là, lúc ngươi ba thân hợp nhất, Họa Quyển Thiên Thư có thể khiến chút cơ duyên đột phá nhỏ của ngươi không dùng được.” Từ Phàm nói.

Ba ngàn đạo bàn hiện lên phía sau Từ Phàm, bên trong Họa Quyển Thiên Thư bay lên một luồng nhỏ pháp tắc đạo Thiên Thư dung nhập vào trong ba ngàn đạo bàn.

Không bao lâu sau, Từ Phàm liền tham ngộ đạo Thiên Thư đến cảnh giới Chân Tiên.

Ngay lúc Từ Phàm tấn cấp đạo Thiên Thư lên đến cảnh giới Chân Tiên, Thư Linh thánh giả đột nhiên cảm giác được khí tức tiên thiên chí bảo Họa Quyển Thiên Thư của mình mạnh lên một chút.

“Không hổ là do Thánh Nhân sáng lập, huyền diệu khó giải, hiểu thiên chi lý.” Từ Phàm tán thưởng nói.

“Tốt rồi, hiện tại ngươi chỉ cần nghĩ cách dạy chín Kim Tiên đạo Thiên Thư là được.”

“Thư Linh, tốn mấy trăm vạn năm dạy ra chín Kim Tiên đạo Thiên Thư không phí bao nhiêu công sức, cứ làm theo lời sư thúc ngươi nói đi.”

“Tiêu hao một chút cơ hội làm ngươi trở thành Thánh Nhân để đột phá thân quá khứ không đáng.” Ông lão tóc trắng nói.

“Ta cũng nghĩ như vậy.” Thư Linh thánh giả nhìn ba ngàn đạo bàn sau lưng vị sư thúc thần bí này của hắn, như có điều suy nghĩ nói.

“Nhờ lão ca thôi diễn một phen, tìm ra mấy ngàn thiên tài thích hợp tu luyện đạo Thiên Thư vẫn là rất đơn giản.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Đa tạ sư thúc chỉ điểm.” Thư Linh thánh giả cảm kích nói.

“Tiện tay mà thôi, lại nói, thực lực của sư điệt càng mạnh càng có lợi cho ta.” Từ Phàm cười nói.

“Lão đệ, không nói lời khách khí nữa, sau này những sư điệt này của ngươi tuỳ ngươi kêu gọi.” Giọng Ông lão tóc trắng vẫn còn có chút suy yếu.

“Lão ca, ngươi vẫn là tranh thủ trở về khôi phục đi rồi lại nói, nếu không thiếu hụt này còn phải bù nhiều thêm chút đó.” Từ Phàm nhìn lão ca liên tục tự bạo bốn lần nói.

“Vậy được, không quấy rầy lão đệ nữa.”

Ông lão tóc trắng nói xong liền dẫn theo Thư Linh thánh giả rời đi.

Từ Phàm vẫn duy trì tư thế cũ, nằm trên ghế dựa, lười biếng phơi nắng.

“Lại nghỉ ngơi thêm một ngày, sau đó tiếp tục luyện đan.”

…

Vô Vọng Tiên giới, bên trong bí tàng Thiên Tôn.

Hai mắt Diệp Tiêu Dao sáng lên nhìn đồ vật bên trong bí tàng.

“Lão kiếm, ngươi được lắm, không nghĩ tới ngươi còn có thân phận Thiên Tôn trong Tiên giới.” Diệp Tiêu Dao cảm nhận được thông tin bên trong bí tàng, có chút bất ngờ nói.

“Đó là đương nhiên, ta bố trí vô số đường lui, chính là vì để sau khi ngã xuống lại có cơ hội quật khởi.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao nói.

“Nhưng Thiên Tôn lại là cảnh giới gì vậy?” Diệp Tiêu Dao tò mò hỏi, hắn ở trong Tiên giới chỉ từng nghe đến Thánh Nhân và Tiên Đế, hiện tại lại thêm một vị Thiên Tôn khiến hắn cảm thấy có chút mơ hồ.

“Trên Đại La là Chuẩn Thánh, trên Chuẩn Thánh là Thánh Nhân.”

“Người hơi mạnh một chút mở ra con đường đại đạo chuyên thuộc cho riêng mình được gọi là Thánh Nhân.”

“Đi theo con đường trở thành Thánh Nhân người trước đã đi, được gọi là Thiên Tôn.”

“Thánh Nhân xưng bá một phương Tiên giới được gọi là Tiên Đế.”

“Đều là cảnh giới Thánh Nhân, nhưng chỉ là khác xưng hô thôi.” Lão Kiếm giải thích.

“Vậy ai mạnh hơn một chút.” Diệp Tiêu Dao truy hỏi.

“Thánh Nhân bình thường ở trong Tiên giới, đều là cộng sinh cộng tồn với ý chí thiên đạo của Tiên giới kia.”

“Người có thể trở thành Thiên Tôn, đều là loại người không có dã tâm, vân du tiên hạc, tiêu dao trong ba ngàn đại thế giới.”

“Có lẽ mạnh hơn Thánh Nhân ở Tiên giới không có chủ một chút.”

“Về phần Tiên Đế, phải là Thánh Nhân xưng bá một phương Tiên giới mới có tư cách được gọi như vậy.”

“Từ tên gọi mà nói, Tiên Đế là mạnh nhất.”

“Trước đây ta chính là Tiên Đế xưng bá một phương Tiên giới, dưới trướng có năm đại Tiên giới, tám Tiên giới như Vô Vọng Tiên giới.”

“Thế giới Trung Thiên càng là hằng hà sa số.”

“Năm đó danh hiệu Thiên Kiếm Tiên Đế của ta có thể nói là vang vọng khắp ba ngàn đại thế giới.” Lão Kiếm ở đáy lòng Diệp Tiêu Dao đắc ý nói.

“Sau đó thì sao.” Diệp Tiêu Dao điềm tĩnh hỏi.

“Sau đó, hiện tại ta sẽ dạy bảo ngươi trở thành Tiên Đế mới.” Lão Kiếm trầm mặc một lát nói.

Nghe nói như thế, Diệp Tiêu Dao cũng trầm mặc.

Trước đây lão Kiếm bồi dưỡng mình dựa theo tiêu chuẩn Tiên Đế, nhưng không biết sao chính mình lại có chút không biết cố gắng, đến bây giờ cũng chỉ có thể bận tâm tự mình tu luyện.

“Được rồi, đi từng bước từ từ đến, ở thế giới Trung Thiên kia đều là tiểu đánh tiểu nháo, có được hay không được cũng không sao cả.”

“Sau khi đến Tiên giới thì dễ nói hơn nhiều, ngươi lợi dụng đồ vật bên trong bí tàng Thiên Tôn, trước tiên tu luyện tới Kim Tiên, sau đó lại lập tông môn.”

“Trước tiên từ từ kinh doanh, xác định mục tiêu nhỏ trước, xưng bá được Vô Vọng Tiên giới này rồi lại nói.”

“Về phần mật tàng Tiên Đế mở không ra, từ từ đến, sẽ có một ngày có thể mở ra được.” Lão Kiếm nói.

“Được.” Diệp Tiêu Dao gật đầu.

“Trong bí tàng Thiên Tôn này có một đóa kim liên khí vận, chỉ cần ngươi luyện hóa nó, chắc là có thể tấn cấp đến Kim Tiên.” Lão Kiếm nói.

Diệp Tiêu Dao đi vào nơi sâu nhất trong bí tàng Thiên Tôn, nơi có một đóa kim liên khí vận công đức bát phẩm.

“Đây là kim liên khí vận công đức trong truyền thuyết sao? Quả nhiên là bất phàm.” Cảm nhận được khí tức kim liên khí vận công đức toả ra, Diệp Tiêu Dao cảm khái nói.

“Trước đây vì ngưng tụ một đóa kim liên khí vận công đức này, ta thế mà phải hóa thân thành Đại La thánh giả, kinh doanh trong Tiên giới ước chừng ba mươi triệu năm đó.”

“Địa bàn xưng bá gần ba phần mười Tiên giới kia, làm cho Nhân tộc một mảnh phồn hoa, mới ngưng tụ được một đóa kim liên khí vận công đức bát phẩm này.”

“Chỉ vì để ngươi luyện hóa thành Kim Tiên, có chút lãng phí, nhưng việc này cũng không còn cách nào.” Lão Kiếm có chút đáng tiếc nói.

“Cho ta chút thời gian, tự ta cũng có thể đột phá đến Kim Tiên, nếu không thì giữ lại đoá kim liên khí vận công đức bát phẩm này sau này lại dùng đi.”

“Dùng đi, mặc dù bây giờ ngươi đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, nhưng chân chính đột phá tu luyện tới Kim Tiên, có lẽ còn cần đến mười mấy vạn năm.” Lão Kiếm khuyên nhủ.

“kim liên khí vận công đức chẳng những có thể để giúp ngươi đột phá đến Kim Tiên, còn có thể giúp ngươi ngưng tụ khí vận công đức của Nhân tộc trong Vô Vọng Tiên giới, có lợi cho tông môn sau này của ngươi.”

Diệp Tiêu Dao gật đầu, sau đó trực tiếp bắt đầu luyện hóa kim liên khí vận công đức bát phẩm ngay trong bí cảnh.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang luyện hóa thần đan đại bổ Huyền Hoàng, đột nhiên có chút tâm huyết dâng trào.

“Bồ Đào, kêu Lý Huyền Đạo đến đây cho ta.” Từ Phàm đang luyện đan nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Không qua bao lâu, Lý Huyền Đạo đã xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Bái kiến sư phụ.” Lý Huyền Đạo cung kính hành lễ nói.

“Mật tàng Tiên Đế ngươi phát hiện trong Vô Vọng Tiên giới kia, ngươi theo một phân thân của ta cộng thêm hai con rối Kim Tiên đến Tiên giới đó thu hồi lại bí tàng.”

Chương 1057: Số hiệu Tiên Ẩn

Trong không gian dưới lòng đất, phân thân số hai đang luyện chế phi chu Hậu thiên linh bảo đột nhiên nhận được thông báo từ Bồ Đào.

“Để ta đi đến Tiên giới khác một chuyến, bản thể không sợ ta chạy trốn không trở lại à.” Phân thân số hai đột nhiên có cảm giác bị niềm vui đập trúng.

“Đi đi, sau khi đi rồi cũng đừng về nữa.” Phân thân số một có chút hâm mộ nhìn số hai nói.

“Nói đùa à, tông môn mới là nhà của ta, sau khi ra ngoài sao có thể không trở lại được.” Phân thân số hai vui vẻ nói, đối với hắn mà nói, đây cũng được coi là du lịch do nhà nước cấp chi phí.

“Bồ Đào, bản thể cho bao nhiêu kinh phí.”

“Năm trăm vạn tiên ngọc, đây là lộ phí và tiền thuế qua Tiên giới.” Giọng Bồ Đào điềm tĩnh vang lên.

Lúc này, tại một nơi khác trong Luyện Đan điện, Từ Phàm đang hỏi Lý Huyền Đạo chuyện tránh thuế hợp lý.

“Trước đây lúc ngươi vượt qua nhiều Tiên giới đi cứu ngươi mẫu thân, tiền thuế trên đường giải quyết thế nào vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Hồi sư tôn, trong Tiên giới, dù nhiều dù ít cũng có một vài lối ra ngoại giới hoặc là Truyền tống trận vượt giới không nổi danh, lúc đồ nhi đi cũng ưu tiên lựa chọn vượt giới từ những loại truyền tống trận này, tiền thuế phải nộp tương đối ít.”

“Còn có chính là lợi dụng thiếu hụt giữa các Tiên giới, ở trong Tiên giới đó mua tất cả tài nguyên tiên khoáng tương đối khan hiếm ở đại Tiên giới, lợi dụng giá chênh lệch giảm bớt thuế suất.” Lý Huyền Đạo nói.

“Có phương pháp nào không nộp thuế không.” Từ Phàm trầm ngâm một hồi nói.

“Có, nhưng cần phải có thực lực Chuẩn Thánh.”

“Chỉ có thực lực mạnh, khi quá cảnh vượt Tiên giới mới sẽ có ưu đãi. Kim Tiên cắt giảm ba phần mười, Đại La thánh giả cắt giảm bảy phần mười.” Lý Huyền Đạo thành thật trả lời.

“Như vậy nếu muốn mang bí tàng Tiên Đế về, còn không phải bị lột nửa lớp da sao.” Từ Phàm có chút đau đầu nói.

“Sư phụ, còn có một loại phương pháp, đó chính là trực tiếp lái tiên chu, từ Tiên giới Mộc Nguyên thẳng tiến tới Vô Vọng Tiên giới, lúc trở về cũng theo đường thẳng trở về.”

“Chỉ là thời gian tiêu hao có chút dài, ước tính chừng ngàn năm.” Lý Huyền Đạo nghĩ ngời nói.

Giờ phút này, Từ Phàm cảm thấy có chút vớ vẩn, không nghĩ tới vậy mà lại có một ngày phải đau đầu về vấn đề thuế suất trong thế giới tu tiên.

Ý chí thiên đạo Tiên giới trực tiếp giám sát nộp thuế, việc này mà ngươi cũng dám nghĩ.

“Theo truyền thuyết, nếu muốn trốn nộp thuế, có một món Tiên Thiên chí bảo là được.”

“Bồ Đào, gia tốc thời gian Luyện Khí điện thêm trăm năm, đến sau khi phi chu Hậu thiên linh bảo thành hình thì kết thúc.” Từ Phàm phân phó.

“Chủ nhân, gia tốc thời gian luyện chế Hậu thiên linh bảo cần tiêu hao nửa tinh Huyền Hoàng chi khí.” Giọng nói từ Bồ Đào vang lên.

“Gia tốc ~ Vì mật tàng Tiên Đế, ta vẫn có thể bỏ được.” Từ Phàm

nói.

Lúc này, phân thân số hai đang muốn rời khỏi không gian dưới lòng đất, chuẩn bị thu dọn đi Vô Vọng Tiên giới, sau khi nhận được tin tức này đột nhiên thấy khó chịu.

“Công việc nên làm cũng không thể ít đi được.” Phân thân số hai thở dài thật sâu, lại về trong Luyện Khí điện.

Ba ngày sau, một luồng bảo quang mang khí thế bàng bạc bay thẳng đến chân trời.

Sau đó từng đạo kiếp vân bị dẫn vào trong Ẩn Linh đảo.

“Tứ sắc linh bảo kiếp vân, còn không tệ.” Từ Phàm nhìn kiếp vân giữa bầu trời nói.

Lúc Hậu thiên linh bảo thành hình sẽ dẫn tới bảo sắc kiếp vân.

Cửu sắc trở xuống là Hậu thiên linh bảo, cửu sắc trở lên thì chính là Tiên Thiên linh bảo.

Cả đám đệ tử và trưởng lão trên Luyện Khí phong đều si mê nhìn tứ sắc linh bảo kiếp vân giữa bầu trời.

Đây là mục tiêu cuối cùng nhất của bọn họ.

Sa Điêu, Quảng Hư, Trương Đại Khí, Nhị Thiết, vân vân, tất cả đều trợn lớn mắt nhìn bảo sắc kiếp vân giữa bầu trời.

“Rèn sắt có thể rèn ra Hậu thiên linh bảo sao?” Khoảnh khắc này, Nhị Thiết rơi vào trầm tư.

Quảng Hư và Trương Đại Khí thì lại nhiệt huyết sôi trào, bởi vì bọn họ đã nghĩ tới ngày sau khi luyện chế thành công ra Hậu thiên linh bảo dưới sự dạy bảo của sư phụ.

Ở Tiên giới, Thần Tượng có thể luyện ra Hậu thiên linh bảo, địa vị còn cao hơn cả Đại La thánh giả.

“Thần Tượng.” Sa Điêu thở dài thật sâu, hắn cảm thấy còn một quãng đường rất dài phải đi.

Năng lượng bốn đạo lôi kiếp bị Bồ Đào hấp thu hơn nửa, còn lại gần một nửa nhẹ nhàng bị phi chu Hậu thiên linh bảo chống qua.

Trong vùng bình nguyên sau chủ phong, một chiếc phi chu Hậu thiên linh bảo dài ba ngàn trượng đang đậu trong đó.

Mặc dù chiếc phi chu Hậu thiên linh bảo này thoạt nhìn nhỏ hơn so với tiên chu bình thường, nhưng trong đó chứa càn khôn.

Trong phi chu Hậu thiên linh bảo có khắc tiên trận không gian, trong mỗi phòng, mỗi thương khố đều tương đương với một tiểu thế giới, lượng tồn trữ của nó hơn vạn lần tiên chu bình thường.

“PPhi chu này đặt tên gì cho thích hợp đây?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sư phụ, phi chu đã này dùng để đi Cửu Thiên, không bằng gọi là số hiệu Cửu Thiên.” Từ Cương ở bên cạnh nói.

“Ta cảm thấy còn không bằng gọi là số hiệu Tiên Ẩn.” Từ Nguyệt Tiên bên cạnh nói.

Lúc những người khác còn muốn đề xuất, Từ Phàm dẫn đầu nói: “Nguyệt Tiên đặt tên không tệ, vậy gọi là số hiệu Tiên Ẩn đi.”

“Bồ Đào, trước tiên phân ra một phân thân bám vào trong số hiệu Tiên Ẩn, mang theo Huyền Đạo và phân thân số hai, cộng thêm hai con rối Kim Tiên đi Vô Vọng Tiên giới một chuyến.” Từ Phàm phân phó.

Phí hết nửa tinh Huyền Hoàng chi khí mới gia tốc thời gian luyện chế xong số hiệu Tiên Ẩn, không mang bí tàng Tiên Đế về được chẳng phải là thua thiệt lớn sao.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một chùm sáng tím chậm rãi dung nhập vào bên trong số hiệu Tiên Ẩn.

Lúc này, Lý Huyền Đạo ngơ ngác nhìn phi chu Hậu thiên linh bảo số hiệu Tiên Ẩn trước mắt, không khỏi nuốt nước miếng.

“Sư phụ, không nghĩ tới ngươi đã là Thần Tượng!” Lý Huyền Đạo vô cùng kinh ngạc.

“Còn chưa tới Thần Tượng, chỉ là nghĩ một biện pháp mưu lợi, luyện chế ra phi chu Hậu thiên linh bảo này.”

“Vì bí tàng Tiên Đế, để ngươi làm người đầu tiên ngồi lên số hiệu Tiên Ẩn.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Sư phụ, đệ tử nhất định sẽ mang về bí tàng Tiên Đế hoàn chỉnh.”

Ánh mắt Lý Huyền Đạo kiên định nói.

“Đi đi.” Từ Phàm vỗ vai Lý Huyền Đạo nói.

Số hiệu Tiên Ẩn từ từ bay lên, bay về hướng Tinh Nguyệt thành.

“Bí tàng Tiên Đế kia có quan hệ gì với ta, vậy mà có thể khiến ta tâm huyết dâng trào cảm ứng được.”

Sau khi số hiệu Tiên Ẩn bay đi, Từ Phàm liền về không gian dưới lòng đất tiếp tục luyện đan.

Khu vực giao giới giữa Nam Đẩu Tiên giới và Loạn Ma đại thế giới, có một màn chắn rất dày.

Đó là màn chắn tự nhiên do pháp tắc đặc hữu của Loạn Ma đại thế giới dung hợp với ngoại giới sinh ra.

Màn chắn cả triệu năm chưa từng động tới bắt đầu bắt đầu chuyển động.

Một con cá voi thối rữa từ trong màn chắn xông ra, vọt thẳng vào trong khu vực Nam Đẩu Tiên giới.

Lúc này, cá voi thối rữa đau đớn trực tiếp mở ra miệng lớn phun ra thế giới trong cơ thể, sau đó lại nhanh chóng về lại trong màn chắn.

Tiểu thế giới lộ ra trong tinh vực bắt đầu vỡ nát, một chiếc linh chu từ trong thế giới vỡ nát xông ra.

Bên trong linh chu, Hàn Phi Vũ nhìn hai màn chắn nổi sóng, không khỏi thở ra một hơi thật sau.

“Khó khăn quá đi.”

Ngoại trừ những đồ vật trong không gian hồ lô Bích Ngọc, toàn bộ những thứ khác của Hàn Phi Vũ đều bị hấp thụ bản nguyên trong thế giới trong cơ thể cá voi thối rữa.

“Con cá voi thối rữa này, sớm muộn gì ta cũng sẽ trở về báo thù.” Kiếm Vô Cực bên cạnh cắn răng nói.

Mãi đến khi cá voi thối rữa phun ra thế giới trong cơ thể, Kiếm Vô Cực mới ý thức được, bản thân đã biến thành kẻ nghèo hèn.

Chương 1058: Nhân họa đắc

phúc

“Chín thanh Tiên khí linh kiếm cấp cao nhất của ta đều đã mất đi bản nguyên, biến thành một đống sắt vụn.”

Kiếm Vô Cực nhìn chín thanh Tiên khí linh kiếm đã mất đi linh tính trên mặt đất, có chút khóc không ra nước mắt.

“Còn có Tiên khí nội giáp, Tiên khí giày đạp mây, áo choàng, tiên linh thứ hai của ta nữa…”

Kiếm Vô Cực càng nói càng đau lòng, không nghĩ tới cuối cùng cũng không thoát được vận mệnh biến thành trắng tay.

“Đừng đau lòng nữa, Tiên khí không có thì tiêu tiên ngọc mua món khác là được mà.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh an ủi nói, thứ hắn còn tổn thất nhiều hơn.

Nhưng những thứ quan trọng đều được hắn cất vào trong không gian của hồ lô Bích Ngọc, còn những thứ trong Tiên khí không gian, dùng bao nhiêu tiền cũng đều có thể mua về.

“Lần này ngươi ra ngoài với ta, tất cả tổn thất cứ tính cho ta, ta bồi thường lại gấp đôi cho ngươi có được hay không?” Hàn Phi Vũ tiếp tục hỏi.

“Hàn sư huynh, mặc dù ngươi có tiên ngọc, nhưng sư đệ ta cũng là người muốn mặt.”

“Tổn thất này của ta sao có thể tính tới trên ngươi, sau khi vào Nam Đẩu Tiên giới, cho ta mượn tiên ngọc mua một thanh Tiên kiếm bình thường nhất là được, như vậy là một thân chiến lực của ta có thể phát huy ra được tám phần mười rồi.” Kiếm Vô Cực nói.

“Vậy được.” Hàn Phi Vũ nở nụ cười.

“Các ngươi định thế nào? Nam Đẩu Tiên giới hẳn là có phân bộ thương hội các ngươi nhỉ? Ta đưa các ngươi đến đó, thế nào?”

Hàn Phi Vũ nhìn về phía đám thị nữ oanh oanh yến yến.

Khoảng thời gian trong cơ thể con cá voi thối rữa, những thị nữ này đã vì hắn bài ưu giải phạt.

Vật lý trị liệu, tiên vũ, âm nhạc, vân vân, làm cho Hàn Phi Vũ đã biến thành phàm nhân bớt trống vắng hơn rất nhiều.

“Nô gia muốn đi theo chủ nhân, chủ nhân đi đâu, chúng ta liền đi đó.” Hơn một trăm thị nữ tư sắc thượng thừa quỳ xuống nói.

“Vậy khế ước giữa các ngươi và Thiên Vận thương hội phải làm sao bây giờ?” Hàn Phi Vũ biết rõ, những thị nữ trước mắt này đều thuộc về trạng thái nửa bán mình.

“Tiên chu nô gia ở xảy ra chuyện, khế ước ký kết với thương hội tự động hủy bỏ, còn có thể đến tổng bộ thương hội nhận một phần bồi thường.” Thị nữ dẫn đầu nói.

“Được rồi, vậy sau này các ngươi cứ theo ta đi.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói, để những thị nữ này trong Tiên khí không gian của hắn thì không có vấn đề gì quá lớn.

“Đa tạ chủ nhân.”

Hàn Phi Vũ bên cạnh còn đang đau lòng chín thanh Tiên khí linh kiếm đỉnh tiêm của hắn.

“Hắc Vũ, Xích Vân, Thiên Sát, U Kim…”

“Các ngươi không một tiếng động liền đi, không có các ngươi ta sống thế nào.” Kiếm Vô Cực nhìn mấy thanh Tiên khí linh kiếm theo bên cạnh hắn mấy ngàn năm nói, giống như đang cáo biệt trước mộ phần của ông bạn già.

“Cũ không đi mới không tới. Nếu thật sự không được thì ngươi cũng học các sư huynh đệ trong tông môn, mở một học viện kiếm đạo, kinh doanh mấy ngàn năm, lấy tiên ngọc thu được mua lại chín thanh Tiên khí linh kiếm đỉnh tiêm không thành vấn đề đâu.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh an ủi nói.

Mặc dù hắn không thiếu chút tiền ấy, nhưng là đây là cách kiếm tiên ngọc nhanh nhất hắn có thể nghĩ đến.

Hai mắt Kiếm Vô Cực tỏa sáng.

“Đúng rồi, sau khi trở về chúng ta có thể mở một học viên kiếm đạo, sư phụ là viện trưởng, chúng ta là phó viện trưởng.” Kiếm Vô Cực đi qua suy sụp nói.

“Ta có nhiệm vụ trên người, phỏng chừng là không giúp được gì.” Sau khi Hàn Phi Vũ thấy Kiếm Vô Cực không đau lòng nữa, gật đầu

cười.

“Không sao, ngươi cứ làm phó viện trưởng danh dự, đến lúc đó yên tâm lấy chia phần đi.” Kiếm Vô Cực cười ha ha nói.

“Chia phần?”

“Sư đệ, ngươi đang vũ nhục ta sao?” Hàn Phi Vũ trợn trắng mắt nói.

“Không cần thì thôi, ta còn có thể sớm chút gom đủ tiền mua lại chín thanh Tiên kiếm.” Kiếm Vô Cực liếc qua Hàn Phi Vũ nói.

Sau khi thấy cảm xúc của mọi người trong linh chu ổn định, Hàn Phi Vũ lấy ra Phúc Vận Thạch và khối ma thuật không gian.

Lúc Kiếm Vô Cực nhìn thấy khối phúc vận thạch lớn trong tay Hàn Phi Vũ, đột nhiên hỏi: “Khối phúc vận thạch lớn như thế, dùng hết một lần duy nhất có phải quá lãng phí không?”

“Không lãng phí, chỗ ta có hạt giống.” Hàn Phi Vũ nói xong, giao Phúc Vận Thạch và khối ma thuật không gian cho con rối máy móc Tiểu A.

“Trên người ta không có tiên ngọc, trực tiếp dùng cái này phá vỡ không gian truyền tống đi.” Hàn Phi Vũ nói.

Con rối máy móc Tiểu A nhận lấy khối ma thuật không gian và Phúc Vân Thạch, bắt đầu thao tác.

Không bao lâu sau, khối ma thuật không gian đột nhiên vỡ nát, cả chiếc linh chu bị một vết nứt không gian hút vào.

Trong không gian loạn lưu, một luồng Không Gian chi lực xuất hiện, đập nát cả chiếc linh chu trong nháy mắt.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực đã sớm có chuẩn bị, lập tức lấy ra thần khí phòng hộ Không Gian chi lực đã chuẩn bị từ trước, bảo vệ lại tất cả mọi người.

Lúc hộ tráo Không Gian chi lực đang triển khai, một lực lượng vô danh đột nhiên vây lấy Kiếm Vô Cực, sau đó lập tức bị kéo xuống nơi sâu trong không gian loạn lưu.

“Vô Cực sư đệ!!” Lúc Hàn Phi Vũ kịp phản ứng lại, Kiếm Vô Cực đã biến mất.

“Tiểu A, nhanh nghĩ biện pháp đi cứu Vô Cực!” Hàn Phi Vũ phân

phó.

Con rối máy móc Tiểu A chỉ bình tĩnh liếc qua vực sâu không gian Kiếm Vô Cực biến mất.

Sau đó lắc đầu nói: “Đã mất cơ hội cứu viện, trong kho số liệu, Kiếm Vô Cực còn có cơ hội phục sinh.”

“Căn cứ vào thôi diễn logic cấp thấp nhất, tiêu hao nhiều Phúc Vận Thạch như thế, ở trong phạm vi đó sẽ không có người vẫn lạc.”

“Ngươi nói là, Vô Cực sư đệ có thể sẽ nhân họa được phúc?” Hàn Phi Vũ tỉnh táo lại hỏi.

“Tính khả thi sáu phần mười.” Con rối máy móc Tiểu A trả lời.

Lúc này, Hàn Phi Vũ và đám thị nữ đã thoát ra khỏi vết nứt không gian.

Vừa ra là đã thấy được Tiên giới ngoại bích của Nam Đẩu Tiên giới.

Sau đó, khi mọi người còn chưa kịp phản ứng, lại có một lực hấp dẫn đột nhiên từ trong Tiên giới ngoại bích truyền ra.

Hàn Phi Vũ và đám thị nữ lại bị hút vào trong đó.

Đợi đến khi lấy lại tinh thần lần nữa đã ở trong Cửu Thiên của Nam Đẩu Tiên giới.

Gió mạnh vô tận quét tới, xém chút là thổi tan tiên hồn trong người Hàn Phi Vũ.

Một chiếc linh chu Tiên khí xuất hiện, Hàn Phi Vũ nhanh chóng mang theo chúng thị nữ vào bên trong.

“Đây là chiếc thứ chín rồi, lần sau có cơ hội nhất định phải chuẩn bị một trăm chiếc.” Hàn Phi Vũ cắn răng nói.

Đoạn đường này hắn đã làm nổ tám chiếc linh chu Tiên khí, lại nhiều thêm mấy lần, phỏng chừng khó giữ được cái mạng nhỏ này.

Trong Cửu Thiên của Nam Đẩu Tiên giới, gió mạnh điên cuồng đập vào vỏ ngoài linh chu Tiên khí.

Linh chu lung lay sắp đổ.

“Tiểu A, giao quyền khống chế linh chu cho ngươi, trở lại trên đại lục Tiên giới.” Hàn Phi Vũ phân phó.

Cảm nhận được trạng thái của tiên chu, Hàn Phi Vũ cảm thấy còn có thể gắng thêm một lát.

“Tuân lệnh.”

Sau đó quyền khống chế linh chu Tiên khí được con rối máy móc Tiểu A tiếp nhận.

Sau đó cả chiếc linh chu giống như bị tài xế già tiếp nhận, thuần thục từ trong gió bão mãnh liệt xuyên thẳng qua.

Mượn lực lượng gió mạnh mỗi lần hướng gió chuyển động nhanh chóng bay về hướng đại lục Nam Đẩu Tiên giới.

Sau khi cảm nhận được trạng thái linh chu đã ổn định, Hàn Phi Vũ thở ra một hơi dài.

“Cuối cùng cũng đến Nam Đẩu Tiên giới, thật không dễ dàng mà.”

Nhưng vào lúc này, một chiếc Hậu thiên linh bảo cự thuyền đột nhiên từ trong không gian xông ra, trực tiếp đụng vào linh chu Tiên khí.

Cả chiếc linh chu lập tức mất khống chế, rơi xuống trong đại lục Tiên giới.

Trong chiếc Hậu thiên linh bảo cự thuyền, một vị Kim Tiên điều khiển cự thuyền lộ vẻ nghi hoặc.

“Hình như vừa rồi đụng phải cái gì đó nhỉ?”

Trước mặt cự thuyền, linh chu Tiên khí của Hàn Phi Vũ giống như chiếc thuyền đánh cá phía dưới thuyền mẹ.

Dù bị nghiền nát cũng không dẫn đến chút chấn động nào.

Chương 1059: Kén đợi hóa bướm

Trên cự hồ bên ngoài Ẩn Linh môn, thiên thuyền dập dềnh theo gió.

Từ Phàm và phân thân số một ngồi trong thiên thuyền, trà trong ly bay lên một làn sương mù, dẫn tới hương trà bốn phía.

“Bản thể, cảnh có ý cảnh như thế, ta lại nhắc đến muốn đi Đại Bảo Kiếm trong thành, có phải giết phong cảnh nhiều quá không?” Phân thân số một do dự hồi lâu hỏi.

“Có, nhưng không nhiều.” Từ Phàm nhìn mặt hồ phía xa, điềm tĩnh nói.

Bỗng lúc này, trong cự hồ nổi lên sóng lớn.

Giao Thủ Cự Quy như núi cao nổi lên mặt nước, cung kính nhìn Từ Phàm gào nhẹ một tiếng.

“Không dễ dàng mà, cuối cùng ngươi đã tới Chuẩn Tiên cảnh.” Từ Phàm nhìn Giao Thủ Cự Quy đã ở tông môn từ lúc tông môn mới lập nói.

Tư chất vốn có của Giao Thủ Cự Quy cực kỳ kém, có thể tu luyện tới Hóa Thần kỳ cũng đã là cực hạn.

Từ Phàm ghi nhớ công lao nhiều năm của nó, cố gắng mang nàng từ Hóa Thần kỳ lên đến Đại Thừa kỳ, sau đó liền rơi vào trạng thái ngủ say, chuẩn bị tích trữ năng lượng đánh vào Chuẩn Tiên.

“Xì.”

Giao Thủ Cự Quy khẽ kêu, tỏ vẻ cảm tạ Từ Phàm.

Sau khi thấy Giao Thủ Cự Quy đã đột phá đến Chuẩn Tiên, nhưng cảnh giới vẫn lơ lửng không ổn định.

Từ Phàm điểm ra một đạo linh quang vào trong ấn đường cự quy.

Sau đó Giao Thủ Cự Quy như núi lại trầm xuống đáy biển, lâm vào ngủ say.

“Rùa mẹ mới tỉnh không bao lâu, ít nhất ngươi phải để nàng hoạt động một chút rồi lại điểm hóa chứ.” Phân thân số một cười nói.

“Hoạt động có gì tốt, đơn giản là chuyển động một chút dưới đáy hồ, qua lại một chút, lại lâm vào ngủ say.” Từ Phàm nhẹ nhàng bưng một ly tiên trà trên bàn lên, nhấp một ngụm.

“Hiện tại tông môn không có đại sự gì, ngươi có thể nghỉ ngơi một khoảng thời gian rồi.”

“Lúc không có chuyện gì, luyện mấy món tiên khí cảm thấy hứng thú để vào trong bảo khố là được.” Từ Phàm từ tốn nói.

Phân thân số một đột nhiên giật cả mình, chuyện gì có thể khiến Từ Phàm thay đổi tính tình như thế?

“Bản thể, có chuyện gì cứ việc nói thẳng, có phải chúng ta rất nhiều năm không đồng bộ, xa lạ rồi không?” Phân thân số một thăm dò hỏi.

“Đương nhiên, ngoài những việc này, cũng không phải không có những nhiệm vụ khác.”

“Ngươi chủ tu đạo Luyện Khí, cho nên ta muốn giao cho ngươi một nhiệm vụ, không vội, lúc rảnh rỗi, từ từ nghiên cứu là được.”

Nghe lời Từ Phàm nói ra, phân thân số một lộ ra biểu cảm sớm có dự liệu.

“Sáng tạo một bộ bí pháp làm Luyện Khí Tông sư tăng lên đến Đại Tông sư.” Từ Phàm nói.

“Bí pháp Luyện Khí Tông sư tấn cấp đến Đại Tông sư? Luyện chế Tiên khí tạm thời tấn cấp đến Luyện Khí Đại Tông sư còn nghe được.”

“Muốn trở thành Luyện Khí Đại Tông sư lâu dài, vững chắc, việc này cũng hơi khó đó, có thể phải dùng đến Huyền Hoàng chi khí.” Phân thân số một trầm ngâm một hồi nói.

“Bí pháp tạm thời tấn cấp đến Luyện Khí Đại Tông Sư, phát cho ta năm ngàn vạn tiên ngọc, ta ở Tinh Nguyệt thành ba tháng là có thể nghĩ ra cho ngươi.” Phân thân số một vỗ ngực cam đoan.

Nghe thấy năm ngàn vạn tiên ngọc, chân mày Từ Phàm cau lại.

“Vậy vẫn là để Bồ Đào tới đi, mặc dù có thể không tinh diệu như bí pháp ngươi thôi diễn, nhưng hơn ở chỗ có thể sử dụng còn tiết kiệm tiền.”

“Ba ngàn vạn tiên ngọc, chờ sau khi số hai về, ta kéo hắn cùng nhau dũng mãnh làm việc, làm hắn không có thời gian nghỉ ngơi.” Phân thân số một vội vàng nói.

“Có thể sử dụng, còn tiết kiệm tiền.” Từ Phàm tiếp tục nói.

“Hai ngàn vạn tiên ngọc, không thể ít hơn nữa.”

“Ít hơn nữa sẽ ảnh hưởng tới danh tiếng của Luyện Khí Đại Tông sư ta đấy.” Phân thân số một đáng thương nói.

“Còn tiết kiệm tiền.”

“Một ngàn vạn tiên ngọc, nếu người không đồng ý thì thôi.”

“Thành giao.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Bản thể, ta có bao nhiêu vốn liếng, ta cũng không phải không biết.”

“Ngươi thật là keo kiệt với ta quá.” Phân thân số một đau lòng nói.

“Nên tiết kiệm thì tiết kiệm, nên xài thì xài.”

Đúng lúc này, một độn quang từ trên bầu trời xẹt qua.

Bàng Phúc xuất hiện trên mặt hồ cách đó không xa, đạp hồ mà đứng, hành lễ với Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Bàng Phúc nói.

“Không cần chính thức như thế đâu.” Từ Phàm nhẹ vung tay lên.

Thiên thuyền đang ngồi trong khoảnh khắc biến thành lâu thuyền dài hơn ba mươi trượng.

“Kết quả thế nào.” Từ Phàm quan tâm hỏi.

Sau khi Ẩn Linh môn được chia một nửa bảo khố của Kim Sí Đại Bàng, Từ Phàm liền ủy thác cho Bàng Phúc lấy Huyền Hoàng chi khí đến tất cả đại thương hội vượt giới mua trọng bảo thời gian.

“Kết quả không mấy lý tưởng, thuế suất vượt Tiên giới quá cao, cho dù là dùng Huyền Hoàng chi khí mua trọng bảo thời gian, giá cả cũng cao dị thường.”

“Hơn nữa còn phải giao hàng thẳng cự ly xa vượt Tiên giới, chu kỳ hàng đến đều là tính ngàn năm, hơn nữa còn phải đặt cọc tám phần mười.”

“Mấu chốt nhất chính là, nếu hàng hóa xảy ra vấn đề giữa đường, tiền đặt cọc không trả lại, tổn thất đều là do chúng ta chịu.” Bàng Phúc có chút hổ thẹn nói.

“Thiên Đỉnh thương hội là điều kiện này sao?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Cam đoan trọng bảo thời gian có thể đưa tới Tiên giới Mộc Nguyên, nhưng giá cả gấp chín lần giá thị trường hiện tại.”

“Hơn nữa trọng bảo thời gian thấp nhất cần mua phải tốn năm mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.”

Nghe Bàng Phúc báo cáo, Từ Phàm hoàn toàn từ bỏ ý nghĩ mua trọng bảo thời gian.

“Sau này không mua nữa, chờ sau khi số hiệu Tiên Ẩn trực tiếp đi lên Cửu Thiên thu thập.” Từ Phàm nói.

Sau khi Bàng Phúc rời đi, Từ Phàm lại tiếp tục thưởng trà cùng số một.

“Bản thể, thật ra nếu chờ không nổi thì còn không bằng ngươi trực tiếp đi bên ngoài lãnh thổ Nhân tộc cướp đoạt.”

“Dù sao hiện tại Nhân tộc cũng đối địch với chừng một nửa chủng tộc ở Tiên giới Mộc Nguyên rồi, làm ra cũng không có gánh nặng trong lòng.” Phân thân số một nói.

“Ngươi cho rằng ta không nghĩ tới sao, nhưng nhân quả của việc đó quá lớn, không đến mức phải mạo hiểm như thế.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về vị trí tộc Thánh Nguyệt.

Khoảng thời gian trước hắn nhận được báo cáo liên quan tới tộc Thánh Nguyệt từ Bồ Đào.

Bảo khố trong tộc bị trộm, Thánh Thành bị tộc Kim Sí Đại Bàng phá hủy, mười Kim Tiên trình độ cao nhất trong tộc cũng bị diệt.

Hai vị Đại La tộc Thánh Nguyệt bởi vì không có Thánh khí tộc bọn họ, chiến lực bị giảm bớt, bị Mộc Lôi thánh giả liên hợp với Đại La Nhân tộc khác đánh lén.

Một vị trọng thương lâm vào ngủ say, một vị khác cũng không tốt hơn là bao.

Sau khi vị Đại La kia trở về trong tộc, tức khắc quyết định mang theo tộc nhân di chuyển đến phương Bắc xa xôi, nơi đó là vùng cằn cỗi ở Tiên giới Mộc Nguyên, chỉ có một vài chủng tộc nhỏ sinh tồn ở đấy.

Tin tức vốn bình thường này bị Từ Phàm chú ý tới, sau đó hắn lập tức cảm giác được một nhân quả lớn đặt lên người hắn.

Từ Phàm lợi dụng mảnh vỡ Thánh khí Thánh Nguyệt Loan của tộc

Thánh Nguyệt chiêm toán tương lai tộc Thánh Nguyệt một phen.

Tính toán khiến Từ Phàm có chút không bình tĩnh.

Hiện tại tộc Thánh Nguyệt mặc dù yếu, nhưng lực ngưng tụ của chủng tộc hiện tại lại cường đại chưa từng có.

Trên dưới tộc Thừa Thánh Nguyệt đều nhịn một hơi, bọn họ muốn nằm gai nếm mật, âm thầm phát triển chếch khỏi Tiên giới.

Như một đám ác lang bị thương nấp đi, vừa liếm láp vết thương vừa chờ đợi một cơ hội.

Từ Phàm thông qua quẻ bói từ mảnh vỡ Thánh Nguyệt Loan thấy được, lúc này tộc Thánh Nguyệt giống như một cái kén đợi hóa thành bướm.

Chỉ cần bắt được cơ hội là có thể hóa bướm, trở thành chủng tộc đứng đầu Tiên giới Mộc Nguyên.

Một khi một chủng tộc có Chuẩn Thánh, vậy không giống trước nữa. Những chuyện Từ Phàm từng vụng trộm làm với tộc trước kia, tất cả đều sẽ không chút giữ lại hiện ra trước mặt Chuẩn Thánh kia.

Chương 1060: Thiên Hồn giới

“Bỏ đi, ngươi là bản thể, không tới phiên phân thân như ta quan tâm.”

“Ta vẫn là đi Tinh Nguyệt thành suy tìm nhiệm vụ ngươi giao cho ta đi.” Phân thân số một uống xong trà trong ly, liền nhờ Bồ Đào dựng Truyền Tống trận truyền tống đến trong Tinh Nguyệt thành.

Lúc này trên cả chiếc lâu thuyền chỉ còn lại một mình Từ Phàm.

“Nhân quả tộc Thánh Nguyệt thật đúng là không dễ giải quyết, nếu không…” Từ Phàm nói, sờ cằm.

“Vẫn là trước tiên chờ một chút, chờ số hiệu Tiên Ẩn về rồi hẵng nói, hành động lúc sau cũng dễ dàng hơn chút.”

Không gian dưới lòng đất, bên trong Luyện Đan điện, Từ Phàm tiếp tục cần cù chăm chỉ luyện chế thần đan đại bổ Huyền Hoàng cho đại ca tốt.

Ở Tinh Nguyệt thành nơi xa, phân thân số một cũng vừa hưởng thụ vật lý trị liệu, vừa thôi diễn phương pháp Luyện Khí Tông sư tăng lên đến Đại Tông Sư.

Số hiệu Tiên Ẩn đã rời xa Tiên giới Mộc Nguyên, bay về hướng Vô Vọng Tiên giới.

Phân thân số hai và Lý Huyền Đạo đứng trong phòng điều khiển chính, quan sát phong cảnh trong tinh vực.

“Sư phụ số hai, phi chu cấp Hậu thiên linh bảo này có thể ngăn cản công kích của Đại La thánh giả không?” Lý Huyền Đạo hỏi.

“Đương nhiên, dù phi chu bất động, để Đại La thánh giả đánh một trăm năm cũng không có việc gì.” Phân thân số hai từ tốn nói.

Lúc này hắn đang nghiên cứu năng lượng linh khí hỗn loạn trong tinh vực, thầm nghĩ, sau này khi muốn luyện chế phi chu chuyên môn phi hành trong tinh vực nữa thì nên luyện chế thế nào.

“Bồ Đào, đến Vô Vọng Tiên giới cần đi bao lâu?” Phân thân số hai hỏi.

“Dưới trạng thái tuần hành, cần sáu trăm ba mươi năm, đi bằng tốc độ cao nhất cần năm ba trăm mười năm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lý Huyền Đạo lộ ra biểu tình có chút khiếp sợ, mặc dù hắn không hiểu quá rõ khoảng cách giữa hai Tiên giới.

Nhưng hắn biết nếu như đi tiên chu bình thường thì cần ít nhất mấy ngàn năm, thậm chí trên vạn năm mới có thể dùng tốc độ tiên chu đạt tới.

“Vẫn hơi chậm, lần sau có cơ hội lại điều chỉnh công suất hạch tâm năng lượng phát ra lớn hơn một chút.” Phân thân số hai nói.

“Sư phụ số hai, ta cảm thấy đã rất nhanh, tiên chu bình thường qua lại giữa hai giới, ít nhất cần hơn mấy ngàn vạn năm.” Lý Huyền Đạo nói.

“Lúc này mới đến đâu đâu, phi chu vừa vặn có thể đạt tới cấp Hậu thiên linh bảo tứ sắc, phía sau còn có không gian cải tiến rất lớn.”

“Đến lúc đó, tốc độ và khoảng cách bước nhảy không gian của số hiệu Tiên Ẩn lại nâng cao lên mấy lần cũng đều không thành vấn đề.” Phân thân số hai nói.

Ngay vào lúc này, số hiệu Tiên Ẩn vừa di chuyển từ bước nhảy không gian ra liền đụng phải vô số mảnh vỡ tinh thuyền.

Lúc này Bồ Đào nhanh chóng quét hình khu vực xung quanh.

“Hai hạm đội tinh thuyền mới xảy ra chiến đấu ở nơi này, cuối cùng hai bên đều tổn thất nặng nề, hiện tại chỉ có bảy Chân Tiên sống sót, tất cả đều bị thương nặng, lâm vào hôn mê, nếu không cứu chữa thì ba ngày sau sẽ bị lạnh chết.” Bồ Đào nói.

“Vậy trước tiên dừng lại lục soát xem có đồ gì tốt không, thuận tiện cứu bảy Chân Tiên kia luôn.”

“Lần lượt sưu hồn, dựa theo tiêu chuẩn tông môn chúng ta, nên giết thì giết, nên nô dịch thì nô dịch, nên cứu thì cứu.” Phân thân số hai bình thản phân phó, bản thể không ở đây, quyền hạn của hắn là cao nhất.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Số hiệu Tiên Ẩn lại nhảy trở về.

Vô số chiếc đạo khí linh chu từ trong số hiệu Tiên Ẩn bay ra, bắt đầu quét sạch những đồ vật có giá trị xung quanh.

“Chủ nhân số hai, không giá vật phẩm giá trị cao.”

Một màn sáng danh sách xuất hiện trước mặt phân thân số hai.

“Đáng giá nhất là mấy món Tiên khí tổn hại, còn lại đều là đạo khí, linh vật phàm giới, không thú vị gì cả.”

“Thịt muỗi cũng là thịt, lắp ráp những thứ này phế phẩm lại, còn có thể đáng giá chút tiên ngọc.”

Lúc này, bảy Chân Tiên hôn mê trong tinh vực cũng được cứu về trên số hiệu Tiên Ẩn.

Sau đó Bồ Đào trực tiếp tiến hành sưu hồn bọn họ.

“Chủ nhân số hai, lúc sưu hồn kia bảy Chân Tiên, phát hiện tình báo có giá trị.”

Lại một màn sáng triển khai ra trước phân thân số hai.

Phân thân số hai nhìn thông tin trong màn sáng, khóe miệng chậm rãi lộ ra nụ cười mỉm.

“Thú vị, đây chính là liễu ám hoa minh hựu nhất thôn sao?”

“Bồ Đào, đi vòng đến Thiên Hồn giới.” Phân thân số hai ra lệnh.

“Tuân lệnh.”

Số hiệu Tiên Ẩn đổi hướng, bay về hướng Thiên Hồn giới.

“Sư phụ số hai, trong Thiên Hồn giới có cái gì có thể khiến ngươi cảm thấy hứng thú vậy?” Lý Huyền Đạo có chút tò mò hỏi.

“Có trọng bảo thời gian sư phụ ngươi cảm thấy hứng thú nhất.”

“Trong Thiên Hồn giới có một Tiểu Tiên giới, trong Tiểu Tiên giới kia có một tòa Tiên phủ, từ lúc Tiểu Tiên giới thành hình liền có, từ trong Tiên phủ kia có phải sẽ xuất hiện chút vài trọng bảo thời gian hay không.”

“Dù sao Thiên Hồn giới cũng không xa, đi đường vòng qua Tiên phủ xem thử xem.” Phân thân số hai thảnh thơi nói, ra ngoài du lịch do nhà nước cung cấp chi phí, có thể chơi nhiều bao nhiêu thì chơi nhiều bấy nhiêu.

Thời gian không cần làm việc, phân thân số hai cảm thấy dù là mỗi ngày xem tinh hà rực rỡ trong tinh vực, cũng rất thú vị.

“Ta hiểu rồi.”

Lúc này, trải qua cứu chữa đơn giản, trong bảy Chân Tiên đã có ba người tỉnh lại.

Lúc bọn họ còn đang nghi hoặc mình đang ở đâu, cửa phòng bỗng bị đẩy ra.

Hai con rối Chân Tiên đi tới, ánh mắt trừng trừng nhìn ba Chân Tiên đã tỉnh lại.

“Hai vị tiền bối, đa tạ cứu giúp, xin hỏi bây giờ chúng ta đang ở đâu vậy?” Một Chân Tiên đã tỉnh lại trong đó hỏi.

Bởi vì hai con rối Chân Tiên đều làm ngụy trang, lại là phiên bản mới nhất của Ẩn Linh môn, cho nên Chân Tiên đã tỉnh lại nhìn không thấu sâu cạn của hai con rối Chân Tiên này.

“Hiện tại các ngươi đang ở trong phi chu, hiện tại đang trên đường tiến về Thiên Hồn giới.” Con rối kia nói xong liền trực tiếp đi về phía ba Chân Tiên còn đang hôn mê.

Sau đó trực tiếp diệt tiên hồn ba Chân Tiên đang hôn mê.

Thủ pháp thuần thục, biểu cảm lạnh lùng, khiến ba Chân Tiên tỉnh lại nhảy dựng.

Mặc dù người bị diệt là kẻ địch, nhưng nói không chừng kế tiếp là chính mình.

“Đừng sợ, dựa theo tiêu chuẩn của tông môn chúng ta, ba Chân Tiên kia đã đạt đến cấp bậc bị nhân đạo hủy diệt.” Con rối Chân Tiên điềm tĩnh nói.

Ngay lúc này, Chân Tiên đang hôn mê còn lại đột nhiên phình lên, một luồng năng lượng cuồng bạo dâng lên từ trên người Chân Tiên.

“Không hay rồi, hắn muốn tự bạo!!” Một Chân Tiên vừa tỉnh lại trong đó hốt hoảng nói, nếu để hắn tự bạo thì đều phải xong đời rồi.

Ngay khi đó, một màn chắn hình cầu xuất hiện, nhanh chóng bao lại Chân Tiên kia.

Sau đó, Chân Tiên kia tự bạo trong màn chắn.

“Ầm!”

Một tiếng nổ trầm đục vang lên, khiến ba Chân Tiên đang chuẩn bị chịu chết có chút không biết làm sao.

“Tiền bối hay lắm.”

Mất một lúc lâu sau, một Chân Tiên trong đó mới phản ứng lại.

Sau đó lại có một con rối Chân Tiên bưng một cái mâm gỗ đi đến, trên mâm gỗ đặt ba bình tiên đan khôi phục.

“Một người một viên đan dược khôi phục, sau khi khôi phục xong, chủ nhân của chúng ta có chuyện cần hỏi.” Con rối chăm sóc ba Chân Tiên nói.

“Tuân lệnh tiền bối.” Ba Chân Tiên vừa tỉnh lại vội vàng đáp ứng.

Tốc độ của số hiệu Tiên Ẩn rất nhanh, chỉ ba ngày liền đến Thiên Hồn giới.

Lúc này một vị Chân Tiên bên cạnh số hai cẩn thận, nghiêm túc, dùng ánh mắt cực kỳ cung kính nhìn số hai.

“Tiền bối, toàn bộ Tiểu Tiên giới đều bị Thiên Hồn Tiên tông chiếm giữ, nếu ngài muốn thăm dò Tiên phủ kia, nhất định phải thông qua Thiên Hồn Tiên tông.”

Chương 1061: Lý Huyền Đạo bị ép buộc

“Thiên Hồn Tiên tông, thực lực cực kỳ khủng bố, tổng cộng có một trăm mười tám vị Chân Tiên.”

“Trong đó, chiến lực của tông chủ Thiên Hồn Tiên tông càng siêu quần, nghe đồn đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên.” Chân Tiên kia nói.

“Ò, ta chỉ dò xét Tiên phủ một chút, tìm hắn mượn đường là được, có lợi hại hơn nữa cũng chẳng liên quan gì đến ta.” Phân thân số hai cười nói.

Lý Huyền Đạo bên cạnh cười khẽ, chỉ riêng con rối Chân Tiên chiến đấu trên số hiệu Tiên Ẩn đã có năm ngàn con.

Dù thật sự có Kim Tiên, con rối Kim Tiên trên phi chu cũng không phải ăn chay.

“Chủ nhân số hai, có cần khống chế ý chí thiên đạo Tiểu Tiên giới này không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Không cần, chúng ta chỉ là tới xem thử bên trong Tiên phủ có trọng bảo thời gian hay không thôi, có thì mang đi, không có thì thôi.”

“Thiên đạo một thế giới Trung thiên, lấy thể lượng của ngươi bây giờ còn dọa không được hắn?”

“Ngoan ngoãn nghe lời là được.”

Lúc này, ý chí thiên đạo Thiên Hồn giới đang run lập cập.

Bồ Đào chỉ mới dò xét một chút mà xém chút nữa đã dọa hỏng ý chí thiên đạo Thiên Hồn giới.

Bây giờ nó đang núp ở chỗ sâu nhất trong Thiên Hồn giới, run cầm cập, không dám động đậy, mong rằng vị đại lão này chỉ là đi ngang qua liếc mình một cái.

“Để con rối Kim Tiên kia tiến vào trạng thái chờ, nếu không vừa vào sẽ căng vỡ Tiểu Tiên giới.”

“Bồ Đào, ngươi bảo ý chí thiên đạo Thiên Hồn giới mở ra cánh cửa truyền tống, đi thẳng tới chỗ cửa chính Tiên phủ kia.”

Phân thân số hai giống như một lãnh đạo cấp cao muốn đến một địa phương nhỏ, các mặt đều phải được sắp xếp thích hợp.

Một Truyền Tống trận không gian lớn xuất hiện, vừa vặn bao trùm lên số hiệu Tiên Ẩn.

Sau đó linh quang sáng lên, lập tức xuất hiện trước cửa chính một tòa Tiên phủ.

Lúc này, ý chí thiên đạo Thiên Hồn giới nhìn số hiệu Tiên Ẩn giống như đang nhìn một viên đạn hạt nhân có thể sẽ nổ tung bất cứ lúc nào.

Chỉ cần hạch tâm năng lượng của số hiệu Tiên Ẩn hơi rung chuyển thôi là cả Tiểu Tiên giới đều không chịu nổi.

Phân thân số hai từ trên số hiệu Tiên Ẩn đi xuống, đến trước cửa Tiên phủ.

Cửa chính Tiên phủ đứng trong hư không, độ rộng gần vạn trượng, độ cao liếc mắt không đến đỉnh.

Lúc này từng đoá tường vân xuất hiện, chậm rãi biến cảnh vật xung quanh thành một nơi thế ngoại đào nguyên chim hót hoa nở.

“Sư phụ số hai, ngài có thể mở được cửa chính toà Tiên phủ này sao?” Lý Huyền Đạo không nhịn được hỏi.

“Có hơi phiền phức.” Phân thân số hai cau mày nói.

“Bồ Đào, đưa Huyền Hoàng chi khí vào cho ta, duy trì một phần mười tinh một năm là được.”

“Tuân lệnh.”

Một luồng khí tức Chí Cao từ trong phân thân số hai toả ra.

Sau đó một tiên trận lớn xuất hiện dưới chân số hai, sau đó từ từ chuyển động xoay tròn.

Lúc này, trong Thiên Hồn Tiên tông tại Thiên Hồn Tiểu Tiên giới, tông chủ đột nhiên nhận được tin tức, toàn bộ cửa chính Tiên phủ bị một luồng lực lượng không biết vây lấy, có dấu hiệu sắp mở ra.

Tông chủ Thiên Hồn tông kích động từ chỗ ngồi đứng lên.

“Cuối cùng cũng sắp mở ra sao, cuối cùng ta cũng đợi được đến ngày này!!”

“Chỉ cần có thể lấy được bảo vật trong Tiên phủ, nói không chừng ta có thể trực tiếp đột phá đến Kim Tiên, Tiểu Tiên giới dính đến cũng có thể thăng hoa.” Tông chủ phấn khích nói, trong đầu đã tưởng tượng ra cảnh sau khi mình trở thành Kim Tiên.

“Đi, triệu tập trưởng lão tông môn, chúng ta đến ngoài cửa Tiên phủ, chờ cửa chính Tiên phủ mở ra.”

Từng chiếc linh chu từ trong Thiên Hồn Tiên tông bay ra, bay về hướng cửa lớn Tiên phủ kia.

Tông chủ đứng trên mũi thuyền một chiếc linh chu, nhìn về phía cửa lớn Tiên phủ, dấy lên hùng tâm tráng chí.

“Nhất định sẽ có một ngày, ta sẽ dẫn dắt Thiên Hồn Tiên tông lấy thế vô địch chính thức giáng tại Tiên giới!”

Ý chí thiên đạo Thiên Hồn giới đang cẩn thận hầu hạ phân thân số hai, đột nhiên cảm giác được ác khuyển số một mình nuôi vậy mà muốn quấy rầy khách nhân tôn quý nhất của mình.

Một cự thủ đủ để bao trùm thiên địa đột nhiên xuất hiện trước hạm đội Thiên Hồn Tiên tông, sau đó đột nhiên đập tới.

Giống như là tùy ý đánh chó mình.

Tông chủ Thiên Hồn Tiên tông còn chưa kịp hiểu chuyện gì đang xảy ra đã bị đánh cho một cái.

“Cút!”

“Khách quý ghé thăm, không thể quấy rầy!”

Một âm thanh uy nghiêm tựa như đại biểu thiên đạo vang lên.

Toàn bộ Chân Tiên của cả hạm đội đều bị trọng thương, không tu dưỡng một, hai trăm năm thì không tốt lên được.

Lúc này, Lý Huyền Đạo đang đợi bên cạnh phân thân số hai nhìn qua hướng Thiên Hồn Tiên tông.

Thầm nghĩ, thiên đạo Thiên Hồn giới này còn tính thông minh, nếu như để yên cho những người Thiên Hồn tông kia tới, phỏng chừng đều phải chết.

Lúc này, phân thân số hai đang giải mã trận pháp trước cửa chính Tiên phủ, không quan tâm mấy đến chuyện xảy ra bên này.

Dưới sự nơm nớp lo sợ, cẩn thận, nghiêm túc hầu hạ của thiên đạo Thiên Hồn giới, cửa chính Tiên phủ rốt cuộc cũng bị phân thân số hai phá giải.

Cửa chính Tiên phủ cao ngất không biết mấy vạn trượng từ từ mở ra.

Toàn bộ Thiên Hồn giới đều bắt đầu chấn động.

“Chủ nhân, đã thăm dò rõ cả Tiên phủ, trọng bảo thời gian vốn có dự tính có thể giúp chủ nhân bản thể gia tốc ba vạn năm.” Bồ Đào báo cáo.

“Vậy còn những thứ khác không?” Khóe miệng phân thân số hai lộ ra nụ cười.

Chỉ riêng đám trọng bảo thời gian này thôi là hắn có thể thẳng lưng đòi bản thể một trăm triệu tiên ngọc đi Tinh Nguyệt thành tiêu sái một năm.

“Một Hậu thiên linh bảo, một trăm linh tám Tiên khí, hai tỷ ba trăm triệu tiên ngọc, chỗ sâu nhất trong bảo khố còn có nửa tinh Huyền Hoàng chi khí.”

“Ngoài ra còn xác minh được có một bộ công pháp truyền thừa hoàn chỉnh của Đại La thánh giả, giá trị không lớn.” Bồ Đào nói ra một lần những thứ tương đối quan trọng đã tìm được trong Tiên phủ.

“Không tệ, không tệ, chuyến này không uổng công đi.” Phân thân số hai vui vẻ nói.

“Đóng gói tất cả tiên ngọc cùng tiên khí cho Huyền Đạo, người thấy cũng có phần.” Phân thân số hai ý vị thâm trường nhìn Lý Huyền Đạo.

“Sư phụ số hai, ngươi như vậy là không tốt đâu.” Lý Huyền Đạo có chút bối rối.

Ánh mắt vừa nãy của phân thân số hai liếc qua, Lý Huyền Đạo lập tức hiểu được ý tứ trong đó.

“Bảo ngươi cầm thì cứ cầm đi, nếu cảm kích ta, có thể mời ta đi Tinh Nguyệt thành dạo một vòng.”

“Đến lúc đó, sư phụ số hai dẫn ngươi đi mở mang tầm mắt một phen.” Phân thân số hai cau mày nói.

“Nếu ngươi biểu hiện tốt, lúc ta không có việc gì, nói không chừng còn có thể lượng thân định chế một Hậu thiên linh bảo cho ngươi.”

“Xem bộ dạng ngươi thì phỏng chừng không bao lâu nữa là có thể tấn cấp Kim Tiên rồi đấy.”

Viên đạn bọc đường vô cùng vô tận bắn về Lý Huyền Đạo.

Ngoại trừ đợt sóng đầu còn có thể hơi chống cự một phen, mấy đợt còn lại, hắn bị nổ đến mức ngay cả mảnh xương vụn đều không thừa.

“Sư phụ số hai, ngươi đừng làm khó ta mà.” Lý Huyền Đạo đáng thương nói.

Một Tiên khí không gian được con rối đưa tới, bên trong đựng tiên khí và tiên ngọc.

Phân thân số hai cầm lấy Tiên khí không gian nhét vào trong tay Lý Huyền Đạo.

“Bảo ngươi cầm thì ngươi cứ cầm, sư phụ bản thể của ngươi cũng rất hào phóng với người khác, duy chỉ có đối với phân thân ta như vậy thôi.”

“Ngươi yên tâm, ta mang về cho bản thể nhiều trọng bảo thời gian như vậy, chút chuyện nhỏ này hắn sẽ không truy cứu đâu.” Phân thân số hai vỗ vai Lý Huyền Đạo nói.

Cuối cùng, dưới sự áp bức cứng rắn của phân thân số hai, Lý Huyền Đạo cũng nhận lấy tiên ngọc và tiên khí, thầm nghĩ, lúc trở về sẽ lập tức nói rõ tình huống cho sư phụ.

“Huyền Đạo, chỉ cần ngươi biểu hiện tốt, sư phụ số một và số hai của người đều sẽ đứng về phía ngươi.”

Chương 1062: Thiên sơn tuyệt

địa

Nghe thấy lời phân thân số hai nói, Lý Huyền Đạo nuốt một ngụm nước bọt.

“Đi thôi, ngươi không cần trả lời bây giờ đâu.” Phân thân số hai nói, cười ha ha về trong số hiệu Tiên Ẩn.

Tất cả đồ vật trong Tiên phủ đều bị vơ vét đến phía sau số hiệu Tiên Ẩn.

Một Truyền Tống trận lớn trong nháy mắt bao trùm lên số hiệu Tiên Ẩn, sau đó lập tức truyền tống đến bên ngoài Thiên Hồn giới.

Số hiệu Tiên Ẩn lại lần nữa bay về hướng Vô Vọng Tiên giới.

…

Trong Nam Đẩu Tiên giới, Hàn Phi Vũ và con rối máy móc gian nan đi trong một mảnh thiên sơn tuyệt địa.

Trên người Hàn Phi Vũ phảng phất như bị gánh nặng ngàn ngọn núi đè lên, mỗi bước đi đều là thử thách cực lớn với thể xác.

“Sớm biết vậy, trước đây ta nên chú trọng một công pháp luyện thể.”

“Nếu Đại sư huynh ở đây, tuyệt đối sẽ không chật vật như ta thế này.” Hàn Phi Vũ nói, khó khăn đi đến một tảng đá lớn cách đó không xa.

Hai chân phát run, tiên hồn bị áp chế, chỉ có thể dùng lực lượng thuần của thân thể đi trong vùng trọng lực tuyệt cảnh này.

“Ký chủ tạm thời, đề nghị ngươi tốt nhất đừng nên nghỉ ngơi bây giờ.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Ta cảm giác chân đều sắp đứt ra rồi, lại đi tiếp, thế nào cũng chết ở nơi tuyệt địa này mất.”

Đoạn đường này đi tới, hắn gặp được không dưới ngàn bộ hài cốt Nhân tộc, còn có các loại dị tộc, tất cả đều là bị lực hút ép đổ, ở lại đây an giấc mãi mãi.

“Theo thăm dò của ta, chân núi phía trước có một sơn động, ngươi có thể nghỉ ngơi tốt hơn ở đó.” Con rối máy móc Tiểu A chỉ về hướng chân núi cách đấy mười dặm nói.

“Nếu ta đi qua đó, cả người đều sẽ phế đi mất.”

“Tiểu A, ta thấy ngươi đi lại vô sự trong khu vực này mà, ngươi không thể cõng ta được sao?” Đây là lần thứ ba Hàn Phi Vũ hỏi.

“Lấy động năng trước mắt của ta chỉ có thể miễn cưỡng chống lại lực hút khu vực này, nếu như ta cõng ngươi, sau trăm dặm ta sẽ báo hỏng.”

“Xin hỏi ký chủ tạm thời có muốn chấp hành mệnh lệnh cõng ngươi không?”

“Một khi cõng ngươi sẽ có tổn thất không thể nghịch với ta?” Con rối máy móc Tiểu A nhìn Hàn Phi Vũ hỏi.

“Vậy dù sao ngươi cũng nên có thừa lực dìu ta một cái chứ, lực hút nơi này quả nhiên quá mạnh.”

“Ở chỗ này bị áp chế toàn diện, việc duy nhất có thể làm chỉ là có thể lấy đồ từ trong Tiên khí không gian.” Hàn Phi Vũ nói, cắn răng điều động linh lực trong cơ thể lấy ra một bình thạch nhũ vạn năm từ trong Tiên khí không gian.

Sau khi mở ra nắp bình, uống xong một mạch, cuối cùng tùy ý ném bình xuống đất.

Sau khi cái bình vừa rời khỏi tay Hàn Phi Vũ, lập tức nhanh chóng rơi xuống mặt đất, sau đó cả bình ngọc trực tiếp bị lực lượng địa dẫn kinh khủng ép thành bột phấn.

“Ngươi nói xem sao ta lại xui xẻo như vậy, thật vất vả tới được Nam Đẩu Tiên giới, lại lâm vào trong tuyệt cảnh này.”

“Nếu không phải ta phản ứng nhanh, dùng linh lực toàn thân đưa hơn một trăm thị nữ kia vào trong Tiên khí không gian, hiện tại phỏng chừng người nói chuyện với ta cũng không có nữa.” Hàn Phi Vũ nói một hơi dài.

Hắn đã đi ba ngày ba đêm trong mảnh tuyệt địa này, nếu không phải trong hồ lô Tử Ngọc có nhiều linh vật, pháp bảo, đan dược bảo mệnh, phỏng chừng hiện tại hắn cũng đã thành một bộ hài cốt bên trong tuyệt địa.

“Kiên trì, mảnh tuyệt địa này hiểm lại càng hiểm, nhưng có lợi rất lớn đối với tiên hồn và nhục thể.”

“Chỉ cần có thể đi ra khỏi tuyệt cảnh, cơ thể và tiên hồn của ngươi có thể lập tức đạt được thăng hoa.”

“Cộng thêm ngươi đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, nói không chừng có thể đột phá đến Kim Tiên luôn một lần.” Con rối máy móc Tiểu A cổ vũ.

“Tiêm cho ta loại máu gà này nhiều chút, nếu không ta sợ ra không nổi mảnh tuyệt địa này.” Hàn Phi Vũ hơi thở dốc nói.

“Còn có, trong kho số liệu của ngươi có phải có tư liệu về tuyệt địa này không, nếu không tại sao lại biết sau khi ra khỏi tuyệt địa sẽ có chỗ tốt.”

“Trong kho số liệu của Bồ Đào đại nhân có, nơi tuyệt địa này chính là thiên sơn tuyệt địa nổi danh trong Nam Đẩu Tiên giới.”

“Chỉ có Kim Tiên và Kim Tiên trở xuống mới có thể vào.”

“Trong thiên sơn tuyệt địa to lớn vô hạn, muốn ra ngoài cần dùng chân đo đạc mười vạn dặm.” Con rối máy móc Tiểu A bình thản nói.

“Mười vạn dặm!!!” Trong phút chốc, Hàn Phi Vũ cũng không thèm để ý tới việc nói chuyện tốn thể lực nữa.

“Vì sao người không nói với ta ngay từ đầu!”

Hàn Phi Vũ có chút kích động, trong tuyệt địa này, dùng chân đo đạc mười vạn dặm, còn không bằng bảo hắn đi chết rồi phục sinh lại, như vậy còn có lời hơn.

“Nếu ngay từ đầu đã trực tiếp nói cho ngươi, ngươi có thể vì nhận không nổi áp lực mà từ bỏ.”

“Đây là việc Tiểu A tuyệt đối không cho phép.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Ba ngày này ta đi được bao xa.” Hàn Phi Vũ có chút tuyệt vọng hỏi.

“Chín dặm.”

“Nhưng căn cứ theo quan sát của Tiểu A, cơ thể của ngươi đang dần được tăng cường, chỉ cần có thể thích ứng lực lượng địa dẫn trong tuyệt địa này, tốc độ sau này sẽ càng lúc càng nhanh.”

“Có hy vọng trong chín mươi năm đi xong lộ trình mười vạn dặm.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Những đồ vật bảo mệnh trên người ta, có thể không kiên trì được lâu như thế đâu.” Hàn Phi Vũ khó khăn đi tới từng bước.

“Đừng lo, ta đã phân tích năng lượng trong nơi tuyệt địa này, chỉ cần phân tích hoàn thành là có thể cung cấp bảo hộ đầy đủ cho ngươi.”

“Ta nhớ trong tông môn có loại áo giáp có thể bảo vệ toàn thân, đến lúc đó có thể làm cho ta một bộ không, lợi dụng lực lượng địa dẫn nơi này làm nguồn năng lượng, để ta đi nhanh hơn một chút.” Hàn Phi Vũ nói.

“Hiện tại đang nghiên cứu.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Hàn Phi Vũ thở dài, lại cố vượt cực hạn của mình đi thêm nửa ngày.

Sau đó lại lấy ra một bình thạch nhũ vạn năm uống vào.

“May mà trước đây ta mua một hồ thứ này.”

Sau khi nghỉ ngơi một lát, Hàn Phi Vũ tiếp tục lên đường.

Cắn răng lấy lộ trình mỗi ngày ba dặm đi về phía sơn động kia.

Ngay khi sắp đến sơn động, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng ưng kêu.

Hàn Phi Vũ ngẩng đầu nhìn lên, là một con cự ưng sải cánh chừng mười trượng.

“Không cần lo.” Trong tay con rối máy móc Tiểu A xuất hiện một khẩu súng lớn.

Trong miệng súng lóe ra quang mang đỏ tươi, trữ sức chờ phát động.

“Tiểu A, đây là pháp bảo gì vậy?!” Ánh mắt Hàn Phi Vũ sáng lên hỏi.

Từ rất lâu trước kia đã từng thấy trong tay sư bá cũng có pháp bảo tương tự như này.

“Súng laser phi linh lực chấn động không gian, lấy Không Gian chi lực khởi động.” Con rối máy móc Tiểu A giải thích.

Cho nên vào lúc này, cự ưng giữa bầu trời giương cánh lao về phía Hàn Phi Vũ.

Tốc độ cực nhanh, trượt ra cả hư ảnh trên bầu trời.

Ưng trảo lớn kia phảng phất như nhẹ nhàng nắm lại là có thể bóp nát đầu Hàn Phi Vũ.

Nhìn thấy cự ưng lao đến hắn, Hàn Phi Vũ lại nghĩ đến mấy chục bộ hài cốt không đầu nhìn thấy trên đường kia.

Đúng lúc này, một đường xạ tuyến đỏ tươi đột nhiên bắn về phía cự ưng.

Một luồng Không Gian chi lực lấy xạ tuyến làm cơ sở mở rộng ra bên ngoài, khiến xạ tuyến kia trực tiếp xuyên qua đầu cự ưng.

Lúc này cự ưng đã cách Hàn Phi Vũ không đến trăm trượng.

Sau khi bị xạ tuyến xuyên qua đầu, cự ưng liền thành trạng thái rơi tự do rơi về phía Hàn Phi Vũ.

“Mẹ kiếp, Tiểu A, ngươi hại ta!!” Hàn Phi Vũ tụ tập lực lượng toàn thân muốn thoát khỏi phạm vi cự ưng rơi xuống.

Răng rắc ~

Hàn Phi Vũ vẫn là bị cánh cự ưng rơi xuống đập lên đùi.

Chương 1063: Lão Đại đến rồi lão Nhị đến

Một tiếng kêu cực kỳ bi thảm vang vọng giữa thiên địa.

“Chân của ta!!”

“Tiểu A, toán lực của ngươi không phải là rất lợi hại sao!”

“Vì sao không có tính tới điểm này.”

Hàn Phi Vũ cố nén đau đớn do chân gãy hỏi.

“Toàn bộ số liệu ở đây đều chưa rõ, bất cứ số liệu nào đều phải lấy ổn định làm chủ.”

“Nếu như lúc đó ngươi có động tác dư thừa, khiến cho cự ưng chệch hướng quỹ đạo nguyên bản, có khả năng sẽ dẫn đến ngươi vẫn lạc.”

“Nếu so sánh, cái giá gãy một chân chân còn có thể chịu được.”

Con rối máy móc Tiểu A đi đến trước mặt Hàn Phi Vũ, nhanh chóng nâng lên cái chân gãy của Hàn Phi Vũ nhẹ nhàng vặn.

Răng rắc ~

“Aaaaa ~~”

Lại một tràng tiếng kêu thê thảm vang lên.

“Chỉ là gãy xương thôi, sau khi bó xương xong, ngươi nghỉ ngơi nửa ngày là được.” Con rối máy móc Tiểu A nói xong liền bắt đầu thu thập nguyên liệu trên người cự ưng.

Không qua bao lâu sau, một chiếc xe lăn đa chức năng làm từ lông vũ và xương cự ưng xuất hiện.

“Trước tiên ngươi ngồi lên đi ~ Ta sẽ đẩy ngươi vào trong sơn động nghỉ ngơi.”

Con rối máy móc Tiểu A nói, lại từ trong xương sọ cự ưng đào ra một viên nội đan nhỏ, tiện tay ném vào trong lò động lực trong cơ thể.

Sau khi nội đan vừa vào lò động lực của con rối máy móc, tốc độ hoạt động của con rối máy móc Tiểu A bắt đầu nhanh lên.

Cuối cùng đỡ Hàn Phi Vũ lên xe lăn, nhanh chóng đẩy xe lăn đến sơn động kia.

Cảm nhận được đau nhức kịch liệt từ trên đùi truyền đến, Hàn Phi Vũ có chút khóc không ra nước mắt nói: “Trước đây khi ta ra ngoài xin ăn cũng không thảm đến vậy.”

Cuối cùng lại dùng linh lực lấy ra một bình thạch nhũ vạn năm uống vào.

Không phải hiệu quả khôi phục của thứ này tốt, mà là nó nhiều nhất, có thể đủ cho hắn uống hơn mấy trăm ngàn năm.

Hàn Phi Vũ ngồi trên xe lăn lặng lẽ khôi phục, sau đó hắn liền gọi ra một thị nữ am hiểu xoa bóp từ trong Tiên khí không gian.

Thị nữ vừa ra, xém chút đã bị lực lượng địa dẫn khổng lồ này đè sấp xuống đất, còn may là được Hàn Phi Vũ đỡ kịp thời.

“Chủ nhân.” Thị nữ cố nén khó chịu, cúi đầu cung kính nói.

“Giúp ta ấn cả người một cái, lúc chịu không được lực lượng địa dẫn nơi này thì nói với ta, ta đổi những người khác.” Hàn Phi Vũ để bằng xe lăn xuống nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

“Cũng không biết Vô Cực sư đệ thế nào, đồ vật ban đầu đáp ứng hắn còn chưa cho, lỡ đầu sau khi từ Tinh vực ra không có tiên ngọc, tiên chu thì làm sao bây giờ.” Hàn Phi Vũ theo cửa động nhìn về nơi xa lo lắng nói.

Lúc này Kiếm Vô Cực đang ở trong một vùng hỗn độn.

Cuối cùng bên trong hỗn độn xuất hiện từng sợi Huyền Hoàng chi khí chui vào trong cơ thể Kiếm Vô Cực, từng chút, từng chút cải biến cơ thể Kiếm Vô Cực.

Lúc này, bên trong hỗn độn đột nhiên xuất hiện một đôi mắt, vô bi vô hỉ nhìn Kiếm Vô Cực trong hỗn độn.

“Hy vọng lần này chủ nhân có thể thành công.”

Một âm thanh từ trong hỗn độn vang lên.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm mới vừa luyện chế xong một lò thần đan đại bổ Huyền Hoàng, đang định nghỉ ngơi một lát.

Đại ca tốt của hắn liền tranh thủ tới rồi.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa phất tay, bảo Bồ Đào trực tiếp dẫn người vào trong tiểu viện.

“Lão đệ, lần này ta mang Nhị sư điệt của ngươi tới.” Ông lão tóc trắng cười hì hì nói.

“Bái kiến sư thúc.” Thất Bảo thánh giả hành lễ nói.

“Ngươi cũng gặp phải bình cảnh?” Từ Phàm kỳ quái hỏi.

“Hắn không phải, chỉ là nghe nói lão đệ có cách nhìn đặc biệt đối với đạo Đại La, cho nên cũng muốn xin lão đệ chỉ điểm một phen.”

“Liệt đồ còn chưa tới bình cảnh.” Ông lão tóc trắng nói.

Thất Bảo thánh giả bên cạnh lấy ra một tinh Huyền Hoàng chi khí, cung kính đưa tới trước mặt Từ Phàm.

“Đây là thứ ta hiếu kính sư thúc, xin sư thúc nhất định phải nhận lấy.” Thất Bảo thánh giả cung kính nói.

“Chỉ điểm thì chỉ điểm, nhận đồ của sư điệt thì xa cách quá rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói, đẩy Huyền Hoàng chi khí trở về.

“Xin sư thúc nhất định phải nhận lấy.”

“Nếu ngươi lại bảo ta nhận, ta liền không chỉ điểm nữa, lấy về đi, gọi ta một tiếng sư thúc là đủ rồi.” Từ Phàm nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Thất Bảo thánh giả đành thu lại một tinh Huyền Hoàng chi khí kia.

“Truyền thừa của lão Nhị là của một Đại La thánh giả sắp ba thân hợp nhất để lại.”

“Thiên Lạc bảo hà, Thánh Nhân thường tức.”

“Đạo hắn tu dung hợp càng nhiều trọng bảo, uy lực sẽ càng lớn.”

“Hiện nay đã dung hợp bảy món Hậu thiên linh bảo đỉnh tiêm, lại dung nhập vào một Hậu thiên linh bảo là có thể đột phá đến thân quá khứ.”

“Nhưng ngay lúc này lại đụng phải vài vấn đề nhỏ.” Ông lão tóc trắng nói xong liền bảo Thất Bảo thánh giả nói tiếp.

“Hiện tại thân đã bão hòa, không dung được món Hậu thiên linh bảo thứ tám.”

“Lúc ta truyền thừa vị Đa Bảo thánh giả kia, từ trong trí nhớ của hắn rõ ràng toàn bộ quá trình từ khi sinh ra đến khi vẫn lạc hắn đã trải qua, tu luyện đến bây giờ lại bị kẹt ở nơi không nên kẹt nhất.” Thất Bảo thánh giả nói.

Mười tám ngọc điệp truyền thừa được Thất Bảo thánh giả cung kính đặt trên mặt bàn bên cạnh Từ Phàm.

Từ Phàm cũng không khách khí, cầm một ngọc điệp lên bắt đầu xem xét.

Sau khi xem hết mười tám ngọc điệp truyền thừa, Từ Phàm mới ung dung nói: “Trước đây vị Đa Bảo thánh giả kia cũng không có điều kiện tốt như ngươi, lấy được một Hậu thiên linh bảo liền dung nhập vào người mình, không phân chia cao thấp.”

“Mà lúc ngươi tu luyện, tất cả pháp bảo dùng đều có độ phù hợp cao nhất, vấn đề này liền ra.”

Một dòng sông đa bảo xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Bảy món Hậu thiên linh bảo đỉnh tiêm dẫn đầu thành thất tinh chi sự hiện lên trên dòng sông đa bảo.

Từ Phàm nhìn dòng sông đa bảo, thán phục.

“Sư phụ ngươi rốt cuộc yêu quý ngươi bao nhiêu, một trăm linh tám vạn Tiên khí, còn bảo khí, đạo khí đếm mãi không hết.”

“Trước đây sư phụ vì pháp bảo dung nhập vào người ta mà lao tâm khổ trí, vì tìm kiếm lượng lớn Tiên khí Hậu thiên linh bảo, không biết sư phụ đã tự bạo bao nhiêu lần.” Thất Bảo thánh giả cảm động nói.

“Chuyện bao nhiêu năm trước rồi, lão đệ có biện pháp giải quyết vấn đề này không?” Ông lão tóc trắng mong chờ hỏi.

“Chuyện này có cách gì dễ giải quyết sao.”

“Trước đây Đa Bảo thánh giả tự mình sáng tạo đạo này, phỏng chừng vẫn chưa hoàn thiện.”

“Để sư điệt tiếp tục hoàn thiện đạo Đa Bảo là được rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Ta muốn thỉnh giáo sư thúc, tương lai đạo Đa Bảo đến đâu?” Đây mới là mục đích chủ yếu hắn tới đây.

“Tương lai sao?”

“Ta cảm thấy ngươi có thể thử dung nhập dòng sông đa bảo của ngươi vào trong đại thiên đạo trong Tam Thiên giới.” Từ Phàm đề nghị.

“Ta cũng đã nghĩ như vậy, nhưng nhờ sư tổ suy tính một phen, tiền đồ vô lộ.”

“Phương pháp của ngươi không đúng.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một ngọc điệp, bắt đầu ghi tin tức vào ngọc điệp.

“Sau khi xem xong lập tức tiêu hủy, nếu không nhân quả này ta gánh không nổi.” Từ Phàm đưa ngọc điệp cho Thất Bảo thánh giả nói.

“Tuân lệnh, sư thúc.” Thất Bảo thánh giả cung kính nhận lấy ngọc điệp nói.

“Không cần khách khí.”

Sau đó, Từ Phàm sai đệ tử đạo Mỹ Thực làm tiệc, chiêu đãi hai sư đồ này.

“Lão ca, lần sau có phải ngươi muốn dẫn Tam sư điệt tới đây luôn không?” Từ Phàm nhìn Ông lão tóc trắng hỏi.

“Ha ha, không gấp, lão Tam mới đột phá tới cảnh giới Đại La không lâu, phỏng chừng phải tu luyện thêm một thời gian nữa mới cần dùng đến lão đệ chỉ điểm.” Ông lão tóc trắng nói.

Chương 1064: Trời có sập xuống, tông môn cũng vì ngươi chống lên

Đại ca tốt mang đồ đệ bảo bối của hắn rời đi.

“Tính toán thời gian, Phi Vũ hẳn là đã đến Tiên giới Nhân tộc.”

“Kỳ ngộ của Vô Cực cũng có lẽ đã bắt đầu~”

“Đại thế không thể đỡ, vạn sự không thể nghịch.” Từ Phàm nhìn ánh chiều tà sắp phủ xuống Thiên giới, cảm khái nói.

“Chủ nhân, đệ tử Ẩn Nguyệt tông Tiêu Lạc Phàm muốn bái kiến ngươi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy bảo nàng đến đây đi.” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

Một Truyền Tống trận xuất hiện trong tiểu viện, Tiêu Lạc Phàm từ đó đi ra.

Một thân đạo bào tông môn vừa người khiến Tiêu Lạc Phàm có vẻ vô cùng khí khái hào hùng, như một nữ tướng quân sắp lên ngựa giết địch, trên người còn mang theo khí tức ẩn sát nhàn nhạt.

“Lòng ngươi loạn.” Từ Phàm nhìn Tiêu Lạc Phàm vẻ mặt bình tĩnh nói.

“Đại trưởng lão, ca ca sống nương tựa lẫn nhau từ nhỏ với đệ tử bị bắt đi, khoảng thời gian trước đệ tử tra ra có liên quan đến Long Tiên cung.”

“Bất kể ca ta sống hay chết đều phải tìm được hắn, đệ tử muốn rời tông môn đi tìm tung tích ca ta, xin Đại trưởng lão thành toàn.” Tiêu Lạc Phàm hành đại lễ ba quỳ chín lạy để tạ ơn dạy bảo của tông môn.

“Tông môn khiến ngươi chướng mắt như vậy sao?’ Từ Phàm giương mắt từ tốn hỏi.

“Không phải, đệ tử chỉ sợ sau này liên lụy đến tông môn, nếu như vậy thì đệ tử chết muôn lần cũng không thể tạ tội.” Tiêu Lạc Phàm vội vàng nói.

Bất kể là vào Ẩn Linh môn hay là Ẩn Nguyệt tông, đều sẽ tùy thân ghép đôi với pháp bảo liên lạc của tông môn, cộng hưởng trên một kho số liệu lớn.

Đệ tử có thể có thể hiểu biết đầy đủ về toàn bộ Tiên giới hoặc là Tiên giới khác từ tài liệu cơ bản trong kho số liệu.

Đồng thời Bồ Đào cũng sẽ đổi mới thời gian thực những chuyện đang xảy ra trên khắp Tu Tiên giới.

Tiêu Lạc Phàm chính là tra được tư liệu về Long Tiên cung từ trong kho số liệu, cũng biết thế lực phía sau Long Tiên cung là thế lực hiện tại tông môn không thể trêu chọc.

“Lời này của ngươi nghe có vẻ rất biết điều đấy.”

“Nhưng tông môn đã bồi dưỡng ngươi đến bây giờ, sao lại nói đi là có thể đi được.”

“Từ lúc tông môn mới bắt đầu thành lập cho tới bây giờ, chưa từng vứt bỏ một đệ tử nào.”

“Ngươi cứ tùy tiện rời tông đi như vậy, mặt mũi Ẩn Linh môn ta phải đặt vào đâu.”

“Muốn làm cái gì cứ làm, lúc gặp phải kẻ địch không thể địch lại, báo đại danh Ẩn Linh môn lên.” Từ Phàm nhìn ánh chiều tà từ từ buông xuống Thiên giới nói.

Nghe thấy lời Từ Phàm, trong mắt Tiêu Lạc Phàm như dâng lên một tầng hơi nước.

“Đệ tử quả thật không muốn liên lụy đến tông môn, nhưng thù của ca ca không thể không báo.” Giọng điệu Tiêu Lạc Phàm có chút nghẹn ngào.

“Đi báo thù đi.”

“Trời có sập xuống, tông môn cũng vì ngươi chống lên!”

“Ngươi phải nhớ kỹ, tông môn nhất định vạn cổ trường tồn. Long Tiên cung nho nhỏ đó, thậm chí Long tộc phía sau nó, chắc chắn cũng sẽ trở thành đá kê chân cho tông môn.”

Giọng điệu mặc dù rất lười biếng, nhưng Tiêu Lạc Phàm lại nghe ra được bá khí vô biên từ trong đó.

“Trong Tam Thiên giới có một dòng sông thời gian, chảy qua toàn bộ thế giới.”

“Kim Tiên giả xuôi dòng trong đó, thời gian không thể rữa nát thân hắn.”

“Đại La giả thoát khỏi dòng sông thời gian, vạn cổ bất diệt.”

“Thánh giả, đảo ngược dòng sông thời gian mà lên, thấy rõ huyền bí trong chư giới. Kỳ đại thành giả, thậm chí đảo ngược dòng sông thời gian, làm cho người chết phục sinh.”

“Cho nên mọi phiền muộn, mọi ưu sầu của ngươi bây giờ, tất cả đều bắt nguồn từ thực lực không đủ.”

“Trở về tu luyện cho tốt, tông môn làm chỗ dựa cho ngươi.”

“Ta sẽ bảo Bồ Đào gửi tất cả tư liệu về Long Tiên cung cho ngươi, đồng thời sẽ đổi mới thời gian thực.”

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Tiêu Lạc Phàm lại lạy một lạy nặng, sau đó liền rời đi.

“Màu làm xong, thực lực phía sau cũng phải đuổi theo.” Từ Phàm lắc lư đầu một cái nói.

Sau đó đứng dậy, tiếp tục trở lại không gian dưới lòng đất luyện chế thần đan đại bổ Huyền Hoàng.

Ngay lúc Từ Phàm đang muốn luyện chế thần đan đại bổ Huyền Hoàng, giọng Bồ Đào lại đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, chủ nhân số hai tìm được một nhóm trọng bảo thời gian trong tinh vực, dự tính có thể gia tốc ba vạn năm cho chủ nhân.”

Sau đó Bồ Đào nói kỹ càng chuyện này cho Từ Phàm.

“Không tệ, không tệ, không nghĩ tới còn có thu hoạch ngoài ý muốn.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Chỉ cần phân thân số hai mang theo thời gian trọng bảo trở lại, vậy hắn chỉ cần tiêu hao không đến hai vạn năm dùng trọng bảo thời gian gia tốc thời gian là có thể tấn cấp đến Kim Tiên.

“Đại thế sắp tới rồi.” Từ Phàm lặng lẽ nói.

Tiên vực Hoang Bắc, Thiên Giác thành, một vạn đệ tử Ẩn Linh môn và chín vạn con rối trấn thủ cấp Chân Tiên đang ở trong đó.

“Ngươi nói trước đây khi tới Yêu tộc, có phải chúng ta hơi dùng sức quá mạnh rồi không.”

“Khiến bọn họ không dám tới.” Một vị đệ tử Ẩn Linh môn đời đầu nói, nét mặt có hơi đáng tiếc.

Bởi vì tiêu diệt đại quân Yêu tộc sẽ có tích phân tương ứng, bọn họ có thể dùng những tích phân này đi đại bản doanh ở hậu phương đổi các loại tài nguyên.

Bây giờ trong mắt bọn họ, Yêu tộc = tích phân = tài nguyên.

Nhất là chín vạn con rối Chân Tiên không cần tích phân, tất cả đều phân phối cho một vạn đệ tử kia.

“Nơi này chính là cửa ra vào đại thành ở Tiên vực Hoang Bắc, Yêu tộc không thể nào từ bỏ nơi này được, hiện tại không đến, phỏng chừng là đang tập kết đại quân, dự định phát động một đợt thế công diệt trừ toàn bộ chúng ta.” Một đệ tử đời thứ hai phụ trách chỉ huy chiến đấu nói.

Ngay vào lúc này, trong thành đột nhiên bộc phát ra một đạo lôi đình chi lực.

Một chiến mâu theo lôi đình chi lực đột ngột bắn lên bầu trời.

Lập tức, một con Long Ưng sải cánh chừng trăm trượng từ trên tầng mây rơi xuống.

Đệ tử đang tuần tra xung quanh lấy ra pháp bảo truyền tin của tông môn.

“Tổ mỹ thực, tổ mỹ thực, bắn rơi một con Long Ưng, mau tới lấy về, hôm nay chúng ta muốn ăn gà nhỏ hầm nấm.”

“Nhận được, nhận được, lập tức thu về.”

“Nhưng đề nghị làm thành đồ nướng.” Trong máy truyền tin truyền ra tiếng chảy nước miếng.

Ẩn Linh môn luôn giữ vững một truyền thống rất tốt, đó chính là lúc không phải bế quan, kiên trì một ngày ba bữa.

Bổ sung đồ ăn khỏe mạnh hơn bổ sung đan dược nhiều, hơn nữa không tích lũy đan độc và kháng tính.

Ngay lúc này, từ trong Thiên Giác thành lại bắn ra mấy chục cây chiến mâu.

Long Ưng cấp Chân Tiên trên bầu trời, một con lại một con rơi xuống.

Tổ mỹ thực trong bụng nở hoa.

Tại một đạo trường nhỏ trong thành, một đệ tử tu luyện đạo Lôi Đình đang nhắm mắt dưỡng thần.

Bên cạnh hắn có mấy trăm cây chiến mâu lơ lửng giữa không trung, lúc sử dụng tiện tay lấy ra một cây là có thể bắn ra.

Đệ tử chủ tu đạo Lôi Đình đột nhiên mở to mắt, bốn cây chiến mâu bị kéo lại lơ lửng bên cạnh hắn.

Sau đó lôi đình chi lực trong nháy mắt gia tốc, bốn cây chiến mâu giống như đạn pháo bắn ra khỏi nòng bắn về phía bầu trời.

“Sư huynh, dù sao cũng phải chừa lại cho chúng ta một chút chứ.”

Bên cạnh đạo trường xuất hiện mấy vị đệ tử đồng tu đạo Lôi Đình.

“Thần thông của các ngươi uy lực lớn, tiêu hao cũng lớn, vẫn là giữ lại lúc đoàn chiến đại quy mô rồi dùng đi.” Đệ tử giữa đạo trường cười ha ha nói.

Sau đó lại đưa tay lấy tới một cây chiến mâu, nhìn lên bầu trời phía xa xa, lại một lần nữa kích xạ mà đi.

Chiến mâu trên bầu trời bị một đạo thông đạo lôi đình thật dài gia tốc nháy mắt.

Khoảnh khắc đó, tốc độ của chiến mâu phảng phất như vượt qua ánh sáng.

“Sư huynh, không thể không bội phục ngươi. Ngoài công pháp tông môn Ngũ Hành Quyết ra, mấy ngàn năm nay ngươi chỉ tu luyện thần thông này, bây giờ có sắp tu luyện tới Hóa cảnh rồi không?” Đệ tử dọc đạo trường hâm mộ hỏi.

“Hóa cảnh còn sớm lắm, Đại trưởng lão đã từng đánh giá, thần thông của ta còn chưa đủ nhanh.”

“Lúc tốc độ ném ra chiến mâu của ta vượt qua ánh sáng, lúc đó mới tính là đại thành Hóa cảnh.”

Chương 1065: Chiến đấu trong Thiên Giác thành

Đệ tử tổ mỹ thực trong Thiên Giác thành đang chỉ huy con rối thu về từng con long ưng.

Sau đó thuần thục nhổ lông, bỏ nội tạng, để vào trong bồn ướp nguyên liệu đã sớm chuẩn bị xong.

“Tổng cộng ba mươi tám con long ưng, đủ cho một vạn sư huynh đệ chúng ta ăn một bữa no nê.” Đệ tử tổ mỹ thực cười nói.

Tất cả đệ tử trong tổ mỹ thực bên đều phụ tu đạo Mỹ Thực, mặc dù không bằng đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực trấn giữ trong tông môn, nhưng đặt bên ngoài cũng là một tiên trù đỉnh cấp.

“Ngươi nói xem, long ưng thăm dò nhiều như vậy, có thể là Yêu tộc muốn triển khai đại tổng công hay không?” Một đệ tử trong tổ mỹ thực hỏi.

“Có khả năng, nhưng chỉ cần bên Yêu tộc không có Đại La, còn lại bao nhiêu Yêu tộc Chân Tiên đến đều vô dụng.” Đệ tử cầm đầu tổ mỹ thực nhàn nhã nói.

Ban đêm, một vạn đệ tử bắt đầu liên hoan lửa trại.

Ba mươi tám con long ưng bị nhổ lông, rửa sạch, ướp gia vị xong, mỗi con đều có vỉ nướng dành riêng.

Nướng đến mỡ chảy xèo xèo, một mùi thơm khác thường tràn ngập khắp nơi liên hoan lửa trại.

Chín vạn con rối Chân Tiên thay bọn họ làm việc tuần tra, cho dù là đại quân Yêu tộc tấn công tới, bọn họ cũng có thể yên tâm vui chơi.

Từng đôi cánh long ưng nướng xong bắt đầu được chia ra, mỗi người đều được chia gần ba cân thịt cánh long ưng.

“Thịt trên cánh Yêu tộc là ngon nhất, béo mà nhiều nước.”

“Xem ra sau này phải chú ý Yêu tộc có cánh nhiều chút.”

Ngay lúc các đệ tử đang vui vẻ ăn đồ nướng, uống rượu bia, âm thanh cảnh giới từ Bồ Đào đột nhiên vang lên.

Hai con rối Kim Tiên trấn giữ trong thành lập tức được khởi động.

Hai luồng khí tức to lớn trong nháy mắt bao trùm cả tòa cự thành.

“Đại quân Yêu tộc tới, lần này phỏng chừng còn có Yêu tộc cấp Kim Tiên.”

“Mọi người chú ý.” Đệ tử tổ chỉ huy lập tức tập trung lại với nhau, mấy màn sáng xuất hiện xung quanh bọn họ, phía trên hiện ra động thái của đại quân Yêu tộc.

“Chủ lực Yêu tộc ở khu vực ba, bốn, ba tổ luyện thể lên đầu, một tổ thần thông chiếm bên trong!”

“Một tổ luyện thể chia thành hai phần phụ trách hai cánh, ba tổ thần thông, tổ khí áp sau.”

“Tổ cuồng bạo chuẩn bị, căn cứ vào tình báo Bồ Đào cung cấp, lần này Yêu tộc tới bốn Kim Tiên.” Đệ tử tổ chỉ huy nhanh chóng phân tích.

Lúc này ở tiền tuyến phòng ngự, con rối đã đối mặt với đại quân Yêu tộc.

Yêu tộc ùn ùn kéo đến liếc mắt ít nhất có gần ba vạn.

Theo chỉ huy, các đệ tử dựa theo dự tính nhanh chóng bay đi.

Lúc này trong cự thành lại xuất hiện mấy trăm con rối Chân Tiên, tất cả bọn họ đều do Thiên Khôi sư cấp Chân Tiên điều khiển.

Lúc Bồ Đào thông báo cho toàn bộ đệ tử chuyện đại quân Yêu tộc tổng cộng có ba trăm vạn, tất cả các đệ tử đều kích động.

Ba trăm vạn đại quân Yêu tộc kia là Yêu tộc sao?

Không, trong mắt đệ tử Ẩn Linh môn, tất cả bọn chúng đều là tích phân, đều là tài nguyên.

Một trăm năm mươi đệ tử tổ thần thông tiếp tục ở cùng nhau, cùng kết ấn thi triển thần thông.

Từng quả mười bảy đạn đạo thần thông Đông Phong bắt đầu ngưng tụ trên bầu trời.

“Bồ Đào, tăng áp lực Ngũ Hành linh lực khu vực này cho ta, bên ngoài tăng thêm ba lít Tiên Linh chi khí.” Đệ tử dẫn đầu tổ thần thông xin.

“Nhận được, bắt đầu tăng áp lực linh khí.”

Một trăm năm mươi quả mười bảy đạn đạo thần thông Đông Phong siêu cự hình oanh tạc về phía đại quân Yêu tộc.

Lập tức khiến tất cả mọi người và Yêu tộc trong chiến trường cảm giác toàn bộ thế giới đều bắt đầu chấn động.

Một trăm năm mươi đám mây hình nấm khổng lồ từ trận hình dày đặc của đại quân Yêu tộc bay lên.

Lập tức, mấy mươi vạn dặm hóa thành phế tích, đại đa số Yêu tộc bị đánh nổ trực tiếp bị hóa khí.

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một cự trảo, hướng về phía tổ thần thông.

“Tổ cuồng bạo, các ngươi có thể biểu diễn.” Lúc cự trảo vừa xuất hiện, đệ tử tổ thần thông liền hạ mệnh lệnh.

Trên người một trăm năm mươi đệ tử tổ cuồng bạo đều tản ra một luồng khí tức không tên.

Cuối cùng những khí tức này bắt đầu dung hợp, đệ tử tổ cuồng bạo bắt đầu kết ấn thi pháp.

Lúc này, giữa bầu trời đột nhiên xuất hiện một cự thủ đủ để bao trùm cả tòa cự thành.

Sau đó điểm lên nơi nào đó trên bầu trời.

“Phá Thương Chỉ!”

Một chỉ đó ngưng tụ toàn bộ lực lượng của một trăm năm mươi đệ tử tổ cuồng bạo.

Trực tiếp phá vỡ phòng ngự của Long Ưng Kim Tiên Yêu tộc, điểm đến trên bản thể Long Ưng Kim Tiên.

Cuối cùng một đạo kiếm quang hiện lên, cả con Long Ưng Kim Tiên bị chia làm hai, rơi thẳng xuống mặt đất.

Cách đó không xa, con rối Kim Tiên loại kiếm tiên nhìn cũng không nhìn, lại phóng về phía Kim Tiên Yêu tộc khác.

Long Ưng Kim Tiên to lớn rơi xuống mặt đất, khiến tất cả Yêu tộc đến đây công thành đều chấn động.

Đại tướng Long Ưng Kim Tiên của Yêu tộc bị giết, sĩ khí đại quân Yêu tộc trong nháy mắt hạ xuống điểm đóng băng.

“Bồ Đào, chiến đấu cấp Kim Tiên giữ nguyên trạng thái giằng co, lộ ra ra chút sơ hở, nếu không ba trăm vạn đại quân Yêu tộc phải trốn một nửa mất.” Tổ trưởng tổ chỉ huy nhanh chóng nói.

“Còn có con rối Chân Tiên tiền tuyến, lui lại một nhóm, đừng gây áp lực lên Yêu tộc quá lớn.”

“Nhận được.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Theo đó, từ trên bầu trời, một luồng khí tức khủng khiếp buông xuống, một đạo lưu quang rơi xuống trên mặt đất đập ra một cái hố to.

Con rối Kim Tiên ngụy trang thành Nhân tộc đứng dậy, lộ ra một chút mệt mỏi.

Thần sắc này lập tức bị Yêu tộc xa xa bắt được, thế là rống to: “Kim Tiên Nhân tộc không được rồi, chúng ta kiên trì, hôm nay nhất định có thể phá được Thiên Giác thành.”

Âm thanh này trong nháy mắt truyền khắp chiến trường, con rối Kim Tiên kia lộ ra vẻ thẹn quá hoá giận, một luồng kiếm quang khủng bố chém ra trực tiếp tiêu diệt Yêu tộc đó.

Khí thế đại quân Yêu tộc mới nãy còn giảm đến điểm đóng băng lập tức tăng vọt lên, sau đó bọn họ liền thần kỳ phát hiện, những con rối Chân Tiên như sát thần kia cũng bắt đầu từ từ có tổn thương.

Điều này lại làm cho toàn bộ đại quân Yêu tộc được tiêm một đợt máu gà, Yêu tộc đối chiến lập tức được cổ vũ, chiến lực tăng vọt.

Đánh cho đệ tử Ẩn Linh môn có chút vội vàng không kịp phòng bị.

“Các sư huynh đệ, từ từ tàn sát đại quân Yêu tộc, nếu không quá mạnh chút sẽ dễ dàng dọa chạy.”

“Ba trăm vạn đại quân Yêu tộc này, một tên cũng không thể thả chạy, tất cả những thứ này đều là tích phân của chúng ta, tài nguyên của chúng ta đó.” Giọng nói từ tổ trưởng tổ chỉ huy truyền vào trong tai toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn.

“Con rối trận pháp đã bắt đầu phong tỏa khu vực xung quanh, mười hai canh giờ sau sẽ hoàn thành phong tỏa.” Giọng Bồ Đào vang lên trong tai mỗi người trên chiến trường.

“Mười hai canh giờ, có thể chống được.”

“Chiến! Đến lúc đó ta muốn giết thống khoái.”

Bắt nguồn từ chỉ đạo quan niệm chiến đấu chính xác, tất cả đệ tử đều rất chú trọng khả năng bay liên tục của mình.

Gần như các đệ tử đều có một món pháp bảo có thể giúp chính mình tiếp tục kéo dài, có người thậm chí còn là Tiên khí chủ.

Tổ chi viện tầm xa, đệ tử kia lại bắn một phát chiến mâu lôi đình vào trong chiến trường.

Sau đó hắn nhìn qua chiến mâu còn lại của mình, có chút buồn bực.

“Xem ra lúc sau phải dùng ít lại chút.”

“Bồ Đào, ta xin phục vụ thu về chiến mâu.” Vị kia đệ tử nói.

“Năm tích phân một cây, chỉ lấy ngươi giá vốn.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Có thể rẻ hơn chút không, một cây chiến mâu của ta phóng ra ngoài nhiều lắm chỉ có thể kiếm được mười tích phân, ngươi lấy giá đó là muốn lấy hết một nửa của ta rồi.” Đệ tử kia cò kè mặc cả nói.

“Vậy đổi một gói khác, thu hai mươi phần trăm tích phân ngươi đạt được trong trận chiến này, ta cung cấp phục vụ miễn phí thu về chiến mâu cho ngươi.” Bồ Đào nói.

“Thành giao.”

Chương 1066: Phiền não của Vương Huyền Tâm

Lúc này, Từ Phàm vừa luyện đan vừa xem tin tức chiến báo nhận được truyền đến từ Thiên Giác thành.

“Đại quân bốn Kim Tiên Yêu tộc và ba trăm vạn Chân Tiên Yêu tộc đều đã bị vây giết.”

“Cứ tiếp tục như vậy phía sau sẽ xảy ra chuyện, Bồ Đào phái thêm hai con rối Kim Tiên đến Thiên Giác thành.”

“Mặt khác hãy thiết lập Truyền Tống trận khẩn cấp quy mô lớn, đề phòng Đại La Yêu tộc xuất hiện.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

“Chủ nhân, trong chiến lợi phẩm lần này có hai thi thể Kim Tiên Yêu tộc hoàn chỉnh.” Bồ Đào báo cáo.

“Vậy thì lấy về luyện chế con rối yêu thi đi.” Từ Phàm nói.

Lợi ích của luyện chế con rối yêu thi chính là tiết kiệm nguyên liệu, nhưng quá trình luyện chế phức tạp hơn nhiều so với con rối Kim Tiên.

Lúc này, bỗng nhiên Từ Phàm phát hiện ra một vấn đề, đó là toàn bộ đạo mà Ẩn Linh môn tu luyện đều là chính phái.

Ma tu, quỷ tu, trùng tu, hồn tu gì đó đều không có.

Làm cho con rối yêu thi mà hiện tại hắn luyện chế không có ai để xuống tay cả.

“Có nên chiêu một nhóm đệ tử tà tu hay không.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Trong Tiên giới, cường giả là tôn, tà tu có thị trường rất lớn.

Ở Nhân tộc có không ít Tiên vực bị tà tu tiên tông thống trị.

Lúc Từ Phàm vừa luyện đan, vừa suy nghĩ đại sự tông môn.

Thì một tán tu Chân Tiên đi tới bên hồ lớn ngoài Ẩn Linh môn.

Một con rối Kim Tiên xuất hiện trước người tán tu Chân Tiên đó.

“Đến đây có việc gì vậy?” Con rối Kim Tiên nói.

Sau khi Chân Tiên đó nhìn thấy con rối Kim Tiên thì thở phào nhẹ nhõm, sau đó lấy ra một ngọc giản rồi đưa lên.

“Phi Vũ giới truyền tin cho quý tông môn, mời tiếp nhận.”

“Xin chờ một chút, đợi ta xác định tin tức là thật hay giả.” Con rối Kim Tiên nói.

Một Truyền Tống trận loại nhỏ xuất hiện trước thân con rối, truyền tống ngọc giản qua.

“Tin tức Phi Vũ giới truyền tới sao?”

Từ Phàm nhẹ nhàng phất tay, tin tức trong ngọc giản lập tức hiện lên giữa không trung.

“Ẩn Linh môn hạ giới muốn yêu cầu một bộ phương pháp Luyện Khí Tông sư đột phá lên Luyện Khí Đại Tông sư.”

“Thật thú vị, không biết chưởng giáo đồ đệ do ta định trước muốn làm gì.” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Chủ nhân, đáp ứng yêu cầu này không?” Bồ Đào hỏi.

“Tông môn chúng ta đâu có dư thừa Luyện Khí Đại Tông sư, nhưng truyền tin tức đến nơi này, ít nhiều cũng phải đáp lại.”

“Bồ Đào, đi hỏi phân thân số một, bí pháp bảo hắn thôi diễn đã có chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, phân thân số một đang thưởng thức tiên vũ trong Tinh Nguyệt thành đột nhiên nhận được tin tức của Bồ Đào.

“Mới được bao lâu, đã bắt đầu thúc giục rồi!” Phân thân số một lộ vẻ khổ sở nói, quả thật hắn đã thôi diễn xong bí pháp, chỉ là nếu như giao sớm mà sai thì hắn sẽ không còn lý do gì để tiếp tục ở lại Tinh Nguyệt thành.

“Chủ nhân nói kỳ nghĩ vẫn như thường, nói là bao lâu thì chính là bấy lâu.” Âm thanh Bồ Đào vang lên một cách thích hợp.

Mười ngọc điệp bị phân thân số một ném lên bầu trời, sau đó lập tức bị một Truyền Tống trận loại nhỏ bao vây truyền về Ẩn Linh môn.

“Không quấy rầy nhã hứng của chủ nhân số một nữa!” Bồ Đào nói.

“Ngươi cũng biết là đang quấy rầy ta sao?”

Vừa rồi âm thanh của Bồ Đào thoáng cái đã kéo phân thân số một đang chìm vào trong ý cảnh tươi đẹp ra ngoài, phải biết rằng tiên vũ này chính là tuần hoàn hấp dẫn người khác.

Một khi ý cảnh tiên vũ bị gián đoạn, muốn kết nối lại sẽ rất khó khăn.

Phân thân số một bưng bình Tiên Nhân Túy trên bàn lên, trực tiếp chốc vào trong miệng.

“Đổi khúc Vạn Tiên Triều cho ta!” Phân thân số một rúc vào y phục vũ nữ tuyệt sắc nửa quỳ bên cạnh.

“Tuân lệnh!”

Nữ nhạc sư đang nhảy múa tấu nhạc rất có tố chất dừng lại, hành lễ cung kính với phân thân số một rồi lui xuống.

Trong không gian dưới lòng đất của Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn bí pháp phân thân số một thôi diễn ra, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

“Không hổ là phân thân Luyện Khí chuyên nghiệp nhất của ta!” Từ Phàm khen ngợi nói.

“Chỉ tiêu hao nửa tinh Huyền Hoàng chi khí đã có thể tăng Luyện Khí Tông sư đến trình độ Đại Tông sư.”

“Mặc dù bí pháp này hơi rườm rà, nhưng rất đáng giá.”

“Bồ Đào, bây giờ Luyện Khí Tông sư Yêu tộc trước đó thế nào rồi.” Từ Phàm hỏi.

“Bọn họ ở tông môn rất tốt, đa số đã đưa tu vi lên đến cấp bậc Chuẩn Tiên, dự kiến có thể phục vụ tông môn ba mươi lăm vạn năm.”

Giọng điệu Bồ Đào mộc mạc báo hiệu vận mệnh của Luyện Khí Tông sư Yêu tộc.

“Chọn ba người ngày thường tương đối nghe lời, dùng bí pháp tăng lên đến Luyện Khí Đại Tông sư rồi đưa đến Ẩn Linh môn Phi Vũ giới.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trong một thế giới mà Bồ Đào ngưng tụ ra ở nguyên giới.

Sau khi ba Luyện Khí Tông sư Yêu tộc hoàn thành nhiệm vụ năm nay, tụ tập lại dự định thả lỏng thả lỏng.

“Hồng Mã, trong ba huynh đệ chúng ta thì ngươi có tư chất luyện khí cao nhất, sau này nhất định sẽ trở thành Luyện Khí Đại Tông sư, đến lúc đó địa vị cao, đừng quên ta với Tam Hầu đó.” Một Luyện Khí Tông sư Ngũ Hành Linh Hầu nói.

“Mấy huynh đệ chúng ta còn khách khí cái gì, ngươi nói lời này chính là không tin tình bạn giữa chúng ta.” Một Luyện Khí Tông sư thân người mặt ngựa nâng chén rượu lên, hơi bất mãn nói.

“Đây chẳng phải là sợ sau này ngươi trở thành Đại Tông sư, không thể leo lên cành cao của ngươi nữa sao.” Một Luyện Khí Tông sư Ngũ Hành Linh Hầu khác cười nói.

“Mặc dù thiên phú luyện khí của ta có mạnh hơn chút, nhưng cũng có hạn.”

“Có hy vọng thăng cấp đến Luyện Khí Đại Tông sư, nhưng không nhiều lắm.”

“Suy nghĩ duy nhất của ta bây giờ chính là cố gắng luyện chế Đạo Khí cho tông môn, sau này trở thành nhóm trưởng của nhóm Luyện Khí Yêu Bộ.”

“Như vậy có thể xin Bồ Đào đại nhân tìm cho ta một người bạn đời Mã tộc, tốt nhất là tộc Long Mã, tộc Phi Mã cũng được.”

“Đến lúc đó sinh ra một đống tiểu mã tiếp tục cống hiến cho tông môn.” Luyện Khí Tông sư mặt ngựa bưng chén rượu uống lấy, trên mặt lộ ra biểu cảm vui vẻ tốt đẹp.

Mặc dù bọn họ đã bị tẩy não, nhưng ngoại trừ cống hiến cho tông môn, thì còn có theo đuổi của bản thân.

Chính ngay lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Mã Khắc tộc Hồng Mã, Linh Thạch Sơn, Linh Đại Sơn tộc Ngũ Hành Linh Hầu, ba người hãy đến thế giới số ba.”

Ba Luyện Khí Tông sư Yêu tộc đang uống rượu nhìn lấy nhau, sau đó lập tức đứng dậy đi về phía thế giới mà Bồ Đào nói.

Thế giới số ba Nguyên giới.

“Bồ Đào đại nhân, có nhiệm vụ gì xin cứ nói, bọn ta nhất định liều chết hoàn thành.” Mã Khắc tộc Hồng Mã cung kính nói.

Hai Luyện Khí Tông sư tộc Ngũ Hành Linh Hầu khác cũng mong chờ nhìn về phía bầu trời.

“Cần các ngươi đến Ẩn Linh môn trước đây ở Phi Vũ giới để làm việc một thời gian.”

“Vì các ngươi đều có tu vi Chuẩn Tiên, cho nên cần phải áp chế tu vi của các ngươi đến Đại Thừa kỳ, rồi đưa các ngươi thăng lên đến cấp bậc Luyện Khí Đại Tông sư.”

Bồ Đào Vừa nói xong, ba Luyện Khí Tông sư Yêu tộc lập tức vui vẻ.

Như bọn họ thấy, tính mạng của bọn họ là của tông môn, phái đi đâu cũng được.

Nhưng có thể đưa cảnh giới Luyện Khí của bọn họ lên đến trình độ Đại Tông sư là ân điển lớn mà tông môn ban cho bọn họ.

“Nguyện liều chết vì tông môn!” Ba Luyện Khí Tông sư Yêu tộc quỳ xuống cuồng nhiệt hét lớn.

Chương 1067: Luyện Khí Đại Tông sư Yêu tộc

Ẩn Linh môn, Phi Vũ giới.

Lúc này, tâm trạng Vương Huyền Tâm rất thấp thỏm, một lần rồi lại một lần hỏi trưởng lão số một của Hội Trưởng lão hiện tại đã có tin tức của Thượng giới hay chưa.

Nhưng mỗi một lần trưởng lão số một đều kiên nhẫn trả lời.

“Vương chưởng giáo đừng vội, truyền tin tức đến Tiên giới vốn rất mất thời gian.”

“Đưa tin qua đó rồi đợi trả lời tin tức, ít nhất ngươi phải cần đến mấy năm mới được.” Trưởng lão số một kiên nhẫn trả lời, biểu cảm hiền hòa trên mặt khiến người ngoài cho rằng đây chính là một lão giả hiền lành và kiên nhẫn.

“Thiên Trì trưởng lão, là ta lỗ mãng rồi!” Vương Huyền Tâm áy náy nói.

“Có thể hiểu được, có thể hiểu được!” Trưởng lão số một Hội Trưởng lão vội vàng trả lời.

Vương Huyền Tâm ngồi trong chủ điện Ẩn Linh môn.

“Muốn luyện chế cả Ẩn Linh đảo thành tiên chu, ít nhất cần có sáu Luyện Khí Đại Tông sư.”

“Ta chạy nhiều trong thế giới Trung Thiên, đã dẫn về ba người.”

“Chỉ dựa vào ba Luyện Khí Đại Tông sư này mà muốn luyện Ẩn Linh đảo thành tiên chu nhất thể thì không biết cần mấy vạn năm.” Vương Huyền Tâm quan sát khắp cả Ẩn Linh đảo nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Vương Huyền Tâm, đây là bản thiết kế của Ẩn Linh đảo mà Từ Phàm bày ra, lúc trước phi thăng đã để lại bản thiết kế này trong kho dữ liệu của phân thân.

Chính ngay lúc này, trong không trung xuất hiện một tiên môn, một bậc thang tiên ngọc xuất hiện kéo dài từ tiên môn đến dưới chân Vương Huyền Tâm, để hắn bay lên Tiên giới.

“Thiên Đạo, có phải ngươi không thức thời hay không.” Vương Huyền Tâm điểm tay một cái, trực tiếp điểm bạo tiên môn, bậc thang tiên ngọc vỡ nát, sau đó bị một luồng sức hút kéo vào trong Ẩn Linh đảo.

Một tin tức truyền vào trong đầu của Vương Huyền Tâm.

Thiên Đạo tỏ vẻ run rẩy, điều này không liên quan đến hắn, là tiên môn Tiên giới giáng xuống.

“Trách nhầm ngươi rồi, những tiên ngọc này cứ xem là phúc lợi của tông môn đi.” Vương Huyền Tâm lăn tăn nói.

Chính ngay lúc này, một đệ tử đời thứ hai của Ẩn Linh môn đến đại điện.

“Chưởng giáo, hạm đội tinh chu đã tìm đến một thế giới Trung Thiên cỡ lớn, đã dựng xong Truyền Tống trận giữa hai giới.”

“Trong thế giới Trung Thiên cỡ lớn đó có chí cao bốn dị tộc cần chưởng giáo ra tay.” Đệ tử đời thứ hai tiến vào báo cáo.

“Vậy mà lại có bốn Đại Thừa chí cao, vậy trong thế giới Trung Thiên cỡ lớn này nhất định có Tiểu Tiên giới phụ thuộc.” Vương Huyền Tâm nói, chậm rãi đứng dậy.

“Không tồi, hy vọng thế giới Trung Thiên này có thể khiến ta vui vẻ được chút.” Khóe miệng Vương Huyền Tâm lộ ra nụ cười.

Sau đó hắn gửi tin tức cho trưởng lão số một của Hội Trưởng lão.

“Thiên Trì trưởng lão, bọn ta lại phát hiện một thế giới Trung Thiên cỡ lớn, có hứng thú đi xem cùng ta không, đến lúc đó chia cho ngươi một nửa Tiểu Tiên giới, thấy sao.”

Trưởng lão số một của Hội Trưởng lão hiện tại nhìn lấy tin tức của Vương Huyền Tâm, không khỏi run rẩy.

Hắn mãi mãi không quên Vương Huyền Tâm tiện tay bóp chết dị tộc chí cao có thế lực ngang hàng hắn đánh nhau với hắn rất lâu.

Thân thể và Chân Linh trực tiếp bị bóp nát, chết như thể chưa từng được chết.

Mỗi lần nhớ lại cảnh tượng đó, trưởng lão số một sẽ không tự chủ đưa bản thân vào dưới góc nhìn của dị tộc chí cao đó.

Hắn sợ có một ngày, Vương Huyền Tâm có hứng thú xưng bá Phi Vũ giới, tiện tay bóp chết cả Hội Trưởng lão.

“Ta không đi đâu, ta còn phải đợi tin tức Tiên giới truyền về, đến lúc đó có được tin tức ta sẽ nói ngay cho Vương chưởng giáo.” Trưởng lão số một Hội Trưởng lão tìm từ rất lâu, cảm giác không có vấn đề, mới gửi cho Vương Huyền Tâm.

“Ha ha, Thiên Trì trưởng lão vất vả rồi, lần này Tiểu Tiên giới sẽ thuộc về Hội Trưởng lão, ta chỉ cần Tiên Khí linh khoáng bên trong là được.”

Lời của trưởng lão số một khiến Vương Huyền Tâm có chút ngại ngùng.

Sau đó, Vương Huyền Tâm lập tức ngồi Truyền Tống trận truyền tống đến thế giới Trung Thiên cỡ lớn mới phát hiện ra.

Sau một ngày, Vương Huyền Tâm truyền tống trở về, còn mang theo mùi máu tanh.

“Chưởng giáo, ngươi đã lâu không lộ ra sát khí nồng đậm như vậy rồi.” Một Đại Thừa Tôn Giả canh giữ Truyền Tống môn đứng bên cạnh nói.

“Ta đã đồ sát hết dị tộc Hợp Thể kỳ trở lên của thế giới Trung Thiên.” Sát khí của Vương Huyền Tâm chậm rãi thu lại, lại biến thành một chưởng giáo cao thâm khó lường, nho nhã lễ độ.

Bên trong quy củ mà Bồ Đào để lại, nếu như phát hiện có bộ tộc nô dịch ngược đãi đồ sát Nhân tộc ở thế giới Trung Thiên, bắt buộc phải dùng gậy ông đập lưng ông.

“Thiên đạo của giới đó cũng không cần tồn tại nữa, để pháp trận nhất mạch bố trí đại chiến nuốt trời, dẫn dắt thiên đạo Phi Vũ giới qua đó nuốt chửng thiên đạo đó đi.” Vương Huyền Tâm nói.

Lúc này, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một luồng hào quang bảy màu chiếu rọi trên người Vương Huyền Tâm, như Thánh Nhân giáng thế.

“Được rồi, đừng nịnh nọt nữa, kiếm thêm mấy Luyện Khí Đại Tông sư cho Ẩn Linh môn ta là được.” Vương Huyền Tâm nhìn lên bầu trời nói.

Ánh sáng bảy màu biến mất, bầu trời vẫn là bầu trời của trước đó.

“Biết ngươi không có cách nên ta chỉ nói mà thôi, xem ngươi kìa.” Vương Huyền Tâm cười rộ lên.

Chính ngay lúc này, bỗng nhiên hắn nhận được một tin tức của trưởng lão số một Hội Trưởng lão.

“Tiên giới đã truyền tin tức đến, Thái Thượng đại trưởng lão của tông môn ngươi đã đồng ý thỉnh cầu của ngươi.”

“Chỉ là không có mật pháp, chỉ phái cho ngươi ba Luyện Khí Đại Tông sư, dự tính ba mươi năm sau đến Phi Vũ giới.”

Vương Huyền Tâm nhìn tin tức trưởng lão số một Hội Trưởng lão trả lời, lập tức vui mừng.

“Trong tông môn có sáu Luyện Khí Đại Tông sư, chỉ cần ba ngàn năm đã có thể luyện cả Ẩn Linh đảo thành tiên chu, đến lúc đó có thể đến Tiên giới tìm Thái Thượng đại trưởng lão rồi.” Trong ánh mắt Vương

Huyền Tâm lóe lên ánh sáng khác thường.

“Mặc dù thực lực của ta đã đạt đến Đại Thừa kỳ đỉnh phong, nhưng công pháp mà Thái Thượng đại trưởng lão cho ta, ba trăm đạo, ta chỉ mới tu luyện được một nửa, trong lòng có rất nhiều nghi vấn.”

“Lúc gặp lại Thái Thượng đại trưởng lão, nhất định phải thỉnh giáo một phen.”

Vương Huyền Tâm hiểu được thực lực của Thái Thượng đại trưởng lão thông qua kho dữ liệu của khí linh tông môn.

Với chiến lực hiện giờ của hắn, cùng cảnh giới, hắn chỉ có thể chống lại Thái Thượng đại trưởng lão một khắc.

Nói là một khắc, nhưng bên trong cũng có tám phần là dưỡng khí.

Lúc này, cửa xuất giới của Tinh Nguyệt Tiên vực, Mộc Nguyên Tiên giới có một tiên chu chở ba Luyện Khí Đại Tông sư Yêu tộc bay về phía Phi Vũ giới.

Trên tiên chu đó không những chở ba Luyện Khí Đại Tông sư, mà còn có rất nhiều viện trợ của Ẩn Linh môn đến Phi Vũ giới.

Đa phần những viện trợ này đều là pháp bảo và linh vật không dùng đến trong nhà kho bảo vật, cộng thêm một đống tiên ngọc.

…

Tại một bờ biển, Nam Hải Tiên vực.

Một nữ tử Hợp Thể kỳ đứng bên bờ biển, yên lặng nhìn về phía mặt biển mênh mông vô tận.

“Ca ca, đợi ta!”

“Ta đã vào một tông môn rất tốt với ta, công pháp thần thông học được đều là đỉnh cấp nhất Tiên giới.”

“Nếu như ngươi sống đến lúc đó, ta nhất định sẽ cứu ngươi ra ngoài!”

“Nếu như ngươi chết rồi, ta sẽ để cả Long Tiên cung chôn cùng ngươi, đợi đến lúc thực lực của ta đủ mạnh, sẽ nghịch dòng sông thời gian cứu sống lại ca ca.”

Nữ tử nhìn mặt biển yên lặng nói.

Chính ngay lúc này, một con Giao Long lớn ngàn trượng nhảy ra khỏi mặt nước.

Chương 1068: Nhã hứng

Nữ tử bị Truyền Tống trận bao vây trực tiếp truyền tống đến thành lớn gần đó.

Sau khi Giao Long Chân Tiên nhìn thấy nữ tử rời đi, thân thể vung lên, chui vào trong biển rộng vô biên vô hạn.

Động phủ của Tiêu Lạc Phàm nằm trên một ngọn núi như lợi kiếm ở Ẩn Nguyệt tông.

“Thực lực của ta vẫn quá yếu.” Nữ tử nói xong bắt đầu tu hành.

Giữa nhật nguyệt lưu chuyển, trăm năm đã trôi qua.

Tốc độ luyện chế thần đan đại bổ của Từ Phàm ngày càng nhanh, theo tính toán của Bồ Đào, chỉ cần bảy trăm năm là có thể hoàn thành ủy thác của đại ca.

Một lò thần đan đại bổ vừa được luyện xong, đại ca tốt đã cầm rượu ngon tới cửa.

“Lão ca, lần này lại là rượu ngon nào trong Tiên giới vậy.” Từ Phàm cười ha hả hỏi.

“Chính là rượu Long Cốt lấy long cốt Chân Long làm rượu, đã phủ đầy bụi trăm vạn năm, chính là thời điểm lưu chuyển.” Ông lão tóc trắng cười hì hì nói.

Sau đó con rối đã sớm có chuẩn bị bưng thức ăn do đệ tử đạo Mỹ Thực nấu lên bàn.

Mỗi một lần Từ Phàm luyện chế xong một lò thần đan đại bổ, đều sẽ nhấm nháp một loại rượu ngon danh tiếng Tiên giới.

“Lão ca tìm rượu ngon này không dễ dàng rồi.” Từ Phàm cầm vò rượu Long Cốt đó rồi nhẹ nhàng mở ra.

Lập tức, một hương rượu kỳ dị bay ra, Từ Phàm cúi đầu nhìn vào trong vò rượu.

Chỉ thấy một bóng dáng mờ ảo Chân Long đang bơi lội trong vò rượu.

“Lão ca, vò rượu ngon này đã nhập Thánh phẩm, tửu hồn đã sinh, chỉ hai chúng ta uống thì hơi lãng phí.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói, Thánh tửu cấp bậc này đã không phải là rượu nữa, mà là một loại Thánh dược thiên địa khó có được.

Hai người họ, một người có lỗ hổng lớn, uống bao nhiêu Thánh tửu này cũng vô ích.

Một người đầy đủ thiên phú nhưng lại bị hạn chế ở Chân Tiên kỳ, bổ sung bao nhiêu cũng vô dụng.

Cho nên chỉ hai người họ uống vò rượu này thì hơi lãng phí.

“Lão đệ có cách gì?” Ông lão tóc trắng nói, hắn cũng biết mình uống rượu này vô dụng.

“Sao không gọi đồ đệ của ta và ngươi cùng tham gia bữa tiệc này, trao đổi đôi chút tình cảm.” Từ Phàm nói.

“Được, ngoại trừ lão đại với lão lục, còn lại đều có thể đến.”

“Bên ta ngoại trừ lão tứ, còn lại đều ở trong tông môn.” Từ Phàm cười ha hả triệu hoán tất cả đồ đệ ở tông môn qua đây.

Không bao lâu sau, bốn đồ đệ bảo bối của ông lão tóc trắng cũng đến.

Mặc dù tu vi hai bên có chút chênh lệch, nhưng cũng có thể tán gẫu.

Bữa tiệc rượu giữa thầy trò hai bên tiến hành hòa thuận và êm đẹp.

Trong tiệc rượu, ông lão tóc trắng không nhịn được nhìn Từ Cương mấy lần.

“Lão ca, lẽ nào cảm thấy hứng thú với đại đồ đệ ta sao?” Từ Phàm cười trêu ghẹo nói.

“Không có, chỉ là cảm giác có chút duyên phận với đại đồ đệ của ngươi.” Ông lão tóc trắng cười ha hả nói.

Chẳng phải sao, lúc hắn vừa mới bắt đầu tính toán tương lai của Ẩn Linh môn, đã có một đôi mắt to nhìn chằm chằm hắn.

Ánh mắt đó không vui không buồn, nhưng ánh mắt đó lại khiến Thời Quang điện trong cơ thể hắn bắt đầu run rẩy.

Trải qua tiếp xúc, hắn có thể xác định đôi mắt đó chính là đại đồ đệ của lão đệ tương thân tương ái của mình.

“Không sao, chỉ là cảm giác sau này đồ đệ này của lão đệ rất có thể trở thành đại năng đứng đầu trong ba ngàn giới.”

“Mấy đồ đệ của ta so với mấy đồ đệ của lão đệ quả thực chính là chênh lệch giữa kiến hôi trên mặt đất và nhật nguyệt trên trời.” Ông lão tóc trắng nói xong còn quay đầu nhìn mấy đồ đệ không ra gì của mình.

“Lão ca, ngươi tuyệt đối đừng nói như vậy, hiện tại ngươi đã rất thành công rồi.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Cả đời này của ta hiện tại có ba chuyện, một là theo sát bước chân của lão đệ.”

“Hai là dẫn đồ đệ tránh đại kiếp nạn trong mệnh.”

“Ba là dạy đồ đệ tốt, chờ mong có thể xuất hiện một Thánh Nhân.”

“Xong ba chuyện này, ta có thể mượn lão đệ tiêu dao ba ngàn giới rồi.”

“Lão ca có tâm cầu, ắt có đáp lại.” Từ Phàm nói.

Mỗi khi uống rượu xong, lão ca của mình đều sẽ nói những lời như vậy, Từ Phàm nghe nhiều cũng thấy phiền.

Sau bữa tiệc rượu, mọi người ngồi lại nói chuyện với nhau.

Lúc này, bỗng nhiên trên bầu trời xuất hiện một luồng uy áp khổng lồ.

Chỉ thấy một đầu rồng đủ để bao trùm cả Ẩn Linh đảo thò ra từ trên bầu trời.

Long uy khổng lồ tản ra trên Ẩn Linh môn.

“Ẩn Linh môn, giao Tiêu Lạc Phàm ra đây.”

Âm thanh ẩn chứa tiếng rồng ngâm trực tiếp khiến Bồ Đào sớm mở trận pháp phòng hộ cao nhất của Ẩn Linh đảo.

Sau đó trên bầu trời lại xuất hiện chín con Chân Long dài mấy vạn trượng.

“Dám ức hiếp trên đầu lão đệ ta, không muốn sống nữa đúng không.”

Từ Phàm vẫn chưa tức giận, ông lão tóc trắng bên cạnh hắn lại nổi giận.

“Lão nhị lão tam, hôm nay không rút gân rồng thối xuống thì đừng trở về nữa.” Ông lão tóc trắng phẫn nộ nói.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Lúc này, một con sông dài vạn bảo xuất hiện trên bầu trời, trực tiếp chặn đầu rồng lại.

Sau đó trên bầu trời lại xuất hiện một vết nứt, một con ma long cấp bậc Đại La thánh giả chui ra từ trong khe nứt không gian.

“Cá chạch bùn của Long Tiên cung, hôm nay không để lại gân rồng thì đừng hòng trở về.”

Trên bầu trời vang lên tiếng gầm giận dữ của ông lão tóc trắng.

“Lão đại lão nhị, đừng nói nhảm nữa, rút gân rồng.”

Sông dài vạn bảo trên bầu trời với con ma long trực tiếp tập sát con Chân Long cấp bậc Đại La thánh giả.

“Lão ca, ngươi chớ kích động, hãy giao chín con cá chạch nhỏ này cho ta.”

Từ Phàm nhìn Chân Long Kim Tiên trên bầu trời, trong đầu hiện lên mấy ký ức không tốt.

Một con rối Kim Tiên loại kiếm tiên phóng lên trời, cầm trong tay thanh tiên kiếm cấp bậc Hậu thiên linh bảo, vọt về phía chín con Chân Long đó.

Trong lúc nhất thời, trên không Ẩn Linh môn thành chiến trường.

Trong Cửu Thiên, một con Chân Long Đại La gặp phải công kích của hai Đại La là Thất Bảo thánh giả và Huyền âm thánh giả.

“Có phải Long Tiên cung dưới đáy biển các ngươi rất nhàm chán không, đến lãnh thổ Nhân tộc ta kiếm chuyện cũng không hỏi thăm trước.” Thất Bảo thánh giả nói.

“Nhị sư huynh, đừng phí lời với hắn, rút gân rồng trước hẵng nói, tiện thể lấy thêm mấy khúc xương rồng để sư thúc ngâm rượu.” Ma long mà Huyền âm thánh giả biến thành nói ở bên cạnh.

Cứ như Chân Long Đại La trước mắt chỉ là một món ăn.

“Hiểu lầm, bọn ta vốn không có ý uy hiếp, chỉ là muốn thương lượng với Ẩn Linh môn, giao một đệ tử chưa đến Chân Tiên kỳ ra đây.” Chân Long Đại La đối mặt với sự vây công của hai Đại La Nhân tộc rõ ràng có chút hoảng hốt.

Trong lòng thầm mắng mấy con cá tạp thăm dò tin tức trong Long Tiên cung.

Chẳng phải nói là Ẩn Linh môn cao nhất chỉ có con rối Kim Tiên thôi sao?

Cho dù có người che chở, bảo hắn giao đệ tử chưa đến Chân Tiên ra, cũng không thể khiến hai Đại La Nhân tộc này ra tay!

“Hiểu lầm sao? Uy phong rất lớn vừa nãy của ngươi, chỉ thiếu chui mặt vào trong tông môn của sư thúc ta đòi người thôi đó.” Huyền âm thánh giả giận dữ nói.

“Không được, hôm nay hiếm khi sư phụ vui như vậy, lại bị mấy con cá chạch các ngươi quấy rầy nhã hứng.”

“Giao gân rồng xương rồng thêm một móng vuốt rồng, nếu không sư phụ sẽ không bớt giận!”

Chương 1069: Bữa Toàn Long yến

Ngay lúc ba Đại La kịch chiến trong Cửu Thiên.

Thì một tiếng rồng ngâm mang theo rên rỉ vang vọng chín tầng trời.

Sắc mặt Chân Long Đại La trong nháy mắt thay đổi, giọng nói rất nghiêm túc: “Thất Bảo thánh giả, Huyền âm thánh giả, đây vốn là hiểu lầm.”

“Nhưng ngươi dám tàn sát Chân Long Kim Tiên của tộc ta, thật sự xem Long Tiên cung bọn ta dễ ức hiếp sao!”

Sau đó, lại có tiếng rồng ngâm rên rỉ vang lên.

“Đến lãnh thổ Nhân tộc ta kiếm chuyện, bị phản sát còn muốn lấy thế áp người, ngươi coi Nhân tộc ta dễ ức hiếp vậy sao?” Thất Bảo thánh giả hỏi ngược lại.

“Hôm nay không để lại cái mạng nhỏ của Chân Long Đại La ngươi ở chỗ này, đã đủ để ý tới Long Tiên cung các ngươi rồi.”

Huyền âm thánh giả hóa thành ma long nói xong, lần nữa nhào tới.

Lúc này, Từ Phàm khống chế con rối Kim Tiên vung long huyết trên kiếm ở trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Rồi thản nhiên nhìn về phía bảy Chân Long Kim Tiên khác.

“Giết hai con cũng xã hận, còn lại kéo về luyện thành con rối yêu thi dùng để kéo xe.” Âm thanh của Từ Phàm vang lên bên tai bảy Chân Long Kim Tiên khác.

Lúc này, hai mắt Tiêu Lạc Phàm rưng rưng nhìn về phía con rối Kim Tiên trên bầu trời đỉnh núi Ẩn Nguyệt tông.

“Đại trưởng lão, ngươi không gạt ta, lúc ta chưa trưởng thành, thật sự chống đỡ cho ta một mảnh trời!” Tiêu Lạc Phàm cảm động nói.

Trong mắt bảy Chân Long Kim Tiên trên bầu trời Ẩn Linh môn có ý lùi.

Bọn họ không chặn được kiếm trong tay con rối Kim Tiên, càng không chặn được kiếm ý lạnh lẽo thấu xương đó.

Đúng lúc này, một trận pháp khổng lồ do ba con rối Kim Tiên dựng lên.

Chặn đường lui của bảy Chân Long.

Kiếm ý cuồn cuộn, con rối Kim Tiên trong nháy mắt biến mất, xuất hiện trên đầu một Chân Long Kim Tiên.

“Nói đi, là nguyên nhân gì lại khiến Chân Long Đại La của Long Tiên cung các ngươi đều xuất mã vậy.” Từ Phàm hỏi.

“Sau này nhân quả của Tiêu Lạc Phàm tông môn các ngươi sẽ dây dưa không rõ với Long Tiên cung ta, bọn ta nhất định phải diệt trừ.”

“Ẩn Linh môn các ngươi vì bảo vệ nàng mà xuất ra trận thế lớn như vậy, đúng là không khôn ngoan, một đệ tử chưa đến Chân Tiên quan trọng như vậy sao?” Chân Long Kim Tiên dưới chân Từ Phàm khó hiểu nói.

Mặc dù hắn rất sợ hãi, nhưng Long tộc kiêu ngạo khiến hắn không thể chịu thua.

“Không khôn ngoan!” Từ Phàm như nghe được trò đùa hài hước nhất.

Sau đó chém ra một kiếm, long hồn Chân Long dưới chân bị diệt.

Lúc này trận chiến trên bầu trời cũng có kết quả.

Chỉ thấy một long trảo trực tiếp phá trừ trận pháp phong tỏa mà Bồ Đào bố trí, dẫn theo sáu Chân Long Kim Tiên khác hoàn toàn biến mất.

Trên bầu trời có hai chùm sáng chậm rãi đáp xuống Ẩn Linh môn.

Một chùm sáng trong số đó ôm gân rồng của Chân Long Đại La, một chùm sáng khác lại ôm hai khúc xương rồng.

“Lão đệ, ngươi hãy giữ gân rồng này để Luyện Khí, xương rồng ngâm rượu.”

“Trăm vạn năm sau chúng ta lại có rượu Long Cốt mới để uống.” Ông lão tóc trắng cười nói.

“Sư phụ, đã hỏi rõ nguyên nhân.”

“Là cô nương tên Tiêu Lạc Phàm của tông môn ngươi có thù oán với Long Tiên cung, vừa hay quan sát trong hải vực Long Tiên cung một lúc.”

Thất Bảo thánh giả nói đến tiền nhân hậu quả một lần.

“Đa tạ hai sư điệt ra mặt thay ta.” Từ Phàm cảm ơn nói.

“Nên làm thôi, dám quấy rối nhã hứng của sư thúc, không chém giết hắn tại đây đã là lỗi của ta và Huyền âm.” Thất Bảo thánh giả vội vàng nói.

“Sư điệt không cần giải thích, ta biết ước hẹn giữa Long Tiên cung và Nhân tộc, chuyện này không thể trách các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó hắn lại nhìn về phía ông lão tóc trắng.

“Lão ca, thêm phiền phức cho các ngươi rồi!”

“Có phải lão đệ xem thường ta hay không, phiền phức gì chứ, phiền phức của lão đệ chính là phiền phức của ta!” Ông lão tóc trắng kích động nói.

“Chỉ là có thể xem đệ tử tên Tiêu Lạc Phàm đó hay không.”

Hắn muốn nhìn xem đây lại là đại năng nào của Ẩn Linh môn.

“Cái này thì dễ thôi!”

“Bồ Đào, gọi Tiêu Lạc Phàm đến đây.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh!”

Không bao lâu sau, Tiêu Lạc Phàm xuất hiện trước mặt ông lão tóc trắng.

Sau khi nhìn thấy Tiêu Lạc Phàm, một cảm giác kỳ diệu dâng lên trong lòng ông lão tóc trắng.

“Tiêu Lạc Phàm bái kiến đại trưởng lão, chư vị tiền bối.” Tiêu Lạc Phàm hành lễ nói.

“Đây chính là tiền bối vừa nãy ra mặt thay ngươi, không cần cảm tạ, ghi nhớ trong lòng là được.” Từ Phàm nói với Tiêu Lạc Phàm.

Tiêu Lạc Phàm gật đầu.

“Tiểu cô nương, nhân quả của ngươi với Long Tiên cung quấn thân, mang cái này trên người đi, có thể bảo vệ cho ngươi một mạng khi gặp phải nguy hiểm bên ngoài tông môn.” Ông lão tóc trắng lấy ra một ngọc phù ban cho Tiêu Lạc Phàm.

Quả thật lúc ông lão tóc trắng vừa mới quen biết Từ Phàm, đã chuẩn bị rất nhiều thứ.

Tất cả đều là dùng để kết giao với những đệ tử có tiềm lực của Ẩn Linh môn.

Sau đó sợ Từ Phàm sinh lòng bất mãn nên đã hủy bỏ kế hoạch này.

Hiện giờ có thể quang minh chính đại tặng đồ, đương nhiên hắn không chút do dự.

Tiêu Lạc Phàm nhìn ngọc phù trong tay, rõ ràng không biết phải làm sao.

“Cho ngươi thì ngươi cứ nhận, ghi nhớ ở trong lòng là được.” Từ Phàm cười nói.

Lão ca này của hắn rất thức thời, chưa từng làm ra hành vi lấy lòng, điều này khiến hắn rất hài lòng.

“Đa tạ tiền bối.” Tiêu Lạc Phàm nói xong, nhận lấy ngọc phù.

“Lão ca, hôm nay ta chém ba Chân Long Kim Tiên, trong đó có hai con có thể làm món ăn.”

“Nửa tháng sau ta mời lão ca tới ăn Toàn Long yến, nhất định phải đến với các sư điệt.”

“Toàn thân Long tộc đều là vật đại bổ, ăn một con ít nhất có thể chống được ba viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng.”

“Đến lúc đó lão ca nhất định sẽ bổ sung đầy đủ.” Từ Phàm cười nói.

Ông lão tóc trắng vừa nghe đến đại bổ, ánh mắt trong nháy mắt sáng lên.

“Đến lúc đó nhất định sẽ tham gia!”

Ông lão tóc trắng rời đi với bốn đồ đệ.

Từ Phàm thì dẫn theo đồ đệ đi đến bình nguyên phía sau ngọn núi chính.

Một Chân Long Kim Tiên hoàn chỉnh. Cùng với hai Chân Long Kim Tiên đứt đầu chỉnh tề được xếp ở trên bình nguyên.

Thân thể dài mấy vạn trượng khiến đám đệ tử nhanh chóng đến bình nguyên phía sau ngọn núi chính mở rộng tầm mắt.

Hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực đứng bên cạnh Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, bọn ta mang ba con Chân Long Kim Tiên này đi nấu nhé.”

“Ta đã thu thập được một quyển bí pháp thực đơn của Toàn Long yến ở Tiên giới.”

“Lấy Chân Long Kim Tiên làm thức ăn, ăn thịt của nó có thể kéo dài tuổi thọ trăm vạn năm, xương rồng ủ rượu, uống vào có thể khiến cho thân thể không thối nát.”

“Lấy tủy rồng làm canh, uống vào có thể khiến cho tiên hồn tăng lên ba phần.”

“Quan trọng nhất là đầu rồng, dùng bí pháp nấu nướng, có thể khiến người phàm có cơ sở Kim Tiên.”

“Tóm lại là có rất nhiều lợi ích!”

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực vừa tung vừa hứng bên cạnh Từ Phàm.

Giây phút khiến người làm bếp cảm thấy hạnh phúc nhất là gì, đó chính là dùng nguyên liệu tốt nhất làm ra món ăn ngon nhất.

“Vậy sẽ giao hai Chân Long Kim Tiên đứt đầu này cho các ngươi, nửa tháng sau toàn tông môn mở Toàn Long yến.”

“Gọi hết đệ tử ngoài tông môn đến đây đi, bổ sung một chút.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh! Đại trưởng lão!”

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực bỗng chốc vui vẻ.

“Đại trưởng lão, Toàn Long yến dùng một con hay hai con vậy.” Sau khi vui vẻ, bỗng nhiên đệ tử đạo Mỹ Thực hỏi.

“Hai con, để đệ tử tông môn đều được ăn.” Từ Phàm phất tay hào phóng nói.

Chương 1070: Đại La đến thăm

Đệ tử Ẩn Linh môn trấn giữ ở Thiên Giác thành nhận được tin tức của Bồ Đào.

“Nửa tháng sau, tông môn cử hành Toàn Long yến, triệu tập tất cả đệ tử bên ngoài trở về tham gia.”

“Ta đã xem chiến báo của tông môn, một mình đại trưởng lão điều khiển con rối Kim Tiên độc chiếm chín Chân Long Kim Tiên, cảnh tượng đó thật sự quá khiếp sợ.”

“Ba Chân Long Kim Tiên, hai con bị chém đầu, còn một con bị diệt long hồn, sư tổ lấy hai con bị chém đầu làm Toàn Long yến, phúc lợi này, tìm khắp Mộc Nguyên Tiên giới, còn có tông môn nào có phúc lợi tốt hơn chúng ta.”

“Dùng Chân Long Kim Tiên làm Toàn Long yến, truyền thuyết ăn một miếng có thể tu luyện ngàn năm, nhất là đầu rồng!”

“Ta không mong xa vời, có thể uống một ngụm canh tủy rồng là được rồi.”

Tất cả đệ tử vui mừng ngồi Truyền Tống trận trở về tông môn cách đó siêu xa.

Lại có mấy vạn con rối Chân Tiên truyền đến Thiên Giác thành trấn giữ thay mấy đệ tử đó thông qua Truyền Tống môn.

Trong Thiên Giác thành có một sứ giám sát đến từ tông môn đỉnh cấp Tiên giới, có chút hâm mộ nhìn đám đệ tử Ẩn Linh môn trở về tông môn ăn Toàn Long yến.

Mặc dù lãnh thổ Nhân tộc Tiên giới rất lớn, nhưng vòng tròn lại rất nhỏ.

Kim Tiên với Đại La nhiều như vậy, có gió thổi cỏ lay gì đó dường như khắp cả cao tầng Nhân tộc đều biết.

Trận chiến trên Ẩn Linh môn sớm đã được các thế lực lớn của các tộc khác phát hiện ra.

Sau đó tin tức về trận chiến này lập tức truyền khắp vòng tròn nhỏ Kim Tiên Đại La lãnh thổ Nhân tộc.

Trước đó bọn họ chỉ biết Ẩn Linh môn có mấy con rối Kim Tiên, nhưng bọn họ thật sự không ngờ con rối Kim Tiên có thể lợi hại như vậy.

Một con rối có thể đối mặt với chín Chân Long Kim Tiên, sau đó nếu không phải Đại La Long tộc cứu sáu con khác thì có lẽ toàn bộ đều sẽ ở lại Ẩn Linh môn.

Không bao lâu sau, ba đồ đệ Đại La của đại ca tốt chính thức tuyên bố với Tiên giới, ai dám động đến một sợi lông của tông môn sư thúc ta, thì sẽ không bỏ qua.

Trải qua loạt hành động này, tất cả các thế lực lớn trong tộc bắt đầu nhìn thẳng thực lực của Ẩn Linh môn.

Trước đó tiên tông đại thế lực của Nhân tộc đều cho rằng bối cảnh Ẩn Linh môn thâm hậu, nghi ngờ có đại năng Chuẩn Thánh trở lên từ Tiên giới khác đến bảo vệ, nhưng theo bọn họ thấy thì thực lực cũng chỉ bình thường.

Mà Từ Phàm vốn định tiếp tục luyện đan sau khi Toàn Long yến kết thúc, cũng bị quấy rầy bởi sự nổi tiếng.

Đầu tiên là Thiên Đỉnh thương hội, sau đó là Vạn Đạo Các, hai thế lực lớn này vượt qua mấy Tiên giới để đến thăm.

Từ Phàm vốn muốn để Khâu Tự Viễn đi giải quyết, nhưng thế lực lớn hai bên đến đều là Đại La thánh giả.

“Đại trưởng lão, ngay từ khi Ẩn Linh môn các ngươi tiến vào Tiên giới, Thiên Đỉnh thương hội bọn ta đã chú ý đến các ngươi.”

“Phía sau các ngươi là Kim Khí thành, mở học viện, mở thương hội, phái đệ tử đến biên giới chiến đấu, những thứ này thương hội bọn ta đều có ghi chép.”

“Vốn nghĩ có thể đại trưởng lão là đại năng chuyển thế, nhưng hôm nay vừa nhìn, đã khiến cho ta bội phục.” Đại La của Thiên Đỉnh thương hội cười ha hả nói, không có chút tư thế Đại La thánh giả nào.

“Tiền bối khách khí rồi, hôm nay tiền bối có thể đến thăm Ẩn Linh môn ta là vinh hạnh của ta.” Từ Phàm nói xong lại nhìn về phía Đại La Vạn Đạo Các, khách sáo một lượt.

“Bọn ta đến bái phỏng quý tông môn, chính là muốn hỏi có thể mua con rối Kim Tiên mà quý tông môn luyện chế hay không, đặt hàng loại này lâu dài, giá cả dễ thương lượng.” Đại La Thiên Đỉnh thương hội nói.

Từ Phàm có biểu cảm ta đã sớm đoán được, sau đó lấy ngọc giản đã chuẩn bị sẵn đưa cho Đại La Thiên Đỉnh thương hội bên cạnh.

“Con rối Kim Tiên của tông môn bọn ta đều do khí linh tông môn hoặc là Thiên Khôi sư khống chế.”

“Thật sự phát huy thực lực của con rối Kim Tiên chủ yếu dựa vào ưu thế khí linh với Thiên Khôi sư.” Từ Phàm giải thích.

Hai đại lão truyền ngọc giản cho nhau nhìn một lượt, trong ánh mắt đột nhiên lộ ra ánh sáng khác thường, giống như phát hiện ra cơ hội kinh doanh khổng lồ.

“Thiên Khôi sư là phàm nhân tiến cấp cũng có thể khống chế con rối

Chân Tiên sao?” Đại La Thiên Đỉnh thương hội nói.

“Được, nhưng thực sự muốn phát huy toàn bộ chiến lực như hôm nay, thấp nhất phải là Hợp Thể kỳ mới được.” Từ Phàm trả lời.

“Không tồi, lần trước ta muốn đặt mua một nhóm con rối Chân Tiên với Kim Tiên, không biết đại trưởng lão có thể cho ta một cái giá hay không.”

“Chuyện giá cả, để phía dưới nói chi tiết là được.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Cũng được!”

Đại La Vạn Đạo Các đến cũng có mục đích như vậy, cho nên cùng nhau thảo luận chi tiết.

Từ Phàm đưa hai Đại La ra khỏi Ẩn Linh môn, khẽ thở phào nhẹ nhõm.

“Người có thể trấn giữ một phân bộ Tiên giới quả nhiên bất phàm.” Từ Phàm cảm khái nói.

Thực lực ít nhất của hai Đại La thế lực lớn này cũng tương đương với đại sư điệt đó của mình.

Lúc này, một Nhân tộc đại diện Long Tiên cung đến thăm, muốn đòi lại ba thi thể Chân Long Kim Tiên bị Từ Phàm giữ lại.

“Đại trưởng lão, ta chỉ đến đây để truyền lời.”

“Từ xưa đến nay, thế lực mâu thuẫn với Long tộc không ít, nhưng cuối cùng hai bên đều có thắng thua.”

“Long tộc có quy củ Long tộc, đấu không được giới này.”

“Nhưng có một điều là không thể làm nhục thi thể Chân Long Long tộc, càng không thể làm thức ăn để mở Toàn Long yến.” Đại diện Long Tiên cung đó bình tĩnh nói.

“Ý của ngươi là nếu ta thật sự mở Toàn Long yến thì sẽ không bỏ qua sao?” Từ Phàm nói.

“Đúng, ít nhất trước khi quý tông môn chưa có đại năng Chuẩn Thánh, thì không chết không thôi.”

“Hơn nữa rất có khả năng Long tộc sẽ phái Tổ Long cấp bậc Chuẩn

Thánh ra tay với quý tông môn.”

“Đã nói đến nước này, lựa chọn nằm ở trong tay đại trưởng lão.” Đại diện Long Tiên cung nói.

“Xin về cho, hãy nói với cá chạch Long Tiên cung, thịt rồng cực kỳ ngon, có muốn tới đây nếm thử hay không.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Đại diện Long Tiên cung nghe xong thì ngây ra, sau đó chỉ cười rồi rời khỏi Ẩn Linh môn.

“Người truyền lời này thật thú vị, xem ra không phải là người của Long Tiên cung.” Từ Phàm cười nói.

“Chuẩn Thánh Long tộc, hù dọa ai vậy?”

Từ Phàm nói xong, đang chuẩn bị rời khỏi Nghênh Khách điện, bỗng nhiên đại ca tốt dẫn theo lão đại lão nhị lão tam đến thăm.

“Người đâu? Hai Đại La của thương hội đâu rồi? Ta đã dẫn theo ba sư điệt đến làm chỗ dựa cho ngươi.” Ông lão tóc trắng hét lên nói.

“Lão ca ngươi đã nói ở trên Tiên giới rồi, không cần đến đây chống lưng, đã bàn xong với hai Đại La thương hội đó rồi.”

Từ Phàm mời người vào ngồi, sau đó phất tay ngưng tụ ra bốn chén trà Đại đạo.

“Lão ca, hiện tại mệnh cách của ngươi ngày càng tràn đầy, xem ra bổ sung chỗ thiếu hụt rất có hiệu quả.”

“Thời gian này lão ca tuyệt đối đừng làm chuyện tự bạo nữa, như vậy bổ sung chỗ thiếu hụt sẽ ngày càng chậm đi đó.” Từ Phàm nhìn trạng thái tinh thần của đại ca tốt trước.

“Hiểu rồi, thời gian này sẽ bổ sung chỗ thiếu hụt ở động phủ, không đi đâu cả.”

Nghe thấy Từ Phàm quan tâm, đại ca tốt lập tức cười vui vẻ, vội vàng bày tỏ đồng ý.

“Còn mấy ngày nữa là đến Toàn Long yến, lão ca với mấy sư điệt đừng trở về nữa, ở lại tông môn đi, lúc không có việc gì thì uống trà tâm sự.”

“Đợi Toàn Long yến kết thúc rồi hẵng đi, thấy sao.” Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề!”

Chương 1071: Cảnh cáo

“Tình cảm đó rất tốt, lão đệ, nhân thời gian này phải dạy ba đồ đệ xấu của ta một chút.” Ánh mắt ông lão tóc trắng phát sáng nói.

Phương thức mà hắn dạy đồ đệ rất thô bạo, để ngươi tìm truyền thừa tốt nhất, pháp bảo tốt nhất, còn lại đều là dựa vào bản thân.

Ba sư điệt Đại La của Từ Phàm đều mong đợi nhìn hắn.

Bọn họ biết mặc dù tu vi của sư thúc này thấp, nhưng nhãn giới với hiểu biết đại đạo ba ngàn giới tuyệt đối là đỉnh cấp.

Giống như Đại La được nuôi trưởng thành từ nhỏ như bọn họ, rất chờ mong có được chỉ dẫn này.

Từ Phàm nhìn ba đôi mắt chờ đợi đó, khẽ gật đầu.

Dù sao cũng mấy ngày nữa là đến Toàn Long yến, uống trà tán gẫu, chỉ điểm chỉ điểm, thì ngày tháng sẽ trôi qua rất nhanh.

Nhưng Từ Phàm đã đánh giá thấp khát vọng của ba sư điệt Đại La của hắn.

Ngay lúc Từ Phàm bắt đầu chỉ điểm, đột nhiên cảm giác tốc độ dòng thời gian xung quanh chậm lại.

Nhưng lĩnh vực tốc độ dòng thời gian này rất nhẹ, chỉ cần khẽ dẫn phát ít rung chuyển là có thể phá giải.

Từ Phàm hơi khó hiểu nhìn về phía Thư Linh thánh giả.

“Sư thúc, cơ hội này hiếm có, ta với lão nhị lão tam muốn nghe thêm một chút hiểu biết của sư thúc đối với đại đạo.” Thư Linh thánh giả cười nói.

“Đúng vậy, sư thúc, lần trước nghe sư thúc chỉ điểm xong, ta đã hiểu ra, sau đó tu hành cũng thoải mái không ít, hiện tại sư điệt đã sắp đến thân viên mãn rồi.” Thất Bảo thánh giả nói.

“Trong sư điệt cảnh giới Đại La thì chỉ có ta là chưa được sư thúc chỉ điểm, cho nên lần này xin sư thúc dạy cho.” Huyền âm thánh giả nói.

Từ Phàm yên lặng tính toán một chút, tốc độ dòng thời gian ở khu vực của hắn đến khi Toàn Long yến mở tiệc ít nhất phải ba năm.

Nhìn ba đôi mắt khát vọng đó, Từ Phàm khẽ thở dài, chỉ điểm thì chỉ điểm thôi.

Hiện tại lão ca với đám đồ đệ của hắn đã không còn là người ngoài trong mắt Từ Phàm.

Đệ tử ngoài Ẩn Linh môn đã trở về, đệ tử tu luyện trong tông môn trên cơ bản cũng hoàn toàn xuất quan.

Toàn bộ tông môn lại lần nữa náo nhiệt, hiện tại trên dưới toàn tông chỉ chờ đợi Toàn Long yến.

Để làm một bữa Toàn Long yến, dường như hai đệ tử đạo Mỹ Thực đã điều động hết những đệ tử phụ tu đạo Mỹ Thực.

Mấy vạn đệ tử xử lý Chân Long Kim Tiên dưới sự chỉ dẫn của đệ tử mỹ thực.

“Cắt thịt rồng xuống, nhất định phải đặt trong tiên dịch Băng Dung để cất giữ.”

“Tim gan trên người Chân Long Kim Tiên nhất định phải đặt trong tiên dịch thuần để bảo dưỡng.”

“Đừng ai có chủ ý với bốn mắt rồng đó, càng không được thèm thuồng, thuốc này sẽ dùng làm canh bổ mắt cho các sư huynh đệ toàn tông, các sư huynh đệ tu luyện thần thông nhãn bộ có phúc rồi.”

“Còn xương rồng, một nửa ngâm rượu, ba phần làm thuốc, hai phần còn lại làm bánh, các sư huynh đệ Luyện Thể ăn nhiều một chút.”

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực vui vẻ chỉ dẫn ở trên bầu trời.

Mặc dù hai phần quan trọng của Chân Long Kim Tiên đều bị lột đi, nhưng trong mắt mỹ thực vẫn là nguyên liệu nấu ăn đứng đầu.

“Tống sư huynh, vừa rồi Bồ Đào truyền tin tức đến, có một bộ phận đệ tử vì nguyên nhân đặc thù nên không thể trở về tông môn, cần chúng ta để lại ngàn phần nguyên liệu nấu Toàn Long yến.” Đệ tử đạo Mỹ Thực nói.

“Có chứ, tốt nhất là để Bồ Đào dùng thủ pháp bảo quản cao cấp nhất, lại dùng thời gian đạt tới thời gian cấm chế, đề phòng nguyên liệu nấu ăn biến chất.” Tống sư huynh nói.

“Vậy được, vậy ta đi chuẩn bị.”

Ở tông môn nhàn rỗi không có việc gì, hơn phân nửa đệ tử đều tụ tập ở bình nguyên phía sau quan sát Chân Long Kim Tiên đang từ từ phân giải.

Mà đúng lúc này, Thiên Giác thành do Ẩn Linh môn trấn giữ đột nhiên bị một chưởng lớn hung hăng vỗ xuống.

Cả tòa Thiên Giác thành hóa thành phế tích, mười ba vạn con rối Chân Tiên với hai con rối Kim Tiên trấn giữ ở nơi này đều bị tiêu diệt.

“Chủ nhân, Hoang Bắc Tiên vực bị mấy Đại La Yêu tộc đẩy, nghe đồn Chuẩn Thánh Yêu tộc cũng đích thân đến tiền tuyến.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

Vừa hay Từ Phàm cũng giảng xong giai đoạn này.

“Mười ba vạn con rối Chân Tiên, hai ngàn pháo Thánh Lôi, hai con rối Kim Tiên đều bị Đại La Yêu tộc nghiền nát.”

Nghe Bồ Đào báo cáo, bỗng nhiên Từ Phàm cảm thấy con rối Kim Tiên của tông môn hắn đúng là có nhiều khó khăn.

Từ sau khi luyện ra con rối Kim Tiên đầu tiên, trước sau đã tổn thất gần mười con.

“Sư thúc, ngươi có việc cứ xử lý trước, không cần quan tâm đến bọn ta.” Thư Linh thánh giả chu đáo nói.

“Không sao, hiếm khi thời gian này giảng có hứng như vậy, đâu thể làm rối loạn hứng thú của các ngươi được.” Cho nên Từ Phàm lại nói tiếp.

Mãi cho đến một ngày trước khi Toàn Long yến bắt đầu, Từ Phàm mới tính, chỉ điểm xong cho ba sư điệt Đại La của hắn.

“Sao con rối Kim Tiên của tông môn chúng ta lại khó khăn như vậy, từng con một rời khỏi tông môn.” Từ Phàm ngồi trong tiểu viện thở dài nói.

“Chủ nhân, người ra tay lần này có lẽ là Băng Tượng thánh giả của Yêu tộc, chính là Tượng tộc dị chủng thiên địa, dùng lực chứng thực được đạo Đại La.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm lặng lẽ lấy ra quyển sổ nhỏ, đầu tiên là nhìn mặt bìa, sau đó lật qua, trong trang thứ hai là cảnh tượng ngưng tụ Băng Tượng thánh giả.

Sau khi ngưng tụ ở trang hai, Từ Phàm vẫn cảm thấy hơi khó chịu.

“Bồ Đào, Tượng tộc có mấy Đại La?” Từ Phàm hỏi.

“Căn cứ vào cơ sở dữ liệu ghi lại, trong tổ chức có bốn Đại La, trong đó Thiên Tị thánh giả với Băng Tượng Đại La có quan hệ gần nhất.”

Từ Phàm lại thêm Thiên Tị thánh giả vào trang hai.

Đúng lúc này, trên bầu trời xuất hiện một Chân Long dài ngàn trượng, sớm đã đáp vào trong hồ lớn, bay về phía Ẩn Linh môn.

Lúc này trên bầu trời đột nhiên xuất hiện ba đôi mắt, mặt mang sát ý nhìn chằm chằm Chân Long Kim Tiên đó.

“Ngươi tới đây để thêm thức ăn sao?”

Trên bầu trời vang lên âm thanh của Thư Linh thánh giả, suýt chút nữa dọa cho Chân Long Kim Tiên đó chảy nước tiểu.

“Ta không phải tới gây chuyện!”

“Ta muốn nói chuyện với Ẩn Linh môn, nếu thật sự muốn mở Toàn Long yến thì chính là không chết không thôi với Long tộc, làm như vậy thật sự không đáng.”

“Nếu như nguyện ý, Long Tiên cung ta đồng ý dâng ba tiên thú quý giá cấp bậc Kim Tiên, mỗi một con đều không thua Chân Long trong tay quý tông môn.”

Chân Long Kim Tiên bị ba cặp mắt của Đại La nhìn chằm khẽ run rẩy nói.

“Người của Long Tiên cung các ngươi thật sự quan tâm đến thi thể của Chân Long Long tộc đến vậy sao?” Bóng dáng mờ ảo của Từ Phàm xuất hiện trước mặt Chân Long đó, có hứng thú hỏi.

“Bị dị tộc ăn mất là sỉ nhục lớn nhất Long tộc bọn ta.”

“Nhân quả của Tiêu Lạc Phàm quý tông môn và Long Tiên cung ta dây dưa tạm không nói đến.”

“Nhưng Long Tiên cung ta đã cho quý tông môn bậc thang xuống, hy vọng quý tông môn thuận thế bước xuống, đừng làm ra việc như ăn thi thể Long tộc ta, đó chính là cảnh tượng không chết không thôi.”

“Đến lúc đó năm Chân Long Đại La Long Tiên cung ta áp trận, Chuẩn Thánh Nhân tộc các ngươi đến cũng vô dụng.” Chân Long đó kích động khuyên nhủ, biểu hiện như đang suy nghĩ cho Ẩn Linh môn.

Ngay lúc Chân Long Kim Tiên đó nói chuyện, bỗng nhiên trong Ẩn Linh đảo tản ra một mùi thơm lạ lùng.

Không bao lâu, mùi thơm tràn ngập cả hồ lớn.

Mà sau khi Chân Long Kim Tiên đó ngửi thấy mùi thơm này, sắc mặt lập tức thay đổi.

Chương 1072: Toàn Long yến

Ngửi thấy mùi thơm khác thường này, Chân Long Kim Tiên đó giận đến toàn thân bắt đầu run rẩy.

“Sau này Long tộc với Ẩn Linh môn không chết không thôi!”

Chân Long Kim Tiên nói xong lập tức cắt phá không gian rời đi.

“Lão đệ, tại sao không giữ lại Chân Long Kim Tiên đó để nấu ăn.” Ông lão tóc trắng nhìn phương hướng Chân Long Kim Tiên rời đi nói.

Ông lão tóc trắng không quan tâm đến Long Tiên cung, nhưng lại quan tâm đến Long tộc phía sau Long Tiên cung.

Nếu đổi lại là trước kia, hắn thật sự sẽ có chút sợ hãi, nhưng hắn với Từ Phàm đứng cùng nhau, trong nháy mắt trong lòng có bảo đảm.

Lão đệ của mình là nhân vật gì, tương lai chỉ cần nhìn chằm chằm vào đôi mắt của chủ nhân hắn, đã có thể dạy dỗ Long tộc đến chết đi sống lại.

“Dù sao cũng chỉ là đến đây truyền lời, giết chết làm thành thức ăn thì kiêu ngạo quá rồi.” Từ Phàm nói xong nhìn thoáng qua phương hướng nào đó.

Nơi đó có rất nhiều cặp mắt đang nhìn chằm chằm vào Ẩn Linh môn.

“Lão ca, mùi thơm lạ lùng vừa rồi nhất định là thức ăn Toàn Long yến do đệ tử trong tông môn ta làm.”

“Ta dẫn lão ca đi nếm thử chút…” Từ Phàm cười mời, không có chút cảm giác cấp bách nào đối với Long tộc.

“Được, nghe theo lão đệ hết!”

Trên bình nguyên phía sau ngọn núi chính, ba mâm thức ăn tỏa ra hương thơm lạ lùng được đặt trước mặt Từ Phàm và ông lão tóc trắng.

“Đại trưởng lão, đây là bánh Long Cốt, được chế biến từ sụn của Chân Long Kim Tiên.”

“Người Luyện Thể ăn một miếng, có thể chống đỡ mấy chục năm ngưng luyện công phu nhục thể.”

Đệ tử đạo Mỹ Thực giới thiệu mâm thức ăn đầu tiên.

“Lão ca, ngươi nếm thử trước đi!”

Ông lão tóc trắng cầm lấy đôi đũa bên cạnh gắp một miếng bánh Long Cốt mỏng nhẹ như cánh ve.

Đặt vào miệng rồi nhai nhẹ nhàng, tạo ra âm thanh rất giòn tan.

Đồng thời, một cảm giác thỏa mãn khác thường đến từ trong linh hồn tràn vào trái tim của ông lão tóc trắng.

“Ngon, không hổ là Chân Long Kim Tiên, không hổ là đệ tử đạo Mỹ Thực tu luyện đến cấp bậc Chân Tiên, đúng là cừ.” Ông lão tóc trắng không khỏi tán thưởng.

Ngoài ra, hắn cũng cảm thấy miếng bánh Long Cốt nhỏ đó có thể bổ sung sự thiếu hụt trong cơ thể mình.

“Mâm thức ăn thứ hai là Băng Tinh Long Tủy.”

“Mâm thức ăn thứ ba là sườn rồng xào chua ngọt thơm ngon, tinh chất.”

Ba mâm thức ăn này khiến Từ Phàm và ông lão tóc trắng ăn không ngớt.

“Không tồi, thật sự không tồi.”

“Không hổ là thức ăn tiên trù chuyên tu đạo Mỹ Thực làm ra, không chỉ ngon, mà còn bổ sung lớn.” Ông lão tóc trắng nói.

Trước đó hắn từng ăn thịt Giao Long, hương vị cũng như vậy.

Không ngờ thịt của Chân Long Kim Tiên lại thơm ngon như vậy.

Lúc này, bình nguyên phía sau ngọn núi chính đã lấp đầy đệ tử.

Mười người một bàn, như một bữa tiệc cưới.

Chỉ riêng bàn trên bình nguyên đã có hơn mười triệu bàn.

“Lần này xem như là tiệc trong tông môn, cũng không có nhiều lời muốn nói.”

“Chỉ chúc tông môn chúng ta bất hủ vạn giới, vĩnh hằng trên dòng sông thời gian!”

Âm thanh hiền hòa của Từ Phàm truyền khắp bình nguyên, lập tức, tất cả đệ tử sôi trào, đều nâng ly kính rượu Từ Phàm.

“Bất hủ vạn giới, vĩnh hằng trên dòng sông thời gian!”

Âm thanh to lớn vọt thẳng lên trời, một luồng ý chí đặc thù ngưng tụ trên tông môn.

Ông lão tóc trắng nhìn thấy cảnh này, trong lòng dâng lên cảm giác cảm khái.

Hắn nhìn về phía đệ tử Ẩn Linh môn trong bình nguyên phía dưới, cảm giác sau này tùy tiện dẫn một người trong số đó ra, tương lai đều có thể là Đại La thánh giả.

Lúc này, từng đám mây tốt lành rơi xuống từ trên bầu trời, mỗi đám mây đều rơi chuẩn xác trên mỗi một bàn tiệc.

Sau đó, đám mây tan ra, từng món ăn của Toàn Long yến xuất hiện trên bàn.

Một bàn mười sáu món ăn, tất cả đều được chế biến từ các nguyên liệu trên cơ thể Chân Long Kim Tiên.

“Bảo tháp long nhục, bạch long nhục ngàn tầng, long tích nhục sơn, hương lỗ long can, canh long tủy, long hổ đấu, băng tinh long tủy…”

Bàn lớn với đường kính ba trượng suýt chút nữa không có chỗ bày thức ăn.

Mười sáu món ăn khiến đệ tử Ẩn Linh môn tràn đầy sự thèm thuồng.

“Mở tiệc!” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

Ngay lập tức, bầu không khí trên khắp bình nguyên trở nên vui vẻ.

Sư đồ Từ Phàm và sư đồ ông lão tóc trắng ngồi cùng bàn.

Một con rối Chân Tiên rót rượu cho mọi người.

“Đây là rượu ngon mà ta bảo Bồ Đào tăng tốc hàng triệu năm ủ ra, có lẽ không khác mấy với rượu lần trước lão ca mang đến.” Từ Phàm nâng ly lên nói.

“Đương nhiên, thậm chí rượu của lão đệ còn mạnh hơn nhiều so với rượu mà ta mang đến.”

“Dù sao đây cũng là xương rồng tươi Kim Tiên ngâm thành rượu, luồng khí tiên hóa vẫn chưa tan.” Ông lão tóc trắng nói xong bưng rượu lên, đầu tiên là ngửi mùi rượu, sau đó chạm ly với Từ Phàm.

Sau khi uống xong, khuôn mặt lộ vẻ say sưa, lúc này cảm giác thiếu hụt trong cơ thể được thỏa mãn rất lớn.

“Lúc lão ca rời đi, hãy mang theo trăm vò rượu Long Cốt.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Chính ngay lúc này, bầu trời trong mắt xuất hiện bốn luồng khí tức Đại La Long tộc.

Trên bầu trời xuất hiện bốn cặp mắt rồng như tinh thần, trong ánh mắt tràn đầy phẫn nộ.

Một ngọc phù chú đột nhiên xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn, tản ra từng tia khí tức khống chế thiên địa.

Chỉ với tia khí tức này, bốn cặp mắt rồng như tinh thần trên bầu trời đều lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Ta dám đắc tội Long Tiên cung các ngươi, ta dám ăn thịt rồng, ngươi đoán xem ta dựa vào cái gì.”

Tiệc rượu vẫn diễn ra như thường, chỉ là trên bầu trời ngoài Ẩn Linh môn vang lên âm thanh của Từ Phàm.

“Cút!”

“Quấy rầy nhã hứng tiệc toàn tông ta vào lúc này, có tin bây giờ ta kích phát ngọc phù chú này, xin Vô Thượng hàng lâm hay không.”

Mắt rồng trên không trung Ẩn Linh môn không cam lòng liếc mắt nhìn Ẩn Linh đảo một cái, sau đó lập tức tản đi.

Long uy đè nặng lên toàn bộ Ẩn Linh đảo cũng biến mất.

Thời điểm này, chỉ có mấy đệ tử trong bữa tiệc nhìn lên bầu trời.

“Lão đệ, phục rồi!” Ông lão tóc trắng lần nữa nâng ly kính rượu.

Đồng thời dẫn theo mấy đồ đệ khác của hắn cũng cùng nâng ly.

Mọi người ăn mừng, rượu thơm món ngon, toàn bộ tông môn như chìm vào đại dương của niềm vui.

Nhị Viễn phồng má, thở phì phì nhìn thức ăn trên bàn.

Đối mặt với bữa tiệc toàn thịt rồng ngon như vậy, nhưng vì tu vi của bản thân nên không thể ăn được.

“Ta chỉ gặm năm miếng sườn rồng, sao không ăn nổi nữa rồi.” Hai mắt Nhị Viễn ướt át nói.

“Ngày thường bảo ngươi ngưng luyện tiên lực bản thân nhiều chút, ngươi không nghe, bây giờ thấy thiệt chưa?” Lý Lôi Hổ cười ha hả nói, sau đó gắp một miếng Băng Tinh Long Tủy đặt vào trong miệng, lộ ra vẻ say sưa.

Lập tức, sắc mặt hắn thay đổi, hắn cảm giác năng lượng dung nạp trong cơ thể như đạt đến cực hạn, nếu như ăn thêm thì rất có khả năng tự bạo.

“Ha ha ha ha, ngươi cũng không ăn nổi nữa, cũng chẳng mạnh hơn ta bao nhiêu.” Nhị Viễn nói xong, cầm muỗng khó khăn múc một muỗng canh tủy rồng.

Vừa uống vào trong miệng, sau đó bản thân tự bạo phát ra tiếng nổ lớn.

Đã thu hút tất cả mọi người ở trên bình nguyên chú ý.

“Lượng sức đi, ăn được bao nhiêu thì ăn bấy nhiêu!” Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng điểm một cái.

Một luồng huỳnh quang lục sắc thuận theo ngón tay Từ Phàm tạo thành đường cong tuyệt đẹp rơi xuống trên người Nhị Viễn.

Tiên lực chống bạo bắt đầu ngưng tụ lại lần nữa, sắc mặt Nhị Viễn trắng bệch, lúc này mới hồi phục lại trạng thái ban đầu.

Chương 1073: Toàn Long yến 2

“Đừng như vậy, không ăn được thì đừng cố ăn!” Nhị Thiết bên cạnh khuyên nhủ.

“Còn rất nhiều món ăn chưa ăn xong, ta sợ sau lần này, sau này không ăn được nữa.” Hai mắt Nhị Viễn ướt át nói.

“Thực lực của tông môn chúng ta ngày càng mạnh, sau này bữa tiệc như vậy sẽ ngày càng nhiều, dù sao tông môn chúng ta cũng là nghiên cứu bổ sung thức ăn.”

“Chúng ta hãy tranh thủ tu luyện, đợi sau khi thực lực của chúng ta mạnh lên thì đi giết Chân Long Kim Tiên, đến lúc đó cũng mời sư huynh đệ toàn tông chúng ta cùng ăn, hãnh diện biết bao!” Lý Lôi Hổ bên cạnh tưởng tượng nói.

“Vậy thì không biết phải đợi bao nhiêu năm!”

“Nhưng hiện tại món ngon ở ngay trước mắt, ta lại chẳng ăn được!” Nhị Viễn nói xong có chút ngưỡng mộ nhìn về phía bàn của Hùng Lực cách đó không xa.

Chỉ thấy Hùng Lực và Tráng Linh bắt đầu ăn uống điên cuồng.

Đây đã là bàn thức ăn thứ ba mà Bồ Đào cho bọn họ.

“Ta đã quyết định chuyển tu Luyện Thể!” Ánh mắt Nhị Viễn kiên định nói.

Nhị Thiết bất đắc dĩ nhìn muội muội của mình rồi lắc đầu.

Rượu qua ba lượt, thức ăn qua năm món, phần lớn đệ tử đã không còn động nổi thức ăn trên bàn tiệc nữa.

Cho dù là vận hành bí pháp tiêu hóa thức ăn cấp bậc cao nhất của tông môn từng lần một, nhưng thân thể đã đạt đến cực hạn.

Lúc này, phần lớn vẫn còn ngồi trong bàn tiệc đều là đạo Luyện Thể.

Khiến đệ tử của nhóm khác sinh ra hâm mộ khi nhìn thấy.

Ông lão tóc trắng ngồi cùng bàn tiệc với Từ Phàm nhìn về phía Hùng

Lực và Tráng Linh đang ăn điên cuồng, thỉnh thoảng lại nhìn Thực Thiết Thú ngồi xung quanh bọn họ.

Biểu cảm như nhớ đến gì đó, bỗng chốc nghi ngờ, rồi lại tỉnh táo.

“Lão ca, ngươi lại nhìn gì vậy?”

“Hai người đó, nam là đại sư huynh đứng đầu nhóm trong tông môn ta, nữ là trưởng lão Luyện Thể của Ẩn Nguyệt tông.” Từ Phàm cười giới thiệu.

Sau đó dùng đũa gắp một miếng bánh Long Cốt đặt trước mặt Hung Bạch đang bò trên bàn.

Một miếng bánh Long Cốt có thể lớn bằng nửa thân Hung Bạch, nhưng lại bị Hung Bạch gặm đến sạch sẽ.

“Đúng là cảm khái, nhân tài trong tông môn lão đệ thật đông đúc!” Bỗng nhiên ông lão tóc trắng nhớ đến, có phải bản thân nên nhận một đệ tử có thiên phú Luyện Thể hay không.

Có thể ăn Toàn Long yến cấp bậc Chân Long Kim Tiên điên cuồng như vậy, chắc chắn chiến lực không yếu.

Nghĩ đến đây, bỗng nhiên ông lão tóc trắng trở nên vui vẻ, trước đây hắn cứ cảm giác mấy đồ đệ mà bản thân thu nhận luôn thiếu gì đó.

Hôm nay xem như đã hiểu ra, hóa ra là thiếu một đệ tử đạo Luyện Thể.

Một luồng khí tức huyền ảo tản ra từ trên người ông lão tóc trắng.

Nhưng chỉ là có chút manh mối, đã bị Từ Phàm nặng nề đánh vỡ.

“Lão ca, có chuyện gì cứ đợi sau khi ngươi bổ sung xong hằng tính.” Từ Phàm nói.

Mỗi một lần ông lão tóc trắng bổ sung thiếu hụt tự bạo, thì lượng công việc của Từ Phàm lại tăng thêm một chút.

“Ha ha, là lão ca sai rồi, có chút không biết lượng sức.” Ông lão tóc trắng gãi đầu ngượng ngùng nói.

Lúc này, Toàn Long yến sắp kết thúc, đã có đệ tử bắt đầu rời sân, con rối bắt đầu dọn dẹp cơm thừa rượu cặn.

Trong cự hồ ngoài Ẩn Linh môn có một lâu chu phiêu đãng trên mặt hồ.

Hai người ăn xong Toàn Long yến đang thưởng trà trên lâu chu.

“Lão đệ, ta muốn nhận thêm một đệ tử có thiên phú Luyện Thể.” Ông lão tóc trắng nói.

“Lão ca muốn nhận thì cứ nhận, nhưng đừng dựa vào tự bạo để thôi diễn ra đệ tử thích hợp với mình, như vậy hao tổn rất lớn.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy nhận như thế nào, dù sao thu nhận đệ tử cũng là chuyện cả đời, nhận không tốt thì sẽ uổng phí tài nguyên rất lớn.” Ông lão tóc trắng nói.

“Mặc dù mấy đệ tử mà ta thu nhận không sánh được với mấy sư điệt của lão đệ, nhưng cũng là ta lựa chọn kỹ lưỡng, tự bạo vô số lần mới tìm ra đấy.”

“Tôn sư trọng đạo, thiên phú tuyệt đỉnh, cơ duyên thâm hậu, cho dù ta không nhận làm đồ đệ thì sau này cũng có tiếng ở Tiên giới.”

“Cứ nói đến lão đại đi, truyền thừa ta tìm cho lão đại vốn chính là của hắn, chỉ là kết quả này xuất hiện sớm mấy triệu năm mà thôi, lại khiến hắn bớt đi được mấy đường vòng, nên mới có thành tựu là hắn của ngày hôm nay.”

“Lão nhị lão tam cũng không yếu, nhưng khiến ta hài lòng nhất vẫn là sư điệt Tinh Linh phi thăng lên từ hạ giới của lão đệ.”

“Vốn nghĩ nếu như không có lão đệ, Tinh Linh cũng có thể miễn cưỡng độ kiếp, nhưng không an toàn.” Ông lão tóc trắng nhìn mặt hồ lặng lẽ ở phía xa xa nói.

Giây phút này, bỗng nhiên Từ Phàm cảm giác hắn và đại ca tốt này hóa ra là cùng một kiểu người, vẻ ngoài dường như rất thiếu cảm giác an toàn.

Từ Phàm suy nghĩ, sau đó bảo Bồ Đào truyền tống một món Tiên Khí chuyên dùng để khảo hạch nhập môn đến.

“Nếu lão ca muốn thu nhận đệ tử đạo Luyện Khí, thì có thể dùng cái này kiểm tra.”

“Dù sao, muốn tìm một đứa trẻ có thiên phú Luyện Thể tuyệt đỉnh ở Tiên giới cũng rất dễ dàng.”

“Nhưng tính tình không thông qua thủ đoạn thì rất khó kiểm tra ra được, món Tiên Khí huyễn cảnh này có thể kiểm tra ra phẩm hạnh của người đó.”

“Chỉ cần có thể thông qua thì sẽ không kém.”

“Lão ca có thể lựa chọn những đứa trẻ có thiên phú Luyện Thể, sau đó dùng Tiên Khí này để kiểm tra, sau khi thông qua thì chọn người ưu tú nhất nhận làm đồ đệ là được.”

“Mặc dù hơi phiền phức, nhưng cái giá nhẹ hơn so với lão ca bói toán chịu phản phệ tự bạo.”

Ông lão tóc trắng nhận lấy những Tiên Khí đó, sau khi kiểm tra sơ qua một lượt, ánh mắt lập tức sáng lên.

“Sao trước đây ta không nghĩ đến!”

Mặc dù trong Tiên giới cũng có loại kiểm tra nhập môn tương tự như vậy, nhưng lại không toàn diện như cách làm của Từ Phàm.

“Tiên Khí này không khó luyện thành, khó là trắc nghiệm nhập môn được thiết lập ở bên trong, muốn thể hiện nhân phẩm của một người, cần thế giới Huyễn Cảnh rất phức tạp mới có thể kiểm tra ra được.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ Tiên Khí của lão đệ.” Ông lão tóc trắng như nhặt được chí bảo.

“Có thể giúp lão ca là được!”

“Lão đệ, ngươi định tính chuyện của Long Tiên cung thế nào, lỡ như Chuẩn Thánh Long tộc thật sự đến thì sao.”

“Nhân tộc đó của chúng ta sẽ không bảo vệ được đâu.” Ông lão tóc trắng hơi lo lắng nói.

Mặc dù ông lão tóc trắng cũng nhìn thấy ngọc phù chú đó, nhưng đồ vật đó có thể bảo vệ được một lúc, không bảo vệ được một đời.

Một khi Long tộc và tông môn của lão đệ không chết không thôi, thì hậu quả sẽ rất khó lường.

“Hiện tại Long tộc chỉ có thể xuất ra Tổ Long cấp bậc Chuẩn Thánh, có thứ đó là được rồi.” Từ Phàm nói xong lấy ngọc phù chú ra.

“Lão đệ, mặc dù thứ này khiếp người, nhưng sau khi hạ quyết tâm cũng không phải là không có cách phá.” Ông lão tóc trắng hơi lo lắng nói.

“Ta biết điều này, nhưng chỉ cần có thể chống cự được thời gian này là được.” Từ Phàm cười nhẹ.

Trước khi mở Toàn Long yến, hắn đã sớm suy nghĩ đến hậu quả và đường lùi.

Chỉ cần qua khoảng thời gian này, lợi dụng con rối Kim Tiên giao dịch thời gian trọng bảo với Thiên Đỉnh thương hội, lại thêm nhóm thời gian trọng bảo mà phân thân số hai đạt được, đã đủ để hắn gia tốc thời gian đột phá đến Kim Tiên.

Chỉ cần đột phá Kim Tiên, mặc dù không thể đối kháng với Chuẩn Thánh, nhưng hắn cũng sẽ có thủ đoạn khiến Chuẩn Thánh không làm gì được Ẩn Linh môn.

“Trong lòng lão đệ có tính toán là được, đến lúc đó cần lão ca giúp đỡ cứ nói một tiếng, cho dù là Chuẩn Thánh, ba đồ đệ Đại La của ta cũng có thể đánh hắn rụng một cái răng.” Ông lão tóc trắng yên tâm nói.

“Lão ca yên tâm, lão đệ chưa bào giờ làm chuyện mà bản thân chưa nắm chắc.”

Chương 1074: Địa Huyền Tổ Long

Sau khi Toàn Long yến kết thúc, Từ Phàm tiếp tục luyện chế thần đan đại bổ Huyền Hoàng cho đại ca tốt.

Ngoài luyện đan, thì vẫn mong mỏi, Bàng Phúc và phân thân số hai mang theo thời gian trọng bảo trở về nhanh chút.

Bồ Đào căn cứ vào tất cả lời đồn liên quan tới Long tộc ở Đại Tiên giới, phỏng đoán.

Thế giới bản nguyên của Long tộc ở một nơi cách Tiên giới Nhân tộc rất xa, cho dù là Tổ Long cấp Chuẩn Thánh, muốn đến Mộc Nguyên Tiên giới chỗ hắn cũng cần rất lâu.

“Bồ Đào, dự án bảo ngươi làm thế nào rồi.” Từ Phàm vừa luyện đan vừa hỏi.

“Chủ nhân, đã bắt đầu xây dựng thông đạo truyền tống cự ly siêu viễn cho Ẩn Linh đảo.”

“Chỉ cần ba lần truyền tống là có thể rời khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, truyền tống đến trong tinh vực chưa biết.”

“Đại trận pháp nhân quả lẫn lộn đã bắt đầu tạo dựng, dự tính một năm sau dựng thành.” Bồ Đào báo cáo.

Vào khoảnh khắc đắc tội với Long tộc, Bồ Đào cũng đã bắt đầu tạo dựng, bố trí những đại trận này.

“Rất tốt, điều động đệ tử mạch Thương Đạo đi Vô Vọng Tiên giới, một là khảo sát, hai là báo cho phân thân số hai thông qua Truyền Tống trận Tiên giới mang theo trọng bảo thời gian trở về.”

“Dựa theo thuế pháp ở Tiên giới, thuế của nhóm trọng bảo thời gian vẫn có thể nộp nổi.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Thần Long giới, chính là một giới ngoài đại thế giới bản nguyên Nhân tộc, hội tụ Long tộc nhiều nhất.

Lúc này, Chân Long trên cả Thần Long giới bỗng nhiên cảm giác có một ngọn núi lớn đè lên người mình.

Giữa thiên địa vang lên tiếng chuông tang long, điều này đại biểu trong Long tộc có Chân Long cấp Chân Tiên trở lên vẫn lạc, hơn nữa long thi Chân Long còn chịu nhục.

“Mộc Nguyên Tiên giới, Ẩn Linh môn!”

“Nhục Long tộc ta, không chết không thôi!”

Cả Chân Long giới vang lên tiếng gầm tức giận của Tổ Long, những năm này mặc dù Long tộc bắt đầu co vào trong phạm vi cả Tam Thiên giới, nhưng thật ra lực lượng vẫn không có giảm bớt.

Tổ Long chính thống đời thứ mười trong Long tộc vẫn còn, ngoài các đại thế lực đứng đầu nhất trong Tam Thiên giới, còn lại bất cứ dị tộc nào cũng không dám lấy thi thể Long tộc đùa giỡn.

Rất nhiều Chân Long trong Thần Long giới sau khi nghe thấy giọng nói đầy tức giận Tổ Long, cũng bắt đầu trở nên phẫn nộ.

Long tộc có quy tắc của Long tộc, đấu tranh không vượt ngoài một

giới.

Nếu như đại bản doanh Long tộc nhúng tay, vậy chỉ có một loại tình huống.

Long thi của Long tộc sau khi ngã xuống chịu nhục, không phải được luyện chế thành pháp bảo chính là làm thành thức ăn.

“Địa Huyền Tổ Long, ngươi đến Mộc Nguyên Tiên giới một chuyến đi.”

“Tuyệt diệt tất cả Nhân tộc trong Ẩn Linh môn, đốt thi cốt bọn chúng, câu tiên hồn bọn chúng, mang về chịu long hỏa đốt cháy vạn năm!”

Âm thanh to lớn vang vọng trong thiên địa.

“Địa Huyền nhận lệnh.”

Một Tổ Long cả người như làm bằng ngọc ngẩng đầu nhìn, nói lên bầu trời.

Từ Phàm đang luyện chế thần đan đại bổ trong Ẩn Linh môn đột nhiên run rẩy linh hồn, tay kết ấn khống chế thánh hỏa đột nhiên run lên, xém chút khiến thánh hỏa mất cân bằng.

Nhìn xem đan lô đang run lên, Từ Phàm nhanh chóng kết ấn, dùng các loại bí pháp ổn định đan lô để nó không nổ.

“Xem ra là bên Long tộc đã xuất động.” Từ Phàm híp mắt nói.

“Xem ra cần phải tranh thủ chút thời gian.”

Sau khi Từ Phàm nói xong lại tiếp tục luyện đan.

Ẩn Nguyệt tông, Tiêu Lạc Phàm đã nhìn miếng thịt rồng khô trước mặt nàng rất lâu.

“Lại ăn một miếng, ăn một miếng nữa là có thể tấn cấp đến Độ Kiếp kỳ.”

Lúc này đã có lượng lớn linh khí không được khống chế tràn ra từ trên người Tiêu Lạc Phàm.

Chân linh đã được đại đạo thôn phệ của Tiêu Lạc Phàm rèn luyện đến cực hạn, lúc nào cũng có thể tấn cấp đến Độ Kiếp kỳ.

Nhưng nàng không cam tâm, nàng cảm thấy chính mình còn chưa tới cực hạn, còn có thể ăn tiếp một miếng thịt rồng để rèn luyện bản thân.

Toàn Long yến, mặc dù nói đệ tử Ẩn Nguyệt tông cũng đều được tham gia.

Nhưng tu vi còn chưa tới Đại Thừa kỳ như bọn họ, cao lắm cũng chỉ có thể ăn nửa miếng thịt rồng, phàm là có dũng khí ăn nhiều một chút là có nguy hiểm bị no nổ.

Kết quả là, vì cân bằng, Bồ Đào cho mỗi đệ tử Ẩn Nguyệt tông một miếng thịt rồng khô, hứa hẹn chỉ cần tiêu hóa hết trong vòng một năm, còn có thể nhận được miếng thứ hai.

Mà miếng thịt rồng khô trước mắt Tiêu Lạc Phàm chính là miếng thứ hai.

Tiêu Lạc Phàm từ từ vươn tay, run rẩy gắp lấy miếng thịt rồng khô, chỉ là lúc sắp chạm đến miếng thịt rồng khô lại thu về.

Nàng không thể quên được cảm giác bị căng đến chết đi sống lại còn phải ngưng luyện nhục thể và chân linh sau khi ăn xong miếng thịt rồng đầu tiên kia.

Loại cảm giác sống không bằng chết này, phảng phất như cả cơ thể bị đập nát từng chút một, rồi lại ngưng kết lần nữa.

Chân linh sụp đổ ngưng tụ lại lần nữa.

“Đại trưởng lão vì ta mà chịu áp lực lớn như vậy, ta nhất định phải trưởng thành nhanh hơn chút.”

“Chút đau đớn này, chút tan vỡ này mà cũng chịu không được thì sau này sao có thể nói đến báo thù vì ca ca.” Tiêu Lạc Phàm cắn răng, gắp lên miếng thịt rồng khô, bỏ vào trong miệng.

Nhục thể và chân linh bắt đầu không ngừng tan vỡ, không ngừng được chữa trị, cứ vòng đi vòng lại như vậy một tháng.

Ở một nơi cách Ẩn Linh môn ngoài vạn dặm có một hòn đảo nhỏ chuyên dành cho đệ tử độ kiếp.

Một ngày này, trên không đảo nhỏ ngưng tụ chín vạn chín ngàn kiếp vân.

Tiêu Lạc Phàm không mở ra bất cứ trận pháp làm yếu bớt thiên kiếp nào, cứ vậy đứng giữa bầu trời đón nhận lôi long tẩy lễ.

Từ Phàm đang luyện đan, chỉ hờ hững nhìn lên bầu trời một cái.

“Kiếp vân chín vạn chín ngàn dặm, hẳn là cực hạn đi.” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

Lúc hắn nói lời này tự động bỏ mình ra ngoài.

“Bồ Đào, đi đưa một viên Thánh Linh đan cho Tiêu Lạc Phàm, nếu không qua một kiếp này có tổn hại căn cơ.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một con rối Kim Tiên cầm một cái hộp ngọc, chống lôi long đầy trời đi tới trước mặt Tiêu Lạc Phàm.

“Thánh Linh đan, tu bổ tâm thần, chân linh, củng cố căn cơ thành tiên.” Con rối Kim Tiên nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Tiêu Lạc Phàm miễn cưỡng tiếp nhận tẩy lễ trong lôi hải, giọng run run nói.

Nàng có chút tự đánh giá cao mình, không nghĩ tới lấy nội tình của mình vậy mà đưa tới kiếp vân chín vạn chín ngàn dặm.

So với tám vạn dặm bản thân dự đoán lúc trước còn nhiều hơn.

Con rối biến mất, Tiêu Lạc Phàm cũng nuốt xuống Thánh Linh đan.

Lập tức một nguồn sinh cơ to lớn từ trong cơ thể Tiêu Lạc Phàm hiện lên.

Một vực sâu như hắc động xuất hiện sau lưng Tiêu Lạc Phàm, bắt đầu hấp thu năng lượng lôi hải xung quanh.

Hai ngày qua đi, Tiêu Lạc Phàm vượt qua kiếp đầu tiên, sau đó mới nghỉ ngơi không đến một ngày, kiếp thứ hai liền theo sát phía sau.

Kiếp thứ ba cũng nối tiếp không kẽ hở sau khi kiếp thứ hai xong.

Một tháng sau, Tiêu Lạc Phàm trở thành đệ tử đầu tiên của Ẩn Nguyệt tông trở thành Đại Thừa kỳ.

“Bồ Đào đại nhân, ta muốn bái kiến Đại trưởng lão.” Tiêu Lạc Phàm nói.

“Hiện tại chủ nhân đang bế quan luyện đan, tình huống không quan trọng không thể quấy rầy.”

“Nhưng ngươi tấn cấp đến Đại Thừa kỳ, trong tông môn có một phần hạ lễ cho ngươi, mời nhận lấy.”

Theo lời Bồ Đào nói ra, trên bầu trời Ẩn Nguyệt tông liền xuất hiện một đóa tường vân bay xuống ngọn núi chỗ Tiêu Lạc Phàm.

Tường vân bay xuống trước mặt Tiêu Lạc Phàm, lập tức tản ra.

Một bảo bình, một Tiên khí cự thuẫn kiểu do tông môn sản xuất, một tiên chu.

“Đây là khen thưởng ngươi trở thành Đại Thừa kỳ đầu tiên của Ẩn Nguyệt tông, đệ tử bình thường cũng chỉ có một món Tiên khí.” Bồ Đào ở bên cạnh nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão, ơn của tông môn, muôn lần chết cũng khó báo.” Tiêu Lạc Phàm nói.

“Chủ nhân từng nói, sau khi thành đệ tử tông môn ta, vạn sự tùy tâm là được.”

Nghe được lời Bồ Đào nói, Tiêu Lạc Phàm gật đầu.

Chương 1075: Băng uyên hàn phong

Nam Đẩu Tiên giới, thiên sơn tuyệt địa.

Hàn Phi Vũ như lão thái thái đi dạo, không nhanh không chậm đi trên vùng bình nguyên hoang vu này.

Trên bầu trời thỉnh thoảng vang lên vài tiếng cự ưng kêu vang, nhưng không gây nên bất cứ hứng thú gì cho hắn.

Cứ không nhanh không chậm như vậy đi một hồi lâu, Hàn Phi Vũ ngẩng đầu nhìn lên trời.

“Còn may là trong tuyệt địa này có nhật nguyệt luân chuyển.”

“Nếu không cứ đi trên mảnh đại địa này, không có cái gì thì chẳng phải là rất buồn chán sao.”

Hàn Phi Vũ nói, lấy ra một cái ô che nắng làm từ lông vũ cự ưng làm và bàn ghế.

Ngồi lên ghế, Hàn Phi Vũ lại lấy ra một ly thạch nhũ vạn năm.

Không có cách nào, ai bảo hắn chỉ có nhiều mỗi thứ này.

Sau đó nhẹ nhàng vung tay lên, năm thị nữ kèm theo một bộ nồi, bát, gáo, bồn xuất hiện cách đó không xa.

Cuối cùng lại lấy ra một đám nguyên liệu nấu ăn tươi mới, thị nữ cũng bắt đầu nấu cơm.

“May mà trước đây ta cơ trí, để hết những đồ quan trọng vào trong không gian hồ lô Bích Ngọc, nếu không thật sự xong đời rồi.” Hàn Phi Vũ có chút may mắn nói.

Đến bây giờ hắn cũng không dám lấy Tiên khí không gian từ trong không gian hồ lô Bích Ngọc ra.

Bởi vì chỉ cần vừa lấy ra là sẽ bị nơi tuyệt địa này áp chế, biến thành một món đồ trang trí.

Cho nên hiện tại hắn muốn lấy đồ vật trước tiên phải dùng thần thức xâm nhập vào trong không gian hồ lô Bích Ngọc, rồi mới vào Tiên khí không gian lấy đồ vật.

Hàn Phi Vũ tê liệt ngồi trên ghế dựa, năm thị nữ khác thấy thế, phân ra hai người tới xoa bóp toàn thân cho Hàn Phi Vũ.

“Chủ nhân, ngài vất vả.” Thị nữ đang bóp vai cho Hàn Phi Vũ ôn nhu nói.

Nếu không phải Hàn Phi Vũ để các nàng vào trong không gian đặc thù kia, tất cả hơn một trăm thị nữ đều sẽ chết trên đường đi.

Bởi vì áp lực nơi này vượt xa phạm vi các nàng nhóm có thể chịu đựng, chỉ cần các nàng ở đây đủ một canh giờ thì sẽ nhận phải tổn thương không thể nghịch.

Cho nên mỗi ngày hắn chỉ có thể thay phiên triệu hoán thị nữ nấu cơm, vật lý trị liệu cho hắn.

“Đều đã qua nhiều năm như vậy rồi, không biết tông môn, sư tổ, sư phụ, các sư huynh đệ thế nào.”

“Còn có Vô Cực sư đệ, không biết có nhân họa được phúc hay

không.”

“Nếu như thật sự vẫn lạc trong Tinh vực, hiện tại cũng hẳn là phục sinh rồi nhỉ.”

Hàn Phi Vũ nhìn về phía bầu trời sáng ngời lại không mây, lập tức có chút phiền muộn.

Lúc này, con rối máy móc Tiểu A kéo một con cự ưng trong tay đi tới trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Dựa theo suy tính, ngươi cũng sắp đến khu vực kế tiếp trong thiên sơn tuyệt địa.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Sau đó hắn bắt đầu phân giải cự ưng trong tay.

Thu thập lông vũ và xương cốt, tất cả nội đan và huyết nhục còn lại đều biến thành chất dinh dưỡng của hắn.

Mỗi khi Hàn Phi Vũ thấy cảnh này đều cảm thấy rất thần kỳ, giống như một giới hạn trong lòng của hắn bị đánh đổ.

“Ngươi tiêu hóa nội đan ta có thể hiểu được, còn huyết nhục cự ưng ngươi tiêu hóa thế nào vậy?” Hàn Phi Vũ rốt cuộc không nhịn được tò mò hỏi.

“Vạn vật đều có thể hóa thành chất dinh dưỡng, chỉ là nhiều hay ít thôi.” Con rối máy móc Tiểu A nói, nhặt lên một viên đá từ dưới đất lên bỏ vào trong miệng.

“Tựa như viên đá này, năng lượng nó có thể mang đến cho ta còn không tiêu hao bằng lúc ta nhặt nó.” Con rối máy móc Tiểu A nói xong bắt đầu ăn huyết nhục cự ưng.

Hàn Phi Vũ từng nếm thử huyết nhục cự ưng này, hắn cảm giác trên thế giới không có thứ gì khó ăn hơn thứ này.

Thị nữ được Hàn Phi Vũ triệu hoán ra cũng làm xong đồ ăn.

Bốn món ăn, một chén canh, dinh dưỡng khỏe mạnh.

“Chờ sau khi ta ra ngoài, nhất định phải nuôi dưỡng vài linh thú cấp Tiên phẩm trong Tiên khí không gian, nếu không lại lâm vào tuyệt cảnh thế này, loại thịt của mấy con mới vừa miễn cưỡng trở thành linh thú này, chỉ có thể thỏa mãn ăn uống chi dục.”

Hàn Phi Vũ nói, gắp một miếng thịt bò bỏ vào miệng, sau đó lại uống một ngụm canh.

“Tay nghề càng ngày càng tốt, đáng tiếc còn chưa tới được cảnh giới lấy mỹ thực nhập đạo.” Hàn Phi Vũ nói, hoài niệm thời gian tại tông môn.

Thỉnh thoảng có thể ăn bữa tiệc lớn do sư huynh đạo Mỹ Thực làm ra, đó mới là món ăn mỹ vị nhất Tiên giới.

Sau khi cơm nước xong xuôi, Hàn Phi Vũ có chút lưu luyến nhìn ô che nắng bên cạnh hắn, sau đó vung tay lên bỏ tất cả vào trong không gian hồ lô Bích Ngọc.

Lại như lão thái thái, đi về một hướng.

Con rối máy móc Tiểu A yên lặng đi sau lưng Hàn Phi Vũ.

“Đến, tiếp tục phát màn sáng phim truyền hình hôm qua ta chưa xem hết đi.” Hàn Phi Vũ chậm chạp quay đầu lại nói.

“Được.”

Một màn sáng xuất hiện cách Hàn Phi Vũ không xa, bên trên phát hình chính là phim truyền hình Bồ Đào giả lập ra.

Bộ phim là một chuyện xưa về một thiếu niên chăn dê trở thành Tiên Đế, tổng cộng có hơn một vạn tập, Hàn Phi Vũ đã xem hơn sáu ngàn tập.

Phim truyền hình này cũng là một lợi khí phụ trợ lớn giúp Hàn Phi Vũ vượt qua tuyệt cảnh.

Hàn Phi Vũ vừa đi vừa nhìn màn sáng, thỉnh thoảng phun tào một câu.

“Ta không thích tên Tiên Đế này, đủ loại âm mưu, đủ loại tính toán, đàng hoàng, thành thật, quang minh chính đại tu luyện không được à?”

“Sau khi trở thành Tiên Đế tự nhiên sẽ nghiền áp tất cả.”

Mặc dù phun tào, nhưng không ảnh hưởng đến tâm trạng Hàn Phi Vũ xem phim chút nào, thậm chí là rất chờ mong tình tiết tiếp theo.

“Những âm mưu này, những tính toán này, có thể làm cho nhân vật chính thu hoạch được nhiều tài nguyên hơn.”

“Ký chủ tạm thời của ta, có lẽ ngươi chưa từng trải nghiệm cảm giác thiếu tài nguyên tu luyện là thế nào.”

“Trong Tiên giới, muốn trở nên cường đại, tài, pháp, lữ đều không thể thiếu.” Con rối máy móc Tiểu A đi theo phía sau Hàn Phi Vũ nói.

“Hoàn toàn chính xác, có vẻ như ngoài đạo lữ, cái gì ta cũng không thiếu.” Hàn Phi Vũ nói xong liền có chút đồng tình nhìn nhân vật chính bên trong màn sáng.

Từ một con người nhỏ dốc sức làm trong Tiên giới, nhất định rất khó nhỉ.

Lúc này nhân vật chính trong màn sáng đã tấn cấp đến Kim Tiên, hiện đang mưu đồ một bí cảnh.

Theo truyền thuyết, trong bí cảnh có một món Hậu thiên linh bảo, vừa vặn xứng đôi với đại đạo bản thân hắn sở tu.

Hàn Phi Vũ nhìn nhân vật chính trong màn sáng vì một món Hậu thiên linh bảo mà bận trước bận sau, gần như chạy hết cả Tiên giới một lượt mới thu tập được nguyên liệu mở ra bí cảnh.

“Một chút cảm giác thay thế cũng không có, vì một món Hậu thiên linh bảo mà phải phí công đến mức lớn như vậy à?” Hàn Phi Vũ lắc đầu nói.

Đang lúc Hàn Phi Vũ vừa xem phim vừa đi, hoàn cảnh xung quanh đột nhiên biến đổi.

Từ bình nguyên bỏng hoang dã nóng bỏng vốn dĩ đi đến vùng đất đầy băng tuyết.

Hàn Phi Vũ một chân đạp vào khoảng không, xém chút ngã sấp xuống.

Sau khi đứng dậy thì phát hiện tuyết đã chưa qua đầu gối hắn, hơn nữa lực lượng địa dẫn kinh khủng kia lại tăng thêm một phần.

Áp lực to lớn lại khiến cho Hàn Phi Vũ lại về trạng thái vừa vào trong tuyệt địa này.

Cuồng phong càn quét, tuyết lớn tung bay, hàn phong thấu xương trực tiếp thổi xuyên Hàn Phi Vũ.

“Băng uyên hàn phong, có thể thổi xuyên tiên hồn Chân Tiên.” Giọng nói từ con rối máy móc Tiểu A vang lên.

Cảm nhận được hàn phong thấu xương, Hàn Phi Vũ nghĩ ngợi, sau đó lấy ra một khối noãn ngọc từ trong không gian hồ lô Bích Ngọc, này noãn ngọc đã là Tiên phẩm đỉnh cấp.

Nhưng cũng chỉ khiến Hàn Phi Vũ cảm thấy một chút ấm áp như thế.

Gió lạnh thấu xương thổi qua, vẫn lạnh.

“Tiểu A, ngươi nghĩ biện pháp tí đi.”

“Lực lượng địa dẫn thì còn dễ nói, nhưng băng uyên hàn phong này thật ta ngăn không được!!” Hàn Phi Vũ bị đông cứng đến cả người run rẩy.

“Ngươi ở đây chờ một lát.”

Con rối máy móc Tiểu A nói, bắt đầu lấy ra lông vũ cự ưng thu thập lúc trước từ trong không gian, nhanh chóng xây dựng phòng nhỏ.

Chương 1076: Thần giao cách cảm

Hàn Phi Vũ trốn ở trong phòng nhỏ làm từ lông và xương của cự ưng.

Nhưng vẫn cảm giác có chút lạnh, ngoài noãn ngọc trong ngực có thể cung cấp chút nhiệt lượng, hắn không thể cảm nhận được bất kỳ ấm áp nào từ chỗ khác.

Từng cơn gió lạnh xuyên qua khe hở trong phòng nhỏ thổi vào người Hàn Phi Vũ, lạnh buốt thấu xương.

“Sao Tiểu A vẫn chưa trở lại?”

“Ta sắp chết vì đông cứng rồi!”

Hàn Phi Vũ xuyên qua cửa sổ băng đang mở nhìn về nơi xa nói.

Đúng lúc này, trong nháy mắt, một đường xích quang ở xa chiếu sáng cả bầu trời.

Sau đó, một tiếng gầm thét của cự thú làm chấn động nơi Hàn Phi Vũ đang ở.

Phòng nhỏ của Hàn Phi Vũ cách núi tuyết không xa, trực tiếp bị âm thanh lớn này làm chấn động.

Từng đợt tuyết lở như sóng lớn, vọt về phía căn phòng nhỏ.

Hàn Phi Vũ vẫn không biết xảy ra chuyện gì, suýt chút nữa căn phòng nhỏ đã bị tuyết lở san bằng, hắn cũng chìm trong trận tuyết lở.

“Tiểu A, ngươi có thể đáng tin chút được không?” Hàn Phi Vũ bị vùi ở trong tuyết có chút bất lực nói.

Hắn dám khẳng định, con rối máy móc Tiểu A chắc chắn đã tính tới điểm này, nhưng không để hắn tránh đi.

Lúc này, một muongs vuốt thăm dò vào vị trí Hàn Phi Vũ đang ở.

Trực tiếp ôm lấy cánh tay của Hàn Phi Vũ kéo lên bầu trời.

Bị gió lạnh thổi, trong nháy mắt Hàn Phi Vũ lại khôi phục tinh thần.

“Tiểu A, lần sau lại có chuyện như này, phiền ngươi nói một chút, ta chuẩn bị tâm lý cho tốt.” Hàn Phi Vũ nói xong nhìn về phía xác con gấu trắng bên cạnh con rối máy móc Tiểu A.

“Dự đoán có một chút sai lầm nhưng không lớn.”

“Ngươi kiên trì một khoảng thời gian nữa, ta làm một chiếc áo da chống rét cho ngươi.”

Con rối máy móc Tiểu A nói và bắt đầu phân giải xác của con gấu trắng kia.

“Đáng tiếc, không có cách nào kích hoạt ngọn lửa thánh trong cơ thể ta, nếu không còn có thể giúp ngươi.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh nói.

“Không dùng được ngọn lửa thánh, chỉ cần dùng cách nguyên thủy nhất thì có thể chế tạo ra một chiếc áo da có thể giữ ấm.” Con rối máy móc Tiểu A vừa nói nhưng không chậm trễ việc trong tay một chút nào.

Không lâu sau liền làm xong một chiếc áo da Hợp Thể.

“Cự thú có thể sống ở đây, nhất định da lông của nó có thể ngăn cản băng uyên hàn phong.”

“Ngươi chỉ cần chống cự lực dẫn của nơi đây như này là được.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Hàn Phi Vũ mặc áo khoác da lông, giống như một con gấu to lớn.

Sau khi cảm nhận được bên trong cơ thể có chút ấm áp, Hàn Phi Vũ mới hồi lại sức.

“Tiểu A, tài liệu trong kho của ngươi có người hoặc dị tộc đi ra khỏi tuyệt địa Thiên Sơn hay không?”

“Lực dẫn dị thường này còn có có thể thổi tan gió lạnh của tiên hồn, linh khí có thể điều động ở đây chưa đến 1% của đỉnh phong.”

Hơn nữa, quan trọng nhất chính là không gian Tiên khí ở đây bị áp chế hoàn toàn, trực tiếp thành một vật trang trí.

Nếu hắn không có hồ lô Bích Ngọc, tuyệt đối không kiên trì được thời gian dài như vậy.

“Căn cứ tư liệu ghi chép lại, có ba vị đi ra từ tuyệt địa Thiên Sơn.”

“Không rõ tên họ cụ thể, thành tựu tương lai không rõ.” Con rối máy móc Tiểu A đáp lại nói.

Lúc này, hắn đang dùng xương cốt và da lông của con gấu trắng kia làm một cái đẩy tuyết.

“Đi thôi, tranh thủ thích ứng với lực dẫn nơi này, phía trước còn có khảo nghiệm nghiêm trọng hơn.”

Con rối máy móc Tiểu A nói dùng cái đẩy tuyết có góc nhọn, giống như xe cào tuyết mở ra một con đường cho Hàn Phi Vũ.

“Tiểu A, rốt cục ngươi có lương tâm, biết giảm bớt gánh nặng giúp ta.” Hàn Phi Vũ nhìn hành vi của con rối máy móc Tiểu A không kiềm được chút nước mắt.

“Ta chỉ là giúp ngươi thích ứng lực dẫn của nơi này, nếu như dựa theo trình độ của ngươi bây giờ, còn chưa đủ sức vào trong trận tuyết này.” Con rối máy móc Tiểu A lăn tăn nói.

Hàn Phi Vũ liếc mắt, nắm thật chặt áo khoác lông trắng trên người bước một bước sâu một bước cạn theo sau con rối máy móc Tiểu A.

Trong tinh vực, Mộc Nguyên Tiên giới thông thẳng đến Vô Vọng Tiên giới có một chiếc phi thuyền đang nhanh chóng phi vọt về phía trước.

Bên trong phòng điều khiển chính, phân thân số hai ngồi trong phi thuyền, thần sắc có chút nghi hoặc.

“Sư phụ số hai, thế nào rồi?” Lý Huyền hỏi sau khi quan sát sắc mặt của phân thân số hai.

“Gần đây luôn cảm giác quyển kia của sư phụ ngươi xảy ra một chút sự việc, ta đang nghĩ thời gian này có cần gửi lô báu vật trong tay mình không?”

“Cái này vừa đi vừa về có khả năng mất hàng ngàn năm, trong lúc này, nói không chừng tông môn xảy ra vấn đề gì.” Phân thân số hai sờ cằm nói.

Sau đó phân thân số hai quyết định thuận theo cảm giác mà đến.

“Huyền Đạo, ta sẽ đem ngươi đến Tiên giới của Nhân tộc có thế lực gần đây, đến lúc đó, ngươi mang theo một nhóm bảo vật, trực tiếp truyền tống về Mộc Nguyên Tiên giới.”

“Đem trọng bảo thời gian cho sư phụ ngươi, sau đó ngươi lại tự truyền tống đến Vô Vọng Tiên giới.”

“Dù sao ta đều có tọa độ của Vô Vọng Tiên giới và vị trí cụ thể của một tòa bí tàng Tiên Đế kia, đến lúc đó chúng ta trực tiếp tập hợp ở nơi đó là được.” Phân thân số hai quyết định nói.

Sau đó lấy ra một trọng bảo thời gian và Huyền Hoàng chi khí bán tinh giao cho Lý Huyền Đạo.

“Bồ Đào, chuyển đường đi đến Tiên giới gần nhất.” Phân thân số hai phân phó nói.

“Tuân lệnh!”

Số hiệu Tiên Ẩn bắt đầu giảm tốc chậm rãi, sau đó thay đổi phương hướng, tăng tốc đi về nơi nào đó.

Lúc này, Từ Phàm luyện đan trong Ẩn Linh môn, dường như trong lòng có cảm nhận gì đó.

Ánh mắt nhìn về nơi nào đó, dường như xa cách tinh hà, thấy được số hiệu Tiên Ẩn đang di chuyển.

“Số hai, nếu ngươi có thể sớm trả lại trọng bảo thời gian.”

“Ta cho ngươi nghỉ mười năm, lại cho ngươi thêm hai tỷ tiên ngọc để ngươi thỏa thích đi vui vẻ.” Từ Phàm lặng lẽ nói.

…

Thiên Quang Tiên giới, lúc này, một vị dị tộc Chuẩn Thánh đang cảnh giác nhìn chằm chằm Chuẩn Thánh Tổ Long cách đó không xa.

“Địa Huyền Tổ Long, không biết Thiên Quang Tiên giới ta có giúp được gì không.” Dị tộc Chuẩn Thánh khách khí nói.

Thiên Quang Tiên giới cách Thần Long giới gần nhất, nhưng tiểu Tiên giới giống Thiên Quang Tiên giới, Long tộc rõ ràng đoạt nổi.

Ngược lại là bị chủng tộc trong Thiên Quang Tiên giới chiếm lợi, một mực thống trị Thiên Quang Tiên giới đến bây giờ.

“Nhìn ngươi dọa kìa, Long tộc chúng ta có thể coi trọng tiểu Tiên giới cằn cỗi này không?”

“Chỉ cần các ngươi nộp năm vạn cống phẩm đúng hẹn, Long tộc chúng ta sẽ không tới tìm ngươi.”

“Ta đến Thiên Quang Tiên giới chỉ là muốn mượn cái này, dùng Truyền Tống trận của các ngươi một chút.” Địa Huyền Tổ Long nói.

“Được, lập tức khởi động Truyền Tống trận cho Tổ Long!” Vị dị tộc Chuẩn Thánh kia ngay lập tức gật đầu nói.

Trong khu vực Tiên giới này, đối tượng không thể va chạm nhất chính là Long tộc.

Cùng với Truyền Tống trận khởi động, Địa Huyền Tổ Long biến mất.

Vị dị tộc Chuẩn Thánh đứng bên cạnh Truyền Tống trận cung tiễn sờ cằm, sắc mặt lộ vẻ trầm tư.

“Tổ Long của Long Tộc xuất hiện, vậy thì khẳng định trong Long tộc xảy ra chuyện lớn.

“Không được, ta phải tìm đạo hữu của Long Tộc hỏi một chút.” Vị Chuẩn Thánh kia nói rồi lấy Hậu thiên linh bảo chuyên dùng để thông tin vượt giới.

Sau khi trải qua một lần trao đổi, sắc mặt dị tộc Chuẩn Thánh kia lộ vẻ ngạc nhiên, đồng thời khóe miệng không kiềm được chảy nước bọt.

“Nếu Nhân tộc đã dám bôi nhọ thi thể của Long tộc thì quả nhiên là có dũng khí.”

“Chỉ là không biết bôi nhọ thế nào, nếu như đổi lại là ta thì nhất định phải làm thành đồ ăn.” Dị tộc Chuẩn Thánh nói, nước bọt không kìm được chảy xuống, kiểu việc này không phải hắn nghĩ ngày một ngày hai.

Chương 1077: Chất dinh dưỡng

Mười năm xuân thu luân chuyển, Từ Phàm vừa luyện chế xong một lò đan dược đã chờ được Bàng Phúc hắn rất mong đợi trở về.

“Đại trưởng lão, đây là tám phần mười trọng bảo thời gian trữ hàng của Thiên Đỉnh thương hội, ta dùng bảy phần mười giá thị trường mua về.” Bàng Phúc lấy ra một chiếc ảnh không gian nói.

Từ Phàm lập tức nhận lấy bảo Bồ Đào kiểm tra một phen.

Kết quả biết được trọng bảo thời gian trong nhẫn không gian có thể gia tốc hai vạn năm ngàn năm.

“Lại thêm những trọng bảo thời gian trong tay số hai, tấn cấp Kim Tiên dư dả.”

Trong lòng Từ Phàm thoáng chốc ổn định lại, ít nhất không cần chạy trốn vào Tinh vực tránh kẻ thù.

Lúc này, một tin tức từ Thiên Đỉnh thương hội chuyển tiếp đến trên pháp bảo truyền tin của Từ Phàm.

Chuyển tin tức vượt Tiên giới cũng là một trong các nghiệp vụ của Thiên Đỉnh thương hội, dựa theo khoảng cách giữa hai giới thu tiên ngọc hoặc Huyền Hoàng chi khí.

“Sư phụ, ta đang ở Tiên giới Minh Linh, thêm nửa năm nữa là có thể mang những trọng bảo thời gian kia trở lại tông môn.”

Từ Phàm nhìn tin tức Lý Huyền Đạo truyền về, lập tức mừng rỡ.

Giờ phút này hắn cảm giác được, nhiều khí vận công đức Nhân tộc trên người bản thân như thế rốt cuộc cũng xem như là có hiệu quả.

“Không dễ dàng mà, hiếm khi lợi hại được như vậy.” Từ Phàm không khỏi cảm khái nói.

“Chủ nhân, đại ca tốt của ngươi tới thăm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Mời tới trong tiểu viện.”

“Giờ này canh thật là chuẩn.”

Trong tiểu viện, một vò rượu Long Cốt, một bàn thức ăn mỹ vị.

Trong đó, gần một nửa thức ăn trên bàn là nấu ra từ thịt rồng.

Đệ tử toàn tông ăn thoải mái, tất cả đều đạt tới cực hạn, cũng chỉ mới ăn hết nửa con.

Nửa con còn lại Từ Phàm bảo Bồ Đào cất vào trong nguyên giới, dùng thời gian gần như bất động và phương pháp cất giữ tốt nhất, đảm bảo độ tươi của nửa con Chân Long kia.

“Lão ca, đây là thần đan đại bổ Huyền Hoàng ta đã luyện xong.” Từ Phàm cười, lấy ra một cái hộp ngọc đưa cho đại ca tốt.

“Lão đệ vất vả.”

“Khoảng thời gian này, lão ca thăm hỏi tất cả các đại thế lực, tra ra vô số tin tức liên quan tới Long tộc.”

“Cuối cùng, ta suy đoán ra được, Tổ Long tới thay Long Tiên cung ra mặt kia, rất có thể là xuất phát từ Thần Long giới bọn họ.”

“Muốn đến Mộc Nguyên Tiên giới, ở giữa ít nhất cách mấy trăm Tiên giới, thế lực rắc rối phức tạp.”

“Cho dù là Long tộc, có vài nơi cũng cần đi đường vòng trong Tinh vực phi hành vượt qua.”

“Sau đó ta lại tham khảo bản đồ phân bố Tiên giới, một vị Chuẩn Thánh muốn từ Thần Long giới đến Mộc Nguyên Tiên giới, ít nhất cần năm trăm năm.”

“Không loại trừ Long tộc có phương pháp nhảy vượt cự ly siêu viễn, ít nhất trong hai trăm năm, Tổ Long Long tộc không đến được Mộc Nguyên Tiên giới.” Ông lão tóc trắng khẳng định nói.

Phải biết mấy con số này, hắn thế mà phải tốn mấy năm mới tính được.

Đối với tiểu lão đệ Từ Phàm này, ông lão tóc trắng có thể nói là dụng tâm lương khổ.

“Bồ Đào suy tính ra sáu trăm năm, ta rút ngắn một nửa, không ngờ vẫn là không tính qua.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Trong hai trăm năm, lão đệ có có thủ đoạn nào ngăn cản con Tổ Long kia không, nếu như không có, ta có thể tiến cử cho lão đệ, tìm kiếm một Tiên triều bảo hộ.” Ông lão tóc trắng nói.

“Tiên triều bảo hộ?” Từ Phàm hơi nghi hoặc.

Đối với thế lực tiên triều trong Tam Thiên giới, trước mắt hắn chỉ mới nghe qua Tiên triều Đại Chu từ chỗ đại ca tốt.

Tìm kiếm tiên triều bảo hộ cũng nằm trong phạm vi Từ Phàm cân nhắc.

“Đúng vậy, thế lực hiện nay bên chúng ta có thể tiếp xúc được chỉ là Tiên triều Đại Càn và Đại Chu.”

“Nghe đồn Tiên chủ Tiên triều Đại Càn thích ăn tim rồng, gan phượng, sớm đã là tử thù với Long tộc.”

“Nếu không phải những năm này Long tộc gọi những Long tộc khác bên ngoài trở về đại thế giới bản nguyên, phỏng chừng Long tộc còn đang đại chiến với Tiên triều Đại Càn.”

“Ta có chút quan hệ trong Tiên triều Đại Càn, đến lúc đó ngươi mang tông môn đến trong phạm vi thuộc sở hữu của Tiên triều Đại Càn, Tổ Long Long tộc kia nhất định không dám đến.” Ông lão tóc trắng nói.

“Đa tạ lão ca lo lắng vì chuyện của ta.” Từ Phàm đầu tiên là cảm tạ nói.

“Tổ Long Long tộc tới, ta tự có biện pháp đối phó.”

“Ta tin tưởng lão đệ.” Ông lão tóc trắng gật đầu.

Uống rượu ăn thịt rồng, sau khi xong chuyện, ông lão tóc trắng rời đi rất vui vẻ.

Từ Phàm ngồi trong tiểu viện quan sát toàn bộ tông môn.

“Không tệ, gần đây tông môn thế nào?” Từ Phàm điềm tĩnh hỏi.

“Hiện nay toàn bộ tông môn phát triển tốt đẹp, toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn đã vào Chân Tiên cảnh.”

“Trong đó đệ tử chạm đến cảnh giới Kim Tiên tổng cộng có hai trăm linh tám người.”

“Toàn bộ học viện các đệ tử bên ngoài mở đã tiến vào trạng thái lợi nhuận.”

“Có một vài học viện tổng hợp đã có thể buông tay, để học viên dạy ra thay thế lão sư.”

“Thương hội đệ tử đạo Thương Đạo mở, hiện tại đã thành lập phân bộ trong tất cả đại Tiên vực tại Tiên giới, lợi nhuận hàng năm không kém hơn lợi nhuận chia phần từ học viện.”

“Hiện nay bảo khố tông môn ...”

Bồ Đào báo cáo từng việc một, Từ Phàm nghe đến khóe miệng từ từ nhếch lên.

“Tông môn càng ngày càng tốt.” Từ Phàm cảm khái nói.

Lúc này trên bầu trời có một đám tiên hạc từ ngưng tụ từ tiên linh chi khí bay qua.

Tách ra đóa đóa tường vân, phát ra âm thanh vui sướng trên bầu trời.

Nơi xa hơn có một đôi phượng hoàng do tiên linh chi khí thuộc tính hỏa ngưng tụ thành, nhẹ nhàng nhảy múa trên không trung.

Thỉnh thoảng còn có thể chào hỏi đệ tử đi qua trên bầu trời.

Trải qua nhiều năm phát triển như vậy, những thần thú ngưng tụ từ tiên linh chi khí này, đã sinh ra trí tuệ của mình.

Mặc dù không có chiến lực gì, nhưng tính thưởng thức rất mạnh.

“Hôm nay làm sao vậy, nhiều tiên linh thú trên trời như vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, hôm nay là ngày mưa long hồn.” Bồ Đào nói.

“Ha ha, ngươi không nói ta đột nhiên quên.” Từ Phàm bừng tỉnh đại ngộ.

Ba con Chân Long Kim Tiên đều bị Từ Phàm diệt trừ ý thức, nhưng là thuần long hồn vẫn còn đó.

Hàng năm vào thời gian đặc biệt, Tụ Linh trận cấp Hậu thiên linh bảo trong Ẩn Linh môn đều sẽ tiêu hao một chút bản nguyên long hồn, tạo một trận mưa long hồn.

Dùng để tưới đều sinh linh trong Ẩn Linh môn.

Đệ tử Ẩn Linh môn ăn Toàn Long yến, sinh linh, hoa cỏ, cây cối trên Ẩn Linh đảo cũng đã nhận được tưới đều.

Một vài linh dược mấy ngàn năm trên Ẩn Linh đảo, thậm chí sắp hóa thân thành dược linh.

Những thụ linh, hoa yêu cắm rễ trên Ẩn Linh đảo, càng thêm vui sướng.

Kết quả là, những thụ linh, hoa yêu di chuyển đến Ẩn Linh đảo kia, sùng kính đối với Đại trưởng lão đạt đến cực điểm.

“Hiến dâng vì Đại trưởng lão!!”

Trên bầu trời mưa long hồn rơi lất phất, loáng thoáng thấy được một hư ảnh Chân Long đang ngao du trong tầng mây trên bầu trời.

Từ Phàm lẳng lặng cảm nhận được năng lượng trong mưa long hồn, hài lòng gật đầu.

“Không tệ, mặc dù chỉ có thể miễn cưỡng tăng cường tiên hồn một chút cho các đệ tử, nhưng quả thật có hiệu quả đối với những hoa cỏ, cây cối và Yêu bộ.” Từ Phàm nhìn một loại cuồng hoan khác trong Ẩn Linh đảo.

Vô số kỳ hoa, dị thảo, thụ yêu, thánh dược đều thỏa thích vươn cành lá của mình, nghênh đón luân hồi.

Một hư ảnh cây Vạn Vật xuất hiện trong vùng bình nguyên phía sau chủ phong, thỏa thích hấp thu mưa long hồn.

Ngay vào lúc này, trong hư ảnh cây Vạn Vật đột nhiên có thêm một sợi tơ vàng kim.

“Bồ Đào, lấy ra một long hồn, làm chất dinh dưỡng cho cây Vạn Vật.”

Chương 1078: Điều kiện của cây Vạn Vật Tiên phẩm

“Cây Vạn Vật này rốt cuộc cũng sắp tiến hóa đến cấp Tiên phẩm, quả nhiên là không dễ dàng.” Từ Phàm thở dài nói.

Trước đây trong đầu Từ Phàm có một kế hoạch, đó chính là bồi dưỡng cây Vạn Vật đến Tiên phẩm.

Lại lợi dụng đặc tính của cây Vạn Vật, lấy được lượng lớn trọng bảo thời gian.

Nhưng sau đó mới bồi dưỡng một chút thì Từ Phàm phát hiện, thứ này quá phí tiên ngọc.

Dựa theo lời Bồ Đào nói, muốn bồi dưỡng cây Vạn Vật đến Tiên phẩm, đó chính là một cái động không đáy.

“Chủ nhân, căn cứ theo suy đoán cây Vạn Vật tiếp nhận được năng lượng long hồn, muốn để kim tuyến che kín cả cây Vạn Vật, ít nhất cần có mười long hồn Kim Tiên.”

Bồ Đào nói, điều ra một màn sáng chiếu trước mặt Từ Phàm, phía trên biểu hiện ra số lượng Chân Long từ Kim Tiên trở lên trong Long Tiên cung.

“Nói như vậy vẫn là dư dả có thừa, tổng cộng hai mươi sáu Chân Long Kim Tiên, bị ta giết ba con, còn lại hai mươi ba con.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Chọn ra chín con thực lực mạnh nhất làm thành một chiếc thuyền Cửu Long, còn mười bốn con khác, một nửa làm đồ ăn, một nửa làm con rối Thần thú hộ tông.”

Trong vài ba câu liền hoạch định xong vận mệnh về sau của những con Chân Long Kim Tiên này.

“Bên kia còn có năm con Chân Long Đại La, chờ sau khi ta trở thành Kim Tiên trấn áp toàn diện, sau này xem tình huống, làm thành tọa kỵ ban thưởng cho đệ tử tông môn.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, từng đạo nhân quả liền đè xuống Từ Phàm.

Ác ý trần trụi của hắn đối Long tộc đã bị thiên đạo Tiên giới cảm nhận được, trước tiên hạ xuống nhân quả.

Mưa long hồn vẫn còn tiếp tục, Từ Phàm đi đến trong lương đình tiểu viện.

Vừa thưởng thức trà, vừa thưởng thức Ẩn Linh môn trong mưa bụi.

Nhưng vào lúc này, một đạo kim quang từ trong động phủ Vương Hướng Trì phóng lên tận trời.

Cuối cùng hóa thành từng đạo kim quang chiếu xuống trong toàn bộ tông môn.

Trời giáng đại đạo điềm lành theo sau rơi vào trong một dòng sông lớn đột nhiên xuất hiện trong hư không.

Đại đạo điềm lành rơi trong xuống dòng sông, chậm rãi che đi hư ảnh bộ dáng một nữ tử.

Một luồng khí tức Kim Tiên phát ra từ trong động phủ Vương Hướng Trì.

Sau khi thiên dị tượng biến mất, lại khôi phục yên tĩnh.

Chỉ còn mưa long hồn đang rơi mịt mù trong Ẩn Linh môn.

“Đồ tức ta tấn cấp đến Kim Tiên, quả thật không dễ dàng.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc này, hai bóng dáng một nam một nữ xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Đa tạ sư phụ lúc trước ban thưởng trà Đại Đạo.” Cặp đôi hành đại lễ, cảm kích nói.

Từ Phàm hơi đưa tay, đỡ hai người quỳ trên mặt đất lên.

“Lời của các ngươi giống như xem là là người ngoài đấy.”

“Tu vi Kim Tiên của Mộc trưởng lão còn chưa ổn định, tranh thủ trở về củng cố tu vi đi.” Từ Phàm nhìn về phía Mộc Đại, ôn hòa nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Mộc Đại nhìn Vương Hướng Trì một cái rồi rời đi.

Trong lương đình tiểu viện chỉ còn lại Từ Phàm và Vương Hướng Trì.

“Ngươi chạm đến cảnh giới Kim Tiên đã lâu, nhưng vì sao lâu như vậy mà cũng chưa thấy ngươi có chỗ tinh tiến gì trong cảnh giới Kim Tiên vậy?” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì hỏi.

Tên tiểu tử này dám lười biếng tu luyện, nhất định không thể nhẹ nhàng tha thứ.

“Sư phụ, mặc dù đồ nhi đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, nhưng cũng cảm giác được cảnh giới này đã là cực hạn của đồ nhi.”

“Đồ nhi đã từng thử đột phá, nhưng lại không có kết quả gì.”

“Thay vì như vậy, còn không bằng chờ khi đồ nhi đến Kim Tiên cảnh lại tu luyện tiếp.” Vương Hướng Trì có chút nhụt chí nói.

Không phải hắn muốn chùng xuống, chỉ là lấy loại thiên tư do tích trữ này của hắn, tu luyện tới đây đã là cực hạn.

“Kim Tiên còn chưa tới mà đã chùng xuống cho ta rồi.”

“Thời gian còn sớm lắm.” Từ Phàm nhìn Vương Hướng Trì nói.

“Tức phụ ngươi đang nghiêm túc tu luyện đột phá đến Kim Tiên.”

“Mà ngươi, vậy mà lại bắt đầu trầm mê trong những trò chơi hư ảo trong tông môn, ngươi không sợ sau này chênh lệch quá lớn, tức phụ ngươi sẽ ghét bỏ ngươi sao?” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

Nghe thấy lời sư phụ hỏi, Vương Hướng Trì gãi đầu.

“Thiên tư của ngươi tu luyện đến đây quả thật là đến cực hạn.”

“Nhưng trong đó còn có một số không gian có thể khai thác được, ngươi về trước chuẩn bị một chút, vi sư luyện chế vài thứ cho ngươi.”

“Đến lúc đó ngươi thừa dịp khi tức phụ ngươi củng cố tu vi Kim Tiên, hoàn thành những nhiệm vụ ta đặt ra cho ngươi.”

“Đến lúc đó cho dù tu vi ngươi không có tiến bộ, vi sư cũng sẽ không trách ngươi.” Từ Phàm nói, đuổi Vương Hướng Trì đi.

Thông qua chuyện này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một vài chuyện khác.

Bên phía mấy đồ đệ bảo bối mà hắn thu, có vẻ như sau khi đến cảnh giới Kim Tiên đều đã là cực hạn.

Nói đơn giản chính là, không có mệnh Đại La thánh giả.

“Đây là một chuyện tương đối phiền não, sau khi tấn cấp đến Kim Tiên cảnh, lại tu luyện lên thì không có liên quan quá nhiều đến tư chất.” Từ Phàm suy tư nói.

Sau khi đến Kim Tiên cảnh liền phải đề cập đến dòng sông thời gian.

Muốn thoát khỏi dòng sông thời gian, phải đề cập đến rất nhiều thứ, không đơn thuần chỉ dựa vào tư chất là có thể giải quyết.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên bầu trời phía xa.

“Chủ nhân, Đại La trưởng lão của Vạn Thánh Tiên môn đến thăm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Nghênh đón đến trong Nghênh Khách điện.” Từ Phàm nói xong liền vượt bậc thềm không gian đi tới Nghênh Khách điện.

Không bao lâu sau, trong Nghênh Khách điện, một vị nam tử tràn đầy chính khí hạo nhiên đi đến.

“Hoan nghênh tiền bối đến, làm tông môn ta bồng tất sinh huy, thánh quang xoay chuyển lâu dài không dứt.” Từ Phàm cười nói.

“Lần này ta đến đây là muốn mời quý tông môn cùng nhau chống lại dị tộc tiền tuyến.”

“Bởi vì Long Tiên cung âm thầm trợ giúp, tình thế tiền tuyến những năm này càng ngày càng nghiêm trọng, tốc độ mất đi Tiên vực đã vượt xa dự đoán.” Đại La trưởng lão của Vạn Thánh Tiên môn nói.

“Chiến tranh chủng tộc, người người đều có trách nhiệm, những năm này tông môn ta đã điều động không dưới trăm vạn con rối Chân Tiên đi đến tiền tuyến.” Lúc Từ Phàm nghe xong những lời này nói.

“Đại trưởng lão có lẽ đã hiểu nhầm ý ta, ta muốn mời Đại trưởng lão tham gia chiến đấu cấp Kim Tiên.”

“Không nhiều, chỉ cần có thể trấn thủ một Tiên vực ở tiền tuyến là được rồi.” Đại La trưởng lão Vạn Thánh Tiên môn bình tĩnh nói.

“Nếu như Đại La xuất thủ thì làm sao bây giờ, hơn nữa trưởng lão hẳn là biết, nhân quả tông môn ta dính phải liên quan đến Tổ Long Long tộc.”

“Nếu như trong biên giới có Đại La dị tộc xuất thủ, phía Nhân tộc sẽ lập tức ngăn cản.”

“Hiện tại chiến đấu trong biên giới vẫn chỉ là giai đoạn Đại La đấu Đại La.”

“Cho nên Đại trưởng lão không cần lo lắng.”

“Về phần Tổ Long Long tộc, đến lúc đó lão tổ tiên tông ta sẽ ra tay, có thể giúp ngăn cản được phần nào.” Đại La thánh giả của Vạn

Thánh Tiên môn nói.

Đối với ân oán của Ẩn Linh môn và Long tộc, hắn cũng không dám ôm đồm nhiều việc.

“Đại trưởng lão, mặc dù hiện tại phần lớn Long tộc đã trở về Bản Nguyên giới, nhưng thực lực lại không yếu bớt.”

“Các ngươi và Long tộc rơi xuống cảnh này, tất cả đại thế lực trong lãnh thổ Nhân tộc chúng ta mặc dù có chút khó xử.”

“Nhưng có một điểm có thể cam đoan với ngươi, trong lãnh thổ Nhân tộc tuyệt đối sẽ không để Tổ Long Long tộc kia diệt Ẩn Linh môn các ngươi.” Đại La trưởng lão của Vạn Thánh Tiên môn cam đoan nói.

Nghe nói như vậy, Từ Phàm sững người, dường như tất cả đại thế lực Nhân tộc Tiên giới không đoàn kết đến bước này chứ nhỉ.

Chương 1079: Thiên Ma

Số hiệu Tiên Ẩn đang bay về hướng hàng đạo của Vô Vọng Tiên giới, phân thân số hai ở trong phòng điều khiển chính nhìn tinh hà phía xa.

“Haiz, sớm biết mang thêm nhiều đệ tử đến đây, như vậy ít nhất còn có thể có người tâm sự.”

“Trước kia còn có Lý Huyền Đạo, hiện tại chỉ còn lại ta và con rối, thật muốn trở về tiếp tục luyện khí mà.”

“Thực ra vừa luyện khí, vừa tán gẫu, vừa xem phim cùng số hai vẫn rất tự tại.” Phân thân số hai xoa tay nói.

“Nếu không phải khống chế số hiệu Tiên Ẩn, ta thật muốn thay Lý Huyền Đạo trở về đưa trọng bảo thời gian.”

Vào úc này, khi số hiệu Tiên Ẩn tránh ra từ trong không gian tiến vào tinh vực, chuẩn bị tụ lực tiến hành lần nhảy tiếp theo.

Phân thân số hai đột nhiên cảm thấy cách cạnh phi thuyền không xa có dao động chiến đấu.

Giọng nói từ Bồ Đào cũng vang lên.

“Chủ nhân, kiểm tra thăm dò được cách chỗ này ít nhất ngoài mười triệu dặm có dao động chiến đấu, căn cứ vào kiểm tra thăm dò, ít nhất là cấp Kim Tiên.”

“Dừng lại, nấp đi!”

“Xem thử có thể vớt một đợt không rồi lại đi.” Phân thân số hai hưng phấn nói.

Trên đường đi nhàm chán, hiếm khi đụng được chút chuyện thú vị.

Trước đây khi luyện chế số hiệu Tiên Ẩn cũng đã bỏ ra khá nhiều công sức cho phương diện ẩn nấp.

Chỉ cần số hiệu Tiên Ẩn ẩn nấp trong tinh vực, cho dù là Đại La thánh giả cũng khó có thể phát hiện được, càng đừng nói là Kim Tiên.

Số hiệu Tiên Ẩn khởi động tiên trận ẩn nấp, ẩn vào trong tinh vực, chậm rãi áp sát đến chỗ phát ra dao động chiến đấu.

Số hiệu Tiên Ẩn càng đến gần, dao động từ chiến đấu càng lớn.

Lúc sắp tiếp cận đến trung tâm chiến đấu, ánh mắt phân thân số hai lộ ra thần sắc thú vị.

“Lại là Kim Tiên Phật đạo, nếu không phải bản thể từng chú ý đến Phật đạo, ta còn tưởng rằng trong Tam Thiên giới không có phật tu phiên bản này.” Phân thân số hai cười nói.

Chỉ thấy ở nơi xa, ba vị Kim Tiên Phật đạo đang vây công một Thiên Ma vực ngoại cảnh giới Đại La.

Chỉ thấy Thiên Ma vực ngoại cảnh giới Đại La hiện hình sương khói, quần nhau với ba Kim Tiên Phật đạo kia.

“Lại nói, Phật đạo này quả nhiên là thiên khắc thiên ma, ba vị Phật đạo, hôm nay vậy mà dám vây công tên Thiên Ma vực ngoại cảnh giới Đại La này.”

“Quả nhiên là một vở kịch hay, Bồ Đào, làm cho ta một bàn món ăn để hóng chuyện, coi như là thời gian thả lỏng trên đường đi.” Phân thân số hai nhìn chiến đấu phía xa cười ha ha nói.

Không quá lâu sau, một con rối bưng bia và xiên nướng đi tới.

Bồ Đào còn dịch chuyển phi thuyền đến vị trí quan chiến tốt nhất.

“Bồ Đào, ghi lại số liệu chiến đấu cảnh giới Đại La này, toán lực phân thân này của ngươi đủ không?” Phân thân số hai uống bia, ăn xiên nướng cười hỏi.

“Toán lực của phân thân đã bắt đầu sử dụng vượt qua chín phần mười, miễn cưỡng còn có thể duy trì.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc Bồ Đào đang nói chuyện, một luồng kim quang Phật đạo loé lên, xém chút lóe mù mắt phân thân số hai.

Một pho tượng cự phật kim quang không biết bao nhiêu ngàn vạn dặm xuất hiện trong tinh vực.

Sau đó duỗi ra cự thủ chụp tới Thiên Ma vực ngoại.

Cự chưởng kim phật và tinh vực ma sát khuếch tán ra dao động, chấn động không biết bao nhiêu tỉ dặm tinh vực.

Số hai phân thân tận mắt nhìn thấy Kim Tiên dị tộc bị lực lượng chấn động ép ra.

Chỉ là lực lượng chấn động này, Kim Tiên bình thường cũng không gánh được.

Còn may là phân thân số hai trốn trong số hiệu Tiên Ẩn, không nhận chút ảnh hưởng nào từ dao động này.

“Ta đếm xem, nhỏ ma tước trốn phía sau này thật đúng là không ít.” Phân thân số hai đưa mắt quét qua, thấy được hơn mười Kim Tiên dị tộc.

“Bồ Đào, trong kho số liệu của ngươi có tư liệu về Thiên Ma vực ngoại này không?” Phân thân số hai tò mò hỏi.

Hắn cảm giác những Kim Tiên dị tộc này vây quanh ở đây, nhất định có liên quan đến Thiên Ma vực ngoại này.

“Thiên Ma vực ngoại, vừa là kẻ địch lớn nhất cảnh giới Kim Tiên, cũng là thuốc bổ tốt nhất.”

“Thiên Ma vực ngoại cấp Kim Tiên và Kim Tiên trở lên, trải qua bí pháp điều chế, có thể làm đan dược xúc tiến tốc độ tu luyện Kim Tiên.”

“Thứ tốt nhất chính là bản nguyên Thiên Ma vực ngoại, có thể tẩm bổ tiên hồn, gia tăng cường độ cực lớn.”

“Có trợ giúp rất lớn đối với Kim Tiên muốn thoát khỏi dòng sông thời gian.” Bồ Đào phổ cập khoa học.

“Chúng ta giành về con Thiên Ma vực ngoại cảnh giới Đại La này, có thể bán bao nhiêu tinh Huyền Hoàng chi khí?” Phân thân số hai đột nhiên tò mò hỏi.

“Không có tư liệu ghi chép, nhưng từng có ghi chép một con Thiên Ma vực ngoại cấp Kim Tiên đổi được sáu món Hậu thiên linh bảo.”

“Vậy con Đại La Thiên Ma này chẳng phải là có thể đổi được Tiên thiên linh bảo sao.” Tốc độ gặm xiên, uống bia của phân thân số hai cũng chậm lại.

Nhìn thiên ma Đại La sắp bị bắt mà chảy nước miếng.

Lúc này, Thiên Ma vực ngoại cấp Đại La đã bị cự phật vững vàng khống chế lại.

Sau đó cự phật biến mất, biến thành ba vị Kim Tiên Phật đạo.

Mà con Thiên Ma vực ngoại cấp Đại La bị vây trong một chiếc lồng giam ngưng tụ từ kinh văn phật đạo.

Thiên Ma vực ngoại hình dáng một đoàn sương mù nhìn về phía ba Kim Tiên Phật đạo, vô cùng không cam lòng.

“Nếu không phải là ta bị kia lão lừa trọc kia làm bị thương, phong bế thông đạo quay về Bản Nguyên giới của ta, hiện tại sao ta lại bị đám tiểu bối các ngươi lừa gạt ở đây được.” Thiên Ma vực ngoại phẫn hận nói.

“Dầu thắp trong một ngọn đèn dầu trước điện Phật Tổ ta đã sắp khô cạn, ngươi vừa lúc có thể lên thay thế.”

“Ngươi yêu hoặc chúng sinh, bây giờ rơi vào tình cảnh này, cũng coi như là trừng phạt đúng tội.” Một Kim Tiên Phật đạo trong đó nói.

Hai Kim Tiên Phật đạo khác thì lại nhìn về phía Kim Tiên dị tộc xung quanh bọn họ.

“Các vị thí chủ, xem ngã phật đấu pháp Thiên Ma có cảm nhận gì?”

“Không bằng tất cả đều đến Phật giới ta kể ra một chút cảm nhận, thế nào?” Hai vị Kim Tiên Phật đạo kia cười hỏi.

“Ba vị Phật chủ, chúng ta chỉ là tới đây trợ uy, tuyệt đối không có ý khác, bây giờ chiến đấu đã kết thúc, chúng ta cũng nên rời đi.”

Đông đảo Kim Tiên dị tộc tứ tán rời đi, phân thân số hai cũng chuẩn bị rời khỏi.

“Gặp được một vở kịch muộn, xâu và bia này đều hết, ăn xong kịch cũng xong, cực kỳ không thú vị.” Phân thân số hai quệt miệng nói.

Nếu hắn có tu vi Kim Tiên, thế nào cũng giúp Đại La Thiên Ma vực ngoại kia một phen, để màn trình diễn được lâu hơn một chút.

Số hiệu Tiên Ẩn trong bóng tối lặng lẽ thay đổi phương hướng, lại lần nữa bay về hướng Tiên giới.

Không quá lâu sau cũng đã đạt tới tốc độ cao nhất, bắt đầu di chuyển vượt không gian.

Lúc phân thân số hai đang chuẩn bị uống hết bia và ăn xiên nướng còn lại, đột nhiên có một chút mệt mỏi quét qua.

“Có chút thú vị, Bồ Đào, xem chừng phi thuyền, ta ngủ một giấc trước.” Phân thân số hai nói xong nhắm mắt lại, ngủ.

Lúc này, Từ Phàm đang cá mặn trong Ẩn Linh môn, đột nhiên cũng cảm nhận được một chút buồn ngủ.

“Tức phụ lại tìm đến ta sao!” Từ Phàm đột nhiên vui vẻ nói, sau đó trở lại trong phòng ngủ nhỏ của mình.

Lúc này, tại mộng cảnh hư vô khu vực, Từ Phàm số một số hai xuất hiện.

“Bản thể, ngươi nhận được tin tức từ Huyền Đạo chưa?” Phân thân số hai nhìn thấy Từ Phàm lập tức hỏi.

“Nhận được, nhưng vấn đề quan trọng nhất bây giờ là, ngươi có phải nên giải thích chút không.” Từ Phàm điềm tĩnh hỏi, không phải là tức phụ đang gọi hắn, rất khó chịu.

“Lúc ta đang đi thuyền tròng tinh vực, xem một trận náo nhiệt.”

“Ba Kim Tiên Phật đạo vây đánh một Đại La Thiên Ma vực ngoại, đáng tiếc chỉ xem được một vở kịch muộn.”

“Nhưng nên chết thì không chết, thiên ma kia không biết dùng phương pháp gì, phụ thân đến trên người của ta.”

“Hiện tại là tình huống thế nào.”

Lúc phân thân số hai đang nói, trên bầu trời hiện ra một đôi cự nhãn màu đỏ tươi.

Chương 1080: Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại

Đôi cự nhãn màu đỏ tươi hiện lên trên bầu trời, không khiến cho cảm xúc của Từ Phàm và hai phân thân khác chập trùng chút nào, giống như là một vật phẩm trang sức bình thường bên cạnh.

“Bản thể, đừng nhìn hắn ít thịt, nhưng hắn biết được nhiều lắm.”

“Thiên Ma vực ngoại cấp Đại La, loại đồ tốt này thế mà khó tìm lắm đấy.” Phân thân số hai cười hê hê nói.

Thiên Ma vực ngoại, lơ lửng vô định, không chỗ ở cũng không có chỗ cố định.

Có thiên phú thần thông có thể xuyên thẳng qua trong thần thức sinh linh, ngoài đại đạo Tam Thiên giới khắc chế cực kỳ cá biệt ra, gần như xem như là ở trạng thái vô địch.

“Việc biết nhiều, trực tiếp sưu hồn, hóa thành số liệu để Bồ Đào trữ vào là được.”

Từ Phàm vừa dứt lời, một cự thủ từ trên bầu trời chụp xuống, trực tiếp vây khốn đôi cự nhãn đỏ tươi giữa bầu trời kia.

“Bốp ~.”

Theo từng tiếng vang trong trẻo vang lên, vị trí thế giới ba người trở nên sáng lên.

Thiên Ma vực ngoại cũng không chỗ che thân dưới cự thủ.

Thiên Ma lúc này càng giống là một quả cầu thịt mọc đầy lông đen.

Lúc này, cự nhãn vốn đỏ tươi tàn bạo lúc này tràn đầy khác biệt.

Lại mọc trên một quả cầu thịt lớn mọc đầy lông đen, vô cùng buồn cười.

“Dù gì cũng là Đại La Thiên Ma vực ngoại, làm việc không thể thận trọng một chút sao?”

“Còn chưa hiểu rõ tình huống mà đã tùy tiện xuất thủ, điều này chính là tối kỵ của Thiên Ma vực ngoại đó.” Từ Phàm nhìn quả cầu thịt lớn mọc đầy lông đen cười ha ha nói.

Chuyện này khiến hắn nhớ tới Mộng Yểm trước kia, cứ lao thẳng vào mình, quả nhiên là một chút cơ hội cũng không chừa cho bản thân.

“Ta…” Quả cầu thịt cảm nhận áp lực cự thủ chụp lên người một chút, trong lúc nhất thời lại có chút nghèo lời.

Trước đây khi hắn bị ba Kim Tiên Phật đạo vây khốn, dùng bí pháp lấy một tia bản nguyên chạy ra.

Nhưng tình huống lúc ấy, xung quanh chỉ có một Chân Tiên là phân thân số hai, không chọn hắn thì chọn ai?

Đại La Thiên Ma vực ngoại, vốn là ảo tưởng xâm chiếm ý thức phân thân số hai, lấy đó làm bàn đạp trở về Bản Nguyên giới, như vậy là hắn có thể nhanh chóng khôi phục thực lực.

“Đã không có chuyện gì thì xử lý con tiểu Thiên Ma này đi, xong rồi thì nhanh tản đi, chậm nữa thì Tiên khí ta luyện chế kia liền không cứu lại được.” Phân thân số một ở bên cạnh nói.

“Đừng có gấp chứ, trước tiên để con tiểu Thiên Ma này sang một bên.” Từ Phàm nói xong, sau đó dùng hai tay nặng nề đập lên vai phân thân số hai.

“Số hai, lần này ngươi làm thật tốt lắm, không hổ là phân thân của ta.”

“Chờ sau khi ngươi cầm bí tàng Tiên Đế về, phê chuẩn cho ngươi kỳ nghỉ mười năm với một tỷ tiên ngọc, thỏa thích đi happy!” Từ Phàm cười nói.

Phân thân số hai làm việc thật sự rất lợi hại, cho nên Từ Phàm cũng bỏ đi keo kiệt trước kia, khen thưởng thật lớn.

Nghe xong lời Từ Phàm nói, phân thân số một không vui.

“Bản thể, ta với số hai là một tiểu đoàn thể, ngươi không thể nặng bên này nhẹ bên kia, muốn khen thưởng cũng hẳn là cùng nhau khen thưởng.”

“Chuyện này ngươi phái ta ra ngoài, ta cũng có thể làm được như số hai.” Phân thân số một ồn ào nói.

“Vậy được, khen thưởng bình quân, mỗi người một kỳ nghỉ năm năm và năm trăm triệu tiên ngọc.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Phân thân số hai vừa định có lời muốn nói, liền bị phân thân số một chặn lại.

“Số hai, kỳ nghỉ dài như vậy mà chỉ một mình ngươi hưởng thụ, vậy thì buồn chán cỡ nào.”

“Phong thủy luân chuyển, ta nhớ được việc tốt của ngươi, đến một ngày nào đó sẽ có hồi báo.”

Phân thân số một nói xong cũng không cho số hai cơ hội, trực tiếp mang phân thân số hai rời khỏi thế giới này.

Lúc này, trong cả thế giới chỉ còn lại Từ Phàm và quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

“Ta nên xử lý ngươi thế nào đây.” Từ Phàm nhìn quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại, suy tư nói.

“Ngươi tốt nhất thả ta ra, cho dù bây giờ ngươi giết chết ta, một tia bản nguyên của ta cũng có thể trở về Bản Nguyên giới.”

“Đến lúc đó chờ ta khôi phục lại, chắc chắn nhập vào tâm thần ngươi, khống chế thân thể ngươi, giết chết toàn bộ người bên cạnh ngươi!” Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại lộ ra răng nanh uy hiếp.

Một tia chớp màu vàng kim từ bầu trời đánh xuống, trực tiếp bổ vào trên người quả cầu lông màu đen.

“Aaaaa!!!”

“Đây là cái gì, tại sao lại đau như thế!!”

Còn chưa nói xong, trên bầu trời lại có một tia chớp màu vàng kim đánh xuống.

Toàn bộ không gian vang vọng tiếng kêu thống khổ của quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

“Đây là thần lôi xen lẫn khí vận công đức Nhân tộc, là thứ Thiên Ma vực ngoại các ngươi rất thích.”

Lại một tia chớp màu vàng kim đánh xuống, âm thanh thống khổ lại vang lên lần nữa.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay, một loại lực lượng vô hình bắt đầu rút ra bản nguyên từ bên trong quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

Một âm thanh càng thêm tuyệt vọng vang lên.

Rút ra một nửa bản nguyên Từ Phàm mới dừng tay.

Một vật chất đen nhánh hiện lên trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Nhìn thấy đoàn vật chất màu đen này, trong lòng Từ Phàm dâng lên một loại khát vọng, đó chính là hấp thu đoàn vật chất này có thể lớn mạnh tiên hồn.

“Chỉ một chút bản nguyên Thiên Ma vực ngoại này là có thể khiến một phàm nhân vốn không có tư chất biến thành thiên tài tu luyện, thậm chí có thể ngưng tụ chiến thể.”

“Bản nguyên Thiên Ma vực ngoại quả nhiên là vật đại bổ.” Từ Phàm nói xong nghĩ đến vấn đề hắn còn đang suy nghĩ hôm qua.

“Nếu như là toàn bộ bản nguyên một Đại La Thiên Ma, phải chăng có thể đẩy một Kim Tiên lên Đại La.” Từ Phàm tính ra nói.

“Ha ha ha.”

Một âm thanh điên cuồng vang lên.

“Còn toàn bộ bản nguyên của Đại La Thiên Ma? Ngươi cho rằng ngươi là đám lão lừa trọc Phật đạo kia sao!”

“Nói cho ngươi, trong Tam Thiên giới này ngoài mấy loại đại đạo lác đác chẳng có bao nhiêu uy hiếp được đến Thiên Ma vực ngoại ta ra, thủ đoạn còn lại vô hiệu toàn diện.”

“Nếu không phải ta mới vừa tấn cấp Đại La Thiên Ma vực ngoại, bị lão lừa trọc kia tìm được cơ hội phong bế thông đạo quay về Bản Nguyên giới của ta, sao ta có thể ở đây chịu vũ nhục của ngươi thế này?”

Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại điên cuồng gào thét.

“Phật đạo, đạo Luân Hồi, đạo Thôn Phệ, đạo Âm Dương, Ma đạo…”

“Thật ra không ít như trong tưởng tượng của ngươi vậy đâu.” Từ Phàm nói ra từng dạng.

“Vậy thì lại thế nào, ngoài Phật đạo và đạo Luân Hồi khắc chế ra, còn lại chỉ có thể đối kháng Thiên Ma vực ngoại thôi.”

“Rơi vào trong tay thiên kiêu Nhân tộc như ngươi, coi như ta không may.”

“Hút đi bản nguyên của ta, ta có cơ hội phục sinh lần nữa, đến lúc đó trừ lão lừa trọc, thì chính là ngươi.”

“Chờ đó đi, ta nhất định sẽ trở về!”

Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại nói xong bắt đầu bành trướng, muốn tự bạo bản nguyên, hoàn toàn tử vong trong không gian này.

Từ Phàm cũng không ngăn cản, lẳng lặng nhìn quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

Quả cầu lồng cứ luôn bành trương, lúc cảm giác hắn muốn đến cực hạn tự bạo.

Thân thể hắn đột nhiên không bị khống chế, lại biến trở về đến bộ dáng lúc trước.

“Thú vị đấy, vào trong tiên hồn ta, liền muốn đi không rõ không ràng vậy sao?” Từ Phàm hơi mỉm cười.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, trả về bản nguyên hấp thu từ trên người Thiên Ma vực ngoại vừa rồi.

“Ở yên trong không gian tiên hồn của ta đi, từ từ đến, sau này có cơ hội, ta sẽ tìm đến tất cả huynh đệ tỷ muội của ngươi.”

Vừa nãy Từ Phàm thông qua bản nguyên Thiên Ma vực ngoại ngược về thông đạo Bản Nguyên giới, nhưng không có thu hoạch.

Cho nên hắn muốn nuôi con Thiên Ma vực ngoại này, chờ sau khi hắn tấn cấp đến Kim Tiên lại đến xử lý con Đại La Thiên Ma vực ngoại đã từng này.

Chương 1081: Đàm phán

Một chiếc lồng được ngưng tụ bởi khí vận công đức của Nhân tộc vây chặt quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

Cuối cùng Từ Phàm trở về trong bản thể.

Cự hồ, Từ Phàm ngồi trên Diệp Thiên chu, mặc cho thuyền cô độc đi theo chiều gió.

Hắn nghĩ tới câu nói cuối cùng của Đại La trưởng lão Vạn Thánh Tiên môn nói với hắn.

“Nếu như lúc bình thường, chúng ta sẽ không quan tâm những ân oán giữa Ẩn Linh môn ngươi và Long tộc.”

“Nhưng hiện tại đã khác, chính là nhân dịp Nhân tộc của Mộc Nguyên Tiên giới gặp lúc nguy nan, lúc này lại không đoàn kết, lại không ngưng tụ khí vận, rất dễ dàng bị những dị tộc kia lợi dụng, công phá từng phương diện một.”

“Cho nên nói thời khắc này quan trọng, các thế lực lớn của Nhân tộc nhất định phải cùng nhau gánh vác.”

Nếu vào lúc này còn không thể hiện thực lực Nhân tộc Tiên giới của mình thì sẽ bị Nhân tộc của Tiên giới khác cười chê.

“Cho nên nói, dù là đến lúc đó Tổ Long của Long tộc thật sự đến Mộc Nguyên Tiên giới.”

“Các thế lực lớn bên ngoài chúng ta, cộng thêm Chuẩn Thánh, còn có thể ứng phó.”

Từ Phàm nghe được những lời này, phản ứng đầu tiên không phải là cảm động mà là phiền phức.

Nếu như các thế lực lớn của Nhân tộc thật sự làm như vậy, vậy nhân quả mà hắn nợ sẽ lớn.

Đến lúc đó, cuộc chiến giữa Nhân tộc và các đại dị tộc, chính mình một phương nhất định phải toàn lực ra tay, muốn núp ở phía sau mò cá là không thể nào.

“Nếu như đến lúc đó Tổ Long thật sự bị bọn họ chặn lại, vậy là chuyện lớn rồi!”

“Đến lúc ngăn chặn các đại dị tộc, trợ giúp Nhân tộc của Mộc Nguyên Tiên giới trỗi dậy, thống nhất Tiên giới, những tính toán này đều là việc của Ẩn Linh môn.” Từ Phàm thưởng thức trà vừa suy tư nói.

Mặc dù những chuyện này không tính là việc khó gì đối với tương lai của Ẩn Linh môn, chỉ cần có đủ thời gian, những chuyện này đều sẽ hoàn thành thuận theo tự nhiên.

Nhưng những điều này lại không hợp với tôn chỉ của tông môn hắn, hiện tại, Ẩn Linh môn càng thích hợp nấp sau các thế lực lớn của

Nhân tộc làm hậu phương, lặng lẽ lớn mạnh.

“Có đôi khi được đối đãi quá nhiệt tình cũng không phải chuyện gì tốt!”

Lúc này một hình bóng xuất hiện bên trên chiếc thuyền cô độc của Từ Phàm.

“Hễ ta đến Ẩn Linh môn thì nhìn thấy ngươi ở đây, có phải là gặp chuyện khó gì không.”

“Để lão ca nói một câu!” Ông lão tóc trắng ngồi cười ha hả nói.

Đầu tiên, Từ Phàm rót cho ông lão tóc trắng một chén trà, sau đó kể lại một lần chuyện Đại La trưởng lão của Vạn Thánh Tiên Môn.

“Ta biết ý của lão đệ.”

“Nhưng có đôi khi, có một số việc trốn không thoát.” Ông lão tóc trắng ung dung nói, dường như nhớ lại cái gì.

“Lão đệ, ngươi có biết lão ca sống bảo lâu trên cái Tiên giới này.”

“Có lẽ là sống ba mươi triệu năm!” Từ Phàm nói.

Hắn từng để Bồ Đào tính qua, căn cứ thời gian và sự tích xuất hiện trong Thư Linh Thánh Giả, đại khái là nhiều thời gian như vậy.

“Lão đệ ít tăng thêm một số không, trước đó khi không có Thư Linh, ta luôn dạo chơi trong các đại Tiên giới.”

“Trong thời gian lâu như vậy, lão ca nhìn thấy sự nổi lên và tàn lụi của vô số thiên tài.”

“Thịnh suy của vô số thế lực.”

“Cho nên đối với tình hình hiện tại của lão đệ, đề nghị của lão ca là thuận thế mà làm.”

“Có một số việc trốn không thoát.” Ông lão tóc trắng nói.

“Ta cũng hiểu đạo lý này nhưng có một chút không quen.”

“Những thế lực lớn của Nhân tộc kia, không nên thờ ơ lạnh nhạt, thậm chí có thể sẽ bỏ đá xuống giếng.” Từ Phàm nói.

“Khẳng định đại lão trưởng lão của Vạn Thánh Tiên Môn khẳng định cũng từng giải thích qua với ngươi, lão ca ở đây vẫn phải nói với ngươi một tiếng.”

“Những tiên môn đã được truyền thừa kia hàng chục, hàng triệu năm, ngươi nghĩ bọn họ quá nông cạn.” Ông lão tóc trắng vừa cười vừa nói.

“Chính xác là ta khinh thường bọn họ.” Từ Phàm tự giễu cười một tiếng nói.

“Lần này ta tới là muốn chia sẻ thông tin với lão đệ.”

“Vị Thông Thiên Kim Tiên kia được cứu về, chỉ là tiên hồn bị hao tổn nghiêm trọng, cần tĩnh dưỡng.”

“Một khoảng thời gian tiếp theo, Tiên giới có thể sẽ loạn một chút.”

“Những Đại La và Chuẩn Thánh của dị tộc kia không có khả năng để vị Thông Thiên Kim Tiên này hồi phục, sẽ nghĩ hết tất cả biện pháp diệt trừ hắn.”

“Khoảng thời gian này, lão đệ tốt nhất chú ý một chút, phòng ngừa những Long tộc kia thừa dịp làm loạn đánh lén tông môn các ngươi.” Ông lão tóc trắng nói.

“Đa tạ lão ca đã bảo.” Từ Phàm gật đầu nói.

Hai người cứ lẳng lặng ngồi trên thuyền, nếm trà như vậy.

“Lão ca, ba trăm triệu năm này, có phải ngươi đã đi hết phần lớn vùng đất của Tam Thiên giới phải không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Ta đã từng có ý nghĩ như này, nhưng phát hiện ba ngàn giới quá lớn, muốn đi đến toàn bộ, thời gian lại không đủ.” Ông lão tóc trắng cười ha hả nói.

Đúng vào lúc này, thiên địa nơi này đột nhiên chìm vào trong tăm tối.

Trên bầu trời xuất hiện mây đen, bao phủ cả cương vực của Nhân tộc.

Tất cả mọi người đứng bên dưới mây đen, tất cả đều cảm giác trong lòng đè ép một tòa núi lớn, hơn nữa càng ngày càng nặng.

“Đây có lẽ là Chuẩn Thánh của Nhân tộc chúng ta đối mặt với Chuẩn Thánh của dị tộc khác.”

“Lão đệ không cần lo lắng, giữa các Chuẩn Thánh sẽ không đánh nhau thật.” Ông lão tóc trắng an ủi nói.

Sau đó, mây đen trên bầu trời bắt đầu chấn động giống như đại yêu sắp xuất thế.

“Nhìn bộ dáng này có lẽ là Chuẩn Thánh của Yêu tộc.”

Đúng vào lúc này, từ trên mây đen, từng đường kim quang bắn xuống.

“Chuẩn Thánh của tộc Cổ Thần cũng tới.”

“Ta đoán có lẽ Chuẩn Thánh của tộc Mộc Nguyên cũng đến.” Ông lão tóc trắng nhìn lên bầu trời gợn sóng nói.

“Nhiều Chuẩn Thánh tập hợp ở cương vực của Nhân tộc như vậy, có lẽ là đàm phán.”

“Kết quả xấu nhất chính là vị Thông Thiên Kim Tiên kia bị Chuẩn Thánh các tộc phong ấn.”

“Vì sao lão ca chắc chắn như thế!” Từ Phàm thắc mắc hỏi.

“Đó là chuyện giữa các chủng tộc với nhau, những năm này ta thấy nhiều rồi.”

“Nói Nhân tộc chúng ta đối mặt với nguy cơ, nhưng với ta, tỉ lệ bị diệt vong vẫn rất nhỏ, nhưng không phải không có.”

“Ta đoán hiện tại Chuẩn Thánh của Nhân tộc chúng ta hẳn là ỷ vào chiến lực tự thân uy hiếp Chuẩn Thánh khác.”

“Nếu Nhân tộc bị diệt thì hắn liền sẽ hủy bỏ khế ước Chuẩn Thánh, đến lúc đó ai cũng đừng nghĩ tốt hơn.”

Lúc này, bên trên Thần Sơn thuộc cương vực của Nhân tộc.

Một ông lão tóc trắng dài ba ngàn trượng đang chỉ vào mấy vị Chuẩn Thánh dị tộc kia mà mắng to.

“Nhìn Nhân tộc ta cường thịnh, tới diệt manh mối là xong.”

“Mấy đại tộc diễn kịch thì có thể.”

“Thế nhưng, các ngươi thấy Chuẩn Thánh của Nhân tộc ta đã vẫn lạc, thì giống như chó thấy phân.”

“Còn thực sự nghĩ là liên hợp lại diệt Nhân tộc ta!”

“Tiểu Mộc Nhân, bốn trăm triệu năm trước, ngươi quỳ trên mặt đất cầu xin ta như nào, lúc trước một tộc Mộc Nguyên các ngươi tiện tay liền có thể bị ta tiêu diệt, nhưng cuối cùng ta vẫn thả một tộc Mộc Nguyên các ngươi một con đường sống.”

“Lương tâm của ngươi bị chó ăn mà!”

“Còn nữa, con gấu ngu ngốc Cổ Thần ngươi, ngươi thật sự cho rằng kết hợp với hai con quỷ đó thì có thể hủy diệt ta?”

“Ta nói lời này, thật sự muốn diệt Nhân tộc ta, vậy ta trực tiếp lật bàn, ai cũng đừng nghĩ dễ qua.”

Ông lão tóc trắng ba ngàn trượng nói, bên trong mái tóc trắng có từng sợi tóc trắng bắt đầu trở nên đỏ tươi.

“Nếu như các ngươi cảm thấy, vài kẻ các ngươi liên thủ là có thể trấn áp ta thì hiện tại có thể thử một chút.”

“Để ta nhìn xem những năm này các ngươi trưởng thành chưa?”

Tóc trắng chuyển sang màu máu càng ngày càng nhiều, khí thế trên người Chuẩn Thánh Nhân tộc tỏa ra càng ngày càng khổng lồ.

Chương 1082: Cương nhu đồng tiến, khí thế như lan

“Vậy kết quả cuối cùng sẽ là thế nào.” Từ Phàm ngồi trên cô thuyền tò mò hỏi.

“Kết quả còn có thể thế nào nữa, những dị tộc kia có thể lui bước, nhưng Thông Thiên Kim Tiên kia không chết, cũng không ở giới này được nữa.” Ông lão tóc trắng thở dài nói.

“Như loại liếc mắt là có thể nhìn ra này, thiên kiêu mang trên người đại khí vận có thể dẫn đầu một chủng tộc quật khởi, thống nhất Tiên giới, bình thường sẽ không có kết cục quá tốt.”

“Việc này không giống với người kế tục Chuẩn Thánh.”

“Những năm ta ở Mộc Nguyên Tiên giới đã thấy nhiều những chuyện tương tự thế này.”

“Tộc Mộc Nguyên, Yêu tộc, tộc Cổ Thần, vân vân, đều xuất hiện loại như thiên kiêu này.”

“Loại thiên tài mang trên người đại khí vận, lấy cảnh giới Kim Tiên đánh Đại La như chơi đùa, có quyết tâm nhất thống Tiên giới, trong tình huống bình thường thì người tốt một chút sẽ bị trấn áp, còn những người thật sự không nghe lời sẽ trực tiếp bị âm thầm huỷ diệt.”

“Lần này là mấy vị Chuẩn Thánh dị tộc khác áp bức Nhân tộc chúng ta.”

“Lại lùi về sáu mươi triệu năm trước, một Chuẩn Thánh Nhân tộc chúng ta còn từng liên hợp với Cổ Thần và tộc Mộc Nguyên áp bức Yêu tộc.”

“Chính là vì duy trì cân bằng Tiên giới.” Ông lão tóc trắng điềm tĩnh nói.

“Kết quả lần đàm phán này, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, Thông Thiên Kim Tiên kia sẽ phát lời thề thiên đạo, rời xa Mộc Nguyên Tiên giới gia nhập Tiên triều Đại Càn.”

“Đại chiến giữa các chủng tộc sẽ còn tiếp tục, nhưng bình thường đều sẽ dựa theo quy tắc.”

Ông lão tóc trắng nói, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, nhìn Từ Phàm nói: “Ta có hiểu biết chiến lực của lão đệ, nhưng nếu như có thể, về sau thích hợp giấu lại một chút.”

“Trong đồng cấp cho dù ngươi lấy một địch trăm cũng không hề gì, nhưng ngươi lấy Kim Tiên trảm Đại La, việc này có thể sẽ hơi phiền phức.” Ông lão tóc trắng khuyên.

“Ta hiểu, mộc tú vu lâm.” Từ Phàm thưởng trà thảnh thơi nói.

Lúc này, bầu trời vốn đang tràn ngập dị tượng lại khôi phục dáng vẻ ban đầu.

Vạn dặm không mây, ánh nắng chiếu rọi khắp nơi, mặt hồ lại lần nữa khúc xạ lên ánh nắng.

“Lão ca, khoảng thời gian này ta sẽ gia tốc thời gian luyện chế thần đan đại bổ cho lão ca, dự đoán trong một tháng có thể luyện chế xong toàn bộ thần đan đại bổ lão ca cần.”

“Đến lúc đó ta sẽ bế quan, chuẩn bị tấn cấp Kim Tiên.” Từ Phàm mở mặt hồ chiết xạ ra tới ánh nắng nói.

Lúc này xa xa mặt hồ dâng lên 12 tòa mai rùa đảo nhỏ, kia là 12 con Giao Thủ Cự Quy, bây giờ từng con đều là cảnh giới Chuẩn Tiên.

“Lão đệ tấn cấp đến Kim Tiên cũng tốt.” Ông lão tóc trắng gật đầu nói.

Theo ông lão tóc trắng, cho dù Từ Phàm nói muốn tấn cấp đến Đại La thánh giả, hắn cũng không kỳ quái.

Dựa theo cách nói của mấy đồ nhi, tham ngộ của tiểu lão đệ của mình đối với ba ngàn đại đạo đã sớm đạt đến cảnh giới Đại La thánh giả.

Ngay lúc này, Bồ Đào truyền đến một tin tức.

Thì ra là Tiên vực cần Ẩn Linh môn trấn thủ đã được định.

Chính là Hoang Bắc Tiên vực vốn do một vạn đệ tử trấn thủ.

Sau khi bị công hãm lại được Đại La Nhân tộc đánh trở lại, hiện tại toàn bộ Tiên vực đang lâm vào trạng thái nửa hoang phế.

Khu vực bên ngoài cự thành Nhân tộc vẫn còn một lượng lớn Yêu tộc ở lại.

Lúc ông lão tóc trắng biết Ẩn Linh môn muốn trấn thủ Hoang Bắc Tiên vực, lập tức gửi tin tức cho lão Tam, Huyền âm thánh giả, bảo hắn tới cùng trấn thủ Hoang Bắc Tiên vực với Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, thành lập một phân tông Ẩn Linh môn tại Hoang Bắc Tiên vực, thu thập linh khoáng, sản xuất con rối chiến đấu, con rối công trình, con rối khai khoáng.”

“Phái một nửa con rối Kim Tiên trong tông môn một đến phân tông.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau đó từng con rối mang theo số lượng lớn vật tư thông qua Truyền Tống trận cự ly dài truyền tống đến Hoang Bắc Tiên vực.

Sau đó ông lão tóc trắng lại hàn huyên với Từ Phàm một lúc rồi rời đi, hẹn nhau một tháng sau tới lấy toàn bộ thần đan đại bổ tiếp sau.

Nguyên giới, trong tiểu thế giới chuyên dùng để gia tốc thời gian.

“Bồ Đào, toàn lực gia tốc thời gian.” Từ Phàm ra lệnh.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Theo tiểu thế giới gia tốc thời gian bắt đầu hoạt động, Từ Phàm cũng bắt đầu luyện chế thần đan đại bổ.

Trong một tiểu thế giới chuyên dùng để chuyển linh trùng tu cũng ở nguyên giới.

Một bé gái nhỏ ngây ngô từ trong thế giới chuyển linh trùng tu đi ra.

Sau đó bé gái nhỏ kia chạy đến bên cạnh một tráng hán cao gần một trượng.

“Tráng Linh, không nghĩ tới khi ngươi còn bé vẫn rất đáng yêu.” Hùng Lực nhìn Tráng Linh sau khi chuyển linh trùng tu cười nói.

“Đương nhiên là vậy rồi, nếu Tráng Linh nhà chúng ta không luyện thể thì chính là một đại mỹ nữ nhất đẳng đó.”

Một nữ tử mặc váy dài màu xanh đi qua bên người Hùng Lực, đi đến trước mặt Tráng Linh nhẹ nhàng ôm lấy nàng.

“Đại tỷ, sao ngươi lại tới đây.” Một tiếng trẻ con vang lên, vô cùng êm tai.

“Đương nhiên là tới đón ngươi, ngươi chính là trưởng lão trong Ẩn Nguyệt tông mà.”

“Chuyển linh trùng tu xong thì quay về Ẩn Nguyệt tông tu luyện thật tốt với ta nào.” Triệu Phỉ Nhi ôm tiểu Tráng Linh cười ha ha nói.

Lần đầu tiên bởi vì luyện thể nên nàng không có năng lực thay đổi, khiến dáng người muội muội phát triển lệch, nhưng lần này nàng nhất định phải thay đổi.

Luyện thể không vấn đề gì, nhưng nhất định phải thật xinh đẹp.

Lúc biết muội muội mình muốn chuyển linh trùng tu, nàng lập tức đến Tàng Kinh các trong Ẩn Linh môn tìm kiếm bí pháp không thay đổi dáng người.

“Ta không về Ẩn Nguyệt tông, ta muốn theo Hùng Lực tu luyện!”

Tiểu Tráng Linh không hài lòng bố trí của tỷ tỷ, xoay tới xoay lui trong ngực Triệu Phỉ Nhi.

“Công pháp Hùng Lực tu luyện đều có thể tìm được trong Tàng Kinh Các, chỉ điểm có thể trực tiếp đến không gian huyễn cảnh học tập hỏi Bồ Đào.”

“Hiện tại tông môn mới thành lập phân tông Hoang Bắc Tiên vực, chính là lúc Hùng Lực sư huynh ngươi bận bịu, cho nên ngươi cũng đừng làm phiền hắn.” Triệu Phỉ Nhi nói, liếc qua Hùng Lực.

“Đúng vậy, Bồ Đào vừa phân công nhiệm vụ cho ta, bảo ta đi phân tông Hoang Bắc Tiên vực trấn thủ, Tráng Linh, ngươi cứ ở Ẩn Nguyệt tông tu luyện đi, an toàn.” Hùng Lực giọng ồm ồm nói, cũng cảm kích nhìn qua Triệu Phỉ Nhi.

Hắn vốn là muốn mang theo Tráng Linh đi Hoang Bắc Tiên vực, bản thân vừa dạy vừa trấn thủ phân tông, nhưng như vậy thật sự có hơi phiền phức.

“Không ~ Hùng Lực đi đâu, ta đi đó!” Tiểu Tráng Linh phản kháng nói, cũng liên tục ra hiệu với tỷ tỷ mình.

“Hùng Lực, ngươi an tâm đi trấn thủ phân tông, chuyện dạy bảo Tráng Linh tu luyện, ta làm là được rồi.” Triệu Phỉ Nhi nói, ôm tiểu Tráng Linh còn đang giãy dụa đi.

Sau khi trở lại Ẩn Nguyệt tông, Triệu Phỉ Nhi thả Tráng Linh xuống.

“Đại tỷ, vì sao ngươi không cho ta theo Hùng Lực tu luyện?” Tiểu Tráng Linh ngửa đầu nhìn Triệu Phỉ Nhi hỏi.

“Nha đầu ngốc, ngươi cứ dính với Hùng Lực, hắn mãi mãi cũng sẽ không sinh ra tình yêu nam nữ với ngươi đâu.”

“Hắn sẽ chỉ xem ngươi như một nữ bằng hữu, huynh đệ, sư huynh đệ tông môn cùng nhau kề vai chiến đấu.” Triệu Phỉ Nhi trợn trắng mắt nói.

“Lần này ta mang ngươi về là muốn dạy ngươi vài thứ.”

“Thứ trước kia ngươi không muốn học.” Triệu Phỉ Nhi nói, lấy ra mấy ngọc giản đặt bên cạnh tiểu Tráng Linh.

“Đây là mấy bí pháp luyện khể không thay đổi thân hình ta tìm được trong Tàng Kinh Các, ngươi học tập cho tốt.”

"Nhưng những này đều không phải là mấu chốt, mấu chốt là lúc ngươi tu luyện, ta muốn biến ngươi thành một giai nhân hiên ngang oai hùng, vừa xinh đẹp lại thông minh."

"Lúc tĩnh khéo hiểu lòng người, lúc chiến cương nhu đồng tiến, khí thế như lan."

Chương 1083: Thiên Kiếm tông

Thiên Kiếm tông, Linh Tịch Tiên vực, Vô Vọng Tiên giới.

Tông chủ Thiên Kiếm tông Diệp Tiêu Dao nhìn trăm vạn đệ tử môn hạ, lập tức dấy lên hùng tâm tráng chí.

"Mười vạn đệ tử nội môn, chín mươi vạn đệ tử ngoại môn, tiểu Kim Tiên ngươi hoàn toàn có thể nở mày nở mặt." Lão Kiếm ở bên trong Diệp Tiêu Dao cười nói, trong lời nói có thêm chút sung sướng.

Lúc hạ giới, hắn cố ý bảo Diệp Tiêu Dao thành lập thế lực thuộc về mình, thế nhưng làm sao được khi không có tài nguyên chống đỡ, sau khi thử một hai lần chỉ đành từ bỏ.

Nhưng sau khi đến Tiên giới thì không giống vậy, tìm được hai bí tàng đường lui để lại trước kia.

Của cải của Diệp Tiêu Dao thoáng chốc dồi dào lên, lập nên một tông môn cỡ lớn ở Tiên giới cũng không thành vấn đề, càng khỏi phải nhắc đến tiểu Tiên môn trước mắt chỉ có trăm vạn đến đệ tử này.

"Mười vạn đệ tử kia là thông qua bí pháp tìm tới, ngươi hoàn toàn có thể yên tâm dùng, thời khắc mấu chốt cũng có thể bỏ qua mạng sốn chiến đấu vì ngươi, vì tông môn."

"Công pháp, bản nguyên thần thông bên trong bí tàng, cho bọn họ học thoải mái."

"Tài nguyên cung cấp thoải mái, trước tiên nâng tu vi của tất cả bọn họ lên Chân Tiên kỳ rồi lại nói."

"Còn có nửa cái Hậu thiên linh bảo ẩn chứa chân linh Tiên Thiên trong bí tàng của ta, ngươi nhất định phải cất kỹ."

"Chờ sau khi ta nghĩ ra được bí pháp chỗ bí tàng kia, lấy ra nửa cái còn lại hợp lại làm một, như vậy là có thể lấy được một chân linh Tiên Thiên."

“Thời kì đỉnh phong nhất của ta, chân linh Tiên Thiên này thay ta trông coi một Tiên giới, đến lúc đó để hắn quản lý tông môn giúp ngươi, dư sức.”

“Đến lúc đó, việc gì ngươi xũng không cần quan tâm, chỉ cần tĩnh tâm tu luyện là được rồi.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao sắp xếp nói.

“Biết rồi.”

“Nhưng tông môn chúng ta tên là Thiên Kiếm tông, có phải hơi rõ ràng rồi không.” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Không sao, tên tiên tông này ở Tiên giới không có mười mấy cái đâu.”

“Bên chỗ ta còn có ý khác, việc này ngươi cũng đừng lo.” Lão kiếm không thèm để ý nói.

Diệp Tiêu Dao gật đầu, sau đó lại thúc giục nói: “Ngươi mau nghĩ ra bí pháp chỗ bí tàng khác kia đi, khí linh quản lý tông môn ngươi tìm cho ta kia căn bản không được.”

“Vẫn là Tiên khí khí linh, quản lý hơn một trăm vạn đệ tử quả nhiên là quá sức, còn cần ta đi chùi đít cho hắn.” Diệp Tiêu Dao có chút khó chịu nói.

“Không phải đã nói với ngươi sao, khí linh kia vừa được sinh ra không bao lâu, còn cần học tập, ngươi trước hết chấp nhận tí đi.”

“Về phần bí pháp kia của ta, ta cũng hơi đau đầu, trước tiên để ta suy nghĩ lát đã.” Lão Kiếm nói.

“Lão Kiếm, bí tàng này của ngươi đặt ở nơi đó sẽ không bị người khác nạy ra đi mất chứ?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Sao có thể, trước đây ta chính là tìm Trận Pháp Thần sư cấp cao nhất Tiên giới, sau khi giúp ta bố trí xong những bí tàng này, lập tức bị ta phong ấn lại.”

“Không ai có thể tìm được vị trí bí tàng, dù là tìm được, ngoài mấy Trận Pháp Thần sư có danh tiếng ở Tiên giới ra, những người còn lại không có bí pháp, không có khả năng mở được kia bí tàng của ta.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao thề son sắt nói.

“Hi vọng là vậy.” Diệp Tiêu Dao nói.

Trong không gian thần thức, Từ Phàm và số hai lại gặp nhau lần nữa.

“Bản thể, dựa theo cái tốc độ này, phỏng chừng sau khi ngươi trở thành Kim Tiên, đối phó Tổ Long Long tộc kia xong, ta còn chưa nhất định có thể trở về.” Phân thân số hai phiền muộn nói.

Điều hắn phiền muộn không phải không giúp được Từ Phàm một tay, mà là kỳ nghỉ dài và tiên ngọc Từ Phàm hứa hẹn, phải cần rất lâu nữa mới có thể thực hiện.

“Đây cũng là mục đích hôm nay ta kêu ngươi đến.” Từ Phàm nói, nhìn về phía quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại bị lao lung công đức Nhân tộc vây khốn.

“Theo truyền thuyết, Thiên Ma vực ngoại xuyên qua ý thức và mộng cảnh tất cả sinh linh tu hành trong Tam Thiên giới, biết các loại bí văn trong Tam Thiên giới.”

Từ Phàm nói, một tia chớp phật quang bổ vào trên người Thiên Ma vực ngoại.

“Lão lừa trọc, ta với ngươi không chết không thôi!”

Thiên Ma vực ngoại trong cơn ngủ mê đột nhiên bừng tỉnh, sau khi mở mắt liền thấy được Từ Phàm và phân thân số hai.

“Từ Mộc Nguyên Tiên giới đến Vô Vọng Tiên giới có đường nào gần không?” Từ Phàm dứt khoát hỏi.

“Nhân tộc, ngươi đừng hòng lấy được bất cứ tin tức gì từ trên người ta.” Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại xoay mặt đi hừ lạnh nói.

“Còn rất bướng bỉnh.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng điểm trên không quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

Một đoá lôi vân ngưng tụ từ phật quang xuất hiện trên đỉnh đầu hắn.

Đối với Thiên Ma vực ngoại, kim quang Phật đạo giống như là tuyết gặp phải ánh nắng nóng rực.

Ở lâu dưới Phật quang, bất cứ một Thiên Ma vực ngoại nào cũng chịu không nổi.

Đúng lúc này, lôi vân Phật quang đánh xuống một tia chớp, hung hăng xuyên qua quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

Ngay tức khắc, cả không gian ý thức tràn đầy tiếng kêu thảm thiết của Thiên Ma vực ngoại.

Đánh xuống ức chừng một khắc mới dừng lại

“Ta hỏi lại ngươi, giữa hai giới có đường nào gần không?”

“Phải biết là ta không có kiên nhẫn lớn như vậy đâu, lần này chỉ cần ngươi không trả lời, ta trực tiếp phân giải sưu hồn ngươi, ta cũng không tin tìm không được tin tức ta muốn.”

Thiên Ma vực ngoại, thứ đáng giá nhất một là bản nguyên của bản thân hắn, hai là bí văn do hắn xuyên qua mộng cảnh và không gian ý thức của các sinh linh lấy được.

Nghe đồn, mỗi lần Thiên Ma vực ngoại xâm nhập vào một sinh linh là có thể lấy được tất cả ký ức của sinh linh đó.

“Sống tạm hay là chết ngay bây giờ, ngươi chọn một.”

Chỉ thấy cự thủ ngưng tụ từ phật quang giữ lại quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

“Thiên Ma vực ngoại sao có thể tham sống sợ chết được.” Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại khinh thường nói.

Thầm nghĩ, vừa vặn bị giết chết, có thể quay về bản nguyên giới sớm một chút, mặc dù chỉ có thể làm lại từ đầu, nhưng cũng tốt hơn ở lại chỗ này.

“y yồ, biểu hiện rất anh dũng đó nhan!” Một tay Từ Phàm chợt nắm lại.

Một pháp trận quỷ dị xuất hiện dưới thân quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

“Pháp trận này tên là Vạn Nguyên Quy Nhất đại trận trong Ma đạo, trận pháp này có thể ngưng tụ lại bản nguyên ngươi rải rác tại các giới về trong bản thể.” Giọng điệu Từ Phàm vô cùng âm trầm.

Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại biến sắc, hắn cảm giác một tia bản nguyên chính mình giấu ở bản nguyên giới kia đang từ từ trở về bản thể hắn.

Ánh mắt Thiên Ma vực ngoại làm bộ sinh tử không sợ lập tức trở nên hoảng sợ.

Trong không gian ý thức, mở ra một thông đạo nho nhỏ.

Từng tia bản nguyên của Thiên Ma vực ngoại bắt đầu trở về bản thể.

“Vẫn là khoản lựa chọn vừa nãy, sống tạm hay là chết ngay bây giờ, ngươi chọn một.” Từ Phàm nhìn quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại nói.

“Sống tạm, ta chọn sống tạm, thù lớn ta chưa trả, bản nguyên đều đã trở về, không thể dễ dàng chết đi như vậy được.” Quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại hoảng sợ hô to.

“Ngoan ngoãn vậy là đúng rồi.”

“Đến, trước tiên nói đường gần từ Mộc Nguyên Tiên giới đến Vô Vọng Tiên giới cho ta nghe chút.” Từ Phàm nói, dáng vẻ ăn chắc ngươi rồi.

“Giữa đường từ Mộc Nguyên Tiên giới đến Vô Vọng Tiên giới có một Linh Thần giới, bên ngoài Linh Thần giới, có một khu vực toàn bộ đều là không gian loạn lưu.”

“Khu vực không gian loạn lưu mỗi năm đều sẽ có năng lượng không gian bộc phát một lần.”

“Lúc bộc phát đạt đến đỉnh điểm, vào trong không gian loạn lưu là có thể truyền tống đến gần Vô Vọng Tiên giới.”

“Đây là tin tức ta từ mộng cảnh của chúng sinh linh ở Vô Vọng Tiên giới phân tích ra được.”

“Vậy làm sao trở về?” Từ Phàm lại hỏi.

“Lúc trở về thì dễ rồi, đi theo tiên chu của thương hội Thiên Vận, bọn họ có Truyền Tống trận loại cực lớn chuyên chúc trong Tinh vực hai giới.”

Chương 1084: Một trăm hai mươi năm

Từ Phàm nhìn ánh mắt của quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại, gật đầu.

Hắn có thể xác định lời quả cầu lông nhỏ này nói là thật.

“Tốt lắm, nếu ngươi đã nguyện ý sống tạm, vậy ta sẽ để ngươi ở một nơi hơi thoải mái một chút.”

Vừa rồi khi quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại lựa chọn sống tạm, Từ Phàm đã bảo Bồ Đào xây một lao lung chuyên giam giữu Thiên Ma vực ngoại trong nguyên giới.

Bên ngoài tiểu thế giới lao lung, trực tiếp bị bao quanh bởi một trăm linh tám Phật Quang Khốn Ma đại trận.

“Ở nơi đó, ngươi cứ truyền lại tất cả những gì ngươi biết cho Bồ Đào.”

Từ Phàm nói xong thì bảo số hai trở về, ý thức của hắn cũng trở về trong bản thể.

Sau đó trong tay có thêm một đoàn linh quang màu tím, trong linh quang là quả cầu lông Thiên Ma vực ngoại.

Một truyền tống trận xuất hiện, trực tiếp truyền tống đoàn linh quang màu tím đến trong thế giới lao lung Phật quang.

Sau đó, Từ Phàm lại tiếp tục ở trong thế giới gia tốc thời gian luyện chế thần đan đại bổ.

Một tháng ngoại giới, ngàn năm trong tiểu thế giới gia tốc thời gian.

Ông lão tóc trắng, đại ca tốt của Từ Phàm canh chuẩn thời gian đến Ẩn Linh môn.

Trong tiểu viện, Từ Phàm giao tất cả thần đan đại bổ Huyền Hoàng và thần đan đại bổ Thiên Nguyên cho đại ca tốt.

“Ngươi cho những tài liệu kia có nhiều, ta luyện chế cho ngươi thêm mười viên thần đan đại bổ Thiên Nguyên.”

“Chờ sau khi ngươi chiêm bặc nhân quả phản phệ tự bạo lần thứ mười thì uống một viên, cho dù lão ca là Kim Tiên cũng có thể bổ sung lại hao hụt do tự bạo.”

Từ Phàm đưa hai hộp ngọc đổ đầy thần đan đại bổ cho đại ca tốt.

“Lão đệ, vất vả cho ngươi.”

“Trong khoảng thời gian ta luyện chế thần đan đại bổ này, lão ca cũng vì ta chạy đông chạy tây, đây đều là việc ta nên làm.” Từ Phàm cười trả lời.

“Lão đệ, không tán gẫu nhiều nữa, ta nắm chặt trở về bổ sung thâm hụt, tranh thủ sớm ngày tấn cấp đến Kim Tiên, đến lúc đó ta sẽ tính cho lão đệ tung tích của con Tổ Long kia.” Ông lão tóc trắng nói.

Từ Phàm cảm tạ xong, ông lão tóc trắng liền rời đi.

Lúc này, giọng nói từ Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, tình hình có biến, lấy được một tin tức từ trong ký ức của Thiên Ma vực ngoại.”

“Nếu như Chuẩn Thánh Tổ Long của Long tộc xuất phát từ Thần Long giới, thời gian đến Mộc Nguyên Tiên giới chỉ cần một trăm hai mươi năm.”

“Cách Chuẩn Thánh Tổ Long Long tộc đến còn…”

“Không cần nói với ta là còn bao lâu đâu.”

Từ Phàm phất tay, về trong.nguyên giới

Tinh vực chưa biết, trong một tuyệt cảnh.

Trong vùng tuyệt cảnh này tràn đầy ngũ hành đại suy biến, cho dù là thân Đại La rơi vào trong đó, cũng không tránh được số mệnh phải chết đi.

Ngay cả dòng sông thời gian cũng sẽ tránh đi khu vực tuyệt cảnh này.

Lúc này, một con Tổ Long trắng noãn như ngọc từ trong tuyệt cảnh xuyên qua.

Ngũ hành đại suy biến không để lại chút vết tích nào trên long lân.

Địa Huyền Tổ Long nhìn vòng xoáy do ngũ hành đại suy biến ngưng tụ phía trước, trực tiếp dùng thân rồng đụng tan.

Một vùng rộng rãi phía trước tầm mắt, ở phía xa có một cánh cửa đá khổng lồ sừng sững.

Trên cửa đá ngưng tụ tất cả đạo uẩn trong Tam Thiên giới.

Phía dưới cửa đá là một nữ tử mặc trên người tiên giáp, phảng phất như đã sừng sững đứng đây mấy trăm triệu năm, giống như là đợi sinh linh cách xa chưa biết trở về.

Cho dù Địa Huyền Tổ Long cách cửa đá mấy quang giáp*.

*Một quang giáp tương đương với sáu mươi năm ánh sáng.

Nhưng khí tức từ cửa đá và vị nữ tử kia phát ra, vẫn là khiến Địa Huyền Tổ Long thu lại khí thế trên người, từ một con hổ lớn giương nanh múa vuốt, uy phong lẫm liệt biến thành mèo nhỏ dịu dàng, ngoan ngoãn.

Ánh mắt Địa Huyền Tổ Long sợ hãi nhìn lên cửa đá một cái, khi dời ánh mắt đến trên nữ tử mặc tiên giáp, lại càng cúi chiếc đầu cao ngạo của Long tộc xuống, biểu thị tôn kính.

Sau đó dùng tốc độ nhanh nhất đi qua không gian an toàn trong vùng tuyệt địa này.

Giống như nơi này càng nguy hiểm hơn so với những đại suy biến bên ngoài.

Sau khi Địa Huyền Tổ Long rời đi, nữ tử phía dưới cửa đá chỉ lạnh nhạt nhìn thoáng qua hướng kia.

Lại về tới khu vực ngũ hành đại suy biến, Địa Huyền Tổ Long mới thở phào nhẹ nhõm.

Nếu không phải thời gian bên Long tộc gấp gáp, hắn không muốn đi qua khu tuyệt cảnh tinh vực này chút nào.

“Không nghĩ tới vị kia vẫn còn môn hạ ở giới này.”

Giọng nói Địa Huyền Tổ Long có hơi chột dạ, giống như một con chó mới đi ngang qua bên người mãnh hổ.

Chân chó sau khi rời xa khỏi mãnh hổ vẫn mềm.

“Sau khi rời khỏi khu vực đại suy biến, ta phải nói cho trong tộc một chút, đỡ phải không có mắt tự mình tìm chết.”

“Vùng ngoài giới, chờ sau khi ta ngộ ra đại đạo bản nguyên, nhất định sẽ xông vào lại một lần.” Ánh mắt Địa Huyền Tổ Long kiên định nói.

Nam Đẩu Tiên giới, thiên sơn tuyệt cảnh.

Trong tuyết vực tuyết lớn chưa qua đến hông, Hàn Phi Vũ chậm rãi từng bước, đón gió tuyết tiến lên phía trước.

Hoàn cảnh ác liệt lúc này khiến hắn không có tâm trạng xem phim truyền hình quang ảnh được nữa.

Việc duy nhất hắn có thể làm bây giờ chỉ có điều động lực lượng toàn thân chống lại gió tuyết.

“Ngày tháng thế này khi nào mới qua được đây.”

Ngắn ngủi mấy chục năm nay, Hàn Phi Vũ cảm giác cuộc sống nhẹ nhàng chưa từng chịu khổ lúc trước của hắn, bây giờ tất cả đều trả về gấp đôi.

Trong vùng thiên sơn phong tuyết tuyệt địa này, hắn ăn không đủ no, mặc không đủ ấm, lực lượng thân thể có thể điều động trường kỳ ở trạng thái thiếu thốn.

Cho dù hắn dùng linh đan, linh dược trong hồ lô Bích Ngọc cũng không có tác dụng quá lớn.

Chỉ có thể làm giảm nhất thời, chỉ cần hắn đón gió tuyết đi đến trăm bước, trạng thái thiếu thốn kia lại trở về hết.

Lúc này, trên bầu trời xa xa đột nhiên sáng lên một hồng quang nóng bỏng.

Hàn Phi Vũ khắp mặt đều là vụn băng nở một nụ cười khó coi.

Bởi vì mỗi khi loại hồng quang này loé lên một lần, hắn liền có thể ở trong thiên sơn phong tuyết tuyệt địa nghỉ ngơi nửa ngày.

Không bao lâu sau, con rối máy móc Tiểu A kéo một con cự hùng màu trắng đi tới bên cạnh Hàn Phi Vũ.

Trực tiếp dùng đao nhỏ cắt đứt cổ họng cự hùng.

Hàn Phi Vũ thấy thế, vội vàng dùng miệng áp lên vết thương kia, điên cuồng hút lấy tiên huyết cự hùng.

Hút chừng một canh giờ, trên người Hàn Phi Vũ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bốc lên hơi nước dày đặc.

Đây là thứ khi cơ thể phát nhiệt phát tán ra.

Lúc Hàn Phi Vũ hút xong một ngụm tiên huyết cuối cùng, vung tay lấy ra một lều vải lớn chế tác từ xương và da lông cự hùng.

Trong lều vải còn có túi ngủ làm từ da lông cự hùng.

Hàn Phi Vũ lao đầu vào trong lều vải, rúc người vào trong túi ngủ.

“Năng lượng con cự hùng này ẩn chứa rất cao, ngươi có thể nghỉ ngơi bảy canh giờ.” Con rối máy móc Tiểu A điềm tĩnh nói.

Cơ thể Hàn Phi Vũ rụt vào trong túi ngủ.

“Tiểu A, ngươi còn chưa nghĩ được cách giải quyết độc băng hàn trong cơ thể ta sao?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Còn chưa tìm được, nhưng có thể dự đoán, trong vùng thiên sơn phong tuyết tuyệt địa này, độc băng hàn trong cơ thể ngươi sẽ tăng lên không thể chống lại được.”

“Chỉ có rời khỏi khu vực này, độc băng hàn mới có thể giảm bớt.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Sau khi Hàn Phi Vũ vừa bắt đầu vào vùng gió tuyết tuyệt địa này, thích ứng với lượng địa dẫn thì đã cảm thấy vùng gió tuyết tuyệt địa này và khu vực trươc không có gì khác nhau.

Thế nhưng một khoảng thời gian sau, hắn phát hiện, cho dù áo khoác da lông trên người mình ngăn được gió tuyết.

Nhưng cũng không nổi độc băng hàn trong vùng gió tuyết tuyệt địa này.

Xâm nhập vào tiên hồn, cảm giác lạnh lẽo thẩm thấu khắp tứ chi, dù trên người có áo khoác da lông lại ấm áp cũng không ngăn nổi độc băng hàn tiên hồn.

Chương 1085: Chiến báo

Hàn Phi Vũ ở trong lều vải da lông lấy ra đồ ăn các thị nữ đã làm sẵn từ trong không gian hồ lô Bích Ngọc, ăn từng ngụm, từng ngụm.

“Ta thật hoài niệm hoàn cảnh thoải mái dễ chịu trong tông môn trước kia, nhà ăn lớn náo nhiệt.”

“Lúc sư tổ nói với ta, trong lòng ta đã chuẩn bị tốt, nhưng không nghĩ tới thế mà lại khổ đếnvậy.” Hàn Phi Vũ nhấp một ngụm trà nóng nói, đây là thời gian nghỉ ngơi hiếm có của hắn trong vùng gió tuyết tuyệt địa này.

“Thay vì ở đây nói mấy lời vô dụng, còn không bằng tranh thủ nghỉ ngơi.”

“Nếu như tốc độ đi đường ngươi lúc sau không nhanh thêm ba phần mười, rất có thể sẽ chết trong tuyệt địa này đấy.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Ta biết, nhưng độc băng hàn này trong tình huống không hút máu gấu thật sự rất khó nhịn, mỗi một bước đi giống như tự phế hai chân.”

“Tiểu A, ngươi nói sau khi ta xông ra khỏi tuyệt địa này, thật sự có thể tấn cấp Kim Tiên sao?” Hàn Phi Vũ lại hỏi.

“Đương nhiên có thể, bây giờ ngươi thoát khỏi huyễn cảnh, một khi tiếp xúc với ba ngàn đạo pháp ngoại giới, rất có thể thành Kim Tiên.”

“Trong tuyệt địa, mỗi phút mỗi một giây đều là đang rèn luyện tiên hồn, nhục thể của ngươi, lớn mạnh nội uẩn của ngươi.”

“Cho nên nói, đừng chết trong tuyệt địa này đấy.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Sao ta lại chết được, ta còn chưa trở thành Kim Tiên, ta còn chứ trở thành Đại La mà.”

“Đối với ta mà nói, vạn sự vạn vật trên thế gian này mới vừa bắt đầu, sao ta có thể chết ở đây được.” Ánh mắt Hàn Phi Vũ kiên định nói.

Cuộc sống có thể tùy ý hoang phí tiên ngọc hắn còn chưa sống đủ, chết ở chỗ này chẳng phải là rất lỗ vốn sao.

Sau khi cơm nước xong xuôi, Hàn Phi Vũ dọn dẹp đơn giản một lát rồi lại về trong túi ngủ, không bao lâu sau liền ngủ say.

Con rối máy móc Tiểu A ở ngoài lều da lông, tay cầm một cự pháo điện tương chờ đợi.

Ẩn Linh môn, trong không gian huyễn cảnh thí luyện tại nguyên giới.

Tiêu Lạc Phàm điên cuồng tấn công một kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn cao trăm trượng.

Nàng chuyển vận đại đạo thôn phệ tới cực hạn, nhưng tổn thương đến kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn cao trăm trượng này lại có hạn.

Ngược lại nếu không cẩn thận là sẽ bị kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn bắt được cơ hội, phản công một kích.

Hai người đánh ba ngày ba đêm, cuối cùng Tiêu Lạc Phàm bị kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn bắt được cơ hội, một quyền đánh nát nhục thân.

Sau khi ý thức trở về bản thể, Tiêu Lạc Phàm không khỏi cảm khái nói: "Xem ra ta còn kém rất xa, không hổ là Đại sư huynh thủ tịch tông môn."

Tiêu Lạc Phàm tấn cấp đến Đại Thừa kỳ, sau khi cảnh giới ổn định thì bắt đầu làm nhiệm vụ hằng ngày, lúc không có chuyện gì thì đi không gian thí luyện khiêu chiến một phen.

Sau đó nàng phát hiện, chiến lực của nàng mặc dù là cao nhất trong Đại Thừa kỳ, nhưng trong tông môn cũng có mấy người như vậy, nàng đánh không thắng.

Kết quả tốt nhất là ngang tay.

Giống như vừa rồi khiêu chiến Đại sư huynh thủ tịch tông môn Hùng Lực Đại Thừa kỳ, lần có chiến tích tốt nhất lại là đồng quy vu tận.

Còn có Trương Học Linh cùng kỳ càng khiến nàng tuyệt vọng, khiêu chiến trăm lần, chỉ có một lần là ngang tay.

"Xem ra chỉ có thể chờ ta trở thành Đại Thừa chí cao cảnh rồi lại tới khiêu chiến." Tiêu Lạc Phàm thở dài nói.

Lúc này, lại là thời gian mưa long hồn mỗi năm một lần trong Ẩn Linh môn.

Mưa nhỏ rơi lất phất giữa bầu trời, Tiêu Lạc Phàm mới từ nguyên giới khiêu chiến ra đột nhiên có hứng thú, muốn nghiêm túc đi dạo một vòng trong tông môn.

"Thục Phân sư tỷ, ngươi có ở tông môn không?"

Tiêu Lạc Phàm gửi tin tức cho bằng hữu quen biết khi lần đầu đến tông môn.

Không qua bao lâu sao, một lưu quang rơi đến bên người nàng.

"Lạc Phàm sư muội, mới mấy ngày không gặp mà lại thêm xinh đẹp rồi." Một nữ tử áo xanh cười đè vai Tiêu Lạc Phàm, đánh giá từ trên xuống dưới một phen.

"Mưa long hồn hôm nay, ta phát hiện cảnh sắc rất đẹp trong tông môn, cho nên muốn kêu sư tỷ tới đi dạo một vòng chung với ta."

“Sau khi vào tông môn vẫn luôn bận tu luyện, còn chưa từng nghiêm túc thưởng thức phong cảnh tông môn.” Tiêu Lạc Phàm nhẹ nhàng nói.

“Vậy được, vừa lúc chuyện bên học viện đã xử lý xong, gần đây cũng không có chuyện gì, đi với ngươi một lát vậy.” Tiêu Thục Phân tùy tiện nói.

Sau đó dắt Tiêu Lạc Phàm tới dược linh lộ trong tông môn.

“Hai bên này vốn là dược điền, là do tông môn mở lúc ở hạ giới, nhưng sau khi có nguyên giới thì bỏ đi, giao dược điền bên này cho thỏ Thái Linh.”

“Vốn dĩ chỉ là một vài linh dược cực kỳ bình thường, nhưng được tưới bởi các loại linh khí, các loại tài nguyên trong tông môn, dần dần, chậm rãi sinh ra linh trí.”

“Những linh dược kia thường xuyên biến thành động vật nhỏ, chạy tới chạy lui trong dược điền, các sư huynh đệ trong tông môn thấy đáng yêu thì cứ khư khư giữ lại mảnh dược điền này, làm nơi nghỉ lại cho những linh dược kia.” Tiêu Thục Phân giải thích.

Tiêu Lạc Phàm nhìn các loại động vật nhỏ đáng yêu do linh dược biến thành trong dược điền, không nén được tựa như cười một tiếng.

Đúng lúc này, mấy con chim nhỏ ba màu đáp xuống trên vai hai người.

Chim nhỏ dùng thân thể nhỏ nhắn cọ vào mặt hai người, thoạt nhìn rất thân thiết.

“Đây là tiên sâm ba màu, rễ có thể xoa dịu buồn bực và phiền muộn khi tu luyện gặp phải bình cảnh.”

Tiêu Thục Phân nói, dùng tay bắt lấy một con chim nhỏ ba màu trong tầm mắt của nàng.

Từ trên hai bên cánh nhổ xuống một sợi lông vũ mỗi bên, một sợi bỏ vào miệng, một sợi đưa cho Tiêu Lạc Phàm.

“Nếm thử đi, có vị ngọt đó.” Tiêu Thục Phân nói, thả chim nhỏ trong tay ra.

Chim nhỏ được thả ra cứ vây quanh bên cạnh hai người, bắt đầu ríu ra ríu rít, giống như đang hỏi vì sao nhổ lông vũ nó.

Sợi lông vũ trong tay Tiêu Lạc Phàm đã biến thành một sợi rễ sâm nhỏ của tiên sâm ba màu.

Để vào trong miệng, đầu tiên là hơi đắng, nhưng không bao lâu, vị trong miệng đều là ngọt.

Lúc này, một đám nai con đi ngang qua bên cạnh hai người.

Hoạt bát lanh lợi biến mất trong dược điền.

“Đi, ta lại dẫn ngươi đi xem thử thông đạo dưới đáy hồ Tiên Dịch, khắp nơi đều là băng tinh vạn năm trong suốt, xem phong cảnh dưới đáy hồ Tiên Dịch không uổng đâu.”

Tiêu Thục Phân kéo Tiêu Lạc Phàm bay về hướng hồ Tiên Dịch.

Trong thông đạo dưới đáy hồ Tiên Dịch, Tiêu Lạc Phàm lại thấy được một mặt không giống nhau trong tông môn.

“Toàn bộ kiến trúc trong tông môn đều do Bồ Đào nắm giữ, cho nên nói, mỗi chỗ ngươi đến đều có phong cảnh không giống nhau.”

“Cho nên sau khi tu luyện, đi dạo một vòng trong tông môn, xoa dịu tâm tình vẫn rất tốt.”

Lúc hai người đang thưởng thức phong cảnh đáy hồ Tiên Dịch.

Trên diễn đàn tông môn truyền đến chiến báo.

Hoang Bắc Tiên vực, phân tông lại ngăn cản một đợt tiến công quy mô lớn của Yêu tộc.

Tổn thất mấy vạn con rối Chân Tiên và hơn ba trăm đệ tử.

Vừa nhìn thấy chiến báo này, Tiêu Thục Phân lập tức nói: “Nếu không phải kiến trúc cơ bản của tông môn ở Hoang Bắc Tiên vực còn chưa làm xong, Yêu tộc tuyệt đối không tạo được tổn thương lớn như thế cho chúng ta đâu.”

“Những sư huynh trong tông môn kia.” Giọng điệu Tiêu Lạc Phàm nặng nề nói.

“Không cần lo lắng, những đệ tử phái ra ngoài tham gia chiến đấu, bình thường đều có cơ hội phục sinh.”

“Bởi vì giai đoạn hiện tại, tông môn không cho phép đệ tử không có cơ hội phục sinh lên chiến trường.”

“Cho dù lên chiến trường, cũng sẽ được Bồ Đào bảo vệ trọng điểm.” Tiêu Thục Phân ở bên cạnh nói.

“Sư tỷ, ngươi nói tu vi này của ta có thể đi Hoang Bắc Tiên vực không?” Tiêu Lạc Phàm hỏi.

Chương 1086: Hoang Bắc Tiên vực

“Sư muội, bây giờ ngươi mới là Đại Thừa kỳ, tu vi thấp.”

“Muốn đi, tối thiểu cũng phải là Chuẩn Tiên, nếu không thì đến cả cửa ải của Bồ Đào ngươi cũng không qua được.” Tiêu Thục Phân khuyên nhủ.

“Nhưng những nhiệm vụ mà tông môn phân phát cho ta, không có chút tính khiêu chiến nào cả, thường ngày ta chỉ có thể đi khiêu chiến các sư huynh trước kia ở trong ảo cảnh nguyên giới.” Tiêu Lạc Phàm nói.

“Nếu sư muội rất muốn đi, thì có thể đi tìm Bồ Đào xin thử.”

“Bồ Đào có thể sẽ thiết lập một thử thách cho ngươi, chỉ cần thông qua thì có thể đi đến phân tông ở Hoang Bắc Tiên vực.” Tiêu Thục Phân nói.

Đúng lúc này, một con cá voi xanh khổng lồ dài mấy trăm mét bơi qua bên trên đường hầm nơi bọn họ đang ở.

Nhìn thấy hai người ở đường hầm dưới đáy hồ, còn lên tiếng chào hỏi.

“Còn chưa đi dạo được bao lâu, ngươi đã bắt đầu nghĩ đến chuyện tu luyện rồi.”

“Đi theo ta trước, ta đưa ngươi đi dạo một lần những nơi đặc sắc hơn trong tông môn rồi nói.” Tiêu Thục Phân nói xong liền kéo Tiêu Lạc Phàm rời khỏi đường hầm dưới đáy hồ, đi dạo ở những nơi khác.

Hoang Bắc Tiên vực, phân tông của Ẩn Linh môn nằm ở tiền tuyến nhất.

Hùng Lực chỉ vào trong một tấm màn sáng to lớn dài mười mấy trượng.

Bên cạnh hắn có một cô gái tướng mạo đoan chính, ánh mắt rất sáng, đang giảng giải cho Hùng Lực cái gì đó.

“Đại sư huynh, chúng ta chỉ cần bố trí ba trăm sáu mươi con rối quân doanh ở tiền tuyến, lấy con rối quân doanh làm điểm trọng yếu của đại trận siêu cấp, có thể bố trí Đại Ngũ Hành Chu Thiên Cự trận, sau đó bài trí Không Lưu Đại trận ở bên ngoài Cự trận.”

“Như vậy cho dù Yêu tộc ồ ạt tấn công, bên phía chúng ta cũng có thể dễ dàng phòng ngự.” Nữ đệ tử đó nói.

Hùng Lực nhìn điểm sáng tinh la dày đặc ở tiền tuyến trên bản đồ màn sáng, ánh mắt bất giác di chuyển ra bên ngoài tiền tuyến.

“Bị động phòng ngự không phải là tác phong của chúng ta, mấy nghìn vạn đại quân của Yêu tộc đóng quân ở Tiên vựcTrấn Yêu.”

“Cho nên, không có đạo lý phòng trộm ngàn ngày.” Khóe môi Hùng Lực lộ ra ý cười.

“Đại sư huynh, bên phía chúng ta có dự án, nhưng vẫn cần thời gian.”

“Nếu muốn tùy tiện tấn công Tiên vực Trấn Yêu, thì có thể sẽ dẫn đến phản ứng dây chuyền.”

“Bây giờ có hai mươi ba Kim Tiên đại yêu của Yêu tộc đóng quân ở tiền tuyến, mặc dù phân bố tương đối rộng, nhưng một khi có phát sinh ngoài ý muốn, bọn chúng có thể tiếp viện bất cứ lúc nào.”

“Trước mắt tông môn ở tiền tuyến có rất nhiều bố trí chưa hoàn thành, tổn hao quá lớn, đoán chừng sẽ không theo kịp.” Nữ đệ tử kia cố gắng khuyên nhủ.

“Được rồi ~ Cứ thực hành kế hoạch phòng ngự các ngươi lập ra trước đã.”Hùng Lực thở dài nói.

Hắn được phái tới trấn thủ phân tông, vốn tưởng rằng mình có thể giết thoải mái trên chiến trường.

Nhưng không ngờ, hắn được phái tới đây lại là để trấn thủ chỉ huy, một trận chiến đấu cũng không kiếm được.

“Đại sư huynh, Ứng Nguyên Thủ Hộ Đại trận Bồ Đào bố trí ở trên bầu trời của Hoang Bắc Tiên vực, phần tiền tuyến đã sắp bố trí xong, đến lúc chiến đấu, Bồ Đào hẳn sẽ cho phép đại sư huynh đi chiến đấu ở trong chiến trường.”

Nữ đệ tử kia nhìn dáng vẻ tràn đầy chiến ý bị dập tắt của Hùng Lực, không khỏi khuyên giải.

“Ta biết, chỉ cảm thấy đại chiến ở phía trước, ta lại không thể ra tay, có chút lãng phí.” Hùng Lực một tay nắm quyền một tay sờ quả đấm nói.

Lúc này, một màn sáng mở ra từ bên cạnh.

Điều này có nghĩa là, một khu vực tiền tuyến nào đó bị Yêu tộc tấn công.

Lúc này ở trên bầu trời, tràn đầy cự điểu cùng với nhiều hình thái khác nhau, tản ra khí tức bất thường.

“Những Yêu tộc kia không biết toàn bộ tiền tuyến đều là con rối sao?” Hùng Lực oán giận nói.

Lúc này, con rối Chân Tiên hình tiên pháp bắt đầu liên hợp làm phép.

Từng vùng biển lửa xuất hiện ở trên không trung, trong nháy máy đã bao trùm toàn bộ khu vực kia.

Những cự điểu kia trên không trung cũng như mưa rơi xuống mặt đất.

Sau đó, càng nhiều Yêu tộc, từ trên bầu trời cực cao lao về phía tiền tuyến.

Bởi vì bọn chúng phát hiện khu vực trên không trung đã bị đại trận của Ẩn Linh môn phong tỏa, căn bản không thể phá vòng vây đi vào, cho nên chỉ có thể chuyển hướng phóng tới đại trận con rối ở tiền tuyến.

Lúc này, một luồng kiếm quang sáng chói dài trăm dặm được thi triển ra từ trong đại trận con rối.

Một con rối Chân Tiên hình Kiếm Tiên một mình phóng về phía đại quân Yêu tộc.

Từng luồng kiếm quang tinh khiết do một con rối hình Kiếm Tiên chém ra.

Trực tiếp đảo ngược mở ra một lỗ hổng trong đại quân Yêu tộc.

“Bồ Đào, con rối đó là Thiên Khôi sư nào khống chế.” Hùng Lực hỏi.

“Là một nhân tài mới xuất hiện trong ngoại môn của tông môn, thiên phú Thiên Khôi sư cực cao, đến cả chủ nhân cũng không khỏi khen ngợi.”

“Đệ tử ngoại môn, Nguyệt Thánh Tâm, chỉ mất năm trăm năm đã trở thành Thiên Khôi sư cấp bậc Chân Tiên, có một con rối Kim Tiên trong tông môn được để dành cho hắn.” Bồ Đào giới thiệu nói.

“Ta đã nói mà, phong cách chiến đấu này không giống với Tùy Ảnh, thì ra là ngoại môn cómọt thiên tài như vậy.” Hùng Lực cười nói.

Mặc dù bây giờ chiến lực của Thiên Khôi sư này vẫn chưa là gì trong mắt hắn, nhưng phong thái đó đã biểu lộ ra, tương lai có thể lại là một người đảm đương chiến lực của tông môn.

Lúc này, từ trong con rối đại doanh lại lao ra mấy Thiên Khôi sư điều khiển con rối khác, cùng nhau đánh giết ở trong đại quân Yêu tộc.

“Bồ Đào, bây giờ có bao nhiêu Thiên Khôi sư trong tông môn.” Hùng Lực tò mò hỏi, trước kia hắn chỉ biết bộ phận Thiên Khôi sư của tông môn vẫn đang thu nhận đệ tử ngoại môn, nhưng số lượng này hắn vẫn chưa biết.

“Bộ phận Thiên Khôi sư của tông môn tổng cộng có tám trăm ba mươi vạn Thiên Khôi sư, tất cả đều đang âm thầm chuyên tâm thu nhận đệ tử có thiên phú cao nhất ở Tiên giới.” Bồ Đào trả lời.

“Không chỉ Thiên Khôi sư, trong ngoại môn của tông môn còn có không ít thiên tài có chiến lực xuất sắc, không kém gì đệ tử nội môn.” Nữ đệ tử kia ở bên cạnh nói.

Khu vực chiến đấu kia vẫn đang tiếp tục, mấy vạn con rối trông giống như máy xay thịt tuyệt diệu vậy.

Các loại chiến trận lớn chiến trận nhỏ đều được Bồ Đào vận dụng thuần thục, giết chết đại quân Yêu tộc đánh tới với cái giá cực nhỏ.

Đúng lúc này, một vòng bảo vệ màu vàng xuất hiện ở trên chiến trường, bảo vệ khu vực tập trung nhiều con rối nhất.

Chỉ thấy trong không trung xuất hiện một con cự hùng cao vạn trượng, hung hăng ngồi trên chiến trường.

“Kiểm tra được chiến lực Kim Tiên của Yêu tộc, đã phái con rối Kim

Tiên ra.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

Chỉ thấy hàng vạn con rối Kim Tiên trong chiến trường, nhanh chóng chuyển từ chiến trận xâm chiếm ban đầu sang thành chiến trận phòng thủ.

Nhưng cho dù là như vậy, mấy nghìn con rối cũng bị cường lực của cự hùng Kim Tiên kia phá hủy.

Lúc này, Ngũ Hành Tiên Khí trong bầu trời bắt đầu ngưng tụ.

Một thanh Tiên kiếm xuất hiện ở trên không trung sau đó hóa thành cự kiếm mấy vạn trượng, chém xuống cự hùng Kim Tiên kia.

Cự kiếm trực tiếp cắm vào bên trong thân thể của cự hùng, sau đó nổ tung.

Trong chiến trường truyền đến tiếng kêu thảm thiết của cự hùng Kim Tiên.

Sau đó, dưới chân cự hùng bắt đầu chui ra từng con cự mãng do đá lớn ngưng tụ.

Bắt đầu quấn lên từ bàn chân gấu.

Cự hùng Kim Tiên kia thấy tình thế không ổn, trực tiếp cưỡng ép phá vỡ không gian trốn đi, bỏ lại mười mấy vạn Yêu tộc đang mơ hồ.

Bồ Đào cũng nhanh chóng biến đổi trận hình con rối Chân Tiên, bắt đầu tiếp tục chém giết đại quân Yêu tộc ở lại.

Nhưng một lúc sau, lại một Đại Yêu Chân Tiên xuất hiện, nhằm vào con rối Kim Tiên, phá tan hơn một nghìn con rối rồi lui về sau.

Nhìn thấy cảnh tượng này, sắc mặt của Hùng Lực và nữ đệ tử trở nên kỳ lạ.

Chương 1087: Một nghìn tỷ

“Nếu ta đoán không nhầm, những Kim Tiên này đang muốn tiêu hao con rối Chân Tiên của chúng ta?” Hùng Lực hơi kinh ngạc nói.

“Vậy thì cứ để nó tiêu hao, dùng con rối làm một cái bẫy, để ngăn cản Đại Yêu Kim Tiên của Yêu tộc.” Nữ đệ tử bên cạnh nói.

“Ta tin Bồ Đào sẽ xử lý được.” Hùng Lực cười nói.

Hắn cảm thấy bản thân đến phân tông này trấn giữ, tác dụng duy nhất có lẽ chỉ là khiến đệ tử tông môn nơi đây cảm thấy tông môn vẫn rất coi trọng nơi này.

Dưới sự điều khiển của Bồ Đào, toàn bộ tài nguyên của Hoang Bắc Tiên vực đều được khai thác một cách điên cuồng.

Vô số tiên khoáng và tài nguyên, toàn bộ đều được Bồ Đào sử dụng để xây dựng phòng tuyến cho Hoang Bắc Tiên vực.

Ở hậu phương của tiền tuyến, một nhà máy dây chuyền sản xuất lớn như Ẩn Linh đảo đã bắt đầu được đưa vào vận chuyển.

Các loại con rối khác nhau đi ra từ trong nhà máy đó, dưới sự điều khiển của Bồ Đào bắt đầu đi đến nơi nên đến.

Lúc này từng đội con rối đang trên linh chu cỡ lớn phân bố đều đặn về phía ba trăm sáu mươi con rối binh doanh.

“Dây chuyền sản xuất con rối ở hậu phương của tiền tuyến, đã có ba con đang đưa vào vận hành, trước mắt dưới sự cung cấp tài nguyên dồi dào, mỗi ngày có thể sản xuất một nghìn năm trăm con rối chiến đấu Chân Tiên, sáu trăm con rối công trình.”

Hùng Lực nhìn báo cáo của Bồ Đào đột nhiên thấy hứng thú.

“Bồ Đào, ta có thể đến nơi sản xuất con rối xem thử không?” Hùng Lực hỏi dò, lúc ở tông môn, hắn rất tò mò những con rối này được luyện chế ra như thế nào, sau đó nghe nói đến khái niệm dây chuyền sản xuất thì lại càng tò mò hơn.

“Trong phân tông ở Hoang Bắc Tiên vực, quyền hạn của ngươi cao nhất, cho phép ngươi tiến vào dây chuyền sản xuất con rối.”

Nghe thấy câu trả lời của Bồ Đào, Hùng Lực vui vẻ hẳn lên.

“Tên nhóc Thiên Vạn Binh này cũng ở đây, ta có thể đưa theo hắn không.”

Mặc dù ở trong tông môn hai người là một đôi oan gia hoan hỉ, nhưng ở thời khắc quan trọng, hai người vẫn có thể nghĩ đến đối phương.

“Có thể đưa thêm một người tiến vào.” Bồ Đào điềm tĩnh trả lời.

Không lâu sau, phía xa truyền đến tiếng xé gió, chỉ thấy một luồng độn quang lấy tốc độ cực hạn nhất của Thiên Vạn Binh bay về phía Hùng Lực.

“Đại sư huynh, ngươi chính là thánh dương của ta!” Thiên Vạn Binh cảm động nói.

Ở trong mắt hắn thánh địa tổng cộng có hai nơi, một nơi là tông môn, nơi còn lại chính là chỗ sản xuất con rối của tông môn.

Trước kia hắn cũng từng xin Bồ Đào, nhưng quyền hạn không đủ nên không biết làm sao, vẫn chưa có cơ hội tiến vào vùng thánh địa này trong lòng hắn.

“Đi thôi, quyền hạn của ta vừa hay có thể đưa thêm một người.” Hùng Lực vỗ bả vai của Thiên Vạn Binh nói.

Một truyền tống trận cỡ nhở xuất hiệnở trước mặt hai người, sáu đó được truyền tống đến căn cứ sản xuất con rối được bao quanh bởi tầng tầng lớp lớp đại trận.

Vừa đi vào nơi này, biểu cảm của Thiên Vạn Binh rất thần thánh, sau đó hắn triệu hoán ra một con rối.

Đầu tiên con rối kia nghi ngờ nhìn xung quanh, sau đó dường như cảm nhận được cái gì đó, cả con rối trở nên hưng phấn.

“Đây chính là con rối mà ngươi dùng đại đạo của bản thân nuôi dưỡng ra sao?” Hùng Lực cảm nhận khí thế tỏa ra từ trên người con rối kia nói.

“Đúng, lúc đầu chính là đại trưởng lão thức tỉnh ta.” Thiên Vạn Bình nhìn cánh cổng lớn trước mặt nói.

“Con rối này của ngươi chiến lực cũng không tệ, có thời gian thì để ta luyện cho hắn một chút thế nào.” Hùng Lực cười nói.

“Đại sư huynh, dựa theo bối phận mà nói, ta là cha hắn, ngươi chính là bác của hắn.”

“Đây là vãn bối, chỉ có thể chỉ điểm.”

Sắc mặt của Thiên Vạn Binh khi nghe thấy muốn luyện tập một chút, thì lập tức cảnh giác.

Mặc dù con rối do bản thân nuôi dưỡng có chiến lực bất phàm, nhưng hắn vẫn không nỡ sử dụng con rối này trên chiến trường, hơi va chạm một chút, hắn cũng sẽ rất lo lắng.

“Đi thôi, chúng ta cùng đi vào nhìn thử xem.” Con rối Thiên Vạn Binh triệu hoán ra nói.

Khi hai người và con rối đến gần, cánh cửa lớn đó dần dần mở ra.

Đập vào mắt họ đầu tiên chính là một trăm lò luyện tiên khí lớn.

Ở đầu ra mỗi lò thì có một đường hầm, để ở bên trong nơi sâu hơn.

“Một trăm lò luyện tiên khí lớn là bước đầu luyện chế con rối, nó sẽ luyện chế tiên khoáng khai thác được thành trạng thái tinh khiết nhất, sau đó sẽ truyền vào bên trong chế tạo thành hợp kim biến thành linh kiện.” Giọng nói Bồ Đào vang lên.

Từ trong một số lò luyện bay ra vài chất lỏng tiên khoáng tinh khiết, sau khi trải qua tổ hợp, thì biến hóa thành một loại hợp kim đặc thù.

Khối hợp kim kia từ từ rơi lên tay con rối trong mắt đang sáng lên.

“Ăn đi, hợp kim này có lợi với ngươi.” Giọng nói dịu dàng của Bồ Đào vang lên.

Con rối nhìn hợp kim trong tay, sau đó lại nhìn về phía Thiên Vạn Binh.

“Cho ngươi ăn thì ăn.”

Thiên Vạn Binh ở bên cạnh cười đến mức thiếu chút nữa không khép miệng lại được, không ngờ là còn có phúc lợi này.

“Đa tạ Bồ Đào đại nhân.” Con rối cúi đầu trước, sau đó thì vội vã nhét khối hợp kim đó vào miệng.

Ngực con rối sáng lên một chùm sáng, chính là trung tâm của hắn.

Sau đó hai người lại đi sâu hơn vào trong dây truyền sản xuất, chỉ thấy những chất lỏng tiên khoáng kia dưới tác dụng của tiên trận ngưng tụ thành hợp kim thể lỏng, sau đó lại biến thành các loại linh kiện.

Có các loại tiên văn khắc trên linh kiện của con rối.

Chỉ là con rối khắc tiên văn đã có năm vạn con.

Linh kiện phủ đầy tiên văn truyền tống đến không gian lắp ráp kế tiếp.

Chỉ thấy ở trong không gian này, vô số linh kiện trôi lơ lửng ở trên không trung, sau đó dưới điều khiển của một loại sức mạnh đặc biệt, bắt đầu ngưng tụ với nhau, cuối cùng biến thành một con rối hoàn chỉnh.

“Đây coi như xong rồi?” Thiên Vạn Binh nghi ngờ nói, mặc dù hắn thấy rất thỏa mãn, nhưng cảm thấy không hề đơn giản như vậy.

“Đây là trạng thái lắp rắp sơ cấp nhất, phía sau còn phải trải qua ba trăm ba mươi sáu trình tự luyện chế mới có thể trở thành một con rối hoàn chỉnh.” Bồ Đao giải thích.

Cuối cùng, những con rối lắp rắp xong rồi lần lượt trải qua từng tiểu thế giới do thân hỏa hợp thành, bắt đầu luyện chế tổng thể.

Con rối mỗi lần trải qua một tiểu thế giới thần hỏa, trận pháp tiên văn trên người cần phải điều chỉnh, con rối hơi không hợp cách thậm chí còn cần phải đưa về lò chế tạo lại.

Nhìn quá trình chế tạo phức tạp này, hai người một con rối đều rất kinh ngạc.

“Đây là dây chuyền sản xuất con rối chiến đấu cấp bậc Chân Tiên cơ bản nhất của tông môn, chỉ sản xuất con rối tiêu hao trên chiến trường.” Bồ Đào nói.

“Ta cũng được luyện chế ra như thế này sao?” Con rối bên cạnh Thiên Vạn Binh không nhịn được hỏi.

“Không phải, ngươi là con rối Hợp Thể kỳ do tự tay chủ nhân ngươi luyện chế, mọi phương diện đều đạt đến trình độ hoàn mĩ.”

“Đây chính là nguyên nhân ngươi có thể phối hợp chặt chẽ với đại đạo của Thiên Vạn Binh khiến ngươi có linh trí.”

Nghe những lời Bồ Đào nói, Thiên Vạn Binh đột nhiên có cảm giác hoảng hốt.

Giống như trở về hạ giới, lúc hắn cảm thấy đạt được con rối Hợp Thể kỳ đầu tiên.

“Thì ra ngươi là do đại trưởng lão tự tay luyện chế, trước kia ta cũng cảm thấy ngươi không giống với những con rối khác.” Thiên Vạn Binh nhìn con trai ngoan của mình vui mừng nói.

Không uổng công mình hao phí nhiều tài nguyên như vậy, đào tạo con rối này đến cấp bậc Chân Tiên.

“Bồ Đào, vậy ta muốn mua con rối Kim Tiên do đại trưởng lão tự tay luyện chế, thì cần bao nhiêu tiên ngọc.” Thiên Vạn Binh không nhịn được hỏi hắn.

“Bây giờ không có con rối Kim Tiên cơ bản nhất, nếu muốn mua, thì giá cả đầu tiên ưu đãi nhất cho tông môn của ngươi, một tinh Huyền Hoàng chi khí, nếu dùng tiên ngọc đổi, thì đại khái cần một nghìn tỷ tiên ngọc.”

Chương 1088: Ngọc Giới chu

Hai người, một con rối đi dạo quanh nơi sản xuất trong thời gian một ngày.

Sau khi trở về, Thiên Vạn Binh vừa hưng phấn lại vừa thương cảm.

Hưng phấn là vì hắn giành được một phần nguyên liệu bồi dưỡng cẩn thận từ chỗ Bồ Đào khiến con rối con cấp bình thường đạt đến Kim Tiên, thương cảm là vì cần sáu trăm tỷ tiên ngọc.

“Đáng là gì, không phải chỉ là sáu trăm tỷ tiên ngọc sao.”

“Dựa theo chia hoa hồng của học viện ngươi thì không đến ba vạn năm là đủ rồi.” Hùng Lực ở bên cạnh cười an ủi nói.

“Ba vạn năm!”

“Đến lúc đó các sư huynh đệ đều thăng cấp lên đến Kim Tiên, ta ngay cả một con rối chiến lực Kim Tiên cũng không có, vậy thì mất nhiều điểm.” Thiên Vạn Binh nhìn con rối con của mình.

“Ta có một kế hoạch, ngươi có thể mua nợ mười nghìn con rối chiến lực Chân Tiên từ trong tông môn, là loại mới nhất của tông môn.”

“Đến lúc đó ta có thể điều khiển mười nghìn con rối Chân Tiên ngưng tụ thành đại trận Chiến Tiên, có thể đứng ở tiền tuyến giết Yêu tộc.”

“Chỉ cần trấn thủ ở đây trăm năm thì ngươi có thể trả hết món nợ vay tông môn, tài nguyên còn lại chính là kiếm tất, đến lúc đó ngươi có thể đi đến đại bản doanh trực tiếp đổi thành tiên ngọc.”

“Dùng các loại tài nguyên từ cấp phổ thông đến Kim Tiên để mua cho ta.”

“Cố lên!” Con rối kia dùng một loại ngữ khí vọng phụ thành long nói.

“Ngươi nói thì đơn giản, nhỡ bị Kim Tiên đại yêu bên kia để mắt tới thì làm sao bây giờ!” Thiên Vạn Binh trừng mắt nhìn con rối nói.

“Con rối Chân Tiên phiên bản mới nhất của tông môn có chất lượng và sức mạnh gấp 1,6 lần phiên bản cơ bản, thật sự có Kim Tiên đại yêu, tạo thành chiến trận phòng ngự có thể vượt qua đợt công kích thứ nhất của Kim Tiên đại yêu.”

“Khoảng thời gian này đủ khả năng khiến con rối Kim Tiên của tông môn đuổi tới chiến trường.”

Nghe thấy lời của con rối, Hùng Lực cũng ở bên cạnh nói: “Đến lúc đó ta sẽ để một con rối Kim Tiên thường trú ở khu vực ngươi trấn thủ.”

“Đại sư huynh, hiện tại ngươi tốt với ta khiến ta cũng không dám tin tưởng!” Ánh mắt của Thiên Vạn Binh rưng rưng nhìn Hùng Lực nói.

“Không cần, ta để con rối này nhận ngươi làm cha nuôi!”

“Không cần, không phải ngươi nghĩ gom tiền thế nào ư, nuôi con rối con này lên Kim Tiên đi.” Hùng Lực nói xong cười ha hả đi.

Hàng nghìn binh sĩ trấn thủ ở khu vực kia – trạm gác phòng thủ quan trọng nhất của khu vực tiền tuyến.

Yêu tộc chỉ có thể đột phá đến khu vực này, cả tiền tuyến sẽ bị hủy một nửa.

Cho nên nói việc con rối Kim Tiên thường trú ở đây là điều hoàn toàn hợp tình hợp lý.

…

Một khu vực thần bí bên trong Tam Thiên giới.

Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi đang vui chơi trong một thế giới mới hình thành.

Chỉ thấy ba ngàn đạo pháp, dùng trạng thái rõ ràng nhất bắt đầu diễn hóa chậm rãi.

Cuối cùng hình thành phần lõi của thế giới, cuối cùng, phần lõi của tiểu thế giới giống như trái tim bắt đầu đập chầm chậm.

Mỗi lần đập, lớp màng bao lấy phần lõi sẽ mở rộng ra ngoài thêm một phân.

“Thế giới vốn được tạo ra như thế này!” Vương Vũ Luân kinh ngạc nói.

Vương Vũ Luân của lúc này đã ở cảnh giới Kim Tiên.

Đi theo em vợ vào bên trong khu vực thần bí, dường như cả người hắn thông suốt, tu vi đột phá liên tiếp.

Dùng thời gian ngắn ngủi không đến mười năm, tu vi bất ngờ đột phá đến Kim Tiên, Mộ Dung Thiến Nhi bên cạnh hắn cũng như thế.

“Rất thần kỳ, ngộ đạo ở đây, ta cảm thấy cho dù là kẻ ngu cũng có thể thành tiên. Mộ Dung Thiến Nhi cảm khái nói.

“Nếu Từ đại ca ở đây thì tốt, với tư chất của hắn, chỉ sợ có thể trực tiếp đột phá đến cảnh giới Đại La.”

Rời khỏi Ẩn Linh môn nhiều năm như vậy, hắn hơi nhớ Từ Phàm đại ca.

“Ta cảm giác với tư chất của Từ đại ca thì có khả năng không dùng đến những vật này.”

Mộ Dung Thiến Nhi vừa nói xong thì có một nữ tử người mặc váy dài màu xanh đột phá lớp màng mỏng của thế giới mới, đi tới bên cạnh hai người.

“Tỷ phu, có người tìm tỷ ta hẹn đánh nhau, có thể một lát nữa không về được.” Biểu cảm của nữ tử rõ ràng có chút khó chịu.

“Không phải ngươi nói tỷ ngươi đã đứng ở đỉnh cao của ba nghìn giới, làm sao còn có người dám khiêu chiến!” Vương Vũ Luân nghi ngờ nói, hắn rất chờ mong cuộc gặp gỡ thê tử kiếp trước.

“Đứng trên đỉnh cao của ba nghìn giới cũng không phải chỉ có mình tỷ ta.” Nữ tử kia khẽ thở dài nói.

“Nếu đã không tới được, vậy có thể tiễn ta và Thiến Nhi về Ẩn Linh môn không?” Vương Vũ Luân có chút chờ mong nói.

“Chỉ là bản thể của tỷ ta không về được, phân thân vẫn có thể gặp tỷ phu.”

“Hơn nữa, tỷ ta còn thời gian một tháng nữa thì có thể trở lại cánh cửa của Tam Thiên giới, đến lúc đó phân thân cũng có thể trở về.” Nữ tử cười ha ha nói.

“Được rồi!” Vương Vũ Luân có chút thất vọng nói.

Một tháng sau, Vương Vũ Luân liền gặp được thê tử kiếp trước, một thê tử đứng trên đỉnh cao của ba nghìn giới.

Một nữ tử bình tĩnh đứng ở nơi đó, khiến người ta cảm giác giống như chăm chú nhìn đạo pháp bản nguyên ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Trên người nữ tử tỏa ra loại khí tức hư vô khiến Vương Vũ Luân cảm giác mình như mình đứng trước vực sâu.

Hai người cứ lẳng lặng nhìn nhau như vậy.

“Quên mất, sau khi chuyển thế, ngươi có thể hơi không quen với trạng thái hiện tại của ta.”

Nữ tử nói xong, khí tức hư vô trên người kia biến mất, thân hình và gương mặt cũng dần rõ ràng.

Một nữ tử khiến người khác hễ nhìn liền cảm giác là một hiền thê lương mẫu xuất hiện trước mặt Vương Vũ Luân.

Vậy nhưng khuôn mặt đẹp khuynh quốc khuynh thành và khí chất dịu dàng, trong nháy mắt dâng lên cảm xúc rung động khiến Vương Vũ Luân muốn ôm nữ tử ở trước mắt.

“Ta đã gặp thê tử đời này của ngươi, rất hợp với ngươi, ngươi phải đối xử với nàng thật tốt.”

“Phía dưới là thời gian ngươi thực sự xuất hiện.” Nữ tử kia nói, nhẹ nhàng duỗi ra bàn tay mềm mại sờ vuốt gương mặt của Vương Vũ Luân.

Trong nháy mắt, Vương Vũ Luân liền mất đi ý thức.

Đợi đến khi hắn khống thân thể lần nữa, xuất hiện ở trên một chiếc cự chu Tiên thiên linh bảo.

“Tỷ phu, tỷ ta đã nói, qua một thời gian nữa, tỷ sẽ từ từ trở về, đến lúc đó, ngươi sẽ thực sự trở thành tỷ phu của ta.”

“Đây là một hạm đội linh chu Tiên thiên và hộ vệ, là tọa giá mà trước kia ngươi không cần, bây giờ trả lại ngươi.”

“Hiện tại ngươi tự do rồi, có thể ngồi trên hạm đội linh chu Tiên thiên này nghĩ muốn đi nơi nào thì đi nơi đó.”

“Chờ sau khi ngươi thực sự trở về, chúng ta lại gặp nhau.”

Vương Vũ Luân kiểm tra thông tin trong đầu, sắc mặt có chút kỳ quái, đồng thời còn hơi nghi hoặc.

Vị thê tử kiếp trước của hắn giống như là triệu hoán ra tiền kiếp ẩn sâu linh hồn của bản thân, cũng không biết hai người nói thứ gì.

Lúc này, cửa phòng Vương Vũ Luân ở bị mở ra nhẹ nhàng, Mộ Dung Thiến Nhi đi vào.

“Hai người các ngươi hễ trò chuyện thì nói hết một năm, hiện tại lại để chúng ta đi một cách khó hiểu như vậy.” Mộ Dung Thiến Nhi nhìn Vương Vũ luân nói.

“Ta cũng không biết rõ chuyện gì xảy ra, hình như kiếp trước của ta bị triệu hoán ra để trò chuyện cùng nàng, ta không biết gì cả.” Vương Vũ Luân nói rồi chậm rãi đứng dậy từ trên giường, bắt đầu cảm nhận cự chu nơi mình đang ở.

“Chủ nhân, ta là khí linh của Ngọc Giới chu, tên là Tiểu Ngọc.”

“Rốt cuộc ta đã chờ được chủ nhân trở về!” Ngữ khí của khí linh Tiểu Ngọc có chút kích động.

“Cái tên Tiểu Ngọc này rất quen!”

Vương Vũ Luân cảm thấy một chút kích động sâu trong lòng.

Chương 1089: Vận mệnh trêu đùa

“Một cự chu cấp bậc Tiên thiên linh bảo và bốn chiếc chiến hạm Hậu thiên linh bảo đỉnh cấp. Đây là loại tọa giá phổ thông nhất của ta trước kia ư?” Nghe Tiểu Ngọc giảng giải, Vương Vũ Luân kinh ngạc nói.

“Đúng, đây đều là loại tọa giá mà ngày trước ngươi để lại cho phu nhân, nhưng đáng tiếc bọn ta chỉ được phu nhân dùng trong thời gian ngắn ngủi mười triệu năm.”

“Sau này, thực lực của phu nhân tăng lên đã đi đến vùng đất bên ngoài giới, bọn ta không còn phát huy được tác dụng.” Ngữ khí của Tiểu Ngọc trầm thấp nói.

Vương Vũ Luân mang theo Mộ Dung Thiến Nhi đi tới bên trên boong thuyền lớn.

Thông qua vòng bảo hộ trong suốt, Vương Vũ Luân biết cự chu là phương tiện vận chuyển trong trong tinh vực.

Một vị tướng sĩ người mặc trọng giáp đi tới bên người Vương Vũ Luân quỳ xuống.

“Chủ nhân, Ngọc Giới chu đang chạy vô định trong tinh vực, xin chỉ thị.” Tướng sĩ mặc trọng giáp cung kính nói.

“Vậy trước tiên quay về Mộc Nguyên Tiên giới.” Lúc này, Vương Vũ Luân hạ lệnh.

“Tuân lệnh!”

Sau đó tướng sĩ biến mất trước mặt Vương Vũ Luân.

“Chủ nhân, bọn họ là bảo vệ trên cự chu.” Tiểu Ngọc giới thiệu nói.

“Đều là tu vi chiến lực gì đó.” Vương Vũ Luân đột nhiên hiếu kì hỏi.

“Vị vừa rồi là thủ lĩnh hộ vệ, có chiến lực Chuẩn Thánh.”

“Ngoài ra còn có 32 vị Đại La, 108 vị Kim Tiên.”

“Bọn họ đều đã bị ràng buộc với Ngọc Giới chu, xem như con rối khí linh.” Tiểu Ngọc giới thiệu.

“Chuẩn Thánh!”

“Rốt cục vị này kiếp trước là người nào?” Vương Vũ Luân cảm khái nói.

“Tiểu Ngọc, đến Mộc Nguyên Tiên giới mất bao lâu?”

“Sáu mươi năm, nếu một vài thông đạo viễn cổ kia còn ở đó thì thời gian bốn mươi năm là đủ.” Tiểu Ngọc trả lời.

“Sáu mươi năm, khoảng thời gian này còn có thể!” Vương Vũ Luân biết Tam Thiên giới rộng lớn không bờ, có thể tốn thời gian sáu mươi năm mới trở về đã tính là tốt rồi.

Đúng vào lúc này, một thanh âm đột nhiên vang vọng trong tinh vực.

“Tỷ phu?”

Thanh âm chứa một chút nghi hoặc nhưng kinh ngạc, vui mừng nhiều hơn.

Chỉ thấy chín con Chân Long Đại La kéo một tòa Tiểu Tiên giới chạy song song với Ngọc Giới chu.

Dáng vẻ của chín con Chân Long Đại La vô cùng hung hăng càn quấy, giống như nhìn ai cũng không vừa mắt.

Lúc này, tướng sĩ trọng giáp vừa xuất hiện bên người Vương Vũ Luân, hung hăng trừng mắt liếc chín con Chân Long Đại La hung hăng kia.

“Dám nhe răng ở trước mặt chủ nhân ta, muốn được làm thành đồ ăn à?” Một âm thanh uy nghiêm vang lên.

Chín con Chân Long Đại La vốn còn hung hăng, trong nháy mắt bị dọa đến cụp đuôi.

Đúng vào lúc này, một vị nam tử người mặc long giáp xuất hiện trên Tiểu Tiên giới.

Sau đó trực tiếp đột phá vòng bảo hộ của Tiên Thiên linh chu, xuất hiện ở bên người Vương Vũ Luân.

“Tỷ phu, không nghĩ có thể gặp ngươi ở đây!”

“Lần trước ngươi cũng đến cửa nhà, kết quả bị Tiểu Linh Đương kia cướp đi, suýt chút nữa khiến tỷ ta tức phát khóc.”

“Lần này ngươi nhất định phải trở về Tiên triều Đại Chu với ta.”

Nam tử ngang ngược mặc long giáp nhìn Vương Vũ Luân chân thành nói.

“Ngươi là chủ nhân của Tiên triều Đại Chu ư?” Vương Vũ Luân kịp phản ứng.

“Ha ha, cuối cùng tỷ phu nhớ ra rồi.” Nam tử mặc long giáp vui vẻ

nói.

Thủ lĩnh hộ vệ Chuẩn Thánh bảo vệ bên người Vương Vũ Luân, sắc mặt của hắn lúc này âm trầm, hai chân hơi cong, giống như đang chịu đựng áp lực cực lớn.

Nhìn thê muội nhiệt tình như vậy, Vương Vũ Luân nhất thời cũng không biết nên nói cái gì.

“Tỷ phu, ta biết một đời này ngươi thực sự muốn ta trở về, đến lúc đó ngươi cũng không thể bắt nạt tỷ ta.”

“Khoảng thời gian ngươi rời đi này, sự nhớ nhung của tỷ ta đối với ngươi giống như dòng sông thời gian vĩnh hằng của Tam Thiên giới, chảy trôi không nghỉ.”

“Sau khi tỷ ta cảm nhận được khí tức của ngươi thì mừng rỡ như điên, cho rằng có thể tận hưởng một nửa thời gian thuộc về hai người khi ở bên cạnh ngươi, nào biết lại bị… vượt lên trước.” Nam tử mặc long giáp vốn muốn chỉ mặt gọi tên, nhưng sau đó nghĩ đến cái gì thì ngừng lại.

“Vậy ta có thể đi một chuyến trở về Mộc Nguyên Tiên giới hay không, sau đó lại đi Tiên triều Đại Chu.” Vương Vũ Luân nói.

“Tỷ phu, ngươi muốn gặp ai? Ta mời người đến Tiên triều Đại Chu cho ngươi.”

“Hiện tại ta chỉ muốn đưa ngươi đến trước mặt tỷ ta.”

“Tỷ phu đừng trách móc.” Nam tử mặc long giáp nói.

“Tỷ phu, ngươi đừng phản kháng, một suy nghĩ của ta có thể trấn áp một hạm đội của ngươi, cho nên ngoan ngoãn đi cùng ta, ngươi muốn gặp ai, ta đều có thể mời đến Tiên triều Đại Chu cho ngươi.” Nam tử mặc long giáp hung hăng nói.

“Tiểu Ngọc, tranh thủ thời gian đi sang Tiên triều Đại Chu cho ta, đã quá lâu tỷ ta chưa gặp ngươi.”

Dường như nam tử mặc long giáp rất quen thuộc với chiếc linh chu Tiên thiên này.

“Tiểu Ngọc, đi Tiên triều Đại Chu, sau lại trở về Mộc Nguyên Tiên giới.” Vương Vũ Luân đành phân phó.

“Như này là được rồi, tỷ phu, nhiều năm không gặp như vậy, chúng ta phải ôn chuyện, uống một trận.”

“Còn thê tử đời này của tỷ phu, cùng một Tiên giới với ta, ta mời các ngươi ăn cửu trân thiên địa.” Nam tử mặc long giáp mời nói, sau đó liền dẫn Vương Vũ Luân và Mộ Dung Thiến Nhi đi Tiểu Tiên giới.

Ngọc Giới chu và bốn chiếc chiến hạm Hậu thiên linh bảo cùng bị thu vào trong Tiểu Tiên giới.

Sau đó chín con Chân Long Đại La kéo lấy một tòa Tiểu Tiên giới, tiến vào trong thông đạo không gian chưa biết.

Qua một khoảng thời gian thật dài, hư không đột nhiên lóe sáng.

Một con Tổ Long màu bạch ngọc từ trong chui ra, trong lòng có dự cảm nhìn phương hướng mà Tiểu Tiên giới biến mất.

“Ngư Long Tiên Đế, Long tộc ta sẽ có một ngày nào đó khiến ngươi đẹp mặt.” Địa Huyền Tổ Long cắn răng nói, sau đó lại chui vào trong hư không.

Lúc này, Từ Phàm tăng tốc thời gian ở Ẩn Linh môn, đột nhiên cảm thấy có loại ảo giác bị vận mệnh trêu đùa.

Từ Phàm dừng suy diễn ba nghìn đại đạo.

“Vì sao vừa nãy có cảm giác là một loại đại đạo đang trêu ngươi.” Từ Phàm hơi nghi hoặc nói, sau đó bói cho mình một quẻ, nhưng không tính ra cái gì.”

“Bồ Đào, trong tông môn có xảy ra chuyện lớn gì không? Từ Phàm hỏi tiếp, chắc chắn cảm giác vừa rồi của bản thân không phải kiểu không có lửa thì sao có khói, hắn sợ là có một số việc mà mình không có dự liệu được.

“Tất cả việc trong tông môn đều nằm trong khống chế, không có việc gì phát sinh bất ngờ.” Bồ Đào đáp lại nói.

“Vậy thì kì quái, ngoài tông môn, thứ hiện tại có liên quan với ta chính là con Tổ Long đến từ Thần Long giới!”

“Hẳn là con rồng này muốn đến Mộc Nguyên Tiên giới sớm hơn một trăm hai mươi năm.” Từ Phàm nhíu mày nói.

“Bồ Đào, lại đề cử cho ta mấy kế hoạch tháo chạy sau khi vài con Tổ Long đến Mộc Nguyên Tiên giới.” Từ Phàm không yên tâm nói.

Gặp phải việc lớn kiểu sinh tử tồn vong kia, chuẩn bị bao nhiêu thủ đoạn đằng sau đều không quá đáng.

Mặc dù Từ Phàm giành được sự đảm bảo của các thế lực lớn trong Nhân tộc của Mộc Nguyên Tiên giới, bọn họ sẽ ngăn cản Tổ Long tới.

Nhưng mọi chuyện đều có cái gọi là nhỡ đâu, nhỡ đâu Tổ Long kia không nể mặt mũi, đi lên liền xử lý Ẩn Linh đảo thì làm sao.

Cho nên Từ Phàm phải chuẩn bị cho tốt hoàn toàn.

“Chủ nhân, Thiên Đỉnh thương hội sẽ gửi cho ngươi một thông tin – gửi đến từ khu vực tinh vực biên giới.” Bồ Đào nói.

Sau đó, mỗi lần bị phong ấn thì chùm sáng sẽ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Đây là thủ đoạn truyền thông tin xuyên Tiên giới của Thiên Đỉnh thương hội, ngoài chính con người, cho dù là Thiên Đỉnh thương hội cũng không thể giải mã thông tin trong đó.

Từ Phàm nhẹ nhàng giải chùm ánh sáng này, một loạt tin tức xuất hiện trong đầu hắn.

“Vũ Luân được Tiên triều Đại Chu tiếp rồi ư?”

Chương 1090: Ba món thạch khí

“Tiên triều Đại Chu, huynh đệ tốt của ta sẽ trở về.”

Không biết tại sao, đạo tâm vạn năm không thay đổi của Từ Phàm lại có chút rối loạn, như có chuyện mà bản thân không biết sẽ xảy ra.

“Sau khi giải quyết chuyện của Tổ Long, nếu như huynh đệ tốt vẫn chưa trở về, xem ra cần phải đến Tiên triều Đại Chu gặp Vũ Luân.” Từ Phàm hơi lo lắng nói.

Hắn có khái niệm rất mơ hồ với việc huynh đệ tốt thật sự trở về, đối với huynh đệ tốt của hắn hiện tại mà nói, không phải là chuyện tốt.

“Bồ Đào, tăng tốc độ, tranh thủ hoàn thành gia tốc thời gian còn lại trong vòng hai năm.” Từ Phàm dặn dò.

“Chủ nhân, hiện tại gia tốc thời gian đã vận chuyển đến cực hạn, muốn đột phá cực hạn này, cần có Huyền Hoàng chi khí phụ trợ.”

Tiếng Bồ Đào vang lên.

“Cần bao nhiêu?” Từ Phàm hỏi.

“Cần phải tiêu thụ một nửa hàng tồn kho hiện có.” Giọng điệu Bồ Đào hơi đau lòng.

“Vậy thì gia tốc đi, sớm ngày thăng cấp đến Kim Tiên, trở thành Thần Tượng thật sự, đến lúc đó mượn Huyền Hoàng chi khí, dùng phôi thai Tiên Thiên có thể luyện chế Tiên thiên linh bảo.”

Từ Phàm nói xong trong tay xuất hiện ba món thạch khí, chính là ba món thạch khí huynh đệ tốt đã câu được lúc ở hạ giới.

Trước đó không biết là vật gì, sau khi mượn Huyền Hoàng chi khí trở thành Thần Tượng thì nhìn hiểu ngay.

Ba món thạch khí đó là Tiên Thiên thần thạch, đây là phôi thai thai nghén Tiên thiên linh bảo.

Đây cũng là một trong những sức mạnh để hắn có lòng tin đối phó với Tổ Long.

Một thạch đao, một thạch tháp, và một thạch môn.

Từ Phàm bảo Bồ Đào rót Huyền Hoàng chi khí cho mình, tăng cảnh giới Luyện Khí của mình lên Thần Tượng.

Sau đó dùng thủ đoạn độc đáo của thần tướng bắt đầu tinh tế cảm nhận ba món thạch khí này.

“Không ngờ phản lợi lớn nhất của huynh đệ tốt lại ở chỗ này.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Lúc này, một Huyền Hoàng chi khí phân giải ở tiểu thế giới của Từ Phàm.

Hóa thành khói, sau đó nhập vào tiểu thế giới.

Tốc độ dòng thời gian khắp cả thế giới tăng nhanh, nhanh gấp đôi so với ban đầu, hơn nữa tốc độ này còn đang tăng lên.

Phân tông Ẩn Linh môn, Hoang Bắc Tiên vực.

Thiên Vạn Binh đang xoa tay nhìn Truyền Tống trận siêu lớn cách đó không xa.

Khoản vay hắn nộp cho Bồ Đào đã được thông qua, mua được một vạn con rối chiến đấu phiên bản mới.

Vừa rồi hắn nhận được thông báo của Bồ Đào, hôm nay một vạn con rối chiến lực Chân Tiên có thể được đưa đến phân tông.

“Trông ngươi rất căng thẳng!”

“Thả lỏng chút đi, cho dù những con rối này bị hủy, thì lợi nhuận một trăm năm của học viện ngươi cũng đủ để trả nợ.”

Con rối con trai của Thiên Vạn Binh chu đáo vỗ vỗ bả vai Thiên Vạn Binh.

Vừa nghe vậy, Thiên Vạn Binh nhíu mày càng chặt hơn.

Lúc này, trạm truyền tống siêu lớn siêu xa bị sức mạnh không gian phong tỏa.

Sau đó, hơn một ngàn đệ tử Ẩn Linh môn cộng thêm một bảo khí không gian kiểu thùng lớn.

“Thiên Vạn Binh sư huynh, đây là tủ không gian của ngươi, xin nghiệm thu.” Một đệ tử Chuẩn Tiên đời thứ tư của Ẩn Linh môn cầm lấy hóa đơn đưa cho Thiên Vạn Binh ký tên.

Thiên Vạn Binh dùng thần niệm kiểm tra một vạn con rối chiến lực Chân Tiên trong tủ không gian này trước.

Sau đó hài lòng gật đầu, rồi ký tên giao nhận hàng.

Đệ tử đưa tủ không gian đến rời đi, Thiên Vạn Binh khẩn cấp thu một vạn con rối chiến lực Chân Tiên vào trong binh doanh con rối Tiên khí.

“Đi, chúng ta đi tìm chỗ làm quen với chiến lực của con rối Chân Tiên phiên bản mới nhất đi.” Thiên Vạn Binh vui vẻ nói.

Đúng lúc này, pháp khí truyền tin của Thiên Vạn Binh đột nhiên sáng lên hồng quang.

“Không cần thử, trực tiếp đến chiến trường đi, Yêu tộc lại đánh đến rồi.” Thiên Vạn Binh đọc tin tức.

Sau đó hắn lập tức kích hoạt Truyền Tống trận khẩn cấp, truyền tống đến tiền tuyến.

Lúc này, con rối chiến đấu bảo vệ khu vực của Thiên Vạn Binh đã triển khai trận hình, đang cắn nuốt Yêu tộc tiến công tới.

Thiên Vạn Binh vung tay lên, một vạn con rối hình thành một phương trận, chỉnh tề đứng ở phía sau hắn.

“Con trai, bắt đầu màn biểu diễn của ngươi đi.” Thiên Vạn Binh vỗ vỗ con rối bên cạnh nói.

“Cứ giao cho ta!”

Con rối con trai của Thiên Vạn Binh trong nháy mắt tiếp nhận quyền chỉ huy một vạn con rối chiến đấu.

Hơn một vạn con rối vọt vào trong chiến trường, tạo thành chiến trận bắt đầu tiến hành cắn nuốt Yêu tộc.

Hơn một vạn con rối chiến đấu mới nhất của Ẩn Linh môn gia nhập vào trong chiến đấu, tốc độ con rối cắn nuốt Yêu tộc rõ ràng tăng lên.

Đến cuối cùng, thậm chí không có chút tiêu hao.

Nhưng vào lúc này, kiếm ý mãnh liệt từ phía sau Thiên Vạn Binh dâng lên.

Chỉ thấy luồng kiếm quang dài mấy ngàn dặm bị con rối Kim Tiên trấn giữ ở khu vực bọn họ chém ra.

Trên bầu trời, Yêu tộc pháp tướng kim thân vừa mới lộ đầu, trong nháy mắt đã bị chém.

Sau đó, phía sau đại quân Yêu tộc xuất hiện một đại yêu Kim Tiên.

Thiên Vạn Binh lập tức khẩn trương, vội vàng thầm thông báo cho con rối con trai rút trận hình lại.

“Đại yêu Kim Tiên đó sẽ do con rối Kim Tiên của tông môn đối phó, ngươi không cần quan tâm.” Con rối trả lời.

Lúc này con rối Kim Tiên đang canh giữ khu vực này xông lên, mục tiêu chỉ thẳng vào đại yêu Kim Tiên đó.

Đúng lúc này, phía sau đại quân Yêu tộc lại truyền đến hai luồng khí tức khủng bố.

“Phát hiện có ba đại yêu Kim Tiên ở đây, điều động con rối Kim Tiên số hai và số sáu.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

Trái tim của Thiên Vạn Binh cũng nhảy dựng theo.

“Phòng ngự, con trai ngươi mau phòng ngự cho ta, con rối mới mua tổn thất một con, ta sẽ đau lòng hơn nửa ngày đó.” Thiên Vạn Binh nhanh chóng nói, nhưng chỉ đổi được con rối trợn mắt trắng.

Nhưng lúc này, một luồng thần niệm của đại yêu Kim Tiên rõ ràng khóa chặt con rối muốn bày trận hình phòng ngự.

Sau đó trên bầu trời xuất hiện một chiếc đuôi rất lớn, rút về phía trận hình do con rối Thiên Vạn Binh mới mua tạo thành.

Nơi chiếc đuôi khổng lồ quét qua, không gian cực kỳ bất ổn, tạo ra các vết nứt không gian.

“Bịch!”

Chiếc đuôi lớn đó rút được chiến trận phòng ngự mà con rối Thiên Vạn Binh tạo thành.

Từng khe nứt mở ra từ chỗ chiếc đuôi đó rút được, sau đó toàn bộ chiến trận ầm ầm sụp đổ.

Chiếc đuôi đó cũng tùy ý rút trên mặt đất.

Chính ngay lúc này, một luồng kiếm quang sáng chói quét qua chiếc đuôi lớn.

Khắp cả chiến trường bỗng chốc vang lên tiếng kêu thảm thiết của đại yêu Kim Tiên.

Lúc này, một Truyền Tống trận dâng lên từ phía sau tiền tuyến.

Hai con rối Kim Tiên bước ra từ bên trong, sau đó xông về phía ba đại yêu Kim Tiên.

Lập tức, triển khai cuộc chiến giữa cấp bậc Kim Tiên.

Đại địa nứt vỡ, núi sông chảy ngược, từng vết lại từng vết nứt cực lớn mấy vạn dặm quét ngang chiến trường.

Khắp cả chiến trường giữa đại yêu Kim Tiên và con rối Kim Tiên toàn lực chiến đấu biến thành một mảng phế tích.

Lúc này, cho dù là đại yêu hay là con rối đều thức thời rút lui ra khỏi chiến trường.

Một trận phòng hộ dày đặc được khởi động, vô số con rối và đệ tử, Thiên Khôi Sư trốn dưới vòng bảo hộ xem trận chiến cấp bậc Kim Tiên.

“Nếu đại trưởng lão ở đây thì tốt rồi, đại trưởng lão có thể giải quyết ba đại yêu Kim Tiên này ngay tức khắc.” Một đệ tử Ẩn Linh môn trong số đó hoài niệm nói.

“Đại trưởng lão đâu dễ ra tay như vậy, đáng tiếc tu vi của ta không đủ, chỉ có thể né tránh dưới vòng bảo hộ, được tông môn che chở.”

“Đợi ta tu thành Kim Tiên, nhất định sẽ khiến những đại yêu Kim Tiên này biết mặt.” Một đệ tử Ẩn Linh môn cắn răng nhìn trên bầu trời nói.

Hắn là một trong những đệ tử chạm đến cảnh giới Kim Tiên của Ẩn Linh môn.

Chương 1091: Long Sư

Sau trận đại chiến, Yêu tộc tổn thương vô số, còn bị con rối Kim Tiên trong chiến trường chém một con.

“Địa Giao Kim Tiên, có một nửa huyết mạch Long tộc.” Một đệ tử Ẩn Linh môn tương đối hiểu rõ Yêu tộc nói.

Đầu và đuôi của Địa Giao Kim Tiên dài hàng ngàn trượng này đã bị chém xuống.

“Ngươi nói xem, thịt Địa Giao Kim Tiên này ngon không, có ngon hơn con ở bữa tiệc rồng đó không.” Một đệ tử trong số đó chảy nước bọt hỏi.

“Có lẽ hương vị sẽ kém Chân Long Long tộc một chút, nhưng cũng là mỹ vị hiếm có.” Đệ tử tương đối hiểu rõ Yêu tộc cười nói.

Nhưng tất cả điều này đều không liên quan đến Thiên Vạn Binh, hắn đang quỳ xuống đất nhìn cánh tay bị gãy của con rối phía trước.

“Xuất sư bất lợi, trận chiến đầu tiên đã tổn thất mười sáu con rối Chân Tiên.” Thiên Vạn Binh khóc không ra nước mắt nói.

“Tổn thất cũng chẳng lớn, chỉ cần lắp ráp những con rối bị hỏng này, thì có thể gom đủ linh kiện cho mười hai con rối.”

“Trở về bảo Bồ Đào đại nhân lần nữa lắp lại là được, lần này một vạn con rối Chân Tiên đánh chết Yêu tộc trên chiến trường đã đạt được điểm tích lũy, có lẽ có thể đổi được mười con.”

“Đây còn là nguyên nhân mới bắt đầu chiến đấu, không bao lâu đã có đại yêu Kim Tiên xuất hiện.” Con rối con trai phía sau Thiên Vạn Binh an ủi nói.

Tinh thần của Thiên Vạn Binh chấn động, khó tin quay đầu lại, nhìn về phía con rối con trai của mình.

“Ý của ngươi là lần này chúng ta kiếm được rồi sao?” Thiên Vạn Binh không thể tin được.

“Đương nhiên, một vạn con rối bận rộn không ngừng, ngay cả điểm tích lũy cũng không kiếm được thì sao được.” Con rối con trai nói một cách hợp lý.

Biểu cảm khóc không ra nước mắt vừa rồi của Thiên Vạn Binh trong nháy mắt không thấy đâu nữa.

Cả người trở nên vui mừng và kích động với tốc độ có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Ha ha, được, mua một vạn con rối này không lỗ.” Thiên Vạn Binh hào hứng nói.

Đúng lúc này, đại quân Yêu tộc lại lần nữa tiến công quét tới.

Nhìn Yêu tộc tấn công từ trên trời xuống đất, biểu cảm trên mặt Thiên Vạn Binh bắt đầu trở nên biến thái hơn.

“Con trai, báo với Bồ Đào đại nhân của ngươi, chúng ta đánh trận đầu!” Thiên Vạn Binh tham vọng nói.

“Tốt nhất là không, điều này sẽ làm tổn thất trầm trọng, còn không bằng núp đằng sau đại quân con rối để hỗ trợ cho khỏe.” Con rối con trai đề nghị.

“Được, nghe theo ngươi hết!”

Chiến đấu tiếp tục, Yêu tộc tiến công càng thêm điên cuồng, phía sau đại quân Yêu tộc cũng xuất hiện bóng dáng đại yêu Kim Tiên.

Sau đó, toàn bộ tiền tuyến Hoang Bắc Tiên vực đều bị Yêu tộc điên cuồng tấn công.

Cùng với đó là đại yêu Kim Tiên của Yêu tộc toàn diện áp chế.

Lúc này, một đại yêu Kim Tiên đầu sư tử đang nhìn tất cả ở phía sau đại quân Yêu tộc.

“Sức mạnh phòng thủ của các ngươi đã bị ta thấy hết, lần này toàn diện áp chế, tiêu diệt toàn bộ những con rối Kim Tiên này, để ta xem sau đó ngươi lấy cái gì để phòng thủ.”

Lúc này, có một Truyền Tống trận bí mật độc quyền xuất hiện ở phân tông Ẩn Linh môn, Hoang Bắc Tiên vực.

Phân thân số ba của Từ Phàm mặt không thay đổi bước ra từ bên trong.

Sau đó ý thức của phân thân số ba tiếp quản một trong những con rối Kim Tiên.

Một trong những chiến trường không có con rối Kim Tiên canh giữ, vì đại yêu Kim Tiên đang muốn tàn sát con rối phía dưới.

Nhưng ngay lúc này, một cơn gió nhẹ ấm áp thổi qua toàn bộ chiến trường, như thiếu nữ lướt qua khuôn mặt của tình lang.

Nhưng chính làn gió này đã định được mấy mươi vạn Chân Tiên Yêu tộc và đại yêu Kim Tiên trên chiến trường này.

Sau đó, dưới làn gió nhẹ, những Yêu tộc đó bắt đầu xuất hiện nguyên hình.

Lông thú, huyết nhục, gân cốt bắt đầu tan chảy từng chút một.

Chỉ thấy một con rối Kim Tiên xuất hiện trên đầu đại yêu Kim Tiên, một luồng đao phong như có thể cắt xé không gian xuất hiện trên không trung, sau đó trực tiếp tiêu diệt yêu hồn của đại yêu Kim Tiên.

Con rối Kim Tiên không thèm nhìn lấy, lập tức bị truyền tống đến chiến trường không có con rối Kim Tiên canh giữ tiếp theo.

Lúc này Từ Phàm đang gia tốc thời gian tiểu thế giới ở nguyên giới cũng nhận được tin tức.

“Yêu tộc tiền tuyến tấn công toàn diện, sẽ không có chuyện gì xảy ra chứ.”

“Bồ Đào, để lại một con rối Kim Tiên trong tông môn, còn lại đến tiền tuyến hết đi.” Từ Phàm dặn dò.

Từ Phàm sợ Yêu tộc xem lâu không đánh nổi, nên trực tiếp để Yêu tộc cấp bậc Đại La ra tay.

Mặc dù thế lực lớn của Nhân tộc sẽ chặn lại, nhưng hơi chậm, Ẩn Linh môn có thể tổn thất gần một nửa con rối tiền tuyến, thậm chí là con rối Kim Tiên.

Nếu như Yêu tộc cấp bậc Đại La đó có nhiều thời gian, còn có thể phá hủy phân tông phía sau tiền tuyến.

“Tuân lệnh!” Tiếng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, Thiên Vạn Binh đang chiến đấu ở tiền tuyến đột nhiên cảm thấy có chút không đúng.

“Tất cả Kim Tiên Yêu tộc đều xuất động, nếu vẫn không tấn công được thì có xuất hiện Đại La Yêu tộc hay không.” Trong lòng Thiên Vạn Binh đánh trống nói.

“Con trai, thu lại một nửa con rối, ta cảm thấy có gì đó không ổn.”

“Ta cũng cảm thấy có gì đó không ổn, những Yêu tộc này tấn công điên rồ quá rồi.”

Sau đó con rối con trai khống chế gần một nửa con rối Kim Tiên trở về binh doanh Tiên khí của Thiên Vạn Binh.

Lúc này, một luồng long uy xuất hiện trên chiến trường.

Một Long Sư Pháp Tướng xuất hiện trên bầu trời, áp đảo toàn bộ tiền tuyến Hoang Bắc Tiên vực.

Trong lúc Long Sư này muốn ra tay, toàn thân của một Đại La Nhân tộc tản ra ma khí xuất hiện trên bầu trời, đối diện với Long Sư đó.

“Ngươi muốn phá quy củ sao?” Một Đại La Nhân tộc tản ra ma khí nói.

“Sao có thể, vừa ký khế ước sao ta dám phá bỏ chứ.” Long Sư đó dửng dưng nói, nhưng long uy phát ra từ trên người lại trấn áp toàn bộ chiến trường.

Xác thịt và tiên hồn của tất cả đệ tử Ẩn Linh môn trên chiến trường đang phải chịu đựng những thử thách lớn.

Chính ngay lúc này, long uy uy hiếp toàn bộ tiền tuyến biến mất, Huyền âm thánh giả cũng xuất hiện trên bầu trời.

“Long Sư, ngươi chơi như vậy thú vị không?” Khí thế của Huyền âm thánh giả mở ra toàn bộ, trấn áp về phía Yêu tộc không dám làm bậy trên chiến trường.

Chỉ trong nháy mắt, ba phần yêu hồn của Chân Tiên Yêu tộc bị chấn nát.

Uy áp của Huyền âm thánh giả vẫn đang từ từ gia tăng.

“Tiểu Long Sư, thu tâm tư nhỏ bé của ngươi lại đi, không phục thì chúng ta đến chín tầng trời làm một trận.” Huyền âm thánh giả nhìn Long Sư Đại La đó nói.

“Bỏ đi, ta chỉ nhìn tình hình của chiến trường, không sao, cứ đánh theo quy củ là được.” Long Sư nói xong, hoàn toàn biến mất.

Trên bầu trời chỉ còn lại một Đại La tản ra ma khí với Huyền âm thánh giả.

“Ma Thập Đại La, đã lâu không gặp!” Huyền âm thánh giả chào hỏi.

Ma Thập Đại La đó chỉ nhìn lấy Huyền âm thánh giả một cái, sau đó ẩn vào không trung rồi hoàn toàn biến mất.

“Đã nhiều năm trôi qua, tính khí vẫn xấu như vậy, chẳng phải chỉ là cướp truyền thừa của ngươi sớm chút thôi sao.”

“Thứ đó ai cướp được thì của người đó, đâu thể dựa vào vận mệnh mà nói được.”

Huyền âm thánh giả mím môi, sau đó cũng biến mất.

Ba Đại La biến mất, Yêu tộc lại tiếp tục tấn công.

Nhưng lúc này, sắc mặt của đại yêu Kim Tiên mình người đầu sư tử chỉ huy ở hậu phương ngày càng khó coi.

“Tốn thời gian, vậy mà lại bị con rối Kim Tiên chém giết bốn đại yêu Kim Tiên!”

Chương 1092: Khiêu chiến

Long Sư Đại La lui vào Cửu Thiên, cứ vậy nhìn con rối Kim Tiên liên tiếp tàn sát Kim Tiên của Yêu tộc.

Dưới đòn tấn công các loại tiên thuật bản nguyên của con rối Kim Tiên, không một đại yêu Kim Tiên nào chống đỡ quá một khắc.

Đây là Bồ Đào nói với phân thân số 3, kiểm soát chiến lực của bản thân ở mức khoảng 60%.

“Vở kịch phía dưới cũng không tệ, theo lời ta nói, Yêu tộc các ngươi tốt nhất tốt nhất đừng đưa binh lực vào trong Tiên vực này.”

“Các ngươi không phá vỡ quy tắc ra tay trước, trận địa tiền tuyến của Hoang Bắc Tiên vực, ngươi đừng hòng phá vỡ.”

Huyền âm thánh giả xuất hiện cách Long Sư Đại La không xa, ra vẻ thật lòng suy nghĩ cho ngươi.

“Đại quân Yêu tộc của ta nhiều vô kể, tiêu tốn mấy trăm vạn hơn ngàn vạn thì có sao.”

“Không mảy may ảnh hưởng đến kết cục bại trận của Nhân tộc các ngươi.”

“Còn nữa, khế ước Chuẩn Thánh Nhân tộc các ngươi ký kết với các chủng tộc hàng đầu bọn ta, vị Thông Thiên Kim Tiên được các ngươi xem là hy vọng kia, đã bị đưa đến Tiên triều Đại Càn.”

“Không có sự che chở của đại khí vận Mộc Nguyên Tiên giới, sau này nhiều nhất cũng chỉ là một Đại La mà thôi.” Long Sư Đại La hờ hững nói.

Trong Yêu tộc, tiểu yêu cấp Chân Tiên nhiều như cát sông Hằng, nên Kim Tiên trong mắt bọn họ chung quy chỉ là con kiến, chết trên trăm vạn ngàn vạn, thậm chí hàng trăm triệu, cũng không ảnh hưởng lớn đối với toàn thể Yêu tộc.

“Vậy sao, đợi đến lúc ngươi bị Chuẩn Thánh của Yêu tộc dạy bảo, hy vọng ngươi cũng nói như vậy.” Huyền âm thánh giả cười ha ha nói.

Long Sư Đại La cau mày, nhìn xuống chiến trường, sau đó ra lệnh rút lui.

Lập tức, mấy triệu Yêu tộc trên chiến trường rút lui khỏi chiến trường như thủy triều xuống.

Lúc này, trong nhà kho bảo vật của phân tông Ẩn Linh môn đã có thêm sáu thi thể của đại yêu Kim Tiên.

Hùng Lực ngồi ở phía sau nhận được chiến báo.

“Trận chiến này tổn thất 93.000 con rối chiến đấu, một con rối Kim Tiên bị tổn hại cần quay về tông môn sửa chữa.”

“216 đệ tử ngã xuống, đều có cơ hội sống lại.”

“Giết 730.000 Yêu tộc, thu hoạch 220.000 Tiên khí của Yêu tộc, tích trữ 300.000 pháp bảo.”

Hùng Lực nhìn chiến báo, nhíu mày.

“Bồ Đào, có thể bổ sung con rối chiến đấu qua đây không?”

“Trước mắt hậu phương đang mở rộng sản xuất, dự kiến một năm sau, căn cứ sản xuất con rối phân tông mỗi ngày có thể sản xuất ra năm ngàn con rối chiến đấu Chân Tiên.”

“Tông môn đã tập hợp lượng lớn pháo Thánh lôi sắp xếp ở trên bầu trời tiền tuyến, nếu lại gặp phải cuộc tấn công quy mô như hôm nay, hao tổn con rối sẽ giảm được 70%.”

Nghe báo cáo của Bồ Đào, Hùng Lực cảm thấy an tâm, nhưng sau đó lại nghĩ đến gì đó, vẻ mặt lại trở nên bất an.

“Bồ Đào, nếu cơ hội sống lại của các đệ tử tông môn đã dùng hết rồi, sau này lại xảy ra trận chiến tương tự, tông môn có phải sẽ không cho đệ tử ra chiến đấu nữa?” Hùng Lực lo lắng nói.

Cho đến nay trong lòng hắn luôn có suy nghĩ, chính là tông môn bảo vệ đệ tử quá mức.

Không phải nói như vậy không tốt, nhưng luôn có cảm giác như có một chút thiếu hụt trên vài phương diện.

Bây giờ con rối chiến đấu trong tông môn, tạo thành đủ loại chiến trận dưới sự điều khiển của Bồ Đào, hoàn toàn không thua kém chiến lực của các đệ tử tông môn.

“Không đâu, chủ nhân đã sớm suy xét về vấn đề này rồi, trước mắt đã nằm trong kế hoạch rồi.” Bồ Đào đáp lại.

“Vậy là tốt rồi, ta là đại đệ tử thủ tịch tông môn, đã dùng hết cơ hội sống lại, nhưng không thể một mực ở phía sau tông môn không ra góp sức.” Hùng Lực gật đầu nói.

Mỗi khi tiền tuyến Yêu tộc tấn công mà đến, tinh thần chiến đấu của Hùng Lực sẽ dâng lên, hận không thể lập tức lao gia chiến trường.

Cứ như vậy mãi, Hùng Lực cảm thấy mình đã tập thành một thói xấu.

Ẩn Linh môn, một Truyền Tống trận công cộng phía trước chủ phong sáng lên.

Lý Huyền Đạo từ trong bước ra, có chút hoài niệm nhìn xung quanh toàn bộ tông môn.

“Bồ Đào, ta mang trọng bảo thời gian về rồi đây, chỉ là thuế phí xuyên qua Tiên giới có hơi nhiều.”

“Sư phụ bây giờ ở đâu, có tiện để ta đi bái kiến không?” Lý Huyền Đạo hỏi.

“Phân thân của chủ nhân đang đợi ngươi.”

Một Truyền Tống trận, sáng lên trước mặt Lý Huyền Đạo.

Trong tiểu viện, Lý Huyền Đạo uống trà Đại đạo do sư phụ ngưng tụ cho hắn, cảm giác hạnh phúc trực tiếp tràn ngập.

“Sư phụ, đồ nhi chỉ chạy việc vặt thôi, không hề vất vả chút nào.” Lý Huyền Đạo cảm nhận được sự xem trọng của sư phụ đối với hắn, trong lòng lập tức vui mừng nở hoa.

“Có thể mang trọng bảo thời gian về đây an toàn, ngươi là người có công lớn nhất.”

Sau đó, một ít trà Huyền Hoàng Ngộ Đạo xuất hiện giữa không trung, được Từ Phàm dùng trà đạo ngưng tụ thành một bình trà phù hợp với Lý Huyền Đạo.

“Bây giờ ngươi chỉ còn cách Kim Tiên một bước, cầm lấy bình trà Đại đạo này, sau khi cảm thấy trạng thái mình đạt đến đỉnh cao, uống rồi ngộ đạo.”

“Nếu vẫn không thể trở thành Kim Tiên, vi sư sẽ nghĩ cách khác cho ngươi.” Từ Phàm nói rồi đẩy bình trà Đại đạo sang bên cạnh Lý Huyền Đạo.

“Đa tạ sư phụ, đợi dau khi đồ nhi trở về từ Vô Vọng Tiên giới, sẽ bế quan đột phá Kim Tiên.” Lý Huyền Đạo cảm kích nói.

Vốn dĩ Lý Huyền Đạo còn muốn ở tông môn phái nghỉ ngơi một hai ngày rồi xuất phát.

Nhưng được sư phụ khích lệ như vậy, Lý Huyền Đạo có chút hổ thẹn mà nghĩ ra ý tưởng này.

Nghỉ ngơi cái gì, làm việc cho tông môn quan trọng hơn.

Sau đó Lý Huyền Đạo cáo biệt sư phụ với đôi mắt ngấn lệ, bước lên con đường đến Vô Vọng Tiên giới.

“Đồ đệ thật tốt ~” Phân thân của Từ Phàm nhìn bóng lưng của Lý Huyền Đạo cảm khái nói.

Sau đó phân thân của Từ Phàm biến mất, ý thức quay lại tiểu thế giới gia tốc thời gian, tiếp tục lĩnh hội ba ngàn đạo pháp.

Lúc này, trong tiểu thế giới ảo cảnh của nguyên giới, Tiêu Lạc Phàm đang khiêu chiến một đệ tử Ẩn Linh môn Chân Tiên có chiến lực bậc trung.

Chỉ thấy đệ tử Chân Tiên kia sử dụng tiên thuật tiễn đạo bản nguyên, ép Tiêu Lạc Phàm không ngóc đầu dậy nổi.

Một cự thần hỏa diễm đứng ở trung tâm chiến trường, tay cầm một cây cung Tiên khí khổng lồ liên tục bắn từng mũi Tiên Hỏa Thần tiễn vào Tiêu Lạc Phàm.

Tiêu Lạc Phàm bị ép đến mức hoàn toàn không còn chỗ chống trả, nàng đã sử dụng Thôn Phệ Đại Đạo đến cực hạn, cũng không thể tiêu hóa được những mũi Tiên Hỏa Thần tiễn do cự thần hỏa diễm kia bắn ra.

“Sư muội của Ẩn Nguyệt tông, tuy rằng thiên phú chiến đấu của ngươi cao, không có đối thủ cùng cấp bậc.”

“Nhưng ngươi không thể vượt qua khoảng cách lớn như vậy đến khiêu chiến sư huynh Chân Tiên ta đâu.”

“Tuy chiến lực của ta xếp bậc trung trong đệ tử tông môn, nhưng dù sao cũng là đệ tử thế hệ thứ ba.”

“Nếu thật sự bị ngươi dùng cảnh giới Đại Thừa thành công khiêu chiến ta, ta sẽ bị người khác cười nhạo cả đời.”

“Cho nên sư muội ngươi vẫn nên đi tìm Chân Tiên khá yếu kém trong các đệ tử thế hệ thứ tư mà khiêu chiến đi, bọn họ còn dễ bắt nạt một chút.”

Cự thần hỏa diễm nói xong, thuận tay bắn ra mười hai mũi tên, trực tiếp phong tỏa khu vực Tiêu Lạc Phàm đang đứng.

Sau đó khởi động Thập Nhị Tiễn Thiên Hỏa đại trận, Tiêu Lạc Phàm trực tiếp biến mất trong Thiên Hỏa đại trận.

Tiêu Lạc Phàm bước ra từ thế giới chiến đấu, cũng nhìn thấy sư huynh đã chiến đấu với nàng.

Vốn chỉ là huyễn thể số liệu khiêu chiến, nhưng đánh mãi lại trực tiếp bị chân thân thay thế.

“Tiểu sư muội, trên phương diện chiến đấu này, ngươi đừng tìm cơ hội từ đệ tử thế hệ thứ một hai ba.”

“Muốn lấy Đại Thừa kỳ chiến thắng đệ tử thế hệ thứ ba trở về trước, hoàn toàn không có khả năng, trừ phi ngươi có chiến lực như đại trưởng lão.” Sư huynh kia lại nói.

“Đa tạ sư huynh chỉ dạy.” Tiêu Lạc Phàm hành lễ nói.

Sau khi Tiêu Lạc Phàm rời đi, đệ tử kia nhẹ nhàng thở ra.

Chương 1093: Tổn thất tăng lên

“Cũng may chân thân của ta đã trở lại, nếu không huyễn thể ta để lại trong ảo cảnh trước kia có thể thật sự không đánh thắng tiểu sư muội này.”

“Mấy năm nay tông môn thu được đệ tử càng ngày càng yêu nghiệt, ta phải nhắc nhở bọn họ một chút, nhanh chóng đổi mới số liệu chiến đấu, nếu không chỉ không cẩn thận chút là có thể rơi vào cảnh kinh điển nhất.” Đệ tử kia nói.

“Bồ Đào, ta muốn đổi mới số liệu chiến lực của ta, ta không dùng tiên thuật tiễn đạo đại bản nguyên nữa.” Đệ tử kia ngẩng đầu nhìn bầu trời của nguyên giới nói.

“Mời đến tầng cao nhất của tháp Vô Tận kiểm tra số liệu chiến lực.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

Bên kia, Tiêu Lạc Phàm khiêu chiến thất bại, cau mày nhìn vào danh sách khiêu chiến.

Nàng xin Bồ Đào đến Hoang Bắc Tiên vực chiến đấu, Bồ Đào lại cho nàng một thử thách nàng cho rằng rất dễ dàng.

Khiêu chiến thắng ba người trong số các đệ tử Chân Tiên có chiến lực bậc trung trong tông môn thì có thể đến Hoang Bắc Tiên vực.

Mới ban đầu, nàng cho rằng mình sẽ thắng áp đảo, cũng có thể là đánh hòa.

Nhưng nàng hoàn toàn không ngờ mình sẽ thua thảm đến vậy.

Khiêu chiến năm người, toàn bộ đều bị đè ép cả trận, không có một cơ hội đánh trả.

Lúc này, nàng sinh ra hoài nghi về chiến lực của mình.

Trong Tàng Kinh các, Trương Học Linh nhìn tiểu sư muội của mình nở nụ cười.

“Sư muội có thể sinh ra một chút hiểu lầm với bản thân, sinh ra hiểu lầm với cách tông môn truyền dạy đệ tử.”

“Sư muội cảm thấy với chiến lực bây giờ của mình có thể ngang hàng với Chân Tiên, điều này không sai.”

“Nhưng Chân Tiên cũng không giống nhau.” Trương Học Linh cười ha ha nói.

“Ví dụ như Chân Tiên nhàn tản trong Tiên giới, một mình ngươi đánh mười người cũng không thành vấn đề.”

“Nhưng các sư huynh đệ Chân Tiên trong tông môn, ngươi tùy tiện kéo ra một người, người hơi bình thường một chút thì không nói lấy một địch trăm, nhưng đánh mấy chục Chân Tiên nhàn tản cũng không có vấn đề gì.”

“Ở đây, sư huynh không thể không nói với ngươi một câu, tâm của ngươi nóng vội rồi.”

“Thiên phú quá cao, tu hành quá nhanh, cũng không phải là chuyện tốt.” Trương Học Linh cầm một cuốn sách thong dong nói.

“Cho nên bây giờ thứ ngươi thiếu không phải là về chiến đấu, mà là tâm của ngươi và con đường tương lai của ngươi.” Trương Học Linh nói xong thuận tay triệu hồi ra một ngọc giản từ sâu trong Tàng Kinh các.

“Vấn Tâm Lục, loại thần thông nâng cao tâm cảnh này rất hiếm ở Tiên giới.”

“Ngươi chỉ cần tu luyện viên mãn thần thông giai đoạn Phàm Tâm Lục trong đó, sẽ có ích cho bản thân ngươi.” Trương Học Linh giống như một người huynh trưởng.

“Đa tạ sư huynh.” Tiêu Lạc Phàm nhận lấy ngọc giản kia với vẻ mặt bình tĩnh.

“Biết ngươi thân mang mối thù gia tộc, cho nên trên phương diện tâm cảnh này cần dựa vào thần thông cùng sức mạnh bên ngoài.”

“Ngươi phải biết rằng, phía sau ngươi là cả tông môn, mối thù của ngươi cũng là mối thù của cả tông môn.” Trương Học Linh nói xong, lấy ra hai miếng thịt rồng Kim Tiên, đưa cho Tiêu Lạc Phàm.

“Loại đồ đại bổ này không có tác dụng quá lớn với ta, ngươi cầm lấy củng cố tiên cơ của ngươi đi.”

Sư muội đồng mạch đến cửa xin chỉ bảo, đương nhiên phải cho chút ưu đãi.

“Cầm lấy, chỉ cần đại trưởng lão không đuổi ta, ta sẽ cứ ở trong Tàng Kinh Các này, hai miếng thịt rồng Kim Tiên này để ở chỗ ta sẽ lãng phí.”

Tiêu Lạc Phàm nhìn hai miếng thịt rồng Kim Tiên khô trong tay, trong lòng chợt thấy ấm áp.

Nàng nghĩ đến nàng và ca ca nàng lúc còn nhỏ, khi đó trong tay ca ca luôn có thể biến ra một số món ăn ngon.

“Cảm ơn sư huynh ~” Tiêu Lạc Phàm nhẹ nhàng nói.

“Tiểu sư muội cố lên, sau này nhất mạch này của chúng ta sẽ phải dựa vào ngươi để duy trì.” Trương Học Linh cổ vũ nói.

Tiêu Lạc Phàm gật đầu thật mạnh.

Xuân đi thu đến, một năm đã qua.

Ẩn Linh môn vẫn như thường lệ, tiền tuyến của phân tông Hoang Bắc Tiên vực cũng đã rơi vào thời kỳ bình lặng.

Mọi thứ vẫn như bình thường, nhưng tại đây Từ Phàm lại gặp phải rắc rối.

Bởi vì Từ Phàm phát hiện, trong một vạn năm đại nạn cuối cùng của hắn, lượng tiêu hao trọng bảo thời gian lại tăng lên gấp đôi.

Trọng bảo thời gian vốn có thể gia tốc ba mươi lăm ngàn năm, dựa theo tính toán sau khi tiêu hao gấp đôi, nhiều nhất chỉ có thể gia tốc hai mươi hai ngàn năm.

“Lúc đầu đã tiến hành thôi diễn tương tự, sao lại không tính ra.” Từ Phàm nghiến răng nói, thấy mình sắp trở thành Kim Tiên, phút chót lại xuất hiện chuyện chết tiệt này.

“Chủ nhân, có phải có một khả năng, chính là công pháp tu luyện của ngươi quá nghịch thiên, khiến Tiên giới không bỏ qua.”

“Vì vậy, ở giai đoạn đột phá Kim Tiên cuối cùng…”

Bồ Đào nói đến đây rồi không tiếp tục nói nữa.

Đạo bàn ba ngàn xuất hiện phía sau Từ Phàm, lập tức, tiêu hao của toàn bộ tiểu thế giới gia tốc thời gian lại tăng gấp đôi.

Từ Phàm sợ tới mức vội vàng thu lại đạo bàn ba ngàn phía sau.

Từ Phàm bước ra khỏi tiểu thế giới gia tốc thời gian, về lại tiểu viện của mình.

Hắn cứ vậy mà nằm trên ghế tựa trong tiểu biện nhìn lên bầu trời.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nảy ra một ý tưởng muốn bỏ bê.

“Đến Tiên triều Đại Chu, nhờ vả huynh đệ tốt?”

“Hay là mang tông môn đi Tiên triều Đại Càn sống tự do tự tại.”

“Nếu thật sự không được thì mang tông môn lang thanh trong tinh vực, sẽ không có nhiều chuyện xấu như vậy.”

Từ Phàm thở dài một hơi.

“Bồ Đào, tính toán lại lần nữa, gia tốc xong toàn bộ tmas ngàn năm cuối cùng còn lại, cần bao nhiêu trọng bảo thời gian.” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, sau khi ngươi tiến vào một vạn năm cuối cùng, tiêu hao mỗi năm đều tăng lên.”

“Theo tính toán của Bồ Đào, ít nhất ban đầu chủ nhân cần trọng bảo thời gian có thể gia tốc mười vạn năm để gia tốc tám ngàn năm cuối cùng này.” Bồ Đào đáp.

“Trọng bảo thời gian định mức mười vạn năm ~”

“Bồ Đào, ngoại trừ Mộc Nguyên Tiên giới, còn có Tiên giới khác sản xuất ra khá nhiều trọng bảo thời gian không?” Từ Phàm hỏi.

“Thiên Long giới, Thần Long giới, còn có Tiên giới sát bên cạnh Tam Thiên giới, đều sản xuất ra khá nhiều trọng bảo thời gian.” Bồ Đào trả lời.

“Bên cạnh Tam Thiên giới, dựa theo tốc độ bay của Ẩn Linh đảo chúng ta thì cũng phải mất mấy vạn năm.”

“Thôi bỏ đi, chuẩn bị chạy trốn đi, đưa theo đại ca tốt cùng chạy.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Trong mắt Từ Phàm, biện pháp tốt nhất để đối phó Tổ Long của Long tộc là trốn chạy, chạy đến nơi thiên cơ xáo trộn trong tinh vực.

Về phần nhờ vả huynh đệ tốt và Tiên triều Đại Càn, Từ Phàm cũng chỉ nghĩ một chút.

Nếu như đi nhờ vả, những thế lực kia giúp ngăn chặn nhân quả lớn như vậy, về sau xử lý sẽ rất phiền phức.

Lúc này, ông lão tóc trắng nhận được thông báo cũng vội vàng chạy tới.

Nhìn thấy vẻ mặt của Từ Phàm, vội vàng nói: “Lão đệ ngươi sao vậy!”

“Lão ca, tình hình thay đổi, ngươi phải cùng chạy trốn với ta.” Từ Phàm cười khổ một tiếng nói.

“Chạy trốn, các thế lực lớn kia của Nhân tộc không phải đã đồng ý sẽ ngăn cản Tổ Long của Long tộc cho ngươi rồi sao?” Ông lão tóc trắng nghi hoặc nói.

“Trong tình huống chỉ một sai sót nhỏ sẽ mang đến họa diệt tông này, người có thể tin tưởng chỉ có chính mình.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Vậy ta đưa theo mấy sư điệt kia của ngươi, cùng đi với lão đệ.” Ông lão tóc trắng không chút do dự nói.

Đối với hắn bây giờ mà nói, Từ Phàm đi đâu hắn sẽ đi theo đó, làm như vậy hoàn toàn không sai.

“Ta sẽ bảo Bồ Đào chuẩn bị một chút, trước tiên lên kế hoạch lộ trình, lúc đi lại thông báo cho lão ca.” Từ Phàm nói.

“Thật sự không còn biện pháp nào khác sao?” Ông lão tóc trắng rốt cục nói.

“Có, trừ khi có lượng lớn trọng bảo thời gian.”

Chương 1094: Ba mươi tám lần

“Lượng lớn trọng bảo thời gian?” Ông lão tóc trắng có chút nghi hoặc hỏi.

“Đúng vậy, nếu có lượng lớn trọng bảo thời gian, ta có thể sớm trở thành Kim Tiên, trở thành Thần Tượng chính thức, đến lúc đó là có thể luyện chế Tiên thiên linh bảo, khắc chế Tổ Long của Long tộc.” Từ Phàm gật đầu nói. nói.

“Ngươi không nói sớm, so với việc dẫn bọn ta chạy trốn, lượng lớn trọng bảo thời gian còn đơn giản hơn một chút.”

“Lão đệ, giao việc này cho ta.”

“Sau khi trở thành Kim Tiên, đạo Chiêm Bặc của ta đã có thể tiếp xúc với tiên thuẩ đại thiên cơ bản nguyên.”

“Tìm lượng lớn trọng bảo thời gian cho lão đệ, vẫn rất đơn giản.”

ông lão tóc trắng nói rồi nhắm mắt lại, cả người phát ra một khí tức huyền ảo tràn ngập thiên cơ.

Trong mắt Từ Phàm, đại ca tốt này của mình giống như một con gà con béo múp đang lao vào miệng của một con cự thú.

“Ầm!!”

Sương máu văng khắp nơi, nhân quả phản phệ trực tiếp khiến ông lão tóc trắng nổ tung ngay cả chút mảnh vụn cũng không còn.

Một cung điện cổ kính xuất hiện sau lưng ông lão tóc trắng, sương máu biến mất, ông lão tóc trắng bước ra khỏi cung điện.

Sau đó triển khai tiên thuật đại thiên cơ bản nguyên.

Sáu đồng tiền đồng Chu Thiên Bát Quái xuất hiện phía trên ông già tóc trắng.

Sáu đồng tiền kia bị một sức mạnh nào đó ném lên không trung.

Khoảnh khắc từ trên không trung rơi xuống, sương máu lại văng tung tóe, nhưng bị Thời Quang điện trấn áp, biến mất ở giữa không trung.

Đại ca tốt lại bước ra từ Thời Quang điện, đồng tiền từ trên trời rơi xuống lại khôi phục, tiếp tục rơi xuống.

Nhưng vừa rơi xuống được một tấc đại ca lại nổ tung.

Cứ như vậy, dưới ánh mắt cảm động của Từ Phàm, ông lão tóc trắng đã tự bạo ba mươi lần.

Sáu đồng tiền rơi lên xuống Chu Thiên Bát Quái kia chỉ còn cách một tấc nữa là có thể rơi vào trong Chu Thiên Bát Quái.

Nhưng chính vào khoảng cách một tấc này, lại khiến ông lão tóc trắng tự bạo tmas lần.

Ông lão tóc trắng mang sắc mặt tái nhợt, thân hình đã hóa hư vô lảo đảo đi ra khỏi Thời Quang điện.

Từ Phàm thấy thế nhanh chóng đỡ lấy, lấy ra một viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng, nhét vào miệng ông lão tóc trắng.

Thân thể hư vô kia chậm rãi ngưng thật, ông lão tóc trắng nhìn Từ Phàm chậm rãi nói.

“Lão đệ đừng lo, ta đã tính ra hết nơi có trọng bảo thời gian cho ngươi rồi.”

“Có sáu nơi ở trong phạm vi tinh vực Mộc Nguyên Tiên giới, có bốn nơi trên Cửu Thiên Mộc Nguyên Tiên giới, còn có hai nơi ở trong Cửu Thiên.”

“Ta chỉ có thể tính ra chừng đó, hy vọng có thể có ích với lão đệ.”

“Sau này lão đệ nhất định sẽ đứng trên đỉnh Tam Thiên giới, một con Tổ Long của Long tộc không đến mức khiến lão đệ lưu lạc bên trong tinh vực.”

Ông lão tóc trắng vừa dứt lời, hư ảnh Thời Quang điện phía sau hắn bắn ra sức mạnh thời gian quấn lấy ông lão tóc trắng, sau đó kéo hắn trở lại trong Thời Quang điện.

Từ Phàm nhìn ngọc giản ông lão tóc trắng đưa cho hắn sau cùng, hắn thực sự vô cùng cảm động.

Đại ca tốt tổng cộng đã tự bạo ba mươi tám lần vì hắn, tuy mỗi lần tự bạo đều có thể sống lại.

Nhưng đau đớn về tinh thần đối với linh hồn và thể xác sẽ không hề giảm bớt, thậm chí mỗi một lần tự bạo đều sẽ tăng thêm một phần.

Trước kia mặc dù hắn có cảm tình tốt với đại ca, nhưng ngay từ khi mới quen biết đã có khá nhiều tính toán lợi ích.

Đại ca phải ngăn chặn tai họa cho bọn họ sau này, hắn phải đem đến tiện nghi và lợi ích cho ba sư điệt Đại La kia của đại ca.

Cả hai bên đều có nhu cầu riêng, trong tiềm thức đã tạo thành giao dịch.

Nhưng với sự góp sức hết lần này đến lần khác của đại ca, cảm nhận của Từ Phàm đối với hắn đã chậm rãi thay đổi.

Lúc này, Từ Phàm thừa nhận đại ca của hắn là đại ca tốt chân chính.

“Đại ca, dưỡng thương thật tốt, sau này ta bao hết thần đan đại bổ Huyền Hoàng của ngươi.” Từ Phàm nhìn hư ảnh của Thời Quang điện thầm nói.

Một đôi mắt lãnh đạm xuất hiện trên hư ảnh của Thời Quang điện, sau đó chớp mắt rồi đưa theo Thời Quang điện biến mất.

Từ Phàm bắt đầu xem xét ngọc giản trong tay, so sánh bản đồ phát hiện, bây giờ không có phi thuyền Hậu thiên linh bảo, nơi có thể lấy cũng chỉ có sáu khu vực chứa trọng báu thời gian trong tinh vực.

“Bồ Đào, sắp xếp một chút, ta muốn đi tinh vực một chuyến.”

“Lần này ta phải đi bằng chân thân, số 3 để lại cho ngươi.” Từ Phàm dặn dò.

“Chủ nhân, nếu ngươi định gia tốc thời gian trong tiên chu, xin hãy mang theo bản thể của ta.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Được, ta sẽ mang bản thể đi, phân thân ngươi ít nhất phải để lại một nửa bản nguyên.”

“Ta mang theo một con rối Kim Tiên là đủ rồi, nhiều hơn cũng lãng phí.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Cuối cùng một tiên chu khổng lồ mang theo bản thể của Từ Phàm và

Bồ Đào, bay về phía Tinh Nguyệt thành.

“Sư phụ, vậy ta đi cùng đi, rất lâu rồi không ra ngoài với sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên vừa khéo ở tông môn nhìn thấy tiên chu, khẩn cầu nói.

“Đến đây đi, ngươi đến thật đúng lúc.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc hắn đi ra ngoài không muốn giấu diếm ai, nên lúc Từ Nguyệt Tiên hỏi Bồ Đào sẽ được báo sự thật.

Tiên chu đi đến Tinh Nguyệt thành, bắt đầu bay lên trời theo chỉ thị.

Bầu trời phía trên Tinh Nguyệt thành có một con đường, có thể an toàn đi thẳng đến Cửu Thiên, nơi đó có tinh môn Truyền Tống trận ra khỏi Tiên giới.

Tiên chu theo con đường an toàn kia đi thẳng đến Cửu Thiên, trong con đường đó có khắc đủ loại tiên trận, có thể đẩy nhanh tốc độ của tiên chu, gia tốc hơn trăm lần.

Không mất bao lâu đã ra khỏi con đường, đến Cửu Thiên.

Từ Phàm ở phòng điều khiển chính giương mắt nhìn lên, thì thấy một tinh môn khổng lồ sừng sững ở đằng xa.

Tinh môn khổng lồ đến mức dù tiếp nhận cả Tinh Nguyệt thành đi vào thì cũng không thành vấn đề.

“Chủ nhân, bởi vì trên tiên chu không mang theo hàng hóa gì, chỉ là xuất hành đơn giản, cho nên chỉ cần giao năm mươi vạn tiên ngọc là được.” Bồ Đào báo cáo.

“Vậy thì giao đi ~”

“Đi đâu thì tuân thủ quy củ nơi đó.” Từ Phàm gật đầu nói.

Bồ Đào điều khiển con rối đưa năm mươi vạn tiên ngọc, được cho phép tiến bào tinh vực trong phạm vi của tinh môn.

Vừa bước vào phạm vi của tinh môn, khung cảnh xung quanh lập tức thay đổi.

Chỉ thấy một con đường khổng lồ với dài hàng triệu km đầy ắp tiên chu muốn đi vào tinh vực.

“Chủ nhân, bên trong con đường này có một trạm truyền tống, nếu hẹn trước thì có thể trực tiếp truyền tống qua.” Tiếng của Bồ Đào vang lên, giải đáp nghi hoặc Từ Phàm vừa nghỉ đến.

“Thì ra là thế ~”

“Sư phụ, không ngờ tinh môn đi ra ngoài của Tiên giới lại hùng tráng như vậy.” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh Từ Phàm nói.

“Tinh môn này đã tồn tại từ thời kỳ đầu khai sinh ra Tiên giới, chẳng qua một số thế lực lớn đã chiếm giữ tinh môn này.” Từ Phàm thản nhiên nói.

Bồ Đào điều khiển tiên chu, kiên nhẫn xếp hàng, dùng tốc độ tuần tra của tiên chu bay về phía tinh môn.

Con đường dài mấy triệu dặm không mất nhiều thời gian, tiên chu thuận lợi đi qua hết.

Sau khi tiến vào tinh môn, trực tiếp xuất hiện bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới.

“Bồ Đào, đi về địa điểm đại ca xác định gần nhất đi.”

Tuy Từ Phàm nơi đại ca đã thôi diễn cho hắn có bao nhiêu trọng bảo thời gian, nhưng chỉ nhìn đại ca tự bạo ba mươi tám lần, sẽ dám khẳng định các trọng bảo thời gian này tuyệt đối đủ mười vạn năm.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Bồ Đào nói xong, điều khiển tiên chu mở mã lực, bay về phía nơi tàng trữ trọng bảo thời gian gần nhất.

Chương 1095: Niềm vui bất ngờ

Trên boong tiên chu, Từ Phàm nhìn tinh vực rực rỡ ngân hà, không khỏi nói: “Đã lâu rồi không ra ngoài, thoạt nhìn tinh vực, khiến ta nhớ lại bầu trời sao lúc còn nhỏ.”

“Sư phụ, từ nhỏ đồ nhi luôn có một nghi hoặc, vì sao ngươi thích ở lại tông môn, cho dù đi ra ngoài, cũng là dùng phân thân.”

“Nhưng sư phụ ngươi lần này lại dùng bản thể đi ra ngoài, đã xảy ra chuyện lớn gì sao?” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh hỏi, thông qua Bồ Đào, nàng đã biết Từ Phàm đi tới Tiên giới tìm trọng bảo thời gian, nhưng trong đó chắc chắn có thứ nàng không biết.

“Không có chuyện gì lớn, vi sư muốn thành Kim Tiên, nhưng còn thiếu một chút trọng bảo thời gian.”

“Nhận được tin tức về trong bảo thời gian ở tinh vực từ sư bá, cho nên mới quyết định ra ngoài một chuyến.” Từ Phàm nhìn ngân hà rực rỡ phía xa bình tĩnh nói.

“Trọng bảo thời gian, một khoảng thời gian trước ta lấy được một lượng lớn để trong nhà kho, không biết sư phụ có nhìn thấy không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Chuyện này ta biết, ngươi có lòng rồi.” Từ Phàm vui lòng nói.

Lúc thời gian của hắn gia tốc, Bồ Đào nói với hắn, trong nhà kho bảo vật có thêm một lượng lớn trọng bảo thời gian, tuy chỉ có thể gia tốc khoảng ngàn năm, nhưng bán ở trong Tiên giới, quả thật đáng rất nhiều tiên ngọc.

“Xem ra trọng bảo thời gian vẫn không đủ.” Nhìn vẻ mặt của sư phụ, Từ Nguyệt Tiên tiếc nuối nói.

Lúc này tốc độ của tiên chu tăng lên, càng ngày càng xa Mộc Nguyên Tiên giới, tiến vào khu vực thế giới Đại Trung Thiên.

“Bồ Đào, đến địa điểm đầu tiên cần bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

Trước khi đến, Bồ Đào đã lên kế hoạch cho lộ trình, đại khái cần hai mươi năm.

“Đến khu vực chứa trọng bảo thời gian đầu tiên cần hai năm, mong chủ nhân kiên nhẫn chờ đợi.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Hai năm, vừa khéo tranh thủ thời gian này, ta sẽ chỉnh sửa Đại Đạo ngươi tu một chút.” Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên và nói.

“Vâng ~ Vừa hay ta có rất nhiều vấn đề về tu luyện cũng muốn hỏi sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên vui vẻ nói.

Đúng lúc này, một con rắn nhỏ màu trắng, leo lên vai Từ Nguyệt Tiên, nhìn thấy Từ Phàm, cung kính hành lễ.

“Đây là Cửu Địa Bạch Giao lúc trước nhỉ, mấy năm nay nuôi dưỡng tốt lắm.” Từ Phàm nhận được khí tức từ cơ thể con rắn màu trắng, khen ngợi.

“Tài nguyên ta tìm được ở bên ngoài mấy năm nay, tám phần đều bị tên nhóc này ăn mất.”

“Bây giờ không dễ gì mà bồi dưỡng hắn đến đỉnh phong Chân Tiên cảnh, sư phụ ngươi dạy Tiểu Bạch một chút đi.” Từ Nguyệt Tiên đặt Cửu Địa Bạch Giao kia vào lòng bàn tay, xoa cái đầu nhỏ của hắn nói.

“Tiện thể, một hay hai cũng đều là dạy.”

Kết quả là, Bồ Đào sáng lập ra một tiểu thế giới đạo trường trên tiên chu.

Phi Vũ giới, lúc này, một nam tử tuấn tú đứng bên ngoài Phi Vũ giới.

Vương Huyền Tâm nhìn về phía Mộc Nguyên Tiên giới phía xa, trong lòng có chút căng thẳng.

Dựa theo thời gian đã hẹn, Luyện Khí Đại tông sư mà hắn xin với tông môn thượng giới, không bao lâu sẽ đến.

“Không biết liệu thái tổ đại trưởng lão có cử phân thân đi không, đến lúc đó ta nên nói thế nào.” Vương Huyền Tâm có chút căng thẳng hiếm thấy.

Đúng lúc này, một hư ảnh ngưng tụ bên cạnh Vương Huyền Tâm.

“Bái kiến Minh Không trưởng lão.” Vương Huyền Tâm cung kính hành lễ nói.

Cung kính trong đó phần lớn là do Minh Không trưởng lão này qua lại thân thiết với thái tổ đại trưởng lão của hắn.

“Đừng hành lễ với ta như vậy.” Minh Không vội vàng nói.

Người trước mắt, dễ dàng tiêu diệt cả Phi Vũ giới.

Bây giờ thống nhất Phi Vũ giới chỉ là chuyện người trước mắt này muốn hay không mà thôi.

Lúc này, phía xa xuất hiện một tia sáng, sau đó bay về phía Phi Vũ giới với tốc độ cực nhanh.

“Đến rồi!” Vương Huyền Tâm kích động nói.

Lập tức thấy tiên chu phía xa xuyên qua không gian trực tiếp xuất hiện bên ngoài Phi Vũ giới.

Sau đó, một con rối bước xuống từ trên tiên chu, đến bên cạnh Vương Huyền Tâm.

“Trên tiên chu tổng cộng có ba Luyện Khí Đại tông sư của Yêu tộc, hy vọng ngươi có thể sử dụng một cách hợp lý.” Con rối cứng nhắc nói.

“Ngoài ra còn có tin tức khác không?” Vương Huyền Tâm hỏi.

“Còn có một số tin tức cơ bản về tông môn Tiên giới.” Con rối lấy ra một ngọc giản đưa cho Vương Huyền Tâm.

“Được rồi, xem ra chỉ có thể đến Tiên giới mới thấy được dáng vẻ thật của thái tổ đại trưởng lão.” Vương Huyền Tâm có chút thất vọng nói.

Sau đó Vương Huyền Tâm gặp ba Luyện Khí Đại tông sư của Yêu tộc kia.

Vì linh hồn bản nguyên của Luyện Khí Đại tông sư Yêu tộc luôn bị Bồ Đào khống chế, cho nên bọn họ cũng không dám bày ra điệu bộ cao ngạo.

Vô cùng cung kính hành lễ với Vương Huyền Tâm, sau đó đến Ẩn Linh môn của Phi Vũ giới nhanh chóng bắt đầu làm việc.

Thời gian thấm thoát, hai năm trôi qua trong chớp mắt.

Vào ngày này, bên trên tiên chu Từ Phàm ở vang lên một tiếng rồng ngâm.

Lập tức, kim quang chiếu rọi tinh vực xung quanh, bên trong kim quang đó lộ ra một chút bạch quang, dịu dàng mà thánh khiết.

“Bồ Đào, phái con rối phong tỏa xung quanh.”

“Quả nhiên là có ý trồng hoa hoa không nở, vô tâm cắm liễu liễu rợp trời.” Từ Phàm nhìn Cửu Địa Bạch Giao đang thăng cấp Kim Tiên ở trung tâm kim quang, nói.

“Sư phụ, Tiểu Bạch mới vỡ vỏ mấy ngàn năm, đã có thể thăng cấp Kim Tiên?” Từ Nguyệt Tiên nghi hoặc hỏi.

“Ta cảm thấy tính thời gian hẳn nên bắt đầu tình từ khi rời khỏi cơ thể mẹ nó, trứng cũng tính là thời gian.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Không ngờ, dạy bảo Tiểu Bạch này hai năm, đã phá bỏ trở ngại thăng cấp Kim Tiên, quả nhiên là niềm vui bất ngờ.”

“Sau khi Tiểu Bạch thăng cấp Kim Tiên, sẽ có một chút trợ giúp cho ngươi.”

“Ít nhất lúc ngươi thực sự không thể thăng cấp Kim Tiên, Tiểu Bạch có thể ép ngươi thăng cấp Kim Tiên.” Từ Phàm nói, nhìn bạch quang phát ra càng lúc càng nhiều từ trên người bạch giao.

“Ta là đệ tử của sư phụ, sao có thể ngay cả Kim Tiên cũng không thăng cấp được, như vậy còn không bằng chuyển thế đầu thai tu luyện một lần nữa.” Từ Nguyệt Kiến vội vàng nói, trong hai năm dạy bảo này, nàng đã cảm nhận được một tầng giới hạn mơ hồ.

Chỉ cần đột phá, nàng có thể chạm đến Kim Tiên.

Lúc này, một hư ảnh dòng sông dài xuất hiện, Cửu Địa Bạch Giao lao vào, bắt đầu rong chơi trong hư ảnh dòng sông dài.

“Tiểu Bạch có tiềm lực rất tốt, có khả năng rất lớn trở thành Đại La.” Nhìn Cửu Địa Bạch Giao thoải mái rong chơi trong dòng sông thời gian, Từ Phàm lại khen ngợi một lần nữa.

“Ta cảm thấy Tiểu Bạch cứ như vậy đi, đôi khi vẫn rất ngốc ~” Nhìn Cửu Địa Bạch Giao trong hư ảnh dòng sông thời gian, Từ Nguyệt Tiên lộ ra vẻ vui mừng.

“Cửu Địa Bạch Giao là dị chủng Long tộc, một mạch chỉ có thể tồn tại một con.”

“Lúc đó ta dùng thuật pháp Thâu Thiên, khiến Cửu Địa Bạch Giao này sống lại.”

“Bây giờ hắn đã trở thành Kim Tiên, nên gánh vác phần nhân quả trước kia rồi.”

“Cửu Địa Bạch Giao còn sót lại trong Long tộc kia có lẽ bây giờ đã cảm nhận được rồi, sau này lúc ra ngoài đừng cách tông môn quá xa.”

“Lỡ như Cửu Địa Bạch Giao kia tìm đến cửa, thật sự có chút khó đối phó.” Từ Phàm nói với Từ Nguyệt Tiên.

“Sư phụ, Tiểu Bạch kia là tu vi gì vậy?” Từ Nguyệt Tiên đột nhiên trở nên căng thẳng.

“Mới Đại La, chiến lực hẳn là miễn cưỡng có thể đấu với Chuẩn Thánh trong một lát.”

“Đừng lo lắng quá, chỉ cần đừng đi quá xa tông môn là được ~” Từ Phàm an ủi.

Chương 1096: Tộc Tử Nham

Sau khi Cửu Địa Bạch Giao tấn cấp thành Kim Tiên, thu nhỏ thân hình lại, đến trước mặt Từ Phàm cung kính cúi đầu hành lễ.

“Đứng lên đi, ngươi cùng bản nguyên Nguyệt Tiên tương liên, cũng là người một nhà.” Từ Phàm nhìn Cửu Địa Bạch Giao nói.

Lúc này, trong tinh vực nơi xa đột nhiên bay ra một luồng khí tức không gian.

Thuận theo khí tức này, Bồ Đào định vị chính xác được không gian giấu trong tinh vực.

Một con rối hệ không gian xuất hiện, không cần Từ Phàm ra tay, trực tiếp mở ra cổng không gian giấu kín kia.

“Chủ nhân, phát hiện một nhóm trọng bảo thời gian trong không gian, có thể gia tốc cho ngươi một vạn hai ngàn năm.” Bồ Đào báo cáo.

Không qua bao lâu sau, một chiếc nhẫn không gian xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Ngoài trọng bảo thời gian ra còn có chín món Tiên khí đỉnh cấp, mấy chục món linh bảo, dị bảo.”

Một danh sách xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên liệt kê những đồ vật tìm kiếm được.

“Còn thuận lợi hơn nhiều so với trong tưởng tượng của ta.” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười, sau đó hắn nhìn về phía Cửu Địa Bạch Giao.

“Gần đây yên tâm tu luyện, Đại La Cửu Địa Bạch Giao cùng mạch với kia ta sẽ giải quyết cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Không nghĩ tới một lần thu hoạch là có được trọng bảo thời gian một vạn hai ngàn năm, năm nơi giấu trọng bảo thời gian còn lại kia khiến Từ Phàm tràn đầy niềm tin.

Tiên chu tiếp tục lên đường, bay về nơi ẩn giấu thời gian trọng bảo gần nhất.

Hai người Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên đứng trên boong tiên chu.

“Nhìn bộ dạng của sư phụ, lần này hẳn là thu hoạch không tệ nhỉ?” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh Từ Phàm vui vẻ nói.

“Lần này thu hoạch không tệ, hoàn thành một phần mười mục tiêu.” Từ Phàm nhìn về phía xa, tâm trạng cực kỳ tốt.

Trong lòng Từ Phàm đã tính toán nên dùng phôi thai Tiên thiên linh bảo nào luyện chế Tiên thiên linh bảo.

Căn cứ vào Tiên Thiên tiên văn giấu dưới lớp vỏ thạch khí, Từ Phàm càng nghiêng về thạch môn kia.

Không có lựa chọn thứ hai có thể chuyển không gian, ngăn cản nhân quả, trấn áp khí vận, chống cự Tổ Long.

Nếu như luyện chế thạch tháp thành công, cũng có thể giấu Ẩn Linh môn vào trong một thời không tuyệt mật, dù là Tổ Long cũng tìm không thấy.

Nhưng luyện chế cửa đá, sẽ càng thêm bớt chút việc, lúc Tổ Long tới có thể trực tiếp bảo vệ cả Ẩn Linh môn.

Về phần thạch đao còn lại, ngay từ đầu đã bị Từ Phàm pass mất.

“Sư phụ, ngươi nói xem, tu luyện là vì cái gì?” Từ Nguyệt Tiên đột nhiên hỏi một vấn đề cực kỳ có triết lý.

Từ Phàm có hơi kinh ngạc quay đầu nhìn qua Từ Nguyệt Tiên.

“Cũng không phải tâm ma xâm lấn, sao đồ đệ của ta lại sẽ hỏi ra câu hỏi như thế.”

“Nếu như bây giờ không để ngươi tu hành, ngươi sẽ nghĩ tới cái gì?” Từ Phàm thuận miệng hỏi.

“Đồ nhi sẽ…”

Từ Nguyệt Tiên vừa định mở miệng đột nhiên ngây ra, sau đó trên mặt có cảm giác minh ngộ.

“Cho nên nói, đừng nghĩ về loại vấn đề nhàm chán quá nhiều, nguyên nhân vì sao tu hành có rất nhiều, quan trọng nhất trong đó là thứ mình muốn càng ngày càng nhiều.”

“Vi sư muốn tiêu dao trong thiên địa, không kém bất cứ kẻ nào.”

“Nếu như muốn như vậy, vậy thì nhất định phải đứng trên đỉnh phong Tiên giới, đây là mục đích vi sư tu hành.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Đồ nhi đã hiểu ~”

Lúc này, ở nơi rất xa đột nhiên hiện lên một tia sáng, sau đó lập tức biến mất không thấy.

“Chủ nhân, vừa rồi dò xét được một chiếc tiên chu mang khí tức Kim Tiên bay qua, trên thân tiên chu không có bất cứ ký hiệu nào.” Bồ Đào báo cáo.

“Đã biết, mặc dù tinh vực bao la không biên giới, nhưng đụng phải một hai chiếc tiên chu là rất bình thường.” Từ Phàm xua tay nói.

Sau khi gặp được chiếc tiên chu kia, tiên chu của Từ Phàm lại liên tục nhảy mấy lần.

Từ trong vết nứt không gian đi ra, Từ Phàm lập tức cảm nhận được nơi xa có dao động chiến đấu kịch liệt.

Ở phía xa, thỉnh thoảng còn có thể trông thấy tia sáng lấp lóe chói mắt.

“Chủ nhân, phía trước có dao động chiến đấu cấp Kim Tiên.”

“Khí tức Kim Tiên trong đó phát ra là thu thập được từ tiên chu kia.”

Ý Bồ Đào rất rõ ràng, có muốn đi xem náo nhiệt không?

Từ Nguyệt Tiên bên cạnh lộ ra vẻ mặt cảm thấy hứng thú, trước kia đụng phải loại náo nhiệt này, nàng nhất định phải sáp tới.

“Vậy tới xem thử vì sao, nếu như có thể làm ngư ông một hồi vậy càng tốt.”

Một con rối Kim Tiên chịu tải ý thức Từ Phàm, từ trên tiên chu bay ra.

Hai bóng dáng tản ra dao động Kim Tiên, điên cuồng đụng lên nhau trong tinh vực.

Hai Kim Tiên này vậy mà đều là Kim Tiên luyện thể hiếm thấy, chiến đấu cũng không có thần thông loè loẹt nào khác.

Tất cả đều là cứng đối cứng, chấn đến vùng không gian tinh vực này đều không ổn định.

“Sư phụ, hai Kim Tiên này vì sao lại đánh nhau ~” Từ Nguyệt Tiên đang xem phát sóng trực tiếp tầm xa hỏi.

“Đừng có gấp, bọn họ còn đang đánh, chờ đến khi đánh nhau gần phun là đại khái có thể biết rõ.” Từ Phàm bảo Từ Nguyệt Tiên kiên nhẫn chờ đợi nói.

Cách nơi hai Kim Tiên chiến đấu không xa, đậu chiếc tiên chu vừa rồi kia.

Từ Phàm còn có thể cảm nhận được một luồng khí tức Kim Tiên trên tiên chu.

Hai Kim Tiên luyện thể cứng đối cứng trong tinh vực rốt cộc cũng ngừng lại, lộ ra chân thân.

Hai Kim Tiên đều là cự hán cao gần ba trượng, nhưng trên mặt đều có hoa văn màu tím.

“Tộc Tử Nham, thuộc về một mạch thuộc chi nhánh Nhân tộc.” Giọng Bồ Đào từ trong lòng Từ Phàm vang lên.

“Thiết Long, ngươi từ bỏ đi, Tử Hiên sẽ không đi cùng ngươi đâu.” Một Kim Tiên tộc Tử Nham ánh mắt sắc bén nói.

“Không, trên lôi đài Thánh Chủ bố trí trước đó, chúng ta rõ ràng là ngang tay, vì sao Tử Hiên lại chọn trúng ngươi, ta không phục!!”

“Đánh một trận, chỉ cần có thể đánh ngã ta, sau này ta sẽ không dây dưa với Tử Hiên nữa, nếu không, các ngươi đừng hòng kết làm đạo lữ.” Một Kim Tiên tộc Tử Nham khác ánh mắt kiên định nói, giống như một thiếu niên vì tình yêu chân thành, tha thiết, dốc hết toàn lực.

“Ngươi và ta đều là thiên tài trong tộc, sao lại phải ở đây liều đến ngươi chết ta sống.”

Từ Phàm ở bên cạnh hóng chuyện, trong lòng đã hiểu rõ loại kịch bản này, có thể gặp chuyện này trong tinh vực, cũng coi như là mới mẻ.

Đang lúc hắn không muốn lãng phí thời gian, chuẩn bị rời đi.

Một nữ tử cự nhân cao năm trượng như nữ lực điền xuất hiện bên ngoài tiên chu.

Vừa nhìn thấy nữ tử lực điền kia, Từ Phàm lập tức bị tử quang trước ngực nàng hấp dẫn thật sâu.

Trên cổ nữ tử lực điền đeo một sợi dây chuyền, bên trong dây chuyền khảm một viên Tiên thiên linh bảo thời gian cỡ quả trứng gà, cao hơn trọng bảo thời gian không chỉ một cấp bậc.

Chỉ dùng Tiên thiên linh bảo thời gian này là có thể luyện chế một Hậu thiên linh bảo thuộc tính thời gian đỉnh cấp cao cấp nhất, cũng là hiếm thấy nhất.

Chỉ một cái liếc mắt, ánh mắt Từ Phàm lập tức không rời đi được.

Nếu như lấy được Tiên thiên linh bảo thời gian kia, Từ Phàm cảm thấy Tổ Long có tới, hắn đều có thể lại mở thêm một trận Toàn Long yến Chuẩn Thánh Tổ Long.

Ba Kim Tiên tộc Tử Nham còn đang nói chuyện, Từ Phàm lại nhìn không được.

Điều khiển con rối Kim Tiên, chủ động hiện hình.

Trong chớp mắt, ba ánh mắt Kim Tiên tụ tập lên người con rối Kim Tiên.

“Vị đạo hữu này, xem náo nhiệt thì tránh xa một chút, còn muốn đánh cướp cũng động thủ nhanh lên, chúng ta không rảnh đôi co với ngươi.” Kim Tiên muốn truy cầu tình cảm chân thành tộc Tử Nham nói.

Chương 1097: Tai hoạ diệt tộc

“Ngại quá, ta chỉ muốn hỏi một chút, dây chuyền trước ngực vị đạo hữu kia có bán hay không thôi.” Từ Phàm chỉ vào nữ tử lực điền cao năm trượng tộc Tử Nham nói.

“Ngươi thế mà muốn linh bảo trấn tộc của tộc Tử Nham chúng ta ~” Kim Tiên tộc Tử Nham bảo vệ chân ái giống như đang được nghe chuyện cười lớn nhất.

“Ta dùng năm món Hậu thiên linh bảo đổi, thế nào? Trên sợi dây chuyền cũng chỉ có viên Tiên thiên linh bảo thời gian là đáng giá chút ngọc Huyền Hoàng thôi.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Nếu như lấy được Tiên thiên linh bảo thời gian kia, hắn có thể bảo Bồ Đào nhờ vào nó tiến hành gia tốc thời gian không chút hao tổn nào, dĩ nhiên chỉ nhằm vào những đệ tử chạm đến đạo Kim Tiên trong tông môn.

“Vị đạo hữu này, cho dù cho chúng ta một Tiên thiên linh bảo chúng ta cũng sẽ không đổi, đây là linh bảo trấn tộc của tộc chúng ta.”

“Mà thiếu nữ đáng yêu đó là công chúa tộc Tử Nham chúng ta, là minh châu trong lòng bàn tay tộc chúng ta.”

“Ngươi trực tiếp cướp, có lẽ xác suất thành công còn cao hơn được chút.” Kim Tiên tộc Tử Nham bảo vệ chân ái cười nói, trong giọng nói có sự tự tin mạnh mẽ.

Nữ tử lực điền cũng tò mò nhìn Từ Phàm, không chút lo lắng sẽ bị cướp sợi dây chuyền đang đeo trên cổ.

“Chủ nhân, tộc Tử Nham là một mạch chủng tộc thực lực tương đối mạnh mẽ trong chi nhánh Nhân tộc.”

“Một mình nắm giữ một Tiên giới, một vị Thánh Nhân, ba vị Chuẩn Thánh.”

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, thiếu nữ tộc Tử Nham kia rất có thể là dòng dõi của một vị Chuẩn Thánh trong đó.” Bồ Đào ở trong lòng Từ Phàm nói.

“Một phôi thai Tiên thiên linh bảo, còn có hữu nghị và hứa hẹn của một Thần Tượng.”

“Những thứ này chỉ vì đổi lấy dây chuyền trước ngực quý tộc công chúa.” Ánh mắt Từ Phàm kiên định nói, nếu như lần này bỏ lỡ, lần sau muốn gặp được vật này, còn không biết là tới khi nào.

“Bồ Đào, bắt đầu phân tích tất cả tư liệu về tộc Tử Nham.”

“Thôi diễn hậu quả sau khi ta uy hiếp công chúa tộc Tử Nham này.” Trong lòng Từ Phàm nói.

“Đúng rồi, phôi thai Tiên thiên linh bảo ta cũng có thể giúp các ngươi luyện chế thành Tiên thiên linh bảo.” Từ Phàm nói, trong tay có thêm một thanh thạch đao.

Cuối cùng một luồng Huyền Hoàng chi khí rót vào trong cơ thể Từ Phàm, tăng hắn lên tới cảnh giới Luyện Khí Thần Tượng, thông qua con rối trực tiếp ép ra Tiên Thiên tiên văn giấu trong thạch đao.

“Thật đúng là phôi thai Tiên thiên linh bảo, ngươi cũng thật sự là Thần Tượng.” Ba Kim Tiên tộc Tử Nham lập tức khiếp sợ.

“Phải biết rằng, ta chính là một Thần Tượng có thể luyện chế Tiên Thiên phôi thai thành Tiên thiên linh bảo.”

“Một Tiên thiên linh bảo, cộng thêm hữu nghị của Thần Tượng, chỉ là vì một dây chuyền trước ngực quý tộc công chúa, chính xác mà nói, là Tiên thiên linh bảo thời gian bên trong dây chuyền.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

Trong tình huống không cần thiết, Từ Phàm vẫn là không muốn cưỡng chế trao đổi.

Ba Kim Tiên tộc Tử Nham trầm mặc.

Ngay tại cái này thời điểm, sau lưng ba Kim Tiên hiện ra một bóng dáng khổng lồ, phảng phất như chiếm cứ cả tinh vực.

Hư ảnh kia lẳng lặng nhìn Từ Phàm, Từ Phàm cũng không sợ hãi chút nào đối mặt với hư ảnh kia.

Nguyên nhân Từ Phàm không động thủ chính là ở chỗ này, nếu như công chúa này thật sự là dòng dõi Chuẩn Thánh tộc Tử Nham, trên người nhất định sẽ có đồ vật triệu hoán bề trên của mình ra.

“Một Tiên thiên linh bảo, cộng thêm hữu nghị của một Thần Tượng, đổi lấy một Tiên thiên linh bảo thời gian quả thật là dư dả.”

“Vậy giao dịch, thế nào? Trừ cái đó ra ta sẽ lại đáp ứng các ngươi thêm một điều kiện, các ngươi cung cấp phôi thai, ta có thể giúp các ngươi luyện chế một Tiên thiên linh bảo nữa.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía bóng dáng khổng lồ nói.

“Chưa đủ, những này vẫn chưa đủ, nếu như ta không đoán sai, trên người ngươi hẳn là có ba phôi thai Tiên thiên linh bảo.”

“Những thứ này ta đều muốn hết.” Hư ảnh to lớn nói.

“Quá nhiều, viên Tiên thiên linh bảo thời gian kia chỉ đáng giá bấy nhiêu đây thôi.”

Lúc này đầu óc Từ Phàm bắt đầu hoạt động cấp tốc, nếu như đến lúc đó phân thân Chuẩn Thánh này tức giận thì nên làm cái gì, chẳng lẽ phải vận dụng át chủ bài huynh đệ tốt để lại cuối cùng sao?

Nghĩ như vậy, mạch suy nghĩ của Từ Phàm lập tức rộng mở.

Sau khi lấy được Tiên thiên linh bảo thời gian này, chính mình có thể bắt đầu tấn cấp đến cảnh giới Kim Tiên.

Sau khi trở thành Kim Tiên, hắn còn sợ Chuẩn Thánh?

Bởi vì cái gọi là một đường thông khắp nơi thông.

“Không nghĩ tới đường đường là Chuẩn Thánh tộc Tử Nham, lại là hạng người tham lam như vậy.”

“Một Tiên thiên linh bảo thời gian, vẫn còn ở trạng thái phôi thai, vậy mà dám thu ba Tiên thiên linh bảo của ta, bội phục ~”

“Tim tộc Tử Nham các ngươi, thật sự là đen lắm đó!”

Sau khi mạch suy nghĩ rộng mở, Từ Phàm lập tức mở ra bản đồ pháo.

“Không đổi? Không đổi thì thôi. Tiểu Hiên, chúng ta đi.”

Chỉ trong nháy mắt, một luồng Không Gian chi lực to lớn bao lại ba Kim Tiên tộc Tử Nham và tiên chu, sau đó lập tức chuyển đến một nơi khác.

“Răng rắc ~”

Từ Phàm cảm giác lòng mình đều sắp nứt ra.

Ngươi dù sao cũng là Chuẩn Thánh mà, ta phun ngươi một câu, ngươi hẳn là động thủ đi chứ.

Một Kim Tiên chuyên nghiên cứu đạo Luyện Khí nho nhỏ như ta nhất định không phải là đối thủ của các ngươi.

Chỉ cần ra tay, ba Tiên thiên linh bảo đều là của các ngươi mà.

Nhưng vì sao Chuẩn Thánh tộc Tử Nham ngươi không động thủ!!

Từ Phàm đứng trong hư không trầm tư thật lâu mới từ từ lấy lại tinh thần.

“Mất rồi, cái gì cũng mất hết rồi ~” Từ Phàm có chút đau lòng muốn chết nói.

Cảm giác vận mệnh tựa như đang trêu đùa hắn, lắc lư đồ vật hắn yêu thích nhất, cần nhất trước mắt hắn một cái rồi thu về, chuyện này ai chịu nổi.

Có phút chốc như thế, Từ Phàm muốn trực tiếp dùng ra át chủ bài của huynh đệ tốt, cướp về Tiên thiên linh bảo thời gian kia.

Nhưng ý nghĩ này vừa hiện lên, sau đó một luồng ý lạnh giống như thác nước dội xuống từ trên đầu Từ Phàm.

Lòng và cả người Từ Phàm đều nguội lại.

“Thú vị ~ quả nhiên là thú vị.” Sau đó Từ Phàm chuyển dời ý thức đến bên trong không gian linh hồn.

Lúc này trong không gian linh hồn có một hạt giống tâm ma yên tĩnh đang chậm rãi ngưng kết trưởng thành.

“Không hổ là Thiên Ma vực ngoại cấp Đại La, chỉ thiếu chút nữa là ta trúng chiêu.” Từ Phàm lòng còn sợ hãi nói.

Lúc đàm phán với ba Kim Tiên tộc Tử Nham vừa nãy là lúc dục vọng của Từ Phàm sôi sục nhất.

Khoảnh khắc đó, dục vọng của Từ Phàm đạt đến mức cao nhất, có một loại cảm giác cho dù giết sạch toàn bộ tộc Tử Nham cũng muốn lấy được Tiên thiên linh bảo thời gian này.

“Sư phụ, làm sao vậy!” Từ Nguyệt Tiên vẫn luôn canh giữ bên cạnh Từ Phàm có chút hoảng hốt hỏi.

Từ trước tới nay, nàng chưa từng thấy sư phụ có biểu cảm như vậy.

Tham lam và dục vọng, còn có khí thế chiếm hữu toàn bộ, xưng bá toàn bộ tản ra quanh người, đều khiến Từ Nguyệt Tiên có chút sợ hãi.

“Không sao, mới nãy bị tâm ma chui vào chỗ hở thôi.” Từ Phàm xua tay không thèm để ý nói, sau đó lại khôi phục vẻ mặt hờ hững kia.

Lúc này, trong một tinh vực xa lạ, trên mặt ba Kim Tiên tộc Tử Nham vừa nãy tràn đầy nghi hoặc và khó hiểu.

“Cha ta vậy mà bỏ qua cho Thần Tượng Nhân tộc kia!” Nữ tử lực điền có hơi khó tin nói.

Cha nàng là dạng gì, nàng hiểu rõ nhất.

Khoảnh khắc cha nàng xuất hiện, trong lòng nàng đã phán tử hình cho vị Thần Tượng Nhân tộc này.

Một Hậu thiên linh bảo chuyên môn dùng để truyền tin được nữ tử lực điền lấy ra.

Còn chưa gửi đi tin tức đã lập tức nhận được tin tức lão cha Chuẩn Thánh của nàng gửi tới.

“May mà ta phản ứng nhanh, nếu không chính là tai hoạ diệt tộc.”

Chương 1098: Quang Thần thiên tôn

“Lúc mới vừa nhìn thấy vị Thần Tượng kia, ta vốn muốn cướp về trong Tiên giới tộc chúng ta, tiếp đãi ăn ngon uống sướng, để hắn trở thành một thành viên trong chúng ta.”

“Nhưng lúc ta mới vừa nổi lên ý niệm này, đột nhiên cảm giác chính mình bị để mắt tới, thậm chí toàn bộ tộc Tử Nham cũng bị để mắt tới.”

“Lại thêm biểu hiện khác thường của Thần Tượng Nhân tộc đó, khiến vi phụ xém chút rơi vào bẫy.”

“Loại người này tộc Tử Nham chúng ta trêu chọc không nổi, hữu nghị hay trở mặt đều không được, cho nên chỉ có thể thuận thế mang các ngươi tới đây.”

King kong barbie nhìn pháp bảo truyền tin cấp Hậu thiên linh bảo, cảm giác nghĩ lại mà thấy sợ.

Lúc nàng nhìn thấy Thần Tượng Nhân tộc kia, ý nghĩ đầu tiên cũng là cướp hắn về trong tộc.

Một bên khác, tiên chu của Từ Phàm lại lần nữa xuất phát.

Chỉ là lần này, vẻ mặt của Từ Phàm rõ ràng hậm hực hơn rất nhiều.

Bỏ đi tâm ma quấy phá, Từ Phàm thật sự có chút hối hận vì sao lúc trước không trực tiếp lấy ra át chủ bài cưỡng ép giao dịch với tộc Tử Nham.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm ngồi trên boong tiên chu thở dài một hơi.

Bưng lên bình rượu Long Cốt nhỏ trên bàn bên cạnh rót vào miệng, uống xong lại gắp một miếng thịt rồng kho.

“Sư phụ, trước kia không phải ngươi dạy bảo chúng ta là, lúc trong số mệnh có thì cuối cùng sẽ có, lúc trong số mệnh không có cũng đừng cưỡng cầu ~” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh nhẹ nhàng nói, nàng cũng nhìn ra, sư phụ mình hiện tại rất phiền muộn.

“Những lời này được lập nên trong tình huống thực lực các ngươi không mạnh ~” Từ Phàm lại uống một ngụm rượu, thong thả nói.

“Bồ Đào, khoảng cách đến địa điểm tiếp theo còn cần đi bao lâu?”

“Chín tháng.” Bồ Đào trả lời.

“Đã biết.” Từ Phàm nói xong lại rót một bình rượu Long Cốt nhỏ vào trong bụng, mượn dược lực rượu Long Cốt bắt đầu tu luyện đạo Luyện Thể.

Trước kia không cần đến, hắn để đạo Luyện Thể tới cuối cùng mới tu luyện.

Cứ như vậy, Từ Phàm uống rượu Long Cốt chín tháng, Từ Nguyệt Tiên cũng ở bên cạnh chia hũ rượu Long Cốt lớn thành từng bình nhỏ.

Sau khi đến địa điểm thứ hai, Từ Phàm đã tu luyện đạo Luyện Thể đến cực hạn Chân Tiên cảnh.

Khai thiên tích địa thì không dám nói, tay không xé mở không gian vẫn là được.

“Chủ nhân, trận pháp phong tỏa nơi chất chứa trọng bảo thời gian trong tinh vực này đã đạt đến cấp Thần trận, chỉ đích thân chủ nhân mới có thể phá giải.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm lại nổi lên hứng thú.

“Thứ có thể sử dụng Thần trận phong tỏa nhất định đều là thứ tốt.”

Một tinh Huyền Hoàng chi khí xuất hiện trên đỉnh đầu Từ Phàm, sau đó tan ra rót vào trong cơ thể hắn.

Tiên quang xuất hiện trong mắt Từ Phàm, khu vực vốn vô cùng trống trải phía trước lập tức bị biến thành không gian mấy trăm tầng phong ấn, phong tỏa thần trận.

“Huyền Hoàng Đại Thiên Cơ Phong Tỏa Thần trận, Chu Thiên Tinh Thần Phong Ấn Thần trận, ba mươi sáu Thiên Địa Trận Pháp…” Từ Phàm càng nhìn càng cảm thấy không thích hợp.

“Sao ta thấy nơi này giống như là một nơi truyền thừa vậy nhỉ?” Vẻ mặt Từ Phàm cổ quái, sờ cằm nói.

Ngay lúc Từ Phàm đang nghĩ làm thế nào để phá giải trận pháp này, một cánh cửa ánh sáng đột nhiên xuất hiện trong tinh vực.

Sau đó Từ Phàm lập tức bị một lực lượng vô danh vây lấy, lộ ra trận pháp bên trong.

Bên trong trận pháp là một Tiểu Tiên giới rộng lớn, trên tầng mây còn có một tòa Tiên cung Thánh điện to lớn.

“Người hữu duyên, chỉ cần ngươi có thể thông qua khảo nghiệm là có thể nhận được truyền thừa của Quang Thần thiên tôn ta.”

Sau đó thế giới chỗ Từ Phàm bắt đầu biến hóa.

Bậc thang lớn từ Tiên Cung giữa bầu trời kéo dài xuống đến dưới chân Từ Phàm.

“Ba vạn sáu ngàn giai, mỗi giai một khảo nghiệm.”

“Mỗi một giai hoàn thành đều có khảo nghiệm tương ứng, đạt tới một vạn hai ngàn giai trở lên, có thể trở thành đệ tử ký danh của Quang Thần thiên tôn.” Một giọng nói máy móc như Bồ Đào vang lên.

Sau đó, trận pháp bên ngoài Tiểu Tiên giới bắt đầu gây áp lực, trực tiếp ép cảnh giới của Từ Phàm xuống đến Luyện Khí kỳ.

Lúc này, một con tiểu xà lập loè phát sáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Ta là giới linh của Tiểu Tiên giới này, có cái gì không hiểu ngươi có thể hỏi ta.” Âm thanh như hài đồng vang lên, non nớt mà ngây thơ.

Từ Phàm nhìn tiểu quang xà không đến ba tấc này, tò mò hỏi: “Tiêu chuẩn các ngươi chọn người là gì? Sao lại kéo ta tới đây?”

Giương mắt nhìn từng tòa Tiên cung Thánh điện giữa bầu trời, không biết bên trong có trọng bảo thời gian hay không.

“Nhân tộc, tu vi cảnh giới không đến Kim Tiên, trên đại đạo thời gian, không gian có thiên phú đứng đầu.” Tiểu quang xà giải thích.

“Vậy nơi này của các ngươi có phải có một bảo khố lớn, chỉ cần có thể đạt được truyền thừa của Quang Thần thiên tôn là có thể có được hay không?” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười.

Khi hắn phát hiện Thần trận này, đột nhiên có cảm giác phúc lâm thiên vận, sau đó hắn biết mình sắp có chuyện tốt.

“Đúng vậy, chỉ cần có thể vượt qua tất cả cửa ải là có thể đạt được truyền thừa của Quang Thần thiên tôn.” Tiểu quang xà tản ra bạch quang nhu hòa vừa ngao du trên không trung vừa nói.

“Trong đó có trọng bảo thời gian không?” Từ Phàm lại hỏi.

“Quyền hạn không đủ, không cách nào trả lời câu hỏi của ngươi.” Tiểu quang xà lắc đầu nói.

“Mỗi lần vượt ải là sẽ có tích phân tương ứng, sau khi có tích phân, ngươi có thể tìm đồ vật trong bảo khố.”

“Cho nên ngươi nhanh đi vượt ải đi.” Tiểu quang xà nói.

“Chủ nhân, đã thu thập được tư liệu về Quang Thần thiên tôn.”

“Xin chủ nhân phải cẩn thận, Quang Thần thiên tôn có lẽ vẫn chưa vẫn lạc, lập xuống truyền thừa ở đây, có thể có mục đích khác.” Giọng Bồ Đào trong lòng Từ Phàm vang lên.

Sau đó tư liệu liên quan tới Quang Thần thiên tôn đều được chuyển vào trong đầu Từ Phàm.

“Quang Thần thiên tôn, vốn là Chuẩn Thánh ở Tiên giới Dương Thần, sau đó vì trở thành Thánh Nhân, trực tiếp hấp thụ một nửa bản nguyên Tiên giới Dương Thần, dẫn đến toàn bộ Tiên giới trực tiếp vỡ nát.”

“Sau đó vì phải nhận lấy nhân quả do Tiên giới sụp đổ, vẫn luôn trốn ở vùng ngoài giới.”

Từ Phàm đọc qua tư liệu về Quang Thần thiên tôn, trong lòng có một tia minh ngộ.

“Con hàng này có phải muốn tìm đại hiệp cõng nồi không nhỉ ~” Từ Phàm suy tư trong lòng nói.

Nhưng tất cả những chuyện này đều không có quan hệ gì với hắn, truyền thừa hay không truyền thừa cũng không quan trọng với Từ Phàm, chỉ cần có đủ trọng bảo thời gian là được rồi.

Nếu như điều kiện cho phép, cạy bảo khố trong truyền thừa này ra cũng không phải không được.

Từ Phàm nghĩ tới đây, bước một bước lên bậc thang thứ nhất.

Trong nháy mắt, Từ Phàm xuất hiện trên một thảo nguyên bát ngát.

Nơi xa có một trăm con yêu thú nộ ngưu Luyện Khí kỳ đỉnh phong.

Cảm nhận được khí tức mờ ảo, cỏ cũng không ăn, trực tiếp lao về phía Từ Phàm.

“Thời gian vượt ải càng ngắn, tích phân đạt được càng nhiều, có thể nói một ngàn giai đầu là phúc lợi cho những người vượt ải muốn có được truyền thừa.” Tiểu quang xà xuất hiện bên cạnh Từ Phàm nói.

Từ Phàm gật đầu, đầu tiên là cảm nhận một chút thân thể bị áp chế đến Luyện Khí kỳ.

Một quang đoàn ngưng tụ từ ngũ hành chi lực xuất hiện trong tay Từ

Phàm, sau đó quăng về phía đám yêu thú Nộ Ngưu xông đến chỗ hắn.

“Ầm!!”

Nơi xa dâng lên một đám mây hình nấm, tất cả yêu thú Nộ Ngưu được giải quyết không chút đau đớn nào.

“Vượt ải thành công, thu hoạch được một ngàn tích phân.” Tiểu quang xà nói, biểu lộ cũng không quá mức kinh ngạc.

Là một Chân Tiên đỉnh phong, đánh ra loại thuật pháp uy lực này ở Luyện Khí kỳ là rất bình thường.

“Vào ải tiếp theo hay xem xét đồ vật có thể đổi trong bảo khố?” Tiểu quang xà tri kỷ hỏi.

“Xem xét bảo vật có thể đổi trong bảo khố.”

Chương 1099: Vượt ải

Từ Phàm nhìn đồ vật trong danh sách đổi, sau đó gật đầu, tốt hơn không ít so với trong dự đoán của hắn.

Lúc này, thế giới giai thứ nhất vỡ vụn, một cây gậy pháp bảo cực phẩm lóe ra ánh kim loại xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đây là khen thưởng của bậc thứ nhất ~” Tiểu quang xà nói.

Từ Phàm nhìn cây gậy này đột nhiên nở nụ cười, sau đó tiến vào tầng tiếp theo.

Bậc thứ hai có một đám yêu thú phi điểu, Từ Phàm trực tiếp chạm nổ linh khí trong đám yêu thú phi điểu.

Cứ như vậy, Từ Phàm vững vàng đi tới bậc thang tầng thứ 1001.

Kiến trúc của tầng 1001 này không bất cứ yêu thú và kẻ địch nào.

Chỉ có một nam tử mặc áo xanh, lẳng lặng ngồi ngay ngắn trước một bàn cờ.

“Trong thời gian bất động ở đây, chỉ cần thắng ta trên ván cờ là có thể đi lên một tầng.” Nam tử áo xanh đưa tay làm tư thế mời, ra hiệu Từ Phàm nhập tọa đánh cờ.

Từ Phàm nhập tọa đánh cờ hỏi: “Nơi này đã có thể bất động thời gian, vậy có thể gia tốc không?”

“Không biết.” Nam tử áo xanh lắc đầu nói.

“Vậy đánh cờ đi.” Từ Phàm cũng lười nói nhảm.

“Ngươi trên nước ~” Nam tử áo xanh nói.

Từ Phàm đầu tiên là kỳ quái nhìn nam tử kia một cái, sau đó hạ quân đen.

Sau nửa canh giờ, trong ánh mắt không thể tin của nam tử, Từ Phàm ung dung đứng dậy đến tầng tiếp theo.

“Tức cười, không rõ thực lực của ta liền để ta trên nước.” Từ Phàm lắc đầu cười nói, bây giờ hắn cảm thấy khảo nghiệm này cũng thật là thú vị.

Tầng thứ 1002, vậy mà là cờ năm quân, còn là loại bàn cờ lớn vô hạn kia.

Vẫn là nửa canh giờ, vẫn là vẻ mặt không thể tin quen thuộc.

Từ Phàm thong thả đi qua bên người nam tử đánh cờ.

Tầng thứ 1003, là một loại bàn cờ có liên quan đến đạo Không Gian, sau khi Từ Phàm hiểu xong quy tắc, vẫn là nửa giờ.

Cứ như vậy, mãi cho đến tầng 2000, Từ Phàm đều chơi hết đủ loại cờ, trải qua những khảo nghiệm này, hắn vậy mà cảm giác đạo Thôi Diễn có tinh tiến hơn một chút so với trước kia.

“Nếu đổi lại là người có thiên phú kỳ đạo kém, không đến ngàn vạn năm phỏng chừng không ra được.” Từ Phàm quay đầu lại nhìn xuống nói.

Từ tầng 2000 nhìn xuống, Từ Phàm loáng thoáng có thể nhìn thấy hư ảnh thế giới hắn đã thông qua khảo nghiệm trước kia.

Tầng 2001, Từ Phàm cảm giác bản thân biến thành nhục thể phàm thai.

Cách đó không xa, một người ăn mặc kiểu kiếm khách cổ trang đang ôm kiếm đứng đấy.

Lúc này, một thanh kiếm bay thẳng xuống từ trên bầu trời, trực tiếp cắm xuống trước mặt Từ Phàm.

“Ngươi có cơ hội phục sinh vô hạn, cho đến khi đánh thắng được kiếm khách trước mắt.”

“Ngươi có thể thông qua một ngàn tầng kỳ đạo kia khiến ta vô cùng ngoài ý muốn, nhưng ta nói cho ngươi, bắt đầu từ tầng này, ngươi sẽ nghênh đón khiêu chiến chân chính.” Tiểu quang xà nói.

“Chủ nhân, để ta nuốt con rắn này đi, ta cảm giác sau khi nuốt nó, lực tính toán logic của ta có thể tăng lên ba mươi phần trăm đó.” Giọng Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Đừng gấp, chờ làm rõ nơi truyền thừa này rồi lại nói.” Trong lòng Từ Phàm an ủi nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng rút lên thanh kiếm cắm trên mặt đất, dùng ngón tay gảy nhẹ lên thân kiếm, phát ra tiếng kiếm kêu.

“Tốt, người chế tạo thanh kiếm này cũng là một thợ thủ công tốt.” Từ Phàm tán thưởng nói, sau đó cầm kiếm đi về phía vị kiếm khách nơi xa.

“Quang Thần thiên tôn tìm thiên tài đạo Thời Gian và Không Gian, vì sao kiểm tra lại không có chút đồ vật liên hệ nào.” Từ Phàm hỏi mang tính dò xét.

“Ta cũng không rõ lắm, đây là khảo nghiệm chủ nhân thiết lập.” Tiểu quang xà nói.

Tiểu quang xà thảnh thơi ở một bên nhìn, mỗi khi nơi truyền thừa này có người khiêu chiến là thời gian hắn vô cùng vui vẻ.

Nhìn những người khiêu chiến đó trải qua thời gian tra tấn dài đằng đẵng mà vẫn không cách nào ra khỏi nơi truyền thừa, cảm giác đau đớn lộ ra kia khiến tiểu quang xà rất hưởng thụ.

“Vị kiếm khách xa xa kia, có được kiếm thuật giai đoạn mạnh nhất của phàm nhân, người vượt qua cửa ải này nhanh nhất, cũng dùng đến ba mươi vạn năm.” Tiểu quang xà nhìn Từ Phàm cầm kiếm chậm rãi tới gần kiếm khách nói.

“Dài nhất cần bao nhiêu năm ~” Từ Phàm đột nhiên quay đầu, cảm thấy hứng thú hỏi, không thèm để ý đến kiếm khách cách đó không xa.

“Một ngàn vạn năm, trực tiếp tiêu diệt tiên hồn Chân Tiên của vị kia.” Tiểu quang xà hưng phấn nói.

“Vậy ngươi đoán xem, ta có thể nán lại cửa ải này bao nhiêu năm?”

“Ít nhất cũng cần năm mươi vạn năm ~”

“Xin cứ yên tâm, tốc độ thời gian trôi qua ở nơi này cực kỳ chậm, lấy cường độ tiên hồn của ngươi chống đỡ hai ngàn vạn năm cũng không thành vấn đề.” Tiểu quang xà cười nói.

Đúng lúc này, một luồng kiếm quang đột nhiên loé qua mắt tiểu quang xà.

Sau đó đầu của kiếm khách kia lăn xuống đến bên dưới tiểu quang xà.

“Ngại quá, khiến ngươi thất vọng rồi.” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra nụ cười.

Phía sau, trong ánh mắt thất vọng của tiểu quang xà, Từ Phàm nhẹ nhàng vượt qua một ải tiếp một ải.

Trong trạng thái nhục thể phàm thai, đao thương kiếm côn, búa rìu móc xiên, còn có các loại binh khí trước kia Từ Phàm chưa từng thấy qua.

Nhưng cũng không ngoại lệ, đối thủ chống đỡ được nhiều nhất ba chiêu.

Cứ như vậy, Từ Phàm đi tới cửa tầng thứ 3001.

Từ Phàm nhìn tích phân của mình, đã có ba trăm vạn tích phân.

“Giúp ta tìm kiếm trọng bảo thời gian.” Từ Phàm nhìn danh sách đổi trong bảo khố nói.

Màn sáng trước mặt Từ Phàm theo đó biến hóa, sau đó liền thấy trọng bảo thời gian với đủ hình thái đứng xếp hàng trên danh sách trong màn sáng.

“Đổi tất cả tích phân của ta thành trọng bảo thời gian.” Từ Phàm nhìn tiểu quang xà nói.

“Ba trăm vạn tích phân đều đổi hết thành trọng bảo thời gian, ngươi xác định?”

Từ Phàm gật đầu.

Cuối cùng một truyền tống trận xuất hiện trước mặt Từ Phàm, đủ loại trọng bảo thời gian xuất hiện phía trước Từ Phàm.

“Chủ nhân, những này trọng bảo thời gian xấp xỉ có thể gia tốc tám ngàn năm nguyên bản cho ngươi.” Giọng Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Nói như vậy, chỉ cần nơi truyền thừa này là có thể gom đủ trọng bảo thời gian còn lại?” Từ Phàm có hơi bất ngờ hỏi.

“Căn cứ vào tra cứu của chủ nhân về thời gian trọng bảo nơi truyền thừa này dự trữ, hẳn là đủ chủ nhân tiêu hao sau này.”

“Không tệ, chúng ta tiếp tục vượt ải thôi.” Từ Phàm thu lại nhóm trọng bảo thời gian này nói.

Tầng 3001, cảnh giới trên người Từ Phàm được thả đến Trúc Cơ kỳ.

Lúc này, bày ra trước mắt Từ Phàm là một con đường lớn rộng vạn dặm, dài chín ngàn vạn dặm.

Trên đường lớn tràn đầy yêu thú, Từ Phàm giương mắt nhìn lên, thậm chí còn cảm giác được có yêu thú Nguyên Anh kỳ.

“Bắt đầu từ cửa ải này, mỗi yêu thú đánh giết được đều sẽ có tích phân tương ứng.”

“Hơn nữa tầng 3001 đến tầng 4000 hợp nhất lại với nhau.” Tiểu quang xà ở bên cạnh nói.

“Có hạn chế thời gian không?” Từ Phàm hỏi.

“Không có, nhưng thời gian ở lại một nơi càng dài thì sẽ có yêu thú lợi hại tới phục kích ngươi.” Tiểu quang xà nói.

“Không tệ, một ngàn cửa ải hợp nhất với nhau, như này cũng bớt việc.”

“Nhưng cửa ải này phải nói là không thể lại giết từng con một nữa, như vậy hiệu suất quá chậm.”

Từ Phàm nói xong liền bước vào con đường lớn dài chín ngàn vạn dặm kia.

Cuối cùng, sau lưng Từ Phàm xuất hiện một hắc ảnh đại biểu cho đại đạo tử vong, tản ra khói đen vô cùng vô tận.

Đến mức mà, phàm là yêu thú bị lây nhiễm khói đen đều điên cuồng cả lên, điên cuồng đánh giết, cắn nuốt những yêu thú xung quanh.

Đồng thời mỗi yêu thú tử vong, lập tức sẽ hóa thành một con tử vong trùng, bắt đầu tìm kiếm yêu thú ký chủ mới.

“Đây là lần đầu dùng thần thông tà ác như vậy, hiệu quả còn không tệ.”

Chương 1100: Thay thế

Chín ngàn vạn dặm đối Từ Phàm mà nói, không chút tốn sức là đi xong.

Sau khi hắn đến điểm cuối, con đường đã biến thành một vùng tử khí, không có một sinh linh nào có thể sống sót trong trận tai nạn này.

Từ Phàm đi xuống tầng tiếp theo, đầu cũng không quay lại, trực tiếp vung tay.

Tất cả tử vong trùng phiêu đãng trên không đường lớn đều tự bạo, tạo thành từng đoá pháo hoa linh hồn sáng đẹp.

Tiểu quang xà nhìn pháo hoa linh hồn trên không đường lớn, trong ánh mắt đột nhiên có thêm một ít sợ hãi.

“Trước khi đi vào đã kiểm tra qua, tuyệt đối không phải là đại năng chuyển thế, Thiên Tôn, Tiên Đế, Thánh Nhân vẫn lạc trùng tu lại càng không có khả năng.”

“Mọi thứ đều trong dự liệu.” Tiểu quang xà tự động viên mình nói.

Lúc này, Từ Phàm đang đi phía trước đột nhiên quay đầu lại.

Mắt tiểu quang xà vừa vặn đối diện với đôi mắt thâm thúy có thể nhìn thấu thế gian vạn vật, thẳng đến nội tâm của Từ Phàm.

Tiểu quang xà không tự chủ lại run lên một cái.

“Loại linh thể này như ngươi mà còn có thể lạnh?” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

“Ha ha, bị thần thông này của ngươi dọa, không nghĩ tới ngươi thế mà lấy Trúc Cơ kỳ trực tiếp ngược sát yêu thú Nguyên Anh.” Tiểu Quang Xà không thể tin nổi nói.

“Một vài thủ đoạn nhỏ không lọt mắt thần thôi, không đáng giá nhắc tới.” Từ Phàm nhẹ xua tay, sau đó đến tầng tiếp theo.

Một thời gian ngắn sau đó, Từ Phàm dễ dàng vượt qua một vạn hai ngàn bậc đầu, tất cả cửa ải đều không thể ngăn cản bước chân Từ Phàm.

Đồng thời, Từ Phàm càng vượt ải, nghi hoặc trong ánh mắt càng nặng.

“Chúc mừng ngươi vượt qua một vạn hai ngàn bậc đầu, vào cửa ải tiếp sau, ngươi chính là đệ tử ký danh của Quang Thần thiên tôn, có cơ hội tìm được toàn bộ nơi truyền thừa.” Tiểu quang xà ở bên cạnh hưng phấn nói.

“Vậy hiện tại ta có thể rời đi không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

Hắn đã có chút suy đoán đối với mục đích Quang Thần thiên tôn bố trí truyền thừa ở đây.

“Có thể rời đi, nhưng sau khi rời đi ngươi sẽ không vào được nữa, lúc rời đi tốt nhất đổi tất cả tích phân thành bảo vật.” Tiểu quang xà nói.

“Vậy nếu như ta vào tầng tiếp theo, ta còn có cơ hội rời đi hay không?” Từ Phàm trầm tư một hồi hỏi.

“Đương nhiên có thể, sau khi ngươi vượt đến hai vạn bốn ngàn bậc đầu, có một cơ hội lựa chọn rời đi.”

“Nhưng ta tin tưởng, ở Tiên giới không có bất cứ một tu sĩ nào có thể cự tuyệt trở thành đệ tử của Thiên Tôn, đến lúc đó tin tưởng ngươi sẽ lựa chọn như thế.”

Sau đó tiểu quang xà còn nói một vài chỗ tốt sau khi trở thành đệ tử của Quang Thần thiên tôn.

“Hai món Tiên thiên linh bảo, toàn bộ thần thông công pháp truyền thừa và cảm ngộ đại đạo của Quang Thần thiên tôn, sau khi hoàn thành các loại nhiệm vụ của Quang Thần thiên tôn, thậm chí có thể nhận được Tiên Thiên chí bảo của Quang Thần thiên tôn, Thời Quang Giới Luân.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Chủ nhân, hai món Tiên thiên linh bảo và Tiên Thiên chí bảo đều có dấu vết có thể lần theo.”

“Tiếp tục thăm dò, xin chủ nhân phải cẩn thận.” Giọng Bồ Đào trong lòng Từ Phàm vang lên.

Cuối cùng Bồ Đào mục đích Quang Thần thiên tôn bố trí nơi truyền thừa ở đây suy diễn trong khoảng thời gian này, liệt kê ra mấy trăm khả năng tương lai sẽ xảy ra.

Từ Phàm nhìn suy tính đầu tiên có tỉ lệ lớn nhất.

“Bái sư nhận lấy nhân quả, che đậy thiên cơ Đại Tam Thiên giới, chuyển dời toàn bộ nhân quả trên người hắn đến trên người ta.”

“Vì nhân quả Quang Thần thiên tôn tiếp nhận là chắc chắn, cho nên trước khi chưa có nắm chắc, tuyệt đối không thể trở thành đệ tử chính thức của Quang Thần thiên tôn.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, cho dù sau khi trở thành Kim Tiên, chuyện liên quan đến Thiên Tôn cũng phải cực kỳ cẩn trọng, mọi việc lấy ổn làm chủ.

Cho nên Từ Phàm quyết định, sau khi vượt qua hai vạn bốn ngàn bậc sẽ lập tức rời khỏi nơi thị phi này.

“Cân nhắc xong chưa?”

“Tiếp tục vượt ải hay rời đi bây giờ ~” Tiểu quang xà ở bên cạnh hỏi.

“Đương nhiên là tiếp tục, vừa rồi ta chỉ là đang nghĩ đến cuộc sống tiêu dao sau khi trở thành đệ tử của Thiên Tôn, nhất thời có chút không kìm lòng được.” Từ Phàm lộ ra một nụ cười thành thật với tiểu quang xà.

“Chờ sau khi ta trở thành đệ tử của Thiên Tôn, kế thừa toàn bộ nơi truyền thừa, vậy sau này chúng ta sẽ là người cộng tác rồi.”

“Xin chỉ giáo nhiều hơn ~”

Từ Phàm nói xong liền bước vào ải tiếp theo.

Bậc thứ 12001, người giữ ải lại là người có cùng khuôn mặt với Từ Phàm.

“Từ ải này cho đến bậc hai vạn bốn ngàn phía trước, tất cả đối thủ của ngươi đều là bản thân, hoặc là nói, là ngươi lúc vượt ải.” Tiểu quang xà giới thiệu.

“Từng bước khiêu chiến cực hạn của bản thân, thú vị.”

Lúc này thực lực của Từ Phàm thật và Từ Phàm giữ ải đều là Trúc Cơ kỳ.

Từ Phàm nhìn chính mình thực lực đến trạng thái đỉnh cao nhất trước cửa ải, đầu tiên là cười nhẹ, cuối cùng một bàn tay lớn xuất hiện dưới chân Từ Phàm.

Huyết vụ nổ tung, bậc thứ 12001, qua.

Chính vào lúc này, Từ Phàm cảm giác được có một nguồn năng lượng kỳ dị dung nhập vào trong cơ thể của hắn.

“Những cửa ải còn lại quả nhiên không đơn giản, vậy mà muốn thông qua loại phương thức này thay thế ta từng chút một.”

“Đến khoảnh khắc ta trở thành đệ tử của Quang Thần thiên tôn, cũng đã thành con rối thế thân của Quang Thần thiên tôn luôn rồi.”

“Tính toán này thật không tệ, nếu không phải ta tinh thông ba loại đại đạo tử vong, sinh mệnh và vận mệnh, nói không chừng thật sự sẽ trúng chiêu.”

Nghĩ tới đây, Từ Phàm giả bộ như cái gì cũng không biết, tiếp tục vượt những ải còn lại.

Sau đó, trong ánh mắt càng ngày càng khiếp sợ của tiểu quang xà, Từ Phàm vẫn qua ải như đạp trên đất bằng.

Hết hóa thân này đến hoá thân khác của Từ Phàm cũng đỡ không nổi một chiêu của Từ Phàm thật.

Nhưng lúc hóa thân muốn kiểm tra Từ Phàm có tinh thông đạo Sinh Mệnh và Vận Mệnh hay không, Từ Phàm cố ý giấu một tay.

Khiến tiểu quang xà vẫn luôn ở trạng thái kinh hoảng bên cạnh thở phào nhẹ nhõm.

Theo cửa ải càng thâm nhập sâu, tiểu quang xà càng thấy yên tâm.

Cho đến khi sắp đến bậc hai vạn bốn ngàn, Từ Phàm đã bị thay thế tám phần mười.

Theo lý luận, nhục thể và tiên hồn của Từ Phàm hiện tại đã không thuộc về Từ Phàm, mà là chịu nơi truyền thừa này khống chế.

Tiểu quang xà nhìn biểu cảm càng ngày càng chết lặng của Từ Phàm, càng lúc càng vui vẻ.

“Nhiệm vụ Thiên Tôn giao cho ta, rốt cuộc tìm được người được chọn thích hợp, chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ là có thể trở về ôm ấp của Thiên Tôn.” Tiểu quang xà rưng rưng nước mắt nói.

Nghĩ đến trước đây hắn chính là đệ nhất yêu sủng bên cạnh Thiên Tôn, đáng tiếc ở vùng ngoại giới gặp phải tiểu bích trì kia, nếu không hắn cũng không trở thành con rơi trông coi bố cục ở đây.

Bậc 23997, bậc 23998, bậc 23999, bậc 24000.

Sau khi Từ Phàm vượt qua bậc 24000, ngoài một tia bản nguyên trong tiên hồn, cả người đều bị thay thế.

“Tốt rồi, chỉ cần vượt qua cửa ải phía sau là ngươi có thể trở thành đệ tử chính thức của Quang Thần thiên tôn.” Tiểu quang xà lạnh nhạt nói, trong lời nói cũng không khách khí như lúc mới bắt đầu.

“Ta muốn đổi bảo vật trước.” Từ Phàm chậm chạp nói.

“Được ~” Tiểu quang xà chỉ coi như đó là chấp niệm của tia bản nguyên cuối cùng của Từ Phàm để lại.

Thỏa mãn thì lại thế nào, không ảnh hưởng đến toàn cục, dù sao cuối cùng đều phải trở thành con rối thế thân của Quang Thần thiên tôn.

Một màn sáng xuất hiện, Từ Phàm vẫn là dùng tất cả tích phân đổi trọng bảo thời gian, trực tiếp dọn sạch dựu trữ trong nơi truyền thừa.

Tích phân còn lại, Từ Phàm lại đổi một món Hậu thiên linh bảo.

“Được rồi, đổi tích phân xong thì ngươi có thể đi vượt ải phía sau.” Tiểu quang xà nói.

Nhưng vào lúc này, ánh mắt vốn đờ đẫn của Từ Phàm lấy lại ánh sáng, nhìn tiểu quang xà khẽ mỉm cười nói: “Xin đưa ta ra ngoài ~”

Chương 1101: Chơi cờ

Từ Phàm vừa nói xong, trực tiếp cầm trọng bảo thời gian và Hậu thiên linh bảo thu vào trong không gian Tiên khí rời đi.

Toàn bộ nơi truyền thừa đều đang tìm cách khống chế Từ Phàm, Bồ Đào cũng đang nghĩ cách khống chế toàn bộ nơi truyền thừa.

Sau khi Từ Phàm xông qua hai vạn bốn ngàn giai, Bồ Đào đã thành công nắm một chút quyền nhỏ trong nơi truyền thừa, đủ để giúp Từ Phàm rời đi.

Ngoài nơi truyền thừa, một chiếc tiên chu cứ như vậy lẻ loi, trơ trọi dừng ở trong tinh vực.

Một tia sáng từ đầu tiên chu sáng lên, Từ Phàm trở lại tiên chu.

“Bồ Đào, trở về Mộc Nguyên Tiên giới, trước tiên ta cần ném cái nồi trên người ta cùng với một tia bản nguyên Thiên Tôn đi.” Từ Phàm nhanh chóng nói xong liền tiến vào bên trong một tòa Tiểu Tiên giới rồi khởi động bế quan.

Tất cả những việc này đều xảy ra rất nhanh, nhanh đến mức Từ Nguyệt Tiên không kịp nói câu nào.

“Bồ Đào, sư phụ thế nào?” Từ Nguyệt Tiên hiếu kì hỏi.

“Chủ nhân bị đoạt xá và vướng mắc nhân quả ở nơi truyền thừa.”

“Hiện tại giành đủ trọng bảo thời gian, chủ nhân cần đoạt lại thân thể của mình.” Bồ Đào giải thích nói.

“Lại còn có người có thể đoạt xá sư phụ á?” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc nói.

“Đây là một phương thức đoạt xá cấp cực cao, không giống đoạt xá bình thường.”

Lúc này, trong Tiểu Tiên giới của tiên chu, Từ Phàm bắt đầu tranh quyền khống chế thân thể với người trong cơ thể mình.

“Bản nguyên Thiên Tôn che đậy đại thiên cơ này thật đúng là khó đối phó.” Sắc mặt Từ Phàm nghiêm trọng nói.

“Không xử lý cẩn thận, có thể sẽ lật xe!”

“Bồ Đào, dốc toàn lực dùng trọng bảo thời gian mà ta giành được để gia tốc tiểu thế giới này, tranh thủ trở lại Mộc Nguyên Tiên giới trước khi thăng lên Kim Tiên.” Từ Phàm hạ lệnh.

Đúng lúc này, một luồng khí tức như có như không tản ra từ trên người Từ Phàm.

Sắc mặt Từ Phàm trở nên xám xịt hơn.

“Bồ Đào, đừng gia tốc thời gian, đi vòng Tiên giới phế tích Dương Thần.” Từ Phàm lạnh nhạt nói.

Lúc này, dáng vẻ của Từ Phàm cực kỳ giống Thánh Nhân tiêu dao một mình ở diệt thế.

“Tuân lệnh!”

Nhưng sau đó, Từ Phàm xuất trần không kiên trì được bao lâu thì bị Từ Phàm thật thay thế.

“Chủ nhân, có cần hỗ trợ hay không?” Âm thanh của Bồ Đào có chút lo lắng.

“Không cần, bất luận là đi hướng nào thì không thể dừng việc gia tốc thời gian của tiểu thế giới này.” Ánh mắt của Từ Phàm kiên định nói, giờ khắc này, trên người Từ Phàm tỏa ra một luồng sát ý mãnh liệt.

Lúc này, trong không gian tiên hồn của Từ Phàm thì có hai Từ Phàm giằng co lẫn nhau.

Trong đó, một Từ Phàm có khí chất xuất trần mỉm cười nhìn Từ Phàm thật.

“Thần kỳ, quả nhiên là quá thần kỳ!”

“Ta vốn muốn tìm một con rối thế thân gánh chịu nhân quả cho ta, nhưng không nghĩ tới, đã để cho ta tìm được ngươi – một Nhân tộc đến từ vùng đất bên ngoài.”

“Mặc dù không biết ngươi thông qua phương thức gì giành được thiên phú cao nhất trong Tam Thiên giới, nhưng điều này đã không còn quan trọng.”

“Chỉ cần ta đoạt xá được ngươi, dù là bỏ qua thân thể của một vị Thiên Tôn thì có làm sao.”

“Chỉ cần có thể giành được toàn bộ của ngươi thì ta có thể có thành tựu ung dung, tự do rất lớn siêu thoát vạn giới.” Từ Phàm xuất trần với ánh mắt lạnh nhạt nói, giống như là đang nói về một chuyện đã xảy ra.

“Nếu ngươi biết tất cả của ta, vậy hẳn phải biết, một chút bản nguyên Thiên Tôn không chịu nổi bản thể của ngươi sẽ bị ta diệt thôi.”

“Huống hồ bản thể của ngươi ở vùng đất bên ngoài không thể tiến vào, một chút bản nguyên này, ngươi lại có thể khiến ta như thế nào.” Một Từ Phàm khác vừa cười vừa nói.

Sau đó, ba ngàn đạo bàn xuất hiện bên trong thế giới tiên hồn vủa Từ Phàm, một loại quy luật khó hiểu bắt đầu chậm rãi dịch chuyển.

Mỗi vòng chuyển động của ba ngàn đạo bàn, khí tức của Từ Phàm xuất trần sẽ yếu hơn một chút.

“Ngươi đoán rất đúng, một chút bản nguyên này của ta có khả năng bị ngươi hủy diệt, nhưng nhân quả giữa ngươi và ta sâu như vậy, dù là ngươi chặt đứt thì bản thể ta cũng có thể ngược dòng thời gian tìm ngươi.”

Từ Phàm khí chất xuất trần nhẹ nhàng giơ tay, nhất thời vòng ánh sáng xuất hiện trong không gian tiên hồn, bao trùm kia ba ngàn đạo bàn, ý đồ ngăn cản ba ngàn đạo vận hành.

“Tính toán lẫn nhau, mưu kế bay loạn, quả nhiên là một chút thú vị cũng không có.”

“Không bằng tới chút thực tế, chúng ta đánh cược một lần.”

“Khiến ta ngoan ngoãn tiêu hóa một chút bản nguyên này của ngươi, đợi ta thành tựu Tam Thiên giới đỉnh phong, giúp ngươi ngăn cản nhân quả như thế nào.” Từ Phàm thật nhìn về phía Từ Phàm xuất trần mỉm cười nói.

“So với cái này, ta càng quan tâm ta thay thế ngươi như thế nào.”

“Thiên phú của ngươi quả nhiên khiến ta kinh ngạc, tất cả đại đạo trong Tam Thiên giới ngươi đều có thiên phú đỉnh cao. Bất luận là làm gì đều có thể đều đạt trình độ cao nhất trong thế gian.”

“Thậm chí thành tựu Thánh Nhan, siêu thoát ngoài Tam Thiên giới cũng chỉ là vấn đề thời gian.”

“Ta cũng muốn có được tất cả của ngươi này.” Từ Phàm xuất trần nhìn về phía Từ Phàm thật nói.

“Có đôi khi, quá tham lam chưa chắc là chuyện tốt, ngươi đã biết tất cả át chủ bài của ta, muốn để bản thể của ngươi tới tìm ta thì chỉ sợ ngươi không có cơ hội.”

Lúc này, dưới sự ngăn cản của vòng Thời Quang, đạo bàn ba ngàn đã dừng xoay tròn, nhưng vòng Thời Quang đã bị kéo xuống cực hạn, không kiên trì được lâu thì sẽ sụp đổ.

“Chuyện sớm hay muộn, chỉ cần ngươi tìm thấy ngươi trước khi trở thành Đại La là được.” Từ Phàm xuất trần nói.

Đúng vào lúc này, chỉ nghe thấy tiếng răng rắc.

Vòng Thời Quang ngăn cản đạo bàn ba ngàn xoay chuyển bị vỡ nát, thân thể của Từ Phàm xuất trần hóa thành điểm sáng, bay ra bên ngoài.

“Để ta nhìn xem ngươi chọn lựa như thế nào!”

Từ Phàm xuất trần để lại một câu cuối cùng, biến mất trong không gian tiên hồn của Từ Phàm.

Bản thể của Từ Phàm đang tiểu thế giới gia tốc thời gian đột nhiên mở to mắt.

“Bồ Đào!” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ.

Bản thể của Bồ Đào xuất hiện trước mặt Từ Phàm, cuối cùng vỡ ra chậm rãi.

Lập tức, lấy tiên chu làm tâm điểm, toàn bộ khu vực trong phạm vi một ngàn quang giáp đều bị một tầng vòng bảo hộ màu xanh bảo hộ.

Tại một nơi trong vách vòng bảo hộ màu xanh, ngăn cản một tin tức.

Tin tức đó được chuyển đi với cái giá là bản nguyên Quang Thần thiên tôn, trong Tam Thiên giới không người nào có thể ngăn cản.

Nhưng Từ Phàm lấy bản thể của Bồ Đào để trả giá, ngăn cản tin tức này.

Từ Nguyệt Tiên đứng trên tiên chu nhìn một màn này có chút ngơ người, không hiểu vừa xảy ra chuyện gì.

“Bồ Đào, tầng vòng bảo hộ kia xảy ra chuyện gì.” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

Nhưng lần này nàng không nghe được lời hồi đáp mình muốn nghe.

“Tạm thời, Bồ Đào cần nghỉ ngơi một khoảng thời gian.” Từ Phàm đi ra từ trong tiểu thế giới gia tốc thời gian, nói.

“Sư phụ, Bồ Đào sao vậy!” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Để trì hoãn một vài thứ xuất hiện, Bồ Đào bộc phát bản nguyên, bản thể đã vỡ vụn.” Từ Phàm có chút thương cảm nói.

Bồ Đào không chết, chỉ là hắn thương cảm vì bản thân yếu ớt mới khiến cho lão quản gia bên cạnh bị thương.

Từ Phàm đi vào một căn phòng bí ẩn trên tiên chu, lấy ra một khối lập phương như rubik màu tím từ trong hốc ngầm che đậy trận pháp thiên cơ trong phòng.

“Cũng coi là có được có mất, bản thể ngươi hi sinh vì chủ nhân, vậy ta đổi cho ngươi một linh bảo dung thân tốt hơn.”

Nhìn khối rubik tím, Từ Phàm đột nhiên có chút thương cảm, giống như con chó, con mèo mà mình nuôi sắp chết.

“Chủ nhân, lực tính toán của Bồ Đào là một triệu không còn một, hiện tại chỉ có thể miễn cưỡng khống chế tiên chu đưa chủ nhân về Mộc Nguyên Tiên giới.” Âm thanh có chút máy móc của Bồ Đào vang lên.

Chương 1102: âm mưu

Từ Phàm ngồi trên thanh gỗ của tiên chu, vừa uống trà vừa lẩm bẩm những lời kiểu lật xe.

“Yên nào, mắt thấy sắp lên cấp Kim Tiên, tâm cảnh lại không bình tĩnh.” Từ Phàm cảm nhận Bồ Đào chỉ còn lực tính toán cấp bậc Đạo khí, nói.

Một tia bản nguyên Thiên Tôn muốn đoạt xá cơ thể của Từ Phàm, điều này vốn nằm trong phạm vi khống chế của Từ Phàm.

Vốn khi Từ Phàm bước lên bậc 23950 thì nên đổi tích phân thành trọng bảo thời gian và lui lại, có thể ung dung trấn áp một tia bản nguyên Thiên Tôn muốn đoạt xá hắn, thậm chí ngay cả tin tức cũng không phát đi được.

Chỉ là tiếc rằng cuối cùng Từ Phàm lại tham, nhìn tích phân tầng 50, lại phải trả cái giá lớn là bản thể bản nguyên Bồ Đào vỡ vụn.

“Cũng không thể gọi là toàn thiệt thòi, ít nhất một chút bản nguyên Thiên Tôn kia khiến ta nhận được nhiều ích lợi vô cùng.” Từ Phàm cảm nhận được bản nguyên Thiên Tôn trong thân thể rồi nói.

Lúc này, Từ Nguyệt Tiên cầm lồng cơm đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, đã đến giờ, ta bảo đệ tử đạo Mỹ Thực nấu vài món ăn.”

Từ trong lồng cơm, Từ Nguyệt Tiên lấy ra mấy đĩa thức ăn đặt ở trên mặt bàn cạnh Từ Phàm.

“Có lòng!”

Từ Phàm ăn thức ăn, uống chút rượu, tiêu hóa bản nguyên Thiên Tôn trong cơ thể, suy nghĩ về chuyện sau này.

Sau khi ăn xong, Từ Phàm liền trở về tiểu thế giới gia tốc thời gian.

“Bồ Đào, giúp ta khởi động gia tốc thời gian!” Từ Phàm phân phó nói.

“Chủ nhân, tất cả lực tính tón hiện tại của Bồ Đào chỉ đủ điều khiển tiên chu.” Thanh âm máy móc của Bồ Đào chứa chút thê lương.

Từ Phàm sững sờ, sau đó vừa cười vừa nói: “Ta quên rồi, ngươi tiếp tục điều khiển tiên chu của ngươi đi.”

Cuối cùng, Từ Phàm tự mình lấy trọng bảo thời gian trong không gian Tiên khí ra.

Khắc tiên trận gia tốc thời gian kết nối với tiểu thế giới, đưa trọng bảo thời gian vào trong tiên trận.

Tiểu thế giới gia tốc thời gian chậm rãi khởi động, tốc độ thời gian trôi qua cũng nhanh hơn.

Ở bên trong tiểu thế giới gia tốc thời gian, việc đầu tiên Từ Phàm làm là luyện chế một loại Tiên khí dung thân miễn cưỡng có thể sử dụng cho Bồ Đào.

Từ Phàm nhìn nguyên liệu trong không gian Tiên khí của mình, sau đó lấy ra mấy thứ tiên khoáng bắt đầu luyện chế.

“Mấy dạng tiên khoáng này miễn cưỡng có thể luyện chế một loại Tiên khí có thể chứa đựng bản nguyên của Bồ Đào, cứ dùng tạm trước, chờ sau khi trở về lại luyện chế mức cao.”

Tiểu thế giới gia tốc thời gian, một tháng sau.

Một viên cầu óng ánh sáng long lanh như thủy tinh được Từ Phàm luyện chế ra.

“Bồ Đào, đổi thân thể!” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Chủ nhân chờ một lát, trước tiên ta cần khống chế tiên chu dừng lại mới có thể đổi.”

Từ Phàm nghe được lời của Bồ Đào, có chút bất đắc dĩ cười.

Hiện tại, Bồ Đào mang đến cho hắn một cảm giác giống như là từ quang não cấp cao nhất biến thành máy chỉ biết tính toán.

Dưới sự khống chế của Bồ Đào, tiên chu lảo đảo ngừng lại, sau đó bản nguyên còn sót lại không nhiều dung nhập vào quả cầu thủy tinh để Từ Phàm luyện chế.

“Đa tạ chủ nhân!” Âm thanh của Bồ Đào linh động hơn không ít.

“Trước khi trở về Mộc Nguyên Tiên giới còn có rất nhiều việc cần ngươi đi làm, luyện chế một món Tiên khí tạm thời cho ngươi làm tăng năng lực tính toán là điều tất yếu.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, hiện tại có thể vừa khống chế tiên chu vừa gia tốc tiểu thế giới phải không?”

“Có thể!”

Sau đó toàn bộ tiểu thế giới bị Bồ Đào khống chế, tốc độ thời gian trôi qua càng lúc càng nhanh.

Từ Phàm cũng bắt đầu bế quan tiêu hao thiên tôn thể bản nguyên trong cơ thể.

Nơi ngoài giới, khu vực thần bí nào đó.

Một nam tử thân ở vùng đất che giấu thiên cơ chậm rãi mở mắt.

“Một chút bản nguyên ta để lại ở Tam Thiên giới lại bị biến mất sáu thành rồi.”

“Bản nguyên cũng không có phản hồi thông tin, xem ra là bị người khác ngăn cản.” Nam tử nói rồi nhìn về phía Tam Thiên giới mịt mờ.

“Chờ một chút, hiện giờ con bà kia đang ở trong Tam Thiên giới, bản thể trở về chắc chắn sẽ bị nàng truy sát.”

Một vòng sáng khắc vô số kinh văn đại đạo xuất hiện trước người nam tử, sau đó bắt đầu dần ngưng tụ.

Một vị khác có tướng mạo giống vị nam tử, trên thân tản ra tu vi Chuẩn Thánh xuất hiện phía trước nam tử.

“Đi điều tra rõ ràng việc của nơi truyền thừa!”

Nam tử vừa nói vừa cho vài kiện linh bảo có thể che đậy đại thiên cơ.

“Thân quá khứ, miễn cưỡng còn có thể hoạt động một chút trong Tam Thiên giới.”

“Chỉ cần cẩn thận một chút, không bị con bà kia phát giác là được.”

Nam tử dùng sức mạnh vô thượng đả thông một thông đạo tới Tam Thiên giới ở không gian hỗn độn tại giới ngoại.

Bóng nam tử kia biến mất ở trong thông đạo.

Trong tiểu thế giới gia tốc thời gian, Từ Phàm khẽ chau mày, có một chút cảm giác tâm huyết trào lên.

“Còn chưa tới Kim Tiên thì đã chọc vào một vị Chuẩn Thánh, một vị Thiên Tôn, suy nghĩ một chút đều cảm thấy kích thích.” Từ Phàm cười khổ nói.

“Tranh thủ trở thành Kim Tiên trước khi đến Mộc Nguyên Tiên giới, đến lúc đó nhìn xem cái hệ thống này có thể bị phá dỡ hay không.”

Hắn có một loại dự cảm, hệ thống trên người không đơn giản như vậy, sau khi trở thành Kim Tiên có thể tháo bỏ xuống hay không thì vẫn còn là ẩn số.

Nhưng điều Từ Phàm dám chắc chắn là, một khi hắn đến Kim Tiên thì có thể cảm giác được sự tồn tại của hệ thống.

Từ Phàm tin tưởng với thủ đoạn của hắn, dù là không tháo bỏ xuống thì cũng có cách che chắn hệ thống.

Nghĩ tới đây, khí tức đạo bàn ba ngàn sau người Từ Phàm càng huyền diệu.

Mộc Nguyên Tiên giới, Long Cung Thần đảo, đây là đại bản doanh của Long Tiên cung.

Lúc này, năm Chân Long Đại La của Long Tiên cung tụ tập cùng nhau.

“Ta nhận được thông tin, bản thể trưởng lão của Ẩn Linh đảo đã rời khỏi Mộc Nguyên Tiên giới.” Một vị Chân Long Đại La trong đó nói.

“Rời đi thì như thế nào, nhân quả đã định, hắn không chạy khỏi Tam Thiên giới.” Một Chân Long Đại La hừ lạnh nói.

Trong ba Chân Long Kim Tiên bị làm đồ ăn kia có một đứa là cháu ngoại của hắn.

“Lần này gọi các ngươi tới là vì dẫn đầu phá hủy Ẩn Linh môn và phân tông ở Hoang Bắc Tiên vực của bọn họ.” Chân Long Đại La đứng đầu nói.

“Ngươi không sợ đại trưởng lão kia để con bài chưa lật ở Ẩn Linh môn, khiến chúng ta tiến lên dễ dàng diệt cả đám à.” Một con Chân Long Đại La dị chủng nói.

“Chuẩn bị sẵn sàng, dù thật sự có Thánh giả xuất hiện, trong Tiên giới của chúng ta cũng sẽ bị suy yếu đến cảnh giới Chuẩn Thánh, đánh không lại còn không thể chạy chắc?” Chân Long Đại La cầm đầu nói.

“Về đại trưởng lão của Ẩn Linh môn thì sẽ có Tổ Long đối phó, bây giờ điều chúng ta cần phải làm trước là diệt Ẩn Linh môn, khiến cho các thế lực và các tộc lớn của Mộc Nguyên Tiên giới nhìn xem.”

“Làm nhục long thể của Long tộc chính là gặp kết cục này.”

“Tất cả Nhân tộc của Ẩn Linh môn, diệt tận xác thịt, tịch thu Tiên hồn, rồi đưa về Thần Long giới từ từ tra tấn.” Chân Long Đại La cầm đầu cắn răng nói.

Trong lúc hắn trấn thủ Tiên giới Long tộc lại xảy xa chuyện đáng sỉ nhục như thế, cũng làm cho hắn không ngóc đầu lên được trong bản nguyên giới của Long tộc.

Nếu như việc rửa sạch sự sỉ nhục đều do Tổ Long làm, vậy Long tộc trong Mộc Nguyên Tiên giới bọn họ sẽ bị đồng tộc xem thường hoàn toàn.

“Các ngươi yên tâm, bây giờ vị Chuẩn Thánh kia của Nhân tộc đã bị kéo chân, không rảnh bận tâm Ẩn Linh môn, đây cũng là nguyên nhân khiến ta muốn động thủ vào lúc này.”

“Về phần ba Đại La liên thể kia, mỗi người chúng ta trấn áp một vị, vị còn lại đi diệt Ẩn Linh môn, một vị khác đi phân tông ở Hoang Bắc Tiên vực.” Chân Long Đại La cầm đầu phân phó nói.

Hắn muốn lợi dụng cơ hội này trả thù sự sỉ nhục cho Long Tiên cung.

Chương 1103: Kế hoạch ba

Ẩn Linh môn, Mộc Nguyên Tiên giới.

Vẫn như thường lệ, các đệ tử trong tông môn đều làm việc của mình.

Bóng dáng của thỏ Thái Linh xuất hiện ở mọi ngóc ngách của Ẩn Linh môn, tỉ mỉ che chở từng gốc linh dược linh thực.

Một chú thỏ Thái Linh cảnh giới Chuẩn Tiên đang cẩn thận che chở gốc hoa Thánh La.

Gốc hoa Thánh La này được thỏ Thái Linh trồng lúc còn ở hạ giới, đến giờ đã cẩn thận che chở mấy ngàn năm.

“Ngươi không biết điều chút nào cả, linh dược linh hoa mà những chú thỏ khác nuôi dưỡng thời gian dài đều hóa thành Chân Linh, thành tích ai ai cũng tốt.”

“Chỉ có ta, tu vi cảnh giới nhanh nhất nhưng thành tích lại thấp nhất trong cùng cấp bậc, vì vậy ta đã bị tộc trưởng chỉ trích mấy lần.”

“Ta sẽ cho ngươi thêm trăm năm, nếu ngươi không hóa Chân Linh thì ta sẽ đưa ngươi đến Luyện Đan phong, vừa hay gần đây tông môn thiếu Thánh La đan, lấy ngươi nhập đan có thể thành thượng phẩm.” Trong miệng thỏ Thái Linh lẩm bẩm nói.

Dưới sự che chở của hắn, hoa Thánh La bắt đầu run rẩy, có tư thế muốn hóa Chân Linh.

Đúng lúc này, toàn bộ Ẩn Linh đảo đột nhiên vang lên âm thanh chói tai.

Tất cả đại trận phòng hộ của Ẩn Linh môn trong nháy mắt mở ra, âm thanh của Bồ Đào vang vọng toàn bộ Ẩn Linh môn.

“Tất cả tông môn, ngoại môn, thành viên Yêu Bộ trở về động phủ của mình, trở về động phủ của mình!”

Phân bộ ở Hoang Bắc Tiên vực xa xôi cũng khẩn trương khởi động Truyền Tống trận siêu lớn.

“Tất cả mọi người ở phân tông Ẩn Linh môn xin lập tức trở về bản bộ tông môn, có kẻ địch cấp bậc Kim Tiên trở lên tập kích!”

Toàn bộ tiền tuyến Hoang Bắc Tiên vực xuất hiện vô số Truyền Tống trận cỡ nhỏ, truyền tống tất cả đệ tử trấn giữ ở tiền tuyến trở lại phân tông.

Truyền Tống trận siêu lớn khởi động, tất cả đệ tử trong nháy mắt trở lại Ẩn Linh môn.

Lúc này, có bốn Chân Long Đại La vắt ngang trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Thân rồng che khuất bầu trời, không biết nó lớn đến mức nào.

Pháp trận phòng hộ Ẩn Linh môn mở hết ra, lại có ba đồ đệ của đại ca tốt của Từ Phàm bảo vệ.

Đồng thời, một tia khí tức cực huyền ảo bay lên từ trong Ẩn Linh môn.

“Hành động theo kế hoạch!”

Nhìn thấy trận chiến này, bốn Chân Long Đại La nhìn lấy nhau.

Sau đó ba Chân Long Đại La lập tức triển khai công kích mãnh liệt về phía Thư Linh, Thất Bảo, Huyền âm thánh giả.

Chân Long Đại La còn lại thì bắt đầu bạo lực phá tiên trận phòng hộ của Ẩn Linh môn.

Dưới sự công kích mạnh mẽ của Chân Long Đại La, toàn bộ Ẩn Linh đảo bắt đầu run rẩy.

Lúc này, Từ Cương nhìn ngọc liên trong tay, lại nhìn về phía Chân Long Đại La đang công kích đại trận tông môn.

“Bồ Đào, gửi tin tức cho sư bá, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đã trở lại tông môn, Ẩn Linh đảo phải khởi động trạm truyền tống siêu xa, chuẩn bị đến tinh vực khác để né tránh.”

“Bảo sư bá với ba sư huynh đó đừng liều mình với Chân Long Đại La của Long Tiên cung.”

So với việc tiêu hao át chủ bài cuối cùng trong tay, Từ Cương cảm giác trốn vào trong tinh vực tránh né một chút vẫn là tốt hơn, đây cũng là lời khuyên mà Bồ Đào đưa ra.

Sau đó, Từ Cương nhận được tin tức của ông lão tóc trắng, bảo hắn nhanh chóng rời đi, hắn sợ đại trận phòng hộ của Ẩn Linh môn không chịu nổi Chân Long Đại La đó điên cuồng đánh đến.

“Bồ Đào, khởi động kế hoạch thứ ba, chúng ta đến Tiên giới trung cấp.” Từ Cương dặn dò.

Sư phụ không ở đây, hắn sẽ có quyền hạn cao nhất ở Ẩn Linh môn.

“Tuân lệnh!”

Lúc này, Chân Long Đại La đã chạy tới Hoang Bắc Tiên vực hơi nghi ngờ, phân tông Ẩn Linh môn lớn như vậy chạy đi đâu hết rồi?

Một cột sáng khổng lồ bao phủ toàn bộ Ẩn Linh đảo, sau đó bộc phát ra luồng sức mạnh không gian cực kỳ mênh mông.

Khu vực của Ẩn Linh đảo đã thu hút Không Gian Phong Bạo.

Trong Không Gian Phong Bạo, toàn bộ Ẩn Linh đảo trong nháy mắt truyền tống đến tinh môn nằm trên chín tầng trời.

Sau đó Ẩn Linh đảo hóa thành một tiên chu cỡ lớn nhanh chóng nộp thuế thông qua tinh môn dưới sự trợ giúp của Thiên Đỉnh thương hội.

Vừa ra khỏi tinh môn, Ẩn Linh đảo lần nữa kích phát Truyền Tống trận siêu xa biến mất ở khu vực ngoài Mộc Nguyên Tiên giới.

Lúc này, Từ Phàm đang gia tốc thời gian trong tiểu thế giới mở mắt ra.

Hắn nhận được tin tức của phân thân số một thông qua Vực Ngoại Thiên Ma truyền tới.

“Vậy mà Long Tiên cung lại có gan tìm đến, xem ra Mộc Nguyên Tiên giới đã xảy ra một số chuyện mà ta không biết.” Từ Phàm nói xong lập tức bảo Bồ Đào chuyển hướng đến địa điểm ẩn nấp trong kế hoạch ba.

Ban đầu đã đề phòng điều này, cho nên Từ Phàm không chút hoảng hốt.

tiên chu từ từ chuyển hướng, sau đó bay về phía tinh vực không xác định.

Từ Phàm lấy quyển sổ nhỏ ra, viết tên của năm Chân Long Đại La Long Tiên cung ở trang cuối cùng.

Còn tại sao lại là trang cuối cùng, là bởi vì Từ Phàm không nghĩ năm Chân Long Đại La này sẽ ở lại lâu trong quyển sổ nhỏ này.

“Tiệc rồng của Chân Long Đại La, nghĩ đến thôi đã rất mong chờ.” Trong mắt Từ Phàm hiện lên luồng sát ý, sau đó chậm rãi nhắm mắt lại.

Một thế giới Trung Thiên quy mô lớn vỡ nát ở khu vực tinh vực Mộc Nguyên Tiên giới.

Từng mảnh vỡ của thế giới Trung Thiên trôi nổi trong tinh vực.

Một trong những mảnh vỡ trông rất bình thường có ba con rối Chân Tiên thò đầu ra, bắt đầu nhìn hoàn cảnh xung quanh.

“Căn cứ theo phán đoán tinh hà, tọa độ không chênh lệch.”

Sau đó tin tức này được truyền đến mảnh vụn ngụy trang thành thế giới Trung Thiên đến Ẩn Linh môn.

Trên chủ phong, Từ Cương với các trưởng lão ngẩng đầu nhìn về phía tinh hà ngoài Ẩn Linh môn.

“Chúng ta được truyền tống đến một nơi xa xôi, sao ngay cả Mộc Nguyên Tiên giới cũng không thấy được vậy.” Trảm Linh nhìn tinh hà xa lạ nói.

“Nơi này cách Mộc Nguyên Tiên giới một vạn quang giáp, không nhìn thấy Mộc Nguyên Tiên giới cũng rất bình thường.” Ánh mắt Từ Cương có chút không cam lòng nói.

Hắn cảm giác mỗi một kẻ địch của Ẩn Linh môn đều đến không đúng lúc, không thể đợi tu vi của hắn cao hơn một chút sao.

Cho dù hắn trở thành Kim Tiên, cũng có thể có thực lực đánh một trận với Chân Long Đại La.

Trong các đệ tử của Ẩn Linh môn, có cùng suy nghĩ với Từ Cương không ít.

Điển hình nhất là Hùng Lực, lúc này hắn đang cắn răng gặm miếng thịt rồng khô, trong lòng thầm thề, từ nay về sau sẽ đứng về phía đối lập với Long tộc.

“Được rồi, kẻ đến đều là Chân Long Đại La, ngươi có tức giận đến đâu cũng không thể ra ngoài dâng mình lên được.” Bên cạnh Hùng Lực có một cô bé an ủi nói.

“Yên tâm, ta không sao, ta đã ghi thù này lên mình Long tộc rồi.” Âm thanh Hùng Lực ù ù nói.

“Đại trưởng lão truyền pháp lệnh đến, ba năm sau, tông môn cử hành tiệc rồng lần thứ hai.”

Âm thanh của Bồ Đào vang vọng khắp cả Ẩn Linh đảo.

Bỗng chốc, trạng thái chán chường của cả tông môn bị đuổi ra khỏi Tiên giới bắt đầu trở nên tỏa sáng đầy sức sống.

Đệ tử Ẩn Linh môn chưa bao giờ nghi ngờ đại trưởng lão, nói ba năm sau ăn tiệc rồng thì nhất định sẽ ăn được.

Hơn nữa còn ăn được tiệc rồng cấp bậc Chân Long Đại La.

“Tất cả đệ tử tông môn, toàn bộ quay về tu luyện với ta, đừng để đến lúc đó ngay cả nửa miếng thịt Chân Long Đại La cũng không ăn nổi, vậy thì mất mặt tông môn lắm.” Hùng Lực lợi dụng quyền hạn của hắn, truyền tin tức cho tất cả đệ tử tông môn nói.

Kết quả là toàn bộ tông môn đều bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Mảnh vỡ thế giới Trung Thiên do Ẩn Linh môn hóa thành trôi nổi với những mảnh vỡ thế giới Trung Thiên khác dưới sự che giấu của tiên trận thiên cơ.

Tiên chu mà Từ Phàm đang ngồi cũng nhanh chóng bay đến khu vực thế giới Trung Thiên vỡ nát.

Chương 1104: Thăng cấp Kim Tiên

Cứ như vậy, trong tinh vực tàn tích này đều là mảnh vụn của thế giới Trung Thiên, mảnh vỡ Ẩn Linh môn hóa thành đã trôi qua hai năm.

Hôm nay, mấy người Từ Cương, phu thê Vương Hướng Trì, Chu Khai Linh, Lý Huyền Đạo, Quảng Hư, Trương Đại Khí tập trung lại trên chủ phong.

“Dựa theo thời gian sư phụ đưa ra lúc trước, có lẽ sớm đến nơi này rồi.” Từ Cương hơi lo lắng nói.

“Có thể sư phụ có chuyện gì đó nên chậm trễ, nếu không thì sư phụ đang ở thời kỳ bế quan quan trọng.”

“Sư phụ đã nói muốn mở tiệc rồng, chắc chắn con rồng này là Chân Long Đại La công kích tông môn chúng ta.”

“Cho nên ta cảm giác chắc chắn hiện tại sư phụ đang chuẩn bị thăng cấp Kim Tiên ở gần đây.” Chu Khai Linh phân tích.

Lúc này, ngoài ba ngàn vạn dặm cách khu vực Ẩn Linh môn.

Bỗng nhiên lóe lên từng luồng sáng đủ màu sắc, như hóa thành Thánh Dương.

Chiếu sáng tất cả tinh vực xung quanh.

Tất cả mọi người ở Ẩn Linh môn đều có thể nhìn thấy Thánh Dương đột nhiên xuất hiện thông qua pháp trận phòng hộ.

Thánh Dương rực rỡ, không thể nhìn thẳng.

Đúng lúc này, trong tinh vực vang lên tiếng kinh văn đại đạo khiến người nghe không hiểu.

Cùng lúc này, Thánh Dương trên bầu trời cũng bắt đầu chuyển động.

Lúc này, một dòng sông dài mờ ảo mãnh liệt trào ra từ sâu trong tinh vực, chảy về phía Thánh Dương.

Mọi người cảm thấy dòng sông dài mờ ảo này bao phủ toàn bộ Mộc Nguyên Tiên giới cũng không thành vấn đề.

Lúc này, bỗng nhiên Từ Cương ngẩng đầu nhìn thẳng vào Thánh Dương đột nhiên xuất hiện, miệng lẩm bẩm nói: “Đó không phải là Thánh Dương, đó là đạo bàn ba ngàn của sư phụ hiện hóa!”

Ngay lập tức, tất cả mọi người đều sợ hãi.

kinh văn đại đạo nghe không hiểu trên bầu trời với dị tượng sông dài mờ ảo.

Chỉ khiến mọi người cảm thấy phương thiên địa này sắp bắt đầu lại từ đầu.

“Ta đã tra qua cảnh tượng thăng cấp đến Kim Tiên trong điển tịch tông môn, bên trên viết dòng sông thời gian mờ ảo hiển hóa chính là vạn dặm.”

“Nhưng dòng sông này của sư phụ…” Bản thân Chu Khai Linh cũng không biết hình dung như thế nào.

Lúc này, tất cả mọi người ở Ẩn Linh môn đều nghe được tiếng sông chảy mãnh liệt.

Sau đó, một dòng sông thời gian mờ ảo bao phủ khu vực Ẩn Linh đảo chảy về phía Thánh Dương.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ Ẩn Linh môn được bao phủ bởi dòng sông thời gian mờ ảo.

Lúc này, Ẩn Linh môn được một vòng bảo hộ đặc thù bảo vệ, có thể nhìn thấy bóng dáng mờ ảo của dòng sông thời gian thông qua vòng bảo hộ.

Mỗi một giọt nước, mỗi một đóa sóng hoa trong dòng sông thời gian đều đại diện cho một thế giới.

Dường như sinh linh vô tận của ba ngàn giới đang lang thang, trôi dạt theo số phận trong dòng sông thời gian.

Lúc này, hào quang Thánh Dương xa xa cũng dần mờ xuống, toàn bộ dòng sông thời gian bao trùm đạo bàn ba ngàn như mặt trời.

“Bước tiếp theo có lẽ là đại đạo của sư phụ hiện hóa trong dòng sông thời gian nghịch chuyển.” Chu Khai Linh nói.

Lúc này, Ẩn Linh đảo hóa thành mảnh vụn của thế giới Trung Thiên từ từ dâng lên dưới sự kiểm soát của Bồ Đào.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo dâng lên trên bề mặt của dòng sông thời gian.

Chỉ thấy Ẩn Linh đảo nằm trên mặt nước dòng sông thời gian, ngay cả một giọt nước trong dòng sông cũng không dính đến được.

Lúc này, trên bề mặt của dòng sông thời gian xa xa lóe lên một luồng sáng.

Sau đó, đạo bàn ba ngàn như Thánh Dương như mặt trời mọc dâng lên trên dòng sông thời gian, bắt đầu ngược dòng.

Nước của dòng sông thời gian vô tận như hóa thành dòng chảy vận mệnh rửa sạch đạo bàn ba ngàn.

Lúc này, Từ Phàm lại vô cùng thoải mái ở trong đạo bàn ba ngàn.

Dòng nước vô tận đại diện cho vận mệnh như suối nước nóng, ấm áp khiến Từ Phàm thoải mái.

Cùng với âm thanh kinh văn đại đạo mà mọi người nghe không hiểu, đạo bàn ba ngàn ngược dòng như thể muốn tìm nguồn gốc của dòng sông thời gian.

Trong dòng sông thời gian, Từ Phàm dễ dàng nhìn thấy thân quá khứ, hiện đại, tương lai của mình.

Đặc biệt là trong ánh mắt của tương lai, Từ Phàm nhìn thấy sự ra đời và hủy diệt của ba ngàn giới.

Sau khi nhìn thấy ba thân, Từ Phàm lại nhìn thấy cuộc đời của bản thân trong dòng sông thời gian.

Từ khi sinh ra đến bây giờ, lúc sinh ra, Từ Phàm cũng nhìn thấy cha mẹ của cơ thể này.

Dường như bọn họ mang sứ mệnh mà đến, sau khi sinh ra hắn thì buông tay, mệnh hồn trở về với thiên địa.

Sau đó hắn được nhận nuôi, bị bỏ rơi, gặp được lão ăn xin, sau đó tìm mọi cách để vào tông môn.

Từng cảnh từng cảnh, bắt đầu được rửa sạch rồi hoàn toàn biến mất dưới dòng sông thời gian.

Đó là sự công nhận mỗi một Kim Tiên dưới dòng sông thời gian, ẩn sâu quá khứ, che giấu nhân quả.

Sau khi trải qua cảnh này, bản thân Từ Phàm bắt đầu đột phá.

Một tia khí tức Kim Tiên trào ra từ trên người Từ Phàm.

Sau đó dòng sông thời gian bắt đầu ngưng tụ một sức mạnh đặc biệt, cuốn về phía tiên hồn của Từ Phàm.

Khí tức của Từ Phàm cũng trở nên mạnh mẽ dưới sức mạnh này.

Đạo bàn ba ngàn cũng chậm rãi diễn hóa, sau đó ngưng tụ thành một chùm sáng Hỗn Độn được Từ Phàm thu vào trong cơ thể.

Từ Phàm ngước mắt lên nhìn sâu trong dòng sông thời gian, Từ Phàm cảm nhận được một lực cản rất mạnh mẽ từ nơi đó.

Ngăn cản Từ Phàm đi khám phá nguồn gốc của dòng sông thời gian.

“Bỏ đi, ngang đây là được rồi!”

Dòng sông thời gian bao phủ toàn bộ Mộc Nguyên Tiên giới hoàn toàn biến mất, bóng dáng của Từ Phàm cũng xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh đảo.

“Sư phụ!”

“Đại trưởng lão!”

Rất nhiều âm thanh kích động của mọi người vang lên.

“Trong khoảng thời gian ta không có ở đây, các ngươi đã chịu ấm ức rồi.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm đứng giữa tinh vực, một đám mây cát tường đột nhiên xuất hiện dưới chân.

Từ Phàm bước lên đám mây, như dịch chuyển tức thời xuất hiện ở ngoài Ẩn Linh môn.

Thấy ánh mắt kích động của đồ đệ với đệ tử tông môn, Từ Phàm nhẹ nhàng cười nói: “Ta đã trở về, trở về làm chủ cho các ngươi.”

Lúc này khí tức trên người Từ Phàm rất bình thản, giống như đi đến đâu cũng có thể mang đến sự yên bình.

Một tiên chu bay đến từ trong tinh vực, từ từ đáp xuống bình nguyên phía sau chủ phong.

Trong nháy mắt, Bồ Đào được giữ lại ở Ẩn Linh đảo với Bồ Đào trên tiên chu hợp nhất.

“Chúc mừng sư phụ thăng cấp Kim Tiên!” Từ Cương cảm nhận được khí tức của Từ Phàm lập tức phản ứng lại, sau đó chúc mừng nói.

Lập tức, toàn bộ tông môn đều vang lên âm thanh chúc mừng Từ Phàm thăng cấp trở thành Kim Tiên.

“Bồ Đào, khống chế Ẩn Linh đảo trở về Mộc Nguyên Tiên giới, một năm sau, mở đại lễ thăng cấp.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân!” Bồ Đào mừng rỡ nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm và mấy đồ đệ nhìn thuật pháp pháo hoa từ xa xa.

“Sư phụ, sau khi ngươi thăng cấp đến Kim Tiên thì có cảm giác gì.” Từ Cương tò mò hỏi.

Tất cả đồ đệ đều nhìn Từ Phàm.

“Chẳng có cảm giác gì cả, chỉ là lợi hại hơn trước đây một chút mà thôi.” Trên mặt Từ Phàm mang theo nụ cười.

“Vậy có phải chúng ta có thể trở về Mộc Nguyên Tiên giới tìm bốn Chân Long Đại La đó báo thù rồi không?” Chu Khai Linh bên cạnh vui mừng nói.

“Đương nhiên, sau này đại lễ ở tông môn chúng ta có thể dùng Long tộc làm món ăn chính.” Từ Phàm nhìn thuật pháp pháo hoa xa xa, không khỏi cười lên.

Trả thù trước, sau đó hẵng nghiên cứu hệ thống.

Toàn bộ tông môn bị đuổi đến tinh vực khiến trong lòng Từ Phàm rất buồn bực.

Chương 1105: Hôm nay Ẩn Linh môn các ngươi phải bị diệt tại đây!

Ẩn Linh đảo cô đơn bay trong tinh vực, Từ Phàm ngồi trên chủ phong, nghe Bồ Đáo báo cáo mấy chuyện gần đây.

Lúc hắn nghe được Ẩn Linh đảo phải nộp hai món Hậu thiên linh bảo làm thuế để rời khỏi Tiên giới, vẻ mặt rõ ràng thay đổi.

Sau đó lại nghe thấy Truyền Tống trận siêu xa đã tiêu hao tất cả Huyền Hoàng chi khí lưu trữ trong nhà kho bảo vật, ánh mắt trở nên hơi đỏ.

Nhưng sau đó lại trở lại bình thường.

“Những tổn thất này cứ bắt Long Tiên cung bồi thường là được.” Từ Phàm nói.

Lúc này, số một đi tới bên cạnh Từ Phàm, trên người tản ra luồng khí thế độc đáo của Luyện Khí Thần Sư, giống như vật quý báu của thiên địa đang ở trong tay.

Một thạch môn thu nhỏ xuất hiện trong lòng bàn tay của Từ Phàm.

“Vất vả rồi, tranh thủ luyện thành công thạch môn này trong vòng vạn năm, ta sẽ dùng thời gian trọng bảo tăng tốc cho ngươi.” Từ Phàm nhìn phân thân số một dặn dò.

“Biết rồi, món Tiên thiên linh bảo đầu tiên của chúng ta nhất định phải dùng tâm luyện chế.” Phân thân số một nói.

Chuyện liên quan đến sự sống còn của tông môn, bất kể là phân thân số một hay số hai đều chưa từng mặc cả.

Lúc này, trong Long cung thần đảo ở Mộc Nguyên Tiên giới xa xôi.

Năm Chân Long Đại La tụ tập lại với nhau.

“Ba Đại La Nhân tộc liên thể đó quá giảo hoạt, vậy mà lại để bọn họ chạy thoát.” Chân Long Đại La cầm đầu không cam lòng nói.

“Mặc kệ ba Đại La Nhân tộc liên thể đó, lần này chúng ta cùng nhau ra tay lại không ép được con bài chưa lật của Ẩn Linh môn ra, chỉ sợ phía sau sẽ không dễ dàng.” Chân Long Đại La ngoại tộc nghiêm túc nói.

Hắn thật sự không ngờ Ẩn Linh môn chỉ có con rối Kim Tiên lại khó xử như vậy.

“Ẩn Linh môn không chút tổn thất, chắc chắn hiện tại đang giấu ở trong tinh vực nào đó có thể che đậy thiên cơ, đáng ghét!” Chân Long Đại La có cháu ngoại bị Ẩn Linh môn ăn tươi nuốt sống cắn răng nói.

“Dám ăn Chân Long Kim Tiên của Long tộc chúng ta, chắc chắn đã nghĩ đến hậu quả, ta đã mấy lần nghịch dòng sông thời gian nhưng đều không tìm được tin tức của Ẩn Linh môn.”

Phải biết rằng, cho dù là Đại La thánh giả cũng không thể tùy tiện nghịch dòng sông thời gian nhìn thời quang nghịch chuyển.

Mỗi một lần đảo ngược phải trả giá tương ứng, phải chịu đựng nhân quả của nó.

Ngay lúc năm Chân Long Đại La đang nghĩ Ẩn Linh môn có thể đi đâu, đột nhiên tia nhân quả vốn đã biến mất giữ bọn họ lại.

Năm Chận Long Đại La ngây ra, dường như trong nháy mắt khóa vị trí của Ẩn Linh đảo ở trong tinh vực.

Năm Chân Long Đại La lặng lẽ nhìn nhau.

“Năm Chân Long Đại La chúng ta liên thủ, chỉ cần cẩn thận đề phòng, cho dù là Thánh Nhân, Thiên Tôn đến, chúng ta cũng có cơ hội chạy trốn.”

“Huống hồ át chủ bài của Ẩn Linh môn chỉ là một phân thân tạm thời của Thánh Nhân, chỉ cần dẫn phân thân này ra thì chúng ta sẽ đi ngay.”

“Đợi đến khi phân thân của Thánh Nhân tiêu tán, chẳng phải tất cả Nhân tộc của Ẩn Linh môn sẽ mặc cho chúng ta xử trí sao.”

“Cho dù là cạm bẫy thì có sao?” Chân Long Đại La cầm đầu nói, muốn rửa sạch sỉ nhục của Long Tiên cung bọn họ, chỉ có dùng máu của tất cả Nhân tộc ở Ẩn Linh môn mới được.

“Đi, chúng ta đi cùng thủ lĩnh một chuyến, nhất định phải tiêu hao át chủ bài cuối cùng của Ẩn Linh đảo.” Chân Long Đại La có cháu ngoại bị ăn thịt nói.

“Chúng ta giữ lại một người canh giữ Long Tiên cung, còn lại theo ta đến tinh vực.”

“Ta muốn xem xem, Ẩn Linh môn có tự tin gì dám dẫn chúng ta qua đó.”

Kết quả là bốn Chân Long Đại La cùng nhau ra khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, bay về phía tia nhân quả đó.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh đảo nở nụ cười.

“Quả nhiên tính khí nóng nảy, vừa dẫn đã đến, xem ra sau khi bắt được phải xử lý gan rồng cẩn thận chút.”

Từ Phàm vừa uống trà, vừa nhìn xuyên qua đại trận phòng hộ của tông môn ở phía tinh hà xa xa.

Sau khi trở thành Kim Tiên, những gì bản thân thấy và cảm nhận đều không giống với trước đây.

“Bồ Đào, bây giờ ngươi dung hợp các phân thân bản nguyên khác, lực tính toán là mấy phần so với đỉnh phong trước kia.” Từ Phàm hỏi.

Nếu muốn hỏi pháp bảo nào quý giá nhất Ẩn Linh môn, Bồ Đào xếp thứ hai thì không ai dám xưng thứ nhất.

Thiên Đỉnh thương hội đã từng đưa ra đề nghị, muốn dùng một ngàn Huyền Hoàng chi khí để mua lại Bồ Đào.

Nhưng yêu cầu này đã bị Bàng Phúc từ chối, từ chối nhanh gọn lẹ, không chút do dự.

Do vậy có thể thấy được sự quý giá của Bồ Đào.

“Chủ nhân, lực tính toán hiện tại của Bồ Đào là một nửa thời kỳ đỉnh phong, sau này có những chuyện chỉ có thể bảo Đề Tử làm thay ta.” Bồ Đào nói.

“Ngươi không nói, ta cũng sắp quên tên nhóc Đề Tử luôn rồi.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Chào chủ nhân!” Giọng nói non nớt vang lên.

“Bản thể Bồ Đào thiệt hại, sau này ngươi phải chia sẻ nhiều với Bồ Đào rồi.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm lại hướng ánh mắt về phía Mộc Nguyên Tiên giới, trong lòng đang suy nghĩ nên làm gì sau khi gặp bốn Chân Long Đại La đó.

“Sau khi xử Long Tiên cung, sau khi ngăn chặn Tổ Long Long tộc, phải thăng cấp Ẩn Linh đảo trước, sau đó đến Tiên triều Đại Chu thăm huynh đệ tốt.”

“Lúc đi mang theo hai Chân Long Đại La qua đó, thân là huynh đệ tốt không thể thiếu phần được.”

“Chân Long Đại La còn lại cứ ăn từ từ, bổ sung chút dinh dưỡng cho đệ tử tông môn.”

Từ Phàm nói xong, suy nghĩ rồi bay về phía phương xa.

Một tháng sau, Ẩn Linh đảo vững vàng phi hành trong tinh vực.

Một móng vuốt rồng khổng lồ đột nhiên xuất hiện trên bầu trời, đủ để bao phủ toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Móng vuốt rồng khổng lồ bị đại trận phòng hộ Ẩn Linh môn chặn lại, không tạo ra được chút gợn sóng.

Từ Phàm ngồi trên chủ phong nhẹ nhàng ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, khẽ cười nói: “Tới rồi!”

Lúc này, khu vực Ẩn Linh môn đã bị bốn Chân Long Đại La hoàn toàn phong tỏa.

Một đại trận Cửu Thiên rồng vây độc đáo của Long tộc dâng lên.

Từ Phàm thân là trận pháp thần sư liếc mắt một cái đã nhìn ra chi tiết của đại trận Long tộc này.

“Mục tiêu rất rõ ràng, chính là muốn lừa át chủ bài trong tay ta.”

“Nhân vật phản diện trong tiểu thuyết và nhân vật phản diện ngoài đời thực vẫn là có chênh lệch.” Từ Phàm nhìn đại trận phong tỏa khu vực này nói.

Dưới tình hình bình thường, ngoại tộc cùng tu vi hoặc cao hơn một cảnh giới tu vi sẽ không được gọi là kẻ địch trong mắt Từ Phàm.

“Ẩn Linh môn, hôm nay nhân quả giữa Long Tiên cung ta với Ẩn Linh môn phải chấm dứt thôi.”

Bốn Chân Long Đại La hiển hiện lên chân thân, mỗi một con đều dài vạn dặm.

Xoay quanh trong tinh vực, như bốn con cự mãng nhìn chằm vào một con thú nhỏ.

“Nhân quả giữa ngươi và ta nên dứt, một ca ca của đệ tử trong tông môn ta bị Long tộc các ngươi vô duyên vô cớ bắt đi.”

“Đưa đến đâu rồi? Đi làm gì rồi, hiện giờ có còn trên thế gian, ngươi phải trả lời cho ta.” Từ Phàm nhìn bốn Chân Long Đại La ở phía xa xa nói.

“Vậy ba Chân Long Kim Tiên bị Ẩn Linh môn các ngươi ăn mất thì sao.”

“Nói thẳng ra, chẳng phải là mạnh hiếp yếu sao.”

Bốn Chân Long Đại La đó nói xong, hoàn toàn biến mất ở mảng khu vực này.

Sau đó, một bóng dáng mờ ảo của Chân Long hiển hiện trên không của Ẩn Linh môn.

“Sỉ nhục người Long tộc ta, nên giết!”

Bóng dáng mờ ảo của Chân Long đó to gấp mấy lần Chân Long Đại La vừa nãy.

Trên thân rồng tản ra khí tức, mơ hồ đã đạt đến cực hạn của Đại La.

“Hôm nay, Ẩn Linh môn các ngươi phải bị diệt tại nơi này!”

Chương 1106: Phong ấn

“Ta sợ quá đi!”

Trong tinh vực vang lên âm thanh châm chọc của Từ Phàm.

Lúc này, một bóng dáng mờ ảo rất lớn của Chân Long ngửa mặt lên trời rống dài, phun ra luồng ánh sáng Hỗn Độn ẩn chứa hủy diệt đại đạo từ trong miệng.

Nơi ánh sáng Hỗn Độn đi qua, mọi thứ đều biến thành trạng thái hư vô.

Ngay lúc sắp tiếp xúc với vòng bảo hộ tông môn, bốn Chân Long Đại La xem chiến ở đằng xa lập tức căng thẳng thần kinh.

Bọn họ biết, nếu Ẩn Linh môn không dùng con át chủ bài đó, thì toàn bộ Ẩn Linh môn chỉ có kết cục bị hủy diệt.

Bốn Chân Long Đại La đang đợi, đợi phân thân tạm thời của Thánh Nhân đó xuất hiện.

Chỉ cần xuất hiện, bọn họ sẽ lập tức trở về Mộc Nguyên Tiên giới.

Để có thể trở về trong nháy mắt, bốn Chân Long Đại La đã phải trả cái giá không nhỏ.

Lúc này, mặt Từ Phàm không gợn sóng, nhẹ nhàng vươn tay, chỉ thấy một khe nứt không gian khổng lồ xuất hiện trong tinh vực, nuốt chửng ánh sáng hủy diệt đó.

Sau đó, một cái đầu khổng lồ nhô lên ở phía sau Ẩn Linh đảo.

Cuối cùng là đôi mắt khổng lồ như nhật nguyệt.

Toàn bộ Ẩn Linh môn còn không lớn bằng đồng tử của người khổng lồ đó.

Sau đó, nửa trên của người khổng lồ nâng lên.

“Thiên Thủ Hư Tượng?” Đệ tử tu tiên thuật ở tông môn nhìn Thiên Thủ Hư Tượng lẩm bẩm nói.

Mỗi cánh tay của Thiên Thủ Hư Tượng đều lớn hơn bóng dáng mờ ảo của Chân Long.

“Thích lớn đúng không, ta cho ngươi cái lớn hơn.”

Từ Phàm nói xong, Thiên Thủ Hư Tượng phía sau Ẩn Linh đảo vươn một cánh tay ra trực tiếp bắt lấy bóng dáng mờ ảo của Chân Long khổng lồ.

Sau đó, bốn cánh tay đồng thời vọt về phía sâu trong tinh vực.

Lúc đầu Từ Phàm còn muốn chơi một chút, thể hiện mạnh hiếp yếu để bốn Chân Long Đại La đó vui vẻ một chút.

Nhưng sau đó cảm giác được kế hoạch của bốn Chân Long Đại La, nên cảm thấy vô cùng nhàm chán.

Sau khi Chân Long Đại La cầm đầu nhìn thấy Thiên Thủ Hư Tượng dâng lên, dứt khoát hạ lệnh rút lui.

Cho dù Thiên Thủ Hư Tượng đó có phải là át chủ bài của Ẩn Linh đảo hay không thì đã không còn quan trọng nữa, hiện tại chạy trốn mới là quan trọng.

Chân Long Đại La cầm đầu cảm nhận được loại khí thế không cách nào địch nổi từ trên người Thiên Thủ Hư Tượng.

Ngay lúc Truyền Tống trận mà bọn họ chuẩn bị sắp khởi động, toàn bộ Truyền Tống trận như bị rút cạn năng lượng, không có bất kỳ phản ứng gì.

“Thực hiện kế hoạch chu đáo đó, chỉ tiếc là ngươi đã quên một điều.”

“Các ngươi có thể phong tỏa không gian tinh vực này thì ta cũng có thể.”

Âm thanh của Từ Phàm vừa dứt, bốn bàn tay to của Thiên Thủ Hư Tượng đã xâm nhập sâu vào trong tinh vực, trực tiếp bắt lấy bốn Chân Long Đại La.

Bốn Chân Long Đại La điên cuồng giãy dụa như cá chạch sắp chết trong lòng bàn tay của Thiên Thủ Hư Tượng.

Nhưng dù giãy dụa thế nào cũng không thể lay động được Thiên Thủ Hư Tượng.

Lúc này, do Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện, tinh vực có Ẩn Linh đảo bắt đầu không ổn định.

Giống như khu vực này không thể chịu đựng được sự xuất hiện của Thiên Thủ Hư Tượng trong thời gian dài.

“Sao phiến tinh vực này lại yếu ớt như vậy.” Từ Phàm nhíu mày nói.

Sau đó, Thiên Thủ Hư Tượng tại không gian tinh vực này sắp sụp đổ, dùng bốn thuật phong ấn đại bản nguyên, phong ấn bốn Chân Long Đại La lại.

Cũng phong ấn mối quan hệ giữa bọn họ với dòng sông thời gian.

Trong pháp trận phong ấn đại bản nguyên, bốn Chân Long Đại La hoảng sợ nhìn Từ Phàm trong Ẩn Linh môn.

Bọn họ thật sự không ngờ Thiên Thủ Hư Tượng được bọn họ coi là không thể chống cự lại được đại trưởng lão Ẩn Linh môn triệu hoán ra.

Sau đó, bọn họ lại nghĩ đến đại trưởng lão này, lập tức hoảng loạn.

“Long tộc ta có mười Tổ Long chính thống, tất cả đều có thực lực cấp bậc Thiên Tôn.”

“Chúng ta có thù, ngươi có thể giết, nhưng không thể làm nhục.” Chân Long Đại La cầm đầu điên cuồng rống to, Chân Long Đại La bị ăn thịt đều có danh có họ ở ba ngàn giới.

Kể từ khi Long tộc ra đời, Chân Long Đại La bị ăn thịt chưa đến mười con.

Hơn nữa mỗi một Chân Long Đại La có danh thật đều sẽ được nhắc đến khi được dạy dỗ ở Long tộc.

Bốn Chân Long Đại La, mỗi con đều bị phong ấn trong một viên cầu với đường kính mười trượng.

Bọn họ cũng đều biến thành rắn nước với kích cỡ ngang nhau.

Từ Phàm nhìn Chân Long Đại La hoảng sợ đến cực hạn, không khỏi nở nụ cười.

Luận thực lực, thực lực của bốn Chân Long Đại La này chẳng là gì so với Đại La thánh giả, chỉ là miễn cưỡng thăng cấp đến Đại La mà thôi.

“Bây giờ các ngươi biết sợ rồi sao, ta vẫn thích dáng vẻ kiêu ngạo vừa nãy của các ngươi hơn.”

“Hôm nay Ẩn Linh môn các ngươi sẽ bị diệt tại đây, giọng điệu đó, thái độ kiêu ngạo đó khiến ta rất thích.”

“Các ngươi rống thêm mấy câu nữa đi, nói không chừng ta vui sẽ thả các ngươi ra.” Từ Phàm híp mắt nhìn bốn Chân Long Đại La.

Nghe Từ Phàm nói, mặc dù Chân Long Đại La cầm đầu vẫn còn chút hoảng loạn, nhưng cảm xúc đã ổn định.

“Cá lớn nuốt cá bé, ngươi mạnh bọn ta yếu, cho nên bây giờ ngươi có tư cách đùa giỡn bọn ta.”

“Nhưng ta muốn nói, ngươi có biết ăn một Chân Long Đại La sẽ có hậu quả gì không?” Chân Long Đại La nhìn về phía Từ Phàm, biểu cảm rất nghiêm túc.

“Hậu quả gì, ăn con thứ nhất còn muốn ăn con thứ hai?” Khóe miệng Từ Phàm lộ ra tia mỉm cười.

“Tổ Long chính thống của tộc ta sẽ ra tay, thật sự sẽ ra tay.”

“Tổ Long cấp bậc Thiên Tôn, hy vọng đại trưởng lão hãy suy nghĩ thật kỹ.” Chân Long Đại La cầm đầu khuyên nhủ.

“Đây quả thực là một vấn đề, nhưng trước khi nghiên cứu vấn đề này, ta muốn làm rõ một chuyện.”

Lúc này, bên cạnh Từ Phàm xuất hiện một Truyền Tống trận.

Một luồng linh quang hiện lên, Tiêu Lạc Phàm xuất hiện.

“Ca ca của đệ tử tông môn ta bị các ngươi dẫn đi đâu rồi.” Từ Phàm nhìn Chân Long Đại La cầm đầu nghiêm túc nói.

Chân Long Đại La ngây ra, trò này chẳng phải chỉ là một cái cớ thôi sao? Sao lại xem là thật vậy?

Nhìn Chân Long Đại La ngây ra, Từ Phàm buông bỏ chất vấn.

Trực tiếp vươn một bàn tay ra, bắt Chân Long Đại La xuyên qua trận phong ấn đại bản nguyên.

“Thấy ngươi cũng không nhớ ra, nên ta chỉ đành soát hồn.”

Chân Long Đại La biến nhỏ bị Từ Phàm bắt như bắt cá chạch ba tấc, trực tiếp nắm trong lòng bàn tay.

Một luồng linh quang tử sắc chui vào ấn đường của Chân Long Đại La.

“Graoo!”

Chân Long Đại La lập tức đau đớn kêu lên, toàn thân rồng điên cuồng giãy dụa trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Nhưng dù có giãy dụa thế nào cũng không thể thoát khỏi bàn tay của Từ Phàm.

Cho đến nửa canh giờ sau, Từ Phàm mới buông tay ra.

Lúc này, ánh mắt Từ Phàm ngày càng lạnh, trận phong ấn đại bản nguyên phong ấn bốn Chân Long Đại La cũng hóa thành cầu băng.

“Long tộc, dám làm vậy với Nhân tộc ta.”

“Đây là tin tức của ca ca ngươi, ngươi hãy xem đi.” Từ Phàm đặt một điểm linh quang vào trong lòng bàn tay Tiêu Lạc Phàm.

Tiêu Lạc Phàm lập tức ấn linh quang đó vào trong ấn đường của mình.

Sau khi Tiêu Lạc Phàm đọc xong tin tức của ca ca, cả người bắt đầu run rẩy, biểu cảm dần trở nên sụp đổ.

“Đây là mệnh lệnh đại bổn cung Long tộc hạ cho bọn ta, không liên quan đến ta.” Nhìn thấy ánh mắt Từ Phàm lạnh lẽo, Chân Long Đại

La vội vàng giải thích.

“Không liên quan sao? Hay cho câu không liên quan!”

“Xem ra Long tộc các ngươi vẫn chưa hiểu thế nào là chọc người.”

Chương 1107: Long Tiên cung

Từ Phàm quay đầu nhìn về phía vẻ mặt hơi sụp đổ của Tiêu Lạc Phàm.

Một bàn tay nhẹ nhàng đặt trên đầu Tiêu Lạc Phàm, khiến nàng nặng nề ngủ thiếp đi.

“Đưa nàng trở về động phủ nghỉ ngơi cho tốt.” Từ Phàm thở dài nói.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm lại tiếp tục nhìn về phía bốn Chân Long Đại La.

“Vốn muốn cho các ngươi chết có mặt mũi, xem ra bây giờ các ngươi không cần thể diện nữa.”

Tay Từ Phàm kết pháp ấn, sau đó một luồng dao động khó hiểu xuất hiện từ trên người Từ Phàm.

Kết thúc pháp ấn, Từ Phàm từ từ buông tay ra, ba hạt giống xanh mướt hiện lên trong lòng bàn tay.

Sau đó bay về phía ba Chân Long Đại La.

“Bây giờ nấu các ngươi thành món ăn thì quá dễ dàng cho các ngươi.”

Ba hạt giống xanh mướt nhập vào trong ấn đường của ba Chân Long Đại La.

Ngay lập tức, đôi mắt vốn hoảng loạn bỗng trở nên tê liệt.

Sau đó, ba Chân Long Đại La bay ra từ trong thuật phong ấn đại bản nguyên, bay đến phía trước Ẩn Linh đảo.

Ba bóng dáng xiềng xích mờ ảo khổng lồ bay ra từ trong Ẩn Linh đảo, bám trên thân ba Chân Long Đại La.

“Gia tốc, về Mộc Nguyên Tiên giới trước đi.” Từ Phàm nói.

Sau đó ba Chân Long Đại La kéo Ẩn Linh đảo bay về phía Mộc Nguyên Tiên giới.

“Không tồi, tốc độ của Chân Long Đại La nhanh hơn nhiều so với Ẩn Linh đảo tự di chuyển.” Từ Phàm cảm nhận được tốc độ sau khi Chân Long Đại La toàn lực gia tốc, không khỏi tán thưởng.

“Chân Long Đại La kéo đảo!” Từ Cương ở bên cạnh Từ Phàm lẩm bẩm nói, hắn cảm giác cách mục tiêu bảo vệ sư phụ lại xa thêm trăm triệu điểm.

“Sư phụ, vừa nãy ngươi đã dò xét gì từ trong ký ức của Chân Long Đại La mà lại khiến ngươi giận dữ như vậy.” Chu Khai Linh tò mò hỏi.

“Long tộc có mưu kế lớn, muốn dẫn dắt toàn tộc siêu thoát.”

“Bọn họ cần một thiên tài Long tộc có thể dẫn dắt Long tộc đến đỉnh phong, cho nên bọn họ đã soát thiên kiêu của những chủng tộc đỉnh cấp trong ba ngàn giới.”

“Sau đó dùng thủ pháp tàn nhẫn nhất thế gian để luyện hóa bọn họ, cũng chỉ vì tinh luyện ra chút huyết linh có thể tăng tư chất cho thiên kiêu Long tộc.”

“Những thiên tài bị luyện chế tàn nhẫn đó đã bị Long tộc dùng thủ đoạn xóa tồn tại trong dòng sông thời gian.”

“Không tìm thấy hiện tại, quá khứ, tương lai, cho dù là Thánh Nhân cũng không thể khiến bọn họ sống lại.”

“Mà trong số những thiên tài đó, số lượng của chúng ta là nhiều nhất.” Từ Phàm nói, đột nhiên vươn tay ra với Chân Long Đại La bị phong ấn ở xa xa.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo lại vang lên tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Đại La.

Sau đó, một miếng thịt rồng mang theo vảy rồng lớn như ngọn núi nhỏ rơi xuống bình nguyên phía sau chủ phong.

Tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Đại La vẫn tiếp tục.

“Làm thịt rồng sấy cho ta!” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Tiếng Bồ Đào vang lên.

Sau đó mấy con rối Chân Tiên xuất hiện bên cạnh miếng thịt rồng giống như ngọn núi nhỏ, khiêng kéo về phía nhà ăn của tông môn.

Từ Phàm suy nghĩ vẫn cảm thấy hơi khó hiểu, lại cắt một miếng thịt rồng từ trên thân Chân Long Đại La.

Tiếng kêu của Chân Long Đại La càng thảm thiết.

Nếu không phải có thuật phong ấn đại bản nguyên của Từ Phàm ngăn cách, chỉ sợ riêng tiếng kêu thảm thiết này đã có thể chấn nát toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Ba Chân Long Đại La kéo xe nghe thấy tiếng kêu thảm thiết đó, tốc độ bay lại nhanh hơn ba phần.

Lại thêm roi đánh rồng, chỉ dùng một tháng, Ẩn Linh đảo đã trở về Mộc Nguyên Tiên giới.

Sau đó tìm được khu vực Nhân tộc trực tiếp xông vào Tiên giới.

Từ Phàm vừa trở về đã mời đại ca tốt với sư điệt đến Ẩn Linh đảo.

“Lão đệ, ngươi thăng cấp Đại La thánh giả rồi sao!” Ông lão tóc trắng nhìn ba Chân Long Đại La kéo xe cho Ẩn Linh môn nói.

Mấy sư điệt bên cạnh Từ Phàm cũng hơi khiếp sợ.

“Chỉ là thăng cấp đến Kim Tiên mà thôi, trong khoảng thời gian này, lão ca với ba sư điệt đã trả giá không ít để bảo vệ Ẩn Linh đảo.”

“Trong lòng lão đệ cảm kích, hiện giờ có thực lực, nhất định phải bồi thường cho lão ca với ba sư điệt.” Từ Phàm nói xong lấy ra bốn món không gian Hậu thiên linh bảo đưa cho ông lão tóc trắng.

Bốn món không gian Hậu thiên linh bảo này là Từ Phàm lấy được trên thân bốn Chân Long Đại La, sau khi Từ Phàm lấy được thì muốn bồi thường cho đại ca tốt.

Từ Phàm chưa nhìn đồ vật bên trong đã trực tiếp tặng đi.

“Lão đệ, phải biết rằng đây chính là không gian Hậu thiên linh bảo của Chân Long Đại La, bốn Chân Long Đại La này chính là mập đến chảy dầu.”

“Như vậy đi, ta nhận tấm lòng của lão đệ, bốn món không gian Hậu thiên linh bảo này lấy một là được.” Ông lão tóc trắng suy nghĩ một chút rồi nói.

“Lão ca, lúc trước không có ngươi với ba sư điệt chặn bốn Chân Long Đại La thì sao tạo cơ hội chạy trốn cho Ẩn Linh môn.”

“Hiện tại có lẽ toàn bộ Ẩn Linh môn đã bị diệt.”

“Lão ca nhất định phải nhận bốn món không gian Hậu thiên linh bảo này cho ta.” Biểu cảm của Từ Phàm cực kỳ nghiêm túc.

“Một là đủ, bốn quá nhiều.” Ông lão tóc trắng khó xử nói, mặc dù hắn và ba đồ đệ tổn thất rất lớn khi giúp Từ Phàm, nhưng dù lớn hơn nữa cũng không lớn hơn một món đồ vật trong Hậu thiên linh bảo.

“Lão ca, ngươi xem ta là người ngoài sao?” Từ Phàm lập tức xị mặt.

“Lão đệ đừng tức giận, ta nhận chẳng phải là được rồi sao!”

Nhìn thấy Từ Phàm trắng mặt, ông lão tóc trắng lập tức hoảng hốt.

Sau khi nhìn thấy bốn món không gian Hậu thiên linh bảo được nhận, Từ Phàm mới lộ ra nụ cười.

“Lão ca, bốn Chân Long Đại La đó liên thủ có thể triệu hoán ra bóng dáng mờ ảo của Tổ Long, nhưng một kích của bóng dáng mờ ảo Tổ Long này lại khiến đại trận phòng hộ của Ẩn Linh đảo không chịu nổi.”

“Bốn món Hậu thiên linh bảo này chỉ là món khai vị, bây giờ lão ca hãy đến Long Tiên cung với ta, những thứ bên trong có một nửa là của ngươi.”

Ngay khi hai người họ nói chuyện, ba Chân Long Đại La kéo Ẩn Linh đảo đã đi đến trên không của Long Tiên cung.

Chỉ thấy Từ Phàm nhẹ nhàng giơ tay lên, vô số xúc tu lóng lánh ánh sáng đen chui ra từ trong mặt đất, trói chặt tất cả Long tộc khu vực xung quanh Long Tiên cung.

Cũng bao gồm một Chân Long Đại La trấn giữ trong Long Tiên cung.

ông lão tóc trắng nhìn thấy cảnh này, suýt chút nữa thì trừng đến rơi mắt ra ngoài.

“Lão đệ, bây giờ ngươi là cảnh giới Kim Tiên sao?” Ông lão tóc trắng thăm dò hỏi.

“Đúng vậy, chẳng phải nói cho lão ca rồi sao?”

“Nhưng…” Ông lão tóc trắng chỉ vào Chân Long Đại La bị xúc tu màu đen trói lại, không nói nên lời.

“Lão ca đừng kinh ngạc, chiến đấu vượt cấp chẳng phải là bình thường sao?” Từ Phàm cười rộ lên.

Lúc này, Đại La tộc Cổ Thần đang làm khách ở Long Tiên cung đang khiếp sợ nhìn lấy cảnh này.

Xúc tu màu đen đó trong nháy mắt phong ấn chặt Chân Long Đại La, hơn nữa còn phong tỏa không gian xung quanh, khiến hắn muốn chạy cũng không chạy được.

“Xin hỏi là đại năng nào, ta chỉ làm khách bàn chuyện ở Long Tiên cung, có thể tha cho ta không.” Đại La của tộc Cổ Thần nhìn lên Ẩn Linh đảo ở trên bầu trời nói, biểu cảm hơi hoảng hốt.

Chân Long Đại La bị xúc tu màu đen quấn chặt muốn kêu cũng không kêu được, có lẽ có kết quả như hắn đã đoán.

“Đi đi, sau này bớt chơi với Long tộc lại!” Từ Phàm mở không gian phong tỏa nói.

“Đa tạ!” Đại La của tộc Cổ Thần trực tiếp phá không gian mà đi, ngay cả danh của Từ Phàm cũng không dám hỏi.

Xúc tu màu đen quấn chặt tất cả Chân Long của Long Tiên cung, sau đó hợp lại tạo thành một viên cầu khổng lồ màu đen, rồi chậm rãi thu nhỏ lại nhập vào Ẩn Linh đảo.

“Lão đệ, ngươi định xử lý những Long tộc của Long Tiên cung này thế nào.” Ông lão tóc trắng hỏi.

“Nghe lời thì làm nô lệ, không nghe lời thì thành thức ăn.”

Chương 1108: Long Tiên cung

Từ Phàm quay đầu nhìn vẻ mặt có phần suy sụp của Tiêu Lạc Phàm.

Bàn tay vừa nhẹ nhàng đặt lên đầu của Tiêu Lạc Phàm liền khiến nàng chìm vào giấc ngủ nặng trĩu.

“Đưa nàng về động phủ, để nàng nghỉ ngơi cho đàng hoàng.” Từ Phàm thở dài, nói.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm lại tiếp tục nhìn về hướng bốn con Chân Long Đại La đó.

“Vốn định cho các ngươi một cái chết thể diện, bây giờ xem ra, các ngươi đừng hòng có thể diện nữa.”

Từ Phàm kết thành pháp ấn, sau đó một luồng sóng dao động từ trên người Từ Phàm tuôn trào ra.

Kết ấn xong, Từ Phàm từ từ mở tay ra, ba mầm hạt giống xanh mơn mởn xuất hiện trong lòng bàn tay.

Sau đó bay đến ba con Chân Long Đại La.

“Bây giờ nấu các ngươi nhừ ra bãi thì quá hời cho các ngươi rồi.”

Ba mầm hạt giống xanh mơn mởn nhập vào trong ấn đường của ba con Chân Long Đại La.

Tức thì, ánh mắt vốn dĩ còn đang sợ sệt bỗng trở nên tê liệt.

Sau đó, ba con Chân Long Đại La đó bay ra từ trong thuật phong ấn Bản Nguyên rồi bay đến trước Ẩn Linh đảo.

Ba sợi xích hư ảnh khổng lồ bay ra từ Ẩn Linh đảo, buộc chặt người của ba con Chân Long Đại La đó.

“Tăng tốc, về Mộc Nguyên Tiên giới trước.” Từ Phàm nói.

Sau đó, ba con Chân Long Đại La liền dắt theo Ẩn Linh đảo bay đến Mộc Nguyên Tiên giới.

“Rất tốt, tốc độ của Chân Long Đại La đúng là nhanh hơn tốc độ của bản thân Ẩn Linh đảo rất nhiều.” Từ Phàm cảm nhận được tốc độ sau khi Chân Long Đại La dùng hết sức lực để tăng tốc, không khỏi khâm phục, nói.

“Chân Long Đại La kéo xe.” Từ Cương lẩm bẩm bên cạnh Từ Phàm, hắn cảm thấy khoảng cách với mục tiêu bảo vệ sư phụ lại xa hơn một chút nữa rồi.

“Sư phụ, người vừa mới tra ra được gì từ trong ký ức của Chân Long Đại La vậy, vậy mà có thể khiến người tức giận đến như vậy.” Chu Khai Linh tò mò hỏi.

“Long tộc có âm mưu lớn, chúng muốn dẫn dắt cả tộc trốn thoát.”

“Bọn chúng cần một thiên tài Long tộc có thể đưa Long tộc đến nơi đỉnh cao hơn, vì thế, bọn chúng vơ vét tất cả thiên kiêu của những tộc hàng đầu từ khắp ba ngàn giới.”

“Dùng thủ pháp tàn nhẫn nhất trên thế gian này để luyện hóa bọn họ, cũng chỉ vì tinh luyện ra một chút Huyết Linh có thể nâng cao tư chất cho thiên kiêu Long tộc.”

“Những thiên tài bị luyện chế một cách tàn nhẫn đó đã bị Long tộc dùng thủ đoạn xóa đi sự tồn tại của bọn họ bên trong dòng sông thời gian.”

“Hiện tại, quá khứ, tương lai đều không thể tìm được, cho dù là Thánh Nhân cũng không thể khiến họ sống lại.”

“Mà trong những thiên tài này thì người của chúng ta là nhiều nhất.” Từ Phàm nói, bỗng nhiên đưa tay về phía Chân Long Đại La đang bị phong ấn ở phía xa.

Toàn bộ Ẩn Linh đảo lại vang lên tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Đại La.

Sau đó, một tảng thịt rồng có vảy rồng lớn như một quả đồi nhỏ rơi xuống đồng bằng ở phía sau chủ phong.

Tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Đại La vẫn còn tiếp tục.

“Làm thành khô rồng cho ta.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

Sau đó mấy con rối Chân Tiên xuất hiện ở bên cạnh thịt rồng lớn như quả đồi nhỏ ấy, nhấc rồi kéo về nhà ăn Tông môn.

Từ Phàm nghĩ một hồi lại cảm thấy có chút không trút được giận, lại liền khoét một tảng thịt rồng lớn từ trên người Chân Long Đại La.

Tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Đại La càng ngày càng thê thảm.

Nếu như không có thuật phong ấn Đại Bản Nguyên của Từ Phàm ngăn cách, chỉ với tiếng kêu thảm thiết này thôi cũng có thể làm tan nát cả một Ẩn Linh đảo.

Ba con Chân Long Đại La kéo xe đó khi nghe thấy tiếng kêu thảm thiết này, tốc độ bay của chúng lại càng nhanh hơn ba phần.

Dưới sự ra roi thúc rồng, chỉ mất có một tháng, Ẩn Linh đảo đã có thể trở về tới Mộc Nguyên Tiên giới.

Sau đó tìm thấy địa bàn của Nhân Tộc rồi trực tiếp xông vào Tiên giới.

Từ Phàm vừa về liền mời đại ca và sư triệt đến Ẩn Linh đảo.

“Lão đệ, đệ thăng cấp lên Đại La thánh giả rồi!”

Ông lão tóc trắng nhìn về phía ba con Chân Long Đại La kéo xe cho Ẩn Linh môn, nói.

Mấy sư triệt ở bên cạnh Từ Phàm cũng có chút kinh ngạc.

“Chỉ là thăng cấp lên Kim Tiên mà thôi, khoảng thời gian này, lão ca và ba sư triệt đã bỏ ra không ít công sức để bảo vệ Ẩn Linh đảo.”

“Trong lòng lão đệ cảm kích, bây giờ ta có thực lực rồi, nhất định phải bù đắp cho lão ca và ba sư triệt đàng hoàng.” Từ Phàm nói rồi lấy ra bốn món Hậu thiên linh bảo không gian đưa cho ông lão tóc trắng.

Bốn món Hậu thiên linh bảo không gian này được lấy từ trên người bốn con Chân Long Đại La đó, sau khi Từ Phàm có được liền nghĩ sẽ phải bù đắp cho đại ca.

Đồ ở bên trong Từ Phàm không xem thử mà trực tiếp đem tặng.

“Lão đệ, phải biết đây là Hậu thiên linh bảo không gian của Chân Long Đại La, bốn con Chân Long Đại La này phải gọi là mập đến chảy mỡ.”

“Như vậy đi, tấm lòng của lão đệ ta nhận được rồi, bốn món Hậu thiên linh bảo không gian này ta lấy một món là được rồi.” Ông lão tóc trắng nghĩ một hồi rồi nói.

“Lão ca, lúc đầu nếu như không có huynh và ba sư triệt ngăn cản bốn con Chân Long Đại La đó, tạo cơ hội cho Ẩn Linh môn chạy trốn.”

“Thì chắc toàn bộ Ẩn Linh môn bây giờ đã bị hủy diệt mất rồi.”

“Bốn món Hậu thiên linh bảo không gian này, lão ca huynh phải nhận lấy cho đệ.” Vẻ mặt của Từ Phàm vô cùng nghiêm túc.

“Một món là đủ rồi, bốn món thì nhiều quá.” Ông lão tóc trắng khó xử nói, hắn và ba sư triệt tuy chịu tổn thất lớn để giúp Từ Phàm nhưng có lớn đến cỡ nào thì cũng không thể lớn hơn đồ ở trong một món Hậu thiên linh bảo không gian này.

“Lão ca, huynh xem ta là người ngoài sao?” Từ Phàm lập tức bày sắc mặt.

“Lão đệ đừng tức giận, ta nhận lấy là được rồi”

Nhìn thấy Từ Phàm bày sắc mặt, ông lão tóc trắng lập tức hoảng loạn.

Sau khi nhìn thấy hắn nhận lấy bốn món Hậu thiên linh bảo không gian, Từ Phàm lúc này mới mỉm cười.

“Lão ca, bốn con Chân Long Đại La đó hợp tác có thể triệu hồi ra hư ảnh Tổ Long, nhưng hư ảnh Tổ Long tùy tiện xuất chiêu, đại trận bảo vệ của Ẩn Linh đảo liền sẽ không thể chống đỡ nổi.”

“Bốn món Hậu thiên linh bảo này chỉ là món khai vị, bây giờ lão ca hãy đi theo ta đến Long Tiên cung, thứ đồ ở trong đó có một nửa là của huynh.”

Trong thời gian hai người nói chuyện, ba con Chân Long Đại La kéo theo Ẩn Linh đảo đã đến bên trên bầu trời của Long Tiên cung.

Chỉ thấy Từ Phàm nhẹ nhàng nhấc tay, vô số sợi xúc tu lấp lánh ánh huyền quang chui ra từ trong lục địa, trói lấy tất cả Long tộc ở khu vực xung quanh Long Tiên cung.

Cũng bao gồm con Chân Long Đại La đang trấn thủ ở bên trong Long Tiên cung.

Ông lão tóc trắng nhìn thấy cảnh tượng này, suýt chút nữa đã rớt banh con mắt.

“Lão đệ, bây giờ đệ là cảnh giới Kim Tiên sao?” Ông lão tóc trắng dò xét, hỏi.

“Đúng vậy, không phải ta đã nói với lão ca rồi sao?”

“Nhưng mà đây…” Ông lão tóc trắng chỉ về phía con Chân Long Đại La đang bị những xúc tu màu đen trói chặt, có chút nói không nên lời.

“Lão ca không cần phải kinh ngạc, vượt quá một cấp chiến đấu không phải rất bình thường sao?” Từ Phàm cười phá lên.

Lúc này, bởi vì Đại La tộc Cổ Thần đến chơi Long Tiên cung nên đang kinh hoàng nhìn cảnh tượng này.

Những xúc tu màu đen đó bỗng chốc phong ấn lấy Chân Long Đại La, hơn nữa còn phong tỏa những không gian xung quanh, hắn muốn chạy cũng chạy không được.

“Xin hỏi là vị đại năng nào, ta chỉ là đến Long Tiên cung để làm ăn, có thể tha cho ta không.” Đại La của tộc Cổ Thần nhìn Ẩn Linh đảo trên bầu trời rồi nói, vẻ mặt có chút hoảng loạn.

Con Chân Long Đại La đang bị xúc tu màu đen trói chặt đến kêu một tiếng cũng không kêu được, đổi lại là hắn có lẽ cũng sẽ là một kết cục như thế.

“Đi đi, sau này ít chơi với Long tộc.” Từ Phàm giải phong tỏa không gian, nói.

“Đa tạ.” Đại La của tộc Cổ Thần trực tiếp phá không gian rời đi, đến danh hiệu của Từ Phàm cũng không dám hỏi.

Xúc tu màu đen trói chặt toàn bộ Chân Long của Long Tiên cung, sau đó hợp lại ngưng tụ thành một quả cầu khổng lồ màu đen, sau đó từ từ biến nhỏ rồi hòa vào Ẩn Linh đảo.

“Lão đệ, những Long tộc của Long Tiên cung đệ định xử lý như thế nào.” Ông lão tóc trắng hỏi.

“Vâng lời thì làm nô lệ, không vâng lời thì lên món.”

Chương 1109: Đại La dị tộc

“Vậy lão đệ có cách để đối phó với Tổ Long chính thống của Long tộc chưa?” Ông lão tóc trắng hỏi.

“Trước mắt vẫn chưa có, thế nên bây giờ ta chỉ định ăn thịt rồng chứ không giết chúng.”

“Cứ nuôi từ từ trước đã.” Từ Phàm cười nói.

Bên dưới lúc này, toàn bộ Long Tiên cung bắt đầu náo loạn.

Bởi vì ở bên trong Long Tiên cung không chỉ có Long tộc, mà phần nhiều là nô lệ bị Long tộc bắt từ nhiều nơi khác nhau trong Tiên giới, Hải tộc là nhiều nhất.

“Chủ nhân, bảo khố của Long Tiên cung đã bị khống chế, ta đã phái con rối đi thu thập rồi.” Tiếng của Bồ Đào vang lên.

“Được, đúng rồi, giao nhiệm vụ cho tất cả thành viên nội môn ngoại môn Yêu Bộ của Tông môn, đi vơ vét toàn bộ Long Tiên cung, đến lúc đó sẽ có thể thu được một nửa lợi ích ở trong đó.” Từ Phàm ra lệnh, nói.

“Tuân lệnh.”

Sau đó, Ẩn Linh đảo bắt đầu nhốn nháo, tất cả đệ tử đều nhảy xuống từ Ẩn Linh đảo, ai nấy đều phấn khích lao về phía Long Tiên cung phía dưới.

Toàn bộ Long Tiên cung to gần bằng một nửa Tiên vực Tinh Nguyệt, nhưng nếu so về độ phồn hoa thì phải cao hơn Tiên vực Tinh Nguyệt gấp vô số lần.

Lúc này, bảo khố Long Tiên cung đã bị kéo ra khỏi Long Tiên cung, bay đến Ẩn Linh môn, tổng cộng có năm tiểu thế giới bảo khố.

“Lão ca, huynh chọn hai cái.” Từ Phàm cười nói.

“Lão đệ, có bốn món Hậu thiên linh bảo không gian là đủ rồi, ta mà lấy thêm nữa thì thật mất mặt.” Ông lão tóc trắng huơ tay nói.

“Nếu đã thế thì, vậy để ta tặng một ít quà cho sư triệt.”

Từ Phàm đưa tay ra trước ba tiểu thế giới bảo khố đang bay lên, sau đó dùng thuật phong ấn đại bản doanh phong ấn thành ba quả cầu pha lê.

Thư Linh, Thất Bảo, Huyền Linh, mỗi người một quả.

“Trận chiến đó đánh đến mức bản nguyên của ba sư triệt ta bị tổn hại, sau khi về nhất định phải tịnh dưỡng đàng hoàng.” Từ Phàm cười nói.

“Sư thúc, người đừng làm khó chúng con nữa, chúng con mà nhận thì thế nào trở về sư phụ cũng đánh chết chúng con.” Thư Linh Thánh Giả có chút khó xử, nói.

“Đúng vậy, xin sư thúc thu hồi.”

“Nếu như có thể, xin người hãy truyền thụ cho sư triệt chúng con nhiều Đại La chi đạo một chút, cũng để cho chúng con lần sau có thể thay sư thúc xuất chiêu, không cần phải thảm hại đến như thế.” Huyền Minh ở bên cạnh, nói.

Từ Phàm nhìn ba sư triệt ngốc nghếch sống chết cũng không nhận này, cuối cùng chỉ có thể bất lực để Bồ Đào lấy về hòa vào trong bảo khố.

“Nếu đã như thế thì đợi sau khi ta đối phó với tên Tổ Long kia xong, ta sẽ khai đàm giảng đạo cho toàn bộ Tông môn, đến lúc đó các ngươi cũng tham gia.” Từ Phàm nói.

“Những sư triệt còn lại cũng có thể tham gia.” Từ Phàm lại nhìn về phía mấy sư triệt khác, nói.

Ngay lập tức, tất cả sư triệt đứng phía sau ông lão tóc trắng đều trở nên phấn khích.

Nhất là Huyền Minh thánh giả, hắn thỉnh giáo Từ Phàm, nói: “Lão thúc, con thấy tiên thuật đại bản nguyên lúc nãy người điều khiển để phong ấn tất cả Chân Long khá hợp với con đó, đến lúc đó người có thể dạy con không.”

“Đạo Ám Ảnh, đúng thật là thích hợp với con.” Từ Phàm nói rồi trực tiếp ngưng tụ một Ngọc Điệp đưa cho Huyền Minh thánh giả.

Lúc này, một số dị tộc khác do Long Tiên cung thu nhận đã bắt đầu phản kháng, nhưng lại bị trấn áp ngay lập tức.

Dù sao thì hàng ngàn vạn đệ tử Ẩn Linh môn cũng không phải đều ăn chay.

Từ Phàm và ông lão tóc trắng chiêm ngưỡng cảnh tượng Long Tiên cung bị các đệ tử vơ vét, trong lòng không khỏi vui mừng cho lắm.

“Lão đệ, những Chân Long Đại La từng có chút uy hiếp đến đệ này, giờ đây sau khi đệ thăng cấp Kim Tiên liền bị đệ chơi đùa trong lòng bàn tay, đệ có cảm nghĩ gì.” Ông lão tóc trắng đột nhiên hỏi.

“Cũng không có cảm nghĩ gì mấy, đụng đến Ẩn Linh môn ta thì phải chuẩn bị chịu đựng trước lần báo thù này.” Từ Phàm thản nhiên nói.

Báo thù tuy rằng cũng có khoái cảm, nhưng đối với Từ Phàm mà nói thì cũng chỉ có một chút.

Giống như tiện tay giết chết một con kiến vậy, sẽ không có quá nhiều cảm nghĩ.

Ta mạnh ngươi yếu, có thù oán thì bị ức hiếp là đáng đời.

ông lão tóc trắng gật đầu, hướng ánh mắt vào đại thành dị tộc ở Long Tiên cung phía xa.

Đúng vào lúc này, Từ Phàm ngẩng đầu nhìn bầu trời một chút.

“Các vị nếu như ở phía trên xem mệt rồi thì có thể đến Ẩn Linh đảo ta nghỉ ngơi một lát.”

Giọng của Từ Phàm vang vọng trong không trung.

Không qua bao lâu, Đại La hàng đầu của Nhân tộc và các dị tộc lớn đã đáp xuống bên trong Ẩn Linh đảo.

Bên trong Nghênh Khách điện,

Từ Phàm nhìn đại biểu Đại La của các dị tộc lớn, mở lời hoan nghênh. “Các vị có hứng thú tham gia Toàn Long Yến do Tông môn ta tổ chức một năm sau không, đến lúc đó các vị có thể tha hồ ăn, trước khi về còn được tặng một món quà nhỏ.”

“Cái này thì thôi vậy, bọn ta vẫn không dám ăn thịt rồng của Chân Long Đại La đâu.” Đại biểu Vạn Thánh Tiên Môn của Nhân tộc cười khổ xua tay.

Thứ thịt này nếu như ăn một miếng rồi thì sau này gặp phải Long tộc đừng hòng được sống yên ổn.

Mấy vị Đại La dị tộc khác cũng khéo léo từ chối.

“Đại trưởng lão, ta còn tưởng Thông Thiên Kim Tiên của Nhân tộc đã đủ để nghịch thiên rồi, Kim Tiên chém giết Đại La.”

“Không ngờ sau khi hắn rời đi, ngươi lại xuất hiện, năm con Chân Long Đại La của Long Tiên cung lại bị ngươi trấn áp một cách nhẹ nhàng.”

“Chiến lực của đại trưởng lão là vô song.” Đại La của tộc Cổ Thần có chút kiêng dè nhìn Từ Phàm.

Những Đại La dị tộc hàng đầu khác của Mộc Nguyên Tiên giới cũng nhìn Từ Phàm với ánh mắt như thế.

Có lúc, ở bên trong Nghênh Khách điện lại nổi lên một bầu không khí kỳ lạ.

“Không lẽ bọn họ cũng muốn đuổi ta ra khỏi Mộc Nguyên Tiên giới giống như Thông Thiên Kim Tiên sao.” Từ Phàm nhìn hết một lượt rồi cười nhẹ, nói.

Những Đại La dị tộc hàng đầu không lên tiếng, ở trong thâm tâm bọn họ, yêu nghiệt không có đại khí vận sâu sắc như Từ Phàm càng đáng sợ hơn.

Lúc này, Từ Phàm cảm nhận được hơi thở chứa đựng Thiên Địa Huyền Diệu trên chín tầng mây đang nhìn chằm chằm Ẩn Linh đảo.

“Lão đệ, Chuẩn Thánh của những dị tộc hàng đầu đó đã ngắm đến Ẩn Linh đảo, đệ nói phải làm sao đây.” Ông lão tóc trắng truyền âm nói.

“Ta không giống Thông Thiên Kim Tiên, nếu như bây giờ các ngươi đuổi ta đi, ta nhất định sẽ ghi thù.” Từ Phàm nói rồi đưa tay về phía xa.

Một tảng thịt rồng lớn bằng một quả đồi của Chân Long Đại La đang bị xé thành từng mảnh, rơi xuống Nghênh Khách điện.

Tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Đại La cũng vì thế mà lại vang lên.

“Bồ Đào, đem đi làm khô rồng, lát nữa xem như là đặc sản của Tông môn chúng ta tặng cho các vị đang ngồi ở đây.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

“Ngươi xem, con người ta sẽ ghi thù như thế đấy.”

“Đụng đến Tông môn ta, có thù tất báo, nếu như báo không được thì sẽ lại đợi thêm một khoảng thời gian nữa.”

Từ Phàm phát ra khí thế của mình, gây sức ép nặng nề lên người của các Đại La dị tộc.

Đúng vào lúc này, Đại La đại biểu cho Thiên Đỉnh thương hội cười phá lên, đứng dậy.

“Không biết đại trưởng lão có hứng thú với địa bàn của Long Tiên cung không.” Đại La của Thiên Đỉnh thương hội nói.

“Cũng tạm, vùng đại lục này là khu vực béo bở nhất Mộc Nguyên Tiên giới.”

Từ Phàm trả lời.

“Vậy Ẩn Linh môn của lão đệ làm đại thế lực không chịu sự gò bó của Mộc Nguyên Tiên giới nhé, thấy thế nào.”

"Không nhiễm nhân quả của Mộc Nguyên Tiên giới, chỉ phát triển Tông môn, tách rời Tiên giới."

"Giống như Thượng Huyền Tiên môn, không đến thời khắc nguy hiểm sẽ không tham dự vào cuộc chiến bản tộc." Đại La của Thiên Đỉnh thương hội nói.

Lúc này, sắc mặt một số Đại La của những dị tộc hàng đầu hơi thay đổi.

"Không ra làm sao, Ẩn Linh môn dưới sự bảo hộ của Nhân tộc Tiên giới đã phát triển đến thế này, làm sao có thể không nhiễm nhân quả." Từ Phàm lắc đầu nói, hơi nheo mắt nhìn về hướng vị Đại La đó của Thiên Đỉnh thương hội.

Chương 1110: Các vị đang có mặt

"Nếu như trưởng lão đã không muốn, vậy chúng ta sẽ đổi một cách thức."

"Nếu như lãnh thổ Nhân tộc không bị ngoại tộc xâm lược thì Ẩn Linh môn không được ra tay, thế nào." Đại La của Thiên Đỉnh thương hội nói.

Khi nghe thấy lời này, Từ Phàm lộ ra một nét mặt trầm tư.

Những Đại La dị tộc còn lại nhìn hai người này một hợp một xướng, trong ánh mắt hiện lên một tia tức giận, xem chúng ta là kẻ ngốc sao?

"Các vị, các ngươi tin không, nếu như không có mấy vị đó ở trong thiên không."

"Các ngươi chỉ là Đại La cỏn con, ta vung tay xuất chiêu liền có thể trấn áp tất cả các ngươi." Từ Phàm bình tĩnh nói, nhưng khí thế ở trên người đã bùng cháy mạnh mẽ.

Nhất thời, hắn thật sự đã trấn áp tất cả những Đại La ngoài Nhân tộc.

ông lão tóc trắng ngồi ở bên cạnh Từ Phàm lộ ra một vẻ mặt như tất cả các vị đang ngồi ở đây đều là rác vậy.

“Bây giờ ta vẫn chỉ là Kim Tiên, các ngươi có thể nghĩ xem sau khi ta trở thành Đại La sẽ như thế nào.”

Từ Phàm vừa nói xong câu này, trên bầu trời liền chấn động mạnh mẽ.

Chuẩn Thánh của Yêu tộc và tộc Cổ Thần đang âm thầm quan sát gần như phát ra khí thế cùng lúc.

Nhưng lập tức bị khí thế của Chuẩn Thánh Nhân tộc chiếm mất.

Khu vực xung quanh nơi Ẩn Linh đảo tọa lạc đều đã bị phá hủy, nhưng Ẩn Linh đảo không chịu bất kỳ ảnh hưởng nào.

“Ta cảm thấy đề nghị của Đại La Thiên Đỉnh thương hội rất tốt, lấy lãnh thổ Nhân tộc hai ngàn năm trước làm tiêu chuẩn, chỉ cần vùng đất này không bị xâm lược, Ẩn Linh môn ta quyết sẽ không ra tay.”

“Còn nếu không thì, Ẩn Linh đảo ta bây giờ liền có thể đi những Tiên giới khác, nhưng khi nào về thì ta không chắc, dù sao thì ta không những sẽ ghi thù mà còn yêu quê hương.”

Từ Phàm càng thong thả nói, khí thế đè lên người các Đại La dị tộc càng nặng.

Lúc này tất cả Đại La dị tộc đều lộ ra vẻ mặt trầm trọng.

Đúng vào lúc này, hai con rối bưng một chiếc dĩa khổng lồ đến.

Trên chiếc dĩa là ngập tràn khô rồng của Chân Long Đại La.

“Mau, mau đến thưởng thức đặc sản của Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm khách khí nói.

“Ta biết Đại La Nhân tộc các ngươi không thích ăn thịt rồng, thế nên ta đã đặc biệt chuẩn bị vài loại khô của những yêu thú Kim Tiên khác cho các ngươi, hy vọng các ngươi đừng để ý.”

Lại là cảnh tượng hai con rối bưng lên một chiếc dĩa hơi nhỏ đến.

Vẻ mặt của Đại La Yêu tộc đột nhiên trở nên rất tức giận, đây mẹ phải là khô của yêu thú Kim Tiên gì, đây chính là khô của đại yêu Kim Tiên của Yêu tộc.

Dưới sự nhiệt tình chiêu đãi của Từ Phàm, khô ở dĩa nhỏ không bao lâu liền đã được chia sạch.

Còn đồ khô của Chân Long Đại La ở dĩa to, các Đại La dị tộc lại không hề động đến.

Tất cả chúng ta đều đã bị Từ Phàm trấn áp, nhấc tay mở miệng đều trở thành một việc vô cùng tốn sức.

“Xem ra các vị Đại La dị tộc có chút ngại, không sao, đến Ẩn Linh môn rồi thì cứ xem như đây là nhà.”

Từ Phàm nói rồi từ ghế chính bước xuống, đi tới dĩa khô to đó cầm lên một miếng rồi đi đến bên cạnh Đại La Yêu tộc.

“Sắc mặt của vị Đại La Yêu tộc này trông có vẻ hơi suy nhược nhỉ, mau bồi bổ một chút.” Từ Phàm nói liền chầm chậm đút miếng khô rồng của Chân Long Đại La vào trong miệng của Đại La Yêu tộc.

Tất cả Đại La ở bên trong Nghênh Khách điện đều im lặng, tất cả đều hả hê thưởng thức màn kịch hay này.

Trong tất cả các tộc hàng đầu của Mộc Nguyên Tiên giới, giữa các tộc với nhau có mối thâm thù gần như không thể hòa giải, cho dù đã liên minh nhưng cũng hy vọng bên đối phương chết nhiều hơn một chút.

Lúc này, tuy rằng miếng khô rồng đó của Từ Phàm phát ra một mùi hương lạ vô cùng hấp dẫn.

Nhưng trong mắt Đại La Yêu tộc lại giống như một đống cứt vậy, không có gì khác biệt.

Chỉ cần hắn nuốt xuống, hắn tuyệt đối sẽ bị Tổ Long Long tộc đến kiếm chuyện đưa đi.

Nhưng tên Đại La Yêu tộc đó đã bị khóa cứng ngắt, không có khả năng vùng vẫy nào.

Sau khi miếng khô rồng tiếp xúc với miệng của Đại La Yêu tộc, mùi vị kỳ dị của thịt rồng trực tiếp xộc vào trong nụ vị giác của Đại La Yêu tộc, suýt chút nữa khiến Đại La Yêu tộc không kiềm chế được.

Thậm chí còn cảm nhận được, nhân quả của Long tộc đang từng chút từng chút đè lên người hắn.

“Đủ rồi!”

Một tên đầu voi thân người vạm vỡ xuất hiện ở bên trong Nghênh Khách điện.

“Đều giải tán hết đi, đợi sau khi Ẩn Linh môn vượt qua kiếp nạn Long tộc đó rồi hãy bàn.” Chuẩn Thánh của Yêu tộc nói.

Tên Chuẩn Thánh Yêu tộc đó nhìn lướt qua Từ Phàm một cái, liền ngăn chặn khí thế của Từ Phàm thay cho tất cả Đại La dị tộc, giải trừ phong ấn bị trấn áp.

“Nhân tộc ta sẽ vùng dậy, các ngươi bây giờ đã không thể cản nổi nữa rồi, thức thời một chút đi, ta còn có thể cho các ngươi đất kéo dài hơi tàn.”

Một giọng nói phóng khoáng xuất hiện, một vị lão giả tóc đỏ ngang vai xuất hiện ở bên trong Nghênh Khách điện.

Đầu tiên là nhìn Từ Phàm với ánh mắt khâm phục, sau đó liền bắt đầu đối trọi gay gắt với Chuẩn Thánh của Yêu tộc.

Những Chuẩn Thánh của các tộc hàng đầu khác cũng xuất hiện ở bên trong Nghênh Khách điện.

Trong đó có một vị Chuẩn Thánh Yêu tộc đầu chim thân người sâu sắc nhìn Từ Phàm rất lâu.

“Các vị, tốt nhất là nên lý trí một chút, ta cảm thấy Tiểu Tượng (Voi) nói rất đúng, đợi Ẩn Linh môn vượt qua ải Long tộc này rồi hãy tính.”

“Hòa thuận một chút, Mộc Nguyên Tiên giới chúng ta là một đại gia đình, cứ cãi nhau đến sứt đầu mẻ trán thì ai cũng không có được lợi ích gì.” Vị lão giả tóc đỏ ấy giống như người hòa giải vậy.

Lúc này Từ Phàm nhận được tin của đại ca.

“Lão đệ, vị Chuẩn Thánh của Nhân tộc chúng ta xem ra đã tranh đấu với các Chuẩn Thánh khác rất lâu rồi.”

“Đợi đến khi nào mà tóc của Chuẩn Thánh biến thành màu đỏ máu thì chắc là cuộc tranh đấu giữa Nhân tộc chúng ta với dị tộc đã đi đến giai đoạn sau.”

“Thì ra là như vậy, đa tạ đại ca đã cho biết.”

“Hiệp ước về lãnh thổ Nhân tộc lúc nãy cần phải sửa đổi một chút, nếu không thì chúng ta chỉ có thể phát động chiến tranh diệt quốc.” Chuẩn Thánh của tộc Mộc Nguyên nói.

Những Chuẩn Thánh của các dị tộc khác không lên tiếng tức là ngầm đồng ý, sau khi bọn họ đến đây để quan sát Từ Phàm một khoảng thời gian, bọn họ đã vô cùng kinh ngạc khi phát hiện thấy điều này.

Cho dù tất cả Chuẩn Thánh trừ Nhân tộc ra liên thủ lại với nhau thì cũng không thể hoàn toàn trấn áp được vị Kim Tiên đột nhiên xuất hiện này của Nhân tộc.

Đây là cảm giác được sản sinh ra của bọn họ khi làm Chuẩn Thánh vô số năm.

“Dễ thương lượng thôi, tất cả đều dễ thương lượng.”

“Nếu đã như thế, các vị xin mời lui xuống, dù sao thì tất cả Chuẩn Thánh trong Tiên giới tập hợp ở lãnh thổ Nhân tộc ta, hành vi như vậy không ổn.” Chuẩn Thánh Nhân tộc nói.

“Rắm, đây là lãnh thổ của Long Tiên cung, sao lại biến thành lãnh thổ của Nhân tộc ngươi rồi.” Chuẩn Thánh tộc Mộc Nguyên mắng nhiết.

“Nơi này đã bị Tông môn của Nhân tộc bọn ta đánh hạ, tất nhiên sẽ là lãnh thổ của Nhân tộc.”

“Nếu như ngươi muốn, ngươi có thể phái đại quân tộc Mộc Nguyên các ngươi đến chiếm lĩnh.” Chuẩn Thánh Nhân tộc cười nói.

“Đi thôi.” Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần dẫn theo tất cả Đại La của tộc Cổ Thần rời đi.

Cuối cùng, những tộc khác cũng lần lượt rời đi.

Bây giờ ở bên trong Nghênh Khách điện chỉ có Đại La và Chuẩn Thánh của các đại thế lực của Nhân tộc.

“Không tệ không tệ, ta vốn nghĩ rằng Nhân tộc phải đợi vài chục triệu năm nữa mới có thể bình định cục diện trước mắt này.”

“Nhưng không ngờ, Ẩn Linh môn các ngươi không biết từ đâu lại nổi dậy, lợi hại.” Chuẩn Thánh Nhân tộc tóc đỏ khen ngợi nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm đều là sự khâm phục.

“Đa tạ tiền bối quá khen, cảm tạ tiền bối đến Ẩn Linh môn để chống lưng cho Tông môn ta.” Từ Phàm cảm ơn nói.

“Chống lưng cái gì, đều là Nhân tộc, bây giờ lại là thời khắc nguy nan, không đoàn kết thì sau này làm sao tồn tại được.” Chuẩn Thánh Nhân tộc tóc đỏ oanh liệt nói.

“Vẫn phải cảm tạ tiền bối.”

Từ Phàm nói xong rồi chia dĩa khô rồng lớn của Chân Long Đại La thành nhiều phần lớn, tất cả Đại La và Chuẩn Thánh Nhân tộc có mặt ở đây mỗi người một phần.

Chương 1111: Cơ thể mới của Bồ Đào

“Quả nhiên, người thăng cấp tiêu hao cũng phải thăng cấp.” Từ Phàm thở ra nói.

“Chủ nhân, đã tính được chiến lợi phẩm thu được từ Long Tiên cung.”

“Bên trong có tổng cộng một ngàn ba trăm hai mươi sáu Huyền Hoàng chi khí, hai ngàn sáu trăm tỷ tiên ngọc.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên.

Sau đó một danh sách xuất hiện trước mặt Từ Phàm, đều là bảo vật và Tiên linh khoáng tương đối quý giá.

“Nếu như không lo lắng đến linh văn Tiên thiên, đợt này xem như tông môn chúng ta hoàn toàn mập lên rồi.” Từ Phàm nói.

“Ta cảm giác đồ vật lấy được từ Long Tiên cung có thể đổi một linh văn Tiên thiên, bản thể ngươi có muốn suy nghĩ một chút hay không.” Phân thân số một cười hì hì nói.

“Không cần suy nghĩ, dùng tiên văn chống đỡ trước đi, đến lúc đó có cơ hội ta sẽ đến Tiên triều Đại Càn hỏi thị trường, nói không chừng đến lúc đó có thể đổi được linh văn Tiên thiên thích hợp rồi trở nên giàu có.” Từ Phàm nói.

...

Tiêu Lạc Phàm chậm rãi tỉnh lại từ trong động phủ của Ẩn Nguyệt tông.

Nàng ngồi dậy từ trên giường, đôi mắt trống rỗng nhìn xung quanh động phủ.

Sau đó cảm giác đau nhức truyền đến trong đầu, nàng nhớ lại những gì xảy ra ngày hôm đó.

“Xóa dấu vết trong dòng sông thời gian, sau này sẽ không sống lại được sao?” Tiêu Lạc Phàm lẩm bẩm.

Đúng lúc này, có người đến thăm ở ngoài cửa động phủ.

Tiêu Lạc Phàm vừa nhìn, là một nữ trưởng lão trong tông môn, cho nên điều khiển pháp trận mở cửa.

“Thiên Nguyệt trưởng lão.” Tiêu Lạc Phàm đứng dậy hành lễ nói.

Nhưng lại bị Thiên Nguyệt trưởng lão vội vàng cản lại.

“Ngươi hãy nghỉ ngơi thật tốt, tâm tính bất ổn chính là điều tối kỵ của người tu luyện.”

“Đợi sau khi ngươi khôi phục, có thể đi bái kiến đại trưởng lão.” Thiên Nguyệt trưởng lão dịu dàng nói.

“Đa tạ trưởng lão an ủi, hiện tại ta đã hiểu rõ.” Khóe mắt Tiêu Lạc Phàm rưng rưng nói.

Nàng không ngờ trước khi chết, ca ca nàng lại phải chịu đựng sự tra tấn thảm khốc như vậy.

Sau đó nghĩ đến Long tộc, trong mắt Tiêu Lạc Phàm lại xuất hiện thù hận.

“Hiểu thì tốt, ta đến đây nói cho ngươi biết, sau này Long Tiên cung chính là địa bàn của tông môn.”

“Khoảng thời gian sau này sẽ không sắp xếp nhiệm vụ cho ngươi nữa, hãy nghỉ ngơi thật tốt, đợi ngươi hoàn toàn buông được khúc mắc này hẵng tu luyện tiếp.” Thiên Nguyệt trưởng lão với Phong Tế Vũ nói, giống như đang dạy nữ nhi của mình.

“Ta hiểu rồi.” Tiêu Lạc Phàm nặng nề gật đầu.

Lúc này, trong tông môn lại vang lên một tiếng rồng kêu thảm thiết.

Tâm trạng Tiêu Lạc Phàm tốt hơn một chút, nghĩ đến tông môn vì mình mà đối kháng với Long Tiên cung, thậm chí còn trêu chọc Tổ Long Long tộc.

Nàng cảm giác mình không nên đau lòng ở chỗ này mà phải cố gắng tu luyện, tương lai phải báo đáp tông môn, để mỗi ngày sư huynh đệ với đại trưởng lão của tông môn đều được ăn Toàn Long yến.

Nhìn thấy biểu cảm của Tiêu Lạc Phàm, Thiên Nguyệt trưởng lão gật đầu, sau đó cáo từ rời đi.

Trong tiểu viện Từ Phàm, Tiêu Lạc Phàm đang cung kính pha trà cho Từ Phàm.

“Ngày đó đệ tử mất khống chế, khiến đại trưởng lão lo lắng rồi.” Tiêu Lạc Phàm vừa pha trà vừa nhẹ giọng nói.

“Không sao, huyết mạch thân tình chính là tình cảm đáng quý trên thế gian, cho dù là người tu đạo cũng không thể tránh khỏi.”

“Hành vi của ngươi chỉ là tùy tâm mà thôi, không tính là mất khống chế.” Từ Phàm nằm trên ghế dài nói.

“Ngươi đến đây có phải muốn hỏi ca ca ngươi còn khả năng sống lại hay không.” Từ Phàm nhẹ nhàng quay đầu nhìn về phía Tiêu Lạc Phàm nói.

“Đúng vậy, mục tiêu của đệ tử trước đó chính là tu luyện đến mức có thể nghịch chuyển dòng sông thời gian để cứu ca ca, hiện tại dấu vết của ca ca đã bị xóa sạch.” Tiêu Lạc Phàm cúi đầu nói, hai tay cầm chén trà đặt lên bàn nhỏ để Từ Phàm thuận tay có thể lấy được.

“Mọi chuyện mọi vật luôn có một con đường sống, trên thế gian không có chuyện tuyệt đối.” Từ Phàm nhìn lên bầu trời nói.

Sau đó nhẹ nhàng điểm nhẹ lên bầu trời, một dòng sông thời gian hiện hóa xuất hiện trước mặt Tiêu Lạc Phàm.

“Vạn sự vạn vật trên thế gian đều sẽ để lại dấu vết trong dòng sông thời gian, cho dù bị xóa bỏ cũng chỉ là xóa sạch dấu vết bên ngoài.” Từ Phàm ra hiệu cho Tiêu Lạc Phàm làm thế nào để bị xóa dấu vết ở dòng sông thời gian.

Sau đó đánh dấu nơi dấu vết bị xóa.

Đoạn được đánh dấu chảy về hướng không rõ theo dòng sông thời gian.

Tiêu Lạc Phàm nhìn đến đây bỗng nhiên có chút hiểu ra.

“Tất cả mọi thứ trên thế giới này đều có nhân quả duyên pháp, Long tộc xóa bỏ dấu vết dòng sông thời gian của ca ca ngươi có lẽ là một Tổ Long, cũng chính là cảnh giới Chuẩn Thánh.”

“Đại trưởng lão, có phải chém Tổ Long Chuẩn Thánh này thì dấu ấn của ca ca ta ở dòng sông thời gian sẽ khôi phục hay không.” Nghe đến đây, bỗng nhiên Tiêu Lạc Phàm kích động nói.

“Không! Nhưng ngươi có thể tìm thấy dấu vết của ca ca ngươi từ trong nhân quả của Tổ Long đó, sau đó lợi dụng dấu vết này để theo dõi sự tồn tại trong quá khứ của ca ca ngươi.”

“Bỏ đi, bây giờ nói những điều này với ngươi có hơi phức tạp, nhưng ngươi chỉ cần nhớ một điểu, muốn cứu ca ca của ngươi thì ngươi phải trở thành cường giả trong Thánh Nhân.” Sau đó Từ Phàm quyết định không giải thích vấn đề phức tạp này nữa.

Thật sự muốn nói, thì nói hàng ngàn năm cũng không thể hiểu được.

Giây phút này, Tiêu Lạc Phàm dấy lên niềm tin.

“Đại trưởng lão, ta nhất định sẽ trở thành tồn tại mạnh nhất trong Thánh Nhân.” Tiêu Lạc Phàm kiên định nói.

“Ngươi hiểu thì tốt, đừng sống trong quá khứ, ngươi phải nhìn về phía trước!” Từ Phàm khuyến khích.

Sau khi Tiêu Lạc Phàm rời đi, Từ Phàm lập tức kết thúc thời gian rảnh rỗi của mình, đi vào không gian dưới lòng đất.

Phân thân số một đang luyện Tiên thiên linh bảo, phân thân số hai đang luyện mấy Hậu thiên linh bảo thường dùng.

“Bồ Đào, mọi thứ đã sẵn sàng chưa?’ Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, tất cả mọi thứ đang ở trong Luyện Khí điện số bốn.” Âm thanh của Bồ Đào vang lên, giọng điệu có chút vui vẻ.

Bởi vì lần này Từ Phàm đã luyện cơ thể mới của hắn.

Trong Luyện Khí điện số bốn, Từ Phàm nhìn Tiên khoáng Hậu thiên linh bảo với mấy trọng bảo đặt trong không gian Luyện Khí điện, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Luyện những thứ này thành cơ thể mới của ngươi, ngươi sẽ có thể đạt đến tám phần tính lực đỉnh cao trước kia, sau đó sẽ nghĩ cách tăng từ từ cho ngươi.” Từ Phàm nói xong bắt đầu luyện chế cơ thể mới cho Bồ Đào.

...

Thiên sơn tuyệt địa, bên trong cửu nhật viêm địa, Hàn Phi Vũ sắp bị phơi nắng thành xác chết khô đang dùng tín niệm cực mạnh để bước đi ở nơi nóng bức này.

“Ta không thể chết, sư huynh sư đệ sư phụ sư tổ đều đang đợi ta trở về, ta không thể chết…” Hàn Phi Vũ nói.

Sau khi vượt qua băng hàn chi địa lại đến cửu nhật viêm địa, Hàn Phi Vũ cũng gặp được khiêu chiến cực lớn.

Bởi vì ở nơi này, dịch thể được chứa đựng trong không gian hồ lô Bích Ngọc không thể lấy ra được, mà cảnh giới bản thân còn bị áp chế đến cấp bậc phàm nhân.

Con đường này không dài, liếc mắt đã có thể nhìn thấy điểm cuối, dựa theo tính toán của con rối máy móc Tiểu A thì con đường này chỉ có một ngàn dặm.

Nhưng con đường ngắn ngủi một ngàn dặm này lại khiến Hàn Phi Vũ chịu nhiều đau khổ.

Hàn Phi Vũ như xác không hồn dừng lại, hắn nhìn con rối máy móc Tiểu A đang che nắng cho mình ở bên cạnh.

Cuống họng bốc khói hỏi: “Thật sự không có cách nào nữa sao, cho dù cho ta một giọt nước uống cũng được.”

“Dựa theo suy đoán, có lẽ nơi này có máu của huyết thú có thể cho ngươi giải khát, nhưng bây giờ không cách nào tìm được.”

“Cho nên ngươi phải tiết kiệm sức lực, để có thể bước được thêm nhiều bước.”

Chương 1112: Bảo kính

“Ta có một ý kiến, không biết ngươi có muốn nghe hay không.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Hàn Phi Vũ dùng ánh mắt bốc khói nhìn con rối máy móc Tiểu A một cái, dưới tình hình như vậy, hắn không muốn nói thêm câu nào nữa.

“Trong tông môn có thuật bách luyện, là một loại công pháp luyện thể.”

“Chính là xem bản thân như một pháp bảo, dùng muôn vàn hoàn cảnh cực đoan để thử thách bản thân.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Tại sao ngay từ đầu ngươi không nói ra.” Hàn Phi Vũ không khỏi chửi bới một câu, sau đó hắn lập tức cảm giác chút nước tồn tại trong thân thể mình bắt đầu từ từ mất đi.

Làn da khô héo, khuôn mặt khô khốc, lúc này thoạt nhìn Hàn Phi Vũ không khác gì người chết.

“Nơi này không có linh khí, ngươi cũng không tu luyện được, thuật bách luyện này còn có một loại khác đó chính là để thân chết trước, ký gửi thi thể, bách luyện thành Tiên.”

“Tu luyện công pháp này có một chỗ tốt, chính là sau khi tu luyện có thể dùng phương pháp nghịch chuyển hồi xuân, khôi phục sức sống của thi thể, sống lại thân thể.”

“Rất thích hợp cho ngươi sử dụng dưới tình hình hiện tại.” Con rối máy móc Tiểu A nói xong, truyền một bài công pháp vào trong đầu Hàn Phi Vũ.

Hàn Phi Vũ nhìn chằm chằm công pháp đó rất lâu, sau đó như nhận mệnh, bắt đầu vận chuyển dựa theo công pháp này.

Mặc dù nơi này không có linh lực, nhưng hắn có thể mượn nhiệt lượng này để rèn luyện bản thân.

Ngay lúc Hàn Phi Vũ đang muốn vận hành môn công pháp này, chút hơi nước cuối cùng trong cơ thể hầu như không còn, ý thức bắt đầu mơ hồ.

Đúng lúc này, hồ lô Bích Ngọc trước ngực Hàn Phi Vũ đột nhiên phóng ra một luồng lục quang, bảo vệ hắn.

Kết quả chỉ còn lại da bọc xương, Hàn Phi Vũ bắt đầu chậm rãi khôi phục sức sống, sau đó lại biến thành dáng vẻ vừa mới tiến vào tuyệt địa này.

“Không ngờ ngươi còn có chức năng hồi sinh.” Hàn Phi Vũ mừng rỡ vuốt ve hồ lô Bích Ngọc trước ngực nói, sau đó hắn lập tức cảm giác được nhiệt độ vô tận ập đến.

Độ ẩm trong cơ thể Hàn Phi Vũ lại bắt đầu bốc hơi.

“Đù, quả thực không cho ta một con đường sống!” Hàn Phi Vũ mắng.

Hắn đã suy nghĩ, đợi sau này tu vi cao lên, nhất định phải phá hủy mảng tuyệt địa này, nơi này quả thật không phải nơi cho người ở.

“Tiểu A, trước kia ngươi luôn có thể cứu ta trong lúc nguy nan, tại sao lần này lại không linh hoạt nữa vậy.” Hàn Phi Vũ nói.

“Tất cả điều kiện đã được tính toán, cảm thấy tuyệt địa này không cho ngươi chút đường sống nào cả.”

“Cho dù ngươi luyện tà thuật dùng thi thể luyện thành bảo cũng không kiên trì được đến cuối cùng.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

“Còn có kí chủ tạm thời, sau khi hồi sinh, trạng thái của ngươi sẽ ở đỉnh phong, tốt nhất là đừng lãng phí thời gian, mau đi đi, phía trước còn tám trăm dặm là có thể ra ngoài.”

Hàn Phi Vũ vừa nghe phía trước còn tám trăm dặm, cảm giác vui sướng sau khi sống lại trong nháy mắt không còn nữa, hơi đau lòng nhìn điểm cuối xa xa.

“Thật sự là không có một cách nào cả sao?”

Đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên phát ra âm thanh chít chít.

Chỉ thấy một con chuột lớn màu đỏ tươi chui ra từ dưới đất, nhìn Hàn Phi Vũ một cái rồi lại chui xuống dưới đất.

“Tiểu A, đây chẳng phải là đường sống sao, sao trước kia ngươi không phát hiện ra.” Hàn Phi Vũ hơi oán giận nói.

“Ở đây quá nóng, đã đạt đến giới hạn ta có thể chịu đựng được, hoàn toàn không thể quét được không gian dưới lòng đất.” Con rối máy móc Tiểu A đứng đắn nói.

“Thôi vậy, bây giờ ngươi thấy rồi, có thể tìm cách bắt con chuột đó không, tất cả nước hoặc chất lỏng ở nơi này đều sẽ bốc hơi ngay lập tức một khi bị lấy ra.”

“Không có tiếp tế cho cơ thể phàm nhâm thì hoàn toàn không thể đi qua ngàn dặm này.” Hàn Phi Vũ nói.

“Hiện tại đang nghĩ cách!” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Một canh giờ sau, con rối máy móc Tiểu A bắt con chuột lớn như bóng rổ đi về phía trước với Hàn Phi Vũ.

“Tạm đừng giết con chuột này, đợi ta đói khát không chịu được nữa rồi hẵng giết.” Tinh thần Hàn Phi Vũ chấn động nói.

Chỉ dựa vào con chuột này, Hàn Phi Vũ kiên quyết dựa vào uống máu ăn thịt nó để vượt qua cửu nhật viêm địa một ngàn dặm này.

Sau khi đến tuyệt cảnh tiếp theo, giọt nước mắt cảm động rơi xuống từ khóe mắt của Hàn Phi Vũ.

Hắn đã bị một ngàn dặm này của mình làm cho cảm động.

Sau khi cảm động xong, Hàn Phi Vũ bắt đầu quan sát khu vực mình đang đứng.

“Hình như đây không phải là tuyệt địa đúng không?” Hàn Phi Vũ hơi nghi ngờ nói.

Lúc này, hắn đang ở trong một đại điện, trong đại điện có ba viên cầu tròn phát sáng.

“Đây là phần thưởng sau khi ngươi vượt qua ba tuyệt địa, mau chọn một cái, sau đó ngươi có thể tiến vào tuyệt địa tiếp theo.” Con rối máy móc Tiểu A nói.

Sau đó Hàn Phi Vũ cũng nhìn thấy giải thích trên quang cầu.

“Phần thưởng, phần thưởng tốt nhất với ta bây giờ là để ta nghỉ ngơi một thời gian.” Cửu nhật viêm địa đã khiến cho Hàn Phi Vũ rất mệt mỏi.

Con rối máy móc Tiểu A chỉ vào thời gian đếm ngược bên dưới quang cầu, chỉ có một khắc để chọn phần thưởng, sau đó sẽ được truyền tống đến tuyệt địa tiếp theo.

“Được rồi!”

Hàn Phi Vũ thở dài, sau đó trực tiếp lựa chọn quang cầu ở giữa.

Hắn không quan tâm có được thưởng hay không, nhưng đừng vô ích là được.

Quang cầu biến mất, một bảo kính Hậu thiên linh bảo xuất hiện trước mắt Hàn Phi Vũ.

“Là một món Hậu thiên linh bảo, phần thưởng này đã đủ rồi.” Hàn Phi Vũ sờ về phía bảo kính Hậu thiên linh bảo.

Trong nháy mắt, một thông tin về bảo kính xuất hiện trong đầu Hàn Phi Vũ.

“Đây là một pháp bảo truyền tin có thể kết nối với ba ngàn giới?” Hàn Phi Vũ khiếp sợ nói.

Sau đó trong bảo kính bắt đầu tự động hiển thị các loại tin tức.

Nổi bật nhất trong số đó là những chuyện lớn xảy ra trong ba ngàn giới.

“Tốt nhất là các vị đạo hữu đừng đến thạch môn bắc cảnh vùng đất ngoài giới.”

“Tiên giới Thiên Hải đã bị Yêu tộc chiếm lĩnh, Thánh Nhân Yêu tộc ở Tiên giới này đã tuyên bố cấm Nhân tộc tiến vào Tiên giới Thiên Hải.”

“Năm Chân Long Đại La Long tộc ở Mộc Nguyên Tiên giới đã bị một Kim Tiên trấn áp, Nhân tộc lại xuất yêu nghiệt.”

“Thiên Đỉnh thương hội đã bỏ giá lớn chiêu mộ Thần Tượng có thể luyện chế Tiên thiên linh bảo.”

“Gần đây thương hội Thiên Vận thường xảy ra chuyện, nghi ngờ bị Thiên Đạo các giới nhằm vào.”

“Tiên chủ của Tiên triều Đại Càn lẫn nữa hét lớn với Long tộc: Ngươi đến đây!”

“Nhiếp chính trưởng công chúa của Tiên triều Đại Chu đã tìm thấy tình yêu đích thật đã nhớ nhung mấy mươi vạn năm, nhiếp chính vương của Tiên triều Đại Chu đã trở về.”

Hàn Phi Vũ nhìn thấy đủ loại tin tức, lập tức ngây ra.

Sau đó hắn chậm rãi lấy lại tinh thần, lần nữa nhìn về phía tin tức năm Chân Long Đại La bị Kim Tiên trấn áp.

“Không lẽ là sư tổ?” Hàn Phi Vũ nói xong, tay không khỏi điểm nhẹ lên dòng tin tức đó.

Sau đó mở ra một trang thông tin, bên trên ghi chép kỹ càng chân tướng của chuyện này.

“U là trời! Đúng là sư tổ.” Hàn Phi Vũ không khỏi thán phục.

“Sư tổ kiêu ngạo vô song, một mình trấn vạn giới!” Hàn Phi Vũ vui mừng hét lớn, sau đó một tia tình cảm tương tư xông vào trong lòng hắn.

“Muốn trở về tông môn quá, muốn đi gặp sư tổ, trong tông môn xảy ra nhiều chuyện như vậy mà ta lại không chứng kiến được, đáng tiếc quá rồi.”

Giây phút này, Hàn Phi Vũ cảm giác hồ lô Bích Ngọc thăng cấp đến Tiên Thiên chí bảo đã không còn quan trọng.

Chương 1113: Đao giết lợn

Hàn Phi Vũ vẫn chưa xem xong những tin tức đó thì đã bị truyền tống đến tuyệt địa tiếp theo.

Trong hư không trống trải đen tối không trọng lực, Hàn Phi Vũ cứ trôi nổi giữa không trung như vậy.

“Đây là tuyệt địa gì vậy?” Hàn Phi Vũ bắt đầu quan sát bốn phía, đề phòng nguy hiểm sẽ đột nhiên ập đến.

“Tu vi của ta được khôi phục đến Luyện Khí kỳ rồi.” Cảm nhận được bản thân, Hàn Phi Vũ hơi kinh ngạc nói.

Một luồng linh quang thuật được Hàn Phi Vũ thả ra, trôi nổi trên đỉnh đầu như một bóng đèn, chiếu sáng toàn bộ khu vực này.

Lúc này, con rối máy móc Tiểu A cũng chui ra từ trong lòng bàn tay Hàn Phi Vũ.

Sau khi quan sát một lúc, con rối máy móc Tiểu A nói: “Có thể cửa ải này có chút liên quan đến không gian, thăm dò về phía trước để tìm hiểu quy luật trong tuyệt địa này trước đi.”

Hàn Phi Vũ gật đầu, sau đó thi triển Ngự Phong thuật bay về phía xa xa.

Không bao lâu sau, Hàn Phi Vũ lập tức nhìn thấy tám luồng quang môn sừng sững trong hư không.

“Có lẽ nơi này là khảo nghiệm, nên chọn cánh cửa nào để đi vào đây.” Hàn Phi Vũ nhìn tám quang môn bắt đầu suy nghĩ.

Đúng lúc này, con rối máy móc Tiểu A bên cạnh mở miệng nói: “Không vội lựa chọn, ngươi có thể nhân khoảng thời gian này để nghỉ ngơi một chút.”

“Vừa mới khôi phục được chút tu vi, lại quên mất chuyện nghỉ ngơi.” Bỗng nhiên cảm giác mệt mỏi vô tận tập kích về phía Hàn Phi Vũ.

Con rối máy móc Tiểu A lấy túi ngủ từng làm ở băng hàn chi địa ra.

Hàn Phi Vũ thuận thế chui vào, ngủ yên giấc, con rối máy móc Tiểu A canh giữ ở bên cạnh.

Giấc ngủ này kéo dài hai mươi canh giờ, Hàn Phi Vũ tràn đầy tinh thần mới tỉnh lại.

Hàn Phi Vũ vừa tỉnh lại, bỗng nhiên sắc mặt ngây ra, sau đó biểu cảm bắt đầu trở nên kỳ quái.

Bảo kính Hậu thiên linh bảo xuất hiện trong tay Hàn Phi Vũ.

Chỉ thấy một khu vực bên trong bảo kính đang lấp lánh.

Hàn Phi Vũ mở ra, phát hiện là một thành viên của thế lực Vạn Đạo Các gửi tin tức cho hắn.

“Phát hiện bảo kính truyền tin được kích hoạt, vui lòng nhập thông tin cơ bản của ngươi vào.”

Hàn Phi Vũ nhìn thấy tin tức này, lại nhìn tờ đơn bên dưới, lập tức do dự.

“Xin yên tâm, Vạn Đạo Các là thế lực đứng đầu trong ba ngàn giới, có năm Thánh Nhân tọa trấn, tuyệt đối có uy tín.”

Dường như cảm nhận được Hàn Phi Vũ lo lắng, một âm thanh vang lên từ trong bảo kính khiến Hàn Phi Vũ giật mình.

“Vậy ta có thể dùng tên giả không?” Hàn Phi Vũ thăm dò hỏi.

“Được, nhưng tốt nhất là ngươi nên kê khai chính xác Tiên giới hoặc vùng thuộc Tiên giới, như vậy bọn ta có thể tiến hành bước phục vụ tốt hơn cho ngươi.” Âm thanh đó lần nữa vang lên.

Hàn Phi Vũ gật đầu tỏ vẻ bản thân đã hiểu, sau đó bắt đầu điền vào mẫu đơn.

Ngoại trừ điền Tiên giới là Mộc Nguyên Tiên giới, thì những tin tức khác đều là bịa ra.

Sau khi những thông tin này được xác định, Hàn Phi Vũ lập tức nhìn thấy sinh linh có thể liên lạc được với mọi người ở Mộc Nguyên Tiên giới.

“Có thể liên hệ với Thiên Đỉnh thương hội, Vạn Đạo Các, ba Chuẩn Thánh của Nhân tộc, còn có Yêu tộc, tộc Mộc Nguyên, Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần.”

“Không biết nơi này có thể liên lạc được với sư phụ và sư tổ hay không, nếu như được thì quá tốt rồi.” Hàn Phi Vũ nhìn bảo kính nói.

Đúng lúc này, trong tám quang môn bỗng nhiên có một quang môn truyền đến lực hút khủng bố.

Hàn Phi Vũ vẫn chưa kịp phản ứng thì đã bị hút vào trong.

Từ Phàm đang uống trà tán gẫu với một nam tử vạm vỡ như đồ phu trong Nghênh Khách điện ở Ẩn Linh môn.

“Thiên Thực Kim Tiên, trong tông môn ta có hai đệ tử Chân Tiên chủ tu đạo Mỹ Thực, không biết có thể thỉnh giáo ngươi một phen hay không.” Từ Phàm khách sáo nói.

Đang lúc hắn khám phá bí ẩn của hệ thống thì nhận được tin tức của Chuẩn Thánh Nhân tộc, nói là một Kim Tiên mỹ thực am hiểu làm Toàn Long yến đã đến Mộc Nguyên Tiên giới.

Nhận được tin tức không bao lâu, Từ Phàm lập tức nhìn thấy Kim Tiên đạo Mỹ Thực đó.

“Dễ nói, dễ nói, trong ba ngàn giới hiếm có người tu luyện đạo Mỹ Thực, nếu đã gặp được, nhất định sẽ chỉ điểm.” Thiên Thực Kim Tiên cười nói.

“Đại trưởng lão, ngươi xem trà chúng ta đã uống chuyện chúng ta đã nói, có thể dẫn ta đi xem mấy Chân Long Đại La đó không.” Thiên Thực Kim Tiên hơi khẩn cấp xoa tay nói.

“Được.” Từ Phàm cười mời Thiên Thực Kim Tiên đến tiểu thế giới đã dùng thuật phong ấn đại bản nguyên tạo thành.

Một Chân Long Đại La thân dài mấy vạn dặm nằm ở tiểu thế giới, toàn bộ thân rồng có bốn năm chỗ mọc ra vảy rồng mới.

Chân Long Đại La này là con được Từ Phàm bóc vảy nhiều nhất.

Thiên Thực Kim Tiên vừa nhìn thấy Chân Long Đại La này, ánh mắt lập tức tỏa sáng.

Hắn bay đến trên mình Chân Long Đại La vỗ trái vỗ phải, lúc thì sờ sờ móng vuốt rồng, lúc thì sờ sờ sừng rồng.

Không bao lâu sau, lại chạy đến chỗ bụng lật xem gì đó.

Chân Long Đại La đó bị phong ấn nên không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể biểu đạt phẫn nộ thông qua ánh mắt.

Trong ánh mắt phẫn nộ lại có tia sợ hãi, vừa hay bị Từ Phàm nhìn thấy.

“Toàn Long yến cấp bậc Chân Long Đại La lần trước đã trôi qua bốn trăm triệu năm rồi.” Thiên Thực Kim Tiên nhớ nhung nói.

Từ Phàm vừa nghe lời này, lập tức hiểu được tại sao Chân Long Đại La đó lại sợ hãi.

“Đại trưởng lão, căn cứ vào việc ta vừa xem xét Chân Long Đại La này, tươi ngon nhất có lẽ là đầu rồng với gan rồng, còn máu với thịt rồng thì lại kém một bậc.”

“Chỉ tiếc Chân Long Đại La này không phải ở thời kỳ đỉnh phong, nếu không mùi vị đó có thể khiến cho tất cả Thánh Nhân của ba ngàn giới không kiềm chế được.” Thiên Thực Kim Tiên hơi đáng tiếc nói.

“Không vội, ngoại trừ con này chúng ta còn có bốn con khác, Thiên Thực đạo hữu có thể đi xem thêm bốn con khác với ta.” Từ Phàm cười nói.

“Ha ha, ta quên mất đại trưởng lão còn có bốn Chân Long Đại La khác.”

“Nếu như vậy, ta đề nghị đại trưởng lão đừng giết những Chân Long Đại La này, cứ từ từ nuôi dưỡng để lấy phần đẹp nhất.”

“Như vậy thì có thể liên tục ăn thịt rồng tươi, chỉ là thiệt hại bên trong có thể hơi lớn, nhưng rất đáng.” Thiên Thực Kim Tiên gợi ý.

“Ha ha, Thiên Thực đạo hữu suy nghĩ giống ta, xem ra chúng ta phải giao lưu nhiều ở mảng này rồi.” Từ Phàm nói.

“Đương nhiên rồi, ta thấy phía bên đại trưởng lão có năm Chân Long Đại La, sau này khó tránh chúng ta sẽ giao lưu.” Thiên Thực Kim Tiên cười hì hì nói.

“Đại trưởng lão, vì ngứa nghề nên ta mới đến đây làm Toàn Long yến cho tông môn các ngươi.”

“Trước khi làm Toàn Long yến, ta cần thể hiện tài nghệ của ta cho đại trưởng lão xem một chút.”

“Không biết bây giờ đại trưởng lão có hứng thú để ta làm cho ngươi một bàn thức ăn, thấy thế nào.” Thiên Thực Kim Tiên nói xong lấy ra một đao giết lợn như ván cửa.

“Được chứ, có cần ta đi lấy nguyên liệu cho đạo hữu không.” Ánh mắt Từ Phàm sáng lên nói.

“Không cần, đại trưởng lão dẫn ta đi xem mấy Chân Long Đại La còn lại đi, ta chỉ lấy phần tươi nhất làm Toàn Long yến cho đại trưởng lão.” Thiên Thực Kim Tiên múa đao giết lợn như ván cửa.

Lúc này Từ Phàm mới nhìn thấy rõ đao giết lợn là một món Hậu thiên linh bảo đỉnh cấp nhất.

Chương 1114: Rượu gốc

Lúc Thiên Thực Kim Tiên xuất ra đao giết lợn, Chân Long Đại La vốn có chút sợ hãi trong nháy mắt bị khí tức của đao giết lợn phát ra dọa cho tè dầm.

Dưới phong ấn cường độ cao, cả thân Chân Long Đại La bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Vậy mà lại có tư thế muốn thoát khỏi phong ấn.

Thiên Thực Kim Tiên nhìn về phía Từ Phàm.

“Thiên Thực đạo hữu cứ việc động đao, thuật phong ấn đại bản nguyên này của ta có thể áp chế được.” Từ Phàm đảm bảo nói.

“Vậy thì được, ta giỏi nhất là lấy thịt trên thân rồng còn sống, chỉ cần phong ấn chắc chắn thì sẽ vừa nhanh vừa ổn.”

Thiên Thực Kim Tiên hơi si mê nhìn Chân Long Đại La đó.

“Từ sau khi chủ Tiên triều ta với Long tộc đó thầm ước định, ta đã lâu không lấy thịt từ trên thân Chân Long Đại La rồi.”

Thiên Thực Kim Tiên nói xong hóa thành pháp tướng một vạn trượng, vươn bàn tay to như núi non nhẹ nhàng vuốt ve vảy rồng lấp lánh tiên quang trên thân Chân Long Đại La.

Sau khi chạm vào Chân Long Đại La đó.

Chân Long Đại La trong nháy mắt cứng đờ, nước mắt lưng tròng nhìn về phía Từ Phàm, hy vọng có thể tha cho hắn lần này.

“Không sao, ngươi nhịn một chút thì sẽ xong thôi.” Từ Phàm nhìn Chân Long Đại La nước mắt lưng tròng, không khỏi cười nói.

Đúng lúc này, bàn tay pháp tướng đó thuận theo đầu Chân Long Đại La chậm rãi sờ xuống.

Sau đó, trong ánh mắt kỳ quái của Từ Phàm, sờ được nửa thân dưới của Chân Long Đại La.

“Đại trưởng lão, trong kho rượu của tiên chủ bọn ta có một loại rượu ngon khiến tu sĩ yêu rượu và sum họp của ba ngàn giới tôn sùng làm thần phẩm.”

“Đó chính là rượu gốc Long tiên của Chân Long Đại La.”

Bàn tay to pháp tướng chạm vào một vị trí tương đối bí ẩn, dùng thủ pháp đặc thù bấm một cái.

Sau đó, ánh sáng lạnh lẽo lóe lên, chỉ thấy một vật lớn cùng với máu rồng rơi xuống từ trên bầu trời.

Thiên Thực Kim Tiên dùng tốc độ nhanh nhất dùng một loại phong ấn đặc thù phong ấn vật lớn đó trong Tiên khí không gian.

Lại lấy ra một ngọc giản, cùng giao cho Từ Phàm.

“Rượu gốc Long tiên của Chân Long Đại La, bổ sung thêm bí pháp pháo chế, có thể khiến tu vi của những tu sĩ có đạo lữ một ngày vạn dặm.”

“Cho dù là tư chất tầm thường, thường uống rượu này, hành hợp hoan nhất đạo cũng có cơ hội thăng cấp lên Kim Tiên.”

“Mặt khác còn có một công hiệu nhỏ đặc thù chính là loại bỏ những thiên tài thăng cấp đến cảnh giới Kim Tiên ở bổn Tiên giới, thịt Chân Long Đại La bình thường cũng có, chỉ là hiệu quả không mãnh liệt bằng thứ này.”

Thiên Thực Kim Tiên kể cho Từ Phàm về chỗ tốt của rượu gốc Long tiên Chân Long Đại La.

Từ Phàm ở bên cạnh lắng nghe, ánh mắt ngày càng sáng.

Đúng lúc này, một tiếng rồng ngâm cực kỳ thê thảm vang vọng khắp tiểu thế giới, thảm thiết gấp mấy chục lần những tiếng trước kia.

“Rống cái gì mà rống, bị cắt, ngươi mọc lại chẳng phải là được rồi sao.” Thiên Thực Kim Tiên nói xong tiếp tục động đao, bắt đầu dùng các loại thủ pháp chuyên nghiệp lấy thịt các bộ phận trên thân Chân Long Đại La.

Tiếng rồng ngâm ngày càng thê thảm, nước mắt của Chân Long Đại La đã ngược dòng thành sông.

Sau đó, Từ Phàm thật sự không nhịn được, đặt cho tiểu thế giới này một trận pháp cách âm.

Sau đó, Từ Phàm lại bố trí thêm bốn lần trận pháp cách âm.

Trong tiểu thế giới chuyên dùng để chiêu đãi khách ở nguyên giới.

Đám cao tầng của Ẩn Linh môn nhìn bàn mỹ thực toàn thịt rồng, không khỏi chảy nước bọt.

“Mọi người mau nếm thử đi, đây là Toàn Long yến do đầu bếp mỹ thực chuyên nấu cho tiên chủ Tiên triều Đại Càn làm ra đó.” Từ Phàm kêu gọi.

“Sư phụ, Toàn Long yến được làm từ Chân Long Đại La, có lẽ bọn ta ăn một miếng là no rồi.” Từ Cương nhìn bàn thức ăn này hơi đáng tiếc nói.

Toàn Long yến Chân Long Kim Tiên lần trước, dựa vào mấy ngàn năm tích lũy căn cơ rộng lớn như thiên địa của hắn cũng chỉ có thể miễn cưỡng ăn mấy món.

Bây giờ đổi thành Chân Long Đại La, hắn cảm giác ăn một miếng cũng đủ sặc.

“Các ngươi đừng kiêng kỵ, cứ yên tâm mà ăn.”

“Ta dám nói trong ba ngàn giới này, không ai có thể làm thịt rồng hơn ta.”

“Những món ăn này đã được nấu bằng những bí pháp đặc biệt, cho dù các ngươi đạt tới cực hạn, khí huyết hoặc sức mạnh tiên linh trong cơ thể có nhiều hơn nữa, thì sẽ được đổi thành một phương thức đặc thù cất giữ trong thân thể với tiên hồn của các ngươi.” Thiên Thực Kim Tiên bên cạnh cười ha hả nói.

Hắn đã đầu tư tất cả đam mê tích lũy bốn trăm triệu năm vào bàn thức ăn này, hiện tại hắn có thể làm ra món ăn đỉnh cao nhất.

“Thiên Thực đạo hữu, sau Toàn Long yến, ta sẽ tặng ngươi một nhóm nguyên liệu của Chân Long Đại La.” Từ Phàm cười cảm ơn.

“Vậy ta cũng không chối từ, nhìn chiều hướng của đại trưởng lão tông môn và Long tộc, sau này chắc chắn sẽ không thiếu nguyên liệu nấu ăn như vậy.”

“Đạo hữu hào phóng, ta cũng không thể keo kiệt, ta sẽ truyền tất cả bí pháp với tay nghề làm Toàn Long yến cho hai đệ tử Chân Tiên đạo Mỹ Thực của tông môn.” Thiên Thực Kim Tiên hào phóng nói.

Từ Phàm và Thiên Thực Kim Tiên nhìn nhau cười, mặc dù dáng vẻ của Thiên Thực Kim Tiên này hơi thô kệch, nhưng làm món ăn rất phù hợp với khẩu vị của Từ Phàm.

Đặc biệt là một đao cắt Chân Long Đại La đó, rất hoàn mỹ, rất phù hợp với thiên địa đạo vận, bảo Từ Phàm đi cắt một đao đó có lẽ cũng sẽ như vậy.

Cho nên người có thể cắt một đao Long tộc, tuyệt đối là người có thể giao tiếp.

Sau đó Thiên Thực Kim Tiên nói muốn đi xem năm Chân Long Đại La đó, muốn cân nhắc Toàn Long yến nên xuống đao như thế nào.

Từ Phàm đích thân đưa Thiên Thực Kim Tiên đến thế giới phong ấn Chân Long Đại La.

Không bao lâu sau, Từ Phàm lấy ra một vò rượu gốc Long tiên vừa mới gia tốc thời gian xong, trở lại trong tiểu thế giới mở tiệc chiêu đãi khách khứa.

“Tiếp tục khởi động đi.” Từ Phàm nhìn bàn đầy thức ăn Long tộc nói.

Sau đó mọi người mới chính thức bắt đầu hưởng thụ bàn Toàn Long yến này.

Bàn Toàn Long yến này không giống như Toàn Long yến Chân Long Kim Tiên ăn xuống toàn thân đều bộc phát sức mạnh như lần trước.

Lần này ăn vào khiến người ta cảm thấy như một hương vị rất ngon có thể say mê sâu trong tâm hồn.

Còn về các loại năng lượng ẩn chứa trong món ăn ngon, tất cả đều được ẩn trong cơ thể và tiên hồn một cách đặc biệt nhẹ nhàng.

Cho dù là người phàm thì cũng có thể ăn mấy miệng Toàn Long yến này.

Trong quá trình ăn, biểu cảm của Từ Phàm thay đổi mãnh liệt.

Từ Cương nhìn về phía Từ Phàm có chút khó tin nói: “Sư phụ, ta cảm giác được đại kiếp nạn Kim Tiên của ta sắp tới.”

Mọi người đang thưởng thức hương vị thơm ngon đột nhiên dừng lại, đều kinh ngạc nhìn về phía Từ Cương.

“Chẳng phải đã nói cần mười vạn năm sao?” Từ Nguyệt Tiên nghi ngờ nói.

“Chân Long Đại La có thể nghịch chuyển dòng sông thời gian, xác thịt đó có thể loại bỏ chức năng hạn chế thời gian cảnh giới.” Từ Phàm nói.

Vừa nãy Thiên Thực Kim Tiên đã nói với hắn như vậy, nói là thịt rồng chỉ có một tia khả năng, mà tỷ lệ của rượu Long tiên lớn gấp mấy lần thịt rồng.

“Vậy ngươi hãy ăn nhiều chút, như vậy mới có sức lực chống lại dòng sông thời gian rửa sạch.” Từ Phàm có chút an ủi nói.

Đối với Kim Tiên thông thường, đại kiếp nạn Kim Tiên chính là dòng sông thời gian giáng đến, rửa sạch tất cả mọi thứ của bản thân.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Từ Cương có chút vui mừng nói.

Vốn hắn đã chuẩn bị mười vạn năm lắng đọng bản thân đột phá Chân Tiên, nhưng không ngờ hôm nay lại có niềm vui bất ngờ như vậy.

Hắn biết mặc dù thăng cấp đến Kim Tiên vẫn không cách nào bảo vệ được sư phụ, nhưng đây cũng xem như là nhảy vọt được một bước.

Chương 1115: Giao dịch

Hôm nay, dòng sông thời gian vắt ngang khắp cả Ẩn Linh môn lại lần nữa xuất hiện.

Mặc dù dòng sông thời gian lần này không ngoạn mục như lần đó của Từ Phàm.

Nhưng cũng khiến cho Thiên Thực Kim Tiên làm khách trong tông môn thán phục không thôi, thăng cấp Kim Tiên có thể có dòng sông thời gian quy mô như vậy, chỉ cần có thể chống đỡ, nhất định là tồn tại thượng đẳng nhất trong Kim Tiên.

Trên hồ nước khổng lồ ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm chiêu đãi Thiên Thực Kim Tiên uống trà.

“Không ngờ đại trưởng lão còn là người am hiểu trà đạo, thất kính thất kính.” Bỗng nhiên Thiên Thực Kim Tiên có chút cung kính nói.

“Chỉ là lúc nhàn nhã cảm ngộ được mà thôi, có thể đến cảnh giới này cũng là cơ duyên trùng hợp.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

Thiên Thực Kim Tiên nhìn chén trà Đại đạo trước mặt hắn, nghĩ đến lão già ở Tiên triều Đại Càn, nói ra cũng đã rất lâu không gặp mặt rồi.

“Đúng rồi, Thiên Thực đạo hữu, vừa rồi chẳng phải ngươi nói Chân Long Đại La được ghi chép lại trong ba ngàn giới bị ăn mất mười con, trong đó có tám con là ngươi làm sao.”

“Tiên triều Đại Càn mạnh mẽ như thế, Chân Long Đại La mà quý tiên chủ ăn chắc chắn không chỉ có vậy đúng không.” Từ Phàm hơi nghi ngờ nói.

Thiên Thực Kim Tiên thưởng thức một ngụm trà Đại đạo, vẻ mặt say sưa nói: “Ta là ngự trù của tiên chủ, các món thịt rồng hắn ăn đều là do ta nấu.”

“Tính cả những con không được ghi chép lại, ta đã làm tổng cộng mười hai Chân Long Đại La.”

“Sau đó Long tộc thật sự không thể nhịn được nữa, đã tập trung sáu Tổ Long chính thống với một lão Tổ Long tự do ở vùng ngoài giới đánh một trận với tiên chủ.”

“Bọn họ đều có tổn thương, từ đó trở đi, tiên chủ không còn quang minh chính đại ăn Chân Long Đại La nữa.”

“Thỉnh thoảng có được cơ hội, chỉ có thể dùng Chân Long Kim Tiên.” Thiên Thực Kim Tiên thở dài nói.

“Nếu có một ngày đại trưởng lão bị Tổ Long chính thống của Long tộc dây dưa, có thể chuyển toàn bộ tông môn đến Tiên triều Đại Càn, tiên chủ có thể bảo vệ tông môn đại trưởng lão bình an.”

Đúng lúc này, pháp bảo truyền tin của Thiên Thực Kim Tiên đột nhiên vang lên, sau khi hắn lấy ra nhìn thoáng qua, đột nhiên hơi ngượng ngùng nói với Từ Phàm: “Đại trưởng lão, có thể thêm mấy bàn Toàn Long yến hay không, ta nguyện dùng năm trăm Huyền Hoàng chi khí để mua.”

“Thiên Thực đạo hữu, nếu ngươi xem ta là bạn thì đừng nói đến chuyện mua.”

Từ Phàm không cần đoán cũng biết tin tức Thiên Thực Kim Tiên nhận được là gì.

“Đại trưởng lão, ngươi cứ nhận năm trăm Huyền Hoàng chi khí này đi, không phải vì ta mà là vì tiên chủ triều ta.” Thiên Thực Kim Tiên không giải thích nhiều.

“Cắt nhân quả sao?” Từ Phàm nghi ngờ nói.

Thiên Thực Kim Tiên khẽ gật đầu.

“Vậy có thể dẫn ta đến xin quý tiên chủ mua mấy linh văn Tiên thiên hay không.”

“Ta đồng ý bỏ ra Chân Long Đại La, tất cả nhân quả đều do một mình ta gánh vác.” Từ Phàm nói.

“Vậy xin đại trưởng lão đợi một chút, để ta liên hệ với tiên chủ.” Thiên Thực Kim Tiên nói xong bắt đầu đùa nghịch pháp bảo truyền tin đó.

Lúc này, Từ Phàm cũng bị pháp bảo truyền tin đó hấp dẫn.

Hắn biết Tiên triều Đại Càn cách Mộc Nguyên Tiên giới bao xa, theo lý thuyết pháp bảo truyền tin cấp bậc Hậu thiên linh bảo hoàn toàn không liên lạc được với nơi đó.

Chỉ chốc lát sau, Thiên Thực Kim Tiên ngẩng đầu nói: “linh văn Tiên thiên trong tiên khố Đại Càn cũng không nhiều, nếu đại trưởng lão muốn.”

“Một Chân Long Đại La có thể đổi một linh văn Tiên thiên với một ngàn Huyền Hoàng chi khí.”

“Nhân quả bên trong sẽ do đại trưởng lão gánh vác, hy vọng có thể hiểu được.” Thiên Thực Kim Tiên nói.

Thân là ngự trù của tiên chủ Tiên triều Đại Càn, có tư cách có thể trực tiếp liên hệ với tiên chủ.

“Ta muốn đổi hai Chân Long Đại La.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

“Đại trưởng lão, ngươi đổi một con là được rồi, ngươi không cách nào chịu đựng được nhân quả của hai Chân Long Đại La đâu.” Thiên Thực Kim Tiên lắc đầu nói.

Từ Phàm đưa ra ánh mắt nghi hoặc.

“Tồn tại cảnh giới Đại La là trụ cột của tất cả chủng tộc đứng đầu ba ngàn giới, nếu như giết bậy làm thức ăn, ắt sẽ khiến cảnh giới Thánh Nhân trong tộc chú ý.”

“Ta cảm thấy hiện tại tông môn đại trưởng lão không cách nào chịu đựng được một Tổ Long chính thống trả thù.” Thiên Thực Kim Tiên khuyên nhủ.

“Còn có tông môn của đại trưởng lão đã lên sự kiện lớn của ba ngàn giới, thanh danh xem như nổi danh ba ngàn giới rồi.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên là sự kiện lớn đã xảy ra gần đây trong toàn bộ ba ngàn giới.

Sau khi Từ Phàm nhìn thấy tin liên quan đến hắn, ánh mắt hơi co rút lại, mặt lộ ra vẻ nghiêm túc.

Đặc biệt là nhìn thấy câu cuối cùng, yêu nghiệt Nhân tộc tái xuất, cả người đều không tốt.

“Đại trưởng lão, quả thật không ảnh hưởng lớn mấy, Mộc Nguyên Tiên giới nằm ở nơi hẻo lánh, người có thể đến gây chuyện rất ít.” Thiên Thực Kim Tiên nói.

“Thiên Thực đạo hữu, ta có thể xem pháp bảo truyền tin trong tay ngươi hay không.” Bỗng nhiên Từ Phàm nói.

“Cái này sao, cái này là Hậu thiên linh bảo Vạn Đạo Các đặc chế, chỉ cần ở trong ba ngàn giới thì đều có thể liên kết với nhau.”

“Giá bán là hai ngàn Huyền Hoàng chi khí.”

“Cái mà ta đang dùng là tạm thời điều từ trong nhà kho bảo vật của Tiên triều, quay về còn phải trả lại.” Thiên Thực Kim Tiên giải thích.

Từ Phàm không nói gì, chỉ chăm chú nhìn pháp bảo truyền tin cấp bậc Hậu thiên linh bảo trong tay.

Chỉ thấy vị trí trung tâm của pháp bảo truyền tin có một linh văn Tiên thiên hơi sáng lên trong mắt Từ Phàm.

Linh văn này như kết nối tất cả các khu vực trong ba ngàn giới.

“Thật sự không ngờ trong Vạn Đạo Các còn bán Hậu thiên linh bảo này.”

“Lấy Tiên Thiên chí bảo làm tiêu chuẩn, nối liền ba ngàn giới, quả nhiên là lợi hại.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Tiên chủ triều ta đã thèm muốn món Tiên Thiên chí bảo đó của Thiên Đạo Các rất lâu, chỉ tiếc Thiên Đạo Các nói giá nào cũng không bán.”

“Thiên Đạo Các chỉ dựa vào điều này, hàng năm đều kiếm được đầy bát.” Thiên Thực Kim Tiên nói.

Từ Phàm trả lại pháp bảo truyền tin Hậu thiên linh bảo cho Thiên Thực Kim Tiên, rồi nói một tiếng cảm ơn.

Đúng lúc này, pháp bảo truyền tin của Từ Phàm cũng vang lên.

Từ Phàm vừa nhìn là đồ tôn tốt Hàn Phi Vũ của hắn gửi tới.

Trong tin tức là báo cáo những chuyện hắn đã trải qua trong thời gian này.

Trong đó còn đặc biệt cảm ơn Từ Phàm đã luyện con rối máy móc Tiểu A cho hắn, nói nếu như không có Tiểu A, nói không chừng hiện tại hắn đã ở trong dòng sông thời gian đợi hồi sinh.

“Thiên sơn tuyệt địa, thú vị.” Nhìn những gì đồ tôn tốt trải qua, Từ Phàm sinh ra tò mò với tuyệt địa này.

Trong mắt hắn, đây là tuyệt địa gì chứ, rõ ràng chỉ là một nơi tốt để đệ tử luyện tập mà thôi.

Từ Phàm trả lời lại hắn bảo hắn hành sự phải cẩn thận, sau đó tiếp tục uống trà với Thiên Thực Kim Tiên.

Chính ngay lúc này, trên bầu trời Ẩn Linh môn lại xuất hiện một dòng sông thời gian ở xa xa.

“Tông môn của đại trưởng lão quả thật là nhân tài đông đúc, mới qua bao lâu, lại có hai vị đột phá đến cực hạn.” Thiên Thực Kim Tiên nhìn lên dòng sông thời gian tiêu chuẩn trên bầu trời nói.

“Đợi sau Toàn Long yến, Thiên Thực đạo hữu ở lại tông môn ta một thời gian, có lẽ đến lúc đó sẽ càng nhiều.” Từ Phàm cười rộ lên.

Dòng sông thời gian đó tản ra chấn động, có lẽ là nương tử của tứ đồ đệ mình.

Lúc này, một luồng lôi quang xuất hiện ở xa xa, cha vợ của Vương Hướng Trì xuất hiện.

Chương 1116: Tính là một nửa

Mộc Lôi thánh giả nước mắt lưng tròng nhìn dòng sông thời gian trên bầu trời.

Cảm nhận được hơi thở quen thuộc không thể quen thuộc hơn trong dòng sông thời gian, Mộc Lôi thánh giả khẩn trương đến mức hai tay nắm chặt lại.

Luồng khí tức như lôi đình không khống chế được mà phát ra bên ngoài.

“Thông gia, đừng lo lắng, xuống uống trà đi.”

Âm thanh nhiệt tình của Từ Phàm vang lên trên bầu trời, đồng thời cũng hiền hòa khắc chế khí thế mà Mộc Lôi thánh giả phát ra.

“Ha ha, đại trưởng lão chớ trách, nữ nhi của ta thăng cấp Kim Tiên khó tránh khỏi có chút khẩn trương.” Mộc Lôi thánh giả đáp xuống trên lâu chu của Từ Phàm.

“Với tích lũy mấy năm nay của quý thiên kim, chống lại dòng sông thời gian rửa sạch vẫn rất thoải mái.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, bóng dáng của Mộc Đại đã ở trong dòng sông thời gian, đang chịu đựng dòng sông thời gian rửa sạch.

Mặc dù trong lòng hiểu rõ nhưng Mộc Lôi thánh giả vẫn có chút khẩn trương.

Lúc cảm giác được nữ nhi của mình sắp thăng cấp Kim Tiên, hắn đã sử dụng Truyền Tống trận cự ly siêu xa đi tới Tiên vực Tinh Nguyệt.

“Đại trưởng lão, dùng chiến lực Kim Tiên dễ dàng trấn áp năm Chân Long Đại La, trấn áp toàn bộ Long Tiên cung, bội phục, bội phục!” Mộc Lôi thánh giả thán phục nói.

Mặc dù trước đó hắn ủng hộ nữ nhi của mình nên duyên với tiểu tử thối đó, nhưng với thực lực của Ẩn Linh môn lúc ấy, trong lòng khó tránh khỏi sinh ra cảm giác nữ nhi sẽ thiệt thòi.

Nhưng không ngờ mới trôi qua bao nhiêu năm, bây giờ bản thân phải ngẩng đầu lên nhìn sư phụ con rể này.

“Long tiên cung khinh người quá đáng, không muốn nó ở trên đầu tông môn ta, cho nên chỉ có thể dạy cho chút bài học.” Từ Phàm nói xong trong tay xuất hiện một gói thịt rồng sấy.

“Thông gia, đến cũng đã đến rồi, lấy gói thịt rồng sấy đi.” Từ Phàm nhiệt tình nói.

“Ha ha, đa tạ đại trưởng lão, vậy ta cung kính không bằng Tuân lệnh.” Mộc Lôi thánh giả cười nhận lấy gói thịt rồng sấy đó.

Hắn có mấy người bạn tốt ở Tiên triều Đại Càn, cho dù là bán hay tặng thứ này thì đều là lựa chọn thượng phẩm tuyệt hảo.

Dòng sông thời gian trên bầu trời Ẩn Linh môn vẫn không ngừng rửa sạch tiên hồn của Mộc Đại.

Biểu cảm thoải mái như ban đầu của tiên hồn Mộc Đại dần trở nên nặng nề.

“Đừng căng thẳng, không sao đâu!” Từ Phàm thấy Mộc Lôi thánh giả lại khẩn trương, lần nữa an ủi.

“Lúc ta thăng cấp Kim Tiên, suýt chút nữa không chịu nổi dòng sông thời gian cuối cùng rửa sạch.”

“Lúc đại trưởng lão thăng cấp Kim Tiên cũng có lĩnh hội đúng không. Đoạn cuối cùng, dòng sông thời gian rửa sạch là mãnh liệt nhất.” Mộc Lôi thánh giả nói.

Nghe vậy, Từ Phàm chỉ có thể lộ ra biểu cảm đồng cảm sâu sắc.

Dù là Từ Phàm hay Từ Cương vừa thăng cấp Kim Tiên, dường như đều không có cảm giác quá lớn đối với việc rửa sạch của dòng sông thời gian.

Lúc này dòng sông thời gian trên Ẩn Linh môn đã mãnh liệt dâng lên.

Đúng lúc này Mộc Đại xuất ra hai món Hậu thiên linh bảo kiểu phòng ngự gia trì trên tiên hồn bản thân, triệt tiêu dòng sông thời gian rửa sạch.

“Ta không nhớ rõ đã đưa Hậu thiên linh bảo phòng ngự cho Đại Nhi?” Trong miệng Mộc Lôi thánh giả lẩm bẩm, sau đó trong tay hắn xuất hiện một món Hậu thiên linh bảo phòng ngự, là hắn chuẩn bị cho Mộc Đại dùng ở giây phút quan trọng.

“Hai món Hậu thiên linh bảo đó là con rể tốt của ngươi tặng.”

“Nói là không thể để nương tử sống những ngày tháng khổ sở.” Từ Phàm cười nói.

Nghe vậy, Mộc Lôi thánh giả hơi xấu hổ, nhớ đến biểu hiện của hiền rể ở tiền tuyến.

Đợt cuối cùng dòng sông thời gian rửa sạch chấm dứt, bóng dáng mờ ảo của dòng sông thời gian trên Ẩn Linh môn biến mất, chỉ còn lại Mộc Đại đã trở thành Kim Tiên.

Sau đó, Vương Hướng Trì xuất hiện trên bầu trời, ôm chặt lấy Mộc Đại trong sự phấn khích.

“Đại Nhi, cuối cùng ngươi cũng đột phá đến Kim Tiên, thật không dễ dàng.” Vương Hướng Trì cảm khái nói.

Uống trà Huyền Hoàng Ngộ Đạo, lại ăn Toàn Long yến Chân Long Kim Tiên.

Mấy ngày trước lại ăn Toàn Long yến Chân Long Đại La dùng bí pháp đặc chế, lúc này mới thăng cấp đến Kim Tiên.

Thật sự khiến Vương Hướng Trì cảm thấy có chút không dễ dàng.

“Khụ khụ!”

Trên bầu trời vang lên tiếng ho khan của Mộc Lôi thánh giả.

“Cha, sao ngươi lại đến đây?” Sau khi Mộc Đại nhìn thấy Mộc Lôi thánh giả, vui vẻ hỏi.

“Con gái ngốc, ngươi thăng cấp Kim Tiên, cha ngươi có thể không đến sao?” Mộc Lôi thánh giả nói xong, giao Hậu thiên linh bảo phòng ngự đã chuẩn bị cho Mộc Đại.

“Cha, ta cũng sắp thăng cấp lên Kim Tiên, không biết có quà hay không.” Vương Hướng Trì nhìn cha vợ của mình nói.

Hắn không thiếu chút Hậu thiên linh bảo đó, chỉ là cảm giác không lấy chút gì từ trong tay cha vợ thì trong lòng không thoải mái.

“Không, nhưng ngươi thăng cấp Kim Tiên, ta có thể tặng ngươi hai món Tiên Khí hàng đầu.”

Mộc Lôi thánh giả nói xong lại nhìn về phía Mộc Đại.

“Sau khi thăng cấp Kim Tiên cũng không nên lơi lỏng, thành tựu Đại La mới có thể vĩnh hằng.”

Mộc Lôi thánh giả dặn dò xong, lập tức chào tạm biệt Từ Phàm rời đi, hiện tại hắn vẫn phải trấn giữ tiền tuyến, để lại chân thân trong thời gian dài dễ có vấn đề.

“Cha ngươi vẫn như trước đây!” Vương Hướng Trì cảm khái nói.

“Chẳng phải là lần trước không cho ngươi một thanh Hậu thiên linh bảo thôi sao, vậy mà lại khiến ngươi nhớ đến bây giờ!” Mộc Đại trợn

Vương Hướng Trì một cái.

Lúc này Mộc Đại dẫn theo Vương Hướng Trì đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Bái kiến đại trưởng lão, ta có thể thăng cấp Kim Tiên, toàn bộ là dựa vào đại trưởng lão ban thưởng.” Mộc Đại hơi xấu hổ nói.

Vốn nàng cảm thấy cách Kim Tiên chỉ còn một bước, nhưng không ngờ tiêu hao rất nhiều tài nguyên mới thăng cấp lên Kim Tiên, đúng là hơi phí sức.

“Không sao, tư chất kém một chút cũng không có gì, người bên cạnh ngươi còn không bằng ngươi mà.” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Sư phụ, ta đã chạm tới cảnh giới Kim Tiên.” Vương Hướng Trì ở bên cạnh nói.

“Sao ngươi không nói đại sư huynh của ngươi thăng cấp đến Kim Tiên.” Vương Hướng Trì lại nhận được một cái liếc mắt.

“Ngươi hãy dẫn theo Mộc trưởng lão trở về củng cố tu vi.”

“Sau khi ngươi hơi ổn định, hãy đến nhà kho bảo vật của tông môn nhận một vò rượu, sẽ có ích cho tu vi sau này của ngươi.” Bỗng nhiên Từ Phàm nghĩ đến gì đó, dặn dò Vương Hướng Trì nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

...

Vô Vọng Tiên giới, phân thân số hai với Lý Huyền Đạo đứng bên ngoài bí tàng Tiên Đế.

Lúc này phân thân số hai đã là cảnh giới Kim Tiên, trận pháp cũng thăng cấp lên trận pháp thần sư.

Phân thân số hai cẩn thận chu đáo với trận pháp bên ngoài bí tàng Tiên Đế, trong miệng vẫn luôn lẩm bẩm mấy lời nói không đơn giản.

“Sư phụ số hai, ngươi có thể giải trận pháp này không.” Lý Huyền Đạo ở bên cạnh chờ đợi.

Nếu như không thể giải thì cố gắng mấy năm nay vô ích rồi.

“Có chút vấn đề, nhưng không lớn!”

“Ta cần thời gian để phá bỏ trận pháp bên ngoài bí tàng Tiên Đế này, sau đó sẽ tiến vào trận pháp của bí tàng Tiên Đế.”

“Hay là cưỡng ép phá trận, khoảnh khắc phá giải mở ra, bảo vật bên trong có thể sẽ bị truyền tống đến dòng chảy ngược thời gian, như vậy thì sẽ chẳng được gì cả.” Phân thân số hai giải thích.

“Ban đầu người bố trí trận pháp rất cẩn thận, hơn nữa trình độ của trận pháp đó e là thuộc về đỉnh phong của ba ngàn giới.”

“Trận pháp này có thể cũng chỉ có mấy người trong ba ngàn giới có thể phá giải.”

“Hiện tại ta miễn cưỡng chỉ được xem là một nửa.”

“Bồ Đào, rót Huyền Hoàng chi khí cho ta.”

Chương 1117: Hoàng Sơn

Một hòn đảo khổng lồ đang dần hình thành bên cạnh Ẩn Linh đảo.

Đây là nơi Từ Phàm chuẩn bị dùng để chiêu đãi Toàn Long yến Chân Long Đại La.

Từ Phàm nhìn hòn đảo chậm rãi hình thành trên bầu trời, không biết đang nghĩ gì.

“Bồ Đào, hoàn toàn điều khiển được cơ thể mới luyện cho ngươi chưa.” Bỗng nhiên Từ Phàm mở miệng hỏi.

“Chủ nhân, cơ thể mới đã được ta phát triển chín mươi lăm phần trăm, năm phần trăm còn lại phải mất nửa năm để từ từ phát triển đến giới hạn.” Bồ Đào trả lời.

“Chín mươi lăm đã đủ rồi.” Từ Phàm gật đầu.

Lúc này, bóng dáng ông lão tóc trắng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Lão đệ, ngươi thật sự định tặng tất cả Đại La Nhân tộc mỗi người một gói thịt rồng sấy sao.” Ông lão tóc trắng hơi đau lòng nói.

Nhân tộc có hơn một trăm ba mươi Đại La, mỗi người một gói thịt rồng sấy thì sẽ tiêu hao ít nhất hai mươi ngàn cân thịt rồng.

“Lão ca, chỉ là hạt cát trong sa mạc mà thôi, đừng đau lòng, sau này chúng ta sẽ có thứ tốt hơn." Từ Phàm nhếch miệng cười.

Hắn dùng vò rượu gốc Long tiên từ chỗ Thiên Thực Kim Tiên nhận được một bí văn.

Tiên chủ của Tiên triều bọn họ đã ăn thịt Tổ Long, mặc dù chỉ là cấp bậc Chuẩn Thánh nhưng hiệu quả lại rất nghịch thiên.

Sau khi làm Tổ Long thành Toàn Long yến, Kim Tiên ăn vào có thể giúp siêu thoát trong dòng sông thời gian.

Cho nên, dựa vào điều này, Từ Phàm đã suy nghĩ hắn chuẩn bị đối đầu với Long tộc.

Chỉ cần dùng Tiên thiên linh bảo giấu toàn bộ tông môn ẩn trong tinh vực, cho dù là Tổ Long chính thống cũng không cách nào tìm được.

"Chẳng lẽ lão đệ muốn ăn thịt Tổ Long đến tập kích tông môn chúng ta sao?" Ông lão tóc trắng nói.

"Cũng không phải không thể, chỉ là tiêu hao hơi lớn." Từ Phàm vuốt cằm nói.

Mặc dù hắn có thể dùng Huyền Hoàng chi khí tạm thời che đậy hệ thống, nhưng tiêu hao khiến Từ Phàm nhìn thôi cũng không khỏi rơi nước mắt.

Với tất cả Huyền Hoàng chi khí hiện có của tông môn, chỉ có thể giúp hắn duy trì một khắc.

"Lão đệ, Long tộc vốn không phải có chút thực lực như bề ngoài, nếu thật sự xé rách mặt ngoài, không chết không thôi với Long tộc, sẽ dễ..." Ông lão tóc trắng khuyên nhủ.

"Yên tâm đi lão ca, với tính cách cẩn thận của ta, sao có thể làm ra chuyện không sáng suốt như vậy được." Từ Phàm lập tức nở nụ cười.

Từ Phàm đã nghĩ kỹ sách lược đối phó với Tổ Long Long tộc.

Đó chính là chơi trốn tìm, nhìn chằm chằm trước, sau đó Từ Phàm trực tiếp đưa Tổ Long vào tinh vực.

"Vậy thì được, nhưng nếu lần này các ngươi muốn đi, cũng không thể bỏ lại ta và đồ đệ của ta." Ông lão tóc trắng hơi oán giận nói.

Lúc trước Ẩn Linh môn rời đi không dẫn theo hắn, hắn đã lẩm bẩm rất lâu.

“Tất nhiên rồi, bây giờ toàn bộ Mộc Nguyên Tiên giới, ai mà không biết quan hệ giữa hai nhà chúng ta.” Đang lúc Từ Phàm định mời ông lão tóc trắng ăn một bữa Toàn Long yến.

Bầu trời nơi Ẩn Linh môn bắt đầu thay đổi, một luồng khí tức khác thường từ trên bầu trời đè xuống.

Bỗng nhiên Từ Phàm nhìn lên bầu trời, hai mắt híp lại.

Trong lòng dặn dò, để Bồ Đào chuẩn bị rót Huyền Hoàng chi khí cho hắn giải phong hệ thống bất cứ lúc nào.

ông lão tóc trắng cũng cảm giác được luồng khí tức đó.

“Chuẩn Thánh xa lạ!” Sắc mặt ông lão tóc trắng khẽ thay đổi, bắt đầu thầm gọi lão đại, lão nhị, lão tam.

Lúc này một đám mây cát tường từ trên bầu trời từ từ rơi xuống, một nam tử trung niên mặc đạo bào với diện mạo bình thường đứng trên đám mây đó.

Nụ cười hiền hòa mang lại cho người ta cảm giác dễ tiếp cận.

Nhưng càng như vậy thì trong lòng Từ Phàm càng đề phòng.

“Ngươi chính là đại trưởng lão Từ Phàm của Ẩn Linh môn sao?” Nam tử cười nhìn về phía Từ Phàm mở miệng nói.

“Trước khi ta đến vốn định chào hỏi ngươi, nhưng bất đắc dĩ không có phương thức liên lạc của ngươi, để Thiên Đỉnh thương hội truyền tin thay ta có vẻ có chút không chính thức cho nên ta không thông báo đã đích thân đến đây.”

“Đây là thiệp bái của ta, ba ngày sau ta sẽ chính thức đến thăm quý tông môn.”

“Hoàng Sơn, trưởng lão nội môn, Thái Thủy tông môn.” Nam tử nhếch miệng cười nói.

“Tiền bối, bọn ta không có nhiều quy củ như vậy, ngươi có thể đến đây là vinh hạnh của tông môn ta, mời vào Nghênh Khách điện.” Từ Phàm mời nói.

Đồng thời còn bảo Bồ Đào bày ra những thứ sáng nhất của Ẩn Linh môn.

Lúc này, cửa Ẩn Linh môn được mở hết ra, đệ tử tạm thời được gọi đến, trong nháy mắt đứng xếp hàng ở bên cạnh cửa lớn.

Đại đạo ngưng tụ từ Huyền Hoàng chi khí pha loãng trải từ trong cửa lớn ra bên ngoài, kéo dài đến khu vực của Từ Phàm.

“Hoàng Sơn tiền bối, mời!”

Trên bầu trời vang lên niềm vui chào đón, mỗi một đạo phù đều phù hợp với quy luật của thiên địa.

Hoàng Sơn nghe được âm nhạc hơi ngây ra, sau đó chậm rãi đi theo Từ Phàm đến Nghênh Khách điện thông qua Huyền Hoàng đại đạo.

“Không biết Hoàng Sơn tiền bối đến tông môn ta có việc quý gì.” Từ Phàm hỏi, trong lời nói rất khách sáo.

Vừa rồi Từ Phàm đã cảm giác được một chút, cho dù là che giấu hệ thống hắn thăng cấp đến cảnh giới Đại La, hình như cũng chỉ có thể bảo vệ được cái mạng nhỏ này ở trong tay người trước mắt.

“Ta đến đây là muốn mời đại trưởng lão tham gia khảo nghiệm nhập môn của Thái Thủy môn ta.”

“Nếu thông qua thì có thể trở thành đệ tử nội môn.”

“Có lẽ nơi này đại trưởng lão chưa từng nghe qua Thái Thủy môn, nhưng không quan trọng, ta dẫn ngươi đi dạo một vòng thì ngươi có thể hiểu được Thái Thủy môn tồn tại như thế nào.”

Hoàng Sơn nhẹ nhàng giơ tay lên, dường như Hoàng Sơn và Từ Phàm đã vượt qua hàng ngàn thời không trong Nghênh Khách điện, xuất hiện trước một sơn môn.

“Thái Thủy môn chính là tông môn Thánh Nhân đầu tiên của Nhân tộc khi mới sinh ra thành lập, sau đó đã từ từ mở rộng đến toàn bộ ba ngàn giới.”

“Bây giờ, Thái Thủy môn ta đã mở ra một khu vực ở vùng ngoài giới, làm đầu cầu của ba ngàn giới, thủ vệ của khắp cả Nhân tộc.”

“Trước mắt với thiên tư và chiến lực mà đại trưởng lão biểu hiện ra đã có tư cách trở thành đệ tử Thái Thủy môn.” Hoàng Sơn nhẹ giọng nói, sau đó lập tức dẫn Từ Phàm đi vào trong sơn môn.

“Tiền bối, trong một hơi thở ngươi đã dẫn ta đến vùng ngoài giới sao?” Từ Phàm cảm nhận hoàn cảnh xung quanh, hơi khiếp sợ.

Theo phân tích lĩnh vực hiện tại của mình, tất cả mọi thứ xung quanh là sự tồn tại thực tế nhất.

“Những bàng môn tiểu đạo có thể nói là thật, cũng có thể nói là giả, tất cả đều nằm trong ý niệm của ngươi.”

Sau đó hai người họ lập tức bước vào trong Thái Thủy môn.

“Hoàng Sơn trưởng lão lại dẫn đệ tử mới nhập môn, chúc mừng chúc mừng!”

Bên cạnh Thái Thủy môn có một đội chiến sĩ hộ vệ cấp bậc Đại La mặc áo giáp, trên thân tản mát ra khí tức Chuẩn Thánh.

Dưới chân của Chuẩn Thánh có một chú chó vàng, vừa nãy nói chuyện chính là chú chó đó.

“Hoàng Sơn trưởng lão, trong tất cả trưởng lão chiêu sinh của Thái Thủy môn chúng ta, ngươi là lợi hại nhất, chưa đến ngàn năm đã dẫn hai người trở về.” Chú chó vàng chạy đến bên cạnh chân Hoàng Sơn thè lưỡi ha ha nói.

Thủ vệ bên cạnh đều đứng nghiêm túc giống như từng pho tượng điêu khắc.

Hình thành nét đối lập rõ rệt với chú chó vàng đó.

Từ Phàm nhìn chú chó vàng, sắc mặt khẽ khiếp sợ.

Vậy mà lại là chó vàng Kim Tiên, hơn nữa khí tức tản mát ra trên thân cực kỳ dày đặc.

“Vẫn là chủ nhân của ngươi thông minh, để ngươi ở đây khiến hắn tiết kiệm được rất nhiều lời.” Hoàng Sơn cười xong lấy một khúc xương ném cho chú chó vàng.

Chương 1118: Thái Thủy môn

Sau khi bước vào sơn môn là một đạo trường rộng lớn.

Từ Phàm nhìn thấy mấy đệ tử Thái Thủy môn đang luận bàn trong đạo trường.

Mặc dù đều là Hợp Thể kỳ, nhưng Từ Phàm cảm thấy chiến lực mà bọn họ thể hiện có thể có bảy phần nếu bản thân cùng cấp bậc.

“Hoan nghênh Hoàng Sơn trưởng lão trở về tông môn, xin ngươi hãy ban quyền hạn cho vị khách tạm thời bên cạnh.”

Một giọng nói nhẹ nhàng vang lên.

Từ Phàm nhìn về phía giọng nói đó, dường như nhìn thấy một nữ nhân dung hợp tất cả vẻ đẹp của Nhân tộc.

“Trao quyền đệ tử nội môn tạm thời.” Hoàng Sơn nhẹ nhàng nói.

Sau đó lại quay đầu nhìn về phía Từ Phàm.

“Đại trưởng lão đừng lo lắng, để ta dẫn ngươi đi dạo một vòng trong Thái Thủy môn rồi đưa ngươi trở về Mộc Nguyên Tiên giới.” Hoàng Sơn nói.

“Tất nhiên là ta có thể tin tưởng Hoàng Sơn tiền bối.” Từ Phàm cười gật đầu nói.

Hắn đã nhận được những tin tức của Thái Thủy môn từ chỗ của Bồ Đào, chỉ có một câu, đó là tông môn sớm nhất và mạnh nhất của Nhân tộc.

Kể từ khi Nhân tộc ra đời đến bây giờ, đã âm thầm bảo vệ Nhân tộc trong ba ngàn giới, cũng mang số mệnh của toàn bộ Nhân tộc ba ngàn giới.

Chính ngay lúc này, có một cô bé với bím tóc nhỏ trông giống như búp bê sứ bay đến bên cạnh Hoàng Sơn.

“Hoàng Sơn bá bá, ngươi có mang theo quà cho ta không?” Giọng nói non nớt vang lên.

“Sao ta có thể quên quà của Vân Nhi được.” Hoàng Sơn nói xong, lấy ra một chú mèo con tỏa ra ánh sáng trắng thánh thiện, đặt nó trong vòng tay của cô bé.

“Đa tạ Hoàng Sơn bá bá!” Cô bé nói xong, vui vẻ chạy về phía xa xa.

“Hoàng Sơn tiền bối, thân phận của bé gái vừa rồi nhất định rất cao quý đúng không.” Từ Phàm nhìn thấy bóng lưng vui vẻ của cô bé nói.

“Cha là Tiên Đế, mẹ là một Thiên Tôn tự do trong ngoài giới.”

“Nhưng đều không chăm đứa nhỏ mà để ta nuôi dưỡng.” Hoàng Sơn cười ha hả nói, khí tức trên người vô cùng ấm áp.

Lúc này, hai người họ đi đến một đại điện.

“Đại trưởng lão, bây giờ có muốn tham gia khảo nghiệm nhập môn của Thái Thủy môn bọn ta hay không, dù không qua được cũng sẽ có một phần quà.” Hoàng Sơn nói.

Lúc này hiện lên trước mắt Từ Phàm hình như là một cánh cửa dẫn tới vực sâu.

“Hoàng tiền bối, quả thật ta vốn không muốn gia nhập quý tông môn, nhưng cũng không muốn đắc tội với các ngươi.”

“Cho nên khảo nghiệm thì cho qua đi, tiền bối có thể đi dạo một vòng ở nơi xuyên truyền thuyết này với ta, ta đã rất thỏa mãn rồi.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

“Không sao, chúng ta cứ xem như là kết thiện duyên, dù sao với thiên phú của đại trưởng lão, sau này ở vùng đất ngoài giới này cũng sẽ thường xuyên đến tông môn bọn ta làm khách.” Hoàng Sơn hiền hòa nói.

“Lẽ nào ngươi không muốn biết quà của Thái Thủy tông môn là gì sao?”

Một tấm gương xuất hiện trước mặt Từ Phàm, tỏa ra khí tức của Hậu thiên linh bảo.

“Đây là Hậu thiên linh bảo có thể truyền tin ở ba ngàn giới sao?” Từ Phàm nhìn tấm gương này nói.

“Chuẩn xác mà nói là pháp bảo truyền tin cấp cao nhất, luôn được miễn phí ở ba ngàn giới, miễn Huyền Hoàng chi khí của cả ngàn năm.”

“Chỉ cần đại trưởng lão có thể tham gia kiểm tra của tông môn thì sẽ tặng ngươi.” Hoàng Sơn nói.

“Bài kiểm tra nhập môn đó rất quan trọng sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đây là bài kiểm tra mà sau này mỗi người muốn tiến vào vùng đất ngoài giới đều phải tham gia, có lợi ích rất lớn cho việc sau này ngươi tiến vào vùng đất ngoài giới.”

“Tin rằng tông môn mang số mệnh của cả Nhân tộc sẽ không lừa gạt ngươi, hẳn có thể giúp ngươi hiểu rõ ba ngàn giới hơn.” Hoàng Sơn nói.

“Có tốn thời gian không, phía bên Mộc Nguyên Tiên giới vẫn còn rất nhiều chuyện, nếu tốn thời gian, đợi ta xử lý xong rồi đến tham gia bài kiểm tra này cũng không muộn.” Từ Phàm nói.

“Chỉ là trong nháy mắt mà thôi, không chậm trễ thời gian của đại trưởng lão đâu.”

Nghe Hoàng Sơn trả lời, Từ Phàm bước một bước vào bài kiểm tra nhập môn đó.

Sau đó trong nháy mắt lại đi ra, mặt mày nghiêm túc nhìn về phía Hoàng Sơn.

“Mấy thứ này đều là thật sao!”

“Đúng vậy.”

“Đưa tấm gương đó cho ta, đi với ngươi, ta cảm thấy như đang bị lừa.” Từ Phàm thở ra một hơi thật mạnh.

Hoàng Sơn cười rồi đưa tấm gương cho Từ Phàm.

“Đưa ta trở về đi, sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ gặp lại nhau.”

Biểu cảm của Từ Phàm giống như bị lừa mấy ngàn Huyền Hoàng chi khí vậy.

“Có muốn ta đưa ngươi đến nơi khác xem xem không, phải biết rằng lần sau chúng ta gặp lại nhau không biết sẽ là khi nào.” Hoàng Sơn khách sáo nói.

“Nói nhanh cũng nhanh, nói chậm cũng chậm, nếu có thể, tốt nhất là đừng gặp.” Từ Phàm nói.

“Có những việc không tránh được! Ba ngàn giới chỉ là bến cảng.” Hoàng Sơn cười ha hả nói, nhìn biểu cảm của Từ Phàm như khiến hắn nghĩ đến mấy tộc yêu nghiệt lúc trước hắn tuyển vào Thái Thủy môn.

Sau khi thông qua kiểm tra của tông môn đều có phản ứng này, sau đó chẳng phải đều gia nhập vào Thái Thủy môn sao.

“Đúng rồi, trước khi đi hỏi ngươi một câu, ngươi biết đảo Vạn Thanh, vùng đất ngoài giới không?” Bỗng nhiên Từ Phàm nhớ đến gì đó nên hỏi.

“Biết, cách nơi này không xa, nhưng đã đóng cửa một thời gian dài, người ngoài không thể vào.”

“Nhưng ngươi yên tâm, đảo Vạn Thanh là nút thắt quan trọng để bảo vệ ba ngàn giới, nếu như có nhân quả dây dưa với ngươi thì cũng không phải là chuyện xấu.” Hoàng Sơn nói có ý sâu sắc.

“Ha ha!”

“Tên của chủ nhân đảo Vạn Thanh là gì.” Từ Phàm lại hỏi.

“Thanh Thu Thiên Tôn, nhưng tốt nhất ngươi nên ít đọc cái tên này ở ba ngàn giới, vì sẽ dễ gây ra tai họa.” Hoàng Sơn nói.

Chính ngay lúc này, có một âm thanh lớn truyền đến từ thần điện trên đỉnh núi.

Giống như ba ngàn đạo pháp bản nguyên, lại giống như vũ trụ sơ khai, thiên địa hỗn độn ban đầu.

Từ Phàm nghe thấy âm thanh này biểu cảm dần trở nên say sưa, như một nhạc sĩ nghe được bài hát tươi đẹp nhất thế gian.

“Thánh Nhân truyền đạo mỗi tháng một lần, muốn nghe thì có thể liên lạc ta bằng tấm kính đó, ta sẽ dẫn ngươi qua đó nghe.” Hoàng Sơn cười nói.

“Tạm biệt, không bao giờ gặp lại!”

Sau khi nghe Thánh Nhân truyền đạo, Từ Phàm vẫy tay chào Hoàng Sơn, sau đó được đưa về Mộc Nguyên Tiên giới.

Trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm nhìn kính truyền tin Hậu thiên linh bảo trong tay, chìm vào suy tư.

“Hắn trong nháy mắt đưa ta đến vùng đất ngoài giới như thế nào vậy.” Từ Phàm nghĩ mãi không ra.

Cho dù hiện tại hắn là chủ lưu đại đạo tinh thông ba ngàn giới, cũng không nghĩ ra có cách nào có thể làm được như Hoàng Sơn.

“Sư phụ, tiền bối vừa nãy biến mất cùng ngươi đâu rồi?” Từ Cương hỏi.

“Hắn đã trở về nơi hắn nên về rồi.” Từ Phàm nói xong lại chìm vào trong suy nghĩ.

Từ Phàm cảm thấy như bản thân đã bị dẫn dắt từ khi Hoàng Sơn đến đây cho đến khi đưa hắn trở về Mộc Nguyên Tiên giới.

Từ sau khi hắn tiến vào thế giới đó, đây là lần đầu tiên hắn có cảm giác này.

“Sư phụ có gì lo lắng, có tiện nói cho đồ nhi nghe hay không.” Từ Cương nhìn biểu cảm của Từ Phàm nói.

“Không sao, chỉ là cảm khái trong ba ngàn giới này không có thứ gì là dư thừa cả.” Từ Phàm có cảm giác.

Bây giờ cảm giác của Từ Phàm cứ như kinh doanh một công ty đang thuận buồn xuôi gió trong thành nhỏ.

Bỗng nhiên có một ngày, có năm trăm người đến tìm hắn, chỉ vào năm trăm người còn lại rồi nói với Từ Phàm: “Nhìn đi, đây chính là đối thủ sau này của ngươi.”

Chương 1119: Giao dịch

Từ Phàm đang ngồi trong tiểu viện nghịch Hậu thiên linh bảo bảo kính truyền tin lấy được từ Nguyên Thuỷ môn.

Nhìn tiêu đề đại sự đã xảy ra gần đây trong ba ngàn giới, đột nhiên có cảm giác quen thuộc kiếp trước.

“Đây cũng coi như là mạng lưới liên lạc rồi .” Từ Phàm nhìn nội dung trong gương nói.

Lúc này, hắn nhìn gần đây xem có thể gặp được người để thêm không.

Chuẩn Thánh tóc đỏ Nhân tộc, Vạn Đạo các, Thiên Đỉnh thương hội, mặt khác còn có Chuẩn Thánh mấy dị tộc đứng đầu Mộc Nguyên Tiên giới.

Lúc này, một tin tức truyền đến.

Thì ra là Chuẩn Thánh Nhân tộc muốn kết bạn với Từ Phàm.

Theo sau, Vạn Đạo các và Thiên Đỉnh thương hội cũng gửi lời mời kết bạn.

“Thứ này không có chức năng ẩn giấu à, nếu không khi bị kẻ thù đuổi giết, dùng thứ này định vị thì phiền toái lắm.” Từ Phàm nhàn nhã nói.

“Có thể, chỉ cần chủ nhân đồng ý là có thể thiết lập thành trạng thái ẩn thân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Thì ra này bên trong bảo kính truyền tin này có khí linh, chỉ là Bồ Đào ghét bỏ tính lực quá thấp, không thể tận tâm tận lực phục vụ cho chủ nhân, cho nên liền thuận tay cắn nuốt rồi tiếp quản luôn.

“Thiết lập lại đi, lỡ đâu con Tổ Long kia tới mà có thứ này thì dễ bị định vị lắm.” Từ Phàm xua tay nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm chợt giật mình.

“Ta đây có nên kêu Hoàng Sơn trở về, bảo hắn giải quyết chuyện con Tổ Long kia không nhỉ?”

Lúc này, Từ Phàm lấy ra bảo kính gửi đi một tin tức cho Hoàng Sơn.

Lúc lấy được bảo kính, bên trên đã có cách thức liên lạc với Hoàng Sơn.

“Chuyện của mình tự mình giải quyết, một Chuẩn Thánh mà thôi, lại không phải Tổ Long chính thống tự mình xuất động.”

“Ngươi là đệ tử nội môn dự định của Nguyên Thuỷ môn ta, tin tưởng thực lực của chính mình đi.”

Giọng nói dịu dàng mà lại khích lệ của Hoàng Sơn làm Từ Phàm ngắt truyền tin.

“Xem ra có vài thứ vẫn là không lược bớt được .” Hắn ngẩng đầu nhìn về bầu trời nơi xa nói.

Lúc này, Bồ Đào báo cáo, người giao dịch đến từ Tiên triều Đại Càn lại đây đã tới Mộc Nguyên Tiên giới, ngay sau đó là có thể ngồi Truyền Tống Trận cự ly siêu viễn tới Ẩn Linh môn.

“Cuối cùng cũng tới ~ kêu Thiên Thực Kim Tiên, chúng ta qua đó tiếp đãi một chút.”

Từ Phàm thông qua Thiên Thực Kim Tiên giao dịch với Tiên triều Đại Càn một Chân Long Đại La, người bên kia tới đây nhận hàng.

Trong Nghênh Khách điện, hai Đại La thánh giả đến từ Tiên triều Đại Càn cung kính tiếp nhận tiểu thế giới phong ấn Chân Long Đại La cùng một Tiên khí không gian đặc thù trong tay Từ Phàm.

“Cơ thể Chân Long Đại La ít tổn thương, long căn dùng bí pháp bảo tồn cực kỳ hoàn chỉnh, có thể giao dịch.” Một Đại La thánh giả trong đó gật đầu nói.

“Lúc lấy thịt ta để riêng lại một con không động đến, chính là để tiện cho các ngươi giao dịch.” Thiên Thực Kim Tiên ở bên cạnh cười nói.

Hắn thúc đẩy đơn này, sau khi trở về Tiên chủ Đại Càn nhất định sẽ khen thưởng, quan trọng nhất chính là còn lấy được truyền thừa của Đại trưởng lão Ẩn Linh môn, một công đôi việc.

Nhận lấy Long Hậu Đại La, Đại La thánh giả bên cạnh lấy ra một linh văn Tiên thiên bị phong ấn.

“Đại trưởng lão, mời kiểm hàng.”

Từ Phàm nhận lấy linh văn Tiên thiên bị phong ấn, sau khi xem xét một phen, hài lòng gật đầu.

Tuy rằng miễn cưỡng đạt tới trình độ linh văn Tiên thiên, nhưng đối với Từ Phàm ở giai đoạn hiện tại hoàn toàn là đủ dùng.

Từ Phàm gật đầu, sau đó lại nhận lấy một ngàn tinh Huyền Hoàng chi khí từ trong tay Đại La thánh giả kia.

Sau khi giao dịch xong, Từ Phàm khách khí mời hai vị Đại La này ăn một bữa Toàn Long yến cấp Chân Long Đại La.

Sau một bữa Toàn Long yến, hai vị Đại La mặt đầy tươi cười từ biệt với Từ Phàm và Thiên Thực Kim Tiên rồi rời đi.

Từ Phàm cầm linh văn Tiên thiên đi vào Luyện Khí điện của phân thân số một trong không gian dưới lòng đất.

“Không gian ẩn tự, linh văn Tiên thiên, vừa vặn xứng đôi với thạch môn chúng ta muốn luyện chế.” Từ Phàm giao linh văn Tiên thiên cho phân thân số một nói.

“Đã biết, nhưng muốn khắc linh văn Tiên thiên này vào, ít nhất cần đến ba vạn năm, tự ngươi tính thời gian, để Bồ Đào điều chỉnh tốt tỉ số gia tốc thời gian bên ta.” Phân thân số một vừa luyện chế phôi thai Tiên thiên linh bảo vừa nói.

“Đã biết, thời gian Tổ Long kia đến Mộc Nguyên Tiên giới còn cần vài chục năm nữa, trong khoảng thời gian này cũng đủ gia tốc thời gian rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy là tốt rồi.” Phân thân số một thở dài nói.

“Kỳ nghỉ với kinh phí năm trăm triệu tiên ngọc của ta cách xa không hẹn, bản thể, ít gây chuyện lại đi, ít nhất để ta có thời gian nghỉ nữa chứ.”

Nghe được giọng điệu ai oán này, Từ Phàm vậy mà cảm thấy mấy năm nay có hơi bạc đãi số một, số hai hiếm thấy.

“Cố lên, chờ sau khi số hai trở về, hai người các ngươi người cùng luyện chế món Tiên thiên linh bảo này, sau khi luyện chế xong, ta liền đổi hứa hẹn cho các ngươi nghỉ phép trước kia.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đến lúc đó ngươi đừng quên .”

Trong ánh mắt ai oán của phân thân số một, Từ Phàm rời đi không gian dưới lòng đất.

Lúc này, cách ngày Ẩn Linh môn tổ chức Toàn Long yến càng ngày càng gần.

Nguyên giới, trong một khu vực Từ Phàm phong ấn Chân Long Chân Tiên, Kim Tiên.

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực của Ẩn Linh môn đi theo Thiên Thực Kim Tiên đang học tập bí pháp nấu nướng Toàn Long yến.

“Lúc chế tác Chân Long Kim Tiên, đầu tiên các ngươi phải quan sát cốt linh của Chân Long Kim Tiên này.”

“Nhỏ hơn một trăm vạn năm là một loại cách làm, lớn hơn một trăm vạn năm lại là một loại cách làm khác.”

“Con Chân Long Kim Tiên trước mắt này, xem cốt linh hẳn là tám mươi ba vạn năm.”

Thiên Thực Kim Tiên hiện hóa thành pháp tướng vạn trượng nắm lấy một Chân Long Kim Tiên, truyền thụ kinh nghiệm cho hai tiểu đồ đệ hắn tạm thu.

“Loại Chân Long Kim Tiên nhỏ hơn một trăm vạn năm như này, long tâm và long can đúng lúc non mềm, có sức sống.”

“Sau khi dùng long tâm và long can của nó làm thành món ăn, Chân Tiên và Kim Tiên ăn vào, có thể ngưng tụ thành một long linh tâm hoả đặc thù trong cơ thể, uẩn dưỡng tốt trong cơ thể, chỗ tốt nhiều không kém gì một vài căn nguyên thần thông.” Thiên Thực Kim Tiên nói.

Theo hắn được biết, hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực trong Ẩn Linh môn này không có truyền thừa, hoàn toàn là dựa vào ngộ tính của bản thân đi đến bước này, trong lòng liền nhiều thêm chút ý ái tài.

Cho nên lúc truyền thụ kinh nghiệm Toàn Long yến không hề giữ lại chút nào.

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực ở bên cạnh nghiêm túc nghe.

“Còn có long bì và thịt dưới da, có thể làm một món cứng, người luyện thể ăn vào, sẽ có thêm một tầng long lân phòng ngự, đương nhiên thứ này cần bí pháp kèm theo.”

“Ngoài ra, nguyên liệu nấu ăn tổng hợp dung hợp từ long não và long hồn, càng là đồ đại bổ cho người tu hành.”

“Những điều này ta đều sẽ dạy hết từng điều một cho các ngươi, có thể học được bao nhiêu thì phải xem ngộ tính của các ngươi.” Thiên Thực Kim Tiên nói.

Theo sau, trong tay pháp tướng vạn trượng xuất hiện một thanh đao giết heo.

Chém xuống Chân Long Kim Tiên.

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực vẫn luôn ở bên cạnh Thiên Thực Kim Tiên nghe xong dạy bảo, xoay đầu qua bên cạnh.

Kim Tiên Chân Long bị phong ấn không thể nhúc nhích, trên mặt lộ ra biểu tình sống không còn gì luyến tiếc.

“Long tiên, đặc biệt là long tiên tươi mới nhất, bỏ vào rượi là tốt nhất, chỗ tốt trong đó đều nói qua cho các ngươi, có cơ hội thì các ngươi tìm Đại trưởng lão xin một vò rượu Long tiên Đại La, sau này nói không chừng không đến bao nhiêu năm nữa ta phải kêu các ngươi là đạo hữu rồi.” Thiên Thực Kim Tiên cười ha ha nói.

“Ơn dạy dỗ suốt đời khó quên, ngươi mãi mãi là lão sư của chúng ta.” Hai đệ tử đạo Mỹ Thực nói.

Chương 1120: Tộc Linh Điệp

Một ngày này, cả Ẩn Linh môn phóng ra vạn tia hào quang.

Những đám mây rên bầu trời cũng bị sếp thành chữ hoan nghênh tân khách.

Lúc này Tân Khách đảo ở bên cạnh Ẩn Linh đảo đã được trang trí xong, bắt đầu chào đón tân khách.

Lần này Ẩn Linh đảo mời toàn bộ Đại La Nhân tộc tham gia, đồng thời cũng mời các đại thế lực trong Nhân tộc.

Đại La Nhân tộc, cho dù bản thể không tới được cũng phái phân thân lại đây, rốt cuộc một túi thịt rồng khô Chân Long Đại La đáng để bọn họ chạy một chuyến.

Trừ cái này ra, mấy đại thế lực Nhân tộc lại tới thêm ba trăm Kim Tiên.

Toàn bộ tân khách trên đảo có thể nói là khách quý chật nhà.

Lần yến hội này, một là báo cho toàn bộ Tiên giới, từ nay về sau một mảnh đại lục Long Tiên cung này đều thuộc sở hữu của Ẩn Linh môn.

Thứ hai là kết một thiện duyên với Đại La Nhân tộc và các đại thế lực.

Sau khi Ẩn Linh môn phi thăng đến Tiên giới, chung sống ở lãnh thổ Nhân tộc cũng xem như hòa thuận.

Bồ Đào điều khiển con rối Chân Tiên, bắt đầu bưng các loại thức ăn xen qua giữa các tân khách.

Những món ăn những người tới Ẩn Linh môn làm khách lần này được thưởng thức, tất cả đều là đại yêu Kim Tiên khống chế đánh chết ở tiền tuyến.

Các món do hai vị đạo Mỹ Thực liên thủ làm ra với Thiên Thực Kim Tiên, không hề kém cạnh Toàn Long yến chút nào.

Từng món ăn tản ra mùi hương kỳ dị được bưng lên bàn, khiêu khích nụ vị giác của các tân khách.

Giờ phút này, ở Ẩn Linh môn mới là Toàn Long yến chân chính.

Lúc này, các đệ tử đều ngồi trên bàn chuyên chúc cho chính mình, sẵn sàng trận địa đón quân địch, giống như đang đề phòng kẻ địch mạnh.

Đúng lúc này, một tiếng rồng ngâm vang vọng trong thiên địa.

Tất cả đệ tử ngẩng đầu thì thấy một con cự long khổng lồ được tạo thành từ các loại thức ăn bay tới vị trí bọn họ.

Cuối cùng cự long tản ra trên không các đệ tử, những món ăn giống như sao băng rơi xuống chính xác trên các bàn.

“Toàn Long yến bắt đầu .”

Các đệ tử lập tức hoạt động, phân biệt vươn đũa đến món ăn có lợi với tu hành của mình.

“Nghe nói toàn bộ Toàn Long yến lần này đều được nấu nướng từ bí pháp, sẽ không lại mới ăn mấy miếng thì đã nhét không nổi giống như mấy lần trước kia nữa.” Nhị Viễn nhìn thức ăn đầy bàn, chảy nước miếng, phấn khích nói.

“Nghe nói Đại trưởng lão đã nuôi lại mấy con Chân Long Đại La, khi nào muốn ăn thịt rồng thì trực tiếp lấy từ trên người.” Nhị Thiết nói với muội muội ngốc của mình.

“Ta đã sớm biết, ta còn biết muốn giữ được chất thịt chắc của Chân Long Đại La, tốt nhất là ngàn năm lấy một lần.” Nhị Viễn nâng đầu nhìn về phía không trung nói, nghĩ một lát nữa có thể lên thêm một đợt đồ ăn nữa hay không.

“Lúc này ngươi đừng có nói chuyện với Nhị Viện, hiện tại cả đầu nàng chỉ nghĩ đến ăn thôi.” Lý Lôi Hổ ở bên cạnh cười to nói.

Trong Tân Khách đảo, Từ Phàm đang bưng một ly rượu Long Cốt lần lượt gặp mặt với Đại La Nhân tộc.

Tất cả Đại La Nhân tộc đều biểu đạt tình ý kính nể vớiTừ Phàm, tuy rằng Từ Phàm chỉ mới là Kim Tiên cảnh, nhưng không có một vị Đại La nào dám khinh thường.

Lúc này, chuyện Từ Phàm không biết, trong thiên sơn tuyệt địa ở Nam Đẩu Tiên giới nơi xa.

Hàn Phi Vũ đang chảy nước miếng nhìn sư huynh đệ tông môn ăn uống thỏa thê trong Toàn Long yến.

“Ta mẹ kiếp trải qua cuộc sống kiểu gì thế này .” Hàn Phi Vũ vừa tránh né trong tuyệt phong vừa bất đắc dĩ nói.

“Cách tuyệt phong tiếp theo tới còn nửa canh giờ nữa, xin nhanh chóng xuất phát.” Giọng con rối máy móc Tiểu A ở trong đầu Hàn Phi Vũ vang lên.

Trong vô tận hư không tại đây, chỉ có Hàn Phi Vũ chống một phòng hộ tráo phát quang chậm rãi bay về phía trước.

Một cơn tuyệt phong thổi qua, bị Hàn Phi Vũ nhẹ nhàng tránh được, cuối cùng lại điều chỉnh phương hướng, chuẩn bị nghênh đón cơn cuồng phong tiếp theo tiến đến.

“Vốn tưởng rằng có thể liên lạc được với sư tổ, có thể trò chuyện với sư tổ, nhưng không nghĩ tới thế nhưng lại liên hệ được với Bồ Đào.”

“Còn để ta nhìn thấy loại hình ảnh này, ngươi không biết chiệc này có bao nhiêu đả thương lòng người sao .”

Hàn Phi Vũ nói xong lấy ra một cái bánh nhân thịt to, bắt đầu gặm, theo sau lại uống lên một ly lớn thạch nhũ vạn năm.

“Hôm qua còn cảm thấy bánh nhân thịt này rất ngon, bây giờ…”

Lúc này Bồ Đào còn kéo màn ảnh lại gần, đặc tả cho Hàn Phi Vũ về Toàn Long yến.

“Phần Toàn Long yến thuộc về ngươi đều được bỏ vào trong bảo khố, ngươi vừa trở về là có thể thưởng thức.” Giọng Bồ Đào vang lên từ bảo kính trong tay Hàn Phi Vũ.

“Hơn mười vạn năm đó, lúc nào mới về tới được.”

“Đúng rồi, có tin tức của Vô Cực sư đệ sao?” Hàn Phi Vũ đột nhiên quan tâm hỏi.

“Không có, nhưng căn cứ vào một tia căn nguyên trong ngọc bội hắn để lại tông môn, tình hình hiện tại của hắn vẫn ổn định.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy là tốt rồi.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

Đúng lúc này, một luồng ánh sáng nơi xa đột nhiên hấp dẫn Hàn Phi Vũ.

“Bay về phía ánh sáng kia, ta cảm nhận được khí tức của Nam Đẩu Tiên giới, có thể nơi đó chính là lối ra.” Giọng con rối máy móc Tiểu A đột nhiên vang lên.

“Lối ra!”

Hàn Phi Vũ lập tức kích động, thúc đẩy linh lực không còn bao nhiêu trong cơ thể, nhanh chóng bay về hướng đó.

“Tốc độ của ngươi cần nhanh thêm ba phần mười, nếu không sẽ gặp phải tuyệt phong.” Giọng con rối máy móc Tiểu A vang lên trong lòng Hàn Phi Vũ.

“Thế nhưng .” Biểu tình của Hàn Phi Vũ trở nên kiên định dị thường, cuối cùng lấy ra một món Hậu thiên linh bảo dùng một lần chụp lên người mình.

Tức khắc, Hàn Phi Vũ khôi phục tu vi Chân Tiên, trong nháy mắt xuyên qua luồng ánh sáng kia. Giờ phút này, Hàn Phi Vũ đã xuất hiện trong một sơn cốc.

Bên trong sơn cốc tràn đầy linh hoa Hàn Phi Vũ không biết, thậm chí có đoá đều đã bắt đầu hóa linh.

Hàn Phi Vũ hít sâu một hơi, lượng lớn linh lực bị hắn hút vào trong cơ thể.

“Tự do, đây là hương vị của tự do .” Hàn Phi Vũ nhịn không được hô to.

Nhưng ngay vào lúc này, một bóng mờ phủ lên Hàn Phi vũ.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một vị thiếu nữ tuyệt sắc sau lưng có hai cánh bướm, chỉ có vị trí quan trọng trên cơ thể được cánh hoa che phủ xuất hiện trên không Hàn Phi Vũ, đang tò mò đánh giá hắn.

“Tộc hoa Linh Điệp, ở vùng cực nam Tiên vực Nam Đẩu, trong tộc có Đại La thánh giả tọa trấn.”

Giọng khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ vang lên trong lòng.

“Cô nương, đây là nơi nào?” Hai người nhìn nhau trong chốc lát, Hàn Phi Vũ dẫn đầu mở miệng hỏi.

“Đây là Thánh địa tộc ta, vì sao ngươi lại xuất hiện ở chỗ này?” Thiếu nữ linh điệp thu lại ánh mắt tò mò, trả lời chất vấn của Hàn Phi Vũ.

“Ta bị không gian loạn lưu chuyển nhập vào đó, cũng không biết vì sao sẽ xuất hiện tại đây, nếu như có tạo thành tổn thất, ta nguyện ý bồi thường.” Hàn Phi Vũ nói.

“Ngươi làm bẩn Thánh địa tộc ta, ta tò mò ngươi dùng cái gì để bồi thường đấy.”

Một âm thanh trong trẻo lạnh lừng vang lên, Đại La thánh giả tộc Linh Điệp bước ra từ trong hư không xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Pháp bảo, tiên ngọc, chỉ cần ta có, thứ gì đều được.” Hàn Phi Vũ vội vàng bảo khí linh tùy thân ngừng điều động con rối Kim Tiên.

“Vậy ta muốn ngươi cho ta một trăm tỷ tiên ngọc, ngươi có không?” Ánh mắt Đại La thánh giả tộc Linh Điệp nhìn về phía Hàn Phi Vũ càng ngày càng nguy hiểm.

Một đạo linh quang hồng nhạt bay vào ấn đường Hàn Phi Vũ.

“Từ hôm nay trở đi, ngươi là lệ thuộc tộc Linh Điệp ta, khi nào trả hết nợ, khi đó thả ngươi rời đi.”

“Trước mắt ngươi theo Hoa Nhi trước đi.”

Chương 1121: Quyết định ở lại

Lúc nghe tới một trăm tỷ tiên ngọc, Hàn Phi Vũ thở phào nhẹ nhõm rõ ràng.

Đang lúc hắn định trực tiếp lấy ra tiền rời đi, biểu tình đột nhiên trở nên lúng túng.

Bởi vì hắn phát hiện, trong không gian hồ lô Bích Ngọc vậy mà còn không đủ một trăm tỷ tiên ngọc.

Theo sau lập tức bị một linh quang màu hồng nhạt khống chế lại.

Sau khi Đại La thánh giả tộc Linh Điệp rời đi, chỉ còn lại thiếu nữ tộc Linh Điệp vừa nãy trông coi Hàn Phi Vũ.

“Vừa rồi tộc trưởng tộc ta nói, sau này ngươi đi theo ta, chờ khi nào ngươi gom đủ một trăm tỷ tiên ngọc, ta lại thả ngươi rời đi.” Thiếu nữ tộc Linh Điệp tên Tiểu Hoa nhẹ giọng nói.

Hàn Phi Vũ không nói gì, trước tiên cảm nhận linh quang màu hồng nhạt trong tiên hồn của mình.

Khống chế ở loại trình độ này, trên người Hàn Phi Vũ ít nhất có bảy tám món Hậu thiên linh bảo có thể cởi bỏ.

“Nơi này là tiên vực phương nào ở Nam Đẩu Tiên giới? Cách Nhân tộc bao xa?” Hàn Phi Vũ tò mò hỏi.

“Cách Nhân tộc ba quang giáp, tộc chúng ta sống thiên về vùng cực nam ở Nam Đẩu Tiên giới, xem như chủng tộc nửa phụ thuộc Nhân tộc.”

“Cho nên ngươi yên tâm, chỉ cần ngươi thành thật giao nộp tổn thất hủy hoại thánh địa ta, bọn ta sẽ không làm gì ngươi đâu.” Nhìn thấy Hàn Phi Vũ không để ý đến mình, Tiểu Hoa phùng má nói.

Hàn Phi Vũ nhìn Tiểu Hoa ăn mặc có chút bại lộ, cười nhẹ giọng nói: “Bây giờ ta lấy ra một trăm tỷ tiên ngọc giao cho ngươi thì có phải có thể rời đi được hay không?”

“Đúng vậy, ngươi chẳng biết từ đâu xuất hiện ở thánh địa chúng ta, hủy hoại danh ngạch thánh địa mười vạn năm một lần ở thánh địa chúng ta.”

“Dẫn tới tương lai tộc chúng ta có lẽ sẽ thiếu đi một Kim Tiên, cho nên thu một trăm tỷ tiên ngọc ngươi cũng không nhiều chút nào.” Tiểu Hoa vẫy cánh màu sau lưng nói.

“Không phải là một trăm tỷ tiên ngọc thôi sao, có thể sử dụng Hậu thiên linh bảo triệt tiêu được không?” Hàn Phi Vũ hỏi, bất kể là ở Tiên giới nào, Hậu thiên linh bảo tuyệt đối là đồng tiền mạnh.

“Dùng Hậu thiên linh bảo đương nhiên có thể, ngươi lấy ra đây, ta sẽ nhờ tộc trưởng bọn ta đánh giá, giá trị cao hơn một trăm tỷ tiên ngọc thì bọn ta sẽ bù giá lệch, tuyệt đối sẽ không chiếm lời của Nhân tộc các ngươi.” Trên mặt Tiểu Hoa mang vẻ chính nghĩa nói.

“Cái này dễ nói .” Hàn Phi Vũ nói, muốn lấy ra một món Hậu thiên linh bảo từ không gian hồ lô Bích Ngọc.

Đúng lúc này, trong lòng Hàn Phi Vũ đột nhiên toát ra một ý tưởng kỳ quái.

“Nếu bây giờ ta rời khỏi nơi này trở về lãnh thổ Nhân tộc, có thể gặp phải vấn đề nào khác không?”

Ý tưởng này vừa xuất hiện, cả người Hàn Phi Vũ run lên.

Cuối cùng, hắn ngẩng đầu thì nhìn thấy Tiểu Hoa đang cách hắn rất gần.

Lúc này Tiểu Hoa đang mang vẻ mặt chờ mong nhìn Hàn Phi Vũ, muốn biết Hậu thiên linh bảo trông như thế nào.

Cho đến nay, tộc Linh Điệp còn chưa có một món Hậu thiên linh bảo chính thức nào.

Lúc này, Hàn Phi Vũ đột nhiên cười lên.

“Nếu ta ở lại tộc Linh Điệp các ngươi, vậy thì sẽ thế nào?” Hàn Phi Vũ đột nhiên hỏi.

“Nếu ngươi giỏi đánh nhau thì giúp chúng ta săn giết yêu thú, có thể luyện đan thì luyện đan, có thể luyện khí thì luyện khí, cho đến khi trả hết một trăm tỷ tiên ngọc này là được.”

Tiểu Hoa nhìn Hàn Phi Vũ có lấy ra Hậu thiên linh bảo hay không rõ ràng có chút thất vọng.

“Vậy ta sẽ ở lại tộc Linh Điệp các ngươi, hiện tại ta không có một trăm tỷ tiên ngọc, chỉ có thể làm việc gán nợ.” Hàn Phi Vũ cười ha ha nói.

Trong lòng nghĩ, ở lại nơi đây cũng coi như là thân nơi hiểm cảnh, ở đây nghỉ ngơi hơn chín trăm năm, hẳn là sẽ không có những chuyện rắc rối khác nữa.

Nghĩ đến đây, Hàn Phi Vũ càng kiên định ý nghĩ của mình.

“Nếu đã nói vậy, vậy ngươi theo ta đi thôi.” Tiểu Hoa nói, kéo tay Hàn Phi Vũ, đi ra bên ngoài thánh địa tộc Linh Điệp.

Cảm nhận được tay nhỏ mềm mại của Tiểu Hoa, Hàn Phi Vũ đột nhiên có cảm giác khác thường.

“Ngươi chờ một chút trước đã.” Hàn Phi Vũ nói, lấy ra Tiên khí Vạn Y Cầu bản đặc chế của Ẩn Linh môn từ trong túi trữ vật của mình.

Vạn Y Cầu của Ẩn Linh môn trải qua nhiều năm đổi mới, thay đổi như vậy, hiện tại sớm đã biến thành một pháp bảo phòng hộ với nhiều công năng, vừa đẹp lại còn phòng hộ.

“Nữ nhân Nhân tộc chúng ta đều sẽ mặc y phục rất đẹp, như vậy có thể bày ra vẻ đẹp của bản thân.”

“Đây là Vạn Y Cầu của tông môn chúng ta, có thể biến hóa thành các loại y phục xinh đẹp, lại còn có hiệu quả phòng hộ cấp Tiên khí, vừa hay thích hợp với ngươi."

Nghe được lời Hàn Phi Vũ nói, đôi mắt lung linh, rực rỡ của Tiểu Hoa nhìn về phía Vạn Y Cầu trong tay Hàn Phi Vũ.

"Tiên khí có này thể biến đổi thành y phục của Nhân tộc các ngươi sao?"

Hàn Phi Vũ gật đầu.

"Tiên khí này ta trước tiên tính một ngàn tiên ngọc cho ngươi, đến lúc đó ta sẽ nhờ Luyện Khí Đại sư trong tộc đánh giá một chút, được bao nhiêu thì sẽ trừ vào trong một trăm tỷ bấy nhiêu." Tiểu Hoa nâng Vạn Y Cầu, có chút vui vẻ nói.

Sau đó cho Vạn Y Cầu vào trong pháp bảo không gian.

"Ngươi không mặc vào sao?" Hàn Phi Vũ nhìn kia một mảnh da thịt trần trụi trắng nõn, non mềm, còn phớt màu hồng nhạt, trong đầu không khỏi dần hiện ra vài ý tưởng kỳ quái.

"Tộc chúng ta đều mặc như vậy, chỉ có lúc chiến đấu mới mặc lên một tầng hoa giáp cho chính mình." Tiểu Hoa nói, tiếp tục mang Hàn Phi Vũ đi về phía trước.

Vừa ra khỏi bí cảnh Thánh Điện tộc Linh Điệp, bọn họ liền xuất hiện trên một đỉnh núi.

Hàn Phi Vũ nhìn bốn phía xung quanh, phát hiện hắn đang ở trong Thánh Sơn thành của tộc Linh Điệp.

Trên không trung có vô số tộc Linh Điệp bay múa, tất cả đều giống như Tiểu Hoa, chỉ có cánh hoa vây lấy vị trí quan trọng.

"Sao chủng tộc các ngươi đều là nữ hết vậy?"

Khoảnh khắc này, Hàn Phi Vũ cảm giác chính mình như đang ở Nữ Nhi quốc.

"Tộc Linh Điệp chúng ta từ xưa là đã như thế rồi." Tiểu Hoa lí lẽ đương nhiên nói.

"Vậy các ngươi làm sao sinh sản hậu đại?"

"Trồng ra đó, nếu muốn hài tử, phải phân tách linh hồn và bản nguyên của mình, ngưng tụ ra một hạt giống, trồng trong bí cảnh tộc ta, sau mười năm là có thể mọc ra một tiểu bảo bảo.” Tiểu Hoa nói.

“Hiểu rồi .” Hàn Phi Vũ gật đầu.

Đúng lúc này, pháp khí truyền tin Tiểu Hoa vang lên.

Sau đó liền mang theo Hàn Phi Vũ ngồi Truyền Tống trận trong Thánh Sơn thành, xuyên qua tới một cự thành trên bờ biển.

Trong một hải vực, một Ngũ Hành Kiếm trận cơ sở khổng lồ đang nhanh chóng vận chuyển.

Vô số đạo kiếm quang bao phủ hải thú muốn lên bờ bên dưới.

Còn có thể vừa thi triển kiếm trận vừa tán gẫu với Tiểu Hoa.

“Lúc ta xuất hiện là ngươi đã ở trong thánh địa, tu vi cũng là Chân Tiên kỳ đỉnh phong, chẳng lẽ là ta phá hủy danh ngạch của ngươi?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Xem là vậy, cũng không xem là vậy .” Tiểu Hoa vẫy cánh màu sau lưng, thở dài nói.

“Ta là Đại sư tỷ thế hệ bọn ta, tương đối có hy vọng thăng cấp đến Kim Tiên nhất.”

“Cho nên danh ngạch thánh địa tộc ta liền cho ta, nhưng là thánh địa tộc ta chỉ làm cho bọn ta có thể hơi chút cảm nhận tồn tại ở cảnh giới Kim Tiên.”

“Lúc ngươi xuất hiện, thật ra ta đã xem như là cảm nhận thất bại, chuyện này rất thường thấy ở tộc chúng ta.”

“Nếu ngươi xuất hiện trễ thêm một khoảng thời gian nữa, có lẽ sẽ trực tiếp thả ngươi đi rồi.” Tiểu Hoa vừa nói vừa kinh ngạc nhìn Ngũ Hành Kiếm trận phía dưới.

Biểu tình lộ ra vẻ thán phục, nàng vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy ở Chân Tiên cảnh mà có thể lợi hại như thế.

Hải thú bình thường nàng phải xử lý hết nửa ngày lại bị nhân tộc trước mắt này nhẹ nhàng chém giết.

Chương 1122: Lượng lớn Kim

Tiên

“Vậy nhiệm vụ lần này của ta, ngươi có thể triệt tiêu cho ta bao nhiêu?” Hàn Phi Vũ không thèm để ý hỏi.

Dựa theo ý tưởng của hắn, có thể ngây người ở đây một ngàn năm cũng tốt.

“Nhiệm vụ lần này tính cho ngươi một trăm tiên ngọc, bình thường ta tới đây đều là cho ta tám mươi tiên ngọc.” Tiểu Hoa tỏ vẻ rất có lương tâm.

Hàn Phi Vũ tính toán, nếu một ngày hai nhiệm vụ, muốn trả hết một trăm tỷ tiên ngọc, cần đến mười bốn vạn năm.

Nói như vậy, bảo hắn trả hết một trăm tỷ tiên ngọc trong giới hạn tuổi thọ Chân Tiên là tuyệt đối có thể.

Nhìn biểu tình của Hàn Phi Vũ, Tiểu Hoa cười nói: “Ngươi không cần tính, ta đều ghi lại cho ngươi, dựa theo suy tính của ta, đi theo bên cạnh ta, ngươi chỉ cần làm đủ mười lăm vạn năm là có thể rời đi.”

“Tộc Linh Điệp chúng ta cũng không hố Nhân tộc.”

“Được rồi .” Hàn Phi Vũ nhìn hải thú còn đang mãnh liệt mà lên, một Đại Ngũ Hành Tuyệt Diệt Kiếm trận bay thẳng xuống đáy biển.

Hải thú toàn diệt, cả vùng hải vực nhuộm đỏ màu máu, Hàn Phi Vũ thu lại kiếm trận, thoải mái phủi tay.

“Tiểu Hoa, tiếp theo còn có nhiệm vụ gì .” Hàn Phi Vũ nhìn Tiểu Hoa cười hỏi.

“Ngươi biết luyện đan không?”

Hàn Phi Vũ lắc đầu.

“Vậy ngươi biết luyện khí không?”

Hàn Phi Vũ vẫn lắc đầu.

“Vậy bây giờ ngươi đi tuần tra xung quanh hải vực với ta, xem thử có hải thú quấy rối hay không.” Tiểu Hoa nghĩ ngợi nói.

“Thế thì đi thôi .”

So với hoàn cảnh gian khổ ở thiên sơn tuyệt địa, hiện tại Hàn Phi Vũ có cảm giác như đang nghỉ phép vậy.

Đúng lúc này, bảo kính truyền tin của Hàn Phi Vũ vang lên.

“Sư phụ?” Hàn Phi Vũ nhìn người hiện lên trên bảo kính, kinh ngạc nói.

“Tiểu tử thúi, nếu không phải ta liên lạc với Bồ Đào thì còn không biết ngươi đã có bảo kính truyền tin của Vạn Đạo các đấy.” Vương Hướng Trì có cảm giác vui sướng khi cửu biệt trùng phùng.

“Sư phụ à, trong khoảng thời gian ngươi không có đây, không biết đồ nhi có bao nhiêu nhớ ngươi đâu.”

“Đồ nhi thế mà phải chịu khổ lớn lắm, chịu đói, chịu khát, chịu gió thổi, chịu đông lạnh, các loại gian khổ đồ nhi có thể nói đều thể nghiệm qua một lần.” Hàn Phi Vũ kể lể.

“Hiện tại ta thấy ngươi nhưng không khổ giống vậy đâu.” Vương Hướng Trì xuyên thấu qua bảo kính thấy được Tiểu Hoa tò mò đứng phía sau Hàn Phi Vũ.

Một khuôn mặt tinh xảo, da thịt trắng nõn, dáng người quyến rũ, đặc biệt là cánh màu như tơ lụa vỗ sau lưng, khiến người ta có một cảm giác khác thường.

Thời gian dài như vậy không gặp, không nghĩ tới đồ đệ của mình vậy mà lại như thế, rất phong lưu, thậm chí còn phong lưu hơn hắn.

Cảm nhận được ánh mắt của sư phụ, Hàn Phi Vũ vừa quay đầu lại thì thấy được Tiểu Hoa đang ở bên cạnh.

Hàn Phi Vũ đang muốn giải thích thì bị Vương Hướng Trì cắt ngang.

“Chuyện của Vô Cực, ngươi không cần lo, dựa theo cách nói của sư tổ ngươi, là có đại tạo hóa. Ngươi không cần lo đâu.”

“Lần này ta chỉ muôn xem thử ngươi sống thế nào.” Vương Hướng Trì vui mừng nói.

“Sư phụ, ta mới vừa chịu xong khổ nạn vô tận, hiện tại rốt cuộc nhẹ nhàng hơn một chút.”

“Sư phụ, ngươi không cần phải nói tình huống bên ngươi, ta biết.”

“Toàn Long yến ăn ngon không? Rượu Long tiên có phải hay không…” Hàn Phi Vũ lộ ra nụ cười ý vị thâm trường.

“Tiểu tử thối, dám trêu chọc sư phụ của ngươi.” Vương Hướng Trì cười mắng.

“Người bên cạnh người là tình huống thế nào vây? Đồ tức của ta à? Tuy rằng tông môn chúng ta không cấm loại quan hệ này, nhưng ngươi cần phải nghĩ kỹ đó.”

“Nếu ngươi thật sự thích, có thể mang về tông môn để nàng chuyển linh trùng tu thành Nhân tộc.”

“Đương nhiên nếu ngươi muốn loại cảm giác này, vậy cứ xem như vi sư chưa nói gì.”

“Thấy bây giờ ngươi sống thật sự không tệ, không có việc gì thì ta yên tâm rồi.” Vương Hướng Trì nói xong lập tức ngắt truyền tin.

Hàn Phi Vũ thấy bảo kính truyền tin đã tối đen, đột nhiên có hơi lưu luyến.

“Hậu thiên linh bảo của ngươi, có muốn giao cho tộc trưởng gán nợ không?” Tiểu Hoa ở bên cạnh kiến nghị.

“Vậy tộc các ngươi có thể lấy ra bao nhiêu tiên ngọc? Thứ này cho dù trừ đi một trăm tỷ tiên ngọc cũng có giá không rẻ đâu.” Hàn Phi Vũ nói.

“Không sợ, tộc của ta có rất nhiều tiên ngọc.” Tiểu Hoa ngẩng đầu kiêu ngạo nói, tộc trưởng của bọn họ chính là Đại La thánh giả, một món Hậu thiên linh bảo lại nhiều cũng có thể đáng giá được bao nhiêu.

“Vậy ngươi hỏi một câu, bảo kính Hậu thiên linh bảo có thể truyền tin khắp Tam Thiên giới, nàng mua nổi không?” Hàn Phi Vũ nói.

“Vậy ngươi chờ đó, ta hỏi tộc trưởng một câu.” Tiểu Hoa nói, lấy ra pháp khí truyền tin hỏi.

Không bao lâu sau, Tiểu Hoa lộ ra biểu tình đáng tiếc.

“Tộc trưởng bọn ta nói, hiện tại tộc chúng ta không dùng đến cái này, cho nên không thể gán nợ.”

“Nếu như vậy, chúng ta đây vẫn là tiếp tục làm việc đi.” Hàn Phi Vũ nói, bắt đầu chủ động mang Tiểu Hoa đi tuần tra hải vực.

Ẩn Linh môn, lúc này Từ Phàm đang thưởng thức dòng sông thời gian trên không.

Đây đã là dòng thứ sáu hắn nhìn thấy gần đây.

Lão giả quét rác, Hùng Lực, Tô Nhiễm Thiên, còn có một đệ tử trong đó khiến Từ Phàm ngoài ý muốn, Lý Lôi Hổ.

Mà nơi hắn đang thưởng thức là dòng sông thời gian của Lý Lôi Hổ.

"Theo lý thuyết thì tiểu tử này vừa chạm đến cảnh giới Kim Tiên, còn chưa rèn luyện lắng đọng lại mà đã tấn cấp Kim Tiên?"

Mà ngay vào lúc này, trên không trung lại xuất hiện một dòng sông thời gian khác.

Từ Phàm hơi cảm giác thì phát hiện, là đạo lữ của Lý Lôi Hổ, Lâm Mặc Uyển, hôm nay bọn họ thế mà muốn song song tấn cấp thành Kim Tiên.

Nhìn đến đây, Từ Phàm dường như hiểu ra là chuyện thế nào.

Hắn đã từng hạ một mệnh lệnh, trong tông môn, người có đạo lữ có thể nhận một vò rượu Long tiên gốc từ trong bảo khố tông môn.

"Chủ nhân, sau khi hai người nhận rượu Long tiên xong, trở lại động phủ, thời gian gần đây chưa từng đi ra ngoài."

"Bọn họ song song tấn cấp thành Kim Tiên có lẽ có liên quan đến rượu Long tiên kia." Bồ Đào nói.

"Ta cũng cảm thấy vậy, không nghĩ tới uy lực của rượu Long tiên lại lớn như thế."

Hai người Lý Lôi Hổ và Lâm Mặc Uyển đều là người mấy năm trước mới tiếp xúc đến cảnh giới Kim Tiên, không nghĩ tới dưới sự thúc đẩy của rượu long tiên, nhanh như vậy là có thể trở thành Kim Tiên.

Lúc này, tiên hồn Lý Lôi Hổ diễn biến thành một đoàn lôi điện.

Mà tiên hồn Lâm Mặc Uyển hóa thành một cây liễu.

Cuối cùng ở trong dòng sông thời gian, hai người thế mà chồng vào nhau, kết hợp cùng đối kháng với sự gột rửa của dòng sông thời gian.

Lúc này, Từ Cương xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, cũng nhìn về phía dòng sông thời gian trên bầu trời.

“Sư phụ, tông môn chúng ta càng ngày càng cường thịnh.” Từ Cương cảm khái nói.

“Cường thịnh là tất nhiên, nhưng khiến ta không nghĩ tới là, ngày này lại tới nhanh như vậy.”

Trước đây Từ Phàm cảm giác, ít nhất phải qua trên mười vạn nữa năm tông môn mới có thể xuất hiện số lượng lớn Kim Tiên.

“Nếu không có ngàn năm giảng đạo của sư phụ, ta và các đệ tử tông môn có lẽ mấy vạn năm, mấy chục vạn năm nữa đều chạm không đến cảnh giới Kim Tiên.”

“Có thể có hiện tại đều là nhờ công lao của sư phụ.” Từ Cương nói.

“Là thiên phú của các ngươi như thế, ta chỉ là làm sớm quá trình này thôi.” Từ Phàm xua tay tỏ vẻ không đáng nhắc tới.

Theo thời gian trôi qua, dòng sông thời gian trên bầu trời cũng gột rửa xong, biến mất trên không.

Hai người Lý Lôi Hổ và Lâm Mặc Uyển đi đến trước mặt Từ Phàm, song song bái tạ.

“Đứng lên đi, các ngươi làm tốt lắm, hiện giờ tông môn chúng ta cũng coi như là tiên tông có Thánh Thể Kim Tiên.” Từ Phàm ôn hòa nói.

Trong Tu Tiên giới, Thánh Thể Kim Tiên là nhóm có chiến lực mạnh nhất.

“Không đáng nhắc tới trước mặt Đại trưởng lão.” Lý Lôi Hổ vội vàng nói.

Chương 1123: Đồ đệ của nội giới Luân Hồi

“Không tồi, Kim Tiên ngày càng nhiều.” Sau khi Từ Phàm đưa đôi phu thê đó về thì nói.

Dựa theo tính toán của Từ Phàm, sau một thời gian dài, tông môn sẽ còn mấy đệ tử thăng cấp đến Kim Tiên.

“Sư phụ, bảo kính này của ngươi thật sự dùng rất tốt, lúc nào có thể làm cho ta một cái hay không." Vương Hướng Trì đi đến bên cạnh trả lại bảo kính cho Từ Phàm.

"Đây là phiên bản đặc biệt, phiên bản bình thường một ngàn Huyền Hoàng chi khí một cái, trước mắt tông môn chỉ có thể mua được một cái, có cần làm cho ngươi hay không." Từ Phàm cười ha hả nói.

"Một ngàn Huyền Hoàng chi khí!"

"Sư phụ, đây cũng là Hậu thiên linh bảo, ngươi không thể luyện một chút sao?" Vương Hướng Trì hỏi.

"Ngươi cho rằng chỉ dựa vào Hậu thiên linh bảo này thì có thể truyền tin toàn bộ ba ngàn giới sao?"

"Trong Vạn Đạo Các có một món Tiên Thiên chí bảo, có thể kết nối toàn bộ ba ngàn giới, lấy đó làm cơ sở, bọn họ luyện ra Hậu thiên linh bảo này, cho nên Hậu thiên linh bảo này chỉ là môi giới." Từ Phàm giải thích.

"Vậy sư phụ có thể luyện chế ra không?"

"Đương nhiên có thể luyện ra, chỉ là vật này sẽ dính vào nhân quả, vẫn là ít làm thì tốt hơn."

"Nếu ngươi thật sự muốn thì có thể dùng bảo kính này liên hệ với cha ngươi, hiện tại hắn là nhiếp chính vương của Tiên triều Đại Chu, mua cho ngươi một món Hậu thiên linh bảo có lẽ sẽ không có vấn đề." Từ Phàm nói xong đột nhiên nở nụ cười.

"Ta đã liên lạc với cha, hiện tại hắn sống rất tốt, mỗi ngày đều đi du ngoạn trong Tiên triều Đại Chu, sống hạnh phúc vô biên."

"Cho nên ngươi không nỡ đòi tiền cha ngươi mua một cái sao." Từ Phàm mỉm cười nói.

"Ta nói rồi, chỉ tiếc hiện tại cha ta không có nổi một ngàn Huyền Hoàng chi khí, còn bảo ta rảnh rỗi thì đi chơi đi, con nít không dùng được thứ này." Vương Hướng Trì có chút bất đắc dĩ, lớn chừng nào rồi, đòi tiền còn bị nói là con nít.

"Vậy ngươi trở về đợi thêm đi, đợi đến khi sư phụ số một Luyện Khí của ngươi cùng đạt tới đỉnh phong, nói không chừng có thể luyện ra một cái chính hãng cho ngươi."

Quả thật Từ Phàm đã có thể chế tạo Hậu thiên linh bảo bình thường có thể liên lạc ba ngàn giới, chỉ là sau khi tạo ra kết nối với Tiên Thiên chí bảo chắc chắn sẽ bị phát hiện.

Mình đường đường là Thần Tượng Luyện Khí, đâu thể làm việc như vậy.

“Thật sao? Đến lúc đó sư phụ luyện ra phải cho ta một cái.” Vương Hướng Trì nói.

“Có thứ tốt sao quên ngươi được, nhưng rốt cuộc ngươi đã uống vò rượu gốc Long tiên nhận được từ trong nhà kho bảo vật chưa.”

“Sao cứ lề mề không thấy động tĩnh ngươi thăng cấp đến Kim Tiên vậy.” Từ Phàm hỏi.

“Cái đó… Gần đây Đại Nhi đang củng cố tu vi Kim Tiên nên bọn ta vẫn chưa kịp uống rượu Long tiên.”

“Đợi đến khi Đại Nhi xuất quan, bọn ta sẽ cùng thử.” Vương Hướng Trì gãi đầu có chút thẹn thùng.

“Đi đi.” Từ Phàm phất phất tay nói.

“Tuân lệnh!”

Sau khi Vương Hướng Trì rời đi, Từ Phàm nhìn bầu trời, sau đó nhắm mắt lại.

Lúc nhìn thấy Vương Hướng Trì, Từ Phàm yên lặng bói cho Lý Tinh Từ một quẻ.

Từ Phàm nhìn tình hình, thấy Lý Tinh Từ không có chút tin tức trong nội giới Luân Hồi.

“Quẻ tượng không rõ, không họa không phúc, thật kỳ lạ.”

Từ Phàm dựa theo nhân quả chỉ dẫn, bay về phía khu vực Lý Tinh Từ trong nội giới Luân Hồi.

Trong một hoa viên nơi những bông hoa nở rộ, Lý Tinh Từ đang nhắm mắt đi bộ trong hoa viên.

Mỗi một bước đi như tiêu thụ rất nhiều năng lượng.

Lúc này, luồng linh quang này xuyên thấu vào tiểu thế giới Luân Hồi nơi Lý Tinh Từ đang đứng.

Từ Phàm xuất hiện bên ngoài hoa viên.

Nhìn Lý Tinh Từ đang đi bộ khó khăn trong hoa viên, Từ Phàm không khỏi lắc đầu.

“Tu luyện đạo Luân Hồi đến thăng cấp thành Kim Tiên có rất nhiều loại, nhưng ngươi hết lần này tới lần khác lại lựa chọn loại khó nhất.”

Giọng nói của Từ Phàm nhẹ nhàng vang lên trong hoa viên.

Lý Tinh Từ chậm rãi mở mắt ra, sau khi nhìn thấy Từ Phàm thì lập tức vui mừng.

“Sư phụ, ngươi đến thăm ta à!”

“Đúng vậy, qua đây nhìn một cái, đại sư huynh ngươi đều thành Kim Tiên rồi nên ngươi phải bước nhanh hơn.”

Lý Tinh Từ nhìn con đường phía sau, không khỏi cười khổ.

“Sư phụ, chỉ sợ muốn thăng cấp đến Kim Tiên có lẽ ít nhất cần vạn năm.” Lý Tinh Từ có chút cười khổ nói.

“Thiên Ma vực ngoại tới chưa!” Từ Phàm hỏi.

Lúc tu luyện Luân Hồi thăng cấp rất dễ trêu chọc Thiên Ma vực ngoại.

“Vẫn chưa, cũng chính vì điều này mà đồ nhi không dám hành động thiếu suy nghĩ.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm nhìn trên người Lý Tinh Từ thiết lập từng tầng cạm bẫy thần thông bản nguyên cho Thiên Ma vực ngoại, cảm giác hơi buồn cười.

“Trên người ngươi mang theo từng tầng thần thông đại bản nguyên Luân Hồi, chỉ đợi Thiên Ma vực ngoại vào bẫy sao.”

“Ngươi cảm giác Thiên Ma vực ngoại ngốc không?” Từ Phàm cười nói.

“Dù sao Thiên Ma vực ngoại cũng sẽ đến, chi bằng chuẩn bị sớm một chút.”

Lý Tinh Từ nói xong thì cố sức bước ra một bước trong hoa viên.

“Nương tử của ngươi đã thăng cấp Kim Tiên, cho nên vì mặt mũi của ngươi, hôm nay vi sư tới đây chính là vì giúp ngươi một tay.” Trong tay Từ Phàm xuất ra một vật chất màu đen thuần khiết, sau đó đánh vào trong cơ thể Lý Tinh Từ.

“Cũng không cần tiến hành tôi luyện ở nơi này nữa, trực tiếp tiến hành dòng sông thời gian rửa sạch ở Luân Hồi giới là được.”

Từ Phàm nói xong, toàn bộ tiểu thế giới tan vỡ.

Một dòng sông thời gian xuất hiện trong Luân Hồi giới, mãnh liệt hướng về phía Lý Tinh Từ.

Từ Phàm đứng ở xa xa biểu cảm hơi đau lòng.

Vật chất màu đen thuần khiết đó là hắn rút một nửa bản nguyên của Ngoại Vực Thiên Ma trong cơ thể hắn mới lấy được.

Là vật đại bổ nhất đối với tu sĩ tu luyện đạo Luân Hồi.

Dòng sông thời gian rửa sạch Lý Tinh Từ, Từ Phàm ở bên cạnh hộ pháp cho hắn.

Đối với tu sĩ bình thường, lúc thăng cấp Kim Tiên bên cạnh không người hộ pháp quả thật rất nguy hiểm.

Từ Phàm cứ như vậy lẳng lặng đứng ở ngoài phạm vi dòng sông thời gian rửa sạch.

Nhìn biểu cảm của đồ đệ Lý Tinh Từ, lúc thì nhíu mày lúc thì gật đầu.

Tư chất của mấy đồ đệ mình nhận đều không tính là đỉnh cấp nhất, nhưng dưới sự dạy dỗ của mình có thể đi tới bước này đã là rất tốt.

“Lá gan không nhỏ!” Hai mắt Từ Phàm xuất hiện vô số đại đạo Luân Hồi kinh văn.

Một Mộng Ma dừng lại cách dòng sông thời gian không xa, sau đó bị Từ Phàm trực tiếp chấn thành bản nguyên, thuận theo dòng sông thời gian đánh vào trong cơ thể của Lý Tinh Từ.

Một Mộng Ma Kim Tiên kỳ lại bị Từ Phàm tiễn đi lặng lẽ như vậy.

Sinh linh Luân Hồi đứng xa xa dòng sông thời gian trực tiếp khiếp sợ.

“Con Mộng Ma Kim Tiên lớn như vậy lại biến mất vậy sao?” Một

Phật Đà Kim Tiên xa xa không khỏi khiếp sợ.

“Có thể đến nội giới Luân Hồi đâu có ai là nhân vật đơn giản, nhưng chỉ dựa vào biểu hiện của người hộ pháp đó, đó là người chúng ta không chọc nổi.” Một con hồ ly bản thể hơi mờ ảo thở dài nói.

“Vậy chúng ta cứ đứng đây xem kịch hay đi, vị trí nơi này hơi đặc biệt, nói không chừng sẽ có Đại La thánh giả Luân Hồi đến, đến lúc đó sẽ có kịch hay để xem.” Biểu hiện của Phật Đà có chút mong chờ.

“Phật đạo các ngươi chẳng phải tâm địa Bồ Tát sao?” Con hồ ly mờ ảo khinh bỉ liếc lấy Phật Đà.

“Điều đó có liên quan đến việc ta đứng một bên xem kịch sao?”

Chương 1124: Long tộc tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi

Lúc này trong cảm giác của Từ Phàm, Kim Tiên Luân Hồi đến đây xem náo nhiệt đã có hơn một trăm vị.

“Các vị, hôm nay đồ nhi ta vượt đại kiếp nạn Kim Tiên tại đây, làm phiền các vị giúp đỡ canh chừng dùm.” Từ Phàm nhoẻn miệng cười.

Vẫn chưa có ai trả lời Từ Phàm, chỉ có Luân Hồi giới yên lặng như tinh vực và Lý Tinh Từ đang vượt kiếp trong dòng sông thời gian ở xa xa.

Vốn Từ Phàm đã đánh bản nguyên của con Mộng Ma Kim Tiên vào trong cơ thể của Lý Tinh Từ.

Hiện tại Lý Tinh Từ nghênh đón dòng sông thời gian rửa sạch không có gì là không hợp.

Từ Phàm đứng bên cạnh nhìn cùng ngày càng hài lòng.

Nhưng động tĩnh Lý Tinh Từ vượt kiếp Kim Tiên ngày càng lớn, Kim Tiên Luân Hồi đến đây xem cũng ngày càng nhiều.

Thậm chí Từ Phàm còn cảm nhận được một luồng khí tức Đại La thánh giả Luân Hồi đang hướng về phía này.

Đại La thánh giả Luân Hồi đó không chút che đậy khí tức của mình, cứ quang minh chính đại bay về phía khu vực của Lý Tinh Từ.

Rất nhiều Kim Tiên Luân Hồi đang ẩn nấp xung quanh mau chóng nhường vị trí, chỉ sợ lát nữa chiến đấu sẽ ảnh hưởng đến bản thân.

Phật Đà và hồ ly mờ ảo ban nãy cảm nhận được có Đại La thánh giả Luân Hồi đến, biểu cảm mong chờ trên mặt lập tức kéo dài ra.

Chỉ thiếu đồ ăn vặt đứng xem kịch hay thôi.

“Đó là Huyễn Ma thánh giả, một bước từ Kim Tiên đến Đại La, đã bị một con Ngoại Vực Thiên Ma nhân cơ hội đoạt xá.”

“Được xem là một Đại La bị đoạt xá tương đối lợi hại trong nội giới Luân Hồi.”

“Không biết Nhân tộc hộ đạo bên cạnh có thể chống được hay không.” Hồ ly mờ ảo cười hì hì nói.

Phật Đà bên cạnh không có biểu cảm, chỉ nhìn Lý Tinh Từ trong dòng sông thời gian.

Từ Phàm nhìn Huyễn Ma thánh giả lắc lư đi qua đây, biểu cảm không khỏi có chút kỳ lạ.

Bởi vì Thiên Ma vực ngoại bị hắn dẫn vào nội giới Luân Hồi lại bày tỏ một loại khát vọng với Huyễn Ma thánh giả đó.

“Tiểu Thiên Ma, Đại La Luân Hồi đó có điểm đặc biệt nào khác không.” Từ Phàm cởi bỏ linh trí của Thiên Ma vực ngoại.

“Đây được xem là bạn đồng hành sống thành công nhất, nếu như có thể nuốt hắn thì có thể một bước lên trời trở thành cường giả Đại La trong Thiên Ma vực ngoại.”

“Chủ nhân, ngươi có thể không giết hắn, kéo vào làm bạn với ta, nói không chừng trước đây bọn ta từng quen biết.” Thiên Ma vực ngoại trong cơ thể Từ Phàm nói.

“Được, lỡ như trước đây các ngươi quen nhau, vậy ngày tháng sau này ít nhất cũng có bạn.” Từ Phàm nhìn khoảng cách Đại La thánh giả Luân Hồi ngày càng gần hắn nói.

“Ta là Huyễn âm thánh giả, còn không mau dâng hiến bản thân để ta vui vẻ một hồi.”

Một giọng nói như ác ma phát ra từ vực sâu khiến Từ Phàm cảm thấy hơi nực cười.

“Ta có người bạn nói quen biết ngươi, ngươi có muốn gặp chút không.” Từ Phàm khẽ cười nói.

“Được, nhưng phải đợi đến khi món điểm tâm này vượt kiếp thành công rồi hẵng nói.”

“Không biết đã bao nhiêu trăm triệu năm, đây là lần đầu tiên có người thăng cấp Kim Tiên vượt kiếp ở khoảng cách gần ta như vậy, hơn nữa còn là món ngon hợp khẩu vị, đúng là ân điển Luân Hồi giới ban cho ta.” Huyễn âm thánh giả nói, có dáng vẻ của kẻ phản diện.

“Vậy ngươi có nghĩ đến một vấn đề, đây là đồ đệ của ta, ta đang hộ đạo cho hắn hay không.”

“Ngươi xem hắn là điểm tâm, ngươi nói xem ta sẽ xem ngươi là gì.” Từ Phàm nheo mắt nói.

“Điều này không quan trọng, lát nữa ngươi cũng sẽ là món điểm tâm.” Huyễn âm thánh giả thè lưỡi nói.

Nhưng ngay lúc này, một điểm tinh quang xuất hiện từ xa xa.

Một nữ tử tuyệt sắc thân mặc váy trắng xuất hiện bên cạnh dòng sông thời gian.

“Người này là người ta bảo vệ, không muốn chết thì lui xuống.” Ánh mắt nữ tử lạnh lẽo nhìn lấy Huyễn âm thánh giả.

Trên mặt Từ Phàm bên cạnh lộ ra vẻ nhớ lại ký ức, hình như đồ đệ tốt của mình có nói, có đại năng trong Luân Hồi giới nói sẽ bảo vệ hắn.

“Tên nhóc thối, điểm này giống cha ngươi đó.” Trong lòng Từ Phàm cười mắng.

“Tuyệt Linh thánh giả, ngươi muốn cướp điểm tâm với ta sao?”

“Cái khác thì được, chỉ có cái này là không được.” Huyễn âm thánh giả lắc đầu nói.

Chính ngay lúc này, một đóa sen vàng Luân Hồi xuất hiện phía trên Huyễn âm thánh giả, trực tiếp tản ra uy lực vô thượng, muốn trấn áp Huyễn âm thánh giả.

Mà phương thiên địa này do có Đại La thánh giả ra tay nên khiến dòng sông thời gian của Lý Tinh Từ trở nên không ổn định.

Từ Phàm nhẹ nhàng giơ tay, trực tiếp cách ly mảng khu vực này ngoài dòng sông thời gian, tránh làm phiền đến Lý Tinh Từ trong dòng sông thời gian.

Lúc này, Tuyệt Linh thánh giả và Huyễn âm thánh giả đồng thời nhìn về phía Từ Phàm.

“Đừng nhìn ta, các ngươi đánh tiếp đi!” Từ Phàm buông lỏng nói.

Chỉ dựa vào cái phất tay vừa nãy của Từ Phàm đã cách ly bọn họ ngoài dòng sông thời gian, hai đại lão Luân Hồi đó cảm giác Từ Phàm không đơn giản.

“Vậy ngươi hãy trông chừng cho tốt, đợi ta trấn áp Huyễn âm thánh giả rồi nói tiếp.” Tuyệt Linh thánh giả nói xong trong tay xuất hiện một tiên kiếm tử sắc.

“Đi đi, đa tạ ngươi ra tay cho đồ đệ ta, ta nhớ ơn này rồi.” Từ Phàm cười nói.

Tuyệt Linh thánh giả gật đầu, sau đó ép lùi Huyễn âm thánh giả về phía xa xa.

Lúc này, đám Kim Tiên Luân Hồi xem kịch ở xung quanh cảm giác không thoải mái, như xem phần đặc sắc của phim điện ảnh thì bị tắt màn hình.

“Được rồi, không cách nào xem kịch hay nữa, chiến đấu ở nơi này, hai Đại La thánh giả Luân Hồi đó còn có thể khắc chế được một chút.”

“Bây giờ đi nơi khác rồi, đã không phải là ngươi, ta có thể quan sát được.” Biểu cảm của Phật Đà hơi thất vọng.

“Không vội, chúng ta ngồi xổm ở đây xem trước, nói không chừng lát nữa sẽ có Đại La thánh giả Luân Hồi khác đến đây.” Hồ ly mờ ảo liếm liếm lông mình nói.

Lúc này, dòng sông thời gian vẫn tiếp tục, chảy xiết mãnh liệt, rửa sạch tiên hồn của Lý Tinh Từ.

Từ Phàm tiếp tục bảo vệ ở bên ngoài dòng sông thời gian, không ngừng thăm dò bốn phía, không biết đang nghĩ gì.

Kim Tiên đến xem ngày càng nhiều, thậm chí có một người không ẩn giấu bản thân, ầm ĩ xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Nội tình của đồ đệ ngươi rất thâm sâu! Dòng sông thời gian rửa sạch đến bước này mà còn dư thừa như vậy.” Ánh mắt của một Kim Tiên Luân Hồi đầu rồng thân người có chút tham lam nói.

“Đồ đệ của ta sáu tuổi đã đi theo bên cạnh ta, có thể nói là nuôi lớn từng chút một, giống như con của ta.”

“Hiện giờ cuối cùng cũng đến Kim Tiên, ngươi nói có dễ dàng không.” Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ trong dòng sông thời gian an ủi nói.

“Vậy ngươi có thể giao con của ngươi cho ta, ta sẽ để hắn đến một nơi tốt hơn để phát huy giá trị lớn nhất của hắn.” Kim Tiên Luân Hồi đầu rồng thân người liếm môi nói.

“Có phải bản thể của ngươi ở Thần Long giới không?” Bỗng nhiên Từ Phàm hỏi.

“Đúng, giao con trai của ngươi cho ta, tuyệt đối sẽ rất có tiền đồ.” Kim Tiên Luân Hồi đầu rồng thân người nhoẻn miệng cười.

Chính ngay lúc này, bỗng nhiên hắn cảm nhận được Kim Tiên Luân Hồi đang xem náo nhiệt xung quanh đều lộ ra biểu cảm thấy vui khi người gặp họa.

“Vậy ngươi đợi chút đi, đợi sau khi đồ đệ ta vượt kiếp nạn Kim Tiên xong, xem xem có đồng ý đi theo ngươi hay không.” Giọng điệu Từ Phàm rất nghiêm túc.

“Vậy được, yên tâm, Long tộc bọn ta tuyệt đối sẽ không bạc đãi ngươi.” Kim Tiên Luân Hồi đầu rồng thân người cười nói, trong lòng hắn rất muốn nuốt chửng Kim Tiên Luân hồi Nhân tộc mới thăng cấp đó, như vậy thực lực của hắn có thể sẽ tiến thêm một bước.

Chương 1125: Cha con điểm tâm

“Ta tin Long tộc các ngươi có thể làm được, dù sao người thích Long tộc các ngươi như ta cũng không nhiều.” Từ Phàm nhếch miệng cười.

Nghe lời này của Từ Phàm, trong mắt Kim Tiên Luân Hồi Long tộc đó hiện lên tia giận dữ, tất nhiên hắn có thể nghe ra lời trêu chọc của Từ Phàm.

Lại thêm biểu cảm thấy vui khi người gặp họa của những Kim Tiên Luân Hồi đứng xem xung quanh, hắn đại khái có thể đoán được thực lực của Nhân tộc hộ đạo đồ đệ đó chắc chắn rất mạnh.

Ít nhất thì nghiền ép Kim Tiên Luân Hồi bình thường sẽ không thành vấn đề.

Sau khi biết bản thân đang ở trong hiểm cảnh, sắc mặt Kim Tiên Luân Hồi Long tộc đó không thay đổi, mà tiếp tục câu có câu không nói chuyện với Từ Phàm.

“Nhìn quy mô của dòng sông thời gian này, tương lai của quý đồ đệ có hy vọng trở thành Đại La rồi.” Kim Tiên Luân Hồi Long tộc liếm môi nói.

“Thường thường thôi, nhưng trở thành Đại La Luân Hồi thì hơi khó.” Từ Phàm cười nói, sau đó im lặng phong tỏa toàn bộ khu vực xung quanh.

Lúc này, dòng sông thời gian ngày càng mãnh liệt, bản nguyên vừa nãy Từ Phàm rót vào trong cơ thể Lý Tinh Từ đã mượn lực dòng sông thời gian rửa sạch tiêu hóa gần hết.

Lúc này Từ Phàm đưa mắt lên nhìn bốn phía, muốn tìm kẻ không có mắt rồi đánh thành bản nguyên đưa vào cho Lý Tinh Từ.

Dù sao thì dòng sông thời gian rửa sạch là cơ hội luyện tập tốt không thường xuyên có được, nếu như không có đủ dinh dưỡng, vậy chẳng phải sẽ rất đáng tiếc sao.

Sau đó Từ Phàm đưa ánh mắt về phía Kim Tiên Luân Hồi Long tộc ở bên cạnh, không bao lâu thì chuyển dời ánh mắt.

Phải giữ lại lưỡi câu cá lớn này, còn về những Kim Tiên Luân Hồi xung quanh thì cũng không thể tùy tiện chọn một người để đánh thành bản nguyên được, như vậy rõ ràng bản thân có chút hơi bá đạo.

“Các vị, phía sau đồ đệ ta vượt kiếp sắp tiến vào thời khắc quan trọng, mời rời đi cho, đừng quấy rầy đồ đệ ta vượt kiếp.” Âm thanh Từ Phàm thản nhiên vang vọng bên tai của mỗi một Kim Tiên Luân Hồi đứng xem xung quanh.

Lúc này, Phật Đà đang xem chiến kéo hồ ly mờ ảo bên cạnh rời đi.

“Ngươi kéo ta làm gì vậy, chúng ta có nhiều người như vậy, bị một câu nói của hắn quát lùi, mất mặt biết bao.” Hồ ly mờ ảo có chút không cam lòng nói.

“Không muốn chết thì đi với ta.” Phật Đà thản nhiên nhìn hồ ly mờ ảo một cái.

“Bản nguyên của hai chúng ta rất thích hợp để bồi bổ cho đồ đệ hắn, ngươi nói xem người đó muốn tìm lý do chấn hai chúng ta thành bản nguyên thì có người ra mặt cho chúng ta không.”

Hồ ly mờ ảo nghe đến đây, biểu cảm lập tức hoảng hốt.

Chính ngay lúc này, phía sau bọn họ truyền đến âm thanh cực lớn.

Bọn họ quay đầu lại nhìn, chỉ thấy có một mảng khu vực ở nội giới Luân Hồi trực tiếp bị đánh thành trạng thái hư vô.

Chỉ thấy Kim Tiên Luân Hồi đứng xem xung quanh bị dọa cho lăn lộn rời khỏi mảng khu vực này.

Bởi vì không gian của mảng khu vực này đã được Từ Phàm phong ấn, cho nên chỉ có thể rời đi như vậy.

“Ngươi mang nhiều nghiệp nhân quả như vậy thì đừng đi ra xem náo nhiệt nữa, nói không chừng sẽ bị nhân sĩ lòng mang chính nghĩa nào đó đánh thành cặn bã.”

Từ Phàm vừa nói vừa tụ tập bản nguyên của hai Kim Tiên Luân Hồi bị đánh thành cặn bã lại với nhau.

Điều hòa bản nguyên một chút, càng thêm thích hợp với Lý Tinh Từ, sau đó men theo dấu vết của dòng sông thời gian đánh vào trong cơ thể của Lý Tinh Từ.

Lúc này, bỗng nhiên Từ Phàm nhìn về phía Kim Tiên Luân Hồi Long tộc.

“Đừng căng thẳng, vừa nãy ta chỉ nhằm vào bọn họ chứ không nhằm vào ngươi.” Biểu cảm của Từ Phàm hiền hòa nói.

“Vậy ta có thể rời đi không, bỗng nhiên ta cảm giác đồ đệ của ngươi không thích hợp với ta.” Kim Tiên Luân Hồi Long tộc giả vờ bình tĩnh nói.

“Vậy sao được, nếu đã nói ra thì chúng ta phải làm được.”

Lúc này, nữ tử mặc váy trắng ban nãy xuất hiện cách Từ Phàm không xa, một đóa sen vàng tử sắc cấp mười hai dưới chân khiến Từ Phàm vừa nhìn suýt chút nữa đã nhận nhầm người.

“Huyễn Ma thánh giả đó đã bị ta trừ khử, ta sẽ canh giữ bên cạnh cho đến khi đồ đệ ngươi vượt xong đại kiếp Kim Tiên.” Nữ tử bạch y thản nhiên nói.

“Ngươi và đồ đệ ta có nhân quả gì, tại sao lại bảo vệ hắn như vậy.” Từ Phàm tò mò hỏi, bởi vì vừa nãy hắn không thôi diễn ra được đồ đệ tốt với nữ tử trước mắt rốt cuộc có quan hệ gì?

“Hỏi thừa, ta chỉ đến đây làm việc ta nên làm mà thôi.” Nữ tử nói xong lập tức ẩn vào nội giới Luân Hồi.

Khiến Từ Phàm không biết phải làm sao.

“Là ai dám động đến con trai ta!” Một khuôn mặt rồng cực lớn hiện hóa trên không trung phía trên Từ Phàm, hướng ánh mắt giận dữ về phía Từ Phàm.

Vừa nghe được âm thanh này, ánh mắt Từ Phàm sáng lên, cá lớn đã đến rồi.

Lúc này, Kim Tiên Luân Hồi Long tộc bên cạnh lập tức hống hách, hiện hóa thành chân thân xuất hiện bên cạnh mặt cha hắn.

“Ngươi và đồ đệ của ngươi sẽ biến thành điểm tâm của ta, đến lúc đó các ngươi sẽ hóa thành một thể với ta.”

“Yên tâm, mặc dù ta ăn qua rất nhiều điểm tâm, nhưng điểm tâm sư đồ các ngươi thì có lẽ là hơn vạn năm chưa ăn rồi.”

“Dù sao thì Nhân tộc thú vị như các ngươi cũng không nhiều.” Kim Tiên Luân Hồi Long tộc nói.

“Đó là Đại La Luân Hồi Hắc Mộng của Long tộc, thực lực cực mạnh, ta chỉ có thể giúp ngươi trì hoãn một lúc mà thôi.”

“Ngươi mau bảo đồ đệ ngươi thoát thân trong dòng sông thời gian, rồi rời khỏi nơi này.”

Đại La Luân Hồi Long tộc đó vừa xuất hiện, Từ Phàm đã nhận được truyền âm của nữ tử bạch y, trong giọng nói còn có chút gấp gáp.

“Ngươi xem kịch ở một bên là được.” Âm thanh của Từ Phàm nhẹ nhàng vang lên.

Sau đó không thèm để ý đến lời nói của nữ tử bạch y nữa, mà trực tiếp nhẹ nhàng vung tay lên.

Phía sau chân thân một lớn một nhỏ của Long tộc Luân Hồi xuất hiện một Thiên Thủ Hư Tượng lớn như tinh hải, cao không biết bao nhiêu quang giáp.

Chân thân một lớn một nhỏ của Long tộc Luân Hồi trực tiếp bị hai bàn tay to bóp chặt.

Sau đó lại có rất nhiều bàn tay to khống chế bọn họ lại, bóp nát.

Một viên linh quang tử sắc lớn như lam cầu chậm rãi xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Đó là bổn nguyên Luân Hồi của hai cha con Long tộc đó.

“Điểm tâm!” Từ Phàm nhẹ nhàng cười, sau đó phân bản nguyên Luân Hồi đó thành một tia rồi rót vào trong cơ thể của đồ đệ tốt.

“Thực lực của Long tộc trong Luân Hồi giới rất lớn, sau khi đồ đệ ngươi vượt kiếp xong hãy nhanh chóng rời đi, nếu không rất có khả năng sẽ bỏ mình tại nơi này.” Nữ tử bạch y cũng không quan tâm đến khiếp sợ mà nói rõ sự lợi hại bên trong.

“Đợi sau khi đồ đệ ta vượt kiếp xong sẽ rời đi, ngươi không cần lo lắng.” Từ Phàm nói xong, nhẹ nhàng đưa năng lượng bản nguyên Luân Hồi trong tay cho nữ tử bạch y đó.

“Bản nguyên này xem như trả ân tình cho ngươi, đừng từ chối, bảo vệ đồ đệ ta là điều ngươi nên có.” Từ Phàm mở miệng nói.

Nữ tử bạch y không nói gì, sau khi nhận lấy năng lượng bản nguyên thì lặng lẽ rời đi.

Sau khi trải qua chuyện đó, mảng khu vực này hoàn toàn yên tĩnh lại.

“Lần này sau khi Tinh Từ vượt kiếp, có lẽ có thể có tiềm lực sơ bộ thăng cấp đến Đại La Luân Hồi.” Từ Phàm sờ cằm lẩm bẩm.

Dòng sông thời gian rửa sạch ngày càng mãnh liệt, nhưng Lý Tinh Từ được mượn lực rót vào bản nguyên dày đặc như vậy, nhưng vẫn dư sức rửa sạch.

Thậm chí còn có thể quan sát tình hình phía bên Từ Phàm mọi lúc mọi nơi.

Dòng sông thời gian biến mất, Lý Tinh Từ đã trở thành Kim Tiên Luân Hồi đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Đa tạ sư phụ hộ đạo cho đồ đệ.” Lý Tinh Từ quỳ xuống nói.

Chương 1126: Phá vỡ tiêu hao của hệ thống

Từ Phàm đang tổ chức Toàn Long yến ở trong tiểu viện của mình ở Ẩn Linh môn.

Hắn đã đặc biệt tổ chức một bàn Toàn Long yến lớn để chúc mừng Lý Tinh Từ trở thành Kim Tiên.

Cả nhà lão đại, lão nhị Từ Nguyệt Tiên, cả nhà lão tam, cả nhà lão tứ, lão ngũ Chu Khai Linh, lão thất Quảng Hư.

Cả nhà vui vẻ ăn Toàn Long yến.

“Sư tổ, khi nào sư tổ nương có thể trở về vậy?” Lý Sơ Phàm đi tới bên cạnh Từ Phàm nói.

“Nhanh thôi, đợi đến khi ta nắm trong tay phương thiên địa này thì sư tổ nương của ngươi có thể trở lại.” Từ Phàm cười ha hả nói.

Lúc này, Từ Linh Đài dẫn theo một thiếu niên đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Bái kiến sư tằng tổ.” Thiếu niên nói xong, ánh mắt trong suốt sùng kính nhìn về phía Từ Phàm.

“Không ngờ ta đã trở thành sư tằng tổ.” Từ Phàm lập tức nở nụ cười.

Sau đó trong tay xuất hiện một viên long châu Kim Tiên, hóa thành một luồng linh quang tiến vào trong cơ thể thiếu niên đó.

“Không để ngươi gọi sư tằng tổ vô ích.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Ngươi nhìn xem, vẫn là Linh Đài có tiền đồ, hiện tại đã có con trai rồi.” Từ Phàm liếc mắt nhìn Lý Sơ Phàm nói.

“Sư phụ, chuyện này phải tùy duyên.” Lý Tinh Từ bên cạnh cười nói.

“Tùy duyên sao?” Từ Phàm nhìn thoáng qua Tô Nhiễm Thiên bên cạnh Lý Tinh Từ.

“Được rồi, hiện tại chúng ta cũng xem như là bốn đời đồng đường rồi, chúng ta hãy uống một ly đi.” Từ Phàm nâng ly chúc mừng nói.

Mọi người đồng loạt nâng ly cùng uống.

Sau Toàn Long yến, Từ Phàm cũng tiến vào không gian dưới lòng đất bắt đầu tu luyện.

Sau khi thăng cấp Kim Tiên luôn bị mọi việc quấn thân, vẫn chưa yên tĩnh lại, tu luyện thật tốt.

“Chủ nhân, nếu như dùng tu vi Kim Tiên của ngươi tu luyện gia tốc thời gian, tiêu hao ít nhất gấp trăm lần so với trước kia.” Bồ Đào nói rất uyển chuyển.

“Vậy thì bỏ đi, dù sao tu luyện tới Kim Tiên đỉnh phong cũng không bao lâu.”

“Nhưng hệ thống chết tiệt này.” Từ Phàm không khỏi chửi bới một câu.

Sau khi thăng cấp đến Kim Tiên, Từ Phàm cảm giác được chút tuổi thọ cực hạn của Kim Tiên.

Sau đó có được tuổi thọ cực hạn thì kết luận Thiên nhân ngũ suy.

Từ Phàm chỉ tính toán Thiên nhân ngũ suy của mình một chút, trong nháy mắt lập tức có cảm giác không thể luyến tiếc.

Từ Phàm lật xem một ít tài liệu, thấy rất ít Kim Tiên có thể sống đến Thiên nhân ngũ suy mà chết.

Không phải thăng cấp Đại La mà chính là chết trong tai nạn bất ngờ.

“Nếu như không giải mã được hệ thống thối này trong Kim Tiên kỳ, sau này gặp được Thánh Nhân Thiên Tôn Tiên Đế gì đó thì không cần chơi nữa.” Từ Phàm cảm khái nói ở trong phòng tu luyện.

Từ Phàm cảm giác nếu đến lúc đó thật sự không giải mã được hệ thống, vậy chỉ có thể đi theo con đường cũ.

Bản thân không được thì đồ đệ làm, luận về dạy đồ đệ, Từ Phàm dám nói thứ hai thì không ai dám xưng thứ nhất.

“Bồ Đào, chuẩn bị năm trăm Huyền Hoàng chi khí, ta muốn phá giải hệ thống.” Từ Phàm dặn dò.

Sau khi đột phá đến Đại La thánh giả, Từ Phàm có thể nhanh chóng cảm ngộ ba ngàn đạo pháp đến Kim Tiên viên mãn.

Thuận tiện có thể giải mã hệ thống, chuyện một công đôi việc như vậy, ngoại trừ có chút hao Huyền Hoàng chi khí thì không còn thiệt hại nào khác.

Huyền Hoàng chi khí khổng lồ rót vào trong cơ thể Từ Phàm.

Trong dòng sông thời gian không ngừng xuyên qua các đại Tiên giới, một bóng dáng mờ ảo nhanh chóng lớn lên, sau đó dễ dàng thoát ra dòng sông thời gian, trở thành Đại La thánh giả.

Bóng dáng mờ ảo đó ngồi xếp bằng bên bờ dòng sông thời gian, vừa cảm ngộ ba ngàn đại đạo vừa giải mã hệ thống.

Nhưng trạng thái này chỉ dùy trì được mười hơi thở, bóng dáng mờ ảo đó lập tức biến mất, trở về dòng sông thời gian.

Từ Phàm cũng chậm rãi mở mắt ra.

“Hệ thống, mẹ nó, nếu ngươi có ý thức thì hay rồi!”

“Mắng ngươi như vậy, ít nhất cũng phải trả lời chứ.” Từ Phàm có chút ảo não nói.

Hiện tại hắn nghi ngờ nghiêm trọng, hệ thống này đang khiêu khích hắn.

Rõ ràng lúc trước hắn trở thành Kim Tiên, sắp trở thành Đại La thánh giả, có thể cảm giác được sự tồn tại của hệ thống, khi đó cảm giác cho hắn thêm một chút thời gian có thể giải mã hệ thống.

Chỉ là hắn thăng cấp đến Kim Tiên, chân thật cảm giác được hệ thống tồn tại.

Lúc đó, hệ thống này đang diễn kịch, là đang mê hoặc, là khiêu khích hắn.

Nhưng dù không có đột phá ở phương diện giải mã hệ thống, ba ngàn đại đạo của Từ Phàm đã đạt tới cảnh giới Kim Tiên viên mãn.

Từ Phàm đứng dậy đi ra khỏi phòng nhỏ của hắn, nằm trên ghế dài trong tiểu viện, không biết đang suy nghĩ điều gì.

Lúc này, Bồ Đào thông báo Bàng Phúc cầu kiến Từ Phàm.

“Bảo hắn đến đây đi.” Từ Phàm nhìn bầu trời từ từ nói.

Một Truyền Tống trận xuất hiện, Bàng Phúc bước ra từ bên trong.

“Bái kiến đại trưởng lão.” Bàng Phúc cung kính hành lễ nói.

Từ Phàm nằm trên ghế dài lười biếng nhẹ nhàng nâng một ngón tay lên.

Một sức mạnh mềm mại nâng Bàng Phúc lên.

“Nghiên cứu thị trường về rồi à, thu hoạch thế nào.” Từ Phàm ý bảo Bàng Phúc ngồi xuống nói chuyện.

Sau khi Ẩn Linh môn ổn định chiếm lĩnh địa bàn Long Tiên cung thì Bàng Phúc đã đi ra ngoài khảo sát thị trường.

Thị trường hắn khảo sát là Tiên giới xung quanh Mộc Nguyên Tiên giới.

“Đại trưởng lão, ta đã đến năm Tiên giới xung quanh, phát hiện không cần đặc sản tông môn chúng ta, chỉ cần có thể chế tạo ra tiên chu có tốc độ nhanh nhất, có thể nhanh chóng đạt tới Tiên giới xung quanh, chúng ta có thể kiếm được rất nhiều tiên ngọc với Huyền Hoàng chi khí.” Bàng Phúc nói.

Sau đó hắn nói kế hoạch hậu cần khổng lồ cho Từ Phàm nghe một lượt.

“Không tồi, nếu đã như vậy thì hãy dựa theo kế hoạch của ngươi, chế tạo tiên chu tốc độ nhanh nhất sẽ giao cho ngươi.” Từ Phàm phất tay nói.

“Nhưng mục tiêu tiếp theo của chúng ta chính là kiếm nhiều Huyền Hoàng chi khí hơn, còn về tiên ngọc, có thể duy trì tông môn tiêu hao là được.” Từ Phàm suy nghĩ một chút rồi nói.

Hắn cảm giác vạn sự vạn vật trên thế gian này luôn có một con đường sống.

Chắc chắn có cách phá giải được hệ thống này.

Chỉ cần có đủ Huyền Hoàng chi khí, duy trì trạng thái của Từ Phàm ở Đại La thánh giả, như vậy sẽ có một ngày có thể tìm được cách phá giải hệ thống.

Cho nên muốn duy trì thời gian dài ở trạng thái Đại La thánh giả vậy thì cần đủ Huyền Hoàng chi khí.

“Tuân lệnh đại trưởng lão.”

Hai người họ lại nói chuyện một lúc, Bàng Phúc lập tức cáo lui.

Lúc này, Từ Phàm cần lượng lớn Huyền Hoàng chi khí, hiếm khi suy nghĩ đến kế hoạch của Bàng Phúc.

Chỉ là góc độ cân nhắc không giống nhau, Từ Phàm đang cân nhắc làm thế nào để tránh thuế của Tiên giới.

Từ Phàm nhấc tay lên, Hậu thiên linh bảo Không Giới môn trấn giữ tông môn xuất hiện trong tay.

Sau đó bắt đầu nghiên cứu tỉ mỉ, nhưng chẳng bao lâu sau, Từ Phàm lại đặt Không Giới môn về lại vị trí ban đầu.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm và phân thân số một nói đến cách này của hắn.

“Ngươi muốn phá bỏ bình chướng của Tiên giới truyền tống đến tinh vực, chắc chắn Hậu thiên linh bảo không được.”

“Ít nhất phải là Tiên thiên linh bảo, hơn nữa là Tiên thiên linh bảo đặc biệt có thể phá không gian.”

“Có được thứ này mới có thể kết nối trong Tiên giới với ngoài tinh vực.” Phân thân số một vừa Luyện Khí vừa nói.

“Sao dạo gần đây lại thiếu tiền nữa vậy?”

“Đúng vậy, mặc dù có thể cảm nhận được hệ thống tồn tại, nhưng muốn giải mã hệ thống thì phải có Huyền Hoàng chi khí cung ứng ta ở trạng thái Đại La mới được.” Từ Phàm nói.

Chương 1127: Bí tàng mở ra

“Huyền Hoàng chi khí vẫn dễ tìm hơn trọng bảo thời gian nhiều.”

“Cái này ít nhất là ngoại tệ mạnh của Tiên giới, Tiên giới nào đều sẽ có, hơn nữa số lượng rất nhiều.” Phân thân số một chuyên tâm luyện chế cửa đá trước mắt.

“Nhưng thứ này tiêu hao lớn, hệ thống suy diễn cần duy trì trạng thái Đại La, năm trăm tinh Huyền Hoàng chi khí, chỉ duy trì được mười tức.” Từ Phàm có chút đau trứng nói.

“Yên tâm, còn không phải là Huyền Hoàng chi khí sao, thủ nghệ nhân bọn ta còn sợ không có thứ này à.” Phân thân số một nở nụ cười nói.

“Cũng phải, xem ra sau này còn phải vất vả cho các ngươi.”

Từ Phàm cảm thấy lời số một nói có lý, thủ nghệ nhân có thể thiếu Huyền Hoàng chi khí.

Vẻ mặt phân thân số một đang luyện chế Tiên thiên linh bảo chợt ngớ ra.

Ta đang làm gì! Đào hố cho chính mình sao?

“Thiên Đạo Tiên giới cực kỳ hoàn thiện, nếu ngươi muốn tránh thuế phỏng chừng phải tốn chút công sức, còn không bằng bây giờ ngươi luyện chế Tiên thiên linh bảo chung với ta.”

“Luyện chế hai món, một món cho tông môn dùng, một món cho huynh đệ tốt, huynh đệ tốt mới rời đi bao lâu mà ngươi đã sắp quên hắn luôn rồi?”

Lời số một nói giống một tia chớp nháy mắt xẹt qua trong đầu Từ Phàm.

“Ha ha, bây giờ ta lập tức đi nói với số hai, bảo hắn nắm chắc Tiên Đế bí tàng bên kia về, sau đó hai người các ngươi cùng hợp lực luyện chế Tiên thiên linh bảo.”

Từ Phàm nói xong liền rời đi, chỉ để lại phân thân số một vẻ mặt đau trứng.

…

Vô Vọng Tiên giới, trước mặt tàng Tiên Đế, phân thân số hai đang suy ngược bí pháp mở ra bí tàng Tiên Đế đột ngột bị kéo vào trong không gian linh hồn của Từ Phàm.

Nhưng không bao lâu sau đã đi ra.

Nhìn bí tàng Tiên Đế trước mắt, phân thân số hai đột nhiên cảm giác có chút tẻ nhạt vô vị.

“Sư phụ số hai, sao thế?” Lý Huyền Đạo ở bên cạnh hỏi.

“Không sao, ta chỉ là cảm khái trước khi sư phụ của ngươi vô địch ba ngàn giai, ta và sư phụ số một của ngươi đều không được yên bình.” Phân thân số hai khẽ thở dài nói.

“Lấy thực lực của sư phụ, tin chắc rất nhanh là có thể trở thành Thánh Nhân Thiên Tôn, chờ đến lúc đó, sư phụ số một và số hai có thể tiêu dao khắp cả Tam Thiên giới rồi.” Lý Huyền Đạo an ủi nói.

Trải qua khoảng thời gian ở chung này, hắn đột nhiên cảm thấy hai phân thân của sư phụ mình không phải tự do như vậy.

“Trước tiên đừng nói chuyện này nữa, ngươi tới phân bộ của Thiên Đỉnh thương hội ở Vô Vọng Tiên giới lấy ba mươi tinh Huyền Hoàng chi khí về đây.”

“Chúng ta phải tăng tốc thôi, sư phụ ngươi đang chờ chúng ta trở về.” Phân thân số hai nói.

“Tuân lệnh, sư phụ số hai.”

Lý Huyền Đạo gật đầu, bay về hướng một tòa đại thành Nhân tộc gần nhất.

Nửa tháng sau, phân thân số hai thi triển một loại tạp bí pháp cực kỳ huyền diệu mà phức.

Trận pháp cấm chế cửa mật tàng Tiên Đế chậm rãi mở ra.

Mà lúc này, trong Thiên Kiếm tông tại Tiên vực Linh Tịch thuộc Vô Vọng Tiên giới.

Lão Kiếm đang chỉ bảo kiếm đạo cho Diệp Tiêu Dao đột nhiên cảm giác có chút không đúng, nhưng cụ thể là gì hắn lại không cảm giác được.

“Lão Kiếm, sao vậy?” Diệp Tiêu Dao hỏi, hắn cảm giác được dao động cảm xúc của lão Kiếm.

“Không sao, vừa nãy ta lại nghĩ tới một loại bí pháp mở ra bí tàng Tiên Đế, có thời gian đi thử một lần.” Lão Kiếm nói.

“Lão Kiếm, bí tàng Tiên Đế kia thật sự không mở được thì thôi, dù sao Tiên giới khác không phải cũng có à.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Muốn tìm được Tiên giới tiếp theo có cái loại này bí tàng, lấy thực lực của ngươi bây giờ, chỉ riêng đi đường đã tốn đến mấy vạn năm.”

“Cho nên nói, bí pháp mở ra bí tàng này, ta cần thiết phải nhớ lại.”

“Không riêng gì Tiên Thiên chân linh, lại còn có một lượng lớn Huyền Hoàng chi khí, có thể làm cho cả tông môn ngươi phát triển nhanh chóng.”

“Trong đó còn có mật bảo chứng từ ta dự trữ đồ vật ở mấy đại thương hội đứng đầu trong Tam Thiên giới, bên trong đó mới chân chính là thứ tốt.” Lão Kiếm nói.

“Sao trước đó ngươi không nói?” Diệp Tiêu Dao phấn khích nói.

“Sau khi ngươi tấn cấp đến Kim Tiên, ta lại nhớ được vài thứ trong ký ức trước kia, lúc này mới phát hiện.”

“Đáng tiếc trong ký ức này không có bí pháp chính xác mở ra bí tàng Tiên Đế kia.” Lão Kiếm có chút tiếc nuối nói.

“Không sao, dù sao đồ vẫn ở nơi đó, chạy không thoát được.”

“Ngược lại là mấy thứ ngươi để trong thương hội kia, có thể bị bọn họ đánh cắp không?” Diệp Tiêu Dao lo lắng hỏi.

“Mấy đại thương hội Nhân tộc hoạt động trong Tam Thiên giới không biết đã bao nhiêu kỷ nguyên, danh dự luôn có bảo đảm.”

“Vài món Tiên thiên linh bảo, một đống Tiên Thiên phôi thai, còn có vài tạp vật nghĩ không ra, không đến mức khiến bọn họ che lương tâm đi đánh cắp.” Lão Kiếm nói.

“Tiên thiên linh bảo!” Nước miếng Diệp Tiêu Dao xém chút chảy xuống.

“Xem bộ dạng không có tiền đồ của ngươi kìa, nắm chặt tu luyện, chờ sau khi ngươi đến Đại La, tu luyện đến tương lai, ta tìm cho ngươi một món Tiên Thiên chí bảo.” Lão Kiếm cười ha ha nói.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao vốn tiếp tục tính toán tu luyện kiếm đạo đứng dậy, bay về phía khu vực bí tàng Tiên Đế.

“Vừa nãy không phải ngươi lại nghĩ đến một loại bí pháp mở ra bí tàng Tiên Đế sao, hiện tại chúng ta lập tức đi thử xem.”

Diệp Tiêu Dao tưởng tượng đến trong bí tàng Tiên Đế thế mà có nhiều đồ vật quan trọng như vậy, lập tức cảm giác có chút không yên tâm.

Trong lòng có chút hối hận, lúc ấy không lập tông môn trên bí tàng Tiên Đế.

“Tiểu tử, ngươi gấp cái gì chứ, mấy thứ này sau này đều là của ngươi, hiện tại ngươi nắm chặt tu luyện mới là chủ yếu nhất.” Lão Kiếm lắc đầu nói.

Bí tàng Tiên Đế, phân thân số hai và Lý Huyền Đạo đầu tiên là khiếp sợ, sau đó là mừng như điên.

“Không hổ là bí tàng Tiên Đế, quả nhiên không giống bình thường.”

Phân thân số hai vung tay lên, gọi ra mười vạn con rối công trình, bắt đầu chuyển bảo vật trong bí tàng.

Phân loại, dựa theo loại bảo vật, giống nhau thì để cùng nhau, sau đó bị thu vào trong Tiên khí không gian loại cực lớn.

“Lần này trở về, chỉ bằng mấy thứ này, bản thể phải cho ta kỳ nghỉ hai mươi năm, lại cho ta thêm mười tỷ tiên ngọc.”

Nhìn những linh vật thuộc trân phẩm hiếm thấy trong Tiên giới, phân thân số hai vui vẻ nghĩ.

Đúng lúc này, phân thân Bồ Đào đi theo bên cạnh số hai cũng bắt đầu kích động lên.

“Tiên Thiên chân linh!” Giọng nói đầy kích động của Bồ Đào vang lên.

Phân thân số hai nhìn món Hậu thiên linh bảo ẩn chứa Tiên Thiên chân linh, không khỏi nở nụ cười.

“Mang thứ này về, bản thể Bồ Đào kia không phải điên luôn sao.”

“Sau khi bản thể cắn nuốt Tiên Thiên chân linh, ít nhất có thể có được mười lần lực tính toán logic của bản thể đỉnh phong.” Giọng điệu Bồ Đào vô cùng kích động.

“Trước tiên đừng vui mừng quá sớm, lỡ đâu bản thể không cho ngươi thì làm sao?” Phân thân số hai nói, thu món Hậu thiên linh bảo đó vào trong Tiên khí không gian.

Lúc này, có một con rối tìm được một món tiên khí chuyên cất giữ Huyền Hoàng chi khí.

Phân thân số hai đưa mắt nhìn qua Tiên khí kia xem xét, sau đó im lặng không lên tiếng nhìn qua Lý Huyền Đạo.

“Tới, trong khoảng thời gian này vất vả cho ngươi, chút đồ vật này ngươi cầm lấy.” Phân thân số hai lấy ra một túi trữ vật chuyên biệt, bỏ vào đó mười linh Huyền Hoàng chi khí thưởng cho Lý Huyền Đạo.

“Sư phụ số hai, ta phụ trợ trước người ngươi lâu như vậy, không nói là có tình cảm hay không, nhưng cũng không thể hại ta!”

Lý Huyền Đạo nhìn mười tinh Huyền Hoàng chi khí trong túi trữ vật, chỉ muốn khóc lớn, thứ này hắn không động được.

Chương 1128: Phân thân Thiên Tôn

“Đồ vật trong bí tàng Tiên Đế này, giá trị ít nhất mười vạn tinh Huyền Hoàng chi khí trở lên.”

“Có thể phát hiện bí tàng Tiên Đế này, ngươi chiếm đầu công, mười tinh Huyền Hoàng chi khí này ngươi nên có được, cho dù bản thể biết cũng sẽ không nói gì, ngươi yên tâm nhận lấy là được.” Phân thân số hai ôn hòa nói.

Lý Huyền Đạo cảm nhận được khí chất hòa ái dễ gần của phân thân số hai, trong lòng càng thêm luống cuống.

Hắn cảm thấy sau khi trở về phải giải thích cho sư phụ mình ý đồ lần trước sư phụ số hai cho hắn Huyền Hoàng chi khí.

“Sư phụ số hai, lấy cảnh giới Kim Tiên của ngươi hiện tại, có thể miễn hai phần mười thuế, nhưng vẫn phải nộp rất nhiều thuế đó.” Lý Huyền Đạo nhìn bảo vật trong bí tàng Tiên Đế, có chút đau lòng.

Chỉ muốn mang mấy thứ này ra khỏi Vô Vọng Tiên giới thôi đã phải lột một tầng da.

“Ngươi đã quên thân phận bây giờ của ta là gì sao, Trận Pháp Thần sư.”

“Trước kia không cần thiết, phí tổn muốn giấu được ý chí thiên đạo quá cao, cho nên không cần phải tránh thuế.”

“Nhưng bây giờ không giống vậy, có nhiều Huyền Hoàng chi khí như thế, bố trí ra một tiên trận có thể giấu ý chí thiên đạo Tiên giới còn không phải đơn giản à, chỉ là tiêu hao có chút lớn, nhưng so với thuế phải nộp, tiết kiệm hơn rất nhiều.” Phân thân số hai tự tin nói.

Lúc hắn vào bí tàng Tiên Đế, thấy rõ toàn cảnh, trong lòng đã bắt đầu suy diễn làm sao để có thể mang mấy thứ này ra khỏi Vô Vọng Tiên giới.

Trận pháp để lừa gạt ý chí thiên đạo Tiên giới, hắn có thể suy diễn ra rất nhiều, nhưng tiêu hao quá lớn, cần rất nhiều Huyền Hoàng chi khí và vật liệu trân quý.

Quan trọng nhất là trận pháp này vẫn là loại dùng một lần, trước kia không cần thiết, bây giờ cần.

“Đi, bây giờ chúng ta đi phân bộ Thiên Đỉnh thương hội mua sắm vài thứ, chờ sau khi ta bố trí xong trận pháp liền rời khỏi Vô Vọng Tiên giới, về nhà.” Phân thân số hai nói.

“Tuân lệnh.”

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn dòng sông thời gian trên không trung, khóe miệng không khỏi giương lên.

“Thời đại Kim Tiên trong tông môn sắp mở ra rồi .” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, nói cho ngươi nghe một tin tức tốt.”

“Trong bí tàng Tiên Đế ở Vô Vọng Tiên giới phát hiện một Tiên Thiên chân linh, phân thân kia của ngươi nói, chỉ cần cắn nuốt Tiên Thiên chân linh có thể khiến lực tính toán logic của ngươi càng hơn thời kỳ đỉnh phong không chỉ gấp mười lần.” Từ Phàm cười nói.

Bồ Đào lập tức cũng kích động lên, tuy rằng hiện tại hắn đã khôi phục tám phần mười lực tính toán logic khi đỉnh phong, nhưng vẫn luôn thấy có hơi khó chịu.

Vốn dĩ một vài kế hoạch cần thời gian dài mới có thể suy diễn ra, cũng bởi vì tính lực giảm bớt phải ngừng lại.

Cảm giác phục vụ chủ nhân so với trước kia rõ ràng có chút lực bất tòng tâm.

Những chuyện này đều là phiền muộn sau khi Bồ Đào khôi phục tám phần mười lực tính toán logic.

“Vậy đến lúc đó Bồ Đào có thể càng thêm tận tâm tận lực phục vụ cho chủ nhân rồi.” Bồ Đào vui vẻ trả lời.

“Chờ sau khi trở về, cũng nên thăng cấp cho ngươi.”

“Trong mật tàng Tiên Đế kia có một phôi thai Tiên thiên linh bảo rất thích hợp với ngươi, đến lúc đó phối hợp với căn nguyên Tiên Thiên chân linh, thăng cấp cho ngươi luôn.”

Tuy rằng luyện chế Tiên thiên linh bảo rất phiền toái, nhưng hắn cảm thấy phân thân của mình hẳn là có thể ứng phó được.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa nghĩ tới mấy thứ trong bí tàng Tiên Đế, không khỏi bắt đầu khát khao về một tương lai tốt đẹp.

“Nhiều Huyền Hoàng chi khí như vậy, tuy không thể hoàn toàn giải mã hệ thống, nhưng ít ra cũng có thể mở khóa một vài công năng trong đó.” Từ Phàm cảm nhận hệ thống trong cơ thể nói.

Lúc hắn ở trạng thái Đại La, tuy rằng không phá giải ra hệ thống, nhưng cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch.

Loáng thoáng có thể cảm giác được, chỉ cần thời gian ở trạng thái Đại La đủ dài, hắn có thể giải được trận pháp phù văn tầng ngoài cùng của hệ thống.

Từ Phàm nghĩ đến đây, lại ngẩng đầu nhìn lên không trung lần nữa.

Phát hiện dòng sông thời gian trên không trung đã biến mất, Hạng Vân cung kính đứng trong tiểu viện chờ Từ Phàm triệu kiến.

“Lại đây đi, xem ra hiệu quả của bữa Toàn Long yến Chân Long Đại La kia thật sự tốt, dĩ nhiên cũng không thể bỏ qua sự nỗ lực của bản thân ngươi.” Nhìn Hạng Vân đã tấn cấp thành Kim Tiên, Từ Phàm vui mừng nói.

Một thanh Hậu thiên linh bảo tiên kiếm xuất hiện trước mặt Hạng Vân.

“Trước mắt, Hậu thiên linh bảo trong tông môn không nhiều lắm, trước tiên lấy thanh Thiên Trận kiếm này về làm chủ kiếm kiếm trận, chờ sau này khi Hậu thiên linh bảo trong tông môn nhiều lên, lại cho ngươi thêm mấy tiên kiếm khác.” Từ Phàm nói.

“Đệ tử khấu tạ Đại trưởng lão ban thưởng.” Hạng Vân hành đại lễ nói.

“Nhanh trở về củng cố tu vi Kim Tiên của bản thân, sau này tông môn còn cần nhờ ngươi xuất lực.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Sau khi Hạng Vân khấu tạ xong liền rời đi.

“Đệ tử Kim Tiên trong tông môn càng ngày càng nhiều, có phải nên tìm cho bọn họ làm không .” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Sau khi Ẩn Linh môn chiếm giữ Long Tiên cung, cả tông môn lập tức nổi tiếng lên trong Tiên giới.

Các học viện vốn được đệ tử Ẩn Linh môn mở ra trong lãnh thổ Nhân tộc cũng không hề che giấu, tất cả đều lộ ra danh hiệu học viện thuộc Ẩn Linh môn.

Lập tức hấp dẫn ánh mắt cả Tiên giới, vô số gia tộc và tán tu đều đưa hài tử vào trong học viện thuộc Ẩn Linh môn, hy vọng hài tử nhà mình có thể được Ẩn Linh môn nhìn trúng, thu vào trong môn.

Điều này cũng làm cho những đệ tử mở học viện bên ngoài kiếm được đầy túi, đệ tử Ẩn Linh môn hiện tại, một người có tiền hơn một người.

Căn cứ vào loại tình huống này, Từ Phàm cảm thấy cần để các đệ tử có điểm theo đuổi mới.

“Bồ Đào, thông báo cho những đệ tử tấn cấp đến Kim Tiên, bảo bọn họ sau khi củng cố tu vi thì ra ngoài khảo sát Tiên giới xung quanh chúng ta cho ta.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, khảo sát Tiên giới xung quanh có yêu cầu không đổi nào không?” Bồ Đào dò hỏi.

“Tùy cơ tìm một vài nhiệm vụ có độ khó tương ứng với Kim Tiên bọn họ là được.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Đang lúc Từ Phàm thảnh thơi nhàn rỗi, trong một tuyệt cảnh tại tinh vực.

Một phân thân Thiên Tôn từ nơi ngoài giới đi vào trong Tam Thiên giới.

Theo sau xác định một chút tự thân nơi vị trí, liền hướng về nơi nào đó chạy đến.

Trong nơi truyền thừa, phân thân Thiên Tôn kia ngược dòng sông thời gian quan sát tỉ mỉ những chuyện xảy ra gần đây tại nơi truyền thừa.

“Một tia căn nguyên Thiên Tôn của ta vậy mà lại bị một Chân Tiên cắn nuốt.”

“Thú vị, thật sự thú vị.”

“Trong này nhất định đã xảy ra vài chuyện ta không biết.”

Theo sau, phân thân Thiên Tôn bắt đầu căn cứ vào nhân quả dòng sông thời gian tra xét, bay về hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

Lúc này, Từ Phàm đang cá mặn đột nhiên rùng mình.

Sau đó thôi diễn một phen, vẻ mặt Từ Phàm bắt đầu tiếc nuối.

“Bồ Đào, lấy toàn bộ Huyền Hoàng chi khí trong bảo khố cho ta, ta cần phải đi tinh vực một chuyến.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

Một món Tiên khí không gian được truyền tống tới trong tay Từ Phàm.

Sau đó, Từ Phàm lập tức đi về hướng tinh vực.

“Chủ nhân, mang bản thể Bồ Đào theo, lúc quan trọng Bồ Đào còn có thể ra sức.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm đứng trên boong một chiếc tiên chu, hờ hững nhìn về tinh môn khổng lồ phía trước, sâu trong mắt hiện lên vô số kinh văn đại đạo, dường như đang suy đoán cái gì.

“Không cần, chỉ là một phân thân Thiên Tôn che giấu đại thiên cơ Tam Thiên giới mà thôi, đối phó hắn vẫn rất dễ dàng.” Nhìn tinh môn càng ngày càng gần, Từ Phàm nói.

Chương 1129: Ngươi cho rằng ta dựa vào cái gì

tiên chu của Từ Phàm từ từ đi qua tinh môn, sau đó xuất hiện bên ngoài tinh vực.

“Đi theo hướng này, đỡ cho lát nữa đánh lên tai hoạ xung quanh.” Từ Phàm cảm giác được hướng phân thân Thánh Nhân kia tới, nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Tiên chu đi theo hướng Từ Phàm chỉ dẫn, nhanh chóng xuyên qua trong không gian.

“Đáng tiếc, nếu phân thân số hai có thể trở về, nói không chừng còn có thể khống chế được phân thân Thiên Tôn này.” Từ Phàm suy đoán trong lòng, giọng điệu có chút đáng tiếc.

Lúc phân thân Quang Thần thiên tôn tới Từ Phàm ngột ngạt cực kỳ khó chịu.

Dựa theo kết quả Từ Phàm suy diễn, để giải quyết phân thân Quang Thần thiên tôn cần tiêu hao toàn bộ Huyền Hoàng chi khí hắn lấy được từ Long Tiên cung.

Quan trọng nhất là còn phải dùng át chủ bài lúc huynh đệ tốt đi để lại cho hắn.

Mấy thứ này mà thiếu đi một thứ thôi, Từ Phàm đều sẽ bị phân thân Quang Thần thiên tôn nghiền áp.

Sau khi tiên chu tới địa điểm Từ Phàm chỉ định, lẳng lặng đỗ vào trong tinh vực.

Giống như một con thuyền nhỏ bất động trong hồ nước yên ả.

Từ Phàm ngồi trên boong thuyền phẩm trà, ánh mắt nhìn chầm chầm về hướng Quang Thần thiên tôn tới.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác, tốc độ dòng chảy thời gian ở khu vực chỗ hắn trở nên chậm đi.

Quay đầu lại thì thấy có một nam tử khí chất nho nhã ngồi ở bên kia bàn trà.

“Có bằng hữu từ phương xa tới .”

Trong tinh vực xuất hiện một bình trà Đại đạo, một chiếc ngọc ly xuất hiện dưới bình trà.

Một mùi trà hấp dẫn nội tâm con người, phảng phất như làm người ta ở thiên địa linh tú nhất.

“Đây là trà đạo của ta sau khi đạt tới cảnh giới Kim Tiên, lần đầu tiên ta dụng tâm làm ra một ly trà như vậy đấy.”

Từ Phàm điềm tĩnh đẩy ly ngọc qua bên phân thân Quang Thần thiên tôn.

“Lấy đại đạo thời gian và không gian làm dẫn, lại thêm trà Huyền Hoàng Ngộ Đạo, xem ra ngươi thật sự rất hiểu biết ta.” Phân thân Quang Thần thiên tôn nhìn ly trà trong tay, khóe miệng hơi giương lên.

“Một tia căn nguyên của Thiên Tôn làm ta được lợi không ít, chỉ là ở nhân quả nhiễm trên đó quá lớn, ta không dám hiểu biết quá nhiều.” Từ Phàm cầm lấy chén trà uống một ngụm nói.

Lúc này, khu tinh vực chỗ Từ Phàm, thời gian đã gần bất động.

“Lúc ta tiến vào Tam Thiên giới, ngươi cũng đã cảm giác được sự tồn tại của ta.”

“Không biết ngươi đã nghĩ xong phương pháp ứng đối với ta chưa?” Phân thân Quang Thần thiên tôn có chút thưởng thức nhìn Từ Phàm.

“Thiên Tôn hẳn là có thể cảm giác được, cần gì nhiều lời với ta.” Từ Phàm phẩm trà, nhìn về phía xa nói.

Một ám trận ngưng tụ từ Huyền Hoàng chi khí đã được Từ Phàm bố trí xong trong khu vực thời gian bị bất động.

“Tưởng bại lộ ta cùng với 3000 giới nhân quả tới bức lui ta, ý tưởng không tệ, ám trận này ngươi cũng bố trí không tệ.”

“Lại lộ ra át chủ bài một chút, nói không chừng ta liền lui.” Phân thân Quang Thần thiên tôn cười khẽ nói.

Dưới Thánh Nhân, tất cả điều là con kiến.

Hiện giờ hắn có thể tĩnh tâm phẩm trà với con kiến trước mắt này, đã là cố gắng cho con kiến này cơ hội.

“Không biết cái này có tính không .”

Một luồng khí tức ẩn chứa sức mạnh thiên địa to lớn phát ra, khiến cho phân thân Quang Thần thiên tôn có hơi ngoài ý muốn.

“Không biết mấy thứ này có thể khiến Thiên Tôn lùi đi hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Không đủ .”

Trong lòng phân thân Quang Thần thiên tôn bắt đầu coi trọng con kiến này.

Một quang mang cực kỳ lóa mắt xuất hiện, sau đó mang theo vùng không gian tinh vực này như xuyên qua muôn vàn Tiên giới.

“Ta dùng một Tiên giới đổi lấy vị trí Thánh Nhân, ngươi cho rằng ta dựa vào cái gì?”

Trong một vùng hỗn độn, phân thân Quang Thần thiên tôn cười khẽ nhìn Từ Phàm, giống như đang nhìn kiến tranh đấu với trời.

“Được rồi, hàn huyên với ngươi lâu như vậy cũng nên kết thúc thôi, không thể không nói, thiên phú của ngươi thật sự khiến ta có suy nghĩ thu đồ đệ.”

Hỗn độn biến thành gông xiềng, từng tầng quấn quanh trên người Từ Phàm.

Mọi thứ của Từ Phàm đều bị khống chế, bao gồm cả đóa ngọc liên tản ra sức mạnh thiên địa to lớn.

“Ta ở trong tinh vực lẳng lặng chờ Thiên Tôn, ngươi cho rằng thứ ta dựa vào là gì?”

Huyền Hoàng chi khí giấu trong tiên hồn Từ Phàm lập tức tràn ngập toàn thân.

Từ Phàm trực tiếp tiến vào tới trạng thái Đại La.

Một Thiên Cơ đại trận chậm rãi vây hai người vào trong.

Một vùng hỗn độn trong nháy mắt hóa thành thanh minh, ngọc liên bị phân thân Quang Thần thiên tôn khống chế cũng bị kích phát ra.

Một nữ tử mặc váy dài màu tím xuất hiện, lẳng lặng nhìn phân thân Quang Thần thiên tôn.

“Làm thế nào?” Nữ tử hỏi.

“Tiền bối giúp ta ngăn cản mười lăm phút là được.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Trong nháy mắt này, cả tinh vực trong phạm vi không biết bao nhiêu quang giáp đều biến thành đấu trường của phân thân hai vị Thánh Nhân.

Thời gian, không gian, ánh sáng và hỗn độn bị phân thân hai vị Thánh Nhân điều khiển, đụng vào nhau trong cả vùng tinh vực.

Một đóa ngọc liên xuất hiện dưới chân Từ Phàm, để hắn không bị một vùng đấu trường này xâm nhiễm.

Mà Từ Phàm tiến vào đến trạng thái Đại La thì lại đang thao tác Thiên Cơ đại trận.

Dưới cung ứng tràn đầy của Huyền Hoàng chi khí, Thiên Cơ đại trận chậm rãi vận hành.

Một sức mạnh to lớn ẩn chứa vận mệnh thiên cơ xuất hiện trong vùng đấu trường, giống như một ngọn đèn sáng thắp lên trong bóng tối.

Sau đó chiếc đèn càng ngày càng sáng, giống như muốn hấp dẫn ánh mắt sinh linh trong cả Tam Thiên giới.

Bên trong ngọn đèn này còn ẩn chứa một luồng khí tức bất dung trong Tam Thiên giới, như bóng râm dưới ánh sáng.

Luồng khí tức này vừa xuất hiện, đấu trường của phân thân hai vị Thánh Nhân phảng phất như bị ấn nút tạm dừng.

Vẻ mặt mọi thứ đều nằm trong lòng bàn tay của phân thân Quang Thần thiên tôn có một tia biến động.

Trong tinh vực xuất hiện một khe nứt hư vô không biết kéo dài qua bao nhiêu quang giáp.

Một luồng khí tức hủy diệt buông xuống trong vùng đấu trường này.

Khe nứt hư vô chậm rãi mở rộng, đôi mắt khổng lồ đại biểu cho Thiên Đạo hủy diệt xuất hiện, hờ hững nhìn về phía đấu trường của phân thân hai vị Thánh Nhân.

Trên mặt phân thân Quang Thần thiên tôn và nữ tử đồng thời xuất hiện vẻ khiếp sợ.

Đặc biệt là phân thân Quang Thần thiên tôn, phảng phất như thấy được tồn tại khủng bố nhất ở sâu trong nội tâm.

“Ngươi thế mà gọi ra Thiên Đạo trừng phạt!”

“Chẳng lẽ thật sự không sợ ta chân thân giáng lâm tiêu diệt ngươi sao!”

Sắc mặt phân thân Quang Thần thiên tôn lập tức trở nên cực kỳ khó coi, có chút hoảng sợ nhìn Từ Phàm.

“Ta ở trong tinh vực lẳng lặng chờ Thiên Tôn, ngươi cho rằng ta dựa vào cái gì?” Từ Phàm mỉm cười nhìn miệng vực sâu khổng lồ xuất hiện phía sau phân thân Quang Thần thiên tôn.

Miệng vực sâu khổng lồ tản ra khí tức cắn nuốt, hủy diệt tất cả, kéo phân thân Quang Thần thiên tôn rơi xuống trong vực.

Mắt Thiên Đạo đại biểu cho đại đạo hủy diệt từ từ khép lại, vùng đấu trường Thánh Nhân cũng tiêu tán không thấy.

Khu vực vốn bị đánh thành hư vô bắt đầu dần khôi phục.

Trong tinh vực, nữ tử kia lẳng lặng nhìn Từ Phàm.

“Ngươi thực không tệ .”

Nữ tử nói xong liền hóa thành linh quang tiêu tán, chỉ còn lại một mình Từ Phàm lẻ loi đứng ngây ra trong tinh vực.

“Ngươi cho rằng ta chỉ đơn thuần làm cho nhân quả của ngươi bại lộ trong Tam Thiên giới thôi sao?” Từ Phàm nhìn về nơi phân thân Quang Thần thiên tôn bị cắn nuốt nói.

Bố cục ngay từ đầu Từ Phàm vốn không muốn bại lộ nhân quả che đậy trên người phân thân Quang Thần thiên tôn.

Mà là trực tiếp hấp dẫn ánh mắt ý chí đại thiên đạo Tam Thiên giới lại đây, xem ngươi che đậy thế nào.

Chương 1130: Thăm đồ tôn

Trong khi Từ Phàm ngạc nhiên trước cách bố trí hoàn hảo của mình thì đột nhiên phát hiện một vấn đề.

“Bồ Đào, xác định vị trí của ta.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, gần nơi này nhất là Nam Đẩu Tiên giới.”

“Dựa trên tốc độ tiên chu mà chủ nhân hiện đang mang theo, phải mất ba mươi năm để đi thuyền đến Nam Đẩu Tiên giới.” Bồ Đào trả lời.

“Phân thân Quang Thần thiên tôn trong nháy mắt đã đưa ta tới nơi này sao?” Từ Phàm nhìn tinh vực xa lạ xung quanh có chút đau lòng nói.

Một tiên chu cỡ nhỏ xuất hiện trong tinh vực.

“Bồ Đào, đi về phía Nam Đẩu Tiên giới trước.”

“Ta muốn luyện chế một linh chu cấp bậc Hậu thiên linh bảo với tốc độ nhanh chút trên tiên chu, nếu không năm tháng nào mới có thể về đến nhà.” Sau khi Từ Phàm tiến vào tiên chu thì dặn dò, sau đó lập tức xuất ra các loại Tiên khoáng bắt đầu luyện chế linh chu.

Dưới thời gian gia tốc của Bồ Đào, Từ Phàm chỉ mất ba năm đã luyện ra một linh chu Hậu thiên linh bảo với tốc độ đạt tới cực hạn.

“Tiên khoáng có hạn, cứ như vậy trước đi.” Từ Phàm nhìn linh chu dài chín trượng như du thuyền nhỏ trước mắt nói.

Sau khi thay thế linh chu Hậu thiên linh bảo, trong nháy mắt giống như xe đạp đổi thành siêu xe, tốc độ nhanh hơn mười lần.

Tất nhiên tốc độ nhanh, tiêu hao cũng lớn, để tiết kiệm thời gian, Từ Phàm đã trực tiếp sử dụng tiên ngọc để đẩy.

Trong Nam Đẩu Tiên giới, khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ đang điều khiển con rối xây dựng động phủ của mình.

Xuất phát từ biểu hiện mấy năm nay hắn an ổn ở tộc Linh Điệp để trả nợ, cho nên đặc biệt phê duyệt một ngọn núi nhỏ thuộc về hắn.

Tiểu Hoa và Hàn Phi Vũ ngồi ở một ngọn núi khác nhìn con rối đang bận rộn.

“Ta vẫn còn chút không tin ngươi lại có nhiều con rối Chân Tiên như vậy, hơn nữa mỗi một con đều rất lợi hại.” Tiểu Hoa vẫn còn nhớ lại trận chiến đã xảy ra thời gian trước đây.

Tộc Linh Điệp có một hải vực bộc phát ra thủy triều động vật biển quy mô nhỏ ở một nơi tại hòn đảo hẻo lánh.

Vốn một mình Hàn Phi Vũ có thể trấn áp, nhưng phía sau không biết vì nguyên nhân gì, thủy triều động vật biển quy mô nhỏ đột nhiên biến thành thủy triều động vật biển quy mô lớn.

Yêu thú biển vô cùng vô tận nhào về phía hòn đảo nhỏ mà Hàn Phi Vũ trấn giữ.

Đang lúc Tiểu Hoa muốn dẫn Hàn Phi Vũ rời đi, đột nhiên xuất hiện mười vạn con rối Chân Tiên, tạo thành chiến trận ngăn chặn thủy triều động vật biển quy mô lớn đó.

Trong mắt Tiểu Hoa, một Chân Tiên có thể có mười vạn con rối Chân Tiên là điều khó tin.

“Có gì mà không tin, sự thật đang bày ngay trước mắt ngươi đó.”

Hàn Phi Vũ nở nụ cười, sau đó lấy ra hai ly thạch nhũ vạn năm từ trong túi trữ vật, đưa cho Tiểu Hoa một ly.

Đây là thói quen dưỡng thành sau khi hắn đi ra khỏi thiên sơn tuyệt địa, cứ cách một thời gian không uống một ly thạch nhũ vạn năm sẽ cảm thấy toàn thân khó chịu.

“Gần đây không có nhiều nhiệm vụ nữa, ta tính với tiến độ hiện tại của chúng ta, ngươi cần mười lăm vạn năm để trả hết nợ.” Tiểu Hoa thở dài nói.

“Mười lăm vạn năm thì mười lăm vạn năm, ta cảm thấy nơi này rất tốt, ngoại trừ mật độ tiên linh chi khí hơi thấp một chút thì những thứ khác đều ổn.” Hàn Phi Vũ nhìn động phủ của hắn dần thành hình cười nói.

Sau khi ra khỏi thiên sơn tuyệt địa, những năm này hắn sống vô cùng thoải mái, bình thường làm một nhiệm vụ, lúc không có việc gì đi dạo một vòng lãnh thổ tộc Linh Điệp.

Hàn Phi Vũ ở lại nơi này còn có một nguyên nhân tương đối quan trọng, đó chính là mỗi một tộc Linh Điệp lớn lên đều rất xinh đẹp, nói khuynh quốc khuynh thành cũng không quá đáng.

Lúc không có việc gì Hàn Phi Vũ thích ngồi ở nhiều nơi của tộc Linh Điệp nhìn người đẹp bay tới bay lui trên bầu trời.

“Ngươi có muốn để lại hạt giống trong tộc bọn ta không, như vậy ta có thể bảo tộc trưởng miễn một nửa nợ cho ngươi.” Bỗng nhiên trước mắt Tiểu Hoa sáng ngời nói.

“Để lại hạt giống!” Hàn Phi Vũ quay đầu đánh giá cẩn thận Tiểu Hoa.

Một thân váy dài hoa vụn màu tím bắt mắt thể hiện vóc người xinh đẹp của tộc Linh Điệp, lại phối với gương mặt khuynh quốc khuynh thành yêu tinh đó, Hàn Phi Vũ cảm giác để lại hạt giống cũng không phải là điều không thể.

“Để lại hạt giống cho ai, ngươi sao?” Khóe miệng Hàn Phi Vũ khẽ nhếch lên.

“Đương nhiên là để lại hạt giống ở thánh địa tộc bọn ta.”

“Ngươi phân ra ít linh hồn bản nguyên trồng trong thánh địa của tộc bọn ta, dùng thêm bí pháp đặc thù, một ngàn năm sau ngươi có thể có tiểu bảo bối của mình.” Tiểu Hoa đứng đắn nói.

“Đến lúc đó ngươi dạy tiểu bảo bối, hai người các ngươi có thể cùng nhau trả nợ.”

Tiểu Hoa càng nghĩ càng cảm thấy chuyện này có thể làm nổi.

“Nhân tộc có thể sinh ra hậu duệ cho tộc Linh Điệp sao?” Hàn Phi Vũ cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

“Có rất nhiều tu sĩ Nhân tộc thích tỷ muội tộc Linh Điệp bọn ta, nhưng vì chủng tộc cách nhau không thể sinh ra đời sau.”

“Sau này có một Nhân tộc si tình trải qua mười vạn năm, thôi diễn ra bí pháp này.” Tiểu Hoa giải thích.

“Nhân tộc với tộc Linh Điệp kết hợp thật sự không thể sinh sản tự nhiên sao?” Hàn Phi Vũ hơi tò mò.

“Đương nhiên là không thể, nhưng trong mấy chủng tộc thế lực lớn có bí pháp có thể chuyển đổi trọng sinh.”

“Sau khi tộc trưởng bọn ta thành Chuẩn Thánh, tộc Linh Điệp bọn ta sẽ có bí pháp để dị tộc khác chuyển hóa thành Linh Điệp.”

“Đến lúc đó ngươi muốn biến thành tộc Linh Điệp, ta có thể giúp ngươi.” Tiểu Hoa cười nói.

“Biến thành tộc Linh Điệp thì bỏ qua đi, nhưng tông môn bọn ta có trận pháp có thể biến ngoại tộc khác thành Nhân tộc, nếu ngươi cần thì ta có thể chuyển hóa ngươi thành Nhân tộc.”

Trong lòng Hàn Phi Vũ thầm nghĩ, nếu sau khi Tiểu Hoa biến thành Nhân tộc, nhất định sẽ rất xinh đẹp.

“Vậy sao được, ta chính là đại sư tỷ của thế hệ trẻ tuổi tộc Linh Điệp, ta còn phải làm rất nhiều việc cho tộc bọn ta.” Tiểu Hoa vội vàng xua tay nói.

Hàn Phi Vũ nhìn biểu cảm đáng yêu của Tiểu Hoa, cảm thấy rất thú vị.

Ngay sau đó, một giọng nói quen thuộc lạ lùng vang lên.

“Phi Vũ!”

Nghe được thanh âm này, cả người Hàn Phi Vũ chấn động, cứng ngắc quay đầu lại lập tức nhìn thấy Từ Phàm mỉm cười nhìn hắn.

“Sư tổ!”

Hàn Phi Vũ kích động nói.

“Thời gian trước ta nghe nói ngươi chịu không ít khổ sở ở thiên sơn tuyệt địa, hiện tại đến đây có tính là khổ tận cam lai không.” Từ Phàm liếc mắt nhìn Tiểu Hoa xa xa đang tò mò nhìn hắn.

“Sư tổ, nhất thời không nói rõ được, vừa hay động phủ của ta vừa mới xây xong, mời sư tổ đến làm khách.” Hàn Phi Vũ nói.

Từ Phàm gật đầu.

Trong động phủ mới xây xong, Hàn Phi Vũ kể lại chuyện hắn đã gặp phải ở trong thiên sơn tuyệt địa.

Khiến Từ Phàm có chút tò mò về thiên sơn tuyệt địa đó, trong lòng hắn dằn vặt, nếu như giải quyết mang thiên sơn về tông môn, tuyệt đối là thứ tốt để tu luyện ý chí của đệ tử tông môn.

“Sư tổ, thiên sơn tuyệt địa chỉ có Chân Tiên mới có thể vào, ngươi vào trong chỉ sợ là không kịp nữa.” Hàn Phi Vũ nói.

“Không sao, ta huyễn hóa ra thân phận Chân Tiên tiến vào xem xem là được.”

“Nơi này là vùng đất dị tộc, lát nữa ta sẽ đi, ngươi hãy trả nợ từ từ tại nơi này đi.” Từ Phàm dặn dò.

“Sư tổ, đồ tôn ở bên ngoài nhiều năm, vẫn cảm thấy ở trong tông môn là thoải mái nhất.” Trên mặt Hàn Phi Vũ mang theo ký ức nói.

Những thứ tốt đẹp đúng là một đi không trở lại.

Chương 1131: Khảo hạch nhập môn

“Lịch luyện hơn mười vạn năm đã có thể có được một món Tiên Thiên chí bảo, chuyện tốt này, toàn bộ người của ba ngàn giới cầu cũng không được.”

“Ngươi đừng có không biết đủ!” Từ Phàm cười nhìn đồ tôn của mình nói.

“Giống như sư tổ ngươi đến bây giờ vẫn chưa có một món Tiên thiên linh bảo thật sự, mà ngươi đã đến lúc ghét bỏ Tiên Thiên chí bảo, quả nhiên là chênh lệch!”

Nghe Từ Phàm nói, Hàn Phi Vũ vội vàng nói: “Sư tổ, sao đồ tôn lại ghét bỏ được, chỉ là có chút hoài niệm thời gian tốt đẹp lúc trước.”

“Xem ra các ngươi ở tông môn quá thoải mái, sau này phải tìm chút việc cho các ngươi làm thôi.”

“Thấy ngươi ở chỗ này cũng xem như ổn định, lúc trước ta đã tính cho ngươi, một giới một hoạn nạn, thiên sơn tuyệt địa chính là trắc trở của ngươi ở Nam Đẩu Tiên giới.”

“Nhưng ngươi cũng không nên lơ là, có lẽ khi ngươi hoàn toàn buông lỏng, thử thách tiếp theo có thể sẽ xảy ra.”

Từ Phàm nói xong nhẹ nhàng vung tay lên, hai người họ trong nháy mắt xuất hiện trong một thế giới ảo cảnh.

“Nói chuyện phiếm xong, hiện tại để ta xem xem khoảng thời gian này ngươi có buông lỏng hay không, có dùng tâm tu luyện mấy đại kiếm trận ta dạy hay không.”

Trong thế giới Huyễn Cảnh, Từ Phàm triệu hoán ra đủ loại kẻ địch cho Hàn Phi Vũ.

Hàn Phi Vũ thay đổi sắc mặt, trong thiên sơn tuyệt địa đâu có thời gian tu luyện kiếm trận.

Lần này vừa ra ngoài thì buông lỏng, bỏ lại chuyện tu luyện kiếm trận lại phía sau.

Quả nhiên, không bao lâu sau Hàn Phi Vũ đã bị kẻ địch Từ Phàm triệu hoán chém giết.

Thế giới Huyễn Cảnh biến mất, hai người họ lại xuất hiện trong động phủ.

Trên mặt Hàn Phi Vũ lộ ra vẻ hổ thẹn.

Từ Phàm điểm ra một luồng linh quang nhập vào trong cơ thể Hàn Phi Vũ.

“Đây là khảo nghiệm Huyễn Cảnh, nếu như ngươi không thể vượt qua trong vòng mười vạn năm thì đừng trở về tông môn nữa.”

“Tu đạo như đi thuyền ngược dòng, nếu ngươi như vậy trải qua mười vạn năm, có lẽ sau khi ngươi trở lại tông môn ngay cả những đệ tử đời thứ tư thứ năm ngươi cũng không bằng.” Sắc mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Sư tổ, ta sai rồi!” Mặt Hàn Phi Vũ hối hận nói.

“Không có ý trách ngươi, trong ba ngàn giới này có nhân có quả.”

“Ngươi có được hồ lô Bích Ngọc, hưởng thụ được lợi ích bên trong thì phải thừa nhận nhân quả đằng sau.”

“Tục ngữ nói rất hay, chí bảo cho người có năng lực thì có ích, nếu như sau này thực lực của ngươi không mạnh…”

Từ Phàm không nói gì, nhưng hắn tin Hàn Phi Vũ sẽ hiểu hắn muốn nói gì.

“Sư tổ, ta hiểu rồi!” Hàn Phi Vũ nghiêm túc nói.

“Ta đến thiên sơn tuyệt địa xem một chút, sau đó sẽ ngồi Truyền Tống trận rời khỏi Nam Đẩu Tiên giới.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng lập tức biến mất hoàn toàn.

Lúc này, trong trung tâm thành thánh sơn tộc Linh Điệp, tộc trưởng tộc Linh Điệp thở phào nhẹ nhõm.

Cơ thể run rẩy cũng trở lại bình thường, nhưng vẫn còn chút sợ hãi trong mắt.

Lúc Từ Phàm hàng lâm ở lãnh thổ tộc Linh Điệp không che dấu khí tức của bản thân, trực tiếp bị tộc trưởng tộc Linh Điệp cảm giác được.

Tộc trưởng nhanh chóng trở lại động phủ của mình, dùng cánh bao bọc toàn thân, đây là trạng thái của tộc Linh Điệp khi gặp phải thứ mình sợ nhất.

“Quá khủng khiếp, Kim Tiên Nhân tộc đó lại khiến cho ta có cảm giác như nhìn thẳng vào Thiên Uyên.”

“Cũng may lúc trước không làm khó thằng nhóc Nhân tộc đó, nếu không đại họa của tộc ta sắp tới.”

Lối vào thiên sơn tuyệt địa, ở Nam Đẩu Tiên giới.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn hai ngọn núi khổng lồ không biết bao nhiêu vạn trượng, sau đó cất bước đi vào thiên sơn tuyệt địa.

Kết quả vừa bước vào, không lâu sau đó đã ra ngoài.

“Khảo hạch nhập môn của Nguyên Thủy tông không có nhiều ý nghĩa, đi!” Trên mặt Từ Phàm hơi khó chịu nói.

Theo cách nói của Hàn Phi Vũ, sau khi hắn vượt qua mấy cửa ải đó có lẽ sẽ có giải thưởng.

Nhưng đợi sau khi hắn thông qua mấy cửa ải đó, lại được thông báo mình đã là đệ tử nội định của Nguyên Thủy tông, khảo hạch không có phần thưởng.

“Bồ Đào, vạch ra lộ trình tốt nhất để trở về Mộc Nguyên Tiên giới cho ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân, đầu tiên ngươi cần truyền tống từ Nam Đẩu Tiên giới đến Tiên giới Thiên Lam, sau đó lại ngồi Truyền Tống trận độc quyền của thương hội Thiên Vận truyền tống đến Tiên giới của bọn họ.”

“Sau đó có thể đi thẳng đến Tiên triều Đại Càn, lại truyền tống từ Tiên triều Đại Càn đến Tiên giới Thiên Hổ…”

Từ Phàm nghe Bồ Đào lập kế hoạch lộ tuyến cho mình, bỗng nhiên cảm giác sau này cần phải nghiên cứu một chút, phân thân Quang Thần thiên tôn đó trong nháy mắt sao có thể đưa mình đến vị trí xa xôi như vậy.

Còn có Hoàng Sơn, dường như trong nháy mắt đã đưa mình ra khỏi ba ngàn giới.

Những thủ đoạn này với cảnh giới Kim Tiên như hắn, thậm chí là cảnh giới Đại La cũng không thể thôi diễn được.

“Trên đường đi, nếu chủ nhân không dừng lại, nhanh nhất là mười năm có thể đến Ẩn Linh môn.” Sau đó Bồ Đào lại nói.

“Mười năm thì mười năm, xem như đi du lịch!”

Từ Phàm rời khỏi thiên sơn tuyệt địa bay về phía thành lớn gần đây nhất.

...

Năm năm sau, Tiên giới Hải Sơn lãnh thổ Tiên triều Đại Càn.

Từ Phàm bước ra từ trong Truyền Tống điện tráng lệ, quay đầu lại quan sát tòa Truyền Tống điện này một chút.

“Trước mắt cho thấy, Truyền Tống điện này là thứ tráng lệ nhất mà ta từng thấy.” Từ Phàm tán thưởng.

Năm năm nay hắn đã xuyên qua nhiều Tiên giới, cũng có cái nhìn sơ bộ về phong cảnh của các Tiên giới lớn.

“Nếu không phải tông môn đối mặt với nguy hiểm Tổ Long, đúng là ta muốn ở trong những Tiên giới này chơi một thời gian.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

Sau đó hắn lập tức đi về phía một Truyền Tống điện quy mô lớn hơn.

Ngay lúc Từ Phàm muốn tiến vào Truyền Tống điện, đột nhiên bị gọi lại.

“Vị đạo hữu này, ngươi truyền tống từ Tiên giới khác đến Tiên triều Đại Càn, không trải nghiệm đặc sắc nơi này đã đi, chẳng phải là đáng tiếc sao.” Một âm thanh dịu dàng hơi quyến rũ vang lên.

Một thân váy trắng, mái tóc dài mềm mại buông thẳng bên hông, khiến người nhìn thấy có cảm giác như ánh trăng sáng.

Biểu cảm của nữ nhân rất tươi sáng, nhìn Từ Phàm nở nụ cười rực rỡ.

Đổi lại là người bình thường, bóng dáng hoặc cảm giác của mối tình đầu sẽ hiện lên trong lòng.

Nhưng trong lòng Từ Phàm không có tia gợn sóng nào, thậm chí có chút muốn cười.

“Tiên triều Đại Càn có đặc sắc gì có thể khiến ngươi chặn đường ta.” Nhìn thấy nữ tử trước mắt, Từ Phàm cười rộ lên.

Bởi vì hắn phát hiện trong đạo trường của các Truyền Tống điện có rất nhiều nữ tử như vậy.

“Đạo hữu, ta không có ý khác, chỉ là muốn hỏi đạo hữu có hứng thú thưởng thức thịt rồng đặc sắc ở Tiên triều Đại Càn một chút hay không.”

“Đạo hữu yên tâm, những thịt rồng đó đều là loại rồng câm của Long tộc, ăn vào sẽ không dính nhân quả.” Nữ tử đó nói.

“Dẫn đường, để ta xem xem đặc sắc của Tiên triều Đại Càn các ngươi đặc sắc đến cỡ nào.”

Một bữa ăn mà thôi, sẽ không chậm trễ nhiều thời gian.

Ngoài ra Từ Phàm còn có chút tò mò, muốn xem xem bên trong có chiêu trò gì.

“Được, xin đạo hữu đi theo ta!”

Trên một tiên sơn cực kỳ đẹp đẽ, Từ Phàm nhìn thấy món ăn hiếm lạ trước mắt không khỏi gật đầu.

Mặc dù mùi vị của thịt rồng này không sánh được với tiệc rồng mà Thiên Thực Kim Tiên làm ra.

Nhưng hương vị cũng có nét độc đáo riêng, khiến thịt rồng làm ra có cảm giác khác biệt.

Từ Phàm rất hài lòng với điểm này.

Chính ngay lúc này, nữ tử dẫn Từ Phàm đến nơi này bưng một vò rượu nhẹ nhàng bước về phía Từ Phàm.

Chương 1132: Tuyết trắng!

“Đạo hữu, vò rượu trong tay ta chính là rượu Long Cốt trăm vạn năm được ngâm từ xương rồng Chân Long Kim Tiên, ta mời đạo hữu uống một ly.”

Nữ tử đó thâm tình chân thành rót cho Từ Phàm một ly rượu Long Cốt.

“Đạo hữu, ngươi ta và ta đều là cảnh giới Kim Tiên, trong cảnh giới này có thể cầu say rượu rất ít, mà vò rượu Long Cốt có thể khiến Kim Tiên say lại giống như rơi xuống mây.”

“Đạo hữu, cầu chút say không.”

Nữ tử đó cũng rót rượu Long Cốt cho mình.

Món ăn đứng đắn, rượu đứng đắn, nữ tử trước mắt Từ Phàm cũng được xem là đứng đắn.

Thoạt nhìn chiêu trò thâm sâu hơn trong tưởng tượng của hắn, trong lòng Từ Phàm thầm nghĩ vậy.

“Một cơn say mà thôi, chỉ là ta say ở nơi xa lạ, đạo hữu sẽ ức hiếp vì ta mới vào Tiên giới chứ?” Từ Phàm ngẩng đầu cười như không cười nhìn về phía nữ tử đó.

Chỉ là sau đó lại bị một mảng tuyết trắng trong khe hở y phục hấp dẫn.

Nửa che nửa lộ nửa quyến rũ là chết người nhất.

Nhưng mảng tuyết trắng đó chỉ là trong khoảnh khắc, sau đó nữ tử đó ngồi nghiêm chỉnh đối diện với Từ Phàm.

“Đạo hữu, đây là Tiên giới quan trọng của lãnh thổ Tiên triều Đại Càn, có Thánh Nhân trấn giữ.”

“Hơn nữa nơi này cách Truyền Tống đại điện cũng không xa, tất cả đều nằm trong tay hai Đại La thánh giả tọa trấn đại điện, trong phạm vi này, ta muốn làm gì đạo hữu cũng không dám!” Nữ tử cười khẽ nói.

“Một vò rượu Long Cốt giá thế nào?”

Từ Phàm muốn đi sâu vào trong chiêu trò để xem xem.

“Đạo hữu, gặp nhau chính là duyên, ta sẽ tặng ngươi vò rượu Long Cốt này, nhưng rượu sau đó đạo hữu uống thì phải móc tiền ra đó.”

“Một vò rượu Long Cốt, đạo hữu đưa ta một ngàn vạn tiên ngọc là được.” Nữ tử bưng rượu Long Cốt chạm ly với Từ Phàm rồi uống cạn.

“Nếu đã như vậy, hôm nay ta với đạo hữu say một trận thì sao.”

“Tiệc thịt rồng và rượu Long Cốt, bên cạnh còn có giai nhân bầu bạn, cuộc sống quá mãn nguyện rồi.”

Từ Phàm nâng ly lên uống thêm lần nữa.

Giá của bữa tiệc và rượu Long Cốt trong mắt Từ Phàm đều là vượt lương tâm, lẽ nào đây chỉ là rượu bình thường thôi sao?

Hai người họ uống ba bốn vò rượu, cả hai bên đều có chút men say.

Sau khi uống xong vò rượu Long Cốt thứ tư, nữ tử đó lại lấy ra một vò rượu khác.

Từ Phàm nhìn vò rượu thứ năm, khóe miệng hơi nhếch lên.

“Đạo hữu, rượu Long Cốt không còn, nhưng bên ta còn có một vò rượu Long tiên, không biết đạo hữu có thể uống cùng hay không.” Nữ tử nhẹ nhàng khom người hỏi.

Lúc này trên mặt nữ tử đã có chút say, mặt lộ ra ửng hồng giống như những đám mây.

Hơn nữa bởi vì động tác khom lưng của nữ tử, Từ Phàm lại nhìn thấy một mảng tuyết trắng trong khe y phục.

Mặc dù chỉ là khoảng trống y phục, nhưng cảm giác Từ Phàm lúc này lại giống như vực sâu màu hồng.

Quả nhiên chiêu trò rất sâu, phàm trong đầu có chút ý niệm có lẽ sẽ bị chiêu trò này kẹp chặt.

“Rượu Long tiên là thật, sau khi uống xong sẽ xảy ra chuyện gì đạo hữu biết không?” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Ngươi tình ta nguyện, một đoạn tình duyên sương sương mà thôi.” Nữ tử nhẹ nhàng tới gần Từ Phàm nói.

“Tình duyên sương sương cũng chẳng là gì, nhưng tình dục đại đạo mà bản thân ngươi tu luyện lại không nghĩ như vậy.”

“Ta muốn cơ thể của ngươi, nhưng ngươi lại muốn mạng của ta.” Từ Phàm ăn thịt rồng rồi nói.

Nữ tử đó nghe xong hơi bất ngờ, nhưng vẫn cười nói: “Ta giữ khách ở nơi này hàng vạn năm, gặp được đạo hữu Kim Tiên có duyên chỉ biết song tu nhất đạo.”

“Ta kiếm tiên ngọc, đạo hữu vui vẻ một đêm, tu vi hai chúng ta lại có thể tiến thêm một chút, cớ sao không làm.” Nữ tử đó nói xong sắp dán lên người Từ Phàm.

“Chủ nhân, nàng nói là thật, Thiên Lạc Kim Tiên này đã giữ khách ở chỗ này sáu vạn năm, nàng thật sự chỉ là bán rượu, thỉnh thoảng song tu với Kim Tiên qua đường.” Âm thanh Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Đạo hữu, ta tu thiên cơ nhất đạo, ngươi đoán xem ta có thể bói trúng ngươi có dùng tình dục đại đạo với ta hay không.”

Một luồng sức mạnh không thể kháng cự kéo nữ tử đó ra khỏi người Từ Phàm.

“Thịt rồng ta ăn rồi, rượu ta cũng đã uống.”

“Còn về chuyện song hưu, đạo hữu vẫn nên tìm người khác!” Từ Phàm nói xong lập tức đặt một túi trữ vật đựng tiên ngọc lên bàn rượu.

Từ Phàm lại trở lại Truyền Tống đại điện, sau đó không để ý tới bất kỳ điều gì khác, trực tiếp tiến vào trong Truyền Tống đại điện.

“Loại nữ nhân không biết đã song tu qua bao nhiêu người, sao ta có thể lên.” Từ Phàm khinh thường nói.

Cuối cùng lặng lẽ lấy bảo kính truyền tin ra, không biết tìm kiếm gì ở bên trên.

...

Ẩn Linh môn, trong mấy năm Từ Phàm rời khỏi Mộc Nguyên Tiên giới đã có thêm mười một đệ tử Kim Tiên.

Lúc này, người quét dọn cầm chổi quét qua quét lại trong tông môn, biểu cảm rất thán phục nhìn lên dòng sông thời gian xuất hiện trên bầu trời.

“Lúc ta ở hạ giới, ảo tưởng tông môn tung hoành Tiên giới cũng là như thế.” Lão giả quét sân nói.

“Ồ!” Một giọng nói nặng nề vang lên phía sau lão giả quét sân.

Chỉ thấy một Thiên Cát Quy lớn như cối xay chậm rãi đi theo phía sau lão giả quét sân.

“Lão bằng hữu, ngươi phải cố gắng lên, nếu trong vòng vạn năm ngươi không thăng cấp đến Kim Tiên thì mấy miếng thịt rồng sấy Chân Long Đại La ta cho ngươi ăn sẽ uổng phí đó.” Lão giả quét sân chậm rãi nói.

Phía sau lại vang lên âm thanh nặng nề, đại khái có nghĩa là tộc Rùa bọn họ không cần tu luyện, sống càng lâu thì thực lực càng mạnh.

“Ngươi quả nhiên là chà đạp mấy miếng thịt rồng Chân Long Đại La của ta.” Lão giả quét sân cười lắc đầu nói.

Đúng lúc này, một vết nứt không gian đột nhiên mở ra cách lão giả quét sân không xa.

Một đàn hươu con, trong miệng đều ngậm những quả bóng lông đầy màu sắc nhảy ra khỏi vết nứt không gian, nhảy về phía xa.

“Số lần đàn hươu con này mang theo đồ ngày càng thường xuyên, tháng này đã là lần thứ ba rồi.” Lão giả quét sân nói.

Đúng lúc này, một tiếng rồng ngâm vang lên.

Một Chân Long Kim Tiên tránh thoát được trói buộc của tiên trận Ẩn Linh môn, điên cuồng bay về phía sâu trong đại dương.

Lúc này hai bóng dáng đuổi theo Chân Long Kim Tiên cũng bay về phía sâu trong đại dương.

Sau đó từ phương hướng xa xôi truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Chân Long Kim Tiên.

Một Ngũ Hành pháp tướng Hỗn Độn cao vạn trượng xách Chân Long Kim Tiên trở lại Ẩn Linh môn.

Sau đó phong ấn Chân Long Kim Tiên vào trong nguyên giới.

“Không tồi, lúc bắt về còn nhanh hơn ta, trước mắt có lẽ ngươi là người gìn giữ được tông môn ghi chép lại.” Từ Cương xuất hiện bên cạnh Hùng Lực nói.

“Không giống nhau, ta tu đạo Luyện Thể nên bắt Chân Long Kim Tiên thuận hơn.”

“Phong chủ thì khác, lúc nào cũng có thể khống chế uy lực tiên thuật đại bản nguyên, nếu không sẽ dễ dàng bóp chết Chân Long Kim Tiên.” Hùng Lực bóp lấy cánh tay nói, vừa nãy đấu sức với Chân Long Kim Tiên, trên cánh tay đã bị cắn một lỗ.

“Xem ra sau này cũng nên học chút tiên thuật bản nguyên vây địch mới được.” Từ Cương sờ cằm nói.

Chính ngay lúc này, âm thanh của Bồ Đào vang lên.

“Có kẻ địch đến thăm, Từ Cương ngươi đi tiếp đãi một chút.”

Từ Cương ngây ra, trong lòng hơi buồn bực, là kẻ địch nào vậy?

Trong Nghênh Khách điện, Từ Cương nhìn thấy Thiên Linh Chân Tiên mặt đầy tang thương.

“Xem như ta tìm đúng nơi rồi!” Đã từng là Thiên Linh Tôn Giả, hiện tại là Thiên Linh Chân Tiên kích động nói.

Chương 1133: Thiên Hạt tứ đạo

“Thiên Linh trưởng lão, vì sao ngươi lại tiều tụy như vậy?” Từ Cương quan tâm hỏi.

Lúc ở hạ giới, Ẩn Linh môn từng chịu không ít ơn huệ của Thiên Linh tôn giả.

Số lời kiếm được khi tông môn vừa khởi bước, hơn nửa là đến từ Thiên Linh tông.

“Một lời khó nói hết, sau khi ta phi thăng không bao lâu, tiên vực chỗ ta liền xảy ra chiến đấu với Yêu tộc, bị xâm lược.”

“Tông môn tan, lão Đại và lão Tam cũng không biết đi nơi nào, ta lại bị một Chân Tiên Yêu tộc làm trọng thương, căn nguyên bị hao tổn gần nửa cái mạng.”

“Thật vất vả nghe được các ngươi tông môn ở Tiên vực Tinh Nguyệt, muốn đến cậy nhờ các ngươi, có thể an ổn dưỡng thương.”

“Ngay sau khi ta trăm cay ngàn đắng tới được Tiên vực Tinh Nguyệt, các ngươi lại đi rồi ~” Thiên Linh Chân Tiên nói tới đây, xém chút nữa khóc ra.

Lúc này, Trảm Linh nghe nói Thái Thượng Nhị trưởng lão Thiên Linh tông tới, cũng đã tới Nghênh Khách điện.

Cùng Từ Cương nghe chuyện xưa bi thảm của Thiên Linh Chân Tiên.

“Sau đó, khi biết được tông môn các ngươi dời tới Long Tiên cung, ta lại cửu tử nhất sinh xuyên qua vô tận hải vực mới đến được đây.”

“Tuy rằng quá trình đau khổ, nhưng chỉ cần có thể tìm được các ngươi thì tất cả đều đáng giá.” Thiên Linh Chân Tiên làm vẻ sống sót sau tai nạn.

“Ngươi từ Tiên vực Đông Cương đến đây, gần như xuyên qua hơn nửa lãnh thổ Nhân tộc, vất vả.” Trảm Linh cảm khái nói, bởi vì lãnh thổ Nhân tộc còn đang chiến đấu với dị tộc, cho nên lãnh thổ Nhân tộc quốc gia cũng không quá thái bình.

Một Chân Tiên có thể xuyên qua hơn nửa Nhân tộc lãnh thổ đến nơi đây, mạng nhỏ có thể giữ lại được cũng đã là rất tốt.

“Bồ Đào, nhanh tập hợp một nhóm đan dược chữa thương vận dưỡng tiên hồn từ tông môn, lại thành lập một động phủ trong tông môn cho Thiên Linh Thái Thượng Nhị trưởng lão.” Từ Cương nhìn thương thế trên người Thiên Linh Chân Tiên nói.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, Thiên Linh Chân Tiên đang kích động cũng bình tĩnh lại.

“Đúng rồi, Đại trưởng lão không ở tông môn sao?” Thiên Linh Chân Tiên nhìn về phía Từ Cương hỏi.

Lúc này hắn bỗng phát hiện, chính mình đã nhìn không thấu tu vi Từ Cương.

“Sư phụ đến Tiên giới khác rồi, qua mấy năm nữa là có thể trở về.” Từ Cương trả lời.

“Hiện tại ngươi là Kim Tiên rồi?” Thiên Linh Chân Tiên hỏi.

“Khoảng thời gian trước mới vừa tấn cấp, tu vi ổn định lại còn chưa bao lâu.” Từ Cương khiêm tốn nói.

“Ngươi tới Chân Tiên đỉnh phong rồi?” Thiên Linh Chân Tiên lại nhìn về phía Trảm Linh, hỏi.

“Tư chất ta ngu dốt, nếu có thể không chịu thua kém hơn một chút, nói không chừng hiện tại ta cũng là Kim Tiên.” Trảm Linh thở dài nói.

Gần đây hắn vô cùng ưu sầu, rất nhiều đệ tử đời đầu, đời thứ hai đều đã thành Kim Tiên, chỉ có người trưởng lão là hắn còn quanh quẩn ở Chân Tiên, ngay cả cảnh giới Kim Tiên cũng còn chưa chạm đến được.

“Khó lường, thật sự là khó lường.” Thiên Linh Chân Tiên thán phục nói.

Mấy năm nay hắn nỗ lực tu luyện, vốn tưởng rằng hiện tại đến cảnh giới Chân Tiên cũng đã rất nhanh.

“Thiên Linh Thái Thượng Nhị trưởng lão, trước tiên ngươi cứ ở lại tông môn ta, tạm thời đảm nhiệm chức trưởng lão tạm thời của Ẩn Linh môn chúng ta, chờ khi sư phụ trở về, lại chuyển thành chính thức cho ngươi.” Từ Cương nói.

“Có thể, thật ra lúc trước ở hạ giới là ta đã muốn gia nhập Ẩn Linh môn các ngươi, chỉ tiếc không nắm chắc được cơ hội.” Thiên Linh Chân Tiên có chút ngượng ngùng nói, hiện tại hắn thật sự hối hận lúc trước không nghe lão Đại, trực tiếp gia nhập Ẩn Linh môn.

“Thiên Linh trưởng lão, ngươi có ơn tông môn chúng ta, cửa lớn Ẩn Linh môn vĩnh viễn mở ra vì ngươi.” Từ Cương chân thành nói.

“Được, thật tốt quá, ngàn khó vạn hiểm này ta không chịu uổng.” Thiên Linh tựa như đã tìm được tổ chức nói.

“Đi thôi, hiện tại vừa lúc đến giờ cơm, chúng ta trước tiên đón gió tẩy trần cho Thiên Linh trưởng lão, chờ sau khi thương thế khôi phục hoàn toàn, lại bổ sung cho Thiên Linh trưởng lão một bữa Toàn Long yến.” Từ Cương nói.

“Chuyện của Đại trưởng lão ta đều đã nghe nói, lấy cảnh giới Kim Tiên, một mình trấn áp năm con Chân Long Đại La, mở ra Toàn Long yến uy chấn toàn bộ Mộc Nguyên Tiên giới, thật sự là khó lường.”

Hắn chưa bao giờ hoài nghi Đại trưởng lão hắn quen biết có thể ở quật khởi ở Tiên giới, nhưng lúc này mới qua bao nhiêu năm mà đã có thể trấn áp Đại La thánh giả, tốc độ quật khởi có chút vượt quá tưởng tượng của hắn.

“Nhắc đến cũng hổ thẹn, hiện tại tất cả kẻ địch của tông môn đều là do sư phụ ngăn cản, những đồ đệ chúng ta, thật sự là không có lấy chút tác dụng nào.” Từ Cương khẽ thở dài nói.

“Được rồi, ít nhất ngươi bây giờ đã tấn cấp đến Kim Tiên, mà ta còn là Chân Tiên, nếu ta không nỗ lực nữa, thật sự là không còn mặt mũi ở lại tông môn.” Trảm Linh ở bên cạnh nói.

Sau đó ba người đi tới nhà ăn tông môn, kêu thêm những người Thiên Linh Chân Tiên quen biết trước kia cùng nhau đón tiếp Thiên Linh Chân Tiên.

…

Tiên giới Thủy Vân, Từ Phàm vốn định mua chút đặc sản mang về tông môn, kết quả nửa đường lại gặp phải một tiểu đội dị tộc giết người đoạt bảo.

Biểu tình của Từ Phàm rất nghiêm túc, nhưng trong lòng quả thật muốn cười.

Nhìn bốn Chân Tiên tộc Thiên Hạt đã tạo thành Tứ Tượng Tiên trận bao vây lấy hắn, Từ Phàm giả bộ có chút hoảng hốt nói: “Bốn vị đạo hữu, chúng ta ngày xưa không oán, gần đây không thù, dùng trận này khống chế ta là muốn thế nào?”

“Giao hết tất cả bảo vật có giá trị trên người ngươi ra đây, phát thề độc với Thiên Đạo, vĩnh viễn không truy cứu nhân quả này, chúng ta sẽ thả ngươi rời đi.”

“Bốn huynh đệ bọn ta cướp bóc ở Tiên giới xung quanh, thứ dựa vào chính là hai chữ, danh dự.”

“Chỉ cần ngươi giao bảo vật ra đây, chúng ta sẽ an toàn thả ngươi đi.” Một Kim Tiên tộc Thiên Hạt trong đó nhếch miệng nói.

“Chủ nhân, bọn họ là Thiên Hạt tứ đạo ở Tiên giới gần đây, chuyên cướp bóc một vài Kim Tiên thoạt nhìn tương đối yếu, ít làm bị thương tính mạng người khác.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Thú vị, loại nhân tài gì ở các Đại Tiên giới đều có thể để ta gặp được.”

Từ Phàm nói tới đây, giương mắt nhìn về phía nhóm Thiên Hạt tứ đạo.

“Được, từ hôm nay trở đi, các ngươi là thành viên ngoiaj bộ của Ẩn Linh môn.”

Bốn Kim Tiên tộc Thiên Hạt còn chưa kịp phản ứng lại liền bị Từ Phàm khống chế.

Sau đó, Từ Phàm tự nhiên mà có được thành quả mấy trăm vạn năm của cả bốn Kim Tiên tộc Thiên Hạt.

Trong một căn cứ bí mật của nhóm Thiên Hạt tứ đạo, Từ Phàm nhìn các loại bảo vật chất thành núi, còn có lượng lớn tiên ngọc, không khỏi nhìn về bốn Kim Tiên Thiên Hạt thành thật đứng sau.

“Các ngươi cướp bóc nhiều năm như vậy, tích góp nhiều đồ vật như vậy, sao chỉ có chút bản lĩnh này thế.” Từ Phàm nở nụ cười nói.

“Lão Đại bọn ta cũng không nghĩ tới sẽ có một ngày cướp trúng Trận

Pháp Thần sư.” Lão Nhị Thiên Hạt tứ đạo nói.

“Đúng vậy, Tứ Tượng đại trận lão Đại bọn ta bày ra, ngươi vẫn là Kim Tiên đầu tiên có thể phá giải.” Lão Tam nói.

Lúc này, Từ Phàm có hơi bất ngờ nói: “Ngươi là Trận Pháp Thần sư.”

Vừa nãy lúc hắn bị đại trận vây khốn không nghĩ nhiều, không nghĩ tới thế mà lại là được lão Đại trước mắt bố trí ra.

“Tư chất ngu dốt, trăm vạn năm trước mới tấn cấp Trận Pháp Thần sư.” Lão Đại hơi có khí chất văn vẻ nói.

“Còn tốt, còn tốt, có thể tấn cấp đến Trận Pháp Thần sư, không có chỗ nào mà không phải là hạng người đứng đầu trong Trận Pháp sư.” Ánh mắt Từ Phàm nhìn lão Đại ôn hòa lại.

“Nếu ngươi đã là Trận Pháp Thần sư, vì sao còn muốn đi cướp bóc như vậy?” Từ Phàm có hơi nghi hoặc.

“Bởi vì lão Đại muốn bố trí một loại thần trận nghịch thiên sửa mệnh, trở thành Đại La thánh giả, trận này tiêu hao quá lớn, cho nên mới cần nhiều bảo vật như thế.”

Chương 1134: Chân Tiên trưởng lão cũng là trưởng lão

Đang lúc Từ Phàm định mang theo nhóm Thiên Hạt tứ đạo về Mộc Nguyên Tiên giới.

Đột nhiên được Bồ Đào cho hay, nhóm Thiên Hạt tứ đạo hắn vừa thu phục đắc tội với đại thế lực dị tộc ở Tiên giới muốn truyền tống tới tiếp theo.

Nếu tùy tiện vào, nhất định sẽ bị đại thế lực kia phát hiện.

“Thực lực có thể bao lớn ~” Từ Phàm không thèm để ý hỏi.

“Hai vị Chuẩn Thánh tọa trấn.”

“Được, quy hoạch lại tuyến đường lần nữa.” Từ Phàm trực tiếp nói, chỉ một Trận Pháp Thần sư thôi cũng đáng giá làm vậy.

“Nếu đi đường vòng, hành trình sẽ lại tăng thêm hai năm.” Bồ Đào

nói.

“Hai năm thì hai năm.” Từ Phàm gật đầu nói.

Tất cả Huyền Hoàng chi khí trên người hắn đều ở bị tiêu sạch trong trận chiến ấy, cho nên hiện tại cũng tạm thời mất đi vốn liếng đối đầu với Chuẩn Thánh.

“Được, tiếp theo đây bắt đầu quy hoạch lại tuyến đường cho chủ nhân một lần nữa.” Bồ Đào nói.

Sau đó Từ Phàm liền mang theo Thiên Hạt tứ đạo xuyên qua giữa các Tiên giới.

Trên một chiếc tiên chu, Từ Phàm thảnh thơi uống trà lão Nhị trong Thiên Hạt tứ đạo pha.

Hắn xem trận pháp có thể nghịch thiên sửa mệnh tấn cấp thành Đại La thánh giả lão Đại thôi diễn ra, vừa xem vừa lắc đầu.

“Còn may cho ngươi là gặp được ta, nếu không thật sự để các ngươi bố trí trận pháp này thành công, các ngươi đều phải trở thành nô lệ của Thiên Đạo.”

Từ Phàm vừa nói vừa phê bình trận pháp lão Đại thôi diễn.

“Nếu muốn nghịch thiên sửa mệnh trở thành Đại La thánh giả, vậy cũng phải hạ yêu cầu thấp lại, nếu không, trong trận pháp của ngươi có quá nhiều lỗ hổng.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, căn cứ vào suy diễn của ta, trận pháp này có tỷ lệ bốn phần mười đã rất cao.” Lão Đại nói.

“Tỷ lệ bốn phần mười mà tương đối cao, loại ý tưởng này của ngươi không được đâu.”

“Đạo Trận Pháp chúng ta chú ý từng cái tinh chuẩn, giao hòa cùng thiên cùng địa cùng ý chí thiên đạo, trận pháp chúng ta bố trí quan trọng nhất là chính mình có thể khống chế.”

Từ Phàm nói, bắt đầu sửa chữa thần trận có thể nghịch thiên sửa mệnh thăng cấp Đại La trong trận pháp dự tính.

“Yêu cầu phải hạ thấp xuống, đường lui cũng phải phong kín, ý chí thiên đạo Tiên giới và ý chí thiên đạo Tam Thiên giới, ngươi phải có công đạo.”

“Người trộm thiên cơ, tất phải chịu nặng nề này, điểm này ngươi phải hiểu được.”

“Đều là Trận Pháp Thần sư, chẳng lẽ ngươi còn không cảm ứng được ý chí thiên đạo Tiên giới và ý chí thiên đạo Tam Thiên giới sao?” Từ Phàm cau mày hỏi, tựa như đang nghi hoặc, sao tên này có thể thăng cấp thành Trận Pháp Thần sư được nhỉ.

Lão Đại Thiên Hạt tứ đạo nghe Từ Phàm chỉ điểm, biểu tình càng thêm tôn trọng.

“Trận pháp tấn cấp Đại La này là tâm huyết trăm vạn năm của ngươi, ta trực tiếp giúp ngươi ưu hoá thành trạng thái tốt nhất, như vậy sẽ có trợ giúp đối với đạo Trận Pháp của ngươi sau này.” Từ Phàm nói, trả lại ngọc điệp trận pháp sau khi ưu hoá cho lão Đại.

Lão Đại có chút thụ sủng nhược kinh, hai tay đón lấy, sau đó mang lão Nhị, lão Tam, lão Tứ quỳ xuống nặng nề trước Từ Phàm.

“Chủ nhân, trước kia là bốn huynh đệ bọn ta có mắt không thấy Thái Sơn, hôm nay có thể đi theo chủ nhân, là vinh hạnh của bốn huynh đệ bọn ta.”

Ba quỳ chín lạy, lễ nghi lớn nhất Nhân tộc.

“Đứng lên đi, tương ngộ tức là duyên phận, sau này trở lại tông môn làm việc cho tốt là được.”

Lúc này tiên chu vừa vặn tới một đại trận truyền tống vượt giới khác.

Nhật nguyệt thay đổi, bảy năm đã qua.

Ẩn Linh môn, Thiên Linh Chân Tiên vừa bế quan tu luyện xong, vừa bước ra khỏi cửa thì lập tức thấy được một đệ tử đang độ kiếp trong dòng sông thời gian.

Lúc này hắn đã thấy nhiều không trách với loại cảnh tượng này, tâm thái đã chậm rãi bình thản.

“Chân Tiên trưởng lão thì thế nào, vậy cũng là trưởng lão mà.” Thiên Linh Chân Tiên sau khi an ủi bản thân một câu, đi theo Trảm Linh cùng nhau ra ngoài tông môn đi biển sâu chém giết yêu thú.

“Thế nào, Toàn Long yến cấp Kim Tiên đã tiêu hóa xong chưa?” Trảm Linh cười ha ha nói.

“Đã tiêu hóa hết rồi, bây giờ cả người đều là sức lực, đi, bây giờ chúng ta cùng đi biển sâu, tu luyện chém giết sinh tử.” Thiên Linh Chân Tiên có chút gấp không chờ nổi nói.

Vì thân phận trưởng lão này của mình, hắn cần phải nắm chắc tu luyện, nhanh chóng tấn cấp Kim Tiên, Trảm Linh cũng giống như thế.

Sau khi Kim Tiên trong Ẩn Linh môn càng ngày càng nhiều, nhóm đệ tử đầu tiên tấn cấp thành Kim Tiên đã được Bồ Đào sắp xếp ra ngoài.

Có người tham gia đại chiến Nhân tộc và dị tộc ở Mộc Nguyên Tiên giới, có người được phái đi điều tra một vài tin đồn ở Tiên giới khác.

Còn có đệ tử Kim Tiên bởi vì đặc tính của bản thân, được cố ý giữ lại làm xây dựng cơ bản trong tông môn.

Hai người lướt qua một tòa cự tháp cao vạn trượng, bay về hướng khu vực biển sâu.

“Hai vị trưởng lão, có nguy hiểm nhớ lập tức cầu viện, Phá Diệt tháp ta vừa xây xong còn chưa khai trương, lúc cần, ta giúp các ngươi bắn một pháo.” Một đệ tử Kim Tiên đứng trên tháp cao vẫy tay với Thiên Linh và Trảm Linh trưởng lão.

Hai trưởng lão quay đầu lại vẫy tay ra hiệu, sau đó dùng tốc độ càng nhanh bay về hướng biển sâu.

“Đã từng có một khoảng thời gian ta hoàn toàn không muốn ra ngoài, chỉ vì sợ đám đệ tử Kim Tiên chào hỏi ta.” Trảm Linh thở dài nói.

“Tâm thái bình thản chút đi, Chân Tiên trưởng lão cũng là trưởng lão mà.” Thiên Linh Chân Tiên an ủi nói.

…

Một nơi hiểm cảnh tại khu vực biển sâu Tiên giới.

Thiên Linh cùng Trảm Linh điên cuồng chạy trốn về hướng Ẩn Linh môn.

Phía sau có một con hải thú mấy vạn trượng bay lên không đuổi theo hai người, vô tận trọng thủy đại đạo hóa thành hàng loạt xúc tua quét về phía hai người.

“Gọi tông môn chi viện đi, chúng ta chạy không lại con hải thú Kim Tiên kỳ này đâu, hiện tại nó chỉ đang trêu đùa chúng ta thôi.” Trảm Linh nói.

“Ta cảm thấy chúng ta có thể giãy giụa thêm một lát.” Thiên Linh Chân Tiên nhìn xúc tua phía sau điên cuồng đuổi theo bọn họ nói.

“Không kịp rồi, vừa nãy ta đã gọi chi viện.”

“Chúng ta là lịch luyện chém giết sinh tử, lại không phải tìm chết, loại chuyện Chân Tiên đánh Kim Tiên này, phỏng chừng cũng chỉ có Đại trưởng lão có thể làm được.” Trảm Linh nói.

Ngay lúc này, một trận pháp truyền tống khống chế lấy hai người, sau đó lập tức bị truyền tống đến trên vạn dặm trời cao.

Lúc này, một cánh cửa truyền tống khổng lồ xuất hiện trên không hải thú Kim Tiên kia, theo sau một cột sáng màu đen thật lớn từ trong cánh cửa truyền tống bắn ra, trực tiếp bắn trúng vào đầu hải thú Kim Tiên.

Cả một vùng biển chỗ hải thú Kim Tiên đều hóa thành khu vực biến mất, sau đó là không gian loạn lưu xuất hiện.

Hai người đứng trên trời cao vạn dặm thấy một màn như vậy, vẻ mặt vô cùng chấn động.

“Uy lực còn cần điều chỉnh, loại này đại quy mô mất đi thần tháp bất lợi với thu về chiến lợi phẩm.” Đệ tử Kim Tiên vẫy tay đưa tiễn hai người vừa nãy ló đầu ra từ truyền tống quan sát nói.

Sau đó đệ tử kia lại nhìn về phía Thiên Linh và Trảm Linh trên vạn dặm trời cao.

“Đa tạ hai vị trưởng lão cho ta cơ hội thực nghiệm Phá Diệt tháp, trở về mời các ngươi uống rượu Long cốt.”

Hai người có chút cạn lời nhìn một màn này.

Đúng lúc này, giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân đã trở lại ~”

Vẻ mặt hai người lập tức vui vẻ.

“Mở ra Truyền Tống trận về tông môn.” Trảm Linh phân phó.

Lúc này một Truyền Tống trận được triển khai, hai người đi vào.

Trong tiểu viện, đồ đệ của Từ Phàm và một vài trưởng lão tông môn lại tụ tập lần nữa, nghe Từ Phàm kể những chuyện hắn trải qua khi rời Mộc Nguyên Tiên giới.

Đương nhiên đã giấu đi đoạn giằng co với phân thân Thánh Nhân trong đó, chỉ là nói hắn đã nghênh chiến với cường địch đột kích trong tinh vực.

Chương 1135: Thời gian hạnh phúc của Đại trưởng lão

Tất cả mọi người đều vui vẻ nhìn Từ Phàm trở về, giống như là có người đáng tin cậy.

“Được rồi, đều tan cả đi, nên làm gì thì làm đó, ta mới ra ngoài không đến mười năm, không cần nhớ ta như vậy đâu.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc này, Từ Phàm thấy được Thiên Linh trưởng lão từ bên ngoài trở về.

“Nhiều năm như vậy khiến Thiên Linh trưởng lão chịu khổ rồi, về sau ngươi chính là trưởng lão chính thức của Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm vui vẻ nói, vui sướng như cửu biệt trùng phùng.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Ban đêm, Từ Phàm và Thiên Linh trưởng lão ngồi trong tiểu viện tán gẫu.

Thiên Linh trưởng lão kể ra những chuyện đã trải qua ở Tiên giới trong khoảng thời gian này.

“Cũng không biết hiện tại lão Đại và lão Tam ở nơi nào, pháp khí truyền tin làm sao cũng không liên hệ được.” Thiên Linh trưởng lão nói.

“Bọn họ đi Trọng Sơn Tiên vực, lập nên Thiên Linh tông ở nơi đó.”

“Thái Thượng Đại trưởng lão, Tam trưởng lão Thiên Linh tông đều không có việc gì, ngươi cứ yên tâm đi.” Từ Phàm nói ra tin tức lấy được từ chỗ Bồ Đào.

“Ở Trọng Sơn Tiên vực, trách không được pháp khí truyền tin của ta liên hệ không tới.” Thiên Linh trưởng lão nói.

“Ta đã phái người đưa một đợt vật tư cho Thiên Linh tông bên kia, có thể làm cho bọn họ đứng vững bước chân trong tiên vực kia.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ đại trưởng lão ~” Thiên Linh trưởng lão cảm kích nói.

“Lúc ở hạ giới, Thiên Linh tông đã giúp đỡ Ẩn Linh môn rất nhiều, ân tình này là phải trả lại.” Từ Phàm nhìn lên ngân hà trên bầu trời nói.

Sau đó hai người lại hàn huyên rất nhiều chuyện cũ, khiến Từ Phàm phát ra rất nhiều cảm khái.

Thiên Linh trưởng lão đi rồi, Từ Phàm vốn muốn đi không gian trong lòng đất thăm phân thân số một một chút.

Nhưng vào lúc này, hắn đột nhiên cảm nhận được trong tông môn có thêm một khí tức quen thuộc lại xa lạ.

Chỉ thấy một nữ tử mặc váy dài xanh, đang ở nơi nào đó ở Ẩn Linh đảo nghi hoặc đánh giá bốn phía.

Bên người nàng còn vây quanh một đám tiểu lộc.

“Nơi này là tông môn của phu quân?” Nữ tử có hơi không xác định hỏi.

Tiểu lộc gật đầu, sau đó nhìn lên không trung.

Từ Phàm xuất hiện cách nữ tử không xa.

“Vi Vân ~” Từ Phàm nhẹ nhàng kêu lên.

Nữ tử bị gọi tên ngạc nhiên quay đầu lại, sau đó lập tức như nai con nhào vào trong ngực Từ Phàm.

“Phu quân, rốt cuộc ta cũng gặp được ngươi!” Nữ tử kia rưng rưng nói.

“Ngươi cuối cùng đã trở lại, mấy năm nay…” Từ Phàm cũng có chút nước mắt lưng tròng.

“Là tiểu lộc mang ta về, nhưng sau khi sư phụ trở lại đảo thấy ta không ở, phỏng chừng sẽ tìm ta, cho nên ta chỉ có thể ở lại chỗ phu quân không lâu lắm.” Trương Vi Vân có hơi tiếc nuối nói.

“Không sao, lần này phu quân sẽ không để bất cứ kẻ nào mang ngươi đi từ bên người ta.” Ánh mắt Từ Phàm kiên định nói.

Trương Vi Vân chỉ là gật đầu, lẳng lặng nhìn Từ Phàm, không nhiều lời nữa.

Ngày tiếp theo, mấy đồ đệ của Từ Phàm ngạc nhiên nhìn Trương Vi Vân bên cạnh Từ Phàm.

“Sư mẫu, ngươi đã trở lại!” Chúng đồ đệ ngạc nhiên đến vui mừng nói.

Từ Nguyệt Tiên vui mừng chạy đến bên cạnh Trương Vi Vân, ôm chặt cánh tay nằng không buông

“Đã trở lại, nhiều năm không gặp như vậy, tu vi các ngươi càng ngày càng cao, biến hóa thật sự rất lớn.” Trương Vi Vân cảm khái nói, cuối cùng lấy ra mấy món Hậu thiên linh bảo, phát cho mỗi người một món.

Từ Phàm nhìn mấy món Hậu thiên linh bảo Trương Vi Vân phát, không cái nào không phải là tinh phẩm.

Mấy đồ đệ cầm lấy Hậu thiên linh bảo, tất cả đều nhìn qua Từ Phàm.

“Sư mẫu cho các ngươi thì cứ nhận đi.” Từ Phàm trở tay, xua tay nói.

“Đa tạ sư nương.”

Sau khi mang Trương Vi Vân gặp qua mấy đồ đệ, là thời gian của hai người.

“Mấy năm nay, ngươi sống ở Vạn Thanh đảo thế nào?” Hai người đi trên một con đường đá rong hoa viên, Từ Phàm hỏi.

Trương Vi Vân kéo tay Từ Phàm nói: “Còn tốt, trừ việc không được gặp phu quân.”

“Ở trên đảo, muốn cái gì thì sẽ có cái gì đó, công pháp tốt nhất, tiên thuật bản nguyên tốt nhất, Tiên thiên linh bảo, đủ loại linh vật, có thể nói là muốn cái gì có cái đó.”

“Chỉ cần ngươi có yêu cầu là những hộ vệ của sư phụ có thể cung cấp, nhưng yêu cầu duy nhất là không được phép tuỳ tiện rời đảo.”

“Mấy năm nay, sư phụ vẫn luôn bận rộn ở vùng ngoài giới, mỗi cách mấy chục năm về đảo xem một chút, chỉ điểm cho tu vi chúng ta một chút.” Trương Vi Vân nói.

“Thấy ngươi mấy năm nay không chịu uất ức là tốt rồi, ngươi đến chỗ ta, ta cũng sẽ không để ngươi chịu uất ức.” Từ Phàm ôn nhu nói.

Đúng lúc này, một đám tiểu lộc tới bên người Trương Vi Vân.

Tiểu lộc dẫn đầu ngẩng đầu nhìn về phía Từ Phàm, giống như đang nói, xem, ta làm không tệ đúng không.

Có cảm giác như đang tranh công.

Từ Phàm lập tức nở nụ cười, sau đó trong tay có thêm mấy loại tiên dược dị thường trân quý trong Tiên giới, ném ra xa, dẫn tới đám tiểu lộc đuổi theo một hồi.

“Phu quân, tuy rằng ta rất muốn ở lại cạnh ngươi, nhưng mà, sư phụ tìm đến, ta vẫn phải trở về.”

“Phu quân rất mạnh, ta có thể cảm nhận được, nhưng sư phụ càng mạnh hơn.”

“Nàng là cường giả ít có trong Tam Thiên giới, ở ngoài che chắn của Tam Thiên giới.”

“Nàng hội tụ chín sư tỷ sư muội Thiên Phúc linh thể chúng ta trên một hòn đảo, cũng là một vòng quan trọng chống đỡ ngoại địch vì Tam Thiên giới.” Trương Vi Vân nói.

“Một Thiên Phúc linh thể nho nhỏ như ngươi, không cần phải gánh trách nhiệm quan trọng như thế.”

“Vạn Thanh đảo thiếu ngươi, cũng vẫn sẽ hoạt động như thường, yên tâm, mọi việc có phu quân.” Từ Phàm an ủi Trương Vi Vân.

Theo sau, Từ Phàm thông báo cho Thiên Ma vực ngoại trong tiên hồn, bảo hắn báo lại cho phân thân số hai không tiếc mọi đại giới nhanh chóng trở lại tông môn.

“Ừm, ta tin tưởng phu quân.” Trương Vi Vân gối đầu lên vai Từ Phàm, nói.

Từ Trương Vi Vân tới Ẩn Linh môn, cả tông môn đều cảm nhận được rõ ràng tâm trạng nhẹ nhàng, vui vẻ, hạnh phúc của Đại trưởng lão.

Không có việc gì liền làm bạn với Trương Vi Vân đi khắp Tiên giới, cùng nàng đi tản bộ, cùng nàng mua y phục, giống như muốn bổ sung lại hết tất cả thiếu hụt mấy năm nay.

Trong tiểu viện của Từ Phàm, Trương Vi Vân thay một chiếc váy dài màu lam nhạt, phô ra cho Từ Phàm xem.

“Phu quân, ngươi thấy váy này có đẹp không?” Trương Vi Vân như bướm hoa xoay tròn một vòng trước mắt Từ Phàm.

“Không tệ, tức phụ ta mặc gì cũng đẹp.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Từ Phàm nhận được thông báo từ Bồ Đào, phân thân số hai mang theo đồ vật đã trở lại, trước mắt tất cả đồ vật tất cả đều đã được cho vào bảo khố.

“Vậy ta lại thay bộ khác cho phu quân xem ~” Trương Vi Vân lại chạy về ổ nhỏ của nàng và Từ Phàm.

Từ Phàm cũng phân ra một phân thân đến bảo khố.

Trong bảo khố, Từ Phàm xem danh sách mang về từ bí tàng Tiên Đế, không khỏi cười lên ha ha.

“Bồ Đào, đổi hết đám đồ vật trong bí tàng này thành Huyền Hoàng chi khí, ta cần dùng.” Phân thân Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Thứ Từ Phàm cần đối phó bây giờ đã không riêng gì con Tổ Long Long tộc kia.

Hiện tại lại nhiều thêm một sư phụ của Trương Vi Vân, muốn giải quyết tất cả mấy thứ này, đều không rời liên quan đến hệ thống.

Đầu tiên, Từ Phàm thu một vạn tinh Huyền Hoàng chi khí vào trong cơ thể, sau đó nhanh chóng tiến vào trạng thái Dại La, bắt đầu phá giải hệ thống và thôi diễn biện pháp có thể ngăn cản sư phụ Trương Vi Vân.

Ngày này, Từ Phàm đang chơi cờ với Trương Vi Vân.

Đột nhiên, cả Ẩn Linh môn bị mang vào trong một không gian kỳ dị.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử mặc tiên giáp trên bầu trời, cười chào hỏi: “Đã lâu không gặp ~”

Chương 1136: Tam Lục Thập Thiên Phúc Linh Tinh đại trận

Từ Phàm nhìn nữ tử mặc tiên giáp trên bầu trời, bộ dạng nàng vẫn như lần đầu gặp khi đó.

Ánh mắt đạm mạc thương sinh, phảng phất như vạn sự vạn vật đều không vào được trong mắt nàng.

“Vi Vân, trở về với ta.” Nữ tử mặc tiên giáp không để ý đến Từ Phàm, trực tiếp nói với Trương Vi Vân.

Mà Trương Vi Vân lại nhìn về phía Từ Phàm.

Từ Phàm lập tức tiến vào trạng thái Đại La, quanh thân hiện ra vô số kinh văn đại đạo bảo vệ lấy Ẩn Linh đảo chỗ hắn.

“Lần này, Vi Vân phải ở lại bên cạnh ta.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử mặc tiên giáp trên bầu trời nói.

“Đừng cậy mạnh, ngươi giữ không được.” Nữ tử mặc tiên giáp lạnh nhạt nói.

“Không, ngươi sẽ để nàng ở lại.” Khoé miệng Từ Phàm giương lên.

Sau đó dùng tay nâng lên một thần trận khổng lồ, trong thần trận có ba mươi sáu tiết điểm.

“Đạo Trận Pháp của ta có thể nói là đã đạt tới đỉnh phong của Tam Thiên giới, ta biết mục đích ngươi thu thập Thiên Phúc linh thể là gì.”

“Trận này chính là Tam Thập Lục Thiên Phúc Linh Tinh đại trận, đơn giản không chỉ mạnh hơn gấp đôi so với phương pháp của ngươi.”

“Tức phụ ta ở lại, đại trận về ngươi, nếu không, ngươi, ta sau này không chết không ngừng.”

Trong chớp mắt này, khí thế của Từ Phàm lại tăng mạnh lần nữa, trực tiếp đạt tới Đại La đỉnh phong.

Sau đó phất tay triệu hồi ra một dòng sông thời gian khổng lồ, mà phía trên dòng sông thời gian kia có một đôi mắt tương tự với Từ Phàm.

Đôi mắt kia nhìn thẳng vào nữ tử mặc tiên giáp, hơi mang theo ý uy hiếp.

Nữ tử mặc tiên giáp trầm mặc không nói chuyện, cứ nhìn chằm chằm vào Từ Phàm và Trương Vi Vân.

“Đưa đại trận cho ta, từ nay về sau Vi Vân có thể tự do ra vào Vạn Thanh đảo, vẫn là đồ đệ của ta.”

Cả Ẩn Linh đảo trở về không gian ban đầu, Từ Phàm cũng đưa Tam Thập Lục Thiên Phúc Linh Tinh đại trận chính mình vất vả thôi diễn ra cho nữ tử mặc tiên giáp.

Nữ tử mặc tiên giáp biến mất, mọi chuyện cũng được kết thúc.

Trương Vi Vân như nằm mơ nhìn qua phu quân mình.

“Ngươi cứ thế mà đuổi được sư phụ ta đi rồi?” Trương Vi Vân có chút không dám tin nói.

“Nếu không vậy thì sao giờ, dù sao nếu đánh nhất định là đánh không lại sư phụ ngươi, chỉ có thể đường cong cứu quốc thôi.”

Từ Phàm nói, lấy ra quyển sổ nhỏ, nhìn nữ tử mặc tiên giáp trên trang bìa, nghĩ ngợi, quyết định vẫn là giữ nàng lại trên trang bìa.

Thù vẫn còn, chỉ là sau này mới báo.

Trương Vi Vân kích động ôm lấy Từ Phàm, chôn đầu thật sâu vào trong lòng Từ Phàm.

“Trong khoảng thời gian này ta vẫn luôn lo lắng hãi hùng, lỡ như sư phụ tới, phu quân và sư phụ đánh lên thì làm sao bây giờ.”

“Bây giờ tốt rồi, không cần lo lắng nữa.” Trương Vi Vân nâng đầu lên từ trong lòng Từ Phàm, nhìn Từ Phàm nói.

“Ta nói rồi mà, không có bất cứ kẻ nào có thể cướp được ngươi từ bên người ta.” Từ Phàm vuốt tóc Trương Vi Vân nói.

“Ta tin tưởng phu quân ~” Trương Vi Vân gật đầu nói.

Ban đêm, Trương Vi Vân đang tu luyện, Từ Phàm một thân một mình ngồi trong tiểu viện, vẻ mặt đầy đau lòng.

Bởi vì Từ Phàm lại biến thành kẻ nghèo rớt mồng tơi lần nữa, Huyền Hoàng chi khí lại bị hắn tiêu sạch lần nữa.

Một quang đoàn bọc thành từ rậm rạp phù văn hiện lên trong tay Từ Phàm.

“Ta tốn nhiều sức như vậy mới phá giải được tầng phù văn ngoài cùng của hệ thống ngươi, ngươi liền cho ta một quyền hạn bỏ lệnh cấm tạm thời, còn cmn có thời gian hạn chế.” Nếu có thể nói, Từ Phàm thật muốn một mình đấu một trận với hệ thống.

Hắn không dùng thủ đoạn khác, chỉ dùng thủ đoạn của lão Ngũ nhà hắn đối phó với hệ thống.

“Thật ra nếu suy nghĩ một chút, quyền hạn mỗi tháng bỏ lệnh cấm Đại La một khắc cũng không phải không thể tiếp thu.”

“Tuy rằng yếu hơn một chút so với dùng Huyền Hoàng chi khí bỏ lệnh cấm Đại La, nhưng đối phó với Tổ Long Long tộc hẳn là không khó.” Từ Phàm nhìn lên không trung, lẩm bẩm nói.

“Xem ra còn phải kiếm nhiều Huyền Hoàng chi khí thêm chút, như vậy mới có thể cởi bỏ phù văn bao phía ngoài hệ thống.” Từ Phàm nói.

Trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm trước tiên nhìn tiến độ Tiên thiên linh bảo số một và số hai liên hợp luyện chế.

Sau đó lại bố trí cho số ba luyện chế Hậu thiên linh bảo tiên chu chuyên về tốc độ.

“Chủ nhân, đã đem chứng từ mật bảo trong mật tàng Tiên Đế đi thu hồi đồ vật trong các đại thương hội.” Bồ Đào vang lên.

“Vậy đi xem một chút ~”

Trong bảo khố, Từ Phàm nhìn mấy món Tiên thiên linh bảo phôi thai, còn có các loại linh văn Tiên thiên trước mắt.

Tức khắc làm cho Từ Phàm cảm giác nội tình bản thân sắp giàu lên.

“Tính cả hai món còn dư lại kia, hiện tại trong Ẩn Linh môn chúng ta có tổng cộng mười một món Tiên thiên linh bảo phôi thai.” Nghĩ đến đây, Từ Phàm lại hỏi Bồ Đào: “Tiên thiên linh bảo thường có giá thế nào?”

“Trên thị trường không có giá cả cố định, căn cứ vào ghi chép trong cơ sở dữ liệu, có người từng dâng lên cho đại thế lực tiên triều một món Tiên thiên linh bảo, được khen thưởng ba ngàn tinh Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào nói.

“Ba ngàn tinh Huyền Hoàng chi khí, nếu muốn bán, nhất định phải cao hơn giá này.” Từ Phàm cân nhắc nói.

Sau đó Từ Phàm lại nhờ Bồ Đào điều đãi ngộ của số một, số hai lên hai cấp, làm thời gian và tiên ngọc tự bọn họ có thể chi phối càng nhiều.

Sau khi rời đi không gian trong lòng đất, Từ Phàm lại tìm được Thiên Hạt tứ tướng ở nơi nào đó ven Ẩn Linh đảo, đây là tên Từ Phàm đặt lại cho bọn họ lần nữa.

“Bái kiến Đại trưởng lão ~” Thiên Hạt tứ tướng cung kính hành lễ nói.

“Thế nào, trận đồ ta đưa cho ngươi có thể bố trí ở toàn bộ Ẩn Linh đảo không?” Từ Phàm hỏi.

Trận pháp hắn đưa cho Thiên Hạt lão Đại, chính là trận pháp thăng cấp cả Ẩn Linh đảo đến cấp Hậu thiên linh bảo.

Bởi vì số một, số hai đều không rảnh, cho nên Từ Phàm mới giao nhiệm vụ khắc trận pháp cho Thiên Hạt lão Đại.

“Đại trưởng lão, trận pháp ngài đưa ta quá mức thâm sâu, đến bây giờ ta chỉ ngộ được chút da lông, muốn bắt đầu khắc lục cả đại trận còn cần tìm hiểu thêm một thời gian nữa.” Thiên Hạt lão Đại có chút hổ thẹn nói.

“Không sao, chuyện này không vội, ngươi ở chỗ này từ từ tìm hiểu là được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Chuyện thăng cấp tổng thể Ẩn Linh môn này xếp sau Tổ Long.

Trong Bán Ma Tiên giới, một nữ tử Kim Tiên đang cấp tốc xuyên qua không gian bay về hướng lãnh thổ Nhân tộc.

Nữ tử thỉnh thoảng cảm ứng một chút, sắc mặt có hơi kinh hoảng.

“Sớm biết vậy, lúc trước liền không tách khỏi Vi Vân, hiện tại đại nạn đúng dịp mà sinh, nên làm gì bây giờ!” Nữ tử lộ vẻ nôn nóng nói.

Nàng vốn tính toán đi dạo ở Tiên giới khác, Bán Ma Tiên giới này chỉ là trạm trung chuyển trong đó.

Nhưng nàng tuyệt đối không nghĩ tới, lúc từ Tiên giới khác truyền tống đến Bán Ma Tiên giới, Truyền Tống trận lại xảy ra vấn đề.

Trực tiếp vứt nàng tới trong một Tiên vực Ma tộc xa lạ.

Sau khi bị truyền tống đến nơi đây, nàng lập tức nghĩ tới ác mộng đại nạn vẫn luôn quấy nhiễu nàng khi hạ giới lúc trước, nàng cảm giác nơi này có lẽ chính là nơi ứng kiếp của nàng.

Kết quả là, nàng dựa vào vị trí ngân hà phán đoán, tìm được nơi lãnh thổ Nhân tộc, thu lại khí tức, nhanh chóng bay về hướng lãnh thổ Nhân tộc.

Nhưng mặc dù như vậy vẫn bị ba Kim Tiên tộc Dục Ma phát hiện.

Trong nháy mắt, ba tên Dục Ma lập tức giống như chó điên gặp phải phân, điên cuồng đánh về phía nàng.

Nữ tử Kim Tiên chạy trốn, mắt thấy kia ba tên Dục Ma cách nàng càng ngày càng gần, biểu tình trong mắt nàng càng thêm tuyệt vọng.

Chương 1137: Cứu người

Trong Bán Ma Tiên giới, Hùng Lực nhìn bản đồ Bồ Đào cung cấp, bay về phía lãnh địa tộc Cổ Ma.

Nhiệm vụ lịch luyện Kim Tiên Hùng Lực nhận được là đi Bán Ma Tiên giới, đánh chết hai mươi Kim Tiên loại Ma tộc bất đồng, bảo tồn thi thể hoàn chỉnh mang về làm tiêu bản.

“Mới hai mươi Kim Tiên Ma tộc, thật sự là khinh thường Hùng Lực ta.” Hùng Lực nhìn nhiệm vụ được phân trong pháp khí truyền tin của tông môn nói.

Bởi vì Bồ Đào nắm giữ Hậu thiên linh bảo bảo kính truyền tin có thể liên thông toàn bộ Tam Thiên giới, kết quả là, toàn bộ hệ thống truyền tin của Ẩn Linh môn đều được thăng cấp.

Hiện tại, bất kể giới nào trong Tam Thiên giới đều có thể thông qua pháp bảo truyền tin tông môn kết nối với mạng lưới tông môn.

Hùng Lực nhìn nhiệm vụ Bồ Đào phân cho các đệ tử Kim Tiên, không khỏi có hơi cạn lời.

“Bồ Đào, ngươi có thể phát nhiệm vụ có tính khiêu chiến chút không, Kim Tiên bình thường như ta đánh mấy quyền là chết, chẳng có chút tính khiêu chiến nào.” Hùng Lực oán giận nói với Bồ Đào.

“Nhận được thỉnh cầu của ngươi, nhiệm vụ của ngươi đã được sửa đổi.”

“Thu thập thân thể hai mươi loại Ma tộc bất đồng ở Bán Ma Tiên giới, ngoài ra còn phải đánh chết Hoả Ma thánh giả mới vừa tấn cấp đến Đại La thánh giả của tộc Hoả Ma.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Lúc này mới có tính khiêu chiến chứ.” Hùng Lực liếm môi nói.

Sau đó, hắn lấy ra một chiếc Tiên khí linh thuyền, lên đó xuất phát về hướng một tiểu Ma tộc có Kim Tiên tọa trấn.

Ngay lúc Hùng Lực đang nhàn nhã nằm trong linh thuyền, thưởng thức các loại tin tức đại sự trong khắp Tam Thiên giới, đột nhiên cảm giác phía trước có một khí tức Kim Tiên Nhân tộc xa lạ.

Phía sau Kim Tiên Nhân tộc kia còn có ba Kim Tiên Dục Ma.

“Hùng Lực, xin nhanh chóng tiến lên cứu trợ, người này là sư phụ của đạo lữ chủ nhân.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

Hùng Lực đang thưởng thức các tin tức đại sự trong Tam Thiên giới, lập tức lên tinh thần.

Dựa theo thông lệ của tông môn, ở bên ngoài nếu không nắm chắc trăm phần trăm, tốt nhất không cần nhúng tay vào loại tình huống này.

Dựa theo phân tích vừa nãy của Bồ Đào, nơi này đã là địa bàn của Ma tộc, ba Kim Tiên tộc Dục Ma không phải là vấn đề, nhưng sau khi đánh lên nhất định cũng sẽ khiến Ma tộc khác chú ý.

“Vốn dĩ không muốn quản, nhưng có liên quan tới Vi Vân trưởng lão, người này nhất định phải cứu.” Hùng Lực đứng dậy bước ra, xuất hiện bên ngoài linh thuyền.

Biến ảo thành pháp tướng Hỗn Độn vạn trượng, một quyền đánh qua ba Kim Tiên Dục Ma phía sau nàng.

Lúc này, khu vực này đã bị Hùng Lực phong toả.

“Ngươi đứng phía sau ta, ba Kim Tiên Dục Ma này cứ giao cho ta.”

“Nếu còn có một nam Kim Tiên Nhân tộc, vậy bắt về thải bổ cho nữ vương.”

Ba Kim Tiên Dục Ma thấy Hùng Lực xuất thủ, lập tức mừng rỡ nói.

Lúc này Thanh Huyền Kim Tiên đứng qua bên cạnh Hùng Lực.

“Chạy trốn nhanh chút đi, nơi này là lãnh thổ Ma tộc, đánh lên chỉ sợ có thể đưa tới cường giả Ma tộc khác.” Thanh Huyền Kim Tiên nói.

“Không sao, chuyện mấy quyền mà thôi.” Khí thế quanh người Hùng Lực tăng mạnh, một quyền trực tiếp đánh bay ba Kim Tiên Dục Ma.

Cuối cùng khắp khu vực bị Hùng Lực ép lại thành thế giới trong tay, sau đó dùng sức bóp lại.

Thế giới trong tay vỡ nát, ba Kim Tiên Dục Ma trực tiếp biến mất trong tiểu thế giới.

“Mời tiền bối về linh thuyền với ta, ta đưa tiền bối tới nơi an toàn.” Hùng Lực quay đầu nói với Thanh Huyền Kim Tiên bên cạnh.

“Nhận không nổi tiếng tiền bối này của ân công, ngươi và ta đều là Kim Tiên, ân công cứ gọi ta là Thanh Huyền đạo hữu.” Thanh Huyền Kim Tiên cảm kích nói.

“Tiếng tiền bối này phải gọi, xong việc ta lại giải thích nguyên nhân cho tiền bối.”

Hai người nói, đi tới trên linh thuyền của Hùng Lực.

“Ngươi là sư phụ của Vi Vân trưởng lão, đương nhiên là tiền bối của ta.” Trên linh thuyền, Hùng Lực giải thích với Thanh Huyền Kim Tiên.

“Vi Vân trưởng lão?” Thanh Huyền Kim Tiên có hơi nghi hoặc hỏi.

“Ta là thủ tịch Đại sư huynh của Ẩn Linh môn, Hùng Lực.” Hùng Lực nói.

“Ẩn Linh môn, tông môn phu quân Vi Vân sáng lập!”

Đợi trong nháy mắt, Thanh Huyền Kim Tiên dường như đã hiểu rõ tiền căn hậu quả.

Thì ra người vì nàng chắn tai vậy mà lại là phu quân của đồ đệ nàng truyền dạy.

Giờ phút này, nàng thật sự có chút cảm khái thế sự khó lường.

“Không nghĩ tới lúc này mới bao nhiêu năm, trong Ẩn Linh môn các ngươi thế mà đã có Kim Tiên.” Thanh Huyền Kim Tiên thán phục nói.

Nàng có thể tu thành Kim Tiên là nhờ phúc của đồ đệ tốt Trương Vi

Vân, nhớ trước đây khi nàng vừa phi thăng lên Tiên giới, lập tức được đồ đệ tốt chiêu vào Vạn Thanh Đảo ở vùng ngoại giới, thành bồi hộ của đồ đệ tốt.

Khi đó, các loại linh bảo hiếm quý, các loại linh đan thánh dược, các loại công pháp đứng đầu trong Tam Thiên giới đều để nàng tuỳ ý chọn.

Thậm chí có đôi khi, nàng cũng có cơ hội được nghe Thánh Nhân giảng đạo.

Bằng những điều kiện phong phú này, nàng mới có thể trở thành Kim Tiên trong vòng mấy ngàn năm.

Nhưng Kim Tiên của nàng là thuộc về nửa thôi hóa mà đến, chiến lực còn yếu hơn chút so với Kim Tiên bình thường.

Cho nên Thanh Huyền Kim Tiên vừa thấy ba Kim Tiên Dục Ma là lập tức chạy trốn.

“Lúc ở hạ giới, ta từng chịu đại ân huệ của Vi Vân trưởng lão, cứu tiền bối chính là đạo nghĩa không thể chối từ.” Hùng Lực nghiêm mặt nói.

Món đạo khí đầu tiên của hắn lúc trước là Vi Vân trưởng lão cho hắn, việc này hắn vẫn luôn ghi tạc trong lòng.

Lúc này trong Ẩn Linh môn, hai người đang ngọt ngào cũng nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

“Sư phụ đầu tiên của ngươi gặp phải Kim Tiên Ma tộc vây chặn ở Bán Ma Tiên giới, vừa lúc được Hùng Lực gặp phải cứu giúp.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ ở Bán Ma Tiên giới, từ sau khi sư phụ tấn cấp đến Kim Tiên ta đã thật lâu chưa gặp được nàng.” Trương Vi Vân ngạc nhiên đến vui mừng nói.

“Vậy để ta bảo Hùng Lực mang sư phụ ngươi về đây.”

“Không cần, ngươi nhờ Hùng Lực nói với sư phụ, ta ở chỗ này là được, sau khi sư phụ tấn cấp đến Kim Tiên có chuyện riêng của nàng, không bận sẽ tự đến đây tìm ta.” Trương Vi Vân nghĩ ngợi nói.

“Vậy được, nghe ngươi.”

Lúc này, hai người đang chuẩn bị ngồi số hiệu Tiên Ẩn lên Cửu

Thiên.

Ngay từ đầu, trong lúc Từ Phàm vô ý có nhắc đến việc gần đây hắn thiếu Huyền Hoàng chi khí, Trương Vi Vân liền để bụng.

Sau khi biết được trên Cửu Thiên có Huyền Hoàng chi khí, nàng lập tức muốn Từ Phàm mang nàng lên Cửu Thiên một chuyến, thử thời vận.

“Bồ Đào, lên Cửu Thiên.” Sau khi ngồi lên số hiệu Tiên Ẩn, Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Số hiệu Tiên Ẩn bắt đầu chậm rãi gia tốc trên bầu trời, bay về phía Cửu Thiên.

“Lần này có ngươi, chúng ta nhất định có thể gặp được thứ tốt trên Cửu Thiên.” Từ Phàm cười nói.

“Hẳn là sẽ có thứ tốt, thật ra điều ta muốn nhất là giúp phu quân kiếm thêm nhiều Huyền Hoàng chi khí một chút.” Trương Vi Vân dựa vào bên cạnh Từ Phàm cười nói.

“Hiện tại ngươi đã là Thiên Phúc linh thể đại thành, muốn giúp ta kiếm thêm nhiều chút Huyền Hoàng chi khí còn không đơn giản sao.”

Ngay lúc Từ Phàm vừa nói xong, cả số hiệu Tiên Ẩn đột nhiên rung lên.

Một khe nứt không gian đột ngột cắn nuốt lấy số hiệu Tiên Ẩn.

Sau đó, hai người lập tức xuất hiện trong một vùng không gian kỳ dị.

“Chủ nhân, không gian này thật sự ẩn chứa lượng lớn Huyền Hoàng chi khí, dự tính ước chừng một ngàn ba trăm tinh.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vi Vân, không hổ là Thiên Phúc linh thể đại thành.” Từ Phàm thán phục nói.

Nhưng vào lúc này, một con cự thú ngưng tụ thành từ Huyền Hoàng chi khí xuất hiện cách hai người không xa, trên người tản ra khí tức Kim Tiên.

Sau đó, một con, hai con, ba con, tổng cộng bốn con cự thú ngưng tụ từ Huyền Hoàng chi khí bao vây lấy hai người.

Chương 1138: Thiên Nhạc môn

“Bồ Đào, ngươi có dò xét ra bốn con cự thú Huyền Hoàng này không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Bọn chúng nấp trong Huyền Hoàng chi khí, lấy hình thức tinh thể tồn tại, không hiện rõ ra, không thể dò xét.”

“Nếu tính thêm bốn con cự thú Huyền Hoàng này, vậy Huyền Hoàng chi khí trong bí cảnh này có thể đạt tới một vạn ba ngàn tinh.” Giọng điệu Bồ Đào vô cùng vui sướng.

“Phu quân, một vạn ba ngàn tinh đủ dùng không? Nếu không đủ, ta lại nghĩ biện pháp.” Trương Vi Vân bên cạnh dùng giọng điệu quan tâm hỏi.

“Giai đoạn trước mắt thì đủ dùng, Huyền Hoàng chi khí càng nhiều càng tốt, đến lúc đó còn phải làm phiền tức phụ.” Từ Phàm vội vàng nói, hắn vô cùng thích thái độ người trong nhà này.

“Được, sau này nếu Huyền Hoàng chi khí của phu quân không đủ, chúng ta cùng nhau ra ngoài tìm.” Trương Vi Vân gật đầu nói.

Hai người thân mật nói chuyện phiếm, không hề bận tâm đến bốn con cự thú Huyền Hoàng hung thần ác sát kia.

Chỉ thấy Từ Phàm vừa cười nhìn tức phụ, vừa nhẹ nhàng nâng tay.

Tức khắc, bốn con cự thú Huyền Hoàng có chiến lực Kim Tiên kỳ giống như trứng gà bị bóp nát, Huyền Hoàng chi khí nồng đậm văng ra khắp nơi, sau đó bị Bồ Đào gom lại.

Sau đó, trên không trung xuất hiện một trận pháp chuyên ngưng tụ Huyền Hoàng chi khí, bắt đầu hấp thu Huyền Hoàng chi khí trong bí cảnh này.

Lúc này hai người mới chú ý tới phong cảnh trong bí cảnh này cũng thực không tệ.

Từ Phàm nhìn về nơi xa, dưới một ngọn núi xinh đẹp có một kiến trúc tương tự với sơn môn tông môn.

“Còn cần một thời gian nữa đại trận này mới hấp thu xong Huyền Hoàng chi khí, chúng ta qua bên kia nhìn xem, nói không chừng sẽ có bất ngờ khác.” Từ Phàm chỉ qua ngọn núi nơi xa nói.

“Mọi chuyện nghe phu quân ~” Trương Vi Vân ôm chặt cánh tay Từ Phàm, giống như một đôi tiểu tình lữ trong thời kỳ tình yêu cuồng nhiệt.

Từ Phàm hơi mỉm cười ôm lấy Trương Vi Vân bước tới dưới ngọn núi.

“Thiên Nhạc môn, đã từng xuất hiện ở thời kỳ hoang cổ, có tư liệu ghi lại, tồn tại trong Tiên giới hai ngàn vạn năm, sau đó biến mất trong Tiên giới, mãi cho đến bây giờ cũng không có bất cứ tư liệu nào ghi lại.”

Từ Phàm còn chưa hỏi, tư liệu phân tích của Bồ Đào đã đến.

“Trong Thiên Nhạc môn, cao nhất từng xuất hiện Chuẩn Thánh, nhưng sau khi vị Chuẩn Thánh kia rời khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, lập tức mai danh ẩn tích.”

Từ Phàm mang Trương Vi Vân vừa dạo trong di chỉ tông môn Thiên Nhạc môn, vừa nghe Bồ Đào giảng giải, giống như được hướng dẫn viên du lịch dẫn dắt đi du lịch.

“Tông môn này, có cổ quái! ~” Từ Phàm cảm nhận di chỉ tông môn này, nói.

“Có nhiều loại cách nói về sự biến mất của Thiên Nhạc môn, có độ tán thành cao nhất đó trong đó là tông môn này lấy thứ bọn họ không nên lấy.”

Lúc này Từ Phàm và Trương Vi Vân cũng đi tới trước một cung điện lớn nhất.

Lúc này, cửa lớn cung điện tựa như cảm ứng được có người tới, nhẹ nhàng mở ra.

Trong đại điện có người ngồi xếp bằng, một vị Đại La thánh giả Nhân tộc đã tọa hóa.

“Có chuyện gì luẩn quẩn trong lòng mà nhất định phải tự kết liễu thế này.” Từ Phàm nhìn vị Đại La thánh giả Nhân tộc đã tọa hóa này, lắc đầu nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng duỗi tay về phía Đại La thánh giả Nhân tộc kia, ngón trỏ điểm vào ấn đường hắn.

“Phu quân, ngươi cảm ứng được cái gì sao?” Trương Vi Vân ở bên cạnh tò mò hỏi.

“Hắn là đời chưởng giáo cuối cùng của Thiên Nhạc môn, lúc tu luyện bị Thiên Ma vực ngoại xâm lấn dẫn tới phát cuồng, tự tay đồ sát toàn bộ tông môn.”

“Sau khi thanh tỉnh biết mình nghiệp chướng nặng nề, liền cùng Thiên Ma vực ngoại tọa hóa ở chỗ này.”

“Hiện tại trong thân thể hắn còn vây con Thiên Ma vực ngoại Đại La kia, cũng không biết đã qua bao nhiêu trăm triệu năm.” Từ Phàm cảm khái nói, sau đó trực tiếp thả Thiên Ma ngoại vực cấp Đại La kia ra.

“Khặc khặc khặc khặc…”

“Đa tạ ngươi, người…”

Một âm thanh tà ác vừa muốn vang lên đã trực tiếp bị Từ Phàm tùy tay bóp tắt, hóa thành một đoàn căn nguyên ngưng tụ trong tay Từ Phàm.

“Không cần cảm tạ.” Từ Phàm thu căn nguyên Thiên Ma vực ngoại vào trong Tiên khí không gian, hờ hững nói.

Trương Vi Vân thấy một màn như vậy, nở nụ cười.

“Phu quân, thủ pháp của ngươi không khác mấy với sư tôn ta, có thể động thủ thì sẽ không vô nghĩa.”

“Đó là đương nhiên, như vậy mới là phong phạm của cao thủ.”

Cuối cùng Từ Phàm lại lục soát một chút trong di tích Thiên Nhạc môn, phát hiện lượng lớn tiên khí và Hậu thiên linh bảo.

Cuối cùng, thậm chí còn phát hiện một món Hậu thiên linh bảo đứng đầu.

“Tức phụ à, ngươi không hổ là Thiên Phúc linh thể, thật sự là thiếu cái gì tới cái đó.” Từ Phàm nói.

Hiện giờ toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn đều đang tiến lên thời đại Kim Tiên, đúng là lúc cần lượng lớn Hậu thiên linh bảo, tới Cửu Thiên một chuyến là đã nhẹ nhàng giải quyết.

“So với ta, mấy sư tỷ kia của ta càng thêm quá mức, lúc các nàng muốn thứ gì, nói lên không trung một tiếng, có vài thứ sẽ không thể hiểu được hóa thành sao băng rơi xuống chỗ các nàng.”

Trương Vi Vân tưởng tượng đến mấy vị sư tỷ của mình, trên mặt lập tức lộ ra vẻ hoài niệm.

“Nếu ngươi nhớ những sư tỷ đó của ngươi có thể đi Vạn Thanh Đảo thăm một chút, bây giờ không phải ngươi có thể tự do ra vào sao.” Từ Phàm nói.

“Lúc trước còn có thể, ta có thể tùy thời trở lại Vạn Thanh đảo, nhưng sau khi sư phụ đi, thu đi ấn ký không gian trong cơ thể ta mất rồi, nếu muốn đi thăm sư tỷ, chỉ có thể từ từ đi về.” Trương Vi Vân nói.

“Lão…” Từ Phàm vừa định mở miệng, lập tức cảm giác được cảm giác nguy cơ, cho nên vội vàng ngậm miệng lại.

“Chờ khi có cơ hội mang ngươi đi.”

Cùng ngày, trận pháp trên không trung cũng hấp thu xong toàn bộ Huyền Hoàng chi khí trong bí cảnh.

Từ Phàm và Trương Vi Vân ngồi trên số hiệu Tiên Ẩn xuất hiện ở trên Cửu Thiên.

Vừa xuất hiện trên Cửu Thiên, Từ Phàm liền thấy được hình chiếu Thánh Dương tinh chiếu ứng khắp Tiên giới.

Từ Phàm nhìn chằm chằm hình chiếu Thánh Dương tinh đã lâu, không khỏi nói: “Cũng không biết bản thể Thánh Dương tinh ở nơi nào.”

Trong Tam Thiên giới, mỗi người đều biết đến Thánh Dương tinh, nhưng vị trí bản thể Thánh Dương tinh ở đâu lại có rất ít người biết.

“Phu quân, sư phụ đã từng nói, vị trí Thánh Dương tinh ở vùng ngoại giới, nó quay tròn xung quanh cả Tam Thiên giới, chiếu rọi mỗi giới.” Trương Vi Vân nói.

“Thì ra là ở vùng ngoại giới, vậy bỏ đi.” Từ Phàm nhẹ nhàng thở dài nói, kế hoạch quả cầu Dyson to lớn chính mình đã từng ảo tưởng tan biến.

“Nếu phu quân muốn tìm Thánh Dương tinh, đến lúc đó có thể mang ta đi, ta tìm đồ luôn rất chuẩn.”

“Đó là nhất định ~”

Số hiệu Tiên Ẩn hào tùy cơ đi trên Cửu Thiên.

Có thể là bí cảnh kia đã dùng hết vận khí, số hiệu Tiên Ẩn bay trên Cửu Thiên đã lâu mới tìm được mấy tiên quặng cấp Hậu thiên linh bảo.

Từ Phàm cảm giác trên Cửu Thiên chỉ có như vậy, không có bao nhiêu thú vị nữa, quay trở về Ẩn Linh môn.

Trong bảo khố Ẩn Linh môn, Từ Phàm giao Tiên khí không gian đã nhét đầy cho Bồ Đào, bảo hắn tự sắp xếp.

Trong phòng tu luyện, Từ Phàm nhìn hơn một vạn tinh Huyền Hoàng chi khí, không khỏi cảm giác có hơi mơ màng.

Giống như một anh chàng cực khổ làm việc kiếm được hơn một vạn, lúc mới vừa ra ngoài chơi với tức phụ vui vẻ xài hết lại nhặt hơn một vạn, lực đánh vào này nghĩ là biết.

Chương 1139: Tổ Long giáng lâm

Trong đạo tràng dưới chủ phong Ẩn Linh môn, toàn bộ đệ tử tới Chân Tiên đỉnh phong đang dùng biểu cảm hành hương nghe Từ Phàm giảng đạo.

Từng đạo kinh văn đại đạo trôi nổi trong đạo tràng hóa thành cá du đãng bên người các đệ tử.

Đệ tử Ẩn Linh môn phát hiện, từ sau khi Vi Vân trưởng lão tới, nụ cười của Đại trưởng lão rõ ràng đã nhiều hơn.

Ngay cả không khí truyền đạo trang nghiêm như trước kia, bây giờ cũng biến mất không thấy.

Thái độ của Đại trưởng lão bỗng trở nên hòa ái dễ gần dị thường, thỉnh thoảng khi có đệ tử hỏi vài câu ngu ngốc, Từ Phàm cũng thỉnh thoảng sẽ kiên nhẫn giải đáp.

Lúc này, trong đệ tử nghe đạo bên dưới cũng có Thiên Vạn Binh.

Không giống như biểu cảm như si như say của người khác, biểu cảm của Thiên Vạn Binh có hơi nặng nề, phảng phất như đang bước lên một con đường chưa biết, giống như không biết kết quả mai sau là gì.

Theo đệ tử đời đầu tấn cấp Kim Tiên càng ngày càng nhiều, tâm hắn cũng càng ngày càng nặng.

Tuy rằng trải qua cố gắng nhiều năm của hắn, đã thanh toán được ba phần mười tiền đặt cọc mua một con rối Kim Tiên.

Đang lúc hắn muốn dùng đạo mình tu luyện đi cải tạo này con rối Kim Tiên này mới phát hiện, cảnh giới của mình không đủ.

Ngay lúc Thiên Vạn Binh đang chuyên tâm nghe đạo, đột nhiên bị Từ Phàm đơn độc xách lên.

“Thiên tâm bản hồn, vạn vật hóa linh, ngộ đạo vu tâm, tân hỏa tương truyền.” Từ Phàm nhìn Thiên Vạn Binh đang ưu sầu, nhịn không được đề điểm một câu.

Lời Từ Phàm nói giống một tia chớp bổ trúng Thiên Vạn Binh.

Theo sau, một Truyền Tống trận xuất hiện tại chỗ ngồi của Thiên Vạn Binh, truyền tống hắn về trong động phủ.

“Được rồi, ta tiếp tục giảng…”

Trương Vi Vân ngồi ở nơi xa đạo tràng, tay vuốt mai rùa nhỏ màu ngọc bạch, bên người còn có một con mẫu lộc dựa sát vào nhau.

“Sư nương, chừng nào thì ngươi và sư phụ mới có hài tử đây?” Từ Nguyệt Tiên ngồi ở bên khác mẫu lộc hỏi.

“Ta và sư phụ ngươi đều đang nỗ lực, nhưng tu vi càng cao lại càng khó có hài tử, cho nên nói, mặc cho số phận đi.” Trương Vi Vân vuốt ve rùa nhỏ ngọc bạch trong tay, giọng điệu không có chút ngượng ngùng nào.

“Người cứ luôn độc thân như ngươi lại giục sư nương sinh em bé, có phải có hơi làm ngược rồi không?” Sau khi Trương Vi Vân phản ứng lại, nhìn Từ Nguyệt Tiên nói.

“Sư nương, ta chỉ là muốn nói, trong bảo khố tông môn có rượu Long tiên, nghe đồn có thể đẩy mạnh tỷ lệ có con nối dõi, nếu sư nương có thời gian có thể thử xem.” Từ Nguyệt Tiên cười tủm tỉm nói.

“Rượu Long tiên sao? Chờ sau khi sư phụ ngươi giảng xong ta lại hỏi hắn một chút.” Trên mặt Trương Vi Vân lộ vẻ trầm tư nói.

Vào lúc này, một dòng sông thời gian chợt xuất hiện trên không Ẩn Linh môn.

Nhưng này cảnh tượng to lớn này lại chẳng hề ảnh hưởng đến các đệ tử sống trong Ẩn Linh môn.

Lần giảng đạo này của Từ Phàm giảng đến ba tháng, làm những đệ tử Chân Tiên đỉnh phong có thể được không ít lợi ích, rất nhiều đệ tử cảm giác được chính mình sắp chạm đến cảnh giới Kim Tiên.

Ban đêm, trong tiểu viện của Từ Phàm.

Trương Vi Vân đang gọi Từ Phàm và các đồ đệ ăn cơm.

“Sư nương, từ sau khi ngươi trở về, số lần sư phụ kêu chúng ta cùng ăn cơm rõ ràng đã nhiều hơn.” Lý Tinh Từ cười nói, những người khác cũng vội vàng gật đầu.

“Đúng rồi, sau khi ngươi đến, nụ cười trên mặt sư phụ cũng nhiều lên.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đáng tiếc Từ Cương bị Bồ Đào phái ra ngoài, nếu không người một nhà chúng ta đầy đủ rồi.” Trương Vi Vân tiếc nuối nói.

“Đừng sốt ruột, sau khi Từ Cương đến Kim Tiên củng cố cảnh giới, phải đi ra ngoài kiểm tra chiến lực, rất nhanh là có thể trở về.” Từ Phàm gắp một miếng thịt nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức, trong không gian trong lòng đất, món Tiên thiên linh bảo đã được luyện chế thành công.

Ngay vào lúc này, một luồng hào quang bảo khí khổng lồ phóng lên cao, đột ngột chiếu sáng bóng tối trên không thành ban ngày.

Một luồng khí tức cực lớn trào ra từ không gian trong lòng đất.

Tiên Thiên kiếp vân xuất hiện trên không trung, một tia chớp lập tức bổ trúng hộ tráo Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, đưa cửa đá kia ra tiếp thu lôi kiếp.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Cách Ẩn Linh môn không xa, một cửa đá khổng lồ sừng sững giữa không trung.

Tầng mây lôi kiếp lập tức ngưng tụ trên không cửa đá, sau đó cả khu vực phảng phất như hóa thành biển lôi kiếp.

Từng đạo lôi kiếp bổ vào trên cửa đá, giống như nước biển dập vào đá ngầm.

Lôi kiếp giằng co suốt ba ngày, gần như hấp dẫn sự chú ý của toàn bộ đại thế lực ở Tiên giới.

Nhưng áp bởi uy áp của Từ Phàm, chỉ có mấy Đại La thánh giả Nhân tộc của các đại thế lực được vào nơi này quan sát, lúc tới tất cả đều rất khách khí.

Tin tức gửi cho Từ Phàm có ghi chú rõ, chỉ là tới đây mở mang kiến thức, xem một chút lôi kiếp khi Tiên thiên linh bảo thành hình.

Sau khi lôi kiếp xong, tiếp đó là thiên địa phú linh.

Chỉ thấy trên bầu trời xuất hiện một chiếc đại chuỳ thiên địa không ngừng đập vào trên cửa đá .

Lúc đập, trên không trung còn sẽ bay tới linh văn Tiên thiên dung nhập vào trong đó.

Một lần đập này lại là ba ngày ba đêm.

Cuối cùng, Tiên Thiên chi khí vô tận bắt đầu ngưng tụ đến trên cửa đá, lại thêm ba ngày ba đêm.

Tổng cộng chín ngày chín đêm, Tiên thiên linh bảo thành hình.

Lúc này, cánh cửa đá kia chậm rãi rơi xuống Ẩn Linh môn, trong nháy mắt mang Ẩn Linh môn vào trong nơi sâu trong không gian.

Thiên Hạt tứ tướng lão Đại nhìn thấy cả Ẩn Linh đảo bị mang vào trong nơi sâu trong không gian, hắn dường như lập tức hiểu được trận pháp đồ Đại trưởng lão cho hắn.

“Ta hiểu rồi, ta thật sự hiểu rồi!” Lão Đại kích động nói.

“Chủ nhân, xin hỏi Tiên thiên linh bảo lấy tên là gì?” Bồ Đào hỏi.

“Vậy gọi là Ẩn Giới môn đi, vừa vặn xứng đôi với tên Không Giới môn.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Trên Ẩn Giới môn ẩn vào Ẩn Linh đảo xuất hiện ba chữ lớn.

Ngay lúc Từ Phàm muốn cho Ẩn Linh đảo trở về, một tiếng rồng ngâm vang vọng khắp Mộc Nguyên Tiên giới.

Trong nháy mắt này, toàn bộ Chuẩn Thánh các chủng tộc đứng đầu lập tức di chuyển, hội tụ về phía Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm nhận được tin tức từ Chuẩn Thánh Nhân tộc, nhắc hắn cẩn thận, Tổ Long Long tộc đã giáng lâm Mộc Nguyên Tiên giới.

Trên không Ẩn Linh môn, một chân thân Tổ Long khổng lồ phảng phất như có thể kéo dài qua cả ngân hà xuất hiện.

“Ẩn Linh môn, hôm nay là ngày diệt môn của các ngươi!”

Trong tiếng rồng ngâm xen lẫn phẫn nộ.

Lúc này một vị lão giả tóc đỏ ba ngàn trượng xuất hiện trên không Ẩn Linh môn, ngẩng đầu nhìn về phía Tổ Long Long tộc khổng lồ kia nói: “Tổ Long, Ẩn Linh môn đã được Nhân tộc bọn ta che chở, trong Mộc Nguyên Tiên giới, ngươi động không được Ẩn Linh môn.”

Tổ Long Long tộc màu ngọc bạch nhìn về phía lão giả tóc đỏ ba ngàn trượng.

“Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới các ngươi ở thế yếu, lúc này ngươi còn dám cản ta, thật sự là ngu xuẩn.” Tổ Long Long tộc khinh thường nói.

Lúc này bên cạnh chân thân Tổ Long kia xuất hiện Chuẩn Thánh mấy đại chủng tộc đứng đầu khác.

“Rời đi, ngươi giữ không nổi Ẩn Linh môn, nếu ngươi muốn chiến, cẩn thận kéo cả Nhân tộc các ngươi vào.” Tổ Long Long tộc mở miệng nói.

Ngay lúc Chuẩn Thánh Nhân tộc tính toán không ngại chiến một trận, trong không trung lại vang lên giọng nói của Từ Phàm.

“Chuẩn Thánh tiền bối, ngươi lui ra đi, tình này của Nhân tộc, ta nhận rồi.”

“Chuyện kế tiếp cứ giao cho ta.”

Trên không trung, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện.

Lúc này Từ Phàm đã tiến vào đến trạng thái Đại La, đôi mắt có thể nhìn thấu thế gian vạn vật của hắn nhìn về phía Tổ Long trên bầu trời.

“Tới tinh vực, ta cùng ngươi chiến một trận.” Từ Phàm nhìn Tổ Long nói.

Chương 1140: Thời Quang chi lực

“Ta dựa vào cái gì phải chiến một trận với ngươi trong tinh vực, ngươi xứng sao!”

Trên không xuất hiện một long trảo che trời, bắt về phía Ẩn Linh môn.

Ẩn Linh môn mới từ chỗ sâu trong không gian xuất hiện lại biến mất, Từ Phàm vươn một tay nhẹ điểm lên không trung.

Long trảo khổng lồ kia lập tức bị nát thành mảnh nhỏ.

“Tông môn của ta, ngươi không động không được, nếu muốn cùng ta chiến một trận thì tới trong tinh vực, ta chờ ngươi.” Từ Phàm nói xong, biến mất không thấy.

Tại một khu vực cách Mộc Nguyên Tiên giới mười quang giáp, Từ Phàm đứng sừng sững trong tinh vực, yên lặng nhìn chằm chằm Mộc Nguyên Tiên giới.

“Ta muốn biết, ngươi có gan gì mà dám hẹn ta chiến đấu trong tinh vực.”

Một chân thân Tổ Long khổng lồ xuất hiện trong tinh vực, khinh thường nhìn Từ Phàm.

“Lúc sau ngươi sẽ biết.”

Một Thiên Thủ Hư Tượng lớn như ngân hà xuất hiện phía sau Từ Phàm.

“Ta đã chờ trận chiến này rất lâu rồi, đến đây đi ~”

Trong một bàn tay của Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện một thanh cự kiếm, đâm về phía Tổ Long Long tộc.

Một hư ảnh Kiếm Đạo xuất hiện phía sau Thiên Thủ Hư Tượng đại biểu cho Kiếm Đạo Từ Phàm tu luyện.

Chân thân Tổ Long Long tộc trực tiếp cứng rắn lên, cố gắng chống đỡ nhát đâm của Từ Phàm, chộp tới chân thân Từ Phàm.

“Xem ra ngươi rất tự tin với chân thân của mình nhỉ!”

Một kiếm này trực tiếp xuyên qua chân thân Tổ Long Long tộc, đâm vào trong cơ thể.

“Gràooo!!!”

Cảm nhận được phòng ngự chân thân bị phá, Tổ Long nháy mắt giận dữ, sau đó chân thân hiện ra một bộ chiến giáp Long tộc, toàn bộ long thân quấn quanh Thiên Thủ Hư Tượng.

Một đầu rồng khổng lồ xuất hiện trên không Tổ Long, một ngụm nuốt cả hắn và Thiên Thủ Hư Tượng vào.

Thiên Thủ Hư Tượng của Từ Phàm xuất hiện trong một thế giới ngăn chặn thời gian lưu chuyển.

“Từ Phàm, ngươi sẽ không chết, ta sẽ rút ra tiên hồn của ngươi làm dầu thắp, sẽ thắp ở Thần Long giới trăm vạn năm.”

“Thù nhục Long tộc ta, ta muốn khiến ngươi suốt đời khó quên.”

“Thân bằng hảo hữu của ngươi, tông môn của ngươi, tất cả đều sẽ vì ngươi mà diệt.” Tổ Long phẫn nộ nói.

Mà Từ Phàm chỉ lẳng lặng quan sát vùng không gian kỳ dị này.

“Có chút thú vị, thì ra trên Đại La, vậy mà là cảnh giới như thế.” Từ Phàm hờ hững nói.

Lúc này phía sau Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện ba ngàn đại đạo bàn, sau đó một chiếc kim đồng hồ chỉ vào ô đại biểu không gian.

Theo sau, không gian chỗ Từ Phàm bỗng nhiên sụp đổ.

Hóa thành từng luồng Không Gian chi lực vây chặt lấy Tổ Long.

Một thanh đao thật lớn có thể vắt ngang ngân hà xuất hiện trên đầu Tổ Long, sau đó chém thật mạnh xuống.

Một đao này, long huyết vẩy ra trong khắp tinh vực.

Từ Phàm nhân cơ hội trực tiếp hấp thu long huyết rơi trong tinh vực.

Thân thể Tổ Long bị chia lìa thi thể biến mất, cả vùng khu vực bị thời gian đại đạo tỏa định, sau đó nghịch chuyển.

Tổ Long về tới khoảnh khắc đầu bị chém xuống kia, ra sức tránh thoát, một luồng long tức cực lớn phun về phía Từ Phàm.

“Chỗ nào cũng phun đàm được, thật đủ ghê tởm.” Từ Phàm trực tiếp dùng Không Gian chi lực chuyển dời long tức đến nơi khác.

Theo sau, Thiên Thủ Hư Tượng vươn ra hai tay kết pháp ấn.

Ngay sau đó, vô số màu đen xúc tua từ trong hư không vươn ra quấn về phía Tổ Long.

Trên bầu trời lại xuất hiện một thanh cự nhận, vung đao chém xuống, thi thể Tổ Long lại tách rời.lần nữa

Từ Phàm lại nhân cơ hội thu lại rất nhiều tinh huyết Tổ Long.

Thời gian đại đạo lại lần nữa tỏa định, thời gian nghịch chuyển, sắc mặt Tổ Long nặng nề nhìn Từ Phàm.

“Nhục Long tộc ta, chỉ dựa vào thực lực như vậy của ngươi còn chưa đủ.” Tổ Long nói, lập tức thả ra long uy, dùng thời gian đại đạo phong tỏa Từ Phàm.

Cuối cùng trong ánh mắt khiếp sợ của Từ Phàm, thời gian đại đạo bắt đầu rút ra Thời Quang chi lực lúc Từ Phàm thành Kim Tiên, dòng sông thời gian bảo tồn trong cơ thể hắn.

Ngay từ đầu, Từ Phàm vốn định tránh thoát, nhưng suy nghĩ, vẻ mặt lộ ra một tia thống khổ.

“Ta chủ tu thời gian đại đạo, tuy rằng ta không biết ngươi đã dùng cách gì từ Kim Tiên tấn cấp Đại La cùng ta chiến đấu.”

“Nhưng rốt cuộc ngươi cũng không phải Đại La, giữ lại không được Thời Quang chi lực trong cơ thể ngươi.”

“Chỉ cần Thời Quang chi lực trong cơ thể ngươi bị ta rút ra sạch sẽ, chính là lúc đại nạn Kim Tiên của ngươi tới, thiên nhân ngũ suy, ngươi chống không được.” Tổ Long nhìn Từ Phàm bị thời gian đại đạo vây khốn, chậm rãi giải thích chuyện này.

Từ Phàm bày ra dáng vẻ gian nan chống cự thời gian đại đạo rút ra Thời Quang chi lực trong cơ thể.

“Dưới Thánh Nhân, tất cả đều là con kiến.”

“Ngươi có thể chém ta ngàn lần vạn lần, nhưng vậy thì đã sao, ta vẫn chưa tổn hại một chút nào.” Tổ Long từ trên cao nhìn xuống Từ Phàm nói, tựa như đang thưởng thức sự giãy giụa cuối cùng của con kiến.

Nhưng theo thời gian trôi qua, Tổ Long chậm rãi phát hiện có chút gì đó không đúng.

“Vì sao Thời Quang chi lực trong cơ thể ngươi dài lâu như vậy, nhưng vậy cũng tốt, ngươi cứ từ từ hưởng thụ cảm giác sinh mệnh từ trong cơ thể rút ra đi.” Tổ Long tuy rằng có hơi kinh ngạc, nhưng mọi chuyện đều nằm trong khống chế của hắn.

“Chỉ cần lão bạch long này lại rút thêm một tháng thời gian, nói không chừng ta có thể trực tiếp bước vào cảnh giới Đại La.” Từ Phàm vui vẻ nghĩ.

“Ta và Long tộc các ngươi, không chết không ngừng.”

“Ngươi biết đặc sản của Ẩn Linh môn chúng ta là gì không?”

“Là thịt rồng khô, là Toàn Long yến.”

“Môn hạ của ta có hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực, bọn họ còn chuyên môn học một tay bí pháp làm Toàn Long yến với Thiên Thực Kim Tiên.” Trên mặt Từ Phàm mang vẻ đau đớn nói với Tổ Long, giống như đang bất lực cuồng nộ.

“Giãy giụa đi, muốn chọc giận ta, ngươi còn non lắm.”

“Vào trong thời gian lao lung của ta, ngươi cứ ngoan ngoãn chờ thiên nhân ngũ suy buông xuống đi.” Đôi mắt tràn ngập lửa giận của Tổ Long nhìn qua Từ Phàm nói.

Lúc này, Từ Phàm đã bị rút Thời Quang chi lực một ngày một đêm.

Tổ Long Long tộc đứng một bên nhìn Từ Phàm.

Để tiện rút ra Thời Quang chi lực càng thêm nhanh chóng, Từ Phàm lại lui trở lại trạng thái Kim Tiên.

Ngay lúc Từ Phàm cho rằng hắn có thể thuận lợi bị rút sạch Thời Quang chi lực tiến vào đến Đại La, đột nhiên lại nhận được tin tức từ Hoàng Sơn của Nguyên Thủy tông.

“Hiện tại ngươi vào Nguyên Thủy tông, là có thể thoát khỏi khốn cảnh trước mắt.”

Ta khuyên ngươi đừng xen vào việc người khác, Từ Phàm xém chút nữa thốt ra những lời này.

Sau đó hắn nhờ Bồ Đào trả lời, nói chuyện của mình tự mình chống, không cần người ngoài giúp đỡ.

Nói đùa à, Từ Phàm cảm giác tất cả kỳ ngộ trước kia của hắn đều kém hơn lúc này, lần này nhất định phải nắm chắc lấy.

Trong cảm nhận của Từ Phàm, những Thời Quang chi lực bị rút ra đó, đã có thể tương đương với thọ mệnh ba ngàn vạn năm.

Ở giai đoạn Kim Tiên, Từ Phàm cũng từ tiểu hài tử tiến vào giai đoạn thiếu niên, đang chậm rãi xuất phát về giai đoạn thanh niên.

Tuy rằng lúc Thời Quang chi lực bị rút ra, tiên hồn cảm giác có chút khó chịu, nhưng Từ Phàm lại cảm giác tốt đẹp dị thường.

Một chút đau đớn của tiên hồn trong cơ thể, sao có thể sánh được với sung sướng trên tâm linh.

Giống như lúc ngươi nghèo rớt mồng tơi, ở trên phố nhận được công việc một cái tát một trăm vạn, đau trên mặt, vui trong lòng, sợ tay tát ngươi của đại ân nhân đau.

Bây giờ Từ Phàm chính là có loại cảm giác này, hắn càng nhìn càng thuận mắt Tổ Long trước mắt này.

Nhưng ngay lúc này, Từ Phàm bỗng biến sắc, bởi vì hắn cảm nhận được một luồng khí tức Chuẩn Thánh xa lạ đang bay về hướng này.

Chương 1141: Huynh đệ tốt

Một chiếc cự chu khổng lồ từ nơi xa bay tới, toàn thân thuyền đều là màu ngọc bạch.

Trên boong thuyền ngọc có một vị Chuẩn Thánh Nhân tộc đứng đó.

“Chủ nhân, ta tới cứu ngươi!”

Chỉ thấy trong tinh vực xuất hiện một cự thủ, trực tiếp đánh bay con Tổ Long kia.

Ngay sau đó, trong không trung xuất hiện một thanh trường thương, trực tiếp xỏ xuyên qua từ đầu tới đuôi chân thân Tổ Long.

Thời gian đại đạo vây khốn Từ Phàm cũng thuận thế biến mất.

Một vị Chuẩn Thánh nửa quỳ trước mặt Từ Phàm nói: “Chủ nhân, thuộc hạ cứu giá chậm trễ, xin trách phạt!”

Nhìn Chuẩn Thánh Nhân tộc cứu giá trước mắt, trên mặt Từ Phàm bỗng xuất hiện biểu tình cực kỳ rối rắm.

Ngươi là ai? Ngươi đang làm gì? Ngươi có bệnh hả?

Trong không trung xuất hiện một chiếc đồng hồ đá, thời gian phía trên nhẹ nhàng quay về trước một khắc.

Ngay tức khắc, trường thương trên chân thân Tổ Long Long tộc biến mất, xuất hiện ở cách đó không xa.

Một đôi mắt rồng nặng nề nhìn Từ Phàm cùng vị Chuẩn Thánh Nhân tộc kia, theo sau đuôi rồng vung lên, lập tức bay về hướng nơi sâu trong tinh vực.

Từ Phàm vươn tay muốn ngăn Tổ Long lại.

Ngươi đừng đi, chuyện của ngươi còn chưa xong mà, thù lớn như vậy coi như xong rồi?

“Từ Phàm, Long tộc ta và ngươi không chết không ngừng!”

Nơi sâu trong tinh vực trong truyền đến tiếng rống giận của Tổ Long.

Chuẩn Thánh Nhân tộc nửa quỳ trước mặt Từ Phàm đứng dậy, thu hồi trường thương, ném mạnh về hướng Tổ Long trốn đi.

Nơi xa vang lên tiếng kêu thảm thiết của Tổ Long, nhưng ngay sau đó liền biến mất không thấy.

“Chủ nhân, thuộc hạ cứu giá chậm trễ.” Chuẩn Thánh Nhân tộc lại nửa quỳ lần nữa nói.

Từ Phàm có chút cô đơn buông xuống cánh tay đang vươn ra.

“Ngươi là ai, vì sao lại nhúng tay vào chuyện giữa ta và Long tộc ?” Vẻ mặt Từ Phàm lạnh nhạt hỏi.

Bởi vì ngay vừa nãy hắn phát hiện, bên ngoài quang đoàn phù văn đại biểu cho hệ thống trong cơ thể lại thêm lên một tầng phù văn.

“Ta là người được chủ nhân Vương Vũ Luân phái tới cứu ngài.”

“Hiện tại Ngọc Giới chu tạm thời nghe theo mệnh lệnh chủ nhân.” Chuẩn Thánh Nhân tộc cung kính nói.

“Vậy bây giờ ta là chủ nhân của ngươi, mệnh lệnh gì của ta ngươi đều có thể nghe theo đúng không?” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên rồi, phục vụ quên mình vì chủ nhân chính là sứ mệnh của ta.” Chuẩn Thánh Nhân tộc kia nói.

“Hiện tại ta lệnh cho ngươi, lập tức, ngay lập tức, trở lại bên cạnh huynh đệ Vương Vũ Luân của ta.” Từ Phàm cắn răng nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Nhân tộc Chuẩn Thánh kia nói xong liền biến mất, theo sau, ngọc chu cũng đổi hướng bay về Tiên triều Đại Chu.

Trong tinh vực chỉ dư lại một mình Từ Phàm, mặt đầy cảm giác chán nản.

“Haiz ~”

“Nhân sinh vô thường ~”

Từ Phàm nói, lấy ra một chiếc linh chu bay về hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

Hắn muốn kêu Tổ Long Long tộc trở về, nói rằng Chuẩn Thánh Nhân tộc kia đã bị đuổi đi, chúng ta lại có thể đánh thêm lần nữa.

Nhưng hệ thống trong cơ thể mới nhiều thêm một tầng phù văn, Từ Phàm cảm giác nếu lừa lão bạch long kia rút nữa, phỏng chừng không rút ra được.

Trong Ẩn Linh môn, tất cả mọi người đều sốt ruột chờ Từ Phàm trở về.

Tuy rằng bọn họ tin tưởng Từ Phàm có thể chống lại Tổ Long, nhưng uy áp của Chuẩn Thánh Long tộc, không ai dám coi khinh.

Một bóng dáng xuất hiện trong tiểu viện.

“Nói cho đệ tử tông môn, nguy cơ đã được giải trừ.” Từ Phàm phân

phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Phu quân, ta biết là ngươi sẽ không có chuyện gì.” Trương Vi Vân đi ra từ trong phòng, nhìn Từ Phàm cười nói.

“Kẻ hèn Tổ Long mà thôi, phu quân ngươi còn có thể ứng phó nổi.” Từ Phàm nói.

“Vừa nãy ta vì phu quân dùng tiên thuật bản nguyên đại kỳ nguyện, lúc phu quân cùng Tổ Long kia giao thủ, hẳn là có người trợ giúp phu quân nhỉ?” Trương Vi Vân hỏi.

“Là có một vị Chuẩn Thánh tới, do huynh đệ tốt của ta phái lại đây, sau khi đánh xong ta bảo hắn về rồi.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì tốt rồi, đây là lần đầu ta dùng tiên thuật bản nguyên kỳ nguyện, xem ra phải vì phu quân dùng nhiều thêm vài lần nữa.” Trương Vi Vân ôm lấy cánh tay Từ Phàm, vui vẻ nói.

Mà trong lòng Từ Phàm lại cười khổ.

“Đi, vì khen thưởng cho ngươi, ta mời ngươi ăn Toàn Long yến.” Từ Phàm ôm lấy Trương Vi Vân, cười nói.

Vì chúc mừng Đại trưởng lão chống lại được Tổ Long, toàn bộ tông môn ăn mừng ba ngày.

Mà lúc này, trên không Ẩn Linh môn, mấy vị Chuẩn Thánh dị tộc đang chờ cũng sôi nổi rút đi.

Bọn họ đều đã biết kết quả chiến đấu, cũng biết có một vị Chuẩn Thánh xa lạ gọi Từ Phàm là chủ nhân.

Bên ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm ngồi trên tiên chu thả câu, bên cạnh có Ông lão tóc trắng theo cùng.

“Lão đệ, ngươi chặn được Tổ Long rồi mà sao thấy ngươi không vui vẻ gì lắm vậy ?” Ông lão tóc trắng hỏi.

“Cũng không xem như không vui, chỉ là bỏ mất một cơ hội rất tốt.” Từ Phàm nói, rải vào trong hồ rải một ít thức ăn cho cá.

“Bỏ lỡ thì bỏ lỡ, lập tức nắm chắc được mới là mấu chốt.” Ông lão tóc trắng khuyên nhủ.

Từ Phàm gật đầu, tiếp tục có chút xuất thần nhìn mặt hồ.

“Nhưng lão đệ à, sau này ngươi vẫn cần cẩn thận một chút, Long tộc sẽ không bỏ qua đâu, có lẽ còn sẽ phái ra Tổ Long càng mạnh hơn tới đối phó ngươi đấy.” Ông lão tóc trắng nói.

“Đã không đáng ngại, hiện tại Ẩn Linh môn đã lập với bất bại chi địa, chỉ cần có Tiên thiên linh bảo kia ở đây, không có Long tộc nào có thể tìm được Ẩn Linh đảo.” Từ Phàm chỉ vào Ẩn Linh môn như ẩn như hiện nơi xa nói.

“Ta tin tưởng lão đệ.”

Buổi trưa, một luồng linh quang dừng trên thuyền nhỏ của Từ Phàm và Ông lão tóc trắng

Trương Vi Vân cầm một hộp đồ ăn xuất hiện.

“Ăn cơm trưa thôi, ta cảm thấy hai người các ngươi đều muốn uống một chút nên đưa rượu và thức ăn tới cho các ngươi.” Trương Vi Vân cười, đặt hai bình rượu và đồ ăn lên trên bàn bên cạnh.

“Đa tạ đệ muội.” Ông lão tóc trắng vội vàng nói, hắn có độ tán thành rất cao với này người đệ muội đột nhiên xuất hiện này.

“Không cần cảm tạ, đều là chuyện ta nên làm.”

“Ta hẹn Nguyệt Tiên buổi chiều đi Thiên Đỉnh thương hội mua đồ, không tiếp các ngươi được.” Trương Vi Vân vẫy tay với hai người nói, sau đó bay về hướng Ẩn Linh môn.

“Nhìn lão đệ và đệ muội ân ái như thế, ta cảm giác ta cũng nên tìm đạo lữ.” Ông lão tóc trắng có chút hâm mộ nói.

“Ta cho rằng lão ca độc thân lâu như vậy, không biết cô đơn chứ.” Từ Phàm thu cần, câu lên một con Thanh Linh ngư.

“Trước kia ta cũng từng có mấy đời đạo lữ, nhưng cuối cùng đều kết thúc qua loa, sau đó cũng không nghĩ tới việc này nữa.” Ông lão tóc trắng nói.

“Thật ra ta cảm thấy lão ca có thể vì mình tính ra một đạo lữ thích hợp, tốt nhất là loại người có thiên phú mạnh, có thể tu luyện đến Đại La thánh giả.”

“Như vậy mới có thể bầu bạn lâu dài với lão ca.” Từ Phàm kiến nghị.

Nghe được lời này, Ông lão tóc trắng lắc đầu.

“Trước kia thật đúng là có từng tính, nhưng lại không có kết quả.”

Từ Phàm nghe đến đó cũng gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Ngay lúc Từ Phàm tính toán cùng Ông lão tóc trắng uống chút rượu, Bồ Đào báo cáo, huynh đệ tốt của hắn thông qua pháp bảo truyền tin Tam Thiên giới liên hệ tới hắn.

“Từ đại ca, là ngươi sao!” Một bên bảo kính khác, Vương Vũ Luân kích động nói.

“Là ta. Vũ Luân, ngươi ở tiên triều Đại Chu thế nào, đa tạ ngươi phái Chuẩn Thánh lại đây cứu ta.” Từ Phàm cười nói.

“Những chuyện này đều là ta nên làm, khoảng thời gian trước ta mới có được bảo kính có thể liên thông Tam Thiên giới này, thấy được chuyện của Từ sư huynh, cho nên nắm chắc phái Chuẩn Thánh Ngọc Giới chu qua.”

“Ta đã nói với Chuẩn Thánh đó, sau này Từ đại ca chính là chủ nhân của hắn.”

“Về sau Từ đại ca cứ giữ lại Ngọc Giới chu bên cạnh dùng đi, bên ta không cần đến.”

Chương 1142: Con rối

“Vũ Luân, chỗ không cần, bảo hắn về rồi.” Từ Phàm nói.

“Sao lại trở về! Từ đại ca, ngươi giữ Ngọc Giới chu bên cạnh là được, bên ta thật sự không cần.” Vương Vũ Luân vừa nghe nói Từ Phàm muốn để Chuẩn Thánh Nhân tộc kia trở về, lập tức sốt ruột nói.

“Vũ Luân, ý tốt của ngươi, lòng ta nhận, nhưng một kẻ hèn Tổ Long Long tộc ta còn có thể đối phó được.” Từ Phàm có chút cảm động nói, hắn biết huynh đệ tốt của mình nhớ mình.

“Từ đại ca bây giờ có thể trấn áp Tổ Long rồi ~”

“Xem ra không bao lâu sau, Từ đại ca lại có thể vì ta chống lưng lần nữa.” Vương Vũ Luân nghe được lời Từ Phàm nói, yên tâm lại, sau đó bắt đầu nói đùa.

“Ừm… muốn chống lưng cho ngươi thì còn phải chờ một thời gian nữa, chuyện của ngươi có hơi loạn, hơn nữa bây giờ ta còn chưa đánh lại những người đó.” Từ Phàm có chút xấu hổ nói.

“Được rồi, ta chờ mong ngày Từ đại ca có thể vì ta chống lưng.” Vương Vũ Luân nói.

Cuối cùng, hai người lại hàn huyên thêm một thời gian liền tự mình ngắt đi truyền tin.

Loại tám chuyện vượt giới này, tuy rằng bên Từ Phàm là miễn phí, nhưng bảo kính truyền tin huynh đệ tốt sử dụng là phải thu phí.

“Lão đệ có thể có huynh đệ tốt như vậy, cũng coi như là một may mắn lớn trong nhân sinh.” Ông lão tóc trắng ở bên cạnh nói.

“Tại hạ giới, ta và Vũ Luân giúp đỡ lẫn nhau mới có thể đi đến bước hiện tại này, có thể nói Ẩn Linh môn có thể có được quy mô như vậy, có một nửa là công lao của huynh đệ tốt của ta.” Từ Phàm có chút hoài niệm thời gian huynh đệ tốt ở tông môn lúc trước.

“Nói đến hạ giới, ta vừa nhận được tin tức từ Tinh Linh, hắn tấn cấp Kim Tiên thành công, đang chạy qua bên này.” Ông lão tóc trắng nói.

“Không tệ, hiện tại đồ đệ của lão ca cũng đều là cấp Chân Tiên trở lên.”

“So ra kém lão đệ, gần như cứ cách một khoảng thời gian, ta đều có thể nhìn thấy dòng sông thời gian trên không tông môn của lão đệ.”

“Đệ tử tông môn tấn cấp Kim Tiên một người lại tiếp một người, dựa theo loại trình độ này, qua mấy chục vạn năm nữa, lão đệ sẽ thuộc đệ nhất tiên tông của Mộc Nguyên Tiên giới mất.”

Đang lúc Ông lão tóc trắng nói chuyện, trên không lại xuất hiện một dòng sông thời gian.

“Vị này hẳn là đệ tử đạo Kiếm Trận kia nhỉ?” Ông lão tóc trắng cảm nhận được khí tức dòng sông thời gian sở phát ra nói.

“Đúng vậy, lần trước lúc ta giảng đạo, hắn đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, không nghĩ tới nhanh như vậy đã tấn cấp Kim Tiên.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Đáng tiếc, nhớ trước đây ta cũng muốn nhận một đệ tử đạo Kiếm Trận, nghĩ đến sau này khi hắn trở thành Đại La thánh giả, vì hắn tìm tới hơn một ngàn thành Hậu thiên linh bảo tiên kiếm, đến lúc đó tạo thành kiếm trận hẳn là không người nào dám chọc.” Ông lão tóc trắng có chút khao khát nói.

“Ý tưởng của lão ca không tệ, có cơ hội, ta thử trên người đệ tử này xem sao, xem thử hơn một ngàn thanh Hậu thiên linh bảo tiên kiếm hội tụ lại có uy lực thế nào.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

“Không cần thử, ta đã thấy ~”

“Ở Tiên triều Đại Càn có một kinh thương thế gia, việc làm ăn trải khắp Tam Thiên giới, mà đạo thiếu gia đích truyền của thế gia kia tu luyện chính là đạo Kiếm Trận.”

“Phàm là người từng thấy hắn xuất thủ, không một ai không bị kiếm trận của hắn làm chấn động.”

“Kiếm trận vừa ra, ba thanh Tiên Thiên linh kiếm, một ngàn tám trăm thanh Hậu thiên linh bảo tiên kiếm.”

“Nghe nói kiếm trận này vừa ra, không có một Đại La thánh giả nào có thể chống được quá ba hơi.” Ông lão tóc trắng miêu tả cảnh tượng huy hoàng lúc ấy nói.

“Không hổ là kinh thương thế gia, việc làm ăn trải rộng Tam Thiên giới, kiếm trận này thật là lợi hại.” Từ Phàm thán phục nói.

Kiếm trận này là kiếm trận sao, rõ ràng chính là một đống Huyền Hoàng chi khí.

“Tiên thiên linh bảo thì không kiếm được, nhưng Hậu thiên linh bảo vẫn là có thể.” Ông lão tóc trắng cười nói.

Lúc này, sắc mặt Hạng Vân trong dòng sông thời gian có chút trầm trọng.

Hắn cảm nhận được dòng sông thời gian gột rửa, thế nhưng có cảm giác ngăn cản không được.

Không qua bao lâu sau, hắn tế ra kiếm trận bảo vệ quanh thân, triệt tiêu độ mạnh gột rửa của dòng sông thời gian lên bản thân hắn.

Từ Phàm nhìn đến đây, trong tay xuất hiện một viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng, trực tiếp hóa thành dược lực tinh thuần nhất dung nhập vào trong cơ thể Hạng Vân.

“Gột rửa giai đoạn trước đừng đi ngăn cản, mặc nó gột rửa, căn cơ

Kim Tiên mới có thể vững chắc.” Giọng Từ Phàm vang lên bên tai Hạng Vân.

Theo sau, Hạng Vân huỷ bỏ kiếm trận, mặc cho dòng sông thời gian gột rửa thân thể, tiên hồn của bản thân.

“Tấn cấp Kim Tiên có hơi nóng nảy, nhưng không ảnh hưởng toàn cục.” Từ Phàm gật đầu nói.

Ngay lúc Từ Phàm và Ông lão tóc trắng đang thưởng thức dòng sông thời gian kia.

Lại có một dòng sông thời gian khác xuất hiện trong không trung, nhưng khí tức dòng sông thời gian kia phát ra khiến Từ Phàm có chút nghi hoặc.

“Khí tức này, hình như không giống đệ tử tông môn.” Lúc hắn còn đang nghi hoặc.

Một con rối Chân Tiên xuất hiện trên bầu trời, bắt đầu tùy ý dòng sông thời gian gột rửa.

“Nhi tử con rối của Thiên Vạn Binh? Xem ra tiểu tử này trên đạo Khôi Lỗi rất có thiên phú đấy chứ!” Từ Phàm hơi kinh ngạc nói.

Lúc này, Thiên Vạn Binh vừa tấn cấp Kim Tiên xong có chút khẩn trương nhìn nhi tử con rối trên bầu trời.

“Sớm biết ngươi cần độ Kim Tiên kiếp, ta liền không vay mua đệ đệ ngươi, mua cho ngươi nhiều chút tiên khoáng bổ sung.”

“Thể trạng yếu ớt này của ngươi, nếu bị dòng sông thời gian gột rửa đi luôn, cha ngươi là ta đây phải khóc chết mất.” Thiên Vạn Binh nhìn nhi tử con rối trong dòng sông thời gian, có chút căng thẳng nói.

Sau khi hắn cấp đến Kim Tiên thì phát hiện nhi tử con rối của mình có chút không thích hợp, moi ra hết chút Huyền Hoàng chi khí chính mình rất vất vả tích góp được.

Sau đó bắt đầu Độ Kiếp.

Lúc này, dường như Thiên Vạn Binh đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, bóng dáng trực tiếp vượt qua không gian, xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Đại trưởng lão, nhi tử này của ta độ Kim Tiên kiếp không có vấn đề gì chứ?” Thiên Vạn Binh hành lễ hỏi.

“Có chút vấn đề, nhưng không lớn.”

“Nhi tử con rối này của ngươi thoạt nhìn có chút dinh dưỡng bất lương, tiên khoáng ngươi cho thường ngày, chất dinh dưỡng không tốt lắm nhỉ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Cái này…”

“Ta đã tận lực ~” Thiên Vạn Binh gãi đầu nói.

“Không sao, nhi tử con rối này của ngươi độ kiếp dưới mí mắt ta, ta có thể để hắn xảy ra chuyện à.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện mấy loại tiên khoáng cấp Hậu thiên linh bảo.

Dưới thần hỏa luyện hoá, từ từ biến thành chất lỏng, sau đó dung hợp vào nhau.

Cuối cùng Từ Phàm nhẹ điểm lên không, chất lỏng hợp kim hóa thành một con trường long theo dòng sông thời gian tràn vào trong cơ thể nhi tử con rối của Thiên Vạn Binh.

Trong nháy mắt này, con rối giống như uống phải đại bổ dược, lại tăng thêm ba tầng buff.

Trực tiếp từ tư thái phòng ngự vốn dĩ chuyển biến thành ôm lấy toàn bộ dòng sông thời gian.

Mà chất lỏng hợp kim trong cơ thể hắn cũng chậm rãi dung hợp cùng con rối dưới sự gột rửa của dòng sông thời gian.

Khí thế của con rối bây giờ không chỉ mạnh hơn ba phần mười so với khi nãy.

“Nguyên liệu vừa rồi ta sử dụng có giá trị xấp xỉ hai tinh rưỡi Huyền Hoàng chi khí, tính ngươi hai tinh.”

“Chờ khi ngươi có Huyền Hoàng chi khí, nhớ trả lại cho Bồ Đào.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

Vừa nghe thấy hai tinh Huyền Hoàng chi khí, sắc mặt Thiên Vạn Binh lập tức chua xót.

“Bồ Đào, lão Nhị nhà ta có thể trả hàng hay không ~” Thiên Vạn Binh lặng lẽ dò hỏi Bồ Đào trong lòng.

“Con rối định chế không thể trả hàng, nhưng có thể kéo dài chu kỳ vay của ngươi một chút.”

Chương 1143: Nhân quả tộc Thánh Nguyệt

Thiên Vạn Binh tính toán, tính cả hai tinh Huyền Hoàng chi khí vừa nãy, hiện tại hắn đã thiếu tông môn mười tinh Huyền Hoàng chi khí.

Tuy rằng ngày trả khoản tông môn đã cho rất dư dả, nhưng trong lòng Thiên Vạn Binh vẫn có áp lực rất lớn.

Hắn nhìn về phía nhi tử con rối trong dòng sông thời gian, trong lòng nói: “Nhi tử, ngươi phải tranh đua đấy, sau này vi phụ có thể trả được tiền hay không, hoàn toàn dựa vào ngươi đó.”

Còn chưa có đạo lữ mà đã thể nghiệm cảm giác vọng tử thành long một phen trước tiên rồi.

Sau đó, hắn lại nghĩ tới rất nhiều chuyện.

Sau khi nhi tử con rối tấn cấp đến Kim Tiên, có phải nên kết hợp với một món Hậu thiên linh bảo nữa không.

Một món còn chưa đủ, ít nhất cũng phải gom đủ bộ ba món cơ bản nhất.

Thiên Vạn Binh tùy tiện tính toán, ít nhất cũng phải cần năm mươi đến sáu mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.

“Gánh thì nặng mà đường thì xa ~” Thiên Vạn Binh khẽ thở dài nói.

Lúc này, một đạo kiếm ý phóng lên cao, trong không trung hóa thành một kiếm trận.

Hạng Vân độ xong Kim Tiên đại kiếp, chính thức trở thành Kim Tiên.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Hạng Vân tới trước mặt Từ Phàm, cung kính hành lễ nói.

“Cơ sở còn chưa vững chắc, tùy tiện tấn cấp Kim Tiên vẫn có nguy hiểm, hôm nay nếu không phải có ta ở đây, ngươi có lẽ đã trở thành đệ tử đầu tiên tấn cấp Kim Tiên thất bại ở tông môn chúng ta đấy.” Từ Phàm nhìn Hạng Vân nói.

“Đệ tử hổ thẹn.” Hạng Vân cúi đầu nói.

“Trở về củng cố thêm tu vi đi.” Từ Phàm dặn dò một tiếng xong, bảo Hạng Vân trở về.

Cuối cùng, hắn lại nhìn lên dòng sông thời gian còn lại trên bầu trời.

Trong mắt Từ Phàm loé lên kinh văn đại đạo, thôi diễn vận mệnh con rối đang độ Kim Tiên đại kiếp.

Không qua bao lâu sau, Từ Phàm thu về ánh mắt, có chút ý vị thâm trường nói với Thiên Vạn Binh: “Nhi tử con rối này của ngươi không tệ, về sau dạy dỗ cho tốt.”

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Thiên Vạn Binh vội vàng nói.

Con rối kia độ kiếp xong, đã là một ngày sau.

Trong sự chờ đợi nôn nóng của Thiên Vạn Binh, dòng sông thời gian trên không biến mất.

Nhi tử con rối đã tấn cấp thành Kim Tiên xuất hiện trước người Thiên Vạn Binh.

“Hợp kim tiên khoáng Đại trưởng lão vì ta chuyển vận có đắt hay không, nếu ta có thể thường xuyên hấp thu loại tiên khoáng này, có thể trong thời gian rất ngắn có được chiến lực Kim Tiên đỉnh phong.” Con rối nhìn Thiên Vạn Binh nói.

“Nhi tử, những tiên khoáng đó trị giá hai tinh Huyền Hoàng chi khí, nếu ngươi muốn thường xuyên hấp thu, hai cha con chúng ta phải nỗ lực nhiều hơn.” Thiên Vạn Binh nói.

“Lão cha, nếu không thì trả lão Nhị về đi.” Nhi tử con rối nhìn Thiên Vạn Binh nói.

“Ta cũng muốn vậy, chỉ là Bồ Đào không cho.” Thiên Vạn Binh thở dài nói.

“Vậy ngươi về trước củng cố tu vi, lúc sau chúng ta lại thương lượng đại nghiệp kiếm Huyền Hoàng chi khí.” Nhi tử con rối vỗ vai Thiên Vạn Binh nói.

“Trước tiên cứ vậy đi đã.” Thiên Vạn Binh nói.

Lúc này, trong không gian trong lòng đất, Từ Phàm nhìn hai chiếc Hậu thiên linh bảo tiên chu trước mắt mình, vừa lòng gật đầu.

“Quả nhiên, hiệu suất luyện bảo của phân thân không có cảm tình nhanh thật.” Từ Phàm nói.

Lúc này số một, số hai đã hưởng thụ kỳ nghỉ phép ở Tinh Nguyệt thành.

Một Truyền Tống trận không gian xuất hiện trong Luyện Khí đại điện, Bàng Phúc từ trong bước ra.

“Đây là hai chiếc tiên chu cấp Hậu thiên linh bảo, tốc độ cực kỳ nhanh.”

“Kế hoạch hậu cần kia của ngươi có thể thực hiện rồi.” Từ Phàm nói.

“Tốc độ của chiếc tiên chu này so với mấy chiếc tiên chu cấp Tiên khí khác, ít nhất phải nhanh hơn không chỉ gấp trăm lần, đến lúc đó ngươi đo đạc ra tốc độ cụ thể rồi giao cho Bồ Đào, để hắn thiết kế ra hàng đạo tốt nhất.”

“Tuân lệnh, đại trưởng lão.” Bàng Phúc nhìn hai chiếc tiên chu cấp Hậu thiên linh bảo, mừng rỡ nói.

“Phía sau dự tính còn có tám chiếc Hậu thiên linh bảo tiên chu bàn giao cho ngươi, ngươi cứ lớn mật thực hiện kế hoạch của mình là được.” Từ Phàm nói.

“Đảm bảo không phụ lòng kỳ vọng của Đại trưởng lão.” Bàng Phúc phấn khởi nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên có chút tâm huyết dâng trào, đột ngột nhìn về phía bắc.

“Vô tâm cắm liễu, liễu thành ấm sao?” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Bởi vì hắn vừa rồi cảm nhận được một luồng nhân quả khổng lồ quấn quanh lên người hắn.

Loại lực lượng này, so với Tổ Long kia tới còn nhỏ hơn một ít, nhưng cũng là nhân quả cấp Chuẩn Thánh khác.

Vực Cực Bắc, trên mặt toàn bộ tộc nhân tộc Thánh Nguyệt đều mang vẻ cuồng nhiệt nhìn tộc trưởng của bọn họ.

Lúc này khí thế của Thánh Nguyệt Đại La đã đạt tới Đại La thánh giả đỉnh phong, còn để lộ ra một tia khí tức Thánh Nhân.

Thánh Nguyệt Đại La ngẩng đầu nhìn về phía Tiên giới Thánh

Nguyệt, biểu tình thiêng liêng.

“Không nghĩ tới con đường nào thế mà lại đúng, tộc ta chỉ cần ở nơi hẻo lánh này phát triển trăm vạn năm, đến lúc đó ta sẽ làm cho toàn bộ Tiên giới thấy được thực lực của tộc Thánh Nguyệt ta.”

Thánh Nguyệt Đại La nghĩ tới những lời tộc nhân kia nói với hắn lúc trước nói, không khỏi có chút cảm khái.

“Trong vòng trăm vạn năm, ta nhất định có thể tấn cấp đến Chuẩn Thánh.”

Ban đêm, Trương Vi Vân cùng Từ Phàm thưởng thức ánh trăng trên bầu trời.

Từ Phàm kể lại chuyện xưa hắn ở tộc Thánh Nguyệt lúc trước.

“Phu quân, lúc trước lá gan của ngươi lớn thật đấy, dám lấy tu vi Chân Tiên mưu hoa toàn tộc Thánh Nguyệt.” Trương Vi Vân tán thưởng nói.

“Khi đó không phải là không có thực lực sao, chỉ có thể ra hạ sách này.”

“Bây giờ vẫn có chút không dễ xử lý, hôm nào rảnh ta còn cần đi tộc Thánh Nguyệt xem thử, nếu còn uy hiếp, tộc này không cần thiết tồn tại nữa.” Từ Phàm đang ngắm trăng hờ hững nói.

“Lúc trước sư phụ tìm thấy một thế giới, có ba, bốn Tiên giới lớn như vậy ở vùng ngoại giới.”

“Khi đó sư phụ vốn không muốn liên can đến thế giới đó, nhưng Thánh Nhân thế giới đó lại cảm thấy sư phụ dễ ăn hiếp, thế mà lại muốn giết người đoạt bảo.”

“Kết quả là, sư phụ liền nói ra những lời vừa rồi phu quân nói một lần, tộc này không cần thiết tồn tại nữa.”

Trương Vi Vân vừa nói vừa bắt chước giọng điệu sư phụ nàng nói chuyện, làm Từ Phàm chẳng hiểu tại sao cảm thấy sư phụ nàng có chút thiếu đánh.

“Hiện tại ta cảm thấy, hình như cao thủ đều nói như vậy.” Trương Vi Vân nở nụ cười.

Đúng lúc này, Trương Vi Vân dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì đó.

Một bình rượu Long tiên xuất hiện trên bàn nhỏ.

Sau đó lại bảo Bồ Đào đưa qua mấy đĩa đồ nhắm.

“Phu quân, hôm nay ánh trăng đẹp như thế ~”

“Chúng ta say sưa một trận, thế nào ~” Trương Vi Vân có chút thẹn thùng nói.

“Được ~”

Từ Phàm nhìn thấy một bàn rượu Long tiên, khoé miệng lập tức giương lên.

Lúc này, Bán Ma Tiên giới, Truyền Tống Vượt Giới đại điện của Nhân tộc.

Hùng Lực tiễn đi Thanh Huyền Kim Tiên, lại nghênh đón một vị thiếu nữ.

“Hùng Lực sư huynh, ta tới rèn luyện với ngươi.”

“Về sau trên Chân Tiên về ngươi, dưới Kim Tiên về ta.” Khuôn mặt xinh đẹp khó nén cảm giác phóng khoáng.

“Cũng được.” Hùng Lực nhìn Tráng Linh, nở nụ cười.

Vốn lúc hắn đang dạo trên diễn đàn tông môn đã đăng một bài viết nhàm chán, muốn xem thử có vị sư đệ nào thí luyện trong Bán Ma Tiên giới không.

Sau đó lập tức nhận được tin tức Tráng Linh muốn tới Bán Ma Tiên giới, Bồ Đào còn phát cho Hùng Lực một nhiệm vụ tạm thời.

Đó chính là trông chừng tốt Tráng Linh ở Bán Ma Tiên giới, đây cũng coi như là một phần thí luyện.

“Hùng Lực sư huynh, bây giờ chúng ta đi làm gì đây?” Sau khi ra khỏi Truyền Tống đại điện, Tráng Linh gấp không chờ nổi hỏi.

Sau khi chuyển linh trùng tu, tu luyện công pháp tốt nhất, hưởng thụ tài nguyên tốt nhất.

Trong thời gian rất ngắn, Tráng Linh đã đạt tới đỉnh phong trước kia.

Chương 1144: Tổ Long chính

thống Long tộc

“Phu quân, ta đi gặp sư phụ ta, qua một khoảng thời gian nữa lại về ~” Trương Vi Vân nói.

Vẻ mặt Từ Phàm có hơi muốn nói lại thôi.

“Phu quân, sư phụ nói sau khi chữa thương xong sẽ tự mình qua đây cảm tạ, sư phụ có chút không muốn định cư trong tông môn của phu quân.” Trương Vi Vân an ủi nói.

“Được rồi, vậy chúng ta cùng đi, ngươi thăm sư phụ ngươi, ta đi xem hai phân thân của ta thế nào rồi.” Từ Phàm nói.

“Được ~”

Một Truyền Tống trận xuất hiện trước mặt hai người, sau đó cùng được truyền tống tới Tinh Nguyệt thành.

Trong Tinh Nguyệt thành, Từ Phàm ngẩng đầu nhìn nơi ăn chơi tổng hợp cao ngàn trượng trước mắt.

Trong hạng mục giải trí, chỉ có thứ ngươi không thể nghĩ tới, không có thứ ngươi làm không được.

Từ Phàm vừa vào đã bị người ta theo dõi.

Một nam tử Chân Tiên diện mạo có chút đáng khinh tiến đến bên cạnh Từ Phàm.

“Tiền bối nhìn có vẻ lạ mặt, là lần đầu tới Cực Lạc phường à? Có cần vãn bối giới thiệu cho tiền bối một chút về cách chơi trong đó không?” Nam tử Chân Tiên hỏi.

“Ta tới tìm người, không cần ngươi giới thiệu cách chơi ~” Từ Phàm hờ hững trả lời.

“Tìm người tiểu tử cũng am hiểu, chỉ cần tiền bối nói cho tiểu nhân một chút dung mạo đặc thù của người cần tìm, cả Cực Lạc phường, không ai có thể tránh được pháp nhãn của tiểu tử.” Nam tử Chân Tiên nịnh nọt nói.

“Đó là hai vị khách hào phóng, ở chung như hình với bóng, ra tay cực kỳ xa hoa, tiên ngọc giống như không phải của nhà mình.”

Từ Phàm vừa nói xong, nam tử Chân Tiên lập tức vỗ tay.

“Ta biết người tiền bối ngươi tìm là ai, nhưung bọn họ đang ở khu vực loại Chí Tôn Thiên Tử, không biết ngươi là?” Chân Tiên nam tử có hơi do dự nói.

Nếu là khu vực khác còn dễ nói chút, nhưng khu vực loại Chí Tôn Thiên Tử, là nơi chỉ có đại nhân vật mới có thể đi, nếu hơi sơ sẩy chút thôi, tuy không đến mức bỏ mạng, nhưng hắn nhất định không lăn lộn nổi ở nơi này nữa.

“Ngươi cứ mang ta đi là được, không cần phải xen vào chuyện khác ~” Từ Phàm lấy ra mười tiên ngọc, nhẹ nhàng bắn ra.

Những tiên ngọc đó lập tức hoá thành một con trường long, xẹt qua một đường cong trên không, rơi vào trong tay nam tử Chân Tiên.

“Được rồi, tiền bối, ngươi đi theo ta ~” Nam tử Chân Tiên hưng phấn nói.

Cực Lạc phường cao ngàn tầng, mỗi tầng một thế giới.

Mà nơi Từ Phàm muốn đi là trong tiểu thế giới ở tầng cao nhất.

Lúc này, trong tiểu thế giới tầng cao nhất, toàn bộ tiên linh vũ nữ tốt nhất và thị nữ biết hầu hạ người nhất của Cực Lạc phường đều tập trung trong tiểu thế giới này.

Phân thân số một và số hai lấy một tư thế cực kỳ thoải mái nằm trên ghế nằm.

Hai người bóp vai, hai người bóp chân, một người pha trà, một người bưng thức ăn nhẹ đút.

Lúc này, phía trước phân thân số một và số hai là một sàn nhảy cực kỳ tiên tú.

Giữa sân múa có mười tám tiên linh vũ nữ tuyệt sắc, dáng người xinh đẹp đang nhẹ nhàng nhảy múa.

“Số một, ngươi có cảm giác được như này mới là cuộc sống chân chính không ~” Phân thân số hai ăn linh quả thị nữ đút tới, nói.

“Đúng vậy, nhưng cuộc sống chân chính bình thường đều ngắn ngủi ~” Phân thân số một híp mắt nhìn mười tám tiên linh vũ nữ đang nhẹ nhàng nhảy múa giữa sân múa.

“Tức phụ của bản thể đã trở lại, phỏng chừng sau khi chúng ta nghỉ phép xong, rất khó có được cơ hội lại đây nữa.”

Phân thân số hai nói, trong đầu đột nhiên hiện ra một ý niệm.

“Số một, nếu không chúng ta chạy trốn đi, bằng tay nghề của hai ta, đến đâu không phải cơm ngon rượu say.” Ánh mắt phân thân số hai sáng lên nói.

“Ta cảm thấy đề nghị này của ngươi không tệ, nhưng mà, bây giờ chúng ta đã không thoát được ma chưởng của bản thể.”

“Trước đây muốn chạy còn được, hiện tại, trễ rồi ~” Phân thân số một nhận lấy tiên trà tiên nữ đưa qua, uống một ngụm nói.

“Thật ra nếu các ngươi muốn chạy, ta không ngại đâu ~”

Giọng Từ Phàm từ sau lưng số một, số hai xa thẳm truyền đến.

Phân thân số một, số hai đồng thời đột ngột cứng đơ người, đồng thời quay đầu lại nhìn về phía Từ Phàm bỗng nhiên xuất hiện.

“Ngươi không ở nhà bầu bạn tức phụ cho tốt, tới chỗ này làm gì ~” Phân thân số hai buộc miệng nói.

Các tiên linh vũ nữ cảm nhận được bầu không khí vi diệu này, tất cả cũng đều dừng múa.

“Không cần ngừng, tiếp tục tấu nhạc, tiếp tục múa đi ~”

Từ Phàm nói, tự nhiên đi tới phía sau số một, số hai.

“Ta qua đây xem tình hình các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Không nghĩ tới ta vừa tới đã nghe được chuyện các ngươi muốn chạy trốn, nếu không, ta cho các ngươi một cơ hội, cho các ngươi cao bay xa chạy ~” Từ Phàm dùng ánh mắt ý vị thâm trường nhìn số một, số hai nói.

“Ha ha, chúng ta chỉ là thuận miệng nói, ta với số một làm sao sẽ rời đi bản thể được.”

“Ngươi là cây, chúng ta là lá, không rời xa lẫn nhau ~” Phân thân số hai vội vàng nói.

“Bản thể, trong tông môn có phải có nhiệm vụ cần chúng ta ra tay không, nếu không, bây giờ bọn ta lập tức kết thúc nghỉ phép trở về?”

Phân thân số một nói.

“Không có nhiệm vụ, tông môn bây giờ tất cả đều tốt đẹp.”

“Ta chỉ đơn giản là qua xem các ngươi, yên tâm, kỳ nghỉ các ngươi nên có, một ngày cũng không bớt đi đâu.”

“Nhưng nghỉ phép xong trở về, các ngươi phải an tâm làm việc đấy.” Từ Phàm vỗ vai hai người, sau đó rời đi.

Ngay lúc Từ Phàm muốn dạo quanh Tinh Nguyệt thành thì đột nhiên nhận được yêu cầu trò chuyện của huynh đệ tốt.

“Từ đại ca, ta vừa nhận được tin tức, Tổ Long chính thống Long tộc muốn ra tay với ngươi.”

Vừa kết nối, bên kia liền truyền ra giọng của Vương Vũ Luân.

“Tổ Long chính thống Long tộc, tới thì cứ tới, cùng lắm thì mang theo tông môn lưu lạc trong tinh vực ~” Vẻ mặt Từ Phàm chợt ngây ra nói, hắn không nghĩ tới phản ứng bên Long tộc lại dứt khoát như vậy, trực tiếp phái ra cả Tổ Long chính thống.

“Từ đại ca, ta nhờ tiểu cữu tử của ta lấy thân phận Tiên Đế Tiên triều Đại Chu đánh tiếng với Long tộc, muốn bảo vệ ngươi.”

“Nhưng bên phía Long tộc có điều kiện, đó là bảo ngươi giao ra tất cả thế trận có trong tay.”

“Ta biết Từ đại ca nhất định sẽ không đồng ý điều kiện này, vì thế ta lại đổi một điều kiện, trong vòng ngàn năm Long tộc sẽ không ra tay với Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói.

“Vũ Luân, cảm ơn, ngàn năm là đủ rồi.”

“Ngoài ra, nói cho tiểu cữu tử của ngươi, nói Ẩn Linh môn ta nhận ân tình này của hắn.” Từ Phàm cười nói.

“Nhân tình với cả không nhân tình gì chứ, tiểu cữu tử là người một nhà chúng ta, người một nhà không nói với nhau như vậy.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Nhân tình này cuối cùng vẫn phải nhận.”

“Vũ Luân, lại qua một thời gian nữa, ta sẽ đến Tiên triều Đại Chu thăm ngươi, ta cảm giác chân ngã của ngươi trở về có chút không đúng.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Không đúng? Ta cảm giác bây giờ rất tốt, những ký ức kiếp trước của ta, mỗi ngày đều sẽ khôi phục một ít.”

“Ký ức khôi phục càng nhiều, thực lực ta càng mạnh, ta cảm thấy hiện tại có thể chống đỡ dưới tay Từ đại ca một khắc.” Vương Vũ Luân tự tin nói.

“Phải không? Vậy đến lúc đó ta kiểm tra đàng hoàng xem sao ~”

Sau khi Từ Phàm ngắt trò chuyện, trực tiếp quay về Ẩn Linh môn.

Long tộc phái đi Tổ Long chính thống đã nằm trong dự liệu của Từ Phàm, vốn hắn đã chuẩn bị dẫn theo tông môn chơi trốn tìm trong tinh vực xong.

Nhưng theo từng tầng vỏ ngoài phù văn hệ thống được cởi bỏ, Từ Phàm phát hiện, hắn cần một hoàn cảnh hơi yên ổn một chút để phá giải hệ thống.

Chương 1145: Vạn Yêu quốc

Ngàn năm đối với Từ Phàm mà nói, đủ dùng, chỉ cần phá giải thêm mấy tầng vỏ ngoài phù văn của hệ thống nữa là Từ Phàm có thể trở thành Đại La thánh giả chân chính.

“Xem ra, kế hoạch thu thập Huyền Hoàng chi khí phải gia tốc rồi.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Trong bảo khố, Từ Phàm nhìn một đống phôi thai Tiên thiên linh bảo, lâm vào trầm tư.

“Nếu tiến hành gia tốc thời gian, khoảng chừng mười năm là có thể luyện chế ra một món Tiên thiên linh bảo, mấy thứ này tính lên chính là mấy chục vạn tinh Huyền Hoàng chi khí.”

“Thôi, Tiên thiên linh bảo luyện chế ra còn không bằng tự mình dùng, nếu thật sự không được thì mang tức phụ đi tầm bảo khắp thế giới.” Từ Phàm nghĩ ngợi, nói.

Vô Vọng Tiên giới, Diệp Tiêu Dao có chút kích động đứng trước cửa lớn bí tàng Tiên Đế.

“Lão Kiếm, ngươi làm tốt lắm, rốt cuộc cũng nhớ ra được bí pháp mở ra bí tàng Tiên Đế.” Diệp Tiêu Dao nhìn cửa lớn dần được giải trừ phong ấn nói.

“Bí tàng này mở được rồi, nhưng ta cứ cảm thấy có chỗ nào không đúng lắm.” Âm thanh nghi hoặc của lão Kiếm vang lên.

“Cái này thì có cái gì không đúng chứ, chỉ cần ta đi vào cửa lớn này, tất cả đồ vật trong đó đều là của chúng ta.” Diệp Tiêu Dao nói, lập tức bước vào bí tàng Tiên Đế.

Kết quả vừa vào đến nơi thì lập tức thấy được cảnh tượng như từng bị đội dọn nhà chuyên nghiệp dọn qua.

Cả bí tàng Tiên Đế chỉ còn lại một vùng đại địa hoang vu.

“Cung điện bí tàng ta dựng nên đâu?”

“Linh trì tiên ngọc của ta đâu?”

“Hai con thiên địa huyền thú ta dùng Huyền Hoàng chi khí ngưng tụ chạy đâu mất rồi?” Giọng lão Kiếm dần trở nên kinh hoảng.

“Ngươi hỏi ta, ta cũng không biết, bí tàng Tiên Đế của ngươi có phải bị người khác cạy đi trước rồi không?” Diệp Tiêu Dao nói.

“Không thể nào, trong cả Tam Thiên giới, người có thể loại bỏ trận pháp trong bí tàng Tiên Đế của ta không có mấy người đâu!”

“Nhất định là có chỗ nào đó làm không đúng?”

“Bây giờ trước tiên ngươi dẹp tông môn sang một bên, đi Tiên giới Vân Bắc, nơi đó còn có một bí tàng Tiên Đế ta biết bí pháp, đồ vật bên đó càng quan trọng hơn bên này nhiều.” Lão Kiếm nói.

“Vậy được, chúng ta đi Tiên giới Vân Bắc.”

Khu vực tinh vực của Mộc Nguyên Tiên giới, một Tiểu Tiên giới lớn cỡ tiên ngọc đang từ từ thành hình.

Bên ngoài Tiểu Tiên giới, Phượng Trường Ninh và một đám trọng thần Vương triều Cửu Phượng đang cảm khái nhìn Tiểu Tiên giới đang chậm rãi ngưng tụ.

“Quốc sư, khi nào Tiểu Tiên giới này mới có thể phát triển đến mức độ như lời ngươi nói.” Phượng Trường Ninh nhẹ nhàng mở miệng nói.

“Có thể còn cần ba vạn năm nữa, bệ hạ chỉ cần kiên nhẫn chờ, đến lúc đó ta sẽ tìm một nơi phát triển thích hợp ở Tiên giới, để Tiểu Tiên giới của Vương triều Cửu Phượng chúng ta trở thành Tiên giới chân chính.”

Nhưng vào lúc này, bên ngoài Tiểu Tiên giới đột nhiên xuất hiện một tấm mạng nhện khổng lồ.

Cuối cùng, một màn sáng xuất hiện, một nữ tử tuyệt sắc cả người trắng tinh xuất hiện trong màn sáng.

“Chúc mừng Tiểu Tiên giới của tỷ tỷ tấn cấp, khiến ta vô cùng hâm mộ.” Nữ tử tuyệt sắc trắng tinh mở miệng nói.

“Còn kém xa muội muội lắm.”

“Chỉ hy vọng sau này hai nước chúng ta có thể tiếp tục hữu hảo với nhau, cùng nhau cai quản khu vực này.” Phượng Trường Ninh thản nhiên nói.

“Điều đó là đương nhiên. Ta tới đây là muốn nói với tỷ tỷ một tiếng, trong nơi sâu tinh vực chỗ ta phát hiện một di tích Tiên giới, Vạn Yêu quốc ta nuốt không nổi, cho nên đặc biệt tới tìm tỷ tỷ cùng mưu đại sự.” Nữ tử tuyệt sắc cả người trắng tinh cười nói, lộ ra một miệng răng nanh nhỏ.

“Vậy vẫn dựa theo quy tắc cũ, chia bốn sáu.” Phượng Trường Ninh nói.

“Đó là đương nhiên, làm việc chung với tỷ tỷ đúng là sảng khoái ~”

“Xong việc ta sẽ phái người thương nghị với tỷ tỷ.”

Màn sáng biến mất, trọng thần theo bên cạnh Phượng Trường Ninh đều đứng nghiêm túc, không dám lên tiếng.

Phượng Trường Ninh cũng nhìn vị trí màn sáng biến mất, thật lâu không thêm nói gì.

Mấy năm nay nàng đối với vị Quốc chủ Vạn Yêu quốc kia có thể nói là vừa yêu vừa hận.

Hận là, Vạn Yêu quốc này có tính gián tiếp gây trở ngại đến sự phát triển của Vương triều Cửu Phượng.

Yêu là, Vương triều Cửu Phượng nàng cùng Vạn Yêu quốc nâng đỡ lẫn nhau, vượt qua vô số cửa ải khó khăn.

Lúc Vương triều Cửu Phượng mấy lần gặp phải tai ương diệt quốc, đều là Vạn Yêu quốc ra tay giúp vượt qua tai nạn.

Giúp đỡ là qua lại lẫn nhau, lúc Vạn Yêu quốc xảy ra chuyện, Vương triều Cửu Phượng cũng sẽ ra tay.

Hiện tại hai nước đã hình thành ràng buộc, thành một loại cục diện ai cũng không rời ai được, nhưng hai vị Quốc chủ dường như ai cũng không quen nhìn ai.

“Bệ hạ, xem ra đại nghiệp ngươi muốn thu phục Vạn Yêu quốc còn một chặng đường rất dài phải đi.” Quốc sư ở bên cạnh Phượng Trường Ninh nói.

“Không sao, Vương triều Cửu Phượng còn một chặng đường rất dài phải đi, trên đường có Vạn Yêu quốc bầu bạn với nhau cũng rất tốt.” Phượng Trường Ninh bình thản nói.

Mỗi khi nàng gặp Quốc chủ Vạn Yêu quốc, đều sẽ nhớ tới người kia.

“Quốc sư, người đi Tiên giới tìm hiểu tin tức đã trở lại chưa? Có tin tức của Đại trưởng lão không?” Phượng Trường Ninh hỏi.

“Vừa trở về không bao lâu, tin tức có liên quan đến Đại trưởng lão, cũng không biết là thật hay giả, đang do dự có nên báo cáo cho bệ hạ hay không.”

Quốc sư nói, lấy ra một ngọc giản đưa cho Phượng Trường Ninh.

Phượng Trường Ninh nhận lấy ngọc giản, xem xét.

Xem đi xem lại, biểu tình trở nên phức tạp lên, cuối cùng thở dài một tiếng, bỏ ngọc giản xuống.

“Không hổ là Đại trưởng lão.” Phượng Trường Ninh lẩm bẩm nói.

“Trước kia còn dễ, hiện tại thật sự là trèo cao không nổi ~” Quốc sư là cười khổ nói.

Lúc quốc sư đang cười khổ, ở nơi xa trong tinh vực, một đại đảo như tiên chu đang bay về hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

Trên đại đảo, một nam tử khí thế kiên quyết đứng trên chỗ cao nhất của tiểu đảo cúi xuống quan sát toàn bộ tinh vực.

Sau đó, dường như cảm nhận được cái gì, quay đầu nhìn qua chỗ Phượng Trường Ninh.

“Chủ nhân, vùng tinh vực này là địa bàn của Vương triều Cửu Phượng, lúc trước còn có chút quan hệ với Thái Tổ đại trưởng lão, chúng ta đi ngang qua, có cần đi bái phỏng một chút hay không?” Một âm thanh như máy móc vang lên.

“Không cần, hiện tại lấy việc đi về Mộc Nguyên Tiên giới làm chủ, đi đường vòng đến Vương triều Cửu Phượng lại phải nói một đống lời vô dụng vô nghĩa, còn không bằng đến Tiên giới gặp Thái Tổ Đại trưởng lão sớm chút.” Vương Huyền Tâm khí phách nói.

“Thứ vừa đi qua là Ẩn Linh môn ở Phi Vũ giới, tông chủ Vương Huyền Tâm của bọn họ là một nhân vật bá đạo.”

“Lúc đội dò xét con rối Chân Tiên của chúng ta tương ngộ với hắn ở thế giới Trung Thiên khác, trong cái nhấc tay lập tức bị tiêu diệt.”

“Nếu không phải bọn họ có chí toàn tông phi thăng lên Tiên giới, sớm hay muộn cũng là đại địch của Vương triều Cửu Phượng chúng ta.” Một vị trọng thần phụ trách tình báo đến bên cạnh Phượng Trường Ninh nói.

“Thật là một nhân vật thực lực mạnh, thủ đoạn lại bá đạo.”

Vừa rồi Phượng Trường Ninh đối mắt với hắn một cái, bá đạo và tuyệt nhiên trong ánh mắt Vương Huyền Tâm khiến nàng phát lạnh trong lòng.

Ẩn Linh đảo đi trong tinh vực cách Mộc Nguyên Tiên giới càng ngày càng gần, tín hiệu bọn họ thu được từ Bồ Đào cũng càng ngày càng rõ ràng .

“Chủ nhân, ta đã lấy được liên hệ với Bồ Đào ~”

“Bồ Đào đại nhân nói, bọn họ sẽ phái tiên chu dẫn đường cho chúng ta tới Mộc Nguyên Tiên giới.” Khí linh đương nhiệm của Ẩn Linh đảo nói.

“Vậy hiện tại thả phân thân Bồ Đào ra đi, ngoài ra lại chuẩn bị tốt lễ vật để ta tặng cho Bồ Đào.”

“Phong ấn phân thân của nó lâu như vậy, nếu không tặng chút đồ xin lỗi, sau này nói không chừng sẽ gây khó dễ cho ta mất.” Vương Huyền Tâm cười nói.

“Chủ nhân yên tâm, ta sẽ bảo vệ ngươi ~”

Chương 1146: Ba tầng khảo nghiệm

“Chủ nhân, toàn tông tông môn hạ giới phi thăng lên đây rồi.”

Từ Phàm đang thôi diễn Bản Nguyên Đại Tiên thuật đột ngột ngây ra.

“Bọn họ mang cả Ẩn Linh đảo chúng ta để lại cùng phi thăng lên sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, ta vừa nhận được tin tức.” Bồ Đào nói.

“Vừa nhận được tin tức?” Từ Phàm có hơi nghi hoặc.

“Phân thân bản nguyên ta để lại ở Phi Vũ giới bị chưởng giáo hạ giới Vương Huyền Tâm phong ấn, hiện tại mới giải bỏ.” Bồ Đào giải thích.

“Cho nên từ khoảnh khắc ngươi bị phong ấn mãi đến bây giờ, Ẩn Linh môn hạ giới xảy ra chuyện gì ngươi cũng không biết?” Từ Phàm nở nụ cười.

“Trước mắt đang tiếp nhận tin tức, sau khi Vương Huyền Tâm phong ấn ta, hắn đã tự mình luyện ra một khí linh dùng để quản lý toàn bộ tông môn lần nữa.” Bồ Đào nói.

“Vậy khí linh Vương Huyền Tâm luyện chế so với ngươi lúc chúng ta phi thăng thì thế nào?” Từ Phàm đột nhiên cảm thấy hứng thú hỏi.

“Đánh giá riêng về tính lực, khí linh đó bằng 1,6 lần lúc ta phi thăng.”

“Ở hạ giới, Vương Huyền Tâm dùng thời gian cực ngắn liền trở thành cường giả Đại Thừa Chí Cao, sau đó dẫn dắt Ẩn Linh môn chinh chiến trong các đại thế giới Trung Thiên.”

“Vì luyện chế khí linh kia, gần như ngưng tụ tinh hoa của hơn một trăm thế giới Trung Thiên, chỉ riêng bản nguyên Thiên Đạo của thế giới Trung Thiên đã cắn nuốt đến mười cái.”

Từ Phàm cảm nhận được một tia ai oán từ trong lời nói của Bồ Đào.

“Ghê gớm vậy sao! Không hổ là đệ tử ta xem trọng.” Từ Phàm nở nụ cười, bắt đầu có chút chờ mong cuộc gặp gỡ với đệ tử này.

Lúc này, một đạo linh quang xuyên qua Ẩn Linh môn, cuối cùng rơi xuống trong tiểu viện Từ Phàm.

“Phu quân, ta đã về ~” Trương Vi Vân cười, chạy tới ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm.

“Thương thế của sư phụ ngươi thế nào rồi? Có cần đưa chút đan dược chữa thương không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Không cần, lúc sư phụ ta bị Ma tộc truy kích chỉ bị thương chút tâm thần, tĩnh dưỡng là có thể khôi phục lại.”

“Vậy thì tốt rồi ~” Từ Phàm gật đầu.

Lúc này, trong tinh vực tại Mộc Nguyên Tiên giới, một chiếc tiên chu cấp Hậu thiên linh bảo đang mang theo Ẩn Linh đảo khoá thứ hai bay cực nhanh trong tinh vực.

Lúc này, Vương Huyền Tâm nhận được tin tức về chuyện xảy ra ở Ẩn Linh môn Tiên giới gần đây nhất.

“Thái Tổ Đại trưởng lão thế mà lấy Kim Tiên chi lực trấn áp Chân Long Đại La, quả thật là lợi hại!”

“Tông môn trước mới phi thăng bao lâu đâu, thế mà Thái Tổ Đại trưởng lão đã lấy được thành tựu huy hoàng như thế, thật sự là tấm gương của ta.” Vương Huyền Tâm sùng bái nói.

“Chủ nhân, ta đã tiếp nhận được càng nhiều tin tức về Ẩn Linh môn ở Tiên giới, ngươi có thể xem trước một chút.” Một âm thanh máy móc vang lên.

Đúng lúc này, Vương Huyền Tâm đột nhiên nghĩ tới một vấn đề.

“Tiểu Linh, có phải ngươi đã tiếp xúc với Bồ Đào rồi không, thế nào, có thể làm lại hắn không?”

“Đến lúc đó ta sẽ như kiến nghị của Thái Tổ Đại trưởng lão, cho ngươi thay thế Bồ Đào, trở thành khí linh của Ẩn Linh môn.” Vương Huyền Tâm khí phách nói.

“Bồ Đào đại nhân giống như thánh nhật, mà ta lại chỉ như con kiến trên mặt đất, nếu muốn vượt qua, ta cũng tính không rõ là còn cần bao lâu.” Âm thanh từ khí linh vang lên.

“Thôi vậy ~” Vương Huyền Tâm thở dài nói.

“Đừng lo, chờ sau này khi tu vi của ta cao lên, kiếm thêm cho ngươi nhiều thứ tốt hơn, để ngươi trưởng thành nhanh lên, một ngày nào đó ngươi sẽ vượt qua được Bồ Đào.” Giọng nói đầy tự tin của Vương Huyền Tâm truyền đến.

“Được, chủ nhân.”

Bồ Đào ở một bên cười, cũng chẳng nói lại.

Lúc này, đường nét Mộc Nguyên Tiên giới đã xuất hiện ngay trước mặt Ẩn Linh đảo.

Tất cả các đệ tử trên đảo đều ngây ngốc nhìn Mộc Nguyên Tiên giới khổng lồ này.

“Dự tính Ẩn Linh đảo còn hai tháng sẽ tiến vào Tiên giới, xin chúng đệ tử sớm chuẩn bị sẵn sàng.”

Giọng khí linh trên Ẩn Linh đảo khoá thứ hai vang lên.

Đúng lúc này, khí linh đột nhiên bị đơ lại.

Theo sau, pháp bảo truyền tin của tất cả đệ tử Ẩn Linh đảo khoá thứ hai bắt đầu biến hóa.

Cuối cùng tất cả đều liên thông tới trên mạng lưới Ẩn Linh môn Tiên giới.

Lúc này, đệ tử Ẩn Linh môn khoá thứ hai mở ra pháp bảo truyền tin, phát hiện mọi thứ đều không giống trước nữa.

“Pháp bảo truyền tin của chúng ta thế mà lại kết nối tới Ẩn Linh môn Tiên giới, thật sự là quá lợi hại ~” Các đệ tử nhìn thấy Ẩn Linh môn Tiên giới đều hưng phấn lên.

Bắt đầu đều cầm hết pháp bảo truyền tin lên, nghiên cứu kỹ càng.

Một màn sáng hiện lên trước mặt Vương Huyền Tâm, giao diện bên trên đúng là những đại sự xảy ra ở Tam Thiên giới.

“Tin tức truyền tin đăng tải bao quát khắp Tam Thiên giới, xem ra Tiểu Linh ngươi có một khoảng cách phải đuổi đẩy.” Vương Huyền Tâm nói.

“Chủ nhân, khoảng cách mười vạn điểm, Tiểu Linh có lòng tin đuổi kịp và vượt qua.” Giọng điệu khí linh phấn chấn nói.

Ba tháng sau, một hòn Ẩn Linh đảo mang hình dáng tương tự với Ẩn Linh đảo rơi xuống bên cạnh Ẩn Linh môn.

Vương Huyền Tâm cũng gặp được Đại trưởng lão hắn tâm tâm niệm niệm.

“Bái kiến Thái Tổ đại trưởng lão ~” Vương Huyền Tâm quỳ trên mặt đất, cung kính hành lễ nói.

“Những chuyện ngươi làm ở Phi Vũ giới ta đều đã biết, không tệ, ngươi là một chưởng giáo đủ tư cách.” Từ Phàm khen ngợi.

“Đệ tử chỉ vì tông môn phát triển, chịu không nổi khen ngợi của Thái Tổ Đại trưởng lão như thế.” Vương Huyền Tâm vội nói.

Trước khi gặp Từ Phàm, trong lòng Vương Huyền Tâm có một tia ảo tưởng, đó chính là Đại trưởng lão không lợi hại như trong suy nghĩ của mình đâu.

Nhưng chỉ mới gặp mặt Từ Phàm lần đầu, ý tưởng này lập tức biến mất gần hết.

Lúc này, Thái Tổ Đại trưởng lão trong mắt hắn là một chiếc la bàn bao quát ba ngàn đại đạo, theo sự luân chuyển của la bàn, sự vận hành của vạn sự vạn vật được thúc đẩy.

Chỉ một cái liếc mắt, Vương Huyền Tâm liền cảm giác cả người mình đều bị nhìn thấu.

“Ta muốn thu ngươi làm đồ đệ, không biết ngươi có nguyện ý không?” Từ Phàm nhìn Vương Huyền Tâm hỏi, trong mắt không khỏi xuất hiện vẻ tán thưởng.

Sau khi gặp được Vương Huyền Tâm, thiên phú này khiến Từ Phàm không khỏi có chút cảm khái.

Vương Huyền Tâm là người có thiên phú mạnh nhất trong những người hắn từng gặp, đương nhiên là phải trừ hắn ra trước.

“Nguyện ý, đệ tử đương nhiên nguyện ý!” Vương Huyền Tâm lập tức ngạc nhiên đến vui mừng nói.

Trước khi tới, hắn cũng nghĩ tới có thể mình sẽ được Thái Tổ Đại trưởng lão thu làm đồ đệ, nhưng ý niệm này chỉ là nghĩ một chút mà thôi.

Trong lòng Vương Huyền Tâm còn lên kế hoạch, sau khi vào Ẩn Linh môn sẽ biểu hiện thật tốt, tranh thủ khiến cho Thái Tổ Đại trưởng lão chú ý, để hắn thu nhận mình làm đồ đệ.

“Nhưng trước khi trở thành đệ tử của ta, ngươi phải nghênh đón ba tầng khảo nghiệm, đợi lát nữa Bồ Đào sẽ nói cho ngươi là ba tầng khảo nghiệm nào.”

“Hiện tại, đệ tử tông môn ngươi dẫn tới sẽ được thu vào làm đệ tử đời thứ sáu của tông môn, khen thưởng và phúc lợi bình thường của tông môn đều sẽ không thiếu.”

“Chờ đến tối, tông môn sẽ tổ chức một bữa Tiếp Phong yến, hoan nghênh các ngươi gia nhập Ẩn Linh môn Tiên giới.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Vương Huyền Tâm nói.

Lúc này đệ tử trong Ẩn Linh môn cũng đều biết được, chưởng giáo tông môn hạ giới mang theo toàn bộ tông môn phi thăng lên đây.

Lập tức gợi nên sự tò mò của các đệ tử tông môn.

Kết quả là, rất nhiều đệ tử chạy tới trên Ẩn Linh đảo kia, bắt đầu tham quan.

Đúng lúc này, một dòng sông thời gian xuất hiện trên không Ẩn Linh môn.

Tức khắc hấp dẫn sự chú ý của các đệ tử hạ giới phi thăng lên.

“Đây là cái gì? Vì sao lại ẩn chứa Thời Quang chi lực lớn như thế?” Vương Huyền Tâm đột ngột ngẩng đầu lên hỏi.

“Đây là dòng sông thời gian, thông thường sẽ xuất hiện khi Chân Tiên tấn cấp đến Kim Tiên.” Giọng nói điềm tĩnh của Bồ Đào vang lên.

Chương 1147: Tiếp Phong yến

“Bồ Đào, lúc trước ta phong ấn ngươi là ta không đúng, đây là lễ vật tạ lỗi ta tặng ngươi.” Vương Huyền Tâm nói, lấy ra một Tiên khí không gian.

Bồ Đào dò xét Tiên khí không gian, phát hiện trong này thế mà ẩn chứa bản nguyên đại đạo của hai mươi thế giới Trung Thiên.

Những bản nguyên này đối với Bồ Đào sau khi cắn nuốt Tiên Thiên chân linh mà nói, không có tác dụng gì quá lớn.

Nhưng lúc tiêu hóa bản nguyên đại đạo, mùi vị sinh ra quả thật khiến Bồ Đào tương đối lưu luyến.

“Những chuyện đã xảy ra trong tông môn sau khi ngươi phong ấn ta, ta đã lấy được tư liệu từ trên người khí linh của ngươi.”

“Ngươi cũng không có quá nhiều thao tác vi phạm quy định, cho nên không sao.”

“Bản nguyên đại đạo trong Tiên khí không gian của ngươi, ta dùng tiên ngọc đổi với ngươi.” Bồ Đào nói, lấy ra năm mươi vạn tiên ngọc đổi lấy tiên khí có chứa bản nguyên đại đạo trong tay Vương Huyền Tâm.

“Đúng rồi, tầng khảo nghiệm đầu tiên sư phụ cho ta là gì vậy?” Vương Huyền Tâm tò mò hỏi.

“Trong tông môn có một huyễn cảnh khiêu chiến, chỉ cần ngươi trở thành người đứng thứ hai trong cùng giai đoạn ở tông môn là được.” Bồ Đào nói, dẫn đường cho Vương Huyền Tâm tới trong nguyên giới.

“Không hổ là tông môn Tiên giới, chỉ riêng tiên linh khí ẩn chứa trong cả tông môn thôi là đã muốn xông ngất ta.” Vương Huyền Tâm hưng phấn nói.

“Trong Ẩn Linh môn còn nhiều quan trọng hơn chờ ngươi khám phá, hiện tại ngươi tiến hành khiêu chiến tầng thứ nhất trước đi.” Bồ Đào nói.

Vương Huyền Tâm vào tới thế giới huyễn cảnh khiêu chiến, mà người đầu tiên khiêu chiến đó là Hùng Lực khi thực lực đạt tới đỉnh phong vào thời kỳ Đại Thừa.

“Trên lý luận, chỉ cần ngươi khiêu chiến bốn người là có thể trở thành người đứng thứ hai tông môn, cố lên ~” Giọng Bồ Đào vang lên.

Vương Huyền Tâm cũng bắt đầu chiến đấu với Hùng Lực thời kỳ Đại Thừa.

“Trong cùng giai đoạn, khi đó ta còn chưa từng gặp phải đối thủ, ngay cả tu sĩ kiên trì trong tay ta được mười lăm phút đều ít.” Vương Huyền Tâm nhìn Hùng Lực đang xông tới nói.

Hai ngày sau, Vương Huyền Tâm rốt cuộc tìm được cơ hội, một cự nhận không gian chém ra, giết chết Hùng Lực.

Vương Huyền Tâm hưng phấn lên, trong mắt tràn ngập chiến ý, đã thật lâu hắn không được đánh thống khoái như vậy.

“Bồ Đào, người thứ ai là ai!” Vương Huyền Tâm nói.

“Người thứ hai, đệ tử Ẩn Nguyệt tông, Tiêu Lạc Phàm, là đệ tử đồng tu ba trăm đạo pháp với ngươi.”

“Nhưng ta đề nghị, ngươi tốt nhất là sau khi tham gia tiệc tối lại qua đây khiêu chiến.” Bồ Đào nói.

Vương Huyền Tâm gật đầu, áp xuống chiến ý bùng cháy của chính mình.

Trên bình nguyên tại phong chủ Ẩn Linh môn, cả tông môn đều đang tổ chức Tiếp Phong yến cho đệ tử Ẩn Linh môn hạ giới mới đến.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn hạ giới đều ngây ngốc nhìn thức ăn trên bàn mình.

“Long Nhục Bảo Tháp, gan rồng xào, thịt rồng thủy tinh, long não ngàn thần, những món này đều là dùng thịt rồng nấu ra sao?” đệ tử Ẩn Linh môn hạ giới đều là Đại Thừa kỳ ngơ ngác hỏi.

“Tám, chín phần mười là thật, trong pháp bảo truyền tin của tông môn có lịch sử phát triển tông môn Tiên giới, nếu ngươi nhìn kỹ thì sẽ biết này đó đều là thịt Chân Long nấu ra.” Đệ tử hạ giới bên cạnh hít sâu một hơi, ngửi mùi thơm đồ ăn trên bàn bay lên nói.

“Ta có xem lịch sử phát triển tông môn rồi, nhưng vẫn không biết thịt rồng này là cấp Kim Tiên hay là Đại La nữa.” Một đệ tử hạ giới khác nói.

“Các ngươi từ hạ giới phi thăng lên đây không dễ dàng gì, càng đừng nói là toàn tông phi thăng.”

“Ừm, vì ăn mừng các ngươi trở về tông môn, chúng ta nâng chén, chúc mừng cho tông môn, chúc mừng cho bất diệt.”

Chưởng giáo đương nhiệm Ẩn Linh môn Tiên giới Khâu Tự Viễn nâng ly, lớn tiếng nói.

Lập tức các đệ tử nâng ly lên cùng uống, Tiếp Phong yến chính thức bắt đầu.

Mà Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân ngồi cùng bàn với các trưởng lão.

“Phu quân, ta thấy đệ tử tông môn chúng ta, một người lại lợi hại hơn một người, sau này tông môn chúng ta nhất định sẽ trở thành tông môn lợi hại nhất toàn bộ Tam Thiên giới.” Trương Vi Vân nói.

“Nhất định là vậy rồi.” Từ Phàm nở nụ cười.

Tiếp Phong yến qua đi, đệ tử Ẩn Linh môn hạ giới bắt đầu độ kiếp triều.

Bên ngoài khu vực Ẩn Linh môn chuyên chuẩn bị cho đệ tử độ kiếp, xếp thành hàng dài ít thấy.

Có đệ tử thật sự không nhịn được, trực tiếp ra ngoài khơi tự mình giải quyết.

Trong tiểu viện, Từ Phàm đang xem Vương Huyền Tâm chiến đấu trong màn sáng.

“Thiên phú chiến đấu này thật sự mạnh ghê ~” Từ Phàm thán phục nói.

“Ở giai đoạn Đại Thừa, ta không bằng lão Bát.” Từ Cương cũng xem được trận chiến này ở phía sau Từ Phàm.

Tuy rằng trong màn sáng là số liệu của mìnhđang chiến đấu, nhưng hắn biết rõ, chính mình khi đó không kiên trì được trong tay Vương Huyền Tâm bao lâu.

“Ta còn chưa chính thức thu làm đồ đệ, ngươi đã kêu lão Bát.” Từ Phàm cười nói.

“Ta hiểu sư phụ, đây không phải chỉ là chuyện sớm muộn thôi sao ~”

Mà lúc này, Vương Huyền Tâm đang chiến đấu trong màn sáng đã tìm được sơ hở của Từ Cương, xác định vị trí bản thể, chỉ một kích liền kết thúc chiến đấu.

“Sư phụ, ngươi bồi dưỡng lão Bát cho tốt, chờ sau khi trở thành Đại La, nhất định mạnh hơn ta.” Giọng điệu Từ Cương có chút phức tạp.

“Mỗi người các ngươi đều có ưu điểm riêng của từng người, ngươi không cần tự coi nhẹ mình.” Từ Phàm an ủi.

“Đúng rồi, sư phụ, trong khoảng thời gian này sao không thấy sư nương đâu vậy?” Từ Cương tò mò hỏi.

Tiếp Phong yến đã qua nửa tháng, Từ Cương còn chưa từng thấy Trương Vi Vân.

“Chắc theo Nguyệt Tiên đi tầm bảo rồi, còn mang theo cả con tiểu lộc kia, thật sự là không chịu ngồi yên.” Từ Phàm cười lắc đầu nói.

“Tình hình Tiên giới gần đây không tốt, bên Nguyệt Tiên cũng đừng xảy ra chuyện gì.” Từ Cương có chút lo lắng nói.

“Sư nương ngươi là Thiên Phúc linh thể đại thành, cho dù nơi đến là hiểm địa cũng có thể chuyển nguy thành an.”

“Lại nói, ta còn nhờ Bồ Đào phái hai con rối kim luyện đi theo, chỉ cần không ra khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, cho dù là Chuẩn Thánh ra tay với các nàng, ta cũng có thể ngăn được.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được cảnh báo, nói là ở trên Cửu Thiên, một đám cự thú cấp Đại La đã bao vây tiên chu của Từ Nguyệt Tiên và Trương Vi Vân.

“Đi, hôm nay trước tiên đừng về chiến trường kia của ngươi, theo ta lên Cửu Thiên, cứu sư nương và muội ngươi.” Từ Phàm nói xong liền mang theo từ vừa biến mất không thấy.

Lúc này, ở trên Cửu Thiên, hai người Từ Nguyệt Tiên và Trương Vi Vân đang nấp trong số hiệu Tiên Ẩn.

“Sư nương, trước tiên chúng ta ở đây chờ sư phụ cứu viện đã, xem cảnh này, một chốc không xông ra được đâu.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Lúc này, không gian chỗ số hiệu Tiên Ẩn đã bị đàn cự thú này phong tỏa.

“Không cần, thật ra ta cảm giác nếu xông qua bên phía kia, nói không chừng sẽ gặp được bảo bối ~” Trương Vi Vân chỉ vào một hướng nói.

“Sư nương, ngươi xác định bên kia có bảo bối sao!” Hai mắt Từ Nguyệt Tiên tỏa sáng hỏi.

Nàng biết sư nương này của mình là Thiên Phúc linh thể, đi đến đâu đều có thể gặp được bảo bối.

“Hẳn là có, nhưng tiền đề chúng ta phải phá vây trước đã.” Trương Vi Vân nói.

“Vậy sư nương, ngươi trước tiên chuẩn bị tốt, lát nữa có lẽ sẽ có chút xóc nảy ~” Từ Nguyệt Tiên nói xong, điều khiển số hiệu Tiên Ẩn chuẩn bị đụng qua một con cự thú cấp Đại La trong đó.

Ngay lúc số hiệu Tiên Ẩn sắp đụng vào cự thú kia, đột nhiên một cự thủ xuất hiện, trực tiếp đánh bay cự thú.

Chương 1148: Chư vị ở đây đều là đồ bỏ

Một cự thủ che trời đánh ra một phát tát bay cự thú cấp Đại La.

Cung cấp một thông đạo chạy trốn cho số hiệu Tiên Ẩn.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trong số hiệu Tiên Ẩn.

"Xem ra hôm nay vận khí các ngươi chẳng ra làm sao cả, vừa đến trên Cửu Thiên đã bị đám cự thú này bao vây." Từ Phàm cười nói.

"Tái ông mất ngựa, sao biết không phải phúc, nếu không có một tát này của phu quân, trong hiểm cảnh có thể còn sẽ phát hiện được một bí cảnh."

Trương Vi Vân vừa nói xong, Từ Phàm đột nhiên cảm giác trong khu vực số hiệu Tiên Ẩn vốn bị bao vây bỗng xuất hiện một khe nứt không gian.

Nhưng trong nháy mắt đã biến mất, ngay cả Từ Phàm cũng không thể cảm giác được khe nứt không gian kia thông đến nơi nào.

"Có thể ngươi nói đúng." Từ Phàm vuốt cằm nói.

"Ta biết các ngươi bị cự thú vây quanh trên Cửu Thiên, nên mới lập tức tới đây."

"Bây giờ xem ra, có lẽ còn chưa tới lúc ta xuất hiện." Từ Phàm có chút xấu hổ nói.

"Không sao đâu sư phụ, ta đi theo sư nương, còn có thể phát hiện ra nhiều bí cảnh lắm." Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh cười nói.

Khoảng thời gian cùng đi tầm bảo với Trương Vi Vân khiến nàng sinh ra hoài nghi đối với nhân sinh của mình.

Chẳng lẽ vận khí tốt, thật sự có thể làm cho bảo vật rớt xuống chân mình luôn à?

Từ lúc nàng và Trương Vi Vân ở cùng nhau, đã không phải là lần đầu gặp được loại chuyện này.

Ở nơi có bí cảnh bảo vật, chỉ cần Trương Vi Vân đi ngang qua, trận pháp của bí cảnh kia nhất định sẽ xảy ra vấn đề.

Thậm chí những bí cảnh không lớn không nhỏ còn sẽ chủ động phun ra hết các bảo vật trong đó.

“Được rồi, vậy ta không quấy rầy các ngươi tầm bảo nữa.” Từ Phàm vẫy tay, bóng dáng biến mất trên số hiệu Tiên Ẩn.

Từ Phàm trở lại Ẩn Linh đảo, đi vào không gian trong lòng đất.

Lúc này phân thân số ba còn đang cẩn trọng luyện chế tiên chu Hậu thiên linh bảo.

Từ Phàm nhìn tiên chu thành phẩm đã được luyện chế xong, vô cùng hài lòng gật đầu.

Hắn lại cảm khái chỗ tốt của việc không có cảm tình.

“Chủ nhân, chiến trường biên cương Nhân tộc nổ ra trận chiến Đại La quy mô lớn, đã có Đại La Nhân tộc và dị tộc ngã xuống.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Tình hình thế nào, sao đột nhiên lại nổ ra trận chiến Đại La?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Một bí cảnh xuất hiện trên tiền tuyến, bên trong truyền ra khí tức của Tiên thiên linh bảo, vừa vặn Đại La Nhân tộc và dị tộc đều ở đây.”

“Vì món Tiên thiên linh bảo ấy, toàn bộ Đại La đều đánh lên, trước mắt Nhân tộc đang ở tình thế xấu.”

Nghe được lời Bồ Đào nói, Từ Phàm đầu tiên là nhìn tiên chu Hậu thiên linh bảo đã luyện chế xong, sau đó lại nhìn số ba.

Sau đó Từ Phàm nghĩ tới số ba còn là phân thân yêu linh của hắn, kết quả là khoé miệng Từ Phàm bắt đầu hơi giương lên.

Lúc này, phân thân số ba đang luyện chế tiên chu Hậu thiên linh bảo bỗng dừng động tác trên tay, bỏ bán thành phẩm còn chưa luyện chế xong qua bên cạnh.

Dưới chân xuất hiện một Truyền tống trận cự ly xa, ngay sau đó phân thân số ba lập tức được truyền tống tới trong cự thành ở tiền tuyến Nhân tộc.

Trong cự thành, phân thân số ba trực tiếp phá vỡ không gian, bay về hướng phòng tuyến lãnh thổ Yêu tộc.

Trong ánh mắt vốn coi thường tất cả của phân thân số ba bỗng xuất hiện một tia ý cười.

Sau khi vào đến lãnh thổ Yêu tộc, phân thân số ba trực tiếp hóa thân thành Kim Sí Đại Bàng.

Không hề che lấp khí tức, tản ra khắp bốn phía.

Tiếp đó cánh đại bàng giương ra, phá không gian bay về nơi bí cảnh xuất hiện Tiên thiên linh bảo.

Lúc này xung quanh Kim Sí Đại Bàng tản ra lực lượng Yêu tộc thuần khiết nhất.

Loại lực lượng Yêu tộc này là tượng trưng cho hoàng tộc thuần chính nhất trong Yêu tộc.

Tộc Kim Sí Đại Bàng không chỉ ở Mộc Nguyên Tiên giới, trong cả ba nghìn giới cũng thuộc về hoàng tộc của Yêu tộc.

Vương miện ngưng tụ thành từ Không Gian chi lực mang trên đầu Kim Sí Đại Bàng, tượng trưng cho sự cao quý của huyết thống.

Lúc này, bên ngoài bí cảnh toả ra khí tức Tiên thiên linh bảo, mấy Đại La đại chủng tộc đứng đầu đều đang lôi kéo lẫn nhau đối chiến.

Lúc thì Nhân tộc liên hợp Yêu tộc đánh tộc Mộc Nguyên.

Lúc thì Nhân tộc và Yêu tộc không đồng ý phân phối quyền lợi, lại bắt đầu liên hợp với tộc Cổ Thần tấn công mấy tộc khác.

Lúc này tình thế trên chiến trường là, Nhân tộc lại bị bắt liên hợp với Yêu tộc đối kháng tộc Mộc Nguyên và tộc Cổ Thần.

Chuẩn Thánh mấy đại chủng tộc đứng đầu đều đã lên chiến trường, bọn họ ăn ý nhìn chiến đấu phía dưới, đều không nhúng tay.

Nhưng vào lúc này, Chuẩn Thánh mấy chủng tộc đứng đầu đồng thời nhìn về phía một hướng.

Sau đó tất cả lại đều nhìn về phía Chuẩn Thánh Yêu tộc.

“Sao thấy con chim này lạ vậy ta?” Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần quan sát hồi lâu mới nói.

“Một con chim thì có gì đẹp, còn không phải là Kim Sí Đại Bàng có được huyết mạch hoàng tộc thôi sao, có thể là từ Tiên giới khác tới Yêu tộc các ngươi làm khách thôi.” Chuẩn Thánh Nhân tộc nói, nhìn qua Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng, ý bảo Chuẩn Thánh Yêu tộc hắn giải thích một chút.

“Hậu sinh tộc ta từ bên kia tới, mà ta lại không biết?” Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng càng thêm ngơ ngác.

“Đừng quan tâm nhiều như vậy, chắc là chim nhỏ tộc các ngươi tới vì Tiên thiên linh bảo rồi.”

“Nhưng một ngoại nhân như hắn, muốn lấy đi Tiên thiên linh bảo này, vậy phải xem bản lĩnh của hắn lớn được bao nhiêu.” Chuẩn Thánh tộc Mộc Nguyên ở bên cạnh cười khẩy nói.

“Chiến lực huyết mạch hoàng tộc của tộc Kim Sí Đại Bàng không thể coi thường được đâu. Nếu nói về đơn đả độc đấu, Đại La các tộc các ngươi bên dưới, hê hê.” Chuẩn Thánh Yêu tộc Kim Sí Đại Bàng nói.

“Phải không? Vậy ta lập tức liên hệ với Đại Trưởng Lão Ẩn Linh môn, xem thử hắn có ý tưởng gì với tộc Kim Sí Đại Bàng các ngươi.” Chuẩn Thánh Nhân tộc cười hì hì nói.

Vẻ mặt Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng ngớ ra, cuối cùng nhìn về hướng hậu sinh đang bay về hướng chiến trường bên này.

“Ta là Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng giới này, thân là trưởng bối, ta nhắc nhở ngươi một câu, tranh đoạt Tiên thiên linh bảo thì được thôi, nhưng sau khi ngươi nhìn thấy một Nhân tộc tên Từ Phàm xuất hiện, bất kể là Tiên thiên linh bảo đó có trong tay ngươi không, ngươi phải lập tức đào tẩu.”

“Tộc chúng ta tinh thông đại đạo Không Gian, ngươi đào tẩu từ trong tay hắn vẫn là không thành vấn đề.”

Lúc này, Từ Phàm đang sắm vai thành hoàng tộc Kim Sí Đại Bàng đột nhiên nhận được lời Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng, không khỏi trợn trắng mắt.

Tộc Kim Sí Đại Bàng ở trong ba nghìn giới dù gì cũng là tồn tại đứng đầu, sao lại dễ dàng chịu thua như vậy chứ.

“Tiền bối, dưới Chuẩn Thánh ta vô địch, một kẻ hèn Đại La Nhân tộc sao có thể ngay cả mặt còn chưa thấy đã bị dọa lui được.”

Một giọng nói kiệt ngạo khó thuần vang lên bên tai Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng.

“Dưới Chuẩn Thánh ta vô địch, khẩu khí lớn thật, đây là hậu sinh từ Yêu giới nào tới, tự tin không nhỏ đâu.” Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng cười ha ha nói.

Ngay lúc chư vị Đại La chiến đấu kịch liệt nhất, một pháp tướng Kim Sí Đại Bàng cao mấy vạn trượng xuất hiện trên bầu trời.

“Tiên thiên linh bảo, người có năng lực thì có được.”

“Chư vị ở đây, ta không nhằm vào ai cả, nhưng các ngươi đều là đồ bỏ! Không xứng có được Tiên thiên linh bảo này!”

Ngay sau đó lập tức vung cánh chém ra hai lưỡi đao không gian kéo dài vạn dặm, cả khu vực bị chia làm hai.

Tất cả Đại La các tộc Đang chiến đấu đều dừng chiến, dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn về phía pháp tướng Kim Sí Đại Bàng.

“Hậu sinh này, sao ngay cả chủng tộc mình cũng trào phúng luôn vậy?” Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng nhìn về phía hai Kim Sí Đại Bàng Đại La từ lúc bắt đầu liền gia nhập chiến đấu.

Chương 1149: Ta nghe theo lời tiền bối Chuẩn Thánh tộc ta

Một vị Đại La Nhân tộc đứng ra nói: “Kim Sí Đại Bàng từ Tiên giới khác tới đây như ngươi, là ai cho ngươi dũng khí tới nơi này giương oai thế?”

Đại La Nhân tộc và Đại La tộc Cổ Thần, tộc Mộc Nguyên liếc nhìn lẫn nhau.

Kết quả là, tất cả đều ra tay với con Kim Sí Đại Bàng kiêu ngạo kia.

Trong lúc nhất thời, tất cả các loại bản nguyên đại tiên thuật đều tỏa định vào Kim Sí Đại Bàng kiêu ngạo.

Đúng lúc này, trên bầu trời vang lên tiếng kêu chói tai đại bàng kim sắc.

“Nói các ngươi là đồ bỏ còn không tin, các ngươi đang làm gì, gãi ngứa cho ta à!”

Kim Sí Đại Bàng vẫy hai cánh, quạt ra vô số bão táp không gian, không gian khu vực này bắt đầu vỡ nát.

Bão táp không gian kia đập nát vô số đại bản nguyên tiên thuật tỏa định trên người hắn.

Cuối cùng, trong mắt chúng Đại La, trực tiếp vươn cánh vào trong bí cảnh.

Theo sau, mọi người cảm giác được một luồng khí tức Tiên thiên linh bảo rõ ràng truyền ra.

Một thanh tiên kiếm Tiên thiên linh bảo lấp loé không gian trưc tiếp vây quanh người Kim Sí Đại Bàng.

“Đồ bỏ đúng là đồ bỏ, ngay cả ngăn cản ta lấy Tiên thiên linh bảo cũng không làm được.”

Chúng Đại La sau khi nhìn thấy vẻ khinh thường trong mắt Kim Sí Đại Bàng, lập tức phẫn nộ.

Các loại công kích đại đạo rơi xuống trên người Kim Sí Đại Bàng giống như không cần tiền.

“Hậu sinh tộc Kim Sí Đại Bàng này của các ngươi, chiến lực mạnh, công phu gây chuyện càng mạnh.”

“Xem ra ta phải gọi Đại trưởng lão Ẩn Linh môn tới gặp hắn một lần.” Chuẩn Thánh Nhân tộc nói.

Lúc này, Kim Sí Đại Bàng kia đã thu Tiên thiên linh bảo tiên kiếm vào trong cơ thể, sau đó nhìn về phía Kim Sí Đại Bàng Chuẩn Thánh trên bầu trời.

“Trước khi ta tới giới này, nghe nói tộc Kim Sí Đại Bàng và tộc Cổ Thần có mâu thuẫn.”

“Hôm nay, người làm hậu bối như ta liền bộc lộ tài năng giúp tiền bối, nếu đã có mâu thuẫn, vậy phải giải quyết mâu thuẫn.” Kim Sí Đại Bàng kia nói xong, một luồng kiếm khí xông thẳng lên tận trời.

Ngay sau đó, không chờ Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng nói chuyện, từng cự nhận không gian chứa kiếm ý chém về phía Đại La tộc Cổ Thần.

Từng cự nhận không gian xen lẫn với khí tức hủy diệt cắn nuốt, thu hoạch một vị lại một vị Đại La tộc Cổ Thần.

“Lớn mật!” Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần đang trên bầu trời ăn dưa xem diễn lập tức giận dữ, đang chuẩn bị ra tay, muốn dạy dỗ con Kim Sí Đại Bàng này một phen.

Lúc này, Chuẩn Thánh tộc Kim Sí Đại Bàng ra tay cản lại Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần.

“Đây là chiến đấu của bọn tiểu bối, ngươi xen vào làm gì.”

Chuẩn Thánh Nhân tộc và tộc Mộc Nguyên bên cạnh vui sướng khi người gặp họa, phụ họa nói: “Đúng vậy, đây là chiến đấu của bọn tiểu bối, ngươi ra tay có phải có hơi không giảng võ đức không?”

Lúc này, Kim Sí Đại Bàng trong chiến trường đã lấy khí thế cách biệt chém giết năm Đại La tộc Cổ Thần.

Ngay lúc Chuẩn Thánh tộc Kim Sí Đại Bàng muốn ngăn cản, nói vậy là đủ rồi, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một pháp tướng Côn Bằng to lớn như sao trời, trực tiếp cắn nuốt tất cả Đại La tộc Cổ Thần trên toàn bộ chiến trường.

“Tiền bối, ta nghe nói tộc Mộc Nguyên có dòm ngó Yêu tộc, hôm nay giúp ngươi giải quyết luôn.”

Pháp tướng Côn Bằng lại phát động tiên thuật cắn nuốt bản nguyên lần nữa, muốn cắn nuốt toàn bộ Đại La tộc Mộc Nguyên.

“Làm càn!”

Chuẩn Thánh tộc Mộc Nguyên giận dữ, lúc đang chuẩn bị ra tay.

Chuẩn Thánh Nhân tộc, Yêu tộc, tộc Cổ Thần cùng ra tay ngăn cản Chuẩn Thánh tộc Mộc Nguyên lại.

“Vừa nãy không phải ngươi đã nói sao, chiến đấu giữa tiểu bối cứ mặc bọn họ đi thôi, sinh tử do mệnh.” Trong mắt Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần lập loè hàn quang nói.

Toàn bộ Đại La tộc Mộc Nguyên bị pháp tướng Côn Bằng cắn nuốt.

Lúc này, Đại La Nhân tộc giữa trận thấy tình thế không ổn muốn chạy trốn, nhưng phát hiện không gian này đã bị Kim Sí Đại Bàng phong tỏa chặt chẽ.

Những Đại La Nhân tộc tuyệt vọng, bởi vì bọn họ biết Chuẩn Thánh Nhân tộc không có khả năng ra tay.

“Tiền bối, còn Nhân tộc, ngươi cứ yên tâm giao cho ta.” Giọng nói ngạo nghễ của Kim Sí Đại Bàng kia vang lên.

Trên Cửu Thiên, Chuẩn Thánh ba tộc khác gắt gao nhìn chằm chặp Chuẩn Thánh Nhân tộc.

Muốn ra tay, không được đâu.

Ngươi không cho ta dễ chịu, ai mẹ nó cũng đừng muốn dễ chịu.

Lúc này, Chuẩn Thánh Yêu tộc Kim Sí Đại Bàng cảm thấy không đúng lắm.

Trận chiến này, tộc Cổ Thần và tộc Mộc Nguyên thiệt hại ít nhất một phần ba Đại La trong tộc, sau này không cần nghĩ, đầu mâu bọn họ nhất định sẽ đổi qua Yêu tộc.

Hiện giờ lại thêm Nhân tộc, toàn bộ Yêu tộc hình như có chút gánh không được.

Lúc này, Chuẩn Thánh Yêu tộc Kim Sí Đại Bàng cản cũng không được, không cản cũng không được, trong lúc nhất thời lâm vào cảnh giới lưỡng nan.

Ngay vào lúc pháp tướng Côn Bằng muốn phát động, một bóng người đột nhiên phá bỏ phong tỏa không gian của Kim Sí Đại Bàng, xuất hiện trong chiến trường.

Sắc mặt Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng bất chợt biến đổi, nếu hoàng tộc Kim Sí Đại Bàng xảy ra chuyện ở chỗ hắn, vậy xong đời rồi.

Nhưng lúc này Chuẩn Thánh Yêu tộc cũng không có cách nào, hắn biết, chỉ cần hắn lộ ra một chút dấu hiệu ra tay thôi, nhất định sẽ bị ba Chuẩn Thánh khác chặn lại.

Sau khi Kim Sí Đại Bàng nhìn thấy Từ Phàm, liền hỏi: “Ngươi là Nhân tộc Từ Phàm, Đại trưởng lão Ẩn Linh môn?”

Từ Phàm không đáp lời, chỉ dùng ánh mắt lạnh băng nhìn Kim Sí Đại Bàng, tỏ vẻ tùy thời sẽ ra tay.

“Vừa nãy lúc trước có nói, ngươi rất khó lường, nhìn thấy ngươi phải lập tức chạy.”

“Tuy rằng ta không tin, nhưng ta nghe lời Chuẩn Thánh tiền bối tộc ta, ta đi trước.”

Kim Sí Đại Bàng kéo ra một khe nứt không gian, chui vào trong đó biến mất.

“Chuẩn Thánh tiền bối, lần sau có duyên gặp lại.”

Trên bầu trời chỉ để lại âm thanh phóng túng của Kim Sí Đại Bàng kia.

Từ Phàm lạnh lùng nhìn lướt qua chiến trường, lại ngẩng đầu nhìn về phía mấy Chuẩn Thánh trên bầu trời.

Một Truyền Tống trận xuất hiện dưới chân hắn, sau đó linh quang chợt lóe, Từ Phàm biến mất không thấy.

Lúc này trong chiến trường chỉ còn dư lại Đại La Nhân tộc và Yêu tộc.

“Tiên thiên linh bảo bị đoạt đi rồi, lại đánh tiếp cũng không có ý nghĩa gì.”

“Giải tán đi, dù sao hôm nay cũng không đến uổng, thưởng thức được một vở kịch lớn.”

Tất cả Đại La Nhân tộc đều dùng ánh mắt vui sướng khi người gặp họa nhìn về phía Đại La Yêu tộc, bọn họ biết từ hôm nay trở đi, lúc sau sẽ xảy ra cảnh thế nào.

Trên Cửu Thiên, Chuẩn Thánh các tộc bắt đầu trầm mặc.

Trái lại, trên mặt Chuẩn Thánh Nhân tộc lại nhẹ nhàng nhất, bị gậy quấy phân kia chọc vào, cuối cùng lại là Nhân tộc thu lợi lớn nhất.

Về phần Tiên thiên linh bảo, cho dù bị rơi vào tay Yêu tộc cũng không quan hệ gì lớn đến đại cục.

“Bạch lão đầu, ta hoài nghi đây là bẫy ngươi làm ra.” Sắc mặt Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng âm trầm nhìn Chuẩn Thánh Nhân tộc.

“Bẫy ta gài á hả, ta có mặt mũi lớn như vậy, mời được hoàng tộc Kim Sí Đại Bàng các ngươi đến diễn một vở luôn à?” Hai tay Chuẩn Thánh Nhân tộc nhún vai nói, làm dáng ngươi đang nói cái rắm gì thế.

“Trước tiên đừng có ném nồi, nói xem phải làm thế nào đây, hai tộc bọn ta bị hậu bối Kim Sí Đại Bàng ngươi chém giết hết một phần ba

Đại La trong tộc, ngươi không cho ta một cách nói, việc này không cho qua được.” Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần nhìn Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng, nén giận nói.

“Sinh tử do mệnh, kỹ không bằng người, ta có biện pháp nào.”

“Nếu các ngươi không biết xấu hổ, hiện tại có thể đuổi theo hậu bối kia của ta, ngươi muốn chém hay muốn giết, tùy tiện.” Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng khinh thường nói.

Vừa rồi hắn đã nhận được tin tức từ hậu bối kia, hắn đã thông qua Truyền tống trận vượt giới Yêu tộc đi đến Tiên giới khác.

Dưới tình huống như vậy, sống chết của hậu bối này không liên quan đến hắn nữa.

Chương 1150: Xem kịch

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn tiên kiếm Tiên thiên linh bảo ẩn chứa không gian đại đạo vừa lấy được, không khỏi nở nụ cười.

“Không dễ dàng mà, lăn lộn ở Tiên giới nhiều năm như vậy, bây giờ mới kiếm chác được thanh tiên kiếm Tiên thiên linh bảo hoang dại này.”

“Bồ Đào, ngươi đánh giá thử xem, nếu muốn bán ra, Tiên thiên linh bảo này trị giá bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Từ Phàm điều khiển tiên kiếm bay tới bay lui bên người mình.

“Căn cứ vào uy năng của Tiên thiên linh bảo này suy đoán, ước chừng trị giá ba vạn tám ngàn tinh Huyền Hoàng chi khí, có thể trực tiếp bán cho Thiên Đỉnh thương hội hoặc Thiên Vận thương hội.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, Từ Phàm dường như đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, gọi Tiên thiên linh bảo tiên kiếm trở lại trong tay.

“Nếu ta dùng nó chém mở màn chắn giữa Tiên giới và tinh vực, vậy có phải có thể quang minh chính đại trốn thuế rồi không?” Từ Phàm nói, ánh mắt càng sáng hơn.

“Chủ nhân, căn cứ theo đánh giá của Bồ Đào, Đại La tinh thông đại đạo Không Gian cầm tiên kiếm này chém ra toàn lực, có thể phá bỏ màn chắn giữa Tiên giới và tinh vực.”

“Nhưng hiện giờ trong tông môn chỉ có chủ nhân có thực lực chém ra được một kiếm này.” Bồ Đào nói.

“Bồ Đào, e là ngươi còn chưa có số liệu Thần Phù sư đỉnh cấp nhất đâu nhỉ?” Từ Phàm đắc ý nói.

Theo sau, hắn cầm Tiên thiên linh bảo xuất hiện trên Cửu Thiên.

Sau đó chém ra một kiếm vào điểm yếu của không gian, thông đạo giữa Tiên giới và tinh vực bị chém mở ra.

Lúc này trên không xuất hiện một cự thủ cầm phù bút, lấy không gian làm giấy, bắt đầu vẽ tiên thiên linh văn.

Sau đó không bao lâu, một ngọc phù màu ngọc trong suốt xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Về sau có thần phù này rồi, chỉ cần đưa vào năng lượng vào trong đó là có thể đả thông thông đạo giữa Tiên giới và tinh vực.” Từ Phàm cười nói.

“Đã ghi vào trong cơ sở dữ liệu.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Ngay lúc Từ Phàm tính toán trở về thì đột nhiên cảm nhận được, ngoài mấy chục quang giáp có một đám Đại La thánh giả đang chiến đấu.

“Đi, chúng ta qua đó xem náo nhiệt.” Khóe miệng Từ Phàm khẽ nhếch lên.

Lúc này, hai Đại La Yêu tộc đang bị bốn Đại La tộc Cổ Thần vây công.

“Chúng ta không oán không thù, vì sao lại phục kích huynh đệ bọn ta ở đây?” Thánh giả Đại La Tượng tộc dẫn đầu phẫn nộ hỏi.

“Chuẩn Thánh bọn ta đã hạ lệnh, gặp được thánh giả Đại La riêng lẻ bên ngoài nhất định không được buông tha.” Trong mắt Đại La tộc Cổ Thần hiện lên vẻ thù hận.

Trong trận chiến tranh đoạt Tiên thiên linh bảo, Yêu tộc đã chém giết hơn một nửa Đại La thánh giả tộc Cổ Thần, món nợ máu này nhất định phải trả về.

Nơi xa, trên mặt Từ Phàm đang ẩn thân xem kịch lộ ra vẻ cực kỳ lòng.

Đúng, chính là như vậy, thứ hắn muốn chính là loại cảm giác này.

Ngay lúc này, một pháp tướng cự tượng xuất hiện trên Cửu Thiên, cuối cùng nhảy lên thật cao, một đôi chân voi đủ để chống trời đạp thật mạnh lên Cửu Thiên.

Theo sau, không gian rách nát, phong tỏa không gian quanh bốn người tộc Cổ Thần cũng theo đó biến mất.

Hai Đại La Yêu tộc đang muốn thừa cơ vượt không gian thoát khỏi nơi này.

Nhưng Từ Phàm ở nơi xa xem kịch sao có thể để vậy, kết quả là trong khe nứt không gian xuất hiện một cự thủ màu lục.

Búng một cái, bắn hai Đại La Yêu tộc bay trở về.

Bốn Đại La tộc Cổ Thần lại phong tỏa không gian xung quanh lần nữa.

Lúc này, nơi xa bỗng hiện ra một Đại La tộc Mộc Nguyên.

“Cảm tạ.” Đại La tộc Cổ Thần dẫn đầu nhìn thoáng qua Đại La tộc Mộc Nguyên nói.

“Không cần khách khí.” Đại La tộc Mộc Nguyên cười nói.

“Thấy huynh đệ lạ mặt, xưng hô thế nào.”

“Kêu ta Nhục Thân là được.” Đại La tộc Mộc Nguyên nói xong, biến mất không thấy.

Từ Phàm ở một bên xem kịch đã lấy ra phần ăn hóng hớt, chuẩn bị đứng bên lẳng lặng hoàn chỉnh thưởng thức xong vở kịch này.

Bốn Đại La tộc Cổ Thần đối chiến với hai Đại La Yêu tộc.

Bởi vì Đại La tộc Cổ Thần toàn lực nén giận xuất thủ, không lưu tình một chút nào.

Cho nên cả trận đấu xuất sắc dị thường, cuối cùng còn kinh động Chuẩn Thánh hai bên.

Lúc Từ Phàm vốn cho rằng chuyện này sẽ diễn biến thành Chuẩn Thánh đại chiến, nhưng không nghĩ tới cuối cùng Chuẩn Thánh Yêu tộc lại thỏa hiệp, thế mà dựng lên một lôi đài trên Cửu Thiên.

Đại La hai bên hai đấu hai, vừa phân cao thấp, cũng quyết sinh tử.

Từ Phàm nấp một bên xem kịch, xem bốn Đại La chém giết sinh tử, bắt đầu bình luận từng người.

“Tượng tộc không hổ là tồn tại từng sinh ra Chuẩn Thánh, vận dụng đại đạo Không Gian và chữ Chấn tinh diệu như thế.”

“Chỉ tiếc đây là đấu lôi đài, cuối cùng đánh lên vẫn là tộc Cổ Thần lợi thế hơn một ít.”

“Tộc Cổ Thần kia, tu luyện không tới nơi tới chốn à, vậy mà bị Đại La Tượng tộc đánh hai ba cái là ngoẻo rồi, ngươi cố gắng lên tí báo thù đi chứ.”

Theo lời bình của Từ Phàm, cả trận đấu lôi đài lấy tộc Cổ Thần một đổi hai kết thúc.

“Chuẩn Thánh Cổ Thần, bây giờ ngươi nguôi giận rồi chứ? Sau này đừng nhắm vào Yêu tộc ta nữa.” Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng nhìn Chuẩn Thánh tộc Cổ Thần nói.

“Nguôi giận? Còn sớm lắm.” Cổ Thần hừ lạnh một tiếng, mang theo thủ hạ Đại La rời đi.

Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng nhìn thi thể hai Đại La Yêu tộc ngã xuống, trong lòng không biết suy nghĩ cái gì.

Sau một tiếng thở dài nặng nề, Chuẩn Thánh Kim Sí Đại Bàng mang theo thi thể hai Đại La Yêu tộc biến mất không thấy.

“Đáng tiếc ghê, Chuẩn Thánh Yêu tộc sao mà nhát vậy, làm hắn luôn đi chứ.”

Từ Phàm không được nhìn thấy chiến đấu giữa Chuẩn Thánh, cảm thấy thất vọng cực kỳ.

Trong Ẩn Linh môn, Vương Huyền Tâm mặt đầy mỏi mệt đi ra từ trong Nguyên giới.

Trong ánh mắt đã không còn vẻ ngạo nghễ, khí phách lúc trước.

“Trong tông môn, người ngọa hổ tàng long quá nhiều.” Vương Huyền Tâm nói.

Ban đầu cắn cho rằng có thể nhẹ nhàng trở thành người có chiến lực đứng thứ hai giai đoạn Đại Thừa trong tông môn, nhưng khi khiêu chiến lên lại khiến hắn có hơi tuyệt vọng.

Càng khiêu chiến, lòng hắn càng thấy hoảng sợ.

Lúc hắn vốn cho rằng Tiêu Lạc Phàm đã là cực hạn, hắn lại gặp Trương Học Linh.

Bồ Đào đặc biệt nhờ Trương Học Linh đi Nguyên giới một chuyến, ghi chép chiến lực Đại Thừa kỳ của hắn vào, chính là vì để cho Vương Huyền Tâm khiêu chiến.

Số liệu phân thân Đại Thừa của Trương Học Linh không làm Bồ Đào thất vọng, khiến Vương Huyền Tâm khiêu chiến vô cùng tuyệt vọng.

“Sao Trương Học Linh lại khó đánh như vậy?” Vương Huyền Tâm có chút đau đầu nói.

Vương Huyền Tâm đi tới Tàng Kinh các, thấy được Trương Học Linh đang ngồi ở cửa đọc sách.

Vì thế Vương Huyền Tâm đi qua.

Hai người đồng tu ba trăm đạo pháp, giữa hai bên dường như có cảm ứng lẫn nhau, đồng thời nhìn về phía đối phương.

“Sư huynh, làm sao mới có thể đánh bại ngươi thời kỳ Đại Thừa vậy?” Vương Huyền Tâm không nhịn được mở miệng hỏi.

“Lại nói, ngươi khiêu chiến phân thân chiến lực số liệu Đại Thừa kỳ của ta vẫn là ta chiếm tiện nghi.”

“Làm sao để đánh bại ta, ngươi vào trong Tàng Kinh các xem một chút là hiểu.”

“Sau khi ngươi vào tông môn còn chưa từng đến Tàng Kinh các nhỉ? Lấy thiên phú của ngươi, tuy đánh không lại Đại trưởng lão cùng thời kỳ nhưng đánh ta thì dư dả.”

Trương Học Linh nói, mang theo Vương Huyền Tâm đi vào Tàng Kinh các.

Vương Huyền Tâm tiện tay lấy ra một ngọc giản ghi lại Hoả Cầu thuật xem, sau đó trên mặt lộ ra vẻ rung động.

Một cánh cửa thế giới mới từ từ mở ra với Vương Huyền Tâm.

“Trước kia là ta quá kiêu ngạo.”

Chương 1151: Thánh Nhân dị tộc

“Chủ nhân, Vương Huyền Tâm đã chiến thắng Trương Học Linh cuối cùng.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Hửm, tiểu tử ngốc kia đi Tàng Kinh các rồi á.”

“Được Trương Học Linh dẫn vào.” Bồ Đào trả lời.

Đúng lúc này, một Truyền Tống trận xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm, Vương Huyền Tâm bước ra.

“Vương Huyền Tâm, bái kiến sư phụ.” Vương Huyền Tâm cung kính nói.

“Tốt.”

Một bộ Tiên khí đỉnh cấp nhất hiện lên quanh người Vương Huyền Tâm.

“Nhận lấy đi, trở về tĩnh tâm ba ngày, ba ngày sau ta sẽ giảng đạo cho đệ tử đồng tu ba trăm đạo pháp các ngươi.” Từ Phàm lười biếng nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Vương Huyền Tâm nhận lấy Tiên khí, lui ra ngoài.

“Những ngày lười biếng luôn thật ngắn ngủi.”

Ba ngày sau, trong một đạo tràng gia tốc thời gian tại nguyên giới, ba người Trương Học Linh, Tiêu Lạc Phàm, Vương Huyền Tâm tụ lại cùng nhau.

Cuối cùng, trong đạo tràng xuất hiện bóng dáng Từ Phàm.

“Ba trăm đạo pháp bác đại tinh thâm, ta sẽ dùng trăm năm giúp các ngươi chải vuốt một chút con đường trước cảnh giới Kim Tiên.”

Sau đó, Từ Phàm bắt đầu giảng đạo cho ba người.

Vô số kinh văn đại đạo bay ra từ trong cơ thể Từ Phàm, bám vào trong đạo tràng nhỏ.

Một năm sau, Vương Huyền Tâm vừa ra khỏi Nguyên giới liền trực tiếp từ Đại Thừa kỳ tấn cấp tới Chân Tiên kỳ đỉnh phong.

“Trong tông môn không có việc gì, ngươi đi Tiên giới lịch luyện năm trăm năm lại về.” Từ Phàm nhìn Vương Huyền Tâm, cảm khái nói.

Dạy một đệ tử thiên phú đứng đầu đúng là thống khoái, bình thường Từ Phàm vừa giảng là Vương Huyền Tâm có thể suy một ra ba.

Trong vòng trăm năm ngắn ngủi, ba trăm đạo pháp thế mà vượt qua cả hai người khác.

Trước mắt đang thuộc chiến lực đứng đầu trong hàng đệ tử Chân Tiên kỳ ở tông môn.

“Tuân lệnh sư phụ.” Vương Huyền Tâm nói.

Chỉ là, trước khi hắn rời tông môn, còn có một nguyện vọng nho nhỏ chưa đạt thành.

Đó là đi không gian ảo cảnh khiêu chiến tại Nguyên giới, khiêu chiến sư phụ mình một chút.

Hắn muốn biết sư phụ mình ở Chân Tiên kỳ mạnh đến bao nhiêu.

Nghe đồn rằng, không có một đệ tử nào có thể chống đỡ quá một cái chớp mắt trong quá trình khiêu chiến Đại trưởng lão.

Trong không gian ảo cảnh khiêu chiến, vẻ mặt Vương Huyền Tâm khiếp sợ bước ra từ bên trong.

Sau đó lại quẹo ngược về hướng tiểu viện Từ Phàm.

“Sư phụ, ta muốn tu hành ba ngàn đại đạo pháp.” Vương Huyền Tâm quỳ xuống nói.

Nghe được lời này, vẻ mặt Từ Phàm bỗng trở nên kỳ lạ.

“Thiên phú ngươi cực cao, tu luyện ba trăm đạo pháp thật sự có hơi đại tài tiểu dụng, nhưng ba ngàn đạo pháp vi sư tu luyện, ngươi mà tu thì hoàn toàn không có con đường phía trước.”

“Đi Tiên giới lịch luyện trước, sau khi trở về, vi sư truyền cho ngươi một ngàn đạo pháp, đây cũng là cực hạn ngươi có khả năng đạt tới.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Tuy thôi diễn loại công pháp cấp bậc này rất phiền toái, nhưng ai bảo đồ đệ mình thu có thiên phú, muốn theo đuổi càng cao hơn, vậy sư phụ nhất định phải ra tay giúp một phen thôi.

“Đa tạ sư phụ.”

Sau khi Vương Huyền Tâm bái tạ xong liền rời đi.

Đang lúc Từ Phàm tính toán tiếp tục phơi nắng lười biếng thì đột nhiên có linh cảm chẳng lành.

Từ Phàm đang nửa híp mắt bất chợt mở mắt.

“Chuyện tìm tới mãi không dứt mà.” Từ Phàm có chút trứng đau nói.

“Bồ Đào, mau triệu hồi các đệ tử, chúng ta đi trong tinh vực chơi trốn tìm thôi.” Từ Phàm nhanh chóng phân phó.

Mà lúc này, trong một vùng tinh vực xa lạ, một Thánh Nhân dị tộc đang nhanh chóng bay về hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

“Người khác sợ đắc tội Tiên triều Đại Chu, ta lại không sợ. Giết một tên Kim Tiên là có thể lấy được một món Tiên thiên linh bảo, kẻ ngốc mới không làm.”

“Cùng lắm thì sau khi giết xong ta lại tránh ở vùng ngoại giới, xem Tiên triều Đại Chu ngươi tìm ta thế nào.” Thánh Nhân dị tộc vừa nói vừa tăng nhanh tốc độ.

Lúc này, trong Ẩn Linh môn, tất cả đệ tử bên ngoài đều lục tục làm Truyền Tống trận siêu xa trở về tông môn.

Về phần đệ tử ở ngoài Mộc Nguyên Tiên giới cũng thu được thông báo, nhanh chóng đi đến chỗ Truyền tống trận vượt giới Nhân tộc.

Số hiệu Tiên Ẩn chậm rãi dừng trên bình nguyên sau chủ phong.

“Phu quân, không phải ngươi nói trong vòng ngàn năm, Long tộc sẽ không ra tay với ngươi sao?” Trương Vi Vân quan tâm hỏi.

“Long tộc sẽ không ra tay, nhưng không đại biểu hắn sẽ không để Thánh Nhân khác ra tay.” Từ Phàm nói.

“Nếu không ta đi xin sư phụ ta, nhờ nàng tới đây một chuyến.” Trương Vi Vân nói.

“Không cần như thế, dù sao ở Mộc Nguyên Tiên giới cũng chán rồi, vi phu mang ngươi đi du lịch trong tinh vực, như vậy có thể khám phá phong cảnh ở các đại Tiên giới.”

“Yên tâm, ta là Trận Pháp Thần sư, vẫn có thể che giấu nhân quả của tông môn và bản thân được.”

“Chỉ cần chúng ta vào tinh vực, Thánh Nhân tới kiếm chuyện với chúng ta sẽ giống như ruồi bọ không đầu, hắn mệt chết cũng không tìm thấy chúng ta.” Từ Phàm cười an ủi nói.

“Ta nghe theo phu quân.”

Từ Nguyệt Tiên đang ở bên cạnh ăn cẩu lương bỗng bị Từ Phàm trừng mắt một cái, tỏ vẻ ngươi ở bên cạnh vướng víu quá.

Từ Nguyệt Tiên đau lòng rời đi, trong tiểu viện chỉ còn lại Từ Phàm và Trương Vi Vân.

Lúc bầu không khí giữa hai người dần nóng lên, giọng Bồ Đào lại vang lên.

“Chủ nhân, tất cả đệ tử tông môn đã trở về, có khởi hành đi tinh vực không?”

“Xuất phát thôi, trước đi lên Cửu Thiên.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Trên Cửu Thiên, một luồng kiếm quang kéo dài qua vạn dặm trực tiếp rạch mở hư không.

Một thông đạo thông đến tinh vực mở ra, Ẩn Linh môn cũng bay vào trong thông đạo.

Tinh vực, nơi cách Mộc Nguyên Tiên giới mấy chục quang giáp, Ẩn Linh đảo thình lình xuất hiện.

“Chủ nhân, trạm đầu tiên đi đâu.” Bồ Đào hỏi.

“Trước tiên đi Tiên triều Đại Chu, dọc đường ở Tiên giới đều dừng lại chút, coi như là du lịch.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Ẩn Linh môn treo tiên trận che chắn đại nhân quả, nhanh chóng xuyên qua trong tinh vực.

Ngay lúc sắp hoàn toàn rời khỏi phạm vi tinh vực của Mộc Nguyên Tiên giới, một Thánh Nhân dị tộc giáng lâm tới Mộc Nguyên Tiên giới.

Không bao lâu sau, tất cả sinh linh trên cả Mộc Nguyên Tiên giới đều cảm nhận được cái gì gọi là cơn giận của Thánh Nhân chân chính.

Chuẩn Thánh Nhân tộc ở Mộc Nguyên Tiên giới càm ràm trong lòng: “Nơi này không tìm thấy người thì người đi nơi khác tìm, không có việc gì thì phát cáu cái gì.”

Thánh Nhân kia dường như cảm nhận được ý nghĩ trong lòng Chuẩn Thánh Nhân tộc, kết quả là, hắn chuyển mắt nhìn về phía Chuẩn Thánh Nhân tộc.

“Thánh Nhân tiền bối, Ẩn Linh môn hẳn là lén lút ra khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, hiện tại ngươi đi trong tinh vực hẳn là có thể kiếm được.” Chuẩn Thánh Nhân tộc mở miệng nói.

Thánh Nhân dị tộc lạnh lùng liếc nhìn Chuẩn Thánh Nhân tộc, sau đó thuấn di đến trong tinh vực.

“Nhân quả đại đạo thế mà cũng không kiếm ra, Đại trưởng lão Ẩn Linh môn thật sự là nhiều thủ đoạn.”

Sau đó Thánh Nhân dị tộc lấy ra một bảo kính truyền tin.

Không bao lâu sau thì lập tức đuổi theo về hướng nào đó trong tinh vực.

Lúc này Vương Huyền Tâm đang chơi trò chơi đại đào sát trong không gian ảo cảnh Nguyên giới, trong lòng có chút buồn bực.

Hắn vất vả lắm mới phi thăng đến Tiên giới, vừa có cơ hội có thể ra tông môn ngắm nhìn phong cảnh Tiên giới, không nghĩ tới mới bước ra khỏi tông môn nửa bước đã bị kêu về.

Kết quả là, dựa theo đề xuất của Bồ Đào, hắn đi tới trong không gian ảo cảnh Nguyên giới, bắt đầu chơi trò chơi đại đào sát.

Sau khi hiểu được quy tắc, hắn lập tức trở nên không coi trọng.

“Trong giai đoạn Chân Tiên ở tông môn đã không ai có thể chiến thắng ta, trò chơi đại đào sát này, cuối cùng nhất định là ta lấy được hạng đầu.”

Lúc này, Vương Huyền Tâm thật muốn nói với đệ tử Chân Tiên đang chơi trò chơi đại đào sát một tiếng, ta không nhằm vào ai đâu…

Chương 1152: Hoạt động trò chơi cỡ lớn

Ngay lúc Vương Huyền Tâm đi tới nơi hội tụ ngẫu nhiên.

Một thanh chiến mâu lập loè lôi điện mang theo hơi thở hủy diệt vạn vật bắn cực nhanh về phía Vương Huyền Tâm.

“Trò bịp này, lúc ta ở hạ giới đã thấy quá nhiều.” Vương Huyền Tâm điểm vào chiến mâu.

Cuối cùng, chiến mâu kèm theo lôi điện nháy mắt nổ tung, dưới thao tác của Vương Huyền Tâm bắn ngược lại về nơi nào đó trong hư không.

Chỉ thấy một đệ tử Chân Tiên kỳ xuất hiện trên bầu trời, sau đó lập tức bị Vương Huyền Tâm một chưởng đánh thành bong bóng.

“Trò chơi đại đào sát, ở hạ giới không phải ta chưa từng chơi, nhưng vì ta quá mức vô địch trong đó, nên sau này ta không đi nữa.” Vương Huyền Tâm hờ hững nói.

Vương Huyền Tâm lấy ngón tay ngưng thành kiếm trực tiếp chém ra một ánh kiếm về nơi xa.

Một đệ tử nấp trong chỗ tối còn chưa ra tay đã bị đào thải.

“Ngươi cho rằng tránh ở chỗ tối thì ta không phát hiện được ngươi sao.” Vương Huyền Tâm khẽ cười.

Vương Huyền Tâm cứ như vậy, một đường bổ dưa cắt rau hướng về nơi hội tụ cuối cùng.

Lúc này trên diễn đàn tông môn xuất hiện một bài viết, nói là lại xuất hiện một nhân vật giống như Đại sư huynh.

Trong không gian trò chơi đại đào sát tung hoành vô địch, không người nào có thể ngăn cản.

Bài viết vừa xuất hiện, bên dưới lập tức có người trả lời.

“Nhớ trước đây, đại sư huynh ở trong trò chơi đại đào sát cũng ỷ vào thực lực của bản thân thắng được mấy người, nhưng sau đó thì sao (đầu chó).”

“Nhìn thấy bài viết này khiến ta hoài niệm ngày tháng phục kích Đại sư huynh lúc trước.”

“Không ai có thể kiêu ngạo như thế trong trò chơi đại đào sát, cho dù là tông môn Đại sư huynh cũng không được.”

Trong không gian trò chơi đại đào sát, không thể mở ra pháp bảo truyền tin tông môn.

Kết quả là, Vương Huyền Tâm cứ như vậy, một đường thông quan đi tới cuối cùng.

Mấy người lão Lục ẩn nấp rất kỹ cũng bị Vương Huyền Tâm diệt trừ từng người.

“Chúc mừng đạt được vị trí đứng đầu trò chơi đại đào sát tháng này, nhận được một bàn Toàn Long yến cấp Chân Long.” Một âm thanh máy móc vang lên.

“Lấy được vị trí đứng đầu, chính là đơn giản như thế.” Vương Huyền Tâm nhìn huy hiệu tượng trưng cho vị trí đứng đầu, không xem trọng nói.

Lúc này, video Vương Huyền Tâm qua ải trò chơi chiến đấu sinh tồn cũng được Bồ Đào đăng lên diễn đàn.

Lập tức kích nổ toàn bộ Ẩn Linh môn.

“Quá lợi hại, quá khí phách, hy vọng ngươi có thể cứ giữ vững thái độ như vậy.”

“Ta thích thái độ này, giữ vững.”

Phía dưới video phần lớn đều trả lời như vậy, Vương Huyền Tâm cũng thấy được, nhưng hắn không để bụng.

“Bồ Đào, suy diễn một chút, trận đại đào sát tiếp theo nếu tất cả mọi người ngăn chặn Vương Huyền Tâm, vậy cuối cùng hắn có thể giành được vị trí đầu không.” Từ Phàm cũng thấy được video kia.

“Tỷ lệ rất nhỏ, sau khi tiến hành ba, bốn lần đại đào sát nữa, nếu đệ tử tham gia trò chơi đại đào sát còn nhắm vào Vương Huyền Tâm, hắn một thân một mình không có cơ hội lấy được vị trí đầu.” Sau khi Bồ Đào suy diễn xong thì nói.

“Nếu đường đi nhàm chán, vậy cứ để các đệ tử chơi trò chơi nhiều tí đi.” Từ Phàm ngẩng đầu, xuyên thấu qua Hộ Tông Tiên trận Ẩn Linh môn nhìn ra bên ngoài tinh vực nói.

“Biến Nguyên giới thành không gian đủ kiểu đủ loại trò chơi, thiết lập phần thưởng phong phú một chút, để bọn họ mặc sức chơi.”

“Sau khi chơi thông, ta lại giảng đạo năm mươi năm.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi Vương Huyền Tâm tham gia trò chơi chiến đấu sinh tồn xong thì đến Tàng Kinh các.

“Ta giành được vị trí đứng đầu trận đấu trò chơi đại đào sát, tông môn khen thưởng cho ta một bàn Toàn Long yến, Trương sư huynh đi uống với ta đi.” Vương Huyền Tâm nhìn Trương Học Linh, mời mọc.

“Không cần, ngươi cứ giữ lại cho mình ăn đi.”

“Sau khi ngươi ăn xong, lại đi tham gia trò chơi đại đào sát, bên kia sẽ có bất ngờ chờ ngươi đấy.” Trương Học Linh ngẩng đầu nhìn Vương Huyền Tâm cười nói.

“Ta biết ngươi có ý gì, lần sau ở trong trò chơi đại đào sát bọn họ sẽ nhằm vào ta.”

“Trừ sư phụ, ta dám nói câu vô địch cùng cảnh giới, ai nhằm vào ta, sẽ đánh cho bọn họ tuyệt vọng.” Vương Huyền Tâm khí phách nói.

Nghe câu nói này, Trương Học Linh buông xuống ngọc giản phân tích về quan hệ giữa điện từ và đạo Không Gian trong tay.

Chính thức nhìn về phía Vương Huyền Tâm.

“Sư đệ, thái độ ngươi không tệ, về sau phải giữ vững.”

“Đạo tâm không hủy, đạo thẳng tiến không lùi.”

“Yên tâm, trước mặt thực lực tuyệt đối, bất cứ thứ gì đều sẽ lu mờ.” Vương Huyền Tâm nói, vung tay lên, hơn một trăm ngọc giản hiện lên giữa không trung.

“Sư huynh, nghe nói ngươi thích các loại thần thông hiếm lạ cổ quái, đây là thần thông tiên pháp tương đối thú vị ta chinh chiến đoạt được ở các thế giới Trung Thiên, tặng cho sư huynh giải buồn.”

Nhìn đủ loại ngọc giản với phong cách khác nhau, Trương Học Linh lập tức nổi lên hứng thú.

Ngay sau đó gỡ xuống một cái từ giữa không trung, xem nó.

“Được, thứ này không tệ, ta nhận lấy vậy.” Trương Học Linh càng xem đồ vật trong ngọc giản càng mê mẩn.

“Trương sư huynh thích là tốt rồi.”

Vương Huyền Tâm nói xong rồi đến nhà ăn, kêu thêm mấy người cấp cao ở Ẩn Linh môn hạ giới lúc trước, cùng nhau hưởng thụ một bàn Toàn Long yến.

Lúc mọi người ở đây ăn cơm, trong diễn đàn tông môn cũng mở ra thông báo hoạt động cỡ lớn.

“Vào ba ngày sau, tông môn sẽ triển khai hoạt động lấy chủ đề là trò chơi, đến lúc đó trong không gian ảo cảnh Nguyên giới sẽ có đủ loại thế giới trò chơi, chỉ cần tham gia là sẽ có phần thưởng phong phú.”

Theo sau, một vài đệ tử tông môn nhìn thấy thông báo về những trò chơi, tức khắc đều hưng phấn lên.

“Thế mà còn có Hậu thiên linh bảo!”

“Vị trí đứng đầu vậy mà còn có thể nhận được Huyền Hoàng chi khí!”

“Phần thưởng trà Đại đạo của Đại trưởng lão cũng thực không tệ!”

“Con rối cấp Kim Tiên, các loại trang phục Tiên khí đỉnh cấp, thậm chí còn có tăng quyền hạn tông môn, đáng tiếc thứ này chỉ có đại lão mới đạt được.”

Vương Huyền Tâm nhìn phần thưởng trong trò chơi đại đào sát.

Liên tục đạt được hạng nhất ba lần, có thể nhận được một món Hậu thiên linh bảo.

Liên tục đạt được hạng nhất năm lần, có thể được Đại trưởng lão tông môn đơn độc chỉ điểm một trăm năm.

Nhìn thấy phần thưởng Đại trưởng lão tông môn đơn độc chỉ điểm một trăm năm, trong mắt Vương Huyền Tâm tản mát ra ánh sáng khát vọng.

“Ta nếu có thể đạt được hạng nhất năm lần, sư phụ hẳn là sẽ truyền một ngàn đạo pháp cho ta nhỉ.” Vương Huyền Tâm thầm nghĩ.

Người nhìn chằm chặp phần thưởng không chỉ có một mình Vương Huyền Tâm, tất cả mấy đệ tử tấn cấp đến Kim Tiên trong tông môn cũng đều nghĩ đến sau khi Đại trưởng lão đơn độc chỉ điểm mình một trăm năm sẽ thế nào.

“Chuẩn bị chiến đấu đi, lần này phần thưởng của tông môn quá mức phong phú, chỉ cần có thể lấy được chút chỗ tốt, có thể tiết kiệm công sức rất lớn đối với tu luyện sau này.” Vương Huyền Tâm nhìn mấy đệ tử mới vừa tấn cấp đến Chuẩn Tiên nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm đang nói chuyện phiếm với huynh đệ tốt Vương Vũ Luân của mình.

“Từ đại ca, hay là ta nhờ muội phu ta nói với Long tộc một tiếng.” Vương Vũ Luân có chút lo lắng nói.

“Không cần, thỉnh thoảng đi dạo trong tinh vực cũng rất tốt.”

“Cập bến ở ven Tiên giới một khoảng thời gian, đi thể nghiệm đặc sắc trên các đại Tiên giới, chẳng phải sướng lắm sao.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Từ đại ca nói thế làm ta cũng muốn đi cùng ngươi.” Vương Vũ Luân có chút hâm mộ nói.

“Hửm? Nhiếp Chính Vương Tiên triều Đại Chu như ngươi còn không phải muốn đi đâu thì đi hả?”

“Từ đại ca, ngươi không biết đấy thôi, hiện tại ta có hơi hối hận khi đến Tiên triều Đại Chu rồi.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân đau khổ nói.

Chương 1153: Cự pháo Ngũ Hành Mẫn Diệt

“Hiện tại, bởi vì ta ở Tiên triều Đại Chu, không chỉ gặp được những thê tử ở kiếp trước của ta mà còn gặp được những kẻ thù kiếp trước.”

“Người này khủng bố hơn người kia, nền tảng là từ Chuẩn Thánh cất bước.” Vương Vũ Luân thở dài thật sâu nói.

Hắn có tài đức gì, để lấy cảnh giới Kim Tiên thừa nhận những chuyện này chứ.

“Kẻ thù? Những thê tử của ngươi không giải quyết kẻ thù cho ngươi hả?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Gút mắt trong đó có hơi sâu, phần lớn những kẻ thù đó đều là vì yêu sinh hận.”

“Căn cứ vào ký ức khôi phục lại khi chân ngã dần trở về, các nàng đều là người đáng thương, tuy nói có thù oán, nhưng đều không thể giết.”

“Từ đại ca, hiện tại ta đang chờ lúc ngươi có thể trấn áp tất cả, ra mặt vì ta đây.” Vương Vũ Luân nói.

“Huynh đệ, ngươi lại chờ một chút, chịu uất ức thêm một khoảng thời gian nữa vậy.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

“Dựa theo lộ tuyến Bồ Đào quy hoạch, tới chỗ ngươi cần ba trăm năm nữa, ngươi ở Tiên triều Đại Chu chờ ta là được.”

“Được, ta chờ Từ đại ca tới đây.”

Từ Phàm ngắt trò chuyện, không khỏi cảm khái, lão bà nhiều cũng không phải là chuyện tốt.

Lúc này hoạt động trò chơi tại Ẩn Linh môn đã bắt đầu, khắp nơi trong Nguyên giới đều là tiểu thế giới trò chơi.

Muốn chơi trò nào, trực tiếp vào tiểu thế giới tương ứng với trò chơi đó là được.

Trong những tiểu thế giới trò chơi này, nổi nhất phải nhắc đến trò chơi chiến đấu sinh tồn, ai bảo phần thưởng của trò chơi này là phong phú nhất.

Lúc này, trò chơi chiến đấu sinh tồn lần thứ nhất bắt đầu, gần như cả một nửa đệ tử trong toàn bộ tông môn cũng đều tham gia vào đó.

Vì thế Bồ Đào mở rộng thế giới ảo cảnh đến cỡ một tiên vực thuộc lãnh thổ Nhân tộc.

Hơn nữa vì thể hiện tính công bằng của trò chơi, cảnh giới của mọi người đều bị ngừng ở Chân Tiên kỳ, các hạng thuộc tính hoàn toàn nhất trí.

Vương Huyền Tâm vừa vào trò chơi đại đào sát đã nhanh chóng thích ứng với cơ thể này của mình.

“Kém hơn quá nhiều so với bản thể của ta, dùng cơ thể này, chiến lực của ta nhiều nhất chỉ có thể phát huy hơn bảy phần mười, nhưng vẫn đủ dùng.” Vương Huyền Tâm nói, bắt đầu quan sát hoàn cảnh xung quanh.

Bởi vì lúc này có đề cập tới việc được Đại trưởng lão đơn độc chỉ điểm một trăm năm, cho nên Vương Huyền Tâm bắt đầu trở nên cẩn thận hơn.

Đúng lúc này, một đệ tử thoải mái hào phóng từ nơi xa đi về phía Vương Huyền Tâm.

“Trương sư huynh, không phải ngươi không chơi trò chơi sao?” Vương Huyền Tâm nghi hoặc hỏi.

“Vốn không muốn chơi, nhưng thấy phần thưởng trong đó có Đại trưởng lão đơn độc chỉ điểm một trăm năm, vì thế ta tới đây thử vận khí thử xem.” Trương Học Linh cười nói.

“Có hứng thú hợp tác một phen không, sau khi loại bỏ toàn bộ đệ tử trong trò chơi đại đào sát, còn lại hai người chúng ta lại quyết đấu đỉnh phong, như vậy thế nào?”

“Không cần, Trương sư huynh, ta cảm thấy một mình ta là có thể đánh qua ải, nếu không hiện tại ngươi thử một lần xem.” Vương Huyền Tâm vươn tay về phía Trương Học Linh nói.

“Tiểu tử, ôi, tuổi trẻ.” Trương Học Linh nói xong, cơ thể hóa thành một nắm cát vụn.

Vương Huyền Tâm thấy một màn như vậy, ánh mắt hơi rụt lại, vừa rồi hắn không nhìn ra đây một cơ thể giả.

Lúc này, ở ngoài ngàn dặm, Trương Học Linh ngồi xếp bằng trong một hầm ngầm chậm rãi mở mắt.

“Xem ra còn phải tốn chút thời gian đi tìm Lạc Phàm sư muội.”

Ngay sau đó, trong tay Trương Học Linh xuất hiện một chiếc mai rùa, trong mai rùa có sáu đồng tiền thượng cổ.

Lúc này, Vương Huyền Tâm vẫn trước sau như một đi về mục tiêu là khu vực hội tụ.

Ven đường đột nhiên xuất hiện các loại yêu thú tập kích và các loại tai hoạ diễn biến, tất cả đều bị Vương Huyền Tâm nhẹ nhàng tránh đi.

Những yêu thú trốn không xong thì trực tiếp bị giết chết.

Ngay lúc này, khu vực cách Vương Huyền Tâm ngoài ngàn dặm đột nhiên dâng lên một cột sáng.

Trong trò chơi chiến đấu sinh tồn, chỉ cần chạm vào được cột sáng là có thể lấy được một món tiên khí phù hợp với đại đạo của bản thân, nhưng trong một cột sáng chỉ có ba món, tới trước thì được.

Vương Huyền Tâm đổi hướng, bay về phía cột sáng kia.

Mà ở bên ngoài cột sáng, có một đội ngũ lâm thời sớm đã mai phục tốt.

“Xung quanh đây nhất định đừng có sư huynh tông môn chiến lực trước một vạn, nếu không bốn thân thể nhỏ của chúng ta, phỏng chừng phải đoàn diệt đấy.” Đội trưởng tiểu đội lâm thời đang nấp trong tối nói.

“Nấp kỹ, đừng nói chuyện, nếu cảm thấy thực lực không địch lại thì chúng ta không cần hiện thân.”

“Mục đích của tiểu đội chúng ta lần này là phần thưởng nỗ lực toàn thành viên. Ta tính rồi, chỉ cần có thể lấy được phần thưởng nỗ lực mười lần liên tục là có thể đổi một món tiên khí.” Một đệ tử khác của tiểu đội lâm thời nói.

Đúng lúc này, Vương Huyền Tâm hờ hững bay trên bầu trời về hướng cột sáng lớn.

Những đệ tử nấp trong âm thầm vừa thấy là Vương Huyền Tâm, lập tức ngưng thở, các đội viên nhắc nhở lẫn nhau đừng để lộ khí tức.

Vương Huyền Tâm đến trước cột sáng lớn, nhẹ nhàng ấn vào vùng tiếp xúc của cột sáng lớn.

Chỉ thấy một Tiên khí Ngũ Linh châu xuất hiện trong tay Vương Huyền Tâm, hắn sở tu ba trăm đạo pháp, gần như một nửa trong đó có liên quan đến ngũ hành đại đạo, cho nên Ngũ Linh châu xuất hiện có thể tăng cường uy lực của tiên thuật đại bản nguyên tiên pháp thần thông ngũ hành.

Vương Huyền Tâm thu lại Ngũ Linh châu, ngay lúc sắp rời khỏi.

Một đệ tử trên người tản ra kiếm ý vô tận xuất hiện ngay trước mặt Vương Huyền Tâm.

“Hạng Vân.” Vương Huyền Tâm có ấn tượng đại khái với đám đệ tử đứng đầu Ẩn Linh môn.

“Vương Huyền Tâm, hiện tại ngươi chính là danh nhân đấy.” Hạng Vân cười nói.

Hai người đối diện lẫn nhau, giữa sân lập tức tản ra một bầu không khí vi diệu.

Trong không trung bỗng xuất hiện một cự thủ ẩn chứa đạo Ngũ Hành hủy diệt chụp về phía Hạng Vân.

Chỉ thấy dưới sự tỏa định của cự thủ, Hạng Vân nhẹ nhàng lấy kiếm ý phá vỡ, vọt tới bên cạnh cột sáng.

“Trò chơi vừa mới bắt đầu, sư đệ đừng nóng nảy như vậy chứ.” Hạng Vân nói, đặt tay vào vùng tiếp xúc của cột sáng, một bộ kiếm trận Tiên khí xuất hiện trong tay Hạng Vân.

Bộ kiếm trận kia hóa thành Ngũ Hành Thủ Hộ kiếm trận, mang theo Hạng Vân dần biến mất ở chân trời.

Vương Huyền Tâm nhìn theo hướng Hạng Vân biến mất, trong ánh mắt có chút chờ mong.

“Hạng Vân sư huynh còn mạnh hơn lúc ta khiêu chiến với hắn cùng cảnh giới, chờ mong sau này gặp mặt.” Vương Huyền Tâm nói xong, bay về khu vực hắn đã dự đoán tốt.

Sau khi hai người đều rời đi, thành viên tiểu đội lâm thời kia mới dám đi ra.

“Làm sao mà sư huynh đệ tới người này biến thái hơn người kia thế, thật sự là không cho chúng ta chút cơ hội nào mà.”

“Miếng đất này phong thuỷ không tốt, các huynh đệ, đi, chúng ta đổi chỗ.” Tiểu đội trưởng lâm thời nói.

Đúng lúc này, trên bầu trời rơi xuống một bóng đen.

Một đám mây nấm vạn mét khổng lồ dâng lên, tiểu đội lâm thời đoàn diệt.

Chỉ thấy ở nơi ngoài mấy trăm dặm, Thiên Vạn Binh dùng tay vuốt ve một khẩu cự pháo Ngũ Hành Mẫn Diệt, có chút hưng phấn nói: “Vừa bắt đầu đã để ta mò được thứ này, phen này ta nhất định lấy hạng nhất rồi.”

“Chỉ tiếc vừa rồi Hạng Vân và Vương Huyền Tâm kia không đánh nhau, nếu không đợt này ta kiếm lớn.”

“Nhi tử, chúng ta đi, tới điểm nã pháo thứ hai, ta có dự cảm, Đại sư huynh sẽ ở nơi đó.”

“Đã lâu chưa chơi lại trò này, chơi pháo mà tay còn hơi cứng, nhất định phải lấy Đại sư huynh luyện tập, tìm lại cảm giác năm đó.” Dáng vẻ Thiên Vạn Binh y như là tuổi trẻ trở lại.

“Không phải ngươi nói là lấy Vương Huyền Tâm làm mục tiêu đầu tiên của chúng ta sao?” Con rối bên cạnh Thiên Vạn Binh hỏi.

“Luyện tập là luyện tập, mục tiêu là mục tiêu, cả hai không quấy nhiễu lẫn nhau.”

Chương 1154: Vòng phục kích yêu thú Kim Tiên

Thế giới trò chơi đại đào sát, một đám mây nấm cao vạn mét dâng lên.

Từ trong sương khói mây nấm vọt ra một kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn cao mấy trăm trượng.

Chỉ thấy Hùng Lực truy đuổi về một hướng.

“Thiên Vạn Binh, hôm nay ngươi chết chắc rồi!”

“Cho dù ta không lấy được thứ hạng, ngươi cũng đừng muốn dễ chịu.” Hùng Lực mắt đầy sát ý nói.

Kim thân Ngũ Hành Hỗn Độn toàn lực đánh ra trước một quyền, trực tiếp nghiền nát không gian, đánh tới trong hư không.

Theo sau, khe nứt không gian giống như một sợi dây dẫn lửa bị châm lửa, lan về phía nơi ẩn thân vỡ nát của Thiên Vạn Binh.

Lúc này, toàn bộ không gian xung quanh đều đã bị Hùng Lực phong tỏa.

“Không tốt, Đại sư huynh nổi giận, nhanh trốn thôi.” Thiên Vạn Binh thu lại cự pháo Ngũ Hành Mẫn Diệt, mang theo con rối nhi tử tháo chạy về nơi xa.

Nhưng khe nứt không gian lan về phía hắn đã tới không gian hắn đang ở.

Trong phút chốc, tất cả lực đạo trong một quyền của Hùng Lực được phóng ra trong khu vực này.

Không gian này bỗng tựa như thuỷ tinh, bị một quyền kia chấn vỡ.

Nhưng trong nháy mắt khi không gian bị chấn vỡ, con rối nhi tử lại dùng toàn lực loại bỏ phong tỏa không gian, đưa Thiên Vạn Binh ra ngoài.

“Cha, ngươi phải thay ta yên ổn sống sót!”

“Nhi tử!”

Thiên Vạn Binh đau đớn hét lớn.

“Đều là cơ thể giả, không cần diễn thâm tình như vậy đâu.” Trước khi thân thể vỡ nát, con rối nhi tử trợn trắng mắt với Thiên Vạn Binh.

Thiên Vạn Binh nhìn thấy con rối nhi tử mình bị loại, tranh thủ chạy trốn về nơi xa.

“Ngươi cho rằng ngươi có thể chạy trốn sao!”

Hùng Lực từ trên trời giáng xuống, nắm đấm giáng xuống chỗ Thiên Vạn Binh như núi lớn.

“Ầm!”

Một quyền kia trực tiếp chấn ra một cái hố to có đường kính trăm trượng.

Hùng Lực đứng dậy, huỷ bỏ pháp tướng kim thân, lắc tay.

“Thật sự cho rằng ta không có biện pháp làm gì được ngươi à?” Hùng Lực điềm tĩnh nói.

Tiếng nói còn chưa dứt, một phát đạn pháo giống như vượt qua không gian oanh tạc đến chỗ Hùng Lực.

Lại một đám mây nấm khổng lồ dâng lên.

Ngoài vạn dặm, Thiên Vạn Binh nhìn hình ảnh con rối tra xét gửi lại đây.

“Không chết, xem ra sau khi Đại sư huynh tấn cấp đến Kim Tiên, tăng thêm được không ít bản lĩnh.”

“Được rồi, cảm giác khi trước đã trở lại, hiện tại ta đi gặp người tên Vương Huyền Tâm thử xem nào.”

“Nghe nói thiên phú của người này trừ Đại trưởng lão ra thì có thể xếp hạng nhất, bây giờ ta đi gặp thử, xem hạng nhất này hắn có xứng hay không.” Thiên Vạn Binh nói.

Mà tại một nơi khác trong trò chơi đại đào sát, Trương Học Linh và Tiêu Lạc Phàm đã gặp nhau.

“Sư muội, ta tính một quẻ, nếu hai người chúng ta liên thủ, mỗi người lấy hạng nhất ba lần, có được Hậu thiên linh bảo hẳn là không thành vấn đề, tiền đề là chúng ta cần phải trụ lại, chờ cuối cùng vào vòng chung kết rồi lại ra tay.”

“Những kẻ địch lớn nhất của chúng ta hiện tại, người đầu tiên là tiểu sư đệ vừa vào tông môn, cùng mạch với chúng ta, người thứ hai là Đại sư huynh Hùng Lực.” Trương Học Linh phân tích.

“Ta cảm thấy còn có vài vị sư huynh khác cũng có thể tạo thành uy hiếp với chúng ta, bây giờ chúng ta có nên liên thủ xử lý bọn họ trước không?” Tiêu Lạc Phàm hỏi.

“Không cần cố ý tìm kiếm, bọn họ sẽ tự có những người khác đến đối phó.” Trương Học Linh mỉm cười.

Đúng lúc này, một âm thanh sang sảng vang lên từ chỗ cách bọn họ không xa.

“Học Linh sư huynh, Lạc Phàm sư muội, chẳng biết có thể để hai vợ chồng bọn ta lĩnh giáo ba trăm đạo pháp của các ngươi không?”

Vừa dứt lời, khu vực chỗ bọn họ đã lập tức bị rừng cự mộc che trời vây quanh.

Theo sau, trên không trung đánh xuống mấy đạo thần lôi, trực tiếp làm cho mảnh rừng cự mộc che trời hình thành một màn chắn lôi đình thiên nhiên nhất.

Lý Lôi Hổ cầm một thanh cự đao lập loè lôi quang, Lâm Mặc Uyển đi theo phía sau Lý Lôi Hổ, trong tay cầm một nhánh cây xanh biếc.

“Thì ra là hai vợ chồng các ngươi, thỉnh giáo thì miễn đi, ở bên ngoài không dám nói, ở thế giới này đều là Chân Tiên, hai vợ chồng các ngươi còn hơi chút kém một chút.”

Hai người Trương Học Linh và Tiêu Lạc Phàm nhìn nhau, phía sau đồng thời xuất hiện ba trăm đạo bàn.

Rừng cự mộc che trời và màn chắn lôi đình bắt đầu nghịch chuyển, trong không trung xuất hiện hắc động như vực sâu, tản ra lực cắn nuốt không thể ngăn cản.

“Mặc Uyển, ngươi khống trận, ta chủ công.”

Lý Lôi Hổ tản ra lôi đình vạn trượng, hướng về giữa Trương Học Linh và Tiêu Lạc Phàm.

Lúc này, ở bên ngoài chiến trường, một toà tháp cao khổng lồ từ sáu người hợp lực đang được xây dựng lên.

“Các sư huynh đệ, hiện tại chính là cơ hội rạng danh cho mạch Tiên Kiến Lưu chúng ta, trận đấu lần này, chỉ cần có thể vào thứ hạng trước một ngàn, về sau trong tông môn còn ai dám khinh thường chúng ta.”

Dưới sự cổ vũ của một đệ tử Tiên Kiến Lưu tại Ẩn Linh môn, trên tòa tháp cao xuất hiện một đoàn sáng màu đen tượng trưng cho hủy diệt.

Sau đó năng lượng bắt đầu từ từ hội tụ, không gian xung quanh đoàn sáng đen bắt đầu trở nên không ổn định.

Cuối cùng giống như tới điểm giới hạn, bắn về phía cự mộc che kín đầy trời.

Một chiếc gương đột nhiên xuất hiện trước ánh sáng đen kia.

Cuối cùng không gian gấp trực tiếp mở ra khe nứt không gian trên toà tháp cao.

Ánh sáng chiếu xuống từ bên trên.

“Các ngươi cách gần quá, lần sau nhớ cách xa hơn chút đấy.”

Các đệ tử lòng mang mơ ước chấn hưng mạch Tiên Kiến Lưu cứ như vậy bị đoàn diệt.

Đại chiến trong rừng cự mộc ở nơi xa còn đang tiếp tục, giống như lôi đình lập loè trong ở tuyệt cảnh.

Đệ tử ở nơi xa cảm nhận được khí tức từ trận chiến bên này, sôi nổi tránh đi.

“Xem ra là Lý sư huynh và Tiêu sư muội danh tiếng đang thịnh gần đây đánh lên rồi.” Đệ tử nơi xa phân biệt ra hai khí tức trong trận chiến kia, sau khi chỉ nhìn thoáng qua lập tức rời đi.

“Không được rồi, trong lần đại đào sát này vậy mà nhiều đại lão đến thế, nhất định phải tìm một chỗ cẩu thật kỹ.”

Ngay vào lúc này, đột nhiên xuất hiện một vòng sáng cỡ siêu lớn vây lại toàn bộ khu vực trong phạm vi trăm vạn.

Một tiếng rồng ngâm xông thẳng về phía chân trời.

Một Chân Long Kim Tiên dài mấy vạn trượng hiện lên trên bầu trời, bắt đầu phát động công kích không khác biệt với tất cả đệ tử trong vòng sáng.

Trong rừng cự mộc, bốn người đang chiến đấu liếc nhìn lẫn nhau, sau đó ngừng chiến, bắt đầu chạy về phía ngoài vòng sáng.

“Ngày sau có duyên tái chiến.” Lý Lôi Hổ mang theo Lâm Mặc Uyển trực tiếp chìm vào trong đại địa.

Mà Tiêu Lạc Phàm trực tiếp dùng toàn bộ sức lực rạch ra một khe nứt không gian.

“Sư huynh, chúng ta đi thôi.” Tiêu Lạc Phàm nói.

Trương Học Linh gật đầu đi theo Tiêu Lạc Phàm vào trong khe nứt không gian.

Về phần những đệ tử dùng toàn lực cũng không thể rạch không gian trốn thoát, tất cả những người không thoát được đều bị diệt trong long tức của Chân Long Kim Tiên.

Vòng sáng này xuất hiện ngẫu nhiên trong tiên vực, Vương Huyền Tâm cũng bất hạnh trúng thưởng, vòng sáng xuất hiện, Vương Huyền Tâm ở ngay giữa trung tâm vòng sáng.

Hơn nữa yêu thú Kim Tiên vừa ra đã lập tức phong ấn không gian xung quanh.

Một con ếch thôn thiên rơi thẳng xuống từ trên bầu trời nơi cách Vương Huyền Tâm không đến mười dặm.

Sau khi ếch thôn thiên nhìn thấy Vương Huyền Tâm, trực tiếp mở ra miệng rộng bắt đầu hút vào điên cuồng.

Lực hút vô tận kéo lấy Vương Huyền Tâm, muốn đưa hắn vào trong miệng lớn sâu thẳm của ếch thôn thiên.

Vương Huyền Tâm mắt lạnh nhìn con ếch thôn thiên kia, sau đó huyễn hóa ra pháp tướng kim thân ngàn trượng, cầm trong tay một chiếc Khai Thiên cự phủ ngưng tụ từ Ngũ Hành Tiên Linh chi khí, hung hăng chém về phía ếch thôn thiên.

Chương 1155: Trò chuyện

“Xem, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, đây hẳn là đệ tử có thể đánh nhất của tông môn chúng ta sau này.” Từ Phàm cười, chỉ vào Vương Huyền Tâm trong màn sáng nói với Trương Vi Vân.

“Ta đã nhìn ra, đệ tử khác khi gặp phải yêu thú Kim Tiên đều nghĩ chạy trốn thế nào, hắn là người duy nhất muốn chính diện đối kháng.” Trương Vi Vân nằm trong lòng Từ Phàm, xem phát sóng trực tiếp trong màn sáng nói.

Lúc này, Vương Huyền Tâm trong màn sáng lại chém ra một rìu Khai Thiên, trực tiếp kết thúc lực cắn nuốt khủng bố này, thuận tiện lại đánh vỡ phong tỏa của ếch thôn thiên.

Sau đó, Vương Huyền Tâm không chút do dự phá vỡ không gian, thoát khỏi nơi này.

“Phu quân, ngươi nói xem, đồ đệ này của có thể giết được yêu thú Kim Tiên kỳ này không?” Trương Vi Vân đột nhiên tò mò hỏi.

Lúc nàng ở Vạn Thanh đảo có từng nghe qua truyền thuyết lúc sư phụ ở Chân Tiên chém giết kẻ địch Kim Tiên.

“Nhược điểm miễn cưỡng có thể, nhưng căn nguyên phải chịu chút tổn thương, nếu không cẩn thận còn có khả năng bị yêu thú Kim Tiên kỳ phản sát.” Từ Phàm nói.

Lúc Từ Phàm ở Chân Tiên thật ra có thể chém giết yêu thú Kim Tiên, nhưng lúc có kẻ địch Kim Tiên, Ẩn Linh môn đã có con rối Kim Tiên, cho nên chân thân hắn vẫn luôn không có cơ hội ra tay.

“Cho nên hiện tại hắn chạy trốn là lựa chọn sáng suốt.” Từ Phàm cười nói.

Sau đó, một màn mang tính hài kịch xuất hiện trong màn sáng, bởi vì cường độ không gian trong thế giới trò chơi đại đào sát Bồ Đào thiết lập theo hướng mạnh mẽ.

Cho nên những người phá vỡ không gian rời đi chỉ có thể truyền tống ngẫu nhiên.

Kết quả là, Vương Huyền Tâm nhảy từ vòng phục kích yêu thú Kim Tiên này tới vòng tiếp theo.

Sau khi Vương Huyền Tâm vừa nhìn thấy Bàn Sơn Cự Viên tản ra khí tức Kim Tiên, đã bị đập một gậy vào đầu.

Nếu không phải tiên thuật hộ thể của hắn không yếu, có lẽ đã trực tiếp bị loại.

Sau khi xuất hiện ở một nơi tương đối an toàn lần nữa, Vương Huyền Tâm bắt đầu nghiêm túc tự hỏi một vấn đề.

Hay là Bồ Đào không hài lòng lễ vật hắn tặng? Hay là mình thật sự xui xẻo?

Từ Phàm thấy một màn như vậy cũng bật cười.

“Bồ Đào, có phải ngươi nhằm vào Huyền Tâm không đó?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Không có, có thể chỉ là Vương Huyền Tâm tương đối xui xẻo thôi.” Bồ Đào trả lời.

Đúng lúc này, trong màn sáng, khu vực Vương Huyền Tâm đứng dâng lên một đám mây nấm khổng lồ.

Vương Huyền Tâm có chút chật vật che tiên thuật phòng ngự vọt ra từ trong mây nấm sương khói.

Hắn nghiến răng nghiến lợi nhìn về hướng nào đó ở nơi xa.

“Đừng để ta bắt được ngươi.”

“Quả nhiên là xui xẻo.” Từ Phàm bụm mặt nói.

Lúc này, bản đồ trò chơi đại đào sát bắt đầu từ từ co lại.

Đám người lão Lục cẩu trên rìa bản đồ, không thể không đứng dậy di chuyển về khu trung tâm.

Sự kiện đại ngẫu nhiên đợt thứ nhất trong thế giới trò chơi đại đào sát bắt đầu buông xuống.

Vô số kim quang toát ra từ trong trò chơi đại đào sát.

Dưới mỗi kim quang đều có một hộp màu vàng, giống như hộp mù, sau khi mở ra không biết là tốt hay xấu.

Thiên Vạn Binh đến một chỗ dưới kim quang, đầu tiên là tĩnh tâm ngưng thần, sau đó từ từ mở ra hộp màu vàng.

Chỉ thấy một viên linh pháo đạn phá toái không gian lẳng lặng nằm bên trong hộp màu vàng.

“Ta cảm thấy ngay cả ông trời cũng đang giúp ta.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói, sau đó hắn liền nghĩ tới phần thưởng trong tông môn khi lấy được hạng nhất trò chơi đại đào sát ba lần.

“Nhi tử, ngươi chờ đó, Hậu thiên linh bảo của ngươi có hy vọng rồi.” Thiên Vạn Binh xoa tay nói.

Ở một nơi khác, sau khi Hùng Lực tiêu diệt một đội đệ tử mai phục hắn, cũng từ từ đi đến phía trước kim quang.

Mở hộp ra, phát hiện bên trong là một viên thần đan khôi phục toàn trạng thái, trong thế giới trò chơi đại đào sát, bất kể là bị thương nặng bao nhiêu, cho dù là chỉ còn một cái miệng, sau khi uống viên đan dược này vào là có thể khôi phục lại.

“Vững vàng chút, ta phải tìm người hợp tác, trước tiên đá tên tiểu tử thối Thiên Vạn Binh này ra, nếu không phía sau sẽ hỏng đại sự.” Hùng Lực nhìn thần đan khôi phục toàn trạng thái trong tay, nói.

Ở nơi cách Hùng Lực ngoài mấy trăm vạn dặm, vợ chồng Lý Lôi Hổ cũng lấy được một hộp kim quang.

Sau khi mở ra thì toát ra một luồng khói yêu, cuối cùng một con cua Kim Tiên khổng lồ xuất hiện.

“Chạy.”

Hai vợ chồng phối hợp cực kỳ chặt chẽ, một dây đằng lập loè ánh sáng màu tím đánh vào nơi không gian yếu trong hư không, ngay sau đó, Lý Lôi Hổ lại bổ thêm một đao, phá vỡ không gian, vợ chồng hai người đào tẩu.

Mà lúc này, Vương Huyền Tâm nhìn chiếc hộp trang bị cấp áo lợi trên mặt đất, trầm tư thật lâu rồi quyết định, sau khi ra khỏi đây sẽ xin sư phụ làm chủ cho hắn.

“Bồ Đào, ngươi thật sự không nhằm vào Huyền Tâm hả?” Từ Phàm lại hỏi một lần.

“Chủ nhân, Bồ Đào không thể nói dối ngươi.” Bồ Đào nói.

“Được rồi, Huyền Tâm quả thật là xui xẻo.” Từ Phàm hơi thôi diễn rồi nói.

Lúc đệ tử toàn tông môn còn đang đắm chìm trong thế giới trò chơi, cả Ẩn Linh đảo lại bị một đôi mắt thật lớn theo dõi.

Chỉ thấy một con cự thú tinh vực giống như thằn lằn từ từ đến gần Ẩn Linh đảo.

“Chủ nhân, Ẩn Linh đảo bị một con cự thú tinh vực cấp Đại La theo dõi.” Bồ Đào đột ngột thông báo khẩn cấp.

“Không khoa học nha, ta bọc bên ngoài tông môn nhiều tầng tiên trận ẩn thân che chắn như thế, Thánh Nhân kia cũng không phát hiện được, vì sao lại bị cự thú cấp Đại La phát hiện.”

“Cự thú này là chủng loại gì, Bồ Đào, trong cơ sở dữ liệu của ngươi có ghi lại không?” Từ Phàm đứng dậy hỏi.

“Không có, nhưng Bồ Đào suy đoán, hẳn là có thứ gì đó trong Ẩn Linh môn hấp dẫn sự chú ý của con cự thú tinh vực này.” Bồ Đào nói.

“Vậy ngươi kiểm tra xem là thứ gì, nếu không có tác dụng gì cho tông môn, ta liền giết thứ này vậy.” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

Một con cự thú tinh vực cấp Đại La mà thôi, diệt nó chỉ là chuyện giơ tay nhấc chân.

Sau đó trong Ẩn Linh môn loé lên đủ loại khí tức, thử hấp dẫn sự chú ý của cự thú tinh vực kia.

Nhưng hiệu quả không quá lớn, cự thú tinh vực giống như thằn lằn cứ lặng lẽ như vậy đi theo phía sau Ẩn Linh môn, không biết mưu tính muốn làm gì.

Ngay sau khi Ẩn Linh đảo xuyên qua không gian, cự thú tinh vực lại theo tới lần nữa.

Chỉ thấy trong tinh vực xuất hiện một bàn tay như sao trời, trực tiếp đánh ra một bức tường lớn.

Ẩn Linh môn lại xuyên qua không gian lần nữa, lúc này đây, con cự thú tinh vực kia không theo kịp.

“Vẫn không thể giết cự thú tinh vực này được, nếu không dễ dàng bị Thánh Nhân dị tộc kia đuổi theo.” Từ Phàm nói.

Lúc này, bảo kính truyền tin của Từ Phàm đột nhiên vang lên.

Chỉ thấy một yêu cầu trò chuyện loé lên trong bảo kính.

“Ai vậy?” Từ Phàm nói, thông qua yêu cầu trò chuyện.

“Nhân tộc Từ Phàm, nói cho ta hiện tại ngươi ở nơi nào, sau khi ta tìm được ngươi, ngươi còn có thể giữ toàn thây, ta sẽ bỏ qua người của tông môn ngươi.”

Một giọng âm lãnh từ trong bảo kính truyền tin truyền ra.

“Sau khi ta nói cho ngươi ta ở nơi nào, ngươi có thể không giết ta sao?” Vẻ mặt Từ Phàm có chút cổ quái hỏi.

“Không thể.”

“Vậy sau này ngươi đừng như vậy nữa, ta sợ ta sẽ vi phạm ta nguyên tắc, suy cho cùng, cười nhạo kẻ ngốc là một loại hành động kém văn hoá.” Từ Phàm nói xong lập tức ngắt trò chuyện.

“Thánh Nhân dị tộc này giống như có bệnh ấy, vừa bắt đầu đã hỏi ta ở chỗ nào.”

“Hắn cho rằng ta không thể nhìn ra chút trò bịp này của hắn sao, muốn xuyên qua nhân quả tỏa định vị trí của ta trong lúc trò chuyện.”

Chương 1156: Tám phần mười

“Phu quân, nếu Thánh Nhân dị tộc đuổi kịp thì làm sao bây giờ?” Trương Vi Vân có hơi lo lắng hỏi.

“Nấp đi, đổi nơi tiếp tục chạy.” Từ Phàm cười.

Trước đây khi hắn luyện chế Tiên thiên linh bảo đã suy sét đến chuyện sau này sẽ chọc phải nhân vật trên cấp Thánh Nhân.

Đã sớm quyết định tọa độ trên đường Ẩn Linh môn chạy, chỉ cần Thánh Nhân dị tộc kia đuổi tới, có bản lĩnh phát hiện được Ẩn Linh đảo, Từ Phàm liền có dũng khí chạy.

“Yên tâm đi, trong cả Tam Thiên giới này, người có thể bắt được vi phu không được mấy người đâu.” Từ Phàm mỉm cười.

Lấy trình độ trên trận pháp và đại đạo Nhân Quả của hắn, nếu không phải Thánh Nhân tinh thông đạo này thì căn bản tìm không được hắn.

Lúc hai người nói chuyện phiếm, trong thế giới trò chơi đại đào sát, Vương Huyền Tâm đã gặp đợt chặn đánh đầu tiên.

Ngay vào lúc này, bảo kính truyền tin của Từ Phàm lại vang lên lần nữa.

Sau khi Từ Phàm nhìn thoáng qua thì trực tiếp ngắt máy, vẫn là yêu cầu trò chuyện Thánh Nhân dị tộc kia gửi tới.

“Giống như có bệnh ý.”

Từ Phàm và Trương Vi Vân thông qua màn sáng xem Vương Huyền Tâm đại phát thần uy.

Lúc này, trong thế giới trò chơi đại đào sát, Vương Huyền Tâm đang bị một tiểu đội sáu người vây công.

Sáu người trực tiếp hợp thành một chiến trận cơ diệu, vậy mà có thể đánh có đi có về với Vương Huyền Tâm.

Mấy con Chân Long ngưng tụ thành từ thần hỏa vây bên ngoài chiến trận tiểu đội sáu người ngưng tụ, uy áp xoay tròn.

Mà Vương Huyền Tâm thì lại đứng một bên, cảm thấy hứng thú nhìn chiến trận do sáu người này tạo thành.

“Là ai cho ngươi dũng khí, chỉ có sáu người mà dám tới chặn đánh ta.” Vương Huyền Tâm từ tốn nói.

Lúc này sáu người chỉ trả về cho Vương Huyền Tâm sáu cái liếc mắt, cuối cùng tìm cơ hội lập tức đột phá vòng vây Chân Long từ thần hỏa ngưng tụ.

Cùng nhau phá ra một khe nứt không gian, thoát ra ngoài.

Tiểu đội sáu người biến mất, Vương Huyền Tâm lẳng lặng nhìn theo hướng bọn họ biến mất, sắc mặt có chút nghiêm trọng.

Chiến trận sáu người tạo thành vừa nãy quá mức tinh diệu, uy năng phát ra vượt xa sáu người hợp lại.

“Lần sau không cho các ngươi cơ hội.”

Lúc Vương Huyền Tâm còn đang trầm tư, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong hư không chợt hiện.

Chỉ thấy kiếm quang trên hư không tụ lực đã lâu kia vậy mà xém chút nữa làm tổn hại tới bản thể Vương Huyền Tâm.

Một Thiên Uyên cự nhận ngưng tụ từ ngũ hành linh khí xuất hiện trên không, chém ra một trảm về phía không gian trùng điệp kiếm quang chém ra.

Không gian nơi cự nhận lướt qua đều vỡ vụn.

Một nam tử mặc áo bào đen bị ép ra, cuối cùng trực tiếp bị cự nhận chém thành hai, hóa thành mảnh vỡ hư ảnh, bị loại.

“Theo cách ăn mặc vừa rồi thì hẳn là Ảnh Thứ, nếu không phải cảm nhận được trong không gian có dị dạng, sợ rằng thật sự để hắn đắc đạo rồi.”

Nhưng ngay lúc này, cảm giác suy yếu đột ngột hiện lên trong lòng Vương Huyền Tâm.

“Độc Tiên hồn bản nguyên, cái quái gì thế!” Vương Huyền Tâm cảm giác được tiên hồn có chút suy yếu, nói.

Cuối cùng cảm giác suy yếu kia càng thêm nghiêm trọng, lúc này Vương Huyền Tâm cảm giác chỉ có thể phát huy ra sáu phần mười thực lực của bản thân, đồng thời loại cảm giác suy yếu này vẫn còn đang tăng lên.

Từ Phàm thấy cảnh này, đột nhiên nghĩ tới trong tông môn còn có một đệ tử đi trên con đường Độc đạo.

“Đủ loại thủ đoạn quả nhiên là khó lòng phòng bị, cũng không biết Vương Huyền Tâm còn có thể giành được hạng nhất không.” Trương Vi Vân nói.

“Nữ chủ nhân, căn cứ theo suy đoán của Bồ Đào, trong ván này, Vương Huyền Tâm có xác suất tám phần mười có thể giành được hạng nhất.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy mà có xác suất tám phần mười luôn sao, ta muốn xem thử, xem hắn cuối cùng làm sao trở thành hạng nhất.” Trương Vi Vân hứng thú.

Vào lúc toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn đều đang chơi trò chơi.

Đột nhiên một thần niệm hiện lên, phong tỏa lại toàn bộ tinh vực mấy trăm quang giáp xung quanh.

“Chủ nhân, Ẩn Linh đảo đang nằm trong phạm vi phong tỏa của Thánh Nhân dị tộc, hiện tại chưa bị phát hiện, có khởi động tọa độ thoát đi hay không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Trước đừng vội, Thánh Nhân dị tộc này vẫn rất thông minh, đoán được chúng ta sẽ đi về hướng Tiên triều Đại Chu.” Từ Phàm tán dương nói.

Lúc này, một ánh mắt Thánh Nhân quét ngang qua khu vực chỗ Từ Phàm, nhưng không phát hiện được gì.

Nhưng vị Thánh Nhân này dường như không cam tâm, khu vực này trước sau bị quét qua hơn mười lượt, thậm chí không gian tinh vực trong khu vực này cũng đều xém chút bị đập nát.

Nhưng tất cả những điều này đều không làm gì được Ẩn Linh môn nấp trong nơi sâu không gian.

Cuối cùng Thánh Nhân dị tộc dường như xác định nơi này không có sự tồn tại của Ẩn Linh đảo, lại bắt đầu chuyển hướng, tiến hành phong tỏa khu vực khác.

Ẩn Linh đảo từ đầu đến cuối chưa từng giảm tốc đọ, vẫn là dựa theo phương hướng lúc đầu tiến lên.

“Tiểu tử, ngươi lại tìm mười vạn năm nữa cũng không tìm được Ẩn Linh đảo đâu.” Từ Phàm mỉm cười.

Ngay lúc này, trong vùng tinh vực này xuất hiện một nắm đấm lớn đến mấy quang giáp.

Trực tiếp mang tính bao trùm chấn vỡ hoàn toàn cả khu vực này, Ẩn Linh đảo trốn ở chỗ sâu không gian cũng run rẩy một cái.

“Cuồng nộ bất lực~”

Từ Phàm và Trương Vi Vân tiếp tục xem phát sóng trực tiếp đại đào sát.

Ba ngày sau, trò chơi đại đào sát đã tiến hành ba tháng, phạm vi có thể hoạt động hiện tại thu nhỏ lại lần nữa, khu vực có thể hoạt động xung quanh chỉ còn lại trong chu vi mười vạn dặm, tục xưng vòng chung kết.

Lúc này, đệ tử còn sống sót trong trò chơi đại đào sát cũng chỉ có hơn một vạn người.

Mỗi người đều là tinh anh, không phải có thể đánh thì là có thể trốn, nếu không thì là thủ đoạn nhiều.

Trương Học Linh và Tiêu Lạc Phàm vẫn như thường ngày, nấp ở một chỗ xem náo nhiệt.

“Sư huynh, sao ta cứ cảm thấy hai người chúng ta sắp bị phát hiện rồi ấy.” Tiêu Lạc Phàm nói.

“Không cần cảm thấy, chúng ta đã là bị phát hiện, chỉ là người phát hiện chúng ta không dám ra tay mà thôi.” Trương Học Linh hờ hững nhìn về một hướng nào đó nói.

Lúc này, trong một trận pháp bí ẩn, Thiên Vạn Binh và con rối nhi tử của hắn đang vận hành thử Ngũ Hành Mẫn Diệt cự pháo.

“Muốn xử lý hết mấy tên biến thái trong tông môn, nhất định trước tiên phải cẩu vững.”

“Chưa đến thời cơ ra tay, phải nhịn.”

“Chúng ta có thể lấy được hạng nhất hay không, phải xem một pháo cuối cùng này rồi.” Thiên Vạn Binh nói với con rối nhi tử của hắn.

“Lão cha, ta cảm thấy tông môn ngươi ở quá mức biến thái, căn cứ vào trong tư liệu Bồ Đào đại nhân truyền cho ta, Tiên giới còn chưa có tông môn nào giống chúng ta.” con rối nhi tử nói.

“Đúng thế, cũng không xem tông môn này là do ai lãnh đạo.” Thiên Vạn Binh mỉm cười.

Lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến dao động chiến đấu cực kì kịch liệt.

Thiên Vạn Binh vừa cảm nhận được khí tức này, lập tức kích động.

“Đại sư huynh và Vương Huyền Tâm đánh nhau rồi.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói.

“Vậy muốn một mẻ hốt gọn luôn không?”

“Còn sớm, với tính cách cuồng ngạo của tên Vương Huyền Tâm kia, đại quyết chiến cuối cùng, nhất định sẽ một đối nhiều.”

“Ta từng nghiên cứu qua tư liệu về Ẩn Linh môn hạ giới, tiểu tử kia thiên phú cao, tính cách kiêu ngạo, trước mắt mà nói sẽ không dùng thủ đoạn gì.”

“Thậm chí người nhằm vào hắn càng là nhiều, sức mạnh địch muôn người sẽ càng tăng lên.”

“Sức mạnh này vừa ra, trong mắt đệ tử Ẩn Linh môn khác chẳng phải thành…”

Thiên Vạn Binh còn chưa nói xong, cả khu vực chỗ hắn đứng đã trực tiếp bị toả định.

Chương 1157: Muốn mạnh lên sao?

Đại nghiệp hồng đồ của Thiên Vạn Binh còn chưa kịp triển khai đã bị loại bỏ.

Hùng Lực và Vương Huyền Tâm ở nơi xa tiếp tục chiến đấu, đệ tử ở xung quanh quan chiến thấy vậy tê dại cả đầu.

Đây thật sự là hai Chân Tiên đang chiến đấu sao?

Tiêu Lạc Phàm nhìn chiến trường phía xa, vẻ mặt phức tạp, trong lòng không biết đang suy nghĩ gì.

Trái lại, Trương Học Linh ở một bên bắt đầu bình luận về hai người này.

“Đây chính là ưu thế của luyện thể, chỉ cần cơ thể đủ mạnh, có thể lực địch ba ngàn đạo, một lực phá vạn pháp, cũng không phải nói đùa.”

“Nhưng vị Vương sư đệ này của chúng ta lợi hại hơn, hắn đã tu luyện ba trăm đạo pháp tới đỉnh phong, mỗi loại đại đạo, mỗi một loại tiên thuật đều dùng cực kì thuận tay, như thiên chùy bách luyện.”

“Trận chiến này đánh tới cuối cùng, Đại sư huynh chúng ta nhất định sẽ bị Vương sư đệ tìm được sơ hở.” Trương Học Linh tỏ vẻ sóng sau xô sóng trước trên bờ cát.

“Hùng Lực Đại sư huynh chết rồi, chúng ta có phải nên ra tay rồi không?” Tiêu Lạc Phàm hỏi.

“Không thấy thời cơ, sau khi hai người kia đánh xong, chính là trận quyết chiến cuối cùng, cũng chính là tiểu sư đệ của chúng ta một đối nhiều.”

“Sau khi trận chiến này đánh xong chúng ta lại ra tay.” Trương Học Linh nói.

“Như vậy có phải có chút thắng không anh hùng không?”

“Không cần Hậu thiên linh bảo nữa à? Hiếm khi chơi trò chơi mà tông môn lại khen thưởng hậu hĩnh như vậy.” Trương Học Linh nói.

“Được rồi, Hậu thiên linh bảo quan trọng.” Tiêu Lạc Phàm tính toán lại tiểu kim khố của mình, nói.

Nàng vào tông môn muộn, lại không có thủ đoạn khác để kiếm tiên ngọc.

Đại chiến vẫn còn tiếp tục, mà Hùng Lực thì bắt đầu có vẻ lực bất tòng tâm.

Cuối cùng bị Vương Huyền Tâm tìm được cơ hội, một tiên thuật bản nguyên đột phá vòng bảo hộ kim thân của Hùng Lực, đánh tan bản thể.

Hùng Lực bị loại, đông đảo đệ tử quan chiến vừa rồi bắt đầu rục rịch ngóc đầu dậy.

“Vương sư đệ, không ngại chúng ta nhiều người như vậy đánh một mình ngươi chứ?” Hạng Vân xuất hiện giữa không trung nhìn Vương Huyền Tâm nói.

Sau lưng Hạng Vân xuất hiện hơn một trăm đệ tử.

“Không ngại, đây không phải truyền thống của Ẩn Linh môn à?”

“Trong mắt ta, một đối một hay một đối nhiều, kết quả đều như nhau.” Vương Huyền Tâm làm một động tác mời.

“Vậy ta không khách khí nữa.”

Trong nháy mắt, một luồng khí thế khổng lồ phát ra từ trên người hơn trăm người.

Ngay lúc đại chiến đang hết sức căng thẳng, khu vực trong phạm vi mười vạn dặm lập tức bị hồng quang chiếu rọi.

Một Chân Long Kim Tiên xuất hiện bên trong vòng chung kết, bắt đầu không kiêng nể công kích các đệ tử.

“Mẹ kiếp, vì sao lại tại trong trận chung kết lại phát động cái thứ này vậy?” Lão Lục nấp xung quanh, có chết cũng không ra mặt phun tào nói.

“Đệ tử trong vòng chung kết vượt quá chỉ tiêu, sau khi loại đến mức đạt yêu cầu, Chân Long Kim Tiên sẽ tự động biến mất.” Giọng Bồ Đào vang lên trong thế giới trò chơi đại đào sát.

Trong phạm vi chu vi mười vạn dặm này vậy mà ẩn giấu hơn chín ngàn lão Lục có thể cẩu được, một người còn nấp sâu hơn một người.

Cho nên trước đại quyết chiến, Bồ Đào quyết định trước tiên lọc sạch một đợt, đây cũng là quy tắc của đại đào sát, trước kia chỉ là ít triển khai thôi.

Lúc này, sau khi đám lão Lục nhìn thấy Chân Long Kim Tiên xuất hiện, tất cả đều hiện hình.

Hạng Vân thấy được cảnh này, nói với Vương Huyền Tâm: “Trước đừng đánh, chờ sau khi Chân Long Kim Tiên loại xong rồi lại nói.”

“Ta tán thành.” Vương Huyền Tâm nói xong lập tức ẩn vào trong không gian.

Chỉ là, Vương Huyền Tâm nhìn đám lão Lục bận chạy đôn chạy đáo trong phạm vi mười vạn dặm, trong ánh mắt xuất hiện một tia kinh ngạc.

Lúc vòng chung kết thành hình hắn có thăm dò một phen, phát hiện có hơn ba ngàn người nấp trong chỗ tối.

Vương Huyền Tâm cảm thấy, dựa theo phát hiện của hắn, toàn bộ vòng chung kết hẳn chỉ có năm ngàn người mà thôi.

“Quả nhiên là có thể nấp.” Vương Huyền Tâm không khỏi cảm khái nói.

Lúc này, theo đám lão Lục không đạt tiêu chuẩn bị loại càng ngày càng nhiều, cuối cùng toàn bộ vòng chung kết chỉ còn lại ba ngàn đệ tử.

Chúng đệ tử nhìn bóng dáng Chân Long Kim Tiên trên bầu trời, hơn hai ngàn đệ tử xoay người, lại bắt đầu nấp đi.

Lúc này, giọng Vương Huyền Tâm lại vang lên trong khu vực này.

Hạng Vân xuất hiện lần nữa, vẫn là mang theo đám người vừa rồi kia.

“Sư huynh, bắt đầu đi.”

Sau lưng Vương Huyền Tâm xuất hiện một Pháp Tướng Kim Thân cầm trong tay Khai Thiên Cự Phủ.

Trong nhất thời, khí thế trên người Vương Huyền Tâm đạt đến cực hạn.

Đánh xuống một búa về phía đám người Hạng Vân.

Trương Học Linh ở phía xa quan chiến nhìn thấy một búa này của Vương Huyền Tâm, bỗng hơi tê dại cả đầu.

Người cũng có cảm giác như thế còn có Tiêu Lạc Phàm bên cạnh.

“Một búa này đánh xuống, đại đạo Thôn Phệ của ta cũng không chịu được.” Tiêu Lạc Phàm lẩm bẩm nói.

Lúc này, Trương Học Linh đứng dậy, nói với Tiêu Lạc Phàm bên cạnh: “Kế hoạch có biến, bây giờ chúng ta phải ra tay gấp, nếu không về sau sẽ không có cơ hội nữa.”

Tiêu Lạc Phàm yên lặng đứng dậy đuổi theo.

Vương Huyền Tâm một người đối chiến hơn một trăm đệ tử, không dám kéo lớn, trực tiếp dùng công thay thủ, giống như một con mãnh hổ xông vào bầy cừu.

Pháp tướng kim thân sau lưng bổ ra một búa tiếp một búa, quả thực là ép đối diện tới không cách nào đánh trả được.

Nhưng đúng lúc này, một cây đại thụ cao tận trời xuất hiện, giống như một cái cây chống đỡ cả thế giới.

Đỡ lại được một búa toàn lực của Vương Huyền Tâm.

Sau đó, từ trong cây vang lên từng tia lôi đình, Lý Lôi Hổ cầm trong tay Lôi Đình chi nhận, hóa thành một đạo thiểm điện vọt về phía pháp tướng kim thân.

Tia chớp kia giống như vượt qua không gian, trực tiếp bỏ qua phòng hộ pháp tướng kim thân của Vương Huyền Tâm, chui vào trong đó.

Cự nhận tạo thành từ lôi đình hung hăng chém tới bản thể Vương Huyền Tâm.

Nhưng ngay lúc cự nhận sắp chém vào bản thể Vương Huyền Tâm.

Lý Lôi Hổ lại bị một cự quyền đánh bay ra, thân thể trực tiếp vỡ vụn giữa không trung, bị loại.

“Ngươi thế mà lại là cường giả luyện thể!!” Đây là câu nói cuối cùng trước khi Lý Lôi Hổ bị đào thải.

“Lúc ta ở hạ giới, cho dù là đối mặt Đại Thừa chí cao cũng chưa từng dùng tới phương pháp luyện thể.”

“Có thể thấy được chư vị sư huynh chiến lực cao cường.” Vương Huyền Tâm tán thưởng nói.

“Nhận không nổi lời khen ngợi như thế của Vương sư đệ, so với ngươi, chúng ta còn cần cố gắng hơn.”

Đám người tiếp tục vây công Vương Huyền Tâm.

“Phu quân, ta cảm thấy sau này đồ đệ này của ngươi nhất định có thể trở thành cường giả như sư phụ ta.” Trương Vi Vân nhìn màn sáng nói.

“Có cơ hội.” Từ Phàm gật đầu.

Trong lòng hắn có kỳ vọng với người đệ tử cực kì bá đạo này, hắn quyết định chờ trăm năm giảng đạo nhất định phải chỉ điểm nhiều chút, người này chính là người đảm nhận chiến lực cho tông môn về sau.

“Bồ Đào, một lát nữa nói cho chúng đệ tử, một năm sau, tông môn cử hành Toàn Long yến cấp Đại La.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, trong một động phủ, Từ Cương xem phát sóng trực tiếp trên màn sáng, có hơi xuất thần.

Ngay vừa nãy, con hắn Từ Linh Đài bị Vương Huyền Tâm dùng một búa loại bỏ.

“Sao có thể khí phách như thế chứ?” Từ Cương nhìn Vương Huyền Tâm trong màn sáng nói, trong lòng có một loại tư vị không nói ra được.

Lúc này, một âm thanh vang lên trong lòng Từ Cương.

“Muốn mạnh lên sao? Vậy thì tới đây.”

Từ Cương đang xuất thần đột nhiên giật mình, cuối cùng hắn lấy ra núi Ngũ Sắc, nhìn lại.

Sau đó đứng dậy đi ra ngoài, bay về hướng tiểu viện của Từ Phàm.

Trong tiểu viện, Từ Phàm đang nghiêm túc quan sát núi Ngũ Sắc, từ trong ra ngoài, một chỗ nhỏ cũng không buông tha.

“Từ Cương, ngươi xác định âm thanh kia truyền ra từ trong núi Ngũ Sắc này sao?” Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

Chương 1158: Chết cũng không ra

“Sư phụ, ta xác định.” Từ Cương nghiêm túc gật đầu nói.

Từ Phàm lại quan sát núi Ngũ Sắc một hồi, ngay cả hắn cũng không nhìn ra trong núi Ngũ Sắc này có gì khác thường.

Kết quả là, sau lưng Từ Phàm xuất hiện ba ngàn đạo bàn, phía trên đạo bàn bắt đầu xoay tròn, cuối cùng ô đại biểu đạo Vận Mệnh bắt đầu từ từ sáng lên.

Vận Mệnh chi lực hóa thành tia sáng, tựa như dung nhập vào trong nhân quả của Từ Cương.

Không bao lâu sau, tia sáng lại trở về bên trong đạo bàn.

Từ Phàm sờ cằm, cũng cảm thấy rất kỳ lạ.

“Không khoa học, tới cảnh giới này như ta, cho dù là cục diện Thánh Nhân bố trí, ta cũng phải nhận ra được chứ.”

Nghĩ tới đây, Từ Phàm nhìn qua Từ Cương nói: “Có thể là tâm cảnh ngươi xao động mới có thể đánh thức câu nói kia, bây giờ sư phụ nhìn không ra đây là cơ duyên hay là thứ gì khác.”

“Trước tiên quan sát thêm một thời gian, chờ sau khi dao động này mãnh liệt hơn, hoặc là dẫn dắt ngươi đến một vài nơi nào đó, vi sư lại đi theo ngươi xem thử.” Từ Phàm nói.

“Làm sư phụ nhọc lòng rồi.” Từ Cương nói.

“Không sao, chỉ cần nhớ kỹ một câu là được, mọi chuyện đều phải bảo vệ tốt chính mình, con đường tiếp theo còn rất dài.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Từ Cương gật đầu.

“Nếu đã tới, vậy cùng vi sư xem xong phát sóng trực tiếp đại đào sát rồi lại đi, tâm cảnh ngươi dao động, có phải cũng là vì cái này không?” Từ Phàm mỉm cười hỏi.

Một màn sáng hiện lên trước mặt hai người, phía trên chính là trận quyết chiến cuối cùng trong đại đào sát.

Nhìn một mình Vương Huyền Tâm giống như đối kháng cả thế giới trong màn sáng, Từ Cương lần đầu cảm giác có vài chuyện là do trời định.

“Quang ảnh tiểu sư đệ ngươi khiêu chiến phân thân của ngươi ở số liệu thời kỳ Đại Thừa, ngươi đã xem chưa?” Từ Phàm vừa xem phát sóng trực tiếp vừa hỏi.

“Xem rồi.” Từ Cương gật đầu.

“Giả như, lấy cảnh giới bây giờ của ngươi đi điều khiển phân thân số liệu Đại Thừa của ngươi, kết quả sẽ như thế nào?”

Từ Cương rơi vào trầm tư.

“Có thời gian đi thử xem, trên thế giới này, thời gian cứ chảy mãi, con người cũng phải tiến về phía trước.”

“Cũng ví như hiện tại, tiểu sư đệ ngươi một người toàn lực đối kháng tất cả các đệ tử trong vòng chung kết.”

“Nhưng ngươi biết không, căn cứ vào dự đoán kết quả của Bồ Đào, trận này tiểu sư đệ sẽ thắng.”

“Nhưng nếu ở trận tiếp theo, vẫn là những đệ tử này, tiểu sư đệ ngươi sẽ không có bất kỳ phần thắng nào.” Từ Phàm chỉ vào màn sáng nói.

“Đồ nhi, đã hiểu.” Từ Cương có chút trầm mặc nói.

Lúc này, trong màn sáng, vòng chung kết chỉ còn lại khoảng chừng trăm người.

Một nhóm người tiếp tục cẩu trong vòng chung kết, một nhóm khác đang liên hợp vây công Vương Huyền Tâm, cuối cùng chính là Vương Huyền Tâm.

“Đám lão Lục đã cẩu kia, trận chiến này có thể thắng hay không đều nhờ các ngươi cả, đều ra hết cho ta, nếu không đại đào sát sau này, ta sẽ chỉ nhằm vào các ngươi.” Giọng nói của Hạng Vân quanh quẩn trong khắp vòng chung kết.

Đám lão Lục nấp trong vòng chung kết, một người đi ra hưởng ứng cũng không có.

“Đừng phí thời gian nữa, bọn họ sẽ không ra đâu.”

“Hôm nay ta và các ngươi đã đánh tới mức này, nhất định phải có một bên ngã xuống, mà bọn họ chính là người được lợi lớn nhất.”

Vương Huyền Tâm lúc này đã có chút chật vật, Tiên khí Ngũ Linh châu sau lưng cũng có chút tổn hại.

Pháp tướng kim thân bảo vệ Vương Huyền Tâm bên trong nó, vẻ lộng lẫy cũng không còn sáng như trước.

Lúc này, nhóm đệ tử vây công Vương Huyền Tâm cũng đã hơi kiệt sức, nhưng bọn họ biết chuyện này tuyệt đối không thể lơi lỏng.

Ngay lúc này, pháp tướng kim thân của Vương Huyền Tâm bất chợt nắm chặt lấy viên Tiên khí Ngũ Linh Châu, trực tiếp bóp nát, hấp thụ bản nguyên tiên khí trong đó.

“Hiện tại cũng nên kết thúc thôi.”

Vương Huyền Tâm nói, Pháp tướng kim thân ngàn trượng hung hăng duỗi tay về phía bầu trời, đột ngột kéo xuống một phát.

Gió lốc hình thành từ năm loại linh khí từ giữa bầu trời giáng xuống.

Vây lại tất cả những người vây công hắn vào trong đó.

Ngũ hành đại phong bạo bắt đầu chậm rãi xoay tròn thu hẹp lại, tất cả những ai hễ nằm trong vị trí gió lốc đều bị cuốn vào trong đó, bị loại bỏ.

Đến cuối cùng, trong cả gió lốc chỉ còn lại một mình hắn.

Tiên lực hao hết, Vương Huyền Tâm nhọc nhằn đi lên trên phế tích, dựa vào một tảng đá lớn, từ từ ngồi xuống.

Vương Huyền Tâm đang chờ, chờ đám lão Lục kia nhịn không được ra tay.

Nhưng đợi hồi lâu, cũng nghỉ ngơi rất lâu, đám lão Lục nấp trong vòng chung kết vậy mà cũng chưa từng xuất hiện một ai.

“Ra đi, ta đều đã ở loại tình trạng này, các ngươi tùy ý bắn ra một tiểu thần thông là ta có thể bị loại rồi.” Vương Huyền Tâm nói với không khí, nhưng không một ai đáp lại.

Vương Huyền Tâm xem số người trong vòng chung kết hiện tại, phát hiện tổng cộng có mười ba người, bao gồm cả hắn.

Lúc này, thời gian cuối cùng đến, vòng chung kết bắt đầu nhanh chóng co vào.

Vương Huyền Tâm thấy vòng chung kết co vào, thầm nghĩ, bây giờ đám lão Lục kia hẳn là ra rồi nhỉ.

Nhưng không, theo vòng chung kết co vào, số người còn lại cũng bắt đầu từ từ giảm bớt.

“Thật sự đến chết cũng không ra à?” Vương Huyền Tâm kinh ngạc than lên, đây đều là người gì thế!

Sau khi vòng chung kết co vào, hiện tại toàn bộ nơi này đã chỉ còn phạm vi cỡ mười dặm, số người còn lại là ba.

“Cũng đến nước này rồi, các ngươi có thể ra trò chuyện chút không vậy?” Vương Huyền Tâm thật sự nhịn không được hỏi.

Nhưng vẫn không có một người đáp lại.

“Ta thừa nhận, dáng vẻ vừa rồi của ta là giả vờ, bây giờ ta còn thực lực chiến một trận, một người chiến hai người các ngươi không thành vấn đề.”

“Chỉ cần các ngươi có ai ra trước, ta giúp các ngươi lấy hạng hai, phải biết là phần thưởng của hạng hai và hạng ba là có chênh lệch đấy.” Vương Huyền Tâm cố ý dẫn dụ.

Những đệ tử bị loại thấy một màn này trong phát sóng trực tiếp cũng bật cười.

“Nếu lúc này mà bọn họ có thể ra, vậy thì không kêu là lão Lục nữa đâu.” Lý Lôi Hổ nói, sau khi hắn vào vòng chung kết, đối với đám lão Lục chết cũng không ra này cũng là vừa yêu vừa hận.

Lại không muốn mạng các ngươi, trận chung kết cuối cùng đi ra đánh một trận thì có làm sao đâu?

Lúc này, vòng chung kết còn đang co vào.

Khi Vương Huyền Tâm nhìn thấy số người còn lại, ánh mắt bất chợt co lại.

“Cả vòng chung kết chỉ còn lại hai người chúng ta, muốn ra trò chuyện chút không, ta rất muốn biết các ngươi đang suy nghĩ gì.” Vương Huyền Tâm không nhịn được nói.

Lúc này, trong thị giác thượng đế của mấy người xem phát sóng trực tiếp, vị lão Lục kia chỉ nấp ở nơi phía sau cách Vương Huyền Tâm không đến mười trượng.

Ánh mắt không vui không buồn, chỉ kiên định nấp tại chỗ bất động.

Mặc cho Vương Huyền Tâm nói thế nào, chính là một câu đáp lại cũng không có.

Cuối cùng Vương Huyền Tâm cũng bất đắc dĩ, dùng hết chút lực lượng cuối cùng để lại trên người, bắt đầu tiến công không khác biệt khu vực xung quanh.

Nhưng mặc cho những công kích kia rơi xuống trên người, lão Lục cũng không rên một tiếng.

Cuối cùng, một cột sáng đường kính gần nửa trượng xuất hiện trong vòng chung kết đại đào sát.

Chỉ cần đứng trong cột sáng là có thể lấy được thắng lợi cuối cùng.

Nhưng cột sáng xuất hiện, Vương Huyền Tâm đợi lâu ơi là lâu, lão Lục vẫn không xuất hiện.

Cuối cùng Vương Huyền Tâm thở dài, đứng trong cột sáng, có chút nghẹn khuất giành lấy hạng nhất.

Hoạt động trò chơi đại đào sát lần thứ nhất kết thúc, Vương Huyền Tâm giành được hạng nhất.

Sau khi ra khỏi thế giới đại đào sát, Vương Huyền Tâm liền thấy được Hùng Lực.

“Tiểu sư thúc, lợi hại.” Hùng Lực giơ ngón tay cái lên nói.

“Quá khen.” Vương Huyền Tâm nói.

Chương 1159: Năm tinh Huyền Hoàng chi khí

Trong thôi diễn của Vương Huyền Tâm, nếu như trong nhóm người kia lại có thêm Hùng Lực, hắn tuyệt đối không lấy được hạng nhất.

Vương Huyền Tâm cáo biệt với Hùng Lực, chuẩn bị rời đi quay về động phủ tĩnh dưỡng một phen, trận đại đào sát cuối cùng, tâm thần tiêu hao hơi nhiều.

Hùng Lực nhìn theo bóng lưng Vương Huyền Tâm, trong lòng không biết đang suy nghĩ điều gì.

Lúc này, Từ Linh Đài đi tới bên cạnh Hùng Lực.

“Ngươi xem Vương Huyền Tâm này có giống ngươi trước đây không, trong trò chơi đại đào sát, một người đánh hết mọi người.” Từ Linh Đài cười nói, mặc dù hắn bị một búa loại bỏ, nhưng trong lòng không có bất kỳ nản lòng gì.

“Tiểu sư thúc này còn mạnh hơn ta khi đó nhiều, ít nhất là ta khi đó không phải một người đánh tất cả các ngươi thật sự.” Hùng Lực vừa cười vừa nói.

“Đi, chơi trò chơi đại đào sát xong rồi, chúng ta đi không gian trò chơi khác thử xem.” Hùng Lực cười nói.

“Ta biết có một thế giới chuyên dùng tích phân rút thưởng, ta dẫn ngươi đi xem thử, nghe nói có người rút trúng một tỷ tiên ngọc.” Từ Linh Đài nói.

“Cái gì, nhanh đi xem xem, nói không chừng hôm nay vận khí ta tốt, có thể rút được phần thưởng cao nhất, một tinh Huyền Hoàng chi khí.”

“Vậy đi thôi.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm và đại ca tốt của hắn đang cùng nhau thưởng trà.

“Lão đệ, ta thấy thế giới trò chơi tông môn các ngươi làm ra kia không tệ, vậy ngươi có thể tạo một thế giới ảo cảnh, có thể để mấy đồ đệ của ta toàn lực chiến đấu không?” Ông lão tóc trắng hỏi.

“Có thể chứ, làm một không gian ảo cảnh có thể tiếp nhận Đại La thánh giả chiến đấu còn không phải đơn giản sao.”

“Chỉ là trong thế giới kia, nếu thật sự là toàn lực chiến đấu, bên phía người vẫn lạc có thể sẽ tổn thương chút bản nguyên, tu dưỡng một hai tháng là có thể khôi phục lại.”

“Lực tính toán của Bồ Đào có hạn, tối đa cũng chỉ có thể bảo đảm điểm này.” Từ Phàm trả lời.

“Vậy là được rồi, khoảng thời gian này mấy đồ đệ của ta rảnh rỗi cực kỳ, ta kiếm chút chuyện cho bọn họ làm.” Ông lão tóc trắng cười nói.

Lúc này, Trương Vi Vân bưng một mâm tiên quả đặt trước bàn hai người.

“Nguyệt Tiên tìm ta, ta đi trước.” Trương Vi Vân nói với Từ Phàm.

“Đi đi, nếu nha đầu kia muốn nhờ ngươi mang nàng rời tông môn tầm bảo, ngươi đừng đáp ứng nàng.” Từ Phàm căn dặn.

“Biết rồi mà ~”

Sau đó, Trương Vi Vân hóa thành một dải cầu vồng, bay về phía động phủ Từ Nguyệt Tiên.

Từ Phàm tiếp tục nói chuyện phiếm với ông lão tóc trắng.

Ngay lúc Từ Phàm cho rằng thời gian sau này sẽ yên bình trở lại.

Cự thú tinh vực bị Từ Phàm một vách tường lớn chắn đi lại xuất hiện phía sau Ẩn Linh môn.

“Kỳ lạ, rốt cuộc là loại đồ vật gì hấp dẫn nó vậy chứ.” Từ Phàm có chút tò mò nói.

Từ Phàm cảm giác cự thú tinh vực như thần lần này nhất định không đơn giản.

Sự tồn tại của Ẩn Linh đảo ngay cả Thánh Nhân cũng không phát hiện được, mà lại bị nó phát hiện.

Từ Phàm bước ra một bước, xuất hiện trên đỉnh đầu cự thú tinh vực kia.

Sau đó một cự thủ nặng nề đập lên cự thú tinh vực, bắt đầu sưu hồn con cự thú này.

Kết quả phát hiện, trong đầu cự thú tinh vực một mảnh hồ nhão, không phải đang tìm ăn thì là đang trên đường tìm ăn.

“Kì quái, trên Ẩn Linh đảo cũng không có thứ nó muốn ăn.”

Từ Phàm dùng tay bắn ra một đoàn linh quang nhỏ dung nhập vào trong ấn đường của cự thú tinh vực, bảo cự thú tinh vực nên đi đâu thì đi đó chơi đi, đừng đi theo Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm trở lại tiểu viện, một bóng dáng nhỏ màu trắng từ trên bầu trời xẹt qua một đường cong, rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Tiểu gia hỏa, ngươi tỉnh rồi à, một giấc này của ngươi ngủ thật đúng là dài.” Từ Phàm nhìn Hung Bạch trong tay, mỉm cười.

Lúc Ẩn Linh môn cử hành Toàn Long yến cấp Đại La Chân, Hung Bạch cũng có mặt. Cơ thể nhỏ xíu kia vậy mà một mình ăn hết cả mâm Toàn Long yến, sau đó tự về phòng nhỏ của mình, ngủ thiếp đi.

Mãi đến hôm nay mới tỉnh lại.

Hung Bạch dùng đầu nhỏ cọ vào trong lòng bàn tay Từ Phàm, sau đó lại ngủ say trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Sau đó Từ Phàm mới cảm giác được, Hung Bạch còn chưa tiêu hóa xong một mâm thịt rồng kia, tỉnh lại chỉ vì nhớ Từ Phàm, qua đây thăm một chút.

Nhìn Hung Bạch ngủ say trong lòng bàn tay, Từ Phàm bật cười.

Đứng dậy đi về một góc tiểu viện, nơi đó có phòng nhỏ Bồ Đào tỉ mỉ xây nên cho Hung Bạch.

“Chủ nhân, cách Ẩn Linh đảo ngoài ba quang giáp phát hiện dao động phong tỏa tinh vực của Thánh Nhân dị tộc, có cần đường vòng không?” Bồ Đào hỏi.

“Đường vòng cái gì, đợi ở chỗ biên giới phong toả một lát, dị tộc Thánh Nhân sẽ tự đi thôi.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Nam Đẩu Tiên giới, lãnh thổ tộc Linh Điệp, Hàn Phi Vũ đang chỉ huy mấy vạn con rối trồng linh thảo, linh dược.

Xem thời gian của những tiên thảo, tiên dược này, hẳn đã trồng được một khoảng thời gian.

“Nếu sớm biết ngươi biết trồng mấy thứ này, lúc mới bắt đầu sẽ không bố trí cho ngươi những nhiệm vụ khác đâu.” Tiểu Hoa ở một bên nhìn tiên thảo, tiên dược mọc lên rất tốt, vui vẻ nói.

“Trước kia các ngươi không có hỏi mà.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Những thứ này thật ra đều là nhờ tài liệu trồng linh thảo, linh dược khí linh tùy thân của hắn lưu trữ.

Khí linh ứng dụng những tài liệu này, bắt đầu trồng tiên thảo, tiên dược.

Hàn Phi Vũ nghĩ tới đây, trong lòng đột nhiên có thêm một ý nghĩ.

Thế là hắn lấy ra bảo kính truyền tin, liên lạc với Bồ Đào.

“Bồ Đào, ngươi nói con rối có thể luyện đan luyện khí không?” Hàn Phi Vũ có chút hưng phấn hỏi.

“Có, thông qua truyền tầm xa, có thể làm cho con rối có được trình độ như Luyện Khí sư và Luyện Đan sư.”

“Nếu như muốn tăng lên nữa, cần chế tác con rối chuyên nghiệp một lần nữa.” Bồ Đào trả lời.

“Thế không thể thông qua tài liệu tầm xa trực tiếp tăng lên tới trình độ Luyện Khí Tông sư, Luyện Đan Tông sư sao?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Có thể, chẳng qua là hơi đắt mà thôi.”

“Một con rối bàng môn cấp Tông Sư trị giá năm tinh Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào bình thản trả lời.

“Năm tinh Huyền Hoàng chi khí!” Hàn Phi Vũ kinh ngạc nói.

“Đây là giá cả nội bộ vì ngươi là đồ tôn của chủ nhân đấy, người khác ít nhất phải từ hai mươi cơ.” Bồ Đào nói.

“Vậy có thể nợ trước không? Chờ sau mười vạn tám ngàn năm nữa ta trở lại tông môn sau lại trả?” Hàn Phi Vũ nói.

“Vậy khoản tiền đó phải lấy lãi hơn mười vạn năm, đến lúc đó cũng không phải đơn giản là hai, ba mươi tinh Huyền Hoàng chi khí thôi đâu.” Bồ Đào nói.

“Không sao, cho ta một bộ tư liệu luyện đan, luyện khí luôn.” Hàn Phi Vũ hào khí nói.

“Được, xin chuẩn bị để khí linh tùy thân của ngươi tiếp nhận tư liệu.”

“Được.”

Lúc này, một lượng tin tức lớn lưu thông qua bảo kính truyền đến trong khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ.

Lúc này, còn có thể cảm giác khí linh của mình có hơi lay động bất ổn.

“Chủ nhân, đợt tư liệu vừa nãy đã chiếm hết tám phần mười lực tính toán rồi, muốn cải tạo con rối, có lẽ phải chờ thêm một thời gian nữa.” Khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ nói.

“Đợi một hồi thì đợi một hồi thôi, dù sao cũng không vội.” Hàn Phi Vũ nhìn con rối đang bận rộn phía dưới, cười nói.

Hắn tương đối hài lòng với khoảng thời gian ở tộc Linh Điệp này , giống như là tìm được một ốc đảo hoàn mỹ trong sa mạc.

Nhưng vào lúc này, một âm thanh cảnh báo vang lên trong Thánh thành tộc Linh Điệp.

Chương 1160: Hai mươi năm

Lúc này, toàn tộc Linh Điệp cũng nhận được tin tức, kẻ thù truyền kiếp của tộc bọn họ – tộc Bạch Lân đã đánh tới, dẫn đầu là hai vị Đại La tộc Bạch Lân.

Sau khi nhìn thấy tin tức này, sắc mặt Tiểu Hoa lập tức tái nhợt.

Tin tức này là do tộc trưởng bọn họ phát ra, bảo các nàng thừa lúc tộc Bạch Lân còn chưa hoàn toàn đánh tới Thánh thành rời đi, coi như là giữ lại một phần huyết mạch vì tộc Linh Điệp.

“Phi Vũ, nợ ngươi thiếu đều không cần trả nữa, hiện tại ngươi có thể rời đi, quay về lãnh thổ Nhân tộc rồi.” Tiểu Hoa nhìn Hàn Phi Vũ, có chút không nỡ nói.

Trải qua nhiều năm chung sống, nàng đã sinh ra chút cảm tình với Nhân tộc này, thậm chí muốn để bản nguyên hai người hợp làm một, trồng ra đời sau của chung hai người bọn họ trong bí cảnh của các nàng.

“Sao vậy? Có phải chủng tộc đối địch của các ngươi đánh tới rồi không?” Hàn Phi Vũ hơi nghi hoặc hỏi.

“Tộc Bạch Lân, là kẻ thù truyền kiếp của tộc ta.”

“Những năm này vẫn luôn đánh có qua có lại, nhưng không nghĩ tới một vị thiên tài tộc bọn họ đã đột phá đến cảnh giới Đại La, hiện tại dẫn đầu đại quân đến tộc ta báo thù.” Sắc mặt Tiểu Hoa tái nhợt nói.

Nàng hiểu, một tiểu Chân Tiên không có chủng tộc dựa vào, sinh sống trong lãnh thổ Nhân tộc để lại chuyên dành cho những dị tộc là khó khăn đến cỡ nào.

Ngay vào lúc này, một tín niệm to lớn trong nháy mắt toả định cả Thánh thành, bao gồm cả khu vực biên giới Thánh thành chỗ Hàn Phi Vũ.

“Phi Vũ, ngươi đi đi.” Tiểu Hoa nói.

“Vậy ngươi thì sao?”

“Tộc ta gặp phải họa diệt tộc, còn có thể làm sao nữa, chỉ có thể tử chiến.” Vẻ mặt Tiểu Hoa kiên định nói.

Lúc này, khí linh tùy thân của Hàn Phi Vũ đã giải thích cho hắn khốn cảnh mà tộc Linh Điệp đang phải đối mặt.

Đơn giản mà nói, tộc Bạch Lân hơn tộc Linh Điệp một Đại La thánh giả, phương diện khác lực lượng tương đương.

“Trước tiên đừng lo lắng, ta suy nghĩ biện pháp khác một chút, giúp tộc các ngươi cản qua lần kiếp nạn này vẫn là không thành vấn đề.”

Lúc này, trên không Thánh thành tộc Linh Điệp, hai tộc đã bắt đầu chiến đấu.

Trên Cửu Thiên, hai Đại La tộc Bạch Lân đối chiến Đại La thánh giả tộc Linh Điệp.

Kim Tiên còn lại của hai tộc thì chiến đấu phía trên Thánh thành.

Lúc này, vừa vặn có một Kim Tiên tộc Bạch Lân thấy được Tiểu Hoa và Hàn Phi Vũ ở nơi xa, thế là hừ lạnh một tiếng, xông về phía hai người.

Giữa bầu trời rải đầy bụi vảy trắng có thể khiến người ta tê liệt vô tri.

Một tấm lưới lớn ngưng tụ từ kịch độc phủ tới chỗ Tiểu Hoa và Hàn Phi Vũ.

“Đại La thì ta không đối phó được, nhưng Kim Tiên còn không ức hiếp đến trên đầu ta được đâu.”

Hàn Phi Vũ vừa dứt lời, một kiếm trận bảo vệ hai người lại, sau đó một con rối kiếm tiên Kim Tiên kỳ từ trong kiếm trận xông ra.

Một luồng kiếm khí xông thẳng lên mây xanh, Kim Tiên tộc Bạch Lân thành thi thể không đầu từ trên trời rơi xuống.

“Theo ta đi thôi, đại thế đã mất, một Chân Tiên như ngươi cứu vãn không được loại tình hình này đâu.” Hàn Phi Vũ khuyên nhủ.

“Tộc ta tuy nhỏ, nhưng cũng là nơi sinh ta, nuôi ta, nếu tộc ta bị diệt, một mình ta sống tạm trên đời này lại để làm gì.” Tiểu Hoa nói, lập tức muốn xông vào trong Thánh thành.

Hàn Phi Vũ vội vàng ngăn cản Tiểu Hoa.

“Ngươi nói nếu bây giờ ta mời tới một vị Đại La thánh giả giúp tộc Linh Điệp các ngươi, vậy nguy cơ của tộc các ngươi có phải lập tức giải trừ rồi không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

Những năm này hắn ở lại trong tộc Linh Điệp rất vui vẻ, mỗi ngày đều có đủ loại mỹ nhân tộc Linh Điệp bổ mắt lúc ẩn lúc hiện trước mắt hắn, bên cạnh còn có Tiểu Hoa đi theo.

Tương đối có cảm giác không buồn không lo, vui vẻ tiêu dao như ở tông môn.

“Hiện tại tộc Bạch Lân chỉ nhiều hơn tộc ta một vị Đại La, chỉ cần ngươi có thể nhờ người đó cản lại một người trong đó, tộc ta liền có thể đối mặt với tiến công từ tộc Bạch Lân.” Tiểu Hoa suy nghĩ rồi nói.

“Ngươi chờ ta.” Hàn Phi Vũ nói, lấy ra bảo kính truyền tin, liên hệ tới Thiên Đỉnh thương hội ở giới này.

“Nơi đây là tổng bộ Thiên Đỉnh thương hội, đạo hữu muốn làm gì?” Một âm thanh trầm lắng truyền tới.

“Ta là khách quý cấp bậc Hoàng Kim của Thiên Đỉnh thương hội các ngươi, biệt hiệu Bích Hồ, ta muốn thuê một Đại La thánh giả đến tộc Linh Điệp hỗ trợ, giá cả thế nào?” Hàn Phi Vũ dứt khoát hỏi.

“Giúp tộc Linh Điệp ngăn cản tộc Bạch Lân, nếu không có sự nhúng tay của lực lượng ngoại giới, một lần bốn trăm tỷ tiên ngọc, cam đoan trong mười năm, tộc Bạch Lân sẽ không tiến công tộc Linh Điệp.”

“Giúp tộc Linh Điệp đánh chết hai Đại La thánh giả tộc Bạch Lân, bốn mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.”

Người bên tổng bộ Thiên Đỉnh thương hội rất chuẩn xác cho ra hai loại lựa chọn này.

“Lựa chọn thứ nhất.” Hàn Phi Vũ nhanh chóng nói.

Người phụ trách Thiên Đỉnh thương hội ở bảo kính truyền tin đối diện sau khi nghe được danh xưng của Hàn Phi Vũ, vẫn luôn rất nhiệt tình.

“Xin chờ một chút, sau nửa khắc nữa, Đại La thánh giả sẽ đến hiện trường.”

Hàn Phi Vũ gật đầu, ngắt trò chuyện.

Lúc này, Tiểu Hoa dùng một loại ánh mắt kỳ quái nhìn qua Hàn Phi Vũ.

“Bốn trăm tỷ ngọc tiên ngọc vậy mà có thể mời được Đại La thánh giả ra tay?”

Hình tượng cao cao tại thượng Đại La thánh giả trong lòng Tiểu Hoa trước kia bị đánh vỡ.

“Chỉ cần có đủ tiên ngọc hoặc là Huyền Hoàng chi khí, Chuẩn Thánh đều có thể mời đến được.” Hàn Phi Vũ sờ đầu nhỏ của Tiểu Hoa.

Không bao lâu sau, Hàn Phi Vũ cảm nhận được một luồng khí tức cường đại xuất hiện giữa bầu trời Thánh thành, sau đó tan biến phóng lên Cửu Thiên.

Chưa được bao lâu, tất cả Kim Tiên tộc Bạch Lân và đám đại quân chiến đấu trên bầu trời Thánh thành đều rút lui hết.

“Mười năm sau, chính là thời điểm diệt tộc của tộc Linh Điệp các ngươi.” Đại La thánh giả tộc Bạch Lân lạnh lùng vứt xuống một câu rồi rời đi.

Toàn tộc Linh Điệp ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, trong nét mặt có vẻ thê lương không nói rõ được cũng không tả rõ được.

Một nam tử mặc trường bào màu xanh xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Bích Hồ, ngươi là khách quý Hoàng Kim có thể giảm năm phần trăm, lần tổng cộng thu ngươi ba trăm tám mươi tỷ tiên ngọc.” Nam tử áo bào xanh nói.

“Tiền bối, đây là bốn trăm tỷ tiên ngọc, còn lại coi như là phí vất vả của ngươi.” Hàn Phi Vũ nói.

Nam tử áo bào xanh nghe được lời Hàn Phi Vũ nói, mỉm cười, hai mươi tỷ tiên ngọc với hắn vẫn rất có sức hấp dẫn.

“Ngươi là hoàng tử nào gặp nạn ở Tiên triều, rơi xuống nơi này, đây cũng không phải là một nơi quá tốt.” Những lời này là nam tử áo bào xanh truyền âm tới.

“Tiền bối hiểu lầm, chỉ là vào nhầm nơi này, tĩnh dưỡng một thời gian.” Hàn Phi Vũ nói.

“Thôi được, ngươi đã hào phóng cho tộc Linh Điệp mười năm, cá nhân ta cho ngươi thêm mười năm.”

“Tiểu bối có tiền, sau này còn gặp lại.” Nam tử nói xong liền biến mất không thấy.

“Nếu tính như vậy, chúng ta có phải còn thiếu ngươi ba trăm tỷ tiên ngọc hay không?” Tiểu Hoa sững sờ hỏi, thầm nghĩ, mình phải làm bao nhiêu việc mới có thể trả lại.

“Ba trăm tỷ tiên ngọc, ngươi theo bên cạnh ta ba mươi vạn năm, thế nào?” Hàn Phi Vũ nhìn Tiểu Hoa, hơi nhếch khoé môi lên, giá cả này còn cao hơn cả tiền công hắn vào tộc Linh Điệp trước đây đấy.

Lúc này, Đại La thánh giả tộc Linh Điệp xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Đa tạ ngươi ra tay cứu giúp, tiên ngọc ngươi tiêu tốn, ta sẽ nghĩ cách trả lại cho ngươi.” Đại La thánh giả tộc Linh Điệp nói.

Trước đây nàng cũng cảm thấy Nhân tộc ở lại trong tộc trả nợ này không đơn giản, chẳng những có bối cảnh thâm hậu, hơn nữa còn có tiền như thế.

Chương 1161: Cho vay

“Tiện tay mà thôi thôi, những năm này ta ở trong tộc Linh Điệp các ngươi rất thoải mái, bây giờ tộc các ngươi gặp nạn ta chỉ là giúp một tay mà thôi.”

“Về phần những tiên ngọc kia, tộc các ngươi lượng sức mà làm là được.” Hàn Phi Vũ nói.

Một dị tộc chỉ có một Đại La thánh giả thì có thể có bao nhiêu đồ vật chứ, cho dù lấy ra hắn cũng chướng mắt.

“Tộc Linh Điệp bọn ta từ xưa nay không thiếu bất cứ thứ gì, cho bọn ta chút thời gian, ta sẽ gom đủ tiên ngọc còn lại trả cho ngươi.”

“Tiểu Hoa, ngươi tiếp tục ở lại bên cạnh khách quý tộc ta, chiêu đãi mọi thứ cho tốt.” Đại La thánh giả tộc Linh Điệp nói xong liền rời đi.

“Giờ ta có có thể tùy tiện uống Thiên Hồn nhưỡng của tộc Linh Điệp các ngươi không?”

Mắt Hàn Phi Vũ mang theo ý cười, Thiên Hồn nhưỡng của tộc Linh Điệp nổi tiếng khắp Nam Đẩu Tiên giới, trước đây sau khi hắn nghe nói thì đặc biệt muốn nếm thử.

Nhưng Tiểu Hoa không đồng ý, cho dù Hàn Phi Vũ lấy tiên ngọc ra mua, cũng bị Tiểu Hoa lấy đắp vào khoản nợ của hắn, những năm này chỉ cho hắn nếm một bình nhỏ.

“Không… À, ta đi lấy cho ngươi.”

Tiểu Hoa trong đột ngột còn chưa thích ứng với sự chuyển biến thân phận của Hàn Phi Vũ.

Sau khi kịp phản ứng lại, nàng vẫy cánh nhỏ bay về Thánh thành.

“Ta ở trong động phủ chờ ngươi, nhớ lại làm thêm chút thức ăn đó.” Hàn Phi Vũ nói xong, bay về hướng động phủ của mình.

Trong động phủ, Hàn Phi Vũ lấy ra bảo kính truyền tin liên lạc với Bồ Đào.

“Bồ Đào, có biện pháp nào để ta bây giờ lập tức có thể đối phó với Đại La thánh giả không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

Hắn nghĩ, sau này không thể cứ mỗi lần qua mười năm là mời Đại La Thiên Đỉnh thương hội ra tay một lần được, bốn trăm tỷ tiên ngọc, cho dù là hắn cũng cần một thời gian mới có thể gom đủ.

“Cần phải xem ngươi muốn đối phó đại lão cấp bậc nào. Trong tình huống bình thường, chiến trận do chín con rối Kim Tiên của tông môn tạo thành, đối chiến với Đại La thánh giả bình thường không thành vấn đề. Nếu muốn đánh chết, có thể cần trả giá đại giới hai, ba con rối Kim Tiên.” Bồ Đào nói.

“Bồ Đào, ta gặp phải chút vấn đề ở Nam Đẩu Tiên giới, cần gấp loại thủ đoạn đối phó Đại La thánh giả này. Hiện tại ngươi có thể bán cho ta chín con rối Kim Tiên loại như ngươi nói, đưa tới trong vòng hai mươi năm được không?”

“Trước mắt tông môn đang tự do trong tinh vực, muốn đưa đến chỗ ngươi Nam Đẩu Tiên giới trong hai mươi năm, cần cái giá cực lớn, chỉ riêng lộ phí ngươi cần thanh toán thôi đã năm trăm tỷ tiên ngọc, lại bao gồm thêm cả con rối Kim Tiên cùng bộ kiện, tư liệu nguyên bộ, giá trị của nó đã vượt qua năm mươi tinh Huyền Hoàng chi khí.” Bồ Đào nói.

“Có thể vay không? Hiện tại ta có hạn mức bao nhiêu?” Hàn Phi Vũ từ trước giờ luôn hào khí cũng nói ra từ vay này.

“Hạn mức vay của ngươi được quyết định bởi hạn mức tông môn có thể thừa nhận, nhưng nếu như Huyền Hoàng chi khí ngươi cũng dự định sau mười vạn năm mới trả, có lẽ chỉ riêng lãi thôi ngươi đã cần thanh toán hơn ngàn tinh Huyền Hoàng chi khí rồi.”

“Xin hỏi, hiện tại còn muốn vay sao?” Bồ Đào dùng giọng điệu cực kỳ chuyên nghiệp hỏi.

“Đương nhiên.” Hàn Phi Vũ nghiêm túc gật đầu nói, lấy tình thế bây giờ, con rối cấp Kim Tiên đã không còn thích hợp với hắn.

“Chờ một lát, hiện tại đang yêu cầu chủ nhân phê chuẩn.”

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang đánh cờ với Lý Tinh Từ thì nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

“Muốn mua chín con rối Kim Tiên của tông môn gửi qua khẩn cấp, xem ra là bên kia xảy ra không ít chuyện.” Từ Phàm sờ cằm nói, trong lòng tính toán rốt cuộc có nên bán cho đồ tôn hay không.

“Nói cho Phi Vũ, đã có những thứ này thì phải tiếp nhận đại giới nhân quả do những thứ này mang đến, hắn đồng ý thì đưa tới cho hắn.” Từ Phàm một quân ăn hết mười mấy quân của Lý Tinh Từ.

“Tuân lệnh.”

Trong Nam Đẩu Tiên giới, sau khi Hàn Phi Vũ nghe xong có hơi do dự, hắn nghe ra ý của sư tổ mình, chỉ cần mang những thứ này trên người, kiếp nạn nhất định phải đến trên người mình có lẽ sẽ tăng gấp bội.

“Bồ Đào, gửi chín con rối Kim Tiên kia qua đây.”

“Có thể thuận tiện mang hộ phần Toàn Long yến của ta qua chung luôn không? Lại giúp ta kiếm mấy thứ khác nữa, ta sẽ bảo Tiểu Linh gửi danh sách cho ngươi.” Hàn Phi Vũ cắn răng nói, kiếp nạn mà thôi, cũng không phải hắn chưa từng trải qua.

“Được, những thứ ngươi cần dự tính sau mười bảy năm sẽ đưa đến trên tay ngươi.” Sau khi Bồ Đào nói xong lập tức ngắt máy.

Cùng lúc đó, trong Ẩn Linh môn, chiếc tiên chu Hậu thiên linh bảo nhanh nhất đang bay nhanh về hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

Lúc này, Tiểu Hoa mang theo Thiên Hồn nhưỡng tới động phủ của Hàn Phi Vũ.

“Đây là Thiên Hồn nhưỡng ngươi muốn, còn có mấy món phù hợp khẩu vị Nhân tộc ta tự làm.”

Tiểu Hoa nói, bày từng thứ lên bàn ăn.

Hàn Phi Vũ thong dong tự tại ngồi bên bàn ăn, uống một ngụm rượu, ăn một ngụm đồ ăn, vui vẻ.

Tiểu Hoa ngồi đối diện Hàn Phi Vũ, một đôi mắt đẹp tỏa ra ánh sáng lung linh nhìn chằm chằm Hàn Phi Vũ.

“Ngươi ở lại tộc Linh Điệp có ý đồ gì, trước đây ngươi tuyệt đối có năng lực trả nợ hết những tiên ngọc kia.” Tiểu Hoa rốt cuộc nhịn không được hỏi.

“Ta bị thứ bẩn quấn thân, ở chỗ tộc các ngươi còn tính là tương đối an toàn hơn chút.” Hàn Phi Vũ nói, thật ra hắn hoài nghi có phải vì hắn đến, tộc Linh Điệp mới có thể suýt gặp phải tai hoạ diệt tộc hay không.

“Vậy ư? Ngày đó sư tổ ngươi sang đây thăm ngươi, căn cứ theo lời tộc trưởng nói, sư tổ kia của ngươi là một đại nhân vật khó lường của Nhân tộc, ngay cả hắn cũng không thể giải quyết sao?” Tiểu Hoa có chút tò mò hỏi.

“Không giải quyết được, chỉ có thể tự ta trải qua.”

“Yên tâm, ta sẽ không ở lại tộc Linh Điệp các ngươi quá lâu, ngàn năm sau, tự ta sẽ rời đi.”

“Đến lúc đó, khoản nợ tộc các ngươi thiếu ta cũng không cần trả nữa.” Hàn Phi Vũ nhìn ly rượu trống trên bàn, ra hiệu cho Tiểu Hoa rót rượu.

Tiểu Hoa vội vàng rót ra một ly rượu.

“Thiên Hồn nhưỡng tộc các ngươi quả nhiên không tệ.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Sau này, mỗi ngày muốn uống đều có thể uống.”

“Không cần, thỉnh thoảng say một lần là được.”

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm cùng các đồ đệ đang xem phát sóng trực tiếp trận đại đào sát thứ hai trong tiểu viện.

Lúc này, trong màn sáng phát sóng trực tiếp đang diễn ra cảnh Vương Huyền Tâm bị nhằm vào vô hạn.

Đủ loại thủ đoạn cổ quái kỳ lạ khiến Vương Huyền Tâm có chút khó lòng phòng bị.

Nguyền rủa, hạ độc, đủ loại tiên thuật bản nguyên tiêu cực giống như không cần tiền, một đợt lại một đợt, theo đường nhân quả của thế giới đại đào sát bay về phía Vương Huyền Tâm.

Thậm chí có đệ tử lấy mạng sống ra đánh đổi, kích phát ra tiên thuật bản nguyên vượt xa cấp độ này của hắn.

“Bồ Đào, tỉ lệ thắng của Vương Huyền Tâm lần này là bao nhiêu?” Từ Phàm cười hỏi.

“Chỉ có bốn mươi phần trăm.”

“Thật sự không thể không nói, thủ đoạn này so với những thủ đoạn đối phó với Hùng Lực trước đây còn bẩn hơn chút.” Vương Hướng Trì nhìn màn sáng phát sóng trực tiếp, có phần không đành lòng nói.

“Không có cách nào, người mạnh nhất ở đâu cũng sẽ bị nhằm vào thôi.” Từ Cương ở bên cạnh nói.

Lúc này, chiến lực của Vương Huyền Tâm đã giảm đi một nửa so với ban đầu, hơn một trăm người lần trước vây công hắn trước nhất xuất hiện bên cạnh Vương Huyền Tâm.

“Hình như các ngươi tới sớm hơn chút nhỉ?” Vương Huyền Tâm nhìn hơn một trăm người này, bình tĩnh nói.

“Mặc dù lúc này chúng ta tới vây ngươi, thủ đoạn có hơi bẩn, nhưng mà rất thực dụng.” Hạng Vân nói.

“Kẻ thắng làm vua, có bẩn hay không, kẻ bại không có tư cách bình luận.” Vương Huyền Tâm nói, trong mắt hắn, một đối nhiều là một loại hành vi rất công bằng.

Chương 1162: Hạng nhất thường thì đều không phải là mạnh nhất

Vương Huyền Tâm phát huy một nửa thực lực của bản thân, không kiên trì được bao lâu liền bị loại.

Từ Phàm thấy cảnh này cũng không kỳ quái, lấy một nửa thực lực của bản thân mà có thể chiến đấu đến bước này, đã coi như là không tệ.

“Đáng tiếc ghê, nếu không phải những cái kia bàng môn thủ đoạn, nói không chừng còn có thể nhìn thấy tiểu sư đệ vào vòng chung kết.” Vương Hướng Trì nói.

Hắn cảm thấy Vương Huyền Tâm chính là dáng vẻ hắn ảo tưởng lúc trẻ.

Thiên phú cao, chiến lực mạnh, ngạo thế chúng nhân.

“Vậy trong trò chơi đại đào sát lần này, ai có thể giành được hạng nhất đây?” Chu Khai Linh nói.

Lúc này, trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một và số hai đang nằm trên ghế dựa, thong dong tự tại hưởng thụ thời gian tự do.

Bên cạnh còn có con rối châm trà cho hai người.

“Ở lại trong tông môn cũng không tệ, nhưng kỹ thuật của thỏ Ngọc Quang lại không theo kịp tiên hầu trong Tinh Nguyệt thành.” Phân thân số hai nói.

“Tên Thánh Nhân dị tộc tới đối phó tông môn cũng ngốc ghê, đều đã là Thánh Nhân mà còn thủ đoạn nguyên thủy như thế tìm kiếm Ẩn Linh môn.”

“Nếu là ta…” Phân thân số một ở bên cạnh điềm tĩnh nói.

Lúc này, màn sáng phát sóng trực tiếp lớn phía trước hai người đột nhiên đổi kênh.

Chỉ thấy trong một thế giới huyễn cảnh thi đấu luyện khí chuyên công, một Luyện Khí Tông sư đã luyện chế ra được một chiếc cơ giáp cấp đạo khí, uy lực cực kì không tầm thường.

“Đạo khí cơ giáp này có hơi yếu đó, nhưng tay nghề này còn coi như tạm được, rất có linh tính.” Phân thân số hai bình luận.

“Bộ cơ giáp này, cấp cao nhất có thể phát huy đến thực lực Hợp Thể kỳ đỉnh tiêm, nếu đặt thứ này vào trong thế giới Tiểu Thiên thì sẽ là một chuyện rất thú vị đó.” Phân thân số một nói.

“Số một, có hứng thú thu đệ tử kia làm đồ đệ không? Nói không chừng sau này bên ngươi có thể có thêm một trợ thủ cấp Thần

Tượng đó." Phân thân số hai nói.

"Không thu, quá phiền phức." Phân thân số một lắc đầu nói.

Hắn cảm thấy nếu bản thể muốn cẩu lên, có thể để bọn họ làm không ngừng nghỉ liên tục hơn vạn năm, đến lúc đó, hắn cũng không có thời gian thu đồ đệ.

"Vậy chờ bản thể tới rồi nói với hắn, đệ tử Luyện Khí Tông sư kia, mặc dù thiên phú không cao, nhưng linh tính rất tốt, tương lai có khả năng tấn cấp thành Thần Tượng."

Hiện tại trong Ẩn Linh môn, mạch Luyện Khí chỉ cần tấn cấp đến Luyện Khí Tông sư là có tư cách tham gia khảo hạch cuối cùng của Luyện Khí Tông sư.

Chỉ cần ngươi có thể thông qua, lúc cảm thấy không có hi vọng tấn cấp Đại Tông sư thì có thể dùng bí pháp tấn cấp thành Luyện Khí Đại Tông sư.

Hiện tại trong Ẩn Linh môn, chỉ riêng Luyện Khí Đại Tông sư đã có hơn ngàn người.

Tiên khí đệ tử Ẩn Linh môn bình thường sử dụng, phần lớn đều đến từ đây.

Vào lúc này, hai con thỏ Ngọc Quang cấp Chân Tiên đi tới vị trí chỗ số một, số hai.

Lúc đang bắt đầu vật lý trị liệu, Từ Phàm chợt xuất hiện trong không gian dưới lòng đất.

"Các ngươi lui ra trước đi, chúng ta có chuyện thương lượng." Từ Phàm nhìn số một, số hai nói.

"Tuân lệnh, Đại trưởng lão." Hai con thỏ Ngọc Quang cấp Chân Tiên cung kính hành lễ lui xuống.

"Bản thể, lần này ngươi xuống đây không phải bảo chúng ta làm việc đấy chứ?" Phân thân số hai hỏi.

"Sao mà được, trong vòng trăm năm không để các ngươi làm việc, chẳng là còn nói không giữ lời được à?" Từ Phàm cười nói.

"Ta cảm giác, hiện tại Ẩn Linh đảo chúng ta đang đi trong tinh vực, các ngươi có nghỉ cũng không hưởng thụ được đãi ngộ như ở Tinh Nguyệt thành."

“Nên ta nghĩ, các ngươi có thể giảng dạy cho những đệ tử mạch Luyện Khí, Trận Pháp trong lúc rảnh rỗi không, ta cũng sẽ tạm dừng kỳ nghỉ của các ngươi lại.”

“Yên tâm, sẽ không để các ngươi giảng suông.”

“Luyện Khí sư đột phá Tông sư, ta cho các ngươi phần thưởng một trăm vạn tiên ngọc, Tông sư đột phá đến Đại Tông Sư, một trăm triệu tiên ngọc.” Từ Phàm dụ hoặc nói.

“Vậy nếu Đại Tông sư đột phá đến Thần Tượng, ngươi sẽ thế nào?” Phân thân số một đột nhiên hỏi.

“Mười tinh Huyền Hoàng chi khí, có một người tính một người.”

“Ta sẽ kết toán phần thưởng cho các ngươi trước khi Ẩn Linh môn tiến vào Tiên triều Đại Chu.”

“Tiên triều Đại Chu là nơi thế nào? Chắc hẳn các ngươi biết rõ.” Từ Phàm nhìn vẻ mặt số một, số hai, mỉm cười.

“Công việc này, chúng ta nhận.”

“Bản thể, phần thưởng ngươi cho chúng ta, đến lúc đó đừng quên đấy.” Phân thân số hai nói, mang phân thân số một rời đi không gian dưới lòng đất.

Lúc này, trong Ẩn Linh môn, tất cả đệ tử mạch Luyện Khí và Trận Pháp đều được tập hợp lại.

Sau đó chính là bị tập thể hai người số một và số hai triển khai tập huấn.

Mạch Luyện Khí và Trận Pháp, cộng lại tổng cộng có hơn hai trăm vạn đệ tử.

“Số một, ngươi phụ trách bộ phận từ cơ sở tới Tông sư, ta phụ trách bộ phận từ Tông sư tới Đại Tông sư.”

“Hiện tại kiếm chút tiên ngọc, chờ sau khi tiến vào Tiên triều Đại Chu, hai huynh đệ chúng ta có thể tùy ý tiêu sái.” Phân thân số hai hùng tâm tráng chí nói.

“Được.” Phân thân số một gật đầu.

Sau khi Vương Huyền Tâm bị loại, trong bất tri bất giác, đi tới Tàng Kinh các tông môn.

Hắn như có điều suy nghĩ nhìn ngọc giản các loại thần thông, tiên pháp, công pháp mênh mông bể sở trong Tàng Kinh các.

Hắn lập tức lấy ra một ngọc giản thần thông phong nhận, nhìn qua.

Chẳng biết tại sao, ngọc giản thần thông trước kia vốn có thể liếc mắt là nhìn thấu, hiện tại hắn lại xem rất say sưa.

Nhất là Sau thần thông phong nhận, ứng dụng và diễn sinh về thần thông này khiến hắn mê mẩn.

Lần trước vào trong tàng kinh các, hắn chỉ xem các thần thông và tiên thuật bản nguyên có liên quan tới đại đạo bản thân, những cái khác chưa từng xem qua.

Hiện tại hắn xem những ngọc giản thần thông không có quan hệ gì với hắn, đột nhiên phát hiện, những thứ này cũng tuyệt đối không thể thiếu.

Lúc này hắn đột nhiên nhớ tới một câu Trương Học Linh nói.

“Trong Tàng Kinh các này, có bảy phần mười thần thông, tiên pháp, đại tiên thuật bản nguyên đều là do Đại trưởng lão tự mình sáng tạo.”

Lúc ấy hắn chỉ là thán phục sư phụ giống như là hóa thân của ba ngàn đại đạo, cũng không suy nghĩ sâu xa hơn.

Nhưng hiện tại xem ra, lúc ấy hắn chưa từng chân chính chú ý vào điểm này.

“Ta muốn xem hết tất cả thần thông, tiên pháp, đại tiên thuật bản nguyên trong Tàng Kinh các.” Vương Huyền Tâm nhìn Tàng Kinh các như tiểu thế giới này nói.

“Tích phân của ngươi không đủ, muốn xem hết toàn bộ, ngươi cần quyền hạn của chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên ngay lúc thích hợp.

“Vậy ta hiện tại đi xin sư phụ.” Vương Huyền Tâm kiên định nói, lúc này hắn lờ mờ cảm thấy, hắn dường như đã sắp bước lên con đường một ngàn đại đạo.

Trong tiểu viện, Vương Huyền Tâm thấy được Từ Phàm cùng các sư huynh xem phát sóng trực tiếp.

“Ta biết ngươi muốn nói gì, xem hết trận phát sóng trực tiếp này với vi sư và các sư huynh ngươi rồi lại đi.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh.”

Trong trò chơi đại đào sát lúc này, hoàn toàn đã thành một trận hỗn chiến.

Các đệ tử từng người tự chiến trong vòng bán kết, chỉ có số ít mấy đội đệ tử liên hợp.

Hùng Lực nấp trên một ngọn núi, nhìn xuống toàn bộ chiến trường vòng bán kết.

Mà Thiên Vạn Binh thì lại nấp dưới chân núi đó, hai người ai cũng không phát hiện ai.

“Bồ Đào, lần này ai có cơ hội giành được hạng nhất?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Thiên Vạn Binh, chỉ cần hắn có thể bắt được cơ hội, một pháo bắn chết Hùng Lực, lại liên hợp với con rối nhi tử của hắn cẩu đến đại quyết chiến trong vòng chung kết, có cơ hội cực lớn có thể giành được hạng nhất.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy Trương Học Linh và Tiêu Lạc Phàm thì sao?” Lý Tinh Từ ở bên cạnh hỏi.

“Mặc dù hai người liên hợp có chiến lực cao nhất trong vòng bán kết, nhưng cũng là đối tượng đề phòng của tất cả đệ tử có thực lực mạnh.”

Chương 1163: Phế tích Tiên giới

“Trong vòng chung kết, có khả năng cực lớn bị người khác vây công, sau đó bị loại.” Bồ Đào nói.

“Trong thế giới trò chơi đại đào sát, tỉ lệ lớn người giành được hạng nhất không phải người mạnh nhất, đây là mục đích của trò chơi này.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

Lúc này, trò chơi đại đào sát trong màn sáng bắt đầu thu hẹp bản đồ, hơn nữa bộc phát tai hoạ đàn yêu thú Kim Tiên, vô số đệ tử trong vòng bán kết bị vạ lây, vội vàng chạy trốn về phía vị trí vòng chung kết.

Lúc mọi người ở đây đều chờ mong tình tiết phía sau, Từ Phàm đột nhiên nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, tại nơi cách Ẩn Linh môn ba mươi quang giáp, phát hiện một phế tích Tiên giới ẩn nấp.”

“Phế tích Tiên giới? Còn ẩn nấp nữaa, đi vòng qua bên kia xem thử có thứ gì tốt hay không.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Trong Tam Thiên giới, phế tích Tiên giới nổi danh không phải số ít.

Phế tích của một Tiên giới từng tồn tại rồi báo hỏng, đó chính là thứ các đại thế lực trong Tam Thiên giới cực kỳ khát vọng.

Bởi vì bọn họ có thể dễ dàng lấy ra Huyền Hoàng chi khí từ trong phế tích Tiên giới này.

Nếu vận khí đủ tốt, tìm được phần phế tích ẩn chứa bản nguyên Tiên giới kia, nói không chừng có thể lấy được một lượng lớn Huyền Hoàng chi khí.

Trong Tam Thiên giới, có người chuyên lấy Tiên giới phế tích tầm bảo.

Ẩn Linh đảo bắt đầu giảm tốc độ, sau đó điều chỉnh phương hướng, bay về hướng phế tích Tiên giới ẩn nấp.

“Bồ Đào, làm sao phát hiện được vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Bắt được một món đạo khí ngẫu nhiên lộ ra từ trong phế tích Tiên giới, từ trên đó phân tích ra được tin tức.”

“Tiên giới này là từ Tiểu Tiên giới tấn cấp thành Tiên giới, sau đó bởi vì đủ loại nguyên nhân, sự cân bằng của Tiên giới này bị đánh vỡ, đại đạo mất cân đối, cả Tiên giới bộc phát ra tai hoạ, sụp đổ, huỷ hoại chỉ trong chốc lát.” Bồ Đào nói.

Ẩn Linh đảo gia tốc, càng ngày càng tới gần nơi phế tích Tiên giới ẩn nấp.

“Xem ra không phải nhi tử do mẹ ruột nuôi thì không được, có bệnh cũng mặc kệ.” Từ Phàm cảm khái nói.

Một Tiên giới lớn như vậy, nói mất cân đối liền mất cân đối.

“Chủ nhân, đã loại bỏ trận pháp bên ngoài phế tích Tiên giới, lấy được tin tức cơ bản của phế tích Tiên giới.”

“Phế tích Tiên giới này dường như đã sinh ra một ý chí thiên đạo khác, đang muốn khôi phục lại vùng phế tích Tiên giới này, xây dựng lại một Tiên giới.” Bồ Đào báo cáo.

“Ngươi không nói ta cũng đoán được, trận pháp bên ngoài phế tích Tiên giới kia giống như tiểu hài tử vẽ tranh lung tung ấy.”

“Ứng phó Trận Pháp Đại Tông sư bình thường thì còn được, nhưng ứng phó ta, vẫn là quá non.”

Trong không trung xuất hiện một cự thủ ngưng tụ từ sao trời, nơi xa nhìn qua giống như là một chòm sao cự thủ.

Cự thủ sao trời chầm chậm điểm về hướng phế tích Tiên giới kia.

Tức khắc, nơi hai bên tiếp xúc tản ra một điểm linh quang, theo sau ánh sáng chiếu sáng cả vùng tinh vực này, như thánh nhật mới sinh.

Ngay lập tức, cảnh tượng tinh vực đại biến dạng.

Một phế tích Tiên giới bao trùm mấy trăm vạn quang giáp hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Lúc này, phế tích Tiên giới không biết trải qua phát triển bao nhiêu tỉ năm, đã hình thành được từng Tiểu Thế giới độc lập.

“Chủ nhân, trước khi Tiên giới này rách nát, vẫn chưa thể thành lập Truyền tống trận vượt giới với Tiên giới khác.”

“Cộng thêm tai hoạ do bản thân mất cân đối bộc phát bao trùm toàn bộ Tiên giới, dự tính trừ Đại La, Chuẩn Thánh, không ai có thể chạy thoát khỏi trận tai hoạ này.” Bồ Đào nói.

Lúc này, một chiếc lại một chiếc tiên chu xuyên qua giữa các tiểu thế giới đột nhiên phát hiện, không thấy trận pháp bảo vệ phế tích Tiên giới này đâu nữa.

Trong chốc lát, tất cả tiên chu và những người phát hiện tiểu thế giới bắt đầu căng thẳng.

Lúc này, một dị tộc hình người chỗ hai tai có vảy màu tím đi ra từ trong một thế giới lớn nhất nơi xa.

“Tộc Tử Lân, vảy màu tím trên người càng ít, thực lực càng mạnh.”

“Là chủng tộc ra đời sau khi Tiên giới trở thành nơi phế tích.” Bồ Đào giải thích.

“Kẻ ngoại lai, nơi này không hoan nghênh các ngươi, mời rời đi.”

Một âm thanh lớn từ trong vùng tinh vực này vang lên.

“Không hoan nghênh, vậy cũng phải xem Đại La thánh giả ngươi có tư cách hay không.”

Lời Từ Phàm vừa dứt, vị Đại La tộc Tử Lân cảm giác được không gian xung quanh mình đã bị phong tỏa.

Từ trong hư không lại có vô số sợi xiềng xích không nhìn thấy vươn ra, buộc chặt trên người hắn.

Chỉ trong nháy mắt, người mạnh nhất phế tích Tiên giới là hắn đã bị Từ Phàm khống chế được.

“Gọi người có tư cách ra đây, Chuẩn Thánh của các ngươi chạy đi đâu rồi?” Từ Phàm điềm tĩnh hỏi.

“Tộc của ta không có Chuẩn Thánh, kẻ ngoại lai, mời rời đi.” Đối mặt với áp lực vô cùng vô tận từ Từ Phàm, Đại La thánh giả tộc Tử Lân vẫn ngoan cường nói.

“Không có Chuẩn Thánh, vậy phế tích Tiên giới này của các ngươi có thể nguy hiểm rồi đấy.”

“Một vùng phế tích Tiên giới lớn như vậy, mấy Đại La thánh giả các ngươi bảo vệ không được đâu.” Từ Phàm cười như không cười nói.

Lúc này, một khe nứt không gian liên tục lớn tới một quang giáp xuất hiện, sau đó chậm rãi mở ra.

Một đôi mắt màu tím to lớn gắt gao nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Bồ Đào, áp chế, tròng mắt ý chí thiên đạo này sắp ra đây rồi.”

“Chủ nhân, Bồ Đào áp chế không được, nó có yếu thì vẫn là ý chí thiên đạo Tiên giới.”

“Chờ lúc Bồ Đào trở thành chân linh cấp Tiên thiên linh bảo mới có thể ngăn chặn ý chí thiên đạo hiện tại.” Bồ Đào có chút tủi thân nói.

“Thôi được rồi.”

Từ Phàm cảm nhận được một luồng khí tức tiêu diệt tai hoạ từ trong đôi mắt lớn này.

Ngoài ra còn có một loại ý cảnh cáo nồng đậm, bảo hắn rời đi nhanh chút.

“Ta tương đối nhân từ, để lộ phế tích Tiên giới của các ngươi trong Tam Thiên giới, nhất định sẽ đưa tới cường giả các đại thế lực trong Tam Thiên giới giành nhau tranh đoạt phế tích Tiên giới của các ngươi.”

“Như vậy, ta tới cũng tới rồi, không thể không lấy được chỗ tốt gì liền đi chứ?”

“Vùng phế tích Tiên giới này của các ngươi, gom ra cho ta hai vạn Huyền Hoàng chi khí, ta lập tức rời đi.” Từ Phàm nhìn qua Đại La bị hắn khống chế nói.

Một vị Đại La thánh giả có thể lấy ra Huyền Hoàng chi khí từ phế tích Tiên giới một cách rất dễ dàng, Từ Phàm căn cứ vào thời gian tồn tại của vùng phế tích Tiên giới này, cảm giác trong tay Đại La kia có hai, ba vạn Huyền Hoàng chi khí thì không tính là nhiều.

Nghe thấy Từ Phàm nói là muốn hai vạn Huyền Hoàng chi khí, Đại La thánh giả kia thở phào nhẹ nhõm rõ ràng.

“Cường giả Nhân tộc, hy vọng ngươi nói chuyện giữ lời, cởi bỏ khống chế của ta, ta cho ngươi hai vạn Huyền Hoàng chi khí.”

“Nhưng ngươi nhất định phải thề với đại thiên đạo cả Tam Thiên giới, sau khi nhận lấy Huyền Hoàng chi khí sẽ vĩnh viễn không để lộ toạ độ của phế tích Tiên giới này.” Đại La thánh giả tộc Tử Lân nhìn Từ Phàm nói.

Vừa thấy tư thế này, Từ Phàm liền biết hắn muốn vậy là ít rổi.

Lúc này, Bồ Đào cung cấp cho Từ Phàm một phương án.

“Được, ta sẽ lập lời thề với đại đạo Tam Thiên giới.”

Từ Phàm nói xong thì cùng Đại La thánh giả kia cùng lập lời thề với thiên đạo Tam Thiên giới.

Thuận lợi lấy được hai vạn Huyền Hoàng chi khí.

“Cường giả Nhân tộc, mời mang theo tiên chu của ngươi rời đi.” Đại La thánh giả tộc Tử Lân nói.

“Đừng vội, hiện tại ta nói với ngươi một chút, ta làm sao phát hiện được phế tích Tiên giới của các ngươi.” Từ Phàm nhếch miệng cười nói.

“Trận pháp bên ngoài phế tích Tiên giới của các ngươi, quả là…”

Chương 1164: Khí tức để lộ trong dòng sông thời gian

Một năm sau, Ẩn Linh đảo rời đi từ trong vùng phế tích Tiên giới.

Từ Phàm nhìn mười hai vạn Huyền Hoàng chi khí trong túi trữ vật chuyên dự trữ, biểu cảm trên mặt một hồi thì hưng phấn, một hồi lại có chút hối hận.

“Giá ta muốn không thấp đâu nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Phu quân làm vậy là được rồi, ta cảm thấy phế tích Tiên giới kia vì một tiên trận đến Thánh Nhân cũng không xông vào được, có thể trả giá ra tất cả.” Trương Vi Vân ở bên cạnh cười nói.

“Nặn thêm chút nữa nói không chừng còn có thể có thêm một, hai vạn Huyền Hoàng chi khí.”

“Nếu không hai ta quay lại đòi lần nữa.” Trương Vi Vân kiến nghị.

“Đều đã đáp ứng rồi, sao có đạo lý đổi ý được.” Từ Phàm nhìn Huyền Hoàng chi khí gửi trong tiên khí trong tay nói.

Mười hai vạn Huyền Hoàng chi khí, đủ để hắn phá giải phù văn tầng ngoài cùng của hệ thống.

“Nhưng ta cảm thấy tông môn có thể dò xét được phế tích Tiên giới, nhất định có lấy không ít quan hệ với nương tử.”

“Muốn khen thưởng gì nào.” Từ Phàm kéo Trương Vi Vân qua cười nói.

“Vậy phu quân đi dạo với ta trong tông môn nhiều thêm đi. Trong tông môn có rất nhiều nơi phong cảnh khá tốt mà ta chưa từng đi.” Trương Vi Vân nghĩ ngợi nói.

“Được, trong tông môn quả thực có rất nhiều nơi phong cảnh rất không tệ, còn có phong cảnh ở rất nhiều tiểu thế giới nuôi linh thú, gieo trồng tiên dược cũng không tệ, ta đều dẫn ngươi đi dạo một vòng.”

Ngay từ đầu Từ Phàm muốn bế quan phá giải hệ thống, nhưng sau suy nghĩ lại hắn thấy cũng không thiếu chút thời gian này, bầu bạn với vợ quan trọng hơn.

Nửa năm sau, hoạt động trò chơi kết thúc, Từ Phàm bắt đầu đại giảng đạo toàn tông trong vòng trăm năm.

Chỉ thấy ba ngàn hóa thân Từ Phàm, trong ba ngàn đạo tràng khác nhau, giảng đạo cho các đệ tử tu luyện không đồng đạo.

Lần này, bất kể là nội môn vẫn là ngoại môn tông môn, Ẩn Nguyệt tông hay là Yêu bộ, chỉ cần ở trong Ẩn Linh đảo, toàn bộ đều có tư cách vào trong đạo trường truyền đạo.

Trong một đạo tràng to lớn, Từ Phàm nhìn xuống hoá thân của các loại thụ linh, hoa linh, dược linh bên dưới đạo tràng, không nhịn được mỉm cười.

Tất cả chân linh bên dưới đều kính ngưỡng nhìn lên Từ Phàm phía trên đạo tràng, giống như thấy được tín ngưỡng cuối cùng của bản thân.

“Thảo mộc nhất đạo, tuế nguyệt luân chuyển, thiên thụ kỳ linh, tự dựng mà sinh…”

Trong Tiểu Thế giới bên đạo tràng khác.

Tất cả các đệ tử trong đạo tràng đều là kiếm tu.

Cả Tiểu Thế giới đạo tràng tràn ngập các loại kiếm ý tạp mà tinh.

Từ Phàm nhẹ vung tay, ý thức của tất cả đệ tử kiếm đạo trong đạo trường đều bị hắn thu vào trong thế giới kiếm đạo đặc thù.

Ngay từ lúc thế giới kiếm đạo này từ từ diễn hóa, Từ Phàm chậm rãi truyền thụ cảm ngộ của hắn đối với kiếm đạo cho ý thức đệ tử kiếm đạo.

Ngũ hành đại đạo, luân hồi đại đạo, không gian đại đạo, thôn phệ đại đạo, nhân quả đại đạo, vận mệnh…

Mỗi loại đại đạo đều có hoặc nhiều hoặc ít đệ tử đang nghe.

Trong đó kỳ lạ nhất chính là Trùng chi đại đạo, cực kì thiên môn, chỉ có một đệ tử nghe.

“Ngươi rất có quyết đoán, đạo Ngự Thú đã chạm đến cảnh giới Kim Tiên, hai con ngự thú kia cũng sắp bồi dưỡng đến cấp Kim Tiên, sao nói bỏ là bỏ vậy?” Từ Phàm nhìn đệ tử chuyển tu Trùng chi đại đạo, hỏi.

“Đệ tử cảm thấy đạo Dục Trùng là đại đạo chuyên thuộc trong mệnh của đệ tử, tiếp xúc với Trùng chi đại đạo, đệ tử giống như thấy được cảnh mình của tương lai trong dòng sông thời gian.”

“Cho nên đệ tử quyết định chuyển tu đạo Dục Trùng.” Người đệ tử kia nói, nhẹ nhàng mở lòng bàn tay ra, một con tiểu trùng như ong mật tản ra khí tức đáng sợ.

“Thiên phú của ngươi trên Trùng đạo quả thực rất tốt.” Từ Phàm mỉm cười, sau đó âm thanh đại đạo xuất hiện.

Trăm năm như nước chảy, xuôi dòng mà qua.

Lúc các đệ tử còn đang chìm đắm trong biển ba ngàn đại đạo, Từ Phàm ngưng giảng đạo.

Sau khi giảng đạo xong, tất cả đệ tử đều tiến vào trạng thái bế quan, củng cố thu hoạch trăm năm giảng đạo mang đến.

Từ Phàm ở trong tiểu viện của mình nhàn nhã thưởng trà.

“Lần này, đệ tử đời thứ năm từ tông môn phi thăng lên và đệ tử Ẩn Nguyệt tông hầu như đều có thể đạt tới Chân Tiên đỉnh phong.”

“Bồ Đào, hiện tại đến đâu rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Trong lúc chủ nhân truyền đạo, đã lướt qua Tiên giới thứ nhất, trước mắt đang đỗ ở bên ngoài Tiên giới dọc đường thứ hai.” Bồ Đào trả lời.

“Tiếp tục đi thôi, xem tình hình này chắc phải cần bế quan một khoảng thời gian, chờ các đệ tử sau khi xuất quan lại đỗ ở Tiên giới dọc đường.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ẩn Linh đảo vốn đang đỗ bên ngoài Tiên giới khởi động lần nữa.

Lúc này, trên không Ẩn Linh đảo xuất hiện một dòng sông thời gian.

“Bồ Đào, quan sát cẩn thận trạng thái của dòng sông thời gian.” Từ Phàm phân phó.

Lúc này, dòng sông thời gian trên không Ẩn Linh đảo theo Ẩn Linh đảo chuyển động mà cùng chuyển động.

Mà đệ tử tiếp nhận gột rửa trong dòng sông thời gian, vẫn như thường ngày.

Ngay lúc Từ Phàm đang quan sát dòng sông thời gian, Thánh Nhân dị tộc vẫn luôn tìm kiếm Từ Phàm đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức không bình thường.

Thánh Nhân dị tộc lập tức đổi hướng, hướng về phía Ẩn Linh đảo phá không mà đi.

Lúc Từ Phàm quan sát bên trạng thái của đệ tử trong dòng sông thời gian, đột nhiên có linh cảm chẳng lành.

Từ Phàm biến sắc.

“Bồ Đào, khởi động đại trận phòng ngự tông môn, gia tốc tốc độ dòng chảy trong dòng sông thời gian.” Từ Phàm vội nói, đồng thời bản thân cũng tiến vào trạng thái Đại La đỉnh phong.

Hai cự thủ như sao trời bao quanh, bảo vệ lấy Ẩn Linh đảo.

Sau đó bên ngoài cự thủ xuất hiện đại đạo kinh văn vô tận, hình thành bên ngoài cự thủ một lớp phòng hộ rắn chắc nhất.

“Không nghĩ tới khí tức để lộ trong dòng sông thời gian cũng có thể bị Thánh Nhân dị tộc phát giác được.”

“Ta sớm nên nghĩ đến ~ thất sách.”

Từ Phàm ở Đại La thánh giả đỉnh phong, nhìn về hướng Thánh Nhân dị tộc bay tới.

“Bây giờ ngươi đuổi thoải mái bao nhiêu, sau này ta sẽ khiến ngươi chết sảng khoái hơn bấy nhiêu.”

Ba ngàn đại đạo lưu chuyển trong mắt Từ Phàm, lời nói ẩn chứa đạo Vận Mệnh vừa rồi trực tiếp xuyên thấu qua nhân quả thêm đến trên người Thánh Nhân dị tộc truy kích Ẩn Linh đảo.

Thánh Nhân dị tộc đang truy kích đột nhiên run lên, sau đó dừng lại thân hình, cảm thấy hơi nghi hoặc nhìn quanh bốn phía.

“Là ai lại đang tính toán ta, được rồi, không lo nhiều như vậy, trước tiên giải quyết con sâu nhỏ kia rồi lại nói.”

Thánh Nhân dị tộc tiếp tục tiến lên, tốc độ còn nhanh hơn ba phần mười so với lúc trước.

Một thần niệm khổng lồ phong toả xung quanh toàn bộ Ẩn Linh đảo.

Một cự thủ lóe ra ánh xanh vững vàng bắt lấy Ẩn Linh đảo.

“Từ Phàm, ngươi có biết một câu, dưới Thánh Nhân đều là sâu kiến không?”

“Sâu nhỏ như ngươi đọ sức với ta lâu như vậy, cũng đủ để kiêu ngạo rồi.”

“Con sâu nhỏ thú vị, tạm biệt.”

Cự thủ nắm chặt Ẩn Linh đảo đang muốn phát lực bóp nát Ẩn Linh đảo thành bột phấn.

Nhưng hơi dùng sức, thế mà phát hiện Ẩn Linh đảo cứng rắn vô cùng, trong chốc lát, Thánh Nhân dị tộc vậy mà bóp không nát.

“Con kiến hôi nhà ngươi còn có chút thủ đoạn đấy.”

Trên bầu trời xuất hiện một đoàn sương mù màu tím sậm tản ra khí tức vô cùng tà ác, nhanh chóng vây quanh cả Ẩn Linh đảo, ăn mòn vào bên trong.

Trong Ẩn Linh đảo, Từ Phàm chăm chú nhìn đệ tử trong dòng sông thời gian trên bầu trời.

“Phòng ngự không chu toàn, lại phải tốn kém rồi.”

Chương 1165: Cửu cô gia

“Đệ tử ngoại môn Nguyên Thủy tông, ta làm chắc rồi, còn về phần đệ tử nội môn, sau này lại nói.” Từ Phàm nhận lấy ngọc phù nói.

“Đều được, dù sao sau này khi ngươi trở thành Thánh Nhân, đều sẽ hiểu rõ mọi chuyện.” Hoàng Sơn vui tươi hớn hở nói.

“Trước không hàn huyên với ngươi nữa, trong tông môn có mấy tên tiểu tể tử đang làm ầm ĩ, ta phải qua đó dỗ dành.” Hoàng Sơn nói xong, bóng dáng biến mất không thấy đâu nữa.

“Sao lại đi ngay lúc này, ta còn có rất nhiều điều chưa hỏi mà?” Từ Phàm có chút tiếc nuối nói.

“Chẳng qua, lấy được ngọc phù ngoại môn này, không uổng công mình tới đây.”

Từ Phàm tách ra một tia bản nguyên, dung nhập vào trong ngọc phù ngoại môn Nguyên Thủy tông.

“Bồ Đào, mau ghi chép lại tất cả tin tức trong ngọc phù.”

Từ Phàm nói, dẫn ra một luồng tin tức truyền vào trong bản thể Bồ Đào.

“Ta đã truyền bản đồ tinh vực Tam Thiên giới hoàn chỉnh cho ngươi, quy hoạch lại lần nữa đường đến Tiên triều Đại Chu.” Từ Phàm phân phó.

“Đã quy hoạch xong tuyến đường, cần hai mươi năm, trên đường cần đi qua…” Bồ Đào báo cáo.

Lúc này, Từ Phàm nhìn vào ngọc phù trong tay, có chút thán phục nói.

“Cái ngọc phù nho nhỏ này nhiều lắm là cũng chỉ là cấp tiên khí, nhưng tin tức ẩn chứa trong đó vậy mà còn nhiều hơn kho số liệu của Bồ Đào ngươi, không biết là môi giới hay là thủ đoạn khác ta không biết được.” Từ Phàm quan sát, nói.

“Chủ nhân, mặc dù không đoán được ngọc phù này dùng loại phương pháp nào luyện chế, nhưng dựa theo suy đoán của Bồ Đào, đây cũng là môi giới.”

“Tiếp nối với một kho số liệu không ở trong phạm vi chúng ta nhận thức.” Bồ Đào giải thích.

“Phỏng chừng là như vậy, ngọc phù này giao lại cho ngươi, tồn trữ lại những tin tức hữu dụng trong đó là được.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm về trong tiểu viện, thấy được Trương Vi Vân đang trêu đùa Hung Bạch.

“Nơi này cách Vạn Thanh đảo các ngươi cũng khá gần, ngươi có muốn trở về thăm đám sư tỷ, sư muội của ngươi một lát không?” Từ Phàm hỏi.

Ánh mắt Trương Vi Vân sáng lên, nhưng sau đó lại tối sầm xuống.

“Vẫn là thôi đi, một người tự do được sư phụ đồng ý như ta đi thăm các nàng, có phải hơi…” Trương Vi Vân có chút do dự nói.

“Không sao, trận pháp ta đưa cho ngươi sư phụ trước đây còn có không gian ưu hóa, có thể để các sư tỷ của ngươi không cần canh giữ ngày đêm trong Vạn Thanh đảo.” Từ Phàm cười nói.

Trước đây lúc hắn đưa trận pháp, có để lại rất nhiều chỗ có thể tiến thoái.

“Thật sự có thể chứ?”

“Ngươi còn không tin phu quân ngươi à.” Từ Phàm quay đầu bày ra vẻ mặt sâu hiểm khó dò nói.

Sau đó Từ Phàm bảo Bồ Đào sử dụng ngọc phù gửi cho Hoàng Sơn một tin tức.

“Mở một thông đạo đi Vạn Thanh đảo, ta mang tức phụ ghé thăm nhà sư phụ nàng.”

Không bao lâu sau, một cự thủ trắng tinh như ngọc từ trong không gian vươn ra, trực tiếp bắt lấy Ẩn Linh đảo, kéo vào đến bên ngoài Nguyên Thủy tông môn.

“Còn chưa nhập môn mà đã phiền phức như vậy, xem ra sau này không thể ít lo lắng cho ngươi.” Giọng nói ôn hòa của Hoàng Sơn vang lên.

Một thông đạo nối liền Nguyên Thủy tông và Vạn Thanh đảo mở ra bên ngoài Ẩn Linh môn.

“Đi đi, thông đạo này có thể duy trì ba năm, đủ cho ngươi qua lại.”

Nghe lời Hoàng Sơn nói, Từ Phàm không khỏi cảm khái nói: “Quả nhiên là một người tốt mà.”

Sau đó, Từ Phàm dặn dò Bồ Đào một câu rồi mang Trương Vi Vân đi về hướng Vạn Thanh đảo.

Bên ngoài Vạn Thanh đảo lúc này, có một nữ tử mặc váy dài màu lục đang chờ hai người.

“Đại sư tỷ!”

Sau khi nhìn thấy nữ tử mặc váy dài màu lục, Trương Vi Vân lập tức nhào tới.

Lao thẳng vào trong lòng nữ tử kia.

“Đại sư tỷ, nhiều năm không gặp, ta nhớ ngươi muốn chết!” Trương Vi Vân dùng sức dùng cọ đầu vào ngực nữ tử kia, bày tỏ nỗi nhung nhớ sau khi xa cách.

Từ Phàm nhìn vị Đại sư tỷ của nương tử mình này.

Lúc sư phụ Trương Vi Vân không ở Vạn Thanh đảo, vị Đại sư tỷ này chính là người trông nom Vạn Thanh đảo.

Cảm nhận được ánh mắt của Từ Phàm, Đại sư tỷ ôn hòa gật đầu với Từ Phàm.

“Được rồi, đều là người đã có phu quân, đừng có như tiểu hài tử nữa.” Đại sư tỷ sờ đầu nhỏ của Trương Vi Vân, nói.

Sau đó lại hướng mắt nhìn về phía Từ Phàm.

“Có thể để sư phụ trả thân tự do cho tiểu sư muội, xem ra phúc duyên lớn nhất của tiểu sư muội chính là coi trọng ngươi.” Đại sư tỷ nhìn Từ Phàm, mỉm cười.

“Sư phụ đã biết các ngươi tới, đặc biệt bảo ta ra nghênh đón các ngươi.”

“Đi thôi, theo ta vào đảo.”

Đại sư tỷ lôi kéo Trương Vi Vân, mang theo Từ Phàm vào bên trong Vạn Thanh đảo.

Vừ vào Vạn Thanh đảo, Từ Phàm thần kỳ phát hiện.

Đây không phải là đảo gì cả, rõ ràng là thế giới còn lớn hơn cả một Tiên giới.

“Mấy sư tỷ, sư muội kia của ngươi nghe nói ngươi muốn dẫn phu quân tới, đều rất vui vẻ.”

“Xem thử là nhân vật thế nào, có thể khiến sư phụ nhượng bộ.” Đại sư tỷ tò mò quay đầu lại nhìn Từ Phàm.

“Ha ha, các sư tỷ, sư muội nhìn thấy phu quân ta nhất định sẽ hâm mộ ta, cơ duyên lớn nhất trong nhân sinh của ta chính là tìm được phu quân.” Trương Vi Vân mặt đầy kiêu ngạo nói.

Đại sư tỷ cười chạm nhẹ một cái vào trán Trương Vi Vân.

“Xem ngươi đắc ý kìa.”

Lúc này ba người đi tới một cánh cổng do một Thánh Nhân, hai Chuẩn Thánh trấn thủ.

“Bái kiến Đại phúc chủ, Cửu phúc chủ.” Thánh Nhân và hai Chuẩn Thánh cung kính nói.

“Đây là Cửu cô gia của chúng ta, các ngươi làm quen đi.” Đại sư tỷ nhẹ nhàng nói.

“Bái kiến Cửu cô gia.” Thánh Nhân và hai Chuẩn Thánh hành lễ nói, loại kính ý phát ra từ trong lòng kia, khiến Vạn Thanh đảo trong mắt Từ Phàm càng thêm thần bí.

“Không dám nhận, ta không dám nhận, sao có thể làm phiền ba vị tiền bối hành lễ với vãn bối được.” Từ Phàm vội vàng khách khí nói.

Có thể để Thánh Nhân và Chuẩn Thánh canh cổng, Từ Phàm lại nâng thực lực của sư phụ tức phụ trong trang đầu quyển sổ nhỏ lên một cấp.

Cuối cùng lại khách khí một phen, Đại sư tỷ mang theo hai người tiến vào khu vực trung tâm Vạn Thanh đảo.

Trong tiên cảnh này, có bốn mươi nữ tử dáng dấp khác nhau đang ở cùng nhau, giống như đang mong đợi điều gì đó.

Sau khi Đại sư tỷ mang theo Từ Phàm và Trương Vi Vân xuất hiện, hiện trường lập tức bắt đầu xôn xao lên.

“Cửu sư muội.”

“Cửu sư tỷ.”

Tất cả đều là những giọng kêu gọi đều mang tình cảm chân thành tha thiết.

Bốn mươi nữ tử vây lấy Trương Vi Vân, thay nhau ôm Trương Vi Vân biểu đạt tình cảm nhớ mong.

Đại sư tỷ ở bên cạnh, vui mừng nhìn một màn này.

Trong mắt Từ Phàm, những nữ tử Thiên Phúc linh thể này tập hợp lại một chỗ, cho dù không cần trận pháp cũng có thể tạo thành hiệu ứng khủng khiếp.

Từ Phàm không hoài nghi chút nào, nếu như một trong bốn mươi nữ tử này muốn có transformers.

Dù trong Tam Thiên giới này không có, ý chí thiên đạo cũng có thể dùng tay nặn ra một cái đưa đến trước mặt các nàng.

“Để ta giới thiệu cho các ngươi, đây là phu quân ta.” Trương Vi Vân giãy ra từ trong ngực các nữ tử, đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Vi Vân, ngươi thật sự có phúc lớn, nếu ta gặp được phu quân ngươi sớm hơn ngươi, hắn liền không phải là của ngươi rồi.”

“Vi Vân, canh chừng kỹ phu quân ngươi, đừng để hắn bị nữ nhân Thiên Phúc linh thể khác cướp đi đấy.”

“Vi Vân, có thể chia sẻ phu quân ngươi không.”

Lần đầu tiên, trong tiên cảnh này lại biến thành như chợ bán thức ăn.

“Được rồi, các ngươi đừng doạ Cửu cô gia nữa.” Đại sư tỷ ở bên cạnh cười ha ha nói.

Chương 1166: Thiên Bắc thánh nhân, đệ tử ngoại môn

Lúc này, đoàn sương mù màu tím sậm kia đã chậm rãi hòa tan đại đạo kinh văn tầng ngoài cùng, đang xâm nhiễm vào hai cự thủ bảo vệ Ẩn Linh đảo.

Mà Từ Phàm thấy mọi chuyện vẫn bất vi sở động, chỉ chăm chú nhìn đệ tử trong dòng sông thời gian.

“Tông môn có thể bảo vệ lại được bao nhiêu, đều phải xem ngươi độ kiếp nhanh hay chậm rồi.” Từ Phàm nói.

Lúc này, đệ tử trên bầu trời dường như cũng nghe được lời nói của Từ Phàm.

Trực tiếp buông ra tất cả phòng ngự, mặc cho dòng sông thời gian gột rửa.

Nhục thể cùng tiên hồn trực tiếp bại lộ bên dưới dòng sông thời gian.

Từ Phàm thấy vậy, lấy ra một viên thần đan đại bổ Huyền Hoàng bổ sung vào trong cơ thể đệ tử kia.

Sau nửa canh giờ, dòng sông thời gian trên bầu trời biến mất.

Đoàn sương mù màu tím sậm đã xuyên thấu qua cự thủ, bắt đầu ăn mòn tầng ngoài trận pháp phòng ngự Ẩn Linh đảo.

“Được rồi, không ở đây chơi với ngươi nữa.”

Lượng lớn Huyền Hoàng chi khí hóa thành chất lỏng, tiến vào bên trong tiên hồn Từ Phàm.

Sau đó, một luồng khí tức dây dưa với thời gian vận mệnh từ trong cơ thể Từ Phàm tản ra.

Bên ngoài Ẩn Linh đảo, Thánh Nhân dị tộc đang nghĩ ngợi lát nữa làm sao tra tấn Từ Phàm, đột nhiên tê dại cả đầu.

Thánh Nhân dị tộc từ từ quay đầu, một đôi mắt to lớn ở sau lưng hắn nhìn chằm chặp vào hắn.

Lúc này, mọi thứ trong tinh vực đều hóa thành trạng thái bất động.

Trong khu vực này, giống như tất cả đại đạo đều không tồn tại.

Thánh Nhân dị tộc nhìn về phía đôi cự nhãn kia, lập tức một luồng hàn ý từ trong lòng dâng lên.

Thánh Nhân dị tộc cảm giác được, có một loại lực lượng vô hình đang tan rã mọi thứ hắn có trong Tam Thiên giới.

Nhân quả, bách dục, quá khứ, hiện tại, tương lai, giống như tất cả đều đang tan rã.

Một loại đại khủng bố, giáng xuống đầu Thánh Nhân dị tộc.

“Không được, không được!”

Thánh Nhân dị tộc lúc này bắt đầu vận dụng toàn bộ thủ đoạn phòng ngự, để bản thân không bị tan rã trong Tam Thiên giới.

Lúc này, sương mù màu tím sậm ăn mòn Ẩn Linh đảo biến mất không thấy gì nữa.

Bồ Đào nhân cơ hội điều khiển Ẩn Linh đảo thoát đi.

Theo Ẩn Linh đảo thoát đi, đôi mắt to lớn trong tinh vực cũng biến mất, Thánh Nhân dị tộc vẫn còn đắm chìm trong sự sợ hãi khủng khiếp.

Lúc này, Ẩn Linh đảo đã truyền tống đến trong tinh vực không biết đang thăm dò vị trí chính mình đang ở.

“Chủ nhân, đã chếch ra khỏi tuyến đường vốn có, ngẫu nhiên truyền tống đến biên giới nơi tuyệt cảnh trong Tam Thiên giới.” Bồ Đào báo cáo.

“Hiện tại suy tính xem đến Tiên triều Đại Chu cần bao lâu?” Từ Phàm phân phó.

“Một vạn ba ngàn sáu năm.” Bồ Đào báo cáo.

Từ Phàm khẽ thở dài, quả nhiên, thứ bản thân không thể khống chế tốt nhất đừng động lung tung.

“Trước tiên từ từ đi về hướng Tiên triều Đại Chu, Thánh Nhân dị tộc kia trong chốc lát không dám đuổi theo đâu.” Từ Phàm nói.

Vừa nãy hắn bỏ ra một vạn tinh Huyền Hoàng chi khí, khởi động thân tương lai của hắn, mặc dù chỉ là một đôi mắt, nhưng để chấn nhiếp Thánh Nhân dị tộc cũng đã đủ rồi.

Đồng thời còn để thân tương lai ngẫu nhiên mở ra một thông đạo không gian, để tạo điều kiện cho Ẩn Linh đảo rời đi.

Lúc này, Trương Vi Vân xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Phu quân, ta cảm giác nơi này có chút quen thuộc, hình như là đường đi về vùng ngoài giới, Vạn Thanh đảo.” Trương Vi Vân xuyên thấu qua đại trận của Ẩn Linh môn nhìn về phía tuyệt cảnh tinh vực ở nơi xa nói.

“Nói như vậy, ta đến khu vực biên giới Tam Thiên giới rồi à?”

“Có nên ghé qua chỗ Hoàng Sơn thăm hỏi chút không nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc này, một thần niệm bao trùm lấy Ẩn Linh đảo.

“Chủ nhân, vừa nhận được một tin tức, Hoàng Sơn thánh nhân tới bái phỏng.” Bồ Đào báo cáo.

“Mau mau cho mời.”

Trong Nghênh Khách điện, Hoàng Sơn có chút mới lạ nhìn Từ Phàm.

“Ngươi và Nguyên Thủy tông quả nhiên có duyên, tùy tiện mở một thông đạo không gian là có thể xuyên đến cửa Nguyên Thủy tông.”

“Nếu không ta mở cho ngươi một thông đạo, ngươi mang Ẩn Linh đảo đến Nguyên Thủy tông xem thử.” Hoàng Sơn cười, mời mọc.

“Vẫn là bỏ đi, vừa nãy muốn đi chào hỏi ngươi, không nghĩ tới ngươi lại qua đây.” Từ Phàm cười nói.

Nói đùa, nếu thật sự muốn đưa Ẩn Linh đảo đến Nguyên Thủy tông.

Nhìn thấy những đệ tử Nguyên Thủy tông kia, đệ tử Ẩn Linh môn bản thân khó khăn, cực khổ bồi dưỡng nhiều năm như vậy phỏng chừng đều phải tự bế.

Đệ tử từ Nguyên Thủy tông tùy tiện lôi ra đều có trình độ như Vương Huyền Tâm, lân la qua đó chẳng phải là tìm ngược à.

“Hoàng Sơn thánh nhân, ta có một chuyện muốn thỉnh giáo.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Nói đi, dù sao sau này đều là người một nhà.” Hoàng Sơn ôn hòa nói, dáng vẻ như nhìn về phía vãn bối nhà mình.

“Sau khi đến cảnh giới Thánh Nhân, có phải trong phút chốc là có thể truyền tống ngẫu nhiên đến bất kỳ khu vực nào trong Tam Thiên giới không?” Từ Phàm thỉnh giáo nói.

“Sau khi được ý chí đại đạo Tam Thiên giới thừa nhận, thì tương đương với trở thành con nuôi của ý chí đại đạo Tam Thiên giới, như vậy mới có tư cách xuyên qua nơi tuỳ ý trong Tam Thiên giới.”

Hoàng Sơn nói, nhẹ nhàng điểm một cái.

Một cánh cổng không gian xuất hiện bên trong đại điện.

Từ Phàm xuyên thấu qua không gian cảm nhận được khí tức của Mộc Nguyên Tiên giới.

“Thánh Nhân và Thánh Nhân cũng có khác biệt, ví dụ như tên Thiên Bắc thánh nhân truy sát ngươi, chỉ là tiểu Thánh Nhân nhận được sự tán thành của Tiên giới bản nguyên của hắn mà thôi.”

Từ Phàm nghe đến đó vội vàng lấy ra quyển sổ nhỏ, lật đến trang thứ hai, viết lên bốn chữ to Thiên Bắc thánh nhân.

“Ngươi làm gì vậy?” Hoàng Sơn tò mò hỏi.

“Trên quyển sổ này có tất cả kẻ thù từ lúc ta tu tiên đến nay, hoặc nhẹ hoặc nặng, về sau đều nhất định phải trả lại.” Từ Phàm thu lại sổ nhỏ nói.

“Trở thành Thánh Nhân, chư đạo đã viên mãn, làm sao tăng lên được nữa?” Từ Phàm lại hỏi.

Lúc hắn tiến vào Đại La, đạo hắn tu luyện đã gần như viên mãn, bởi vậy hắn có thể kết luận trên Thánh Nhân chư đạo đến cuối cùng.

“Ha ha, vấn đề ngươi hỏi quá mức thâm ảo, hiện tại nói cho ngươi ngươi cũng không hiểu sâu được.”

“Chờ lúc ngươi trở thành Thánh Nhân, được Tiên giới công nhận, ngươi tự nhiên sẽ hiểu, đường phía sau ở nơi nào.”

“Lần này ta tới tìm ngươi, còn có một mục đích nữa.” Hoàng Sơn nói, lấy ra một ngọc phù khắc ký hiệu Nguyên Thủy tông.

“Đây là ký hiệu của đệ tử ngoại môn Nguyên Thủy tông, phân ra một tia bản nguyên dung nhập vào trong đó, ngươi chính là đệ tử ngoại môn.” Hoàng Sơn cười nói.

“Ta vẫn chưa nghĩ kỹ có nên gia nhập vào Nguyên Thủy tông không, tiền bối vẫn là thu thứ này lại đi thôi.” Từ Phàm khách khí nói.

“Ngươi xác định không cần sao?”

“Ngươi có được ngọc phù ngoại môn Nguyên Thủy tông là có thể có được bản đồ toàn bộ Tam Thiên giới, có thể nhanh chóng giúp ngươi đến bất cứ khu vực nào mà ngươi muốn đi.”

“Hơn nữa, ngọc phù này còn có thể liên thông tới vùng ngoài giới, để ngươi mở mang kiến thức đến những vùng đất càng rộng lớn hơn.”

“Mỗi ngọc phù còn có ba cơ hội Thánh Nhân xuất thủ.”

“Quan trọng nhất là, hàng năm còn có trợ cấp một ngàn tinh Huyền Hoàng chi khí.” Hoàng Sơn vừa nói vừa thu về ngọc phù.

“Hoàng Sơn tiền bối, ta thừa nhận lời ta vừa nói có chút bồng bột, tha thứ cho ta.” Từ Phàm chụp lấy ngọc phù, thu lại với tốc độ nhanh nhất.

“Tên tiểu tử thối ngươi, chưa thấy thỏ thì chưa thả chim ưng mà.” Hoàng Sơn cười ha ha nói.

“Vì sao không cho ta vào lần đầu gặp mặt.” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Khi đó, thực lực ngươi còn chưa đạt tới tiêu chuẩn, cho nên không vào được ngoại môn.”

“Ngươi cũng không nguyện ý vào nội môn, cho nên…”

Chương 1167: Vạn Thanh đảo

Lúc này, trên không trung của tiên cảnh hiện ra bốn mươi mốt vầng sáng, trong mỗi vầng sáng ẩn chứa bảo vật không giống nhau, nhưng giá trị đều ngang nhau.

“Đây là lễ vật phu quân ta chuẩn bị cho các sư tỷ, sư muội.”

Nghe thấy có người muốn chia sẻ phu quân mình, Trương Vi Vân vội vàng lấy ra lễ vật đã chuẩn bị sẵn.

Đây là những lễ vật Bồ Đào căn cứ vào tư liệu Trương Vi Vân cung cấp, đặc chế ra vì mỗi một sư tỷ, sư muội nàng.

Vầng sáng trên không hóa thành sao băng, ào ào rơi vào trong lòng những nữ tử đó.

Đại sư tỷ cũng có một món.

“Được rồi, cô gia của chúng ta lần đầu tiên tới Vạn Thanh đảo, các ngươi mang cô gia đi dạo một vòng đi.”

“Cô gia đã tặng các ngươi lễ vật, các ngươi cũng đừng keo kiệt.” Đại sư tỷ đặc biệt dặn dò.

Đúng lúc này, một nữ tử Thiên Phúc linh thể nhỏ nhất trong đó cầm một món Tiên thiên linh bảo đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Ta rất thích lễ vật của ngươi, đây là đồ vật trân quý nhất sư phụ cho ta, ngươi lấy đi.” Nữ tử Thiên Phúc linh thể trông hơn mười tuổi ngây thơ nói.

Trương Vi Vân vội vàng kéo nàng lại.

“Tiểu sư muội, đồ vật sư phụ cho ngươi không thể đưa cho người khác, nếu không sư phụ sẽ phạt ngươi đấy.” Trương Vi Vân nhìn món Tiên thiên linh bảo trong tay tiểu sư muội, có chút dở khóc dở cười.

“Nhưng mà ta thật sự rất thích lễ vật cô gia tặng ta, ta cũng muốn tặng cô gia đồ vật ta trân quý nhất.”

“Còn có, Cửu sư tỷ, phu quân ngươi thật sự không thể chia sẻ sao?” Tiểu sư muội ngây thơ hỏi.

“Không thể, ngươi đừng suy nghĩ lung tung nữa.” Đầu Trương Vi Vân chảy đầy vạch đen nói.

Lúc này, Đại sư tỷ đi tới đưa cho Từ Phàm một món Tiên khí không gian.

“Nghe nói ngươi tương đối thiếu Huyền Hoàng chi khí, chỗ ta còn có một ít, ta giữ lại cũng vô dụng, ngươi cầm đi đi.” Đại sư tỷ nói.

Những sư tỷ, sư muội khác của Trương Vi Vân vừa nghe nói Cửu cô gia thiếu Huyền Hoàng chi khí, lập tức sôi nổi hào phóng giúp đỡ lấy ra tiểu kim khố của mình.

Từ Phàm có chút dở khóc dở cười nhìn một đống Tiên khí không gian chứa Huyền Hoàng chi khí, nhiều thì trên một vạn, ít thì hơn một ngàn.

“Nhận lấy đi, các sư tỷ, sư muội của ta ở trên Vạn Thanh đảo cũng không thiếu cái gì.” Trương Vi Vân nói.

“Sao lại không biết xấu hổ như vậy được, lại nói, số Huyền Hoàng chi khí này cũng quá nhiều rồi.” Từ Phàm nói.

“Nếu ngươi ngại nhiều thì giúp các sư tỷ, sư muội này của ta nhiều hơn đi.” Trương Vi Vân nói.

Khoảng thời gian nàng ở Vạn Thanh đảo, cứ cách một khoảng thời gian lại phải bị rút ra một ít bản nguyên chi lực từ Thiên Phúc linh thể, tuy nói không tổn thất gì, nhưng lại có cảm giác bị nhốt không tự do.

“Ngươi yên tâm, ta đã bảo Bồ Đào toàn lực ưu hoá đại trận kia.”

Từ Phàm cũng cảm nhận được khát vọng tự do của các sư tỷ, sư muội của nương tử mình.

Mặc dù nói Vạn Thanh đảo rất lớn, nhưng đến cùng vẫn không phải là nơi các nàng quen thuộc.

Lúc này, dưới sự dẫn dắt của đám Thiên Phúc linh thể, Từ Phàm đã tới được bí cảnh thánh địa xa hoa nhất cả Tam Thiên giới.

Trưởng lão ở nơi này truyền đạo ít nhất đều là cấp Chuẩn Thánh, thỉnh thoảng còn có Thánh Nhân đang giảng đạo.

Các loại linh thú xuyên qua lưu chuyển trong giới này, tùy tiện bắt lấy một con đều là cất bước từ Kim Tiên.

Hơn nữa trong cả Vạn Thanh đảo tràn ngập một loại Huyền Hoàng chi khí nhàn nhạt.

Càng đừng nói tới cây cối, hoa cỏ trong Vạn Thanh đảo.

Tùy tiện xách một con chó từ thế gian đến đặt ở nơi này, lâu dần cũng có thể thành Kim Tiên.

Đúng lúc này, từ Nguyên Thuỷ tông đằng xa truyền ra một tiếng chuông vang, cuối cùng là một hồi âm thanh đại đạo truyền đến.

Từ Phàm thoáng nghe, nó giảng thuật nguồn gốc đại đạo căn bản nhất trong Tam Thiên giới.

Bất kể là tu luyện đạo gì, nghe âm thanh đại đạo này đều sẽ có trợ giúp.

“Đây hẳn là âm thanh đại đạo từ Đại Thánh Nhân giảng đạo nhỉ?” Từ Phàm cảm khái nói.

“Xem ra Nguyên Thuỷ tông có một đám đệ tử mới tới, nếu không sẽ không giảng thuật loại đồ vật căn bản nhất này.” Thập Nhị sư muội của Trương Vi Vân ở phía trước nói.

“Ngươi đoán sai rồi, là Cửu cô gia của chúng ta mang tông môn của hắn lại đây, âm thanh đại đạo này phỏng chừng là Hoàng Sơn tiền bối cố ý nhờ Đại Thánh Nhân giảng.” Đại sư tỷ dẫn đường ở phía trước quay đầu lại cười nói.

“Bồ Đào, là như vậy à?” Từ Phàm âm thầm dò hỏi.

“Căn cứ vào số liệu ngọc phù ngoại môn thu thập được, gần đây không có đệ tử mới vào Nguyên Thuỷ tông, tình huống có lẽ giống như lời nàng nói.” Bồ Đào trả lời.

Từ Phàm gật đầu, ghi tạc chuyện này vào trong lòng.

Ngay lúc Từ Phàm đang ở vùng đất trung tâm Vạn Thanh đảo thưởng thức phong cảnh các nơi.

Đột nhiên có một đám lộc con quen mắt nhảy qua bên cạnh bọn họ.

Có sư muội của Trương Vi Vân chú ý tới ánh mắt của Từ Phàm.

“Sư phụ từng nói, đây là Không Thần lộc hiếm nhất Tam Thiên giới, nếu tới Vạn Thanh đảo đừng xua đuổi, ăn chút tiên dược và tiên thảo cũng không sao đâu.”

Lúc này, bầy lộc con kia đi tới bên một cây Tiên Linh Chi mười vạn năm, cả bầy lộc con thong dong tự tại bắt đầu ăn lên.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, hơi gật đầu.

“Thảo nào gần đây quy mô tiên dược, tiên thảo tông môn gieo trồng lớn thêm không ít, thì ra là do các ngươi tìm chỗ khác gây tai vạ nhỉ.”

Đúng lúc này, trong Vạn Thanh đảo vang lên ba tiếng chuông.

“Đây là sư phụ đang gọi chúng ta đến Vạn Thánh điện, hẳn là Cửu cô gia tới, gọi ngươi ăn cơm.” Đại sư tỷ quay đầu lại nói với Từ Phàm.

“Vậy đi thôi, ta cũng muốn bàn chuyện ưu hoá trận pháp cùng quý sư tôn.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trong một tòa Vạn Thánh Điện to lớn, mọi người chia bàn mà ngồi.

Một nữ tử tiên giáp cao ngồi phía trên Vạn Thánh điện.

“Hoan nghênh Cửu cô gia tới ta Vạn Thanh đảo, chúc mừng.” Nữ tử tiên giáp nâng ly nói.

Giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng, còn có chút cảm giác như giải quyết việc chung.

“Chúc mừng!”

Mọi người nâng ly cùng uống.

Từ Phàm uống xong ly rượu này, lập tức kinh ngạc nhìn qua bình rượu nhỏ bên cạnh.

Rượu Từ Phàm uống vừa nãy lại là rượu trái cây từ Huyền Hoàng chi khí làm chủ, quả kết từ Thiên Địa thánh thụ làm phụ ủ ra được.

Chỉ một chén nhỏ mà Từ Phàm uống lên kia, lại ẩn chứa mấy trăm bản nguyên Huyền Hoàng chi khí.

Sau khi chúc mừng, lập tức có nô bộc Kim Tiên bưng món ăn lên.

Từng món ăn trước kia Từ Phàm nghe nói hay chưa từng nghe nói đều được đặt lên trên bàn nhỏ của hắn.

Mỗi món ăn đều tản ra hương vị bản nguyên nhất trong thiên địa.

Nếu so sánh Toàn Long yến cấp bậc Đại La kia với những món ăn này, quả là ngay cả xách giày cũng không xứng.

“Phu quân, ăn đi, sư phụ không nói nhiều, trực tiếp mở tiệc.”

“Trong tình huống bình thường, sư phụ ăn hai miếng rồi rời đi luôn.”

Bên tai Từ Phàm vang lên giọng nói của Trương Vi Vân.

“Được rồi.”

Quả nhiên, nữ tử tiên giáp kia chưa ăn được hai miếng thì đã rời đi dưới sự cung tiễn của mọi người.

Cuối cùng, cả Vạn Thánh điện bắt đầu náo nhiệt lên, giống như một gia đình hòa thuận cùng nhau liên hoan.

Từ Phàm nhìn các sư tỷ, sư muội đang vui vẻ của Trương Vi Vân, cảm giác như vậy thật ra cũng khá tốt.

Trừ việc không được tự do lắm ra, tất cả mọi thứ đều cao cấp nhất trong Tam Thiên giới.

Lúc này, sư muội nhỏ nhất của Trương Vi Vân bưng một mâm thịt thủy tinh lặng lẽ đi tới bên cạnh Từ Phàm.

Kết quả còn chưa kịp nói gì thì đã bị Trương Vi Vân đuổi đi.

“Cô nàng đó biết ngươi lấy được thân tự do cho ta từ chỗ sư phụ nên đặc biệt muốn tìm một phu quân giống như ngươi.”

“Kết quả còn chưa tìm thế nào mà đã đưa mắt theo dõi ngươi, cứ muốn hưởng chung một phu quân với ta.” Đầu Trương Vi Vân đầy hắc tuyến nói.

Chương 1168: Giàu có

Sau khi Từ Phàm và Trương Vi Vân dùng cơm ở Vạn Thánh điện xong, lại bị một đám sư tỷ, sư muội của Trương Vi Vân kéo đi tiếp tục đi du ngoạn Vạn Thanh đảo.

Lúc này, trong một đại điện thần bí.

Phân thân Từ Phàm đang nhìn nữ tử tiên giáp trong điện.

“Tiền bối, đây là Phúc Tinh thần trận sau khi ta ưu hóa, uy năng còn mạnh hơn một phần mười so với tiên trận hiện tại, hơn nữa cũng không cần những Thiên Phúc linh thể kia thường xuyên canh giữ ở Vạn Thanh đảo.” Từ Phàm cầm một ngọc điệp trong tay nói.

Ngọc điệp biến mất, xuất hiện trong tay nữ tử tiên giáp.

“Ngươi muốn cái gì?” Một giọng nói trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên.

“Không có yêu cầu gì, chỉ vì những sư tỷ kia, sư muội của Vi Vân có thể thỉnh thoảng rời khỏi Vạn Thanh đảo, hưởng thụ tự do ngắn ngủi.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Ngay từ đầu hắn vốn định lợi dụng trận pháp này kéo lông dê, nhưng về sau, nhận được sự chiêu đãi nhiệt tình từ các sư tỷ, sư muội của Trương Vi Vân như vậy.

Còn thu hoạch được mấy vạn Huyền Hoàng chi khí, dưới loại tình huống này mà còn kéo lông dê, Từ Phàm cảm giác lương tâm mình sẽ áy náy.

“Trận pháp là trận pháp tốt, hiện tại trong Tam Thiên giới này, đạo Trận Pháp có một chỗ cho ngươi.”

“Làm phu quân của Vi Vân, ngươi đủ tư cách rồi.” Nữ tử tiên giáp nhìn Từ Phàm, gật đầu nói.

Mặc dù ánh mắt vẫn lạnh nhạt, nhưng Từ Phàm cảm nhận được một loại cảm giác được thừa nhận.

“Sư tỷ, sư muội của Vi Vân cũng là đồ đệ ta, trận pháp này có thể để các nàng ngắn ngủi rời đi Vạn Thanh đảo, tránh rút ra bản nguyên trấn thủ đại trận.”

“Ngươi làm thế này cũng là giúp các nàng một tay, sao ta có thể lấy không trận pháp này của ngươi được.” Nữ tử tiên giáp nhẹ nhàng búng tay, một món tiên khí nhẫn không gian hóa thành sao băng bay về phía Từ Phàm.

Từ Phàm cảm nhận lực lượng tiên khí nhẫn không gian mang đến, sau lưng trực tiếp huyễn hoá ra Luyện Thể Kim Thân, hai tay cẩn thận từng tiếp về hướng nhẫn không gian.

Lượng lớn Huyền Hoàng chi khí rót vào bên trong Luyện Thể Kim Thân, bạo phát ra thực lực Đại La đỉnh phong.

“Ầm!”

Một âm thanh nặng nề vang lên, trên đại điện có thêm mấy trăm dấu chân đạp vào mặt đất đại điện.

“Thực lực cũng không tệ.”

“Trong lòng ngươi còn có oán niệm với ta, ngày sau khó tránh khỏi một trận chiến, ta rất mong đợi khi đó đấy.” Tiên giáp nữ tử nói xong, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm mang theo ý cười.

“Ta tin chắc ngày này không xa đâu.” Từ Phàm nhìn nữ tử tiên giáp gật đầu nói, sau đó bóng dáng biến mất không thấy.

Lúc này, trong tay Từ Phàm đang cùng đám kia sư tỷ, sư muội của Trương Vi Vân du ngoạn có thêm một chiếc nhẫn không gian.

Vào lúc này, sư muội nhỏ nhất ôm một con tiểu thú màu vàng cực kỳ đáng yêu đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Cửu cô gia, đây là Tiểu Hoàng ta rất thích, sư phụ nói sau khi nó lớn lên sẽ rất lợi hại, về sau cứ để Tiểu Hoàng bảo vệ Cửu cô gia đi.”

Tiểu thú dường như cảm nhận được ý của tiểu sư muội, bắt đầu giãy giụa lung tung trong ngực nàng.

Lúc này, đại sư tỷ đi tới.

“Tiểu Thi, sư phụ chỉ để ngươi mang theo trông coi, chưa hề nói là tặng cho ngươi, ngươi muốn tặng nó cho cô gia, cẩn thận sư phụ đưa ngươi đến Huyền Hắc giới ở một trăm năm đó.” Đại sư tỷ cảnh cáo nói.

Vừa nghe thấy Huyền Hắc giới, tiểu sư muội giống như nghe thấy một chuyện xưa kinh khủng, vội vàng thả Tiểu Hoàng ra.

Sau đó lại chạy về nơi xa, ôm tới một con tiểu thú màu lục.

“Con này không lợi hại bằng con vừa rồi, nhưng sau khi lớn lên hẳn là cũng có thể giúp được cho Cửu cô gia.”

Từ Phàm nhìn tiểu thú trên người tản mát ra khí tức kinh khủng, lại nhìn qua Trương Vi Vân, lộ ra vẻ mặt có phần bất đắc dĩ.

“Tiểu Thi, đừng tặng đồ lung tung cho người ta, còn có, có vài thứ không thể chia sẻ được đâu.” Trương Vi Vân xụ mặt nói.

Các sư tỷ, sư muội bên cạnh cũng bật cười.

Tiểu sư muội quệt miệng rời đi, nhưng không bao lâu sau lại ôm một quả trứng chạy chậm tới bỏ vào trong tay Từ Phàm, rồi lại nhanh chóng rời đi.

“Phu quân cất quả trứng này vào đi, đây là trứng Phúc Thú, ấp ra, nuôi dưỡng trong tông môn sẽ có chỗ tốt.” Trương Vi Vân ở bên cạnh nói.

Từ Phàm gật đầu.

Một tháng sau, Từ Phàm và Trương Vi Vân rời khỏi Vạn Thanh đảo.

Lúc rời đi, Từ Phàm nhìn thấy ánh mắt không nỡ của các sư tỷ, sư muội, không khỏi nhìn qua tức phụ bên cạnh.

“Không sao, chúng ta có bản đồ tinh vực Tam Thiên giới, tới đây cũng tiện mà.”

“Nếu ngươi muốn gặp sư phụ và các sư tỷ, sư muội ngươi, có thể trở về thăm bất cứ lúc nào.” Từ Phàm cười nói.

Trương Vi Vân thu lại ánh mắt không nỡ, nhìn về phía Từ Phàm, gật đầu.

“Đa tạ phu quân.”

Hai người trở lại trong Ẩn Linh đảo, phát hiện cả tông môn đều yên ắng.

“Chủ nhân, tất cả trưởng lão và đệ tử đều đang bế quan.” Bồ Đào báo cáo.

“Hoàng Sơn tiền bối, nếu không có chuyện gì nữa thì bọn ta đi đây.” Từ Phàm gửi tin tức cho Hoàng Sơn nói.

“Đi đi, trưởng thành nhanh chút, chờ mong lúc ngươi trở thành Thánh Nhân.”

Giọng nói vẫn ôn hòa trước sau như một, giống như một vị trưởng bối dặn dò trước khi đi.

Một vết nứt không gian đủ để chứa đựng cả Ẩn Linh đảo chậm rãi mở ra.

Một chỗ khắc của vết nứt không gian, chính là tinh vực Tam Thiên giới.

“Hoàng Sơn tiền bối, có thể trực tiếp đưa chúng ta đến Tiên triều Đại Chu hay không?” Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

“Cút, ngươi cho rằng Thánh Nhân có thể tùy ý mở ra loại thông đạo này sao.”

Giống như là bị Từ Phàm chọc giận cười.

Ẩn Linh đảo bắt đầu gia tốc, bay về hướng Tiên triều Đại Chu.

“Bồ Đào, gửi tin tức cho tất cả đệ tử tông môn, trước khi ta chưa xuất quan, toàn bộ áp chế cảnh giới, cấm trở thành Kim Tiên triệu hồi ra dòng sông thời gian.” Từ Phàm phân phó.

Mặc dù Thiên Bắc thánh nhân bị thân tương lai của Từ Phàm dọa sợ, nhưng Từ Phàm không dám đảm bảo có thể luôn có tác dụng.

Cho nên, việc hắn cần phải làm hiện tại là biến những Huyền Hoàng chi khí kia thành thực lực của hắn.

“Các sư tỷ, sư muội của ngươi, tổng cộng cho bốn vạn hai ngàn, giúp ngươi sư phụ ưu hóa trận pháp lại cho mười vạn, lại thêm trong tay có mười một vạn Huyền Hoàng chi tâm.”

“Rốt cục xem như là giàu có một đợt.” Từ Phàm cảm nhận lượng lớn Huyền Hoàng chi khí trong nhẫn không gian, có cảm giác như khổ tận cam lai.

“Phu quân, ta cũng muốn bế quan, các sư tỷ Đại La thánh giả của ta cho ta rất nhiều cảm ngộ của các nàng khi tu luyện tới Đại La thánh giả.”

“Ta muốn bế quan trở thành Đại La thánh giả, đến thời điểm có thể trợ giúp phu quân tốt hơn.” Trương Vi Vân nghiêm túc nói.

“Được, chúng ta cùng nhau bế quan.”

Kết quả là, trong cả Ẩn Linh đảo, bất kể là người hay yêu hoặc là dị tộc phụ thuộc Ẩn Linh đảo, tất cả đều tiến vào trạng thái bế quan tu luyện.

Chỉ có con rối tông môn quanh quẩn trong tông môn để bảo vệ sự vận hành của cả Ẩn Linh đảo, những thứ khác giống như bị ấn tạm dừng khóa lại.

Trong không gian tiên hồn của Từ Phàm, một quả cự cầu như sao trời ngưng tụ toàn bộ từ phù văn đang chậm rãi xoay tròn.

Từ Phàm duy trì trạng thái Đại La đỉnh phong cứ vậy lẳng lặng nhìn quả cầu hệ thống ngưng tụ từ phù văn, trong mắt loé ra kết quả lần lượt thôi diễn ra được.

Đột nhiên, vẻ mặt Từ Phàm khẽ động.

Tầng ngoài cùng quả cầu phù văn to lớn như sao trời, một sợi xiềng xích phù văn từ từ được tháo ra, sau đó hóa thành từng điểm linh quang biến mất bên trong không gian tiên hồn của Từ Phàm.

Từ Phàm lại chuyển hướng qua xiềng xích phù văn khác lần nữa, từ chỗ tiết điểm bắt đầu phân tích một phù văn khác.

Chương 1169: 250

Mấy sợi xiềng xích quan trọng nhất trên quả cầu phù văn như sao trời được tháo ra.

Giống như sinh ra phản ứng dây chuyền, tầng phù văn ngoài cùng của quả cầu phù văn cũng bắt đầu từ từ bóc ra.

Hóa thành một loại lực lượng theo Từ Phàm giải cấm dung nhập vào bên trong tiên hồn của hắn.

Sau đó, Từ Phàm trong không gian tiên hồn đã khôi phục lại trạng thái lúc trước.

“Bồ Đào, ta đã tiêu hao bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Từ Phàm hỏi.

“Mười một vạn tinh Huyền Hoàng chi khí, lấy tốc độ thôi diễn chủ nhân giải khoá hệ thống để tính, Huyền Hoàng chi khí còn lại chỉ đủ để giải một tầng phong ấn.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn to như sao trời, phù văn tầng ngoài cùng lại biến thành một loại phù văn hắn không biết.

“CMN, hệ thống này đến cuối cùng vậy mà lại thành một loại trò chơi giải khoá.”

Lúc này trên người Từ Phàm đã có một tia khí tức của Đại La thánh giả.

Tương đương với một chân bước lên bờ dòng sông thời gian.

“Lại giải một tầng nữa, phỏng chừng ta có thể hoàn toàn tiến vào cảnh giới Đại La thánh giả.”

“Thế nhưng phù văn hệ thống này, vẫn không nhìn thấy phần cuối.” Từ Phàm có hơi đau hết cả trứng nói.

“Bồ Đào, rót vào thêm Nhập Huyền Hoàng cho ta, tranh thủ hoàn toàn trở thành Đại La thánh giả trước khi đến Tiên triều Đại Chu.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, trong tinh vực xa lạ tại một nơi nào đó.

Cơn giận dữ của Thiên Bắc thánh nhân bao trùm khắp mấy chục quang giáp xung quanh.

Không gian trong tinh vực này đã vỡ vụn chồng chất mấy chục lần.

“Ta thế mà lại bị thân tương lai của một Đại La thánh giả dọa sợ!”

“Mặc dù ánh mắt kia quả thực kinh khủng, nhưng chỉ là từ tương lai lấy đến, không có khả năng hoàn toàn giáng lâm trong Tam Thiên giới.”

“Không được, nhân quả đã kết, nhất định phải giải quyết Từ Phàm trước khi hắn chưa trưởng thành, nếu không sau này ta chỉ có thể kéo dài hơi tàn ở vùng ngoài giới.” Trong mắt Thiên Bắc thánh nhân hiện ra sát ý vô tận.

Trên Ẩn Linh đảo đang ngao du trong tinh vực mười lăm năm, đột nhiên xuất hiện một dòng sông thời gian giống như có thể bao trùm cả Tiên giới.

Trong dòng sông thời gian, một cự nhân vĩ ngạn nước sông chỉ tới bên hông đang đứng sừng sững.

Cự nhân không thể diễn tả được, người tu đạo không giống nhau, hình dáng cự nhân nhìn thấy được cũng không giống nhau.

Lúc này, trong dòng sông thời gian, cự nhân bắt đầu từ từ chuyển động.

Nước sông của dòng sông thời gian cũng theo đó mà trở nên mãnh liệt.

Từng cơn sóng lớn đập lên người cự nhân, giống như nước biển đập vào đá ngầm.

giống như chớp mắt, lại giống như vĩnh cửu, xung quanh cự nhân vĩ ngạn dường như đã không còn định nghĩa về thời gian.

Theo một chân cự nhân kia nhẹ nhàng nâng lên, cả dòng sông thời gian giống như nấu nước, bắt đầu sôi trào lên.

Lúc này, một chân nâng lên kia giống như có vô số bàn tay vô hình, bắt lấy nó muốn kéo nó về lại trong dòng sông thời gian.

Nhưng tất cả những thứ này đều là phí công, cự nhân tựa như không cảm nhận được lực lượng kéo chân lại, trực tiếp bước lên bờ dòng sông thời gian.

Sau đó lại là một chân khác.

Đúng vào lúc này, nước sông trong dòng sông thời gian lại huyễn hóa ra mấy hư ảnh.

Cự nhân vĩ ngạn nhìn về phía hư ảnh do nhân quả bản thân hóa thành.

Trong những hư ảnh kia, có Long tộc, có tộc Kim Sí Đại Bàng.

Cuối cùng là hai vị kia Thánh Nhân kết thù với Từ Phàm.

Từ hư ảnh có thể phán đoán, chính là Quang Thần Thiên Tôn và Thiên Bắc thánh nhân kết thù với Từ Phàm không lâu.

Những hư ảnh còn lại, có cái Từ Phàm biết, có cái không biết.

Bọn họ tạo thành thế vây kín bao vây cự nhân vĩ ngạn, lấy lực lượng nhân quả của bản thân làm kết dính, ngăn cản cái chân còn lại bước ra.

Lúc này, sau lưng cự nhân vĩ ngạn, hiện ra hai hư ảnh.

Một hư ảnh trên người tản ra khí tức Kim Tiên, không hề sợ hãi những hư ảnh Thánh Nhân xung quanh.

Một hư ảnh khác chỉ hiển hoá ra một tia hư ảnh nhàn nhạt, miễn cưỡng có thể nhìn ra là hình dáng Từ Phàm.

Trong hư ảnh nhàn nhạt hiện ra một đôi mắt, chỉ nhẹ nhàng liếc nhìn xung quanh, lập tức chấn vỡ những hư ảnh kia.

Một chân khác của cự nhân vĩ ngạn thoải mái đạp lên trên bờ.

Ngay lập tức, trong dòng sông thời gian hiện ra vô số ánh mắt, tựa như đang nhìn cự nhân, lại tựa như đang nhìn lực lượng ẩn giấu phía sau cự nhân.

Dòng sông thời gian đủ để bao trùm cả tòa Tiên giới biến mất, cự nhân vĩ ngạn dừng lại giữa không trung, sau đó chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng hoá thành bộ dáng Từ Phàm.

“Rốt cuộc cũng tấn cấp đến Đại La thánh nhân, không dễ dàng gì mà.” Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm nói.

Lúc hắn đang dùng Huyền Hoàng chi khí phân tích phù văn tầng ngoài, một phù văn bị phân tích sai, tựa như phát động phản ứng dây chuyền.

Toàn bộ quả cầu phù văn hệ thống bắt đầu từ từ tan vỡ, vốn dĩ Từ Phàm cho rằng đây là chuyện tốt, nhưng ngay lúc một vết nứt xuất hiện trên quả cầu phù văn.

Có một loại đại sợ hãi phủ xuống trên người Từ Phàm.

Loại đại sợ hãi này so với thiên nhân ngũ suy hắn biết còn nghiêm trọng hơn nhiều.

Có một loại lực lượng thần bí khác hẳn với Tam Thiên, muốn làm tan rã quả cầu phù văn cướp lấy hạt nhân hệ thống.

Từ Phàm cảm giác được, nếu như hệ thống trong cơ thể mình thật sự bị cướp đi.

Vậy sự tồn tại của mình có thể sẽ bị ý chí thiên đạo Tam Thiên giới và dòng sông thời gian sửa đổi.

Sẽ để hắn trở lại tuyến đường vốn nên thuộc về vận mệnh của mình.

Kết quả là, người giải mã biến thành người cấp cứu, hắn rót tất cả Huyền Hoàng chi khí vào trong cơ thể, bắt đầu tu bổ quả cầu phù văn hệ thống.

Lúc cấp cứu cho quả cầu phù văn hệ thống, Từ Phàm lộ ra vẻ khẩn trương hiếm thấy.

Huyền Hoàng chi khí khổng lồ đẩy Từ Phàm lên trạng thái đỉnh phong nhất.

Phù văn tầng ngoài hệ thống bình thường tối nghĩa khó hiểu, bây giờ ở trong mắt Từ Phàm bỗng trở nên đơn giản dị thường.

Nhưng dù đơn giản, theo sự biến đổi vào tầng sâu cũng trở nên phức tạp.

Chỉ tới khi Huyền Hoàng chi khí sắp hao hết.

Từ Phàm cuối cùng cũng vá lại được mấy phù văn bị tan vỡ.

Vết nứt ở tầng càng sâu hơn đã bắt đầu từ từ vá lại.

Lúc này, sau khi Từ Phàm cấp cứu xong quả cầu phù văn hệ thống có chút hưng phấn, vừa rồi trong quá trình hắn cấp cứu có vô tình thấy được hạt nhân hệ thống.

Mặc dù nói chỉ là một cái liếc mắt, nhưng Từ Phàm cũng cảm nhận được bản nguyên hệ thống cũng tồn tại.

Từ Phàm cảm giác, có chút cảm ngộ bản nguyên hệ thống kia, quá trình phá giải phù văn hệ thống của hắn nhất định sẽ nhanh lên không ít.

Từ Phàm vốn đang nhìn phù văn đang hợp lại, đắc ý mà nghĩ.

Nhưng theo quả cầu phù văn hệ thống sắp hợp lại xong, sắc mặt Từ Phàm dần thay đổi.

Bởi vì hắn phát hiện, cẩu hệ thống này vậy mà tự thêm cho mình mấy miếng vá.

Phù văn tầng ngoài bây giờ còn phức tạp hơn không chỉ mấy lần so với hắn thấy ban đầu.

“Có lương tâm không vậy, chúng ta mặc dù cộng sinh, nhưng dù gì ta cũng cứu được ngươi mà phải không, cũng không thể không cho ta chỗ tốt nào chứ?” Từ Phàm phẫn hận nói, rất có cảm giác cứu người xong bị lừa gạt.

Quả cầu phù văn hệ thống giống như nghe được tiếng kêu gọi của Từ Phàm, phù văn tầng ngoài cùng bắt đầu chậm rãi bóc ra.

Lập tức tựa như mở ra một loại giới hạn nào đó, Từ Phàm cảm giác dòng sông thời gian lúc này đã không khống chế nổi hắn.

Kết quả là, hắn triệu hồi ra dòng sông thời gian, tránh thoát từ trong đó, trở thành người trên bờ.

Từ Phàm cảm nhận biến hoá sau khi trở thành Đại La thánh giả, trong ánh mắt lại khôi phục vẻ lười biếng như khi trước.

“Bồ Đào, trong bảo hộ còn có bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Dựa theo Từ Phàm cảm giác, trong bảo hộ hẳn là còn lại không đến một vạn Huyền Hoàng chi khí.

“Hai trăm năm mươi tinh.”

Chương 1170: Trăm sông hợp thành sông lớn

Từ Phàm nghe thấy số lượng rất có trào phúng này, không khỏi thở dài.

“Về sau Huyền Hoàng chi khí cũng không quan trọng như vậy nữa.” Từ Phàm ngẩng đầu hờ hững nhìn về một hướng nào đó trong tinh vực.

“Bồ Đào, thông báo cho các đệ tử không cần áp chế tu vi nữa, có thể tấn cấp Kim Tiên.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Không bao lâu sau, tinh vực chỗ Ẩn Linh đảo bắt đầu chấn động, sau đó mọi người trên Ẩn Linh đảo dường như nghe được tiếng nước sông chảy siết mãnh liệt đến từ chỗ sâu tinh vực.

Giữa bầu trời xuất hiện một hư ảnh dòng sông thời gian, sau đó lại có càng nhiều hư ảnh dòng sông thời gian xuất hiện trên không Ẩn Linh môn.

Hơn một trăm đệ tử xuất hiện trên bầu trời, nghênh đón gột rửa từ dòng sông thời gian.

“Hơn một trăm tu sĩ đồng thời độ kiếp đột phá Kim Tiên, không nghĩ tới cảnh tượng lại đồ sộ như thế.”

Từng hư ảnh dòng sông thời gian dường như nhận được cảm ứng, bắt đầu từ từ dung hợp lại.

Cuối cùng biến thành một dòng sông thời gian lớn bằng một nửa dòng sông Từ Phàm triệu hoán ra trước đây.

Hơn một trăm đệ tử ở bên trong dòng sông thời gian, cùng nghênh đón đại kiếp Kim Tiên.

Lúc này, dòng sông thời gian giữa bầu trời dường như lại nhận được một loại chỉ dẫn nào đó, toàn bộ dòng sông thời gian mở rộng thêm một nửa, nước sông càng thêm mãnh liệt.

Từ Phàm nhìn biến hóa của dòng sông thời gian, hơi híp mắt.

“Chủ nhân, dao động nhân quả dòng sông thời gian để lộ nhất định sẽ hấp dẫn Thiên Bắc thánh nhân.”

“Hy vọng chủ nhân sớm chuẩn bị.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Không sao, cứ để hắn đến đây.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Trên bầu trời, dòng sông lớn ngưng tụ từ hơn một trăm dòng sông thời gian tản ra khí tức khủng khiếp, nước sông vô tận từ dòng sông thời gian đập xuống hơn một trăm đệ tử kia.

Tất cả đệ tử độ kiếp trong dòng sông thời gian đều cau mày, ra sức chống cự lại sự gột rửa từ nước sông của dòng sông thời gian.

Các đệ tử tông môn xem độ kiếp ở bên dưới không khỏi cảm khái.

“Uy thế từ hơn một trăm đệ tử độ kiếp thành Kim Tiên hợp lại, vẫn không bằng một nửa của Đại trưởng lão trước đây.” Hùng Lực cảm khái nói.

“Bởi vậy có thể biết, Đại trưởng lão trước đây gặp phải đại kiếp Kim Tiên lớn tới cỡ nào.” Thiên Vạn Binh ở bên cạnh nói.

Lúc này, không biết có phải do một trăm đệ tử này đã dẫn ra phản ứng dây chuyền hay không, sau đó lại có hơn mười đệ tử bắt đầu đột phá Kim Tiên.

Khí thế của dòng sông thời gian cỡ lớn lại mạnh thêm một chút.

Dựa theo tính toán của Từ Phàm, đại kiếp những đệ tử độ kiếp thừa nhận phải gấp hai đại kiếp vốn dĩ của hắn.

Nhưng Từ Phàm không vội ra tay, chỉ đứng một bên lẳng lặng nhìn.

Lúc thấy có đệ tử đạt tới cực hạn, thực sự không tiếp tục kiên trì được, Từ Phàm mới vì đó phủ lên một tầng đại bản nguyên phòng ngự tiên thuật.

Lúc Từ Phàm còn muốn xem hết những đệ tử này độ kiếp xong, một luồng uy áp to lớn đột nhiên bao trùm lên cả Ẩn Linh đảo.

“Chủ nhân, Thiên Bắc thánh nhân tới.” Bồ Đào nhắc nhở.

“Ta biết rồi.”

Từ Phàm vung tay lên, cũng tăng thêm một tầng phòng hộ cho các đệ tử trong dòng sông thời gian, để bảo đảm bọn họ có thể bình yên vượt qua đại kiếp Kim Tiên.

Sau đó chậm rãi đứng dậy, bước ra một bước, xuất hiện trong tinh vực bên ngoài Ẩn Linh đảo.

“Ngươi tới còn rất nhanh, ít nhất nhanh hơn trong tưởng tượng của ta.” Từ Phàm nhìn Thiên Bắc thánh nhân nói.

“Vì đối phó ngươi, ngươi không biết ta đã bỏ ra đại giới bao lớn đâu.” Trong ánh mắt Thiên Bắc thánh nhân toát ra hận ý.

Vì nhanh chóng kết thúc nhân quả này, hắn không thể không tiêu hao một ân tình ít ỏi từ chỗ Đại Thánh Nhân.

Lúc Thiên Bắc thánh nhân nói chuyện, toàn bộ tinh vực xung quanh đều hóa thành biển kịch độc.

Trong cảm giác của Từ Phàm, loại biển kịch độc này dường như có thể ăn mòn mọi thứ.

Không gian, thời gian, thậm chí toàn bộ ba ngàn đại đạo cũng mờ nhạt trong biển kịch độc.

Một thế giới Đại Thiên hoàn toàn do kịch độc ngưng tụ thành chậm rãi thành hình, bao vây toàn bộ tinh vực mấy vạn quang giáp xung quanh.

Lúc này Thiên Bắc thánh nhân đã hoàn toàn biến mất, hóa thân thành ý chí thế giới Đại Thiên kịch độc này.

Lúc này, kịch độc vô tận đã bắt đầu ăn mòn Từ Phàm và Ẩn Linh đảo.

“Lại nói, vì một cái Tiên thiên linh bảo chọc tới tồn tại như ngươi, quả nhiên là một cuộc làm ăn lỗ vốn.”

“Chỉ tiếc, đã không còn khả năng cứu vãn.”

“Thiên kiêu thiên phú đứng đầu Nhân tộc như ngươi sắp vẫn lạc, mà ta sau này có lẽ đời này cũng không vào được Tam Thiên giới.”

Theo lời Thiên Bắc thánh nhân nói ra, Từ Phàm và Ẩn Linh đảo cũng bị biển kịch độc che lấp.

Lúc này, biểu cảm của Từ Phàm có chút kỳ quái, thậm chí cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi.

“Một Thánh Nhân như ngươi, vậy mà lại có thể dùng ra chiêu thức tự thành một giới nát như vậy, ta quả thật không biết nói ngươi thế nào nữa.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Tuỳ ngươi, muốn nói thế nào thì nói, người sắp vẫn lạc.”

Trong biển kịch độc vang lên tiếng của Thiên Bắc thánh nhân.

“Chủ nhân, ngươi nhanh lên, Ẩn Linh đảo sắp chống không nổi rồi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Được.” Vốn dĩ Từ Phàm còn muốn giả bộ nhiều thêm chốc lát.

Lúc này, trong biển kịch độc đã bắt đầu ngưng tụ đủ loại cự thú kịch độc, con mạnh nhất vậy mà tản ra khí tức Chuẩn Thánh trên người.

Từ Phàm tiến lên trước, giơ tay lên, trong tay xuất hiện một điểm linh quang, nhẹ nhàng điểm vào không trung.

Toàn bộ thế giới Đại Thiên ngưng tụ thành từ kịch độc lập tức giống như thùng chứa thuốc nổ.

Mà kịch độc vô tận giống như trở thành thuốc nổ.

Toàn bộ thế giới Đại Thiên trong nháy mắt tựa như pháo cỡ lớn nổ vang trong tinh vực Tam Thiên giới.

Lúc này, Hoàng Sơn đang ở Nguyên Thủy tông dỗ hài tử không khỏi ngẩng đầu nhìn về hướng Ẩn Linh đảo rời đi.

“Tiểu gia hỏa này, còn rất có thể gây chuyện.” Hoàng Sơn cười nói.

Sau đó nơi xa lại truyền tới tiểu hài tử đánh nhau, Hoàng Sơn lại gấp gáp tìm âm thanh đi qua.

Lúc này, trong cả Tam Thiên giới, có gần một nửa ánh mắt Đại Thánh Nhân đều bị pháo kịch độc cỡ lớn này hấp dẫn.

“Xem khí tức này hẳn là tiểu gia hỏa Thiên Bắc kia, không biết chọc phải vị cường giả nào.” Một vài Thánh Nhân không rõ tình huống nói.

Nương theo một tiếng nổ vang cực lớn trong tinh vực Tam Thiên giới, Từ Phàm mang theo Ẩn Linh đảo cũng xuất hiện trong một vùng tinh vực khác.

“Hóa thân thành giới, quả nhiên là chiêu nát.” Từ Phàm lắc đầu cười nói.

Hắn châm nổ thế giới Đại Thiên ngưng tụ thành từ kịch độc kia, mặc dù không nổ chết được Thiên Bắc thánh nhân, nhưng bản nguyên của hắn nhất định bị hao tổn.

“Cảnh giới còn chưa đủ, nếu không thì đã giữ lại Thiên Bắc thánh nhân rồi.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

Mặc dù hắn đã tấn cấp đến Đại La thánh giả, chiến lực cùng thủ đoạn cao minh không biết gấp bao nhiêu lần so với trước kia.

Nhưng là đối mặt với cường giả cảnh giới Thánh Nhân, điều hắn có thể làm được nhiều nhất chính là tổn thương bản nguyên của người đó thôi, muốn giết chết, khó như lên trời.

“Lúc này có thể thanh tĩnh một khoảng thời gian rồi.” Từ Phàm nhìn tinh hà trong tinh vực, thở phào nhẹ nhõm nói.

Ngay vào lúc này, một con cự mãng ngưng tụ thành từ kịch độc đột nhiên từ trong một khe nứt không gian xuất hiện.

Bọc lấy Ẩn Linh đảo.

Mở ra miệng lớn nuốt cả Ẩn Linh đảo xuống, sau đó lại bị một luồng lực lượng không thuộc về Tam Thiên giới vây lại, biến mất không thấy đâu nữa.

Ẩn Linh đảo lập tức xuất hiện trong một vùng không gian thần bí.

Trong không gian này, Từ Phàm ngạc nhiên phát hiện, hắn vậy mà không cảm giác được sự tồn tại của Tam Thiên giới.

Hơn nữa hắn có thể xác định, nơi đây nhất định đã cách xa phạm vi Tam Thiên giới.

Chương 1171: Vùng ngoài giới

“Từ Phàm, ngươi có biết đây là nơi nào không?” Giọng nói yếu ớt của Thiên Bắc thánh nhân vang lên.

“Nếu không có bất ngờ gì xảy ra, hẳn là vùng ngoài giới đó.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Ngươi rất lợi hại, ngày sau trưởng thành nhất định sẽ hơn xa ta, trở thành cường giả đứng đầu Tam Thiên giới ta cũng chẳng bất ngờ.”

“Nhưng ngươi biểu hiện quá mạnh, mạnh đến mức cho dù sau này ta trốn ở vùng ngoài giới, cũng có thể bị ngươi tìm tới.”

“Như thế này, còn không bằng ta tiên hạ thủ vi cường.”

“Đệ tử ngoại môn Nguyên Thủy tông thì lại thế nào, tương lai khó mà đảm bảo, ta đương nhiên phải dùng vài thủ đoạn khác.”

“Ngươi rất mạnh, cho dù lấy thực lực Thánh Nhân của ta cũng giết không chết được ngươi, tuy ta không thể, nhưng vùng ngoài giới này có thể.”

“Ngươi vừa trở thành đệ tử ngoại môn của Nguyên Thủy tông, có lẽ không biết sự bao la của vùng ngoài giới này đâu.”

“Tam Thiên giới có hạn, mà vùng ngoài giới vô hạn.”

“Hy vọng ngươi ở vùng ngoài giới này vui vẻ.”

“Khoảng cách của nơi này với Tam Thiên giới xa tới mức ngươi không cách nào tưởng tượng được, cho dù là Đại Thánh Nhân tới cứu ngươi, không đến mấy chục vạn năm, căn bản không đuổi đến được đây đâu.”

“Đây là thủ đoạn cuối cùng ta dùng để thoát thân, không nghĩ tới cuối cùng lại dùng trên người ngươi.”

“Vui mừng đi, ngày sau ngươi may mắn về tới Tam Thiên giới, ta không có năng lực tìm ngươi báo thù nữa.”

Giọng Thiên Bắc thánh nhân ngày càng suy yếu, cuối cùng biến mất, giống như lâm vào ngủ say.

Từ Phàm yên lặng đứng tại chỗ không nói lời nào, chỉ là chậm rãi cảm ứng vùng ngoài giới chỗ hắn.

Lúc này, các đệ tử vốn dĩ đang trải qua gột rửa từ dòng sông thời gian trên bầu trời Ẩn Linh môn ngạc nhiên phát hiện, dòng sông thời gian đã biến mất, tất cả pháp tắc đại đạo chính mình quen thuộc cũng đều suy yếu thành trạng thái có cũng được mà không có cũng không sao.

“Chủ nhân, rơi vào khu vực đại đạo mờ nhạt không có số liệu.”

“Không cảm giác được bất kỳ lực lượng nào trong khu vực này, Ẩn Linh đảo đã mất đi nguồn động lực từ bên ngoài, đã bắt đầu dùng nguồn năng lượng dự trữ.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Trước tiên phái ra con rối thăm dò khu vực xung quanh.” Từ Phàm phân phó.

“Mặt khác, dặn dò các đệ tử không được tùy ý ra khỏi tông môn.”

Từ Phàm vừa nói xong, lập tức nghe thấy trong sương mù xám truyền đến một tiếng gầm thét.

Một con cự thú to bằng Ẩn Linh đảo đang hung hăng xông về phía Ẩn Linh môn.

Lúc này Ẩn Linh môn cũng khởi động pháp trận phòng hộ, nhưng uy năng không bằng một phần mười so với ban đầu.

Ngay vào lúc này, sương mù ngưng tụ ra một cự chưởng, một tát đánh bay cự thú xông tới Ẩn Linh môn.

Sau đó sương mù hỗn độn màu xám xung quanh Ẩn Linh môn bắt đầu chậm rãi biến hoá, ngưng tụ thành từng cái phù văn, kết nối lại thành trận pháp bảo vệ lại cả Ẩn Linh đảo.

Lúc vừa bắt đầu đi vào khu vực này, Từ Phàm cảm thấy pháp tắc đại đạo trong Tam Thiên giới đã mờ nhạt đi, dù là lực lượng điều động ra cũng không bằng một phần mười lúc đầu.

Nhưng sau đó Từ Phàm lại ngạc nhiên phát hiện, phù văn hắn giải mã ra từ trong quả cầu phù văn hệ thống, quả thật có thể vận hành bên trong sương mù hỗn độn này.

Ẩn Linh đảo được trận pháp bảo vệ, chậm rãi biến mất trong sương mù hỗn độn.

Trong vùng bình nguyên sau chủ phong, nơi này tụ tập tám phần mười đệ tử Ẩn Linh môn.

Trong lòng những đệ tử cảm giác không được pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới có chút khủng hoảng, không có pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới, vậy cũng đồng nghĩa với việc đã mất đi chiến lực.

“Nơi đây là vùng ngoài giới, là nơi bên ngoài Tam Thiên giới.”

“Mọi người không cần hoang mang, chủ nhân đã bắt đầu tìm kiếm con đường trở về Tam Thiên giới, an tâm chờ đợi là được.” Giọng Bồ Đào vang lên bên tai mỗi đệ tử Ẩn Linh môn.

Lúc này, Hùng Lực đứng lên.

“Ở vùng ngoài giới, pháp tắc đại đạo mờ nhạt, chỉ có chiến lực của đạo Luyện Thể còn như trước.”

“Bồ Đào, ngươi nói cho Đại trưởng lão, mạch Luyện Thể bọn ta luôn luôn chuẩn bị để chiến đấu, bảo vệ tông môn.” Hùng Lực nói.

“Đã rõ, ta sẽ báo cáo lại việc này cho Đại trưởng lão.” Bồ Đào trả lời.

Lúc này trong tiểu viện của Từ Phàm, tập trung lại chín đồ đệ của hắn.

Từ Cương nhìn sương mù bên ngoài trận pháp tông môn, đột nhiên cảm giác hơi mê mang.

Hắn không nghĩ tới pháp tắc đại đạo Ngũ Hành hắn luôn lấy làm kiêu ngạo, vậy mà lại mất đi tác dụng ở nơi này.

Từ Cương nhẹ nhàng mở tay ra, năm viên linh châu ngưng tụ từ pháp tắc đại đạo của bản thân chậm rãi xoay tròn trong lòng bàn tay hắn.

“Ở chỗ này, ta nhiều nhất chỉ có thể phát huy ra thực lực Hợp Thể kỳ.” Từ Cương nhìn năm viên linh châu trong tay nói.

“Ta có lẽ ngay cả thực lực Hợp Thể kỳ cũng không có.” Vương Hướng Trì nói.

Vương Huyền Tâm ở một bên yên lặng không nói lời nào, cảm giác của hắn liên tục phân tích sương mù hỗn độn bên ngoài trận pháp.

Thậm chí ý đồ lĩnh ngộ pháp tắc đại đạo ẩn chứa trong sương mù hỗn độn, lại bắt đầu tu luyện lại từ đầu.

Lúc này, hai độn quang từ nơi xa lảo đảo rơi xuống trên Ẩn Linh đảo.

Trương Vi Vân và Từ Nguyệt Tiên đi tới.

“Cảm giác pháp tắc đại đạo bên này, bị mờ nhạt đến trăm bước còn một, nếu nói thẳng ra, có lẽ phải từ dưới đất đi lên.” Từ Nguyệt Tiên cảm khái nói.

Mà Trương Vi Vân thì lại nhìn qua Từ Phàm đang trầm mặc.

Pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới mờ nhạt, nàng đang bế quan, cũng không cách nào tu luyện được.

“Phu quân, ngươi sao vậy?” Trương Vi Vân có chút lo lắng hỏi.

“Không sao, chỉ là đang nghĩ biện pháp trở về, thuận tiện lại phân tích năng lượng bên trong sương mù hỗn độn.” Từ Phàm nói.

“Không cần tập trung lại đây đâu, các ngươi cũng về trước đi, sương mù hỗn độn này còn chút phiền phức, ta cần tham ngộ một thời gian nữa.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Trong tiểu viện chỉ còn lại Trương Vi Vân và Từ Phàm.

“Phu quân, ta từng nghe ta sư phụ nói qua, ở vùng ngoài giới có Hỗn Độn Thần Ma thành Thánh, chúng ta nên sớm rời khỏi nơi đây, trở lại trong Tam Thiên giới.” Trương Vi Vân có chút lo lắng nói.

“Sư phụ ngươi có còn từng nói những tin tức khác về vùng ngoài giới không, nói hết cho ta đi.” Từ Phàm đột nhiên nói.

Đi vào vùng ngoài giới pháp tắc đại đạo mờ nhạt này, Từ Phàm phát hiện thủ đoạn bảo mệnh nhất của mình lại là những phù văn hệ thống đã phá giải xong.

Ở chỗ này hấp thu sương mù đen Hỗn Độn, dùng tốt dị thường.

“Đúng rồi, có một cường giả vừa tấn cấp đến Thánh Nhân đi thỉnh giáo sư phụ chuyện về vùng ngoài giới, lúc đó ta đi bưng trà cho sư phụ và cường giả Thánh Nhân kia, chỉ nghe được mấy câu ít ỏi như vậy.”

“Nếu muốn tĩnh dưỡng ở vùng ngoài giới, tốt nhất đừng nên hành động lộn xộn trong vùng sương mù hỗn độn, bởi vì như vậy có thể sẽ hấp dẫn Hỗn Độn Thần Ma đến.”

“Còn có, nếu gặp phải sinh linh dị vực khác ở thế giới Hỗn Độn, mạnh thì tránh, yếu thì giết, mang về Tam Thiên giới, có chỗ tốt.”

“Ta chỉ nghe được mấy câu đó thôi.” Trương Vi Vân có chút hối hận nói.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghe thấy tiếng hít thở giống như từ trong biển sâu phát ra.

Từ Phàm nhìn vào chỗ sâu trong sương mù hỗn độn.

Một con cự thú Hỗn Độn như cự kình từ từ bơi qua bên cạnh Ẩn Linh môn.

Cự thú kia lớn như một thế giới Trung Thiên, chỉ riêng cự nhãn loé lên ánh sáng Hỗn Độn cũng có thể chứa đựng cả Ẩn Linh đảo.

Lúc này, tất cả đệ tử sau chủ phong cũng đều thấy được con cự thú như kình ngư này.

Trên con cự thú như kình ngư này, có đệ tử thấy được tử vong, hủy diệt.

Có đệ tử thì lại thấy được tân sinh và thịnh vượng.

Chương 1172: Cự thú Hỗn Độn

Tinh thần lực vô hình khổng lồ đặt lên trên đầu đệ tử cả Ẩn Linh đảo.

Đông đảo cấp đệ tử Kim Tiên nhìn về phía cự thú chầm chậm bơi qua từ bên cạnh Ẩn Linh đảo, có chút tê dại cả đầu.

Mà lúc này, Từ Phàm nhìn cự thú, trong đầu suy nghĩ một vấn đề.

Không biết nấu con cự thú này lên ăn thì thế nào?

“Chủ nhân, đây là trong một loại cự thú tương đối thường gặp vùng ngoài giới Hỗn Độn, tên là Hỗn Độn Cự Kình, hình thể to lớn, là cự thú Hỗn Độn ăn thịt tương đối hung mãnh ở vùng ngoài giới.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Đây là nội dung ghi lại trong ngọc phù ngoại môn Nguyên Thủy tông hả?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng vậy.”

“Trước tiên không cần để ý tới con Hỗn Độn Cự Kình này, việc quan trọng nhất của chúng ta bây giờ chính là phải tìm được đường quay về Tam Thiên giới.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, phân thân số một, số hai cũng đã xuất hiện bên cạnh.

Số một, số hai nhìn qua sương mù hỗn độn bên ngoài tông môn, biểu cảm trong mắt vô cùng phức tạp.

“Phù văn hệ thống ngươi cho chúng ta cùng hưởng, ta và số hai cũng đã nhận được, đã rõ nên làm thế nào.”

“Đổi tất cả pháp trận Tiên Văn trên Ẩn Linh đảo lại một lần, cần một ngàn năm trăm năm.” Phân thân số một dẫn đầu nói.

“Vậy tranh thủ làm đi, trước tiên đổi lại tiên trận phòng hộ tầng ngoài cùng.”

“Ta tranh thủ bế quan phá giải phù văn hệ thống, chờ sau khi số lượng phù văn dự trữ nhiều lên lại thay thế trận pháp trung tâm Ẩn Linh đảo.” Từ Phàm nói.

Phân thân số một, số hai gật đầu, sau đó bắt đầu thiết kế làm sao đổi tiên trận phòng hộ tầng ngoài Ẩn Linh đảo.

Mà Từ Phàm thì lại phân ra thêm một phân thân.

“Tất cả thành viên nội môn, ngoại môn, Yêu bộ trong Ẩn Linh môn, toàn bộ đến bình nguyên sau chủ phong.”

“Ta muốn truyền thụ cho các ngươi phương pháp tu luyện mới.”

Giọng nói của Từ Phàm vang lên trên không khắp cả Ẩn Linh đảo.

Pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới ở đây nhược thế, kết quả là Từ Phàm tham ngộ năng lượng của vùng ngoài giới Hỗn Độn này, thôi diễn ra một công pháp chuyển đổi cơ sở nhất.

Lúc Ẩn Linh đảo vừa tiến vào vùng ngoài giới, Từ Phàm liền bắt đầu phân tích năng lượng Hỗn Độn màu xám ở vùng ngoài giới này.

Hắn phát hiện, nơi cực sâu trongloại năng lượng Hỗn Độn này có một ngòi nổ có thể diễn biến thành bất cứ năng lượng gì, mặc dù bây giờ còn chưa hoàn toàn tìm hiểu thấu đáo.

Nhưng sáng tạo ra công pháp để thực lực của các đệ tử phát triển đến năm phần mười vẫn có thể làm được.

Theo tư liệu Từ Phàm hiểu được từ trong ngọc phù ngoại môn Nguyên Thủy tông.

Sau khi trở thành Thánh Nhân tại Tam Thiên giới, con đường pháp tắc đại đạo trong Tam Thiên giới xem như đi tới cuối, con đường sau này chính là nằm ngay trong vùng ngoài giới này.

Giống như là một nơi phát triển đến hạn mức cao nhất, muốn tăng lên nữa, chỉ có thể đến nơi có cấp bậc cao hơn.

Lúc này trên không Ẩn Linh môn xẹt qua vô số lưu quang, tất cả đều bay về hướng bình nguyên sau chủ phong.

Bởi vì pháp tắc đại đạo ở vùng ngoài giới bị hạn chế, tốc độ phi hành cũng chịu ảnh hưởng.

Cho dù Bồ Đào khống chế linh chu nhanh nhất trong tông môn, dựa theo tốc độ trước kia đi cũng như rùa bò.

Từ Phàm nhìn thấy cảnh này, trên không cả Ẩn Linh đảo xuất hiện một hư ảnh ba ngàn đạo bàn to lớn.

Lập tức các đệ tử cảm giác được tất cả pháp tắc đại đạo quen thuộc lúc trước đều đã trở về.

Lập tức, tốc độ những độn quang lập tức tăng vọt lên mấy chục lần, không quá lâu sau, bình nguyên sau chủ phong đã tụ tập hơn chín phần mười đệ tử Ẩn Linh môn.

Những đệ tử ở nơi xa xôi còn muốn phá vỡ không gian, trực tiếp truyền tống đến bình nguyên sau chủ phong.

Nhưng lại ngạc nhiên phát hiện, không gian lúc trước có thể tuỳ tiện phá vỡ, hiện tại đã kiên cố khiến bọn họ tuyệt vọng.

“Các đệ tử chú ý, không gian trong sương mù vùng ngoài giới Hỗn Độn kiên cố, ổn định dị thường, không phải Đại Thánh Nhân không thể phá vỡ.” Bồ Đào nhắc nhở.

Sau đó trong sự kinh ngạc một đám đệ tử, Bồ Đào bắt đầu phổ cập khoa học như thế nào là Đại Thánh Nhân.

“Được rồi, tất cả mọi người đều đã đến đông đủ, tiếp theo đây ta sẽ truyền cho các ngươi một bộ công pháp tên là Hỗn Độn đạo, có thể để các ngươi phát triển năm phần mười thực lực ở vùng ngoại giới.”

“Vạn đạo quy nhất, Hỗn Độn hữu hình, thuỷ đạo chi…”

Các đệ tử cảm nhận được một vùng Hỗn Độn đạo trong đầu, lại nghe Từ Phàm ở trên giảng giải, trong ánh mắt, khi thì hiểu khi thì không hiểu.

Vẻ mặt của những đệ tử một câu cũng nghe không hiểu bắt đầu trở nên lo lắng.

“Không cần buồn phiền, ta sẽ giảng Hỗn Độn đạo đến khi tất cả các ngươi lĩnh ngộ được mới thôi.” Giọng nói vân đạm phong khinh của Từ Phàm vang lên trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Mà lúc này, bản thể Từ Phàm thì lại đang ở trong phòng tu luyện chuyên môn của hắn, đắm chìm trong không gian tiên hồn của mình phá giải quả cầu phù văn hệ thống.

Quả cầu phù văn to lớn như sao trời bị tầng tầng phù văn bao phủ, giống như một ngọn núi lớn không cách nào vượt qua, nằm ngang trước mặt Từ Phàm.

“Ta giải mã nhiều tầng như vậy, vì sao cứ cảm thấy kích cỡ không biến hóa chút nào vậy?”

“Hệ thống, chúng ta là cộng sinh, ngươi cứ hạn chế ta thế này, thật sự được hả?” Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống, không nhịn được than phiền.

Quả cầu phù văn hệ thống vẫn như thường ngày, dựa theo quy luật đặc biệt chầm chậm chuyển động.

“Từ từ đến vậy.” Từ Phàm nói, vô số phù văn hắn từng phá giải trước đó từ trong cơ thể tuôn ra, che kín cả không gian linh hồn.

Phù văn tạo thành trận pháp đặc biệt phù văn quanh người Từ Phàm, bắt đầu trợ giúp thôi diễn, phá giải quả cầu phù văn hệ thống.

Cứ như vậy, Ẩn Linh đảo trở nên yên lặng trong làn sương mù hỗn độn trong một vùng hư vô không biên cảnh.

Không biết đã qua bao lâu.

Toàn bộ từ trong ra ngoài Ẩn Linh đảo đã đổi thành phù văn thích hợp với không gian Hỗn Độn.

Mà trong pháp trận của Ẩn Linh môn, Từ Phàm còn chuyên môn thôi diễn ra một loại trận pháp chuyển hoá năng lượng Hỗn Độn thành ba ngàn đại đạo.

Chỉ cần nằm trong phạm vi có khả năng bức xạ xung quanh Ẩn Linh môn, các đệ tử đều có thể phát huy ra toàn bộ thực lực lúc trước.

Từ Phàm vừa phá giải xong một tầng của quả cầu phù văn hệ thống, thể xác và tinh thần đều có chút mỏi mệt trở về trong tiểu viện.

Trương Vi Vân đến bên cạnh Từ Phàm, ngồi xuống, nhìn thần sắc có chút mỏi mệt của phu quân, không khỏi có hơi đau lòng.

“Phu quân, vất vả.” Trương Vi Vân nhẹ nhàng nói.

“Không còn cách nào, muốn trở lại Tam Thiên giới thì đành thế này thôi.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa, yên lặng khôi phục tâm thần.

“Phu quân, tộc trưởng tộc Thỏ Ngọc Quang chạm đến cảnh giới Kim Tiên, tìm hiểu ra một bộ thủ pháp vật lý trị liệu có thể làm cho nhục thể và tiên hồn của người khác đồng thời thăng hoa.”

“Ta kêu nàng đến làm cho ngươi một lần đi.” Trương Vi Vân nói.

Từ Phàm vừa muốn xua tay cự tuyệt, một nữ tử mặc bạch y lập tức xuất hiện phía sau Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, xin thả lỏng.” Một đôi ngọc thủ mềm mại rơi xuống trên vai Từ Phàm.

Trong nháy mắt này, giống như uống một ngụm đồ uống ướp lạnh đầu tiên vào mùa hè nóng bức.

Từ Phàm phát ra một trận âm thanh lười biếng đến từ chỗ sâu trong linh hồn.

“A.”

Sau đó Từ Phàm cảm giác cơ thể và linh hồn mình tựa như rơi vào đám mây.

Trên đám mây, dường như có vô số bàn tay nhỏ bé tại nhẹ nhàng ấn bóp nhục thể cùng tiên hồn.

Ngay lúc Từ Phàm dự định thừa cơ ngủ một giấc, khôi phục lại.

Một âm thanh hung tàn, tàn bạo từ chỗ sâu trong không gian Hỗn Độn truyền đến.

Sau đó lại truyền tới một trận âm thanh kêu gào thảm thiết từ Hỗn Độn Cự Kình.

“Chủ nhân, phán đoán từ âm thanh vừa rồi, là Hỗn Độn Cự Kình số ba mươi lăm du đãng ở nơi này phát ra.”

“Săn giết nó là một loại cự thú Hỗn Độn không có trong kho số liệu.”

Chương 1173: Hồng Mông Tử khí

Một hư ảnh cự thú Hỗn Độn thu nhỏ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Cái thấy bên trong hư ảnh thu nhỏ là một con bạch tuộc có hai mươi tám xúc tu, hơn nữa mỗi đầu mút mỗi xúc tu đều mọc một chiếc đầu lâu lớn.

Lúc này, hai mươi tám cái miệng lớn đang điên cuồng cắn xé Hỗn Độn Cự Kình.

Đôi mắt như dã thú thỉnh thoảng nhìn về phía Ẩn Linh đảo.

Nó dường như ngửi được mùi Ẩn Linh đảo từ trong không gian Hỗn Độn.

“Ngươi nhìn cái gì mà nhìn!”

Một cột sáng ngưng tụ thành từ năng lượng Hỗn Độn bắn về phía cự thú Hỗn Độn đang ăn Hỗn Độn Cự Kình nơi xa.

Đầu lâu của cự thú Hỗn Độn như bạch tuộc lập tức nổ tung.

Nhưng hai mươi tám xúc tu trên người nó, mỗi một xúc tu đều thành một cự thú Hỗn Độn đơn độc xông về phía Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, thí nghiệm một chút uy lực của pháp trận tông môn.” Từ Phàm từ từ nhắm hai mắt, hưởng thụ tộc trưởng Thỏ Ngọc Quang vật lý trị liệu nói.

Thực lực của cự thú do xúc tu cự thú Hỗn Độn biến hóa ra vừa đạt tới cấp Đại La, trận pháp tông môn vừa vặn có thể ứng đối.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Cuối cùng, chỉ thấy năng lượng Hỗn Độn trên không Ẩn Linh môn bắt đầu hội tụ, cuối cùng ngưng tụ ra một thanh cự kiếm, dùng tốc độ ánh sáng chém về phía những cự thú xông tới Ẩn Linh môn.

Từng đạo Hỗn Độn kiếm quang khổng lồ được chém ra, tất cả đám cự thú Hỗn Độn kia đều bị chém làm hai, mẫn diệt trong sương mù hỗn độn.

Lúc này Từ Phàm đã lâm vào ngủ say, được Trương Vi Vân ôm về phòng.

Ba tháng sau, Từ Phàm nằm trên giường chậm rãi mở mắt.

“Phu quân, ngươi tỉnh rồi.” Trương Vi Vân bưng một ly trà đi tới.

“Cuối cùng cũng khôi phục, khoảng thời gian này tâm thần tiêu hao có hơi nhiều.” Từ Phàm nhận lấy ly trà, uống mấy ngụm.

“Chủ nhân, tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng, khi nào xuất phát?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vi Vân.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Hửm?”

“Ngươi tùy tiện chỉ một hướng.”

Trương Vi Vân lập tức hiểu được ý Từ Phàm, kết quả là, tùy ý chỉ tay về một hướng.

“Đi thôi, cứ theo hướng này tiến lên.” Từ Phàm thoải mái nói.

“Tuân lệnh.”

Bên trong sương mù hỗn độn, Ẩn Linh đảo sừng sững ngàn năm bắt đầu từ từ di động, sau đó tốc độ càng lúc càng nhanh.

“Đáng tiếc, không gian vùng ngoài giới kiên cố dị thường, nếu không tốc độ vượt không gian cũng có thể nhanh thêm mấy phần.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

“Không sao đâu phu quân, trong sương mù hỗn độn vùng ngoài giới có không ít thứ tốt, nói không chừng chúng ta đi là có thể gặp Huyền Hoàng chí bảo, thậm chí là Hồng Mông chí bảo.” Trương Vi Vân ở bên cạnh Từ Phàm cười nói.

“Có thể đụng tới một Tiên Thiên chí bảo bình thường cũng không dám nghĩ, càng đừng nhắc tới Hồng Mông chí bảo.” Từ Phàm cảm nhận được con đường bước về nhà, tâm tình trở nên rất tốt.

Trên đường về nhà, năm mươi năm chớp mắt đi qua.

Trong sương mù hỗn độn không thấy rõ đường phía trước, ngoài cự thú Hỗn Độn thỉnh thoảng cọ qua từ bên cạnh Ẩn Linh đảo, thời điểm khác không có bất kỳ biến hóa nào.

Trong một tiểu thế giới chuyên môn dùng để quan sát con đường phía trước của Ẩn Linh đảo, Từ Phàm có chút nhàm chán nằm trên ghế dựa.

“Đều nói vùng ngoài giới hung hiểm vạn phần, vì sao ta không cảm giác được nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Cuối cùng hắn quy kết nguyên nhân đến trên người tức phụ mình, lấy phúc vận của bản thân che chở cho cả Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, bảo số hai khắc một Thiên Linh Phúc Tinh pháp trận.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Không bao lâu sau, một bóng dáng hùng hùng hổ hổ rời đi từ không gian trong lòng đất.

“Không có nguy hiểm, kỳ ngộ cũng không có luôn, thế này hơi nhàm chán rồi đấy.”

Nào biết, Từ Phàm mới vừa nói xong thì cảm giác được từ trong sương mù hỗn độn truyền đến một luồng khí tức Chí Cao dị dạng.

“Bồ Đào, theo hướng này tiến lên.” Từ Phàm chỉ về hướng hắn cảm giác được khí tức dị dạng.

Ẩn Linh đảo lập tức đổi hướng.

Không bao lâu sau, Từ Phàm lập tức thấy được một viên thủy tinh màu tím đường kính gần ngàn trượng.

Trên thủy tinh tản ra khí tức giống như Hỗn Độn sơ khai.

“Đây là?” Từ Phàm nhìn chăm chăm vào thủy tinh tím, sờ cằm hỏi.

“Chủ nhân, đây là Hồng Mông Tử khí, cấp bậc cao hơn so với Huyền Hoàng chi khí, là thứ Thánh Nhân tìm kiếm chủ yếu ở vùng ngoài giới.” Bồ Đào giải thích.

“Nói như vậy, thứ này rất đáng tiền rồi.” Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười.

Ngay lúc định thu viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí này vào trong bảo khố, đột nhiên một lực hút từ trên người Từ Phàm truyền đến.

Viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí lập tức trở thành sương mù, hoá thành một con trường long dung nhập vào người Từ Phàm.

“Hệ thống, ngươi quá đáng lắm rồi đấy!” Từ Phàm biến sắc nói.

Hắn cảm giác được tất cả Hồng Mông Tử khí hắn phát hiện đều bị quả cầu phù văn hệ thống hút đi.

Mấu chốt nhất chính là, hắn không cảm giác được quả cầu phù văn hệ thống biến hoá chút nào.

“Chủ nhân, mang viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí kia về Tam Thiên giới ít nhất có thể đổi về hai món Tiên thiên linh bảo đấy.” Giọng Bồ Đào yếu ớt vang lên.

Giờ phút này, Từ Phàm chỉ muốn bảo hệ thống hiển hóa ra thực thể, đánh một trận đàng hoàng với hắn.

“Ta đã biết, tiếp tục dựa theo phương hướng lúc đầu tiến lên đi.” Từ Phàm nói xong lại về trong tiểu thế giới quan sát con đường phía trước.

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống vẫn y như thường ngày.

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí hút thì hút đi, nhưng ít ra thì ngươi cũng phải phản hồi ra cho chút tác dụng chứ.”

“Nếu không sau này gặp phải lần nữa, còn làm sao để ngươi hấp thu được.” Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống nói.

Theo lời Từ Phàm vừa nói ra, quả cầu phù văn hệ thống như sao trời bắt đầu chuyển động chầm chậm.

Phù văn tầng ngoài bao quanh quả cầu phù văn hệ thống, theo hướng

Từ Phàm nhìn thấy bắt đầu từ từ bóc ra.

Tạo thành một hố sâu nối thẳng đến hạch tâm ở tầng ngoài quả cầu phù văn.

Bộ phận quan trọng nhất của hệ thống cứ như vậy bại lộ trước mặt Từ Phàm.

Lần đầu nhìn thấy hạch tâm này, Từ Phàm lập tức tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Bên ngoài Ẩn Linh đảo, năng lượng Hỗn Độn vô tận giống như được dẫn dắt, hội tụ mà đi về phía bản thể Từ Phàm.

Loại tình huống này kéo dài liên tục một năm mới dừng lại.

Từ Phàm bên trong không gian tiên hồn chậm rãi mở mắt.

“Đây chính là cảnh giới Thánh Nhân sao?”

“Cũng chính là như thế, chẳng qua là thủ đoạn thành Thánh còn có chút tác dụng ở vùng ngoài giới, cái khác tuyệt đối không đáng hai món Tiên thiên linh bảo.” Từ Phàm phun tào.

“Chủ nhân, ngươi cuối cùng cũng tỉnh.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Tiếp tục đi tới đi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Tam Thiên giới, trong Tiên triều Đại Chu.

Vương Vũ Luân ngồi trong một bí điện, nhìn qua bảo kính truyền tin trên bàn thật lâu.

“Sao thế? Vẫn đang mong chờ đại ca tốt của ngươi sẽ đến ngăn cản ta quay về à?” Một âm thanh điềm tĩnh vang lên.

“Không phải ngăn cản, mà là tách rời.”

“Ngươi là ngươi, ta là ta, sau khi tách ra, chuyện cũ kiếp trước, không liên quan gì đến nhau.” Vương Vũ Luân vẫn nhìn chằm chằm vào bảo kính truyền tin.

“Mỗi lần nghe được câu này ta lại muốn cười, ngươi không biết ta vì ngươi một thế này bỏ ra bao nhiêu đâu.”

“Vô số lần luân hồi, vô số lần bố cục, chỉ vì ngươi một thế này.”

“Chỉ cần ngươi ta dung hợp, chúng ta coi như là đệ nhất nhân trong Tam Thiên giới này.” Giọng điệu âm thanh kia có phần bá đạo.

“Vậy ta hỏi một câu, những đạo lữ của ngươi kiếp trước, đều là thật lòng sao?”

“Phải, các nàng là tất cả ôn nhu trên con đường trở thành đệ nhất nhân trong Tam Thiên giới của ta.”

Nói đến đây, giọng điệu âm thanh kia nói chuyện cũng ôn nhu lại.

Chương 1174: Đại Càn Tiên chủ

“Sau khi chúng ta hoàn toàn dung hợp, ta cũng sẽ dẫn đầu Nhân tộc xưng bá toàn bộ Tam Thiên giới, thậm chí mang theo Nhân tộc tiến ra vùng ngoài giới.”

“Ta từng thấy qua đỉnh phong, đó là cảnh giới ta không thể đạt tới.”

“Nhưng như vậy thì lại thế nào, con sâu cái kiến còn có chí chống trời, ta dùng vô tận thời gian, vô tận luân hồi chỉ để ta có thể bước lên đỉnh phong.”

“Bây giờ, ngươi, ta cách đỉnh phong này chỉ thiếu một bước này.”

Âm thanh kia nói, một hư ảnh xuất hiện trước mặt Vương Vũ Luân, trong mắt hiện rõ vẻ ôn nhu.

Hư ảnh kia tương tự Vương Vũ Luân đến bảy phần mười.

“Ngươi chính là ta, ta chính là ngươi.”

Vương Vũ Luân nhìn về phía kia hư ảnh, thần sắc trong ánh mắt có chút phức tạp.

“Chỉ là ta biết, ngươi kiếp trước có đến 109 đạo lữ, hoặc là yêu ngươi, hoặc là hận ngươi.”

“Ngươi làm như thế, thật sự có thể yêu được sao?” Vương Vũ Luân nghiêm túc hỏi.

“Có thể ~ Bất kể là đạo lữ một thế nào, ta cũng bầu bạn với nàng thời gian vô tận.”

“Ta yêu các nàng sâu đậm, các nàng yêu ta càng sâu đậm.”

“Chỉ cần ngươi trở về, trong đại gia đình đạo lữ của chúng ta sẽ lại tăng thêm một thành viên.” Âm thanh của hư ảnh có một loại ôn nhu quỷ dị.

Vương Vũ Luân nghe được câu này, sắc mặt chợt lạnh.

“Chờ Từ đại ca của ta trở về, chúng ta lập tức tách rời.”

“Vậy ngươi tốt nhất kêu Từ đại ca kia của ngươi trở về nhanh lên, với tu vi của ngươi bây giờ, nhiều nhất chỉ còn có thể chống đỡ ngàn năm thôi.”

“Mà theo ta được biết, Từ đại ca của ngươi và Ẩn Linh đảo kia đã cùng bị đưa đến vùng ngoài giới rồi.”

“Nơi đó hung hiểm vạn phần, cho dù là Thánh Nhân, bên trong sương mù hỗn độn gặp được cự thú hoặc là cường giả giới khác đều phải né tránh.”

“Ngươi yên tâm, sau khi chúng ta dung hợp, đạo lữ là của chúng ta, đại ca cũng như vậy.”

“Khi chân ngã thức tỉnh, ta còn tưởng tượng Từ đại ca trở thành đệ nhất nhân, ta là đệ nhị nhân trong Tam Thiên giới, chúng ta cùng nhau dẫn dắt Nhân tộc về hướng huy hoàng.” Hư ảnh lộ ra vẻ ao ước.

Lúc này, Vương Vũ Luân nghiêm túc nhìn về phía hư ảnh.

“Ngươi là ngươi, ta là ta, ngươi cho rằng ngươi ở trong mắt Từ đại ca là cái gì?” Vương Vũ Luân nói xong, từ từ nhắm mắt lại, chống lại chân ngã trở về.

Thái Hoang Tiên giới, trong một tiểu thế giới được thương hội đứng đầu bảo hộ, Hàn Phi Vũ lo lắng bỏ xuống bảo kính truyền tin trong tay.

“Tông môn rốt cuộc đi nơi nào, chẳng lẽ thật sự như tin tức kia nói, bị đưa đến trong vùng ngoài giới?”

“Đáng tiếc, hiện tại hồ lô Bích Ngọc của ta còn chưa thăng cấp, không thể phục khắc lượng lớn Huyền Hoàng chi khí, nếu không có thể mời được Thánh Nhân xuất chiến, đến trong vùng ngoài giới tìm kiếm tông môn.”

Hàn Phi Vũ ngẩng đầu nhìn về phía dãy núi phong cảnh như họa ở nơi xa, lúc này hắn đang ở trong một lương đình trên chỗ cao của dãy núi.

Một nữ tử tuyệt sắc, khí chất ôn nhu bưng một mâm hoa quả tươi đi tới bên cạnh Hàn Phi Vũ.

“Phi Vũ, ăn chút hoa quả đi, tin chắc rằng qua một thời gian nữa, tông môn các ngươi nhất định sẽ chủ động liên hệ ngươi.” Tiểu Hoa ôn nhu nói.

Hàn Phi Vũ gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Tiểu Hoa vô cùng ôn nhu.

Hắn lấy ra một viên Vạn Phúc tinh thạch, hứa xuống tinh thạch nguyện vọng tông môn bình an trở về, sau đó ném tinh thạch lên giữa bầu trời.

Theo một đoá hoa như cầu vồng bảy màu nổ tung trên bầu trời, lại một viên Vạn Phúc tinh thạch trị giá mấy trăm triệu tiên ngọc biến mất.

Vùng ngoài giới, bên trong sương mù hỗn độn, Ẩn Linh đảo lấy tốc độ nhanh nhất của nó tiến lên.

“Nghe đồn trong vùng ngoài giới có các loại Tiểu Thế giới Thánh Nhân có thể tạm thời nghỉ ngơi, nếu như có thể gặp được, nói không chừng có thể lấy được vị trí cụ thể của Tam Thiên giới.” Từ Phàm quan sát sương mù hỗn độn phía trước nói.

“Phu quân kiên nhẫn chờ một lát, ta tin chắc lúc sau sẽ gặp được.” Trương Vi Vân ôm một con lộc con vừa ra đời nói.

Mà Từ Phàm thì lại vuốt ve Hung Bạch.

Con đường phía trước vẫn là một mảnh tối tăm mờ mịt, tất cả đều là sương mù hỗn độn.

Lúc này, tại pháp trận trên không Ẩn Linh đảo có một vòng xoáy như hắc động, đang điên cuồng hấp thu sương mù hỗn độn.

Ngay lúc Từ Phàm cho rằng còn phải đi ngàn năm trong sương mù hỗn độn này mới có thể gặp được thứ khác, đột nhiên cảm giác có một luồng khí tức cường đại dị thường từ nơi cực kỳ xa truyền đến.

Sau đó lại nghe thấy nơi xa dường như có tiếng kêu gào thảm thiết của cự thú Hỗn Độn.

Cảm nhận được luồng khí tức kia, Từ Phàm lập tức lên tinh thần.

“Bồ Đào, điều chỉnh phương hướng.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Giảm tốc độ, thay đổi phương hướng, hướng về nơi cường đại khí tức phát ra tiến lên.

Lúc này, trên một chiếc long cốt chu to lớn, một nam tử bá khí mặc chiến giáp Cửu Long đứng trên mũi long cốt chu.

“Sau khi giải quyết đám cự thú Hỗn Độn xong, quay về tiên triều, phải lặng lẽ đổi mấy con Chân Long cấp bậc Đại La với lão Long kia mới được.”

“Lâu quá không ăn mặn, ta cũng quên mất hương vị thịt rồng rồi.”

Nam tử bá đạo nhìn cự thú Hỗn Độn bị ba vị Đại Thánh Nhân vây quét nói.

Lúc này, một vị Kim Tiên xuất hiện phía sau nam tử bá đạo.

“Tiên chủ, ta đã nghiên cứu ra được cách nấu cự thú Hỗn Độn, sau khi nếm thử một phen thì hương vị cũng không tệ.”

“Chỉ là lượng lớn năng lượng Hỗn Độn ẩn chứa trong đó, không phải Thánh Nhân thì không thể ăn.” Sắc mặt Kim Tiên có chút tái nhợt, năng lượng Hỗn Độn trong cơ thể đang tùy ý phá hủy tiên thể của hắn.

Nam tử bá đạo vỗ vai Kim Tiên, hút ra tất cả năng lượng Hỗn Độn trong cơ thể hắn.

“Thiên Thực, không tệ, nhớ ngươi một công.” Nam tử bá đạo cười ha ha nói.

Ngay lúc này, nam tử bá đạo đột ngột nhìn về một hướng nào đó, trên mặt xuất hiện vẻ không hiểu được.

Sau đó trực tiếp vươn ra một ngón tay về phía cự thú Hỗn Độn đang bị vây quét, nhẹ nhàng vạch một cái giữa không trung.

Trong nháy mắt, tất cả cự thú Hỗn Độn đều bị chém làm hai.

Ba vị Đại Thánh Nhân quay đầu lại nhìn nam tử bá đạo, trong ánh mắt có hơi nghi hoặc.

“Có thứ gì đó đến đây, không biết là địch hay bạn, trước tiên giải quyết thứ vướng bận lại nói.”

“Các ngươi trước tiên rút ra hạch tâm, ta qua bên kia xem thử.”

Một chiếc long cốt chu mấy vạn trượng, đột ngột xuất hiện phía trước Ẩn Linh đảo.

Khoảnh khắc Thiên Thực Kim Tiên khi nhìn thấy Ẩn Linh đảo, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc.

“Đừng nghĩ nữa, đây là Ẩn Linh môn ngươi thường nói với ta.” Nam tử bá đạo nói.

“Nhưng lấy tiên chu miễn cưỡng có thể đạt tới cấp Hậu thiên linh bảo này của Ẩn Linh môn, vậy mà có thể không bị ăn mòn trong sương mù hỗn độn vùng ngoài giới, quả nhiên là kỳ tích.”

Nam tử bá đạo tò mò nhìn Ẩn Linh đảo.

Lúc này, giọng nói của Từ Phàm vang lên.

“Xin hỏi phía trước có phải là Tiên chủ Tiên triều Đại Càn không?” Từ Phàm thấy được ký hiệu trên long cốt chu, hỏi.

“Ngươi là Ẩn Linh môn Đại trưởng lão nhỉ? Đến trên long cốt chu một lần thế nào?” Nam tử bá đạo cười nói.

“Được.”

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên long cốt chu.

“Bái kiến Tiên chủ Tiên triều Đại Càn.” Từ Phàm chắp tay hành lễ, tỏ vẻ tôn trọng.

Tiên chủ Tiên triều Đại Càn, là cường giả nổi danh trong Tam Thiên giới.

“Ha ha, có thể gặp nhau ở vùng ngoài giới không bờ bến này, quả nhiên là duyên phận.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn vội vàng đỡ Từ Phàm dậy, cười nói.

Từ Phàm nhẹ nâng tay, một Tiểu Thế giới hiện lên trong lòng bàn tay.

Trong Tiểu Thế giới này, có một con Chân Long cấp Đại La.

“Lễ vật nho nhỏ không thành kính ý.”

Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nhìn Tiểu Thế giới trong lòng bàn tay Từ Phàm, nước miếng xém chút chảy xuống.

Chương 1175: Trở về

“Thiên Thực, còn đứng ngây ra đó làm gì, Toàn Long yến lên nào.”

“Ở vùng ngoài giới cũng không cần gánh chịu nhân quả, cho dù ăn một con, lão Long cũng không phát hiện được.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn cực kỳ kiềm chế, không để nước miếng mình chảy xuống.

Ánh mắt hắn nhìn về phía Từ Phàm cũng thân thiết lên, giống như huynh đệ đã lâu không gặp.

“Ha ha, sau này cũng không cần khách khí như vậy, ngươi kêu ta đại ca, ta gọi ngươi tiểu đệ, sau này chúng ta cứ gọi nhau là huynh đệ.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói, khoác vai Từ Phàm đi vào trong long cốt chu.

Trên một chiếc bàn tròn dài mười trượng, Từ Phàm và Tiên chủ Tiên triều Đại Càn ngồi đối diện nhau.

“Theo tin tức từ Tình Báo Ti tiên triều ta, toàn bộ tông môn các ngươi bị Thiên Bắc thánh nhân đưa tới vùng ngoài giới, hiện tại xem ra tin tức này là thật.”

“Từ thời gian suy đoán, tông môn các ngươi ở vùng ngoài giới này sống sót lâu như vậy, quả nhiên là vận khí tốt.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn thán phục nói.

“Sống sót trong Hỗn Độn sương mù vùng ngoài giới quả thật không dễ, nếu ta không có vài cách chống lại sương mù hỗn độn, nói không chừng cũng bạch vô âm tín trong sương mù hỗn độn nơi này.” Từ Phàm cảm khái nói.

Đối với ngoại nhân mà nói, vùng sương mù hỗn độn quả thật là hung hiểm vạn phần, cho dù gặp không gặp cự thú Hỗn Độn, chỉ riêng năng lượng Hỗn Độn là có thể chậm rãi ăn mòn Tiên thiên linh bảo.

“Tiểu đệ quả nhiên là toàn tài, đến, uống rượu, lúc trước đã muốn gặp ngươi một lần, nếu không phải là bị nhiều việc quấn thân, nói không chừng chúng ta sớm đã xưng huynh gọi đệ.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nâng ly rượu lên, hào phóng nói.

Từ Phàm cũng nâng ly rượu lên, cùng uống.

“Đại ca, lần này tiểu đệ tới, trước tiên chủ yếu là muốn hỏi một chút, làm sao để về Tam Thiên giới?” Từ Phàm hỏi, đây là mục đích chủ yếu nhất của hắn.

“Về Tam Thiên giới? Dựa theo hướng ngược lại các ngươi tới lúc trước đi là được rồi.”

“Nếu không phải các ngươi gặp gỡ ta trong sương mù hỗn độn, lại đi theo hướng đó thêm mấy chục năm, các ngươi có lẽ đã đến Hỗn Độn thú hải rồi.”

“Nơi đó là nơi ngay cả ta cũng không dám đi đó.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn tỏ vẻ ngươi thật may mắn.

“Đa tạ đại ca chỉ điểm.” Từ Phàm nâng ly rượu lên, kính rượu nói.

“Nếu các ngươi không vội, trước tiên theo sau long cốt chu này của ta, chờ sau khi ta săn giết xong một đám cự thú Hỗn Độn, trở về Tam Thiên giới.”

“Đến lúc đó khi ta phá vỡ không gian, tông môn các ngươi có thể theo vết tích không gian của ta, cùng ta cùng đường tiến lên.”

Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói, Thiên Thực Kim Tiên bắt đầu bày ra Toàn Long yến trên bàn tròn mười trượng.

Một mùi thơm thịt rồng đặc thù phiêu đãng trong đại điện.

Tiên chủ Tiên triều Đại Càn hít sâu một hơi, mặt lộ vẻ say mê.

“Nhớ ngày đó khi ta vẫn còn là Kim Tiên, may mắn gặp được Chân Long Kim Tiên vừa chết đi.”

“Trên người Chân Long Kim Tiên có một vết thương dài chừng mười trượng, thịt rồng cứ vậy phơi ra, còn có máu rồng nữa.”

“Chỉ riêng thịt rồng và máu rồng thôi mà đã khiến ta muốn ngừng mà không được, kết quả là, cả con Chân Long Kim Tiên cứ như vậy bị ta ăn sống hết.”

“Sau đó ta liền kết thù với Long tộc, cuối cùng dưới sự bức bách, đuổi giết của Long tộc, khiến ta cứng rắn thành lập lên Tiên triều Đại Càn đối kháng với Long tộc.”

“Tiểu đệ, ta xem trọng ngươi, làm việc bá đạo hơn ta nhiều, vừa lên là cả Toàn Long yến, hơn nữa lúc vừa bắt đầu đã cùng Long tộc cứng đối cứng, còn không rơi vào thế hạ phong.”

“Lúc trước, sau khi ta nhận được tin tức cũng đã nói, chỉ cần ngươi có thể chống được sự truy sát của Long tộc, ngày sau nhất định sẽ là chúa tể một phương.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn phất tay bá khí nói, rất có khí thế khí thôn cửu thiên.

“Ha ha, được đại ca khích lệ rồi.” Từ Phàm lần nữa bưng ly lên kính rượu.

Trên bàn tròn mười trượng, trước trước sau sau có tổng cộng hơn một vạn món ăn, tám phần mười trong đó là có liên can đến thịt rồng.

Bảy phần mười vào bụng Tiên chủ Tiên triều Đại Càn, ba phần mười còn lại về bên Từ Phàm.

Cơm nước no nê, hai người ở trong phòng trà uống trà.

Trên mặt Tiên chủ Tiên triều Đại Càn lộ vẻ hài lòng, thần sắc trên mặt cực kỳ thỏa mãn.

“Có thể ở trong sương mù hỗn độn vùng ngoài giới này ăn một bữa Toàn Long yến, quả nhiên là mỹ mãn.”

“Lão đệ, Nhiếp Chính Vương Tiên triều Đại Chu kia có phải là huynh đệ của ngươi không vậy?” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nghĩ ngợi, mở miệng hỏi.

“Đúng vậy, lúc đại ca tới, có tin tức gì về huynh đệ của ta không?” Từ Phàm vội vàng hỏi.

Phải biết Ẩn Linh môn đã ở vùng ngoài giới hơn một ngàn năm.

“Tình hình của huynh đệ kia coi như tốt, cũng không coi như tốt, cái này cần xem ngươi nghĩ thế nào.”

“Lấy kiến thức của ngươi hẳn có thể nhận ra được, huynh đệ kia của ngươi không đơn giản, trên người gánh vác nhân quả ngập trời.”

“Có quan hệ thiên ty vạn lũ các đại thế lực đứng đầu Nhân tộc trong Tam Thiên giới, nhất là mấy nương môn mạnh nhất kia.” Lúc Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói đến mấy nương môn, sắc mặt có chút không dễ nhìn.

“Ta biết, huynh đệ ta một thế này chân ngã trở về, nhưng ta không biết tình huống thế nào.”

“Lần này ta trở về, chính là muốn tách rời giữa huynh đệ và chân ngã hắn.” Từ Phàm có chút lo lắng nói.

“Nếu như lời ngươi nói như thế thì phải nắm chắc thời gian, một khi huynh đệ ngươi một thế này dung hợp với chân ngã, cho dù ngươi nghịch chuyển dòng sông thời gian của Tam Thiên giới cũng không cách nào thay đổi.” Ánh mắt Tiên chủ Tiên triều Đại Càn sáng lên nói.

“Đa tạ đại ca cho hay.”

“Được rồi, ngươi đã kêu ta đại ca, đại ca ta cũng không thể làm không, chờ bên mấy thủ hạ của ta thu thập xong hạch tâm cự thú Hỗn Độn, ta lập tức mang theo tông môn các ngươi về Tam Thiên giới.”

“Đến lúc đó ở Tam Thiên giới có việc cần ta giúp một tay cứ nói, trước khi chân ngã huynh đệ tốt của ngươi chưa quay về, cho dù là lâm thời bộc phát, ta cũng có thể cản lại.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn tràn đầy lòng tin nói.

“Đa tạ đại ca.” Từ Phàm cảm kích nói.

Cuối cùng hai người lại hàn huyên rất nhiều tin đồn, bí sự trong Tam Thiên giới.

Lúc hai người hàn huyên tới thoả thích, Từ Phàm cảm nhận được có ba luồng khí tức khủng khiếp bay về phía long cốt chu.

“Lão đệ, bên kia đã thu thập xong, hiện tại chúng ta xuất phát thôi.”

“Chỉ cần theo sát long cốt chu, thời gian đến Tam Thiên giới chỉ cần trăm năm.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói.

Từ Phàm gật đầu, trở về trên Ẩn Linh đảo.

Sau đó đi theo long cốt chu phá vỡ không gian đi về phía Tam Thiên giới.

“Toạ giá cấp Tiên Thiên chí bảo, quả nhiên là không tầm thường.” Từ Phàm nhìn long cốt chu phía trước, cảm khái nói.

Hắn vừa lên là lập tức cảm giác được sự bất phàm của chiếc long cốt chu này.

“Chủ nhân, chỉ cần thăng cấp tông môn cùng Bồ Đào lên tới cấp Tiên thiên linh bảo, lại phối hợp với trận pháp phù văn đặc biệt của chủ nhân.”

“Ở trong sương mù hỗn độn vùng ngoài giới đạt tới tốc độ này không thành vấn đề.” Bồ Đào nói.

“Ta đương nhiên biết, nhưng Tiên thiên linh bảo như loại các ngươi sao có thể dễ dàng tấn cấp như vậy được.” Từ Phàm thở dài nói.

Đến vùng ngoài giới một chuyến, có vẻ như ngoài nhìn được hạt nhân hệ thống một cái, cái khác có vẻ như không kiếm được gì.

“Chủ nhân, có tọa độ Tam Thiên giới, chúng ta có thể tìm kiếm Hồng Mông Tử khí ở vùng ngoài giới.”

“Chỉ cần có thể tìm được một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn như lúc trước là đủ cho Bồ Đào và Ẩn Linh đảo tấn cấp Tiên thiên linh bảo rồi.” Bồ Đào nói.

“Đó là chuyện sau này, hiện tại mục đích quan trọng nhất là trở về tìm Vũ Luân làm cho chân ngã hắn tách rời.” Vẻ mặt Từ Phàm trịnh trọng nói.

Chương 1176: Trở về 2

Vùng ngoài giới, bên trong sương mù hỗn độn, một chiếc long cốt chu lớn đang liên tục phá vỡ không gian di chuyển.

Đi theo phía sau là một hòn đảo càng to lớn hơn.

“Tiểu đệ, trận pháp chuyển hoá năng lượng Hỗn Độn thành ba ngàn đạo pháp này của ngươi quả nhiên lợi hại.”

“Chiếc long cốt chu này của ta chỉ cải biến một chút, vậy mà có thể tiết kiệm nhiều Huyền Hoàng chi khí như thế.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn thán phục nói.

Nhưng càng khiến trong lòng hắn ngạc nhiên là, vị tiểu đệ mình vừa mới quen này lại còn là Trận Pháp Thần sư đỉnh tiêm nhất trong Tam Thiên giới.

Nhất là khi hắn quan sát thấy pháp trận phù văn trên Ẩn Linh đảo lại càng kinh ngạc hơn, cả chiếc tiên chu lớn như vậy mà toàn bộ đều dùng phù văn Hỗn Độn khắc ra.

Trước đó hắn thành tâm muốn kết giao với Đại trưởng lão Ẩn Linh môn tiềm lực vô hạn trước mắt, dù sao trong Tam Thiên giới, yêu nghiệt chỉ dựa vào thiên phú của bản thân, Kim Tiên kỳ có thể trấn áp năm Chân Long Đại La, ít càng thêm ít.

Hiện tại biết được tiểu đệ này của mình là trong Tam Thiên giới đỉnh tiêm nhất Trận Pháp Thần sư, hơn nữa càng am hiểu nhất là phù văn Hỗn Độn, thái độ càng thêm nhiệt tình.

“Đại ca, quan trọng nhất là long cốt chu này lấy Huyền Hoàng chi lực làm truyền động, lại là Tiên Thiên chí bảo, mà ta chỉ làm Huyền Hoàng chi lực càng nghiêng về phá vỡ không gian sương mù hỗn độn mà thôi.” Từ Phàm phẩm trà nói.

“Tiểu đệ, có lẽ ngươi không hiểu giá cả thị trường, nhưng thủ đoạn có thể nhẹ nhàng phá vỡ không gian, tiết kiệm Huyền Hoàng chi khí ở vùng ngoại giới này của ngươi.”

“Một lần ngươi thu của hắn thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn cỡ một trượng cũng không thành vấn đề.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn cười ha ha nhẹ nhàng giơ tay lên với thị vệ ngoài cửa.

Cuối cùng, một đội nữ tử quốc sắc thiên hương, giống như mặc váy dài thải hà đi đến.

Cuối cùng, tiên nhạc vang lên, đội nữ tử bắt đầu nhẹ nhàng nhảy múa.

Khoảng thời gian này, Từ Phàm đi theo vị đại ca này thấy được đủ loại đặc sắc của Tiên triều Đại Càn.

Cũng đi theo vị đại ca này kiếm được không ít thứ tốt trước kia khó mà nhìn thấy.

“Tiểu đệ, sau khi trở về, chút chuyện giữa ngươi với Long tộc, ta bảo lãnh cho ngươi.”

“Về sau chỉ cần bọn họ tìm ngươi gây chuyện một lần, ta lập tức ăn một con Chân Long Đại La bọn họ.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn bá khí nói.

“Tiểu đệ, thực lực ngươi bây giờ ta đã nhìn ra, Tiểu Thánh Nhân bình thường không sinh ra được uy hiếp đối với ngươi.”

“Nhưng Long tộc dù sao cũng là đại tộc trong Tam Thiên giới, còn có mấy con lão Long canh giữ, thực lực rất mạnh, ngay cả ta cũng phải kiêng kị ba phần.”

“Nếu không phải như vậy, Long tộc bọn họ có thể sống đến bây giờ sao?” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn khuyên nhủ.

“Đa tạ đại ca.” Từ Phàm nghĩ ngợi, không cự tuyệt, hiện tại hắn đang cần một hoàn cảnh an tĩnh, từ từ trưởng thành.

Cái hệ thống đáng chết kia chỉ để hắn nhìn hạch tâm một cái, mặc dù làm hắn cảm nhận được cảnh giới của Thánh Nhân.

Nhưng sau khi hệ thống khôi phục lại, mọi thứ đều khôi phục đến trạng thái trước kia, bây giờ hắn vẫn là một Đại La thánh giả.

Lúc này, long cốt chu vừa vượt không gian ra thì lập tức đụng phải một con cự thú Hỗn Độn như rắn nhiều đầu.

Đại Càn Tiên chủ đang thưởng thức tiên cảnh Đại Càn chỉ nhẹ nhàng phất tay, điểm một cái.

Lập tức, con cự thú Hỗn Độn cản trước long cốt chu trực tiếp bị chia cắt thành vô số mảnh, sau đó lập tức bị sương mù hỗn độn phân giải, hoá thành hư vô.

Long cốt chu tiếp tục tiến lên, giống như mọi việc vừa nãy chưa từng xảy ra.

Từ Phàm chỉ nhìn về phía không gian bị Tiên chủ Tiên triều Đại Càn chia cắt, trong ánh mắt xuất hiện vẻ thán phục.

Đây cũng là thực lực của Đại Thánh Nhân sao?

Vừa rồi Tiên chủ Tiên triều Đại Càn ra tay, Từ Phàm không cảm nhận được bất cứ vết tích nào của pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới.

“Đại ca, ta có một nghi hoặc, Đại Thánh Nhân giống như ngươi có thể phát huy mấy tầng thực lực trong không gian Hỗn Độn?” Từ Phàm không nhịn được hỏi.

“Ở khu vực sương mù hỗn độn xung quanh Tam Thiên giới còn được, có thể phát huy chín phần mười thực lực.”

“Nhưng nếu lại xa hơn một chút, đến địa bàn của những Hỗn Độn Thần Ma kia, một thân thực lực của người đại ca ngươi này chỉ có thể phát huy bảy phần rưỡi thôi.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn thở dài nói.

Năm đó nghĩa khí phấn chấn, cảm giác thực lực bản thân đã đạt đến đỉnh điểm Tam Thiên giới, thế là liều lĩnh đến địa bàn của Hỗn Độn Thần Ma.

Trận ngược kia, xém chút nữa đánh bay não hắn ra.

Bây giờ nhắc tới Hỗn Độn Thần Ma khiến hắn nhớ lại chuyện cũ bất kham trước kia.

“Tiểu đệ, tư chất ngươi bất phàm, trở thành Đại Thánh Nhân cũng là chuyện ván đã đóng thuyền, nhưng sau này nghe ta khuyên một câu, không nên tùy tiện đến địa bàn Hỗn Độn Thần Ma kiếm chuyện.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói.

“Nguyên Thủy tông ở bên ngoài Tam Thiên giới có phải là để đề phòng Hỗn Độn Thần Ma không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Hỗn Độn Thần Ma chỉ tính một trong số đó, chủ yếu là đề phòng cự thú Hỗn Độn và cường giả giới khác bị Tam Thiên giới hấp dẫn.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói.

“Cường giả giới khác?”

“Đúng vậy, vạn đạo quy nhất, tất cả pháp tắc đại đạo trong Tam Thiên giới đều là từ trong Hỗn Độn diễn hoá ra.”

“Mỗi giới đều có pháp tắc đại đạo riêng biệt của nó, tham ngộ pháp tắc đại đạo ở giới khác có thể gián tiếp cảm ngộ được bản chất pháp tắc Hỗn Độn.”

“Cũng ví như ta, lén đi qua những giới khác tham ngộ pháp tắc đại đạo riêng biệt giới kia mới có chiến lực của ta hiện tại.” Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nói, nhẹ nâng tay lên, một đoàn Hỗn Độn không gian chi lực hiện lên trong lòng bàn tay hắn.

Nhìn đoàn Hỗn Độn không gian chi lực kia, Từ Phàm tụ nhiên cảm giác được có hơi quen thuộc, nhưng lại nói không nên lời.

Ẩn Linh đảo đi theo bước nhảy không gian sau long cốt chu, lúc này đang nhanh chóng di chuyển.

“Chủ nhân , dựa theo tình hình di chuyển với tốc độ nhanh như thế này, sau mười năm nữa phải đưa vào Huyền Hoàng chi khí làm nhiên liệu để chống đỡ vận chuyển.” Bồ Đào báo cáo.

“Ngươi không nói ta cũng cảm nhận được.” Từ Phàm nhìn không gian ngoại bích bên ngoài Ẩn Linh đảo nói.

Tốc độ long cốt chu phá vỡ không gian di chuyển trong khu vực sương mù hỗn độn quá nhanh, khiến Ẩn Linh đảo theo phía sau có chút chịu không nổi.

“Hiệu suất hấp thu năng lượng Hỗn Độn vẫn quá thấp, nếu lại ưu hóa trận pháp phù văn, bản thân Ẩn Linh đảo có lẽ không chống đỡ nổi.” Từ Phàm sờ cằm suy tư nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Sau đó một Truyền Tống trận xuất hiện, từ đó truyền tống ra hơn mười phôi thai Tiên thiên linh bảo.

Sau khi suy tư một hồi, Từ Phàm đưa mắt nhìn lên một sợi lông vũ màu trắng.

“Đưa cái này qua cho số một, số hai, báo cho bọn họ biết đúng sự thật.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trên long cốt chu, Tiên chủ Tiên triều Đại Càn nhìn Ẩn Linh đảo đi theo phía sau không khỏi cảm khái nói: “Quả nhiên là một người đại tài.”

“Nếu tiểu đệ này của ta có thể nắm giữ phù văn Hỗn Độn, rất nhiều chuyện sau này nói không chừng còn phải dẫn đến trên người tiểu đệ này của ta.”

“Thiên Linh, điều vị tiểu đệ này của ta đến cấp bậc cao nhất, về sau có thứ gì mới mẻ cũng đưa qua một phần.”

“Tuân lệnh.” Một âm thanh lạnh nhạt vang lên.

Trong quá trình Từ Phàm vừa đi vừa về thăm hỏi, trăm năm đã nhanh chóng trôi qua.

Ẩn Linh môn xuyên qua một lần cuối cùng, lập tức xuất hiện tại một khu vực biên giới trong Tam Thiên giới.

Mọi người trong Ẩn Linh môn cảm giác được khí tức pháp tắc đại đạo quen thuộc, tất cả đều bắt đầu reo hò lên.

Trên không Ẩn Linh môn xuất hiện mấy trăm hư ảnh dòng sông thời gian.

Chương 1177: Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu

Vừa về tới trong Tam Thiên giới, bảo kính truyền tin của Từ Phàm lập tức bắt đầu rung lên ong ong.

Từng tin tức theo nhau mà tới.

Từ Phàm nhìn qua, phần lớn là huynh đệ tốt và đồ tôn tốt của mình gửi, đều là hỏi thăm có bình an trở về hay không?

Còn có mấy tin là Hoàng Sơn gửi, bảo hắn sau khi trở lại Tam Thiên giới thì đến chỗ hắn một chuyến.

Lúc này bảo kính truyền tin lại vang lên lần nữa, là Hoàng Sơn muốn trò chuyện với Từ Phàm.

“Hoàng Sơn tiền bối, đã lâu không gặp.” Từ Phàm vừa thưởng thức cảnh tượng hùng vĩ mấy đầu dòng sông thời gian trên không Ẩn Linh môn vừa nói.

“Ta liền biết trên người tiểu tử ngươi có đại phúc vận, ngươi với tu vi hiện tại bị đưa đến vùng ngoài giới, còn có thể bình yên trở về.” Đầu bên kia bảo kính truyền tin truyền đến giọng nói ấm áp của Hoàng Sơn.

“Lần trò chuyện này ta muốn nói cho ngươi, trong Tam Thiên giới xen lẫn tới mấy vị cường giả giới khác, bọn ta cần ngươi và mấy vị Trận Pháp Thần sư đỉnh tiêm nhất bố trí đại trận, tìm ra mấy cường giả giới khác tới.” Giọng Hoàng Sơn vô cùng trịnh trọng.

“Vậy Hoàng Sơn tiền bối có thể cho ta chút thời gian không, ta cần qua chỗ huynh đệ tốt của ta thăm một chút.” Từ Phàm nói.

“Ngươi cứ để ngươi tông môn ở vùng tinh vực này đừng động, hiện tại ta lập tức đi qua.” Hoàng Sơn nói xong, ngắt trò chuyện.

Sau đó Từ Phàm cảm giác được trong tinh vực xung quanh Ẩn Linh môn truyền đến một luồng Không Gian chi lực.

Hoàng Sơn từ trong một cánh cửa không gian đi ra.

“Ta có thể mang ngươi đến Tiên triều Đại Chu, nhưng tông môn ngươi phải ở lại nơi này.”

“Cho dù là Đại Thánh Nhân, nhưng đại giới truyền tống cả tông môn ngươi đến Tiên triều Đại Chu quá lớn, ta chống đỡ không nổi.” Hoàng Sơn một bước đi đến trước mặt Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, Hoàng Sơn đột nhiên chuyển mắt qua một bàn đạo quả trên bàn bên cạnh Từ Phàm.

“Thì ra ngươi gặp được Tiên chủ Tiên triều Đại Càn trong vùng ngoài giới, trách không được có thể trở về nhanh như vậy, các ngươi ở cùng nhau hẳn là có rất nhiều chuyện có thể trò chuyện nhỉ?” Hoàng Sơn cười nói, sau đó lấy qua một quả đạo quả như quả táo lớn trong mâm, bắt đầu ăn.

“Hoàng Sơn tiền bối mắt sáng như đuốc, ta đúng là gặp được đại ca trong khu vực sương mù hỗn độn mới có thể trở về nhanh như vậy.” Từ Phàm trả lời.

“Được rồi, ta trực tiếp dẫn ngươi đi Tiên triều Đại Chu, nhưng chuyện của ngươi với người huynh đệ tốt kia, Nguyên Thủy tông bọn ta có lẽ không cách nào nhúng tay được.” Hoàng Sơn nói.

Từ Phàm trả về một ánh mắt nghi ngờ, ta từng nói nhờ các ngươi nhúng tay hả?

“Huynh đệ tốt của ngươi là đệ tử ngoại môn Nguyên Thủy tông, ngươi cũng thế, cho nên nói, ân oán hai phe, Nguyên Thủy tông ta chỉ có thể bảo trì trung lập.” Hoàng Sơn có chút tiếc nuối nói.

“Theo các ngươi, ta sẽ có một trận chiến với chân ngã huynh đệ tốt của ta?”

“Không chỉ là một trận chiến, lúc sau ngươi sẽ hiểu.”

Hoàng Sơn nhẹ vung tay lên, một cánh cửa không gian thông về hướng biên giới Tiên giới nào đó ở Tiên triều Đại Chu mở ra.

“Đi đi, lúc trở về ta sẽ lại mở ra cánh cửa không gian trở về tông môn cho ngươi.”

Từ Phàm gật đầu, một bước đi vào.

Trên một hải đảo, Từ Phàm từ trong cánh cửa không gian bước ra.

Từ Phàm nhìn biển trời xanh biếc, gió biển thổi qua, đột nhiên có cảm giác rất thoải mái.

Cảm giác bị giam cầm trong tông môn ở vùng ngoài giới biến mất không thấy nữa.

Đang lúc Từ Phàm dự định đến tiên vực có Truyền tống trận vượt giới, đột nhiên một đạo thần niệm toả định lấy Từ Phàm.

Mây trắng giữa bầu trời ngưng tụ lại thành một khuôn mặt to lớn, uy nghiêm mà trang nghiêm.

Khi đó, một con mắt có thể đại biểu thiên đạo nhìn chằm chằm vào Từ Phàm.

“Rời đi, nơi này ngươi không nên tới.”

Âm thanh vang dội vang lên.

“Chỉ Chuẩn Thánh như ngươi tới à?” Từ Phàm nhìn khuôn mặt to lớn trên bầu trời, hơi nghi hoặc hỏi.

Sau đó từ trong hư không lập tức bay ra vô số sợi xiềng xích, vươn về hướng hư không, cứ thế mà túm Chuẩn Thánh từ tiên vực khác tới.

Một nam tử mặc chiến giáp uy nghiêm, bị tầng tầng xiềng xích bao trùm lấy.

“Ngươi hẳn là tướng quân trấn thủ Tiên giới này nhỉ, thực lực không tệ.” Từ Phàm gật đầu, bước ra một bước đến tiên vực có Truyền tống trận vượt giới.

Mặt mũi đại tướng trấn thủ Tiên giới bị tỏa liên vây khốn tràn đầy biệt khuất.

Bản thân đường đường là một Chuẩn Thánh, lời còn chưa nói hết, lại bị Đại La trấn áp trói lại, nói ra ngoài như vậy cũng quá mất mặt rồi.

Lúc này, trong hư không lại xuất hiện vô số xiềng xích quét về khu vực khác.

Không qua bao lâu sau, bốn vị Chuẩn Thánh lập tức tề tựu đủ tại biên giới Tiên giới này.

Bốn người đối mặt, im lặng thật lâu.

“Ta cái gì cũng không nói, hơn nữa cũng không phải người Tiên triều Đại Chu các ngươi, sao không hỏi rõ ràng gì? Vừa lên đã trói ta lại vậy.” Một nam tử khí chất có chút âm nhu phẫn nộ nói.

“Có thể là trói ba người bọn ta lại chưa đủ ghiền, vừa vặn ngươi cũng là Chuẩn Thánh nên thuận tiện trói lại luôn.” Tướng quân bị Từ Phàm trấn áp trói lại đầu tiên nói.

Bốn Chuẩn Thánh cùng mất mặt dù sao cũng hơn một người.

“Ngươi nói xem, vì sao Tiên chủ chúng ta không muốn để đại ca của Nhiếp Chính Vương tới?” Một vị phó tướng Chuẩn Thánh trong đó hỏi.

“Thật ra ta biết chút nội tình đấy, Nhiếp Chính Vương của chúng ta hiện tại không phải Nhiếp Chính Vương chân chính.”

“Nhiếp Chính Vương thật còn đang khôi phục bên trong cơ thể Nhiếp Chính Vương hiện tại, chờ đến khi hoàn toàn tỉnh lại dung hợp với Nhiếp Chính Vương hiện tại, mới là thật.”

“Loại chuyện luân hồi lưu chuyển này có đôi lúc khó mà nói được, Tiên chủ chúng ta bảo chúng ta ngăn đại ca Nhiếp Chính Vương hiện tại, có thể là vì không để hắn ngăn cản Nhiếp Chính Vương thật trở về khôi phục đó.” Một phụ tướng Chuẩn Thánh khác suy đoán nói.

“Hiện tại vấn đề mấu chốt không phải cái này, mà là trừng phạt Tiên chủ xuống, chúng ta nên đáp lại thế nào.”

“Cũng không thể nói chúng ta cả tay còn chưa động đã bị trói lại.” Chủ tướng Chuẩn Thánh nói.

“Vậy ngươi có thể đổi một loại cách nói, hoặc là trực tiếp mang theo gia tộc đến nương tựa Tiên triều Đại Càn bọn ta.” Chuẩn Thánh khí chất âm nhu nói.

“Ngươi muốn gây ra chiến tranh giữa hai tiên triều sao?”

Một câu đưa tới sự phẫn nộ từ ba vị Chuẩn Thánh.

Quan hệ giữa hai tiên triều chỉ là hoà thuận mặt ngoài, vụng trộm thì vẫn so sánh lẫn nhau, đối lập lẫn nhau.

Lúc này, Từ Phàm đã đi tới trước Truyền Tống điện, Truyền Tống điện này là nơi chuyên truyền tống đến trong chủ Tiên giới Tiên triều Đại Chu.

Trận Pháp sư bị Từ Phàm khống chế lại khởi động Truyền Tống trận.

Trong Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu, một nam tử Kim Tiên dáng người bình thường từ trong Truyền Tống trận đi ra.

Không lâu sau đó, trong Truyền Tống điện truyền đến một luồng khí tức kinh khủng.

Không quá lâu sau, Từ Phàm giả lập tức bị một vị Thánh Nhân mang đi.

Bên trong Tiên cung tại Tiên triều Đại Chu, Vương Vũ Luân đang bế quan tu hành đột nhiên nghe được tin tức, đại ca tốt Từ Phàm của mình bị bắt lại.

“Đại ca tốt của ngươi đã bị bắt lại, ngươi đoán thử xem hắn sẽ dùng phương pháp gì xuất hiện trước mặt ngươi, tách rời ngươi và ta.” Âm thanh chân ngã Vương Vũ Luân nói.

“Hẳn là sẽ trực tiếp mang ta đi, ngươi và ta là một thể, hẳn là biết thủ đoạn của Từ đại ca rồi nhỉ.” Vương Vũ Luân nói.

Ngay vào lúc này, trong phòng bế quan của Vương Vũ Luân đột nhiên xuất hiện một Truyền Tống trận.

“Vương Vũ Luân, chủ nhân đang ở bên kia Truyền Tống trận chờ ngươi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Vương Vũ Luân gật đầu, lúc đang muốn đứng dậy bước về Truyền Tống trận.

Một nữ tử ung dung hoa quý mang theo anh khí xuất hiện, trong ánh mắt nàng nhìn về phía Vương Vũ Luân tràn đầy vẻ chờ mong.

Chương 1178: Có điều tỏ vẻ

“Có thể không đi không?” Nữ tử kia thâm tình nói.

“Ta là ta, hắn là hắn.” Vương Vũ Luân nhìn nữ tử kia một cái, bước đến trong Truyền Tống trận.

Trong một tiểu thế giới lâm thời cách tiên cung không xa, Từ Phàm ý cười đầy mặt nhìn huynh đệ tốt này của mình.

“Không tệ, lúc này mới bao lâu mà đã đạt đến Kim Tiên đỉnh phong rồi, e rằng cách Đại La không xa rồi nhỉ?” Từ Phàm hỏi.

Vương Vũ Luân nhìn đại ca tốt của mình, thỉnh thoảng lại kích động đến không biết nên nói cái gì.

“Từ đại ca, còn có thể gặp lại ngươi, thật tốt.”

Sau một hồi lâu, Vương Vũ Luân mới nói ra câu đầu tiên.

Lúc này, sắc mặt Vương Vũ Luân đột nhiên biến đổi, một loại khí tức xa lạ từ trên người Vương Vũ Luân truyền ra.

“Từ đại ca, chân ngã trở về, ta liền có thể trở thành đỉnh phong, ta tức là hắn, hắn tức là ta, vạn thế quy nhất, đã không có khác biệt.”

“Sau này ta vẫn là huynh đệ tốt của Từ đại ca.” Khí tức xa lạ Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm híp mắt nhìn Vương Vũ Luân khí tức xa lạ này.

“Ngươi không nên xuất hiện vào lúc này, ngươi từ trên người huynh đệ tốt của ta cũng hiểu rõ, ta là một người nói đạo lý.”

“Ta chỉ nhận Vương Vũ Luân hiện tại, về phần chân ngã của hắn, cho ta chút thời gian, ta có thể hoàn hảo vô tổn mà tách các ngươi ra.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân khí tức xa lạ nói.

“Từ đại ca, ngươi không biết ta một thế này bỏ ra bao nhiêu cố gắng đâu. Nếu thế này không trở về, ta không biết phải trầm tịch bao nhiêu kỷ nguyên nữa mới có thể thức tỉnh.”

“Cho nên, Từ đại ca, ngươi không thể ngăn cản ta!” Vương Vũ Luân khí tức xa lạ nhìn Từ Phàm nói.

“Trầm luân bao nhiêu kỷ nguyên chỉ là vấn đề thời gian, ta có thể đợi, bảo đảm ngươi bước lên đỉnh phong vào lần tiếp theo, thế nào?” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân, lạnh nhạt nói.

“Ta không thể đợi thêm nữa, nếu ta đợi thêm, lần tiếp theo thức tỉnh, có thể ta không gặp được các nàng.” Vương Vũ Luân khí tức xa lạ nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm kiêng kị thật sâu.

“Dù sao cũng phải có lựa chọn, tổng lại nói cũng rất đơn giản.”

“Ta tách rời các ngươi, ngươi cũng có thể đặt chân lên đỉnh phong của Tam Thiên giới, còn có thể cùng những đạo lữ kia của ngươi tiêu dao tự tại trong Tam Thiên giới này.”

“Một loại còn lại chính là đối địch với ta, ngươi cảm thấy kết quả sau cùng sẽ như thế nào?” Từ Phàm bình thản hỏi.

Lúc này hắn cảm giác được, bên ngoài Tiểu Thế giới lâm thời này có một Đại Thánh Nhân rất kinh khủng đang chờ đợi.

Nhưng như vậy thì đã sao, Từ Phàm vẫn không hoảng hốt.

Lúc này, Vương Vũ Luân khí tức xa lạ nhìn về phía Từ Phàm, ánh mắt bắt đầu lơ lửng bất định.

Cho dù bên ngoài có một Đại Thánh Nhân cho hắn điều khiển, hắn cũng không chắc chắn giữ lại được Từ đại ca của hắn.

“Từ đại ca, ngươi từ vùng ngoài giới trở về, hẳn là biết rõ, thứ ta muốn là đứng trên đỉnh phong Hỗn Độn.” Vương Vũ Luân vừa nói xong, Tiểu Thế giới lâm thời dựng nên đột ngột vỡ nát.

Một đạo thần niệm Đại Thánh Nhân khủng khiếp lập tức phong tỏa khu vực xung quanh.

Một hư ảnh cự nhân có thể so với nhật nguyệt hiện lên ở nơi xa.

“Từ đại ca, một thế này ta không thể để lỡ, xin lỗi.”

Trên người Vương Vũ Luân lập tức phát ra khí tức Thánh Nhân, hiệp đồng với Đại Thánh Nhân kia áp bách về phía Từ Phàm.

Một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn xuất hiện phía sau Từ Phàm.

Ba ngàn đạo bàn hiển hiện sau lưng Thiên Thủ Hư Tượng bắt đầu chậm rãi xoay tròn.

Phía trên trận bàn nổi lên vô số phù văn Hỗn Độn, bọn chúng hợp thành những trận pháp quỷ dị hết cái này đến cái khác.

Tức khắc, sương mù hỗn độn trong nháy mắt tràn ngập khắp tiên vực, đồng thời pháp tắc Hỗn Độn bắt đầu bài trừ pháp tắc đại đạo Tiên giới này.

Trong phút chốc, Vương Vũ Luân và vị Đại Thánh Nhân kia bị sự chuyển biến của pháp tắc đại đạo sinh ra một khoảng trống.

Ngay trong nháy mắt này, phù văn Hỗn Độn trên ba ngàn đạo bàn ngưng tụ thành một hạt nhân, theo một tia nhân quả của Từ Phàm và Vương Vũ Luân không thấy được, hoà tan vào trong cơ thể Vương Vũ Luân.

“Chờ ta một thời gian, ta sẽ đích thân tới đón ngươi.” Từ Phàm nói xong, hoá thành một làn sương khói biến mất không thấy đâu nữa.

Cùng lúc đó, tại tinh vực nào đó bên ngoài Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu, Từ Phàm gửi tin tức cho Hoàng Sơn.

“Mang ta trở về đi thôi.”

Một cánh cửa truyền tống mở ra, Từ Phàm về tới trong Ẩn Linh đảo.

“Thật đúng là không có cách nào mang Vũ Luân trở về từ trong tay Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm thở dài nói.

Trước khi đi, Từ Phàm đã nghĩ kỹ đối sách, việc chủ yếu nhất là tách rời huynh đệ tốt và chân ngã hắn, thuận tiện xem thử có thể mang hắn về hay không.

Lúc này, bảo kính truyền tin vang lên.

Từ Phàm lấy tới xem thử, là một người xa lạ.

Vừa kết nối, một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng truyền đến.

“Ngăn cản phu quân ta trở về, ta và ngươi không chết không thôi.”

“Mời ngươi cho biết thân phận trước, nếu không ta không thể ước định sức nặng từ câu nói này của ngươi.” Từ Phàm gợn sóng nói.

“Thiên Thu Tiên giới, Không Linh.”

“Chủ nhân, Thiên Thu Tiên giới, Không Linh Thánh Nhân, những năm gần đây thường xuyên ra vào Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Sức nặng câu nói này của ngươi rất nhẹ, về sau đừng quấy rầy ta nữa.” Từ Phàm nói xong, ngắt trò chuyện.

Sau đó bảo kính truyền tin lại vang lên lần nữa, lại là một người Từ Phàm không quen biết.

“Bồ Đào, chặn hết những người hư hư thực thực gây chuyện lại cho ta.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, Ẩn Linh đảo mới vừa tăng thêm được hơn bốn trăm Kim Tiên.

Trong nhất thời, trên cả đảo tràn đầy các loại khí tức Kim Tiên.

Từ Phàm nhìn Ẩn Linh đảo lâm vào trầm tư.

“Ẩn Linh đảo, nếu không nhiều Kim Tiên như vậy căn bản chưa không nổi.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, tìm một Tiên giới phồn thịnh, dễ dàng tìm được các loại tiên khoáng đỉnh tiêm.”

“Thăng cấp ngươi và Ẩn Linh đảo, sau đó lại tính toán những chuyện khác.” Từ Phàm nói.

“Dựa theo nhu cầu của chủ nhân, Tiên giới thích hợp nhất bây giờ là Thái Sơ Tiên giới, Tiên giới lớn nhất trong Nhân tộc, tất cả tổng bộ đủ loại đại thế lực của Nhân tộc đều được xây dựng ở đây.” Bồ Đào giải thích.

“Trước đi Nguyên Thủy tông, sau đi Thái Sơ Tiên giới.” Từ Phàm nói.

Vào lúc này, một luồng khí tức kinh khủng lại quen thuộc giáng lâm trên Ẩn Linh đảo.

“Sư phụ, sao ngươi lại tới đây?” Tiếng Trương Vi Vân vang lên.

“Ta sang đây thăm phu quân ngươi một chút.”

Trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm nhìn nhân vật số một trên quyển sổ nhỏ.

“Không biết Vạn Thanh tiền bối tới đây, vãn bối có gì có thể ra sức được?” Từ Phàm khách khí hỏi.

“Có người nhờ ta tới đây nói giúp, để chân ngã huynh đệ tốt Vương Vũ Luân của ngươi trở về, nếu ngươi đáp ứng, ta liền thiếu ân tình của ngươi.”

“Không đáp ứng cũng chẳng sao, ta chỉ là tới nói giúp.” Nữ tử tiên giáp thản nhiên nói.

Từ Phàm nghe thế cũng ngây ra, kịch bản không đúng hả?

Ngươi không phải nên đe doạ, dụ dỗ ta kiên cường phản kháng một phen, sau đó chuyện này coi như thôi sao?

“Vạn Thanh tiền bối, Vũ Luân là thân bằng chí ái của ta, sau khi chân ngã hắn trở về, hắn vẫn còn là hắn sao?”

“Nhân tình này của ngươi, ta có lẽ không lấy được.” Từ Phàm khách khí nói.

Nữ tử tiên giáp gật đầu, sau đó nhìn Từ Phàm trịnh trọng nói: “Ta được người nhờ vả tới nói giúp, ngươi cự tuyệt ta, ta hẳn nên có điều tỏ vẻ.”

Sau đó, Từ Phàm lập tức cảm giác được Ẩn Linh đảo dưới chân giống như chịu hai luồng ngoại lực xé ra, sau đó cả Ẩn Linh đảo bị bạo lực chia làm hai.

Nữ tử tiên giáp biến mất, chỉ để lại trên mặt bàn cạnh nàng một chiếc nhẫn không gian.

Chương 1179: Con mồi, thợ săn

“Chủ nhân, cả Ẩn Linh đảo bị ngoại lực mang tính nghiền nát xé rách làm hỏng, đã không còn giá trị tu bổ.” Giọng Bồ Đào có chút thê lương.

“Không cần ngươi nói, ta cũng thấy được.”

Từ Phàm xuyên qua bên ngoài Nghênh Khách điện thấy được Ẩn Linh môn đã biến thành từng hòn đảo nhỏ phù du, không khỏi thở dài thật sâu.

“Phu quân, sư phụ ta, nàng…” Trương Vi Vân cũng không biết nên nói những gì.

“Bỏ đi, ngươi sư phụ cũng thật thú vị.” Từ Phàm nhìn về phía nhẫn không gian trên bàn nói.

Chiếc nhẫn không gian kia xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Phàm, thần thức thăm dò vào.

Từ Phàm chỉ nhìn thoáng qua, sau đó nhanh chóng đưa nhẫn không gian cho Trương Vi Vân.

“Ngươi trước cất kỹ.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, thu thập mảnh vỡ Ẩn Linh đảo, chúng ta đi Nguyên Thủy tông.”

Trong mảnh vỡ Ẩn Linh đảo tràn đầy, vô số đệ tử khóc không ra nước mắt nhìn cảnh tượng trước mắt.

Tông môn đang yên đang lành, làm sao nói không có liền không có được.

“Các đệ tử thu thập mảnh vỡ Ẩn Linh đảo bên cạnh mình, không cần đau lòng, cũ không đi thì mới không tới.”

Giọng nói ôn hoà của Từ Phàm vang lên bên tai các đệ tử.

Chẳng qua bao lâu, tất cả mảnh vỡ của cả Ẩn Linh đảo đều được thu thập lại.

Không lâu sau đó, trong tinh vực xuất hiện mười lăm chiếc tiên chu.

“Còn may trước đây luyện chế tiên chu, nếu không cả đệ tử cũng chứa không nổi.” Từ Phàm ngồi trong phòng điều khiển của một chiếc tiên chu cấp Hậu thiên linh bảo nói.

“Bồ Đào, thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi trăm trượng có đủ để luyện chế một lại một Ẩn Linh đảo cấp Tiên thiên linh bảo lần nữa không?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể luyện chế hoàn chỉnh ra một bộ khung của Ẩn Linh đảo, phần còn lại trước dùng tiên khoáng cấp Hậu thiên linh bảo bổ sung." Bồ Đào nói.

Nghe được câu này, Từ Phàm lập tức nghĩ tới hệ thống đáng chết kia, nếu như thủy tinh Hồng Mông Tử khí kia không bị hấp thu, bây giờ hắn hẳn là đang suy xét Ẩn Linh đảo cao cấp trong cao cấp rồi.

"Nếu thực sự không được thì luyện chế mấy món Tiên thiên linh bảo đi bán." Từ Phàm cắn răng nói.

Lúc này, phía trên chiếc Hậu thiên linh bảo tiên chu dẫn đầu nổi lơ lửng một sợi lông vũ.

Dưới sự gia tăng của lông vũ, tốc độ của cả hạm đội tăng hơn trước gấp mấy trăm lần.

Hạm đội vừa khởi động, Hoàng Sơn liền vội vã đón Từ Phàm đi.

"Thủ đoạn ngươi giở ra ở Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu rất lợi hại, thậm chí ngay cả Đại Thánh Nhân cũng không giữ lại được ngươi." Hoàng Sơn tán thưởng nói.

"Thủ đoạn bảo mệnh vẫn phải có mấy cái." Từ Phàm cười nói.

Hai người đi trong Nguyên Thủy tông, Từ Phàm nhìn tới nhìn lui tất cả đại thiên kiêu trong Nguyên Thủy tông, trong lòng không khỏi biến ngang.

Hắn cảm giác cho dù là yếu nhất đệ tử trong đó, cũng có bốn phần mười thiên phú cùng thời kỳ với hắn.

Còn có đệ tử các loại đạo bàng môn, khí tức phát ra trên người bọn họ khiến Từ Phàm cảm thấy, bọn họ thậm chí có có thể đạt tới bảy phần mười của mình khi cùng thời kỳ.

"Lần này tới chủ yếu là muốn để mấy người Trận Pháp Thần sư đỉnh tiêm nhất Tam Thiên giới các ngươi tăng cường một chút thần trận có thể dò xét khắp Tam Thiên giới." Hoàng Sơn nói.

"Hoàng Sơn tiền bối, cường giả giới khác lén qua đây có thể có nguy hại gì với Tam Thiên giới chúng ta?" Từ Phàm hỏi.

"Nếu nói nguy hại, cường giả lén qua bình thường, nguy hại không coi là quá lớn, nhưng pháp tắc đại đạo riêng biệt của giới khác bọn họ mang theo trên người quá mê người."

"Nói tóm lại, bọn họ là con mồi, chúng ta là thợ săn." Hoàng Sơn giải thích đơn giản.

Từ Phàm gật đầu, thì ra là bắt chuột trong nhà bên cạnh, như vậy cũng dễ xử lý hơn nhiều.

Đi vào một đại điện thần vận lớn, Hoàng Sơn mang theo Từ Phàm đi tới một khu vực Hỗn Độn trọng yếu nhất Tam Thiên giới.

Lúc này đã có ba người đang quan sát thần trận, thỉnh thoảng còn thảo luận với người bên cạnh điều gì đó.

“Hoàng Sơn, dự toán ngươi cho quá thấp, thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi mới ngàn trượng này, làm sao có thể tăng cường đại trận dò xét này đến loại kết quả ngươi muốn được.” Một lão đầu mặc pháp bào phù văn Hỗn Độn nói.

“Đúng thế, đúng thế, Nguyên Thủy tông các ngươi trước giờ luôn hào phóng, sao lần này lại như thế…” Một vị Trận Pháp Thần sư khác nói.

Hoàng Sơn buông tay, lộ ra dáng vẻ rất bất đắc dĩ.

“Nguyên chủ tổng cộng chỉ phát bấy nhiêu kinh phí đó thôi, ta có thể có biện pháp gì được đây.”

“Nếu các ngươi ngại ít, ta đi hỏi thử xem Trận Pháp Thần sư tộc khác có hứng thú nhận việc này hay không.”

Lúc này Từ Phàm nghe thấy thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ngàn trượng, lại nhìn qua đại trận này, nước miếng không khỏi chảy xuống, đây không phải đang đưa tiền cho hắn sao?

“Giá cả ngươi đưa ra có hơi thấp, nhưng vì an nguy Tam Thiên giới chúng ta, ngươi lại thêm thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi hai trăm trượng nữa, bọn ta sẽ nhận việc này.” Trận Pháp Thần sư nói chuyện lúc đầu nói.

Sau khi nói xong, Trận Pháp Thần sư kia chuyển mắt đến trên người Từ Phàm.

“Đây là Trận Pháp Thần sư mới Nhân tộc chúng ta nhỉ? Nhận thức một chút, ta tên Huyền Phù.”

Hai Trận Pháp Thần sư khác cũng lần lượt giới thiệu.

“Ba vị lão tiền bối, một thần trận dò xét cường giả dị giới khắp Tam Thiên giới, các ngươi thu thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một ngàn hai trăm trượng có phải hơi nhiều không vậy?” Từ Phàm híp mắt hỏi, trong lòng bắt đầu tính toán gì đó.

“Tiểu tử, ngươi mới tấn cấp Trận Pháp Thần sư nên có lẽ còn chưa rõ giá thị trường, tùy tiện ra tay có thể sẽ đắc tội với người khác đấy.” Một vị Trận Pháp Thần sư khác ý vị thâm trường nói.

“Ba vị lão tiền bối yên tâm, ta cũng sẽ không phá giá thị trường.” Từ Phàm nói xong lại chuyển qua nhìn Hoàng Sơn.

“Hoàng Sơn tiền bối, ngươi có ân chỉ bảo ta, trận pháp này ngươi chỉ cần cung cấp nguyên liệu là được, ta miễn phí giúp ngươi ưu hóa.” Từ Phàm cười nói.

“Tiểu bối, ngươi rất có bản lĩnh đấy!”

“Nhưng đã đáp ứng miễn phí thì phải làm cho tốt, đừng làm bẩn danh tiếng Trận Pháp Thần sư chúng ta.”

“Sau này chúng ta còn có cơ hội lại gặp lại.”

Ba Trận Pháp Thần sư nói mỗi người một câu xong thì rời đi.

“Hoàng Sơn tiền bối, Trận Pháp Thần sư ngươi mời từ nơi nào vậy, sao thấy có hơi…” Từ Phàm hỏi.

“Đạo trận pháp là hạng yếu của Nguyên Thủy tông, Trận Pháp Thần sư hao phí rất nhiều thời gian và tinh lực bồi dưỡng ra cũng không đạt yêu cầu.”

“Mà những Trận Pháp Thần sư đỉnh tiêm nhất trong Nhân tộc, tất cả đều xuất thân từ đại thế lực Nhân tộc trong Ma vực, không hợp nhau với Nguyên Thủy tông lắm.”

“Mặc dù trên đại nghĩa Nhân tộc không chịu thiệt, nhưng trên loại chuyện nhỏ nhặt này, Nguyên Thủy tông thế mà lại chịu thiệt không ít.” Hoàng Sơn thở dài nói.

“Hoàng Sơn tiền bối, sau này chuyện về đạo Trận Pháp trong Nguyên Thủy tông, Ẩn Linh môn ta bao trọn, giảm cho ngươi hai phần mười giá thị trường.” Từ Phàm híp mắt cười nói.

“Chuyện này ta không làm chủ được, trước tiên ngươi phải để nguyên chủ xem thử chất lượng của ngươi đã.” Hoàng Sơn chỉ vào đại trận có thể bao trùm cả Tiên giới nói.

“Đại Thánh Nhân từ Tam Thiên giới tiến vào Hỗn Độn càng ngày càng nhiều, tọa độ Tam Thiên giới cũng bị những giới khác biết được, cho nên thỉnh thoảng sẽ có mấy vị cường giả giới khác trà trộn vào.”

“Nếu bắt được thì là một bảo tàng, nếu bắt không được thì giống như con ruồi đáng ghét.”

“Nếu ngươi có thể cường hóa đại trận này đến mức có thể rà quét toàn bộ Tam Thiên giới, Nguyên Thủy tông ta thiếu ân tình của ngươi.” Hoàng Sơn nói.

“Cái này dễ nói, ta trước xem thử toàn bộ trận pháp, sau đó nói cho tiền bối cần những thứ gì.”

Chương 1180: Đại đạo phân thân Hỗn Độn

Ba người số một, số hai và Từ Phàm vây quanh phía trên đại trận, tỉ mỉ quan sát.

“Sơ sài, đại trận này quả thật là sơ sài.” Phân thân số hai cau mày nói.

“Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới này chỉ chuyên nhắm vào Huyền Hoàng chi khí mãnh công, loại lực lớn gạch bay ấy, quả nhiên là làm nhiều công ít.”

Phân thân số hai nói, nhấc lên một lỗ hổng trận đồ, bắt đầu khắc lên trên.

Chỉ thấy một đạo lại một đạo phù văn Hỗn Độn, bắt đầu liên tiếp vẽ lên trận đồ.

Mà Từ Phàm ở một bên thỉnh thoảng chỉ điểm một chút.

Phân thân số một đứng bên cạnh nhìn.

Hoàng Sơn nắm một tiểu nam hài tóc đỏ mặc yếm đỏ xuất hiện bên cạnh trung tâm trận pháp.

“Đây là thứ các ngươi muốn, quả nhiên là khó tìm.”

“Làm rất tốt, chỉ cần sau khi trận pháp thành hình là có thể dò xét ra mấy cường giả giới khác lén qua, tiếp sau đó còn có càng nhiều trận pháp để các ngươi bố trí.” Hoàng Sơn cười nói.

Ngay lúc này, tiểu nam hài bên cạnh Hoàng Sơn ngẩng đầu nhìn Hoàng Sơn nói: “Hoàng Sơn bá bá, ta sẽ không tùy ý phun Hỗn Độn Hỏa nữa, ngươi đừng cứ mang theo ta mãi vậy.”

Hoàng Sơn nghe xong, nhẹ nhàng bế tiểu nam hài lên.

“Ta biết ngươi không phải cố ý phun lửa, nhưng ngươi kiềm chế không được, cho nên bá bá mang ngươi theo bên cạnh một khoảng thời gian, dạy ngươi làm sao khống hỏa, nếu không ngươi đốt hết tông môn, sau này chúng ta có thể không còn chỗ nào đi nữa đó.”

Đúng lúc này, tiểu nam hài đột nhiên có cảm giác muốn hắt xì.

Cuối cùng, trong ánh mắt khiếp sợ của Từ Phàm và phân thân số một, số hai, một con trường long Hỗn Độn chi hỏa bị phun ra.

Những nơi trường long Hỗn Độn chi hỏa đi qua, cho dù là không gian Hỗn Độn cũng đều bị đốt rụi.

Lúc hỏa long sắp tiếp xúc đến trận pháp, một vết nứt không gian xuất hiện, hút trường long Hỗn Độn chi hỏa vào.

“Ngươi xem, tự ngươi khống chế không nổi bản thân mình, khoảng thời gian sau này theo bên cạnh bá bá học khống hoả cho tốt, có được không?” Hoàng Sơn thân thiết hỏi.

“Được.” Tiểu nam hài tóc đỏ có chút không tình nguyện nói.

Hoàng Sơn chú ý ánh mắt nhiều chuyện từ phía Từ Phàm, thế là cười giải thích: “Đây là Hỏa Vân Thánh Nhân, trong một lần chống cự ngoại địch cùng cường giả dị giới đồng quy vu tận, chỉ để lại vẻn vẹn một tia chân linh, diễn hóa thành hài tử này.”

Hoàng Sơn nói, lấy ra một bình nước đá loé ra hàn khí cho tiểu nam hài uống vào.

Sau khi uống hết, tiểu nam hài lộ ra biểu tình thoải mái, nặng nề ngủ thiếp đi trong lòng Hoàng Sơn.

“Chuyện của Hỏa Vân tiền bối xúc động lòng người, vãn bối bội phục.” Từ Phàm chắp tay nói.

“Chuyện này chẳng có gì, chờ ngươi đến sau này sẽ biết, cường giả trong Tam Thiên giới thường thường đều có chút thân bất do kỷ.” Hoàng Sơn nói.

“Được rồi, không quấy rầy các ngươi bố trí trận pháp.”

“Yên tâm ở đây bố trí đại trận, đệ tử tông môn các ngươi, ta sẽ giúp ngươi chiếu cố thật tốt.” Hoàng Sơn nói xong thì rời đi.

Phân thân số một cầm lấy tiên khí không gian Hoàng Sơn đưa tới, xem xét, trên mặt thỉnh thoảng lộ ra vẻ hài lòng.

“Không tệ, Nguyên Thủy tông quả nhiên là tài đại khí thô, đồ vật đưa tới đều là phẩm chất tốt nhất.” Phân thân số một chảy nước miếng nói.

“Tính cả thù lao, hiện tại chúng ta có tổng cộng hơn thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi tám trăm trượng, để lại cho ta một phần mười, còn lại ngươi lấy ra đi mua vật liệu luyện chế Ẩn Linh đảo.”

“Ta và số hai bố trí ở đây bố trí pháp trận.” Từ Phàm phân phó.

“Được, nhưng ngươi dặn kỹ Hoàng Sơn tiền bối trước đi.” Phân thân số một lấy ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí, bắt đầu chia cắt.

“Không cần liên hệ Hoàng Sơn, ở Nguyên Thủy tông có tiểu phân bộ của các đại thương hội, ngươi đưa danh sách và đồ vật cho Bàng Phúc là được.” Từ Phàm đã bắt đầu khai đao với cả đại trận.

Phân thân số một khẽ gật đầu rồi rời đi.

“Đại trận này theo như bình thường mà nói, cần bố trí nửa năm.” Từ Phàm sờ cằm nhìn đại trận nói.

“Vậy ngươi dựa theo không bình thường đến.” Phân thân số hai trợn mắt.

Từ Phàm không để ý đến Phân thân số hai, trực tiếp dùng ra Đại Bản Nguyên Phân Thân tiên thuật, huyễn hóa ra vạn phân thân.

Mỗi phân thân bắt đầu nhận lấy vật liệu tại khu vực bản thân phụ trách, cuối cùng bắt đầu cải tạo toàn bộ đại trận.

“Phân thân đại pháp này của ngươi không tệ nha, vậy sau này ta và số một có thể được giải phóng hay không?” Phân thân số hai hưng phấn hỏi.

Sau đó, một đại đoàn bản nguyên Từ Phàm dung nhập vào trong phân thân số hai.

“Đây là pháp tắc đại đạo phân thân đột phá hạn chế Tam Thiên giới ta lĩnh hội được trong Hỗn Độn, sau khi trở về còn chưa từng dùng qua.”

“Ngươi cũng đừng nhàn rỗi, phân ra một vạn phân thân làm việc với ta.”

“Thời gian gấp, nhiệm vụ nặng, sau khi làm xong đại trận này còn phải nghĩ làm sao để cứu huynh đệ tốt trở về.” Từ Phàm vừa bố trí, cải tạo đại trận vừa nói.

“Ta biết rồi.”

Cùng lúc đó, số một phân thân bên ngoài cũng nhận được bản nguyên Từ Phàm cùng với pháp tắc đại đạo phân thân Hỗn Độn.

“Cũng đủ rồi đó.” Phân thân số một thở dài nói.

Hạm đội Ẩn Linh môn chờ bên ngoài Nguyên Thủy tông được Hoàng Sơn mời đến trong một bí cảnh lớn không thua gì tiên giới.

“Sư phụ nói đúng, khi ngươi nhỏ yếu, hiểu biết về thế giới rộng lớn trước tiên cũng không phải là một chuyện quá tốt.” Từ Cương cảm nhận bí cảnh với kích cỡ tương đương tiên giới này nói.

“Đúng vậy, vốn cho rằng sau khi tấn cấp đến Kim Tiên có thể giúp đỡ cho sư phụ, nhưng nào biết sư phụ lại mang chúng ta hiểu biết về một thế giới càng rộng lớn hơn.”

“Mà ở trong thế giới này, Kim Tiên cái gì cũng không phải.” Vương Hướng Trì nói.

“Nếu sư phụ biết các ngươi ở đây không có chiến ý như thế, ngươi đoán xem sẽ như thế nào?” Từ Nguyệt Tiên ở bên cạnh nói, từ khi sau khi trở lại Tam Thiên giới, nàng phát hiện trạng thái của đại ca và các sư đệ mình có chút không đúng.

“Các vị sư huynh sư đệ, ai nói Kim Tiên không giúp được sư phụ.” Chu Khai Linh nói, lấy ra nhiều ngọc điệp.

“Đây là đại tiên thuật bản nguyên nhiều năm ta thôi diễn ra được, trước khi chiến đấu lên một phát, ta dám cam đoan đối diện bất kể tu vi thế nào đều không thể giữ vững đạo tâm.”

Mọi người nhìn những ngọc điệp này, sau đó đồng loạt thở dài.

“Các sư huynh, sư tỷ, ta nhập môn muộn, có thể không cảm động lây như các ngươi được.”

“Nhưng là ta cảm thấy, phải nhanh chóng trưởng thành, dưới tình huống yên ổn, tường hòa nhất định là không được.” Vương Huyền

Tâm nói.

“Ta thấy ngươi nói đúng, nhưng ngươi đoán sư phụ có thể cho ngươi cơ hội rơi vào loại tuyệt cảnh kia hay không?” Lý Tinh Từ cười hỏi.

“Ta cảm thấy vẫn là thuận theo tự nhiên tốt, sư phụ tự sẽ có sắp xếp của hắn.”

“Giống như một câu sư phụ từng nói qua, đường rất dài, bất kể ngươi muốn đi bao xa, cũng nên từng bước đi qua.”

“Từ Kim Tiên đến Đại Thánh Nhân, trung gian nhất định là thời gian vô tận, dài đằng đẵng luân chuyển. Không giúp được sư phụ thì chúng ta cứ đi tốt con đường của mình là được.” Lý Huyền Đạo nói, lúc này hắn đang ở trong một trạng thái nằm ngang tu luyện, mà hắn cực kỳ thỏa mãn với loại trạng thái này.

Ngay lúc này, bí cảnh chỗ bọn họ bắt đầu xảy ra biến hóa.

Đại địa rạn nứt, từ đó chui ra vô số yêu thú Kim Tiên, bắt đầu điên cuồng công kích tới tất cả các đệ tử xung quanh.

Lúc này, bản thể Từ Phàm đang cải tạo đại trận trong bí cảnh cười nói: “Nghĩ nhiều như vậy, đơn thuần là rảnh rỗi, có chuyện làm là tốt rồi.”

Chương 1181: Thiên Diệt

Ba năm sau, Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới đã được sửa chữa xong.

Lúc Từ Phàm lần đầu khởi động Hỗn Độn đại trận dò xét thực nghiệm hiệu quả có chút há hốc mồm.

Nhìn mười mấy quang điểm trên bản đồ thu nhỏ ba phần mười tinh vực Tam Thiên giới, Từ Phàm lâm vào trầm tư.

“Số hai, phần trận pháp ngươi vận hành thử không có sự cố gì đấy chứ?” Từ Phàm vuốt cằm hỏi.

“Bản thể, ngươi có chút vũ nhục người rồi đấy. Ngươi có thể nói ta không muốn làm việc, nhưng ngươi tuyệt đối không thể hoài nghi trình độ chuyên nghiệp của ta.” Số hai lập tức phản bác, giống như đã phải chịu vô cùng nhục nhã.

“Nói như vậy chỉ có thể kêu Hoàng Sơn tiền bối tới thử một lần.”

Không quá lâu sau, Hoàng Sơn cùng một nam tử trên người tản ra khí tức khủng bố tới trong khu vực trung tâm trận pháp dò xét Hỗn Độn.

“Đại trận dò xét hoàn thành rồi!” Hoàng Sơn nhìn bản đồ Tam Thiên giới thu nhỏ ngạc nhiên đến vui mừng nói.

“Hẳn là hoàn thành, nhưng có hơi không giống với cách nói của ngươi lắm. Cường giả những khác giới tới chỉ có số lượng như ngươi nói đâu.” Từ Phàm nói, điểm ra hơn mười quang điểm trên bản đồ thu nhỏ.

“Ta thử điều chỉnh hình thức dò xét Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới lại một chút, phối hợp ý chí đại đạo Tam Thiên giới phụ trợ, chỉ cần là cường giả không thể dò xét căn nguyên mang trên người, có pháp tắc đại đạo khác với Tam Thiên giới đều sẽ bị đánh dấu ra.”

Từ Phàm vừa thao tác đại trận vừa giải thích cho Hoàng Sơn và người bên cạnh hắn.

“Trong này có một nửa cường giả dị giới là từng đăng ký, một nửa khác hẳn là lén qua đây.” Nam tử thần sắc đạm mạc bên cạnh Hoàng Sơn sau khi nói xong liền biến mất.

Theo sau, Từ Phàm thấy được gần năm quang điểm biến mất trên bản đồ thu nhỏ, chuyện này chỉ xảy ra trong một cái chớp mắt.

Cuối cùng một cánh cửa không gian mở ra, nam tử bên cạnh Hoàng Sơn từ trong đi ra.

“Đều là cường giả dị giới lén vào, tất cả đều là trình độ Thánh Nhân nhị đến tam giai.”

“Trận pháp dò xét không tệ, còn tốt hơn cả trước kia.” Nam tử nói, lấy ra một chiếc nhẫn không gian ném cho Từ Phàm.

“Đại trận là ngươi cải tạo, ngày sau mỗi lần bắt được một cường giả dị giới, chiến lợi phẩm có một phần mười cho ngươi.” Nam tử nhìn về phía Từ Phàm, trong ánh mắt có một tia thưởng thức.

“Đa tạ tiền bối!” Từ Phàm có hơi ngạc nhiên đến vui mừng nói, vốn tưởng rằng mua bán một lần, không nghĩ tới xong việc còn được chia phần.

“Ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là chiến đấu trưởng lão Nguyên Thuỷ tông chúng ta, tên là Trạch, danh xưng Thiên Diệt.” Hoàng Sơn giới thiệu.

“Chào Thiên Diệt tiền bối.”

“Trình độ của ngươi trên đạo Trận Pháp đã là đỉnh phong của Tam Thiên giới, ngày sau không thể thiếu phối hợp lẫn nhau.” Nam tử kia nói, lộ ra chút ý cười.

“Về sau có việc cứ dùng ngọc phù ngoại môn liên hệ ta.” Thiên Diệt Thánh Nhân nói xong thì biến mất.

“Trận pháp cải tạo cực kỳ tốt, chờ sau khi dọn sạch dị giới cường giả lẻn vào Tam Thiên giới, lại chia chiến lợi phẩm cho ngươi.” Hoàng Sơn hài lòng nói.

“Sao lại không biết xấu hổ vậy được.” Từ Phàm xoa tay, có hơi ngượng ngùng nói.

“Hỗn Độn đại trận ngươi cải tạo đã vượt xa mong muốn của ta, ngươi không biết dùng đại trận trước kia tìm ra một cường giả dị giới lén vào phiền phức bao nhiêu đâu.” Hoàng Sơn cười nói.

“Vậy cung kính không bằng tuân mệnh.” Từ Phàm vô cùng chờ mong nhìn nhẫn không gian trong tay nói.

“Được rồi, đại trận đã làm xong, có thời gian đi xem đệ tử tông môn các ngươi đi, bọn họ bị ngươi tra tấn không nhẹ đâu.” Hoàng Sơn nói xong, rời đi.

Lúc này Từ Phàm mới nhớ tới, đệ tử Ẩn Linh môn ở trong bí cảnh kia, đã bị yêu thú Kim Tiên đuổi giết ba năm.

“Bồ Đào, tình hình những đệ tử đó thế nào rồi?” Từ Phàm cười hỏi.

“Dựa theo chủ nhân phân phó, luôn duy trì trạng thái mãn phụ tải.” Bồ Đào nói.

Lúc trước, sau khi Từ Phàm mang theo hạm đội Ẩn Linh môn tới Nguyên Thuỷ tông thì phát hiện, môn hạ đệ tử sinh ra một loại khuynh hướng phấn đấu vô vọng không bằng nằm thẳng.

Từ Phàm vừa thấy chuyện này thì còn gì nữa đâu, còn muốn sau này nhờ các ngươi bảo hàng hộ giá, lúc này mới đến Kim Tiên đã muốn nằm thẳng.

Kết quả là, Từ Phàm nhờ Hoàng Sơn làm cho bọn họ vài khảo nghiệm nho nhỏ.

Thả vào trong bí cảnh kia mấy trăm vạn yêu thú Kim Tiên từ ý chí đại đạo bí cảnh đo ngưng tụ thành, để đệ tử Ẩn Linh môn có chút việc làm.

“Hiệu quả thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Môn hạ đệ tử dục vọng chiến đấu mãnh liệt, đoàn kết nhất trí chưa từng có.” Bồ Đào nói.

“Đừng chán chường nằm thẳng cho ta là tốt rồi.” Từ Phàm nói, mang theo phân thân số hai rời khỏi bí cảnh Hỗn Độn, tới trong một thế giới khác.

Tại thế giới này, một bộ khung Tiên thiên linh bảo như sao trời xuất hiện trên bầu trời.

Một vạn phân thân số một đang bận rộn trong bộ khung Tiên thiên linh bảo.

“Không tệ, sau khi tham ngộ được Hỗn Độn phân thân đại đạo, hiệu suất tăng lên đúng là tương đối nhanh.” Từ Phàm nhìn tiến độ tân Ẩn Linh đảo hoàn thành, vui mừng nói.

Sau khi phân thân số một thấy Từ Phàm và phân thân số hai đến bèn dừng việc trong tay, đi tới trước mặt hai người.

“Bản thể, lại nghĩ cách kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm trăm trượng đi, như vậy Ẩn Linh đảo chúng ta có thể hoàn toàn biến thành một tông môn tiên thiên tạo hóa thành một thân.”

“Hơn nữa ta còn nghĩ được một cách có thể làm cho Ẩn Linh đảo thăng cấp thành Tiên Thiên chí bảo, nhưng phải cần thời gian tương đối dài.” Phân thân số một đắc ý nói.

“Mà muốn đạt tới tiêu chuẩn này, chỉ cần thêm thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm trăm trượng nữa.” Phân thân số một giơ ra một tay nói.

Nghe phân thân số một nói, Từ Phàm yên lặng lấy ra bảo kính truyền tin.

“Hoàng Sơn tiền bối, cần gấp thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm trăm trượng.”

Tin tức gửi đi, không bao lâu lập tức được trả lời.

“Được.”

Theo sau, mấy người cảm giác được một luồng khí tức nóng rực truyền đến, một đoàn Hỗn Độn chi hỏa xuất hiện cách đó không xa.

Tiểu nam hài tên Hoả Vân mặc yếm đỏ từ trong Hỗn Độn chi hỏa đi ra, trong tay còn cầm một chiếc nhẫn không gian dính lên nước miếng.

“Đây là thứ Hoàng Sơn bá bá đưa cho ngươi.”

Tiểu nam hài ném nhẫn lên không trung, sau đó chạy về trong Hỗn Độn chi hỏa, biến mất không thấy.

Cảm nhận được Hỗn Độn chi hỏa nóng rực đủ để thiêu đốt cả không gian, Từ Phàm không khỏi cảm khái nói: “Khoảng cách con đường vô địch trong tưởng tượng lại xa ra một đoạn lớn.”

Lúc này bảo kính truyền tin lại nhận được tin tức từ Hoàng Sơn.

“Đây là khoản công trình dự chi cho Trận Pháp Thần sư, chờ lần sau lại có yêu cầu, thù lao sẽ từ đây trừ ra.”

“Được, Hoàng Sơn tiền bối.”

Sau khi hân thân số một nhận được Hồng Mông Tử khí thủy tinh phạm vi năm trăm trượng thì kêu Bàng Phúc lại đây.

“Dựa theo danh sách lúc đầu, mua hết những thứ chưa mua được.” Phân thân số một nói.

“Đã rõ.” Bàng Phúc nhận lấy thủy tinh Hồng Mông Tử khí, rời đi.

Nửa năm sau, tất cả nguyên liệu cần thiết đã gom đủ.

Từ Phàm, phân thân số một, số hai, mỗi người đều phân ra một vạn phân thân, bắt đầu bận rộn trong tân Ẩn Linh đảo.

Ẩn Linh đảo kích cỡ như sao trời bắt đầu chậm rãi thành hình.

Tất cả mấy chục vạn Trận Pháp sư và Luyện Khí sư trong tông môn đều bị Từ Phàm kêu lại, bắt đầu luyện chế, quy hoạch các khu vực trên Ẩn Linh đảo.

“Diện tích không gian cả Ẩn Linh đảo tương đương với ba Tinh

Nguyệt Tiên vực vốn có, ngày sau không đủ còn có thể mở rộng.” Sau khi bộ khung luyện chế xong, phân thân số một nói.

Chương 1182: Trọng trách bảo vệ hoà bình Nhân tộc

“Kích cỡ bằng ba tiên vực bình thường, miễn cưỡng đủ dùng.” Từ Phàm nhìn các đệ tử bị một đám yêu thú Kim Tiên đuổi theo chạy khắp thế giới trong màn sáng nói.

Đương nhiên trong đám đệ tử này cũng không thiếu người săn giết yêu thú Kim Tiên.

Nhưng những yêu thú Kim Tiên là do Bồ Đào khống chế, gặp mạnh tắc cường.

Cho dù là Vương Huyền Tâm đã trở thành Kim Tiên, gặp được ba con yêu thú trở lên, cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lui bại.

Trước mắt thuộc về giai đoạn toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn chịu ngược.

“Chủ nhân, có cần dừng lại hay không?” Bồ Đào ở bên cạnh dò hỏi.

“Không cần, khi nào Ẩn Linh đảo luyện chế xong thì khi đó coi như xong.”

Lúc này, trong màn sáng, Từ Cương mang theo Từ Nguyệt Tiên và Vương Hướng Trì kiên cường chống lại hơn hai mươi con yêu thú Kim Tiên, nhưng tổng thể thuộc về trạng thái biên đánh bên trốn.

Vô tận đại căn nguyên tiên thuật hệ liệt Đông Phong có thể xé rách không gian nổi lên một đoá lại một đoá ma cô vân bên trong bí cảnh.

Nhưng đám yêu thú Kim Tiên đuổi giết bọn họ cũng tự giác hợp thành trận pháp phòng ngự, đại căn nguyên tiên thuật hệ liệt Đông Phong của Từ Cương không có chút tác dụng nào.

Từ Phàm xem đây, đóng lại màn sáng phát sóng trực tiếp bí cảnh, bắt đầu luyện luyện chế Ẩn Linh đảo.

Mười năm sau, trong một tinh vực nào đó ngưng tụ, nổi lên linh bảo kiếp vân vô tận, từng đạo lôi kiếp đủ để hủy diệt Đại La thánh giả đánh xuống trên Ẩn Linh đảo đã luyện chế thành công.

Từ Phàm và Hoàng Sơn ở bên cạnh xem.

“Không tệ, cả Tiên thiên linh bảo làm căn cứ tông môn các ngươi, xem ra các ngươi cách muôn đời bất hủ đã không xa.” Hoàng Sơn ở bên cạnh nhìn lôi kiếp trong hạnh vận, thán phục nói.

“Còn sớm, ít nhất chờ tông môn có mấy Thánh Nhân mới dám nói những lời này.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

“Không cần đến đâu, chỉ cần ngươi có thể trở thành Thánh Nhân, phỏng chừng toàn bộ Tam Thiên giới đều mặc ngươi rong ruổi, ngươi thậm chí còn có thể đến chỗ Thần Ma đoạt địa bàn.”

Hoàng Sơn nói tới đây, dường như đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, tò mò hỏi: “Chờ sau khi trở thành Thánh Nhân, ngươi muốn làm gì nhất?”

“Ta muốn dạy Long tộc lễ phép, ta muốn làm cho toàn bộ Long tộc đều biến thành bé ngoan.” Từ Phàm híp mắt, biểu tình vô cùng nghiêm túc.

Nghe đến đó, Hoàng Sơn bật cười.

“Vậy ngươi phải cố gắng lên, mấy lão Long trong Long tộc vẫn rất có thực lực.”

Lôi kiếp kéo dài liên tiếp mười ngày mới tan đi trong tinh vực.

Theo sau, cả khu vực này lập tức bị ánh sáng trên Ẩn Linh đảo chiếu sáng, giống như một ngôi sao sáng lên trong đêm đen.

Hoàng Sơn nhìn Ẩn Linh đảo tản mát ra ánh sáng mãnh liệt, trong ánh mắt xuất hiện một tia nghi hoặc.

“Ngươi để tông môn ngươi hấp thu nhiều Thánh Dương chi lực như thế làm gì?” Hoàng Sơn tò mò hỏi.

“Giải quyết lo lắng trên đường đi.” Từ Phàm nhếch miệng cười nói.

Nhìn Hoàng Sơn vẫn còn hơi nghi hoặc, Từ Phàm tiếp tục nói: “Lợi dụng Thánh Dương chi lực làm điểm cạy mở không gian, thực hiện truyền tống cự ly siêu viễn.”

Đây là ý tưởng trước khi Từ Phàm luyện chế Ẩn Linh đảo lại lần nữa đã có.

Bởi vì cả Tam Thiên giới quá mức lớn, cho dù hắn có bản đồ tinh vực

Tam Thiên giới hoàn chỉnh, đến nơi xa xôi, có lẽ còn cần trên mấy ngàn vạn năm.

Kết quả là, Từ Phàm liền lợi dụng Thánh Dương chi lực trải rộng khắp Tam Thiên giới làm điểm cạy mở không gian, lại kết hợp với bản đồ tinh vực thực hiện truyền tống cự ly siêu viễn.

Nghe xong suy nghĩ của Từ Phàm, Hoàng Sơn không khỏi khen cho ý nghĩ của Từ Phàm.

“Trước kia có Trận Pháp Thần sư từng đưa ra ý nghĩ này, nhưng muốn thực hiện, những thứ hội tụ cần tinh thông quá lớn.”

“Việc này không chỉ cần Trận Pháp Thần sư và Thần Tượng đỉnh cấp nhất, còn cần cực độ tinh thông đối với các loại pháp tắc đại đạo Thánh Dương và không gian trong Tam Thiên giới.”

“Ngươi làm ta nhớ tới một câu nguyên chủ bọn ta thường cổ vũ hậu bối.” Hoàng Sơn nói, nặng nề dùng một tay vỗ vào vai Từ Phàm.

Sau đó nghiêm túc nói: “Trọng trách bảo vệ hoà bình Nhân tộc Tam Thiên giới này liền giao cho ngươi.”

Những lời này vừa nói ra doạ Từ Phàm sợ hết hồn.

“Ha ha, Hoàng Sơn tiền bối ngàn vạn lần không cần nói như vậy, ta còn nhỏ, gánh không nổi trọng trách lớn như thế đâu!” Từ Phàm vội vàng nói.

Nhìn phản ứng của Từ Phàm, Hoàng Sơn lộ ra vẻ mặt hiểu rõ.

“Ta từng sớm cảnh cáo nguyên chủ, thiên tài có thể trở thành yêu nghiệt đứng đầu Nhân tộc căn bản không chịu lời lẽ cũ rích này đâu, hắn còn nhất định không nghe.”

“Hiện tại nguyên chủ đang ở vùng ngoài giới dọn dẹp khu vực Thần Ma có uy hiếp đến Tam Thiên giới, sau khi trở về nhất định sẽ muốn gặp ngươi.” Hoàng Sơn nói.

“Đó là vinh hạnh của ta.”

“Hoàng Sơn tiền bối, ta mạo muội hỏi một câu, trong Tam Thiên giới, có phải nguyên chủ mạnh nhất hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Chỉ có thể tính là trong một nhóm đứng đầu nhất thôi, chưa nói tới ai mạnh ai yếu, nếu tử chiến trong một khu vực, nguyên chủ hẳn là mạnh nhất.” Hoàng Sơn nghĩ ngợi nói.

Từ Phàm gật đầu.

“Hoàng Sơn tiền bối, huynh đệ tốt của ta còn ở Tiên triều Đại Chu chờ ta cứu hắn.”

“Không ở lại Nguyên Thuỷ môn lâu được.” Từ Phàm nói.

“Được rồi, đi đi, huynh đệ tốt tương đối quan trọng.” Hoàng Sơn xua tay nói, sau đó biến mất trước mặt Từ Phàm.

“Bồ Đào, truyền tống các đệ tử trong bí cảnh về hết đi.”

“Tuân lệnh.”

Theo sau, trong tân Ẩn Linh môn xuất hiện vô số Truyền Tống trận, liên tiếp từng đợt đệ tử được truyền tống về đến trên tân Ẩn Linh đảo.

Vô số đệ tử hội tụ trên một bình nguyên, ngạc nhiên và vui mừng xem tin tức Bồ Đào gửi cho bọn họ.

“Rốt cuộc có tân tông môn, trong chiến đội tông môn tuy rằng không chật, nhưng cứ thấy thiếu thiếu gì đó, bây giờ tốt rồi.”

“Không gian tông môn mới được luyện chế thế mà lớn bằng ba tiên vực, không tệ.”

“Lần này nơi ở lớn, có vài thứ có thể thi triển ra rồi.”

Vô số đệ tử vui sướng vì tông môn mới.

“Dựa theo khu vực Bồ Đào phân chia cho các ngươi, trước tiên thành lập động phủ của chính mình, cả Ẩn Linh môn mới vừa luyện chế, có rất nhiều nơi rất nhỏ cần các ngươi tự mình điều chỉnh.”

Giọng Từ Phàm vang lên bên tai các đệ tử.

Sau đó, trên bầu trời Ẩn Linh môn xẹt qua mấy ngàn vạn ngôi sao băng, bay về khu vực bọn họ được phân chia.

Cách một tòa chủ phong cao ngất mười vạn trượng không xa, có một đỉnh núi nhỏ song song với nó.

Vẫn là tiểu viện quen thuộc, phong cách không có bất kỳ biến hóa nào.

“Phu quân, vừa rồi sư phụ gửi cho ta một tin tức.”

“Bảo phu quân nể tình Nhân tộc, không cần loại bỏ chân ngã khác của huynh đệ tốt của ngươi.” Trương Vi Vân nói.

“Sư phụ còn giải thích, Nhân tộc có thêm một cường giả cấp bậc này, Nhân tộc có thể ổn định thêm một phần trong Tam Thiên giới.”

“Đều là cường giả, chỉ cần là Nhân tộc là được.” Từ Phàm cười giải thích.

Từ Phàm đã nghĩ kỹ rồi, làm chân ngã của huynh đệ tốt hoá thành chất dinh dưỡng, để huynh đệ tốt trở thành cường giả đứng đầu Tam Thiên giới.

Đương nhiên việc này chỉ nằm trong suy nghĩ chủ quan của Từ Phàm, thực lực trước mắt còn không cho phép hắn làm như vậy.

Rốt cuộc ở Tiên triều Đại Chu còn có sự tồn tại của bốn vị Đại Thánh Nhân, trước mắt Từ Phàm còn không có nắm chắc chọi lại bốn Đại Thánh Nhân.

“Là đạo lý này.” Trương Vi Vân mỉm cười.

“Bồ Đào, mục tiêu là bên ngoài Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Ẩn Linh đảo cấp Tiên thiên linh bảo thay đổi phương hướng, sau đó phát ra một đạo thánh hỏa trong tinh vực, biến mất không thấy.

Chương 1183: Thánh Nhật tinh

Một năm sau, bên ngoài Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu, hiện lên một luồng ánh sáng mịt mờ.

Ẩn Linh đảo to lớn lặng lẽ xuất hiện trong tinh vực.

Từ Phàm đứng trên chủ phong Ẩn Linh môn, nhìn về hướng Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu.

“Khó làm, chủ Tiên giới luôn có có một Đại Thánh Nhân trấn thủ tại đây, muốn mang Vũ Luân ra khó như lên trời.” Từ Phàm thở dài nói.

Một ý niệm của Đại Thánh Nhân là có thể phong tỏa toàn bộ Tiên giới, cho dù là Từ Phàm cũng không có cách nào đột phá, dùng thủ đoạn phân thân như lần trước.

Đang lúc Từ Phàm suy tư làm sao để mang huynh đệ tốt về Tiên giới, một thần niệm to lớn đột nhiên phong toả khu vực tinh vực toàn bộ Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu.

“Đại trưởng lão Ẩn Linh môn Từ Phàm, mặc dù ta không biết ngươi ở đâu, nhưng mời ngươi rời đi.”

Một âm thanh hư vô mờ mịt vang lên bên tai Từ Phàm.

Nhưng Từ Phàm không hề bị lay động, vẫn nhìn chằm chằm Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu nơi xa, trầm tư không biết đang suy nghĩ gì.

Lời như vậy lại nói thêm mấy lần, thần niệm kinh khủng kia liền biến mất.

Lúc này, Đại Thánh Nhân trấn thủ ở Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu vẻ mặt nghiêm túc.

Đối với Từ Phàm vẫn là cảnh giới Đại La thánh giả, chỉ bằng thân phận đệ tử ngoại môn Nguyên Thủy tông, hắn cũng không dám khinh thường.

Có thể nửa đường gia nhập vào đệ tử ngoại môn Nguyên Thủy tông, toàn bộ đều là những yêu nghiệt không muốn vào nội môn.

Cũng tỷ như chủ Tiên triều Đại Chu bọn họ, Ngự Long Thiên Đế.

“Tiên chủ, ngươi về nhanh lên, nếu không tỷ phu ngươi mất luôn đấy.”

“Nhân quả trong này quá lớn, quá sâu, ta không muốn liên quan tới việc này đâu.” Đại Thánh Nhân trấn thủ Tiên triều Đại Chu có chút ưu sầu nhìn về một nơi nào đó phía vùng ngoài giới.

Theo tin tức Từ Phàm điều khiển tông môn trở về Tam Thiên giới lan ra, tất cả chủng tộc đứng đầu và đại thế lực trong cả Tam Thiên giới đều bắt đầu nhìn thẳng vào Ẩn Linh môn.

Hơn nữa cả Long tộc cũng phát tuyên bố ân oán trước đó với Ẩn Linh môn Từ Phàm sẽ chuyện cũ bỏ qua.

Chỉ trong một thời gian ngắn, phần mềm truyền tin của Từ Phàm đã nhận được rất nhiều lời chào hỏi từ các chủng tộc đứng đầu và đại thế lực.

Trong đó, một tin tức để Từ Phàm tương đối coi trọng nhất, đó là lời mời chào từ Ma chủ Nhân tộc trong Ma vực.

Từ Phàm đều khách khí trả lời từng tin tức một.

“Phu quân, còn chưa nghĩ được cách cứu Vương Vũ Luân ra sao?” Trương Vi Vân bưng một ly trà để bên cạnh Từ Phàm.

“Đại Thánh Nhân không dễ lừa đâu, chỉ thủ đoạn trong một ý niệm phong tỏa toàn bộ Tiên giới này cũng không phá được.” Từ Phàm nói.

“Tiên chủ Tiên triều Đại Càn không phải đại ca của phu quân sao?”

“Không bằng nhờ hắn hấp dẫn sự chú ý của Đại Thánh Nhân thế nào?” Trương Vi Vân nghĩ ngợi nói.

“Không được, đại giới nhờ Tiên chủ Tiên triều Đại Càn xuất thủ quá lớn, huống hồ Tiên chủ cũng không có khả năng đáp ứng.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới tiểu nam hài tên Hoả Vân mình trông thấy ở Nguyên Thủy tông kia.

Đột nhiên một nghĩ kỳ diệu sinh ra trong đầu Từ Phàm.

Không lâu sau, Bàng Phúc xuất hiện trong tiểu viện Từ Phàm.

Một ngọc giản danh sách hiện ra trong tay Bàng Phúc.

“Đại trưởng lão, muốn mua những thứ này sao?” Bàng Phúc nhìn danh sách trong ngọc giản nói.

“Trước tiên đi hỏi giá đã, tông môn hiện tại không có nhiều Huyền Hoàng chi khí và thủy tinh Hồng Mông Tử khí như vậy.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Không qua bao lâu, Từ Phàm liền nhận được một con số chính xác.

“Hai trăm ba mươi vạn tinh cân Huyền Hoàng chi khí hoặc là thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ba ngàn trượng.”

Đối mặt với con số này, Từ Phàm sờ lên cằm, sau đó vỗ mạnh vào đùi nói: “Nợ quá nhiều không lo, rận quá nhiều không ngứa.”

“Hoàng Sơn tiền bối, có thể cho ta vay Hồng Mông Tử khí phạm vi năm ngàn trượng được không?” Từ Phàm gửi tin tức nói.

“Có thể, chân thân phục vụ ở Nguyên Thủy tông mười vạn năm.”

“Có thể cho ta vay trước không, sau mười vạn năm ta trả số chẵn.” Từ Phàm dè dặt hỏi.

“Cút.”

“Haiz.” Từ Phàm thở dài.

“Phu quân đừng buồn phiền, Huyền Hoàng chi khí và thủy tinh Hồng Mông Tử khí không phải đều có thể tìm được ở vùng ngoài giới sao!”

“Lúc ta tu luyện ở vùng ngoài giới, tham ngộ được một chút pháp tắc đại đạo Hỗn Độn phúc duyên, chỉ cần ở vùng ngoài giới, tin chắc rằng có thể rất nhanh tìm được thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Trương Vi Vân nói, trên người khuếch tán ra một tia Hỗn Độn phúc duyên chi khí.

Rất yếu ớt, Từ Phàm không cẩn thận cảm nhận cũng không phát hiện được.

Ánh mắt Từ Phàm sáng lên, sau đó lại cầm lấy bảo kính truyền tin liên hệ với Hoàng Sơn.

“Tiền bối, ta không mượn thủy tinh Hồng Mông Tử khí nữa, có thể cho ta biết phương vị cụ thể của Thánh Nhật tinh ở vùng ngoài giới không?” Từ Phàm hỏi.

“Đến Nguyên Thủy tông, ta cho ngươi tiên khí định vị Thánh Nhật tinh.”

Từ Phàm nhìn thấy tin tức này, lúc này nói: “Bồ Đào, Nguyên Thủy tông.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một luồng thánh quang trong tinh vực loé lên, Ẩn Linh đảo biến mất không thấy đâu nữa.

“Đại Thánh Nhân không hổ là Đại Thánh Nhân, ta ở bên ngoài chủ Tiên giới gia tốc thời gian thôi diễn phương pháp cứu Vũ Luân mười năm cũng không tìm được.” Từ Phàm nhìn cảnh sắc trong Ẩn Linh đảo nói.

Lại một năm qua đi, Ẩn Linh đảo đã tới bên ngoài Nguyên Thủy tông, một luồng lưu quang xuyên qua đại trận hộ tông Ẩn Linh đảo rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Tốt nhất đừng tới gần phạm vi mười vạn quang giáp Thánh Nhật tinh, gặp phải thánh nhật triều tịch, Đại Thánh Nhân cũng chịu không được.” Hoàng Sơn dặn dò.

“Đa tạ Hoàng Sơn tiền bối nhắc nhở.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, Ẩn Linh môn lập tức thông qua thông đạo của Nguyên Thủy tông tiến vào vùng ngoài giới.

Từ Phàm nhìn sương mù hỗn độn quen thuộc, lập tức mở ra đại trận hấp thu sương mù hỗn độn của tân Ẩn Linh môn.

Tức khắc như mở ra hắc động dưới đáy biển, vô tận sương mù hỗn độn bị hút vào trong đại trận, hoá thành năng lượng đi tới.

Lúc này cả Ẩn Linh đảo bắt đầu biến đổi hình thái, cuối cùng ngưng tụ ra một chiếc cự chu dài mười vạn trượng.

Ở mũi cự chu có một mũi nhọn do lông vũ cấp Tiên Thiên linh bảo huyễn hoá thành, để phá vỡ không gian sương mù hỗn độn.

“Bồ Đào, tính toán tốt tốc độ chảy thời gian giữa Tam Thiên giới và sương mù hỗn độn.”

“Trong một vạn năm nhất định phải trở về Tam Thiên giới.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trước đây Từ Phàm có để lại một hạch tâm phù văn trên người Vương Vũ Luân, nhiều nhất có thể tách rời hắn chân ngã hơn một vạn ba nghìn năm mà thôi.

Trong một phòng tu luyện, Từ Phàm tinh tế cảm nhận một tia pháp tắc đại đạo Hỗn Độn phúc duyên trên người Trương Vi Vân.

Trong Tam Thiên giới, bất kể là pháp tắc đại đạo nào, chỉ cần Từ Phàm muốn tham ngộ, trong một thời gian ngắn là có thể đạt tới cảnh giới đỉnh phong của bản thân.

Nhưng về phương diện cảm nhận Hỗn Độn đại đạo, Từ Phàm lại không có ưu thế như trước.

Hắn cảm giác có thể là cảnh giới của bản thân không đủ dẫn đến, dù sao pháp tắc đại đạo Hỗn Độn chỉ có Thánh Nhân mới có thể miễn cưỡng tham ngộ.

Hắn lấy Đại La cảnh giới cảm ngộ được pháp tắc đại đạo Hỗn Độn đã là tồn tại cực ít, thậm chí duy nhất trong Tam Thiên giới.

Sau khi Từ Phàm tinh tế cảm nhận một tia pháp tắc đại đạo Hỗn Độn phúc duyên trên người tức phụ, vẻ mặt lộ ra vẻ bất đắc dĩ.

“Nương tử tu luyện cho tốt, có thể tìm được thủy tinh Hồng Mông Tử khí không hoàn toàn nhờ ngươi đấy.” Từ Phàm cười nói.

“Phu quân cứ giao cho ta.” Vẻ mặt Trương Vi Vân kiên định nói.

Từ Phàm rời khỏi phòng tu luyện, không quấy rầy tức phụ mình tu luyện.

“Bồ Đào, sáng tạo ra một thế giới, lại quăng tất cả đệ tử vào.”

“Dùng Hỗn Độn chi lực ngưng tụ thành yêu thú Kim Tiên, tiếp tục luyện bọn họ cho ta.”

“Đây là phương pháp giảm bớt lo lắng trên đường đi tốt nhất.”

Chương 1184: Cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân

Kết quả là, tất cả đệ tử vừa ổn định không bao lâu đều lại bị truyền tống đến trong một thế giới mới.

“Khiêu chiến trò chơi sinh tồn, thời gian sống càng dài, phần thưởng lại càng cao.”

“Quy tắc của thế giới này chính là dùng hết tất cả thủ đoạn để sống sót.”

Trong một thế giới hoang vu loại siêu lớn, các đệ tử chỉ mặc quần áo của mình, những linh bảo tiên khí và tiên khí không gian khác đều bị cấm mang theo.

“Độ khó của trò chơi lại tăng lên, nhưng ta thích.” Thiên Vạn Binh nhìn qua nhi tử con rối bên cạnh nói.

“Hiện tại ta chỉ là một con rối Kim Tiên phối trí bình thường nhất, trên chiến lực không thể giúp được việc gì lớn đâu.” Nhi tử con rối nói.

“Ta hao hết gia tài, thiếu nợ một khoản lớn, thậm chí bất chấp nguy hiểm vay quá hạn tông môn, mua tư liệu Luyện Khí Đại Tông sư Cùng Trận Pháp Đại Tông sư từ chỗ Bồ Đào thêm vào trong hạch tâm cho ngươi.”

“Phải biết trong loại trò chơi này, tác dụng của hai lớp Đại Tông sư là rất lớn đấy.” Thiên Vạn Binh đắc ý nói.

“Quả thật là vậy. Trong loại trò chơi này, chỉ cần có vật liệu, tỷ lệ chúng ta sống sót lấy được thứ tự tốt sẽ rất lớn.”

Nhi tử con rối vừa nói xong, khu vực chỗ bọn họ bắt đầu chấn động kịch liệt, cuối cùng một con Địa Long khổng lồ cấp Kim Tiên từ trong khe nứt đại địa bò ra.

“Không giải quyết được, tranh thủ thời gian rút.” Nhi tử con rối bắt lấy Thiên Vạn Binh, nhanh chóng chạy về một hướng khác.

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên giáng xuống một Pháp Tướng Kim Thân khổng lồ, một quyền đấm con Địa Long Kim Tiên kia vào lại trong khe đất.

“Đại sư huynh.”

Trên mặt Thiên Vạn Binh đầu tiên là ngạc nhiên đến vui mừng, cuối cùng lại biến thành khủng hoảng.

Hắn nhìn nhi tử con rối, vội vàng nói: “Còn không mau mau trốn đi, đây là trong thế giới trò chơi đấy.”

“Đừng chạy, lần này không nhằm vào ngươi, chúng ta tổ đội, thế nào.” Hùng Lực bình thản nói.

“Tổ đội? Vậy thì tốt!” Thiên Vạn Binh lập tức hưng phấn.

“Vẫn là nhi tử con rối của ngươi bồi dưỡng tốt, nếu không ta cũng sẽ không vừa vào trò chơi là ngay lập tức nghĩ biện pháp tìm ngươi đâu.” Hùng Lực cười nói.

“Xem ra chuyện ta biến thành nghèo rớt mồng tơi do mua tài liệu cho nhi tử con rối đều bị biết hết rồi.” Thiên Vạn Binh nói.

“Nào chỉ là biết, tiếng nghèo vang leng keng trên người ngươi, toàn bộ tông môn đều nghe được.” Hùng Lực liếc qua Thiên Vạn Binh nói.

Thiên Vạn Binh có chút u oán, nhất định là chuyện hắn mượn tiền các sư huynh đệ bị truyền ra ngoài.

“Không biết vì sao, ta đột nhiên hơi nhớ nhà giàu số một của tông môn chúng ta, cũng không biết khi nào có thể trở về.”

“Nếu không ta cũng không thể đi mượn một nhà tiếp một nhà được.” Thiên Vạn Binh nói.

“Được rồi, bớt nói nhảm lại, hiện tại tranh thủ đi tìm tài nguyên, để nhi tử con rối ngươi luyện chế mấy món tiên khí cơ bản.” Hùng Lực xoa tay nói.

Con Địa Long Kim Tiên kia lại từ trong kẽ đất leo ra lần nữa.

“Đi thôi, động tĩnh giết con Địa Long Kim Tiên này quá lớn, có thể sẽ dẫn tới những yêu thú Kim Tiên khác.” Hùng Lực nói.

“Đi!”

Lúc này, đệ tử gặp gỡ lẫn nhau đã bắt đầu kết thành liên minh, nhất là những đệ tử còn chưa tới Kim Tiên, Chân Tiên, càng là tụ tập trên trăm, ngàn, kết lại thành đoàn.

Từ Phàm nhìn màn sáng phát sóng trực tiếp đột nhiên hỏi: “Bồ Đào, ngươi giải quyết vấn đề cân bằng thế nào vậy?”

“Đệ tử cấp Chân Tiên, sau khi gặp phải yêu thú Kim Tiên, chỉ cần ra khỏi vòng cảnh giới, yêu thú Kim Tiên sẽ không truy kích nữa, mà sau khi gặp phải đệ tử Kim Tiên thì không có hạn chế này.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm khẽ gật đầu, cảm giác như thế này còn tính là tương đối công bằng.

Lúc này theo Ẩn Linh đảo càng tiến vào vùng ngoài giới, rời xa khu vực Tam Thiên giới, cự thú Hỗn Độn gặp phải trên đường càng nhiều hơn.

“Hạch tâm của những cự thú Hỗn Độn này có thể chiết xuất ra thủy tinh Hồng Mông Tử Khí, Bồ Đào ngươi kiểm tra một chút tỉ lệ chuyển hoá là bao nhiêu.” Từ Phàm đột nhiên nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Ẩn Linh đảo đang dùng hết tốc lực đi đường, tốc độ từ từ chậm lại, cuối cùng một đôi đại thủ ngưng tụ thành từ Hỗn Độn chi khí từ hư không xuất hiện, bắt lấy một con Hỗn Độn Cự Kình kéo về trong Ẩn Linh đảo.

Một thanh cự kiếm từ trên trời giáng xuống trực tiếp đâm rách hạch tâm Hỗn Độn Cự Kình.

Sau đó vô số pháp trận xuất hiện xung quanh Hỗn Độn Cự Kình, bắt đầu chiết xuất hạch tâm móc ra từ trong Hỗn Độn Cự Kình.

Sau đó không bao lâu, một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn hơn hạt đậu một chút xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đi thôi, tiếp tục đi vào chỗ sâu.” Từ Phàm trực tiếp ném xuống thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn bằng hạt đậu xanh, hóa thành một trận linh vũ trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Lập tức, cây cối chi linh vốn được cấy ghép trong Ẩn Linh môn hoa cỏ sôi trào cả lên.

“Đây là thứ gì vậy, cũng dễ chịu quá đi thôi.”

“Cái này còn dễ chịu hơn mưa long hồn nữa.”

“Đây là cái gì? Đây là cái gì vậy?”

Nhưng tất cả những âm thanh nghi hoặc này dần dần đều thống nhất biến thành âm thanh ca ngợi Đại trưởng lão.

Từ Phàm nhìn cơn mưa nhỏ bao trùm cả Ẩn Linh môn, điềm tĩnh nói: “Có được vô dụng, bỏ đi lại tiếc, không có việc gì luyện sát mấy cây hoa cỏ bồi dưỡng trong tông môn cũng còn được.”

Lúc này Từ Phàm dường như đột nhiên cảm thấy điều gì đó, nhìn về phía nơi Trương Vi Vân bế quan.

Chỉ thấy một hư ảnh phúc vận như ngọc chậm rãi ngưng tụ trên không lúc Trương Vi Vân tu luyện, chưa kéo dài bao lâu đã biến mất không thấy.

Đúng lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, phát hiện khí tức của thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Vậy còn thất thần làm gì, trực tiếp đổi hướng.” Từ Phàm hưng phấn nói.

Hồi lâu sau, Từ Phàm nhìn thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi chỉ hơn năm mươi trượng trước mắt, nghĩ tới cảnh lần đầu hắn gặp phải thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Chẳng lẽ là phúc lợi tân thủ đã qua rồi sao?”

“Bồ Đào, thu lại, nhớ lấy, tuyệt đối không được để cho ta tiếp xúc với thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Từ Phàm cảm nhận quả cầu phù văn hệ thống đang ngo ngoe muốn động trong cơ thể mình nói.

“Lòng tham lớn ghê ha, vừa nãy thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn chừng hạt đậu kia sao không thấy ngươi ngo ngoe muốn động gì.” Từ Phàm phun tào nói.

Đúng vào lúc này, Từ Phàm đột nhiên phát hiện một tia dao động không gian ở nơi phát hiện Hồng Mông thủy tinh lúc trước kia.

Từ Phàm bước ra một bước, tới trong khu vực dao động không gian.

“Dao động không gian này không bình thường.” Từ Phàm suy tư nói, hắn phân ra một tia thần niệm thuận theo dao động không gian này tiến vào trong vết nứt không gian.

Sau đó hắn đi theo khu vực vết nứt không gian cảm nhận được Hồng Mông Tử khí nồng đậm, những Hồng Mông Tử khí này dường như đều chảy về một chỗ.

Từ Phàm thuận theo Hồng Mông Tử khí tìm kiếm về đầu nguồn.

Chỉ thấy hư ảnh một con cự thú Hỗn Độn khổng lồ đang hấp thu Hồng Mông Tử khí.

Từ Phàm chỉ nhìn thoáng qua đã tê cả da đầu, vội vàng thu hồi thần niệm.

“Cự thú Hỗn Độn kia ít nhất là cấp Đại Thánh Nhân, không thể trêu vào, vẫn là nên từ nơi khác tìm kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

Lúc này, hư ảnh cự thú Hỗn Độn trong hư không Hỗn Độn chỉ hơi giương mắt nhìn về nơi Từ Phàm thu hồi thần niệm.

Cùng lúc đó, cự thú Hỗn Độn xung quanh Ẩn Linh môn dường như nhận được mệnh lệnh gì đó, hội tụ về hướng Ẩn Linh môn.

“Chủ nhân, không gian khu vực xung quanh bị toả định, không cách nào phá mở không gian Hỗn Độn.”

Chương 1185: Cường giả dị giới

Từ Phàm cảm giác được trong sương mù hỗn độn vô tận bên ngoài Ẩn Linh môn, có hơn hàng trăm ngàn cự thú Hỗn Độn xông về phía Ẩn Linh môn.

“Còn không phải là chỉ liếc ngươi một trong vết nứt không gian, đến mức như vậy sao.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Bồ Đào, cắt cho ta mười mét khối thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Từ Phàm nhìn ngàn vàn cự thú Hỗn Độn đánh tới Ẩn Linh đảo nói.

Mười mét khối thủy tinh Hồng Mông Tử khí vừa xuất hiện bên người Từ Phàm, lập tức hoá thành hình thái sương mù bị quả cầu phù văn hệ thống hấp thu.

Một luồng khí thế kinh người từ trên người Từ Phàm phát ra.

Ba ngàn đạo bàn xuất hiện trên không Ẩn Linh đảo.

Theo sau từ trong đó vươn ra một cự thủ khổng lồ, nhẹ nhàng điểm về hướng Ẩn Linh môn tiến lên.

“Răng rắc.”

Tiếng thuỷ tinh vỡ vang lên trong khu vực sương mù hỗn độn.

Ẩn Linh môn tiến lên khu vực không gian dường như bị điểm nát, dễ như trở bàn tay vào trong không gian sương mù hỗn độn, sau đó tháo chạy về chỗ sâu trong sương mù hỗn độn.

Vô số cự thú Hỗn Độn chụp hụt, tức khắc phẫn nộ đến ngửa mặt lên trời rống dài.

Nhưng càng vì khủng bố chính là, từ trong vết nứt không gian ở chỗ sâu sương mù hỗn độn chui ra vô số xúc tu Hỗn Độn, cuốn lấy tất cả cự thú Hỗn Độn kéo vào trong vết nứt không gian.

“Bồ Đào, ghi lại tọa độ nơi này.” Từ Phàm nói, lấy ra một quyển sổ nhỏ, dùng linh lực vẽ lên một con cự thú Hỗn Độn diện mạo cực kỳ vặn vẹo, làm người ta vừa thấy là sẽ cảm giác được ô nhiễm tinh thần.

“Tuân lệnh.”

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới, sau khi thần thức hắn tiến vào vết nứt không gian, trừ con cự thú Hỗn Độn khủng bố kia ra, còn cảm giác được ngoài mấy trăm điểm tọa độ sương mù hỗn độn.

“Bồ Đào, dựa theo tọa độ của những nơi này đi tới.” Từ Phàm dựa vào vị trí chỗ mình hiện tại suy diễn, đánh dấu mấy trăm tọa độ trong sương mù hỗn độn lên bản đồ.

“Tuân lệnh.”

Ẩn Linh đảo điều chỉnh phương hướng, đi về điểm tọa độ Từ Phàm đánh dấu gần nhất.

Nửa năm sau, Từ Phàm nhìn số liệu Bồ Đào thăm dò được, vui vẻ nhếch mày.

“Xem ra ta suy đoán không sai, thủy tinh Hồng Mông Tử khí này là chất dinh dưỡng của cự thú kia.”

“Bồ Đào, lúc thu lấy viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí nhanh tay một chút, sau khi thu xong tiếp tục đến mục tiêu kế tiếp.” Từ Phàm phân phó.

Viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí này lớn cỡ phạm vi tám trăm trượng, nếu tất cả mấy trăm điểm tọa độ đều là loại thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn cỡ này, Từ Phàm cũng rất thỏa mãn.

Một đôi cự thủ ngưng tụ từ Hỗn Độn chi khí nhanh chóng bắt lấy viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí, thu vào trong bảo khố Ẩn Linh môn.

Ngay sau đó, toàn bộ Ẩn Linh đảo toàn lực gia tốc, bay nhanh đến điểm tọa độ tiếp theo.

Từ Phàm loáng thoáng nghe được kia từ chỗ sâu trong vết nứt không gian truyền đến tiếng gầm rú không cam lòng.

Điểm tọa độ thứ hai, phát hiện một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi bốn trăm trượng.

Điểm toạ độ thứ ba phát hiện một viên một ngàn hai trăm trượng.

Điểm thứ tư, điểm thứ năm.

Mãi sau khi đến điểm thứ tám, cự thú Hỗn Độn cắm rễ trong vết nứt không gian mới phản ứng lại.

Sau đó Từ Phàm bắt đầu gặp phải lực cản, mỗi điểm tọa độ rải rác đều có cự thú Hỗn Độn canh giữ, thậm chí Từ Phàm còn phát hiện có cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.

Dần dần, Từ Phàm phát hiện ra quy luật, thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn cỡ một ngàn trượng trở lên đều có cự thú Hỗn Độn thực lực mạnh, thậm chí là cấp Thánh Nhân canh giữ.

Còn có những con yếu hơn một chút, phần lớn đều là cự thú Hỗn Độn cấp Đại La, Chuẩn Thánh.

Kết quả là, Từ Phàm chuyên chọn viên nhỏ xuống tay.

Từ Phàm vừa tham ngộ Hỗn Độn đại đạo, vừa mang theo tông môn tìm kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí, cứ như vậy liên tục qua ba ngàn năm.

Trong ba ngàn năm này, Từ Phàm đã tham ngộ Hỗn Độn đại đạo rõ hơn rất nhiều.

Đối phó với những cự thú Hỗn Độn cũng càng thuận buồm xuôi gió.

“Chủ nhân, đã gom đủ thủy tinh Hồng Mông Tử khí ngươi cần, có muốn trở về địa điểm xuất phát, về Tam Thiên giới không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Trở về đi, năm mươi sáu viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí còn lại chỉ có thể chờ thực lực mạnh hơn lại nghĩ cách cướp lấy.” Từ Phàm thở ra một hơi nói.

“Tuân lệnh.”

Ẩn Linh đảo thay đổi phương hướng, trở về địa điểm xuất phát Tam Thiên giới.

Nhưng vào lúc này, một luồng khí tức khác hẳn với Tam Thiên giới và cự thú trong sương mù hỗn độn truyền đến.

Trong luồng khí tức kia, Từ Phàm còn cảm nhận được pháp tắc đại đạo giới khác.

“Chủ nhân, phát hiện cường giả dị giới, có muốn ngăn cản hay không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm cải tạo Hỗn Độn đại trận dò xét toàn bộ Tam Thiên giới, đương nhiên cũng lắp đặt cho Ẩn Linh môn pháp trận dò xét cùng loại.

“Dám lén vào giới khác, không phải Thánh Nhân đỉnh phong thì cũng là cảnh giới Đại Thánh Nhân, hiện tại vẫn là đừng nên gây sự mới tốt, lúc trở về báo cho Hoàng Sơn tiền bối là được.” Từ Phàm cảm nhận luồng khí tức kia nói.

Ẩn Linh đảo tiếp tục tiến về hướng Tam Thiên giới, chạy song song với cự chu phong cách tu tiên khác cường giả lén vào làm.

Chẳng qua, cường giả lén vào kia không phát hiện được Ẩn Linh đảo.

Hai chiếc cự chu phong cách khác nhau đi hơn ba trăm năm mới gần tới Tam Thiên giới.

Nhưng lúc cường giả lén vào sắp tới Tam Thiên giới, càng thêm cẩn thận, chôn thật sâu cơ thể của mình vào trong sương mù hỗn độn.

Cường giả lén vào kia hóa thành hạt bụi trong sương mù hỗn độn, từ từ thổi về hướng Tam Thiên giới.

Ẩn Linh đảo của Từ Phàm thì lại thản nhiên tiến vào trong Tam Thiên giới.

Sau đó thì thấy được Thiên Diệt, Chiến Đấu trưởng lão của Nguyên Thuỷ tông đang chờ đợi bên kia.

“Về nhà thì về nhà đi, ngươi còn mang theo một thứ tốt như vậy.” Thiên Diệt ý vị thâm trường nói.

Một đôi cự nhãn màu đỏ tươi ẩn chứa khí tức hủy diệt vạn vật hiện lên trong tinh vực, trực tiếp tỏa định lấy một hạt bụi trong sương mù.

Ngay tức khắc, hạt bụi dường như tản ra kỳ điểm bạch quang vô tận, chiếu sáng tinh vực xung quanh như ban ngày.

Từ trong bạch quang đi ra một vị lão giả áo bào trắng cầm trong tay pháp trượng.

“Ta tới giới này chỉ vì giao lưu, ta có thể trao đổi pháp tắc giới ta.” Lão giả áo bào trắng cầm trong tay pháp trượng dùng Hỗn Độn đại đạo biểu đạt ý nghĩ của hắn.

Thiên Diệt chỉ thờ ơ liếc nhìn lão giả áo bào trắng cầm trong tay pháp trượng một cái, rồi lật tay thu hắn vào trong không gian không biết.

“Gần mấy ngàn năm nay, Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới ngươi cải tạo đã nổi lên kỳ hiệu, đã bắt được trên trăm vị cường giả dị giới lén vào."

"Nguyên Thuỷ tông hiện tại có một phần mười chiến lợi phẩm tổng chờ ngươi đi lấy, cũng đừng quên đấy."

Thiên Diệt vẻ mặt nghiêm túc lộ ra một nụ cười mỉm, sau đó bóng dáng hóa thành từng điểm hắc quang biến mất trong tinh vực.

"Bồ Đào, đi Nguyên Thuỷ tông." Từ Phàm phân phó.

"Tuân lệnh."

Nửa tháng sau, trong Nguyên Thuỷ tông, Từ Phàm nhìn một phần mười chiến lợi phẩm chuyên dành cho mình, cười đến không khép miệng được.

"Hoàng Sơn tiền bối, có thể đổi tất cả chiến lợi phẩm này thành thủy tinh Hồng Mông Tử khí hết không?"

"Có thể, biết trước tiểu tử ngươi sẽ làm như vậy."

"Mấy thứ này đại khái có thể đổi thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một ngàn sáu trăm trượng, đã sớm chuẩn bị tốt cho ngươi."

Một chiếc nhẫn không gian hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Chương 1186: Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn

Một luồng Không Gian chi lực bao bọc nhẫn không gian, truyền tống tới trong bảo khố bảo hộ của Ẩn Linh đảo.

"Bồ Đào, bảo Bàng Phúc mua mấy thứ trong danh sách đi." Từ Phàm phân phó trong lòng.

"Tuân lệnh chủ nhân."

Lúc này, hai người Từ Phàm và Hoàng Sơn cùng nhìn về phía khu vực sương mù hỗn độn bên ngoài Nguyên Thuỷ tông.

Chỉ thấy không gian bên trong sương mù hỗn độn dò ra đôi bàn tay to, bỗng nhiên lột không gian khu vực này ra.

Một bóng dáng vĩ ngạn xuất hiện bên trong Nguyên Thuỷ tông.

“Mẹ kiếp, hoàng tộc Hỗn Độn Thần Ma kia thật khó đối phó.” Bóng dáng kia nói, còn nhổ một ngụm nước miếng vào trong sương mù hỗn độn.

Từ Phàm nhìn bóng dáng vĩ ngạn kia, trong ánh mắt hiện lên vô số đại đạo kinh văn, ý đồ phân tích người trước mắt này.

“Nguyên chủ, hoan nghênh trở về.” Hoàng Sơn hành lễ với bóng dáng trên không Nguyên Thuỷ tông nói.

Từ Phàm cũng vội vàng làm theo.

“Thì ra là Hoàng Sơn à. Ta không tìm được Huyền Quang Hỗn Độn thần thiết ngươi muốn ở khu vực Thần Ma rồi.” Nguyên chủ nhìn Hoàng Sơn, có chút tiếc nuối nói.

“Không sao, Nguyên chủ có thể trở về an toàn là tốt rồi.” Hoàng Sơn không thèm để ý nói.

Lúc này, Nguyên chủ chuyển ánh mắt đến trên người Từ Phàm, trong ánh mắt lập tức hiện lên vẻ thán phục.

“Tiểu tử, ngươi thực không tệ.”

“Về sau có hứng thú nối tiếp việc của ta, gánh vác trọng trách giữ gìn hoà bình Nhân tộc không?” Nguyên chủ dùng một tay vỗ lên vai Từ Phàm, vẻ mặt trịnh trọng hỏi.

Nghe được lời Nguyên chủ hỏi, Hoàng Sơn ở bên cạnh bật cười.

“Nguyên chủ muôn đời bất hủ, cùng chiếu rọi với Tam Thiên giới, tiểu tử không dám so sánh.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Đừng khiêm tốn như vậy, trước mắt ngươi là thiên tài yêu nghiệt nhất ta đã thấy trong Nhân tộc, sau này tiếp nối công việc của ta chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi.” Nguyên chủ cười ha ha, thần sắc hào sảng, giống như một hiệp sĩ không câu nệ tiểu tiết.

“Nguyên chủ, lần này có thu hoạch gì không?” Hoàng Sơn ở một bên hỏi.

“Đám hoàng mạch Hỗn Độn Thần Ma kia học tinh ranh rồi, biết ta qua đó thì lập tức co đầu rút cổ trong đại bản doanh không ra ngoài, ta cũng không có cách nào.”

“Không những không vớt được chỗ tốt, còn bị đám cường giả trong Hoàng triều Thần Ma chạy tới đánh lén.”

Vừa nhắc tới thu hoạch, vẻ mặt Nguyên chủ có chút khó coi.

“Tiểu tử, nhanh trưởng thành đi, sau này chúng ta cùng đi săn giết Hỗn Độn Thần Ma.” Nguyên chủ nhìn Từ Phàm khích lệ.

“Vãn bối chắc chắn lấy Nguyên chủ làm gương.”

“Ta kỳ vọng vào sự trưởng thành của ngươi.” Sau khi Nguyên chủ nói xong, gật đầu với Hoàng Sơn rồi biến mất.

“Ngươi có việc thì cũng tranh thủ làm đi, Nguyên chủ đã trở lại, về sau Nguyên Thuỷ tông lại không được an ổn rồi.” Hoàng Sơn khẽ thở dài nói.

Từ Phàm ở bên cạnh tuy rằng không rõ vậy là ý gì, nhưng cũng biết việc này vẫn là không cần xen vào quá mức mới tốt.

Từ Phàm trở về Ẩn Linh đảo, chờ Bàng Phúc mua đủ mấy thứ hắn cần.

Tất cả các đại thương hội đứng đầu Nhân tộc đều có Đại Thánh Nhân trấn thủ, chỉ cần ra giá hợp lý, bất kể là thứ gì, chỉ cần là có, có thể đưa đến bất kể nơi nào trong Tam Thiên giới trong nháy mắt.

Một tháng sau, Ẩn Linh đảo lại thông qua thông đạo trong Nguyên Thuỷ đi vào khu vực sương mù hỗn độn một lần nữa.

“Bồ Đào, sau khi tìm được Thánh Nhật tinh, bảo trì khoảng cách mười vạn quang giáp với nó.” Từ Phàm phân phó.

Thánh Nhật tinh vẫn luôn xoay quanh khu vực sương mù hỗn độn xung quanh Tam Thiên giới, năng lượng trên người nó thông qua một loại phương thức đặc thù, bức xạ ra cả Tam Thiên giới.

Một tháng sau, Ẩn Linh đảo đột ngột tiến vào trong một không gian tràn đầy Thánh Dương chi lực.

Thánh Dương chi lực trong không gian này cực kỳ mãnh liệt, ngăn cách cả sương mù hỗn độn bên ngoài.

Trong không gian khổng lồ kia, có một ngôi sao tản ra Thánh Dương chi lực vô tận, tản ra ánh sáng có thể chiếu rọi tất cả.

“Nghe đồn rằng, không phải Thánh Nhân thì không thể nhìn thẳng

Thánh Nhật tinh, xem ra là sự thật.” Từ Phàm cũng chỉ nhìn Thánh Nhật tinh trong thời gian nửa ly trà nhỏ đã phải chuyển mắt qua nơi khác.

Trong một không gian đặc biệt tại Ẩn Linh đảo, bản thể, phân thân số một, số hai họp mặt đầy đủ.

Trước mặt bọn họ trôi nổi hơn sáu mươi phôi thai Tiên thiên linh bảo, trên mỗi một món đều tản ra Thánh Dương chi lực khổng lồ.

“Tranh thủ thời gian đi, sớm ngày luyện chế xong sáu mươi phôi thai Tiên Thiên linh bảo này là có thể cứu huynh đệ tốt ra sớm hơn chút.” Từ Phàm trịnh trọng nói.

Lúc hắn trở về Tam Thiên giới, biết được cuộc sống của huynh đệ tốt ở Tiên triều Đại Chu tuy rằng không tệ, nhưng những hồng nhan tri kỷ ở những kiếp trước của hắn vẫn luôn nghĩ cách phá giải hạch tâm phù văn của Từ Phàm, để chân ngã huynh đệ tốt nhanh chóng trở về.

“Mấy thứ này, đủ cho ba người chúng ta bận rộn mười vạn năm, cho dù phân ra phân thân, luyện chế xong trong hai vạn năm cũng quá cưỡng ép rồi đấy.” Phân thân số một nhìn phôi thai Tiên Thiên linh bảo trôi nổi trên không nói.

“Nếu thật sự muốn luyện chế ra trong thời gian ngắn như vậy, bản thể, ngươi phải tốn kém nhiều đấy, tốt nhất là có lượng lớn Huyền Hoàng chi khí và thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Phân thân số hai nói.

“Còn cần phải nói sao, lúc này, vì huynh đệ tốt, cứ thoải mái dùng Huyền Hoàng chi khí và thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Từ Phàm phất tay, hào phóng nói.

“Bồ Đào, điều chỉnh gia tốc thời gian thế giới này đến mức cực hạn, chuẩn bị bắt đầu làm việc.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Suy nghĩ của Từ Phàm là hình thành một quả cầu Dyson phiên bản tu tiên.

Nhưng vì đặc tính của Thánh Dương tinh, cho dù linh bảo chất lượng kém nhất cũng phải là cấp Tiên Thiên linh bảo để làm nguyên liệu.

“Chủ nhân, dựa theo Bồ Đào thôi diễn, để luyện chế thành công cần thời gian sáu ngàn năm, trong lúc này có nên tầm bảo trong khu vực sương mù hỗn độn không?” Bồ Đào dò hỏi.

“Tự ngươi xem rồi sắp xếp là được.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Ẩn Linh đảo lại về tới khu vực sương mù hỗn độn, cũng di chuyển không có quy tắc tại đây.

Trong Ẩn Linh đảo, ba trăm đệ tử cấp Kim Tiên đang cùng thôi diễn và diễn biến chiến trận.

Lúc này, theo diễn biến từ chiến trận của các đệ tử Kim Tiên, một cự nhân ngưng tụ từ năng lượng Hỗn Độn đang dần thành hình.

Chỉ thấy cự nhân Hỗn Độn này cầm trong tay trường thương, trên người khoác chiến giáp, trong mắt ẩn chứa năng lượng hủy diệt vô tận.

Theo sự biến hóa từ cự nhân Hỗn Độn, một khí thế sinh linh độc hữu phát ra từ trên người cự nhân Hỗn Độn.

Nhưng lúc cự nhân Hỗn Độn sắp hoàn toàn biến hóa thành một loại sinh linh khác, một âm thanh vỡ nát từ ấn đường cự nhân Hỗn Độn vang lên.

Chỉ thấy một vết nứt xuất hiện trên ấn đường, sau đó càng lúc càng lớn, cuối cùng toàn bộ cự nhân tan vỡ.

“Không được, ta không cân bằng được năng lượng Hỗn Độn và pháp tắc đại đạo rối ren như thế.” Vẻ mặt Hùng Lực hổ thẹn nói.

Sau khi cự nhân Hỗn Độn biến mất, ba trăm đệ tử cũng hiện hình trên không.

“Cự nhân đạo Hỗn Độn Luyện Thể khó thành hình như vậy sao?” Hùng Lực nhìn cự nhân Hỗn Độn ngàn tay được ngưng tụ thành công ở nơi xa nói.

Đệ tử Ẩn Linh môn trải qua ba ngàn năm rèn luyện, vừa về đến Tam Thiên giới đã có hơn sáu trăm đệ tử tấn cấp thành Kim Tiên.

Nếu Ẩn Linh đảo dừng lại trong Tam Thiên giới lâu thêm một ít, phỏng chừng đệ tử tấn cấp thành Kim Tiên sẽ càng nhiều hơn.

Sau khi số lượng đệ tử Kim Tiên trong tông môn tăng lên, Từ Phàm đã đặt mấy chiến trận có thể chiến đấu trong không gian sương mù hỗn độn vào Tàng Kinh các.

Căn bản nhất trong đó là Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn này, ít thì hơn trăm, nhiều thì hơn ngàn đệ tử Kim Tiên sau khi đạt tới hài hoà nhất trí là có thể diễn biến thành cự nhân Hỗn Độn tác chiến.

Chương 1187: Hòn đảo Hỗn Độn

Trong khu vực sương mù hỗn độn, cự thú Hỗn Độn có thể nhìn thấy đều ít nhất là cất bước từ Đại La.

Các đệ tử Ẩn Linh môn trong ba ngàn năm cũng đã trải qua các loại rèn luyện, cho nên Từ Phàm liền nghĩ, lúc hắn luyện khí thì sẽ để các đệ tử tông môn luyện tập thực chiến.

Dùng cự thú Hỗn Độn cấp Đại La bình thường nhất luyện tập.

Nhưng tiền đề là cần tổ hợp thành chiến trận có được chiến lực cấp Đại La.

Lúc này, ở bên cạnh Ẩn Linh đảo, có một cự nhân Hỗn Độn ngàn tay khổng lồ đang tha thiết nhìn sương mù bên ngoài tông môn, cầu nguyện xuất hiện một con cự thú Hỗn Độn để hắn luyện tập.

Đúng lúc này, một con cự xà dài mấy vạn dặm, cả người đều là mắt dọc bơi qua bên cạnh Ẩn Linh môn.

“Cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh, không kiến nghị cho ngươi khiêu chiến.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Cự nhân Hỗn Độn ngàn tay yên lặng đứng bất động bên cạnh Ẩn Linh môn, chỉ có thể đưa mắt nhìn Hỗn Độn Cự Xà cả người đều là mắt rời đi.

Lúc này, lại có một cự nhân Hỗn Độn quanh thân tản ra kiếm ý đi tới bên cạnh cự nhân Hỗn Độn ngàn tay, trong tay cầm một thanh cự kiếm miễn cưỡng có thể đạt tới Tiên Thiên linh bảo.

“Đại sư huynh lợi hại, thế mà diễn biến Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn thành trạng thái có thể đưa vào thực chiến sớm hơn bọn ta lâu như vậy.” Giọng Vương Hướng Trì vang lên, hắn là người khống chế hạch tâm cự nhân Hỗn Độn Kiếm Đạo.

“Tìm hiểu được một chút Hỗn Độn đại đạo, cho nên diễn biến chiến trận nhanh hơn một ít.” Từ Cương cười nói.

Đúng lúc này, lại một âm thanh tan vỡ vang lên.

Cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể ở nơi xa lại tan vỡ lần nữa.

“Hùng Lực sư huynh, nếu không để ta tới đi.” Tráng Linh nói, sau khi Hùng Lực tấn cấp đến Kim Tiên không lâu, nàng cũng chạm đến pháp tắc đại đạo Kim Tiên, trở thành Kim Tiên sau khi trở lại Tam Thiên giới.

“Được rồi, ngươi lại đây thử xem.” Hùng Lực nhường vị trí trung tâm chiến trận cự nhân Hỗn Độn ra.

Cứ như vậy không bao lâu sau, lại một cự nhân Hỗn Độn thành hình, trải qua kiểm tra của Bồ Đào, cũng đạt tới tiến yêu cầu vào sương mù hỗn độn chiến đấu.

Lúc này, ba cự nhân Hỗn Độn đang nhón chân mong chờ bên cạnh Ẩn Linh đảo.

“Chú ý, tại nơi cách Ẩn Linh đảo mười quang giáp, có một con Hỗn Độn Cự Kình cấp Đại La.”

“Hiện tại, Truyền Tống trận đã mở ra, xin nhanh chóng tiến vào trong chiến trường.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Theo sau, một cánh cửa truyền tống không gian được mở ra phía trước ba cự nhân Hỗn Độn.

Ba cự nhân Hỗn Độn chen lấn bước vào.

Tại khu vực sương mù hỗn độn cách Ẩn Linh môn mười quang giáp, có một con Hỗn Độn Cự Kình đang nhàn nhã ngao du trong sương mù hỗn độn.

Vừa rồi nó tránh né được tập kích từ một con cự thú Hỗn Độn, sống sót sau tai nạn, tâm trạng có vẻ rất tốt.

Mở ra mồm to, điên cuồng cắn nuốt sương mù hỗn độn quanh người.

Hấp thu, tiến hóa, chỉ cần trở thành con Hỗn Độn Cự Kình mạnh nhất là nó có thể vô ưu vô lự sinh tồn trong vùng sương mù hỗn độn này.

Ngay lúc nó đang mặc sức tưởng tượng trở thành đại cự thú Hỗn Độn, một thanh cự kiếm phảng phất như có thể đâm xuyên qua thiên địa trực tiếp đâm thủng hạch tâm của nó.

“Ngượng ngùng, không nghĩ tới con Hỗn Độn Cự Kình này không chịu đánh được như thế, mới một kiếm mà ngoẻo rồi.”

Giọng điệu tuy rằng có hơi ngượng ngùng, nhưng là người đều có thể nghe ra đắc ý trong đó.

“Lần sau chú ý.” Từ Cương liếc cự nhân Hỗn Độn Vương Hướng Trì điều khiển một cái.

Cự nhân Hỗn Độn Kiếm Đạo kéo con Hỗn Độn Cự Kình khổng lồ về Ẩn Linh môn, bắt đầu nhờ Bồ Đào lấy ra hạch tâm của Hỗn Độn Cự Kình.

Vương Hướng Trì giải trừ cự nhân Hỗn Độn, nháy mắt hóa thành ba trăm đệ tử.

“Bồ Đào, lần thu hoạch này thế nào, mỗi người có thể được chia bao nhiêu Huyền Hoàng chi khí?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Mỗi đệ tử tạo thành cự nhân Hỗn Độn Kiếm Đạo có thể được chia 0,2 tinh Huyền Hoàng chi khí.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Huyền Hoàng chi khí hắn nói là Huyền Hoàng chi khí sau khi lấy ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí chuyển hoá.

Đệ tử Kim Tiên tạo thành cự nhân Hỗn Độn Kiếm Đạo lập tức reo hò.

Phải biết rằng, đối với Kim Tiên mà nói, 0,2 tinh Huyền Hoàng chi khí ước chừng tương đương với hơn một trăm tỷ năm trăm triệu tiên ngọc.

Đồng thời, trên diễn đàn Ẩn Linh môn lại còn xuất hiện một tin tức thế này.

Cự nhân Hỗn Độn do đệ tử Kiếm Đạo như Vương Hướng Trì, Hạng Vân, vân vân tạo thành hôm nay đã săn giết được một con Hỗn Độn Cự Kình cấp Đại La, sau khi lấy ra hạch tâm xong, mỗi người có thể được chia đến 0,2 tinh Huyền Hoàng chi khí.

Nhìn thấy tin tức này, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều đỏ mắt, đặc biệt là Thiên Vạn Binh.

“Lão cha, ngươi kiếm cho ta năm trăm con rối Kim Tiên, ta thử xem có thể tạo thành Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn hay không.” Nhi tử con rối nói.

“Năm trăm Kim Tiên con rối à, hiện tại ta mới gom đủ cho ngươi bảy huynh đệ thôi.” Thiên Vạn Binh bụm mặt nói, rất có cảm giác thẹn với nhi tử.

“Để tạo thành Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, đại đạo tu luyện phải xứng với nhau, xem ra ta không có hy vọng gì.” Thiên Vạn Binh thở dài nói, biện pháp kiếm tiền tốt như vậy mà hắn không thể tham dự, thật sự là làm hắn đau lòng.

Một khoảng thời gian cuối cùng, Ẩn Linh môn vừa tìm kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí, vừa đi săn giết những cự thú Hồng Mông nhỏ yếu, làm một phúc lợi cho tất cả đệ tử Kim Tiên.

Đến nỗi những đệ tử còn chưa đạt tới Kim Tiên, nếu không ở trong động phủ của mình tu luyện thì là tham gia thế giới ảo cảnh tiến hành diễn luyện thực chiến.

Trong không gian luyện khí của Ẩn Linh môn, Từ Phàm và phân thân số một, số hai của Từ Phàm phân hoá ra hơn năm mươi phân thân, mỗi người đều cầm một món phôi thai Tiên Thiên linh bảo luyện chế.

Trong không gian luyện khí tràn ngập Hồng Mông Tử khí và Huyền Hoàng chi khí nồng đậm, để cung cấp cho phân thân dễ dàng hấp thu.

“Hoàn cảnh không gian thế này, tùy tiện kéo một con chó vào, lâu dần cũng có thể thành Đại La.” Phân thân số hai vừa luyện chế phôi thai Tiên Thiên linh bảo vừa cảm khái nói.

“Đúng đó, bản thể. Ngươi có từng nghĩ sẽ làm ra hoàn cảnh như vậy để đệ tử tông môn vào tu luyện không?” Phân thân số một hỏi.

“Đều vẫn là Chân Tiên, Kim Tiên, còn chưa đến thời điểm đốt cháy giai đoạn.”

“Trong những đệ tử này, người tuổi thật lớn nhất cũng mới hơn một vạn tuổi, trở thành Đại La thánh giả quá sớm là hại bọn họ.” Từ Phàm nói.

“Cũng không phải bảo ngươi để tất cả đệ tử như vậy, ít nhất để mấy đệ tử ưu tú trưởng thành trước.” Phân thân số hai nói.

“Không cần thiết. Trưởng thành quá nhanh không vui đâu.”

“Ngươi xem Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn do những đệ tử Kim Tiên tạo thành, chơi săn giết cự thú Hỗn Độn vui vẻ biết bao.” Từ Phàm cười nói.

“Có thể làm đệ tử trong tông môn ngươi, thật sự là phúc phận đã tu luyện tám trăm đời.” Giọng điệu phân thân số một sâu kín nói.

“Đúng vậy.” Phân thân số hai cũng như thế.

“Làm sao thể? Bây giờ đã muốn về hưu rồi?” Từ Phàm quăng cho phân thân số một, số hai một cái liếc mắt.

“Ha ha, chỉ đùa chút thôi mà, nếu không không khí nặng nề như thế, thời gian dài cũng không tốt đâu.”

Lúc này, giọng nói từ Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, phát hiện một hòn đảo nổi.”

“Phía trên có một cây đào, đo bằng mắt là Tiên Thiên linh căn.” Bồ Đào báo cáo.

“Trước tiên tra xét xem có cự thú Hỗn Độn canh giữ hay không, nếu không có thì thu hòn đảo đó vào trong Ẩn Linh đảo.” Từ Phàm phân phó.

Không bao lâu sau, một rống giận dữ vang lên trong sương mù hỗn độn.

Chương 1188: Huyền Hoàng Đại Đạo thụ

“Chủ nhân, phát hiện cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Một hư ảnh hiện lên phía sau Hỗn Độn đảo.

Chỉ thấy trong mắt con cự hùng kia loé lên ánh lửa phẫn nộ, phảng phất như muốn đốt cháy tất cả kẻ địch đến xâm phạm.

Cùng lúc đó, Từ Phàm cũng cảm giác được một luồng lực lượng ảnh hưởng đến toàn bộ khu vực sương mù hỗn độn xung quanh.

Đầu tiên Từ Phàm nhìn cự thú Hỗn Độn phía sau hòn đảo, sau đó lại chuyển ánh mắt tới Tiên Thiên linh căn trên đảo.

“Chủ nhân, trên cây đào kia có hai trăm ba mươi triệu tám trăm ngàn Tiên Thiên linh quả.” Bồ Đào nói.

“Chuẩn bị cho ta thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ba trăm trượng.”

Từ Phàm nói, bước ra một bước lập tức xuất hiện trong khu vực sương mù hỗn độn, phía sau xuất hiện Tam Thiên Hỗn Độn đại đạo bàn.

Theo sau, trong Ẩn Linh đảo xuất hiện một trường long Hồng Mông Tử khí rót vào trong cơ thể Từ Phàm.

Vô tận nhân quả từ trong Tam Thiên Hỗn Độn đại đạo bàn bộc phát, sau đó từ trong kéo ra một hư ảnh.

Bản mặt hư ảnh mơ hồ không rõ, chỉ lộ ra một đôi mắt tương tự với Từ Phàm.

Ánh mắt lười biếng kia, đầu tiên là nhìn Từ Phàm, sau lại nhìn về cự thú Hỗn Độn nơi xa.

Tức khắc, dường như tất cả năng lượng trong sương mù hỗn độn bị điều động, ngưng tụ ra một chiếc lồng giam, giam lại cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.

“Bồ Đào, thu Hỗn Độn đảo kia vào tông môn.” Từ Phàm vội vàng nói.

Sau khi làm xong mọi chuyện, hư ảnh kia lại nhìn qua Từ Phàm lần nữa, trong ánh mắt có ý tứ nói không rõ, dường như đang báo cho hắn gì đó.

Nhưng vào lúc này, có một loại năng lượng nhân quả không biết sợ hãi trực tiếp tuôn ra từ trong hư không, làm mất đi tương lai thân Từ Phàm triệu hồi ra.

Lồng giam vây lấy cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân cũng bắt đầu tan vỡ.

“Bồ Đào, động tác nhanh chút.” Từ Phàm nhìn cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân sắp thoát khỏi lồng giam nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ngay lập tức, Ẩn Linh đảo bộc phát ra tất cả lực lượng, bắt đầu gia tốc chia cắt vùng không gian của hòn đảo Hỗn Độn.

Sau đó, toàn bộ không gian bao gồm cả hòn đảo Hỗn Độn đều bị thu vào trong Ẩn Linh đảo.

Trên không xuất hiện một sợi lông chim cắt ra không gian sương mù hỗn độn, Ẩn Linh đảo biến mất.

Chỉ để lại cự thú Hỗn Độn phẫn nộ dị thường.

Ẩn Linh đảo, trong một thế giới tràn ngập sương mù hỗn độn, có một hòn đảo lớn.

Phía trên đảo có một cây đào dường như đang chống đỡ cả đất trời.

Lúc này, dưới sự lôi kéo của lực lượng nào đó, quả đào lớn cỡ như chậu rửa mặt trên cây đào rơi xuống khỏi cây, rơi vào trong tay Từ Phàm.

“Tiên Thiên linh căn, Huyền Hoàng Đại Đào thụ.”

“Mười Hỗn Độn kỷ nguyên nở hoa, mười Hỗn Độn kỷ nguyên kết quả, mười Hỗn Độn kỷ nguyên chín muồi.”

“Ăn một quả Tiên Thiên linh đào này là sẽ có cơ hội chứng đạo Hỗn Độn Đại La.”

Từ Phàm cảm nhận Huyền Hoàng Đại Đào thụ, vẻ mặt càng thêm kỳ lạ, có loại cảm giác không chân thật.

Trong tiểu viện, Từ Phàm đưa một quả đào vừa hái xuống cho Trương Vi Vân.

Quả đầu tiên hắn hái xuống bị chính hắn ăn, sau khi cảm giác không có vấn đề gì mới đưa cho Trương Vi Vân.

Một Đại La thánh giả đỉnh tiêm như hắn, tinh thông rất nhiều Hỗn Độn đại đạo, sau khi ăn xong đạo quả Tiên Thiên linh đào có thể thành Hỗn Độn Đại La kia, trừ gia tăng được một chút cảm ngộ với Hỗn Độn đại đạo ra, những mặt khác đều không có tác dụng gì.

“Phu quân, đây là quả đào trên Tiên Thiên linh căn kia sao?” Trương Vi Vân nhìn quả đào còn lớn hơn cả chậu rửa mặt, tò mò hỏi.

“Đúng vậy, sau khi ăn hết đạo quả có cơ hội trở thành Hỗn Độn Đại La này, lúc sau chỉ cần tu luyện thêm thì trở thành Đại La không có vấn đề gì.”

“Ngươi mau ăn hết đi rồi xem thử cần bao lâu có thể thành Đại La.” Từ Phàm cười nói.

“Cảm ơn phu quân.”

Trương Vi Vân nâng quả đào lớn như chậu rửa mặt lên, chỉ cắn một miếng, quả đào lập tức hóa thành linh quang tuôn vào trong cơ thể

Trương Vi Vân.

Từ Phàm chăm chú nhìn Trương Vi Vân, cảm nhận được trong thân thể nàng đã xảy ra biến hóa.

Trong cảm nhận, trong chỗ sâu tiên hồn Trương Vi Vân đã có thêm năng lượng nào đó, tăng cường liên hệ với pháp tắc đại đạo Hỗn Độn.

Đồng thời một pháp tắc đại đạo Hỗn Độn nồng đậm buông xuống trên người Trương Vi Vân.

“Phu quân, ta cảm giác đã chạm đến cảnh giới Đại La rồi.”

Phía sau Trương Vi Vân có hư ảnh dòng sông thời gian xẹt qua.

“Chỉ cần tu luyện thêm một thời gian ngắn nữa, ta cảm giác ta có thể trở thành Đại La trong sương mù hỗn độn này.”

“Được.” Từ Phàm cười gật đầu.

Phải biết rằng cho dù trong Tam Thiên giới, trở thành Đại La thánh giả ở những nơi khác nhau cũng có sự khác biệt.

Loại trở thành Đại La trong Tiên giới, thời kỳ sau khi chính đạo thành thánh, chỉ có thể ở trong Tiên giới.

Trở thành Đại La trong tinh vực còn khó hơn gấp mấy lần so với Tiên giới, nhưng một khi thoát ra được từ dòng sông thời gian, thực lực và sự phản hồi từ pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới của hắn lớn hơn trở thành Đại La ở Tiên giới gấp mấy lần.

Trở thành Đại La ở vùng ngoài giới, có thể nhất cử trở thành Hỗn Độn Đại La, ngày sau nói không chừng có thể có cơ hội nhất cử trở thành Đại Thánh Nhân.

“Bồ Đào, thông báo cho các đệ tử, mỗi người nhận một quả đào về ăn.” Ánh mắt Từ Phàm sáng lên nói.

Hắn biết, không phải các đệ tử đều có thể trở thành Đại La, nhưng ăn quả đào lớn này, tương lai ít nhất có thể trở thành Đại La thánh giả của Tiên giới.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vô cùng vui sướng.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn nhận được thông báo, có thể vào trong bảo khố nhận một quả Tiên Thiên linh đào, tăng cường nội tình tự thân, hơn nữa tương lai có cơ hội có thể trở thành Hỗn Độn Đại La.

Kết quả là, cả tông môn lại sôi trào lên lần nữa.

Tuy rằng bọn họ đã biết tông môn lấy được một Tiên Thiên linh căn từ trên diễn đàn tông môn, nhưng lại nghĩ Đại trưởng lão tông môn có lẽ sẽ biến thành các loại phần thưởng khen thưởng cho đệ tử ưu tú.

Tệ nhất cũng là dùng tích phân tương ứng đổi.

Nhưng bọn họ tuyệt đối không nghĩ tới, tông môn thế mà có thể để mình ăn miễn phí.

Sau khi các đệ tử lấy được Tiên Thiên linh đào, ngay lập tức ăn vào.

Không lâu sau, Ẩn Linh môn lại an tĩnh lại lần nữa.

Từ Phàm cũng tập trung tinh thần tiếp tục đại nghiệp luyện chế Tiên Thiên linh bảo.

Sáu ngàn năm yên lặng trôi qua theo Ẩn Linh đảo tầm bảo trong sương mù hỗn độn.

Trong sáu ngàn năm này, cả Ẩn Linh đảo đều im ắng, an tĩnh tầm bảo bên trong sương mù hỗn độn.

Lúc thời gian sắp kết thúc, Ẩn Linh đảo lại trở về hướng Thánh Nhật tinh.

Trong một thế giới tràn đầy Thánh Dương chi lực, Từ Phàm thả ra ngoài năm mươi sáu Tiên Thiên linh bảo đã luyện chế xong.

Năm mươi sáu Tiên Thiên linh bảo vừa vào phạm vi tràn đầy Thánh Nhật tinh, trong nháy mắt hoá thành màn chắn màu đen như sao trời, bắt đầu điên cuồng hấp thu Thánh Dương chi lực.

“Bồ Đào, khống chế những Tiên Thiên linh bảo này duy trì khoảng cách năm vạn quang giáp với Thánh Nhật tinh.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Lúc trước khi hắn luyện chế những Tiên Thiên linh bảo này có từng thôi diễn, những thứ này có thể tới gần Thánh Dương tinh nhiều nhất là ba vạn quang giáp, nhưng để bảo đảm và dễ tránh né Thánh Dương triều tịch, duy trì khoảng cách năm vạn quang giáp là tốt nhất.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Những Tiên Thiên linh bảo hóa thành màn chắn màu đen từ từ nhích tới gần Thánh Nhật tinh.

Trong Ẩn Linh môn, một ngôi sao lấp loé Thánh Dương chi lực vô tận từ từ dâng lên, thay đổi hình chiếu ảo ảnh Thánh Nhật vốn dĩ.

“Đi, hiện tại trở về cứu huynh đệ tốt.” Từ Phàm nhìn Tiểu Thánh Nhật tinh trên không Ẩn Linh môn do mười Tiên Thiên linh bảo biến thành nói.

Chương 1189: Vây chặn

Tam Thiên giới, Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu.

Lúc này Vương Vũ Luân đang đứng bên trong một tiên trận lớn.

Tiên trận kia hóa thành vô số phù văn vây lấy xoay quanh Vương Vũ Luân, từ từ phân giải hạch tâm phù văn trong cơ thể hắn.

Lúc này, ba vị Trận Pháp Thần sư đứng bên ngoài pháp trận cảm nhận hạch tâm phù văn đang chống cự lại cả tiên trận, trong ánh mắt để lộ vẻ kinh ngạc.

Lúc này, trong tiên hồn Vương Vũ Luân, có hai bóng dáng đang giằng co với nhau.

“Còn mười năm nữa, Cách Tuyệt Tiên trận của đại ca tốt ngươi sẽ bị phá giải, đến lúc đó chính là khi hai người chúng ta dung hợp.” Bóng dáng hư ảo kia nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Ta vẫn luôn có một vấn đề, nếu như Từ đại ca thật sự tách rời ngươi và ta, kết quả xấu nhất của ngươi cũng là một Đại Thánh Nhân đứng đầu trong Tam Thiên giới, tương lai cũng không phải không thể đạt tới đỉnh phong trong tưởng tượng của ngươi.”

“Ta cho rằng phương pháp ổn thỏa nhất cho ngươi hiện tại chính là chờ Từ đại ca trở về, phối hợp tách rời, đến lúc đó ta sẽ xin Từ đại ca thu ngươi về làm môn hạ, ngày sau ngươi nhất định có thể trở thành đỉnh phong Hỗn Độn trong tưởng tượng của ngươi.” Vương Vũ Luân khẳng định nói.

“Từ đại ca của ngươi hiện tại mới là cảnh giới Đại La, cho dù là tham ngộ pháp tắc đại đạo Hỗn Độn cũng không cách nào so sánh với Đại

Thánh Nhân.”

“Chỉ cần chúng ta có thể dung hợp, ngay vào lúc đó ta sẽ có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đến lúc đó, cả Tam Thiên giới này cũng sẽ thần phục dưới chân ta.”

“Bây giờ ngươi lại bảo ta trở về Đại Thánh Nhân một lần nữa, đi nương nhờ vào Từ đại ca của ngươi, chênh lệch như vậy làm sao xứng đáng với sự phí hoài thời gian vô tận của ta được.” Hư ảnh lắc đầu nói.

Lúc này, trong Tiên giới chủ Đại La tiên triều, có ba Đại Thánh Nhân đang trấn thủ trong đó, cũng còn có rất nhiều hồng nhan tri kỷ kiếp trước của Vương Vũ Luân chờ đợi.

Càng nhanh đến lúc hạch tâm phù văn trên người Vương Vũ Luân được cởi bỏ, Đại Thánh Nhân trấn thủ trong Tiên giới chủ càng thêm thận trọng.

Lúc này Ngự Long Thiên Đế đang đứng chờ bên cạnh Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu.

“Tỷ, tỷ phu ngươi vốn yêu chỉ chiếm một phần trong chân ngã, vì sao ngươi còn muốn si tình như thế?” Ngự Long Thiên Đế hỏi.

Trưởng công chúa không nói chuyện, chỉ nhìn chằm chằm Vương Vũ Luân bên trong tiên trận.

Nhìn thấy bộ dáng này của tỷ tỷ mình, Ngự Long Thiên Đế thở dài thật sâu.

Có những khi cho dù bản thân là Thiên Đế, có một số việc vẫn rất bất đắc dĩ.

Hắn rõ ràng biết đại tỷ mình có lẽ đã trúng phải thuật bàng môn nào đó mà hắn không biết, nhưng lại không giải trừ được.

Sau đó hắn lại chuyển mắt nhìn qua những hồng nhan tri kỷ khác của tỷ phu.

Tất cả khí tức phát ra đều khiến hắn hơi sợ.

“Haiz.” Ngự Long Thiên Đế thở dài một trận trong lòng.

Hắn cảm thấy trước đây giữ vị tỷ phu này là một sai lầm, vốn chỉ muốn tìm cơ hội đưa ra ngoài.

Nhưng tuyệt đối không thể ngờ rằng, những hồng nhan tri kỷ của tỷ phu càng tụ càng nhiều, hình thành một thế lực ngay cả hắn cũng không cách nào xem nhẹ.

Những điều này đều không quan trọng, hắn phát hiện hắn còn chọc phải một tồn tại rất kinh khủng, mặc dù bây giờ mới là cảnh giới Đại La.

Nhưng tiềm lực tương lai của người này ít nhất cũng cùng cấp bậc với Nguyên chủ. Hiện tại đại thế đã thành, cho dù là Đại Thánh Nhân cũng không làm được gì người đó.

Ngay lúc này, nữ tử tản ra khí tức kinh khủng trên người đột nhiên nhíu mày, nhìn lên Thánh Nhật trên không trung.

Phía trên Thánh Nhật đột ngột buông xuống một cột sáng tản ra Thánh Dương chi lực khủng bố, chiếu về phía Vương Vũ Luân.

Lúc này, ba Đại Thánh Nhân ở chỗ này xuất thủ trước, sau đó những hồng nhan tri kỷ tại canh giữ bên cạnh Vương Vũ Luân cũng cùng nhau xuất thủ.

Vô số đại bản nguyên tiên thuật kinh khủng bảo vệ chặt Vương Vũ Luân, nhưng cho dù như vậy, cũng không cách nào ngăn được cột sáng chiếu xuống.

Một vòng sáng như Thánh Nhật bao phủ khu vực chỗ Vương Vũ Luân, sau đó bộc phát ra một luồng ánh sáng ngay cả Thánh Nhân cũng không cách nào nhìn thẳng.

Chờ mọi người lấy lại tinh thần, tại chỗ đã xuất hiện một hố sâu.

Lúc tất cả mọi người đều phẫn nộ, Ngự Long Thiên Đế lại thở phào nhẹ nhõm.

Mặc dù người này là tỷ phu của hắn, nhưng hắn không thể không nói một câu, người này cmn đúng là một phiền phức lớn.

“Đi cũng tốt, ít nhất chuyện xảy ra sau này không liên quan gì đến Tiên triều Đại Chu nữa.” Ngự Long Thiên Đế thầm nghĩ.

“Các vị tỉnh táo lại chút đi, tỷ phu biến mất, ta cũng rất khó chịu, nhưng không phải là nguyên nhân các ngươi buông ra khí thế căng nổ Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu ta đâu.”

“Mục đích quan trọng nhất bây giờ là làm rõ tỷ phu đi nơi nào.”

Khí thế trên trăm Thánh Nhân hoặc Đại Thánh Nhân cùng tản ra, Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu đều có chút chịu không nổi.

“Không cần tìm, nhất định bị chuyển đến trong Ẩn Linh môn.”

“Trong Tam Thiên giới này, không người nào dám đắc tội nhiều cường giả như thế cứu Vương Vũ Luân đi đâu.” Một nữ tử cảnh giới Thánh Nhân hừ lạnh nói.

“Đi, đi tìm phu quân, trong thời khắc mấu chốt chân ngã trở về này, tuyệt đối không thể có sơ xuất.” Nữ tử tản ra khí tức Đại Thánh Nhân khủng khiếp trên người nói.

Lúc này, tại nơi cách Tiên giới chủ Tiên triều Đại Chu mấy vạn quang giáp, một cột sáng đạo ngưng tụ từ Thánh Dương chi lực vô tận rơi xuống trên Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm nhìn xem cột sáng trong trận pháp, không khỏi nở nụ cười.

“Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân nhiều thì lại thế nào? Người ta muốn cứu, không ai có thể cản được.” Khóe miệng Từ Phàm nhếch lên, tự tin nói.

Sau khi cột sáng rơi xuống trong trận pháp tản đi, Vương Vũ Luân hiện ra trong trận pháp.

“Từ đại ca!” Nhìn thấy Từ Phàm, Vương Vũ Luân kích động nói.

“Những năm này để ngươi chịu khổ ở Tiên triều Đại Chu rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Không khổ, không khổ chút nào, nếu như không có Từ đại ca, có lẽ ta bây giờ cũng không phải là ta thật sự.” Vương Vũ Luân nói.

Vàoúc này, lại một cột sáng rơi xuống trong trận pháp.

Mộ Dung Thiến Nhi xuất hiện trong trận pháp, vừa nhìn thấy Vương Vũ Luân lập tức vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ chạy tới.

“Đa tạ Từ đại ca cứu Thiến nhi.” Vương Vũ Luân cảm tạ nói.

“Xem ngươi nói nhảm gì kìa.” Từ Phàm liếc Vương Vũ Luân.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác có chút không ổn.

Một đôi mắt khổng lồ xuất hiện bên ngoài tinh vực, nhìn chằm chằm về hướng Ẩn Linh đảo.

Sau đó, Từ Phàm liền cảm giác, không gian trong tinh vực đang rung động.

Sau đó hơn mười cánh cửa không gian mở ra, hơn một trăm nữ tử ít nhất là khởi bước từ Chuẩn Thánh xuất hiện trong tinh vực, bao vây xung quanh Ẩn Linh đảo.

Một sợi dây từ hơn một trăm thần niệm kinh khủng bên thành toả định Ẩn Linh đảo.

“Chủ nhân, không gian nơi đây đã bị kiên cố hóa, Ẩn Linh đảo bị khống chế.”

“Lấy năng lượng hiện tại, không cách nào thoát khỏi không gian toả định, đột phá toả định.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Từ đại ca, nếu không được thì cứ giao ra, các nàng sẽ không làm gì ta đâu.” Vương Vũ Luân nói.

“Nói đùa, vừa cứu ngươi ra, sao có thể trả ngươi về được.”

“Bồ Đào, rót tất cả Hồng Mông Tử khí vào trong cơ thể ta.” Từ Phàm nhìn về phía rất nhiều nữ tử vây quanh Ẩn Linh đảo nói.

Nói thật, lúc trước hắn cũng từng tưởng tượng ra một ngày Ẩn Linh môn bị kẻ thù bao vây.

Nhưng không nghĩ tới sau khi ngày này đến lại là cảnh tượng thế này.

Một con trường long ngưng tụ từ Hồng Mông Tử khí xông vào trong cơ thể Từ Phàm.

Sau đó, lại là tương lai thân kia, sắc mặt mông lung chỉ lộ ra một đôi mắt lười biếng.

Trong ánh mắt hắn nhìn về phía những nữ tử xung quanh hiện ra chút hiểu rõ.

Sau đó, hư ảnh mông lung rạch phá không gian, mang theo Ẩn Linh môn biến mất không thấy đâu nữa.

Chương 1190: Chất dinh dưỡng

Trong một tinh vực xa lạ, không gian đột nhiên bắt đầu điên cuồng quấy trộn, theo sau, Ẩn Linh môn từ trong đó tuôn ra.

“Chủ nhân, vị trí hiện tại nằm trong phạm vi tinh vực Thiên Minh Tiên giới.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“?”

Từ Phàm tràn đầy nghi hoặc, theo lý thuyết tương lai thân của mình nên đưa Ẩn Linh đảo đến chỗ Nguyên Thuỷ tông chứ.

“Bồ Đào, Thiên Minh Tiên giới có nơi nào đặc biệt sao?”

“Có, đồ tôn ngươi Hàn Phi Vũ đang lịch luyện trong Thiên Minh Tiên giới.” Bồ Đào trả lời.

“Thì ra tiểu tử đó đang ở đây.” Từ Phàm gật đầu.

Ngay vào lúc này, pháp bảo truyền tin tông môn của Hàn Phi Vũ ở Thiên Minh Tiên giới đột nhiên nhận được tín hiệu.

“Bồ Đào! Có thể nghe thấy ta nói chuyện không?” Hàn Phi Vũ kích động hỏi.

“Có thể, hiện tại tông môn đang dừng trong tinh vực Thiên Minh Tiên giới, ngươi có thể rút ra phúc lợi tông môn của ngươi.” Bồ Đào nhớ lại nói.

“Ta không cần phúc lợi tông môn, hiện tại chỉ muốn trở về trong tông môn.” Hàn Phi Vũ vừa nói chuyện vừa lướt xem diễn đàn tông môn.

Trong khoảng thời gian hắn rời đi, tông môn đã xảy ra cực kỳ, cực kỳ nhiều chuyện, hắn cảm giác nếu không trở về tông môn nữa, nói không chừng sẽ bị vứt bỏ.

“Phi Vũ muốn về tông môn, vậy cứ để hắn về đi.”

“Trước kia không có cách nào phá giải hồ lô Bích Ngọc của hắn, bây giờ có thể rồi.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, phía sau Hàn Phi Vũ có một nữ tử đang dùng ánh mắt không nỡ nhìn hắn.

“Ngươi xác định muốn trở về tông môn?” Bồ Đào hỏi.

“Xác định, ta cảm giác nếu không trở về tông môn nữa, ta sẽ không theo kịp bước chân của các sư huynh đệ.” Hàn Phi Vũ nói.

“Đúng rồi, nữ tử phía sau ta là đạo lữ của ta, có thể cùng ta về tông môn được không?”

Một luồng linh quang rà quét nữ tử phía sau Hàn Phi Vũ.

“Tộc Linh Điệp, Kim Tiên kỳ, có thể về tông môn, hưởng thụ đãi ngộ của đạo lữ đệ tử nội môn.”

Bồ Đào vừa nói xong, một Truyền Tống trận ngưng tụ từ Thánh Dương chi lực xuất hiện.

Hàn Phi Vũ mang theo nữ tử phía sau bước vào giữa Truyền Tống trận.

Vừa vào đến Ẩn Linh môn, Hàn Phi Vũ lập tức cảm giác được một khí tức không giống bình thường.

Sau khi hơi cảm nhận một phen, có chút không xác định hỏi: “Đây là Hồng Mông Tử khí?”

“Chính xác, ở bên ngoài lịch luyện mấy ngàn năm, kiến thức tăng lên không ít nhỉ.” Vương Hướng Trì vừa nghênh đón đồ đệ mình vừa cười nói.

“Lúc ta tấn cấp Kim Tiên từng dùng một chút, cực kỳ đắt.” Hàn Phi Vũ cảm khái nói.

“Sư phụ, ta giới thiệu cho ngươi một chút, đây là đạo lữ của ta, Điệp Hoa.”

Vương Hướng Trì nhìn đồ tức đột nhiên xuất hiện này, sau khi dùng thần niệm lục lọi trong Tiên khí không gian một lúc, lấy ra một món Hậu Thiên linh bảo.

“Tới quá đột ngột, trong nhất thời không chuẩn bị được gì tốt, Hậu Thiên linh bảo này ngươi cứ nhận lấy, coi như là tâm ý.”

Vương Hướng Trì biết đồ đệ này của mình không thiếu tiền, cho nên cảm thấy đưa cái gì cũng không sao cả.

Nử tử nhìn Hậu Thiên linh bảo, trong lúc nhất thời có chút không biết làm sao.

“Ngươi nhận lấy đi, sư phụ hiếm khi hào phóng một hồi.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Chờ sau khi ngươi hiểu biết rõ ràng chuyện xảy ra mấy năm gần đây trong tông môn, nhớ đến bảo khố nhận hai quả Tiên Thiên linh đào.” Vương Hướng Trì dặn dò.

“Đa tạ sư phụ nhắc nhở.”

“Sư phụ, lúc ta tu luyện mấy năm này có nhận được tin tức của sư đệ Vô Cực.”

“Hắn nói hắn đang ở trong một bí cảnh tinh vực tiếp nhận truyền thừa của một vị tên là Kiếm Vân Đại Thánh Nhân, ít nhất trong vạn năm không thể rời khỏi bí cảnh.” Hàn Phi Vũ nói.

Sau khi nghe được tin tức từ Kiếm Vô Cực, Vương Hướng Trì yên tâm gật đầu.

“Không có việc gì thì tốt.” Vương Hướng Trì cũng không quá để ý đến truyền thừa Đại Thánh Nhân.

Lúc này, Từ Phàm đang ở trong tiểu viện nhìn lên dòng sông thời gian thường thường xuất hiện trên bầu trời.

Trải qua những năm bế quan này, phần lớn các đệ tử đều đột phá tới cấp Kim Tiên.

Việc này dẫn tới, khi Ẩn Linh đảo vừa về Tam Thiên giới, dòng sông thời gian trên bầu trời chưa từng đứt đoạn lần nào.

“Từ đại ca, mấy năm nay ta không về tông môn, biến hóa đã lớn như vậy rồi sao?” Vương Vũ Luân nhìn dòng sông thời gian trên bầu trời hỏi.

Từng dòng tiếp từng dòng chưa từng đứt đoạn, nhiều lúc thậm chí có đến mấy ngàn dòng sông thời gian lượn quanh trên không Ẩn Linh môn.

“Cũng không tính quá lớn, chỉ là đưa thời gian bọn họ tấn cấp đến Kim Tiên lên hơi sớm chút thôi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Trương Vi Vân mang theo một hộp đựng đồ ăn tới.

Bày lên trên bàn trước mặt hai người một bàn Toàn Long yến, lại đặt lên một bình rượu Long cốt thời hạn tốt nhất.

“Hai huynh đệ các ngươi đã mấy ngàn năm chưa gặp mặt, tán gẫu đàng hoàng một hồi đi.”

“Ta qua bên Thiến Nhi bầu bạn với nàng.” Sau khi Trương Vi Vân nói xong liền rời đi.

“Chúc mừng Từ đại ca, rốt cuộc cũng sum họp cùng tẩu tử.” Vương Vũ Luân vui mừng nói.

“Ta và tẩu tử ngươi có thể sum họp với nhau cũng không dễ dàng, gian khổ trong đó, có cơ hội ta sẽ cho kể ngươi nghe.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, đi Nguyên Thuỷ tông, tiến vào vùng ngoài giới.” Từ Phàm phân phó trong lòng, trước mắt hắn còn không thể trêu vào những hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt.

Vương Vũ Luân bưng lên bình rượu Long cốt rót một ly, sau đó nâng ly, hai người cùng uống.

Tiếp đó lại bắt đầu thưởng thức Toàn Long yến.

“Mùi vị không tệ, đã có tám phần mười công lực của ngự trù Tiên triều Đại Chu.” Vương Vũ Luân cười đánh giá.

“Mới tám phần mười, xem ra sau này còn cần nỗ lực.”

Lúc này, Vương Vũ Luân dường như cảm giác được gì đó, nhìn về một hướng nào đó trong tinh vực.

Vô số thần niệm lại bắt đầu toả định không gian xung quanh Ẩn Linh môn.

Nhưng Bồ Đào đã sớm có chuẩn bị, lập tức phá vỡ không gian, điều khiển Ẩn Linh môn rời đi.

“Vũ Luân, ngươi có từng tính qua trong những hồng nhan tri kỷ của ngươi có bao nhiêu Đại Thánh Nhân không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Riêng ngày đó thôi hắn đã cảm nhận được có mười sáu Đại Thánh Nhân.

“Việc này ta cũng không rõ lắm, dù sao là Thánh Nhân nhiều, Chuẩn Thánh ít, còn có Đại La cực hiếm có.” Vương Vũ Luân gãi đầu nói.

“Từ đại ca, tiếp theo đây chúng ta làm sao bây giờ?” Vương Vũ Luân có chút lo lắng hỏi.

“Đánh không lại thì bỏ chạy thôi, lúc nào thực lực đủ rồi, để ngươi đường đường chính chính trở thành phu quân của các nàng.” Từ

Phàm cười ha ha nói.

“Một mình ta liên lụy đến cả tông môn, khiến Từ đại ca phiền hà rồi.” Vương Vũ Luân hơi ngượng ngùng nói.

“Phiền hà gì chứ. Nếu tông môn phát triển quá thuận lợi không có kẻ địch nào, vậy sẽ nhàm chán biết bao.” Từ Phàm nhìn về phía Thánh Dương chi quang bên ngoài pháp trận nói.

Kể từ sau khi tông môn dùng Thánh Dương chi lực định vị tọa độ không gian, tiến hành di chuyển trong tinh vực.

Bên ngoài toàn bộ đều là Thánh Dương chi quang, giống như đang ngao du trong biển ánh sáng.

“Từ đại ca, trong những hồng nhan tri kỷ của ta có hai người nghe nói là cường giả đứng đầu trong Tam Thiên giới, trước mắt tất cả đều ở vùng ngoài giới.”

“Nếu chúng ta đi vùng ngoài giới, rất có khả năng bị các nàng tìm được.” Vương Vũ Luân nói.

“Tìm được thì tìm được thôi, nhưng khi đó, ngươi hẳn đã có thể trưởng thành lên rồi.” Từ Phàm cười tủm tỉm nhìn về phía Vương Vũ Luân.

Cuối cùng một hư ảnh bị Từ Phàm dẫn ra từ trên người Vương Vũ Luân.

“Ta phối hợp tách rời.” Biểu tình hư ảnh kia có chút phức tạp nhìn Từ Phàm.

“Trễ rồi, hiện tại đã không đơn giản như vậy.”

Chương 1191: Chân linh núi non

Vô số Hỗn Độn phù văn từ trong cơ thể Từ Phàm trào ra, ngưng tụ đại trận quanh người Vương Vũ Luân.

Sau đó trên người hư ảnh dường như có lực lượng gì đó bị rút ra, dần dần vặn vẹo.

“Ngươi!”

Ánh mắt hư ảnh nhìn về phía Từ Phàm dần trở nên hoảng sợ.

“Ngươi không thể như thế!”

Hư ảnh hoảng sợ hô to.

“Vì sao không thể?” Từ Phàm thờ ơ hỏi.

“Ta là cường giả đứng đầu Nhân tộc, thuộc một trong hai Nhân tộc duy nhất có hy vọng trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân trong Tam Thiên giới.”

“Nếu ngươi thật sự diệt trừ biến ta thành chất dinh dưỡng, Nhân tộc chúng ta sẽ vĩnh sinh bị nhốt trong Tam Thiên giới, vĩnh viễn sẽ không thoát khỏi chiếc lồng này.” Hư ảnh kích động hô to.

“Ồ, xem ra ngươi biết vài thứ khó lường nhỉ?”

“Nhưng những thứ này đều không quan trọng, chờ sau khi ngươi hóa thành chất dinh dưỡng, huynh đệ tốt của ta sẽ cho ta biết mọi thứ.” Từ Phàm lạnh nhạt nói.

Sau đó Từ Phàm nhẹ vươn tay về phía Vương Vũ Luân bị phù văn Hỗn Độn bọc lấy.

Tức khắc, hư ảnh lại bị kéo về trong cơ thể Vương Vũ Luân.

“Vạn năm, ta chờ được.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân biến thành quả cầu phù văn nói.

“Từ đại ca, không phải ta sẽ phải ở trong quả cầu phù văn này vạn năm đấy chứ?” Trong quả cầu phù văn truyền ra tiếng Vương Vũ Luân.

“Ngươi đoán không sai, chờ sau vạn năm ngươi lại tỉnh lại lần nữa, sẽ là cường giả đứng đầu Tam Thiên giới.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy những hồng nhan tri kỷ của chân ngã trước kia thì làm sao bây giờ?”

“Còn có thể làm sao bây giờ, tiền nhân trồng cây, hậu nhân hưởng bóng mát, sau khi ngươi cắn nuốt chân ngã, thì là muôn đời duy nhất, ngươi sẽ kế thừa mọi thứ của hắn.” Từ Phàm nói.

“Trước tiên nói lời từ biệt với tức phụ ngươi, nếu thật sự không được, ta sẽ kéo luôn tức phụ ngươi vào trong mộng bầu bạn với ngươi.”

“Về sau, khi nhi tử, tôn tử ngươi đến thăm ngươi cũng có thể vào trong mộng của ngươi."

"Vậy phiền Từ đại ca" Vương Vũ Luân nói.

Sau khi xong, Vương Vũ Luân liền lâm vào ngủ say.

"Bồ Đào, đưa Vũ Luân về động phủ đã chuẩn bị cho hắn." Từ Phàm nói.

"Tuân lệnh."

Sau khi làm xong tất cả những việc này, Từ Phàm đang định bảo Bồ Đào nhanh chóng gia tốc đến vùng ngoài giới.

Một đôi ngọc thủ che trời ngăn ở Ẩn Linh môn, cũng kéo Ẩn Linh môn từ không gian ra.

Trong tinh vực, chỉ thấy một nữ tử mặc trường bào trắng cầm trong tay một thanh trường kiếm cổ xưa đứng trong hư không.

Sau khi nhìn lướt qua, Từ Phàm xác định là người mình từng đánh.

Sau đó lấy ra phù văn ngoại môn Nguyên Thuỷ tông gọi ngoại viện.

"Giao phu quân ta ra, ta thả ngươi rời đi." Nữ tử cầm trong tay trường kiếm dửng dưng nói.

"Thương Lan, cho bọn ta mặt mũi, để Ẩn Linh môn rời đi."

Một vùng không gian trong tinh vực nổ bung, Thiên Diệt từ trong đi ra.

"Chuyện của ta, ngươi muốn xen vào sao?" Thương Lan nhìn về phía Thiên Diệt Đại Thánh Nhân, một tay đặt lên chuôi kiếm trường kiếm cổ xưa.

"Nguyên tắc của Nguyên Thuỷ tông không ai có thể phá, trong Tam Thiên giới, ngươi không thể đụng vào Ẩn Linh môn." Thiên Diệt nói.

Theo sau, Thiên Diệt ở ngay trước mặt Thương Lan, trực tiếp đưa Ẩn Linh đảo đến bên ngoài Nguyên Thuỷ tông.

Cuối cùng, Bồ Đào điều khiển Ẩn Linh đảo thuận thế tiến vào vùng ngoài giới giống như trong sương mù hỗn độn mờ mịt.

"Huynh đệ, chờ sau khi ngươi dung hợp chân ngã, ta nhất định phải bảo ngươi kể ra hết những chuyện ngươi trải qua những kiếp trước mới được.” Từ Phàm nhìn về hướng động phủ Vương Vũ Luân nói.

Lúc này một âm thanh chợt vang lên bên tai Từ Phàm.

“Ta đề nghị ngươi mang theo tông môn trốn trong Nguyên Thuỷ tông một khoảng thời gian, ở vùng ngoài giới luôn có nơi Nguyên Thuỷ tông ta không chú ý được.” Giọng Hoàng Sơn vang lên.

“Ta bị người khác theo dõi?” Từ Phàm hỏi.

“Tự ngươi nghĩ đó.” Giọng Hoàng Sơn lại vang lên lần nữa.

“Vẫn là để tông môn ta xông xáo trong vùng ngoài giới đi.” Từ Phàm nói.

“Vậy ngươi tự giải quyết cho tốt.”

Lúc này Ẩn Linh môn đã mở đủ mã lực, bay về trong chỗ sâu vùng ngoài giới.

“Bồ Đào, tra xét cẩn thận Ẩn Linh môn và không gian xung quanh, xem có thứ gì bẩn hay không.” Từ Phàm lập tức phân phó.

“Tuân lệnh.”

Bồ Đào bắt đầu rà quét từ trên xuống dưới không gian xung quanh và Ẩn Linh môn, nhưng quét trước quét sau hết mấy chục lần, vẫn không có bất cứ dị thường gì.

“Mặc kệ, gặp núi phá núi đi.” Từ Phàm nói.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có một cự sơn còn lớn hơn cả Ẩn Linh đảo đè lên Ẩn Linh môn.

Một nữ tử đứng phía trên đỉnh núi.

“Giao phu quân ta ra.” Một âm thanh hơi chậm chạp vang lên.

Trọng lượng cự sơn đã vượt quá hạn mức cao nhất Ẩn Linh môn thừa nhận được, cả Ẩn Linh đảo bắt đầu sụp đổ.

Từ Phàm nhìn cảnh tượng Bồ Đào dùng tất cả năng lượng chống đỡ núi lớn, mặt lộ vẻ nghiêm trọng.

“Chiêu này vốn dĩ tính toán về sau dùng, bây giờ không quan tâm được vậy nữa.”

Hai tay Từ Phàm kết ấn, phù văn Hỗn Độn vô tận hóa thành hai con trường long, bay về phía núi lớn.

Trong nháy mắt khi hai trường long phù văn bay vào núi lớn, trên mặt nữ tử đứng trên đỉnh núi lộ vẻ nghi hoặc.

Theo sau, nữ tử dường nghĩ đến điều gì đó, bay về phía động phủ Vương Vũ Luân.

Ngọn núi lớn trên không Ẩn Linh môn cũng theo đó biến mất, hóa thành một làn sương khói dung nhập vào trong cơ thể nữ tử.

Sau khi bay vào động phủ Vương Vũ Luân, nữ tử hóa thành một ngọn núi trang trí trong ánh mắt kinh ngạc của Mộ Dung Thiến Nhi.

“Sơn nhạc hóa linh, cái này mà ngươi cũng hạ thủ được.” Từ Phàm thán phục nói.

Nữ tử vừa nãy là do chân linh núi non biến thành, cự sơn là bản thể của nàng.

Trương Vi Vân trở lại trong tiểu viện, nhìn về phía Từ Phàm nói: “Phu quân, vừa nãy xảy ra chuyện gì vậy?”

“Vẫn là hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt, nhưng người này là chân linh núi non, không nghĩ tới thế có thể phát triển đến mức như thế.”

“Chân linh núi non?”

“Cái này cũng có thể trở thành đạo lữ sao?”

“Lúc hai sinh linh yêu nhau, đối phương là cái gì đã không quan trọng.” Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm nói.

Từ Phàm cảm thấy may là chân linh núi non, làm hắn có thể giải trừ bàng môn chi thuật của chân ngã huynh đệ tốt trên người nàng.

Nếu không tùy tiện đổi thành một Đại Thánh Nhân, cả Ẩn Linh môn đều phải xong đời.

“Vậy phu quân giải quyết thế nào?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Chỉ là chuyển tình cảm của nàng đối với chân ngã đến trên người Vũ Luân.” Từ Phàm cười nói.

“Vẫn là phu quân lợi hại.”

Đã không còn cự sơn đè ép, Ẩn Linh môn bắt đầu từng bước khôi phục lại.

Vừa rồi, cự sơn chỉ xuất hiện ngắn ngủn mấy hơi thở, cả Ẩn Linh đảo cấp Tiên Thiên linh bảo đã vỡ hết ba phần mười.

“Bồ Đào, tìm một nơi tương đối yên tĩnh, ít cự thú Hỗn Độn, chậm rãi khôi phục.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Bồ Đào, đã điều tra rõ chân linh núi non trốn ở đâu chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Căn cứ vào thôi diễn, chân linh núi non đã bám vào trong một viên cự nham trên chủ phong.”

“Lúc cự sơn chân linh núi non hiện thân, trên chủ phong liền thiếu đi một viên cự nham, do vậy kết luận.” Bồ Đào trả lời.

“Ta đã biết.” Từ Phàm gật đầu.

Bên trong sương mù hỗn độn, Ẩn Linh đảo tìm một khu vực trong vạn quang giáp xung quanh không có cự thú Hỗn Độn nấp đi.

Theo sau, Ẩn Linh đảo thả ra vô số pháp bảo thăm dò, bắt đầu bố trí xung quanh Ẩn Linh đảo.

Chương 1192: Vạn thế lịch luyện

Vùng ngoài giới, khu vực sương mù hỗn độn.

Một con cự thú Hỗn Độn cấp Đại La giống như cự xà đang ngao du trong khu vực sương mù hỗn độn.

Ngay lúc nó vô ưu vô lo đi về một nơi nào đó trong khu vực Hỗn Độn, đột nhiên cảm giác có chút không đúng.

Bởi trong khu vực kia, hắn không nhận thấy không khí tức của đồng loại, điều này cho thấy khu vực phía trước có tỷ lệ rất lớn là có cự thú Hỗn Độn khác loài đang ẩn nấp.

Vào lúc cự thú Hỗn Độn như cự xà tính toán rời khỏi khu vực này, đột nhiên có ba cự nhân Hỗn Độn nhảy ra từ trong sương mù hỗn độn nơi xa.

Một người chặn đường lui của Hỗn Độn Cự Xà, một người ngưng tụ kiếm trận bao vây cự thú Hỗn Độn vào trong.

Một người cuối cùng chặn lại đường lui khác của cự thú Hỗn Độn.

Ba cự nhân Hỗn Độn giống như đã diễn tập trăm ngàn lần, nhất cử nhất động đều thuần thục dị thường.

Con cự thú Hỗn Độn cấp Đại La chỉ cần một khắc đã bị ba cự nhân Hỗn Độn đánh nát hạch tâm, kéo theo cả thi thể vào trong chỗ sâu sương mù hỗn độn biến mất không thấy.

“Lại bị giành trước, quá đáng giận.”

“Xem ra lần sau không thể làm một mình, nhất định phải tạo thành tiểu đội.”

Khu vực không gian sương mù nơi cự thú Hỗn Độn bị săn giết hiện ra hai cự nhân Hỗn Độn, trên người tản ra khí thế Đại La.

Trong Ẩn Linh môn, Hàn Phi Vũ có chút thấp thỏm nhìn Từ Phàm.

“Sư tổ, mấy năm nay ta đến Tiên giới khác cứ đều ở trong hiểm cảnh, cơ hội tu luyện rất ít.” Hàn Phi Vũ có chút hổ thẹn nói.

Hiểm cảnh thật là cảnh hiểm, nhưng không thể nói, chẳng có lấy chút cơ hội tu luyện nào.

“Không cần giải thích, tiến độ tu luyện này của ngươi miễn cưỡng xem như đủ tư cách đi.” Từ Phàm ngồi trên ghế dựa đưa mắt nhìn Hàn Phi Vũ.

“Lấy vật chí mạng của ngươi ra đây, ta sửa đổi trận pháp khắc bên trên một chút, giải trừ hạn chế, hóa thành trạng thái cuối cùng.”

“Sư tổ, ngươi có biện pháp sao?!” Hàn Phi Vũ lấy ra hồ lô Bích Ngọc, cung kính đưa cho Từ Phàm hỏi.

Trước khi hắn trở lại Ẩn Linh đảo đã tính toán tốt để hồ lô Bích Ngọc tấn cấp thành Tiên Thiên chí bảo tự nhiên.

Còn không phải là thời gian thôi sao?

Ở vui sướng trạng thái hạ hẳn là quá đến sẽ thực mau.

Từ Phàm nhận lấy hồ lô Bích Ngọc, trong lòng bàn tay hiện ra một pháp trận phù văn Hỗn Độn cỡ nhỏ, bám vào trên hồ lô Bích Ngọc.

“Không cần đến mười vạn năm, nhưng vẫn cần một ngàn năm.”

“Đặt hồ lô Bích Ngọc này của ngươi vào trung tâm tông môn, hấp thu sương mù hỗn độn bên trong pháp trận, trong ngàn năm là có thể tấn cấp thành Tiên Thiên chí bảo.”

“Cho nên trong ngàn năm này, danh hiệu nhà giàu số một tông môn của ngươi có lẽ không giữ nổi rồi.” Từ Phàm trêu chọc.

“Sư tổ đừng cười nhạo đồ tôn, danh hiệu nhà giàu số một tông môn chẳng qua chỉ danh xưng đùa giỡn các sư huynh đệ khác đặt mà thôi.” Hàn Phi Vũ vội vàng giải thích.

“Được rồi, không có chuyện gì nữa thì đến trong bảo khố nhận hai quả Tiên Thiên linh đào, ngươi và đạo lữ ngươi mỗi người một quả.”

Nhắc đến đạo lữ của Hàn Phi Vũ, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới tộc Linh Điệp.

“Tộc Linh Điệp, tiềm lực chủng tộc rất nhỏ, cho dù dùng hết linh vật trân quý trên đời, Đại La thánh giả cũng đã là cực hạn.”

“Trở về hỏi đạo lữ ngươi, nếu nguyện ý, để nàng chuyển linh đầu thai đến Nhân tộc, tu luyện trong tông môn, tương lai ít nhất bảo đảm đạo lữ ngươi trở thành Đại La.” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

Lấy xu thế phát triển của Ẩn Linh đảo trước mắt, nếu ngày sau chỉ dừng bước ở Đại La thánh giả, rất khó có tác dụng gì cho tông môn.

“Đa tạ sư tổ, lúc trở về ta sẽ nói cho Điệp Hoa.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

Kỳ thật trước kia hắn đã từng sớm nói với Điệp Hoa, nhưng Điệp Hoa vẫn còn lưu luyến tộc Linh Điệp, rất kháng cự với chuyện chuyển linh đầu thai đến Nhân tộc.

“Tự ngươi nắm chắc là được.”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng bắn ra, hồ lô Bích Ngọc lập tức hóa thành một luồng lưu quang bay về pháp trận hấp thu sương mù hỗn độn trên bầu trời.

Sau khi Hàn Phi Vũ rời đi, Từ Phàm liền nhận được lời mời của huynh đệ tốt trong mộng.

Từ Phàm khẽ nhắm mắt lại, tiến vào mộng cảnh lịch luyện hắn cấu tạo vẽ nên vì huynh đệ tốt.

“Từ đại ca, ta nhất định phải trải qua hết những chuyện chân ngã từng trải kiếp trước một lần sao?” Vương Vũ Luân hơi đau khổ hỏi.

“Đây là vì giúp ngươi dung hợp với quá trình chân ngã nhất định phải trải qua càng dễ.”

“Đây mới chỉ là bắt đầu, chờ đến về sau, ngươi còn cần đánh chết chân ngã trưởng thành sau cùng của mỗi thế trong mộng cảnh mới có thể tiến đến kiếp sau.” Từ Phàm nói.

“Yên tâm, những thế ngươi trải qua là từ yếu đến mạnh.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân nói.

“Ta đã trải qua mấy lần, chân ngã này của ta trừ tìm chân mệnh thiên nữ của hắn ra thì là tu luyện, không kết thù, không dính nhân quả, chỉ mang theo những hồng nhan tri kỷ tiêu dao trong đất trời.”

“Nói thật, cực kỳ không thú vị.” Vương Vũ Luân thở dài nói, mỗi thế trong mộng cảnh, hắn đều phải đổi hồng nhan tri kỷ không giống nhau, như vậy cảm quan của hắn cực kỳ không tốt.

“Ta cũng không có cách nào, chân ngã của ngươi là cường giả đứng đầu Tam Thiên giới, ta có thể dễ dàng trấn áp hắn, cũng là do dính hơi hắn tự phong ấn mình thôi.”

“Nhưng muốn để hắn hóa thành chất dinh dưỡng của ngươi, có một vài quá trình không tránh được.”

“Loại chuyện này lại nói nữa sẽ rất vô căn cứ, nhưng tổng kết lại chỉ có một câu, ngươi phải dùng tâm đi lĩnh hội mỗi thế chân ngã ngươi.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, thật ra trên bản chất, chân ngã chỉ là muốn trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mà thôi, vạn thế luân hồi này thật sự là quá không dễ dàng gì.” Sau khi Vương Vũ Luân đã trải qua mấy thế của chân ngã, có cảm xúc phát ra nói.

“Sao thế, bảo ta thả chân ngã ngươi ra một phen à?”

“Không phải, ta chỉ nghĩ có thể cho hắn lại một cơ hội nữa không, để hắn chuyển thế lại lần nữa, còn ta kế thừa thành quả vạn thế của hắn.”

Vương Vũ Luân nghĩ ngợi nói, hắn loáng thoáng cảm giác mặt trái chuyện chân ngã muốn trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có nội tình gì đó mà hắn không biết.

“Đừng nghĩ nhiều, Từ đại ca ngươi cũng không phải vạn năng, nếu thao tác dựa theo lời ngươi nói, hơi có chênh lệch chút thôi là ngươi sẽ bị nuốt đến cặn bã cũng không còn sót.”

“Mà Ẩn Linh môn cũng sẽ gặp phải một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm lắc đầu nói, hắn cảm giác huynh đệ tốt này của mình còn chưa nhận thức được tình cảnh của chính mình.

“Vậy quên đi, cho dù ta chết cũng không thể để Từ đại ca và tông môn lâm vào tình cảnh nguy nan.” Vương Vũ Luân lập tức lắc đầu nói.

“Đường lui chân ngã này của ngươi để lại rất nhiều, cho dù ngươi ngươi cắn nuốt hoàn toàn chân ngã trong cơ thể ngươi, hắn cũng có thể còn tồn tại trong Tam Thiên giới.”

“Cho nên không cần ngươi thương xót, ngày sau khi chân ngã ngươi thổi quét đến, sẽ chỉ khiến ngươi cảm thấy chán ghét, rất phiền phức thôi.” Từ Phàm còn nói thêm.

“Thật vậy chăng?” Vương Vũ Luân hơi nghi ngờ hỏi.

“Đương nhiên là vậy rồi. Chân ngã ngươi đã có quyết đoán lớn vạn thế quy nhất, nhất định cũng sẽ đoán trước được, khi ở thế này của ngươi trở về gặp phải tình huống ngoài ý muốn.” Từ Phàm nói.

Vương Vũ Luân gật đầu.

Đúng lúc này, trong mộng cảnh chỗ hai người bỗng hiện ra một ngọn núi cao nguy nga.

Trên đỉnh núi xuất hiện một nữ tử mặc trường bào màu xám.

“Sơn Quân, rốt cuộc ta cũng tìm được ngươi, lần này ngươi đừng rời khỏi ta nữa.” Nữ tử mặc trường bào xám nói.

“Từ đại ca, đây là?” Vương Vũ Luân ném qua ánh mắt nghi hoặc.

“Ngươi sẽ không cho rằng, vạn thế đều sẽ là Nhân tộc đấy chứ?” Từ Phàm kỳ quái hỏi.

Chương 1193: Tiểu Bạch

Ẩn Linh môn ở trong khu vực sương mù hỗn độn, vừa ẩn nấp đã năm trăm năm.

Từ cự thú Hỗn Độn cấp Đại La lúc mới bắt đầu, đến cuối thường thường sẽ có cự nhân Hỗn Độn kết bè kết đội nâng cự thú cấp Chuẩn Thánh trở về Ẩn Linh đảo.

Mãi cho đến cuối cùng, tất cả đệ tử đã hoàn toàn quen thuộc với Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn này, hợp thành từng cự nhân Hỗn Độn săn bắt cự thú Hỗn Độn xung quanh.

Hiện tại Từ Phàm cảm giác được toàn thể Ẩn Linh môn đều toả sáng sinh cơ.

Thông qua tích lũy năm trăm năm này, trong tay các đệ tử hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Lúc này Từ Phàm nhìn thấy một Hỗn Độn cự nhân do hơn hai ngàn đệ tử ngưng tụ mà thành kéo một con cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh đỉnh phong trở về.

Từ Phàm cười ha ha nhìn một màn này, không khỏi cảm khái nói: “Không dễ dàng mà, cuối cùng cũng có chút chiến lực ~”

Chân mày lão giả tóc trắng nhảy dựng, đều có thể so sánh với Chuẩn Thánh đỉnh phong mà mới xem như có chút chiến lực.

“Lão ca, đa tạ Tiên Thiên chí bảo của ngươi, mới có thể làm tất cả đệ tử tông môn ta tấn cấp thành Kim Tiên.” Từ Phàm cảm tạ nói.

“Lão đệ, lời này khách khí quá, đồ của ta còn không phải là đồ của ngươi sao!” Lão giả tóc trắng cười nói.

Sau khi Ẩn Linh môn rời Tam Thiên giới, những đệ tử còn chưa kịp tấn cấp đến Kim Tiên đều bị nghẹn lại.

Mà ở vùng ngoài giới, triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn độ kiếp quả thực chính là tìm chết.

Kết quả là, Từ Phàm nghĩ tới một biện pháp, đó là dùng Tiên Thiên chí bảo đại ca tốt lão giả tóc trắng cho hắn, để các đệ tử độ kiếp trong dòng sông thời gian tại Thời Quang điện.

Mãi cho đến khoảng thời gian trước, các đệ tử Ẩn Linh đảo mới xem như đều trở thành Kim Tiên.

“Lão ca, ta thấy sau khi ngươi ăn xong Tiên Thiên linh đào, lại kết hợp với pháp tắc đại đạo trong Thời Quang điện, đã chạm đến Đại La thánh giả.”

“Không biết lão ca có muốn trở thành Hỗn Độn Đại La, độ kiếp trong vùng ngoài giới này không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Trở thành Hỗn Độn Đại La! Ta có tài đức gì đâu!” Lão giả tóc trắng xém chút nữa nhảy cẫng lên nói.

“Trong kho cơ sở dữ liệu của các ngươi đã đổi mới về khái niệm trở thành Đại La trong Tiên giới, trong tinh vực, vùng ngoài giới.”

“Nhưng nguy hiểm trong đó cũng có qua có lại, căn cứ vào tư liệu trong nguyên thủy ghi lại, trở thành Đại La ở vùng ngoài giới còn khó gấp mấy lần so với Đại La tấn cấp thành Thánh Nhân.”

“Lão ca không phải sợ, ngươi có Tiên Thiên chí bảo, hơn nữa ta ở bên cạnh vì ngươi hộ pháp, lại tập hợp lực lượng toàn tông môn, có thể trợ giúp ngươi trở thành Hỗn Độn Đại La.” Từ Phàm nói.

“Quá phiền phức, tác dụng nếu ta trở thành Hỗn Độn Đại La không lớn, ta có Thời Quang điện, bất diệt trong Tam Thiên giới.”

“Hơn nữa về sau có lão đệ che chở, còn có người nào dám chọc ta.” Lão giả tóc trắng cười nói.

“Lão ca, ngươi thật sự không muốn trở thành Hỗn Độn Đại La hả?” Từ Phàm hỏi.

“So với chuyện này, ta càng muốn nhờ lão đệ giúp một tay khi sư điệt ngươi thành Thánh.”

“Xem lão ca nói nói cái gì kìa. Sư điệt thành Thánh, ta nào có đạo lý khoanh tay đứng nhìn được.”

“Lão ca yên tâm, mấy sư điệt kia của ta, cho dù ta nâng, cũng sẽ nâng bọn họ đến cảnh giới Thánh Nhân.” Từ Phàm hứa hẹn nói.

Nghe được lời hứa hẹn từ Từ Phàm, lão giả tóc trắng cảm động đến không biết nói gì.

Đúng lúc này, sắc mặt Từ Phàm chợt biến đổi.

“Bồ Đào, nhanh triệu hồi các đệ tử bên ngoài trở về, có người đuổi lại đây.” Từ Phàm nhanh chóng phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Kết quả là, tất cả cự nhân Hỗn Độn đang đi săn bên ngoài đều dừng hoạt động, quay về trong Ẩn Linh đảo.

Theo sau, Ẩn Linh đảo phá vỡ không gian, lại bay về trong chỗ sâu sương mù hỗn độn.

Ẩn Linh đảo rời đi không bao lâu, một con cự xà màu trắng phảng phất như có thể quấn quanh cả Tiên giới từ trong không gian Hỗn

Độn bay đi.

Sau khi cự xà màu trắng cảm nhận một phen, nhìn về hướng Ẩn Linh đảo trốn đi, trong đôi mắt dựng thẳng lộ ra thần sắc phẫn nộ.

“Lại vất vả tỷ tỷ một phen, sau khi tìm được phu quân, để hắn ở bên ngươi trước.” Một âm thanh hơi mang vũ mị vang lên.

Sau khi cự xà màu trắng nghe xong, lại chui đầu vào trong không gian Hỗn Độn lần nữa.

Ẩn Linh đảo nhanh chóng xuyên qua trong không gian Hỗn Độn, nhưng vẫn không thoát được sự truy bắt của cự xà trắng.

Lúc này, Từ Phàm cảm giác tựa như có một mũi đao dí trước ấn đường, cảm giác cực kỳ không thoải mái.

“Cuộc sống mà, luôn sẽ gặp phải rất nhiều trắc trở ~”

“Bồ Đào, toàn lực gia tốc cho ta ~” Từ Phàm nói.

Một trước một sau này, ước chừng duy trì hơn một trăm năm.

Vào lúc Từ Phàm cho rằng còn phải tiếp tục như vậy nữa, Ẩn Linh đảo trong vô tình lại rời đi khu vực sương mù hỗn độn.

Chỉ thấy bên ngoài sương mù hỗn độn là một vùng không gian trống trải như tinh vực.

Lúc Ẩn Linh đảo tính toán tiếp tục tiến lên, chân linh núi non chờ bên cạnh Vương Vũ Luân đột nhiên nói chuyện.

“Đừng tiến vào, sẽ có phiền phức.”

“Bồ Đào, trở lại khu vực sương mù hỗn độn, đi sát theo biên giới.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Cự xà màu trắng đuổi theo phía sau cũng vào trong khu vực này.

Khu vực vốn còn yên tĩnh, đột nhiên xuất hiện một đôi mắt thật lớn.

Theo sau, khu vực này nháy mắt sáng lên, chỉ thấy một Thần Ma làn da toàn thân xanh thẫm, ba đầu sáu tay, quanh người khắc đầy phù văn Hỗn Độn xuất hiện cách cự xà màu trắng không xa.

“Đi!” Từ Phàm vội vàng nói.

Ẩn Linh đảo phá vỡ không gian rời đi.

Mà cự xà màu trắng triền đấu với Hỗn Độn Thần Ma, sau đó, xung quanh Hỗn Độn Thần Ma lại xuất hiện mười mấy Đại Thánh Nhân.

Đây là cảnh tượng Từ Phàm nhìn thấy trước khi Ẩn Linh đảo xuyên qua không gian.

“Thần Ma ba đầu sáu tay kia thật thảm ~” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn có thể cảm giác được Thần Ma kia chỉ có trình độ Thánh Nhân đỉnh phong, nhưng lại bị nhiều Đại Thánh Nhân như thế vây công, mạng nhỏ này hơn nửa là khó giữ được.

Lúc này, Từ Phàm xuất hiện trong động phủ của đại ca tốt.

“Lão ca, có lẽ còn cần dùng Thời Quang điện của ngươi thêm một chút.” Từ Phàm hơi ngượng ngùng nói.

Hắn không nghĩ tới thủ đoạn truy tung của những hồng nhan tri kỷ của chân ngã huynh đệ tốt thế mà lại mạnh như thế.

Hắn dùng hết các loại thủ đoạn đều không thể tránh thoát, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể dùng ra thủ đoạn cuối cùng.

Đó là dùng dòng sông thời gian hư hóa một khu vực, trốn vào trong đó.

“Đều là người trong nhà, khách khí cái gì ~” Lão giả tóc trắng đưa Thời Quang điện cho Từ Phàm.

Sau đó, Từ Phàm kéo ra một dòng sông thời gian từ trong Thời Quang điện, khuếch tán vào trong khu vực này.

Theo sau, Ẩn Linh đảo chui vào trong khu vực đó.

Không qua bao lâu sau, Từ Phàm cảm giác được có một con cự xà màu trắng đi ngang qua khu vực này.

Từ Phàm nhìn cự xà màu trắng có thể quấn quanh Tiên giới, trong miệng không khỏi thán phục nói: “Thật sự là bá đạo.”

Lúc này, bóng dáng hư ảo Vương Vũ Luân xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Tiểu Bạch vốn chỉ là một con bạch xà rất bình thường, ở một thế kia được chân ngã miễn cưỡng dưỡng tới cấp Chuẩn Thánh, không nghĩ tới hiện tại đã trở nên khủng bố như thế.” Hư ảnh Vương Vũ Luân nhìn cự xà nói, trong ánh mắt có chút hoài niệm.

“Ở một thế bạch xà kia, ngươi là cái gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Thủ tịch Đại đệ tử mạch Ngự Thú thuộc Thiên Thú tông tại Hỗn Nguyên giới ~”

Chương 1194: Niềm vui ngoài ý muốn

Nghe thấy lời này, Từ Phàm chỉ vỗ vai huynh đệ tốt.

“Đúng rồi, một thế ngươi và chân linh núi non yêu nhau có phải có một con hổ lớn hay không? Có vẻ như bây giờ ở Yêu giới còn lưu truyền truyền thuyết về ngươi đấy.”

Vương Vũ Luân có chút đau đầu gãi đầu, dường như không muốn nhắc đến chủ đề này.

Lúc này, Từ Phàm đột ngột phát hiện không gian bị dòng sông thời gian làm loãng chỗ Ẩn Linh môn đã bị cự xà trắng vây quanh.

“Từ Phàm, ngươi là đại ca của phu quân ta một thế này, giao phu quân ra, ta sẽ không làm khó ngươi.” Một âm thanh mang theo chút quyến rũ vang lên.

Một vùng khu vực Hỗn Độn này đã bị hơn mười Đại Thánh Nhân bao vây.

Ánh mắt Từ Phàm đều là nghi hoặc, cuối cùng quăng ánh mắt qua trên người huynh đệ tốt.

“Không hổ là cường giả đứng đầu, có vài thủ đoạn ta cũng suy xét không thấu.” Từ Phàm thở dài một tiếng nói.

“Từ đại ca, giao ta ra đi.” Vương Vũ Luân thở dài một tiếng nói.

“Ta chỉ là cảm khái một cái, cũng không phải nói không có biện pháp.” Từ Phàm liếc Vương Vũ Luân một cái.

“Bồ Đào, bảo tất cả các đệ tử tạo thành cự nhân Hỗn Độn cấp hai trăm, bố trí Đại Không Gian Hỗn Độn Truyền Tống trận.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trong năm trăm năm cập bến, Từ Phàm không phải đang tu luyện thì là đang suy nghĩ lúc sau nên ứng phó loại tình huống ngoài ý muốn này thế nào.

Lúc này, trên không Ẩn Linh đảo đều đứng đầy cự nhân Hỗn Độn.

Dựa theo vị trí Bồ Đào phân phối, bắt đầu đưa vào người cự nhân Hỗn Độn năng lượng độc hữu.

Tức khắc, trong không gian đặc biệt do dòng sông thời gian làm loãng, một Hỗn Độn Không Gian Trận pháp to lớn thành hình.

Một vết nứt không gian hình chữ nhật đủ tiếp nhận cả Ẩn Linh môn thông qua xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Kiên cường chống đỡ phong tỏa từ hơn mười vị Đại Thánh Nhân, Ẩn Linh môn lại chạy trốn.

“Bắt đầu làm việc đi, tông môn phụ trách không để ngươi bị bắt, còn ngươi nắm chắc phụ trách tiêu hóa chân ngã.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, Ẩn Linh đảo đột nhiên lao tới trong một khu vực năng lượng Hỗn Độn mật độ cực cao.

“Chủ nhân, kiểm tra đo lường được nồng độ năng lượng Hỗn Độn ở đây vượt chỉ tiêu ba ngàn phần trăm, có muốn rời khỏi đây không?” Giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

Nếu nồng độ năng lượng Hỗn Độn cao, vậy biểu thị cự thú Hỗn Độn ở đây nhất định sẽ rất mạnh.

Chạy trốn ở vùng ngoài giới hơn một trăm năm, Ẩn Linh đảo cũng từng gặp phải cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân ở khu vực năng lượng Hỗn Độn nồng đậm mấy lần.

Lúc này, Bồ Đào đã dò xét ra, trong khu vực năng lượng Hỗn Độn nồng đậm này có vô số cự thú Hỗn Độn đang bay về phía Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, ghi lại tọa độ nơi đây, về sau tìm cơ hội dẫn con đại bạch xà kia tới.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Quả nhiên, Từ Phàm còn chưa thanh tĩnh được một lát, đại bạch xà lại đuổi tới lần nữa.

Hơn nữa tốc độ còn nhanh hơn thường ngày ba phần mười.

Cho dù là trên Ẩn Linh đảo cũng có thể nhìn thấy con đại bạch xà khuấy đảo sương mù hỗn độn với khí thế to lớn.

“Chủ nhân, ở nơi cách sáu ngàn quang giáp phía trước, phát hiện một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một ngàn ba trăm trượng, có ba cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân trông coi.” Bồ Đào báo cáo.

“Trực tiếp đâm qua, ngươi phụ trách thu thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ta phụ trách ba con cự thú Hỗn Độn.” Từ Phàm nhìn về hướng đại bạch xà đuổi tới nói.

So với bạch xà và những vật trang sức Đại Thánh Nhân trên người nàng, đối phó ba con cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân vẫn là rất đơn giản.

Ẩn Linh đảo phá vỡ không gian, sau lưng Từ Phàm lập tức xuất hiện Hỗn Độn Tam Thiên đạo bàn, bắt đầu từ từ chuyển động.

Sau đó vẽ ra một thanh tiểu kiếm cổ xưa trên ô cao nhất.

Sau đó, một luồng kiếm quang kéo dài mấy ngàn quang giáp chém ra, ba con cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân còn chưa kịp phản ứng đã biến mất trong không gian Hỗn Độn này.

Viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một ngàn ba trăm trượng thuận thế được Bồ Đào thu vào trong bảo khố.

Toàn bộ quá trình, Ẩn Linh môn chưa từng giảm tốc độ một phần nào.

“Niềm vui ngoài ý muốn, không nghĩ tới trên đường chạy trốn còn có phúc lợi.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, tiếp tục điều khiển Ẩn Linh môn, nhớ kỹ đừng cách Tam Thiên giới quá xa.”

“Ta phải dùng viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí này tu luyện một khoảng thời gian.”

Tu luyện Từ Phàm nói chính là phá giải quả cầu phù văn hệ thống.

Một quả cầu phù văn to lớn như sao trời chậm rãi chuyển động trong tiên hồn Từ Phàm.

Từ Phàm ngồi trên quả cầu phù văn, kiên nhẫn phá giải từng sợi dây xích phù văn cột vào trên quả cầu phù văn.

Mỗi sợi được tháo ra, quả cầu phù văn sẽ đổi một hướng chuyển động.

Trong lúc Từ Phàm giải mã quả cầu phù văn hệ thống, cũng đang tu luyện pháp tắc đại đạo Hỗn Độn.

Kể từ khi tu luyện pháp tắc đại đạo Hỗn Độn, Từ Phàm liền cảm nhận được chênh lệch trong đó.

Nếu như ví pháp tắc đại đạo Hỗn Độn thành biển cả, vậy pháp tắc đại đạo trong Tam Thiên giới chính là một ao cá nhỏ.

Đột ngột từ ao cá nhỏ vào trong biển cả, cho dù Từ Phàm là con cá thông minh nhất trong ao cá nhỏ vẫn có chút không quen.

“Cái hệ thống chết tiệt này.” Từ Phàm lại phun tào một câu.

Từ sau khi Từ Phàm cảm nhận được cảnh giới Thánh Nhân, cũng cảm giác được hệ thống này bắt đầu cố ý đối nghịch với hắn.

Phá giải hệ thống lâu như thế, trừ có thể tham ngộ các loại phù văn Hỗn Độn ra, những cái khác đều chẳng có lấy chút tác dụng nào.

Từ Phàm lại phá giải một phù văn Hỗn Độn, quả cầu phù văn lại đổi một hướng chuyển động lần nữa.

“Chẳng lẽ là cách ta phá giải hệ thống không đúng?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Bồ Đào, còn thừa lại bao nhiêu thủy tinh Hồng Mông Tử khí?”

“Một ngàn hai trăm trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, chủ nhân có thể tu luyện ba ngàn năm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Chia ra một nửa, để bên cạnh ta.” Từ Phàm có chút đau lòng nói.

“Tuân lệnh.”

Trong phòng tu luyện chỗ Từ Phàm tự động tạo thành một tiểu thế giới.

Một trận pháp truyền tống xuất hiện trong tiểu thế giới, một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí to lớn được truyền tống đến bên cạnh Từ Phàm.

Chỉ mới vừa lộ diện, trong cơ thể Từ Phàm dường như có lỗ đen, trực tiếp một mạch hút khô thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Từ Phàm ở trong không gian tiên hồn quan sát hệ quả cầu phù văn thống, rõ ràng cảm nhận được một chút khí tức vui sướng.

Cực kỳ yếu ớt, nếu như không phải Từ Phàm ngồi trên quả cầu phù văn hệ thống, căn bản là không cảm giác được.

Trong nháy mắt này, Từ Phàm liền lên tinh thần, mò mẫm ngồi xuống trên quả cầu phù văn lẩm bẩm nói: “Có tình cảm thì tốt, nếu không ta thật sự có chút hết cách.”

“Ngươi cũng ăn thịt, vậy có thể hay chia chút canh cho ta uống không?” Từ Phàm hỏi mang tính thăm dò.

Ngay tại cái này thời điểm, mười mấy sợi xiềng xích phù văn trên quả cầu phù văn tự động bóc ra, sau đó tiêu tán trong không gian tiên hồn, dung nhập vào trong cơ thể Từ Phàm.

Chỉ trong nháy mắt, Từ Phàm đã lĩnh ngộ được rất nhiều phù văn Hỗn Độn.

“Phù văn không gian Hỗn Độn đại đạo cơ sở nhất, không tệ, quả nhiên không tệ.”

Trong một tiểu thế giới thần bí trong không gian dưới lòng đất.

Phân thân số một, số hai đang tận tình hưởng lạc, núi đẹp, nước trong, phong cảnh đẹp, rượu ngon, thịt ngon, mỹ nhân đẹp.

Từ sau khi lĩnh ngộ được Hỗn Độn phân thân đại đạo, bọn họ rất ít khi tự mình làm việc.

Một bóng dáng xuất hiện trong tiểu thế giới thần bí.

“Hai người các ngươi quả nhiên là hưởng thụ tốt ghê nhỉ?”

Giọng điệu bình thản của Từ Phàm lập tức khiến số một và số hai kinh ngạc.

“Bản thể, có chuyện bình tĩnh nói.”

“Việc nên làm bọn ta đều làm cả rồi.”

Chương 1195: Khu vực đặc biệt

“Quả nhiên là tiền có thể thông thần mà.” Số một, số hai nghe Từ Phàm giảng thích, cảm khái nói.

Từ Phàm nhẹ giơ hai tay, hai luồng lưu quang chia nhau chui vào trong cơ thể phân thân số một, số hai.

“Đây là phù văn không gian Hỗn Độn vừa dùng thủy tinh Hồng Mông Tử khí mua chuộc được từ hệ thống, các ngươi bắt tay vào tăng cường tông môn chút đi.”

“Đỡ phải cứ bị con đại bạch xà kia đuổi tới đuổi lui.” Từ Phàm nói.

“Yên tâm, cứ giao cho bọn ta.” Số một, số hai cam đoan nói.

Đồng thời trong lòng thở phào nhẹ nhõm, phân thân số một, số hai chỉ sợ Từ Phàm ngứa mắt bọn họ nhẹ nhàng, vui vẻ như vậy.

Đang lúc Từ Phàm tính ra khỏi tiểu thế giới thần bí này, đột nhiên quay đầu lại nói với phân thân số một, số hai: “Đừng chỉ chú ý hưởng thụ, lúc không có chuyện gì vận động nhiều chút.”

“Bằng không bản lĩnh giữ nhà sẽ buông lỏng đấy.”

Từ Phàm lộ ra vẻ mặt ý vị sâu xa, khiến trái tim mới vừa buông xuống phân thân số một, số hai lại nhấc lên.

Lúc này, trong Tàng Kinh các tại Ẩn Linh môn, đã đổi mới một bộ phù văn cơ sở không gian Hỗn Độn hoàn chỉnh.

Tất cả Luyện Khí sư và Trận Pháp sư, còn có một số đệ tử bàng môn chi đạo có liên quan đến phù văn Hỗn Độn đều nhận được thông báo.

Những năm gần đây, do Tiên Thiên linh quả, trong Ẩn Linh môn xuất hiện rất nhiều Đại Tông sư các loại bàng môn chi đạo.

Những đệ tử tương đối ưu tú cực kì hiếm có đã mò tới cấp bậc cảnh giới cao hơn.

Tất cả đệ tử đạo bàng môn chỉ cần có liên quan đến phù văn Hỗn Độn đều tụ tập lại trong tiểu thế giới.

Từ Phàm phân ra một phân thân chuyên môn truyền thụ phù văn Hỗn Độn cho những đệ tử này.

Đồng thời, số một, số hai và các phân thân của bọn họ cũng bắt đầu trên nhảy dưới tránh tăng cường Ẩn Linh môn trên Ẩn Linh đảo.

Lúc này, Ẩn Linh đảo đang di chuyển với tốc độ cực nhanh đột nhiên kiểm tra ra được một khu vực đặc biệt.

“Chủ nhân, kiểm tra ra một khu vực đặc biệt, có mấy trăm Hỗn Độn Thần Ma đang trấn thủ.” Bồ Đào báo cáo.

“Có bao nhiêu Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân?” Từ Phàm hỏi.

“Mười người.”

“Trong đây nhất định có thứ tốt, xem ra con đại bạch xà kia thật có phúc.” Từ Phàm cười nói.

“Dẫn đại bạch xà kia tới, chúng ta đục nước béo cò.”

“Tuân lệnh.”

Lúc này, Ẩn Linh đảo còn chưa hành động gì, Hỗn Độn Thần Ma trong khu vực đặc biệt đột nhiên lao về phía đại bạch xà.

Sau đó, khu vực chỗ Từ Phàm bỗng biến thành một chiến trường Thánh Nhân.

Mà Ẩn Linh đảo thì lại nấp trong không gian quan sát toàn bộ chiến trường.

Lúc này, Từ Phàm nhìn thấy Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân tọa trấn tại vị trí trung tâm khu vực đặc biệt đột nhiên đứng dậy.

Sau đó, không gian xung quanh Ẩn Linh đảo lập tức bị toả định.

“Gánh nặng đường xa ghê. Bồ Đào, ghi lại tọa độ, chờ sau khi trận pháp tông môn tăng cường rồi lại đến.” Thấy đã bị phát hiện, Từ Phàm nói.

“Chứng minh.”

Một vết nứt không gian lớn xuất hiện trên không Ẩn Linh môn, theo sau tiến vào trong vết nứt không gian.

“Tiếp tục tìm chỗ nấp đi, ta cảm thấy đám hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt hẳn sẽ yên tĩnh một lát.”

Sau khi Ẩn Linh đảo tìm được một không gian sương mù hỗn độn không đáng chú ý, thả ra dòng sông thời gian làm loãng khu vực xung quanh, sau đó nấp vào.

Một lần nấp này, chính là ba trăm năm.

Bên ngoài Ẩn Linh môn, trên một hòn đảo lơ lửng trong sương mù hỗn độn.

Từ Phàm đang thả câu với huynh đệ tốt, đây cũng là lần đầu tiên huynh đệ tốt thả câu trong khu vực sương mù hỗn độn.

“Gặp phải khốn cảnh cũng không sao, từ từ đến, luôn sẽ có một ngày xông ra được.” Từ Phàm an ủi nói.

Những năm gần đây, huynh đệ tốt Vương Vũ Luân đã ôn lại sơ qua hết một lần vạn thế chân ngã hắn.

Nhưng lúc trảm thân vạn thế lại xuất hiện vấn đề.

Nguyên nhân là cho dù ở trong mộng cảnh, linh bảo như nhau, tu vi như nhau, từng trải như nhau.

Huynh đệ tốt của hắn lại đánh không lại một thế kia, càng đừng nhắc đến chuyện trảm thân một thế đó.

“Từ đại ca, ngươi không thể thay ta sao?” Vương Vũ Luân ném cần câu về sương mù hỗn độn, đã rất lâu rồi hắn chưa đi câu thứ gì.

“Loại chuyện này không thay được, hơn nữa cũng không thể thay.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Ban đầu ta trải qua vạn thế chân ngã, cảm giác bước lên đỉnh phong Tam Thiên giới.”

“Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, vừa đánh thật, ta lại bị đánh thành nguyên dạng.” Vương Vũ Luân thở dài nói.

“Chân ngã thế thứ nhất phải trảm, chỉ là một Chuẩn Thánh.”

“Linh bảo hắn có ta cũng có, đại bản nguyên tiên thuật và pháp tắc đại đạo Hỗn Độn hắn biết, ta cũng biết.”

“Nhưng khi đánh thật, ta lại bị hắn chà đạp như sâu kiến.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân đau khổ nói.

“Hiện tại ngươi biết đường lui chân ngã kia của ngươi để lại tinh tế bao nhiêu đi?”

“Thiên phú này của ngươi, nếu không có ngoại lực quấy nhiễu, nhiều nhất chỉ là một Chân Tiên, hơn nữa chiến lực bản thân chỉ thuộc trình độ bình thường trong cùng cảnh giới.”

“Chiến đấu trong mộng cảnh của người ta cũng xem rồi, dù là có được những linh bảo, bản nguyên tiên thuật, pháp tắc đại đạo Hỗn Độn này.”

“Nhưng trình độ của ngươi vẫn là bình thường trong Chuẩn Thánh.” Từ Phàm bình thản nói.

“Vậy làm sao bây giờ, ngay cả thế thứ nhất ta cũng vĩnh viễn cũng không trảm được sao?”

Ngay lúc này, dây cần câu trong tay Vương Vũ Luân đột nhiên căng ra, sau đó dùng sức, kéo tới một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một trượng.

“Bồ Đào, vừa rồi có kiểm tra ra dao động không gian và thủy tinh Hồng Mông Tử khí không?” Từ Phàm hỏi trong lòng.

“Không có.”

“Được rồi.”

“Không nghĩ tới ở vùng ngoài giới, vậy mà cũng có thể thả câu không gian?” Vương Vũ Luân có chút ngạc nhiên nói.

“Ngươi có thể câu ra đồ vật trong vùng ngoài giới rất bình thường, ta ở trong Tam Thiên giới cũng không khám phá ra được bản lĩnh thả câu vạn giới này của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Chuyện trảm thân vạn thế của ngươi giống như đánh cờ, mặc dù ta không thể thay ngươi, nhưng vẫn có thể cung cấp chút trợ giúp.”

“Bất quá chỉ là tương đối phí ngươi.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

“Phí ta?”

“Ngươi với thế thứ nhất mới đánh nhau hơn một ngàn trận, cái này đối với một Chuẩn Thánh mà nói, hoàn toàn điều tra không ra tất cả số liệu chiến đấu của hắn.”

“Cho nên ta cần ngươi tiếp tục chiến đấu, sau khi đánh xong mười vạn trận, thu tập được số liệu cụ thể, ta liền có thể vì ngươi thôi diễn ra kế hoạch chiến đấu đánh bại chân ngã Chuẩn Thánh kia của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Mười vạn trận!”

Sau khi khiếp sợ, vẻ mặt Vương Vũ Luân dần trở nên kiên định.

“Từ đại ca, vậy lại ủy khuất ngươi nấp thêm một hồi nữa.” Vương Vũ Luân nói, thân hình biến tản ra, thần thức trở về trong mộng cảnh bản thể.

Một mình Từ Phàm ngồi trên đảo nhỏ trong không gian sương mù hỗn độn, cầm lấy cần câu Vương Vũ Luân để lại, cũng quăng câu vào trong sương mù hỗn độn, nhưng qua hồi lâu cũng không thu hoạch được gì.

“Trừ cái thiên phú đáng chết này ra, ta thật chẳng cả gì cả.” Sau khi than phiền một câu, Từ Phàm liền về Ẩn Linh đảo.

Sau khi Ẩn Linh đảo được phù văn không gian Hỗn Độn tăng cường, dường như đã ngăn lại được cảm giác của đại bạch xà.

Theo sau đó Từ Phàm cũng phái ra đệ tử đi lịch luyện về hướng sương mù hỗn độn.

Nhưng chỉ trong phạm vi không gian Ẩn Linh đảo có thể bao trùm.

Chỉ cần vừa xảy ra tình huống ngoài ý muốn là có thể lập tức truyền về tông môn.

Lúc này, từng cự nhân Hỗn Độn lại ra ra vào vào Ẩn Linh đảo.

Có người thắng lợi trở về, có người không thu hoạch được gì, nhưng tổng thể mà nói, trong bầu không khí lao động là có thu hoạch này, đệ tử tông môn đều rất vui vẻ.

Chương 1196: Tiểu bộ lạc, nữ tử thanh sam

Dưới hoàn cảnh yên bình như vậy, Ẩn Linh đảo bắt đầu từ từ di chuyển, tìm kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí trong sương mù hỗn độn.

Từ Phàm ngồi trên chủ phong tông môn nhìn sương mù hỗn độn bên ngoài Ẩn Linh môn, đột nhiên cảm giác ngày tháng không có đại bạch xà thật tốt.

Hiện tại, lúc Từ Phàm cho rằng những ngày tháng này sẽ cứ tiếp tục kéo dài, lại bị một chiếc cự chu mang ký hiệu Nguyên Thuỷ tông đánh vỡ.

“Thiên Diệt tiền bối, đã lâu không gặp.” Từ Phàm cười chào hỏi.

“Lần này ta tới đây là để kêu ngươi trở về, khu vực ngươi dẫn Bạch Liên Cự Xà tới mấy năm trước, là một hang động không gian Hỗn Độn tự nhiên.”

“Bị một đế quốc Thần Ma bên kia phát hiện, lúc các ngươi phát hiện đã xây nên tiền tiêu nơi đó.” Thiên Diệt giải thích.

“Rất nghiêm trọng sao?” Từ Phàm cau mày.

“Rất phiền phức, tiền tiêu đã xây xong, có Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân tọa trấn tại đây, rất khó phá hủy.”

“Hơn nữa các đại thế giới xung quanh tiền tiêu cũng sẽ bị quấy nhiễu, những Hỗn Độn Thần Ma đó sẽ sử dụng vô cùng vô tận cự thú Hỗn Độn đánh vào các đại thế giới.” Thiên Diệt giải thích nói.

“Cho nên hiện tại Tam Thiên giới cần ngươi, Trận Pháp Thần sư này, lập nên pháp trận phòng hộ Tam Thiên giới.”

Đây là nguyên do Thiên Diệt tới đây tìm Từ Phàm.

“Mấy đại tộc liên hợp với Đại Thánh Nhân giới khác, thật sự cũng không phá hủy được tiền tiêu kia sao?” Từ Phàm vô cùng nghi hoặc.

Thấy chiến lực của đám Hỗn Độn Thần Ma kia cũng không xem như đặc biệt mạnh, Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân cũng không có mấy người.

Hoàn toàn có thể phái tới nhiều Đại Thánh Nhân chút, diệt hết những Hỗn Độn Thần Ma đó.

“Đại giới phải trả quá lớn, hơn nữa nếu thật sự phá hủy tiền tiêu, rất có khả năng sẽ dẫn ra Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, trong Tam Thiên giới không có chủng tộc nào dám đánh cược.” Thiên Diệt nói.

Nghe đến đây, Từ Phàm vẫn còn hơi không rõ.

“Mục đích những Hỗn Độn Thần Ma đó xây nên tiền tiêu là gì, tiêu diệt Tam Thiên giới sao?”

“Không phải, những đế quốc Hỗn Độn Thần Ma đó mới sẽ không phản ứng tiểu thế giới như chúng ta đâu, xua đuổi cự thú Hỗn Độn phá hủy thế giới xung quanh, chẳng qua chỉ là thuận tay làm.”

“Mục đích chân chính của bọn họ là vì gây chiến tranh với đế quốc Hỗn Độn Thần Ma khác.”

“Tam Thiên giới chúng ta, tương đương với tiểu bộ lạc giữa hai đại đế quốc.”

“Có thể dọn dẹp thì dọn dẹp, không dọn dẹp được, để ở đó cũng không ảnh hưởng gì đến toàn bộ chiến cuộc.” Thiên Diệt nói tới đây, trong giọng điệu có một tia thở dài, giống như quốc dân của một của tiểu quốc đang đàm luận về chiến tranh giữa hai đại đế quốc.

Từ Phàm cũng nghe ra mục đích trong đó, việc này tương đương với trưởng lão trong bộ lạc tới tìm hắn, bảo hắn trở về gia cố phòng ngự của bộ lạc tránh chịu công kích từ dã thú.

“Sau khi ta trở về, những hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt sẽ không đến gây chuyện nữa đấy chứ?” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên sẽ không, đến lúc đó Nguyên chủ sẽ cảnh cáo bọn họ.” Thiên Diệt nói.

“Một khi đã vậy, vậy thì bây giờ tông môn ta sẽ khởi hành trở về.” Từ Phàm gật đầu nói.

Cuối cùng cự chu có khắc ký hiệu Nguyên Thuỷ tông hạ xuống trên Ẩn Linh đảo.

Tam Thiên giới, trong Nguyên Thuỷ tông, Từ Phàm gặp được một đám Trận Pháp Thần sư đứng đầu nhất trong Nhân tộc.

Từ Phàm cũng là một người trong đó.

Phía trước các Trận Pháp Thần sư là một tấm bản đồ thu nhỏ toàn bộ Tam Thiên giới.

Hoàng Sơn đứng bên cạnh bản đồ thu nhỏ, giải thích cho mọi người: “Vị trí đánh dấu đỏ phía trên là biên giới Tam Thiên giới Nhân tộc chúng ta phải phụ trách.”

“Đến lúc đó sẽ phân công cho mỗi Thần sư các ngươi một khu vực, chỉ cần tăng cường biên giới Tam Thiên giới, không cho cự thú Hỗn Độn xông qua là được."

Do Từ Phàm tăng cường Hỗn Độn đại trận dò xét toàn bộ Tam Thiên giới của Nguyên Thuỷ tông, khu vực bên phía Nhân tộc phải gánh vác nhẹ nhàng hơn không ít.

Từ Phàm nhìn khu vực hắn phụ trách, gần như sát khu vực xung quanh Nguyên Thuỷ tông.

Ngay lúc này, khu vực biên giới Nhân tộc phụ trách trên bản đồ thu nhỏ Tam Thiên giới xuất hiện mấy điểm đỏ.

Sau đó, sau khi lấp loé một thời gian ngắn thì biến mất không thấy.

"Trận pháp dò xét này là bút tích của vị Thần sư nào, thoạt nhìn dùng tốt hơn lúc trước không ít." Một vị Trận Pháp Thần sư Nhân tộc, nhìn bản đồ thu nhỏ Tam Thiên giới nói.

"Vương thần sư ngầm tự mình đi dò hỏi là được." Hoàng Sơn cười nói.

"Bây giờ, mời các vị thần sư đưa danh sách vật liệu cần để bố trí thần trận cho ta, ta phái người đưa đến khu vực các ngươi phụ trách."

Hơn mười ngọc giản hóa thành sao băng bay về phía Hoàng Sơn, theo sau Trận Pháp Thần sư liền tan đi, đến khu vực phân phối Nguyên Thuỷ tông sắp xếp bọn họ đi.

Khu vực Từ Phàm phụ trách phòng thủ cách Nguyên Thuỷ tông rất gần, không cần đặc biệt đưa đến.

Một nơi biên giới tại Tam Thiên giới, Từ Phàm giao trận đồ đã vẽ xong cho Trận Pháp Đại Tông sư chuyên bố trí trận pháp của Nguyên Thuỷ tông.

Sau đó không còn chuyện gì của Từ Phàm nữa, chỉ cần ở chỗ đây trấn thủ một khoảng thời gian, bảo đảm trận pháp không xảy ra vấn đề gì là được.

"So với vùng ngoài giới, vẫn là ở trong Tam Thiên giới tương đối thoải mái." Từ Phàm nhìn ngân hà ở nơi xa tinh vực nói.

Lúc này một nữ tử mặc thanh sam chợt xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

“Không biết là vị tiền bối nào đại giá quang lâm?” Từ Phàm vang lên.

Từ Phàm cảm nhận được khí tức không kém gì Nguyên chủ từ trên người nữ tử này.

“Quấy rầy, có thể để ta gặp phu quân ta một lát không?” Nữ tử thanh sam hỏi, mặt lộ vẻ mỉm cười, giống như một tiểu thư khuê các rất có hàm dưỡng.

“Có thể, chỉ hy vọng tiền bối đừng làm ra hành động gì quá kích.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trong một bí cảnh Tiên Linh, Vương Vũ Luân đang chịu ngược thu thập số liệu chiến đấu bị cắt ngang nửa đường, túm lại đây gặp nữ tử thanh sam.

Sau khi u Dương Thiến Nhi bưng lên hai ly trà xanh, nhìn hai người một cái rồi rời đi.

Mãi đến khi Mộ Dung Thiến Nhi rời khỏi, nữ tử thanh sam mới lộ ra nụ cười điềm tĩnh.

“Ánh mắt lựa chọn đạo lữ của người luôn không kém, nhưng sao lúc này lại không có chỗ nào đặc biệt vậy?” Nữ tử thanh sam lộ ra ánh mắt hơi nghi hoặc.

“Chỉ là duyên phận đến mà thôi, không liên quan gì đến ánh mắt ta.”

Nhìn nữ tử thanh sam này, trên mặt Vương Vũ Luân toàn là vẻ cảm khái, thiên ngôn vạn ngữ đều hóa thành trầm mặc.

Nữ tử trước mắt này, là nữ tử duy nhất Vương Vũ Luân vạn thế không dùng đến bàng môn chi thuật xâm nhiễm.

Nguyên nhân không phải vì hắn, nữ tử trước mắt làm chân ngã Vương Vũ Luân kiếp trước không nắm chắc được.

“Hiện tại ngươi là chân ngã, hay vẫn là một thế này?” Nhìn Vương Vũ Luân, nữ tử thanh sam cảm thấy hứng thú hỏi.

“Quan trọng sao? Người ngươi để ý đã dung hợp vào chân ngã vạn thế.” Vương Vũ Luân nói.

“Nam nhân được ta yêu sao có thể dễ dàng tiêu tán tại thế giới này được.”

“Ta tới đây chỉ muốn làm ước định với ngươi, kết quả cuối cùng bất luận là ngươi hay chân ngã, các ngươi đều phải phân cho ta một phần mười bản nguyên.”

“Ta trở về từ bên kia, cũng đã mạnh lên, chuyện vốn không thể, hiện tại đã cũng có thể làm được.”

Một quả cầu thủy tinh lớn cỡ quả bóng bàn hiện lên trong lòng bàn tay nữ tử, bên trong quả cầu thủy tinh phảng phất như phong ấn toàn bộ dòng sông thời gian của Tam Thiên giới.

“Một phần mười bản nguyên?”

“Ta đáp ứng ngươi.” Vương Vũ Luân nghĩ ngợi nói.

Một thế yêu nhau với nữ tử thanh sam này, có thể nói là toàn bộ quá trình đều bị động.

Chương 1197: Hồng nhan tri kỷ giới khác

“Kỳ thật ngươi có thể cò kè mặc cả, dẫu sao người đại ca kia của ngươi về sau cũng không dễ chọc.” Nữ tử thanh sam nheo mắt nói.

Vương Vũ Luân biết, biểu hiện của nữ tử thanh sam tỏ vẻ rất coi trọng đại ca tốt của hắn.

“Không cần, một phần mười bản nguyên không ảnh hưởng gì, là chân ngã thiếu ngươi.” Vương Vũ Luân nói.

“Chuyện nếu đáp ứng, tốt nhất đừng thay đổi.” Nữ tử nói xong thì đứng dậy rời đi.

Không qua bao lâu, Từ Phàm lại xuất hiện trong bí cảnh Tiên Linh.

“Nếu trong những người truy sát có vị kia tiền bối, phỏng chừng chúng ta không cần trốn, không cần nấp, chỉ có thể ngoan ngoãn giao ngươi ra.” Từ Phàm nói.

Vừa rồi hắn cảm nhận được một khí tức không thua gì Nguyên chủ trên người nữ tử thanh sam kia.

“Lai lịch thế nào vậy?” Từ Phàm cực kỳ tò mò.

“Căn cứ vào nhiều năm ta và nàng sống chung để suy đoán, A Thanh hẳn là cường giả từ giới khác tới.” Vương Vũ Luân nghĩ ngợi nói.

“Chẳng trách những trò bịp của chân ngã ngươi không cảm nhiễm được đến trên người nàng.” Từ Phàm bừng tỉnh đại ngộ nói.

“Từ đại ca, nử tử kia muốn một phần mười bản nguyên sau khi ta dung hợp chân ngã.”

“Ta tự ý chủ trương đáp ứng rồi.” Vương Vũ Luân nói.

“Đáp ứng thì đáp ứng, ta cũng đánh không lại, còn có thể có biện pháp nào.” Từ Phàm buông tay nói.

“Được rồi, ta nên trở về thu thập số liệu chiến đấu của thế thứ nhất thôi. Từ đại ca, chờ ta dung hợp chân ngã, giúp ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Ánh mắt Vương Vũ Luân kiên định nói.

“Mau đi đi, chờ ngươi trảm xong vạn thế, có thể đỡ được một đại căn nguyên tiên thuật dưới tay ta hay không cũng khó nói.” Từ Phàm cười xua tay nói.

Ngay lúc Từ Phàm tính toán trở về tiếp tục phá giải phù văn hệ thống.

Một con đại bạch xà đột nhiên từ trong không gian chui ra, sau đó lượn quanh quấn lấy cả Ẩn Linh đảo.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trước mắt đại bạch xà.

“Ngươi nghĩ kỹ trước đi, nơi này là khu vực Nguyên Thuỷ tông khống chế đấy.” Từ Phàm điềm tĩnh nói.

“Ta biết, ta không tới để gây chuyện, ta chỉ muốn tới cảm nhận khí tức của chủ nhân một chút thôi.” Đại bạch xà nói, còn cọ vào pháp trận Ẩn Linh môn.

“Vậy ngươi như vậy có phải hơi chướng tai gai mắt không, nếu không ngươi thu nhỏ lại một tí, ta để ngươi quanh quẩn bên cạnh phu quân ngươi, thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Thật sao!” Đại bạch xà lập tức kích động.

“Đương nhiên, nhưng ngươi đừng có tâm tư khác đấy.”

Từ Phàm nhìn đại bạch xà này, ánh mắt hơi chuyển động, trong lòng nói: Thần thú hộ tông thật tốt.

Dựa theo ánh mắt Từ Phàm, sau này đại bạch xà này còn có không gian phát triển, Đại Thánh Nhân không phải cực hạn của nàng.

Cuối cùng một linh quang loé lên, đại bạch xà biến mất không thấy.

Một nữ tử xinh đẹp mặc váy dài trắng diện mạo có hơi ngây ngô xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Mau mang ta đi tìm chủ nhân, Tiểu Bạch muốn đi làm bạn với hắn.”

“Tiểu Bạch cô nương, đừng vội, hiện tại ta bảo Bồ Đào đưa ngươi qua.”

Từ Phàm nhẹ vung tay lên, một Truyền Tống trận xuất hiện dưới chân nữ tử mặc váy dài trắng.

Xử lý xong những việc này, Từ Phàm vừa muốn trở về.

Đột nhiên, trận pháp biên giới Tam Thiên giới còn chưa bố trí xong bắt đầu chấn động lên.

Một cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân, thêm cả một đám cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh phá tan ngoại bích Tam Thiên giới tiến vào trong Tam Thiên giới.

Từ Phàm đang muốn bảo số ba ra hoạt động hoạt động gân cốt, một tiểu đội Thánh Nhân Nhân tộc đã lập tức từ trong không gian giết ra.

Lấy tốc độ giết gà dọn sạch đám cự thú Hỗn Độn kia, thuận tiện còn thu thi thể đi.

Thánh Nhân Nhân tộc dẫn đầu trong đó nhìn về phía Từ Phàm nói: “Nếu có thể, xin gia tốc bố trí trận pháp, Tam Thiên giới đã bị vô tận cự thú Hỗn Độn vây quanh.”

Nói xong thì mang theo đội Thánh Nhân biến mất không thấy.

Từ Phàm suy đoán, bọn họ hẳn là đến nơi khác cứu hoả.

Lúc này, một luồng dao động không rõ từ trong chỗ sâu tinh vực khuếch trương mà đến, không bao lâu sau đã truyền khắp toàn bộ Tam Thiên giới.

Cảm nhận được dao động này, Từ Phàm nhìn về phía khu vực trung tâm Tam Thiên giới lẩm bẩm nói: “Đừng có gấp, những Hỗn Độn Thần Ma đó còn chưa diệt được Tam Thiên giới đâu.”

Dao động không gian loé lên, một vị Trận Pháp Đại Tông sư chuyên phụ trách bố trí trận pháp xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Thần sư đại nhân, trận pháp vừa rồi còn chưa bố trí xong, bị đám kia cự thú Hỗn Độn phá hỏng gần ba phần mười khu vực.”

“Làm phiền Thần sư đại nhân đi tu bổ một chút.” Trận Pháp Đại Tông sư cung kính nói.

Phân thân số hai xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, nhìn trận pháp tại nội bích Tam Thiên giới nơi xa bị cự thú Hỗn Độn phá hư, liền biết hắn muốn làm gì.

Còn chưa chờ Từ Phàm phân phó, phân thân số hai đã phân hoá ra một vạn phân thân bay về phía trận pháp.

“Đa tạ Thần sư đại nhân.” Trận Pháp Đại Tông sư cảm kích nói.

“Không sao, bố trí cho tốt trận pháp lúc sau là được.”

Đội Trận Pháp sư được Nguyên Thuỷ tông phái lại đây bố trí trận pháp, lấy cảnh giới Trận Pháp Đại Tông sư làm chủ.

Tuy rằng trình độ ngộ trận pháp chẳng ra gì, nhưng tu vi đều là cấp Đại La.

Nhìn Đại La thánh giả bố trí trận pháp ở nơi xa, Từ Phàm không ngừng gật đầu.

“Bí pháp có thể mạnh mẽ tăng lên tới Đại La thánh giả của Nguyên Thuỷ tông thật sự là có trình độ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc này, nội bích Tam Thiên giới nơi xa lại chấn động lần nữa, một vết nứt nho nhỏ mở ra.

Vô số cự thú Hỗn Độn cấp Đại La thánh giả từ trong đó chui ra.

Lúc này Từ Phàm cũng nhận được tin tức Hoàng Sơn gửi tới, nói là nếu có thể, nhờ Từ Phàm xử lý cự thú Hỗn Độn xông vào khu vực của hắn.

“Còn khách khí với ta làm gì.” Từ Phàm cười nói.

Theo sau, vô số cự nhân Hỗn Độn phiên bản Tam Thiên giới, hoặc xưng là cự nhân đại đạo bước ra từ trong Ẩn Linh môn.

Cự Nhân Chiến trận của Từ Phàm có rất nhiều phiên bản, áp dụng cho các loại khu vực bất đồng.

Lúc này, một đám cự nhân Hỗn Độn tản ra khí tức Đại La, giống như đập lớn mở chặn nước, mãnh liệt lao về phía đám cự thú Hỗn Độn.

Trong mắt đám đệ tử, đây nào phải cự thú Hỗn Độn, mấy thứ này đều là Huyền Hoàng chi khí.

Cự thú Hỗn Độn từ vết nứt tiến vào còn chưa đủ cho đệ tử Ẩn Linh môn chia nhau.

Vì thế, Từ Phàm còn củng cố vết nứt không gian kia, để nó không tự phục hồi.

Một hư ảnh xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, đúng là Hoàng Sơn.

“Tình hình bên ngươi còn tốt hơn trong tưởng tượng của ta đấy.”

“Những đệ tử ngươi bồi dưỡng này không tệ, lúc này mới ngắn ngủi không đến vạn năm cũng đã đạt tới trình độ như thế, lợi hại.” Hoàng Sơn khen ngợi nói.

“Có thể vào pháp nhãn của Hoàng Sơn tiền bối, là vinh hạnh của những đệ tử tông môn ta.” Từ Phàm nở nụ cười.

Hoàng Sơn hứng thú bừng bừng nhìn cự nhân đại đạo Tam Thiên giới mở miệng nói: “Ngươi có bán chiến trận này không, ta dùng thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một ngàn trượng mua.”

“Hoàng Sơn tiền bối, ta vì suy đoán ra này Cự Nhân Chiến trận, có thể nói là trút hết tâm huyết…”

Từ Phàm còn chưa nói xong, Hoàng Sơn xua tay nói: “Không bán thì thôi.”

Cuối cùng hóa thành một luồng ánh sáng, biến mất trong tinh vực.

“Hoàng Sơn tiền bối, ta sai rồi, ngươi trở về đi, một ngàn trượng thì một ngàn trượng, ta không nghĩ tới chuyện tăng giá đâu.” Từ Phàm nhanh chóng lấy ra ngọc phù ngoại môn Nguyên Thuỷ tông gửi tin tức cho Hoàng Sơn.

Chương 1198: Chuyển phát nhanh

Có lẽ bởi vì Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn thật sự có hiệu quả, hư ảnh Hoàng Sơn lại xuất hiện trước mặt Từ Phàm lần nữa.

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi tám trăm trượng.” Hoàng Sơn điềm tĩnh nói.

Mấy chục ngọc điệp xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Bán.”

Chỉ một chữ ngắn ngủi, khiến cho Hoàng Sơn cảm thấy chính mình dường như ra giá cao rồi.

Hoàng Sơn rời đi, trong tay Từ Phàm có thêm một chiếc nhẫn không gian.

“Bồ Đào, sáng tạo một thế giới chỗ vết nứt không gian kia, đưa hết cự thú Hỗn Độn vào.” Từ Phàm phân phó..

Bởi vì cự thú Hỗn Độn xông phá ngoại bích Tam Thiên giới, dẫn đến trận pháp không cách nào bố trí hoàn chỉnh, cho nên Từ Phàm nghĩ một phương pháp trung hòa.

“Tuân lệnh.”

Bên ngoài Ẩn Linh đảo, Vương Vũ Luân cầm một chiếc cần câu lẳng lặng thả câu trong tinh vực.

Một con tiểu bạch xà nhỏ bé cứ cuộn tròn như vậy trên vai hắn.

“Chủ nhân, nhiều năm như vậy, rốt cuộc Tiểu Bạch cũng tìm được ngươi.” Tiểu bạch xà ngẩng đầu, nước mắt rưng rưng nhìn Vương Vũ Luân nói.

“Kỳ thật ta cũng không tính là chủ nhân ngươi, nhiều lắm thì chỉ có khí tức trên người chủ nhân ngươi thôi.” Vương Vũ Luân nhìn tiểu bạch xà, sắc mặt có chút không tự nhiên, dường như đang nghĩ đến một vài chuyện cũ nghĩ lại mà kinh.

“Trên người ngươi có khí tức của chủ nhân, ngươi chính là chủ nhân.”

“Ngươi đừng vứt bỏ Tiểu Bạch được không?” Tiểu bạch xà ngẩng đầu cọ vào mặt Vương Vũ Luân nói.

Tay cầm cần câu của Vương Vũ Luân nhẹ run lên, sau đó hắn nghĩ ngợi nói: “Ngươi có thể ở lại bên cạnh ta, nhưng ngươi phải nhớ kỹ một điều, ta và chủ nhân lúc trước của ngươi không phải cùng một người.”

“Chủ nhân.” Nghe thấy Vương Vũ Luân chấp nhận mình, tiểu bạch xà lập tức vui vẻ trở lại.

Lúc này, Từ Phàm đang ở Ẩn Linh đảo bầu bạn với tức phụ chợt nhận được tin tức từ huynh đệ tốt.

“Từ đại ca, ngươi đã giải trừ bàng môn chi thuật trên người Tiểu Bạch chưa vậy?” Vương Vũ Luân hỏi thăm. Hắn thông qua vạn thế lịch luyện biết là có thứ này, nhưng lại không biết giải trừ thế nào.

“Hiện tại chưa, qua một khoảng thời gian nữa ta lại giải trừ.”

“Cường giả cấp Đại Thánh Nhân, muốn giải trừ bàng môn chi thuật trên người nàng, thật đúng là cần tốn chút công sức.”

“Trước đó ngươi trấn an nàng cho tốt là được, chỉ cần không ra khỏi vùng khu vực Nguyên Thủy tông này thì không có đại sự gì.” Từ Phàm nói.

Đại bạch xà có chủ ý gì, Từ Phàm biết rõ ràng.

Nhưng như vậy thì thế nào, tính kế lẫn nhau, Từ Phàm còn chưa từng thua.

Lỗ hổng bị Từ Phàm cố định vẫn đang liên không ngừng có tục cự thú Hỗn Độn tràn vào.

Chỉ là có một thông đạo không gian nối liền đến trên lỗ hổng kia, tất cả cự thú Hỗn Độn theo thông đạo tràn vào bên trong một thế giới.

Lúc này ở trong thế giới, cự nhân đại đạo tính đến mấy trăm vạn đang chém giết cự thú Hỗn Độn.

Cự nhân Hỗn Độn thành hợp thành kiểu quân đoàn tạo thành chiến trận to lớn, giống như cối xay thịt, nghiền nát cự thú Hỗn Độn từ ngoài thông đạo tiến đến.

Thỉnh thoảng sẽ có cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh tràn vào đại thế giới này, chỉ cần vừa vào sẽ lập tức bị một đội cự nhân đại đạo chuyên môn đánh giết cấp Chuẩn Thánh toả định.

Còn chưa kịp phản ứng gì là sẽ bị đánh chết, thi thể cũng sẽ được thu vào một tầng khác trong Đại Thế giới này.

Tại thế giới tầng thấp nhất của Đại Thế giới, vô tận thi thể cự thú Hỗn Độn nằm đấy.

Dưới thi thể cự thú Hỗn Độn thì lại là một Hỗn Độn đại trận lớn rút ra thủy tinh Hồng Mông.

Toàn bộ Đại Thế giới dường như đã trở thành một dây chuyền sản xuất chuyên đồ sát cự thú Hỗn Độn.

Lúc đệ tử tông môn đang săn giết cự thú Hỗn Độn vui vẻ, lỗ hổng trên nội bích Tam Thiên giới đột nhiên đóng lại.

“Lỗ hổng tại ngoại bích Tam Thiên giới bị cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân phát giác, đóng lại khẩn cấp.” Bồ Đào thông báo.

Các đệ tử nghe thấy thông báo này cũng sôi nổi tỏ vẻ đáng tiếc.

“Nguyên bộ Hậu Thiên linh bảo của ta còn chưa kiếm đủ, sao lại mất tiêu rồi?”

“Đúng thế, đúng thế, Hậu Thiên linh kiếm chủ trận của ta mới gom được bốn thanh.”

“Trọng giáp Hậu Thiên linh bảo của ta.”

“Mạch Ngự Thú ta còn có mấy vạn linh thú chờ tấn cấp Kim Tiên đó.”

Thông đạo vừa ngắt, phảng phất như cắt đứt đường tài lộc của đệ tử Ẩn Linh môn.

Thông đạo vừa ngắt, không còn cự thú Hỗn Độn liên tục không ngừng nữa, cự thú Hỗn Độn còn lại không có qua bao lâu sau đã bị tàn sát sạch sẽ.

Ngay lúc Từ Phàm dự định có nên tìm cơ hội mở ra một lỗ hổng lần nữa không.

Chợt có mấy chiếc tiên chu của thương hội đứng đầu Nhân tộc từ hướng Nguyên Thủy tông bay tới.

Từ Phàm nhìn mấy chiếc tiên chu, trong ánh mắt có hơi nghi hoặc.

“Chủ nhân, đây là thuyền chở linh bảo và vài thứ linh tinh đệ tử tông môn đặt hàng trong thương hội đến.” Bồ Đào giải thích.

Từ Phàm gật đầu, tỏ vẻ đã rõ.

Bây giờ đệ tử Ẩn Linh môn thấp nhất cũng là cảnh giới Kim Tiên, Hậu Thiên linh bảo trong tông môn không đủ, cũng không luyện chế được.

Cho nên Từ Phàm bảo Bồ Đào liên hệ với tất cả đại thương hội Nhân tộc, thành lập một bình đài nho nhỏ, có thể để các đệ tử phát một vài nhu cầu.

Vì hộ tống mấy chiếc tiên chu giá trị lớn này, mấy đại thương hội đứng đầu Nhân tộc còn đặc biệt phái Thánh Nhân đi hộ tống.

Tiên chu của mấy đại thương hội từ từ hạ xuống trên bình nguyên sau chủ phong Ẩn Linh môn.

Cả bình nguyên nhanh chóng biến thành hiện trường shipper giao hàng.

“Hiện tại mỗi đệ tử tông môn có thể có một món Hậu Thiên linh bảo sao?” Từ Phàm hỏi.

“Tính tới bây giờ, Huyền Hoàng chi khí bình quân của mỗi đệ tử tông môn chỉ có thể mua một món Hậu Thiên linh bảo bình thường.” Bồ Đào trả lời.

“Xem ra còn phải phát phúc lợi cho các đệ tử nhiều thêm.”

Từ Phàm nói, đột nhiên nghĩ đến cái gì đó, cuối cùng trước mắt xuất hiện hư ảnh một trận pháp, đúng là trận pháp phòng hộ đang được bố trí ở nội bích Tam Thiên giới.

Sau đó dưới khống chế của Từ Phàm, trận pháp bắt đầu sửa chữa lại, tạo thành một chỗ yếu kém trong trận pháp, chuyên dùng để thả cho cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh trở xuống vào.

“Không hổ là thương hội đứng đầu Nhân tộc, lại có nhiều Hậu Thiên linh bảo dự trữ như vậy.” Từ Phàm thán phục nói.

“Chủ nhân, căn cứ theo tư liệu trong Nguyên Thủy tông, những thương hội đứng đầu Nhân tộc này đều có linh khoáng giới chuyên biệt ở vùng ngoài giới, chỉ cần thời gian tích lũy đủ dài, nhiều linh khoáng Hậu Thiên linh bảo nữa cũng có.” Bồ Đào nói.

“Trả giá chỉ là chi phí thời gian sao?” Từ Phàm sờ cằm.

Kỳ thật thôi hóa ra loại linh khoáng Hậu Thiên linh bảo nhân tạo này Từ Phàm cũng biết làm, chỉ là quá phí thời gian.

Như là một đam phôi thai tiên khí khi Ẩn Linh môn vừa vào Tiên giới kia, dù là dưới gia tốc thời gian Bồ Đào khống chế, cũng chỉ mới thành hình.

“Chủ nhân, trong tông môn có một Thánh Dương giới, Thánh Dương chi lực nơi đó có thể so với nơi tám vạn quang giáp tại Thánh Nhật tinh.”

“Hiện tại Thánh Dương giới đang tách ra lượng lớn Tinh Dương Thiết, dưới sự thêm vào của trận pháp, dự tính sau ba ngàn vạn năm là có thể trở thành Thánh Dương Linh Thiết.”

“Không tệ, vậy ngươi tạo được bao nhiêu thế giới như thế?” Từ Phàm hỏi, hắn đã từng trao cho Bồ Đào quyền hạn như vậy, lợi dụng điều kiện hiện hữu tăng lên tài nguyên tông môn.

“Tám trăm năm mươi thế giới, không ảnh hưởng vận hành lực tính toán cực hạn.” Bồ Đào nói.

“Không tệ, điều kiện tấn cấp Tiên Thiên chí bảo ngươi thôi diễn, ngươi đã thôi diễn ra chưa?” Từ Phàm đầu tiên là khích lệ, sau đó lại hỏi về chuyện thăng cấp.

“Chưa, lấy tư liệu trong kho số liệu trước mắt, không đủ để chống đỡ cho Bồ Đào tấn cấp thành Tiên Thiên chí bảo.” Giọng Bồ Đào hơi tiếc nuối.

Chương 1199: Hợp kim linh khoáng

“Từ từ đến, nếu thật sự không được thì ta tìm một Tiên Thiên chí bảo để ngươi thay thế vào.” Từ Phàm cười nói.

Mấy chiếc tiên chu thương hội của Nhân tộc sau khi dừng tại Ẩn Linh môn một tháng liền rời đi.

Trước khi đi, Thánh Nhân trấn thủ thương đội còn tới bái phỏng Từ Phàm một phen.

Dù sao khách hàng lớn như Ẩn Linh môn cũng không thấy nhiều, nhất định phải giữ lại cho tốt mới được.

“Bồ Đào, nói cho các đệ tử, năm năm sau ta sẽ mở ra một lỗ hổng tại nội bích Tam Thiên giới, đến lúc đó có thể để cho bọn họ giết thỏa thích.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Tin tức này được phát lên diễn đàn tông môn, trong nháy mắt đưa tới reo hò từ các đệ tử tông môn.

Trong Ẩn Linh môn, tại một tiểu thế giới trả phí xây dựng.

Một cự nhân đại đạo đang diễn biến kiếm trận, chỉ thấy một trăm thanh Hậu Thiên linh kiếm và mấy vạn thanh tiên kiếm đang luyện tập các loại kiếm trận.

Hỗn Độn Đại Ngũ Hành Kiếm trận, Lôi Ảnh Ngũ Sát Kiếm trận, Phá Diệt Kiếm trận.

Từng bộ kiếm trận uy lực lớn lần lượt diễn biến trên bầu trời tiểu thế giới.

Kiếm trận vừa diễn biến, Bồ Đào còn cho ra số liệu cụ thể và ưu, khuyết điểm của kiếm trận.

Đồng thời mô phỏng biểu hiện bộ kiếm trận này đối chiến với cự thú Hỗn Độn.

Cự nhân đại đạo luyện tập kiếm trận cả ngày xong, liền giải trừ Cự Nhân Chiến trận.

Cự nhân đại đạo tiêu tán, năm trăm đệ tử mạch Kiếm Đạo xuất hiện trong tiểu thế giới.

“Không tệ, sau khi cự nhân Hỗn Độn thuần thục những kiếm trận này, chiến lực ít nhất tăng hai phần mười so với trước kia.”

“Lại thêm linh kiếm Hậu Thiên linh bảo sư đệ nhà giàu số một cung cấp cho chúng ta, vào lần chém giết cự thú Hỗn Độn tiếp theo, nhất định có thể đoạt được vị trí thứ nhất.” Hạng Vân cười nói.

“Ta cung cấp đồ vật là thứ yếu, trọng yếu là trình độ của Hạng Vân sư huynh trên đạo Kiếm Trận.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Sau khi luyện tập Cự Nhân Chiến trận xong, Hàn Phi Vũ trở về động phủ của mình.

Thấy Tiểu Hoa chuyển thế trùng tu thành Nhân tộc vẫn còn đang tu luyện thì không đi quấy rầy.

“Hàn Phi Vũ, pháp bảo của ngươi ở trong trận pháp Hỗn Độn hấp thu Hỗn Độn chi khí đã viên mãn, mời nhận lấy pháp bảo của ngươi.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ, chờ hắn xác định.

Sau khi nhẹ nhàng chạm vào nút xác định, một Truyền Tống trận cỡ nhỏ đường kính không đến một thước xuất hiện trước mặt Hàn Phi Vũ.

Hồ lô Bích Ngọc hiện ra trong Truyền Tống trận.

Hàn Phi Vũ mừng rỡ nhận lấy hồ lô Bích Ngọc, bắt đầu xem xét.

Lúc này trừ dưới đáy hồ lô Bích Ngọc có thêm một quang điểm ra, chỗ khác không có bất kỳ biến hóa nào.

“Không biết hồ lô Bích Ngọc này có thể thôi hoá thủy tinh Hồng Mông Tử khí hay không?” Hàn Phi Vũ nói, lấy ra mấy viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí cỡ viên đậu nành bỏ vào trong không gian thôi hóa của hồ lô Bích Ngọc.

Lúc mới bắt đầu quan sát, mặt Hàn Phi Vũ mang vẻ vui mừng, bởi vì hắn rõ ràng cảm thấy thủy tinh Hồng Mông Tử khí đang gia tăng từng chút, từng chút một.

Nhưng theo thời gian trôi qua lại càng ngày càng chậm, nếu muốn thôi hóa thành kích cỡ gấp đôi ban đầu, ít nhất cần trên vạn năm.

“Xem ra vẫn còn có hạn chế, có thời gian đến hỏi sư tổ một chút.” Hàn Phi Vũ nói, lại bỏ vào trong không gian hồ lô Bích Ngọc một tinh Huyền Hoàng chi khí.

Tốc độ lần thôi hóa này khôi phục lại trình độ lúc trước, Hàn Phi Vũ lộ vẻ tươi cười.

“Bất kể như thế nào, ít nhất về sau không thiếu Huyền Hoàng chi khí.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm đang truyền đạo cho Hung Bạch thì thấy đồ tôn tốt Hàn Phi Vũ của mình đến.

“Sao thế? Vật quan trọng của ngươi tấn cấp đến Tiên Thiên chí bảo có phải rất vui vẻ hay không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Sư tổ, có phải sau khi hồ lô Bích Ngọc trở thành Hồng Mông chi bảo mới có thể thôi hóa thủy tinh Hồng Mông Tử khí hay không?” Hàn Phi Vũ dò hỏi.

“Thế nào? Thôi hóa Huyền Hoàng chi khí còn không vừa lòng, còn muốn thôi hoá thủy tinh Hồng Mông Tử khí?” Từ Phàm hờ hững hỏi.

“Sư tổ, Huyền Hoàng chi khí đã đủ, nhưng ta muốn biết điều kiện tấn cấp đến Hồng Mông chí bảo.” Hàn Phi Vũ vò đầu nói.

“Điều kiện tấn cấp ngược lại rất đơn giản, sau khi trở thành Đại Thánh Nhân, hồ lô Bích Ngọc hấp thu Thánh Nhân chi khí của ngươi, sẽ tấn cấp đến Hồng Mông chí bảo một cách tự nhiên.” Từ Phàm lại nói.

Giữa không trung, một ngọc điệp trộn lẫn Hỗn Độn chi khí ngưng tụ mà thành, đây là Hỗn Độn bản nguyên tiên thuật hắn thôi diễn ra thời gian gần đây.

“Đại Thánh Nhân!” Hàn Phi Vũ hít sâu một hơi.

Hắn hoài nghi tư chất mình có thể trở thành Thánh Nhân hay không cũng khó mà nói.

“Chuyện trở thành Đại Thánh Nhân còn xa lắm, không cần nghĩ nhiều như vậy.”

Từ Phàm trong tay có thêm một ngọc giản, sau đó bay đến trước mặt Hàn Phi Vũ.

“Ẩn Linh môn đặt hàng với người một nhóm phôi thai Tiên Thiên linh bảo, đến lúc đó sẽ cho ngươi thủy tinh Hồng Mông Tử khí tương ứng.” Từ Phàm nói.

“Sư tổ, lời ngươi nói khách khí quá rồi. Thân là tông môn đệ tử, ta bồi dưỡng miễn phí một nhóm phôi thai Tiên Thiên linh bảo vì tông môn.” Hàn Phi Vũ nói, tiền tông môn là loại hắn không nguyện ý kiếm lời nhất.

“Trước tiên bồi dưỡng đi, lúc không có chuyện gì ngươi có thể tới chỗ cây Vạn Vật xem sao, nói không chừng sẽ có bất ngờ ngoài ý muốn.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh, sư tổ.”

Sau khi Hàn Phi Vũ lui ra, Từ Phàm tiếp tục thôi diễn bản nguyên tiên thuật áp dụng ở vùng ngoài giới.

Nhưng trong tông môn đột nhiên lại truyền ra một luồng khí tức dị dạng.

Trên bầu trời xuất hiện một lò luyện đại đạo đạo Luyện Khí dùng, rơi xuống một hướng nào đó trong Ẩn Linh môn.

“Luyện Khí Thần Tượng đại đạo chi vận?”

“Đây là khí tức của Sa Điêu sư huynh.” Từ Phàm có chút khó có thể tin nói.

Theo đại đạo dung nhập, rơi xuống động phủ của Sa Điêu, dị tượng tấn cấp Thần Tượng cũng đã hoàn thành.

“Đại trưởng lão, nhiều năm nghiên cứu của ta cuối cùng cũng có thành quả!”

Sa Điêu hưng phấn cầm một khối hợp kim bốc lên khí tức mãnh liệt bay tới nói.

“Mặc dù hợp kim này không thuộc cấp linh khoáng, nhưng tất cả đặc tính của nó đều vượt trội hơn những linh khoáng kia, dùng cái này luyện chế Hậu Thiên linh bảo không thành vấn đề.” Sa Điêu hưng phấn nói.

“Sa sư huynh, những năm này ngươi vất vả rồi.”

Giờ phút này Từ Phàm mới cảm nhận được cái gì gọi là kiên trì bền bỉ.

Hợp kim cấp linh khoáng Sa Điêu nghiên cứu Từ Phàm đã sớm biết, lúc đầu cũng không ôm quá lớn hy vọng với cái này.

Cho rằng loại hợp kim này ít nhất phải nghiên cứu mấy chục vạn năm mới có kết quả, nhưng không nghĩ tới, lúc này mới hơn một vạn năm mà đã làm ra thành phẩm.

“Thông nhiều môn, không bằng tinh một dạng.” Từ Phàm nhìn khối hợp kim trong tay cảm khái nói.

“Bồ Đào, đánh giá hợp kim linh khoáng này đi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Hợp kim cấp linh khoáng trong tay Từ Phàm biến mất.

“Nhiều năm như vậy, Sa sư huynh vẫn luôn dốc lòng nghiên cứu hợp kim linh khoáng, vất vả.” Từ Phàm nói.

“Vất vả cái gì, ở trong tông môn dù sao cũng nên làm chút chuyện.”

"Chờ ta trở về lại nghiên cứu thêm nhiều hợp kim linh khoáng không cùng tính chất, chờ đến khi nghiên cứu tàm tạm rồi, ta thử xem có thể hợp thành phôi thai Tiên Thiên linh bảo hay không." Sa Điêu hùng tâm tráng chí nói.

"Sa sư huynh cố lên, ngươi tới đâu ta sẽ ủng hộ ngươi tới đó." Từ Phàm ở bên cạnh cười nói.

Không qua bao lâu sau, kết qua kiểm tra của Bồ Đào liền ra.

"Chịu nhiệt và trữ năng, phương diện khác biểu hiện bình thường, hiệu quả hợp kim không khác mấy so với ta dự đoán lúc đầu." Sa Điêu cười nói.

"Chủ nhân, hiệu quả chịu nhiệt của hợp kim này cực kỳ xuất sắc, có thể dùng ở chỗ Thánh Nhật tinh." Bồ Đào nhắc nhở nói.

Chương 1200: Chiến khu

"Chịu nhiệt và trữ năng hửm?" Từ Phàm nói, sờ tới sờ lui cằm, không biết đang suy tư điều gì.

"Luyện chế một nhóm hợp kim, đưa qua cho số một."

"Tuân lệnh, chủ nhân."

Sau khi giải quyết xong những chuyện này, Từ Phàm vốn muốn giải trừ bàng môn chi thuật trên người đại bạch xà.

Lúc này, bảo kính truyền tin lại vang lên.

Từ Phàm lấy ra xem, là tin tức Hoàng Sơn gửi cho hắn, bảo hắn đến Nguyên Thủy tông một chuyến, nói là có chuyện tương đối quan trọng.

"Thời buổi rối loạn." Từ Phàm cảm khái một tiếng sau liền bước ra một bước, xuất hiện trong tinh vực bên ngoài Ẩn Linh môn.

Vừa lúc có một cánh cửa không gian nối thẳng đến Nguyên Thủy tông mở ra.

Trong chủ điện Nguyên Thủy tông, Từ Phàm thấy được mười sáu Đại Thánh Nhân Nhân tộc, hoặc là phân thân hoặc là hư ảnh ngồi trong chủ điện, vẻ mặt nghiêm trọng.

Hoàng Sơn mang Từ Phàm đi đến.

“Hoàng Sơn tiền bối, chuyện quan trọng gì?” Ánh mắt Từ Phàm nhìn quanh một vòng trong chủ điện nói.

Lúc này, bóng dáng Nguyên chủ xuất hiện trên chủ vị tại chủ điện.

Một quyển thiết thư ngưng tụ thành từ Hỗn Độn Thần Thiết xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Ta thấy hình thức lần khai chiến này của hai đại đế quốc Thần Ma không giống lúc trước, cho nên đặc biệt đánh cắp một vài tình báo từ trong đế quốc Thần Ma.”

“Bên trên đều là phù văn Hỗn Độn, cho nên ta muốn mời Từ Thần sư phiên dịch lại giúp.” Nguyên chủ nói.

“Nguyên chủ khách khí.” Từ Phàm nói, lấy qua thiết thư Hỗn Độn trôi nổi ở trước người hắn.

Nhìn phù văn Hỗn Độn ở bìa ngoài, Từ Phàm biết, đây là thông báo tương tự như tối hậu thư Đế quốc Man Thú Thần Ma gửi cho Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Từ Phàm lật ra phía sau thiết thư Hỗn Độn xem xét, sắc mặt càng thêm nghiêm trọng.

Lúc này, trong đầu hắn đột nhiên nhớ tới câu nói Thiên Diệt từng nói trước đây.

Tam Thiên giới chỉ tương đương với một tiểu bộ lạc giữa hai đại đế quốc.

“Nguyên chủ, thiết thư Hỗn Độn này, ngươi…” Lời phía sau Từ Phàm không nói rõ.

“Đây là do ta phục khắc hoàn toàn, chuyện ngươi lo lắng sẽ không xảy ra.” Nguyên chủ nói, vẻ mặt sao ta sẽ làm ra loại chuyện ngu xuẩn như này được.

“Hai đại đế quốc Thần Ma này bởi vì một mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí là nơi vô chủ, nên hai bên đế quốc đều muốn chiếm mạch khoáng thành của riêng mình.”

“Hiện tại hai đại đế quốc Thần Ma quyết định dùng cách thức cổ xưa nhất giữa Thần Ma quyết định mạch khoáng này thuộc về ai.”

“Phân chia ra một khu vực, hai bên đế quốc đưa vào binh lực tương đồng, người chiến cuối sau cùng chính là người thắng, có thể giành lấy mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

Lúc này, Từ Phàm mang vẻ mặt nghiêm trọng ngẩng đầu nhìn về tất cả Đại Thánh Nhân Nhân tộc xung quanh nói: “Mà khu vực được phân chia cũng bao gồm cả Tam Thiên giới chúng ta.”

Nghe được lời này của Từ Phàm, sắc mặt các Đại Thánh Nhân Nhân tộc trên chủ điện đột ngột biến đổi.

“Không nghĩ tới việc này còn nghiêm trọng hơn so với trong tưởng tượng.” Nguyên chủ nói.

Thiết thư Hỗn Độn lúc trước hắn nhờ Trận Pháp Thần sư Nguyên Thủy tông phiên dịch qua chỉ là kiến thức nửa vời, tin tức quan trọng cuối cùng cũng không phiên dịch ra được.

Lúc này mới bảo Hoàng Sơn tìm Từ Phàm tới tiến hành phiên dịch.

“Được rồi, chắc hẳn chư vị đã hiểu rõ mức độ nghiêm trọng của việc này rồi, hiện tại nên làm gì đây?” Nguyên chủ nhìn về phía mọi người nói.

“Khu vực chiến đấu bao gồm cả Tam Thiên giới, nếu như chúng ta không làm gì, cuối cùng nhất định sẽ bị hủy diệt.”

“Chuyện phát triển đến mức này, không còn lựa chọn thừa để chúng ta chọn nữa.”

“Nếu không dẫn dắt toàn Nhân tộc thoát khỏi chiến khu, đến giới khác bên ngoài chiến khu sinh tồn.”

“Nếu không thì gia nhập vào một phe giúp họ chiến đấu, ra sức bảo vệ để không bị phá hủy.” Một Đại Thánh Nhân Nhân tộc trong đó nói.

“Liên hợp với cường giả giới khác trong chiến khu, sau khi gia nhập vào một phe, tốc chiến tốc thắng.” Một Đại Thánh Nhân khác quanh người tràn ngập Thánh Dương chi lực nồng đậm nói.

“Đừng chơi như vậy, lúc tính sổ lúc sau không ai có thể bảo vệ chúng ta đâu.” Có người phản đối nói.

Lúc này, Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên chủ.

“Có bản đồ lãnh thổ hai đại đế quốc Thần Ma này không?”

Một màn sáng hoa mỹ xuất hiện trong chủ điện, Từ Phàm chỉ thấy được hai đại đế quốc đang đến gần lãnh thổ Tam Thiên giới.

“Đế quốc Thần Ma quá mức to lớn, chỉ phát hiện là đang tiến đến gần lãnh thổ Tam Thiên giới.” Nguyên chủ nói.

Giờ phút này, Từ Phàm chợt cảm nhận được cảm giác của một quả dân tiểu quốc kiếp trước không cảm nhận được.

“Trong chiến khu đã bao gồm hơn hai mươi đại giới như Tam Thiên giới như đã biết, nhưng muốn liên hợp gia nhập vào một phe là không thể nào.”

“Nếu hai bên thật sự muốn đánh nhau, nhất định sẽ có Hỗn Độn Thánh Nhân tọa trấn.” Nguyên chủ nói thở dài.

“Nếu so sánh, kế hoạch mang Nhân tộc thoát khỏi chiến khu vẫn có thể áp dụng được.” Hoàng Sơn nói.

“Từ thần sư, ngươi có biện pháp nào tốt không?” Nguyên chủ đột nhiên hỏi.

“Nguyên chủ, ta muốn biết Hỗn Độn Thánh Nhân mạnh bao nhiêu?” Từ Phàm hỏi.

“Trong cái nhấc tay, hủy diệt Tam Thiên giới không thành vấn đề.”

“Đại Thánh Nhân trong Tam Thiên giới, ngoài người vô cùng cá biệt ra, những người khác thậm chí ngay cả tư cách xuất hiện trước mặt Hỗn Độn Thánh Nhân cũng không có.” Nguyên chủ nói.

“Ta có vài ý nghĩ, chuyển tin tức cho hai phe đế quốc Thần Ma trong chiến khu, lợi dụng những tin tức này, để chiến đấu giữa hai đế quốc tránh đi Tam Thiên giới.” Từ Phàm nói.

“Cái này có thể có, nhưng những Thần Ma kia có thể câu thông Hỗn Độn, tình báo giả căn bản lừa không được bọn họ.” Một Đại Thánh Nhân nói.

“Chỉ cần chúng ta làm tình báo biến thành thật là được mà.” Từ Phàm cười nói.

“Tiền bối am hiểu bố cục trong Tam Thiên giới không phải số ít, chỉ cần chịu bố cục, tập trung lực lượng Tam Thiên giới chúng ta, làm tình báo biến thành thật không phải là vấn đề.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này trong lòng Từ Phàm không có nhiều chuyện lộn xộn như vậy, trong đầu chỉ có một ý niệm.

Đó chính là mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông rốt cuộc ở nơi nào, hắn cảm giác chỉ cần vừa vào đó, để quả cầu phù văn hệ thống kia ăn no, đến lúc đó còn không thành Hỗn Độn Thánh Nhân được sao?

Về phần chuyện Tam Thiên giới ở trong chiến khu, trong mắt Từ Phàm lại là một vấn đề nhỏ.

Miễn cưỡng chống lại Thần Ma đế quốc không được, nhưng dùng một vài thủ đoạn sống sót trong chiến tranh hai đại đế quốc vẫn là chuyện cỏn con.

Cho nên biểu hiện vừa nãy của Từ Phàm đều là làm cho những Đại Thánh Nhân Nhân tộc kia xem.

Vì lời nói của Từ Phàm, trong chủ điện bắt đầu thảo luận kịch liệt lên.

Từ Phàm thấy không còn chuyện gì của mình nữa, bèn nói tiếng cáo lui với Hoàng Sơn, rời khỏi chủ điện.

Sau khi trở lại Ẩn Linh môn, Từ Phàm lập tức tiến vào không gian tiên hồn.

“Hệ thống, ta biết ngươi khao khát thủy tinh Hồng Mông Tử khí, vừa rồi ngươi cũng nghe thấy rồi đấy.”

“Một mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, đều đã gọi là mạch khoáng rồi, nhất định không chỉ có thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi mấy ngàn trượng.”

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn như sao trời, ngươi có muốn hấp thu không?” Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống lớn như sao trời, khóe miệng nhếch lên.

Sau khi Từ Phàm nói xong, lại quan sát tỉ mỉ, hắn phát hiện quả cầu phù văn hệ thống rõ ràng có hơi run nhẹ lên.

“Ngươi xem, bây giờ ta mới là Đại La thánh giả, đi gây chuyện với những Hỗn Độn Thần Ma cấp Thánh Nhân rõ ràng không đủ nhìn.”

“Cho nên nói, bây giờ ngươi chỉ cần giải trừ hạn chế, để ta tiến vào cảnh giới Thánh Nhân là được.”

“Đến lúc đó, thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn như sao trời, tuỳ ngươi hấp thu thế nào cũng được.”

Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống chuyển động càng lúc càng nhanh nói, giống như gia trưởng gạt tiền mừng tuổi của hài tử.

Chương 1201: Hạch tâm hệ thống

Từ Phàm lẳng lặng đứng trước quả cầu phù văn hệ thống đợi hồi âm.

Nhưng quả cầu phù văn hệ thống chỉ vẻn vẹn gia tăng tốc độ chuyển động, ngoài ra không có bất cứ dấu hiệu gì.

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn như sao trời, ngươi không động lòng à!” Từ Phàm có chút không kiềm được.

Quả cầu phù văn hệ thống vẫn không có bất kỳ hồi âm nào.

“Giúp ta một tay, không thành người cao, ít nhất cũng để ta bảo vệ tốt tông môn này.”

Vẫn không nhận được hồi âm.

“Chẳng lẽ phương thức của ta không đúng?” Từ Phàm nghĩ tới đây, kết quả là đổi loại phương thức.

“Hệ thống, sau khi tìm được mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, chúng ta mỗi người một nửa.”

“Sau khi ngươi hấp thu không cần vì ta cởi bỏ hệ thống, những cái kia hoàn toàn đều là của ngươi.” Từ Phàm còn nói thêm.

Mới vừa nói xong, quả cầu phù văn hệ thống lập tức bắt đầu dần xảy ra biến hóa.

Từ trên quả cầu phù văn hệ thống trực tiếp tuôn ra xiềng xích phù văn Hỗn Độn như trường long, sau khi bay ra một đoạn liền tiêu tán trong không gian tiên hồn Từ Phàm.

Đồng thời toàn bộ quả cầu phù văn hệ thống bắt đầu trở nên trong suốt.

Hạch tâm hệ thống cứ như vậy trần trụi xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Ánh mắt Từ Phàm nhìn thấy hạch tâm hệ thống đầu tiên đã bị mê hoặc.

Ánh mắt hắn si ngốc nhìn hạch tâm hệ thống, như ẩn như hiện bên trong, đột nhiên thấy rõ toàn cảnh, chịu rung động to lớn.

“Thì ra là thế, vậy mà lại thế này.” Từ Phàm lẩm bẩm trong miệng.

Nhưng lúc hắn muốn đi sâu vào, quả cầu phù văn hệ thống lại khôi phục nguyên trạng.

“Ta còn chưa bắt đầu mà, sao ngươi lại mặc vào rồi?” Từ Phàm có chút lo hết sức nói.

Hắn cảm nhận được hệ thống gửi cho hắn tin tức, sau khi tìm được mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, một người một nửa.

Đồng thời, muốn tạm thời giải khoá cảnh giới Thánh Nhân còn phải thêm thủy tinh Hồng Mông Tử khí, những thứ này đều sẽ phải kết toán sau khi hắn lấy được mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Bản thể Từ Phàm chậm rãi mở mắt, ngẩng đầu nhìn tinh vực đầy trời và trận pháp nội bích Tam Thiên giới nơi xa, khóe miệng lộ ra nụ cười.

Lúc này, một đôi mắt xuất hiện trên không ba ngày trước, cứ như vậy lẳng lặng nhìn Từ Phàm.

Từ Phàm cùng đôi mắt kia nhìn nhau, cười nói: “Đều là một người nhà, gia chủ như ngươi cũng không thể bài ngoại.”

Đôi Thiên Đạo chi nhãn trong tinh vực biến mất, mọi chuyện vẫn như ngày thường.

“Phía dưới Thánh Nhân đều là con sâu cái kiến, câu nói này cũng không phải nói nhầm.” Từ Phàm cảm nhận được cảnh giới Thánh Nhân nói.

Giờ phút này hắn có một loại cảm giác, vạn sự vạn vật đều nằm trong sự khống chế của hắn.

Từ Phàm nhìn đại trận thủ hộ tại nội bích Tam Thiên giới đang bố trí phía xa.

Nhẹ nhàng khoát tay, tất cả vật liệu bố trí đại trận xuất hiện trong tinh vực, sau đó phảng phất như được trao cho linh tính, tất cả đều tự giác vào vị trí nên vào.

Đại trận ban đầu cần năm năm mới có thể bố trí xong, dưới cái nhấc tay nhẹ của Từ Phàm đã nhẹ nhàng bố trí xong.

Một bình đồ uống kiếp trước Từ Phàm thường xuyên uống hiện lên trước mặt Từ Phàm.

Sau đó Từ Phàm nhận lấy, mở ra uống một ngụm.

“Cảm giác trở thành Thánh Nhân thật tốt, chỉ tiếc quá cmn đắt.” Từ Phàm nói, rút khỏi trạng thái Thánh Nhân.

“Chủ nhân, số liệu chiến đấu của Vương Vũ Luân thế thứ nhất đã thu thập xong, mời chủ nhân thôi diễn kế hoạch chiến đấu.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Cái này đơn giản.”

Sau khi Từ Phàm xem hết tư liệu chiến đấu thế thứ nhất, ngẫu nhiên thôi diễn ra một phần kế hoạch chiến đấu.

Không qua lâu sau, Vương Vũ Luân hứng thú bừng bừng chạy tới trước mặt Từ Phàm.

“Từ đại ca, thế thứ nhất ta qua rồi.” Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

“Có thu hoạch gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Ta hấp thu ký ức của chân ngã lúc đầu nhất, thì ra hắn cũng là đệ tử Nguyên Thủy tông.”

“Vừa ra đời thì trời sinh dị tượng, trực tiếp kinh động đến Nguyên Thủy tông.”

“Không sư thông suốt đại đạo, không đến trăm năm trở thành Kim Tiên, ba ngàn năm thành Chuẩn Thánh, ký ức của chân ngã dừng lại tại thời điểm vừa thành Chuẩn Thánh kia.” Vương Vũ Luân nói.

“Hơn nữa vào lúc ấy, chân ngã là người biết đánh nhau nhất trong Nguyên Thủy, ngay cả Thiên Diệt trưởng lão của Nguyên Thủy tông hiện tại, lúc ấy cũng bị hắn giẫm dưới chân.”

“Toàn bộ Nguyên Thủy tông, chỉ có Nguyên chủ có thể áp chế được hắn, thật là quá khoa trương.” Vương Vũ Luân cảm khái nói.

Nghe được những việc chân ngã huynh đệ tốt đã trải qua, Từ Phàm tự nhiên lại nghĩ đến hệ thống.

Nếu như không có hệ thống hạn chế, có thể hắn sẽ còn phách lối hơn cả chân ngã của huynh đệ tốt.

Nghe đến đó, Từ Phàm đột nhiên sinh ra chút hiếu kỳ về ký ức nguyên thế của chân ngã huynh đệ tốt.

“Thú vị, dựa theo thiên phú ngươi nói, ta cảm giác chân ngã ngươi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân hẳn là không có vấn đề gì.”

“Vì sao lại dùng phương pháp phiền phức mà còn không thu được kết quả tốt như thế?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

Phương pháp thành Thánh trong Hỗn Độn hắn có, hơn nữa hắn cảm giác cũng không quá khó khăn.

“Chân ngã ta trước kia từng nói qua, hắn muốn trở thành Hỗn Độn đỉnh phong, không chỉ đơn giản là Hỗn Độn Thánh Nhân như vậy.” Vương Vũ Luân nói.

“Hỗn Độn đỉnh phong.”

“Quả nhiên là…” Từ Phàm không biết nên đánh giá thế nào.

Cho tới nay Từ Phàm đều cho rằng, những cường giả theo đuổi đỉnh phong chính mình nhận thức, bình thường đều sẽ không có kết quả gì quá tốt.

“Lúc ấy ta cũng cười hắn, không có mạnh nhất, chỉ có mạnh hơn, muốn trở thành đỉnh phong tất chịu kỳ trùng.”

“Mắt thấy sắp thành công, đáng tiếc cuối cùng ta gặp phải Từ đại ca.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân có chút tiếc hận.

“Đỉnh phong, sao dễ như vậy được, ta cũng chưa từng nghĩ qua đâu.” Từ Phàm cười nói.

Mặc dù thiên phú hắn có chút kiêu ngạo, nhưng cho tới bây giờ hắn vẫn chưa từng nghĩ qua sẽ trở thành người mạnh nhất.

“Được rồi, hiện tại ta giúp ngươi giải trừ bàng môn chi thuật trên người tiểu bạch xà của ngươi.”

Từ Phàm nói nhẹ nhàng điểm tới tiểu bạch xà trên vai Vương Vũ Luân.

Ngón tay Từ Phàm nhẹ điểm lên đầu tiểu bạch xà một cái, sau đó thu tay về.

Lúc này Vương Vũ Luân cảm giác được hắn và tiểu bạch xà có một tia liên hệ, hơn nữa ánh mắt tiểu bạch xà nhìn hắn càng thêm thân thiết.

Tiểu bạch xà nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, cọ vào mặt Vương Vũ Luân, có cảm giác tựa như linh hồn hai người đều nối liền một chỗ.

“Phỏng chừng qua khoảng thời gian tiếp theo, chân ngã kia của ngươi có thể sẽ lấy phương thức của hắn trùng sinh.”

“Đây cũng không phải vấn đề gì lớn, ngươi chỉ cần nhớ kỹ một điều, đừng ra khỏi Ẩn Linh đảo là được.” Từ Phàm căn dặn.

“Chân ngã ta cũng bị Từ đại ca khống chế, vì sao còn có thể trùng sinh?” Vương Vũ Luân nghi hoặc hỏi.

“Từ đại ca ngươi cũng không phải vạn năng, có một vài thủ đoạn, dù ta biết cũng không phòng được.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân nói.

Với tầm mắt vừa trở thành Thánh Nhân của hắn, lúc này quanh người Vương Vũ Luân tản ra một loại năng lượng đặc biệt, ngay cả Bồ Đào cũng không dò xét ra.

Những năng lượng này lặng lẽ ló ra từ trên người Vương Vũ Luân, bay tới trong tinh vực biến mất không thấy.

“Được, nhưng trước khi chân ngã chưa được xử lý hoàn toàn, ta sẽ không rời khỏi Ẩn Linh đảo.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

Ngay lúc này, một dòng sông thời gian to lớn đột nhiên xuất hiện tại trong tinh vực.

Trong dòng sông thời gian, có một hư ảnh hình dáng cực kỳ giống Từ Cương đứng giữa sông.

“Nhanh như vậy đã tấn cấp Đại La thánh giả rồi?”

Trong nháy mắt khi Từ Phàm cảm giác được dòng sông thời gian, liền tiến vào trạng thái Thánh Nhân.

Chương 1202: Lôi đình

Cự nhân đứng trong dòng sông thời gian rất giống Từ Cương mấy lần muốn nhấc chân tránh thoát trói buộc của dòng sông thời gian, bước lên bờ.

Nhưng đều bị lực lượng trói buộc vô tận của dòng sông thời gian kéo lại khiến cho không thể tránh thoát.

Phảng phất như trên hai chân đè lên mấy vạn thế giới, không thể động đậy, tránh thoát.

Lúc này, tất cả đệ tử đang chuẩn bị chiến đấu trong tông môn đều ra đây, nhìn dòng sông thời gian trong tinh vực bắt đầu tham quan học hỏi.

Cự nhân rất giống Từ Cương sau mấy lần tránh không thoát, sau lưng sáng lên dị tượng đại đạo đại biểu Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ.

Sau đó dị tượng đại đạo dung hợp hóa thành Hỗn Độn, gia tăng trên tự thân.

Cuối cùng dưới sự gia tăng của Hỗn Độn, một chân mới gian nan từ từ rút ra từ trong dòng sông thời gian, đạp lên trên bờ.

Từ Phàm trong Ẩn Linh môn khẽ nheo mắt, muốn tránh thoát dòng sông thời gian, một chân cuối cùng là khó khăn nhất.

Đệ tử ở trong Ẩn Linh môn quan sát cũng bắt đầu khẩn trương lên, sôi nổi bắt đầu thế vào, nếu như bây giờ mình đang ở trong dòng sông thời gian thì có thể thoát ra hay không.

Dù sao dòng sông thời gian trong Tiên giới và trong tinh vực cũng không giống như nhau.

Giống như sự khác biệt giữa nhánh sông và chủ mạch, độ khó để hắn tránh thoát cũng tăng gấp bội.

“Trở thành Đại La trong tinh vực, nếu như không thành, ở Tiên giới cũng không cách nào triệu hồi ra dòng sông thời gian tránh thoát.” Lão giả tóc trắng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Từ nhỏ Từ Cương đã theo bên cạnh ta, hết lòng chỉ bảo, linh bảo, công pháp, bản nguyên tiên thuật đều là đỉnh cấp nhất.”

“Từ Cương có thể tránh thoát ra khỏi dòng sông thời gian thành Đại La, ta vẫn tin tưởng vào Từ Cương.” Từ Phàm khẽ cười nói.

Hắn nhìn ra được, Đại đồ đệ này của mình còn chưa dùng ra toàn lực.

Ngay lúc một chân khác của cự nhân bắt đầu muốn thoát khỏi dòng sông thời gian.

Hai đôi bàn tay khổng lồ hợp lại bắt đầu kết ấn, ngưng tụ thành một quang đoàn lớn vặn vẹo tại dòng sông thời gian trên không.

Quang đoàn như mặt trời lặn trên biển từ từ rơi xuống dòng sông thời gian.

“Lá gan còn không nhỏ.” Từ Phàm nhìn thao tác của Đại đồ nhi mình, bật cười.

Mãi đến khi vặn vẹo hoàn toàn rơi vào trong dòng sông thời gian, trên dòng sông thời gian sau đó mới dâng lên một đám mây nấm lớn.

Trong nháy mắt, không gian trong vùng tinh vực này bỗng dấy lên loạn lưu.

Từ Phàm đã sớm có phòng bị, lập tức trấn áp khu vực bên ngoài dòng sông thời gian, để không chịu quấy nhiễu.

Mà dòng sông thời gian chỗ cự nhân cũng sinh ra ảnh hưởng khô cạn, chân còn lại của cự nhân nhẹ nhàng tránh thoát ra khỏi dòng sông thời gian.

Giờ phút này, dấu vết vận mệnh và thời gian trên người cự nhân bắt đầu dần dần biến mất, nhân quả dính dáng trên người hắn cũng bắt đầu từ từ nhạt dần.

Cự nhân quay đầu lại nhìn Từ Phàm, hành lễ chào.

Từ Phàm cũng cười vẫy tay, trấn áp lại cơn sóng trong dòng sông thời gian.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn Từ Cương, hài lòng gật đầu.

“Không tệ, nhiều năm như vậy xem như ngươi thông suốt.” Mặt Từ Phàm tràn đầy vui mừng.

Giống như một kiếm khách luyện kiếm pháp cơ sở cả đời, một khi khai ngộ, trong nháy mắt trở thành kiếm khách đỉnh cấp.

Mà Từ Phàm dạy bảo Từ Cương, cực kỳ chú trọng cơ sở.

Bất kỳ thần thông tiên pháp gì tu luyện đều là lấy ngũ hành đại đạo làm căn cơ.

Hơn nữa còn tu luyện thêm vô số phiên bản Ngũ Hành quyết Từ Phàm ưu hóa.

Cuối cùng lại thêm sự tu luyện kiên trì bền bỉ của Từ Cương, phối hợp với Tiên Thiên linh đào, mới trợ giúp cho khai ngộ của hắn hôm nay.

“Sư phụ, trước kia đồ nhi khiến ngươi nhọc lòng rồi.” Từ Cương nói.

“Nhọc lòng gì chứ, ngươi mới là người làm ta bớt lo nhất.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Trở thành Đại La thánh giả rồi, nhưng cũng đừng tự mãn.”

“Ngươi từng theo ta đến vùng ngoài giới, ở nơi đó Đại La mới là điểm xuất phát, về sau không ngừng cố gắng, không được buông lỏng, luôn giữ vững lòng truy cầu đại đạo.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Sau khi quan sát Từ Cương trở thành Đại La thánh giả, lúc đệ tử Ẩn Linh môn còn chưa kịp phản ứng, một tin tức từ Bồ Đào khiến bọn họ ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Bởi vì Từ Phàm tiến vào trạng thái Thánh Nhân, bố trí đại trận phòng hộ xong trước hạn, cho nên phúc lợi của đệ tử tông môn được phát sớm.

Kết quả là, các đệ tử lập tức reo hò lên.

Giống như kỳ nghỉ sau khi trường học mở liên hoan xong.

Tất cả đệ tử đều bắt đầu tự tìm tiểu tổ tập hợp cho riêng mình, tạo thành Đại Đạo Cự Nhân Chiến trận.

Tiến vào trong chuyên biệt đại thế giới dưới sự sắp xếp của Bồ Đào, giảo sát cự thú Hỗn Độn.

Sau khi đại trận phòng hộ nội bích Tam Thiên giới xây xong, cả Ẩn Linh môn tiến vào trạng thái triển khai toàn bộ mã lực.

Vô luận là đệ tử đạo chiến đấu hay là bàng môn, tất cả đều vây quanh Đại Thế giới liên tục không ngừng có cự thú Hỗn Độn tiến vào, công việc lu bù.

Thậm chí ngay cả chuyển phát nhanh từ tất cả thương hội đại đỉnh cấp Nhân tộc gửi tới cũng càng ngày càng nhiều.

Trận tai nạn cả Tam Thiên giới phải đối mặt, đến chỗ Ẩn Linh môn lại tựa như biến thành phúc lợi.

Tại nơi biên giới Đại Thế giới này có một Tiểu Thế giới đặc biệt, là phó bản Từ Cương tự làm cho mình.

Một người độc hưởng cự thú Hỗn Độn của toàn bộ Tiểu Thế giới.

Vào ngày này, trong lương đình trên chủ phong Ẩn Linh môn, Từ Phàm và Hoàng Sơn đang cùng nhau thưởng trà.

“Huyền Hoàng Đại Đào thụ, Tiên Thiên tiên linh căn này thật sự khiến Nguyên Thủy tông ta tìm rất lâu, không nghĩ tới cuối cùng lại bị ngươi tìm được.” Hoàng Sơn nhìn Tiên Thiên linh đào trong mâm nói.

“Cơ duyên xảo hợp mà thôi.” Từ Phàm cười, lấy ra một chiếc nhẫn không gian đưa cho Hoàng Sơn, đây là thủy tinh Hồng Mông Tử khí hắn nợ trước đây.

“Không cần trả nữa, đại trận này Nguyên Thủy tông ta còn chưa tính tiền cho ngươi.” Hoàng Sơn lại đẩy nhẫn không gian qua.

“Loại chuyện vì Nhân tộc xuất lực này sao có thể nào lấy thù lao được.” Từ Phàm lắc đầu, lại đẩy nhẫn không gian qua.

“Giác ngộ còn rất cao, không tệ.” Hoàng Sơn cười, nhận lấy nhẫn không gian.

“Ta thấy trong bảo kính truyền tin, tình hình biên giới nơi mấy đại tộc đứng đầu khác trấn thủ hơi không được ổn à?” Từ Phàm hỏi.

“Đừng bận tâm nhiều như vậy, bọn họ có thể ứng phó được.” Hoàng Sơn xua tay, không thèm để ý nói.

Lúc này, đại trận phòng hộ nội bích Tam Thiên giới đột nhiên chấn động.

Ba cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân lấy lực lượng thô bạo phá ra một lỗ hổng ở ngoại bích, tiến vào trong Tam Thiên giới.

Mà Từ Phàm thì lại nhìn về phía Hoàng Sơn trước tiên.

Chỉ thấy Hoàng Sơn bình tĩnh tiếp tục uống trà, mà trong tinh vực hiện ra một cánh cổng không gian.

Chỉ thấy vô tận lôi đình tuôn trào ra từ trong trong cánh cửa không gian.

Trong tinh vực xuất hiện một cự nhân phảng phất như ngưng tụ từ lôi điện, khống chế lôi đình vô tận trực tiếp diệt sát một con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.

Hai con khác trực tiếp bị nhét vào nơi nội bích bị phá vỡ.

Từ Phàm nhìn lôi đình vô tận trong tinh vực, cảm giác khí tức có hơi quen thuộc.

Đồng thời, một cự nhân đại đạo cầm trong tay một thanh lôi đao Hậu Thiên linh bảo sừng cá mập cự thú Hỗn Độn trong Đại Thế giới đột nhiên ngừng lại.

“Đao Bích sư huynh, ngươi đến điều khiển chính cự nhân đại đạo này, hình như ta cảm nhận được khí tức cha ta, ta đi xem một chút.”

Lý Lôi Hổ nói, giao quyền khống chế Đại Đạo Cự Nhân Chiến trận cho một vị sư huynh trong đó, còn mình thì tách khỏi cự nhân đại đạo, bay về nơi có khí tức quen thuộc.

Lúc này, cự nhân do lôi đình vô tận ngưng tụ biến thành một tráng hán mặt đầy râu quai nón.

Ánh mắt tráng hán nhìn về phía Ẩn Linh đảo vô cùng thân thiết.

Chương 1203: Vị trí Lôi Đình Đại Thánh Nhân

Lý Lôi Hổ xuất hiện trong tinh vực, sau lưng lóe ra một Lôi Đình Pháp Tướng cùng bản nguyên với lôi đình vừa nãy kia.

Trạng thái do lôi đình hóa thành dường như cũng cảm nhận được gì đó, nhìn về phía Lý Lôi Hổ.

Hai phụ tử này đã cách nhau vạn năm mới gặp lại.

“Cha, ngươi đều đã lợi hại như vậy, vì sao không đến tìm ta?” Lý Lôi Hổ có chút tủi thân hỏi.

Hắn vừa xuất hiện trong tinh vực đã được Bồ Đào cho hay, vừa rồi cha hắn lấy lực lượng một người đánh giết một con, trấn áp hai con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.

“Ngươi đừng trách cha ngươi, nhân tính của cha ngươi bây giờ còn chưa thể chủ đạo vị trí Lôi Đình Đại Thánh Nhân này.” Giọng Từ

Phàm vang lên bên tai Lý Lôi Hổ.

Lý đồ tể nhìn nhi tử mình, thiên ngôn vạn ngữ chìm trong lòng không thể nói nên lời.

Sau đó dường như đã đến giờ nào đó, Lý đồ tể lại hóa thân thành Lôi Đình Đại Thánh Nhân lần nữa.

Lôi đình đầy trời loé lên trong tinh vực, cuối cùng phá vỡ không gian mà đi.

Lý Lôi Hổ ngơ ngác nhìn theo hướng phụ thân rời đi, vẻ mặt vô cùng phức tạp.

Nhưng cuối cùng lại hóa thành một tiếng cười, nói: “Cha, không có chuyện gì thì tốt.”

Sau đó, Lý Lôi Hổ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, cung kính hành lễ hỏi: “Đại trưởng lão, khi nào phụ thân ta mới có thể chủ đạo vị trí Lôi Đình Đại Thánh Nhân này?”

“Cũng sắp rồi, ước chừng xấp xỉ hơn sáu mươi triệu năm nữa.” Từ Phàm tính một phen nói.

“Ta có thể vì cha ta làm gì không?”

“Nếu như muốn sớm một chút, một là thủy tinh Hồng Mông Tử khí, hai là đi vùng ngoài giới tìm kiếm trọng bảo chịu tải Hỗn Độn lôi đình đại đạo.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão cho hay.” Lý Lôi Hổ gật đầu, ánh mắt kiên định nói.

“Đừng gây áp lực quá lớn cho mình, cha ngươi vốn là hóa thân ý chí của lôi đình đại đạo Tam Thiên giới, dưới cơ duyên xảo hợp, mới có thể chuyển thế đầu thai thành Nhân tộc.”

“Cha ngươi cũng đã từng là một thành viên tông môn, ta sẽ không khoanh tay đứng nhìn.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Lý Lôi Hổ nói, lấy ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi không đến một trượng từ trong không gian trữ vật.

“Đại trưởng lão, có thể đưa thứ này đưa đến chỗ cha ta không?”

“Lấy về đi, chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí của ngươi còn chưa đủ cho cha ngươi nhét kẽ răng, tự mình giữ lại mà dùng.”

"Mài đao không phí công đốn củi, khi nào sau khi tu vi ngươi đến Thánh Nhân lại nghĩ biện pháp tìm thủy tinh Hồng Mông Tử khí." Từ Phàm cười nói, tên tiểu tử này không tệ, rất có hiếu tâm.

Lý Lôi Hổ thu về thủy tinh Hồng Mông của mình, gật đầu, cáo từ rời đi.

"Xem ra Phi Vũ giới của ngươi trước kia quả nhiên là một vùng bảo địa, đếm đi đếm lại ít nhất cũng được ba, bốn Đại Thánh Nhân." Hoàng Sơn nói.

"Bốn Đại Thánh Nhân?"

Từ Phàm cảm giác, chỉ riêng tông môn của mình, sau này không chỉ có bốn Đại Thánh Nhân.

"Ngươi hiểu lầm, ta nói là người trời sinh có mệnh cách Đại Thánh Nhân." Cuối cùng Hoàng Sơn giải thích cho Từ Phàm một phen, cái gì gọi là mệnh cách Đại Thánh Nhân.

Trong Ẩn Linh môn, chỉ có Từ Phàm và Vương Huyền Tâm có mệnh cách Đại Thánh Nhân.

"Thứ như mệnh cách này, đạo Vận Mệnh Đại La viên mãn như ta vì sao nhìn không ra?" Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

"Ngươi đoán ta tu đạo gì thành Thánh?" Hoàng Sơn mỉm cười, sau đó bóng dáng liền tiêu tán tại trong tinh vực.

Sau khi Hoàng Sơn đi, Từ Phàm lại đưa ánh mắt nhắm vào một đại trận.

"Trước tiên chấm dứt nhân quả trong Tam Thiên giới, sau đó lại đi vùng ngoài giới tìm kiếm mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí kia." Từ Phàm lên kế hoạch trong lòng nói.

Lúc này, ở trong Tam Thiên giới, người duy nhất khiến Từ Phàm không bỏ xuống được chính là huynh đệ tốt của mình.

Bởi vì chân ngã của huynh đệ tốt đã ngưng tụ lại lần nữa ở một nơi xó xỉnh nào đó trong Tam Thiên giới mà hắn không phát hiện được.

Trước khi đi nhất định phải khống chế hoàn toàn chân ngã này lại, hắn mới yên tâm rời đi, nếu không lúc rời đi cứ phải tùy thân mang theo tông môn, nhưng vậy sẽ rất phiền phức.

Nơi xa, khu vực đại trận bị ba con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh

Nhân xông phá, dưới thao tác của khí linh đang dần phục hồi lại.

“Đại trận bên này đã không cần ta ở đây trấn thủ nữa.” Từ Phàm nhìn đại trận đã tu bổ lại phía xa nói.

“Bồ Đào, ta ra ngoài một chuyến, coi nhà cho tốt.” Từ Phàm nói xong thì biến mất không thấy.

Trong một bí cảnh trung tâm, Hoàng Sơn cùng Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới.

Ngay sau đó, Từ Phàm thao tác Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới.

Khắc lục ra rất nhiều phù văn Hỗn Độn Hoàng Sơn xem cũng không hiểu.

Sau đó Hỗn Độn đại trận dò xét Tam Thiên giới bắt đầu xoay quanh, cuối cùng sáng lên điểm đỏ ở một vị trí nào đó trên bản đồ thu nhỏ Tam Thiên giới.

Hoàng Sơn nhìn thấy vị trí điểm đỏ, biến sắc, nhìn Từ Phàm nói: “Việc này không cần vội như vậy chứ, hoãn lại một chút không được sao?”

“Qua một thời gian nữa ta cần đến vùng ngoài giới một chuyến, có một số việc không thể kéo dài.” Trên thân Từ Phàm tản ra một luồng khí thế không tên.

“Được, chúc ngươi thuận lợi.” Hoàng Sơn nhìn Từ Phàm, lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

Chân ngã Vương Vũ Luân là Đại trưởng lão nội môn Nguyên Thủy tông, sau khi tỉnh dậy ở khu vực này liền liên hệ với Nguyên Thủy tông, cho nên Hoàng Sơn biết chân ngã đang ở nơi nào.

“Hoàng Sơn tiền bối yên tâm, Nhân tộc sẽ không tổn thất vị cường giả này, về sau sẽ có huynh đệ tốt của ta thay thế hắn.” Từ Phàm nói xong, biến mất không thấy.

Trong tinh vực, Từ Phàm tiến vào trạng thái Thánh Nhân trực tiếp cưỡng ép mở ra thông đạo không gian giữa hai khu vực.

Bước ra một bước, lập tức tới nơi chân ngã ẩn thân.

Lúc này, một tòa sơn mạch khổng lồ nhìn từ bên ngoài còn lớn hơn cả Tiên giới đứng sừng sững trong tinh vực.

Mà chân ngã Vương Vũ Luân và những hồng nhan tri kỷ kiếp trước lại dính lại với nhau.

Sau khi chân ngã cảm nhận được khí tức Từ Phàm, biến sắc.

“Từ đại ca, ngươi tìm tới tận cửa sớm như vậy, có ý kiến gì, một phần kia của ta đã hóa thành chất dinh dưỡng rồi.”

Âm thanh của chân ngã quanh quẩn trong tinh vực.

“Không có việc gì, nhớ ngươi, cho nên ghé thăm ngươi một lát.” Từ Phàm cười, bước ra một bước, đi tới bên cạnh chân ngã trong sơn mạch khổng lồ.

Lúc này bên người chân ngã có một mỹ nhân bầu bạn, nơi xa còn có bốn, năm mỹ nhân đang chơi đùa trong tiên cảnh.

Chân ngã vỗ nhẹ mỹ nhân bên cạnh, ra hiệu châm trà cho Từ Phàm.

“Ta thấy rõ rồi, có Từ đại ca ở đây, vạn thế này của ta không quy nhất được.” Chân ngã cười, nâng ly lấy trà thay rượu kính tới Từ Phàm.

“Nếu không đứng nhìn trên lập trường của ta, quả thật là có chút đáng tiếc.” Sau khi phẩm trà xong, Từ Phàm nói.

“Ngươi biết ta tinh thông vạn đạo, có một số việc ta nhìn rất thấu đáo.”

“Bây giờ ngươi còn chưa hết hy vọng.”

Từ Phàm nói, hơi nhếch khóe môi lên.

“Trên thế giới này không phải tất cả mọi người đều giống như Từ đại ca, có thể dễ dàng tham ngộ bất cứ đại đạo gì trên thế gian.”

“Ta đã từng đứng trên đỉnh phong Tam Thiên giới, nhưng một trận đại chiến trong Hỗn Độn giữa đế quốc Thần Ma khiến ta nhận thức rõ.”

“Tam Thiên giới chúng ta chỉ là một nơi nhỏ bé đến mức không thể nhỏ hơn nữa.”

“Ta tận mắt nhìn thấy, một thế giới có thể so với Tam Thiên giới hủy diệt trong dư âm chiến đấu giữa hai đế quốc Đại Thần Ma.”

“Những Thần Ma đứng trên đỉnh phong Hỗn Độn kia, nhìn cũng không nhìn thế giới bị hủy diệt, chỉ coi là một con sâu cái kiến lúc đi đường không cảm giác được giẫm chết.”

“Từ đó về sau, ta đã lập lời thề, nhất định phải đứng trên đỉnh phong Hỗn Độn, khiến Nhân tộc ta trở thành tồn tại như đế quốc Thần Ma kia.”

Chương 1204: Rời đi

“Ta theo đuổi đỉnh phong Hỗn Độn, thứ nhất là vì ta không cho phép chính mình trở thành sâu kiến trong mắt người khác, thứ hai là vì Nhân tộc.” Chân ngã nhìn Từ Phàm nói.

“Ngươi thật sự là thiên tài, bày ra đường lui rất nhiều, ta cũng đếm không hết.”

“Dù hôm nay ngươi hóa thành chất dinh dưỡng của huynh đệ tốt ta, nói không chừng không qua bao lâu sau, ở nơi nào đó tại Tam Thiên giới lại sẽ xuất hiện chân ngã khác.”

“Cho dù ngươi dùng qua toàn bộ đường lui trong Tam Thiên giới, ở vùng ngoài giới lại có bao nhiêu?” Từ Phàm nhìn chân ngã nói.

“Từ đại ca, huynh đệ tốt của ngươi bị ta hạn chế, dù là hóa tất cả đường lui của ta thành chất dinh dưỡng trợ cấp hắn, hắn cũng không đạt thành thành tựu của ta trước đây được.”

“Cho nên Từ đại ca có thể tha ta một mạng không, dù sao ta cũng từng góp sức vì Nhân tộc.” Chân ngã nhìn về phía Từ Phàm chân tình nói.

“Nói xong chưa? Nói xong thì ta bắt đầu đây.” Trên người Từ Phàm phát ra khí thế thiên uy Thánh Nhân.

Cả dãy núi lớn hơn Tiên giới đều chìm nổi dưới khí thế thiên uy Thánh Nhân.

“Từ đại ca, ngươi thật vô tình.” Chân ngã có chút u oán nói, đồng thời trên người phát ra khí thế Thánh Nhân đối kháng với Từ Phàm.

“Nghe đồn năm đó ngươi là yêu nghiệt đệ nhất Nhân tộc trong Nguyên Thủy tông, hiện tại ngươi và ta cùng là cảnh giới Thánh Nhân, để ta cảm nhận một chút hùng phong năm đó của ngươi nào.” Trong lúc Từ Phàm buông ra tất cả khí thế trên người, tinh vực xung quanh lập tức đều bị phong tỏa.

Thiên Thủ Hư Tượng như Thần Ma xuất hiện trong tinh vực, sau đó túm ra vô số xiềng xích phù văn Hỗn Độn từ trong hư không, quất về phía chân ngã.

Chân ngã cảm nhận được lực áp chế từ Từ Phàm, sắc mặt khẽ biến.

Sau đó, trên bầu trời cũng xuất hiện một Thiên Thủ Hư Tượng Hoá Ma.

Dùng hết toàn lực, muốn xé rách phong tỏa của Từ Phàm, thoát khỏi nơi đây.

Phong tỏa của Từ Phàm bị xé mở, Thiên Thủ Hư Tượng Hóa Ma chui vào trong không gian.

“Ngươi làm vậy chẳng thú vị gì hết.”

Mặc dù nói vậy, hắn vẫn điều khiển xiềng xích phù văn Hỗn Độn vô tận xâm nhập vào trong hư không.

Thiên Thủ Hư Tượng Hóa Ma lại bị túm trở về.

“Tất cả thần thông trong Tàng Kinh các tông môn ta đều từng xem qua, ta cũng biết rõ, ta vĩnh viễn không phỉa là đối thủ của Từ đại ca.”

“Nhưng đánh không lại, ta còn không thể trốn mà!”

Ngay tức khắc, chỗ sâu trong tinh vực bộc phát ra một luồng sức mạnh to lớn, trực tiếp xuyên qua phong tỏa của Từ Phàm, mang chân ngã rời khỏi khu vực này.

“Không thú vị, ngươi phản kháng gì đi chứ.”

“Chẳng có chút bá khí đứng trên đỉnh phong Tam Thiên giới nào.”

Xiềng xích phù văn Hỗn Độn vô tận xuyên qua vết nứt không gian chân ngã thoát đi, xâm nhập vào.

Sau đó trong vết nứt không gian bộc phát ra một hồi chấn động mãnh liệt, tất cả những xiềng xích phù văn Hỗn Độn tiến vào trong vết nứt không gian đều dung nhập vào trong cơ thể chân ngã.

Xiềng xích phù văn Hỗn Độn vừa tiếp xúc chân ngã liền theo nhân quả dung nhập vào trong vận mệnh.

Đây cũng là mục đích đầu tiên của Từ Phàm lần này.

“Còn khó trị hơn trong tưởng tượng của ta.” Từ Phàm nhìn phương hướng chân ngã biến mất nói.

Bọn họ cho rằng sau khi mình tiến vào trạng thái Thánh Nhân, cho dù chân ngã bộc phát ra thực lực cấp Đại Thánh Nhân, hắn cũng có thể dễ dàng bắt chẹt.

Nào biết, chỉ là trạng thái Thánh Nhân, biểu thị ngươi có thể thoát đi từ trong tay hắn.

“Nhân vật có thể so với Nguyên chủ, sao có thể dễ dàng bắt chẹt được.”

Nghĩ tới đây, Từ Phàm cười rồi cưỡng ép phá vỡ không gian kết nối hai nơi, về Ẩn Linh môn.

Trong lương đình tại một vườn hoa trước chủ phong, Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt có chút tiếc nuối nói: “Ta với chân ngã ngươi gặp mặt một lần, lúc đầu muốn bắt trở về làm chất dinh dưỡng cho ngươi.”

“Đáng tiếc chân ngã cảnh giới Thánh Nhân kia của ngươi, vậy mà chạy trốn từ trong tay ta, ta chỉ có thể hạn chế trên nhân quả vận mệnh một chốc.”

Vương Vũ Luân nghe được câu này, đầu tiên là sững sờ, sau đó nắm được trọng điểm.

“Từ đại ca, ngươi nói là chân ngã kia của ta đã khôi phục trình độ Thánh Nhân, chạy trốn từ trong tay ngươi?”

“Đúng thế, chân ngã kia của ngươi đã từng còn là cường giả đỉnh phong của Tam Thiên giới, vậy mà ngay cả đụng mặt với ta cũng không dám.” Từ Phàm có chút mất hứng nói.

“Chân ngã biết được tất cả những chuyện ta từng trải từ nhỏ đến lớn, cho nên mới càng có thể cảm giác được sự kinh khủng của Từ đại ca.” Vương Vũ Luân cười nói.

Hắn còn nhớ trước đây khi đầy tư tưởng mình đều cho rằng có thể kiên trì trong tay Từ đại ca một khắc.

Kết quả lại làm cho hắn hiểu được khái niệm một cái chớp mắt.

“Gần đây ta có thể phải ra ngoài một khoảng thời gian, chân ngã kia của ngươi đã bị ta phong ấn, trong mười vạn năm hắn không dám ra tay với ngươi đâu.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, ngươi muốn đi đâu?” Vương Vũ Luân có chút không nỡ hỏi.

“Đi vùng ngoài giới, có một số việc ta phải tự mình đi một chuyến.” Từ Phàm nói.

“Vậy đại ca trở về nhanh chút, ta còn chờ thôn phệ chân ngã xong rồi trở thành phụ tá đắc lực của Từ đại ca đó.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Vậy ngươi cố lên!”

“Chờ ta trở về xem ngươi có thể tăng tới thế thứ mấy.”

“Ta cam đoan với Từ đại ca, ta sẽ trảm trăm thế trong ngàn năm.”

“Có chí khí.”

Sau khi Từ Phàm trò chuyện với huynh đệ tốt xong, lại về trong tiểu viện của mình.

Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm, nước mắt mông lung.

“Phu quân, lần này ngươi đi vùng ngoài giới thật sự không thể mang theo ta sao?”

“Dọc đường lần này có hơi nguy hiểm, ta đi một mình còn được, mang theo ngươi dễ bị những Thần Ma kia phát hiện.” Từ Phàm vuốt tóc Trương Vi Vân, ôn nhu nói.

Trương Vi Vân cực kỳ hiểu chuyện gật đầu.

“Ta sẽ không gây phiền phức thêm cho phu quân.”

“Yên tâm, trong vạn năm ta sẽ trở lại, trong lúc ta rời đi nhờ ngươi trông nom tông môn giúp ta.” Từ Phàm nói.

“Phu quân cứ yên tâm đi.”

Sau đó Từ Phàm lại kêu tất cả đồ đệ tới, căn dặn chuyện sau khi mình rời đi.

Trong ánh mắt không bỏ được của tất cả đồ đệ, Từ Phàm đi về hướng Nguyên Thủy tông.

“Hoàng Sơn tiền bối, Thiên Diệt tiền bối, sau khi ta đi làm phiền các ngươi giúp ta trông nom tông môn một hồi.”

“n tình này vãn bối cảm kích vô cùng.” Từ Phàm nhìn hai người đến đưa tiễn nói.

“Tiểu tử, mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí kia có thể có Hỗn Độn Đại Thánh Nhân canh giữ đấy.”

“Chỉ cần ngươi bị hắn phát hiện, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có thể theo phía sau nhân quả ngươi tiêu diệt toàn bộ Tam Thiên giới.”

“Ngươi thật sự muốn làm thế sao?” Thiên Diệt nặng nề nhìn Từ Phàm hỏi.

“Tất cả chủng tộc và đại thế lực đứng đầu Tam Thiên giới đều đã bắt đầu mưu đồ bố cục, chỉ cần có thể thành công, nhất định có thể vượt qua kiếp nạn lần này.”

“An tĩnh chờ ở Tam Thiên giới không tốt sao?” Hoàng Sơn nhìn về phía Từ Phàm, hơi khó hiểu hỏi.

“Hai vị tiền bối, có một số việc ta nhất định phải làm.” Từ Phàm kiên định nói.

Hắn biết, hai vị Đại Thánh Nhân Nhân tộc này có thể ở đây nói chuyện tử tế là bởi vì không làm gì được hắn.

Nếu không, Từ Phàm nhất định không thể rời khỏi Tam Thiên giới.

“Ngươi đó, Nguyên chủ cũng làm liều theo ngươi, không muốn tới cản ngươi.” Hoàng Sơn có chút bất đắc dĩ nói.

Bây giờ trong Tam Thiên giới, người có thể ngăn cản Từ Phàm chẳng có mấy ai.

“Hai vị tiền bối, chờ ta đại thắng trở về.” Từ Phàm nói, một chân bước vào Truyền Tống trận thông đến vùng ngoài giới.

Trong vùng ngoài giới, Truyền Tống trận vốn nối tiếp đón đã bị cự thú Hỗn Độn hủy hoại.

Cho nên Từ Phàm ngẫu nhiên truyền tống đến Truyền Tống trận ở khu vực xung quanh.

Lúc này, tất cả cự thú Hỗn Độn giống như ác quỷ thấy được huyết nhục, điên cuồng bay về phía Từ Phàm.

Chương 1205: Thế giới tràn đầy hạnh phúc

Vị trí chỗ Từ Phàm bị cự thú Hỗn Độn vô tận vùi lấp.

Nhưng vào lúc này, từ trong cự thú Hỗn Độn vây quanh một đoàn để lộ ra một tia sáng Thánh Dương chi lực.

Sau đó tia sáng càng ngày càng nhiều, cuối cùng giống như Thánh Nhật tinh chợt xuất hiện trong đám cự thú Hỗn Độn, đột ngột nổ tung.

Cả khu vực sương mù hỗn độn hóa thành hư vô.

Mà Từ Phàm thì lại hóa thành một con cự thú Hỗn Độn cấp Đại La, nhân cơ hội thoát khỏi khu vực đó.

Tiếp theo, cự thú Hỗn Độn do Từ Phàm hóa thành lại biến hóa lần nữa, thành một đoàn sương mù hỗn độn, nấp vào trong đó.

“Bồ Đào, tỏa định tọa độ cách tiền tiêu gần nhất, chúng ta truyền tống qua đó.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một Truyền Tống trận xuất hiện trong khu vực sương mù hỗn độn, sau đó khởi động, truyền tống cả khu vực sương mù hỗn độn tới một nơi khác.

Sau đó, Từ Phàm điều khiển sương mù hỗn độn, chậm rãi bay về hướng phát hiện vị trí tiền tiêu Hỗn Độn Thần Ma.

Từ Phàm muốn trước tiên bắt một Thần Ma, tìm ra vị trí mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Vị trí mạch khoáng Hồng Mông Tử khí bị hai Đại Thần Ma đồng thời phát hiện, nó đã không còn là bí mật.

Ngay lúc sương mù hỗn độn do Từ Phàm hóa thành gấp rút lên đường, đột nhiên cảm giác được không gian hỗn độn nơi xa rung chuyển.

Sau khi Từ Phàm tra xét một phen, phát hiện là hai vị Hỗn Độn Thánh Nhân đang chiến đấu.

Sau đó, đoàn sương mù hỗn độn đầu cũng không quay lại rời xa khỏi một vùng đấu trường kia.

“Không thể trêu vào, không thể trêu vào.”

Ngay sau đó Từ Phàm phát hiện, cả một khu vực Hỗn Độn này đã biến thành chiến trường của hai đế quốc Đại Thần Ma.

Trong một chiến trường Hỗn Độn Thần Ma cấp Thánh Nhân, đoàn sương mù do Từ Phàm biến thành chui vào trong cơ thể một Hỗn Độn Thần Ma đã chết trận.

Không qua bao lâu sau, cơ thể Hỗn Độn Thần Ma đó liền bị chiến đấu quét trúng, bị đánh nổ thành một đoàn Hỗn Độn.

Sương mù hỗn độn vô tận chấn động lên trong vùng không gian này.

Trong đó có một đoàn sương mù hỗn độn tầm thường tiêu tán theo dao động.

Trong sương mù hỗn độn ở nơi nào đó cách xa chiến trường, Từ Phàm đang tu dưỡng tâm thần.

“Khủng bố, vừa nãy thật sự quá khủng bố, đó là thực lực của đế quốc Thần Ma sao?” Từ Phàm cảm khái nói.

Hắn biết được từ trong ký ức của Thần Ma cấp Thánh Nhân đã ngã xuống.

Không tính tạp binh dưới Hỗn Độn Thánh Nhân, mỗi bên đế quốc Thần Ma đều phái đến chiến khu này mười Hỗn Độn Thánh Nhân cùng một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Trong những ký ức này, Từ Phàm còn đặc biệt tra soát một phen, xem có cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trở lên hay không.

Kết quả, mới vừa có ý tưởng này đã bị một lực lượng vô hình triệt tiêu.

Từ Phàm biết, xuất hiện loại tình huống này, vậy thì chứng tỏ sự tồn tại của sức mạnh to lớn kia không phải thứ hắn có thể thăm dò được.

“Bồ Đào, thôi diễn tọa độ ta cho ngươi, xem bao lâu mới có thể tới.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, căn cứ vào ký ức của Thần Ma Thánh Nhân hấp thu vừa nãy, cho dù có tọa độ truyền tống tầm cực xa, tới đó cũng cần đến sáu ngàn năm.” Bồ Đào trả lời.

“Sáu ngàn năm à.” Từ Phàm trầm tư nói.

“Hệ thống, lại cho ta chút tiện lợi, sáu ngàn năm, lúc ta tới được đó phỏng chừng rau kim châm đều lạnh hết rồi.” Từ Phàm tiến vào trong không gian tiên hồn nói.

Tiền công trình dự toán không đủ thì làm sao bây giờ, đương nhiên là tìm bên A rồi.

Lúc này quả cầu phù văn hệ thống như sao trời vẫn chuyển động như ngày thường, không hề có ý hồi đáp Từ Phàm.

“Hệ thống, ngươi xem thế này, ngươi nghĩ cách đưa ta qua là được, ta cho ngươi năm phần trăm mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, thế nào?” Từ Phàm dụ dỗ.

Hệ thống vẫn không dao động.

“Hệ thống, ngươi phải nghĩ kỹ đó, nếu ngươi không giúp ta, mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí nhất định không đến trên tay ngươi được đâu.”

“Chúng ta chung sức hợp tác mới là cùng thắng.” Từ Phàm tận tình khuyên bảo.

Lúc này, đột nhiên một con trường long phù văn hỗn độn bay ra từ trong quả cầu phù văn hệ thống, tiêu tán trong không gian tiên hồn của Từ Phàm.

“Đại đạo không gian hỗn độn, thành.” Trong mắt Từ Phàm xuất hiện một màn sương mù.

Sau đó phá vỡ không gian, đâm đầu vào bên trong vết nứt không gian.

Lúc này tại một khu vực có mật độ năng lượng Hỗn Độn cực cao, hai bên đế quốc Thần Ma đều phái cường giả trấn thủ tại đây.

Mỗi bên ít nhất có hai Thần Ma cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Giữa bọn họ có một hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn phạm vi một quang giáp.

Một bên là Đế quốc Thần Ma Man Thú, một bên là Đế quốc Thần Ma

Hoang Cổ, hai bên đều phái trọng binh gác mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí này.

Tại nơi cách khu vực này một vạn quang giáp, có một hạt bụi thủy tinh Hồng Mông Tử khí cực kỳ nhỏ trôi dạt xung quanh.

Xung quanh mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí kia đều là loại thủy tinh Hồng Mông Tử khí này trôi nổi.

Từ Phàm hóa thân thành bụi Hồng Mông Tử khí, cực kỳ kiên nhẫn trôi nổi xung quanh.

Hiện tại hai bên đế quốc Thần Ma đều đang ở trạng thái giằng co căng thẳng, nếu hành động vào lúc này, trăm phần trăm sẽ bị phát hiện.

Hắn đang đợi, đợi cơ hội Thần Ma hai bên rối loạn.

Từ Phàm tin tưởng, cuối cùng sau khi một bên đế quốc Thần Ma nào đó đạt được thắng lợi, lúc mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí được bàn giao xong xuôi, nhất định sẽ sinh ra một vài hỗn loạn, thậm chí khả năng sẽ xảy ra một vài va chạm nho nhỏ.

Đó là cơ hội Từ Phàm chờ đợi.

“Xung quanh Hồng Mông Tử khí đều là Thần Ma Hỗn Độn cấp Thánh Nhân, thậm chí là cấp Đại Thánh Nhân, cẩn thận vẫn tốt hơn, trước tiên từ từ bay vậy.” Từ Phàm lại nói.

Không tìm thấy cơ hội tới gần mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, hắn có thể có biện pháp nào?

“Lại nói, hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn một quang giáp này đã tích lũy trong vùng không gian hỗn độn bao nhiêu kỷ nguyên rồi chứ?” Từ Phàm chảy nước miếng nói.

Lúc này, hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí đường kính mấy trăm trượng thổi qua trước mắt Từ Phàm.

Bụi bặm do Từ Phàm biến thành lập tức bám vào trên nó.

Không qua bao lâu, lúc hai hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí va chạm, bụi bặm do Từ Phàm biến thành rời đi, tiếp tục trôi giạt trong Hỗn Độn.

Lần trôi giạt này ước chừng kéo dài ba ngàn năm, Từ Phàm trong thời gian đó không nhận được bất cứ tin tức gì từ bên ngoài.

Lúc Từ Phàm cho rằng còn cần hơn một ngàn năm nữa chiến đấu mới có thể kết thúc, mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí đột nhiên tản ra một lực hút mạnh mẽ.

Hút tất cả thủy tinh Hồng Mông Tử khí mấy trăm vạn quang giáp xung quanh vào trong mạch khoáng.

Từ Phàm cũng tiến vào trong mạch khoáng cùng một hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn.

Sau đó, cả mạch khoáng bị một luồng uy lực vô thượng hút vào trong một vùng không gian nào đó không biết.

Lúc này, Từ Phàm nấp trong mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí không dám động đậy một li nào.

Đồng thời hắn cũng báo cho tiên hồn không gian trung hệ thống, chỉ cần ngươi dám hấp thu, chúng ta đều phải xong đời.

Sau đó qua không biết bao lâu sau, Từ Phàm cảm giác hoàn cảnh chỗ hắn đã hơn một năm chưa từng có biến hóa nào.

Cho nên hắn từ từ dò ra thần niệm, bắt đầu tra xét hoàn cảnh xung quanh.

Và rồi Từ Phàm thấy được một cảnh khiến hắn kinh ngạc, mừng rỡ như điên.

Chỉ thấy trong không gian nơi hắn đứng chất đầy thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Vô biên vô hạn, dường như toàn bộ thế giới đều là thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Từ Phàm tính sơ qua, thủy tinh Hồng Mông Tử khí ít nhất gần hai quang giáp.

“Không phải là ta đang nằm mơ đấy chứ!!” Từ Phàm mừng như điên nói.

Đồng thời hệ thống trong không gian tiên hồn cũng bắt đầu rục rịch.

Chương 1206: Thăng cấp

Lúc hệ thống trong cơ thể đang muốn làm càn.

Trên không của thế giới tràn đầy thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí hé ra một vết nứt.

Một cự trảo tản ra sức mạnh to lớn vô tận vớt một nắm thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí trong thế giới này rồi biến mất.

Bụi bặm do Từ Phàm biến thành và hệ thống run lên bần bật.

Sau khi cảm nhận được cảm xúc của hệ thống, Từ Phàm có chút kỳ quái hỏi: “Ngươi sợ cái gì, ngươi bỏ hạn chế của ta ra còn sợ đánh không lại hắn?”

Hệ thống không nói gì mà lặng lẽ bắt đầu hấp thu thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí xung quanh nó.

Vừa hấp thu, không gian chỗ Từ Phàm bắt đầu chìm xuống.

Sau khi chìm xuống không biết bao nhiêu vạn dặm, biên độ hệ thống hấp thu thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí càng lúc càng lớn.

Quả cầu phù văn hệ thống trong không gian tiên hồn của Từ Phàm cũng bắt đầu từ từ giải khóa càng nhiều xiềng xích phù văn.

“Hệ thống, ngươi kiềm chế chút, cẩn thận bị Thần Ma kia phát hiện.” Từ Phàm căn dặn.

Hệ thống không trả lời Từ Phàm, vẫn điên cuồng hấp thu thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí xung quanh.

Giống như quỷ chết đói đi vào phòng tiệc buffet.

Trong không gian tiên hồn, lần đầu tiên Từ Phàm cảm nhận được chỗ tốt khi hấp thu thủy tinh Hồng Mông vô hạn lượng.

Phù văn hỗn độn vô tận hóa thành trường long bay ra từ trong quả cầu phù văn hệ thống như sao trời, tiêu tán trong không gian của Từ Phàm.

Vô tận cảm ngộ có liên quan đến phù văn hỗn độn dung nhập vào tiên hồn Từ Phàm, tốc độ rất nhanh, tốc độ tiếp thu của Từ Phàm thậm chí có hơi theo không kịp tốc độ tiêu tán của phù văn hỗn độn.

Cứ như vậy, Từ Phàm cảm giác được Đại La thánh giả của mình một xíu nữa là tới đỉnh điểm, chỉ cần đi tới thêm một chút nữa là có thể tấn cấp đến trình độ Thánh Nhân.

Nhưng vào lúc này, hệ thống đột nhiên dừng hấp thu thuỷ tinh Hồng

Mông Tử khí, từ bên ngoài phù văn hệ thống hóa thành một màn chắn, bao phủ lấy toàn thân.

“Ngươi tiếp tục hấp thu nữa đi chứ, ta chỉ thiếu một chút nữa là có thể thăng cấp đến cảnh giới Thánh Nhân rồi mà.” Nhìn quả cầu phù văn hệ thống bị màn chắn bao phủ, Từ Phàm hơi sốt ruột nói.

“Khi nào ngươi thăng cấp chẳng được, cứ cố tình vào lúc này.” Thấy hệ thống không có phản ứng, Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

Hắn dám khẳng định, cái hệ thống hỏng này ăn uống no đủ nên muốn thăng cấp rồi.

Từ Phàm nhìn thủy tinh Hồng Môn Tử khí xung quanh, đột nhiên nghĩ, hay mình cũng hấp thu thử xem, xem có thể phá vỡ hạn chế của cái hệ thống hỏng này không.

Từ Phàm nói là làm, ngay sau đó bắt đầu hấp thu thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí xung quanh, bắt đầu thôi diễn nên loại bỏ hạn chế của hệ thống thế nào.

Nhưng ở bên ngoài thế giới tràn đầy thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí này là một đại lục Thần Ma không tra xét được biên giới.

Cả đại lục Thần Ma cứ trần trụi như vậy lơ lửng trong Hỗn Độn.

Phía trên đại lục Thần Ma có một con cự thú Hỗn Độn quanh người không ngừng tản ra năng lượng thật lớn, soi sáng phóng xạ cả đại lục.

Lúc này, toàn bộ đại lục Thần Ma đang rơi vào trong chiến hỏa.

Tất cả Hỗn Độn Thần Ma chia thành hai phe, bắt đầu không ngừng chém giết.

Trong một cung điện lộng lẫy to lớn, một vị Thần Ma khí thế thâm thúy vô tận đang ngồi đấy.

Hắn lẳng lặng ngồi trên bảo tọa, cảm nhận đại lục Thần Ma đã biến thành chiến trường.

“Đã bao nhiêu kỷ nguyên luân hồi, trong Đế quốc Hoang Cổ này, rốt cuộc có Thần Ma dám khiêu chiến quyền uy của ta.” Thần Ma ngồi trên bảo tọa hững hờ nói.

Lúc này, cả cung điện bắt đầu chấn động lên.

Một Thần Ma ba đầu sáu tay to lớn đi vào trong cung điện.

Nhìn Thần Ma trên bảo tọa phẫn nộ nói: “Thiên Hoang, từ lúc sơ khai Hỗn Độn, bọn ta đã ủng hộ ngươi làm vương, lúc này mới sáng lập ra đế quốc khổng lồ bao trùm vô số Hỗn Độn.”

“Bọn ta vì ngươi chinh phạt khu vực Hỗn Độn vô tận, vì đế quốc lập vô số công lao.”

“Bọn ta vốn không có lòng phản loạn, nhưng vì sao các ngươi cố tình muốn đuổi tận giết tuyệt bọn ta?” Thần Ma ba đầu sáu tay phẫn nộ nói.

Thần Ma ngồi trên bảo tọa chỉ hờ hững nhìn thoáng qua Thần Ma rít gào bên dưới.

“Các ngươi vốn không có lòng phản nghịch, không sai, sự trung thành đối với đế quốc, ta cũng có thể nhìn ra được.”

“Nhưng ngươi nhất định không nên tìm tòi nghiên cứu con đường ta từng đi qua.”

“Trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng đã đủ rồi, nếu lại muốn đi lên, đó chính là muốn cướp đi bản nguyên vận mệnh của ta.”

“Cho nên, người có tâm này, đều đáng chết!” Thần Ma trên bảo tọa nhẹ nhàng nhấc tay.

Năng lượng Hỗn Độn vô tận khống chế lấy Thần Ma đang rít gào bên dưới.

Cuối cùng những năng lượng Hỗn Độn hóa thành thành ký hiệu quỷ dị, chui vào trong cơ thể Thần Ma kia.

Dần dần, Thần Ma bị khống chế phát hiện bản thân bắt đầu hòa tan, thần hồn trở nên ngày càng mơ hồ.

Sau khi ý thức của Thần Ma kia hoàn toàn tiêu tán thì hóa thành một đoàn bản nguyên xuất hiện trong tay Thần Ma trên bảo tọa.

“Thần Ma có thể đi con đường này, chỉ có một mình ta.” Thần Ma trên bảo tọa hờ hững nói.

Lúc này, tất cả năng lượng Hỗn Độn trên cả đại lục Thần Ma dường như đều bị triệu tập lại.

Hoá thành từng ký hiệu quỷ dị, bay về phía những Thần Ma phản loạn.

Chiến hoả vừa dấy lên cứ bị dập tắt như vậy, tất cả những Thần Ma có lòng muốn phản kháng cũng đều thành thật lại.

Lúc này, Thần Ma ngồi trên bảo tọa dường như nhận được một tin tức không tốt, sắc mặt có chút phẫn nộ đứng dậy, sau đó biến mất trong đại lục Thần Ma.

Mà lúc này, Từ Phàm ở thế giới thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí đang chờ hệ thống cập nhật xong.

Việc Từ Phàm thôi diễn làm sao giải trừ hạn chế của hệ thống giống như gặp phải vòng kín logic, bất kể thôi diễn thế nào, cuối cùng đều trở lại hướng ban đầu.

Sau khi thử mấy lần, Từ Phàm đành từ bỏ, thành thật chờ hệ thống cập nhật.

“Khi nào mới xong đây trời?” Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống bị màn chắn bao bọc nói.

Lúc này quả cầu phù văn hệ thống chỉ lớn cỡ hai phần ba kích thước ban đầu, việc này khiến Từ Phàm lý giải thành, chỉ cần sau khi tiêu hao sạch phù văn dư lại, hạn chế của hệ thống này sẽ biến mất không thấy.

Từ Phàm rảnh rỗi nhàm chán, vừa chờ hệ thống cập nhật, vừa thật cẩn thận thu thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí vào trong linh bảo không gian của mình.

Hắn vừa thu vừa cảm khái, lúc trước phải chi mang nhiều thêm vài món linh bảo không gian có thể cất chứa thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí thì tốt rồi.

Lúc Từ Phàm sắp lấp đầy linh bảo không gian, thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí vô tận bị kéo đi, xuất hiện trên không đại lục Thần Ma.

Cuối cùng hóa thành những hạt thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí cùng kích cỡ rơi xuống đại lục Thần Ma.

“Các ngươi đi theo Thần Ma chi chủ, đây là phần thưởng cho các ngươi.”

Một âm thanh vang vọng khắp đại lục Thần Ma, dẫn tới tất cả Thần Ma đều cuồng hoan.

Những hạt thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí hóa thành sao băng trên bầu trời càng khiến những Thần Ma này hưng phấn không thôi.

Mà Từ Phàm bám vào trên một hạt thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi đường kính năm trăm trượng.

Mới vừa rơi xuống trên đại lục Thần Ma đã bị một vị cấp Thần Ma Thánh Nhân thu lại.

Từ Phàm cũng theo hạt thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí tiến vào trong không gian chuyên chúc của Thần Ma kia.

Không bao lâu sau, Thần Ma kia dường như nhận được mệnh lệnh nào đó, rời đi đại lục Thần Ma.

Từ Phàm ở trong không gian chuyên chúc Thần Ma, sau khi cảm nhận được Thần Ma đã rời đi đại lục, rời đi khí tức làm hắn kinh hãi, trong lòng yên tâm không ít.

“Đợi thêm lát nữa, đợi sau khi hệ thống thăng cấp xong rồi ta lại ra.”

Chương 1207: Lễ vật

Trong một mỏ khoáng nào đó tại biên cảnh Đế quốc Thần Ma Hoang Cổ, một Thần Ma cấp Thánh Nhân tên Cổ Viên đang đi tuần tra.

Hắn vừa tuần tra mỏ khoáng vừa dùng thần niệm quan sát thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí trong không gian Thần Ma chuyên chúc của mình.

Trong đại lục Thần Ma, hắn là một tồn tại nhỏ nhoi, dựa vào tài nguyên đế quốc cấp cho mỗi Thần Ma, hắn miễn cưỡng đạt thành cấp Thánh Nhân với thời gian nhiều gấp mấy lần các Thần Ma khác.

Trong Thần Ma, hắn là dị loại, không có chí lớn, chỉ muốn an giấc ngàn thu tại khu vực chuyên chúc cho mình, sống những ngày tháng yên bình, không tranh quyền thế.

Bởi vì quá mức khiêm tốn nên phản loạn trong đại lục Thần Ma vậy mà hoàn mỹ né qua hắn.

Không chỉ như thế mà còn hời được một khoản nhỏ, lúc trước hắn ỉu xìu tuần tra mỏ khoáng, lúc này đây lại trở nên vô cùng sôi nổi.

“Thánh Ma đại nhân, đã xua đuổi hết cự thú Hỗn Độn trong mười vạn quang giáp xung quanh mạch khoáng.” Một Thần Ma cấp Chuẩn

Thánh khác nói.

“Cách ngàn năm xua đuổi một lần là được, thời gian khác, các ngươi cứ tuần tra như thường.” Cổ Viên phân phó.

“Tuân lệnh, Thánh Ma đại nhân.”

Sau khi tuần tra xong một vòng, Cổ Viên xoay người tiến vào trong một cung điện.

Cả cung điện nằm trên không một mỏ Hỗn Độn Huyền Tinh Thiết.

Một lần tuần tra của Cổ Viên là hơn một ngàn năm, trong lúc đó chỉ có tuần tra mỏ khoáng lần một là một vòng rồi lại quay về.

Mà sau khi tuần tra xong lần thứ hai, Cổ Viên vào cung điện, vẫn như bình thường, việc đầu tiên là nhìn hạt thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí lớn trong không gian chuyên chúc của mình.

Kết quả thần thức vừa thăm dò vào, phát hiện rỗng tuếch.

Cổ Viên đầu tiên là sửng sốt, sau đó lại nghiêm túc tra xét một phen.

Hạt thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí hắn gửi lại trong không gian chuyên chúc xác định đã mất rồi.

“Sao lại mất tiêu rồi?” Cổ Viên không cho rằng có sinh linh nào có thể giấu được cảm giác của hắn để vào trong không gian chuyên chúc.

Lúc Cổ Viên đang nghi hoặc, biểu cảm và ánh mắt đột nhiên trở nên trống rỗng.

Cuối cùng, từ trong ánh mắt phát ra một tia biếng nhác.

“Cái hệ thống hỏng này thế mà dùng hơn một ngàn năm để thăng cấp, thật là quá lắm luôn.” Cổ Viên bị Từ Phàm khống chế không khỏi cằn nhằn.

“Bồ Đào, có thể thăm dò được vị trí của chúng ta không?” Từ Phàm hỏi thăm.

“Căn cứ vào tin tức lấy được trong ký ức Thần Ma Cổ Viên, nơi này thuộc khu vực biên cảnh Tây Bắc của Đế quốc Thần Ma Hoang Cổ.”

“Lấy tốc độ trước mắt của chủ nhân, muốn trở về cần thời gian trăm năm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Thời gian trăm năm, nơi đi thật đúng là đủ xa.”

“Mấy ngàn năm cũng chưa về nhà, cần phải trở về thôi.” Trong mắt Cổ Viên có đôi chút hoài niệm.

“Nhưng trước khi đi, ta phải vớt một mớ Hỗn Độn Huyền Tinh Thần Thiết thượng hạng này đã.” Khoé miệng Cổ Viên nhếch lên.

Kết quả là, Cổ Viên đi vào nhà kho chứa Hỗn Độn Huyền Tinh đã tinh luyện tốt.

Một ngày sau, Từ Phàm bước lên chặng đường trở về Tam Thiên giới.

“Thật là quá lắm luôn, đường đường là Thần Ma cấp Thánh Nhân, vậy mà chỉ có hai món Tiên thiên linh bảo.” Từ Phàm càu nhàu.

Nhìn hai món Tiên thiên linh bảo vô cùng đáng thương, Từ Phàm đều ngại lấy.

Trực tiếp làm mơ hồ ký ức Cổ Viên Thần Ma rồi rời đi.

“Nhưng có một đám Hỗn Độn Huyền Tinh Thần Thiết này, cũng coi như là thu hoạch tương đối phong phú.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Từ Phàm đã là cảnh giới Thánh Nhân, khí thế phát ra trên người dung nhập vào Hỗn Độn xung quanh.

Chỉ cần vừa niệm lên, năng lượng Hỗn Độn mấy ngàn quang giáp xung quanh sẽ tuỳ hắn thao túng.

Sau khi trở thành Thánh Nhân, Từ Phàm cảm giác hắn và Đại Thánh Nhân chỉ cách nhau một đường, chỉ đột phá thêm chút nữa là được.

Nhưng cách một đường này lại như một trời một vực, mặc cho Từ Phàm cam ngộ thế nào, tựa như đều cách một tầng mạng che mặt.

Từ Phàm hóa thành một đoàn Hỗn Độn trực tiếp phá vỡ không gian, truyền tống cự ly siêu viễn về hướng Tam Thiên giới.

Hắn đã hoàn toàn hiểu được đại đạo không gian hỗn độn, chỉ cần có tọa độ, khoảng cách hắn có thể truyền tống xa hơn rất nhiều so với Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân không lĩnh ngộ đại đạo không gian hỗn độn.

Mãi đến lúc Từ Phàm liên tiếp phá vỡ không gian truyền tống cự ly siêu viễn, đột nhiên cảm giác cách đó không xa có một thế giới lớn cỡ

Tam Thiên giới.

“Nếu không vào xem thử, dù sao cũng chậm trễ không bao lâu.”

Nghĩ đến đây, Từ Phàm thuận thế tiến vào trong thế giới kia.

Ai ngờ Từ Phàm vừa vào thì đã bị ý chí thiên đạo thế giới đó bài xích.

Trong nháy mắt, có sáu luồng khí tức khủng bố tỏa định vị trí chỗ Từ Phàm.

Ba dị tộc sau lưng có cánh chim trắng tinh xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm thấy quanh người bọn họ tản ra ánh sáng thánh khiết, có đôi chút nghi hoặc lên tiếng hỏi: “Thiên sứ?”

“Người dị vực, mời rời khỏi Thánh Quang giới.” Một vị dị tộc trong đó nghiêm túc nói.

“Ta tới đây không có ý gì khác, phát hiện ra trong lúc đi đường, thuận tiện lại đây nhìn một cái.” Từ Phàm cười nói.

Thời gian hắn vào thế giới này ngắn ngủi không đến mười lăm phút, hắn đã tham ngộ được tám phần mười pháp tắc đại đạo của thế giới này.

Trong những pháp tắc đại đạo đó, có bốn tầng là trùng hợp với Tam Thiên giới.

Áp lực ý chí thiên đạo Thánh Quang giới và ba dị tộc Đại Thánh Nhân thi triển lên người Từ Phàm cách hắn không xa giống như gãi ngứa.

“Không cần khách khí như vậy đâu, gặp mặt là duyên phận, ngươi xem, ta còn mang lễ vật cho các ngươi.” Từ Phàm cười tủm tỉm lấy ra sáu thanh linh kiếm Đạo khí.

Theo sau, sáu thanh linh kiếm hóa thành linh quang, bay đến các vị trí bất đồng.

“Mỗi người một đặc sắc của giới bọn ta, coi như lễ vật ta tặng các ngươi.”

“Bên bọn ta có quy củ, khi khách tới, phải tặng thứ trân quý nhất trên người cho khách.”

Từ Phàm nói, trên người tản ra khí tức Hỗn Độn khủng bố vô tận.

Trực tiếp che chắn ý chí thiên đạo Thánh Quang giới trong khu vực này.

Dị tộc nấp phía sau ba người thuộc tộc có cánh chim trắng tinh cũng xuất hiện.

“Thiên sứ và ác ma?”

Từ Phàm nhìn ba người dị tộc diện mạo khủng bố phía sau ba người dị tộc như thiên sứ, có hơi kinh ngạc.

Nếu như nói dị tộc giống như thiên sứ là một tác phẩm nghệ thuật.

Vậy ba dị tộc cấp Đại Thánh Nhân phía sau bọn họ lại như ngưng tụ tất cả những gì đáng ghê tởm trên thế giới này.

Từ Phàm không để ý nhiều như vậy, mà là lôi hai món Tiên thiên chí bảo đang giãy giụa từ trên người sáu dị tộc bọn họ ra.

Dưới sự áp bách của Từ Phàm, sáu Đại Thánh Nhân kia cảm nhận được uy hiếp tử vong.

Cho nên lúc Từ Phàm túm Tiên thiên chí bảo trong cơ thể bọn họ ra, bọn họ không dám có một chút xíu vọng động nào.

Một cung điện lấp loé thánh quang, còn có một thanh cự kiếm tựa như có thể bổ ra toàn bộ thế giới, chậm rãi thu nhỏ lại lơ lửng bên người Từ Phàm.

Tiên thiên chí bảo giãy giụa chỉ là chuyện trong nháy mắt, sau đó cũng ngoan ngoãn đến bên cạnh Từ Phàm.

Ánh mắt Từ Phàm đảo qua trên mặt sáu dị tộc cấp Đại Thánh Nhân, đột nhiên lộ ra một nụ cười cực kỳ vui vẻ.

“Cảm ơn các ngươi, trước nay ta còn chưa từng nhận được lễ vật quý trọng như vậy.”

“Chúc cuộc sống sau này của các ngươi sẽ càng ngày càng tốt.”

Từ Phàm vẫy tay, biến mất trong Thánh Quang giới.

Sau khi Từ Phàm đi, toàn bộ Thánh Quang giới đều khôi phục lại bình thường.

Sáu dị tộc cấp Đại Thánh Nhân nhìn nhau, không khí vô cùng trầm lắng.

“Vừa vặn, mỗi tộc đều bị lấy đi một món Thánh khí chí cao, rất công bằng.”

Chương 1208: Trở về

Từ Phàm nhìn cung điện và một thanh cự kiếm trong không gian, ngăn không được tươi cười.

“Không dễ dàng mà, cuối cùng cũng có Tiên thiên chí bảo thuộc về mình.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Chủ nhân…” Giọng điệu Bồ Đào có phần tha thiết.

“Yên tâm, ta còn nhớ lời lúc trước từng nói.”

“Sau khi trở về để ngươi cắn nuốt khí linh cung điện này, để ngươi trở thành khí linh của Tiên thiên chí bảo Thánh Quang điện này.” Từ Phàm cười nói.

Thời gian trôi nhanh, chớp mắt trăm năm đã qua.

Tại một khu vực sương mù hỗn độn cách Tam Thiên giới không xa.

Vô số cự nhân Hỗn Độn ra ra vào vào từ trong một không gian.

Trong đó quanh người phần lớn cự nhân Hỗn Độn đều tản ra khí tức Chuẩn Thánh.

Lúc này, một Truyền Tống trận không gian hỗn độn khổng lồ xuất hiện.

Lúc cuối cùng, thi thể cự thú Hỗn Độn có thể so với một thế giới Trung Thiên xuất hiện.

Phía sau thi thể cự thú Hỗn Độn có hơn mười cự nhân Hỗn Độn khí tức Chuẩn Thánh đứng đấy.

“Bồ Đào, lấy hạch tâm ra cho ta.” Một cự nhân lơ lửng có quả cầu sáng năm màu hỗn độn phía sau nói.

“Đại sư huynh, sau khi lấy ra hạch tâm của cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân này, ngươi có thể mua món Tiên thiên linh bảo ngươi yêu thích rồi đúng không?" Giọng Vương Huyền Tâm vang lên.

"Còn thiếu chút nữa, chúng ta còn cần săn giết ít nhất hai con cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân mới có thể lấy ra đủ thủy tinh Hồng Mông Tử khí từ trong hạch tâm." Từ Cương cười nói.

Từ hơn hai ngàn năm trước, sau khi cự thú Hỗn Độn vây quanh bên ngoài Tam Thiên giới tan đi, Ẩn Linh môn vẫn luôn quanh quẩn trong khu vực sương mù hỗn độn cách Tam Thiên giới không xa.

Vô số đệ tử tổ hợp thành cự nhân Hỗn Độn, tổ đội vào sương mù hỗn độn săn giết cự thú Hỗn Độn.

Trong mấy ngàn năm này, nhờ có Tiên Thiên linh đào, gần một phần ba đệ tử đã tấn cấp đến Đại La thánh giả, chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn được tạo thành cũng có được thực lực Chuẩn Thánh.

Lúc này, khu vực sương mù hỗn độn nơi xa đột nhiên quay cuồng, một con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân giống như bạch tuộc bỗng nhiên phá vỡ không gian xuất hiện.

Nhe nanh múa vuốt quật tới Ẩn Linh môn nấp trong không gian.

Trong khoảng thời gian này, tộc đàn nó cứ luôn gặp phải tập kích từ cự nhân Hỗn Độn, cho nên cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân dựa vào bản năng đi theo cự nhân Hỗn Độn tìm được vị trí Ẩn Linh môn.

Đệ tử còn ở bên ngoài Ẩn Linh môn thấy một màn như vậy, tất cả đều nhanh chóng có trật tự khởi động Truyền Tống trận khẩn cấp, truyền tống về trong Ẩn Linh môn.

Theo sau, một con cự xà còn khổng lồ hơn cả cự thú Hỗn Độn kia xuất hiện trong khu vực sương mù hỗn độn.

Hai mắt tràn đầy tức giận nhìn qua cự thú Hỗn Độn xông tới.

Thấy một màn như vậy, cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân tới đây báo thù lập tức sợ hãi.

Trong ý thức của cự thú Hỗn Độn, hình thể càng lớn thì thực lực càng mạnh.

Trước mặt đại bạch xà này, nó chỉ giống như một ấu thú mới được sinh ra, tuy rằng khí tức chỉ mạnh hơn nó một chút.

Nhưng phán đoán từ trên hình thể, mình không phải đối thủ của nó.

Khí thế lúc tới hùng hồn bao nhiêu, lúc trốn đi lại chật vật bấy nhiêu.

Từ Cương nhìn theo hướng cự thú Hỗn Độn trốn đi, không khỏi thở dài.

“Khi nào sư phụ có thể trở về đây chứ?”

Lúc này trong không gian dưới lòng đất, phân thân số ba chuẩn bị đi chiến đấu lại tiến vào trạng thái chờ đợi.

Số một, số hai thấy một màn như vậy, không khỏi bật cười.

“Từ sau khi bản thể tấn cấp đến Thánh Nhân, số ba vẫn luôn không có cơ hội ra tay.”

“May là không có thần chí, nếu không thì đã bị nghẹn hỏng rồi.” Phân thân số hai cười nói.

“Ta cảm giác qua một thời gian ngắn nữa là bản thể sẽ về rồi, ngươi không phát giác khí tức trên người phân thân số ba phát ra càng ngày càng mạnh sao.” Phân thân số một nói.

“Thật là như vậy, bản thể vừa đi là bảy, tám ngàn năm, mạch khoáng gì đó nhất định là kiếm được một phần, không biết có kiếm được thứ tốt gì khác không nữa.” Phân thân số hai cười nói.

“Có thứ tốt hay không cũng không quan trọng, bản thể trở thành Thánh Nhân, Tam Thiên giới hẳn xem như là qua ải rồi.” Phân thân số một nói.

“Phỏng chừng trở về phải qua ải, nhưng sau khi qua ải, lấy tính cách của bản thể, có lẽ sẽ tiếp tục cá mặn.” Phân thân số hai nói tới đây, bật cười.

“Một khi bản thể cá mặn, ngày lành của chúng ta liền tới rồi!”

“Tam Thiên giới đều đã qua ải, không thể cho chúng ta nghỉ mấy ngàn năm à.” Phân thân số một nói.

Trong mấy ngàn năm sau khi Từ Phàm rời đi, phân thân số một, số hai vẫn luôn không rảnh rỗi.

Không phải đang thăng cấp Ẩn Linh đảo thì là đang luyện chế Tiên thiên linh bảo cho đệ tử tông môn.

Thời gian dư lại còn đào tạo mấy vạn Luyện Khí Thần Tượng, Trận Pháp Thần sư cho tông môn.

Lúc số một, số hai đang thảo luận, hai người đột nhiên tựa như lòng có cảm ứng nhìn về một hướng nào đó trong khu vực sương mù hỗn độn.

Trương Vi Vân ở trong tông môn dường như cũng đã nhận được cảm ứng.

“Bồ Đào, chủ nhân ngươi có phải đã trở về rồi hay không?” Trương Vi Vân hỏi.

“Chủ nhân dự tính trở lại tông môn trong vòng nửa tháng nữa, hắn đã gửi tin tức lại đây.”

“Chờ hắn xử lý mấy cường giả giới khác xong lại về tông môn.” Bồ Đào nói.

“Vậy vì sao ngươi không nói cho ta biết trước?” Trương Vi Vân cảm thấy tin tức Bồ Đào nói có hơi muộn.

“Chủ nhân vốn định cho ngươi một bất ngờ.”

Lúc này, Từ Phàm nhìn ba cường giả giới khác hắn trấn áp, khóe miệng khỏi lộ ra chút ý cười.

“Trong tông môn ta vừa vặn thiếu mấy người gác cổng, để các ngươi tới vậy!”

Theo sau, Từ Phàm phong ấn ba cường giả dị giới kiêu ngạo đụng tới trên đường vào trong một quang đoàn, sau đó tiếp tục phá vỡ không gian đi về hướng Ẩn Linh môn.

Bên ngoài Ẩn Linh môn, một chiếc cự chu cấp Tiên thiên linh bảo khổng lồ đang ngừng bên cạnh Ẩn Linh môn.

Sau đó dẫn tới vô số cự nhân Hỗn Độn đến trên cự chu nhận chuyển phát nhanh của mình.

Lúc này khu vực Ẩn Linh môn đã trở thành nơi bảo địa của các thương hội lớn Nhân tộc Tam Thiên giới.

Bởi vì cứ cách một thời gian ngắn là có thể nhận được đơn đặt hàng lớn từ Ẩn Linh môn truyền đến, lại còn đều trả bằng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Hùng Lực mang theo một nữ tử dáng người mạnh mẽ đang đi dạo trong thương hội trên cự chu.

“Hùng đại ca, nếu không ta gom ít tiền, mua trọng chuỳ cấp Tiên thiên linh bảo.”

“Đến lúc đó chiến lực chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn của chúng ta ít nhất cũng tăng thêm ba phần mười, lại liên hợp với mấy cự nhân Hỗn Độn thực lực tương đối mạnh nữa, chúng ta có thể đi săn giết cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân được rồi.” Tráng Linh ở bên cạnh nói.

“Sao ta có thể dùng thủy tinh Hồng Mông Tử khí của ngươi được, lại nói, cho dù có thể tăng lên thực lực của chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, cũng không qua được ải khảo hạch của Bồ Đào.” Hùng Lực lắc đầu nói.

Trong Ẩn Linh môn, ngươi muốn chọn cự thú Hỗn Độn cấp gì đều cần khảo hạch.

Cự nhân Hỗn Độn sơ cấp nhất chỉ có thể đi săn giết cự thú Hỗn Độn cấp Đại La, loại cấp thấp nhất.

Muốn săn giết cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh, nếu không phải cự nhân Hỗn Độn của một mình ngươi thì là một đội của ngươi cần phải thông qua khảo hạch của Bồ Đào, sau khi thông qua mới có tư cách đi săn giết cự thú Hỗn Độn tương ứng.

Trước mắt, trong Ẩn Linh môn chỉ có hai tiểu đội cự nhân Hỗn Độn có tư cách mang tính lựa chọn săn giết cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.

Chương 1209: Đại hội vạn tộc

Từ Phàm đang gấp rút đi về hướng Ẩn Linh môn, đột nhiên trong lòng dường như có cảm ứng, nhẹ nhàng vươn tay.

Cuối cùng túm ra từ trong không gian một nữ tử mỹ lệ.

“Phu quân, Vi Vân rất nhớ ngươi đó!” Trương Vi Vân ôm chặt Từ Phàm nói.

Từ Phàm ôm lấy Trương Vi Vân, an ủi: “Lần này sau khi trở về, ta sẽ không đi nữa.”

Hai người ôm nhau trong sương mù hỗn độn thật lâu sau mới tách ra.

“Chúng ta về tông môn trước đã.” Từ Phàm cười nói.

“Được.”

Kết quả là, một Truyền Tống trận cự ly siêu viễn xuất hiện trước mặt hai người.

Trực tiếp truyền tống tới trong Ẩn Linh môn.

Ngay vào khoảnh khắc Từ Phàm trở lại Ẩn Linh môn, một luồng hào quang từ trong chỗ sâu Tam Thiên giới bắn tới, chiếu rọi cả tông môn.

Từ trong hào quang này, Từ Phàm cảm nhận được một tia khí tức của ý chí thiên đạo Mộc Nguyên Tiên giới.

Điều này đại biểu cho bản nguyên thiên đạo của Mộc Nguyên Tiên giới đã thừa nhận vị trí Thánh Nhân của Từ Phàm.

“Ngươi đi đường xa như vậy đến đây, có chút không đáng đâu.” Từ Phàm cảm nhận được một tia khí tức lấy lòng từ trong hào quang này.

Thực lực của Từ Phàm đã mạnh mẽ đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân trong Hỗn Độn.

Trong Tam Thiên giới, cho dù không có sự thừa nhận của Tiên giới, hắn cũng có thể phát huy ra chiến lực cấp Thánh Nhân.

Mộc Nguyên Tiên giới đường xa đến đây vì hắn ban phát chứng minh Thánh Nhân hoàn toàn là dư thừa.

Lúc này, trên không Ẩn Linh môn cũng có thêm một đôi mắt.

Đôi mắt kia nhìn về phía Từ Phàm vô cùng ôn hòa, giống như mẫu thân nhìn về phía hài tử của mình.

Từ Phàm nhìn về phía đôi mắt kia, khẽ gật đầu.

Không thể không nói, bất kể là ý chí thiên đạo Tiên giới hay là chí đại thiên đạo Tam Thiên giới ý, đều rất quan tâm tới Từ Phàm.

Mỗi lần khi Từ Phàm yêu cầu đều tỏ ra rất cố gắng.

Lúc này, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên chủ phong Ẩn Linh môn, lập tức hấp dẫn sự chú ý của các đệ tử.

Cả tông môn trong nháy mắt vui mừng cả lên.

Trong mấy ngàn năm Từ Phàm rời đi, tuy Ẩn Linh môn vẫn phát triển như thường, nhưng bất kể là đệ tử hay là một vài trưởng lão đều cảm giác tựa như thiếu người tâm phúc.

Nếu không phải phân thân số ba của Từ Phàm còn trấn thủ ở tông môn, những đệ tử đó có lẽ sẽ hoàn toàn không có cảm giác an toàn.

“Cung nghênh Đại trưởng lão về tông môn!”

Trong lúc nhất thời, các đệ tử trở về Ẩn Linh môn đứng trong tông môn ngẩng đầu nhìn về phía bóng dáng vĩ ngạn kia, cúi đầu xuống thật sâu.

“Đều đứng dậy cả đi.”

“Trong khoảng thời gian ta không ở đây, các ngươi đã có thể chống đỡ được cả tông môn rồi.” Từ Phàm vui mừng nói.

Trong mấy ngàn năm này, Ẩn Linh môn gặp phải không ít chuyện, hoàn toàn dựa vào đệ tử tông môn hợp mưu hợp sức mới có thể giải quyết.

Nghe được lời Từ Phàm nói, trong mắt các đệ tử đều ngấn lệ.

Ban đêm, sau khi toàn tông cử hành đại yến xong.

Từ Phàm, Trương Vi Vân và mấy đồ đệ của hắn đều ngồi trong tiểu viện phẩm trà, nói chuyện phiếm.

Nhìn tất cả đệ tử đều trở thành Đại La thánh giả, Từ Phàm vô cùng hài lòng.

“Sư phụ, trong khoảng thời gian ngươi đi, Nhân tộc và những chủng tộc đứng đầu khác đã bố cục thành công, kéo chiến trường chính đến nơi cách xa Tam Thiên giới.”

“Trong lúc này, Tam Thiên giới ngoài chịu quấy nhiễu từ cự thú Hỗn Độn ra, thời gian khác không có biến hóa gì lớn.”

“Tuy nhiên, Ẩn Linh môn lại gặp phải những cường giả dị vực bị hủy diệt thế giới.”

“Dưới sự ra sức chống cự của cả tông môn, mấy cường giả dị giới kia đành bất lực trở về.” Từ Cương nói, trong biểu tình có chút hưng phấn.

Khi đó hắn biết, đó là cơ hội tông môn cho hắn rèn luyện, nhưng sau khi hắn dẫn dắt đệ tử toàn tông môn đuổi đi mấy cường giả dị giới kia.

Vẫn có loại cảm giác chí nguyện to lớn lúc trước hoàn thành.

Từ Phàm nghe đến đó, vươn tay ra, tiểu thế giới hiện lên trong bàn tay Từ Phàm.

Trong tiểu thế giới nhốt lại những cường giả dị giới hắn gặp được trên đường.

“Là mấy người này sao?” Từ Phàm hỏi.

“Bọn họ chỉ là một trong số đó, khi đó có mấy đợt cường giả dị giới tới lận.”

“Trong đó tất cả những người cấp Đại Thánh Nhân đều bị bạch xà và Hoàng Sơn tiền bối chặn lại.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy chuyện này ta không nhọc lòng nữa, mối thù cường công Ẩn Linh môn ta giao cho các ngươi vậy.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng bắn tiểu thế giới cầm trong tay ra cổng tông môn.

Bên ngoài Ẩn Linh đảo tức khắc nhiều thêm mấy cường giả dị giới cấp Thánh Nhân bảo vệ.

“Sư phụ yên tâm, trong vòng mười vạn năm, đồ nhi bảo đảm báo được thù này.” Vương Huyền Tâm đứng ra nói.

Lúc trước không giữ lại mấy cường giả dị giới cấp Thánh Nhân, hiện tại đã biến thành nửa nút thắt trong lòng Vương Huyền Tâm.

“Được, chuyện này giao cho các ngươi vậy.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Từ Phàm cùng các đệ tử hàn huyên rất lâu, mãi đến sau khi Hoàng Sơn của Nguyên Thủy tông đến Ẩn Linh môn mới ngừng lại.

“Sao thế, lúc này mới mấy ngàn năm không gặp mà ngươi đã khách khí với ta rồi à?” Trong Nghênh Khách điện Hoàng Sơn nói.

“Đây không phải là biểu thị tôn kính với tiền bối sao?” Từ Phàm cười nói.

“Đừng kêu tiền bối, ta thấy hiện tại ngươi trấn áp ta cũng chỉ là chuyện trong cái trừng mắt thôi.” Hoàng Sơn xua tay nói.

“Hoàng Sơn tiền bối nói đùa.”

Trừng mắt thì có hơi miễn cưỡng, dù sao cũng phải dùng chút thủ đoạn.

“Lần này ta tới là muốn mời ngươi về Tam Thiên giới, tham gia đại hội vạn tộc.”

Nghe đến đó, Từ Phàm tò mò hỏi: “Chuyện không phải đã giải quyết rồi sao?”

“Sao còn phải mở đại hội vạn tộc?”

Một quang ảnh hiện lên trước người Hoàng Sơn, sau đó điểm lên trên mấy quang điểm.

Hắn chỉ vào một quang điểm trong đó nói: “Quang điểm này là Tam Thiên giới chúng ta.”

Sau đó lại chỉ thẳng xuống một, hai quang điểm cách Tam Thiên giới gần nhất.

“Cái này và cái này, quy mô không kém gì Tam Thiên giới, chỉ là xui xẻo bị dư âm chiến đấu của Thần Ma cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân quét trúng, toàn bộ sụp đổ.”

“Hiện tại, mục đích chủ yếu của đại hội vạn tộc là phân chia lợi nhuận.”

“Tuy rằng hai giới này đã sụp đổ, nhưng thứ tốt cũng không ít.” Hoàng Sơn giải thích.

“Vậy ta đến đại hội vạn tộc phải làm gì đây?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Trước kia ngươi là Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp Tam Thiên giới, ngươi đi tham dự đại hội vạn tộc có thể tăng cường nội tình của Nhân tộc.”

“Hiện tại ngươi đã tấn cấp đến cảnh giới Thánh Nhân thì không cần uyển chuyển như vậy nữa, sau khi tới đó thấy ai khó chịu thì dỗi người đó.”

“Để những dị tộc đó xem thử uy phong của người mạnh nhất Nhân tộc trong tương lai.” Trên mặt Hoàng Sơn lộ ra ý cười.

“Hoàng Sơn tiền bối, Nguyên chủ mới là trụ cột trời xanh của Nhân tộc chúng ta, ta gánh không nổi từ nhất này đâu.” Từ Phàm vội vàng lắc đầu nói.

Nhìn thấy phản ứng của Từ Phàm, Hoàng Sơn cau mày lại, cuối cùng hóa thành một tiếng thở dài.

“Tính cách của Nguyên chủ khi trước cũng giống như ngươi, nếu không phải Nguyên chủ Nguyên Thủy tông đời trước liều mình vì hắn, hắn cũng không gánh vác trọng trách Nhân tộc.”

“Hiện tại ngươi lại thế này, xem ra Nhân tộc chúng ta muốn thống nhất Tam Thiên giới còn phải đi một đoạn đường thật dài nữa.” Hoàng Sơn cảm khái nói.

“Tiền bối không thể nói như vậy, Nhân tộc thống nhất Tam Thiên giới, ước chừng đơn giản hơn so với gánh vác trọng trách của Nhân tộc nhiều.”

“Nếu đến lúc đó, nếu Nhân tộc muốn xưng bá Tam Thiên giới, ta nhất định sẽ dốc hết toàn lực ra tay.” Từ Phàm bảo đảm nói.

Đánh nhau mấy trận và gánh vác trọng trách Nhân tộc, hai việc này, việc nào nặng, việc nào nhẹ Từ Phàm vẫn có thể phân rõ.

“Khi đó Nguyên chủ cũng từng nói lời tương tự vậy.” Trong giọng điệu của Hoàng Sơn rất có một tia ý vị hận sắt không thành thép.

Chương 1210: Yêu nghiệt Long tộc

Từ Phàm ôn tồn tiễn Hoàng Sơn ra Ẩn Linh môn, hứa hẹn trong vòng mười năm sẽ tới chỗ đại hội vạn tộc.

Sau khi Hoàng Sơn đi, Từ Phàm lập tức nói: “Bồ Đào, điều khiển tông môn tới chỗ đại hội vạn tộc.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Tiếp theo, tất cả đệ tử tông môn đều nhận được thông báo tông môn sắp đến Tam Thiên giới, nắm chắc làm xong những chuyện còn chưa giải quyết xong ở vùng Hỗn Độn.

Một luồng Thánh Dương chi lực khổng lồ mạnh mẽ vẽ ra một Hỗn Độn Không Gian đại trận trong vùng không gian hỗn độn, đủ để chứa cả Ẩn Linh đảo.

Chỉ trong một hơi thở, Ẩn Linh đảo tan biến, bị truyền tống tới nơi nào đó tại Tam Thiên giới.

“Không tệ, trong mấy ngàn năm này, số một, số hai không có lười biếng.” Từ Phàm cười nói.

Vừa rồi hắn cảm nhận được từ Thánh Nhật tinh truyền đến năng lượng mạnh mẽ có thể so với Đại Thánh Nhân.

Xem ra hợp kim Sa sư huynh nghiên cứu ra khi đó không bị bỏ phí.

Bóng dáng phân thân số hai xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Bản thể, những năm ngươi rời đi, ta và số một đều chưa từng nghỉ ngơi.”

“Quả cầu Dyson bên ngoài Thánh Nhật tinh đã hoàn thành hơn một nửa, hơn một nửa này đã đạt tới cực hạn của Tam Thiên giới.”

“Có con át chủ bài này, cho dù bản thể ngươi không trở lại, Ẩn Linh đảo chúng ta cũng có thể đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi, không sợ bất cứ chỗ nào trong Tam Thiên giới này.” Phân thân số hai khua tay khí phách nói.

“Các ngươi hy vọng ta không trở lại?” Từ Phàm nheo mắt lại.

“Đương nhiên không phải, ta chỉ muốn cho ngươi thấy trong khoảng thời gian ngươi không ở đây bọn ta rất vất vả, cho nên có thể cho bọn ta nghỉ dài hạn được không?”

“Hiện tại ngươi cũng đã tấn cấp đến Thánh Nhân, đã không người nào có thể uy hiếp được ngươi trong Tam Thiên giới.”

“Lúc ngươi cá mặn ở giai đoạn sau, có thể để ta và số một cũng hưởng thụ được không?” Phân thân số hai xoa tay nói, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm cực kỳ khát vọng.

“Được, chờ sau khi tông môn ổn định, ngươi và số một có thể cá mặn thoả thích, rời Ẩn Linh môn đến các Đại Tiên giới cũng không thành vấn đề.”

Từ Phàm nói nhẹ nhàng giơ tay, một toà cung điện và một thanh cự kiếm hiện lên tại thế giới trong bàn tay Từ Phàm.

“Đây là lễ vật trân quý khi ta đi ngang qua một thế giới trong đó nhận được, các ngươi giúp ta cải tạo một phen, sau đó cho các ngươi nghỉ dài hạn, nghỉ dài hạn ngàn năm.” Khoé miệng Từ Phàm khẽ nhếch lên.

“Bản thể, nghỉ trước rồi mới về cải tạo được không?” Phân thân số hai thật cẩn thận hỏi.

“Vậy cũng được.” Từ Phàm không thèm để ý nói, dù sao trong Tam Thiên giới đều qua ải hết rồi, giai đoạn sau báo thù xong là không còn chuyện lớn gì nữa.

Nghe được lời Từ Phàm nói, phân thân số hai nghiêm túc đánh giá Từ Phàm một phen.

“Bản thể, ngươi bỗng nhiên như vậy, ta vẫn hơi không thích ứng được.”

“Có cái gì không thích ứng, giống như ngươi nói, ta đều đã tấn cấp thành Thánh Nhân, trong Tam Thiên giới, còn ai có thể uy hiếp được ta.” Từ Phàm khí định thần nhàn nói.

“Bản thể, ngươi nói đúng, ta và số một đi trước đây.”

Không bao lâu sau, một chiếc tiên chu loại nhỏ từ Ẩn Linh môn bay ra, bay về hướng một Tiên giới gần nhất.

Tốc độ cực nhanh, có thể thấy được tâm tình cấp bách của nó.

Sau khi phân thân số một, số hai rời đi, Ẩn Linh môn lại truyền tống không gian lần nữa.

Trực tiếp xuất hiện bên ngoài nơi mở đại hội vạn tộc.

Lúc này, bên ngoài địa điểm mở đại hội vạn tộc đỗ đủ loại linh bảo.

Cung điện, ngọn núi, đại lục, cự chu, thậm chí còn có một ngôi sao.

Mỗi toạ giá linh bảo đều tản ra khí tức khủng bố.

Đúng lúc này, một chiếc long cốt chu cực lớn đi tới bên cạnh Ẩn Linh môn.

“Không biết Từ Phàm huynh đệ có đây không?” Phía trên long cốt chu vang lên tiếng chủ Tiên triều Đại Càn.

“Đại ca!” Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh đảo.

“Tiểu đệ, mấy ngàn năm không gặp có nhớ ta chết đi được không?” Chủ Tiên triều Đại Càn nhìn Từ Phàm, thân thiết nói.

Đặc biệt là sau khi cảm nhận được khí tức Thánh Nhân tản ra trên người Từ Phàm, biểu hiện càng thêm nhiệt tình.

“Hừ!”

Âm thanh như có chứa tiếng rồng ngâm vang lên.

Chỉ thấy một Tổ Long dài vạn trượng lạnh lùng nhìn Từ Phàm và chủ Tiên triều Đại Càn.

“Lão Long Nhị, thấy ngươi không vui như vậy, có chuyện gì đừng nghẹn trong lòng, nói ra, để mọi người cùng vui vẻ nào.” Chủ Tiên triều Đại Càn cười ha ha nhìn Tổ Long một cái.

Đồng thời, Từ Phàm cũng dùng ánh mắt khác thường đánh giá trên dưới Tổ Long.

Ánh mắt Từ Phàm giống như một thanh lợi kiếm xuyên thấu thế gian vạn vật, Tổ Long kia cảm giác toàn thân mình đều bị nhìn thấu.

“n oán giữa Long tộc ta và các ngươi tuy rằng tạm thời buông xuống, nhưng việc này không đại biểu Long tộc ta sẽ buông tha các ngươi.” Tổ Long lạnh giọng nói.

“Ngươi muốn chờ sau khi yêu nghiệt Long tộc các ngươi đào tạo trưởng thành rồi lại thu sau tính sổ sao?” Từ Phàm dửng dưng hỏi.

Ánh mắt Tổ Long cực lạnh, sau khi liếc mắt nhìn Từ Phàm một cái liền rời đi, chẳng thèm phản ứng Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn hướng Tổ Long rời đi, lộ ra vẻ tươi cười.

“Đại ca, ngươi biết yêu nghiệt Long tộc bồi dưỡng ở chỗ nào không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Tất nhiên là ở Thánh Long giới, nhưng đó là một giới rất thần bí, hẳn là quanh quẩn đâu đó ở vùng ngoài giới.” Chủ Tiên triều Đại Càn nói.

Hắn cũng đã từng tốn rất nhiều sức lực tìm kiếm Thánh Long giới, chỉ là liên tục không có kết quả.

“Vậy đại ca có hứng thú nếm một món ăn đặc biệt, món này hao hết tâm huyết mấy chục vạn năm của Long tộc không?”

Từ Phàm vừa dứt lời, phân thân số ba trong không gian dưới lòng đất trực tiếp bị Thánh Dương chi lực mạnh mẽ truyền tống tới bên ngoài Thần Long giới.

Sau đó xoay người hóa thành một con Kim Sí Đại Bàng giương cánh là có thể che cả Tiên giới.

Bổ nhào tới Thần Long giới cách đó không xa.

Một lợi trảo trực tiếp đột phá ngoại bích Thần Long giới cắm vào trong.

Chỉ nghe thấy hai tiếng rồng ngâm có chứa khí thế khủng bố vang lên.

Hai con Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân xuất hiện bên ngoài Thần Long giới, căm tức nhìn Kim Sí Đại Bàng xâm nhập vào Thần Long giới bọn họ.

“Không có thời gian vô nghĩa với các ngươi.”

Một âm thanh lạnh lùng vang lên, theo sau cặp cánh vàng có thể che đậy Tiên giới huy động.

Hai con Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân thuận thế bị cuốn vào trong gió lốc không gian.

Kim Sí Đại Bàng thu hồi lợi trảo thâm nhập vào Thần Long giới, một con Tổ Long và một con Chân Long cấp Kim Tiên giống như hai con tiểu trùng, bị Kim Sí Đại Bàng chộp vào dưới lợi trảo.

Cuối cùng một pháp trận truyền tống ngưng tụ từ Thánh Dương chi lực xuất hiện dưới người Kim Sí Đại Bàng.

Trong một vùng sương mù hỗn độn cách Tam Thiên giới không xa, một thế giới còn lớn hơn Thần Long giới gấp mười lần đang vây quanh Tam Thiên giới chậm rãi chuyển động.

Mà lúc này ở bên ngoài thế giới kia, một quang đoàn rực cháy Thánh Dương chi lực xuất hiện.

Kim Sí Đại Bàng bay ra từ chỗ quang đoàn, trực tiếp cắm vào trong đại thế giới.

Trong Ẩn Linh đảo, chủ Tiên triều Đại Càn nhìn Từ Phàm, có chút kích động hỏi: “Huynh đệ, có biện pháp nào tìm được yêu nghiệt Chân Long kia không?”

“Có biện pháp, chỉ hỏi đại ca có dám ăn hay không thôi?” Từ Phàm cười nói.

“Có gì mà không dám, nghe nói Long tộc vì bồi dưỡng yêu nghiệt Chân Long này, gần như dùng hết lực lượng toàn tộc.”

“Như vậy, nếu nấu yêu nghiệt đó thành Toàn Long yến, toàn bộ Long tộc phỏng chừng đều tức muốn thăng thiên.”

“Chuyện chơi vui như thế, sao ta có thể bỏ qua được.”

Lúc này, trong một sơn cốc cách hai người không xa, sáng lên ánh sáng Thánh Dương chi lực vô tận.

Chương 1211: Sự phẫn nộ của Long tộc

Theo ánh sáng Thánh Dương chi lực hiện lên, chủ Tiên triều Đại Càn cảm nhận được ba luồng khí tức của Long tộc.

Hai con Tổ Long, một con cấp Thánh Nhân, một con cấp Chuẩn Thánh.

Sau đó còn có một con Chân Long Kim Tiên khí tức nhỏ yếu.

Từ Phàm cười, mang chủ Tiên triều Đại Càn tới trong sơn cốc.

Chỉ vào một con Tổ Long cấp Chuẩn Thánh nói: “Đây là yêu nghiệt Long tộc hao phí mười mấy vạn năm bồi dưỡng ra.”

“Huynh đệ, có thể đánh thức hắn rồi. Ta muốn xem thử, yêu nghiệt Chân Long Long tộc tiêu hao mấy vạn năm bồi dưỡng ra lợi hại bao nhiêu?” Chủ Tiên triều Đại Càn tò mò hỏi.

“Việc này dễ.”

Bồ Đào lập tức sáng tạo ra một thế giới chiến đấu có thể tiếp nhận cấp Thánh Nhân trong nguyên giới.

Mà yêu nghiệt Chân Long cấp Chuẩn Thánh kia trực tiếp bị Từ Phàm ném vào.

Chủ Tiên triều Đại Càn cũng theo đó truyền tống qua.

Sau đó không bao lâu sau, vẻ mặt chủ Tiên triều Đại Càn chấn động đi ra từ thế giới kia.

“Lấy cảnh giới Chuẩn Thánh, thế mà có thể chống đỡ dưới tay ta lâu như vậy.”

“Đúng lúc bị lão đệ phát hiện trước, nếu không chờ sau khi hắn trưởng thành, nhất định là đại địch của ngươi và ta.” Chủ Tiên triều Đại Càn thở phào nhẹ nhõm nói.

“Vận động xong, chúng ta có phải nên ăn cơm rồi không?” Từ Phàm nói, muốn kêu hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực trong tông môn nấu Toàn Long yến.

“Huynh đệ, chỉ có hai người ta và ngươi ăn, chẳng phải quá cô quạnh không?”

“Nếu không thì mời thêm cường giả khác trong Nhân tộc chúng ta cùng nhau cộng ẩm, thế nào?” Chủ Tiên triều Đại Càn đề nghị.

“Ta có thể để bọn họ ăn, nhưng chỉ sợ bọn họ không dám.” Từ Phàm nói, rốt cuộc không phải ai cũng dám dính đến nhân quả Long tộc.

“Huynh đệ, lời này của ngươi sai rồi, cường giả đứng đầu Nhân tộc bọn họ sao lại sợ Long tộc được.”

“Nếu không tin, bây giờ huynh đệ ngươi gọi một tiếng, cường giả Nhân tộc chúng ta thế nào cũng sẽ theo người như mây.” Chủ Tiên triều Đại Càn nói.

“Trước tiên làm Toàn Long yến, chờ sau khi làm xong lại mời cường giả Nhân tộc chúng ta.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Được.”

Lúc này tại nơi nào đó bên ngoài đại hội vạn tộc, một ngọn núi khổng lồ trôi nổi trong tinh vực.

Tổ Long sơn, Tiên thiên chí bảo của Long tộc, cũng là bộ mặt đối ngoại của Long tộc.

Lúc này, một Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân đang âm tình bất định xem tin tức Long tộc gửi lại đây.

“Tộc Kim Sí Đại Bàng, các ngươi quả thật là khinh long quá đáng!!” Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân phẫn nộ nói.

Máy truyền tin phía sau Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân lại truyền đến một tin tức càng thêm kinh người.

“Tâm huyết mười mấy vạn năm của Long tộc, chỉ có thể bị ngươi phá hủy như thế sao!!”

Nơi đại hội vạn tộc, một tiếng rồng ngâm phẫn nộ vang vọng khắp cả tinh vực.

Một con Cửu Trảo Chân Long tựa như có thể thổi bay toàn bộ Tiên giới xuất hiện trước tọa giá linh bảo của Yêu tộc.

Một luồng long tức phảng phất như có thể hủy diệt thiên địa phun về phía tọa giá linh bảo Yêu tộc.

“Kim Sí điểu, ngươi ra đây cho ta, vì sao lại hủy hoại tâm huyết mấy chục vạn năm của Long tộc ta?” Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân rống giận nói.

“Long Nhị, ngươi đừng khinh suất ta!!”

“Yêu tộc ta có thể sợ Long tộc các ngươi à!!”

Một âm thanh phẫn nộ vang lên, cả tinh vực dấy lên làn sóng không gian.

Trong làn sóng không gian, hư ảnh một Côn Bằng như ẩn như hiện.

Thân hình còn lớn hơn mấy lần so với Tổ Long.

“Tộc Kim Sí Đại Bàng bên dưới ngươi làm cái gì, trong lòng ngươi còn không rõ sao!!”

Lúc Long tộc phẫn nộ, Côn Bằng nghi hoặc.

Đột nhiên một mùi thơm lạ lùng truyền đến, nhanh chóng truyền khắp khu vực đại hội vạn tộc.

“Ẩn Linh đảo mở Toàn Long yến, đặc biệt mời cường giả Nhân tộc tới đây thưởng thức.”

“Có cường giả dị tộc nào gan lớn cũng có thể lại đây nếm thử?”

Giọng Từ Phàm vang lên bên tai đông đảo cường giả cấp Đại Thánh Nhân.

Lúc này, sau khi Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân ngửi được mùi thơm lạ lùng kia, trực tiếp nổ mạnh tại chỗ.

Một chiếc long vĩ to lớn phá vỡ không gian muốn quật lên Ẩn Linh đảo.

Một tầng hộ tráo ngưng tụ từ Hỗn Độn chi lực nhẹ nhàng chặn lại đòn đánh Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân.

Cuối cùng trong không trung xuất hiện một long trảo lớn, lại chộp tới Ẩn Linh đảo thêm lần nữa.

Lúc này, trong tinh vực xuất hiện một Ảo Ảnh Ngàn Tay, chỉ dùng một tay liền tiếp được long trảo kia.

Phía trên Ẩn Linh đảo lại ngưng tụ hư ảnh một con Tổ Long.

Theo sau, lực lượng hủy diệt vô tận từ trong miệng hư ảnh Tổ Long phun ra.

Trong lực lượng hủy diệt trộn lẫn một chút xíu đại đạo hủy diệt Hỗn Độn, những nơi đi qua đều hóa thành hư vô, thành trạng thái Hỗn Độn nguyên bản nhất.

Nhưng sau khi lực lượng hủy diệt rơi xuống hộ tráo Hỗn Độn trên Ẩn Linh môn, lại tắt như que diêm cháy tàn.

Lúc này, Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân vẫn đang gắt gao nhìn chằm chằm Yêu tộc Côn Bằng.

Lúc này, Yêu tộc Côn Bằng dường như cũng nhận được tin tức, đã rõ trong Long tộc đã xảy ra chuyện gì, không khỏi có chút vui sướng khi người gặp họa.

“Long Nhị, con Kim Sí Đại Bàng đó nhất định là cường giả tộc khác.”

“Nếu Thánh Yêu tộc ta có thực lực như thế, còn sẽ lo lắng phế vật Long tộc các ngươi tiêu phí hơn mười vạn năm bồi dưỡng sao.” Côn Bằng bật cười hì hì.

“Nhìn xem tộc ta thu được tình báo gì này, Thánh Yêu Kim Sí Đại Bàng, mạnh mẽ xông vào Thần Long giới các ngươi.”

“Chống lại hai Đại Thánh Long, bắt đi một Tổ Long chính thống các ngươi, hẳn là sưu hồn tìm ra Long giới ở vùng ngoài giới của các ngươi.”

“Phía sau ta suy đoán hẳn là Kim Sí Đại Bàng lại chạy tới Long giới các ngươi, bắt đi tâm can tiểu bảo bối của các ngươi.”

Côn Bằng càng nói, sắc mặt Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân càng khó coi.

“Nếu Yêu tộc có Thánh Yêu như vậy, nếu ngứa mắt Long tộc các ngươi, không cần hắn, ta ra tay là có thể tiêu diệt Long tộc các ngươi.” Côn Bằng nhìn Tổ Long nghẹn khuất cười to nói.

Lúc này mùi hương tràn ngập trong tinh vực càng ngày càng nồng.

“Nếu ngươi thật sự ngu ngốc trúng kế ly gián, vậy Yêu tộc ta liền liều mạng đến với ngươi, đến lúc đó hung thủ sau vừa ra mặt, lập tức liên hợp tiêu diệt hết Long tộc các ngươi.” Ánh mắt Côn Bằng nhìn về phía Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân càng thêm âm lãnh.

Lời này làm cho Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân không dám hành động thiếu suy nghĩ.

“Tự ngươi suy nghĩ kỹ càng đi.” Côn Bằng nói, thu nhỏ lại thân hình, bay về hướng Ẩn Linh môn.

“Long Nhị, Long tộc ngươi mạo phạm Yêu tộc ta trước, ta ăn một bữa Toàn Long yến không quá đáng chứ?”

Côn Bằng vô cùng sảng khoái bay về phía Ẩn Linh đảo.

Lúc này, sau khi Ẩn Linh đảo chặn lại tiến công từ Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân, cường giả Nhân tộc đến Ẩn Linh đảo nhiều lên.

Trong một thế giới độc lập, cường giả tới thưởng thức Toàn Long yến đều hội tụ tại đây.

Trong đó cũng có vài cường giả dị tộc mặt dày mày dạn tới.

Lúc này, một luồng khí tức khủng bố truyền đến từ cửa vào tiểu thế giới.

Một lão giả mặc thanh sam cười ha ha đi đến.

“Yêu tộc Côn Bằng ta mặt dày tới ăn chực một bữa Toàn Long yến, chẳng biết có được không?” Lão giả cười ha ha nói.

“Hoan nghênh, hoan nghênh.” Từ Phàm vội đi qua hoan nghênh nói.

Địa vị của Côn Bằng ở Yêu tộc tương đương với Nguyên chủ Nhân tộc.

Lúc này lại có một âm thanh vang lên.

“Chim ngốc đến, sao ta có thể không đến?”

Âm thanh này mang theo chút cảm giác bất cần đời.

Chương 1212: Đại bổ, hỗn chiến

Nguyên chủ xuất hiện bên cạnh Côn Bằng, cười ha ha chào hỏi Côn Bằng.

“Chim ngốc, đã lâu không gặp.”

“Tên ngốc, còn ngươi vẫn giống trước.” Côn Bằng điềm tĩnh nói.

Sau đó ngồi xuống một chỗ trống theo lời mời của Từ Phàm.

Nguyên chủ cũng không thèm để ý, cười hì hì ngồi xuống bên cạnh Côn Bằng.

Lúc này Hoàng Sơn và Thiên Diệt cũng tới.

“Tiểu tử ngươi còn lợi hại hơn trong tưởng tượng của ta, ngay cả tâm can bảo bối Long tộc cũng đào lại đây.” Thiên Diệt lập tức truyền âm nói.

“Thiên Diệt tiền bối, sao có thể loạn vu hãm trong sạch của người ta?” Từ Phàm nhanh chóng giảo biện nói.

“Tộc khác thì thôi, tộc mình cũng muốn gạt, hiện tại trong cả Tam Thiên giới này, người có thể vượt khoảng cách xa như thế, liên thông Tam Thiên giới và vùng ngoài giới truyền tống có mấy ai đâu.”

“Ngươi đoán xem, cuối cùng Long tộc có thể phát hiện ngươi không?” Thiên Diệt cười ha ha mà nói.

Chỉ cần dị tộc xảy ra vấn đề, bất kể là tộc nào Thiên Diệt cũng vui.

Lúc này, cả Ẩn Linh đảo đột ngột chấn động mãnh liệt.

Một ngọn núi lớn đè lên Ẩn Linh trên đảo, đó là Thánh Long sơn, Tiên thiên chí bảo của Long tộc.

Nguyên chủ đang tán gẫu với Côn Bằng, chỉ hờ hững nhìn lên không trung một cái.

Theo sau, trong tinh vực ngưng tụ ra một cự thủ Hỗn Độn.

Tính cả Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân cùng Thánh Long sơn, trực tiếp tát một cái bay vào trong khe nứt không gian.

“Lúc trước Long tộc ngươi đã làm những chuyện bẩn thỉu gì, tưởng ta không biết à!”

“Hiện tại thừa lúc tâm trạng ta tốt thì cút đi, nếu không ta không ngại để mấy con rồng ta nuôi thay thế các ngươi đâu.” Giọng nói thản nhiên hơi mang chút bá đạo của Nguyên chủ vang lên trong tinh vực.

Mà lúc này, Toàn Long yến đã nấu xong.

Không khí trong tiểu thế giới yến hội càng thêm nhiệt liệt.

Vô số món ăn Long tộc từ Tổ Long Chuẩn Thánh làm thành được bày lên bàn từng món một theo lực lượng vô hình khống chế.

Đồng thời, trên bầu trời còn có một dòng sông thức ăn Toàn Long yến du đãng trên bầu trời.

Muốn ăn món nào, trực tiếp lấy từ trên trời xuống.

Từng bình rượu Long cốt ủ kỹ vạn năm cũng được bày lên bàn ăn.

Sau khi chủ Tiên triều Đại Càn gắp một miếng thịt rồng bỏ vào trong miệng, ánh mắt lập tức sáng lên.

“Lão đệ, hai đệ tử chủ tu đạo Mỹ Thực của tông môn các ngươi tiến bộ thật sự rất nhanh.”

“Ta cảm thấy bọn họ bây giờ đã không kém gì ngự trù Thiên Thực Kim Tiên.” Chủ Tiên triều Đại Càn lộ vẻ say mê trên mặt.

Những cường giả thưởng thức Toàn Long yến khác cũng sôi nổi lộ ra biểu hiện y như vậy.

Bọn họ không nghĩ tới dục vọng mỹ thực thấp nhất, thế mà có thể khiến những cường giả cấp Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân như bọn họ say mê như thế.

“Chim ngốc, Toàn Long yến này xem như đại biểu trình độ đỉnh phong của Thực đạo Nhân tộc bọn ta, không tệ đúng chứ?” Nguyên chủ cười hỏi, ánh mắt nhìn Côn Bằng từ trên xuống dưới có chứa một tia ý vị khác.

“Ngươi lại muốn giở trò gì đấy?” Côn Bằng cau mày nói.

“Trong những món ăn nổi danh ở Tam Thiên giới bọn ta, có một món là cánh Kim Bằng, nghe nói sau khi ăn xong, có thể ngộ đại đạo Hỗn Độn Phong.”

“Chim ngốc, nếu không ngươi bẻ hai cánh của mình xuống nấu thử, sau khi ngươi ăn xong, nói không chừng có thể ngộ được đại đạo Hỗn Độn Phong đó.”

“Ngươi chỉ tổn thất hai cánh, sau này còn có thể mọc ra lại.”

“Chờ sau khi hai cánh đó thành thục, lại bẻ ra nấu, cứ lặp đi lặp lại như lại, cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân chẳng phải ở ngay trước mắt sao?” Nguyên chủ vô cùng chờ mong nhìn về phía hai cánh tay Côn Bằng sau khi hoá nhân hình.

Côn Bằng dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn Nguyên chủ một cái, không để ý tới hắn nữa, lo ăn các món ăn từ thịt rồng trên bàn nhỏ của mình.

“Chim ngốc, ta cho ngươi hai quả Huyền Thiên quả, ngươi thử một lần được không?” Nguyên chủ cảm thấy đề nghị của mình có tinh khả thi cực kỳ lớn.

“Trong Tam Thiên giới còn có một truyền thuyết, nuốt trăm Thánh Nhân tộc, có thể thành Hỗn Độn, ta cảm thấy cái này có thể đáng tin cậy hơn cái ngươi nói một xíu đó.” Côn Bằng kẹp lên một miếng long não như đông lạnh bỏ vào trong miệng, lộ ra vẻ say mê.

“Sao ngươi không nói tiêu diệt Yêu tộc các ngươi, có thể thành đại đạo vạn đồ luôn đi?”

Một màn chắn vô hình ngăn cách Nguyên chủ và Côn Bằng ra ngoài, tất cả mọi người bên cạnh không biết hai người đang đàm luận chuyện gì.

“Nguyên chủ với Côn Bằng lại gây lộn rồi, lần này phỏng chừng là do Nguyên chủ nhìn chằm chặp cặp cánh của Côn Bằng, đáng tiếc…” Hoàng Sơn lắc đầu nói, sau đó chạm cốc với Thiên Diệt cộng ẩm rượu Long cốt.

“Ngươi cũng đừng bận tâm chuyện của hai đại lão, vẫn là nên suy nghĩ phía sau làm sao đi Ngự Thiên giới vớt chỗ tốt nhiều hơn đi.” Thiên Diệt nói.

“Tùy ý, Tam Thiên giới gom đủ mười Đại Thánh Nhân, trực tiếp xây dựng thông đạo kết nối hai giới ở khu vực Hỗn Độn.”

“Chuyện lúc sau nên đánh thì đánh, nên giết thì giết, nên cướp thì cướp, tùy ý như thế đó.”

Lúc này Từ Phàm vừa lúc từ đi ngang qua bên cạnh bọn họ.

“Từ Thần sư, lúc đi có thể chọn cho ta nhiều long não thủy tinh nấu chín chút không, hài tử trong nhà hẳn là thích ăn.” Hoàng Sơn khách khí nói.

“Tiền bối nói đùa, trước mặt ngươi ta gánh không nổi hai chữ Thần sư, bây giờ ta sẽ phái người đưa long não thuỷ tinh được chọn đến Nguyên Thủy tông, tiền bối tìm người nhận là được.” Từ Phàm nói.

“Ta cũng muốn chọn.” Thiên Diệt nói.

“Đều có.”

Một bữa Toàn Long yến làm cường giả Nhân tộc và cường giả dị tộc tham gia yến hội lần này cực kỳ hài lòng.

Lúc rời đi đều sôi nổi tặng lên lễ vật.

Bồ Đào tính toán sơ qua, tính theo thị trường giới, vậy mà còn kiếm được một khoản nhỏ.

Sau khi yến hội bên này xong, Toàn Long yến bên kia Ẩn Linh môn cũng theo đó kết thúc.

Bất kể là đệ tử nội môn, ngoại môn hay thành viên Yêu bộ đều ăn đến miệng mồm bóng nhẫy.

Đạo vận quanh thân khống chế không được hiện hóa ra ngoài, đây là biểu hiện của việc đại bổ quá mức.

“Đáng tiếc, nếu bây giờ ở khu vực sương mù hỗn độn thì tốt rồi.” Hùng Lực cảm nhận được lực lượng mênh mông trong cơ thể mình nói, thật muốn tìm thứ gì đánh một trận.

Lúc này, đệ tử mạch Luyện Thể đều có cảm giác như Hùng Lực.

Kết quả là, có người kêu gọi trên diễn đàn tông môn.

“Đại bổ quá mức, lực lượng quanh người không chỗ xả ra, đệ tử toàn tông có dám xây nên đại thế giới tới hỗn chiến một hồi không?”

Đề nghị này trong nháy mắt dẫn tới đồng ý từ các đệ tử tông môn.

Bồ Đào cũng lập nên một đại thế giới cho bọn họ.

Sau khi tất cả đệ tử tiến vào đại thế giới, đột nhiên cảm giác trong tiên hồn mình có thêm một luồng Thánh Quang chi lực khác hẳn với pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới.

“Thánh Quang điện Tiên thiên chí bảo của tông môn, có thể thu thập bản nguyên dung nhập vào trong Anh Linh trì.”

“Sau khi bản thể ngã xuống, có thể phục sinh trong Anh Linh trì.”

“Trong thế giới hỗn chiến này, các đệ tử đều có thể ra tay thoả thích, không cần kiêng dè.”

Sau khi các đệ tử Ẩn Linh môn nhìn thấy giải thích của Bồ Đào, tất cả đều hăng máu cả lên.

Cuối cùng, một trận hỗn chiến vì ăn no rỗi việc đã bắt đầu.

Mà Từ Phàm lại đang nhàn nhã cùng tức phụ dạo bước tại một nơi phong cảnh tuyệt hảo.

Từ Phàm nghe thấy báo cáo từ Bồ Đào, xem phát sóng trực tiếp từ thế giới hỗn chiến, không khỏi nở nụ cười.

“Thật sự là ăn no rỗi việc.”

“Phu quân, ta cảm thấy như vậy rất tốt.”

“Ở Tam Thiên giới, ta chưa từng thấy qua tông môn nào có không khí hòa hợp như thế.” Trương Vi Vân cười nói.

“Còn tạm.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Đúng lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, đồ tôn ngươi Kiếm Vô Cực xuất hiện trong tinh vực, có triệu về hay không?”

Chương 1213: Thiên Đạo môn

“Tiểu tử này cuối cùng cũng ra, nhanh triệu hắn về, để ta xem mấy năm này hắn tăng thêm được bao nhiêu bản lĩnh.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, cảnh trong phát sóng trực tiếp đại hỗn chiến vừa lúc chuyển tới trên người Vương Hướng Trì.

Vào lúc này, hắn và đồ đệ tốt đang gặp phải tiến công từ mấy chục đệ tử Ẩn Linh môn.

Nếu không có kiếm trận siêu cấp xa hoa của Hàn Phi Vũ bảo vệ thì đã sớm bị loại.

Lúc này, trên mặt đất tại nơi đại hỗn chiến đã chồng chất rậm rạp đệ tử mất đi năng lực phản kháng.

Tất cả đều bị Bồ Đào lần lượt xách lên, xếp chỉnh tề trên mặt đất.

Để bọn họ cứ như vậy yên lặng xem chiến đấu trên bầu trời.

Trong một tinh vực xa xôi yên tĩnh, Kiếm Vô Cực vừa ra ngoài có cảm giác như bị cả thế giới vứt bỏ.

“Không biết bên phía sư phụ, sư đệ, tông môn thế nào rồi, lần này ta nhận được truyền thừa từ Đại Thánh Nhân, hơn nữa cũng đã tấn cấp cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong.”

“Sau khi về tông môn, nhất định sẽ đại triển hồng đồ!”

Sau khi Kiếm Vô Cực từ trong bí cảnh ra lập tức nhớ tới tông môn.

Lúc hắn đang muốn đến một Tiên giới cách hắn gần nhất, nghĩ cách truyền tống đến Mộc Nguyên Tiên giới.

Một luồng ánh sáng Thánh Dương chi lực xuất hiện, theo sau một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt Kiếm Vô Cực.

“Sau khi vào cánh cửa truyền tống là có thể trở lại Ẩn Linh môn, Đại trưởng lão triệu kiến.”

Một âm thanh làm Kiếm Vô Cực quen thuộc lại xa lạ vang lên.

Sau khi suy nghĩ một lúc mới phát hiện là giọng Bồ Đào.

“Tông môn bây giờ thế nào rồi?” Kiếm Vô Cực tính toán, hắn đã ở trong bí cảnh đã gần vạn năm.

“Rất tốt.”

Kiếm Vô Cực bước vào cánh cửa truyền tống, sau đó xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Lúc này Kiếm Vô Cực trước tiên là bị hoàn cảnh xung quanh hấp dẫn, sau đó thì cảm giác được Huyền Hoàng chi khí và Hồng Mông Tử khí ẩn chứa trong không khí.

Loại cảm giác quen thuộc này khiến hắn tựa như lại về trong bí cảnh lần nữa.

“Mấy năm nay ở trong mật cảnh nhất định rất vất vả nhỉ?” Từ Phàm cảm nhận được khí tức của Kiếm Vô Cực hỏi.

Lúc này Kiếm Vô Cực mới kịp phản ứng lại, vội vàng hành lễ với Từ Phàm.

“Bái kiến sư tổ.” Kiếm Vô Cực có chút kích động nói.

“Không cần hành đại lễ như thế, mấy năm nay ngươi tiếp nhận truyền thừa Kiếm đạo từ Đại Thánh Nhân, không biết bây giờ ngươi đã tiếp nhận được mấy phần rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Truyền thừa Kiếm đạo từ Đại Thánh Nhân, đồ tôn chỉ miễn cưỡng lĩnh ngộ được nửa phần, tấn cấp tới cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong.” Kiếm Vô Cực nói, dựa theo suy tính của hắn, trình độ hiện tại của mình hẳn là có thể xếp ở trình độ một vạn người đứng đầu trong tông môn.

“Có thể dựa vào mình đi đến bước này thật sự không dễ dàng gì, về sau nỗ lực hết mình, tranh thủ đuổi kịp bước chân các sư huynh đệ ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, trên mặt Kiếm Vô Cực xuất hiện vẻ hơi kinh ngạc.

Đuổi kịp bước chân sư huynh đệ? Chẳng lẽ sư tổ còn chưa hài lòng với tu vi của mình bây giờ sao?

Mang theo tràn ngập nghi vấn, Kiếm Vô Cực trở về động phủ của mình.

Lúc này, hỗn chiến kết thúc, các đệ tử sau khi trút ra đều vừa lòng trở về trong động phủ của mình.

Mà Hàn Phi Vũ vừa ra khỏi đại thế giới hỗn chiến thì lập tức nhận được tin tức từ Kiếm Vô Cực.

“Vô Cực sư đệ đã trở lại!” Hàn Phi Vũ hưng phấn nói.

Hai sư huynh đệ vừa gặp mặt, Kiếm Vô Cực liền cảm nhận được khí tức Đại La thánh giả trên người Hàn Phi Vũ.

“Sư huynh, ngươi tấn cấp đến cảnh giới Đại La rồi??” Kiếm Vô Cực vừa kinh ngạc vừa thán phục hỏi.

“Khoảng thời gian trước mới vừa đột phá, tu vi này xém chút nữa không theo kịp phần đông.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này hắn nhìn tu vi Kim Tiên đỉnh phong của Kiếm Vô Cực.

Cũng không khỏi vui vẻ nói: “Vô Cực sư đệ, truyền thừa ngươi tiếp thu thật sự khó lường, lúc này mới bao lâu mà đã là cảnh giới Kim Tiên đỉnh phong rồi.”

“Hơn nữa ta thấy khí tức Kiếm đạo trên người ngươi, phỏng chừng đã sắp chạm đến cảnh giới Đại La thánh giả đó.”

“Còn thiếu một chút, so ra vẫn kém cảnh giới Đại La thánh giả của sư huynh.” Kiếm Vô Cực có chút phiền muộn nói.

Sau đó, sau khi hắn biết rõ tình hình của tông môn hiện tại, tình cảm trong lòng càng thêm phức tạp.

Giống như lúc trước bán nhà để gây dựng sự nghiệp, vốn tưởng rằng công thành danh toại, áo gấm về làng, sau khi trở về lại phát hiện tiền mình kiếm được vừa vặn chỉ có thể miễn cưỡng mua lại căn nhà lúc trước.

“Đừng chán nản, chờ sau khi ngươi nhận phúc lợi tông môn của ngươi xong, phỏng chừng không qua bao lâu nữa là có thể trở thành Đại La thánh giả.” Hàn Phi Vũ an ủi.

“Bây giờ ta vẫn nên bái kiến sư phụ trước, sau khi trở về thì bế quan, không đột phá Đại La thánh giả thì không ra.” Kiếm Vô Cực cắn răng nói.

Lúc Từ Phàm mang tức phụ du sơn ngoạn thủy khắp Ẩn Linh môn.

Một cung điện màu đen chậm rãi tới gần Ẩn Linh môn.

“Chủ nhân, Thiên Đạo môn ghé thăm.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Đây là đệ nhất tông môn dưới Nguyên Thủy tông à?” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Đúng vậy, Thiên Đạo môn nằm trong Ma Vực, thực lực của bản thân họ thuộc hàng mạnh nhất trong Ma Vực.” Bồ Đào nói.

“Nhìn tư thế bái phỏng này, hơi có cảm giác người tới không có ý tốt nha.”

“Trước tiên cứ mời vào.”

Trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm gặp được hai vị Đại Thánh Nhân trong Thiên Đạo môn, còn có chủ Ma Vực.

Lúc này, chủ Ma Vực một thân áo đen cảm thấy cực kỳ hứng thú nhìn Từ Phàm.

“Có hứng thú tới Ma Vực làm phó Ma chủ Ma Vực ta không? Chờ tương lai sau khi chúng ta thống nhất Tam Thiên giới, ta chia cho ngươi một nửa lãnh thổ.” Hỗn Độn ma khí phát ra trên người chủ Ma Vực một thân áo đen thế mà bắt đầu dần thẩm thấu vào không gian Ẩn Linh môn.

Từ Phàm cười nhẹ nhàng giơ tay, ngăn chặn ma khí vô ý phát ra quanh người chủ Ma Vực.

“Được Ma chủ để mắt, nhưng Ẩn Linh môn ta không có lòng tranh bá, chỉ muốn yên bình tồn tại trong Tam Thiên giới này.”

“Cô phụ hảo ý của Ma chủ.” Từ Phàm khách khí đáp lại.

“Hừ, hiện tại Nhân tộc hễ có chút thực lực là đã muốn yên ổn sống cuộc sống bình đạm của mình rồi.”

“Chỉ cần Nhân tộc chúng ta có thể đoàn kết lại, thống nhất Tam Thiên giới này không thành vấn đề.” Chủ Ma Vực có chút hận sắt không thành thép nói.

Từ Phàm chỉ cười lắc đầu.

“Lần này bọn ta đến đây là muốn hiểu biết một chút về thực lực của đệ tử quý tông môn.”

“Lần trước ta gặp Hoàng Sơn, hắn thế mà nói đệ tử Thiên Đạo môn ta không bằng Ẩn Linh môn các ngươi.”

“Vừa hay nhân lúc đại hội vạn tộc chúng ta gặp mặt, nhất định phải giao lưu đàng hoàng một phen.” Chủ Ma Vực nói.

“Giao lưu một phen?” Từ Phàm trầm tư.

Lúc này, một vị Đại Thánh Nhân mặc đạo bào màu đen bên cạnh chủ Ma Vực nói: “Giao lưu giữa đệ tử hai tông đương nhiên là phải có tặng thưởng.”

“Thiên Đạo môn ta ra năm món Tiên thiên linh bảo, một ngàn món Hậu Thiên linh bảo tinh phẩm làm tặng thưởng.”

Từ Phàm nghe được lời này, lập tức nở nụ cười: “Một khi đã như vậy, Ẩn Linh môn ta cũng năm món Tiên thiên linh bảo, một ngàn món Hậu Thiên linh bảo tinh phẩm làm tặng thưởng.”

“Để xúc tiến giao lưu giữa đệ tử hai tông chúng ta.”

Từ Phàm đồng ý giao lưu giữa các đệ tử hai tông môn, đương nhiên không phải coi thường Thiên Đạo môn.

Mà là hắn muốn dạy cho các đệ tử tông môn, để bọn họ biết nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.

Hơn nữa từ sau khi Ẩn Linh đảo bay ra khỏi Mộc Nguyên Tiên giới, hình như đã rất lâu chưa từng giao lưu với đệ tử tông môn khác.

“Hiện tại phần lớn đệ tử tông môn ta đều đang bế quan, giao lưu giữa đệ tử hai tông, đặt ở một tháng sau, thế nào?”

“Được.”

Chương 1214: Giao lưu 1

Một tháng trôi qua rất nhanh.

Giữa Ẩn Linh đảo và cung điện đen có một đại thế giới tạm thời được Bồ Đào dựng nên, dùng làm đấu trường giữa hai tông.

Trong đại thế giới đó có một bí cảnh bí mật, Từ Phàm, Hoàng Sơn, Thiên Diệt và hai vị Đại Thánh Nhân của Thiên Đạo môn cùng gặp nhau tại đây.

Lúc này, đại thế giới phía dưới đã chia thành một ngàn không gian, để đệ tử hai tông đối chiến một chọi một.

“Hoàng Sơn tiền bối, là ngươi nói đệ tử Thiên Đạo môn không bằng tông môn ta sao?” Từ Phàm có chút đau trứng hỏi.

“Ta chỉ ăn ngay nói thật mà thôi, so sánh với đệ tử Thiên Đạo môn, đệ tử tông môn Ẩn Linh môn các ngươi quả thật hiếu thắng hơn một chút.” Hoàng Sơn điềm tĩnh nói.

Từ Phàm lộ ra một biểu tình vô cùng bất đắc dĩ, phạm vi của Ma vực chỉ chiếm không đến một phần ba so với lãnh thổ cả Nhân tộc nắm giữ.

Thực lực tuy không mạnh bằng Nguyên Thuỷ tông, nhưng tiêu chuẩn tuyển chọn đệ tử lại dựa theo cường độ của Nguyên Thuỷ tông.

Từ sau khi đồng ý giao lưu với đệ tử Thiên Đạo môn, Từ Phàm liền tin tức tập hợp về Thiên Đạo môn từ trong cơ sở dữ liệu của Bồ Đào.

“Hoàng Sơn tiền bối, về sau có thể đừng nhắc đến tông môn ta ở phương diện này không, chịu không nổi dày vò mất?” Từ Phàm nhìn Hoàng Sơn chân thành hỏi.

“Từ Đại Thần sư, ngươi phải tin tưởng phán đoán của ta chứ.” Hoàng Sơn cười ha ha nói.

“Cảm giác của Hoàng Sơn từ trước giờ đều tương đối chính xác, ngươi cứ yên tâm đi!” Thiên Diệt ở bên cạnh nói.

Lúc này đệ tử hai bên bắt đầu vào trận, hai tông môn đều phân biệt phái ra năm trăm đệ tử Đại La và năm trăm đệ tử Kim Tiên.

Không có quá nhiều quy tắc, dùng mọi thủ đoạn giành được thắng lợi là được.

Tiếng chuông bắt đầu chiến đấu vang lên, cả đại thế giới hơi rung động.

Cuối cùng, mỗi thế giới đều bộc phát ra đủ loại ánh sáng đại đạo.

Từ Phàm chỉ hờ hững nhìn lướt qua, phát hiện phần lớn đệ tử phía mình tùy cơ phái ra ngay từ lúc vừa bắt đầu chiến đấu liền nằm trong tình thế xấu.

Sau đó, còn chưa đến một hơi thở sau, có sáu mươi thế giới chiến đấu biến thành màu đen, ba mươi bảy thế giới chiến đấu biến thành màu lam.

Màu đen đại biểu Thiên Đạo môn thắng, màu lam đại biểu Ẩn Linh môn thắng.

“Hoàng Sơn, sau này trước khi nói chuyện tốt nhất nên suy nghĩ kỹ trước đi.”

“Đệ tử Ẩn Linh môn tuy mạnh, nhưng nào có thể mạnh hơn Thiên Đạo môn ta.” Một Đại Thánh Nhân trong Thiên Đạo môn dửng dưng nói.

“Đệ tử ngươi mang tới lần này, có phải là nhóm ưu tú nhất trong cùng cảnh giới của Thiên Đạo môn các ngươi không?”

“Mà Ẩn Linh môn, bọn họ lại là tùy cơ chọn.” Hoàng Sơn khẽ cười nói.

“Từ Đại trưởng lão, ngươi khinh thường Thiên Đạo môn ta à?” Một Đại Thánh Nhân của Thiên Đạo môn khác nhăn mày nói, giọng điệu có phần bất mãn.

Lúc này, thế giới chiến đấu sáng lên màu đen trong đại thế giới phía dưới càng ngày càng nhiều.

Việc này đại biểu cho đệ tử Thiên Đạo môn giành được thắng lợi chiến đấu càng ngày càng nhiều.

“Đương nhiên không phải, thật vất vả gặp được quý tông môn, ta muốn cho mỗi đệ tử đều hiểu biết một chút thực lực quý tông, để bọn họ biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.”

“Lại nói, thực lực đệ tử tùy cơ chọn không nhất định yếu.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Sau khi trận tỷ thí này xong, Từ Đại trưởng lão có thể phái ra nhóm đệ tử ưu tú nhất các cảnh giới của quý tông môn không?” Trưởng lão Đại Thánh Nhân của Thiên Đạo môn hỏi.

“Từ Thần sư, ngươi cứ phái ra, để bọn họ được mở mang kiến thức.” Thiên Diệt ở một bên cười nói.

“Đúng vậy, nếu không bọn họ còn tưởng rằng ta ánh mắt không tốt.” Hoàng Sơn ở bên cạnh nói.

“Chỉ phái ra đệ tử ưu tú nhất, vậy những đệ tử bình thường phải làm sao bây giờ? Thật vất vả mới có một cơ hội giao lưu với tông môn đứng đầu Nhân tộc mà.” Từ Phàm hơi do dự nói.

“Chuyện này dễ, lần này có trăm vạn đệ tử theo tông môn bọn ta đến, đủ để đệ tử quý tông môn luân phiên đấu một lần.”

“Từ Đại trưởng lão cứ phái ra đệ tử ưu tú nhất giao lưu một phen trước, dư lại để bọn họ tự do giao lưu là được.” Một vị trưởng lão cấp Đại Thánh Nhân khác nói.

Lúc này ở bên ngoài đại thế giới, Nguyên chủ và Ma chủ đang ở một không gian khác chăm chú xem chiến đấu trong đại thế giới.

“Lúc trước ta có từng nói, phương thức ngươi tuyển chọn đệ tử hoàn toàn bắt chước theo Nguyên Thuỷ tông là không được.”

“Hài tử đang tốt lành, bị Thiên Đạo môn các ngươi dạy đến không ra làm sao.” Nguyên chủ lắc đầu nói.

“Ngươi có sư phụ tốt, có sư tổ tốt, có tằng sư tổ tốt, có…”

“Mà ta cái gì cũng không có, không học theo người khác trước thì có thể làm sao đây?” Chủ Ma vực điềm tĩnh hỏi.

“Cũng không biết dạy đệ tử thế nào thì ở một bên làm linh vật là được rồi, chỉ chỉ trỏ trỏ, chẳng ra gì cả.”

“Nếu ngươi giao các đệ tử Thiên Đạo môn ngươi cho Đại trưởng lão Ẩn Linh môn dạy dỗ thì bây giờ nói không chừng đều đã thay thế Nguyên Thuỷ tông ta.” Nguyên chủ nói.

Chủ Ma vực không để ý đến Nguyên chủ, chỉ chuyên tâm xem chiến đấu phía dưới.

“Lần đại hội vạn tộc này chúng ta liên thủ, ăn một nửa thế giới vỡ nát kia, đến lúc đó Nhân tộc chúng ta chính là mạnh nhất chủng tộc trong Tam Thiên giới.” Nguyên chủ nói.

Chủ Ma vực nghe được lời này đột ngột sững người, sau đó có hơi giật mình nhìn Nguyên chủ nói: “Ta cảm thấy hình như ngươi đang cướp lời của ta đó.”

“Nguyên chủ vốn luôn không quan tâm Nhân tộc lần này làm sao vậy, đột nhiên có lòng xưng bá hả?”

“Trước kia ta có quan tâm hay không, Nhân tộc đều là như vậy, ta quan tâm nhiều hay ít hơn một phần, đều không có tác dụng quá lớn đến thực lực chỉnh thể của Nhân tộc.”

“Nhưng lúc này lại không giống vậy, hai thế giới vỡ nát, nếu có thể độc hưởng một nửa trong đó, ta cũng có thể xứng đáng với hứa hẹn trước mặt sư phụ lúc trước.” Nguyên chủ nói.

“Vận mệnh phí hoài nha, nếu lúc trước sư phụ ngươi thu ta làm môn hạ, ta dám nói, hiện tại toàn bộ Tam Thiên giới không có chuyện của mấy tộc khác.” Chủ Ma vực khí phách nói, ánh mắt nhìn về phía Nguyên chủ có chút hận sắt không thành thép.

“Đừng dùng loại ánh mắt này nhìn ta, nếu ngươi ở trên vị trí của ta thì sẽ không nói ra những lời này đâu.”

“Ngươi cho rằng Nhân tộc nhất thống Tam Thiên giới dễ như vậy à?”

Nguyên chủ đã từng nhìn thấy loại ánh mắt này từ trên người rất nhiều người, nhưng không một ai trong bọn họ có thể lý giải uất ức cùng áp lực mình phải chịu đựng.

“Vậy ngươi cùng hưởng những thứ ngươi biết với Ma vực ta, ngươi không muốn chịu đựng thì để ta tới.”

Chủ Ma vực nhìn chằm chằm một thế giới chiến đấu trong đại thế giới.

Ở thế giới kia, Hùng Lực đang ẩu đả sinh tử mộ đệ tử luyện thể của Thiên Đạo môn.

Không có pháp tắc đại đạo loè loẹt va chạm, chỉ có đạo lực thuần túy nhất.

Hai Đại La Kim Thân va chạm hết lần này đến lần khác, cường lực bộc phát ra không thua gì dao động chiến đấu cấp Chuẩn Thánh.

Không gian thế giới chiến đấu sụp đổ một lần lại tiếp một lần.

Không gian rách nát hóa thành hư vô, lại bắt đầu tu bổ dưới một lực lượng nào đó.

Nhưng còn chưa kịp sửa xong, không gian lại sụp đổ lần nữa.

Hai người đánh ngươi tới ta đi ngay trong chiến trường hóa thành hư vô này.

“Thật sự đáng tiếc, nếu lúc trước ta một lòng đi con đường đạo Luyện Thể, hiện tại nói không chừng đã có thể đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.” Chủ Ma vực cảm khái nói.

“Đạo Luyện Thể, tuy rằng là loại tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đơn giản nhất trong Tam Thiên giới.”

“Nhưng trước đó, ngươi phải nghĩ cách trở thành Đại Thánh Nhân đạo Luyện Thể đã.”

“Lẻn vào khu vực đế quốc Thần Ma, ngươi dám bảo đảm không bị phát hiện?” Nguyên chủ dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn chủ Ma vực.

Chương 1215: Giao lưu 2

“Không nói chuyện bực mình này nữa, nói chuyện liên thủ đi.”

“Nếu chúng ta liên thủ, Ma vực ta nhất định phải chiếm năm phần mười.” Chủ Ma vực nói.

“Cho ta mặt mũi, Ma vực các ngươi chiếm bốn phần rưỡi, nếu không lúc trở về ta không cách nào nói rõ.” Nguyên chủ nói.

“Vậy thế này, năm phần trăm đó ngươi lén bù lại cho ta.” Chủ Ma vực một bộ ăn chắc Nguyên chủ.

“Cũng được, tuy nhiên linh bảo Tiên thiên chí bảo trở lên ở thế giới kia, Nguyên Thuỷ tông muốn chọn trước.”

“Thành giao.” Chủ Ma vực nở nụ cười.

Lúc này, chiến đấu trong đại thế giới phía dưới đã kết thúc.

Trong đó thế giới chiến đấu sáng lên màu đen có bảy phần mười, dư lại đều là Ẩn Linh môn giành được thắng lợi.

“Nếu Ẩn Linh môn phái ra nhóm đệ tử ưu tú nhất, hẳn là không phân cao thấp với Thiên Đạo môn.” Nguyên chủ nói.

“Không không không, ta cho rằng giống chia phần trên mặt sáng của chúng ta thôi.”

“Ẩn Linh môn bốn phần rưỡi, Thiên Đạo môn năm phần rưỡi.” Chủ Ma vực nói.

“Cá cược một phen, thế nào? Ba món Tiên thiên linh bảo!” Nguyên chủ tự tin nói.

“Cược thì cược, ai sợ ai.”

Lúc này, sau khi các đệ tử đã được nghỉ ngơi, chiến đấu lại bắt đầu một lần nữa.

Lúc này, Bồ Đào đã chọn ra nhóm có chiến lực mạnh nhất trong cùng cảnh giới.

Kết quả chiến đấu vừa khai hoả, chưa đến một khắc là đã có hơn một trăm thế giới chiến đấu sáng lên ánh sáng.

Màu đen và màu lam, mỗi bên một nửa, thắng bại chia đôi.

Lúc này, biểu tình của hai Đại Thánh Nhân Thiên Đạo môn trong tiểu thế giới chỗ Từ Phàm càng thêm nghiêm túc.

Cảm nhận thế giới chiến đấu bên dưới, không biết đang nghĩ điều gì.

Từ Phàm nhìn phía dưới chiến đấu thắng lợi đệ tử, không khỏi gật đầu, còn tốt hơn một chút so với trong dự đoán của hắn.

Đúng lúc này, giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên trong lòng Từ Phàm.

“Chủ nhân, đệ tử đang chiến đấu dò hỏi, có hay cần thiết sử dụng tiên thuật hệ khai linh không.”

“Cấm, toàn lực chiến đấu là được, nếu ai dám sử dụng, nhốt vào hắc giới (phòng tối) một ngàn năm.” Từ Phàm vội vàng nói.

Lại không phải kẻ thù sinh tử, không cần thiết.

“Tuân lệnh.”

Những đệ tử đang chuẩn bị dùng át chủ bài này nghe thấy hồi âm từ Bồ Đào, trong lòng đầu tiên là thở dài, sau đó bộc phát ra toàn lực, vật lộn sinh tử.

“Từ Đại trưởng lão, để những đệ tử đó tỷ thí thêm mấy lần, chọn ra một trăm người đứng đầu tiến hành khen thưởng, thế nào?” Trưởng lão Đại Thánh Nhân của Thiên Đạo môn đề nghị.

“Được, ta cũng đang có ý này.” Từ Phàm nở nụ cười.

Không phải thiệt thòi nhỏ thì là kiếm một khoản nhỏ, Từ Phàm cũng không quá để ý.

Không bao lâu sau, chiến đấu phía dưới kết thúc.

Thắng bại hai bên nằm ở con số năm năm.

Khóe miệng Nguyên chủ ở bên ngoài đại thế giới hơi nhếch lên.

“Ba món Tiên thiên linh bảo, đừng quên.” Nguyên chủ nói xong liền biến mất không thấy.

Lúc này đại thế giới bắt đầu biến hóa, từ một ngàn thế giới chiến đấu ban đầu biến thành năm trăm thế giới.

Các đệ tử lợi dụng gia tốc thời gian tĩnh dưỡng xong, lại vào trong chiến đấu lần nữa.

Lúc này sắc mặt hai vị trưởng lão Đại Thánh Nhân của Thiên Đạo môn nghiêm túc lên rõ ràng.

Bởi vì bọn họ đều cảm giác được sau lưng có chút lạnh lẽo.

Nguyên nhân không cần nghĩ, nhất định là Ma chủ quan chiến ở bên ngoài đại thế giới tức giận.

Lúc này, không gian tiểu thế giới chỗ Từ Phàm mơ hồ một trận.

Chủ Ma vực xuất hiện phía sau hai vị Đại Thánh Nhân.

“Hoan nghênh Ma chủ tiền bối.” Từ Phàm chào hỏi.

“Từ Đại trưởng lão, có thể nói cho ta tâm đắc của ngươi khi dạy đệ tử không?” Chủ Ma vực khách khí hỏi.

“Việc này có gì tâm đắc đâu, hoàn toàn là dựa vào sự tự giác nỗ lực của các đệ tử.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

“Phương thức tuyển chọn đệ tử trong Thiên Đạo môn giống với Nguyên Thuỷ tông, hơn nữa được bồi dưỡng bằng tài nguyên khổng lồ của Thiên Đạo môn ta.”

“Đến bây giờ, tỷ thí giữa đệ tử cảnh giới ngang nhau, thắng bại thế mà nằm trong con số năm năm, thật sự là không thể tưởng tượng được.” Chủ Ma vực nói.

Nghe được lời chủ Ma vực nói, trong lòng Từ Phàm bắt đầu phun tào.

Đệ tử nhà ngươi chọn lựa kỹ càng, chẳng lẽ đệ tử nhà ta tùy tiện nhặt trên đường cái à?

Chiến đấu trong đại thế giới vẫn còn tiếp tục, thế giới sáng màu càng ngày càng nhiều, màu của hai bên tông môn vẫn là chia đôi.

Cực hiếm có đệ tử chiến lực đứng đầu của Ẩn Linh môn đã bại lui khỏi đại thế giới.

Việc này khiến cho các đệ tử toàn tông xem phát sóng trực tiếp chiến đấu trong đại thế giới bắt đầu trầm mặc không nói.

“Bồ Đào, ta muốn biết tư liệu về Thiên Đạo môn.” Hùng Lực nói.

Vừa rồi trong trận chiến đấu thứ hai, hắn bị thủ tịch trong Thiên Đạo môn loại bỏ.

“Đúng vậy, ta muốn biết Thiên Đạo môn có lai lịch gì!” Trương Học Linh bên cạnh nói, hắn cũng vừa bị loại khi nãy.

Một màn sáng xuất hiện trước mắt mọi người, bên trên là tất cả tư liệu về Thiên Đạo môn trong cơ sở dữ liệu của Bồ Đào.

Hùng Lực nắm chặt hai quyền, nhìn tư liệu trong màn sáng, trong ánh mắt cháy lên ngọn lửa niềm tin.

Trận chiến đấu thứ hai kết thúc, trận chiến đấu thứ ba bắt đầu.

Thủ tịch của Thiên Đạo môn đánh bại Hùng Lực trong chiến đấu thứ hai, gặp phải Vương Huyền Tâm trong trận chiến đấu thứ ba.

Hai bên đánh có tới có lui, nhờ không gian thế giới chiến đấu Bồ Đào gia cố, chiến đấu giữa hai người, chỉ có thể thấy va chạm giữa đại đạo hai bên.

Cuối cùng thủ tịch của Thiên Đạo môn bại dưới tay Vương Huyền Tâm.

“Tiểu tử này có hơi ngoài dự kiến của ta đấy.” Từ Phàm nhìn Vương Huyền Tâm nói.

“Kỳ thật đồ đệ này của ngươi có duyên với Nguyên Thuỷ tông, nhưng sau đó không biết bị cái gì ảnh hưởng, cuối cùng trở thành đồ đệ ngươi.”

“Vận mệnh vô thường, chỉ sợ là nói chuyện này.” Hoàng Sơn nói.

Từ Phàm nhìn về phía Hoàng Sơn tò mò hỏi: “Lúc trước vận mệnh thác loạn, Hoàng Sơn tiền bối chưa từng truy xét nguyên nhân sao?”

“Vận mệnh cũng giống như duyên phận, có được thì có, nếu không có còn cưỡng cầu sẽ không có kết quả quá tốt.” Hoàng Sơn nói.

Lúc này trận chiến đấu thứ tư bên dưới cũng bắt đầu, tình hình chiến đấu bắt đầu dần xảy ra chuyển biến.

Số trận Ẩn Linh môn thắng bắt đầu nhiều lên, đệ tử Ẩn Linh môn dư lại, không ai không là loại chiến lực đứng đầu tông môn.

Hùng Lực xem phát sóng trực tiếp trong Ẩn Linh môn, lại thở dài một lần.

Không chỉ cảm khái mình xui xẻo, còn là hối hận lúc trước khi chiến đấu không phát huy tốt.

Trận chiến đấu cuối cùng, là Vương Huyền Tâm đấu với một đệ tử ma tu của Thiên Đạo môn.

Trong những trận chiến của đệ tử ma tu, mỗi trận đều là vừa vặn chiến thắng đối thủ.

Việc này gây cho người ta một loại ảo giác, nếu đối thủ lại mạnh hơn một chút, người thắng nhất định không phải hắn.

Lúc này Vương Huyền Tâm nghiêm túc nhìn về phía đối thủ của trận chiến đấu cuối cùng.

Tuy nói là ma tu, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác như ánh mặt trời.

“Ẩn Linh môn, Vương Huyền Tâm.” Vương Huyền Tâm trịnh trọng nói.

“Thiên Đạo môn, Huyền Tả.” Nam tử diện mạo như thiếu niên ở đối diện lộ ra nụ cười như ánh mặt trời.

“Đệ tử quý tông bên dưới, hẳn là đệ tử thân truyền của Ma chủ tiền bối nhỉ?” Từ Phàm vui mừng hỏi.

“Là lão Nhị không nên thân nhà ta.”

“Mới thu vào môn hạ chưa được bao lâu.” Chủ Ma vực nói.

“Tinh tú ma đạo độc nhất Tam Thiên giới, Thiên Đạo linh lung tâm, vị đệ tử này của Ma chủ thật sự khó lường.”

Kỳ thật ngay từ lúc bắt đầu, Từ Phàm đã chú ý tới Huyền Tả.

Lúc Từ Phàm thấy hắn lần đầu tiên là đã biết trận thi đấu này ai được hạng nhất.

“Tông môn ta trị hạ dạy đệ tử không tốt, dù sao cũng phải thu một đồ đệ khá khá hơn chứ.”

“Ngươi cũng đừng như vậy, đồ đệ này của ngươi cũng rất khá, có thể miễn cưỡng va chạm một chút với Huyền Nhi.”

Chương 1216: Ta thua rồi

Lúc này, bất kể là trưởng lão hai tông hay đệ tử hai tông môn, tất cả đều chăm chú xem trận thi đấu cuối cùng.

Xét về khí thế, Vương Huyền Tâm mạnh hơn một chút.

Trên người tản ra khí thế Đại La thánh giả vạn đạo đều thông bóp méo toàn bộ không gian, phía sau còn có một vòng ba ngàn đạo bàn như ẩn như hiện.

Huyền Tả Thiên Đạo môn nhìn hư ảnh ba ngàn đạo bàn phía sau Vương Huyền Tâm, trong ánh mắt bắn ra sắc thái mãnh liệt.

“Thật hâm mộ ngươi có thể tu luyện nhiều pháp tắc đại đạo như thế, quan trọng nhất là còn có thể hoàn mỹ dung hợp lại với nhau.” Huyền Tả hâm mộ nói.

“Tất cả đều là đạo, một đạo thông vạn pháp, ngươi không yếu hơn ta.” Vương Huyền Tâm nhìn ma tu Huyền Tả trước mắt nói.

Hư ảnh ba ngàn đạo bàn bắt đầu từ từ chuyển động, khí thế quanh người Vương Huyền Tâm cũng bắt đầu dần nảy sinh chuyển biến.

“Ta cũng hiểu sơ về ma tu đôi chút, xin chỉ giáo.” Vương Huyền Tâm nhẹ nhàng đưa ra một ngón tay chỉ lên không trung.

Tiếng chuông bắt đầu chiến đấu vừa lúc vang lên.

Ngay tức khắc, toàn bộ thế giới hoàn toàn lâm vào trong hắc ám.

Sau đó, từng đợt tiếp từng đợt dao động chiến đấu mãnh liệt quét ngang khắp đại thế giới.

Từ Phàm xem cuộc chiến của đồ nhi tốt của mình, khi thì gật đầu, khi thì lắc đầu.

Chủ Ma vực bên cạnh xem trận chiến bên dưới, càng thờ ơ nhiều hơn, trong ánh mắt hiện lên một tia bất mãn.

Ngay vào lúc này, thế giới hóa thành hắc ám đột nhiên loé lên một tia sáng.

Giống như là tia sáng đầu tiên khi mặt trời mọc loại bỏ hắc ám.

Cả thế giới dần dần được chiếu sáng.

Một Thánh Nhật hiện lên giữa bầu trời, tản mát ra Thánh Dương chi lực vô tận.

Sau đó lại đến Thánh Nhật thứ hai, thứ ba, thứ tư.

Chín Thánh Nhật liên tiếp mọc lên, cả đại thế giới được ánh sáng Thánh Dương chi lực chiếu rọi.

Mà Huyền Tả của Thiên Đạo môn bại lộ phía dưới chín Thánh Nhật, ma ảnh thông thiên triệt địa phía sau bắt đầu dần trở nên vặn vẹo.

“Không phải đã nói là, dùng ma đạo luận bàn sao?” Vẻ mặt Huyền Tả có chút khó chịu.

Hắn chủ tu ma đạo ghét nhất loại vật này.

“Đây không phải luận bàn xong rồi sao, dùng ma đạo, ta không phải là đối thủ.” Vương Huyền Tâm đứng trước một Thánh Nhật, trên cao nhìn xuống Huyền Tả.

Nếu khi đó hắn chuyển đổi muộn một giây, có lẽ đã thuận thế bị Huyền Tả loại bỏ.

“Thánh Dương chi đạo, quả nhiên là làm cho người ta chán ghét.”

Ma ảnh phía sau Huyền Tả bắt đầu từ từ ngưng thực.

Một thanh cự cung màu đen xuất hiện trong tay ma ảnh, đỡ áp lực chín Thánh Nhật chậm rãi giơ tay lên kéo cự cung.

Một mũi cự tiễn màu đen xuất hiện trên dây cung.

Cả cự tiễn bị một tia ma khí Hỗn Độn xâm nhiễm, mang theo một tia lực lượng khai thiên phá hiểu vạn vật.

Từ Phàm nhìn một tiễn này, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc và thán phục.

Nếu một tiễn này bắn ra, có thể diệt đi phần lớn Chuẩn Thánh trong Tam Thiên giới.

Vương Huyền Tâm cũng đã nhận ra sự nguy hiểm từ một tiễn này, chín Thánh Nhật hợp nhất.

Cuối cùng hóa thành một con Kim Ô toả ra ánh sáng Thánh Dương chi lực, giương cánh lao về phía Huyền Tả.

“Tiễn đầu tiên, vạn đạo tồn ma.”

Theo âm thanh từ Huyền Tả, tiễn thứ nhất bắn ra.

Gần như trong chớp mắt, thân hình Kim Ô do chín Thánh Nhật hóa thành đột ngột chấn động, sau đó mắt lộ ra hung quang tiếp tục đánh giết tới Huyền Tả.

Một tia ma khí Hỗn Độn len lỏi vào trong thánh thể Kim Ô.

Huyền Tả bắn xong tiễn thứ nhất, ngay sau đó lại kéo cự cung bắn ra tiễn thứ hai.

“Tiễn thứ hai, diệt đạo.”

Một tiễn kia tản ra khí tức diệt tuyệt vạn đạo bắn về phía Kim Ô.

Nhưng vẫn không ngăn được Kim Ô lao về phía hắn.

Hình thể Kim Ô bị tiễn thứ hai bắn trúng nhỏ hơn một vòng so với ban đầu, nhưng khí thế vẫn không giảm.

Lúc này, ba ngàn đạo bàn phía sau Vương Huyền Tâm bắt đầu xoay tròn.

Năm con cự xà màu sắc khác nhau đại biểu cho ngũ hành từ trong ba ngàn đạo bay ra.

Nhanh chóng bay đến bên cạnh Kim Ô, dung nhập vào trong.

Kim Ô chấn động mãnh liệt, trên cánh lấp lánh ánh sáng Thánh Dương chi lực có thêm năm màu sắc.

Lúc này, ma ảnh sau lưng Huyền Tả kéo ra tiễn thứ ba.

“Tiễn thứ ba, diệt thế.”

Thế giới có thể để Thánh Nhân chiến đấu do Bồ Đào tạo thành đã có một xíu dấu hiệu vỡ vụn.

Chỉ là vết nứt trong thế giới này vừa xuất hiện đã được Bồ Đào sửa chữa và phục hồi.

Tiễn thứ ba trực tiếp xuyên thấu qua Kim Ô, bắn về phía Vương Huyền Tâm.

Vương Huyền Tâm tập trung gắt gao vào một tiễn này, trong ánh mắt hiện lên vẻ kiên quyết.

Ba ngàn đạo bàn sau lưng đột ngột vỡ nát, trên không trung biến hóa ra hình thái công kích do các loại đại đạo hiển hóa, giết tới Huyền Tả.

Lúc tiễn này bắn ra, Vương Huyền Tâm liền biết mình hẳn phải chết, như vậy còn không bằng hắn đồng quy vu tận.

Hai bên dùng ra át chủ bài cuối cùng, toàn bộ đại thế giới chiến đấu cũng theo đó rung chuyển.

Sau đó rất nhiều đại đạo cùng một tiễn diệt thiên dây dưa lẫn nhau, cả thế giới biến thành một đoàn hỗn độn.

Sau khi mọi thứ đều kết thúc, đại thế giới chiến đấu chỉ để lại một ngọn lửa màu đen đang thiêu đốt.

Ngọn lửa màu đen chậm rãi ngưng tụ thành hình người.

Mặt mũi Huyền Tả đầy tái nhợt, khí tức hư nhược còn không bằng một phàm nhân khoẻ mạnh.

Lúc này hắn nhìn lên các quang điểm màu sắc khác nhau trên không trung đang dần hội tụ về một chỗ, cười nói: “Trong cùng cảnh giới, ngươi là người mạnh nhất ta gặp được.”

Quang điểm đang dần hội tụ trên không khẽ rung lên.

“Thiên Đạo môn, Huyền Tả giành chiến thắng.”

Giọng Từ Phàm vang lên trên bầu trời.

Sau đó quang điểm đang hội tụ trong đại thế giới dường như được lực lượng nào đó thêm vào.

Nhanh chóng ngưng tụ, hóa thành Vương Huyền Tâm.

“Ta thua rồi.” Vương Huyền Tâm lặng lẽ nói.

“Thực lực của ngươi cũng rất mạnh, nếu thật sự muốn chém giết sinh tử trong Tam Thiên giới, hươu chết vào tay ai còn chưa chắc." Huyền Tả nói.

Một luồng ma khí Hỗn Độn thổi quét qua hai người, sau đó được truyền tống đến trong bí cảnh chỗ Từ Phàm.

Hai người thấy nhiều đại lão như thế, vội vàng hành lễ.

"Không tệ, có thể bất phân thắng bại với đồ đệ ta, cường giả đứng đầu Tam Thiên giới sau này tất có một vị trí của ngươi." Chủ Ma vực khen ngợi nói.

"Vãn bối đã thua, không nhận nổi lời khen ngợi như thế của tiền bối." Vương Huyền Tâm nói, dùng khoé mắt nhìn lướt qua Huyền Tả bên cạnh.

Lúc này trên mặt Huyền Tả có hơi không tự nhiên.

Sáu món Tiên thiên linh bảo xuất hiện trước mặt hai người.

"Hai người các ngươi, một người hạng nhất, một người hạng nhì, không cần tranh, mỗi người chọn một món đi." Từ Phàm nói.

Huyền Tả chọn một Tiên Thiên Ma châu ẩn chứa ma khí Hỗn Độn.

Vương Huyền Tâm chọn một Cửu Long Tiên Thiên trận bàn.

"Thời gian còn lại, cứ để đệ tử hai tông từ từ giao lưu đi."

"Dù sao cách đại hội vạn tộc còn một thời gian nữa." Chủ Ma vực nói.

"Mấy đại tông môn đứng đầu Nhân tộc thật không dễ mới đều tập trung bên ngoài đại hội vạn tộc, cùng nhau giao lưu đi." Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Sau đó hắn bảo Bồ Đào thiết lập thế giới chiến đấu tạm thời thành trạng thái công khai, cho phép bất cứ tổ chức, cá nhân nào ra vào.

"Ý nghĩ này không tệ, mấy đại tông môn đứng đầu Nhân tộc hiếm khi mới tập hợp lại cùng nhau." Chủ Ma vực nở nụ cười.

Thông thường, bất kể là tông môn hay đại thế lực nào tham gia loại tụ họp cấp bậc này, đều sẽ mang đệ tử môn hạ của mình tới để học hỏi thêm kiến thức.

Kết quả là, Bồ Đào phát tuyên truyền ra khu vực xung quanh.

Thế giới chiến đấu kia lập tức trở thành điểm giao lưu của các thiên tài Nhân tộc.

Chương 1217: Chia phần

Một cung điện thần bí xuất hiện trong tinh vực.

Cổng cung điện từ từ mở ra, toả ra từng luồng hào quang.

Lúc này một âm thanh trong trẻo nhưng lạnh lùng vang lên trong tinh vực.

“Đại hội vạn tộc bắt đầu!”

Lúc này, Từ Phàm nhìn cung điện kia, không khỏi cảm khái nói: “Chẳng trách thế nào cũng phải tổ chức vạn tộc đại hội ở chỗ này.”

“Nơi đây là nơi tập trung cao độ của ý chí đại đạo Tam Thiên giới, tiến hành phân chia lợi ích hoặc đàm phán ở đây nhất định đều phải tuân thủ.” Hoàng Sơn ở bên cạnh Từ Phàm giải thích.

“Đại Thánh Nhân cũng thế sao?”

Ngược lại nếu Đại Thánh Nhân trốn trong khu vực sương mù hỗn độn không trở lại, ý chí thiên đạo Tam Thiên giới có thể làm gì bọn họ?

“Cao thủ cấp bậc Nguyên chủ, Ma chủ, Long chủ, Yêu chủ sau đi vào xác định phân chia lợi ích cũng đều phải tuân thủ.” Hoàng Sơn nói.

Lúc này, cường giả đứng đầu tất cả đại tộc bắt đầu lần lượt tiến vào trong cung điện kia.

Bên trong cung điện là một không gian rộng lớn không gì sánh được, mỗi chủng tộc đều có khu vực thuộc về riêng mình.

Từ Phàm rất thần kỳ tìm được ghế tựa mang theo khí tức của mình tại vị trí hàng thứ nhất khu vực Nhân tộc.

Có thể ngồi hàng đầu không một ai không phải là Đại Thánh Nhân, chỉ có một mình Từ Phàm là ngoại lệ.

Bên trái Từ Phàm là Hoàng Sơn, bên phải là Nguyên chủ, Hoàng Sơn tạo ra một hộ tráo nhỏ bắt đầu bàn bạc một vài chi tiết trong đại hội vạn tộc với Nguyên chủ.

“Nguyên chủ, nhớ là lần này chúng ta liên hợp với Yêu tộc, dự định chia cắt tám phần mười thế giới vỡ vụn.”

“Bốn phần rưỡi là ranh giới cuối của chúng ta, đến lúc đó cho dù là xé mặt với Yêu tộc cũng phải kiên trì.”

“Còn có, một lát nữa khi Ma chủ nói chuyện, ngươi đừng nói chen vào.”

“Cuối cùng, trên đại hội vạn tộc, tốt nhất đừng mắng chửi người.” Hoàng Sơn ở một bên căn dặn.

“Ừm.” Vẻ mặt Nguyên chủ có chút không kiên nhẫn.

Tác dụng lớn nhất khi hắn tới đây, đó chính là thay Nhân tộc đánh nhau, cái khác hắn không có lòng dạ quan tâm.

Lúc này, Nguyên chủ đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, lấy ra một con rối hình người bốn tay.

“Đây là con rối cấp Chuẩn Thánh ta lấy được trong thế giới nào đó ở vùng Hỗn Độn, ta nghĩ ngươi có thể sẽ cảm thấy hứng thú.” Nguyên chủ nói, đưa thế giới trong bàn tay chứa con rối hình người cho Từ Phàm.

“Ngươi nghiên cứu thử xem, xem có thể luyện chế ra con rối cấp Chuẩn Thánh trong Tam Thiên giới không.”

Kết quả là Từ Phàm tò mò về con rối chứa trong thế giới trong bàn tay, bắt đầu quan sát.

Cuối cùng lắc đầu nói: “Có thể tạo ra, nhưng chi phí của phương pháp chuyển hóa thành trong Tam Thiên giới có hơi cao, không thích hợp chế tạo số lượng lớn.”

Thật ra Bồ Đào đã sớm thôi diễn ra con rối cấp Đại La thánh giả, bởi vì cần tới chất liệu đặc biệt, giá thành đơn giá luyện chế cực kỳ cao.

Sau khi nhìn thoáng qua, Từ Phàm đành từ bỏ, hiện tại con rối cấp Kim Tiên trong Ẩn Linh môn đã hoàn toàn đủ phục vụ bình thường.

“Lát nữa ta sẽ đưa phương pháp luyện chế con rối cấp Chuẩn Thánh cho Hoàng Sơn tiền bối.” Từ Phàm nhận lấy con rối nói, cái này coi như là làm thù lao.

“Hoàng Sơn, đến lúc đó đừng quên trả công cho Từ Thần sư.” Nguyên chủ cười nói.

Ngay lúc này, một tiếng chuông như âm thanh đại đạo vang lên.

Tất cả cường giả đứng đầu Tam Thiên giới tại đây đều yên tĩnh trở lại.

Một quang đoàn loại Hỗn Độn xuất hiện trong đại điện.

“Đại hội vạn tộc bắt đầu, mời chủ các chủng tộc đưa ra những việc đại hội cần đàm phán.” Quang đoàn phát ra âm thanh.

Lúc này, chủ tất cả đại chủng tộc sôi nổi bắn ra một ánh sáng về phía quang đoàn.

Sau đó một màn sáng xuất hiện trên đại điện.

Bên trên chỉ có một nghị án, đó là liên quan tới việc chia phần thế giới vỡ vụn.

Lúc này một luồng ánh sáng quét ngang toàn trường, sau đó trong quang mục hiện lên tên tất cả đại chủng tộc, phía sau còn có đề xuất tiêu chuẩn chia phần.

Từ Phàm nhìn thấy tiêu chuẩn phía sau tên Nhân tộc là ba phần mười.

Sau khi nhìn thấy tiêu chuẩn này, Nguyên chủ cùng Ma chủ lập tức đứng lên.

“Nhân tộc ta muốn chiếm sáu phần mười, ai đồng ý ai, phản đối?” Nguyên chủ quét ngang toàn trường, ngạo nghễ nói.

Lúc này, Yêu tộc Côn Bằng đứng dậy.

“Lùi một bước, thế nào? Nhân tộc và Yêu tộc mỗi bên một nửa.”

Trong nháy mắt, toàn trường sôi trào.

“Coi Long tộc ta không tồn tại à!”

“Ức hiếp tộc Cổ Thần ta quá đáng!”

“Những liên minh tiểu tộc bọn ta cũng không phải bất tài!”

Vào lúc này, phía trên khu vực Long tộc chợt xuất hiện một hư ảnh Cửu Trảo Kim Long to lớn.

“Nhân tộc ba phần rưỡi, Yêu tộc ba phần rưỡi, còn dư lại Long tộc ta muốn.”

“Ngươi đánh rắm, cho Long tộc các ngươi mặt mũi rồi à!”

“Có tin bây giờ ta lập tức liên hợp với Nhân tộc và Yêu tộc, diệt Long tộc các ngươi không hả?” Một hư ảnh tộc Cổ Thần to lớn xuất hiện phía trên khu vực tộc Cổ Thần.

Lúc này mấy luồng khí tức cấp Đại Thánh Nhân từ một phía khác truyền đến.

“Liên minh Vạn Tộc ta không cần nhiều, chỉ cần một phần rưỡi trong đó.”

Cả hội trường trong nháy mắt loạn hết cả lên.

“Có muốn bắt đầu dùng đấu trường Thiên Đạo không?” Một âm thanh trong trẻo lại lạnh lùng vang lên.

Hội trường nhốn nháo lập tức yên tĩnh trở lại.

“Được đấy, lần này Nhân tộc ta muốn độc chiếm năm phần mười, bố trí lôi đài tại đây.”

“Tộc nào muốn chia một chén canh thì cứ tới thử xem.” Giọng nói của chủ Ma vực vang vọng khắp hội trường.

Ngay lúc này, một bóng dáng ảm đạm xuất hiện.

“Luân Hồi giới ta chỉ cần năm phần trăm, hy vọng các tộc cho chút thể diện.”

“Luân Hồi Đại trưởng lão, tới đứng bên Nhân tộc ta, ta chia cho ngươi năm phần trăm.” Nguyên chủ nói.

“Nhân tộc ta muốn chiếm năm phần rưỡi, ai đồng ý, ai phản đối?” Nguyên chủ đảo mắt toàn trường hỏi.

Nhìn đại hội tranh đoạt nhàm chán này, Từ Phàm có hơi sững người.

Đây chẳng giống như đại hội vạn tộc trong tưởng tượng của hắn, cảm giác cứ như nơi này đã hoàn toàn biến thành một cái chợ bán thức ăn vậy.

Vào lúc này, ưu thế của những tộc nào mang đến nhiều cường giả lại được hiện ra.

Trong đại điện xuất hiện một trăm quang đoàn, mang theo chia phần lợi ích của thế giới vỡ vụn.

Đồng thời, cả đại điện bắt đầu dần xảy ra biến hóa, cuối cùng hóa thành một đại thế giới.

Lúc này một trăm quang đoàn hóa thành sao băng bay ra bốn phương tám hướng xung quanh.

“Cướp đoạt quang đoàn, cuối cùng người nào càng nhiều quang đoàn, tiêu chuẩn chia phần thế giới vỡ vụn càng nhiều.” Quang đoàn nói.

Cuối cùng, tất cả cường giả tập hợp một chỗ đều tản ra, đuổi theo hướng quang đoàn.

Nguyên chủ và Ma chủ liếc mắt nhìn nhau, tự mình đuổi theo hướng ngược lại.

Lúc này, từng luồng thần niệm khổng lồ tản ra, bắt đầu trấn áp cường giả các tộc xung quanh.

Từ Phàm nhìn những cường giả dị tộc cấp Thánh Nhân như sủi cảo rớt xuống mặt đất.

Không khỏi cảm khái nói: “Mới thực lực Thánh Nhân, tới xem náo nhiệt cái gì?”

Lúc này, đột nhiên một luồng long uy to lớn trấn áp lấy Từ Phàm.

Chỉ thấy ánh mắt Long chủ Long tộc nhìn về phía Từ Phàm tràn đầy phẫn nộ.

Bên trong Long uy xen lẫn thần niệm của Long chủ, hóa thành từng thanh lợi kiếm đâm tới Từ Phàm.

“Long chủ, ta và Long tộc các ngươi không chết không thôi!” Từ Phàm nói, dùng toàn lực phá vỡ phong tỏa của Long chủ, lập tức bay về một hướng nào đó.

Lúc này khắp nơi trong cả thế giới đều đang xảy ra chiến đấu, hơn nữa tất cả đều là cấp bậc Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân.

Nếu đại thế giới này không được ý chí đại đạo Tam Thiên giới gia cố thì sớm vỡ vụn, ngay cả cặn bã cũng không thừa lại.

Lúc này, Hoàng Sơn đột ngột xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Vốn cho rằng ta phải ra tay giúp một tay, xem ra là ta nghĩ nhiều rồi.”

Chương 1218: Quang đoàn

“Hoàng Sơn tiền bối, về sau có cơ hội mời ngươi ăn thịt rồng cấp Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm nheo mắt nói.

“Được, làm cho ta thêm nhiều Long não thủy tinh chút, ta mang về cho hài tử ăn.” Hoàng Sơn gật đầu nói.

“Tách ra hành động đi, vừa rồi Nguyên chủ ủy thác ta ít nhất phải bắt được năm quang đoàn, thời gian cấp bách.”

Một vòng quang luân vận mệnh xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bắt đầu thôi diễn phương hướng lúc một trăm quang đoàn rời đi, còn có phân bố hướng đi của cường giả các tộc.

Nghe được lời Từ Phàm, Hoàng Sơn gật đầu.

“Đi đi, nếu là gặp phải nguy hiểm tự mình không cách nào giải quyết được, trực tiếp gọi Nguyên chủ là được.” Hoàng Sơn nói xong liền biến mất không thấy.

Từ Phàm cũng bay về vị trí một quang đoàn tương đối dễ cướp đoạt trong đó.

Tất cả cường giả Nhân tộc tản ra bốn phía, mỗi cường giả đều căn cứ thực lực tiếp nhận nhiệm vụ một đến năm quang đoàn.

Quang đoàn Từ Phàm muốn đoạt lấy là một trong những cái Liên minh Vạn Tộc để mắt tới.

Liên minh Vạn Tộc là đại liên minh chủng tộc chỉ đứng sau Nhân tộc, Yêu tộc, tộc Cổ Thần trong Tam Thiên giới.

Trong Liên minh Vạn Tộc phần lớn là tiểu chủng tộc thống nhất một hay mấy Tiên giới, cường giả đông đảo, nhưng đa số đều ở trạng thái phân tán.

Lúc này, Từ Phàm đi tới vị trí chỗ quang đoàn kia.

Từng tầng đại trận Hỗn Độn vây quanh một quang đoàn, tạo thành phong ấn hết lớp này đến lớp khác.

Muốn lấy đi quang đoàn, nếu không cường lực phá vỡ phong ấn thì phải thuận thế cởi bỏ.

Nếu như cả hai cách đều không được, chỉ có thể chờ pháp trận phong ấn quang đoàn chậm rãi tiêu tán, cướp đoạt chung với rất nhiều cường giả.

Nhìn phong ấn tầng tầng lớp lớp của quang đoàn, Từ Phàm đã hiểu nguyên nhân vì sao Nguyên chủ mời hắn đi tham gia đại hội vạn tộc.

“Đại trận Hỗn Độn một vòng lại một vòng, một lớp tiếp một lớp, người có thể cởi bỏ trong cả Tam Thiên giới chẳng có mấy ai đâu.” Từ Phàm nói.

Lúc này, hai vị cường giả cấp Đại Thánh Nhân của Liên minh Vạn Tộc nhìn chằm chằm Từ Phàm, vẻ mặt tràn đầy vẻ cảnh giác.

“Từ Phàm Nhân tộc, ngươi thật sự muốn cướp đoạt quang đoàn này với Liên minh Vạn Tộc ta sao!” Một cường giả tộc Thiên Thủy có một viên thuỷ tinh đỏ giữa ấn đường nói.

“Lời này của ngươi hỏi rất kỳ lạ đó. Quy tắc trò chơi bày ra đây, ngươi dựa vào cái gì nhận định quang đoàn này là của Liên minh Vạn Tộc các ngươi.” Giọng nói khoan thai của Từ Phàm vang lên.

Liên minh Vạn Tộc vì trông giữ quang đoàn này mà điều ra hai vị Đại Thánh Nhân, ba vị Thánh Nhân.

“Đã như thế, vậy đắc tội!”

Chỉ trong nháy mắt, hai luồng thần niệm như thiên uy đặt lên người Từ Phàm.

Không có sát tâm mà chỉ để bức lui Từ Phàm ra ngoai phạm vi quang đoàn.

Liên minh Vạn Tộc luôn giao hảo với tất cả đại chủng tộc, trong tình huống không cần thiết tuyệt đối sẽ không nảy sinh xung đột.

Bọn họ đã sớm có phương án phòng bị nhân vật như Từ Phàm, là thuộc loại tuyệt đối không thể trêu chọc.

Từ Phàm cảm nhận được sức lực nhẹ nhàng của mấy thần niệm áp lên người mình, cau mày.

“Hai vị tiền bối của Liên minh Vạn Tộc chưa ăn cơm sao, vì sao sức lực nhẹ nhàng như thế?”

Từ Phàm nói xong vung tay, vung ra một con trường long phù văn hỗn độn, vây quanh quang đoàn bắt đầu xoay tròn, phân tích pháp trận Hỗn Độn bên ngoài quang đoàn.

Sau đó, Từ Phàm chỉ về một hướng.

“Từ đây đi về hướng đó tám vạn quang giáp, có một quang đoàn chỉ có hai Tổ Long cấp Thánh Nhân của Long tộc trông coi.”

“Các ngươi nhanh chân một chút, trước khi pháp trận phong ấn tự cởi bỏ, hẳn là có hy vọng đuổi kịp.”

Từ Phàm vừa dứt lời, một Ảo Ảnh Ngàn Tay to lớn xuất hiện sau lưng Từ Phàm, tản ra khí tức kinh khủng cực độ.

Trực tiếp áp đảo thần niệm của hai Đại Thánh Nhân của Liên minh Vạn Tộc.

Cuối cùng, một thanh cự kiếm phảng phất như có thể trảm phá bầu trời Hỗn Độn xuất hiện tại trong tay Ảo Ảnh Ngàn Tay.

Thanh cự kiếm kia nhẹ nhàng cắm vào mặt đất, đôi tay Ảo Ảnh Ngàn Tay giữ chuôi kiếm mà đứng, cứ vậy lẳng lặng nhìn một đám cường giả của Liên minh Vạn Tộc.

Ngay khoảnh khắc cự kiếm xuất hiện, trong lòng hai Đại Thánh Nhân lập tức xuất hiện một luồng hàn ý.

Sau khi liếc mắt nhìn nhau, Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thủy nhìn Từ Phàm nói: “Đa tạ cho hay.”

Sau đó một đám cường giả Liên minh Vạn Tộc với quy mô lớn bay về hướng Từ Phàm đã chỉ.

Ngay cả Thánh Nhân của mấy tiểu tộc khác đứng quanh nhìn trộm quang đoàn cũng nhanh chóng rời đi.

Chưa nói đến khí tức trên người Ảo Ảnh Ngàn Tay của Từ Phàm phát ra, chỉ riêng luồng hàn ý phát ra trên thân cự kiếm, chưa chiến đã chết trước một nửa.

Từ Phàm nhìn lễ vật trân quý được tặng, không khỏi có hơi đáng tiếc nói: “Vẫn luôn không có cơ hội dùng ngươi luyện tay, đáng tiếc.”

Lúc này, trường long phù văn quay quanh bên ngoài pháp trận phong ấn Hỗn Độn quang đoàn đã bắt đầu chậm rãi hòa tan đại trận Hỗn Độn ngoài quang đoàn.

Chưa chờ đại trận phong ấn Hỗn Độn tự giải, quang đoàn đã xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Còn bốn quang đoàn nữa.” Từ Phàm nói, lại bay tới chỗ một quang đoàn gần nhất.

Lúc Từ Phàm muốn phá vỡ không gian nhanh chóng tiến lên, giữa không trung đột nhiên xuất hiện một bàn tay ngưng tụ từ Hỗn Độn chi khí.

Chộp về phía Từ Phàm.

Một hư ảnh tộc Cổ Thần vĩ ngạn hiện lên ở phía xa, ánh mắt lạnh lẽo nhìn Từ Phàm.

Từ Phàm cảm nhận được uy áp kinh khủng này, lại nhìn về phía hư ảnh tộc Cổ Thần phía xa.

“Không nghĩ tới Thần chủ tộc Cổ Thần vậy mà có thể để ý một quang đoàn nho nhỏ trong tay ta.”

Vô số phù văn không gian hỗn độn bao lấy Từ Phàm, chưa chờ Thần chủ trả lời đã biến mất trong không trung.

“Ta vậy mà không ngăn được tiểu tử này.”

Hư ảnh Thần chủ tộc Cổ Thần cũng chỉ thì thầm một câu liền tiêu tán không thấy.

Lúc này Từ Phàm theo một chỗ khác không gian bên trong phá xuất, hơi nhếch khóe môi lên lên.

“Nếu là không có lễ vật bằng hữu tốt tặng, muốn trốn ra thật đúng là phải trắc trở một phen.” Quanh người Từ Phàm xuất hiện hư ảnh một thanh cự kiếm, bay tới bay lui cạnh hắn.

Từ Phàm khẽ ngoắc một cái, cự kiếm bay đến trong tay Từ Phàm.

Một luồng kiếm quang dài hơn ngàn mét chém ra, những nơi đi qua, vạch ra từng vết nứt không gian thật dài.

Thu kiếm mà đứng, trên mặt Từ Phàm lộ vẻ suy tư.

“Hàng rào không gian nơi này đang dần được tăng cường, nếu lại tiếp tục như thế, phỏng chừng ngay cả cấp Thánh Nhân phá không gian không nổi.”

Lúc nói chuyện, không gian kiếm quang vạch phá đang được nhanh chóng sửa chữa phục hồi lại.

Từ Phàm cũng không chậm trễ nữa, nhìn về một hướng bay đi.

Nửa tháng sau, trên bầu trời, một thanh cự kiếm thông thiên triệt địa cắm xuống.

Máu từ mấy con Tổ Long nhuộm đỏ mặt đất.

Cự thủ sau lưng Ảo Ảnh Ngàn Tay có mười tay nắm thành quyền đánh tới ba con Tổ Long khác có ý đồ trùng sinh.

Mấy quyền nện xuống, thiên địa yên tĩnh.

Từ Phàm phất tay lấy đi thi thể mấy con Tổ Long, quay người đi tới quang đoàn cách đó không xa.

“Cái thứ ba, còn hai cái nữa là hoàn thành nhiệm vụ.” Từ Phàm nói xong, quay đầu nhìn về một hướng nào đó trên bầu trời.

“Long chủ, bên ta đều đã đủ ba cái, ngươi còn chưa ra tay sao?”

Ảo Ảnh Ngàn Tay sau lưng như ẩn như hiện, phía sau còn có một thanh cự kiếm, tản ra hàn khí khiến lòng người lạnh lẽo.

Giọng nói của Từ Phàm rơi xuống, qua hồi lâu vẫn không có hồi âm.

“Long chủ, ngươi quả nhiên là có thể nhẫn nhịn.”

Từ Phàm hơi nhếch khoé môi lên, lại bay về hướng một nơi Long tộc tập trung khác.

Sau khi lấy được quang đoàn đầu tiên, Từ Phàm bắt đầu lựa chọn bay về hướng có cường giả Long tộc tập trung.

Chương 1219: Ba món Huyền Hoàng chí bảo

Một Tổ Long cấp Đại Thánh Nhân đang mang theo mấy thủ hạ của mình nhanh chóng bay về điểm hội tụ của Long tộc.

Bọn họ đã hoàn thành nhiệm vụ hai quang đoàn, chỉ cần trở lại điểm tập trung giao cho Long chủ xem như là hoàn toàn hoàn thành nhiệm vụ.

Lúc này Từ Phàm bèn mai phục trên đường bọn họ trở về.

Ảo Ảnh Ngàn Tay cầm cự kiếm trong tay đang giữ thế, ngưng tụ từng luồng kiếm ý Hỗn Độn.

Nơi xa đã xuất hiện bóng dáng của mấy con Tổ Long, thanh cự kiếm trong tay Ảo Ảnh Ngàn Tay bắt đầu hơi nâng lên, làm thế trảm thiên.

Theo mấy con Tổ Long đến càng ngày càng gần, khí thế của Ảo Ảnh Ngàn Tay càng ngày càng mạnh.

Ngay lúc mấy con Tổ Long tới gần trong phạm vi công kích, Từ Phàm sắp chém xuống một kiếm mấu chốt.

Một hư ảnh Long chủ to lớn bao trùm khắp thiên địa đột nhiên xuất hiện trên không Từ Phàm.

Sau đó đè xuống Ảo Ảnh Ngàn Tay của Từ Phàm.

Ảo Ảnh Ngàn Tay không thèm đếm xỉa đến Long chủ giữa bầu trời, chém ra một nhát khai thiên chi trảm về phía kia mấy Tổ Long.

Nhưng kiếm quang vừa chém ra liền phá vỡ không gian, Ảo Ảnh Ngàn Tay thuận thế chui vào.

Hư ảnh Long chủ trên bầu trời bổ bổ nhào vào không khí.

Tại nơi nào đó trong đại thế giới, Từ Phàm từ trong vết nứt không gian bay ra.

“Hiện tại chỉ có chiến lực cấp Đại Thánh Nhân mới có thể phá vỡ không gian, sau này lại đụng phải Long chủ thì có hơi không dễ chơi rồi.” Từ Phàm nhẹ nhàng vuốt ve cự kiếm trong tay nói.

Nếu không có thanh cự kiếm cấp Tiên thiên chí bảo này, từ mười ngày trước, hắn đã không phá nổi không gian đại thế giới này rồi.

Từ Phàm lại đổi một hướng bay đi.

Đang đi trên đường, cả đại thế giới bỗng đột ngột chấn động.

Sau đó mấy luồng dao động chiến đấu mãnh liệt không gì sánh được quét ngang khắp đại thế giới.

“Đại lão mấy chủng tộc đứng đầu đánh nhau, không biết cuối cùng sẽ hươu chết vào tay ai.” Từ Phàm cảm nhận dao động chiến đấu quét ngang tới nói.

Lúc này, một âm thanh truyền khắp toàn bộ đại thế giới.

“Cường giả Nhân tộc, tập hợp tại vùng cực Bắc.”

Sau khi nghe thấy âm thanh này, Từ Phàm lập tức chuyển hướng, bay về hướng vùng cực Bắc.

Bởi vì hàng rào không gian được tăng cường, cho dù là Từ Phàm cũng không thể phá vỡ không gian mà đi.

Đến vùng cực Bắc, ước chừng dùng đến nửa năm.

Một tòa cung điện Nhân tộc to lớn đứng sừng sững tại vùng cực Bắc.

Hai bên cung điện có hai bức tượng đá Nhân tộc vạn dặm.

Tản ra bốn phía khí tức không tên, dẫn hướng cho cường giả Nhân tộc nơi xa.

Từ Phàm bước vào trong cung điện.

Trong chớp mắt tựa như đi tới thế ngoại đào nguyên.

Chỉ thấy cường giả Nhân tộc tụm năm tụm bảy tập trung một chỗ, trò chuyện, phẩm trà, hoặc là tiểu yến uống rượu.

Thong dong tự tại, thoải mái nhẹ nhàng.

Lúc này, Hoàng Sơn đi qua nghênh đón.

“Thế nào, lấy được mấy quang đoàn?” Hoàng Sơn hỏi.

“Ba cái, nếu không phải bị Long chủ để mắt tới, còn có thể lấy được nhiều thêm mấy cái.” Từ Phàm nói, lấy ra quang đoàn giao cho Hoàng Sơn.

Nhìn ba quang đoàn, Hoàng Sơn vui vẻ ra mặt.

“Hoàng Sơn tiền bối, sao lần này phải tập hợp đột ngột vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bởi vì Nguyên chủ và Ma chủ đột nhiên tìm được phương pháp nhanh chóng đi đến chỗ hai thế giới vỡ vụn.”

“Không cần mượn lực lượng Đại Thánh Nhân và ý chí thiên đạo trong Tam Thiên giới mở ra thông đạo hai giới nữa.” Hoàng Sơn cười nói.

“Cho nên nói Nhân tộc chúng ta sắp độc chiếm được hai thế giới vỡ vụn?”

“Đúng vậy, nhưng điều này cần đến tất cả cường giả của cả Nhân tộc chúng ta hợp lực mới có thể độc chiếm được hai thế giới vỡ vụn.”

Lúc này, bên ngoài cung điện Nhân tộc lại có hai vị Đại Thánh Nhân Nhân tộc tới.

“Đi nào, ta giới thiệu cho ngươi một cường giả Nhân tộc còn chưa quen biết.”

Lúc Từ Phàm cử hành Toàn Long yến, cường giả Nhân tộc vẫn chưa đến đủ.

Cho nên Hoàng Sơn muốn mang Từ Phàm nhận thức những cường giả Nhân tộc còn lại.

“Vị này là chủ Thiên Đỉnh thương hội, một vị khác là chủ Thiên Vận thương hội, chắc hẳn không cần ta giới thiệu quá nhiều đâu nhỉ.” Hoàng Sơn cười nói.

“Ha ha, đã sớm biết rồi, là chủ thương hội có tiếng mà.” Từ Phàm cười nói.

Hai vị chủ thương hội cũng khách khí đáp lại Từ Phàm, trong ánh mắt lộ ra tình cảm thân thiết.

Khách hàng lớn chính là cơm cha áo mẹ của bọn họ, lấy mức độ tiêu phí của tông môn Từ Phàm bây giờ, hai vị Đại Thánh Nhân nịnh bợ còn không kịp.

“Toàn Long yến của Từ Đại trưởng lão lần trước, thương hội ta chỉ đi một người đại diện, ta có công việc quấn thân, không đi được quả nhiên là đáng tiếc.” Chủ Thiên Đỉnh thương hội nói.

“Ta cũng vậy, nếu không nhất định sẽ uống mấy chén cùng Từ Đại trưởng lão.” Chủ Thiên Vận thương hội nói.

Lúc này, chủ mấy thương hội lớn Nhân tộc khác cũng xúm lại.

Mặc kệ có liên hệ hay không, tất cả đều thể hiện hảo cảm đối với Từ

Phàm.

Nhiệt tình đột ngột như vậy, Từ Phàm thật sự có hơi không chống đỡ được.

Mãi đến khi giọng Nguyên chủ vang lên, mọi người mới cùng nhau đi đến trong đại điện trung tâm nhất tại cung điện Nhân tộc.

Tất cả cường giả Nhân tộc đều ngồi ngay ngắn trên chỗ ngồi hai bên cung điện.

“Lần này triệu tập các ngươi đến, là ta và Ma chủ đã nghĩ ra được phương pháp đi đến thế giới vỡ vụn kia.”

“Nhưng muốn đến thế giới vỡ vụn sớm hơn chúng tộc Tam Thiên giới, cần trả giá ba món Huyền Hoàng chí bảo.”

“Nguyên Thủy tông ta và Ma vực mỗi bên ra một món, về phần Huyền Hoàng chí bảo còn lại, thì cần các ngươi gom góp.” Nguyên chủ giải thích.

Lúc này, một chủ thương hội đứng lên, cung kính nói: “Nguyên chủ, ta muốn biết là phương pháp gì, nhất định phải gom góp ba món Huyền Hoàng chí bảo.”

Trên mặt chủ tất cả đại thế lực khác cũng lộ ra vẻ đau lòng.

Ý của Nguyên chủ và Ma chủ rất rõ ràng, món Huyền Hoàng chí bảo còn lại cần bọn họ xoay sở.

“Ma chủ có quen biết một vị Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân ở Đế quốc Man Thú Thần Ma, vừa vặn trấn thủ thiên lộ tại khu vực Thần Ma kia.”

“Mà ba món Huyền Hoàng chí bảo, là phí qua đường của chúng ta.”

Nguyên chủ nói xong, nhìn về phía chủ mấy thương hội.

Thương hội đứng đầu Nhân tộc là một đại liên minh, bởi vì bọn họ dùng chung một món Huyền Hoàng chí bảo.

“Nguyên chủ, cánh cửa Vạn Giới rất quan trọng mấy thương hội lớn bọn ta.” Chủ mấy thương hội lớn vội vàng tỏ vẻ nói.

Sau đó Nguyên chủ lại nhìn về phía Từ Phàm.

Từ Phàm chỉ khẽ lắc đầu, tỏ vẻ sao mình lại bán đồ tôn đi được.

Hắn biết, Nguyên Thủy tông nhất định biết về món chí bảo trên người Hàn Phi Vũ, chẳng qua không xác định được là Huyền Hoàng hay là Hồng Mông chí bảo thôi.

Nguyên chủ lại nhìn về phía cường giả Nhân tộc khác, toàn bộ đều bày tỏ cho dù bỏ chia phần cũng không muốn lấy ra Huyền Hoàng chi bảo.

“Người lấy ra Huyền Hoàng chí bảo, có thể dẫn đầu lựa chọn một món Huyền Hoàng chí bảo trong tất cả chiến lợi phẩm cuối cùng.”

“Nếu như Huyền Hoàng chí bảo lấy được ở thế giới vỡ vụn vượt quá mười món, có thể lấy hai món.”

Nguyên chủ nói một hồi, khiến cho chủ các đại thế lực có Huyền Hoàng chí bảo khác dao động lên.

Không bao lâu sau, một chủ tiên triều đứng lên, biểu thị hắn bằng lòng lấy ra một món Huyền Hoàng chí bảo.

“Tốt, đã gom đủ ba món Huyền Hoàng chí bảo.”

Nguyên chủ nói xong nhìn lên bầu trời nói: “Nhân tộc ta rút khỏi chia phần.”

Chỉ thấy một luồng hồng quang bao phủ lấy cung điện Nhân tộc, sau đó truyền tống đến bên ngoài đại hội vạn tộc.

Vào lúc các đại cường giả trong cung điện Nhân tộc muốn bàn chuyện cụ thể.

Đột nhiên có một âm thanh hỏi.

“Sao trước kia không nghĩ tới phương pháp này?”

“Bởi vì đó là của chủ Ma vực…”

Chương 1220: 4%

Chủ Ma vực đứng bên cạnh đen mặt, Nguyên chủ thì lại hăng hái tràn đầy giới thiệu câu chuyện yêu hận dây dưa chủ giữa Ma vực và Thần Ma Hỗn Độn Thánh Nhân kia.

Tất cả cường giả trong cung điện Nhân tộc đều lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ, phảng phất ăn phải quả dưa vô cùng lớn.

Nhưng sau đó, tất cả đều lại cảm thấy kính nể với chủ Ma vực.

Quả nhiên là người tàn nhẫn, vì tìm kiếm phương pháp tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, vậy mà cũng dám ra tay với Thần Ma Hỗn Độn Thánh Nhân.

Hội nghị kết thúc, Từ Phàm chiếm được định mức bốn phần trăm thế giới vỡ vụn, cần làm là trợ giúp Nhân tộc với tư cách Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp Tam Thiên giới.

Bên ngoài cung điện Nhân tộc, Hoàng Sơn đưa cho Từ Phàm một món Tiên khí không gian.

Bên trong chứa ba viên Hồng Mông Tử khí phạm vi đường kính năm ngàn trượng thủy tinh, đây là giá Hoàng Sơn bán quang đoàn.

Ngay từ sau khi chủ Ma vực quyết định hiến thân, Hoàng Sơn liền bắt đầu liên hệ với tất cả đại chủng tộc, chuẩn bị bán ra quang đoàn.

“Còn không tệ lắm, cuối cùng không uổng công đi một chuyến.” Từ Phàm nhìn Tiên khí không gian cười nói.

“Đây mới là khởi đầu, chờ sau khi Nhân tộc chúng ta chiếm được hai thế giới vỡ vụn, Nhân tộc chúng ta và tông môn ngươi đều có thể một bước lên trời.” Hoàng Sơn mỉm cười nói.

“Hoàng Sơn tiền bối, nếu hai thế giới vỡ vụn có chỗ tốt có thể vớt lớn như thế.”

“Vậy những đế quốc Thần Ma và cường giả giới khác có phải sẽ ra tay cướp đoạt hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Một vài Thần Ma cấp Thánh Nhân không hợp thồi lưu lạc bên ngoài đế quốc Thần Ma thì còn có thể.”

“Về phần cường giả giới khác, ước chừng lúc chạy tới cũng đều chỉ còn lại ăn cơm thừa rượu cặn.”

“Cho dù kịp thời đuổi tới, có thể đánh nhau, chỉ cần không có cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân ra tay, Nguyên chủ chúng ta còn chưa từng sợ ai.” Hoàng Sơn tỏ vẻ, ngươi căn bản không biết thực lực nhân tộc mạnh bao nhiêu đâu.

“Trở về chuẩn bị một chút, mười ngày sau Nguyên chủ và chủ Ma vực sẽ mang theo cường giả Nhân tộc đi thiên lộ Thần Ma.”

“Lúc ngươi đi cũng có thể mang tông môn ngươi theo, có thể kiếm vài món đồ cấp Tiên thiên linh bảo trở xuống trong thế giới vỡ vụn.” Hoàng Sơn đề nghị.

Định mức Nguyên chủ và chủ Thần Ma cùng với những đại thế lực Nhân tộc thương thảo, điểm mấu chốt nhất cũng là bảo vật cấp Tiên thiên linh bảo.

Về phần cấp Tiên Thiên trở xuống, những thứ đó đều là phụ thuộc, ai tìm được thì là của người đó.

“Ta biết rồi.” Từ Phàm gật đầu, sau đó trở về trong tông môn.

“Đại hội vạn tộc này mở, quả nhiên là biến đổi bất ngờ.” Trong tiểu viện, Từ Phàm nói với Trương Vi Vân.

Trương Vi ở bên cạnh lẳng lặng nghe Từ Phàm giải thích kiến thức về vạn tộc đại hội, bộ dạng hiền thê lương mẫu.

“Phu quân, nói như vậy mười ngày sau chúng ta còn cần đi theo Nguyên chủ đến vùng Hỗn Độn sao?” Trương Vi Vân có chút đáng tiếc nói.

“Ngươi còn chuyện gì trong Tam Thiên giới hả?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đại sư tỷ gặp được nhân duyên thuộc về nàng, ba năm sau cử hành nghi thức kết thành đạo lữ.”

“Không sao, ngươi có thể ở lại đi Vạn Thanh đảo nán lại một thời gian, làm bạn với các sư tỷ, sư muội của ngươi.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Nhưng ta càng muốn cùng phu quân đi xem thế giới vỡ vụn.” Trương Vi Vân nói.

“Đã như vậy, ta dứt khoát truyền cho ngươi một môn đại pháp phân thân Hỗn Độn.”

“Ngươi để lại một phân thân trong Tam Thiên giới, chuẩn bị sẵn hạ lễ, đến lúc đó bảo phân thân thay ngươi đi tham gia nghi thức kết thành đạo lữ của Đại sư tỷ ngươi.”

Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một quang đoàn Hỗn Độn từ từ bay đến trước người Trương Vi Vân.

“Đúng rồi, đạo lữ của Đại sư tỷ ngươi là ai? Là ai may mắn có thể được Đại sư tỷ ngươi coi trọng?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Là một đệ tử nội môn Chuẩn Thánh của Nguyên Thủy tông, thực lực của hắn chỉ đứng sau thủ tịch đợt này.”

“Hai người xem như vừa gặp đã yêu, giống như từ đầu bọn họ chính là một đôi do thiên đạo khâm định.” Mặt Trương Vi Vân mang ý cười, từ tận đáy lòng, nàng vui mừng thay Đại sư tỷ.

Vào lúc này, trên Ẩn Linh đảo chợt vang lên một tiếng phượng gáy trong trẻo.

Một con Thần phượng Thanh Vũ vẫy đôi cánh hoa lệ bay tới chỗ Trương Vi Vân.

Trong miệng ngậm một tấm thiệp mời từ thủy tinh Hồng Mông Tử khí điêu khắc mà thành.

Thần phượng Thanh Vũ nhẹ nhàng đáp xuống trong tiểu viện Từ Phàm, ngậm thiệp mời đi tới trước mặt Trương Vi Vân, nhẹ nhàng đặt thiệp mời vào trong tay nàng.

“Thanh Vũ, sao Thanh Phong lại không cùng đi với ngươi?” Trương Vi Vân vuốt lông vũ mềm mại của Thần phượng Thanh Vũ, cười hỏi.

“Chiếp chiếp.”

“À, Thanh Phong cùng sư phụ đi vùng Hỗn Độn rồi hả, vậy vất vả ngươi.” Trương Vi Vân cười ha ha nói.

Thần phượng Thanh Vũ thân thiết cọ vào tay Trương Vi Vân, sau đó nhìn về phía Từ Phàm cung kính gật đầu, biểu thị mình muốn rời đi đưa thiệp mời cho những nhà khác.

“Bồ Đào, mở một thông đạo tiện lợi cho Thần phượng Thanh Vũ.”

Lúc Từ Phàm du ngoạn trên Vạn Thanh đảo từng gặp qua Thần phượng Thanh Vũ, lúc ấy nó còn tha tới một quả tiên quả cực kỳ trân quý cho hắn.

Thần phượng Thanh Vũ tỏ vẻ cảm tạ, sau đó liền rời đi.

“Ngươi đi bảo khố tông môn chọn lựa chút lễ vật làm hạ lễ, ta bảo Bồ Đào mở cho ngươi một thế giới gia tốc thời gian, tranh thủ trong vòng mười ngày tu luyện đại đạo phân thân Hỗn Độn đến tiểu thành.” Từ Phàm nói.

Trương Vi Vân bỏ thiệp mời xuống gật đầu, cuối cùng đưa tay bao trùm lên quang đoàn Hỗn Độn trôi nổi trước người nàng.

Quang đoàn Hỗn Độn hóa thành một luồng linh quang tiến vào trong cơ thể Trương Vi Vân.

“Trong này có một tia cảm ngộ đại đạo Hỗn Độn của ta, đủ cho ngươi tu luyện phân thân Hỗn Độn đến tiểu thành.”

“Nếu như không được, ta lại thêm.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Trương Vi Vân gật đầu, sau đó bay về phía bảo khố.

“Bồ Đào, gọi hai phân thân số một, số hai đang tiêu dao vui sướng trở về, đi vùng Hỗn Độn không thể không có bọn họ.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, trong một Tiên giới phồn hoa nhất Nhân tộc.

Một chiếc hành chu to lớn xa hoa lơ lửng trên tầng mây, đang chu du khắp toàn bộ Tiên giới.

Trong hành chu, phân thân số một, số hai đang nằm trên boong tàu phơi nắng.

“Đây mới là cuộc sống chứ.” Phân thân số hai thư thái nói.

“Thật muốn cứ như thế này, chu du tất cả Đại Tiên giới, xem tiên nữ tú lệ linh vận, phẩm mỹ thực đặc sắc trong Tiên giới.” Phân thân số một nhìn Thánh Nhật chiếu hình ra trên bầu trời nói.

“Số một, ngươi nói thời gian tốt đẹp này có thể vẫn duy trì được sao?”

Phân thân số hai mở miệng, bên cạnh sớm có một nữ tử da ngọc mềm mại, khuynh quốc khuynh thành để vào một miếng tiên quả đã cắt gọn.

“Ta ước chừng còn níu được một chút, chờ sau khi bản thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chúng ta mới có thể chân chính vô sự tiêu dao.” Phân thân số rung đùi đắc ý nói.

Ngay lúc này, Thánh Nhật giữa bầu trời bắn ra một tia sáng Thánh Dương chi lực mãnh liệt.

Khắc xuống một Truyền Tống trận trên đường hành chu phải qua.

“Chủ nhân gọi số một, số hai trở về tông môn.” Giọng Bồ Đào vang

lên.

Số một, số hai đứng dậy, thu toàn bộ hành chu vào trong Tiên khí không gian, bước lên Truyền Tống trận.

Trong hoa viên trước chủ phong, Từ Phàm nhìn số một, số hai nói: “Mấy ngày nữa sắp phải đi kia hai thế giới vỡ vụn, trong khoảng thời gian này ta cần các ngươi luyện chế linh bảo và con rối hữu dụng nhiều một chút.”

“Chờ đến thế giới vỡ vụn, chủ yếu tìm kiếm bảo vật cấp Tiên thiên linh bảo trở xuống.” Từ Phàm phân phó.

Chương 1221: Năm năm

“Chuyện này dễ thôi, nghỉ ngơi lâu như vậy, bọn ta cũng nên hoạt động gân cốt.” Phân thân số một khẽ cười.

“Đi đi, tông môn có thể vét được một khoản lớn hay không thì phải xem ngươi rồi.” Khoé môi Từ Phàm hơi nhếch lên nói.

Mười ngày sau, bên ngoài Vạn Thanh đảo.

Phân thân Hỗn Độn của Trương Vi Vân vẫy tay từ biệt Ẩn Linh đảo.

Một toà cung điện Nhân tộc cấp Tiên thiên chí bảo dẫn theo một đám tọa giá cấp linh bảo nhanh chóng xuyên qua khu vực Hỗn Độn.

Đả thông từng đường không gian, để tọa giá cấp linh bảo phía sau có thể nhẹ nhàng nhờ vào không gian mở phía sau tiến lên.

Tại chủ phong trên Ẩn Linh đảo, Từ Phàm nhìn một đám tọa giá cấp Tiên thiên chí bảo phía trước, lại quay người nhìn lại Ẩn Linh đảo.

“Không hổ là thực lực đứng đầu Nhân tộc, mỗi người đều lấy ra Tiên thiên chí bảo.”

“Bồ Đào, lấy Thánh Quang điện của chúng ta ra, không thể mất điểm.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Thật ra lấy tốc độ xuyên qua của Ẩn Linh đảo trong không gian hỗn độn, cũng không chậm hơn so với Tiên thiên chí bảo của các đại thế lực kia, chỉ là cấp bậc hơi thấp một chút thôi.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một tòa cung điện khổng lồ lóe ra thánh quang trực tiếp thu Ẩn Linh đảo vào trong.

Lấy Tiên thiên chí bảo hình dạng Thánh Quang điện đi theo cung điện Nhân tộc phía trước tiến lên.

Thế lực khác cũng phát hiện dị trạng của Ẩn Linh đảo, không khỏi bật cười.

“Ta nói rồi mà, tiểu tử kia không có khả năng ngay cả một món Tiên thiên chí bảo cũng không bỏ ra nổi.” Trong cung điện Nhân tộc, Nguyên chủ cười ha ha nói.

“Vốn dĩ định tặng cho hắn một toạ giá Tiên thiên chí bảo, hiện tại có rồi thì thôi vậy.” Chủ Ma vực ở bên cạnh nói, sau đó có chút lo lắng nhìn về vùng Hỗn Độn phía trước.

“Lúc này có cho nữa cũng không có tác dụng gì, dệt hoa trên gấm mà thôi.”

“Nếu thật sự muốn cho, trực tiếp lên Huyền Hoàng chí bảo, như vậy hiệu quả còn tốt hơn chút.”

“Còn có, lát nữa gặp tình nhân cũ của ngươi, đã nghĩ xong sẽ nói thế nào chưa?” Nụ cười trên mặt Nguyên chủ dừng cũng không dừng được.

“Đừng nói với ta cái này.” Chủ Ma vực nghiêng mặt qua một bên nói.

Nếu không phải chia phần một phần mười này, có chết hắn cũng sẽ không nói ra chuyện này.

Lúc này tại một hướng nào đó trong khu vực sương mù hỗn độn chỗ cung điện Nhân tộc bắt đầu từ từ phát sáng.

Giống như một ngọn đèn sáng lên trong sương mù.

Cung điện Nhân tộc liền dẫn một đám cường giả Nhân tộc tiến về hướng ngọn đèn sáng.

Chỉ trong nháy mắt, cung điện Nhân tộc xuyên qua sương mù, xuất hiện bên ngoài một cột sáng lớn bị các loại đại trận bảo vệ Hỗn Độn quấn quanh.

Từ Phàm nhìn ra, đường kính cột sáng ít nhất cũng cỡ trăm vạn quang giáp.

“Từ Đại Thần sư, còn lại phải xem ngươi, chỉ cần có thể xông vào thiên lộ của Đế quốc Man Thú Thần Ma, Ma chủ mới có thể liên hệ được với tình nhân cũ của hắn. Giọng nói mang theo trêu chọc của Nguyên chủ vang lên.

Lúc này, hơn nửa cường giả Nhân tộc đều xuất hiện bên ngoài đại trận phong ấn Hỗn Độn tại thiên lộ.

Từ Phàm nhìn cột sáng thiên lộ không biết tiên tục bao nhiêu tỉ quang giáp, lại nhìn pháp trận phong ấn bảo vệ bên ngoài cột sáng.

“Ta cần thời gian năm năm, chư vị tiền bối Nhân tộc xin chờ một chốc.” Từ Phàm nói xong, bắt đầu phá giải trận pháp.

“Không hổ là Trận Pháp Thần sư mạnh nhất Tam Thiên giới, lần trước Trận Pháp Thần sư Ma vực ta nói muốn cởi bỏ, cần ít nhất mười vạn năm.” Chủ Ma vực tán thưởng nói.

“Việc này cũng không thể trách những Trận Pháp Thần sư kia, là lượng dự trữ phù văn hỗn độn của bọn họ không đủ, cho nên mới không giải được đại trận Hỗn Độn này.”

Từ Phàm gọi ra số một, số hai, bắt đầu phá giải trận pháp hỗn độn bên ngoài cột sáng.

“Năm năm, nói dài không dài, nói ngắn cũng không ngắn, ta đi xung quanh săn giết mấy con cự thú Hỗn Độn, xem thử có cơ duyên thu hoạch được bảo bối gì hay không.

“Ma chủ, ngươi cứ chờ ở đây là được.” Nguyên chủ nói xong, phá vỡ không gian rời đi.

Những cường giả Nhân tộc khác cũng sôi nổi cáo từ rời đi, đi xung quanh xem thử, xem có cơ duyên gặp được thủy tinh Hồng Mông Tử khí hay không.

“Bồ Đào, bảo các đệ tử hoạt động trong phạm vi tông môn có thể chú ý đến.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Sau khi mọi người đi khỏi, Từ Phàm an tĩnh phá giải trận pháp hỗn độn bên ngoài thiên lộ Thần Ma.

Lúc này Từ Phàm mới phản ứng lại, đột nhiên cười nói: “Hành động của ta bây giờ có tính là phá hàng rào hai bên cao tốc của người ta

không.”

Lúc đệ tử Ẩn Linh môn biết được có thể hoạt động trong phạm vi phóng xạ của tông môn.

Đều sôi nổi tụm năm tụm bảy tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn xuất phát vào trong sương mù hỗn độn.

Từng cự nhân Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh lần lượt rời Ẩn Linh đảo ra ngoài hóng gió.

Một cự nhân Hỗn Độn trên người ngưng tụ kiếm ý hứng thú bừng bừng bay về một hướng nào đó trong sương mù hỗn độn.

“Sư huynh, lần này nhất định phải mang ta đi săn cự thú Hỗn Độn một phen đấy.”

“Gần vạn năm ta ở trong bí cảnh đều tham ngộ Kiếm đạo, vẫn luôn không có cơ hội động thủ.” Kiếm Vô Cực nói.

“Yên tâm, lần này sư huynh dẫn ngươi đi săn cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Bồ Đào, giúp ta định vị một con cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh.”

“Được.”

Giọng Bồ Đào vang lên, sau đó phía xa cự nhân Hỗn Độn xuất hiện một dấu mũi tên, chỉ dẫn cho cự nhân Hỗn Độn tìm được cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh.

“Tới đi, để ngươi hiểu biết một chút về uy lực của chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn tông môn.”

Một kiếm trận Hỗn Độn to lớn dâng lên, không bao lâu sau bao phủ lấy cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh, triển khai giảo sát.

Không quá lâu sau, cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh lập tức bị diệt dưới kiếm trận.

Sau đó một pháp trận vây quanh thi thể cự thú Hỗn Độn, sau đó bắt đầu chiết xuất hạch tâm.

Một hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn như quả táo xuất hiện trong tay cự nhân Hỗn Độn.

“Đây là cự thú lần đầu ngươi tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn săn được, hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí này để lại cho ngươi làm kỷ niệm.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Đa tạ sư huynh.”

Lúc này, cách cự nhân Hỗn Độn không xa, có hai vị Đại Thánh Nhân đến từ tông môn đứng đầu Tam Thiên giới đang nhìn chằm chằm vào cự nhân Hỗn Độn, trong ánh mắt lộ ra hâm mộ.

“Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn này quả nhiên thực dụng như lời đồn, đáng tiếc chiến trận này bất kể là Ẩn Linh môn hay là Nguyên Thủy tông đều không truyền ra ngoài.” Một Đại Thánh Nhân có chút đáng tiếc nói.

“Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn này, nếu ngươi không có thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một vạn trượng, nghĩ cũng đừng nghĩ.” Một Đại Thánh Nhân khác nói.

Trong những năm cự thú Hỗn Độn bao vây Tam Thiên giới, đệ tử Ẩn Linh môn nhờ vào chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn này, mỗi người đều thu được không ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Lúc đó, tùy tiện lôi ra một đệ tử từ Ẩn Linh môn cũng còn có tiền hơn cả Chuẩn Thánh, hay thậm chí Thánh Nhân bình thường.

Tin tức này vẫn là do thương hội lớn thường xuyên phục vụ đệ tử Ẩn Linh môn thả ra.

Nói là trong Ẩn Linh môn có một loại chiến trận, hai trăm Kim Tiên là có thể có được chiến lực cấp Đại La thánh giả, hai trăm Đại La là có thể có được chiến lực cấp Chuẩn Thánh.

Lúc đó, tất cả đại thế lực Nhân tộc đều lập tức để mắt tới chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn của Ẩn Linh môn.

Nhưng lúc đó Từ Phàm không ở tông môn, loại chiến trận cấp tuyệt mật này tuyệt đối không thể bán ra.

Ngay lúc hai vị Đại Thánh Nhân nói chuyện.

Một con cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân đột nhiên từ trong không gian xông ra, đánh tới cự nhân Hỗn Độn kiếm ý đầy người.

Lúc hai vị Đại Thánh Nhân đang muốn ra tay tương trợ.

Xung quanh cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân đột nhiên sáng lên hàng trăm trạm truyền tống.

Chương 1222: Năm vạn trượng

Mấy trăm cự nhân Hỗn Độn truyền tống đến bên cạnh cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân, ánh mắt đều cực kỳ hưng phấn.

Đối với Ẩn Linh môn đệ tử mà nói, mỗi cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân đối với bọn họ càng giống như một loại thịnh yến hơn.

Tham gia vào trong hoạt động săn giết cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân, còn tốt hơn so với giết mười cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh nhiều.

Hơn nữa điều càng hiếm thấy là, sư huynh đệ tông môn có thể cùng nhau đồng tâm hiệp lực.

Không có lão Lục quấy rối, có thể thỏa sức chiến đấu.

Hơn hai mươi cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể tổ hợp thành ba chiến trận, xông về phía cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.

Cự nhân Hỗn Độn Kiếm đạo, đạo Tiên Thuật ở bên cạnh trợ công.

Có mấy chục cự nhân Hỗn Độn ở hướng càng xa hơn kết trận thi triển thuật bản nguyên Hỗn Độn uy lực càng thêm lớn.

Phối hợp thuần thục thế này, khiến cho các Đại Thánh Nhân Nhân tộc ở bên cạnh quan chiến có chút thấy thèm.

Lấy cảnh giới hiện tại của bọn họ, đều nhìn ra được thực lực của mỗi người trong chiến trận Hỗn Độn này.

Nếu như đặt ở lúc trước, có người nói với bọn họ, cảnh giới Đại La thánh giả tập hợp cùng nhau có thể đồ sát Thánh Nhân.

Bọn họ sẽ chỉ coi như là nghe chuyện cười, nhưng bây giờ nhìn thấy cảnh này và phương thức chiến đấu của Ẩn Linh môn.

Gần như có thể suy diễn ra, cho dù người bị vây công là cường giả Thánh Nhân trong Tam Thiên giới, ước chừng sau cùng cũng phải nuốt hận dưới sự vây công của những cự nhân Hỗn Độn này.

Một luồng phong bạo không gian hỗn độn khủng khiếp bị kia mấy chục cự nhân Hỗn Độn kết trận thi triển mà ra.

Chỉ thấy từng luồng phong bạo không gian hỗn độn phảng phất như có thể phá diệt vô số thế giới quét tới cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.

Trong nháy mắt, cự nhân Hỗn Độn vây công cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân nhanh chóng ngưng tụ thành một chiến trận trấn áp.

Chỉ thấy bên trong sương mù hỗn độn chui ra vô số sợi xiềng xích, giống như cự xà xoay quanh phóng tới cự thú Hỗn Độn.

Từng tầng xiềng xích trói chặt cự thú Hỗn Độn trong chốc lát.

Nhưng chút thời gian ấy cũng đã đủ, dưới sự khống chế của cự nhân Hỗn Độn, phong bạo không gian hỗn độn xuất hiện ngay trước mắt cự thú Hỗn Độn.

Cự thú Hỗn Độn vừa tránh thoát khỏi xiềng xích nhìn phong bạo không gian hỗn độn xuất hiện trước mắt.

Còn chưa kịp giãy dụa đã bị cuốn vào trong phong bạo.

Sau đó mấy trăm cự nhân Hỗn Độn đồng thời gia tăng thần niệm vào phong bạo không gian hỗn độn.

Khí thế của phong bạo không gian hỗn độn càng lúc càng lớn.

Cùng với một tiếng gầm thét không cam lòng của cự thú Hỗn Độn, phong bạo không gian hỗn độn tiêu tán, chỉ để lại hạch tâm của cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.

Cuối cùng dưới pháp trận tinh chế của Bồ Đào, một hạt thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi không đến ba trượng xuất hiện, cuối cùng bị truyền tống vào trong bảo khố Ẩn Linh môn.

Một Truyền Tống trận tập thể to lớn xuất hiện, tất cả cự nhân Hỗn Độn lại truyền tống đến khu vực khác.

Chỉ để lại mấy vị kia Đại Thánh Nhân quan chiến bên ngoài chiến trường.

“Quả nhiên là…” Một Đại Thánh Nhân không biết nên nói gì.

Mặc dù bây giờ chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn này đối với bọn họ không có uy hiếp quá lớn, là địch nhân có thể xóa bỏ trong nháy mắt.

Nhưng nếu như tất cả những đệ tử kia đều tấn cấp thành Chuẩn Thánh, thậm chí là Thánh Nhân, lúc đó lại tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, có phải là có thể đồ sát cường giả cấp Đại Thánh

Nhân luôn không.

“Ta đánh giá lại ước định một chút, trận pháp Cự Nhân Hỗn Độn này trị giá thủy tinh Hồng Mông Tử khí hai vạn trượng.”

Lấy thể lượng và tu vi đệ tử của Ẩn Linh môn trước mắt, chỉ có thể miễn cưỡng coi là thế lực đứng đầu Nhân tộc.

Nếu như thật sự muốn so sánh với những đại thế lực Nhân tộc truyền thừa không biết bao nhiêu kỷ nguyên kia, như vậy vẫn chênh lệch rất xa.

“Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn tốt thì tốt, nhưng chỉ sợ Ẩn Linh môn ra giá quá cao.” Một Đại Thánh Nhân trong đó nói.

“Mặc kệ thế nào, chúng ta cứ thử một lần trước lại nói.” Đại Thánh Nhân khác nói.

Kết quả là, Từ Phàm đang phá hư rào chắn cao tốc nhà khác, trông thấy Đại Thánh Nhân của các đại thế lực Nhân tộc đến.

“Chư vị muốn mua chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn của tông môn ta?” Từ Phàm nhìn mấy Đại Thánh Nhân của các đại thế lực Nhân tộc, trầm tư nói.

Sau khi hắn từ đế quốc Thần Ma trở về, Bồ Đào cũng báo cáo với hắn ý nghĩ muốn mua chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn của mấy đại thế lực.

Nhưng giá bọn họ đưa ra khiến Từ Phàm không quá hài lòng, cho nên vẫn chưa từng phản ứng chuyện này.

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ba vạn trượng, nếu như mấy vị tiền bối hùn vốn mua, vậy thì là thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi sáu vạn trượng.” Từ Phàm nghĩ ngợi, đưa ra một mức giá hắn có thể chấp nhận.

Nghe được giá Từ Phàm đưa ra, mấy Đại Thánh Nhân âm thầm thương lượng một phen.

Sau đó một vị Đại Thánh Nhân thế lực tông môn gật đầu nói: “Chờ sau khi thu hàng thế giới vỡ vụn chúng ta lại giao dịch, thế nào?”

“Được, nhưng thế lực tham dự việc này không thể hơn năm.” Từ Phàm quy định.

Số lượng này là do Bồ Đào tính ra, sau đó ít nhất còn có thể lại bán cho thế lực khác hai lần.

“Được.”

Sau khi thoả thuận giá cả xong, Thánh Quang điện đỗ cách đó không xa đột nhiên sáng lên một luồng ánh sáng Thánh Dương chi lực mãnh liệt.

Phía sau, một cột sáng Thánh Dương chi lực cỡ siêu lớn bắn ra từ Thánh Quang điện, sau khi bắn vào không gian không biết đi hướng nào.

Mấy vị kia Đại Thánh Nhân đứng cách Từ Phàm không xa cảm nhận được lực lượng từ cột sáng, sắc mặt bắt đầu nghiêm túc.

Cột sáng kia, đã có năng lực uy hiếp đến bản nguyên những Đại Thánh Nhân bọn họ.

“Từ Đại trưởng lão, cột sáng Thánh Dương chi lực kia là?” Một vị Đại Thánh Nhân không nhịn được mở miệng hỏi.

Nếu hắn bị thứ này bắn một phát trong tình huống không có phòng bị, phỏng chừng cần mấy trăm triệu năm phục sinh trong tinh vực Tam Thiên giới.

“Đây là Thánh Dương chi lực Ẩn Linh môn ta ngày thường hấp thu, chỉ có điều được dự trữ lại mà thôi, gặp phải tình huống khẩn cấp mới có thể bắn ra.

Từ Phàm vừa dứt lời, tại nơi nào đó ngoài mấy ngàn quang giáp bạo phát ra dao động Thánh Dương chi lực mãnh liệt.

Trong dao động này còn kèm theo tiếng gầm thét của cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.

“Có cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân muốn phục kích đệ tử tông môn ta, bắn một pháo đuổi chúng nó đi ấy mà.” Từ Phàm cười nói.

“Từ Phàm Đại trưởng lão, không biết có thể để bọn ta hiểu biết một chút linh bảo dự trữ Thánh Dương chi lực không?”

Vị Đại Thánh Nhân kia vừa nói xong lại thấy hối hận.

“Cái này cũng không có gì, ngày khác có thời gian mang mấy vị Đại Thánh Nhân đi xem.” Từ Phàm mỉm cười nói, đồng thời tính toán trong lòng, nếu như muốn bán phải định giá thế nào.

Lúc mấy Đại Thánh Nhân Nhân tộc còn muốn rút ngắn quan hệ với Từ Phàm, chủ Ma vực xuất hiện, ánh mắt ác liệt quét qua mấy Đại

Thánh Nhân.

“Ha ha, vậy không quấy rầy Từ Đại trưởng lão phá giải pháp trận nữa.” Mấy Đại Thánh Nhân nhanh như chớp biến mất không thấy đâu nữa.

“Tiểu tử, ngươi được lắm, cột sáng Thánh Dương chi lực bắn đi ra kia, ngay cả ta cũng không thể khinh thường.”

“Nếu ngươi có thể bắn thứ này liên tiếp ra hai mươi mốt phát, phỏng chừng ngay cả Nguyên chủ cũng không cách nào ngăn cản.” Chủ Ma vực bình tĩnh nói.

“Ha ha, Ma chủ nói đùa.”

Lúc này trong lòng Từ Phàm rất đắc ý, cột sáng kia thế nhưng là kết quả của hơn sáu mươi món Tiên thiên linh bảo liên hợp đó.

Ngoài dùng Thánh Dương chi lực phá vỡ không gian để truyền tống ra, đây là đầu dùng để ngăn địch trước mặt người ngoài thế này.

“Không phải ta đùa với ngươi, cột sáng kia của ngươi quả thật rất lợi hại.” Chủ Ma vực vỗ vai Từ Phàm nói, vẻ tán thưởng trong ánh mắt càng ngày càng cao.

Chương 1223: Huyền Hoàng chí bảo

Bây giờ, ánh mắt chủ Ma vực nhìn về phía Từ Phàm có hơi giống ánh mắt hắn nhìn Nguyên chủ lúc trước.

Sau khi chủ Ma vực khích lệ xong, Thánh Quang điện lại quang mang đại tác lần nữa, lại bắn ra hai cột sáng Thánh Dương chi lực vào hư không.

Từ Phàm cảm giác có chút không đúng, vội hỏi Bồ Đào đã xảy ra chuyện gì.

“Chủ nhân, khu vực kia bạo phát thú triều cự thú Hỗn Độn, vừa vặn gần khu vực chỗ chúng ta.”

“Hiện nay có hơn mười cường giả Đại Thánh Nhân Nhân tộc đã liên thủ chặn đánh thú triều cự thú Hỗn Độn.” Bồ Đào trả lời.

Từ Phàm gật đầu, đệ tử tông môn không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn là được.

“Ha ha, bên Nguyên chủ phát hiện vài thứ tương đối thú vị, ta qua đó nhìn xem.” Chủ Ma vực nói xong, phá vỡ không gian biến mất.

Trong cảm giác của Từ Phàm, những Đại Thánh Nhân Nhân tộc khác đều đuổi theo hướng chủ Ma vực đi.

“Nếu không ta cũng đi xem náo nhiệt chút nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Việc phá giải pháp trận Hỗn Độn có số hai làm là đủ rồi, hắn ở đây chỉ là để tăng tốc độ phá vỡ trận pháp bảo vệ Hỗn Độn.

Lúc này, dao động chiến đấu to lớn truyền đến khu vực chỗ Từ Phàm.

Tất cả đệ tử bên ngoài Ẩn Linh môn đều đã bắt đầu lần lượt trở lại tông môn.

Chiến đấu cấp Đại Thánh Nhân đã không phải thứ bọn họ có thể quan sát, cho nên chỉ có thể trở lại tông môn tránh những dao động chiến đấu lan đến.

“Bồ Đào, quan trắc chiến đấu làm thành phát sóng trực tiếp để cho các đệ tử quan sát.” Từ Phàm phân phó, hiếm khi có cơ hội để các đệ tử mở mang kiến thức.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Cuối cùng trên diễn đàn Ẩn Linh môn mở ra một thông đạo phát sóng trực tiếp.

Các đệ tử đều có thể xem phát sóng trực tiếp tại hiện trường, cường giả đứng đầu Nhân tộc giảo sát cự thú Hỗn Độn.

Từ Phàm cũng đang xem phát sóng trực tiếp.

Sau khi xem một thời gian, Từ Phàm lại tắt phát sóng trực tiếp, thở dài nói.

“Trách nhiệm nặng mà đường thì xa nha.”

Ngay tại lúc này, ba luồng khí tức Hỗn Độn Thần Ma từ phía sau cự thú Hỗn Độn truyền đến.

Ba luồng khí tức này, một luồng là cấp Đại Thánh Nhân, hai luồng là cấp Thánh Nhân.

Ba Hỗn Độn Thần Ma nhìn thấy Nhân tộc đang giảo sát đám cự thú Hỗn Độn, không có bất kỳ tỏ vẻ gì, chỉ đứng một bên nhìn.

“Đây là Thiên Lộ Tuần Tra sứ của Đế quốc Man Thú Thần Ma, phụ trách xua đuổi cự thú Hỗn Độn ven đường tới gần thiên lộ.”

Giọng Hoàng Sơn truyền đến trong tai Từ Phàm.

“Sao ngươi không nói sớm!”

Từ Phàm lập tức kéo ra mấy sợi xiềng xích phù văn hỗn độn trong sương mù hỗn độn, làm yểm hộ cho trận pháp bảo vệ hắn đang phá giải.

“Ngươi yên tâm, có chủ Ma vực và Nguyên chủ ở đây, ba Hỗn Độn Thần Ma sẽ không hỏi han đến chỗ ngươi đâu.” Hoàng Sơn nhìn biểu hiện của Từ Phàm, lập tức bật cười.

Lúc này, chủ Ma vực trực tiếp phá vỡ không gian xuất hiện trước mặt ba Hỗn Độn Thần Ma.

Ném cho bọn họ một món Tiên khí không gian chứa thủy tinh Hồng Mông Tử Khí.

Ba Hỗn Độn Thần Ma dường như quen biết với chủ Ma vực, sau khi hàn huyên vài câu với hắn liền rời đi.

Từ Phàm cũng nhận được tin tức này.

“Ma chủ quen biết bọn họ hả?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đương nhiên, dù là không quen biết chủ Ma vực, cũng có thể phát giác được khí tức tình nhân cũ của hắn.”

Nghe được lời Hoàng Sơn nói, Từ Phàm triệt tiêu yểm hộ cho trận pháp.

“Vậy có thể nhờ chủ Ma vực nói với tình nhân cũ của hắn, trực tiếp mở ra một lỗ hổng để chúng ta đi vào được hay không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

Bóng dáng Hoàng Sơn xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, lắc đầu nói: “Bất kể là lúc nào, không phải Hỗn Độn Thần Ma, muốn đi vào thiên lộ, chỉ có thể tiến vào từ đường ngoại bích.”

“Bởi vì mỗi giao lộ trong thiên lộ đều có dấu ấn của Thần Ma Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Chỉ cần bị hắn cảm giác được sinh linh không phải Thần Ma tiến vào, vậy ai cũng không cứu được.” Hoàng Sơn giải thích.

“Ta hiểu rồi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Đây cũng là tin tức chủ Ma vực mới nói cho Nguyên chủ gần đây.”

Sau đó Từ Phàm lại bắt đầu an tâm phá giải pháp trận, chỉ là dao động chiến đấu cấp đại thần truyền đến từng đợt tiếp từng đợt, tạo thành một chút quấy nhiễu nho nhỏ cho Từ Phàm khi phá giải trận pháp.

Đợt thú triều cự thú Hỗn Độn này, hơn mười Đại Thánh Nhân Nhân tộc phải tốn nửa năm mới dẹp loạn được.

Sau đó đệ tử Ẩn Linh môn mới dám tiếp tục ra ngoài hoạt động.

Năm thứ ba phá giải trận pháp hỗn độn, huynh đệ tốt của Từ Phàm đột nhiên tới chỗ hánw.

Chỉ thấy trên mătk Vương Vũ Luân tràn đầy phấn khích nói: “Từ đại ca, ngươi đoán xem ta câu được cái gì?!”

Một thanh linh kiếm Huyền Hoàng chí bảo mang theo kiếm ý khai thiên khủng bố xuất hiện.

Sau đó an phận rơi xuống trong tay Vương Vũ Luân, mặc hắn sử dụng.

Từ Phàm nhìn thanh linh kiếm Huyền Hoàng chí bảo Vương Vũ Luân triệu hoán ra, dường như đột nhiên nghĩ đến cái gì đó.

“Từ đại ca, tặng thanh kiếm này cho ngươi đó.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm vội vàng xua tay cự tuyệt nói: “Vẫn là để nhi tử ngươi giữ đi, hiện tại ta vẫn chưa cần dùng đến.”

“Từ đại ca, ngươi cứ yên tâm thu đi, có thanh đầu tiên thì sẽ có thanh thứ hai.” Vương Vũ Luân khuyên bảo.

“Thật sự không cần, để Huyền Hoàng chí bảo này lại cho Hướng Trì đi, chờ khi hắn tấn cấp Thánh Nhân sẽ có tác dụng lớn.”

Nghe Từ Phàm nói thế, Vương Vũ Luân đành thu lại linh kiếm Huyền Hoàng chí bảo.

“Từ đại ca, ta lại cảm giác được sự tồn tại của chân ngã, có cảm giác như đang ở trong bóng tối nhìn ta chằm chằm.” Vương Vũ Luân nói, nhưng biểu cảm cũng không quá mức lo lắng.

“Không sao, nên ăn thì ăn, nên uống thì uống, cho dù tất cả bản nguyên của chân ngã ngươi tập hợp với nhau thì đều là chất dinh dưỡng của ngươi cả thôi.” Từ Phàm khẽ cười nói.

“Ta biết rồi, Từ đại ca.”

Sau khi Vương Vũ Luân rời đi, Từ Phàm không khỏi cảm khái.

“Người so với người tức chết người mà.”

Từ Phàm mới vừa có hai món Tiên thiên chí bảo, không nghĩ tới phẩm cách của huynh đệ tốt lại tăng lên.

“Nếu không đưa hết tất cả đồ tốt lấy tới lần này cho huynh đệ tốt, xem thử có thể phản lợi gấp trăm lần không.” Từ Phàm có chút hoài niệm nói.

Thuở đầu khi Ẩn Linh môn mới thành lập, mỗi khi tông môn thiếu mấy món đồ quan trọng nào đó, phản lợi gấp trăm lần của huynh đệ tốt thường có thể tạo được hiệu quả ngoài dự tính.

Năm thứ tư Từ Phàm phá giải pháp trận, chỉ thấy tất cả trận pháp hỗn độn phá giải mà Từ Phàm bố trí bên ngoài pháp trận hỗn độn bảo vệ súc lại thành một cánh cửa nho nhỏ tại thiên lộ.

Đồng thời âm thanh của Từ Phàm cũng truyền vào trong tai tất cả đại cường giả Nhân tộc.

“Chư vị tiền bối, trận pháp thông vào bên trong thiên lộ đã bố trí xong, khi nào có thể xuất phát?”

Chủ Ma vực đang đánh cờ với Nguyên chủ trong cung điện Nhân tộc, nghe được lời Từ Phàm nói, tay cầm cờ trắng khẽ run lên.

Giống như một tiểu hài còn chưa làm xong bài tập hè đã nghe được trường học muốn khai giảng sớm.

“Nhanh như vậy à, không phải còn một năm nữa hả?” Chủ Ma vực dường như còn chưa chuẩn bị tốt tâm lý.

“Sớm hay muộn đều là một đao, dũng cảm lên chút đi.” Nguyên chủ nở nụ cười.

Sau đó, tất cả cường giả Nhân tộc đến đây lần này tề tựu về trong cung điện Nhân tộc.

“Ba ngày sau xuất phát, sau khi vào thiên lộ cũng đừng thả mình hoặc hậu bối tông môn mình ra.”

“Bên trong thiên lộ, sinh linh cấp Thánh Nhân trở xuống vừa xuất hiện là sẽ bị trực tiếp mẫn diệt.” Chủ Ma vực nói.

Ba ngày sau, Thánh Quang điện chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng rơi xuống trong tay Từ Phàm, bị Từ Phàm thu vào thế giới trong bàn tay.

Chương 1224: Đến

Trước cửa nhỏ liên thông bên trong thiên lộ, chủ Ma vực đứng đấy thật lâu.

Biểu cảm trên mặt tựa như đang hồi tưởng, lại tựa như đang rối rắm, giữa mấy cái biểu cảm khiến đám người phía sau hắn tưởng tượng lan man.

Nhưng cũng không ai lên tiếng quấy rầy.

Bọn họ biết, trong loại tình huống này, chủ Ma vực cần yên tĩnh.

“Làm sao mở cánh cửa không gian này?” Chủ Ma vực dường như hạ quyết định quan trọng trong lòng.

“Ta đã ghi lại tất cả khí tức của các tiền bối theo đến vào trong trận pháp, tiền bối chỉ cần chạm vào cánh cửa không gian là có thể mở.” Giọng nói không nhanh không chậm truyền đến.

Chủ Ma vực gật đầu, một tay nhẹ nhàng chạm vào cánh cửa không gian.

Chỉ trong nháy mắt, khí tức bên trong thiên lộ truyền ra.

Khí tức thần thánh, chí cao, tựa như lực lượng chúa tể cả vùng Hỗn Độn từ trong cánh cửa không gian truyền đến.

Chủ Ma vực dẫn dắt mọi người bước vào trong thiên lộ.

Trong thiên lộ, phảng phất như một thông đạo cầu vồng.

Tốc độ dòng chảy thời gian bên trong vô cùng chậm chạp, màn chắn không gian cũng cực kỳ yếu ớt, chỉ cần hơi dùng sức là có thể phá vỡ không gian của thiên lộ.

Lúc mọi người còn đang cảm thán sự thần kỳ trong thiên lộ thời điểm, một luồng khí tức kinh khủng áp bách tới đông đảo Đại Thánh Nhân Nhân tộc.

Chỉ thấy một vị Hỗn Độn Thần Ma cao mấy vạn trượng xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Từ hình dạng hai cự sơn nhô lên trước ngực, đám người có thể kết luận, Thần Ma trước mắt là tình nhân cũ của chủ Ma vực.

“Ma, rốt cuộc ngươi cũng chịu tới tìm ta, có phải đã nghĩ thông suốt, muốn chuyển hóa thành Hỗn Độn Thần Ma rồi phải không?” Nữ cự nhân Thần Ma mong chờ hỏi.

“Lung, lần này ta đến tìm ngươi là muốn mượn thiên lộ cho chúng ta sử dụng.”

“Về phần chuyện chuyển hóa thành Thần Ma, ta vẫn đang suy nghĩ.” Giọng nói êm ái của chủ Ma vực vang lên bên tai mọi người.

Nhu độ của âm thanh này xém chút khiến Nguyên chủ không nhịn được bật cười.

Ba món Huyền Hoàng chí bảo từ trong chủ Ma vực tay bay ra, lơ lửng trước mặt cự nhân Thần Ma.

“Đây là tâm ý của chúng ta, xin ngươi nhận lấy.” Chủ Ma vực nói.

Nữ cự nhân Thần Ma nhìn ba món Huyền Hoàng chí bảo, thật lâu không nói gì.

“Ngươi vào trong thiên lộ liền không muốn thăm ta.” Nữ Thần Ma nói.

“Thật ra ta rất nhớ ngươi, nhưng trước khi chưa quyết định, lại không nỡ gặp ngươi.”

“Lần này gặp nhau định trước có ly biệt.” Trên mặt chủ Ma vực mang theo từng tia ưu thương nói.

“Xem ra ngươi còn luyến tiếc chủng tộc ngươi, đến bây giờ vẫn không hiểu được chỉ có Hỗn Độn mới là cao quý nhất.” Nữ Thần Ma nhẹ nhàng phất tay nhận lấy ba món Huyền Hoàng chí bảo.

“Đồ ta nhận, ngươi ở lại, đồng tộc ngươi có thể dùng thiên lộ.”

“Chờ khi nào bọn họ đi thì khi đó ngươi mới được đi.” Nữ Thần Ma nhẹ nhàng vẫy tay, chủ Ma vực không khống chế được đi tới bên cạnh nữ Thần Ma.

“Các ngươi muốn đi đâu, ta tiễn các ngươi một đoạn.” Nữ Thần Ma nhìn qua, nói với Nguyên chủ.

Nguyên chủ chiếu ra một màn sáng bản đồ thiên lộ, chỉ vào một vị trí ở trên.

Nữ Thần Ma gật đầu, thuận tay vung lên, lực lượng không gian hỗn độn vô tận khuấy động, hình thành một vòng xoáy, hút tất cả mọi người vào trong.

Đợi đến khi mọi người lấy lại tinh thần thì đã xuất hiện ở bên ngoài thiên lộ tại vị trí mục tiêu xác định.

“Lại chia phần cho Ma chủ thêm chút, nếu không quá không dễ dàng.” Nguyên chủ nhớ tới bộ dáng của nữ Thần Ma, không khỏi cảm khái nói.

Tất cả đều đồng ý gật đầu.

“Được, chúng ta lại tiến về hướng này thêm ngàn vạn quang giáp nữa là có thể đến vùng vỡ vụn kia.”

Sau đó Nguyên chủ lấy cung điện Nhân tộc ra, mang mọi người bay về hướng thế giới vỡ vụn.

Cự ly ngàn vạn quang giáp, cung điện Nhân tộc Tiên thiên chí bảo chỉ dùng không đến nửa chén trà nhỏ là đã tới vùng thế giới vỡ vụn kia.

Lúc này, vừa tiến vào khu vực vốn dĩ là đại thế giới.

Mọi người lập tức thấy được một đại thế giới vỡ vụn hoang tàn biến thành khu vườn vui vẻ của cự thú Hỗn Độn.

Vô số mảnh vỡ thế giới hoặc lớn hoặc nhỏ trôi nổi trong vùng Hỗn

Độn.

Có mảnh vỡ thế giới đã tan nát, không có bất cứ sinh cơ nào.

Có mảnh vỡ thế giới còn loé lên từng tia ánh sáng, gian nan duy trì thế giới vỡ vụn này.

“Nơi này chính là thế giới vỡ vụn thứ nhất, chư vị hành động đi.”

“Ta đi thu thập bản nguyên ý chí thiên đạo của đại thế giới này, tìm kiếm trọng bảo Tiên thiên linh bảo trở lên trong thế giới vỡ vụn đều ở nơi nào.”

“Đến lúc đó chư vị nghe ta sắp xếp là được.”

Nguyên chủ nói xong, lao về phía mảnh vỡ thế giới lớn nhất.

Mà mọi người cũng tản ra bốn phía.

Từ Phàm lập tức tìm một phương hướng phá không gian mà đi.

Sau đó để Thánh Quang điện thả Ẩn Linh đảo ra.

“Thả ra tất cả con rối chiến lực cao, thả ra tất cả đệ tử có thể tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.

“Đi vơ vét toàn bộ mảnh vỡ thế giới có thể nhìn thấy.” Từ Phàm nói.

Lúc này đệ tử Ẩn Linh môn đã sớm chuẩn bị xong sôi nổi tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, hưng phấn xông ra khỏi Ẩn Linh môn.

Cự nhân Hỗn Độn lên đến trăm vạn lấy Ẩn Linh môn làm trung tâm khuếch tán ra xung quanh, vọt tới mảnh vỡ thế giới xung quanh.

Lúc này, cự thú Hỗn Độn ngao du bên ngoài mảnh vỡ thế giới tựa như ngửi được mùi đồ ăn, lao về phía Ẩn Linh môn.

Nhưng lúc này, trong mắt đệ tử Ẩn Linh môn chỉ có mảnh vỡ thế giới, đâu còn hứng thú để ý những cự thú Hỗn Độn kia.

Phân thân số ba quanh năm chờ thời của Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

Một thanh cự kiếm được Từ Phàm vung ra, xoay tròn bay tới phân thân số ba.

“Để ngươi hoạt động một chút, nếu không dễ bị rỉ.” Từ Phàm nở nụ

cười.

Phân thân số ba tiếp xúc với cự kiếm, tức khắc chém ra vạn đường kiếm quang.

Mỗi đường kiếm quang đều chuẩn xác xẹt qua khe hở giữa các mảnh vỡ thế giới, trảm diệt cự thú Hỗn Độn xông tới Ẩn Linh môn.

Sau đó phân thân số ba biến mất, bên ngoài mấy quang giáp, một thanh cự kiếm thông thiên xuất hiện.

Thiên địa kiếm quang lóe lên, cùng với một tiếng gào thét của cự thú Hỗn Độn, một cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân mẫn diệt.

Sau đó, từ các hướng khác nhau truyền tới từng luồng kiếm ý kinh người.

Lúc này, bảo vật trong mảnh vỡ thế giới xung quanh đã bắt đầu lần lượt tiến vào trong bảo khố Ẩn Linh môn.

“Không hổ là mảnh vỡ thế giới thế giới vỡ vụn đều có thể để lại, chỉ có khu vực năng lượng cao mới có thể hình thành.” Từ Phàm tán thưởng nói.

Lúc này, giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, phát hiện một Tiên thiên linh bảo tại một mảnh vỡ thế giới cỡ trung.”

“Thu lại đi, chờ khi mười năm tụ họp lại nộp lên.” Từ Phàm nhìn Tiên thiên linh bảo hình thù tương đối quái dị nói.

Lúc Từ Phàm muốn nghiên cứu Tiên thiên linh bảo kia một chút, giọng Nguyên chủ đột ngột vang lên bên tai Từ Phàm.

Nguyên chủ nói cho Từ Phàm một hướng, ở nơi đó có một mảnh vỡ thế giới cỡ siêu lớn, bên trong có một món Tiên thiên chí bảo.

“Nguyên chủ yên tâm, cứ giao cho ta.”

Sau khi Từ Phàm trả lời xong, giao lại nhiệm vụ cho số ba.

Lúc này Lý Tinh Từ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, vì sao trong những mảnh vỡ thế giới này không có sinh linh?” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Ý chí thiên đạo vì ngăn cản tự thân vỡ vụn, rút khô bản nguyên của toàn bộ sinh linh, ngăn cản dao động chiến đấu Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Đáng tiếc cuối cùng không thành công.” Từ Phàm nhìn vùng Hỗn Độn tràn đầy thế giới vỡ vụn nói.

Chương 1225: Năm mươi năm

“Tất cả sinh linh, đều bao gồm cả những tồn tại cấp Đại Thánh Nhân sao?” Lý Tinh Từ nhìn những thế giới vỡ vụn, trong ánh mắt có ưu thương nhàn nhạt.

“Sẽ không đâu, nhưng những Đại Thánh Nhân đó phỏng chừng đã ngủ say tại nơi nào đó trong những mảnh vỡ thế giới này.”

“Không biết bao nhiêu kỷ nguyên mới có thể tỉnh lại, nếu may mắn tìm được, phỏng chừng chân linh bản nguyên của bọn họ sẽ bị Nguyên chủ chuyển sinh thành Nhân tộc.” Từ Phàm nói.

Hắn cảm thấy so với những linh bảo kia, Nguyên chủ càng xem trọng cái này.

Quả nhiên, không quá lâu sau, Từ Phàm liền nhận được tin tức từ Nguyên chủ.

“Ở vị trí này, có một Đại Thánh Nhân thế giới này đang ngủ say, phong ấn tốt, đây có thể so với Tiên thiên chí bảo giá trị cực lớn đó.” Nguyên chủ lại cho Từ Phàm một điểm tọa độ.

“Sư phụ, sau khi tìm được cường giả Đại Thánh Nhân ngủ say, có thể để ta xem một chút hay không?” Lý Tinh Từ khẩn cầu nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm nhìn về phía đồ đệ tốt Lý Tinh Từ của mình.

“Tu hú chiếm tổ chim khách, hay là biến thành Luân Hồi Nô, những thứ này đều không được.”

“Sau khi Nguyên chủ biết thì sẽ tính sổ sau đấy.”

“Ta muốn lấy ra truyền thừa của Đại Thánh Nhân kia, thêm vào trên thân Luân Hồi Nô của ta.” Lý Tinh Từ vội vàng giải thích.

“Thì ra là thế, cũng được, nhưng sau khi thêm vào, ngươi đừng mơ tưởng Luân Hồi Nô có thể trở thành Đại Thánh Nhân.”

“Có thể đột phá thành Thánh Nhân cũng xem như vận khí tốt.”

Từ Phàm vừa nói xong, một Truyền Tống trận xuất hiện trước mặt hai người.

Một tiểu thế giới bị phong ấn từ trong Truyền Tống trận nổi lên.

Bên trong tiểu thế giới bị phong ấn, một nam tử hình người giống như tinh linh nằm đó, thân thể thon dài, khuôn mặt tuấn mỹ nho nhã, giống như quý tộc trời sinh.

“Đại Thánh Nhân Linh tộc, khí tức này hẳn là mới trở thành Đại Thánh Nhân không bao lâu.”

“Hài tử xui xẻo.” Từ Phàm cảm nhận khí tức của Đại Thánh Nhân Linh tộc nói.

Sau đó Từ Phàm nhẹ nhàng khoát tay, một nửa bản nguyên trong cơ thể Đại Thánh Nhân Linh Tộc bị tách rời ra.

“Đây là một nửa bản nguyên, lại thêm truyền thừa ngươi lấy ra, trở thành Thánh Nhân ở Tam Thiên giới hẳn là không thành vấn đề.” Từ Phàm nói, vứt một nửa bản nguyên cho đồ nhi tốt.

“Đa tạ sư phụ.”

“Chỉ một cái này, lại rút ra những bản nguyên khác cũng quá không cho nguyên chủ mặt mũi.” Từ Phàm xua tay bảo Lý Tinh Từ nên làm gì thì làm đi.

Từ Phàm nhìn mảnh vỡ thế giới xung quanh bị trống rỗng từng chút, Nguyên chủ lại nói cho hắn biết mấy vị trí.

Phần lớn là Tiên thiên linh bảo, ngẫu nhiên cũng có mấy món Tiên thiên chí bảo.

Về phần Đại Thánh Nhân ngủ say, cho đến hiện nay, Từ Phàm chỉ thu được một vị trí có.

Dưới sự thu vét không biết chán của các đệ tử Ẩn Linh môn, mười năm đầu đã qua.

Trong một mảnh vỡ thế giới thần bí, cường giả Nhân tộc họp mặt một phòng, trên mặt đều mang theo vui mừng.

“Trong mười năm này, chúng ta tìm được tổng cộng bốn món Huyền Hoàng chí bảo, mười một món Tiên thiên chí bảo, Tiên thiên linh bảo đã tới con số hai ngàn.”

“Hiện nay mà nói, xem như kiếm món lời nhỏ.”

Nguyên chủ vừa nói, vừa tiếc nuối trong lòng, nếu chủ Ma vực ở đây thì thật tốt biết nhiêu, mình có thể bớt chút hơi sức.

“Thời gian phía sau, chúng ta cần đẩy nhanh tốc độ thêm chút.”

“Dự tính lại qua năm mươi năm nữa, mấy đại chủng tộc khác của Tam Thiên giới sẽ chạy tới.”

“Đến lúc đó lại muốn tìm đồ tốt, vậy thì phải đoạt.” Nguyên chủ nở nụ cười.

Năm mươi năm đủ cho bọn họ lấy đi hơn nửa đồ tốt trong đại thế giới vỡ vụn này, mấy đại chủng tộc khác trong Tam Thiên giới tới chỉ có thể húp canh.

“Nguyên chủ, ta muốn biết, sau khi tìm được những cường giả Đại Thánh Nhân ngủ say thì phân phối thế nào?” Một Đại Thánh Nhân của tông môn đứng đầu nói.

Đây cũng là chuyện mấy đại thế lực khác quan tâm.

“Trước đây chưa nói cái này không chia, toàn bộ đều xuống trong Tiên giới Nhân tộc chúng ta, thế lực nào có thể thu được thì xem như là của người đó.” Nguyên chủ thong dong điềm tĩnh nói.

“Cái này… Có thể giữ gốc khôn vậy?” Vẫn là Đại Thánh Nhân của tông môn đứng đầu kia nói.

Tất cả Đại Thánh Nhân của đại thế lực khác đều khát vọng nhìn về phía Nguyên chủ.

Đối với loại nhân tài sau khi chuyển sinh ít nhất có thể trở thành Thánh Nhân này, Nguyên Thủy tông không thiếu nhưng mấy tông môn khác thấy mà thèm, loại hạt giống tốt này có lẽ mấy trăm vạn năm cũng thu không được một người.

“Trước xem số lượng, nếu nhiều thì mỗi tông một người, còn lại chuyển sinh đưa lên đến Tiên giới Nhân tộc.”

“Nếu ít, toàn bộ đều bằng vận khí của các ngươi.” Nguyên chủ quyết định.

“Được rồi, còn năm mươi năm nữa thôi, nhanh đi đi.” Nguyên chủ nói, chia cho mỗi Đại Thánh Nhân một ngọc điệp.

“Vì đẩy nhanh tốc độ, đây là khu vực ta phân chia tốt cho các ngươi, đồ tốt đại khái cũng ở trong này.”

Nguyên chủ nói xong liền giải tán hội nghị, Từ Phàm về lại trong Ẩn Linh môn.

“Chủ nhân, bảo khố tông môn cần xây dựng thêm, xin giao quyền hạn cho Bồ Đào.” Từ Phàm vừa về đến, Bồ Đào lập tức báo cáo.

“Năm trước không phải nói còn có thể chống được một thời gian ngắn nữa sao?” Từ Phàm kỳ quái hỏi.

“Tốc độ các đệ tử thu thập tài nguyên càng lúc càng nhanh, thậm chí tạo thành tiên thuật vơ vét tương ứng.”

“Dẫn đến tài nguyên truyền tống đến bảo khố càng ngày càng nhiều.” Bồ Đào báo cáo.

“Vậy cứ xây dựng thêm, ở đây cũng tiện tiện, trực tiếp hấp thụ mảnh vỡ thế giới gia cố vào trong bảo khố, đến lúc đó bảo số hai hỗ trợ ngươi.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm an nhàn nằm trên ghế dựa.

Trương Vi Vân ở bên cạnh cười pha trà cho Từ Phàm.

“Hiện tại toàn bộ tông môn đều thuộc về hai phu thê nhàn rỗi chúng ta.” Từ Phàm khẽ đung đưa ghế dựa nói.

“Phu xướng phụ tùy, phu quân nhàn tình nhã trí như thế, làm thê đương nhiên phải ở bên cạnh phụng bồi.” Trương Vi Vân đưa ly trà đã pha xong đến bên miệng Từ Phàm.

“Cuộc sống bây giờ mới là cuộc sống trước kia ta muốn sống nhất.” Từ Phàm có chút hoài niệm nói.

Dựa theo ý nghĩ lúc đầu hắn mới tu tiên, bây giờ đến cảnh giới hiện tại hắn là vô địch, không có bất cứ ưu sầu gì.

Nhưng nào biết, mỗi cảnh giới đều có chuyện mỗi cảnh giới phải làm.

Từ Phàm cảm giác mình nhìn như nhàn nhã, nhưng có rất nhiều chuyện đều chưa làm, không thể gọi là tuyệt đối tiêu dao tự tại.

“Vậy phu quân hoàn thành ý nghĩ khi đó đi. Chờ sau khi trở lại Tam Thiên giới, cuộc sống như vậy phu quân muốn sống bao lâu thì có thể sống bấy lâu.” Trương Vi vân nói.

“Có một số việc phải làm, ví dụ như ngươi sư phụ, món nợ cướp đi ngươi từ bên cạnh ta trước đây còn chưa tính đâu.”

“Vậy phu quân nể mặt người làm thê này, lúc luận bàn với sư phụ có thể xuống tay nhẹ chút không?”

Trương Vi Vân lột vỏ một quả Long Nguyên quả bỏ vào trong miệng Từ Phàm.

“Dù sao cũng là sư phụ ngươi, xuống tay nhất định phải kiềm lại chút.”

“Từ lúc hạ giới đến lúc chúng ta gặp nhau, trong đó cách nhau bao lâu, lấy số chục để tính, có bao nhiêu năm thì để sư phụ ngươi bế quan chữa thương bấy nhiêu năm.”

Nói tới sư phụ Trương Vi Vân, Từ Phàm lại nghĩ tới Chân Long Kim Tiên trước đây đánh cướp hắn ở hạ giới mà hắn bắt lại từ Thần Long giới.

“Bồ Đào, hôm nay tâm trạng tốt, dùng Hỗn Lôi Tiên đánh con Kim Long không có mắt kia một trăm roi.” Từ Phàm nói.

Sau khi bắt về Chân Long Kim Tiên cướp đồ của hắn ở hạ giới lúc trước, Từ Phàm cố ý luyện chế ra mười mấy loại roi cảm giác trên cơ thể không đồng nhất.

Mỗi loại roi đánh lên thân rồng đều có cảm giác không giống nhau.

Chỉ cần Từ Phàm nhớ tới Chân Long Kim Tiên, đều sẽ lựa chọn một loại roi đánh lên một trăm roi.

Chương 1226: Người mạnh nhất thế giới vỡ vụn

Sau khi mảnh vỡ thế giới xung quanh Ẩn Linh môn được dọn sạch.

Các đệ tử quay về Ẩn Linh môn, lại truyền tống đến một nơi khác.

Từ Phàm dự định trước tiên dọn sạch khu vực trong bản đồ Nguyên chủ lại nói.

Tất cả đệ tử trở lại trong tông môn đều tỏ vẻ tương đối phấn khích, nói với những người xung quanh hắn đã tìm được bảo vật thế nào trong thế giới vỡ vụn này.

Dọn dẹp mảnh vỡ thế giới, vì tông môn tìm kiếm tài nguyên.

Những tài nguyên tìm được đều sẽ được Bồ Đào ghi chép lại từng món một, sau đó sẽ cho hai phần mười tài nguyên tìm kiếm được.

Cho nên qua mười năm này, đệ tử Ẩn Linh môn lại phất nhanh lần nữa.

Trước kia trang bị cuối cùng đệ tử của Ẩn Linh môn là linh bảo cấp Hậu Thiên.

Nhưng từ sau khi đi vào thế giới vỡ vụn, theo ích lợi càng ngày càng cao, phần lớn đệ tử đã bắt đầu suy nghĩ, uy năng của Tiên thiên linh bảo có mạnh hay không.

Tại một khu vực tràn đầy mảnh vỡ thế giới, đột ngột xuất hiện một pháp trận không gian to lớn.

Sau đó Ẩn Linh đảo từ trong không gian mà phá không ra.

“Chủ nhân, đã truyền tống đến nơi dự tính.” Bồ Đào báo cáo.

Từ Phàm không nói gì, chỉ nhìn về một mảnh vỡ thế giới lớn như Tiên giới.

“Bồ Đào, phái con rối đi xem thử, trong mảnh vỡ thế giới kia nhất định có đồ tốt.” Từ Phàm chỉ về mảnh vỡ thế giới lớn như Tiên giới cách Ẩn Linh môn không xa nói.

“Tuân lệnh.”

Ba con rối chiến đấu cấp Chuẩn Thánh bay ra, bay về phía mảnh vỡ thế giới cỡ siêu lớn.

Đệ tử trong Ẩn Linh môn thấy cảnh này, toàn bộ đều có chút đau đầu nhức óc.

Bởi vì vừa truyền tống tới, các đệ tử gần như cùng một thời gian để mắt tới mảnh vỡ thế giới lớn như Tiên giới kia.

Không nghĩ tới lại bị tông môn giành trước.

Sau khi con rối chiến đấu cấp Chuẩn Thánh tiến vào mảnh vỡ thế giới.

“Chủ nhân, bên trong mảnh vỡ thế giới cỡ siêu lớn có một cường giả Đại Thánh Nhân đang ngủ say, khí tức phát ra còn mạnh hơn nhiều so với cường giả Đại Thánh Nhân phát hiện lúc trước.

Nghe Bồ Đào nói xong, Từ Phàm lập tức bước ra bay về phía mảnh vỡ thế giới.

Sau khi xuyên qua mảnh vỡ thế giới, Từ Phàm tựa như đi đến một nơi thế ngoại đào nguyên.

Trong tiên cảnh thế ngoại đào viên, có một cường giả Đại Thánh Nhân toàn thân hiện lên màu trắng ngọc nằm đó.

“Khí tức này, thiếu một chút nữa là có thể đuổi kịp Nguyên chủ.” Từ Phàm nói, lập tức gửi cho Nguyên chủ một tin tức.

“Ta phát hiện được một thứ tốt, cảm thấy tiền bối nên đến đây một chuyến.”

Tin tức Từ Phàm gửi đi không bao lâu, một luồng không gian dao động mạnh mẽ vạch ra vết nứt không gian bên cạnh Từ Phàm.

Nguyên chủ từ trong đi ra, vừa tiến đến liền thấy được cường giả Đại Thánh Nhân đang ngủ say.

Ánh mắt lập tức sáng lên.

“Vị này hẳn là người mạnh nhất Linh tộc, có lẽ cũng là người mạnh nhất giới này, không nghĩ tới cuối cùng lại bị giữ lại trong giới này.” Nguyên chủ cảm khái nói.

“Đại Thánh Nhân này, Nguyên Thủy tông ta thu, chia phần cho ngươi nhiều thêm ba phần trăm.” Nguyên chủ nói.

“Nguyên chủ, chia phần ba phần trăm không nghe êm tai bằng sáu phần trăm, lại nói đây là người mạnh nhất giới này, sau khi chuyển sinh thành Nhân tộc, vậy cũng là một Đại Thánh Nhân.

Dựa vào quan sát của Từ Phàm, pháp tắc đại đạo của thế giới này tương tự với Tam Thiên giới cỡ tám phần mười.

Thân là người mạnh nhất giới này, sau kihi chuyển sinh thành Nhân tộc trùng tu trở thành Đại Thánh Nhân vẫn là không thành vấn đề.

"Bốn phần trăm đi, miễn cho lão Hoàng Sơn cứ ở bên cạnh ta nói." Nguyên chủ nghĩ ngợi nói.

"Được, một lời đã định." Từ Phàm gật đầu nói.

Ngay lúc Nguyên chủ muốn thu hồi Đại Thánh Nhân kia, một luồng khí tức Hỗn Độn đột ngột từ trên người cường giả Đại Thánh Nhân bạo phát ra.

Đại Thánh Nhân ngủ say đột nhiên mở mắt, một đôi đôi mắt tràn ngập màu sắc hỗn độn nhìn về phía hai người Từ Phàm, Nguyên chủ.

"Xem ra còn có chút phiền phức, không hổ là người mạnh nhất giới này, có chút thủ đoạn."

Chưa chờ Từ Phàm kịp phản ứng, hắn đã bị Nguyên chủ quăng ra khỏi mảnh vỡ thế giới.

"Xem ra còn phải tăng lên thực lực tự thân, vậy mà dễ dàng bị quăng ra ngoài đến vậy." Từ Phàm sờ cằm nhìn mảnh vỡ thế giới cỡ siêu lớn nói.

Lúc này, từng đợt dao động chiến đấu mạnh mẽ từ trong mảnh vỡ thế giới truyền ra, khuấy động không gian xung quanh.

Từ Phàm vung tay, ném ra mấy sợi xiềng xích phù văn hỗn độn như liên miên vô hạn, ngưng tụ một pháp trận Hỗn Độn bên ngoài mảnh vỡ thế giới cỡ siêu lớn.

Cứ như vậy, pháp trận Hỗn Độn Từ Phàm toàn lực ngưng tụ ra cũng xém chút nữa không ngăn được dao động chiến đấu này.

Ba ngày sau, dao động chiến đấu ngừng lại, Nguyên chủ có chút suy yếu từ trong mảnh vỡ thế giới đi ra.

"Thật đúng là không dễ đối phó!" Nguyên chủ vừa nói vừa lấy ra thần đan chữa thương bỏ vào trong miệng.

"Nguyên chủ thần uy vô song, vậy mà có thể trấn áp người mạnh nhất một giới trong thời gian ngắn như thế." Từ Phàm ở bên cạnh thán phục.

Trong khoảnh khắc khi Đại Thánh Nhân kia mở mắt ra, Từ Phàm lập tức có thể xác định, đó là người mình đánh không lại.

“Chẳng qua là ý thức bị Hỗn Độn xâm lấn, như những cự thú Hỗn Độn kia, thần trí bị tổn thương ít nhiều, cho nên mới có thể dễ dàng trấn áp nàng như thế.” Nguyên chủ nói, lấy ra một món Huyền Hoàng chí bảo hình dạng tiểu tháp.

“Cho ngươi, Huyền Hoàng chí bảo này không tính trong chia phần.”

“Nhưng ngươi phải cất kỹ vào, lúc hội tụ đừng để cho thế lực khác của Nhân tộc cảm giác được là lấy được từ chỗ này.”

Nguyên chủ vứt một tòa tiểu tháp cho Từ Phàm, sau đó phá vỡ không gian rời đi.

Từ Phàm nhìn Huyền Hoàng chí bảo trong tay, hơi ngớ người.

“Có phải hơi quá đột ngột không vậy.”

Lúc Từ Phàm còn đang nghi hoặc, giọng nói của Nguyên chủ lại truyền đến lần nữa.

“Huyền Hoàng chí bảo không tặng không, đổi lại một lần lúc Nhân tộc nguy nan ngươi toàn lực xuất thủ.”

Từ Phàm nhìn theo hướng Nguyên chủ biến mất.

“Nguyên chủ, ta vốn là Nhân tộc, lời này của ngươi có chút khách khí đấy.”

Lúc này, Từ Phàm cảm giác có một loại đồ vật không hiểu gắn liền với tiên hồn của mình.

Sau khi Từ Phàm tỉ mỉ thăm dò một phen mới phát hiện, cái này cmn lại là khí vận Nhân tộc.

Nhìn toà tiểu tháp trong tay, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy có hơi thua thiệt.

Dù sao đều phải xuất thủ, còn không bằng thu nhiều thêm chút.

“Thiên Địa Linh Lung tháp, tên còn rất bá khí.”

Từ Phàm phất tay vứt tiểu tháp vào trong pháp trận hạch tâm Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, đem Huyền Hoàng chí bảo này gia tải vào trong Ẩn Linh đảo.”

Thiên Địa Linh Lung tháp, trong thế giới vỡ vụn này, có thể trấn địch, có thể phòng ngự, có thể vây địch.

“Chủ nhân, vậy khí linh trong đó?” Bồ Đào có chút hưng phấn.

“Khí linh giữ lại, hiện tại ngươi cắn nuốt khí linh này không có chỗ tốt với ngươi đâu.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Ta hiểu rồi.”

Sau khi mọi chuyện xong xuôi, Từ Phàm lại bắt đầu phái đệ tử ra ngoài vơ vét mảnh vỡ thế giới.

Lúc này cả Ẩn Linh môn giống như pháo hoa trong bầu trời đêm, từ một điểm khuếch tán ánh sáng vô tận ra xung quanh.

Mấy trăm vạn cự nhân Hỗn Độn trào ra khỏi Ẩn Linh môn.

Không qua bao lâu sau, từng đợt tài nguyên được truyền tống vào trong bảo khố.

Lúc này, phân thân số một xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Bản thể, ta phát hiện tài nguyên truyền tống tới, có một vài Hậu Thiên linh khoáng đặc biệt thích hợp luyện chế con rối.” Phân thân số một nói.

Sau khi hắn luyện chế xong một con rối chiến đấu cấp Chuẩn Thánh bậc, đến khu linh khoáng trong bảo khố đi dạo.

Sau đó hắn liền phát hiện ra mấy loại linh khoáng cấp Hậu Thiên linh bảo tinh luyện ra đặc biệt thích hợp luyện chế con rối.

“Có thể luyện chế lượng lớn con rối Đại La không?” Từ Phàm hỏi.

“Có thể, cho Bồ Đào một chút thời gian còn có thể thôi diễn ra dây chuyền sản xuất.”

Chương 1227: Cự thú Thánh Quang

“Con rối cấp Đại La hửm?” Từ Phàm nói, sờ cằm.

Hắn đang suy nghĩ thứ này có thực dụng hay không.

“Một lát nữa ngươi đi kiểm tra xem, mấy loại linh khoáng kia còn thích hợp luyện chế linh bảo gì nữa không.”

“Nếu như linh bảo này không thể thay thế được, có thể thành lập dây chuyền sản xuất con rối Đại La.” Từ Phàm suy nghĩ rồi nói.

Hiện nay đối với toàn bộ tông môn mà nói, bất kể là con rối Kim Tiên hay là Đại La, tác dụng phát huy ra đều không khác mấy.

“Ta hiểu rồi, bản thể.” Phân thân số một nói.

Phân thân số một rời đi chưa bao lâu, phân thân số hai lại cầm một cái la bàn đi tới.

“Bản thể, ta luyện chế xong thứ người cần rồi này, quả nhiên là tốn sức.” Phân thân số hai càu nhàu.

Trong Tam Thiên giới có Thánh Nhật tinh, thế giới này cũng có tồn tại cùng loại.

La bàn Từ Phàm bảo phân thân số hai luyện chế chính là thứ chuyên dùng để tìm kiếm Thánh Nhật tinh của thế giới này.

Nếu như Thánh Nhật tinh của thế giới này bị phá hủy, vậy trong đó nhất định có không ít đồ tốt.

Phân thân số ba xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Theo sau, thần niệm Từ Phàm nhập vào người phân thân số ba, sau đó nhận lấy la bàn, phá vỡ không gian đi về hướng được chỉ dẫn.

Tại một vùng Hỗn Độn cách thế giới vỡ vụn không xa, một sao trời trời tản ra thánh quang vô tận sừng sững trong vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm vừa tới nơi đây, lập tức cảm nhận được khí tức của Hoàng Sơn.

“Hoàng Sơn tiền bối, thật trùng hợp.” Từ Phàm cười chào hỏi.

“Không tính là quá trùng hợp, ta phí công mười năm mới tìm được nơi này, mà ngươi mới không đến mười ngày ngắn ngủi đã đến được đây.” Hoàng Sơn thở dài nói, cảm giác thiên đạo có chút bất công.

“Hoàng Sơn tiền bối, sau này muốn tìm loại đồ vật này cứ nói với ta.”

“Tùy tiện tìm kiếm khí tức này từ trong mảnh vỡ thế giới, lại phối hợp một vài vật liệu, rất dễ dàng luyện chế ra la bàn tìm đồ này.

La bàn xuất hiện trong tay Từ Phàm, lắc lư trước mắt Hoàng Sơn.

“…”

“Lần sau ta sẽ chú ý.” Hoàng Sơn hơi cạn lời.

“Sao trời này vẫn chưa vỡ vụn, nhưng dư âm chiến đấu của Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đã lấy đi không ít đồ vật trong sao trời này.”

Hoàng Sơn nói, vung tay lên, một mảnh vỡ sao trời Thánh Quang lớn cỡ thế giới Tiểu Thiên xuất hiện ở phía xa.

Cũng tản ra ánh sáng giống như sao trời Thánh Quang.

Từ Phàm ngưng thần nhìn lại, phát hiện cả mảnh vỡ sao trời đều trong suốt, chỉ là thánh quang phát ra che đậy dáng vẻ vốn có của nó mà thôi.

Từ Phàm nhìn thấy mảnh vỡ sao trời Thánh Quang, ánh mắt lập tức bừng sáng lên.

Chỉ cần thu một mảnh nhỏ vào Ẩn Linh đảo, chỉ cần đổi lại trận pháp trong đảo một chút.

Vậy Ẩn Linh đảo trong mấy ngàn vạn năm không cần bổ sung bất cứ năng lượng nào nữa.

Hơn nữa toàn bộ đảo cũng có thể có được át chủ bài đối kháng với cường giả Đại Thánh Nhân.

Trong phạm vi Tam Thiên giới, Ẩn Linh đảo có thể điều động năng lượng Thánh Nhật tinh.

Nhưng một khi rời đi sẽ giống Ẩn Linh môn hiện tại, thủ đoạn đối kháng Đại Thánh Nhân căn bản không duy trì được bao lâu.

Nếu Từ Phàm còn không ở tông môn, ở trong mắt Đại Thánh Nhân thì chỉ như một miếng thịt mỡ có gai mà thôi.

“Thứ này không tệ nhỉ?” Hoàng Sơn cười nói.

“Đâu chỉ là không tệ, mảnh vỡ sao trời Thánh Quang này dùng tốt, uy lực cũng không kém Huyền Hoàng chí bảo công sát.” Từ Phàm vừa tìm kiếm trong không gian xung quanh vừa hâm mộ nói.

“Vậy ngươi còn không nhanh đi tìm, cẩn thận tìm kiếm một phen, nói không chừng còn có thể tìm được mảnh lớn hơn.” Hoàng Sơn thu lại mảnh vỡ sao trời Thánh Quang nói.

“Hoàng Sơn tiền bối, vậy ta đi đây.”

Từ Phàm nói xong liền phá vỡ không gian, tìm kiếm xoay quanh sao trời Thánh Quang.

Mảnh vỡ sao trời Thánh Quang có tác dụng rất lớn đối với Từ Phàm, chỉ cần có thể tìm được, thực lực của Ẩn Linh môn sẽ lại tăng lên một bậc.

Liên tiếp ba năm, Từ Phàm đều tìm kiếm xung quanh sao trời Thánh Quang.

Nhưng kích thước những mảnh vỡ tìm được đều không thể khiến Từ Phàm hài lòng.

Vào một ngày này, Từ Phàm dựa theo tin tức Bồ Đào cung cấp xuyên thẳng qua đến một chỗ chưa từng tìm kiếm sao trời Thánh Quang khác.

Từ Phàm vừa xuất hiện, liền cảm giác được một đợt sóng nhiệt đánh tới.

Cuối cùng, một cự thú tạo thành từ thánh quang có thể so với thế giới Trung Thiên đánh tới Từ Phàm.

Không gian chỗ Từ Phàm trong nháy mắt bị hòa tan thành hư vô.

Một vết nứt không gian xuất hiện cách đó không xa, vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc nhìn cự thú to lớn này.

Trong không gian bắt đầu chấn động, một Ảo Ảnh Ngàn Tay khổng lồ xuất hiện.

Một đường kiếm quang chém về phía cự thú Thánh Quang.

Kết quả kiếm quang vừa chạm vào cự thú Thánh Quang đã lập tức bị tan rã.

Đường kiếm quang của Từ Phàm tựa như bị cự thú Thánh Quang học được.

Mấy thanh cự kiếm từ thánh quang tạo thành chém về phía Từ Phàm.

Uy lực của mỗi đường kiếm quang đều bằng với uy năng một kiếm Từ Phàm chém ra vừa rồi.

“Biến chủng cự thú Hỗn Độn này, hình như có thần trí.” Từ Phàm nhẹ nhàng tránh thoát mấy đường kiếm quang, nhìn cự thú Thánh Quang nói.

Ở trong mắt Từ Phàm, con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân này ngoài ý muốn hấp thu mảnh vỡ sao trời Thánh Quang sinh ra biến dị, mới xảy ra cảnh thế này.

Biến dị khiến con thú Hỗn Độn này có thần trí thuộc về mình.

“Còn khó đối phó lắm, trước tiên từ từ đến vậy.”

Sau đó Ảo Ảnh Ngàn Tay dùng các loại tiên thuật bản nguyên Hỗn Độn bắt đầu thăm dò con cự thú Thánh Quang này.

Thử hết các loại đại đạo Hỗn Độn, tất cả đều không làm được gì cự thú Thánh Quang.

Cuối cùng Từ Phàm ôm tâm thái thử một lần cuối cùng, ngưng tụ ra mấy sợi xiềng xích phù văn hỗn độn, xem có thể phong ấn cự thú Thánh Quang hay không.

Nhìn xiềng xích phù văn hỗn độn bay về phía cự thú Thánh Quang.

Vốn dĩ Từ Phàm không ôm hy vọng gì, nhưng ngay sau khi pháp trận phong ấn vây quanh cự thú Thánh Quang từ xiềng xích phù văn hỗn độn thành hình.

Cự thú Thánh Quang vậy mà rất thần kỳ không có bất kỳ phản kháng nào, bị phong ấn vào.

Từ Phàm lẳng lặng chờ bên cạnh, chờ Thánh Quang cự thú phá phong ấn mà ra.

Chờ thật lâu, cự thú Thánh Quang vẫn an tĩnh nằm rạp trong Hỗn Độn, không hề có ý chạy đi.

“Ngươi phản kháng, ngươi giãy dụa đi mà.”

“Nếu không sao ta biết được phong ấn này có thể áp được ngươi hay không đây.

Từ Phàm bắt đầu trêu chọc cự thú Thánh Quang ở trong phong ấn.

Nhưng cự thú Thánh Quang nghe thế nào cũng không ngó ngàng, vẫn an tĩnh nằm rạp, thỉnh thoảng phát ra tiếng rống tương đối thoải mái.

Nhìn biểu hiện của cự thú Thánh Quang, trong mắt Từ Phàm xuất hiện một tia minh ngộ.

Một tia thần niệm thăm dò vào trong pháp trận phong ấn, từ ấn đường cự thú Thánh Quang dò xét vào.

Sau đó Từ Phàm cảm nhận được một luồng tinh thần lực thuần túy như đứa trẻ.

Còn biểu hiện ra một tia hiếu kì với thần niệm của Từ Phàm.

Sau đó thần niệm của Từ Phàm thành lập liên hệ với bản nguyên cự thú Thánh Quang.

“Ta nói, sao lại vừa vào pháp trận phong ấn là an tĩnh lại, thì ra là chịu ảnh hưởng từ những thánh quang này.” Từ Phàm nhìn mấy ngôi sao trời Thánh Quang to lớn phía xa nói.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đem cự thú Thánh Quang tính cả pháp trận phong ấn cùng để vào Thiên Địa Linh Lung tháp.

“Bồ Đào, sáng tạo một thế giới hắc ám, để cự thú Thánh Quang vào trong.

“Đồng thời hấp thu năng lượng trên người cự thú Thánh Quang phát tán ra, thay thế năng lượng dự trữ của Ẩn Linh đảo.

Chương 1228: Thánh Quang chi lực

Một cự thủ to lớn đủ để che thiên phủ địa xuất hiện phía trên một cự thú Hỗn Độn cấp Đại La.

“Bùm!!”

Cự thú Hỗn Độn trực tiếp bị bóp nát, chỉ để lại một chút hạch tâm trong bàn tay kia.

“Cảm ngộ của Hùng Lực sư huynh với chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn càng ngày càng sâu, gần như đã thành một thể.” Trong cự nhân Hỗn

Độn Luyện Thể vang lên một giọng nói.

“Đương nhiên rồi, nếu như không phải Hùng Lực sư huynh, chúng ta có thể an tâm làm cu li trong chiến trận này sao.” Một giọng nói khác cười nói

“Đều câm miệng cả đi, đừng làm phiền Đại sư huynh.” Giọng Tráng Linh vang lên.

Trong chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn lập tức yên tĩnh lại.

Lúc này, Hùng Lực không để ý đến âm thanh trong chiến trận Hỗn Độn.

Mà chỉ dựa theo hướng Bồ Đào chỉ dẫn bay đi.

Chỉ thấy một mảnh vỡ thế giới cỡ lớn, chậm rãi đập vào mắt Hùng Lực.

Mảnh vỡ thế giới này là mảnh lớn thứ hai trong những mảnh Hùng Lực từng thấy cho đến hiện tại.

Nhưng vào lúc này, mấy luồng thánh quang từ bên người Hùng Lực sáng lên.

Mấy con rối cấp Chuẩn Thánh xuất hiện bên cạnh Hùng Lực, sau đó xông về phía mảnh vỡ thế giới cỡ lớn.

“Bồ Đào, tông môn muốn thu mảnh vỡ thế giới này sao?”

Hùng Lực vừa hỏi xong, phía sau thế giới mảnh vỡ liền truyền đến tiếng gầm rú của cự thú Hỗn Độn.

Chỉ thấy một con cự xà nhiều đầu tản ra khí tức khủng khiếp từ phía sau mảnh vỡ thế giới nhảy ra.

Bổ nhào tới mấy con rối cấp Chuẩn Thánh.

Sau đó cả không gian bị một luồng lực lượng Hỗn Độn kỳ dị tràn ngập.

Luồng lực lượng Hỗn Độn đó bắt đầu hòa tan mọi thứ xung quanh, cũng bao gồm luôn cả mấy con rối cấp Chuẩn Thánh.

Lúc này, một luồng Thánh Quang chi lực mạnh mẽ bảo vệ lấy cự nhân Hỗn Độn Hùng Lực điều khiển.

“Có cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân ẩn nấp phía sau mảnh vỡ thế giới kia.

“Một khi cự nhân Hỗn Độn của các ngươi tới gần thì sẽ bị năng lượng Hỗn Độn thú Hỗn Độn tự thân mang theo hòa tan.”

“Đến lúc đó cho dù Thánh Quang điện cũng ngược dòng không được bản nguyên các ngươi, không phục sinh được trong Anh Linh trì.”

Nghe lời Bồ Đào nói, các đệ tử bên trong cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể tứa ra mồ hôi lạnh.

Thì ra vừa nãy bọn họ cách tử vong gần như thế.

“Bồ Đào, đa tạ, ngươi lại cứu ta một mạng.” Hùng Lực nói.

“Bản chức của ta mà thôi, tiếp sau đây các ngươi tốt nhất đóng chặt ngũ thức, tông môn có một hạng mục thí nghiệm muốn làm.”

Sau đó, pháp trận Thánh Quang bảo vệ cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể càng thêm loé sáng.

Hùng Lực cũng giải tán chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, bắt đầu đóng chặt năm thức.

Đệ tử trong Ẩn Linh môn đều có chung nhận thức, lúc Bồ Đào bảo ngươi làm cái gì, nhất định phải làm cái đó.

Lúc Hùng Lực đang nghĩ tông môn muốn thử nghiệm vũ khí gì.

Một luồng thánh quang từ trong pháp trận Thánh Quang bắn ra, tựa như chiếu rọi khắp đất trời, trực tiếp xuyên qua bản thể Hùng Lực tiến vào trong tiên hồn.

Toàn bộ không gian tiên hồn trong nháy mắt bị thánh quang vô tận loé sáng, cảm giác nóng bỏng thiêu đốt do thánh quang mang đến xém khiến Hùng Lực có chút chịu không nổi.

Những đệ tử trong pháp trận khác cũng như vậy.

“Đây là cái gì, uy năng lại lớn như thế?”

Thật lâu sau, Hùng Lực mới phản ứng lại.

Hùng Lực còn như thế, đệ tử khác càng không chịu nổi.

Có đệ tử còn ngất đi.

“Bồ Đào, hiện tại ta có thể mở ra năm thức chưa?” Hùng Lực hỏi thăm.

“Có thể, cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân đã bị đuổi đi, các ngươi có thể tiếp tục thăm dò vơ vét mảnh vỡ thế giới.” Bồ Đào trả lời.

Hùng Lực quay người, nhìn thấy gần một nửa đệ tử mạch Luyện Thể đều hôn mê nằm trên mặt đất.

“Đệ tử ngất đi do không chịu được thánh quang lây nhiễm, tĩnh dưỡng một thời gian ngắn là được rồi.” Bồ Đào nói.

Hùng Lực thấy tình hình này cũng không thể tiếp tục thăm dò, thế là nói với Bồ Đào: “Đánh dấu lại mảnh vỡ thế giới này, truyền tống bọn ta về tông môn, sau khi tu dưỡng một phen rồi lại đến.”

“Được, đã đánh dấu mảnh vỡ thế giới này, cánh cửa truyền tống đã tạo dựng thành.”

Cách đám người Hùng Lực không xa, một cánh cửa truyền tống tạo thành từ thánh quang xuất hiện.

Nhìn cánh cửa thánh quang này, trong ánh mắt Hùng Lực có hơi nghi hoặc.

“Khu nhiên liệu trong tông môn có phải đổi rồi không?” Hùng Lực tò mò hỏi.

Trước kia, Truyền Tống trận tông môn xây dựng đều tản ra một luồng khí tức Thánh Dương chi lực, hiện tại biến thành một loại năng lượng hắn xem nhìn không biết.

“Trong khu nhiên liệu đã chuyển biến thành pháp tắc đại đạo Thánh Quang chi lực, về sau các ngươi sẽ thích ứng.”

Hùng Lực nghe lời giải thích từ Bồ Đào, mang theo các sư đệ bị ngất đi vào cánh cửa truyền tống thánh quang.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nghe Bồ Đào báo cáo, khi thì lắc đầu, khi thì gật đầu.

“Xem ra còn phải sửa chữa lại pháp trận Hỗn Độn tông môn, nếu không đại đạo Thánh Quang chi lực này phát huy không đến mức lớn nhất.”

“Bồ Đào, đi nói với số hai, bảo hắn nghĩ biện pháp.” Từ Phàm phân

phó.

“Tuân lệnh.”

“Từ đại ca, ta thấy tài nguyên tông môn chúng ta tìm kiếm được càng ngày càng nhiều, bảo khố có thể chứa nổi hả?” Vương Vũ Luân hỏi.

Hôm nay hắn rảnh rỗi không có việc gì, đến thăm đại ca tốt.

“Miễn cưỡng đủ, lúc cần thiết chỉ có thể vứt đi vài thứ.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân đột nhiên căng chặt, có vẻ như đã có thứ gì mắc câu.

“Quả nhiên, ở đâu ngươi cũng có thể câu được đồ vật.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

Cho dù hiện tại hắn là Thánh Nhân, nhưng vẫn nhìn không hiểu hệ thống hack trên người huynh đệ tốt.

Đầu lưỡi câu kia truyền đến lực lượng kinh người, xém chút kéo đi Vương Vũ Luân tu vi Đại La thánh giả.

Một hư ảnh khôi giáp hiển hiện quanh ngườiVương Vũ Luân, vì hắn thêm vào lực lượng.

Sau đó trải qua ba canh giờ vật lộn, Vương Vũ Luân mới kéo câu lên.

Chỉ thấy một con cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh treo bên đầu lưỡi câu.

Cả người vừa ra trực tiếp bị Từ Phàm phong ấn, hóa thành một vật trong thế giới trong bàn tay.

“Từ đại ca, cự thú Hỗn Độn này có gì đặc biệt, hay trong cơ thể nó có ẩn chứa bảo vật gì sao?” Vương Vũ Luân nói.

Từ khi hắn bắt đầu câu cá, vật sống câu được có thể đếm trên đầu ngón tay, hơn nữa mỗi một con đều có chỗ đặc biệt nào khác.

“Đây là cự thú Hỗn Độn bình thường nhất, trong cơ thể không có bảo vật, đối với ngươi mà nói xem như là vật sống tiêu chuẩn.”

Từ Phàm nói đến đây đột nhiên nở nụ cười, sau đó bắt đầu bắt đầu cải tạo thế giới trong bàn tay vây khốn cự thú Hỗn Độn.

Các loại linh khoáng xuất hiện xung quanh Từ Phàm, dưới sự gia trì của thánh quang, hóa thành trạng thái tinh khiết nhất, sau đó dung nhập vào thế giới trong bàn tay.

Không quá lâu sau, một chiếc lồng chim bao hàm một tiểu thế giới xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Trong lồng chim có một con cự thú Hỗn Độn cỡ nhỏ giống như cá đang bơi trong đó.

“Tặng cho ngươi, chúc mừng ngươi hiếm khi câu lên một vật sống bình thường.” Từ Phàm đưa lồng chim tới trước người Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân nhận lấy lồng chim nhìn trái nhìn phải, còn rất yêu thích.

“Hỗn Độn lung Hậu Thiên linh bảo, do Thần Tượng Luyện Khí đỉnh cấp nhất Tam Thiên giới làm ra, lúc nguy nan có thể thả ra cự thú Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh trấn áp toàn bộ.” Từ Phàm giới thiệu.

“Đa tạ, Từ đại ca.”

Vương Vũ Luân mở cửa nhỏ lồng chim, cự thú Hỗn Độn cỡ nhỏ từ trong cửa nhỏ bay ra.

Cuối cùng hóa thành một cự thú Hỗn Độn to lớn ngao du một vòng trong Ẩn Linh môn, sau đó về lại trong lồng chim.

“Không tệ, lần sau có cơ hội làm cho ngươi một món Tiên thiên chí bảo, để ngươi nuôi một đám cự thú Hỗn Độn.”

Chương 1229: Cường giả biến mất

“Được, vậy ta chờ Từ đại ca.”

Lúc Vương Vũ Luân dự định tiếp tục thả câu lần nữa, một luồng khí tức Hỗn Độn yếu ớt từ trong động phủ đệ tử tông môn nào đó chợt toả ra.

Cuối cùng một bóng côn trùng vọt thẳng ra khỏi động phủ của đệ tử đó, nhanh chóng bay ra ngoài Ẩn Linh môn.

Không chờ Từ Phàm phân phó, một chiếc lồng giam từ Thánh Quang tạo thành chụp lấy con côn trùng kia.

Chỉ thấy con côn trùng có hai cánh sáu chân, hình dáng thon dài, hai cự kìm trước miệng dường như có thể bẻ gãy mọi thứ.

Từ Phàm vẫy tay, Thánh Quang lung giam giữ côn trùng bay đến trước người Từ Phàm.

Cảm nhận được khí tức Hỗn Độn hoang man trên thân côn trùng, Từ Phàm nổi lên hứng thú.

Sau đó, một đệ tử tông môn bay tới trong tiểu viện Từ Phàm.

“Đệ tử không khống chế tốt Hỗn Độn trùng này, quấy rầy yên tĩnh của Đại trưởng lão, xin Đại trưởng lão trách phạt.” Sau khi ệ tử kia đi vào tiểu viện Từ Phàm, vội vàng hành lễ nói.

Vừa hành lễ, ánh mắt còn lo lắng nhìn côn trùng trong Thánh Quang lung.

“Bồi dưỡng côn trùng không tệ, chỉ là nhận chủ phiền phức một xíu.” Từ Phàm quan sát một phen, vui mừng nói.

“Đệ tử cũng đau đầu về vấn đề này, côn trùng dùng năng lượng Hỗn Độn bồi dưỡng ra mặc dù mạnh, nhưng lại không nhận chủ.” Đệ tử kia có hơi đau đầu nói.

“Năng lượng Hỗn Độn vốn là năng lượng hỗn loạn, ẩn chứa các loại pháp tắc đại đạo Hỗn Độn trong đó.”

“Sau khi côn trùng này của người hấp thu dung hợp, có thể còn sống đã coi như đã rất tốt.” Từ Phàm rút một tia linh hồn bản nguyên của côn trùng trong Thánh Quang lung, phân tích nói.

“Xin Đại trưởng lão chỉ điểm.” Đệ tử kia hành lễ lần nữa nói.

“Loại côn trùng ngươi bồi dưỡng ra không tệ, trong Tam Thiên giới có thể tính là đứng đầu nhất.”

“Nếu như muốn dung hợp với Hỗn Độn, ta đề nghị rút ra một loại năng lượng pháp tắc đại đạo Hỗn Độn từ trong Hỗn Độn.”

“Nếu như không biết rút ra thế nào, cứ nhờ Bồ Đào giúp ngươi.” Từ Phàm nói, đưa Thánh Quang lung cho đệ tử kia.

“Đa tạ Đại trưởng lão chỉ điểm!” Đệ tử kia kích động nói.

“Trở về thử nghiệm đi, còn nữa, sau này đừng lấy thủy tinh Hồng Mông Tử khí cho côn trùng ăn, đó là lãng phí đồ vật đấy.”

“Bồi dưỡng côn trùng ẩn chứa pháp tắc Hỗn Độn, dùng Huyền Hoàng chi khí là đủ rồi.”

Từ Phàm nói xua tay bảo đệ tử kia trở về tự mình thử nghiệm.

“Đệ tử tông môn chúng ta, ước chừng bao quát hết tất cả đại đạo Tam Thiên giới luôn nhỉ.” Vương Vũ Luân nói.

“Ba ngàn đại đạo bề bộn biết bao, đừng nhìn hiện tại đệ tử tông môn ta nhiều, nhưng cũng chưa hoàn toàn bao quát hết.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Có vài đại đạo quá mức thương cập thiên luân, uy lực mặc dù lớn, nhưng toàn bộ đều bị Từ Phàm cấm đoán.

Lúc Từ Phàm đang tán gẫu với Vương Vũ Luân, trên bầu trời đột nhiên ngưng tụ một luồng Thánh Quang bắn ra.

Sau đó bắn vào trong cánh cửa không gian Bồ Đào đã sớm mở ra, biến mất không thấy đâu nữa.

“Có một con cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân tương đối lợi hại, chiến trận các đệ tử tạo thành không giải quyết được.” Từ Phàm nói.

“Tông môn bây giờ đương nhiên là xưa đâu bằng nay, trong ký ức của chân ngã, thế lực của tông môn chúng ta hiện nay có thể xếp vào năm mươi vị trí đầu trong Tam Thiên giới.” Vương Vũ Luân hơi xúc động nói.

Hắn đã từng có một thế cùng người yêu nắm giữ một tông môn, hắn đã dùng hết mấy kỷ nguyên, cũng mới chỉ phát triển tông môn đến trình độ hạng nhất trong Tam Thiên giới.

Vương Vũ Luân tính toán tỉ mỉ, từ khi hắn biết đại ca tốt, cho tới bây giờ tổng cộng còn chưa tới ba vạn năm.

“Mới năm mươi vị trí đầu?”

“Xem ra Tam Thiên giới quả nhiên là ngọa hổ tàng long.” Từ Phàm kinh ngạc một hồi nói.

“Từ đại ca, ta lại thức tỉnh rất nhiều ký ức một thế kia của chân ngã.”

“Trong đoạn ký ức đó, ta thấy được thời điểm huy hoàng nhất của Long tộc.” Vương Vũ Luân đột nhiên trịnh trọng nói.

“Thời điểm huy hoàng nhất, sinh ra một cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân hả?” Từ Phàm hỏi.

“Không rõ lắm, nhưng chiến lực của hắn vượt xa Nguyên chủ hiện tại nhiều.”

“Mà lúc đó, Long chủ tuyên bố với Tam Thiên giới, hắn đã trở thành Hỗn Độn Thánh Long.” Vương Vũ Luân hồi tưởng nói.

“Ngươi bảo ta cẩn thận với Long tộc chút sao?”

“Vậy cuối cùng Hỗn Độn Thánh Long kia thế nào?” Từ Phàm có hơi tò mò, hắn cũng từng nghiên cứu về lịch sử Long tộc, lúc ấy không thấy Long chủ nào xưng là Hỗn Độn Thánh Long.

“Biến mất.”

“Biến mất?”

“Hỗn Độn Thánh Long không biết phát hiện ra cơ duyên gì trong vùng Hỗn Độn, thế mà cắt đi một đoạn dòng sông thời gian nó tồn tại, mang vào trong vùng Hỗn Độn.”

“Khi ấy nếu ta không có cảnh giới Đại Thánh Nhân, rất có thể cũng sẽ bị xóa đi một đoạn ký ức này.” Vương Vũ Luân nói.

“Lúc Hỗn Độn Thánh Long rời đi nhất định sẽ để lại cho Long tộc át chủ bài không biết tên, sau này khi Từ đại ca muốn động thủ với Long tộc, nhất định phải cẩn thận một chút.

“Ta biết rồi.” Từ Phàm trịnh trọng gật đầu.

Trong lòng có chút đáng tiếc, còn muốn sau khi trở thành Đại Thánh Nhân xây một học viện Long Đức ngay cửa ra vào Thần Long giới, xem ra kế hoạch này cần hoãn lại.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

“Vậy cường giả trong thời kỳ chân ngã ngươi đều đi đâu cả rồi?”

Lúc Từ Phàm xem lịch sử Nhân tộc phát hiện ra một vấn đề, những cường giả đã từng trấn áp một thế, kinh diễm toàn bộ Tam Thiên giới, cuối cùng từ từ đều sẽ im hơi lặng tiếng, biến mất trong Tam Thiên giới.

“Những cường giả kia cũng đến vùng Hỗn Độn, tìm kiếm con đường của riêng bọn họ.”

“Nhưng bất kể là Nhân tộc hay là các chủng tộc đứng đầu Tam Thiên giới khác, không có bất cứ biên bản ghi chép rõ ràng nào về đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Bao gồm cả Hỗn Độn Thánh Long, kiếp trước chân ngã gặp qua một lần, mạnh thì có mạnh, nhưng không đến loại tình cảnh kia.” Vương Vũ Luân giải thích.

“Vậy mà đều đi vùng Hỗn Độn, vì sao nửa đường không có một người nào trở về?” Từ Phàm sờ cằm nói, cảm giác trong này có âm mưu lớn lao nào đó.

“Trước đây chân ngã cũng muốn đi chỗ sâu vùng Hỗn Độn tìm kiếm con đường chưa biết, cuối cùng bởi vì môt vài nguyên nhân ta không biết thay đổi ý nghĩ, bắt đầu con đường vạn thế quy nhất này.”

Vương Vũ Luân hơi xúc động, hắn đánh giá chân ngã cực kỳ cao, nhưng cũng tiếc là đứng trên lập trường đối lập.

“Từ từ đến, lúc ngươi thức tỉnh tất cả ký ức của chân ngã kiếp trước, kiểu gì cũng sẽ biết rõ nguyên nhân.” Từ Phàm nhìn về vùng Hỗn Độn bên ngoài Ẩn Linh đảo nói.

Tại một cung điện trong thiên lộ thuộc Đế quốc Man Thú Thần Ma.

Hai luồng thần niệm đang đan xen lẫn nhau, dung hợp lẫn nhau.

Một luồng thần niệm tương đối yếu ớt là màu đen nhánh.

Luồng thần niệm mạnh mẽ khác thì lại là màu hỗn độn.

Hai luồng thần niệm dung hợp với nhau, nước sữa giao hoà.

Nhưng một mạnh một yếu, cuối cùng có biến hóa kỳ dị.

Thần niệm mang theo khí tức Hỗn Độn giống như một vùng thổ nhưỡng khô cạn.

Mà thần niệm màu đen thì như một vũng thanh tuyền, thổ nhưỡng khô cạn cứ như đói như thấm lấy vũng thanh tuyền.

Dần dần, thần niệm màu đen dường như có chút chống đỡ không nổi với sự đòi lấy của thổ nhưỡng khô cạn, sau đó hoá thành từng làn khói xanh trong sự đòi lấy của thần niệm Hỗn Độn.

“Lung, đến đây thôi, ta cần khôi phục.” Trong cung điện xuất hiện bóng dáng của chủ Ma vực.

“Ma, ta là Hỗn Độn, bất kể ngươi là sinh linh trong giới hay chuyển sinh thành Thần Ma, muốn bước ra một bước kia, nhất định phải lĩnh ngộ tồn tại của Hỗn Độn chân chính.”

Một luồng lực lượng kỳ dị bức ra thần niệm của chủ Ma vực lần nữa, thần niệm Hỗn Độn lần nữa quấn lên.

Chương 1230: Đàn cự thú Hỗn Độn

Thần niệm giao hòa xong, sắc mặt chủ Ma Vực có chút tái nhợt nhìn về hướng thế giới vỡ vụn.

Nhìn về hướng đó thật lâu, chủ Ma Vực thở dài thật sâu.

Lúc này, một nữ tử tản ra khí tức Hỗn Độn đi tới sau lưng chủ Ma Vực.

“Ta chưa từng nghĩ tới, ta vậy mà lại say mê vì sinh linh một giới như thế.” Nữ tử kia nhìn chủ Ma Vực si mê nói.

“Trong thế giới của chúng ta có một cách nói, gọi là vừa gặp đã yêu, có lẽ hai chúng ta người chính là như thế đó.” Chủ Ma Vực quay đầu nhìn nữ tử nói.

“Ta từng quan sát Tam Thiên giới chỗ ngươi, cũng hiểu rõ Nhân tộc các ngươi.”

“Ta rất có lòng tin với việc ngươi chuyển sinh thành Thần Ma, mặc dù thời gian hơi lâu, nhưng ta có thể chờ được.” Nữ tử kia nhẹ nhàng nhéo cằm chủ Ma Vực, đôi mắt màu hỗn độn mang theo một tia mê ly.

“Lung, ngươi quá mức bá đạo, cho ta khôi phục một chút có được không?”

Nhìn bầu không khí càng ngày càng vi diệu, chủ Ma Vực vội lên tiếng kêu ngừng.

Nhưng lời chủ Ma vực chẳng hề có hiệu quả, một khuôn mặt mỹ nhân phù hợp tiêu chuẩn Nhân tộc từ từ tiến tới trước mặt chủ Ma

Vực.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện, Từ Phàm đang uống trà cùng lão giả tóc trắng.

“Xem dáng vẻ của lão ca, gần đây thu hoạch không tệ nhỉ?” Từ Phàm nhìn nét mặt lão giả tóc trắng rõ ràng mang theo một tia ý mừng nói.

“Đâu có đâu có, chỉ là mấy liệt đồ của ta vận khí tốt mà thôi.” Lão giả tóc trắng cười nói.

“Lão đệ, Đại đồ đệ Thư Linh của ta gần đây có điều cảm ngộ, sau khi trở lại Tam Thiên giới, phỏng chừng có thể tấn cấp thành Chuẩn Thánh.”

“Chúc mừng chúc mừng, Thư Linh sư điệt rốt cuộc sắp bước ra bước này, không biết dự định độ kiếp tại nơi nào?” Từ Phàm hỏi.

“Thư Linh có mười phần nắm chắc tấn cấp thành Chuẩn Thánh trong tiên giới bản nguyên, nhưng ở trong tinh vực còn thiếu một chút, cho nên ta tới xem thử lão đệ có biện pháp gì không.” Lão giả tóc trắng có hơi xấu hổ nói.

“Chuyện này dễ nói, gần đây đừng để Thư Linh sư điệt ra ngoài tìm kiếm mảnh vỡ thế giới.”

“Ta sẽ bảo Bồ Đào tìm kiếm mấy loại đại đạo Hỗn Độn thích hợp cho sư điệt tham ngộ, chỉ cần có một loại đại đạo Hỗn Độn tiểu thành, trở thành Chuẩn Thánh trong tinh vực nhất định không thành vấn đề.”

Lúc này Thư Linh thánh giả xuất hiện trong tiểu viện, khom lưng hành đại lễ với Từ Phàm.

“Đừng như vậy, ta là sư thúc ngươi, đây đều là chuyện nên làm.” Từ Phàm đứng dậy cười ha ha đỡ Thư Linh thánh giả dậy.

Từ Phàm nói tới loại phương pháp này, là muốn đột phá trong tông môn, vừa lúc nhân cơ hội này, có thể xem thử trước hiệu quả như thế nào.

Hiện tại trong Ẩn Linh môn đã có bảy phần mười đệ tử là Đại La thánh giả, Từ Phàm tin chắc không đến bao nhiêu năm nữa, sẽ có đệ tử tấn cấp thành Chuẩn Thánh.

Sau khi lão giả tóc trắng rời đi, một Truyền Tống trận Thánh Quang xuất hiện trong tiểu viện Từ Phàm, một món Hậu Thiên linh bảo mang tính chất Thánh Quang xuất hiện.

“Chủ nhân, đây là Hậu Thiên linh bảo đệ tử tông môn dùng Thánh Quang chi lực luyện chế.” Bồ Đào nói.

Một thanh linh kiếm lóe ra Thánh Quang chậm rãi lơ lửng trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve thân linh kiếm, sau đó hài lòng gật đầu.

Nhìn từ góc độ của hắn, thanh linh kiếm cấp Hậu Thiên linh bảo này chỉ có thể miễn cưỡng sử dụng.

Nhưng cân nhắc đến việc chỉ dùng Thánh Quang luyện chế có thể đạt tới phẩm chất này, vậy tương đối không tệ.

“Không tệ, bảo đệ tử mạch Luyện Khí tiếp tục cố gắng, tranh thủ có thể luyện ra được Tiên thiên linh bảo.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trong Luyện Khí phong, mấy đệ tử có chút căng thẳng chờ Bồ Đào hồi âm.

“Sư đệ, dùng Thánh Quang chi lực luyện chế món Hậu Thiên linh bảo phẩm tướng bình tướng bình thường kia, Đại trưởng lão xem rồi có thể trách phạt chúng ta lãng phí linh khoáng của tông môn hay không?” Một đệ tử hơi căng thẳng hỏi.

“Yên tâm, món Hậu Thiên linh bảo chúng ta dùng Thánh Quang chi lực luyện chế không tệ hại như thế đâu.”

“Dù nói thế nào, cũng là tông môn chúng ta món Hậu Thiên linh bảo đầu tiên luyện chế ra từ Thánh Quang chi lực, cũng coi là một loại tiến bộ.

Lúc mấy đệ tử đang nói chuyện, một Truyền Tống trận xuất hiện, món Hậu Thiên Linh Bảo kia bị truyền tống ra.

“Đại trưởng lão nói thế nào?” Mấy đệ tử mạch Luyện Khí lo lắng hỏi.

Món Hậu Thiên linh bảo này là do mấy người bọn họ kết hội luyện chế, được xem là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

“Đại trưởng lão bảo các ngươi cố lên, tranh thủ luyện chế ra Tiên thiên linh bảo.”

“Phần thưởng cho món Hậu Thiên linh bảo đầu tiên tông môn luyện chế ra, quyền hạn mạch Luyện Khí các ngươi được tăng lên một cấp.” Bồ Đào trả lời.

Các đệ tử lập tức phấn khích, vây quanh Hậu Thiên linh bảo bắt đầu nghiên cứu thảo luận làm sao dùng Thánh Quang chi lực luyện chế Hậu Thiên linh bảo phẩm chất cao hơn.

Bây giờ bên trong Ẩn Linh môn, Hậu Thiên linh bảo vô cùng thiếu hàng, sản lượng mạch Luyện Khí có hạn, chỉ có thể mua từ bên ngoài với quy mô lớn.

“Bồ Đào, hiện giờ trong tông môn có bao nhiêu Thần Tượng?” Từ Phàm hỏi.

“3657 người.”

“Xem ra cần phải thêm chút lửa, cứ để thế lực khác kiếm tiền từ tông môn chúng ta sao được.”

“Bảo số một, số hai sau khi xong việc, ngươi hiệp trợ bọn họ sáng tạo một thế giới chuyên môn thăng cấp đạo Luyện Khí.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Hiện tại tông môn phát triển lệch khoa nghiêm trọng, những đạo bàng môn phụ trợ vẫn xa xa không theo kịp nhu cầu của tông môn.

“Tuân lệnh.”

Lúc này số một, số hai đang bận rộn, sau khi nghe lệnh từ Từ Phàm, cả hai đều thở dài.

“Phu quân, ngươi cứ sai bảo những phân thân kia, bọn họ có thể tạo phản hay không?” Trương Vi Vân vừa tu luyện xong, đi ra cười nói.

“Ta thật sự còn ngóng trông bọn họ tạo phản, chỉ sợ bọn họ không dám thôi.” Trong giọng nói của Từ Phàm có vẻ mong chờ.

Lúc Từ Phàm muốn nói tiếp, trên không Ẩn Linh môn đột nhiên xuất hiện hư ảnh Thiên Địa Linh Lung tháp, sau đó vô số Thánh Quang bắn vào trong hư không.

“Chủ nhân, phân thân số ba bị cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân vây công.” Bồ Đào báo cáo.

Sau khi Từ Phàm nhắm mắt lại hơi cảm thụ một phen.

“Xem ra số ba chọc vào ổ cự thú Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Không cần dính líu đến, việc này giao cho ta.”

Từ Phàm nói xong, chuyển dời ý thức đến trên phân thân số ba.

Ý thức vừa chuyển dời, phân thân số ba liền bị một cái đuôi quất bay vào chỗ sâu vùng Hỗn Độn.

Cả người phân thân số ba bắt đầu tan vỡ.

“Định cho ta!”

Hỗn Độn chi lực xung quanh đột nhiên rung động, phân thân số ba ổn định lại.

Sau đó Hỗn Độn chi khí vô tận xung quanh bắt đầu dung nhập vào phân thân số ba.

Một miệng vực sâu lớn xuất hiện phía dưới phân thân số ba, giống như cự thú biển sâu.

Đồng thời không gian vùng Hỗn Độn xung quanh bắt đầu dần hòa tan, cả không gian cũng bị cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân nắm giữ.

Lại một đôi mắt xuất hiện phía sau phân thân số ba, lộ ra khí tức Hỗn Độn tà ác.

Luồng khí tức kia xuôi theo nhân quả chi lực phân thân số ba mang, còn muốn ăn mòn bản thể Từ Phàm.

Lại một xúc tua quấn lấy phân thân số ba, vậy mà muốn diệt sạch vết tích tồn tại của Từ Phàm.

“Trách sao số ba không chịu không được.”

Thiên Địa Linh Lung tháp xuất hiện trong tay Từ Phàm, một con cự thú lóe ra Thánh Quang vô tận từ trong Thiên Địa Linh Lung tháp bay ra.

Cự thú hóa thành nguồn năng lượng dự phòng của Từ Phàm, một trụ Thánh Quang tựa như có thể hòa tan tất cả quét sạch xung quanh.

Một Thánh Quang lao lung bao phủ toàn bộ vùng Hỗn Độn xung quanh Từ Phàm.

Chương 1231: Học phí

Sau khi Thánh Quang lao lung thành hình, lại một Truyền Tống trận khổng lồ từ Thánh Quang ngưng tụ thành xuất hiện.

Theo sau, Thánh Quang lao lung biến mất, bị truyền tống đến bên cạnh Thiên Lộ.

“Cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân, tập trung lại một chỗ thật đúng không dễ xử lý.”

Từ Phàm vốn chỉ muốn chém giết tất cả cự thú Hỗn Độn, sau đó nghĩ lại, có thể sẽ dẫn tới càng nhiều cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân khác.

Cuối cùng để ổn thỏa, chỉ có thể đưa những cự thú Hỗn Độn này đến bên cạnh Thiên Lộ giao cho những Thần Ma kia giải quyết.

“Không được, ta phải kiếm vài mảnh vỡ sao trời Thánh Quang, nếu không đến lúc đó đụng phải cảnh thế này thật đúng là không đủ dùng.

Từ Phàm khống chế phân thân số ba lại bay về hướng sao trời Thánh Quang lần nữa.

Vừa đến chỗ sao trời Thánh Quang, Từ Phàm liền cảm nhận được Đại Thánh Giả của mấy đại thế lực Nhân tộc khác.

“Từ Đại trưởng lão, nghe nói ngươi bắt được một con cự thú Hỗn Độn Thánh Quang dị biến, chúc mừng chúc mừng.” Chủ Thiên Đỉnh thương hội chúc mừng nói.

Mấy Đại sư trong Nhân tộc khác cũng chú ý tới Từ Phàm, tất cả đều cười ha ha tới chúc mừng.

“Loại chuyện như vơ vét thế giới vỡ vụn này, bọn ta không có kinh nghiệm bằng Nguyên Thủy tông, có hơi hậu tri hậu giác.”

“Mới phát hiện kho báu lớn nhất của thế giới vỡ vụn loại này, có thể không dừng ở mấy món Tiên thiên linh bảo.” Đại Thánh Nhân của một đại thế lực trong đó có chút không cam lòng nói.

Cảm giác bọn họ bị Nguyên Thủy tông chơi một vố, đồ tốt tương đối quan trọng có lợi ngoài quy tắc chia phần đều bị bọn họ lấy đi.

“Chư vị tiền bối đừng gấp, trước lạ sau quen, không phải còn có cơ hội vơ vét hai thế giới vỡ vụn nữa à?” Từ Phàm an ủi.

Từ Phàm mơ hồ có cảm giác, Nguyên Thủy tông còn có đồ vật càng quan trọng không tiết lộ cho những đại thế lực Nhân tộc này.

“Chư vị tiền bối, mục đích tới đây của chúng ta giống nhau, cũng đừng lãng phí thời gian nữa, tự mình dựa theo cơ duyên đi tìm đi.” Từ Phàm nói xong, cáo biệt với các Đại Thánh Nhân rồi rời đi.

Sau đó hơn hai năm, Từ Phàm vẫn luôn tìm kiếm bên trong sao trời Thánh Quang.

Thế nhưng những thứ tìm được đều là mảnh vỡ sao trời Thánh Quang nhỏ, đều không thể đạt tới yêu cầu của Từ Phàm.

“Nếu không phải thực lực không đủ, ta thật sự muốn hốt sạch cả ngôi sao trời Thánh Quang này về.” Từ Phàm nhìn sao trời Thánh Quang tản ra thánh quang vô tận phía xa nói.

Lấy thực lực Thánh Nhân của hắn bây giờ, nhiều nhất chỉ có thể tới sát sao trời Thánh Quang ba quang giáp.

Dù là thiêu đốt sạch bản nguyên, nhiều nhất chỉ có thể đến gần trong hai quang giáp, lại lên phía trước có thể sẽ bị hòa tan.

“Chưa đạt tới cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, cũng đừng nghĩ đến việc ra tay với loại sao trời này.” Giọng Hoàng Sơn vang lên bên tai Từ Phàm.

Cuối cùng một hư ảnh xuất hiện bên người Từ Phàm.

“Hoàng Sơn tiền bối biết ta đang nghĩ gì sao?” Từ Phàm hỏi.

“Cái này còn cần biết?” Hoàng Sơn cười.

“Hoàng Sơn tiền bối, trong Nguyên Thủy tông có tư liệu ghi chép loại sao trời này sinh ra thế nào không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Tại vùng Hỗn Độn, thế giới phân bố như phồn tinh, Từ Phàm có thể thôi diễn ra chúng nó hình thành thế nào.

Nhưng với loại sao trời đi kèm này, hơn nữa năng lượng phát tán ra lớn như thế.

Quá trình hình thành, Từ Phàm không cách nào suy diễn ra được.

“Có đủ loại suy diễn, nhưng đều khó mà cân nhắc.”

“Nhưng Nguyên Thủy tông từng từ thế giới khác lấy được một vài tư liệu liên quan tới sao trời.”

“Thế giới mới ra đời như Tam Thiên giới, sẽ bị ý chí Hỗn Độn gieo xuống hạt giống trưởng thành cùng thế giới.”

“Trong tình huống bình thường, lúc thế giới này có sinh linh cường đại có thể bay ra khỏi thế giới tiến vào vùng Hỗn Độn, sao trời này sẽ vào kỳ thành thục, chiếu sáng thế giới này vô tận kỷ nguyên.

“Đương nhiên đây chỉ là ghi chép, là thật hay giả thì không rõ.” Hoàng Sơn nói.

“Đa tạ Hoàng Sơn tiền bối cho hay, không biết tiền bối tìm ta có chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Nguyên chủ muốn tìm ngươi hợp tác, hắn muốn đặt mấy Đại Thánh Nhân chuyển thế vào tông môn các ngươi bồi dưỡng.” Hoàng Sơn nói.

“Nguyên chủ có ý gì?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

Phải biết vào Ẩn Linh môn chính là người Ẩn Linh môn, nói lời không dễ nghe, ngày sau trong lòng bọn họ có lẽ càng là, tông môn thứ nhất, Nhân tộc thứ hai.

“Nguyên chủ chẳng qua là chê bồi dưỡng lên có hơi phiền, nhờ Ẩn Linh môn các ngươi bồi dưỡng, như vậy tỷ lệ những người này trở thành Đại Thánh Nhân sẽ nhiều hơn chút.” Hoàng Sơn nói.

Từ Phàm lập tức hiểu rõ, tình cảm là đưa những cường giả chuyển thế chuyển thế thành Đại Thánh Nhân cho mình hở.

“Lúc chuyển thế, Nguyên chủ nhất định sẽ cho những Đại Thánh Nhân này thêm một vài hạn chế, đến lúc đó ngươi đừng giải trừ là được.”

“Như vậy, chẳng phải tông môn ta có chút lỗ vốn rồi sao?” Từ Phàm nói, tình cảm là xem tông môn mình thành trường học à.

“Bồi dưỡng ra mỗi một Đại Thánh Nhân, một món Tiên thiên chí bảo, mỗi ba người một món Huyền Hoàng chi bảo, tổng cộng chín người.”

“Mặt khác, tài nguyên những cường giả chuyển thế này tiêu hao trong tông môn ngươi, Nguyên Thủy tông trả về gấp đôi cho Ẩn Linh môn.” Hoàng Sơn thản nhiên nói ra giá Nguyên Thủy tông cho.

“Hoàng Sơn, ta chính là Trận Pháp Thần sư đứng đầu Tam Thiên giới, pháp trận chuyển sinh Nhân tộc với ta mà nói chỉ đơn giản như một bữa ăn sáng.”

“Lúc những cường giả Đại Thánh Nhân kia chuyển sinh, ta có thể để bọn họ dung nhập khí vận Nhân tộc, để bọn họ cùng cả Nhân tộc vinh nhục cùng hưởng.” Từ Phàm lập tức nói.

“Không cần như vậy, trong Nguyên Thủy tông có pháp trận chuyển sinh tổ truyền, không làm phiền ngươi.”

“Bên ta còn vài việc, đi trước đây.”

“Chờ sau khi quay về Tam Thiên giới, chín Đại Thánh Nhân chuyển thế liền có thể giao cho quý tông môn.” Hoàng Sơn nói.

“Tiền bối đừng đi, vãn bối còn một nghi vấn, Nguyên Thủy tông làm vậy có phải hơi lỗ vốn rồi không?” Từ Phàm hỏi.

“Dựa theo quy tắc của Nguyên Thủy tông, Đại Thánh Nhân chuyển thế nhất định phải được chủ Nguyên Thủy tông đương thời thu làm thân đồ, tận tâm dạy bảo.”

“Nhưng lần này hơi nhiều, Nguyên chủ không muốn phiền phức.” Hoàng Sơn nói xong phá vỡ không gian bay đi.

“Ba món Huyền Hoàng chí bảo, chín món Tiên thiên chí bảo, lại thêm học phí, không lỗ, không lỗ.” Sau khi Từ Phàm tính toán một phen, nở nụ cười.

Không phải dạy đệ tử thôi sao? Không cần Từ Phàm ra tay cũng có thể hoàn thành.

Hai năm sau, Từ Phàm vẫn không tìm được mảnh vỡ sao trời Thánh Quang khiến hắn hài lòng.

Vừa lúc tổ chức đại hội mười năm, Từ Phàm đành từ bỏ tìm kiếm mảnh vỡ sao trời Thánh Quang.

Trên đại hội mười năm, Nguyên chủ tổng kết lại những loại đồ vật tìm kiếm được rồi giải tán.

Sau khi trở lại tông môn, Từ Phàm chuyển dời ý thức về lại trên bản thể.

“Chủ nhân, thế giới thăng cấp đạo Luyện Khí đã xây xong, hiệu quả rõ rệt.”

“Hiện nay tông môn đã có 67682 Thần Tượng Luyện Khí, Hậu Thiên linh bảo luyện chế, lấy một phần nhỏ thỏa mãn nhu cầu của đệ tử tông môn.” Bồ Đào báo lại.

“Không tệ, gần đây số một, số hai làm việc càng ngày càng gắng sức.” Từ Phàm hài lòng nói.

Lúc Từ Phàm đang định đi kiểm tra thế giới kia, đột nhiên nhận được tin tức từ Nguyên chủ.

Hắn thăm dò được tin tức, mấy đại chủng tộc Tam Thiên giới sẽ đến mảnh vỡ thế giới này vào mười năm sau, sớm hơn thời gian tính trước ba mươi năm.

“Ngày tốt không được lâu, phải chuẩn bị trước một chút.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Cho dù mấy đại chủng tộc trong Tam Thiên giới kia đến sớm, nhiều lắm chỉ có thể uống canh nhiều thêm chút.

Chương 1232: Dây chuyền sản xuất con rối

Từ Phàm vừa về tới tông môn, lập tức bảo Bồ Đào bố trí dây chuyền sản xuất con rối cấp Đại La tại một thế giới gia tốc thời gian.

“Chủ nhân, luyện chế dây chuyền sản xuất con rối cần một trăm ba mươi năm, ở trong thế giới gia tốc thời gian một tháng là có thể hoàn thành.”

“Chủ nhân, đợt đầu tiên chế tạo bao nhiêu con rối cấp Đại La?” Bồ Đào hỏi.

“Trước tiên chế một trăm vạn con, tranh thủ hoàn thành trong vòng hai năm, chuyên dùng để tìm kiếm mảnh vỡ thế giới.”

“Mười năm có hơi gấp, phải gia tốc.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Mặt khác, tạm thời điều của quyền hạn không gian của tất cả các đệ tử đến cao nhất, đừng tiết kiệm tài nguyên và tính toán lực, để các đệ tử thỏa thích đi vơ vét." Từ Phàm nói.

"Tuân lệnh, chủ nhân."

Trong nháy mắt, các đệ tử bên ngoài Ẩn Linh môn đều nhận được thông báo, quyền hạn không gian tạm thời tăng lên tới cao nhất.

Các đệ tử đều phấn khích lên.

Trước mặt tất cả cự nhân Hỗn Độn đang lùng tìm mảnh vỡ thế giới đều xuất hiện một tấm bản đồ tức thời trong phạm vi Ẩn Linh môn bao trùm.

Tất cả mảnh vỡ thế giới dù lớn dù nhỏ đều nằm trên ghi chú.

"Các chủng tộc khác trong Tam Thiên giới sẽ đến sau mười năm nữa, xin tất cả đệ tử đẩy nhanh tốc độ vơ vét mảnh vỡ thế giới."

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn sau khi nhìn thấy thông báo từ Bồ Đào đều bắt đầu hành động.

Vô số đệ tử thu hoạch tương đối khá tạm hoãn nghỉ ngơi trong tông môn cũng đều xuất phát, tiếp tục tìm kiếm mảnh vỡ thế giới.

"Tất cả đệ tử đều tham gia, trong mười năm, nhất định phải lùng sục xong toàn bộ khu vực thuộc về Ẩn Linh môn." Hùng Lực ra lệnh cho toàn bộ đệ tử phía dưới.

Tại không gian dưới lòng đất tại Ẩn Linh môn, trong một thế giới thần bí, một dây chuyền sản xuất con rối cấp Đại La lớn đang dần thành hình.

Bên ngoài thế giới này còn có vài tiểu thế giới khác, toàn bộ đều đang tinh luyện linh khoáng con rối cấp Đại La cần có.

Linh thạch thu thập được dưới sự chiếu rọi của thánh quang vô tận bắt đầu từ từ hòa tan, cuối cùng dưới tinh luyện chiết xuất của trận pháp đặc biệt, trở thành linh khoáng tinh khiết nhất.

Sau đó những linh khoáng này lại dần biến thành các loại hình thái dưới tác dụng của Thánh Quang chi lực.

Hoặc là thể khí, hoặc là thể lỏng, hoặc là thể mây mù.

Linh khoáng chuyển hóa thành các loại trạng thái chí thuần dựa theo tỉ lệ truyền tống đến trong tiểu thế giới kế tiếp.

Các loại linh khoáng dung hợp, dưới tác dụng của trận pháp hình thành từng phụ kiện của con rối Đại La, được truyền tống đến dây chuyền sản xuất cuối cùng.

Một tháng sau, một con rối cấp Đại La bình thường xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Chủ nhân, đây là con rối Đại La dưới trạng thái bình thường nhất, hậu kỳ nếu cần có thể trang bị thêm các loại mô đun.” Bồ Đào giới thiệu cho Từ Phàm các loại số liệu của con rối này.

“Vậy khi nào mô đun chuyên môn dùng để vơ vét mảnh vỡ thế giới có thể sản xuất xong?” Từ Phàm nhấp một hớp trà hỏi.

“Trong vòng ba tháng có thể hoàn thành toàn bộ mô đun, những này mô đun sau khi lục tìm thế giới vỡ vụn xong còn có thể thu về dùng lại lần nữa.” Bồ Đào trả lời.

“Làm không tệ, tiếp tục gia tốc sản xuất con rối Đại La, gom đủ một vạn vạn liền phóng ra đi vơ vét mảnh vỡ thế giới.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Lại thêm một trăm vạn con rối Đại La nữa, nhất định có thể vơ vét sạch sẽ khu vực này.” Từ Phàm nhìn bản đồ khu vực chuyên thuộc của Ẩn Linh môn nói.

Lúc này, Trương Vi Vân bưng hộp cơm đi tới, đặt mấy món đồ nhắm và một bầu rượu lên trên mặt bàn.

“Gần đây có cảm ngộ tương đối sâu với đạo Mỹ Thực, cho nên đặc biệt làm cho phu quân mấy món đồ nhắm nếm thử.” Trương Vi Vân cười nói.

“Đồ ăn nương tử làm? Vậy ta nếm thử xem.” Từ Phàm nhận lấy đũa Trương Vi Vân đưa tới, nếm thử một miếng.

“Không tệ, so với món ăn hai đệ tử đạo Mỹ Thực tông môn làm, đồ nhắm nương tử làm rất có hương vị.”

“Vậy sau này ta sẽ làm mỹ thực cho phu quân nhiều hơn.” Trương Vi Vân cười nói.

Lúc này, nơi xa chợt hiện lên từng luồng ánh sáng, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện trong tiểu viện.

Cảm nhận được bầu không khí trong tiểu viện, Từ Nguyệt Tiên gãi đầu nói: “Sư phụ, sư nương, có phải ta tới không đúng lúc rồi không?”

“Vừa hay Nguyệt Tiên tới, cùng nhau nếm thử đồ ăn sư nương ngươi làm.” Từ Phàm phất tay chào hỏi nói.

“Đồ ăn sư nương làm, ta phải nếm thử cẩn thận mới được.”

Từ Nguyệt Tiên cười đi đến bên cạnh bàn nhỏ ngồi xuống, nhận lấy đũa Trương Vi Vân đưa tới, bắt đầu ăn.

“Sư phụ, lần này ta tới là phát hiện một món đồ tốt.” Từ Nguyệt Tiên lấy ra một quả tiểu cầu cỡ quả bi da lóe ra ánh tím.

“Đây là, bản nguyên ý chí thiên đạo!” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Từ khi đi vào thế giới vỡ vụn này, Từ Phàm liền hữu ý vô tình cảm giác bản nguyên thế giới vỡ vụn này.

“Ngay từ đầu ta cũng không phát hiện, về sau, sau khi phong ấn trên người tiểu cầu cởi bỏ ta mới phát hiện, cho nên đến tìm sư phụ, xem thử thứ này có hữu dụng hay không.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Hữu dụng, thứ này đương nhiên hữu dụng, chờ ngươi mang thứ này về Tam Thiên giới, dâng tặng cho ý chí thiên đạo Tam Thiên giới, phỏng chừng có thể lấy được không ít chỗ tốt.” Từ Phàm nhìn tiểu cầu tản ra ánh tím nói.

“Vậy cái này đồ vật có thể hay không tăng cường tông môn khí vận, các loại sau khi trở về trực tiếp đưa cơ duyên này cho tông môn là được rồi.” Từ Nguyệt Tiên nói, thứ này nghe có vẻ như không có quá tác dụng lớn.

“Tự ngươi cầm đi, dâng tặng cho ý chí thiên đạo Tam Thiên giới, nói không chừng vừa vui vẻ là có thể ban thưởng ngươi một món Huyền Hoàng chí bảo.” Từ Phàm nói.

“Thật sao!” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói.

“Chuyện này phải dựa vào vận khí, dù sao ít nhất cũng là một món Tiên thiên linh bảo.”

“Hơn nữa thứ này cũng không nằm trong chia phần, tự ngươi lấy về vừa tốt.”

Từ Phàm cảm thấy, mục đích Nguyên Thủy tông tới, trong đó hẳn là có bản nguyên ý chí thiên đạo này.

“Đa tạ sư phụ chỉ điểm.”

Từ Phàm, Trương Vi Vân, Từ Nguyệt Tiên vui vẻ hòa thuận ăn bữa cơm trong tiểu viện.

Lúc này, trong một vùng Hỗn Độn cách thế giới vỡ vụn không biết bao nhiêu quang giáp.

Hơn mười Đại Thánh Nhân đứng đầu lấy tốc độ cực nhanh tại mở ra không gian trong vùng Hỗn Độn.

Theo sau là lực lượng trung tâm của tất cả đại thế lực.

“Tình báo ta nhận được từ cao tầng Nhân tộc, hiện tại Nhân tộc hẳn là đang ở thế giới vỡ vụn kia.”

“Cho nên đến thế giới vỡ vụn chúng ta nhất định phải liên hợp lại, trước tiên ép Nhân tộc giao ra tám phần mười đồ vật đã vơ vét được.” Côn Bằng của Yêu tộc nghiến răng nói.

Trước đây nói tốt là cùng nhau hợp tác, quay đầu liền ăn mảnh một mình.

“Tám phần mười là không có khả năng, có Nguyên chủ ở đó, cho dù là đánh nhau, cuối cùng cũng không có bao nhiêu ý nghĩa.”

“Kêu hắn giao ra một nửa còn có chút khả năng.” Một Đại Thánh Nhân tộc Cổ Thần nói.

Mấy tộc Đại Thánh Nhân tới đều đang suy nghĩ biện pháp âm thầm khêu lửa, kích phát mâu thuẫn giữa chủng tộc bọn họ và Nhân tộc.

Nhưng Đại Thánh Nhân các tộc khêu lửa hồi lâu, tất cả đều nguội lạnh cả đám.

“Nói nhiều với hắn như vậy, còn không bằng tăng thêm tốc độ, nếu không canh cũng không còn thừa.”

Một luồng long tức to lớn được Long chủ phun ra, phá vỡ không gian hỗn độn mấy vạn quang giáp phía trước.

“Tốc độ nhanh như vậy, vẫn là vừa làm vừa nói chuyện tốt hơn chút.”

“Dù sao lần này tới sớm hay muộn, đều là theo sau mông Nhân tộc húp canh.”

“Chuyện bảo Nhân tộc giao ra những thứ đã vơ vét được, đơn giản là nằm mơ.”

Chương 1233: Nợ nần kếch xù

“Tên Nguyên chủ khốn kiếp đó, ta sẽ không để yên cho hắn!” Chủ Yêu tộc Côn Bằng nói, phẫn nộ vung cánh, khơi thông một đường hầm không gian mấy vạn quang giáp.

Trong tay chủ Cổ Thần xuất hiện một thanh trường mâu, sau đó toàn lực ném ra, lại khơi thông đường hầm không gian thêm mấy vạn quang giáp.

Sau đó Đại Thánh Nhân các tộc liên tiếp xuất thủ.

Trong Ẩn Linh đảo, đội ngũ một vạn con rối Đại La từ tông môn bay ra, như thiên nữ tán hoa bay ra bốn phía.

“Tuy nói tông môn đã khai thông quyền hạn không gian, nhưng giành với đám con rối cấp Đại La do Bồ Đào điều khiển, quả nhiên là không giành lại.” Cự nhân Hỗn Độn Tôn đạo tiên pháp Hỗn Độn nói.

“Vậy thì thế nào, dù sao cũng tốt hơn khi không khai thông quyền hạn.” Cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể cùng tổ đội với hắn ở bên cạnh nói.

“Tranh thủ thời gian làm việc đi, dựa theo tốc độ tông môn đặt là được, qua sáu năm nữa sẽ không chuyện gì của chúng ta.” Một cự nhân Hỗn Độn khác nói.

Lúc này, Từ Phàm và phân thân số ba mảnh đang ở trong một mảnh vỡ thế giới cỡ lớn.

Từ Phàm nhìn mười tám cường giả Thánh Nhân đang ngủ say trước mắt, trong ánh mắt lâm vào trầm tư.

“Hoàng Sơn tiền bối, ta phát hiện mười tám cường giả cấp Thánh Nhân ngủ say trong một mảnh vỡ thế giới, các ngươi có muốn hay không?” Từ Phàm gửi tin tức nói.

“Không cần, không đến Đại Thánh Nhân không cần thiết mang về chuyển sinh.”

“Cường giả dị tộc chuyển hóa thành Nhân tộc nhiều, có thể sẽ gây nên phản phệ cho khí vận Nhân tộc.”

“Nếu như muốn chuyển, ngươi có thể chuyển hóa bọn họ thành chủng tộc khác.” Hoàng Sơn hồi âm.

Sau khi xem hết tin tức, Từ Phàm lại nhìn về phía mười tám cường giả Thánh Nhân nằm trong trận pháp hỗn độn.

“Mang về đi, mười tám cường giả Thánh Nhân này đều giao hết cho Tinh Từ, hắn hẳn sẽ rất thích.” Từ Phàm nghĩ đến rồi nói.

“Tuân lệnh.”

Một cánh cửa truyền tống từ thánh quang tạo thành xuất hiện, từ trong đi ra một đội con rối Kim Tiên, tính cả toàn bộ trận pháp cùng nhau mang về Ẩn Linh môn.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Từ Phàm nhìn về phía mấy bảng hiệu ngưng tụ từ thủy tinh Hồng Mông Tử khí treo trên không.

“Thiên Trận môn, tên này không gọi sai, trước khi loại thế giới này sụp đổ có thể sử dụng trận pháp bảo tồn toàn thân, quả thật là có thực lực.” Từ Phàm tán thưởng nói.

Từ Phàm đã từng thôi diễn, nếu như Tam Thiên giới gặp phải sụp đổ như vậy.

Nếu trong tình huống không có chuẩn bị, hắn nhiều nhất chỉ có thể mang gần một nửa người trong tông môn ra.

Bởi vì mang theo tông môn thoát ra khỏi Tam Thiên giới dễ, nhưng khó thoát khỏi vận mệnh nhân quả luân hồi.

Ngay lúc này, một hư ảnh Linh tộc xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Xin chào, người đến từ ngoại vực.”

“Có thể đi đến nơi này đại biểu cho ngươi cũng là một Hỗn Độn Trận Pháp sư.”

“Thế giới sụp đổ, nhưng truyền thừa Thiên Trận môn ta không thể đoạn, hy vọng ngươi có thể kế thừa y bát của Thiên Trận môn, phát dương quang đại tại thế giới khác.”

Sau khi nói xong, hư ảnh liền biến mất không thấy, cuối cùng toàn bộ Thiên Trận môn đều lộ ra.

Tất cả thi thể Linh tộc trong cả Thiên Trận môn đều được đặt ngay ngắn chung một chỗ, dùng một loại thủy tinh đặc chế niêm phong cất vào kho.

Tất cả những nơi cấm chế đều được mở ra, rộng mở để người tới du lãm tại bất cứ nơi nào.

“Bồ Đào, mười tám Thánh Nhân tính cả những Linh tộc của Thiên Trận môn, táng bọn họ cùng nhau, làm một ngôi mộ không gian đi.” Từ Phàm nói.

Đối phương đã thoải mái như thế, hắn cũng không thể vô tích sự.

“Tuân lệnh, chủ nhân.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng vẫy tay về phía bầu trời, một cự bàn tựa như ghi lại tất cả trận pháp thế gian xuất hiện trên không.

Sau đó chậm rãi thu nhỏ, biến thành vật trong lòng bàn tay Từ Phàm.

“Luận phẩm cấp, đây tính là một món Tiên thiên chí bảo.”

“Bồ Đào, ghi lại tất cả truyền thừa trong Vạn Trận Bàn vào kho số liệu tông môn, sau đó truyền tống Vạn Trận Bàn cho Hoàng Sơn tiền bối.” Từ Phàm nói.

Trong Vạn Trận Bàn này ghi lại tất cả trận pháp của Thiên Trận môn, đối với Từ Phàm mà nói, còn tính là có chút tác dụng.

Cứ như vậy, rất nhiều trận pháp không cần thôi diễn lần nữa, trực tiếp tìm trong truyền thừa có sẵn là được rồi.

“Chủ nhân, bảo khố tông môn lại đầy, lần này Bồ Đào xin thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một ngàn trượng dùng mở rộng bảo khố.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Một bước đúng chỗ, ta trực tiếp cho ngươi thủy tinh Hồng Mông Tử khí năm ngàn trượng, tự ngươi xem rồi mở rộng là được.” Từ Phàm nói.

Sau khi đi vào thế giới vỡ vụn, đây đã là lần thứ sáu mở rộng bảo khố rồi.

Kích cỡ bảo khố Ẩn Linh môn bây giờ đã sắp đuổi kịp một vài Tiên giới nhỏ yếu.

“Thì ra đồ tốt quá nhiều cũng là một loại phiền não.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Bồ Đào đã phái con rối tập hợp thi thể các đệ tử Thiên Trận môn lại một chỗ, sau đó tạo thành một phong ấn táng đặc hữu trong một không gian.

“Đồ vật không lấy không, hy vọng sau khi các ngươi chết có thể nghỉ ngơi.” Từ Phàm nhìn phong ấn chậm rãi chìm vào chỗ sâu nhất không gian nói.

Theo thời gian đổi dời, phạm vi Ẩn Linh môn dọn sạch càng lúc càng lớn, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Chỉ dùng tám năm đã dọn sạch khu vực thế giới vỡ vụn thuộc về Ẩn Linh môn xong.

Sau đó Nguyên chủ lại cho Từ Phàm một tấm bản đồ, bảo hắn qua một khu vực khác tiếp tục.

“Nơi biên thuỳ thế này, Nguyên chủ cũng có thể thò tay tới được.” Từ Phàm nhìn khu vực phân phối cho bọn họ nói.

“Bồ Đào, truyền tống qua, bảo các đệ tử sau khi nghỉ ngơi một thời gian lại đi vơ vét.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một Truyền Tống trận khổng lồ ngưng tụ thành từ thánh quang xuất hiện bên dưới Ẩn Linh môn.

Sau đó ánh sáng lóe lên, biến mất trong Hỗn Độn.

Tại một nơi biên thuỳ của thế giới vỡ vụn, Từ Phàm nhìn mảnh vỡ thế giới lưa thưa, lác đác, rõ ràng không thể có hứng nổi.

“Bảo các đệ tử nghỉ ngơi thật tốt một thời gian, khoảng thời gian này bọn họ nhất định mệt muốn chết rồi.”

Lúc đệ tử Ẩn Linh môn nghe thấy câu có thể nghỉ ngơi, toàn bộ tông môn đều yên tĩnh trở lại.

Trong tám năm này, các đệ tử Ẩn Linh môn không dám nghỉ ngơi một giây phút nào, tất cả đều nỗ lực vơ vét mảnh vỡ thế giới.

Tám năm liên tục, tuy với Đại La thánh giả mà nói chỉ cần hao tổn một chút tâm thần, nhưng thể xác liên tục đi lại trong không gian đã xuất hiện vẻ mệt mỏi.

Sau khi tông môn yên tĩnh lại, có một đội con rối lại phấn khởi nhào về phía những mảnh vỡ thế giới lưa thưa, lác đác kia.

“Ngươi xem, chỗ tốt đạo Thiên Vạn Binh tu luyện hiện ra rồi kìa, vừa nằm trong động phủ, đã có con rối giúp hắn làm việc.” Từ Phàm nhìn đội con rối cười nói.

“Vì mua lượng lớn con rối cấp Đại La, Thiên Vạn Binh lại thiếu tông môn một món nợ kếch xù lần nữa.”

“Nếu không phải quyền hạn không đủ, hắn còn muốn mua con rối cấp Chuẩn Thánh.” Bồ Đào nói.

“Không tệ, có lý tưởng, có khát vọng, khai thông quyền hạn cho hắn, để hắn mua con rối cấp Chuẩn Thánh, xem hắn có thể có thêm một nhi tử con rối không.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, nhi tử con rối đã tấn cấp Đại La của Thiên Vạn Binh bắt đầu chỉ huy từng từng nhóm con rối đi lục soát những mảnh vỡ thế giới.

“Lão Nhị, ngươi phụ trách vùng Tây Bắc.”

“Lão Tam, ngươi phụ trách vùng Đông Bắc.”

“Lão Tứ, ngươi phụ trách vùng Tây Nam.”

“Lão Ngũ…”

“Lão Lục…”

Nhi tử con rối của Thiên Vạn Binh phân công nhiệm vụ gọn gàng ngăn nắp.

Chương 1234: Trở về

Lúc toàn tông môn nghỉ ngơi, Từ Phàm cùng tức phụ đi dạo.

Một luồng phong bạo không gian trong nháy mắt đả thông vùng Hỗn Độn cách Ẩn Linh môn không xa.

Cuối cùng lại là một đòn công kích mạnh mẽ, thông đạo không gian lại tiếp tục mở rộng.

Đại Thánh Nhân của các đại chủng tộc mang theo tinh anh trong tộc tăng ca thêm giờ đi tới thế giới vỡ vụn này.

“Bồ Đào, trực tiếp đến nơi tập hợp Nguyên chủ đã ước định sẵn.” Từ Phàm không hề do dự nói.

Đúng lúc này, một long trảo khủng bố chụp lấy Ẩn Linh đảo, muốn ngăn cản nó rời đi.

Bóng dáng thật lớn như Tiên giới của Long chủ hiện lên trên không Ẩn Linh môn, ánh mắt âm hiểm nhìn Ẩn Linh đảo.

Nhưng lúc này một Truyền Tống trận khủng bố ngưng tụ từ Thánh Quang chi lực lập tức đột phá phong ấn không gian của Long chủ, mang theo Ẩn Linh môn rời đi.

“Lão cá chạch ngươi, muốn động thủ với tông môn ta à, còn hơi non đấy.” Giọng Từ Phàm vang lên trong vùng Hỗn Độn.

Đại Thánh Nhân mấy đại tộc nhìn Long chủ chế giễu nói: “Đừng mang thù như vậy chứ, còn không phải là giết mộ Tổ Long Long tộc ngươi thôi sao.”

“Đúng rồi, đúng rồi, làm rồng phải rộng lượng lên.”

“Hừ!” Long chủ hừ lạnh một tiếng, bay đi ở hàng trước nhất.

Lúc này, tại nơi tập hợp Nguyên chủ đã ước định sẵn lúc trước, Thánh Quang chi lực ngưng tụ thành một Truyền Tống trận, Ẩn Linh đảo từ trong xuất hiện.

“Hoàng Sơn tiền bối, mấy đại tộc trong Tam Thiên giới tới rồi.” Từ Phàm gửi tin tức nói.

“Nguyên chủ đã cảm giác được, mấy đại thế lực khác của Nhân tộc cũng đang gấp rút chạy qua đây.” Hoàng Sơn trả lời tin tức nói.

Lúc trước từng có ước định, một khi mấy đại chủng tộc Tam Thiên giới tới, Nhân tộc nhất định phải tập hợp với nhau trước.

Để ngăn ngừa mấy đại chủng tộc khác trong Tam Thiên giới đỏ mắt, làm ra hành động cướp đoạt.

“Trong khoảng thời gian này trước tiên đợi yên bên này, Nguyên chủ sẽ ra mặt.” Hoàng Sơn nói.

“Vậy vất vả Nguyên chủ.”

Từ Phàm gật đầu đồng ý, hai người trao đổi xong.

Lúc này, Thiên Vạn Binh đang nhàn nhã nghỉ ngơi trong động phủ đột nhiên cảm giác được tông môn đổi nơi.

Sợ tới mức hắn vội vàng xem xét động thái của tông môn trên diễn đàn tông môn.

Quả nhiên bên trên viết, vì các chủng tộc khác của Tam Thiên giới tới nơi vỡ vụn, Ẩn Linh môn truyền tống tới nơi tập hợp của các đại thế lực Nhân tộc.

“Bồ Đào, Bồ Đào! Mấy nhi tử của ta đã trở về chưa!” Thiên Vạn Binh vội vàng hỏi.

“Đang làm định vị lôi kéo, dự tính ba ngày sau những nhi tử kia của ngươi sẽ về.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Nếu đều chưa về thì làm sao?” Thiên Vạn Binh khóc không ra nước mắt.

“Vậy ngươi lại mua thêm mấy con làm nhi tử thôi.” Trong giọng nói bình đạm của Bồ Đào lộ ra đôi chút hài hước.

Một Truyền Tống trận xuất hiện trong động phủ Thiên Vạn Binh, một đội con rối truyền tống tới đây.

Nhìn mấy nhi tử chí thân chí ái của mình bình an trở về, Thiên Vạn Binh lập tức vừa vui vừa ngạc nhiên.

“Lão cha, sau này ngươi ngàn vạn lần đừng nghi ngờ năng lực tính toán của Bồ Đào đại nhân.”

“Bồ Đào đại nhân sẽ không vứt bỏ bất cứ thành viên và tài sản của tông môn.” Nhi tử con rối lão Đại nhìn Thiên Vạn Binh, trịnh trọng nói.

“Ta biết rồi, các ngươi có thể bình an trở về thật tốt, thật tốt quá!”

Lúc phụ tử gặp nhau cảm xúc dâng trào, một âm thanh lớn vang lên trong vùng Hỗn Độn.

“Đám lão tạp mao các ngươi, tộc bọn ta có thể tới đây, hoàn toàn dựa vào bản lĩnh mình và trả giá của Ma chủ.”

“Các ngươi liên hợp lại liền muốn lấy đi một nửa đồ vật à.”

“Ta thấy các ngươi ăn phân nhiều, đầu óc không dùng được rồi đúng không!”

“Có thể đánh thì đánh, không thể đánh, nhanh cút!”

Cuối cùng cả không gian bắt đầu chấn động, Nguyên chủ khí phách một đấu nhiều chủ chủng tộc không rơi xuống thế yếu.

Đại Thánh Nhân của mấy đại thế lực Nhân tộc cũng tham gia vào trong chiến đấu.

Từ Phàm cũng muốn giãn gân giãn cốt, vừa mới đứng dậy tin tức từ Hoàng Sơn đã truyền tới.

“Đủ người rồi, không cần thêm phiền.”

Từ Phàm nhìn Đại Thánh Nhân hai bên đều không toàn lực ra tay, liền biết trận chiến này đánh không quá lâu.

Quả nhiên, không qua lâu sau, hai bên đều dừng tay.

Sau đó, Nguyên chủ cùng chủ các chủng tộc đàm phán, cuối cùng quyết định những cơm thừa canh cặn còn dư lại, Nhân tộc chiếm hai phần mười.

Sau khi chấm dứt đàm phán, Nguyên chủ mang theo mấy đại thế lực Nhân tộc đi đến hai phần mười khu vực được phân phối.

“Nguyên chủ lợi hại, dư lại chút cơm thừa canh cặn như vậy, cũng có thể được chia hai phần mười.” Trong cung điện Nhân tộc, Từ Phàm nhìn Nguyên chủ nói.

“Hai phần mười cũng không nhiều lắm, nhưng nếu không đáp ứng, bọn họ ngay cả cơm thừa canh cặn cũng không ăn được, đều đừng muốn tốt lành.” Nguyên chủ phất tay, khí phách nói.

“Nguyên chủ, ta cảm thấy như vậy còn không bằng đến thế giới vỡ vụn tiếp theo.” Chủ Thiên Đỉnh thương hội đứng ra nói.

“Chậm, ta nhận được tin tức Ma chủ gửi tới, bên kia đã bị một đám Thần Ma chiếm lĩnh.”

“Hai đế quốc Đại Thần Ma giao chiến, buộc rất nhiều Thần Ma mang cả gia đình đi vùng Hỗn Độn khác lưu lạc.” Giọng điệu Nguyên chủ có chút tiếc nuối.

Đại Thánh Nhân mấy đại thế lực khác nghe xong cũng sôi nổi lộ ra vẻ đáng tiếc.

“Nếu thế giới vỡ vụn còn ở, ta có thể giành chút cơm thừa canh cặn này à.”

“Tin tức này là Ma chủ hoa đại đại giới cho ta truyền tới, các ngươi nhất định phải bảo mật.”

“Đến lúc đó làm mấy đại tộc khác bất lực trở về.” Nghĩ đến đây, Nguyên chủ chợt nở nụ cười.

“Được rồi, đồ vật dư lại các ngươi xem rồi chia nhau đi.”

“Sau khi dọn sạch xong, chúng ta về Tam Thiên giới.” Nguyên chủ nói.

Một năm sau, hai phần mười cơm thừa canh cặn bị dọn sạch xong, Nguyên chủ không từ biệt với mấy đại chủng tộc khác, trực tiếp mang theo Nhân tộc đi về thiên lộ, nơi đó còn có một người nhớ mong bọn họ.

Bên ngoài thiên lộ, một trận pháp hỗn độn ngưng tụ từ Thánh Quang đang chậm rãi thành hình.

Một cánh cổng thông đến thiên lộ xuất hiện.

Mọi người đi vào lập tức bị hút tới trong một cung điện Hỗn Độn to lớn.

Phía trên chủ tọa là kia nữ Hỗn Độn Thần Ma to lớn không thể miêu tả, Ma chủ ngồi bên cạnh, ánh mắt nhìn về phía Nhân tộc có chút xa xăm.

“Nhanh như vậy đã trở lại, đáng tiếc.”

“Ta nói rồi, lúc các ngươi đi sẽ thả Ma rời đi.”

Theo sau, mọi người chỉ cảm thấy thiên địa biến hóa, hoàn hồn lại lần nữa đã xuất hiện tại vào thiên lộ lúc trước.

“Đây là thực lực của Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân sao? Thật sự khủng khiếp.” Có Đại Thánh Nhân không nhịn được cảm khái nói.

“Con đường Nhân tộc phải đi còn rất dài, không thành Hỗn Độn Thánh Nhân, trong Hỗn Độn mênh mông này, cuối cùng vẫn là con kiến.” Giọng nói của Nguyên chủ vang lên bên tai mọi người.

“Lần này tất cả các ngươi đều lấy được không ít chỗ tốt, nếu có cơ hội, cho thế lực khác nhiều cơ hội phát triển hơn.”

“Chờ ta bước ra một bước kia, Nhân tộc cuối cùng cũng phải thống nhất Tam Thiên giới.”

“Đã rõ, Nguyên chủ lòng mang Nhân tộc, chờ sau khi ta về sẽ giành ra một phần tài nguyên để thế lực khác phát triển.” Đại Thánh Nhân các đại thế lực nói.

Tam Thiên giới, bên ngoài Nguyên Thủy tông, một luồng dao động không gian lớn trào ra, Ẩn Linh đảo xuất hiện.

“Chủ nhân, bước tiếp theo chúng ta đi nơi nào?” Bồ Đào dò hỏi.

“Về Mộc Nguyên Tiên giới, tiêu hóa tài nguyên thu hoạch được.” Từ Phàm không chút do dự nói.

Lấy thực lực của hắn hiện giờ, trong Tam Thiên giới hẳn không ai có thể quấy rầy hắn cá mặn.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới, một cánh cửa truyền tống Thánh Quang khổng lồ xuất hiện.

Chương 1235: Thánh Nhân chi lễ

Một luồng hào quang bao trùm lấy cả Ẩn Linh môn, dẫn dắt Ẩn Linh môn bay về hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

Cảm giác kia giống như nhi tử phiêu bạt bên ngoài nhiều năm đột nhiên phú quý trở về nhà, nhận lấy sự tiếp đón nồng nhiệt của người trong nhà.

“Không nghĩ tới ý chí thiên đạo Tiên giới cũng sẽ làm ra cái này.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Căn cứ theo ghi chép trong cơ sở dữ liệu, nếu như Thánh Nhân hoặc Đại Thánh Nhân trong một Tiên giới tương đối nhiều, cũng có thể phụng dưỡng Tiên giới, làm Tiên giới trở nên lớn mạnh.” Bồ Đào giải thích.

“Ngươi khoan hãy nói, trong những Tiên giới khác theo ta thấy, bất kể từ trên phương diện nào Mộc Nguyên Tiên giới cũng không quá được.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Ẩn Linh môn cho phép ý chí thiên đạo Mộc Nguyên Tiên giới dẫn dắt, hạ cánh tại một nơi tiên linh cẩm tú.

Mà lúc này, toàn bộ sinh linh trong cả Tiên giới đều nghe được một tiếng tiên âm.

Hào quang vô tận bao phủ toàn bộ lãnh thổ Nhân tộc, từng đoá hoa công đức vẩy xuống.

Đại La Thánh Giả Nhân tộc trong Mộc Nguyên Tiên giới ngẩng đầu nhìn hoa công đức từ trên trời bay xuống.

“Cảnh tượng thành Thánh, là ai trở thành Thánh Nhân?” Đại La Nhân tộc bất ngờ nói.

Lúc này, bên ngoài Ẩn Linh môn, hai vị Chuẩn Thánh cung kính hướng về phía Ẩn Linh môn hành lễ.

“Bái kiến Thánh Nhân!”

“Đều là bằng hữu cũ, đừng khách khí như thế.” Giọng Từ Phàm vang lên bên tai hai người.

Đồng thời một luồng lực lượng không cách nào kháng cự đỡ hai Chuẩn Thánh đứng dậy.

Lúc này, Chuẩn Thánh mấy tộc khác cũng xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn, hướng về Ẩn Linh môn hành lễ thiên địa chí cao.

Lúc này tất cả những dị tộc còn đang chiếm lĩnh lãnh thổ Nhân tộc đều nhận được mệnh lệnh, rút khỏi lãnh thổ Nhân tộc bằng tốc độ nhanh nhất.

“Ta là Thánh Nhân Nhân tộc, Tiên giới sau này Nhân tộc ta muốn chiếm một nửa, chư vị có ý kiến gì không?”

Một thần niệm to lớn quanh quẩn trên người các dị tộc cường giả.

Dưới thần niệm to lớn của Từ Phàm, mấy Chuẩn Thánh dị tộc cảm giác như mình biến thành kiến nhỏ trước mặt cự thú.

“Lui ra đi, Nhân tộc chiếm một nửa Tiên giới, vạn năm sau ta sẽ không nhúng tay vào chuyện của Tiên giới.” Giọng Từ Phàm vang

lên.

“Cẩn tuân pháp lệnh Thánh Nhân.” Chuẩn Thánh mấy đại dị tộc cẩn thận nghiêm túc lui xuống.

Bên trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm gặp mặt hai Chuẩn Thánh Nhân tộc.

“Thánh Nhân, về sau Nhân tộc Mộc Nguyên Tiên giới lấy Ẩn Linh môn vi tôn, lấy Thánh Nhân vi tôn.” Chuẩn Thánh tóc đỏ nói.

“Không cần, ta đã vẽ xuống một nửa khu vực Tiên giới.”

“Ẩn Linh môn ta không nhúng tay vào sự vụ Mộc Nguyên Tiên giới, không chiếm tài nguyên Tiên giới.”

“Trong vạn năm, Nhân tộc an tâm phát triển là được.” Từ Phàm nói.

Bây giờ chút đồ vật của Tam Thiên giới, Từ Phàm đã không bỏ vào mắt.

“Tuân lệnh, Thánh Nhân.”

Hai vị Chuẩn Thánh hành lễ cáo lui.

“Bồ Đào, nói cho các đệ tử, khoảng thời gian này vất vả, khoảng thời gian sau tông môn không có chuyện quan trọng, nên nghỉ ngơi thì nghỉ ngời, nên tu luyện thì tu luyện.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi Ẩn Linh môn ổn định, cả Tiên giới rơi vào yên bình.

Lấy lãnh thổ Nhân tộc làm trung tâm, tất cả dị tộc đều bắt đầu rút lui, nhường ra một nửa lãnh thổ Tiên giới.

Tất cả đại thế lực Nhân tộc trên cả Mộc Nguyên Tiên giới cũng nghênh đón cơ hội phát triển.

Một nửa Tiên giới quy về Nhân tộc, có một vùng lãnh thổ rộng lớn có thể mang Nhân tộc đi tìm tòi khai phá.

Bây giờ, tất cả thế lực trong lãnh thổ Nhân tộc ban đầu cũng bắt đầu điên cuồng thu người, điều kiện đưa ra cực kỳ phong phú.

Tất cả đại tông môn chỉ cần ngươi có linh căn là sẽ được thu nhận làm đệ tử, sau đó sẽ được phái đến chỗ tông môn mới.

Bách tính Nhân tộc tại Tiên giới rõ ràng có thể cảm giác được, từ ngày hoa công đức rơi xuống, cuộc sống của bọn họ càng ngày càng tốt.

Tất cả mọi chuyện của Nhân tộc trong Mộc Nguyên Tiên giới đều không quấy nhiễu được Ẩn Linh môn.

Lúc này, Hoàng Sơn đang mang theo mười hai đứa trẻ sơ sinh Nhân tộc vừa ra đời đi tới Ẩn Linh môn.

“Nguyên chủ chê phiền lại tăng thêm mấy người, không biết Từ Đại trưởng lão có thu hay không?” Hoàng Sơn cười hỏi.

“Hoàng Sơn tiền bối khách khí quá, nào có lý lẽ không thu được.”

Từ Phàm nhìn mười hai đứa trẻ sơ sinh bất phàm rõ ràng, trong đầu đột nhiên nảy ra một vấn đề, có cần tìm mấy vú em cho bọn họ trước không nhỉ.

“Vậy phiền Từ Đại trưởng lão.”

Sau khi nói xong, Hoàng Sơn liền rời đi, chỉ để lại mấy đứa trẻ trôi nổi giữa không trung.

“Bồ Đào, giao những đứa trẻ sơ sinh này cho gia đình phẩm hạnh lương thiện dưới phàm giới thu dưỡng.” Từ Phàm phân phó.

Trong Ẩn Linh môn vẫn luôn có một thế giới cho người nhà các đệ tử sinh sống.

Những người này vốn từ một thành thị dần biến thành một thế giới, vẫn luôn tồn tại trong Ẩn Linh môn.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một luồng thánh quang nhẹ nhàng vây quanh những đứa trẻ sơ sinh, sau đó biến mất không thấy.

“Tư chất mấy đứa trẻ sơ sinh này, một đứa nghịch thiên hơn một đứa, bình bộ thanh vân đi đến cảnh giới Thánh Nhân, không quá nhiều vấn đề.”

“Về phần cảnh giới Đại Thánh Nhân, vậy càng dễ nói hơn.” Từ Phàm cười nói.

Hắn cảm thấy làm cuộc giao dịch này với Nguyên Thủy tông, đơn giản như cho không.

“Tông môn không còn chuyện gì nữa, cũng nên cho mình nghỉ phép.” Từ Phàm đứng dậy nói.

“Những năm này vẫn luôn bận rộn, còn chưa từng nghỉ ngơi đàng hoàng.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, nhàn nhã nhìn bầu trời Tiên giới.

Trương Vi Vân ở bên cạnh bầu bạn, một cảnh tượng gia đình nhàn nhã.

“Bồ Đào, ta với Vi Vân ra ngoài chơi một vòng, ngoài chuyện hệ trọng liên quan đến tồn vong của tông môn, còn lại đừng làm phiền ta.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một chiếc linh chu nho nhỏ mang theo Từ Phàm và Trương Vi Vân bay về hướng lãnh thổ Nhân tộc.

Lúc này, trong đại điện truyền tống trận vượt giới tại Nhân tộc.

Một nam tử anh tuấn thần tú đi ra, theo sau hắn là sáu nam tử tản ra khí tức Đại La.

“Cuối cùng ta cũng trở về.” Diệp Tiêu Dao cảm nhận khí tức của Mộc Nguyên Tiên giới nói.

“Đừng nói nhảm nhiều như vậy, tranh thủ thời gian tìm nơi gây dựng lại Thiên Kiếm môn rồi lại nói.” Đáy lòng Diệp Tiêu Dao có một âm thanh nói.

“Lão Kiếm, đừng căng thẳng vậy, có phải bị kẻ thù cũ của ngươi phát hiện đâu mà.”

“Bằng thực lực của ta bây giờ, mặc dù không thể đối đầu với hắn, nhưng toàn thân mà lui tuyệt đối không thành vấn đề.” Diệp Tiêu Dao hăng hái nói.

“Ngươi vẫn nên cẩn thận một chút, người lần trước đối đầu với ngươi chẳng qua chỉ là phân thân của hắn, mặc dù cũng coi là chiến lực Thánh Nhân, nhưng tuyệt đối không phải toàn bộ thực lực của hắn.”

“Chuyện ngươi cần làm bây giờ là bày ra nhiều đường lui ở các Tiên giới, lúc sau khi đối đầu với hắn ngươi mới có mấy phần hy vọng sinh tồn.” Lão Kiếm nói.

“Yên tâm, nhiều năm như vậy chúng ta đều tiến lên mặc mưa gió, bây giờ thắng lợi đang ở trước mắt, ta nhất định sẽ cẩn thận.” Diệp Tiêu Dao an ủi lão Kiếm.

Ngay lúc Diệp Tiêu Dao muốn tìm người nghe ngóng cục diện gần đây Mộc Nguyên Tiên giới, đột nhiên cảm nhận được trong tiên khí ẩn chứa từng tia công đức chi lực.

“Không đúng, trước đây không lâu, Mộc Nguyên Tiên giới có người tấn cấp thành Thánh Nhân.”

“Tiêu Dao, ngươi đi hỏi thăm một chút, xem thử có thể hay không móc nối quan hệ không.” Lão Kiếm nói.

“Biết rồi.”

Sau đó không lâu, Diệp Tiêu Dao từ trong một thế lực chuyên mua bán tình báo đi ra, trên mặt mang vẻ hưng phấn.

“Đây đúng là một cơ hội tốt, Thánh Nhân kia từng nói sẽ không nhúng tay vào sự vụ Tiên giới, vậy nhất định sẽ không nhúng tay.”

“Ngươi có thể dựa vào thực lực Chuẩn Thánh của người, thừa cơ phát triển Thiên Kiếm môn.”

Chương 1236: Thiên Dạ Tiên Đế

Thái Vân Tiên vực, Từ Phàm và Trương Vân đang dạo bước trên một bí cảnh trong mây, đi đến toà cung điện trên mây ở trên cao nhất.

“Bí cảnh này là bí cảnh tuyển chọn của Nguyên Thủy tông, chẳng qua là tương đối bí ẩn, Mộc Nguyên Tiên giới vẫn không ai biết được.

“Con đường trong mây và cảnh trong mây tại bí cảnh này rất đẹp, chờ lát nữa ngươi có thể thưởng thức.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi hai người ra khỏi tông môn, dựa theo lộ tuyến Bồ Đào quy hoạch, một đường du sơn ngoạn thủy, tự tại biết bao.

“Chủ nhân, phát hiện Diệp Tiêu Dao trong Tiên giới.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Phát hiện thì phát hiện thôi, không biết vị sư huynh tốt kia của ta gần đây sống thế nào.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

Lấy cảnh giới của hắn bây giờ, đã sớm không còn e ngại nhân quả do tương giao với người mang thiên mang đến.

“Diệp Tiêu Dao, môn chủ Thiên Kiếm môn, cảnh giới Chuẩn Thánh, một thân chiến lực có thể cứng rắn địch lại tồn tại Thánh Nhân.”

“Thiên Kiếm môn cũng phát triển rất tốt trong mấy Tiên giới, mỗi Thiên Kiếm môn đều có Đại La thánh giả trấn thủ.” Bồ Đào nói.

Một màn sáng xuất hiện, trên đó viết quá trình phát triển Thiên Kiếm môn của Diệp Tiêu Dao, cùng tình huống trong khoảng thời gian gần đây.

“Thì ra lão gia gia trong nhẫn của hắn có thù với Thiên Dạ Tiên Đế, vậy người trong nhẫn của hắn hẳn là Thiên Kiếm Tiên Đế.” Từ Phàm sờ cằm nói, hắn còn có chút ấn tượng với hai thế lực này.

“Thiên Dạ Tiên Đế đó tấn cấp đến Đại Thánh Nhân không biết đã bao lâu, ước chừng không cần đến bao nhiêu năm, có lẽ sẽ trở thành đá kê chân cho sư huynh tốt của ta.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

“Chủ nhân, về Thiên Dạ Tiên Đế, Nguyên Thủy tông còn có tin tức bí ẩn hơn.”

“Kiếp trước, Thiên Dạ Tiên Đế là huynh đệ tốt của Thiên Kiếm Tiên Đế, lúc ấy cũng là cảnh giới Thánh Nhân.”

“Sau lại vì một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu bán đứng Thiên Kiếm Tiên Đế, bản nguyên rơi vào Luân Hồi giới mới chuyển sinh xuống một thế.” Bồ Đào nói.

“Yêu hận dây dưa khi nào mới kết thúc.”

“Bồ Đào, không cần lo cho hắn, bên kia xảy ra chuyện gì nói ta biết một tiếng là được.”

Từ Phàm nói xong, nắm tay Trương Vi Vân tiếp tục bước lên con đường trong mây.

Lúc này từng bậc thang tạo thành từ đám mây xuất hiện dưới chân hai người.

Mỗi bước lên một bậc mây, xung quanh liền có phong cảnh khác biệt xuất hiện.

Cuối cùng đi tới trước một cung điện hùng vĩ, Từ Phàm nhẹ nhàng đẩy cửa ra.

Chỉ thấy một hư ảnh ở trên vị trí chủ của cung điện.

“Từ Đại trưởng lão, thú vị không?” Giọng Hoàng Sơn vang lên.

“Ha ha, biết Mộc Nguyên Tiên giới có một bí cảnh tuyển chọn của các ngươi, cho nên tò mò tới xem một chút.”

“Yên tâm, mấy thứ các ngươi khen thưởng ta đều không cần cái gì đâu.” Từ Phàm cười nói.

“Ngươi ở thế giới vỡ vụn kiếm lời lớn, nếu như còn để ý chút khen thưởng nhập môn ấy, đừng trách Hoàng Sơn ta khinh thường ngươi.”

“Còn nữa, chuyện ngươi làm ở Mộc Nguyên Tiên giới rất tốt, Nguyên chủ cũng không nhịn được muốn ban thưởng cho ngươi.”

“Ngươi xem, vẫn là Nguyên chủ chúng ta đại khí.”

“Được rồi, nhớ chú ý mười hai Đại Thánh Nhân chuyển thế ta mang đến một chút, nhất định phải làm cho bọn họ sinh ra cảm giác nhận đồng Nhân tộc.” Hoàng Sơn căn dặn.

“Đây là tự nhiên, đây cũng là chuyện quan trọng trong quan trọng để dạy bọn họ, sao ta lại quên được.” Từ Phàm nói.

“Vậy thì tốt.”

Sau khi Hoàng Sơn nói xong, hư ảnh biến mất không thấy đâu nữa.

Một lực đẩy nhẹ khẽ đẩy Từ Phàm và Trương Vi Vân ngoài cửa cung điện.

Cửa lớn cung điện đóng lại, toàn bộ cung điện lại bắt đầu phong tỏa lần nữa.

Từ Phàm nhìn bí cảnh tuyển chọn của Nguyên Thủy tông, nghĩ đến mười hai Đại Thánh Nhân chuyển thế còn đang bú tí mẹ trong tông môn.

“Có phải nên chiêu thêm đệ tử đời đầu không nhỉ?” Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân hỏi.

“Nếu như phu quân chiêu thêm đệ tử chỉ để thuận tiện dạy bảo những Đại Thánh Nhân chuyển thế, có thể chiêu ít một chút.”

Trương Vi Vân nói.

“Vậy tuyển nhận một trăm vạn đệ tử đời đầu đi, nhiều thêm cũng không có ý gì.” Từ Phàm đánh giá một phen nói.

“Chủ nhân, một trăm vạn đệ tử này tuyển nhận thế nào?” Bồ Đào hỏi.

“Luyện chế một trăm vạn món Tiên khí, để chúng nó tự động tìm kiếm đệ tử phù hợp với tiêu chuẩn tuyển nhận tông môn.”

“Bất kể tư chất tốt hay xấu, chỉ cần hữu duyên có thể thông qua khảo nghiệm thì cứ chiêu vào trong tông môn.” Từ Phàm nghĩ đến một phương thức chiêu thu đệ tử cực kỳ mới lạ.

Dù sao hiện tại Ẩn Linh môn đại tài khí thô, một trăm vạn món Tiên khí, giống như chín con trâu rụng một cọng lông, chia ra một trăm vạn phần nữa cũng chẳng đáng là gì.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ẩn Linh môn, một tiểu thế giới xa hoa tại không gian dưới lòng đất.

Tại một vườn hoa trên quảng trường, trăm vị tiên nữ tuyệt sắc khuynh thành đang múa một khúc Thiên Tiên Túy.

Hai người số một, số hai xem như si như say.

Nhưng lúc này, giọng Bồ Đào chợt cất lên.

“Chủ nhân bảo các ngươi thiết kế Tiên khí chuyên môn dùng để chiêu thu đệ tử, dùng để tuyển nhận đệ tử đời đầu cho tông môn.”

Sau đó truyền yêu cầu cụ thể vào trong đầu số một, số hai.

“Bồ Đào, chút chuyện này một mình ngươi có thể làm, còn cần nói cho ta làm gì.”

Phân thân số một xem Thiên Tiên Túy xinh đẹp như hư ảo, bên người đột nhiên có thêm các loại tiên khoáng.

Cuối cùng những tiên khoáng này bắt đầu dần dần biến hóa, cuối cùng biến thành một Tiên khí thông tin chế thức Ẩn Linh môn.

Phân thân số hai nhẹ nhàng điểm một cái về phía Tiên khí thông tin chế thức, từng pháp trận phức tạp ngưng tụ thành hình bên trong Tiên khí.

“Trong Tiên khí này có vài chức năng đổi cần ngươi hỗ trợ.” Phân thân số hai nói.

“Được, Tiên khí này phù hợp với yêu cầu của chủ nhân, tiếp theo đây có thể sản xuất hàng loạt.”

Trong một ôn tuyền noãn ngọc trứ danh tại Tiên giới.

Từ Phàm và Trương Vi Vân đang nhàn nhã ngâm suối nước nóng.

“Chủ nhân, chỉ chiêu thu đệ tử trong phạm vi Mộc Nguyên Tiên giới sao?” Bồ Đào hỏi.

“Không, chỉ cần là Tiên giới tông môn có thể tiếp xúc đến đều tính hết cho ta, cũng coi như là bồi dưỡng nhân tài cho những Tiên giới khác.”

Từ Phàm cảm nhận nhiệt độ thoải mái dễ chịu trong suối nước nóng noãn ngọc, không nhịn được khẽ hừ một tiếng.

“Tuân lệnh.”

Một tháng sau, dưới tình huống gia tốc thời gian, dây chuyền sản xuất trong không gian dưới lòng đất đã làm xong một trăm vạn Tiên khí chiêu thu đệ tử đặc chế của Ẩn Linh môn.

Cuối cùng một cánh cổng không gian to lớn xuất hiện, một trăm vạn món Tiên khí không gian đều đổ vào trong cánh cửa không gian.

Sau đó thông qua cổng không gian truyền tống đến tất cả Đại Tiên giới xung quanh.

Phi Vũ giới, một hòn đảo lớn đang chậm rãi bay về tinh vực.

Một nam tử phong hoa tuyệt đại đứng tại chỗ cao nhất trên hòn đảo kia.

Đôi mắt ẩn chứa sao đầy trời nhìn về phương hướng Mộc Nguyên Tiên giới.

“Các tiền bối Ẩn Linh môn, ta, môn chủ Ẩn Linh môn đời thứ ba, Triệu Không, dẫn dắt đệ tử toàn môn phi thăng lên Tiên giới, quay về tông môn!”

Lúc này, một tiên môn lớn mở ra trong tinh vực.

Một con đường tiên ngọc rộng lớn trải dài bên dưới hòn đảo.

Hòn đảo nổi đi theo con đường chậm rãi đi vào tiên môn.

Chỉ trong nháy mắt, thiên địa biến ảo.

Hòn đảo xuất hiện cách bí cảnh Ẩn Linh môn không xa.

“Trước tiên thăm dò tin tức một chút, tìm được đường đi tới Tinh Nguyệt Tiên vực trước đã.” Triệu Không phân phó đệ tử sau lưng.

Ngay vào lúc này, một lực lượng không cách nào kháng cự đột nhiên khống chế lấy hòn đảo.

Dẫn dắt hòn đảo từ từ đi theo hướng tới gần Ẩn Linh môn.

“Ẩn Linh môn bây giờ độc chiếm đại lục trung tâm trong Tiên giới, sớm đã không ở Tinh Nguyệt Tiên vực.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Chương 1237: Nhiệm vụ

Thiên Hồ Tiên giới, một thôn trang nhỏ không biết tên của Nhân tộc.

Một hài đồng sáu tuổi đang vất vả gánh đống củi khô cao hơn cả lưng về trong nhà.

Theo sau là một tiểu nữ hài bốn tuổi, thỉnh thoảng hỗ trợ đỡ đống củi khô.

Bởi vì là xuống núi, mỗi bước đi của hài đồng đều cực kỳ cẩn thận.

“Nhục Nhục, chỉ cần chúng ta bán đống củi khô này đi là có thể kiếm được năm tiên văn, chẳng những có thể mua thịt, còn có thể mua bánh xốp lê hoa ngươi thích.” Tiểu nam hài nhìn muội muội vì đi đường núi nên có hơi mệt nói.

“Ca ca, vẫn là đều mua thịt cả đi, mẹ nói, ăn nhiều thịt mới có thể cao lớn cường tráng.” Một giọng nói ngây thơ vang lên.

“Nhục Nhục thật đúng là biết suy nghĩ cho ta.” Tiểu nam hài nở nụ cười.

“Sau khi ca ca cao lớn cường tráng, có thể gánh được nhiều củi khô, bán được nhiều tiền hơn, đến lúc đó có thể mua cho ta càng nhiều bánh xốp hoa lê rồi.” Tiểu nữ hài đỡ củi khô ngây thơ nói, nước miếng trên khóe miệng và sự mong chờ trong đôi mắt đại biểu cho sau này tiểu nữ hài là người làm đại sự.

“Ngươi đó…” Tiểu nam hài vừa định nói chuyện, nhưng dưới chân lại trượt, trực tiếp vác theo đống củi khô ngã sấp xuống.

Còn may giá gỗ sau lưng chống lấy tiểu nam hài, không đến mức lăn xuống từ trên đường núi.

Lúc này, một tia linh quang chợt loé dưới thân tiểu nam hài, sau đó bay vào trong cơ thể tiểu nam hài.

Tiểu nam hài vốn vừa muốn đứng dậy trực tiếp ngủ mê man.

“Ca ca! Ca ca! ! Ta không cần bánh xốp hoa lê, ngươi tỉnh, ngươi tỉnh lại đi mà!”

Tiểu nữ hài lập tức hoảng hồn, ghé vào cạnh ca ca khóc lên.

Tiểu nam hài lúc này, tựa như đang trong giấc mơ.

Trong mơ, hắn trở thành đệ tử của Tiên môn trong truyền thuyết, đồng thời học được rất nhiều tiên thuật lợi hại.

Vốn hắn đang sống vô ưu vô lo trong Tiên môn, đột nhiên có một đám Yêu tộc đánh tới cửa.

Tiểu nam hài vừa nhìn, cũng đã đánh tới Tiên môn mình, sao có thể?

Từ nhỏ mẫu thân đã dạy hắn, bất cứ khi nào, nhất định phải chăm lo tốt cho nhà của mình.

Kết quả là Tiên môn cùng đám Yêu tộc kia đánh lên, tiểu nam hài nương dựa vào tiên thuật hắn học tập, đánh lùi một đợt tiếp một đợt Yêu tộc.

Về sau, Yêu tộc thấy tiểu nam hài lợi hại, liền nói với tiểu nam hài, chỉ cần gia nhập bọn họ, hắn mới có thể sống sót.

Tiểu nam hài không nói lời nào, chỉ điên cuồng dùng tiên thuật chém giết tất cả Yêu tộc có thể nhìn thấy, mãi đến cuối cùng bị Yêu tộc vây quanh, hắn chảy khô một giọt máu cuối cùng.

Mộng tỉnh, tiểu nam hài cảm giác toàn thân sưng tấy, miệng lưỡi khô rát.

Cố gắng mở to mắt, phát hiện muội muội đang ghé vào bên giường mình ngủ.

Lúc này một màn sáng chỉ tiểu nam hài có thể nhìn thấy xuất hiện trước mặt hắn.

“Chúc mừng ngươi đạt được hệ thống tu tiên, xin hỏi có muốn mở ra con đường tu tiên không?”

Tiểu nam hài nhìn chữ phía trên, ngồi dậy gãi đầu một hồi.

“Trên này viết cái gì vậy?”

Lúc này, trên một hải đảo tại Mộc Nguyên Tiên giới, Từ Phàm đang hấp một nồi hải sản lớn.

“Chủ nhân, hiện tại đã có một ngàn ba trăm món Tiên khí đặc chế được kích hoạt.” Bồ Đào báo cáo.

“Còn rất nhanh, trước hết cứ để cho bọn họ lịch luyện trong Tiên giới của mình, chờ khi tạm được rồi lại triệu hồi về tông môn.” Từ Phàm nói, xốc nồi lớn hấp hải sản lên.

Một con linh hà còn lớn hơn cánh tay người trưởng thành bị Từ Phàm lấy ra bỏ vào mâm.

“Vi Vân, lấy nước sốt hải sản đặc chế của ta đến đây.” Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân đang nấu đồ ngon phía xa nói.

“Được thôi phu quân.”

“Chỉ thông qua khảo hạch của tông môn không được, còn phải ghi chép lại hành vi thường ngày của bọn họ, không được cũng phải loại.

Từ Phàm bóc linh hà nói, vì trải nghiệm vui vẻ trên bờ biển, hắn đều phong ấn mình và Trương Vi Vân thành trạng thái phàm nhân.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Thiên Hổ Tiên giới, tiểu nam hài tự học một khoảng thời gian, rốt cuộc cũng biết chữ viết trên màn sáng nhìn thấy ngày đó là gì.

“Ta có thể tu tiên sao?” Tiểu nam hài nhìn màn sáng xuất hiện lần nữa, có chút kích động hỏi.

Khi hắn còn bé là đã có tiên nhân từng đến thôn trang bọn họ, khảo nghiệm hắn và trong tất cả tiểu hài thôn trang hết một lần.

Dựa theo cách nói của tiên nhân chính là, tứ linh căn, ngộ tính thấp, tuệ căn ít, không thích hợp tu tiên.

Hắn còn mất mát thật lâu.

“Ta muốn tu tiên!” Tiểu nam hài nói với màn sáng.

Màn sáng không có phản ứng, thế là tiểu nam hài duỗi tay, thử chạm vào mấy chữ kia.

Màn sáng lại xuất hiện biến hóa lần nữa, một âm thanh máy móc vang lên.

“Tu tiên từ chuyện nhỏ làm lên, nhiệm vụ một, nhận biết ba ngàn chữ, cũng có thể viết rành rọt.”

“Nhiệm vụ hai, giúp trong nhà kiếm một ngàn tiên văn.”

“Nhiệm vụ ba, trên núi có một con độc lang, dùng trí tuệ của mình giết chết nó.”

Tiểu nam hài nhìn ba nhiệm vụ, đột nhiên cảm giác, tiên này không tu cũng được.

“Một ngày ta chỉ có thể nhận biết năm chữ, lúc nào mới có thể học được ba ngàn chữ.”

“Ta lên núi nhặt củi khô, một năm cũng chỉ có thể kiếm được ba trăm tiên văn.”

“Thợ săn đại bá tốt nhất trong thôn còn sợ độc lang trên núi, giết thế nào được.”

Lúc này, ở tất cả đại Tiên giới, rất nhiều người nhận được Tiên khí đặc chế đều nhận được nhiệm vụ tương tự.

Trong một cự thành tại Mộc Nguyên Tiên giới, Hùng Lực đang mang theo Tráng Linh nhàn nhã đi dạo trên đường.

Lúc này chợt có một tiểu nam hài từ bên cạnh hai người chạy qua, vừa chạy vừa hô.

“Nhường một chút, thời gian nhiệm vụ không đủ.”

Biểu cảm lo lắng trên khuôn mặt nhỏ nhắn kia có vẻ hơi đáng yêu.

Hùng Lực quay đầu nhìn về phía tiểu nam hài chạy qua bên cạnh bọn họ.

“Sao ta cứ cảm thấy trên người tiểu nam hài có một luồng khí tức quen thuộc nhỉ?” Hùng Lực tò mò hỏi.

“Tiểu nam hài kia hẳn là đạt được Tiên khí chiêu thu đệ tử tông môn đặc chế, mục tiêu vừa rồi có lẽ đang làm nhiệm vụ.” Tráng Linh cười nói.

“Sao ngươi biết?”

“Hùng đại ca, ngươi có phải rất lâu chưa xem diễn đàn tông môn rồi không?”

“Có rất nhiều đệ tử đều tìm được những hài tử đạt được Tiên khí chiêu thu đệ tử tông môn đặc chế.”

“Có người còn phát sóng trực tiếp những hài tử kia làm nhiệm vụ trên diễn đàn tông môn đấy.” Tráng Linh cười nói.

“Tông môn muốn tuyển nhận đệ tử đời đầu sao, thời gian trôi qua thật nhanh!” Hùng Lực cảm khái nói.

Vào lúc này, vẫn là tiểu nam hài vừa rồi đó.

Ôm lấy một bó hoa to, dùng các loại giấy màu sắc khác nhau bọc lại cẩn thận đi tới trước mặt Hùng Lực.

“Tiền bối, mua cho nương tử ngươi một cành hoa đi.” Tiểu nam hài dùng giọng điệu mong chờ nói.

Lúc này, trong một phòng phát sóng trực tiếp trên diễn đàn tông môn đang điên cuồng chạy bình luận.

“Duyên phận nha, tùy tiện xem phát sóng trực tiếp, vậy mà có thể nhìn thấy Hùng Lực Đại sư huynh.”

“Ha ha, một tiếng nương tử này nhất định khiến Tráng Linh sư tỷ nở hoa trong lòng, nói không chừng tiểu nam hài có thể sớm hoàn thành nhiệm vụ.

“Mọi người yên tĩnh, xem Đại sư huynh nói thế nào, xem cây vạn tuế già ngàn năm này có thể nở hoa hay không.”

Hùng Lực cúi đầu nhìn tiểu nam hài, không nói gì.

Cảm giác áp bách mạnh mẽ xém chút khiến tiểu nam hài chịu không được.

Nhưng nhiệm vụ bức bách, cho dù hai chân tiểu nam hài run lên, hắn cũng muốn duy trì mỉm cười nhìn Hùng Lực.

“Có can đảm đấy, tất cả hoa của ngươi ta lấy hết.” Hùng Lực lấy ra hai linh thạch nói.

“Tiền bối, một bó hoa mười linh thạch.”

Chân tiểu nam hài càng run rẩy mạnh hơn.

Chương 1238: Phần thưởng nhiệm vụ

“Một cành hoa phàm phẩm, dùng giấy gói màu bọc lại liền có dũng khí bán cho ta mười linh thạch, là ai cho ngươi lá gan đó?”

Hùng Lực cao một trượng ở trước mặt tiểu nam hài như ngọn tháp sắt.

Cảm giác áp bách tràn đầy khiến tiểu nam hài cảm giác đũng quần có chút ẩm ướt.

“Tiền bối và nữ tiền bối này vừa nhìn là thấy chính là một đôi trời đất tạo thành.”

“Hai vị tiền bối tình cảm sâu đậm như thế, vừa lúc trong tay ta cũng có hoa đại diện cho tình yêu.

“Tu tiên tu duyên, tiền bối và ta gặp nhau tại đây tức là duyên phận.” Tiểu nam hài cố nén mắc tiểu nói.

“Tiểu hài thú vị.” Vẻ nghiêm túc trên mặt Hùng Lực trong nháy mắt hòa hoãn xuống.

Tráng Linh cũng ở bên cạnh che miệng cười.

“Ngươi đoán ta sẽ mua hay không?” Hùng Lực hơi nhếch khóe môi lên.

“Tiền bối hẳn là sẽ mua, ta và tiền bối gặp nhau tại đây, là duyên phận đến.” Tiểu nam hài học theo cách nói nhiệm vụ dạy hắn nói.

“Tiểu gia hỏa, hôm nay dạy cho ngươi một bài, nhân sinh bất kể là phương hướng nào, đường cũng sẽ không bằng phẳng.”

Một lực lượng nhẹ nhàng khống chế tiểu nam hài đi về nơi khác.

“Ta cảm thấy hoa của ngươi không đáng, cho nên ta không mua.” Giọng Hùng Lực vang lên bên tai tiểu nam hài.

Chạng vạng tối, trong một tiểu viện rách nát trong thành.

Tiểu nam hài ôm mấy bó hoa, khóc không ra nước mắt.

“Quá khó khăn, muốn tu tiên thật là quá khó khăn!”

Lúc này, một màn sáng xuất hiện trước mặt tiểu nam hài.

“Thời hạn của nhiệm vụ hai còn mười ngày, nếu còn chưa hoàn thành, ký chủ sẽ mất đi bản hệ thống tu tiên.” Một âm thanh máy móc vang lên.

“Bảo ta bán một cành hoa mười linh thạch, sao ta có thể bán được?” Tiểu nam hài khó chịu nói.

Vừa nghĩ tới đại hán cao một trượng hôm nay, tiểu nam hài lập tức cảm thấy có hơi mắc tiểu.

“Làm sao bây giờ, mười cành hoa, mỗi cành hoa mười linh thạch, kẻ ngốc mới có thể mua.” Tiểu nam hài nói.

Lúc này, ngoài cửa chợt truyền đến tiếng gõ cửa.

Nơi tiểu nam hài là một sân nhỏ bỏ hoang, bình thường có rất ít người tới đây.

“Mở cửa.” Một âm thanh trầm thấp, hùng hậu vang lên.

Tiểu nam hài im lặng không lên tiếng, lẳng lặng đứng tại chỗ, không phát ra một âm thanh nào.

“Một cành hoa mười linh thạch của ngươi không muốn bán sao?”

Sau đó tiểu nam hài nhớ tới, giọng nói này là của tráng hán khiến hắn mắc tiểu hôm nay.

Ngay tức khắc, trong mắt tiểu nam hài xuất hiện một tia sáng, chân nhỏ chạy qua mở cửa.

“Chỗ ngươi có mấy cành hoa?” Hùng Lực hỏi.

“Tiền bối, tổng cộng mười cành, chỉ cần tiền bối có thể mua, ta sẽ không để tiền bối chịu thiệt.” Tiểu nam hài cực kỳ nghiêm túc nói.

Hùng Lực chú ý tới biểu cảm của tiểu nam hài, bật cười.

“Ngươi tên là gì?” Hùng Lực hỏi.

“Tiền bối gọi ta Tiểu Báo Tử là được.” Tiểu nam hài gãi đầu nói.

“Mười cành hoa của ngươi ta lấy hết, đây là một trăm linh thạch.” Hùng Lực đưa qua một túi linh thạch nặng trĩu nói.

“Tiền bối, ngươi thật sự muốn mua?” Tiểu nam hài không nhịn được hỏi.

“Những lời ngươi nói ban sáng có đạo lý, gặp nhau chính là duyên phận.”

Ban sáng, sau khi Hùng Lực cự tuyệt tiểu nam hài thì nghe ngóng được, những hài tử có thể nhận được thừa nhận từ Tiên khí đều thông qua khảo hạch tông môn.

Lại được biết, nhiệm vụ của tiểu nam hài là phải bán đi mười cành hoa, thế là Hùng Lực động lòng trắc ẩn.

Gặp nhau chính là duyên phận, Hùng Lực quyết định giúp một tay.

Nghe thấy lời Hùng Lực nói, tiểu nam hài kích động cầm mười cành hoa đã sửa sang đẹp đẽ trịnh trọng đưa cho Hùng Lực.

“Tiền bối, ơn này Tiểu Báo Tử cả đời khó quên.” Tiểu nam hài trịnh trọng nói.

Chỉ cần có thể tu tiên là hắn có thể trở thành Tiên nhân trong truyền thuyết, đến lúc đó hắn nhất định sẽ báo đáp vị ân công trước mắt này.

“Không nhiều chuyện như vậy đây.” Hùng Lực nhận lấy mười cành hoa, đặt linh thạch lên mặt bàn rồi rời đi.

Lúc này, trước mắt tiểu nam hài xuất hiện một màn sáng, một âm thanh máy móc vang lên.

“Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ hai, khen thưởng Ngũ Hành quyết nhập môn, Tẩy Tủy đan, Trúc Cơ đan.”

Một Truyền Tống trận nho nhỏ xuất hiện trước mặt tiểu nam hài, một ngọc giản và hai bình ngọc xuất hiện phía trên Truyền Tống trận.

“Phần thưởng nhiệm vụ đã cấp, xin chú ý tra nhận.”

“Nhiệm vụ mới đã cập nhật, xin chú ý kiểm tra.”

Màn sáng trước mặt tiểu nam hài chính là nội dung của nhiệm vụ ba.

“Ngoài thành có một con tiểu yêu Trúc Cơ kỳ, thường xuyên phá hư linh điền, xin tu luyện tới Trúc Cơ kỳ, nghĩ biện pháp đánh bại tiểu yêu.”

Tiểu nam hài nhìn nhiệm vụ, cuối cùng bắt đầu cầm lấy ngọc giản dán lên ấn đường của mình.

Trong một vài quán rượu, quán trà, thường thường sẽ có tiên sinh thuyết thư kể vài câu chuyện về Tiên giới, tiểu nam hài cũng không xa lạ gì với ngọc giản và các loại đan dược.

Lúc này, trong màn sáng phát sóng trực tiếp liên quan tới tiểu nam hài hiện lên số màn sáng.

“Không nghĩ tới cuối cùng Hùng Lực sư huynh cắm vào một tay, phỏng chừng tiểu tử này có thể hoàn thành nhiệm vụ cơ sở rất nhanh.”

“Lúc trước ta đặt cược, tiểu nam hài không thể hoàn thành nhiệm vụ hai, không nghĩ tới bị Đại sư huynh phá hư.”

“Tư chất của tiểu nam hài là tạp linh căn, tuy nhiên bây giờ tất cả đại tông môn và thế lực đều thiếu người, ước chừng không cần bao lâu, tiểu nam hài sẽ bị tông môn và thế lực khác thu làm đệ tử.”

“Ta cho rằng, tiểu nam hài ít nhất không kết thúc được nhiệm vụ ba trong mười năm.”

Màn sáng giữa phát sóng trực tiếp lăn tới lăn lui, có đệ tử làm cái mở bàn.

Điểm chấp phía trên là thời gian tiểu nam hài làm xong nhiệm vụ ba.

Ban đêm, trên một bờ biển, Từ Phàm xem tương tác trong phát sóng trực tiếp bật cười, sau đó cũng bảo Bồ Đào đặt cược.

“Phu quân, từ khi nào mà ngươi thích xem phát sóng trực tiếp trong tông môn vậy?” Trương Vi Vân ngồi bên cạnh Từ Phàm, cười nói.

“Đây không phải là không có việc gì làm, giết thời gian thôi sao.” Từ Phàm nói, ném thêm củi vào đống lửa trại phía trước.

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn sắc trời, sau đó trực tiếp dùng tiên thuật ngưng tụ một tiểu viện gồm một phòng ngủ một phòng khách bên bờ biển.

“Đêm đã khuya, chúng ta trở về ngủ thôi, ngày mai lại tiếp tục ăn hải sản.” Từ Phàm nói.

“Được, phu quân.”

Hiện tại hai người đều ở trạng thái Luyện Khí kỳ, ở Tiên giới gần như không khác gì phàm nhân.

Ngày hôm sau, Từ Phàm và Trương Vi Vân cải trang thành ngư dân, ngồi một chiếc thuyền nhỏ ra biển đánh cá.

Lúc hai người du sơn ngoạn thủy, Trương Vi Vân đột nhiên nói muốn thể nghiệm phu thê phàm nhân có cảm giác gì, kết quả là, có một màn như bây giờ.

Trong Ẩn Linh môn, Tiêu Lạc Phàm đi tới Tàng Kinh các.

“Trong tông môn bây giờ, gần như tám phần mười sư huynh đệ đều ra ngoài giải sầu, tu dưỡng rồi nhỉ, ngươi cũng đừng tu luyện nữa, ra ngoài đi dạo, giải sầu một chút đi.” Trương Học Linh nhìn Tiêu Lạc Phàm nói.

“Vừa nãy đã giải sầu rồi, hiện tại là lúc tranh thủ tu luyện.” Tiêu Lạc Phàm nghiêm mặt nói.

“Ngươi thừa dịp giải sầu rồi hả?” Trương Học Linh vô cùng nghi hoặc.

“Ta đi Khốn Long giới, lần lượt dùng Mộc Độc Tinh Si tiên quất mấy con Tổ Long kia một trăm lần.” Tiêu Lạc Phàm nói.

“Mộc Độc Tinh Si tiên, ngươi thật sự hung ác quá nha!” Trương Học Linh nói.

Trong Ẩn Linh môn, Khốn Long Giới là một hạng phục vụ cung cấp cho các đệ tử.

Lúc ai tâm trạng không tốt, có thể đi khốn Long Giới, chọn một loại roi đi quất Tổ Long, còn có Chân Long Kim Tiên cướp đồ của Đại trưởng lão còn sống duy nhất.

Nghe nói như vậy có thể giải toả áp lực trong lòng.

Lúc mới bắt đầu, không có ai cảm thấy hứng thú với hạng phục vụ này, mãi đến khi có một đệ tử tu luyện không thuận, tâm trạng hậm hực đi vào.

Chương 1239: Thù hận, sự phẫn

nộ của quân cờ

Lúc Từ Phàm và Trương Vi Vân biến thành một đôi phu thê bình thường, đánh cá trên biển.

Trương Vi Vân đột nhiên nhận được tin tức.

“Phu quân, vừa rồi Đại sư tỷ gửi tin tức tới, sư phụ trọng thương trở về, ta muốn đi thăm sư phụ.” Trương Vi Vân nói.

“Trọng thương trở về? Lấy cảnh giới của sư phụ ngươi, Đại Thánh Giả bình thường rất khó tạo thành tổn thương lên sư phụ ngươi.”

“Không nói nhiều nữa, ngươi nhanh đi đi.” Từ Phàm nhẹ phất tay qua trán Trương Vân.

Tu vi của hai người lập tức khôi phục.

Đồng thời một cánh cửa truyền tống từ Thánh Quang tạo thành xuất hiện trước mặt Trương Vi Vân.

“Ngươi đi đi, có cần gì thì gửi tin tức cho ta.” Từ Phàm nói.

Trương Vi Vân gật đầu, vẻ mặt lo lắng đi vào cánh cửa truyền tống Thánh Quang.

“Haiz, lại khôi phục thành trạng thái một người.” Từ Phàm nhìn hải sản trên thuyền đánh cá bọn họ từ trong biển rộng vớt ra.

“Bồ Đào, về tông môn giúp ta làm những hải sản này.”

Một Truyền Tống trận bao trùm Từ Phàm, truyền tống về Ẩn Linh môn.

Ngay lúc Từ Phàm nằm trên ghế dựa dự định cá ướp muối, một luồng khí tức to lớn giáng xuống trong Mộc Nguyên Tiên giới.

“Thiên Dạ Tiên Đế, đây hẳn là người tới truy sát sư huynh tốt của ta nhỉ.” Từ Phàm cảm nhận luồng khí tức to lớn kia nói.

Lúc này, một nam tử anh tuấn toàn thân hắc y xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

“Thiên Dạ Tiên Đế bái phỏng Đại trưởng lão Ẩn Linh môn.”

“Bồ Đào, Nghênh Khách điện.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Bên trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm nhìn Thiên Dạ Tiên Đế toàn thân hắc y nói: “Không biết Thiên Dạ Tiên Đế đến Mộc Nguyên Tiên giới ta có gì phải làm à?”

Một con rối cấp Chuẩn Thánh bưng lên một ấm trà Đại đạo.

Thiên Dạ Tiên Đế cố ý nhìn thoáng qua con rối Chuẩn Thánh, sau đó nói: “Giới này có kẻ thù không đội trời chung với ta, cho nên đặc biệt tới Tiên giới này bắt.

“Sợ làm cho quý tông môn hiểu lầm, cho nên đặc biệt đến đây cho hay.”

Giọng điệu Thiên Dạ Tiên Đế khách khí vô cùng, hắn từ con đường khác biết được thực lực, bối cảnh của vị Đại trưởng lão Ẩn Linh môn này, biết rõ đây là người chính mình không chọc nổi.

“Thiên Dạ Tiên Đế, không biết là người phương nào có thể khiến Tiên Đế tự mình ra tay thế?” Từ Phàm làm bộ tò mò hỏi.

“Một tàn hồn bán huynh đệ tốt.”

“Giết hắn ngàn lần, vạn lần cũng không chê nhiều.”

Dù là Tiên Đế, nhưng khi nói tới kẻ thù này, trong thần sắc còn lộ ra hận ý thật sâu.

“Có thù báo thù, có oán báo oán, thiên đạo luân hồi không ngừng.”

“Lúc Tiên Đế ra tay, đừng ngộ thương Nhân tộc khác là được.” Từ Phàm phẩm một ngụm trà nói.

“Được, vậy đa tạ Từ Đại trưởng lão cho mượn chỗ quý Tiên giới báo thù.”

Sau khi Thiên Dạ Tiên Đế uống xong trà trong ly thì rời đi.

Từ Phàm nhìn theo hướng Thiên Dạ Tiên Đế rời đi, không khỏi cảm thấy có chút đáng tiếc cho vị Tiên Đế này.

“Sau khi huynh đệ tốt đánh xong đại boss này, hẳn tính là kết cục rồi nhỉ.” Từ Phàm nói.

“Bồ Đào, thường xuyên chú ý hành tung của Thiên Dạ Tiên Đế.”

“Chỗ Diệp Tiêu Dao, nghĩ cách cho hắn hay, dù sao trước đây cũng là sư huynh của ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này trong một tiên vực xa xôi tại Nhân tộc.

Dị tộc trong tiên vực này rút đi còn chưa được bao lâu, cho nên Nhân tộc trong cả tiên vực có vẻ thưa thớt dị thường.

Lúc này tại một đại sơn mạch bên ngoài tiên thành nào đó, sừng sững một hư ảnh cự kiếm cao vạn dặm.

Đó chính là Thiên Kiếm môn mới vừa thành lập chưa bao lâu tại tiên vực này.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao đang cau mày nhìn nhóm đệ tử được chiêu thu tới.

“Thiên tư những đệ tử này…” Hắn cau mày nói.

“Báo cáo môn chủ, những đệ tử tư chất tốt trong Mộc Nguyên Tiên giới đều bị tông môn và thế lực khác sớm một bước chiêu thu mất rồi.”

“Hiện tại lãnh thổ Nhân tộc chiếm một nửa Mộc Nguyên Tiên giới, phần lớn là vùng chưa khai phá.”

“Hiện tại là lúc các tông môn và thế lực cần người, cho nên tất cả hạt giống tốt có chút tư chất trong cả Tiên giới đều bị cướp đi.” Trưởng lão cấp Kim Tiên chủ quản chiêu đệ tử hành lễ nói.

“Giới này không được, vậy đi Tiên giới khác chiêu thu đệ tử.”

“Nhóm đệ tử đầu tiên của Thiên Kiếm môn giới này, ngày sau chắc chắn là tồn tại trụ cột trong tông môn, tư chất quá kém, sao có thể phát dương quang đại vì tông môn được.” Diệp Tiêu Dao nói.

“Tuân lệnh, tông chủ, ta lập tức đi Tiên giới khác chiêu thu đệ tử tư chất thượng giai.” Trưởng lão Kim Tiên chủ quản chiêu thu đệ tử nói.

Nhưng vào lúc này, Diệp Tiêu Dao đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức khiến hắn khắc cốt khó quên.

“Tiểu tử, khí tức này rất có thể là bản thể hắn giáng lâm đến Tiên giới này.”

“Hiện tại cái gì cũng đừng để ý, trốn! Tranh thủ trốn!” Lão Kiếm trong lòng Diệp Tiêu Dao nhanh chóng nói.

Diệp Tiêu Dao vung tay lên, trong nháy mắt thu tất cả mọi người trong tông môn vào trong Tiên khí không gian.

Sau đó biến thân thành một đại hán râu quai nón, tản ra một luồng khí tức hung hãn bay về phía toà cự thành kia.

Lúc này, Diệp Tiêu Dao mới vừa đến tiên thành.

Một luồng khí tức khủng khiếp trong nháy mắt trấn áp cả tòa thành.

Một nam tử mặc trường bào màu đen từ giữa bầu trời chậm rãi đáp xuống.

Sau khi rơi xuống đất liền hướng về Diệp Tiêu Dao phương hướng một bước đạp tới.

“Đại ca tốt à, ta từng nói chúng ta sẽ gặp mặt lần nữa mà.” Một âm thanh xen lẫn hận ý vang lên.

Diệp Tiêu Dao bị thần niệm to lớn áp chế, không cách nào động đậy.

“Đại ca tốt Thiên Kiếm của ta ơi, ta rất muốn biết vì sao trước đây ngươi lại vì một món Huyền Hoàng chí bảo mà dồn huynh đệ ngươi thân nhất yêu nhất là ta vào tử địa.

Thiên Dạ Tiên Đế từ từ đi về phía Diệp Tiêu Dao.

“Lúc đó, ngươi là Tiên Đế, ta là Thánh Nhân, thống trị Tiên giới xung quanh.”

“Huyền Hoàng chí bảo mặc dù trân quý, nhưng huynh đệ cùng ngươi đánh thiên hạ, cùng ngươi vào sinh ra tử không trân quý sao?”

“Một món Huyền Hoàng chí bảo, ta nghĩ không thông!”

Thiên Dạ Tiên Đế nhìn về phía Diệp Tiêu Dao, ánh mắt tràn đầy hận ý.

Nếu như không phải muốn hỏi nguyên do, Diệp Tiêu Dao không nghi ngờ hắn bây giờ sẽ ở trong địa ngục vô tận.

Một hư ảnh xuất hiện bên cạnh Diệp Tiêu Dao, thần sắc có chút phức tạp nhìn Thiên Dạ Tiên Đế.

“Món Huyền Hoàng chí bảo đó cực kỳ quan trọng với ta, xin ngươi không cho, giết ngươi đoạt bảo cũng đáng.”

“Lúc ấy vốn định lợi dụng Huyền Hoàng chí bảo loại bỏ Hỗn Độn chi lực trong một mật tàng tìm kiếm bí mật của Hỗn Độn.”

“Nghĩ đến sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân sẽ phục sinh ngươi.”

“Nhưng không nghĩ tới ngươi vậy mà không chịu thua kém như thế, quật khởi từ trong Luân Hồi giới, như nhân vật chính mang thiên mệnh trong thoại bản, tiểu thuyết.”

“Ngươi đã giết ta một lần, món Huyền Hoàng chí bảo kia cũng ở trong tay ngươi.”

“Vì sao chuyện tới bây giờ mà ngươi vẫn còn hận ý lớn như thế, kiên nhẫn truy sát ta như vậy?” Lão Kiếm hỏi.

“Ha ha, lúc ấy ta coi ngươi là người thân nhất, yêu nhất, nếu lúc đó ngươi nói rõ, món Huyền Hoàng chí bảo đó ta có thể không cho ngươi sao?” Thiên Dạ Tiên Đế có chút phẫn nộ nói.

“Đừng nói dễ nghe như vậy, nếu lúc ấy ta thật sự xin, ngươi khẳng định sẽ thành tâm đưa cho ta sao?” Lão Kiếm vặn ngược hỏi.

“Bất kể như thế nào, nếu như ngươi kiên trì, cuối cùng ta vẫn sẽ đưa Huyền Hoàng chí bảo cho ngươi.”

“Về phần hận ý của ta đối với ngươi, ngươi thiên tính lương bạc, từ khoảnh khắc ta quật khởi, ngươi liền bắt đầu bố trí chuẩn bị đường lui, làm một bàn cờ lớn.”

“Ta truy sát ngươi như thế, cũng chỉ xem như là sự phẫn nộ của một quân cờ mà thôi!” Thiên Dạ Tiên Đế nói, nhìn Diệp Tiêu Dao một cái, trong ánh mắt xen lẫn một tia đáng thương cho Diệp Tiêu Dao.

Chương 1240: Đường lui

Lúc này Từ Phàm đang nhìn màn sáng, ăn dưa.

“Đường lui lớn này thú vị đấy, xem ra sau này có cơ hội nhất định phải chú ý một chút.”

Nghe đối thoại giữa hai người, Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc này Thiên Dạ Tiên Đế đã đi tới trước mặt Diệp Tiêu Dao.

“Sau khi bản thân trở thành Tiên Đế, ta đã phá vô số đường lui của ngươi, để ta xem xem lần này ngươi trốn thế nào.”

Thiên Dạ Tiên Đế vươn ra một tay điểm về phía ấn đường Diệp Tiêu Dao.

Lúc này hư ảnh lão Kiếm đã đổi vẻ mặt.

Hắn lạnh lùng nhìn Thiên Dạ Tiên Đế.

“Xem ra thù hận giữa ta và ngươi vẫn chưa có cách nào chấm dứt.”

Lúc này một luồng lực lượng từ Tiên giới bên ngoài xuất hiện, trực tiếp phá vỡ màn chắn không gian bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới, bắn về phía Diệp Tiêu Dao.

Sau đó Thiên Dạ Tiên Đế đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn bầu trời.

“Hôm nay ai cũng cứu không được ngươi!”

Toàn bộ tiên vực tức khắc hóa thành đêm tối, một đôi mắt coi thường thương sinh xuất hiện trên bầu trời, lạnh lùng nhìn Diệp Tiêu Dao.

Mà lực lượng phá vỡ Mộc Nguyên Tiên giới trực tiếp hóa thành một luồng ánh sáng, xé tan màn đêm, phóng tới Diệp Tiêu Dao.

“Thật to gan, xem Thánh Nhân toạ trấn Tiên giới ta không tồn tại à!” Từ Phàm hừ lạnh nói.

Trong nháy mắt, lực lượng kia lập tức hóa thành phong bạo không gian, khắp tiên vực đều bị bao phủ bởi phong bạo không gian.

Giống như thế giới sụp đổ, không gian từng chút bị nghiền nát.

Tất cả Nhân tộc tại tiên vực này đều hoảng sợ nhìn một màn này.

Lực lượng phong bạo không gian chỉ cần rò rỉ ra là có thể nghiền nát Đại La thánh giả.

Thiên Dạ Tiên Đế thấy cảnh này, trong ánh mắt xuất hiện vẻ trào phúng.

Kéo Nhân tộc của cả một tiên vực làm đệm lưng chỉ vì để ngươi đào tẩu, ngươi sợ không biết ngươi đã đắc tội một tồn tại thế nào rồi.

Cũng vào lúc phong bạo không gian lấy Diệp Tiêu Dao làm trung tâm triển khai, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một toà cự tháp.

Phong bạo không gian vừa muốn dấy lên bị toà tháp này trấn áp xuống, lặng yên vô tức tan đi.

Sắc mặt lão Kiếm một bộ nắm chắc thắng lợi trong tay từ từ cứng đờ, hắn ngẩng đầu nhìn tòa cự tháp giữa không trung, biểu tình có chút vi diệu.

“Thiên Kiếm, ta ở Trường Hồng Tiên giới làm một cái nhà mới cho ngươi, đến lúc đó ngươi nhất định sẽ cực kỳ thích nơi đó đấy.”

Đêm tối lại bao phủ khắp tiên vực lần nữa, một luồng lực lượng vô hình trấn áp lấy Diệp Tiêu Dao.

“Còn có đường lui gì, tranh thủ dùng ra đi, nếu không sau này ngươi không có cơ hội nữa đâu.” Thiên Dạ Tiên Đế nhìn hư ảnh lão Kiếm, lạnh lùng nói.

“Không nghĩ tới ngươi còn mời được trợ thủ, nhưng muốn thăm dò đường lui của ta, ngươi còn kém xa.”

Lão Kiếm vừa nói xong, hư ảnh đột nhiên nổ tung, một luồng năng lượng đặc thù bảo vệ lấy Diệp Tiêu Dao, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Đêm tối biến mất, khôi phục lại dáng vẻ vốn có, Thiên Dạ Tiên Đế lẳng lặng đứng tại chỗ, nhìn về nơi Diệp Tiêu Dao biến mất.

“Đa tạ Từ Đại trưởng lão xuất thủ, quấy rầy.” Thiên Dạ Tiên Đế nói xong, bóng dáng cũng biến mất rời đi Mộc Nguyên Tiên giới.

Mà lúc này, Từ Phàm nghĩ đến năng lượng đặc thù lão Kiếm bạo phát cuối cùng kia.

“Pháp tắc đại đạo không gian Hỗn Độn?”

Lực lượng đặc thù bạo phát ra vừa nãy, cho dù là Từ Phàm ở đó cũng không ngăn được.

“Chuyện trở nên hơi phức tạp rồi đấy.”

Từ Phàm nhẹ vươn tay, hiện ra một tia lực lượng đặc thù lấy ra vừa nãy.

Sau đó hư ảnh ba ngàn đạo bàn xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Cuối cùng biến thành một chiếc la bàn Hỗn Độn.

Sau khi Từ Phàm đem một tia năng lượng đặc thù dung nhập vào la bàn Hỗn Độn, lấy được tin tức hắn muốn.

“Bồ Đào, phái mấy đệ tử đi Thượng Vân Tiên giới tùy tiện làm vài chuyện, để bọn họ trông chừng Diệp Tiêu Dao.” Từ Phàm nói.

“Ngoài ra, nói cho Thiên Dạ Tiên Đế, kẻ thù của hắn ở Thượng Vân Tiên giới.”

Vốn dĩ Từ Phàm không có ý định nhúng tay vào tranh chấp giữa bọn họ, vị Thiên Kiếm Tiên Đế kia không chút do dự lấy mạng Nhân tộc của cả một tiên vực ra làm đệm lưng, như thế đã khiến Từ Phàm rất mất mặt.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Nếu ngươi đã thích bố trí đường lui, làm đại cục như vậy, vậy ta liền cho ngươi bọ ngựa bắt ve, chim sẻ ở sau.” Từ Phàm nói.

Từ một tia năng lượng đặc thù vừa nãy, Từ Phàm đã phân tích ra được rất nhiều thứ.

Cũng có chút hiểu rõ với đường lui Thiên Kiếm Tiên Đế bố trí.

“Vốn định cứ tiếp tục cá ướp muối, thế mà ông trời không đồng ý.”

La bàn trước mặt Từ Phàm hóa thành sương mù tiêu tán.

Thiên Hổ Tiên giới, một tiểu nam hài đang nhìn bẫy rập mình bố trí, hài lòng gật đầu.

Tiểu nam hài trải qua mọi loại hung hiểm, rốt cuộc cũng hoàn thành nhiệm vụ một.

Nhận được một viên Tẩy Tủy đan và một quyển bí tịch bố trí bẫy rập.

Vì hoàn thành nhiệm vụ, hắn bố trí một bẫy rập có thể giết được dã thú cỡ lớn dựa theo trong bí tịch bẫy rập.

“Ca ca, hố to này của ngươi thật sự có thể giết được độc lang kia sao?” Tiểu nữ hài tò mò hỏi.

“Tin tưởng ca ca, nhất định.”

“Chỉ cần giết chết con đại lang này, ta có thể mang ngươi cùng đi làm tiên nhân.”

“Muội muội, ngươi có muốn làm tiên nhân không?” Tiểu nam hài vừa nói vừa động thủ, rốt cục hoàn thành bước cuối cùng của bẫy rập.

Làm người bố trí bẫy, hắn còn tri kỷ bày ra xung quanh một vài tấm bảng gỗ nhắc nhở, biểu thị nơi này có bẫy rập, đừng đi vào.

“Không phải tiên nhân đã nói rồi sao, chúng ta không thích hợp tu tiên.” Tiểu nữ hài ngây thơ nói.

“Vậy ngươi tin tưởng tiên nhân, hay tin tưởng ca ca đây?” Tiểu nam hài lấy ra một cái cái còi đặc biệt, dùng sức thổi lên.

Lúc này trên khắp sườn núi truyền đến một tiếng sói gào non nớt.

“Ta tin tưởng ca ca.”

“Tin tưởng ca ca thì nhanh đi đi, nếu không một lát nữa sói đến đấy.” Tiểu nam hài nói, kéo tiểu nữ hài xuống núi.

Hai huynh muội vừa về nhà, tiểu nam hài lập tức bị ăn một trận đòn no.

Bởi vì muội muội đã nói cho cha nương kế hoạch của ca ca nàng là hắn.

“Tiểu tử thối, gan lớn quá nhỉ!”

“Còn muốn dùng bẫy đi giết sói, trời sắp tối rồi, ngươi không sợ con sói kia bắt ngươi đi à.”

“Ngày mai ta với ngươi lên núi, gỡ hết mấy cái bẫy ngươi bố trí cho ta, lỡ như làm bị thương đội đi săn lên núi săn thú của thôn chúng ta, ngươi liền xong rồi!” Một nam tử vóc dáng có chút thấp bé gầy yếu vừa đánh vào mông tiểu nam hài vừa nói.

“Cha, đừng gỡ bẫy, bẫy kia nhất định sẽ giết chết được con độc lang kia.” Tiểu nam hài quật cường nói.

Không nói không sao, nói chuyện còn bị đánh ác hơn.

Ban đêm, tiểu nam hài nằm úp trên giường một mình rơi lệ, không phải vì uất ức, mà là vì mông đau quá.

Hắn tổng kết ra một kinh nghiệm, bất cứ chuyện gì cũng không thể nói cho muội muội.

Ngay lúc này, bên tai hắn đột nhiên vang lên một âm thanh.

“Chúc mừng hoàn thành nhiệm vụ ba, khen thưởng Ngũ Hành quyết nhập môn, Trúc Cơ đan.”

“Xin hoàn thành nhiệm vụ một trong vòng một năm.” Âm thanh kia nói xong thì biến mất không thấy.

Lúc này một ngọc giản và Trúc Cơ đan lơ lửng trước mắt tiểu nam hài.

Tiểu nam hài nhìn người nhà ngủ say, lặng lẽ đứng dậy, giấu đi ngọc giản và Trúc Cơ đan.

Ngày hôm sau, tại trường tư thục tất cả hài tử đều kháng cự trong thôn, có thêm một tiểu nam hài cố gắng học tập.

Trong một tòa cự thành cách tiểu nam hài không biết bao xa.

Một tiểu nam hài mặc cẩm y lặng lẽ cứu giúp hơn một trăm tiểu ăn mày.

Chỉ cần nhìn thấy tiểu ăn mày, tiểu nam hài mặc cẩm y sẽ chạy tới cho mười viên linh thạch.

Chương 1241: Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân

“Chủ nhân, bây giờ đã có mười hai vạn Tiên khí nhận chủ, trong đó có bốn ngàn hoàn thành nhiệm vụ sơ cấp.” Bồ Đào báo cáo.

“Ừm, tiếp tục quan sát đi.”

Trong biển rộng vô biên vô tận, Từ Phàm ngồi trên thuyền nhỏ thả câu.

“Trong những hài tử được nhận chủ này, có đứa nào tương đối thú vị không?” Từ Phàm hỏi.

“Có một tiểu nam hài tên là Cảnh Vân, nhà bọn họ là nhà giàu nhất tiên vực, trong nhà có tiên ngọc và linh thạch vô cùng vô tận.”

“Mà tiểu nam hài tên Cẩm Vân phá sản dị thường, nhưng bất kể phá sản bao nhiêu, kiểu gì cũng sẽ lấy phương thức kỳ lạ trả về gấp bội.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên biểu hiện ra chỗ đặc biệt của tiểu nam hài.

“Có chút thú vị đấy, nhiệm vụ ban bố cho hắn đều là gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đều là một vài nhiệm vụ tán tài trợ giúp bồi dưỡng phẩm tính, Cảnh Vân làm vui vẻ vô cùng, giống như tìm được phương hướng cho nhân sinh.”

“Cho dù không có nhiệm vụ, Cảnh Vân cũng sẽ giúp đỡ một vài người tương đối khó khăn.”

“Hơn nữa những người hắn giúp đỡ đều là mấy người người vận rủi sâu sắc, vận mệnh gian khổ.” Bồ Đào nói.

“Chú ý trọng điểm tiểu nam hài tên Cảnh Vân này.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này, cách đó không xa xẹt qua một lưu quang.

Không bao lâu sau, Hàn Phi Vũ xuất hiện tại Từ Phàm bên cạnh.

“Bái kiến sư tổ.” Hàn Phi Vũ đứng trên mặt biển hành lễ nói.

“Mau lên thuyền, đừng làm cá của ta kinh động.” Từ Phàm xua tay nói.

Hàn Phi Vũ vội vàng lên thuyền, cung kính đứng sau lưng Từ Phàm.

“Chuyện gì?” Từ Phàm vừa câu cá vừa hỏi.

“Ta muốn cùng Vô Cực sư đệ chu du Tam Thiên giới, xin sư tổ phê chuẩn.” Hàn Phi Vũ nói.

“Chu du Tam Thiên giới, ý nghĩ này không tệ.”

“Trước khi chưa đi, qua Thánh Quang điện để lại nhiều bản nguyên chút, đến lúc đó khi phục sinh còn tiết kiệm được chút thời gian.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Sư tổ, chẳng lẽ lần này ta xuất hành sẽ xảy ra việc gì ngoài ý muốn sao?” Hàn Phi Vũ vội vàng hỏi.

“Ta từng thấy tư liệu của ngươi ở Nguyên Thủy tông, bọn họ đã biết trên người ngươi mang chí bảo.”

“Ngươi có thể đoán xem, những chủng tộc đứng đầu khác, bọn họ có biết hay không?” Từ Phàm thong dong nói.

Hàn Phi Vũ sửng sốt, cuối cùng vẻ mặt hơi thoải mái.

Đồ vật bí mật nhất của hắn, trước mặt những cường giả thực lực đứng đầu, có lẽ chỉ như trong suốt, căn bản giấu không được bí mật gì.

“Muốn chu du Tam Thiên giới cũng không phải không thể, chết bảy tám chục lần, phần lớn nơi chốn trong Tam Thiên giới hẳn là có thể du lịch xong.” Từ Phàm tính một phen nói.

“Sư tổ, đồ tôn không ra ngoài nữa, chỉ hoạt động trong phạm vi phóng xạ của tông môn.” Hàn Phi Vũ cười khổ nói.

“Không cần cảnh giác như thế, lấy Mộc Nguyên Tiên giới làm trung tâm, hơn một trăm Tiên giới xung quanh ngươi đều có thể đi.”

“Không thể xa hơn, nếu xa hơn, có vài tình huống tông môn sẽ không để ý được.” Từ Phàm nói.

“Ta hiểu rồi, sư tổ.” Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

Đúng lúc này, cần câu trong tay Từ Phàm trĩu xuống.

Một con cá đuôi rồng dài một trượng bị câu lên.

“Vừa lúc sắp đến giờ cơm, đừng đi, cùng ta ăn một bữa cơm.” Từ Phàm nói.

Cuối cùng, con cá đuôi rồng dài gần một trượng bị trận pháp truyền tống vây quanh, biến mất không thấy đâu nữa.

Không đến một hơi thở sau, một bàn Toàn Ngư yến xuất hiện trên mặt bàn.

Lúc ăn cơm, Từ Phàm nhìn xem Hàn Phi Vũ đột nhiên hỏi: “Chuyện vui vẻ nhất bây giờ của ngươi là gì?”

“Tăng cường thực lực, tăng tiến thứ hạng trên bảng xếp hạng chiến lực tông môn.”

“Còn có, đi giúp đỡ những sư huynh đệ gặp khó khăn.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Hiện tại trong tông môn còn có đệ tử khó khăn?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

Theo lý thuyết, hiện tại đệ tử Ẩn Linh môn hẳn là một người có tiền hơn một người.

“Trước kia còn có mấy người, bây giờ chỉ còn lại một mình Thiên Vạn Binh sư huynh.”

“Khoảng thời gian trước khoản vay thiếu tông môn đến hạn, vô lực hoàn lại, liền mượn từ chỗ ta một ít.” Trên mặt Hàn Phi Vũ có điều thích thú như giúp người làm niềm vui.

“Thì ra là hắn à, việc này không bất ngờ.” Từ Phàm gật đầu cười.

Cuối cùng Từ Phàm hỏi tới một vài việc thường ngày của tông môn và một số việc trên phương diện tu luyện.

Ăn xong một bữa cơm, lúc Từ Phàm đang muốn đứng dậy hoạt động, đột nhiên nhận được tin tức từ Trương Vi Vân.

“Phu quân, ngươi có thể mau cứu sư phụ được không, sư phụ sắp không được rồi!”

Cuối cùng, sau khi nhìn thấy cái tin tức này, Từ Phàm trực tiếp bảo Bồ Đào mở ra Truyền Tống trận giữa hai nơi, truyền tống qua.

Trên Vạn Thanh đảo, trong một bí cảnh thần bí.

Từ Phàm nhìn Vạn Thanh Thiên Tôn nằm trên giường ngọc.

“Sư phụ trọng thương hôn mê, nửa đường tỉnh lại, chỉ kêu chúng ta phân tán những đồ vật trên Vạn Thanh đảo ra.” Đại sư tỷ nhìn sư phụ trên giường ngọc, lo lắng nói.

“Lúc sau chúng ta đã dùng hết các loại phương pháp, sư phụ vẫn không cách nào tỉnh lại.” Tam sư tỷ nói.

Lúc này Từ Phàm ngưng thần nhìn về phía Vạn Thanh Thiên Tôn, chỉ thấy có một luồng Hỗn Độn tử khí đặc thù xoay quanh bên trong bản thể của Vạn Thanh Thiên Tôn.

Hỗn Độn tử khí trong cơ thể Vạn Thanh Thiên Tôn cực kỳ cường hãn, tựa như có được ý thức của bản thân, mục đích của nó là muốn từ từ hành hạ chết Vạn Thanh Thiên Tôn.

Từ Phàm cảm nhận được sự sợ hãi rất lớn từ luồng Hỗn Độn tử khí kia, giống như vị nữ Thần Ma cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân hắn đối mặt trước đây.

“Lá gan của sư phụ các ngươi thật sự không nhỏ, cũng dám trêu chọc đến loại tồn tại Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Nghe xong lời Từ Phàm nói, chúng sư tỷ của Trương Vi Vân biến sắc.

Bọn họ có thể tiếp xúc tới tin tức bí mật nhất trong Tam Thiên giới, biết rõ Hỗn Độn Thánh Nhân đại biểu cho cái gì.

“Vậy sư phụ…” Thất sư tỷ hốc mắt rưng rưng.

“Cho dù ngươi tìm bất cứ ai trong Tam Thiên giới, cho dù ngươi tìm Nguyên chủ cũng không cách nào cứu chữa cho sư phụ các ngươi.”

“Nhưng các ngươi lại gọi đến ta.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

“Phu quân, ngươi có thể cứu sư phụ sao!” Trương Vi Vân nói.

“Hỗn Độn tử khí cấp Hỗn Độn Thánh Nhân quấn thân, thể xác và tiên hồn khẳng định không chữa được.”

“Cho nên ta chỉ có thể rút sạch sẽ bản nguyên và tiên hồn trên người sư phụ các ngươi, để nàng chuyển thế đầu thai tu luyện lại lần nữa.” Từ Phàm nói.

Kỳ thật hắn còn có biện pháp cứu chữa khác, nhưng làm vậy quá mức phiền phức, tiêu hao tài nguyên quá nhiều.

Như vậy còn không bằng chuyển thế tu luyện lại lần nữa.

“Vậy cũng chỉ có thể như thế, phiền ngươi, Từ Đại trưởng lão.” Chúng đệ tử của Vạn Thanh Thiên Tôn bàn bạc rồi nói.

“Không dám.”

Sau đó Từ Phàm báo ra vật liệu liên tiếp, bắt đầu bố trí đại trận Hỗn Độn rút ra bản nguyên cùng tiên hồn của Vạn Thanh Thiên Tôn.

Lúc này, một bóng dáng xuất hiện bên người Từ Phàm.

“Nguyên chủ, sau khi Vạn Thanh Thiên Tôn chuyển thế, sắp xếp đến Nguyên Thủy tông các ngươi, thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Không cần phiền phức như vậy, chuyển thế cũng không phải loại bỏ ký ức, để trên Vạn Thanh đảo không đến mấy ngàn năm là Vạn Thanh Thiên Tôn có thể tu luyện tới cảnh giới vốn có, đây đều là việc nhỏ.” Nguyên chủ xua tay, ngại phiền nói.

“Việc lớn là, lần này Vạn Thanh chọc phải phiền toái, hai Thần Ma cấp Đại Hỗn Độn Thánh Nhân đối đầu, Vạn Thanh ngốc nghếch đụng phải.”

“Bị Thần Ma đạo Hỗn Độn tử vong theo dõi, nếu như sau đó Hỗn Độn Thần Ma kia không truy cứu còn tốt, một khi truy cứu tới.” Nguyên Chủ nói thở dài một hơi.

“Nếu truy cứu tới, Tam Thiên giới sẽ gặp phải nguy cơ sụp đổ sao?” Từ Phàm cảm thấy có hơi vớ vẩn.

“Sẽ không, nếu thật sự muốn truy cứu, chỉ có thể để cường giả chúng ta Nhân tộc chống đỡ.”

Chương 1242: Xúc tu

“Kia chính là Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đấy, Nhân tộc chúng ta có cường giả nào có thể chống được vậy?” Từ Phàm hỏi.

“Chuyện này cũng không cần lo lắng, nếu Thần Ma kia thật sự muốn theo dõi Tam Thiên giới chúng ta, có người có thể ngăn được.” Nguyên Chủ thong thả nói, tỏ vẻ không hề lo lắng chút nào.

Một đại trận Hỗn Độn lớn được bố trí trong Vạn Thanh đảo, Vạn Thanh Thiên Tôn được đặt ở trung tâm đại trận.

Dưới sự điều khiển của Từ Phàm, đại trận Hỗn Độn chậm rãi vận hành.

Từng luồng Hỗn Độn chi lực tinh thuần từ từ dung nhập vào trong cơ thể Vạn Thanh Thiên Tôn, bắt đầu chia cắt Hỗn Độn tử khí.

Không quá lâu sau, một chút bản nguyên và tiên hồn của Vạn Thanh Thiên được lấy ra.

Trong tay Đại sư tỷ xuất hiện một quang đoàn màu huỳnh quang, bên trong ẩn chứa bản nguyên và tiên hồn của sư phụ nàng.

“Về phần làm sao chuyển thế đầu thai, cũng không cần ta nói đâu nhỉ?” Từ Phàm nói.

“Không cần không cần, chuyện còn lại tự bọn ta làm là được.”

“Cảm tạ ngươi cứu sư phụ, ân tình này bọn ta suốt đời không quên.” Đại sư tỷ thâm tình trịnh trọng nói.

“Không cần khách khí như thế, Vạn Thanh Thiên Tôn cũng là sư phụ Vi Vân, nên cứu, nên cứu.” Từ Phàm cười nói, sau đó dẫn Trương Vi Vân rời đi.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện, Trương Vi Vân châm trà cho Từ Phàm.

“Phu quân, có phải sư phụ gặp rắc rối rồi không?”

Lúc Vạn Thanh Thiên Tôn hôn mê, Trương Vi Vân nghe được một chút tin tức nội tình.

“Phải, chọc đại họa, chỉ cần sơ sẩy chút thôi, toàn bộ Tam Thiên giới đều sẽ chôn cùng sư phụ ngươi.” Từ Phàm thong thả nói.

“Nghiêm trọng như vậy sao!” Trương Vi Vân giật nảy mình.

“Việc này tương đương với hai người đánh nhau, một con kiến lén lút ở bên cạnh quan sát, kết quả bị một người trong đó phát hiện.”

“Cũng làm dấu trên người con kiến kia.”

“Ngươi nói nếu người lần theo con kiến tìm được tổ kiến sẽ thế nào?” Từ Phàm điềm tĩnh hỏi.

“Vậy làm sao bây giờ, lần này sư phụ…” Mặt Trương Vi Vân tràn đầy lo lắng.

“Vấn đề này không cần chúng ta quan tâm, có Nguyên chủ ở đây mà.” Từ Phàm an ủi nói.

Lúc này, hư ảnh Hoàng Sơn xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

“Hoàng Sơn tiền bối, hoan nghênh, hoan nghênh.” Chủ Nghênh Khách điện Từ Phàm cười nói.

“Lần này ta tới chủ yếu là muốn xem xem những Đại Thánh Nhân chuyển thế bây giờ thế nào.” Hoàng Sơn nói.

“Cái này có gì đáng xem, bây giờ vẫn đều là trẻ con, nên ăn thì ăn, nên uống thì uống.” Từ Phàm nói.

Tiện tay chiếu ra mười hai màn sáng, bên trên biểu hiện bây giờ mười hai tiểu hài đang làm gì.

Hoàng Sơn nhìn mười hai màn sáng, sắc mặt có chút quái dị.

“Hoàng Sơn tiền bối, tư chất, ngộ tính của những hài tử này đều là đỉnh cấp, dạy sớm dạy muộn đều như nhau, còn không bằng để bọn họ có một tuổi thơ vui vẻ.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này trong một màn sáng, một người mẫu thân đang cầm gậy nhỏ đuổi theo tiểu nam hài.

Trong một màn sáng khác, tiểu nam hài đang bị đánh đòn, tiếng khóc cực kỳ vang dội.

“Ha ha, là nên có tuổi thơ hoàn chỉnh.” Hoàng Sơn bật cười.

Sau khi xem hết tình hình gần đây của mười hai Đại Thánh Nhân chuyển thế, Hoàng Sơn cùng Từ Phàm trò chuyện về chuyện của Vạn Thanh Thiên Tôn.

“Tiền bối, khi đó Nguyên chủ không nói rõ, nếu như Hỗn Độn Thần Ma kia thật sự tới, những cường giả Nhân tộc chúng ta ngăn cản được sao?” Từ Phàm có chút tò mò hỏi.

“Vấn đề này ta cũng không rõ, đây là át chủ bài của tông chủ mỗi đời Nguyên Thủy tông.”

“Dù sao ta biết nếu Hỗn Độn Thần Ma thật sự muốn tìm đến, tất cả gia sản Vạn Thanh đảo đều phải bồi thường cho Nguyên Thủy tông.” Hoàng Sơn nói.

“Được rồi.”

Nghe được lời này, Từ Phàm không hỏi thêm nữa.

“Qua một khoảng thời gian nữa, mấy đại tộc khác sẽ phá vỡ thế giới trở về, đến lúc đó cả Tam Thiên giới lại náo nhiệt lên.

“Đến lúc đó ngươi phải cẩn thận Long tộc một chút, bọn họ không vừa mắt ngươi đã rất lâu rồi.” Hoàng Sơn nhắc nhở nói.

“Long tộc, ta thật sự lại muốn để bọn họ chạy tới gây chuyện với ta, chỉ sợ bọn họ đến lúc đó không dám.” Từ Phàm nói.

“Long tộc vẫn vài át chủ bài, ý của ta là, lúc bọn họ gây chuyện với ngươi đừng quá chọc giận bọn họ, nếu không bọn họ dùng ra thủ đoạn cuối cùng với ngươi sẽ không tốt.” Hoàng Sơn nói.

“Thủ đoạn cuối cùng? Tiền bối yên tâm, việc này trong lòng ta nắm chắc.” Từ Phàm gật đầu.

Hai người lại hàn huyên một phen, sau đó Hoàng Sơn liền rời đi.

Hoàng Sơn vừa đi, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức cầu cứu từ huynh đệ tốt.

“Chủ nhân, Vương Vũ Luân gặp nguy hiểm!” Bồ Đào cũng nhắc nhở nói.

Đồng thời một cánh cổng không gian mở ra trước mặt Từ Phàm.

Bước ra một bước, Từ Phàm xuất hiện bên người Vương Vũ Luân.

Lúc này chỉ thấy một xúc tu từ trong hư không chui ra, quấn quanh người Vương Vũ Luân, muốn trở lại trong hư không.

Nếu không phải Bồ Đào dùng Thiên Địa Linh Lung tháp trấn áp, Vương Vũ Luân đã sớm bị đưa vào trong hư không.

Ba ngàn đạo bàn hiển hiện sau lưng Từ Phàm, một ảo ảnh ngàn tay xuất hiện, trực tiếp bắt lấy xúc tu từ trong hư không chui ra.

ảo ảnh ngàn tay vừa mới bắt lấy xúc tu, lập tức cảm nhận được lực lượng không cách nào chống cự từ trong xúc tu.

Hơn nữa, xúc tu từ trong hư không chui ra đang từng chút thu về.

“Bồ Đào, điều động tất cả lực lượng tông môn trấn áp xúc tu.” Từ Phàm nhanh chóng phân phó.

Sau đó một thanh cự kiếm xuất hiện bên cạnh ảo ảnh ngàn tay, một tay cầm lấy chém tới xúc tu.

Nhưng toàn bộ lực lượng này vậy mà chém rách chút da trên xúc tu, sau đó không cách nào làm tổn hại tới xúc tu nữa.

“Đây là thứ gì vậy!” Từ Phàm nhức cả trứng nói.

Sau đó lại dùng cự kiếm chém xuống ngàn vạn kiếm, nhưng vẫn không cách nào cản lại lực lượng xúc tu thu về.

Vương Vũ Luân bị cuốn vào trong bị kéo về hư không từng chút một.

Từ Phàm dùng hết các loại phương pháp, các loại pháp tắc đại đạo đều hoàn toàn không ảnh hưởng gì đến xúc tu kia.

“Ta không tin!”

Quanh thân ảo ảnh ngàn tay dấy lên ánh huyết sắc, sau đó một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí lớn cỡ sao trời hiện lên sau lưng ảo ảnh ngàn tay.

Hóa thành một trường long rót vào trong cơ thể ảo ảnh ngàn tay.

Trong nháy mắt, ảo ảnh ngàn tay bộc phát ra một luồng khí tức Hỗn Độn to lớn, phảng phất như thôi hóa đến cảnh giới nào đó.

Cầm trong tay cự kiếm chém xuống xúc tu.

Một kiếm này, xuất thủ chém làm hai.

Đồng thời từ trong chỗ sâu hư không vang lên một tiếng gào thét như dã thú.

Một nửa xúc tu còn lại bị đau rút vào trong hư không.

Mà nửa xúc tu bị chém rơi xuống lập tức bị Từ Phàm thu vào.

Ngay lúc Từ Phàm nhẹ nhàng thở ra, một xúc tu khác lại từ trong hư không chui ra, lần nữa quấn tới Vương Vũ Luân.

Ngay tại lúc này, hai hư ảnh hiển hiện sau lưng Từ Phàm.

Hai hư ảnh đồng thời xuất thủ, trực tiếp liên hợp chặt đứt xúc tu lần nữa.

Trong hư không lại vang lên tiếng kêu gào thảm thiết, xúc tu bị chém đứt rụt về trong hư không.

“Đa tạ hai vị tiền bối xuất thủ.” Từ Phàm quay người hướng về phía Nguyên chủ và Ma chủ nói trong lòng.

“Kỳ quái, sao loại thú Hỗn Độn cấp bậc này lại xuất hiện ở đây?” Ma chủ nghi hoặc nói.

“May mà ta và Nguyên chủ phản ứng nhanh, cảm nhận được bên này có khí tức của cự thú Hỗn Độn nên lập tức chạy tới.”

“Nếu cự thú Hỗn Độn thông qua hư không đi vào Tiên giới các ngươi, phỏng chừng một giới này trừ ngươi ra, những người khác phải chết.” Nguyên chủ nói.

“Nguyên chủ, đây là cự thú Hỗn Độn cấp gì, vậy mà lại mạnh như thế?” Từ Phàm không nhịn được hỏi.

Chương 1243: Hạt Hỗn Độn

“Con cự thú Hỗn Độn này đã đạt tới điểm tới hạn của cấp Đại Thánh Nhân, chỉ thiếu chút nữa là có thể tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Lấy thực lực Thánh Nhân của ngươi có thể chém đứt một xúc tu của nó, quả nhiên là khó lường.” Nguyên chủ tán thưởng nói.

“Sau này bảo huynh đệ ngươi lúc câu cá cẩn thận một chút, nếu thật sự không được thì đừng muốn nữa, đừng chết bướng như thế.” Nguyên chủ nhìn Vương Vũ Luân đang hôn mê nói.

“Cự thú Hỗn Độn này là lúc hắn câu cá dẫn tới?” Ma chủ hơi nghi hoặc hỏi.

“Huynh đệ tốt của hắn có quy tắc chí cao phụ thân, gây nên vài tình huống ngoài ý muốn rất bình thường.” Nguyên chủ truyền âm giải thích.

Nghe thấy quy tắc chí cao, Ma chủ lập tức đã hiểu.

“Được rồi, nếu không có việc gì nữa thì bọn ta đi đây.” Nguyên chủ nói xong, dẫn Ma chủ rời đi.

Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt đang hôn mê, bắt đầu xem xét tình trạng cơ thể hắn.

“Pháp tắc đại đạo Hỗn Độn nhập thể, việc này dễ.” Từ Phàm đặt tay lên ngực Vương Vũ Luân, hút đi tất cả năng lượng pháp tắc đại đạo Hỗn Độn.

Không quá lâu sau, Vương Vũ Luân thong thả tỉnh lại.

“Từ đại ca, con cá kia có câu lên được không?!” Vừa tỉnh dậy, Vương Vũ Luân liền kích động hỏi.

“Không phải cá, là cự thú Hỗn Độn, xém chút kéo luôn ngươi qua đó, ta liều chết mới cứu ngươi về được.” Từ Phàm nói, lấy xúc tu chặt đứt giơ ra.

Nhìn xúc tu phát ra khí tức Hỗn Độn, Vương Vũ Luân hơi sững người.

“Không phải chứ, ta rõ ràng câu ra một con cá tản ra khí tức Hỗn Độn, một con cá chuyển động bình thường! Không phải là thứ này.” Vương Vũ Luân nói.

Sau khi hắn nhìn thấy con cá kia, cả người đều trở nên hưng phấn, sau đó chỉ thấy một bóng đen đánh tới, cái gì hắn cũng không biết nữa.

“Cá kia của ngươi đúng là một con cá đúng đắn, chỉ là bị xúc tu này ăn hết rồi.” Từ Phàm chỉ vào xúc tu nói.

“Đáng tiếc, thật vất vả câu lên được một con cá đúng đắn.” Vương Vũ Luân có chút đau lòng nói.

“Ngươi có thể giữ lại cái mạng nhỏ này đã không tệ rồi, xúc tu này là của cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân, cực kỳ mạnh, nếu không phải Nguyên chủ và Ma chủ lúc sau chạy tới cứu viện, vốn liếng Ẩn Linh môn chúng ta đều phải hao sạch.” Từ Phàm cười nói.

Đối với đồ vật dùng lên người huynh đệ tốt, xưa nay hắn không để ý bao nhiêu.

“Gây thêm phiền phức cho Từ đại ca rồi.” Vương Vũ Luân có chút xấu hổ nói.

“Chuyện bao lớn đâu, sau này lúc câu cá cẩn thận một chút là được, nếu thấy tình huống không đúng, nhanh chóng đóng lại thông đạo không gian kia.” Từ Phàm nói.

“Ta biết rồi, Từ đại ca.” Vương Vũ Luân gật đầu.

“Vừa nãy ngươi bị Hỗn Độn chi khí xâm lấn, thân thể có hơi suy yếu, tranh thủ trở về tĩnh dưỡng đi.” Từ Phàm quan tâm nói.

Từ Phàm vừa nói xong, Vương Vũ Luân mới cảm thấy suy yếu vô cùng, cuối cùng cáo từ, truyền tống về đến động phủ.

Sau khi Vương Vũ Luân đi, một hư ảnh cự xà màu trắng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đa tạ Từ Đại trưởng lão cứu phu quân ta.” Bạch xà hành lễ nói.

“Vì sao vừa nãy ngươi không xuất thủ?” Ánh mắt Từ Phàm nhìn về phía bạch xà có chút lạnh lẽo.

“Không phải ta không muốn, mà là không động được.”

“Ta và Tiểu Sơn trước đây đều là lợi dụng hạt Hỗn Độn mới tấn cấp tới cảnh giới bây giờ, mà cự thú Hỗn Độn kia đã đạt tới điểm tới hạn cấp Đại Thánh Nhân, chỉ thiếu chút nữa là có thể đột phá đến cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Một khi ta và Tiểu Sơn xuất thủ, hạt Hỗn Độn trong cơ thể sẽ lập tức bị cự thú Hỗn Độn thu hồi.”

“Đến lúc đó ta và Tiểu Sơn chỉ có thể quy phàm tan biến tại Tiên giới này.” Bạch xà giải thích.

Một quang đoàn hỗn sắc bị bạch xà phun ra, tản ra khí tức dị dạng.

“Hạt Hỗn Độn, do hạch tâm của mấy trăm cự thú Hỗn Độn ngưng tụ mà thành, đây là biện pháp trước đây phu quân nghĩ ra để ta tấn cấp.”

“Không nghĩ tới hôm nay trở thành vật cản cứu phu quân.” Bạch xà cười khổ nói.

“Ta hiểu lầm các ngươi.” Từ Phàm gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

Sau khi bạch xà nghe thấy lời Từ Phàm liền rời đi.

Trong tiểu viện, Từ Phàm có chút đau lòng nhìn thủy tinh Hồng Mông Tử khí trong Tiên khí không gian.

Vừa rồi vì cứu huynh đệ tốt ra, Từ Phàm trực tiếp lấy ra một nửa thủy tinh Hồng Mông Tử khí trong bảo khố lúc đó.

“Không sao, có đầu tư mới có hồi báo.” Từ Phàm tự mình an ủi nói.

Lúc này trong tay Từ Phàm xuất hiện một món Tiên khí không gian.

“Bồ Đào, đưa cái này qua cho số một, bảo hắn luyện xúc tu này đi.”

“Thực lực bây giờ không đủ, sau này lại nói tới chuyện báo thù.” Từ Phàm nói, lấy ra quyển sổ nhỏ vẽ lên.

Lúc này, quyển sổ nhỏ chỉ còn lại ba trang có chân dung, một trang là Long chủ Long tộc, một trang là sư phụ Trương Vi Vân, một trang cuối cùng là Quang Thần Thiên Tôn.

Từ Phàm nhìn vào trang có Quang Thần Thiên Tôn một lát, sau đó phát lệnh truy nã trong diễn đàn tông môn.

“Một tên dựa vào con đường bất chính tấn cấp Đại Thánh Nhân, vừa vặn thích hợp cho đệ tử tông môn luyện tập."

Từ Phàm cực kỳ hào phóng, trực tiếp treo thưởng Quang Thần Thiên Tôn mười món Tiên Thiên linh bảo cùng ba món Tiên Thiên chí bảo trên diễn đàn tông môn.

Từ Phàm có hoa hồng từ thế giới rách nát, lấy ra những linh bảo này không hề đau lòng.

Treo thưởng vừa ra, toàn bộ tông môn lập tức phấn khích.

"Chúng ta tranh thủ đột phá Chuẩn Thánh, đến lúc đó tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn đi tìm Quang Thần Thiên Tôn."

"Mười món Tiên Thiên linh bảo, ba món Tiên Thiên chí bảo, ai thấy không đỏ mắt."

"Tranh thủ tu luyện, tranh thủ đột phá Chuẩn Thánh, tới trước được trước."

Đệ tử tông môn sôi nổi bình luận dưới treo thưởng, lại dấy lên lên cơn sóng tu luyện trên cả tông môn.

Đây chính là điều Từ Phàm nhìn thấy vui lòng.

Thiên Hổ Tiên giới, trong một tòa tiên thành nào đó.

Một tiểu nam hài bảy, tám tuổi đang ngồi trên một bệ cửa thở dài.

"Bảo tìm một người trong tòa tiên thành lớn thế này, đây không phải làm khó ta sao." Tiểu nam hài mới vừa nói xong, bụng lại kêu lên.

Hắn trải qua trăm cay ngàn đắng mới hoàn thành nhiệm vụ một, kết quả hệ thống tu tiên lại phát cho hắn một nhiệm vụ mới.

Tìm kiếm một người trong tiên thành được chỉ định, hơn nữa chỉ có đặc trưng chứ không có tên.

Vì hoàn thành nhiệm vụ này, hắn để lại nhà một bức thư rồi chạy ra ngoài.

Dựa vào tu vi Luyện Khí của Ngũ Hành quyết hắn mới tu luyện, thật đúng là đi tới được tiên thành này.

"Mua chút đồ ăn trước, nếu không người chưa tìm được, bản thân đã chết đói trước."

Lúc tiểu nam hài nặng nề đứng dậy, một tiểu nam hài mặc cẩm y cầm trong tay một cái đùi gà lớn và hai cái bánh bao thịt chạy tới, đưa tới trước mặt tiểu nam hài.

“Có phải đói bụng hay không, cái bánh bao và đùi gà này cho ngươi ăn.” Tiểu nam hài mặc cẩm y cười nói.

Tiểu nam hài sững sờ, vội vàng xua tay nói ra: “Ta không phải ăn mày, ta có tiền mua đồ ăn.”

“Cho ngươi thì cứ cầm, bản thiếu gia không thể nhìn một hài tử ăn mặc giản dị lại còn chịu đói như vậy được.” Tiểu nam hài mặc cẩm y nói.

Lúc này, bụng tiểu nam hài lại kêu lên lần nữa.

“Ta tên Lý Cẩm Vân, sau này đói bụng bất cứ khi nào cũng có thể đi Lý gia tìm ta.” Lý Cẩm Vân nói.

“Tiên thành này lớn như thế, sao ta biết nhà ngươi ở nơi nào?” Tiểu nam hài đang do dự có nên nhận lấy bánh bao và đùi gà này hay không.

“Nhà ta không cần tìm, nhà ta dựng lên một tòa tháp, cả tiên thành đều có thể nhìn thấy.” Lý Cẩm Vân về nơi nào đó trên bầu trời nói.

Tiểu nam hài nhìn theo nơi đó, chỉ thấy một tòa cự tháp cao ngất trong mây.

“Toà tháp kia chính là nhà ta.”

Chương 1244: Con rối Hỗn Độn Thần Ma

“Vậy nhà các ngươi có phải rất có tiền không?” Tiểu nam hài đột nhiên nảy ra một ý nghĩ.

“Đúng vậy, nếu lúc ngươi đói bụng hoặc là cần giúp đỡ có thể nói với ta, ta rất thích giúp đỡ người khác.” Lý Cẩm Vân gật đầu nghiêm túc nói.

“Vậy ngươi có thể giúp ta tìm một người không, mục đích ta tới đây đúng là tìm người kia.”

“Tìm người còn không đơn giản à, nói cho ta biết tên đi.” Lý Cẩm Vân nhìn tiểu nam hài nói.

Từ sau khi nhận được hệ thống tu tiên không rõ nguồn gốc này, hắn mới phát hiện giúp đỡ người khác là việc vui vẻ như thế.

Hơn nữa hắn còn có một loại cảm giác, người này có cần giúp hay không, hắn nhìn một cái là có thể nhìn ra.

“Ta không biết tên hắn, chỉ biết hắn có dáng vẻ thế nào.” Sau đó tiểu nam hài nói một chút về đặc thù tướng mạo của người kia.

“Được, ngươi hơi chờ một lát, ta nhờ người nhà ta giúp ngươi tìm.” Lý Cẩm Vân gật đầu nói.

“Đa tạ ngươi, ta tên Ngô Thượng.” Tiểu nam hài vui vẻ nói.

“Ngô Thượng, tên kỳ lạ ghê, nhưng ta nhớ kỹ.” Lý Cẩm Vân nghiêm túc gật đầu.

Có thể là vì hai người đều cùng tuổi, không quá lâu sau đã trở thành bằng hữu tốt.

Lý Cẩm Vân còn mang Ngô Thượng về nhà ăn cơm.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhận được lời mời tới cùng câu cá của Vương Vũ Luân.

“Từ đại ca, khoảng thời gian trước ta lại thức tỉnh được một đoạn ký ức của chân ngã.” Vương Vũ Luân vung cần câu nói.

“Đoạn ký ức đó có chỗ đặc biệt gì sao?” Trong lòng Từ Phàm có chút chờ mong.

“Trong đoạn ký ức kia, chân ngã lấy được một loại cơ duyên đặc biệt ở vùng Hỗn Độn.

“Trong đoạn cơ duyên đó, chân ngã hoàn toàn hóa thân thành một Hỗn Độn Thần Ma, hơn nữa còn dốc sức vì Đế quốc Man Thú Thần Ma một khoảng thời gian rất dài.

“Trong khoảng thời gian đó, chân ngã đã tiếp xúc được với rất nhiều pháp tắc đại đạo nhắm thẳng vào bản nguyên Hỗn Độn, cũng biết được một loại phương pháp tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Vương Vũ Luân nói đến đây, dừng lại một thoáng.

“Phương pháp để hắn trở tahnhf Hỗn Độn Thánh Nhân, chẳng lẽ chính là vạn thế quy nhất?” Từ Phàm hỏi.

“Đây chỉ là một phần trong đó.” Vương Vũ Luân nói đến đây, cười khổ.

Từ Phàm xem xét nét mặt của Vương Vũ Luân, đại khái hiểu rõ tình huống là gì.

“Ngươi nói, bí mật gì, Từ đại ca có thể giúp ngươi giấu kín.” Từ Phàm cười nói.

“Thể chất thế này của ta, Từ đại ca, ngươi cũng biết đấy.”

“Mà đây là mục đích cuối cùng của ta, chính là cùng ta dung hợp, khiến loại thể chất này sinh ra biến dị, từ đó hấp dẫn Hỗn Độn Thần Ma.”

“Sau đó lại tiến hành thần giao với Hỗn Độn Thần Ma, giống như song tu trong Tam Thiên giới chúng ta ấy.” Vương Vũ Luân nói.

Chẳng biết tại sao, trong đầu Từ Phàm đột nhiên toát ra bộ dáng hư nhược của Ma chủ.

“Con đường của chân ngã ngươi quả nhiên là hoang dã.” Từ Phàm thán phục một hồi, sau đó cảm khái nói.

“Nếu chân ngã đã không dùng được, ngươi có thể trực tiếp dùng sẵn luôn.”

“Đến lúc đó ta dẫn ngươi đi vùng Hỗn Độn, xem ngươi có thể hấp dẫn những nữ Hỗn Độn Thần Ma kia không.” Từ Phàm hơi nhếch môi.

“Từ đại ca, đừng nói đùa có được không vậy.” Vương Vũ Luân trợn mắt, đảo qua.

“Ha ha, không nói giỡn với ngươi nữa, tuy nhiên phương pháp này của chân ngã ngươi đáng giá tham khảo đấy.” Từ Phàm suy tư một phen rồi nói.

“Phương pháp tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân ta có, nhưng mấu chốt là phương pháp này chỉ có thể để ta dùng, không cho người khác được.”

“Chờ ta thôi diễn một phen, xem có thể ưu hóa phương pháp của chân ngã không, nói không chừng có thể để làm Đại Thánh Nhân bình thường tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm sờ cằm suy tư nói.

“Từ đại ca tùy tiện, dù sao có ngươi ở đây, ta có tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân hay đều không quan trọng.” Vương Vũ Luân nói.

Lúc này, vòng rắn màu trắng Vương Vũ Luân mang trên tay đột nhiên bắt đầu biến hóa.

Hóa thân thành một tiểu bạch xà theo Vương Vũ Luân cánh tay một mạch bò lên tới trên đầu.

Tiểu bạch xà bàn nằm trên đầu Vương Vũ Luân, thưởng thức phong cảnh xung quanh.

Từ Phàm nhìn tiểu bạch xà, nghĩ đến phương pháp chân ngã huynh đệ tốt sáng tạo ra hạt Hỗn Độn.

Kết quả là, trên bầu trời xuất hiện ba ngàn đạo bàn to lớn, bắt đầu chậm rãi chuyển động.

Mà Từ Phàm đang câu cá cũng nhắm mắt lại.

Qua một khắc sau, ba ngàn đạo bàn biến mất, trước mặt tiểu bạch xà xuất hiện một ngọc điệp.

“Đây là công pháp loại bỏ tác dụng phụ của hạt Hỗn Độn trong cơ thể ngươi, ngươi và Tiểu Sơn cùng tu luyện đi.” Từ Phàm nói.

“Đỡ cho lần sau lại xuất hiện loại tình huống này, ngay cả phu quân mình các ngươi cũng không bảo vệ được.”

Tiểu bạch xà nhìn ngọc điệp, trong ánh mắt xuất hiện vẻ ngạc nhiên lẫn vui mừng.

“Còn không mau cảm ơn Từ đại ca.” Vương Vũ Luân dùng tay sờ đầu Tiểu Bạch nói.

Tiểu bạch xà nằm trên đầu Vương Vũ Luân cúi đầu với Từ Phàm, tỏ vẻ cảm tạ.

“Không cần khách khí, nói thế nào cũng là đệ muội.” Từ Phàm cười nói.

Từ Phàm cùng huynh đệ tốt lại bắt đầu lẳng lặng câu cá.

Mặt hồ tĩnh lặng nổi lên một tia gợn sóng.

Vương Vũ Luân đột nhiên có một tia cảm ngộ.

“Từ đại ca, ngươi nói xem, nếu trước đây không gặp ngươi, ta sẽ như thế nào?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Thế giới này nào có nhiều nếu như vậy, trước đây nếu ngươi thật sự không gặp được ta, có thể ngươi sẽ sa vào trong sắc dục, mãi đến khi ngươi cùng chân ngã dung hợp.”

“Sau khi dung hợp còn phải đi vùng Hỗn Độn Chi Địa cùng những nữ Thần Ma…”

Nghĩ tới đây, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy may là huynh đệ tốt gặp được mình.

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Vương Vũ Luân đột nhiên rùng mình.

Hắn có thể tưởng tượng được, dù không thảm như lời đại ca tốt nói, hắn cũng sẽ rơi vào ghen tuông giữa các nữ nhân.

Ngay lúc này, cần câu của Vương Vũ Luân đột nhiên cong xuống.

Từ Phàm và tiểu bạch xà trên đầu Vương Vũ Luân lập tức giữ vững tinh thần.

Một ngọn núi nhỏ cũng trôi tới bên người Vương Vũ Luân.

Nhưng vật Vương Vũ Luân câu không tiếp tục bao lâu liền cắn câu.

Chỉ thấy đầu lưỡi câu móc một pho tượng Thần Ma ba đầu sáu tay, tản ra Hỗn Độn chi lực cực kỳ tinh thuần.

“Từ đại ca, thứ này không có bất trắc gì đấy chứ?” Vương Vũ Luân hỏi Từ Phàm.

Từ Phàm vẫy tay một cái, pho tượng lập tức xuất hiện trong lòng bàn tay.

“Đây là sản phẩm của những đế quốc Hỗn Độn Thần Ma, hẳn là cùng loại với con rối thần niệm.”

“Hơn nữa cấp bậc còn không thấp.”

Hai mắt Từ Phàm phát ra ánh sáng phân tích thế gian vạn vật, từ từ phân tích toàn bộ pho tượng Hỗn Độn Thần Ma.

“Thứ này giao cho Từ đại ca vậy.” Sau khi Vương Vũ Luân nói xong, tiếp tục vung cần câu cá.

Kết quả là, Từ Phàm một tay cầm pho tượng, một tay cầm cần câu.

Cứ như vậy qua một canh giờ sau.

Pho tượng trong tay Từ Phàm biến mất không thấy đâu nữa.

Lúc này, trên mặt biển xa xa, một Thần Ma lớn cỡ sao trời xuất hiện.

Ba đầu sáu tay, toàn thân đỏ thẫm.

Quanh người tản ra uy áp cấp Đại Thánh Nhân.

Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân còn chưa phát ra toàn bộ uy năng.

Từ Phàm liền nhận được lời cầu cứu từ ý chí thiên đạo Tiên giới.

Ý sau khi giải đọc xong là, Thánh Nhân, mau thu lại thần thông đi.

Lúc này Từ Phàm cảm nhận uy mãnh ẩn chứa trong thân thể Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, sắc mặt có chút kinh ngạc lẫn mừng rỡ.

Hỗn Độn Thần Ma biến mất, Từ Phàm đập một tay lên vai Vương Vũ Luân.

“Về sau, trong Tam Thiên giới, đại ca ngươi vô địch.”

Chương 1245: Tiến bộ, học tập

“Kia là một con rối Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, chỉ cần thần niệm tiến vào bên trong, dựa theo phương pháp nhất định là có thể điều khiển.”

“Cho nên nói, đại ca ngươi là vô địch.” Từ Phàm nói đùa.

“Vô địch? Chúng ta có thể thử xem.” Một âm thanh đột nhiên vang lên.

“Cảm nhận được khí tức Hỗn Độn bên này, ta vốn không muốn tới, về sau nghĩ lại, Từ Đại trưởng lão và huynh đệ tốt của người đều là nhân tài trụ cột của Nhân tộc, không thể không lo.” Nguyên chủ nói.

“Nguyên chủ, lời vừa nãy ta nói là nói đùa thôi, xin đừng coi là thật.”

Từ Phàm vội vàng nói.

“Không sao, Từ Đại trưởng lão không ngại thả con rối Hỗn Độn Thần Ma ra để ta thử nghiệm uy lực một chút đâu nhỉ?”

“Ngày sau lúc đối đầu trong lòng cũng hiểu rõ.” Nguyên chủ đề nghị.

Nghe được đề nghị từ Nguyên chủ, nét mặt Từ Phàm có chút tâm động, trong lòng của hắn cũng có hơi tò mò về thực lực của Nguyên chủ.

Muốn biết vị cường giả đứng đỉnh phong Tam Thiên giới này đến cùng mạnh bao nhiêu?

“Vậy thử xem sao?” Từ Phàm có chút ý động.

Vừa nói xong, thiên địa bắt đầu biến hóa.

Đảo mắt, hai người liền xuất hiện trong một chỗ trong tinh vực.

Lúc này, Từ Phàm cũng thả ra Hỗn Độn Thần Ma.

Toàn lực phóng ra uy mãnh của Hỗn Độn Thần Ma trong tinh vực, làm cho cả Hỗn Độn Thần Ma hóa thành kích cỡ như ngân hà.

Sau đó lại biến thành trạng thái bình thường.

Nguyên chủ đứng một bên, chỉ lẳng lặng nhìn biến hóa của con rối Hỗn Độn Thần Ma.

“Đây hẳn là sản phẩm của Đế quốc Hỗn Độn Thần Ma Thiên Khải, ba đầu sáu tay, toàn thân đỏ thẫm, có hiệu lệnh uy năng Hỗn Độn Hoả.

“Tổng thể mà nói, ngoài việc chiết xuất Hỗn Độn chi lực tinh thuần khá phiền phức ra, còn lại cũng không tệ.” Nguyên chủ đánh giá nói.

“Ta sắp xuất thủ đây, chú ý.”

Một cự môn ngưng tụ từ phù văn Hỗn Độn xuất hiện phía sau Nguyên chủ.

Tinh vực xung quanh trong nháy mắt bị một luồng lực lượng không biết tên khống chế.

Lực lượng vô cùng vô tận đè lên người Hỗn Độn Thần Ma kia.

Lúc này Hỗn Độn Thần Ma do Từ Phàm khống chế giống như cõng cả

Tam Thiên giới, mỗi một bước đi đều có mảng lớn tinh vực bị chấn thành trạng thái hư vô.

Hỗn Độn Thần Ma gánh áp lực vô cùng vô tận đi về phía Nguyên chủ.

Một thanh trường mâu ngưng tụ từ Hỗn Độn chi hỏa xuất hiện trong tay Hỗn Độn Thần Ma, dùng hết toàn lực ném mạnh tới Nguyên chủ.

Nhưng trường mâu Hỗn Độn chi hỏa này mới vừa khỏi tay đã lập tức bị phân giải thành năng lượng Hỗn Độn tinh thuần nhất.

Từ Phàm không cam tâm, tiếp tục khống chế Hỗn Độn Thần Ma đi về phía Nguyên chủ.

Đều là cấp Đại Thánh Nhân, ngươi dựa vào cái gì ức hiếp người khác như thế?

Chỉ thấy Hỗn Độn Thần Ma càng đến gần Nguyên chủ, áp lực bản thân thừa nhận lại càng lớn.

Chờ Hỗn Độn Thần Ma tới gần Nguyên chủ trong ngàn dặm, cơ thể Hỗn Độn Thần Ma vậy mà bắt đầu tan vỡ.

Thế là Từ Phàm thu lại Hỗn Độn Thần Ma, Nguyên chủ cũng thu hồi cự môn phía sau.

“Không tệ, ít nhất trong Tam Thiên giới, ngươi khống chế Hỗn Độn Thần Ma này gặp phải Đại Thánh Nhân bình thường có thể giết thoải mái.” Nguyên chủ nói.

“Nguyên chủ, ngươi dùng Hồng Mông chí bảo có phải có hơi ức hiếp người khác rồi không?” Từ Phàm bĩu môi nói.

Cự môn phía sau Nguyên chủ vừa nãy, Từ Phàm dám đoán chắc đó là Hồng Mông chí bảo.

“Chí bảo cũng là một phần thực lực, ngươi đừng cảm thấy không công bằng.” Nguyên chủ cười nói, sau đó mang Từ Phàm quay về Mộc Nguyên Tiên giới.

Từ Phàm nhìn theo hướng Nguyên chủ rời đi, không khỏi cảm khái nói: “Không hổ là cường giả đứng trên đỉnh phong Tam Thiên giới.”

Khống chế Hồng Mông chí bảo cũng cần thực lực.

“Từ đại ca, thắng hay thua?” Vương Vũ Luân ở bên cạnh vô cùng tò mò hỏi.

“Đương nhiên là thua, nhưng mà hắn cầm Hồng Mông chí bảo ức hiếp ta.” Từ Phàm bĩu môi nói.

Vốn cho rằng sẽ là một trận luận bàn lực lượng tương đương, nhưng không nghĩ tới vậy mà lại là kết quả như vậy.

“Từ đại ca, không phải chỉ là Hồng Mông chí bảo thôi sao, chờ ta câu lên cho ngươi một cái rồi trở về báo thù.” Vương Vũ Luân vỗ ngực nói.

“Huynh đệ tốt, vậy thì nhờ vào ngươi đấy.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm lại câu cá với huynh đệ tốt thêm một lát rồi trở về trong tiểu viện.

Ngồi trên ghế dựa bắt đầu suy tư chuyện đã xảy ra hôm nay.

“Chỉ bằng một món Hồng Mông chí bảo là có thể áp chế Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân ta khống chế, xem ra nước Tam Thiên giới còn sâu hơn nhiều so với trong tưởng tượng của ta.”

Trong đầu Từ Phàm lặp đi lặp lại áp lực Nguyên chủ thi triển lên Hỗn Độn Thần Ma.

Loại trạng thái này, liên tục kéo dài nửa năm.

Đợi đến khi Từ Phàm lấy lại tinh thần lần nữa, hình ảnh nhìn thấy đầu tiên là ánh mắt lo lắng của Trương Vi Vân.

“Phu quân, ngươi đụng phải chuyện gì sao, cau mày, thôi diễn chi lực trong mắt biến hóa vô cùng vô tận.” Trương Vi Vân có chút lo lắng hỏi.

“Không có việc gì đâu, chỉ là nghĩ vài việc nhập thần thôi.” Từ Phàm đứng dậy nói.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn số một đang luyện chế cặp xúc tu.

“Bản thể, ngươi bị người ta dỗi à?” Phân thân số một nhìn vẻ mặt Từ Phàm liền hiểu.

“Đúng vậy, mới có được một con rối Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, vừa khoác lác xong đã bị Nguyên chủ dùng Hồng Mông chi bảo dỗi một hồi.” Từ Phàm ê ẩm nói.

“Lẽ nào lại vậy! Trong Tam Thiên giới này cũng có người dám dỗi bản thể, việc này tuyệt không thể được, thể diện này nhất định phải giành lại.” Phân thân số một tỏ vẻ kiên định nói.

Lúc này phân thân số hai cũng xuất hiện trong không gian dưới lòng đất.

“Không phải chỉ là một món Hồng Mông chí bảo thôi sao? Chúng ta ý nghĩ ra ngoài làm một cái.” Phân thân số hai nói.

“Mục đích ta tới tìm các ngươi là muốn nghiên cứu xem, chúng ta có thể luyện chế ra Hồng Mông chí bảo hay không?”

“Từ sau khi đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân, chúng ta vẫn chưa tìm tòi đạo Luyện Khí.”

“Hôm nay bị Nguyên chủ dỗi, lần này ta nghĩ cẩn thận rồi, lạc hậu sẽ bị đánh, không giành được Hồng Mông chí bảo, nghĩ cách luyện chế một cái cũng được.” Từ Phàm nói.

“Luyện chế Hồng Mông chí bảo, với giai đoạn Thánh Nhân trước mắt có thể là quá sức.”

“Tuy nhiên có thể ngẫm lại biện pháp chế Huyền Hoàng chí bảo, chỉ cần nhiều thêm mấy món Huyền Hoàng chí bảo liên hợp lại, uy năng so với Hồng Mông chí bảo cũng không kém bao nhiêu.” Phân thân số hai nói.

“Ta có một ý nghĩ, cách Tam Thiên giới chúng ta gần nhất có hai đế quốc Đại Thần Ma, ta muốn cho các ngươi đi học ở đó.”

“Biến thành Hỗn Độn Thần Ma chính gốc nhất, đến đế quốc Thần Ma học tập đạo Luyện Khí.” Trong mắt Từ Phàm lóe ra ánh sáng không biết tên.

“Đến đế quốc Hỗn Độn Thần Ma du học, bản thể, mạch não ngươi quả nhiên là mới lạ, không sợ ta và số một một đi không trở lại à?” Số hai hỏi.

“Ta không sợ, suy cho cùng các ngươi đều là người, hạnh phúc các ngươi muốn bên kia không có.” Từ Phàm nhếch môi.

“Bản thể, ngươi thật sự muốn phái ta và số hai đi đế quốc Hỗn Độn Thần Ma học tập đạo Luyện Khí?” Vẻ mặt số một nghiêm túc hỏi.

“Đúng vậy, sau khi bị Nguyên chủ dỗi một phen, ta cảm thấy nước Tam Thiên giới rất sâu, chúng ta còn cần tiến bộ.” Từ Phàm nói.

…

Ngươi muốn bước vào thì bảo bọn ta đi đế quốc Thần Ma học tập?

“Vậy được, ngươi sắp xếp đi, ta và số một sẽ xuất phát vào thời gian gần nhất.”

“Nhưng ngươi phải cho bọn ta thêm chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí, bọn ta cần mua vài thứ trong đại thương hội Nhân tộc.” Phân thân số hai nói.

“Không thành vấn đề, ta cho các ngươi thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm ngàn trượng.”

Chương 1246: Tiếp nhận

Vùng Hỗn Độn, Từ Phàm vẫy tay từ biệt một chiếc tiên chu đi xa.

Giống như một vị phụ huynh đưa con đến trường.

“Học tập cho giỏi, đừng tiêu tiền lung tung.”

Lời căn dặn của Từ Phàm quanh quẩn bên tai số một, số hai.

“Chúng ta chia binh hai đường, tranh thủ trong vạn năm giải quyết chuyện này.” Số hai nhìn phân thân số một nói.

Lúc này, ánh mắt phân thân số một chợt trở nên dị dạng.

“Số hai, ngươi có từng xem qua bản đồ vùng Hỗn Độn có liên quan đến tông môn chúng ta chưa?” Số một hơi nhếch môi.

“Ngẫu nhiên xem qua, ngươi hỏi chuyện này làm gì?” Phân thân số hai vừa nói xong, lập tức hiểu rõ ý đồ của số một.

“Số hai, bằng tư chất của hai người chúng ta, đi Thần Ma đế quốc học tập đạo Luyện Khí còn khó nói lắm.”

“Nhưng trước đó, ta đề nghị chúng ta nên đến thế giới khác giao lưu.”

“Dẫu sao học hỏi những điểm mạnh của người khác có thể đi được càng xa trên đạo Luyện Khí.” Phân thân số một nở nụ cười.

Lúc này phân thân số hai chợt chột dạ liếc nhìn chung quanh.

“Không cần nhìn, một chút bản nguyên của Bồ Đào đẫ sớm bị ta phong lại.”

“Học hỏi những điểm mạnh của người khác, ta hỏi ngươi có đi hay không?” Phân thân số một hỏi.

“Chuyện có tác dụng đối với Luyện Khí như thế sao có thể không đi được.”

“Ta nhớ bản thể có từng đi qua một nơi tên là Thánh Quang giới, vừa vặn cách nơi này không xa, chúng ta đến đó giao lưu đi.” Phân thân số hai cau mày nói.

“Tự nhiên phải đi giao lưu rồi.”

Sau khi trở lại Tam Thiên giới, Từ Phàm chẳng hề hay biết về mưu đồ của phân thân số một, số hai.

Nhưng không cản trở hắn nhằm vào đường lui số một, số hai bày ra.

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngồi trên ghế dựa nâng Hung Bạch trên tay.

“Ngươi nói xem, đều đã lâu như vậy, ăn nhiều linh vật của ta như vậy, sao ngươi còn không lớn cho ta?” Từ Phàm nâng Hung Bạch tới vị trí song song với mắt.

“Không sao, thời gian ta có rất nhiều, ta cũng không tin lại qua mấy trăm vạn năm, ngươi còn không lớn cho ta.”

“Ta thấy Hung Bạch như thế này rất đáng yêu, không lớn cũng tốt mà.” Trương Vi Vân ôm một con tiểu lộc vừa sinh nói, trong tay cầm bình nhỏ đang cho tiểu lộc bú.

“Lại sinh, đây là thai thứ mấy rồi?”

“Đồng dưỡng phu lúc trước xem như không phí công tìm, làm việc vô cùng ra sức.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Không nghĩ tới phu quân cũng có lúc không đứng đắn, con vừa ra đời này là con duy nhất kế thừa toàn bộ huyết mạch của tiểu lộc, ngày sau nuôi nấng tốt, nói không chừng sẽ có vui mừng ngoài ý muốn.” Trương Vi Vân vuốt ve tiểu lộc nói.

“Đây mà coi như là vui mừng ngoài ý muốn gì chứ, chạy loạn khắp nơi trong Tam Thiên giới tha đồ của người khác.”

“Nếu muốn nói đến bất ngờ, còn phải nói đến huynh đệ tốt của ta kìa.” Từ Phàm lung lay ghế dựa, thảnh thơi nói.

Câu lên một con rối Hỗn Độn Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, tuy nói không xưng là vô địch trong Tam Thiên giới, nhưng là ngược một ngược hai, ba thê đội Đại Thánh Nhân vẫn có thể làm được.

Lúc này, Trương Vi Vân dường như đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

“Phu quân, ngươi có thời gian hỏi Vũ Luân xem, có từng câu được một cây ngọc trâm Tiên Thiên linh bảo không.”

“Tam sư muội nói với ta, ngọc trâm Tiên Thiên linh bảo của nàng bị một lưỡi câu câu đi.” Trương Vi Vân nói.

“Vậy bây giờ ta hỏi liền.”

Kết quả không bao lâu sau, Vương Vũ Luân cầm một cây ngọc trâm cấp Tiên Thiên linh bảo đi tới trong tiểu viện.

“Xem như tìm được chủ nhân, lúc ta câu lên cây ngọc trâm này liền cảm giác được vật này có hung hiểm với ta.”

“Ta cũng xui xẻo mấy ngày luôn rồi.” Vẻ mặt Vương Vũ Luân đau khổ nói.

Từ sau khi hắn câu được cây ngọc trâm này, cả người liền bắt đầu không may mắn.

Một Đại La Thánh Giả như hắn đi đường vậy mà té nhào, ai dám tin.

Từ Phàm vừa nhìn tình trạng của huynh đệ tốt, lập tức bật cười.

“Vật phúc vận không thể bẩn, bây giờ ta nhờ Vi Vân đưa về giúp ngươi.” Từ Phàm nói, bỏ ngọc trâm vào trong tay Trương Vi Vân.

“Vậy ta trở về thăm các sư tỷ, sư muội đây.”

Một cánh cửa truyền tống vô cùng tri kỷ mở ra bên cạnh Trương Vi Vân.

Sau khi Trương Vi Vân rời đi, tiểu viện chỉ còn lại hai người Từ Phàm và Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân ngồi trên một cái ghế dựa khác, cũng học theo dáng vẻ của Từ Phàm, ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

“Từ đại ca, ngươi nói xem, nếu ta đón những hồng nhan tri kỷ kiếp trước qua đây thì thế nào?” Vương Vũ Luân đột nhiên hỏi.

Nghe được lời này, Từ Phàm chợt ngây người.

“Sao đột nhiên đổi tính vậy, nghĩ kỹ rồi hả?”

Từ Phàm nghi hoặc đặt tay trên trán Vương Vũ Luân, xem có phải bệnh rồi không.

“Từ đại ca, ta suy nghĩ nghiêm túc, có ngươi ở đây, cuối cùng chân ngã nhất định sẽ hóa thành bản nguyên, dung hợp trên người ta.”

“Mà những hồng nhan tri kỷ kiếp trước của ta, nếu như ta không tiếp nhận các nàng, ngày sau nhất định sẽ diễn sinh ra một vài biến cố khác.”

“Ta từ trong một đoạn ký ức khác của chân ngã biết được một đường lui chân ngã đã chuẩn bị.”

“Chân ngã ký sinh bản nguyên của hắn trong tưởng niệm của những hồng nhan tri kỷ kiếp trước của ta.”

“Chỉ cần có tưởng niệm của các nàng thì chân ngã sẽ có một ngày phục sinh, như vậy quá mức phiền phức.”

“Ta nghĩ, như vậy còn không bằng tiếp nhận các nàng, như thế có thể mãi mãi đề phòng chân ngã phục sinh.” Vương Vũ Luân nói.

“Ký sinh bản nguyên vào trong tưởng niệm của các nàng?”

“Quả nhiên là ý nghĩ của một thiên tài.” Từ Phàm hơi xúc động nói, đường lui loè loẹt thế này, đổi thành người thường thì ai có thể chống đỡ được?

“Nếu đã như vậy, ta đành bảo Bồ Đào chuẩn bị chỗ cho các ngươi.”

“Nếu không những hồng nhan tri kỷ của ngươi đánh lên, tông môn không thể chứa nổi.” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca, ngươi tin tưởng ta, ta có thể quản lý được.” Ánh mắt Vương Vũ Luân kiên định nói.

“Đây chuyện quản lý được à?”

“Đây là chuyện cơ thể ngươi đấy.” Từ Phàm khoa trương nói, giọng điệu cũng không biết là đang hâm mộ hay ghen tỵ.

“Trước tiên đừng gấp gáp gọi về, chờ ta bảo Bồ Đào chuẩn bị xong chỗ cho các ngươi lại nói.” Từ Phàm nói.

“Vậy được, sau khi có chỗ thì nói cho ta.”

“Đã có rất nhiều hồng nhan tri kỷ âm thầm liên hệ ta.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

Thiên Hồ Tiên giới, trong một sơn mạch rộng lớn.

Một tiểu hài bảy, tám tuổi cầm trong tay một cái la bàn, không biết đang tìm kiếm thứ gì.

“Sao ta cảm thấy sau khi trở thành tiên nhân thì không giống trong tưởng tượng của ta nhỉ?” Ngô Thượng nói.

Dưới sự giúp đỡ của Lý Cẩm Vân, hắn cực kỳ không dễ dàng mới hoàn thành nhiệm vụ.

Hệ thống tu tiên khen thưởng cho hắn một đống tài nguyên cùng pháp bảo.

Sau đó lại tu luyện đến Luyện Khí tầng ba tại nhà Lý Cẩm Vân, sau khi biết bay liền nhận được một nhiệm vụ.

Đi sơn mạch Thiên Hành tìm kiếm một loại trân thú tên là Hồng Nhãn Tam Bảo Kê, phần thưởng cực kỳ phong phú.

Thế là hắn dựa theo chỉ dẫn của la bàn đi tới sơn mạch Thiên Hành, kết quả dựa theo chỉ dẫn của la bàn tìm kiếm cả nửa ngày vẫn không tìm được.

Lúc này, cách đó không xa có một con đại hổ sặc sỡ dài ba trượng lẳng lặng nằm rạp trên mặt đất nhìn chằm chằm Ngô Thượng cách nó không xa.

Ngô Thượng đang cầm la bàn tìm kiếm mục tiêu nhiệm vụ đột nhiên cảm giác được một luồng sát ý.

Sau một tiếng hổ gầm, một con đại hổ nhào về phía Ngô Thượng.

Ngô Thượng nhanh tay lẹ mắt kích hoạt một món pháp bảo phòng ngự.

Một trảo của mãnh hổ cào xuống, pháp bảo phòng ngự vỡ vụn, Ngô Thượng bay ra đụng lên một thân cây.

Chương 1247: Đánh cược và quyển sổ nhỏ

Ngô Thượng đụng vào trên cây lâm vào trạng thái hôn mê.

Lúc cự hổ sặc sỡ đang muốn hưởng thụ bữa ăn.

Một con rối chế thức Ẩn Linh môn xuất hiện trước mặt cự hổ sặc sỡ.

“Ở tông môn đợi lâu như vậy, rốt cuộc cũng có nhiệm vụ.”

“Tiểu miêu à, ta đây còn phải cảm tạ ngươi đấy.” Con rối ngẩng đầu nhìn cự hổ sặc sỡ nói.

“Bồ Đào, con đại hổ này diện mạo ngay thẳng đoan chính, có thể giúp ta truyền tống về tông môn nuôi không?” Con rối thử thăm dò hỏi.

“Phí truyền tống vượt giới, một vạn tích phân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, con đại hổ sặc sỡ dưới áp lực của con rối ngoan ngoãn nằm rạp trên mặt đất, tuỳ ý hiếp đáp, xâu xé.

“Một vạn tích phân lận hả.” Ánh mắt con rối đảo qua người đại hổ sặc sỡ một hồi.

“Hiếm khi đụng tới thứ có nhãn duyên, một vạn tích phân thì một vạn tích phân.”

Con rối vừa xác định, một luồng Thánh Quang lập tức vây lấy đại hổ sặc sỡ, sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

Sau khi nhìn thấy xung quanh không còn uy hiếp, con rối ngồi xuống bên cạnh tiểu nam hài.

“Tông môn cũng thật là, để mấy hài tử nhỏ như các ngươi hoàn thành loại nhiệm vụ này.” Con rối sờ đầu tiểu nam hài, oán trách nói.

Nhìn Ngô Thượng, con rối lại nhớ tới chính mình lúc mới vào tông môn.

Lúc đó hắn cũng lớn cỡ hài tử này, chẳng qua chỉ là bọn họ trưởng thành dưới che chở cẩn thận của tông môn.

Lúc này, tiểu nam hài thong thả tỉnh lại.

“Đại hổ không ăn thịt người hả ta?” Tiểu nam hài nghi hoặc nói.

Sau đó thu dọn vài thứ, nhanh chóng rời khỏi sơn mạch Thiên Hành.

Hắn cảm giác thực lực của mình bây giờ không đủ, nếu như còn nán lại sơn mạch Thiên Hoành, có thể sẽ khó giữ được cái mạng nhỏ này.

“Sao ta cảm thấy sau khi thành tiên nhân còn nguy hiểm hơn trước kia nhỉ?” Ngô Thượng trở về tiên thành cảm khái nói.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang ngâm mình trong một bí cảnh ôn tuyền tư mật.

“Chủ nhân, hiện nay Tiên khí nhận chủ mười hai vạn ba ngàn người.”

“Trong đó có một ngàn người bị loại, chọn chủ lại lần nữa.” Bồ Đào báo cáo.

“Lúc này mới bao lâu, lại có người bị loại?”

Từ Phàm từng để Bồ Đào thiết lập, nếu gặp cục diện ắt phải chết trong quá trình làm nhiệm vụ, Tiên khí sẽ phái con rối xuất thủ ba lần.”

Nếu sau ba lần còn gặp phải nguy hiểm đến tính mạng thì cũng sẽ ra tay cứu giúp, nhưng sau đó Tiên khí sẽ xóa đi ký ức của ký chủ rồi rời đi.

“Xem ra Tiên giới bên ngoài vẫn rất nguy hiểm.” Từ Phàm ngâm mình trong ôn tuyền từ từ thả lỏng cơ thể nói.

Lúc này, sắc mặt Từ Phàm hơi đổi, lập tức đứng dậy biến ra một bộ quần áo bọc lên người.

Sau đó Nguyên chủ trực tiếp thô bạo phá vỡ không gian, đi tới bí cảnh ôn tuyền này.

“Không có thời gian giải thích cho ngươi, mau đi theo ta.” Nguyên chủ đặt một tay lên vai Từ Phàm, phá vỡ không gian biến mất không thấy đâu nữa.

“Nguyên chủ, chuyện gì mà vội vã như thế?” Từ Phàm vội vàng hỏi.

“Giúp ta một chuyện, ta và chủ thế giới khác đánh cược, trong cảnh giới Thánh Nhân, Nhân tộc ta đứng đầu trong các giới.” Nguyên chủ vừa phá vỡ không gian vừa trả lời.

Cuối cùng xuất hiện trong một sân quyết đấu có kiến trúc, phong cách quỷ dị.

Nói là sân quyết đấu, chẳng bằng nói là thế giới Đại Thiên.

Từ Phàm nhìn xung quanh, cau mày hỏi: “Đây là nơi nào?”

“Một thế giới rách nát, bình thường Đại Thánh Nhân xung quanh thích tụ tập tại đây.” Nguyên chủ giải thích.

Lúc này một dị tộc trên người loé ra khí tức lôi đình đi về phía Nguyên chủ.

“Thế nào, đánh cược vừa nãy có dám đáp ứng hay không?” Cường giả dị tộc hỏi.

“Đương nhiên, ta còn kêu Thánh mạnh nhất Nhân Nhân tộc ta tới đây này.”

“Đợi lát nữa ngươi thua cũng đừng khóc.” Nguyên chủ cười hô hô nói.

Nghe được đối thoại giữa hai người, Từ Phàm cau mày.

“Hai món Huyền Hoàng chí bảo, không để ngươi xuất thủ không công đâu.”

Chỉ một câu, khiến bất mãn của Từ Phàm lập tức biến mất không thấy.

“Ta sẽ thua? Thánh Nhân tộc ta mới là mạnh nhất, Nhân tộc các ngươi cũng chỉ có ngươi có thể xem trọng.” Cường giả dị tộc trên người loé ra khí tức lôi đình ngạo nghễ nói.

“Các ngươi đánh cược gì thế?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ba món Huyền Hoàng chí bảo, còn có một đống thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Những thứ này đều không phải mấu chốt, mấu chốt là hắn nói Nhân tộc ta Thánh Nhân không được, mặt mũi này nhất định phải tìm về.”

Nguyên chủ trả lời.

“Vậy lát nữa chúng ta có nên bày cục, ta làm bộ miễn cưỡng chiến thắng, lại dẫn Đại Thánh Nhân vào cục không?” Từ Phàm hỏi.

“Ý nghĩ tốt đấy, nhưng thôi, đều là Đại Thánh Nhân đứng đầu, có vài chuyện không gạt được, cứ đi đến là được.” Nguyên chủ hồi phục.

“Được.”

Lúc này Từ Phàm nhìn xuống thế giới Đại Thiên bên dưới.

Chỉ thấy bên trong thế giới Đại Thiên có hai Đại Thánh Nhân dị tộc đang chiến đấu.

Dựa theo Từ Phàm đánh giá, chiến lực của bọn họ còn không kém hơn Thiên Diệt trưởng lão.

Đảo mắt một vòng, Đại Thánh Nhân dị tộc xung quanh không có một người nào là loại đơn giản.

Ngay lúc này, thế giới Đại Thiên dùng làm lôi đài bắt đầu chấn động, trạng thái gần như tan vỡ.

Sau đó mấy Đại Thánh Nhân xuất thủ, ổn định thế giới Đại Thiên làm lôi đài.

“Một lát nữa lúc ngươi lên đài, toàn lực xuất thủ, thắng càng đẹp càng tốt.” Nguyên chủ dặn dò.

“Đây coi như là điều kiện kèm theo, Nguyên chủ không cho nhiều thêm mấy thứ à?” Từ Phàm cười híp mắt nói, đã nói tốt là giao dịch, vậy sẽ phải tính sổ rõ ràng.

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm ngàn trượng.” Nguyên chủ ra giá.

“Không, ta muốn hai phần mười thủy tinh Hồng Mông Tử khí sau khi ngươi thắng.” Từ Phàm nói.

“Một phần mười thôi, hai phần mười quá nhiều.” Nguyên chủ quả quyết lắc đầu nói.

“Hai phần mười, nếu không bây giờ ta lập tức trở về Tam Thiên giới.” Từ Phàm nói.

Theo quan sát trước mắt của hắn, trong Nhân tộc hình như chưa từng thấy Thánh Nhân có chiến lực quá mức cao.

“Hai phần mười thì hai phần mười, đến lúc đó xuất thủ dứt khoát một chút.” Nguyên chủ nói.

“Không thành vấn đề, muốn đánh Thánh Nhân dị tộc đối diện thành hình dáng gì, Nguyên chủ đều có thể định chế.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, trong thế giới Đại Thiên bên dưới, hai Đại Thánh Nhân dị tộc đã phân ra thắng bại.

Toàn bộ lôi đài thế giới Đại Thiên trống rỗng.

Lúc này Thánh Nhân trên người lóe ra lôi đình nhìn về phía Từ Phàm, ra hiệu tiến vào trong lôi đài thế giới Đại Thiên.

Từ Phàm gật đầu với Nguyên chủ, sau đó đi vào lôi đài thế giới Đại Thiên.

Ngay lúc Đại Thánh Nhân trên lôi đài mong đợi một trận long tranh hổ đấu giữa Thánh Nhân.

Trận đấu vừa bắt đầu, Thánh Nhân trên người lóe ra lôi đình trực tiếp nổ tung.

Trong thế giới Đại Thiên biến thành một trận pháo hoa lôi đình lập loè khắp thế giới.

Ánh lửa lôi đình sáng rỡ chiếu sáng những gương mặt Đại Thánh Nhân dị tộc còn đang chờ mong chiến đấu.

Lúc đông đảo Đại Thánh Nhân còn đang ngây người, giọng Từ Phàm vang lên.

“Có người tuyên bố trận đấu thắng lợi không vậy, ta thắng rồi.”

Lúc này, Đại Thánh Nhân dị tộc chủ trì lôi đài thế giới Đại Thiên mới phản ứng lại.

“Thánh Nhân Nhân tộc, chiến thắng.”

Bóng dáng Từ Phàm biến mất xuất hiện bên cạnh Nguyên chủ.

“Nguyên chủ tiền bối có hài lòng không?” Từ Phàm nhìn Nguyên chủ còn đang ngớ ra nói.

“Ngươi xuất thủ cũng quá dứt khoát rồi đấy.” Nguyên chủ hơi có chút khiếp sợ.

“Một Thánh Nhân mà thôi, đánh nổ có thể phí bao lâu đâu?”

“Thứ Nguyên chủ đáp ứng ta cũng đừng quên, về sau có nơi hợp tác cũng đừng có quên ta đấy.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

Lúc này trên quyển sổ nhỏ trong Tiên khí không gian của Từ Phàm lại nhiều thêm một trang.

Chương 1248: Hạt giống bản nguyên

Một phen thể hiện của Từ Phàm vừa nãy hấp dẫn sự chú ý của Đại Thánh Nhân quan sát lôi đài.

Lúc Từ Phàm nói chuyện với Nguyên chủ, đã có mấy Đại Thánh Nhân của thế giới khác xông tới.

“Nguyên chủ, tiểu gia hỏa này có phải là Thánh Nhân mới xuất hiện của Nhân tộc các ngươi không, nếu không thì trước kia sao ta chưa từng thấy ngươi mang ra?” Một Đại Thánh Nhân tướng mạo như tê giác nói.

“Đúng thế, giống như Thiên Diệt Thánh Nhân ngươi kêu ra trước kia ấy, có chút trình độ, nhưng lại không nhiều.” Một Đại Thánh Nhân dị tộc khác nói.

“Có thời gian, ta kêu tộc bọn ta Thánh Nhân đến, chúng ta cùng nhau giao lưu trao đổi, thế nào?” Lại một Đại Thánh Nhân tóc rắn đầy đầu đi qua nói.

Nghe được lời này, ánh mắt Nguyên chủ sáng lên.

“Nếu giao lưu, hai món Tiên Thiên linh bảo, nếu đánh cược tuỳ ngươi ra giá.” Nguyên chủ hơi nhếch môi.

“Nguyên chủ, chúng ta cũng coi như là bằng hữu cũ, Thánh Nhân hai tộc chúng ta giao lưu với nhau một phen, đều có chỗ tốt đối với hai bên, ngươi thu linh bảo của ta thì không hợp lắm đâu.” Một tay Đại Thánh Nhân tóc rắn đầy đầu bất tri bất giác sờ về phía Từ Phàm.

Kết quả còn chưa mò tới Từ Phàm, cái tay kia đã bị Nguyên chủ bắt lại.

“Giao lưu và trao đổi không giống nhau, giao lưu với tộc các ngươi mà không thu vài thứ, chẳng phải ta thua lỗ mất à.” Nguyên chủ nắm chặt cánh tay như da rắn nói.

“Ta hiểu rõ tộc Vạn Xà các ngươi lắm đấy, ngoài ngươi ra, những tên khác đều là bùn nhão không trét nổi tường.”

“Đám bùn nhão tộc các ngươi làm sao xứng giao lưu với Thánh Nhân thiên tư cao nhất Nhân tộc ta?” Nguyên chủ hơi hất cằm, có chút ngạo kiều nói.

Lúc Từ Phàm đang ở bên cạnh xem náo nhiệt, giọng Nguyên chủ đột nhiên vang lên bên tai.

“Ngươi có bán hạt giống bản nguyên hay không? Nếu bán, ta có thể lấy được cho ngươi bốn, năm món Huyền Hoàng chí bảo đấy.” Giọng điệu Nguyên chủ có hơi trêu chọc.

“Nguyên chủ, ta là người đứng đắn, chỉ làm ăn mua bán đứng đắn, xin nghĩ lệch lạc về ta như thế.” Từ Phàm dùng lời nói nghĩa chính từ chối.

Vừa trả lời Nguyên chủ xong, Từ Phàm lập tức thấy được ánh mắt nhiệt liệt của Đại Thánh Nhân tộc Vạn Xà.

“Nhân tộc, đến tộc ta vạn năm, ta cho ngươi một món Hồng Mông chí bảo, thế nào?” Giọng nói rất có tính dụ hoặc.

Giọng nói kia phảng phất như từ bên tai tiến vào trong lòng Từ Phàm, bắt đầu trêu chọc trái tim nhỏ của Từ Phàm.

“Tiền bối, ta không phải người như vậy.” Từ Phàm bình tĩnh trả lời.

Đại Thánh Nhân tộc Vạn Xà có chút đáng tiếc nhìn Từ Phàm.

“Nguyên chủ, xem ra người này chính là người nối nghiệp của ngươi, không tệ.” Một hư ảnh xuất hiện bên cạnh Nguyên chủ.

“Đương nhiên, sau này nếu đụng phải tiểu huynh đệ này của ta, nhất định phải nể mặt ta giúp một tay đấy.” Nguyên chủ khách khí trả lời hư ảnh.

Thái độ của Nguyên chủ khiến Từ Phàm chú ý, sau đó hắn nhìn về phía hư ảnh kia.

Chỉ thấy hư ảnh cũng giống như Nhân tộc, chỉ là trên trán có thêm một độc giác.

Những Đại Thánh Nhân khác vây quanh bên cạnh Nguyên chủ cũng đều khách khí hàn huyên với hư ảnh.

“Vị này có lai lịch gì vậy?” Từ Phàm truyền âm hỏi.

“Đơn giản chút mà nói, vị này lấy cảnh giới Đại Thánh Nhân cứng rắn đối đầu với Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Lời giới thiệu thông tục dễ hiểu của Nguyên chủ khiến Từ Phàm lập tức hiểu rõ địa vị của người này trong Đại Thánh Nhân.

“Tộc ta có một Thánh Nhân ta có thể vừa mắt, có cơ hội hai chúng ta giao lưu một phen.” Hư ảnh ôn hòa nói.

“Đương nhiên có thể. Thiên Giác, ngươi định thời gian, dứt khoát cho Thánh Nhân ưu tú hai tộc chúng ta cùng nhau giao lưu, thế nào?” Nguyên chủ hỏi.

“Được, vậy định ở trăm năm sau đi, đến lúc đó chúng ta vẫn ở nơi này gặp mặt.” Hư ảnh nói.

“Được.”

Sau khi ước định hoàn thành, hư ảnh liền biến mất, Đại Thánh Nhân xung quanh cũng thở phào nhẹ nhõm.

“Ngươi muốn ở lại đây đi dạo hay cùng ta trở về?” Nguyên chủ nhìn qua Từ Phàm, hỏi.

“Trở về đi, ta cũng không thấy nơi này có gì thú vị gì.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm có nhìn qua thế giới sắp sụp đổ này, thuần tuý là nơi là Đại Thánh Nhân tất cả đại thế giới trao đổi mua bán.

“Ngươi không xem phiên chợ ở đây à?” Nguyên chủ tò mò hỏi.

“Phân thân của ta đã xem qua một lần, không có đồ vật ta có thể dùng đến.” Từ Phàm nói.

“Thôi vậy.”

Sau đó Nguyên chủ lại mang theo Từ Phàm xuyên qua không gian về tới Tam Thiên giới.

“Đây là Huyền Hoàng chí bảo và thủy tinh Hồng Mông Tử khí đã nói tốt trước đó, ngoài ra ta cho ngươi thêm một món Tiên Thiên chí bảo, có thể xoá bỏ nhân quả ta đem cưỡng ép mang ngươi rời đi đến thế giới vỡ vụn hay không?” Nguyên chủ hỏi.

Nghe được lời này, Từ Phàm kinh ngạc, chút nhân quả ấy mà hắn cũng có thể cảm nhận được.

Nhưng đã ghi lên quyển sổ nhỏ, cũng không phải một món Tiên Thiên chí bảo có thể xoá bỏ được.

“Ít nhất một món Huyền Hoàng chí bảo, nếu không không bàn nữa.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

“Vậy ngươi đi đi, ta cũng không tin đến lúc đó ngươi có thể đánh chết được ta.” Nguyên chủ phất tay, biến mất trong Tam Thiên giới.

Một cánh cửa truyền tống không gian từ Thánh Quang hợp thành cũng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đánh người không văn minh biết bao, nhiều lắm là làm ngươi cởi trần chạy một vòng trong tinh vực thôi.” Từ Phàm nói xong, bước vào cánh cửa truyền tống không gian.

Sau đó hắn lại về tới bí cảnh ôn tuyền, ngâm tiếp một nửa chưa ngâm xong.

Lúc này, bên trong Thánh Quang giới, số một và số hai đang được chiêu đãi nhiệt tình trong một thần điện.

“Hai vị Thánh Tượng đại nhân, sau này các ngươi cứ việc ở lại trong tộc Thiên Quang, tộc ta sẽ dâng những thứ tốt nhất cho các ngươi.”

Trong thần điện, có một đám nữ tử tuyệt sắc mặc váy Thánh Quang, sau lưng ngoài có thêm một đôi cánh chim trắng tinh ra, những điểm khác không khác gì Nhân tộc đang nhẹ nhàng nhảy múa.

Mà bên cạnh phân thân tại số một, số hai, có hơn mười nữ tử tộc Thiên Quang đang hầu hạ.

“Bọn ta không thể ở lại tộc các ngươi lâu, nhiều lắm là năm mươi năm thôi.”

“Trong năm mươi năm này, ngươi có thể phái hậu bối có thiên phú luyện khí trong tộc các ngươi tới, bọn ta sẽ tận tâm tận lực chỉ điểm một phen.” Phân thân số một nằm trong ngực một nữ tử tộc Thiên Quang nói, cảm giác mềm mại khiến phân thân số một rất dễ chịu.

Số hai cũng như thế, nằm trong ngực một nữ tử tóc vàng mắt xanh, có một loại cảm giác nhuyễn hương như ngọc.

“Dễ bàn, mọi chuyện đều dễ bàn, năm mươi năm thì năm mươi năm.” Chủ tộc Thiên Quang Vị ngồi trên chủ vị đại điện nói.

Khoảng thời gian trước, phân thân số một, số hai liền đến trong tộc Thiên Quang của thế giới này, nói là muốn tiến hành giao lưu cấp bậc Thánh Tượng, sau đó thì nhận được sự chiêu đãi nhiệt liệt từ tộc Thiên Quang.

Đang lúc hai người số một, số hai dự định trước tiên ở tộc Thiên Quang hưởng thụ năm mươi.

Đột nhiên hai đoàn Thánh Quang vây lấy bọn họ, sau đó lập tức truyền tống đến trong vùng Hỗn Độn.

Số ba mặt không thay đổi nhìn phân thân số một, số hai, sau đó trong tay ngưng tụ ra một cây roi Hỗn Độn.

“Sao số ba cũng tới đây, lúc mới bắt đầu sao không phát hiện ra?” Số một kinh ngạc nói.

“Ta khuyên ngươi hẳn là trước tiên nghĩ xem roi trong tay số ba muốn làm gì.” Số hai có một loại cảm giác chẳng lành.

Ngay lúc này, phân thân số ba giơ roi lên quất tới số một, số hai.

Sau đó cả khu vực vùng Hỗn Độn vang lên tiếng roi cùng tiếng kêu thảm thiết.

“Bản thể, lòng dạ ngươi thật độc ác!”

Chương 1249: Thần đan đặc biệt

“Chủ nhân, bản nguyên ta để lại trên người số một, số hai bị che chắn.”

“Còn mô phỏng tín hiệu của ta trả về tin tức, gần đây vừa bị ta phá giải.” Giọng nói có chút áy náy của Bồ Đào vang lên.

“Không sao, lúc này không biết bọn họ chịu bao nhiêu roi rồi.” Từ Phàm nằm trong suối nước nóng cười nói.

Binh tuyến của số một, số hai, Từ Phàm đã sớm biết, sao lại không hề phòng bị đơn độc thả bọn họ ra được.

“Gần đây trong tông môn có chuyện gì tương đối thú vị không?” Từ

Phàm bưng rượu bên cạnh lên, uống một hơi cạn sạch hỏi.

“Vương Huyền Tâm có kỳ ngộ trong Thiên Hồ Tiên giới, đạt được một món Tiên Thiên linh bảo có thể tùy ý xuyên qua Tiên giới xung quanh.” Giọng Bồ Đào mang theo chút ý cười.

“Tiên Thiên linh bảo có thể tùy ý xuyên qua Tiên giới xung quanh, cũng coi là một món đồ tốt, chẳng qua đối với hắn mà nói không có tác dụng quá lớn, ngược lại bán đi còn có thể đáng không ít Huyền Hoàng chi khí.” Từ Phàm cười nói.

“Tùy Ảnh bây giờ có thể điều khiển con rối cảnh giới Chuẩn Thánh, là đệ tử đầu tiên có được chiến lực Chuẩn Thánh trong tông môn.” Bồ Đào còn nói thêm.

“Cảnh giới Kim Tiên điều khiển con rối Chuẩn Thánh, việc này còn nghe hợp lý, chờ sau khi đến trở thành cảnh giới Đại La, có nên nghĩ cách làm cho hắn một con rối cấp Thánh Nhân không nhỉ?” Từ Phàm suy tư nói.

“Khốn Long giới trong tông môn, có một con Tổ Long cấp Chuẩn Thánh bị đệ tử Tiêu Lạc Phàm quanh năm suốt tháng dùng roi quất chết.” Bồ Đào còn nói thêm.

“Trực tiếp quất chết! Quả thật đủ tàn nhẫn.” Từ Phàm cảm khái nói, nhưng trách cứ Tiêu Lạc Phàm.

Quất chết một con rồng mà thôi, cũng không phải chuyện gì lớn.

Lúc Từ Phàm đang nghe chuyện lý thú trong tông môn, quả cầu phù văn hệ thống bên trong tiên hồn đột nhiên bắt đầu chuyển động.

Sau khi cảm nhận được sự dị dạng của quả cầu phù văn hệ thống, Từ Phàm lập tức tiến vào không gian tiên hồn.

“Đây là thế nào? Sao đột nhiên lại như vậy?” Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống điên cuồng chuyển động, nghi hoặc nói.

Lúc quả cầu phù văn hệ thống xoay tròn tới cực hạn, đột nhiên bắt đầu phóng to lên.

Quả cầu phù văn hệ thống vốn vừa thu nhỏ không bao lâu lại trở nên to lớn như sao trời.

“Đây là vá lại, hay là cập nhật hệ thống cho ra vậy?” Từ Phàm nhìn xiềng xích phù văn trên quả cầu phù văn hệ thống, có chút nhức cả trứng nói.

Ngay lúc này, có một tin tức đột nhiên xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

Tin tức kia cho thấy, quả cầu phù văn hệ thống đã cập nhật đến phiên bản cuối cùng, sau khi phá giải xong là có thể hoàn toàn khống chế hệ thống.

“Thì ra là cập nhật cho ta, xem ra trong khoảng thời gian này ta phải nghiên cứu kỹ càng một phen rồi.” Từ Phàm thở dài nói.

Vốn dĩ Từ Phàm định vừa nghỉ ngơi vừa phá giải quả cầu phù văn hệ thống trong thời gian này.

Khổ nhàn kết hợp như vậy, lúc đầu Từ Phàm cảm giác rất không tệ.

Nhưng đột nhiên vừa cập nhật, Từ Phàm lại phát hiện trên quả cầu phù văn hệ thống này lại nhiều thêm mấy bộ phù văn hệ thống.

Muốn phá giải, ước chừng lại phải cần lượng lớn thời gian.

“Bồ Đào, rót vào cho ta năm ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Từ Phàm hào phóng nói.

Thủy tinh Hồng Mông Tử khí Nguyên chủ chia phần cho hắn phạm vi gần hai vạn trượng.

Cho nên lúc tiêu hao Từ Phàm không đau lòng chút nào.

Sau khi thủy tinh Hồng Mông Tử khí được rót vào, chỉ khiến tốc độ chuyển động của quả cầu phù văn hệ thống chậm lại chút, những điểm khác đều không có phản ứng gì.

“Đệt, trước kia không phải ngươi rất thích cái này sao, sao hôm nay hút của ta nhiều như vậy mà một cái phản ứng cũng không cho thế?” Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống than phiền.

“Dù sao còn rất nhiều thời gian, từ từ nghiên cứu vậy.” Từ Phàm lại đem ý thức chuyển dời đến bản thể.

Lúc Từ Phàm đang định vừa cá mặn vừa giải hệ thống lại nhận được tin tức từ Hoàng Sơn.

“Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân kia đang chạy về hướng Tam Thiên giới, gần đây đừng đi vùng Hỗn Độn.” Hoàng Sơn nhắc nhở.

“Hoàng Sơn tiền bối, lúc Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tới, ai đi ngăn cản?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Nguyên chủ sẽ sắp xếp, ta không rõ lắm.”

Thấy hồi âm từ Hoàng Sơn, Từ Phàm cảm thấy hơi đáng tiếc, hắn cũng muốn xem đại chiến giữa Đại Thánh Nhân và Thần Ma Hỗn Độn Thánh Nhân.

Lúc này, toàn bộ Tam Thiên giới đột nhiên chấn động.

Từ Phàm cảm nhận được ý chí thiên đạo Mộc Nguyên Tiên giới đang rên rỉ.

Sau đó phát hiện lực lượng bản nguyên của Mộc Nguyên Tiên giới đang bị rút ra từng chút một.

Nhưng toàn bộ quá trình không tiếp tục bao lâu liền khôi phục lại bình tĩnh.

“Đây là đã đánh xong rồi đó hả?” Từ Phàm có chút không xác định nói.

Không qua lâu sau, Từ Phàm gặp được Hoàng Sơn.

“Nguyên chủ muốn nhờ ngươi luyện một lò thần đan, đây là đan phương cùng nguyên liệu.” Hoàng Sơn đưa qua một chiếc nhẫn không gian nói.

Từ Phàm không nhiều lời, lấy ra ngọc điệp đan phương trong nhẫn không gian.

Vừa nhìn chân mày hắn vừa cau lại, bởi vì hắn phát hiện đan phương này rõ ràng có điểm khác với đạo Luyện Đan của Tam Thiên giới.

Ngược lại giống như phương thức chế tạo dược tề của vu sư trong tiểu thuyết hắn từng đọc lúc trước.

Nhìn Từ Phàm cau mày, Hoàng Sơn vội vàng hỏi: “Có thể luyện chế thần đan này hay không?”

“Có thể, nhưng ngươi cho ta thêm một phần nguyên liệu, ta cần thí nghiệm một phen.”

“Đan phương này không phải của Tam Thiên giới, nếu chế tạo, đồ vật còn cần chuẩn bị thêm lần nữa.” Từ Phàm nói.

“Vậy được, một lát nữa ta lại đưa tới cho ngươi nhiều thêm một phần nguyên liệu.”

“Nguyên chủ bảo ngươi mau chóng luyện chế thành, hẳn là có liên quan tới Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân kia.” Hoàng Sơn nói.

“Đã rõ, trong vòng nửa tháng sẽ luyện chế thành cho ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Không gian trong lòng đất, trong một cung điện to lớn, chất đầy những thiết bị hình thù kỳ quái chi chít.

Từ Phàm cầm các loại nguyên liệu xuyên tới xuyên lui trong những thiết bị này.

“Chiết xuất, dung hợp, pháp tắc đại đạo pha trộn cân đối rồi làm loãng, lại thêm các loại nguyên liệu kỳ quái.”

“Luyện chế lên cũng không bớt chút thời gian nào so với luyện đan.” Từ Phàm nhìn thành quả hắn cố gắng nửa tháng nói.

Một giọt dược thủy lóe ra huỳnh quang nở rộ trong không gian thủy tinh đặc thù.

“Một giọt dược thủy này nhỏ xuống, mười Đại Thánh Nhân đều có thể bị độc chết.” Từ Phàm nhìn giọt dược thủy trong bình thủy tinh, cảm khái nói.

Thần đan Nguyên chủ nhờ Từ Phàm luyện chế, càng giống một loại độc dược hơn.

“Bồ Đào, đưa cái này tới cho Hoàng Sơn.” Từ Phàm đặt bình thủy tinh lên mặt bàn nói.

“Tuân lệnh.”

Một luồng Thánh Quang bao trùm lấy bình thủy tinh rồi biến mất không thấy đâu nữa.

Cuối cùng không bao lâu sau, một chiếc nhẫn không gian được truyền tống tới.

“Một ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, cũng còn coi được.” Từ Phàm đưa nhẫn không gian cho Bồ Đào nói.

Mặc dù Từ Phàm rất tò mò Nguyên chủ dùng cái này làm gì, nhưng sau đó nghĩ lại, đáp án của câu hỏi này đã định trước không lấy được từ chỗ Nguyên chủ, dứt khoát không suy nghĩ nữa.

“Chủ nhân, kiểm tra được có một món Tiên khí tông môn đặc chế đang bị phá giải.” Giọng Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Tiên giới nào?” Từ Phàm hỏi.

“Lưu Quang Tiên giới, người phá giải khắc chế Tiên khí là Thần Tượng, xin hỏi chủ nhân có muốn Tiên khí tự bạo không?” Bồ Đào dò hỏi.

“Nếu là Thần Tượng Nhân tộc thì bỏ đi, trực tiếp truyền tống Tiên khí về rồi lại tán ra là được.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Chương 1250: Phôi thai

Lưu Quang Tiên giới, trong một cung điện tựa như lò luyện.

Một lão giả tóc trắng thân thể cường tráng đang nhìn thần khí đặc chế trong tay.

“Tinh diệu, quả nhiên là quá tinh diệu, ta không nghĩ tới Tiên khí còn có thể làm đến trình độ như vậy.” Thần Tượng tóc trắng thán phục nói.

“Không biết là tác phẩm đắc ý vị Thần Tượng nào, có cơ hội nhất định phải bái phỏng giao lưu một phen.” Lúc Thần Tượng tóc trắng đang nói chuyện.

Đột nhiên có một đoàn Thánh Quang bao lấy thần khí đặc chế biến mất trong tay Thần Tượng.

Thần Tượng tóc trắng ngơ ngác nhìn trong tay mình thật lâu.

“Ta biết là ai rồi.” Thần Tượng nhìn trong lòng bàn tay mình, thì thào nói.

“Chủ nhân, thần khí đặc chế đã được truyền tống đến trong Tiên giới trong.” Bồ Đào hồi âm.

“Vậy là tốt rồi, sau này lại có người đạt được thần khí đặc chế, lúc muốn giải mã, trực tiếp lại ngẫu nhiên truyền tống đến nơi khác.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Chủ nhân, các đệ tử Ẩn Linh môn đợt thứ ba từ hạ giới phi thăng lên đều đã tu luyện thành Chân Tiên cảnh.”

“Có muốn cấp phúc lợi tiếp sau cho bọn họ không?” Bồ Đào hỏi thăm.

“Bọn họ mới phi thăng tới Tiên giới không bao lâu, cấp những phúc lợi tông môn cho bọn họ quá sớm không có chỗ tốt.”

“Thả ra, để bọn họ lịch luyện trong Tiên giới mấy trăm năm, trở về về sau tái phát.” Từ Phàm suy tư một phen rồi nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ẩn Linh đảo, trong không gian ảo cảnh khiêu chiến, Triệu Không ngơ ngác nhìn xếp hạng của mình.

“Không nghĩ tới ta chưởng giáo Ẩn Linh môn hạ giới, trong cùng cảnh giới thậm chí ngay cả một vạn vị trí đầu còn không xếp vào được.”

“Chưởng… Sư huynh, chúng ta là nhóm cuối cùng đến Tiên giới, có nhiều thứ không theo kịp rất bình thường.” Một đệ tử bên cạnh Triệu Không khuyên.

“Ta vốn cho rằng sau khi mang các ngươi vào Tiên giới, có thể trở thành trụ cột Ẩn Linh môn thượng giới, dù là hơi yếu một chút, ngày sau cũng sẽ là trụ cột vững vàng của tông môn.”

“Nào biết sau khi trở về tông môn thượng giới sau là cảnh tượng như vậy.” Triệu Không cười khổ nói.

Khi hắn hợp lại với Ẩn Linh môn, hiểu được tình hình tông môn hiện tại.

Lúc ấy xém chút dọa sợ hắn, tình huống gì vậy, dường như từ đời đầu cho tới hiện tại nhiều nhất cũng mới bốn vạn năm.

Dù là hắn là tiểu bạch cái gì cũng đều không hiểu trong Tiên giới, cũng biết bốn vạn năm tuyệt đối không có khả năng tu luyện thành Kim Tiên.

Càng đừng nói tới, lấy chứng quả vị Đại La.

Cứ như vậy, Triệu Không muốn chứng minh chính mình đột nhiên cảm thấy bản thân giống như nhi tử nghèo thất lạc bên ngoài trở về nhà.

Lúc này, tất cả đệ tử Ẩn Linh đảo đợt thứ ba phi thăng đều nhận được một tin tức.

“Sư huynh, Bồ Đào phát tin tức, nói là chúng ta phải đi Tiên giới lịch luyện bốn trăm năm mới có thể trở về.” Một đệ tử trong đó nói.

Nghe nói như thế, Triệu Không đột nhiên nâng lên chút tinh thần.

“Đúng vậy, chúng ta phải đi Tiên giới lịch luyện một phen, nếu không ở trong tông môn quá chịu đả kích.” Triệu Không nói.

Các đệ tử cùng hắn phi thăng lên cũng tràn đầy đồng cảm gật đầu.

“Tông môn bây giờ không thể so với trước kia, đã chết thì không cứu lại được.”

“Hiện tại đệ tử ra ngoài lịch luyện tùy ý chết, phục sinh không được cứ tính cho tông môn.” Từ Phàm nhìn các đệ tử hóa thành từng luồng lưu quang bay ra bên ngoài tông môn nói.

Lúc Từ Phàm chuẩn bị phá giải quả cầu phù văn hệ thống, đột nhiên có một tin tức truyền đến.

“Ma chủ muốn mời ta đi Ma vực tham quan?”

“Dường như ta và Ma chủ không đụng nhau bao nhiêu mà?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Dù sao cũng rảnh rỗi không có việc gì, đi xem một chút vậy.”

Kết quả là, một cánh cửa truyền tống tạo thành từ Thánh Quang xuất hiện trước mặt Từ Phàm, sau đó truyền tống đến bên ngoài Ma vực.

Lúc này có một con cự mã to lớn đang chờ đợi trong tinh vực, sau thân ngựa kéo theo một thế giới Tiểu Trung Thiên.

“Từ thần sư, mời lên xe trước.” Một ma tu Chuẩn Thánh từ trong thế giới Tiểu Thiên xuất hiện, cung kính nói với Từ Phàm.

Từ Phàm gật đầu tiến vào bên trong tiểu thế giới.

Cuối cùng xe ngựa phá không gian chạy về phía Ma vực, không quá lâu sau đã đến trong Ma giới.

“Không nghĩ tới Ma giới vậy mà có sinh cơ như thế.” Từ Phàm vừa đến Ma giới, lập tức cảm khái nói.

“Ngươi cho rằng dáng vẻ Ma giới thế nào, hoang vu rách nát hay là mục nát?” Bóng dáng Ma chủ xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

“Chỉ là thấy mỹ cảnh chim hót hoa nở, linh vận vô hạn này, nhất thời hồi lâu không liên hệ được với Ma giới.” Từ Phàm nói.

“Quen là được, lần này bảo ngươi tới chủ yếu là muốn cho ngươi xem một món đồ.” Ma chủ nói, dẫn Từ Phàm đi vào trong đại điện.

Một chiếc thạch phủ tản ra khí tức Hỗn Độn đặc thù được trưng bày trong đại điện.

“Đây là một món Hồng Mông chí bảo đang ngưng tụ, nhưng xem ra hẳn là mới vừa thành phôi thai không bao lâu, tương lai có thể phải tốn mấy vạn tỷ năm mới có thể hoàn toàn trưởng thành thành hình.”

Từ Phàm nhìn thạch phủ nói, ánh mắt cực kỳ nhiệt tình.

Loại Hồng Mông chí bảo chủ quản công sát này là trân quý nhất, dùng nó chém các lộ Thần Ma quả thật quá đơn giản thoải mái.

“Từ Thần sư, có thể làm trước thời hạn cho ta, để nó sớm ngày thành hình không?” Ma chủ khách khí hỏi.

“Ma chủ, thứ ta nói thẳng, vật này muốn sớm thành hình, trừ khi giáng thành Huyền Hoàng chí bảo, nếu không muốn thôi hóa thành thục hao phí đại giới quá lớn.” Từ Phàm thành thật trả lời.

“Đại giới quá lớn, cũng không phải không thể, Từ Thần sư có thể nói cho ta phương pháp thôi hóa thành hình không?” Ma chủ có chút không kịp chờ.

Từ khi hắn lấy được chiếc thạch phủ này, trà không nhớ cơm không nghĩ, chỉ muốn làm món Hồng Mông chí bảo này sớm ngày thành hình, chính mình có thể dùng được.

“Mỗi vạn năm cho mười món Huyền Hoàng chí bảo, mỗi lần tăng lên một món, chờ mười vạn năm là có thể sớm thành hình, hơn nữa còn không hư hao uy năng của Khai Thiên Thần Phủ.”

“Mỗi vạn năm mười món Huyền Hoàng chí bảo, còn phải liên tục mười vạn năm?” Ma chủ yên lặng tính toán một phen trong lòng, phát hiện là mua bán lỗ vốn.

“Vậy Từ Thần sư có thể tận lực rút ngắn thời gian lại một chút không?” Ma chủ còn hỏi thêm.

“Cái này dễ nói, chỉ có điều ta chỉ có thể giảm bớt một phần ba thời gian, lại nhiều, Ma chủ tiền bối hẳn là không chịu được.” Từ Phàm nói.

“Vậy vất vả Từ Thần sư.” Ma chủ khách khí nói.

“Ma chủ tiền bối, mặc dù có hơi mạo muội, nhưng ta vẫn muốn biết, phôi thai Khai Thiên Thần Phủ này ngươi lấy về từ đâu vậy?” Từ Phàm hỏi.

Nghe xong lời này, nét mặt Ma chủ có chút không tự nhiên.

“Xem như là lao động giành được đi.” Ma chủ nói.

Từ Phàm nhìn thoáng qua Ma chủ, không nói thêm gì.

“Chuẩn bị một thế giới Tiểu Thiên độc lập, ta muốn bày ra trận pháp Hỗn Độn trong thế giới này, gia tốc thời gian ngưng tụ thành hình của Khai Thiên Thần Phủ.”

“Đến lúc đó chỉ cần Ma chủ có Khai Thiên Thần Phủ này, trong Tam Thiên giới còn không phải muốn bổ ai thì bổ người đó sao.” Từ Phàm cười nói.

“Hiện tại, người ta muốn bổ, cho dù có Khai Thiên Thần Phủ này, cũng bổ không nổi.” Ma chủ cười khổ nói.

“…” Ta chỉ đùa một chút, ngươi đừng coi là thật chứ.

Nửa tháng sau, Từ Phàm cầm thù lao hài lòng rời đi.

“Bồ Đào, đặt những thủy tinh Hồng Mông Tử khí vào trong bảo khố.” Từ Phàm đưa một chiếc nhẫn không gian cho Bồ Đào nói.

Chương 1251: Hồi ức

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngồi trên ghế dựa nhìn từng đám mây trắng giữa bầu trời.

Chẳng biết từ lúc nào, một đám mây cực giống hình gấu từ trên bầu trời thổi qua.

Từ Phàm lập tức nghĩ đến Hùng Nhị trưởng lão từ hạ giới phi thăng.

Lúc vừa đến Tiên giới, Từ Phàm còn từng nghĩ đến việc tìm kiếm

Hùng Nhị trưởng lão, chỉ tiếc khi đó thế lực Ẩn Linh môn còn yếu, tham thấu không được vào trong tộc Cổ Thần.

“Bồ Đào, giúp ta đi thăm dò xem Hùng Nhị trưởng lão tông môn chúng ta đang ở nơi nào.” Từ Phàm phân phó.

“Chủ nhân xin đợi giây lát.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Nếu như có thể thì đón Hùng Nhị trưởng lão về, dù sao cũng là một trưởng lão của tông môn chúng ta, không thể từ bỏ.” Từ Phàm nói.

Hắn nhìn thấy đám mây trắng có hình dạng cực giống Hùng Nhị trên bầu trời, liền nghĩ đến mấy trăm năm sinh hoạt trong không gian phong kín với con gấu này trước đây.

Trong mấy trăm năm đó, hắn thế mà đã cùng Hùng Nhị xem hết cả tất cả anime cùng phim truyền hình, cuối cùng thật sự không còn gì xem nữa, hắn liền tự mình sáng tác.

“Chủ nhân, giai đoạn hiện tại không phát hiện hành tung của Hùng Nhị trưởng lão, các đại thương hội và Nguyên Thủy tông cũng không có tin tức về Hùng Nhị trưởng lão.” Bồ Đào nói.

“Cũng phải, tìm kiếm một Chân Tiên tộc Cổ Thần quả thật có hơi khó.”

Từ Phàm nói, sau lưng xuất hiện ba ngàn đạo bàn.

Một dòng sông thời gian cỡ nhỏ xuất hiện, phía trên dòng sông thời gian hiện ra một bức tranh.

Chính là cảnh Từ Phàm mang theo Hùng Nhị trưởng lão phá không gian phong kín mà ra.

Một tia nhân quả từ trong bức tranh rút ra, dung nhập vào trong ba ngàn đạo bàn.

“Hùng Nhị trưởng lão, mấy vạn năm này nhất định ngươi phải sống tốt, nếu không ta sẽ áy náy.” Từ Phàm nhìn tia nhân quả dung nhập vào ba ngàn đạo bàn nói.

Theo ba ngàn đạo bàn vận chuyển, một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, là một ngọn núi cực kỳ giống Hùng Nhị trưởng lão, toạ lạc giữa một dãy núi.

Nhìn ngọn núi Hùng Nhị tọa lạc trong dãy núi, Từ Phàm thở dài.

“Bồ Đào, Hùng Nhị trưởng lão còn ở Mộc Nguyên Tiên giới, hiện nay đang ở trong lãnh thổ Nhân tộc, ngươi mang Hùng Nhị trưởng lão về đây.” Từ Phàm nói cho Bồ Đào một tọa độ.

“Chủ nhân chờ một lát.” Bồ Đào nói.

Sau đó không bao lâu sau, sau chủ phong lập tức xuất hiện một ngọn núi cao chừng trăm trượng.

Nhìn hình dạng ngọn núi, rất giống một con cự hùng ngồi dưới đất nhìn lên bầu trời.

Từ Phàm đi tới dưới ngọn núi, nhẹ nhàng gõ vào vách đá trên ngọn núi.

Sau đó cả ngọn núi như phong hóa, núi đá hóa thành cát rơi xuống, bắn lên cát bụi đầy trời.

Một ngọn gió nhẹ thổi qua, thổi cát bụi đầy trời ra bên ngoài Ẩn Linh đảo.

Lúc này, một Cổ Thần cao trăm trượng ngồi nguyên tại chỗ.

“Hùng Nhị, tỉnh lại.” Từ Phàm nhẹ vỗ vào ngón chân Hùng Nhị.

“Răng rắc.”

Giống như đinh ốc vạn năm không động bị vặn ra.

Hùng Nhị tựa như tỉnh lại từ trong mộng, tứ chi cứng ngắc nhìn xuống Từ Phàm phía dưới.

“Đại ca, rốt cuộc ta cũng chờ được ngươi.” Hùng Nhị vốn biểu tình cứng ngắc, sau khi nhìn thấy Từ Phàm lập tức kích động.

Biến thành cao ngang Từ Phàm, ôm chặt lấy Từ Phàm.

“Đại ca, một ngàn năm ta ở Tiên giới này chờ các ngươi thật khổ sở.” Hùng Nhị kích động nói.

“Một ngàn năm?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Hẳn là một ngàn năm đi, trong một ngàn năm này, ta vẫn luôn nhìn mây trắng giữa bầu trời, ta muốn biến bọn nó thành đám mây Hùng Nhị, nhưng lại sợ dẫn tới chú ý.” Hùng Nhị thong thả nói.

Lúc này Từ Phàm lặng lẽ dùng hồi ức thời gian, phát hiện Hùng Nhị ngồi giữa ngọn núi, nhìn mây trắng liền tiến vào trạng thái đốn ngộ.

Sau đó trải qua thời gian dài đằng đẵng, hóa thành một ngọn núi.

Vẫn luôn chờ tới bây giờ.

“Những năm này khổ cho ngươi, bây giờ trở lại tông môn, ngươi muốn thế nào thì thế đó.” Từ Phàm vỗ vai Hùng Nhị nói.

Lúc này hắn đột nhiên phát hiện, Hùng Nhị đã bất tri bất giác tiến vào Kim Tiên cảnh.

“Đại ca, ngươi không cần phải để ý đến ta, ta ở trong tông môn tìm chỗ lẳng lặng đợi là được.”

“Lúc tông môn cần có thể tùy thời tới gọi ta.”

“Ngoài ra, ta có thể biến mây trắng trên trời thành hình dáng ta không?” Hùng Nhị nói.

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu cười.

“Bồ Đào, bổ sung lại tất cả phúc lợi những này năm thua thiệt Hùng Nhị trưởng lão cho ta.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, tay gấu của Hùng Nhị chỉ lên bầu trời.

Sau đó, dưới sự cải tạo pháp tắc thiên đạo đặc biệt nào đó, tất cả những đám mây trắng giữa bầu trời đều biến hóa thành hình dáng Hùng Nhị.

Lúc này, Vương Huyền Tâm mới vừa làm xong nhiệm vụ trở lại tông môn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, phát hiện trên bầu trời đều là những đám mây mang hình dáng Hùng Nhị.

“Vị Hùng Nhị trưởng lão trong tông môn kia trở về rồi?”

Lúc Vương Huyền Tâm ở hạ giới vừa vào Ẩn Linh môn, khi tu luyện mệt mỏi thì thích nằm trên mặt đất, nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời nghỉ ngơi.

“Bao nhiêu năm, trông thấy đám mây Hùng Nhị này, ta lại nghĩ tới thời gian ở hạ giới khi vừa vào Ẩn Linh môn tu luyện.” Vương Huyền Tâm hồi ức nói.

Đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời đưa tới hồi ức của rất nhiều người trong tông môn.

Lúc này Thiên Vạn Binh đang dạy bảo tự mình nhi tử con rối trong lòng chợt có cảm ứng, ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

“Vị Hùng Nhị trưởng lão của tông môn trở về rồi?”

“Khi đó ở tông môn hạ giới, cực khổ vất vả thật lâu mới có thể lấy được một con rối.”

“Lúc đó tuy nghèo, nhưng rất vui vẻ.” Thiên Vạn Binh hoài niệm nói.

Trong tiểu viện, Trương Vi Vân đang pha trà cho Từ Phàm.

“Phu quân, những đám mây hình gấu trên bầu trời này, có chỗ nào đặc biệt sao?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Không có chỗ nào đặc biệt cả, chẳng qua chỉ là sở thích của một trưởng lão vừa trở về của tông môn chúng ta mà thôi.”

Từ Phàm bèn nói cho Trương Vi Vân chuyện của hắn và Hùng Nhị trước đây.

“Không nghĩ tới lúc phu quân ở hạ giới còn có khoảng thời gian như vậy.”

“Hùng Nhị trưởng lão cũng thật đáng thương, bị người a phong ấn trong pháp bảo nhiều năm như vậy.” Trương Vi Vân nói.

“Đúng vậy, nếu không phải trước đây ta đi vào ở cùng hắn thời gian, tâm thần của Hùng Nhị trưởng lão chỉ sợ đã bị thời gian mẫn diệt.” Từ Phàm nói.

“Đúng rồi, gần đây bên chỗ sư phụ ngươi thế nào rồi?”

“Bên phía sư phụ đều toàn bộ thuận lợi, thân thể sư phụ chuyển thế đã đã thức tỉnh toàn bộ ký ức, hiện nay tu vi đã khôi phục đến Kim Tiên, ước chừng lại qua ngàn năm là có thể khôi phục lại đỉnh phong.” Trương Vi Vân nói.

“Ta giúp sư phụ ngươi chuyện lớn như vậy, sư phụ ngươi ngay cả một câu cảm tạ ta cũng không nói à?” Từ Phàm lấy ra quyển sổ nhỏ hỏi.

“Sư phụ chỉ bảo ta truyền đạt ý cảm tạ.”

“Nhưng ta hiểu sư phụ, nàng sẽ ghi nhớ ân tình của phu quân vào lòng, về sau sẽ báo đáp.” Trương Vi Vân nói.

“Được rồi.” Từ Phàm nói tới quyển sổ nhỏ nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến lời đã nói Hoàng Sơn trước đây.

Thế là hắn gửi đi một tin cho Hoàng Sơn.

“Hoàng Sơn tiền bối, chuyện Vạn Thanh Đại Thánh Nhân gây ra, cuối cùng có kết quả gì?”

“Còn có thể có kết quả gì, Vạn Thanh Đại Thánh Nhân đã bồi thường Vạn Thanh đảo cho Nguyên Thủy tông, ngoài ra còn thiếu Nguyên Thủy tông thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ba vạn trượng.” Hoàng Sơn hồi âm.

“Hoàng Sơn tiền bối, phương diện đòi nợ có khó xử hay không? Có cần ta cống hiến sức lực hay không?”

Chương 1252: Thần Ma Phàm

“Phu quân, thật ra sư phụ rất đáng thương.” Trương Vi Vân có chút gượng ép nói.

“Là loại đáng thương không biết gì sau khi gây hoạ ấy hả.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Nếu không phải Vạn Thanh Đại Thánh Nhân là sư phụ của tức phụ mình, hắn đã sớm cười trên nỗi đau của người khác.

Vì tư dục cá nhân đi trêu chọc những tồn tại Tam Thiên giới cũng không dám trêu chọc, đơn giản chính là muốn chết.

“Sư phụ ngươi đều bồi thường tất cả của cải cho Nguyên Thủy tông, hiện tại tài nguyên tu luyện nhất định không đủ nhỉ?”

“Ngươi lựa vài thứ từ tông môn đưa tới cho ngươi sư phụ, hẳn nàng sẽ cần.” Từ Phàm nói.

“Không cần, có các sư tỷ, sư muội, sư phụ không thiếu được tài nguyên đâu.” Trương Vi Vân nói.

“Ngươi vẫn nên lấy vài thứ đi, đừng để ngươi những sư tỷ, sư muội ngươi lấy ra tài nguyên tu luyện, ngươi cũng nên thêm chút.” Từ Phàm vỗ vai Trương Vi Vân nói.

“Vậy được, bây giờ ta đi thăm sư phụ một chút.”

Vùng Hỗn Độn, trên đại lục biên cảnh Đế quốc Man Thú Thần Ma, một chiếc cự chu to lớn như thế giới trung Thiên hạ cánh xuống trên đại lục biên cảnh.

Phân thân số một ngụy trang thành Thần Ma hoang dại từ trên cự chu đi xuống.

Sau đó bị một đội Thần Ma chạy tới mang đi.

Trong một ngục giam tràn đầy Thần Ma cấp Thánh Nhân canh gác, một Thần Ma Đại Thánh Nhân từ từ lấy tay từ trên đầu Thần Ma do số một ngụy trang xuống.

“Thần Ma hoang dại này không có vấn đề gì, có thể vào đế quốc Man Thú, hơn nữa Thần Ma hoang dại này còn có thiên phú luyện khí Hỗn Độn, có thể phái hắn đến xưởng thần binh Hỗn Độn.” Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân nói.

“Ta tên Nghị, ngươi tên gì?” Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân nhìn Thần Ma số một ngụy trang hỏi.

“Ta tên Phàm, các ngươi có thể thả ta đi không?” Vẻ mặt Thần Ma số một ngụy trang có chút sợ hãi hỏi.

“Ngươi đừng sợ, nơi này là đế quốc do Thần Ma tạo thành.”

“Ngươi vừa ra đời liền ở trong hoang dã Hỗn Độn, hiện tại tới đế quốc Man Thú Thần Ma bọn ta, sau này sẽ là đế quốc Thần Ma của chúng ta.” Giọng điệu Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân thân thiết nói.

Hắn vừa thông qua sưu hồn biết được mọi chuyện về Thần Ma cấp Chuẩn Thánh trước mắt này.

“A, vậy nhiều binh khí, vật liệu ta thu thập như vậy phải làm sao bây giờ, vì đối phó với cự thú Hỗn Độn, ta phí rất lâu mới thu thập được.”

Phân thân số một ở trong lòng tự trao thưởng cho mình giải diễn viên xuất sắc nhất.

Kỹ thuật diễn này này, ai thấy không nói tiếng tốt.

“Mấy thứ phế phẩm của ngươi có gì tốt để để ý, ta sẽ đưa ngươi đến xưởng thần binh Hỗn Độn, trong xưởng đó sẽ có Đại Thần Ma dạy ngươi chế tạo linh bảo thế nào.

“Về phần mấy thứ phế phẩm kia, quăng thì cứ quăng, chỗ chúng ta có thứ tốt hơn, ngươi có thể luyện chế linh bảo thỏa thích.” Thần Ma Đại Thánh Nhân cười ha ha nói, giống như nhặt được bảo bối.

Hắn từ trong ký ức của Thần Ma kia nhìn thấy, Thần Ma phân thân số một ngụy trang chỉ dựa vào cảm giác là chế ra được một món Tiên Thiên linh bảo.

Sau đó dưới sự ỡm ờ của Thần Ma Đại Thánh Nhân, Thần Ma phân thân số một ngụy trang bị nhét vào trên cự chu đi đến xưởng thần binh Hỗn Độn.

Trên cự chu to lớn như thế giới Trung Thiên, Thần Ma Phàm phân thân số một nguỵ trang đi tới trên boong cự chu, nhìn cảnh bên ngoài.

Tối tăm, yên tĩnh, thâm thúy, chỉ có mấy chỗ điểm xuyết vài tia tinh quang.

Lúc này, một nữ Thần Ma đi tới bên cạnh Phàm.

“Đầu năm nay, đã rất ít gặp được Thần Ma ra đời trong Hỗn Độn như ngươi.” Một giọng nói vang lên bên cạnh Phàm.

“Ta mới được đưa tới nơi này, cái gì cũng không hiểu, ngươi muốn làm gì?” Thần Ma Phàm nói.

“Ta tên Lạc, ngươi tên gì?” Nữ Thần Ma cảm thấy hứng thú hỏi.

“Ta tên Phàm.” Thần Ma Phàm quay đầu, ánh mắt nghi hoặc nhìn nữ Thần Ma.

“Phàm, thấy ngươi là Thần Ma trời sinh, cảm thấy tò mò, cho nên tới kết bằng hữu với ngươi.”

“Ngoài ra muốn nhắc nhở ngươi, Thần Ma trời sinh không có giới tính, nếu như sau này chuyển đổi, ngươi có thể chuyển hóa thành Thần Ma âm tính.” Thần Ma Lạc thần bí nói, trên mặt mang theo một nụ cười ý vị sâu xa.

“Vì sao?” Thần Ma Phàm làm bộ thành cái gì cũng không hiểu.

“Bởi vì những Thần Ma chuyển hóa thành dương, muốn sinh sản

Thần Ma đời sau, nhất định phải tìm Thần Ma âm hợp thể.”

“Như vậy, Thần Ma dương cần lấy ra rất nhiều thủy tinh Hồng Mông Tử khí mới có thể đổi được một Thần Ma âm vì hắn dựng dục đời sau.”

“Ngươi giống ta, vốn chỉ là một Thần Ma Chuẩn Thánh tư chất không cao, sau này vì những Thần Ma dượng dựng dục đời sau mấy lần là gom đủ thủy tinh Hồng Mông Tử khí để tấn cấp đến Thánh Nhân.”

“Thấy ngươi là Thần Ma trời sinh, không muốn để ngươi đi đường vòng, cho nên mới nói với ngươi như thế.” Thần Ma Lạc nói.

“Ta cảm thấy ngươi nói không đúng, Thần Ma dương muốn đời sau, vậy Thần Ma âm cũng sẽ muốn chứ.” Thần Ma Phàm nói.

“Dựng dục Thần Ma đời sau là lấy ý chí của Thần Ma âm làm chủ đạo, nếu không nguyện ý dựng dục, cho dù nhét hạt giống bản nguyên nhét vào trong cơ thể cũng không dùng được.”

“Nhưng Thần Ma dương cung cấp hạt giống bản nguyên không giống vậy, có thể cưỡng ép rút ra hạt giống bản nguyên từ trong cơ thể.”

“Ta nói như vậy, ngươi hẳn là hiểu rồi chứ?” Thần Ma Lạc nói.

“Thì ra là thế, hôm nay vừa học thêm được một kiến thức mới.”

“Cám ơn ngươi, Thần Ma Lạc.

Trong lòng phân thân số một có câu cmn không biết có nên nói hay không.

“Sau khi ngươi chuyển hóa thành Thần Ma âm nhớ nói với ta, nếu muốn thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ta có thể giới thiệu ngươi cho những Đại Thần Ma muốn dựng dục đời sau.” Thần Ma Lạc Thần bí nói.

“Được, chờ lúc ta cần thủy tinh Hồng Mông Tử khí thì sẽ nói với ngươi, Thần Ma Lạc.”

Phân thân số một nghĩ tới trong đại lục Thần Ma sẽ gặp phải ngàn vạn loại cảnh tượng, Bồ Đào lại cung cấp hồ sơ vạn loại đủ loại tình huống cho hắn.

Nhưng hắn tuyệt đối không ngờ rằng, vừa tiến vào đến đế quốc Thần Ma, vậy mà lại gặp phải ma cô, trong đế quốc Thần Ma cũng chơi trò này à?

Không cho phân thân số một suy nghĩ nhiều, cự chu lập tức tiến vào một cánh cửa ánh sáng to lớn, cuối cùng gia tốc bắt đầu di chuyển trong thiên lộ.

Nhìn ngoại bích thiên lộ tản ra ánh sáng trắng tinh, phân thân số một nhàm chán bắt đầu thôi diễn luyện chế thiên lộ này thế nào.

Nửa tháng sau, cự chu đi tới trong một đại lục Thần Ma khác.

Vừa cập bến, Thần Ma Phàm lập tức bị đuổi xuống cự chu, bị để ở đây chờ một đội Thần Ma đón đi.

“Thần Ma Phàm, thường xuyên liên hệ nhé.” Ma cô trên cự chu vẫy tay với Thần Ma Phàm nói.

Đội Thần Ma mang theo Thần Ma Phàm đi tới một vùng biển dung nham Hỗn Độn rộng lớn.

Thông qua Truyền Tống trận, tiến vào trên đảo ở trung tâm biển dung nham.

Cũng không lâu lắm, Thần Ma Phàm được đưa tới trước mặt một vị Đại Thần Ma (Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân).

“Ta nghe nói ngươi chưa từng học qua bất cứ đạo Luyện Khí nào mà có thể tự mình chế tác ra Tiên Thiên linh bảo?” Đại Thần Ma nói, phất tay lấy ra một đống linh khoáng Hỗn Độn.

“Thử xem, nếu ngươi thật sự có thiên phú, ta sẽ đích thân dạy ngươi.” Đại Thần Ma nói.

Lúc này, Thần Ma Phàm nhìn đống vật liệu im lặng không lên tiếng, qua một khoảng thời gian sau mới bắt đầu nhấc tay.

Chỉ thấy Thần Ma Phàm lấy ra một mồi lửa Hỗn Độn, sau khi thôi hóa ra hỏa diễm Hỗn Độn thì bắt đầu lục lọi trong đống linh khoáng Hỗn Độn.

Dựa vào cảm giác lựa ra mấy loại linh khoáng Hỗn Độn, bỏ vào trong hỏa diễm Hỗn Độn.

Chương 1253: Thiên trụ phù văn Hỗn Độn

Trong hỏa diễm Hỗn Độn, linh khoáng Hỗn Độn dung hợp thành một đoàn.

Sau đó Thần Ma Phàm ở trước mắt Đại Thần Ma bắt đầu thao tác say mê.

Không bao lâu sau, một Tiên Thiên linh bảo như Lang Nha bổng xuất hiện trong tay Thần Ma Phàm.

Đại Thần Ma nhìn món Tiên Thiên linh bảo cực kỳ thô ráp này, không biết nên nói cái gì.

Thiên phú thì có, nhưng lại không nhiều.

Vô cùng khác biệt với Thần Ma trời sinh, trời sinh đã lĩnh ngộ phù văn Hỗn Độn dung hợp đạo Luyện Khí như hắn nghĩ.

Con đường của Thần Ma Phàm trước mắt có hơi hoang dã.

“Thần Ma đại nhân, đây là Tiên Thiên linh bảo bình thường ta luyện chế, đối phó với những cự thú Hỗn Độn cực kỳ có tác dụng.” Thần Ma Phàm như hiến vật quý đưa Lang Nha bổng cho Đại Thần Ma.

Đại Thần Ma cầm lấy Lang Nha bổng, cẩn thận quan sát một phen.

Thần Ma Phàm trước mắt này có thiên phú vô cùng chập chờn, vừa lúc kẹt giữa vị trí Đại Thần Ma.

Đi bên trái là trực tiếp ném đến xưởng thần binh Hỗn Độn, bên phải là tự mình dạy bảo, tranh thủ làm hắn trở thành một Hồng Mông Thần Tượng.

Ngay lúc Đại Thần Ma quyết định muốn ném Thần Ma Phàm đến xưởng thần binh Hỗn Độn.

Thần Ma Phàm đột nhiên mở miệng nói: “Đại Thần Ma, thật ra ta có thể luyện chế rất nhiều loại Tiên Thiên linh bảo, chỉ là vật liệu không đủ, không luyện chế ra được.”

“Ở đây ta mới biết là có đạo Luyện Khí chuyên môn, ta có thể cùng Đại Thần Ma học tập đạo này hay không?”

Chỉ một câu này, vận mệnh của Thần Ma Phàm bắt đầu lệch qua bên phải.

“Được, vậy sau này ngươi cứ theo học tập bên cạnh ta.”

“Ta tên Vụ, sau này ngươi kêu ta sư phụ là được.” Đại Thần Ma Vụ nói.

“Vâng, Vụ sư phụ.” Thần Ma Phàm gật đầu nói.

Nghe thấy ba chữ Vụ sư phụ, Đại Thần Ma Vụ luôn cảm thấy có hơi khó chịu, nhưng lại không nói được là từ đâu.

“Ngươi còn chưa chính thức học qua đạo Luyện Khí Hỗn Độn, bây giờ ta dẫn ngươi đến Hỗn Độn Phù Văn Thần điện trước, trước tiên ngươi ở đó thành lập được hệ thống phù văn Hỗn Độn của chính rồi lại nói.” Đại Thần Ma Vụ đặt một tay lên vai Thần Ma Phàm.

Trời đất quay cuồng, chỉ trong nháy mắt liền đến trước một cung điện Hỗn Độn to lớn.

“Sư phụ, không gian trên đại lục Thần Ma không phải không phá nổi sao?” Thần Ma Phàm nghi hoặc hỏi.

“Không phá nổi là bởi vì cảnh giới của ngươi không đủ, nắm giữ phù văn không gian Hỗn Độn chưa đủ sâu.” Đại Thần Ma Vụ nói, đẩy ra cửa lớn Hỗn Độn Thần điện phía trước.

Chỉ thấy hai cánh cửa to lớn cao chừng vạn dặm từ từ mở ra, Đại Thần Ma Vụ mang Thần Ma Phàm đi vào.

Chỉ thấy trong Hỗn Độn Thần điện có đến mấy trăm vạn thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Mỗi cây đều như trụ cột của thần điện.

“Thời gian tiếp theo đây, ngươi phải dùng tinh thần của ngươi giao lưu với mỗi một cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn trong thần điện.”

“Bọn nó sẽ truyền thụ phù văn Hỗn Độn thích hợp với ngươi cho ngươi.”

“Chờ sau khi ngươi giao lưu xong với tất cả thiên trụ phù văn Hỗn Độn lại trở ra tìm ta.” Đại Thần Ma Vụ nói xong lập tức rời đi.

Mà cửa lớn Hỗn Độn Thần điện cũng đóng lại “rầm” một cái.

Toàn bộ Hỗn Độn Đại điện chỉ còn lại một mình Thần Ma Phàm.

Thần Ma Phàm nhìn cửa lớn, lại nhìn những cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Hắn đột nhiên cảm thấy nhiệm vụ chuyến này quá thuận lợi một xíu.

“Lúc đầu muốn trộm chút lương thực, không nghĩ tới trực tiếp đưa ta đến kho lương luôn.” Trong lòng Thần Ma Phàm lặng lẽ nói, sau đó đi tới trước một cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Nhẹ nhàng đặt tay lên thiên trụ phù văn Hỗn Độn, dùng tâm thần giao lưu.

Chỉ trong nháy mắt, vô số phù văn Hỗn Độn giống như là vỡ đập nước vọt vào trong cơ thể Thần Ma Phàm.

Phù văn Hỗn Độn vô cùng vô tận xém chút khiến đầu óc phân thân bị tưới ngốc.

Không biết qua bao lâu, phân thân số một mới lấy lại tinh thần, hắn ngẩng đầu nhìn về phía thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Xếp bằng trước thiên trụ phù văn Hỗn Độn, bắt đầu tìm hiểu những phù văn Hỗn Độn xông vào trong cơ thể hắn.

Trên mặt biển yên tĩnh bên ngoài Ẩn Linh đảo, Từ Phàm câu cá cùng Vương Vũ Luân, mà Hùng Nhị trưởng lão thì lại lẳng lặng nằm trên thuyền nhỏ nhìn đám mây trên bầu trời.

Lúc này, một vị thiếu nữ phá vỡ không gian, đi tới bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Cha nuôi.” Thiếu nữ ngọt ngào kêu một tiếng.

“Tinh, tìm được cha nương ngươi rồi sao?” Vương Vũ Luân cười hỏi.

“Còn chưa nữa.” Tinh chớp mắt nhỏ nói.

Từ Phàm nhìn Tinh, không khỏi lắc đầu.

Từ sau khi Vương Vũ Luân rời đi, Tinh cũng đi theo, nói là đi tìm cha nương nàng.

Mãi cho đến khoảng thời gian trước, Tinh mới trở lại Ẩn Linh đảo.

“Cha nương ngươi rất có thể đã đến vùng Hỗn Độn rồi.” Từ Phàm nói.

“Không thể nào, nếu cha nương ta muốn đi vùng Hỗn Độn, nhất định sẽ để lại cho ta chút tin tức, nhưng ta tìm khắp Tam Thiên giới đều không tìm được.” Tinh lắc đầu nói.

“Tìm không thấy cũng đừng tìm, an tâm chờ, rồi sẽ có một ngày cha nương ngươi sẽ xuất hiện.” Từ Phàm nói.

“Cũng được, sau này ta cứ tiếp tục đợi bên cạnh cha nuôi vậy.” Tinh đã biến thành tiểu nữ hài cười.

“Vũ Luân, nơi vui vẻ cho ngươi và những hồng nhan tri kỷ đã xây xong cho các ngươi, bây giờ ngươi có thể đi triệu tập những hồng nhan tri kỷ vào ở được rồi đó.” Từ Phàm đột nhiên nói.

“Đã xây xong, nhanh như vậy?”

“Vậy bây giờ ta lập tức triệu tập bọn họ tới.” Vương Vũ Luân có chút hưng phấn.

Lúc này trên bầu trời xẹt qua một luồng kiếm ảnh, Vương Hướng Trì xuất hiện phía sau hai người.

“Bái kiến sư phụ, bái kiến cha.” Vương Hướng Trì hành lễ nói.

“Hướng Trì, nhanh đi chuẩn bị nhiều thêm mấy món Tiên khí không gian đi.”

“Đến khi những di nương của ngươi chuyển qua, nhất định ngươi sẽ thu lễ đến mỏi tay.” Từ Phàm cười nói.

Vẻ mặt Vương Hướng Trì lại có chút xấu hổ, không biết nên trả lời thế nào.

“Sư phụ, ta và hai đồ nhi phát hiện ra một bí cảnh ở vùng Hỗn Độn, kích thước cỡ như Tiên giới.”

“Mà trong bí cảnh đó có một pháp tắc đại đạo Hỗn Độn đặc biệt, áp chế ta và hai đồ nhi không thể động đậy được.”

“Ta nghĩ thế giới đó nhất định sẽ có bảo vật, do đó mới báo cho sư phụ.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm nổi lên hứng thú.

“Bồ Đào, đã định vị tọa độ bí cảnh đó chưa?” Từ Phàm hỏi.

Lúc Vương Hướng Trì và hai đồ đệ rời đi đã nhờ vào Truyền Tống trận Thánh Dương chi lực.

“Tọa độ đã được ghi lại trong kho số liệu, nơi đó vừa vặn ở vùng biên giới phóng xạ của Thánh Dương tinh.”

“Cần chuyển ba Truyền Tống trận mới có thể tới.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nhìn qua Vương Vũ Luân và Tinh bên cạnh.

“Muốn theo ta đi xem thử không?”

Ánh mắt Tinh sáng lên, nàng đã lớn như vậy còn chưa từng đi vùng Hỗn Độn lần nào.

“Đi thôi, vừa lúc xem thử nơi đó có chỗ nào đặc biệt không.” Vương Vũ Luân cười nói.

Lúc này Vương Vũ Luân đã là cảnh giới Chuẩn Thánh, hơn nữa chiến lực tương đối không tầm thường.

Một Truyền Tống trận tạo thành từ Thánh Dương chi lực xuất hiện, theo sau, đám người biến mất xuất hiện bên ngoài Nguyên Thủy tông.

Sau khi vào vùng Hỗn Độn lại truyền tống lần nữa.

Sau khi truyền tống liên tiếp hai lần, đám người đã đến được bên ngoài bí cảnh.

“Đi thôi, ta mang các ngươi đi vào.”

Một đại đạo Hỗn Độn đặc biệt bảo vệ tất cả mọi người, sau đó tiến vào trong bí cảnh.

“Hỗn Độn Giới Trọng chi lực? Bí cảnh này rất thú vị đấy.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

Chương 1254: Giới Trọng chi lực

“Hỗn Độn Giới Trọng chi lực?” Đám người hơi nghi hoặc với danh từ này.

“Là một loại pháp tắc đại đạo Hỗn Độn rất quan trọng, nhưng bình thường lại rất ít khi dùng đến.”

“Loại pháp tắc này rất quan trọng với việc cấu thành của tất cả Đại Thế giới.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm giải thích một hồi, đám người lại càng không hiểu.

“Sư phụ, vậy trong bí cảnh này có bảo bối gì sao?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Bảo bối thì đương nhiên là có, nhưng đối với các ngươi lại không có ích lợi gì.” Từ Phàm dùng thần niệm quét qua một vòng rồi nói.

Sau đó Từ Phàm mang đám người đến trên một bình nguyên, thả ra một cung điện con rối.

Hàng vạn con rối từ trong cung điện đi ra.

“Trong bí cảnh, đồ vật trân quý nhất chính là cái này.” Từ Phàm vẫy tay một cái, nơi xa một ngôi sao băng xẹt qua nhanh chóng rơi vào tay hắn.

“Đây là Giới Trọng thạch, tác dụng của nó là có thể mở một thế giới ổn định trong vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm giải thích.

“Mở một thế giới ổn định trong vùng Hỗn Độn, lợi hại như vậy!” Vương Vũ Luân kinh ngạc nói.

“Cần thời gian rất dài, cái loại mấy kỷ nguyên Hỗn Độn ấy.”

“Sư phụ, vậy chúng ta dùng những Giới Trọng thạch này, mở một Đại Thế giới chuyên thuộc về Ẩn Linh môn chúng ta, thế nào?” Vương Hướng Trì đột nhiên hỏi.

“Ý nghĩ này không tệ, nhưng bên này đã có sẵn, không cần mở ra thêm nữa.”

“Chỉ cần bỏ đi một phần Giới Trọng thạch trong bí cảnh thì bí cảnh này có thể chuyển động như Tiên giới của Tam Thiên giới bình thường.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, những con rối khai thác Giới Trọng thạch đã khởi công.

“Hôm nay vừa lúc có được sân bãi này, có thể tổ chức một trận thi đấu trong tông môn.”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng vẫy tay một cái, mặt đất trên cả bình nguyên bắt đầu chấn động.

Một con đường lớn nối tiếp với nhau, tạo thành một hình vòng.

Sau khi làm xong mọi thứ, Từ Phàm đột nhiên mở ra bảo hộ của Vương Hướng Trì.

Trong nháy mắt, Vương Hướng Trì xém chút bị đè sấp trên mặt đất.

“Chịu đựng, Giới Trọng chi lực nơi này là tự thích ứng, tu vi ngươi càng cao, áp lực tiếp nhận càng lớn.”

“Nếu như có thể từ từ thích ứng được áp lực này, tiên thể và cảnh giới tu vi của ngươi có thể đạt được một sự mở rộng cực lớn.”

Sau đó Từ Phàm chỉ về phía con đường hình vòng.

“Lấy cực hạn của ngươi bây giờ, đi một vòng cũng không thành vấn đề, đi đi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, bây giờ ta còn không nhúc nhích gì được, ngươi lại bảo ta đi một vòng ở nơi đó?” Hai chân Vương Hướng Trì run rẩy nói.

Hắn chưa từng nghĩ đến, sau khi trở thành Đại La thánh giả còn có thể chật vật như vậy.

“Bây giờ ngươi có thể kiên trì đứng thì cũng có thể từ từ đi, đừng nghi ngờ sư phụ ngươi.” Vương Vũ Luân ở bên cạnh nói.

“Cha, ngươi đứng nói chuyện không đau eo, có bản lĩnh thì ngươi thử một lần đi.” Vương Hướng Trì nói.

Từ sau khi Vương Vũ Luân bắt đầu tiếp nhận ký ức của chân ngã, thực lực của bản thân hắn mỗi ngày một dạng.

Hiện tại trấn áp con trai mình, Vương Hướng Trì cũng không cần nhấc tay.

Vương Hướng Trì mặc dù bị hắn trấn áp, nhưng vẫn luôn là miệng phục, tâm không phục, ai bảo cha hắn kế thừa thực lực của người khác.

“Tiểu tử thối nhà ngươi, hôm nay lại để ngươi thực lực của cha ngươi này.”

“Từ đại ca, bỏ bảo hộ ra cho ta.” Vương Vũ Luân nói.

“Được.”

Ngay lập tức, Vương Vũ Luân lại cảm nhận được áp lực to lớn, chẳng qua biểu hiện của hắn tốt hơn Vương Hướng Trì một chút thôi.

Chỉ thấy Vương Vũ Luân giống như lão thái thái tản bộ, vừa chậm lại chạp đi tới bên cạnh Vương Hướng Trì.

“Nhìn thấy chưa, vừa nãy sư phụ ngươi nói tu vi càng cao, áp lực tiếp nhận càng lớn.”

“Hiện tại ta không chỉ có thể đi, ta còn có thể…” Lúc Vương Vũ Luân đang định nhảy lên một cái lại lúng túng phát hiện, hắn vậy mà không nhảy lên được.

“Ta còn có thể đi nhanh hơn nữa.”

Nghe được lời như thế, Từ Phàm và Tinh cũng bật cười.

“Hiếm khi đụng tới một bí cảnh thú vị như vậy, kêu hết đám đệ tử rảnh rỗi không có chuyện gì làm trong tông môn đến cảm nhận một phen đi.”

“Lấy một vòng đường làm chuẩn, người có thể kiên trì một vòng, khen thưởng thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một tấc.” Xưa nay Từ Phàm phát phúc lợi cho đệ tử mình chưa từng nương tay.

“Tuân lệnh.” Bồ Đào trả lời.

Không qua lâu sau, rất nhiều đệ tử đến đây tham gia náo nhiệt.

Một cánh cửa truyền tống khổng lồ từ Thánh Dương chi lực tạo thành được dựng lên bên cạnh con đường.

Chỉ thấy đệ tử đầu tiên mới từ trong cánh cửa truyền tống khổng lồ đi ra, trong nháy mắt đã nằm bẹp trên đất, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ.

“Đây là nơi quái quỷ gì thế! Ta dù sao cũng là Đại La Thánh Giả, vậy mà đứng lên cũng đứng không nổi!” Đệ tử trên mặt đất kinh hoảng nói.

Một con rối đẩy một chiếc xe đẩy hàng tới, đến bên cạnh nằm rạp trên mặt đất đệ tử.

Để hắn ghé vào trên xe đẩy hàng, dùng tay trượt về phía trước.

Sau đó lại có càng nhiều đệ tử từ trong cánh cửa truyền tống đi ra.

Nhưng tất cả đều vừa đến đã bị ép xuống mặt đất, sau đó con rối sẽ tri kỷ đưa lên xe đẩy hàng, đẩy hắn dịch chuyển khỏi đó, đừng cản đường đệ tử phía sau.

“Xem ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một tấc không dễ lấy như thế.” Đệ tử nằm trên xe đẩy hàng cười khổ nói.

“Đừng phàn nàn nữa, đây chỉ là lấy cớ cho việc thực lực không đủ thôi, vì sao có sư huynh đệ khác có thể đứng lên?” Một đệ tử cũng nằm trên xe đẩy hàng nhỏ dùng sức nhấc ngón tay chỉ về nơi xa nói.

Thẳng theo nơi xa có một đệ tử luyện thể đang cố chống đỡ thân thể, chầm chậm chuyển động cơ thể đi từng bước nhỏ.

“Nơi như thế này, đương nhiên là đệ tử mạch Luyện Thể có ưu thế.” Đệ tử kia tức giận bất bình.

“Hình như ngươi có hiểu lầm gì với mạch Luyện Thể bọn ta thì phải?” Một âm thanh truyền đến từ nơi xa.

Đệ tử kia nhìn lại, chỉ thấy một đệ tử vóc dáng cao lớn cũng nằm trên xe đẩy hàng nhỏ.

Không quá lâu sau, một bóng dáng xuất hiện trên đường hình vòng.

Hoàn toàn không có vẻ chật vật như đệ tử khác, bước đi trên đường hình vòng như đi bình thường.

“Đây là Vương Huyền Tâm, Vương sư thúc, người lợi hại đứng đầu trên bảng xếp hạng chiến lực tông môn.”

Sau đó lại có một bóng dáng xuất hiện, chỉ thấy Hùng Lực sải bước tiêu sái trên đường hình vòng.

“Không hổ là Đại sư huynh.” Đám người thán phục nói.

Sau đó, càng ngày càng có nhiều đệ tử xuất hiện trên đường hình vòng, hoặc nhanh hoặc chậm đi tới.

Cảnh tượng như vậy kích thích lên đấu chí của các đệ tử nằm trên xe đẩy hàng nhỏ.

Lúc này, phần lớn đệ tử đều đứng lên, đệ tử chưa đứng lên được còn đang đau khổ giãy dụa bên trên.

Mà trong những người này có một người ngoại lệ, chỉ thấy Hàn Phi Vũ có chút khó có thể tin ghé vào trên xe đẩy hàng nhỏ.

Hắn đã dùng hết sức lực cả người mấy lần, nhưng thậm chí ngay cả đưa tay cũng không làm được.

“Không đúng, vì sao những sư huynh đệ khác đều đứng lên, còn ta ngay cả động đậy một cái cũng khó khăn như thế.”

“Vừa tới nơi này không bao lâu, khi đó không phải như vậy mà.” Hàn Phi Vũ cau mày nói.

Lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Ngươi mang theo quá nhiều linh bảo trên người, Giới Trọng chi lực thêm vào trên linh bảo sẽ thêm lên trên cơ thể ngươi.”

“Lần trước ngươi đến dùng Thánh Dương chi lực phân thân, tu vi không có linh bảo thêm vào trên người mà thôi.”

Nghe xong lời này, Hàn Phi Vũ nhẹ lòng.

“Bồ Đào, nhanh đưa ta về nhà đi, ta muốn giảm bớt phụ trọng lại tới, không thể để cho những sư huynh đệ kia coi thường được.” Hàn Phi Vũ nói.

Chương 1255: Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới là mục tiêu của ngươi

Trong khoảng thời gian gần đây, đường hình vòng dài mười dặm đã trở thành ác mộng của các đệ tử tông môn.

Dù là người mạnh như đám Vương Huyền Tâm, Hùng Lực cũng chỉ đi được hơn nửa đường.

Mặc dù nói là ác mộng, nhưng đều là mục tiêu của các đệ tử.

Chỉ cần vừa có thời gian là lập tức vào trong bí cảnh bắt đầu soát đường hình vòng.

Một ngày này, Hàn Phi Vũ lại một lần nữa thông qua Truyền Tống trận đi tới bên ngoài đường hình vòng.

Áp lực vô cùng vô tận thời khắc xói mòn tiên thể và tiên hồn của Hàn Phi Vũ.

“Phi Vũ sư huynh, hôm nay chúng ta chết cũng phải chết tại vạch đánh dấu bốn dặm.” Kiếm Vô Cực nắm chặt hai đấm nói.

Lần trước hai người bọn họ đều ngã xuống tại chỗ cách vạch đánh dấu bốn dặm trăm mét.

“Được, hôm nay chúng ta nhất định phải bị Bồ Đào cưỡng chế truyền tống về.” Hàn Phi Vũ nhìn đường hình vòng, ánh mắt kiên định nói.

Lúc có đệ tử đến cực hạn tổn thương tới bản nguyên, Bồ Đào sẽ cưỡng chế truyền tống bọn họ về tông môn.

Bởi vì đệ tử khiêu chiến đường hình vòng quá nhiều, Bồ Đào lại làm thêm một vạn sân bãi thế này.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực, hai người như lão thái thái tản bộ, đi trên đường hình vòng.

Áp lực vô cùng vô tận lôi kéo hai người, giống như chỉ cần lại thêm một trận gió nhẹ là hai người có thể bị ngã xuống.

“Các ngươi cũng đến rồi à, lần khiêu chiến trước đi được bao xa?” Một âm thanh vang lên phía sau hai người.

Hai người tốn sức nghiêng đầu qua nhìn Vương Hướng Trì nói: “Sư phụ, nơi đây có chút đặc biệt, không thể hành lễ riêng cho ngươi.”

Khom lưng ở chỗ này, có thể đứng thẳng lên hay không vẫn là một vấn đề.

“Ta hiểu mà, chúng ta cùng đi thôi.”

Vương Hướng Trì còn tốt hơn hai đồ đệ hắn một chút, nhưng là tốt có hạn, nhiều lắm là xem như khác nhau giữa lão đầu và lão thái thái.

Kết quả là, ba người làm thành một nhóm chậm rì rì cùng đi trên đường hình vòng.

“Sư phụ, nghe tin tức ngầm trong tông môn nói, khu vực tông môn mới xây nên là vì…” Kiếm Vô Cực nói.

“Không sai, những lời đó đều là thật, lão cha ta muốn triệu tập hồng nhan tri kỷ kiếp trước của hắn về bên người.” Vương Hướng Trì dửng dưng nói, khoảng thời gian này hắn đã thông suốt.

“Vậy ta và Phi Vũ sư huynh có nên chuẩn bị thêm lễ vật không?” Kiếm Vô Cực hỏi.

“Ngươi chuẩn bị lễ vật cái gì, nếu gần đây ngươi thiếu Huyền Hoàng chi khí, đến lúc đó cùng theo bên cạnh ta, đi nghênh đón những di nương của ta, cam đoan ngươi kiếm lời đầy bồn đầy bát.”

“Phi Vũ, ngươi đi không?” Vương Vũ Luân quay đầu hỏi Đại đồ đệ mình.

“Ta và Vô Cực cùng đi, nghe nói các di nương sư phụ kém nhất cũng là Thánh Nhân chi cảnh, ta muốn đi xem chuyện đời thử xem.”

Hàn Phi Vũ nghĩ đến ảo cảnh hắn từng trải qua trước mặt sư tổ.

“Được, đến lúc bọn họ tới, ta sẽ gọi các ngươi cùng đi với ta.” Vương Hướng Trì cười nói.

Trong lúc ba người tán gẫu, bất tri bất giác đã đi một dặm đường.

Lấy tình trạng tiên thể và tiên hồn của ba người, còn có thể nhẹ nhàng đi thêm một thời gian.

Lúc này, khi ba người chậm rãi tiến lên, Thiên Vạn Binh dưới sự nâng đỡ của hai con rối từng bước đi về phía trước, tốc độ nhanh hơn ba người một chút.

“Thiên sư huynh, ngươi thế này không phải là gian lận sao?” Kiếm Vô Cực chỉ vào Thiên Vạn Binh, không phục nói.

“Ta như vậy không phải gian lận, con rối cũng là một phần thực lực của ta.” Thiên Vạn Binh cười hì hì nói, đây là cách qua ải nhanh chóng mà hắn nghĩ tới.

Thủy tinh Hồng Mông Tử khí một tấc tròn cũng là tiền nha, là tiền thì Thiên Vạn Binh hắn đều không thể buông tha.

Thiên Vạn Binh không chú ý quá nhiều đến ba người, mà là dưới sự nâng đỡ của con rối nhanh chóng rời đi.

Thế nhưng hai con rối không kiên trì được bao lâu, lúc ba người tiến lên thêm năm mươi trượng, trực tiếp vỡ thành cặn bã.

Một tiếng kêu thê thảm vang lên, âm thanh tan nát cõi lòng, giống như chí thân qua đời.

“Hai con rối Kim Tiên đỉnh cấp của ta!!”

“Tại nơi này, chỉ cần đồ vật có linh tính, đều sẽ bị gia tăng Giới Trọng chi lực.” Vương Hướng Trì từ tốn nói.

“Vậy tại sao những con rối công trình của tông môn không có việc gì?” Kiếm Vô Cực phí sức chỉ về con rối khai khoáng nơi xa nói.

“Sư tổ ngươi gia tăng đại đạo bảo vệ, đương nhiên không bị ảnh hưởng.” Vương Hướng Trì nói.

Lúc này, Vương Hướng Trì chợt phát hiện một vấn đề.

“Phi Vũ, hôm nay sao ngươi ít lời vậy, là gặp phải chuyện gì đau lòng sao?”

Làm một sư phụ tốt, bất kể là sinh hoạt hay tu luyện đều cần quan tâm.

Hàn Phi Vũ chỉ lắc đầu không nói gì.

Một canh giờ sau, tại nơi cách vạch đánh dấu cự ly bốn dặm năm mươi mét, Vương Hướng Trì và Kiếm Vô Cực đã bị đè sấp trên mặt đất, hai người ngẩn ngơ nhìn về phía trước, Hàn Phi Vũ vẫn cắn răng từ từ lê bước về phía trước.

“Sư phụ, lần sau lúc khiêu chiến cấm nói chuyện phiếm.”

Kiếm Vô Cực nói xong, hai luồng Thánh Quang vây lấy bọn họ, cưỡng chế truyền tống về Ẩn Linh môn.

Mà Hàn Phi Vũ vẫn cắn chặt răng, cố nén khó chịu từ tiên thể cùng tiên hồn mang đến, lê bước về trước từng chút một.

Hắn cách vạch đánh dấu bốn dặm chỉ thiếu ba trượng.

Lúc này, một bàn tay to lớn tráng kiện đập lên vai Hàn Phi Vũ.

“Được lắm, Phi Vũ, trước kia không có cảm giác ra ngươi mạnh như vậy.” Âm thanh hùng hậu của Hùng Lực vang lên.

Sau đó một đoàn Thánh Dương chi lực vây lấy Hàn Phi Vũ, cưỡng chế truyền tống về Ẩn Linh môn.

Hùng Lực ngơ ngác nhìn bàn tay treo trên hư không.

“Nhà giàu nhất hẳn là sẽ không tức giận đâu nhỉ.”

Hàn Phi Vũ bị truyền tống về Ẩn Linh đảo, ánh mắt hơi dại ra.

Hắn sắp tiếp xúc đến vạch đánh dấu bốn dặm, không nghĩ tới cuối cùng lại bị một bàn tay đánh ra.

“Hùng Lực Đại sư huynh, ta hận ngươi!!”

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhàn nhã nằm trên ghế dựa, vừa xem những tin tức phát sinh trong Tam Thiên giới, vừa phá giải quả cầu phù văn hệ thống.

Lúc này, một bóng dáng từ từ đáp xuống trong tiểu viện.

“Sư phụ, đồ nhi về rồi.” Từ Cương nói.

Khoảng thời gian trước, Từ Cương đi vùng Hỗn Độn lịch luyện.

“Tham quan vùng Hỗn Độn rồi có thu hoạch gì không?” Từ Phàm cười hỏi.

Một đoàn Hỗn Độn linh hỏa xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Cương, đưa tới từng trận dao động không gian.

Uy lực Hỗn Độn linh hỏa lớn thêm chút nữa là có thể đốt cháy không gian.

“Không tệ, lĩnh ngộ được pháp tắc đại đạo Hỗn Độn, tin rằng không qua bao lâu sau là ngươi sẽ trở thành Chuẩn Thánh.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Sư phụ, ta muốn sau khi tham ngộ Hỗn Độn Ngũ Hành lại tấn cấp Chuẩn Thánh.” Từ Cương cung kính nói.

“Có thể, lấy thực lực của ngươi bây giờ, tham ngộ Hỗn Độn Ngũ Hành, miễn cưỡng có thể tấn cấp Chuẩn Thánh.” Từ Phàm thong thả nói.

Một ngọc điệp tản ra Hỗn Độn chi khí lơ lửng trước mặt Từ Cương.

“Trong này có cương lĩnh chung Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo do vi sư tổng kết, có trợ giúp cho ngươi tham ngộ Hỗn Độn Ngũ Hành.” Từ Phàm nói, loại đồ vật này hắn đã sớm chuẩn bị xong cho mấy đồ đệ.

“Đa tạ sư phụ.”

“Một người nhà sao lại nói mấy lời xa lạ đó, sau này ngươi chính là đại diện cho vi sư, thực lực đương nhiên càng mạnh càng tốt.” Từ Phàm khẽ lung lay ghế dựa nói.

“Ta hiểu rồi sư phụ, sau này ta nhất định sẽ trở thành cường giả cấp Đại Thánh Nhân.” Ánh mắt Từ Cương kiên định, nói.

“Cường giả cấp Đại Thánh Nhân?”

“Ngươi là Đại đồ đệ của vi sư, tầm nhìn thế này là hạn hẹp rồi.”

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới là mục tiêu của ngươi.”

Chương 1256: Cửu giới hợp nhất

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Cương lẩm bẩm.

“Đối với người khác mà nói, lấy tư cách sinh linh trong giới trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hoàn toàn không có khả năng.”

“Nhưng ngươi là đồ đệ của ta, tương lai ngươi ít nhất cũng sẽ là Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Học cho tinh thông những thứ sư phụ đã dạy cho ngươi, không khó.” Từ Phàm nói.

“Đồ nhi tầm nhìn hạn hẹp.” Từ Cương nói.

“Ngươi chỉ là bị ngưng lại cực hạn mà thôi, chờ sau này vi sư mang ngươi đi xem chuyện đời nhiều chút là được.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi Từ Cương rời đi, Từ Phàm xuất hiện trên mặt biển bên ngoài Ẩn Linh đảo.

Một chiếc long cốt chu xa hoa nổi trên mặt biển, Từ Phàm ở trên long cốt chu ngâm trà.

Hương trà kỳ dị tràn ngập khắp mặt biển, vô số ngư yêu trong biển rộng nổi lên khỏi mặt biển, tham lam hít lấy hương trà này.

“Hoàng Sơn tiền bối qua đây đi, có chuyện gì không thể nói trong Nghênh Khách điện tông môn ta vậy.” Giọng Từ Phàm có chút tò mò hỏi.

Bóng dáng Hoàng Sơn xuất hiện trên long cốt chu, ngồi xuống đối diện Từ Phàm.

“Có thể uống được trà do người đứng đầu trà đạo Tam Thiên giới pha, là vinh hạnh của ta.” Hoàng Sơn ngửi hương trà nói.

“Quá lời rồi, có thứ gì tốt mà Hoàng Sơn tiền bối chưa từng thấy, một ly trà mà thôi.” Từ Phàm hơi giương mắt nói.

“Thiên Diệt phát hiện được một mỏ linh khoáng Hỗn Độn trong vùng Hỗn Độn, có một con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân cực kỳ mạnh canh giữ.”

“Ta và Thiên Diệt không có nắm chắc, nên muốn kêu ngươi cùng đi.”

Hoàng Sơn cười nói.

“Nguyên chủ đâu? Vì sao hắn không xuất thủ?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Nguyên chủ lại ra ngoài chơi rồi, hiện tại không tìm được tung tích của hắn.” Hoàng Sơn lộ ra vẻ chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, tựa như hài tử nhà mình chỉ biết chơi.

“Lúc trước, khi đụng phải loại tình huống này sẽ liên hợp với Vạn Thanh Đại Thánh Nhân, nhưng tình huống bây giờ của nàng ngươi cũng biết đấy.”

“Trong những Đại Thánh Nhân không có ai thích hợp sao?” Từ Phàm hơi hiếm lạ, một Đại Thánh Nhân thực lực tương đối mạnh, vậy mà không giải quyết được cự thú Hỗn Độn.

“Từ Thần sư, ngươi nói thẳng ra là có đi hay không, ngươi ở một bên hỗ trợ, linh khoáng Hỗn Độn chia cho ngươi ba phần mười.” Hoàng Sơn nói.

“Bốn phần mười, dù sao hỗ trợ cũng là việc cần kỹ thuật, người hỗ trợ cái gì cũng biết, chiến lực siêu cường đi nơi nào tìm?”

“Thành giao!” Hoàng Sơn dứt khoát nói.

Từ Phàm tỏ vẻ kinh ngạc, hắn cảm giác mỗi lần có tình huống này đều sẽ bị Hoàng Sơn nắm đến sít sao, rõ ràng kiếm lời, nhưng lại cảm thấy giống như chịu thiệt.

“Khi nào xuất phát?” Từ Phàm hỏi.

“Lúc Thiên Diệt động thủ với cự thú Hỗn Độn bị vài vết thương nhỏ, cần khôi phục ba năm, ba năm sau chúng ta tập hợp tại Nguyên Thủy tông rồi xuất phát.” Hoàng Sơn nói.

“Vậy được, đến lúc đó nhớ gửi tin tức cho ta.”

Hoàng Sơn uống thêm vài chén trà của Từ Phàm, sau đó rời đi.

Lúc này, giọng Bồ Đào chợt vang lên.

“Chủ nhân, Thiên Dạ Tiên Đế mai phục Diệp Tiêu Dao trong tinh vực, sau khi trải qua một phen kịch chiến, Diệp Tiêu Dao trọng thương chạy trốn.”

“Dựa theo cách làm của Thiên Dạ Tiên Đế, đến chết cũng không bắt được lão ngân tệ bên người sư huynh ta đâu.” Từ Phàm cười lắc đầu

nói.

Hắn từng xem qua những chuyện cả đời Thiên Kiếm Tiên Đế trải qua, nói thực ra, nếu như không phải Thiên Kiếm Tiên Đế cố ý hành động, huynh đệ hắn Thiên Dạ Tiên Đế rất khó giết chết lão ngân tệ này.

Từ Phàm nghĩ tới đây đột nhiên cảm thấy hứng thú, lão ngân tệ bên người Diệp Tiêu Dao rốt cuộc đã hạ một ván cờ lớn thế nào.

Một luồng Thánh Dương chi lực vây lấy Từ Phàm, sau đó xuất hiện bên ngoài Phi Vũ giới.

Sau đó Từ Phàm trực tiếp từ trong Phi Vũ giới rút ra một dòng sông thời gian.

Trong dòng sông thời gian chảy qua trực tiếp khóa chặt nhân quả của Diệp Tiêu Dao.

“Rất lợi hại, lại giấu nhân quả tự thân trong dòng sông thời gian sâu như thế, huyễn hóa ngàn vạn.”

“Đại Thánh Nhân bình thường thật đúng là thẩm tra không được nhân quả của Thiên Kiếm Tiên Đế này.”

Chỉ thấy Từ Phàm nhẹ khoát tay, từng tia nhân quả nhìn không thấy bắt đầu từ dưới đáy dòng sông thời gian rút ra, ngưng tụ ra bộ dáng của Thiên Kiếm Tiên Đế.

Sau đó Từ Phàm xem hết tất cả thao tác của tàn hồn Thiên Kiếm Tiên Đế tại Phi Vũ giới.

Khi hắn nhìn thấy tàn hồn Thiên Kiếm Tiên Đế ý đồ phụ thân vào trên người Vương Vũ Luân lúc mới bắt đầu tu tiên, không khỏi bật cười.

“Muốn chết cũng không phải dùng loại phương pháp như ngươi đâu.”

Khi đó tàn hồn Thiên Kiếm Tiên Đế vẫn tương đối hoàn chỉnh, nhưng sau khi chịu thiệt trên người Vương Vũ Luân, chỉ thừa lại một tia tàn hồn, cuối cùng bám vào trong nhẫn Diệp Tiêu Dao mang trên người.

“Đường đều có hơi lệch, nhưng phương hướng đại khái thì đúng.”

Nhìn hình ảnh thời gian hồi tố trong dòng sông thời gian, Từ Phàm hiểu ra, lúc vừa bắt đầu, tàn hồn Thiên Kiếm Tiên Đế này vậy mà muốn thay thế Vương Vũ Luân.

Sau khi bị bắn ra bị thương, mới tìm đến Diệp Tiêu Dao.

“Nếu dựa theo vận mệnh nguyên bản, bên cạnh Diệp sư huynh không có lão ngân tệ sẽ dây dưa không rõ với ta.”

“Dựa theo phát triển hậu kỳ, hắn rất có thể sẽ gia nhập vào Ẩn Linh môn, hậu kỳ tiếp xúc với các loại tài nguyên trở thành Thánh Nhân, thậm chí Đại Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.”

“Chỉ tiếc đại lộ thông thiên vốn dĩ tốt đẹp lại bị lão ngân tệ kia làm cong.”

Từ Phàm nhìn hình ảnh hồi tố trong dòng sông thời gian, lão ngân tệ một lần lại một lần lừa dối Diệp Tiêu Dao đi đường quanh co.

Lúc này, Từ Phàm chợt nghĩ đến lúc mới gặp được Diệp Tiêu Dao khi trước, bản tính thiện lương, tính tình ấm áp như ánh mặt trời, không có tâm tư hoa hoè gì.

Dòng sông thời gian trôi nổi bên ngoài Phi Vũ giới tiêu tán.

Sau đó Từ Phàm lại liếc mắt nhìn tình hình phát triển của Ẩn Linh môn tại Phi Vũ giới.

“Không tệ, lại qua mấy ngàn năm nữa, tông môn lại có thể có thêm một trăm vạn đệ tử.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, quay về tông môn thôi.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, nơi giao giới giữa Thượng Vân và Thiên Hổ Tiên giới có một Tiểu Tiên giới có thể dung nạp Chuẩn Thánh đang cử hành nghi thức thăng cấp Tiểu Tiên giới, chủ nhân có muốn đi xem hay không?” Bồ Đào nói.

“Nghi thức thăng cấp Tiểu Tiên giới, thú vị, hai Tiên giới sao có thể để Tiểu Tiên giới này phát triển như thế?”

“Đi, mang ta đi xem thử.” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nói.

Một luồng Thánh Dương chi lực bao lấy Từ Phàm, sau đó xuất hiện bên trong Tiểu Tiên giới.

Lúc này tiến vào chỉ là phân thân có được ý thức Từ Phàm, bản thể ở bên ngoài Tiểu Tiên giới.

Chỉ thấy một tế đàn to lớn như thế giới Trung Thiên, bên trên bày đủ loại linh vật để ở Tiên giới cũng vô cùng trân quý.

Ở trung tâm tế đàn, có một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm ngàn trượng, xung quanh lại bố trí mấy trăm vạn Huyền Hoàng chi khí.

“Danh tác, quả nhiên là danh tác, quả thật là quá có quyết đoán.” Từ Phàm tán thưởng nói.

Lúc này Phượng Trường Ninh đứng trên rìa tế đàn đang cử hành nghi thức.

Còn có rất nhiều bằng hữu cũ Từ Phàm nhận biết đứng sau lưng Phượng Trường Ninh thủ hộ.

Tất cả mọi người trong Tiểu Tiên giới đều trang nghiêm mà đứng, vô tận tín niệm ngưng tụ bay đến tế đàn trung tâm.

“Không hổ là người mang thiên mệnh, lúc này mới mấy vạn năm mà đã làm ra thanh thế lớn như thế.” Từ Phàm nhìn tế đàn ở trung tâm nói.

Từ Phàm thân là Trận Pháp Thần sư, liếc mắt là nhìn ra trận pháp trong tế đàn này là dùng làm gì.

Chín Đại, Tiểu Tiên giới dung hợp thành một, sau đó lại đoạt lấy tạo hóa của hai Tiên giới, lấy khí vận công đức Nhân tộc làm chủ, để Tiểu Tiên giới này chẳng những trở thành Tiên giới chân chính, hơn nữa còn có thể làm Tiên giới này triệt để trở thành Tiên giới của Nhân tộc.

Chương 1257: Chốn hậu cung

“Quyết đoán thì có đấy, chỉ tiếc loại cơ hội thâu thiên này không thể nói rằng ngươi dùng vài thứ đó là có thể hoàn thành.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

Lúc này cả tế đàn sáng lên hào quang chói loá, một cột sáng thông thiên mang theo Không Gian chi lực to lớn bay thẳng lên mây xanh.

Sau đó tất cả linh bảo trên tế đàn đều biến mất trong cột sáng.

Nhìn từ bên ngoài tinh vực, toàn bộ Tiểu Tiên giới bắn ra tám sợi xiềng xích phù văn khổng lồ, thổi quét về tám hướng.

Phượng Trường Ninh bên rìa tế đàn bắt đầu khẩn trương.

“Quốc sư, ngươi nói lần này chúng ta có thể thành công không?” Phượng Trường Ninh hỏi.

“Bệ hạ, truyền thừa ngươi đạt được từ trước đến nay chưa từng sai, tin rằng tế đàn lần này cũng giống vậy.”

Lúc này, toàn bộ Tiểu Tiên giới đột nhiên chấn động, những xiềng xích phù văn khổng lồ vươn vào trong hư không lập tức bị kéo căng.

“Bệ hạ, tám sợi xiềng xích phù văn đã trói lại tám Tiểu Tiên giới.” Một đại thần bên cạnh báo cáo nói.

“Ta biết rồi.” Phượng Trường Ninh gật đầu, biểu cảm trên mặt không thư giãn chút nào.

Tám sợi xiềng xích phù văn rụt lại từng chút một.

“Quá tham lam, độ bền và cường độ của tám sợi xiềng xích phù văn không đủ để kéo tám Tiểu Tiên giới tới.”

“Nếu như không có phương pháp dự bị, những đồ vật trên tế đàn coi như mất trắng.”

Từ Phàm đứng bên cạnh nhìn không chuẩn bị nhúng tay, chút ân tình giữa hắn và Phượng Trường Ninh đã sớm chấm dứt.

Nếu thật sự muốn nhừo hắn xuất thủ, cũng phải lấy ra giá cả xứng đáng với thân phận của hắn.

Quả nhiên, qua một khoảng thời gian, một sợi xiềng xích phù văn trong đó đột nhiên vỡ tan, mấy sợi xiềng xích phù văn khác cũng có dấu hiệu tan vỡ.

Trong tinh vực sâu thẳm, xiềng xích phù văn tan vỡ hóa thành bạch quang nhàn nhạt như pháo hoa tiêu tán.

Nhìn thấy phù văn xiềng xích đứt đoạn, sắc mặt Phượng Trường Ninh có chút tái nhợt.

“Khởi động kế hoạch dự bị, tập trung bảy sợi xiềng xích còn lại vào ba Tiểu Tiên giới quan trọng nhất.” Phượng Trường Ninh quả quyết nói.

Lúc này, khí vận công đức Nhân tộc trên người nàng đang tiêu hao nhanh chóng.

“Tuân lệnh.”

Ba Đại La thánh giả bắt đầu khống chế đại trận trên tế đàn.

Bốn sợi xiềng xích phù văn thu lại từ trong hư không, lại nhanh chóng bay về phía ba sợi xiềng xích phù văn khác.

Thấy cảnh này, Từ Phàm gật đầu.

“Tráng sĩ cắt cổ tay, còn tạm được.”

Lúc này, một âm thanh chợt vang lên.

“Tỷ tỷ, xảy ra chuyện lớn như vậy, cũng không nói với ta một tiếng.”

“Mặc dù ta không hiểu những đại trận này, nhưng ta có biện pháp kéo những Tiểu Tiên giới kia cho tỷ tỷ tới.”

“Không biết tỷ tỷ có cần hỗ trợ hay không?” Một âm thanh mang theo một tia lãnh diễm vang lên.

Hư ảnh một nữ tử tóc trắng xuất hiện men bên rìa tế đàn.

Từ Phàm thấy cảnh này, lập tức bật cười.

Đây không phải đệ tử ký danh hắn thu ở Phi Vũ giới sao, không nghĩ tới chuyện cách đây nhiều năm như vậy, đã phát triển đến tình trạng như thế.

“Muốn cái gì? Nói nhanh lên.” Phượng Trường Ninh dứt khoát nói.

“Năm trăm trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, một Tiên Thiên linh bảo, chắc hẳn người tài đại khí thô như tỷ tỷ hẳn có thể lấy ra nổi nhỉ.” Nữ tử tóc trắng thong thả nói.

“Trước tiên giúp ta dung hợp chín giới, những thứ này sẽ đưa ngươi sau.” Phượng Trường Ninh cau mày, nhưng vẫn đáp ứng.

“Tỷ tỷ đúng là dứt khoát, ngoài ra bốn Tiểu Tiên giới kia, một tháng sau sẽ đến bên ngoài Tiên giới chủ của tỷ tỷ.” Nữ tử tóc trắng nói xong lập tức biến mất.

“Bệ hạ, nếu lấy ra những thứ này, quốc khố Tiên triều Cửu Phượng chúng ta sẽ hoàn toàn rỗng mất.” Bên cạnh có đại thần đau lòng nói.

“Sau khi cửu giới hợp nhất, Tiên giới chúng ta căn cơ hùng hậu, phát triển thêm một thời gian, những thứ này đều sẽ kiếm về được.”

Phượng Trường Ninh cũng có hơi đau lòng, nhưng không còn biện pháp nào.

Lúc này, Từ Phàm ở bên cạnh xem trò vui đột nhiên hỏi trong lòng: “Bồ Đào, Vương triều Cửu Phượng lấy được Hồng Mông Tử khí thủy tinh thế nào vậy?”

“Chủ nhân, vạn năm trước, Phượng Trường Ninh dường như lại lấy được một phần truyền thừa, từ đó quốc khố của Vương triều Cửu Phượng tăng lên nhiều.”

“Công pháp tu luyện của quân đội và bách tính của bọn họ cũng đều đổi một loại phong cách.”

“Dựa vào nghiệm chứng, Phượng Trường Ninh hẳn là đạt được truyền thừa từ Tiên triều Thiên Nguyên.” Bồ Đào báo cáo.

“Tiên triều Thiên Nguyên bị diệt lâu như vậy rồi mà còn có thể để lại truyền thừa, cũng coi là lợi hại.” Từ Phàm gật đầu nói.

Một tháng sau, Từ Phàm ở trong tinh vực thưởng thức cảnh tượng hoành tráng cửu giới hợp nhất.

Sau khi thưởng thức xong, Từ Phàm đi tới trước mặt đồ đệ ký danh.

Nữ tử tóc trắng vốn còn bá khí như nữ hoàng, sau khi nhìn thấy Từ Phàm lại lập tức trở thành một tiểu đồ đệ không được sư phụ triệu kiến.

“Tri Chu Tử bái kiến sư phụ.” Nữ tử tóc trắng ba quỳ chín lạy, hành đại lễ Nhân tộc.

“Ta thu nhiều đệ tử như vậy, không nghĩ tới người tu vi cao nhất lại là đệ tử ký danh ngươi.” Từ Phàm nhìn nữ tử tóc trắng tu vi Chuẩn Thánh vui mừng nói.

“Không có sư phụ vỡ lòng lúc trước thì không có Tri Chu Tử hiện tại.” Nữ tử tóc trắng kích động nói.

“Khoảng thời gian trước nghe được sư phụ trở thành Thánh Nhân tại Mộc Nguyên Tiên giới, vốn muốn đến bái kiến.”

“Nhưng lúc đó bị nhốt trong một bí cảnh không cách nào thoát thân, không thể ăn mừng sư phụ trở thành Thánh Nhân là tiếc nuối cả đời của ta.” Nữ tử tóc trắng cúi đầu nói.

“Ngươi có tấm lòng này là được rồi, ta tới là để ngươi đấy.”

“Trong mấy vạn năm này, ngươi vẫn luôn tuân thủ nghiêm ngặt hứa hẹn của ngươi trước đây, làm không tệ, phải khen thưởng.” Từ Phàm nhẹ nâng tay.

Một món Tiên Thiên linh bảo và một bộ ngọc điệp thích hợp với Thiên Chu Hỗn Độn đại đạo Tri Chu Tử tu luyện trước mắt xuất hiện trước mặt Tri Chu Tử.

“Đệ tử ký danh ngươi, ta nhận định rồi, sau này lúc tu luyện có bất cứ nghi vấn nào có thể đến Ẩn Linh môn giải hoặc.” Từ Phàm nói xong, quay về Mộc Nguyên Tiên giới.

Vừa về tới Mộc Nguyên Tiên giới, Từ Phàm liền cảm nhận được ba luồng khí tức Đại Thánh Nhân.

Tại khu vực Ẩn Linh môn mới xây nên, Vương Vũ Luân đang trái khuyên phải can.

“Các ngươi đừng cãi nữa, khi trước là ta kìm lòng không đặng thích các ngươi, các ngươi ai cũng không có câu dẫn ta.” Vương Vũ Luân đứng giữa hai nữ tử tuyệt sắc, khuyên can hai bên.

“Đánh rắm, ta còn không hiểu nàng à.” x2

Hai nữ tử tuyệt sắc tản ra khí tức Thánh Nhân, dáng vẻ tương tự nhau bảy phần nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm tản ra to lớn khí tức giáng lâm tại khu vực mới xây này.

“Trong khu vực này, cãi nhau thì được, nhưng nếu muốn đánh nhau, tốt nhất đến trong tinh vực.” Từ Phàm nhìn những hồng nhan tri kỷ kiếp trước của huynh đệ tốt mình nói.

Đám người Vương Hướng Trì, Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực đang ở bên cạnh ăn dưa xem trò vui cũng bị khí thế của Từ Phàm làm cho kinh ngạc.

“Sư tổ các ngươi đã thật lâu chưa từng bá khí như vậy.” Vương Hướng Trì nói với hai đồ đệ.

Trên không khu vực xây dựng nên vì những hồng nhan tri kỷ kiếp trước của huynh đệ tốt đột nhiên xuất hiện ba món Huyền Hoàng chí bảo.

Tổ hợp thành một đại trận Hỗn Độn huyền diệu, lập tức trấn áp tu vi của tất cả mọi người trong khu vực này đến trạng thái Nguyên Anh kỳ.

Bất kể là Đại Thánh Nhân, Thánh Nhân hay là Chuẩn Thánh, chỉ cần đặt chân đến khu vực này, toàn bộ đều sẽ bị ép thành Nguyên Anh kỳ.

“Xong rồi đó, chuyện của ta đã làm xong, những chuyện còn lại các ngươi nên cãi thì cãi, nên ầm ĩ thì ầm ĩ, nên ôn chuyện thì ôn chuyện đi.” Từ Phàm phủi tay rời đi.

Chương 1258: Ba năm

Sau khi tất cả mọi người trong khu vực đều biến thành Nguyên Anh kỳ.

Những hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt của Từ Phàm đầu tiên là ngây người một hồi, sau đó vẫn là nên cãi thì cãi, nên ầm ĩ thì ầm ĩ, ân ân oán oán dây dưa không rõ.

Trên mặt biển bên ngoài Ẩn Linh đảo, Vương Vũ Luân ở chỗ này trốn tránh, tìm kiếm yên tĩnh câu cá.

“Có lúc ta còn thật sự thật bội phục chân ngã của ngươi, khi đó hắn điều tiết hoà quan hệ giữa nhiều nữ nhân thế nào vậy?” Từ Phàm lắc lư đầu nói.

“Những hồng nhan tri kỷ của ngươi, sau khi vào Mộc Nguyên Tiên giới, ta đã xóa đi tất cả ấn ký chân ngã ngươi để lại trên người các nàng.”

“Đơn giản mà nói, mặc dù hiện tại bọn họ vẫn yêu ngươi, nhưng sẽ không mù quáng như trước kia.” Từ Phàm nói, vung ra một màn sáng.

Trong màn sáng, Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu đang cùng một nữ tử khác vốn là cảnh giới Đại Thánh Nhân ầm ĩ.

Lúc này hai người đều trở thành Nguyên Anh kỳ, không ai sợ ai.

“n oán giữa hai người này, không ầm ĩ mấy năm thì không hết đâu.” Vương Vũ Luân có chút đau đầu nói.

“Việc này ta có thể lý giải, vậy ngươi có thể nói cho ta bên khác là chuyện gì không?”

Lạ một màn sáng khác xuất hiện, một tiểu bạch xà đang cùng một con mèo cái trắng đối mặt với nhau, nguy hiểm trong ánh mắt để lộ ra không cần nói cũng biết.

“n oán giữa hai người bọn họ càng sâu hơn, một người là Tiểu Bạch vẫn luôn theo bên cạnh ta, về phần Tiểu Mị là ta nửa đường thu dưỡng.”

“Bởi vì không dùng hạt Hỗn Độn, hiện tại vẫn là cảnh giới Chuẩn Thánh.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy ngươi có thể nói cho ta, ngươi yêu Tiểu Bạch hơn một chút, hay là yêu Tiểu Mị hơn một chút không?” Trên mặt Từ Phàm lộ ra nụ cười kỳ quái.

Giống như thán phục, lại giống như tò mò, trong đó còn pha tạp một tia kính ngưỡng.

“Ầy…”

“Một thế kia, ta cũng không rõ nữa.” Vương Vũ Luân cố gắng nghĩ lại hồi lâu nói.

“Không rõ thì thôi, qua một thời gian nữa, chờ sau khi toàn bộ những hồng nhan tri kỷ ngươi đến đông đủ.”

“Ta sẽ nghĩ cách rút ra bản nguyên chân ngã ký sinh trong tưởng niệm của các nàng, chấm dứt hậu hoạn.” Từ Phàm nói.

“Làm phiền Từ đại ca.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

“Phải rồi, những hồng nhan tri kỷ này của ngươi xuất hiện, bên Tình Nhi có phản ứng gì?”

“Không có phản ứng gì, ngược lại rất vui vẻ, nói là coi như có thêm một đám tỷ muội.”

Nghe nói như thế, Từ Phàm gật đầu, tỏ vẻ yên tâm.

“Chỗ ta vừa vặn có một tọa giá cấp Huyền Hoàng chí bảo, chờ lúc ngươi rảnh rỗi không có việc gì có thể mang theo hậu cung của ngươi chu du Tam Thiên giới.”

“Chơi chán Tam Thiên giới thì đến vùng Hỗn Độn tầm bảo đi.” Từ Phàm cười nói.

Chỉ riêng trong hậu cung của huynh đệ tốt hiện tại là đã có ba Đại

Thánh Nhân.

Dùng đội hình này đến vùng Hỗn Độn, chỉ cần đừng tìm chết, đi ngang không thành vấn đề.

“Trước tiên điều hoà rõ ràng mâu thuẫn giữa các nàng rồi nói sau.” Vương Vũ Luân nhìn những hồng nhan tri kỷ còn đang ầm ĩ trong màn sáng cười khổ nói.

“Cố lên! Trước lạ sau quen, sớm muộn gì ngươi cũng sẽ trở thành cao thủ đạo này thôi.”

Sau khi Từ Phàm câu cá cùng huynh đệ tốt xong thì đến không gian dưới lòng đất.

Lúc này trong một bí cảnh tại không gian dưới lòng đất, có một trận pháp cực kì đặc biệt.

Bên trong trận pháp lúc này xuất hiện thêm một đoàn phù văn Hỗn Độn.

“Đây là phù văn Hỗn Độn từ bên số một truyền tới, xem ra đó đã vào trạng thái.” Từ Phàm nói đưa tay sờ tới phù văn Hỗn Độn.

Vừa chạm đến phù văn Hỗn Độn, thân thể Từ Phàm lập tức cứng lại.

Vô số phù văn Hỗn Độn trong tiên hồn trực tiếp làm choáng Từ Phàm.

“Số một đã làm gì! Sao lại lấy được nhiều phù văn Hỗn Độn như vậy?” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Hắn bảo số một học trộm chút đạo Hỗn Độn Luyện Khí, kết quả số một lấy toàn bộ truyền thừa đạo Hỗn Độn Luyện Khí bên kia về hết đây.

Sau đó Từ Phàm tìm được những việc phân thân số một đã trải qua trong truyền thừa này.

“Trộm gạo trực tiếp được bỏ vào trong thùng gạo, vận khí này cũng có một không hai đấy.” Từ Phàm hưng phấn nói.

“Trước tiên bế quan, tiêu hóa những phù văn Hỗn Độn này rồi lại nói.” Từ Phàm báo cho Bồ Đào một tiếng rồi bắt đầu bế quan.

Sau đó thời gian tại khu vực Từ Phàm bắt đầu từ từ gia tốc.

Ba năm sau, Từ Phàm còn đang tham ngộ phù văn Hỗn Độn bị Bồ Đào đánh thức.

“Chủ nhân, thời gian ước định cùng Hoàng Sơn đã đến.” Bồ Đào nói.

“Nhanh như vậy à.” Từ Phàm vẫn thấy hơi chưa thỏa mãn.

Trong những năm gia tốc thời gian này, tìm hiểu hệ thống phù văn Hỗn Độn của hết Thần Ma này đến Thần Ma khác, quả nhiên là khiến hắn mở rộng tầm mắt.

Hiện tại hắn cảm thấy đã có thêm chút chắc chắn đối với việc luyện chế Tiên Thiên chí bảo.

Một luồng Thánh Dương chi lực bao lấy Từ Phàm vào trong.

Nguyên Thủy tông, ba người gặp nhau bên ngoài thông đạo Hỗn Độn.

“Con cự thú Hỗn Độn kia là thân thể không gian Hỗn Độn và Ngũ Hành, đối phó với nó khó khăn dị thường.”

“Cho nên ta muốn nhờ Từ Thần sư vây cự thú Hỗn Độn lại trong một phạm vi.” Thiên Diệt nói.

“Việc này Hoàng Sơn tiền bối đã đã nói với ta, linh bảo bố trí đại trận Khốn Thú ta đã chuẩn bị xong, tùy thời có thể lấy ra dùng.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Nghe nói Từ Thần sư có thể lấy Thánh Nhân chi lực độc chiến Đại Thánh Nhân, đến lúc đó nếu thật sự lực lượng tương đương khi đánh, hy vọng ngươi có thể xuất thủ giúp một tay.” Thiên Diệt hơi xấu hổ nói.

“Thiên Diệt, Từ Thần sư là ai, điểm ấy còn cần ngươi nói.” Hoàng Sơn ở bên cạnh cười nói.

“Đi thôi, về chi tiết của chuyện này, trên đường chúng ta lại nói.” Hoàng Sơn nói, thả ra một thần điện cấp Huyền Hoàng chí bảo.

Ba người tiến vào trong thần điện, bắt đầu đi vào vùng Hỗn Độn.

Lúc này, sau khi phân thân Từ Phàm trong Vạn Thanh đảo từ biệt Trương Vi Vân xong liền tiêu tán.

“Sư tỷ, ta trái xem phải xét, phát hiện cũng không ai bằng tỷ phu.”

“Nếu không thì ngươi đem tỷ phu…”

Nữ tử còn chưa nói xong, lập tức bị Trương Vi Vân trừng về một cái.

“Mỗi ngày chỉ biết nhìn chằm chằm phu quân nhà ta, ngươi có biết xấu hổ không vậy?”

“Đừng đi, hôm nay ta muốn đánh với ngươi nhau, để ngươi biết, đoạt phu quân nhà người khác là phải trả giá lớn cỡ nào.” Trương Vi Vân xắn tay áo, muốn đi giáo huấn tiểu sư muội của nàng.

Bên trong sương mù Hỗn Độn vô tận, một tòa cung điện Nhân tộc to lớn đang liên tục phá vỡ không gian tiến lên.

Trong cung điện Nhân tộc, ba người Từ Phàm, Hoàng Sơn, Thiên Diệt đang cùng uống rượu, tán gẫu.

“Hoàng Sơn tiền bối, mười hai đứa nhỏ ngươi mang tới mấy năm trước, bây giờ đều đã bắt đầu tu luyện.”

“Vốn cho rằng đều là hạng người thiên tư trác tuyệt, nào biết những cường giả Đại Thánh Nhân này chuyển thế, có mấy người thiên phú không cao như trong tưởng tượng của ta.”

“Nhưng trừ cái đó ra, những phương diện khác đều rất tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Có thể trở thành Đại Thánh Nhân, thiên phú chỉ là một phương diện.”

“Đột nhiên bị đổi sang một thế giới khác, tốc độ tu luyện đương nhiên sẽ không giống với thế giới của bọn họ.” Hoàng Sơn nói.

“Đừng gấp, chỉ cần cho bọn họ thời gian, sớm muộn cũng sẽ ló đầu ra.” Thiên Diệt cười nói.

Hắn cũng thu một hài tử Đại Thánh Nhân chuyển thế làm đệ tử.

Cũng như Từ Phàm nói, thiên phú tu luyện không tiến bộ thần tốc như trong tưởng tượng của hắn.

“Đúng vậy, dù sao cũng là Đại Thánh Nhân chuyển thế.”

Lúc ba người nói chuyện, toàn bộ thần điện đột nhiên chấn động, sau đó chỉ thấy một xúc tu khổng lồ quấn lấy toàn bộ cung điện.

Chương 1259: Chiến đấu

Thiên Diệt và Hoàng Sơn ngây ra, vừa rời khỏi Tam Thiên giới chưa bao lâu mà đã gặp cự thú Hỗn Độn cản đường rồi.

Từ Phàm cảm nhận được xúc tu từ trong không gian Hỗn Độn duỗi ra, luôn cảm thấy có chút quen thuộc.

“Là cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân là có thể ức hiếp lên đầu ta?” Vẻ mặt Thiên Diệt dần hung ác lên.

“Đi, Hoàng Sơn, chúng ta cùng đi hoạt động gân cốt.”

“Từ Thần sư, ngươi đứng bên cạnh xem là được, đừng để con cự thú Hỗn Độn kia đột ngột đào tẩu.” Thiên Diệt nói xong, mang theo Hoàng Sơn rời khỏi cung điện Nhân tộc.

Mà Từ Phàm thì lại ở một bên quan chiến, thuận tay phong tỏa toàn bộ khu vực không gian Hỗn Độn xung quanh.

Một thanh cự nhận tản ra khí tức hủy diệt Hỗn Độn xuất hiện trong tay Thiên Diệt Pháp Tướng.

Ngay tức khắc, cả khu vực Hỗn Độn đều bị luồng khí tức đại đạo hủy diệt Hỗn Độn khuấy lên.

Từ Phàm nhìn thanh cự nhận, một sợi nước miếng óng ánh từ khoé miệng chảy xuống.

“Lại là Hồng Mông chí bảo, từ lúc nào mà lại lớn như vậy.” Từ Phàm thán phục nói.

Nhưng thán phục không bao lâu, chiến đấu liền kết thúc.

Chỉ thấy Thiên Diệt Pháp Tướng xách theo một con Chương Ngư xuất hiện trong sương mù Hỗn Độn.

“Là ai cho nó lá gan dám chặn đường tọa giá chúng ta?” Thiên Diệt nhổ một bãi nước miếng, ba người lại về trong cung điện Nhân tộc.

“Món Hồng Mông chí bảo kia là Nguyên chủ để lại Nguyên Thủy tông, ai cần có thể mượn dùng, hiện nay phần lớn là Thiên Diệt trưởng lão dùng.” Nhìn ánh mắt hâm mộ của Từ Phàm, Hoàng Sơn giải thích.

“Như vậy tính ra Nguyên Thủy tông các ngươi vậy mà có đến hai món Hồng Mông chí bảo.” Từ Phàm nói.

“Không coi là nhiều, bên chỗ Long tộc đối đầu lâu năm với ngươi cũng có một món, có thời gian ngươi có thể suy xét.” Hoàng Sơn cười nói.

“Món Hồng Mông chí bảo của Long tộc, ngươi biết nó có uy năng gì không?” Từ Phàm thuận thế hỏi.

“Không rõ lắm, lão hoạt long Long chủ giấu giếm rất sâu, chỉ biết Long tộc nhất định có một món thôi.” Hoàng Sơn lắc đầu nói.

“Được.”

Thần điện Nhân tộc cứ xuyên qua trong sương mù Hỗn Độn suốt một năm mới dừng lại trước một chỗ sương mù Hỗn Độn quỷ dị.

“Phía trước chính là lãnh địa của con cự thú Hỗn Độn đó, chúng ta chỉ cần vừa vào trong sương mù Hỗn Độn năm màu này, nhất định sẽ bị con cự thú đó phát hiện.” Thiên Diệt giải thích.

Lúc này, một la bàn đại trận Hỗn Độn xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Trấn không gian, cấm ngũ hành, trong đại trận Hỗn Độn này, chiến lực của cự thú Hỗn Độn ít nhất yếu đi một phần mười.” Từ Phàm nâng la bàn đại trận Hỗn Độn, tự tin nói.

Thiên Diệt và Hoàng Sơn đều tiến vào trạng thái chiến đấu, sau đó ba người lập tức vào trong sương mù Hỗn Độn.

Ba người vào bên trong sương mù Hỗn Độn năm mù, những đám sương mù Hỗn Độn năm màu bắt đầu sôi trào.

Cuối cùng từng cự thú Hỗn Độn do sương mù năm màu tạo thành hóa thành thú triều lao về phía ba người.

Mỗi cự thú Hỗn Độn năm màu đều tản ra khí tức Chuẩn Thánh.

Không cần hai người phân phó, Từ Phàm lập tức kích phát đại trận, trong nháy mắt, chu vi hơn một vạn quang giáp bị đại trận Hỗn Độn của Từ Phàm bao phủ.

“Trận này, mỗi lần mở cần tiêu hao thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi hai ngàn trượng, hai vị tiền bối cố lên.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Lúc Hoàng Sơn trao đổi về việc này cũng đã nói, hỗ trợ tất cả hao tổn của đại trận, đều sẽ do bọn họ gánh vác.

Nghe thấy thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi hai ngàn trượng, hai người lập tức không để ý đến thú triều cự thú Hỗn Độn năm màu nữa.

“Tiêu hao này, có phải có hơi tàn nhẫn quá không vậy?” Chân mày Hoàng Sơn hơi cau lại.

Ngay lúc này, đại trận Hỗn Độn Từ Phàm bố trí cũng bắt đầu vận chuyển.

Ngay tức khắc, thú triều cự thú Hỗn Độn mới vừa rồi còn xông về phía ba người, chỉ trong nháy mắt đã bị đại trận Hỗn Độn rút sạch tất cả Ngũ Hành chi lực.

Sau đó hóa thành từng cự nhân Hỗn Độn năm màu, xếp thành đội, lẳng lặng chờ đợi mệnh lệnh của Từ Phàm.

“Hiệu quả này, Trận Pháp Thần sư bình thường nếu không có thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm ngàn trượng tuyệt đối không bày ra được đâu.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

“Ngại quá, tiếng của ta vừa nãy có hơi lớn.” Hoàng Sơn nhìn về chỗ sâu trong sương mù năm màu, cảnh giác nói.

“Nắm chắc làm chính sự, tranh thủ trong ba ngày tiêu diệt cự thú Hỗn Độn.”

Thiên Diệt vừa nói xong, không gian sương mù năm màu trước mắt ba người lập tức bị xé rách, một thú chưởng đường kính khổng lồ chụp về phía ba người.

“Không gian, trấn!”

Chỉ thấy không gian xung quanh đột nhiên chấn động, cự chưởng chụp về phía ba người dường như bị không gian cản trở, tốc độ chậm đi nửa phần.

Thừa cơ hội này, ba người lập tức hóa thành một hư ảnh rời khỏi nơi đây.

“Hai vị tiền bối, cứ chiến đấu thỏa thích, ta sẽ chuyên tâm hỗ trợ tốt giúp các ngươi.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng dung nhập vào trong sương mù năm màu.

Nơi xa, một cự thú Hỗn Độn to lớn tựa như thế giới Trung Thiên xuất hiện.

Đầu trâu mình gấu, sau lưng còn có năm cái đuôi thâm nhập vào trong không gian.

Nhìn thấy cảnh này, Từ Phàm không nhịn được phun tào: “Quả nhiên là nấp trong sương mù, ai cũng không nhìn thấy, đành mò mẫm lung tung.”

Hai người và một cự thú Hỗn Độn hết sức căng thẳng, bắt đầu đại chiến.

Từng đao quang tản ra khí tức hủy diệt Hỗn Độn, một đao tiếp một đao chém về phía cự thú.

Mà Hoàng Sơn thì lại ở một bên trấn áp không gian, vì Thiên Diệt thanh trừ Ngũ Hành Hỗn Độn chi lực ăn mòn bọn họ xung quanh.

“Gràooo!!”

Một tiếng rống giận kinh thiên, tính cả đại trận Hỗn Độn Từ Phàm bố trí, cùng với không gian sương mù Ngũ Hành Hỗn Độn bị chấn nát.

Tức khắc, khu vực mấy vạn quang giáp xung quanh đều hóa thành hư vô, toàn bộ những thứ bị chấn nát trong không gian hư vô bắt đầu mơ hồ.

“Từ Thần sư!!” Hoàng Sơn hô to.

“Ta biết rồi!”

Từ Phàm bố trí đại trận Hỗn Độn lần nữa, củng cố không gian hư vô trong không gian rách nát này.

Nhưng ngay lúc này, cự thú Hỗn Độn đầu trâu mình gấu đột nhiên xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Chỉ một chưởng liền khiến Từ Phàm thêm cả không gian Hỗn Độn xung quanh cùng nhau mẫn diệt.

Thiên Diệt và Hoàng Sơn, hai người thấy được cảnh này sợ đến ngây người.

Lúc này, bóng dáng Từ Phàm lại xuất hiện cách hai người không xa.

“Đừng ngây ra đó, ta vừa củng cố không gian xung quanh, thừa dịp hiện tại, tiếp tục chiến đấu.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

Nói đùa, một con cự thú Hỗn Độn trí thông minh không cao, có thể làm nó tuỳ tiện phát hiện vị trí của mình à?

Kết quả là, đại chiến lại nổi lên.

Giữa thiên địa xuất hiện một tấm lưới lớn, trực tiếp bao phủ trận pháp trong không gian do Từ Phàm bố trí.

Làm cho chân thân cự thú Hỗn Độn xuất hiện trong không gian Hỗn Độn, sau đó Thiên Diệt lại hóa thành chiến sĩ vận chuyển, chém tới cự thú chém kia.

Từng đao quang mang theo đại đạo hủy diệt Hỗn Độn chém về phía cự thú Hỗn Độn.

Chỉ thấy mỗi lần cự thú Hỗn Độn chịu một đao quang, biểu cảm trên mặt sẽ đau đớn thêm chút.

Nhưng quá trình này cũng không tiếp tục bao lâu, cự thú Hỗn Độn liền xé nát Hoàng Sơn tấm lưới lớn cấp Huyền Hoàng chí bảo, sau đó nấp vào trong không gian Hỗn Độn.

Một cái đuôi tản ra Hỗn Độn kim khí đột nhiên đâm ra từ trong không gian, đâm tới Thiên Diệt.

“Cẩn thận!”

Một lá chắn không gian trong nháy mắt xuất hiện trên người Thiên Diệt.

Nhưng cái đuôi tản ra Hỗn Độn kim khí vẫn phá vỡ lá chắn không gian, đâm tới trên người Thiên Diệt.

“Thiên trảm!!”

Trong không gian sương mù Hỗn Độn xuất hiện một thanh cự nhận dài một quang giáp, chém vào không gian chỗ cái đuôi duỗi ra.

Chương 1260: Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch

Cái đuôi tản ra Hỗn Độn kim khí của cự thú Hỗn Độn trực tiếp đâm xuyên qua Thiên Diệt Pháp Tướng.

Sau đó một luồng Ngũ Hành Hỗn Độn chi lực từ trong cơ thể Thiên

Diệt bộc phát ra.

Thiên Diệt cố nén đau đớn khi tiên thể bị xé rách, cưỡng ép chém xuống một đao.

Sau đó rền vang trong sương mù Hỗn Độn, biến thành một đóa pháo hoa.

Mà một đao Thiên Diệt chém ra, trực tiếp cắt xuống cả cái mông của cự thú Hỗn Độn.

“Gàooo!!” Một tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Tiên thể Thiên Diệt hợp lại xuất hiện bên cạnh Hoàng Sơn, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn cự thú Hỗn Độn tự bạo, lập tức nói.

“Hoàng Sơn, Từ Thần sư, giúp ta giữ con cự thú Hỗn Độn này lại, ta muốn một đao giải quyết con thú này.”

Cự nhận tản ra Hủy Diệt Hỗn Độn đại đạo xuất hiện trong tay Thiên Diệt.

Từ Phàm nhanh chóng vận hành trận pháp, toả định toàn bộ không gian xung quanh cự thú Hỗn Độn.

Từ trong không gian chui ra từng sợi xiềng xích phù văn Hỗn Độn, một tầng lại tiếp một tầng quấn lên người cự thú Hỗn Độn.

Hoàng Sơn lấy ra một chiếc hồ lô thanh ngọc, sau khi mở ra, một sợi dây thừng không biết dùng chất liệu gì ngưng tụ thành bay về phía cự thú Hỗn Độn, cột vào bên ngoài xiếng xích phù văn Hỗn Độn.

“Nhanh lên, thời gian ba hơi.” Hoàng Sơn nhanh chóng nói.

“Đủ rồi!” Thiên Diệt phấn chấn hô to.

Sau đó, thanh cự nhận dài một quang giáp dáng dấp, tựa như đoạn đầu đài lại xuất hiện trên đầu cự thú Hỗn Độn.

Sau đó đột ngột vừa chiến, cự thú Hỗn Độn nổ tung trong tiếng gào thét.

Từ Phàm nhanh tay lẹ mắt, bắt lấy hai người truyền tống đến bên ngoài mấy trăm quang giáp.

Cho dù như vậy, vòng phòng hộ Từ Phàm lâm thời tạo ra vẫn bị dư âm tự bạo này chấn nát.

Ba người trốn vào trong thần điện Nhân tộc mới tránh khỏi tổn thương.

“Thua thiệt lớn, trận này ta tổn thất mất hai món Huyền Hoàng chí bảo.” Hoàng Sơn có chút khóc không ra nước mắt.

“Mới hai món Huyền Hoàng chí bảo, đã là tốt lắm rồi đấy.”

“Vừa rồi ta đứng sát bên, không mấy ngàn năm căn bản không khôi phục lại được.” Giọng điệu Thiên Diệt hơi suy yếu.

“Sao con cự thú Hỗn Độn này mạnh vậy!” Từ Phàm hơi thán phục.

“Cự thú Hỗn Độn sắp trở thành cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, có thể không mạnh à?” Hoàng Sơn nói.

“Đi thôi, ta dẫn các ngươi đến chỗ linh khoáng Hỗn Độn.”

“Cam đoan để các ngươi cảm giác không phí công làm một trận.” Thiên Diệt nói.

Cách lãnh địa của cự thú Hỗn Độn không xa, có một khối cự thạch tản ra ngũ thải thần quang.

“Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch, sau khi khai thác tinh luyện, có thể đổi hơn mười món Huyền Hoàng chí bảo bên đế quốc Thần Ma.” Ánh mắt Thiên Diệt nóng bỏng nhìn Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch.

“Chỉ là Huyền Hoàng chí bảo, chỉ sợ còn chưa đủ khiến Thiên Diệt trưởng lão hưng phấn như vậy đâu nhỉ?” Từ Phàm nói.

“Đương nhiên rồi, loại linh khoáng Hỗn Độn cấp bậc này, gom đủ là có thể từ bên đế quốc Thần Ma đổi lấy Hồng Mông chí bảo.” Hoàng Sơn ở bên cạnh nói.

“Có chuyện này hả? Vì sao ta không biết?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

“Việc này trong Tam Thiên giới, chỉ có Nguyên chủ và mấy người bọn ta biết.”

“Trước kia chỉ là chưa từng thấy qua, cho nên rất ít nói.” Thiên Diệt nói.

“Được rồi, vậy bây giờ chúng ta có thể bắt đầu chia hoa hồng được chưa?” Từ Phàm xoa tay, hưng phấn nói.

Hắn cảm giác dùng Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch trước mắt này, rất có thể luyện chế ra được Tiên Thiên chí bảo.

“Được.” Thiên Diệt gật đầu, trong tay xuất hiện cự nhận, chém hai đao tới Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch.

Từ Phàm bốn phần mười, còn lại hai người chia đều.

Trên đường trở về, Thiên Diệt nhìn Từ Phàm, cảm tạ từ đáy lòng: “Nếu không có đại trận Hỗn Độn của Từ Thần sư, chỉ dựa vào lực lượng của hai người bọn ta, căn bản không cách nào giết được cự thú Hỗn Độn này.”

Hoàng Sơn cũng ở bên cạnh gật đầu.

Trong cả quá trình chiến đấu, mặc dù tác dụng Từ Phàm phát huy nhìn như rất nhỏ.

Nhưng nếu không có Từ Phàm củng cố không gian vỡ nát, cùng với cuối cùng giữ chặt lại cự thú Hỗn Độn, hai người Thiên Diệt và Hoàng Sơn phỏng chừng ngay cả đến sát bên cạnh cự thú Hỗn Độn cũng không làm được.

“Thuật nghiệp hữu chuyên công, ta chỉ phát huy tác dụng ta nên có.” Từ Phàm cười nói.

Tốn nhiều sức như thế, hoàn thành một việc lớn, thù lao cũng phong phú.

Việc này giống như làm khoán công trình gặp một bên A kết toán kịp thời.

Con đường trở về Tam Thiên giới không có bất cứ gợn sóng nào.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nghiên cứu Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch trên tay.

“Ẩn chứa Hỗn Độn Ngũ Hành Không Gian chi lực, thích hợp cho lão Đại luyện chế một món Tiên Thiên chí bảo.” Từ Phàm nhìn Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch nói.

Chân trời xẹt qua một tia sáng, Vương Vũ Luân xuất hiện trong tiểu viện.

“Vũ Luân, ta cảm thấy từ sau khi những hồng nhan tri kỷ của ngươi đến bên cạnh ngươi, số lần ngươi đến chỗ ta càng ngày càng nhiều.” Từ Phàm cười nói.

Chỉ thấy trên tay phải Vương Vũ Luân quấn lấy một xà hoàn màu trắng, một tay khác ôm một con tiểu miêu trắng như tuyết.

Vương Vũ Luân thở dài ngồi trên ghế dựa bên cạnh Từ Phàm.

“Ta đến chỗ Từ đại ca kiếm chút thanh tĩnh, các nàng cãi nhau quả nhiên là quá phiền.” Vương Vũ Luân nói.

“Không sao, quen là tốt rồi.”

“Dù sao ở nơi đây đều là Nguyên Anh kỳ, đánh thế nào cũng không sao hết.” Từ Phàm nhìn tiểu miêu trắng như tuyết trong tay huynh đệ tốt.

Thế là bèn vẫy tay một cái, Hung Bạch vừa vặn lớn chừng lòng bàn tay xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Ngươi ôm mèo, ta nâng rùa, không thể mất điểm.

“Nếu thật sự không được thì ngươi mang các nàng đến vùng Hỗn Độn lượn một vòng, đem chuyển hóa mâu thuẫn nội bộ thành mâu thuẫn ngoại bộ.”

“Đến khi gặp phải khó khăn, khiến các nàng đồng tâm hiệp lực đoàn kết lại.”

“Giống như khi trước các nàng ở vùng Hỗn Độn truy sát chúng ta ấy.”

“Ngươi xem, lúc các nàng ở cùng nhau hài hòa cỡ nào, đồng tâm hiệp lực, mục tiêu nhất trí.” Từ Phàm nói.

Nghe thấy đề nghị của Từ Phàm, trong mắt Vương Vũ Luân chợt sáng lên.

“Ngươi cứ yên tâm đi, đến lúc đó ta sẽ để phân thân chiến đấu số ba bên cạnh ngươi.”

“Ngươi ở vùng Hỗn Độn, chỉ cần không đến gần biên cảnh đế quốc Thần Ma, bảo đảm ngươi sẽ không xảy ra việc gì.”

Từ Phàm nhìn ánh mắt tỏa sáng của huynh đệ tốt, lại tiếp tục nói.

“Ý kiến hay, Từ đại ca ngươi còn phải chờ thêm nữa, bên ta còn có mấy vị hồng nhan tri kỷ chưa đến, chờ sau khi gom đủ, lập tức xuất phát.” Vương Vũ Luân nói.

“Mặt khác, ngươi ở thế giới khác không phải là cũng có tình nhân sao, tiện thể cũng đi thăm nàng đi, mưa móc cùng dính.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

Lúc này, tiểu miêu trong tay Vương Vũ Luân đột nhiên nhảy lên người Từ Phàm, duỗi ra đầu lưỡi, liếm mai rùa Hung Bạch.

Vừa liếm xong, Hung Bạch thò đầu ra kêu một tiếng với tiểu miêu trắng như tuyết, biểu cảm vô cùng ghét bỏ, bất mãn.

Từ Phàm nhìn tiểu miêu, lại nhìn qua Hung Bạch.

“Từ đại ca, ngươi đừng hiểu lầm, ta với Tiểu Mị không có gì đâu.” Nhìn ánh mắt kỳ quái của Từ Phàm, Vương Vũ Luân vội vàng giải thích.

“Không cần giải thích, đại ca hiểu mà.”

Ngay vào lúc này, một cường giả tản ra khí tức Đại Thánh Nhân giáng lâm đến Mộc Nguyên Tiên giới.

“Đi nghênh đón đi, người đảm nhận chiến lực của hậu cung ngươi tới rồi kìa.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt Vương Vũ Luân, một lực lượng nhu hòa đưa hắn vào cánh cửa truyền tống.

“Chiến lực toàn bộ cao tầng Nhân tộc, chỉ hậu cung của huynh đệ ta đã chiếm đến ba phần mười.” Từ Phàm cảm khái nói.

Không cảm khái bao lâu, trong tiểu viện xuất hiện một cánh cửa truyền tống.

Một nữ tử áo trắng yêu mị ôm cả cánh tay Vương Vũ Luân đi tới.

Chương 1261: Trưởng tộc thỏ Thái Linh

“Nếu không phải còn có những người khác, thật muốn mang phu quân rời đi ghê.” Nữ tử ôm Vương Vũ Luân nói.

“Đi thôi, những tỷ muội của ngươi đều ở khu vực đó đấy.” Một cánh cửa truyền tống thông tới khu vực hậu cung Vương Vũ Luân mở ra.

Nữ tử còn chưa kịp phản ứng đã bị Từ Phàm nhét qua.

“Dám giở trò trước mắt ta, lá gan không nhỏ.” Từ Phàm cười lắc đầu nói.

Nữ tử vừa vào, Từ Phàm lập tức cảm nhận được một luồng khí tức đặc biệt trên người nàng.

“Chờ sau khi nữ nhân vừa nãy ổn định, phải nghĩ cách rút ra một phần ý niệm của chân ngã trong cơ thể nàng mới được.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc Từ Phàm đang nghĩ cách, những nữ tử trong hậu cung Vương Vũ Luân liên hợp lại chống lại nữ tử vừa được mang về.

“Hay lắm, không nghĩ tới sau khi loại bỏ nguyền rủa trong ảo cảnh, thế mà sẽ có loại hiệu quả này.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, nữ tử thường xuyên cãi nhau với Đại Chu Trưởng công chúa nhìn chằm chằm nữ tử vừa tới nói: “Hoặc rời đi hoặc xéo, nơi này không phải nơi ngươi có thể ở.”

“Toàn bộ những thủ đoạn hành vi đê hèn của ngươi trước đây đều đã bị phá bỏ, nếu như ngươi cứ như vậy, cũng đừng trách bọn ta không nể nhiều năm tình cảm như vậy.”

Tất cả nữ tử đều trợn mắt nhìn nữ tử vừa tới.

Nữ tử chỉ liếc nhìn một vòng, sau đó hóa thành một đoàn sương mù biến mất không thấy đâu nữa.

“Từ đại ca, vị hồng nhan tri kỷ kiếp trước này của ta làm sao vậy?” Vương Vũ Luân hơi khó hiểu hỏi.

“Hồng nhan tri kỷ của ngươi vừa nãy mang theo ý niệm của chân ngã, bị đám tức phụ của ngươi phát hiện.” Từ Phàm thong thả nói.

“Mang theo ý niệm của chân ngã, vậy tại sao Từ đại ca lại để nàng rời đi?” Vương Vũ Luân kinh ngạc hỏi.

“Vừa nãy không phải ta có nói qua, nữ nhân này là người đảm đương chiến lực trong hậu cung của ngươi sao?”

“Nếu thật sự muốn giữ nữ tử này lại, phỏng chừng chỉ riêng dao động chiến đấu thôi là có thể phá hủy hơn một nửa Mộc Nguyên Tiên giới.” Từ Phàm giải thích.

“Vậy Từ đại ca chuẩn bị làm thế nào?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Vừa nãy ta đã gắn định vị lên người nàng, ngươi có thể mang những hồng nhan tri kỷ của ngươi xuất phát.” Từ Phàm khẽ cười nói.

“Người hồng nhan tri kỷ này của ngươi, vừa rồi mang theo tà niệm của chân ngã ngươi đến, nếu không cũng dẫn đến phẫn nộ từ những hồng nhan tri kỷ khác nhiều như vậy.”

“Ta hiểu rồi, bây giờ ta lập tức chuẩn bị xuất phát, xem thử có thể bắt được nữ nhân mang theo ác niệm của chân ngã hay không.” Vương Vũ Luân nói xong liền rời đi.

Một chiếc cự chu khổng lồ như mâm tròn xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn, sau đó đặt cả khu vực chỗ Vương Vũ Luân vào trong.

Một cánh cửa truyền tống lớn thông đến tinh vực xuất hiện, cự chu bay vào trong.

“Biện pháp giải quyết mâu thuẫn nội bộ tốt nhất chính là kích thích mâu thuẫn ngoại bộ.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi, trước kia hắn cảm thấy câu nói này có hơi ngốc, hiện tại cẩn thận hiểu lại, quả thật là đạo lý này.

“Bồ Đào, thời khắc chú ý tình huống của Vũ Luân, một khi chân ngã hiện thân, lập tức nhắc nhở ta.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một dòng sông thời gian.

“Trong dòng sông thời gian này, là trưởng tộc thỏ Thái Linh hả?” Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

“Đúng vậy, chủ nhân, chính là trưởng tộc thỏ Thái Linh, nhờ phúc lợi Yêu bộ tông môn, cuối cùng cũng sắp tấn cấp thành Kim Tiên.” Bồ Đào nói

“Thú vị, ta còn tưởng rằng đám thỏ nhỏ này không thành Kim Tiên được, không nghĩ tới hôm nay thật đúng là xuất hiện một thiên tài.” Từ Phàm cười nói.

Thân là tộc Thái Linh ở tầng chót nhất Yêu bộ, sợ rằng ưu thế duy nhất là có thể nhờ vào Ẩn Linh môn đi trồng một chút tiên thảo, tiên dược.

Trong dòng sông thời gian giữa bầu trời, một con thỏ nhỏ ngay đang chịu đựng năng lượng to lớn của dòng sông thời gian gột rửa.

Khi mắt thấy sắp không tiếp tục kiên trì được, một cây hồng tiên sâm cấp bậc mười vạn năm xuất hiện trong tay hắn.

Ăn hết cả cây, hắn như đầy máu phục sinh, lại tiếp tục chống chọi với dòng sông thời gian.

“Không nghĩ tới bọn này thỏ nhỏ trồng tiên dược nhiều năm như vậy, vậy mà trồng ra được cả thiên phú.”

Từ Phàm phát hiện, toàn bộ hồng tiên sâm cấp bậc mười vạn năm trong nháy mắt bị thỏ Thái Linh cấp Chân Tiên hấp thu, hóa thành năng lượng tự thân đối kháng với dòng sông thời gian.

Chẳng qua, muốn đối kháng với dòng sông thời gian to lớn thế kia, một cây hồng tiên sâm vẫn không đủ.

Lúc Từ Phàm muốn bảo Bồ Đào giúp một tay, thỏ Thái Linh lại lấy ra một cây tiên dược cấp bậc mười vạn năm nuốt xuống.

“Chủ nhân, tộc thỏ Thái Linh của Yêu bộ, cho phép mỗi con thỏ có được một mảnh dược điền thuộc về riêng mình.”

“Hiện tại trong tay trưởng tộc thỏ Thái Linh có rất nhiều tiên dược cấp bậc mười vạn năm.” Bồ Đào giới thiệu.

“Rất nhiều hửm, cũng làm khó những con thỏ nhỏ này tích lũy nhiều năm như vậy.” Từ Phàm cười nói.

Theo Ẩn Linh môn càng ngày càng mạnh lên, những Yêu tộc vẫn luôn đi theo tông môn khi trước cũng được thơm lây.

Mặc dù không được hưởng phúc lợi, đãi ngộ của đệ tử nội môn Ẩn Linh môn, nhưng chút tiểu phúc lợi tông môn cho bọn họ, nếu sử dụng hợp lý cũng có thể tấn cấp thành Kim Tiên.

Lúc này thỏ Thái Linh đối kháng với dòng sông thời gian trên bầu trời lại nuốt vào một cây linh dược mười vạn năm.

Thời gian dần trôi qua, một luồng khí tức Kim Tiên phát ra từ trên người thỏ Thái Linh.

Dòng sông thời gian biến mất, trưởng tộc thỏ Thái Linh chính thức tấn cấp thành Kim Tiên.

Trong tiểu viện, Từ Phàm gặp gỡ thỏ Thái Linh vừa tấn cấp thành

Kim Tiên này.

“Bái kiến Đại trưởng lão!” Thỏ Thái Linh hưng phấn nói, hắn bây giờ quả thật không thể tin được, chính mình vậy mà thật sự đã trở thành Kim Tiên.

“Lúc ngươi đối kháng với dòng sông thời gian tấn cấp Kim Tiên, đã sử dụng quá nhiều tiên dược.”

“Mặc dù ngươi đã tấn cấp thành Kim Tiên, nhưng căn cơ đã bị những dược tính kia hủy đi gần hết.”

“Ngày sau muốn tấn cấp Đại La có thể sẽ có chút khó khăn.” Từ Phàm nói.

“Ta có thể tấn cấp thành Kim Tiên trong tông môn, đã là may mắn trời cho, về phần sau này, ta chỉ muốn dẫn dắt tộc Thái Linh phục vụ tận tâm tận lực vì tông môn, việc khác tuyệt đối không dám suy nghĩ nhiều.” Trưởng tộc thỏ Thái Linh kích động nói.

“Đừng như thế, những năm này tộc thỏ Thái Linh các ngươi ở trong tông môn vẫn luôn cẩn trọng, chăm sóc tiên dược, tiên thực trong tông môn cũng rất tốt.”

“Phần công lao này, tông môn sẽ nhớ kỹ.” Từ Phàm nói, nhẹ vung tay, ngay lập tức một lực lượng kỳ dị khơi thông khắp người thỏ Thái Linh.

Một luồng dược lực tinh thuần nhất từ trên đỉnh đầu trưởng tộc thỏ Thái Linh tuôn ra.

Sau đó lại dưới một luồng lực lượng đặc thù, dược lực tinh thuần nhất lại hóa thành năng lượng của bản thân trưởng tộc thỏ Thái Linh.

Hóa thành một trường long lại tràn vào trong cơ thể trưởng tộc thỏ Thái Linh.

Tức khắc, trưởng tộc thỏ Thái Linh vốn khí tức có chút phù phiếm, trong nháy mắt củng cố cảnh giới Kim Tiên.

“Theo tông môn càng ngày càng cường đại, tiên dược và tiên thực cần trồng sau này cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

“Về sau chỉ là cảnh giới Chân Tiên, chỉ sợ ngày sau ngay cả tiên dược và tiên thực hóa linh cũng đánh không lại.”

“Tộc các ngươi phải cố gắng, chẳng những phải trồng tốt tiên dược, tiên thực, hơn nữa phải có khả năng tự mình khống chế.” Từ Phàm nói.

Trước kia hắn chưa từng chú ý đến loại tình huống này, nhưng hôm nay Bồ Đào lại nhắc đến.

Có Chân Tiên tộc Thái Linh còn thật sự đánh không lại tiên thực tiên dược tiên thực hóa linh do mình trồng.

Chương 1262: Đụng qua

Những tiên dược mười vạn năm trưởng tộc thỏ Thái Linh sử dụng vừa nãy, vẫn là ủy thác Bồ Đào mời một đệ tử Kim Tiên trong tông môn trấn trụ hóa linh của những tiên dược đó.

Nghe thấy tin tức này, Từ Phàm xém chút phụt cười.

Xem ra bất kể là tiên thú hay là tiên dược, muốn nuôi dưỡng, thực lực của bản thân cũng phải đủ.

“Hiện tại hóa linh tiên dược mạnh nhất trong tông môn mạnh bao nhiêu?” Từ Phàm đột nhiên tò mò hỏi.

“Trong tông môn có một cây Hỗn Độn Thiên Liên cấp bậc trăm vạn năm, hóa linh của nó có thực lực Kim Tiên.” Bồ Đào nói.

“Thì ra trong tông môn chúng ta thật sự có hóa linh cấp Kim Tiên, thú vị.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão, ta sẽ nhớ kỹ lời ngươi dạy bảo.” Trưởng tộc thỏ Thái Linh cảm kích nói.

“Sau khi trở về bảo tộc nhân các ngươi thêm chút thời gian rèn luyện sức chiến đấu, đừng ngay cả hóa linh tiên dược mình trồng cũng không đối phó được.” Từ Phàm xua tay nói.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, huynh đệ tốt vừa rời tông môn không bao lâu đột nhiên liên hệ với Từ Phàm.

“Từ đại ca, căn cứ vào chỉ thị của Bồ Đào, người mang theo tà niệm chân ngã đã trốn hướng về vùng Hỗn Độn, ta hoài nghi nàng có gài bẫy.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy càng phải đuổi theo xem, yên tâm, có phân thân của ta ở đó, không xảy ra việc gì đâu.” Từ Phàm cam đoan nói.

“Vậy ta tiếp tục đuổi theo đây.”

Bồ Đào trực tiếp đưa cự chu đến trong vùng Hỗn Độn.

“Xem ra tại vùng Hỗn Độn tất có một trận đại chiến nha.” Từ Phàm cảm khái nói.

Từ Phàm vốn định tiếp tục nghiên cứu Hỗn Độn Ngũ Thải Thiên thạch, đem ý thức chuyển dời đến trên phân thân số ba.

Lúc này, trong một gian phòng nào đó trên chiếc cự chu to lớn, phân thân số ba từ từ mở mắt, sau đó lặng lẽ tới trong một bí cảnh.

Lúc này trong bí cảnh có trăm nữ tử, từng người đều là quốc sắc thiên hạ, diễm tuyệt Tam Thiên giới.

Các nàng tập hợp lại cùng nhau, vây xung quanh Vương Vũ Luân, câu có câu không trêu đùa Vương Vũ Luân.

“Phu quân, ngươi còn nhớ rõ một thế chúng ta yêu nhau không?”

“Khi đó ngươi chỉ là một đệ tử ngoại môn ở tông môn hạ giới, lúc ấy ánh mắt đầu tiên ta nhìn thấy ngươi là ta đã biết, chúng ta là một đôi trời đất tạo nên.”

Một nữ tử mặc váy dài tím che miệng thẹn thùng nói, cơ thể ngồi trên bãi cỏ nhịn không được nhích tới gần Vương Vũ Luân.

Kết quả còn chưa xê dịch được bao xa đã bị một nữ tử bên cạnh túm về.

“Ngươi nói tới nói lui, thân thể ngươi cũng đừng có động đậy.”

“Dựa theo thời gian mà nói, hôm nay thân thể của phu quân là thuộc về Huyên Huyên muội muội.” Nữ tử kia nói.

“Một thế kia của ngươi, phu quân chỉ là đệ tử ngoại môn trong tông môn hạ giới.”

“Nhưng một thế phu quân và ta yêu nhau lại không giống vậy, xuất thân hào môn Tiên giới, ngàn năm trở thành Kim Tiên.”

“Khi đó hắn là thiên kiêu tiếng tăm lừng lẫy khắp Tiên giới.”

“Lúc ấy phu quân được biết bao nữ tử trong Tiên giới ái mộ.”

“Nhưng phu quân lại vẫn cứ chọn trúng ta trong một tông môn bình thường.” Nữ tử mang nét mặt hoài tưởng, hoài niệm nói.

“Thân phận của phu quân một thế kia của ngươi còn thấp đấy, trong một thế của ta, phu quân ta là thái tử Tiên triều Thiên Nguyên.”

“Mà ta lại là công chúa của Tiên triều Tinh Nguyệt, hai tiên triều đối địch, phu quân vì yêu ta, từ bỏ vị trí Thái tử.” Một nữ tử mặc hoa phục khác nói.

“Chuyện các ngươi biết này, khi đó ngươi phu quân vì cứu ngươi, đối chiến với mấy Đại Thánh Nhân của hai tiên triều, cuối cùng chết thật thảm.” Từ nơi xa, một âm thanh truyền đến.

“Một nữ nhân ngay cả phu quân cũng không bảo vệ được, ngươi có mặt mũi gì tới đây cùng hưởng phu quân với bọn ta?” Một nữ tử sắc mặt lạnh lùng nói.

“Một thế kia của ta, phu quân là tiểu sư đệ của ta, hai người bọn ta cùng nhau từ hạ giới phi thăng lên tới Tiên giới, ở Tiên giới tu luyện thành Thánh, lại trở thành Đại Thánh Nhân.”

“Cuối cùng nếu không phải phu quân cứ khăng khăng muốn một mình đến đế quốc Thần Ma, hiện tại không có chuyện của các ngươi đâu.” Nữ tử sắc mặt lạnh lùng nói.

“Lúc đó ta nếu là ngươi, ta sẽ đi cùng đi với phu quân.” Một âm thanh ôn nhu truyền đến.

Lúc này Vương Vũ Luân ngồi giữa dàn mỹ nhân, nhìn những nữ tử mình đều từng yêu vây quanh bên cạnh, trong nhất thời có một loại cảm giác kỳ huyễn.

Mỗi lần hắn nhìn thấy một hồng nhan tri kỷ, trong đầu liền hiện lên những hồi ức tốt đẹp hai người cùng trải qua vô số kỷ nguyên.

Nhìn qua một người khác, cũng vẫn là như thế.

Từ Phàm ở một bên say sưa ngon lành nhìn một màn này, hóng hớt.

Lúc Vương Vũ Luân đang rơi vào trong hồi ức, đột nhiên biết được, cách cự chu không xa, có một đám cự thú Hỗn Độn.

Nhưng đám cự thú Hỗn Độn đều không có ý công kích cự chu.

“Bồ Đào, đổi hướng cho ta, đụng qua đám cự thú đó.” Vương Vũ Luân phân phó trong lòng.

“Đã rõ.”

Sau đó cự chu thay đổi phương hướng, trong tình huống đám nữ tử không hề hay biết, đụng qua đám cự thú Hỗn Độn.

Từng đợt tiếng rống giận kinh thiên truyền đến, sau đó cự chu bắt đầu chấn động.

“Gặp phải tập kích từ cự thú Hỗn Độn, cự chu đang chịu công kích từ cự thú Hỗn Độn.”

“Một cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân, sáu cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.” Bồ Đào báo cáo.

Một màn sáng lớn xuất hiện tại bí cảnh chỗ đám nữ tử.

Một đám cự thú Hỗn Độn, đang tiến công về phía cự chu.

Đám nữ tử lập tức phẫn nộ.

Một đám cự thú Hỗn Độn nho nhỏ, cũng dám trêu chọc bọn họ.

“Phu quân đừng động, xem ta và các tỷ muội diệt sạch đám cự thú Hỗn Độn này thế nào.” Nữ tử sắc mặt lãnh tuấn vừa nãy nói.

“Đều đừng động, đám cự thú Hỗn Độn này, một mình ta là đủ rồi.” Một nữ tử khác cầm trong tay linh kiếm nói.

“Cùng nhau xuất thủ đi, đã thật lâu chưa động thủ, để phu quân nhìn xem, chiến lực của chúng ta thế nào.” Sau khi nữ tử lạnh lùng nói xong, lập tức thuấn thân xuất hiện bên ngoài cự chu.

Một trận hỗn chiến sắp phát sinh.

Trên boong cự chu, Từ Phàm xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Nếu không ngươi trực tiếp thành lập một tông môn đi, ta dám cam đoan, thực lực của tông môn ngươi tuyệt đối có thể xếp ở năm vị trí đầu trong Tam Thiên giới.” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca đừng mang ta ra đùa giỡn, nếu thật sự muốn dựng lên tông môn này, chẳng phải là phải bị Nhân tộc cả Tam Thiên giới này cười đến rụng răng à.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

“Hiện tại thực lực ngươi còn yếu, không trấn áp được các nàng.”

“Chờ sau khi thực lực mạnh lên là tốt rồi.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân nói.

“Đợi sau khi ngươi tiêu hóa tà niệm chân ngã xong là có thể tấn cấp đến cảnh giới Thánh Nhân.”

“Đến lúc đó lại tiêu hóa những cảm ngộ đại đạo Hỗn Độn của chân ngã, trong vạn năm trở thành Đại Thánh Nhân không thành vấn đề.”

“Đến lúc đó ta sẽ dạy ngươi mấy chiêu, trấn áp hậu cung dư dả.” Từ Phàm nói.

“Thật sao?” Trong ánh mắt Vương Vũ Luân xuất hiện một tia sáng.

“Thật, ta từng lừa ngươi khi nào chưa?”

“Đến lúc đó phối cho ngươi một bộ Huyền Hoàng chí bảo, có thể nói là toàn bộ Nhân tộc, ngoài mấy người trong Nguyên Thủy tông ra, còn lại ngươi có thể tùy tiện giết.” Từ Phàm hào khí nói.

“Cảm thấy có chút không thực tế.” Vương Vũ Luân nhìn chiến đấu bên ngoài cự chu nói.

Lúc này, một thanh cự kiếm vắt ngang cả chiến trường Hỗn Độn xuất hiện, đột ngột chém về cự thú Hỗn Độn mạnh nhất.

Không gian Hỗn Độn vì đó chấn động, cự thú Hỗn Độn trực tiếp mẫn diệt trong Hỗn Độn.

Trong nháy mắt dọa những cự thú Hỗn Độn khác hoảng loạn chạy trốn tứ tán.

Chương 1263: Một hơi trăm vạn năm

Nhìn cự thú Hỗn Độn tháo chạy vào chỗ sâu trong sương mù Hỗn Độn, chúng nữ tử cảm thấy mất hứng, còn chưa đánh thoả thích mà.

“Bồ Đào, xung quanh còn có đàn cự thú Hỗn Độn nào khác không?” Thấy cảnh này, Vương Vũ Luân không nhịn được hỏi.

“Trong ba vạn quang giáp xung quanh không có bất cứ cự thú Hỗn

Độn thành quy mô nào.” Bồ Đào báo cáo.

“Trở về thôi, có vài tình huống dù sao cũng phải phải đối mặt.” Từ Phàm ở bên cạnh cười nói.

Lúc này, Từ Phàm và đám Đại Thánh Nhân còn chưa trở lại trong cự chu tức khắc cùng nhìn về một hướng.

Bởi vì nơi xa đột nhiên xuất hiện một luồng khí tức khủng khiếp.

“Là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đi!” Từ Phàm nhanh chóng nói.

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều về lại trong cự chu.

Một trận pháp không gian Hỗn Độn khổng lồ do Thánh Dương chi lực tạo thành vây quanh cự chu, truyền tống hướng về khu vực nào đó không biết.

Trong cự chu, chúng nữ tử có chút chưa tỉnh hồn.

“Là khí tức của Hỗn Độn Thánh Nhân, chỉ là không biết là Thần Ma hay là cự thú Hỗn Độn.” Nữ tử cầm trong tay linh kiếm nói.

“Hẳn là Thần Ma, ta cảm nhận được khí tức đặc hữu của Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma từ trên người hắn.” Nữ tử bị Đại Chu Trưởng công chúa coi là kẻ địch cả đời nói.

“Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân xuất hiện ở khu vực này cũng không phải là chuyện gì tốt.” Đại Chu Trưởng công chúa nói.

Lúc đệ đệ của nàng không ở, là nàng nắm giữ toàn bộ Tiên triều Đại Chu, nên biết rất rõ chuyện giữa đế quốc Thần Ma.

Lúc này ở một bên khác, Từ Phàm nói với Vương Vũ Luân: “Xung quanh Tam Thiên giới xuất hiện Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, ta phải trở về nói với Hoàng Sơn một tiếng.”

“Vậy ngươi đi đi, Từ đại ca.”

Từ Phàm chuyển dời ý thức đến bản thể, nói lại tin tức này cho Hoàng Sơn.

Sau đó không bao lâu sau, một tin tức truyền đến.

“Đừng lo, Hỗn Độn Thần Ma ngươi nhìn thấy là hảo hữu của Nguyên chủ, không có uy hiếp với Tam Thiên giới.”

Sau khi nhìn thấy tin tức từ Hoàng Sơn, Từ Phàm mới yên lòng.

“Không hổ là đại lão Nhân tộc, thế mà có cả hảo hữu Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Sau khi biết chỉ là một trận sợ bóng sợ gió, Từ Phàm tìm ghế dựa, an tĩnh nằm xuống trong tiểu viện, tiến hành cá mặn thường ngày.

Lúc này phân thân số một tại Đế quốc Man Thú Thần Ma nơi xa đang tỏ vẻ đau khổ tiếp nhận truyền thừa từ thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Đây là lần đầu hắn cảm nhận được chỗ xấu khi tư chất quá tốt.

Mỗi lần hắn tiếp xúc với một thiên trụ phù văn Hỗn Độn, gần như đều sẽ cưỡng chế bị động tiếp nhận tất cả phù văn trong đó, một cái cũng không thiếu.

Mỗi lần hắn tiếp nhận truyền thừa từ một thiên trụ phù văn Hỗn Độn, đều cần hoà hoãn một khoảng thời gian mới có thể chạm vào cái kế tiếp.

Nhìn mấy trăm vạn thiên trụ phù văn Hỗn Độn to lớn, phân thân số một chỉ cảm thấy nhân sinh mình ảm đạm một mảnh.

“Không được, ta phải nghĩ biện pháp, nếu không không ở đây mấy ngàn vạn năm thì nhất định không ra được.” Phân thân số một sờ lên quả đầu hơi phình ra nói.

Phân thân số một xếp bằng trong đại điện Hỗn Độn, bắt đầu tham ngộ phù văn Hỗn Độn hấp thu trong khoảng thời gian này.

Lúc phân thân số một tu luyện, một luồng Hỗn Độn Không Gian chi lực từ chỗ sâu đại điện tuôn ra, bao phủ phân thân số một vào trong đó.

Cuối cùng bắt đầu tiến hành gia tốc thời gian.

Cứ như vậy không biết qua bao lâu, phân thân số một mới từ từ mắt.

Một tia tang thương từ trong mắt lóe lên, phân thân số một sau khi đảo mắt một vòng thì chậm rãi đứng dậy.

“Trăm vạn năm, dưới tác dụng của Hỗn Độn Thần điện, chỉ qua chưa đến một hơi.”

“Thì ra đây mới là tác dụng chân chính của đại điện phù văn Hỗn Độn này.”

Phân thân số một chậm rãi nói, trăm vạn năm tham ngộ khiến số một phân thân cảm thấy có hơi không chịu đựng nổi nữa.

Một hơi trăm vạn năm, nếu như ở Tam Thiên giới, phân thân số một cảm thấy chính mình không nghỉ ngơi một ngàn tám trăm năm nhất định hoà hoãn không được.

Nhưng nơi này là thần điện phù văn Hỗn Độn trong đế quốc Thần Ma, không cho hắn có vọng tưởng khác.

“Trăm vạn năm, sau khi trở về bản thể nhất định phải đền bù lại cho ta.”

Phân thân số một nói, phất tay khắc lục vô số phù văn Hỗn Độn trong thần điện.

Sau khi những phù văn này dung hợp với nhau, biến thành một viên kết tinh xuất hiện trong tay phân thân số một.

“Kết tinh của ba mươi sáu triệu tấm phù văn Hỗn Độn, một viên tương đương với tồn trữ lượng của một thiên trụ phù văn Hỗn Độn.”

Sau đó số một lại ngưng tụ hơn một trăm viên kết tinh phù văn Hỗn Độn.

Đi đến trước một thiên trụ phù văn Hỗn Độn chưa từng tiếp xúc, nhẹ nhàng đặt tay lên.

Một khắc sau, một viên kết tinh Hỗn Độn xuất hiện trong tay phân thân số một.

“Hiệu suất cao hơn so với trước kia.” Trên mặt phân thân số một lộ ra vẻ vui thích nhàn nhạt.

Sau khi ngưng tụ mấy ngàn viên kết tinh Hỗn Độn, tâm thần phân thân số một có chút tiêu hao quá độ.

Lấy ra một chiếc ghế dựa nằm lên, bắt đầu nghỉ ngơi.

“Cũng không biết số hai ở Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma thế nào rồi, lấy tồn tại tinh thông luyện khí cùng trận pháp của số hai, hẳn là rất nhanh có thể được hoan nghênh trong Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.” Phân thân số một lung lay ghế dựa nói.

Trong một ngục giam Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma cách xa không biết bao nhiêu tỷ quang giáp.

Phân thân số hai có chút khóc không ra nước mắt ngồi tù trong ngục giam Hỗn Độn.

“Ta đây tạo nghiệt gì chứ?” Thần Ma phân thân số hai biến thành hít một hơi nói.

Ngay từ đầu, phân thân số hai rất nhanh đã đến bên ngoài Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Lúc vừa đến bên ngoài hắn liền phát hiện một nhóm Thần Ma lại đang giao dịch với một nhóm Thần Ma khác.

Sau đó trải qua một thời gian dài quan sát, phân thân số hai phát hiện, nhóm Thần Ma kia là thế lực Thần Ma rời rạc bên ngoài Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Thế lực này rất nhỏ, chỉ có một Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân dẫn dắt.

Phân thân số hai vốn muốn mượn thế lực Thần Ma này gia nhập vào Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Kế hoạch vô cùng thuận lợi, thế lực Thần Ma đó vô cùng hoan nghênh phân thân số hai đến.

Một khoảng thời gian sau, phân thân số hai bắt đầu biểu hiện ra năng lực của hắn.

Luyện khí và trận pháp đều biểu hiện thiên phú rất cao.

Lúc phân thân số hai vốn cảm thấy mọi chuyện đều thuận lợi.

Đại thống lĩnh của bọn họ vỗ vai phân thân số hai nói: “Chờ sau khi chúng ta thay thế Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, ngươi chính là đệ nhất Luyện Khí sư, đệ nhất Trận Pháp sư của đế quốc Thần Ma chúng ta.”

Giọng điệu vô cùng khích lệ, lại khiến phân thân số hai cảm thấy có hơi không thích hợp lắm.

Một Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân như ngươi, vậy mà muốn lật đổ toàn bộ Đế quốc Thần Ma, đây không phải là người si nói mộng sao?

Cảm thấy nơi này không phải nơi ở lâu, lúc phân thân số hai đang chuẩn bị muốn lẻn vào trong Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Một đội Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân mặc chiến giáp linh bảo chế thức xuất hiện, bao vây nơi thế lực bọn họ tụ tập.

Sau đó tất cả Thần Ma trong thế lực này, tính cả phân thân số hai đều bị bắt vào trong ngục giam Hỗn Độn.

Mỗi Thần Ma một phòng đơn, cứ nhốt như vậy, cũng không thẩm vấn.

Ngay lúc phân thân số hai cảm khái vận mệnh vô thường, nơi xa đột nhiên truyền đến một tiếng gầm thét.

Chỉ thấy Đại thống lĩnh của bọn họ phá tan ngục giam mà ra, thừa dịp Thần Ma thủ vệ không đầy đủ, trực tiếp trấn áp toàn bộ bọn họ.

Sau đó Đại thống lĩnh cứu hết tất cả Thần Ma trong ngục giam ra ngoài.

Chương 1264: Dấu ấn tội đồ

Lúc phân thân số hai còn đang ngơ ra, một đôi tay lớn bắt lấy phân thân số hai rời khỏi ngục giam Hỗn Độn.

Sau đó dưới sự dẫn dắt của Đại thống lĩnh, chúng Thần Ma tránh né đi tới một bí cảnh bên ngoài Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

“Nơi đây đã không còn thích hợp để chúng ta phát triển, đi, ta mang các ngươi đến nơi mới phát triển.”

“Thực lực của chúng ta bây giờ còn rất nhỏ yếu, không thể cứng rắn chống lại Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.” Đại thống lĩnh cực kỳ quyết đoán nói.

“Đại thống lĩnh, bây giờ chúng ta đã bị Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma để mắt, nếu như tiếp tục gây chuyện trong Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, bọn họ sẽ phái ra Hỗn Độn Thần Ma mất.” Một Thần Ma đi theo bên người Đại thống lĩnh nhiều năm nói.

“Hiện tại Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma nội ưu ngoại loạn, chúng ta chỉ cần đợi thêm một thời gian nữa, Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma sẽ tự mình loạn lên. Đến lúc đó những Hỗn Độn Thần Ma kia còn có tâm tư nào mà để ý chúng ta.”

“Đến khi đó, mới là thời điểm chúng ta chân chính phát triển.” Đại thống lĩnh nắm tay, phấn chấn nói.

"Đại thống lĩnh, chúng ta bây giờ muốn thành địch với Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma sao?" Thần Ma phân thân số hai biến không thành nhịn được hỏi.

Tức khắc, tất cả Thần Ma xung quanh đều dùng ánh mắt kỳ quái nhìn phân thân số hai.

"Ngươi mới gia nhập vào đại gia đình này không bao lâu, chỉ sợ chưa hiểu rõ thiên trạch của chúng ta."

"Chúng ta vẫn luôn là địch với Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, mục đích chính là lật đổ nó, làm cho chân lý Hỗn Độn xuất hiện trong khu vực này lại lần nữa."

Ánh mắt Đại thống lĩnh thâm thúy nhìn về hướng đại lục Thần Ma ở trung tâm Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

"Thần Ma trước kia đáng lẽ đều có thể trở thành Hỗn Độn Thần Ma, biết được áo nghĩa chân chính của Hỗn Độn."

"Nhưng bây giờ, chân lý Hỗn Độn đã bị Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma khống chế, khiến đám Thần Ma bình dân như chúng ta chỉ có thể bán mạng cho bọn họ mới có thể đạt được chút cơ hội nhìn trộm chân lý Hỗn Độn.

"Vì thế vô số Thần Ma vì chút cơ hội ấy mà bỏ ra cả tính mạng, bị đế quốc Thần Ma đối địch đánh bạo trở về Hỗn Độn."

"Ta vốn cũng là một tướng quân trong đế quốc Thần Ma, vì Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma lập vô số công lao."

"Lẽ ra ta hẳn có một xíu cơ hội tiếp thu chân lý Hỗn Độn."

"Nhưng lúc lòng ta tràn đầy vui vẻ, cơ hội của ta lại bị đời sau của một Hỗn Độn Thần Ma cướp đi."

"Trong chớp mắt ấy, mấy chục tỷ năm tích lũy của ta tức khắc hóa thành hư vô." Đại thống lĩnh nói đến đây, giọng điệu hơi trầm thấp.

Thần Ma xung quanh đều trung tinh thần lắng nghe, nhìn từ nét mặt, tất cả đều mang cảm xúc rất sâu.

Nhìn một màn này, số hai đột nhiên cảm thấy có chút quen thuộc, nhưng nghĩ kỹ lại cũng nghĩ không ra cảm giác quen thuộc này từ nơi nào ra.

"Mấy chục tỷ năm nỗ lực của ta, chỉ bị một Hỗn Độn Thần Ma nhẹ nhàng lấy mất.”

“Ta không phục! Sau đó liền dẫn dắt một đám huynh đệ cùng chung chí hướng đi lên con đường này.”

“Mọi người tin tưởng ta, mặc dù ta không có chiến lực của Hỗn Độn Thần Ma, nhưng ta có thể dẫn dắt các huynh đệ tồn tại được tại nơi bên ngoài Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma hỗn tạp.” Đại thống lĩnh nói.

“Tương lai không lâu sau, Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma sẽ gặp đại loạn.”

“Lúc đại loạn chính là cơ hội phát triển của chúng ta, đến lúc đó chúng ta sẽ cướp đoạt chân lý Hỗn Độn đầy đủ trong đại lục Hoang Cổ Thần Ma, để lớn mạnh thế lực của chúng ta.” Đại thống lĩnh nói.

“Đại thống lĩnh, chân lý Hỗn Độn là cái gì vậy?” Phân thân số hai không nhịn được tò mò hỏi.

“Chân lý Hỗn Độn, là đồ vật mấu chốt nhất khi Thần Ma tấn cấp đến Hỗn Độn Thần Ma.”

“Chỉ cần ngươi có chân lý Hỗn Độn đầy đủ, ở bên ngoài tùy tiện bắt một cự thú Hỗn Độn đều có thể thôi hóa thành cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Đại Thống lĩnh nói rõ.

Một bàn tay Thần Ma lớn đột nhiên đập lên vai phân thân số hai.

“Nhị, ngươi nhớ kỹ, chỉ cần đi theo chúng ta, luôn sẽ có một ngày ta sẽ làm ngươi trở thành Hồng Mông Thần Tượng, Hồng Mông Trận Pháp sư.” Đại thống lĩnh lập tức hào khí lên tận trời cao.

Nhưng vào lúc này, một luồng Hỗn Độn Không Gian chi lực từ nơi xa truyền đến.

“Các huynh đệ, theo ta!”

Một cánh cổng không gian xuất hiện cách chúng Thần Ma không xa.

“Theo ta, trước tiên ta mang các ngươi đi xem Đế quốc liên minh phản Hoang Cổ Thần Ma.”

Đại thống lĩnh nói, lập tức dẫn chúng Thần Ma đi vào, phân thân số hai cũng đuổi theo sau.

“Vốn muốn đến đế quốc Thần Ma học tập đạo Luyện Khí và đạo Trận Pháp.”

“Nào biết còn chưa vào được đế quốc Thần Ma, đã vinh quang gia nhập vào sự nghiệp tạo phản.” Phân thân số hai phun tào trong lòng.

Phải biết là trong bất cứ đế quốc Thần Ma nào, cao tầng kém nhất của nó cũng là tồn tại cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Hiện tại bọn họ chỉ là tiểu đoàn thể Thần Ma ngay cả Đại Thần Ma cũng không có mấy người, muốn lật đổ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma quả thực là người si nói mộng.

Thông qua cảnh cửa truyền tống, chúng Thần Ma tới trong một đại lục Thần Ma.

Trong đại lục này, tất cả đều là thế lực muốn lật đổ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

“Quân, cuối cùng ngươi cũng tới đây, ta còn tưởng rằng ngươi quên ta rồi chứ.” Một vị Đại Thần Ma kích động chạy tới bên cạnh Đại thống lĩnh nói.

“Mới từ trong ngục giam Hỗn Độn trốn ra, tranh thủ thời gian tìm nơi cho các huynh đệ khôi phục.” Đại thống lĩnh nhìn thấy Thần Ma kia, vội vàng nói.

“Đây là đương nhiên, mời Đại thống lĩnh mang theo các huynh đệ nhanh chóng đi theo ta.”

“Ta đơn độc mở cho các ngươi một khu vực Thiên Ma trì.” Đại Thần Ma nói.

“Vẫn là ngươi hiểu ta.” Đại thống lĩnh cười nói.

Trong một Thiên Ma trì rộng lớn, chúng Thần Ma ngâm mình như ngâm bồn tắm bên trong.

Tất cả Thần Ma đều lộ ra vẻ mặt thoải mái, chỉ có phân thân số hai là ngoại lệ.

Lúc này phân thân số hai cảm thấy có hơi dày vò, chất lỏng đặc biệt trong Thiên Ma trì quá mức kích thích.

“Nhị, ngươi là Thần Ma hoang dã, có thiên phú luyện khí và trận pháp.”

“Một lát nữa ta sẽ tìm sư phụ trong đại lục này cho ngươi, ngươi nghiêm túc học cùng hắn.”

“Về sau linh bảo của đám huynh đệ chúng ta giao hết cho ngươi đấy.” Đại thống lĩnh nằm trong Thiên Ma trì, dễ chịu nói.

“Đa tạ Đại thống lĩnh.” Phân thân số hai nói.

Lúc này ý nghĩ trong hắn bây giờ chính là nhanh chóng rời khỏi chốn thị phi này, trà trộn vào Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma học mấy thứ.

Về phần chuyện tạo phản trong đế quốc Thần Ma, phân thân số hai cảm thấy chính mình có lẽ không tham dự mới tốt.

Ngay lúc này, một khí tức to lớn giáng lâm trên đại lục.

“Nhất định là đại ca tốt của ta trở về, một lát nữa tìm cơ hội mang các ngươi đi xem thử.” Cảm nhận được khí tức này, Đại thống lĩnh có chút hưng phấn nói.

Sau khi ngâm mình xong, dưới sự dẫn dắt của Đại thống lĩnh, chúng Thần Ma tiến vào trong một cung điện.

“Các ngươi ở lại đây trước, chờ sau khi khôi phục hoàn toàn, chúng ta lại thương nghị đại kế.” Đại thống lĩnh nói xong liền rời đi.

Phân thân số hai nhìn xung quanh một hồi, phát hiện đều là Tiểu Thần Ma thực lực nhỏ yếu, kết quả là, liền động tâm tư khác.

Lúc này, phân thân số hai chợt cảm thấy có một ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào gáy hắn.

“Không nghĩ tới dấu ấn tội đồ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma in xuống trên gáy Thần Ma hoang dã ngươi là loại hình thái này.” Một Thần Ma có chút hiếm lạ nói.

“Dấu ấn tội đồ?” Giọng điệu số hai hơi nghi hoặc.

“Bị bắt vào ngục giam Thần Ma đều sẽ bị rơi xuống dấu ấn tội đồ, hơn nữa vĩnh thế đều không xoá đi được.” Tiểu Thần Ma bên cạnh giải thích.

Chương 1265: Đoàn đội gây dựng cơ nghiệp

Trước mắt phân thân số hai xuất hiện một chiếc gương.

Soi vào vị trí cổ.

Nhìn dấu ấn tội đồ màu đen như lưỡi câu trên cổ, biểu cảm trên mặt hắn phức tạp cực kỳ đặc sắc.

Sau đó hắn càng khó chịu phát hiện, phía trên dấu ấn này có lực lượng của Hỗn Độn Thần, một khi cưỡng ép giải trừ, nhất định sẽ khiến Hỗn Độn Thần Ma chú ý.

Càng quan trọng hơn là, lấy trình độ luyện khí, trận pháp của hắn hiện tại, vậy mà không giải được dấu ấn tội đồ này.

“Không sao, chỉ cần không phá giải dấu ấn tội đồ với vào Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma thì sẽ không gây chú ý đâu.” Tiểu Thần Ma bên cạnh còn nói thêm, cũng vạch ra dấu ấn tội đồ phía sau cổ mình cho phân thân số hai xem.

Phân thân số hai không nói gì, trong tay có thêm một đoàn Hỗn Độn Thiên Tàm Ti, cuối cùng dưới sự luyện chế của Hỗn Độn linh hỏa, biến thành hai chiếc khăn lụa choàng cổ.

“Đây, mỗi người một cái, có thể giấu đi dấu ấn tội đồ phía sau cổ.” Phân thân số hai nói.

“Đa tạ đại ca.” Vẻ mặt Tiểu Thần Ma tràn ngập vui sướng nhận lấy khăn lụa choàng cổ.

Phân thân số hai tìm một chỗ rộng lớn trong đại điện nghỉ ngơi, chờ đợi Đại thống lĩnh đến.

Không quá lâu sau, chỉ thấy Đại thống lĩnh hưng phấn đi tới trong thần điện.

“Các huynh đệ, nghỉ ngơi một thời gian trước, sau đó lại mang các ngươi đến một chỗ tốt.” Đại thống lĩnh hưng phấn nói.

Một tháng sau, dưới sự dẫn dắt của Đại thống lĩnh, chúng Thần Ma đến trong một thế giới hoang phế.

Lúc này phân thân số hai đang theo bên cạnh một vị Huyền Hoàng Luyện Khí sư học tập, đây là sư phụ Đại thống lĩnh đặc biệt tìm tới cho phân thân số hai.

Lúc phân thân số hai đang nghe Huyền Hoàng Luyện Khí sư giảng giải về phù văn Hỗn Độn, Đại thống lĩnh đi tới.

“Cảnh Đại sư, thiên phú luyện khí của huynh đệ này của ta thế nào?”

Đại thống lĩnh quan tâm hỏi.

“Thiên phú rất cao, chỉ cần sau khi hiểu rõ xong mấy bộ hệ thống phù văn Hỗn Độn, bất cứ lúc nào cũng có thể tấn cấp Huyền Hoàng Luyện Khí sư.”

Giọng điệu Huyền Hoàng Luyện Khí sư ngữ khí có chút thán phục, đã thật lâu hắn chưa từng nhìn thấy Thần Ma hoang dại có thiên phú như thế.

“Vậy là tốt rồi.” Đại thống lĩnh nói, lấy ra một món linh bảo không gian đưa cho phân thân số hai.

“Đây là một vài linh khoáng Hỗn Độn ta thu thập được, cầm đi luyện tay.”

“Đừng đau lòng, dùng hết ta cho ngươi thêm.” Đại thống lĩnh hào khí nói.

“Vậy đa tạ Đại thống lĩnh.” Phân thân số hai gật đầu nói.

“Đều là huynh đệ, đừng khách khí với ta như vậy.” Đại thống lĩnh nói xong, hùng hùng hổ hổ rời đi.

“Thiên phú của ngươi còn cao hơn so với trong tưởng tượng của ta nữa, thứ khuyết thiếu duy nhất chỉ là hệ thống phù văn Hỗn Độn.”

“Sau khi bổ sung mảng này, lại luyện tay nhiều chút, xưng là Huyền Hoàng Luyện Khí sư cũng không thành vấn đề.”

Huyền Hoàng Luyện Khí sư tên Cảnh nói xong, lại bắt đầu giảng giải về hệ thống phù văn Hỗn Độn cho phân thân số hai.

Năm năm sau, Huyền Hoàng Luyện Khí sư không còn gì để dạy rời đi.

Phân thân số hai cũng nhận mệnh, hắn quyết định đi theo Đại thống lĩnh, cùng nhau tiến hành sự nghiệp vĩ đại tạo phản này.

Bởi vì hắn càng hiểu rõ về Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, càng có thể cảm giác được đế quốc Thần Ma to lớn này đang xuống dốc.

Mà nguyên nhân chủ yếu nhất tạo thành tất cả mọi chuyện này chính là, chủ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, cường giả vượt xa cả tồn tại Hỗn Độn đại Thần Ma, Hoang, đã biến mất.

Không để lại bất cứ tin tức gì liền biến mất, trong nơi được cung phụng nhất tại Đế quốc Thần Ma Hoang Cổ, trường đăng bản nguyên

Hỗn Độn ở nơi bí mật nhất cũng theo đó tắt đi.

Số hai phân thân ghép những tin tức này lại với nhau, phát hiện Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma bây giờ đã biến thành một miếng thịt mỡ.

Chỉ cần có chút thực lực là có thể nạo ra một lớp mỡ trên miếng thịt mỡ này.

Trong thế giới hoang phế, phân thân số hai tìm được Đại thống lĩnh đang nhìn chằm chằm vào bản đồ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

“Đại thống lĩnh, đây là linh bảo ta luyện chế trong khoảng thời gian này, sáu món Tiên Thiên linh bảo, một món Tiên Thiên chí bảo, có thể gia tăng một chút chiến lực của các huynh.”

Phân thân số hai vung tay lên, bảy món linh bảo xuất hiện trước mắt Đại thống lĩnh.

Đại thống lĩnh dời ánh mắt từ trên bản đồ đến trên bảy món linh bảo, cuối cùng tinh tế quan sát từng món một.

“Tất cả đều là tinh phẩm trong linh bảo, Nhị huynh đệ, ngươi quả nhiên là một thiên tài luyện khí trong ngàn vạn người mới có một.” Đại thống lĩnh khích lệ nói.

“Đây đều là việc ta phải làm.”

“Mới nãy ta thấy Đại thống lĩnh đang xem bản đồ, gần đây chúng ta có kế hoạch gì sao?” Số hai điểm có phần mong đợi.

Đã quyết định tạo phản, thì phải lấy ra thái độ tạo phản.

“Trong tin tức ta nhận được, Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma đã loạn cả lên.”

“Bây giờ ta nghĩ, nên đoạt mỏ khoáng nào của Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma trước đây?” Đại thống lĩnh sờ cằm nói.

“Ta cảm thấy nên bắt đầu từ mỏ không có Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ, cách xa những khu vực Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ trước.” Phân thân số hai đề nghị.

“Trước đây ta cũng nghĩ vậy, nhưng sau khi quan sát một phen, mấy mỏ linh khoáng Hỗn Độn phù hợp đều có giá trị quá thấp.” Đại thống lĩnh nói.

“Ta cảm thấy giá trị cao thấp chỉ là thứ yếu, quan trọng nhất là để các huynh đệ luyện tập, ngoài ra có thể kết nạp thêm những huynh đệ Thần Ma khác gia nhập vào chúng ta.” Phân thân số hai nói.

“Luyện tập thì cũng được, nhưng muốn làm những Thần Ma trấn thủ mỏ khoáng gia nhập chúng ta, khó như lên trời.”

Đại thống lĩnh xoay người nhìn bản đồ, phân thân số hai cũng nhìn thấy dấu ấn tội đồ sau cổ Đại thống lĩnh.

“Nô dịch trước, sau đó lại từ từ hấp thu tiêu hóa, để bọn họ tán thành chúng ta.” Số hai cũng lập tức nhìn bản đồ theo Đại thống lĩnh.

“Có đạo lý.” Đại thống lĩnh nói, vòng ra mấy vòng đỏ trên bản đồ.

“Ta đi bảo các huynh đệ chuẩn bị, đến khi đó liền bắt đầu đại nghiệp của chúng ta.” Đại thống lĩnh nói xong, lập tức đi triệu tập huynh đệ.

Ẩn Linh môn, trong không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm nhận được tin tức phân thân số hai gửi tới.

“Hay lắm, một con chuột rơi vào trong thùng gạo.”

“Một bên khác rớt xuống trong ổ trộm cướp, còn nổi dậy tạo phản.” Từ Phàm có hơi cạn lời nói.

Trong tin tức, phân thân số hai biểu đạt muốn tiếp tục ở lại trong Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma tiến hành tạo phản, giành lấy tài nguyên vì Từ Phàm.

Ngoài ra, trong tin tức còn nhắc đến chân lý Hỗn Độn, nói là sở dĩ đi theo Đại thống lĩnh tạo phản, hoàn toàn chính là muốn kiếm chút thứ này.

“Chân lý Hỗn Độn? Sao trước kia chưa từng nghe nói về thứ này vậy?” Từ Phàm tò mò nói.

“Nếu số hai đã quyết định tạo phản, vậy bản thể như ta nhất định phải ủng hộ hắn rồi.”

Hơn một trăm viên kết tinh phù văn Hỗn Độn xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau đó bày ra chỉnh tề trong trận pháp đặc biệt.

Trong một mỏ khoáng tại biên cảnh Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, phân thân số hai đang dò xét chiến lợi phẩm của đoàn đội tạo phản bọn họ.

“Những linh khoáng Hỗn Độn này cực kỳ thích hợp để luyện chế linh bảo phòng ngự, nhưng cao nhất chỉ có thể luyện chế Tiên Thiên linh bảo.” Phân thân số hai nói.

“Vậy rất tốt, vừa vặn thích hợp cho ngươi luyện tập.”

“Đến lúc đó ta sẽ bảo bọn họ lấy linh khoáng trong bảo khố đưa cho ngươi hết, ngươi cứ luyện chế thỏa thích.” Đại thống lĩnh nói.

Tiên Thiên linh bảo, vừa vặn thích hợp những Thần Ma cấp Chuẩn Thánh, Thánh Nhân kia dùng, cho nên Đại thống lĩnh rất hài lòng với chuyến thu hoạch này.

Lúc phân thân số hai còn muốn nói về việc khác, đột nhiên vô cùng vô tận phù văn Hỗn Độn xuất hiện trong đầu phân thân số hai.

Chương 1266: Thần Ma Luyện Khí sư hoang dại

Chờ phân thân số hai tỉnh lại lần nữa thì đã về tới trong căn cứ bí mật của đoàn đội gây dựng cơ nghiệp bọn họ.

“Bản thể, ngươi không thể xâu chuỗi hệ thống phù văn Hỗn Độn ít lại à.” Số hai mặc dù là cắn răng nói.

Lúc này, đầu óc phân thân số hai lại lần nữa đứng hình.

Lại là một đợt phù văn Hỗn Độn truyền tới.

Nhưng trong đợt phù văn Hỗn Độn này còn pha tạp thêm mấy tin tức khác.

Chỉ thấy phân thân số hai trên khắc hoạ ra vô số phù văn Hỗn Độn lên không trung, cuối cùng hóa thành kết tinh phù văn Hỗn Độn.

Trong Tam Thiên giới, trên Vạn Thanh đảo lúc trước.

Từ Phàm trong lúc rảnh rỗi sang đây thăm tức phụ.

“Gần đây sư phụ ngươi thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ tu luyện đều thuận lợi cả, chỉ là không biết tại sao, lúc không nhìn thấy các sư tỷ, sư muội, nàng sẽ cảm thấy bất an.”

“Rõ ràng ký ức đã khôi phục.” Trương Vi Vân vô cùng khó hiểu nói.

Thật ra nàng sớm đã muốn trở về tụ họp với Từ Phàm, chỉ là vì nguyên nhân này nên mới kéo dài tới bây giờ.

“Nếu như quả thật không thể rời được ngươi, vậy ngươi để lại phân thân ở đó là được rồi.” Từ Phàm nói.

“Phân thân không được, chỉ bản thể mới được.” Trương Vi Vân nói, lại nhận được tin tức từ sư phụ nàng.

“Sư phụ tìm ta, phu quân người ở đây chờ trước, ta đi một lát rồi về.” Trương Vi Vân nói xong, bóng dáng hóa thành một đoàn sương mù biến mất.

Từ Phàm nhàm chán chỉ có thể ngồi trong lương đình thưởng thức phong cảnh xung quanh.

Lúc này, hắn chợt nhìn thấy một cây đào khiết hóa thành linh ở xa xa.

Hóa thành một tiểu hồ điệp, bay tới bay lui xung quanh cây đào.

Từ Phàm cảm giác rất thú vị, thế là vẫy tay chào hỏi hóa linh hồ điệp của cây đào này.

Chỉ thấy một tiểu gia hỏa mang cánh bướm dài một tấc sau lưng đáp xuống trên đầu ngón tay Từ Phàm.

“Ngươi rất lợi hại, ngươi vậy mà chỉ cần hai vạn năm đã hóa hình tại đây.” Từ Phàm nhìn tiểu hồ điệp trên đầu ngón tay, khích lệ nói.

Tiểu hồ điệp kiêu ngạo hất đầu, truyền đạt tới Từ Phàm một cảm giác ta rất lợi hại.

“Gặp nhau chính là duyên phận, huống chi ngươi còn hóa linh dưới mí mắt ta.”

“Vừa lúc ta nhàm chán, tặng cho ngươi một phần cơ duyên, hy vọng ngươi có thể nắm lấy thật chắc.”

Trên ngón trỏ bên tay khác của Từ Phàm xuất hiện một quang đoàn lớn như hạt gạo.

Cuối cùng nhẹ nhàng điểm vào ấn đường của tiểu hồ điệp.

Cuối cùng nhẹ nhàng nâng tay, để tiểu hồ điệp bay về trên cây đào.

Ngay lúc này, Trương Vi Vân lại xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Phu quân, vận khí của ngươi hôm nay thật tốt, vậy mà có thể đụng phải cây đào mới vừa hóa linh.” Trương Vi Vân có chút vui vẻ lẫn với ngạc nhiên nói.

Trước kia ở trên Vạn Thanh đảo nàng có một sở thích, đó là canh giữ trước tiên dược và tiên thụ sắp hóa linh, chờ bọn nó hóa linh.

“Ta thấy hóa linh thật sự rất đáng yêu, nên tặng cho nó một phần cơ duyên.”

“Sau này trong Vạn Thanh đảo các ngươi, nói không chừng sẽ có thêm một Tiên Thiên linh căn.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Đáng tiếc dù thật sự trở thành Tiên Thiên linh căn, cũng là của Nguyên Thủy tông.” Trương Vi Vân buông tay nói.

“Ha ha, ngươi không nói ta cũng quên, chuyện sư tôn ngươi bâ giờ vẫn còn nghèo rớt mồng tơi.” Từ Phàm cười nói.

Trương Vi Vân lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ.

“Đúng rồi, ngươi dự định khi nào về tông môn?” Từ Phàm hỏi.

“Qua một thời gian nữa đã, chờ sư tôn thành Kim Tiên, ước chừng là được rồi.” Trương Vi Vân nghĩ ngợi nói.

“Sau khi sư phụ ngươi chuyển sinh, quả nhiên là bận rộn.” Từ Phàm phun tào một câu, lúc đang chuẩn bị rời đi.

Giọng nói của Hoàng Sơn vang lên bên tai Từ Phàm.

“Đều đã đến cửa nhà, sao không vào ngồi chơi một lát.”

Trong Nguyên Thủy tông, dưới một gốc Tiên Thiên linh căn, Từ Phàm và Hoàng Sơn cùng phẩm trà quả.

“Ngày tháng không bị mấy đại tộc khác giày vò quả nhiên là an bình.” Hoàng Sơn nhẹ nhàng thở phào nói.

“Theo ta quan sát, mấy đại tộc trong, Tam Thiên giới, thực lực thuộc Nhân tộc mạnh nhất.”

“Hoàng Sơn tiền bối, ngươi nên bá khí chút đi.”

“Cảm thấy bọn họ giày vò, trực tiếp tiêu diệt bọn họ là được.” Từ

Phàm phất tay, dùng cánh tay làm ra dáng vẻ chém giết.

“Nếu không thì thế này, ngươi tới làm chủ Nguyên Thủy tông ta, thế nào?”

“Đến lúc đó dưới sự ủng hộ Nguyên chủ và bọn ta, thống nhất toàn bộ Tam Thiên giới?” Hoàng Sơn hơi nhếch khóe môi.

“Nếu ngươi muốn làm chủ Nguyên Thủy tông, ta nghĩ Nguyên chủ nhất định sẽ cực kỳ sẵn lòng đấy.”

“Đến khi đó toàn bộ Nguyên Thủy tông đều tuỳ ngươi sai phái, thậm chí tất cả đại thế lực Nhân tộc cũng tuỳ ngươi điều khiển.”

“Ngẫm lại có phải kích động lắm không?” Hoàng Sơn dụ hoặc nói.

“Hoàng Sơn tiền bối, ta nghĩ Ma chủ có lẽ càng thích hợp với vị trí này hơn đấy.” Từ Phàm nói. Vị trí cả việc bẩn, việc nhọc đều phải làm này, ai thích thì người đó làm đi.

“Hắn thì thôi đi, hắn không ở trong Tam Thiên giới được bao lâu nữa.” Hoàng Sơn nói.

“Sao lạii không bao lâu, thực lực của Ma chủ mặc dù hơi thấp hơn một chút so với Nguyên chủ, nhưng cũng là cường giả đứng đầu nhất trong Nhân tộc Tam Thiên giới mà.”

“Hoàn toàn có tư cách đảm nhiệm vị trí chủ Nguyên Thủy tông.”

“Không được, chỉ riêng chuyện hắn và nữ Hỗn Độn Thần Ma có một chân, hắn đã không thích hợp với vị trí chủ Nguyên Thủy tông rồi.”

“Sớm muộn gì Ma chủ cũng phải đi nhờ vả nữ Hỗn Độn Thần Ma kia.”

“Đến khi đó, mặt mũi Nguyên Thủy tông ta để ở chỗ nào?” Hoàng Sơn cực kỳ nghiêm túc nói.

“Hôm nay tìm ngươi tới, là muốn ủy thác ngươi luyện một món Tiên Thiên chí bảo định chế.” Hoàng Sơn nói.

“Hoàng Sơn tiền bối, nào có chuyện Tiên Thiên chí bảo định chế vậy?” Lúc này Từ Phàm thầm nghĩ, hắn bị phát hiện lúc nào?

“Đây là vật liệu và thù lao luyện chế Tiên Thiên chí bảo, bên trong bổ sung yêu cầu về Tiên Thiên chí bảo.”

“Nếu ngươi không ngại thì xem trước đi, không hài lòng lại cự tuyệt.” Hoàng Sơn đẩy tới một Tiên khí không gian.

Từ Phàm nhận lấy Tiên khí không gian, sau đó nhìn một chút, cuối cùng cự tuyệt trong ánh mắt quái dị của Hoàng Sơn.

“Hoàng Sơn tiền bối, gần đây ta đang tham ngộ đại đạo Hỗn Độn, vô tâm luyện khí.”

Từ Phàm ta là ai, há có thể bị ngươi lặp đi lặp lại nhiều lần bắt chẹt được.

“Thôi, ta chỉ có thể đi tìm những Thần Ma Luyện Khí sư kia vậy.” Hoàng Sơn có chút tiếc nuối nói.

“Thần Ma Luyện Khí sư?”

“Chỉ là những Thần Ma Luyện Khí sư hoang dã rời rạc bên ngoài đế quốc Thần Ma, chỉ có thể miễn cưỡng luyện chế Tiên Thiên chí bảo.” Hoàng Sơn nói.

“Ồ, thì ra là vậy.” Từ Phàm bình tĩnh gật đầu.

Thần Ma Luyện Khí sư hoang dại tính là gì, hắn còn từng nhìn thấy Hồng Mông Luyện Khí sư trong đế quốc Thần Ma nữa đấy.

Lúc này, một tiểu hài cởi truồng, toàn thân bốc lên Hỗn Độn linh hỏa chạy tới bên người Hoàng Sơn.

“Cũng đã bao nhiêu năm, sao còn không lớn lên?” Từ Phàm nhìn tiểu thí hài, nghi hoặc hỏi.

“Còn phải thêm mấy vạn năm nữa mới có thể lớn lên, như vậy mới có lợi cho việc tích lũy bản nguyên của hắn.” Hoàng Sơn giải thích.

Sau đó cẩn thận nghe tiểu hài nhi cởi truồng cáo trạng.

Ai liên hợp với ai bắt nạt hắn, hắn đánh không lại, hai người kia càng bắt nạt hắn ác hơn.

“Ngươi đừng gấp, trong Thiên Thú viên có một con Thiên Cẩu, ngươi dắt Thiên Cẩu đi cắn bọn họ.” Hoàng Sơn vỗ mông tiểu nam hài cười nói, sau đó cho tiểu thí hài một lệnh bài khống chế Thiên Cẩu.

Hỗn Độn linh hỏa trên người tiểu thí hài trực tiếp đốt xuyên không gian, cuối cùng lao vào trong không gian.

Chương 1267: Tiên Thiên linh bảo

“Hài tử chưa trưởng thành, cũng rất tốt.” Từ Phàm nhìn tiểu thí hài vô ưu vô lo nói.

“Đúng vậy, Nguyên chủ đã đặc biệt phân phó, nếu không có tình huống gì ngoài ý muốn, cứ để Đại Thánh Nhân Nhân tộc chuyển thế này ở lúc hài đồng lúc được bao lâu thì hay bấy lâu.” Hoàng Sơn nói.

Lúc Từ Phàm đang định cáo biệt với Hoàng Sơn, Hoàng Sơn đột nhiên nói: “Nếu ngươi muốn tìm mấy Thần Ma Hỗn Độn Luyện Khí sư hoang dại giao lưu.”

“Thì đến thế giới vỡ nát Nguyên chủ dẫn ngươi đi lần trước, nơi đó thỉnh thoảng sẽ có Hỗn Độn Thần Ma hoang dại ở đó nhận việc.”

“Giá cả vừa phải, nhưng thủ pháp rất cẩu thả, Tiên Thiên chí bảo luyện chế ra chỉ miễn cưỡng bền chắc thôi.”

“Đa tạ Hoàng Sơn tiền bối cho hay.” Từ Phàm gật đầu rời đi.

Lúc này, trong lòng Từ Phàm có chút hối hận, sớm biết như vậy thì đã phái một phân thân qua đó trước rồi.

Còn bây giờ thì kiếm đâu ra, bên cạnh mình ngay vả người làm việc cũng không có, có việc làm ăn cũng không thể nhận.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Chịu về rồi đấy hở?” Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên ở bên ngoài nhiều năm cười nói.

“Không phải do ta nhớ sư phụ sao!”

“Vừa lúc ở bên ngoài kiếm được một món đồ tốt, nên muốn đến hiến cho sư phụ.” Trong tay Từ Nguyệt Tiên có thêm một chiếc bếp lò cỡ nhỏ.

“Thú vị, vậy mà lại là Tiên Thiên linh bảo đạo Mỹ Thực, quả nhiên là hiếm lạ.” Từ Phàm nhận lấy bếp lò nhỏ, hơi kinh ngạc nói.

Sau đó nhẹ nhàng vung tay lên, bếp lò nhỏ biến lớn, xuất hiện trong tiểu viện Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn về vườn linh thực ở nơi nào đó dưới núi, đó là vườn rau chuyên cung cấp cho nhà ăn tông môn.

Nhẹ nhàng vẫy tay một cái, một cây cải trắng tiên ngọc mọng nước trực tiếp từ trong vườn rau bay ra, bay tới chỗ Từ Phàm.

Dưới chỉ dẫn của Từ Phàm, cây cải trắng tiên ngọc bay vào trong bếp lò.

Dưới bếp lò xuất hiện một ánh lửa, không quá lâu sau, một đĩa cải trắng xào mùi thơm toả khắp bốn phía xuất hiện trước mặt hai người.

“Tiên Thiên linh bảo đạo Mỹ Thực ngưng tụ trong Tam Thiên giới, quả nhiên là bất phàm.”

Từ Nguyệt Tiên đặt đĩa cải trắng xào lên bàn bên cạnh Từ Phàm, Từ Phàm cũng lấy ra hai đôi đũa, đưa cho Từ Nguyệt Tiên một đôi.

Sư đồ hai người bắt đầu thưởng thức cải trắng xào.

“Không tệ, mùi vị đạt đến cực hạn, dù hai đệ tử đạo Mỹ Thực tông môn đến xào đĩa cải trắng này, cũng chỉ như thế.” Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Linh bảo ngươi kiếm được không tệ.” Từ Phàm gật đầu hài lòng nói.

“Vì sư phụ và tông môn ra phần sức lực này, nên làm.” Từ Nguyệt Tiên cười nói.

Có thể Từ Nguyệt Tiên cảm thấy còn chưa đã ghiền, lại bắt đầu lấy ra các loại nguyên liệu nấu ăn bỏ vào trong bếp lò.

Kết quả là, trên bếp lò xuất hiện đủ loại mỹ thực.

Ngày hôm sau, đệ tử đến tông môn ăn cơm đột nhiên phát hiện, đồ ăn do nhà ăn tông môn làm ngon hơn một mảng lớn.

Một đệ tử đạo Mỹ Thực trong đó còn đặc biệt tìm đến đầu bếp trong nhà ăn.

“Phạm Trù, thức ăn hôm nay là ai làm, tuyệt đối không phải trình độ của ngươi.” Đệ tử đạo Mỹ Thực nói.

“Đồ ăn cấp bậc đó dĩ nhiên không phải thứ ta có thể làm ra được.” Phạm Trù nói, chỉ bếp lò ở giữa bếp sau.

Vẻ mặt hắn không được tự nhiên nói: “Đây là Tiên Thiên linh bảo Đại trưởng lão cho, Bếp Lò Mỹ Thực.”

“Chỉ cần bỏ vào trong các loại nguyên liệu nấu ăn, lập tức sẽ được gia công thành đủ loại cao lương mỹ vị.” Phạm Trù có cảm giác chính mình sắp thất nghiệp.

Đệ tử đạo Mỹ Thực kia tò mò đặt tay lên Bếp Lò Mỹ Thực Tiên Thiên linh bảo, lập tức phảng phất như nhận được truyền thừa.

Trong ánh mắt xuất hiện vẻ đốn ngộ.

Trong bí cảnh thuộc tinh vực thần bí nào đó tại Tam Thiên giới, Diệp Tiêu Dao nằm trong linh dược trì khôi phục thương thế.

“Lão Kiếm à, ngươi có được không vậy? Đây đã là lần thứ tư chúng ta đào tẩu trong tay Thiên Dạ Tiên Đế rồi đấy.”

“Át chủ bài của ngươi càng dùng càng ít, nếu thật sự không được, ta giao ngươi ra là xong luôn đó.”

“Ta thấy Thiên Dạ Tiên Đế không có ác ý lớn lắm với ta đâu.” Diệp Tiêu Dao thong thả nói.

“Đánh rắm, nếu ngươi dám giao ta ra, đời này ngươi phỏng chừng chỉ có chút tiền đồ trở thành Chuẩn Thánh này thôi.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao khinh thường nói.

“Lão Kiếm, ta nghe Thiên Dạ Tiên Đế nói về ân oán giữa hai người các ngươi.”

“Ta cảm thấy năm đó ngươi thật sự rất thiếu suy nghĩ, những huynh đệ đi theo ngươi nhiều năm nói bán là bán.” Diệp Tiêu Dao nói, trong ánh mắt hiện lên vẻ lo lắng.

“Vật này nói thế nào thì ta và hắn đều nổi lên tham niệm.”

“Lúc ý kiến không thống nhất, chỉ có thể dựa vào chiến đấu giải quyết.”

“Cường giả mới xứng hưởng thụ đồ vật tốt hơn, cũng như hiện tại, chúng ta bị hắn truy đuổi xem như chó nhà có tang.” Lão Kiếm thẳng thắng nói.

“Năm đó ta đã là Đại Thánh Nhân, còn hắn chỉ là Thánh Nhân.”

“Một món Huyền Hoàng chí bảo dính đến Hỗn Độn Thánh Nhân, theo lý thuyết thì sau khi lấy được, hắn phải hiến cho ta trước.”

“Lại nói năm đó, quan hệ giữa ta và hắn cũng không thân thiết như ngươi nói đâu.”

“Nhiều lắm chỉ xem như thủ hạ tận tuỵ bên cạnh ta.” Lão Kiếm nói.

“Không cần nói nhiều như vậy, ta hiểu ý ngươi mà.” Diệp Tiêu Dao nằm trong dược trì hững hờ nói.

“Khoảng thời gian Thiên Dạ Tiên Đế gấp rút truy đuổi chúng ta này, chúng ta cần phải đến vùng Hỗn Độn một thời gian.”

“Vùng Hỗn Độn cũng chính là vùng ngoài giới.” Lão Kiếm còn giải thích một phen.

“Vậy trong vùng Hỗn Độn có phải cũng có bảo khố không?” Diệp Tiêu Dao nổi lên một tia hứng thú.

“Đương nhiên là có, đây là mấu chốt để chúng ta gỡ lại sau này.” Lão Kiếm cười nói.

“Có liên quan đến món Huyền Hoàng chí bảo kia sao?” Diệp Tiêu Dao hưng phấn nói.

“Đúng vậy.” Lão Kiếm gật đầu nói.

“Có phải sau khi lấy được món Huyền Hoàng chí bảo kia, ngươi sẽ tiến hành đoạt xá ta không?” Sắc mặt Diệp Tiêu Dao chợt biến đổi hỏi.

Mặc dù hắn vẫn là Chuẩn Thánh, nhưng vùng ngoài giới là nơi thế nào, hắn vẫn biết.

“Ngươi cũng quá xem trọng chính ngươi, ta ở Hỗn Độn có một thân thể Đại Thần Ma, ta muốn đoạt xá hắn.” Lão Kiếm ở trong lòng Diệp Tiêu Dao trợn trắng mắt nói.

“Nhiều năm như vậy ngươi cũng biết một vài bí văn trong Tam Thiên giới, nhưng ngươi có từng nghe nói trong Tam Thiên giới có sinh linh trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân chưa?”

“Tác dụng của món Huyền Hoàng chí bảo đó, chính là để cho ta có thể triệt để khống chế cùng với dung hợp hoàn mỹ với thân thể Đại Thần Ma.”

“Nhưng không phải hiện tại, chờ sau khi ngươi trở thành Đại Thánh

Nhân, ngươi mới có thể giúp ta.” Lão Kiếm giải thích.

“Sao trước kia không nói với ta chuyện này?” Trong lòng Diệp Tiêu Dao nghi hoặc hỏi.

“Trước kia nói nhiều như vậy là sợ ngươi nghi ngờ, hiện tại ta nói vẫn là sợ ngươi nghi ngờ.”

“Dẫn ngươi đi xem thân thể Đại Thần Ma, để tránh cho ngươi đoán già đoán non là ta nhớ thương nhục thể này của ngươi.” Giọng nói của Lão Kiếm cực kỳ khinh thường.

“Lão Kiếm, ngươi thế này là quá đáng lắm đấy, ta có quá quắt như ngươi nói vậy sao?”

“Dù gì ta cũng là tồn tại sau này có thể trở thành Đại Thánh Nhân mà.”

Nghe thấy lời Lão Kiếm nói, Diệp Tiêu Dao lập tức mặc kệ.

“Được rồi, không cãi nhau với ngươi nữa.”

“Chuyên tâm chữa thương, sau đó dẫn ngươi đến bảo khố đầu tiên trong vùng Hỗn Độn, nơi đó có thứ làm ngươi tấn cấp thành Thánh Nhân.” Lão Kiếm nói.

“Được.”

“Lão Kiếm, ta có hơi tò mò, trước đây ngươi bố trí những đường lui này phải bỏ ra bao nhiêu thời gian thế?” Diệp Tiêu Dao hỏi.

“Ngươi đoán.”

Chương 1268: Đạo Kiếm Trận cần gì?

Thiên Hồ Tiên giới.

Công tử của đệ nhất hào môn Nhân tộc, thân phận tôn kính nhất nhìn danh sách đổi, miệng chảy đầy nước miếng.

“Vì sao nhất định phải cần tích phân mới đổi được, dùng tiên ngọc, dùng Huyền Hoàng chi khí không được sao?” Lý Cẩm Vân có chút tiếc nuối nói.

“Trà Ngộ Đạo Huyền Hoàng, một lạng vậy mà cần mười vạn tích phân.”

“Hậu Thiên linh bảo, một món ba mươi vạn tích phân.”

Lý Cẩm Vân yên lặng tính toán, hắn phải làm bao nhiêu nhiệm vụ mới có thể đổi được một món Hậu Thiên linh bảo.

Lúc này, một lão giả tản ra khí tức Đại La Thánh Giả vào phòng Lý Cẩm Vân.

“Thiếu gia, lão gia mời ngươi đến một chuyến.” Lão giả nói.

“Cha về lúc nào thế!” Lý Cẩm Vân hưng phấn nói, sau đó lập tức đến chỗ cha hắn.

“Cha, ngươi về khi nào vậy?” Lý Cẩm Vân vui vẻ hỏi.

“Vân nhi lấy được một món Tiên khí tương tự như truyền thừa, đương nhiên ta phải về xem mới được.” Phụ thân Lý Cẩm Vân cười nói.

“Cha, sao ngươi biết?” Lý Cẩm Vân ngạc nhiên nói.

“Dù sao cha ngươi cũng là Chuẩn Thánh, nếu như ngay cả cái này cũng không phát giác được, vậy nhà chúng ta cũng không xứng hưởng thụ vị trí đệ nhất hào môn Thiên Hổ Tiên giới này đâu.” Phụ thân Lý Cẩm Vân khẽ cười nói.

“Cha, có nhiều thứ ta không thể nói, nói ra sẽ biến mất.” Lý Cẩm Vân nói.

“Ta hiểu mà, ta đã biết lai lịch của vật đó rồi.”

“Đây coi như là cơ duyên của ngươi, nắm chắc cho tốt, tranh thủ làm nhà chúng ta tiến thêm một bước.”

Phụ thân Lý Cẩm Vân cười, sờ đầu nhi tử mình.

Ngay khi hắn biết được nhi tử mình nhặt được một món Tiên khí không rõ lai lịch, vốn định ngăn cản.

Nhưng sau đó hắn lại nghĩ đến, khi nhi tử mình còn nhỏ, nhận được phê mệnh từ Đại Thánh Nhân nọ.

“Mệnh mang trung nghĩa, bản tính thiện lương, thiếu thời thành bàng, lên như diều gặp gió.”

Sau đó, sau khi phát động thế lực của chính mình đi điều tra một phen.

Phát hiện trong Thiên Hổ Tiên giới có rất nhiều hài tử khi đó lớn ngang nhi tử hắn đều nhặt được loại Tiên khí này, bước lên con đường tu tiên.

Lúc này trong lòng của hắn hiểu rõ, đây nhất định là những đại tông môn trong Tam Thiên giới đang tuyển nhận đệ tử.

Sau đó, sau khi lại trải qua một phen điều tra, hắn khóa chặt ánh mắt đến trên Ẩn Linh môn tại Mộc Nguyên Tiên giới, nơi cách Thiên Hổ Tiên giới tương đối gần.

Sau đó lại mua được tin tức này từ trong đại thương hội đứng đầu Tiên giới, lúc này hắn mới yên tâm để nhi tử mình an tâm có được món Tiên khí đó.

“Ẩn Linh môn, hiện tại thế mà là đại tông môn trong Tam Thiên giới.”

“Nghe nói trong Ẩn Linh môn, đệ tử thấp nhất cũng là cường giả Đại La thánh giả, hơn nữa đều là loại cực kỳ mạnh.” Phụ thân Lý Cẩm Vân xem tình báo về Ẩn Linh môn nói.

Trong đó, phụ thân Lý Cẩm Vân còn vì hắn lấy ra một đoạn quang ảnh đệ tử Ẩn Linh môn vây giết cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân, khiến hắn càng kinh ngạc.

Hài tử của hắn có thể vào Ẩn Linh môn, hắn lại có cảm giác chính mình với cao.

Sau khi Lý Cẩm Vân cùng cha nương hắn ăn xong một bữa cơm liền về lại phòng mình.

Hiện tại mỗi ngày khi đi ngủ chính là hắn lúc hắn vui vẻ nhất.

Bởi vì hắn có thể vào mộng cảnh, đến một nơi rất đặc biệt.

Ở nơi đó có đủ loại lão sư, dạy hắn tất cả những gì hắn muốn học.

Đương nhiên càng làm cho hắn vui vẻ là có thể chơi đủ loại trò chơi với những hài tử cùng trang lứa, còn có tích phân để kiếm.

Lý Cẩm Vân từ từ nhắm mắt lại, sau đó liền đến trong một hoa viên trang trí còn xa hoa hơn cả nhà hắn.

“Ngô Thượng, hôm nay chúng ta làm gì?” Lý Cẩm Vân xoa tay hưng phấn hỏi.

“Tối nay chúng ta thành thật nghe các lão sư giảng bài đi.”

“Có người đã tấn cấp đến Nguyên Anh kỳ, dựa vào tu vi và chiến lực tự thân, điên cuồng kiếm được một đợt lớn tích phân.”

“Hiện tại đi chơi trò chơi là bị thu hoạch đó.”

“Mài đao không uổng công đốn củi, tu luyện trước, sau đó lại vui chơi sảng khoái.” Ngô Thượng quyết định, nói.

“Vậy cũng được, ta đi bí cảnh Kiếm đạo, sau khi tan học chúng ta ra tập hợp luận bàn một phen.” Lý Cẩm Vân gật đầu nói.

“Được.”

Trong bí cảnh Kiếm đạo, Lý Cẩm Vân đến nơi học tập đạo Kiếm Trận.

Lúc này đã có hơn ngàn thiếu niên như hắn ở nơi này chờ lão sư đến.

Đến lúc lên lớp, một nam tử mặc bạch ý đi tới trong bí cảnh Kiếm đạo.

Lập tức, tất cả thiếu niên tới nghe giảng đứng dậy, cung kính cúi chào với nam tử mặc bạch y.

“Bái kiến lão sư!”

Âm thanh đều nhịp, tựa như lợi kiếm rút ra khỏi vỏ.

“Không tệ, âm thanh rất có khí thế, người trong Kiếm đạo chúng ta cần như thế.” Hạng Vân hài lòng gật đầu nói.

Hôm nay trong lúc rảnh rỗi, nhận nhiệm vụ nhỏ kiếm chút tích phân, thuận tiện nhìn xem chất lượng một đời mới của tông môn.

“Hôm nay là lần đầu ta lên lớp cho các ngươi, những thần thông đạo Kiếm Trận cơ sở đã sớm có người nói qua với các ngươi, tiếp theo đây, ta sẽ nói với các ngươi mấy thứ không giống vậy.”

Hạng Vân nhẹ vung tay, năm thanh linh kiếm Ngũ Hành bảo khí xuất hiện quanh người hắn.

“Năm thanh bảo khí linh kiếm phối hợp tất cả thuộc tính với nhau có thể phát triển uy lực Tiểu Ngũ Hành Kiếm trận đến lớn nhất.”

Một Tiểu Ngũ Hành Kiếm trận vô cùng hoàn mỹ thành hình, diễn biến trên bầu trời, mô phỏng chém giết các loại địch nhân.

Sau đó, năm thanh linh kiếm bảo khí biến thành mười một thanh, diễn biến đủ loại Ngũ Hành Kiếm trận giữa bầu trời.

Sau khi diễn biến xong, mười một thanh linh kiếm bảo khí lại biến thành mười tám thanh, diễn biến Ngũ Hành Tuyệt Sát Kiếm trận lấy các loại thuộc tính làm chủ đạo.

Sau đó, mười tám biến ba mươi sáu.

Ba mươi sáu biến sáu mươi bốn, sáu mươi bốn lại biến…

Cuối cùng, mãi cho đến khi có một vạn thanh linh kiếm.

Sau khi diễn biến Đại Ngũ Hành Tuyệt Không Kiếm trận xong, tất cả linh kiếm giữa bầu trời biến mất.

Nhìn xem phía dưới đã kinh ngạc đến ngây người thiếu niên, Hạng Vân cười nói ra: “Hiện tại các ngươi có thể nhìn ra, mạch Kiếm Trận chúng ta cần nhất là gì không?”

“Một quyết tâm tham ngộ Kiếm Trận tối cao, nghị lực tối cao.” Một đệ tử phấn chấn nói.

“Phải luôn giữ vững một trái tim đạo Kiếm Trận.”

“Mạch Kiếm Trận ta, thiên hạ vô địch.”

Những thiếu niên bên dưới mồm năm miệng mười nói, Hạng Vân chỉ ở trên đài cao lẳng lặng nhìn.

Nếu như nói trong tông môn nghèo nhất là chơi con rối, vậy nghèo nhì là những đệ tử chủ tu đạo Kiếm Trận bọn họ.

Mặc dù Ẩn Linh môn sẽ phân phối cho đệ tử đạo Kiếm Trận các loại kiếm cấp bậc linh bảo cơ bản nhất, còn có linh kiếm phẩm chất cao trong bảo khố cùng hưởng.

Nhưng những thứ này đều không đủ thỏa mãn khát vọng có được một bộ linh kiếm cấp bậc linh bảo cao cấp của đệ tử đạo Kiếm Trận.

Trong đông đảo âm thanh ngây thơ đột nhiên toát ra một câu.

“Ta cảm thấy mạch Kiếm Trận chúng ta, cần càng nhiều linh kiếm phẩm chất cao.” Lý Cẩm Vân nói.

“Đúng vậy, mạch Kiếm Trận chúng ta, ngoài phải có một trái tim thuần túy đối với Kiếm đạo ra, còn phải có càng nhiều linh kiếm, tiên kiếm.” Hạng Vân cười nói.

“Dù sao có những linh kiếm này mới có thể hoàn toàn phát huy ra uy lực của các kiếm trận.”

“Uy năng linh kiếm càng cao, uy lực kiếm trận lại càng lớn.” Hạng Vân nói đến đây, không khỏi nghĩ tới nhà giàu số một tông môn.

Khoảng thời gian trước hai người còn so tài một phen.

Lúc luận bàn, sau khi Hàn Phi Vũ thả ra mấy trăm thanh Tiên Thiên linh kiếm và một thanh linh kiếm Tiên Thiên chí bảo.

Kiếm trận hai bên còn chưa đụng vào nhau, Hạng Vân liền biết mình thua.

Chương 1269: Huyết Đằng tiên

Khoá học đạo Kiếm Trận một canh giờ rất nhanh liền kết thúc, Lý Cẩm Vân vẫn chưa thỏa mãn ra khỏi bí cảnh Kiếm đạo.

Phát hiện đồng bạn tốt của hắn Ngô Thượng đã sớm đợi mình.

“Đi, ta có cảm ngộ mới với đạo Kiếm Trận, chúng ta đi luận bàn thử nghiệm.” Lý Cẩm Vân hưng phấn nói.

“Thế cũng được, hôm nay ta có thể không nhường ngươi được không?” Ngô Thượng hoạt động thân thể, hỏi.

Nơi này mặc dù là mộng cảnh, nhưng tất cả cảm giác đều như thật.

“Thử một chút trước, ta không được thì ngươi lại thu tay.” Lý Cẩm Vân nghĩ ngợi nói.

Trong một đạo trường rộng lớn, Lý Cẩm Vân và Ngô Thượng cách xa nhau mấy chục trượng.

Lúc này, trên bầu trời vang lên một âm thanh.

“Bắt đầu!”

Trong nháy mắt, hai người đều bắt đầu chuyển động.

Hai tay Ngô Thượng nhanh chóng kết ấn, ba tầng hộ tráo lập tức bọc lên người.

Mà lúc này, Tiểu Ngũ Hành Kiếm trận của Lý Cẩm Vân đã phóng tới Ngô Thượng.

Một tầng Khinh Thân thuật thêm lên người Ngô Thượng, dưới chân xuất hiện âm thanh khí bạo.

Ngô Thượng giống như một con Thoán Thiên hầu, nhanh chóng tránh né tập kích từ Tiểu Ngũ Hành Kiếm trận.

“Đừng tưởng rằng ngươi bay nhanh thì ta không làm gì được ngươi.” Lý Cẩm Vân nói, điều khiển Ngũ Hành Kiếm trận thi triển ra bốn luồng kiếm quang, khoá chặt đường chuyển động của Ngô Thượng.

Lúc này, quanh thân Ngô Thượng xuất hiện một sợi tơ vàng, bắt đầu quay tròn xung quanh mình.

Cuối cùng tơ vàng hóa gió, huyễn hóa ra một con phong long lao đến Lý Cẩm Vân.

Sau đó hai tay lại nhanh chóng kết ấn, một đám hỏa vân xuất hiện trên bầu trời.

Hàng trăm phi điểu từ trong hỏa vân bay ra, từ khắp các hướng tiếp cận Lý Cẩm Vân.

Mà bốn luồng kiếm quang chém về phía Ngô Thượng, bị mấy con phi điểu tự bạo chấn vỡ trên bầu trời.

Tiểu Ngũ Hành Kiếm trận nhanh chóng xoay tròn, hóa thành kiếm trận thủ hộ bảo hộ bên người Lý Cẩm Vân.

Cuối cùng Lý Cẩm Vân mang theo Tiểu Ngũ Hành Kiếm trận thủ hộ đánh tới Ngô Thượng.

“Bay quá chậm, lực phòng ngự lại không mạnh, trên không trung chính là bia ngắm.”

Ngô Thượng vừa dứt lời, vô số phi điểu chôn vùi Lý Vân Cẩm trên bầu trời, biến thành một đóa pháo hoa.

Chiến đấu kết thúc, hai người hoàn hảo không chút tổn hại đi ra khỏi đạo trường.

“Ngô Thượng, thời gian hai ta tu luyện chênh lệch không nhiều, vì sao ngươi lợi hại như vậy?” Lý Cẩm Vân không nhịn được hỏi.

“Ta cũng không rõ lắm, có lẽ là trời sinh đó.” Ngô Thượng cười một cái, nói.

“Ngươi có tiến bộ so với trước kia, tuy nhiên ý thức chiến đấu vẫn còn quá kém.”

“Uy lực kiếm trận của ngươi rất lớn, nhưng không đả thương được người, chung quy là công dã tràng.”

“Sau này không có chuyện gì, ngươi có thể đến học môn kỹ xảo chiến đấu nhiều hơn.” Ngô Thượng suy nghĩ nói.

“Ta cũng từng nghe giảng môn kỹ xảo chiến đấu rồi, nhưng mỗi lần vừa đến lúc chiến đấu, ta lại nghĩ không ra nên vận dụng thế nào.” Lý Cẩm Vân có chút bất đắc dĩ nói.

“Từ từ làm, lại nói đại thiếu gia hào môn như ngươi, sau này cũng không cần chiến đấu đâu.”

“Nếu như bên cạnh ngươi thật sự không có hộ vệ, việc chiến đấu có thể giao cho ta.” Ngô Thượng vỗ vai Lý Cẩm Vân cười nói.

Lý Cẩm Vân cũng choàng tay lên vai Ngô Thượng.

“Huynh đệ tốt, pháp bảo sau này của ngươi ta đều bao hết.” Lý Cẩm Vân cười nói.

“Vậy sau này việc chiến đấu của ngươi ta cũng bao hết.”

Hai người kề vai sát cánh đi tới chỗ đổi tích phân.

Đây là nơi hai huynh đệ đều muốn tới một lần mỗi lúc trời tối.

“Trà Ngộ Đạo Huyền Hoàng, Thiên Tức Linh quả ngươi muốn đều quá đắt, nếu muốn đổi, hai chúng ta phải cần rất lâu đó.” Ngô Thượng nhìn ánh mắt của huynh đệ tốt Lý Cẩm Vân của mình nói.

“Ta không muốn mua, chỉ nhìn một chút thôi.” Lý Cẩm Vân nói, từ nhỏ hắn đã thích uống trà và ăn đủ loại linh quả.

Nhưng cho dù thân phận hắn có hiển hách thế nào trong Tiên giới, có nhiều thứ hắn vẫn không chạm đến được.

“Về sau cố lên, chờ ngươi có thể kế thừa gia nghiệp, mấy món này còn không phải muốn mua bao nhiêu thì mua bấy nhiêu sao?” Ngô Thượng cười nói.

“Ngô Thượng, ngươi suy nghĩ nhiều, mấy thứ ta nhìn trúng, cho dù ta kế thừa gia nghiệp cũng không mua được.” Lý Cẩm Vân nói.

“Vậy đừng nhìn nữa, đồ vật không mua được cũng đừng nghĩ, đỡ phải thêm phiền lòng.”

“Còn không bằng xem mấy thứ thực tế.” Ngô Thượng chỉ vào một món đạo khí trên danh sách đổi nói.

“Thứ này chỉ cần một ngàn tích phân là có thể đổi được, đến lúc đó ta sẽ có thể dùng Điện Linh châu này dùng ra một loại đại thần thông.” Ngô Thượng quơ tay hưng phấn nói.

“Đại thần thông? Đại thần thông gì?” Lý Cẩm Vân hứng thú.

“Lôi Diệt Tam Thiên, một loại thần thông uy năng không có hạn mức cao nhất.” Ngô Thượng nói, hơi kích động lên.

Đây là một môn thần thông trong lúc vô tình hắn thấy được trên danh sách đổi tích phân.

“Nghe tên dường như rất dũng mãnh, có lợi hại như vậy sao?” Lý Cẩm Vân nghi hoặc hỏi.

“Ngươi dám hoài nghi ta?” Ngô Thượng nói, lập tức tìm ra thần thông đó, trực tiếp phát quang ảnh biểu thị.

Chỉ thấy một nam tử Kim Đan kỳ nét mặt mơ hồ, đối mặt với mười yêu thú Nguyên Anh xông tới hắn không hề sợ hãi.

Quanh người xuất hiện mấy trăm viên Lôi Từ châu màu đen.

Sau đó một luồng lôi điện hiển hóa, vây quanh toàn bộ những Lôi Từ châu này.

Từng viên Lôi Từ châu dưới lôi điện gia trì, tựa như đạn pháo một viên tiếp một viên bắn tới mười yêu thú Nguyên Anh.

Chỉ cần bị Lôi Từ châu bắn trúng, không chết cũng đều mất đi sức chiến đấu.

Sau khi chiến đấu kết thúc, nam tử mặt không đỏ, tim không đập thu lại Lôi Từ châu, cất vào trong pháp bảo không gian.

“Đây là chiến lực Kim Đan kỳ nên có sao!” Lý Cẩm Vân kinh ngạc nói.

“Có hay không, chờ sau khi ta học được là biết.” Ngô Thượng hơi nhếch khóe môi.

“Đến lúc đó hai chúng ta làm thêm mấy nhiệm vụ là ta có thể đổi được đại thần thông đó rồi.”

“Vậy còn không bằng bây giờ chúng ta đến khu nhiệm vụ xem thử, sớm nhận nhiệm vụ, sáng sớm ngày mai lập tức xuất phát.” Lý Cẩm Vân nói.

Thế là hai người ăn nhịp với nhau, chuẩn bị ngày hôm sau tập hợp đi làm nhiệm vụ thích hợp.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang phá giải quả cầu phù văn hệ thống đột nhiên nhận được tin Nguyên chủ trở về.

“Trở về thì trở về thôi, liên quan gì đến ta.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

Sau đó hắn lại nhận được một tin tức, tâm trạng nhàn nhã lập tức bị phá hư một lần.

Mấy đại tộc khác trong Tam Thiên giới trở về.

“Lần này về, Tam Thiên giới lại nên náo nhiệt lên.” Từ Phàm đung đưa ghế dựa nói.

Ngay lúc này, Từ Phàm dường như nghe được một tiếng rồng ngâm đến từ biên giới tinh vực.

“Bồ Đào, dùng Huyết Đằng tiên lôi tất cả Chân Long còn sống ra quất một lượt.” Từ Phàm thờ ơ nói.

Nghe thấy tiếng rồng ngâm, không quất một trận roi trợ trợ hứng sao được.

“Đã rõ, chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, trong một bí cảnh khốn long, một con rối cấp Đại La, cầm trong tay một cây trường tiên đỏ như máu đi đến.

Tất cả Chân Long vừa nhìn thấy trường tiên đỏ như máu này, lập tức xin tha.

“Giết ta đi, đừng lại dùng roi này quất ta.”

“Cho ta cơ hội, ta muốn chết.”

“Dù là cắt thịt, cắt thận từ trên người ta, cũng đừng dùng roi này quất ta!”

Đối với âm thanh từ mấy con Chân Long này, con rối cấp Đại La không hề bị lay động.

Đi đến chỗ một con Chân Long cách hắn gần nhất, vung roi lên ra sức vô tình quất xuống.

Chương 1270: Chân lý Hỗn Độn

Lúc này trong Thánh giới Long tộc, một chiếc Bản Nguyên đăng bắt đầu chợt chớp loé, mơ hồ không cố định.

Long tộc canh giữ trước Bản Nguyên Đăng Hỏa Thần điện nhìn chiếc Bản Nguyên đăng chợt chớp loé này, không khỏi thở dài.

Vị Long tộc này có thể căn cứ vào trạng thái của Bản Nguyên đăng để phán đoán Long tộc đại biểu nó đang thừa nhận cái gì.

“Mỗi ngày đều phải chịu bao nhiêu tội, còn không tốt bằng bị Ẩn Linh môn giết thịt làm Toàn Long yến.” Long tộc kia thở dài một tiếng nói.

Lúc này, một khí tức to lớn giáng lâm vào Thánh giới Long tộc.

“Long chủ đã trở về, có nên báo cáo với Long chủ không đây?” Long tộc canh giữ Bản Nguyên Đăng Hỏa Thần điện do dự nói.

Nhưng không chờ hắn đi tìm Long chủ, Long chủ đã xuất hiện bên ngoài Bản Nguyên Đăng Hỏa Thần điện.

Long chủ đi vào liền nhìn thấy Bản Nguyên đăng lúc sáng lúc tắt.

Chân Long đại biểu cho chiếc Bản Nguyên đăng này đang phải chịu đau đớn cực kỳ lớn.

“Nhân tộc Từ Phàm, ngươi chờ đó cho ta.” Long chủ âm trầm nói.

“Long chủ đại nhân, cứ cách mỗi mấy ngày, mấy chiếc Bản Nguyên đăng sẽ lập loè lúc sáng lúc tắt.”

“Xin Long chủ nhất định phải nghĩ cách cứu bọn họ trở về.” Long tộc trấn thủ thần điện khẩn cầu nói.

“Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cứu bọn họ về lại trong Thánh Long giới.” Ánh mắt Long chủ kiên định nói.

Lúc này, chiếc chủ đăng trên Bản Nguyên Đăng Hỏa Thần điện đột nhiên sáng lên ánh lửa yếu ớt.

Lúc mới bắt đầu, Long chủ còn tưởng rằng chính mình nhìn lầm, nhưng khi thấy ánh lửa yếu ớt còn đang kéo dài.

Lưỡng long lập tức hưng phấn lên.

“Hỗn Độn Thánh Long sắp trở về, Long tộc chúng ta được cứu rồi!” Long tộc trấn thủ thần điện nói.

“Đúng vậy, lần này Hỗn Độn Thánh Long trở về, chắc chắn đã đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Đợi đến khi Hỗn Độn Thánh Long trở về chính là lúc Nhân tộc bị diệt.” Long chủ cắn răng, âm ngoan nói.

Từ sau khi Hỗn Độn Thánh Long đi, Long tộc bọn họ vẫn luôn trượt dốc, Long chủ một đời không bằng một đời.

Sau khi vị trí Long chủ truyền đến thế hệ hắn, lại bị ép đến bắt đầu co lại trước thế lực các Đại Tiên giới.

Ngược lại mấy đại tộc khác, nhất là Nhân tộc, đều càng ngày càng mạnh lên theo thời gian.

Ánh lửa của chủ đăng trên Bản Nguyên Đăng Hỏa Thần điện càng ngày càng sáng, tản ra một loại khí tức đặc biệt, bao trùm lấy toàn bộ Thánh Long giới.

Không quá lâu sau, tất cả Long tộc đều nhận được tin tức Hỗn Độn Thánh Long sắp trở về.

Đồng thời tin tức này cũng được bí mật truyền về các đại tộc.

Từ Phàm đang nhàn nhã nằm trong tiểu viện phá giải hệ thống đột nhiên nhận được tin tức từ Hoàng Sơn.

“Hỗn Độn Thánh Long của Long tộc sắp trở về, ngươi có muốn hay không chuẩn bị sớm đi vùng Hỗn Độn tránh một thời gian không?”

Nhìn thấy tin tức này, Từ Phàm cau mày.

Ta đều đã là Thánh Nhân, lại vẫn phải sống ngày tháng trốn chui trốn lủi sao.

“Hỗn Độn Thánh Nhân, Nguyên chủ chỉ có thể miễn cưỡng đối đầu.”

“Nếu như Hỗn Độn Thánh Long theo dõi Ẩn Linh đảo, Nguyên chủ muốn ngăn cũng không ngăn được.” Hoàng Sơn nói.

“Khi nào Hỗn Độn Thánh Long kia trở về?” Từ Phàm trịnh trọng hỏi.

“Căn cứ theo độ sáng của Bản Nguyên chủ đăng, nhanh nhất một ngàn năm, chậm nhất một vạn năm.” Hoàng Sơn trả lời.

“Thế này không phải là còn một ngàn năm sao, sau khi một ngàn năm sắp đến lại nói.” Từ Phàm nói xong lại nhàn nhã lắc lư ghế dựa của mình.

Mà bên trong không gian tiên hồn lại bắt đầu tăng tốc phá giải quả cầu phù văn hệ thống.

“Quả nhiên là không được yên bình, phải nghĩ cách để bên số một, số hai tăng chút tốc độ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc này phân thân số một còn đang ở trong Hỗn Độn Phù Văn Thần điện tham ngộ thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Số hai đang cùng Đại thống lĩnh kia lập nghiệp.

Trong một bí cảnh tại biên cảnh Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, Đại thống lĩnh nhìn dây chuyền sản xuất do phân thân số hai chế ra, khiếp sợ đến không nói ra lời.

“Chỉ cần bỏ linh khoáng Hỗn Độn vào trong là có thể sản xuất ra Tiên Thiên linh bảo?” Đại thống lĩnh cảm thấy khó có thể tin, hỏi lại lần nữa.

Lúc này, một bộ chiến giáp cấp Hỗn Độn Tiên Thiên linh bảo bị lấy xuống từ trên dây chuyền sản xuất.

Một con rối cầm chiến giáp Hỗn Độn đặt vào trong tay Đại thống lĩnh.

“Bộ chiến giáp Hỗn Độn này, mặc dù có hơi đơn sơ, nhưng các huynh đệ mặc vào dù sao cũng tốt hơn khi không có.” Số hai cười nói.

“Chúng ta không thể sản xuất Tiên Thiên linh bảo loại công sát được sao?” Đại thống lĩnh nhìn bộ chiến giáp trong tay nói.

“Không có lượng lớn linh khoáng Hỗn Độn thích hợp, xây dựng dây chuyền sản xuất không có lời.” Số hai giải thích.

Nghe thấy lời số hai nói, Đại thống lĩnh lập tức điểm ra một màn sáng.

Trong màn sáng chính là những mỏ khoáng bên ngoài biên cảnh Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

“Nhị huynh đệ, ngươi nói, luyện chế linh bảo loại công sát cần những linh khoáng Hỗn Độn nào, cho dù có Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ, ta cũng có thể vì ngươi có thể kiếm tới được.” Đại thống lĩnh hưng phấn nói, ánh mắt nhìn về phía số hai tựa như nhìn trân bảo.

Số hai nhìn những mỏ khoáng tại biên cảnh, sau khi suy nghĩ một phen, điểm ra mười tám mỏ khoáng.

“Đại thống lĩnh, chỉ cần có thể lấy những linh khoáng Hỗn Độn này về tay, chúng ta liền có thể luyện chế Tiên Thiên linh bảo loại công sát với quy mô lớn.” Phân thân số hai nói.

“Chờ ta.” Đại thống lĩnh xoay người rời đi bí cảnh luyện khí.

Số hai xoay người nhìn về phía dây chuyền sản xuất cấp Tiên Thiên linh bảo không khỏi cảm khái: “Dây chuyền sản xuất cấp Tiên Thiên linh bảo, trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ.”

Khoảng thời gian trước, sau khi đi theo Đại thống lĩnh tham gia chiến dịch mấy lần thì phát hiện, lúc các huynh đệ cùng hắn gây dựng cơ nghiệp chiến đấu, ngay cả một bộ hộ giáp đàng hoàng cũng không có.

Kết quả là, lúc hắn muốn vào bảo khố lựa chọn vài linh khoáng Hỗn Độn thích hợp để luyện chế chiến giáp Tiên Thiên linh bảo, chuẩn bị luyện vài món linh bảo phòng ngự.

Không nghĩ tới, sau khi nhìn thấy nhiều linh khoáng Hỗn Độn chủng loại phong phú như vậy, đột nhiên nảy ra ý nghĩ làm một dây chuyền sản xuất Tiên Thiên linh bảo.

Hắn nhờ lượng lớn linh khoáng Hỗn Độn trong bảo khố, thật đúng là làm hắn luyện chế ra một dây chuyền sản xuất Tiên Thiên linh bảo đơn giản.

“Bước kế tiếp, ta có nê làm một dây chuyền sản xuất con rối cấp Chuẩn Thánh hoặc là cấp Thánh Nhân luông không nhỉ?” Phân thân số hai nói.

“Trong khoảng thời gian này, nhờ những phù văn Hỗn Độn thành hệ thống bản thể truyền cho ta, dùng linh khoáng Hỗn Độn luyện chế ra con rối cấp Chuẩn Thánh cũng không thành vấn đề.”

“Cấp bậc linh khoáng Hỗn Độn lại cao thêm chút, luyện chế ra con rối cấp Thánh Nhân càng không thành vấn đề.”

“Chờ lúc ta trở về mang theo vài con rối cấp Thánh Nhân, vẻ mặt của bản thể hẳn sẽ rất đặc sắc.” Phân thân số hai cười nói.

Lúc này, Đại thống lĩnh lại vòng trở lại.

“Mười sáu chỗ linh khoáng Hỗn Độn ngươi nói đều bị người của chúng ta cướp được, hiện tại linh khoáng Hỗn Độn đang ở trong bảo khố của bọn họ.”

“Qua một thời ngắn nữa bọn họ sẽ đưa tới, đến lúc đó chính là lúc ngươi mở tay mở chân.” Đại thống lĩnh vỗ vai số hai.

“Mặc dù đều là huynh đệ, nhưng công lao cũng phân lớn nhỏ.”

“Sau này lấy được chân lý Hỗn Độn, Nhị huynh đệ ngươi có tư cách làm nhóm hưởng dụng đầu tiên.” Đại thống lĩnh hứa hẹn nói.

“Đại thống lĩnh, ta vẫn luôn không rõ lắm, chân lý Hỗn Độn mà các ngươi nói rốt cuộc là thứ gì?” Số hai tò mò hỏi thăm.

“Nếu như thật sự phải nói, chân lý Hỗn Độn là một loại tồn tại có thể làm cho Thần Ma chúng ta tấn cấp đến cấp bậc càng cao hơn.”

“Giống như Hồng Mông Tử khí, hấp thu nhiều thì tự nhiên sẽ trở thành Đại Thánh Nhân.”

Chương 1271: Vạn Thánh lâu

Nghe được tác dụng của chân lý Hỗn Độn, số hai quyết định làm gì cũng phải lấy chút chân lý Hỗn Độn về cho bản thể.

Số hai cảm thấy chân lý Hỗn Độn hẳn là hữu dụng đối với việc phân tích quả cầu phù văn hệ thống của bản thể.

“Đại thống lĩnh, ta cảm thấy sau khi chúng ta có lượng lớn linh bảo, nên chiêu thêm nhiều huynh đệ chút đi.” Số hai đề nghị.

“Trước tiên đừng vội, Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma còn chưa loạn lên hoàn toàn đâu.”

“Chờ đến khi tin tức tồn tại chí cao vô thượng kia biến mất lại được chứng thực một thời gian nữa đã.”

“Đến lúc đó, tất cả đại thế lực trong đế quốc Thần Ma liền sẽ cắt cứ, khi đó chính là thời gian tốt để chúng ta tuyển nhận huynh đệ.” Đại thống lĩnh nói.

Lúc này, những linh khoáng Hỗn Độn số hai phân thân cần đã được lần lượt đưa tới.

“Ta tranh thủ thành lập nhiều thêm mấy dây chuyền sản xuất Tiên Thiên linh bảo loại công sát.” Số hai nói.

“Nhị huynh đệ, vất vả.” Đại thống lĩnh nói xong, sau đó dường như nhận được tin tức khẩn cấp gì đó, vội vàng rời đi.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhận được tin tức số hai phân thân truyền lại.

“Có bản lĩnh nha, ở bên kia gây dựng cơ nghiệp, lại làm ra dây chuyền sản xuất Tiên Thiên linh bảo, đây chính là chỗ tốt của tài nguyên phong phú tại bản đồ cấp cao.” Từ Phàm cảm khái nói.

Cuối cùng Từ Phàm lại thấy được giải thích có liên quan tới chân lý Hỗn Độn, khiến vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc lên.

“Chân lý Hỗn Độn, có nên đi hỏi Nguyên chủ không nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Vào lúc này, Từ Phàm chợt nhận được tin tức từ Nguyên chủ.

“Muốn đi thế giới vỡ vụn kiếm chác một phen nữa không?”

Nhìn tin tức từ Nguyên chủ, Từ Phàm trả lời một chữ.

Sau đó trong không gian vươn ra một cánh tay, trực tiếp kéo Từ Phàm vào trong thế giới vỡ vụn.

“Hôm nay kêu ta tới quyết đấu với Thánh Nhân dị tộc hả?” Từ Phàm nhìn lôi đài như Tiên giới bên dưới nói.

“Lần trước ngươi xuất thủ, thanh danh truyền khắp các đại thế giới xung quanh, khoảng thời gian gần đây không có Thánh Nhân dị tộc khiêu chiến ngươi.” Nguyên chủ nói.

“Vậy ngươi kêu ta tới làm gì?”

“Mượn dùng nhãn lực của ngươi một chút, chúng ta cược mấy ván.” Nguyên chủ cười nói.

Lúc này bên dưới xuất hiện hai cường giả Thánh Nhân dị tộc, một người trên thân tản ra khí tức như thâm uyên, sau lưng có một đôi cánh chim màu đen, tăng thêm phần quỷ dị.

Một Thánh Nhân dị tộc khác tản ra Thánh Dương chi lực vô tận, tựa như một ngôi sao trời vĩnh thế bất diệt.

“Bắt đầu rồi, ngươi xem xem ai sẽ thắng.” Nguyên chủ truyền âm hỏi.

Lúc này trong mắt Từ Phàm xuất hiện Vận Mệnh chi lực, nhưng lại không cách nào phát hiện vận mệnh của Thánh Nhân trong sân đấu.

“Ngươi đừng thôi diễn nữa, chiêu này vô dụng ở đây, phán đoán thắng thua chỉ có thể dựa vào nhãn lực của mình.” Nguyên chủ nói.

“Được, Thánh Nhân cánh đen có thể thắng.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Vì sao?” Nguyên chủ hỏi, nếu như Từ Phàm không nói câu này, hắn liền muốn đặt vào Thánh Nhân toả ra Thánh Dương chi lực.

“Không vì sao cả, Thánh Dương chi lực nhìn như khắc chế Thánh Nhân kia, nhưng đại đạo Hỗn Độn cả hai tu luyện, hoàn toàn không phải quan hệ tương khắc.

“Hỗn Độn Thánh Dương đại đạo và Hỗn Độn Thiên Uyên đại đạo, dưới lực lượng tương đương, đánh tới cuối cùng, phần thắng của Hỗn Độn Thiên Uyên đại đạo càng lớn hơn chút.” Từ Phàm vì hắn giải thích.

“Mặc dù không quá hiểu, nhưng thấy ngươi nói nhiều như vậy, tạm thời tin tưởng ngươi.” Nguyên chủ nói, bắt đầu đặt cược với Đại Thánh Nhân nhà cái.

Từ Phàm cũng theo hắn cược thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm ngàn trượng.

Sau khi trọng tài hô một tiếng bắt đầu, hai luồng lực lượng đại đạo Hỗn Độn trên lôi đài đại thế giới bùng nổ trong nháy mắt.

Dư âm đụng vào nhau sinh ra khiến cho cả lôi đài thế giới bắt đầu rung lên.

Hai Thánh Nhân dị tộc lực lượng tương đương, tên đại thần thông Hỗn Độn một cái vang dội hơn một cái, nhưng vẫn không làm gì được đối phương.

Nhưng màn tranh đấu ngoạn mục này, trong mắt đông đảo Đại Thánh Nhân đang quan chiến chỉ xem như tương đối đặc sắc.

Dù sao cũng bỏ tiền ra đặt cược, đánh ngươi qua ta lại mới có cảm giác.

Lúc này ánh mắt Nguyên chủ chăm chú nhìn vào Thánh Nhân tản ra khí tức thâm uyên.

“Nguyên chủ, ngươi đặt cược bao nhiêu, sao lại căng thẳng thế?” Từ Phàm hỏi.

“Cũng không bao nhiêu, chỉ là gần đây vận khí tương đối kém, thật lâu chưa thắng nổi ván nào.” Nguyên chủ nói.

“Được rồi, Nguyên chủ, hôm nay ta dẫn ngươi bay.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

Lúc này, dưới gia tốc thời gian, lôi đài đại thế giới bên dưới đã qua hơn trăm năm.

Hai bên Thánh Nhân đều có chút bủn rủn, nhưng người sáng suốt đều có thể nhìn ra, Thiên Uyên Thánh Nhân sắp thắng.

Không đến bao lâu sau, vị Thánh Nhân quanh người tản ra Thánh

Dương chi lực giơ tay đầu hàng, nhận thua.

Lập tức, mấy Đại Thánh Nhân vây xem lôi đài chiến đấu lộ ra nụ cười.

Đương nhiên, càng nhiều Đại Thánh Nhân u ám.

Nguyên chủ và Từ Phàm cũng nhận được gấp đôi thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Trong mấy trận đánh cược sau đó, dưới phán đoán của Từ Phàm, tất cả Thánh Nhân đặt cược vào đều lấy thắng lợi kết thúc.

Từ Phàm cũng ngót nghét thu được gần vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Trận chiến đấu cuối cùng, Nguyên chủ tùy tiện lấy ra năm ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí đặt vào một vị Thánh Nhân.

Kết quả còn chưa đến thời gian uống hết ky trà, Thánh Nhân hắn đặt cược đã thua.

“Nguyên chủ, vận khí này của ngươi quả thật có hơi kém.” Từ Phàm phì cười.

“Chỉ năm ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, thua nổi.”

“Đi, hôm nay ta mời khách, dẫn ngươi đi Vạn Thánh lâu mở mang kiến thức.” Nguyên chủ đứng dậy nói.

“Vạn Thánh lâu, Nguyên chủ, không cần xa xỉ như vậy chứ?” Từ Phàm nói.

Vạn Thánh lâu chính là tửu lâu chuyên môn phục vụ cho những cường giả Đại Thánh Nhân đứng đầu trong thế giới vỡ vụn này.

Tất cả nguyên liệu nấu ăn đều là linh vật đứng đầu trong các đại thế giới hoặc trong vùng Hỗn Độn, một bàn thức ăn ít nhất là từ thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một trăm trượng trở lên.

Dưới chỉ dẫn của Nguyên chủ, Từ Phàm tới trong một bí cảnh.

Chỉ thấy trong bí cảnh này chim hót hoa nở, thủy tạ lầu đài, hay cho một bức cảnh nhân gian chí mỹ.

Vừa vào trong, Từ Phàm liền cảm nhận được một luồng Hỗn Độn chi khí đặc thù.

Hít vào một hơi, dường như tốc độ phá giải quả cầu phù văn Hỗn Độn của mình cũng tăng nhanh.

“Hỗn Độn chi khí này trải qua mấy trăm năm tinh luyện thủy tinh Hồng Mông Tử khí mà thành, nếu phàm nhân hít vào một hơi, lập tức đạp đất thành tiên.” Nguyên chủ giới thiệu.

Lúc này Hỗn Độn chi khí ngưng tụ lại, một thiếu nữ tuyệt sắc hình tượng Nhân tộc mặc sườn xám đứng trước mặt hai người.

“Hai vị quý khách, mời đi theo ta.” Giọng nói ngọt ngào mà không mất đi ưu nhã.

Dưới sự hướng dẫn của thiếu nữ mặc sườn xám, hai người đi vào một lương đình trong núi.

Trên đỉnh núi có thể thu vào mắt phong cảnh tươi đẹp dưới núi.

Hấp thu loại Hỗn Độn chi khí đặc chế này, một cảm giác sảng khoái từ trong lòng Từ Phàm dâng lên tới đầu.

“Nơi này không tệ chứ?” Nguyên chủ cười hỏi.

“Rất đẹp, vốn cho rằng cảnh sắc Ẩn Linh môn ta đã là cực hạn nhân gian.”

“Không nghĩ tới nơi này lại làm cho tầm mắt ta thêm rộng mở.” Từ Phàm cười nói.

Hắn vừa hấp thu Hỗn Độn chi khí làm cho người thoải mái, vừa phân tích phương pháp luyện chế Hỗn Độn chi khí này.

“Hai vị khách quý, xin hỏi ngươi muốn gọi món gì?” Thiếu nữ sườn xám ôn nhu hỏi.

“Như cũ, lại cho ta thêm một đôi cánh Thánh Long, hai bát cháo Hồng Mông.” Nguyên chủ thuần thục nói.

“Lập tức sắp xếp cho ngươi.” Thiếu nữ sườn xám gật đầu lui xuống.

Mà Từ Phàm vẫn còn đang chuyên tâm phân tích phương pháp chế luyện Hỗn Độn chi khí này.

Chương 1272: Công hiệu đặc

biệt

“Ngươi đừng phí sức nữa, Hỗn Độn chi khí bên này ngươi phân tích không ra đâu.” Nguyên chủ thưởng thức tiên trà được đưa lên, thong thả nói.

“Hỗn Độn chi khí bên này là tinh chuẩn nhất, đặc biệt nhất ta từng thấy khi đi khắp tất cả đại thế giới và trong vùng Hỗn Độn.”

“Đồng thời cũng là một trong những thứ ta muốn có được nhất.”

Từ Phàm hít sâu một hơi, nói: “Trong Hỗn Độn chi khí này có một loại đồ vật ta không biết, nếu như dùng đồ vật khác thay thế, nhiều lắm chỉ có thể đạt tới một nửa hiệu quả của loại Hỗn Độn chi khí này.”

Vừa dứt lời, Nguyên chủ xém chút phun ra tiên trà vừa uống vào miệng.

“Ngươi vậy mà có thể phân tích ra được!” Nguyên chủ có chút khiếp sợ.

“Chỉ cần có thể tìm được loại đồ vật bị khuyết thiếu, loại Hỗn Độn chi khí này muốn bao nhiêu cũng có.”

Một đoàn Hỗn Độn chi khí ngưng tụ trong tay Từ Phàm, sau đó hóa thành một con chim nhỏ từ trong tay Từ Phàm bay đi.

“Những thứ đó để phía sau trước đi, một nửa hiệu quả Hỗn Độn chi khí này của ngươi, chúng ta hợp tác một phen, thế nào?” Nguyên chủ nổi lên hứng thú.

“Nguyên chủ, trước kia không phải ngươi không có hứng thú với mấy thứ này sao?” Từ Phàm hỏi.

“Ai nói không có hứng thú, ai mà không có hứng thú với thủy tinh Hồng Mông Tử khí chứ?”

“Đại thế giới ta từng chu du, hiện tại thiếu nhất là thứ này.” Nguyên chủ nói.

“Vậy cũng được, ngươi cung cấp nguyên liệu, ta phụ trách chế tạo, sau khi ngươi bán ra, chia bốn sáu.

“Ngươi bốn, ta sáu.” Từ Phàm nói.

“Được, việc này thành, coi như ta thiếu ngươi một nhân tình.” Nguyên chủ hứa hẹn nói.

Lúc này, nơi xa xuất hiện một đội nữ tử Nhân tộc tuyệt sắc, bưng các loại món ngon, bay tới lương đình chỗ hai người.

“Lên món rồi. Ta đã nói trước, chúng ta một người một nửa, không được tranh, không được giành.” Nguyên chủ sớm nói.

“Không đến mức đó chứ?”

Lúc Từ Phàm còn đang ngạc nhiên, trên mặt bàn đã bày đầy thức ăn.

Một mùi hương kỳ lạ ngập tràn trong lương đình.

Từ Phàm hít một hơi thật sâu, chậm rãi nếm thử nói: “Trong mấy món ăn này, có loại đồ vật cần thiết để luyện chế Hỗn Độn chi khí.

Nói xong, hắn cầm đũa gắp một miếng thịt kho như thủy tinh.

Sau khi bỏ vào trong miệng, vị giác của Từ Phàm tức khắc thăng hoa.

Sau đó lại nhanh chóng gắp thêm mấy miếng bỏ vào trong miệng mình.

Một luồng Hỗn Độn chi lực tinh thuần từ trên đỉnh đầu Từ Phàm bốc lên, đây là Hỗn Độn chi lực ẩn chứa trong những món ăn kia, sau khi bổ sung vào cơ thể Từ Phàm xong, dư lại thì tự động bay ra.

“Món ăn này, quả nhiên là quá mỹ vị!” Từ Phàm không nhịn được nói, trong đầu bắt đầu điên cuồng thôi diễn cách làm món ăn này.

“Haiz! Đã nói mỗi người một nửa, ngươi đừng giành một nửa của ta chứ!” Nguyên chủ nói, cũng gắp món ăn đó.

Cuối cùng. hai người lại bắt đầu tranh đoạt thức ăn trên bàn này.

Từ Phàm liều mạng ăn, Nguyên chủ liều mạng muốn bảo vệ phần của mình.

Sau một trận Thao Thiết chi yến, Từ Phàm vẫn chưa thỏa mãn nhìn đĩa sạch nhẵn trên bàn nói: “Nguyên chủ tiền bối, nếu không lại gọi thêm một bàn?”

“Một vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí một bàn, ngươi muốn gọi thì tự gọi.” Nguyên chủ trợn trắng mắt.

“Một vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí!” Từ Phàm đành kìm lại dục vọng phàm ăn bây giờ của mình.

“Vạn Thánh lâu từ đâu tới? Nguyên chủ, ngươi biết không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Hẳn là thế lực áp đảo trên hai đế quốc Thần Ma xung quanh chúng ta, cụ thể ta cũng không rõ lắm.”

“Dù sao Vạn Thánh lâu ta từng nhìn thấy trong hai đế quốc Thần Ma bọn họ, thức ăn đặc chế làm ra còn mắc hơn bên này mấy lần.” Nguyên chủ dư vị mỹ vị vừa rồi nói.

“Thôi vậy.” Lại là một loại đồ vật vượt ngoài phạm vi chính mình nhận biết.

Hai người lại ở đây hàn huyên một hồi, sau đó rời khỏi Vạn Thánh lâu.

“Đi thôi, ta dẫn ngươi quay về Tam Thiên giới.” Nguyên chủ đặt tay lên vai Từ Phàm.

Trong nháy mắt hai người tới bên ngoài Nguyên Thủy tông.

“Chuyện Hỗn Độn Thánh Long Long tộc trở về ngươi dừng lo, sau khi trở về Tam Thiên giới ta giúp ngươi cản một hồi, ngươi mang theo tông môn tránh một thời gian trong vùng Hỗn Độn là được.” Nguyên chủ nói

“Lỡ như Hỗn Độn Thánh Long cứ ở Tam Thiên giới không đi thì sao bây giờ?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Có một số việc hiện tại không thể nói cho ngươi, dù sao ngươi cứ biết Hỗn Độn Thánh Long không ở Tam Thiên giới được lâu là được rồi.” Nguyên chủ nói.

Từ Phàm gật đầu, sau đó phá vỡ không gian về tới trong Ẩn Linh môn.

Trong tiểu viện, Từ Phàm dùng các loại vật liệu Bồ Đào đưa tới bắt đầu chế luyện Hỗn Độn chi khí.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên kinh ngạc phát hiện, quả cầu phù văn hệ thống trong tiên hồn hình như đã tự động phá giải một phần phong ấn.

Mặc dù rất yếu ớt, nhưng sau khi Từ Phàm nhìn thấy quả cầu phù văn hệ thống cũng cảm nhận được.

Chút phong ấn được loại bỏ đó, Từ Phàm cảm thấy như bằng mình bận việc vạn năm.

“Thú vị, xem ra bất kể Hỗn Độn chi khí hay là thức ăn bên kia, cũng vẫn có một loại đồ vật cực kỳ quan trọng đối với ta.”

Lúc này, trong đầu Từ Phàm lại nhớ tới chân lý Hỗn Độn.

“Không phải là thứ này đấy chứ?” Từ Phàm sờ lên cằm nói.

Lúc này, một viên thủy tinh ngưng tụ từ Hỗn Độn chi khí lơ lửng trong tiểu viện Từ Phàm.

Tản ra một luồng Hỗn Độn chi khí đặc biệt tinh thuần, khiến người hít vào một hơi là cảm thấy thần thanh khí sảng.

“Bồ Đào, kiểm tra xem những Hỗn Độn chi khí này có thể duy trì trong tông môn bao lâu? Chi phí bao nhiêu?” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Không qua bao lâu sau, Bồ Đào liền trả lời: “Chủ nhân, duy trì loại Hỗn Độn chi khí này trong toàn bộ tông môn, một năm cần hai ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Tiêu hao lớn như thế? Vậy làm một tiểu thế giới trước, xem như thánh địa tu luyện mở ra cho đệ tử, dựa theo giá vốn thu lại là được.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Mặc dù bây giờ hắn sung túc hơn trước kia một chút, nhưng cứ tiêu hao như vậy, ngay cả vạn năm cũng không chịu nổi.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Sau đó Từ Phàm đi vào không gian dưới lòng đất, phí một phen công sức, làm thành một dây chuyền sản xuất Hỗn Độn chi khí.

“Càng ngày càng nhớ số một, số hai.” Từ Phàm nhìn dây chuyền sản xuất trước mắt nói.

Từ Phàm vốn muốn lại phân ra thêm một phân thân vì hắn chia sẻ, nhưng sau khi suy nghĩ lại từ bỏ.

Dù sao bồi dưỡng một phân thân mới lần nữa, không chỉ phải phân liệt bản nguyên, còn phải phân liệt tiên hồn.

Trong giai đoạn bây giờ thì không có lợi với việc hắn phá giải quả cầu phù văn hệ thống.

Theo các loại linh tài và thủy tinh Hồng Mông Tử khí được đưa vào, một viên thủy tinh Hỗn Độn chi khí đặc chế xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Bồ Đào, đưa cái này đến tay Nguyên chủ.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này trong Nguyên Thủy tông, Nguyên chủ đang bất đắc dĩ nghe Hoàng Sơn càm ràm.

“Được rồi, những chuyện ngươi nói ta đều biết cả mà.”

“Những thủy tinh Hồng Mông Tử khí ta lấy đi từ trong bảo khố, ta bổ sung lại nhiều thêm một phần mười cho ngươi còn không được sao?” Nguyên chủ hơi đau đầu nói.

“Ít nhất phải thêm hai phần mười, phải biết là những thủy tinh Hồng Mông Tử khí ngươi lấy đi, có phần chính là phúc lợi của đệ tử tông môn đó.” Hoàng Sơn nói.

“Ta biết mà, sau này ta lấy Hồng Mông Tử Khí thủy tinh từ trong bảo khố, đến khi trả ta đều sẽ bổ sung lại nhiều thêm hai phần mười cho ngươi.” Nguyên chủ nói.

“Bỏ đi, làm như vậy, bảo khố tông môn chỉ sợ dồi dào không nổi.” Hoàng Sơn lắc đầu nói.

Đúng lúc này, một đệ tử đưa tới một viên thủy tinh Hỗn Độn chi khí đặc chế.

Chương 1273: Đường lui

Sau khi cảm nhận được viên thủy tinh Hỗn Độn chi khí đặc chế, Nguyên chủ trực tiếp vung tay cướp lấy từ trong tay đệ tử kia.

Cuối cùng, một luồng Hỗn Độn chi khí đặc biệt tràn ngập trong đại điện.

Sau khi cảm nhận một phen, Hoàng Sơn lâm vào trong hồi ức.

“Cái này hình như khá giống với Hỗn Độn chi khí trong Vạn Thánh lâu ngươi mang ta đi bốn vạn năm trước, chỉ là Hỗn Độn chi khí này không thuần như thế.” Hoàng Sơn hồi tưởng nói.

Hắn còn nhớ rõ khi đó Nguyên chủ keo kiệt chỉ gọi bốn món ăn trong Vạn Thánh lâu, chính mình còn chưa động đũa đã bị quét sạch một nửa.

“Đúng vậy, cái này là do Từ Thần sư làm ra.”

“Hắn có thể chế tác loại Hỗn Độn chi khí này, đến lúc đó chúng ta cung cấp nguyên liệu và phụ trách bán, cuối cùng chia bốn sáu.”

“Ngươi xem, thủy tinh Hồng Mông Tử khí trong bảo khố tông môn ta không uổng công đụng chạm, còn kéo một vụ làm ăn tới cho Nguyên Thủy tông.” Nguyên chủ cười nói.

“Chia bốn sáu, không phải chúng ta bốn, Từ thần sư sáu chứ?” Hoàng Sơn cau mày hỏi.

“Đương nhiên là vậy, kỹ thuật này chính là do Từ Đại Thần sư nghĩ ra mà.” Nguyên chủ đương nhiên nói.

“Được rồi, có thời gian ta đi đại thế giới khác dạo chơi, xem thứ thứ này có nguồn tiêu thụ nào không.” Hoàng Sơn cảm nhận Hỗn Độn chi khí đặc biệt này, nói.

Lúc này bên trong Ẩn Linh môn, một bí cảnh tu luyện đặc biệt lặng lẽ mở ra.

Hùng Lực xuất hiện trong Nguyên giới, đi vào bí cảnh tu luyện.

“Hỗn Độn cửu luyện, đệ nhị luyện đã đến bình cảnh, phải tìm một bí cảnh nồng đậm Hỗn Độn chi khí tu luyện.” Hùng Lực nhìn mấy bí cảnh tu luyện trong Nguyên giới, lúc còn đang do dự chọn cái nào.

Ngay lúc này, giọng Bồ Đào chợt vang lên.

“Tông môn mới mở ra một bí cảnh, Hỗn Độn chi khí trong đó rất dễ hấp thu, ngươi có thể thử xem.”

Nghe được lời Bồ Đào nói, trên mặt Hùng Lực lộ ra biểu tình kỳ quái.

Hắn vẫn là lần đầu nghe thấy Bồ Đào chào hàng thứ gì đó.

“Giá thế nào?” Hùng Lực thuận miệng hỏi, hắn biết rõ bí cảnh tu luyện như loại này, bình thường tông môn chỉ lấy giá vốn.

“Một tháng, thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một trượng.”

Hùng Lực đang chuẩn bị quẹt thẻ lập tức ngừng lại, có chút khiếp sợ hỏi lại giá một lần.

“Mắc như vậy!” Hùng Lực khiếp sợ nói.

“Chỉ thu giá vốn thôi đấy.” Bồ Đào trả lời.

Do dự một hồi lâu, Hùng Lực cắn răng đi vào bí cảnh tu luyện Hỗn Độn chi khí.

Kết quả vừa mới đi vào, hắn lập tức cảm nhận được một luồng Hỗn Độn chi khí không bình thường.

Hùng Lực trực tiếp ngồi xếp bằng, bắt đầu tu luyện.

Một luồng khí xoáy xuất hiện trong bí cảnh, sau đó vô tận Hỗn Độn chi khí tràn vào trong cơ thể Hùng Lực.

Kết quả còn chưa dùng sức, Hỗn Độn nhị luyện đã đột phá.

Một luồng khí thế cực lớn từ trong bí cảnh Hỗn Độn xông ra, bao trùm toàn bộ Nguyên giới.

Các đệ tử trong Nguyên giới cũng cảm nhận được luồng khí thế này.

“Đây là khí tức của Đại sư huynh, mạnh hơn so với trước kia.” Một đệ tử Ẩn Linh môn nói.

“Đại sư huynh tu luyện Hỗn Độn cửu luyện, khoảng thời gian trước vẫn là trình độ nhị luyện, lần này đột nhiên phát ra khí tức to lớn như thế, chẳng lẽ là đột phá?” Một đệ tử Ẩn Linh môn khác phân tích nói.

Lúc này, Vương Huyền Tâm đang khiêu chiến trong không gian Hỗn Độn tại Nguyên giới đột nhiên dừng khiêu chiến, rời đến Nguyên giới, cẩn thận cảm nhận khí tức của Hùng Lực.

“Sau khi đột phá, chiến một trận, thế nào?” Vương Huyền Tâm gửi tin cho Hùng Lực.

Nhưng lúc này Hùng Lực đang củng cố cảnh giới Hỗn Độn tam luyện, nào có rảnh quan tâm tin tức trong pháp bảo truyền tin.

Lúc Từ Phàm đang phơi nắng biết được tin tức này, không thể nhịn được cười lên.

“Hiệu quả so với trong tưởng tượng còn lớn hơn một chút.”

“Nếu có đồ vật cực kỳ quan trọng kia, các đệ tử tông môn đều có thể nhanh chóng tiến vào cảnh giới Chuẩn Thánh.” Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, Nguyên Thủy tông đưa nguyên liệu đến đây, có muốn bắt đầu sản xuất kết tinh Hỗn Độn chi khí không?” Bồ Đào hỏi.

“Bắt đầu đi, sau này tông môn chúng ta còn phải dựa vào cái này kiếm tiền.”

Lúc Từ Phàm còn muốn bảo Bồ Đào tính toán sản lượng, tính ra xem sau này có thể kiếm được bao nhiêu tiền.

Phân thân số ba đi theo bên người huynh đệ tốt đột nhiên có dị động.

Từ Phàm nhanh chóng nhắm mắt lại, chuyển dời ý thức đến trên phân thân số ba.

Lúc này, một đội Đại Thần Ma đang bao vây cự chu của Vương Vũ Luân.

Mà những Đại Thần Ma này chỉ vây không công, Đại Thần Ma dẫn đầu chỉ lẳng lặng nhìn cự chu, trong ánh mắt hình như có vẻ hồi ức.

Trên boong thuyền, Từ Phàm đi tới bên cạnh huynh đệ tốt.

“Sáu Đại Thần Ma, cũng không dễ đối phó đâu.” Từ Phàm nhìn sáu Đại Thần Ma bao vây cự chu nói.

“Từ đại ca, Đại Thần Ma dẫn đầu đã bị bản nguyên của chân ngã khống chế.” Vương Vũ Luân nói.

“Cảm nhận được rồi, nếu không đội Đại Thần Ma này cũng sẽ không rảnh rỗi nhàm chán bao vây riêng ngươi.”

Từ Phàm nói, đưa tay nhẹ nhàng điểm lên bầu trời vùng Hỗn Độn.

Hiện ra một đại trận Hỗn Độn to lớn, sau đó hoá thành mảnh vỡ như thuỷ tinh vỡ nát.

Lúc này, tất cả hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt trong cự chu đều tỉnh ngộ lại.

Quanh người Từ Phàm hiện ra ba món Huyền Hoàng chí bảo.

Một đao, một kiếm, một tháp, sau đó lại có mấy món Tiên Thiên chí bảo xoay tròn bên ngoài.

“Đại Thần Ma dẫn đầu cứ giao cho ta, còn lại để những hồng nhan tri kỷ của ngươi xử lý.”

Một ảo ảnh ngàn tay to lớn tựa như sao trời xuất hiện trong Hỗn Độn, mỗi cánh tay đều cầm một món linh bảo, ba ngàn đạo bàn hiển hiện sau lưng ảo ảnh ngàn tay.

Sau đó, không gian khu vực này bị phong tỏa toàn bộ.

Lúc này tất cả Đại Thần Ma cảm nhận được đại trận Hỗn Độn vỡ vụn đều phẫn nộ, sáu đòn công kích tựa như có thể đánh xuyên thế giới đánh tới cự chu.

Một tòa cự tháp Huyền Hoàng trong suốt bảo vệ lấy toàn bộ cự chu.

“Kêu mấy hồng nhan tri kỷ của ngươi nhanh ra đây làm việc, một đánh sáu ta không trụ nổi đâu.” Từ Phàm nói xong, lập tức điều khiển ảo ảnh ngàn tay chém ra một luồng kiếm quang sáng chói như ngân hà.

Sau đó, một thanh cự nhận dài mấy quang giáp xuất hiện trong Hỗn Độn, chém tới Đại Thần Ma dẫn đầu.

Lúc này, những hồng nhan tri kỷ của Vương Vũ Luân cũng thao túng linh tấn công mấy Đại Thần Ma khác.

Một vùng biển Hỗn Độn ngũ sắc đột nhiên bao trùm toàn bộ khu vực mấy trăm quang giáp xung quanh.

Một cự thuẫn ngưng tụ từ Hỗn Độn chi khí ngũ sắc xuất hiện, chặn lấy kiếm quang và cự nhận Từ Phàm chém ra.

Năm con cự thú từ Hỗn Độn Ngũ Hành hóa thành từ trong biển Hỗn Độn nhảy ra, tản ra khí tức Đại cấp Thánh Nhân.

ảo ảnh ngàn tay chìm trong biển Ngũ Hành Hỗn Độn đột nhiên vung ra một trường hà linh bảo, ngăn cách biển Ngũ Hành Hỗn Độn ra bên ngoài trường hà linh bảo.

Ngay sau đó, ngàn tay hợp lại, cùng nhau kết một đại ấn phát ra khí tức Hoang Cổ chí cao.

Trong nháy mắt, tất cả vùng Hỗn Độn xung quanh đều bị Từ Phàm khống chế.

Mà vùng biển Hỗn Độn Ngũ Hành trải rộng mấy trăm quang giáp cũng trong nháy mắt tiêu tán. Đại Thần Ma dẫn đầu và ảo ảnh ngàn tay của Từ Phàm đều chưa động đậy.

Mà xung quanh, mấy Đại Thần Ma và hồng nhan tri kỷ của Vương Vũ Luân đã chiến đấu đến chỗ kịch liệt nhất.

Về phần năm cự thú mới vừa ngưng tụ ra, lúc vùng biển Ngũ Hành Hỗn Độn biến mất cũng theo đó mà tiêu tán.

“Thật đáng thương, đường lui ngươi còn chưa bố trí xong thì đã phải ra làm việc.” Từ Phàm khẽ nói.

Chương 1274: Luân Hồi giới mới

Đại Thần Ma dẫn đầu nhìn về phía Từ Phàm, ánh mắt hơi nghi hoặc, không hiểu vì sao sinh linh trong giới nho nhỏ này muốn ngăn cản mình?

“Mặc dù ngươi rất mạnh, nhưng hôm nay, sinh linh trong giới trong cự chu kia nhất định phải chết.” Đại Thần Ma dẫn đầu nói.

Một trường hà linh bảo bao lấy Thần Ma và ảo ảnh ngàn tay của Từ Phàm vào trong.

Ngay lúc này, một luồng khí tức dị dạng mang theo từng tia chí cao xuất hiện.

Một cự chùy tản ra khí tức Hồng Mông chi khí xuất hiện trong tay Đại Thần Ma.

Từ Phàm vừa nhìn thấy cự chùy, ánh mắt khẽ biến.

Cuối cùng lập tức gửi tin tức cho huynh đệ tốt, bảo tất cả hồng nhan tri kỷ trở về hết trên cự chu.

“Hồng Mông chí bảo, quả nhiên là khinh thường ngươi.”

Từ Phàm nhìn thấy thứ này, đánh cũng không muốn đánh, nhất lực phá vạn pháp, Đại Thần Ma có Hồng Mông chí bảo trong tay, lại dùng bao nhiêu đại thần thông Hỗn Độn hoa hoè loè loẹt nữa cũng vô dụng.

Sau khi những hồng nhan tri kỷ của Vương Vũ Luân nhận được tin, vừa đánh vừa lui về trong cự chu.

Lúc này, trường hà linh bảo của Từ Phàm đã bị một chùy của Đại Thần Ma chấn vỡ.

Trường hà linh bảo vỡ vụn hóa thành mấy trăm món linh bảo trở về trong cơ thể ảo ảnh ngàn tay.

Mà ảo ảnh ngàn tay lại ngàn tay cùng kết ấn thêm lần nữa.

Tức khắc, một đại trận không gian Hỗn Độn vây lấy hắn và cự chu, phá vỡ không gian truyền tống đến khu vực chưa biết.

Trở lại trên cự chu, Từ Phàm lại tới bên cạnh huynh đệ tốt, khắc lên người hắn vô số đại trận Hỗn Độn.

“Từ đại ca, ngươi làm gì vậy?” Vương Vũ Luân nghi hoặc hỏi.

“Che đậy khí tức nhân quả Hỗn Độn trên người ngươi, để những đường lui chân ngã để lại không tìm được ngươi.” Từ Phàm giải thích.

Cuối cùng lại khởi động đại trận truyền tống không gian Hỗn Độn, lại một lần nữa lần truyền đến khu vực chưa biết.

“Xong, lần này chân ngã ngươi hẳn không tìm thấy ngươi nữa đâu.” Từ Phàm phủi tay nói.

“Vốn dĩ ta muốn dẫn ra hết những đường lui chân ngã ngươi để lại, nhưng lại không nghĩ tới, trong tay Đại Thần Ma kia lại có một món Hồng Mông chí bảo loại công sát.”

“Nhất lực phá vạn đạo, ta đánh không lại.” Từ Phàm nhức cả trứng nói.

“Lại là Hồng Mông chí bảo, xem ra sau này ta phải nghĩ cách câu cho Từ đại ca một món.” Vương Vũ Luân nói.

“Thuận theo tự nhiên đi, thứ này không thể cưỡng cầu được đâu.” Từ Phàm khẽ thở dài, có vài thứ phát triển kiểu gì cũng sẽ vượt khỏi dự đoán của chính mình.

“Được rồi, không có việc gì nữa thì ta đi trước đây.” Từ Phàm nói xong, ý thức chuyển dời về trong bản thể.

“Một Đại Thần Ma cầm Hồng Mông chí bảo, đánh không lại thì đánh không lại thôi, không mất mặt.” Từ Phàm tự an ủi mình.

Lúc này, Lý Tinh Từ tới bái kiến.

“Bái kiến sư phụ.” Lý Tinh Từ cung kính hành lễ nói.

“Gần đây ta nghe Bồ Đào nói ngươi ở Luân Hồi giới không tệ nhỉ?” Từ Phàm cười nói.

Hành tung của những đồ đệ bảo bối của Từ Phàm, cứ thường cách một khoảng thời gian, Bồ Đào đều sẽ báo cáo khái quát một lần.

Nhất là mấy đồ đệ ở bên ngoài.

“Sư phụ, đồ nhi đã lĩnh ngộ được đạo Hỗn Độn Luân Hồi, trong vòng mười năm tất đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh.” Lý Tinh Từ nói.

“Nhanh như vậy? Ngươi ở Luân Hồi giới đạt được kỳ ngộ gì hả?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Hắn chỉ biết sơ sơ về hành động của đồ đệ mình, nhưng cụ thể thế nào, Từ Phàm chưa từng hỏi đến, cũng không bảo Bồ Đào thăm dò cụ thể.

“Đồ nhi phát hiện được một thông đạo thông đến vùng Hỗn Độn trong Luân Hồi giới.”

“Sau khi đi vào thì phát hiện là một Luân Hồi giới mới vừa thành hình.”

“Luân Hồi giới này mặc dù yếu ớt, nhưng lại nối liền với 108 đại thế giới xung quanh.” Lý Tinh Từ có chút hưng phấn nói.

“Ở nơi đó, đồ nhi lĩnh ngộ được Hỗn Độn Luân Hồi đại đạo.”

“Đồ nhi lại thông qua thông đạo lúc đầu trở về, hiện tại cẩn thận hồi tưởng, không biết là phúc hay là họa, cho nên đặc biệt đến hỏi ý kiến sư phụ.”

Nghe được lời Lý Tinh Từ nói, Từ Phàm suy nghĩ, bèn quyết định bảo Lý Tinh Từ mang hắn đến Luân Hồi giới mới vừa ra đời kia.

Hai người nhanh chóng vào Luân Hồi giới trong Tam Thiên giới, sau đó dưới sự hướng dẫn của Lý Tinh Từ, tiến vào trong thông đạo kia.

Một Luân Hồi giới nối liền với 108 đại thế giới, Từ Phàm đang tinh tế cảm nhận khí tức ở nơi này.

“Chỗ tốt, nơi này dung hợp tất cả pháp tắc của 108 giới, hơn nữa chín phần mười pháp tắc đại đạo ở nơi này rất gần với các loại đại đạo Hỗn Độn trong vùng Hỗn Độn.”

“Ở Luân Hồi giới này tu luyện, lúc đến vùng Hỗn Độn không cần lĩnh ngộ đại đạo Hỗn Độn có thể trực tiếp chuyển hóa đại đạo bản thân tham ngộ.” Từ Phàm nói.

Nơi này vô dụng đối với những đệ tử trong Ẩn Linh môn, bởi vì trong tông môn đã có nơi tương tự.

“Về phần vì sao nơi này lại xuất hiện, ta phỏng đoán hẳn là đã kích phát một loại hạn chế nào đó.”

Từ Phàm cảm nhận pháp tắc đại đạo trong Luân Hồi giới nói, hắn từ những pháp tắc đại đạo nơi này thấy được, có vài xiềng xích còn chưa hoàn toàn tiêu tán.

“Nơi này không có tác dụng quá lớn đối với tông môn, nhưng đối với ngươi mà nói lại là một chỗ tốt.”

“Nhưng sau này nơi này nhất định sẽ có cường giả đại thế giới khác tới, đến lúc đó lại sẽ là một phen tranh đấu, xem ra có vài thứ ta phải sớm giao cho ngươi.”

Từ Phàm nói, trong tay nhiều thêm một quyển sách màu đen.

“Tiên Thiên chí bảo, Vạn Mệnh Thư, dựa vào linh bảo này, ngươi bảo mạng trong Luân Hồi giới này cũng không thành vấn đề.”

Tiên Thiên chí bảo này là thu hoạch Từ Phàm được chia trong thế giới vỡ vụn, bị Từ Phàm cải tạo một phen, chuẩn bị đưa cho Lý Tinh Từ coi như lễ vật thành Thánh.

“Đa tạ sư phụ.” Lý Tinh Từ nhìn Tiên Thiên chí bảo Vạn Mệnh Thư, cảm động nói.

Lúc này, một thông đạo kết nối với đại thế giới chợt sáng lên.

Một dị tộc Đại La Thánh Giả có chút ngây người nhìn chung quanh.

Sau đó còn chưa kịp ngạc nhiên đến vui mừng đã bị Từ Phàm vươn tay kéo đến trước mặt.

Từ Phàm nhìn dị tộc vẻ ngoài như gà trống, không nhịn được hỏi: “Ngươi ở đại thế giới nào?”

Đại La thánh giả dị tộc bị khống chế hơi hoảng hồn nói: “Thiên Phượng giới, chúa tể thế giới bọn ta là tộc Thiên Phượng.”

Từ Phàm vỗ nhẹ một tay lên vai Đại La dị tộc.

Sau đó lại buông tay, nhìn Lý Tinh Từ nói: “Giao cho ngươi.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, lập tức biến mất trong Luân Hồi giới.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhàn nhã nằm trên ghế dựa ngắm cả Ẩn Linh đảo.

“Bồ Đào, gần đây những đệ tử dự bị kia thế nào rồi?” Từ Phàm thong thả hỏi.

“Trước mắt có sáu mươi lăm đệ tử đã thông qua khảo hạch cơ bản, hiện tại tất cả đều đang cố gắng tu luyện.” Bồ Đào báo cáo.

“Tuy nhiên trong những đệ tử này, có một đệ tử thiên phú cực cao đã bị Nguyên Thủy tông dự định.”

“Bồ Đào không biết nên quyết định thế nào.” Bồ Đào có chút xoắn xuýt nói.

“Vậy Nguyên Thủy tông có từng tiếp xúc với hắn chưa?” Từ Phàm đầu tiên là sững sờ, sau đó lại hỏi.

“Chỉ phái người quan sát, không có tiếp xúc, sau đó đệ tử đó mới lấy được thần khí đặc chế của tông môn.” Bồ Đào nói.

“Nếu nói thế, vậy đệ tử này chính là của tông môn chúng ta.”

“Bảo người quan sát đệ tử đó của Nguyên Thủy tông rút đi.” Từ Phàm phất tay, đại khí nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Bồ Đào vừa dứt lời, Từ Phàm liền cảm nhận được khí tức của Hoàng Sơn ở bên ngoài tông môn.

Chương 1275: Giang Hoá Nguyệt

Bên trong Nghênh Khách điện, Hoàng Sơn nhìn vẻ mặt Từ Phàm có chút kỳ quái, trong mắt hơi nghi hoặc.

“Kết tinh Hỗn Độn chi khí ngươi làm ra rất được hoan nghênh, hiện tại ta tới là muốn xác minh lại giá cả với ngươi một chút.” Hoàng Sơn nói, trong tay có thêm một viên kết tinh Hỗn Độn chi khí.

“Dựa theo cách nói của ngươi, chi phí cho một viên kết tinh Hỗn Độn chi khí là thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi hai trượng.”

“Bán ra ngoài thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi mười trượng thì không thành vấn đề, thậm chí còn có thể nhiều thêm tí nữa, lần này tới là muốn hỏi ý kiến ngươi một chút.” Hoàng Sơn cười nói, tâm trạng còn không tệ.

Trong cuộc làm ăn này, mặc dù hắn chiếm bốn phần mười, nhưng một khi cuộc làm ăn này trải rộng ra, vậy sẽ là khởi nguồn thủy tinh Hồng Mông Tử khí quan trọng hạng nhất trong Nguyên Thủy tông.

“Bán mười hai trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, giá cả này nghe vẫn hợp lý hơn chút.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Vậy nghe Từ Thần sư, phía sau lượng lớn nguyên liệu sẽ được đưa đến Ẩn Linh môn.”

“Đến lúc đó tung thứ này lên thị trường đo lường xem thử.” Hoàng Sơn vuốt ve thủy tinh Hồng Mông Tử khí trong tay nói, trong giọng nói có hơi xúc động.

“Được, nhưng Hoàng Sơn tiền bối à, ta muốn hỏi một câu, các ngươi có liên hệ với bao nhiêu dị tộc đại thế giới xung quanh?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đây được coi như là bí mật của Nguyên Thủy tông ta, nhưng Từ Thần sư cũng không phải người ngoài, khoảng độ hơn bốn trăm dị tộc.” Hoàng Sơn nói.

“Tốt lắm.” Từ Phàm gật đầu.

“Đúng rồi, một đệ tử dự bị của Nguyên Thủy tông các ngươi vừa lúc nhận được Tiên khí nhập môn tông môn ta phát ra.”

Nghe thấy lời Từ Phàm nói, Hoàng Sơn bỗng ngây ra.

“Hình như có chuyện như vậy, đến lúc đó cứ để đệ tử ấy lựa chọn đi.”

“Bất kể là chọn Nguyên Thủy tông hay Ẩn Linh môn, chỉ cần là thiên tài của Nhân tộc chúng ta là đủ rồi.” Hoàng Sơn thuận miệng nói.

“Cách xử lý này, không hổ là đệ nhất tông môn Nhân tộc.” Từ Phàm không nhịn được tán thưởng.

“Nguyên Thủy tông tuy lôi kéo toàn bộ thiên tài Nhân tộc, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ bị đại thế lực Nhân tộc khác vớt đi mấy người, việc này rất bình thường.” Hoàng Sơn không thèm để ý nói.

Sau khi uống trà xong, Hoàng Sơn trực tiếp rời đi, mà Từ Phàm trở lại tiểu viện, bảo Bồ Đào phát sóng trực tiếp đệ tử dự bị của Nguyên Thủy tông kia.

Chỉ thấy trong màn sáng có một thiếu niên Nguyên Anh kỳ đang dùng kiếm đạo cực kỳ ác liệt đối phó với một con yêu thú Hóa Thần kỳ.

Tất cả thần thông dùng ra đều là bên thần thông Kiếm đạo trong Ẩn Linh môn, nhưng trong tay thiếu niên Nguyên Anh kỳ này, mỗi loại thần thông đều phát huy ra uy năng vượt xa thần thông gốc.

Chỉ thấy thiếu niên lấy thân hóa kiếm, dưới gia tốc không gian và thời gian, trong nháy mắt chui vào cự khẩu của yêu thú, lại phá ót mà ra.

Chiến đấu kết thúc, thiếu niên chỉ lẳng lặng đáp xuống bên cạnh vật liệu chia cắt trên người yêu thú.

“Giang Hoá Nguyệt, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, ở nhờ tại nhà thân thích.”

“Lúc bảy tuổi đạt được thần khí đặc chế của tông môn, quyết đoán rời khỏi nhà thân thích khiến hắn ăn không đủ no mặc không đủ ấm, nhận hết xem thường.”

“Sau khi tu luyện tới Trúc Cơ kỳ, kiếm được một khoản linh thạch, tặng cho nhà thân thích, sau khi báo đáp ơn dưỡng dục xong liền một mình lưu lạc thiên nhai.”

Bồ Đào ở bên cạnh chậm rãi giới thiệu về thân thế của Giang Hoá Nguyệt.

Từ Phàm vừa nghe vừa nhìn Giang Hoá Nguyệt.

“Không hổ là người Nguyên Thủy tông coi trọng, khuôn mẫu chính tiêu chuẩn đến không thể lại tiêu chuẩn hơn.”

Từ Phàm nhìn ánh mắt cao ngạo cùng khí tức băng lãnh tản ra trên người Giang Hoá Nguyệt.

“Tên tiểu tử này tâm quá lạnh, cứ như vậy, có chút bất lợi với tâm cảnh.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Chủ nhân, có cần…” Bồ Đào nói.

“Không cần, cứ thuận theo tự nhiên, nếu là vai chính, không có vấn đề nào là không giải quyết được.” Từ Phàm cười nói.

“Về sau trọng điểm chú ý là được.”

Lúc này, bên trong bí cảnh của Tiên khí đặc chế.

Ngô Thượng và Lý Cẩm Vân đang phối hợp với nhau trong một trò chơi, lúc chuẩn bị đánh đến quán quân.

Đột nhiên có một luồng kiếm quang xẹt qua bên cạnh bọn họ, người đầu tiên đi tới nơi đích, giành được quán quân.

Chỉ thấy một thiếu niên lạnh lùng mặc trường bào màu xám đứng trên vị trí giành cho hạng nhất.

Mà Ngô Thượng và Lý Cẩm Vân lấy hạng hai và hạng ba đứng ở hai bên thiếu niên lạnh lùng.

“Đạo hữu, lợi hại nha, ta và huynh đệ ta, hai người liên thủ mưu lợi mới có thể đến nơi đích thời gian ngắn như thế, vậy mà ngươi còn nhanh hơn bọn ta.” Lý Cẩm Vân làm như quen thuộc nói.

Thiếu niên lạnh lùng chỉ liếc nhìn Lý Cẩm Vân một cái, không trả lời.

Sau khi nghi thức trao giải xong liền đi.

“Người này thật lạnh lùng, hơn nữa cũng rất lợi hại.” Ngô Thượng nói.

“Tốc độ nhanh là lợi hại hả? Ta thấy không phải vậy đâu.” Lý Cẩm Vân hơi không phục.

“Chỉ là cảm giác của ta, người kia hẳn là người đầu tiên tấn cấp Nguyên Anh kỳ trong không gian chúng ta.”

“Nghe nói chiến lực tổng thể đã bỏ hạng hai rất xa.” Ngô Thượng nói.

“Có lợi hại như vậy sao, chúng ta có thể đi khiêu chiến một phân thân giả lập của hắn thử xem.” Lý Cẩm Vân xoa tay nói.

“Được thôi.”

Hai người ăn nhịp với nhau.

Cuối cùng không bao lâu sau, hai người đầy mặt uể oải từ trong một bí cảnh đi ra.

“Một kiếm, cảnh giới ngang nhau, vậy mà giết ta chỉ dùng một kiếm.” Lý Cẩm Vân cực kỳ bị đả kích nói.

“Ta vẫn tốt hơn ngươi, ta chống đến kiếm thứ ba.” Vẻ mặt Ngô Thượng ngược lại rất tự nhiên.

“Bị đánh thành thế này, ngươi không đau lòng sao?” Lý Cẩm Vân tò mò hỏi.

“Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, thế gian này luôn có người mạnh hơn mình.” Ngô Thượng bình tĩnh nói.

“Nhưng trong cùng cảnh giới bị một kiếm giết chết, vẫn là có chút mất mặt, từ hôm nay trở đi, ta phải cố gắng tu luyện mới được.” Lý Cẩm Vân chăm chỉ nói.

“Thuận theo tự nhiên đi, cố gắng tu luyện là được rồi.” Ngô Thượng nói.

Vào lúc này, trên không bí cảnh xuất hiện đếm ngược, cái này biểu thị bọn họ sắp bị cưỡng chế thoát khỏi bí cảnh này.

“Lại phải rời đi. Ngô Thượng, lúc không có việc gì có thể tới nhà ta chơi, ta mời ngươi ăn linh yến cao cấp nhất.” Lý Cẩm Vân nói.

“Đợi thêm mấy tháng, để nhiệm vụ ta làm có chút manh mối đã.” Ngô Thượng nói.

“Được, gần đây ta cũng phải làm nhiệm vụ, bằng không đến đạo Kiếm Trận tiếp sau không có tích phân đổi.”

Lý Cẩm Vân vừa nói xong, đếm ngược giữa bầu trời về không, tất cả mọi người đều rời bí cảnh.

Trong một căn phòng xa hoa linh vận, Lý Cẩm Vân từ từ thức dậy.

“Thiếu gia, hôm nay muốn làm gì?”

Trước cửa vang lên tiếng của quản gia.

“Cha ta có nhà không?” Lý Cẩm Vân hỏi.

“Đang ở Hương Trà các phẩm trà.” Quản gia trả lời.

Trong Hương Trà các, Lý Cẩm Vân nhìn phụ thân mình sùng bái nhất, hỏi: “Cha, ngươi nói xem, chênh lệch chiến lực trong cùng cảnh giới có thể lớn thế nào?”

“Chiến lực trời sinh của những thiên tài đó mạnh đến vậy sao?”

Nam tử đang phẩm trà sửng sốt, chậm rãi đặt ly trà xuống nói: “Vân Nhi, thế này là bị đả kích rồi đó hả?”

“Có vài thứ là trời sinh, đừng cưỡng cầu quá mức.”

“Chênh lệch giữa cùng cảnh giới, có thể nhỏ như chìm và nổi, cũng có thể lớn như cách một giới.”

“Nếu Vân nhi gặp được những người đó, trong lòng cảm thấy không thoải mái, rời xa là được, không được trêu chọc bọn họ.” Nam tử tỏ vẻ rất có kinh nghiệm nói.

“Ta có một bằng hữu cực kỳ lợi hại, vậy mà trong cùng cảnh giới bị một người khác ba kiếm giết chết.”

“Ta cũng cảm thấy, những thiên tài và người bình thường chính là người của hai thế giới.”

Chương 1276: Chỉ thu thủy tinh Hồng Mông Tử khí

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện.

Từ Phàm nhìn Lý Tinh Từ có chút hư nhược, lấy ra một viên thần đan chữa thương cho đồ nhi ngoan uống vào.

“Lần này có cần ta giúp ngươi ra mặt không?” Từ Phàm hỏi.

“Sư phụ, không cần. Đồ nhi ở Luân Hồi giới kia bị một Thánh Nhân đả thương, chờ sau khi trở thành Chuẩn Thánh, sớm muộn cũng sẽ báo lại thù này.” Lý Tinh Từ nói.

“Được, có chí khí này thì tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, Luân Hồi giới bây giờ đã từ kích thước cỡ thế giới Tiểu Thiên mở rộng thành Mộc Nguyên Tiên giới rồi.”

“Dự tính lại qua một khoảng thời gian nữa, có thể sẽ lớn bằng toàn bộ khu vực Mộc Nguyên Tiên giới.” Lý Tinh Từ báo cáo.

“Chuyện đó còn sớm lắm, chỉ cần có năng lượng Hỗn Độn phát ra, Luân Hồi giới kia vẫn sẽ tiếp tục mở rộng.”

“Cơ duyên trong Luân Hồi giới mở rộng cũng nhiều, đến lúc đó tự ngươi nắm chắc là được.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Lý Tinh Từ gật đầu.

“Đúng rồi, đây là đồ Vương trưởng lão nhờ cho ta giao cho ngươi.” Từ Phàm nói, lấy ra một chiếc áo choàng tản ra khí tức Tiên Thiên chí bảo.

“Sư phụ nói chuyện của ta cho hắn?”

“Trong lúc vô tình hàn huyên vài câu, đồ cho ngươi thì cứ nhận, không nhận thì lại phí.” Từ Phàm khống chế áo choàng khoác lên người Lý Tinh Từ.

Đây là Tiên Thiên chí bảo Vương Vũ Luân đã bỏ vào trong bảo khố từ lâu.

“Áo choàng vừa vặn phù hợp với ngươi, cũng có thể giúp ngươi một tay ở Luân Hồi giới mới.” Từ Phàm nhìn bộ dạng Lý Tinh Từ khoác lên áo choàng, hài lòng nói.

“Sư phụ, thay ta cảm ơn Vương trưởng lão.” Lý Tinh Từ nói xong liền cáo từ rời đi.

“Đều là một người nhà, cảm ơn cái gì chứ.” Từ Phàm nhìn theo hướng Lý Tinh Từ rời đi nói.

“Dựa theo thời gian, số một có lẽ cũng đã nhận được tin tức, không biết hắn có thể tìm được chân lý Hỗn Độn hay không.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa, thảnh thơi nói.

Đế quốc Man Thú Thần Ma, trong đại điện phù văn Hỗn Độn.

Số một nhìn tin tức Từ Phàm gửi tới, cau mày.

“Chân lý Hỗn Độn, đây là thứ gì? Muốn ta nghe ngóng, ít nhất cũng chờ ta sờ xong mấy trăm vạn cây cột này lại nói chứ.” Số một nhìn những thiên trụ phù văn Hỗn Độn sâu trong đại điện nói.

Lúc hắn đang muốn tiếp tục sờ một thiên trụ phù văn Hỗn Độn khác.

Cửa đại điện đột nhiên từ từ mở ra.

Chỉ thấy Đại Thần Ma trước đây mang số một đến đây đi đến.

Vừa đến đã lôi ra vô số sợi xiềng xích phù văn, trói chặt phân thân số một lại.

“Khảo nghiệm, tháo bỏ toàn bộ xiềng xích phù văn Hỗn Độn trên người.” Đại Thần Ma nói.

Số một cảm nhận xiềng xích phù văn Hỗn Độn cột vào trên người, cạn lời chưa từng có.

“Ta đều đã tự học xong chương trình học phổ thông, ngươi lại đi lên ra cho ta một đề ứng dụng tiểu học.”

Mặc dù rất đơn giản, nhưng số một vẫn giả bộ rất tốn sức, tháo những xiềng xích phù văn Hỗn Độn này ra từng sợi, từng sợi một.

“Không tệ, đi theo ta, có vài nhiệm vụ cần ngươi đi làm.” Đại Thần Ma nói, lập tức đi ra bên ngoài thần điện.

Phân thân số một cũng nhanh chóng bắt kịp vị sư phụ hờ này.

Trong sân luyện binh khí Thần Ma, từng đống linh khoáng Hỗn Độn xuất hiện trước mắt số một.

“Hai trăm năm, luyện chế mười món Tiên Thiên linh bảo.”

“Mỗi món đều phải đạt tới cấp bậc tinh phẩm, đến lúc đó ta muốn xem.”

“Nếu như không thành công thì ngươi đến sân luyện binh khí làm công nhân tạp vụ đi.” Đại Thần Ma Vụ nói.

“Tuân lệnh, Vụ sư phụ.” Phân thân số một nói.

“Luyện chế linh bảo cho tốt, chỉ cần ngươi thể hiện giá trị bản thân, ngày sau dạy ngươi làm sao luyện chế Hồng Mông chí bảo.” Thần Ma Vụ cười nói.

“Ta rõ rồi, sư phụ.” Phân thân số một trịnh trọng gật đầu.

Sau khi Đại Thần Ma Vụ rời đi, phân thân số một liền bắt đầu ở nơi này chọn ra linh khoáng thích hợp trong những đống linh khoáng Hỗn Độn.

“Vừa hay nhân khoảng thời gian có thể nghỉ ngơi một lát.” Số một thở phào nhẹ nhõm nói.

Lúc phân thân số một chọn lựa xong tất cả linh khoáng Hỗn Độn, đang chuẩn bị luyện chế.

Đại Thần Ma Vụ đột nhiên lại quay lại, nhìn phân thân số một nói: “Nhiệm vụ có biến, ngươi phải luyện chế tất cả linh khoáng Hỗn Độn ở nơi này thành Tiên Thiên linh bảo.”

“Ta vì ngươi mở ra gia tốc thời gian, nếu có thể hoàn thành trong vạn năm, có thưởng mạnh.” Đại Thần Ma Vụ nói.

“Vụ sư phụ, vì sao lại đột nhiên thay đổi nhiệm vụ vậy?” Phân thân số một nghi hoặc hỏi.

“Gần đây đế quốc cần lượng lớn Tiên Thiên linh bảo, cho nên cần tăng tốc luyện chế.”

“Nghe nói lão đại của đám Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma đối diện đã mất tích, cho nên bên phía chúng ta phải bắt đầu chuẩn bị.” Đại Thần Ma Vụ có chút hưng phấn nói.

“Thế này là sắp có chiến tranh sao?” Phân thân số một hỏi.

“Lực lượng tương đương mới gọi là chiến tranh, cái này gọi thâu tóm.” Đại Thần Ma Vụ nói.

Đại Thần Ma Vụ lại dặn dò thêm mấy câu rồi đi.

Số một nhìn linh khoáng Hỗn Độn chất thành đống, thế là trước tiên luyện chế ra một lò luyện lớn cấp Tiên Thiên linh bảo.

Bắt đầu tinh luyện các loại linh khoáng Hỗn Độn.

Sau đó hắn cảm giác được, thời gian tại vùng không gian hắn đứng bắt đầu đẩy nhanh tốc độ.

“Tỉ lệ gia tốc thời gian này, quả nhiên là khoa trương, đáng tiếc bản thể hiện tại không cần đến.” Phân thân số một thở dài nói.

Bên ngoài mới qua chốc lát, chỗ phân thân số một đã qua hơn tám ngàn năm.

Mà từng đống linh khoáng Hỗn Độn vây xung quanh ở phân thân số một cũng đều biến mất hết sạch, biến thành từng món Tiên Thiên linh bảo.

Gia tốc thời gian biến mất, Đại sư Ma Vụ đi vào.

Nhìn từng món Tiên Thiên linh bảo trôi nổi giữa không trung, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Không tệ, không hổ là đồ đệ của ta, tùy tiện lấy ra một món đều là chế tác tinh phẩm.”

“Hiện tại luyện chế Tiên Thiên chí bảo có chắc chắn chưa?” Đại Thần Ma Vụ hỏi.

“Có chắc chắn, chỉ là ta cảm thấy hệ thống phù văn Hỗn Độn lĩnh ngộ có hơi ít, Tiên Thiên chí bảo có thể luyện chế rất hạn chế.” Số một nói.

“Cho ngươi thêm mười vạn năm có đủ không?” Đại Thần Ma Vụ loé lên kim quang trong mắt nói.

Hỗn Độn Luyện Khí sư trong Đế quốc Man Thú Thần Ma vốn ít, bây giờ có thể nhiều thêm một người, là có thể nhiều thêm chút ít linh bảo.

“Mười vạn năm là đủ rồi, đến lúc đó cam đoan có thể luyện chế ra đủ loại Tiên Thiên chí bảo.” Phân thân số một cam đoan nói.

“Tốt lắm, ta bảo đảm, lúc ngươi trở thành Hỗn Độn Luyện Khí sư cấp Huyền Hoàng, ta sẽ mang về cho ngươi chút chân lý Hỗn Độn, bảo đảm ngươi trở thành Hỗn Độn Luyện Khí sư cấp Hồng Mông.” Đại Thần Ma Vụ cam đoan nói.

“Hồng Mông Luyện Khí sư, chân lý Hỗn Độn, Vụ sư phụ, hai cái này có liên hệ gì với nhau sao?” Số một nghi hoặc hỏi.

“Muốn luyện chế Hồng Mông chí bảo, không thể thiếu chân lý Hỗn Độn.”

“Những thứ này chờ sau khi ngươi trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư là rõ.”

Sau đó, Đại Thần Ma Vụ lại dẫn số một vào trong đại điện phù văn Hỗn Độn.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện.

Từ Phàm đang xem xét tỉ mỉ bảo bối vận mệnh của Hàn Phi Vũ.

“Sư tổ, có phải ngươi mới phát hiện thêm gì không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Không có, chỉ là tâm huyết dâng trào muốn xem lại thôi.” Từ Phàm nói, trả lại hồ lô Bích Ngọc cho Hàn Phi Vũ.

“Sư tổ, tầng hạn chế này của hồ lô Bích Ngọc, có cách nào loại bỏ không?” Hàn Phi Vũ cảm giác chính mình còn cần rất lâu mới trở thành Đại Thánh Nhân.

“Cứ nghĩ chuyện tốt hoài, Huyền Hoàng chi khí hiện tại không đủ cho ngươi tiêu xài nữa rồi hả?” Từ Phàm nhìn Hàn Phi Vũ hỏi.

“Đồ tôn muốn mua Huyền Hoàng chí bảo, nhưng những đại thương hội kia chỉ thu thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Hàn Phi Vũ bất đắc dĩ nói.

Chương 1277: Hợp tác

Từ Phàm đánh giá đồ tôn này của mình từ trên xuống dưới một phen, sau đó nói: “Ngươi chưa đến cấp Thánh Nhân, còn chưa phát huy ra được uy năng của Huyền Hoàng chí bảo.”

“Đương nhiên có thể sớm chuẩn bị, ngươi có thể dùng Huyền Hoàng chi khí dựa theo tỉ lệ hối đoái đổi một món Huyền Hoàng chí bảo từ chỗ Bồ Đào.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi nói.

Mấy món Huyền Hoàng chí bảo trong bảo khố tông môn bây giờ, một chốc cũng không dùng đến, bán rẻ cho đồ tôn mình một món cũng không phải không thể.

“Đa tạ sư tổ.” Hàn Phi Vũ vui vẻ đáp lại

Sau đó Từ Phàm xua tay, Hàn Phi Vũ cáo lui rời đi.

Trong tiểu viện, Từ Phàm lâm vào trầm tư.

Vừa rồi hắn loáng thoáng cảm nhận được một luồng khí tức có thể là chân lý Hỗn Độn từ trên hồ lô Bích Ngọc.

Nhưng loại cảm giác này không nói rõ được, cũng không tả rõ được, chỉ là xác định nhất định có.

Hơn nữa ngay khoảnh khắc cảm nhận được chân lý Hỗn Độn vừa nãy, quả cầu phù văn hệ thống lại có cảm giác ngo ngoe muốn động.

“Hay lắm, lại nhiều thêm một loại nhu yếu phẩm.” Từ Phàm thở dài.

“Theo tình hình hiện nay, khả năng số hai đạt được chân lý Hỗn Độn tương đối lớn hơn chút.”

“Nếu thật sự không được, chờ Hỗn Độn Thánh Long trở về lại đi tìm số hai.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Lúc này, một luồng Thánh Quang chi lực ngưng tụ thành cánh cổng không gian xuất hiện trong tiểu viện.

Trương Vi Vân từ trong đó đi ra.

“Phu quân, ta lấy mấy thứ trong tông môn rồi đi ngay.” Trương Vi Vân nói, đi về hướng bảo khố, sau đó lại đi Vạn Thanh đảo.

“Chuyện gì mà gấp gáp thế?” Từ Phàm tò mò gửi tin hỏi.

“Sư phụ tấn cấp đến Kim Tiên, ta tìm cho nàng một món Hậu Thiên linh bảo thích hợp.” Trương Vi Vân hồi phục nói.

“Vạn Thanh đảo lớn như thế mà không có món Hậu Thiên linh bảo nào cho sư phụ ngươi dùng hả?” Từ Phàm ngạc nhiên nói.

“Phu quân, Vạn Thanh đảo và linh bảo sư phụ sử dụng, không trừ một thứ nào, tất cả đều bị thế chấp cho Nguyên Thủy tông cả rồi.”

“Thật là đủ ác, ngay cả linh bảo sư phụ ngươi dùng cũng không buông tha.” Từ Phàm nói.

Lúc này, trong Ẩn Linh đảo đột nhiên mở ra một cánh cửa truyền tống khổng lồ.

Mấy trăm cự nhân Hỗn Độn kéo theo một con cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân về tới Ẩn Linh đảo.

Sau đó Bồ Đào khởi động đại trận Hỗn Độn, bắt đầu hấp thụ bản nguyên của cự thú Hỗn Độn.

Từ Phàm thấy cảnh này, không khỏi tò mò hỏi: “Bọn hắn đây là đến vùng Hỗn Độn, đặc biệt săn cự thú Hỗn Độn đấy hả?”

“Đúng vậy, rất nhiều đệ tử không kiếm được thủy tinh Hồng Mông Tử khí ở Tam Thiên giới, nên cùng nhau tổ đội thuê tọa giá cấp Tiên Thiên linh bảo của tông môn đi vùng Hỗn Độn.”

“Hiện tại bọn họ là nhóm đầu tiên có thu hoạch.”

Sau khi bản nguyên cự thú Hỗn Độn bị hấp thụ xong, thân thể to lớn của cự thú Hỗn Độn cũng hóa thành Hỗn Độn chi khí.

"Được lắm, nếu nhiều người đi ở lần sau, đưa Thiên Địa Linh Lung tháp cho bọn họ."

"Để bọn họ có căn cứ ở vùng Hỗn Độn."

"Như vậy cũng tốt, truyền tống qua lại." Từ Phàm nói.

Nếu như chỉ đi săn cự thú Hỗn Độn trong phạm vi bức xạ của Thánh Dương tinh thần, không khác gì vớt kim dưới đáy hồ.

Trong Thiên Địa Linh Lung tháp có cự thú Thánh Quang Hỗn Độn, có thể ăn ý với nhau, phạm vi săn cự thú Hỗn Độn càng rộng cũng càng sâu.

"Tuân lệnh, chủ nhân." Bồ Đào nói.

Lúc này, thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ba mươi trượng xuất hiện tại chỗ cự thú Hỗn Độn biến mất.

Mấy trăm cự nhân Hỗn Độn nhìn viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi ba mươi trượng, ánh mắt có chút tỏa ánh sáng.

Sau đó mấy trăm cự nhân Hỗn Độn tiêu tán, hóa thành mấy vạn đệ tử Ẩn Linh môn.

"Chia của chia của, dựa theo cống hiến chiến đấu Bồ Đào ghi lại chia." Lý Lôi Hổ cầm đầu hô to.

Dưới sự phân chia của Bồ Đào, thủy tinh Hồng Mông Tử khí được chia thành mấy vạn phần.

Mỗi đệ tử đều được chí một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi không đến một trượng.

Lúc này, màn chia của này, vừa vặn bị Thiên Vạn Binh đi ngang qua bắt gặp.

Mắt lập tức đỏ lên, nhưng hắn cũng chỉ có thể đỏ mắt, không có biện pháp.

Người chơi con rối như hắn, trong tông môn ở vào vị trí rất lúng túng, bởi vì không dung nhập được vào chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.

Mặc dù một vài nhi tử con rối dung hợp linh trí có thể tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.

Nhưng tất cả nhất định đều phải là con rối mới có thể tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, mà con rối trong tay hắn rõ ràng không đủ.

“Chờ ta tích lũy đủ thủy tinh Hồng Mông Tử khí, nhất định phải gom đủ mười vạn con rối Đại La, đến thời điểm có thể tạo thành hai trăm chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, đến lúc đó để các ngươi ghen tỵ với ta.” Thiên Vạn Binh cắn răng nói.

Lúc này, Hàn Phi Vũ đi ngang qua vừa lúc nghe thấy những lời này, lại thấy được hình ảnh chia của nơi xa, trong lòng không nhịn được tính toán.

“Thiên Vạn Binh sư huynh, chỗ ta có một vụ làm ăn, không biết ngươi có cảm thấy hứng thú không?” Hàn Phi Vũ đến Thiên Vạn Binh hỏi.

Nghe thấy giọng nói của Hàn Phi Vũ, Thiên Vạn Binh có chút chột dạ, người này thế mà lại là chủ nợ.

“Phi Vũ sư đệ, không ngại nói thử xem.” Thiên Vạn Binh nhiệt tình nói, rất có cảm giác gặp ba bên A.

“Chúng ta đi Thiên Nhuận các nói, ta mời khách.” Hàn Phi Vũ hơi mỉm cười nói.

Thiên Nhuận các, vốn được tộc thỏ Ngọc Quang trước đây thành lập.

Hiện nay là nơi các đệ tử Ẩn Linh môn thích đến nhất.

Bất kể là sau khi chiến đấu, tu luyện gặp phải khốn cảnh, tâm trạng không tốt, hoặc là tâm trạng vui vẻ.

Dù sao chỉ cần túi tiền cho phép, đều sẽ tới nơi này tiêu phí một phen.

Trong một bí cảnh tiểu viện ôn tuyền tràn ngập Huyền Hoàng chi khí.

Hai thiếu nữ mang tai thỏ, dáng người xinh đẹp đang dùng thủ pháp tinh diệu đấm bóp toàn thân cho hai người.

Một giờ sau, hai thiếu nữ tai thỏ rời đi.

Hai người toàn thân thông thấu bắt đầu trò chuyện về hạng mục.

“Thiên Vạn Binh sư huynh, những con rối của ngươi hẳn là có thể tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn nhỉ?” Hàn Phi Vũ hỏi.

“Có thể, có điều mấy chỗ tiết điểm mấu chốt của chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, cần nhi tử con rối của ta đi chủ trận.”

“Một chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, ít nhất phải có năm nhi tử ta chủ trì mới có thể vận hành hoàn chỉnh chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.” Thiên Vạn Binh thành thật trả lời, trong lời nói có một tia hưng phấn.

“Ta muốn mua một nhóm con rối cấp Chuẩn Thánh từ trong tông môn, để Thiên Vạn Binh sư huynh khống chế, tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.”

“Đến lúc đó chúng ta ra ngoài săn cự thú Hỗn Độn, sau khi lấy được thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ngươi ba ta bảy, thế nào?” Hàn Phi Vũ gọn gàng dứt khoát nói.

Bây giờ hắn cần thủy tinh Hồng Mông Tử khí để đi mua Huyền Hoàng chí bảo.

Mặc dù sư tổ cho phép hắn dùng Huyền Hoàng chi khí mua một món từ trong bảo khố tông môn, nhưng chỉ có một món sao có thể phù hợp với thân phận nhà giàu số một tông môn của hắn.

“Làm, chẳng qua sau khi mua những con rối này về, ta cần ngàn năm để đồng hóa, với lại để cho mấy nhi tử con rối của ta tấn cấp mới được.”

“Nếu như thời gian gấp, có thể dùng Huyền Hoàng chi khí nhờ Bồ Đào gia tốc thời gian, thời gian ngàn năm, một năm là đủ rồi.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói.

Trong bảo khố tông môn, hai người Thiên Vạn Binh và Hàn Phi Vũ nhìn hai tẩm con rối cấp Chuẩn Thánh trước mắt.

Ánh mắt Thiên Vạn Binh lập loè sáng lên, trong miệng không rõ đang lẩm bẩm cái gì.

“Con rồi bây giờ tông môn có thể bán chỉ có chút này thôi, phía sau vẫn còn.”

“Ta đã đặt đơn hàng một ngàn con với Bồ Đào, trong mười năm là có thể hoàn thành.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh nói.

Sau khi nghe được một ngàn con, cả người Thiên Vạn Binh chấn động, hai tay có phần run rẩy vuốt ve từng con rối cấp Chuẩn Thánh.

Chương 1278: Hỗn Độn Huyền Kim

Trong vùng Hỗn Độn, một tòa Thiên Địa Linh Lung tháp to lớn đang phá vỡ không gian cực nhanh tiến bước.

“Thăm dò trong phạm vi ba vạn quang giáp, có lượng lớn cự thú Hỗn Độn.”

Thiên Địa Linh Lung tháp giảm tốc độ, củng cố không gian Hỗn Độn xung quanh.

Một tòa cự tháp cao mấy vạn trượng đứng sừng sững trong vùng Hỗn Độn.

Cuối cùng, hàng trăm cự nhân Hỗn Độn từ trong Thiên Địa Linh Lung tháp xông ra, bắt đầu tổ đội tiêu diệt cự thú Hỗn Độn xung quanh.

Lúc này, tại nơi cao nhất trong Thiên Địa Linh Lung tháp, Từ Phàm đặt một phân thân tại đây, để đề phòng khi xảy ra tình huống ngoài ý muốn.

Lúc này, trong những cự nhân Hỗn Độn cấp Chuẩn Thánh, có một cự nhân Hỗn Độn cấp Thánh Nhân cực kỳ dễ thấy.

“Đi thôi, Phi Vũ sư đệ, để ngươi xem thử uy lực của cự nhân Hỗn Độn cấp Thánh Nhân.”

Trong chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, Thiên Vạn Binh cười nói với Hàn Phi Vũ.

Lúc này, một cánh cổng không gian mở ra phía trước cự nhân Hỗn Độn cấp Thánh Nhân, truyền tống đến nơi cự thú Hỗn Độn tụ tập.

Một đám cự thú Hỗn Độn như cá kiếm dưới sự dẫn dắt của thủ lĩnh bọn nó, đang nhàn nhã hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Lúc này, tại nơi cách bọn nó một quang giáp, có một cự nhân Hỗn Độn thế mà đã để mắt tới bọn nó.

“Trước tiên giết chết cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Nhân dẫn đầu, sau đó trực tiếp giải tán cự nhân Hỗn Độn, chia thành tốp nhỏ, đi giảo sát những cự thú Hỗn Độn cấp Đại La, Chuẩn Thánh.” Thiên Vạn Binh nói ra kế hoạch tác chiến, ánh mắt chăm chú nhìn chằm chằm đám cự thú Hỗn Độn, trong lòng tính toán, đám cự thú Hỗn Độn này có thể mang đến cho hắn bao nhiêu lợi ích.

“Cứ dựa theo lời Thiên Vạn Binh sư huynh nói mà làm.” Hàn Phi Vũ nói.

Ngay lúc này, trên đầu đám cự thú Hỗn Độn như cá kiếm đột nhiên mở ra một cánh cửa truyền tống.

Chỉ thấy một cự nhân Hỗn Độn cầm trong tay cự kiếm Tiên Thiên chí bảo từ trong cánh cửa truyền tống xông ra.

Chỉ thấy từng luồng kiếm quang khổng lồ chém tới cự thú Hỗn Độn dẫn đầu.

Sau đó, một chiếc lưới lớn phong tỏa lại toàn bộ khu vực Hỗn Độn xung quanh.

Hiện tại, đệ tử Ẩn Linh môn vây quét những cự thú Hỗn Độn này, đã có kinh nghiệm rất phong phú.

Lúc săn giết quan trọng nhất là phải phong tỏa không gian xung quanh trước.

Nhìn thấy cự nhân Hỗn Độn tản ra khí tức Thánh Nhân, cự thú Hỗn Độn dẫn đầu trực tiếp vọt về phía hắn.

Mà tất cả cự thú Hỗn Độn hoặc lớn hoặc nhỏ theo phía sau nó đều chạy trốn về chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn.

“Đồng bạn ngươi không giúp ngươi, ngươi sẽ chỉ chết càng nhanh thôi.” Nhi tử con rối điều khiển cự nhân Hỗn Độn nói.

Nhờ vào ưu thế của Tiên Thiên chí bảo, cự thú Hỗn Độn như cá kiếm chống đỡ được bao lâu đã bị cự kiếm cắm vào trong hạch tâm bản nguyên.

Một luồng Thánh Quang chi lực to lớn vây lấy cự thú Hỗn Độn, trực tiếp truyền tống về trong Thiên Địa Linh Lung tháp.

Mà cự nhân Hỗn Độn hóa thành mấy trăm con rối cấp Chuẩn Thánh, trút giận về phía đám cự thú Hỗn Độn chạy trốn.

Không bao lâu sau, toàn bộ cự thú Hỗn Độn trong khu vực đã bị giảo sát.

“Những cự thú Hỗn Độn này, Bồ Đào chiết xuất ra được thủy tinh

Hồng Mông Tử khí phạm vi bảy mươi trượng.” Thiên Vạn Binh có chút hưng phấn nói.

“Bảy mươi trượng, không tệ.”

Mặc dù chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí ấy vẫn còn chênh lệch rất xa với mục tiêu của Hàn Phi Vũ, nhưng không có cách nào, chỉ có thể từ từ tích lũy.

Trong Thiên Địa Linh Lung tháp, sau khi chia xong thủy tinh Hồng Mông Tử khí, hai người lại bắt đầu đến khu vực khác triển khai săn giết.

Lúc này, phân thân Từ Phàm trên đỉnh Thiên Địa Linh Lung tháp từ từ mở mắt, nhìn vùng Hỗn Độn xung quanh.

“Chủ nhân, phát hiện một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm trăm trượng tại khu vực này.” Bồ Đào báo cáo.

“Không tệ, vừa ra là có thu hoạch.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc này, một luồng Thánh Quang nóng bỏng bắn về chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn.

Bên kia có một cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân muốn đi vào phạm vi săn thú Bồ Đào vạch ra.

Kết quả, luồng Thánh Quang ấy bắn ra chưa được bao lâu.

Cự thú Hỗn Độn cấp Thánh Quang Đại Thánh Nhân trong Thiên Địa Linh Lung tháp hú dài một tiếng, từ trong tháp nhảy ra.

Hướng về nơi Thánh Quang bắn ra vừa rồi, phá không gian mà đi.

“Chủ nhân, bên kia kéo tới ba cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.”

“Đã điều động cự thú Thánh Quang đi ngăn cản.” Bồ Đào báo cáo.

“Ba cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân, chờ sau khi săn bắn ở khu vực này xong thì qua bên kia xem xem, có thể có đồ tốt.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một ngày sau, cự thú Thánh Quang trở về lại trong Thiên Địa Linh Lung tháp.

“Diệt được một con, hai con còn lại chạy quá nhanh, cự thú Thánh Quang không đuổi kịp.” Bồ Đào báo cáo kết quả chiến đấu.

“Được lắm.” Từ Phàm hài lòng gật đầu.

Đối với cự thú Thánh Quang trong Thiên Địa Linh Lung tháp, trong mắt Từ Phàm, chiến lực của nó tương đương với cự thú Hỗn Độn trước đây hắn và Hoàng Sơn Thiên Diệt tiêu diệt.

Một tháng sau, tất cả cự thú Hỗn Độn trong khu vực này đều bị Ẩn Linh môn đệ tử giảo sát sạch sẽ.

Trong một bí cảnh tại Thiên Địa Linh Lung tháp, tất cả đệ tử đến vùng Hỗn Độn đang ăn mừng đợt săn giết đầu tiên thành công.

Thiên Vạn Binh nâng một ly rượu cạn ly với Hàn Phi Vũ.

“Sư đệ, ta có thể có thu hoạch nhiều như thế, tất cả đều là nhờ vào ngươi.” Thiên Vạn Binh vui vẻ nói, chỉ một đợt săn giết này, hắn đã được chia đến thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi trăm trượng.

“Vẫn là con rối của Thiên Vạn Binh sư huynh lợi hại, lại có thể vận chuyển chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn hoàn mỹ đến như vậy.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Chờ sau khi trở về, ta lại đồng hóa nhiều thêm mấy nhi tử con rối, đến lúc đó, chúng ta có thể nhiều thêm mấy cự nhân Hỗn Độn cấp Thánh Nhân rồi.”

“Chờ cự nhân Hỗn Độn nhiều lên, chúng ta có thể liên hợp lại, đi chém giết cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân.” Thiên Vạn Binh hưng phấn nói.

“Nghe nói một cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân, có thể chiết xuất ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí một trăm trượng trở lên.” Ánh mắt Hàn Phi Vũ sáng lên nói.

“Đúng thế, cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân bị con rối tông môn kéo về khoảng thời gian trước, nghe nói chiết xuất ra được thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một trăm ba mươi trượng.” Thiên Vạn Binh nói đến đây, đột nhiên cảm thấy khóe miệng hơi ướt át.

Lúc này, Thiên Địa Linh Lung tháp đang tiến lên theo hướng Từ Phàm nói.

“Chủ nhân, phía trước hình như có một mỏ linh khoáng Hỗn Độn, có mười cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân trở lên canh giữ.” Bồ Đào báo cáo.

Từ Phàm đang cá mặn trong Ẩn Linh môn, sau khi nghe được báo cáo từ Bồ Đào, vẻ mặt lập tức hưng phấn, sau đó ý thức chuyển dời đến phân thân trong Thiên Địa Linh Lung tháp.

“Bồ Đào, hiện tại dừng Thiên Địa Linh Lung tháp chờ trong khu vực này, ta đi qua đó xem xét tình hình thế nào.”

Phân thân Từ Phàm nói xong, lập tức phá không gian bay đến chỗ linh khoáng Hỗn Độn.

Bên ngoài một mạch khoáng Hỗn Độn lớn như Tiên giới đồng dạng, một đoàn Hỗn Độn chi khí xuất hiện bám lên mạch khoáng Hỗn Độn.

“Đây là Hỗn Độn Huyền Kim, là mạch khoáng cấp Tiên Thiên linh bảo.”

“Nếu có Hỗn Độn Huyền Kim, luyện chế Tiên Thiên chí bảo cũng không thành vấn đề.” Ánh mắt Từ Phàm tản ra kim quang.

Từ sau khi hắn biết có thứ như chân lý Hỗn Độn, lại bắt đầu chú trọng mấy vật ngoài thân này.

Sau khi thăm dò thực hư mạch linh khoáng Hỗn Độn, Từ Phàm chuyển ánh mắt đến trên cự thú Hỗn Độn bên ngoài mạch khoáng.

Lúc này, một cự thú Hỗn Độn vừa lúc đi tới trên khoáng mạch, miệng rộng sâu hoắm há to, trực tiếp cắn mất một khối lớn Hỗn Độn Huyền Kim từ trên mạch khoáng.

Chương 1279: Phụ trợ

Nhưng một ngụm đó, lại tương đương với kích cỡ của một quốc gia phàm nhân tại thế giới Trung Thiên.

“Nếu như tinh luyện một khối kia, luyện chế ra bốn năm món Hậu Thiên linh bảo tuyệt đối không thành vấn đề.” Từ Phàm có chút đau lòng nói.

Đúng lúc này, cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân kia lại cắn tiếp một ngụm.

Sau khi nuốt xuống, đường vân trên người cự thú Hỗn Độn bắt đầu tản ra kim quang chói mắt.

“Ngươi nuốt vào, ta phải khiến ngươi nhổ ra.” Từ Phàm cắn răng nói.

Sau khi hắn tiếp xúc với linh khoáng Hỗn Độn này, linh khoáng Hỗn Độn này đã thuộc về hắn.

Lúc này, Từ Phàm đứng trên linh khoáng Hỗn Độn nhìn về phía mười cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân canh giữ bên ngoài.

“Mười hai cự thú Hỗn Độn, có nên tìm trợ thủ không nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Người hắn nghĩ đến đầu tiên là Nguyên chủ, sau đó lại nghĩ đến Hoàng Sơn và Thiên Diệt.

“Không được, tùy tiện gọi người này người kia trong này, ít nhất phải chia gần một nửa.”

“Nhưng mười hai con cự thú Hỗn Độn này cứ tập trung cùng một chỗ, thật đúng là không dễ xử lý.” Từ Phàm suy tư nói.

Ngay vào lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến một luồng khí tức to lớn.

Chỉ thấy một cự thú Hỗn Độn mang dáng vẻ đầu lâu lớn như Tiên giới xuất hiện bên ngoài linh khoáng Hỗn Độn.

Mười hai cự thú Hỗn Độn đã dàn trận địa, sẵn sàng đón quân địch.

Thấy cảnh này, Từ Phàm nở nụ cười.

“Thế này dễ xử lý rồi.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Sau đó, một trường xà màu đen ngưng tụ từ Hỗn Độn Hủy Diệt đại đạo từ trong tay Từ Phàm phóng ra.

Vọt tới một cự thú Hỗn Độn Đại Thánh Nhân gần nhất.

Chỉ thấy trường xà màu đen tiến vào trong cơ thể cự thú Hỗn Độn.

Cự thú Hỗn Độn vốn còn có chút cảnh giác trong mắt lập tức táo bạo.

Xông về phía cự thú Hỗn Độn như đầu lâu.

Đại chiến giữa hai bên cự thú Hỗn Độn hết sức căng thẳng.

Từ Phàm ngồi trên mạch khoáng Hỗn Độn xem kịch, trong tay còn ra hiện một ly trà, vừa uống trà vừa xem kịch.

Hai bên lực lượng tương đương, không ai làm gì được ai.

Nhưng tổng thể mà nói, mười hai cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân liên hợp lại vẫn mạnh hơn một xíu.

“Xem tư thế này, chắc là hai bên thường xuyên đánh nhau rồi.”

“Xem ra cần phải thêm đốm lửa, để bọn nó đánh đến chết.” Từ Phàm uống trà nói.

Ngay lúc này, lúc cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân mới vừa rồi bị hắc xà xâm lấn muốn chống lại công kích từ cự thú Hỗn Độn như đầu lâu.

Đột nhiên đơ ra, mà cự thú Hỗn Độn như đầu lâu trong nháy mắt bắt lấy cơ hội, trực tiếp nuốt lấy nửa người cự thú Hỗn Độn.

Mười một con cự thú Hỗn Độn khác nhìn thấy tình cảnh này, tất cả đều phẫn nộ.

Vì đồng bạn chết đi rống lên một tiếng, lập tức xông tới cự thú Hỗn Độn như đầu lâu.

Đại chiến lại một lần nữa thăng cấp, hai bên chiến đấu rõ ràng càng thêm hăng máu so trước kia.

Từ Phàm ở trên mạch khoáng Hỗn Độn nhìn một màn này, khóe môi hơi nhếch lên.

“Cảnh tượng kinh điển cỡ nào.”

Lúc hai bên đánh lưỡng bại câu thương, Từ Phàm cho rằng chính mình có thể thu lưới.

Đột nhiên, có một luồng khí tức càng thêm to lớn bao phủ lại nơi này, một cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân kinh khủng hơn xuất hiện.

Con cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân kia giống như cửu đầu xà.

Mười tám con mắt nhìn chằm chặp vào chiến trường, trong ánh mắt lộ ra vẻ khát máu.

Tức khắc, cự thú Hỗn Độn đang chiến đấu lập tức bị hù đến không dám động đậy.

Mà Từ Phàm ở trong linh khoáng Hỗn Độn cũng không dám động đậy, đồng thời ở trong lòng cũng nhanh chóng phân phó Bồ Đào nhanh chóng rời khỏi khu vực này.

Từ Phàm không nghĩ tới vậy mà có thể gặp phải cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tại nơi đây.

Lúc này, ở nơi xa, Bồ Đào điều khiển Thiên Địa Linh Lung tháp, truyền tống về khu vực Tam Thiên giới.

Mà trong mắt cự thú Hỗn Độn bây giờ chỉ có mạch khoáng Hỗn Độn này.

Không để ý một chút điểm tâm nhỏ chạy trốn.

Trong vùng Hỗn Độn xuất hiện vô số miệng lớn sâu hoắm, trực tiếp cắn nuốt những cự thú Hỗn Độn trong chiến trường.

Cuối cùng, một luồng lực lượng đặc thù khống chế lấy linh khoáng Hỗn Độn.

Sau khi cự thú Hỗn Độn như cửu đầu xà ăn no nê một trận xong, hình thể trở thành kích thước như linh khoáng Hỗn Độn, ôm linh khoáng Hỗn Độn rơi vào ngủ say.

Nhưng lúc này, Từ Phàm trên linh khoáng Hỗn Độn vẫn không dám vọng động.

“Đây là chuyện gì vậy, thật vất vả nhìn thấy chút đồ tốt, cứ như vậy bị chiếm mất.” Từ Phàm có chút không cam tâm, nhưng không có cách nào, ai bảo hiện tại hắn đánh không lại cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân này.

Lúc này, Từ Phàm cảm giác cự thú Hỗn Độn thật sự rơi vào ngủ say, mới dám chầm chậm ẩn nấp chính mình, trôi về nơi xa.

Từ Phàm lúc này đang hóa thành một khối đá vụn trên mạch khoáng Hỗn Độn Huyền Kim.

Mượn khí tức to lớn lúc cự thú Hỗn Độn ngủ phát ra để thổi đi.

Lúc Từ Phàm cho rằng mình sắp trốn ra được.

Một con mắt trên đầu cự thú Hỗn Độn như cửu đầu xà đột nhiên mở ra.

Nhìn chằm chằm vào vị trí Từ Phàm.

Trong nháy mắt, trái tim nhỏ của Từ Phàm bị hù như như sắp nhảy ra ngoài.

Mà lúc này, Từ Phàm lại cảm nhận được một luồng khí tức của cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân khác.

Hai đôi mắt to lớn như Tiên giới đột nhiên mở ra trong vùng Hỗn Độn, gắt gao nhìn chằm chằm vào mạch khoáng Hỗn Độn Huyền Kim.

“Tuyệt đối đừng đánh nhau, tuyệt đối đừng đánh nhau!” Trong lòng Từ Phàm trông mong.

Lúc này hắn đang sắm vai là một khối đá vụn, nếu như không bị mẫn diệt trong dư âm chiến đấu, nhất định sẽ khiến hai cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân này chú ý.

Có thể là lời cầu nguyện của Từ Phàm nổi lên tác dụng, cự thú Hỗn Độn có hai mắt to như Tiên giới chỉ trừng mắt một lát rồi rời đi.

Từ Phàm thở phào nhẹ nhõm, sau đó tiếp tục khống chế viên đá nhỏ gắng sức thuận theo khí tức bay ra bên ngoài.

“Vốn cho rằng có thể kiếm được một khoản, không nghĩ tới kết quả lại là công dã tràng.” Từ Phàm thầm cười khổ nói.

Cuối cùng, cự thú Hỗn Độn ôm mạch linh khoáng Hỗn Độn lại rơi vào ngủ say lần nữa.

Từ Phàm cũng thừa cơ mở một vết nứt không gian nho nhỏ, chui vào.

Tại một khu vực Hỗn Độn cách Tam Thiên giới không xa, một vết nứt không gian xuất hiện, Từ Phàm từ trong đó bay ra.

Nhìn Thiên Địa Linh Lung tháp phía xa, thở phào một hơi nói: “Cũng may là cự thú đó không thèm để ý loại côn trùng nhỏ như ta, nếu không tùy tiện hắt hơi một cái, người đều bay màu luôn.”

Trên cả đoạn đường này, Từ Phàm có thể nói là nơm nớp lo sợ, phải biết rằng phạm vi cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân có thể cảm giác là cả một khu vực rộng đến trăm vạn quang giáp.

Chỉ cần Từ Phàm gợi lên hứng thú của cự thú Hỗn Độn đó.

Có thể nói, chỉ một ý niệm trong đầu là có thể kéo Từ Phàm đến trước mắt nó.

Lúc này đệ tử Ẩn Linh môn không cảm giác được nguy hiểm, vẫn đang đi săn cự thú Hỗn Độn ở xung quanh.

Mà ý thức của Từ Phàm cũng về lại trong bản thể, sau đó lập tức gửi cho Nguyên chủ và Hoàng Sơn mấy tin tức.

Thật ra hai cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cách Tam Thiên giới cũng không bao xa.

“Đừng để ý, loại cự thú Hỗn Độn cấp bậc đó đã có thần trí nhất định, sẽ không dễ dàng xông loại đại thế giới này đâu.” Hoàng Sơn hồi âm.

Mà tin tức Nguyên chủ hồi âm lại khiến Từ Phàm lâm vào trầm tư.

“Nhanh chóng trở thành cường giả cấp Đại Thánh Nhân, đến lúc đó ta dẫn ngươi đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Bên bọn ta vừa lúc thiếu một người phụ trợ.”

Chương 1280: Gia sản của Ma chủ

“Đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân có chỗ gì tốt?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đừng gửi tin hỏi nữa, đến Nguyên Thủy tông ta, ta đang cùng Ma chủ uống rượu.” Nguyên chủ trả lời.

Trong một bí cảnh phong cảnh cực kỳ tươi đẹp tại Nguyên Thủy tông, Từ Phàm nhìn hai người đang đối ẩm.

“Từ Thần sư, mau ngồi xuống đi.”

Ma chủ nhiệt tình lấy ra một chiếc ly, rót rượu cho Từ Phàm.

“Ma chủ tiền bối, ngươi khách khí quá rồi.” Từ Phàm nói.

“Không sao đâu, dù sao hắn cũng có việc cầu chúng ta.” Nguyên chủ có chút đắc ý nói.

“Có chuyện gì thế?” Từ Phàm lộ vẻ nghi hoặc.

“Uống rượu trước, uống xong lại nói chuyện.” Ma chủ cười nói.

Cuối cùng ba người nâng ly đối ẩm.

“Đây là rượu gì?” Cảm nhận được trong cơ thể có một chút men say không tan đi, Từ Phàm kinh ngạc hỏi.

“Rượu ngon sản xuất trong Đế quốc Man Thú Thần Ma, tên là Thần Ma tuý.”

“Mặc dù tên hơi tục, nhưng thật sự là rượu ngon tiêu chuẩn.” Nguyên chủ giới thiệu, sau đó ánh mắt liếc qua Ma chủ có một tia ý vị thâm trường.

Từ Phàm lập tức hiểu ra, thế là nâng ly cộng ẩm với hai người lần nữa.

“Rượu ngon!” Từ Phàm nói.

Sau đó hắn nhìn những món ăn trên bàn trước mặt ba người, sau đó bèn nhẹ nhàng vung tay lên.

Chỉ thấy vô số đĩa thức ăn xuất hiện trên mặt bàn.

“Khoảng thời gian trước ta lấy được một món Tiên Thiên linh bảo ngưng tụ từ đạo Mỹ Thực, có thể làm ra thức ăn trân phẩm, làm cho ta cũng dư vị vô tận.”

“Ma chủ đưa tới rượu ngon, ta mang tới thức ăn ngon, mượn nơi phong cảnh tiên mỹ này của Nguyên chủ, chúng ta cùng say một trận.” Từ Phàm nhìn phong cảnh phía xa, tâm tình khoan khoái nói.

“Được, uống như vậy rượu mới thú vị chứ.” Ma chủ cười ha ha nói.

Rượu là rượu có thể khiến Đại Thánh Nhân say, đồ ăn là những món có thể làm cho Đại Thánh Nhân dư vị.

Một bữa cơm no rượu say xong, ba người hơi ngà ngà say lại phẩm trà tán gẫu.

“Ma chủ tiền bối, bây giờ có thể nói chuyện kia được rồi chứ?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Cũng là chuyện liên quan tới săn bắn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân thôi.”

“Ở trong vùng Hỗn Độn, ta phát hiện được một con cự thú mới vừa tấn cấp thành cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Cho nên ta muốn liên hợp với Nguyên chủ và một vài tiền bối Nhân tộc đi săn cự thú Hỗn Độn đó.”

“Trong đó đương nhiên cũng không thiếu được ngươi, Trận Pháp Thần sư mạnh nhất Nhân tộc.” Ma chủ nói.

“Đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân? Nguyên chủ tiền bối, ngươi còn chưa nói, có thể lấy được đồ gì tốt?” Từ Phàm hỏi.

“Một loại Hỗn Độn chi khí cực kỳ trân quý, nếu hấp thụ nhiều nghe nói có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Đáng tiếc hai cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân chúng ta săn giết không có.”

“Ta cũng chưa từng thấy qua thứ đó.” Nguyên chủ nói.

Lúc này, Ma chủ nói: “Ở vùng Hỗn Độn, ta thấy tận mắt nhìn thấy cự thú Hỗn Độn kia tấn cấp, một tia Hỗn Độn chi khí đặc thù Nguyên chủ nói tới, ta cảm nhận được.”

“Cho nên lúc này mới tới tìm Nguyên chủ, xem xem có thể báo tin cho những tiền bối Nhân tộc kia không.” Ma chủ nói.

“Tiền bối Nhân tộc, không phải là những cường giả Đại Thánh Nhân đã rời đi Nhân tộc lúc trước sao?” Từ Phàm hỏi.

“Ngươi xem, ta đã nói mà, loại chuyện này không gạt được, chỉ cần đến cấp độ nhất định, ai cũng có thể đoán được.”

“Ngươi còn muốn giấu diếm, giấu giếm nổi sao?” Ma chủ mỉm cười.

“Nói thì nói như thế, nhưng ngươi muốn nhờ đám lão gia hỏa đó xuất thủ, ngươi có ra giá nổi không?” Nguyên chủ hỏi lại.

“Yên tâm, đại giới để bọn hắn xuất thủ ta vẫn trả nổi, hiện tại ta chỉ muốn hỏi ngươi có thể giúp ta truyền đạt lại không thôi.”

“Từ Thần sư, đến lúc đó ngươi có thể ở bên ngoài chiến trường chính trợ giúp không?” Ma chủ lại quay qua hỏi Từ Phàm.

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu.

“Yên tâm, đến lúc đó tự có hai món Huyền Hoàng chí bảo đưa lên.”

Ma chủ cười nói.

“Nguyên chủ, hiện tại còn thiếu mỗi ngươi, cho một lời thống khoái, được hay không?”

“Được thì được đấy, nhưng ta không muốn nhìn vẻ mặt chỉ tiếc rèn sắt không thành thép của sư phụ ta đâu. Mỗi một lần đi tìm đám lão gia hỏa đó đều sẽ bị trách mắng một phen, rất khó chịu.” Vẻ mặt Nguyên chủ đau khổ nói

“Không động thủ giáo huấn ngươi đã không tệ rồi, nếu ta có đồ đệ như ngươi, ta…”

Ngại đang nhờ vả người ta làm việc, lời phía sau của Ma chủ không nói tiếp nữa.

“Nói cho ngươi trước, lần này nhờ bọn họ xuất thủ nhất định không thể thiếu Hồng Mông chí bảo gặp mặt, nếu không nói không lay nổi đám lão gia hoả đó đâu.”

“Mặt khác ngươi lại chuẩn bị mười món Huyền Hoàng chí bảo cực phẩm trở lên, ba loại Tiên Thiên linh căn, còn có hai mạch linh khoáng Hỗn Độn.” Nguyên chủ mở miệng nói.

“Nguyên chủ, ngươi thành thật nói cho ta, có phải ngươi lục lọi gia sản của ta không? Sao mấy thứ ngươi báo ra không sai một ly nào vậy?” Giọng Ma chủ hơi run run.

“Không phải vừa khớp với gia sản của ngươi, mà là đại giới thấp nhất để đám lão gia hỏa này xuất thủ.”

“Đây là nể tình ngươi là Nhân tộc rồi đấy. Nếu là những dị tộc khác, thấp nhất cũng là phải từ ba món Hồng Mông chí bảo.” Nguyên chủ phất tay nói, trong ánh mắt mang theo ý cười.

“Nếu thật sự không được, bảo tình nhân cũ của ngươi ra, không thu một xu cắc bạc nào, còn có thể có một hồi niềm vui ly biệt.”

Nghe thấy mấy chữ tình nhân cũ, thân thể Ma chủ nhẹ run lên.

“Sau này tốt nhất đừng lấy chuyện này ra nói đùa, nếu không, nếu ta thật sự chuyển thành Thần Ma, Nhân tộc coi như thiếu đi một cường giả đứng đầu đó.” Vẻ mặt của Ma chủ có chút thâm tình.

“Ta chỉ đùa chút thôi, đừng coi là thật.”

“Thực ra nói thật thì, ngươi trở thành Thần Ma chỉ là chuyện sớm muộn thôi, sinh linh trong giới đi đến bước như ngươi và ta.”

“Đường của mình không đi ra được, trở thành Thần Ma là chuyện sớm muộn.”

“Đám lão gia hỏa bây giờ, trong tay người nào không có ba bốn thể xác Đại Thần Ma, đều đang chờ sau khi con đường của mình đi không thông, đoạt xá Thần Ma tìm kiếm trở thành tồn tại chí cao.” Nguyên chủ nói.

Lúc này Từ Phàm ở một bên nghe đến say sưa ngon lành, đây chính là tin tức bí mật nhất của Tam Thiên giới liên quan tới Nhân tộc, bình thường muốn nghe cũng không nghe được.

“Những chuyện ngươi nói đều là những chuyện tương lai mới có khả năng xảy ra, ít nhất bây giờ ta vẫn muốn lấy thân thể Nhân tộc, tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Ma chủ nói.

“Thôi được, ta biết ngươi đang nghĩ gì.”

“Hiện tại ngươi nên trở về vơ vét tiểu bảo khố ngươi đi, gom đủ những thứ ta muốn cho đám lão gia hoả kia.”

“Đến lúc đó mới dễ nhờ bọn họ xuất thủ.” Nguyên chủ nói.

“Vậy được, ta về trước, sau khi gom xong lại nói cho ngươi.” Ma chủ nói xong liền biến mất không thấy.

Trong bí cảnh chỉ còn lại Nguyên chủ và Từ Phàm.

“Gọi ngươi tới uống bữa rượu này có đáng hay không, nghe được nhiều tin tức bí ẩn như vậy?” Nguyên chủ cười hỏi.

“Không nói ta cũng gần như có thể đoán được, hiện tại ta chỉ tò mò những tiền bối Nhân tộc đó đang ở đâu?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Nếu ngươi muốn thay ta trở thành chủ Nguyên Thủy tông, bây giờ ta liền nói với ngươi.” Nguyên chủ dụ hoặc nói.

“Vẫn là thôi đi, vị trí nặng nề đó chỉ có Nguyên chủ ngươi có thể tiếp nhận nổi.” Từ Phàm cười cự tuyệt nói.

“Bọn họ ở đâu ấy hả? Mặc dù không thể nói cho ngươi, nhưng ta có thể nói cho ngươi vì sao bọn họ lại rời đi.” Nguyên chủ thần bí nói.

“Là Tam Thiên giới không chứa được bọn họ sao?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

"Cũng gần như là ý này."

"Không phải Tam Thiên giới không chứa được bọn họ, mà là bọn họ chủ rời Tam Thiên giới."

Chương 1281: Phân tông

Thấy ánh mắt nghi hoặc của Từ Phàm, Nguyên chủ tiếp tục nói: "Sau khi ở cấp Đại Thánh Nhân thời gian dài, sẽ dần dần đi về Thần Ma hoá."

"Trên người lại phát ra một luồng khí tức khiến đại thế giới cực kỳ bài xích."

"Gượng ép ở lại trong đại thế giới, hai bên đều không dễ chịu."

"Kết quả là những cường giả Đại Thánh Nhân thời kỳ viễn cổ đều sôi nổi rời đi Tam Thiên giới." Nguyên chủ giải thích.

"Vậy Hỗn Độn Thánh Long có phải cũng tản ra loại khí tức này không? Thế sau khi hắn trở lại Tam Thiên giới có thể bị áp chế không?" Từ Phàm hỏi.

"Đương nhiên sẽ bị áp chế, chẳng qua là dù cho bị áp chế, thực lực tổng thể vẫn cao hơn ta nhiều." Nguyên chủ nói.

"Thôi vậy." Từ Phàm cảm giác trận này sợ là trốn không thoát.

"Vẫn như tin tức ta gửi cho ngươi, nắm chắc trở thành Đại Thánh Nhân."

"Tư chất của ngươi mạnh hơn ta hơn nhiều, một khi trở thành Đại Thánh Nhân, Nhân tộc chúng ta nhẹ nhàng thống nhất Tam Thiên giới cũng không thành vấn đề." Nguyên chủ hơi nhếch khóe môi.

"Nguyên chủ, ngươi dự định sau khi ta trở thành Đại Thánh Nhân, Nhân tộc sẽ nhất thống Tam Thiên giới sao?" Từ Phàm tò mò hỏi.

"Đó là đương nhiên, đừng để ý Đại Thánh Nhân của mấy đại chủng tộc khác ở bên ngoài."

"Đến lúc đó nếu Nhân tộc chúng ta thật sự muốn thống nhất Tam Thiên giới, những lão gia hỏa kia đều phải xuất thủ giúp ta."

"Bọn họ ở bên ngoài Tam Thiên giới đề phòng Đại Thánh Nhân của những dị tộc khác, còn chúng ta nhất thống Tam Thiên giới.”

“Đến lúc đó sẽ chia toàn bộ Tam Thiên giới thành ba địa bàn, Nguyên Thủy tông, Ma vực, còn có Ẩn Linh môn, mỗi người ba phần mười địa bàn.”

Lúc Từ Phàm vừa định xua tay nói không cần, Nguyên chủ lại tiếp tục nói: “Nhân tộc có thể thống nhất Tam Thiên giới, nhưng tuyệt không thể bị một ý chí thống nhất, nếu không sẽ xảy ra nhiễu loạn.”

“Ba bên thế lực làm thành thế chân vạc, vừa vặn, như vậy ít nhất sẽ không vì nội bộ Nhân tộc quá hòa bình mà đánh mất lòng tiến thủ của những tu sĩ kia.”

Nguyên chủ nhẹ nâng ly trà, phẩm một ngụm tiên trà, thần sắc có chút phức tạp.

“Nhưng tất cả chỉ là kế hoạch, đều phải chờ sau khi ngươi trở thành Đại Thánh Nhân lại nói.”

Nghe thấy lời Nguyên chủ nói, Từ Phàm trầm mặc hồi lâu, mới từ từ mở miệng nói: “Nguyên chủ, từ lúc nào mà ngươi bắt đầu có lòng thống nhất Tam Thiên giới vậy?”

“Chắc là lúc chúng ta cùng đi thế giới vỡ vụn, lúc phân thân ngươi giết cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân như giết gà con.” Nguyên chủ nói.

“Tin tưởng ta, chính xác không sai đâu, sau khi thống nhất Tam Thiên giới, chúng ta liền liên hợp với những lão gia hỏa Nhân tộc kia, trước tiên diệt trừ Đại Thánh Nhân của những dị tộc khác.”

“Sau đó lại cùng nhau đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, nuôi dưỡng ra Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đầu tiên của Nhân tộc chúng ta.”

“Đến lúc đó lại…”

Nghe kế hoạch lâu dài của Nguyên chủ, Từ Phàm không hiểu sao cảm thấy có hơi mệt tim.

“Những chuyện này đều không phải hiện tại phải làm, đó là chuyện sau này, ngươi cũng không thể cứ nhàn rỗi mãi.”

Lúc này, trong tay Nguyên chủ xuất hiện một tiểu thế giới nén.

Quang Thần Thiên Tôn ở trong tiểu thế giới kia, vẻ mặt vô cùng hoảng sợ.

“Lúc ở vùng Hỗn Độn vừa hay đụng phải gia hỏa này, hiến tế tộc nhân một Tiên giới, lại có thù với ngươi, cho nên bắt về để ngươi xử trí.” Nguyên chủ vứt tiểu thế giới nén qua cho Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn tiểu thế giới này, gật đầu.

“Đa tạ Nguyên chủ.”

“Chuyện tiện tay thôi.” Nguyên chủ xua một tay không tồn tại.

“Ngươi chuẩn bị đi, ước chừng lấy tính tình gấp gáp của Ma chủ, nửa tháng sau là chúng ta phải xuất phát rồi.”

“Đã rõ, vừa lúc ta về tông môn, phải chuẩn bị một phen.” Từ Phàm gật đầu, bảo Bồ Đào mở ra cánh cửa truyền tống, về tới Ẩn Linh môn.

Tông môn lúc này có hơi vắng vẻ, bởi vì gần sáu phần mười đệ tử đều theo Thiên Địa Linh Lung tháp đến vùng Hỗn Độn đi săn.

“Bồ Đào, ta phải ra ngoài một thời gian, giúp ta canh chừng tốt tông môn.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc Từ Phàm chuẩn bị những đồ vật cần có để đến vùng Hỗn Độn đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Chưởng giáo Khâu Tự Viễn vẫn luôn có cảm giác tồn tại không mạnh ở chỗ hắn tới bái kiến.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn cung kính hành lễ nói.

“Sao thế Từ Viễn, ngươi ở chỗ ta xem như khách quý ít gặp luôn rồi.” Từ Phàm thân thiết nói.

“Ta thỉnh cầu Đại trưởng lão thành lập phân tông ở bên ngoài vùng Hỗn Độn Tam Thiên giới.”

“Hiện nay trừ đám đệ tử từ tông môn hạ giới đi lên ra, đệ tử còn lại đều là cảnh giới Đại La thánh giả, tài nguyên bình thường trong Tam Thiên giới đã không cách nào thỏa mãn môn hạ đệ tử.” Khâu Tự Viễn thỉnh cầu nói.

“Thì ra là vì việc này, dễ nói, ngươi trực tiếp bàn bạc với Bồ Đào, xem thử phân tông xây ở chỗ nào vùng Hỗn Độn tương đối phù hợp.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Lúc Khâu Tự Viễn xin chỉ thị xong, đang muốn rời đi, đột nhiên bị Từ Phàm kêu lại.

Chỉ thấy một chiếc chuông đá Tiên Thiên chí bảo xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Hỗn Độn Hồn Chung này cho ngươi dùng, thân là chưởng giáo Ẩn Linh môn chúng ta, phải có mấy món đồ có thể lấy ra được chứ.” Từ Phàm cười nói.

Những năm này, Ẩn Linh môn được Khâu Tự Viễn quản lý rất tốt, Từ Phàm rất hài lòng, lần này gặp được, vừa lúc khen thưởng một phen.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Khâu Tự Viễn phấn khởi nói.

Đây chính là Tiên Thiên chí bảo đó, trong cả tông môn cũng không có bao nhiêu món.

Nửa tháng sau, cung điện Nhân tộc bay ra khỏi Tam Thiên giới.

Trong cung điện, Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ ngồi lại cùng nhau nói chuyện phiếm.

Chủ yếu là Nguyên chủ và Ma chủ nói, chủ yếu là tán gẫu về những chuyện xưa tích cũ trong Tam Thiên giới, Từ Phàm nghe say sưa ngon lành.

“Trước đây chủ thương hội Thiên Đỉnh cũng là một người đại tài, chỉ tiếc, thiếu đi chút khí vận.”

“Nếu không đã sớm trở thành đệ tử Nguyên Thủy tông, bây giờ còn phải đến phiên ta mệt nhọc như vậy sao.” Nguyên chủ thở dài nói.

“Nhớ ngày đó ta cũng rất xem trọng chủ thương hội Thiên Đỉnh, chỉ tiếc lúc ta phát hiện, thế lực thương hội bọn họ đã phân bố hết nửa Tam Thiên giới, mời chào cũng không mời chào được.” Ma chủ cũng thấy hơi đáng tiếc nói.

Lúc này, Nguyên chủ và Ma chủ cùng nhau liếc qua Từ Phàm.

“So với chủ thương hội Thiên Đỉnh, ta càng tiếc ngươi hơn đó.”

“Ngươi đặc biệt giống như chuyển sinh của tồn tại chí cao trong Thần Ma ấy.”

“Trước đây, kỳ thật ta và Ma chủ đều rất sợ ngươi.” Nguyên chủ cười nói.

Từ Phàm tỏ vẻ vô cùng nghi hoặc.

“Từ xưa đến nay, Nhân tộc chúng ta chưa hề có thiên kiêu nào giống như ngươi, tư chất tuyệt đỉnh, bất kể thứ gì cũng vừa học là biết, vô sự tự thông.” Ma chủ nói.

“Trước đây các ngươi rất sợ ta, thế bây giờ thì sao?” Từ Phàm cười hỏi.

“Xác định ngươi không phải chuyển sinh của tồn tại chí cao Thần Ma thì không sợ nữa thôi.” Nguyên chủ nói.

“Lâu như vậy còn chưa đột phá đến Đại Thánh Nhân, đã loại bỏ được hiềm nghi này.”

“Nghĩ lại, trước đây sau khi ta trở thành Thánh Nhân, không bao lâu sau đã đột phá đến cảnh giới Đại Thánh Nhân.”

“Mà ngươi, đến cảnh giới Thánh Nhân cũng đã bao nhiêu năm, một chút dấu hiệu đột phá nào cũng không có.” Nguyên chủ nói.

Từ Phàm nghe được lời hai người, lập tức sầm mặt lại, nếu không có cái hệ thống đáng chết này, bây giờ có lẽ hắn đã sớm trở thành tồn tại Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Thôi, không đùa với ngươi nữa.”

“Hiện tại chúng ta cùng nói về kế hoạch tác chiến sau khi gặp được cự thú Hỗn Độn kia.”

Chương 1282: Thần hồn tê dại

Cung điện Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn xuyên qua ba năm, sau đó cuối cùng cũng tới nơi đích Ma chủ nhắc tới.

Lúc này ba người đã ẩn mình, nhìn mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí to lớn nơi xa.

“Thứ này ta muốn bảy phần mười, Từ Thần sư lại chia một phần mười nữa.” Nguyên chủ công phu sư tử ngoạm nói.

“Ta muốn ba phần mười, còn lại ngươi tùy tiện chọn.” Trong ánh mắt Ma chủ mang theo một tia vui mừng đến kinh ngạc.

Lần trước hắn đến thì không thấy mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí này.

Từ Phàm ở bên cạnh nhìn mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, chảy nước miếng.

Bả vai đột nhiên bị vỗ mạnh, sau đó Nguyên chủ nói: “Ngươi yên tâm, trong này ít nhất có một phần mười của ngươi.”

“Phải rồi, khi nào những tiền bối đó đến vậy?” Ma chủ hỏi.

“Dự tính một năm sau, chỗ bọn họ ở khá xa, đi đường cần tốn một thời gian.” Nguyên chủ nói.

Lúc này, mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí bị một loại khí tức đặc biệt bao phủ lấy, khiến những cự thú Hỗn Độn xung quanh không dám tùy tiện tới gần.

“Vừa lúc chờ luôn, cự thú kia chắc là ra ngoài đi săn rồi.” Nguyên chủ nói.

“Con cự thú Hỗn Độn này, hẳn là do đạo Hỗn Độn Thâm Uyên và Hỗn Độn Hủy Diệt ngưng tụ.”

“Một lát nữa chúng ta phải đánh nhau, có thể cần Từ Thần sư bố trí một đại trận có liên quan đến đạo Hỗn Độn Thánh Quang.” Ma chủ nói với Từ Phàm.

“Việc này không có vấn đề, cứ giao cho ta.”

“Đến khi đánh nhau, ta sẽ lấy mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí làm trung tâm, chiếu sáng toàn bộ khu vực hơn ngàn vạn quang giáp xung quanh.” Từ Phàm phất tay nói.

Ngay lúc này, từ nơi cực xa truyền đến một tiếng kêu to, chấn động mấy vạn quang giáp trong vùng Hỗn Độn.

“Chắc là về rồi đó, chúng ta nấp kỹ.” Ma chủ nói.

Không quá lâu sau, một không gian bị phá vỡ.

Một cự thú Hỗn Độn toàn thân mọc đầy mặt các loại dị tộc xuất hiện.

Chỉ thấy trên người nó chi chít dày đặc khuôn mặt của các loại Thần Ma và dị tộc.

Thậm chí Từ Phàm còn nhìn thấy trong đó một khuôn mặt rất giống Nhân tộc.

Trên mỗi khuôn mặt đều tràn đầy biểu cảm đau đớn, hơn nữa thỉnh thoảng còn phát ra một tiếng thét sống không bằng chết.

Cái nhìn này khiến ba người thần hồn tê dại.

“Mang bộ dạng này, ngươi phải sớm nói với ta chớ, để trong lòng cho ta có chuẩn bị.” Nguyên chủ làm vẻ như bị tinh thần ô nhiễm.

Con cự thú Hỗn Độn này chỉ lớn cỡ Tiên giới, nhưng toàn thân đều mọc đầy loại mặt này, khiến ba người nhìn khó chịu dị thường.

“Ta nhớ lúc nó tấn cấp toàn thân đều rất bóng loáng, một quả cầu hoàn chỉnh, còn có chút đáng yêu, sao bây giờ lại biến thành bộ dạng này?” Ma chủ cũng có chút khó chịu.

“Lúc này còn chưa đánh, lúc đánh mà có mấy cái mặt này thôi, chiến lực của chúng ta đều phải giảm đi trên một phần mười.” Nguyên chủ lại liếc mắt nhìn cự thú Hỗn Độn, thần hồn lại tê dại một hồi.

“Ta gửi tin tức cho đám lão gia hỏa kia trước đã, để bọn họ sớm chuẩn bị tâm lý.” Nguyên chủ nói, nhắm mắt lại.

“Ma chủ, ngươi nói sau khi đánh nhau, nó có thể triệu hồi nguyên chủ nhân của những khuôn mặt này ra không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Không rõ lắm, chưa từng thấy qua cảnh chiến đấu của nó, nhưng ta nghĩ có khả năng này, đến lúc đó cần đề phòng chút.” Nguyên chủ suy nghĩ nói.

Lúc này, toàn thân cự thú Hỗn Độn như quả cầu ở nơi xa đột nhiên chấn động.

Cuối cùng những khuôn mặt của Thần Ma và dị tộc đều được thu hồi về lại trong cơ thể, biến thành quả cầu bự bóng loáng Ma chủ nói tới.

“Ngươi xem, lần trước ta nhìn thấy nó chính là bộ dạng này.” Ma chủ nhìn quả cầu bự màu đen nói.

“Ta phỏng đoán, lúc chiến đấu những khuôn mặt đó sẽ xuất hiện, hiện tại thu lại những khuôn mặt này, không có tác dụng bao lớn.”

Lúc này, cự thú Hỗn Độn như quả cầu màu đen đến trên mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, tìm một vị trí vừa vặn có thể cuộn mình, chìm vào giấc ngủ.

Lúc này Nguyên chủ cũng mở mắt, nhìn cự thú Hỗn Độn biến thành quả cầu bự màu đen bóng loáng.

Gật đầu nói: “Thật sự có chút đáng yêu.”

“Ta đã nói với đám lão gia hỏa kia.”

Trong một năm sau đó, ba người cứ như vậy lẳng lặng nhìn quả cầu màu đen.

Khi biết những lão tiền bối Nhân tộc sắp đến, ba người lại bắt đầu thương thảo kế hoạch tác chiến.

“Từ Thần sư, ngươi cần bao lâu để bố trí đại trận Hỗn Độn?” Nguyên chủ hỏi.

“Cho ta ba ngày là đủ, chỉ cần Nhân tộc tiền bối đến là ta có thể lập tức bắt đầu bố trí đại trận.”

“Lúc bố trí đại trận, ta có thể bảo đảm không quấy nhiễu cự thú Hỗn Độn này.”

“Một khi vận hành khởi động, nhất định sẽ khiến cự thú Hỗn Độn chú ý.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một quang đoàn, quang đoàn có tác dụng che dấu đại trận này.

Đúng lúc này, sáu luồng khí tức xa lạ đột nhiên phá không gian xuất hiện.

Cự thú Hỗn Độn đang ngủ say đột nhiên mở mắt.

Sau đó toàn thân xuất hiện vô số khuôn mặt, tất cả đều phẫn nộ nhìn về phía những khí tức kia tồn tại.

“Ngươi không nói cho những tiền bối đó lúc đến phải ẩn nấp à!” Ma chủ lập tức kinh ngạc.

“Hiện tại đây không phải mấu chốt, mấu chốt là thứ này này.” Nguyên chủ nhìn cự thú Hỗn Độn đã bị kinh động, nhất là nhìn thấy cảnh tượng toàn thân đều là mặt, thần hồn lại tê dại một hồi.

“Các ngươi chiến đấu trước, ta đi bố trí đại trận Hỗn Độn.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng lập tức biến mất không thấy.

Mà Nguyên chủ và Ma chủ đã tụ hợp cùng sáu tiền bối Nhân tộc.

“Một cự thú mới vừa tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, có gì phải sợ, cứ xông thẳng lên là được.” Một nam tử vóc dáng cao lớn nói.

Sau đó liền hóa thành tồn tại lớn ngang cự thú.

Sau đó quanh người xuất hiện một bộ trọng giáp đen sẫm, tay trái cự thuẫn, tay phải trường mâu, cứ như vậy trực tiếp xông về phía cự thú Hỗn Độn.

“Tới đi, dù sao cũng làm kinh động rồi, không đánh cũng phải đánh.”

Một lão giả tóc trắng mặc hắc bào, quanh thân hóa thành vô số Hỗn Độn tinh thần, sau đó biến hóa ra các loại linh bảo tấn xông cự thú Hỗn Độn.

Lúc này, một nam tử tướng mạo tương đối văn nhã cảm nhận một phen, sau đó hỏi: “Từ Thần sư ngươi thường xuyên nói tới có phải đang ở chỗ này bày trận không?”

“Đúng vậy, hắn cần thời gian ba ngày.” Nguyên chủ trả lời.

“Ba ngày, dễ nói.”

Nam tử tướng mạo văn nhã nói xong liền biến mất, sau đó một Hỗn Độn Pháp Tướng to lớn xuất hiện, phong tỏa toàn bộ không gian xung quanh.

Lúc này ba cường giả Đại Thánh Nhân Nhân tộc khác cũng xuất thủ.

“Như vậy không sao chứ?” Ma chủ có chút bận tâm hỏi.

“Theo như ta được biết, bọn họ từng giết sáu cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, chẳng qua là vận khí quá kém, vẫn gom không đủ đồ vật bọn họ muốn.” Nguyên chủ cười nói, sau đó cũng vọt tới cự thú Hỗn Độn.

Nguyên chủ vừa thấy bọn họ mạnh như vậy, theo sau lại lo lắng một vấn đề khác.

Lỡ như đến khi đánh xong, một người trong bọn họ nổi lên tham niệm, những tiền bối Nhân tộc này, dường như một người hắn cũng đánh không lại.

“Còn đứng ngây đó làm gì, tên tiểu bối ngươi mau qua đây.” Luyện Thể Đại Thánh Nhân tay cầm cự thuẫn, trường mâu quay đầu hô to với Ma chủ.

Lúc này Ma chủ mới lấy lại tinh thần, sau đó gia nhập vào chiến đấu.

Mặc dù là cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân mới vừa tấn cấp, nhưng khi đánh nhau, xuất thủ ác độc dị thường.

Chương 1283: Thánh Quang cự chu

Tám cường giả cấp Đại Thánh Nhân đứng đầu vây quanh một cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, chiến đấu.

Từ Phàm bố trí đại trận Thánh Quang Hỗn Độn xung quanh, vừa bố trí vừa xem chiến đấu giữa hai bên.

“Những tiền bối Nhân tộc này quả nhiên là quá thô bạo, những cũng có vũ lực tương đương.”

Lúc này, tám Đại Thánh Nhân đứng đầu đè đầu cự thú Hỗn Độn đánh.

Nhưng Từ Phàm biết, con cự thú Hỗn Độn đó còn chưa xuất toàn lực.

Những khuôn mặt trên người nó, tuyệt đối không phải mọc không tác dụng.

Ngay lúc này, một trận tiếng rít như tiếng quỷ anh từ trên những khuôn mặt quanh người cự thú Hỗn Độn vang ra.

Chỉ trong chớp mắt, thần hồn tám Đại Thánh Nhân đang chiến đấu đều bị chấn động.

Sau đó, cự thú Hỗn Độn đột nhiên lắc mình.

Bên người vậy mà xuất hiện mười Đại Thánh Nhân dị tộc.

Chỉ trong phút chốc, chiến cuộc bị đảo ngược.

Những tiền bối Nhân tộc và Nguyên chủ, Ma chủ bắt đầu bị đè đánh.

Mười Đại Thánh Nhân dị tộc cộng thêm một cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, xém chút tách rời chiến trận Đại Thánh Nhân Nhân tộc bày ra.

“Chư vị tiền bối Nhân tộc trụ vững, ba ngày sau, Đại Thánh Nhân dị tộc cự thú triệu hoán ra, ta có thể giải quyết.”

Lời Từ Phàm truyền đến trong tai tám Đại Thánh Nhân.

“Vậy nhờ vào ngươi đấy, Từ Thần sư.” Cường giả Đại Thánh Nhân người mặc trọng giáp, tay cầm thuẫn, mâu nói với Từ Phàm.

Nhìn thấy cường giả Đại Thánh Nhân làm khiên thịt phía trước nhẹ nhàng như thế, Từ Phàm biết mình lời nói này sớm.

Chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, tốc độ Từ Phàm bố trí đại trận Hỗn Độn cũng càng nhanh.

Hai ngày sau, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên mạch khoáng thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí.

Sau đó ảo ảnh ngàn tay xuất hiện, ngàn tay cùng kết ra một ấn pháp đặc biệt.

Trong nháy mắt, trong khu vực phạm vi ngàn vạn quang giáp đều bị Thánh Quang chiếu rọi.

Vừa lên, lập tức doạ tất cả khuôn mặt trên người cự thú Hỗn Độn rụt về.

Mười Đại Thánh Nhân dị tộc cự thú Hỗn Độn triệu hoán ra cũng đều bị hoà tan trong Thánh Quang.

Nét mặt cự thú Hỗn Độn cũng hết sức khó chịu, tựa như chán ghét cực độ loại Thánh Quang này.

Một âm thanh chói tai vang lên, những khuôn mặt mới bị dọa về vừa nãy lại lần nữa xuất hiện.

Cuối cùng, một trận sương mù nồng đậm từ trong miệng tất cả khuôn mặt phả ra, ý đồ che lại Thánh Quang trong khu vực này.

Ngay lúc này, từng đoá hỏa liên Thánh Quang xuất hiện, một khi dính phải những thứ này, sương mù đen sẽ lập tức bộc phát ra Thánh Quang chói mắt, thiêu đốt tất cả sương mù đen xung quanh.

“Không hổ là Trận Pháp Thần sư mạnh nhất Nhân tộc, so với mấy tên đường xưa lối cũ mạnh hơn nhiều.”

Một Hỗn Độn Pháp Tướng lớn như Tiên giới tán thưởng nói.

Sau đó tám Đại Thánh Nhân Nhân tộc bắt đầu phản công.

Một thanh cự mâu phảng phất như có thể xuyên thấu thiên địa, phá bỏ phòng ngự vòng ngoài của cự thú Hỗn Độn, trực tiếp đâm vào trong cơ thể cự thú.

Một tiếng hét thê thảm vang lên, sau đó lại đưa tới tiến công từ Đại Thánh Nhân khác.

Lúc này, hai bên từ lực lượng tương đương lúc đầu, biến thành đơn phương áp chế.

Một tháng sau, cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân chết đi trong sự không cam lòng.

Vừa chiến đấu xong, Ma chủ liền khẩn trương lên.

Hắn đi tới bên cạnh thi thể cự thú Hỗn Độn, ánh mắt có phần cảnh giác.

“Tên tiểu bối nhà ngươi, còn sợ mấy người bọn ta tham thi thể cự thú Hỗn Độn này của ngươi hả?”

“Đưa chỗ tốt lúc trước ngươi đáp ứng cho bọn ta là được, cự thú Hỗn Độn này, ngươi tùy tiện xử lý.” Một Đại Thánh Nhân tóc trắng nhìn Ma chủ cười nói.

“Thật hả? Chẳng lẽ các ngươi không tò mò bên trong cự thú Hỗn Độn này có đồ vật các ngươi cần hay không à?” Ma chủ nói.

“Có thì thế nào, mà không có thì thế nào? Chỉ cần biết rằng, ngươi và ta đều là Nhân tộc là đủ rồi.”

Cuối cùng, những tiền bối Nhân tộc đưa mắt nhìn nhau, trực tiếp phá vỡ không gian rời đi.

Lúc này, tại khu vực bên này chỉ còn lại Từ Phàm, Nguyên chủ và Ma chủ.

“Đây là hai món Huyền Hoàng chí bảo ta đáp ứng Từ thần sư.” Ma chủ nói, lấy ra một thanh trường côn và một chiếc gương, tất cả đều tản ra khí tức Huyền Hoàng chí bảo.

“Còn có một phần mười mạch khoáng thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí, tự ngươi đi cắt đi.” Nguyên chủ ở bên cạnh nói.

Từ Phàm nhìn dáng vẻ này là biết, chính mình phải tranh thủ đồ rồi rời đi.

Tới trước một mạch khoáng thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí còn lớn hơn Tiên giới.

Một thanh cự kiếm dài mấy vạn quang giáp xuất hiện trong vùng Hỗn Độn.

Một kiếm chém xuống một phần mười thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Sau khi thu xong, Từ Phàm trở về lại Tam Thiên giới.

Trong vùng Hỗn Độn, một chiếc tiên chu đang nhanh chóng xuyên qua.

“Quả nhiên là hẹp hòi, cũng không mời ta xem thử có đồ vật kia hay không.” Từ Phàm bĩu môi nói.

“Bồ Đào, hiện tại chúng ta dùng hết tốc lực thì cần bao lâu để về Tam Thiên giới?” Từ Phàm hỏi.

“Dùng hết tốc lực cần ba năm, nhưng khu vực này gần Đế quốc Man Thú Thần Ma, chủ nhân có muốn đi thăm số một không?” Bồ Đào nói.

“Số một ấy hả, hiện tại hắn đang xoát phù văn Hỗn Độn trong Hỗn Độn Thần điện, bây giờ ta có qua cũng không gặp được, còn có nguy hiểm bị bại lộ.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Bên số một rất có hi vọng có thể đạt được chân lý Hỗn Độn, chỉ cần có thể trở thành Huyền Hoàng Hỗn Độn Luyện Khí sư.”

“Đối lập, bên số hai thì hơi khó một tí. Nhưng nếu như đi theo Đại thống lĩnh kia gây dựng cơ nghiệp thành công, hẳn là có thể thu được một đợt lớn, chỉ tiếc thời gian hơi dài.”

Lúc Từ Phàm ngồi trong tiên chu nhanh chóng xuyên qua trong vùng Hỗn Độn, nơi xa đột nhiên loé lên một luồng Thánh Quang.

Từ Phàm đang rảnh rỗi nhàm chán tức khắc bị luồng Thánh Quang ấy hấp dẫn.

Sau khi dò xét qua, vẻ mặt Từ Phàm hơi quái dị.

“Lái một chiếc Thánh Quang cự chu chói mắt như thế đến vùng Hỗn Độn, không phải đầu có hố thì chính là thực lực cực mạnh.”

Lúc Từ Phàm di chuyển trong vùng Hỗn Độn, luôn lấy khiêm tốn làm đầu.

Nhìn cự chu tản ra cường lực Thánh Quang, Từ Phàm nổi lên hứng thú.

“Dù sao theo hướng này cũng là tiện đường, đi theo Thánh Quang cự chu kia, nói không chừng có thể kiếm chút thu nhập thêm.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Tiên chu thay đổi phương hướng, đi theo sau Thánh Quang cự chu.

Không lâu sau, không ngoài dự đoán của Từ Phàm, chiếc Thánh Quang cự chu bị một đám cự thú Hỗn Độn bao vây.

Lúc Từ Phàm vốn cho rằng đây là một trận trò vui, một dị tộc sau lưng có cánh ảo ảnh Thánh Quang xuất hiện trong vùng Hỗn Độn.

Sau đó một thanh Thánh Quang chi kiếm được ngưng tụ, xuất hiện trong tay dị tộc.

Thánh Quang chi kiếm chém xuống, chỉ cần là khu vực bị Thánh Quang bao phủ, lập tức có kiếm quang xuất hiện.

Trong nháy mắt, tất cả cự thú Hỗn Độn bất kể là cấp Thánh Nhân hay Đại Thánh Nhân đều bị diệt sạch.

Chỉ thấy cường giả dị tộc sau lưng có cánh ảo ánh Thánh Quang phất tay, tiêu tán Thánh Quang chi kiếm trong tay.

Vẻ mặt lạnh nhạt về lại trong Thánh Quang cự chu.

“Vậy mà đụng phải dị tộc cường giả mạnh như thế tại chỗ này.”

Chỉ bằng một trảm vừa rồi, Từ Phàm liền kết luận, cường giả dị tộc đó không kém gì các tiền bối Nhân tộc.

“Bồ Đào, tiếp tục đuổi theo.” Từ Phàm muốn làm rõ, chiếc Thánh Quang cự chu này muốn làm gì.

Theo thời gian từ từ trôi qua, Từ Phàm phát hiện chiếc Thánh Quang cự chu chỉ là đơn thuần có tín ngưỡng Thánh Quang phát ra trong đại thế giới Thánh Quang tinh thần.

“Thú vị, không biết thế lực sau lưng chiếc Thánh Quang cự chu này là dạng gì, có cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân hay không.”

Thánh Quang cự chu tiến lên, càng ngày càng tới gần Tam Thiên giới.

Chương 1284: Đế quốc Thánh Quang

Ngay lúc này, Bồ Đào Từ Phàm mang theo liên lạc ngay với Bồ Đào trong Tam Thiên giới.

Hai bên vừa kết nối, lập tức đồng bộ hòa thành một thể.

“Chủ nhân, Thánh Quang cự chu này dường như là bay về hướng phân tông chúng ta ở vùng Hỗn Độn.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm lập tức cảnh giác lên, thầm nghĩ trong tông môn bọn họ chỉ có một con cự thú Thánh Quang có liên quan với Thánh Quang thôi.

Lúc này, Thánh Quang cự chu lại xuyên qua không gian lần nữa, ngừng ở bên ngoài phân tông Ẩn Linh môn tại vùng Hỗn Độn.

Vẫn là cường giả dị tộc sau lưng có cánh ảo ảnh Thánh Quang.

Từ Phàm cũng tới trong phân tông, trong lòng dâng lên cảnh giác mười hai phần mười.

Lúc này đã liên hệ sẵn với Hoàng Sơn và Thiên Diệt.

“Đế quốc Thánh Quang, Thập Nhị Thiên Sứ dưới tên quốc chủ tới đây bái phỏng.” Một âm thanh thánh khiết vang lên trong phân tông.

Từ Phàm xuất hiện trong vùng Hỗn Độn, nhìn cường giả dị tộc.

“Tông ta và Thánh Quang đế quốc cũng không tương giao, xin hỏi tới đây có gì muốn làm?” Từ Phàm hỏi.

“Ta cảm nhận được khí tức của cự thú Thánh Quang trong tiểu thế giới này của các ngươi.” Cường giả dị tộc nói, cánh Thánh Quang phía sau chậm vỗ, tản ra quang mang thánh khiết.

“Tông ta đúng thật là có một con cự thú Thánh Quang, nhưng cự thú đó là nguồn năng lượng của tông môn ta, cực kỳ quan trọng.” Từ Phàm nói.

Lúc này, ba món Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện trong tay cường giả dị tộc.

“Đế quốc Thánh Quang bọn ta tuân theo nguyên tắc hữu hảo, sẽ không cướp đoạt tài phú quý giá của bất kỳ chủng tộc hay thế lực nào.”

“Nhưng cự thú Thánh Quang đối với đế quốc ta rất quan trọng, cho nên ta dùng ba món Huyền Hoàng chí bảo trao đổi với các ngươi, xin đồng ý.” Cường giả dị tộc khách khí nói.

“Ba món Huyền Hoàng chí bảo.” Ánh mắt Từ Phàm lập loè sáng lên, trong lòng bắt đầu tính toán có đáng giá hay không.

“Khách quý tới cửa, mời đến tiểu thế giới của ta uống trà, để quý khách ở ngoài cửa đợi lâu rồi.” Từ Phàm đột nhiên cười lên một tiếng, nghênh đón cường giả Thánh Quang vào trong phân tông.

Trong Nghênh Khách điện, sau khi chiêu đãi một phen, Từ Phàm liền dẫn vị cường giả đó tới trong Thiên Địa Linh Lung tháp.

Chỉ thấy một cự thú như kình ngư phát tán ra Thánh Quang mãnh liệt, ngao du trong không gian Thiên Địa Linh Lung tháp.

Trong mắt cường giả Thánh Quang lập tức toát ra quang mang, hai mắt có chút si mê nhìn cự thú Thánh Quang.

“Hoàn mỹ, thật quá hoàn mỹ!”

“Đây quả thực là tác phẩm nghệ thuật của Thánh Quang!” Trong miệng cường giả dị tộc thốt lên lời thán phục.

“Cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân này nuốt vào một mảnh vỡ Thánh Quang tinh thần, cơ duyên xảo hợp trở thành cự thú Thánh Quang.”

“Để bắt được cự thú Thánh Quang này, tông môn ta phải tổn thất mất gần một nửa cường giả mới giải quyết được nó.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Bốn món Huyền Hoàng chí bảo, đây là giá cao nhất ta có thể đưa ra.” Cường giả Thánh Quang nói.

“Bốn món thì bốn món, xem như kết giao bằng hữu.”

“Nhưng trước khi giao dịch ta có một điều kiện, ta muốn biết Đế quốc Thánh Quang các ngươi đến cùng là tồn tại thế nào?” Từ Phàm hơi tò mò hỏi.

Nghe thấy Từ Phàm đáp ứng giao dịch, khóe miệng cường giả Thánh Quang hơi mỉm cười.

Sau đó vô cùng tự hào giới thiệu về Đế quốc Thánh Quang.

Đế quốc Thánh Quang nằm ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, nắm giữ mười hai khu Hỗn Độn.

Lúc nói tới hai đế quốc Thần Ma xung quanh Tam Thiên giới, cường giả Thánh Quang lộ vẻ khinh thường rõ ràng.

Trong lời kể của cường giả Thánh Quang, Từ Phàm dường như thấy được thế giới mới.

“Bằng hữu, sinh linh trong giới mới là tồn tại thống trị Hỗn Độn, đám thổ dân Thần Ma sinh ra trong Hỗn Độn, chỉ là một vài dã thú có linh trí thôi.”

“Ngươi có thiên phú rất cao, về sau có thể có tư cách đi vào khu vực trung tâm Hỗn Độn.”

“Ta hy vọng chúng ta có thể gặp lại nhau ở nơi đó.” Cường giả Thánh Quang nói.

“Nếu có cơ hội, ta nhất định sẽ đến bái phỏng Đế quốc Thánh Quang các ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Giao dịch vui sướng tiến hành xong, Từ Phàm vẫy tay tiễn biệt Thánh Quang cự chu.

“Không nghĩ tới, còn có niềm vui ngoài ý muốn.” Từ Phàm nhìn bốn món Huyền Hoàng chí bảo trong tay nói.

“Bồ Đào, những lời cường giả Thánh Quang Đại Thánh Nhân nói đều ghi chép lại cả chưa?”

“Chủ nhân, đã ghi chép lại.”

“Tiếp theo đây chúng ta có nên qua chỗ Thánh Quang tinh thần ở thế giới vỡ vụn xem thử không?” Bồ Đào nói.

“Trước tiên chờ đã, chờ khi Hỗn Độn Thánh Long sắp tới Tam Thiên giới, chúng ta lại qua bên đó nhìn xem.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Sau khi xong chuyện, Từ Phàm mới nghiêm túc xem xét toàn cảnh phân tông trong vùng Hỗn Độn.

“Các ngươi trực tiếp kéo một Tiểu Tiên giới tới trong vùng Hỗn Độn cải tạo, điểm này rất sáng tạo.” Từ Phàm nhìn qua Khâu Tự Viễn bên cạnh, tán dương nói.

“Đều là phương án Bồ Đào đưa ra, ta chỉ phụ trách chấp hành.” Khâu Tự Viễn khiêm tốn nói.

“Vậy cũng nói rõ là ngươi tinh mắt.”

Từ Phàm ở trong phân tông đi dạo một vòng, sau đó liền trở về Ẩn Linh môn Tam Thiên giới.

Về tới trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa khôi phục tâm thần.

Vừa rồi khi cường giả Thánh Quang tìm hắn, Từ Phàm vẫn luôn bảo trì trạng thái cảnh giác.

“Bồ Đào, mấy năm ta rời đi, những đệ tử dự bị thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Phần lớn đã dựa vào tài nguyên của Tiên khí đạt tới Hóa Thần kỳ.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy còn mười hai Đại Thánh Nhân chuyển thế thế nào?” Từ Phàm lại hỏi.

“Tất cả đều đã đạt đến Độ Kiếp kỳ, trước mắt đã đạt đến trạng thái khai khiếu chủ nhân ngươi nói.”

“Nếu nói như vậy, cứ dựa theo kế hoạch tuyển nhận đệ tử mới.”

“Triệu hồi tất cả đệ tử dự bị đến, còn có mười hai Đại Thánh Nhân chuyển thế.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau đó, bất kể là Mộc Nguyên Tiên giới hay các Tiên giới xung quanh, tất cả đệ tử dự bị có được Tiên khí thông qua khảo nghiệm đều nhận được một tin tức.

Bảo bọn họ trong mười năm đi tới Ẩn Linh môn, trở thành đệ tử chính thức của Ẩn Linh môn, mỗi Tiên giới đều sẽ có đệ tử Ẩn Linh môn tiếp ứng bọn họ.

Lúc này, Giang Hóa Nguyệt đang ở trong một bí cảnh tu luyện nhìn tin tức Tiên khí đặc chế gửi tới, đứng dậy rời khỏi bí cảnh, bay về cự thành gần nhất.

“Thì ra Tiên khí này lại là do tông môn trong truyền thuyết phát ra.” Trong mắt Giang Hóa Nguyệt lóe ra thần thái dị dạng.

Lúc này, lúc những đệ tử dự bị khác biết được là Ẩn Linh môn, tất cả đều hưng phấn cả lên.

Tu luyện đến Hóa Thần kỳ, bọn họ cũng dần nghe ngóng được một vài tin tức về các đại thế lực ở Tiên giới xung quanh.

Kết quả ngay khi vừa nhận được tin tức, tất cả đệ tử dự bị đều nhanh chóng chạy đến Ẩn Linh môn.

Tốc độ nhanh nhất trong đó thuộc về đệ tử dự bị tại Mộc Nguyên Tiên giới.

Lúc này, nhóm đệ tử đầu tiên vừa tới dưới hướng dẫn của Bồ Đào được đi tham quan toàn bộ tông môn Ẩn Linh môn.

Trong Ẩn Linh môn có rất nhiều đồ vật đã vượt quá phạm vi nhận biết của bọn họ, dẫn đến khi bọn họ đi vào Ẩn Linh môn chỉ cảm thấy rất lợi hại, nhưng lại không biết lợi hại chỗ nào.

“Bồ Đào đại nhân, sao ta thấy cuối tuần mà có hơi quạnh quẽ vậy? Những sư huynh kia đều đi đâu cả rồi?” Một đệ tử mới gia nhập tông môn tò mò hỏi.

“Đệ tử từ Kim Tiên cấp trở lên có tám phần mười ở phân tông vùng Hỗn Độn.” Bồ Đào giải thích.

“Sau khi vào tông môn, ở khu vực công cộng của diễn đàn tông môn, có giới thiệu liên quan tới Tam Thiên giới và Ẩn Linh môn, đệ tử vừa gia nhập tông môn nên xem một lần.”

Giọng nói của Bồ Đào vang lên trong tai tất cả đệ tử mới gia nhập vào tông môn.

Chương 1285: Ám Nguyên giới

Càng ngày càng nhiều đệ tử dự bị tới Ẩn Linh môn, cả tông môn lại náo nhiệt lên lần nữa.

Từ Phàm và lão giả tóc trắng ngồi trong tiểu viện uống trà.

“Vẫn là lúc nhiều người nhìn hơi có không khí hơn một chút.” Lão giả tóc trắng nhìn từng độn quang trên bầu trời nói.

“Đương nhiên rồi, chẳng qua bây giờ phần lớn đệ tử tấn cấp đến Đại La thánh giả, muốn hướng đến chỗ cao hơn, chỉ ở lại trong tông môn thì không thể được.” Từ Phàm nâng ly trà, phẩm một ngụm nói.

“Cũng không biết lại qua bao nhiêu năm nữa, đệ tử tông môn chúng ta có thể vào giai đoạn Chuẩn Thánh.”

“Đến lúc đó, ngàn vạn Chuẩn Thánh, Thánh Nhân tụ tập trong cùng một tông môn, cảnh tượng đó ngẫm lại cũng thấy náo nhiệt.” Lão giả tóc trắng nói, nhớ tới cảnh tượng trước đây lúc mới quen Từ Phàm.

Lúc hắn thăm dò tương lai Ẩn Linh môn, phía trên dòng sông thời gian xuất hiện vô số ánh mắt.

Bây giờ hồi tưởng lại cảm giác ấy lại thấy hơi buồn cười, khi đó tương lai mình thăm dò chỉ là một phần nhỏ, hoặc là nói, hắn không có tư cách nhìn thấy toàn cảnh.

“Muốn đạt thành ngàn vạn Chuẩn Thánh và Thánh Nhân, trong Tam Thiên giới thì có chút quá sức.”

“Muốn toàn bộ tông môn đều thành cấp Thánh Nhân, vậy nhất định phải khai tông lập phái trong vùng Hỗn Độn.”

“Đệ tử lấy pháp tắc đại đạo Hỗn Độn tu luyện mới có thể.” Từ Phàm uống trà, thong thả nói.

“Khai tông lập phái trong vùng Hỗn Độn?” Lão giả tóc trắng vẫn là lần đầu nghe cách nói này.

“Lão ca, đây cũng là vấn đề ta đang tự hỏi gần đây.”

“Khí vận Nhân tộc trong Tam Thiên giới có hạn, nó sẽ không cho phép nhiều cường giả cấp Thánh Nhân như thế xuất hiện đâu.”

“Tu luyện pháp tắc đại đạo Tam Thiên giới, nhất định bị ý chí đại đạo Tam Thiên giới khống chế, cho dù tư chất cơ duyên đều đến, khi độ kiếp cũng sẽ rơi vào kết cục thân tử đạo tiêu.”

“Cho nên công pháp tông môn chúng ta hiện tại càng thiên hướng về pháp tắc đại đạo Hỗn Độn.” Từ Phàm cười nói.

Lúc hắn sửa đổi công pháp Ngũ Hành quyết bản cuối cùng đã bắt đầu nhúng tay vào phương diện này.

Lúc này, tên đầy đủ của Ngũ Hành quyết của Ẩn Linh môn nên xưng là Ngũ Hành Hỗn Độn đại đạo chân giải.

“Lão đệ, ta sớm biết tin tức của ngươi là tin tốt mà. Không được, hiện tại ta phải đi nói cho mấy đồ đệ ta, bảo bọn họ chuyển tu Ngũ Hành quyết của tông môn.” Lão giả tóc trắng nói.

“Ha ha, lão ca không cần phải gấp, mấy sư điệt ta có tư chất và cơ duyên thành Thánh, có tu luyện hay không cũng không đáng kể.” Từ Phàm cười xua tay nói.

Lúc Từ Phàm và lão giả tóc trắng đang trò chuyện vui vẻ.

Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức từ Nguyên chủ.

“Từ Thần sư, mau tới chỗ ta, không nghĩ tới vừa trở lại Tam Thiên giới là gặp được ngay chuyện tốt như vậy.” Giọng điệu Nguyên chủ vô cùng phấn khích.

“Lão ca, có người tìm ta, ta đi trước.” Từ Phàm nói với lão giả tóc trắng.

“Chuyện của lão đệ quan trọng, mau đi đi.”

Trong Nguyên Thủy tông, Nguyên chủ, Ma chủ, Hoàng Sơn, Thiên Diệt, còn có những trưởng lão cấp Đại Thánh Nhân khác của Nguyên Thủy tông gặp nhau tại một phòng.

Trên mấy vị trí khác còn có mấy phân thân đại biểu tất cả đại thế lực Nhân tộc.

“Ám Nguyên giới không biết trêu chọc đại thế lực nào ở vùng Hỗn Độn, bị cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân tiện tay tiêu diệt.”

“Thế giới đó sụp đổ, đúng là cơ hội cực kỳ tốt của chúng ta.”

“Thừa cơ hội này, chúng ta nhanh đến thế giới sụp đổ đó vớt bảo bối thôi.” Nguyên chủ phấn khích nói.

“Lần này không giống lần trước, thanh thế quá lớn, cường giả đại thế giới khác nhất định cũng đều biết.”

“Chúng ta tách ra làm được, có thể vớt được bao nhiêu bảo bối, tất cả đều xem bản lĩnh của chính mình.”

“Tranh thủ thời gian hành động đi, động tác chậm, canh cũng không húp được.”

Sau khi động viên xong, Nguyên chủ bắt đầu dẫn theo một đám người Nguyên Thủy tông ngồi trong cung điện Nhân tộc rời Tam Thiên giới.

Mà Từ Phàm trực tiếp vào trong vùng Hỗn Độn, sau đó lại được truyền tống đến tiểu thế giới phân tông trong vùng Hỗn Độn.

“Bồ Đào, thông báo cho các đệ tử tập hợp, chúng ta đi Ám Nguyên giới vớt bảo bối.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một canh giờ sau, hơn chín phần mười đệ tử cấp Đại La thánh giả về tới phân tông.

Sau đó tất cả đều tập hợp vào trong Thiên Địa Linh Lung tháp, xuất phát về vị trí Ám Nguyên giới Nguyên chủ cung cấp.

“Sao ta cảm thấy chuyện Ám Nguyên giới này là do đám người Đế quốc Thánh Quang làm nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trước đây, sau khi nhìn thấy cường giả trên Thánh Quang cự chu xuất thủ, Từ Phàm cũng cảm giác được bên trên hẳn là có cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Căn cứ theo quỹ đạo Thánh Quang cự chu chủ nhân đi theo trước đây, có khả năng bảy phần mười trở lên.” Bồ Đào phân tích.

“Cũng phải, Ám Nguyên giới, cái tên này vừa nghe là đúng ngay loại Đế quốc Thánh Quang chán ghét.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Từ Phàm chợt nghĩ đến huynh đệ tốt, chuyện tốt như vậy, hắn cảm thấy đám hồng nhan tri kỷ của huynh đệ tốt cũng nên tham dự một phen.

Thế là Từ Phàm nhắm mắt lại, ý thức chuyển dời đến trên phân thân số ba.

Lúc này, Từ Phàm thần kỳ phát hiện, vị trí của huynh đệ tốt ở vùng Hỗn Độn, vậy mà cách Ám Nguyên giới không quá xa.

Ngay sau đó, Từ Phàm tìm được huynh đệ.

Lúc này Vương Vũ Luân đang ngồi bên ngoài boong thuyền câu cá.

“Xem ra cuộc sống gần đây của ngươi trôi qua không tệ.” Từ Phàm cười nói.

“Vẫn là chủ ý Từ đại ca ra tốt, ở vùng Hỗn Độn xông xáo một phen, sau khi trải qua một thời gian, tình cảm giữa các nàng quả nhiên tốt hơn trước kia một chút.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Có thể là do vết tích của các nàng bị xóa đi, cảm giác khi các nàng tụ hợp cùng nhau, khát vọng đối với ta cũng không mãnh liệt như trước.”

Biểu cảm trên mặt Vương Vũ Luân, không biết là mất mát hay vui vẻ, dù sao Từ Phàm cảm giác mất mát có phần hơi nhiều hơn.

“Đây không phải trạng thái ngươi muốn nhất sao?” Từ Phàm ngồi xuống bên cạnh Vương Vũ Luân, cười nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân móc ra một tấm tinh phiến cỡ như danh thiếp từ trong linh bảo không gian, đưa qua cho Từ Phàm.

“Từ đại ca, đây là một đồ vật tương đối thú vị gần đây ta câu lên được, cái này dường như là giấy chứng nhận thân phận của một dị tộc.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm nhận lấy tinh phiến, sau khi quan sát một phen, trực tiếp chiếu ra một màn sáng giữa không trung.

Trong màn sáng là một vài tư liệu trong tinh phiến.

“Chủ nhân của tinh phiến này hẳn đã chết, nhưng tin tức ghi lại phía trên rất có thú vị.”

“Một tồn tại cấp Chuẩn Thánh, ở trong quốc gia và thế lực chỗ bọn họ vậy mà chỉ có thể làm một tiểu binh.”

“Đại Trạch Thần quốc, không có gì bất ngờ xảy ra thì hẳn một quốc gia trong trung tâm Hỗn Độn.” Từ Phàm nhìn xem tinh phiến bên trong tin tức nói.

“Trung tâm Hỗn Độn, là trung tâm vùng Hỗn Độn sao?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Đúng vậy, chính là nơi đó.” Sau đó, Từ Phàm kể lại chuyện gặp phải Thánh Quang cự chu cho huynh đệ tốt nghe một lần.

“Không nghĩ tới ngoài hai đế quốc Thần Ma, lại còn có khu vực rộng lớn như thế.” Vương Vũ Luân thán phục nói, trong ánh mắt tràn đầy tò mò.

Hắn hấp thu ký ức của chân ngã, gần như đã đi dạo hết khu vực Tam Thiên giới và hai đế quốc Đại Thần Ma.

“Lúc trước chân ngã có kế hoạch, hắn muốn xông ra vòng vây của hai đế quốc Đại Thần Ma, đi xem thử trong vùng Hỗn Độn bên kia có cái gì.”

“Đáng tiếc cuối cùng lại thất bại.” Vương Vũ Luân có chút tiếc nuối nói.

Chương 1286: Đưa bảo tới cửa

“Cách nơi này không xa có một đại thế giới tên là Ám Nguyên giới.”

“Hình như là chọc phải tồn tại cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, toàn bộ đại thế giới sụp đổ, cho nên bảo ngươi tới để qua đó tìm bảo bối.”

“Không biết ngươi có hứng thú hay không?” Từ Phàm hỏi.

Ánh mắt Vương Vũ Luân sáng lên.

“Đang lo gần đây không có chuyện làm, hiện tại chúng ta đi qua Ám Nguyên giới luôn đi.” Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

Lúc này, một nữ tử tuyệt sắc dáng vóc cao gầy bưng một bình rượu và bốn đĩa đồ nhắm đi tới.

“Biết phu quân và đại ca tốt nói chuyện phiếm, cố ý đưa tới thịt rượu.” Nữ tử tuyệt sắc ôn nhu nói, đặt rượu và đồ nhắm lên bàn giữa hai người, sau đó rời đi.

Từ Phàm quay đầu lại nhìn, rất có hứng thú nhìn nữ tử kia một cái.

“Đây là thị nữ trong một thế của ta, vẫn luôn theo bên cạnh ta, khôn khéo khiến người ta thương.” Vương Vũ Luân nói.

“Tu vi Đại La thánh giả thật đúng là hiếm thấy, có muốn tìm cách để nàng tấn cấp đến Chuẩn Thánh không?” Từ Phàm nhìn rượu và đồ nhắm trên bàn cười nói.

“Người thị nữ này của ta, tư chất thấp đáng thương, ta cũng đã nghĩ trăm phương ngàn kế, đã dùng hết các loại đồ tốt trong Tam Thiên giới, mới giúp nàng tăng lên tới Đại La thánh giả.”

“Nếu như có thể đi lên thêm một bước, vậy đa tạ Từ đại ca.” Vương Vũ Luân cảm kích nói.

“Đều là huynh đệ, nói cảm ơn với không cảm ơn cái gì.”

Hai người cứ như vậy, vừa thả câu trong hư không, vừa uống rượu.

“Ngươi ở trong vùng Hỗn Độn, chân ngã có từng tìm ngươi gây chuyện không?” Từ Phàm uống hết một ly rượu hỏi.

“Thật đúng là từng tới, hắn thông qua nhân quả, để một vị hồng nhan tri kỷ trong đó truyền lời.” Vương Vũ Luân nói.

“Truyền lời gì?” Từ Phàm lập tức nổi lên hứng thú.

“Hắn muốn gặp mặt Từ đại ca một lần, chẳng qua là phải bảo đảm không đánh chủ ý lên bản nguyên hắn.” Vương Vũ Luân cười nói.

Chân ngã sợ Từ đại ca như thế, hắn cũng thấy có hơi buồn cười.

Người hùng tài đại lược, quyết đoán ngập trời chân như chân ngã, nhìn thấy Từ Phàm cũng chỉ có thể vừa sợ vừa hận.

“Không đánh chủ ý lên bản nguyên hắn là không thể nào, đường tắt để ngươi tấn cấp thành Đại Thánh Nhân nhanh nhất chính là cắn nuốt hết bản nguyên hắn mà.”

“Nếu không như vậy, tiên hồn ngươi nhất định không viên mãn, giải quyết cực kỳ phiền phức.” Từ Phàm giải thích.

“Từ đại ca không đáp ứng thì chịu rồi, vậy cứ để hắn sống những ngày tháng trốn chui trốn nhủi đi.” Vương Vũ Luân không thèm để ý nói.

“Hắn cũng không tránh được bao lâu đâu, chờ ta tấn cấp thành Đại Thánh Nhân, chân ngã ngươi chạy đến đâu cũng không được.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân đột nhiên căng ra.

Sau đó một luồng cự lực truyền đến.

Sau một trận đấu sức, đồ vật kia bị kéo vào trong vùng Hỗn Độn.

Một hạt giống toả ra mùi thơm ngát xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

Mùi thơm ngát này khiến Từ Phàm và Vương Vũ Luân cùng phát ra âm thanh say mê.

“Mùi thơm ngát này, hẳn là một loại Tiên Thiên linh chủng ta không biết.” Từ Phàm nói.

“Vậy làm phiền Từ đại ca trồng ra.” Vương Vũ Luân đưa hạt giống cho Từ Phàm.

“Được, sau khi trở về trồng ra thứ tốt lại nói với ngươi.”

Lúc này, tiên chu đã thay đổi phương hướng, dùng hết tốc lực bay về hướng Ám Nguyên giới.

Ngay lúc này, Từ Phàm chợt cảm nhận được nơi xa có rất nhiều khí tức truyền đến.

Sau khi cảm giác một phen, phát hiện kia là một hạm đội cự chu.

Hạm đội cự chu cũng cảm nhận được tiên chu của Từ Phàm.

Đang từ từ đến sát cự chu.

Từ Phàm nhìn theo hướng hạm đội cự chu hướng tới, cười nói: “Chuyện thú vị tới, trước khi vào đến Ám Nguyên giới, nói không chừng những hồng nhan tri kỷ của ngươi phải hoạt động gân cốt một chút đấy.”

Vừa dứt lời, một luồng khí tức to lớn toả định lấy tiên chu.

Lúc này, tất cả nữ tử trong tiên chu tất cả đều ngớ người.

“Luồng khí tức Đại Thánh Nhân này không khỏi cũng quá yếu đi, ước chừng còn chưa đủ ta ăn.”

Xà hoàn trên tay Vương Vũ Luân bắt đầu di động.

“Đừng gấp, trên hạm đội cự chu còn có cái Đại Thánh Nhân khác, chiêu này của bọn họ kêu là thả con săn sắt, bắt con cá rô.” Từ Phàm khoát tay, bảo bạch xà đừng gấp gáp.

Lúc này, lại có thêm mấy luồng khí tức to lớn toả định lấy tiên chu.

Sau đó, mấy bóng dáng Đại Thánh Nhân dị tộc xuất hiện xung quanh tiên chu.

“Ám Nguyên giới đã là địa bàn của Thần Sơn giới ta, mời chư vị rời đi.” Một cường giả dị tộc nói.

Đúng vào lúc này, một nữ tử cầm trong tay linh kiếm xuất hiện trên tiên chu.

“Đơn đấu hay các ngươi cùng lên, thống khoái chút đi, đừng nói nhảm nhiều như vậy.” Nữ tử cầm trong tay linh kiếm lạnh nhạt nói.

Lúc này, mấy Đại Thánh Nhân dị tộc xung quanh tiên chu đột nhiên xuất thủ.

Một cự thủ ngưng tụ từ đại đạo Hỗn Độn chộp tới tiên chu.

“Các tỷ muội, ra đây tìm việc vui nào.” Giọng nữ tử cầm trong tay linh kiếm vang lên trên tiên chu.

Chỉ thấy một tòa sơn mạch to lớn xuất hiện, bảo vệ tiên chu, sau đó mang theo áp lực vô tận ép lên người mấy Đại Thánh Nhân dị tộc.

Lại có một bạch xà lớn như Tiên giới xuất hiện, phun lưỡi rắn đỏ tươi, lãnh huyết nhìn về phía đám Đại Thánh Nhân dị tộc.

Sau đó lại có mấy khí tức Đại Thánh Nhân xuất hiện, cùng toả định mấy Đại Thánh Nhân dị tộc và cự hạm đội chu cách đó không xa.

Cự thủ Hỗn Độn trên tiên chu, ngay cả cọng lông cũng không tìm thấy đã bị sơn mạch to lớn đột nhiên xuất hiện mẫn diệt.

Mấy Đại Thánh Nhân dị tộc cũng bị áp chế trong chớp mắt.

Sau đó hạm đội cự chu liền bị các hồng nhan tri kỷ của Vương Vũ Luân khống chế.

“Thật sự không biết chính mình có bao nhiêu cân lượng mà tùy tiện khiêu khích, cũng không biết bọn họ tu luyện tới Đại Thánh Nhân thế nào nữa.” Từ Phàm cười, lắc đầu nói.

“Đúng thế, cho dù là cự thú Hỗn Độn, cũng có cảnh giác hơn bọn họ.” Vương Vũ Luân cũng bật cười.

Hồng nhan tri kỷ thị nữ vừa nãy đi tới.

“Đại tỷ nói trên hạm đội cự chu này có không ít đồ tốt, Huyền Hoàng chí bảo có một món, Tiên Thiên chí bảo có sáu món, Hồng Mông Tử Khí thủy tinh có cỡ phạm vi vạn trượng.”

“Còn lại còn có một Tiên Thiên linh căn phán đoán không ra giá trị, đang ở trạng thái cây non.” Nữ tử nói.

“Những món Huyền Hoàng và Tiên Thiên chí bảo, ngươi bảo đại tỷ xem rồi phân phối là được.” Vương Vũ Luân nói.

“Đã rõ, phu quân.” Hồng nhan tri kỷ thị nữ gật đầu rời đi.

“Vận khí của các ngươi quả nhiên là tốt, ta ở vùng Hỗn Độn du tẩu lâu như vậy, cũng không gặp được loại đưa bảo tới cửa này.” Từ Phàm hâm mộ nói.

“Có thể là khu vực này gần với Ám Nguyên giới, cho nên người không biết sâu cạn nhiều hơn một chút.”

“Nếu bên Từ đại ca cũng tới, có thể thử thời vận.” Vương Vũ Luân nói.

“Bên các ngươi cách gần hơn, bên bản thể ta cách khá xa, chạy tới phải cần một thời gian.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một nữ tử cầm trong tay linh kiếm vẻ mặt lạnh nhạt đi tới.

“Có thời gian không? Vừa rồi đánh chưa tận hứng, chúng ta lại luận bàn một trận, thế nào?” Nữ tử cầm trong tay linh kiếm hờ hững hỏi.

“Đừng vội, chờ đến Ám Nguyên giới có lúc cho ngươi xuất thủ, hai người chúng ta không cần thiết luận bàn.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Sao không cần thiết, là ngươi không bằng ta, hay là ta không bằng ngươi?” Nữ tử nói.

“Ầy, là ta không bằng ngươi. Ngươi là Đại Thánh Nhân, ta là Thánh Nhân, không thể so sánh.”

Chương 1287: Vạn Thú giới, Thiên Lạc

Nữ tử cầm trong tay linh kiếm cảm thấy không thú vị đành rời đi.

Lúc này, Vương Vũ Luân lại nổi lên hứng thú.

“Từ đại ca, nếu ngươi thật sự luận bàn với Tiểu Thanh, ai có thể thắng?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Nếu luận bàn thì nhất định là tức phụ ngươi thắng.” Từ Phàm qua loa nói.

“Vậy nếu như liều mạng tranh đấu thì lại thế nào?” Vương Vũ Luân càng thêm chờ mong hỏi.

“Ngang tay, chẳng qua đánh lên rất không có ý nghĩa, đặc biệt phí thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Từ Phàm ăn đồ nhắm được đưa tới nói.

“Tiểu Thanh từng nói với ta, trừ những Đại Thánh Nhân chủ mấy đại chủng tộc đứng đầu ra, Tam Thiên giới nàng là đệ nhất.” Vương Vũ Luân nói.

“Cũng gần như vậy. Hiện tại ngươi có thể đi ngang ở Tam Thiên giới, còn tương lai có thể đi ngang ở vùng Hỗn Độn hay không, phỏng chừng còn phải xem vị hồng nhan tri kỷ này của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Nghe đến đây, Vương Vũ Luân có phần cảm khái.

“Chẳng lẽ đời này ta cũng chỉ có thể ăn loại cơm mềm này sao?” Hắn cũng đã từng có ước mơ tung hoành thiên địa, mãi cho đến khi gặp phải đại ca tốt của hắn.

“Nếu không thì thế này, chờ sau khi ta có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, luyện chế cho ngươi thêm một bộ chí bảo chiến đấu loại hoàn toàn tự động, thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

Ánh mắt Vương Vũ Luân lập tức sáng lên.

“Từ đại ca, chuyện này là thật sao!”

“Xem ra ngươi vẫn còn một trái tim mạnh mẽ, không tệ, đến lúc đó luyện chế cho ngươi một bộ.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân nói.

“Ta chờ Từ đại ca.”

Hai người cứ vậy ngồi trên boong thuyền uống rượu, ăn đồ nhắm, hàn huyên rất lâu.

“Ở chỗ này có những hồng nhan tri kỷ của ngươi, ước chừng không cần đến ta xuất thủ, ta về bên bản thể xem thử trước đây.” Từ Phàm nói, ý thức chuyển dời về đến bản thể.

Thiên Địa Linh Lung tháp đang di chuyển cực nhanh trong vùng Hỗn Độn.

Đệ tử Ẩn Linh môn tụ tập cùng nhau náo nhiệt trong Thiên Địa Linh Lung tháp, bầu không khí vô cùng hài hòa.

Có người cùng nhau luận đạo, có người cùng nhau phẩm trà, càng nhiều thì lại đang dùng Hồng Mông Tử khí tu luyện.

Từ Phàm đứng ở tầng trên Thiên Địa Linh Lung tháp, vui mừng nhìn một màn này.

Ngay lúc này, giọng Bồ Đào chợt vang lên.

“Chủ nhân, ngoài một vạn quang giáp phát hiện phi thuyền cự thú của đại thế giới khác.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm nhắm mắt lại, thần niệm vượt qua ngoài vạn quang giáp, nhìn cự thú như báo vẫy cánh.

Lúc này, một âm thanh ôn hòa vang lên.

“Đạo hữu, gặp lại chính là duyên phận, lên hành thú của ta tụ họp, thế nào?”

Sau khi nghe được câu này, Từ Phàm trực tiếp để thần niệm hóa thành một phân thân trong vùng Hỗn Độn, bay vào không gian trong cơ thể cự báo.

Trên một đỉnh núi tiên vụ lượn lờ, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện.

“Đạo hữu, nơi này.” Chỉ thấy một nữ tử tóc dài tới eo, tướng mạo cực kỳ ôn nhu cười vẫy tay nói, khiến cho người ta có cảm giác đại tỷ nhà bên.

Từ Phàm bước tới, xuất hiện đối diện nữ tử.

“Tam Thiên giới, Từ Phàm.”

“Vạn Thú giới, Thiên Lạc.” Nữ tử ôn nhu nói.

“Quả nhiên là duyên phận, ta vẫn là lần đầu gặp phải Nhân tộc đại thế giới khác.” Từ Phàm hơi tò mò nói.

“Chắc đạo hữu mới vào Hỗn Độn không bao lâu đúng không? Chờ sau này lâu dần ước chừng sẽ biết thôi.” Thiên Lạc nói.

Lúc này một luồng tiên vụ bốc lên, một thị nữ bưng bộ đồ trà xuất hiện.

Đến chỗ cách hai người không xa, bắt đầu pha trà.

“Ta có từng nghe nói về Tam Thiên giới các ngươi, cũng đã gặp chủ Nhân tộc các ngươi, Nguyên chủ.”

“Bởi vì vài chuyện, hắn còn nhận ta làm tỷ tỷ.” Thiên Lạc nhẹ nhàng nói.

“Thì ra là tiền bối, thất kính, thất kính.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Cái gì tiền bối với không tiền bối, đạo hữu chúng ta ngang vai vế tương giao là được rồi.” Thiên Lạc nhận lấy trà thị nữ pha xong, đặt vào hư không.

“Vừa rồi trong ý niệm đạo hữu, ta cảm nhận thấy có ý câu cá, cho nên ta mới lên tiếng, bảo đạo hữu tiến đến, để tránh gây nên hiểu lầm gì đó.”

“Dù sao ở trong khe hở giữa hai đế quốc Đại Thần Ma này, Nhân tộc chúng ta không thể làm tổn thương hòa khí được.” Thiên Lạc ra hiệu Từ Phàm thưởng thức trà.

Từ Phàm nâng ly trà lên phẩm một ngụm, một mùi thơm ngát vào miệng, sau đó có một luồng cảm giác thanh tĩnh đi khắp toàn thân.

“Trà ngon, trà lấy pháp tắc đại đạo đặc biệt ngâm chế, quả nhiên là không chỉ có một hương vị.” Từ Phàm lộ vẻ hơi say mê.

“Vừa rồi không biết đây là hành thú của tiền bối, xin tiền bối thứ lỗi.” Từ Phàm nhận lỗi nói.

Nếu người muốn sống tiếp, lúc nên nhận hèn thì nên nhanh chóng nhận hèn.

Nhưng nhìn nữ tử vân đạm phong khinh, chí thiện chí nhu trước mắt này, Từ Phàm cảm thấy chính mình không phải đối thủ.

“Không sao, trong vùng Hỗn Độn có thể lý giải.”

“Mục đích của chúng ta lần này hẳn là như nhau, đến Ám Nguyên giới còn cần một thời gian, không bằng chúng ta ở đây luận đạo một hồi, thế nào?” Thiên Lạc rất có hứng thú hỏi.

“Có thể luận đạo cùng tiền bối là vinh hạnh của vãn bối.”

Một luồng Hỗn Độn Thời Quang chi lực bao phủ khu vực chỗ hai người, sau đó thời gian bắt đầu gia tốc.

Hai người ở trong lĩnh vực thời gian gần như bất động này luận đạo.

Trong lĩnh vực Hỗn Độn Thời Quang, ngàn năm đã qua đi.

Hai người đều thu được lợi ích không nhỏ.

“Đạo Ngự Thú đặc hữu của Vạn Thú giới quả nhiên là khiến vãn bối mở rộng tầm mắt.”

“Kiến giải tinh túy về các loại đại đạo Hỗn Độn của đạo hữu cũng cho ta cảm nhận rất sâu sắc.”

Lúc này, trong tay Thiên Lạc xuất hiện một con Hỗn Độn Âm Dương

Ngư như hổ kình.

“Con thú này có một tia huyết mạch cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân, sau khi trở về dốc lòng bồi dưỡng, ngày sau tất thành cự thú cấp Đại Thánh Nhân đứng đầu, thậm chí còn có một tia hi vọng trở thành cự thú cấp Hỗn Độn.” Thiên Lạc giao Hỗn Độn Âm Dương Ngư cho Từ Phàm.

“Tiền bối, không có gì tốt để tặng, đây là kiến giải về Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo liên quan tới Hỗn Độn cơ sở nhất, hy vọng về sau tiền bối có thể dùng đến.”

Năm quyển Ngọc Linh thư màu sắc khác nhau xuất hiện trong tay Từ Phàm, mỗi quyển đều tản ra khí tức Hậu Thiên linh bảo, đây là do Từ Phàm chế gấp lâm thời.

Ánh mắt Thiên Lạc sáng lên, nhận lấy năm quyển Ngọc Linh thư.

“Đạo hữu, cũng sắp đến Ám Nguyên giới vỡ vụn rồi, chúng ta cứ vậy tách ra đi, ngày sau có duyên gặp lại.” Thiên Lạc tiễn biệt nói.

“Tiền bối bảo trọng, ngày sau có duyên gặp lại.”

Từ Phàm nói xong, bóng dáng hóa thành một làn sương mù biến mất.

Mà lúc này, trong tay Từ Phàm trong Thiên Địa Linh Lung tháp, một con Hỗn Độn Âm Dương Ngư trắng đen xen kẽ đang du động.

“Dùng Hỗn Độn chi khí tinh thuần nhất ngưng tụ một tiểu thế giới, trông nom tốt tiểu gia hỏa này, nuôi đến cấp Đại Thánh Nhân, chính là biểu tượng của tông môn chúng ta.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Mà lúc này, Từ Phàm rõ ràng cảm giác được, càng đến gần Ám Nguyên giới, vùng Hỗn Độn xung quanh càng nóng.

Chỉ trong chốc lát, Từ Phàm liền phát hiện, có ba bốn đợt tọa giá đi đến Ám Nguyên giới.

“Gia hỏa này, cãi nhau không tốt, tầm bảo biến thành hội nghị, chuyện này thú vị đây.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Mà lúc này, Từ Phàm cũng cảm nhận được khí tức của Nguyên chủ, mặc dù rất yếu ớt.

“Không nghĩ tới có nhiều đại thế giới để mắt tới nơi này như vậy, không có cách nào tầm bảo nữa, một món Tiên Thiên linh bảo đều có thể cướp bể đầu.” Tin tức than vãn từ Nguyên chủ được gửi tới.

“Không có cách nào tầm bảo, vậy xem cường giả Đại Thánh Nhân của các đại thế giới cũng tốt mà.” Từ Phàm cười hồi âm.

Chương 1288: Hỗn Độn Hỏa Ngục tinh thần

“Đều là người quen cũ, xem bọn họ có ý nghĩa gì.”

“Nếu thật sự không được thì ngươi qua đây, ta mời ngươi uống rượu.”

Từ Phàm nhìn ra được, Nguyên chủ quả thực thấy rất không có ý nghĩa.

“Ám Nguyên giới này cũng từng bị khác cường giả vơ vét sao?” Từ Phàm hỏi.

“Cũng gần như là vậy, ba món Hồng Mông chí bảo quan trọng nhất cũng bị cường giả đại thế giới khác cướp đi, đồ vật còn lại không có nhiều ý nghĩa lắm.” Nguyên chủ nói.

“Dù sao cũng tốt hơn không có, ta mang đệ tử tông môn đi dạo một vòng trước, nếu thật sự không có gì có thể vơ vét thì lại đi tìm ngươi.” Từ Phàm nói xong, bảo Bồ Đào điều khiển Thiên Địa Linh Lung tháp tiến vào thế giới vỡ vụn.

Lúc này, Từ Phàm nhìn nơi nào đó ở thế giới vỡ vụn, hình chiếu của tinh thần, không khỏi nói: “Có một viên Hỗn Độn Hỏa Ngục tinh thần, xem ra bình thường sinh linh trong đại thế giới này sống chẳng ra sao cả.

Lúc này, một thần niệm đột nhiên toả định lấy Thiên Địa Linh Lung tháp chỗ Từ Phàm.

Từ Phàm mừng rỡ, còn tưởng rằng sắp có việc làm rồi.

Chỉ thấy một Đại Thánh Nhân dị tộc xuất hiện, nhìn Thiên Địa Linh Lung tháp, cảnh giác nói: “Mảnh vỡ thế giới này là bọn ta để mắt tới trước, hy vọng ngươi không muốn có ý đồ với nó.”

Từ Phàm không nói gì, xua tay, bảo Bồ Đào điều khiển Thiên Địa

Linh Lung tháp tiến vào chỗ sâu hơn trong thế giới vỡ vụn.

Loại thế giới vỡ vụn liếc mắt là có thể nhìn tới đầu này, Từ Phàm không có hứng thú.

Thiên Địa Linh Lung tháp càng tiến sâu vào, mảnh vỡ thế giới xung quanh càng nhiều hơn.

Từ trong mảnh vỡ thế giới tịch diệt nào đó, Từ Phàm lấy ra một đoạn ngắn dòng sông thời gian của Ám Nguyên giới.

Dùng đoạn dòng sông thời gian này, bắt đầu thôi diễn nhân quả toàn bộ Ám Nguyên giới.

Chỉ thấy một đoạn dòng sông thời gian nho nhỏ càng ngày càng hoàn chỉnh dưới bổ sung của Từ Phàm, tin tức ẩn chứa trong đó cũng càng ngày càng nhiều.

Cuối cùng, cả dòng sông thời gian Ám Nguyên giới bị Từ Phàm hư cấu trở lại như cũ.

“Bồ Đào, mau lấy ra tin tức có giá trị bên trên.” Từ Phàm cau mày.

Dòng sông thời gian hư cấu vừa xuất hiện, lập tức bị Đại Thánh Nhân am hiểu đạo Vận Mệnh xung quanh cảm giác được.

Có cường giả muốn trảm diệt dòng sông thời gian hư cấu này, mà có người lại muốn hư không đánh cắp tin tức quan trọng trong dòng sông thời gian hư cấu.

Một hộ tráo nhân quả trong suốt bao toàn bộ dòng sông thời gian hư cấu lại, Bồ Đào ở trong đó nhanh chóng đánh cắp tin tức.

Lúc này, một bóng người xuất hiện trong Thiên Địa Linh Lung tháp.

“Có chiêu này, sao ngươi không nói sớm.” Nguyên chủ nói, trực tiếp bá khí đánh văng tất cả cường giả nhìn trộm dòng sông thời gian hư cấu.

“Kết phường đi, ta bình sự, ngươi tầm bảo, chia bốn sáu.” Nguyên chủ nhìn Từ Phàm, thuần thục nói.

“Ba bảy.”

“Không được, chia ba bảy ta thật sự mất mặt lắm, bốn sáu, ta mời ngươi đi Vạn Thánh lâu ăn một bữa nữa.” Nguyên chủ hứa hẹn nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu.

Mới vừa nói xong, một tòa cung điện Nhân tộc phá vỡ không gian đi tới bên cạnh Thiên Địa Linh Lung tháp.

Mà ngay lúc này, những Đại Thánh Nhân dị tộc bị Nguyên chủ đánh bay vừa nãy, hư không phân thân, toàn bộ đều sôi nổi giáng lâm tại nơi này.

“Lát nữa nói tiếp, ta đi giết gà cho đám nhãi ranh đó xem trước đã.” Nguyên chủ nói, rời khỏi Thiên Địa Linh Lung tháp.

Cuối cùng một Hỗn Độn Pháp Tướng to lớn xuất hiện trong thế giới vỡ vụn.

Một tay trực tiếp nắm phân thân của một Đại Thánh Nhân dị tộc trong đó.

“Một đám không có thực lực, xem náo nhiệt cái gì, thật sự coi Nhân tộc ta dễ bắt nạt à.”

Phân thân Đại Thánh Nhân dị tộc bị bắt lại trực tiếp nổ tung trong tay Nguyên chủ.

Sau đó một tay Hỗn Độn Pháp Tướng của Nguyên chủ trực tiếp cắm vào hư không, cách mấy chục vạn quang giáp, trực tiếp lôi Đại Thánh Nhân dị tộc đó đến trước mặt.

“Đám nhãi ranh, ta giết gà cho các ngươi xem này, không phục cứ đến tìm ta.”

Nguyên chủ nói xong, trực tiếp bóp nát Đại Thánh Nhân dị tộc chộp vào trong tay.

“Dám nhe răng trước mặt ta, tự ước lượng lại thực lực của mình đi.”

Giọng nói truyền khắp toàn bộ khu vực Ám Nguyên giới vỡ vụn, bá khí không gì sánh được.

Trong Thiên Địa Linh Lung tháp, Từ Phàm bật ngón tay cái cho Nguyên chủ.

“Nguyên chủ bá khí, tấm gương của đời ta.”

“Ha ha, ta bá khí cái gì, đám lão gia hỏa đó đang đi dạo xung quanh đây này.” Nguyên chủ nhếch miệng nói.

“Đám lão gia hỏa đó cứ thích xem ta như vậy, vừa vặn cũng thừa dịp những lão gia hỏa đó ở đây, ra vẻ.” Nguyên chủ đắc ý nói.

Lúc này, tất cả Đại Thánh Nhân nhìn trộm dòng sông thời gian mô phỏng đều rút lui.

“Từ Đại thần sư, thế nào rồi, thế giới vỡ vụn này còn có bảo bối gì hay không?” Nguyên chủ có chút mong chờ hỏi.

“Ta có thể tìm tòi được có năm món Huyền Hoàng chí bảo, một Tiên Thiên linh căn, còn lại còn có chín món Tiên Thiên chí bảo.” Từ Phàm nói, mô phỏng ra bản đồ toàn bộ khu vực Ám Nguyên giới vỡ vụn.

Chỉ ra những đồ vật vừa nói trên bản đồ.

“Giao cho ta, ngươi đừng quan tâm nữa.” Nguyên chủ nói, mang theo cung điện Nhân tộc rời đi.

Khiến Từ Phàm phải nuốt xuống hết mấy lời muốn nói.

Vốn dĩ Từ Phàm còn muốn hỏi hỏi vài chuyện về Ma chủ.

Từ Phàm rảnh rỗi không có chuyện gì làm, đành bảo Bồ Đào điều khiển Thiên Địa Linh Lung tháp đi tới Hỏa Ngục tinh thần.

Quang mang đỏ tươi nhuộm đỏ khu vực mấy trăm triệu quang giáp xung quanh, tựa như địa ngục xích diễm.

“Quả nhiên là một viên tai tinh, sao vị cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân kia không hủy diệt viên tinh thần này luôn nhỉ?” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Lúc này, hóa linh bản nguyên to lớn của Hỏa Ngục tinh thần từ trên tinh thần nhảy ra, phát ra tiếng rống phẫn nộ về xung quanh.

Theo từng âm thanh gầm thét, Từ Phàm nghe được ý không cam lòng.

Sau đó, một tia hóa linh bản nguyên lại đưa mắt nhìn chằm chặp vào Thiên Địa Linh Lung tháp chỗ Từ Phàm.

“Ai cho ngươi lá gan đó, thế mà xem ta như nơi trút giận.” Từ Phàm cảm nhận được một ác ý khủng khiếp.

“Bồ Đào, quay về khu vực Ám Nguyên giới.” Từ Phàm mở miệng nói.

Đánh nhau với thứ này rất phiền phức, hơn nữa giết chết cũng không có chỗ tốt.

Thiên Địa Linh Lung tháp biến mất, hóa linh bản nguyên của Hỏa Ngục tinh thần không tìm được mục tiêu, đành đưa mắt theo dõi Đại Thánh Nhân dị tộc khác.

“Bồ Đào, tìm tới tiên chu của Vũ Luân, ta đi lấy ít đồ.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Thiên Địa Linh Lung tháp thay đổi phương hướng, phá không gian mà đi.

Lúc này, Vương Vũ Luân đang thả câu trong một mảnh vỡ thế giới tràn ngập sinh cơ.

Sau khi biết được Từ Phàm bản thể muốn qua đây, lập tức mời tới.

“Từ đại ca, ngươi xem đây là cái gì?” Vương Vũ Luân chỉ vào thùng nước bên cạnh nói.

Chỉ thấy trong thùng nước có hai con đại thanh ngư đang bơi lội.

“Vậy mà ngươi câu lên được cá bình thường, chúc mừng, chúc mừng.” Từ Phàm nhìn hai con đại thanh ngư, cười nói.

“Từ đại ca, hai con đại thanh ngư này không có vấn đề gì đấy chứ.” Vương Vũ Luân cẩn thận hỏi.

“Không có vấn đề gì hết, chỉ là chỗ này chỗ ngươi mới có chút vấn đề thôi.”

“Sinh cơ của tất cả mảnh vỡ không gian đều bị rút ra, chỉ có nơi này vẫn như thường, ngươi không cảm thấy có gì đó kỳ quái à?” Từ Phàm cười, đột nhiên vung tay lên.

Hoàn cảnh xung quanh bắt đầu biến hóa, từ nơi vốn sinh cơ bừng bừng, sức sống dào dạt, biến thành cảnh tận thế, nham thạch nóng chảy khắp nơi.

Mà hai con cá trong thùng nước, thì lại là hai tảng đá màu đỏ.

Bây giờ ngươi đang ở trong không gian ảo cảnh của một món Huyền Hoàng chí bảo, không gian khốn cảnh này tên là Vô Thống Sát Ngục.

Chương 1289: Phân thân số bốn

Vương Vũ Luân cầm cần câu lập tức ngây người.

Hắn nhìn về phía hai tảng đá đỏ trong thùng nước, có chút cạn lời.

“Thôi, dù sao cũng thể nghiệm được cảm giác vui vẻ khi câu cá bình thường.” Vương Vũ Luân nói.

“Món Huyền Hoàng chí bảo chủ ảo cảnh này có duyên với ngươi, rảnh rỗi không có chuyện gì làm thì ở chỗ đây câu cá cũng được.”

Toàn bộ ảo cảnh bắt đầu từ từ thu nhỏ, sau đó hóa thành một lồng giam cỡ nhỏ trong tay Từ Phàm, sau khi loại bỏ tất cả cấm chế ở trên, hắn ném qua cho Vương Vũ Luân.

“Dùng Huyền Hoàng chí bảo chuyên câu cá đi.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ Từ đại ca.” Vương Vũ Luân cảm tạ nói.

“Lần này ghé thăm ngươi một lát, thuận tiện nói cho ngươi, tông môn chúng ta thành lập một phân tông bên ngoài vùng Hỗn Độn Tam Thiên giới.”

“Nếu không có việc gì có thể qua xem.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, một luồng đại đạo Hỗn Độn cường đại đụng vào nhau, dư âm khuếch tán ra, quét ngang cả thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới.

“Nguyên chủ và những Đại Thánh Nhân dị tộc giới khác đánh nhau rồi.” Từ Phàm cảm nhận được dư âm đại đạo Hỗn Độn va chạm nói.

“Chúng ta có cần đi hỗ trợ không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Không cần, chúng ta qua đó chỉ thêm phiền thôi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Lúc này, mấy luồng khí tức to lớn đột nhiên bại lộ tại khu vực thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới.

Sau khi cảm nhận một phen, Từ Phàm lập tức nói với Vương Vũ Luân bên cạnh: “Đi, rời khỏi khu vực Ám Nguyên giới này.”

“Những Đại Thánh Nhân dị tộc kia muốn vây giết Nguyên chủ.”

“Chúng ta không cần đi hỗ trợ hả?” Vương Vũ Luân nghi hoặc hỏi.

“Không có thời gian giải thích cho ngươi, nhanh chóng rời đi là được rồi.”

Thiên Địa Linh Lung tháp và tiên chu của Vương Vũ Luân nhanh chóng phá vỡ không gian, rút lui khỏi khu vực thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới.

Vừa đi khỏi, lại có mấy luồng khí tức càng thêm to lớn giáng lâm tại khu vực thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới.

Sau đó, cả Ám Nguyên giới biến thành chiến trường của các Đại Thánh Nhân.

Từng luồng dao động mạnh mẽ quét ngang toàn bộ khu vực thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới, dưới từng luồng dao động đó, vô số mảnh vỡ thế giới hóa thành hư vô.

Cả thế giới vỡ vụn giống như ngọn cỏ nhỏ dưới mưa to gió lớn.

Tại nơi cách thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới ngoài một vạn quang giáp, đám Từ Phàm và Vương Vũ Luân nhìn thế giới vỡ vụn đang mẫn diệt.

“Đây là chiến đấu giữa các Đại Thánh Nhân đứng đầu nhất, một giới đều bị bao phủ dưới bóng của hắn.”

Lúc này, tại khu vực thế giới vỡ vụn Ám Nguyên giới, đã có gần ba phần mười khu vực hóa thành hư vô.

“Đây chính là nguyên nhân ta bảo ngươi nhanh chóng rời đi, những dao động chiến đấu này tuy không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng vẫn nên tránh đi mới tốt.”

“Đáng tiếc, một chỗ tầm bảo đang tốt lành, cứ như vậy biến mất.” Từ Phàm nói.

“Không sao, coi như đi dạo.” Vương Vũ Luân trái lại nhìn rất thoáng, dù sao hắn cảm thấy cuộc sống bây giờ đã rất hạnh phúc, cái gì cũng không thiếu.

Lúc rất nhiều Đại Thánh Nhân đang chiến đấu, một Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân lớn như Tiên giới xuất hiện.

Biểu cảm trên mặt rất mới lạ, tựa như đang xem một đám côn trùng đánh nhau.

Cường giả đang giao chiến đột nhiên dừng tay, tất cả đều cảnh giác nhìn về phía Thần Ma.

“Ta chỉ đi ngang qua, cảm giác bên này xảy ra chuyện gì đó thú vị, cho nên tới xem một chút.”

“Các ngươi tiếp tục, ta sẽ không quấy rầy các ngươi.” Hỗn Độn Thần Ma cười nói.

Nguyên chủ Nhân tộc và tiền bối Nhân tộc sau khi dùng thần niệm trao đổi một phen, trực tiếp rời đi.

Mặt khác, cường giả dị tộc vừa rồi chiến đấu với bọn họ cũng đi khỏi.

Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân thấy côn trùng không đánh nhau nữa, trên mặt tỏ vẻ có chút thất vọng.

Sau đó bóng dáng biến mất, tiếp tục đi về nơi xa.

Trên tiên chu của Vương Vũ Luân, một nữ tử mặc thanh y, cầm linh kiếm trong tay nhìn theo hướng Thần Ma biến mất, tay nắm chặt linh kiếm càng thêm dùng sức.

“Bên này không còn chuyện gì nữa, tiếp theo đây ngươi chuẩn bị đi đâu?” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân hỏi.

“Ta nghe Thanh Nhi nói, có mấy đại thế giới có nhiều Nguyên chủ, ta chuẩn bị mang bọn họ đến những thế giới đó xem.” Vương Vũ Luân nói.

“Mang theo mỹ nữ chu du khắp các đại thế giới, cũng có thể xem là một đoạn nhã sự.” Từ Phàm cười.

Lúc này, một bóng dáng xuất hiện ở cách đó không xa.

Lúc này, Vương Hướng Trì nhìn cha mình đang ở cùng nhiều di nương như vậy, vẻ mặt vô cùng kỳ quái.

“Hướng Trì, có chuyện gì sao?” Vương Vũ Luân nhìn nhi tử mình hỏi.

“Không có, ta sợ cha ra ngoài chơi quá vui vẻ, quên mất nhi tử ta, cho nên tới để ngươi quen mắt.” Vương Hướng Trì nói.

“Tiểu tử thối, nói gì đấy, ta còn có thể quên ngươi sao!” Vương Vũ Luân cười mắng, sau đó quăng qua một món linh bảo không gian.

“Bên trong có mấy món Huyền Hoàng chí bảo và một vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí ngươi và đệ ngươi có thể sử dụng, sau khi trở về chia đều ra."

Vương Vũ Luân nhận lấy linh bảo không gian, gật đầu.

Thiên Địa Linh Lung tháp và tiên chu Vương Vũ Luân nhanh chóng đi về hướng khác nhau.

"Nguyên chủ, thu hoạch thế nào?" Sau khi cảm nhận được khí tức của Nguyên chủ, Từ Phàm vội vàng gửi tin hỏi.

"Quả nhiên là xúi quẩy, chỉ lấy được ba món Huyền Hoàng chí bảo với bảy món Tiên Thiên chí bảo."

"Nếu không phải Hỗn Độn Thần Ma kia xuất hiện, ta đã tiêu diệt cả đám oắt con đó rồi." Nguyên chủ có chút không cam lòng.

"Đừng nhìn Hỗn Độn Thần Ma đó ngoài miệng nói muốn ở bên cạnh xem kịch, kỳ thật vừa tới đã phong tỏa không gian xung quanh."

"Muốn ngư ông đắc lợi cuối cùng, chúng ta chỉ là thực lực yếu kém, cũng không phải tên ngốc." Nguyên chủ cằm ràm.

"Mấy thứ này cũng không chia nhỏ ra được, hai món Huyền Hoàng chí bảo và năm món Tiên Thiên chí bảo, chờ sau khi trở về, ta mời ngươi đi Vạn Thánh lâu ăn cơm." Nguyên chủ còn không quên lời hứa của hắn.

"Nguyên chủ đại khí."

Kết quả là, hai bên vừa gặp nhau, Từ Phàm lại có một đợt thu hoạch.

Một thanh kiếm răng cưa tản ra quang mang màu đỏ tươi và một cái huyết trì, hai món Huyền Hoàng chí bảo hiện lên quanh người Từ Phàm.

"Hai món Huyền Hoàng chí bảo này, trong tông môn có vẻ như ai cũng không thích hợp dùng."

Từ Phàm nắm chặt thanh kiếm răng cưa tản ra quang mang màu đỏ tươi, lập tức ác niệm vô tận xông thẳng vào tiên hồn.

Sau khi nhìn kiếm răng cưa xong lại nhìn về phía huyết trì, ánh mắt hắn đột nhiên sáng lên.

"Phân thân số ba không ở bên cạnh, có một số việc vẫn không dễ làm."

“Vậy thì luyện thêm số bốn, lấy huyết trì làm hạch tâm, kiếm răng cưa làm chủ sát khí, vừa hay có thể dùng phế phẩm.” Từ Phàm vỗ tay nói.

Từ Phàm phân ra một tia bản nguyên Thánh Nhân dung nhập vào trong huyết trì.

Sau đó chỉ thấy một Từ Phàm khoác huyết bào, biểu tình âm lãnh xuất hiện trước mắt.

Từ Phàm huyết bào lại cầm răng cưa kiếm lên, lập tức sinh ra chất biến.

Lúc này, Từ Phàm huyết bào giống như hóa thân của tà niệm vạn ác của đại thế giới.

Đặc biệt giống boss cuối trong tiểu thuyết mấy ngàn vạn chữ.

“Phối hợp hai món Huyền Hoàng chí bảo này, không nghĩ tới chiến lực có thể mạnh lên nhiều như vậy.” Từ Phàm nhìn Từ Phàm mặc huyết bào nói.

“Nhưng mà nhìn quá mức tà ác.”

Từ Phàm nói, vung tay lên, một chiếc mặt nạ màu máu xuất hiện trên mặt Từ Phàm mặc huyết bào.

“Thế này là được rồi.” Từ Phàm hài lòng gật đầu nói.

“Chủ nhân, bước kế tiếp chúng ta đi đâu?” Bồ Đào hỏi.

“Về Tam Thiên giới trước, ta đi xem đám đệ tử mới tuyển nhận thế nào.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Chương 1290: Lò luyện đại đạo Hỗn Độn

Tại một Tiểu Tiên giới sương mù Hỗn Độn khắp nơi bên ngoài Tam Thiên giới.

Lúc này, một tòa cự tháp giáng lâm trong Tiểu Tiên giới.

Trong một tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, hưởng thụ ánh sáng đặc hữu của Thánh Dương tinh thần.

Lúc này, một cánh cổng truyền tống không gian xuất hiện, Trương Vi Vân từ trong đó đi ra.

“Phu quân, ta về rồi đây.” Trương Vi Vân nói.

“Nếu ngươi không về, ta còn muốn đi tìm ngươi đấy.” Từ Phàm thấy tức phụ về, vô cùng vui vẻ.

“Bên chỗ sư phụ ngươi thế nào rồi?”

“Vẫn như trước.” Trương Vi Vân nói.

“Thôi, không quan tâm sư phụ ngươi nữa.”

“Đây là phân tông của chúng ta, ta dẫn ngươi đi dạo một vòng.” Từ Phàm nói, đứng dậy, mang theo Trương Vi Vân bắt đầu du đãng trong Tiểu Tiên giới.

Mà lúc này, tại một đại lục Thần Ma thuộc biên cảnh Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Phân thân số hai đang cùng đoàn đội gây dựng cơ nghiệp hưởng thụ chiến lợi phẩm.

“Đại thống lĩnh, không nghĩ tới Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ nơi này thật sự rời đi.” Một Thần Ma bên cạnh Đại thống lĩnh kích động nói, nếu không rời đi, bọn họ căn bản không có cơ hội.

Lúc này một đám Thần Ma đang ở trong bảo khố tại trung tâm đại lục.

Năm món Hồng Mông chí bảo, hai mươi món Huyền Hoàng chí bảo, một trăm món Tiên Thiên chí bảo, hơn vạn món Tiên Thiên linh bảo.

Chỉ những chí bảo này đã đủ khiến phân thân số hai có chút hoa mắt.

“Nhị huynh đệ, có nhiều chí bảo như vậy, có thể giúp ngươi trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư hay không?” Đại thống lĩnh nhìn số hai, hỏi.

“Nhất định có thể, chỉ cần Đại thống lĩnh để ta nghiên cứu một thời gian, tất thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư.” Phân thân số hai giả vờ kích động nói.

Lúc này, Đại thống lĩnh vẫy tay một cái, một lò luyện đại đạo Hỗn Độn trong đám Hồng Mông chí bảo xuất hiện trong tay Đại thống lĩnh.

Sau đó hắn nặng nề đặt lò luyện đại đạo Hỗn Độn vào trong tay số hai.

“Thường nghe ngươi nói không có chí bảo thích hợp để luyện chế linh khoáng Hỗn Độn, hiện tại ngươi có.” Đại thống lĩnh phóng khoáng nói.

Sau đó hắn nói với một đám Đại Thần Ma sau lưng: “Cống hiến của Nhị huynh đệ, tất cả mọi người đều có thể thấy, ta đưa Hồng Mông chí bảo này cho Nhị huynh đệ, có huynh đệ nào không phục không?”

Khoảng thời gian số hai đi theo đoàn đội gây dựng cơ nghiệp này có thể nói là chạy ngược chạy xuôi.

Trong đoàn đội gây dựng cơ nghiệp này, tất cả những chuyện có liên quan đến chí bảo và trận pháp, hắn gần như đều bao trọn.

Lúc sau, hắn còn trở thành bộ trưởng hậu cần của đoàn đội gây dựng cơ nghiệp này, chủ quản tất cả vật tư và cấp phát của đoàn đội này.

Số hai cũng không phụ kỳ vọng của bọn họ, dùng các loại linh bảo và con rối tiện lợi hỗ trợ cho đoàn đội này rất lớn, thường ngày vẫn là tham mưu bên cạnh Đại thống lĩnh.

“Phục, bọn ta đều phục.”

“Cống hiến của Nhị huynh đệ, chúng ta đều có thể nhìn thấy, nếu ai không phục, ta quánh đít người đó.”

“Nhị huynh đệ giúp đỡ chúng ta nhiều như vậy, lấy một món Hồng Mông chí bảo cũng nên mà.”

Kết quả là, trong trạng thái thái có chút ngây người, số hai có được món Hồng Mông chí bảo đầu tiên.

“Được rồi, chúng ta không thể ở nơi này lâu, tranh thủ vơ vét một đợt rồi đi, không thể nán lại khu vực biên cảnh đế quốc này dược.” Đại thống lĩnh nói xong, tất cả Đại Thần Ma lại bắt đầu bận rộn.

Theo đó bận rộn còn có những con rối cấp Chuẩn Thánh.

“Nhị huynh đệ, những con rối Thần Ma ngươi tạo ra này, mặc dù trên phương diện chiến đấu chẳng ra sao, nhưng làm vài chuyện khác khác quả nhiên thuận tiện.” Đại thống lĩnh nhìn những con rối đang vơ vét bảo vật, tán thưởng nói.

“Đại thống lĩnh cứ chờ đã, nếu có thể tìm được linh khoáng Hỗn Độn thích hợp, luyện chế con rối Thần Ma cấp Thánh Nhân thậm chí Đại Thánh Nhân đều không thành vấn đề.”

“Đến lúc đó, những con rối Thần Ma này gia nhập vào trong chiến đấu, thương vong của huynh đệ chúng ta có thể giảm đi rất nhiều.” Phân thân số hai lau chùi lò luyện đại đạo Hỗn Độn trong tay nói.

Lấy được Hồng Mông chí bảo, trong chốc lát, tâm trạng của hắn vẫn còn hơi phức tạp.

“Nhị Hào huynh đệ, cần linh khoáng Hỗn Độn gì cứ nói với ta, đến lúc đó ta giúp ngươi kiếm.” Đại thống lĩnh cười ha ha nói.

Một cự thú Hỗn Độn lớn như Tiên giới đang nhanh chóng phá vỡ không gian, rời xa chỗ đại lục Thần Ma kia.

Trong thế giới trong cơ thể cự thú Hỗn Độn, số hai cảm nhận tin tức của lò luyện đại đạo Hỗn Độn, cười đến không ngậm miệng được.

“Không nghĩ tới, nhanh như vậy đã lấy được khoản chia hoa hồng đầu tiên trong đoàn đội gây dựng cơ nghiệp này, quả nhiên, chọn đúng đoàn đội gây dựng cơ nghiệp rất quan trọng.”

Phân thân số hai nói, bên người có thêm một đống linh khoáng Hỗn Độn đã tinh luyện tốt, sau đó bỏ tất cả vào trong lò luyện đại đạo Hỗn Độn.

Không bao lâu sau, một con rối cấp Thánh Nhân xuất hiện.

Đây là con rối số hai dùng lò luyện đại đạo Hỗn Độn luyện chế, vật liệu sử dụng là linh khoáng Hỗn Độn luyện chế những con rối Chuẩn Thánh.

“Không hổ là Hồng Mông chí bảo, quả thực quá phá hư những thể nghiệm sinh linh không có Hồng Mông chí bảo.” Số hai có chút phấn khích nói.

Sau đó hắn lại dùng các loại linh khoáng Hỗn Độn luyện chế rất nhiều linh bảo và chí bảo.

“Có lò luyện đại đạo Hỗn Độn này, luyện chế Huyền Hoàng chí bảo còn không quá đơn giản sao.” Số hai nhìn bảo vật dùng Hồng Mông chí bảo luyện chế ra nói.

Lúc phân thân số hai đang muốn gửi tin cho bản thể.

Một tiếng cười sang sảng từ đằng xa truyền đến, cuối cùng Đại thống lĩnh vào khu vực chỗ số hai.

“Những thứ này đều là Nhị huynh đệ dùng Hồng Mông chí bảo luyện chế ra à?” Đại thống lĩnh cười hỏi.

“Đúng vậy, đồ vật dùng Hỗn Độn đại đạo lò luyện luyện chế ra đều sẽ đi tăng lên một cấp bậc so với bình thường.” Số hai nói, triệu hồi một con rối Thần Ma cấp Thánh Nhân đến trước người.

“Đây là con rối dùng linh khoáng Hỗn Độn luyện chế con rối Chuẩn Thánh để luyện chế ra, trải qua gia trì của lò luyện đại đạo Hỗn Độn, hiện tại biến thành con rối Thần Ma cấp Thánh Nhân.”

“Sau này khi chiến đấu, đám huynh đệ chúng ta có thể bớt một phần áp lực.”

“Chờ đến sau này khi linh khoáng Hỗn Độn đủ nhiều, còn có thể phối trí thêm Tiên Thiên chí bảo cho bọn nó, như vậy chiến lực có thể so với Đại Thần Ma bình thường.” Số hai giới thiệu.

“Không hổ là Nhị Hào huynh đệ, lò luyện đại đạo Hỗn Độn này vừa tới trong tay ngươi liền phát huy ra tác dụng lớn như thế, không tệ.” Đại thống lĩnh cười ha ha nói.

“Chỉ cần cho ta thêm chút thời gian, ta có thể để các huynh đệ chúng ta đều được trang bị nguyên bộ Tiên Thiên chí bảo.” Số hai cam đoan nói.

“Chúng ta đã cướp bảo khố ở trung tâm đại lục biên cảnh, lúc sau chúng ta có rất nhiều thời gian.”

Đại thống lĩnh nói, chiếu ra một màn sáng, phía trên là bản đồ xung quanh hai đế quốc Đại Thần Ma.

“Sau khi Hỗn Độn Thần Ma trấn thủ đại lục biên cảnh trở về, nhất định cùng chúng ta không chết không thôi.”

“Cho nên ta quyết định, đến trong Đế quốc Man Thú Thần Ma tránh một thời gian.” Đại thống lĩnh suy nghĩ sâu xa, nhìn xa trông rộng nói.

“Đế quốc Man Thú Thần Ma, đây không phải là kẻ địch của chúng ta sao?” Số hai hỏi.

Trong kỷ nguyên vô tận này, hai đế quốc Đại Thần Ma đã chiến đấu không biết bao nhiêu lần, hai bên cũng kết huyết hải thâm cừu.

“Không vào Đế quốc Man Thú Thần Ma, mà là tới gần trong khu vực biên cảnh bọn họ tránh một thời gian.”

“Như vậy lại cho đám Hỗn Độn Thần Ma đó thêm mấy lá gan cũng không dám qua đó bắt chúng ta.”

“Nhân khoảng thời gian đó, chúng ta vừa lúc có thể tiêu hóa hết thu hoạch lần này, tất cả đều biến thành sức mạnh của các huynh đệ.”

“Chờ đến khi Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma loạn lên, đó chính là lúc chúng ta trở về.”

Chương 1291: Xuất huyết

Mộc Nguyên Tiên giới, Ẩn Linh môn.

Từ Phàm đang quan sát tình hình đệ tử khóa mới, đột nhiên tựa như cảm giác được cái gì đó.

“Lúc này số hai gửi cho ta tin gì đây, không phải là chia hoa hồng lập nghiệp đấy chứ.”

Sau đó vào trong bí cảnh đặc biệt trong không gian dưới lòng đất.

Chỉ thấy Từ Phàm vừa tiếp xúc với tin tức số hai gửi tới, lập tức bị kinh ngạc.

“Hồng Mông chí bảo, không nghĩ tới số hai gây dựng cơ nghiệp thật sự được chia hoa hồng.” Từ Phàm có chút kích động nói.

Lại nhìn tin tức phía sau, phân thân số hai hỏi thăm Từ Phàm, có cần về sớm không?

“Về cái rắm, tiếp tục làm, chờ phần hoa hồng lớn ở cuối cùng.” Từ Phàm hưng phấn xoa tay, hắn không nghĩ tới món Hồng Mông chí bảo đầu tiên lại đến đột ngột như vậy, hơn nữa chuyên môn còn hợp khẩu vị như thế.

Lúc này, Trương Đại Khí hồi lâu chưa từng lộ mặt trước mặt Từ Phàm xuất hiện.

“Sư phụ, ta đã tấn cấp đến cảnh giới Thần Tượng, miễn cưỡng có thể luyện chế ra Tiên Thiên linh bảo.” Trương Đại Khí cung kính nói, ánh mắt nhìn Từ Phàm vô cùng cung kính.

“Không tệ, vốn tưởng rằng còn phải đợi mấy vạn năm nữa chứ.” Từ Phàm nhìn Trương Đại Khí, vui mừng nói.

“Đồ nhi ở trong bảo khố xem linh bảo sư phụ luyện chế, cảm ngộ cực sâu, may mắn đột phá đến cảnh giới Thần Tượng.”

Một chiếc bảo kính xuất hiện trong tay Trương Đại Khí, lóe ra khí tức Hậu Thiên linh bảo.

“Quan Thiên Kính, đây là linh bảo đồ nhi luyện chế lúc đột phá.”

Từ Phàm nhìn Quan Thiên Kính này, lại nhìn sắp xếp kết cấu của phù văn Hỗn Độn, không khỏi gật đầu.

Mặc dù còn rất non nớt trong mắt hắn, nhưng cố gắng trong đó vẫn có thể thấy được.

“Không tệ.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một viên kết tinh phù văn Hỗn Độn.

“Trong này có bát đại hệ thống phù văn Hỗn Độn, sau khi lĩnh ngộ, ngươi luyện chế Tiên Thiên linh bảo cũng không thành vấn đề.”

“Cảnh giới Thần Tượng trong Tam Thiên giới là đã đến cuối, nhưng ở bên ngoài còn có con đường vô hạn.” Từ Phàm cổ vũ nói.

“Đồ nhi đã hiểu.”

Lúc này, Từ Phàm chợt nhận được tin tức từ Nguyên chủ.

Trong Nguyên Thủy tông, Từ Phàm nhìn Nguyên chủ, Hoàng Sơn, Thiên Diệt, còn có mấy vị trưởng lão Đại Thánh Nhân khác của Nguyên Thủy tông.

Từ Phàm liếc mắt, dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Nguyên chủ.

“Không phải ta thường xuyên không ở Tam Thiên giới sao, rất nhiều sự vụ đều do trưởng lão trong tông môn xử lý.”

“Lần này dính hơi của Từ Thần sư ngươi, phát tài chút ít, dứt khoát đều dùng mời khách.”

Giọng điệu Nguyên chủ thong dong, dửng dưng, nhưng Từ Phàm rất rõ loại không cam lòng kia.

“Đi thôi, ta mang các ngươi đi.”

“Chờ đã, không ngại ta mang thêm một người chứ.” Từ Phàm nói, bảo Bồ Đào truyền tống Trương Vi Vân tới.

Ăn đồ mắc như vậy của Nguyên chủ, Từ Phàm thật đúng là không dễ mang theo Trương Vi Vân.

Nhưng hiện tại nhiều người như vậy, cũng không ngại đề nghị nhiều thêm một người.

“Có thể, nhiều hay ít đi một người cũng đã không quan trọng, dù sao đều phải tốn tiền.” Nguyên chủ dường như nghĩ thoáng ra một nửa.

Thế giới vỡ vụn, Vạn Thánh lâu.

Người lần này tương đối nhiều, chọn dùng phần ăn riêng.

Từ Phàm và Trương Vi Vân được chia đến một chiếc bàn nhỏ.

“Phu quân, trịnh trọng như vậy, món ăn ở đây đắt đến cỡ nào.” Trương Vi Vân nói, hít sâu một hơi Hỗn Độn chi khí tinh túy nhất.

Vừa đến nàng đã thích nơi này, nhất là loại Hỗn Độn chi khí đặc biệt này, khiến nàng có chút say mê.

“Những món này rất đắt, ăn xong một bữa này, có thể ăn hết một món Huyền Hoàng chí bảo của Nguyên chủ đó.” Từ Phàm nói.

“Huyền Hoàng chí bảo!” Trương Vi Vân hơi kinh ngạc.

“Chờ lát nữa lên món ăn là ngươi hiểu thôi.”

Không quá lâu sau, một đội thị nữ tiên vũ bồng bềnh bưng đồ ăn lên cho mọi người.

Trên bàn nhỏ của hai người cũng có sáu món, tản ra một mùi thơm hấp dẫn nội tâm của người, làm cho người nhập Thánh.

Trương Vi Vân khẽ ngửi một cái, vậy mà cảm giác bình cảnh của mình hơi lỏng ra.

“Ăn xong bữa này, trở về ngươi có thể chuẩn bị tấn cấp Thánh Nhân.” Từ Phàm nói.

“Làm sao có thể, cũng chỉ vì bữa cơm này sao?” Trương Vi Vân giật mình nói.

“Ăn trước lại nói.” Từ Phàm nói, gắp một miếng thịt như thủy tinh bỏ vào trong đĩa Trương Vi Vân.

“Chư vị, thời gian ta không ở Tam Thiên giới, vất vả các ngươi.” Nguyên chủ đứng dậy, bưng ly rượu lên nói.

“Đương nhiên vất vả, những năm này Tam Thiên giới đều không quá yên bình, chiến lực đứng đầu nhất Nhân tộc như ngươi không ở, rất nhiều chuyện đều là mấy trưởng lão bọn ta liều mạng miễn cưỡng chống đỡ.” Thiên Diệt ở một bên nói.

“Còn có thủy tinh Hồng Mông Tử khí, các loại chí bảo linh bảo lấy đi từ trong bảo khố trong những năm này, có một số việc làm ta rất khó xử lý.” Thiên Diệt nói xong, Hoàng Sơn còn nói thêm.

Sau đó từng trưởng lão cũng bắt đầu phát biểu, khiến vẻ mặt Nguyên chủ có chút xấu hổ.

Biết tán gẫu không vậy, biết làm nóng không khí không vậy, bữa cơm này cho chó ăn rồi à?

“Các ngươi…”

“Thôi vậy, sau này ta phân thân ra ngoài.” Nguyên chủ suy nghĩ nói.

Đông đảo trưởng lão Nguyên Thủy tông nghe xong, trên mặt lập tức lộ ra ý cười.

Kết quả là, bầu không khí trong cuộc lại náo nhiệt lên.

Nguyên chủ lại trở thành tồn tại tôn quý nhất Nhân tộc.

Tất cả những chuyện này đều không liên quan gì tới Từ Phàm và Trương Vi Vân, bọn họ đang càn quét mấy đĩa thức ăn trên bàn nhỏ.

Ngay cả Trương Vi Vân gần đây không cảm thấy hứng thú mấy với mỹ thực cũng lộ ra vẻ tham ăn.

“Ăn từ từ, mỹ vị như vậy, nên tinh tế thưởng thức chứ.” Nguyên chủ bưng rượu đi tới trước mặt hai người.

“Đa tạ Nguyên chủ nhắc nhở, tuy nhiên lần này ta muốn thưởng thức nhiều mỹ vị Vạn Thánh lâu hơn, ăn xong mấy đĩa thức ăn này, làm phiền Nguyên chủ lại thêm mấy món không giống vậy nữa nhé.” Từ

Phàm nhếch miệng cười nói.

Bưng ly rượu lên chạm ly với Nguyên chủ đang ngẩn ngơ.

“Từ Thần sư, ta vẫn luôn đối xử với ngươi không tệ, ngươi cũng đừng hố ta như vậy.” Nguyên chủ nói.

“Sao thế được, mấy món này cũng không đáng bao nhiêu tiền, hào phóng một lần lại thế nào đâu.” Từ Phàm nhìn qua Nguyên chủ, lộ ra một nụ cười thần bí.

Nhìn thấy nụ cười này của Từ Phàm, Nguyên chủ liên tưởng đến rất nhiều thứ, sau đó triệu hồi chủ quản trong bí cảnh này tới.

Lại cho thêm mấy món ăn đặc sắc lên bàn nhỏ của Từ Phàm.

Kết quả là, hai người Từ Phàm và Trương Vi Vân lại hoá thành kẻ tham ăn quét sạch đĩa.

Lúc mọi người đang say mê trong mỹ thực, đột nhiên cảm giác được một luồng khí tức to lớn giáng lâm Vạn Thánh lâu.

Đám người đang dùng cơm chợt ngừng lại.

Sau đó không bao lâu sau, khí tức to lớn này biến mất.

“Chư vị khách nhân tôn quý, vừa rồi vì sự sơ suất của Vạn Thánh lâu, quấy rầy các ngươi dùng cơm.”

“Để đền bù tổn thất của các ngươi, hôm nay giảm hai mươi phần trăm.”

Một âm thanh ôn hòa vang lên.

“Nguyên chủ, giảm giá hai mươi phần trăm bên này có phải có thể thêm vài món nữa không?” Hoàng Sơn mang vẻ mặt tràn đầy say mê hỏi.

“Được, đến lúc đó tính lên Nguyên Thủy tông.” Nguyên chủ nói.

“Chư vị tiền bối, luồng khí tức Hỗn Độn Thánh Nhân vừa rồi, hẳn là sinh linh trong giới.” Từ Phàm nói.

“Ta chẳng những biết đây là sinh linh trong giới, ta còn biết Hỗn Độn Thánh Nhân đó đến từ đâu.” Nguyên chủ ngẩng đầu nói.

“Kia là cường giả của đại thế lực đến từ bên ngoài khu vực hai đế quốc Đại Thần Ma.” Vẻ mặt Nguyên chủ phức tạp nói.

Mọi người nhìn vẻ mặt này của Nguyên chủ này liền biết, trong đó nhất định có chuyện xưa.

Kết quả là, tất cả đều tò mò nhìn Nguyên chủ.

“Nghĩ lại trước đây, lúc ta mới vừa trở thành Đại Thánh Nhân, tuổi nhỏ khinh cuồng, lang bạc trong vùng Hỗn Độn…”

Chương 1292: Khí tức xa lạ

Bữa cơm này ăn đến Nguyên chủ tan nát cõi lòng, chỗ tốt lấy được từ chỗ Từ Phàm chẳng những không đủ, hơn nữa tự mình còn phải góp vào thêm hơn nửa.

“Bắt lấy dê béo tàn nhẫn cắt thịt đúng không, lần sau các ngươi không có cơ hội đó đâu.” Nguyên chủ nhìn một đám trưởng lão Nguyên Thủy tông nói.

“Sẽ không đâu, bọn ta tin Nguyên chủ, nhất định còn sẽ có lúc phát tài.” Hoàng Sơn cười nói.

Sau đó mọi người về tới Tam Thiên giới, Từ Phàm mang Trương Vi Vân trở về Ẩn Linh môn.

“Phu quân, hiện tại ta muốn bế quan đột phá đến cảnh giới Thánh Nhân.” Trương Vi Vân nói.

“Đi đi, ta ở đây canh chừng cho ngươi.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa tiêu cơm nói.

Một bữa ăn Từ Phàm ăn ở Vạn Thánh lâu quá mỹ vị, hiện tại còn làm tiên hồn hắn có chút lâng lâng.

Trương Vi Vân bế quan, trong tiểu viện lại còn lại một mình Từ Phàm.

“Không nghĩ tới Nguyên chủ còn có quá khứ như thế.” Từ Phàm cười nói.

Nghĩ tới năm đó, Nguyên chủ tuổi trẻ bồng bột, cảm thấy chính mình vô địch trong cùng cảnh giới, thậm chí cũng có thể đấu với Hỗn Độn Thánh Nhân một hồi.

Trước đây ôm tâm thái ngạo nghễ như thế, gặp phải một cường giả dị tộc cũng mới trở thành Đại Thánh Nhân ở vùng Hỗn Độn.

Tựa như tự do trời định trong bóng tối, hai bên ai cũng không vừa mắt ai.

Kết quả là thuận lý thành chương đánh lên, một trận chiến đánh đến trăm năm.

Sau đó hai người dừng tay, nhìn về đối phương đều có một loại cảm giác cùng chung chí hướng, sau đó hai người thuận lý thành chương trở thành bằng hữu.

Lúc đầu kịch bản này phát triển rất tốt, nhưng sau đó, qua vẻn vẹn mấy ngàn vạn năm.

Vị bằng hữu tốt này của Nguyên chủ tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.

Điều này khiến Nguyên chủ đều có chút không bình tĩnh.

Cảm giác nhìn thấy bằng hữu phát tài còn khó chịu hơn là giết hắn.

Lúc sau, Nguyên chủ liền bắt đầu uy hiếp người bằng hữu kia.

Đây là tin tức Từ Phàm lọc ra từ trong lời Nguyên chủ nói.

Chẳng qua, có một tin tức khiến Từ Phàm rất chú ý.

Đó chính là trong vòng vây của hai đế quốc Đại Thần Ma, có một thông đạo thông ra bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma.

“Nếu như ta tìm được thông đạo đó, nhất định sẽ càng có lợi hơn với hình thức gây dựng cơ nghiệp ở bên số hai.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm gửi một tin cho Nguyên chủ.

“Thông đạo đó, chúng ta không ra được đâu, ngươi cũng đừng nghĩ nữa.”

Cuối cùng một tin tức lớn được Nguyên chủ gửi tới, đây là tư liệu liên quan tới thông đạo kia.

“Thôi.” Từ Phàm vừa xem tư liệu này, liền biết hắn không đùa.

Nhưng Từ Phàm vẫn thử gửi tư liệu này qua cho số hai.

Lúc Từ Phàm đang nằm trên ghế dựa phá giải hệ thống.

Thánh Quang điện đột nhiên sáng lên.

“Chủ nhân, có một đội đệ tử gặp phải tập kích từ cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân vùng Hỗn Độn, tất cả đều vẫn lạc, hiện nay tiên hồn đều đã được đón về.”

Trong Thánh Quang điện xuất hiện mấy trăm bóng dáng trong suốt.

“Cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân đó đột nhiên tập sát, không kịp điều động lực lượng từ phân tông.” Bồ Đào giải thích.

“Không sao, chỉ cần tiên hồn quan trọng nhất còn ở là được.” Từ Phàm đứng dậy, xuất hiện bên ngoài Thánh Quang điện.

Nhìn đệ tử vẫn lạc trong Thánh Quang trì, hắn đột nhiên nghĩ đến tin tức phân thân số hai gửi đến.

“Có nên làm một nhóm con rối cấp Thánh Nhân phẩm chất cao không nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Tái tạo tiên thể cần bao lâu?”

“Nhanh nhất một trăm mười hai năm, chậm nhất hai trăm ba mươi hai năm.” Bồ Đào trả lời.

“Ừm, cứ vậy trước đi.” Từ Phàm gật đầu, trực tiếp tiến vào trong không gian dưới lòng đất.

Trong không gian trong cơ thể một con cự thú Hỗn Độn, phân thân số hai đang nghiên cứu lò luyện đại đạo Hỗn Độn, đột nhiên nhận được tin tức từ Từ Phàm.

“Bảo ta làm một nhóm con rối cấp Thánh Nhân phẩm chất cao, việc này còn không đơn giản sao.” Phân thân số hai nhìn lò luyện đại đạo Hỗn Độn nói.

Cuối cùng bắt đầu điên cuồng nhét linh khoáng Hỗn Độn vào trong lò luyện đại đạo Hỗn Độn.

Không quá lâu sau, từng con rối Thần Ma cấp Thánh Nhân xuất hiện.

Sau đó lại dùng những linh khoáng Hỗn Độn giá trị không cao, luyện chế ra nhiều thêm con rối cấp Chuẩn Thánh.

Trên người con cự thú Hỗn Độn lớn đột nhiên bay ra một con cự thú

Hỗn Độn nhỏ ý chí như phi điểu.

Vừa vào đến vùng Hỗn Độn đã nấp đi, mau chóng bay về hướng Tam Thiên giới.

“Chỉ có thể làm được nhiêu đây, lại nhiều nữa sẽ bị Đại thống lĩnh phát hiện.” Số hai nói.

Ẩn Linh môn, trong nhà ăn.

Các đệ tử vừa vào tông môn đang dùng cơm.

Trương Học Linh ngồi tại một chiếc bàn sát vách, một thân một mình yên lặng ăn cơm, ánh mắt hơi vui mừng nhìn các đệ tử vừa thu vào tông môn.

“Người này được, người này có tuệ căn, người này là chiến thể.” Trương Học Linh lần lượt đánh giá trong lòng.

Lúc này, Giang Hóa Nguyệt ẩn chứa kiếm ý trên người đi qua trước mặt Trương Học Linh.

“Đây chính là nòng cốt chiến lực của thế hệ này, thiên phú còn cao hơn Tiêu sư muội, được.” Trương Học Linh hài lòng nói.

Lúc này, Tiêu Lạc Phàm ngồi xuống bàn đối diện Trương Học Linh.

“Sư huynh, lại đang thưởng thức trụ cột tông môn tương lai à?” Tiêu Lạc Phàm cười hỏi.

“Đương nhiên rồi, đây chính là tương lai của tông môn chúng ta đo.” Sau đó Trương Học Linh chỉ cho Tiêu Lạc Phàm mấy đệ tử mà hắn xem trọng.

“Sư huynh, nếu ngươi không có việc gì thì đi vùng Hỗn Độn nhiều lên, góp nhặt một chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Bây giờ ngươi đều đã là Đại La thánh giả, nhưng trên người ngay cả một món Tiên Thiên linh bảo cũng không có, như vậy sao được.” Tiêu Lạc Phàm nói.

“Ta ở lại tông môn rất tốt, lại nói, ta cũng không có hứng thú với mấy chuyện chém chém giết giết này.” Trương Học Linh hờ hững nói.

“Đáng tiếc cho một thân tu vi chiến lực của sư huynh.”

“Có gì tiếc, trong tông môn, sư huynh, sư đệ có chiến lực mạnh ta chỗ nào cũng có.”

Lúc hai người đang nói chuyện, Giang Hóa Nguyệt đi tới trước mặt hai người.

“Bái kiến Trương lão sư.” Giang Hóa Nguyệt cung kính nói.

Ngoài trấn thủ Tàng Kinh các ra, Trương Học Linh còn sẽ giảng bài cho đệ tử mới gia nhập tông môn.

“Sao thế, trên Kiếm đạo có chỗ nào không hiểu à?” Trương Học Linh hỏi.

“Ta muốn biết, làm sao có thể gặp Đại trưởng lão?” Giang Hóa Nguyệt cung kính nói.

“Đơn giản thôi, ngươi làm người đầu tiên tấn cấp đến Chân Tiên cảnh là có thể đạt được triệu kiến và khen thưởng từ Đại trưởng lão.”

“Mặt khác, nếu như ngươi có thể leo lên vị trí đầu trên bảng chiến lực cùng khoá tông môn, nếu Đại trưởng lão ở tông môn có thể sẽ triệu kiến ngươi.”

“Ngươi gặp Đại trưởng lão làm gì?” Trương Học Linh hơi tò mò hỏi.

“Ta ta cảm giác trong hạt nhân linh hồn có thứ gì đó, muốn xin Đại trưởng lão lấy ra giúp.” Giang Hóa Nguyệt nói.

Nghe xong lời này, trong mắt Trương Học Linh hiện ra một phù văn, dò xét hạt nhân linh hồn của Giang Hóa Nguyệt.

Kết quả, nhìn một phen không có kết quả.

Lúc này, giọng Từ Phàm vang lên.

“Để hắn đến đây đi, các ngươi xem không hiểu đâu.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn xem Giang Hóa Nguyệt, ánh mắt có chút hiếm lạ.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Giang Hóa Nguyệt hành lễ cung kính nói.

“Đứng dậy đi, xem ra đại trận dò xét Tam Thiên giới nên đổi mới.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng điểm lên bầu trời.

Lập tức một luồng Hỗn Độn chi khí tinh thuần hóa thành một trường long dung nhập vào trong cơ thể Giang Hóa Nguyệt.

Lúc này, một luồng khí tức xa lạ từ trên người Giang Hóa Nguyệt xuất hiện.

Chương 1293: Con đường bên ngoài

Một ánh mắt khác với vừa rồi nhìn Từ Phàm.

Từ Phàm cũng lẳng lặng nhìn Giang Hóa Nguyệt.

“Vị đạo hữu này, không ngại ngồi xuống trò chuyện một lát chứ?” Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên.

Một bàn trà vừa đủ cho hai người ngồi xuất hiện.

Giang Hóa Nguyệt không để ý đến Từ Phàm, mà là nhìn xung quanh.

Hồi lâu sau, mới từ từ mở miệng: “Giới này có phải ở giữa Đế quốc Man Thú và Hoang Cổ Thần Ma hay không?”

“Đúng vậy, vậy ngươi tới tị nạn hay là…” Từ Phàm hỏi.

Lúc này Giang Hóa Nguyệt mới chính thức nhìn về phía Từ Phàm.

“Tránh né kẻ thù truy sát, bất đắc dĩ mới chuyển sinh đến khu vực này.” Giang Hóa Nguyệt nói.

Lúc này Từ Phàm chợt nổi lên hứng thú.

“Có thể nói ra chuyện xưa của ngươi không? Nói không chừng ta có thể giúp ngươi.” Từ Phàm lấy ra trà cụ trên bàn, bắt đầu pha trà.

“Chuyện xưa của ta, ngươi tốt nhất đừng nghe, thế giới này thừa nhận không nổi đâu.” Giang Hóa Nguyệt lắc đầu nói.

“Ta vốn thiết lập sau khi ký chủ trở thành Đại Thánh Nhân mới có thể thức tỉnh, nhưng không nghĩ tới, ký chủ ta ở cảnh giới này đã bị phát hiện dị dạng.”

“Vậy bây giờ ngươi có thể cung cấp cho ta một thi thể Thần Ma không, cấp Đại La là được rồi.”

“Làm trao đổi, ta sẽ để lại ký chủ thiên phú còn coi như được này cho các ngươi.”

“Ngươi nói chuyện rất trực tiếp, ta thích loại phương thức này.” Từ Phàm nói xong, một luồng dao động không gian từ hắn trên tay hiển hiện.

Một chiếc nhẫn không gian cấp Hậu Thiên linh bảo rơi xuống.

“Trong này có thân thể Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, bảo tồn rất hoàn chỉnh, có thể cho ngươi dùng, nhưng ta muốn biết tin tức bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma này và làm sao rời khỏi khu vực này.” Từ Phàm nói chuyện cũng rất dứt khoát.

“Lại thêm một vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

Ánh mắt Giang Hóa Nguyệt cho Từ Phàm một loại cảm giác chúa tể mọi thứ.

“Có thể.” Lại một chiếc nhẫn không gian xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Giao dịch đạt thành, trong tay Giang Hóa Nguyệt xuất hiện một quang đoàn phù văn Hỗn Độn ẩn chứa tin tức.

“Tin tức bên trong ngươi có thể xem trước, sau khi xác định không sai thì ta đi.” Giang Hóa Nguyệt nói.

Từ Phàm tra xét tin tức trong quang đoàn Hỗn Độn, gật đầu với Giang Hóa Nguyệt.

Lúc khí tức đó chuẩn bị rời đi, Từ Phàm đột nhiên hỏi: “Dù gì cũng tương giao một hồi, còn chưa biết ngươi tên là gì.”

Giang Hóa Nguyệt nhìn thoáng qua Từ Phàm, cuối cùng nhẹ nhàng thốt ra một chữ xa lạ.

Cuối cùng, khí tức xa lạ biến mất, Giang Hóa Nguyệt khôi phục lại thần sắc lúc trước.

“Được rồi, ta đã bài trừ những dị dạng trong cơ thể ngươi rồi đấy.” Từ Phàm nhìn Giang Hóa Nguyệt đã khôi phục, trong ánh mắt mang một tia mới lạ.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Giang Hóa Nguyệt mang theo nghi hoặc rời đi.

Mà Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc xem xét tin tức trong quang đoàn phù Hỗn Độn văn.

“Không nghĩ tới thật sự còn có một con đường rời hai đế quốc Đại Thần Ma, chẳng qua là có hơi nguy hiểm.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc này, bóng dáng Nguyên chủ hiện lên trên không tiểu viện.

“Đa tạ Nguyên chủ hỗ trợ canh giữ.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn Nguyên chủ nói, cũng không ngoài ý muốn tại sao Nguyên chủ lại xuất hiện ở đây.

“Vị vừa rồi, là từ đại thế giới nào chuyển sinh tới?” Nguyên chủ ngồi tại vị trí Giang Hóa Nguyệt ngồi vừa nãy nói.

“Thế giới bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma, lần này còn mang đến không ít tin tức.” Từ Phàm nói, vứt quang đoàn phù văn Hỗn Độn qua cho Nguyên chủ.

“Thế mà còn có một con đường thông ra bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma!” Nguyên chủ lập tức ngạc nhiên lẫn vui mừng, trong đầu trong nháy mắt hiện lên rất nhiều loại ý nghĩ.

“Từ Thần sư, ta thấy con đường này mặc dù nguy hiểm, nhưng có ta che chở, bình yên đi qua không thành vấn đề đâu.”

“Nếu không, hai người chúng ta bầu bạn, ngươi mang theo tông môn vừa vặn ra bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma tránh nạn.” Ý nghĩ Nguyên chủ vô cùng linh động nói.

“Thời gian quá dài, tin tức bên trên không phải nói sao, không nói nguy hiểm, chỉ muốn đi qua con đường này thôi đã phải cần vạn năm.” Từ Phàm nói.

“Chỉ vạn năm thôi mà, so với ra ngoài liếc mắt một cái, đã là kiếm lời rồi.”

“Ta muốn ra bên ngoài xem, có biện pháp nào thích hợp cho Nhân tộc tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân hay không.” Nguyên chủ sờ cằm nói.

“Trong khu vực này của chúng ta, con đường của sinh linh trong giới đều bị hai đế quốc Đại Thần Ma đè lại, muốn tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân quá khó khăn.”

“Nguyên chủ để ta suy nghĩ một lát, đến lúc đó ta lại cho ngươi câu trả lời chắc chắn.” Từ Phàm trầm tư một hồi nói.

“Cũng không ép ngươi, một mình ta đi cũng được.”

“Muốn bầu bạn với ngươi, ngươi kiêm tu vạn đạo Hỗn Độn, lúc gặp chuyện, biện pháp vẫn nhiều hơn ta một chút.” Nguyên chủ nói.

Từ Phàm gật đầu.

Lúc này, Nguyên chủ đột nhiên nghĩ đến nụ cười thần bí của Từ Phàm trong Vạn Thánh lâu.

“Từ Đại Thần sư, nụ cười thần bí của ngươi trong Vạn Thánh lâu có ý gì?” Nguyên chủ hỏi.

“Hiện tại ta là Hỗn Độn Huyền Hoàng Luyện Khí sư, ăn của ngươi nhiều thêm vài món không lỗ đâu.” Từ Phàm hơi nhếch khoé môi.

Nghe đến lời này, Nguyên chủ vẫn không có chút rung động nào, trong nháy mắt ngây ngẩn cả người.

Sau đó giành lấy bình trà trong tay Từ Phàm, rót cho Từ Phàm một ly trà trước.

“Ha ha, Từ Thần sư, bất ngờ ngươi cho ta càng ngày càng nhiều.”

“Để ăn mừng ngươi trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư, ta lại mời ngươi đi Vạn Thánh lâu ăn chực một bữa, thế nào?” Nguyên chủ nói.

“Không vội, bữa này ghi lại trước.”

Sau khi hai người uống trà xong, Nguyên chủ để lại một câu rồi rời đi.

“Từ thần sư, lấy cảnh giới của ngươi bây giờ, ở lại Tam Thiên giới đã không còn ý nghĩa gì, theo ta đi ra con đường bên ngoài nhìn xem, ngươi ra ngoài, có lẽ thật sự có thể giúp Nhân tộc tìm ra một con đường ra.”

Giọng điệu vô cùng chân thành, thậm chí còn lấy ra Hồng Mông chí bảo quý trọng nhất của Nguyên Thủy tông dụ hoặc.

“Được, chờ ta cân nhắc kỹ lại nói cho ngươi.”

Sau khi Nguyên chủ rời đi, Từ Phàm nằm xuống trên ghế dựa nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này.

“Rốt cuộc có đi hay không đây?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trước khi làm chuyện nào đó, trước tiên Từ Phàm phải bảo đảm thực lực của bản thân có thể hoàn toàn chống lại nguy hiểm chuyện này mang đến.

Nhưng tin tức liên quan tới con đường đến từ bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma vị kia để lại cho hắn, lời phía trên cũng không cam đoan nhất định có thể an toàn đi qua.

“Con đường kia có một cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trông coi, tuy nói có tuyến đường, nhưng lỡ như xảy ra vấn đề gì đó.”

Lúc Từ Phàm đang suy nghĩ lung tung, một đôi Thánh Long chi nhãn mang theo sát khí cực hạn hiện lên trên không đối diện Từ Phàm, cứ như vậy lẳng lặng nhìn Từ Phàm.

“Bây giờ ngươi lại không đụng được ta, trừng mắt có cái rắm dùng.” Từ Phàm tùy ý phất tay, trực tiếp đánh tan long nhãn ngưng tụ trên không trung.

Sau đó hắn gửi tin tức cho Nguyên chủ.

“Giết chết Hỗn Độn Thánh Long, ta lại ra bên ngoài xem.” Từ Phàm nói.

Đôi long nhãn vừa rồi, là Hỗn Độn Thánh Long xuyên thấu qua nhân quả theo dõi Từ Phàm.

“Xác định rồi đấy, vậy ta nhờ đám lão gia hỏa kia xuất thủ đánh chết Hỗn Độn Thánh Long cho ngươi.”

“Chẳng qua ngươi phải ở bên cạnh hỗ trợ, diệt trừ tất cả Đại Thánh Long rời khỏi Tam Thiên giới.” Nguyên chủ hồi âm.

Chương 1294: Kế hoạch

“Những Đại Thánh Long rời khỏi Tam Thiên giới rất khó xử lý sao?” Từ Phàm hỏi.

“Thắng bại chia năm năm, nếu không, ở Tam Thiên giới ta sớm đã diệt đám Long tộc này.” Nguyên chủ bá khí trả lời.

“Thắng bại chia năm năm, nhưng thêm hỗ trợ từ Từ Thần sư thì không giống vậy.”

“Chúng ta giăng bẫy trước, giải quyết Hỗn Độn Thánh Long xong, sau đó lại giết chết Đại Thánh Long khác của Long tộc là được.”

Nghe được kế hoạch này, Từ Phàm lập tức nổi lên hứng thú.

Sau khi diệt trừ Long tộc, tương đương với hắn ít đi một tâm bệnh.

“Được.” Từ Phàm trả lời.

“Đến Nguyên Thủy tông ta, chúng ta thương lượng chi tiết trong đó.” Nguyên chủ vô cùng tích cực.

Nguyên Thủy tông, trong một bí cảnh phong cảnh tươi đẹp.

Nguyên chủ, Từ Phàm, Hoàng Sơn, Thiên Diệt tụ hợp cùng nhau câu cá.

“Hỗn Độn Thánh Long không dễ giải quyết, ít nhất phải cần ba lão gia hỏa, lại thêm ta và Từ Thần sư mới có thể.” Nguyên chủ lên kế hoạch.

“Không cần ta xuất thủ à?” Thiên Diệt quay đầu nhìn qua Nguyên chủ.

“Ngươi trông chừng trong Tam Thiên giới, phòng ngừa Long tộc đi chi viện.”

“Hoàng Sơn, ngươi đi nói với tất cả đại tộc, chia cắt Long tộc, Nhân tộc ít nhất phải chiếm bốn phần mười.” Nguyên chủ còn nói thêm.

“Gan lớn lên tí đi, ta đi đòi năm phần mười cho ngươi.”

“Nhân tộc chúng ta gánh chịu nguy hiểm chủ yếu, nếu không đòi năm phần mười, chẳng phải là làm áo cưới cho người khác sao.” Hoàng Sơn nói.

“Không được, không đủ thời gian, trực tiếp bốn phần mười để bọn họ đáp ứng thống khoái, không để các đại tộc phá đám là được.” Nguyên chủ kiên trì nói.

Lúc này, Từ Phàm thắc mắc.

“Hỗn Độn Thánh Long đó còn khó đánh hơn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân sao?”

“Chiến lực rất mạnh, nhưng là bản lĩnh chạy trốn còn mạnh hơn.”

Từ Phàm gật đầu tỏ vẻ đã rõ.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt mọi người, bên trên biểu hiện các Đại Thần Long rời Tam Thiên giới qua các thời kỳ của Long tộc.

Nguyên chủ đánh dấu trọng điểm lên mấy con.

“Ba Đại Thánh Long này cần phải chú ý, mặc dù không bằng Hỗn Độn Thánh Long, nhưng nếu như để hắn chạy thoát vẫn rất phiền phức.” Nguyên chủ nói.

Lúc này, một luồng dao động không gian xuất hiện.

Trên không ba người hiện lên rất nhiều long bì và long lân bị rút đi.

“Từ Thần sư, có những thứ này, có thể định vị vị trí của bọn họ ở vùng Hỗn Độn nữa không?” Nguyên chủ hỏi.

Từ Phàm vẫy tay, một miếng long lân lớn từ từ thu nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Vật này đã bị xóa đi vết tích trong dòng sông thời gian, muốn định vị có hơi phiền phức, ta cần một món Huyền Hoàng chí bảo ẩn chứa Hỗn Độn Nhân Quả đại đạo.” Từ Phàm chà miếng long lân trong tay nói.

“Cái này có.”

Hoàng Sơn vẫy tay, một chiếc la bàn như Thái Cực đồ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Có cái này thì dễ làm.”

“Vậy là được, bây giờ ta nhờ những lão gia hỏa kia tìm kiếm tỉ mỉ quỹ đạo Hỗn Độn Thánh Long trở về Tam Thiên giới.”

“Nhất định phải giết được hắn bên ngoài khu vực Thánh Quang tinh thần.”

Sau đó Nguyên chủ trực tiếp mang theo Từ Phàm đi về vùng Hỗn Độn.

“Ngươi mang ta đi đâu vậy?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Ta dẫn ngươi đi gặp đám lão gia hỏa kia.”

“Đây không phải…”

“Không có gì không phải, chỗ đám lão gia hỏa kia ở, ngươi muốn tìm thì có thể giấu được sao?”

Từ Phàm ở trong không gian không biết xuyên qua bao nhiêu tỉ quang giáp, chỉ thấy trong một tiểu thế giới đặc biệt, thấy được chín vị tiền bối Nhân tộc.

“Tiểu Nguyên chủ, ngươi dẫn Từ Thần sư tới, có phải muốn mưu đồ đại sự thống nhất Tam Thiên giới không?” Một nam tử bề ngoài nhìn cực kỳ cường tráng hưng phấn nói.

“Không phải, nhưng cũng có liên quan tới hắn, ta chuẩn bị diệt Long tộc trước.” Nguyên chủ nói.

“Diệt Long tộc trước?”

Lúc này, chín vị tiền bối Nhân tộc đã xuất hiện trong đại điện.

Sau khi được Từ Phàm đồng ý, Nguyên chủ nói ra chuyện con đường thông ra bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma.

Trong nháy mắt đưa tới sự chú ý từ tất cả tiền bối Nhân tộc.

“Làm, có Từ Thần sư hỗ trợ, tiêu diệt hết đám nhãi con Long tộc không thành vấn đề.”

“Ta đã sớm không vừa mắt đám rồng nhãi nhét đó, lần trước cướp của ta một mạch linh khoáng Hỗn Độn, cơn tức đó ta còn chưa nuốt trôi đâu.”

Từ Phàm nhìn chín tiền bối Nhân tộc quần tình xúc động, giống như phần tử khủng bố muốn làm đại sự.

Sau đó Nguyên chủ lại nói ra một loạt kế hoạch, tất cả đều được các tiền bối Nhân tộc hết sức đồng ý.

Chỉ thấy một tiền bối Nhân tộc dáng vóc có chút thấp bé nói: “Vậy ta đi dò xét tung tích của tên nhãi con Hỗn Độn Thánh Long kia trước, lại định nơi mai phục.”

“Ta đi xác định con đường kia là thật hay giả.” Có một tiền bối Nhân tộc nói.

Sau khi hai người nói xong, bóng dáng liền hóa thành một đoàn sương mù biến mất.

Tam Thiên giới, Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời.

“Chẳng biết sao lại một công việc lớn thế cho mình nữa.” Từ Phàm có chút cảm khải nói.

Lúc này, Từ Cương đột nhiên xuất hiện trong tinh vực.

Một Thánh Nhân chi kiếp to lớn xuất hiện.

Ngũ Hành đại đạo hóa thành năm loại kiếp nạn khác biệt.

“Muốn trở thành Chuẩn Thánh, không tệ.” Từ Phàm nhìn về tinh vực chỗ Từ Cương nói.

Trong tông môn, người có thể trở thành Chuẩn Thánh trong mệnh cách không đến năm mươi người.

Nói cách khác, ngoài năm mươi người này, những người khác muốn trở thành Chuẩn Thánh, thậm chí là Thánh Nhân, cần phải đến tinh vực hoặc vùng Hỗn Độn tấn cấp.

“Lão đại đã tấn cấp đến Chuẩn Thánh, vậy chứng minh những người khác cũng sắp, xem ra có vài thứ phải chuẩn bị một phen.” Từ Phàm quan sát kiếp nạn Thánh Nhân của Từ Cương nói.

Lúc này, Thánh Nhân chi kiếp của Từ Cương cũng dẫn tới chú ý của các đệ tử khác.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện, đệ tử phân tông ở vùng Hỗn Độn sôi nổi trở về, để quan sát Thánh Nhân chi kiếp của Từ Cương.

Đám đồ đệ của Từ Phàm cũng nhanh chóng trở về, quan sát Thánh Nhân chi kiếp của Đại sư huynh bọn họ.

“Đừng sốt ruột, trong số mệnh có, cuối cùng rồi sẽ có.”

“Nếu như không có, vậy đến nơi khác cướp đoạt thiên cơ.” Từ Phàm cười nói.

Từ Cương phát huy rất ổn định trong Thánh Nhân chi kiếp, dù là mấy tia Thánh Nhân kiếp uy lực lớn nhất ở cuối cùng, cũng không ép được hắn dùng ra toàn lực.

Chín ngày sau, Từ Cương trở thành Chuẩn Thánh.

“Bái kiến sư phụ, đồ nhi trở thành Chuẩn Thánh.” Từ Cương nhìn sư phụ mình tôn kính nhất, ánh mắt vô cùng cảm khái.

Hắn nhớ tới chính mình khi còn bé, sư phụ thường treo bên miệng.

“Nhanh chóng mạnh lên, sư phụ vẫn chờ ngươi bảo vệ.”

Nghĩ đến đây, hốc mắt Từ Cương có chút ướt át.

“Đứng lên đi, những năm này ngươi một mình khổ tu cũng vất vả.” Từ Phàm vui mừng nói.

“Hiện nay trong bảo khố còn chưa có Huyền Hoàng chí bảo nào thích hợp cho ngươi dùng, chờ một lát, vi sư lượng thân luyện chế cho ngươi một bộ.”

“Tạ sư phụ.”

Ban đêm, Từ Phàm bày một bàn lớn trong tiểu viện, mời tất cả đồ đệ cùng nhau đến ăn bữa cơm.

Nhìn những ái đồ này, Từ Phàm nghĩ đến cảnh trước đây thu bọn họ làm đồ đệ.

“Không nghĩ tới thoáng cái đã qua nhiều năm như vậy.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Có thể theo bên cạnh sư phụ, các đồ nhi không cảm thấy lâu.” Lý Tinh Từ nói.

“Đúng thế, cảnh tượng lúc sư phụ thu ta và đại ca làm đồ đệ còn rõ mồn một trước mắt.” Từ Nguyệt Tiên nói, nâng niu lấy ra một chiếc Ngoại Y Cầu.

Món pháp bảo này ngay cả bảo khí cũng không phải, dưới mấy vạn năm vận dưỡng của Từ Nguyệt Tiên, vẫn mới tinh như lúc Từ Phàm vừa cho nàng.

Cuối cùng, bữa cơm này lại biến thành cảnh hồi ức.

Chương 1295: Âm Dương Ngư cô độc

Trong tiểu viện, Từ Phàm uống trà Từ Nguyệt Tiên pha.

“Đây là cảm ngộ lúc ta và cường giả đại thế giới khác luận đạo liên quan tới đại đạo Ngự Thú có được, hẳn là có trợ giúp cho ngươi.”

Một chiếc ngọc điệp xuất hiện trước mặt Từ Nguyệt Tiên.

“Trong này có phương pháp làm sao bồi dưỡng cự thú Hỗn Độn gần đây ngươi đang nghiên cứu.” Từ Phàm phẩm trà, nhẹ nhàng nói.

Từ Nguyệt Tiên nhận lấy ngọc điệp, bắt đầu xem xét tin tức trong đó.

Xem xong, vẻ mặt chợt trở nên phức tạp.

“Thế nào, hận gặp nhau muộn, hay là những cố gắng trước kia đã uổng phí?” Nhìn đồ nhi mình, Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Thì ra phương hướng liên quan tới cự thú Hỗn Độn ta thôi diễn trước kia đều sai hết.” Từ Nguyệt Tiên hơi cảm khái nói.

“Các loại đại đạo Hỗn Độn không phân đúng sai, chỉ có mạnh yếu.” Hưởng thụ gió hiu hiu mát trên đỉnh núi, Từ Phàm thoải mái nói.

“Bên ta còn có một con Âm Dương Ngư được cường giả đó tặng, có một tia huyết mạch cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Cho ngươi con Âm Dương Ngư đó, từ từ nuôi.”

Trong đầu Từ Nguyệt Tiên xuất hiện tin tức về Âm Dương Ngư, sau đó lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Sư phụ, con Âm Dương Ngư này về sau có khả năng trở thành cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, ngươi cứ vậy cho ta sao?”

“Ta không rảnh nuôi nó, trong tông môn cũng chỉ có ngươi thích hợp nuôi con Âm Dương Ngư đó.” Từ Phàm vỗ vai đồ nhi ngoan của mình nói.

“Đa tạ sư phụ!” Từ Nguyệt Tiên cảm động nói.

Một tiểu thế giới tràn đầy Hỗn Độn chi khí tinh thuần đặc chế.

Một con cá trắng đen xen kẽ dài hơn một trượng như cá hổ vừa bơi vừa phát ra tiếng vang kỳ quái.

“Nó rất cô độc.” Từ Nguyệt Tiên nghe kỳ quái tiếng vang này nói.

“Hiện tại đang bồi dưỡng cự thú đồng bản đồng nguyên với nó, nó còn phải tiếp tục cô độc một thời gian.” Bồ Đào trả lời.

“Không cần, cứ giao cho ta là được.” Từ Nguyệt Tiên vung tay lên, một cánh cửa lớn xuất hiện.

Từ trong cửa lớn trước sau tuôn ra hàng vạn tiên thú, phần lớn đều là cấp bậc Kim Tiên.

Thế giới vốn trống trải bát ngát đột nhiên trở nên náo nhiệt.

Đủ loại tiên thú tò mò du đãng trong thế giới này.

“Đây là tiên thú có thể hấp thu Hỗn Độn chi khí ta bồi dưỡng ra được, đáng tiếc chỉ có thể đến cấp Đại La Thánh Giả.” Từ Nguyệt Tiên nhìn những tiên thú này nói, trong ánh mắt vô cùng hoài niệm.

Âm Dương Ngư nhìn những tiên thú vừa chạy ra, lúc vừa bắt đầu cực kỳ sợ hãi.

Nhưng sau đó, sau khi phát hiện những tất cả tiên thú này đều tản ra một loại khí tức rất thân thiết với nó, lập tức như tiểu hài tử lao vào sân chơi.

“Bồ Đào, giúp ta tạo vài món đồ chơi có thể làm cho Âm Dương Ngư chơi vui vẻ.” Từ Nguyệt Tiên phân phó.

Sau đó, thế giới tràn ngập Hỗn Độn chi khí này bắt đầu trở nên nhiều màu nhiều sắc.

Sau khi chuẩn bị xong mọi thứ, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện trước mặt Âm Dương Ngư đang chơi đùa vui vẻ.

Sau khi cảm nhận được thiện ý Từ Nguyệt Tiên phát ra, Âm Dương Ngư thân thiết cọ Từ Nguyệt Tiên, sau đó lại chạy vội như bay về nơi xa chơi đùa cùng các tiên thú.

“Vậy là tốt rồi.” Từ Nguyệt Tiên cảm nhận khí tức Âm Dương Ngư phát ra, hài lòng gật đầu.

Vùng Hỗn Độn, phân tông Ẩn Linh môn, một tòa Thiên Địa Linh Lung tháp to lớn đang xuất phát bay về phía sâu trong vùng Hỗn Độn.

Ẩn Linh môn lại mở ra hình thức đi săn cự thú Hỗn Độn.

Còn chưa đi được bao xa, một tòa sơn mạch lớn đột nhiên xuất hiện bên cạnh Thiên Địa Linh Lung tháp, sánh vai với nó.

Bên trong Thiên Địa Linh Lung tháp, Đại sư huynh Hùng Lực nắm quyền hạn cao nhất Ẩn Linh môn hiện nay đột ngột sững sờ.

“Duyên phận này cũng là không ai có đâu.” Hùng Lực nói, xuất hiện bên ngoài Thiên Địa Linh Lung tháp.

“Các huynh đệ Nguyên Thủy tông, chúng ta lại gặp nhau, lần này lại so một trận, thế nào?” Hùng Lực nhìn toà sơn mạch lớn, hỏi.

Lúc này, một nam tử tiên tư thần tuấn, một thân trường bào màu xanh xuất hiện trên sơn mạch đối diện xa xa với Hùng Lực.

“Được, tìm một nơi nhiều cự thú Hỗn Độn, tọa giá linh bảo hai nhà chúng ta hợp lại cùng nhau.”

“Đến lúc đó xem thử ai săn được nhiều cự thú Hỗn Độn hơn.” Nam tử tiên tư thần tuấn nói, cả đôi mắt nhìn về phía Hùng Lực đều là thưởng thức.

Cảm giác Nguyên Thủy tông không thu Hùng Lực làm môn hạ là một tổn thất lớn.

Sau đó hai món Huyền Hoàng chí bảo sát nhập lại cùng nhau, tăng tốc bay về khu vực nơi sâu vùng Hỗn Độn.

Trong một tiểu thế giới vừa được chế tạo, đệ tử hai tông hài hòa trao đổi cùng nhau.

“Lại nói, các đệ tử Nguyên Thủy tông ta đều nên cảm tạ Đại trưởng lão tông môn các ngươi.”

“Phải biết trong Tam Thiên giới, cũng không phải là ai ai đều có thể thành Thánh.”

“Có chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, bọn ta có thể đi săn cự thú Hỗn Độn kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí dưới sự bảo vệ của tông môn.” Nam tử kia khách khí nói.

“Không cần khách khí như thế.” Hùng Lực cười ha ha nói, tự hào trong ánh mắt không thể che hết.

“Từ từ đến, có chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, linh bảo và thực lực của chúng ta sẽ càng ngày càng mạnh.”

“Sao lần này Bích Vân Đại sư huynh không đến? Có phải chuẩn bị bế quan đột phá cảnh giới Chuẩn Thánh rồi không?” Hùng Lực tò mò hỏi.

“Khoảng thời gian trước, Bích Vân Đại sư huynh bị một cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân đả thương, hiện tại đang ở tông môn an dưỡng.”

“Cho nên lần này tông môn phái ta tới dẫn đội.”

“May mắn giữa đường gặp được các ngươi, nếu không chỉ tìm chỗ cự thú Hỗn Độn nhiều thôi cũng mất khối thời gian.” Nam tử kia cười toe toét nói.

“Thì ra là thế, khoảng thời gian trước, một đội trong tông môn bọn ta cũng bị cự thú Hỗn Độn tập kích, tất cả đều vẫn lạc, hiện nay đang ở trong tông môn khôi phục chờ phục sinh.” Hùng Lực nói.

Lúc này, đệ tử dẫn đầu Nguyên Thủy tông đột ngột ngớ người.

“Hỗn Độn thú tập kích các ngươi có hình dạng thế nào?”

“Không thấy rõ, chỉ thấy một cái đuôi như lợi kiếm vạch phá không gian đâm rách tiên hồn của tất cả mọi người.” Hùng Lực miêu tả một phen.

“Bích Vân Đại sư huynh cũng bị một cái cái đuôi như lợi kiếm đâm bị thương.” Vẻ mặt nam tử cực kỳ nghiêm túc.

“Lần này các ngươi yên tâm, theo bên cạnh Ẩn Linh môn ta cứ chuyên tâm đi săn cự thú Hỗn Độn, nếu cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân lại xuất hiện, cam đoan có chết không về.” Hùng Lực toét miệng cười nói.

Hắn biết Đại trưởng lão tông môn có để một phân thân ở ngay trong Thiên Địa Linh Lung tháp, chỉ cần cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân dám xuất hiện, đến một con, chết một con.

Ngay lúc này, đệ tử hai tông đột nhiên cảm nhận được một luồng khí tức cực kỳ tà ác.

Sau đó cảm thấy, có một luồng kiếm quang huyết sắc chém ra từ chỗ bọn họ.

Luồng kiếm quang đó chém thẳng ra mấy quang giáp, trực tiếp một trảm chém chết cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân trên đường chuẩn bị phục kích.

Cuối cùng, luồng khí tức tà ác biến mất, tựa như mọi thứ đều vẫn là dáng vẻ lúc trước.

Phân thân số bốn của Từ Phàm lần đầu xuất thủ, đệ tử hai tông đều kinh hãi.

“Một luồng kiếm quang này, một kiếm chém giết ba con cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân!” Nam tử có chút khiếp sợ nói.

“Đại trưởng lão mạnh lên rồi.” Hùng Lực nói thầm trong lòng.

Lúc này, trong vùng Hỗn Độn, có ba chiếc tiên chu cỡ nhỏ từ trong Thiên Địa Linh Lung tháp bay ra, bay tới chỗ thân thể của ba cự thú Hỗn Độn.

Chương 1296: Cùng con ếch thông minh nhất

Năm tháng dằng dặc, bốn trăm năm đã qua.

Tại nơi cách Tam Thiên giới mấy trăm vạn năm quang giáp, Từ Phàm, Nguyên chủ, còn có ba tiền bối Nhân tộc tụ hợp cùng nhau.

“Đã xác minh tung tích của Hỗn Độn Thánh Long, đây là nơi hắn phải đi qua.” Một tiền bối Nhân tộc nói.

“Chuẩn bị mai phục ở đây sao?” Từ Phàm nhìn qua tiền bối Nhân tộc đó hỏi.

“Ở đây là được, nơi đây không gian yếu kém, Hỗn Độn Thánh Long nhất định sẽ lấy đây làm nơi phá xuất không gian.” Tiền bối đó cũng khẳng định.

Từ Phàm gật đầu, sau đó phất tay vung ra hàng vạn con rối Chuẩn Thánh, bắt đầu bố trí đại trận Hỗn Độn ở xung quanh.

“Nhanh thì một năm, chậm thì mười năm, Hỗn Độn Thánh Long sẽ xuất hiện, mà những Đại Thánh long còn lại, cũng đã xác minh được vị trí.”

“Chỉ cần vừa diệt Hỗn Độn Thánh Long bên này, bên kia sẽ lập tức ra tay.” Nguyên chủ nói.

Hơn bốn trăm năm này, bất kể là Từ Phàm hay là Nguyên Thủy tông đều là đang bận bịu chuyện này.

“Từ Thần sư, đại trận này có cách nói gì không?” Nguyên chủ hơi tò mò hỏi, kỳ thật hắn càng tò mò hơn là, Từ Phàm lấy đâu ra nhiều con rối cấp Chuẩn Thánh như vậy.

“Đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên, có công hiệu trấn địch, phong tỏa, tăng cường thực lực tự thân cho chính chủ.” Từ Phàm nói.

Vì một đại trận này, Từ Phàm phải lấy ra gần một nửa thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Ba ngày sau, khu vực xung quanh đột nhiên chấn động, sau đó một đại trận Hỗn Độn xuất hiện, lại từ từ ẩn vào trong vùng Hỗn Độn.

Lúc này, một tia bản nguyên chi lực của đại trận kết nối với Nguyên chủ và ba tiền bối Nhân tộc.

Chỉ trong nháy mắt, bọn họ lập tức được cảm giác bản thân thực lực có phần tăng lên, chiến lực mạnh hơn ban đầu không ít.

“Ít nhất tăng cường mười lăm phần trăm chiến lực cho ta.” Nguyên chủ hơi cảm nhận một phen nói.

“Tăng lên cho ta mười phần trăm.”

“Mười hai phần trăm.”

“Từ Thần sư, trận pháp này của ngươi không tệ, lúc sau có thể làm cho ta một trận bàn hay không?” Cảm nhận thực lực bản thân tăng lên, Nguyên chủ hứng thú hỏi.

“Thứ này làm trận bàn còn đắt hơn hai món Huyền Hoàng chí bảo, lại nói tăng cường chút thực lực này chỉ đủ dệt hoa trên gấm, làm thành trận bàn lại sẽ yếu đi một ít.” Từ Phàm giải thích.

“Bỏ đi, nhưng sau này khi Nhân tộc muốn thống nhất Tam Thiên giới, Từ Thần sư nhất định phải lấy ra đại trận này.” Nguyên chủ nói.

“Đương nhiên, đến khi đó ta sẽ lấy ra thứ tốt hơn.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, trong linh bảo không gian của hắn còn giấu một vạn con rối Thần Ma cấp Thánh Nhân, tất cả đều được số hai đưa tới từng nhóm trong khoảng thời gian này.

Khi đó, sau khi có được nhóm con rối Thần Ma này, Từ Phàm sướng đến phát điên.

Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn do một vạn con rối Thánh Nhân tạo thành tuyệt đối được xem là át chủ bài cao cấp nhất trong tay Từ Phàm.

“Nấp đi trước đã, nếu không, bị Hỗn Độn Thánh Long phát hiện sẽ không tốt.” Từ Phàm nói với Nguyên chủ và ba tiền bối Nhân tộc.

Trong một linh bảo không gian bí ẩn, mấy người đang lẳng lặng chờ Hỗn Độn Thánh Long đến.

“Dựa theo thời gian này, thời gian Hỗn Độn Thánh Long đến nhanh hơn so với ta dự đoán trước đây.”

“Không ngoài dự liệu, hẳn là lấy được một chí bảo có thể đi đường.” Nguyên chủ phân tích.

“Có thể là Hồng Mông chí bảo không?” Từ Phàm hỏi.

“Nếu là Hồng Mông chí bảo, hiện tại chúng ta đã bước lên con đường đó rồi.” Nguyên chủ nhếch miệng cười nói.

Sau khi bố trí xong mọi thứ trong linh bảo không gian, mọi người bắt đầu tán gẫu.

“Tông môn ta có một tiểu cô nương tên Giang Ly, hình như nàng nhìn trúng một đệ tử trong tông môn ngươi, ngươi có muốn làm mai không?” Nguyên chủ mở miệng hỏi.

“Hình như nàng nhìn trúng Hạng Vân, đệ tử này có vẻ không cảm thấy hứng thú mấy về phương diện đạo lữu đâu.” Từ Phàm nói.

“Chuyện này coi trọng ngươi tình ta nguyện, cưỡng ép tác hợp sẽ không tốt.”

Từ Phàm không ngượng nói ra, Hạng Vân coi trọng một cô nương khác Nguyên Thủy tông, quen biết lúc cùng nhau đi săn cự thú Hỗn Độn.

Lúc này Nguyên chủ mới ngớ ra, sau đó bật cười.

“Ta nói vì sao Từ thần sư trả lời như vậy, thì ra đệ tử đó của tông môn các ngươi coi trọng một cô nương khác.”

“Loại chuyện này không dễ xen vào, tùy duyên đi.”

Lúc này, một cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân đột ngột xâm nhập vào trong phạm vi đại trận Hỗn Độn.

Một đôi cự thủ đột nhiên xuất hiện trên không cự thú Hỗn Độn, một phát bắt lấy cự thú Hỗn Độn, túm vào trong không gian chưa biết.

Chỉ thấy trong linh bảo không gian, cự thú Hỗn Độn bị bắt ngay cả giãy dụa cũng không làm được, cứ như vậy bị chộp vào trong tay, trên mặt lộ ra biểu cảm đau khổ.

“Từ Thần sư, ngươi có thể sưu hồn cự thú Hỗn Độn không?”

“Xem thử tình hình khu vực phụ cận thế nào.” Nguyên chủ nói.

“Sưu hồn cự thú Hỗn Độn? Nguyên chủ, ngươi từ đâu thấy chiêu này vậy?” Từ Phàm có chút choáng váng hỏi.

Cự thú Hỗn Độn, sinh ra từ trong Hỗn Độn, căn bản không có hồn có thể sưu.

Từ Phàm cũng đã từng làm thí nghiệm tương tự như sưu hồn cự thú Hỗn Độn, nhưng tất cả đều thất bại.

“Một người đã từng bằng hữu của ta từng làm như vậy, hơn nữa bọn ta còn lấy được rất nhiều đồ tốt.” Nguyên chủ có chút đương nhiên nói.

“Từ Thần sư, ngươi tinh thông vạn đạo Hỗn Độn, ta nghĩ ngươi hẳn biết chiêu này.” Nguyên chủ nhìn cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân trong tay nói.

“Ta từng thử qua, nhưng không được, có thể là cảnh giới của ta không đến, cũng có thể là đây là thần thông đặc hữu của bằng hữu đó của ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đáng tiếc.” Nguyên chủ nói, bóp nát cự thú Hỗn Độn trong tay, cuối cùng rút ra hơn tám trăm trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí từ trong hạch tâm của nó, thu vào.

“Nguyên chủ, người bằng hữu đó của ngươi là tộc gì, nếu gặp mặt một lần nói không chừng ta có thể moi ra thần thông sưu hồn cự thú Hỗn Độn.” Ánh mắt Từ Phàm sáng lên nói.

“Bỏ đi, người bằng hữu đó bây giờ đã là tồn tại Hỗn Độn Thánh Nhân, phỏng chừng đã quên mất ta rồi.” Ánh mắt Nguyên chủ hơi tối lại.

“Là người ở Vạn Thánh lâu sao?” Từ Phàm suy đoán.

Nguyên chủ gật đầu.

“Nguyên chủ, ở quê bọn ta có một câu tục ngữ, gọi là có người trời sinh đã đứng trên điểm cuối.”

“Cũng như người bằng hữu đó của ngươi, thiên phú hắn mạnh, nhưng hắn càng mạnh hơn là lực lượng chủng tộc phía sau hắn, có thể trở thành tồn tại Hỗn Độn Thánh Nhân, cũng do thiên phú bản thân và tộc quần sau lưng thúc đẩy mới đạt tới.”

“Nếu đặt Nguyên chủ ngươi ở vị trí như vậy, ta tin ngươi cũng có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm an ủi nói.

“Lời này của ngươi thú vị đấy, có người trời sinh đã đứng trên điểm cuối.”

“Chỉ nói tại Tam Thiên giới, kỳ thật ta chính là người đứng ở điểm cuối cùng.”

“Từ khoảnh khắc bản thân nhìn thấy công pháp tu luyện trở đi, ta liền biết, trong thế giới này, người có thể trở thành đối thủ của ta không nhiều.”

Lúc Nguyên chủ nói lời này, trên người có một khí thế mạc danh kỳ diệu, tựa như trung tâm của thiên địa Hỗn Độn.

Nhưng sau đó, khí thế không hiểu sao lại yếu đi.

“Mãi đến khi vào vùng Hỗn Độn, ta mới cảm giác được ta giống như một con ếch nhảy ra khỏi giếng nước.”

“Chuyện ta muốn làm duy nhất bây giờ chính là mang theo con ếch thông minh nhất trong giếng, đi ra xem thế giới bên ngoài.”

Một bàn tay lớn đập lên vai Từ Phàm.

Chương 1297: Chiến đấu

Thấy ánh mắt ngờ vực của Từ Phàm, Nguyên chủ lại nói: “Không cần nghi ngờ, ngươi ở trong mắt ta chính là con ếch thông minh nhất.”

Khóe miệng Từ Phàm hơi run rẩy, xoay đầu qua, không để ý Nguyên chủ nữa.

“Chờ sau khi làm xong vụ này, chúng ta liền ra ngoài, xem thử đường ra của Nhân tộc chúng ta ở nơi nào.” Giọng điệu Nguyên chủ kiên định nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Mọi người ẩn nấp trong bí cảnh đặc biệt của đại trận Hỗn Độn, cứ vậy kéo dài ba năm.

Trong ba năm này, Nguyên chủ đã phá vỡ hình tượng vốn có của hắn trong suy nghĩ của Từ Phàm.

Thích nói đùa, có chút không chịu nổi tịch mịch, hơn nữa thỉnh thoảng còn kèm thêm bạo lực khuynh hướng.

Đã từng nói qua những lời tương tự như lấy long tiên, long cốt ngâm rượu, mỗi người một nửa không chỉ một lần.

Ngay lúc này, sắc mặt Từ Phàm hơi đổi.

“Chuẩn bị, con rối ẩn nấp bên ngoài đã phát hiện khí tức của Hỗn Độn Thánh Long.”

Từ Phàm vừa nói xong, một cửu trảo to lớn của Hỗn Độn Thánh Long xâm nhập vào trong đại trận Hỗn Độn.

Trong nháy mắt này, Từ Phàm khởi động đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên.

Chỉ thấy một bức màn chắn màu tím bao phủ toàn bộ khu vực trăm vạn quang giáp xung quanh.

Đại trận Hỗn Độn đã củng cố không gian nơi đây đến mức độ không phải Hỗn Độn Thánh Nhân thì không thể đánh vỡ.

Lực lượng bản nguyên của đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên trong cơ thể Nguyên chủ và ba tiền bối Nhân tộc cũng bắt đầu sôi trào, hô ứng lẫn nhau với đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên đang vận hành.

“Là ai đang tính kế ta!” Một tiếng rống giận như long ngâm chấn động khu vực Hỗn Độn xung quanh.

Bóng dáng Nguyên chủ và ba tiền bối Nhân tộc khác xuất hiện trong đại trận.

“Nhân tộc, ngươi thật sự cho rằng Long tộc ta yếu thế trong Tam Thiên giới là sợ các ngươi?” Hỗn Độn Thánh Long nhìn bốn người, khinh thường nói.

“Nguyên chủ và ba lão hỗn đản khác, đừng tưởng rằng làm ra một đại trận tương đối mạnh là có thể vây khốn được ta.”

Một Hỗn Độn Thánh Long to lớn như Tiên giới chiếm giữ trong đại trận, một đôi long nhãn như tinh thần nhìn chằm chằm bốn người Nguyên chủ.

Một luồng khí thế khổng lồ bắt đầu sôi trào trong trận pháp, chấn động khu vực Hỗn Độn xung quanh.

Từ Phàm vốn cho rằng Nguyên chủ sẽ nói vài câu xã giao.

Nhưng không nghĩ tới, Nguyên chủ vậy mà trực tiếp dẫn theo ba tiền bối Nhân tộc khác dỗi lên.

Bốn Hỗn Độn Pháp Tướng xuất hiện trong vùng Hỗn Độn, tản ra bốn luồng khí tức mãnh liệt.

Chỉ trong nháy mắt, vùng Hỗn Độn mấy vạn quang giáp xung quanh bắt đầu trở nên đục ngầu.

“Ta lên, các ngươi tìm cơ hội.”

Một Hỗn Độn Pháp Tướng một tay cầm thuẫn, một tay cầm mâu xông tới Hỗn Độn Thánh Long.

Đại chiến bắt đầu, toàn bộ khu vực mấy chục vạn quang giáp đều thành chiến trường của hai bên.

Một tinh môn cổ xưa xuất hiện sau lưng Nguyên chủ, sau đó một tinh thần tản ra khí tức cổ xưa xuất hiện trong khu vực đại trận Hỗn Độn.

Cuối cùng dưới sự gia trì của Tinh Thần chi lực, khí tức của Nguyên chủ đạt đến đỉnh phong.

Một thanh trường thương từ Tinh Thần chi lực hóa thành xuất hiện trong tay Nguyên chủ.

Sau đó mang theo khí tức hủy diệt mãnh liệt đâm tới Hỗn Độn Thánh Long.

Chỗ trường thương xẹt qua, không gian được đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên cũng cố vậy mà cắt ra vết nứt không gian.

Nhưng sau đó lập tức được Từ Phàm tu bổ.

Hai tiền bối Nhân tộc khác cũng dùng ra đại đạo Hỗn Độn bản nguyên chính mình tu luyện áp chế Hỗn Độn Thánh Long.

Từ Phàm vận hành vững chắc đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên, nhìn trận chiến đấu này, không khỏi có hơi khiếp sợ.

“Phối trí này hoàn toàn có thể đối phó với cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân hơi yếu một chút đó.”

“Hỗn Độn Thánh Long, danh xưng này quả thật không gọi nhầm.” Từ Phàm nhìn Hỗn Độn Thánh Long lấy một địch bốn nói.

Cho dù là lấy một địch bốn, Hỗn Độn Thánh Long cũng không yếu ở thế hạ phong.

Ép các tiền bối Nhân tộc mạnh mẽ tấn công lên trước đó tới liên tiếp lui bại.

“Sơn Cương, đám lão già các ngươi, năm đó thua trong tay ta, hiện tại cũng như vậy thôi.”

“Dù nhiều thêm mấy người giúp đỡ nữa lại thế nào?”

Cự trảo như tinh thần trực tiếp đập vào trên cự thuẫn.

Tiền bối Nhân tộc đó lập tức bị đánh bay ra mấy chục vạn quang giáp.

Theo ngay sau đó là một chiêu Thần Long Bãi Vĩ, hai tiền bối Nhân tộc phụ trách áp chế bên cạnh cũng bị đánh bay.

Thánh thể vỡ vụn, nhưng trong nháy mắt lại khôi phục như lúc ban đầu.

Lúc này đối mặt với Hỗn Độn Thánh Long chỉ còn Nguyên chủ cầm trong tay trường thương.

“Hiện tại ngươi là chủ Nhân tộc nhỉ, đáng tiếc!”

Sau đó, Nguyên chủ thấy được một chiếc miệng lớn như vực sâu bao trùm lấy khu vực mấy vạn quang giáp, trực tiếp nuốt vào toàn bộ không gian dính đến vùng Hỗn Độn này.

“Ôi đệt, mạnh như vậy à!!” Từ Phàm đang quan chiến không khỏi nói.

“Ngươi biết danh xưng Hỗn Độn Thánh Long này của hắn là tới từ đâu chưa?” Giọng nói của Nguyên chủ vang lên bên tai Từ Phàm.

Lúc này, một tinh môn xuất hiện trường trong chiến đấu, Nguyên chủ cầm trong tay trường thương từ đó đi ra.

“Lấy cảnh giới Đại Thánh Nhân, một mình diệt sát cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, mặc dù có bị thương.”

Nguyên chủ nói, bóng dáng biến mất, trong nháy mắt xuất hiện trên đầu Hỗn Độn Thánh Long

Toàn lực đâm ra một thương, chỉ làm cho thánh thể của Hỗn Độn Thánh Long vỡ ra một chút, sau đó lại khôi phục trong chớp mắt.

“Quả nhiên là danh xưng không gọi sai.” Từ Phàm quan chiến nói.

Lúc này ba tiền bối Nhân tộc bị đánh bay vào chỗ lần nữa, chiến đấu lại lâm vào cục diện bế tắc.

Hai tiền bối Nhân tộc ở bên ngoài tìm kiếm cơ hội liếc mắt nhìn nhau.

Sau đó, một thanh cự kiếm lóe ra kiếm ý Hỗn Độn xuất hiện bên trong đại trận Hỗn Độn.

Hỗn Độn Thánh Long đang chiến đấu đột nhiên chấn động thân thể, chỉ cảm thấy linh hồn của bản thân bị một luồng kiếm ý chấn trụ, sau đó lập tức tránh thoát.

Nhưng chỉ trong chớp mắt, một thanh cự kiếm xuất hiện phía trên Hỗn Độn Thánh Long, lập tức chém xuống.

“Grào!”

Một tiếng long ngâm mang theo đau đớn căm phẫn vang lên.

Sau đó, miệng lớn như vực sâu lại xuất hiện lần nữa, trực tiếp nuốt lấy Nguyên chủ và ba tiền bối Nhân tộc bên ngoài.

“Nguyên chủ, hiện tại để cho ta xem cái cửa nát tổ truyền của Nhân tộc các ngươi có thể hay cứu bọn họ ra ngoài không.” Hỗn Độn Thánh Long phẫn nộ nói.

Một kiếm vừa nãy đã hủy đi gần một phần mười thánh thể bản nguyên chi lực của hắn.

“Từ Thần sư.”

Bên tai Từ Phàm vang lên tiếng hô của Nguyên chủ.

“Đã hiểu.”

Từ Phàm trực tiếp dùng bản nguyên chi lực Hồng Mông Thiên Nguyên chôn trong cơ thể ba tiền bối Nhân tộc, túm ba người từ không gian chưa biết về lại trong chiến trường.

“Tiểu long nhãi con, tiếp tục chiến đấu.”

“Hôm nay, chúng ta nhất định phải chết một con rồng!”

Hỗn Độn Pháp Tướng một tay cầm thuẫn, một tay cầm mâu của một tiền bối Nhân tộc cuồng tiếu nói.

Chiến đấu tiếp tục lần nữa.

Lúc này Từ Phàm mới kỳ lạ phát hiện, Nguyên chủ lúc này còn có tâm tư tán gẫu với hắn.

“Ngươi phân tâm tán gẫu với ta như vậy, không sợ Hỗn Độn Thánh Long ra đại chiêu à?”

“Đánh lâu như vậy, sao không thấy Hỗn Độn Thánh Long tế ra Hồng Mông chí bảo?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Vốn dĩ Hỗn Độn Thánh Long này có một món Hồng Mông chí bảo, nhưng cuối cùng bị hắn tôi luyện vào trong bản thân mình.”

“Thể xác của Hỗn Độn Thánh Long, không yếu hơn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân chút nào.”

“Muốn diệt được Hỗn Độn Thánh Long này, chỉ có thể mài từng chút một, nếu không sẽ hồn đạo diệt sát.”

“Ngươi chỉ cần củng cố không gian cho ta, đề phòng Hỗn Độn Thánh Long đột ngột chạy trốn là được.” Nguyên chủ nhắc nhở.

Lúc này, Hỗn Độn Thánh Long đột nhiên phun ra một viên quang châu màu vàng kim.

Một luồng khí tức đặc biệt từ trên quang châu phát ra.

Chương 1298: Chọn lựa

Hễ là nơi bị kim quang bao phủ đều sẽ nằm trong thời gian bất động.

Tức khắc, ba tiền bối Nhân tộc ở cách gần nhất bị trúng chiêu, một long trảo đánh tới, thánh thể ba tiền bối Nhân tộc đều vỡ vụn.

Bị Nguyên chủ nhanh chóng hút vào lại trong tinh môn khôi phục.

Lúc này, ánh mắt Nguyên chủ nghiêm trọng nhìn Huyền Hoàng chí bảo tản ra kim quang.

“Nguyên chủ, có thể giữ vững không?” Từ Phàm lo lắng hỏi.

“Vẫn được, xem ra lần này cần toàn lực xuất thủ.” Nguyên chủ trả lời.

Lúc này, tinh thần được tinh môn triệu hoán ra vỡ vụn, hóa thành một luồng hồng lưu tinh thần dung nhập vào trong Hỗn Độn Pháp Tướng.

Khí thế trên người Nguyên chủ tăng mạnh, cầm trong tay trường thương liều mạng với Hỗn Độn Thánh Long.

Chỉ là một mình đối đầu với Hỗn Độn Thánh Long, vẫn ở vào thế hạ phong.

Nhìn thế cục trong chiến trường, Từ Phàm nghĩ, có nên lấy át chủ bài của mình hay không đây?

“Chủ Nhân tộc à, bây giờ ngươi mới dùng ra toàn lực, không cảm thấy quá muộn sao?” Hỗn Độn Thánh Long cuồng tiếu nói.

“Có muộn hay không, đánh rồi mới biết.”

Thanh trường thương từ tinh thần ngưng tụ lại một lần nữa đâm trúng trên mắt Hỗn Độn Thánh Long, nhưng bị nhẹ nhàng cản lại.

Lập tức bị đuôi rồng đánh bay.

“Nguyên chủ, ngươi làm vậy không được đâu, lực phòng ngự mạnh của nó rất mạnh, vô dụng thôi.” Từ Phàm nói.

“Hữu dụng hay vô dụng, thử qua là biết.” Bóng dáng Nguyên chủ chợt lóe, sau đó lại xuất hiện trên lưng Hỗn Độn Thánh Long, cứ như vậy trực tiếp cưỡi lên.

Trong chớp mắt này, Hỗn Độn Thánh Long cảm giác chính mình đã bị vũ nhục, lập tức giận dữ.

Chỉ thấy quang đoàn vàng kim bộc phát ra tia sáng chói mắt bao phủ lấy Nguyên chủ.

Nhưng Nguyên chủ có hư ảnh tinh môn yểm hộ, không thể ảnh hưởng gì đến hắn.

Hai mắt Nguyên chủ cưỡi trên lưng rồng không hề để ý, sau đó ôm lấy Hỗn Độn Thánh Long, giằng co trong vùng Hỗn Độn.

“Vậy mà dám trực tiếp đi vào trong long hồn của Hỗn Độn Thánh Long, đừng có xảy ra chuyện gì đó.” Lúc này Từ Phàm có hơi sốt ruột.

Ở trong đại trận, Từ Phàm còn có thể dùng át chủ bài bảo hộ Nguyên chủ.

Nhưng trong không gian long hồn của Hỗn Độn Thánh Long, Từ Phàm không có biện pháp biện pháp nào hết.

Lúc này, trong không gian long hồn, Hỗn Độn Thánh Long dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn Nguyên chủ.

“Ngươi quả nhiên gan dạ.”

Dứt lời, long hồn Hỗn Độn Thánh Long lập tức cắn tới Nguyên chủ.

Nguyên chủ nhanh chóng né tránh, sau đó tinh môn hiện lên, ba tiền bối Nhân tộc đã chữa thương xong xuất hiện.

“Đã nhiều năm như vậy, chiêu thức trong tưởng tượng của ta này rốt cuộc cũng dùng tới.” Nguyên chủ nhếch miệng cười nói.

“Bốn người lại thế nào, không gian long hồn ta có ta chúa tể.”

Trong nháy mắt, hoàn cảnh xung quanh bắt đầu biến hóa.

Chỉ thấy thế giới long hồn biến thành một thế giới Long tộc.

Trong thế giới Long tộc, vô số Chân Long điên cuồng bay về phía Nguyên chủ và ba tiền bối Nhân tộc.

Lúc này, Từ Phàm ở bên ngoài đại trận quan chiến nhìn Hỗn Độn Thánh Long và Nguyên chủ đứng yên bất động, có chút bất đắc dĩ.

“Không phải đã nói, ở thời điểm mấu chốt cuối cùng mới dùng ra chiêu này sao, lúc này còn chưa tới thời điểm mà.”

Từ Phàm không giúp được gì, chỉ có thể chờ bên ngoài đại trận.

Lần canh giữ này kéo dài đến ba trăm năm.

Lúc Từ Phàm đang rảnh rỗi, nhàm chán chơi cờ với phân thân tạm thời.

Trong đại trận đột nhiên xuất hiện một tinh môn.

Ba tiền bối Nhân tộc đi ra, Nguyên chủ cũng thức tỉnh trên lưng Hỗn Độn Thánh Long.

“Thật sự không dễ dàng, nếu không phải còn có chút trình độ trên Hồn đạo, nói không chừng thật sự bị long hồn này nuốt.” Nguyên chủ tỉnh lại may mắn nói.

“Đánh thắng rồi!” Từ Phàm có chút hưng phấn nói.

“Đương nhiên, có thể đánh thắng, đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên này của ngươi là công đầu đấy.” Nguyên chủ nói.

Lúc này, ánh mắt Từ Phàm nhìn Hỗn Độn Thánh Long lập loè sáng lên.

“Từ Thần sư, giao thân thể Hỗn Độn Thánh Long này cho ngươi, ngươi xem thử có thể từ đó làm ra được đồ gì tốt không.”

“Nhưng đầu tiên phải nói trước, long tiên và long cốt đều là của ta.” Tâm thần Nguyên chủ hơi mỏi mệt nói.

Trạng thái ba tiền bối Nhân tộc khác cũng vô cùng uể oải.

“Biết rồi.” Từ Phàm vui vẻ nói.

Hỗn Độn Thánh Long vừa chết, trong lòng hắn liền ít đi một tâm bệnh.

Từ Phàm giải trừ đại trận, đi tới trước người Hỗn Độn Thánh Long.

Sau đó, ở trên một long nha của Hỗn Độn Thánh Long, hắn tìm được không gian cất giữ bảo vật.

Trong nháy mắt, trong phạm vi một quang giáp, tất cả đều là bảo vật trong không gian của Hỗn Độn Thánh Long.

“Nguyên chủ, chia thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Chia sao cũng được, ngươi chọn hai phần mười trong đó trước đi, còn lại đều cho ta là được.” Nguyên chủ nói xong, mang theo ba tiền bối Nhân tộc tiến vào trong cung điện Nhân tộc.

Tâm thần, tiên hồn tiêu hao nghiêm trọng, hiện tại việc bọn họ muốn làm nhất là ngủ một giấc.

“Mười một món Huyền Hoàng chí bảo, ta lấy hai món là được.”

“Còn lại mấy món hỗn tạp khác, tất cả đều chia đều.”

Từ Phàm thu lại một phần đồ của mình xong, còn lại đều để khí linh cung điện Nhân tộc thu vào.

Sau khi làm xong mọi việc, ánh mắt Từ Phàm sáng lên nhìn long lân của Hỗn Độn Thánh Long.

“Không hổ là long lân dung hợp Hồng Mông chí bảo, một mảnh bất kỳ, luyện chế một món Tiên Thiên linh bảo phòng ngự không thành vấn đề.”

“Mười mảnh là có thể luyện thành một món Tiên Thiên chí bảo.”

“Bồ Đào, giúp ta đếm thử, trên người Hỗn Độn Thánh Long có bao nhiêu mảnh long lân.” Từ Phàm hưng phấn nói.

“365000 mảnh, con số hợp chu thiên.” Bồ Đào trả lời.

“Một ngàn miếng long lân có thể luyện chế một món Huyền Hoàng chí bảo phòng ngự, vậy đây là ba trăm sáu mươi lăm món nha!” Từ Phàm phấn chấn nói.

Bây giờ hắn nhìn qua Hỗn Độn Thánh Long to lớn như Tiên giới, càng nhìn càng đáng yêu, giống như một mỏ vàng.

“Long giác, long nhãn, long tâm, long nha, phẩm chất này, mỗi loại luyện chế hai món Huyền Hoàng chí bảo còn dư dả.”

“Quan trọng nhất là, Hỗn Độn Thánh Long dung hợp Hồng Mông chí bảo, trong cơ thể hẳn là ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, nếu có thể thứ này lấy ra, vậy càng tốt hơn nữa.”

Biểu cảm của Từ Phàm càng ngày càng ngạc nhiên, hắn ngồi trên đầu Hỗn Độn Thánh Long, lâm vào một trạng thái đặc biệt.

Nguyên chủ từ trong cung điện Nhân tộc đi ra cũng không phát giác.

“Từ Thần sư, nghĩ gì đấy, khóe miệng toe toét lớn như thế.”

Giọng nói của Nguyên chủ đánh thức Từ Phàm đang lâm vào trong tưởng tượng.

“Ta đang suy nghĩ một câu hỏi lựa chọn.” Từ Phàm trầm tư nói.

“Câu hỏi gì, ta giúp ngươi chọn.” Nguyên chủ nổi hứng thú.

“373 món Huyền Hoàng chí bảo và chân lý Hỗn Độn, cái nào quan trọng?” Từ Phàm hững hờ nói.

Chớp mắt, một luồng khí thế khổng lồ phát ra từ trên người Nguyên chủ.

Hắn nhanh chóng đi đến bên cạnh Từ Phàm, nhìn Từ Phàm chăm chăm nói: “Có thể rút ra chân lý Hỗn Độn từ trong Hỗn Độn Thánh Long này sao!”

“Có thể, trong mỗi món Hồng Mông chí bảo đều có chân lý Hỗn Độn, mà Hỗn Độn Thánh Long này dung hợp Hồng Mông chí bảo, đương nhiên có thể lấy ra, chẳng qua là hơi phiền phức, còn có khả năng thất bại.” Từ Phàm nói.

“Chân lý Hỗn Độn, thế mà là chân lý Hỗn Độn.”

“Huyền Hoàng chí bảo cố gắng tí là có thể lấy được, nhưng chân lý Hỗn Độn lại không dễ kiếm đâu.” Nguyên chủ hưng phấn nói.

“Một khi rút ra chân lý Hỗn Độn, toàn bộ Hỗn Độn Thánh Long đều phải bỏ đi, long tiên, long cốt của ngươi, cũng đều vô dụng hết.”

“Ta tính qua hết con Thánh Long này, bớt đi long tiên, long cốt ngươi muốn, còn có thể luyện ra tới 373 món Huyền Hoàng chí bảo.” Từ Phàm nói.

“Chân lý Hỗn Độn, thứ này có nhiều Huyền Hoàng chí bảo đến đâu nữa cũng không đổi được đâu.”

Chương 1299: Cảm giác hấp thu chân lý Hỗn Độn

“Lấy ra hơi phiền phức, cần tốn mấy ngàn năm, còn chưa nhất định có thể thành công.” Từ Phàm nhìn Nguyên chủ nói.

“Dù vậy ta vẫn muốn chân lý Hỗn Độn, thứ này quá khó gặp.” Nguyên chủ kiên định nói.

“Vậy được, trở về chờ tin tức tốt của ta.” Từ Phàm vung tay lên, Hỗn Độn Thánh Long to lớn bị thu vào trong chí bảo không gian.

“Ta vừa nhận được tin tức, mấy lão gia hỏa mai phục tại long sào cũng động thủ.”

“Ngươi về Tam Thiên giới trước, chờ bên kia đánh xong ta sẽ qua tìm ngươi.” Nguyên chủ nói.

“Không cần ta đi hỗ trợ?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi, kế hoạch vốn là sau khi xử lý xong Hỗn Độn Thánh Long thì lập tức qua bên đó hỗ trợ.

“Không cần, ngươi chỉ cần nghĩ biện pháp lấy ra chân lý Hỗn Độn là được, việc này quan trọng hơn.” Nguyên chủ nói, dùng tinh môn đưa Từ Phàm về lại trong tiểu viện Ẩn Linh môn tại Tam Thiên giới.

“Tác dụng của ta lớn hơn, đãi ngộ rõ ràng cũng không giống trước.” Từ Phàm nhìn ghế dựa trong tiểu viện nói.

Khi trước, mỗi lần Nguyên chủ đều quăng Từ Phàm về Nguyên Thủy tông, mà lần này lại thân thiết đưa về trong tiểu viện.

Một làn sương mù Hỗn Độn xuất hiện, Lý Tinh Từ xuất hiện trong tiểu viện.

“Cung nghênh sư phụ trở về.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

Hắn đang muốn ra ngoài tông môn làm vài chuyện thì thấy Từ Phàm trở về.

“Đứng lên đi, ngươi muốn đi đâu vậy?” Từ Phàm nhìn trang phục của Lý Tinh Từ nói.

“Chân thân đi Luân Hồi giới một chuyến, trong đó có Hỗn Độn Huyền La hoa ta mang về, đồ nhi chuẩn bị dùng hoa này làm căn cơ, tấn cấp thành Chuẩn Thánh.”

“Trên đường cẩn thận một chút.” Từ Phàm vung tay lên, mười con rối Thần Ma cấp Thánh Nhân bay vào trong linh bảo không gian của Lý Tinh Từ.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Lý Tinh Từ hành lễ xong, sau đó rời đi.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa trong tiểu viện, nhắm mắt khôi phục tâm thần.

Mặc dù hắn không tham dự đại chiến, nhưng chủ trì vận hành đại trận Hồng Mông Thiên Nguyên cũng tiêu hao không ít tâm thần.

“Bồ Đào, cho chút gió nhẹ, lại thêm chút hương Vận Linh hoa nữa.” Từ Phàm nhắm mắt lại nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trong núi nổi lên gió nhẹ, nương theo từng làn hương hoa khiến người ta trong nháy mắt có một loại cảm giác thiên địa vạn vật tràn đầy sinh cơ.

Một âm thanh êm ái vang lên bên tai Từ Phàm.

“Phu quân có mệt không, không bằng về phòng ngủ một lát.”

Từ Phàm từ từ mở mắt, nhìn khuôn mặt tuyệt mỹ của Trương Vi Vân, lập tức nở nụ cười.

Đứng dậy trở về phòng với Trương Vi Vân.

Ba ngày sau, Từ Phàm đang ở bên hồ câu cá gặp được Nguyên chủ.

“Từ hôm nay trở đi, Long tộc bị xoá tên khỏi chủng tộc đứng đầu trong Tam Thiên giới.” Nguyên chủ nói.

“Vì sao không giết tuyệt?” Từ Phàm đang câu cá tò mò hỏi.

“Giữ đi, nếu không thật không thú vị.”

“Lại nói, Long tộc đã mất đi bảo hộ từ cường giả, chỉ là đồ chơi trong tay các chủng tộc đứng đầu mà thôi.” Nguyên chủ cười nói.

“Chuyện rút ra chân lý Hỗn Độn từ trên người Hỗn Độn Thánh Long thế nào rồi?”

“Còn có thể thế nào, hiện tại vẫn đang thôi diễn, bảo đảm chắc chắc mười phần mười lại động thủ.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

“Tốt lắm, ta tới là muốn hỏi ngươi, Long tộc đã trừ, khi nào chúng ta khởi hành đi ra bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma xem.” Nguyên chủ hỏi.

Nghe được câu này, Từ Phàm rơi vào trầm tư.

Nguyên chủ cũng không thúc giục, đứng bên cạnh lẳng lặng chờ đợi.

“Mười năm sau đi, bên ta cần chuẩn bị một hồi.” Từ Phàm nói.

“Được, vậy mười năm sau.” Nguyên chủ nói xong, hóa thành một làn sương mù biến mất.

Từ Phàm nhìn mặt nước yên ả, suy nghĩ không biết bay tới phương nào?

“Số một ở Đế quốc Man Thú Thần Ma đã trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư.”

“Số hai ở bên Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma gây dựng cơ nghiệp danh tiếng đang thịnh, đã có cơ hội nhìn thấy phần chia hoa hồng cuối cùng.” Từ Phàm nói, sờ cằm.

Sau đó lại chuyển dời ý thức trên phân thân số ba.

Trong một đại thế giới chưa biết, Vương Vũ Luân ngồi tiên chu mang theo các mỹ nữ du lịch, cảnh tượng thoạt nhìn rất hoà hợp.

“Từ đại ca, chuyện bên ngươi xử lý xong rồi à?” Vương Vũ Luân nhìn về phía Từ Phàm vui vẻ hỏi.

“Xử lý xong rồi, hiện tại đang chuẩn bị chuyện rời hai đế quốc Đại Thần Ma.”

“Hiện tại hỏi ngươi, có muốn cùng tông môn rời khu vực này, ra bên ngoài nhìn xem không?” Từ Phàm hỏi.

“Đi bên ngoài nhìn xem sao? Cũng được.” Vương Vũ Luân gật đầu.

“Về Tam Thiên giới, chuẩn bị đồ đạc xong lập tức xuất phát.” Từ Phàm nói xong, ý thức chuyển dời về bản thể.

Sau đó, tất cả đệ tử cấp Đại La thánh giả trong Ẩn Linh môn đều nhận được một tin tức.

“Mười năm sau, tông môn sẽ xâm nhập vùng Hỗn Độn, rời khỏi khu vực hai đế quốc Đại Thần Ma vây quanh, đệ tử cấp Đại La thánh giả có thể lựa chọn đi hay ở.”

Phần lớn đệ tử sau khi nhìn thấy cái tin tức này đều lập tức phấn khích.

Những năm này bọn họ ở trong Hỗn Độn, cũng hiểu rằng khu vực chỗ bọn họ bị hai đế quốc Đại Thần Ma vây quanh.

Giống như ở trong một ao cá, tất cả mọi người đều tò mò cảnh bên ngoài ao cá.

Trong Nghênh Khách điện tại tông môn, Từ Phàm tiếp đãi Hoàng Sơn.

“Mười hai Đại Thánh Nhân chuyển thế đã tấn cấp đến cảnh giới Chân Tiên, không cần bao lâu nữa là có thể trở thành Kim Tiên.” Từ Phàm phất tay vung ra một màn sáng, bên trên là mười hai đệ tử Ẩn Linh môn do Đại Thánh Nhân chuyển thế.

Trên màn sáng có giới thiệu tỉ mỉ về mười hai đệ tử Ẩn Linh môn này.

“Không tệ, căn cơ hùng hậu, ngày sau nhất định có trợ giúp cho việc tấn cấp Đại Thánh Nhân.” Hoàng Sơn nhìn mười hai đệ tử này, hài lòng gật đầu nói.

“Hoàng Sơn tiền bối, ngươi có đi theo Nguyên chủ qua đó không?” Từ Phàm hỏi.

“Ta muốn đi lắm, nhưng vẫn phải có người ở Tam Thiên giới trông nom Nhân tộc chứ.” Hoàng Sơn thở dài nói, kỳ thật hắn cũng muốn ra ngoài xem, mở mang hiểu biết.

“Để Ma chủ trông nom Nhân tộc không được sao, dù sao Thiên Đạo môn và Nguyên Thủy tông không phân khác biệt.” Từ Phàm cười nói.

“Ma chủ cũng sẽ đi cùng, lần này Nguyên chủ đi, gần như mang đi ba phần mười cường giả Nhân tộc trở lên.”

“Trong lúc này lỡ như xảy ra chuyện gì, thật đúng là không dễ xử lý.” Hoàng Sơn nói.

“Lần này ta đến tìm ngươi là muốn nhờ ngươi để lại một phân thân ở Tam Thiên giới, lỡ như xảy ra một vài tình huống ngoài ý muốn, có ngươi còn dễ dàng hơn chút.” Hoàng Sơn còn nói thêm.

“Để lại một phân thân?”

“Đúng vậy, tốt nhất là biết trận pháp, có tám phần mười trình độ của ngươi là đủ.” Hoàng Sơn gật đầu nói.

“Có thể.”

Hai người lại trò chuyện một phen, Hoàng Sơn rời đi.

Hoàng Sơn đi không bao lâu, Ma chủ lại đến.

“Từ Thần sư, đã lâu không gặp.” Ma chủ cười chào hỏi, trong ánh mắt có loại thần thái khác thường.

Một luồng khí tức đặc biệt từ trên người Ma chủ phát tán ra.

“Ma chủ hẳn đã chạm đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân rồi nhỉ?” Từ Phàm nhìn Ma chủ, mong chờ hỏi.

“Còn kém xa lắm.” Ma chủ cười khổ nói.

“Vậy ngươi có thể nói cho ta, hấp thu chân lý Hỗn Độn là cảm giác gì không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Giống như phàm nhân đạt được một viên linh đan có thể tạm thời biến thành tiên nhân.”

“Sau khi hấp thu chân lý Hỗn Độn, ta tiến vào cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân trong chốc lát.”

“Trong nháy mắt đó, mọi thứ trong Hỗn Độn tựa như đều do ta nắm giữ.”

“Thần niệm của ta quét ngang mấy trăm triệu quang giáp, trong nháy mắt đó ta cảm nhận được cái gì gọi là Hỗn Độn.” Vẻ mặt Ma chủ tràn đầy say mê nói.

Chương 1300: Rời đi

Biểu cảm như phê thuốc của Ma chủ, Từ Phàm cũng rất muốn thể nghiệm một lần.

“Lần này ta đến tìm ngươi là muốn hỏi một câu, có thể rút ra chân lý Hỗn Độn từ trên cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân không?” Ma chủ hỏi.

“Còn chưa từng thử qua, nếu có cơ hội có thể gặp được một con, ta có thể nghiên cứu thử xem.” Từ Phàm nói.

Lúc Bồ Đào thôi diễn phương pháp rút ra chân lý Hỗn Độn từ trên người Hỗn Độn Thánh Long, Từ Phàm cũng nghĩ đến vấn đề này.

Nếu như thật sự có thể rút ra từ trên người cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, vậy hắn phát tài rồi.

“Cũng được, dù sao chúng ta cũng phải ở vùng Hỗn Độn rất lâu.”

“Đến lúc đó ta và Nguyên chủ mang theo mấy tiền bối kia nữa săn mấy con cự thú Hỗn Độn về cho ngươi nghiên cứu.” Ma chủ hưng phấn nói.

“Được, nếu quả thật có thể, vậy con đường của Đại Thánh Nhân Nhân tộc chúng ta xem như đả thông.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này, một con rối cấp Chuẩn Thánh bưng lên hai ly trà.

Sau khi uống trà xong, Ma chủ rời đi.

Trong mười năm sau đó, toàn bộ Ẩn Linh môn đều bắt đầu chuẩn bị chuyện viễn hành khỏi Tam Thiên giới.

Lôi Đình Tiên giới, Lý Lôi Hổ xuất hiện trước mặt Lý đồ tể.

“Cha, ta chuẩn theo tông môn rời Tam Thiên giới đi bên ngoài vùng Hỗn Độn xem.” Lý Lôi Hổ nói.

Nghe được lời này, hai mắt vốn lóe ra lôi quang của Lý đồ tể bắt đầu yên bình trở lại.

“Ngươi muốn ra ngoài bao lâu?” Qua hồi lâu, Lý đồ tể mới khó khăn mở miệng nói.

“Không rõ lắm, có thể là mười vạn năm, cũng có thể là trăm vạn năm, nói không chừng còn lâu hơn nữa.” Lý Lôi Hổ nói, lấy ra một viên Lôi Quang Thiên Đạo Ngọc.

“Đây là ngọc ta vì ngươi cầu tới từ chỗ Đại trưởng lão, sau khi mang lên, ngươi có thể khống chế ý chí đại đạo Hỗn Độn Lôi Đình trong cơ thể ngươi.”

Nói xong, hắn đặt Lôi Quang Thiên Đạo Ngọc vào trong tay Lý đồ tể.

Trong nháy mắt này, khí thế lôi đình trên người Lý đồ tể lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được tiêu tán.

Lý đồ tể lại biến thành bộ dáng vốn có của hắn.

“Đại trưởng lão đối với một nhà chúng ta ân trọng như núi, ân này vĩnh thế không quên.” Lý đồ tể có chút cảm động nói.

“Cha, ngươi yên tâm, mạng của ta đều là của tông môn và Đại trưởng lão.” Lý Lôi Hổ nhếch miệng cười nói.

Nói xong, hắn vung tay lên, một màn sáng xuất hiện.

Bên trên có một hài đồng sáu tuổi, ở trong biển hoa chơi đùa cùng các loại tiểu thú.

“Đây là đại tôn tử ngươi tâm tâm niệm niệm, năm nay sáu tuổi, tên là Lý Thiên Vân.”

Lý đồ tể nhìn hài đồng có dáng dấp không khác gì Lý Lôi Hổ lúc nhỏ trên màn sáng, trên mặt lập tức trở nên nhu tình.

Cuối cùng hung hăng đập một tay lên đầu Lý Lôi Hổ.

“Tiểu tử thối, có hài tử cũng không nói cho ta một tiếng.” Lý đồ tể mắng.

“Thời gian ngươi thức tỉnh ngươi có thể nói cho ta, nhưng khi đó bản tính ngươi không thức tỉnh, ta tới cũng vô dụng.” Lý Lôi Hổ ủy khuất nói.

“Chuyện có tôn tử lớn như vậy, ngươi không nói cho ta chính là lỗi của ngươi.” Hai mắt Lý đồ tể chăm chú quan sát tiểu nam hài sáu tuổi trong màn sáng.

“Lý gia ta, rốt cuộc có hậu.”

Khoảnh khắc này, Lý đồ tể tựa như lại trở thành một tháo hán tử giết thịt trong thôn như trước đây.

Nghe thấy câu này, Lý Lôi Hổ tức khắc đen mặt?

Thân là Đại La thánh giả, lại ở trong Ẩn Linh môn, đã được tính là hằng cổ bất diệt, đã không tồn tại khái niệm có hậu hay không rồi.

Lý Lôi Hổ khẽ vươn tay, mấy viên kết tinh Hỗn Độn Lôi Đình đại đạo xuất hiện trong tay.

“Trong tay ta chỉ có mấy thứ này, ngươi đi đổi chút Huyền Hoàng chi khí gì đó, mua thêm đồ chơi với đồ ăn cho tôn tử bảo bối của ta.” Lý đồ tể nhìn tiểu nam hài trong màn sáng, vẻ yêu thương trong ánh mắt không thể che hết.

“Cha, nếu ngươi thích tôn tử, ta cầu Đại trưởng lão tách ngươi và đại đạo Lôi Đình giới này ra, ngươi cùng bọn ta rời đi Tam Thiên giới được không?” Lý Lôi Hổ hỏi.

“Tiểu tử thối, cơ duyên lớn như thế, sao có thể nói bỏ là bỏ được.”

“Nếu thật sự muốn tách ra, thực lực của ta bây giờ nhiều lắm chỉ là Kim Tiên, trong Ẩn Linh môn cái gì cũng không phải.”

“Ta ở giới này kiên trì thêm mấy chục vạn năm, trở thành Lôi Đình Đại Thánh Nhân không tốt sao?” Lý đồ tể liếc qua Lý Lôi Hổ nói.

“Chờ sau khi tôn tử lớn lên, mang hắn tới thăm ta nhiều hơn là ta đã thỏa mãn rồi.” Lý đồ tể nói, giữ lại hoàn toàn đoạn quang ảnh vừa nãy.

“Được.”

Bên ngoài một Tiên giới mỹ thực nổi tiếng, một nữ đệ tử Ẩn Linh môn trên người tản ra khí tức Đại La thánh giả xuất hiện.

Hai mắt sáng lên nhìn Tiên giới trước mắt.

“Bồ Đào, giúp ta đánh dấu ra tất cả mỹ thực giới này, ta muốn lấp đầy không gian mỹ thực của ta.” Nhị Viễn nói.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Nhị Viễn, phía trên là bản đồ toàn bộ khu vực Tiên giới.

Trên bản đồ ghi chú chi chít mỹ thực của các đại tiên vực.

Tại một Tiên giới khác, có đệ tử Ẩn Linh môn đang chia tay với bằng hữu.

Vạn Thanh đảo, Trương Vi Vân nhìn các sư tỷ, sư muội, đột nhiên có chút không nỡ.

“Cũng không phải sinh ly tử biệt, chuyến ra ngoài xa nhà này không đến mức như thế đâu.” Đại sư tỷ của Trương Vi Vân an ủi nói.

“Đúng thế, sư tỷ, sau khi ra ngoài, đừng quên mang lễ vật về cho bọn ta.” Tiểu sư muội của Trương Vi Vân cười nói.

Theo thời gian tới gần, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn bắt đầu trở về.

Đến thời gian ước định, Ẩn Linh đảo từ từ bật lên khỏi mặt đất, sau đó phá xuất không gian xuất hiện bên ngoài Nguyên Thủy tông.

Lúc này, Nguyên chủ đã sớm chờ trong cung điện Nhân tộc.

“Mang tông môn ngươi vào cung điện Nhân tộc, như thế vẫn an toàn hơn chút.” Nguyên chủ nói.

Cung điện Nhân tộc là Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp nhất, lực phòng ngự của nó còn mạnh hơn Thiên Địa Linh Lung tháp.

Từ Phàm không từ chối, khống chế Ẩn Linh đảo tiến vào trong cung điện Nhân tộc.

Sau đó, cung điện Nhân tộc phá vỡ không gian bay về chỗ sâu vùng Hỗn Độn.

Trong cung điện Nhân tộc, ba người Nguyên chủ, Ma chủ, Từ Phàm cùng tề tựu.

Một màn sáng lớn xuất hiện trước mặt ba người.

Nhìn lộ tuyến đã trù tính tốt, Từ Phàm đột nhiên dừng ánh mắt trên một thiên lộ bên ngoài đế quốc Thần Ma.

Điểm cuối cùng của thiên lộ vừa vặn nằm ở lối vào con đường bí ẩn.

Từ Phàm đang muốn mở miệng hỏi, liền bị Ma chủ cắt ngang.

“Đừng hỏi, hỏi cũng không có cách nào đâu.”

Lời Ma chủ nói khiến Từ Phàm bỏ đi ý nghĩ, dù sao tốn nhiều thời gian chút cũng có thể đến được vị trí kia, thời gian không gấp, không đến mức để Ma chủ đi bán thân.

“Chuyện Hỗn Độn Thánh Long thế nào rồi?” Nguyên chủ xoa tay nhìn qua Từ Phàm hỏi.

“Đã bắt đầu rút ra.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một tiểu thế giới thu nhỏ, thân thể của Hỗn Độn Thánh Long đang từ từ phân giải trong tiểu thế giới.

“Thông qua ưu hóa trong khoảng thời gian này, chỉ cần ba ngàn năm là có thể rút ra ra chân lý Hỗn Độn từ trên người Hỗn Độn Thánh Long.”

Tiểu thế giới chuyên phân giải Hỗn Độn Thánh Long này là do Bồ Đào phụ trách vận hành, hắn không cần ra chút sức lực nào.

“Tốt lắm, đến lúc đó ta kiếm cho ngươi thêm một cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân để ngươi nghiên cứu.”

“Nếu có thể rút ra chân lý Hỗn Độn từ trên người cự thú, vậy Nhân tộc chúng ta có thể nhất phi trùng thiên rồi.”

“Ngày sau sánh vai với các đế quốc Hỗn Độn cũng không thành vấn đề.” Nguyên chủ mơ ước về tương lai tốt đẹp.

Mà Ma chủ thì lại đang tưởng tượng thời gian vui vẻ sau khi có đủ chân lý Hỗn Độn.

Chương 1301: Cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân

Vùng Hỗn Độn, cung điện Nhân tộc xuôi theo thiên lộ đi tới.

Mà Nguyên chủ và mấy tiền bối Nhân tộc thì lại có chút phấn khích tụ hợp cùng nahu.

Bọn họ bao trùm thần niệm khắp mấy ngàn quang giáp xung quanh, đợi gặp phải một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, giết chết bắt tới cho Từ Phàm nghiên cứu.

Hiện tại, cường giả cấp Đại Thánh Nhân trong cung điện Nhân tộc đều vô cùng để bụng chuyện này.

Mà Từ Phàm thì lại rảnh rỗi không có việc gì làm nằm trong tiểu viện của mình, vừa cá mặn vừa phá giải quả cầu phù văn hệ thống trong không gian tiên hồn.

Trải qua nhiều năm cố gắng như vậy, Từ Phàm cảm giác chính mình phân tích không đến một phần vạn phong ấn của hệ thống.

Mảnh vỡ Thánh Quang tinh thần trên không chiếu ra tia sáng tinh thần, Từ Phàm vỗ đùi nói: “Cái hệ thống nát này cũng không biết khi nào mới tới cuối.”

Lúc này, Từ Phàm nhận được lời mời từ huynh đệ tốt, mời hắn đi Thiên Tâm hồ câu cá.

Thiên Tâm hồ là hồ Linh Dịch sớm nhất của Ẩn Linh đảo trước kia chuyển biến.

“Dù sao cũng rảnh đến nhàn.” Từ Phàm nói, đứng dậy bước ra, tới bên Thiên Tâm hồ.

Vương Vũ Luân đang câu cá cách đó không xa, bên người còn đi theo một thị nữ ôm một con mèo lông trắng như tuyết.

“Từ đại ca, mau tới câu cá với ta.” Vương Vũ Luân vừa thấy Từ Phàm, cười nói.

Từ Phàm đi tới bên cạnh Vương Vũ Luân, cầm lấy cần câu đã sớm chuẩn bị sẵn bắt đầu câu cá.

Sau đó hắn lại nhìn về phía xa, chỉ thấy trên bờ hồ cách đó không xa, có rất nhiều đệ tử Ẩn Linh môn cũng đang câu cá.

“Hôm nay thấy ngươi tâm trạng không tệ, có chuyện tốt gì sao?” Từ Phàm nhìn thấy vẻ mặt của Vương Vũ Luân, cười hỏi.

“Không chỉ là chuyện tốt, hơn nữa còn là chuyện cực kỳ tốt.”

“Thiến Nhi mang thai.” Vương Vũ Luân lộ ra nụ cười hạnh phúc.

“Với cảnh giới của hai người các ngươi bây giờ mà còn có thể mang thai lần nữa, quả nhiên là không dễ dàng.” Từ Phàm thán phục nói, sau đó bắt đầu chúc mừng.

“Ngươi cũng không biết, lúc Vi Vân tẩu tử biết Thiến Nhi mang thai, ánh mắt không biết có bao nhiêu hâm mộ đâu.”

“Từ đại ca, ngươi chưa từng nghĩ muốn một hài tử à?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Đương nhiên muốn, nhưng có muốn cũng không được.” Từ Phàm buông tay nói, kỳ thật hắn biết rất nhiều loại bí pháp có thể để cấp bậc có hài tử, nhưng luôn cảm thấy hơi khó chịu, cho nên cứ luôn không có.

“Từ đại ca, người khác nói vậy thì ta tin, nhưng nếu ngươi nói vậy, ta phải ngẫm lại đã.”

“Nguyên chủ cũng nói ngươi tinh thông vạn đạo Hỗn Độn, đừng nói là mang thai một đứa, ngươi sinh một đứa ta cũng không ngoài ý muốn.” Vương Vũ Luân nhìn mặt hồ phía xa nói.

“Tiểu tử thối ngươi, còn dám trêu chọc ta.”

“Loại chuyện này phải thuận theo thiên đạo chi lễ, cưỡng ép thúc giục sinh ra, có khi cũng không phải là quá tốt.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

“Những hồng nhan tri kỷ khác của ngươi không có ai mang thai sao?” Từ Phàm truyền âm hỏi.

“Các nàng chỉ là hồng nhan tri kỷ của ta, giống như bằng hữu, bình thường trò chuyện tâm tình thì được, nhưng không liên quan gì đến phương diện kia.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

“Không liên quan đến…” Từ Phàm kéo giọng nói.

“Ta biết Từ đại ca hỏi gì, không có, một người cũng không có.” Vương Vũ Luân kiên định nói.

Lúc này, trong ánh mắt thị nữ tuyệt mỹ vẫn luôn đứng sau lưng Vương Vũ Luân lộ ra vẻ thất vọng.

Ngay lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân đột nhiên cong xuống.

Nhưng không vật lộn bao lâu, cần câu bị Vương Vũ Luân kéo lên.

Một đồng tiền màu tím như tiền xu trực tiếp bị câu lên.

“Từ đại ca, đây là thứ gì?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

Từ Phàm nhìn đồng tiền thủy tinh màu tím trong lòng bàn tay.

Trong đồng tiền thuỷ tinh tím ẩn chứa năng lượng Hồng Mông Tử khí cực kỳ to lớn, hơn nữa trong những năng lượng này còn có một tia khí tức đặc biệt có thể bỏ qua không tính.

Nếu như không phải Từ Phàm dò xét cẩn thận, một tia khí tức đặc biệt này nhất định sẽ bị xem nhẹ.

“Đồng tiền thủy tinh tím này ẩn chứa năng lượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi mười trượng.”

“Hẳn là tiền tệ do đế quốc hoặc là thế lực cường đại nào đó phát hành, giữ lại đi, nói không chừng sau khi rời phạm vi hai đế quốc Thần Ma có thể dùng đến.”

Đồng tiền thủy tinh tím xoay chuyển trên không, vững vàng rơi vào trong tay Vương Vũ Luân.

“Đệ muội mang thai, đến lúc đó ta bảo bên nhà ăn làm vài món tiên thực bổ dưỡng đưa qua.”

“Tranh thủ để hài tử này của ngươi vừa ra đời chính là Hỗn Độn chi thể.” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca, ngươi nói sau khi hài tử này ra đời …” Vương Vũ Luân không nói tiếp lời sau.

“Ta không dạy, có những hồng nhan tri kỷ của ngươi là đủ rồi, sau khi hài tử sinh ra, bái các nàng làm sư, có gì không biết dạy đâu.”

“Bây giờ không thích hợp giao cho ta nữa đâu.” Từ Phàm xua tay nói.

Vương Vũ Luân gật đầu.

Lúc này, cung điện Nhân tộc đột nhiên ngừng lại.

Sau đó, Từ Phàm cảm giác được, Ma chủ, Nguyên chủ, còn có sáu tiền bối Nhân tộc, tất cả đều rời khỏi cung điện Nhân tộc.

“Nhanh như vậy đã phát hiện cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân rồi?”

Từ Phàm tò mò nói với Vương Vũ Luân một tiếng, giậm chận rời đi cung điện Nhân tộc.

Cuối cùng ngoài vạn quang giáp, thấy một đám Đại Thánh Nhân đứng đầu đang vây công một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Chỉ thấy cự thú Hỗn Độn giống như một quả cầu ngưng tụ từ vô số con rắn.

Mỗi con rắn đều đại biểu cho một loại đại đạo Hỗn Độn, mặc dù không mạnh, nhưng tổng hợp lên lại quỷ dị dị thường.

Đám người vây công đều đánh rất vất vả

Chỉ thấy một con rắn đột nhiên từ trên người cự thú Hỗn Độn phóng ra, hóa thành một cự nhận điên cuồng chém về đám người Nguyên chủ đang vây công.

Chỉ thấy cự nhận quét ngang, trực tiếp đánh bay tiền bối Nhân tộc ở phía trước nhất.

“Gặp phải cường địch, Huyền Kim Hắc Thuẫn Huyền Hoàng chí bảo cũng bị chém xuống một vết sâu, các ngươi cẩn thận!”

Giọng vị tiền bối đó truyền khắp bốn phía.

Vẻ mặt đám người vây công cũng nghiêm trọng lên.

“Đừng vội, từ từ cọ sát, một tấm cự thuẫn mà thôi, không được lại đổi tấm khác.”

Lúc nói chuyện, vị kia Nhân tộc tiền bối phất tay từ trong Hỗn Độn lôi ra một Hỗn Độn Thần Hỏa trường long, gầm thét lao tới cự thú Hỗn Độn.

Sau đó ở xa xa, một Hỗn Độn Pháp Tướng trực tiếp triệu hồi ra một thanh cự cung tinh thần, bắn ra một tiễn.

Tiễn và long hòa thành một thể, sau đó bay thẳng vào tinh môn Nguyên chủ triệu hoán ra.

Lúc này, cự thú Hỗn Độn đột nhiên nổ tung, hóa thành hàng tỉ cự xà, sau đó dưới một loại liên luỵ nào đó lại hóa thành một thể.

“Ma chủ, ngươi xuất thủ đi chứ, đứng một bên nhìn lâu lắm rồi đó.” Nguyên chủ nhìn về phía Ma chủ cách đó không xa.

“Không vội, trong hàng tỉ con rắn này, có một con ẩn chứa hạch tâm của cự thú Hỗn Độn, chỉ cần tìm được, trận chiến đấu này có thể kết thúc.” Ma chủ tỉnh táo nói.

Một kích vừa rồi dường như đã chọc giận cự thú Hỗn Độn.

Sau đó, lại có mấy chục con rắn từ trong cơ thể nó bay ra, hóa thành binh khí bất đồng, đánh tới đám người vây công.

“Từ Thần sư, ngươi có biện pháp nào tốt không?” Một tiền bối Nhân tộc quay đầu qua hỏi.

“Ta đang suy nghĩ.” Từ Phàm vừa nói, một tay vừa chế một đại trận phức tạp trong hư không.

Chương 1302: Hỗn Độn chi khí

Con cự thú Hỗn Độn chiến đấu này tựa như không có khuyết điểm.

Đám người cứ mài như thế ba tháng, quả thực không phát hiện ra cự thú Hỗn Độn này sợ cái gì.

Từ Phàm ở bên cạnh đã sớm bố trí đại trận hỗ trợ.

Không gian xung quanh cũng đã bị khóa kín.

Lúc mọi người ở đây thúc thủ vô sách, chuẩn bị từ bỏ, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến một biện pháp.

“Các vị tiền bối đừng từ bỏ, chỗ ta có một diệu kế.”

Từ Phàm nói, kêu tức phụ mình tới, sau đó bắt đầu chuyển biến đại trận hỗ trợ.

“Tam Thập Lục Thiên Cơ Phúc Duyên đại trận, chỉ cần có một lần có thể công kích vào con rắn nắm giữ hạch tâm là chúng ta có thể thắng lợi.” Từ Phàm nói.

Trước mắt mọi người sáng lên, sau đó được quang hoàn phúc vận thêm vào người.

Một thời gian sau đó, mặc dù cự thú Hỗn Độn vẫn đánh mãi không xong.

Nhưng mọi người cảm giác chiến đấu rõ ràng thuận lợi hơn trước không ít.

Sau khi chiến đấu nửa năm, tiền bối chủ tu Tiễn đạo phối hợp với tinh môn, một kích trúng vào con rắn hạch tâm.

Chiến đấu thắng lợi, cự thú Hỗn Độn cứ như vậy lẳng lặng trôi nổi trong vùng Hỗn Độn.

“Giao cho ngươi nghiên cứu, xem thử có thể tinh luyện ra chân lý Hỗn Độn hay không.”

Nguyên chủ vung tay lên, cự thú Hỗn Độn bay vào trong một Huyền Hoàng chí bảo loại không gian, sau đó giao vào tay Từ Phàm.

“Cứ giao cho ta.” Từ Phàm gật đầu.

Mọi người trở về, Từ Phàm theo thói quen tiến vào trong không gian dưới lòng đất Ẩn Linh đảo.

Trong không gian Huyền Hoàng chí bảo đặc biệt, Từ Phàm đang nghiên cứu cự thú Hỗn Độn to lớn này.

“Hạch tâm còn có trong nhục thể, rõ ràng ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, nhưng những chân lý Hỗn Độn này tựa như bị phủ lên xiềng xích, chỉ cần hơi động đậy sẽ tiêu tán.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Nếu như muốn rút ra chân lý Hỗn Độn, bước đầu tiên nhất định phải tìm kiếm được một vật chứa có thể chứa đựng chân lý Hỗn Độn.”

Nghĩ tới đây Từ Phàm liên hệ với Ma chủ.

“Ma chủ, có thể hỏi một câu không? Chân lý Hỗn Độn lúc ngươi nhìn thấy trước đây là dạng gì?” Từ Phàm phát tin tức nói.

“Còn có thể là dạng gì, chính là một đoàn khí thể như linh khí, dường như chịu lực lượng nào đó khống chế, cứ vậy lơ lửng trên người cự thú Hỗn Độn.”

Thôi, hỏi vô ích rồi.

Từ Phàm nói, cắt ra một miếng thịt lớn từ trên người cự thú Hỗn Độn, bắt đầu nghiên cứu.

Cung điện Nhân tộc lại khởi động, tăng tốc bay về phía con đường.

Sau khi đi được ba trăm triệu quang giáp, lại gặp được một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Có đánh không?” Ma chủ nhìn Nguyên chủ.

“Không được, phải dưỡng dưỡng, còn chưa khoẻ, có chút không chịu đựng nổi.” Nguyên chủ xua tay nói.

Lúc này, tin tức từ Từ Phàm truyền tới.

“Nguyên chủ, có chút thu hoạch nhỏ, nhưng cự thú Hỗn Độn đã dùng hết.”

Nhìn thấy tin tức này, Nguyên chủ trong nháy mắt như tiêm máu gà, khống chế cung điện Nhân tộc lập tức ngừng lại.

Sau đó kêu gọi Ma chủ và sáu tiền bối Nhân tộc bắt đầu chiến đấu lần nữa.

Lần chiến đấu này, Từ Phàm đã sớm tăng thêm quang hoàn may mắn cho mọi người.

Nhưng lần chiến đấu này lại đánh khó khăn vô cùng.

Cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân này như một con cự hùng ba đầu sáu tay, hơn nữa dường như còn thêm tất cả thiên phú lên người.

Bất kể công kích mạnh cỡ nào, con cự thú Hỗn Độn này cũng không nhìn lấy một cái, nhận chuẩn một người đánh cho đến chết.

Lúc này mới cọ sát hơn nửa tháng, mọi người đã ăn không tiêu.

“Rút lui đi, loại cự thú Hỗn Độn này là khó giết nhất.” Một tiền bối Nhân tộc có kinh nghiệm nói.

“Rút lui đi, con này không thể trêu vào.” Nguyên chủ suy nghĩ nói.

Nhân tộc cung điện lại bước lên hành trình, Từ Phàm không có tư liệu nghiên cứu lại bắt đầu giải mã quả cầu phù văn hệ thống.

“Tĩnh dưỡng mười năm lại kiếm cho ngươi thêm cự thú Hỗn Độn.” Nguyên chủ gửi tin nói.

“Ta biết rồi.”

“Đúng rồi, ngươi nói thu hoạch nhỏ là cái gì?” Nguyên chủ đột nhiên hỏi.

“Dung hợp chân lý Hỗn Độn trong cơ thể cự thú Hỗn Độn vào trong Hỗn Độn chi khí, hiệu quả sinh ra còn tinh khiết hơn Hỗn Độn chi khí trong Vạn Thánh lâu.” Từ Phàm trả lời xong, hít một hơi thật sâu.

Sau đó hắn lập tức thấy được bóng dáng Nguyên chủ.

“Hỗn Độn chi khí đó ở đâu? Nhanh mang ta đi xem.” Nguyên chủ không chờ nổi nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, hai người xuất hiện trong một tiểu thế giới thần bí trong không gian dưới lòng đất.

“Dựa theo ước đoán của ta, những Hỗn Độn chi khí này dung hợp với một phần mười chân lý Hỗn Độn trong cơ thể cự thú Hỗn Độn.” Từ Phàm vừa nói vừa hít sâu một hơi lần nữa.

Hắn cảm giác Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn này có lực hấp dẫn trí mạng, ngay cả hắn sau khi hít vào một hơi cũng có hơi không thể tự kềm chế.

Lúc này, hắn nhìn thấy Nguyên chủ hít một hơi Hỗn Độn chi khí thật sâu, sau đó trên mặt vậy mà lộ ra vẻ say mê.

“Đây chính là cảm giác hấp thu chân lý Hỗn Độn sao? Quả thực là quá kỳ diệu.” Giọng điệu Nguyên chủ thậm chí có phần hạnh phúc.

“Ma chủ nói với ta hắn hấp thu chân lý Hỗn Độn thoải mái bao nhiêu, vừa bắt đầu ta còn cảm thấy hơi khoa trương.”

“Hiện tại xem ra, khi đó Ma chủ không hoàn toàn miêu tả ra loại cảm giác mỹ diệu này.” Nguyên chủ nhẹ nhàng nói.

“Hấp thu những Hỗn Độn chi khí này, ta cảm giác bình cảnh trong cơ thể cũng hơi buông lỏng, nếu có thể tu luyện ở đây, phỏng chừng không cần bao lâu là có thể vượt qua những lão gia hỏa kia.”

Nguyên chủ lại hít một hơi thật sâu, sau đó dùng ý chí lực cực lớn nhìn về phía Từ Phàm.

“Rời khỏi nơi này đi.” Nguyên chủ có chút không nỡ.

“Rời đi làm gì, ta đã chia những Hỗn Độn chi khí này thành chín phần, mỗi người một phần, sau này chỉ cần có cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, Hỗn Độn chi khí này không thiếu được đâu.” Chẳng biết tại sao, Từ Phàm cảm thấy chính mình lúc này giống như một người buôn thuốc.

“Tăng cường thêm chút thực lực, lúc đi săn cự thú Hỗn Độn cũng tiện hơn.”

Cuối cùng, Từ Phàm ngưng tụ những Hỗn Độn chi khí này thành chín khí đoàn, các tiền bối Nhân tộc tham gia chiến đấu và Ma chủ, mỗi người một cái.

Sau khi nhận lấy khí đoàn, Ma chủ hít vào thật sâu.

“Đúng, chính là loại cảm giác này!!” Ma chủ lập tức nhảy cẫng, cảm giác kia tựa như độc thân ba mươi năm mới gặp được một tức phụ xinh đẹp chủ động đưa tới cửa.

“Cảm giác này, có hơi mãnh liệt đấy.” Nguyên chủ nhìn phản ứng của Ma chủ nói.

Mấy Đại Thánh Nhân trong cung điện Nhân tộc đều bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Vẻn vẹn hai năm, bọn họ đã tiêu hao sạch phần Hỗn Độn chi khí của chính mình.

Trong vùng Hỗn Độn, cung điện Nhân tộc nhanh chóng di chuyển.

Tại khu vực trung tâm nhất trong cung điện, Ma chủ đang đỏ mắt mở ra thần niệm lớn nhất dò xét xung quanh.

“Cự thú Hỗn Độn, cự thú Hỗn Độn…” Ma chủ vừa dò xét, vừa lẩm bẩm trong miệng.

“Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn quá mức mê người, đạo tâm muôn thuở không thay đổi của ta, vậy mà bởi vì thứ này bắt đầu dao động.”

Nguyên chủ đang uống trà cùng Từ Phàm.

“Nguyên chủ ngươi còn khá tốt, ngươi không thấy Ma chủ sao, đạo tâm đã không có, bây giờ cả ngày đều mắt đỏ tìm kiếm cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm nói.

Nhưng vào lúc này, giọng nói xém chút chấn vỡ cung điện Nhân tộc của Ma chủ vang lên.

“Cự thú Hỗn Độn, một con cự thú Hỗn Độn!!”

“Nguyên chủ, Từ thần sư, sáu vị tiền bối mau tới! Tuyệt đối không được để nó chạy!”

Chương 1303: Hai phần rưỡi

Giọng nói hưng phấn chấn động toàn bộ cung điện Nhân tộc.

Thậm chí đệ tử trong Ẩn Linh đảo cũng nghe thấy giọng nói này.

Ánh mắt Nguyên chủ và sáu tiền bối Nhân tộc từng hấp thu Hỗn Độn chi khí đều sáng lên.

Nguyên chủ, Ma chủ cùng và sáu vị tiền bối Nhân tộc khác xuất hiện tại vùng Hỗn Độn, phá không mà đi về hướng cự thú Hỗn Độn.

Từ Phàm dùng tốc độ nhanh nhất đi sau tám người, ngay cả vết tích không gian vỡ vụn cũng không kiếm được.

“Hơi quá mãnh liệt rồi đấy, xem ra thứ này quả thực rất hấp dẫn người khác.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, một luồng dao động chiến đấu cường đại quét ngang mà tới.

Đợi đến khi Từ Phàm đuổi tới chiến trường, phát hiện Nguyên chủ, Ma chủ và sáu vị tiền bối Nhân tộc khác đều điên rồi.

Không giả yếu, cũng không dò xét ngươi, xông lên trực tiếp liều mạng.

Tinh môn triệu hồi ra ba viên tinh thần viễn cổ, Ma chủ ở giữa hóa thành Chân Ma, chỉ chân thân Chân Ma cũng đã lấn át cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Sáu tiền bối Nhân tộc khác đều lấy ra át chủ bài.

Nhân sinh đừng trải qua hai đại hận, thù giết cha, hận cướp vợ.

Từ Phàm nhìn tư thế đám người xuất thủ, không thua gì hai thù này.

Lúc Từ Phàm muốn xuất thủ bố trí đại trận liền bị Ma chủ cản lại.

“Từ Thần sư, đừng hao phí tinh lực, giữ lại rút ra Hỗn Độn chi khí.” Ma chủ nói xong, lại xông tới.

Lúc này, Ma chủ hóa thành Chân Ma như một Thần Ma diệt thế, hơn nữa một vài đường cong trên người lóe ra quang mang tử sắc, thoạt nhìn vừa cao quý lại quỷ dị.

Nguyên chủ không nói gì, ba viên tinh thần toả ra khí tức cổ xưa hóa thành hóa thành ba mũi cự tiễn, xuất hiện sau lưng Tiễn Đạo tiền bối.

“Ba rên không chết, chữ Vương của ta sẽ viết ngược lại.” Ánh mắt Tiễn Đạo tiền bối cực kỳ nóng bỏng.

Hắn trở thành Đại Thánh Nhân Nhân tộc không biết bao nhiêu kỷ nguyên, đã đạt tới cảnh giới vạn vật không sợ hãi, vạn sự không nhiễu đối với vạn sự vạn vật.

Hắn cho rằng loại này tình huống sẽ vẫn cứ tiếp tục đến khi hắn tịch diệt trong Hỗn Độn.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, Hỗn Độn chi khí hấp thụ khoảng thời gian trước lại làm cho trái tim muôn thuở bình tĩnh nhảy lên lần nữa.

Hơn nữa lúc đang hấp thu hắn mơ hồ cảm nhận được cảnh giới mới, đây là trải nghiệm trước kia hắn chưa từng có.

“Vương tiền bối, nếu không ngươi thay những chữ khác viết ngược lại đi.” Nguyên chủ không nhịn được nói.

Một tinh môn tựa như liên kết vào trong cơ thể cự thú Hỗn Độn, khiến cự thú Hỗn Độn bị vây công bắt đầu cuồng bạo lên.

“Chặn lại, chỉ cần chặn được, ba tiễn tất chết.”

Giọng nói của Nguyên chủ quanh quẩn trong vùng Hỗn Độn.

Tiễn Đạo tiền bối cầm trong tay cự cung tinh thần, tay kia sờ về một tiễn tinh thần phía sau lưng.

“Tất sát.”

Lúc cổ tiễn tinh thần được đặt lên trên cự cung tinh thần, Từ Phàm cảm giác không gian khu vực Hỗn Độn này bắt đầu rung lên không rõ nguyên do, càng ngày càng nghiêm trọng.

Dưới sự áp chế toàn lực Ma chủ và mấy tiền bối Nhân tộc, đã có cảm giác sắp có thể trấn áp cự thú Hỗn Độn cuồng bạo này.

Trong chốc lát, Tiễn Đạo tiền bối bắn ra một tiễn, lập tức bắn vào trong tinh môn.

Cự thú Hỗn Độn đột nhiên run rẩy.

Sau đó khí thế trên người yếu đi ba phần, trong ánh mắt có một tia sợ hãi.

“Nhanh, cự thú Hỗn Độn này muốn chạy trốn!!” Ma chủ điên cuồng áp chế không gian nói.

Sau đó tiễn thứ hai bắn ra, ngay sau đó lại là tiễn thứ ba.

Sau khi ba tiễn bắn ra, vùng Hỗn Độn yên tĩnh lại.

Cự thú Hỗn Độn mới vừa rồi còn đang điên cuồng giãy dụa, bây giờ biến thành thi thể trôi nổi trong vùng Hỗn Độn.

Ba cổ tiễn tinh thần này, mỗi một tiễn bắn ra, sắc mặt Nguyên chủ sẽ tái đi một phần.

Ba tiễn bắn ra, Nguyên chủ vậy mà bắt đầu run rẩy lên.

Từ Phàm ở bên cạnh quan chiến vội vàng đi qua đỡ lấy.

Mọi người đều hoá về nhân hình, tất cả đều mang bộ dạng tinh lực tiêu hao quá độ, khí tức cũng yếu đi ba phần.

Từ Phàm thấy vậy, trực tiếp bảo Bồ Đào khắc ra một Truyền Tống trận, truyền tống đám người về lại trong cung điện Nhân tộc.

“Các ngươi tranh thủ tĩnh dưỡng đi.”

“Ta biết các ngươi muốn cái gì, ta sẽ đẩy nhanh tốc độ.” Từ Phàm nhìn ánh mắt suy yếu lại chờ đợi của đám người, trong nháy mắt vậy mà nghĩ đến một đám hài tử muốn tiền mua linh thực.

“Nhanh đi.” Ma chủ khát vọng nói.

Cung điện Nhân tộc tiếp tục lên đường, Từ Phàm thì lại về không gian dưới lòng đất tại Ẩn Linh đảo, bắt đầu rút ra Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn.

Trong một không gian Huyền Hoàng chí bảo to lớn, Từ Phàm cứ vậy lẳng lặng nhìn cự thú Hỗn Độn khổng lồ này.

“Bồ Đào, hai chúng ta liên hợp bắt đầu thôi diễn, tranh thủ từ trong đó rút ra ba phần mười chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau đó toàn bộ không gian Huyền Hoàng bắt đầu gia tốc, Bồ Đào và

Từ Phàm bắt đầu toàn lực thôi diễn làm sao có thể rút ra chân lý Hỗn Độn nhiều hơn.

Gia tốc thời gian trong không gian Huyền Hoàng nhoáng cái qua trăm năm.

Trong thời gian này, tất cả tinh lực của Bồ Đào và Từ Phàm đều đặt lên việc rút ra chân lý Hỗn Độn.

Từ Phàm từ từ mở mắt, nặng nề thở hắt ra.

“Chân lý Hỗn Độn nảy quả thực là vạn vật không dung sao?”

Từ Phàm và Bồ Đào thôi diễn nửa năm, kết quả ưu hóa nhất là từ đó rút ra hai phần rưỡi chân lý Hỗn Độn hóa thành Hỗn Độn chi khí.

“Hai phần rưỡi thì hai phần rưỡi, dù sao cũng mạnh hơn một phần mười.”

“Bồ Đào, chuyện này giao lại cho ngươi.” Từ Phàm nói, rời đi không gian Huyền Hoàng, về tới trong tiểu viện.

Lúc Từ Phàm vừa về liền thấy được Nguyên chủ và Ma chủ đang ở trong cự hồ dưới chủ phong câu cá.

Vừa cảm nhận được Từ Phàm xuất hiện, hai người cũng lập tức biến mất, xuất hiện trong tiểu viện.

“Xong chưa, xong chưa!” Ma chủ có chút cấp bách nói.

Nhìn bộ dạng của Ma chủ, Từ Phàm không khỏi hơi lo lắng, lỡ như gia hỏa này sau khi hít Hỗn Độn chi khí thành nghiện luôn thì làm sao bây giờ?

Đây chẳng phải là sẽ cứ quấn lấy chính mình sao.

“Lại chờ thêm khoảng nửa tháng, Bồ Đào đã bắt đầu gia tốc rút ra.” Từ Phàm châm trà cho hai người nói.

“Lần này ngươi có thu hoạch không?” Nguyên chủ hỏi, trong ánh mắt mặc dù có hơi cấp bách, nhưng tổng thể vẫn còn trong phạm vi khống chế.

“Từ một phần mười nâng cao đến hai phần rưỡi, số định mức các ngươi được chia so với một phần mười nhiều không chỉ một lần đâu.” Từ Phàm nhếch miệng cười.

“Có thu hoạch là tốt, ta còn sợ ngươi trực tiếp tinh chế cự thú Hỗn Độn, cũng không nghiên cứu sâu hơn.”

Đối với thu hoạch của Từ Phàm, Nguyên chủ vô cùng hài lòng.

“Lần này tới là muốn nói với ngươi, Tiễn Đạo Vương tiền bối hình như đã chạm đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Điều kiện tiên quyết là cần Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn nhiều hơn, giống một đoàn Hỗn Độn chi khí lần trước, lại thêm hơn một trăm ba mươi lần nữa, chắc là đủ để có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân.” Nguyên chủ có chút hưng phấn nói.

“Thật sao!” Từ Phàm giật mình, không nghĩ tới nhanh như vậy đã có người chạm đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Cho nên bọn ta quyết định, trừ Từ Thần sư ra, mỗi người chia cho Vương tiền bối nhiều thêm một ít, để hắn sớm ngày tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, sau này đi săn cự thú Hỗn Độn cũng tiện hơn.” Nguyên chủ nói.

“Cùng là Nhân tộc, ta cũng nên ra một phần lực.” Nói đến đây, Từ Phàm có chút kỳ quái nhìn về phía Ma chủ.

Ma chủ đọc hiểu ý trong mắt Từ Phàm.

“Mỗi người bọn họ đều là lão tiền bối sống hơn vạn kỷ nguyên, sao ta có thể so sánh với bọn họ.”

“Chân lý Hỗn Độn rút ra từ trên người cự thú Hỗn Độn đó, sau khi ta hấp thu xong, cũng chỉ miễn cưỡng chạm đến Đại Thánh Nhân đỉnh phong.”

Chương 1304: Hài tử thành thật

“Phần chân lý Hỗn Độn đó cho ngươi quả thật là lãng phí.” Nguyên chủ có chút đau lòng nói.

“Không lãng phí, ít nhất cũng làm ta thể nghiệm được cảm giác một khoảnh khắc trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Ma chủ lộ ra biểu cảm say mê nói.

“Loại cảm giác động cái khống chế được trăm vạn quang giáp vùng Hỗn Độn, quả thực là quá sung sướng.”

“Từ Thần sư, về sau ngươi cách Ma chủ xa một chút, lỡ như gia hỏa này không hấp thu được Hỗn Độn chi khí, nhất định đến tìm ngươi gây chuyện.” Nguyên chủ hờ hững nói.

Từ Phàm rất tán thành gật đầu.

Lúc này, Trương Vi Vân bưng một đĩa điểm tâm tới đặt lên mặt bàn.

Từ Phàm nâng ly thưởng trà nhìn hai người không có ý định đi, không khỏi hơi nhức trứng.

“Hai vị tiền bối, nửa tháng sau Hỗn Độn chi khí sẽ đưa đến trong tay các ngươi.” Từ Phàm mở miệng nói.

“Không sao, nửa tháng thì nửa tháng, vừa lúc nhân thời gian này chúng ta cùng trò chuyện chút.” Nguyên chủ cười nói.

“Đúng vậy, hiện tại đang khôi phục tâm thần, phẩm trà tán gẫu cũng rất tốt.” Ma chủ cũng ở bên cạnh nói.

Ba người lúng túng trò chuyện, cứ vậy qua nửa tháng, sau khi lấy được Hỗn Độn chi khí thuộc về bọn họ mới rời đi.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm vừa hấp thu Hỗn Độn chi khí, vừa phân tích quả cầu phù văn hệ thống bên trong tiên hồn.

“Không tệ, tốc độ phân tích khôn chỉ gấp trăm lần so với lúc trước, ta lại cách Đại Thánh Nhân gần thêm một bước.”

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống to lớn như tinh thần cười khổ nói.

Dựa theo suy tính của hắn, chờ sau khi hắn hoàn toàn hấp thu xong hai phần rưỡi Hỗn Độn chi khí trong cơ thể một trăm con cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân là có thể tấn cấp thành Đại Thánh Nhân.

“Bồ Đào, thôi diễn rút ra chân lý Hỗn Độn từ trong Hỗn Độn chi khí có kết quả chưa?” Từ Phàm không nhịn được hỏi.

“Không có, vẫn đang thử.” Bồ Đào trả lời ngắn gọn.

“Biết rồi.”

Từ Phàm nhắm mắt lại, lần nữa vào không gian tiên hồn bắt đầu giải mã hệ thống.

Lúc này, Ẩn Linh môn, trong động phủ xa hoa của Hàn Phi Vũ.

“Ngươi bảo ta bỏ luồng Hỗn Độn chi khí này vào trong hồ lô Bích Ngọc?” Hàn Phi Vũ nhìn quang đoàn trước mắt nói.

“Đúng vậy, làm một thí nghiệm, nếu như cái này có thể diễn sinh ra càng nhiều Hỗn Độn chi khí, thứ này còn có giá trị hơn cả thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Bồ Đào trả lời.

Lúc này, Hàn Phi Vũ có chút khó xử nhìn Hỗn Độn chi khí ở trạng thái khí này.

“Có thể biến nó thành kết tinh không, như vậy ở trong hồ lô Bích Ngọc dễ diễn sinh hơn chút.” Hàn Phi Vũ nói.

“Không cách nào ngưng tụ thành trạng thái cố định, chỉ có thể lấy loại phương thức này.” Bồ Đào trả lời.

“Thôi vậy.” Hàn Phi Vũ nói, dẫn luồng Hỗn Độn chi khí này vào trong hồ lô Bích Ngọc.

Ngay sau đó tức khắc cảm giác rõ ràng được hồ lô Bích Ngọc truyền đến hắn một tin tức hưng phấn còn muốn.

“Bồ Đào, luồng Hỗn Độn chi khí đó hình như bị hồ lô Bích Ngọc hấp thu, bên ngươi còn không, nhiều một chút, nói không chừng hồ lô Bích Ngọc của ta có thể tấn cấp.” Hàn Phi Vũ hưng phấn nói.

“Không có nhiều hơn, đây chỉ là một lần thí nghiệm, diễn sinh không được thì thôi.” Bồ Đào nói xong, rời khỏi động phủ của Hàn Phi Vũ.

Trong Ẩn Linh môn, động phủ hoặc trạch viện của mỗi đệ tử đều thuộc về riêng tư, chỉ có thể sau khi nhận được cho phép Bồ Đào mới có thể đi vào.

“Được thôi, Bồ Đào, loại Hỗn Độn chi khí này có nhiều thì nói cho ta, ta muốn mua một chút.”

Vùng Hỗn Độn, lúc cung điện Nhân tộc đang tiến lên, đột nhiên bị một luồng dao động chiến đấu cường đại quét trúng.

Chấn động đột ngột, tất cả mọi người trong cung điện Nhân tộc đều cảm thấy.

Một phân thân Từ Phàm xuất hiện trong cung điện Nhân tộc.

“Bên kia có Hỗn Độn Thần Ma đang ở đó đại chiến, chúng ta phải đi đường vòng.” Nguyên chủ nói.

“Đi đường vòng cũng không sao, nói không chừng còn có thể gặp được cự thú Hỗn Độn.” Ma chủ không thèm để ý nói.

“Ta đang nghĩ tới là, chúng ta có nên lên xem thử tí không, lỡ như có thể ngư ông đắc lợi thì…” Trong ánh mắt Nguyên chủ lóe ra vẻ không rõ.

“Không cần, ổn một chút mới tốt.” Một trong số các tiền bối Nhân tộc nói.

“Đúng vậy, chiến đấu của Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân không phải việc chúng ta có thể nhúng tay.” Ma chủ nói.

Đừng thấy bọn họ bây giờ có thể chém giết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Nhưng đối đầu với Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, dù những người này lại nhiều lên gấp đôi cũng chỉ đi chịu chết.

“Vậy đi đường vòng đi.” Nguyên chủ nói, điều khiển cung điện Nhân tộc bắt đầu đi đường vòng.

Nhưng trong khoảng thời gian này, cung điện Nhân tộc vẫn thỉnh thoảng bị dao động chiến đấu quét trúng, từng trận lại từng trận.

Khiến người trong cung điện Nhân tộc không được yên thần.

Từ Phàm cũng không có cách nào tĩnh tâm phá giải hệ thống, dứt khoát bắt đầu nghiên cứu dao động chiến đấu này.

“Thánh quang, thiên sát, hỏa, kim…” Từ Phàm phân tích luồng dao động Hỗn Độn này nói.

Một thần niệm to lớn toả định lấy cung điện Nhân tộc.

Trong chớp mắt này, tất cả mọi người trong cung điện Nhân tộc bắt đầu căng thẳng lên.

Nhưng không bao lâu sau, thần niệm này liền biến mất.

Giống như thần cúi đầu nhìn sâu kiến, sau khi cảm thấy không thú vị thì dời mắt.

Một trăm ba mươi năm sau, rốt cuộc đi vòng qua khu vực chiến đấu này.

Mà vừa rời khu vực này, đám người lập tức phát hiện tại một khu vực có Hỗn Độn chi khí nồng đậm có một mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí cỡ nhỏ.

“Không tệ, lại còn có niềm vui ngoài ý muốn.” Nguyên chủ hơi vui mừng nói.

“Mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí cỡ nhỏ này, trị giá ít nhất bốn món Huyền Hoàng chí bảo.” Ma chủ nói.

“Người thấy có phần, chia đều đi.” Nguyên chủ nói, thu vào mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử Khí.

Sau đó mỗi người được phát một Tiên khí không gian, bên trong là thủy tinh Hồng Mông Tử khí được chia xong.

Niềm vui ngoài ý muốn này khiến bầu không khí trong cung điện Nhân tộc sinh động hẳn lên.

Nhưng cũng không được bao lâu, cung điện Nhân tộc lại bị ngăn cản.

Mấy ngàn cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân bao vây chặt cung điện Nhân tộc.

Lúc này, một âm thanh vang lên.

“Sinh linh trong giới lại có lá gan cướp thủy tinh Hồng Mông Tử khí của ta.”

“Muốn sống, giao ra gấp đôi.”

Những cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân tránh ra một con đường.

Một Thần Ma tản ra khí tức Hỗn Độn Thánh Nhân xuất hiện.

Lúc này, Nguyên chủ xuất hiện trên cung điện Nhân tộc, nhìn Thần Ma đó nói: “Ta giao ra gấp đôi thủy tinh Hồng Mông Tử khí, có thể thả bọn ta đi qua sao?”

Hư ảnh tinh môn xuất hiện sau lưng Nguyên chủ, chỉ cần Hỗn Độn Thần Ma vừa ra tay, sẽ lập tức mang cung điện Nhân tộc rời đi.

“Trên Hồng Mông chí bảo này của người có khí tức của một vị hảo hữu của ta.”

“Cũng coi như là duyên phận, giao ra hết thủy tinh Hồng Mông Tử khí lấy thì thả các ngươi đi.” Hỗn Độn Thần Ma nhìn tinh môn phía sau Nguyên chủ, hơi hoài niệm nói.

Cứ như vậy, thủy tinh Hồng Mông Tử khí vừa tới tay mọi người lại không có.

Hỗn Độn Thần Ma dựa theo ước định thả cho cung điện Nhân tộc đi qua.

“Không nghĩ tới những Thần Ma này vẫn rất giữ uy tín.” Từ Phàm nói.

“Nói với ngươi một chuyện rất thú vị, tất cả Thần Ma trong tình huống không thiết yếu sẽ không nói dối, tựa như là có thứ gì đó chế ước bọn họ.” Nguyên chủ giải thích.

“Trong tình huống không thiết yếu sẽ không nói dối.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

“Đúng vậy, Tam Thiên giới chúng ta có mấy lần bị Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân để mắt tới, đều là lợi dụng điểm này, đánh cược khiến bọn họ rời đi.”

Chương 1305: An toàn rời đi

Sau một trận sợ bóng sợ gió, mọi người lại lên đường lần nữa.

Ma chủ nhìn Nguyên chủ, cau mày.

“Hồng Mông chí bảo này của ngươi có chuyện xưa nha, đường xá xa xôi, không bằng kể chút đi.”

“Có gì hay để nói, lúc du lịch ở vùng Hỗn Độn gặp phải một Hỗn Độn Thần Ma bị trọng thương.”

“Sau khi phát một hệ liệt thề độc pháp tắc đại đạo Hỗn Độn mới có được Hồng Mông chí bảo.”

“Dựa theo cách nói của ngươi, cũng tính là lao động giành được.” Nguyên chủ hờ hững nói.

Mặc dù hắn mặt ngoài bình tĩnh, nhưng nội tâm vẫn vô cùng căng thẳng.

Lúc này Từ Phàm từ bên cạnh chen vào hỏi.

“Nguyên chủ, Nguyên Thủy tông không phải có hai món Hồng Mông chí bảo sao? Một món khác là gì?”

“Từ Thần sư, ngươi hỏi vô ích rồi, trước kia ta và Nguyên chủ là đối thủ, không biết đã dùng bao nhiêu phương pháp, cũng không dẫn ra được món khác Hồng Mông chí bảo.” Ma chủ cũng tò mò.

“Chờ đến lúc nên dùng tự nhiên sẽ lấy ra.” Nguyên chủ không để ý tới hai người, thẳng thừng rời đi.

Lúc này, cung điện Nhân tộc cách lối vào con đường kia càng ngày càng gần.

Đồng thời Hỗn Độn Thần Ma gặp phải trên đường cũng nhiều lên.

Một trận bàn xuất hiện trong tay Từ Phàm, trực tiếp kích phát đại trận Hỗn Độn trong đó.

Phủ lên cả cung điện Nhân tộc, che giấu đi.

“Từ Thần sư, cái này của ngươi có thể bị Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân phát hiện không?” Nguyên chủ đặc biệt tìm tới Từ Phàm hỏi.

“Chỉ cần không tới gần trong một vạn quang giáp sẽ không.” Từ Phàm vừa vận hành thử đại trận Hỗn Độn vừa nói.

“Vậy thì tốt.”

Ba năm sau, cung điện Nhân tộc đi tới lối vào con đường kia.

Cả lối vào không khác gì những nơi khác, nhưng muốn đi vào nhất định phải dùng pháp tắc đại đạo Hỗn Độn riêng biệt mở ra.

“Từ Thần sư, tiếp theo đây xem ngươi.” Một tiền bối Nhân tộc nói.

“Không cần phiền phức như vậy.” Từ Phàm nói, phất tay vung ra một cột sáng đặc biệt ẩn chứa Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo.

Lúc này, vùng Hỗn Độn phạm vi vạn quang giáp bắt đầu chấn động.

Một cửa động lớn như vết nứt không gian bắt đầu từ từ mở ra.

Cung điện Nhân tộc nhanh chóng bay vào.

Cửa động từ từ khép lại, mọi thứ lại khôi phục thành nguyên trạng.

Lúc này trong một không gian đặc biệt, mọi người trong cung điện Nhân tộc đều run bần bật.

Bởi vì bọn họ vừa đến đã cảm nhận được khí tức của cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Vẻ mặt mọi người nghiêm trọng, kiểm tra lại lộ tuyến cần đi hết lần này đến lần khác.

Sợ đi nhầm một bước, kinh động đến cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn chưa nhìn thấy.

Nếu tốc độ của cung điện Nhân tộc vốn như hỏa tiễn, vậy bây giờ trực tiếp thoái hóa thành phàm nhân dùng hai chân đi đường.

“Lúc trước cũng không nói, bên này uy áp lớn có như thế.” Vẻ mặt Ma chủ đau khổ nói.

“Ngươi suy nghĩ nhiều, đây chỉ là tự nhiên phát ra, nếu đánh thức chính chủ, trợn mắt một cái là chúng ta đều phải nổ tung.” Nguyên chủ nói.

“Trong mắt cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chúng ta chỉ là côn trùng nhỏ, chúng ta ngoan ngoãn bò từ từ thì sẽ không chú ý đến chúng ta.”

Ở trung tâm khu vực Hỗn Độn đặc biệt này có một con quái vật khổng lồ nằm cuộn trong đó.

Bên người vây quanh các loại bảo vật Hỗn Độn, bất kể là Tiên Thiên chí bảo hay là linh căn, đều tản ra khí tức bất phàm.

Ngay vào lúc này, con quái vật khổng lồ tựa như cảm giác được gì đó, mí mắt khẽ động, sau đó lại yên tĩnh trở lại.

Mí mắt chỉ vừa chợt động, một luồng khí tức ngang tàng từ trên người phát ra.

Cung điện Nhân tộc cách không biết bao xa lập tức bị ảnh hưởng, tất cả mọi người chỉ cảm thấy như một chiếc trọng chùy đập lên tim.

“Chủ nhân, uy áp trên con đường này quá thịnh, đệ tử tông môn có chút chịu không được, đề nghị phong ấn toàn bộ.” Bồ Đào nói.

“Được, phong ấn hết đi, khí tức này Thánh Nhân bình thường cũng chịu không nổi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Nguyên chủ và Ma chủ cũng đều phong ấn tất cả đệ tử tông môn.

Tất cả mọi người đều tụ tập trong cung điện Nhân tộc, giám thị lộ tuyến đi của cung điện Nhân tộc.

“Thời gian vạn năm, dưới luồng khí tức này, là một loại rèn luyện rất tốt đối với thần niệm.” Một tiền bối Nhân tộc.

Lúc mọi người ở đây nói chuyện, lại một luồng dao động quét tới.

Trên mặt tất cả mọi người đều lộ vẻ sầu khổ, loại cảm giác bị chấn động tâm thần này quả nhiên là không dễ chịu.

“Tự mình phong ấn đi, mỗi người bảy trăm năm mươi năm, không tính Từ Thần sư.” Nguyên chủ nói.

“Vậy cũng được, chỉ là chấn động tâm thần như thế này, chúng ta đi ra ngoài, người cũng phế đi.” Ma chủ gật đầu nói.

Từ Phàm vốn định khách khí hai câu, nhưng nhìn vẻ mặt thống khổ của mọi người, ngoan ngoãn ngậm miệng lại.

Ta là thủ nghệ nhân, không làm loại việc vất vả này.

Từ Phàm vừa về tới Ẩn Linh đảo liền tự mình phong ấn.

Cứ vậy không biết qua bao lâu, Từ Phàm bị Bồ Đào đánh thức.

“Chủ nhân, cung điện Nhân tộc đã rời khỏi khu vực kia, hiện tại vị trí của chúng ta đang ở bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vạn năm đã qua rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Một vạn lẻ một trăm ba mươi hai năm, nửa đường xuất hiện việc ngoài ý muốn nhỏ, dẫn đến lãng phí nhiều thời gian.” Bồ Đào nói.

“Ngoài ý muốn?”

“Cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hắt hơi một cái, đánh tan tâm thần Ma chủ đang trực thủ lúc ấy.”

“Lúc sau loại này tình huống lại phát sinh ba lần.”

Nghe lời Bồ Đào nói, Từ Phàm gật đầu.

“Các vị đại lão vất vả, đến lúc đó mời bọn họ ăn một bữa thịnh soạn.” Từ Phàm cười nói, có thể bình yên từ trong thông đạo đi ra, hắn vô cùng vui vẻ.

Lúc này trong cung điện Nhân tộc, vẻ mặt mọi người đều thả lỏng, tựa như mới từ trong tử địa thoát ra.

“Nếu như lúc này có thể hít một hơi Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn thì tốt quá.” Ma chủ lấy ra một hũ rượu nói.

Lúc này, một khối không khí lớn cỡ viên thủy tinh bắn về phía Ma chủ.

“Chỗ ta còn có chút, thỏa mãn yêu cầu nhỏ của Ma chủ ngươi.” Giọng Từ Phàm truyền đến.

Tức khắc tất cả mọi người đều nhìn về tiểu khí đoàn trong tay Ma chủ, sau đó lại thống nhất nhìn về phía Từ Phàm.

“Đều có, một người cũng không thiếu.” Từ Phàm vừa nói vừa bổ sung cho Nguyên chủ và mấy vị tiền bối Nhân tộc khác.

Vốn là một yến hội chúc mừng thành công yên lành, lại đều đổi thành hít khí.

“Từ Thần sư, sau này ta nhất định phải bắt nhiều cự thú Hỗn Độn hơn cho ngươi.” Ma chủ vừa hít vừa cảm động.

Từ Phàm chiếu ra một màn sáng lớn, bên trên đánh dấu vị trí cung điện Nhân tộc hiện tại.

“Tiếp theo đây chúng ta đi đâu, là tách ra hay là cùng nhau?” Từ Phàm hỏi.

“Tách ra đi, cơ duyên đâu cũng đó, tập hợp cùng nhau ngược lại không tốt.” Nguyên chủ quả quyết nói.

“Tách ra cũng tốt, ta vẫn muốn đi trung tâm Hỗn Độn trong truyền thuyết xem thử.”

“Thần quốc Hỗn Độn sinh linh trong giới tạo dựng lên rốt cuộc to lớn, huy hoàng cỡ nào.” Ma chủ nói.

“Được, trở về có muốn hẹn thời gian không?” Từ Phàm hỏi.

“Lấy thời gian hiện tại làm hạn độ, mỗi hai mươi vạn năm ở đây gặp nhau một lần thế nào, đến lúc đó lại thương nghị thời gian trở về.” Nguyên chủ đề nghị, hắn nhìn về phía màn sáng Từ Phàm chiếu ra, trong ánh mắt lóe ra thần thái không hiểu.

“Được.”

Ba nhóm người tách ra, tất cả đều bay về hướng trung tâm Hỗn Độn.

“Bồ Đào, đánh thức các đệ tử.”

Chương 1306: Tộc Thiên Thương

Sau khi Từ Phàm phân phó xong, liền bắt đầu quan sát vùng Hỗn Độn bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma.

Một đoàn Hỗn Độn chi khí trực tiếp bị Từ Phàm thu vào trong tay.

“Không giống, Hỗn Độn chi khí bên này không giống bên trong hai đế quốc Đại Thần Ma.” Từ Phàm cảm nhận một phen nói.

“Ở trong đó tựa như có thêm một vài thứ gì đó ta không biết.”

Từ Phàm nói, lập tức bắt đầu tinh luyện đoàn Hỗn Độn chi khí trong tay.

Lúc này, đệ tử bị phong ấn trong tông môn bắt đầu từ từ tỉnh lại, cả tông môn lại bắt đầu náo nhiệt lên.

Một ly trà xanh bốc hơi nóng đặt xuống bên cạnh Từ Phàm.

“Phu quân, rời khỏi nơi đó rồi sao?” Giọng Trương Vi Vân vang lên.

“Rời khỏi rồi, hiện tại chúng ta đang đi về trung tâm Hỗn Độn.” Từ Phàm bưng ly trà xanh lên uống một ngụm.

Ẩn Linh đảo đang di chuyển, từng kiếp vân Hỗn Độn đột nhiên ngưng tụ xung quanh.

Tập trung vào mấy đệ tử trong Ẩn Linh môn.

Đám người Từ Nguyệt Tiên, Hùng Lực, Vương Huyền Tâm, Hạng Vân bắt đầu đột phá.

Từ Phàm nhìn kiếp vân, nét mặt bắt đầu trở nên nghiêm trọng.

“Pháp tắc đại đạo Hỗn Độn khu vực Hỗn Độn ở Tam Thiên giới từng bị cường giả sửa chữa qua.”

“Hơn nữa còn hạn chế con đường sinh linh trong giới tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Lúc này, đoàn Hỗn Độn chi khí đã được tinh luyện thành một luồng lực lượng vô danh còn nhỏ hơn hơn ngàn vạn lần so với một sợi tóc.

“Ở chỗ này trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân không có hạn chế, có lẽ cũng không cần chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm nhìn một tia lực lượng vô danh trong tay nói.

Lúc này, hai người Nguyên chủ và Ma chủ còn chưa đi xa đồng thời gửi tới tin tức, nói cho Từ Phàm dị dạng của Hỗn Độn chi khí ở nơi này.

“Ta đã phát hiện, hiện nay đang đi sâu nghiên cứu.” Từ Phàm trả lời đơn giản.

Mà lúc này, mấy người trong vùng Hỗn Độn bắt đầu độ kiếp.

“Vì sao cứ cảm giác Thánh Nhân chi kiếp này hơi yếu nhỉ, còn không lớn bằng uy năng ở phong chủ tại trong tinh vực nữa.”

“Đúng vậy, nếu như giữa Thánh Nhân đều là như vậy, bên ta cũng không cần chuẩn bị cái gì.”

“Sớm biết vậy đã không theo mấy món linh bảo đổi từ bảo khố.”

Nhìn những người kia độ kiếp, đệ tử Ẩn Linh môn nghị luận nói.

“Còn đơn giản hơn so với độ Thánh Nhân chi kiếp trong tinh vực Tam Thiên giới một chút.” Từ Phàm nhìn kiếp vân Hỗn Độn nói.

Lúc Từ Phàm coi là cái này chỉ là độ kiếp đơn giản, khu vực Hỗn Độn xung quanh bắt đầu chấn động.

Bắt đầu lần lượt có cự thú Hỗn Độn xuất hiện trong phạm vi dò xét của Bồ Đào, hơn nữa càng ngày càng nhiều.

“Chủ nhân, lôi vân Hỗn Độn hình như thu hút sự chú ý của cự thú.”

“Không sao, ngươi chỉ cần chú ý cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân là được.”

Từ Phàm nói, số ba, số bốn xuất hiện tại sau lưng, tản ra khí tức không tên.

Thánh Nhân chi kiếp của mấy người kia cùng xuất hiện liên tục kéo dài nửa tháng.

Trong nửa tháng này, số ba và số bốn đúng là giết đến thoải mái.

Ẩn Linh đảo tiếp tục tiến đến trung tâm vùng Hỗn Độn.

Mấy người tấn cấp thành Chuẩn Thánh xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Mỗi người một món Tiên Thiên chí bảo, tự mình vào trong bảo khố nhận lấy.” Từ Phàm nói, cho mỗi người một ngọc điệp.

“Đây là chân giải pháp tắc đại đạo Hỗn Độn tu luyện tới Đại Thánh Nhân kế tiếp, tự mình không có phương hướng thì tu luyện theo cái này.”

Những công pháp này đều là Từ Phàm thôi diễn ra một khung sườn, sau đó bảo Bồ Đào lượng thân định chế chân giải pháp tắc đại đạo Hỗn Độn cho mỗi đệ tử.

“Đa tạ sư phụ (Đại trưởng lão).” Mấy người tấn cấp thành Chuẩn Thánh hành lễ nói.

Vào lúc này, Từ Phàm đột ngột nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

Cung điện Nhân tộc xuất hiện trong phạm vi dò xét của Bồ Đào.

Nửa ngày sau, Từ Phàm và Nguyên chủ gặp nhau trong một lương đình biển hoa tại Ẩn Linh đảo.

“Ta nghĩ, từ vị trí chúng ta đến trung tâm Hỗn Độn vẫn còn một đoạn đường, chúng ta vẫn nên kết bạn mà đi mới tốt.”

“Tiện thể ta muốn nghiên cứu thảo luận với ngươi chút đồ vật nhiều ra trong Hỗn Độn chi khí này.” Nguyên chủ nói.

“Khu vực Hỗn Độn chỗ Tam Thiên giới chúng ta bị hai đế quốc Đại Thần Ma hạn chế, hơn nữa còn bóp méo con đường tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm nói ra phát hiện của mình.

“Vừa rời khu vực bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma, ta lập tức cảm thấy, chỉ cần ở đây an tâm tu luyện mấy vạn kỷ nguyên là có thể tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Nhưng nói tóm lại, không nhanh bằng hấp thu chân lý Hỗn Độn.” Nguyên chủ liếc qua Từ Phàm, ánh mắt cực kỳ nóng bỏng.

“Chủ nhân, trong khu vực dò xét lại phát hiện tung tích của Ma chủ.”

Trong lương đình, ba người Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ ngươi nhìn ta, ta nhìn ngươi.

“Vẫn là tới trung tâm Hỗn Độn trước lại nói, tưởng tượng đến việc không hấp thu được loại Hỗn Độn chi khí kia là toàn thân ta lại khó chịu.”

“Nhân khoảng thời gian tiến vào trung tâm Hỗn Độn này, chúng ta giết nhiều thêm mấy con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đi.” Ma chủ nói.

“Được.”

Kết quả là, ba nhóm người mới vừa tách ra lại tụ hợp cùng nhau.

Cung điện Nhân tộc tiếp tục phá không tiến lên trong vùng Hỗn Độn, liên tục kéo dài trăm năm.

“Có một hạm đội đang tới gần chúng ta, tốc độ nhanh hơn chúng ta, cẩn thận một chút.” Giọng nói của Nguyên chủ vang lên trong cung điện Nhân tộc.

“Cẩn thận cái gì, thực lực bên đối diện mạnh thì chạy, thực lực yếu thì đánh.” Ma chủ vung tay lên nói.

“Cũng là ý hay.”

“Chào các bằng hữu phía trước, bọn ta là tộc Thiên Thương, có thể gặp nhau ở nơi hẻo lánh này cũng là duyên phận, giao lưu một phen thế nào?”

Một âm thanh tạo thành từ đại đạo Hỗn Độn cơ sở nhất vang lên, tất cả mọi người đều có thể nghe hiểu ý trong đó.

Nguyên chủ suy nghĩ, khống chế cung điện Nhân tộc ngừng lại, tụ hợp cùng hạm đội tộc Thiên Thương.

Từ Phàm nhìn về phía hạm đội tộc Thiên Thương, ánh mắt hơi sáng lên.

“Sáu chiếc cự chu, mỗi chiếc đều là cấp Huyền Hoàng chí bảo, kiểu dáng thống nhất, xem ra hạm đội tộc Thiên Thương tương đối có thực lực.” Từ Phàm truyền âm cho Nguyên chủ nói.

Một hư ảnh tộc Thiên Thương hình người tai to làn da khô vàng, tướng mạo thật thà xuất hiện trên hạm đội.

“Ta không có ác ý, chỉ muốn giao lưu với các ngươi một lát.”

Nói xong, một món Hậu Thiên linh bảo ghi chép tin tức bay về phía cung điện Nhân tộc, ghi chép bên trên có các loại tin tức liên quan tới trung tâm Hỗn Độn.

Đây đúng là thứ đám người Từ Phàm cần.

“Được lắm, bị người liếc mắt một cái đã nhìn ra.” Ma chủ nhìn tin tức phía trên nói.

Một bình đài lớn xuất hiện giữa hạm đội và cung điện Nhân tộc.

Mấy người tộc Thiên Thương cực kỳ nhiệt tình chiêu đãi đám người Nguyên chủ, Từ Phàm uống trà.

“Bằng hữu, tộc các ngươi xưng hô như thế nào?” Người dẫn đầu tộc Thiên Thương hỏi.

“Nhân tộc.” Nguyên chủ nói.

“Bọn ta là tộc Thiên Thương, là một trong mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn.”

“Tộc bọn ta không thích chiến đấu, chỉ thích thông thương với các đại chủng tộc, thu thập tất cả trân bảo vùng Hỗn Độn.” Tộc Thiên Thương cười nói.

Sau đó người tộc Thiên Thương nhìn Nguyên chủ, lấy ra một viên linh châu cấp Huyền Hoàng chí bảo.

“Đây là Thiên Vị châu đặc hữu của tộc bọn ta, bất kể là ở đâu đều có thể thông qua Thiên Vị châu liên hệ tộc Thiên Thương bọn ta.”

“Trong viên châu này có bản đồ và giới thiệu kỹ càng về khu vực trung tâm Hỗn Độn, tin rằng các ngươi sẽ dùng đến.”

Thấy quà gặp mặt tộc Thiên Thương đưa lên, đã có hơi ngại ngùng.

Kết quả là, Từ Phàm lấy ra một đoàn nhỏ Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn làm quà đáp lễ đưa lại.

Chương 1307: Truyền thanh

Người dẫn đầu tộc Thiên Thương nhìn đoàn nhỏ Hỗn Độn chi khí, sau khi lấy tới dò xét một phen, ánh mắt tức khắc phát sáng.

“Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, vị bằng hữu này ngươi còn nữa không, nếu như có, tộc Thiên Thương bọn ta nguyện ý dùng giá tiền lớn thu mua." Người dẫn đầu tộc Thiên Thương mong mỏi nhìn Từ Phàm.

"Đây là thứ ta lấy được trong một bí cảnh, Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, bây giờ chỉ còn lại một đoàn như thế, xem như quà đáp lễ tặng cho các ngươi." Từ Phàm mở miệng nói.

Tộc Thiên Thương nghe thấy lời Từ Phàm nói, đầu tiên là nhìn vẻ mặt của Nguyên chủ và Ma chủ.

"Năm ngàn đoàn Hỗn Độn chi khí như thế này có thể đổi lấy một món Huyền Hoàng chí bảo, mười vạn đoàn Hỗn Độn chi khí thế này, có thể đổi một món Hồng Mông chí bảo."

"Nếu sau này bằng hữu lấy được loại Hỗn Độn chi khí thế này mà muốn bán ra, có thể dùng Thiên Vị châu này liên hệ tộc Thiên Thương bọn ta."

Vừa nói vừa lấy ra một viên Thiên Vị châu đưa cho Từ Phàm.

"Được, nếu như gặp lại ta sẽ liên hệ các ngươi." Từ Phàm nhận lấy Thiên Vị châu gật đầu nói, trong lòng tính toán giá trị trong một đoàn Hỗn Độn chi khí.

"Người tộc Thiên Thương bọn ta rất thích kết giao bằng hữu, hôm nay có thể gặp được ba vị cường giả Nhân tộc là vinh hạnh của bọn ta."

"Không bằng hai bên chúng ta lấy ra mỹ thực của các chủng tộc chúc mừng vì đoạn duyên phận của hai tộc chúng ta một phen, thế nào?" Tộc Thiên Thương nói, bắt đầu bảo tộc nhân trong hạm đội chuẩn bị mỹ thực.

Nguyên chủ cũng gật gật đầu, bảo Nguyên Thủy tông bắt đầu chuẩn bị.

Ba ngày sau, cung điện Nhân tộc tiếp tục bước lên con đường đi về trung tâm Hỗn Độn.

Lúc này, Nguyên chủ và Ma chủ đi tới bên cạnh Từ Phàm.

"Từ Thần sư, gom đủ mười vạn đoàn Hỗn Độn chi khí cần bao nhiêu cự thú Hỗn Độn?" Hai mắt Nguyên chủ sáng lên hỏi.

Thân là cường giả cấp Đại Thánh Nhân, đồ vật có thể khiến hắn khát vọng đã không có mấy, mà Hồng Mông chí bảo vừa vặn là một trong số đó.

Ma chủ cũng hai mắt tỏa sáng.

“Cần chắc tầm hơn hai trăm con cự thú Hỗn Độn.” Từ Phàm tính một hồi nói.

“Hơn hai trăm con, có thể cố gắng.”

Cả Nhân tộc mất vô số kỷ nguyên mới có được mấy món Hồng Mông chí bảo, nếu như có thể sử dụng hơn hai trăm con cự thú Hỗn Độn đổi lấy, tuyệt đối có lời.

“Nếu như hậu kỳ ta có thể nâng cao tỉ lệ rút ra chân lý Hỗn Độn lên đến bốn phần mười, năm phần mười, cự thú Hỗn Độn cần đi săn sẽ ít lại.”

“Trước tiên không vội, chờ sau khi đến trung tâm Hỗn Độn có được thêm kiến thức, chúng ta lại cùng nhau thương nghị kế hoạch đi săn cự thú Hỗn Độn.”

“Từ Thần sư, xem tư liệu của tộc Thiên Thương, ta cảm thấy Hỗn Độn chi khí ngươi đặc chế thật sự là đồ tốt, chờ sau khi đến trung tâm Hỗn Độn, có cơ hội xem lại giá trị của Hỗn Độn chi khí này.” Nguyên chủ nói.

“Đó là đương nhiên.”

Cung điện Nhân tộc lại tiếp tục tiến lên về trung tâm Hỗn Độn.

Chỉ bất quá gặp thời thỉnh thoảng dừng lại một đoạn thời gian, bởi vì sau khi tiến vào vùng Hỗn Độn chân chính, đệ tử ba tông tấn cấp thành Chuẩn Thánh càng ngày càng nhiều.

Dưới một mảng lớn kiếp vân Hỗn Độn liên miên một quang giáp, có trên trăm đệ tử đang cùng nhau độ kiếp.

Trong đó số lượng Ẩn Linh môn là nhiều nhất.

“Loại cảm giác này giống như là người tu luyện dưới hạ giới, đột nhiên đi vào thượng giới.”

“Hoàn cảnh tu luyện tốt lên, rất dễ dàng đột phá bình cảnh.” Ma chủ nhìn kiếp vân liên miên một quang giáp nói, trong đó có tám đệ tử Thiên Đạo môn.

“Ở vùng Hỗn Độn chính thức, trở thành Chuẩn Thánh đơn giản nhiều so với trong Tam Thiên giới, hơn nữa không còn các loại hạn chế khí vận.” Từ Phàm nói, đột nhiên đưa tay điểm ra một luồng linh quang.

Chỉ thấy luồng linh quang vẽ qua mấy vạn dặm không gian, tiến vào trong cơ thể một nữ đệ tử Ẩn Linh môn.

Trong nháy mắt kéo lại nữ đệ tử từ trong nguy cấp, cứ thế mà vượt qua lôi kiếp cuối cùng.

“Ngươi thật đúng là bảo vệ môn hạ đệ tử của ngươi.” Nguyên chủ cách đó không xa bật cười.

“Tỉ mỉ bồi dưỡng đến lớn, sao có thể bỏ.” Từ Phàm cười nói.

Nữ đệ tử vừa rồi thuộc Bàng Môn chi đạo, cho nên cũng không quá am hiểu chuyện đối kháng với lôi kiếp.

Nửa tháng sau, kiếp vân biến mất, cung điện Nhân tộc tiếp tục lên đường.

Vào lúc này, Nguyên chủ phát hiện phía trước có một quang điểm, hơn nữa càng đến gần càng lớn.

Sắp tới gần sát, phát hiện là một thế giới loại mở ra còn lớn hơn Tam Thiên giới.

Hơn nữa cung điện Nhân tộc còn nhận được tin tức, nói là nơi này là một thế giới trạm giao dịch trung chuyển cỡ lớn.

“Đi qua nghỉ ngơi một lát thế nào?” Nguyên chủ nhìn thế giới loại mở ra to lớn đó nói.

Lúc này, xung quanh cung điện Nhân tộc đã lục tục phát hiện mấy trăm hạm đội, phần lớn đều là tự chế tạo, hạm đội kém nhất cũng là cấp Tiên Thiên chí bảo.

“Đi qua xem thử, bên trong nhất định có đồ tốt.” Ma chủ có chút hưng phấn nói.

Ngay vào lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến một luồng khí tức to lớn.

Chỉ thấy sáu phi thuyền còn muốn to lớn hơn cả Tiên giới nhanh chóng tới gần thế giới trạm trung chuyển.

“Hạm đội này nhất định có cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân trấn thủ.” Nguyên chủ cảm nhận khí tức nói.

“Đây là hạm đội tộc Thánh Thần.” Từ Phàm mở miệng nói.

“Tộc Thánh Thần, một trong mười ba chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn sao, mặt mũi này quả thật là lớn.” Ma chủ cảm khái nói.

Đội chiến hạm tộc Thánh Thần nhanh chóng tiến vào thế giới trạm trung chuyển mở ra.

Mà lúc này, Từ Phàm phát hiện ra một hiện tượng kỳ quái.

Hạm đội còn chưa vào thế giới mở ra, quay đầu trực tiếp rời đi.

Hơn nữa không bao lâu sau, thế giới mở ra đó như một nơi nguy hiểm, vô số hạm đội từ trong đó bay ra nhanh chóng thoát đi.

Nhìn thấy tình huống này, Nguyên chủ không nói hai lời trực tiếp điều khiển cung điện Nhân tộc phá vỡ không gian rời khỏi khu vực này.

“Đáng tiếc, thật vất vả mới gặp được một nơi có thể nghỉ chân, kết quả…” Ma chủ thở dài nói.

“Xem tình hình đó, đi vào không chết cũng phải lột da.” Nguyên chủ vừa nói xong, lập tức nghe được một âm thanh kỳ quái.

Từ Phàm đang loay hoay một món Hậu Thiên linh bảo, âm thanh chính là từ trong Hậu Thiên linh bảo phát ra.

“Nơi này vậy mà có thể tiếp thu được tin tức công cộng từ khu vực trung tâm Hỗn Độn.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, Hậu Thiên linh bảo tiếp thu tin tức công cộng lại vang lên âm thanh lần nữa.

“Từ Bắc Tam vực đến Bắc Lục vực phát hiện Hỗn Độn thú triều quy mô lớn, cường độ là bốn, hạm đội ở khu vực này xin tận lực tránh đi.”

“Chủ tộc Thiên Thương phát biểu thanh minh lần nữa, tộc Thiên Thương ta muốn lấy được bất cứ thứ gì đều sẽ quang minh chính đại dùng tử kim tệ mua về, nếu như tộc Thánh Thần còn vu hãm tộc ta lần nữa, tộc ta sẽ không tiếc phát động chiến tranh.”

“Hồng Mông Luyện Khí sư tộc Bắc Minh trải qua ba trăm triệu năm không ngừng cố gắng luyện chế, lại cho ra một món Hồng Mông chí bảo tinh phẩm, vạn năm sau đấu giá tại tộc Bắc Minh.”

“Đế quốc Thánh Quang hôm nay bắt đầu…”

Nghe thấy truyền thanh, đột nhiên có một loại cảm giác rất mới lạ.

Mà lúc này, Hậu Thiên Linh Bảo vậy mà nhận được một tin tức tư nhân.

“Bán ra lượng lớn chân lý Hỗn Độn, hàng đẹp giá rẻ, người có ý mời tiến về thế giới trung chuyển Nam Tứ.”

Nghe thấy tin tức này, trước mắt mọi người sáng lên.

“Muốn đi xem thử không?” Ma chủ xoa tay nói.

“Tốt nhất đừng.” Giọng nói khoan thai của Từ Phàm truyền đến.

“Ta xem tin tức trong thời gian gần đây, thế giới trung chuyển Nam Tứ bị cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cướp sạch rồi.”

Chương 1308: Chuyển phát nhanh

“Lại nghe xem có tin tức quan trọng nào khác không.” Ma chủ có chút xấu hổ nói.

Một khoảng thời gian sau, mấy người vây quanh Hậu Thiên linh bảo này nghe truyền thanh.

Cuối cùng, Từ Phàm thấy tất cả mọi người đều vây quanh bên cạnh món Hậu Thiên linh bảo này, kết quả là luyện chế ra hơn mười món, đưa cho một người một món.

Trong tiểu viện, Từ Phàm và Trương Vi Vân vừa phẩm trà tán gẫu vừa nghe truyền thanh.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến điều gì đó, dùng Thiên Vị châu gửi tin tức cho tộc Thiên Thương.

Cuối cùng Từ Phàm cầm Hậu Thiên linh lên, bảo bắt đầu sửa chữa.

Nửa giờ sau, trên Hậu Thiên linh bảo hiện lên một màn sáng, phía trên đặt quảng cáo của tộc Thiên Thương.

“Xem cái này thú vị hơn nghe truyền thanh nhiều.” Từ Phàm cười nói.

Hắn nghe truyền thanh nhiều, cảm thấy có chút không thú vị, nên muốn hỏi thử bên này có kênh nào như truyền hình không.

Không nghĩ tới vừa hỏi là thật sự có, tộc Thiên Thương còn tri kỷ truyền đại trận Hỗn Độn dò kênh cho Từ Phàm.

Lúc này trên truyền thanh đang tuyên truyền một món Tiên Thiên chí bảo tộc Thiên Thương đặc chế, vì thế còn lấy Tiên Thiên chí bảo này làm chủ đề, quay một bộ phim quang ảnh như phim điện ảnh.

“Ta xem cũng muốn mua một món.” Trương Vi Vân cười nói.

Chủ đề phim là một chuyện xưa về một sinh linh phàm giai ngẫu nhiên có được Tiên Thiên chí bảo này, dùng món chí bảo này trải qua ngàn khó vạn hiểm báo thù cho chủng tộc.

“Nếu ngươi thích thì mua một món, dù sao cũng không đắt.” Từ Phàm nói, lấy ra Thiên Vị châu, bỏ vào đó hai vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Cũng không lâu sau, một luồng dao động không gian truyền đến.

Một viên linh châu màu lam hiện lên trước mặt Trương Vi Vân.

Linh châu này là Tiên Thiên chí bảo, tên là Vạn Hóa Tâm Thần châu, có thể theo tâm ý của chủ nhân diễn biến thành nhiều loại Tiên Thiên chí bảo.

Uy năng mặc dù yếu hơn so với Tiên Thiên chí bảo cùng cấp, nhưng thuộc tính vạn hóa của nó vô cùng thuận tiện.

“Đa tạ phu quân.” Trương Vi Vân nở nụ cười xinh đẹp, như trăm hoa đua nở.

Lúc Từ Phàm đang cắt đổi kênh xem những quang ảnh thú vị khác, đột nhiên nhận được tin tức từ huynh đệ tốt.

Khu vực hậu cung chuyên chúc của Vương Vũ Luân, Từ Phàm vừa đến đã nhìn thấy huynh đệ tốt đang sứt đầu mẻ trán ứng đối hậu cung của hắn.

“Các ngươi đều đứng lên, ta có chuyện quan trọng bàn bạc vớiTừ đại ca.” Vương Vũ Luân nói, mang theo Từ Phàm rời khỏi khu vực hậu cung chuyên chúc.

“Sao thế, hậu cung lại cháy rồi?” Từ Phàm cười nói.

“Từ đại ca, món Hậu Thiên linh bảo có thể bắt sóng truyền thanh ngươi đưa tới làm hại ta khổ rồi.”

“Bên trên có một kênh mỗi ngày đều sẽ đưa tin về một vài loại chí bảo thích hợp sinh linh phái nữ dùng.”

“Bên trong có một dị tộc đặc biệt biết ăn nói, lừa dối vòng vòng các hồng nhan tri kỷ của ta, muốn mua hết những món đó, hiện tại đều đang đòi ta thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

Vẻ mặt Vương Vũ Luân đau khổ nói, trước kia hắn cho rằng lợi tức bản thân mình câu cá mang tới có lẽ cả đời này cũng sẽ không thiếu thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Nhưng bây giờ nhìn hồng nhan tri kỷ hết người này đến người khác đến đòi tiền hắn, hắn phát hiện tiểu bảo khố của mình có chút không chống nổi.

“Nghe truyền thanh cũng có thể mua đồ hả?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Bọn họ phụ trách giao, hơn nữa còn được đảm bảo từ mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn.”

Lúc này, Từ Phàm cảm nhận được trong không gian Nhân tộc xuất hiện một luồng khí tức xa lạ, sau đó không đến lát sau thì phá vỡ không gian rời đi.

“Trước kia ở trong vùng Hỗn Độn, ngẫu nhiên có thể gặp phải một vài mạch linh khoáng Hỗn Độn và thủy tinh Hồng Mông Tử Khí, lúc đó còn lấy ra khoác lác, nói chúng ta đều là một người nhà, để trong bảo khố ai cần dùng cứ lấy là được.”

“Hiện tại bảo khố dùng chung đã hết, bọn họ lại đánh chủ ý lên tiểu bảo khố của cá nhân ta.” Vương Vũ Luân ra vẻ mình bị móc sạch.

“Từ đại ca, ngươi nghĩ cách cho ta, nếu lại tiếp tục như vậy, ta sẽ biến thành nghèo rớt mồng tơi mất.”

“Ầy, hiện tại biện pháp duy nhất chính là biến ngươi thành người nghèo rớt mồng tơi, nếu không, những hồng nhan tri kỷ của ngươi sẽ không từ bỏ ý đồ đâu.” Từ Phàm buông tay nói, hắn cũng không có biện pháp quá tốt.

Lúc này, Vương Vũ Luân nhận được một tin tức.

“Vừa rồi Thiến Nhi nói với ta, nàng nhìn trúng một cây Hồng Nhan thụ Tiên Thiên linh căn, hỏi ta có thể mua không.”

Nhìn vẻ mặt phức tạp của huynh đệ tốt, Từ Phàm đột nhiên cảm giác được một cảm giác vô cùng hoài niệm.

“Thủy tinh Hồng Mông Tử khí của ta cũng không nhiều, nhưng mua một Tiên Thiên linh căn hẳn là đủ.” Từ Phàm nói, đưa cho huynh đệ tốt một linh bảo không gian.

“Đa tạ Từ đại ca.”

Lúc này, bên tai Từ Phàm chợt vang lên giọng nói của Nguyên chủ.

“Từ Thần sư, ngươi qua đây xem thử Huyền Hoàng chí bảo ta mua thế nào này.”

Trong cung điện Nhân tộc, Từ Phàm nhìn món Huyền Hoàng chí bảo, vẻ mặt có phần phức tạp.

Đồ vật rất vui mắt, nhưng thật sự đặt trong chiến đấu cấp bậc như Nguyên chủ lại không đáng chú ý.

“Trở về ban cho vãn bối vừa vặn phù hợp.” Từ Phàm nhìn hồi lâu, nói ra một câu như vậy.

“Ha ha, ta biết thứ này không thực dụng, nhưng mà không nhịn được.”

“Khoan hãy nói, rất thú vị đó.”

Món Huyền Hoàng chí bảo đó bắt đầu biến hóa, cuối cùng biến thành một con linh miêu cấp Đại Thánh Nhân chui vào trong ngực Nguyên chủ.

“Thiên biến vạn hóa, hơn nữa còn có thực lực cấp Đại Thánh Nhân, mười vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí vẫn là rất đáng.” Nguyên chủ vuốt mèo nói.

Lúc này, Ma chủ đột nhiên bay ra khỏi cung điện Nhân tộc, không qua một lát sau lại trở về.

Một thanh cự linh kiếm màu đen mang theo khí tức hủy diệt xuất hiện trong tay Ma chủ.

“Không tệ đúng không, Huyền Hoàng chí bảo đạo Hủy Diệt loại thuần công sát, đây là Huyền Hoàng chí bảo trước kia ta luôn muốn.”

Ma chủ nói.

“Không tệ, không tệ, Huyền Hoàng chí bảo trong tay Ma chủ đúng là tác phẩm tinh phẩm, ít nhất có thể tăng cường hai phần mười chiến lực cho Ma chủ.” Từ Phàm nhìn thanh cự linh kiếm màu đen nói.

“Từ Thần sư, ngươi không mua chút đồ gì hả?” Nguyên chủ hỏi.

“Hiện tại còn chưa có Tiên Thiên linh căn có thể nhìn vừa mắt, về phần Huyền Hoàng chí bảo, ta có thể tự mình luyện chế.” Từ Phàm nói.

“Xem ra sau này phải tranh thủ kiếm thêm thủy tinh Hồng Mông Tử khí, đồ tốt ở trung tâm Hỗn Độn nhiều như vậy, sau khi xách về khu vực Hỗn Độn tại Tam Thiên giới nhất định sẽ kiếm được món lời lớn.” Một tiền bối Nhân tộc trong đó nói.

“Thực ra tốt nhất vẫn nên mua các loại linh khoáng Hỗn Độn có sẵn có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, đến lúc đó mời Từ Thần sư luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.” Nguyên chủ ở một bên cười nói.

“Cái này được, các ngươi cung cấp linh khoáng Hỗn Độn, ta luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, đổi lại thủy tinh Hồng Mông Tử khí, chúng ta có thể chia đôi.” Từ Phàm cho một cái giá ưu đãi, cũng quyết định lát nữa sẽ cải tạo lại phân thân số ba.

Sau đó không bao lâu sau, người giao chuyển phát nhanh liên tục tới cửa.

Từ Phàm tò mò xem thử, phát hiện những người giao chuyển phát nhanh đều là tộc Động Minh, nghe nói trẻ con bộ tộc này vừa ra sinh đã có thể dựa vào thiên phú tự thân xé rách không gian.

Bên ngoài thế giới trạm trung chuyển thứ chín khu vực Nam Lục.

Nguyên chủ thu hồi cung điện Nhân tộc, mang theo đám người tiến vào trong thế giới trung chuyển.

“Tự do hoạt động, mười năm sau tập hợp tại lối ra.” Nguyên chủ nói xong liền giải tán.

Trong một toà cự thành to lớn, đủ các loại chủng tộc kỳ kỳ quái quái sinh sống.

Chương 1309: Làm ăn

“Mỗi thế giới trạm trung chuyển đều có cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tọa trấn, cho nên trong tình huống bình thường nơi này rất an toàn.” Từ Phàm dẫn Trương Vi Vân đi dạo trong thành.

“Có Hỗn Độn Thánh Nhân toạ trấn, vậy nơi này nhất định có rất nhiều đồ tốt nhỉ!” Trương Vi Vân tò mò nhìn xung quanh.

Lúc này, hai người căn cứ theo giới thiệu đi trên con đường phồn hoa nhất ở thế giới này.

“Bồ Đào, thả các đệ tử ra giải sầu một chút, nói cho bọn họ đừng có gây chuyện.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một cánh cổng không gian lớn xuất hiện tại lối vào thế giới trung chuyển, sau đó đệ tử Ẩn Linh môn sôi nổi từ đó đi ra.

Trong một cửa hàng tản ra mùi thuốc, Từ Phàm nhìn trúng một cây Tiên Thiên linh căn.

“Vạn Dược thụ, ở trong chứa đại thế giới, tất cả linh dược bất kể là trong giới hay là ngoài giới đều có thể trồng.” Một người tộc Hắc Linh tướng mạo đen như mực không phân rõ ngũ quan nói.

Bởi vì toàn thân đen như mực, cho nên lúc nói chuyện hàm răng trắng tinh vô cùng dễ thấy.

“Bao nhiêu thủy tinh Hồng Mông Tử khí?” Từ Phàm mở miệng hỏi.

Hắn kiểm tra Vạn Dược thụ này, vậy mà phát hiện các loại linh khí, tiên khí và Hỗn Độn chi khí ẩn chứa trong đó đều xen lẫn một năng lượng đặc biệt, loại năng lượng này có thể gia tốc tốc độ trưởng thành vạn lần.

Vừa vặn có thể dùng để bồi dưỡng linh dược cấp cao hơn dưới hoàn cảnh có Hỗn Độn chi khí mới có thể trưởng thành.

“Nếu vừa ý, hai vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Đến lúc đó chỉ cần ngươi để nó cắm rễ ở bên ngoài thế giới của ngươi, dù là loại Hỗn Độn thảo bình thường nhất, trong ba kỷ nguyên tất hồi vốn.” Người bán hàng tộc Hắc Linh thề son sắt nói.

“Rẻ chút đi, một vạn năm ngàn trượng ta mua.” Từ Phàm mặc cả nói, nhìn giá cả này, cây Tiên Thiên linh căn này hắn cũng không phải rất thiếu.

“Khách quan, ta lại cho ngươi thêm một hạt giống Hồn Nguyên quả được không, nghe nói bồi dưỡng mười kỷ nguyên, Hồn Nguyên quả kết ra có thể rút ra chân lý Hỗn Độn.”

Tộc Hắc Linh khẽ vươn tay, một hạt giống tản ra Hỗn Độn chi khí tinh thuần xuất hiện.

Từ Phàm nhìn chằm chằm hạt giống thật lâu, mang theo Trương Vi Vân trực tiếp rời đi.

“Khách quan, ngươi đừng đi!”

“Mọi chuyện dễ thương lượng!”

“Một vạn năm ngàn thì một vạn năm ngàn!”

Người bán hàng tộc Hắc Linh lập tức đuổi theo, đau lòng như đuổi theo chim én.

Mà Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân đã biến mất trước mặt hắn.

“Phu quân, vì sao không mua?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Tiên Thiên linh căn và hạt giống đó có vấn đề, sau khi mua về sẽ bị thua thiệt.” Từ Phàm nói.

Nhìn thấy hạt giống Hồn Nguyên đó, Từ Phàm dùng Thiên Vị châu hỏi thăm tư liệu của nó, thuận tiện cũng hỏi luôn về Vạn Dược thụ.

Nhưng đáp án nhận được khiến Từ Phàm đau hết cả trứng, chỉ cần mua về nhất định sẽ tự đập vào tay mình.

“Thôi vậy.”

“Bồ Đào, gửi mười thủ đoạn gạt người ở thế giới trung chuyển khu vực Nam Lục cho Nguyên chủ, Ma chủ và các đệ tử Ẩn Linh môn đệ tử.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

“Trong thế giới trung chuyển này, cũng chỉ có cửa hàng mười ba đại chủng tộc mở ra hơi chính quy một chút, chỗ khác đều là hố người.”

Trong cửa hàng tộc Thiên Thương, Từ Phàm và Trương Vi Vân như đang tiến vào bảo khố.

Đủ loại chí bảo, linh bảo, còn có linh khoáng Hỗn Độn cực kỳ trân quý, tất cả đều được thu nhỏ bày lên trên kệ, bên trên còn có nói rõ về nó.

Sau khi hai người đi dạo một vòng, Từ Phàm đã mua một đống linh khoáng Hỗn Độn có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.

Lúc tính tiền, tộc Thiên Thương phát hiện Từ Phàm có Thiên Vị châu, cung kính mời hai người đến khu vực trung tâm.

Vừa vào khu trung tâm, quả cầu phù văn hệ thống đang yên lặng trong tiên hồn Từ Phàm bắt đầu chuyển động, tản ra một loại cảm giác đói bụng.

Lúc này, Từ Phàm cảm nhận vị trí giữa nhất ở khu trung tâm.

Bình Hỗn Độn Huyền Hoàng chí bảo, trong bình có một đoàn chân lý Hỗn Độn.

Ánh mắt Từ Phàm sáng lên, nhìn chân lý Hỗn Độn trong bình Hỗn Độn, cưỡng ép đè ép quả cầu phù văn hệ thống đang khát khao trong cơ thể.

“Chân lý Hỗn Độn trong bình này tương đương với lượng năm con cự thú Hỗn Độn ẩn chứa.”

“Hơn nữa loại chân lý Hỗn Độn ở trạng thái tinh khiết này mới có thể kích phát Đại Thánh Nhân đi ra một bước cuối cùng.” Từ Phàm nói, ấn mở giá của chân lý Hỗn Độn này.

“Ba trăm vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí cộng thêm mười món Huyền Hoàng chí bảo.”

Từ Phàm nhìn tiểu kim khố của mình, cuối cùng vẫn quyết định thành thật săn giết cự thú Hỗn Độn đi thôi.

Nhưng cũng không phải hoàn toàn không có thu hoạch, Từ Phàm cảm thấy đã làm rõ được trạng thái tinh khiết của chân lý Hỗn Độn, có chút ý nghĩ đặc biệt rút ra chân lý Hỗn Độn.

Sau khi nhìn thấy chân lý Hỗn Độn, Từ Phàm đã không còn tâm trạng xem các đồ vật ở khu vực trung tâm nữa.

Cảm giác khát vọng của quả cầu phù văn hệ thống vừa nãy đột nhiên khiến Từ Phàm có một loại cảm giác lập tức sẽ đột phá đến Đại Thánh Nhân.

“Không được, phải nghĩ cách kiếm chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí thôi.”

Từ Phàm vừa nói vừa lấy ra Thiên Vị châu bắt đầu hỏi thăm.

Hai canh giờ sau, thần niệm của Từ Phàm từ trong Thiên Vị châu rút ra.

“Phu quân, nghĩ ra cách làm sao để kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí rồi hả?” Trương Vi Vân hỏi.

“Có chút ý nghĩ, đầu tiên chúng ta phải thuê cửa hàng đã.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trong thành trung tâm tại thế giới trao đổi trung chuyển, một cửa hàng nhỏ mở ra trên một con đường vắng vẻ.

Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ còn có sáu vị tiền bối Nhân tộc.

“Chư vị tiền bối, các ngươi đều đã xem giá cả của chân lý Hỗn Độn rồi nhỉ?” Từ Phàm cười hỏi.

“Xem rồi, đen, quá mẹ nó đen.” Tiễn Đạo tiền bối không nhịn được nói.

Trong mấy người ở đây, chân lý Hỗn Độn có sức dụ hoặc với hắn lớn nhất.

“Vừa rồi ta hỏi tộc Thiên Thương, ta phát hiện một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tốn ba vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí là có thể mua được.”

“Mà Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn ta rút ra từ đó ít nhất có thể bán được mười lăm vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Cho nên việc làm ăn này, ta chuẩn bị làm ở các thế giới đại trung chuyển.”

“Trước tiên đánh lên danh tiếng, dùng bốn vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí thu mua cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, sau đó giao cho ta rút ra Hỗn Độn chi khí.”

“Ta cảm thấy như vậy tốt hơn chúng ta tìm kiếm săn giết từng con một.” Từ Phàm nhìn mấy người nói.

Lúc này, Nguyên chủ, Ma chủ còn có mấy vị tiền bối Nhân tộc đều lộ ra vẻ mặt khó coi.

“Khoảng thời gian này mua đồ tương đối nhiều, trên người của ta chỉ còn hơn hai vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Ma chủ vò đầu nói.

“Ta còn ba vạn.”

“Ta còn hai vạn ba ngàn.”

Đám người gom lại, kết quả phát hiện thủy tinh Hồng Mông Tử khí của tất cả cộng lại chỉ có thể thu mua hai con cự thú Hỗn Độn.

“Bằng không săn giết mấy con trước, góp nhặt chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí, thế nào?” Ma chủ nghĩ ngợi nói.

“Cũng được, vừa nãy ta có thấy qua cửa hàng chuyên buôn bán tình báo, phía trên có rất nhiều tin tức liên quan tới vị trí của cự thú Hỗn Độn.” Nguyên chủ nói.

“Được, trước tiên chúng ta đi săn ba con cự thú Hỗn Độn để ta luyện chế thành Hỗn Độn chi khí, tgom đủ thủy tinh Hồng Mông Tử khí để mở tiệm rước lại nói.” Từ Phàm nói.

Tại lối ra của thế giới trung chuyển, cung điện Nhân tộc xuất hiện, mục tiêu rõ ràng nhanh chóng bay đi về một hướng.

Bọn họ bỏ ra hai vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí mua vị trí của ba con cự thú Hỗn Độn từ trong cửa hàng chuyên buôn bán tình báo.

Chương 1310: Giao dịch

Sau khi cung điện Nhân tộc phá vỡ không gian di chuyển mấy chục vạn quang giáp, Từ Phàm quay đầu nhìn về phía thế giới trung chuyển, chỉ nhìn thấy một quang điểm nho nhỏ.

Giống như đom đóm trong đêm khuya nơi xa.

Từ Phàm đột nhiên nhớ tới dự định trước đây, sau khi cảnh giới tu vi cao sẽ mang tông môn đến ở tại một nơi bí ẩn.

“Thế này có vẻ như ta đang dần cách cuộc sống nhàn rỗi càng lúc càng xa.”

“Còn có cửa hàng thuê trước nữa.” Nhìn quang điểm phía xa, trong lòng Từ Phàm lặng lẽ nói.

Lúc này, Nguyên chủ đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Từ Thần sư, ngươi nói sau khi kế hoạch khởi bước, có thể để Tiễn Đạo tiền bối trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân trước không?” Nguyên chủ hỏi.

“Đây không phải chuyện trước kia đã nói tốt sao?” Giọng Từ Phàm hơi nghi hoặc hỏi.

“Đó là trước kia, bây giờ là bây giờ.”

“Nếu như có thể, ta muốn để cả sáu tiền bối đều thành Hỗn Độn Thánh Nhân lại trở về.” Giọng Nguyên chủ mang theo chút ưu thương.

“Được mà, Nhân tộc mạnh, chẳng phải tương đương với chỗ dựa của ta cũng mạnh sao.” Từ Phàm nhếch miệng cười nói.

“Nguyên chủ, ta muốn biết những tiền bối rời Tam Thiên giới chỉ có mười người đó sao?”

“Lúc đỉnh phong có ba mươi người, về sau hoặc là đắm chìm trong Hỗn Độn, hoặc là biến thành Hỗn Độn Thần Ma, còn có rất nhiều người vì ngăn cản các loại tai hoạ cho Tam Thiên giới mà vẫn lạc.”

“Những tiền bối Nhân tộc này ở trong Hỗn Độn rất không dễ dàng.” Nguyên chủ thở phào một hơi nói.

“Nếu như có thể phát hiện con đường kia sớm một chút thì tốt rồi, cũng không đến mức có nhiều tiền bối Nhân tộc như vậy vì Nhân tộc hoặc vì con đường đó vẫn lạc.”

Nhìn bộ dạng cảm khái muôn vàn của Nguyên chủ, Từ Phàm biết, chuyện xưa trong đó rất nhiều.

“Lúc rời đi, ta có bảo đệ tử tông môn điều tra.”

“Phát hiện có rất nhiều đoàn đội do Đại Thánh Nhân tạo thành, chuyên môn săn giết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Cho nên chúng ta chỉ cần nâng cao giá cả thu mua, kế hoạch nhất định sẽ thành công.”

“Chỉ cần có đủ Hỗn Độn chi khí, Nhân tộc chúng ta sẽ càng ngày càng cường thịnh.” Từ Phàm nói, trong tay nhiều ra hai hồ lô rượu.

“Đây là rượu ta dùng Hỗn Độn chi khí chưng cất, có một hương vị đặc biệt, hôm nay để ngươi thưởng thức.” Từ Phàm nói, đưa cho Nguyên chủ một hồ lô rượu.

Nguyên chủ mở ra uống một ngụm, ánh mắt lập tức sáng lên.

“Không tệ, rượu này ngon đấy!”

“Để trong thế giới trung chuyển này, nói không chừng có thể bán được nhiều.” Nguyên chủ lộ ra biểu cảm say mê nói.

“Đừng để Ma chủ biết, nếu không ta chút rượu này cũng sẽ bị hắn xử hết.” Từ Phàm cười nói.

Ba năm sau, cung điện Nhân tộc đi tới địa điểm dự định.

Ở ngoài mười vạn quang giáp, một con thú Hỗn Độn to lớn đang ngủ say.

“Bắt đầu đi, tranh thủ tốc chiến tốc thắng.” Nguyên chủ nói, triệu hồi ra tinh môn, lại từ trong tinh môn lôi ra một viên tinh thần thượng cổ biến thành cự tiễn tinh thần.

“Tiểu tử ngươi đừng hẹp hòi như thế, ít nhất cũng phải cho ta tam mũi chứ.”

“Nói không chừng không cần các ngươi xuất thủ, một mình ta có thể giải quyết.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

“Ba viên, ngươi muốn mạng ta luôn còn gì.” Nguyên chủ quay đầu lại nói.

“Đừng lải nhải nữa, khai chiến!”

Một Hỗn Độn Pháp Tướng người mặc trọng giáp xuất hiện, đụng lên cự thú Hỗn Độn.

Tới gần cự thú Hỗn Độn trong mười vạn quang giáp, tuyệt đối không có khả năng đánh lén.

Theo Hỗn Độn Pháp Tướng phát động công kích.

Một tiếng gầm giận dữ chấn động khu vực trăm vạn quang giáp xung quanh.

Đại chiến bắt đầu, Từ Phàm thuần thục bố trí đại trận Hỗn Độn phụ trợ ở xung quanh.

“Đều có trang bị mới, không tệ không tệ.”

Từ Phàm nhìn qua, Nguyên chủ, Ma chủ, còn có mấy tiền bối Nhân tộc, mỗi người đều có thêm một món Huyền Hoàng chí bảo cường lực thích hợp với bản thân.

Nhất là Ma chủ, sau khi hiện ra Chân Ma Pháp Tướng, chợt thay đổi phong cách bình thường đại chiến.

Trực tiếp từ thích khách ban đầu biến thành người đàn ông đích thực.

Sau khi đại chiến năm tháng, Tiễn Đạo tiền bối Nhân tộc bắn ra một tiễn mấu chốt, một phát nhập hồn kết thúc chiến đấu.

Cuối cùng đám người thu hồi cự thú Hỗn Độn, lại tiến về khu vực kế tiếp.

Mười lăm năm sau, cung điện Nhân tộc trở về đến thế giới trung chuyển.

Một cửa hàng không đáng chú ý mở ra.

Trong cửa hàng chủ của tộc Thiên Thương, Từ Phàm lần đầu chính thức gặp được cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Khách quý tới cửa, cửa hàng ta bồng tất sinh huy.” Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương cười nói.

“Tiền bối nói đùa, ta đến quý địa bán ra một vài đồ vật.” Từ Phàm nói, lấy ra một bình Hỗn Độn.

“Hỗn Độn chi khí pha tạp Hỗn Độn chân lý, thật đúng là hiếm thấy.” Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương từ đó lấy ra một đoàn Hỗn Độn chi khí nói.

“Đồ tốt, quý khách muốn gửi bán hay trực tiếp bán cho cửa hàng bọn ta.”

“Trực tiếp bán cho quý cửa hàng, mời tiền bối ra giá.” Từ Phàm khách khí nói.

“Tám mươi vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương cho ra một cái giá.

“Thành giao.” Từ Phàm đáp ứng không chút nghĩ ngợi.

Một món linh bảo không gian hiện lên trước mặt Từ Phàm, bên trong chứa tám mươi vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn này mặc dù có thể tăng tiến tu vi cảnh giới của Đại Thánh Nhân, nhưng muốn bước ra một bước cuối cùng, tốt nhất nên nhờ chân lý Hỗn Độn tinh thuần nhất.”

“Nếu như ta đoán không sai, những Hỗn Độn chi khí này là ngươi rút ra từ trong cự thú Hỗn Độn.”

“Tiền bối, mắt sáng như đuốc.” Từ Phàm tán dương nói, trong lòng tuyệt không ngoài ý muốn.

Hỗn Độn chi khí như thế này, cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân nhất định sẽ nhìn ra mánh khóe.

Đây cũng là một trong những mục đích Từ Phàm tới nơi này.

“Ba phần chân lý Hỗn Độn tinh thuần nhất, cộng thêm một món Hồng Mông chí bảo, đổi thủ pháp tinh luyện của ngươi, thế nào?” Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói.

“Thứ cho vãn bối cuồng vọng, giá cả này, thấp.” Từ Phàm cự tuyệt nói, giá cả này vẫn chưa đạt tới mong muốn trong lòng hắn.

“Ngươi nói.”

“Năm phần chân lý Hỗn Độn, hai món Hồng Mông chí bảo.”

“Năm phần Hỗn Độn chân lý, một món Hồng Mông chí bảo, đây là giá cuối cùng của ta.”

“Thành giao.”

Nghe thấy lời Từ Phàm, trên mặt Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương lộ ra ý cười.

“Từ hôm nay trở đi, ngươi là khách quý cấp Hỗn Độn của tộc ta.”

“Tiền bối, cao nhất là cấp bậc gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Cấp Hồng Mông, chờ sau khi ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân là có thể thăng lên cấp Hồng Mông.” Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói.

“Đa tạ tiền bối cho hay.”

“Được rồi, tiếp theo đây ta sẽ dẫn ngươi đi lựa chọn Hồng Mông chí bảo, một chút xóc nảy, đừng phản kháng.” Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương nhẹ nhàng vung tay lên.

Thiên địa xoay tròn, không gian biến hóa.

Sau đó Từ Phàm xuất hiện trong một không gian thần bí.

“Đây là bảo khố Hồng Mông chí bảo tộc ta, ngươi có thể lựa chọn một món.” Một âm thanh êm ái vang lên từ sau lưng Từ Phàm.

Chỉ thấy một nữ tử như tinh linh đứng sau lưng Từ Phàm.

Từ Phàm gật đầu, nhìn chí bảo tản ra khí tức Hồng Mông trôi nổi giữa không trung.

“Bên số hai có lò luyện đại đạo Hỗn Độn, tiếp sau có thể còn sẽ có cái khác.”

Ánh mắt Từ Phàm lướt qua từng món Hồng Mông chi bảo, cuối cùng như ngừng lại trên một trận bàn Hỗn Độn.

“Trận bàn Hồn Nguyên, nhất niệm thành trần, có thể trung hoà tất cả nguyên liệu cần thiết của đại trận, trận pháp Hỗn Độn.”

Nhìn một câu đơn giản trong giới thiệu, Từ Phàm trong nháy mắt quyết định chính là nó.

“Cái này.” Từ Phàm chỉ vào trận bàn Hồn Nguyên tản ra khí tức to lớn.

“Được.”

Dưới một phen thao tác của nữ tử như tinh linh, trận bàn Hồn Nguyên mở khoá, xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Chương 1311: Vạn đạo Hỗn Độn

Cứ như vậy, Từ Phàm có được món Hồng Mông chí bảo thứ hai.

Trong cửa hàng nhỏ, Từ Phàm nói cho đám người chuyện trải qua hôm nay, đương nhiên đoạn bán kỹ thuật bị giấu đi.

“Không nghĩ tới Hỗn Độn chi khí lấy ra từ ba con cự thú Hỗn Độn đáng tiền như thế.” Ma chủ phấn khởi nói.

“Bước tiếp theo chúng ta làm gì đây, trực tiếp đi thế giới trung chuyển khác mở cửa hàng chi nhánh sao?” Nguyên chủ hỏi.

“Đúng thế, chúng ta đi mở hai chi nhánh trước, lúc sau thủy tinh Hồng Mông Tử khí nhiều lên, lại mở nhiều chi nhánh hơn.”

Từ Phàm nói, chia tám mươi vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử Khí làm ba phần, Nguyên chủ, Ma chủ mỗi người một phần.

“Các ngươi có thể đi thế giới trung chuyển thứ tám và thứ bảy khu Nam Lục mở chi nhánh.”

“Được.”

Kết quả là, đám người Nguyên chủ và Ma chủ lên đường bay về hai thế giới trung chuyển khác.

Sau khi nhìn đám người rời đi, Từ Phàm lại phân phó Bồ Đào thuê một khu vực trong thế giới trung chuyển này để đặt Ẩn Linh đảo xem như tông môn lâm thời.

Sau khi làm xong mọi việc, lại kêu Bàng Phúc tới.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Bàng Phúc hành lễ nói.

“Nghe nói việc làm ăn ngươi làm mấy khu vực khác rất phát đạt.” Từ Phàm đỡ Bàng Phúc lên.

“Chỉ là vài việc làm ăn nhỏ mua đi bán lại, kiếm khoản tiền vất vả, thuận tiện cũng giúp đệ tử tông môn chúng ta có vài việc làm.” Bàng Phúc khiêm tốn nói.

Một linh bảo không gian hiện lên trước mặt Bàng Phúc.

“Trong này có lượng lớn thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ngươi dùng mấy cửa hàng ngươi mở toàn lực đi thu mua cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Sau khi thu về bảo Bồ Đào rút ra Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, sau đó lại nghĩ cách bán đi.” Từ Phàm phân phó.

“Đại trưởng lão, ở nơi này bán ra Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, có phải có hơi cây to đón gió rồi không?” Bàng Phúc có chút do dự nói.

Căn cứ vào quan sát của hắn, thế lực dám trực tiếp buôn bán Hỗn Độn chi bảo có liên quan đến chân lý Hỗn Độn, ít nhất cũng có cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân toạ trấn.

“Xem thao tác của ngươi, dù sao trong thế giới trung chuyển này là an toàn, trong vùng Hỗn Độn, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cũng không làm gì được chúng ta đâu.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi.

“Tuân lệnh.”

Thế giới trạm trung chuyển, tại một nơi tiên linh tú mỹ, một hòn đảo to lớn tọa lạc trong đó.

Trong tiểu viện quen thuộc, Từ Phàm nằm trên ghế dựa nhìn năm phần chân lý Hỗn Độn.

Kiềm chế quả cầu phù văn hệ thống đang xao động trong tiên hồn.

“Độ tinh khiết cao đúng là không giống nhau.” Từ Phàm cảm nhận quả cầu phù văn hệ thống, phun tào.

“Cũng không biết năm phần chân lý Hỗn Độn này có thể đẩy ta lên cảnh giới Đại Thánh Nhân hay không.”

“Nếu như đẩy không lên, vậy xem như thiệt thòi lớn.”

Đưa tay lấy ra một bình Hỗn Độn trong đó, Từ Phàm nhẹ nhàng mở ra, chân lý Hỗn Độn trong đó lập tức bị quả cầu phù văn hệ thống hấp thu.

Cuối cùng bắt đầu diễn biến điên cuồng bên trong tiên hồn.

Cả quả cầu hệ thống trong nháy mắt tản ra, hóa thành từng trường long phù văn Hỗn Độn, vô tự bay múa trong không gian tiên hồn.

Mà Từ Phàm cũng nhìn thấy hạch tâm phù văn hệ thống.

Chỉ trong nháy mắt, một cảm giác huyền diệu khó tả tuôn vào trong lòng.

Một tiếng chuông vang vang lên trong không gian tiên hồn, như thiên địa sơ khai, lại như gọi lên đại đạo muôn thuở sống dậy.

Giờ phút này, Từ Phàm cảm giác hắn tựa như đã vượt qua ảnh giới Đại Thánh Nhân, trực tiếp tiến vào Hỗn Độn Thánh Nhân.

Vạn vật Hỗn Độn, mình ta nắm giữ.

Nhưng cảm giác này vừa muốn tiến sâu vào, lại bị một lực lượng chí cao vô thượng kéo lại.

Lấy lại tinh thần lần nữa, một quả cầu phù văn hệ thống mới tinh hiện lên trước mặt Từ Phàm.

“Vạn đạo Hỗn Độn, con đường này cũng không dễ đi.”

Chẳng biết tại sao, Từ Phàm lại tự nhiên nói ra câu này.

Đợi đến khi lấy lại tinh thần, Từ Phàm phát hiện lý giải của hắn đối với vạn đạo Hỗn Độn càng thêm khắc sâu.

“Còn cần ba phần chân lý Hỗn Độn, có thể.” Đôi mắt ẩn chứa huyền ý vạn đạo Hỗn Độn của Từ Phàm huyền ý bắn ra thần thái khác thường.

Lại một bình chân lý Hỗn Độn mở ra, hạch tâm hệ thống lại một lần nữa hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Loại cảm giác nắm giữ Hỗn Độn lại đánh tới.

Trước lạ sau quen, Từ Phàm lợi dụng loại cảm giác tiến vào cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân này bắt đầu phân tích toàn bộ hệ thống.

Toàn bộ hạch tâm hệ thống, hiện ra không sót gì trước mặt Từ Phàm.

Vô số phù văn Hỗn Độn hòa tan tiêu hóa dưới thần niệm của cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

Lúc xử lý xong những này, Từ Phàm đang muốn phân tích hạch tâm hệ thống then chốt nhất, lại bị kéo lại lần nữa.

Theo đó, bình chân lý Hỗn Độn thứ ba mở ra, một luồng khí thế không tên từ trên người Từ Phàm phát ra.

“Bồ Đào, mang Ẩn Linh đảo vào trong vùng Hỗn Độn, ít nhất cách thế giới trung chuyển này ngoài trăm vạn quang giáp.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Ẩn Linh đảo bật lên, phá vỡ không gian, trực tiếp xuất hiện bên ngoài thế giới trung chuyển.

Sau đó khởi động truyền tống định vị to lớn, tiêu hao mấy vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí truyền tống đến bên ngoài trăm vạn quang giáp.

Đây là tọa độ truyền tống Ẩn Linh đảo đã sớm chuẩn bị sẵn.

Lúc này, trong vùng Hỗn Độn, một hòn đảo lớn đứng sừng sững bên trong.

Một luồng khí tức không tên phát ra từ trong cả hòn đảo nhỏ.

Vô số Hỗn Độn đại đạo chi vận hiển hóa trôi nổi trên không cả Ẩn Linh đảo.

Tất cả các đệ tử trong Ẩn Linh đảo đều có cảm ứng từ trong động phủ đi ra, nhìn ngàn vạn Hỗn Độn đại đạo chi vận biến hóa trên bầu trời.

Chỉ là trong nháy mắt, thần niệm các đệ tử bị Hỗn Độn đại đạo chi vận hấp dẫn không tự chủ tiến tới gần Hỗn Độn đại đạo chi vận mình cảm ứng được.

Cuối cùng trong cả Ẩn Linh đảo, hễ là vâth là có linh, tất cả đều bị Hỗn Độn đại đạo chi vận lây nhiễm.

Lúc này, một âm thanh huyền diệu khó tả vang lên.

“Hỗn Độn chi thuỷ, tại minh…”

Đây là một tia thần niệm Từ Phàm phân ra để giảng giải vạn đạo Hỗn Độn cho các đệ tử Ẩn Linh môn.

Mà ý niệm của bản thân hắn thì lại tiếp tục phân giải hạch tâm hệ thống.

“Bồ Đào, phối hợp với đại trận Hỗn Độn của ta.”

Chỉ thấy một đại trận Hỗn Độn bao phủ cả mấy vạn quang giáp xuất hiện trong nháy mắt, cuối cùng truyền tống mà đi đến bên ngoài vùng Hỗn Độn ngàn vạn quang giáp.

Từ Phàm cảm giác động tĩnh chính mình đột phá cảnh giới Đại Thánh Nhân nhất định sẽ hơi lớn, cách càng xa thế giới trạm trung chuyển càng tốt.

Trong một vùng Hỗn Độn xa lạ, Ẩn Linh đảo đột nhiên xuất hiện.

Sau đó giống như lực lượng âm ỉ trăm ngàn vạn năm, đột nhiên bộc phát.

Một cột sáng ẩn chứa vạn đạo Hỗn Độn từ trong Ẩn Linh đảo bắn ra.

Sau đó nổ tung như pháo hoa trong vùng Hỗn Độn.

Vạn đạo Hỗn Độn hiển hóa, bao trùm lấy khu vực vạn quang giáp xung quanh, lấy Ẩn Linh đảo làm trung tâm bắt đầu xoay tròn.

Sau đó Hỗn Độn chi khí trong trăm vạn quang giáp bắt đầu tụ tập về Ẩn Linh đảo.

Mà lúc này, khí tức trên người các đệ tử trong Ẩn Linh đảo cũng bắt đầu xảy ra biến hóa.

Đệ tử Ẩn Linh môn liên tiếp đột phá, vô số Chuẩn Thánh tràn ngập trên bầu trời Ẩn Linh đảo.

Từ Phàm hấp thu lượng Hỗn Độn chi khí khổng lồ, mượn vạn đạo Hỗn Độn ẩn chứa trong đó phân tích hạch tâm hệ thống.

Khí tức bắt đầu yếu đi, khí thế trên người Từ Phàm từ cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân yếu xuống đến Đại Thánh Nhân, cuối cùng lại trượt xuống đến giữa Thánh Nhân.

Lúc này, bình chân lý Hỗn Độn thứ tư mở ra.

Loại cảm giác nắm giữ Hỗn Độn hiển hiện lần nữa.

Lúc này, vạn đạo Hỗn Độn hiển hóa xung quanh Ẩn Linh đảo hấp dẫn sự chú ý của cự thú Hỗn Độn ở mấy trăm vạn quang giáp xung quanh.

Trong đó còn có ba con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Chương 1312: Đại Thánh Nhân

“Chủ nhân, tất cả cự thú Hỗn Độn trong mấy trăm vạn quang giáp xung quanh đều bị hấp dẫn đến đây rồi.” Bồ Đào báo cáo.

“Không sao, đến lúc đó tự ta sẽ xuất thủ.”

Từ Phàm toàn lực phân tích hạch tâm hệ thống, chân mày càng nhăn càng sâu.

Mà cảnh giới tự thân đã vững chắc ở cảnh giới Đại Thánh Nhân.

Cảm ngộ đối với vạn đạo Hỗn Độn đã thăng hoa.

“Cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân vậy mà cũng không thể cởi bỏ hạch tâm hệ thống.”

“Cẩu hệ thống này có phải lại tự mình đổi mới sau lưng ta không vậy?”

“Chẳng lẽ thật sự chờ ta đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới có thể mở ra thứ đồ bỏ này sao?”

Nhìn hạn mức cao nhất của hạch tâm quả cầu phù văn hệ thống lại tăng lên một lần nữa, Từ Phàm không nhịn được phun tào.

Lúc thể nghiệm Hỗn Độn Thánh Nhân còn dư lại chút thời gian.

Khu vực mấy trăm vạn quang giáp xung quanh nháy mắt bị khống chế, sau đó đột ngột chấn động.

Vô số cự thú Hỗn Độn lập tức bùng nổ, tụ tập lao về phía Ẩn Linh đảo.

Ba cự thủ ngưng tụ từ Hỗn Độn chi khí trong nháy mắt trấn trụ ba con cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân, sau đó kéo vào trong Ẩn Linh môn.

Theo chút chân lý Hỗn Độn cuối cùng bị hấp thu, Từ Phàm xuống lại cảnh giới Đại Thánh Nhân.

Hỗn Độn vạn đạo hiển hóa chi vận biến mất, các đệ tử tỉnh táo lại.

Sau đó mọi người khiếp sợ phát hiện, tu vi của bọn họ đều đã đột phá đến cảnh giới Chuẩn Thánh.

“Bế quan tu luyện, củng cố cảnh giới tự thân.”

Giọng Từ Phàm vang lên trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Cảm nhận uy năng cảnh giới Đại Thánh Nhân của bản thân, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Mặc dù không phá giải được hạch tâm hệ thống, nhưng lĩnh hội cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân một phen cũng không tính là quá thua thiệt.”

Bốn phần Hỗn Độn chân lý, trực tiếp đẩy Từ Phàm lên cảnh giới Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Thế giới trung chuyển thứ chín khu vực Nam Lục, Ẩn Linh đảo lại hạ xuống vị trí lúc đầu.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa nhẹ nhàng đung đưa, không biết đang suy nghĩ gì.

“Chủ nhân, Hỗn Độn chi khí rút ra từ hai con cự thú Hỗn Độn Bàng Phúc thu mua đã được một đại thế lực ở trung tâm Hỗn Độn mua đi.”

“Mặt khác, đại thế lực này đề nghị muốn mua phương pháp rút ra Hỗn Độn chi khí, chủ nhân, có bán hay không?” Bồ Đào hỏi.

“Không bán, đã có thoả thuận với tộc Thiên Thương, bán độc quyền.” Từ Phàm híp mắt nói.

Chẳng biết tại sao, Từ Phàm đột phá đến cảnh giới Đại Thánh Nhân đột nhiên cảm thấy có hơi mệt tim.

Hiện tại hắn chỉ muốn nằm trên ghế dựa phơi nắng, chẳng muốn đi đâu hết.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, bóng dáng Vương Huyền Tâm xuất hiện trong tiểu viện.

“Sư phụ, ta muốn liên hợp với mấy vị sư huynh tạo thành một tiểu đội, đi vùng Hỗn Độn làm nhiệm vụ.” Vương Huyền Tâm thỉnh cầu nói.

“Chọn thêm nhiều ngươi mang đi, muốn đi vùng Hỗn Độn, ít nhất phải có một ngàn chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.” Từ Phàm khoan thai nói.

“Hiện tại các ngươi đều đã tấn cấp đến Chuẩn Thánh, Thánh Quang điện của tông môn lại phục sinh bản nguyên các ngươi nhất định sẽ có tổn thương, đến lúc đó còn phải từ cảnh giới Đại La bắt đầu tu luyện lại.”

“Tuân lệnh, sư phụ.” Vương Huyền Tâm lui ra.

“Cũng không biết bên số một, số hai thế nào, cách nhau xa như vậy, phản hồi ta tấn cấp đến Đại Thánh Nhân phỏng chừng bọn họ không nhận được.”

Lúc này, trong Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, tại một đại lục một đám con rối Thần Ma cảnh giới Thánh Nhân chiếm lĩnh biên cảnh.

Đại thống lĩnh đang mang theo số hai tuần tra cả đại lục.

“Đại thống lĩnh, ngoại viện ngươi mời từ đâu vậy? Mạnh quá.” Số hai hỏi.

Bọn họ có thể công chiếm đại lục này, nguyên nhân chủ yếu là có một vị Thần Ma cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân xuất thủ giúp bọn họ.

“Đây là do ta dùng một món Hồng Mông chí bảo đổi lấy ba trăm vạn năm hắn làm việc cho ta.”

“Loại cường giả này, chỉ dựa vào mặt mũi ta cũng không mời được đâu.” Đại thống lĩnh cười nói.

“Mà công chiếm xong đại lục này, bước kế tiếp trong kế hoạch của chúng ta chính là dẫn dắt đại lục, tiến sát về khu vực giữa hai đế quốc Đại Thần Ma.”

“Trước kia không phải ngươi vẫn luôn tò mò, vì sao những đại lục này quan trọng như vậy sao? Hiện tại ta cho ngươi biết.” Đại thống lĩnh lộ ra một nụ cười thần bí.

“Hai đế quốc Đại Thần Ma, tổng cộng có ba trăm sáu mươi lăm đại lục.”

“Mỗi đại lục đều được lực lượng chí cao vô thượng gia trì.”

Đại thống lĩnh nói, chiếu ra trên không trung một quang ảnh lớn, phía trên biểu hiện bản đồ của hai đế quốc Đại Thần Ma và mảng lớn khu vực Hỗn Độn ở trong.

Mà những bản đồ này lại bị chia thành ba trăm sáu mươi lăm khu vực, có lớn có nhỏ.

“Mỗi đại lục đều ứng với một khu vực bên trên, lấy thủ đoạn vô thượng mưu đoạt lực lượng và cơ duyên trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân ở khu vực Hỗn Độn này.”

“Mỗi đại lục mỗi trăm vạn năm đều sẽ sinh ra một phần chân lý Hỗn Độn, nó là mấu chốt để trở thành Hỗn Độn Thần Ma.”

Ánh mắt số hai càng trợn càng lớn, nhìn bản đồ phía trên cực kỳ chấn động.

“Nhìn thấy những sinh linh trong giới ở những thế giới trên này không?”

“Kỳ thật đế quốc Thần Ma muốn diệt bọn họ dễ như trở bàn tay.”

“Nhưng vì sao không diệt, chính là vì giữ lại để cướp đoạt cơ duyên trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân của bọn họ.”

Đại thống lĩnh ngẫu nhiên điểm ra mấy đại thế giới trong khu vực Hỗn Độn giữa hai đế quốc Đại Thần Ma.

“Trong những kỷ nguyên gần đây, mấy thế giới này vốn dĩ có thể sinh ra cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, nhưng tất cả cơ duyên đều bị cướp đoạt.”

“Nhưng cũng không phải bị cướp đoạt vô ích, ít nhất còn giữ được thế giới của bọn họ.”

Giọng điệu Đại thống lĩnh tựa như đang đánh giá nô lệ ưu tú.

“Mà đại lục này lại hơn mười vạn năm là có thể rút ra chân lý Hỗn Độn.”

“Ta dùng phần đầu tiên, Hồ huynh đệ dùng phần thứ hai, Nhị huynh đệ, ngươi dùng phần thứ ba.”

“Đến lúc đó cho dù không thành Hỗn Độn Thần Ma được, thực lực cũng sẽ tăng lên nhiều.”

“Chỉ cần chiếm lĩnh nhiều thêm mấy đại lục, thế lực của đám huynh đệ chúng ta sẽ càng ngày càng lớn mạnh, thực lực cũng sẽ càng ngày càng mạnh lên.” Đại thống lĩnh nói.

“Đại thống lĩnh, nếu đại lục này quan trọng như vậy, vậy Đế quốc Man Thú Thần Ma nhất định sẽ xuất thủ đoạt lại nhỉ?” Số hai hỏi.

“Sẽ thì sẽ, chẳng qua bọn họ sẽ không đến trắng trợn, trước đây tồn tại chí cao vô thượng của hai đế quốc Đại Thần Ma đã từng có ước định.” Đại thống lĩnh giải thích.

Lúc này, đại lục Hỗn Độn bọn họ chiếm lĩnh đang từ từ tiến đến gần khu vực vùng Hỗn Độn bên trong.

“Nhị huynh đệ, con rối Đại Thần Ma ngươi nghiên cứu thế nào rồi, có thể dùng linh khoáng Hỗn Độn trên đại lục này luyện chế một đám không?” Đại thống lĩnh hỏi.

“Đang muốn nói với Đại thống lĩnh, ta xem trong bảo khố, dự tính có thể luyện được ba ngàn con rối Đại Thần Ma.” Số hai nói.

“Ba ngàn con, miễn cưỡng đủ.”

“Ngươi nói những linh khoáng Hỗn Độn cần có để luyện chế con rối Đại Thần Ma cho Hồ huynh đệ, để hắn đi tìm cho ngươi.” Đại thống lĩnh cười nói, khoảng thời gian gần đây, hắn càng ngày càng cảm thấy những con rối Thần Ma này dùng tốt.

“Tuân lệnh, Đại thống lĩnh.” Số hai gật đầu, trong lòng bắt đầu cười lên.

Trong những năm này, hắn cảm nhận sâu sắc được chỗ tốt khi cùng đoàn đội gây dựng cơ nghiệp thành công.

Hiện tại trong không gian lò luyện đại đạo Hỗn Độn Hồng Mông chí bảo của hắn đã có mười vạn con rối Thần Ma và ba ngàn con rối Đại Thần Ma.

Toàn bộ đều là dựa vào thân phận Bộ trưởng hậu cần cộng thêm Huyền Hoàng Luyện Khí sư của hắn lấy được.

“Bản thể đi trung tâm Hỗn Độn, những thứ này phải tìm cơ hội đưa qua cho hắn, để lại chỗ ta cũng vô dụng.”

Chương 1313: Uy năng

Thế giới trung chuyển, trong Ẩn Linh môn.

Từ Phàm cầm trong tay trận bàn Hồn Nguyên, một tia trận đạo chi vận đặc biệt từ phía trên trận bàn phát ra.

Một cự trận to lớn lập tức ngưng tụ mà thành, sau đó số ba xuất hiện trong trung tâm đại trận.

Đại trận Hỗn Độn vận hành, vô cùng vô tận Hỗn Độn chi khí bị hút vào trong đại trận.

Cuối cùng ngưng tụ thành một loại lực lượng đặc biệt rót vào trong cơ thể số ba.

Từ Phàm ở bên ngoài đại trận nhìn số ba.

“Làm gì bên cạnh cũng phải có người làm việc.”

Cuối cùng Từ Phàm phục khắc tất cả cảm ngộ có liên quan đến bàng môn chi đạo của mình rót vào trong cơ thể số ba.

Đại trận Hỗn Độn vận hành, hỗ trợ số ba tiêu hóa hấp thu cảm ngộ của những đạo bàng môn này.

Gia tốc thời gian trăm năm, đại trận Hỗn Độn tiêu tán.

Phân thân số ba từ từ mở ra đôi mắt lạnh nhạt.

“Trước tiên vào trong không gian dưới lòng đất luyện chế mấy món Huyền Hoàng chí bảo, củng cố cảnh giới bàng môn chi đạo.” Từ Phàm nhìn số ba nói.

Số ba biến mất, số bốn một thân áo bào đỏ cũng xuất hiện trong tiểu viện.

Từ Phàm giao trận bàn Hồn Nguyên Hồng Mông chí bảo cho số bốn.

“Xem thử chiến lực hiện tại thế nào.”

Một truyền tống trận không gian vây lấy số bốn.

Sau đó truyền tống đến bên ngoài trung chuyển thế giới.

Ý thức của Từ Phàm cũng chuyển dời đến trên người phân thân số bốn.

Số bốn cầm trong tay trận bàn Hồn Nguyên, một truyền tống trận Hỗn Độn cự ly siêu viễn xuất hiện.

Trực tiếp truyền tống đến bên ngoài trung chuyển thế giới ba ngàn vạn quang giáp.

“Không hổ là Hồng Mông chí bảo, đã có thể vẽ ra truyền tống trận cự ly xa trong thời gian ngắn như thế.” Số bốn hơi nhếch khóe môi.

Sau đó lại có một pháp trận Hỗn Độn dò xét lớn bao trùm cả một quang giáp xuất hiện.

Chỉ trong chớp mắt, tất cả cự thú Hỗn Độn và đại thế giới ẩn giấu trong phạm vi ngàn vạn quang giáp đều bị xác minh.

Số bốn lựa chọn ngẫu nhiên một con cự thú Hỗn Độn truyền tống qua.

“Grào!!”

Một con cự thú Hỗn Độn như cự sư đột ngột bừng tỉnh, gầm thét về hướng phát ra dao động không gian nơi xa.

“Lần đầu nhìn thấy cự thú Hỗn Độn vẻ ngoài đàng hoàn như thế, quả nhiên là không dễ.”

Số bốn cầm trong tay trận bàn Hồn Nguyên, một đại trận phong tỏa không gian bao trùm mấy trăm vạn quang giáp trực tiếp thành hình.

Sau đó nháy mắt lại chụp thêm vào năm sáu tầng đại trận Hỗn Độn phía trên tầng đại trận này.

Đây đều là đại trận Hỗn Độn cực kỳ hao phí tài liệu Từ Phàm thôi diễn ra trong lúc rảnh rỗi, đương nhiên uy năng cũng một cái mạnh hơn một cái.

Nếu đổi lại ngày trước, mỗi đại trận Hỗn Độn ít nhất phải tiêu hao mấy chục vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí mới có thể khởi động.

Hiện tại có trận bàn Hồn Nguyên Hồng Mông chí bảo, bố trí ngàn vạn đại trận, chỉ trong một ý niệm.

Lúc cự thú Hỗn Độn như cự như sư đang muốn bóp nát con côn trùng nhỏ quấy rầy hắn nghỉ ngơi.

Mấy đại trận Hỗn Độn đặt lên người nó, chỉ thấy từng đại trận đều nặng tựa như một thế giới.

Trực tiếp trấn áp đột ngột cự thú Hỗn Độn đang triển khai toàn bộ khí tràng.

Cuối cùng một cự nhân to lớn như thế giới cầm trong tay cự nhận xuất hiện bên cạnh cự thú Hỗn Độn.

Sau khi cảm nhận được nguy hiểm, cự thú Hỗn Độn bắt đầu liều chết giãy dụa.

Chống lại áp lực từ mấy đại trận Hỗn Độn, đánh tới cự nhân.

Vào lúc này, một đại trận Hỗn Độn chợt xuất hiện dưới thân cự thú Hỗn Độn.

Vô số xiềng xích phù văn Hỗn Độn từ trong đại trận bay ra.

Vô tận xiềng xích phù văn quấn khắp tứ chi cự thú Hỗn Độn, đột ngột kéo ra.

Cuối cùng lại thêm mấy cơn đại chấn đè xuống, khiến nó không thể động đậy.

Lúc này, cự nhân như một thế giới mới chậm rãi giơ lên cự nhận trong tay.

Nương theo thế cự thú Hỗn Độn giãy dụa đột nhiên chém xuống.

Cự thú Hỗn Độn diệt, từ đầu đến cuối, số bốn chỉ ở bên cạnh dùng Hồng Mông chí bảo bố trí đại trận.

“Không tệ, quả nhiên không tệ.”

“Bố trí xong những đại trận Hỗn Độn này, lúc vận hành ít nhất phải tiêu hao mấy trăm vạn thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Từ Phàm nhìn trận bàn Hồn Nguyên, càng xem càng vui mừng lẫn kinh ngạc.

Mà lúc này, Từ Phàm mới phát hiện.

Hỗn Độn chi khí ở mấy trăm vạn quang giáp xung quanh đều đã bị những đại trận Hỗn Độn này tiêu hao sạch.

“Thử nghiệm uy năng của Đại Thánh Nhân khi có Hồng Mông chí bảo xong rồi, tiếp theo thử xem không có Hồng Mông chí bảo sẽ như thế nào.”

Số bốn nói, bay đến chỗ ẩn thân của một con cự thú Hỗn Độn khác.

Sau khi đạt được mục đích, một Thiên Thủ Hư Tượng đỏ như máu xuất hiện, trực tiếp lao tới cự thú Hỗn Độn nơi xa.

Một trường hà thiên trùng chí bảo lơ lửng quanh người Thiên Thủ Hư Tượng đỏ như máu.

Trong những trường hà chí bảo này, đa số là Tiên Thiên linh bảo và một phần Tiên Thiên chí bảo, Huyền Hoàng chí bảo chỉ có mấy món ít ỏi.

Lợi dụng uy năng của Đại Thánh Nhân, lại phối hợp với trường hà chí bảo này, vậy mà trong thời gian ngắn ép cự thú Hỗn Độn không ngẩng đầu lên được.

Nhưng đại chiến như thế này kéo dài đến năm ngày.

Số bốn đứng trên thi thể cự thú Hỗn Độn to lớn, trong ánh mắt có hơi nghi hoặc.

“Chẳng lẽ chiến lực của ta thụt lùi, sao cứ cảm thấy đánh con cự thú Hỗn Độn này khó như vậy, sức chiến đấu của ta, trước kia không đều là tồn tại vượt cấp một giây giết mà.” Số bốn sờ cằm nói.

Không suy nghĩ nhiều, số bốn thu lại cự thú Hỗn Độn, bay về hướng thế giới trung chuyển đi.

“Bồ Đào, đem Hỗn Độn chi khí rút ra từ hai con cự thú Hỗn Độn sáng tạo một bí cảnh tu luyện.”

“Để các đệ tử tiến hành thi đấu, thứ tự cao có thể đi vào tu hành ba ngày.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi làm xong mọi việc, Từ Phàm nhìn lên bầu trời, uể oải nói: “Quả nhiên, cảnh giới càng không dễ vượt cấp, khoảng cách quá lớn.”

Đối với lần khảo nghiệm chiến đấu này, trong lòng Từ Phàm đã có một tiêu chuẩn đại khái.

Có thể đối kháng với cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, nhưng đánh lâu tất bại.

Nhưng bất kể là lúc nào, hắn đều có thể dựa vào cảnh giới của bản thân thoát thân từ trong tay Hỗn Độn Thánh Nhân đó.

“Bồ Đào, giao trận bàn Hồn Nguyên cho ngươi.”

“Sau này đệ tử ra ngoài đi săn cự thú Hỗn Độn, dùng cái này thả ra thăm dò trận pháp.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Tại nơi cách thế giới trung chuyển mấy trăm vạn quang giáp, Thiên Địa Linh Lung tháp ổn định trong Hỗn Độn.

Lấy khu vực trăm vạn quang giáp xung quanh bản thân, toàn bộ đều thành bãi săn cho đệ tử Ẩn Linh môn.

Hàng vạn cự nhân Hỗn Độn ở trong bãi săn này vây quét cự thú Hỗn Độn.

Lúc này, một đội cự nhân Hỗn Độn mới vừa đi săn xong về trong Thiên Địa Linh Lung tháp tu dưỡng.

“Hàn sư huynh, mua không được đồ vật yêu thích, loại cảm giác này đối với người khác mà nói mỗi ngày đều có.”

“Có thể đặt trên người ngươi tương đối ít thấy, nhưng ngươi cũng phải phấn chấn lên.”

“Vừa rồi lúc chiến đấu, ta cảm giác vị sư huynh tự tin tiêu sái, kiếm uy vô song trước kia không thấy đâu nữa.” Kiếm Vô Cực nhìn Hàn Phi Vũ nói.

“Vô Cực sư đệ, ta chỉ là hơi phiền muộn chút xíu thôi, không cần hăng chí khuyên ta như thế đâu.” Hàn Phi Vũ xua tay nói.

Không mua được đồ vật mình muốn, mặc dù có chút khó chịu, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không giống như Kiếm Vô Cực nói.

Lúc này, Vương Hướng Trì đi tới bên cạnh hai người.

“Vừa nãy ta vừa cướp được hai thanh kiếm chủ sát cấp Huyền Hoàng chí bảo từ trong bảo khố dùng chung của tông môn.”

“Lại phối hợp với linh kiếm khác là kiếm trận Cự Nhân Hỗn Độn của chúng ta có thể thành hình.” Vương Hướng Trì cười nói.

Nghe nói như thế, ánh mắt Kiếm Vô Cực sáng lên.

“Vậy không phải là chúng ta có thể gia nhập vào chiến đội đi săn cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân rồi sao!”

Chương 1314: Người tốt không bằng mệnh tốt

“Đương nhiên có thể, bên kia vừa vặn thiếu một phụ trợ.” Vương Hướng Trì cười nói.

Lúc Vương Hướng Trì còn muốn nói chuyện với hai đồ đệ, đột nhiên nhận được tin tức từ Vương Vũ Luân.

“Các ngươi chờ một lát, ta đi ra ngoài một chuyến.” Trên một tiên chu cấp Huyền Hoàng chí bảo, Vương Hướng Trì nhìn Vương Vũ Luân đang ngồi ở mũi thuyền câu cá.

“Cha, ngươi tìm ta có chuyện gì?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Không phải vì nhớ ngươi, tới đây muốn gặp ngươi thôi sao.” Vương Vũ Luân vẫy tay bảo Vương Hướng Trì ngồi bên cạnh.

“Có việc nhanh nói.”

“Ta chỉ muốn hỏi ngươi, săn giết những cự thú Hỗn Độn này có thể kiếm được bao nhiêu thủy tinh Hồng Mông Tử khí?” Vương Vũ Luân có chút xấu hổ hỏi.

“Trời, cha, ngươi thế mà nói được loại lời này à!” Vương Hướng Trì kinh ngạc nói, hắn đã khi nào gặp qua cha mình phát sầu vì thứ này đâu.

Trong ấn tượng của hắn, bất kể là đồ sư phụ cho lão cha, hay là lão cha tự mình câu lên, đều có thể để cha mình giàu có một giới.

Trong lòng hắn, cha hắn và đồ đệ hắn là hai tồn tại song song đặt trên tài phú.

“Từ khi đi vào thế giới trung chuyển này, ta phát hiện nơi này quá nhiều đồ tốt, những di nương của ngươi đều tiêu sạch thủy tinh Hồng Mông Tử khí mấy năm nay ta trân tàng cả rồi.” Vương Vũ Luân gãi đầu nói.

“Vậy ngươi cũng đừng hỏi ta, ngươi hỏi sư phụ, hỏi Bồ Đào còn tốt hơn ta đó.” Vương Hướng Trì có chút buồn bực nói.

“Ta chỉ muốn mang các di nương của ngươi dựa vào bản lĩnh của chính mình đi kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Đồ vật ta câu lên những năm này mặc dù trị giá không ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí, nhưng vẫn không lấp nổi những lỗ hổng này.”

Nghe thấy lời Vương Vũ Luân nói, Vương Hướng Trì rơi vào trầm tư.

“Cha, nếu thật sự không được, ngươi có thể cùng các di nương đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Ta từ chỗ Bồ Đào nghe được tin, Hỗn Độn chi khí rút ra từ trong cự thú Hỗn Độn, có thể bán hơn mười vạn thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

“Lúc mang ngươi đi săn, nhất định phải nói với sư phụ, thời khắc mấu chốt đánh không lại có thể gọi sư phụ.” Vương Hướng Trì nói.

Quyền hạn của hắn ở chỗ Bồ Đào rất cao, cho nên có thể nhìn thấy rất nhiều tin tức đệ tử bình thường không thấy được.

“Có chuyện như vậy sao, vậy bây giờ ta lập tức đi ngay!” Vương Vũ Luân bắt đầu phấn khích lên.

Mặc dù hắn không muốn có giao lưu gì với những hồng nhan tri kỷ kiếp trước này trên thể xác và thần hồn.

Nhưng bởi vì chính mình kế thừa những kí ức của kiếp trước, đối lấy lực lượng một người, nuôi những hồng nhan tri kỷ này không có quá nhiều cảm giác bài xích.

Lúc này, một đạo đại trận Hỗn Độn to lớn xuất hiện dưới Thiên Địa Linh Lung tháp, cuối cùng một luồng dao động đặc biệt khuếch tán ra.

Sau đó, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn trong khu vực này đều nhận được bản đồ phân bố cự thú Hỗn Độn liên quan tới khu vực này.

“Cha, ở hướng kia có một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, nếu ngươi muốn đánh đi nói với sư phụ một tiếng.” Vương Hướng Trì chỉ vào một quang điểm lớn trên bản đồ nói.

“Được, ngươi đi làm chuyện của ngươi đi.” Vương Vũ Luân nói, thu lại cần câu, bắt đầu gọi những hồng nhan tri kỷ đến chuẩn bị chiến đấu.

Lúc này, một hồng ảnh thoáng hiện.

Số bốn xuất hiện trên chiếc cự chu này.

“Ngươi nên mang theo đám hồng nhan tri kỷ của ngươi đi kiếm tiền đi, nếu không chỉ dựa vào ngươi cả ngày câu cá, vung cần câu ra lửa cũng không nuôi nổi nhiều nữ nhân như vậy đâu.” Giọng nói của Từ Phàm truyền đến.

“Từ đại ca, từ sau khi ngươi tấn cấp đến Đại Thánh Nhân, còn chưa từng thấy ngươi ra khỏi tiểu viện, bị thương hả?” Vương Vũ Luân ân cần hỏi.

“Không bị thương, chẳng qua là tâm tính sụp đổ nên cần tĩnh dưỡng một thời gian.” Số bốn nói, đi lên trước đặt một tay lên vai Vương Vũ Luân.

Một cự trận Hỗn Độn to lớn xuất hiện, từng sợi xiềng xích phù văn tản ra khí tức nhân quả tiến vào trong cơ thể Vương Vũ Luân.

Những xiềng xích nhân quả này xuyên thấu qua không gian vô tận, đi qua hai đế quốc Đại Thần Ma tiến vào trong Tam Thiên giới.

Cuối cùng lại từ Tam Thiên giới bay ra, tìm kiếm bốn phía xung quanh vùng Hỗn Độn.

Như trong chớp mắt, lại như vạn năm.

Trong lúc này, Vương Vũ Luân hấp thu tất cả bản nguyên và ký ức của chân ngã.

Một luồng khí tức không tên phát ra từ trên người hắn.

Sau đó Vương Vũ Luân bắt đầu đột phá, mãi cho đến cảnh giới Đại Thánh Nhân.

Thật lâu sau, Vương Vũ Luân mới từ từ mắt, thu hồi khí tức trên người.

“n tái tạo của Từ đại ca, không thể hồi báo.” Nói xong liền muốn hành lễ.

Từ Phàm nhanh chóng đỡ lên.

“Khách khí, sau này cho ta mười món Hồng Mông chí bảo là được.” Từ Phàm cười nói.

“Hơn mười món Hồng Mông chí bảo quá ít, ta nhất định phải kiếm cho Từ đại ca mấy ngàn món.” Vương Vũ Luân ngàn vạn cảm khái nói.

Sau khi hắn hấp thu tất cả ký ức của chân ngã, mới hiểu rõ người đại ca trước mặt này vì chính mình làm bao nhiêu.

Chỉ bằng ân tình này, vĩnh thế bên cạnh, làm nô làm tỳ cũng không tính là quá.

Lúc này, Từ Phàm lấy ra một bình chân lý Hỗn Độn, trực tiếp đập vào người Vương Vũ Luân.

“Thấy bản thân ngươi còn hơi suy yếu, hơn nữa cảm ngộ đối với đại đạo chân ngã sở tu còn không quá thấu.”

“Cho ngươi thêm chút lửa, chúc ngươi lên tới cảnh giới Đại Thánh Nhân đỉnh phong.”

Trong nháy mắt, một khí thế huyền diệu khó giải nắm giữ vạn vật Hỗn Độn từ trên người Vương Vũ Luân dâng lên.

Khu vực này được Từ Phàm gia tốc thời gian, liên tục qua trăm năm.

“Thì ra đây chính là cảm giác hấp thu chân lý Hỗn Độn.” Một giọt nước mắt từ trong khóe mắt Vương Vũ Luân chảy xuống.

“Đây là thứ chân ngã khát vọng vô số kỷ nguyên, lấy đại nghị lực, đại phách lực, mưu đồ vạn thế, là vì đạt tới hiệu quả như thứ này.”

“Đáng tiếc chân ngã không trải nghiệm được loại cảm giác này.” Vương Vũ Luân cảm khái nói.

Một bàn tay lớn đập lên vai Vương Vũ Luân.

“Ngươi từ trong đó ngộ ra được đạo lý gì?”

“Nhận ra đối đãi với đại ca rất quan trọng.” Vương Vũ Luân hơi nhếch khóe môi.

“Người tốt không bằng mệnh tốt.” Từ Phàm liếc mắt.

“Lấy thực lực của ngươi bây giờ, lại thêm mấy hồng nhan tri kỷ cấp Đại Thánh Nhân của ngươi, chém giết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân bình thường cũng không có vấn đề gì.”

“Nếu như bây giờ ngươi lại có một món Hồng Mông chí bảo chủ sát thì tốt rồi.” Từ Phàm nói, hắn muốn cho, thế nhưng trong tay không có.

Nghe xong lời này, chẳng biết tại sao, Vương Vũ Luân bỗng nhiên có cảm giác.

“Từ đại ca, ngươi chờ một lát.”

Vương Vũ Luân nói, lấy cần câu vung ra.

Chỉ thấy trên thân cần câu đột nhiên tản ra một khí tức không tên, khoảnh khắc này, vạn đạo Hỗn Độn ở xung quanh cần câu bắt đầu trở nên mơ hồ.

Đây là điều trước kia Từ Phàm chưa từng phát hiện.

Cũng không lâu sau, cần câu ghì xuống, Vương Vũ Luân thuận thế thu cần.

Chỉ thấy một thanh linh kiếm tản ra khí tức Hồng Mông chí bảo xuất hiện.

“Từ đại ca, không phải Hồng Mông chí bảo tới rồi đấy sao!”

“Chờ một lát, xem ta có thể câu lên cho Từ đại ca một món không.” Vương Vũ Luân nói, vung cần lần nữa.

Từ Phàm nghe được lời này, ánh mắt lập tức nhìn về phía dây câu kết nối với không gian thứ nguyên.

Nhưng qua thật lâu, cũng không thấy có đồ vật mắc câu.

Cuối cùng Vương Vũ Luân chỉ có thể tiếc nuối thu cần.

“Từ đại ca, loại cảm giác này biến mất rồi, xem ra hôm nay không có thu hoạch, sau này ta lại câu cho Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói, nhìn về phía những hồng nhan tri kỷ vẫn luôn đợi hắn trên cự chu.

“Tiểu Thanh, đón lấy, kiếm này ở trong tay ngươi có thể phát huy ra uy năng lớn nhất!”

Chương 1315: Bí cảnh

Nhìn huynh đệ tốt cắn nuốt hết bản nguyên chân ngã, đến Đại Thánh Nhân đỉnh phong, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

Thực lực như vậy lại thêm một đám hồng nhan tri kỷ thế này, chỉ cần không gặp phải cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ở vùng Hỗn Độn đi ngang không thành vấn đề.

“Từ đại ca, ta đi trước, xem có thể kiếm được chút đồ tốt cho ngươi hay không.”

Tiên chu bay về chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm nhìn gợn sóng tiên chu phá vỡ không gian chấn động ra, khóe miệng hơi giương lên.

“Nam nhân nuôi gia đình, cố gắng lên!”

Ý thức của Từ Phàm chuyển dời đến bản thể.

Vẫn là chiếc ghế dựa bầu bạn với hắn mấy vạn năm, Trương Vi Vân ngồi cách đó không xa xem phim truyền hình Bồ Đào hư cấu ra.

Sau khi phát hiện động tĩnh, Trương Vi Vân quay đầu lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Phu quân, ngươi về rồi.”

“Mau tới nếm thử canh Long Nguyên ta làm cho ngươi thế nào này.”

Trương Vi Vân nói, lấy ra một bát canh Long Nguyên đặt lên bàn nhỏ bên cạnh ghế dựa.

“Canh Long Nguyên?”

Thấy ánh mắt nghi hoặc của Từ Phàm, Trương Vi Vân nói: “Ta thấy khoảng thời gian gần đây tâm thần phu quân có hơi suy yếu, đặc biệt làm ra cho ngươi để bồi bổ bản nguyên.”

Bưng bát lên muốn đút cho Từ Phàm.

“Ta tự mình tới là được.”

Từ Phàm mở miệng, canh Long Nguyên hóa thành một trường long bay vào trong miệng hắn.

“Phu quân, nếu ngươi không có việc gì, đi dạo bên ngoài tông môn với ta một đi, phong cảnh nơi này rất đẹp đó.” Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm lười biếng nằm trên ghế dựa nói.

“Được, cũng nên ra ngoài đi dạo một chút.” Từ Phàm nói, chậm chạp đứng dậy.

Mang theo Trương Vi Vân bước lên một chiếc linh chu bay ra ngoài cửa đông.

“Đây là khu vực Bồ Đào đặc biệt chọn, trăm năm giá thuê là thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi sáu trăm trượng.”

Linh chu bay ra bên ngoài tông môn, trên trời một dải thất thải trường vân treo ở chân trời như một trường hà lao nhanh không nghỉ, liên tục kéo đến chân trời.

“Bồ Đào, dải thất thải trường vân là gì vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Thất Linh Thải Vân, chính là từ bảy loại linh khí hội tụ mà thành, hay còn có tên là Giáng Sinh chi vân.”

“Tại khu vực Thất Linh Thải Vân bao trùm, chỉ cần có sinh linh sinh ra, sẽ căn cứ vào tư chất của nó, ban cho linh quang khác biệt, cấp cao nhất phải kể tới là thất thải linh quang.”

Lúc Bồ Đào đang giới thiệu, trên bầu trời đột nhiên hạ xuống một đám tứ thải tường vân rơi xuống một khu vực dưới mặt đất.

Từ Phàm cảm thấy thú vị, mang theo Trương Vi Vân bay đến chỗ tường vân rơi xuống.

Chỉ thấy một con mẫu thú Hóa Thần kỳ như gấu trắng đã sinh ra một con ấu thú.

Lúc này tứ thải tường vân giữa bầu trời đã rơi xuống bên người ấu thú, vô cùng nhẹ nhàng bao lấy ấu thú.

“Tường vân sẽ bao lấy ấu thú ba tháng, đảm bảo cho ấu thú lớn lên.”

“Trong lúc này, tất cả sinh linh không được săn giết, cũng không thể phát sinh chiến đấu trong phạm vi trăm dặm.” Bồ Đào còn nói thêm.

“Thú vị, con ấu thú này tư chất còn tạm được, nếu cố gắng có thể miễn cưỡng tới cảnh giới Chân Tiên.” Từ Phàm nhìn tiểu thú đáng yêu nói.

Mà Trương Vi Vân nhìn con ấu thú này, dường như nghĩ đến gì đó, ánh mắt mang theo ba phần ngượng ngùng bảy phần khát vọng nhìn về phía Từ Phàm.

“Vậy khoảng thời gian này chúng ta cố gắng nhiều một chút.” Thấy nét mặt của tức phụ, Từ Phàm vội vàng nói.

“Được.” Âm thanh mang theo thẹn thùng vang lên.

Tại nơi cách thế giới trung chuyển năm ngàn vạn quang giáp, Vương Vũ Luân mang theo một đám hồng nhan tri kỷ đang vây công một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân như giáp trùng.

Từng luồng kiếm quang có thể chém ra thế giới từ các hướng khác nhau chém về phía cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân này.

Nhưng tất cả đều bị tầng giáp dày trên người nó cản lại.

“Tiểu Thanh, bọn ta giúp ngươi trấn trụ không gian, ngươi tranh thủ quen thuộc thanh kiếm này.”

Một Hỗn Độn Pháp Tướng to lớn liên hợp với đông đảo hồng nhan tri kỷ củng cố không gian xung quanh.

“Sắp rồi, chờ ta quen thêm lát nữa.”

Trong phạm vi không gian trấn trụ, pháp tắc kiếm đạo Hỗn Độn ngưng tụ.

Một luồng tiếp một luồng kiếm quang, uy năng càng lúc càng lớn.

Đến cuối cùng, khu vực không gian bị chấn trụ này vậy mà nứt ra mấy vết nứt không gian.

Mà trên người cự thú Hỗn Độn như giáp trùng cũng bắt đầu xuất hiện vết thương.

“Gần được rồi đó, cùng lên đi!” Một âm thanh thanh lãnh vang lên.

Sau đó Vương Vũ Luân mang theo một đám hồng nhan tri kỷ trực tiếp xông lên.

Chiến đấu kéo dài ba tháng, con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân lấy phòng ngự làm chủ lại cứ thế bị các nàng giày vò chết.

Ngay khoảnh khắc khi cự thú Hỗn Độn này tử vong, một luồng dao động không gian mơ hồ khuếch tán ra.

“Chủ nhân, bên này hình như có một bí cảnh Hỗn Độn!” Một bạch xà khổng lồ nhìn về hướng dao động không gian truyền đến nói.

“Đi qua xem thử, nói không chừng có bảo vật!” Vương Vũ Luân nói, mang theo chúng mỹ nhân xuyên qua vết nứt không gian.

Sau đó liền tiến vào trong đại sảnh rộng lớn, ở cuối đại sảnh có một cánh cổng dài rộng gần vạn dặm.

Dưới ánh xanh của cổng lóe ra các loại phù văn Hỗn Độn.

“Đây đều là phù văn Hỗn Độn, không có cảnh giới Trận Pháp Thần sư trở lên căn bản không giải được.” Một nữ tử kiêm tu trận pháp nói.

“Ha ha, Bồ Đào, kêu Từ đại ca đến đây!” Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

Đại ca vì ta làm nhiều chuyện như vậy, ta tuyệt đối không thể để hắn chịu thiệt.

Cảm giác phản lợi quen thuộc lại xuất hiện một lần nữa.

Lúc này, trong một hoa viên tại Ẩn Linh đảo, Từ Phàm đang ngắm hoa với tức phụ chợt nhận được tin tức từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, Vương Vũ Luân phát hiện được một bí cảnh trong vùng Hỗn Độn, cửa lớn bị phù văn Hỗn Độn phong tỏa, hắn muốn mời ngươi đến một chuyến.”

Nghe thấy lời Bồ Đào nói, Từ Phàm ngây ra.

“Nhanh như vậy, thời gian còn chưa tới một năm luôn mà.” Từ Phàm tính thời gian chia tay.

“Phu quân, ngươi muốn ra ngoài sao?” Trương Vi Vân hỏi.

“Chúng ta cùng đi xem xem.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện trận bàn Hồn Nguyên, cuối cùng một Truyền Tống trận tản ra dao động không gian cực hạn xuất hiện.

Cùng lúc đó ở trong bí cảnh cách xa năm ngàn vạn quang giáp cũng xuất hiện một Truyền Tống trận.

Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân từ đó đi ra.

“Từ đại ca, ta phát hiện một bí cảnh.”

“Vì cảm tạ Từ đại ca, bí cảnh này cho ngươi.”

Vương Vũ Luân nói xong lập tức mang theo một đám hồng nhan tri kỷ rời đi, không cho một chút cơ hội cự tuyệt nào.

“Đi còn rất dứt khoát.” Từ Phàm nhìn cánh cổng dài rộng gần vạn dặm cười nói.

Sau đó bắt đầu nghiêm túc quan sát phù văn Hỗn Độn trên cổng.

“Hỗn Độn Trùng Kim, chỉ riêng cánh cổng này đã đáng giá rất nhiều tiền rồi.” Từ Phàm vuốt ve cửa lớn nói.

“Phu quân, vậy có thể bán cánh cổng này không?” Trương Vi Vân vui vẻ hỏi.

“Được chứ.”

“Nếu đổi là trước kia, pháp trận Hỗn Độn trên cổng này không mất thời gian vạn năm tuyệt đối không giải được.”

“Nhưng bây giờ không giống vậy.”

Trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện, cả cánh cổng lập tức bị tròng lên hơn mười tầng đại trận phá giải.

Chỉ dùng ba canh giờ, đại trận phù văn Hỗn Độn trên cổng liền bị tan rã.

Nhẹ nhàng đẩy ra, cánh cổng từ từ mở ra.

Một thế giới rộng lớn hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Cảm nhận khí tức từ thế giới phía sau cổng truyền đến, trong ánh mắt Từ Phàm sáng lên sắc thái dị dạng.

“Thần hỏa cấp Hỗn Độn Thánh Nhân!”

Chương 1316: Truyền thừa

Vừa đi vào, Từ Phàm lập tức thấy được một ngọn Hỗn Độn Thần hỏa bùng cháy vĩnh hằng.

Xung quanh Hỗn Độn Thần hỏa bị một tầng pháp trận phù văn trong suốt trói buộc.

Mà bên dưới Hỗn Độn Thần hỏa thì lại là từng cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

Trên mỗi cây trụ đều khắc hàng vạn hệ thống phù văn Hỗn Độn.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đây cũng là một nơi luyện khí của Hồng Mông Luyện Khí sư.” Từ Phàm nhìn thiên trụ Hỗn Độn, nhẹ nhàng nói.

“Không sai, chủ nhân ta Thương là một Luyện Khí sư đã từng đặt chân đến đỉnh phong.”

Một ngọn lửa nhỏ đột nhiên xuất hiện trước mặt Từ Phàm và Trương Vi Vân.

“Vậy ngươi chủ nhân bây giờ…” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân ta cảm thấy trong vùng Hỗn Độn vô tận đã không còn nơi khiến hắn hướng tới, cho nên thân giải trong Hỗn Độn vô tận này.”

“Mặc dù chủ nhân đã đi, nhưng truyền thừa của hắn để cho ta giữ lại, chờ có Luyện Khí sư thiên phú kế thừa tất cả của hắn.” Ngọn lửa nhỏ ở bên cạnh hai người nhanh chóng bay múa, kéo ra từng đường hỏa tuyến.

“Nếu ngươi có thể phá giải pháp trận Hỗn Độn trên cổng thì chứng minh ngươi đã có tư cách ban đầu để tiến hành thí luyện.”

“Chỉ cần hoàn toàn thông qua khảo hạch chủ nhân để lại là ngươi có thể kế thừa mọi thứ chủ nhân để lại, bao gồm cả ta, một khí linh đi theo bên cạnh Hồng Mông Luyện Khí sư.”

“Ta có thể giúp ngươi xử lý tất cả mọi chuyện ngoài luyện khí.”

Ngọn lửa nhỏ vừa nói xong, chẳng biết tại sao, hạch tâm nó đột nhiên có cảm giác bị nhìn trộm.

“Khảo nghiệm, thú vị, nói thử xem đều có cái gì?” Từ Phàm cười hỏi, đây cũng là lần thứ hai hắn tiến vào loại bí cảnh truyền thừa này.

“Bước đầu tiên, chính là thắp sáng tất cả thiên trụ phù văn Hỗn Độn ở nơi này.”

“Tổng cộng ba ngàn sáu trăm cây, chỉ cần có thể lĩnh ngộ tất cả phù văn Hỗn Độn trên thiên trụ phù văn Hỗn Độn, cũng có thể ứng dụng linh hoạt là có thể thắp sáng một cây.” Giọng điệu ngọn lửa nhỏ vô cùng bí hiểm nói.

“Muốn có được truyền thừa, tổng cộng cần vượt mấy ải?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Chỉ cần vượt ải, hơn nữa nhất định phải có tiềm lực Hồng Mông Luyện Khí sư.”

Ngọn lửa nhỏ nói, thắp sáng toàn bộ khu vực này.

Tức khắc, ba ngàn sáu trăm cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn hiện ra càng thêm rõ ràng trước mặt Từ Phàm.

“Các ngươi ai muốn vượt ải, có thể bắt đầu.”

“Nếu như không muốn vượt ải, vậy ta sẽ khen thưởng cho mỗi người các ngươi một món Huyền Hoàng chí bảo, đưa các ngươi ra ngoài.” Ngọn lửa nhỏ nói.

“Ta đi, Vi Vân, ngươi ở đây chờ một lát, rất nhanh thôi.”

Từ Phàm nói, đi về phía thiên trụ phù văn Hỗn Độn.

“Một lát hả, cho dù là Huyền Hoàng Luyện Khí sư đỉnh cấp cũng không dám nói một lát là có thể thắp sáng những cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn này đâu.” Giọng điệu ngọn lửa nhỏ cực kỳ khinh thường.

“Trước kia có người đi vào sao?” Trương Vi Vân bên cạnh tò mò hỏi.

“Trong gần ngàn vạn kỷ nguyên, có bảy mươi sáu sinh linh tiến vào bí cảnh này.”

“Trong đó thậm chí có ba cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không vượt ải mà muốn miễn cưỡng xông vào, nhưng tất cả đều bị ta đuổi ra ngoài.” Ngọn lửa nhỏ tự hào nói.

Đã rất lâu nó chưa từng giao lưu với sinh linh, cho nên rất sẵn lòng trả lời câu hỏi của Trương Vi Vân.

“Ngươi lợi hại như vậy, đã có thể đuổi cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ra, vậy ngươi nhất định là một Hồng Mông chí bảo rất lợi hại nhỉ?” Trương Vi Vân thán phục nói.

Lúc này, giọng Từ Phàm chợt vang lên.

“Thế giới này chính là Hồng Mông chí bảo.”

Ngọn lửa nhỏ đang định tiếp tục tán gẫu với Trương Vi Vân, lúc này đột nhiên giật mình tỉnh lại.

Ba ngàn sáu trăm cây thiên trụ phù văn Hỗn Độn vậy mà đều đã được thắp sáng.

Ánh sáng kéo dài tới chân trời khiến khu vực này nhìn từ trên bầu trời như một vì sao sáng chói.

“Ở cảnh giới này của ngươi có thể có thực lực Huyền Hoàng Luyện Khí sư như vậy rất hiếm có trong cả vùng Hỗn Độn này.”

“Hiện tại ta cảm giác ngươi có chút hi vọng trở thành chủ nhân mới của ta rồi đó.” Giọng điệu của ngọn lửa nhỏ bắt đầu phấn khích.

“Vậy ngươi có muốn kêu sớm một tiếng chủ nhân để quen không?” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi nói.

Phù văn Hỗn Độn trong những thiên trụ này, Từ Phàm đã sớm lĩnh ngộ qua.

Cho dù chưa từng gặp qua, lĩnh ngộ những phù văn Hỗn Độn này cũng chỉ là chuyện trong nháy mắt.

“Được rồi, nếu đã nói như vậy, vậy chúng ta đến ải thứ hai thôi.”

Ngọn lửa nhỏ mang theo hai người tới trước một cánh cổng truyền tống.

“Ải thứ hai, luyện chế mười một món Huyền Hoàng chí bảo, đến lúc đó tàn hồn chủ nhân để lại sẽ chấm điểm.”

“Sau khi đạt tới tiêu chuẩn, tự động tiến vào cửa ải tiếp theo.”

Ngọn lửa nhỏ nói, ra hiệu cho Từ Phàm đi vào cánh cổng truyền tống không gian này.

Từ Phàm gật đầu, cuối cùng cất bước tiến lên.

Một viên tinh thần bùng cháy Hỗn Độn Viêm Dương chi lực vô tận.

Cách tinh thần không xa còn có một bảo khố gửi vô tận linh khoáng Hỗn Độn.

Chỉ cần là linh khoáng Từ Phàm có thể gọi tên, đều có thể tìm tới trong bảo khố này.

“Luyện chế mười một món Huyền Hoàng chí bảo phong cách khác biệt, khó thì không khó, nhưng đặc biệt phí thời gian.” Từ Phàm nói, bắt đầu lục lọi trong bảo khố.

Không quá lâu sau liền kiếm ra linh khoáng Hỗn Độn luyện chế một món Huyền Hoàng chí bảo.

“Có Viêm Dương tinh thần, ngược lại tiết kiệm chút sức cho ta.” Từ Phàm nói, ném tất cả linh khoáng Hỗn Độn đã chuẩn bị xong vào Viêm Dương tinh thần.

Linh khoáng Hỗn Độn dưới Viêm Dương chi lực to lớn của Viêm Dương tinh thần, bắt đầu dần hóa thành hình thái khác biệt.

Trương Vi Vân và ngọn lửa nhỏ nhìn màn sáng trước mắt.

Chẳng biết tại sao, trong mắt ngọn lửa nhỏ tràn đầy vẻ hồi ức.

“Nếu như chủ nhân ở đây, nhất định sẽ thu phu quân ngươi làm đồ đệ.”

“Đáng tiếc?”

Nghe được câu này, Trương Vi Vân tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía ngọn lửa nhỏ.

“Không phải thông qua truyền thừa là có thể đạt được mọi thứ của chủ nhân ngươi sao?” Trương Vi Vân nghi hoặc hỏi.

“Điều kiện tiên quyết là có thể thông qua.”

“Ngươi cứ yên tâm đi, phu quân ta nhất định có thể thông qua.”

Trương Vi Vân tự tin nói.

“Lời tương tự như vậy cũng có rất nhiều sinh linh đến đây từng nói, nhưng lúc đi một người chật vật hơn một người.” Ngọn lửa nhỏ cười nói.

“Nếu như hắn có thể vào đến ải thứ ba, lúc bị đào thải, ta có thể đưa các ngươi nhiều Hỗn Độn linh bảo hơn một chút.”

Ngọn lửa nhỏ nói, lấy ra một đóa linh hoa bằng ngọc.

“Huyền Hoàng chí bảo, Không Gian hoa, tổng cộng có hai đóa.”

“Có hoa này, cho dù là cách xa nhau cả một vùng Hỗn Độn, chỉ cần ngươi nhớ đối phương là có thể xuất hiện trước mặt hắn bất cứ lúc nào.”

“Thấy các ngươi ân ái như thế, lúc đi tặng miễn phí cho các ngươi.” Ngọn lửa nhỏ nói.

“Không cần miễn phí, dù sao những đồ vật này sớm muộn đều là của phu quân.” Trương Vi Vân híp mắt nói.

“Hy vọng lúc tàn hồn chủ nhân đánh giá, ngươi cũng sẽ có thể nói như vậy.”

Một bên khác, Từ Phàm trực tiếp phân ra mười phân thân, đồng thời luyện chế mười một món Huyền Hoàng chi bảo.

Thao tác này trực tiếp khiến ngọn lửa nhỏ sợ ngây người.

“Đồng thời dùng phân thân luyện chế nhiều Huyền Hoàng chí bảo như vậy, linh hồn chi lực phân chia như thế, chí bảo luyện ra có thể tốt sao?”

“Hiện tại ta thu hồi đánh giá với phu quân ngươi lúc trước.” Ngọn lửa nhỏ nói.

“Chờ sau khi phu quân ta luyện chế xong những Huyền Hoàng chí bảo này lại nói.” Trương Vi Vân trăm phần trăm tin tưởng phu quân mình.

“Vậy ta rửa mắt mong chờ.”

Theo gia tốc thời gian, khu vực chỗ Từ Phàm đã qua mấy ngàn năm.

Mười một món Huyền Hoàng chí bảo cũng bắt đầu lần lượt thành hình.

Chương 1317: Minh tộc

Mười một món Huyền Hoàng chí bảo bất đồng uy năng ẩn chứa bất đồng đại đạo Hỗn Độn lơ lửng ở bên cạnh Từ Phàm.

“Đã rất lâu không dụng tâm luyện khí như thế.” Từ Phàm cảm khái nói.

Lúc này, không gian xung quanh bắt đầu biến hóa, Từ Phàm, Trương Vi Vân, ngọn lửa nhỏ xuất hiện trong một đại điện rộng lớn.

Từ Phàm cảm nhận sự tồn tại của đại điện này, trong ánh mắt toát ra thần thái khác thường.

“Trấn Hồn điện, đây là Huyền Hoàng chí bảo chủ nhân hài lòng nhất, có được nó, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong nhất cũng không làm gì được ngươi.”

“Chủ nhân vốn muốn hoàn thiện nó thành một món Hồng Mông chí bảo, đáng tiếc cuối cùng chưa thể toại nguyện.” Ngọn lửa nhỏ giới thiệu về tòa cung điện này.

Tại chỗ sâu nhất trong cung điện, có một pho tượng không thể dùng lời nói hình dung.

Pho tượng này hiện ra rõ ràng trước mắt Từ Phàm, nhưng không thể nói ra, không thể miêu tả.

“Chủ nhân.” Ngọn lửa nhỏ nhẹ nhàng kêu lên.

Lúc này, một hư ảnh xuất hiện phía trên pho tượng.

“Có sinh linh đến ải thứ hai rồi sao?”

Âm thanh tựa như ngủ say vài vạn năm, mới vừa tỉnh lại.

Uể oải, nhưng lại khiến trong lòng Từ Phàm và Trương Vi Vân ấm áp dị thường.

Nhẹ nhàng vung tay lên, mười một món Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện phía trên cung điện.

“Tiền bối, mời ngươi đánh giá.” Giọng điệu mang theo tôn kính.

Hư ảnh tàn hồn nhìn về phía Từ Phàm, lại nhìn về phía kia Huyền Hoàng chí bảo.

“Lấy cảnh giới của ngươi bây giờ, có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đến tình trạng như thế, cả vùng Hỗn Độn không tới ba người.”

“Tiểu gia hỏa, ngươi qua ải rồi.”

“Hy vọng ngươi có thể kết thúc sứ mệnh của tàn hồn ta, để ta quay về Hỗn Độn.” Tàn hồn cười một tiếng rồi trở về trong tượng.

Ngọn lửa nhỏ ngây ngẩn cả người, cảm thấy không giống kịch bản trong tưởng tượng của nó.

Từ Phàm cũng có chút ngạc nhiên, mười một món Huyền Hoàng chí bảo ta tỉ mỉ luyện chế, ngươi khen ta có mấy chữ vậy thôi hả?

“Không nghĩ tới Huyền Hoàng chí bảo ngươi phân ra phân thân luyện chế cũng có thể qua ải, ta thu hồi lời trước đó đã nói.” Ngọn lửa nhỏ nói xoay tròn quanh hai người một vòng.

Lại tới trước một pháp trận Hỗn Độn khổng lồ.

“Pháp trận này.” Vẻ mặt Từ Phàm dần trở nên nghiêm túc.

Bắt đầu tinh tế quan sát mỗi phù văn trên đại trận Hỗn Độn này.

“Đây là thần trận Hỗn Độn hảo hữu của chủ nhân bố trí.”

“Khảo nghiệm thứ ba chính là từ thần trận Hỗn Độn này chuyển sinh ngươi đến trong đại thế giới ở khu vực biên giới vùng Hỗn Độn.”

“Mà việc ngươi cần làm là dùng đạo Luyện Khí ở lại trong thế giới đó trăm vạn năm.”

“Trong lúc này, Huyền Hoàng chí bảo ngươi luyện chế không thể ít hơn một vạn món.” Ngọn lửa nhỏ nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm lập tức kinh ngạc.

“Một vạn món Huyền Hoàng chí bảo!”

“Phá hủy cả đại thế giới cũng không gom được ba trăm món, ngươi bảo luyện chế một vạn món?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Còn có, ta chuyển sinh qua đó, có che đậy ký ức của ta không vậy?”

Trương Vi Vân ở bên cạnh cau mày, thời gian trăm vạn năm, nàng cảm thấy quá dài.

“Không cưỡng chế che đậy, nhưng có thể khôi phục hay không thì phải xem bản lĩnh của ngươi.”

“Trăm vạn năm quá dài, ta có thể để qua một thời gian nữa mới nhận khảo nghiệm này không?” Từ Phàm nghĩ ngợi hỏi.

Chuyến đi trăm vạn năm này, trước khi đi hắn nhất định phải ổn định tốt tông môn.

Ngoài ra còn có vài chuyện tạp nham cần xử lý.

“Có thể, trong mười vạn năm ngươi tùy thời có thể tới.” Ngọn lửa nhỏ nói, lấy ra một lệnh bài truyền tống.

“Sau khi ngươi rời khỏi, đại thế giới này sẽ di chuyển đến nơi khác, muốn tới trực tiếp kích hoạt lệnh bài truyền tống này là được.”

“Chỉ cần đừng ra khỏi vùng Hỗn Độn, lúc nào, chỗ nào đều có thể truyền tống tới.” Ngọn lửa nhỏ nói.

Từ Phàm gật đầu, lúc muốn mang Trương Vi Vân rời đi, đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

“Mười một món Huyền Hoàng chí bảo ta luyện chế kia có thể để ta mang đi không?”

“Còn có, chân lý Hỗn Độn trong bảo khố các ngươi có nhiều không?”

“Chí bảo không thể mang đi, chân lý Hỗn Độn trong bảo khố rất nhiều, cũng là vì chuẩn bị cho chủ nhân tân nhiệm sau này luyện chế Hồng Mông chí bảo.” Ngọn lửa nhỏ nói, sau khi xoay quanh hai người một vòng.

Hai người liền xuất hiện bên ngoài vùng Hỗn Độn.

“Bận rộn lâu như vậy mà cái gì cũng không có được.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Phu quân hoàn thành khảo nghiệm cuối cùng không phải là được rồi sao, cũng không tính là không có thu hoạch.” Trương Vi Vân ở bên cạnh cười nói.

Lúc này, Bồ Đào truyền tới một đống tin tức.

Thì ra Từ Phàm ở trong thế giới truyền thừa không nhận được tin tức bên ngoài gửi tới.

Nhìn những tin tức này, vẻ mặt Từ Phàm trở nên nghiêm trọng.

“Quả nhiên, kiếm được tiền là có người mắt đỏ.”

Một trận pháp truyền tống vây lấy hai người, trực tiếp truyền tống về Ẩn Linh môn tại thế giới trung chuyển.

“Đại trưởng lão, tất cả cửa hàng của chúng ta đều bị Minh tộc niêm phong, hơn nữa tộc Thiên Thương cũng không thể hợp tác với chúng ta, để bày tỏ áy náy, bọn họ còn bồi thường hơn trăm vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

Từ Phàm vừa về liền trông thấy Bàng Phúc.

“Minh tộc muốn gì?” Từ Phàm hỏi ra vấn đề mấu chốt.

“Giao ra bí pháp rút ra Hỗn Độn chi khí từ trên người cự thú Hỗn Độn, mặt khác tất cả tông môn chúng ta đều phải gia nhập Minh tộc làm nô.”

Giọng điệu Bàng Phúc phẫn hận nói, nghĩ đến bộ dạng cao cao tại thượng của sứ giả Minh tộc, tức giận trong lòng cũng có chút không nhịn được.

“Minh tộc, một trong mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn, sao lại bá đạo như vậy?” Từ Phàm híp mắt lại, quyển sổ nhỏ trong linh bảo không gian lại tăng thêm một tờ.

“Đại trưởng lão, bây giờ chúng ta bị Minh tộc để mắt tới, một cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tới theo dõi chúng ta.”

“Chỉ cần vừa ra khỏi thế giới trạm trung chuyển là bọn họ sẽ ra tay.” Bàng Phúc nói.

“Bồ Đào, hiện tại có bao nhiêu con cự thú Hỗn Độn trong kho?” Từ Phàm hỏi.

“Trong kho hiện có mười hai con cự thú Hỗn Độn, ngoài ra Hỗn Độn chi khí còn dự trữ ba con.” Bồ Đào trả lời nói.

Từ Phàm gật đầu nhìn về phía Bàng Phúc.

“Bảo tất cả đệ tử Thương bộ trở về yên tĩnh một thời gian, để ta nghĩ cách.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Bàng Phúc lui ra.

Từ Phàm về lại trong tiểu viện, nằm trên ghế dựa.

“Bồ Đào, gửi tin cho Nguyên chủ và Ma chủ, chúng ta phải đổi nơi làm ăn, bảo bọn họ dừng chuyện thu mua cự thú Hỗn Độn lại.”

“Phân phối bình quân miễn phí hết Hỗn Độn chi khí dự trữ cho các đệ tử.”

“Bảo các đệ tử tu luyện cho tốt, một thời gian ngắn sau này có thể không dễ chịu.” Từ Phàm đung đưa ghế dựa nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Thế giới trung chuyển, phân bộ tộc Thiên Thương.

Từ Phàm vừa đến nơi này đã nhận được sự chiêu đãi nhiệt tình từ tộc Thiên Thương.

“Bằng hữu, giữa mười ba tộc bọn ta có ước định, đụng phải loại tình huống này, bọn ta cũng không có biện pháp.” Thủ lĩnh phân bộ có chút khó khăn nói.

Từ Phàm gật đầu, từ trong những bồi thường đó, hắn thấy được sự bất đắc dĩ của tộc Thiên Thương.

“Lúc trước nói tốt, thế giới trung chuyển ở khu Nam Lục để lại cho ta làm ăn thu mua cự thú Hỗn Độn.”

“Minh tộc đến quấy nhiễu, cũng không liên quan quá nhiều đến các ngươi.”

“Ta tới đây là muốn hỏi, nếu như ta bị ép bất đắc dĩ giao ra bí pháp rút ra Hỗn Độn chi khí thì sẽ thế nào?”

“Như vậy không phải là tổn hại lợi ích tộc Thiên Thương các ngươi sao?”

Chương 1318: Đánh cược

“Nhưng vùng khu vực này lại nằm trong phạm vi thế lực của Minh tộc, nếu như bằng hữu bị ép bất đắc dĩ giao ra bí pháp, tộc Thiên Thương bọn ta cũng có thể lý giải.” Thủ lĩnh phân bộ tộc Thiên Thương nói.

Nghe được lời này, ánh mắt Từ Phàm bắt đầu trở nên kỳ quái.

Một trong mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn, thế này cũng hơi nhát rồi đây.

Thủ lĩnh phân bộ tộc Thiên Thương thấy vẻ mặt của Từ Phàm, chỉ là bất đắc dĩ buông tay.

“Bằng hữu, ta cũng nghe nói điều kiện của Minh tộc rồi, rất quá đáng, cho nên các ngươi bây giờ chỉ có một con đường duy nhất, đó là rời khu Nam, đến chỗ mười ba đại chủng tộc tìm kiếm che chở.” Thủ lĩnh phân bộ đề nghị.

Hắn không cho rằng Đại Thánh Nhân Nhân tộc có thể đối kháng cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc.

“Đa tạ nhắc nhở.” Từ Phàm gật đầu, rời đi.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện.

“Ngay cả trung tâm Hỗn Độn còn chưa đi được đã phải bắt đầu lưu lạc rồi sao?” Từ Phàm có chút nhức cả trứng nói.

“Phu quân, nếu thật sự không được thì chúng ta vẫn là quay về Tam Thiên giới đi, chờ ngươi sau khi trở thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, chúng ta không sợ Minh tộc đó nữa.” Trương Vi Vân ở bên cạnh để bụng nói.

Ngay vào lúc này, một luồng khí tức to lớn giáng lâm trong khu vực này.

Nhuộm bầu trời vốn xanh thẳm thành màu sắc âm u.

Một sinh vật hình người bao phủ trong bóng mờ xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

Từ Phàm đứng dậy bước ra, xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn, nhìn cường giả Minh tộc tản ra khí tức Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Nhân tộc, ta thứ cho các ngươi không hiểu sự cường đại của Minh tộc ta, kéo dài lâu như vậy, còn không trả lời ta.”

Một khí thế khổng lồ áp lên người Từ Phàm, nhưng trong nháy mắt bị hóa giải.

Từ Phàm hờ hững nhìn cường giả Minh tộc.

“Thế lực Minh tộc bá đạo như vậy sao, thấy đồ tốt là muốn chiếm dụng cho mình.” Từ Phàm nói.

Lúc này, trong khu vực này đã bị đại trận Hỗn Độn trùng điệp vây quanh.

“Người tới là khách, không mời ta vào ngồi một lát à?” Tựa như một quý tộc bước vào trong nhà một người thường.

“Người mang ác niệm không tính là khách, có chuyện gì nói thẳng, ta tiếp.” Ánh mắt Từ Phàm nhìn về phía Minh tộc càng ngày càng nguy hiểm.

“Thú vị, quả nhiên là thú vị.”

“Giao ra bí pháp, dâng ra tất cả chí bảo cùng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, Minh tộc ta có thể miễn ccho Nhân tộc các ngươi tội chết.”

Lúc này, bầu trời càng thêm âm u, từng con minh thú hư cấu ngưng tụ giữa không trung.

“Lời này e rằng ngươi chỉ có thể đại biểu chính ngươi thôi nhỉ? Minh tộc, ta cảm thấy còn chưa tới phiên một Hỗn Độn Thánh Nhân nho nhỏ như ngươi đại biểu.” Từ Phàm khinh thường nói.

Nếu thật sự ép hắn, sau khi hoàn thành khảo nghiệm ải thứ ba, tiếp nhận truyền thừa, dùng chân lý Hỗn Độn trong bảo khố, phỏng chừng có thể trực tiếp trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.

Một chiếc miệng lớn như thâm uyên đột nhiên xuất hiện phía sau Từ Phàm, lúc muốn cắn xuống, đột nhiên bị một cự thủ hắc ám cản lại.

“m, đây là địa bàn của ta.”

“Còn có, tiểu gia hỏa cố lên! Tên hỗn đản trước mặt ngươi không đại biểu được Minh tộc, ngươi muốn thế nào thì thế đó.”

“Dù là giết chết gia hỏa này cũng không sao hết.”

Một giọng nói cười trên nỗi đau của người khác vang lên, khiến sắc mặt cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc âm trở nên khó coi.

“Đa tạ tiền bối cho hay, ta hiểu rồi.”

“Vậy ta có thể đánh chết hắn ở đây đúng không?”

Giọng điệu dửng dưng của Từ Phàm khiến bầu trời âm u lập tức bắt đầu cuồng bạo.

Vô cùng vô tận uy áp trút xuống trên người Từ Phàm.

“Đương nhiên không thể, nếu muốn đánh các ngươi ra ngoài đánh, ta làm trọng tài cho các ngươi.”

“Tiểu gia hỏa, nói cho ngươi một bí mật.”

“Trong Minh tộc bọn ta, bị sinh linh cảnh giới tự thân yếu giết chết, tộc ta sẽ không truy cứu.”

“Đương nhiên, nhất định phải trong tình huống một đối một.”

“Cho nên, cố lên!”

“Lăng, nếu ngươi lại lo chuyện bao đồng, có tin ta cho ngươi lên sinh tử đài luôn không.” âm cắn răng nói.

Sau đó lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Các ngươi tốt nhất vĩnh viễn cũng đừng ra khỏi thế giới trung chuyển này.” Sau khi nói xong liền biến mất.

Bầu trời cũng khôi phục lại màu sắc ban đầu.

Mà lúc này, trong tay Từ Phàm xuất hiện trận bàn Hồn Nguyên, sau đó trực tiếp truyền tống đến bên ngoài thế giới trung chuyển.

Vẻ mặt cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc toạ trấn tại thế giới trạm trung chuyển này trở nên kinh ngạc.

Gần như cùng một thời gian, cách Từ Phàm không xa xuất hiện bóng dáng Hỗn Độn Thánh Nhân âm.

“Được, muốn chết, ta cho ngươi cơ hội này.”

Một cự trảo màu xám to lớn mang theo khí tức ăn mòn chụp lấy Từ Phàm.

“Lên!”

Trong nháy mắt, sáu tầng đại trận Hỗn Độn được bố trí xong.

Một Thiên Thủ Hư Tượng đỏ tươi xuất hiện, sau lưng xuất hiện Hỗn Độn Vạn Đạo bàn.

Một trường hà linh bảo to lớn lơ lửng quanh thân Thiên Thủ Hư Tượng.

“m tiền bối, đánh cược một lần thế nào.” Từ Phàm mở miệng nói.

Song song trong lúc nói chuyện, cự trảo trực tiếp bị đại trận Hỗn Độn mẫn diệt.

“Chủng tộc trong giới nho nhỏ, không có tư cách cược với ta.”

Trong chớp mắt, trong phạm vi mấy vạn quang giáp xung quanh, tất cả đều hóa thành một mảnh không gian u minh.

Một mặt quỷ như đầu lâu xuất hiện trước mắt Từ Phàm, hai mắt bốc lên minh hỏa nhìn Từ Phàm dữ tợn nói.

“Xem ra tiền bối không có lòng tin đối với thực lực của mình nha!”

Thiên Thủ Hư Tượng huyết sắc và pháp trận Hỗn Độn cũng xuất hiện trong mảnh không gian u minh này.

Vẻ mặt dửng dưng của Từ Phàm khiến âm vô cùng tức giận.

“Cược thế nào? Xem ngươi có thực lực này hay không.”

Một thanh trường mâu tản ra màu xanh tối trực tiếp từ hư không chưa biết xuyên qua tiên hồn Từ Phàm.

Từ chỗ vết thương trên tiên hồn lại toát ra vô số xiềng xích u minh, bao vây trói chặt lấy Từ Phàm.

“Một Đại Thánh Nhân nho nhỏ, không có tư cách nói chuyện trước mặt ta.” Đầu lâu như mặt quỷ nói.

“Đại Thánh Nhân có nhỏ hay không, còn cần tiền bối từ từ trải nghiệm.”

Từ Phàm bị trói trực tiếp biến mất.

Mười sáu đại trận Hỗn Độn đột ngột dâng lên, giống như một viên Thánh Quang tinh thần, trực tiếp chiếu sáng toàn bộ không gian u minh.

Từ Phàm đứng dưới tinh thần, tựa như thần linh tản ra thần huy.

Tức khắc, một cảm giác nóng bỏng thiêu đốt khiến thần hồn âm ẩn ẩn đau.

“Tìm chết!”

Toàn bộ không gian u minh bỗng nhiên chấn động, mười sáu tầng đại trận Hỗn Độn Từ Phàm bố trí đột nhiên sụp đổ.

Nhưng trong chớp nhoáng này, lại có ba mươi hai tầng đại trận Hỗn Độn dâng lên.

Trong không gian u minh, quang huy vẫn như cũ.

“Tiền bối cảm thấy bây giờ ta có tư cách chưa?”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, lại có mấy chục đại trận dâng lên, toàn bộ đều là cự trận Hỗn Độn loại Thánh Quang.

Cự trảo liên tục tản ra hắc khí đột ngột xuất hiện dưới chân Từ Phàm, chớp mắt nắm lấy.

“Trong không gian u minh của ta, mọi chuyện đều do ta khống chế, bằng chút thủ đoạn này của ngươi, còn kém xa lắm.”

“Đợi ta trấn trụ thần hồn ngươi, nhất định sẽ từ ký ức của ngươi, tìm tới đại thế giới chỗ Nhân tộc các ngươi.”

“Đến lúc đó, toàn bộ Nhân tộc các ngươi đều sẽ trở thành nô lệ cực kỳ ti tiện của ta.”

Âm thanh cuồng vọng quanh quẩn khắp không gian u minh.

Mà lúc này, một thanh cự kiếm ngưng tụ từ Hỗn Độn Độc chi đại đạo lơ lửng trong không gian u minh.

Sau đó hướng về phía ngoại bích của không gian u minh, đột ngột đâm xuống.

Mà Từ Phàm thì lại xuất hiện lần nữa, khoé miệng hơi nhếch lên, mang theo chút ý khinh thường.

Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân này yếu hơn trong nhận thức của hắn rất nhiều.

“Lăng tiền bối, vị âm tiền bối này là tồn tại yếu nhất trong nhất tộc các ngươi sao?”

“Ha ha, tiểu gia hỏa, ngươi nói không sai, nếu không sao lại không cần mặt mũi cướp đoạt bí pháp trong tay ngươi được.”

Âm thanh cười to phóng khoáng khiến âm cực kỳ khó chịu.

Chương 1319: Biến

Sáu viên Thánh Quang tinh thần loé lên trong không gian u minh, như một cây châm trong thần hồn của âm.

Không gian u minh đột ngột chấn động, tất cả Thánh Quang tinh thần nháy mắt nổ tung.

Tức khắc, lại có sáu viên Thánh Quang tinh thần dâng lên.

“Tiểu gia hỏa, quan hệ của ngươi và đế quốc Thánh Quang là thế nào vậy, pháp trận Thánh Quang Hỗn Độn này bị ngươi chơi đùa linh hoạt như thế.” Giọng Lăng vang lên.

“Tiền bối có hơi tinh thông về đạo Thánh Quang nhỉ?”

“Thánh Quang, Thánh Dương, Viêm Dương, Thiên Dương… không cái nào không tinh.”

Lại thêm sáu viên Thánh Quang tinh thần bất đồng loại hình dâng lên.

Mặt quỷ tại chỗ sâu trong không gian u minh càng trở nên thâm trầm.

Âm đột nhiên phát hiện, hắn vậy mà không bắt chẹt được Đại Thánh Nhân nho nhỏ trước mắt này.

“Tiểu gia hỏa, ngươi cẩn thận, tên hỗn đản này động chân nộ rồi đấy.”

Tiếng Lăng vừa nói xong, vô số minh thú hiện hành trong không gian u minh, cuối cùng bắt đầu cắn nuốt mọi thứ trong không gian u minh.

Bất kể là Thánh Quang tinh thần hay là trận pháp Hỗn Độn, gần như đều bị cắn nuốt trong chớp mắt.

Cuối cùng vô số minh thú vây quanh Thiên Thủ Hư Tượng to lớn, bắt đầu gặm cắn.

“Hoá quang!”

Thiên Thủ Hư Tượng vốn toàn thân đỏ tươi tức khắc biến thành một viên Thánh Quang tinh thần.

Sau đó vô số minh thú vây quanh người nó bắt đầu bị hòa tan.

Mà lúc này, một điểm lục quang xuất hiện trên ngoại bích không gian u minh, sau đó bắt đầu cấp tốc mở rộng.

Minh thú trong không gian đó cũng bắt đầu bị lây nhiễm.

“Hỗn Độn Độc chi đại đạo! Tiểu gia hỏa, nếu không thử trảm tên hỗn đản này thì thế nào.” Giọng nói cổ vũ của Lăng vang lên.

“Tiền bối đề cao ta quá.” Từ Phàm nói.

Sau đó trong tay Từ Phàm có thêm một con tiểu trùng, hắn nhẹ nhàng thả ra trong không gian u minh này.

Tiểu trùng bay đến trong không gian u minh, sau khi cảm nhận được khí tức Độc chi đại đạo màu lục, nháy mắt bị hấp dẫn.

Sau khi vừa cùng khí tức Độc chi đại đạo màu lục tiếp xúc, bắt đầu nhanh chóng sinh sôi.

Một biến hai, hai biến bốn, bốn biến tám.

Lúc âm còn chưa xử lý xong những độc này, những con côn trùng đó đã tràn đầy cả không gian u minh.

Sau khi những côn trùng này hấp thu xong tất cả Độc đạo, lại bị không gian u minh này hấp dẫn, thế là bắt đầu điên cuồng gặm cắn không gian u minh, hơn nữa càng sinh sôi càng nhiều.

Lúc những con côn trùng này sắp gặm hết cả không gian u minh.

Đột nhiên, một dòng sông thời gian Hỗn Độn rộng lớn xuất hiện.

Bóng dáng âm xuất hiện phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn đó.

“Nhân tộc, ta thừa nhận ngươi đã chọc giận được ta.”

“Hôm nay ta để ngươi xem thế nào là Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Một tay âm trực tiếp vươn vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Lúc, Từ Phàm bỗng chấn động, hắn cảm giác chính mình bị khống chế trên một phương diện khác.

“Dòng sông thời gian Hỗn Độn, có thể xóa đi tồn tại của ngươi, tiếc nuối duy nhất, đó chính là ngươi chết không đau đớn.” âm lộ ra biểu cảm tiếc nuối.

“m, ngươi thật có tiền đồ, vì đối phó một Đại Thánh Nhân, lại triệu hồi ra cả dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Một màn này ta ghi lại, sau này ta sẽ chia sẻ rộng rãi trong tộc.” Giọng Lăng vang lên.

“Câm miệng!”

Một luồng lực lượng đến từ dòng sông thời gian Hỗn Độn khống chế lấy Từ Phàm.

Sau đó trong cảm giác của Từ Phàm, tất cả của bản thân mình đang bị xóa đi trong vùng Hỗn Độn này.

Từ Phàm hờ hững nhìn về phía dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Lăng tiền bối, Hỗn Độn Thánh Nhân triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn cần bỏ ra đại giới gì?”

“Đại giới rất lớn, nhất là cách làm xóa bỏ sinh linh trong dòng sông thời gian Hỗn Độn như hắn, đại giới phải trả càng lớn hơn.”

“Sau khi giết chết ngươi, tên hỗn đản này ít nhất phải tu dưỡng mười kỷ nguyên trở lên.” Lăng nói.

Từ Phàm cảm nhận bản thân đang dần tiêu tán, trong ánh mắt vô bi vô hỉ, cứ như vậy lặng yên nhìn dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Hắn cảm giác trong dòng sông thời gian Hỗn Độn này luôn có một loại tồn tại chính mình quen thuộc.

“m tiền bối, hiện tại chúng ta đánh cược, thế nào?”

Giọng Từ Phàm quanh quẩn trên dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Ồ, lần này ngươi muốn đánh cược cái gì, cược ta không dám giết ngươi sao?” Giọng nói âm trầm giống như đại phản diện sau cùng.

“Ta cược ngươi không xóa được tồn tại của ta trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

Lúc này tồn tại của Từ Phàm trong Hỗn Độn dòng sông thời gian đã bị xóa đi bảy phần mười.

Thánh thể, tiên hồn sắp rơi vào sụp đổ.

“Thú vị, lúc này ngươi còn muốn trở mình thế nào, dựa vào Lăng vẫn luôn lắm mồm bên cạnh giúp ngươi sao?”

“Đánh cược gì, ta tiếp nhận!”

“Nếu như âm tiền bối không xóa đi được tồn tại của ta, biến thành côn trùng sinh bẩn thỉu sống mười kỷ nguyên, thế nào?” Từ Phàm nói, lúc này bản thân hắn đã bị xóa đi tám phần mười.

“Ngươi bây giờ chỉ còn sót lại hai phần mười tồn tại, thánh thể và thần hồn sắp sửa sụp đổ, đến bây giờ còn mạnh miệng với ta à?”

Ngay lúc âm muốn xóa đi một phần tồn tại cuối cùng của Từ Phàm.

Một giọng nói lười biếng vang lên phía trên dòng sông thời gian.

“Biến.”

Chỉ trong nháy mắt, thân thể cao lớn của âm bắt đầu chịu một lực lượng chí cao can thiệp, thân hình bắt đầu vặn vẹo, cuối cùng biến thành một con giòi trong một bãi dịch nhờn.

Dòng sông thời gian Hỗn Độn biến mất, mà những phần tồn tại củaTừ Phàm bị xóa đi bắt đầu cấp tốc trở về.

“Ta liền biết ngươi ở đó.” Từ Phàm nhìn theo hướng dòng sông thời gian biến mất nói.

“Tiểu…, vị bằng hữu này, ta thừa nhận trước kia coi khinh ngươi.” Giọng nói của Lăng vang lên, sau đó một sinh linh hình người khoác hắc bào xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

Từ Phàm khẽ vẫy tay, một pháp trận phong ấn nho nhỏ phong ấn lại con giòi đang vặn vẹo trong dịch nhờn.

“Lăng tiền bối, sau mười kỷ nguyên, âm tiền bối sẽ tự biến lại thành bản thể.”

Bị phong ấn thành một đoàn trận pháp từ từ trôi về phía Lăng.

“Ha ha, ngươi làm như thế còn khiến tên hỗn đản đó khó chịu hơn so với giết hắn nữa.”

“Ta sẽ mang âm về trong tộc, báo cáo chi tiết ân oán giữa các ngươi.”

“Có đại năng trong dòng sông thời gian Hỗn Độn che chở ngươi, chuyện giữa các ngươi, Minh tộc đại khái sẽ không quan tâm đâu.” Lăng nhìn pháp trận phong ấn nói.

“Gia tộc sau lưng âm tiền bối có thể tìm ta gây chuyện hay không?”

Thần hồn và thánh thể của Từ Phàm bắt đầu khôi phục nhanh chóng, không đến một lát sau đã khôi phục đến trạng thái đỉnh phong.

“Đương nhiên sẽ, chẳng qua là một đám Hỗn Độn Thánh Nhân không có tiền đồ, tin rằng ngươi hẳn có thể ứng đối nhẹ nhàng.”

“Không được, ta phải nhanh trở về, để trong tộc nhìn xem cảnh tượng tên hỗn đản này mất mặt.” Lăng nói xong liền biến mất không thấy.

Vùng Hỗn Độn bên ngoài thế giới trung chuyển cũng khôi phục lại yên bình.

Chỉ là khu vực mấy chục vạn quang giáp xung quanh tương đối trống trải.

Thế giới trung chuyển, Ẩn Linh môn, Từ Phàm đung đưa ghế dựa, trong lòng nhớ lại cuộc chiến đấu này.

“Hỗn Độn Thánh Nhân này là nạp tiền đi lên, ngoại trừ thủ đoạn triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn cuối cùng, thủ đoạn khác cũng quá yếu đi.”

Trong lòng Từ Phàm nhớ lại âm thanh lười biếng phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, khóe miệng không khỏi hơi nhếch lên.

“Nghe âm thanh kia, ta của tương lai hẳn là sống không tệ.”

“Dòng sông thời gian Hỗn Độn, không biết ta của tương lai có tìm được đường về nhà hay không.”

Chương 1320: Rời đi

“Phạm vi thế lực Minh tộc nhất định không thể ở nữa.”

Từ Phàm nói, chiếu ra một tấm bản đồ phạm vi thế lực ở trung tâm Hỗn Độn lên không trung.

“Tộc Thiên Thương và đế quốc Thánh Quang đều có thể đi.”

Từ Phàm nghĩ ngợi, cuối cùng quyết định đến tộc Thiên Thương.

Hắn muốn kiếm nhiều chân lý Hỗn Độn hơn chút, cảm giác nhất định theo tộc Thiên Thương vẫn dễ kiếm hơn.

Kết quả là, ngày hôm sau Từ Phàm lại đến phân bộ tộc Thiên Thương.

“Ta muốn biết có phương pháp nào có thể nhanh chóng đến khu vực thế lực xung quanh tộc Thiên Thương các ngươi hay không?” Từ Phàm đi thẳng vào vấn đề hỏi.

“Có Truyền Tống trận, quý khách phải đến thế giới trung chuyển Nam Lục thứ năm trước, để Truyền Tống trận có thể trực tiếp truyền tống đến thế giới trung chuyển khu vực Đông Nhị thứ ba, nơi đó mới là phạm vi thế lực tộc Thiên Thương bọn ta.”

“Ở nơi đó, tuyệt đối sẽ không phát sinh chuyện như bây giờ.” Bộ trưởng phân bộ tộc Thiên Thương nói.

“Đa tạ cho hay.” Từ Phàm gật đầu, lúc đang muốn rời đi lại bị bộ trưởng phân bộ gọi lại.

“Quý khách, vì biểu đạt áy náy của ta, sau khi ngươi tới đó có thể báo tên ta, miễn phí ngồi Truyền Tống trận, như vậy có thể tiết kiệm mười vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Bộ trưởng phân bộ nói.

“Đa tạ, ước định giữa ta với tộc Thiên Thương các ngươi, ta vẫn sẽ tiếp tục tuân thủ.” Từ Phàm nói xong liền về lại trong Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, nói cho Nguyên chủ và Ma chủ, hội hợp tại thế giới trung chuyển thứ bảy.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này ở trung tâm Hỗn Độn, trong tổ địa Minh tộc.

Một con giòi trong dịch nhờn bị bày ra.

“Ta từng sớm nhắc nhở âm, bên ngoài đừng thấy cái gì là miễn cưỡng muốn cái đó.”

“Hiện tại hay rồi, bị biến thành một con giòi thấp hèn nhất.”

“Mười kỷ nguyên sau, cho dù khôi phục lại, phỏng chừng cũng phế đi.”

“Lăng, vì sao lúc đó ngươi không ra tay giúp hắn?” Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc nhìn Lăng hỏi.

“m coi trọng bí pháp của người ta, uy áp không được, vậy mà triệu hoán ra dòng sông thời gian Hỗn Độn chỉ vì đối phó một Đại Thánh Nhân, cuối cùng còn bị người hộ đạo của người ta biến thành một con giòi.”

“Tình huống như thế ta không có mặt mũi xuất thủ, cho dù là đồng tộc cũng không được.” Lăng dùng ngôn từ nghĩa chính nói.

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc nhìn về phía mấy Hỗn Độn Thánh Nhân trong gia tộc âm.

“Mặt mũi ném đi thì tự các ngươi nghĩ cách tìm về, chuyện này trong tộc sẽ không nhúng tay.”

“Tương lai nếu có nhân quả liên luỵ đến Minh tộc, mấy người các ngươi lấy cái chết tạ tội đi.” Hỗn Độn Đại Thánh Minh tộc nói xong lập tức biến mất không thấy.

“Được rồi, ta trả lại âm cho các ngươi, không có việc gì nữa thì ta đi trước.” Lăng vẫy tay biến mất trong tổ địa.

Chỉ còn lại mấy Hỗn Độn Thánh Nhân trong gia tộc âm.

“Những năm này cống hiến của âm cho gia tộc không nhỏ, chịu uất ức lớn như thế, nếu như không báo, sau khi khôi phục chân thân đạo tâm nhất định sẽ bị hao tổn.” Một Hỗn Độn Thánh Nhân lớn tuổi của Minh tộc nói.

“Vừa rồi Ám đại nhân cũng không giải được phong ấn nguyền rủa này, có thể thấy được người hộ đạo của Nhân tộc kia mạnh thế nào.”

“Nếu như chúng ta truy cứu, chẳng lẽ phải mời Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong tộc xuất thủ sao?” Một Hỗn Độn Thánh Nhân khác nói.

Ý tứ rất rõ ràng, không cần thiết đắc tội với loại cường giả cấp bậc đó.

Nghe được lời này, mấy Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc trầm mặc.

“Tìm cơ hội, nếu như dẫn ra cường giả sau lưng hắn, vậy mời ra cường giả trong tộc.”

“Nhục biến thân giòi bọ này, nhất định phải trả lại.” Giọng điệu Hỗn Độn Thánh Nhân dẫn đầu Minh tộc kiên định nói.

Trong thế giới trung chuyển thứ bảy, Ma chủ đang đánh cờ giết thời gian với trưởng lão trong tông môn.

“Không biết lần này Từ thần sư rõ có thể trụ vững hay không, đúng là mẹ nó, không phải địa bàn của mình là ở khó chịu.”

“Có chút đồ tốt là bị người khác để mắt tới.” Ma Chủ tức giận bất bình nói.

“Ma chủ đại nhân yên tâm, Từ Thần sư cao thâm mạt trắc, nhất định có cách ứng đối thế cục lúc này.” Trưởng lão Thiên Đạo môn cùng chơi cờ nói.

Lúc này, Ma chủ chợt nhận được tin tức từ Từ Phàm.

“Thế này mới đúng nè, đánh không lại thì chạy.” Ma chủ nhìn tin tức cười nói.

Ẩn Linh đảo đột ngột bay lên từ mặt đất, phá vỡ không gian xuất hiện trong vùng Hỗn Độn.

Sau đó nhanh chóng tiến về hướng thế giới trung chuyển thứ bảy.

Bên một bờ hồ cảnh sắc tươi đẹp, Từ Phàm đang cùng huynh đệ tốt nhàn nhã câu cá.

“Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc, Từ đại ca, chờ ta thu thêm mấy phần chân lý Hỗn Độn nữa là có thể dựa vào tích lũy của chân ngã trước kia, trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, đến lúc đó ta làm chỗ dựa cho Từ đại ca.”

Vương Vũ Luân quơ tay, giọng điệu vô cùng chân thành.

“Ngươi đại khái còn cần mấy phần chân lý Hỗn Độn mới có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân?” Từ Phàm xốc lại tinh thần, hắn suýt nữa quên mất chuyện huynh đệ tốt của mình đã là Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

“Chắc cũng còn cỡ hai phần, nhiều nhất cũng chỉ ba phần.” Vương Vũ Luân tính toán sơ nói.

“Ba phần, cũng không nhiều, đến lúc đó ta kiếm cho ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Vậy Từ đại ca còn thiếu mấy phần chân lý Hỗn Độn mới có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Ta không rõ nữa, ước chừng còn thiếu rất nhiều.” Lúc này, cần câu trong tay Từ Phàm chợt căng ra.

Một con Thiên Linh ngư dài hơn một trượng mắc câu.

“Bồ Đào, một nửa nướng một nửa chưng.” Từ Phàm phân phó, hắn thích câu ngay ăn ngay.

“Tuân lệnh.”

Cuối cùng, Thiên Linh ngư bị nhét vào trong Tiên Thiên linh bảo đạo Mỹ Thực.

Không quá lâu sau, một mùi thơm mê người toả ra.

Lúc này, Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm, đột nhiên hưng phấn lên.

“Từ đại ca, hiện tại ngươi và ta đều là Đại Thánh Nhân, có muốn chúng ta cùng luận bàn không?”

Nói đến đây, Vương Vũ Luận Ngữ cũng không câu nữa, trong ánh mắt cháy lên tinh quang, chuẩn bị chiến một trận với đại ca tốt bất cứ lúc nào.

“?”

Từ Phàm nhìn về phía huynh đệ tốt, ánh mắt hơi nghi hoặc.

“Ngươi sẽ không cho rằng ngươi và ta đều là Đại Thánh Nhân, bèn cảm thấy có thể vượt trên ta đấy chứ?”

Là ai cho ngươi dũng khí đó?

“Không dối gạt Từ đại ca, lúc đầu khi ở Phi Vũ giới, chuyện bị trấn áp không đến một cái nháy mắt đã trở thành tâm ma của ta.”

“Mặc dù không có gì đáng ngại đối với tu hành, nhưng luôn cảm thấy là một sự tiếc nuối.”

“Ta không đòi hỏi chiến thắng Từ đại ca, chỉ cần có thể đánh một trận có đi có về là được.” Một luồng khí thế không tên từ trên người Vương Vũ Luân phát ra.

Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt chiến ý bùng cháy, đột nhiên có chút không đành lòng đả kích hắn.

“Chuyện luận bàn cứ chờ đã, chờ đến khi chúng ta tiến vào trong phạm vi thế lực tộc Thiên Thương, lại vào trong vùng Hỗn Độn đánh đàng hoàng một trận.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Mặc dù Vương Vũ Luân đã ở Đại Thánh Nhân đỉnh phong, nhưng đối với Từ Phàm mà nói, chẳng qua chỉ là khác giữa con kiến nhỏ và con kiến lớn thôi.

Lúc tâm trạng tốt thì nhấc tay, lúc tâm trạng không tốt thì tay cũng không cần nhấc.

“Cũng được, sau khi đến nơi đích, Từ đại ca nhất định đừng quên đó.” Chiến ý trên người Vương Vũ Luân giảm đi.

“Ta nhớ trong những kiếp trước của ngươi, có một thế là lấy Kiếm đạo trở thành cảnh giới Đại Thánh Nhân đúng không?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Đúng thế, sao vậy Từ đại ca, ngươi muốn chỉ điểm ta Kiếm đạo hả?”

“Không phải, gần đây Hướng Trì tu luyện kẹt lại, người làm cha như ngươi có phải nên đi biểu hiện không?” Từ Phàm cười nói.

Lấy thực lực của Vương Vũ Luân bây giờ, dạy bảo một Vương Hướng Trì vẫn là dư sức.

Chương 1321: Một món Hồng Mông chí bảo khác

Vùng Hỗn Độn, trong thông đạo kết nối với thế giới trạm trung chuyển, Ẩn Linh đảo nhanh chóng phá vỡ không gian tiến lên.

Từ Phàm cảm nhận sơ qua tốc độ, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Tốc độ trên đường cao tốc đúng là nhanh.” Tốc độ Ẩn Linh đảo lúc này so với tự thân trong vùng Hỗn Độn nhanh hơn gấp mấy vạn lần.

Dựa theo tốc độ này, đến thế giới trung chuyển thứ bảy chỉ cần thời gian mười năm.

“Bồ Đào, thông báo cho các đệ tử, ta giảng đạo mười năm, liên tục đến thế giới trung chuyển thứ bảy mới thôi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trên thảo nguyên rộng lớn sau chủ phong, các đệ tử cực kỳ tự nhiên ngồi trên mặt đất.

“Thật không dễ dàng, cách Đại trưởng lão giảng đạo lần trước chỉ sợ đã gần hai vạn năm.”

“Mới tấn cấp đến cảnh giới Chuẩn Thánh, cảnh giới còn có chút chưa vững chắc, không nghĩ tới Đại trưởng lão lại giảng đạo, lỡ như tiêu hóa không được thì làm sao bây giờ?”

“Cái này có gì không tiêu hóa được, phần lớn sư huynh đệ tông môn đều là mới tấn cấp đến Chuẩn Thánh, nghe là xong thôi.”

Lúc mọi người đang nghị luận, cự chung trên chủ phong vang lên.

Chín tiếng qua đi, các đệ tử tiến vào một loại trạng thái huyền diệu.

Lúc này, giọng Từ Phàm vang lên.

Ngay tức khắc, vạn đạo Hỗn Độn hóa thành dị tượng bao phủ lấy toàn bộ bình nguyên sau chủ phong.

Gần hai trăm triệu đệ tử đều tiến vào trạng thái đốn ngộ huyền diệu trong âm thanh truyền đạo của Từ Phàm.

Vạn đạo Hỗn Độn, dựa theo quy luật đặc biệt của thiên địa vận chuyển.

Theo loại quy luật này, thần hồn các đệ tử cũng được đưa vào trong đó.

Mười năm sau, thế giới trung chuyển thứ bảy khu vực Nam Lục.

Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ gặp lại nhau.

“Từ Thần sư, rốt cuộc ngươi cũng bỏ được tấn cấp đến cảnh giới Đại Thánh Nhân.” Nguyên chủ cười nói.

“Đúng thế, nếu không tấn cấp nữa, bọn ta còn tưởng rằng tư chất ngươi không đủ đó.” Ma chủ ở bên cạnh cười hì hì nói.

“Một lần tình cờ đốn ngộ, tấn cấp đến cảnh giới Đại Thánh Nhân, về sau trong cảnh giới còn cần thỉnh giáo hai vị tiền bối nhiều hơn.” Từ Phàm châm trà cho cả ba người, cười nói.

“Từ Thần sư, khách khí.”

“Tiền căn hậu quả sự việc bọn ta đều đã biết, chỉ tiếc mới vừa ổn định ở nơi này.” Nguyên chủ có chút tiếc nuối nói.

Trong quãng thời gian mở cửa hàng, hắn đã kết bạn với không ít dị tộc tốt.

“Chờ sau khi Nhân tộc chúng ta mạnh lên, nhất định phải đánh lại, quá vũ nhục người.” Ma chủ phẫn hận nói.

Cung điện Nhân tộc nhanh chóng khởi hành về hướng thế giới trung chuyển thứ ba.

Ba người Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ cùng trò chuyện trong bí cảnh, nói đến những việc trải qua và cách nhìn trong khoảng thời gian này.

“Chờ sau khi đến phạm vi thế lực tộc Thiên Thương, chúng ta tập trung lực lượng đẩy Tiễn Đạo tiền bối lên cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân trước rồi lại nói.” Từ Phàm phẩm trà, nhìn hai người nói.

“Ta đồng ý, nếu như Nhân tộc chúng ta có một Hỗn Độn Thánh Nhân toạ trấn, Minh tộc kia cũng không dám ức hiếp chúng ta như thế.” Ma chủ cực kỳ tán thành.

Nguyên chủ cảm kích nhìn Từ Phàm và Ma chủ, trong lòng vô cùng cảm động.

“Đa tạ, phần nhân tình này Nguyên Thủy tông bọn ta nhớ kỹ.” Vẻ mặt Nguyên chủ vô cùng nghiêm túc.

“Nhớ cái gì mà nhớ, ra bên ngoài, cùng một tộc mà còn dùng chút suy nghĩ cỏn con đó, làm sao có chỗ đứng trong thế giới cường tộc mọc như rừng ở vùng Hỗn Độn này được.” Ma chủ chính khí nói.

“Vậy Nguyên Thủy tông cũng phải cảm ơn các ngươi.” Nguyên chủ kiên định nói.

“Nếu đã vậy, Nguyên chủ thỏa mãn một điều tò mò của bọn ta, đưa một món Hồng Mông chí bảo khác ra để ta và Ma chủ thưởng thức một phen, thế nào?” Từ Phàm cười ha ha nói.

Đề nghị này lập tức đưa tới phụ họa từ Ma chủ lòng tò mò càng nặng.

Nghe được lời này, trên mặt Nguyên chủ lộ ra vẻ khó xử hiếm thấy.

“Không phải ta không muốn để các ngươi xem, mà là không lấy ra được.”

“Không đến thời khắc sống còn, lấy ra lãng phí lắm.”

“Nếu đã không lấy ra được, vậy Nguyên chủ ngươi dùng lời nói miêu tả một chút cũng được.” Vẻ mặt Ma chủ vô cùng mong đợi.

“Nếu các ngươi đã muốn biết, nói cho các ngươi biết cũng không sao.”

“Món Hồng Mông chí bảo này của ta là một Vạn Huyễn Linh Thai, có thể mô phỏng các loại sinh linh và Thần Ma, đồng thời thực lực cũng sẽ theo đó mà mô phỏng lại.”

“Ta vốn mô phỏng một Thần Ma cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, mỗi lần xuất thủ, ta đều phải trả đại giới rất lớn để trấn áp nó.”

“Sau khi ta giành được Hồng Mông chí bảo này, tổng cộng từng xuất thủ hai lần.”

“Vốn dĩ mọi chuyện đều rất tốt đẹp, mãi đến khi có một lần ở trong vùng Hỗn Độn, trong lúc vô tình ta đụng phải một Hỗn Độn Đại Thần Ma.”

“Lúc ấy Hỗn Độn Đại Thần Ma đó hình như đang đi vào cõi tiên, kết quả là ta tiện tay tiện, dùng Hồng Mông chí bảo phục khắc Hỗn Độn Đại Thần Ma đó.” Vì việc này, trên mặt Nguyên chủ lộ ra vẻ hối hận.

“Vốn cho rằng, trả đại giới nhiều thêm một chút là có thể để hắn xuất thủ.”

“Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, sau khi phục khắc xong, Hồng Mông chí bảo vậy mà đột phá khế ước nhân quả giữa ta và nó.”

“Cuối cùng cưỡng ép ước định với ta, chỉ sẽ xuất thủ một lần, sau đó sẽ rời đi.”

Nguyên chủ bưng lên ly trà trên bàn, uống một hơi cạn sạch, cuối cùng thở phào một hơi.

Tựa như một người nghĩ đến chuyện ngu nhất đã làm trong nhân sinh, sau mỗi lần nghĩ đến đều phải làm dịu đi tâm trạng của chính mình.

Từ Phàm và Ma chủ trầm mặc, ánh mắt nhìn về phía Nguyên chủ bắt đầu trở nên quái dị.

“Đừng nhìn ta như vậy, khi đó ta có động cơ.”

“Cơ hội này ta chuẩn bị để khi thống nhất Tam Thiên giới lại dùng.” Nguyên chủ lập tức nói.

“Thôi vậy, nếu như có thể, Nguyên chủ ngươi có thể chờ ít lâu, chờ sau khi ta trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, giúp ngươi đổi mới Vạn Huyễn Linh Thai này lần nữa.”

“Đa tạ Từ Thần sư.”

Sau đó ba người không còn chuyện gì liền bắt đầu lấy cảnh giới Đại Thánh Nhân bàn về đạo Hỗn Độn chính mình tu luyện.

Sự huyền diệu của đạo, không thể dùng ngôn ngữ, không thể dùng thời gian, ký ức hình dung.

Thoáng chốc, năm mươi năm đã qua.

Cung điện Nhân tộc đến thế giới trung chuyển thứ ba, Bồ Đào nhắc nhở, ba người mới từ bên trong tỉnh lại.

“Thông đạo này còn nhanh hơn thiên lộ của đế quốc Hỗn Độn Thần Ma nhiều.” Ma chủ lần nữa thán phục nói.

Dựa theo khoảng cách giữa hai bên, chỉ dựa vào cung điện Nhân tộc di chuyển trong vùng Hỗn Độn, thời gian đến thế giới trung chuyển thứ ba ít nhất cần hơn năm mươi vạn năm.

“Đã đến nơi rồi, ủy khuất các ngươi ở trong cung điện Nhân tộc một thời gian trước vậy.” Từ Phàm nói, rời khỏi cung điện Nhân tộc, xuất hiện trên bình đài lối vào thế giới trung chuyển thứ ba.

Ngay vào lúc này, đột nhiên có ba luồng khí tức u minh to lớn toả định lấy Từ Phàm.

Uy áp khổng lồ suýt nữa chấn vỡ bình đài này.

“Ba vị tiền bối tộc U Minh, trước đây ta không xử lý âm đã là bày tỏ kính ý của ta đối với tộc các ngươi.”

“Chẳng lẽ thật sự muốn để người sau lưng ta xuất thủ sao?”

Giọng nói của Từ Phàm vang vọng trên bình đài, đưa tới ánh mắt của tất cả dị tộc trên bình đài.

Khâm phục, ngưỡng mộ, đáng tiếc, cười trên nỗi đau của người khác, đều có đủ.

“Tiểu bối, có người sau lưng thì thế nào, chọc tới Minh tộc ta, ngươi nhất định phải chết!”

Một âm thanh âm trầm vang lên.

“Vậy phải xem tiền bối có thủ đoạn này hay không đã.”

Từ Phàm nói, một bước bước vào trong thế giới trung chuyển thứ ba.

Vừa bước vào, Từ Phàm liền được một âm thanh cho hay, đừng phản kháng.

Sau đó dưới uy áp to lớn này, Từ Phàm bị chuyển dời đến trong phân bộ tộc Thiên Thương.

Chương 1322: Khu vực Đông Nhị

“Ngươi có thể gọi ta là Ninh, Tuần Sát sứ của thế giới trung chuyển khu Nam Lục của tộc Thiên Thương.”

Một người tộc Thiên Thương tướng mạo tuấn mỹ xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đa tạ tiền bối vì ta giải vây.” Từ Phàm cảm tạ nói, mặc dù chút uy áp này không có ảnh hưởng quá lớn với hắn.

“Tiện tay mà thôi, không có ta ngươi vẫn có thể tránh thoát.” Giọng điệu Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương có chút thán phục.

Tại khu vực khu Nam Lục, trải qua tuyên truyền trắng trợn của Lăng.

Gần như trong khu vực này, tất cả Hỗn Độn Thánh Nhân đều biết, âm bị một Đại Thánh Nhân Nhân tộc bắt chẹt, từ đầu tới đuôi đều bị ép đến sít sao.

Cuối cùng tế ra dòng sông thời gian Hỗn Độn cũng không làm gì được.

“Tộc nhân bên kia đã nói với ta, tộc Thiên Thương ta hoan nghênh các ngươi đến trong phạm vi thế lực tộc ta.”

Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói, đưa Từ Phàm vào đến trước một Truyền Tống trận chiếm kích thước bằng cả một Tiên giới.

“Đi vào đi, ta sẽ đưa ngươi đến khu vực Đông Nhị.”

Truyền Tống trận khởi động, trong nháy mắt, một lực lượng chí cao từ trong Truyền Tống trận hiện lên.

Khu vực Đông Nhị bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, trong một thế giới chuyên truyền tống, Từ Phàm từ đó đi ra.

“Truyền Tống trận này, thế mà tiêu hao chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm thán phục nói.

Lúc này Nguyên chủ và Ma chủ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Hai Truyền Tống trận này vậy mà có thể vượt qua cự ly xa như thế.”

“Từ Thần sư, người xem hiểu Truyền Tống trận kia không, ta cảm thấy có thể xây một Truyền Tống trận như thế này ở bên ngoài Tam Thiên giới.” Ma chủ phấn khởi nói.

“Dùng không nổi, Truyền Tống trận này dùng chân lý Hỗn Độn đó.” Từ Phàm cười khổ nói.

“Chân lý Hỗn Độn!” Nguyên chủ, Ma chủ đồng thời kinh ngạc.

“Lại nói, cho dù dùng được, cũng không thể đột phá vòng vây của hai đế quốc Đại Thần Ma.”

“Cũng phải, nghe nói quốc chủ của đế quốc Thần Ma kia là tồn tại Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trở lên.” Nguyên chủ nói.

“Được rồi, dựa theo hình thức kế hoạch đi.” Từ Phàm nói.

Bởi vì tới trong phạm vi thế lực tộc Thiên Thương, dựa theo ước định trước đây với tộc Thiên Thương, không thể làm ăn thu mua cự thú Hỗn Độn nữa.

Muốn cự thú Hỗn Độn chỉ có thể tự mình ra ngoài săn giết, hơn nữa Hỗn Độn chi khí luyện chế ra, ngoài tự mình dùng ra, muốn bán ra cũng chỉ có thể bán cho tộc Thiên Thương.

Cho nên kế hoạch của đám người chính là hợp lực cùng nhau đi săn cự thú Hỗn Độn, trước tiên đẩy Tiễn Đạo tiền bối đến Hỗn Độn Thánh Nhân.

Bên ngoài thế giới trung chuyển thứ ba khu Đông Nhị, Từ Phàm nhìn cung điện Nhân tộc đi xa.

Trong cung điện Nhân tộc có phân thân số bốn của Từ Phàm cầm trận bàn Hồn Nguyên, cho nên tìm kiếm cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân rất dễ dàng.

Mà điều Từ Phàm muốn làm chính là dừng chân tại thế giới trung chuyển thứ ba này, thành lập một phân bộ Nhân tộc.

“Bồ Đào, ngươi nói trong thế giới trung chuyển thứ ba này, làm mấy chuyện mua bán gì thì tốt?” Từ Phàm đột nhiên hỏi.

“Căn cứ theo quan sát của Bồ Đào, thế giới trung chuyển này của tộc Thiên Thương hội tụ tất cả hàng hoá ở thế giới xung quanh trung tâm Hỗn Độn.”

“Đơn giản nhất, mua thấp bán cao không quá mức, tìm kiếm khách hàng tinh chuẩn.” Bồ Đào trả lời.

“Việc này giao cho Bàng Phúc và Thương bộ tông môn, còn có cái khác hay không?” Từ Phàm lại hỏi.

“Đó là luyện chế Huyền Hoàng chí bảo định chế, lấy tốc độ luyện chế Huyền Hoàng chí bảo của phân thân số ba của chủ nhân, có thể kiếm lời lớn.”

“Chịu khó một chút, trăm năm là có thể kiếm được một phần chân lý Hỗn Độn.” Bồ Đào nói.

Nghe được lời này, ánh mắt Từ Phàm sáng lên.

“Lấy mức độ hùng hậu bản nguyên của số ba, đồng thời phân ra hai mươi phân thân, luyện chế hai mươi món Huyền Hoàng chí bảo không thành vấn đề, lại gia tốc thời gian, việc làm ăn này có thể làm.” Từ Phàm vỗ tay nói.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên phát hiện một tiểu gia hỏa tộc Thiên Thương đang nhìn chằm chằm hắn.

“Tiền bối là lần đầu đến thế giới trung chuyển thứ ba sao, có chỗ nào không hiểu tiền bối có thể hỏi ta, miễn phí thay tiền bối giải đáp.” Tiểu gia hỏa tộc Thiên Thương không hề sợ người lạ nói.

“Thật sự là miễn phí sao?” Từ Phàm khẽ nhếch môi.

“Tiền bối, ngươi nghi ngờ gì cũng đừng nghi ngờ danh dự tộc Thiên Thương ta.” Tiểu gia hỏa nghiêm túc nói.

“Tiểu gia hỏa, ngươi tên gì?” Từ Phàm cười hỏi.

“Tiền bối kêu ta Vũ là được.” Hai mắt tiểu gia hỏa vô cùng trông mong nhìn Từ Phàm.

“Vũ, bây giờ ta muốn thuê một khu vực để đặt tông môn ta tại thế giới trung chuyển thứ ba, tốt nhất là một thế giới hoàn chỉnh, kích thước chừng mười vạn quang giáp là được.”

“Có, tiền bối đi theo ta, thế giới trung chuyển thứ ba bọn ta có loại thế giới chuyên cho thuê, một ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí trăm năm.”

“Trong thế giới này, dịch vụ tộc Thiên Thương ta có thể cung cấp có…” Miệng nhỏ của Vũ bô bô giới thiệu.

Không bao lâu sau liền thuận tiện được đưa vào trong một Truyền Tống trận nhỏ.

Sau đó trực tiếp tiến vào trong một đại sảnh.

Trong đại sảnh, có một tấm bản đồ vùng Hỗn Độn khu Đông Nhị lớn.

Từ Phàm được dắt đến trước một cái quầy.

“Vị tiền bối này muốn thuê một thế giới cỡ trung.” Giọng điệu Vũ vô cùng phấn khích, sau đó lại nói yêu cầu của Từ Phàm một hồi, trong đó còn tự mình gia tăng rất nhiều yêu cầu cho hắn.

Sau đó, tộc Thiên Thương trong quầy căn cứ theo yêu cầu Từ Phàm chọn ra mười hai thế giới để hắn tự chọn.

Sau khi Từ Phàm lấy thị giác Thượng Đế nhìn qua mười hai thế giới, chọn ra một thế giới có bảy phần mười thuỷ vực.

Sau khi giao thủy tinh Hồng Mông Tử khí xong, Từ Phàm lại nhìn về phía Vũ.

“Ta còn muốn thuê một cửa hàng tại nơi phồn hoa nhất ở nơi này.”

Nghe được lời Từ Phàm nói, tiểu gia hỏa lập tức dấy lên tinh thần.

“Tiền bối, ngươi muốn ở đây làm chuyện gì, ta quen thuộc với tất cả giá cả thị trường ở nơi này, có thể cố vấn cho tiền bối.” Vũ hưng phấn nói.

“Trong tông môn ta có mấy Huyền Hoàng Luyện Khí sư, muốn nhận công việc định chế Huyền Hoàng chí bảo.”

“Mấy Huyền Hoàng Luyện Khí sư!” Vũ lập tức kinh ngạc, biểu cảm sau đó tựa như lại bị vui mừng lớn hơn đập trúng.

“Tiền bối, mua bán Huyền Hoàng chí bảo định chế rất dễ làm, chẳng qua là phải làm chứng nhận ở tộc Thiên Thương ta trước, sau khi xác định là Huyền Hoàng Luyện Khí sư mới có thể nhận loại mua bán này.”

“Bình thường đều là hai phần vật liệu, nếu như luyện chế thất bại phải chịu bốn phần mười tổn thất của người mua.”

“Dựa theo giá cả thị trường ở thế giới trung chuyển thứ ba, luyện chế một món Huyền Hoàng chí bảo định chế, có thể nhận được ba mươi vạn đến bảy mươi vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí bất đồng.”

“Nếu như có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp, một món có thể nhận được trên trăm vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Vũ phấn khích nói.

“Còn có cửa hàng, nếu nhận được chứng nhận Huyền Hoàng Luyện Khí sư rồi thì sẽ miễn phí lấy được một món chí bảo trong con đường này, cho đến khi rời khỏi thế giới trung chuyển thứ ba.” Vũ nói, còn lấy ra một bộ trà cụ từ trong linh bảo không gian pha trà cho Từ Phàm.

“Đa tạ ngươi nói cho ta nhiều như vậy.” Từ Phàm cảm tạ nói.

Thật ra những thứ này, lúc vừa tới thế giới này không lâu, Bồ Đào cũng đã biết rõ tất cả quy tắc.

Đi theo tiểu gia hỏa tộc Thiên Thương, Từ Phàm chỉ là cảm thấy thú vị thôi.

Đồng thời cũng cảm khái tính quan trọng của môi trường.

Tiểu gia hỏa tộc Thiên Thương này tu vi chỉ mới là cảnh giới Chân Tiên.

Nếu như đổi lại trong Tam Thiên giới, một Chân Tiên mệt chết từ đầu đến cuối cũng kiếm không được chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí nào.

Mà ở chỗ này, chỉ cần giải nghi giải hoặc sơ qua một phen, thì sẽ được thưởng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Cũng như Từ Phàm hiện tại, hắn bắn ra một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí thu nhỏ, cỡ chừng phạm vi mười trượng.

Chương 1323: Khai trương

Trong một thế giới đầy thuỷ vực, Ẩn Linh đảo to lớn từ từ hạ xuống trên mặt biển.

Cuối cùng một luồng lực lượng vô hình khống chế lấy khu vực xung quanh.

Vô số đảo nhỏ từ trong đáy biển toát ra.

Một tiếng chim hót cực lớn, hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

Chỉ thấy một con cự điểu sải cánh chừng trăm trượng, ánh mắt sợ hãi phát ra iếng hót vang.

Trong nhất thời, tất cả chim chóc khu vực xung quanh Ẩn Linh đảo đều bay về nơi xa.

Trên một hòn đảo nhỏ xung quanh Ẩn Linh đảo, Từ Phàm phẩm trà, lặng lẽ cảm nhận khí tức của thế giới này.

“Bồ Đào, chất lượng linh khí ở thế giới này không được, tăng lên thêm một chút.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Phòng hộ tráo xung quanh Ẩn Linh đảo đột ngột biến mất, từng con thần thú từ tiên linh chi khí tạo thành bắt đầu khuếch tán ra bên ngoài.

Nơi nó đến, mật độ linh khí và tiên linh chi khí bắt đầu từ từ tăng lên.

Trên bầu trời vốn không mây bắt đầu xuất hiện từng đám mây linh khí.

Cuối cùng dưới pháp tắc của Ẩn Linh đảo, sôi nổi hóa thành đám mây Hùng Nhị.

Trương Vi Vân ở bên cạnh Từ Phàm trông thấy đám mây Hùng Nhị trên bầu trời, không khỏi nở nụ cười.

“Hùng Nhị trưởng lão của chúng ta không có bản lĩnh khác, năng lực ở phương diện này quả thật càng ngày càng tỉ mỉ rồi.” Từ Phàm cười nói.

Trải qua hàng loạt chỗ tốt trong thời gian gần đây, bây giờ Hùng Nhị đã ở cảnh giới Chuẩn Thánh đỉnh phong.

Chỉ thiếu chút nữa là có thể đặt chân đến cảnh giới Thánh Nhân.

“Bồ Đào, nói cho các đệ tử, hiện tại có thể tự do hoạt động.”

“Nên đi làm nhiệm vụ thì đi làm nhiệm vụ, nên đi làm ăn thì đi làm ăn.”

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, cảm nhận ánh sáng của hình chiếu Thánh Dương tinh thần trên bầu trời.

Có cảm giác như trở lại Tam Thiên giới.

“Cũng không biết phân tông ở Tam Thiên giới thế nào.” Từ Phàm không nhịn được nói.

“Ngươi để lại những con rối Thần Ma ở Tam Thiên giới, còn có chuyện dặn dò số hai.”

“Trong Tam Thiên giới, đệ tử Ẩn Linh môn nhất định không chịu thiệt thòi.” Trương Vi Vân nói.

Nàng ở bên cạnh Từ Phàm, biết lực lượng Từ Phàm để lại trong Tam Thiên giới thế nào.

“Cũng phải, không nói những cái khác, chỉ riêng Đới Sâm cầu linh bảo của Thánh Dương tinh thần, ai dám có ý đồ với Ẩn Linh môn, đều phải chịu thiệt một trận.”

Lúc này, mấy bóng người xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Bái kiến sư phụ, sư nương.”

Mấy người đồng thời hành lễ.

Từ Phàm nhìn qua, cười lên, từ lão Đại đến lão Bát, gần như đều đến đủ.

“Các ngươi ăn ý như thế có chuyện gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Khoảng thời gian gần đây nghe Hỗn Độn chi đạo sư phụ truyền lại có cảm ngộ rõ ràng, mấy người bọn ta đã chạm đến cảnh giới Thánh Nhân.”

“Cho nên muốn để Đại sư huynh mang bọn ta ra ngoài tản bộ, đến khác thế giới trung chuyển khác dạo một vòng.” Từ Nguyệt Tiên nói.

Từ khi đến bên ngoài trung tâm hỗn độn, nàng vẫn luôn muốn ra ngoài đi dạo, xem tất cả đại chủng tộc trong Hỗn Độn này.

“Một Thánh Nhân, mấy Chuẩn Thánh, miễn cưỡng có thể đi dạo trong thế giới trung chuyển.”

“Các ngươi đi đi, Từ Cương, ngươi điều khiến Thiên Địa Linh Lung tháp.” Từ Phàm nói.

Tức khắc, tất cả đệ tử của Từ Phàm đều lộ vẻ vui mừng trên mặt.

“Nhưng có một yêu cầu, cách khu vực thế lực Minh tộc xa một chút.”

“Tuân lệnh.”

Không quá lâu sau, Thiên Địa Linh Lung tháp rời khỏi thế giới trung chuyển thứ ba.

“Đã ổn định ở khu vực này rồi, ra ngoài dạo nhiều một vòng cũng không sao.” Từ Phàm bưng ly trà trên bàn nhỏ nhấp một ngụm.

Nơi xa, Vương Vũ Luân đang tụ hợp với mấy hồng nhan tri kỷ cùng nhau câu cá trên một hòn đảo nhỏ.

Càng nhiều hồng nhan tri kỷ đi dạo hòn đảo nhỏ.

Xung quanh hòn đảo kia, có một con bạch xà khổng lồ cuộn quanh đảo nhỏ.

Thỉnh thoảng đánh bay loài cá không biết tên từ dưới đáy biển, thêm đồ ăn cho chúng mỹ nữ trên đảo nhỏ.

Nhìn từ nơi xa, tựa như một vị hoàng đế mang th eocác phi tử hậu cung du lịch, oanh oanh yến yến, mỹ nữ quanh người.

Từ góc độ của Từ Phàm, hòn đảo nhỏ kia cực kỳ có tính thưởng thức.

“Phu quân, có phải hâm mộ rồi không?” Chú ý tới ánh mắt Từ Phàm, Trương Vi Vân hơi mỉm cười.

“Chuyện này có gì đáng hâm mộ, có một mình ngươi là đã đủ rồi.” Từ Phàm thu lại ánh mắt, nghiêm mặt nói.

Lúc này, sau khi có càng nhiều đệ tử ổn định lại, bắt đầu từ Ẩn Linh đảo bay ra, đi dạo ở khu vực xung quanh.

Thế giới cỡ trung đối với Chuẩn Thánh mà nói, không lớn không nhỏ, vừa vặn có thể một ý niệm là có thể bao phủ.

Lúc này, Bàng Phúc từ đằng xa bay tới.

“Đại trưởng lão, xin phê chuẩn mười vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Bàng Phúc nói.

“Mười vạn trượng sao đủ, ta cho ngươi năm mươi vạn, làm cho tốt.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Lúc này, trong không gian dưới lòng đất tại Ẩn Linh môn, phân thân lâm thời của Từ Phàm đột nhiên gửi cho hắn một tin tức.

Từ Phàm đang phơi nắng đột ngột chấn động, trong ánh mắt toát ra thần thái khác thường.

“Không nghĩ tới phân thân lâm thời phân ra trong lúc vô tình lại đem lượng chân lý Hỗn Độn trong Hỗn Độn chi khí rút ra từ cự thú Hỗn Độn đạt đến năm phần mười.”

“Được lắm, để lại hai cự thú Hỗn Độn niêm phong cất vào kho làm nghiên cứu, mấy con khác đều chuyển đổi thành Hỗn Độn chi khí hết cho ta.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Lúc này, trong phân bộ luyện khí của tộc Thiên Thương tại thế giới trung chuyển thứ ba, phân thân số ba của Từ Phàm đang luyện chế Huyền Hoàng chí bảo dưới ánh mắt của mấy Huyền Hoàng Luyện Khí sư tộc Thiên Thương.

Phân thân số ba vừa nhấc tay, mấy vị Luyện Khí sư tộc Thiên Thương liền biết ổn.

Quả nhiên trong thế giới gia tốc thời gian còn chưa tới ngàn năm, phân thân số ba đã cầm một món Huyền Hoàng chí bảo đi ra.

“Mời đánh giá.” Số ba bình tĩnh nói, trong ánh mắt vô bi vô hỷ.

“Thượng giai!”

“Thượng giai!”

“Thượng giai!”

Mấy Luyện Khí sư tộc Thiên Thương đưa ra đánh giá cao nhất bọn họ có thể cho.

Kết quả là, trên con đường luyện khí, một cửa hàng mới được khai trương.

Một con rối do Bồ Đào điều khiển đảm nhận chức lễ tân.

“Luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đủ mọi loại hình, trong cửa hàng ta có Huyền Hoàng Luyện Khí sư thượng giai tọa trấn.”

Bồ Đào còn chưa tuyên truyền thế nào, đã đưa tới náo động trên con đường này.

Ánh mắt vô số dị tộc dừng trên cửa hàng mới mở này.

Vào cửa hàng là có thể nhìn thấy chứng nhận Huyền Hoàng Luyện Khí sư tộc Thiên Thương tự mình phát ra.

Hơn nữa vì việc làm ăn này, đã sớm nộp mười món Huyền Hoàng chí bảo làm tiền đặt cọc.

Chính là tiền đặt cọc để tiếp nhận luyện chế Huyền Hoàng chí bảo định chế.

Một dị tộc chen đến trước đài nói: “Bọn ta muốn đánh giá tác phẩm của đại sư, không biết có thể cho phép hay không.”

Tất cả dị tộc trong cửa hàng yên tĩnh trở lại.

Con rối lễ tân gật đầu, lấy ra sáu món Huyền Hoàng chí bảo bày ra trên mặt bàn, vừa vặn phù hợp với chí bảo phân loại chủ lưu ở trung tâm Hỗn Độn.

“Thế mà là Huyền Hoàng Luyện Khí sư toàn loại hình!” Chúng dị tộc thán phục nói.

“Mọi người tốt nhất nên quý trọng thời gian đại sư ở thế giới trung chuyển đi, đây hẳn là một đại sư sắp tấn cấp Hồng Mông Luyện Khí sư đấy.” Một dị tộc đến từ đế quốc Thánh Quang nói.

“Đúng vậy, mỗi vị Huyền Hoàng Luyện Khí sư vì đột phá trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, trước khi tấn thăng sẽ điên cuồng luyện chế Huyền Hoàng chí bảo lấy cảm ngộ cho con đường luyện khí.”

“Ha ha, xem ra là chúng ta đụng phải đại vận, nhanh chóng đặt hàng thôi!”

“Đặt hàng là kiếm lời rồi!”

Chương 1324: Đại thù

Chỉ qua chốc lát, cửa hàng nhỏ này đã tiếp nhận hai trăm món Huyền Hoàng chí bảo định chế.

Sau đó cửa hàng liền dừng nhận đơn, làm cho chúng dị tộc nhận được tin tức tụ tập trong cửa hàng tiếc hận, hận mình không chạy tới trước.

Trong không gian dưới lòng đất Ẩn Linh đảo, phân thân số ba phân ra chín phân thân lâm thời bắt đầu luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.

Trong bí cảnh tu luyện Hỗn Độn chân lý chi khí, mấy đệ tử Ẩn Linh môn từ đó đi ra, mặt mũi tràn đầy vẻ say mê.

“Vương sư huynh, nếu ngươi hấp thu Hỗn Độn chi khí định mức trong nháy mắt, là ngươi có thể cảm nhận được cảm giác trở thành cảnh giới Đại Thánh Nhân là gì đó.” Một đệ tử Ẩn Linh môn say mê nói.

“Ngươi hấp thu như vậy lãng phí lắm, ta đã cũng từng thử qua, nhưng hiệu quả lại không tốt bằng hấp thu từ từ.” Đệ tử họ Vương nọ của Ẩn Linh môn nói.

“Hiện tại tất cả sư huynh đệ đều cố gắng hướng đến Thánh Nhân cảnh, lúc này nếu ngươi không theo kịp, về sau tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, phúc lợi khi đi săn những cự thú cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân có thể không tới lượt ngươi đâu.”

“Hùng Lực từng nhờ Bồ Đào mô phỏng qua, một ngàn chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân là có thể đi săn cự thú cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Chỉ cần có thể săn được một con, mỗi người có thể được chia Hỗn Độn chi khí nhiều hơn định mức đến mười lần.”

Những lời này vừa vặn bị hai người Hàn Phi Vũ muốn đi bí cảnh tu luyện nghe được.

“Xem ra phải tăng nhanh tốc độ tu luyện, bằng không bị rơi xuống thê đội thứ nhất, vậy thì mất mặt lắm.” Hàn Phi Vũ nói, trong ánh mắt xuất hiện một chút cấp bách.

“Chỉ tiếc Hỗn Độn chi khí định mức quá ít, nếu như có thể liên tục hấp thu, không cần ngàn năm là có thể tấn cấp thành Thánh Nhân cảnh.” Kiếm Vô Cực ở bên cạnh nói.

Nói xong, Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực liền tiến vào bí cảnh tu luyện.

Trong phòng tu luyện đơn độc, Hàn Phi Vũ say mê hấp thu Hỗn Độn chi khí.

Trong nhất thời, hắn càng khắc sâu cảm ngộ đối với Hỗn Độn Kiếm đạo.

Nhưng tốc độ cảm ngộ này chỉ kéo dài ba ngày, Hàn Phi Vũ đã hấp thu xong.

Bên ngoài bí cảnh tu luyện, Hàn Phi Vũ vừa ra đã gặp được Kiếm Vô Cực.

“Ta cảm thấy chúng ta cần ra ngoài rèn luyện thực tế, chỉ ở lại tông môn, lấy tiềm lực của chúng ta nhất định sẽ bị kéo xuống thê đội thứ nhất.” Vẻ mặt Hàn Phi Vũ nghiêm túc nói.

“Đúng vậy, chúng ta nên ra ngoài rèn luyện thực tế thôi.” Kiếm Vô Cực nói.

Sau khi Ẩn Linh môn ổn định lại, ngoài hạn chế đệ tử đi đến phạm vi thế lực Minh tộc ra, cái khác không có bất kỳ hạn chế nào.

Sau khi ra ngoài, chỉ cần vạn năm trở về một chuyến là được.

Kết quả là vừa ổn định không bao lâu, đã có lượng lớn đệ tử ra ngoài lịch luyện.

Trong bất tri bất giác, Ẩn Linh môn đã ở đây yên ổn ngàn năm.

Trong ngàn năm này, phân thân số ba đã luyện chế ra hai trăm món Huyền Hoàng chí bảo, sau đó thần hồn tiêu hao có chút quá độ, tiến vào trạng thái nghỉ ngơi.

Bên ngoài Ẩn Linh môn ba quang giáp về phía đông, một tòa cung điện Nhân tộc sừng sững trên mặt biển.

Trong cung điện Nhân tộc, Từ Phàm và Nguyên chủ đang cùng nhau phẩm trà.

“Tiễn Đạo tiền bối đã đến bình cảnh, hiện tại cần một phần chân lý Hỗn Độn dùng đột phá cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.” Nguyên chủ nói.

“Đã sớm chuẩn bị xong, Hỗn Độn chi khí bán cho tộc Thiên Thương những năm này, sớm đã đủ một phần chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm nói, lấy ra bình Hỗn Độn, trong đó chứa có một phần chân lý Hỗn Độn.

Trong khoảnh khắc bình Hỗn Độn xuất hiện, Từ Phàm cảm giác ánh mắt Nguyên chủ đột nhiên rụt lại.

“Ha ha, đừng nên trách, có chút không nhịn được.” Nguyên chủ ngại ngùng nói.

Vừa rồi trong nháy mắt khi bình Hỗn Độn xuất hiện, Nguyên chủ muốn cướp lấy nó, tự mình hấp thu.

“Cũng phải, sau khi nhìn thấy chân lý Hỗn Độn ta cũng có loại cảm giác này.” Vẻ mặt Từ Phàm có chút không tự nhiên.

Trước đây sau khi hắn mua chân lý Hỗn Độn, nhất thời không nhịn được mà hấp thu.

Sau đó lại lấy ra mấy trăm vạn thủy tinh Hồng Mông Tử khí mua lại một phần.

“Trước đây ta ở phương diện đạo Luyện Khí cũng có chút thiên phú, nếu ta tiếp tục kiên trì, bây giờ nói không chừng ta cũng có thể trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư.” Nguyên chủ hơi tiếc nuối nói.

“Nguyên chủ, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, đạo khí ngươi luyện chế ta từng thấy trong Nguyên Thủy tông rồi.”

“Đạo khí đó có thể thành hình, đã khiến ta cực kỳ không hiểu nổi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Lúc này, Tiễn Đạo tiền bối Nhân tộc xuất hiện trong đại điện.

“Tiễn Đạo tiền bối, đây là phần chân lý Hỗn Độn của ngươi, tại đây mong ngươi có thể sớm ngày trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Nguyên chủ cười nói.

“Yên tâm, sau khi hấp thu xong phần chân lý Hỗn Độn này, ta nhất định có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Ánh mắt Tiễn Đạo tiền bối sắc bén nói.

Hắn bây giờ giống như thân mang đại vận của Nhân tộc, chỉ có thể thành công không thể thất bại.

“Bọn ta ở đây đợi tin tức tốt của Tiễn Đạo tiền bối.” Từ Phàm chắp tay nói.

Tại nơi cách thế giới trung chuyển thứ ba ngoài hàng tỉ quang giáp, sớm có một bí cảnh tu luyện được xây xong.

Tiễn Đạo tiền bối cầm lấy chân lý Hỗn Độn rời đi.

“Đột phá cần thời gian vạn năm, cảm giác thật là dài đằng đẳng.” Nhìn theo hướng Tiễn Đạo tiền bối rời đi, Nguyên chủ đột nhiên nói.

“Vạn năm mà thôi, nhịn một chút rất nhanh là qua.” Từ Phàm nói.

“Nào dễ như vậy, vạn năm này, phỏng chừng ta phải bị Tiễn Đạo tiền bối liên tục gây đau tim mất.” Nguyên chủ cười khổ nói.

Nhìn biểu cảm phức tạp của Nguyên chủ, Từ Phàm hơi nghi hoặc.

“Sau khi Tiễn Đạo tiền bối trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, có chuyện đặc biệt nào muốn đi làm sao?”

“Có, tại vùng Hỗn Độn bên ngoài Tam Thiên giới, còn có một đại thù phải báo.” Nguyên chủ cắn răng nói.

“Đến lúc đó cần ta xuất thủ không?”

“Không cần, Tiễn Đạo tiền bối chủ công Sát chi nhất đạo, sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, đối phó Hỗn Độn Thần Ma bình thường rất dễ dàng.”

“Trước đây, món Hồng Mông chí bảo kia của ta chuyển đổi chưa được bao lâu, đột nhiên có một Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện bên ngoài căn cứ của các tiền bối Nhân tộc.”

“Dựa theo cách nói của Hỗn Độn Thần Ma đó, là hắn lúc ấy hưng khởi, muốn kiểm tra xem Đại Thánh Nhân đỉnh cấp nhất có thể tạo thành tổn thương cho hắn hay không.”

“Lúc ấy hai mươi tám vị Nhân tộc tiền bối trực tiếp vẫn lạc bốn vị, còn có ba vị tiền bối tổn thương bản nguyên rơi vào ngủ say.”

“Trận chiến đó ta tận mắt nhìn thấy, lại bất lực.” Giọng điệu Nguyên chủ có một loại cảm giác bất lực.

“Sau khi Tiễn Đạo tiền bối trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, có phải muốn trở lại vùng Hỗn Độn bên ngoài Tam Thiên giới báo thù không?” Từ Phàm hỏi.

“Mặc dù Tiễn Đạo tiền bối không nói, nhưng trong lòng nhất định có ý tưởng này.”

“Bảo Tiễn Đạo tiền bối chờ thêm ít lâu trước đã, ít nhất phải để sau khi gom đủ ba vị Hỗn Độn Thánh Nhân lại trở về.”

“Mặt khác, lại để mấy tiền bối hấp thu nhiều Hỗn Độn chi khí chút, cũng nhanh thôi.”

“Lại thêm sau khi Tiễn Đạo tiền bối trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, tốc độ săn giết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân càng nhanh.”

“Ước chừng không đến năm vạn năm, phỏng chừng sáu vị tiền bối đều có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm nói.

“Ta sẽ thuyết phục Tiễn Đạo tiền bối.” Nguyên chủ gật đầu.

Lúc này, bóng dáng Ma chủ xuất hiện trong đại điện.

“Vậy ta có phải còn phải chờ năm vạn năm sau, những Hỗn Độn chi khí đó mới có phần của ta không?” Vẻ mặt Ma chủ vô cùng u buồn.

“Không, tính luôn cả Nguyên chủ, ngươi ít nhất phải đợi sáu vạn năm.” Từ Phàm lập tức bật cười.

Chương 1325: Bách Trân thụ

Ma chủ một mặt tẻ nhạt vô vị rời đi.

“Được rồi, bên Tiễn Đạo tiền bối đã sắp xếp xong, ta phải tiếp tục đi săn cự thú Hỗn Độn đây.”

“Khu vực Hỗn Độn xung quanh sắp bị dọn gần hết, muốn tiếp tục đi săn, phải đi về chỗ sâu hơn.” Nguyên chủ nói.

“Đi đi, tốt nhất đừng cách thông đạo quá xa, đến lúc đó lỡ như có tình huống gì đặc biệt, bên phía ta cũng có thể kịp thời trợ giúp.” Từ Phàm gật đầu nói.

Lúc này, Luyện Thể tiền bối đi tới trong đại điện.

Hắn nhìn Từ Phàm, có chút xấu hổ nói: “Từ Thần sư, gần đây đi săn cự thú Hỗn Độn nên Huyền Hoàng chí bảo tiêu hao có hơi lớn, ngươi xem có thể hay không hỗ trợ tu bổ được không.”

Một bộ trọng giáp, một tấm cự thuẫn, còn có một thanh trường mâu.

Bộ Huyền Hoàng chí bảo này khiến Từ Phàm thấy có chút dư vị.

“Tiền bối, năm đó ngươi vì thu thập bộ Huyền Hoàng chí bảo này phí không ít công sức đâu nhỉ?”

Bộ trang bị trọng giáp cận chiến này ở trong mắt Từ Phàm chỉ có thể miễn cưỡng tính là tạm được.

“Đâu chỉ phí không ít công sức, suýt chút ném mạng của đám bạn già vào luôn đó.”

“Phí hết công sức hơn trăm kỷ nguyên, mới tìm một Thần Ma Huyền Hoàng Luyện Khí sư trong Đế quốc Man Thú Thần Ma nguyện ý luyện chế.” Luyện Thể tiền bối cảm khái nói.

“Bộ Huyền Hoàng chí bảo này luyện chế hơi sơ sài, không bằng để ta tu bổ một phen rồi bán đi, lại tìm vật liệu lần nữa vì tiền bối luyện một bộ mới.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Mới? Bộ Huyền Hoàng chí bảo này không tốt hả?” Luyện Thể tiền bối nhìn một bộ Huyền Hoàng chí bảo đã theo mình không biết bao nhiêu kỷ nguyên, đột nhiên vẫn có hơi không nỡ.

“Tiền bối, bộ Huyền Hoàng chí bảo này chỉ có thể miễn cưỡng coi là lương phẩm.”

“Mặc dù thích hợp với đại đạo Hỗn Độn tiền bối sở tu, nhưng mài mòn tiêu hao lâu như vậy, bộ Huyền Hoàng chí bảo này đã không còn uy năng như trước đây.”

“Chuyện này giao cho ta, tiền bối trở về chờ yên trăm năm là có thể thu được Huyền Hoàng chí bảo mới.” Từ Phàm cam đoan nói.

“Vậy ngại lắm.” Luyện Thể tiền bối nói, từ trong linh bảo không gian bắt đầu mân mê.

Sau đó lấy ra một linh bảo không gian.

“Trong này là linh khoáng Hỗn Độn nhiều năm nay ta thu thập được, ta giữ lại cũng vô dụng, cho hết ngươi vậy.”

Từ Phàm không cự tuyệt, rất tự nhiên nhận lấy linh bảo không gian.

“Nguyên chủ, ngươi xem thử có tiền bối nào có Huyền Hoàng chí bảo cần sửa chữa hoặc luyện chế lại lần nữa không, ta cùng giải quyết một lượt luôn.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Đổi mới Huyền Hoàng chí bảo của các tiền bối Nhân tộc một lượt, tốc độ đi săn cự thú Hỗn Độn nhất định sẽ nhanh hơn.

“Ặc, Từ Thần sư ta không phải nghi ngờ ngươi, ngươi tấn cấp đến Huyền Hoàng Luyện Khí sư vẫn chưa tới hai vạn năm nhỉ?” Nguyên chủ hơi do dự nói.

Kỳ thật hắn đã sớm nghĩ tới việc nhờ Từ Phàm luyện chế Huyền Hoàng chí bảo cho các tiền bối Nhân tộc, nhưng không phải hiện tại.

Ít nhất cũng đợi thêm mười mấy vạn năm nữa, hoàn toàn nắm giữ cảnh giới Huyền Hoàng Luyện Khí sư lại nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm liếc mắt nhìn sang.

“Không có chuyện gì cũng có thể đi hỏi thăm, lấy được chứng nhận Huyền Hoàng Luyện Khí sư thượng giai ở tộc Thiên Thương là khái niệm gì.”

“Cửa hàng bên ta, nhận luyện chế Huyền Hoàng chí bảo định chế, đã giao hàng hai trăm món Huyền Hoàng chí bảo.”

“Đơn đặt hàng kế tiếp đã xếp tới một ngàn món.”

“Hiện tại giúp mấy vị tiền bối Nhân tộc luyện chế tu bổ Huyền Hoàng chí bảo còn không phải là chắc chắn vô cùng sao.”

Nghe nói như thế, Nguyên chủ nhờ đệ tử Nguyên Thủy tông trong thế giới trung chuyển thứ ba xác định lại.

Sau đó, một khuôn mặt tươi cười hòa ái dễ gần xuất hiện.

“Từ Thần sư thứ lỗi, ta thu lại lời đã nói trước đó.” Trên khuôn mặt tươi cười nhiệt tình của Nguyên chủ mang theo vẻ lúng túng.

“Vừa lúc các ngươi thừa dịp nghỉ ngơi một thời gian, trăm năm sau mới cầm Huyền Hoàng chí bảo xuất phát.” Từ Phàm nói.

“Từ Thần sư đại nghĩa.”

Ẩn Linh môn, trong không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm phân ra mười bốn phân thân, bắt đầu đồng thời luyện chế Huyền Hoàng chí bảo bất đồng.

Những tiền bối Nhân tộc này, người nhiều ba món, người ít một món, cộng lại tổng cộng mười bốn món.

“Bồ Đào, gia tốc thời gian.”

Bên ngoài trăm năm qua đi, Từ Phàm mặt đầy mỏi mệt từ trong không gian dưới lòng đất đi ra.

Bởi vì đây đều là Huyền Hoàng chí bảo các tiền bối Nhân tộc phải dùng sau này, Từ Phàm luyện chế mười bốn món Huyền Hoàng chí bảo này cực kỳ nghiêm túc.

Nếu không trên mặt cũng sẽ không lộ vẻ mệt mỏi.

Trong cung điện Nhân tộc, Nguyên chủ và năm tiền bối Nhân tộc khác nhiệt tình chiêu đãi Từ Phàm.

“Đây là ba món Huyền Hoàng chí bảo của Luyện Thể tiền bối.”

“Đây là của Pháp Tướng tiền bối.”

“Đây là…”

Các tiền bối Nhân tộc nhận được Huyền Hoàng chí bảo, cảm nhận uy năng trong đó, trên mặt sôi nổi lộ ra vẻ vui mừng lẫn ngạc nhiên.

“Uy năng bộ Huyền Hoàng chí bảo này ẩn chứa, ít nhất phải mạnh hơn bốn phần mười so với cái của ta trước kia.” Luyện Thể tiền bối hưng phấn nói.

“Có bộ Huyền Hoàng chí bảo mới này, chúng ta có nên thử cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không nhỉ?” Một tiền bối Nhân tộc trong đó phấn khích nói.

“Dừng lại, chúng ta có đổi Hồng Mông chí bảo cũng không giết được cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đâu.” Nguyên chủ vội vàng nói.

Lúc này, Từ Phàm cảm nhận được một ánh mắt u oán.

“Ma chủ, Huyền Hoàng chí bảo của ngươi đều là nguyên bộ, hơn nữa cũng xứng đôi với đại đạo Hỗn Độn ngươi sở tu, không cần thiết luyện chế thêm cái mới cho ngươi.” Từ Phàm nói lại một lần.

Nghe thấy lời của Từ Phàm, mắt Ma chủ đảo qua một vòng, sau đó cười ha ha nói: “Vậy ta có thể đặt trước món Hồng Mông chí bảo đầu tiên ở chỗ Từ Thần sư không?”

“Ngày sau Từ Thần sư nhất định sẽ trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, cho nên ta muốn đặt trước món Hồng Mông chí bảo đầu tiên chỗ ngươi.” Ma chủ nói, lấy ra phôi thai Hồng Mông chí bảo.

Lúc này, ánh mắt tất cả mọi người đều sáng lên nhìn Từ Phàm.

“Đừng gấp, Ma chủ, ngươi lấy lại thứ ngươi lao động có được đi, chờ sau khi ta trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư lại nói.” Từ Phàm từ chối nói.

“Phôi thai Hồng Mông chí bảo này coi như ta tặng Từ thần sư, xin ngươi nhất định phải nhận lấy.” Giọng điệu Ma chủ kiên định nói.

Lại từ chối lẫn nhau thêm mấy lần, cuối cùng Từ Phàm ngại phiền phức trực tiếp nhận lấy.

Nếu thật sự trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, dù sao phía sau cũng có mấy phân thân.

Từ Phàm giao Huyền Hoàng chí bảo xong, bầu không khí càng thêm nhiệt liệt.

Tất cả mọi người đều mang ra rượu ngon mình trân tàng và nguyên liệu nấu ăn trân quý.

Luyện Thể tiền bối còn lấy ra nguyên liệu nấu ăn cấp Tiên Thiên linh căn.

Tức khắc đều khiến mọi người kinh ngạc.

“Ngươi còn có loại đồ tốt này, không nói!” Mấy tiền bối Nhân tộc khác nhao nhao phỉ nhổ.

Bọn họ đều là huynh đệ ở chung vô số năm, không nghĩ tới huynh đệ còn có đồ tốt mà chính mình không biết.

Từ Phàm nhìn nguyên liệu nấu ăn Tiên Thiên linh căn, cũng bị kinh ngạc.

“Loại nguyên liệu nấu ăn cấp bậc này, đương nhiên phải dùng đầu bếp tốt nhất.” Từ Phàm nói, nhẹ vẫy tay một cái.

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực đang nghiên cứu thực đơn trong Ẩn Linh môn chợt bị Từ Phàm lâm thời chiêu mộ.

“Nguyên liệu nấu ăn cấp Tiên Thiên linh căn, các ngươi nghiên cứu cách làm đi.” Từ Phàm nói.

Hai người đang sững sờ lập tức phấn chấn.

Nâng Tiên Thiên linh căn giống như bông cải xanh lui ra, bắt đầu nghiên cứu.

Cuối cùng không bao lâu sau, một luồng dị hương phiêu đãng trong cung điện Nhân tộc.

Chương 1326: Đơn đặt hàng

Lúc mọi người ở đây không thể đợi được nữa.

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực đẩy một cây đại thụ chừng mười trượng đi tới.

“Bách Trân thụ, cây kết trăm trân, mỹ vị vô tận.”

Từ Phàm khẽ vươn tay, gan rồng trên Bách Trân thụ hóa thành một đĩa đồ ăn bay về phía hắn.

Từ Phàm cầm đũa gắp một miếng đặt lên môi mình.

Trong nháy mắt, một mùi thơm có thể lay động tiếng lòng hắn truyền đến.

Xốp giòn ngon miệng, ngoài ra còn có một mùi thơm.

Mọi người nhìn sang, thấy Từ Phàm động đũa, cũng bắt đầu gắp đồ ăn trên Bách Trân thụ.

Trong chốc lát, trong cả đại điện đều là tiếng Thao Thiết cắn nuốt.

Hai đệ tử đạo Mỹ Thực hài lòng nhìn một màn này.

“Sư đệ, xem ra sau này chỉ có những nguyên liệu nấu ăn này mới có thể hạn chế chúng ta.” Một đệ tử đạo Mỹ Thực dùng ánh mắt vui mừng nhìn Bách Trân thụ.

“Đáng tiếc loại nguyên liệu nấu ăn cấp bậc này quá ít, nếu có thể để người trong cả tông môn đều ăn được, ước chừng ít nhất có một nửa đệ tử có thể lập địa thành thánh.”

Hai người nói xong nhìn nhau, sau đó biến mất về trong tông môn.

Từ Phàm đang thưởng thức mỹ vị ở trong lòng hạ mệnh lệnh cho Bồ Đào.

“Bồ Đào, thu thập thêm nhiều Tiên Thiên linh căn.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Sau một trận thịnh yến, Từ Phàm đưa Nguyên chủ, Ma chủ và năm tiền bối Nhân tộc đến bên ngoài thế giới trung chuyển thứ ba.

Nhìn cung điện Nhân tộc chậm rãi bay vào chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn, Từ Phàm không khỏi cảm khái.

“Đợi thêm mấy vạn năm nữa là Nhân tộc có thể thật sự lớn mạnh lên rồi.”

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện của Từ Phàm.

Nhìn Bách Trân thụ nho nhỏ trước mắt, trong mắt Từ Phàm hơi nghi hoặc.

“Đại trưởng lão, bọn ta không tham đâu, đây là nguyên liệu Tiên Thiên linh căn còn sót lại, tiền bối Nhân tộc kia cố ý bảo bọn ta nhận lấy.” Đệ tử đạo Mỹ Thực nói.

“Nếu cho các ngươi thì cứ nhận lấy, làm thành đồ ăn đưa tới cho ta làm gì.”

“Tự mình giữ lại ăn đi.” Từ Phàm nói.

“Có đồ tốt, đương nhiên phải cho Đại trưởng lão trước.”

“Lại nói Bách Trân thụ này, Vi Vân trưởng lão còn chưa từng hưởng qua đâu.” Đệ tử đạo Mỹ Thực cười ha ha nói.

“Có lòng.” Từ Phàm nhìn hai đệ tử đạo Mỹ Thực, nở nụ cười.

“Các ngươi kiên nhẫn chờ một khoảng thời gian nữa, ta sẽ giúp các ngươi tìm kiếm con đường phía sau nên như đi thế nào.”

Nghe được lời này, hai đệ tử đạo Mỹ Thực lập tức phấn chấn.

Lúc này, vừa vặn Trương Vi Vân từ trong đi ra.

Nhìn Bách Trân thụ tản ra dị hương trên bàn, lại nhìn về phía hai đệ tử đạo Mỹ Thực.

Sau đó hai túi phúc ngưng tụ từ Hỗn Độn Phúc Duyên đại đạo xuất hiện, sau đó trôi về phía hai đệ tử.

“Vất vả, đây là hai túi phúc, có trợ giúp cho các ngươi tham ngộ đạo Mỹ Thực.” Trương Vi Vân cười nói.

“Đa tạ trưởng lão.” Hai đệ tử đạo Mỹ Thực nói xong bèn thức thời lui xuống.

Trong tiểu viện chỉ còn lại hai người Từ Phàm và Trương Vi Vân.

“Có đồ ăn sao có thể không có rượu được.” Trương Vi Vân nói, lấy ra một bình rượu Long Dương.

Nhìn bình rượu này, Từ Phàm cười ý vị thâm trường.

“Đến, phu thê chúng ta cùng uống một ly.”

Mười ngày sau, một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương đến bái phỏng Ẩn Linh môn.

Trong Nghênh Khách điện, Từ Phàm khách khí nói: “Hoan nghênh tiền bối quang lâm đến tông môn ta.”

“Thế giới trung chuyển thứ ba mới xuất hiện một vị Huyền Hoàng Luyện Khí sư thượng giai, vẫn muốn bái phỏng nhưng không có cơ hội.”

“Hiện tại rốt cuộc có thể dành ra thời gian.” Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương cười nói.

“Tiền bối có việc gì cứ thông báo một tiếng, ta tự sẽ đến bái phỏng, sao có thể làm phiền tiền bối tới đây.”

Tại trung tâm Hỗn Độn, địa vị của Huyền Hoàng Luyện Khí sư cao hơn cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân nhiều.

Chỉ là hiện tại Từ Phàm không có chỗ dựa, chỉ có thể khiêm tốn làm việc.

“Đại sư khách khí.”

Cường giả tộc Thiên Thương nói, lấy ra một phần danh mục quà tặng đưa cho Từ Phàm.

Từ Phàm nhận lấy xem, tất cả đều là linh khoáng Hỗn Độn rất hiếm thấy, tất cả đều là phẩm chất tối cao.

“Lần này ta đến đây, một là để bái phỏng Từ Đại sư.”

“Thứ hai là muốn đặt hàng một nhóm Huyền Hoàng chí bảo từ chỗ Từ đại sư, về mặt giá cả tuyệt đối sẽ không khiến Đại sư chịu thiệt.”

Một luồng Hỗn Độn chi khí ẩn chứa tin tức đơn đặt hàng Huyền Hoàng chí bảo cần thiết bay về phía Từ Phàm.

“Năm trăm món Huyền Hoàng chí bảo định chế không thành vấn đề, chỉ là thời gian này…” Từ Phàm cau mày.

Trên đơn đặt hàng chỉ cho thời gian vạn năm, mặc dù đối với Từ Phàm thì không vội.

Nhưng đối với Huyền Hoàng Luyện Khí sư bình thường mà nói, đây quả thật không khác đòi mạng là bao.

“Thời gian cấp bách, cho nên về giá cả nhất định sẽ không để Từ Đại sư chịu thiệt.” Cường giả tộc Thiên Thương cũng biết thời gian này rất không hữu hảo đối với một Huyền Hoàng Luyện Khí sư.

“Sau này Đại sư muốn đột phá cảnh giới Hồng Mông Luyện Khí sư, cho nên ngoài giá cả này ra, tộc Thiên Thương ta lại cho thêm năm phần chân lý Hỗn Độn ngoài định mức.”

Từ Phàm đang muốn lại kể khổ tăng giá đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Dựa theo kế hoạch ban đầu, hắn muốn để tộc Thiên Thương tặng miễn phí hai phần chân lý Hỗn Độn.

Không nghĩ tới đi lên trực tiếp tặng năm phần, việc này khiến Từ Phàm nói không nên lời.

“Hơn nữa sau này khi Đại sư mua chân lý Hỗn Độn từ tộc Thiên Thương, đồng loạt giảm ba mươi phần trăm.” Cường giả tộc Thiên Thương nói.

“Ầy, tiền bối đưa nguyên liệu cần thiết đểluyện chế Huyền Hoàng chí bảo đưa tới, về sau mỗi ngàn năm lấy năm mươi món Huyền Hoàng chí bảo.” Từ Phàm cắn răng nói.

Tộc Thiên Thương đưa ra thành ý lớn như thế, chỉ có thể lại khổ cho số ba.

“Thống khoái!” Cường giả tộc Thiên Thương khẽ thở phào, cảm giác như đã hoàn thành một chuyện rất quan trọng.

“Ta, La, thiếu Đại sư một nhân tình.” Cường giả tộc Thiên Thương trịnh trọng nói.

“Không đến mức đó, đây vốn dĩ là một cuộc giao dịch mà.”

“Giá tiền bối đưa ra hợp lý, ta cũng có thể tiếp nhận, không liên quan gì đến nhân tình của ngươi.” Từ Phàm vội vàng nói.

Phải biết trở thành cường giả cấp bậc này, có mấy lời không thể tùy tiện nói.

“Từ Đại sư xem như giúp ta một đại ân, nhân tình này là nhất định.” Cường giả tộc Thiên Thương nói.

“Đại sư, sau khi hoàn thành những đơn đặt hàng của ta, tộc các ngươi tốt nhất nên chuyển đến thế giới trung chuyển thứ nhất đi, lời của ta chỉ có thể nói nhiêu đó.”

“Vậy bây giờ ta chuyển luôn thì sao?” Từ Phàm lúc này nói, phải biết ở bên ngoài trung tâm Hỗn Độn này, thế lực Nhân tộc bọn họ nhiều lắm chỉ tính là một con kiến nhỏ.

Va chạm giữa các đại thế lực, chỉ cần bị lan đến, đó chính là kết cục sinh tử đạo tiêu.

Cường giả tộc Thiên Thương không nghĩ tới Từ Phàm nghe khuyên như thế.

“Đương nhiên có thể, cầu còn không được!”

“Bây giờ ta lập tức bảo tộc nhân ở thế giới trung chuyển thứ nhất giúp Từ đại sư lựa chọn một nơi tốt, để ngươi an tâm luyện khí.” Cường giả tộc Thiên Thương lập tức nói.

“Vậy làm phiền tiền bối.” Từ Phàm cảm kích nói.

Sau khi tiễn biệt cường giả tộc Thiên Thương, Từ Phàm lập tức bắt đầu bố trí.

“Bồ Đào, lấy hai món Huyền Hoàng chí bảo truyền tống một lần từ trong bảo khố đưa qua cho đám người Nguyên chủ.”

“Ngoài ra, triệu hồi tất cả đệ tử bên ngoài về đây, chúng ta chuẩn bị di chuyển đến thế giới trung chuyển thứ nhất.” Từ Phàm quyết định

nói.

Lúc này, Nguyên chủ vừa rời đi chưa liền nhận được hai món Huyền Hoàng chí bảo truyền tống một lần Bồ Đào truyền tống tới.

“Xem ra bên ngoài trung tâm Hỗn Độn cũng không thái bình, Từ Thần sư vậy mà nỡ đưa loại Huyền Hoàng chí bảo một lần này tới.” Nguyên chủ nhìn vùng Hỗn Độn phía xa, thần sắc có chút phức tạp.

Chương 1327: Phúc Duyên Thần quang

Mấy vị tiền bối Nhân tộc khác cũng vây quanh, nhìn món Huyền Hoàng chí bảo một lần này.

“Ta vẫn là lần đầu nhìn thấy Huyền Hoàng chi bảo một lần đấy, nếu không phải Huyền Hoàng Luyện Khí sư, ai có thể có được thứ này.” Luyện Thể tiền bối cảm khái nói.

“Ta cảm thấy uy năng của Không Gian Hỗn Độn đại đạo trên đó, nếu gặp phải cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng có thể chạy thoát từ trong tay hắn.” Pháp Tướng tiền bối nói.

“Lấy tác phong cẩn thận của Từ Thần sư, xem ra trung tâm Hỗn Độn này có lẽ sắp rung chuyển.”

“Về sau chúng ta vẫn nên tu luyện cùng nhau, không thể tách ra nữa.” Nguyên chủ nghĩ ngợi nói.

“Đó là đương nhiên.”

Lúc này, Ẩn Linh đảo đã đến trong thông đạo cao tốc của thế giới trung chuyển thứ nhất.

Từ Phàm ở trong tiểu viện nhìn cảnh sắc bên ngoài thông đạo.

“Mỗi ngày đều chạy ngược chạy xuôi, lúc nào mới kết thúc đây.” Từ Phàm nhạt nhẽo nói.

“Chờ sau khi phu quân trở thành cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, lúc đó phu quân muốn ở đâu thì ở đó.” Trương Vi Vân bên cạnh cười nói.

Lúc này ở bên người nàng có một luồng Phúc Duyên Thần quang như có như không.

Phúc Duyên Thần quang này tựa như sóng nước khuếch tán ra xung quanh, vừa vặn có thể bao trùm cả Ẩn Linh đảo.

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hửm, nói nhanh cũng nhanh.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Đợi sau khi Nhân tộc nhiều thêm mấy vị cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, hắn liền mang tông môn về Tam Thiên giới.

Tự mình đi nhận khảo nghiệm của bí cảnh kia, sau khi thông qua khảo nghiệm là có thể dùng chân lý Hỗn Độn trong bảo khố.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến điều gì đó.

Lấy ra Thiên Vị châu của tộc Thiên Thương bắt đầu hỏi thăm.

“Mười phần chân lý Hỗn Độn, như vậy vẫn không đủ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trương Vi Vân quăng tới ánh mắt nghi hoặc.

“Phu quân, mười phần chân lý Hỗn Độn cũng không thể để ngươi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân sao?”

“Tộc Thiên Thương ủy thác ta luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, giúp bọn họ luyện chế năm trăm món, mới cho ta mười phần chân lý Hỗn Độn, cảm giác có hơi lỗ.” Từ Phàm trả lời.

“Vậy phu quân chờ ta tu luyện thêm, chờ đến khi ta có thể trở thành Đại Thánh Nhân, phỏng chừng có thể để ngươi gặp được chân lý Hỗn Độn rồi.”

Trương Vi Vân nói, trong tay có thêm một đoàn Phúc Duyên Thần quang, cực kỳ sặc sỡ loá mắt.

Dưới sự chiếu rọi của Phúc Duyên Thần quang, Từ Phàm vậy mà cảm thấy có một loại cảm giác muốn tâm tưởng sự thành, làm chuyện gì đều sẽ thành công.

“Đây là thần thuật có quan hệ với Hỗn Độn Phúc Duyên đại đạo ta mua được trong thế giới trung chuyển, gần đây mới vừa luyện tới tiểu thành.” Trương Vi Vân nói, cũng thuận thế đập thần quang tới trên người Từ Phàm.

Trong chớp mắt khi thần quang tiến vào trong cơ thể Từ Phàm, quả cầu phù văn hệ thống bên trong tiên hồn đột nhiên thoáng đơ lại.

Cuối cùng tựa như hệ thống xảy ra bug, hạch tâm trực tiếp lộ ra.

Từ Phàm vẫn luôn phá giải quả cầu phù văn hệ thống lập tức phản ứng lại, bắt đầu tham ngộ hạch tâm phù văn hệ thống.

Cả hệ thống đơ lại xấp xỉ một khắc mới khôi phục lại, xiềng xích phù văn Hỗn Độn xung quanh bắt đầu vận chuyển.

Một luồng Phúc Duyên Thần quang, vậy mà tương đương với hiệu quả của một phần rưỡi chân lý Hỗn Độn.

Chênh lệch duy nhất chính là Từ Phàm không thể nghiệm được cảm giác trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.

Lúc này, một luồng khí tức không tên từ trên người Từ Phàm phát ra, giữa bầu trời đột nhiên lại có thêm một chiếc Thực đỉnh.

Một hương thơm kỳ lạ bao phủ cả tông môn. Thực đỉnh!

Sau đó nắp trên Thực đỉnh mở ra, một dòng sông mỹ thực từ trong đỉnh tuôn ra.

“Phu quân, đạo Mỹ Thực của ngươi tham ngộ thấu rồi sao?” Trương Vi Vân kinh ngạc nói.

Chiếc đỉnh giữa bầu trời rõ ràng đại biểu cho đạo Mỹ Thực.

“Nhờ phúc của Phúc Duyên Thần quang của ngươi, ta đã tham ngộ đạo Mỹ Thực đến cảnh giới Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm cười nói.

Thực đỉnh giữa bầu trời biến mất, nhưng dòng sông mỹ thực xuất hiện từ bên trong lại bị cố định giữa bầu trời Ẩn Linh môn.

Lúc này, hai đệ tử đạo Mỹ Thực đang khiếp sợ nhìn lên dòng sông mỹ thực giữa bầu trời.

“Thực đỉnh hiện, Đại Thánh Nhân thành.” Hai đệ tử đạo Mỹ Thực lẩm bẩm nói.

“Dòng sông mỹ thực do Mỹ Thực đại đạo hiển hóa trên bầu trời kia, ước chừng đủ cho tông môn chúng ta ăn đủ vạn năm.” Đệ tử đạo Mỹ Thực chảy nước miếng nói.

“Bây giờ trước tiên đừng quan tâm việc này, theo ta đi bái phỏng Đại trưởng lão.” Một đệ tử đạo Mỹ Thực khác nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm khắc ra lý giải của mình đối với Mỹ Thực đại đạo thành hai phù văn Hỗn Độn Mỹ Thực giao cho hai đệ tử tự mình tham ngộ.

Trương Vi Vân vẫy tay một cái, từ trong dòng sông mỹ thực rơi xuống một bàn thịt rồng ngũ vị hương.

Cầm lấy đũa nhẹ nhàng gắp một miếng bỏ vào trong miệng.

Trong mắt lập tức lộ ra thần sắc khó tin nổi.

“Đây vậy mà không khác gì thịt rồng thật, năng lượng ẩn chứa bên trong cũng cơ bản tương đồng.” Giọng điệu Trương Vi Vân có chút kinh ngạc.

“Mỹ Thực Đại Thánh Nhân, có thể diễn hóa mỹ thực vạn giới, chẳng những có được vị của nó, càng có hiệu quả thực dụng của nó.”

Khoảng thời gian này Từ Phàm đều là nhất tâm tam dụng.

Một cái cá mặn, một cái phá giải hệ thống, một cái khác chính là tham ngộ đạo Mỹ Thực.

Không nghĩ tới nhờ một luồng Phúc Duyên Thần quang của tức phụ mình, vậy mà khiến mình thả ra thiên phú, nháy mắt tham ngộ đạo Mỹ Thực.

“Phu quân lợi hại, vậy sau này ta chỉ chuẩn bị rượu là được rồi.” Trương Vi Vân vui mừng nói.

Lúc này các đệ tử trong tông môn cũng nhận được tin tức Bồ Đào thống nhất phát ra.

Phía trên giải thích tác dụng của thiên hà mỹ thực.

Gần như trong tích tắc, các loại mỹ thực tựa như mưa rơi rơi xuống Ẩn Linh môn.

Trong Đại Thực đường cách chủ phong không xa, năm vị chủ bếp ngơ ngác nhìn thiên hà mỹ thực.

“Chúng ta có phải thất nghiệp rồi không?” Một đầu bếp trong đó lẩm bẩm nói.

Trong nhà ăn Ẩn Linh môn, năm vị chủ bếp mặc dù không tính là đệ tử Ẩn Linh môn.

Nhưng đi theo tông môn lâu như vậy, phúc lợi, đãi ngộ hưởng thụ đã không khác quá lớn với đệ tử.

Mà cảnh giới đạo Mỹ Thực của bọn họ cũng chỉ kém so hai đệ tử chuyên tu đạo Mỹ Thực một chút.

“Sẽ không thất nghiệp đâu, có dòng sông mỹ thực này, cảnh giới đạo Mỹ Thực của chúng ta sẽ tiến triển thần tốc.”

“Sẽ có một ngày chúng ta đều sẽ trở thành Mỹ Thực Đại Thánh Nhân, làm cho dòng sông mỹ thực này càng thêm thần vận.” Bếp trưởng chủ bếp ánh mắt kiên định nói.

Lúc này, trên bầu trời xẹt xuống năm ngôi sao băng, bay tới chỗ năm vị chủ bếp.

“Vì tông môn phục vụ hơn ba vạn năm, lao khổ công cao, thưởng phù văn Hỗn Độn Mỹ Thực.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Cuối cùng mỗi chủ bếp đều nhận được phù văn Hỗn Độn Mỹ Thực đại đạo chuyên thuộc của bọn họ.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Năm vị chủ bếp hướng về tiểu viện của Từ Phàm quỳ lạy.

Trong tiểu viện, Từ Phàm mặt mày hớn hở nói với Trương Vi Vân: “Tức phụ, lại đập cho ta thêm một đoàn Phúc Duyên Thần quang đi, để ta xem còn hiệu quả hay không.”

“Phu quân ngươi phải chờ chút đã, Phúc Duyên Thần quang cần từ từ ngưng tụ, một đoàn vừa rồi đã là hàng tích trữ gần trăm năm của ta rồi.”

“Thôi vậy, chờ Phúc Duyên Thần quang gom đủ phân lượng một trăm năm lại đập cho ta.” Từ Phàm nói.

“Yên tâm, ta đều giữ lại hết cho phu quân.” Trương Vi Vân nói, đột nhiên lấy ra một bình rượu Long Dương.

Trên bầu trời lại rơi xuống hơn mười đĩa thức ăn.

“Phu quân, chúng ta cùng thưởng thức thức ăn trong thiên hà mỹ thực, thế nào?”

Chương 1328: Thế giới trung chuyển thứ nhất

Ẩn Linh đảo di chuyển trong thông đạo cao tốc năm mươi năm, rốt cuộc đi đến thế giới trung chuyển thứ nhất.

Sau khi hình dáng thế giới trung chuyển thứ nhất hiện ra trước mắt Từ Phàm, hắn không khỏi khiếp sợ.

“Lần đầu mới thấy thế giới lớn như thế.”

Căn cứ theo phỏng đoán của Từ Phàm, kích cỡ thế giới trung chuyển thứ nhất này ít nhất gấp nghìn lần Tam Thiên giới.

“Thế giới này vì sao lớn như thế?”

Trên một bình đài rộng lớn bên ngoài thế giới trung chuyển thứ nhất, đậu vô số hạm đội tiên chu.

Lúc này Bồ Đào cũng nhận được một tin tức, đó là hạm đội qua lại không thể vào thế giới trung chuyển.

Nếu như không thể thu vào trong không gian, chỉ có thể dừng sát bên ngoài bình đài.

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức từ cường giả tộc Thiên Thương La, bảo hắn sau khi tiến vào thế giới trung chuyển thứ nhất, trực tiếp dựa theo tọa độ không gian này tiến lên.

Ẩn Linh đảo thu nhỏ lại, được Từ Phàm thu vào trong linh bảo không gian.

Tại lối vào thế giới trung chuyển thứ nhất, có một người tộc Thiên Thương đang đặc biệt chờ Từ Phàm.

“Đại sư, ta dẫn ngươi đến Thiên La giới.” Người tộc Thiên Thương nói.

“Làm phiền.” Từ Phàm gật đầu nói.

Thiên La giới chính là thế giới phân phối cho Từ Phàm.

Thiên La giới, trong đó có tám phần mười đều là thuỷ vực, vô cùng phù hợp với tiêu chuẩn lựa chọn chỗ cho tông môn của Từ Phàm.

“La Thánh Tôn nói, sau này thế giới này thuộc về tộc của Từ Đại sư các ngươi.” Người tộc Thiên Thương nói xong bèn rời đi.

“Bồ Đào, bắt đầu cải tạo thế giới này đi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Một luồng Hỗn Độn chi khí tinh thuần từ trong Ẩn Linh đảo phát ra.

Bắt đầu cải tạo toàn bộ Thiên La giới, để nó càng thích hợp cư trú.

“Thế giới trung chuyển thứ nhất, lấy nơi này làm căn cứ lâm thời cho Nhân tộc còn không tệ.” Từ Phàm nói trong lòng.

Ngay lúc này, Từ Phàm chợt nhận được một tin tức.

Hỗn Độn Thánh Nhân La tộc Thiên Thương xuất hiện bên ngoài Thiên La giới.

Một món linh bảo không gian xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Đây là linh khoáng Hỗn Độn cần có để luyện chế những Huyền Hoàng chi bảo kia, Từ Đại sư, ngươi nhận lấy.” La cười nói.

Từ Phàm gật đầu, nhận lấy linh bảo không gian.

“Nhóm Huyền Hoàng chí bảo này ưu tiên luyện chế tính chất phòng ngự, chờ sau khi đủ một trăm món lại luyện chế Huyền Hoàng chi bảo loại công sát.” La lại bổ sung thêm.

“Đã rõ.”

“Tại thế giới trung chuyển thứ nhất, ngư long hỗn tạp, nếu như gặp phải phiền phức, trực tiếp báo tên của ta, bên tộc Thiên Thương sẽ xử lý.”

La nói, lấy ra một lệnh bài đưa cho Từ Phàm.

“Đến lúc đó ngươi chỉ cần xuất trình lệnh bài này là được.”

“Đa tạ tiền bối.” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau khi hai người trò chuyện xong, La rời đi.

Từ Phàm đột nhiên cảm nhận được, một trong những món Huyền Hoàng chí bảo một lần vậy mà bị dùng ra.

Không quá lâu sau, Từ Phàm liền nhận được tin tức từ Huyền Hoàng chí bảo được sử dụng.

“Thì ra là bị cường giả Hỗn Độn Minh tộc vây công.” Từ Phàm cau mày nói.

“Bồ Đào, gửi tin cho Nguyên chủ, bảo bọn họ đến thế giới trung chuyển thứ nhất.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Chờ sau khi bọn họ trở về rồi lại nói vậy, hiện tại tranh thủ làm việc thôi.”

Bởi vì chỗ số ba còn có đơn đặt hàng hơn tám trăm món Huyền Hoàng chí bảo.

Cho nên công việc của tộc Thiên Thương chỉ có thể tự hắn làm.

Không gian dưới lòng đất, trong một thế giới chuyên luyện khí.

Từ Phàm dựng lên mười mấy tầng pháp trận Hỗn Độn hỗ trợ hắn luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.

“Nếu có lò luyện đại đạo Hỗn Độn Hồng Mông chí bảo của số hai ở đây thì tốt rồi, ba ngàn năm là có thể luyện chế xong những Hỗn Độn chí bảo này.”

Thêm một tầng đại trận Viêm Dương bọc bên ngoài đại trận, gia tăng tốc độ dung luyện của linh khoáng Hỗn Độn.

Sau đó bên trong đại trận xuất hiện từng đống linh khoáng Hỗn Độn sắp xếp ngay ngắn, chất chồng như núi.

“Bồ Đào, bắt đầu đi.” Từ Phàm nói.

Sau đó những linh khoáng Hỗn Độn này tựa như bị một đôi tay vô hình điều khiển, sôi nổi đi vào trong thế giới cực diệm cấu tạo trong trung tâm trận pháp.

Bất kể chế linh khoáng Hỗn Độn khó luyện cỡ nào, vừa vào trong thế giới cực diễm, là cấp tốc hóa thành trạng thái tinh khiết nhất.

Từ Phàm tọa trấn chỗ trọng yếu của trận pháp, bắt đầu luyện chế lượng lớn Huyền Hoàng chí bảo.

“Còn may những món Huyền Hoàng chí bảo tộc Thiên Thương định chế đều là theo mẫu, nếu không còn thật sự phải luyện chế từng món.” Từ Phàm khống chế những linh khoáng Hỗn Độn ở trạng thái tinh khiết nhất dung hợp.

Luyện khí không năm không tháng, chớp mắt sáu mươi năm đã qua.

Một tòa cung điện Nhân tộc giáng lâm trong Thiên La giới.

Phân thân lâm thời của Từ Phàm sớm đã đợi tại đây.

Trong cung điện Nhân tộc, Nguyên chủ mắng chửi ba Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc.

“Ba tên khốn kiếp, nếu không hai con cự thú Hỗn Độn đó đã sớm tới tay rồi.” Nguyên chủ mắng.

“Nếu không phải là có ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, ta còn thật sự muốn va chạm với bọn họ.” Luyện Thể tiền bối có chút bất đắc dĩ nói.

Trang bị mới vừa lấy tới, lúc đang dùng đến thống khoái, lại bị cường giả cao hơn một cấp vây công.

“Từ Thần sư, có Huyền Hoàng chí bảo mới do ngươi luyện chế, giết cự thú Hỗn Độn đơn giản hơn rất nhiều.”

“Chỉ tiếc gặp phải ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc.” Ma chủ ở bên cạnh nói.

“Trước mượn dùng khí tức nhân quả của các ngươi thôi diễn một chốc, ta muốn biết những cường giả Minh tộc đó có phải đặc biệt tới gây sự không?” Từ Phàm nói, sau lưng xuất hiện la bàn Hỗn Độn Nhân Quả đại đạo.

Mấy luồng khí tức nhân quả bị hút vào trong la bàn, bắt đầu thôi diễn.

Kết quả sau khi thôi diễn mấy lần, phát hiện vậy mà là tình cờ gặp phải.

Bọn họ vốn đến gây sự với hắn, nhưng trên đường lại gặp phải Nhân tộc đang đi săn thú Hỗn Độn.

“Thế nào, là chuyên môn tới gây sự với bọn ta sao?” Nguyên chủ hỏi, mọi người cũng bắt đầu khẩn trương.

Phải biết việc này liên quan đến việc sau này bọn họ có thể đến vùng

Hỗn Độn đi săn cự thú Hỗn Độn nữa không.

Nó cũng liên quan đến việc sau này bọn họ có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân hay không.

“Xem như tình cờ gặp phải, vốn nên tới gây sự với ta, nhưng nửa đường gặp phải các ngươi.” Từ Phàm nói, trực tiếp từ trong bảo khố Ẩn Linh môn lấy ra một món Huyền Hoàng chí bảo che giấu khí tức.

“Sau này khi các ngươi có đi săn cự thú Hỗn Độn nữa thì đeo cái này vào, phòng ngừa có cường giả dị tộc truy tìm khí tức qua đây.”

Mặc dù vùng Hỗn Độn rộng lớn vô hạn, ngoài tụ hợp xung quanh thế giới trung chuyển ra, khả năng có thể gặp phải những sinh linh khác rất ít, nhưng không phải không có.

“Còn may, nếu không thể đi săn cự thú Hỗn Độn thì làm sao tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Luyện Thể tiền bối nói.

Mấy tiền bối Nhân tộc khác cũng yên tâm.

“Sau này nếu các ngươi muốn đi săn cự thú Hỗn Độn, tốt nhất nên ở xung quanh thế giới trung chuyển thứ hai.” Từ Phàm nói.

“Biết rồi, sau này bọn ta sẽ đến chỗ càng xa hơn, không kiếm được mười mấy con cự thú Hỗn Độn thì không trở lại.” Nguyên chủ nói.

“Cũng đừng quá liều, chú ý tu dưỡng, hai ba ngàn năm trở về một lần là được.” Từ Phàm nói.

“Biết rồi.”

Một tháng sau, cung điện Nhân tộc lên đường bay về chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm cũng bắt đầu toàn thân tâm luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.

Thế giới trung chuyển thứ nhất, một bí cảnh mỹ thực bắt đầu trở nên nổi tiếng.

Trong bí cảnh mỹ thực có một dòng sông mỹ thực phù hợp với ngàn loại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn.

Nghe nói sau khi đi qua một lần sẽ khiến sinh linh cả đời khó quên.

Hiện tại mỗi ngày đều có mấy chục vạn cường giả thuộc các đại chủng tộc tiến vào bí cảnh thưởng thức mỹ thực.

Chương 1329: Ngàn năm

Bí cảnh mỹ thực này là nghề phụ Từ Phàm tiện tay mở ra.

Dùng Mỹ Thực đại đạo diễn hóa một dòng sông mỹ thực phí không bao nhiêu công sức.

Nhưng lợi nhuận mang lại quả thật khiến Từ Phàm vô cùng ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Kết quả là, từ thế giới trung chuyển thứ nhất đến thứ chín khu Đông Nhị đều để đệ tử Ẩn Linh môn mở bí cảnh mỹ thực.

Mà Từ Phàm chỉ cần mỗi ngàn năm bổ sung một dòng sông mỹ thực là được, nếu như hơi lười, cũng có thể để hai đệ tử đạo Mỹ Thực làm thay, nhiều lắm là hiệu quả kém một chút.

Bí cảnh mỹ thực, một chiếc khinh chu phiêu đãng trong trường hồ cảnh sắc tươi đẹp.

“Phi Vũ sư huynh, việc làm ăn lớn của ngươi nghĩ thế nào rồi?” Kiếm Vô Cực hỏi.

Từ sau khi vào thế giới trung chuyển, tầm mắt đệ tử Ẩn Linh môn cũng được mở rộng.

Trong thế giới trung chuyển, những Chuẩn Thánh như bọn họ đã thuộc về tồn tại thấp nhất.

Lại tiếp tục thấp, ở thế giới trung chuyển chỉ có thể biến thành tồn tại người giúp việc cho cửa hàng.

“Có chút đầu mối, hiện tại ta đang nghiệm chứng.” Hàn Phi Vũ nói.

Hiện tại tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều chỉ có một mục tiêu, đó chính là kiếm nhiều thủy tinh Hồng Mông Tử khí, tranh thủ có được Tiên Thiên chí bảo hay Tiên Thiên chí bảo nguyên bộ cho chính mình.

Ở phương diện tu luyện, Ẩn Linh môn đã cung cấp bí cảnh tu luyện và chân giải đại đạo Hỗn Độn đỉnh cấp nhất.

Hiện tại lấy góc độ của một sinh linh tu hành mà nhìn, hiện tại thứ bọn họ thiếu duy nhất chính là thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Phi Vũ sư huynh có thể nói ra thử không, xem hai huynh đệ chúng ta có thể quật khởi hay không.” Kiếm Vô Cực lập tức sáng lên.

Khoảng thời gian trước, hắn thấy được một thần kiếm cấp Huyền Hoàng chí bảo ở trong một cửa hàng tại thế giới trung chuyển thứ nhất, vô cùng phù hợp với Hỗn Độn Kiếm đạo hắn sở tu.

“Vạn Vật thụ trong tông môn đã được bồi dưỡng đến cấp Đại La Thánh Giả, trả giá đủ Huyền Hoàng chi khí mới có thể ngưng tụ Hậu Thiên linh bảo.” Hàn Phi Vũ nói đến đây, khóe môi hơi nhếch lên.

“Hôm qua ta nhờ Bồ Đào lấy toàn bộ số liệu thị trường tại thế giới trung chuyển thứ nhất, phát hiện những đồ vật khởi điểm tương đối thấp rất có triển vọng.”

“Nếu như chúng ta để Vạn Vật thụ ngưng tụ một lượng lớn, thời gian vạn năm, hai huynh đệ chúng ta mỗi người kiếm một món Huyền Hoàng chí bảo không thành vấn đề.”

Cảnh tương lai Hàn Phi Vũ miêu tả khiến Kiếm Vô Cực rất mong chờ.

“Trong tông môn còn có con rối cấp Chuẩn Thánh, đến lúc đó nhờ Bồ Đào sửa đổi dây chuyền sản xuất một chút, phỏng chừng cũng có thể kiếm được không ít tiền.” Hàn Phi Vũ còn nói thêm.

“Cái này không được, Thiên Vạn Binh sư huynh đã làm mua bán này rồi, chúng ta lại làm dễ tổn thương hòa khí lắm.” Kiếm Vô Cực vội vàng nói.

“Việc này không sao đâu, chúng ta đến thế giới trung chuyển khác làm.”

Lúc này trên bầu trời bay xuống một đội thị nữ tuyệt sắc ngưng tụ từ Hỗn Độn chi khí, bưng một bàn lại một bàn thức ăn mỹ vị đặt ở trên mặt bàn.

Sau đó cung kính hành lễ với hai người rồi hóa thành Hỗn Độn chi khí tinh khiết nhất.

“Không thể không nói, Bồ Đào làm kinh doanh thật sự rất thần kỳ.”

“Nghe nói mỗi bí cảnh mỹ thực tại trạm thế giới trung chuyển, một ngày ít nhất có thể kiếm được mấy vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Kiếm Vô Cực cực kỳ hâm mộ.

“Đó là đương nhiên, lúc tông môn chúng ta mới lập đã có Bồ Đào, đi theo bên cạnh Đại trưởng lão lâu như vậy, đương nhiên lợi hại.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Chủ nhân, Tiểu Thiên cũng rất lợi hại.”

Giọng nói của một đứa bé vang lên trong lòng Hàn Phi Vũ.

“Ngươi cũng rất lợi hại, nhưng lúc nào ngươi mới có thể tấn cấp Tiên Thiên chí bảo đây?” Hàn Phi Vũ phun tào trong lòng.

Hắn vì bồi dưỡng chân linh Tiểu Thiên này, không biết đã đổ bao nhiêu công sức, nhưng vẫn không đạt được trình độ như Bồ Đào.

Hiện tại chênh lệch càng ngày càng xa.

Theo thời gian đổi dời, ngàn năm, năm mươi món Huyền Hoàng chí bảo nhóm đầu tiên đã giao hàng.

Mà ngàn năm này, thế giới trung chuyển thứ nhất vì Ẩn Linh môn gia nhập sinh ra một vài biến hóa nho nhỏ.

Thanh danh Nhân tộc cũng lưu truyền trong thế giới trung chuyển thứ nhất.

Nhắc đến Nhân tộc, cường giả trạm thế giới trung chuyển thứ nhất sẽ nghĩ đến mỹ thực trước, Luyện Khí sư, trận pháp Hỗn Độn và mậu dịch đứng sau.

Thiên La giới, một tòa cung điện Nhân tộc từ từ hạ xuống bên cạnh Ẩn Linh môn.

Đám người Nguyên chủ hỉ khí dương dương xuất hiện trong Nghênh Khách điện tại Ẩn Linh môn.

“Một ngàn năm này, bọn ta tổng cộng săn giết chín mươi hai cự thú Hỗn Độn, đây là linh bảo không gian phong tồn cự thú.” Nguyên chủ lấy ra một vòng tay không gian đưa cho Từ Phàm.

“Chín mươi hai cự thú Hỗn Độn, các ngươi cũng quá liều mạng.” Từ Phàm kinh ngạc nói.

Dựa theo Bồ Đào thống kê sơ lược toàn bộ số liệu về cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân phân bố trong Hỗn Độn.

Đám người Nguyên chủ trong ngàn năm này, không phải đang đánh nhau, chính là đang trên đường đánh nhau, quả nhiên là không hề nghỉ ngơi.

“Đây tính là gì, vì có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, lại bôn ba mười vạn năm nữa cũng cam tâm tình nguyện.” Luyện Thể tiền bối phấn chấn nói, nhưng mỏi mệt trong ánh mắt và bộ dạng tâm thần tiêu hao quá độ lại không thể che giấu được.

Mấy người Nguyên chủ giống như thiếu niên nghiện net liên tục suốt ba ngày đêm, nhảy qua nhảy lại giữa biên giới đột tử.

Từ Phàm nhìn trạng thái của mấy người, cũng không có khách khí, trực tiếp nói: “Các ngươi nghỉ ngơi một thời gian trước đã, những cự thú Hỗn Độn này chỉ cần năm năm là có thể chuyển hóa hết thành Hỗn Độn chi khí.”

“Được.” Mấy người Nguyên chủ cũng không khách khí, tất cả đều về lại trong cung điện Nhân tộc nghỉ ngơi.

Sau khi mấy người rời đi, Từ Phàm đưa những thi thể cự thú Hỗn Độn này cho Bồ Đào rút ra Hỗn Độn chi khí.

Còn hắn thì xem tất cả hình ảnh chiến đấu của đám người Nguyên chủ trong ngàn năm này.

“Cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân xung quanh thế giới trung chuyển thứ hai, thứ ba, thứ tư đều bị xử lý hết, muốn đi nữa phải đến nơi càng xa.”

Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một món Huyền Hoàng chí bảo tản ra khí tức không gian.

Đây là Huyền Hoàng chí bảo chuyên về tốc độ hắn vì mấy người Nguyên chủ luyện chế.

Tốc độ của Huyền Hoàng chí bảo này nhanh ít nhất gấp mười lần cung điện Nhân tộc.

Ba năm sau, dưới dòng sông mỹ thực Ẩn Linh môn, Từ Phàm và đám người Nguyên chủ, Ma chủ mở Khánh Công yến, chúc mừng bọn họ ngàn năm bôn ba an toàn trở về.

Nguyên chủ, Ma chủ và năm tiền bối Nhân tộc khác, vừa thả lỏng nghỉ ngơi, lập tức lâm vào ngủ say, liên tục ngủ ba năm.

“Chúng ta cùng kính Đại trưởng lão, cảm tạ Đại trưởng lão cho chúng ta cơ hội tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Nguyên chủ nâng chén nói.

Ma chủ và mấy tiền bối Nhân tộc khác cũng sôi nổi giơ ly rượu lên kính Từ Phàm.

Bọn họ cũng hiểu, bọn họ có thể có cơ hội hôm nay, tất cả đều là nhờ Từ Phàm trước mắt tạo nên.

Trước kia đừng nói tới chân lý Hỗn Độn, ngay cả cọng lông của chân lý Hỗn Độn cũng phải dựa vào bọn họ săn giết từng con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tìm vận may.

Nhưng kết quả thế nào, Nhân tộc cố gắng ngàn vạn kỷ nguyên, còn không nhanh bằng mấy vạn năm ngắn ngủi này.

“Chư vị khách khí, cùng là Nhân tộc, hai bên cùng nhau nâng đỡ, cùng nhau tiến bộ là nên mà.” Từ Phàm khách khí nói.

“Từ thần sư, còn nhớ lời ta đã nói với ngươi trong Tam Thiên giới không, hiện tại ta muốn thu về.”

Nghe thấy lời Nguyên chủ nói, Từ Phàm lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Lời ngươi nói với ta trong Tam Thiên giới nhiều lắm, ta còn có thể nhớ kỹ từng câu à?

Thấy ánh mắt nghi hoặc của Từ Phàm, Nguyên chủ cười nói.

“Khi đó ta nói ngươi là con ếch thông minh nhất trong giếng, cách nói này sai rồi.”

“Bất kể là trong giếng hay ngoài giếng, ngươi cũng là sinh linh ưu tú nhất, thông minh nhất!”

Chương 1330: Lựa chọn giữa cá mặn

Sau một bữa Khánh Công yến, đám người Nguyên chủ bắt đầu dùng Hỗn Độn chi khí đã rút ra tu luyện.

Tất cả đều là cảnh giới Đại Thánh Nhân đỉnh phong, cho nên tốc độ hấp thu Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn đặc biệt nhanh.

Không tính Từ Phàm, tốc độ hấp thu của đám người Nguyên chủ sắp bắt kịp tốc độ của cả tông môn.

“Bọn họ tu luyện, ta cũng nên nghỉ ngơi một lát.” Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, thong thả nói.

Về đơn đặt hàng của tộc Thiên Thương, kế hoạch của hắn là luyện chế một ngàn năm nghỉ ngơi một ngàn năm, một vạn năm vừa vặn có thể làm xong toàn bộ đơn đặt hàng.

Từ Phàm đang nghỉ ngơi lấy ra một phần chân lý Hỗn Độn.

Hắn cảm nhận trạng thái của chân lý Hỗn Độn, dần rơi vào trầm tư.

“Nếu như có thể trở thành cảnh giới trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chân lý Hỗn Độn nhất định rất dễ ngưng tụ ra nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Trải qua nhiều năm phân tích của Bồ Đào, hắn đi đến một kết luận, phàm là chủng tộc có cường giả trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, bình thường cứ qua mỗi một khoảng thời gian đều sẽ thả ra một đợt chân lý Hỗn Độn.

Càng đừng nhắc đến mười ba đại chủng tộc tại trung tâm Hỗn Độn, chân lý Hỗn Độn vẫn chưa từng đứt đoạn.

Sau khi Từ Phàm giao lên nhóm Huyền Hoàng chí bảo đầu tiên, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương La còn muốn ký thêm đơn đặt hàng một vạn món Huyền Hoàng chí bảo với Từ Phàm.

Giá chân lý Hỗn Độn đưa ra, thậm chí đến hai trăm ba mươi phần chân lý Hỗn Độn, từ lúc đó Từ Phàm liền nghi ngờ, thứ này cường giả có thể ngưng tụ.

Giống như Huyền Hoàng chi khí ban đầu, Từ Phàm hiện tại đã trở thành Đại Thánh Nhân, chỉ cần muốn, ở trung tâm Hỗn Độn ngưng tụ một đại trận Hỗn Độn chuyên môn, có thể rút ra vô cùng vô tận Huyền Hoàng chi khí.

Lúc này, Trương Vi Vân đi tới bên cạnh Từ Phàm, trong lòng bàn tay có một đoàn Phúc Duyên Thần quang lấp lánh.

“Phu quân, đoàn Phúc Duyên Thần quang này ta góp nhặt bốn trăm năm, có muốn thử xem có hiệu quả hay không không?” Trương Vi Vân hỏi.

“Không cần, giữ lại chờ lúc mấu chốt lại dùng.”

Nhìn đoàn Phúc Duyên Thần quang này, Từ Phàm không khỏi lại mắng một tiếng cẩu hệ thống.

Không thể cho một cơ hội bẻ bug, để hắn thống khoái trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân sao.

“Được.” Trương Vi Vân gật đầu, thu hồi thần quang.

“Nương tử, khoảng thời gian này vất vả ngươi.” Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân, thâm tình nói.

Trong khoảng thời gian hắn luyện khí, Trương Vi Vân vẫn luôn cố gắng tu luyện, ngưng tụ Phúc Duyên Thần quang, tranh thủ để Từ Phàm phát động trạng thái bug như lần trước lần nữa.

“Ta dự định nghỉ ngơi một thời gian trước rồi lại luyện khí, khoảng thời gian này vừa hay có thể bầu bạn cùng nương tử.”

Nghe được lời này của Từ Phàm, ánh mắt Trương Vi Vân tức khắc sáng lên.

Sau đó, dòng sông mỹ thực giữa bầu trời rơi xuống mấy chục món mỹ thực mỹ vị.

Mà nàng thì lại thuần thục lấy ra một bình rượu Long Dương.

Sau khi nhìn thấy bình rượu này, Từ Phàm rốt cuộc không nhịn được.

“Nương tử, đổi loại rượu khác được không, hiệu quả sẽ không kém.” Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

Loại rượu Long Dương cấp bậc này đối với Từ Phàm mà nói chỉ là để điều chỉnh tâm tình.

Hiệu quả của nó còn không bằng những quang ảnh ảo cảnh các môn phái không đứng đắn mua bán.

“Cũng như nhau cả mà.” Trương Vi Vân cười, mở ra bình rượu Long Dương.

Lúc này, một đệ tử nhìn thấy dòng sông mỹ thực hạ xuống hơn mười món ăn về tiểu viện Đại trưởng lão, bèn hiểu ra là tình huống gì.

“Đại trưởng lão tinh thông vạn đạo Hỗn Độn, bí pháp Hỗn Độn cũng đều tinh thông, sao hiện tại ngay cả hài tử cũng không có.”

Lúc đệ tử đó đang suy tư trong lòng, một cột sáng trong suốt trong nháy mắt đánh trúng vào ấn đường của hắn.

Chỉ trong nháy mắt, đệ tử đó đột ngột sững sốt.

“Kỳ lạ, vừa rồi ta đang suy nghĩ gì ấy nhỉ?”

Mười năm sau, bên ngoài lối ra bình đài thế giới trung chuyển thứ nhất, Từ Phàm nhìn đám người Nguyên chủ trạng thái phấn chấn, không khỏi cười vẫy tay.

Một chiếc phi thuyền hình giọt nước nhanh chóng bay về chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn.

"Dựa theo tiến độ này, chắc cỡ vạn năm sau, Nguyên chủ, Ma chủ, còn có năm vị tiền bối Nhân tộc đều có thể đạt tới đỉnh phong, có thể tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân."

"Đến lúc đó có nên theo bọn họ cùng về Tam Thiên giới không nhỉ?"

Kế hoạch ban đầu của Từ Phàm là sau khi để toàn bộ đệ tử tông môn đều thành Thánh Nhân lại quay về Tam Thiên giới sống ngày tháng cá mặn.

Nhưng bây giờ xem ra, nếu như đệ tử tông môn cố gắng thêm chút xíu, lại thêm hắn dùng thêm chút sức nữa.

Ít nhất có thể có ba, bốn phần mười đệ tử có thể tấn cấp thành Đại Thánh Nhân trong tám vạn năm.

Đến lúc đó lại phối hợp với chiến trận Hỗn Độn, gặp phải bảy, tám cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân hoàn toàn không yếu hơn

Chẳng qua bây giờ Từ Phàm lại do dự, hắn có thể thu hoạch được ít nhất mười ba phần chân lý Hỗn Độn trong vạn năm.

Có mười ba phần chân lý Hỗn Độn chèo chống, sau khi về đến Tam Thiên giới, hắn vẫn có thể sống cuộc sống cá mặn.

Hơn nữa lúc đó còn có tám cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc chống đỡ trên đỉnh Nhân tộc.

Thế lực này, ở trong vùng Hỗn Độn xen lẫn giữa hai đế quốc Đại Thần Ma, hắn hoàn toàn có thể sống cuộc sống cá mặn hắn tha thiết mơ ước.

Từ Phàm trở lại trong tiểu viện tông môn, lại suy tư tới vấn đề này.

"Không được, thứ như thực lực, tốt nhất là tự mình có."

"Ít nhất phải đợi đến khi trong tông môn có ba, bốn phần mười đệ tử trở thành Đại Thánh Nhân rồi lại trở về." Ánh mắt Từ Phàm bắt đầu trở nên kiên định.

Vào lúc này, trong Luân Hồi trì tại tông môn, lại có thêm mấy vạn hạt giống tiên hồn của các đệ tử tông môn.

Luân Hồi trì này là Từ Phàm chuyên môn luyện chế để thay thế Anh Linh điện.

Trong tình huống bảo đảm được hạt giống tiên hồn hoàn chỉnh, có thể nhanh chóng khôi phục đến thực lực đỉnh phong.

Bên cạnh Luân Hồi trì, Từ Phàm nhìn Từ Cương vad Vương Huyền Tâm đã biến thành hạt giống, nở nụ cười.

“Các ngươi mới có bao nhiêu Thánh Nhân, đã dám đi gây chuyện với thứ kia.”

“Gặp một cự thú mới vừa tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, nhất thời không nhịn được nhắc đến với Đại sư huynh.” Vương Huyền Tâm xấu hổ, là hắn đề nghị gây chuyện với cự thú Hỗn Độn kia.

“Hiện tại ngươi biết chênh lệch trong đó chưa, Bồ Đào nói một ngàn cự nhân Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân, trong đó cũng bao gồm các ngươi.” Từ Phàm lại nhìn về phía Từ Cương.

“Sư phụ, bọn ta liều lĩnh rồi.” Từ Cương hóa thành trạng thái hạt giống tiên hồn nói.

Nhìn đám người biến thành hình thái nòng nọc nhỏ, Từ Phàm cũng không trách móc quá nhiều.

Phục sinh từ trong Luân Hồi trì tông môn niêm yết công khai, ngươi tiêu hao bao nhiêu tài nguyên, sau khi ngươi phục sinh đều phải bù lại gấp bội.

Phục sinh cấp Thánh Nhân như Từ Cương và Vương Huyền Tâm, ít nhất phải tiêu hao tài nguyên hơn năm ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Nếu như lại thêm lần nữa, phỏng chừng mấy vạn năm kế tiếp, bọn họ đều phải trải qua cuộc sống thiếu nợ.

Mục đích Từ Phàm làm như vậy cũng không phải là ham chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí này, mà là làm các đệ tử coi trọng.

Đừng tưởng rằng có thể phục sinh là có thể tùy ý xông loạn.

Trong Luân Hồi trì, mấy vạn hạt giống tiên hồn bộ dáng nòng nọc xếp hàng ngay ngắn trong Luân Hồi trì, cùng nhau hành lễ với Từ Phàm.

“Không cần hành lễ, cũng không cần xấu hổ, lần này coi như giáo huấn, lần sau chú ý.”

“Đừng hành động liều lĩnh nữa.” Từ Phàm nói phất tay rời đi.

“Bồ Đào, về sau xác định rõ mục tiêu hai bên trước khi chiến đấu, trước tiên ước định tốt.”

“Đừng để những đệ tử này ngu ngốc tự tìm đường chết.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Mặt khác, nội dung truyền đạo lần trước ước chừng đều tiêu hóa xong cả rồi.”

“Chờ sau khi các đệ tử trong Luân Hồi trì khôi phục thực lực, mở ra giảng đạo lần nữa.”

Chương 1331: Tộc Thiên Lang

Lúc Từ Phàm chuẩn bị giảng đạo, đột nhiên phát hiện, trong Luân Hồi trì lại nhiều thêm năm mươi vạn hạt giống tiên hồn.

Còn chưa chờ Từ Phàm phản ứng lại, trong Luân Hồi trì lại nhiều thêm một trăm vạn hạt giống tiên hồn.

“Có chuyện gì vậy!” Từ Phàm cau mày.

Lúc Từ Phàm nói chuyện, lại có mấy trăm vạn đệ tử hóa thành hạt giống tiên hồn.

“Chủ nhân, Thiên Địa Linh Lung tháp truyền đến tin tức, đệ tử đi săn bên ngoài bị cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang phục kích.” Bồ Đào nhanh chóng hồi báo.

“Tộc Thiên Lang, có quan hệ gì với Minh tộc?” Sắc mặt Từ Phàm lãnh tuấn nói, một khí thế đặc thù từ trên người ngưng tụ.

“Tộc Thiên Lang là thuộc tộc cấp bậc thấp nhất của Minh tộc, trong tộc chỉ có hai cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Căn cứ theo suy tính của Bồ Đào, có tám phần mười là do cường giả đồng gia tộc của âm chỉ thị.”

Một sơ đồ quan hệ xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên ghi chú quan hệ giữa cường giả trong gia tộc âm và tộc Thiên Lang.

“Thật sự xem Nhân tộc ta là quả hồng mềm, nói bóp là bóp à.” Trong mắt Từ Phàm hiện lên vẻ giận dữ.

“Bồ Đào, gọi hết tất cả đệ tử trong vùng Hỗn Độn trở về, mặt khác thông báo cho Nguyên chủ bọn họ, để bọn họ cẩn thận.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

“Đệ tử bị nhắm vào, vậy Nguyên chủ bọn họ nhất định cũng có cường giả âm thầm theo dõi.”

“Đến lúc đó số bốn có thể xuất thủ rồi.” Từ Phàm nhìn về hướng đám người Nguyên chủ rời đi nói.

Bên cạnh Hỗn Độn trì, Từ Phàm nhìn mấy trăm vạn hạt giống tiên hồn.

“Còn may là có Thiên Địa Linh Lung tháp trấn giữ ở đó, nếu không ngay cả hạt giống tiên hồn cũng không để lại được, muốn phục sinh các ngươi còn phải chờ ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Đại trưởng lão, xin ngươi nhất định phải giữ lại thù này, để bọn ta đi báo.” Hạt giống tiên hồn Hùng Lực bơi ra nói.

“Đó là tất nhiên, các ngươi phục sinh nhanh lên, đến lúc đó toàn tông bắt đầu bế quan tu luyện, không đến Thánh Nhân thì không được ra ngoài.”

Từ Phàm nói, vung ra một đoàn lớn Hỗn Độn chi khí tinh thuần, rơi xuống trong Luân Hồi trì.

Tất cả hạt giống tiên hồn bắt đầu gia tăng tốc độ khôi phục.

“Bồ Đào, bắt đầu dùng một phần Hỗn Độn chi khí rót vào hết cho ta, để bọn họ nhanh khôi phục.”

Nếu như Từ Phàm không can thiệp, bọn họ chắc cỡ trăm năm sau mới có thể khôi phục.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Mười năm sau, tất cả hạt giống tiên hồn trong Luân Hồi trì phục sinh.

Từ Phàm cũng mở ra giảng đạo.

Lần này hắn nghiêm túc giảng giải chân giải vạn đạo Hỗn Độn.

Giảng đạo trước kia chỉ là thuận miệng nói, nghe hiểu hay không không quan trọng.

Lần này Từ Phàm nghiêm túc, phân ra mấy vạn phân thân, bắt đầu phân loại giảng giải chân giải vạn đạo Hỗn Độn.

Thời gian nhanh như chớp mắt, Từ Phàm đã nghỉ ngơi ngàn năm.

Nhưng hắn nhìn trạng thái của đông đảo đệ tử, kết quả là tiếp tục truyền đạo.

Bản thể trở về không gian dưới lòng đất, tiếp tục luyện chế đống đơn đặt hàng của tộc Thiên Thương.

Cứ như vậy, lại qua ngàn năm.

Đám người Nguyên chủ trở về đến Thiên La giới.

“Một trăm sáu mươi tư cự thú Hỗn Độn, lần này đừng tổ chức Khánh Công yến nữa, chuyển phát sinh bên phía các ngươi ta đều biết cả rồi.” Nguyên chủ nói.

Ma chủ và năm tiền bối Nhân tộc cũng đều lo lắng nhìn về phía Từ Phàm.

“Rút ra Hỗn Độn chi khí cần thời gian bảy năm.”

“Mấy vị lúc ở vùng Hỗn Độn đi săn, có gặp phải cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh tộc khác không?” Từ Phàm hỏi.

“Bọn họ có từng theo khí tức đuổi tới, chỉ là đều bị bọn ta bỏ xa.” Ma chủ nói.

“Ta cảm thấy Hỗn Độn Thánh Nhân dị tộc truy tung chúng ta rất yếu, vốn định đánh lên luôn, nhưng nghĩ đến lời Từ Thần sư nói, cứ như vậy hời cho hắn.” Luyện Thể tiền bối nói.

“Chư vị, dù yếu cũng không thể khinh thường cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, thời khắc mấu chốt bọn họ có thể gọi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn, mượn uy năng của nó tới đối kháng, cực kỳ không dễ xử lý.” Từ Phàm nói.

Sau khi trải qua chiến đấu với Minh tộc âm lần trước, Từ Phàm liền nghĩ đến phương pháp đối phó với dòng sông thời gian Hỗn Độn, chẳng qua cần có trận bàn Hồn Nguyên hỗ trợ.

“Không nói những việc này nữa, Từ Thần sư cứ yên tâm giảng đạo cho đệ tử tông môn các ngươi đi, bọn họ hiện tại hẳn là cực kỳ khát vọng thực lực của mình có thể tăng lên.” Nguyên chủ nói xong mang theo mấy người rời đi.

Phân thân Từ Phàm cũng tiêu tán.

Kết quả là, giảng đạo lại tiếp tục.

Mấy người Nguyên chủ sau khi lấy được Hỗn Độn chi khí cũng rời khỏi thế giới trung chuyển thứ nhất.

Lúc này ở nơi nào đó bên ngoài thế giới trung chuyển thứ nhất, ba cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân gặp nhau.

“Khôi Thánh Tôn, những năm này những dị tộc đó cứ ở trong thế giới trung chuyển thứ nhất không ra, bọn ta cũng không có biện pháp quá tốt.” Một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang nói.

“Không nghĩ tới Nhân tộc cẩn thận như vậy, ngươi tiếp tục theo dõi, ta không tin một kỷ nguyên bọn họ cũng không ra.” Minh tộc Khôi ánh mắt băng lãnh nhìn về hướng thế giới trung chuyển thứ nhất.

“Bên ta đã gây áp lực cho tộc Thiên Thương, không dùng được Truyền Tống trận của thế giới trung chuyển, đám người Nhân tộc đó chỉ có thể ở bên trong, nếu không thì ra nhận lấy cái chết.”

“Mặt khác, Nhị Lang, nhóm Nhân tộc bảo ngươi theo dõi đừng giết toàn bộ.”

“Giống như tộc các ngươi bình thường đùa giỡn con mồi, từng bước giết chết là tốt nhất.” Khôi liếm môi mình nói.

Thật ra hắn chẳng hề để tâm đến cái chết của âm chút nào.

Hiện tại điều hắn muốn nhất là vãn hồi lại mặt mũi gia tộc bọn họ, không dính dáng gì đến tên ngu xuẩn đó.

“Tuân lệnh.”

Trong Ẩn Linh môn, trải qua giảng giải chân giải vạn đạo Hỗn Độn bản nghiêm túc hai ngàn năm của Từ Phàm.

Đã có gần ba phần mười đệ tử tấn cấp lên cảnh giới Thánh Nhân.

Trong hai ngàn năm này, nhóm Huyền Hoàng chí bảo thứ hai và thứ ba của tộc Thiên Thương cũng đều giao hàng, Từ Phàm cũng thu được hai phần chân lý Hỗn Độn.

Trong tiểu viện, bản thể Từ Phàm đang nghỉ ngơi.

Hắn nhìn ba bình Hỗn Độn giữa không trung, trong mắt thỉnh thoảng hiện lên một tia hung ý.

“Nếu lấy nó để tạm thời tăng lên cảnh giới chiến đấu, tuyệt đối không có lời.”

“Đừng gấp, cứ để mấy tên khốn kiếp đó sống lâu thêm một thời gian trước, chờ sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, biến bọn họ thành oắt con giao cho lão Ngũ thí nghiệm.”

Từ Phàm nói, hung ý trong mắt dần lui xuống.

Hắn luyến tiếc ba phần chân lý Hỗn Độn này, cho nên sau khi có chút giận dữ lại lấy ra.

Lúc này, lại có mấy đợt Thánh Nhân chi kiếp xuất hiện trong Thiên La giới.

“Đợi thêm một chút, đến lúc đó để các đệ tử diệt sạch bọn họ.”

Nghĩ tới đây, Từ Phàm đứng dậy, thay thế một phân thân bắt đầu giảng đạo.

Trong bất tri bất giác, nhóm Huyền Hoàng chí bảo cuối cùng của tộc Thiên Thương đã được giao lên.

Từ Phàm cũng đã nhận được ba phần chân lý Hỗn Độn tộc Thiên Thương tặng cho.

Hiện tại trong tay Từ Phàm có tổng cộng mười ba phần chân lý Hỗn Độn.

“Từ Đại sư, ngươi không cân nhắc nhận thêm một đơn đặt hàng Huyền Hoàng chí bảo nữa sao?”

“Giá cả ta thêm cho ngươi hai phần mười nữa, thế nào?” Tộc Thiên Thương La hỏi.

Trong mắt hắn có một tia lo nghĩ, vừa rồi hắn còn cam đoan với tộc mình trong trung tâm Hỗn Độn, trong hai mươi vạn năm giao ra năm ngàn món Huyền Hoàng chí bảo.

“La tiền bối, cho ta nghỉ ngơi ngàn năm được không, cứ luyện chế Huyền Hoàng chí bảo như thế, thật sự hao tổn tâm thần lắm.”

“Ta đáp ứng La tiền bối, sau này ngoài tộc Thiên Thương các ngươi ra, không nhận đơn đặt hàng Huyền Hoàng chí bảo khác.” Từ Phàm nói.

Nghe được lời này, La mới hơi yên tâm hơn chút.

Chương 1332: Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn sơ thành

Trở lại trong tông môn, Từ Phàm nhìn mấy đệ tử còn sót lại trong tông môn bắt đầu độ kiếp.

Không khỏi hài lòng gật đầu, gần vạn năm truyền đạo này, rốt cuộc xem như kết thúc mỹ mãn.

Lúc này trong Ẩn Linh môn, tất cả các đệ tử đã đều tấn cấp đến cảnh giới Thánh Nhân.

Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn ngàn người tạo thành, uy năng của nó đã đạt đến cảnh giới Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Mặc dù theo Từ Phàm thấy, chiến lực hiện tại còn không bằng Ma chủ, nhưng một khi quy mô mở rộng, tuyệt đối không kém gì Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Một vạn cự nhân Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong, lại phối hợp với chiến trận tương ứng, tuyệt đối có thể trấn áp cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh bình thường.

“Bồ Đào, lệnh cho các đệ tử vào trong ảo cảnh gia tốc thời gian tiến hành diễn luyện chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, nhất định phải đạt tới cảnh giới tối cao.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Trong một thế giới ảo cảnh cỡ lớn tại Nguyên giới, hàng trăm vạn cự nhân Hỗn Độn đang diễn luyện chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.

Tiến hành đủ loại diễn luyện.

Trong lòng các đệ tử Ẩn Linh môn đều nén một ý chí, đó chính là muốn báo thù.

Từ lúc Ẩn Linh môn thành lập đến nay, còn chưa từng chết nhiều đệ tử như thế.

Trong ảo cảnh rộng lớn này, có một đạo trường quyết đấu.

Lúc này cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể đang đứng phía trên đạo trường.

“Ta muốn đánh mười người!” Ánh mắt Hùng Lực như lửa nóng nhìn về cự nhân Hỗn Độn xung quanh.

“Mười người, Đại sư huynh, ngươi đừng xem thường người khác.”

Cự nhân Hỗn Độn mạch Luyện Thể lúc này đi tới mười người, tiến vào trong đạo trường bắt đầu hỗn chiến với cự nhân Hỗn Độn của Hùng Lực.

Ở phía xa, có dị quang chớp động như có như không, đó là Hỗn Độn cự nhân mạch khác đang luận bàn với nhau.

Trong tiểu viện Ẩn Linh môn, Từ Phàm nằm trên ghế dựa thở phào nhẹ nhõm.

Gần vạn năm này, hắn gần như đều làm liên tục không nghỉ suốt ngày đêm, còn chưa từng được nghỉ ngơi đàng hoàng.

Lúc đang nghỉ ngơi, Vương Vũ Luân đi tới trong tiểu viện.

“Từ đại ca, thời gian gần đây ta có câu lên được một bảo khố.”

“Sau khi mở ra thế mà đều là Tiên Thiên chí bảo.” Vương Vũ Luân phấn khích nói.

Một tòa sơn mạch cỡ nhỏ xuất hiện trước mặt Từ Phàm, tản ra khí tức không gian Hỗn Độn cực hạn.

“Có thể có bao nhiêu?”

Từ Phàm tò mò nhận lấy sơn mạch cỡ nhỏ, khoảnh khắc tâm thần tiến vào, cả người đều bị kinh ngạc.

“Không phải ngươi câu bảo khố Tiên Thiên chí bảo của một tộc lên luôn đấy chứ?” Từ Phàm cực kỳ ngạc nhiên.

Trong cả bảo khố, thế mà có hơn mười vạn Tiên Thiên chí bảo.

Mười món Tiên Thiên chí bảo bất đồng loại hình xuất hiện quanh người Từ Phàm, hắn bắt đầu xem xét từng món một.

Vương Vũ Luân ở bên cạnh uống trà chờ đợi.

“Bảo khố này hẳn là của mạch Hỗn Độn Ngũ Hành tại trung tâm Hỗn Độn.” Từ Phàm nói.

“Đệ tử tông môn có phải không có thể dùng không? Nếu như nói như vậy, còn phải nghĩ cách bán ra nữa.” Vương Vũ Luân lĩnh hội nói.

“Có chút phiền phức, đệ tử tông môn muốn dùng những Tiên Thiên chí bảo này, còn phải thêm chút linh khoáng Hỗn Độn khác luyện chế lại lần nữa.”

“Chuyện này giao cho Bồ Đào là được, sau khi luyện chế lại lần nữa để vào trong bảo khố tông môn đi bán.”

“Như vậy, sau này có thể nuôi nổi nhà rồi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Từ đại ca, ngươi khinh thường ta phải không?”

“Nhóm Tiên Thiên chí bảo này coi như ta quyên cho tông môn.”

“Trong tông môn không phải có bảo khố cùng hưởng sao, cứ để hết ở trong đó là được rồi.” Vương Vũ Luân lúc này nói.

“Sao có thể lấy không đồ của ngươi vậy được.” Từ Phàm nói, lấy ra ba phần chân lý Hỗn Độn đưa cho Vương Vũ Luân.

“Trước đây không phải ngươi đã nói, có ba phần chân lý Hỗn Độn là có thể trở thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân sao.”

“Đi đi, xem sau khi ngươi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, có thể kiên trì thêm được một thời gian trong tay ta hay không.” Khoé môi Từ Phàm hơi nhếch lên.

Hắn và huynh đệ tốt phải tìm thời gian so tài một phen.

Sau khi Vương Vũ Luân đi ra, trong miệng cứ lẩm bẩm một câu.

“Sâu kiến há có thể cùng nhật nguyệt tranh huy.”

Bộ dạng như thể xác và tinh thần cực kỳ bị đả kích.

“Về sau ta cũng không nhắc đến chuyện luận bàn với Từ đại ca nữa, tâm ma của ta trong một lần luận bàn nọ bị Từ đại ca chém mất rồi.”

“Ta nghĩ kỹ rồi, về sau liền ôm Từ đại ca đùi, tiêu dao giữa thiên địa này.”

Một luồng tiêu dao chi ý từ trên người Vương Vũ Luân phát ra.

Nhìn huynh đệ tốt còn vai chính hơn cả vai chính, Từ Phàm chỉ cười ha ha mời huynh đệ tốt về lại khu vực hậu cung của hắn.

Trong khu vực hậu cung chuyên chúc của Vương Vũ Luân, tất cả hồng nhan tri kỷ đều cười, mắt mang yêu thương chào hỏi Vương Vũ Luân.

“Phu quân.”

“Tướng công.”

“Ái lang.”

“Chủ nhân.” Từng tiếng kêu ngọt ngào khiến Vương Vũ Luân hơi lâng lâng.

Câu lên bảo khố kia, Vương Vũ Luân tiên sinh phát cho hồng nhan tri kỷ mình mỗi người một món Tiên Thiên chí bảo thích hợp.

Một con tiểu miêu trắng như tuyết từ nơi rất xa mang theo tiếng lục lạc thanh thuý nhào vào trong ngực Vương Vũ Luân.

“Meo, meo.” Tiểu miêu vô cùng thân mật cọ vào lồng ngực Vương Vũ Luân, sau đó còn muốn đứng thẳng dậy cọ mặt của hắn.

Lúc này, một ngọc thủ xách lấy tuyết miêu bỏ vào ngực mình.

“Tiểu Tuyết, dè dặt chút đi, ngươi là mèo cái đó.” Trưởng công chúa Tiên triều Đại Chu cười nói.

Cuối cùng lại nhìn về phía Vương Vũ Luân.

“Phu quân, sau này lại cố lên nữa nha!”

“Đã có rất nhiều tỷ muội chuẩn bị ban đêm muốn bò lên trên giường của ngươi, ngươi phải chuẩn bị tốt đó.” Đại Chu Trưởng công chúa hơi nhếch khóe môi.

“Trước kia không phải đã nói rồi sao, duy trì hiện trạng vẫn rất tốt.” Vương Vũ Luân cảm thấy có chút không ổn.

“Đây còn không phải là vì gần đây ngươi biểu hiện rất tốt, khiến các nàng yêu ngươi sâu đậm hơn sao.” Đại Chu Trưởng công chúa vuốt ve tiểu miêu trắng như tuyết trong ngực nói.

“Bây giờ ta đã là cường giả Đại Thánh Nhân đỉnh phong, các nàng là không bò lên giường ta được đâu.” Giọng điệu Vương Vũ Luân kiên định nói.

Cả đời này của hắn, ngoài mấy trăm lần bị ép ra, thời gian khác hắn vẫn luôn thủ thân như ngọc vì nương tử mình.

“Đừng trách ta không nói cho ngươi biết, Thiến Nhi hình như đã đồng ý rồi đấy.” Đại Chu Trưởng công chúa nở nụ cười xinh đẹp, ôm tuyết miêu rời đi.

“Thiến Nhi đồng ý? Không được, ta phải đi hỏi nàng nghĩ thế nào vậy?” Vương Vũ Luân nói, bay về động phủ của hắn.

Kết quả vừa vào trong động phủ, một Hỗn Độn Toả Tiên Thằng cấp Huyền Hoàng chí bảo thừa dịp bất ngờ, lập tức trói lấy Vương Vũ Luân, trấn áp toàn bộ lực lượng trong cơ thể.

“Thiến Nhi, ngươi ra đây, từ lúc nào mà ngươi thích loại này vậy?” Vương Vũ Luân nhìn tư thế bị trói của mình, có chút xấu hổ nói.

“Ái lang, Thiến Nhi muội muội ra ngoài rồi.”

Một giọng nói quyến rũ truyền đến, sau đó Vương Vũ Luân liền cảm giác bên tai truyền đến một luồng nhiệt khí, sau đó lại có một cảm giác ướt át.

Cảm giác bị ép buộc quen thuộc trước kia lại nổi lên.

Trong tiểu viện, một đôi tay nhẹ nhàng xoa bóp đầu Từ Phàm.

Từng tia Hỗn Độn chi lực tinh thuần nhất từ huyệt vị của Từ Phàm dung nhập vào trong cơ thể.

“Phu quân, đây là bí pháp ta học được từ trong tộc Thỏ Ngọc Quang, cảm giác thế nào?” Trương Vi Vân khẽ nói.

“Dễ chịu, cảm giác mệt mỏi vạn năm này, chỉ cần ngươi ấn nhẹ như thế là tiêu tán cả rồi.” Từ Phàm thở phào nói.

“Phu quân đừng gạt ta, nào có lợi hại như vậy.”

Sau đó một luồng Hỗn Độn chi khí đặc thù từ tay Trương Vi Vân dung nhập vào trong cơ thể Từ Phàm.

Chương 1333: Chiến đấu 1

Tại một tiểu thế giới nối liền với vùng Hỗn Độn trong Nguyên giới.

Một trận pháp to lớn dưới sự bố trí của đông đảo con rối chậm rãi thành hình.

“Không có trận bàn Hồn Nguyên đúng là phiền phức.” Từ Phàm con rối nhìn bố trí trận pháp nói.

Phân thân số bốn mang theo trận bàn Hồn Nguyên ở trong cung điện Nhân tộc, phòng ngừa cường giả dị tộc đột nhiên xuất hiện phục kích mấy người Nguyên chủ.

“Bồ Đào, lại triệu tập thêm mười vạn con rối, trong vòng một năm bố trí xong đại trận này.”

Vừa nghĩ tới cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang khiến mấy trăm vạn đệ tử tông môn mất mạng, ánh mắt Từ Phàm chợt trở nên lạnh băng.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Hiện tại Ẩn Linh môn có gần tám phần mười đệ tử đang ở trong thế giới ảo cảnh gia tốc thời gian diễn luyện chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.

Mười tháng sau, một đại trận tầm vị nhân quả khổng lồ thành hình.

Mấy trăm vạn đệ tử bị đánh chết được tập hợp lại bên ngoài đại trận.

Trên đầu mỗi người dẫn ra một tia sáng như sợi tơ, tiến vào trong đại trận.

Đại trận tầm vị nhân quả từ từ chuyển động, một luồng dao động mịt mờ từ trong đại trận khuếch tán ra.

Sau đó hư ảnh một dòng sông thời gian Hỗn Độn xuất hiện.

Một tọa độ mơ hồ xuất hiện trong lòng mấy trăm vạn đệ tử.

Ánh mắt các đệ tử bị giết chết phục sinh sáng lên.

“Đại trưởng lão, xin cho phép bọn ta báo thù.” Một khí thế không tên từ trên người Hùng Lực phát ra.

Khí thế đó dần diễn hóa thành Hỗn Độn Luyện Thể đại đạo hiển hóa.

“Đi đi, thỏa thích chiến đấu, để Bồ Đào hỗ trợ các ngươi, trận chiến này ta không nhúng tay vào.”

Từ Phàm phất tay, mấy lao lung Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện.

Những Huyền Hoàng chí bảo này chỉ có một tác dụng, ngưng tụ ra một không gian đủ lớn có thể tiếp nhận chiến đấu của cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang kia đang ở bên ngoài thế giới trung chuyển thứ nhất nhìn chằm chằm chúng ta.”

“Dẫn hắn tới ngoài chỗ nào đó xa xa lại động thủ.” Từ Phàm căn dặn.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Giọng mấy trăm vạn đệ tử chỉnh tề chấn trời, lực lượng ý chí hiển hóa ra ngoài xém chút đột phá hạn chế của Nguyên giới.

Bên ngoài thế giới trung chuyển thứ nhất, Thiên Địa Linh Lung tháp từ cửa sau bay ra, nhanh chóng bay về một nơi chệch hướng hàng đạo vùng Hỗn Độn.

Điều này khiến trong mắt cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang đợi bên ngoài đột nhiên sáng lên.

“Thánh Tôn, cẩn thận có trá!” Tộc Thiên Lang đi theo bên cạnh nói.

“Có thể có trá gì chứ, một đám Thánh Nhân mà thôi, ta cũng không phế vật như vị âm đại nhân kia.”

Nói đến âm, ánh mắt cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang lộ ra một tia trào phúng.

Đối phó một Đại Thánh Nhân, cuối cùng ngay cả dòng sông thời gian Hỗn Độn cũng triệu hoán ra, đây rốt cuộc là mất mặt cỡ nào.

Thiên Địa Linh Lung tháp bay liên tục trong vùng Hỗn Độn mấy trăm vạn quang giáp mới ngừng lại.

Lúc này, Thiên Địa Linh Lung tháp lập tức bị một thần niệm to lớn toả định.

Một Hỗn Độn Pháp Tướng đầu sói mình người to lớn xuất hiện cách Thiên Địa Linh Lung tháp không xa.

“Ra đi, để ta xem các ngươi vì ta chuẩn bị thứ tốt gì.” Một giọng nói lỗ mãng mang theo xem thường vang lên, tựa như đang xem sâu kiến gào thét.

Ngay lúc này, tám lao lung Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện.

Khu vực vùng Hỗn Độn này bị phong tỏa, vẻ mặt cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang cũng bắt đầu trở nên nghiêm túc.

“Huyền Hoàng chí bảo có mạnh, nhưng ngươi phải xem là ai dùng.”

Chỉ trong nháy mắt, một cự trảo lớn phảng phất như có thể xé phá thiên địa để lại trảo ấn trên Thiên Địa Linh Lung tháp.

“Tộc Thiên Lang, giết đệ tử tông môn ta, ta và các ngươi và cả ngươi không chết không thôi.”

Một cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể xuất hiện trước Thiên Địa Linh Lung tháp, tản ra uy năng Đại Thánh Nhân.

“Thú vị, muốn dựa vào số lượng giành thắng lợi sao?” Hỗn Độn Pháp Tướng tộc Thiên Lang to lớn lộ ra răng nanh.

Thần niệm toả định, lang trảo to lớn cào tới cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể.

Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang không muốn nói nhiều lời vô ích nữa, chỉ muốn diệt những Nhân tộc nhiều hơn, lại ép bọn họ về thế giới trung chuyển thứ nhất.

Chỉ trong nháy mắt, hơn một vạn cự nhân Hỗn Độn Luyện Thể xuất hiện.

“Phòng!”

Vạn cự nhân Hỗn Độn tạo thành chiến trận cùng nhau phát lực, ở trong vùng Hỗn Độn ngưng tụ ra một tấm cự thuẫn chặn lại lang trảo.

“Một ngàn vạn Thánh Nhân tạo thành một vạn chiến trận Đại Thánh Nhân sao?”

“Thú vị, nhưng điểm ấy vẫn chưa đủ!”

Hỗn Độn Pháp Tướng tộc Thiên Lang to lớn chuyển động trong chớp mắt, tức khắc liền có vài chục cự nhân Hỗn Độn bị diệt, phòng ngự cũng không kịp.

“Chẳng qua là sâu kiến lớn chút thôi.”

Một câu hừ lạnh, lại có mấy chục cự nhân Hỗn Độn bị diệt.

“Đều đừng nấp, ra ngoài toàn lực chiến đấu.”

Giọng Hùng Lực vang lên.

Chỉ trong nháy mắt, hàng trăm vạn cự nhân Hỗn Độn xuất hiện, vây chặt Hỗn Độn Pháp Tướng tộc Thiên Lang như nêm cối.

“Chiến!!”

Một luồng chiến ý to lớn ngưng tụ.

Cuối cùng những cự nhân Hỗn Độn này tựa như một chỉnh thể, vô cùng vô tận áp lực áp lên trên người cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang.

“Đệ tử toàn tông các ngươi đều xuất động, tốt! Quả nhiên là quá tốt rồi!” Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang bắt đầu hưng phấn lên.

Cường giả Hỗn Độn Pháp Tướng tộc Thiên Lang đột nhiên biến thành một con cự lang thủy tổ.

Chỉ là hình thể đã lớn như tinh thần.

Những cự nhân Hỗn Độn kia ở trước mặt hắn quả thật như như con kiến.

“Chiến đấu bắt đầu, chư vị sư huynh đệ, Đại trưởng lão đang nhìn chúng ta, có thể báo thù hay không, là ở lần hành động này.”

Một âm thanh phấn khởi vang lên, trong âm thanh này còn xen lẫn vô cùng vô tận chiến ý.

“Chiến!!”

“Mạch Luyện Thể lên cho ta, tạo cơ hội cho những sư huynh đệ mạch khác.”

“Mạch Kiếm Đạo, người chủ kiếm có Huyền Hoàng chí bảo trước công phá phòng, phía sau tiếp tục duy trì chỗ chém bị thương cho ta.”

“Đạo Kiếm Trận, đừng để con sói này có cơ hội ra đại chiêu.”

“Đạo Trận Pháp, qua áp chế khí tức của tên tộc Thiên Lang này.”

“Các sư huynh mạch Nhân Quả, Nguyền Rủa, Kịch Độc suy yếu tình trạng của hắn cho ta.”

Mấy trăm vạn cự nhân Hỗn Độn như con kiến gặm tượng, bắt đầu bố trí chiến trận tinh vi nhất bên cạnh cự lang.

Lúc này Từ Phàm ở trong Ẩn Linh đảo xem phát sóng trực tiếp trận đại chiến này, tâm trạng có chút căng thẳng.

Mặc dù trải qua thôi diễn cẩn thận chặt chẽ của Bồ Đào, có tỉ lệ bảy phần mười có thể chiến thắng cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh này.

Nhưng tổn thương ít nhất ba phần mười trở lên.

“Lỗ vốn thì lỗ vốn, nhưng nhất định phải đánh ra khí thế cho các đệ tử.” Ánh mắt Từ Phàm kiên định nói.

Lúc này trong chiến trường, toàn bộ chiến trận to lớn đều đang được vận hành đâu vào đấy.

Nhưng cự nhân Hỗn Độn dưới công kích cuồng bạo từ cự lang, vẫn cứ vẫn lạc từng mảnh.

“Đạo Kiếm Trận, tổ: Thiên Kiếm.”

Hàng trăm vạn linh kiếm tạo thành một cự kiếm trên không cự lang.

Lấy mấy thanh thần kiếm Huyền Hoàng chí bảo làm đầu, đột ngột đâm vào cự lang.

“Grú!”

Dưới đau nhói, cự lang phát ra tiếng gào thét.

Chỗ thanh cự kiếm vừa phá phòng ngự, chỉ chém ra một vết thương nhỏ trên người cự lang.

Sau đó, mười mấy cự nhân Hỗn Độn Kiếm Đạo đột nhiên muốn tách ra, hóa thành mấy vạn đệ tử Kiếm Đạo hướng về vết thương nhỏ đó thiêu đốt bản nguyên chém ra một kiếm cuối cùng.

Đệ tử Kiếm Đạo thiêu đốt ý chí tạo thành từng thanh cự kiếm, chỉ muốn đâm vào hạch tâm cự lang.

Ngay vào thời khắc mấu chốt này, cự lang đột nhiên chấn động.

Một ngọn hắc viêm từ Hỗn Độn Hủy Diệt đại đạo hóa thành trong nháy mắt dấy lên từ trên thân cự lang.

Chương 1334: Chiến đấu 2

Chỉ trong nháy mắt, mấy vạn đệ tử hóa thành tro tàn dưới hắc viêm.

Vết thương bị cắt ra khôi phục lại.

Ngay lúc này, một luồng khí tức mục nát từ vết thương tràn vào trong cơ thể cự lang.

Luồng khí tức này vừa vào đến trong cơ thể cự lang liền bắt đầu ăn mòn Hỗn Độn thể của hắn.

Đồng thời kết từng quả trứng trùng trong cơ thể nó, chuẩn bị an gia trong cơ thể cự lang này.

Cự lang mới vừa rồi còn điên cuồng chiến đấu thế công đột nhiên yếu đi xuống, bắt đầu điều động lực lượng áp chế dị dạng trong cơ thể.

Chỉ trong giây lát, khí tức mục nát đó đã bị ép ra ngoài.

Cự lang đột ngột đánh ra một trảo về phía cự nhân Hỗn Độn như con kiến phía trước.

Nháy mắt lại hơn mười cự nhân Hỗn Độn bị diệt.

“Sâu kiến cũng chỉ là sâu kiến, chiến đấu nhiều loại thì lại như thế nào?” Toàn bộ lao lung vang lên tiếng rống của cự lang.

Lúc này, đột nhiên có một vật không thể diễn tả bay vào trong miệng cự lang.

Sau đó chính là một mùi hôi thối truyền đến, một loại cảm giác buồn nôn từ trong cơ thể tuôn ra.

“Đây là hương vị hỗn hợp phân và nước tiểu tộc các ngươi, hiện tại để ngươi dư vị một chút.”

Sau đó, đồ vật không thể diễn tả trong miệng cự lang đột ngột nổ tung.

Một mùi vị càng thêm buồn nôn truyền đến.

Chỉ trong nháy mắt, sự tức giận bay thẳng lên đáy mắt.

Đôi mắt sói lập tức trở nên đỏ rực, khí tức quanh thân trở nên càng khủng bố hơn.

“Chú ý, hắn bắt đầu nổi giận, trụ vững!” Một âm thanh bên ngoài chiến trường truyền đến.

“Đệ tử mạch Ngũ Phong Chủ thêm chút sức, tranh thủ làm cho tâm cảnh con cự lang sụp đổ!”

Cự lang rơi vào nổi giận bắt đầu liều lĩnh công kích cự nhân Hỗn Độn.

Tổn thương lại tăng lên lần nữa, tuy nhiên vết thương trên thân thể cự lang cũng càng ngày càng nhiều.

“Tránh hết ra, nhìn đại thuỷ trụ của ta đây.”

Tức khắc một cột nước màu vàng vọt thẳng đến trán cự lang.

Một mùi hôi tanh truyền đến.

Khoảnh khắc đó lập tức đưa tới sự bất mãn từ các đệ tử Ẩn Linh môn.

“Đừng đổ lên người hắn, đánh nhau dễ bị bắn đến!” Cự nhân Hỗn Độn mạch Luyện Thể lấy Hùng Lực dẫn đầu tức giận nói.

“Ha ha, ngại quá, ta tính để con sói ngốc này uống hết.”

Những cái kia chất lỏng hôi tanh xối lên người cự lang bắt đầu chảy vào trong miệng cự lang.

“Các ngươi xong đời rồi!”

Tức khắc, cả lao lung lập tức bị hắc viêm hủy diệt Hỗn Độn bao phủ.

“Ngự!”

Ngay khoảnh khắc hắc viêm xuất hiện, các đệ tử nhanh chóng tạo thành chiến trận phòng ngự.

Trong hải dương mang theo vô cùng vô tận hắc viêm, đệ tử Ẩn Linh môn dần tụ lại thành một đại trận hình cầu.

Phía ngoài cùng là cự nhân Hỗn Độn mạch Luyện Thể.

Mấy món Huyền Hoàng chí bảo phòng ngự xuất hiện, bảo vệ lấy các đệ tử Ẩn Linh môn tạo thành hình cầu.

Theo thời gian đổi dời, hắc viêm từ từ yếu đi.

Thế là chiến đấu lại bắt đầu lần nữa.

Cự nhân Hỗn Độn như con kiến xông tới cự lang to lớn.

“Chiến đấu! Báo thù!”

“Đã là lúc này rồi mà tộc Thiên lang còn chưa lấy ra Hồng Mông chí bảo, thật đúng là có thể nhịn.” Từ Phàm nhìn cự lang rơi vào cuồng bạo nói.

“Chủ nhân, nếu như Huyền Hoàng chí bảo có thể phá vỡ không gian, lần chiến đấu này sẽ thất bại.” Bồ Đào nhắc nhở.

“Ta biết, thất bại không có gì lớn, chờ sau khi thực lực mạnh lại tái chiến.”

“Thánh Nhân không được, vậy để Đại Thánh Nhân.”

“Lúc đó mới là khi lượng biến sinh ra chất biến.” Ánh mắt Từ Phàm chăm chú nhìn vào phát sóng trực tiếp trên chiến trường nói.

Ngay lúc này, một bóng dáng xanh xuất hiện trong chiến trường, tản ra kiếm ý bén nhọn.

Cuối cùng một Pháp Tướng to lớn cầm trong tay linh kiếm cấp Hồng Mông chí bảo xuất hiện.

Một đóa kiếm liên màu xanh xuất hiện phía trên cự lang, sau đó từ kiếm liên màu xanh tuôn ra vô số kiếm quang chém vào chỗ vết thương trên người cự lang.

“Các đệ tử, vạn vi nhất thể, trấn!”

Vương Huyền Tâm điều khiển cự nhân Hỗn Độn, sau lưng xuất hiện ba ngàn đại đạo bàn.

Lấy bản thân làm trung tâm chiến trận, trấn xuống cự lang.

Chiến trận hàng vạn cự nhân Hỗn Độn tạo thành, miễn sao cự lang đó phân tâm một chốc.

Trong lúc nó phân tâm, phía trên kiếm liên, những kiếm quang đã theo vết thương tiến vào trong cơ thể cự lang.

“Gràooo!!”

Lúc này giọng Bồ Đào vang lên bên tai các đệ tử.

“Hỗn Độn thể của Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên lang đã bị hao tổn, các đệ tử cố lên!”

Một câu khiến chiến ý trên người tất cả cự nhân Hỗn Độn lại thêm tăng vọt.

Lúc cự lang lấy lại tinh thần, một luồng hủy diệt chi ý đột nhiên toả định lấy nữ tử mặc thanh y.

Chỉ trong nháy mắt, một cánh tay xuất hiện bên hông nữ tử áo xanh, trực tiếp kéo nàng ra bên ngoài chiến trường.

“Bình tĩnh một chút, linh kiếm Hồng Mông chí bảo trong tay ngươi là thứ duy nhất có thể tạo thành vết thương trí mạng cho con sói kia.”

“Ai cũng có thể chết, chỉ ngươi không thể.”

Vương Vũ Luân nhìn Thanh Nhi, yêu thương trong ánh mắt không thể che hết.

Ở trong chiến trường, khiến Vương Vũ Luân nhớ lại mọi chuyện với Thanh Nhi trong kiếp trước.

“Càng lúc càng giống.” Nữ tử áo xanh cười nói.

“Ta đi chiến đấu trước, ngươi canh chừng thời cơ xuất thủ.” Vương Vũ Luân nói xong, vọt tới trong chiến trường.

Lúc này chiến trường bước vào trạng thái giằng co, đệ tử Ẩn Linh môn đã quen thủ đoạn của cự lang, phối hợp chiến đấu cũng càng ngày càng ăn ý.

“Hỗn Độn: Ngũ Hành Thần Lôi.”

Một tia lôi điện tản ra khí tức vô cùng kinh khủng bổ tới trên người cự lang.

Sau đó lại thêm vài thanh thiên kiếm đâm tới cự lang.

Sau đó là đủ loại thủ đoạn cùng nhau chém về phía vết thương.

Trong ánh mắt Thiên Lang đang chiến đấu có một tia thoái ý.

Hắn phát hiện những cự nhân như sâu kiến dùng chiến trận tạo thành này càng ngày càng khó giết.

Lúc này, Từ Phàm ở Ẩn Linh môn nơi xa quan chiến bắt đầu nghiêm túc.

“Bồ Đào, con hàng này muốn dùng Hồng Mông chí bảo, chú ý.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

“Đã rõ.”

Lúc đệ tử Ẩn Linh môn cho rằng chiến đấu sắp thắng lợi, đột nhiên một luồng hàn ý từ vọt tới trong lòng.

Chỉ thấy cự lang phun ra một viên băng châu tản ra cực hàn khí tức.

Trong khoảnh khắc khi băng châu xuất hiện, không gian Hỗn Độn xung quanh bắt đầu ngưng kết, đồng thời bắt đầu từ từ khuếch tán ra bên ngoài.

Cự lang ở trung tâm dùng hết năng lượng toàn thân ngăn cản hàn khí kia.

“Đây là Hồng Mông chí bảo vùng Hỗn Độn dựng dục, tộc Thiên lang này còn chưa khống chế được.”

“Cơ hội tốt!” Ánh mắt Từ Phàm sáng lên nói.

Căn cứ vào tình báo về cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang Bồ Đào thu thập được.

Trong tay tộc Thiên lang đó nhất định có một món Hồng Mông chí bảo, chẳng qua là trước nay chưa từng dùng qua.

“Bồ Đào, dời các đệ tử trong lao lung ra ngoài hết, nhanh!”

“Bị đông cứng lại, căn bản đều không phục sinh được.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

Chỉ trong nháy mắt, các đệ tử phát hiện bọn họ bị lao lung đẩy ra ngoài.

“Các đệ tử lập tức rút lui khỏi khu vực này ngoài một ngàn quang giáp.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Sau khi Từ Phàm phân phó xong, lấy ra Thiên Vị châu, nói ra tin tức tộc Thiên Lang có một món Hồng Mông chí bảo còn chưa khống chế được, lại báo cho Thiên Thương tộc vị trí chiến trường.

“Hồng Mông chí bảo tự nhiên dựng dục mặc dù tốt, nhưng bây giờ không lấy được, chỉ có thể tặng cho người khác.” Sau khi báo tin xong, Từ Phàm hờ hững nói.

Lúc này, ngay khi cự lang định thu lại băng châu chuẩn bị phá vỡ lao lung rời đi.

Đột nhiên, một khí tức của cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân xa lạ xuất hiện.

Chương 1335: Niềm vui bất ngờ

“La, ngươi tới làm gì!”

“Đây chuyện của ta và Nhân tộc, không liên quan đến tộc Thiên Thương các ngươi!”

Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thương Lang ngoài mạnh trong yếu, trong lòng bắt đầu cấp tốc kêu gọi cường giả Minh tộc.

“Từ Đại sư là Luyện Khí sư tộc Thiên Thương bọn ta tốn một đại giới lớn mời đến.”

“Ngươi ở trong phạm vi thế giới trung chuyển thứ nhất bọn ta đánh giết tộc nhân của Từ Đại sư, điều này có chút không thể nào nói nổi.”

Một thanh chiến đao mang theo huyết sắc hiện lên sau lưng tộc Thiên Thương La, tản ra vô tận sát ý.

Một luồng sát ý lạnh thấu xương toả định lấy cường giả Hỗn Độn

Thánh Nhân tộc Thương Lang.

“Ta và Nhân tộc có thù, nhưng nếu là khách quý của tộc Thiên Thương, vậy bỏ đi.”

Cường giả tộc Thương Lang nói, muốn thu hồi băng châu chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, chiến đao sau lưng La đột nhiên chém ra.

Cường giả tộc Thương Lang hoảng sợ phát hiện, liên hệ giữa hắn và băng châu đã bị cắt mất.

“Bỏ đi?”

“Loại hành vi như ngươi là không cho tộc Thiên Thương ta mặt mũi, giết nhiều đệ tử tông môn Từ Đại sư như vậy, ngươi có phải nên bồi thường hay không?”

Dưới sự trấn áp của thanh chiến đao huyết sắc, viên băng châu lại xuất hiện trong tay La.

“Hiện tại Hỗn Độn thể của ngươi bị hao tổn, trong mắt ta như dê đợi làm thịt.”

“Giao ra linh bảo không gian tùy thân, ta tha cho ngươi một mạng.”

Sát ý tại từ từ tăng lên, chiến đao huyết sắc đã hóa thành màu đỏ tươi hoàn toàn, treo trên đầu cường giả Hỗn Độn tộc Thương Lang.

Cường giả tộc Thương Lang nhìn thanh chiến đao huyết sắc lơ lửng trên đầu, trong ánh mắt xuất hiện vẻ lạc bại.

Lúc cường giả tộc Thương Lang còn đang do dự, thanh chiến đao huyết sắc giữa không trung đột nhiên chém xuống.

Một đao chém xuống hai phần mười Hỗn Độn gần bản nguyên.

“Đừng làm lãng phí kiên nhẫn của ta.” Tộc Thiên Thương La lạnh nhạt nói, trong mắt ẩn chứa sát ý khiến cường giả tộc Thương Lang sợ hãi.

Một linh bảo không gian như sơn mạch xuất hiện, ẩn chứa trong đó tất cả vốn liếng của cường giả tộc Thương Lang.

“Nếu như lần sau bị ta phát hiện ngươi nhằm vào tộc nhân của Từ Đại sư nữa, cũng sẽ không bỏ qua ngươi đơn giản vậy đâu.” Tộc

Thiên Thương La thu hồi linh bảo không gian.

Sau khi cường giả tộc Thương Lang nhận được cho phép, bóng dáng lập tức biến mất trong vùng Hỗn Độn.

La nhìn Thiên Địa Linh Lung tháp nơi xa, cũng phá vỡ không gian rời đi.

Thiên La giới, Ẩn Linh môn, Nghênh Khách điện.

“Băng châu này ta nhận, đồ vật trong linh bảo không gian này, đền bù tổn thất cho tông môn Từ Đại sư.” La nói, lấy ra linh bảo không gian đưa cho Từ Phàm.

“Không, những đồ vật này ta không thể lấy được.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Tổn thất trận chiến này đương nhiên lớn, nhưng hắn vẫn có thể chịu được.

“Được, lần sau có cần lại nói.” La cười ha ha thu hồi linh bảo không gian.

Người tộc Thiên Thương ở phương diện này xưa nay sẽ không cự tuyệt.

“Nếu như không có món Hồng Mông chí bảo tự nhiên dựng dục cuối cùng, cường giả tộc Thương Lang đó nói không chừng thật sự sẽ bị đệ tử tông môn ngươi chém chết.”

“Trận pháp tổ hợp của các ngươi rất tinh diệu, phối hợp lúc chiến đấu càng là thiên y vô phùng.”

“Đáng tiếc chỉ là cảnh giới hơi thấp, chiến lực loại trình độ này, dù nhiều hơn nữa cũng không giết được cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân có Hồng Mông chí bảo.”

Lúc trận chiến này vừa bắt đầu hắn cũng có theo dõi, đối với chiến lực của đệ tử Ẩn Linh môn, trong lòng cũng có một xíu kinh ngạc.

“Thực lực không đủ, khiến tiền bối chê cười.” Từ Phàm ngại ngùng nói, thành quả trận chiến này còn có chút chênh lệch so với trong tưởng tượng của hắn.

“Được rồi, ta không ở đây quấy rầy Từ Đại sư nghỉ ngơi nữa.”

“Ngàn năm sau ta lại tới bái phỏng.”

Lúc tộc Thiên Thương La đang muốn rời đi, đột nhiên nghĩ đến một chuyện, quay đầu lại nói: “Gần đây Minh tộc và tộc Thiên Thương có vài xung đột nhỏ.”

“Thế giới trung chuyển thứ năm đến thứ tám có chút không thái bình, ngươi tốt nhất nên sớm triệu hồi tộc nhân ở bên ngoài đi săn cự thú Hỗn Độn về đi.”

“Đa tạ tiền bối cho hay.”

Tộc Thiên Thương La rời đi, lúc Từ Phàm đang định quay về tiểu viện tiếp tục phá giải hệ thống.

Phân thân số bốn đột nhiên truyền đến tin tức sắp phải chiến đấu.

Vừa về tới tiểu viện, Từ Phàm chuyển dời ý thức đến trên phân thân số bốn.

Cương vực thế giới trung chuyển thứ bảy, trong một mảnh phế tích linh khoáng Hỗn Độn.

Nguyên chủ, Ma chủ và năm tiền bối Nhân tộc bị cường giả tộc Thiên Lang bao vây tại khu vực này.

“Vì tìm các ngươi, ta phải tốn đại giới rất lớn để mời Nhân Quả Hỗn Độn Thánh Nhân tìm ra vị trí của các ngươi.” Một giọng nói âm trầm vang lên trong khu vực này.

“Xem ra món Huyền Hoàng chí bảo ấp nấp của Từ Thần sư cũng không dùng được.” Ma chủ không hề hoảng hốt, thậm chí còn có tâm tư phun tào.

“Cũng chuẩn bị kỹ càng, tranh thủ giữ lại con hàng này.” Một hư ảnh tinh môn xuất hiện sau lưng Nguyên chủ.

“Luyện Thể tiền bối, lần này hai người chúng ta cùng lên.”

Chín viên tinh thần xuất hiện trên không Nguyên chủ, cuối cùng hóa thành trọng giáp và trường mâu trên người Hỗn Độn Pháp Tướng.

“Nhanh lên, muốn chuẩn bị gì thì tranh thủ chuẩn bị, để ta xem các ngươi có thể mang đến cho ta bao nhiêu niềm vui.”

Một Pháp Tướng to lớn của cường giả tộc Thương Lang xuất hiện, sau đó hóa thành cự lang thủy tổ.

“Phân thân Từ Thần sư đã thức tỉnh, chúng ta đánh trước, không được để lại cho phân thân Từ Thần sư nữa.”

“Nếu cuối cùng còn không để lại, tặng cho Từ Thần sư một bất ngờ vậy.”

Nguyên chủ nói, lập tức cùng Luyện Thể tiền bối xông lên.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Vừa giao thủ, cường giả Hỗn Độn tộc Thương Lang liền cảm giác được có chút cay nghiệt.

Chiến lực Đại Thánh Nhân đỉnh phong nhất, Huyền Hoàng chí bảo nguyên bộ, cộng thêm phối hợp tinh diệu giữa bảy người.

Trong chốc lát, hai bên đánh có qua có lại.

Một ngọn Hỗn Độn chi hỏa nóng bỏng từ trên người cự lang thủy tổ dấy lên.

Sau đó không gian này tức khắc bị Hỗn Độn chi hỏa vây lấy.

“Grú.”

Vô số tiếng sói hú từ trong Hỗn Độn chi hỏa truyền ra.

Cuối cùng từng đôi mắt sói đỏ tươi xuyên thấu qua Hỗn Độn chi hỏa nhìn đám người Nguyên chủ.

“Một trăm hai mươi tám cự lang do Hỗn Độn chi hỏa ngưng tụ, mỗi con đều có chiến lực Đại Thánh Nhân đỉnh phong.” Một tiền bối Nhân tộc trấn áp Hỗn Độn hỏa nói.

“Những thứ này giao cho phân thân Từ Thần sư, xem kịch đến đây hẳn sẽ xuất hiện.”

Lời Nguyên chủ vừa dứt, không gian này nháy mắt bị tám tầng đại trận Hỗn Độn bao phủ.

Hỗn Độn chi hỏa lập tức bị trấn áp, mà một trăm hai mươi tám con cự lang cũng bị đại trận Hỗn Độn khống chế nhào về phía cự lang thủy tổ.

“Từ Thần sư, lần này phân thân của ngươi không tới uổng.” Ma chủ hóa thành Tổ Ma cười ha ha nói, cuối cùng vung cự kiếm xông tới.

“Tộc Thương Lang chỉ có một món Hồng Mông chí bảo, bây giờ đã bị tộc Thiên Thương đoạt đi.”

“Một tên tộc Thương Lang không có Hồng Mông chí bảo, dễ giết.”

Lại thêm mấy chục tầng đại trận vây lấy không gian này, phong tỏa toàn bộ không gian. thời gian của cả khu vực này.

“Tám Đại Thánh Nhân các ngươi vậy mà vọng muốn chém giết cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, quả nhiên là buồn cười!”

Chiến giáp đỏ tươi xuất hiện trên người cự lang thủy tổ, trên người lại lần nữa dấy lên Hỗn Độn chi hỏa.

Lúc này, Nguyên chủ đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Từ Thần sư, vốn định trở về cho ngươi một niềm vui bất ngờ, hiện tại xem ra không cần.” Nguyên chủ nói, từ trong chiến đấu thoát thân.

Triệu hoán ra một tinh môn hình thái không giống trước kia.

“Niềm vui bất ngờ gì cơ, Tiễn Đạo tiền bối xuất quan sao!”

“Ta đã nói mà, không gạt được Từ thần sư.”

Một giọng nói mang theo ý cười từ trong tinh môn truyền ra.

Chương 1336: Hỗn Độn Đại Thánh Nhân

Một bóng người từ trong tinh môn đi ra, một loại khí thế có thể đâm phá Hỗn Độn phát ra.

Cảm nhận được khí tức này, cự lang thuỷ tổ lập tức hoảng hồn.

“Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, không có khả năng!!” Cự lang thuỷ tổ cũng không quay đầu lại, phá không gian mà đi ra bên ngoài chiến trường.

Nhưng lúc này, không gian xung quanh đã sớm bị Từ Phàm phong tỏa, phá vỡ không gian này không chứa nổi Hỗn Độn thể của cự lang thuỷ tổ.

“Muốn chạy, chậm.”

Một trọng tiễn tinh thần có thể xuyên phá Hỗn Độn trực tiếp đâm xuyên cự lang thuỷ tổ.

Ngay sau đó lại là tiễn thứ hai.

Một tiễn phá vỡ phòng ngự của cự lang thuỷ tổ, một tiễn khác trực tiếp làm trọng.thương Hỗn Độn thể của cự lang thủy tổ

Lúc này cự lang thuỷ tổ không chịu nổi nữa biến thành bản thể tộc Thiên Lang, nhìn đám người Nguyên chủ kinh hoảng nói: “Phía sau tộc Thiên Lang ta là Minh tộc, giết ta, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc sẽ xuất thủ.”

“Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ta thật sợ nha!”

Lại một trọng tiễn tinh thần bắn nổ Hỗn Độn thể tộc Thiên Lang.

Lúc này, Hỗn Độn thể của cường giả tộc Thiên Lang chỉ còn lại sáu phần mười.

Hắn kinh hoảng nhìn đám người Nguyên chủ, một luồng hàn ý trải rộng khắp người.

Từ Phàm, Nguyên chủ cười ha ha nhìn cường giả tộc Thiên Lang.

“Từ Thần sư, có giết không?” Tiễn Đạo tiền bối hỏi.

“Giết đi, giữ lại làm thành con rối cũng không thú vị.” Từ Phàm lại tăng thêm mấy tầng đại trận Hỗn Độn, phòng ngừa cường giả tộc Thiên Lang tự bạo.

“Được.” Tiễn Đạo tiền bối gật đầu, sau lưng lại xuất hiện sáu mũi trọng tiễn tinh thần.

“Để ta xem, ngươi có thể đỡ được mấy tiễn của ta.”

Trong ánh mắt khủng hoảng cực độ của cường giả tộc Thiên Lang, Tiễn Đạo tiền bối lại lần nữa kéo ra cự cung.

Tiễn Đạo tiền bối bắn tới từng tiễn.

Hỗn Độn thể của cường giả tộc Thiên Lang đã nổ tung lại lần nữa ngưng tụ.

Mãi cho đến sau tiễn thứ tư, cường giả tộc Thiên Lang nổ tung, không còn ngưng tụ nữa.

Nhìn chiến đấu đã kết thúc, đám người Nguyên chủ thở phào nhẹ nhõm.

“May mà ta để lại một dấu ấn ký tinh môn trên người Tiễn Đạo tiền bối, nếu không trận chiến này phải phí bao nhiêu sức.” Nguyên chủ cười nói.

“Này có là gì, cùng lắm thì đánh mấy trăm năm thôi.” Luyện Thể tiền bối cười ha ha nói.

Lúc mọi người ở đây dự định thu thập hài cốt cường giả tộc Thiên Lang kiểm tra chiến lợi phẩm.

Đột nhiên một tiếng tim đập từ chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn truyền đến.

Tim mọi người cũng theo âm thanh này nhảy lên.

Sắc mặt Từ Phàm nháy mắt đại biến, trực tiếp phát huy ra cực hạn của trận bàn Hồn Nguyên.

Tám mươi tám tầng đại trận Hỗn Độn phòng ngự khởi động, nhìn về phía Nguyên chủ nhanh chóng nói: “Nhanh, dùng tinh môn chạy đi, bên này có Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang chiến đấu.”

Vừa nói xong, tiếng tim đập đó lại vang lên lần nữa.

Chỗ sâu trong vùng Hỗn Độn, một đợt dao động mạnh mẽ quét ngang mà tới.

Trực tiếp phá bỏ hơn bảy mươi tầng đại trận phòng ngự.

Nhìn thấy loại tình huống này, Nguyên chủ lập tức lấy ra tinh môn, trực tiếp mang theo đám người truyền đến khu vực chưa biết.

Tại một nơi hắc ám trong vùng Hỗn Độn, một đợt dao động không gian hiện lên, mấy người xuất hiện.

“Hai tiếng tim đập vừa nãy, vậy mà làm hao mòn nửa phần bản nguyên Hỗn Độn thể của ta.” Tiễn Đạo tiền bối sắc mặt tái nhợt nói.

“Bốn phần mười Thánh thể của ta bị hao mòn.” Ma chủ run rẩy lấy ra một viên đan dược khôi phục nuốt xuống.

Mấy người Từ Phàm, Nguyên chủ cũng lấy ra đan dược khôi phục.

“Quá khủng khiếp, nếu không có tinh môn, chúng ta phải nằm lại tại đây mất rồi.” Luyện Thể tiền bối may mắn nói.

“Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, kinh khủng như vậy.” Từ Phàm dưới kinh sợ nói ra danh ngôn kiếp trước.

“Lần này xem như trở về từ cõi chết, Nguyên chủ, bọn ta thiếu ngươi một mạng.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

“Đều là đồng tộc, khách khí cái gì.”

“Chỉ là vừa nãy tinh môn cưỡng ép khởi động, chịu tổn thương trước, trong thời gian ngắn lại gặp phải tình huống đó, có thể hay không phá vỡ không gian liền không nói được rồi.” Nguyên chủ thở dài nói.

“Về thế giới trung chuyển thứ nhất trước đi, chờ sau khi tinh môn khôi phục, các ngươi lại ra ngoài.” Từ Phàm nói xong, triệu hồi ra đại trận thăm dò khu vực chỗ bọn họ.

“Khu vực chúng ta ở hiện tại, hẳn là nằm giữa khu Nam và khu Đông khu vực Hỗn Độn, muốn trở về phải tốn chút thời gian.” Từ Phàm nói, lấy ra Thiên Vị châu chuẩn bị liên hệ với tộc Thiên Thương.

Trong tộc Thiên Thương có một nghiệp vụ, đó là tốn một trăm vạn thủy tinh Hồng Mông Tử khí, có thể mang ngươi từ bên ngoài trung tâm Hỗn Độn về đến thế giới trung chuyển bất kỳ.

Sau khi liên hệ một lúc, Từ Phàm có chút thất vọng ngẩng đầu nói: “Khu vực này đã biến thành khu vực hỗn chiến giữa hai tộc, muốn trở về chỉ có thể từ từ đi.”

“Cần bao lâu?” Nguyên chủ hỏi.

“Hơn hai ngàn năm, toàn lực gia tốc, có thể tiết kiệm hơn năm trăm năm.” Từ Phàm nói.

Ngay vào lúc này, một tia sáng nơi xa đột nhiên chiếu sáng như ban ngày tại khu vực Hỗn Độn hắc ám này.

Sau đó một luồng khí tức nóng bỏng truyền đến, khiến người ta tựa như đang ở trong Thánh Quang tinh thần.

Từ Phàm đưa tay, mười tám tầng đại trận phòng ngự bảo vệ lấy người.

Đám người vừa phản ứng lại, trong nháy mắt tia sáng lại bị hắc ám bao phủ.

Còn chưa tỉnh táo lại, liền phát hiện không gian này bắt đầu vặn vẹo.

Quang và ám xen lẫn vào nhau, khiến bản nguyên mọi người vô cùng tiêu hao.

“Đệt, còn chưa xong nữa.”

Từ Phàm lại tròng lên tám mươi tám tầng đại trận Hỗn Độn phòng ngự, mới tránh cho mọi người bị hao tổn bản nguyên trong quang ám xen lẫn.

“Không thể nán lại khu vực này nữa, nếu không sớm muốn gì cũng bị giày vò chết.”

Từ Phàm nói, ngưng tụ ra một pháp trận dò xét trong vùng Hỗn Độn.

Tìm được một cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đang giãy dụa trong quang ám xen lẫn.

“Tiễn Đạo tiền bối, giúp ta trấn áp cự thú Hỗn Độn này, ta muốn mở một tiểu thế giới tránh né dao động chiến đấu trong cơ thể nó.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

“Được.”

Tiễn Đạo tiền bối trực tiếp kéo cung bắn ra một mũi định thần tiễn, lại phối hợp với đại trận trùng điệp Từ Phàm bố trí ra, nháy mắt chấn áp cự thú Hỗn Độn.

Trong một tiểu thế giới phong cảnh tươi đẹp lâm thời tạo nên, mọi người tụ hợp cùng nhau khôi phục bản nguyên bị tiêu hao.

“Nhân tộc chúng ta trong vùng Hỗn Độn mênh mông này quả nhiên là nhỏ yếu.” Nguyên chủ biểu lộ cảm xúc nói.

“Đúng vậy, đây chỉ mới là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, phía trên còn có tồn tại càng thêm cường đại.” Ma chủ cũng thở dài.

“Từ từ tu luyện, tin rằng sớm muộn gì các ngươi cũng có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm bưng một ly trà, thảnh thơi nói.

“Đúng, Nhân tộc chúng ta sớm muộn gì cũng có Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thuộc về mình.” Nguyên chủ vừa nói xong, một đợt dao động trong vùng Hỗn Độn lại quét tới.

Cự thú Hỗn Độn chứa tiểu thế giới phát ra tiếng gào đau đớn.

Nhưng tất cả những thứ này không hề ảnh hưởng đến tiểu thế giới.

“Một người hẳn là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc, một người khác hẳn là bên Đế quốc Thánh Quang.” Từ Phàm nói, lấy ra Thiên Vị châu liên hệ tộc Thiên Thương, xem thử đây là tình huống gì.

“Minh tộc liên hợp với hai đại chủng tộc khác đánh tộc Thiên Thương và Đế quốc Thánh Quang, nhưng đều là ma sát nhỏ giữa cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân, đại lão chân chính còn chưa xuất thủ.” Từ Phàm nói.

“Vì cái gì đánh nhau vậy?” Nguyên chủ có hơi tò mò.

“Dựa theo cách nói của tộc Thiên Thương, nói là bởi vì một thần vật.”

“Được rồi, đấu tranh loại cấp bậc này không liên quan gì đến chúng ta, chỉ cần nấp kỹ là được.”

Lúc này lại thêm một đợt dao động quét ngang mà đến, vùng Hỗn Độn quang ám xen lẫn, tạo thành một cảnh tượng hoa mỹ.

Chương 1337: Bằng hữu của Đế quốc Thánh Quang

Trong tiểu thế giới trong cơ thể cự thú Hỗn Độn, đám người Nguyên chủ đang tranh thủ khôi phục Thánh thể, bản nguyên.

“Còn may cự thú Hỗn Độn có tính đề kháng tự nhiên với loại dao động chiến đấu này.” Tiễn Đạo tiền bối ở một bên may mắn nói.

“Cự thú Hỗn Độn đang đi về khu Đông Nhị, dự tính không cần bao lâu nữa là có thể thoát khỏi khu vực chiến đấu này.” Từ Phàm nói.

Lúc mọi người nói chuyện, lại có một đợt dao động quét tới.

Cự thú Hỗn Độn Bao chứa tiểu thế giới phát ra tiếng kêu đau đớn, cả cơ thể bắt đầu run rẩy dữ dội.

Tiểu thế giới trong cơ thể nó cũng bắt đầu xuất hiện từng vết nứt.

Từ Phàm thấy thế, trực tiếp đưa tay vẽ ra sáu tầng đại trận Hỗn Độn củng cố tiểu thế giới.

Lại ở phía ngoài cự thú Hỗn Độn khắc xuống mấy tầng đại trận, để giảm bớt tổn thương dao động chiến đấu tạo thành cho nó.

Cự thú Hỗn Độn đang kêu thảm thiết, lúc này mới an tĩnh lại, dựa theo phương hướng Từ Phàm chỉ dẫn tiến lên.

Lúc này, đám người khôi phục bản nguyên hao tổn, lúc này đều vây quanh bên người Tiễn Đạo tiền bối hỏi thăm cảm giác sau khi đột phá Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Cảm giác đầu tiên sau khi đột phá đến Hỗn Độn Thánh Nhân chính là.”

Tiễn Đạo tiền bối nói, một tay từ từ đưa lên.

Chỉ thấy một phù văn Tiễn Đạo kỳ dị xuất hiện trên tay.

“Sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, nắm giữ của ta đối với Tiễn Đạo tựa như đột phá bình chướng, Tiễn Đạo bản thân sáng tạo cũng được Thiên Đạo vùng Hỗn Độn thừa nhận.”

“Hơn nữa Tiễn Đạo của bản thân cũng ngưng tụ thành một phù văn Hỗn Độn đặc hữu của ta.”

Nói đến đây, Tiễn Đạo tiền bối có chút ngượng ngùng nhìn về phía Từ Phàm.

“Chuyện dùng phù văn này luyện chế Huyền Hoàng chí bảo cứ giao cho ta.” Từ Phàm gật đầu nói, lúc phân thân số ba ở bên ngoài nhận đơn, đã có không ít yêu cầu tương tự.

“Đa tạ Từ Thần sư.” Tiễn Đạo tiền bối cảm kích nói.

“Trước khi các ngươi chuẩn bị đột phá đến Hỗn Độn Thánh Nhân, nhất định phải chải vuốt đại đạo bản thân nắm giữ lại một lần.”

“Bất kể là tự sáng tạo, hay là đại đạo sở tu, điều này rất quan trọng.” Vẻ mặt Tiễn Đạo tiền bối nghiêm túc nói.

“Việc này có liên quan đến vùng Hỗn Độn tán đồng đại đạo bản thân sở tu sao?” Nguyên chủ hỏi.

“Đúng vậy, đại đạo bản thân sáng tạo và đại đạo sở tu được vùng Hỗn Độn thừa nhận càng nhiều, Hỗn Độn thể lúc đột phá sẽ càng mạnh.”

“Giống như ta, chỉ có Tiễn Đạo bản thân sáng tạo được thừa nhận

Hỗn Độn Thánh Nhân, ở trong vùng Hỗn Độn này chỉ có thể tính là bình thường.” Giọng điệu Tiễn Đạo tiền bối có hơi than vãn.

“Vậy sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, đại đạo Hỗn Độn bản thân sở tu có thể được vùng Hỗn Độn thừa nhận lần nữa hay không?” Ma chủ quan tâm hỏi.

“Có thể, chẳng qua là quá khó khăn, nỗ lực trả giá ngàn vạn lần so với lúc Đại Thánh Nhân mới có một khả năng nhỏ nhoi.”

“Đây là tin tức sau khi ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, ý chí vùng Hỗn Độn từ nơi sâu xa truyền cho ta.”

Phù văn Tiễn Đạo trong tay Tiễn Đạo tiền bối thỉnh thoảng phát ra từng tiếng xé gió nhẹ, không gian xung quanh phù văn cũng bởi vậy mà trở nên yếu đi.

Từ Phàm nhẹ vẫy tay, phù văn Hỗn Độn Tiễn Đạo lập tức xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Tiễn Đạo tiền bối dùng phù văn khắc lục hay là trực tiếp dùng phù văn bản mệnh?”

Huyền Hoàng chí bảo luyện chế giữa hai bên, uy năng có thể chênh lệch ba đến năm phần mười.

“Phù văn khắc lục, ta còn muốn chờ sau khi Từ Thần sư trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư lại…” Tiễn Đạo tiền bối ngượng ngùng cười, trong nụ cười này có chút ý lấy lòng.

Từ sau khi hắn trở thành Đại Thánh Nhân, vẫn luôn sống cuộc sống phóng khoáng tự tại, không nhờ vả ai khắc.

Hiện tại đột nhiên có nhu cầu phương diện này, vậy mà có chút không biết làm sao.

“Từ Thần sư, ân tình ta thiếu ngươi nhiều quá rồi.”

“Về sau chỉ cần một câu của Từ thần sư, cái mạng của Vương Hiên ta đều là của ngươi.”

Tiễn Đạo tiền bối nói, một tia thần niệm vây lấy bản nguyên hóa thành một cây bút Hỗn Độn Thiên Đạo, trên không mọi người viết ra một khế ước Hỗn Độn.

Khế ước Hỗn Độn sau khi thành hình bốc cháy, một sợi xiềng xích trật tự Hỗn Độn trong suốt không nhìn thấy kết nối Từ Phàm và Tiễn

Đạo tiền bối.

“Tiền bối, ngươi cần gì phải tự làm khổ mình, cùng là Nhân tộc, giúp đỡ lẫn nhau dừng chân trong vùng Hỗn Độn này là nên làm mà.”

Có tồn tại của sợi xiềng xích trật tự Hỗn Độn này, có thể nói Từ Phàm đã nắm trong tay sinh tử Tiễn Đạo tiền bối.

“Cảm thấy không có đồ gì tốt có thể cho Từ Thần sư, chỉ có một thân tu vi hiện tại còn đáng giá một xíu.” Tiễn Đạo tiền bối cười nói.

Lúc này, mấy tiền bối Nhân tộc khác mới phản ứng lại.

“Vương lão đầu, không nghĩ tới bị ngươi đoạt đầu gốc rạ.” Luyện Thể tiền bối cười mắng, ánh mắt nhìn về phía Luyện Thể tiền bối có phần hâm mộ.

Từ khi đi vào bên ngoài vùng Hỗn Độn, vị trí trung tâm của Nhân tộc đã lặng yên xảy ra chuyển biến.

Trước kia là lấy Nguyên chủ làm trung tâm, nắm giữ hai món Hồng Mông chí bảo Nhân tộc.

Trước khi Từ Phàm chưa xuất hiện, Nguyên chủ là hy vọng đột phá đến Hỗn Độn Thánh Nhân của Nhân tộc.

Tất cả Đại Thánh Nhân Nhân tộc rời khỏi Tam Thiên giới đều cho rằng Nguyên chủ thân mang đại khí vận, nếu không cũng không nắm giữ được hai món Hồng Mông chí bảo.

Nhưng sau khi Từ Phàm xuất hiện, lúc này mới ngắn ngủi không đến trong mười vạn năm, Nhân tộc thế mà vì vậy xuất hiện một Hỗn Độn Thánh Nhân.

Sau khi Tiễn Đạo tiền bối đột phá Hỗn Độn Thánh Nhân, trung tâm Nhân tộc chính thức biến thành lấy Từ Phàm làm chủ.

Cho nên theo những tiền bối Nhân tộc này thấy, lời thề Tiễn Đạo tiền bối phát ra không khác gì chiếm lợi.

Lúc này Từ Phàm đã thấy ánh mắt của đám người tiền bối Nhân tộc và Nguyên chủ.

Không khỏi cười nói: “Đều đừng học theo Tiễn Đạo tiền bối, đồ vật về sau nên có đều sẽ có.”

Ngay lúc này, một thần niệm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân to lớn đảo qua, đám người lập tức khẩn trương.

“Chỗ này là nơi giao chiến, ta đưa các ngươi rời đi.” Một giọng nói nhu hòa phảng phất như ẩn chứa thánh quang vang lên.

Cự thú Hỗn Độn xuất hiện trước một cự môn khắc đầy phù văn Hỗn Độn Thánh Quang.

Lúc này trong lòng Từ Phàm xuất hiện một âm thanh.

“Đế quốc Thánh Quang sẽ thiện đãi mỗi một bằng hữu.”

Còn chưa kịp cảm tạ, cự thú Hỗn Độn liền bị hút vào trong quang môn.

Bên ngoài thế giới trung chuyển thứ nhất khu Đông Nhị, một quang môn to lớn xuất hiện, một con cự thú Hỗn Độn từ đó bay ra.

“Là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của Đế quốc Thánh Quang, hắn đưa chúng ta đến bên ngoài thế giới trung chuyển thứ nhất khu Đông Nhị!” Nguyên chủ kinh thán nói.

“Từ Thần sư, ngươi và Đế quốc Thánh Quang có giao du gì sao?” Ma chủ nhìn về phía Từ Phàm hỏi.

Trong nhóm người này, cũng không có ai ngoài Từ Phàm có tư cách làm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất thủ.

“Ở bên ngoài Tam Thiên giới, từng có giao dịch với một cường giả của Đế quốc Thánh Quang, rất vui sướng.” Từ Phàm cũng hơi ngạc nhiên, cảm thấy chút quan hệ này không đến mức làm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất thủ.

“Vậy không sai đâu được, mị lực của Từ Thần sư luôn kinh người, thiên phú này, cho dù là cường giả kia nhìn cũng muốn kết thiện duyên.” Nguyên chủ cười nói.

“Về thế giới trung chuyển trước, chúng ta thương lượng, bước kế tiếp phải làm gì.”

Thế giới trung chuyển thứ nhất, Thiên La giới, Ẩn Linh môn.

Trên một hòn đảo nhỏ phong cảnh tiên tú, đám người Từ Phàm, Nguyên chủ lấy tư thế thoải mái nhất nằm trên ghế dựa phơi Thánh Quang tinh thần.

“Xem ra là không thể đi săn cự thú Hỗn Độn ở khu Đông và khu Nam, quá nguy hiểm.” Từ Phàm phẩm trà mở miệng nói.

“Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn gom góp được trong những năm này rất nhiều, lại thêm chân lý Hỗn Độn trong tay ta, ít nhất đủ cho hai, ba người của Nhân tộc chúng ta tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Chương 1338: Ao nước thần bí

“Ta xem qua khu vực giao chiến rồi, đường về nhà của chúng ta cũng không an toàn.”

“Còn không bằng ở lại trong thế giới trung chuyển thứ nhất tu luyện.” Từ Phàm nhìn mọi người nói.

“Được, cứ dựa theo lời Từ Thần sư mà làm đi.” Nguyên chủ gật đầu nói.

“Luyện Thể tiền bối và Pháp Tướng tiền bối ở cảnh giới gần Hỗn Độn Thánh Nhân nhất, để hai người bọn họ đột phá trước đi.” Nguyên chủ nghĩ ngợi nói.

“Được, Hỗn Độn chi khí sẽ ưu tiên cung cấp cho hai vị tiền bối này.” Từ Phàm gật đầu.

Đám người Nguyên chủ rời đi, ý thức Từ Phàm về lại trong bản thể.

Luân Hồi trì, hàng ngàn vạn hạt giống tiên hồn du đãng bên trong Luân Hồi trì, tương đối giống như Ấu Nhi trì của ếch.

“Bồ Đào, phục sinh toàn bộ cần bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

Hạt giống tiên hồn trong Luân Hồi trì, nếu như ít, vẫn có thể dùng thủy tinh Hồng Mông Tử khí gia tốc.

Hiện tại trong Luân Hồi trì có đến mấy ngàn vạn hạt, chỉ có thể từ từ khôi phục.

“Chủ nhân, nhanh nhất cần một vạn năm, chậm nhất cần ba vạn năm, dưới tình huống không tiêu hao thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy từ từ khôi phục đi, chờ sau này sau khi toàn bộ đều thành Đại Thánh Nhân lại đi báo thù.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm xem quang ảnh chiến đấu giữa đệ tử tông môn và cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang.

“Chênh lệch thật sự quá lớn, nếu không có chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, tổn thất sẽ càng nhiều.”

“Chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn đã ưu hóa đến hạn mức cao nhất, lại ưu hóa lên nữa sẽ ảnh hưởng đến thao tác trong chiến trận.”

“Xem ra bước kế tiếp chỉ có thể để các đệ tử thành thật tu luyện.”

“Muốn báo thù, chỉ có thể chờ sau khi tất cả đều thành Đại Thánh Nhân.”

Từ Phàm nhìn hạt giống tiên hồn của các đệ tử trong Luân Hồi trì.

Lúc này, một hạt giống tiên hồn ra sức bơi đến trước mặt Từ Phàm.

“Sư tổ, ta có tình báo quan trọng muốn báo cáo.”

Giọng nói của Hàn Phi Vũ truyền đến.

“Tình huống thế nào?” Từ Phàm tò mò.

“Ta lấy được một tin tức, ở khu Đông Lục, thế giới trung chuyển thứ ba có Nhân tộc ngoài chúng ta.” Hàn Phi Vũ nói.

“Xác định sao, chủng tộc có tướng mạo không khác Nhân tộc cũng có rất nhiều.” Từ Phàm nổi lên hứng thú.

“Ngay từ đầu ta cũng nghi ngờ bọn họ là dị tộc, nhưng ta ngẫu nhiên biết được, bọn họ cũng là từ khu vực hai đế quốc Đại Thần Ma vây quanh ra ngoài.” Hàn Phi Vũ ra sức nói, giống như một con nòng nọc muốn nhảy ra ngoài ao nước.

“Lúc đầu muốn sau khi phục xong thù lại nói nói cho sư tổ, nhưng không nghĩ tới…”

“Ta biết rồi.” Từ Phàm gật đầu.

…

Trong không gian chuyên chúc của Vương Vũ Luân, Từ Phàm đang cùng huynh đệ tốt thả câu hư không.

“Gần đây không có tâm tình tu luyện hả?” Từ Phàm hỏi.

Từ sau khi chiến đấu cùng cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang xong, hắn phát hiện huynh đệ tốt của mình lười.

“Từ đại ca, ba phần chân lý Hỗn Độn ngươi cho, ta dùng một phần, nhưng lại không mang đến hiệu quả gì trên việc tu luyện, gần đây ta đang tìm nguyên nhân.” Vương Vũ Luân đang câu cá có vẻ phá lệ nghiêm túc.

“Một phần chân lý Hỗn Độn có lẽ còn chưa đạt tới hiệu quả, ngươi có thể dùng thêm hai phần khác thử xem.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Lúc này trên đảo nhỏ giữa hồ cách bọn họ không xa.

Một nữ tử áo xanh, cầm trong tay trường kiếm xanh biếc đang luyện tập kiếm pháp thế gian từng chiêu từng thức.

Khi thì nhanh, khi thì chậm, kiếm ý thuần túy nhất từ trên người nữ tử phát ra.

Phía trên nàng, một thanh linh kiếm hư cấu từ kiếm ý ngưng tụ đang dần thành hình, sau đó bắt đầu biến thành các loại hình thái, theo linh kiếm của nữ tử lay động.

Dị tượng tiêu tán, nữ tử thu kiếm nhìn về phía huynh đệ hai người đang câu cá nơi xa.

“Nếu ngươi thật sự không được, vậy lấy hai phần chân lý Hỗn Độn cho hồng nhan này của ngươi dùng đi.”

“Như vậy ăn cơm mềm cũng thoải mái hơn.” Từ Phàm cười nói.

“Ha ha, Từ đại ca, ngươi cũng nghĩ giống ta đó.”

“Từ sau khi tiến vào vùng Hỗn Độn chân chính, tiến bộ của Tiểu Thanh nhanh lên theo từng ngày.”

“Hiện tại đã không thua gì chiến lực đỉnh phong của ta, lại thêm linh kiếm Hồng Mông chí bảo, ta cũng không phải đối thủ.”

Nhắc đến Tiểu Thanh, tâm trạng Vương Vũ Luân lập tức tốt hơn nhiều.

“Theo suy đoán từ mắt ta, hồng nhan của ngươi muốn trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân ít nhất cần bốn phần chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm nói, lại lấy ra hai phần chân lý Hỗn Độn đưa cho huynh đệ tốt.

Tiểu Thanh ở nơi xa thấy cảnh này, nét mặt nhìn Vương Vũ Luân càng thêm ôn nhu.

“Từ đại ca, ngươi như vậy…” Vương Vũ Luân cũng không biết nên nói gì.

“Cầm đi, đồ ngươi cho ta nhiều hơn cái này nhiều.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc này, cần câu của Vương Vũ Luân đột nhiên căng chặt.

Không bao lâu sau, một con linh ngư dài ba thước màu xanh ngọc bị câu lên.

Vừa lên câu, linh ngư vốn còn nhảy nhót tưng bừng nháy mắt biến thành chạm ngọc hình linh ngư.

Một khí tức phảng phất như có thể vặn vẹo đại đạo Hỗn Độn từ trên chạm ngọc phát ra.

“Từ đại ca, đây là cái gì thế!” Vương Vũ Luân tò mò nhìn chạm ngọc.

“Hình như là một loại đồ vật đại đạo Hỗn Độn hiển hóa ngưng tụ, hẳn là một món đồ tốt.”

Từ Phàm triệu hoán chạm ngọc về trong tay, bắt đầu dùng thần niệm dò xét.

Chỉ trong nháy mắt, Từ Phàm tức khắc cảm giác được một cảm ngộ cao hơn các loại đại đạo Hỗn Độn hiện lên trong lòng.

Theo cảm ngộ này, Từ Phàm tiến vào trong đốn ngộ.

“Bồ Đào, đưa Từ đại ca trở về đi.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm rơi vào trong cảm ngộ nói.

“Được.”

Một Truyền Tống trận xuất hiện nhẹ nhàng bao lấy Từ Phàm, sau đó liền truyền tống về trong phòng tu luyện tại tiểu viện.

Lúc này Từ Phàm dường như hóa thành một chú cá, ngao du trong hồ ẩn chứa vô số pháp tắc chí cao.

Hắn là cá, mà ao nước đó chính là chân lý Hỗn Độn hoá lỏng.

Lúc này, quả cầu phù văn hệ thống trong tiên hồn Từ Phàm bắt đầu điên cuồng hấp thu chân lý Hỗn Độn thể lỏng trong ao.

Nhưng chân lý Hỗn Độn trong ao này dường như vô cùng vô tận, bát kể quả cầu phù văn hệ thống hấp thu thế nào, chân lý Hỗn Độn thể lỏng trong hồ tuyệt không thấy ít đi.

Ý thức Từ Phàm hóa thành cá dần khôi phục.

Nhưng càng khôi phục, càng có cảm giác muốn thoát khỏi nơi đây.

“Đây là cơ duyên, không thể rời khỏi nơi này.” Lúc Từ Phàm khôi phục một chút lý trí vừa có ý nghĩ này.

Một lực lượng không thể kháng cự, đem ý thức Từ Phàm từ trong cơ thể cá bài xuất, trở về trong bản thể.

Từ Phàm từ từ mở mắt, một cảm giác kỳ diệu từ trên người lưu chuyển.

“Bồ Đào, ta đốn ngộ bao lâu rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, ngươi bế quan ba vạn sáu ngàn năm.”

“Trong lúc này, phân thân số ba tiếp nhận bốn đợt đơn đặt hàng từ tộc Thiên Thương, tổng cộng hai ngàn món Huyền Hoàng chí bảo.”

“Đệ tử trong Luân Hồi trì đều đã phục sinh, hiện nay gần chín phần mười đang ở trong tông môn tu luyện.”

“Hai vị tiền bối Nhân tộc Luyện Thể, Pháp Tướng đã tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, tiêu hao ba phần chân lý Hỗn Độn.”

“Từ Cương…”

Bồ Đào đem từng việc lớn xảy ra trong những này năm báo cáo cho Từ Phàm.

Từ Phàm cũng vặn eo bẻ cổ, đi ra ngoài tới trong tiểu viện.

“Phu quân! Cuối cùng ngươi cũng xuất quan!”

Một giọng nói ngạc nhiên lẫn vui mừng vang lên, sau đó một bóng dáng xinh đẹp nhào vào trong ngực Từ Phàm.

“Phu quân, lúc ngươi bế quan ta vẫn luôn cố gắng tu luyện, bây giờ ta đã là Đại Thánh Nhân rồi đó.” Trương Vi Vân tựa như một con mèo nhỏ bị uất ức, khẽ rúc vào trong lòng Từ Phàm.

Chương 1339: Vô tự

Trong tiểu viện, Từ Phàm quan sát toàn bộ tông môn.

“Trong ba vạn năm ta bế quan này, tông môn biến hóa rất lớn nha.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Từ sau khi phu quân bắt đầu bế quan, trong tông môn ngoài đệ tử Thương bộ ra, tất cả đều bắt đầu dốc lòng tu luyện.”

“Trận chiến kia đã đả kích bọn họ không nhỏ, khiến bọn họ ý thức được chênh lệch.” Trương Vi Vân ở bên người Từ Phàm nói.

“Như vậy cũng tốt, trước kia khi ở Tam Thiên giới, không thành Thánh Nhân, biến thành sâu kiến.”

“Vừa đến vùng Hỗn Độn, cuối cùng biến đổi thăng cấp, không thành Hỗn Độn Thánh Nhân cuối cùng chỉ là sâu kiến.”

Từ Phàm vừa nói vừa quan sát tiên hồn của bản thân và của biến hóa quả cầu phù văn hệ thống.

Lúc này hắn phát hiện, tiên hồn của bản thân đã tiến vào một loại trạng thái rất kỳ diệu, hơn nữa tại hạch tâm tiên hồn, ẩn chứa một lực lượng pháp tắc cao trên đại đạo Hỗn Độn.

Mà biến hóa của quả cầu phù văn hệ thống, thì lại có chút khiến Từ Phàm nghĩ không ra.

Toàn bộ quả cầu phù văn hệ thống chỉ còn lại hạch tâm và một tầng phù văn Hỗn Độn rất mỏng vây lấy ở lớp ngoài cùng.

Nhìn thì như thường, nhưng Từ Phàm phát hiện tầng phù văn Hỗn Độn bao lấy hạch tâm đang dần phát sinh biến hóa.

Phù văn Hỗn Độn bắt đầu diễn biến lên tầng cao hơn.

Bên trong tiên hồn, Từ Phàm nhẹ nhàng duỗi tay ra, trực tiếp phá vỡ phù văn tầng ngoài cùng của quả cầu phù văn hệ thống.

Trong nháy mắt, Từ Phàm cảm giác hạn chế của hệ thống bỗng chốc mở ra.

Cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, tựa như xúc tu có thể bắt lấy.

Lúc Từ Phàm đang định hướng tới chỗ sâu cảm ngộ, bên ngoài quả cầu phù văn hệ thống lại ngưng kết ra một tầng phù văn Hỗn Độn.

Từ Phàm đang hưởng thụ đột phá không hạn chế, tức khắc im bặt dừng lại, giống như đang tiểu giữa chừng bị bóp chim.

Cực kỳ khó chịu lại phá bỏ tầng phù văn đó, cảm giác quen thuộc trở về lần nữa.

Quanh người Từ Phàm, từng dị tượng đại đạo Hỗn Độn xuất hiện.

Nhưng sau đó không bao lâu, tất cả lại đều tiêu tán.

Từ Phàm có chút cạn lời nhìn quả cầu phù văn hệ thống.

“Có thể cho cái nhắc nhở không, ngươi bây giờ là tình huống gì đây?” Từ Phàm nói, lấy ra một phần chân lý Hỗn Độn, muốn xem quả cầu phù văn hệ thống có phản ứng gì.

Kết quả, dưới dụ hoặc của chân lý Hỗn Độn, quả cầu phù văn hệ thống không nhúc nhích, thậm chí để lộ ra ý ghét bỏ.

“Dầu muối không ăn?”

Lúc này Từ Phàm phát hiện, phù văn Hỗn Độn mới ngưng tụ ra và hạch tâm trong tiên hồn hắn tản ra một loại khí tức như nhau.

Chẳng qua là khí tức của phù văn Hỗn Độn tương đối yếu ớt.

Thế là Từ Phàm chuyển trọng điểm đến lực lượng quy tắc vượt xa trên đại đạo Hỗn Độn trong hạch tâm tiên hồn.

Càng làm sâu thêm tham ngộ, từng đợt cảm giác quen thuộc lại tràn vào trong lòng Từ Phàm.

Một hình ảnh hiện lên trong đầu hắn.

Một chú cá màu xanh ngọc đang ngao du trong ao tràn đầy chân lý Hỗn Độn thể lỏng.

Trong ao đó, hắn tựa như lĩnh ngộ được pháp tắc đại đạo chí cao của vùng Hỗn Độn.

“Không được, bị hệ thống hạn chế, căn bản không tham ngộ được lực lượng này.”

Từ Phàm nói, trực tiếp loại bỏ phù văn ở tầng ngoài quả cầu phù văn hệ thống, tiến vào trạng thái không hạn chế.

Hệ thống muốn khôi phục hạn chế lần nữa, cần ít nhất ba hơi thở.

Từ Phàm lợi dụng thời gian ba hơi thở này, để cảm ngộ lực lượng trong hạch tâm phù văn.

Vừa tiếp xúc với lực lượng trong hạch tâm tiên hồn, một loại cảm giác kỳ diệu chợt hiện lên trong lòng Từ Phàm.

Lúc này đệ tử đang tu luyện trong Ẩn Linh môn đột nhiên cảm giác đại đạo biến mất, không gian này biến thành một không gian thuần khiết nhất.

Mà trong vùng không gian này, Từ Phàm cảm giác chính mình đã trở thành người sáng tạo.

Lúc này mấy người Nguyên chủ cũng cảm nhận được dị dạng trong Ẩn Linh môn.

Thế là dần xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

“Bồ Đào, Từ Thần sư đã xuất quan chưa?” Luyện Thể tiền bối hỏi.

“Mới xuất quan không lâu, chủ nhân lại tiến vào trạng thái ngộ đạo, xin chờ một lát.”

Lúc này, vạn đạo Hỗn Độn trong Ẩn Linh môn khôi phục lại trạng thái thường ngày.

Từ Phàm cũng tỉnh lại từ trong cảm ngộ.

“Vô tự?” Từ Phàm chậm rãi phun ra hai chữ.

Vừa rồi, Từ Phàm cảm giác chính mình đã sáng tạo ra một thế giới thuần khiết không có bất cứ lực lượng pháp tắc nào tồn tại.

“Chủ nhân, Nguyên chủ, Ma chủ và sáu vị tiền Nhân tộc bối bái phỏng.” Giọng nói của Bồ Đào vang lên.

“Mời người đến Nghênh Khách điện.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Bên trong Nghênh Khách điện, đám người Nguyên chủ mới lạ cảm nhận cảm giác hóa thành sinh linh thuần túy nhất.

“Đã thật lâu chưa cảm nhận được cảm giác phàm nhân, Từ Thần sư, ngươi thế này là loại bỏ tất cả vạn đạo Hỗn Độn ra ngoài sao?”

Nguyên chủ tò mò hỏi.

“Đây là thu hoạch hơn ba vạn năm bế quan của ta, hình như không thuộc về bất cứ một loại đại đạo Hỗn Độn nào, cho nên mời chư vị tới cảm nhận một lát.” Từ Phàm nói nhìn về phía ba vị tiền bối Tiễn Đạo, Luyện Thể, Pháp Tướng.

Lúc này, Pháp Tướng tiền bối nhẹ duỗi tay ra, một ngọn lửa từ trong lòng bàn tay cháy lên.

Từ Phàm cảm giác trong thế giới này xuất hiện một tia biến hóa.

“Hạn chế của thế giới này với ta rất lớn, lực lượng chỉ có thể phát huy ra ba phần mười.” Trong mắt Pháp Tướng tiền bối cực kỳ kinh ngạc.

“Cảnh giới trên thân thể của ta ngã xuống Thánh Nhân cảnh.” Luyện Thể tiền bối cũng nói.

Lúc này, ánh mắt Ma chủ sáng lên.

“Sau này lúc chiến đấu, Từ Thần sư ngươi dùng thế giới này vây khốn địch nhân, vậy còn không phải đều là dê đợi làm thịt sao.”

“Không được, trong thế giới ta sáng tạo này, ta cũng sẽ chịu hạn chế.”

“Trước mắt cảm ngộ của ta đối với lực lượng pháp tắc cao trên đại đạo Hỗn Độn này còn chưa sâu, chờ ngày sau ta lại tham ngộ.”

Từ Phàm nghi ngờ, đây là một loại đồ vật cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hoặc tồn tại phía trên mới có thể chơi.

“Đúng lúc đều ở đây, gần đây tình hình trong vùng Hỗn Độn cũng hơi yên ổn lại.”

“Chúng ta quay về Tam Thiên giới, thế nào? Trong nhà vẫn đang chờ chúng ta thống nhất đấy.” Luyện Thể tiền bối nói, hắn là người để ý nhất đến việc thống nhất Tam Thiên giới.

“Ta cảm thấy cũng được, chúng ta thế này cũng coi như là phú quý về quê rồi.” Pháp Tướng tiền bối nói.

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn về phía Từ Phàm.

“Về nhà đi, đến lúc đó ta bố trí hai Truyền Tống trận cự ly siêu viễn, đến lúc đó cũng không cần đi ngang qua bí cảnh có cự thú cấp Hỗn

Độn Đại Thánh Nhân nữa.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Mặc dù còn chưa đi trung tâm Hỗn Độn xem qua, nhưng căn cứ vào tình thế trước mắt, Từ Phàm quyết định chờ sau khi thông qua khảo nghiệm trong bí cảnh kia lại đi trung tâm Hỗn Độn xem thử.

“Được, chúng ta cùng nhau về nhà, để Nhân tộc nhất thống Tam Thiên giới.” Nguyên chủ cười nói, trên người tản ra một loại vui sướng sắp về nhà.

“Từ Thần sư, tông môn các ngươi không phải còn một mối thù với cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lang sao, có cần bọn ta giúp ngươi báo lại không?” Ma chủ nói.

“Thù này để các đệ tử tông môn xuất thủ là được, hiện tại thực lực của bọn họ không đủ, phải tu luyện một thời gian nữa.” Từ Phàm nói.

Thật ra trong lòng hắn vẫn luôn nhớ kỹ mối thù này, chỉ là muốn để cho các đệ tử tông môn xuất thủ mà thôi.

“Chư vị cũng trở về chuẩn bị đi, một năm sau xuất phát về nhà.”

Thế giới trung chuyển thứ nhất, trong bí cảnh mỹ thực Ẩn Linh môn mở.

Từ Phàm và La đang cùng nhau thưởng thức mỹ thực.

“Từ Đại sư thật muốn đi sao?” La có chút không nỡ nói.

Những năm này, những món Huyền Hoàng chí bảo phẩm chất cao hắn lấy được từ trong tay Từ Phàm khiến hắn rất được chú ý trong tộc Thiên Thương.

Chương 1340: Sáng tạo

“Ra ngoài lâu như vậy, cũng phải về thăm nhà một chút.”

“Về sau trung tâm Hỗn Độn nhất định là phải đi.”

“La tiền bối, đến khi đó còn phải phiền ngươi dẫn ta đi xem trung tâm Hỗn Độn.” Từ Phàm cười nói.

“Ha ha, Từ Đại sư khách khí.” La nở nụ cười.

Sau đó một khối linh khoáng Hỗn Độn lóe ra ánh sáng màu tím bị phong ấn thu nhỏ xuất hiện trong tay La.

“Trước khi đi cũng không có gì để tặng, đây là một khối linh khoáng Hỗn Độn đỉnh cấp ta lấy được trong lúc vô tình, Đại sư trong tộc nói có thể luyện chế Hồng Mông chí bảo.”

Không gian hình cầu phong ấn linh khoáng bay đến trước mặt Từ Phàm.

Nhìn ánh mắt chờ đợi nhận lấy của La, Từ Phàm nhẹ vung tay lên, linh khoáng bị thu vào trong linh bảo không gian.

“Đa tạ La tiền bối.”

“Ha ha, Từ Đại sư có thể nhận lấy là cho ta mặt mũi.”

“Ngày sau ở khu Đông gặp phải chuyện gì, có thể trực tiếp thông qua Thiên Vị châu kêu ta.” La nói.

Lúc này từ trong trong sông mỹ thực bay ra một trường long từ thức ăn tạo thành, từ từ rơi xuống trước bàn hai người.

“Từ Thần sư, mỹ thực Nhân tộc các ngươi rất hợp khẩu vị tộc Thiên Thương bọn ta.”

“Loại bí cảnh mỹ thực này các ngươi nên mở đến khu vực trung tâm Hỗn Độn luôn đi, đến lúc đó nhất định sẽ kiếm được càng nhiều.” La nhìn về hắn nói.

“Việc này dễ, chờ lần sau ta tới, sẽ mở bí cảnh mỹ thực đến khu vực trung tâm Hỗn Độn, đến khi đó còn phải phiền tiền bối tiến cử.” Từ Phàm khách khí nói.

Sau khi tỉnh lại hắn vô tình nhìn lướt qua bảo khố, đột nhiên phát hiện, hình như hắn có thể dùng chân lý Hỗn Độn tự do rồi.

Trong bảo khố có đến bốn mươi chín phần chân lý Hỗn Độn, trong đó số số ba kiếm được bốn mươi phần, còn lại đều là bí cảnh mỹ thực kiếm được.

Chân lý Hỗn Độn không thiếu, nhưng cẩu hệ thống hiện tại cũng không hấp thu nữa.

“Việc này dễ nói, ta cam đoan để cảnh mỹ thực của Từ Đại sư bí mở khắp tộc Thiên Thương và các chủng tộc có liên minh với tộc Thiên Thương.”

La cầm lấy đũa, gió cuốn mây tan quét sạch sẽ hơn hai mươi món ăn mỹ thực trên bàn, lại uống ừng ực một bình rượu ngon.

Từ Phàm thấy tình huống này, lúc muốn gọi thêm vài món ăn để hắn tiếp tục ăn.

La xua tay.

“Không cần, đến cảnh giới này của ta, đồ vật có thể làm ta mong đợi đã không nhiều lắm.”

“Mỹ thực tính là một loại.”

“Dòng sông mỹ thực trong bí cảnh mỹ thực của ngươi, thức ăn mỹ vị đâu chỉ ngàn vạn, nhưng có nhiều hơn nữa cũng sẽ có một ngày nếm xong.”

“Cho nên ta muốn từ từ thưởng thức, mỗi lần ăn một ít, thời gian sau có thể chờ mong nhiều hơn chút.” La nâng ly cộng ẩm với Từ Phàm.

Ăn bữa tiệc chia tay này xong, Từ Phàm chuẩn bị cùng đám người Nguyên chủ lên đường về nhà.

Bên ngoài Thiên La giới, Từ Phàm đưa tay gia trì một trăm linh tám tầng đại trận phong ấn lên Thiên La giới.

Lúc Từ Phàm hoàn thành đơn đặt hàng thứ hai, Thiên La giới đã hoàn toàn thuộc về Ẩn Linh môn.

Một chiếc phi thuyền tạo hình kì lạ bay về thông đạo bên cạnh thế giới trung chuyển thứ nhất.

“Tới thế giới trung chuyển thứ chín trước, sau đó lại đi vòng qua khu Nam, như vậy có thể tránh phạm vi thế lực Minh tộc.” Từ Phàm chỉ vào một tấm bản đồ trên màn sáng nói.

“Ta cảm thấy trên đường gặp cũng tốt, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc, chúng ta đã không sợ.” Luyện Thể tiền bối nói.

“Tin tức Nhân tộc chúng ta có ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân đã bị tộc Thiên Thương biết.”

“Minh tộc cũng có xác xuất tám phần mười biết được, đến lúc tới phục kích chúng ta có thể là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Thương đi.” Nguyên chủ phân tích.

Trước đây sau khi Luyện Thể tiền bối Nhân tộc trở thành Hỗn Độn

Thánh Nhân, tộc Thiên Thương còn đặc biệt tới cửa chúc mừng.

“Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, vậy bỏ đi.” Luyện Thể tiền bối vội vàng lắc đầu nói.

Lúc này phi thuyền đã tiến vào trong thông đạo, bắt đầu gia tốc bay về thế giới trung chuyển thứ chín.

Phi thuyền trong thông đạo đã tiến vào trạng thái cao tốc, cũng mang ý nghĩa an toàn tuyệt đối.

Ít nhất dưới loại tốc độ này và bảo vệ của thông đạo, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng không ngăn được.

“Đến thế giới trung chuyển thứ chín cần ba trăm năm, chúng ta nên làm gì thì làm đó đi.” Ma chủ nói xong, về lại trong khu vực của chính mình.

“Vậy ta đi tu luyện.” Nguyên chủ cũng biến mất.

“Tiễn Đạo tiền bối, sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, con đường tu luyện về sau ở nơi nào?” Từ Phàm tò mò hỏi, trước kia hắn chưa từng ý thức được vấn đề này.

“Hoàn thiện đại đạo Hỗn Độn bản thân sở tu, dung hợp càng nhiều đại đạo Hỗn Độn quy về tự thân, sau khi đột phá đến giới hạn nhất định là có thể trở thành Đại Thánh Nhân.” Tiễn Đạo tiền bối nghĩ một lúc nói.

“Vậy phía trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thì sao?”

“Ta không rõ lắm, huống hồ ta cảm giác, ta có thể tu luyện tới cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân đã xem như là đến cực hạn.”

“Về phần Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ta cũng chỉ nghĩ một chút lúc nằm mơ.” Tiễn Đạo tiền bối cười nói.

Phi thuyền, trong Ẩn Linh môn.

Từ Phàm lại cởi bỏ hạn chế hệ thống, bắt đầu tham ngộ lực lượng kia.

“Vô tự, sáng tạo?”

Một thế giới vô tự phạm vi một trượng được Từ Phàm sáng tạo ra.

Sau đó trong thế giới vô tự này, Từ Phàm thử tăng thêm các loại thiết lập vào trong.

Một Tiên Thiên linh bảo dần hình thành trong thế giới vô tự.

Đây là Tiên Thiên linh bảo Từ Phàm thông qua đủ loại thiết lập sáng tạo ra.

Lúc hắn muốn mang Tiên Thiên linh bảo này ra ngoài, một loại va chạm tương hỗ quy tắc quét ngang toàn bộ Ẩn Linh môn.

Tiên Thiên linh bảo mới vừa xuất hiện trong tay Từ Phàm, liền bị dao động chấn động tương hỗ giữa quy tắc biến thành bã vụn.

“Không dung pháp tắc đại đạo?” Từ Phàm nhìn một đống bã vụn trên đất, lâm vào trầm tư.

Sau đó, một pháp khí bình thường nhất bắt đầu thành hình trong thế giới vô tự.

Sau đó vừa mới lấy ra, dao động va chạm pháp tắc lại truyền đến lần nữa.

Trên mặt đất lại nhiều thêm một đống bã vụn.

Ngay lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, ngươi có thể thử dung nhập vào pháp tắc đại đạo cần dùng đến để món pháp khí này tồn tại.”

Nghe được lời Bồ Đào nói, Từ Phàm đột nhiên nhớ tới.

Nếu nói về sáng tạo thế giới, xây dựng quy tắc, Bồ Đào am hiểu nhất.

“Vậy ngươi giúp ta làm ra một món Tiên Thiên linh bảo trước đi.” Từ Phàm cảm giác hạn mức cao nhất của thế giới vô tự ở ngay chỗ này.

Sau khi Bồ Đào tiếp quản thế giới vô tự, đủ loại quy tắc bắt đầu dung nhập.

Đồng thời một viên linh châu tản ra ánh lửa đỏ rực đang từ từ hình thành.

Không bao lâu sau, một viên linh châu tản ra ánh lửa đỏ rực xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Phàm.

“Một Tiên Thiên linh bảo tiêu chuẩn đến không thể tiêu chuẩn hơn.” Từ Phàm nhìn linh châu, đánh giá nói.

“Bồ Đào, có quan sát được hao tổn của thế giới vô tự không?”

“Thế giới vô tự chủ nhân sáng tạo, trong cảm nhận của ta, Tiên Thiên linh bảo như vầy chỉ có thể sáng tạo mười món.”

“Nó tiêu hao một loại lực lượng chưa biết Bồ Đào dò xét không được.”

Nghe hồi âm từ Bồ Đào, Từ Phàm điều động tất cả lực lượng đặc thù trong hạch tâm tiên hồn sáng tạo ra một thế giới vô tự.

“Bồ Đào, dưới tình huống năng lượng bản nguyên hiện hữu không đổi, ngươi nói sáng tạo ra cái gì là giới hạn cao nhất.” Từ Phàm đột nhiên cảm thấy hứng thú hỏi.

“Có thể sáng tạo một hài tử Nhân tộc có được thiên phú như chủ nhân.”

Bồ Đào khiến Từ Phàm cực kỳ ngoài ý muốn.

“Nhân tộc có được thiên phú như ta, loại này thế giới vô tự có thể sáng tạo ra được sao.”

Từ Phàm vừa nói xong, trong thế giới vô tự liền truyền đến tiếng khóc nỉ non của hài nhi.

Chương 1341: Hồng Mông Thánh quy

Nghe tiếng khóc của hài nhi, Từ Phàm kinh ngạc nhìn về phía thế giới vô tự.

Hắn biết không có mệnh lệnh của mình, Bồ Đào chắc chắn sẽ không tự tiện sáng tạo.

“Chủ nhân, vừa rồi ta không can thiệp vào thế giới vô tự.” Bồ Đào giải thích.

“Trong lòng ta vừa có ý nghĩ này, thế giới vô tự liền tạo ra một hài tử cho ta.”

Bên trong thế giới vô tự có thêm một chiếc xe đẩy trẻ em, trong xe đẩy có một tiểu hài nhi trắng nõn đang trợn mắt nhìn Bồ Đào, tò mò nhìn xung quanh.

“Ya, ya.”

Lúc này, Trương Vi Vân vừa lúc từ nơi khác trở về.

Vừa vào tiểu viện liền thấy được xe đẩy trẻ em và tiểu hài nhi trong thế giới vô tự.

“Phu quân, đây là…”

Trương Vi Vân nhìn tiểu gia hỏa trắng nõn, trong mắt yêu thích không thích nên lời.

Một loại khí tức tình thương của mẹ từ trên người Trương Vi Vân phát ra.

“Ta cũng không biết vì sao tiểu gia hỏa này lại xuất hiện ở đây nữa.” Từ Phàm kể lại chuyện vừa rồi.

“Phu quân, có lẽ đây là hài tử ông trời ban cho chúng ta, nhận nuôi nó đi.”

Trương Vi Vân nói, đưa tay sờ vào hài nhi.

“Đừng đụng vào, hài tử này chỉ có thể ở bên trong thế giới vô tự, một khi lây nhiễm khí tức bên ngoài sẽ tự động tiêu tán.” Từ Phàm nhìn ánh mắt tràn đầy tò mò đối với thế giới của hài nhi, không khỏi có chút đáng tiếc.

Vừa rồi lúc hắn thử lấy hài nhi ra, đột nhiên có một loại cảm giác vùng Hỗn Độn này muốn tịch diệt.

Lúc này, trên khuôn mặt hài nhi vốn còn đang tò mò lộ ra biểu tình khổ sở.

Sau đó hóa thành hư ảo trong mắt hai người, mãi đến cuối cùng, biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn xe đẩy trẻ em trống rỗng, Trương Vi Vân đột nhiên có chút mất mát.

“Ta còn không chưa đặt tên cho hắn mà đã biến mất rồi.”

“Hắn không biến mất, chẳng qua là bị thế giới vô tự đưa đến một nơi không nhìn thấy thôi.”

“Hài tử này yêu nghiệt như ta, vùng Hỗn Độn này không dung được.”

“Ít nhất bây giờ, không thể mang ra từ trong thế giới vô tự.” Từ Phàm nắm ôm lấy Trương Vi Vân an ủi nói.

“Thôi vậy.” Trương Vi Vân thở dài.

Lúc này, Từ Phàm ôm Trương Vi Vân đi vào trong phòng.

“Phu quân, ngươi không ở trong tiểu viện phơi nắng tiếp sao?” Trương Vi Vân dùng ánh mắt khó hiểu nhìn về phía Từ Phàm.

“Thấy ngươi thích hài tử như thế, chúng ta tranh thủ nỗ lực, tự mình muốn một đứa.”

Một tia dục niệm bị đốt lên, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Trong thoáng chốc, hai trăm tám mươi năm đã qua.

Trong một thông đạo được lực lượng vô thượng gia trì, phi thuyền của Từ Phàm nhanh chóng di chuyển, vượt qua từng hạm đội của các tộc khác.

“Từ Thần sư, tốc độ chiếc phi thuyền cấp Huyền Hoàng chí bảo ngươi luyện chế này quả nhiên là nhanh.” Trong cung điện Nhân tộc, một vị tiền bối Nhân tộc nói.

“Chiếc phi thuyền này là ta chuyên môn dùng để đi đường, thêm hết tất cả uy năng lên phương diện tốc độ.”

“Nếu là không có cái này, chúng ta về nhà ít nhất cần đến vạn năm.” Từ Phàm phẩm trà cười nói.

“Lại thêm mười năm nữa là chúng ta ra khỏi thông đạo rồi, đường đi phía sau phải cẩn thận hơn thôi.” Nguyên chủ nhìn thông đạo phía trước có hơi không nỡ nói.

“Hơn hai trăm năm cũng nghỉ ngơi đủ rồi, trên đường lỡ gặp phải thứ đui mù, cũng có thể hoạt động gân cốt.” Luyện Thể tiền bối ở bên cạnh bảo dưỡng cự thuẫn của hắn.

“Đúng vậy, sau khi ba vị Nhân tộc tiền bối tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân, còn chưa từng chính thức xuất thủ đâu.”

“Trên đường nếu gặp phải cự thú Hỗn Độn, chúng ta phải để nó hiểu biết một chút cái uy của Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc chúng ta.” Ma chủ phẩm trà cười nói.

Lúc mấy người đang tập hợp cùng nhau tán gẫu náo nhiệt, đột nhiên một luồng quang mang từ bên cạnh phi thuyền xẹt qua, bắn về nơi xa.

Mấy người sững sờ.

“Vừa rồi có phải có thứ gì chạy tới không?” Một vị tiền bối Nhân tộc hỏi.

“Một chiếc tọa giá bậc Hồng Mông chí bảo, căn cứ vào tình báo, hẳn là tộc Thiên Quang.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Có được tọa giá Hồng Mông chí bảo còn đi qua thông đạo, bình thường đều là cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân có bối cảnh sau lưng.”

“Từ Thần sư, khi nào ngươi mới trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư?” Nguyên chủ đột nhiên hỏi.

“Chờ sau khi ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân đã, lúc tấn cấp đạo Luyện Khí vừa vặn có thể đạt được của thừa nhận vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm xoay hai quả cầu thế giới vô tự ngưng tụ trong tay.

“Ta cảm thấy vùng Hỗn Độn đối xử với Nhân tộc chúng ta không tệ.”

“Có tồn tại của Từ Thần sư, sau này Nhân tộc chúng ta ở trung tâm Hỗn Độn ít nhất nhất cũng là chủng tộc nhất lưu.” Nguyên chủ nói.

“Tầm nhìn lớn thêm chút đi, ngày sau ở trung tâm Hỗn Độn, Nhân tộc chúng ta chính là một trong mười bốn đại chủng tộc.” Nguyên chủ ở bên cạnh cười nói.

“Nói không chừng thật sự có cơ hội đó, lấy tư chất của Từ Thần sư, ngày sau tất có thể trở thành tồn tại phía trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Luyện Thể tiền bối ở bên cạnh cười ha ha nói.

Lúc mọi người ở đây cùng nhau vui vẻ ầm ĩ mặc sức tưởng tượng về tương lai, một dao động đặc thù quét ngang cả thông đạo.

Tất cả phi thuyền, tiên chu, còn có đủ loại tọa giá linh bảo đang di chuyển trong thông đạo đều bị gạt ra khỏi đó.

“Tình huống gì vậy!”

Lúc mọi người ở đây đang kinh ngạc, một âm thanh kỳ dị bỗng vang lên trong vùng Hỗn Độn.

“Phù.”

Ngay sau đó, vùng Hỗn Độn bắt đầu rung lên.

Sau đó toàn bộ sinh linh liền thấy được bóng dáng một con cự quy.

Cự quy rất lớn, bốn cự cước đều như thế giới trung chuyển.

Chân rùa chậm chạp bước từng bước về phía trước, cả vùng Hỗn Độn theo đó rung lên.

“Hồng Mông Thánh quy quá cảnh, không cần căng thẳng.”

Giọng nói của một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương vang lên.

“Hồng Mông Thánh quy, tồn tại phía trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Mọi người ngơ ngác nhìn về phía Hồng Mông Thánh quy nơi xa.

“Nghe đồn trên lưng Hồng Mông Thánh quy cõng một đại thế giới như trung tâm Hỗn Độn.” Tiễn Đạo tiền bối kinh sợ nói.

Lúc này trong vùng Hỗn Độn, bất kể là sinh linh trong giới, hay Thần Ma và cự thú Hỗn Độn.

Chỉ có thể nhìn thấy cự cước và một vùng bụng trắng xóa của Hồng Mông Thánh quy.

Hồng Mông Thánh quy tựa như từ phía trên chúng sinh bước qua.

Trong một thời gian ngắn sau đó, chúng sinh linh liền đưa mắt nhìn Hồng Mông Thánh quy rời khỏi khu vực Hỗn Độn này.

Mãi đến khi bóng dáng Thánh quy hoàn toàn biến mất, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương mới mở ra thông đạo, để họ tiến vào tiếp tục hành trình.

“Hồng Mông Thánh quy, trong truyền thuyết còn chưa có một sinh linh nào có thể tiếp xúc được đến đại thế giới trên lưng nó, cho dù là cường giả phía trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng không được.” Một vị tiền bối Nhân tộc suy nghĩ nói.

“Nếu như Nhân tộc chúng ta có thể nắm giữ đại thế giới trên lưng Hồng Mông Thánh quy, có phải là sẽ có thể trở thành chủng tộc mạnh nhất vùng Hỗn Độn không.” Ma chủ nói.

“Làm đến nơi đến chốn một chút đi, trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân trước rồi lại nói.” Nguyên chủ lườm Ma chủ một cái.

“Nói ta làm gì, không phải ngươi còn chưa tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân sao!”

“Ta sắp rồi, lại thêm ba bốn vạn năm nữa là có thể đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.” Nguyên chủ thờ ơ nói.

“Có Từ Thần sư ở đây, đây đều chỉ là chuyện sớm hay muộn thôi.” Ma chủ nhìn qua Từ Phàm nói.

Từ sau khi Từ Phàm nhận phôi thai Hồng Mông chí bảo của hắn, cảm giác nguy cơ trong lòng Ma chủ ít đi rất nhiều.

“Hì hì, điều này khó mà nói chắc được, nói không chừng Từ Thần sư thấy tư chất ngươi quá kém, không muốn lãng phí chân lý Hỗn Độn.” Luyện Thể tiền bối bên cạnh cười nói.

“Không sao, vẫn còn chân lý Hỗn Độn, đủ cho tất cả chúng ta đều thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Chương 1342: Ăn cướp

Tại cửa ra thông đạo thế giới trung chuyển thứ chín khu Đông Nhị.

Một chiếc phi thuyền từ đó bay ra, lại bay về nơi sâu trong vùng Hỗn Độn.

“Đến cửa bí cảnh cần hơn hai ngàn năm nữa, tiếp theo đây chúng ta thương lượng một chút về vấn đề trực ban.” Tiễn Đạo tiền bối nhếch môi nói.

Một chiếc phi thuyền di chuyển trong vùng Hỗn Độn mênh mông, vấn đề gặp phải nhất định đếm không hết, lúc này đặc biệt cần có người quan sát.

“Thực lực của ta yếu, bắt đầu từ ta trước đi.” Ma chủ chủ động nói.

“Vậy ta xếp thứ hai, còn lại các tiền bối Nhân tộc tự mình phân công.” Nguyên chủ nói tiếp, còn về vấn đề xếp ca trực, hắn tự động loại trừ Từ Phàm.

Từ Phàm nghe được không có chuyện của mình cũng vui vẻ vì được nhàn rỗi.

Ẩn Linh môn, không gian dưới lòng đất, trong một bí cảnh.

Vừa ra khỏi thế giới trung chuyển thứ chín, di chuyển về hướng Tam Thiên giới, Từ Phàm lại cảm giác được tin tức phân thân số một, số hai gửi tới.

“Số một ở Đế quốc Man Thú Thần Ma phát triển không tệ, đã trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư có tiếng, còn tìm một vị Hỗn Độn Đại Thần Ma làm chỗ dựa, không tệ.”

“Sự nghiệp của phân thân số hai cũng phát triển không ngừng, hiện tại đã nắm giữ ba đại lục Thần Ma, trong tay vậy mà có hai phần chân lý Hỗn Độn.”

Lúc báo cáo hai phần chân lý Hỗn Độn, giọng điệu số hai vô cùng đắc ý.

“Đáng tiếc, số một, số hai đều không lấy được Hồng Mông chí bảo.” Từ Phàm nói.

Trong tiểu viện, Từ Phàm phơi nắng, nếm bánh ngọt Trương Vi Vân làm, thần niệm phá giải quả cầu phù văn hệ thống trong tiên hồn.

Trải qua mấy trăm năm phá giải cùng tham ngộ này, hiện tại Từ Phàm có thể ngắn ngủi loại bỏ hạn chế của hạch tâm hệ thống, nhưng thời gian chỉ có một khắc đồng hồ.

“Hệ thống ơi hệ thống, rốt cuộc ngươi là do ai sáng tạo?” Từ Phàm giương mắt nhìn về nơi xa, tựa như nơi đó có một khu vực sương mù dày đặc cần hắn đi tìm kiếm.

Sau khi Từ Phàm trở thành Thánh Nhân, đã từng có một khoảng thời gian, cảm giác cách chân tướng của hệ thống chỉ bằng cái chạm tay.

Nhưng theo thời gian đổi dời, hắn phát hiện hệ thống càng ngày càng sâu không lường được.

Không nói những cái khác, cho dù hiện tại hắn tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, thậm chí là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng không thể phá giải sự huyền bí của hệ thống.

“Chẳng lẽ thật sự chờ sau khi ta trở thành phía trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, mới có thể thấy rõ bản chất của hệ thống?”

Từ Phàm nằm trên ghế dựa thong dong nói.

“Từ Hồng Mông Tử khí đến chân lý Hỗn Độn, hiện tại ngay cả chân lý Hỗn Độn ngươi cũng không hấp thu, phía sau lại bảo ta chuẩn bị cho ngươi cái gì đây?” Bên trong tiên hồn, Từ Phàm càm ràm với hệ thống.

Dựa theo tình báo và tin tức hắn thu thập được trước mắt, chân lý Hỗn Độn đã là tồn tại cao cấp nhất trong cả vùng Hỗn Độn.

Bây giờ nắn nghĩ không ra còn thứ gì lợi hại hơn cả chân lý Hỗn Độn.

Lúc này, Từ Phàm nhận được tin tức huynh đệ tốt mời hắn câu cá.

Bên một cự hồ, Từ Phàm và Vương Vũ Luân nhàn nhã câu cá.

Mà lúc này, ánh mắt Từ Phàm hơi ngây ra nhìn dây câu quăng vào trong hư không.

“Từ Đại ca, làm sao vậy?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Vũ Luân, ngươi có từng nghĩ tới, loại cơ duyên có thể thả câu vạn giới này thật ra là một loại pháp tắc vượt xa trên đại đạo Hỗn Độn hay không?” Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

“Nghĩ tới, ta đương nhiên nghĩ tới.”

Nói đến đây, Vương Vũ Luân đột nhiên nhỏ giọng nói với Từ Phàm: “Ta còn đã từng nghĩ, ta là tồn tại nắm giữ toàn bộ vùng Hỗn Độn.”

“Chỉ vì vô số kỷ nguyên, ta mệt mỏi, cho nên bắt đầu chuyển sinh, để trải nghiệm cuộc sống khác biệt.”

Âm thanh rất nhỏ, giống như sợ người khác nghe thấy.

Nhìn Vương Vũ Luân vẻ mặt hơi ngượng ngùng, Từ Phàm đột nhiên nở nụ cười.

“Khoảng thời gian trước ta lĩnh ngộ được một loại lực lượng pháp tắc cao trên vạn đạo Hỗn Độn.”

“Bây giờ nhìn ngươi câu cá, ta cảm nhận được loại lực lượng pháp tắc cùng loại với cái ta lĩnh ngộ được.” Từ Phàm chỉ vào dây câu rơi vào trong hư không nói.

Lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân căng chặt.

Cuối cùng, một khối linh khoáng Hỗn Độn được câu lên.

“Thiên Huyền Thần thạch, rất thích hợp luyện chế Huyền Hoàng chí bảo loại không gian, xem như là đồ tốt.” Từ Phàm nhìn qua linh khoáng Hỗn Độn nói.

Hiện tại Từ Phàm có thể xác định, huynh đệ tốt của mình trong tình huống không biết rõ đã nắm giữ lực lượng pháp tắc cao hơn vạn đạo Hỗn Độn.

Vương Vũ Luân thu hồi linh khoáng Hỗn Độn, nhìn về phía Từ Phàm tò mò hỏi: “Vậy Từ đại ca nói xem, phản lợi gấp trăm lần cũng là loại lực lượng pháp tắc này hay không?”

“Hẳn cũng tính là vậy đi, chẳng qua ta càng có khuynh hướng đây là một loại năng lượng quy tắc.” Từ Phàm nói.

“Lúc tu luyện, ngươi có thể xâm nhập vào trong hạch tâm tiên hồn ngươi xem thử, nói không chừng sẽ phát hiện được lực lượng quy tắc này, đến lúc đó ngươi lại tham ngộ, hẳn là rất đơn giản.”

“Từ đại ca, ta cảm thấy loại lực lượng quy tắc này không cần tham ngộ, thực lực bản thân ta mạnh, giá trị đồ vật câu ra cũng lớn, thậm chí có lúc sẽ gấp đôi.”

“Ặc, cũng phải, có vẻ như có loại lực lượng quy tắc này không cần tu luyện.” Từ Phàm cảm thấy trong miệng của mình hơi chua.

Chính mình phải phí hết bao công sức mới lĩnh ngộ được da lông của lực lượng trong hạch tâm tiên hồn.

“Từ đại ca đừng nản lòng, đến lúc đó đồ tốt ta rơi ra đều cho ngươi.” Nhìn vẻ mặt chua xót của Từ Phàm, Vương Vũ Luân cười nói.

“Không cần, chỉ là cảm khái mệnh ngươi tốt thường ngày mà thôi.”

“Đúng rồi, vị hồng nhan tri kỷ kia của ngươi định khi nào tấn cấp thành cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân?” Từ Phàm lái sang chuyện khác hỏi.

“Về Tam Thiên giới đi, ở đó cũng an toàn.” Vương Vũ Luân nói.

Lúc hai người đang nói chuyện, phi thuyền đột nhiên chấn động.

Sau khi cảm nhận tình huống bên ngoài một phen, vẻ mặt Từ Phàm thay đổi kỳ lạ.

“Từ đại ca, gặp phải chuyện gì vậy, có cần ta hỗ trợ hay không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Không cần, bên ngoài gặp phải ăn cướp.” Từ Phàm hơi nhếch khoé môi.

Lúc này, trong vùng Hỗn Độn.

Một đám dị tộc ba đầu sáu tay dưới sự dẫn đầu của hai cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân bao vây phi thuyền.

“Giao ra linh bảo không gian và linh bảo bản mệnh trên người, tộc Thiên Lam bọn ta tha các ngươi một mạng.”

Giọng điệu rất chính thức, đồng thời uy năng của trận pháp Hỗn Độn phong tỏa phi thuyền cũng bắt đầu dần sâu thêm.

Không gian xung quanh thật ra đã sớm bị tộc Thiên Lam phong tỏa.

Lúc này ba vị tiền bối Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh Nhân tộc trong phi thuyền đều phấn khích cả lên.

“Đều đừng xuất thủ, để ta tới.” Luyện Thể tiền bối đã sớm tiến vào trạng thái chiến đấu.

“Bên ngoài có hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, muốn lên cũng là ba người chúng ta cùng lên.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

“Đúng đó.”

Kết quả là, ba Hỗn Độn Pháp Tướng to lớn xuất hiện trong vùng Hỗn Độn.

“Không thể không nói, Huyền Hoàng chí bảo Từ Thần sư luyện chế đúng là tốt, khí tức che giấu hoàn mỹ như thế.” Luyện Thể tiền bối một mặt hung tướng nhìn về phía những cường giả tộc Thiên Lam.

Lúc này tất cả mọi người trên phi thuyền đều tỏ thái độ xem trò vui.

“Hàng cứng, các ngươi nhanh tới trợ giúp!” Sau khi cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lam cầm đầu thấy cảnh này, lập tức kêu gọi trợ giúp.

Trong chốc lát, hai đợt dao động không gian xuất hiện, tộc Thiên Lam lại tới hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.

Sắc mặt ba vị tiền bối cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc chợt khó coi.

Chương 1343: Thận trọng

“Đến, không nghĩ tới tùy tiện gặp phải một tên cướp đường cũng có thực lực như vậy.” Luyện Thể tiền bối cười nói.

Theo sau, trong hư không xuất hiện Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ và ba tiền bối Nhân tộc còn lại.

“Bốn cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, cũng không phải không thể đánh.”

Từ Phàm nhìn bốn cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lam kiêu ngạo kia, trong tay xuất hiện trận bàn Hồn Nguyên.

“Đánh một trận sảng khoái, đánh không lại lại chạy.” Trong mắt Từ Phàm nhiều thêm một tia chiến ý.

“Vậy mới đúng, không cần sợ.” Luyện Thể tiền bối nói, cầm cự thuẫn trong tay vọt qua.

Kèm theo xung phong của Luyện Thể tiền bối, khu vực Hỗn Độn mấy chục vạn quang giáp xung quanh bị mấy tầng đại trận Hỗn Độn phong tỏa lại.

Trong nháy mắt, bên phía tộc Thiên Lam liền bị đại trận Hỗn Độn áp chế.

Lúc này một luồng sát ý mãnh liệt bao phủ lấy cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lam cầm đầu.

Chỉ thấy Hỗn Độn Pháp Tướng của Tiễn Đạo tiền bối kéo căng cự cung.

Trên mũi tên tản ra một luồng uy năng khiến cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lam tim đập nhanh.

Trên không trung ngưng kết một thanh cự kiếm, thân kiếm cháy lên Hỗn Độn Thần hỏa.

Nguyên chủ, Ma chủ đều mở ra tư thái toàn thịnh chuẩn bị chiến một trận sảng khoái.

Lúc Từ Phàm cho rằng tiếp theo đây là một trận khổ chiến, bốn cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Lam đột nhiên liên thủ phá vỡ không gian mang theo tộc bọn họ rời đi.

Trong cả chiến trường chỉ còn lại đám người Từ Phàm.

Lần này mọi người giống như một quyền đánh vào bông.

Tất cả mọi người nhìn đều về phía Từ Phàm.

“Toàn bộ những đại trận này đều là dùng để áp chế đối phương, ta đã quên phong tỏa không gian khu vực này.” Từ Phàm cũng hơi nhức trứng, rõ ràng có thể đánh ngang tay, chạy cái gì chứ.

“Tộc Thiên Lam, nơi này cách bên ngoài trung tâm Hỗn Độn không tính là quá xa, để ta tra xem.” Nguyên chủ nói, lấy ra Thiên Vị châu.

Mọi người trở lại phi thuyền, tiếp tục lên đường.

Trong phi thuyền, Nguyên chủ dùng giọng điệu ghét bỏ nói: “Vừa rồi ta xem tình báo về tộc Thiên Lam, trên dưới cả tộc này đều là kẻ nhát, lại còn đặc biệt tham lam.”

“Am hiểu nhất là lấy nhiều khi ít, hơn nữa tộc bọn họ khi ra ngoài ăn cướp có quy định.”

“Cảnh giới chiến lực cao nhất cần thiết nhiều hơn đối phương một người mới có thể đánh.”

Nghe được lời này, Luyện Thể tiền bối mở miệng hỏi: “Không sai đấy chứ, đối diện nhiều hơn chúng ta một người mà, vì sao không đánh?”

Trận này không đánh được, cả người Luyện Thể tiền bối đều ngứa.

“Phía sau ta còn có chuyện chưa nói.”

“Gặp phải loại tình huống phải đánh này, phần thắng thấp hơn bảy phần mười thì rút lui.” Giọng điệu Nguyên chủ có chút hận sắt không thành thép.

“Tên nhát!” Luyện Thể tiền bối khịt mũi, tỏ vẻ rất khó chịu.

“Tộc Thiên Lam am hiểu nhất là trốn đông trốn tây, từng còn tránh được vây quét từ tộc Thiên Thương.”

Nguyên chủ nói xong lại nhìn về phía Tiễn Đạo tiền bối nói: “Luyện Thể tiền bối chiến ý đã nổi, không bằng ngươi chơi với hắn trong vùng Hỗn Độn đi.”

Ánh mắt Luyện Thể tiền bối lập tức sáng lên.

“Được, tìm một chỗ dừng lại, để ta bố trí vài giờ, cho lão đầu cứng này giãn gân giãn cốt.”

Một mũi thần tiễn cấp Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện trong tay Tiễn

Đạo tiền bối, đây là Huyền Hoàng chí bảo mà Từ Phàm dùng phù văn Hỗn Độn bản mạng của hắn phục khắc ra.

“Lão Vương, thứ này không dùng được đâu, ngươi đổi cái khác bình thường đi.”

Nhìn thấy mũi tên này, Luyện Thể tiền bối vội vàng cự tuyệt nói.

“Tới đi, đừng sợ.”

Phi thuyền tiếp tục lên đường, mọi người cũng yên ổn lại.

Trong Ẩn Linh môn, có một thụ linh đang trải qua Chuẩn Thánh chi kiếp.

Đây là thụ linh đầu tiên trong Ẩn Linh môn thành Thánh.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn Chuẩn Thánh chi kiếp, chậm rãi nhấp một ngụm trà.

“Về sau có nên tăng cường bồi dưỡng chân linh trà thụ không? Nếu sau này nó trở thành cường giả cảnh giới Đại Thánh Nhân, hương vị trà ngắt xuống từ trà thụ này nhất định không tầm thường.”

Thụ linh độ kiếp này là một cây liễu bình thường nhất, cũng là thụ linh từ Yêu tộc dịch đến Ẩn Linh môn ở Tam Thiên giới sớm nhất.

“Bồ Đào, về sau tăng cường bồi dưỡng thụ linh trà thụ và quả thụ.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Có cần tăng cường bồi dưỡng Đại La đào thụ Tiên Thiên linh căn không?” Bồ Đào hỏi.

Đối với một Tiên Thiên linh căn vì Ẩn Linh môn làm ra cống hiến nổi bật, vẫn luôn ở một bí cảnh trong Nguyên giới cần cù vì Ẩn Linh môn mọc trái cây.

“Không cần, bồi dưỡng thứ này, đại giới quá lớn, dựa theo thường ngày tiến hành là được.” Từ Phàm xua tay nói.

Trái cây có thể làm cho người khác tấn cấp đến cảnh giới Đại La vừa vặn tốt, nhưng đại giới cần trả để bồi dưỡng lên trên quá lớn.

“Tuân lệnh.”

Thánh Nhân chi kiếp của cây liễu vừa kết thúc, trên không trung lại ngưng kết ra Thánh Nhân chi kiếp mới, lần này đổi thành tộc trưởng tộc Thỏ Thái Linh.

“Hôm nay tình huống thế nào vậy, tụ tập tấn cấp sao?” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, một nam tử cường tráng với mái tóc dài mọc lục từ trên không trung hạ xuống, cung kính hành lễ với Từ Phàm.

“Liễu Nguyên, bái kiến đại trưởng lão.”

Giọng điệu vô cùng cung kính, trong ánh mắt có chứa sùng bái cuồng nhiệt, tựa như tín đồ cuồng tín gặp được chân thần của mình.

“Không tệ, lấy thiên tư của ngươi, có thể đột phá đến Chuẩn Thánh cảnh đã không dễ dàng.”

“Tiên Thiên linh bảo này ban cho ngươi, hy vọng sau này ngươi có thể đột phá đến Thánh Nhân cảnh.”

Một viên nguyên châu Tiên Thiên linh bảo màu lục có chứa bản nguyên sinh cơ xuất hiện trước mặt Liễu Nguyên.

“Đa tạ Đại trưởng lão ban thưởng!”

Liễu Nguyên nhận lấy Tiên Thiên linh bảo, sau đó lui xuống.

Trong một thế giới sinh cơ dạt dào, phía trên một cây liễu to lớn đột nhiên xuất hiện một hư ảnh.

Tựa như tạo nên phản ứng dây chuyền, phía trên tất cả đại thụ chọc trời đều xuất hiện hư ảnh, nóng bỏng nhìn về phía hư ảnh trên cây liễu.

“Lão Liễu, đã gặp đại trưởng lão chưa! Đại trưởng lão nói với ngươi những gì!”

Hư ảnh yểu điệu trên một cây đào cách đó không xa gấp gấp hỏi.

“Phải đó, phải đó, ngươi chính là đại biểu cho mạch Thụ Linh chúng ta mà.”

Nhìn ánh mắt gấp gáp từ hư ảnh đông đảo thụ linh, Liễu Nguyên dửng dưng lấy ra Tiên Thiên linh bảo.

“Xem, đây là Đại trưởng lão ban cho ta, còn nói muốn ta nỗ lực, ngày sau tranh thủ trở thành Thánh Nhân.”

“Ta đã nói rồi mà, Đại trưởng lão biết sự tồn tại của chúng ta!” Liễu Nguyên phấn khởi nói.

“Thành quả chúng ta nỗ lực tu luyện, Đại trưởng lão đều có thể xem vào mắt!”

Tức khắc, tất cả thụ linh trong bí cảnh tính cả trong Ẩn Linh môn đều bắt đầu đong đưa, theo sau tất cả đều hướng về tiểu viện Từ Phàm khom lưng biểu đạt kính ý.

“Tộc Thụ Linh chúng ta sau này phải nỗ lực tu luyện, tranh thủ vì tông môn sáng tạo ra giá trị của chính mình.”

“Phải để Đại trưởng lão và các đệ tử Ẩn Linh môn biết, những thụ linh chúng ta có thể vì tông môn làm ra cống hiến!”

Lúc các thụ linh phấn chấn, những con thỏ Thái Linh tới tưới nước cho đại thụ ngẩng đầu nhìn những thụ linh đó nói.

“Tộc trưởng của bọn ta cũng sắp tấn cấp Chuẩn Thánh, đến lúc đó thụ linh các ngươi có lợi hại vẫn là bọn ta tưới linh dịch cho ngươi thôi.” Giọng thỏ Thái Linh vang lên.

“Ha ha, ngượng ngùng, đã quên cảm tạ thỏ Thái Linh các ngươi trả giá nhiều năm như vậy.” Các thụ linh vội vàng nói.

“Ngày thường tưới linh dịch cho các ngươi, một chút phản ứng cũng không cho.”

“Còn không bằng những bông hoa nhỏ kia, mỗi lần qua đó, những bông hoa nhỏ đó và linh thực đều rất hoan nghênh ta.”

Chương 1344: Vận không lành

“Không nghĩ tới lâu như vậy, ngay cả Yêu bộ cũng sắp tiến vào thời đại Chuẩn Thánh.” Từ Phàm vừa nói xong, trong đầu hiện ra cảnh tượng khi Ẩn Linh môn mới vừa thành lập.

Lúc Từ Phàm đang cảm khái, đột nhiên nghe được tiếng răng rắc, răng rắc.

Theo âm thanh, Từ Phàm nhìn về phía tổ Hung Bạch trong tiểu viện.

Chỉ thấy Hung Bạch đã lớn bằng bàn tay đang gặm một mảnh vỡ long lân còn lớn hơn chính nó.

Từ Phàm vẫy tay một cái, Hung Bạch xuất hiện trong lòng bàn tay.

Không nghĩ tới trong Quy tộc các ngươi còn có tồn tại lợi hại như vậy, không biết trên huyết mạch ngươi có quan hệ gì với Hồng Mông Thánh quy hay không.

Lúc Từ Phàm nhìn thấy Hồng Mông Thánh quy, hắn còn đặc biệt quan sát Hung Bạch.

Tiểu gia hỏa này nên ăn thì ăn, nên ngủ thì ngủ, chẳng hề có phản ứng nào, không khỏi làm Từ Phàm có chút thất vọng.

“Vì ngươi mấy vạn năm, ngươi cũng không lớn lên cho ta, thật sự muốn ta chờ mấy trăm kỷ nguyên mới có thể tiến vào thời kỳ trưởng thành sao?” Từ Phàm dùng ngón tay vuốt đầu nhỏ của Hung Bạch nói.

“Gru.”

Hung Bạch khẽ gào lên một tiếng, tỏ vẻ chính mình sớm muộn gì cũng có thể lớn lên.

Đúng lúc này, một độn quang rơi xuống trong tiểu viện.

“Sư phụ.” Chu Khai Linh mang vẻ vui sướng hô lên.

“Thấy ngươi vui vẻ như vậy, chẳng lẽ là nghiên cứu ra đại đạo Hỗn Độn mới à?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đồ nhi mới vừa tham ngộ ra, nhưng còn chưa quá hoàn thiện.”

Một luồng khí tức không rõ từ trên người Chu Khai Linh hiện ra.

Từ Phàm lập tức cảnh giác, khí tức này cho hắn một loại cảm giác rất nguy hiểm.

Ý thức nói cho chính mình, nhất định đừng đụng vào khí tức này.

“Sư phụ, từ sau khi ta tấn cấp lên cảnh giới Thánh Nhân liền phát hiện, tất cả những thần thông, thần thuật bản nguyên trước kia đều thành thuật vô dụng.”

“Ngoài có thể huỷ hoại tâm thái đối phương trong lúc chiến đấu ra, những thương tổn khác đều không tạo thành được thêm xíu nào.”

“Trải qua cảm ngộ mấy vạn năm của ta, rốt cuộc kết hợp với thuật sáng tạo trước kia nghiên cứu ra một con đường khác.”

Theo lời Chu Khai Linh nói ra, khí tức chợt trở nên nồng đậm dị thường.

Lúc khí tức này nồng đậm đến đỉnh phong, Từ Phàm cảm giác toàn bộ vạn đạo Hỗn Độn đều bài xích người đồ đệ này của mình.

Trong lúc nhất thời, các loại vận không lành thêm vào trên người Chu Khai Linh.

“Được rồi, ngươi mau tan khí tức đi.” Từ Phàm nhanh chóng nói.

Khí tức khiến vạn đạo Hỗn Độn khác bài xích biến mất, mọi thứ lại khôi phục nguyên trạng.

Những vận không lành thêm vào trên người Chu Khai Linh cũng biến mất.

“Thích hợp, ta đây là kết hợp Nguyền Rủa đại đạo, Vận Mệnh đại đạo đi ra một con đường mới.”

“Ta gọi nó là vận không lành, hiện tại ta có thể thêm khí tức vào trên người từ cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân trở xuống.”

“Chỉ cần bị vận không lành thêm vào, sẽ phải chịu vạn đạo Hỗn Độn bài xích.”

“Không chỉ như thế, thần hồn và thân thể của người đó cũng sẽ loại trừ lẫn nhau.” Chu Khai Linh nhếch miệng nói.

Từ Phàm đặt tay lên vai Chu Khai Linh, bắt đầu tra xét tỉ mỉ tiên hồn của hắn.

Trong hạch tâm tiên hồn của Chu Khai Linh, có một luồng vận không lành.

“Sư phụ, ta có thể khống chế luồng vận không lành này, khí tức kia còn cần lấy vận không lành này như kíp nổ dẫn ra.” Chu Khai Linh vội vàng giải thích.

Từ Phàm búng một cái lên đầu Chu Khai Linh.

“Tên tiểu tử thúi ngươi, còn may là tới sớm.”

Trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện trong tay Từ Phàm, theo sau một trăm linh tám tầng đại trận phong ấn phong tỏa chặt chẽ luồng vận không lành kia.

“Thứ này, bình thường ngươi không hoàn toàn kiểm soát được, sẽ cảm nhiễm đến tiên hồn ngươi, do đó ảnh hưởng đến cả người ngươi.”

“Còn có, ngươi xác định là ngươi ngộ ra con đường này, mà không phải con đường này lựa chọn ngươi?” Trong mắt Từ Phàm hiện lên vô số hình ảnh tương lai thôi diễn được.

“Có một vài con đường vốn tồn tại sau khi tiêu vong, ý thức của nó sẽ tìm kiếm người kế tục tiếp theo, ngươi nói có thể là ngươi hay không?”

Chu Khai Linh nhìn những hình ảnh tương lai trong mắt sư phụ mình, không khỏi rùng mình.

Vận không lành đến, vận mệnh chờ đợi chính mình cuối cùng chỉ có thể là bản thân ở ranh giới Hỗn Độn cô đơn mất đi.

“Sư phụ, vậy phải từ bỏ con đường này sao?” Chu Khai Linh có chút không cam lòng hỏi.

“Ngươi nên tu luyện thế nào thì tu luyện thế đó, chưa được nửa năm thì lại đây, để vi sư kiểm tra một chút là được.”

“Chỉ cần vi sư còn ở đây, vận không lành trên người này không lật trời được đâu.” Từ Phàm trở lại trên ghế dựa, hờ hững nói.

“Đa tạ sư phụ.” Chu Khai Linh cảm kích nói.

“Nếu tu luyện tốt đạo này, ngày sau khi tông môn phát sinh chiến đấu, ngươi đi lên thêm cho địch nhân vận không lành này, có thể cắt giảm một nửa chiến lực của hắn.”

“Đồ nhi đã biết.”

Sau khi Chu Khai Linh rời khỏi, Từ Phàm đột nhiên nghĩ tới trong vạn đạo Hỗn Độn còn có rất nhiều đại đạo thuộc loại một mạch đơn truyền.

Chỉ cần một người đạt được truyền thừa, sinh linh khác sẽ không tu luyện được đạo này.

“Thú vị, có thời gian nghiên cứu đại đạo này thử xem.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Vùng Hỗn Độn mênh mông, hai ngàn năm đảo mắt đã qua.

Phi thuyền của Từ Phàm cũng xuất hiện bên ngoài biên cảnh hai đế quốc Đại Thần Ma.

Ở đây, Từ Phàm có thể trực tiếp liên hệ với số một, số hai.

“Số một, số hai, mấy năm nay có nhớ ta không?”

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm nhìn hư ảnh bản nguyên của số một, số hai.

“Đó là đương nhiên, bọn ta không có lúc nào là không nhớ ngươi hết á.” Phân thân số hai nói.

“Đúng vậy đó, lúc ta và số hai ngầm gặp mặt, luôn nhớ lại đủ loại chuyện với ngươi ngày trước, mỗi khi tình cảm nhung nhớ chạm vào sâu trong lòng, bọn ta đều lã chã rơi lệ.” Phân thân số một xúc động nói.

“Ha ha, mấy vạn năm này không gặp, kỹ thuật diễn của các ngươi tăng lên không ít ha.” Từ Phàm bật cười.

“Nói tình hình gần đây của các ngươi đi.”

Nói đùa xong, bắt đầu nói đến việc chính.

“Bên ta mọi chuyện đều tốt đẹp, tìm được chỗ dựa lớn, hiện tại đã trở thành Luyện Khí sư đế quốc Man Thú Thần Ma bồi dưỡng trọng điểm.”

“Hoàn cảnh cực kỳ an toàn, các loại tài nguyên có thể dùng không hạn chế, chỉ để ta trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư.” Phân thân số một nói, biểu tình đắc ý không ngăn được.

“Bên ta theo đại ca gây dựng cơ nghiệp đang thế phát triển mạnh, hiện tại đã chiếm được bốn đại lục Thần Ma.”

“Hiện tại đã có một Hỗn Độn Đại Thần Ma có ý muốn gia nhập vào thế lực của bọn ta.” Số hai phân thân nhếch miệng cười nói.

Cuối cùng, số một, số hai nhìn về phía Từ Phàm, dò hỏi ở bên ngoài phát triển thế nào.

“Bên ta còn tốt, bồi dưỡng ra ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, hiện tại trong tay còn có lượng lớn chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm thờ ơ nói.

“Hệ thống thì sao? Ngươi phá giải hệ thống thế nào rồi?” Phân thân số hai hỏi.

“Tìm hiểu tới một loại pháp tắc tối cao, hiện tại hệ thống chỉ còn lại hạch tâm và một lớp vỏ bên ngoài.”

“Chẳng qua là đâm thủng lớp vỏ đó ba hơi thở là sẽ khôi phục lại, nhưng cảm giác khoảng cách thời gian ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân cũng nhanh thôi.” Từ Phàm nói.

Sau khi nói xong, hắn vỗ vai phân thân số một và số hai.

“Nỗ lực, phát triển còn không tệ, nhưng vẫn chưa đạt tới yêu cầu của ta.” Sau khi nói xong, Từ Phàm huỷ bỏ không gian tiên hồn này.

“Từ Thần sư, đã đến bên ngoài đế quốc Thần Ma, hiện tại ngươi có thể tìm tiết điểm truyền tống cự ly xa rồi.” Giọng Nguyên chủ vang lên bên tai Từ Phàm.

Chương 1345: Lưỡng thú

Cách nơi giao giới giữa Đế quốc Man Thú Thần Ma và Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma ngàn vạn quang giáp.

Từ Phàm dùng trận pháp dò xét, phát hiện một nơi không gian yếu kém trong vùng Hỗn Độn.

“Tìm nơi này còn phiền phức hơn tìm cự thú Hỗn Độn.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện trận bàn Hồn Nguyên, bắt đầu chỉ huy con rối bố trí đại trận truyền tống cự ly siêu viễn.

Trận bàn Hồn Nguyên của hắn mặc dù có thể nhất niệm thành trận, nhưng muốn liên tục duy trì hắn nhất định phải ở yên chỗ này.

Cho nên muốn bố trí loại đại trận vĩnh cửu này, vẫn cần một vài nguyên liệu bày trận để duy trì chuyển động cho đại trận.

Mấy ngàn đệ tử đạo Trận Pháp của Ẩn Linh môn cũng ở trong đám con rối bận rộn.

“Truyền Tống trận cự ly siêu viễn sử dụng môi giới chính là dòng sông thời gian Hỗn Độn chảy qua nơi đây.”

“Mặc dù không đến Hỗn Độn Thánh Nhân không thể triệu hoán ra, nhưng có thể thông qua phân lưu dòng sông thời gian những thế giới kia làm kíp nổ, dẫn lên cộng hưởng tọa độ giữa hai nơi, từ đó thực hiện truyền tống cự ly xa.”

Từ Phàm nhìn mấy ngàn đệ tử Ẩn Linh môn đang bố trí đại trận, chậm rãi dạy bảo.

“Một lát nữa ta sẽ bảo Bồ Đào khắc tổng hợp đại trận dò xét vùng Hỗn Độn vào trong chân giải trận pháp.”

“Chờ trở lại Tam Thiên giới, các ngươi thử bố trí truyền tống trận cự ly xa ở vùng Hỗn Độn đi.”

Đệ tử Ẩn Linh môn đang bố trí đại trận đồng thanh đáp lại.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Nhìn đại trận dần thành hình, Từ Phàm cũng chậm rãi giơ tay lên, bắt đầu hư không bố trí hạch tâm đại trận.

Hạch tâm đại trận từ từ thành hình, đệ tử mạch Trận Pháp tựa như nghe được tiếng nước sông vỗ bờ.

Ba năm sau, đại trận hoàn toàn thành hình, sau đó dưới tác dụng đại trận Hỗn Độn phụ thuộc của nó, ẩn vào trong không gian.

“Từ Thần sư, mặc dù đại trận của ngươi ta nhìn không hiểu, nhưng rất lợi hại, vậy mà có thể liên thông với dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Pháp Tướng tiền bối nói.

“Ha ha, đa tạ tiền bối khích lệ.”

Sau khi đại trận hoàn thành, mọi người bắt đầu bước lên con đường về nhà gian nan nhất.

Cửa vào bí cảnh mở ra một lỗ hổng nhỏ, phi thuyền cấp tốc ẩn thân bay vào.

“Chiếu theo thời gian này, cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chắc còn đang ngủ say, chỉ cần mọi người không để lộ khí tức trên người mình là được.”

Từ Phàm nói xong cảm thấy không an toàn, lại đi lên phi thuyền tăng thêm vài chục đại trận.

Cứ như vậy phi thuyền cẩn thận từng li từng tí áp sát biên giới bí cảnh tiến lên.

Không qua lâu sau, âm thanh quen thuộc của cự thú Hỗn Độn lại vang lên lần nữa.

“Được rồi, có tình huống gì ngoài ý thì lập tức thông báo, phải tự phong ấn ta trước đã.” Từ Phàm nói xong, mang đệ tử Ẩn Linh môn tiến vào trạng thái phong ấn.

Đối với loại âm thanh này, cho dù hiện tại hắn có trận bàn Hồn Nguyên, cũng không dám tăng lớn lực độ phòng ngự đối với âm thanh này.

Người đầu tiên trực ban là Luyện Thể tiền bối, hắn nhìn tình huống xung quanh, cẩn thận từng li từng tí điều khiển phi thuyền dựa theo đường biên phi hành.

“Thực lực bây giờ còn chưa đủ, chờ thực lực mạnh là có thể quang minh chính đại đi qua.”

So với tốc độ phi thuyền ở vùng Hỗn Độn trước kia, tốc độ bây giờ chỉ như kiến bò.

Sau khi phi thuyền bình an vô sự phi hành trong bí cảnh ba trăm năm, Luyện Thể tiền bối cũng bắt đầu dần yên tâm lại, nhưng con đường đang đi vẫn còn đó, vẫn không dám sơ sẩy.

Lúc đang tưởng tượng chờ sau khi hắn trực ban xong, tự mình phong ấn là có thể về đến Tam Thiên giới.

Một khí tức càng thêm to lớn giáng lâm vào trong bí cảnh này.

Sau đó toàn bộ bí cảnh lập tức bắt đầu chấn động.

Cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang ngủ say cũng tỉnh lại.

Bắt đầu điên cuồng gầm thét về phía khí tức kia.

Nghe âm thanh đó, giữa hai bên nhất định có mâu thuẫn không thể điều hòa.

Sau đó, trong một trận tiếng gầm thét liên tục không ngừng, đại chiến hai bên bắt đầu.

Từng đợt dao động chấn động mãnh liệt quét ngang phi thuyền.

Đánh thức tất cả mọi người đang tiến hành tự mình phong bế trong phi thuyền.

“Từ Thần sư, làm sao bây giờ?” Luyện Thể tiền bối hỏi.

“Còn có thể làm sao, tiếp tục ẩn nấp chứ sao.”

Phi thuyền cấp Huyền Hoàng chí bảo trong loạt dao động mãnh liệt này lại có chút không chịu nổi.

Sau đó, sau khi Từ Phàm chụp lên phi thuyền thêm sáu mươi sáu tầng đại trận phòng ngự mới dần ổn định lại.

Từ Phàm cẩn thận từng li từng tí dò xét những dao động va chạm lẫn nhau này.

“Chỉ là dao động lực lượng tứ chi va chạm nguyên thủy nhất.” Từ Phàm cảm giác một phen rồi nói.

“Gràooo!!”

Phi thuyền đột nhiên chấn động, hơn bốn mươi tầng đại trận phòng ngự vỡ vụn.

Từ Phàm vung tay lần nữa, cả phi thuyền lại được chụp lên một trăm linh tám tầng đại trận phòng ngự.

“m thanh này nghe có chút không đúng, sao giống âm thanh của mấy con dã thú chưa hóa linh tìm phối ngẫu vậy?” Vẻ mặt Từ Phàm kỳ quái nói.

Lúc này lại có dao động càng lớn quét ngang tới, đồng thời lại kèm theo tiếng gầm thét.

Đại trận phòng ngự bên ngoài phi thuyền trực tiếp bị phá hơn sáu mươi tầng.

Từ Phàm vung tay, lại thêm một trăm linh tám tầng đại trận.

“Từ Thần sư, vất vả rồi.” Nguyên chủ nói.

“Đừng khách khí, không vất vả chúng ta đều phải chơi xong.” Từ Phàm cảm nhận dao động bên ngoài, chuẩn bị tùy thời căn cứ vào tình huống bên ngoài điều chỉnh đại trận phòng ngự của phi thuyền.

Lúc này tiếng gào của hai con cự thú Hỗn Độn giống như sóng lớn trên biển động, một đợt chưa dứt, một đợt lại lên.

Từ Phàm nghe tiếng kêu không dứt lần này, từ từ phân tích ra đại khái đã xảy ra chuyện gì.

“Đây hẳn là hai con cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có một con đến kỳ động dục, muốn tìm đồng loại.”

“Nhưng con cự thú Hỗn Độn ngủ say trong bí cảnh này còn chưa đến kỳ động dục, không muốn phối hợp.”

“Kết quả là, một bên khác gấp gáp bắt đầu dùng sức mạnh.”

Từ Phàm vì mọi người giải thích chân tướng của dao động này.

“Cự thú Hỗn Độn còn có đực cái động dục, ta vẫn là lần đầu biết đó.” Vẻ mặt Luyện Thể tiền bối vô cùng kinh ngạc.

“Loại tình huống này rất ít, nhưng không phải không có.” Từ Phàm cười nói.

“Cự thú Hỗn Độn cấp bậc này, kỳ động dục của nó có thể cách nhau dài cỡ bằng một thế giới từ khi sinh ra đến lúc hủy diệt.”

“Hy vọng con cự thú Hỗn Độn cái có thể phản kháng thành công.” Ma chủ mong chờ nói.

“Không dễ dàng, không nghĩ tới ngươi đường đường là một thế hệ Ma chủ mà lại có tinh thần trọng nghĩa đến vậy.” Nguyên chủ khích lệ nói.

“Thôi đi.”

Phi thuyền vừa đỡ lấy áp lực này, vừa di chuyển về trước.

Mà Từ Phàm ở một bên thỉnh thoảng chụp lên cho phi thuyền một tầng phòng ngự mới.

Lúc mọi người cho rằng trận này phải đánh lâu dài.

Một âm thanh từ trung tâm bí cảnh phát ra.

Tựa như được phóng thích, lại tựa như tìm được cửa vào.

Sau đó mọi người dần cảm giác được dao động này và tiếng gầm của cự thú Hỗn Độn kia càng lúc càng có xu thế nhất trí.

“Xem tiết tấu dao động này, xem ra con cự thú Hỗn Độn đực kia đã đắc thủ.” Ma chủ thở dài nói.

“Ngươi rất hiểu ha!” Nguyên chủ nở nụ cười.

“Nghe nói giữa lúc động vật giao hợp là khi bọn nó buông lỏng nhất, chúng ta có nên đi đánh lén một đợt không?” Luyện Thể tiền bối kiến nghị.

“Đừng nha, lỡ như có sơ sẩy, người một thuyền chúng ta đều phải nằm lại đây đó.” Từ Phàm vội vàng cản lại, chỗ này không chỉ có một con, mà có đến hai con.

“Ha ha, ta chỉ ảo tưởng một chút thôi mà.”

Lúc này, con cự thú Hỗn Độn bị ép buộc phát ra một tiếng gầm mềm nhẹ, tựa như nhận mệnh, để con kia nhẹ nhàng lại.

Chương 1346: Cố gắng mấy trăm năm

Sau đó, cả bí cảnh đều rơi vào trong một bầu không khí kỳ diệu.

Một lực lượng kỳ quái bắt đầu cảm nhiễm mọi người.

Tựa như một ngọn lửa không nhìn thấy đang bùng cháy trong cơ thể mọi người.

“Từ Thần sư, ngươi có thể dùng đại trận chặn lại cảm giác này được không, cảm giác rất kỳ quái.” Một vị tiền bối Nhân tộc hơi khó chịu nói.

“Ta thử xem.” Từ Phàm cố nén ngọn lửa trong lòng, thử ngăn cản cỗ lực lượng này.

“Không thể ngăn ý niệm này, thuận theo tự nhiên.” Cuối cùng Từ Phàm có chút bất đắc dĩ nói.

“Một nửa người đi giải quyết, một nửa người khác bảo vệ phi thuyền.”

Dưới bầu không khí kỳ quái này, phi thuyền đi rong rã ngàn năm.

Trong thời gian ngàn năm này, cái khác không biết, nhưng Từ Phàm cảm thấy nhân khẩu Ẩn Linh môn tăng lên nhiều.

“Phu quân, ngươi nói xem, người khác đều có, vì sao chúng ta lại không được.” Trong mắt Trương Vi Vân chất chứa một tia sầu bi.

“Cõ lẽ là cơ duyên vẫn chưa tới, Vi Vân lại đợi thêm vậy.” Từ Phàm nói.

Những năm này không phải hắn không cố gắng, mà là chênh lệch giữa Trương Vi Vân và hắn có hơi lớn, cộng thêm một phần Hỗn Độn Vận Mệnh chi lực quấy phá, dẫn đến vẫn luôn chưa có hậu đại.

“Phu quân, trong mộng ta từng thấy hài tử của chúng ta, thiên phú như ngươi, nhưng càng thần tú hơn ngươi.” Trương Vi Vân tựa như thấy được ánh sáng.

“Trong mệnh của chúng ta nhất định sẽ có một hài tử, nhưng thời cơ xuất hiện ta cũng không chắc chắn được.” Từ Phàm nói.

Chuyện liên quan tới hài tử mình, hắn cũng từng suy tính qua, thậm chí còn thông qua mộng cảnh từng thấy cảnh tượng tương lai.

Nhưng cảnh tượng hắn đã thấy lại mơ mơ hồ hồ, giống như cách một tầng kính mờ.

“Phải đợi đến lúc nào đây?” Trương Vi Vân bây giờ như một tiểu oán phụ.

Nhìn thấy cảnh này, Từ Phàm lúc này ôm lấy Trương Vi Vân trở lại trong phòng.

“Vậy chúng ta cố gắng nhiều hơn, chắc chắn sẽ có lúc thành công.”

Trong bí cảnh, những đợt âm thanh kỳ quái ngừng lại, cuối cùng hai con cự thú dường như triền miên ngủ cùng nhau.

Hai tiếng tim đập liên tục không ngừng, quấy nhiễu mọi người tỉnh lại không được yên lòng.

“Được rồi, hiện tại khôi phục bình thường, trực ban như thường đi.”

Sau đó, phần lớn người cũng bắt đầu tự mình phong ấn.

Cứ như vậy, hơn chín ngàn năm sau, phi thuyền cuối cùng cũng thuận lợi bay ra khỏi bí cảnh, tiến vào trong vòng vây của hai đế quốc Đại Thần Ma.

“Ha ha! Cuối cùng cũng đã trở lại, lần này, ta muốn hoàn thành sự nghiệp vĩ đại trong mấy ngàn vạn kỷ nguyên không thể hoàn thành của Nhân tộc!” Luyện Khí tiền bối phấn khích hét lên.

Nhưng phấn khích càng nhiều hơn là tình cảm khi được trở về nhà.

Đám người tự mình phong ấn cũng bắt đầu tỉnh lại, cảm nhận được Hỗn Độn chi khí quen thuộc, mọi người giống như người xa quê trở về quê hương.

Không cần Từ Phàm lên tiếng, phi thuyền lúc đó toàn lực gia tốc, di chuyển về Tam Thiên giới.

“Trước kia khi rời Tam Thiên giới mấy vạn năm cũng không nghĩ như vậy.” Nguyên chủ xuyên thấu qua phi thuyền, cảm nhận vùng Hỗn Độn quen thuộc nói.

“Trước kia ngươi tùy thời có thể trở về, nhưng sau khi ra ngoài sao có thể giống với khi ngươi ở vùng Hỗn Độn được.” Pháp Tướng tiền bối nhìn vùng Hỗn Độn bên ngoài, thổn thức nói.

Thời gian mấy vạn năm đối với nhân sinh của hắn nói, cũng chỉ là một cuộc tu luyện tương đối dài lâu.

Nhưng khoảng thời gian chân chính rời đi Tam Thiên giới này, tình cảm nhớ nhà sau khi hắn trở về nháy mắt nổ tung.

Phi thuyền dưới gia tốc cực hạn nhanh chóng rời đi phạm vi khống chế của hai Đại Thần Ma đế quốc.

“Đường phía sau xem như hoàn toàn an toàn, có thể thuận theo những tọa độ ta để lại nhanh chóng truyền tống về.” Từ Phàm nói, từng Truyền Tống trận bọc lấy phi thuyền.

Ba ngày sau, mọi người thấy Tam Thiên giới xa xa, trong lòng hoàn toàn thả lỏng.

“Ai về nhà nấy, ở trong nhà nghỉ ngơi trăm năm trước, sau lại đồng mưu đại nghiệp.” Nguyên chủ đề nghị.

Bởi vì có đủ thực lực, cho nên mọi người đối với chuyện nhất thống Tam Thiên giới trái lại không tính quá gấp.

“Ta thấy được đó.”

Đề nghị này nhận được sự nhất trí công nhận từ mọi người.

Tam Thiên giới, trong Mộc Nguyên Tiên giới.

Vẫn là vị trí quen thuộc, một hòn Ẩn Linh đảo từ từ rơi xuống, vừa vặn khít với đế.

Lúc này, ý chí thiên đạo Mộc Nguyên Tiên giới bắt đầu ngớ người.

Hắn cảm thấy trong nháy mắt, trong địa bàn của hắn liền xuất hiện hơn trăm triệu Thánh Nhân.

Lực phản hồi hơn trăm triệu Thánh Nhân mang đến này, suýt chút khiến ý chí thiên đạo Mộc Nguyên Tiên giới căng nổ.

Một con tiểu cẩu trắng như tuyết xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn, ánh mắt nhìn Ẩn Linh môn lộ ra vẻ sợ hãi.

“Vào đi.” Giọng nói ung dung của Từ Phàm vang lên.

Trong một mỹ cảnh biển hoa tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, nhàn nhã phơi nắng.

Bên cạnh mấy chục Hoa Linh vỗ cánh nhỏ đang chăm chỉ hầu hạ Từ Phàm.

Sáu người bóp vai, sáu cái đấm lưng, sáu người bóp chân, còn lại nấu nước pha trà, còn có mấy người khéo tay, chuyên môn cầm ly trà cho Từ Phàm phẩm trà.

Lúc này một đợt dao động không gian tuôn ra, một con tiểu cẩu màu trắng xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

Tiểu cẩu le lưỡi, lấy lòng nhìn Từ Phàm.

“Được chỗ tốt còn khoe mẽ, có chuyện gì mau nói.” Từ Phàm quăng cho tiểu bạch cẩu một cái liếc mắt.

“Mộc Nguyên Tiên giới về sau là Tiên giới của Nhân tộc.” Tiểu bạch cẩu trầm mặc một hồi mới lên tiếng.

“Đây là nơi khởi nguồn làm giàu của Ẩn Linh môn ta, nếu thật sự muốn lấy Tiên giới ra làm thí nghiệm cũng không tới phiên nơi này.” Từ Phàm thong dong nói.

Nghe được câu trả lời từ Từ Phàm, tiểu bạch cẩu yên tâm, lăn một vòng trong biển hoa rồi rời đi.

Từ Phàm tiếp tục phơi nắng trong biển hoa, thể nghiệm phục vụ tinh tế tỉ mỉ.

Đúng vào lúc này, một chiếc ghế dựa cùng kiểu dáng với chiếc của Từ Phàm xuất hiện bên cạnh.

Sau đó có người phá không gian mà ra, nằm lên trên.

“Từ đại ca, cảnh đẹp như thế, hưởng thụ như thế, sao không gọi ta?” Vương Vũ Luân nói.

“Thú vui thế này, làm sao so được với niềm vui gia đình của ngươi, cha hài tử, ngươi nói có đúng không?” Từ Phàm cười lên.

Trong khoảng thời gian đặc biệt trên phi thuyền, người hạnh phúc nhất cũng thống khổ nhất đều thuộc về Vương Vũ Luân.

Trong khoảng thời gian đó, eo của hắn không được nghỉ ngơi một hơi nào.

Cố gắng mấy trăm năm, miễn cưỡng tạo ra hài tử, hơn nữa đứa nào cũng thiên phú dị bẩm, tư chất kỳ cao.

“Từ đại ca, ngươi muốn hâm mộ cứ việc nói thẳng, cười đáng kinh vậy làm gì?” Vương Vũ Luân cũng học thông minh, bắt đầu trào phúng ngược lại.

“Ta quả thực hâm mộ ngươi có thể sinh như vậy.” Từ Phàm cười khẽ nói.

“Hài tử nhiều cũng là chuyện phiền phức, ta muốn đợi qua một thời gian nữa, ném hết mấy đứa nó vào trong tông môn Từ đại ca, không biết như vậy thế nào?” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm hỏi.

“Tùy tiện, dù sao dạy một đứa là dạy, dạy một đám cũng là dạy.” Từ Phàm không thèm để ý nói.

Lúc này, một hư ảnh ngưng tụ trong hư không.

Lý Tinh Từ xuất hiện trước mặt hai người.

Nhìn thấy Vương Vũ Luân cũng ở đây, Lý Tinh Từ rõ ràng sửng sốt một hồi.

“Bái kiến sư phụ, bái kiến Vương trưởng lão.”

“Chúc mừng Vương trưởng lão mừng được quý tử.”

Mặc dù vẻ mặt Lý Tinh Từ rất đoan chính, nhưng trong lòng rõ ràng đang cười.

“Tinh Từ, có chuyện gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Đồ nhi hôm nay ngộ được Hỗn Độn Luân Hồi đại đạo, trong lúc hồ đồ lấy được một phần bí pháp sáng tạo Luân Hồi giới tại vùng Hỗn Độn, cho nên nhân đây thỉnh giáo sư phụ.” Lý Tinh Từ cung kính nói.

Chương 1347: Hệ thống ban đầu

Một hư ảnh Luân Hồi giới to lớn hiển hiện, từ từ chuyển động trong hư không.

Từ Phàm nhìn hư ảnh Luân Hồi giới có chút ngưng thần, cẩn thận quan sát hình thức chuyển động của nó.

“Nắm giữ một giới Luân Hồi nhiều lắm là trở thành Đại Thánh Nhân.”

“Nếu muốn đi tiếp con đường phía sau có thể sẽ khó đấy.” Từ Phàm nhìn Luân Hồi giới, chậm rãi nói.

“Đồ nhi hiểu, cho nên đặc biệt tới để thỉnh giáo sư phụ.”

Nhìn hư ảnh Luân Hồi giới, Từ Phàm rơi vào trầm tư.

Hắn bắt đầu thôi diễn con đường tốt nhất cho đạo Hỗn Độn Luân Hồi này.

Thôi diễn đến cuối cùng, Từ Phàm đột nhiên nhớ tới sau này mình chính là Hồng Mông Luyện Khí sư, tai hại tu luyện có thể tránh thì đều có thể tránh được.

Một quang đoàn ẩn chứa Hỗn Độn Luân Hồi xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau đó hóa thành một món linh bảo ngọc thư.

“Cầm đi đi, tu luyện tới Đại Thánh Nhân trước, sau đó ta lại nghĩ cách giải quyết tai hại của đạo Luân Hồi.” Từ Phàm nói.

“Tạ sư phụ ban thưởng.” Lý Tinh Từ nhận lấy ngọc thư, cáo từ với hai người sau đó rời đi.

“Nhi tử ta không tệ nhỉ, đều có thể tu luyện tới Đại Thánh Nhân.” Vương Vũ Luân vui sướng nói.

Mặc dù Lý Tinh Từ không thừa nhận, nhưng Vương Vũ Luân đơn phương tuyên bố đây là nhi tử mình.

“Thiên phú quả thực không tệ, dù không có ta, hai đứa nhi tử của ngươi cũng có thể đạt được thành tựu ở Tiên giới.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, từ đằng xa bay tới hai Hoa Linh, mỗi người ôm một ly sương tiên linh, nhẹ nhàng đặt lên trên bàn giữa hai chiếc ghế dựa.

“Từ đại ca, lần này ta tới là muốn nhờ ngươi xem thử hơn ba trăm tám mươi hai hài tử của ta, có đứa nào đặc biệt có thiên phú hay không?” Vương Vũ Luân cười hỏi.

“Đặc biệt có thiên phú, ngươi là chỉ có thể đạt tới trình độ gì?” Từ Phàm nửa híp mắt phơi nắng thong thả nói.

“Có thể tới Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh là được.” Vương Vũ Luân chờ đợi hỏi.

“Dưới tình huống tu luyện bình thường, những hài tử đó của ngươi không có một đứa nào hết.”

“Dùng chút thủ đoạn phi thường, có hai đứa.”

“Đừng cảm thấy trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân rất dễ dàng, chỉ cần có chân lý Hỗn Độn là được.”

“Nhưng ở bên trong, muốn trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, ít nhất phải có một loại đồ vật đặc biệt.”

“Đồ vật này, chỉ có nhóm người đứng đầu nhất Nhân tộc mới có thể có, cũng như ngươi, còn có hồng nhan tri kỷ Tiểu Thanh của ngươi.” Từ Phàm cầm lấy ly sương tiên linh trên bàn uống một ngụm, một cảm giác nhẹ nhàng khoan khoái truyền khắp toàn thân.

Vào lúc này, thế giới vô tự triển khai, bao phủ lấy hai người.

Trong nháy mắt, hai người đều từ Đại Thánh Nhân hóa thành phàm nhân.

Không bao lâu sau, ánh nắng bắt đầu làm cho hai người ấm áp lên.

Lúc này từ nhà ăn bay ra một trường xà từ thức ăn tạo thành bay về vị trí hai người.

“Nhìn ra gần đây ngươi có hơi lo nghĩ, say một trận, hẳn là có thể làm dịu đi một chút.” Từ Phàm cười nói.

Hai người một bữa tiệc rượu, cuối cùng cũng ngã xuống trên bàn rượu.

Thời gian ung dung, tu đạo không năm tháng.

Trăm năm sau, trong Nguyên Thủy tông.

Tất cả Đại Thánh Nhân Nhân tộc tụ hợp, cùng bàn đại sự nhất thống Tam Thiên giới.

“Hiện tại thực lực Nhân tộc bùng nổ, thống nhất Tam Thiên giới, chỉ là chuyện như trở bàn tay.”

“Lần này bảo các ngươi tới, chủ yếu là để thương nghị việc phân chia thế lực sau khi thống nhất Tam Thiên giới.”

Một tấm bản đồ quang ảnh Tam Thiên giới to lớn xuất hiện trước mặt mọi người.

Toàn bộ Tam Thiên giới đại khái chia thành ba khu vực, trong ba khu vực này lại có các tiểu thế lực phân chia lớn nhỏ không đều.

Đại Thánh Nhân Nhân tộc nhìn tấm bản đồ này, từ từ cau mày.

Dựa theo ý nghĩ của bọn họ thì chia được thịt, nhưng so với sau khi đại chiến, những thứ này nhiều lắm chỉ xem như tiền vất vả.

Lúc mọi người ở đây lén nghị luận, ba luồng khí tức to lớn xuất hiện trong đại điện.

Cảm nhận được khí tức Hỗn Độn này, tất cả Đại Thánh Nhân đều khiếp sợ.

“Lần này không cần các ngươi xuất thủ quá nhiều, chỉ cần quản lý tốt khu vực các ngươi được phân chia là được.” Nguyên chủ vừa nói vừa mở ra một tấm bản đồ chỉ có lập thể khác.

Đây là bản đồ khu vực lấy Tam Thiên giới làm trung tâm, hướng ra phía ngoài vùng Hỗn Độn.

“Nhân tộc chúng ta có ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, sau này ánh mắt các ngươi đừng để bị vây lại trong Tam Thiên giới này, lúc không có chuyện gì có thể nhìn ra bên ngoài một chút.” Nguyên chủ cười nói.

Lúc này, Tiễn Đạo, Luyện Thể, Pháp Tướng, ba vị tiền bối xuất hiện trong đại điện.

Trong lúc nhất thời, tất cả Đại Thánh Nhân Nhân tộc trong đại điện đều đứng lên hành lễ biểu thị kính ý.

Ánh mắt nhìn về phía ba vị tiền bối Nhân tộc vô cùng nóng bỏng.

Nhân tộc có thể xuất hiện ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, vậy đại biểu cho đường đi của bọn họ sau này sẽ thông thuận.

Ba vị tiền bối Nhân tộc ngồi trên chủ tọa, hờ hững nhìn các Đại Thánh Nhân Nhân tộc trong đại điện.

Lúc này mọi người mới chú ý tới, vị trí chính giữa trên chủ tọa vẫn để trống.

Nhất thời làm đông đảo Đại Thánh Nhân Nhân tộc bắt đầu suy đoán.

“Sau khi thống nhất Tam Thiên giới, cứ dựa theo khu vực phân chia thế lực này, nếu có dị nghị, tự mình nghĩ cách dùng công đức Nhân tộc giải quyết.”

Lúc này, tất cả Nhân tộc Đại Thánh Nhân trong đại điện đều không có ý nghĩ nhỏ nhen nào.

So với thế lực, trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân càng quan trọng hơn.

Sau khi hội nghị tổ chức xong, cả Tam Thiên giới đột ngột chấn động, một luồng khí tức Hỗn Độn Đại Thánh Nhân khuếch tán ra.

“Tất cả dị tộc trong Tam Thiên giới nghe đây, Nhân tộc ta muốn nắm giữ toàn bộ Tam Thiên giới.”

“Mười năm, hoặc thần phục, hoặc cút khỏi Tam Thiên giới.”

Một giọng nói thô kệch truyền khắp cả Tam Thiên giới.

Trong Nguyên Thủy tông, Luyện Thể tiền bối mới vừa hô xong không khỏi cảm khái.

“Sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, càng ngày càng cảm thấy Nhân tộc chúng ta ở Tam Thiên giới nho nhỏ có chút nghẹn khuất.”

“Ta cảm thấy cũng phải, không bằng để lão cương đầu công chiếm luôn thế giới xung quanh thì càng tốt.” Tiễn Đạo tiền bối nở nụ cười.

“Được, lão cương đầu ở lại trấn thủ Tam Thiên giới, chúng ta cùng đi săn cự thú Hỗn Độn, nếu không mấy lão huynh đệ khác thất nghiệp mất.” Pháp Tướng tiền bối nói.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nghe thấy tiếng của Luyện Thể tiền bối, nở nụ cười.

Đối với một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh mà nói, nắm giữ một đại thế giới như Tam Thiên giới, đơn giản vô cùng.

“Nếu như ta đoán không nhầm, mấy đại tộc khác hẳn đang tìm Nguyên chủ cò kè mặc cả rồi nhỉ?” Trong tay Từ Phàm xuất hiện hư ảnh quả cầu phù văn hệ thống, đang chuyển động chầm chậm dựa theo ý chí của hắn.

Đây là hệ thống cấu hình thấp Từ Phàm tạo nên, dùng để thôi diễn hình thành quá trình của hệ thống từ trạng thái cơ bản nhất.

Hư ảnh một dòng sông thời gian xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Dòng sông thời gian đảo ngược, cảnh tượng Từ Phàm vừa đến Phi Vũ giới xuất hiện trên dòng sông thời gian.

Trong hình ảnh đó, một lão khất cái đang chăm sóc cho một tiểu khất cái đang hôn mê.

Dưới sự khống chế của Từ Phàm, toàn bộ hình ảnh bắt đầu từ từ chậm lại.

Từ Phàm tập trung tinh thần nhìn vào tiểu khất cái kia.

“Cũng rất bình thường, chỉ là hướng phát triển vận mệnh thông thường nhất.”

Hình ảnh đột ngột dừng lại, Từ Phàm phân ra một phân thân tiến vào dòng sông thời gian, bắt đầu tự mình thể nghiệm cảnh tượng đó.

Trong một căn miếu đổ nát, lão khất cái đang đút tiểu khất cái hôn mê ăn canh rau nhừ.

Nhìn thấy cảnh này, Từ Phàm bắt đầu hoài niệm lại.

Một luồng lực lượng nhìn không thấy tiến vào trong cơ thể tiểu ăn mày, bắt đầu dò xét hệ thống trong cơ thể tiểu ăn mày.

Chương 1348: Cấm chế

Lúc này, hệ thống trong cơ thể tiểu khất cái trong mắt Từ Phàm đơn giản vô cùng, đơn giản đến mức còn không bằng một pháp trận phong ấn thông thường.

Đây cũng là trạng thái ban đầu trong cơ thể Từ Phàm khi hệ thống mới xuất hiện.

“Cũng không có gì đặc biệt, vì sao cuối cùng sẽ diễn hóa đến mức như vậy.”

Kết quả là, Từ Phàm đành ở lại trong thời không đặc biệt này theo dõi tiểu khất cái.

Sau khi tiểu khất cái khôi phục lại dưới sự chăm sóc của lão khất cái.

Cuộc sống của hai người bắt đầu tốt hơn, cuối cùng tiểu khất cái gia nhập vào Thiên Khuyết môn.

Lúc này, hệ thống trong cơ thể tiểu khất cái còn chưa có gì biến hóa, Từ Phàm cũng đang theo dõi hệ thống.

Ngay lúc tiểu Từ Phàm ở trong tông môn luyện được thứ sợi linh khí đầu tiên, quả cầu phù văn hệ thống trong cơ thể hắn bắt đầu xảy ra biến hóa.

Hệ thống trong cơ thể bắt đầu diễn biến, càng ngày càng phức tạp.

Đến cuối cùng, nhìn từ ánh mắt của Từ Phàm, ít nhất là Trận Pháp Tông sư mới có thể cởi bỏ hệ thống này.

Xem đến đây, Từ Phàm có chút nhức cả trứng rút khỏi không gian đặc biệt này.

“Cái hệ thống này, quả nhiên là đồ chó.” Từ Phàm lại mắng một câu.

Từ Phàm phát hiện được quy luật tiến hóa của hệ thống, nhưng phát hiện cũng không có bất kỳ biện pháp nào.

“Chủ nhân, Yêu tộc và tộc Cổ Thần xung quanh Tiên giới muốn làm lệ thuộc của Ẩn Linh môn.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Không tiếp thu, để bọn họ tự sinh tự diệt đi.” Từ Phàm xua tay.

Lấy thực lực Ẩn Linh môn bây giờ, những Yêu tộc và tộc Cổ Thần này không có tác dụng gì.

“Bồ Đào, gặp được những dị tộc có năng lực chuyên môn đầu nhập vào thì nói với ta một tiếng, những người khác đều không cần.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trong Nguyên Thủy tông, Nguyên chủ nhìn chủ tất cả đại chủng tộc đứng đầu.

“Nói thật, hiện tại Nhân tộc diệt các ngươi dễ như trở bàn tay.”

“Hiện tại cho các ngươi một cơ hội sống tạm, còn không biết quý trọng?”

“Đừng nói nhảm với ta, trong vòng mười năm cút ra Tam Thiên giới của Nhân tộc.” Nguyên chủ hờ hững nói.

Thần sắc chủ mấy đại chủng tộc có chút tuột dốc, nhưng lại không thể không chấp nhận hiện thực.

Từ tâm lý mà nói, cách làm của Nhân tộc đã rất khoan dung.

Nếu như đổi lại là chủng tộc bọn họ xuất hiện một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, khỏi cần nói, đều phải chết.

Từng chiếc cự chu của tất cả đại chủng tộc bắt đầu rời đi Tam Thiên giới, bay về vị trí khu vực vùng Hỗn Độn.

Nguyên chủ ở trong Nguyên Thủy tông thấy được cảnh này, hài lòng gật đầu.

“Sư phụ, chuyện đáp ứng ngươi trước đây đồ nhi đã làm được, không phụ cái tên ngươi đặt cho ta.” Nguyên chủ khẽ thở dài, trong lòng hồi tưởng lại những chuyện linh tinh của hắn và sư phụ.

Trên mặt biển bên ngoài Ẩn Linh môn, một chiếc thuyền nhỏ theo gió bập bềnh.

“Thế nào, đại nghiệp nhất thống Tam Thiên giới đã hoàn thành, sao còn âu sầu hơn trước kia vậy?” Từ Phàm cười, rót ly trà cho Nguyên chủ.

“Chỉ là có chút cảm khái, thống nhất Tam Thiên giới đối với Nhân tộc mà nói chỉ là điểm xuất phát.”

“Ngày sau Nhân tộc phải hướng đến phát triển mạnh mẽ như những chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn, nghĩ đến đây ta liền hơi lo âu.”

“Khoảng thời gian trước, đám tiền bối Nhân tộc Tiễn Đạo, Pháp Tướng đi săn ở vùng Hỗn Độn cho ta hay, nói có thể bọn họ đã bị hai đế quốc Đại Thần Ma để mắt đến.” Nguyên chủ nói.

“Để mắt đến là đương nhiên, trong vòng vây này, sinh linh trong giới có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân có thể có mấy người.”

“Sau khi thống nhất Tam Thiên giới, ứng đối với đế quốc Thần Ma là chuyện tất nhiên.” Từ Phàm nói.

“Từ Thần sư có biện pháp ứng đối Thần Ma đế quốc sao!” Nguyên chủ ngạc nhiên lẫn vui mừng nói.

“Đương nhiên không có, quốc chủ thế mà là tồn tại trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân luôn đó.” Từ Phàm trợn mắt nhìn Nguyên chủ.

“Xem tình huống trước, bằng hữu trước đây của ngươi sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân không phải cũng không có chuyện gì sao?”

“Không giống nhau, bằng hữu đó của ta có quan hệ với đế quốc Thần Ma, cho nên mới không có chuyện gì.” Nguyên chủ lắc đầu nói.

“Vậy thì không có biện pháp nào quá tốt, đánh không lại chỉ có thể chạy.”

“Ta đã bảo Bồ Đào bố trí xong Truyền Tống trận cự ly siêu viễn, lỡ như đế quốc Thần Ma bảo Nhân tộc thần phục hay gì đó, chúng ta lập tức lên Truyền Tống trận rời đi.” Từ Phàm nhìn mặt biển chập trùng phía xa nói.

“Từ Thần sư, bên chỗ ta có một ý tưởng, đó là có thể mang theo Tam Thiên giới và Thánh Quang tinh thần cùng rời đi không?” Nguyên chủ đột nhiên mong đợi nhìn Từ Phàm.

“Mang theo Tam Thiên giới và Thánh Quang tinh thần?” Từ Phàm sờ cằm, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ vấn đề này.

Sau khi trở về từ bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, trong đầu Từ Phàm từng hiện lên ý nghĩ này, chẳng qua là quá mức phiền phức nên đành từ bỏ.

“Từ Thần sư, nếu như có thể, Nhân tộc đều sẽ dốc lực lượng toàn tộc ủng hộ ngươi.” Nguyên chủ trịnh trọng nói.

Không nói đế quốc Thần Ma, chỉ riêng vì tương lai về sau Nhân tộc, cũng phải chuyển ra ngoài.

“Dốc lực lượng toàn tộc Nhân tộc cũng không thể cũng truyền tống Thánh Quang tinh thần và Tam Thiên giới ra bên ngoài đế quốc Thần Ma.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Nếu thật sự không được thì ta đi bán món Hồng Mông chí bảo kia.”

“Không cần khoa trương như vậy, mang Tam Thiên giới đi không thành vấn đề, nhưng Thánh Dương tinh thần lại quá sức, uy năng thứ này phát ra quá lớn, không gian căn bản không chứa được.” Một hình ảnh Trái Đất lang thang xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Không mang đi được Thánh Dương tinh thần, Tam Thiên giới chúng ta ở vùng Hỗn Độn không chống đỡ được bao lâu.”

“Xem ra cần phải tìm một đại thế giới ở bên ngoài chinh phục trước đã.” Nguyên chủ suy tư nói.

“Muốn dời đi Tam Thiên giới, chỉ khắc trận pháp cũng đã không biết cần bao lâu.”

“Nếu như đế quốc Thần Ma thật sự muốn động thủ với Nhân tộc, phái ra Hỗn Độn Đại Thần Ma, ai cũng không ngăn được.”

“Hiện tại phải biết bên đế quốc Thần Ma có ý gì trước, sau đó lại mưu đồ chuyện ra bên ngoài đế quốc Thần Ma.” Từ Phàm nói.

“Hiện nay xem ra chỉ có thể như vậy trước đã.” Nguyên chủ nâng ly trà lên, uống một hơi cạn sạch nói.

Ngay lúc này, Tinh Môn đột nhiên xuất hiện cách hai người không xa.

“Không tốt, Tiễn Đạo và Pháp Tướng tiền bối gặp nguy hiểm.” Nguyên chủ nói xong, liền muốn đi vào trong tinh môn.

Lập tức bị Từ Phàm kéo xuống, một món Huyền Hoàng chí bảo truyền tống một lần xuất hiện trong tay.

“Dùng cái này, Hỗn Độn Đại Thần Ma cũng ngăn không được.”

“Đa tạ.”

Món Huyền Hoàng chí bảo một lần bị ném vào trong tinh môn.

Sau đó không nhiều thời gian dài, hai người liền thấy được kiếm đạo cùng Pháp Tướng tiền bối.

“Tình huống gì vậy?”

“Hai đế quốc Đại Thần Ma từng có quy định, không thể tùy ý săn giết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Hỗn Độn Đại Thần Ma tự mình ra mặt cảnh cáo, cho nên bỗng chốc kích hoạt tiểu tinh môn kia.” Vẻ mặt Pháp Tướng tiền bối đau khổ nói.

Cảnh tượng vừa rồi thực sự khiến hắn sợ hãi.

Hỗn Độn Đại Thần Ma này giống như từ trong biển máu bước ra, sát ý ngưng tụ thành thực chất, làm cho hai người cảm giác như biến thành sâu kiến trước mặt Hỗn Độn Đại Thần Ma.

“Vậy trước kia vì sao không có chuyện gì?” Nguyên chủ hơi nghi hoặc hỏi.

“Có lẽ chỉ để ý tồn tại cấp Hỗn Độn Thánh Nhân thôi.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

“Xem ra sau này không thể đi săn cự thú Hỗn Độn ở vùng Hỗn Độn bên ngoài Tam Thiên giới nữa.” Nguyên chủ có chút đáng tiếc nói.

“Vậy thì ngồi Truyền Tống trận ra bên ngoài hai đế quốc Đại Thần Ma đi săn.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Hao tổn truyền tống có lớn không?”

“Xấp xỉ cần Hỗn Độn chi khí của nửa con cự thú Hỗn Độn, cho nên một lần các ngươi muốn đi ra ngoài thì phải săn nhiều thêm mấy con.”

Chương 1349: Hỗn Độn Đại Thần Ma

Lúc này, sắc mặt Từ Phàm đột ngột biến đổi.

Trong nháy mắt, một Truyền Tống Trận xuất hiện, vây lấy đám người.

Cách Tam Thiên giới ngoài hàng tỉ quang giáp, một đợt dao động không gian hiện lên, đám người Từ Phàm xuất hiện.

Từ Phàm trực tiếp mở ra trạng thái mạnh nhất, dung hợp phân thân số bốn triệu hồi ra Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi.

Dòng sông linh bảo xuất hiện quanh người Thiên Thủ Hư Tượng.

Bốn cánh tay kết Liên Hoa ấn, trận bàn Hồn Nguyên trên Liên Hoa ấn tản ra khí tức Hồng Mông chí bảo.

Một trăm linh tám tầng đại trận Hỗn Độn chỉ ở một ý niệm liền bao lấy đám người.

Ba phần chân lý Hỗn Độn xuất hiện, bị Từ Phàm hấp thu.

Một luồng khí tức Hỗn Độn Thánh Nhân, từ trên người Thiên Thủ Hư Tượng phát ra.

Cuối cùng một ngàn lẻ tám tầng đại trận Hỗn Độn bọc bên ngoài trận pháp.

Bên ngoài xuất hiện một vòng bát quái vô cực to lớn, xung quanh bát quái là ba ngàn sáu trăm bức cự tường đen trắng, bao lấy không gian xung quanh đám người.

Cảm nhận được uy thế to lớn này, đám người Nguyên chủ có chút sững sốt.

Lúc đám người đang nghi hoặc, cự tường trên không đám người ầm ầm vỡ vụn.

Một ngón tay lớn như thế giới chọc về phía đám người.

“Hồn Nguyên, trấn!!”

Âm thanh hùng hồn vang lên, ngón tay bị ép ra ngoài trận pháp.

Sau đó lại có một trăm linh tám tầng đại trận bọc ở tầng ngoài, cuối cùng những đại trận này diễn biến thành một trăm linh tám xúc tu hư không cắm vào bên trong vùng Hỗn Độn.

Ngàn cánh tay hư tượng cùng kết ấn, một dòng sông thời gian Hỗn Độn rộng lớn xuất hiện.

Sau đó ngàn cánh tay cánh tay cắm vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Lấy lực lượng vô thượng, từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn kéo ra một mảnh vỡ, bị ném vào trong dòng sông linh bảo.

Sau khi làm xong mọi việc, Từ Phàm hộc ra một ngụm tiên huyết, suýt chút thần hồn bất ổn.

“Hỗn Độn Đại Thần Ma đó theo nhân quả đuổi tới rồi?” Pháp Tướng tiền bối yếu ớt hỏi.

Vừa rồi Từ Phàm toàn lực xuất thủ, triển hiện ra uy thế, không nói so với Hỗn Độn Đại Thần Ma kia, nhưng nhẹ nhàng bóp chết hắn vẫn không thành vấn đề.

“Hỗn Độn Đại Thần Ma bình thường thì không sao, nhưng Hỗn Độn Đại Thần Ma phát hiện các ngươi vậy mà lại tinh thông Hỗn Độn Nhân Quả đại đạo.”

“Loại bỏ mê chướng Huyền Hoàng chí bảo một lần ta cho ngươi, tìm được tồn tại của bản nguyên các ngươi.” Giọng điệu Từ Phàm có chút suy yếu.

“Cho nên Từ Thần sư liền xoá đoạn này từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Tiễn Đạo tiền bối có chút xấu hổ.

“Đại khái là ý này.” Từ Phàm gật đầu.

“Làm Từ Thần sư bị liên lụy, tổn thất của ngươi sau này bọn ta sẽ nghĩ cách đền bù.” Pháp Tướng tiền bối nói.

Từ Phàm xua tay tỏ vẻ không cần, muốn nói đền, thời gian kế tiếp bọn họ cũng đền không nổi.

“Để ta mang các ngươi trở về, Từ Thần sư tĩnh dưỡng cho tốt.” Nguyên chủ nói, triệu hồi ra tinh môn, mang mọi người về Tam Thiên giới.

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngồi liệt trên ghế dựa, nhìn đám người Nguyên chủ, vẫy tay bảo bọn họ trở về.

“Ta khôi phục trăm năm là tốt lên thôi, không cần ở chỗ này coi giữ.” Giọng điệu Từ Phàm có chút suy yếu.

Trương Vi Vân bên cạnh có chút đau lòng, lấy ra các loại thần đan trân quý chữa thương cho Từ Phàm, đã nhiều năm như vậy, đây là lần đầu tiên nàng thấy phu quân mình như vậy.

“Từ Thần sư chữa thương cho tốt.”

Ba người nói xong, sau đó rời đi.

“Phu quân, làm sao lại thành thế này?” Trương Vi Vân lấy ra một ly nước ngâm một viên Hồng Mông Vân Dưỡng đan, đây là thần đan chữa thương đỉnh cấp nhất của Ẩn Linh môn.

“Đánh cờ với Hỗn Độn Đại Thần Ma một trận, phu quân ngươi thắng.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

“Hỗn Độn Đại Thần Ma!”

“Làm sao lại chọc đến tồn tại như thế!” Trương Vi Vân lo lắng nói.

“Là người khác chọc.”

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, cảm nhận cảm giác bất lực nhè nhẹ trong cơ thể, trong nháy mắt cảm thấy rất mới lạ.

“Chỉ là bản nguyên và tâm thần hơi bị hao tổn, cái khác không có trở ngại, tĩnh dưỡng trăm năm là được.”

“Phơi nắng, tán gẫu, câu cá, trăm năm rất nhanh sẽ qua thôi.” Từ Phàm vỗ tay Trương Vi Vân an ủi nói.

“Được, ta sẽ luôn bầu bạn với phu quân.” Trương Vi Vân bưng lên ly nước đã tan ra, nhẹ nhàng đút cho hắn uống.

Đế quốc Man Thú Thần Ma, trên một đại lục gần nhất với trung tâm đại lục Thần Ma.

Lúc này Hỗn Độn Đại Thần Ma trấn thủ tại đại lục Thần Ma kia từ từ mở mắt, thu hồi ý niệm trong phân thân.

“Thú vị, vậy mà có thể xóa đi đoạn nhân quả này từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Trong hồ cá này có vẻ như đã xuất hiện một con cá lớn không tầm thường.” Hỗn Độn Đại Thần Ma cảm thấy hứng thú nói.

Giơ tay lên, những mảnh vỡ nhỏ hơn cả bụi bặm mấy vạn lần xuất hiện.

Trong những mảnh vỡ đó, có một đoàn nhân quả không giải được.

Lúc này, một Thần Ma Huyền Hoàng Luyện Khí sư đi đến.

“Đại Thánh Tôn, công khoá ngươi bàn giao cho ta, ta đã làm xong, xin đánh giá.” Thần Ma đó nói, đưa lên một món Huyền Hoàng chí bảo phẩm chất cao.

Hỗn Độn Đại Thần Ma nhận lấy món Huyền Hoàng chí bảo đó, xem xét tỉ mỉ.

“Phàm, không tệ, những năm này ngươi tiến bộ rất nhanh, dự tính lại chừng mấy trăm vạn năm nữa là ngươi có thể trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư.” Hỗn Độn Đại Thần Ma hài lòng nói.

Một đợt dao động không gian loé lên, ba phần chân lý Hỗn Độn xuất hiện trước mặt Thần Ma Phàm.

“Đây là khen thưởng cho tiến bộ những năm này của ngươi, ngươi có thể thử dùng nó luyện chế Huyền Hoàng chí bảo cao cấp nhất, cũng có thể lấy ra cường hóa tự thân.” Hỗn Độn Đại Thần Ma nói.

“Đa tạ Đại Thánh Tôn!”

“Ngày sau Phàm nhất định sẽ cố gắng tham ngộ đạo Luyện Khí, tranh thủ sớm ngày trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư.” Thần Ma Phàm cảm kích nói.

“Ha ha, không cần khiêm tốn như thế, sau này ngươi trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, là tồn tại ngang với ta.”

“Đến lúc đó, bên ta còn có rất nhiều chuyện làm phiền ngươi.” Hỗn Độn Đại Thần Ma cười ha ha nói, ánh mắt nhìn về phía Thần Ma Phàm càng thêm hài lòng.

“Đi đi, chuyên tâm đi tham ngộ đạo Luyện Khí, Thần Ma trong đế quốc Thần Ma này không dám quấy rầy ngươi.”

Nghe được lời này, Thần Ma Phàm bày tỏ cảm kích rồi lui xuống.

Sau đó về lại không gian chuyên thuộc của hắn.

Không gian chuyên thuộc của Thần Ma Phàm, rộng lớn không gì sánh được.

Trong không gian này chất đống ngăn nắp vô số linh khoáng Hỗn Độn, linh khoáng Hỗn Độn cao cấp nhất thậm chí có thể làm chủ tài luyện chế Hồng Mông chí bảo.

“Quả nhiên, lưng tựa đại thụ dễ hóng bóng mát, nếu để số hai biết ta như bây giờ, không biết sẽ hâm mộ ta thế nào.”

Lúc này, Thần Ma Phàm do phân thân số một hóa thành nhận được tin tức Từ Phàm gửi tới.

“Bảo ta tra xem vì sao không thể tùy tiện đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Xem hết tin tức Từ Phàm gửi tới, phân thân số một không nhịn được càm ràm: “Vấn đề đơn giản như vậy còn cần tra, đương nhiên là dùng để ngưng tụ chân lý Hỗn Độn nha.”

Hắn biết trong đế quốc Thần Ma có một đại lục thần bí, mỗi ngàn năm đều sẽ hấp dẫn một nhóm cự thú Hỗn Độn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tiến vào.

Không bao lâu sau, Từ Phàm an dưỡng ở Ẩn Linh môn liền nhận được tin tức phản hồi từ phân thân số một.

“Quả nhiên không khác mấy so với tưởng tượng của ta, chỉ là không nghĩ tới những Thần Ma đó sẽ coi trọng như thế.” Từ Phàm thở dài nói.

“Phu quân, sao vậy, vì sao lại thở dài?” Trương Vi Vân bóp chân cho Từ Phàm hỏi.

“Không sao, chỉ là cảm giác có vài chuyện tính toán không được phải thua thiệt.”

Chương 1350: Chữa thương

Một chiếc cô chu mộc mạc nhất đang trôi trên đại dương bao la bên ngoài Ẩn Linh đảo.

“Không cần để ý nó, cứ để nó trôi theo gió, tới đâu thì tới.” Từ Phàm nằm trên cô chu, nhìn Trương Vi Vân đang thịt nướng cho mình nói.

“Phu quân thích như vậy sao?” Trương Vi Vân cười hỏi.

“Có lúc cảm giác chính mình có thể nắm giữ mọi thứ, nhưng có lúc ngươi sẽ phát hiện mọi thứ ngươi nắm giữ thật ra có lẽ đã sớm được sắp xếp sẵn.”

“Quy tắc trong quy tắc cũng là quy tắc, đại đạo trong đại đạo cũng là đại đạo.” Nhìn mặt biển chập trùng sóng nhỏ, Từ Phàm biểu lộ cảm xúc.

“Cảm ngộ của phu quân, giống như cảm ngộ của loại người đang đứng trên đỉnh phong tiểu thế giới sắp phi thăng.” Trương Vi Vân vừa nướng thịt vừa trêu chọc nói.

“Ha ha, hình dung này rất chính xác.”

Từ Phàm cảm nhận lộ tuyến chuyển động của thuyền nhỏ dưới tác dụng của sóng và biển, nheo mắt nhìn đám mây Hùng Nhị trên bầu trời.

“Xong, thịt nướng phu quân ngươi muốn, chỉ sơ chế sơ qua bằng nước muối.” Trương Vi Vân đặt một miếng thịt có xương còn chảy nước ở trước mặt Từ Phàm.

“Đây mới là thịt nướng mộc mạc nhất.”

Thuyền nhỏ bị thế giới vô tự bao phủ, hiện tại Từ Phàm và Trương Vi Vân đều là trạng thái phàm nhân.

Cuộc sống theo sóng trôi dạt qua đi một tháng, thuyền nhỏ cũng ở trên mặt biển trôi nổi một tháng.

Có khi gió êm sóng lặng, có khi sóng dữ ngập trời, có khi mưa dầm liên miên, có khi mưa to gió lớn.

Nhưng tất cả những điều này đều bị Từ Phàm dựa vào lực lượng phàm nhân vượt qua.

Lúc này nhìn từ góc độ của Từ Phàm, quả cầu phù văn hệ thống trong cơ thể hắn đang dần thoái hóa.

Từ Phàm tổng kết nguyên nhân, có thể là vì hắn trường kỳ ở trong trạng thái phàm nhân, hệ thống cũng sẽ thích ứng lẫn nhau.

Sau khi cảm giác được mọi thứ, Từ Phàm hưng phấn lên.

“Bồ Đào, dựa theo số liệu ta đưa ngươi, cần bao lâu nữa thì quả cầu phù văn hệ thống có thể thoái hóa đến trình độ ta có thể phá giải?” Từ Phàm hỏi.

“Căn cứ theo suy tính, ít nhất cần một trăm linh tám vạn năm.”

“Dựa theo mô hình chủ nhân cho, trong lúc này chủ nhân tốt nhất đừng dùng lực lượng cấp Kim Tiên trở lên, nếu không mô hình sẽ nháy mắt khôi phục đến trạng thái đỉnh phong nhất.” Bồ Đào báo cáo.

“Có thể gia tốc thời gian không?”

Một trăm linh tám vạn năm đối với Từ Phàm hiện tại mà nói, rất dễ giải quyết.

“Không thể, thời gian hiệu chỉnh của mô hình chủ nhân cho đã tiếp nối đến dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Bồ Đào còn nói thêm.

Nghe thấy dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm đành dập tắt ý nghĩ này.

“Một trăm linh tám vạn năm, xem ra cần phải sắp xếp một chút.” Từ Phàm suy tư nói.

Lúc này Trương Vi Vân nhẹ nhàng nhích lại gần.

“Phu quân, bây giờ bản nguyên và tâm thần của ngươi bị hao tổn, việc cần làm nhất bây giờ chính là tĩnh dưỡng cho tốt.” Trương Vi Vân ôn nhu nói.

“Được, nghe nương tử, tĩnh dưỡng nửa năm trước vậy.” Từ Phàm nắm tay Vi Vân, nở nụ cười.

Một trận pháp truyền tống vây lấy cô chu của hai người, sau đó truyền về Ẩn Linh môn.

Trong khu vực hậu cung của Vương Vũ Luân, Vương Vũ Luân đang giảng đạo cho ba trăm tám mươi hai hài tử của hắn.

“Kiếm đạo sơ duy ý, lại duy tâm, tam duy thần, đây là ba cảnh giới nhập Kiếm đạo.”

“Tâm giả, chính là…”

Bóng dáng Từ Phàm bất thình lình xuất hiện trong đạo trường, cười híp mắt nhìn Vương Vũ Luân đang giảng đạo.

Là huynh đệ tốt của Từ Phàm, một trong hai trưởng lão Đại Thánh Nhân của Ẩn Linh môn.

Chiến lực mặc dù ở trong mắt Từ Phàm có hay không cũng như nhau, nhưng đặt ở Tam Thiên giới tuyệt đối là tồn tại hạng nhất.

Chân ngã lấy vạn thế tương mưu hời cho Vương Vũ Luân, cuối cùng bản nguyên lại bị Vương Vũ Luân hấp thu hoàn toàn.

Con đường tu luyện vạn thế tinh thông đã hoàn toàn bị Vương Vũ Luân nắm giữ.

Không nói tinh thông ba ngàn đại đạo, nhưng trên ngàn đạo vẫn có.

Tiêu chuẩn của những đại đạo này ít thì Kim Tiên, nhiều thì Đại Thánh Nhân.

Cho nên hắn giảng đạo cho ba trăm tám mươi hài hài tử này là dư dả.

Nhìn Vương Vũ Luân tình cảm mãnh liệt truyền đạo trên đạo trường và ba trăm tám mươi hai hài tử nửa nghiêm túc nghe đạo phía dưới.

Từ Phàm đột nhiên hiểu cái gì gọi là tề nhân chi nhạc.

Trong ba trăm tám mươi hai hài tử này có nam có nữ, các loại tính cách cũng đều có.

Ngay lúc này, một thiếu nữ áo xanh đột nhiên nhấc tay.

“Cha, Kiếm đạo ngươi giảng quá bình thường, còn không bằng chân giải Kiếm đạo Từ đại bá giảng lúc Kim Tiên.”

Âm thanh thanh thúy phiêu đãng trên đạo trường, bắn ra một tia kiếm ý.

Thiếu nữ làm cho người ta tựa như đang nhìn thấy một thanh linh kiếm tú lệ.

“Tuyển thủ chuyên môn ngươi ngồi xuống, ta giảng Kiếm đạo là để củng cố cơ sở cho các ngươi, thứ hai cũng là vi phụ làm với trách nhiệm của người phụ thân.”

“Còn có, cắt lời vi phụ là hành vi rất thất lễ.” Vương Vũ Luân nghiêm mặt, lời lẽ chính đáng nói.

“Phụ thân, Vân muội được sự đồng ý của ngươi mới nói mà.” Một thiếu niên to con đứng lên nói.

“Đúng đó.”

Đám hài tử phía dưới nghị luận ầm ĩ, làm Vương Vũ Luân tức giận cực kỳ.

Từ Phàm thấy cảnh này lập tức vui vẻ, những năm này huynh đệ tốt hiền lành đã quen, dẫn đến hắn không có uy nghiêm trong mắt những hài tử này.

“Đám tiểu tử thối, có dám quyết đấu với ta một trận không, ta áp chế cảnh giới đến tồn tại các ngang ngươi.” Lập tức đám người được truyền tống đến một chỗ trong đấu trường, cảnh giới của tất cả đều bị áp chế đến cấp Chân Tiên.

Một nhánh trúc xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

“Đám tiểu tử thối các ngươi, chỉ cần các ngươi có thể đánh bại ta, ta sẽ dùng quyền hạn của ta, đãi các ngươi ăn một bữa Toàn Long yến cấp bậc Kim Tiên.” Vương Vũ Luân cầm nhánh trúc, khiêu khích nói.

“Cha, nói lời giữ lời.” Một thiếu niên cầm Phương Thiên Họa kích cao bằng nửa người hắn nói.

“Đây là đương nhiên.”

Tức khắc, một đám hài tử Chân Tiên kỳ hô lớn xông về phía Vương Vũ Luân.

Từ Phàm lấy thị giác Thượng Đế xem trận chiến này, đột nhiên cảm thấy huynh đệ tốt này của mình chính là muốn thể nghiệm niềm vui đánh hài tử.

Tất cả nữ hài gần người hắn đều bị hắn nhẹ nhàng đẩy ra.

Nhưng nam hài tử lại không có đãi ngộ này, chỉ cần dám đến gần người, nhánh trúc kia sẽ hung hăng đánh lên mông hắn một cái.

Từ trong vẻ mặt bình thản của huynh đệ tốt, Từ Phàm thấy được một loại khoái cảm khác thường.

Không qua bao lâu sao, tất cả nam hài đều che mông lăn lộn trên mặt đất.

Mà nữ hài thì lại bị một loại cấm chế nhu hòa áp chế đến không thể động đậy.

“Vi phụ tinh thông ngàn loại đại đạo, tất cả những thứ giảng cho các ngươi đều là tâm đắc của ta.”

“Về sau nên lắng tai nghe, dù đã nghe qua cũng phải nghiêm túc nghe, không kiêu không ngạo, tu thân tu tâm.”

Vương Vũ Luân đưa lưng về phía mọi người, một bộ phong thái cao nhân.

“Cha, ngươi ức hiếp bọn ta, có bản lĩnh ngươi đi Nguyên giới tiến hành khiêu chiến cùng cảnh giới đi, ta đánh cược ngay cả năm vị trí đầu người cũng không vào được.” Một tiểu nam hài bất chấp đau đớn trên mông, khiêu khích nói.

“Tiểu tử thối, chỉ biết phản bác cha ngươi.” Hư ảnh một nhánh trúc đánh tới.

Một tiếng bốp rõ ràng vang lên, vang vọng khắp đấu trường.

“Từ đại ca, để ngươi chê cười rồi, gia pháp không nghiêm.” Vương Vũ Luân ngẩng đầu nhìn, nói lên bầu trời.

“Không sao, nhân sinh nên nhiều thêm một ít việc vui.”

Dù sao Từ Phàm thấy rất vui vẻ.

Bên hồ, Từ Phàm và Vương Vũ Luân câu cá.

“Lúc trước khi hài tử còn nhỏ không dạy dỗ nghiêm khắc, ngươi có hối hận không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Chuyện này có gì mà hối hận, chỉ cần không đi đường vòng là được, những chuyện khác khác vui thế nào thì làm thế đó.” Vương Vũ Luân nói.

“Ngươi đúng là cởi mở, cuối cùng hỏi ngươi một vấn đề.”

“Đánh hài từ có sướng không?”

“Hì hì.”

Chương 1351: Biên giới

Trăm năm ung dung mà qua.

Trong trăm năm này, trong Tam Thiên giới đặc biệt thái bình, tất cả dị tộc hoặc rời đi, hoặc thần phục dưới thế lực nào đó của Nhân tộc.

Những chủng tộc đứng đầu vốn có của Tam Thiên giới, tất cả cấp Kim Tiên trở lên đều rời khỏi Tam Thiên giới tìm kiếm đại thế mới giới sinh sống dưới sự dẫn đầu của cường giả trong tộc.

“Chủ nhân, khu vực Nguyên Thủy tông chia cho chúng ta Ẩn Linh môn đã dọn dẹp sạch sẽ, có cần phái một vài đệ tử qua quản lý khu vực đó không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này Từ Phàm đã khôi phục lại trạng thái toàn thắng, đang trừ bị chuyện hóa thành phàm nhân để hệ thống lùi lại.

“Được, thành lập mạng lưới của ngươi ở những khu vực này, lại làm bảng trực ban, mỗi khu vực phái cố định một đệ tử là được.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này thực lực tổng hợp của đệ tử Ẩn Linh môn tại Tam Thiên giới đã vượt qua Nguyên Thủy tông, chỉ cần Từ Phàm muốn, cả Tam Thiên giới không đến ngàn năm là hoàn toàn nằm dưới sự khống chế của hắn.

“Phu quân, sau khi thống nhất Tam Thiên giới xong, Nhân tộc có phải nên mở rộng rồi không?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Không phải, chỉnh hợp tài nguyên, rời đi nơi này, đi trung tâm Hỗn Độn bên ngoài.” Từ Phàm nói, cầm quân đen đặt lên bàn cờ, nhẹ nhàng ăn hết một loạt quân trắng của Trương Vi Vân.

“Trong khu vực hai đế quốc Đại Thần Ma vây kín có hạn chế rất lớn, làm đông đảo hạng người yêu nghiệt dừng bước tại Đại Thánh Nhân.”

“Nhân tộc muốn phát triển, nhất định phải rời khu vực này.” Từ Phàm giải thích, đồng thời ra hiệu Trương Vi Vân có thể nhận thua.

Từ Phàm nói, trong tay nhiều ra một lệnh bài.

“Ở tông môn chờ ta.”

Từ Phàm nói, xuất hiện trong vùng Hỗn Độn bên ngoài Tam Thiên giới.

Kích hoạt lệnh bài tạo thành một cánh cửa truyền tống, đây là lệnh bài thông đến trong bí cảnh của Hồng Mông Luyện Khí sư.

Vẫn là trong bí cảnh quen thuộc, vẫn là ngọn lửa nhỏ quen thuộc.

“Ta còn tưởng rằng ngươi phải ở năm thứ mười vạn mới quay lại, lần này sao phu nhân ngươi không đến?” Ngọn lửa nhỏ vây quanh bên người Từ Phàm xoay tới xoay lui, trượt ra từng tia lửa dài.

“Ta muốn nhanh chóng thông qua khảo nghiệm nắm giữ toàn bộ bí cảnh.”

“Cho nên không mang người nhà.”

Từ Phàm nói, đánh giá xung quanh, muốn xem thử những năm này bí cảnh có thay đổi gì không.

“Khảo nghiệm tầng thứ ba, ta sẽ đưa ngươi đến một nơi, ngươi phải ở nơi đó luyện chế một vạn món Huyền Hoàng chí bảo.”

Nghe lời ngọn lửa nhỏ nói, Từ Phàm nảy ra nghi vấn.

“Tiêu chuẩn thông qua ải thứ ba chính là luyện chế một vạn món Huyền Hoàng chí bảo sao?”

“Không, đây chỉ là tiền đề, có thể thông qua ải thứ ba hay không đều phải xem một vạn món Huyền Hoàng chí bảo này.”

“Thuận tiện nói cho ngươi một tin luyện chế Huyền Hoàng chí bảo càng nhiều, khả năng qua ải lại càng lớn.” Ngọn lửa nhỏ nói.

“Đúng rồi, vậy ta có thể để phân thân của ta vượt ải thứ ba này không?” Từ Phàm hỏi, cảnh giới hiện tại của hắn, phân thân cũng có thể làm nó trở thành tồn tại bản thể.

Luyện chế một vạn món Huyền Hoàng chí bảo, cho dù nguyên liệu đầy đủ, ít nhất cũng cần mười vạn năm, lại thêm điều kiện thông quan mơ hồ, có thể phải trăm vạn năm trở lên mới được.

Dựa theo ý nghĩ của Từ Phàm, để Bồ Đào khống chế phân thân số ba đi thay hắn vượt ải thứ ba.

“Cơ hội chỉ có một lần, phân thân hay bản thể cũng không sao cả.” Ngọn lửa nhỏ nhìn Từ Phàm giống như đang nhìn kẻ ngốc.

Đây là vùng Hỗn Độn, truyền thừa của Hồng Mông Luyện Khí sư đỉnh cấp nhất, bước cuối cùng vậy mà muốn dùng phân thân.

Phân thân xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, sau đó lấy ra một tia bản nguyên từ hạch tâm của Bồ Đào, đưa vào trong đó.

“Có thể bắt đầu.” Từ Phàm nhìn ngọn lửa nhỏ nói.

“Ngươi thật sự muốn dùng phân thân, đến lúc đó cũng đừng hối hận.” Ngọn lửa nhỏ dẫn hai người tới trước một Truyền Tống trận lớn.

“Thông qua được ải thứ ba này, ta sẽ trở thành chủ nhân của ngươi, bây giờ ngươi có muốn lấy lòng ta không?” Từ Phàm nhìn ngọn lửa nhỏ, khóe môi hơi nhếch lên nói.

“Chủ nhân có quy định, ải thứ ba cho dù thất bại cũng sẽ có đồ vật khen thưởng, tốt xấu do tâm trạng của ta, bây giờ ngươi có muốn sớm lấy lòng ta không?” Ngọn lửa nhỏ nhìn Từ Phàm cũng không cam chịu yếu thế nói, phồng người mình lên, cố gắng để mình nhìn càng thêm hung dữ một chút.

“Chờ mong một ngày ngươi gọi ta là chủ nhân.”

Từ Phàm nói xong, phân thân số ba tiến vào trong Truyền Tống trận to lớn kia.

Bên ngoài trung tâm Hỗn Độn đến trong bí cảnh nào đó đột nhiên bắn ra một luồng ánh sáng.

Phảng phất như nháy mắt xuyên thấu toàn bộ vùng Hỗn Độn, tiến vào nơi biên cảnh, dẫn vào trong đó.

“Phải rồi, ải thứ ba này có hạn chế thời gian không?” Từ Phàm bỗng hỏi.

“Có, một ngàn vạn năm.” Ngọn lửa nhỏ tự nhiên nói.

“Còn may, thời gian vẫn đủ.” Từ Phàm nói, bóng dáng tan biến theo dao động không gian lúc đầu, về tới bên ngoài Tam Thiên giới.

Trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm từ từ nhắm mắt lại, chuyển dời ý thức đến trên phân thân số ba.

Hắn muốn biết nơi ải thứ ba phải nán lại có dáng vẻ thế nào.

Ý thức Từ Phàm vừa vào trong cơ thể số ba, lập tức cảm nhận được một loại mục nát tận thế, giống như tất cả xung quanh đều bị hòa tan.

Một vầng huyết nhật màu đỏ sậm treo giữa trời, tản ra từng tia sáng huyết khí quỷ dị.

Từ Phàm quan sát hoàn cảnh xung quanh, phát hiện bây giờ mình đang ở phía sau một chiến trường lớn.

Từng đợt dao động do pháp tắc đại đạo Hỗn Độn cường lực va chạm như có như không từ đằng xa truyền đến.

Xung quanh hắn, thì lại có từng đội cường giả, kẻ trước ngã xuống, người sau tiến lên chạy về nơi xa.

“Đế quốc Thánh Quang, Minh tộc, tộc Thiên Huyết, tộc Cự Dực.”

Nhìn từng đội cường tộc có tên trong trung tâm Hỗn Độn, Từ Phàm cảm thấy chính mình đã phát hiện một bí mật lớn khó lường.

Lúc này, một giọng nói gọi lại Từ Phàm.

“Huyền Hoàng Luyện Khí sư bên kia, không có việc gì thì đừng nên ở đây, nhanh trở về với ta, phía sau có rất nhiều Huyền Hoàng chí bảo cần sửa chữa phục hồi.” Một nữ tử có làn da trắng nõn, tản ra khí tức thánh quang xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, trong ánh mắt có chút tức giận.

“Ta đột nhiên bị truyền tống đến nơi đây, xin hỏi đây là nơi nào?” Từ Phàm dựa theo tin tức lúc truyền tống tiếp nhận được hỏi.

Nghe thấy lời Từ Phàm hỏi, ánh mắt thiếu nữ thánh quang tức khắc sáng lên.

“Nơi này là ngoại bích khu vực Hỗn Độn, nếu ý chí Hỗn Độn có thể truyền tống ngươi tới, thì chứng minh rằng ngươi ở đây có thể sinh ra tác dụng rất lớn.”

Thiếu nữ thánh quang nói, vung tay bày ra một Thánh Quang Truyền Tống trận.

Trong một khu kiến trúc rộng lớn không bờ bến, thiếu nữ thánh quang mang theo Từ Phàm từ đó đi ra.

“Nơi này là thành quân bị, toàn bộ linh bảo, chí bảo và quân giới phục vụ cho chiến tranh đều được luyện chế và sửa chữa ở nơi này.” Thiếu nữ thánh quang chỉ vào một chuỗi đại điện phong cách không khác mấy liên miên không biết bao nhiêu vạn dặm trên đường lớn, giới thiệu.

“Bên này là một chiến trường sao? Kẻ địch đối diện là ai?” Từ Phàm bây giờ có hơi sững sờ.

Hắn vừa nhìn thử, những cường giả dị tộc tiến về tiền tuyến gần như đều là trình độ Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân, trong đó Đại Thánh Nhân chiếm đa số.

“Biết ngay ngươi có nghi vấn, ngươi xem hết cái này là rõ.” Thiếu nữ thánh quang nói, lấy ra một quyển Hồng Mông ngọc thư giao cho Từ Phàm.

“Quyển sách này có thể giải đáp tất cả nghi vấn của ngươi, cái này ngươi có thời gian lại xem.”

“Hiện tại ta sẽ mang ngươi tới bí cảnh luyện khí của ngươi xem một chút.”

Chương 1352: Chiêu mộ

“Chờ đã, ngươi thế này là kêu ta vì các ngươi phục vụ?” Từ Phàm cau mày, cảm thấy chính mình bị ép buộc.

“Không phải vì bọn ta phục vụ, mà là vì toàn bộ vùng Hỗn Độn phục vụ.”

“Khí tức từu bên kia truyền đến ngươi cũng cảm nhận được đấy, nếu để cho khí tức ăn mòn đó tới, toàn bộ vùng Hỗn Độn đều phải xong đời.”

“Nếu như ngươi còn muốn đi ra ngoài, nhất định phải kiếm đủ cống hiến chiến trường ở biên giới tiền tuyến này.”

Lúc nói chuyện, thiếu nữ thánh quang đã mang Từ Phàm tới trước một đại điện Luyện Khí.

“Đây là một tòa đại điện Luyện Khí mới, sau khi ngươi đi vào sẽ có khí linh nói cho ngươi nên dùng thế nào.”

“Còn có quyển Hồng Mông ngọc thư ta đưa cho ngươi, ngươi nhớ phải xem xong.”

“Ba ngày sau ta sẽ lại tới.” Thiếu nữ thánh quang nói xong, hóa thành một quang đoàn biến mất không thấy.

Chỉ để lại một mình Từ Phàm lẻ loi trơ trọi đứng trước đại điện mới này.

Từ Phàm nhìn về con đường nơi xa, phát hiện trên cả con đường chỉ có lẻ tẻ mấy dị tộc đang đi dạo, quanh người tản ra khí tức đặc hữu của Luyện Khí sư.

Trong Luyện Khí điện, một khí linh như hoa yêu đang giảng giải cho Từ Phàm tác dụng của Luyện Khí điện.

“Ở chỗ này, ngươi có thể tiếp nhận nhiệm vụ chuyên thuộc của Luyện Khí sư.”

“Bình thường đều là sửa chữa hoặc luyện chế Tiên Thiên chí bảo, Huyền Hoàng chí bảo.”

“Đến lúc đó bọn họ sẽ đưa Tiên Thiên chí bảo, Huyền Hoàng chí bảo bị tổn hại tới, nếu như luyện chế, thì sẽ đưa tới linh khoáng Hỗn Độn.” Sau đó khí linh lại mang Từ Phàm đi dạo một vòng cả đại điện.

“Cống hiến chiến trường có thể đổi được đồ gì tốt?” Từ Phàm hỏi.

Một màn sáng danh sách xuất hiện trước mắt Từ Phàm, Hồng Mông chí bảo trân quý nhất, còn có chân lý Hỗn Độn đều ở trong đó.

Bên trên đó, Từ Phàm còn thấy được một loại tài nguyên tên là thần vật.

“Chủ nhân, đại khí linh bên kia kiểm tra ra cung điện này được bắt đầu sử dụng, mời ngươi nhanh chóng đăng ký thông tin của ngươi.”

Sau đó màn sáng trước mắt Từ Phàm bắt đầu biến hóa, thành hình ảnh đăng ký trò chơi như game online kiếp trước.

Nhìn hạng mục Nhân tộc không thể sửa chữa trên danh sách đăng ký, Từ Phàm thoáng sững sốt.

Nhân tộc ở trong cả vùng Hỗn Độn như hạt bụi, không nghĩ tới ở đây còn có thể được phân biệt ra.

Sau khi đăng ký xong, cung điện hoàn toàn thuộc về Từ Phàm.

Trong một phòng tu luyện, Từ Phàm lấy ra quyển Hồng Mông ngọc thư, bắt đầu xem.

Ý thức Từ Phàm đã tiến vào trong Hồng Mông ngọc thư, lông mày của hắn bắt đầu cau lại.

“Không nên tiến vào khảo nghiệm này.” Từ Phàm cười khổ nói.

Vùng Hỗn Độn cực kỳ bao la, cho dù là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dùng mấy vạn kỷ nguyên cũng không thể băng qua toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Nhưng bao la đến đâu cũng có biên giới, hơn nữa biên giới này còn giáp với khu vực vùng Hỗn Độn tương tự.

Khu vực khác biệt thì có bất đồng rồi có tranh chấp, hơn nữa đồ vật hai bên có đều khiến đối phương đỏ mắt.

Không cần nói, hai bên bắt đầu từ giáp giới liên tục đánh tới hiện tại.

Trong đó chủ lực phần lớn là cường tộc ở trung tâm Hỗn Độn và đế quốc Thần Ma chống đỡ.

Căn cứ vào giới thiệu trên Hồng Mông ngọc thư, hai bên trong vô tận kỷ nguyên này đánh có qua có lại.

Hơn nữa hai bên cũng từ trong chiến trường giành được đồ vật mong muốn.

Lúc Từ Phàm còn đang xem nội dung trong Hồng Mông ngọc thư, trong chiến trường cách không biết bao xa kia, truyền đến một tiếng gầm thét.

Giống như toàn bộ thế giới đều bắt đầu chấn động.

“Khí linh, đây là tình huống gì?” Từ Phàm cầm Hồng Mông ngọc thư hỏi.

“Tồn tại trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất thủ, căn cứ vào tình huống trước kia, sẽ không đối kháng trong thế giới này quá lâu.” Khí linh bình tĩnh nói.

Lúc này, thế giới này đột nhiên chấn động lần nữa.

Ngay lúc này, một luồng khí tức hoang man khuếch tán ra, quét ngang đến phía sau chiến trường chỗ Từ Phàm.

“Đây là Thần Ma trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân?” Từ Phàm suy đoán hỏi.

“Đúng vậy, khu vực này bây giờ được một vị Thần Ma Quốc chủ trấn thủ.”

Khí linh vừa giải thích, Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến quốc chủ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma, hẳn là chạy đến trực ban ở đây.

Ba ngày sau, Từ Phàm xem hết Hồng Mông ngọc thư.

Lúc này hắn mới biết, thế giới hắn ở bây giờ vậy mà còn lớn hơn trung tâm Hỗn Độn.

Chiến trường giống như vậy, cả vùng Hỗn Độn vậy mà còn có ba chỗ.

Lúc này khí linh nhắc nhở Từ Phàm bên ngoài có khách ghé thăm.

Là thiếu nữ thánh quang hướng dẫn tiến cho Từ Phàm vào trong đại điện khi đó.

“Hồng Mông ngọc thư đều xem hết rồi nhỉ? Đi vào nơi này cũng coi như là một loại cơ duyên.”

“Tính ra thì, những Đại Thánh Nhân đỉnh cấp nhất không có được chân lý Hỗn Độn đều sẽ tới đây liều một phen.” Thiếu nữ thánh quang cười nói.

“Lần này ta ghé thăm ngươi là muốn xem thử ngươi có nghi vấn nào không, nếu như không, ngươi có thể nhận nhiệm vụ.”

“Bởi vì có rất nhiều, nên không biết ngươi có thể giải đáp cho ta hay không.” Sau đó Từ Phàm hỏi ra tất cả nghi vấn về thế giới này.

Thiếu nữ thánh quang đáp lại từng câu, đáp án cho ra cơ bản làm Từ Phàm hài lòng.

“Vấn đề cuối cùng, thần vật thật sự có thể luyện chế ra Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp nhất sao?”

“Đó là đương nhiên, như ngươi loại này cấp cao nhất Huyền Hoàng Luyện Khí sư, chỉ cần nhiều hối đoái mấy món thần vật, xác xuất trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư sẽ tăng lên nhiều.” Thiếu nữ thánh quang nói.

“Đa tạ giải đáp, ta không có nghi vấn nào nữa.”

“Chờ đã, ta còn có một nghi vấn, ngươi thuộc tộc nào trong đế quốc Thánh Quang?” Từ Phàm nhìn thiếu nữ thánh quang, cười hỏi.

“Tên chủng tộc ta có rườm rà, đối ngoại gọi chung là tộc Quang Linh.”

“Ngày sau còn có nghi hoặc gì, có thể thông qua Hồng Mông ngọc thư liên hệ ta, ta sẽ vì ngươi giải đáp từng câu.” Thiếu nữ thánh quang nhìn Từ Phàm, vô cùng vui vẻ, nàng là tồn tại phụ trách hậu cần khu vực này.

Nhiều thêm một vị Huyền Hoàng Luyện Khí sư, nàng liền ít đi một phần lo lắng.

“Được.”

Thiếu nữ thánh quang biến mất, Từ Phàm cũng mở ra nhiệm vụ.

“Không phải chỉ là một vạn món Huyền Hoàng chí bảo thôi sao, đối với số ba mà nói, quá đơn giản.”

Sau khi bàn giao một phen, Từ Phàm chuyển dời ý thức về bản thể.

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngẩn người hồi lâu mới phản ứng lại.

Nhưng sau đó Từ Phàm trực tiếp đến Nguyên Thủy tông.

Từ Phàm ở trên Hồng Mông ngọc thư thấy qua một tin tức, đó là tất cả cường giả Đại Thánh Nhân bị đại thế giới bài xích đều sẽ nhận được một tin tức chiêu mộ.

Chỉ cần ngươi đồng ý, sẽ bị truyền tống đến trong chiến trường kia.

“Từ Thần sư, sao hôm nay có thời gian đến Nguyên Thủy tông ta vậy?” Nguyên chủ nhiệt tình nói.

Cuối cùng hắn còn đem ra trà trên cây trà Tiên Thiên linh căn mà hắn trân tàng.

“Ta tới là muốn hỏi, những tiền bối Nhân tộc bị Tam Thiên giới bài xích, có từng nhận được tin tức chiêu mộ không?” Từ Phàm hỏi.

“Tin tức chiêu mộ? Từ Thần sư, ngươi nói là ý chí Hỗn Độn gọi đến nhỉ?”

“Theo ghi chép sớm nhất, Nhân tộc có mấy vị tiền bối theo lời gọi đến của ý chí Hỗn Độn mất không thấy, trước nay chưa từng trở về.”

“Sau đó các Đại Thánh Nhân Nhân tộc đạt thành nhận thức chung, không hưởng ứng dấu hiệu của ý chí Hỗn Độn nữa.” Nguyên chủ nghĩ thật lâu mới nghĩ đến chuyện này.

“Hôm nay ta đã đến thế giới chiêu mộ.” Từ Phàm kể lại một lượt những gì mình chứng kiến ở thế giới kia.

“Vùng Hỗn Độn thế mà còn có chiến trường lớn như thế!” Nguyên chủ kinh ngạc tán thán.

Chương 1353: Cự thú mục nát

Chờ Nguyên chủ thán phục xong, tựa như nghĩ đến điều gì đó, đột nhiên bắt lấy Từ Phàm.

“Từ Thần sư, lần sau khi ngươi đi chiến trường kia có thể tra xem còn có Nhân tộc nào ở trên chiến trường đó không?”

“Sư phụ, sư tổ ta, khi đó cũng theo chiêu mộ đi lên chiến trường chưa biết.” Nguyên chủ vội vàng nói.

Lúc hắn mới vừa tu luyện, sư phụ, sư tổ hắn vô cùng quan tâm hắn.

Sau khi bị Tam Thiên giới bài xích, hắn đưa hết cho Nguyên chủ tất cả linh bảo không cần đến.

“Có thể, đến lúc đó ta đi hỏi thăm thử.”

“Nhưng nơi đó dễ vào không dễ ra, nhất định phải để dành đủ cống hiến chiến trường mới có thể ra.” Từ Phàm nói.

Lúc này phân thân số ba phỏng chừng đã biến thành máy móc luyện chế Huyền Hoàng chí bảo vô tình.

“Vậy làm phiền Từ Thần sư.” Nguyên chủ cảm kích nói.

“Khách khí cái gì.”

“Từ Thần sư, ngươi chuẩn bị khi nào bắt đầu bố trí đại trận truyền tống ở Tam Thiên giới.”

“Ba vị tiền bối Hỗn Độn Thánh Nhân đã ngồi Truyền Tống trận ra ngoài tìm chỗ rồi.” Nguyên chủ mong đợi hỏi.

“Còn sớm, để bọn họ tìm kiếm được nơi chính xác trước, ta còn phải đi khảo sát một phen.”

“Truyền tống dịch chuyển vị trí thế giới lớn như Tam Thiên giới tuyệt đối không thể gấp, chỉ cần có chút sai lầm, nói không chừng sẽ bị mẫn diệt trong loạn lưu thời không.” Từ Phàm xua tay nói.

Đây là một công việc lớn, vẫn là loại vừa bận là không dừng được kia.

Cho nên Từ Phàm muốn gọi số một hoặc là số hai trở về thay hắn hoàn thành.

“Là ta sốt ruột.” Nguyên chủ nói.

Ngày đó Hỗn Độn Đại Thần Ma xuất thủ với bọn họ, khí thế uy chấn làm trong lòng của hắn có một tia cấp bách.

Từ Phàm nói chuyện chính mình muốn thoái hóa thành phàm nhân cho Nguyên chủ, ý ẩn bên trong là gần khoảng thời gian đó đừng tới làm phiền hắn.

“Một trăm linh tám vạn năm, Từ Thần sư chỉ có thể dùng lực lượng Kim Tiên?”

“Ta biết rồi, khoảng thời gian này ta sẽ bảo những đại thế lực đó yên phận một chút.” Nguyên chủ gật đầu nói.

“Vậy làm phiền.”

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa thảnh thơi nhìn Vương Vũ Luân có chút tâm lực lao lực quá độ.

“Phát hiện từ sau khi hài tử của ngươi nhiều lên, ngươi không còn vui vẻ giống như lúc trước.” Từ Phàm thong thả nói.

“Hài tử hơi nhiều, các nương của hài tử cũng mặc kệ, tất cả đều ném cho ta.”

“Mỗi ngày đều là gà bay chó chạy, đau đầu muốn chết.” Vương Vũ Luân xoa đầu nói.

“Nói cho cùng, vẫn là ngươi lo quá rộng, thả rông là được mà.” Từ Phàm nhẹ nhàng nâng tay, trên bầu trời xuất hiện ấm trà đại đạo.

Hai ly trà Thanh Tâm xuất hiện trên mặt bàn.

“Uống trà đi, đừng sầu như thế, nếu thật sự không được thì cứ ném hài tử cho Bồ Đào trông nom.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Cũng phải, quan tâm sẽ bị loạn.”

Lúc hai người nói chuyện, một Thánh Nhân chi kiếp xuất hiện bên ngoài Ẩn Linh môn.

Khoảng thời gian này là thời kỳ cao điểm Yêu bộ tông môn tấn cấp thành Thánh Nhân, hai người đã không cảm thấy kinh ngạc.

Lần này người trở thành Thánh Nhân là thiên tài tộc Thỏ Ngọc Quang.

“Thỏ Ngọc Quang thành Thánh, không tệ.” Từ Phàm giương mắt xuyên thấu qua Ẩn Linh môn thấy được thỏ Ngọc Quang ở dưới Thánh Nhân chi kiếp.

“Vẫn là thánh địa tu luyện của tông môn chúng ta phong thuỷ tốt, sau khi quay về Tam Thiên giới còn có thể dễ dàng thành Thánh như thế.” Vương Vũ Luân cầm lấy một ly trà Thanh Tâm, từ từ nhấp một ngụm.

Lập tức một cảm giác mát lạnh lan khắp toàn thân, cảm xúc hậm hực vì bị hài tử phiền nhiễu tiêu tán không ít.

“Trà ngon!”

Sau khi hai người hàn huyên một hồi, Vương Vũ Luân rời đi.

Ngay lúc này, một thế giới vô tự bao phủ lấy Từ Phàm, cảnh giới trực tiếp biến thành trạng thái phàm nhân.

“Bây giờ bắt đầu đi, để ta nghẹn một trăm linh tám vạn năm, đến lúc đó phải gáy một tiếng để ai nấy đều kinh ngạc.” Từ Phàm cảm nhận chính mình sua khi trở thành phàm thể, còn có chút không quen.

Lúc này, một cánh cửa ánh sáng xuất hiện tại trong tiểu viện, Trương Vi Vân từ đó đi ra.

“Sư phụ ngươi và các sư tỷ, sư muội thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Đều ổn cả, tu vi cảnh giới của sư phụ đã mạnh hơn trước kia, các sư tỷ, sư muội cũng có hai người thành Thánh.” Trương Vi Vân ngồi bên cạnh Từ Phàm, ôn nhu nói.

“Nhân tộc nhất thống trong Tam Thiên giới, về sau tất cả Nhân tộc sẽ càng thêm tốt.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc này, phân thân số ba ở trong thế giới kia đột nhiên phát ra kêu gọi.

Bình thường chỉ có khi phát sinh tình huống khẩn cấp không xử lý được, phân thân số ba mới có thể kêu gọi hắn như vậy.

“Vi Vân, chờ một lát nữa ta lại nói chuyện với ngươi.” Từ Phàm nói, từ từ nhắm mắt lại, chuyển dời ý thức đến trên phân thân số ba.

Sau khi Từ Phàm mở mắt ra, phát hiện hắn thế mà đang ở trạng thái chạy nạn.

Hơn nữa ở phía xa, có mấy con cự thú tản ra khí tức mục nát quỷ dị đang đuổi theo bọn họ, mỗi con đều không kém gì Hỗn Độn Đại Thần Ma.

“Xảy ra tình huống gì vậy?” Từ Phàm hỏi phân thân Bồ Đào.

“Khu vực chỗ thần điện Luyện Khí lúc đầu đã bị kẻ địch công phá, hiện tại đang tiến về khu vực mới phía sau, thành lập phòng tuyến lại lần nữa.” Phân thân Bồ Đào trả lời.

Lúc này, thiếu nữ thánh quang đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Suy nghĩ kỹ chưa, ngươi tiếp tục đi theo đội ngũ hay là vào trong chủ thành?”

“Lấy cảnh giới luyện khí của ngươi bây giờ, nếu như đi chủ thành, nhất định có thể thông qua xin vào.” Nữ tử thánh quang nhìn Từ Phàm nói.

“Hai nơi này có chỗ tốt gì?”

“Nơi trước ở phía sau chiến trường, tu bổ, luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đạt được càng nhiều cống hiến chiến trường, đồ vật có thể đổi cũng không có yêu cầu quyền hạn.”

“Nếu như ở chủ thành, phương diện luyện khí sẽ có yêu cầu nghiêm khắc, hơn nữa cống hiến chiến trường ít hơn một phần ba nơi này, đồ vật đổi còn có yêu cầu quyền hạn.” Thiếu nữ thánh quang nhanh chóng giải thích.

Lúc này cự thú ở nơi xa đuổi theo bọn họ, cũng cách bọn họ càng lúc càng gần.

Ngay lúc này, từ không gian bên cạnh bỗng chui ra một Hỗn Độn Đại Thần Ma, nhào tới cự thú tản ra khí tức mục nát.

“Trận đại chiến vừa rồi, vừa lúc loại bỏ pháp trận không gian, để mấy con cự thú mục nát này thừa cơ xâm lấn khu vực này của chúng ta.”

Nữ tử thánh quang xem chiến đấu giữa Hỗn Độn Đại Thần Ma và cự thú, biểu cảm có chút khó chịu.

“Vẫn là tiếp tục đi theo đội ngũ đi, ít nhất còn tự do hơn xíu.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Vậy thì tốt, chờ sau khi Trấn Thủ đại nhân diệt hết đám cự thú này, chúng ta lại tìm nơi thành lập quân bị thành hậu phương lần nữa.” Nữ tử thánh quang nói.

Lúc này, theo cự thú càng lúc càng nhiều, Hỗn Độn Đại Thần Ma ngăn bọn nó cũng bị vây quanh, cuối cùng bị đám cự thú xé xác ăn.

“Một Hỗn Độn Đại Thần Ma cứ vậy nghẻo rồi!”

“Không sao, khu vực này được quốc chủ đế quốc Thần Ma trấn thủ, những Thần Ma đó cho dù là hi sinh, cũng có thể được Thần Ma Quốc chủ từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn lôi ra ngoài.”

Lúc nói chuyện, từ trong không gian lại tới ba Hỗn Độn Đại Thần Ma, ý đồ ngăn cản những cự thú kia truy kích pháo đài bay chỗ Từ Phàm.

“Vốn dĩ ở trong vùng Hỗn Độn gặp được cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh một lần cũng không dễ dàng, không nghĩ tới ở đây, Hỗn Độn Đại Thần Ma đều sắp thành pháo hôi.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Không khoa trương như ngươi nói đâu, bọn họ không thể không phục sinh, vì tên nào tên nấy đều tiếc mạng như nhau.”

“Ta muốn hỏi một chút, trong quân bị thành ngươi chưởng quản có bao nhiêu Luyện Khí sư?” Từ Phàm nhìn nữ tử thánh quang, tò mò hỏi.

Chương 1354: Thánh Quang chi tâm

“Khu vực này vừa mới tiếp xúc với bên kia không lâu, Luyện Khí sư tương đối ít.”

“Huyền Hoàng Luyện Khí sư tổng cộng ba trăm linh sáu người, Tiên Thiên chí bảo Luyện Khí sư một ngàn sáu trăm người.”

“Hiện tại ta chỉ mong mỏi những Huyền Hoàng Luyện Khí các ngươi sư xuất hiện một Hồng Mông Luyện Khí sư.” Ánh mắt nữ tử thánh quang sáng lên nói.

“Xuất hiện Hồng Mông Luyện Khí sư, ngươi có chỗ tốt gì?” Từ Phàm cười hỏi.

“Chỗ tốt lớn nhất chính là để ta cưỡng ép tăng lên tới cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Ta trời sinh tư chất không tốt, nhưng vận khí lại rất tốt, cho nên dưới kiến nghị của cha, ta tới xông xáo thử xem.” Nữ tử thánh quang nhìn những Hỗn Độn Đại Thần Ma ngăn cản cự thú, trong ánh mắt tràn đầy lo lắng.

Nếu như đợt Luyện Khí sư này của nàng bị cự thú giết chết, vậy tất cả đều chơi xong.

Từ Phàm nhìn nữ tử thánh quang cảnh giới miễn cưỡng đến Thánh Nhân, nở nụ cười.

“Theo ta được biết, trong đế quốc Thánh Quang các ngươi có rất nhiều bí pháp, tăng ngươi lên tới Hỗn Độn Thánh Nhân còn không đơn giản à, tại sao phải tới nơi này.” Từ Phàm hỏi.

Lúc đang nói chuyện, một con cự thú đột nhiên phun ra một ngụm cự đàm mang theo khí tức mục nát, mục tiêu chính là pháo đài bay chỗ bọn họ.

Lúc này tất cả Hỗn Độn Đại Thần Ma đều bị cuốn lấy, mà bảo vệ pháo đài bay mấy cường giả dị tộc Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh rõ ràng không ngăn được cục đàm này.

Ngay lúc này, một vết nứt màu xám xuất hiện phía trước pháo đài bay, từ đó chui ra một bóng đen hình người khuôn mặt dữ tợn.

Toàn thân bao phủ trong hắc ám, tản ra khí tức hắc ám tựa như có thể ăn mòn mọi thứ.

“Hỏng bét, sinh linh bên kia đã xông qua được đây!!” Nữ tử thánh quang lập tức hoảng sợ tột độ.

Từ Phàm cảm nhận khí tức phát ra trên người bóng đen hình người nọ, trong lòng chỉ có một ý nghĩ, phân thân số ba sắp xong đời.

Một thanh hắc nhận thật dài xuất hiện trong tay bóng đen hình người, chém tới pháo đài bay.

Theo hắc nhận chém xuống, cả khu vực này lâm vào trong hắc ám.

Trong hắc ám này, Từ Phàm cảm giác thể xác và ý thức của bản thân đều bị đông lại.

Lại nhìn nữ tử thánh quang bên cạnh, đã hóa thành một tòa pho tượng trong hắc ám.

“Truyền thừa của Hồng Mông Luyện Khí sư đỉnh cấp nhất vùng Hỗn

Độn không cần cũng được.”

Từ Phàm đã chuẩn bị sẵn sàng từ bỏ số ba.

Ngay lúc Luyện Khí sư trong pháo đài bay cho rằng chính mình sắp xong đời, một đôi Thần Ma chi nhãn đột nhiên xuất hiện trong hắc ám.

Sau đó hắc ám vỡ vụn, bóng người màu đen trên pháo đài bay cũng đã biến mất.

Lúc Luyện Khí sư bên trong pháo đài bay từ từ thở phào, cục đàm mục nát cự thú phun ra bắn tới pháo đài bay.

Pháo đài bay cấp Huyền Hoàng chí bảo như tuyết dưới ánh mặt trời, bắt đầu nhanh chóng tan ra.

“Tất cả Luyện Khí sư rời khỏi pháo đài bay, đừng để bị khí tức mục nát lây nhiễm.”

Dưới đại lục một mảng ánh sáng đỏ thẫm màu máu, mấy ngàn Luyện Khí sư chưa tỉnh hồn nhìn chiến trường phía xa.

“Còn may cuối cùng Thần Ma Quốc chủ đại nhân cũng xuất thủ, nếu không đều phải xong đời.” Nữ tử thánh quang nhẹ nhàng nói, sau đó lại lấy ra một tọa giá cấp Huyền Hoàng chí bảo, bắt đầu kêu gọi Luyện Khí sư đi lên, bắt đầu gấp rút lên đường lần nữa.

Từ Phàm nhìn về nơi xa, phát hiện trên thân những con cự thú bị Thần Ma chi nhãn đánh chết bắt đầu bốc khói đen tan ra.

“Những thi thể này không có chút tác dụng nào sao?” Từ Phàm hỏi.

“Bản nguyên thi thể tiêu tán phát ra là mấu chốt ngưng tụ thần vật, chẳng qua là khí tức mục nát bám vào bên trên chỉ có Hồng Mông Luyện Khí sư hoặc là người cấp bậc như quốc chủ mới có thể tiêu trừ.” Nữ tử thánh quang giải đáp.

“Đúng rồi, điều kiện gì mới có thể xin thần vật làm tài nguyên luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.” Từ Phàm lại hỏi.

“Liên tục luyện chế ra một trăm món Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp trở lên mới có tư cách xin thần vật.”

“Ngoài ra chính là có một vị Chiến Tướng cấp cao nhất trên chiến trường chỉ định ngươi chuyên môn luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.” Nữ tử thánh quang nói.

Lúc này tọa giá hạ xuống một vùng đất trống trải, nữ tử thánh quang bỏ xuống Từ Phàm, bắt đầu quy hoạch thành chiến bị.

Không qua bao lâu sau, một tòa thành chiến bị được xây xong.

Lúc này, một vết nứt không gian từ trong thành chiến bị mở rộng ra.

Từng đội cường giả dị tộc từ trong vết nứt không gian tuôn ra, quanh người tản ra chiến ý thiết huyết, giống như từ trong biển máu đi ra.

“Ài, không biết đợt cường giả này có thể chống đỡ bao lâu?” Nữ tử thánh quang cảm khái nói.

“Sao vậy, hiện tại bên chúng ta đang ở thế yếu sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đúng vậy, nhưng thế yếu không quá lớn, chỉ là hơn thế ở khu vực chiến trường mà thôi.”

“Chờ khi ngươi nhìn thấy tinh thần chuyển hóa thành Thánh Quang đi, lúc đó mới là thế yếu lớn.” Nữ tử thánh quang chỉ vào tinh thần tản ra màu máu trên bầu trời nói.

Lúc này Từ Phàm hơi cảm nhận một thoáng, pháp tắc vạn đạo Hỗn Độn vẫn tương đối hỗn loạn, nhưng rõ ràng hơn một chút thành chiến bị lúc đầu.

“Không cần đoán đâu, ta cho ngươi biết, khu vực tinh thần màu máu bao phủ xuống địa bàn của bên kia.” Nữ tử thánh quang nói.

“Bên kẻ địch của chúng ta đại khái là hình dáng gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta không quá rõ, nhưng đại khái hẳn là không khác mấy vùng Hỗn Độn, chẳng qua là đã đến thời kỳ suy bại.” Nữ tử thánh quang nói.

Ngay lúc này, một cột sáng Hỗn Độn từ thành chiến bị phóng lên tận trời.

Cột sáng này Từ Phàm hiểu thành máy phát tiếp thu tín hiệu.

“Đã kết nối đến chủ thành, xem nhiệm vụ của chúng ta bây giờ là gì?” Nữ tử thánh quang nói, ấn mở một màn sáng.

Trên màn sáng, có nhiệm vụ trong mười vạn năm cần luyện chế một vạn món Huyền Hoàng chí bảo, một ngàn món trong đó đều phải là Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp.

Nhìn thấy nhiệm vụ này, trên mặt nữ tử thánh quang lộ ra vẻ khó xử.

“Nói đùa cái gì vậy, bên ta cũng không có một Huyền Hoàng Luyện Khí sư đứng đầu nào, ngươi bảo ta luyện chế nhiều Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu như vậy, đây không phải cố ý làm khó ta à.” Nữ tử thánh quang nói xong bắt đầu khiếu nại lên, nhưng kết quả tất cả đều bị bác bỏ.

“Nhiệm vụ kết thúc không thành sẽ như thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta phải làm không công sáu kỷ nguyên, sau khi trở về còn phải chịu chế nhạo từ cha ta.” Nữ tử thánh quang vẻ mặt đầy cô đơn nói.

“Làm đủ mười kỷ nguyên, ta sẽ có một cơ hội được thăng cấp.”

“Nhiệm vụ lần này kết thúc không thành, chỉ có thể bắt đầu làm lại từ đầu.” Nữ tử thánh quang đỡ trán, đầu óc nhanh chóng hoạt động.

“Một ngàn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu giao cho ta, bên ta có thể có chỗ tốt gì?” Từ Phàm hơi nhếch môi hỏi.

“Ngươi là Huyền Hoàng Luyện Khí sư đứng đầu?”

“Không phải, ta thấy lúc ngươi luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, cũng chỉ là trình độ trung cấp, nhưng khí chất đó làm cho ta cảm thấy sau này ngươi nhất định sẽ là Hồng Mông Luyện Khí sư.”

Từ Phàm nghe nói như thế thì hơi xấu hổ, mệnh lệnh hắn đưa ra cho số ba là nhanh chóng luyện chế Huyền Hoàng chí bảo quan trọng nhất.

“Cho ta linh khoáng Hỗn Độn tốt nhất, ta trả lại ngươi một ngàn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Nếu ngươi thật sự có thể luyện chế ra, ta sẽ giao đồ vật ta trân quý nhất cho ngươi.” Nữ tử thánh quang nói, ôm ra một cự đản toả ra thánh quang.

“Thần vật: Thánh Quang chi tâm, đây là ta thứ ta định dùng lúc tăng lên tới Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.”

“Chỉ cần ngươi có thể luyện chế ra một ngàn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, ta đưa nó cho ngươi.”

Chương 1355: Cầu cứu

“Đây chính là thần vật sao?” Từ Phàm nhìn Thánh Quang chi tâm, đột nhiên có cảm giác không bình thường.

Lần đầu hắn có dục vọng muốn luyện chế Thánh Quang chi tâm thành một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

“Đây là cha ta cho ta, hắn nói thứ này còn quý hơn mạng ta, muốn ta phải cẩn thận giữ gìn kỹ nó.” Nữ tử thánh quang nói, nhìn Thánh Quang chi tâm trong tay bảo bối vô cùng.

“Nếu đã quan trọng với người như vậy, tại sao phải cho ta?” Từ Phàm nhìn Nữ tử thánh quang cười hỏi.

“Ngươi có thể luyện thành một ngàn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, ước chừng cách Hồng Mông Luyện Khí sư không xa.”

“Đến lúc đó một khi ngươi tấn cấp thành Hồng Mông Luyện Khí sư, tích phân cống hiến bên ta sẽ tăng vọt, đổi một thần vật tương tự, để ta tấn cấp cường giả thành Hồng Mông Thánh Nhân cảnh còn dư dả.”

“Giao thần vật cho ngươi, lại có thể kết một phần thiện duyên với ngươi.”

“Thiện duyên của Hồng Mông Luyện Khí sư, trân quý hơn một món thần vật nhiều.”

“Ngươi nói, nợ nần này ta tính có đúng hay không?” Nữ tử thánh quang híp mắt nhìn Từ Phàm hỏi.

Từ Phàm sững sờ, sao lại nói hết ra lời trong lòng thế?

“Hì hì, chỉ cần ngươi có thể luyện chế ra một ngàn món Huyền Hoàng chí bảo dứng đầu, Thánh Quang chi tâm này sẽ là của ngươi.” Nữ tử thánh quang nhìn Từ Phàm chưa kịp phản ứng lại, nói thêm.

“Ngươi nói chuyện vẫn luôn ngay thẳng như thế sao?” Từ Phàm chẳng biết tại sao hỏi một câu.

“Đây là phương pháp giao hữu chân thành cha ta dạy cho ta, nhưng tiền đề phải xem bằng hữu đối diện.”

“Vận khí ta rất tốt, bằng hữu nhìn trúng xưa nay chưa hề sai lầm.”

Nữ tử thánh quang vừa nói vừa bảo bối thu về Thánh Quang chi tâm.

“Được, chờ sau khi thần điện Luyện Khí của ta chuẩn bị xong, ta liền luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu cho ngươi.” Từ Phàm nhìn thiếu nữ chất phác, nở nụ cười.

Theo từng toà thần điện Luyện Khí hạ xuống trong thành chiến bị, cả tòa thành bắt đầu dần hoạt động trở lại.

Từng thông đạo không gian bán vĩnh cửu liên thông đến chủ thành.

Các loại linh khoáng Hỗn Độn và tài nguyên bắt đầu chuyển vận về thành chiến bị.

Từ Phàm về trong thần điện Luyện Khí thuộc về chính mình, bắt đầu kiểm tra nhu cầu luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

Luyện chế Huyền Hoàng chí bảo không phải là muốn luyện chế cái gì là luyện chế cái đó, mà là sẽ căn cứ theo nhu cầu nhiệm vụ tuyên bố.

Luyện chế mỗi món Huyền Hoàng chí bảo đều có yêu cầu nghiêm khắc.

“Từ Tam đại sư, quyền hạn Huyền Hoàng chí bảo Luyện Khí sư đã mở cho ngươi, nếu như hai món Huyền Hoàng chí bảo đầu tiên ngươi luyện chế không phù hợp với yêu cầu đứng đầu, quyền hạn này sẽ tự động gỡ ra.”

Trong Hồng Mông ngọc thư truyền đến tiếng của nữ tử thánh quang.

“Ta biết rồi.” Từ Phàm hờ hững trả lời một câu.

Từ Phàm nhìn nhiệm vụ luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, tiện tay nhận mười nhiệm vụ, cũng yêu cầu trực tiếp truyền tống linh khoáng Hỗn Độn tương ứng tới.

Sau đó lại căn cứ vào tiêu chuẩn cơ bản của những linh khoáng Hỗn Độn này, lại đem quá trình luyện chế kỹ càng khắc trong đầu phân thân số ba.

Bản thân phân thân số ba có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, nhưng không có phối hợp của Từ Phàm, tốc độ cực kỳ chậm chạp, cho nên trước khi luyện chế nhất định phải đem quá trình luyện chế kỹ càng khắc trong đầu phân thân số ba.

Sau khi làm xong mọi việc, ý thức Từ Phàm về lại trong bản thể.

“Không nghĩ tới đi một chuyến còn có thể mở tầm mắt rộng như vậy.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa không nhịn được nở nụ cười.

Cự thú mục nát cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thành đàn kia là thứ người bình thường có thể thấy sao?

Cuối cùng tồn tại trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất thủ, càng làm cho Từ Phàm cảm thấy chuyến này đi đáng giá.

“Phu quân, xem ra những chuyện ngươi trải qua ở bên kia rất hung hiểm.” Trương Vi Vân bưng một bình trà đi tới.

“Hung hiểm thì không đến mức, gặp nạn thì nhiều lắm là tổn thất một phân thân, bồi dưỡng là có lại.” Từ Phàm sờ tóc Trương Vi Vân, kể lại những chuyện đã trải qua trong thế giới kia cho nàng nghe.

“Thế giới đó thật sự khủng bố như vậy sao, cự thú và cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân khắp nơi đều có thể thấy được.” Trương Vi Vân kinh ngạc tán thán nói.

“Đúng vậy, trong thế giới đó thậm chí có thể nhìn thấy tồn tại trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất thủ.” Từ Phàm làm bộ như chưa thấy qua việc đời, làm cho Trương Vi Vân không nhịn được bật cười.

Lúc phu thê hai người xà nẹo, đột nhiên một đợt dao động không gian truyền đến.

“Sư phụ, sư nương, có phải ta quấy rầy các ngươi rồi không?” Từ Nguyệt Tiên có chút lúng túng nói.

“Sau khi ngươi nói câu nói này đã là quấy rầy.” Từ Phàm thờ ơ nói.

“Sao thế, gần đây không phải ngươi đang dạo chơi vui vẻ ở mấy Tiên giới gần đây sao?”

“Sư phụ, ta cảm giác gần đây Tiểu Bạch sắp tiến giai đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, cho nên sớm trở về, nói cho ngươi một tiếng.”

Từ Nguyệt Tiên mở tay ra, một con Âm Dương Ngư trắng đen đan xen như cá hổ lơ lửng trong lòng bàn tay.

Âm Dương Ngư phát ra tiếng kêu vui sướng, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm và Từ Nguyệt Tiên vô cùng thân thiết.

“Nhanh như vậy, ta còn tưởng rằng phải đợi một thời gian nữa.” Từ Phàm có chút ngoài ý muốn.

“Ta chia một nửa Hỗn Độn chi khí của ta cho tiểu Bạch, không nghĩ tới nó thật sự tấn cấp nhanh như vậy.” Từ Nguyệt Tiên khi đó cũng vô cùng bất ngờ.

Từ Phàm vẫy tay, Âm Dương Ngư vui sướng bơi tới trong lòng bàn tay Từ Phàm.

“Tiểu gia hỏa này muốn tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, còn cần ba phần chân lý Hỗn Độn.”

“Ngươi nói ta có cho ngươi hay không?”

Từ Phàm dùng ngón tay cọ vào đầu Âm Dương Ngư, khóe miệng hơi giương lên.

Nghe nói như thế, Âm Dương Ngư lập tức bơi càng vui vẻ, cọ qua cọ lại trên mặt Từ Phàm.

Chọc Trương Vi Vân và Từ Nguyệt Tiên cười không ngừng.

Ba phần chân lý Hỗn Độn xuất hiện trước mặt Từ Nguyệt Tiên.

“Cho ngươi, mỗi trăm năm cho nó ăn một phần chân lý Hỗn Độn là được.” Từ Phàm thong thả nói.

“Đa tạ sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên vui mừng nói, sau đó mang theo Tiểu Bạch vui sướng rời đi.

Nhìn bóng lưng Từ Nguyệt Tiên rời đi, Từ Phàm không nhịn được cảm khái nói: “Chớp mắt đã lão cô nương mấy vạn tuổi rồi.”

“Phu quân, duyên phận tự có trời định, việc này không cưỡng cầu được.” Trương Vi Vân nói.

“Thuận theo tự nhiên đi.”

Cũng đã mấy vạn tuổi, loại chuyện như nhân duyên này, Từ Phàm cũng lười để ý.

Lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức phân thân số hai truyền tới.

Hắn và Đại thống lĩnh bị phản bội, trước mắt đang trốn chạy.

Muốn nhờ Từ Phàm trợ giúp bọn họ thoát khỏi truy bắt của Thần Ma phản đồ.

Nhìn thấy tin tức này, Từ Phàm trực tiếp phái ra phân thân số bốn cầm trận bàn Hồn Nguyên.

Dựa theo phương hướng phân thân số hai chỉ dẫn truyền tống mà đi.

Trong một vùng Hỗn Độn mênh mông, không gian khu vực này đột nhiên vỡ vụn.

Hai Thần Ma từ trong không gian chui ra, lại nhanh chóng tiến vào trong vết nứt không gian.

Lúc này, một quang đoàn màu tím hình tròn đột ngột bao vây phong tỏa khu vực Hỗn Độn này.

Ba Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện trước mặt hai Thần Ma kia.

“Đại thống lĩnh, ngươi thật sự cho rằng đại nghiệp của ngươi sẽ thành công sao?”

“Mọi thứ ngươi làm, từ lúc mới bắt đầu cũng đã bị đế quốc theo dõi.”

“Mặc dù bây giờ đế quốc đã loạn, nhưng mọi thứ ngươi làm đều đã trở áo cưới cho bọn ta.”

“Cảm tạ trả giá của ngươi trong những năm này, bọn ta sẽ không phụ lòng địa bàn ngươi đánh xuống những năm này.” Hỗn Độn Thần Ma cầm đầu giết người tru tâm nói.

“Nhị huynh đệ đã từng sớm nhắc nhở ta, các ngươi có dị tâm.”

Chương 1356: Bị ngược

Nét mặt Đại thống lĩnh tràn đầy vẻ cô đơn, hắn biết dưới vây công của Hỗn Độn Thần Ma, hắn không có một tia hy vọng sống sót.

Ở giây phút cuối cùng, Đại thống lĩnh từ bỏ chống cự.

Mà nói điều kiện với ba Hỗn Độn Thần Ma kia.

“Ta có thể chết, nhưng các ngươi nhất định phải tha cho Nhị huynh đệ một con đường sống.” Một loại khí tức quyết chiến ắt chết từ trên người Đại thống lĩnh phát ra.

“Ta liều chết phản kháng, không dám nói đồng quy vu tận với ba người các ngươi, nhưng ít nhất có thể kéo một người xuống nước.”

“Làm giao dịch, từ đầu đến cuối ta vẫn luôn xem mấy người các ngươi là huynh đệ.”

“Cuối cùng ta cầu các ngươi buông tha Nhị huynh đệ, ta sẽ chủ động tịch diệt trong Hỗn Độn này.”

Ba Hỗn Độn Thần Ma trầm mặc một hồi.

“Nhị có thể đi, nhưng nhất định phải để lại món Hồng Mông chí bảo kia.” Thần Ma cầm đầu nói.

Nghe được lời này, Đại thống lĩnh nhìn về phía Thần Ma Nhị.

“Huynh đệ, ta có lỗi với ngươi, trước đây ta nên nghe lời ngươi, hiện tại mọi chuyện đã trễ rồi.”

“Chuyện duy nhất đại ca có thể làm chỉ được thế này, ngươi đi đi, đừng nghĩ đến chuyện báo thù cho ta.” Đại thống lĩnh nói.

“Chúng ta vẫn có hy vọng, Đại thống lĩnh có thể thử phản kháng một chút.” Thần Ma Nhị nói, thả ra mười vạn con rối cấp Đại Thánh Nhân.

Một chiến trận phòng ngự vây lấy hai Thần Ma, bảo vệ bên trong.

“Con rối Thần Ma này cũng có thể kéo dài một thời gian, nhưng kết quả cuối cùng đều như nhau thôi.” Đại thống lĩnh nhìn những con rối Thần Ma này, thở dài nói.

“Đại thống lĩnh, tận lực kéo dài thời gian, ta đã kêu bằng hữu của ta tới đón chúng ta.” Thần Ma Nhị truyền âm nói.

“Đáng tin cậy sao, đây là ba Hỗn Độn Thần Ma đó.”

“Yên tâm, hắn có thể giúp chúng ta chạy thoát.”

Nghe được lời Nhị Thần Ma nói, trên người Đại thống lĩnh lập tức bắn ra vô tận chiến ý.

Khí thế cả người trở nên bén nhọn.

“Nếu như hôm nay ta có thể thoát khỏi truy sát của các ngươi, sau này các ngươi phải cẩn thận, Thần Ma phản bội ta, ta sẽ mẫn diệt hắn trong Hỗn Độn này.” Hai mắt Đại thống lĩnh đỏ ngầu nhìn về phía ba Hỗn Độn Thần Ma kia.

“Tốc chiến tốc thắng, cẩn thận có trá.”

Ba Hỗn Độn Thần Ma từ biểu hiện Đại thống lĩnh thấy được một tia biến cơ, lập tức toàn lực xuất thủ, chuẩn bị diệt trừ hai Thần Ma.

Trong nháy mắt, toàn bộ chiến trận con rối Thần Ma bắt đầu cấp tốc chuyển động.

Nhưng đối mặt với liên thủ của ba Hỗn Độn Thần Ma, chiến trận tạo thành từ mười vạn con rối Thần Ma này giống như cà rốt, bị nạo xuống từng tầng một.

“Đại thống lĩnh, các chờ sau khi con rối Thần Ma trong chiến trận này hao hết, ngươi dùng toàn lực quần nhau với bọn họ, thời gian càng lâu càng tốt.” Thần Ma Nhị truyền âm nói.

“Được, hiện tại thật hối hận không để ngươi luyện chế nhiều thêm con rối Thần Ma.” Đại thống lĩnh nhìn con rối Thần Ma nhanh chóng hao tổn nói.

“Yên tâm, ta và Đại thống lĩnh đều có thể sống.”

“Đến lúc đó ta hy vọng nhìn thấy cảnh Đại thống lĩnh đạp bọn họ dưới chân mẫn diệt.” Trong ánh mắt Thần Ma Nhị nhìn ba Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện hận ý.

Nhọc nhằn khổ sở đi theo đoàn đội gây dựng cơ nghiệp, mắt thấy lập tức sẽ thành công, sắp có thể được chia lượng lớn chân lý Hỗn Độn.

Thế nhưng cố tình ở ngay lúc này, thành quả của đoàn đội gây dựng cơ nghiệp lại bị cướp mất.

“Bản thể, ngươi nhanh qua đây, nếu không tâm huyết mấy vạn năm này sẽ thất bại trong gang tấc đó.”

Lúc này, cách chiến trường nơi này ngoài mấy trăm triệu quang giáp, một Truyền Tống trận to lớn đột ngột xuất hiện từ trong hư không.

Phân thân số bốn vượt ngang mà đến, sau đó khởi động Truyền Tống trận lần nữa, truyền tống về phương hướng chiến trường.

Lúc này trong chiến trường, con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, chỉ còn lại hai vạn con.

Đại thống lĩnh đã sẵn sàng chuẩn bị chiến đấu.

“Sau khi trở thành Hỗn Độn Thần Ma, vẫn chưa chiến đấu ra hồn, bây giờ nhớ lại thật quá đáng tiếc.”

“Nếu như lần này có thể còn sống sót, ta nhất định sẽ nâng cao chiến lực bản thân trước.” Đại thống lĩnh nói.

“Đại thống lĩnh, dưới vây công của ba Hỗn Độn Thần Ma kia, ngươi có thể kiên trì bao lâu.” Thần Ma Nhị cảm nhận vị trí của Từ Phàm nói.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra thì không đến một khắc.”

“…”

Đã nói tốt là trước khi chết có thể kéo một cái đệm lưng, chỉ có trình độ này?

“Ta hù dọa bọn họ thôi, kéo một cái đệm lưng chỉ có thể dựa vào tự bạo.” Đại thống lĩnh giải thích.

Ngay lúc tầng chiến trận phòng ngự cuối cùng bị phá vỡ, ba Hỗn Độn Thần Ma xuất hiện trước mặt Đại thống lĩnh.

“Thần Ma Nhị, chăm sóc tốt bản thân.” Đại thống lĩnh nói, lập tức xông lên.

Nhưng chiến lực của người vừa tấn cấp đến Hỗn Độn Thần Ma không bao lâu như hắn, vừa tiếp xúc với ba Hỗn Độn Thần Ma kinh nghiệm chiến trường đầy mình liền rơi vào thế hạ phong.

Thần Ma Nhị nhìn qua lần thứ hai, Đại thống lĩnh đã ở trạng thái bị ngược.

Lúc này, một Hỗn Độn Thần Ma trong đó nhìn chăm chăm Thần Ma Nhị.

“Ta không nỡ giết ngươi, trở về cùng ta, sau này ngươi vẫn quản lý hậu cần của chúng ta, thế nào?”

Những năm này, Thần Ma Nhị quản lý đoàn đội gây dựng cơ nghiệp ngay ngắn rõ ràng, phương diện vật tư, chí bảo càng là đúng chỗ.

Đoàn đội gây dựng cơ nghiệp của Đại thống lĩnh có thể có thành tích hôm nay, công lao trong đó ít nhất có bốn phần mười là của Thần Ma Nhị.

“Trước đây Đại thống lĩnh đối đãi với các ngươi như thế, các ngươi phản bội chẳng lẽ thật sự không xấu hổ chút nào sao?” Thần Ma Nhị nhìn Hỗn Độn Thần Ma nói chuyện với hắn nói.

“Ha ha, trong mắt đế quốc, các ngươi vẫn luôn là một đám chuột, một đám chuột nấp trong khe cống.”

“Các ngươi vĩnh viễn không thể hiểu được sự vĩ đại của quốc chủ, cũng không thể hiểu được chuyện các ngươi đang làm ngu xuẩn đến dường nào.” Nghe được lời Thần Ma, Hỗn Độn Thần Ma kia lập tức bật cười, trong ánh mắt có vẻ cực kỳ trào phúng.

“Nhị huynh đệ, đừng nói nhiều như vậy, bảo vệ tốt chính mình.”

“Nếu thật sự không được thì đáp ứng yêu cầu của bọn họ.” Đại thống lĩnh đang bị ngược lên tiếng nói, cuối cùng lại tiếp tục bị hai Hỗn Độn Thần Ma chà đạp.

Trong Hỗn Độn xuất hiện một cây cự chùy, đột ngột đánh lên người Đại thống lĩnh.

Hỗn Độn thể vỡ vụn lại ngưng tụ lần nữa.

Bây giờ Đại thống lĩnh đã bắt đầu dùng bản nguyên của bản thân để kéo dài thời gian.

Lúc này Từ Phàm đã xuất hiện bên ngoài năm ngàn vạn quang giáp.

“Đại thống lĩnh, bằng hữu của ta tới rồi, lại kiên trì thêm một chút.”

Lúc nói chuyện, Hỗn Độn thể của Đại thống lĩnh lại vỡ vụn lần nữa.

Trong chốc lát, một cột sáng ẩn chứa vô tận Thánh Dương chi lực bắn về phía chiến trường nơi này.

Bên ngoài cột sáng, bám vào một tầng pháp trận Hỗn Độn quỷ dị.

Chỉ thấy cột sáng phá tan phong tỏa tầng ngoài, từ trung tâm chiến trường quét qua.

Trong nháy mắt này, hai luồng lực lượng trói buộc trói trặt lấy Đại thống lĩnh và Thần Ma Nhị, theo cột sáng cùng bắn về phương xa.

“Không trấn áp được cột sáng này cũng không thể để bọn họ chạy.” Thần Ma cầm đầu gầm thét nói, phá vỡ không gian bay theo hướng cột sáng.

Lúc này ở hướng ngược lại, ngoài một tỷ quang giáp.

Đại thống lĩnh bị thương và Thần Ma Nhị từ trong Truyền Tống trận đi ra.

“Bằng hữu ngươi là một sinh linh trong giới!” Đại thống lĩnh cố nén đau đớn vì bản nguyên bị hao tổn nói.

“Đã từng nhận ơn cứu mạng của vị bằng hữu này, cho nên bọn ta là bằng hữu tốt nhất.” Thần Ma Nhị giải thích.

Ở trong mắt Hỗn Độn Thần Ma, những sinh linh trong khác gì mấy con tiểu miêu, tiểu cẩu.

Cho nên nói trong Thần Ma, có một bằng hữu sinh linh trong giới là một loại hành vi rất dị dạng.

Chương 1357: Thần vật đạo Dị Biến

“Sinh linh trong giới, ngươi tên gì?” Giọng điệu Đại thống lĩnh sau khi bị ngược có chút suy yếu.

“Dựa theo cách đặt tên của Thần Ma các ngươi, ngươi gọi ta Từ là được.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Từ, nhiều năm như vậy, không nghĩ tới trình độ của ngươi trên đạo Truyền Tống vẫn tinh thâm như thế.” Thần Ma Nhị ở bên cạnh nói, thực tế là đang truyền âm báo cáo cho Từ Phàm những chuyện xảy ra trong thời gian này.

“Cũng tàm tạm, lúc ngươi cầu cứu ta vừa lúc ở gần đây.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Từ huynh đệ, ngươi đã cứu ta và Nhị, về sau chúng ta chính là huynh đệ.”

“Từ nay về sau, bọn ta có một phần chỗ tốt, ắt không thể thiếu Từ huynh đệ.” Giọng điệu Đại thống lĩnh vô cùng cảm kích, còn lấy ra hai phần chân lý Hỗn Độn muốn đưa cho Từ Phàm.

“Trực tiếp cho Nhị đi, sau này hắn cần để tấn cấp Hồng Mông Luyện Khí sư.” Từ Phàm từ chối nói.

Trong âm thầm, phân thân số hai đã sớm chuyển đồ đến trong linh bảo không gian của Từ Phàm.

“Như vậy không được, đồ vật Nhị huynh đệ cần có để tấn cấp Hồng Mông Luyện Khí sư đương nhiên là để ta kiếm.”

“Đây là cảm kích của ta đối với Từ huynh đệ, xin ngươi nhất định phải nhận lấy.” Đại thống lĩnh dùng ánh mắt chân thành nói, nhưng bản thân vẫn cảm thấy có chút quái dị.

Giống như là chính mình được một con chó mình nuôi cứu.

“Được.” Từ Phàm vung tay nhận lấy hai phần chân lý Hỗn Độn.

“Bên ta còn có việc, các ngươi tự tiện.” Từ Phàm nói, lập tức hóa thành một đường thánh quang biến mất.

“Đại thống lĩnh, bây giờ chúng ta làm sao đây?” Thần Ma Nhị nhìn vùng Hỗn Độn xa lạ này hỏi.

“Chúng ta phải trở về, phải cứu về những huynh đệ còn lại.”

“Sau đó lại nghĩ những chuyện khác.” Trong ánh mắt của Đại thống lĩnh có chút cô đơn.

Một đoàn đội gây dựng cơ nghiệp vốn đang phát triển không ngừng cứ như vậy giải tán, đổi lại là ai cũng không cam lòng.

“Đại thống lĩnh, ta biết có một bí đạo có thể rời khỏi hai đế quốc Đại Thần Ma, chúng ta có nên ra bên ngoài xem thử không?” Thần Ma Nhị nghĩ ngợi rồi hỏi.

Dựa theo ý nghĩ của hắn, Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma hỗn loạn đó đã không thích hợp để bọn họ gây dựng cơ nghiệp.

Dựa vào lời nói của ba Hỗn Độn Thần Ma truy kích là có thể biết được, tồn tại chí cao không thể diễn tả kia không hoàn toàn biến mất.

Kết hợp với tin tức bản thể Từ Phàm cho hắn, phân thân số hai có thể xác định, trong mấy kỷ nguyên nữa, quốc chủ của Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma nhất định sẽ trở về.

“Mang theo các huynh đệ rời khỏi hai đế quốc Đại Thần Ma, cách này không tệ.”

“Hơn nữa ta có thể cảm giác được từ trong lời nói của ba phản đồ vừa nãy, quốc chủ không biến mất, chỉ cần hắn vừa về đến, chúng ta nhất định sẽ bị xử lí.”

“Cho nên hiện tại, nên rời đi, nếu không chờ khi quốc chủ trở về ai cũng không chạy được.” Đại thống lĩnh nói.

“Đại thống lĩnh, không biết ngươi có hứng thú sáng tạo ra một đế quốc Thần Ma nữa không?” Ánh mắt Thần Ma Nhị lấp lánh nhìn về phía Đại thống lĩnh.

“Được, nhưng mà không phù hợp với thực tế, đi một bước xem một bước vậy.”

Hai Thần Ma lặng lẽ tiến về hướng Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma.

Tam Thiên giới, trong Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nhìn những đồ vật phân thân số hai cho, không khỏi bật cười.

Chỉ bằng hai mươi vạn con rối cấp Đại Thần Ma này, Từ Phàm liền biết những năm này phân thân số hai bộ trưởng hậu cần này làm tốt bao nhiêu.

Hai mươi vạn con rối, lượng lớn linh khoáng Hỗn Độn trân quý, mấu chốt nhất còn có một đồ vật cùng loại với thần vật.

Dao động không gian xuất hiện, một mảnh vỡ hình bán nguyệt tản ra khí tức quỷ dị xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Đạo Dị Biến, thú vị.” Từ Phàm cảm nhận đồ vật cùng loại với thần vật này nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng vẫy tay, không gian xung quanh từ từ ngưng tụ, cuối cùng biến thành một đao khách cầm trường đao trong tay, quanh người tản ra khí tức lạnh thấu xương.

Đây là đao khách Từ Phàm dùng đạo Dị Biến ngưng tụ ra.

“Ngươi có ý thức không? Tự mình giới thiệu đi.” Từ Phàm cảm nhận cảm xúc của đao khách, hỏi.

“Ba tuổi học đao, mười sáu tuổi nhất đao nhập cảnh, tám mươi một tuổi lấy đao chém phá hư không phi thăng.”

“Ba trăm tuổi Chân Tiên, ba ngàn sáu trăm tuổi lấy cảnh giới Chân Tiên chém chết ba Kim Tiên.”

“Một vạn ba ngàn tuổi trở thành Kim Tiên, bốn vạn sáu ngàn tuổi ngộ được đao ý Hỗn Độn trở thành Đại La.”

Giọng điệu đao khách rất chậm, nhưng mỗi câu nói đều đang uốn cong không gian xung quanh, ý đồ phá vỡ không gian xung quanh chuồn đi.

“Đạo Dị Biến, đồ vật ngưng tụ ra đều có trí tuệ của mình sao?”

Nhìn đao khách trước mắt, Từ Phàm rơi vào trầm tư.

Đao khách hắn triệu hồi ra, chỉ là dùng đồ vật cùng loại với thần này vật biến hóa ra, không chịu Từ Phàm khống chế.

“Nhìn ra được, ngươi rất muốn sống tiếp.” Từ Phàm khẽ nói.

“Ngộ được đao ý Hỗn Độn, có hy vọng thành Thánh, bất kể ta lấy phương thức gì tồn tại, nhưng ta không muốn chết.” Đao khách lặng lẽ nói.

Trong cảm nhận của Từ Phàm, đao khách trước mắt này đang liên tục ngưng tụ sức mạnh, để duy trì tiêu hao cảnh giới hiện tại của hắn.

“Đều là hư hóa, sao không như mặt trời lúc sớm trở về Hỗn Độn.”

“Ta vì ngươi mở một con đường đi về vùng Hỗn Độn, có thể sống sót hay không, toàn bộ đều phải nhờ tạo hóa của bản thân ngươi.”

Từ Phàm hơi đưa tay dựng nên trong không gian một cánh cửa ánh sáng truyền tống.

Đao khách nhìn cánh cửa ánh sáng truyền tống, hành lễ với Từ Phàm sau đó đi vào bên trong.

“Thần vật này thật thú vị, lại là thần vật đạo Dị Biến hiển hóa.”

“Ta nên dùng cái này luyện chế món Huyền Hoàng chí bảo nào thì tốt đây?” Từ Phàm sờ cằm nói.

Lúc hắn từ trong cơ thể phân thân số ba rời đi, đã đại khái hiểu được tính chất của thần vật.

Cuối cùng Từ Phàm lại dùng thần vật này diễn hóa ra càng nhiều sinh linh khác biệt.

Những sinh linh được diễn hoá ra này đều có ký ức của mình, giống như trời sinh nên xuất hiện trong thế giới này.

Nhưng bọn họ ra đời, cần tiêu hao một lượng lớn năng lượng duy trì sự sống cho bọn họ.

Cho nên những sinh linh này sau khi sinh sống trong Ẩn Linh môn một khoảng thời gian, tất cả đều tan biến.

Thông qua những sinh linh diễn hóa này, Từ Phàm dần nắm giữ được cách sử dụng thần vật này.

Hiện tại đối với thần vật này, Từ Phàm có hai lựa chọn, một là hóa thành phân thân số năm cho chính mình, hai là luyện chế một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

“Vẫn là hóa thành phân thân ủa ta đi, sau này hóa thành phàm nhân cũng không thể chỉ dùng phân thân số bốn chủ sát.”

Từ Phàm nghĩ tới đây, bước vào không gian dưới lòng đất.

“Khoảng thời gian hóa phàm này lại lãng phí rồi, đây cũng sẽ là lần cuối cùng.” Từ Phàm nói, bắt đầu dùng thần vật diễn biến phân thân của chính mình.

Thương hải tang điền, ngàn năm đã qua.

Từ Phàm từ từ mở mắt, không khỏi cảm khái nói: “Muốn làm một phân thân loại tổng hợp, thật đúng là không dễ dàng.”

Phân thân số năm bao phủ trong bóng tối xuất hiện sau lưng Từ Phàm, vẻ mặt dại ra, biểu cảm lặng lẽ.

“Bồ Đào, đi hỗ trợ phân thân số năm bố trí đại trận chuyển dời đại thế giới bên ngoài Tam Thiên giới.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Phân thân số năm biến mất, Từ Phàm lại trở về cuộc sống thường ngày.

Bên ngoài Tam Thiên giới, phân thân số năm đang ở vùng Hỗn Độn, dùng đạo Dị Hoá phân ra năm phân thân tướng mạo như hắn.

Những phân thân này đều có nhân sinh và những chuyện trải qua chuyên thuộc về bọn họ.

Nhưng thống nhất tất cả bọn họ đều là Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp nhất.

“Bồ Đào, liên tục rót vào năng lượng cho bọn họ.” Phân thân số năm mặt không biểu tình nói.

Chương 1358: Vùng đất đề cử

Từ Phàm hóa thành phàm nhân, nhìn biểu hiện của phân thân số năm, không khỏi hài lòng gật đầu.

“Không tệ, về sau có phân thân này có thể bớt rất nhiều chuyện.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trong tiểu viện Từ Phàm, Nguyên chủ từ đó đi ra.

“Từ Thần sư, rốt cuộc ngươi cũng chịu bắt đầu xây dựng Truyền Tống trận này.” Nguyên chủ cười nói.

Lúc này một ngọc điệp xuất hiện trước mặt Nguyên chủ.

“Trước tiên đừng cười, đây là vật liệu cần có để bố trí đại trận, có hơi phức tạp, cần ngươi đi xử lý.” Từ Phàm cười nói.

“Không thành vấn đề, tập hợp lực lượng của Tam Thiên giới, nhất định phải thỏa mãn tất cả nhu cầu của đại trận truyền tống này.” Nguyên chủ hưng phấn nói.

“Vậy thì tốt, phía trên ta có đánh dấu tiền kỳ, trung kỳ, hậu kỳ cho ngươi, ngươi sắp xếp tốt là được.” Từ Phàm gật đầu.

“Yên tâm, cam đoan sắp xếp ổn thoả.”

“Ngàn năm này, trong Tam Thiên giới ngoài vài chỗ xó xỉnh ra, những nơi khác đều được Nhân tộc nắm giữ.”

“Chờ qua một thời gian nữa, ý chí Nhân tộc ngưng tụ, sẽ bắt đầu thay thế ý chí thiên đạo Tam Thiên giới này.”

“Đến lúc đó, có thể càng tiện bố trí đại trận truyền tống này.”

Nghe được ý chí thiên đạo Tam Thiên giới sẽ bị thay thế, Từ Phàm tò mò hỏi: “Vậy ý chí thiên đạo Tam Thiên giới có thể sẽ bố trí đường lui phản kháng hay không?”

“Việc này ngược lại sẽ không, nó sẽ bị lưu vong ở vùng Hỗn Độn, tìm được nơi thích hợp sẽ ngưng tụ thành một đại thế giới lần nữa.” Nguyên chủ trả lời.

“Vậy thì tốt, chỉ sợ trong lúc thay thế sẽ xảy ra chuyện.”

“Từ Thần sư yên tâm, trong ngàn năm ngươi bế quan, lại có một vị tiền bối Nhân tộc tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, ý chí thiên đạo Tam Thiên giới này không lật trời được đâu.”

Lúc Nguyên chủ đang nói chuyện, đột nhiên lấy ra một món tiên khí.

“Từ Thần sư, đây là tiên khí ta luyện chế, mời ngươi đánh giá thử.” Nguyên chủ cười ha ha nói.

Từ Phàm nhìn món tiên khí dùng vật liệu đỉnh cấp đắp ra, ánh mắt dần trở nên kỳ quái.

“Trước kia không phải ngươi đã từ bỏ đạo Luyện Khí sao?”

“Từ Thần sư xuất hiện làm ta hiểu ra tầm quan trọng của đạo bàng môn, cho nên thời gian gần đây ta đang nhặt lại đạo Luyện Khí lần nữa, xem thử có hy vọng có thể đạt tới một phần trăm tiêu chuẩn của Từ Thần sư hay không.”

Từ Phàm nhìn tiên khí này, lại nhìn qua Nguyên chủ.

“Chuyện tu luyện, đừng gấp gáp, đừng nóng vôi, về phần đạo Luyện Khí, bình thường Nguyên chủ chơi tí là được.” Từ Phàm nói rất khéo léo.

“Thôi, xem ra ta không có thiên phú trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư.” Nguyên chủ mất mát nói.

“…”

Huyền Hoàng Luyện Khí sư? Ai cho ngươi dũng khí đó vậy?

“Cũng đã ngàn năm rồi, ba vị tiền bối có tìm được nơi thích hợp hay không?” Từ Phàm đổi đề tài hỏi.

“Tìm được mấy vùng đất đề cử, nhưng đều không quá hài lòng.”

“Thích hợp với chúng ta Tam Thiên giới nhất là Thánh Quang tinh thần.”

“Những nơi ba vị Nhân tộc tiền bối tìm tới đều là Thánh Quang tinh thần, mặc dù miễn cưỡng có thể.”

“Nhưng sau khi Tam Thiên giới chuyển qua, chuyển động quy tắc đại đạo trong giới nhất định sẽ xây dựng lại lần nữa, như vậy rất phí thời gian, Nhân tộc cũng không dễ thích ứng.”

Nguyên chủ nói, chiếu hình tình huống của mấy vùng đất đề cử cho Từ Phàm.

Sau khi nhìn thấy tình huống của mấy vùng đất đề cử này, Từ Phàm rơi vào trầm tư.

“Thật ra xây mới quy tắc đại đạo lần nữa cũng không tệ, như vậy có thể làm cho hệ thống tu luyện của Nhân tộc càng thiên hướng vạn đạo Hỗn Độn.” Từ Phàm trầm tư một hồi nói.

Nghe được lời Từ Phàm, Nguyên chủ có cảm giác như cá mắc câu.

“Từ Thần sư nói rất đúng, về sau Nhân tộc chúng ta phải phát triển ở trong Hỗn Độn, đạo tu luyện tất nhiên phải sát với vạn đạo Hỗn Độn.”

“Trên phương diện sáng tạo công pháp này, Từ Thần sư tuyệt đối là đỉnh lưu của Tam Thiên giới, bản thân lại tinh thông vạn đạo Hỗn Độn.”

Nguyên chủ nói đến đây, lộ ra mục đích của mình.

“Hy vọng Từ Thần sư có thể biên tập cho Nhân tộc mấy bộ công pháp cơ sở nhất.”

“Ngươi nói nhiều như vậy, không phải chỉ muốn đợi ta ở đây đó chứ?” Từ Phàm bật cười.

Một vết nứt không gian mở ra, từ đó tuôn ra vô số ngọc điệp lơ lửng giữa không trung.

“Đây đều là công pháp thiên hướng vạn đạo Hỗn Độn thích hợp cho Nhân tộc tu luyện, đều là từ cơ sở nhất đến Đại La cảnh.”

“Ngươi lấy về tự mình sắp xếp đi, ta lười làm việc này lắm.” Từ Phàm tựa lưng lên ghế dựa, uể oải nói.

“Nhiều như vậy!” Nguyên chủ hơi kinh ngạc nói.

“Biên tập loại công pháp đơn giản này, có Bồ Đào là được.”

“Về sau ngươi còn muốn công pháp loại hình gì, cứ nói với Bồ Đào.”

Những năm này Bồ Đào đã được Từ Phàm cường hóa đến cấp Huyền Hoàng chí bảo, chỉ cần Từ Phàm muốn, cho dù làm cá mặn trăm kỷ nguyên cũng không thành vấn đề.

Một ly nước ép linh quả tươi xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Nhìn Nguyên chủ đang xem xét những công pháp này, Từ Phàm thờ ơ nói: “Lấy về hết xem đi, đều là công pháp tốt công chính, ôn hoà, tu luyện tuyệt đối bớt lo.”

“Ta biết, giống như Ngũ Hành quyết trong tông môn của Từ Thần sư.”

Theo đệ tử Ẩn Linh môn đi khắp Tam Thiên giới, trong Nhân tộc truyền ra một tên tuổi.

Đứng đầu công pháp, đạo pháp bản nguyên Ngũ Hành quyết.

Nguyên chủ cầm những công pháp này rời đi, Trương Vi Vân vừa lúc từ bên ngoài trở về, nhìn thấy Từ Phàm vô cùng ngạc nhiên lẫn vui mừng.

“Phu quân, ngươi xuất quan khi nào vậy?” Trương Vi Vân vui mừng hỏi.

“Vừa xuất quan không bao lâu, ngươi đi đâu mà vui như vậy?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại sư tỷ sinh một cặp song sinh, ta qua đó ăn mừng.” Trương Vi Vân vừa nghĩ tới cặp sinh đôi đáng yêu, yêu thích vô cùng.

Nhìn biểu cảm của Trương Vi Vân, Từ Phàm nói: “Vi Vân, ta áp chế cảnh giới củangươi đến cảnh giới Kim Tiên, thế nào?”

“Đến lúc đó chúng ta nỗ lực, xem có thể có hài tử hay không.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

Bây giờ nghĩ, lúc nhàm chán nuôi hài tử, cũng không tệ lắm.

“Có thể, chúng ta thử xem!” Trương Vi Vân có chút bất ngờ.

Bên ngoài Tam Thiên giới, phân thân số năm biến thành người quản lý, giám sát năm Trận Pháp Thần sư khắc đại trận truyền tống.

“Điên cuồng quả nhiên là quá điên cuồng, thế mà muốn chuyển dời toàn bộ đại thế giới, cả đời Vương mỗ ta trước giờ chưa từng thấy qua đại trận Hỗn Độn điên cuồng như vậy.” Một Trận Pháp Thần sư vừa nói vừa bố trí, thuận tiện còn chỉ huy con rối, xử lý những vật liệu cần có để bố trí trận pháp.

“Chỗ tinh diệu của trận pháp này không chỉ ở đây, các ngươi có phát hiện không, hắn vậy mà thông qua dòng sông thời gian định vị tọa độ.”

“Hơn nữa điểm khác của đại trận truyền tống còn chưa tìm được, chỉ riêng định vị giả lập một điểm khác thông qua dòng sông thời gian là đủ cho chúng ta học cả đời rồi.” Một vị Trận Pháp Thần sư khác nói, trong ánh mắt vô cùng cuồng nhiệt.

Đối với cuộc tán gẫu của mấy vị Trận Pháp Thần sư này, phân thân số năm không có ý quan tâm.

Hỗn Độn chi khí ngưng tụ, lại có năm Trận Pháp Thần sư xuất hiện phía sau phân thân số năm.

“Đây là trận đồ, các ngươi bố trí tốt khu Thiên Cán.” Phân thân số năm phân phó.

Trận Pháp Thần sư dẫn đầu nhận lấy trận đồ, chào hỏi bốn người khác rồi xuất phát về khu Thiên Cán.

“Bồ Đào, lực lượng hiện có nhiều nhất có thể duy trì bao nhiêu Trận Pháp Thần sư.” Phân thân số năm hờ hững hỏi.

“Hỗn Độn chi khí tinh thuần tiêu hao, tốc độ rút ra dựa theo trong hư không, tổng cộng có thể triệu hồi một trăm linh tám Trận Pháp Thần sư.”

Chương 1359: Gậy như ý

Từ Phàm mệt nhọc cả ngày, ngồi xuống trên chiếc ghế dựa quen thuộc nhất nhìn những Trận Pháp Thần sư dùng đạo Dị Biến biến hóa ra bên ngoài Tam Thiên giới.

“Mỗi lần nhìn đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi, đạo Dị Biến này là đại đạo Hỗn Độn do vị đại năng nào sáng tạo ra?” Từ Phàm vừa nói vừa lặng lặng lẽ đạo Dị Biến.

Một quang đoàn ký ức xuất hiện trước mặt Từ Phàm, đây là cuộc đời của một Trận Pháp Thần sư trong đó.

Từ lúc sinh ra đến bây giờ, tất cả những chuyện trải qua đều rõ ràng chi tiết, mà trong thế giới ký ức, vậy mà diễn hóa cực kỳ hoàn mỹ, khiến Từ Phàm cũng tìm không ra chỗ sai nào.

Nhìn những những chuyện Trận Pháp Thần sư trải qua, trong mắt Từ Phàm xuất hiện một tia minh ngộ.

“Đại đạo Hỗn Độn thiết lập trước nhất đạo Dị Biến thế mà là Luân Hồi.” Từ Phàm nói, bảo Bồ Đào kêu Lý Tinh Từ tới.

Một khắc sau, Lý Tinh Từ từ trong cánh cửa ánh sáng truyền tống đi tới.

“Bái kiến sư phụ.”

Vừa rồi lúc nhận được thông báo hắn đang ở lúc tu luyện mấu chốt, nghe được lời Bồ Đào, kéo dài thật lâu, mới củng cố lại cảm ngộ vừa rồi.

“Sau này bế quan thì bế quan cho đàng hoàng, tin tức của ta không nhận cũng không sao.” Từ Phàm nói.

“Đối với đồ nhi, chuyện của sư phụ là quan trọng nhất.” Trong lòng Lý Tinh Từ xuất hiện một tia ấm áp.

“Vi sư lấy được một thần vật, chính là đạo Dị Biến diễn hóa.”

“Mà muốn tham ngộ đạo Dị Biến, nhất định phải tinh thông Hỗn Độn Luân Hồi đại đạo.”

Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một ngọc điệp, bên trên ghi chép cách nhìn của hắn đối với đạo Dị Biến.

“Ngươi xem thử đi, ta cảm thấy hẳn là thích hợp với ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Hiện tại tất cả đồ đệ của hắn gần như đều không cần hắn quan tâm, làm sư phụ bọn họ, chỉ cần chỉ điểm một phen ở lúc mấu chốt là được.

Lý Tinh Từ nhận lấy ngọc điệp, bắt đầu xem xét.

Vừa nhìn thấy cương lĩnh khái quát đạo Dị Biến, cả người Lý Tinh Từ đều kích động lên.

So với đường hắn đi ra, đạo Dị Biến có vẻ càng thích hợp cho chính mình tu luyện.

“Thế gian này vậy mà lại có đại đạo quỷ dị như vậy, trống rỗng diễn hóa ra sinh linh vạn vật trên thế gian, thật quá khó tin.” Lý Tinh Từ kích động nói.

“Lúc vi sư mới vừa tiếp xúc cũng nghĩ như vậy.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng hất tay, từng con hỏa phượng Kim Tiên kỳ có bản năng sinh vật được trống rỗng tạo ra.

Ở trong đầu hỏa phượng này, có những chuyện nó trải qua từ lúc sinh ra đến bây giờ hoàn chỉnh nhất.

Hỏa phượng khôn ngoan đậu xuống bên cạnh Lý Tinh Từ, Từ Phàm ra hiệu cho hắn đọc ký ức trong đầu hỏa phượng.

Một bàn tay nhẹ nhàng chạm lên đầu hỏa phượng, sau đó bắt đầu từ một quả trứng cho tới bây giờ, tất cả những chuyện nó trải qua đều hiện lên trong đầu Lý Tinh Từ.

“Đạo này cũng có thiếu hụt, vật dị biến ra, không thể duy trì lâu.”

“Chẳng qua điểm này cũng rất dễ thay đổi, chỉ là phải tốn chút sức mà thôi.” Từ Phàm đánh giá nói.

“Đồ nhi đa tạ sư phụ dạy bảo.”

Một cánh cửa lớn mời mở ra trước mặt Lý Tinh Từ.

Lúc này, bên ngoài Tam Thiên giới đã có một trăm Trận Pháp Thần sư đang bố trí pháp trận, vì thế phân thân số năm còn đặc biệt triệu hồi ra mấy người quản lý.

Một phù văn Hỗn Độn Không Gian to lớn khắc xuống tiết điểm đại trận.

Sau khi tiết điểm này được thắp sáng, tiếp nối với những phù văn Hỗn Độn xung quanh.

“Thật sự muốn gặp vị đại nhân đã thiết kế ra loại Truyền Tống trận này một lần.” Trận Pháp Thần sư mới vừa bố trí xong tiết điểm nói.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, tranh thủ bố trí pháp trận, đến lúc đó vị đại nhân đó nhất định sẽ gặp mặt chúng ta một lần.” Trận Pháp Thần sư cách đó không xa nói.

Lúc này hàng trăm vạn con rối cảnh giới Đại La, đang ở tầng ngoài Tam Thiên giới bố trí vật liệu nền cho trận pháp.

Trong một toà cự thành mới xây cách Ẩn Linh môn không xa, Từ Phàm mang Trương Vi Vân đi dạo trên đường phố phồn hoa nhất.

“Thành trì mới xây này không tệ, chẳng qua là không có tường thành, cảm giác có hơi kỳ lạ.” Trương Vi Vân cười nói.

“Ha ha, nếu tòa thành này bị xâm chiếm, vậy cách Ẩn Linh môn chúng ta diệt vong cũng không xa.” Từ Phàm trả lời.

Lúc này hai người đang ở trước một quán linh thực nhỏ, chờ kẹo đường hồ lô linh quả.

“Đây là hai xâu mứt quả bồ đào ngươi muốn.” Ông chủ quán nhỏ đưa qua hai xâu kẹo đường hồ lô.

Từ Phàm nhận lấy, chia cho Trương Vi Vân một xâu.

Lúc hai người đang dạo bước, phía sau đột nhiên vang lên một giọng nói.

“Sư tổ, Trương trưởng lão!”

Từ Phàm nhìn lại, lập tức nở nụ cười.

Chỉ thấy Lý Sơ Phàm và thê tử hắn mang một tiểu nữ hài vừa ra đời không lâu đi dạo phố.

Dáng dấp tiểu nữ hài vô cùng trắng nõn, đáng yêu, nhất là hai đôi mắt to như quả nho, giống như có thể soi ra bóng người.

“Gần đây cũng không nghe nói tôn tức ngươi sinh hài tử mà.” Từ Phàm nói.

“Sư tổ, đây là tôn nữ của ta.” Lý Sơ Phàm cười nói.

“…”

Nhìn Lý Sơ Phàm nét mặt mũi tràn đầy hạnh phúc, Từ Phàm có chút cạn lời, vẻ mặt tức phụ mình bên cạnh hắn, không cần nhìn cũng biết là đã thế nào.

“Các ngươi đi dạo của các ngươi, đừng lạng trước mắt ta.” Từ Phàm có chút ghét bỏ xua tay.

Hai phu thê Lý Sơ Phàm nháy mắt hiểu được là ý gì.

Lúc cứ vậy rời đi, một món Tiên Thiên linh bảo xuất hiện trước mặt tiểu nữ hài.

“Gặp lại tức là duyên phận.” Giọng nói khoan thai của Từ Phàm vang lên.

Lý Sơ Phàm nhìn vòng ngọc nhỏ trên tay tôn nữ mình, không thể nhịn được cười lên.

“Sư tổ hắn vẫn như trước kia.”

Từ Phàm không có việc gì mang tức phụ mình giới đi dạo trong tất cả đại Tiên giới, phân thân số năm ở bên ngoài Tam Thiên giới, giống như chủ thầu đốc thúc tiến trình hạng mục.

Kim Hải Tiên giới, Từ Phàm và Vương Vũ Luân đang ở trên một bờ biển câu cá.

“Sao lại đích thân tới đây, có chuyện gì?” Từ Phàm nhìn mặt biển hơi yên ả nơi xa, tiện tay triệu hồi một vài con cá lớn vẻ ngoài xinh đẹp trong biển, để nó nhẹ nhàng nhảy múa trên mặt biển.

“Trước kia không phải ta đã nói rồi sao, nhất định phải vì Từ đại ca câu lên một món Hồng Mông chí bảo.”

Một luồng khí tức của Hồng Mông chí bảo xuất hiện.

“Ta chỉ biết đây là Hồng Mông chí bảo, cái khác ta không biết nữa.”

Chỉ thấy một chiếc gậy như ý nửa trong suốt xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Từ đại ca xem thử có hài lòng hay không, không hài lòng ta lại câu món khác.” Giọng điệu Vương Vũ Luân vô cùng tùy ý.

Từ Phàm nhìn chiếc gậy như ý trong suốt này, thật lâu sau mới hoà hoãn lại.

“Không nghĩ tới thật đúng là có thể bị ngươi câu lên.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng sờ về phía chiếc gậy như ý này.

Từ Phàm lập tức rút lại cánh tay sắp chạm đến gậy như ý.

Một cánh cửa ánh sáng xuất hiện, phân thân số năm từ đó đi ra, cuối cùng bắt lấy ngọc như ý trong suốt kia.

“Đây là một món Hồng Mông chí bảo liên quan đến không gian và thời gian, tên là Thời Không Như Ý.” Từ Phàm nói.

“Thời Không Như Ý, cụ thể có tác dụng gì?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Nhiều tác dụng, ví dụ như là đảo ngược dòng sông thời gian.”

Lúc này hư ảnh một dòng sông thời gian xuất hiện trước mặt hai người, cuối cùng bắt đầu đảo ngược dưới sự khống chế của phân thân số năm.

Sau đó trên dòng sông thời gian xuất hiện một hình ảnh, bên trên là hình ảnh Vương Vũ Luân bị ép ôm nhau với một nữ tử.

Khi đó Vương Vũ Luân vẫn là Kim Đan kỳ.

“Cũng ví dụ như hiện tại.” Từ Phàm nói, để phân thân số năm thò tay vào trong dòng sông thời gian, sau đó trực tiếp túm tới áo ngoài của Vương Vũ Luân Kim Đan kỳ.

“Ta nói sao lúc đó áo ngoài của ta tự nhiên biến mất không thấy!” Vương Vũ Luân kinh ngạc nói.

Chương 1360: Đệ tử may mắn

“Triệu hồi ra dòng sông thời gian chỉ là chuyện nhỏ, tác dụng lớn nhất của Hồng Mông chí bảo này là nghịch chuyển phục sinh sinh linh từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Từ Phàm giải thích.

“Về phần những tác dụng khác đều là hỗ trợ, đối với biên độ tăng trưởng chiến lực không tính là quá lớn.”

“Nghe Từ đại ca nói vậy, món Hồng Mông chí bảo này cũng không có gì đặc biệt.” Vương Vũ Luân sờ cằm.

“Đợi đó, đợi ta vì Từ đại ca lại câu lên món khác.”

“Không cần, có cái này là đủ rồi.” Từ Phàm cười nói.

Có Thời Không Như Ý này, Từ Phàm chắc chắn thành công chạy thoát được trước mặt cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Hữu dụng với Từ đại ca là được.” Vương Vũ Luân vui vẻ nói.

“Đúng rồi, Từ đại ca, ngươi có thể từ trong Hồng Mông chí bảo này phát hiện vị trí của nó trước kia không?”

“Ta hiện tại vô cùng tò mò, dây câu của ta vươn đến đâu, có phải không ở trong vùng Hỗn Độn này hay không?

Nghe được lời của huynh đệ tốt, Từ Phàm lập tức nở nụ cười.

“Trước kia khi cảnh giới ngươi thấp, ta từng xem qua đồ vật câu ra, tất cả đều là ở Tiên giới xung quanh.”

“Sau khi cảnh giới cao lên, đồ vật ngươi câu lên đều là trong bí cảnh ở vùng Hỗn Độn.”

“Linh bảo, chí bảo câu lên, tất cả đều là vật vô chủ.”

“Cho nên ngươi cứ yên tâm thoải mái câu, chủ nhân những đồ vật đó sẽ không tìm tới cửa đâu.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân nói.

Lúc này trên mặt biển xa xa đột nhiên hiện ra một hàng dài cá cầu vồng bảy màu.

Trên mặt biển hợp thành một chiếc cầu vồng màu sắc tươi đẹp.

“Cá cầu vồng còn thật sự là hiếm thấy.” Vương Vũ Luân nhìn mặt biển phía xa, cười nói.

“Cá màu càng đẹp thì càng khó ăn, loại cá này chỉ có thể nhìn không thể ăn.”

Từ Phàm mới vừa nói xong, cần câu trong tay căng chặt, một con cá cầu vồng bị câu lên.

Cuối cùng lại bị trực tiếp quăng về mặt biển xa xa.

Lúc này Vương Vũ Luân cũng dính câu, sau đó điên cuồng giật cần.

Không quá lâu sau, đã câu lên được một chiếc thuyền ngọc.

“Lại là loại đồ vật kỳ quái này, Từ đại ca có thể giúp ta phân biệt một chút không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Đây cũng là một đồ vật có tác dụng đặc biệt, để ta xem xem có tác dụng gì.”

Từ Phàm nói, triệu hồi chiếc tiểu thuyền ngọc bên cạnh hắn, bắt đầu chậm rãi quan sát.

Theo tay Từ Phàm nhẹ nhàng chạm lên thuyền ngọc, thuyền ngọc lập tức sáng lên.

Sau đó phù văn chi chít trên thuyền ngọc sáng lên, có vài phù văn thậm chí ngay cả Từ Phàm cũng xem không hiểu.

Từ Phàm quan sát thật lâu, mới có hơi không xác định nói.

“Đây là Thuyền Hồn Độ, chính là ghi lại ý thức và tiên hồn của ngươi vào trong một không gian đặc biệt.”

“Hơn nữa đồ vật này, hình như không phải ở vùng Hỗn Độn.”

Nghe lời Từ Phàm nói, Vương Vũ Luân lập tức kinh ngạc.

“Không phải ở vùng Hỗn Độn? Bên ngoài vùng Hỗn Độn còn có nơi khác sao?”

“Đương nhiên là có nơi khác, trong vùng Hỗn Độn có câu nói, bên ngoài giới là bầu trời vô tận.”

“Chắc chắn sẽ có khu vực ngươi không biết tồn tại.” Từ Phàm nhìn thuyền ngọc lần này, tò mò nói.

Hắn rất muốn biết thuyền ngọc này sẽ đưa hắn đến trong bí cảnh nào.

“Từ đại ca, chúng ta nếu không tìm người thử xem, xem thử thuyền ngọc này có thể đưa hắn đến đâu.” Vương Vũ Luân cũng cực kỳ tò mò.

“Người khác không yên tâm, chúng ta có thể tự mình tạo một người.”

Từ Phàm nói, lại triệu hồi phân thân số năm mới vừa rời đi không lâu trở về.

Một vị Chuẩn Thánh dùng đạo Dị Biến ngưng tụ xuất hiện trước mặt mọi người.

“La Vân bái kiến chủ nhân.”

Trong ký ức của vị Chuẩn Thánh này, Từ Phàm chính là tồn tại chí cao vô thượng nắm giữ tất cả.

“Đem ý thức bám vào trên chiếc thuyền ngọc này.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Trong nháy mắt, cả chiếc thuyền ngọc sáng lên.

Cuối cùng một cánh cửa không biết thông đến giới nào mở ra.

“Sau khi qua đó tuỳ cơ hành sự, có thể trở về báo cáo tình huống.”

“Tuân lệnh.”

Một lực kéo cố định lấy thuyền ngọc, bắt đầu từ từ bay vào trong giới môn.

Thuyền ngọc biến mất, giới môn cũng theo đó không thấy.

“Xem chừng khu vực phía sau giới môn không còn là trong vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm cảm nhận một phen nói.

“Ta hiện tại quan tâm là, hắn có thể trở về hay không.” Vương Vũ Luân nhìn theo hướng giới môn biến mất nói.

“Ta bảo Bồ Đào ở đây theo dõi, chờ trở về lại thông báo cho ngươi.”

Hai người hàn huyên một hồi sau đó tách ra.

Từ Phàm lại mang tức phụ mình đi dạo lung tung khắp các Đại Tiên giới, dù sao còn rất nhiều thời gian, tùy tiện tiêu xài.

Ba năm sau, lúc Từ Phàm và Trương Vi Vân đang ở trên một chiếc tiên chu hào hoa thưởng thức cảnh đẹp trong tinh vực.

Đột nhiên có một đội Đại La Thánh Giả Nhân tộc xuất hiện ngăn cản đường đi của tiên chu.

“Tiền bối, thương xót cho bọn ta đi.”

Lúc Từ Phàm cho rằng đây là muốn ăn cướp, Đại La Thánh Giả dẫn đầu đột nhiên đáng thương nói.

“Một đám Đại La Thánh Giả các ngươi đáng thương cái gì, nói ra nghe thử, nếu là đáng thương thật, nói không chừng ta sẽ thưởng cho các ngươi chút gì đó.” Từ Phàm cười nói.

Trên đường đi hiếm khi đụng tới một chuyện thú vị như vậy.

“Tiền bối, bọn ta vốn là trưởng lão Minh Dương tông, Thiên Hoa Tiên giới.”

“Sau khi Nhân tộc thống nhất Tam Thiên giới, bọn ta được chia một phần địa bàn, cả tông đang vui mừng hừng hực chuẩn bị di chuyển.”

“Nào biết giữa đường đụng phải một nhóm Chuẩn Thánh Nhân tộc mang mấy đại tộc cướp bóc bọn ta.”

“Cướp đồ của bọn không nói, còn đánh bọn ta trọng thương, còn in phong ấn vào trong cơ thể bọn ta, không cho phép phá vỡ không gian.” Đại La Thánh Giả đó đáng thương nói.

“Cũng không tính là quá đáng thương, ít nhất còn sống, có cái nào đáng thương nữa không?” Giọng nói lạnh nhạt của Từ Phàm vang lên.

“Có, bọn họ còn bảo bọn ta làm mồi nhử, dò xét người trên tiên chu, thực lực có mạnh hay không.”

Giọng điệu vốn yếu ớt bắt đầu dần mạnh lên.

Sau đó mấy bóng dáng Chuẩn Thánh hiện lên xung quanh tiên chu.

“Một Kim Tiên nho nhỏ, nào xứng với tiên chu hào hoa như thế, giao ra đây, ta tha cho ngươi không chết.” Một vị Chuẩn Thánh phách lối nói.

Đồng thời mấy thần niệm toả định lấy tiên chu, tiện thể cũng phong tỏa xung quanh không gian.

Thấy cảnh này, Từ Phàm và Trương Vi Nguyên trên tiên chu đều nở nụ cười.

“Phu quân, có cần ta xuất thủ đánh bọn họ chạy luôn không, đến một trận mỹ nhân cứu anh hùng.”

Trương Vi Vân nói, trong tay xuất hiện một viên bảo châu, đây là Huyền Hoàng chí bảo Từ Phàm chuyên môn vì nàng luyện chế.

“Chuyện này không cần ngươi xuất thủ, cho đệ tử tông môn chút cơ hội.”

Từ Phàm nói, bảo Bồ Đào phát nhiệm vụ trên diễn đàn tông môn.

Ngẫu nhiên rút ra mười đệ tử may mắn, cứu vãn Đại trưởng lão, thời gian báo danh ba hơi thở.

Gần như trong nháy mắt, đệ tử báo danh đã đạt đến con số trăm vạn.

Sau đó cả tông môn đều sôi trào lên, cũng có người dám cướp bóc Đại trưởng lão, tuyệt đối không thể tha thứ.

Lúc Chuẩn Thánh kia muốn cường công, đột nhiên nhìn thấy mười cánh cửa ánh sáng xuất hiện xung quanh bọn họ.

Mười luồng khí tức Thánh Nhân kinh khủng từ trong cánh cửa ánh sáng phát ra.

Chỉ thấy mười đệ tử Ẩn Linh môn may mắn xuất hiện, dùng ánh mắt vô cùng bất hạnh nhìn những người bao vây bọn họ.

Các ngươi ăn cướp của ai không tốt, ăn cướp Đại trưởng lão tông môn bọn ta làm gì.

“Hiểu lầm, mọi chuyện đều là hiểu lầm!!”

“Bọn ta ngăn tiên chu của tiền bối lại chỉ là vì hỏi đường thôi!”

Chương 1361: Vạn Duy Thánh giới

Tất cả Đại La thánh giả và Chuẩn Thánh chặn đường đều bị trấn áp.

Tiên chu xa hoa của Từ Phàm cứ như vậy khoan thai từ bên cạnh bọn họ lướt qua.

“Các ngươi xem rồi xử lý là được.”

Tiên chu phá vỡ không gian tiến về Tiên giới kế tiếp.

Từ Phàm không có hứng thú ở lại giả bộ, hắn còn muốn đến Tiên giới kế tiếp du ngoạn với tức phụ.

Nghĩ lại trước đây khi thực lực của hắn còn chưa mạnh đã có một ý nghĩ, chờ sau khi chính mình tuyệt đối an toàn, nhất định phải đi khắp tất cả Tiên giới.

Thực lực hiện tại đã đạt đến, vừa lúc mang theo tức phụ hoàn thành ý nghĩ ban đầu.

Trong tiên chu, Trương Vi Vân rúc vào trong ngực Từ Phàm, nhìn ngân hà sáng chói phía xa.

“Phu quân, trước kia khi ta không ở bên cạnh ngươi, ngươi có từng gặp qua nữ nhân nào làm ngươi động lòng hay không?”

Lời nói đột ngột của Trương Vi Vân khiến Từ Phàm sững sờ.

“Nữ nhân làm ta động lòng, còn không có.” Từ Phàm lắc đầu, hắn chỉ thỉnh thoảng động ham muốn thoáng chốc, chỉ là bản năng đơn thuần mà thôi.

Về phần động lòng, Từ Phàm còn chưa từng gặp qua.

“Bằng không ta cùng phu quân đi dạo nhiều hơn ở Tiên giới, ngươi cũng học Vương Vũ Luân xem, như vậy thế nào?”

Một đôi mắt to ngập nước nhìn Từ Phàm, giống như đang nói cho hắn biết, chính mình không hề nói dối.

“Là nguyên nhân gì làm ngươi nghĩ đến vấn đề này, mạch não của phu nhân đúng là càng ngày càng ly kỳ.” Từ Phàm vuốt tóc Trương Vi Vân cười nói.

“Phu quân, ta suy nghĩ nghiêm túc đó.”

“Bây giờ ngươi đã là cường giả thuộc nhóm đứng đầu nhất trong Tam Thiên giới, ngươi hẳn là tìm nhiều thêm một vài hồng nhan tri kỷ.”

“Nguyên chủ, Ma chủ, còn có một vài cường giả Nhân tộc tiếng tăm lừng lẫy, hồng nhan tri kỷ của bọn họ đều có rất nhiều, con nối dõi cũng nhiều.” Trương Vi Vân nhịp đầu nhỏ nói.

“Bọn họ và vi phu đi không phải người cùng đường, ngươi cũng đừng đoán mò.”

“Thay vì rảnh rỗi, còn không bằng…”

Từ Phàm nói nhẹ nhàng vung tay lên, xung quanh bị một tầng ánh sáng ám sắc vây lấy.

Từ Phàm xoay người…

Ba tháng sau, trên một băng nguyên tuyết cao chừng ba thước có một cung điện cao tầng.

Tại tầng cao nhất cung điện, Từ Phàm và Trương Vi Vân gọi mấy đồ đệ đến ăn lẩu.

“Sư phụ, lần sau gặp phải nguy hiểm, xin cho đồ nhi một cơ hội.” Từ Cương nhìn Từ Phàm, thỉnh cầu nói.

Mơ ước của hắn từ trước đến nay vẫn không hề thay đổi, chỉ là sư phụ quá mạnh, vẫn không cho hắn cơ hội.

Khoảng thời gian trước thật vất vả gặp được cướp đường, kết quả chỉ là ngẫu nhiên triệu hồi mười đệ tử đi.

“Ha ha, lần sau nhất định gọi ngươi tới.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc hắn đang vui vẻ ăn lẩu với các đồ nhi, đột nhiên nhận được báo cáo từ Bồ Đào.

Thuyền ngọc đi về khu vực chưa biết mấy năm trước đã trở về, hiện tại đã được Bồ Đào truyền tống đến bên ngoài cung điện.

Từ Phàm nhìn nồi lẩu nóng hôi hổi, từ đó kẹp lên vài miếng thịt linh dương cuốn độ dày vừa vặn chấm vào tương vừng bỏ vào trong miệng.

“Chờ sau khi ta ăn lẩu xong lại nói.” Từ Phàm nói trong lòng.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm nhìn mấy đồ đệ trên bàn, đột nhiên có một loại cảm giác thời gian trôi qua rất nhanh.

“Gần đây các ngươi rất cố gắng tu luyện, vi sư vô cùng vui mừng.”

“Đạo không bến bờ, cho nên các ngươi đừng đặt mục tiêu ở cảnh giới đã biết.”

“An tâm tu luyện về trước, thẳng đến khi đứng trên đỉnh phong vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm dạy bảo.

“Đồ nhi nhất định khắc ghi lời dạy của sư phụ vào trong lòng, đạo không bến bờ.” Mấy đồ đệ ngoan ngoãn nói.

Còn có thể nghe được sư phụ dạy bảo ở Thánh Nhân cảnh thế này, đây chỉ sợ là khát vọng của tất cả mọi người trong Tam Thiên giới đi.

Sau đó Từ Phàm bình về từng người trong các đồ đệ, để trải đường cho cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân sau này.

Một bữa lẩu ăn xong cũng nói được tương đối, Từ Phàm phất tay bảo mấy đệ tử trở về, tham ngộ lời hắn chỉ điểm vừa rồi.

Sau đó Từ Phàm bước ra khỏi cung điện, xuất hiện trên băng nguyên.

Một tòa lương đình từ hàn băng ngưng tụ lặng yên dâng lên.

Chuẩn Thánh phân thân số năm ngưng tụ xuất hiện.

“La Vân bái kiến chủ nhân.”

“Đứng lên đi, nói nghe xem ngươi đã mắt thấy tai nghe ở giới nào.”

Từ Phàm ra hiệu cho La Vân ngồi xuống, tự mình rót một ly trà cho hắn.

“Đa tạ chủ nhân.” La Vân có chút thụ sủng nhược kinh.

“Ý niệm của ta bám vào trên thuyền ngọc, sau khi tiến vào giới môn, ý niệm liền tự động ngưng tụ thành một thân thể.”

“Cuối cùng nhìn thấy một thế giới bao la không có giới hạn.”

“Trong thế giới đó có rất nhiều dị tộc đến từ đủ loại khu vực vùng Hỗn Độn khác biệt.”

“Qua nghe ngóng, thế giới chỗ ý niệm có tên là Vạn Duy Thánh giới.”

“Trong Thánh giới, có thể giao lưu, giao dịch với các dị tộc khác nhau.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên miêu tả cảnh La Vân nhìn thấy tại giới đó.

“Tiểu nhân vừa tiến vào trong Thánh giới, thân thể ngưng tụ như phàm nhân, không có quyền hạn, không có tiền bạc, cảm ngộ đạo bản thân lĩnh ngộ ở giới đó không đáng một đồng.”

“Dựa vào việc làm khuân vác cho dị tộc miễn cưỡng duy trì hơn ba năm, chỉ là ở khu vực bên ngoài không lấy được tình báo nhiều hơn.” La Vân nói.

“Cuối cùng hỏi ngươi một vấn đề, ngươi cảm thấy mục đích Vạn Duy Thánh giới tồn tại là gì?” Từ Phàm nhìn cảnh tượng trong Vạn Duy Thánh giới, trầm tư một hồi nói.

“Theo tình báo tiểu nhân lấy được hiện tại, là để vạn giới nối liền có thể giao lưu.” La Vân suy nghĩ nói.

Thế giới vô tự triển khai, bao phủ lấy La Vân.

Sau đó La Vân cảm giác cả thế giới tựa như bị đổi mới định nghĩa, đại đạo pháp tắc mới diễn sinh ra lại tu bổ chỗ thiếu hụt của tiên hồn trong thân thể này của hắn.

Từ từ hắn cảm thấy chính mình từ một công cụ bắt đầu dần thay đổi thành người.

Trong thế giới vô tự, một thân thể Nhân tộc chậm rãi thành hình, cuối cùng cảnh giới thân thể bắt đầu dần tăng lên, cuối cùng đến cấp bậc Chuẩn Thánh.

Tiên hồn La Vân bị rút ra rót vào trong thân thể này.

Tựa như tân sinh, thế giới vô tự rút đi, để hắn bại lộ trong Tam Thiên giới.

Lúc này kiếp vân giữa bầu trời bắt đầu ngưng tụ, mục tiêu của nó chính là La Vân.

“Làm không tệ, đi nghênh đón tân sinh của chính mình đi.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Đa tạ chủ nhân, La Vân nguyện suốt đời vì chủ nhân phục vụ.” La Vân hành lễ cung kính nói.

“Không cần, nếu thật sự nguyện ý vì ta phục vụ, tự mình đi Mộc Nguyên Tiên giới gia nhập vào Ngoại bộ Ẩn Linh môn.”

“Tuân lệnh.” La Vân nói xong bay lên không trung, ứng Thánh Nhân chi kiếp.

Mà Từ Phàm thì lại có hứng thú hơn nhìn thuyền ngọc.

“Bồ Đào, giao thuyền ngọc cho Vũ Luân, cũng cho hắn biết ghi chép vừa nãy.” Từ Phàm phân phó.

Khoảng thời gian này hắn đang bầu bạn với tức phụ du ngoạn thoải mái, chờ sau khi dạo xong một vòng, lại nói về chuyện Vạn Duy Thánh giới này.

“Tuân lệnh.”

Trên một đại dương vô tận trong Tiên giới nào đó.

Một chiếc cự chu dài vạn trượng vắt ngang.

Giữa cự chu có một đại sảnh, một dòng sông mỹ thực nằm ngang trên đại sảnh.

Vương Vũ Luân đang mang theo đông đảo hồng nhan tri kỷ và ba trăm tám mươi hai nhi tử, nhi nữ tụ hợp cùng ăn cơm.

Bưng lên một ly rượu, Vương Vũ Luân đứng dậy nói: “Đám nhãi con, ta nói cho các ngươi, cha nói chuyện từ trước đến nay đều là nói được thì làm được.”

“Khoảng thời gian gần đây các ngươi biểu hiện rất tốt, tu luyện rất khắc khổ, đã nói mang các ngươi chu du Tiên giới, thưởng tận cảnh đẹp, tuyệt không nói hai lời.”

“Thời gian ngàn năm, mỗi mười năm cha mang các ngươi đổi một Tiên giới, ăn ngon chơi vui, cái gì cũng có.”

Chương 1362: Vai chính thiên mệnh

Nhìn đông đảo hồng nhan tri kỷ và những hài tử của mình, Vương Vũ Luân cảm giác nhân sinh của chính mình quả thực đã đạt đến cực hạn.

Ai có thể vui vẻ hơn mình đây.

Ngay lúc này, giọng Bồ Đào vang lên, thông báo nội dung có liên quan tới thuyền ngọc.

“Vạn Duy Thánh giới? Không có hứng thú.”

“Hiện tại cũng đã là cực lạc thế gian.”

Vương Vũ Luân nói, nâng ly cùng hồng nhan khác đối ẩm lần nữa.

Bồ Đào nhìn biểu hiện của Vương Vũ Luân, lặng lẽ truyền tống thuyền ngọc về trong bảo khố Ẩn Linh môn.

Trong cung điện trên băng nguyên, Từ Phàm đang thưởng thức cảnh tuyết cùng tức phụ, nghe báo cáo từ Bồ Đào, bật cười.

“Phải rồi, vui vẻ là tốt.” Khóe môi Từ Phàm hơi nhếch lên.

Vui vẻ là không có bến bờ, dưới trạng thái thả lỏng này, Từ Phàm bầu bạn với tức phụ dạo khắp tất cả Đại Tiên giới ba vạn năm.

Mãi đến sau khi đi hết tất cả Tiên giới trong Tam Thiên giới mới lên đường trở về Ẩn Linh môn.

Lúc này, đại trận truyền tống bên ngoài Tam Thiên giới đã hoàn thành một phần mười.

Vẫn là tiểu viện quen thuộc, vẫn là chiếc ghế dựa quen thuộc.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa nhìn Nguyên chủ tới bái phỏng, thong thả nói: “Hai vạn năm trước ta đã từng sớm nhắc nhở ngươi, nên làm chút chuyện trong Tam Thiên giới, nếu không sẽ xảy ra nhiễu loạn.”

“Lúc ấy ngươi lười, hiện tại không dễ xử lý.”

Trong ba vạn năm này, Nhân tộc xuất hiện rất nhiều đại thế lực, bắt đầu khuấy động Tam Thiên giới.

Lúc mới bắt đầu, Nguyên chủ, Ma chủ còn có Từ Phàm đều chẳng muốn để ý.

Kết quả những lực tân sinh đó càng phát triển càng lớn, hiện tại đã đưa mắt theo dõi ba đại thế lực của Nhân tộc.

“Không cần thu thập, gọi mấy thủ lĩnh của những thế lực đó đến tụ hợp một lần là được rồi.”

“Có khi vẫn là phát triển dựa theo tự nhiên tương đối tốt.” Nguyên chủ cười ha ha nói.

Từ Phàm liếc qua Nguyên chủ.

“Ngươi chuẩn bị khi nào tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, ngươi lại đợi thêm mấy vạn năm, nói không chừng thật sự sẽ bị yêu nghiệt dẫn đầu liên minh thế lực mới tiêu diệt.”

Mấy Hoa Linh vẫy cánh pha trà cho hai người, ôm ly trà và ấm trà có vẻ vô cùng cố sức.

“Chờ thêm đã, còn chưa viên mãn, về phần yêu nghiệt của mấy thế lực mới, để lại hai người phẩm hạnh đoan chính, những người khác diệt đi là được.” Nguyên chủ ung dung nói.

Lúc hai người đang tán gẫu, đột nhiên nhận được tin tức cầu cứu từ Ma chủ.

Thì ra, Ma vực của hắn bị mấy đại thế lực mới vây công.

Vừa bắt đầu Ma chủ cũng không để ý lắm, nhưng khi hắn nhìn thấy Đại Thánh Nhân đối diện cầm Hồng Mông chí bảo chủ sát lục, hắn bắt đầu luống cuống.

Sau đó trong vây công của một đám Đại Thánh Nhân, bản nguyên thân thể hắn bắt đầu bị hao tổn.

“Ngươi xem, hoàn toàn không cần bận tâm, bọn họ cũng biết quả thị phải tìm quả mềm bóp.” Nguyên chủ cười lên ha ha.

“Bồ Đào, theo dõi giúp ta, khi nào Thánh thể của Ma chủ tổn thương hơn nửa lại bảo ta.”

Nguyên chủ vẫn không quên nhờ Bồ Đào nhắc nhở.

Lúc này Ma vực đã biến thành một mảnh đấu trường Thánh Nhân.

Ma chủ nhìn đám cường giả gần mấy vạn năm mới ló đầu ra, không khỏi có chút bi phẫn.

“Nguyên Thủy tông, Ẩn Linh môn, các ngươi không đi đánh, dựa vào cái gì lại đánh Ma vực?”

“Các ngươi dựa vào cái gì cảm thấy Ma vực là quả thị mềm nhất?”

Ma chủ hóa thân thành trạng thái Chân Ma nhìn Đại Thánh Nhân cầm đầu chưa đến ba vạn tuổi, không khỏi nghĩ đến Từ Phàm.

“Ma chủ ngươi tuy là Nhân tộc, nhưng trong Ma vực của ngươi Nhân tộc chỉ chiếm một nửa.”

“Cho nên ta muốn cho Ma vực hoàn toàn trở về ôm ấp của Nhân tộc.”

Đại Thánh Nhân dáng vẻ thiếu niên cầm trong tay cự kiếm tản ra khí tức chết chóc, giống như một thiếu niên đồ long.

Đúng như tất cả nhân vật chính, thiếu niên vừa ra đời, tựa được toàn bộ Tam Thiên giới quyến luyến.

Lúc mới sinh ngậm linh bảo công đức, về sau càng là vô sự tự thông ngàn loại đại đạo.

Mười tuổi Chân Tiên, trăm tuổi Kim Tiên, không đến ngàn tuổi đã thành Thánh Nhân, lúc vạn tuổi đã tấn cấp thành Đại Thánh Nhân.

Trong những năm này, thế lực hắn dẫn dắt cũng phát triển lớn mạnh trong Tam Thiên giới.

Cũng liên hợp với mấy thế lực mới xuất hiện hợp thành một liên minh.

Kỳ thực, thực lực bên ngoài của hắn đã chiếm vị trí đại thế lực thứ tư tại Tam Thiên giới.

“Những năm này Ma vực vẫn luôn yên lành, ngược lại là các ngươi thường xuyên dấy lên nhiễu loạn trong Tiên giới.”

“Đến hiện tại, thế mà dám đánh chủ ý lên đầu ta, lợi hại.”

“Không nghĩ tới sau khi Nhân tộc thống nhất Tam Thiên giới, người mang thiên mệnh xuất hiện đầu tiên vậy mà khó chơi như thế.” Ma chủ nhìn thiếu niên cầm trong tay cự kiếm nói.

“Ma chủ, nhường Ma vực ra đây, thực lực của ngươi bây giờ đã không xứng chiếm giữ khu vực này.” Thiếu niên lạnh lùng nói.

Lần công chiếm Ma vực này, hắn mạo hiểm nhất định phải được.

Những năm này hắn liên minh dẫn dắt phát triển trong Tam Thiên giới, vẫn luôn không bị cản trở.

Bất kể là Nguyên Thủy tông hay là Ẩn Linh môn đều không có dấu hiệu xuất thủ, thậm chí hắn cảm giác được hai tông môn này đang tận lực để liên minh của hắn phát triển.

“Rời khỏi Ma vực? Ngươi nghĩ nhiều rồi.”

“Những năm gần đây nếu không phải ta say mê tu luyện, các ngươi căn bản không có cơ hội tiến vào trong Ma vực.”

“Xúi giục năm phần mười bộ hạ Ma vực ta, ngươi cho rằng như vậy là có thể thắng ta sao?”

Ánh mắt Ma chủ nhìn thiếu niên vai chính thiên mệnh có chút trào phúng.

“Như này đi, ta cho ngươi cơ hội.”

“Hai người chúng ta độc đấu tại đấu trường này, ngươi thắng, ta rời khỏi Ma vực, còn nếu ngươi thua, quay đầu tiến công Nguyên Thủy tông, thế nào?”

Nuốt xuống một viên Thiên Ma Chân đan, bản nguyên Thánh thể của Ma chủ bắt đầu dần khôi phục.

“Bây giờ đại thế đã thành, dựa vào cái gì ta phải độc đấu với ngươi.”

“Lại nói tiến công Nguyên Thủy tông, ngươi nghĩ nhiều rồi.”

Mười Đại Thánh Nhân lấy thế bao vây vây chặt Ma chủ.

“Nguyên Thủy tông không được, Ẩn Linh môn cũng có thể.”

“Ngươi xem, nhiều năm như vậy, hai tông môn này vẫn luôn né tránh liên minh các ngươi, thực lực của bọn họ nhất định không mạnh, thực lực tông môn cũng chỉ là khoe khoang.”

“Tin tưởng ta, ngươi có thể đi thử một lần.” Ma chủ vô cùng chân thành.

“Ta coi ngươi là đối thủ, ngươi lại lừa gạt ta như thế, vậy thì đừng trách bọn ta thủ hạ vô tình.” Thiếu niên nói, cầm trong tay cự kiếm hóa thành một Sát Lục Pháp Tướng xông tới.

Đại chiến bắt đầu, toàn bộ quá trình được Từ Phàm phát sóng trực tiếp trong Ẩn Linh môn.

“Tên Ma chủ này, còn muốn khiêu khích ly gián.”

“Chờ sau khi hắn bị đánh tàn chúng ta lại xuất thủ.” Nguyên chủ nói.

Sau đó Nguyên chủ lại đưa mắt nhìn chằm chằm cự kiếm trong tay thiếu niên.

“Từ Thần sư, món Hồng Mông chí bảo này thế nào?”

“Chẳng ra sao cả, thứ này cũng chỉ có thể phát huy ra uy năng của Hồng Mông chí bảo trong phạm vi Tam Thiên giới mà thôi.”

“Ra khỏi phạm vi Tam Thiên giới thì chỉ là một món Huyền Hoàng chí bảo phẩm chất không tệ.” Từ Phàm đánh giá nói.

“Đây là thứ đồ tốt nhất ý chí thiên đạo Tam Thiên giới có thể cho người mang thiên mệnh rồi.”

Từ Phàm nhận lấy Hoa Linh trà đưa tới, nhấp một ngụm.

Chiến đấu trong phát sóng trực tiếp ở trong mắt Từ Phàm và Nguyên chủ chỉ giống như trò trẻ con.

Bất kể là Từ Phàm hay là Nguyên chủ, đều có thể nắm giữ một mảnh chiến trường này.

Trong chiến trường, Ma chủ lấy một địch mười ngẫu nhiên còn có thể hiện ra áp chế.

Một màn này không khỏi làm Nguyên chủ tán thưởng.

“Chiến lực này, xem ra mấy vạn năm này Ma chủ vẫn luôn cố gắng tu luyện, một lòng muốn trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Chiến lực này của Ma chủ đã không kém hơn những tiền bối Nhân tộc, chỉ tiếc ngộ tính hơi kém một chút.”

Chương 1363: Còn có thể kiên trì

Trong chiến trường Ma vực, Chân Ma Pháp Tướng của Ma chủ lại lần nữa bị mấy Đại Thánh Nhân hợp lực đánh tan.

Vô số Ma khí bắt đầu tụ lại, Ma chủ lại xuất hiện lần nữa.

“Ma chủ, bây giờ Thánh thể của ngươi bị hao tổn, rút khỏi Ma vực, ngươi vẫn là Đại Thánh Nhân Nhân tộc.” Thiếu niên cầm trong tay cự kiếm Hồng Mông chí bảo hờ hững nói, không hề lo lắng sau này Ma chủ sẽ trả thù.

“Ha ha, ta ở trong Tam Thiên giới trải qua mấy kỷ nguyên chìm nổi, ước chừng tốn ba kỷ nguyên mới ngồi lên vị trí này.”

“Hiện tại một tiểu gia hỏa không đến ba vạn tuổi nhà ngươi, chỉ dựa vào mấy câu là muốn bảo ta rời đi, ngươi có phải mơ mộng hão huyền quá rồi không.”

Một khí tức đặc biệt từ trên người Ma chủ phát ra, Ma chủ vố dĩ lạnh lùng bắt đầu trở nên quỷ dị.

Một mảnh đấu trường này cũng theo Ma chủ bắt đầu vặn vẹo quỷ dị.

“Ngươi thật sự cho rằng, mấy Đại Thánh Nhân các ngươi liên hợp là có thể đánh bại được ta?”

Chân thân Ma chủ bắt đầu từ từ lớn lên, Ma khí tụ lại trên người cũng càng lúc càng nồng đậm.

Một hư tượng từ Chân Ma chi khí diễn hóa thành xuất hiện sau lưng Ma chủ.

Trong nhất thời, mọi người tựa như thấy được một Cự Ma Thủy Tổ.

Một tia Hỗn Độn Ma khí bắt đầu xuất hiện trong Ma vực.

Trong chốc lát, toàn bộ Ma vực đều bị Hỗn Độn Ma khí bao phủ.

Một tiếng tim đập từ trong cơ thể Ma chủ phát ra.

Tiếng tim đập vốn bình thường, nhưng ở trong tai những Đại Thánh Nhân lại lộ ra ma tính như thế.

Ma vực tràn đầy Hỗn Độn Ma khí, giống như một thế giới mới sinh.

Các loại sinh linh bắt đầu diễn hóa dưới tác dụng của Hỗn Độn Ma khí.

Các loại cự thú Chân Ma xuất hiện trong Hỗn Độn Ma khí.

Một màn này khiến hai người Từ Phàm, Nguyên chủ xem phát sóng trực tiếp tầm xa có chút ngoài ý muốn.

“Tên tiểu tử Ma chủ này được lắm, không lừa không gạt, nhịn ra một đại chiêu như vậy.” Nguyên chủ không nhịn được tán thưởng nói.

Đối với đối thủ oan gia hơi kém hơn hắn một chút này, luận về hiểu rõ Ma chủ, hắn phải là người rõ nhất trong Tam Thiên giới.

“Diễn hóa Chân Ma, lấy hạch tâm hóa Chân Ma giới.”

“Không tệ thì không tệ, chỉ tiếc đối diện có một món Hồng Mông chí bảo chủ sát lục.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

Một màn này giống như xem phim, nhân vật chính đánh tới cuối cùng đột nhiên bùng nổ, tiêu diệt đại boss sau cùng.

Nhưng phát sóng trực tiếp bọn họ xem, Ma chủ bùng nổ, chỉ có thể lấy thất bại chấm dứt.

Quả nhiên, Đại Thánh Nhân đối diện mới bắt đầu có hơi luống cuống tay chân.

Nhưng dưới sự lãnh đạo của thiếu niên vai chính, cộng thêm Hồng Mông chí bảo trong tay hắn.

Ma vực diễn hóa thành Chân Ma giới chỉ tồn tại chỉ chốc lát liền bị đánh phá.

Ma chủ lại lần nữa rơi vào khốn cảnh, lại còn dưới vây công, bản nguyên Thánh thể bắt đầu dần bị tiêu hao.

Ma chủ đang chiến đấu, trong lòng càng lúc càng nôn nóng.

“Nguyên chủ, mấy kỷ nguyên tình nghĩa của chúng ta, ngươi làm như không thấy sao!!”

Trong lòng Ma chủ vô cùng phẫn nộ, cảm giác mình bị tiểu đồng bọn phản bội một nửa.

Hai người xem phát sóng trực tiếp, cảm nhận được bản nguyên Thánh thể của Ma chủ càng lúc càng ít.

Từ Phàm không nhịn được nhìn Nguyên chủ.

“Nếu ngươi lại không xuất thủ, tình nghĩa nhiều năm của hai ngươi không còn lại gì đâu.”

“Không sao, ta cảm thấy Ma chủ còn có thể kiên trì thêm một lát.”

“Thật sự muốn xuất thủ cũng phải để cuối cùng lại xuất thủ, nhất định phải để Ma chủ thể nghiệm cái gì gọi là tia sáng cuối cùng trong tuyệt vọng.” Nguyên chủ cười lên.

“Nguyên chủ, ngoài ngươi ra hình như hắn cũng cầu viện mấy tiền bối Nhân tộc khác?”

“Không sao, ta nói cho bọn họ, bảo bọn họ không cần để ý đến rồi.”

Ngay tại hai người nói chuyện, bản nguyên Thánh thể của Ma chủ đã bị đánh rớt xuống một nửa trở xuống.

Mắt thấy ý thức Ma chủ sắp phải tiêu tán.

Một hư ảnh tinh môn xuất hiện sau lưng Nguyên chủ, chuẩn bị qua Ma vực cứu Ma chủ.

Ngay lúc này, Từ Phàm phát hiện ra tình huống ngoài dự liệu của hắn, vội vàng ngăn cản Nguyên chủ.

“Nguyên chủ, ngươi chờ đã, Ma chủ còn có thể kiên trì thêm một thời gian.”

Nguyên chủ đang chuẩn bị cứu viện, nghe thấy lời này thì chợt ngừng lại.

“Chẳng lẽ hắn còn có át chủ bài chưa lấy ra?”

Mặc dù nghi hoặc, nhưng Nguyên chủ tin tưởng không nghi ngờ lời của Từ Phàm.

“Trong cơ thể Ma chủ có một đoàn Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn cực kỳ cô đặc.”

“Đều là do những năm này hắn cưỡng ép hấp thu Hỗn Độn chi khí góp nhặt được.”

“Nếu như Ma chủ ở thời khắc sống còn thiêu đốt đoàn Hỗn Độn chi khí cô đặc này, nói không chừng có thể làm Ma chủ tiến thêm một bước, nhưng loại khả năng này rất nhỏ, khôi phục bản nguyên Thánh thể mới là quan trọng.” Từ Phàm thôi diễn nói.

“Nếu Ma chủ đốt đoàn Hỗn Độn chi khí cô đặc đó thì có thể phản sát lại những Đại Thánh Nhân kia không?” Nguyên chủ tò mò hỏi.

“Không thể, cảnh giới của Ma chủ, mặc dù xem như nửa bước bước ra khỏi Tam Thiên giới, nhưng cuối cùng vẫn chưa hoàn toàn bước ra.” Từ Phàm nhìn Ma chủ đang lâm vào cảnh điên cuồng trong phát sóng trực tiếp nói.

“Nếu Ma chủ không đốt được thì làm sao đây?” Nguyên chủ hơi lo lắng.

“Không sao hết, chờ ngươi tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh nghịch chuyển dòng sông thời gian phục sinh hắn lại là được." Từ Phàm ung dung nói.

Nghe nói như thế, khóe miệng Nguyên chủ hơi run rẩy.

Phục sinh loại cấp bậc Đại Thánh Nhân như Ma chủ, còn không biết phải bỏ ra đại giới bao lớn.

Lúc này chiến đấu đã gần kề thời khắc cuối cùng.

Ma chủ rơi vào đến cảnh điên cuồng, sau khi liều mạng bị thương chém giết hai Đại Thánh Nhân, rốt cuộc phải nghênh đón thời khắc ý thức tiêu tán sau cùng.

Đại Thánh Nhân vây công hắn cũng dường như cảm nhận được điểm này.

Tất cả đều dừng tay yên lặng nhìn một màn này, nhìn Ma chủ một trong Đại Thánh Nhân rất mạnh trong Tam Thiên giới vẫn lạc.

Lúc này, thiếu niên cầm trong tay Hồng Mông chí bảo đột nhiên có cảm giác không chân thực.

Dựa theo tình báo hắn lấy được, Ma chủ hẳn là có giao tình không tệ với chủ hai đại thế lực khác.

Theo lý thuyết sớm nên sớm đến cứu nguy, hắn cũng đã chuẩn bị thủ đoạn tương ứng.

Nhưng bây giờ chiến đấu đã gần kết thúc, ý thức Ma chủ sắp phải tiêu tán, vì sao hai nhân vật trong truyền thuyết kia vẫn chưa xuất hiện?

Lúc ý thức của Ma chủ sắp tiêu tán, trong đầu đột nhiên vang lên giọng nói của Nguyên chủ.

"Đồ đần, đốt đoàn bảo bối trong cơ thể ngươi đi, lúc này là lúc nào rồi mà còn không nỡ dùng."

Chỉ trong nháy mắt, trong đầu Ma chủ giống như có một tia chớp vạch phá Hỗn Độn bắn ra.

Điều động ý thức dùng một chút lực lượng cuối cùng ngưng tụ Trấn Ma chi khí, đốt cháy đoàn Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn cô đặc.

Một đoàn Hỗn Độn chi khí tinh thuần từ trong cơ thể Ma chủ phát ra.

Cuối cùng một ngọn Hỗn Độn hỏa diễm từ trong cơ thể Ma chủ bốc lên, sau đó lấy nơi này làm trung tâm, thiêu đốt toàn bộ Ma vực.

Hỗn Độn Ma khí xuất hiện lần nữa, Chân Ma giới giáng lâm bao phủ lại toàn bộ Ma vực.

Mượn đoàn Hỗn Độn chi khí cô đặc, khôi phục lại đỉnh phong.

Tình cảnh này làm cho kiêu ngạo của Ma chủ tức khắc khôi phục lại lần nữa.

“Người mang thiên mệnh Tam Thiên giới bổ nhiệm thì lại thế nào, giới hạn của ngươi cũng chỉ ở trong địa phương Tam Thiên giới nho nhỏ này mà thôi.” Ma chủ khinh thường nhìn thiếu niên cầm trong tay cự kiếm phía dưới.

“Mà những nơi ánh mắt ta tiếp xúc đến, các ngươi nghĩ cũng nghĩ không ra.”

Theo lời Ma chủ nói, trong Chân Ma giới, từng con cự thú Chân Ma cấp Đại Thánh Nhân ngưng tụ mà thành.

Từng đôi cự nhãn đỏ tươi nhìn chằm chằm mấy Đại Thánh Nhân.

Thế cục nháy mắt đảo ngược, khiến cho sắc mặt của Đại Thánh Nhân vây công Ma chủ khẽ biến.

Lúc này thiếu niên cầm trong tay cự kiếm Hồng Mông chí bảo đứng dậy.

Chương 1364: Đảo ngược

“Kịch bản này, quả thực là đảo ngược rồi lại đảo ngược.”

Từ Phàm nhìn thiếu niên cầm trong tay cự kiếm, đã hoàn toàn kích phát ra uy năng của cự kiếm Hồng Mông chí bảo trong màn sáng.

Trong vùng Hỗn Độn, mặc dù cảnh giới Đại Thánh Nhân có thể sử dụng Hồng Mông chí bảo, nhưng uy năng của nó chỉ có thể phát huy ra ba, bốn phần mười.

Mà bây giờ thiếu niên này dưới sự gia trì của ý chí đại đạo Tam Thiên giới, đã hoàn toàn kích phát ra uy năng của Hồng Mông chí bảo.

Một luồng lực lượng Hồng Mông chí cao từ trên người thiếu niên phát ra.

Sau đó hóa thành từng đường kiếm ý, lần nữa phá vỡ toàn bộ Chân Ma giới.

Chân Ma giới vỡ vụn, những cự thú Chân Ma mới vừa ngưng tụ thành, lại lần nữa tiêu tán.

Kịch bản quen thuộc làm Ma chủ kiêu ngạo nghĩ lại.

“Xem ra thực lực của bản thân ta rốt cuộc vẫn không thể tách khỏi khống chế của ý chí thiên đạo Tam Thiên giới.” Ma chủ tự giễu trong lòng.

“Tiếp tục, chiến!” Thiếu niên vung cự kiếm phấn chấn nói.

Chiến đấu lại rơi vào cảnh tượng quen thuộc lần nữa, biến hóa duy nhất chính là thiếu niên đã phát huy ra toàn bộ uy năng của Hồng Mông chí bảo.

Huyền Hoàng chí bảo trên người Ma chủ vỡ vụn từng món dưới đả kích của cự kiếm Hồng Mông chí bảo.

Nguyên chủ đang xem phát sóng trực tiếp đứng lên, làm động tác chuẩn bị.

“Từ thần sư, ngươi nói khi nào ta xuất thủ thì tương đối thích hợp.” Nguyên chủ kích động nói.

“Tùy tiện, dù sao Ma chủ dựa vào đoàn Hỗn Độn chi khí cô đặc kia, còn có thể kiên trì rất lâu.” Từ Phàm nhìn cự kiếm Hồng Mông chí bảo trong tay thiếu niên nói.

Món này Hồng Mông chí bảo cho Từ Phàm một mạch suy nghĩ mới.

“Vậy chờ thêm một lát, chờ khi tiểu tử Ma chủ này hoàn toàn từ bỏ chống lại, ta lại xuất thủ.” Sau khi Nguyên chủ uống xong một ly trà, lại kêu Hoa Linh rót cho mình một ly.

Chiến đấu kéo dài liên tục ba tháng, trước mặt thanh cự kiếm Hồng Mông chí bảo triển khai toàn bộ uy năng, Ma chủ bị đánh đến liên tiếp lui bại.

Lần cuối cùng nhờ vào Hỗn Độn chi khí khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh, trong lòng Ma chủ đã có một tia thoái ý.

Nhưng lúc này đối diện đã giết đến đỏ mắt, đã không có khả năng thả Ma chủ rời đi nữa.

Trong lúc đó, mấy Đại Thánh Nhân thủ hạ của Ma chủ chạy tới trợ giúp, nhưng không được mấy lần, tất cả đều bị thiếu niên dùng cự kiếm Hồng Mông chí bảo đánh tan Thánh thể mà chạy đi.

“Ma chủ, chờ ngày này kỷ nguyên sau ta sẽ đến nơi đây tế ngươi.” Thiếu niên lạnh lùng nói, biểu đạt tôn kính của hắn đối với đối thủ Ma chủ.

“Ngươi khẳng định có thể giết chết ta như thế sao?” Ma chủ đứng trong hư không Ma vực nói.

Thiếu niên nhẹ nhàng giơ lên cự kiếm trong tay, chỉ thấy bên ngoài Ma vực xuất hiện mấy thanh cự kiếm dài mười quang giáp.

Toàn bộ Ma vực trong nháy mắt bị Hồng Mông chí bảo phong tỏa.

“Được ý chí thiên đạo Tam Thiên giới quyến luyến đúng là tốt ghê, nếu ngươi không có Hồng Mông chí bảo trong tay, đám Đại Thánh Nhân các ngươi không biết đã sớm bị ta bóp chết bao nhiêu lần.”

Nhìn thanh cự kiếm Hồng Mông chí bảo kia, Ma chủ lại nghĩ đến phôi thai Hồng Mông chí bảo trong tay Từ Phàm.

Sau đó lại kéo dài đến nữ Hỗn Độn Thần Ma kia.

Sau đó một ý nghĩ xuất hiện trong lòng Ma chủ.

“Thật ra cảm giác làm bạn tri âm của Thần Ma cũng không tệ.”

Nhưng ý nghĩ này vừa xuất hiện đã bị Ma chủ xua tan.

Chiến đấu tiếp tục, bản nguyên Thánh thể của Ma chủ lại nhanh sắp rơi vào trạng thái khô cạn.

Thân thể Chân Ma của Ma chủ ngưng tụ lần nữa.

Đã đến tình trạng này, Ma chủ đã bỏ đi hy vọng tự mình có thể đánh thắng.

Thế là hắn ngẩng đầu nhìn về hướng Nguyên Thủy tông, rống to: “Nguyên chủ, cứu ta!”

Trong mấy kỷ nguyên Hỗn Độn này, mặc dù trong lòng Ma chủ biết hắn yếu hơn Nguyên chủ một tầng, nhưng hắn vẫn luôn mạnh miệng.

Từ đầu đến cuối đều chưa từng thừa nhận, hắn yếu hơn Nguyên chủ.

Hiện tại đối mặt với thời khắc sinh tử tồn vong, Ma chủ cảm thấy mình không thể lại mạnh miệng nữa.

Trong tin cầu viện lúc trước, Ma chủ nói rất khéo léo, cũng không có ý yếu thế.

Hiện tại không đồng vậy, lỡ như mình thật sự vẫn lạc, hắn không dám hứa chắc có ai sẽ từ trong dòng sông thời gian vớt hắn ra hay không.

Đúng lúc này, một tinh môn xuất hiện trên chiến trường.

Nguyên chủ từ đó cất bước mà ra, đồng thời thắp sáng lên chín viên tinh thần trong Ma vực.

Một luồng Tinh Thần chi lực rơi xuống, trấn áp tất cả Đại Thánh Nhân ngoài thiếu niên ra.

Nguyên chủ mang trên mặt nụ cười tủm tỉm, nhìn thiếu niên.

“Nói nghe xem, ngươi muốn làm sao đối phó ta.”

Thiếu niên cố gắng duy trì thân hình không bị áp xuống, đỡ lấy sức nặng của chín viên tinh thần, ngẩng đầu nhìn Nguyên chủ.

“Tam Thiên giới muốn phát triển, tất cả thế lực Nhân tộc nhất định phải bện thành một sợi dây thừng.”

“Những thế lực chiếm giữ khu vực rộng lớn trong Tam Thiên giới mà không thể làm ra cống hiến bằng nhau nhất định phải bị loại bỏ.”

Thiếu niên sừng sững trong Ma vực, đè chuôi kiếm của cự kiếm Hồng Mông chí bảo, không hề sợ hãi nhìn Nguyên chủ.

Nghe được lời này, Ma chủ bên cạnh suýt tức lệch người.

Có ý gì, lẽ ra là hắn nên bị loại bỏ à?

Nghe được lời của thiếu niên, Nguyên chủ nhìn qua Ma chủ nói: “Làm sao bây giờ, đột nhiên cảm thấy lời hắn nói thật có đạo lý.”

“Hừ!”

“Muốn giết ta cứ việc nói thẳng.” Ma chủ không nhịn được quay đầu lại nói.

“Ma chủ là hảo hữu chí giao của ta, bây giờ các ngươi không phân tốt xấu mà đánh hắn thành thế này, ngươi phải cho ta một lời giải thích.” Nguyên chủ hơi nhếch khóe môi lên.

“Hai vạn tám ngàn năm trước, ta sinh ra trong một tiểu thế giới ở biên giới Ma vực.”

“Tiểu thế giới bị Ma vực khống chế, cha mẹ của ta dưới sự áp bức của Ma vực không thể tấn cấp đến tầng cao hơn, dẫn đến cơ sở tự thân không mạnh, vẫn lạc trong thiên kiếp.”

“Đây là nhân quả giữa ta và Ma vực, mặc dù không phải Ma chủ đưa đến, nhưng cũng có quan hệ sâu xa với hắn.” Thiếu niên âm vang nói.

Nghe lời thiếu niên nói, Nguyên chủ dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Ma chủ.

“Những năm này có phải ngươi tu luyện ngu luôn rồi không, điểm ấy ngươi cũng không phát hiện được sao?”

Nghe được lời này, Ma chủ lập tức phản bác: “Đây là người mang thiên mệnh Tam Thiên giới bổ nhiệm, ngươi cho rằng ta có thể phát hiện được?”

Một viên Thánh Thể Bản Nguyên Thần đan bị Nguyên chủ bắn vào trong miệng Ma chủ, đề phòng hắn đột nhiên chết bất đắc kỳ tử.

“Nhân quả ân oán giữa hai người các ngươi nói lớn cũng lớn, nói nhỏ thì cũng nhỏ.”

“Hiện tại ta quyết định, liên minh các ngươi rời khỏi Ma vực.”

“Ba mươi vạn năm, sau ba mười vạn năm Nguyên Thủy tông ta sẽ không nhúng tay vào ân oán giữa các ngươi nữa.” Nguyên chủ nói với thiếu niên.

Lực lượng của chín viên tinh thần trên không trung bắt đầu tăng lên, thiếu niên cầm trong tay cự kiếm Hồng Mông chí bảo đã đạt tới ranh giới bị đè sập.

“Được!” Cảm nhận được áp lực trên người, thiếu niên khuất nhục nói.

Sau đó thiếu niên mang theo đông đảo Đại Thánh Nhân rút khỏi Ma vực.

“Để ta nói ngươi thế nào thì tốt đây, suy cho cùng vẫn là vì ngươi quá yếu, tu luyện cho tốt, nói đến thế thôi.” Nguyên chủ nói xong, đi vào trong tinh môn, biến mất không thấy đâu nữa.

Chín viên tinh thần giữa không trung cũng theo Nguyên chủ mà biến mất.

Trong Ẩn Linh môn nơi xa, Từ Phàm xem vở kịch này, tâm trạng vô cùng tốt.

Mấu chốt là hắn còn từ trong đó lĩnh ngộ ra một dòng suy nghĩ luyện khí mới.

“Có thời gian có thể thử xem, lỡ đâu thật sự có thể luyện chế ra Hồng Mông chí bảo loại kia, ở trong vùng Hỗn Độn cũng coi như là một loại cách tân không nhỏ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Chương 1365: Tình hình của cố nhân

Ẩn Linh môn, ba người Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ gặp nhau.

“Không nghĩ tới những năm này bận bịu tu luyện, thậm chí ngay cả địa bàn của chính mình cũng để sơ sót.” Ma chủ nặng nề thở dài một hơi nói.

“Ngươi cho rằng Tam Thiên giới thống nhất là ngươi có thể vô tư rồi?”

“Nếu để người mang thiên mệnh Tam Thiên giới bổ nhiệm đó muộn thêm mấy vạn năm, nói không chừng phải mời Từ Thần sư xuất thủ.” Nguyên chủ bĩu môi nói.

Bốn vị tiền bối Nhân tộc đã tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh đều có chuyện của mỗi người, căn bản không có thời gian để ý tới chuyện xấu của Ma chủ trong Tam Thiên giới.

“Hừ, nếu không có món Hồng Mông chí bảo đó, ta có thể sợ bọn họ à?” Ma chủ có chút không phục.

“Nói nhiều như vậy cũng như không, ai bảo người ta có Hồng Mông chí bảo.” Nguyên chủ cười nói.

Từ Phàm lấy ra một viên Hồn Nguyên đan vừa luyện chế xong đưa cho Ma chủ, để hắn uống vào khôi phục thương thế.

“Đa tạ Từ Thần sư.”

“Hiện tại bên ngoài Tam Thiên giới đang khắc Đại Thế Giới Truyền Tống trận, trong giới không thể để xảy ra nhiễu loạn.”

“Tất cả ân oán của các ngươi đều phải chờ sau khi Tam Thiên giới truyền tống xong lại giải quyết.” Nguyên chủ nói.

“Chẳng trách kỳ hạn ngươi đưa ra là ba mươi vạn năm.” Ma chủ nói, trong lòng yên lặng tính toán.

Nghĩ đến trong ba mươi vạn năm, chính mình có thể trở thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh hay không.

Ma chủ nhìn Nguyên chủ, lại nhìn Từ Phàm, cuối cùng không thể không cảm thán, tư chất của mình vẫn kém hơn hai người này một chút.

Nhìn như cảnh giới của và thực lực của hắn đã đứng ở đỉnh phong Tam Thiên giới, nhưng giữa đỉnh phong và đỉnh phong cũng có khoảng cách.

“Dựa theo suy tính của ta, ta ít nhất cần trăm vạn năm mới có thể tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, đành phụ lòng một mảnh khổ tâm của Từ Thần sư vô ích.” Biểu cảm của Ma chủ có phần thê lương.

So sánh với thiếu niên người mang thiên mệnh cầm trong tay cự kiếm Hồng Mông chí bảo, dưới tình huống một đối một tối đa cũng chỉ ngang tay.

Muốn tìm về mặt mũi, nhất định phải tấn cấp lên cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

Lúc này, Từ Phàm dường như nghĩ đến điều gì đó, nói với Ma chủ nói ra: “Ma chủ, ngươi phải cố gắng lên, thiếu niên ý chí thiên đạo Tam Thiên giới bổ nhiệm đó, ta thấy rất bất phàm.”

“Chờ sau khi chuyển đến bên ngoài vòng vây của hai đế quốc Đại Thần Ma, toàn bộ Tam Thiên giới đều sẽ có tăng cường nhất định.”

“Ý chí thiên đạo Tam Thiên giới cũng sẽ trở nên cường đại, đến lúc đó có tỉ lệ rất lớn là sẽ tăng thiếu niên đó lên tới cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Nghe được lời Từ Phàm, Ma chủ lập tức khẩn trương.

Hiện tại, thiếu niên xem mình làm quả hồng mềm bóp này đã trở thành kẻ địch cả đời hắn.

Không chờ Ma chủ đáp lời, Từ Phàm lại nói: “Ta cảm thấy hai người các ngươi rất có thể đồng thời tấn cấp, đến lúc đó lại là một trận trò hay.”

Vẻ mặt Nguyên chủ bên cạnh sáng lên, mặc dù giao tình của hắn và Ma chủ không cạn, nhưng đa số là vẫn loại tổn hữu kia.

Một cảm giác nguy cơ cực lớn vây lấy Ma chủ.

“Từ Thần sư, Nguyên chủ, không tán gẫu với các ngươi nữa, ta trở về tu luyện.” Ma chủ nói xong, bóng dáng chậm rãi hóa thành một đoàn ma khí tiêu tán.

Sau khi Ma chủ biến mất, hai người Từ Phàm và Nguyên chủ liếc nhau, cười lên ha ha.

“Xem ra sau này Nhân tộc sẽ không quá thái bình.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

“Ma chủ trở về tu luyện, ta cũng phải trở về tiếp tục hoàn thiện đại đạo của ta.”

“Từ Thần sư, tạm biệt.”

Nguyên chủ nói xong cũng biến mất không thấy.

Trong tiểu viện chỉ còn lại một mình Từ Phàm.

“Bồ Đào, gần đây có chuyện gì thú vị không?” Từ Phàm lung lay ghế dựa hỏi.

“Diệp Tiêu Dao đã tu thành cảnh giới Đại Thánh Nhân, chiến lực của hắn đã vượt qua Thiên Kiếm Tiên Đế trước đây.”

“Thiên Kiếm Tiên Đế trong cơ thể hắn thế nào rồi?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

“Trong đại chiến đoạt xá, bị tiên hồn Diệp Tiêu Dao cắn nuốt.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên kể ra đủ loại ân oán giữa Diệp Tiêu Dao và Thiên Kiếm Tiên Đế.

“Xem ra vị sư huynh này của ta giấu rất sâu nha, cũng là một nhân vật cấp bậc ảnh đế.”

Từ Phàm nhìn các loại tâm cơ toan tính của Diệp Tiêu Dao và Thiên Kiếm Tiên Đế, không khỏi bật cười.

“Vị sư huynh này của ta, phỏng chừng ngay từ lúc Thiên Kiếm Tiên Đế xuất hiện đã bắt đầu nghĩ cách bố cục, bây giờ cũng coi như là đạt được ước muốn.”

Đủ loại tin tức liên quan tới Diệp Tiêu Dao và Thiên Kiếm Tiên Đế đều được Bồ Đào lấy ra từ trong dòng sông thời gian Tam Thiên giới.

Có ngọc như ý Hồng Mông chí bảo gia trì, hiện tại Bồ Đào có thể nói là tiếp nối đến kho số liệu của dòng sông thời gian.

Hiện tại Bồ Đào có thể nói là không gì không biết đối với tất cả sự kiện trong Tam Thiên giới, muốn tin tức gì thì cứ trực tiếp rút ra từ trong dòng sông thời gian.

“Đúng rồi, hiện tại Phượng Trường Ninh thế nào?” Từ Phàm lại hỏi.

Nhắc đến Diệp Tiêu Dao, hắn lại nghĩ đến rất nhiều cố nhân trước kia.

Hiện tại hắn hơi có cảm giác ngừng ngắt của đại kết cục thời đại, chỉ tiếc hắn vẫn không tìm được ngôi nhà lúc đầu.

“Tiên triều Cửu Phượng thống trị một nửa khu vực Phượng Lan Tiên giới, tình hình phát triển khá ổn.”

“Dự tính lại thêm mười vạn năm nữa là có thể lấy phương thức hòa bình nhất thống nhất Phượng Lan Tiên giới.” Bồ Đào báo cáo.

“Nhìn từ ánh mắt bình thường, ở điểm thời gian này, tốc độ phát triển này đã rất nhanh.” Từ Phàm tán thưởng nói.

“Còn có tiểu đồ đệ Tri Chu của ta thế nào rồi?”

“Tấn cấp lên cảnh giới Thánh Nhân, mang theo toàn thể Đế quốc Bách Yêu rời khỏi Tam Thiên giới, đi về vùng Hỗn Độn tìm kiếm địa phương mới.” Bồ Đào nói.

“Rời đi cũng tốt, không phải Nhân tộc, ở lại Tam Thiên giới cũng không có tiềm lực phát triển quá lớn.” Từ Phàm gật đầu, rất hiểu cách làm của tiểu đồ đệ Tri Chu.

“Phân thân số một bây giờ đang rất thuận buồm xuôi gió ở Ddế quốc Man Thú Thần Ma, sắp trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư thứ hai của Đế quốc Man Thú Thần Ma.”

“Đến lúc đó được vị Thần Ma Quốc chủ kia triệu kiến không biết sẽ là một cảnh tượng thế nào.” Từ Phàm nhìn về hướng Đế quốc Man Thú Thần Ma, có chút chờ mong.

“Phân thân số hai đi theo Thần Ma Đại thống lĩnh của hắn gây dựng cơ nghiệp, rời khỏi hai đế quốc Đại Thần Ma, cũng không biết phát triển thế nào, ngay cả tin tức gần đây cũng ít đi rất nhiều.”

“Phân thân số ba còn đang làm người công cụ ở trong giới bên kia, chỉ là gần đây tích phân cống hiến rất nhiều, hẳn là có thể đổi được một thần vật.”

Từ Phàm nghe tới đây đột nhiên nổi lên hứng thú, từ từ nhắm mắt lại, chuyển dời ý thức đến trên phân thân số ba.

Hậu phương chiến trường biên giới, thành chiến bị.

Tinh thần màu máu giữa bầu trời khiến mỗi lần Từ Phàm đến đều coi trọng thêm vài lần.

Trong một thần điện Luyện Khí xa hoa, có một con rối người hầu cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân chuyên môn phục vụ cho hắn.

Đúng vậy, hắn đã chứng nhận Huyền Hoàng chí bảo Luyện Khí sư ở chủ thành hậu phương, đây là phần thưởng cho hắn.

Từ Phàm nhìn Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu đang luyện chế, sắp được hoàn thành, thế là tiếp tục luyện chế.

Quá trình luyện chế những món Huyền Hoàng chí bảo này đều là Từ Phàm định chế, cho nên vô cùng rõ ràng bước kế tiếp nên làm thế nào đối với những Huyền Hoàng chí bảo này.

Ba tháng sau, một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu thành hình, Từ Phàm giao nó cho người hầu Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh bên cạnh.

Món Huyền Hoàng chí bảo này vừa gửi lên, nữ tử thánh quang kia liền tới bái phỏng.

“Từ Đại sư, mới vừa luyện chế xong một món Huyền Hoàng chí bảo, có muốn thả lỏng một lát không, có muốn ta bầu bạn với người đi dạo một vòng chủ thành không?” Nữ tử thánh quang cười hỏi.

Chương 1366: Thiện ý

“Đi, vừa vặn tích phân cống hiến tích lũy những năm này có thể đổi một món thần vật.”

Từ Phàm mới vừa nói xong, nữ tử thánh quang đã vì Từ Phàm mở một cánh cửa truyền tống thông đến chủ thành.

“Từ Đại sư, ta dẫn ngươi đi chủ thành, ta biết thần vật nơi đó càng nhiều hơn chút.” Nữ tử thánh quang cười nói.

Trong ba vạn năm này, Từ Phàm ở đây luyện chế ra hơn ba ngàn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

Bởi vì Huyền Hoàng chí bảo luyện chế ra đều nhận được khen ngợi nhất trí từ tất cả cường giả từng dùng qua, hiện tại quyền hạn giới hạn của Từ Phàm đã gần với Hồng Mông Luyện Khí sư.

Vừa đến chủ thành, hai người đã thấy được một vị cường giả cầm trong tay Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu Từ Phàm luyện chế.

Vừa nhìn thấy Từ Phàm, vẻ mặt cường giả kia lập tức nóng bỏng.

Cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân chớp mắt biến thành tiểu tùy tùng của Từ Phàm.

“Từ Đại sư, từ sau khi ta có Huyền Hoàng chí bảo ngươi luyện chế, sức chiến đấu của ta đã nâng cao lên ba phần mười.”

Cường giả đó nói, lấy ra một khối linh khoáng Hỗn Độn đỉnh cấp nhất.

Khối linh khoáng Hỗn Độn này vừa được lấy ra, lập tức hấp dẫn sự chú ý của Từ Phàm.

Nguyên nhân là vì khối linh khoáng Hỗn Độn này không phải nằm trong vùng Hỗn Độn này.

“Từ Đại sư, đây là linh khoáng Hỗn Độn ta tốn đại giới cực lớn giữ lại từ trong tay sinh linh đối diện, hy vọng ngươi thích.”

Từ Phàm nhận lấy khối linh khoáng Hỗn Độn, gật đầu nói: “Có lòng.”

“Ha ha, Từ Đại sư thích thì tốt.” Cường giả dị tộc lập tức bày tỏ nói.

Lúc này, một luồng khí tức to lớn truyền đến, một Hỗn Độn Đại Thần Ma đi tới.

Nhìn Từ Phàm khách khí nói: “Bái kiến Từ Đại sư, có thời gian có thể đến Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma ta làm khách.”

Nghe được lời này, Từ Phàm gật đầu.

“Có thời gian ta nhất định sẽ đi.”

Trong mấy vạn năm này, Từ Phàm từng đến chủ thành mấy chuyến, dần dần nắm rõ phân bố thế lực trong toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Phía ngoài cùng vùng Hỗn Độn có chín đế quốc Đại Thần Ma, mỗi vị quốc chủ đều là tồn tại tách biệt trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Đế quốc Man Thú và Hoang Cổ Thần Ma cũng nằm trong đó.

Trừ cái đó ra chính là mười ba đại chủng tộc đứng đầu ở trung tâm Hỗn Độn, mỗi chủ một chủng tộc đứng đầu cũng đều là tồn tại trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Đây là thiện ý của Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma bọn ta.” Trong tay Hỗn Độn Đại Thần Ma xuất hiện một món thần vật, tản ra từng tia từng tia khí tức đâm phá Hỗn Độn.

Nhìn thấy thần vật này, Từ Phàm hơi do dự, có nên nhận thứ này không đây?

Sau đó lại nghĩ lại, không phải chỉ là hỗ trợ luyện chế một món Hồng Mông chí bảo thôi sao, dù sao có phân thân xuất thủ, lại không cần hắn tự mình đi làm.

“Thiện ý của Thiên Uyên Quốc chủ, ta nhận.”

Từ Phàm nhận lấy thần vật, gật đầu.

Hỗn Độn Đại Thần Ma nhìn thấy thế, hành cổ lễ giữa Thần Ma với Từ Phàm sau đó rời đi.

Nữ tử thánh quang bên cạnh nhìn Từ Phàm nhận lấy thần vật, hai mắt không tự giác híp lại.

Quả nhiên không bao lâu sau, tám đế quốc Đại Thần Ma khác, còn có mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn cũng đều đưa tới thiện ý của bọn họ.

Ngoài Minh tộc ra, những tộc khác ai đến Từ Phàm cũng không cự tuyệt, tất cả đều nhận lấy.

Những thế lực đứng đầu nhìn thấy Từ Phàm nhận thần vật, cũng đều sôi nổi đánh chủ ý.

Nhưng sau đó một tin tức truyền đến, vị Từ Đại sư tương lai trăm phần trăm có thể trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư này, chỉ tiếp nhận thiện ý của tồn tại cấp bậc Thần Ma Quốc chủ.

Từ Phàm và nữ tử thánh quang cứ như vậy ở trong chủ thành còn chưa đến được nơi thần vật, trong tay đã có thêm một đống thần vật.

“Từ Đại sư, trước khi ngươi đến ta nên nghĩ tới.”

“Loại đồ vật như thần vật mặc dù trân quý, nhưng đối với Hồng Mông Luyện Khí sư tương lai như ngươi mà nói, muốn có được vô cùng dễ dàng.” Nữ tử thánh quang cười nói.

Từ Phàm nhìn mươi mốt món thần vật trong không gian hai, lại chuẩn bị trở về thành chiến bị với nữ tử thánh quang.

Trong thần điện Luyện Khí, Từ Phàm nhìn những thần vật này, không khỏi rơi vào đến trầm tư.

“Có cách nào đưa những thần vật này về trong tông môn ta không?” Từ Phàm hỏi.

“Có chứ, loại chuyện này ngươi cứ đi tìm tộc Thiên Thương là được, bọn họ cực kỳ sẵn lòng bán cho ngươi mặt mũi này đó.” Nữ tử thánh quang nói.

“Đã biết, đa tạ.”

Sau đó không bao lâu sau, một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương xuất hiện trong thần điện Luyện Khí của Từ Phàm.

“La từng nhắc về Từ Đại sư với ta, sau khi trở về ta nhất định sẽ gọi La đến sửa lại thái độ đối với Từ Đại sư.” Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương Hỗn Độn đứng đắn nói.

“Không cần đâu tiền bối, lúc đó Nhân tộc ta mới đến bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, La tiền bối trợ giúp cho tộc ta không ít, tiền bối cũng đừng trách móc hắn.” Từ Phàm vội vàng nói.

“Đối đãi vô lễ với khách quý tự nhiên là có trừng phạt, nhưng phần thưởng hắn trợ giúp khách quý lúc thế nhỏ sẽ càng lớn, Từ Đại sư không cần lo lắng.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương cười nói.

“Vậy là tốt rồi!”

Từ Phàm nói, lấy ra mười tám món thần vật, cũng báo một tọa độ.

“Tiền bối chỉ cần giao những thần vật này cho con rối Thần Ma đứng ở đó là được.” Từ Phàm nói.

“Đã rõ, trăm năm sau ta rời khỏi biên giới, trước tiên sẽ đi giao thần vật của Từ Đại sư.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói.

“Làm phiền tiền bối.”

Trong biên giới, cho dù là tồn tại trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng không thể tùy ý ra vào.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Từ Phàm lại suy tính thời gian hoàn thành nhiệm vụ chế tạo một vạn món Huyền Hoàng chí bảo, sau khi cảm giác không quên gì nữa, ý thức rút về lại trong bản thể.

Từ Phàm từ từ mở mắt, khôi phục cảm giác xa cách khi ý thức vượt giới.

Liên tục một canh giờ, mới chậm rãi khôi phục lại.

Lúc Từ Phàm đang dự định tản bộ trong tông môn, thiếu niên vai chính được Tam Thiên giới bổ nhiệm đến trong Mộc Nguyên Tiên giới.

“Chủ nhân, Thánh Vạn Xuyên đến thăm, có gặp hay không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Gặp thử xem, xem vai chính này có chuyện gì.” Từ Phàm có chút tò mò nói.

Trong lương đình trên một ngọn núi cao bên ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm thấy được thiếu niên cả người đầy Thánh Tôn chi khí.

Ấn tượng đầu tiên thiếu niên cho người khác, đó chính là cảm giác thiên địa cộng chủ.

“Bái kiến Từ Thần sư.” Thánh Vạn Xuyên cung kính hành lễ nói.

“Khách khí, ngươi và ta đều là Đại Thánh Nhân, tương giao cùng hàng là được.” Từ Phàm khách khí nói.

Vừa rồi Thánh Vạn Xuyên hành vãn bối chi lễ.

“Từ Thần sư, ngươi là sư phụ của tất cả Nhân tộc ở Tam Thiên giới, vãn bối chi lễ không thể bỏ.” Nét mặt Thánh Vạn Xuyên kiên định nói.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên nghĩ đến Ma chủ, nếu như hắn ở đây, răng cấm ước chừng phải cắn nát mất.

“Tốt thôi, ngươi đến đây có chuyện gì?” Từ Phàm không quá rối rắm.

“Từ Thần sư, ta là thân thể tụ hợp khí vận của Nhân tộc Tam Thiên giới.”

“Bất kể là quá khứ hay là tương lai, ta cũng sẽ kết nối tương hỗ cùng nhau với khí vận Nhân tộc trong cả Tam Thiên giới.”

“Tam Thiên giới và Nhân tộc càng mạnh, ta càng mạnh.”

“Ta muốn khẩn cầu Từ Thần sư cho phép ta thành lập Thánh Đình Nhân tộc, chỉnh đốn tập hợp khí vận Nhân tộc, hướng về bên ngoài Tam Thiên giới phát triển.”

Một luồng khí tức mênh mông từ trên người thiếu niên phát ra, phối hợp với Thánh Tôn chi khí trên người hắn.

Một hư ảnh chủ Thánh Đình Nhân tộc từ sau lưng thiếu niên hiển hiện.

Chương 1367: Ba viên tinh thần

Từ Phàm nhìn hư ảnh chủ Thánh Đình sau lưng thiếu niên, rơi vào trầm tư.

“Lời vừa nãy của ngươi vô cùng sục sôi, nói chuyện cũng rất có đạo lý.”

“Nếu như không phải ý chí thiên đạo Tam Thiên giới giới này muốn đi, ta còn thật sự có khả năng để ngươi đi làm chủ Thánh Đình Tam Thiên giới này.”

“Ta biết Từ Thần sư muốn nói gì, nếu như ta sớm ngày thành lập Thánh Đình, cho dù là ý chí thiên đạo mới sinh ra cũng sẽ ngầm thừa nhận ta là chủ Thánh Đình Nhân tộc.”

“Ta sẽ ngưng tụ Nhân tộc trong cả Tam Thiên giới thành một sợi dây thừng, hướng ra bên ngoài phát triển, để ánh sáng Nhân tộc rải khắp toàn bộ vùng Hỗn Độn.”

Biểu cảm thần thánh từ trên mặt thiếu niên phát ra.

“Ngươi nói không phải là không có đạo lý, nhưng ngươi muốn làm chủ Thánh Đình, đường đi nhất định phải bước từng bước.”

“Nếu chút trở ngại như ta mà ngươi cũng không vượt qua được, ngươi cũng không có đủ tư cách làm chủ Thánh Đình.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên nói.

Nghe được lời Từ Phàm, thiếu niên uể oải như có như không.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên hiện ra toàn bộ quá trình từ lúc sinh ra đến đỉnh phong của một đại thế giới.

“Từ Thần sư, vậy ta muốn lấy ý chí thiên đạo Tam Thiên giới hiện hữu làm cơ sở, diễn biến ra một đại thế giới cho Nhân tộc lại lần nữa thì thế nào?” Trong mắt thiếu niên tản ra thần thái vô tận, đây là mục đích thực sự hắn tới đây.

“Ý nghĩ không tệ, nhưng con đường này thật sự dễ đi sao?”

“E rằng ngươi vẫn không hiểu rõ quy luật vận hành của loại ý chí thiên đạo đại thế giới này.”

“Nó vì làm cho thế giới của bản thân trở nên cường đại sẽ dùng hết tất cả thủ đoạn, Tam Thiên giới trong những kỷ nguyên vô tận này, vẫn luôn là mấy chủng tộc đứng đầu thống trị Tam Thiên giới, ngươi chưa từng nghĩ tới nguyên nhân sao?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nhìn thiếu niên.

“Nghĩ tới, ta có thể ngăn chặn.” Thiếu niên tự tin nói.

Nghe được lời này, lại nhìn một thân tu vi Đại Thánh Nhân của thiếu niên.

Đối với cảnh giới Đại Thánh Nhân này mà nói, thiếu niên không đến ba vạn tuổi này giống như vừa tiến vào kỳ thành niên, chính là lúc nhiệt huyết bùng cháy.

“Yên tâm chờ đợi, trăm vạn năm sau yên tâm đi diễn hóa đại thế giới của Nhân tộc trong suy nghĩ của ngươi.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Thành lập Thánh Đình Nhân tộc trong Tam Thiên giới, theo Từ Phàm thì chính là một chuyện cười, đây cũng không phải điều Từ Phàm muốn.

Một chủng tộc tập trung cao độ, sau khi cường thịnh quá độ, cuối cùng sẽ nghênh đón suy bại.

Trong tưởng tượng của Từ Phàm, Nhân tộc nên là một chủng tộc vĩnh viễn khai thác ra bên ngoài.

Các loại thế lực đứng đầu cùng tồn tại, nội bộ Nhân tộc ổn định, cùng phát triển ra bên ngoài, như vậy mới có lợi cho các loại thiên kiêu, yêu nghiệt quật khởi trong Nhân tộc.

Nghe được lời của Từ Phàm, thần thái trong mắt thiếu niên nhạt đi.

“Ý nghĩ của ngươi thì tốt, phẩm chất và suy nghĩ trong lòng ngươi cũng nhất trí, điểm này cực kỳ không tệ.”

“Nhưng nơi xa ngươi nhìn thấy không giống ta.”

“Tiềm lực của ngươi cuối cùng sẽ bị thế giới này hạn chế, lúc ngươi không duy trì được đỉnh phong, Thánh Đình ngươi thành lập cuối cùng cũng chỉ là một trò cười.” Từ Phàm nhìn về hướng trung tâm Hỗn Độn, sâu sắc trong ánh mắt giống như là vực thẳm.

“Đa tạ Từ Thần sư chỉ điểm, nhưng con đường này ta vẫn muốn đi tiếp.” Thiếu niên hơi cúi đầu với Từ Phàm, chuẩn bị rời đi.

“Chờ đã.”

Một chiếc ngọc điệp hiện lên trước mặt thiếu niên, tản ra từng tia khí tức đại đạo dị dạng.

“Không thể để ngươi đi một chuyến uổng công, trở về lĩnh ngộ cho tốt.” Từ Phàm thong thả nói.

“Đa tạ Từ Thần sư.”

Sau khi thiếu niên cảm tạ xong, thân thể hóa thành một chùm sáng tiêu tán không thấy đâu nữa.

“Thú vị, ngươi cũng sắp rời đi, vậy mà còn chuẩn bị hai tay.” Từ Phàm giương mắt xuyên thấu qua bầu trời nhìn về chỗ sâu trong tinh vực.

Lúc Từ Phàm dự định trở về, nhìn thấy nơi xa có một chiếc thuyền nhỏ.

Huynh đệ tốt Vương Vũ Luân lẻ loi trơ trọi một mình ngồi bên trên câu cá.

“Sao thế?”

Từ Phàm bước đến bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Không sao hết, mấy vạn năm này trôi qua quá nhàn nhã, đột nhiên muốn đi tìm vài chuyện kích thích để làm.” Vương Vũ Luân nói.

“Hậu cung lớn như vậy của ngươi, còn chưa đủ kích thích?” Từ Phàm móc mỉa.

“Nếu thật sự cảm thấy nhàm chán thì ngươi ngồi Truyền Tống trận đi bên ngoài trung tâm Hỗn Độn chơi đi.”

Nghe được lời Từ Phàm nói, hai mắt Vương Vũ Luân tỏa sáng.

“Phải ha, trước kia thực lực không đủ, hiện tại Tiểu Thanh cũng đã là Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, đi bên ngoài trung tâm Hỗn Độn hẳn là không có bao nhiêu vấn đề lớn.”

“Trước khi đi thì thu xếp tốt cho những hài tử của ngươi, lại đi bảo khố lấy mấy món Huyền Hoàng chí bảo một lần.” Từ Phàm căn dặn.

“Biết rồi mà, Từ đại ca.” Vương Vũ Luân hứng thú bừng bừng thu lại cần câu, phá vỡ không gian rời đi.

Không gian dưới lòng đất, trong không gian linh hồn Từ Phàm.

Số một nhìn Từ Phàm, càng lúc càng phấn khích.

“Bản thể, sáng ý về loại Hồng Mông chí bảo kia của ngươi quả nhiên không tệ.”

“Mặc dù tiêu hao khi luyện chế nhiều hơn Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu một chút, nhưng uy năng này cũng không phải chỉ tăng cường một chút, đôi chút thôi đâu.”

“Có nên cầm sáng ý này tới chỗ đế quốc Thần Ma đổi chút phần thưởng không?” Phân thân số một hỏi.

“Chính là để ngươi cầm đi đổi phần thưởng, nếu không ta nói với ngươi làm gì?”

“Đến lúc đó ngươi xem có thể làm ra một món Hồng Mông chí bảo chủ sát lục hay không.” Từ Phàm nói.

“Hồng Mông chí bảo chủ sát lục, hơi khó đó, nhưng ta có thể thử xin Thần Ma Quốc chủ xem sao.” Phân thân số một nói.

“Cố lên!” Từ Phàm nói xong, đuổi phân thân số một về.

“Chủ nhân, Nguyên chủ mời ngươi đến Nguyên Thủy tông một chuyến.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Chưa đi vội, phỏng chừng là ba vị tiền bối Nhân tộc trở về.”

Trong thần điện chính tại Nguyên Thủy tông.

Từ Phàm, Nguyên chủ và mấy vị tiền bối đi tìm điểm di chuyển cho Tam Thiên giới hàn huyên nhiệt liệt.

“Mấy vạn năm này, ba người bọn ta ở bên ngoài trung tâm Hỗn Độn chịu không ít cực khổ.”

“Nhưng may mắn là những cực khổ này không chịu uổng, ta đã tìm được một nơi tuyệt hảo, tuyệt đối thích hợp đê Tam Thiên giới chúng ta chuyển qua.”

Một màn sáng lớn xuất hiện trong thần điện.

Sau đó mọi người liền nhìn thấy ba viên tinh thần xoay tròn quanh một đại thế giới.

“Thánh Dương, Thánh Quang, Hỗn Độn, ba viên tinh thần cùng quay quanh một điểm.” Luyện Thể tiền bối giới thiệu.

“Qua khảo sát của bọn ta, đại thế giới chúng nó xoay quanh mới vừa trùng sinh trong hủy diệt, bây giờ là lúc phát triển phồn thịnh.”

“Nếu lúc này chúng ta mang Tam Thiên giới qua đó, có thể thuận thế chiếm lấy đại thế giới này.” Pháp Tướng tiền bối có chút hưng phấn.

Lúc này mọi người mới phát hiện, Từ Phàm nhìn chằm chằm vào đại thế giới đó, trầm mặc không lên tiếng.

“Từ Thần sư, có gì đó không đúng sao?” Ba vị tiền bối Nhân tộc căng thẳng.

“Không đúng, đại thế giới này hủy diệt có hơi kỳ quặc.”

“Theo lý thuyết, trong môi trường này, đại thế giới này ở đỉnh phong thời kì hẳn có thể thúc đẩy sinh ra một vị cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Lúc các ngươi dò xét g thế giới này có chú ý đến tin tức khác không?” Từ Phàm hỏi.

“Tin tức khác hả, vậy hẳn là thế giới này bị hủy diệt dưới dư âm đại chiến giữa hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Lấy thực lực Nhân tộc chúng ta hiện có, trấn áp hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân đó hẳn là không thành vấn đề.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

Chương 1368: Tập kích

“Nói tọa độ của Đại thế giới kia, ta đi qua đó xem xét, cứ cảm thấy có chút không đúng.” Vẻ mặt Từ Phàm có hơi nghiêm trọng.

Tổng hợp tất cả tin tức xem xét, đây chỉ là một đại thế giới bị hủy diệt rất bình thường.

Nhưng Từ Phàm xem xét đủ loại vết tích từ bên ngoài đại thế giới này, vẫn có hơi không được tự nhiên.

Luyện Thể tiền bối nói tọa độ của nơi ba viên tinh thần xoay quanh cho Từ Phàm.

“Có hơi lệch, ta phái phân thân qua đó xem, nếu như không có vấn đề, khu vực này thật sự sẽ là một nơi tuyệt hảo để Tam Thiên giới chúng ta chuyển qua.”

Từ Phàm nói, ý thức kết nối vào phân thân số bốn, mang theo hai món Hồng Mông chí bảo trận bàn Hồn Nguyên và Thời Không Như Ý bước lên hành trình.

Phân thân số bốn rời đi, tiến vào vùng Hỗn Độn, trực tiếp phá vỡ không gian tiến vào trong Truyền Tống trận cự ly siêu viễn.

Để không lỗ vốn, thời gian phá vỡ không gian, trực tiếp kéo tới một cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh từ đằng xa, xem như lộ phí khứ hồi.

Trong một bí cảnh bị tầng tầng lớp lớp đại trận phong tỏa, Từ Phàm khởi động trạm truyền tống.

Hư ảnh dòng sông thời gian xuất hiện, sau đó tựa như toàn bộ thế giới đều bị đưa vào trong dòng sông thời gian.

Chờ Từ Phàm lấy lại tinh thần, đã xuất hiện ở một bên khác Truyền Tống trận.

“Không đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, vượt khoảng cách xa như thế, vẫn thật sự có hơi khó chịu.” Từ Phàm lắc đầu hơi căng, lại phá vỡ không gian bắt đầu lên đường.

Hiện tại trong tay Từ Phàm có Thời Không Như Ý, phối hợp với Không Gian Hỗn Độn đại đạo ẩn chứa bên trên.

Cự ly có thể phá vỡ không gian truyền tống hơn lúc trước vạn lần.

Cho nên Từ Phàm bỏ tiên chu, trực tiếp dùng Thời Không Như Ý đi đường.

Tọa độ ba vị tiền bối Nhân tộc đưa cho mặc dù cách hai đế quốc Đại Thần Ma không xa.

Nhưng dưới tình huống không có thông đạo gia trì, Từ Phàm vẫn đi vùng Hỗn Độn hơn ba ngàn năm.

Lúc này Từ Phàm nhìn đại thế giới bị ba viên tinh thần xoay quanh phía xa, không khỏi thở phào nhẹ nhõm.

“Khu vực này nồng đậm Hỗn Độn chi khí, sinh cơ của ba viên tinh thần càng mạnh, ở trong môi trường này tuyệt đối có thể dựng dục ra cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.” Từ Phàm nói, bay về phía đại thế giới kia.

Bên ngoài đại thế giới, Từ Phàm cẩn thận quan sát dấu vết bị hủy diệt khi đó.

Hiện tại mặc dù thế giới này bắt đầu toả ra sự sống lại lần nữa, nhưng dấu vết để lại khi thế giới hủy diệt trước đây vẫn còn đang khôi phục.

Đứng trước một vết nứt lớn có thể chứa đựng một Tiên giới, Từ Phàm khịt khịt cảm nhận khí tức trong đó.

“Rất mạnh, hai cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân chiến đấu đó cũng rất mạnh.”

Một hư ảnh dòng sông thời gian hiện lên bên ngoài đại thế giới.

Khí tức trong vết nứt từ từ bị rút ra, rót vào trong dòng sông thời gian.

Cuối cùng chỉ thấy hư ảnh dòng sông thời gian hiện ra vô số hình ảnh, tất cả đều là đang miêu tả cảnh tượng trận chiến hủy diệt trước đây.

“Một Thánh Dương, một Thánh Quang, còn có một Hỗn Độn ở bên cạnh xem kịch, thú vị.”

Theo những cảnh chiến đấu này chậm rãi truyền đến trong kho số liệu của Bồ Đào, một đại thế giới hoàn chỉnh bắt đầu thành hình trong kho số liệu của Bồ Đào, sau đó bắt đầu thôi diễn.

“Chủ nhân, theo kết quả sơ bộ, hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh chiến đấu đã vẫn lạc.”

“Cường giả chủ tu Hỗn Độn Âm Dương đại đạo lấy toàn bộ đại thế giới làm luyện trường, hấp thu toàn bộ lực lượng sinh linh trong cả đại thế giới, dùng khí tức oán niệm của sinh linh trước khi chết phát ra tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Bồ Đào báo cáo.

Nghe được lời này, Từ Phàm sờ cằm rơi vào trầm tư.

“Không khác lắm với suy đoán của ta lúc trước, chỉ là vì sao đại thế giới này không hề có dấu vết phản kháng nào.”

“Đang thay vào số liệu, thôi diễn tin tức này, xin chủ nhân chờ một lát.”

Ngay lúc này, một thần niệm Hỗn Độn to lớn đột nhiên quét qua khu vực chỗ Từ Phàm.

Một đôi cự nhãn đỏ tươi như tinh thần đột ngột mở ra.

Trong nháy mắt, phía trên Hỗn Độn tinh thần tản ra vô tận ánh sáng huyết sắc, vững vàng cố định Từ Phàm trên vỏ ngoài đại thế giới.

“Được lắm.”

“Lấy sinh linh toàn bộ đại thế giới hiến tế, ta xem thủ đoạn này của ngươi có thể sử dụng mấy lần.”

Từ Phàm nói xong, hóa thành một âm ảnh đi vào trong không gian Hỗn Độn tiêu tán không thấy.

Đôi cự nhãn đỏ tươi sau khi cảm giác được Từ Phàm rời đi lập tức cuồng nộ.

Ba viên tinh thần dấy lên ánh lửa vô tận, khiến các sinh linh mới sinh ở đại thế giới bị một trận tai hoạ lớn.

Tại nơi cách ba viên tinh thần mấy ngàn vạn quang giáp, Từ Phàm bay ra từ trong không gian.

“Còn may khi đó cẩn thận tới tra xét một phen, nếu không thật sự đặt điểm không gian ở đây truyền tống Tam Thiên giới tới liền xong đời.”

“Bây giờ có thể suy đoán, con hàng này hẳn là kẻ tái phạm, không biết đã sớm hủy diệt đại thế giới này bao nhiêu lần.” Ánh mắt Từ Phàm lấp lóe nói.

Thiên Vị châu xuất hiện tại trong tay, Từ Phàm bắt đầu liên hệ với tộc Thiên Thương.

Như loại Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mấy lần cắn nuốt cả một đại thế giới, trên người có nghiệp lực khổng lồ này, rất được hoan nghênh trong vùng Hỗn Độn.

Bất kỳ sinh linh nào, cho dù là Thần Ma, chỉ cần giết chết hắn là có thể thu hoạch được lợi ích cực kỳ lớn.

Đây là nguyên nhân vừa rồi Từ Phàm bị cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh này phục kích.

Sau khi liên hệ được với tộc Thiên Thương, trải qua thời gian trò chuyện dài đến ba ngày.

Rốt cuộc đạt thành, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh về tộc Thiên Thương, khu vực này quy về thành quả Nhân tộc bọn họ.

Dù là lấy cái nhìn của tộc Thiên Thương, chủng tộc đứng trên đỉnh phong trung tâm Hỗn Độn, khu vực cũng là một miếng thịt mỡ thơm ngon không gì sánh được.

Chỉ cần đặt đại thế giới ở đây, không cần đến mấy ngàn kỷ nguyên năm là có thể thu hoạch được một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, loại chuyện tốt này đi đâu tìm được.

Phải biết rằng chỉ cần cường giả cấp bậc Thần Ma Quốc chủ không xuất động, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh chính là chiến lực đỉnh cấp nhất vùng Hỗn Độn.

Cho nên ngay từ đầu trò chuyện, tộc Thiên Thương cũng không sẵn lòng từ bỏ nơi này.

Cho dù Từ Phàm là Hồng Mông Luyện Khí sư tương lai, tộc Thiên Thương cũng không sẵn lòng từ bỏ miếng thịt mỡ này.

Cuối cùng bị ép bất đắc dĩ, Từ Phàm đành đáp ứng một đơn đặt hàng trong tương lai của tộc Thiên Thương mới đạt thành kết quả cuối cùng.

“Hiện tại đợi xem kịch thôi.”

Từ Phàm nói, triệu hồi ra một chiếc tiên chu xa hoa, bắt đầu nghỉ ngơi.

Ba tháng sau, mấy luồng khí tức to lớn giáng lâm tại khu vực chỗ Từ Phàm.

Vì trấn áp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nghiệp lực thâm hậu kia, bên tộc Thiên Thương xuất động ba cường giả cùng cấp bậc.

“Ngươi chính là Từ đại sư nhỉ? Ta có một hậu bối ở trong biên giới lấy được một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu ngươi luyện chế, sau khi trở về vô cùng tôn sùng ngươi.”

“Vẫn luôn muốn gặp ngươi một lần biểu đạt cảm tạ.” Một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương cười nói, trong ánh mắt nhìn Từ Phàm tràn đầy thân thiện.

“Tiền bối khách khí, ta chỉ làm hết khả năng của ta, làm tốt công việc.” Từ Phàm khách khí nói.

Cuối cùng hai vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân khác cũng bắt chuyện giao tình với Từ Phàm.

Đạt tới cấp bậc của bọn họ, muốn làm một món Hồng Mông chí bảo không tính là quá khó.

Nhưng khó có một món Hồng Mông chí bảo tinh phẩm phù hợp với đại đạo Hỗn Độn bản thân bọn họ tu luyện.

Đây cũng là nguyên nhân bọn họ đối với Từ Phàm khách khí như vậy.

Chương 1369: Bản nguyên tinh thần

“Chuyện còn lại Từ Đại sư không cần để ý đến, giao cho bọn ta là được.” Từ Phàm còn chưa kịp phản ứng, cũng đã xuất hiện bên ngoài ba viên tinh thần kia.

Sau đó, một vùng Hỗn Độn này chớp mắt bị phong tỏa, Từ Phàm cũng bị bài trừ ra ngoài.

Cảm nhận cường độ phong ấn của khu vực đó, trong lòng Từ Phàm có chút đau cả trứng.

Hắn vốn định đi theo ba cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xem kịch, không nghĩ tới bọn họ trực tiếp đuổi hắn ra ngoài.

“Từ Đại sư, không biết mức độ chiến lực của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đối phương ra sao, sợ lúc chiến đấu, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó chó cùng rứt giậu xông đến tập kích ngươi, cho nên đành bài trừ ngươi ra bên ngoài.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dẫn đầu tộc Thiên Thương còn tri kỷ giải thích một phen.

Sau khi Từ Phàm tỏ vẻ đã hiểu, liền cảm giác được một luồng lực lượng chí cao từ nơi bị phong ấn truyền tới.

Tinh tế cảm nhận lực lượng chí cao này, Từ Phàm gật đầu.

Từ Phàm vốn cho rằng, ba đánh một có thể nhanh chóng kết thúc chiến đấu.

Nhưng có chút lệch lạc với tưởng tượng của hắn, hắn ở bên ngoài tầng phong ấn này chờ mấy ngàn năm, dao động chiến đấu vẫn không dừng lại.

“Không khoa học, ba đánh một hẳn là không chậm như vậy.” Từ Phàm tinh tế cảm nhận dao động chiến đấu trong đó.

Sau đó lại ở bên ngoài chờ thêm một vạn năm, lần này phong ấn mới lặng lẽ mở ra.

Lúc này Từ Phàm nhìn cảnh tượng trên vùng đất ba viên tinh thần, giống như từng bị côn trùng gặm qua.

Đại thế giới kia trực tiếp bị hủy diệt, mà ba viên tinh thần hoặc nhiều hoặc ít đều không mấy trọn vẹn.

Ba bóng dáng xuất hiện cách Từ Phàm không xa, biểu cảm hoặc nhiều hoặc ít đều mang chút xấu hổ.

“Từ Đại sư, hổ thẹn, đánh một hồi không thu tay lại được, đánh nát luôn đại thế giới kia.”

“Nếu cần, ta lại kéo qua một đại thế giới để ở đây cho Nhân tộc các ngươi, thế nào?” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dẫn đầu tộc Thiên Thương vô cùng xấu hổ nói.

“Không cần, như này là rất tốt rồi, chỉ là ba viên tinh thần này.”

Từ Phàm nhìn ba viên tinh thần hơi vỡ vụn, hết sức đau lòng.

“Thánh Dương và Thánh Quang tinh thần thì dễ nói, bản nguyên rất nhanh có thể bổ sung lại cho ngươi, chỉ là Hỗn Độn tinh thần này có hơi phiền phức, muốn khôi phục nguyên dạng phải đợi một khoảng thời gian nữa.” Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương khác nói.

“Vậy làm phiền tiền bối.” Từ Phàm không chút khách khí nói.

“Được rồi, lát sau ta sẽ sắp xếp tộc ta vì Từ Đại sư bổ sung bản nguyên hai viên tinh thần này.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dẫn đầu tộc Thiên Thương gật đầu nói.

Sau khi nói xong hắn nhìn ba viên tinh thần bị tổn hại, không khỏi lại nói: “Quả nhiên là một nơi tốt, sau này Nhân tộc các ngươi nhất định có thể chiếm một chỗ trong vùng Hỗn Độn.”

Phải biết trong vùng Hỗn Độn, cảnh ba viên tinh thần hoàn mỹ tựa sát hợp lại tại một đại thế giới này vô cùng hiếm thấy.

Dựa theo lời Bồ Đào nói, dù cho hắn ngàn vạn kỷ nguyên, cũng không thể làm cho ba viên tinh thần hợp lại cùng nhau như vậy.

“Đa tạ tiền bối tán dương.” Từ Phàm cười nói.

“Được rồi, chuyện đã xử lý cong, bọn ta cũng nên trở về, tại đây chúc Từ Đại sư sớm ngày trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dẫn đầu tộc Thiên Thương nói.

Nói xong mang theo hai cường giả tộc Thiên Thương khác rời đi.

Từ Phàm nhìn đại thế giới đã bị đánh đến tan tành, tự mình thở dài.

“Bồ Đào, có thể đặt điểm không gian ở đây.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Xung quanh đại thế giới vỡ vụn đó, đột nhiên xuất hiện bốn toà thần điện lớn.

Sau đó từ trong thần điện tuôn ra vô cùng vô tận con rối, dưới sự bố trí tinh vi của Bồ Đào, bắt đầu thu gom thế giới vỡ vụn.

Một con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân trực tiếp khống chế một vùng khu vực Hỗn Độn, bắt đầu thu gom những mảnh vỡ thế giới vỡ vụn.

Dưới công cuộc dọn dẹp của hai mươi vạn con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân, chỉ dùng một năm đã dọn dẹp xong chỗ đại thế giới lúc đầu.

Sau đó lại có vô số con rối cầm các loại vật liệu bố trí pháp trận, bắt đầu tạo dựng pháp trận không gian.

Từ Phàm làm người quản lý bên cạnh, trong lúc rảnh rỗi, nhìn ba viên tinh thần hơi vỡ vụn này, nảy ra chủ ý.

“Bản nguyên bị hao tổn, dù sao lúc sau tộc Thiên Thương cũng sẽ bổ sung đủ lại, hiện tại ta lấy một chút cũng không quá đáng ha.”

Nếu lúc ba viên tinh thần này ở đỉnh phong, Từ Phàm thật đúng là không có cách thu lấy bản nguyên từ đó.

Nhưng bây giờ, tất cả tinh thần đều ở trạng thái tổn hại, điều này cũng cho Từ Phàm một cơ hội lợi dụng.

Đầu tiên Từ Phàm đến Thánh Dương tinh thần, ai bảo hắn quen thuộc đạo Thánh Dương nhất.

Chỉ thấy Từ Phàm xuất hiện ở mặt ngoài Thánh Dương tinh thần, sau đó triệu hồi ra Thiên Thủ Hư Tượng, bắt đầu ngàn tay cùng kết ấn.

Một vực sâu như lỗ đen xuất hiện phía trên Thánh Dương tinh thần, cuối cùng từ mặt ngoài truyền đến vô tận lực hút, bắt đầu hút vào bản nguyên của Thánh Dương tinh thần.

Dù ở trong nơi tràn đầy ánh sáng Thánh Dương này, những bản nguyên kia vẫn cực kỳ loá mắt.

Một tia bản nguyên màu vàng óng bị rút ra từ trong Thánh Dương tinh thần, cuối cùng từ từ bị dẫn vào trong vực sâu như lỗ đen kia.

Khoảnh khắc bản nguyên bị rút ra, Từ Phàm rõ ràng cảm giác toàn bộ Thánh Dương tinh thần run lên một cái.

“Ngoan, để ta rút ra một xíu trước, lúc sau ta sẽ để người ta bù lại cho ngươi.” Từ Phàm lộ ra một nụ cười xấu xa.

Theo bản nguyên Thánh Dương tinh thần không ngừng bị rút ra, ánh sáng Thánh Dương phát ra ở mặt ngoài rõ ràng ảm đạm đi một chút.

Tám phần mười bản nguyên ban đầu của Thánh Dương tinh thần trực tiếp bị Từ Phàm rút ra hai phần mười.

“Không thể rút nữa, nếu rút nữa tinh thần này phỏng chừng phải sụp đổ mất.”

Từ Phàm lại chuyển ánh mắt đến trên Thánh Quang tinh thần.

Ba mươi năm sau, Từ Phàm hoàn thành rút ra bản nguyên ba viên tinh thần này.

Tộc Thiên Thương muốn bổ sung bản nguyên tinh thần vừa vặn tới.

Tổng cộng sáu cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương hộ tống hạch tâm của hai viên tinh thần đi đến chỗ Từ Phàm.

Sau đó dùng một loại bí pháp đặc biệt, bắt đầu bổ sung bản nguyên cho hai viên tinh thần Thánh Dương, Thánh Quang.

Gần như lấy tốc độ mắt thường cũng có thể thấy được, hai viên tinh thần khôi phục lại trạng thái toàn thịnh.

“Từ Đại sư, Hỗn Độn tinh thần tương đối hiếm có trong vùng Hỗn Độn, Hỗn Độn tinh thần đã biết không thể động.”

“Xin cho bọn ta một thời gian nữa, bọn ta nhất định sẽ tìm được Hỗn Độn tinh thần mới cho các ngươi.” Hỗn Độn Thánh Nhân dẫn đầu tộc Thiên Thương nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu.

Lúc này, Từ Phàm nhìn thấy Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương khác thu hồi lại hạch tâm không hấp thu xong còn lại.

“Sớm biết vậy thì đã hấp thu nhiều bản nguyên thêm chút.” Từ Phàm hối hận trong lòng nói.

Sáu Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thiên Thương biến mất, Từ Phàm lại ở bên này mở ra hình thức chờ đợi dài đằng đẵng.

Thiết lập trận pháp điểm không gian bên này cần mười lăm vạn năm, trước khi những tiền bối Nhân tộc kia chưa tới, Từ Phàm phải ở đây trấn thủ.

Một ngàn năm sau, Luyện Thể, Tiễn Đạo, Pháp Tướng, ba vị Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc đến.

“Từ thần sư, nếu không phải ngươi để lại trận pháp truyền tống ven đường, bọn ta tới đây, ít nhất phải tốn một vạn năm.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

“Nếu không phải thời gian gấp gáp, các ngươi có thể tới đây càng mau hơn.” Từ Phàm nở nụ cười.

Ba vị tiền bối Nhân tộc đến, liền biểu thị ý thức Từ Phàm có thể trở về bản thể nghỉ ngơi.

“Phân thân của ta cùng các ngươi ở lại đây trấn thủ, có việc trực tiếp đánh thức phân thân của ta là được.”

Chương 1370: Vận may vào đầu

Từ Phàm lại bàn giao bố trí trận pháp nơi này, ý thức liền chuyển dời về lại bản thể.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm từ trong phòng đi ra.

“Lần này nhất định phải nghỉ ngơi đàng hoàng một thời gian.”

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, trực tiếp mở ra hình thức cá mặn.

“Phu quân, tình hình bên kia thế nào?”

Trương Vi Vân từ trong một cánh cửa không gian đi ra.

“Có vài vấn đề, nhưng đã giải quyết.” Từ Phàm dửng dưng nói.

Nhìn nét mặt của Từ Phàm, Trương Vi Vân liền biết mình phu quân vừa làm xong một công việc lớn, đang muốn nghỉ ngơi.

Một đôi diệu thủ trắng nõn nhẹ nhàng xoa bóp trên đầu Từ Phàm, vì hắn mà dùng thủ pháp vật lý trị liệu đặc biệt.

“Không tệ, thủ pháp lại tiến bộ.”

Cảm nhận cảm giác thoải mái dễ chịu trên đầu truyền đến, Từ Phàm không khỏi tán thưởng.

“Cái này là ta đi theo Chuẩn Thánh tộc Thỏ Ngọc Quang học được, phu quân cảm thấy dễ chịu thì tốt.” Trương Vi Vân cười nói.

“Phu nhân có lòng.”

Từ Phàm từ từ nhắm hai mắt, yên lặng hưởng thụ vật lý trị liệu của Trương Vi Vân.

Đúng lúc này, Mộc Nguyên Tiên giới lại dấy lên một Đại Thánh Nhân chi kiếp to lớn.

“Đây là Đại Thánh Nhân chi kiếp của Từ Cương, nhiều năm như vậy vẫn luôn cố gắng tu hành, hiện tại rốt cuộc có kết quả.” Trương Vi Vân vừa xoa bóp đầu cho Từ Phàm vừa cảm khái nói.

Năm loại khí tức đại đạo Hỗn Độn Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ từ trên người Từ Cương phát ra.

Trong tinh vực, Từ Cương nhìn Đại Thánh Nhân chi kiếp, trong mắt không hề có chút sợ hãi nào.

Chỉ thấy một Ngũ Hành Hỗn Độn Pháp Tướng xuất hiện, sau đó lại hóa thành Thiên Thủ Hư Tượng.

“Ý chí thiên đạo Tam Thiên giới càng ngày càng qua loa, một Đại Thánh Nhân chi kiếp thế này, thế mà còn không nỡ cho bản nguyên Tam Thiên giới làm phần thưởng.” Từ Phàm bĩu môi nói.

Lúc cá chủng tộc đứng đầu cùng tồn tại, bất cứ sinh linh nào tấn cấp thành Đại Thánh Nhân, ý chí thiên đạo Tam Thiên giới đều sẽ ban cho một tia bản nguyên.

Từ sau khi Nhân tộc thống nhất Tam Thiên giới, những cường giả tấn cấp thành Đại Thánh Nhân cũng ít đi một vài đồ vật.

“Bổ sung đủ cho ta, nếu không ta tự mình động thủ lấy từ trên người ngươi.”

Ánh mắt Từ Phàm tựa như xuyên qua vô tận thời không, như ngừng lại tại một hạch tâm thần bí nào đó.

Còn chưa chờ Từ Phàm tiếp tục phát uy, trong Đại Thánh Nhân chi kiếp xuất hiện một tia bản nguyên Tam Thiên giới.

Ngay tức khắc, toàn bộ Đại Thánh Nhân chi kiếp bắt đầu sôi trào lên, thay đổi biểu hiện mềm yếu vô lực vừa rồi.

Vô tận năng lượng pháp tắc chi kiếp hóa thành từng tia lôi kiếp Hỗn Độn bổ vào trên thân Thiên Thủ Hư Tượng.

Một tia bản nguyên lại hóa thành hơn ngàn phần, bắt đầu từ dung nhập vào trong cơ thể Từ Cương.

Dưới lôi kiếp cuồng bạo, Từ Cương kiên trì suốt ba tháng, Đại Thánh Nhân chi kiếp mới dừng lại.

Từ Cương chính thức trở thành Đại Thánh Nhân.

“Bái kiến sư phụ, chuyện tấn cấp Đại Thánh Nhân đồ nhi vốn định chờ sư phụ trở về lại bắt đầu, nhưng không biết sao thực sự không nhịn được.”

Trong tiểu viện, Từ Cương mới vừa tấn cấp Đại Thánh Nhân xuất hiện.

“Sư phụ không phải đã sớm nói với ngươi sao, thuận theo tự nhiên nên tấn cấp thì tấn cấp, tuyệt đối đừng nhịn.” Từ Phàm mềm giọng nói.

Một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, Hỗn Độn Ngũ Hành châu xuất hiện trước mặt Từ Cương.

Đây là Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu Từ Phàm sớm vì các đồ đệ chuẩn bị, độ phù hợp trăm phần trăm.

“Cầm đi, đủ cho ngươi dùng đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.” Từ Phàm cười nói.

Đồ đệ tấn cấp Đại Thánh Nhân, người làm sư phụ là hắn vô cùng vui mừng.

“Đa tạ sư phụ.” Từ Cương thu hồi Hỗn Độn Ngũ Hành châu.

“Được rồi, trở về lại củng cố tu vi, sau đó theo mấy vị tiền bối Nhân tộc ra ngoài săn cự thú Hỗn Độn đi thôi.” Từ Phàm bố trí nói.

"Tuân lệnh."

Từ Phàm mới vừa nói xong, Vương Huyền Tâm đã xuất hiện trong tiểu viện.

Chuyện còn muốn nói bị Từ Phàm nén lại.

"Muốn tấn cấp thì tranh thủ tấn cấp, lại nhịn nữa tâm cảnh dễ dàng xảy ra vấn đề."

Vừa dứt lời, bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới lần nữa xuất hiện Đại Thánh Nhân chi kiếp.

Lần này ý chí thiên đạo học thông minh, một tia bản nguyên trực tiếp bị xen lẫn vào trong Đại Thánh Nhân chi kiếp.

Còn tri kỷ dùng rất phương thức ôn nhu nhất rót vào trong cơ thể Vương Huyền Tâm.

Lúc này ở một chỗ khác trong tinh vực, mấy đồ đệ của Từ Phàm đang xem tiểu sư đệ này của mình độ kiếp.

"Sư huynh, ngươi chuẩn bị thế nào, dự định khi nào tấn cấp Đại Thánh Nhân?" Lý Tinh Từ nhìn Vương Hướng Trì hỏi.

"Nếu ta nói ngay cả Thánh Nhân cảnh ta còn chưa biết, ngươi có tin hay không?" Giọng điệu Vương Hướng Trì vô cùng bất đắc dĩ, sư huynh đệ đều quá mức ưu tú thì làm sao đây?

"Thôi, ta và Nguyệt Tiên sư tỷ cũng sắp."

"Về phần Khai Linh cũng đã tìm được con đường của mình, ước chừng không cần đến bao nhiêu năm nữa."

"Huyền Đạo sư đệ đã sớm nằm thẳng, phương diện cảnh giới sư phụ đã không so đo nữa."

"Còn lại chính là sư đệ đạo Luyện Khí, hắn tu luyện không hiện ra trên cảnh giới này."

Ánh mắt Lý Tinh Từ nhìn Vương Hướng Trì có chút quan tâm.

Nghe được lời Lý Tinh Từ nói, một cảm giác nguy cơ to lớn nháy mắt bao phủ lấy Vương Hướng Trì.

Hắn không hề nghi ngờ, nếu như hắn trở thành người không nỗ lực nhất trong mấy sư huynh đệ, cha hắn rất có thể sẽ lấy roi da đánh mông hắn.

Nhìn Vương Hướng Trì sắc mặt đại biến, Lý Tinh Từ vô cùng tri kỷ cho một kiến nghị.

“Nếu không thì như này, ngươi xin với sư phụ, đến vùng Hỗn Độn lịch luyện đi thôi, không trở thành Đại Thánh Nhân thì đừng trở về.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Chủ kiến này không tệ, chờ sau khi Vương sư đệ độ Đại Thánh Nhân chi kiếp xong, ta lập tức đi nói với sư phụ.” Vương Hướng Trì nói.

Ba tháng sau, trong tiểu viện, Từ Phàm gặp mặt Vương Huyền Tâm, cũng ban cho hắn một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

“Không tệ, sau này cố gắng thật tốt, tranh thủ sớm ngày trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm cổ vũ nói.

“Lời sư phụ nói, đồ nhi khắc ghi trong lòng.” Vương Huyền Tâm cung kính nói.

Sau khi Vương Huyền Tâm rời đi, một mình Vương Hướng Trì lặng lẽ khẽ khàng đi tới trong tiểu viện.

“Sư phụ, ta xin đến vùng Hỗn Độn lịch luyện, không trở thành Đại Thánh Nhân tuyệt không trở về.” Ánh mắt Vương Hướng Trì kiên định nói.

“Đừng nha, gần đây cuộc sống tạm bợ của ngươi trải qua rất tự tại mà.” Từ Phàm nhìn đồ nhi ngoan này của mình, híp mắt lại.

Một loại cảm giác nguy cơ lập tức bao phủ lấy Vương Hướng Trì

“Sư phụ, những năm này đồ nhi vẫn luôn không bỏ quên tu luyện, chỉ là thiên phú đến đây…” Vương Hướng Trì vội vàng nói.

“Giải thích thông suốt, vi sư cũng biết thiên phú của ngươi, cho nên không trách ngươi.”

“Nếu không ngươi cũng nằm thẳng với Huyền Đạo sư đệ của ngươi là được, mang theo tức phụ, chu du tất cả Đại Tiên giới, tiêu dao khoái hoạt đi thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, mặc dù thiên phú của đồ nhi như thế, nhưng vẫn có một trái tim hướng mạnh.”

“Xin sư phụ cho đồ nhi một cơ hội.” Vương Hướng Trì nói.

“Cái gì cơ hội với không cơ hội, hiện tại ta chỉ cho ngươi một con đường sáng.”

“Canh giữ bên người cha ngươi, chỉ cần cha ngươi có thể câu lên một món Hồng Mông chí bảo, ngươi tấn cấp Đại Thánh Nhân còn không phải đơn giản vô cùng?” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ngươi bảo ta cướp Hồng Mông chí bảo từ trong tay cha ta, hắn còn không đánh chết ta?” Vương Hướng Trì bụm mặt nói.

Hiện tại hắn vô cùng hối hận, trước đây ỷ vào tu vi bản thân mạnh, thường xuyên tìm cha luận bàn, xoát cảm giác tồn tại.

“Đi đi, gần đây ta thấy ngươi vận may vào đầu, ngươi canh giữ bên cạnh, kiếm một món Hồng Mông chí bảo vẫn là rất đơn giản.” Từ Phàm cười nói.

“Thật sao, sư phụ, ngươi có thể nói với cha ta một tiếng, bảo hắn câu lên Hồng Mông chí bảo cho ta không?”

Chương 1371: Quy luật

Từ Phàm lừa dối lão Tam đi, bước ra một bước đi tới bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới, bắt đầu xem xét tiến độ công trình.

Lúc này ở tầng ngoài Tam Thiên giới to lớn, kết cấu chủ thể của đại trận truyền tống sắp được xây dựng xong.

Phân thân số năm đứng phía trên Mộc Nguyên Tiên giới, khắc trận pháp truyền tống nòng cốt nhất.

Lúc này Từ Phàm ngoài ý muốn phát hiện Nguyên chủ cũng ở bên ngoài Tam Thiên giới, ở trong thần điện Nhân tộc nhìn chằm chằm truyền tống trận hình thành.

“Từ Thần sư, qua đây uống chút đi.” Tiếng cười ha ha Nguyên chủ vang lên.

Trong thần điện Nhân tộc, Nguyên chủ bày ra một bàn đầy món ăn tinh xảo.

“Thời gian này, trong lúc rảnh rỗi ta sẽ tới nơi đây xem phân thân của ngươi bố trí đại trận truyền tống.” Nguyên chủ cười nói.

Sau khi Nhân tộc nhất thống Tam Thiên giới, Nguyên chủ đột nhiên phát hiện chính mình biến thành người rảnh rỗi nhất.

Kết quả là, hắn liền có yêu thích này.

“Tầm nhìn ở khu vực này không tệ, có thể nhìn ngắm hết toàn bộ Tam Thiên giới, xem ra sau khi Nhân tộc nhất thống, Nguyên chủ rất nhàn nhã ha!” Từ Phàm gắp một miếng gan rồng xào bỏ vào trong miệng.

“Tham ngộ đại đạo Hỗn Độn gặp bình cảnh, không cách nào đột phá chỉ có thể thả trống tâm cảnh của mình.” Nguyên chủ thong thả nói.

“Thì ra là thế, vừa lúc có trân yến này, ngươi và ta lấy mỹ thực luận đạo thì thế nào?” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Lời này khiến ánh mắt Nguyên chủ sáng lên, bọn họ muốn qua một thời gian nữa mới tìm Từ Phàm lĩnh giáo một phen, không nghĩ tới bây giờ hắn lại chủ động đưa tới cửa.

Kết quả là, tòa thần điện Nhân tộc chuyên chúc này của Nguyên chủ, ở bên ngoài Tam Thiên giới đóng quân liên tục mười vạn năm.

Lúc này kết cấu tổng thể của đại trận truyền tống bên ngoài Tam Thiên giới đã coi như là hoàn thành.

Nhìn từ đằng xa, toàn bộ Tam Thiên giới giống như một la bàn trận pháp.

Luận đạo mười vạn năm đã làm cho mạch suy nghĩ của Nguyên chủ rõ ràng hơn không ít.

“Từ Thần sư, ta muốn bế quan một thời gian, trong lúc này Tam Thiên giới có chuyện lớn gì thì làm phiền ngươi.” Nguyên chủ nhờ cậy nói.

“Đi đi, hiện tại Tam Thiên giới lại không mở rộng, không có nhiều chuyện như vậy đâu.” Từ Phàm phất tay nói.

Nguyên chủ gật đầu, mang theo thần điện Nhân tộc quay trở về Nguyên Thủy tông.

Từ Phàm nhìn đại trận truyền tống bên ngoài Tam Thiên giới, không khỏi hài lòng gật đầu.

Sau đó hắn vẫy tay kêu phân thân số năm tới.

“Bồ Đào, đưa bản nguyên Thánh Dương và Thánh Quang tiền bối Nhân tộc tới cho phân thân số năm.”

“Xem xem có thể dùng đạo Dị Biến điểm hoá ra hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh hay không.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện của Từ Phàm.

Cảm nhận được mức độ thoái hóa của hệ thống trong cơ thể, Từ Phàm cảm thấy mình cách thành công càng ngày càng gần.

“Không nghĩ tới cuối cùng ta phải dùng loại phương thức này để giải trừ hệ thống trên người.”

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống thoái hóa, thần sắc trong ánh mắt vô cùng phức tạp.

Quan sát xiềng xích phù văn Hỗn Độn đan vào lẫn nhau chuyển động trên quả cầu phù văn hệ thống, Từ Phàm đột nhiên có cảm giác khác thường.

Quy luật chuyển động của những xiềng xích phù văn này, cho Từ Phàm một loại cảm giác rất đặc biệt.

Cảm nhận quy luật trong đó, vẻ mặt Từ Phàm bắt đầu nghiêm túc lên.

“Trước kia cũng từng quan sát quy luật vận hành tương hỗ, vì sao lần này cảm giác không giống.”

Một chiếc Hỗn Độn Vạn Đạo Bàn xuất hiện sau lưng Từ Phàm, Bồ Đào cũng bắt đầu dùng toán lực trợ giúp Từ Phàm tham ngộ quy luật này.

“Chính phản, âm dương?”

Một hư ảnh dòng sông thời gian Tam Thiên giới xuất hiện trong không gian tiên hồn.

Tâm thần Từ Phàm phân làm hai, đồng thời quan sát quả cầu phù văn hệ thống và dòng sông thời gian.

Vừa nhìn đã qua ngàn năm.

“Không đúng! Vẫn thiếu chút gì đó!” Từ Phàm mở mắt nói.

Quy luật vận hành của dòng sông thời gian Tam Thiên giới đại khái tương tự gần một nửa với quy luật vận hành của quả cầu phù văn hệ thống.

Một nửa khác chênh lệch, Từ Phàm luôn cảm thấy giữa hai thứ này có quan hệ, nhưng lại ngộ không thấu.

“Chẳng lẽ bảo ta phải triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn sao?”

Nghĩ tới đây, ý thức Từ Phàm chuyển dời đến trên phân thân số bốn đang trấn thủ điểm không gian.

Ba viên tinh thần quen thuộc xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

“Từ Thần sư, bên này mọi chuyện vẫn như thường, có điều gì muốn dặn sao?” Luyện Thể tiền bối hỏi.

“Luyện Thể tiền bối, ngươi có thể triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn trong bao lâu?” Từ Phàm tò mò hỏi.

Nghe được lời Từ Phàm hỏi, Luyện Thể tiền bối ngớ ra.

“Nhiều nhất một khắc, cần ta triệu hồi ra sao?” Luyện thể tiền bối nói, liền muốn triển khai tư thế triệu hoán Hỗn Độn dòng sông thời gian.

“Làm phiền tiền bối triệu hồi ra một lát, bên ta cần quan sát quy luật của dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Một luồng Hỗn Độn chi lực cuồn cuộn từ trên người Luyện Thể tiền bối phát ra.

Một hư ảnh dòng sông thời gian Hỗn Độn như ẩn như hiện xuất hiện.

Từ Phàm nhìn dòng sông thời gian Hỗn Độn này, bắt đầu nhanh chóng tham ngộ quy luật trong đó.

Thời gian một khắc rất ngắn, Từ Phàm còn chưa tham ngộ thấu triệt, cũng đã kết thúc.

Nhìn biểu cảm vẫn chưa thỏa mãn của Từ Phàm, Luyện Thể tiền bối sắp suy yếu đến tê liệt cảm thấy hơi ngượng ngùng.

“Ta vừa tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân không bao lâu, để Từ Thần sư chê cười.” Luyện Thể tiền bối hư nhược gắng chống đỡ nói.

Từ Phàm lấy lại tinh thần nhìn Luyện Thể tiền bối, cảm thấy hơi xấu hổ.

Một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, không nói hai lời vì hắn triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn đến hư thoát.

Lúc này, hai vị tiền bối Nhân tộc khác cũng chú ý tới tình cảnh bên này.

“Từ Thần sư, lão cương đầu không được, hắn không quá am hiểu đại đạo Hỗn Độn.”

“Muốn xem dòng sông thời gian Hỗn Độn cứ tìm ta, ta có thể kiên trì hai khắc.” Pháp Tướng tiền bối nói.

“Một khắc rưỡi.” Tiễn Đạo tiền bối biểu thị.

Từ Phàm nghe được thời gian ngắn như vậy, vội vàng tỏ vẻ không cần.

Nếu ba vị tiền bối Nhân tộc này đều vì triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn hao hết lực lượng, phân thân hắn còn phải ở đây trấn thủ một thời gian nữa.

“Ba vị tiền bối, những năm này trấn thủ ở đây có gặp được cự thú hoặc là Thần Ma xâm nhập tới đây không?” Từ Phàm hỏi.

“Đầu những năm này có ba con cự thú Hỗn Độn mang một đám tiểu cự thú muốn an gia ở đây, bị bọn ta tận diệt.”

“Còn có một đại đội Hỗn Độn Thần Ma từ bên này đi ngang qua.”

“Còn lại đều là cự thú Hỗn Độn ngẫu nhiên xông tới.” Tiễn Đạo tiền bối nói.

Nghe được nơi này không có chuyện gì, Từ Phàm cũng yên lòng.

Hiện tại đại thế giới giữa ba viên tinh thần không ở đây, không có vật dẫn chính hấp thu lực lượng tinh thần, dẫn đến lực khu vực lượng tinh thần khuếch tán ra đến mấy ngàn tỷ quang giáp.

Hấp dẫn cự thú Hỗn Độn bình thường đến thì không sao, chỉ sợ hấp dẫn cự thú Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh đến.

Cả khu vực này không có một đại thế giới nào tồn tại, đặc biệt thích hợp cho những cự thú Hỗn Độn an gia.

“Đại trận truyền tống bên kia còn hơn mười vạn năm nữa là có thể hoàn thành, chư vị tiền bối lại kiên trì một thời gian nữa vậy.” Từ Phàm nói.

“Từ Thần sư khách khí, bọn ta cần gì phải dùng tới chữ kiên trì.”

“Vì Tam Thiên giới, ngươi nỗ lực còn nhiều hơn bọn ta rất nhiều.” Ba vị tiền bối Nhân tộc chân thành nói.

“Nào có, ta cũng chỉ ra một phần lực thôi.” Từ Phàm cười xua tay nói.

Lúc Từ Phàm và ba vị tiền bối Nhân tộc đang nói chuyện, giọng nói của Bồ Đào đột nhiên vang lên.

“Chủ nhân, kiểm tra được có sáu con cự thú Hỗn Độn đang chạy về điểm không gian.”

Chương 1372: Mảnh vỡ nhân quả

“Ta đi với lão Vương một chuyến.” Pháp Tướng tiền bối đứng dậy muốn phá không mà đi về hướng kia.

“Hai vị tiền bối đừng động, thủ ở đây là được rồi.”

“Bên ta vừa vặn có một suy nghĩ cần nghiệm chứng một chút.” Từ Phàm phất tay cản lại Pháp Tướng tiền bối.

“Vậy Từ thần sư cẩn thận.”

Lời vừa dứt, Từ Phàm đã sử dụng Thời Không Như Ý truyền tống đến chỗ cách đám cự thú Hỗn Độn không xa.

Mấy đại trận Hỗn Độn to lớn bao vây tất cả cự thú Hỗn Độn.

Một phần chân lý Hỗn Độn được rót vào trong cơ thể phân thân số bốn.

Trong nháy mắt, phân thân số bốn tăng lên tới cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

Một trăm linh tám tầng đại trận Hỗn Độn lập tức chồng chất bao lấy khu vực Hỗn Độn, giống như một lò luyện.

Sau đó một luồng dao động dị dạng từ trong đại trận truyền ra, tất cả cự thú Hỗn Độn bắt đầu kêu rên lên.

Phía trên đại trận, hư ảnh dòng sông thời gian Hỗn Độn như ẩn như hiện.

Từ Phàm đứng cách đó không xa, quan sát dòng sông thời gian Hỗn Độn này.

“Đúng, chính là loại quy luật này!” Trong ánh mắt Từ Phàm bắn ra thần thái vô tận, một khí tức không rõ từ trên người phát ra.

Theo dòng sông thời gian Hỗn Độn càng ngày càng ngưng thực, khí tức trên người Từ Phàm càng trở nên nồng đậm.

Ba canh giờ sau, dòng sông thời gian Hỗn Độn biến mất.

Từ Phàm đứng trong vùng Hỗn Độn vẫn có hơi chưa thỏa mãn.

Giống như cắt ngay đoạn đặc sắc nhất của tiểu thuyết.

“Ba canh giờ, một phần chân lý Hỗn Độn cộng thêm sáu con cự thú Hỗn Độn, tiêu hao này có hơi lớn nha!”

“Nhưng tiêu hao lớn thu hoạch cũng lớn.”

Từ Phàm nói, trở về điểm không gian, ý thức chuyển dời về bản thể.

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm lần nữa nhìn quả cầu phù văn hệ thống, có một loại cảm giác không giống trước.

Cảm nhận quy luật vận hành của xiềng xích phù văn bên trên, Từ Phàm không khỏi nói: “Nếu như lĩnh ngộ sớm một chút, có lẽ hệ thống nát nãy đã sớm được phá giải.”

Nói xong, một tay nhẹ nhàng đặt lên quả cầu phù văn hệ thống.

Cuối cùng, toàn bộ quả cầu phù văn hệ thống bắt đầu dựa theo quy luật đặc biệt nhanh chóng chuyển động, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Giống như một chiếc đồng hồ trong thế giới gia tốc.

Quá trình liên tục kéo dài ba canh giờ, trong ba canh giờ này, quả cầu phù văn hệ thống thoái hóa đi mười vạn năm.

“Ta còn cần quan sát của dòng sông thời gian Hỗn Độn, lĩnh ngộ quy luật của nó.” Từ Phàm nhìn quy luật vận hành của quả cầu phù văn hệ thống nói bắt đầu trở nên khác lạ nói.

Tìm được phương pháp tăng tốc phá giải hệ thống, tâm trạng Từ Phàm rất tốt.

Nằm trên ghế dựa trong tiểu viện, lay động ghế dựa ngâm nga điệu hát dân gian.

“Hôm nay tâm trạng không tệ.”

Từ Phàm nói, vung ra một dòng sông mỹ thực lớn xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn.

“Phu quân, hôm nay là ngày gì mà làm ngươi vui thế?” Trương Vi Vân vừa ra khỏi phòng tu luyện cười hỏi.

“Mới vừa đột phá một bình cảnh nhỏ.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này, dòng sông mỹ thực giữa bầu trời rơi xuống mấy chục món thức ăn.

“Vi Vân, hôm nay tâm trạng tốt, ngươi và ta hóa thành phàm nhân say một trận, thế nào?”

Một thế giới vô tự triển khai, bao phủ lấy toàn bộ tiểu viện.

Từ Phàm và Trương Vi Vân đều biến thành phàm nhân.

“Được, ta cùng phu quân say một trận.” Trương Vi Vân bưng lên bình rượu, bắt đầu rót rượu.

Lúc hai người đang uống đến tình chàng ý thiếp, phân thân số một đột nhiên kéo ý thức Từ Phàm vào trong tiên hồn.

“Sao thế?”

Từ Phàm biết số một kéo hắn vào trong không gian tiên hồn, nhất định là có chuyện quan trọng.

“Trước đây Tam Thiên giới có phải từng trêu chọc một Hỗn Độn Đại Thần Ma hay không?” Phân thân số một vội hỏi.

“Đúng, nhưng nhân quả đã bị ta xóa đi.” Từ Phàm nói.

“Không có xóa đi, vị Hỗn Độn Đại Thần Ma đó vừa lúc là chỗ dựa của ta, lúc ta đi bái kiến hắn, nhìn thấy hắn đang phân tích một mảnh vỡ nhân quả của ngươi.”

“Các ngươi nhiều nhất còn mười vạn năm, nhanh chuyển ra ngoài, nếu không mảnh vỡ nhân quả kia bị phá giải, chúng ta đều phải chơi xong.” Phân thân số một nói.

“Chuyện này dễ nói, sau khi Tam Thiên giới chuyển ra bên ngoài đế quốc Thần Ma là dễ nói thôi.”

“Nếu thật sự không được, ta trực tiếp lộ ra thân phận Hồng Mông Luyện Khí sư tương lai.” Từ Phàm mặt đầy bình tĩnh nói.

“Ặc, chỗ dựa lớn của ta là tồn tại cấp cao nhất dưới quốc chủ đó, cảnh giới kia ta nhìn cũng cảm thấy kinh khủng.”

“Bước cuối cùng này của ngươi tốt nhất đừng đi, đến lúc đó trả đại giới có lẽ không chỉ một xíu thôi đâu.” Khuôn mặt phân thân số một nghiêm túc nói.

“Được, ta biết.” Từ Phàm gật đầu.

Phân thân số một biến mất, Từ Phàm tiếp tục say một trận với phàm nhân Trương Vi Vân.

Ba ngày sau, bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm lấy ra năm phần chân lý Hỗn Độn giao cho phân thân số năm.

Mượn năm phần Hỗn Độn chân lý, phân thân số năm dùng đạo Dị Hoá điểm ra mấy ngàn Trận Pháp Thần sư lâm thời.

Trong nháy mắt, tiến độ cả công trình tăng nhanh, chỉ dùng không đến chín vạn năm, cả đại trận truyền tống Tam Thiên giới đã hoàn thành.

Ba vị Nhân tộc tiền bối, Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ, còn có vai chính thiếu niên Thánh Vạn Xuyên đứng bên ngoài Truyền tống trận.

“Còn cần mười năm năng lượng hấp thu Thánh Dương tinh thần, đến lúc đó toàn bộ Truyền tống trận có thể khởi động.” Từ Phàm nhìn Truyền tống trận lớn nhất hắn bố trí từ trước tới nay không khỏi cảm thấy rất kỳ diệu.

“Đại trận này xem như xong, tài nguyên sáu đại thế giới xung quanh đều sắp bị rút sạch.”

“Nếu lại bố trí nữa, Nhân tộc chúng ta ở trong khu vực này đều sắp thành kẻ thù chung mất.” Nguyên chủ không khỏi cảm khái nói.

Thánh Vạn Xuyên nhìn đại trận này, vẻ mặt vô cùng kinh ngạc, chỗ sâu trong nội tâm đột nhiên sinh ra một loại cảm giác chính mình rất nhỏ bé.

Hơn nữa còn cho hắn cảm ngộ mức độ càng sâu, đó chính là tầm mắt mình hạn hẹp.

Lúc mình đang mưu đồ thành lập Thánh Đình Nhân tộc, bên này đã làm xong lấy phương thức không thể nào di chuyển toàn bộ Nhân tộc đến trong vùng Hỗn Độn, nơi có tài nguyên phong phú hơn.

“Còn mười năm nữa, một lát nữa chúng ta tìm chỗ luận bàn đàng hoàng một phen.” Ma chủ nhìn Thánh Vạn Xuyên nói.

“Nếu ta là ngươi, thì sẽ thành thật một chút, đỡ cho sau này bị ta trấn áp mất mặt.” Thánh Vạn Xuyên hờ hững nói.

Một thanh cự kiếm lặng yên hiện lên bên cạnh Thánh Vạn Xuyên.

“Ba mươi vạn năm sau, ta không cần kiếm này cũng có thể trấn áp ngươi.” Thánh Vạn Xuyên ngạo nghễ nói.

Từ Phàm và Nguyên chủ đều không lên tiếng, ở bên cạnh xem một hồi trò vui.

Từ sau khi Thánh Vạn Xuyên rời khỏi Ma vực, Ma chủ liền bắt đầu vừa tu luyện, vừa chỉ huy Ma vực đối kháng với liên minh của Thánh Vạn Xuyên.

Thế lực hai phe trong mấy năm nay kết xuống thù sâu như biển.

Nhưng những chuyện này trong mắt Từ Phàm và Nguyên chủ đều chỉ là giỡn chơi, chỉ cần không ảnh hưởng đến toàn bộ thế cục Nhân tộc, đánh thế nào cũng không sao cả.

“Ba mươi vạn năm, ta xem ngươi có thể đi được bao xa.”

“Một người mang thiên mệnh dựa vào cả đại thế giới, tương lai tối đa cũng chỉ miễn cưỡng tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân thôi.” Ma chủ khiêu khích nói.

“Cái loại trước đây không được Tam Thiên giới che chở như ngươi, quả nhiên là không có sữa quên nương.” Thánh Vạn Xuyên cũng bắt đầu trào phúng.

Một tinh môn xuất hiện cách hai người không xa.

“Chỉ tranh cãi không động thủ làm sao đã ghiền, đi nơi khác đánh một trận, vừa đánh vừa cãi.” Nguyên chủ châm lửa nói.

Hai người liếc nhau, đều lách vào trong tinh môn.

Chương 1373: Thủ đoạn sau cùng

Lúc Từ Phàm đang chuẩn bị ăn dưa xem kịch, thần hồn Từ Phàm bỗng lại bị phân thân số một kéo vào trong không gian tiên hồn.

“Sao thế, chỗ dựa lớn của người phát hiện rồi à?” Từ Phàm hỏi.

“Mau, ngươi mau sớm chuẩn bị, trong năm năm hắn chắc chắn sẽ phá giải được mảnh vỡ nhân quả kia.” Vẻ mặt phân thân số một nghiêm túc nói.

“Trong năm năm?” Trong lòng Từ Phàm phân phó Bồ Đào nhanh chóng lập kế hoạch.

“Dù sao cũng nhanh một chút, nếu như không được, dùng Hồng Mông chí bảo ta mới tạm thời nghiên cứu ra trước kéo dài thêm một thời gian.”

“Tin rằng chỗ dựa lớn của ta hẳn sẽ cảm thấy rất hứng thú.” Phân thân số một nói.

“Có thành quả rồi? Mau chia sẻ quá trình với ta nào.” Vẻ mặt Từ Phàm chợt vui mừng.

“Hiện tại loại tình huống này, không phải ngươi nên lo lắng bị đột nhiên phát hiện sao?”

“Không sao, sau cùng có át chủ bài, có thể chống được vị Hỗn Độn Đại Thần Ma kia.” Từ Phàm nghĩ đến một món Hồng Mông chí bảo khác của Nguyên chủ.

“Được, trong lòng ngươi có nắm chắc là được.” Phân thân số một gật đầu, bóng dáng tiêu tán trong không gian tiên hồn.

Sau khi Từ Phàm lấy lại tinh thần, phát hiện Ma chủ và Thánh Vạn Xuyên đã đánh lên.

Khu vực trong phạm vi mấy vạn quang giáp đều biến thành chiến trường của bọn họ.

“Vừa rồi sao thế?” Nguyên chủ đang quan chiến hỏi.

“Trước đây không phải bị một Hỗn Độn Đại Thần Ma phát hiện, ta đã xóa đi nhân quả sao.”

“Nhưng nhân quả này không bị xoá sạch sẽ, bị Hỗn Độn Đại Thần Ma đó cưỡng ép giữ lại một chút.”

“Trải qua phá giải nhiều năm như vậy, ta nhận được tin tức, trong năm năm Hỗn Độn Đại Thần Ma đó hẳn là có thể toả định vị trí Nhân tộc.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Hỗn Độn Đại Thần Ma, năm năm.” Nguyên chủ cau mày.

“Kẹt trong điểm thời gian này thật đúng là…” Nguyên chủ có cảm giác một lời khó nói hết.

Chỉ cần lại cho bọn họ nhiều thêm mấy năm, sau khi chuyển đến chỗ mới, xa cách đế quốc Thần Ma, là có thể trực tiếp chém đứt chút nhân quả kia.

Đạo lý đều hiểu, chỉ là nhìn điểm thời gian này, khiến Nguyên chủ vô cùng khó chịu.

“Từ Thần sư có biện pháp gì không, dù sao món Hồng Mông chí bảo bên ta có thể lật tẩy.” Nguyên chủ có chút đau lòng nói.

“Chút nhân quả này rơi vào trong tay Hỗn Độn Đại Thần Ma, ta dùng tất cả thủ đoạn xoá đi chút nhân quả đó đều sẽ để lại dấu vết.”

“Cách xa còn tốt, nếu cách gần, Hỗn Độn Đại Thần Ma đó có thể nhất niệm đến bên ngoài Tam Thiên giới.”

“Ngươi cứ giữ kỹ món Hồng Mông chí bảo kia của ngươi, chờ tới thời khắc sống còn lại dùng ra.” Từ Phàm căn dặn.

“Được.” Nguyên chủ gật đầu.

Sau khi hai người trò chuyện một phen xong, lại nhìn đấu trường của Ma chủ và Thánh Vạn Xuyên, cảm thấy hơi tẻ nhạt vô vị.

“Còn xem sao?” Nguyên chủ hỏi.

“Cứ xem đi, rời đi sớm, lỡ như sau đó bọn họ lén chúng ta hẹn đánh nữa sẽ không tốt.”

Từ Phàm nhìn các loại đại đạo Hỗn Độn đụng vào nhau, các loại lực lượng cấp bậc có thể hủy diệt Tiên giới nhiều lần đánh ra.

“Theo góc độ thưởng thức mà nói, hai người này đánh nhau có thể cho tám điểm.” Từ Phàm quyết định kiên nhẫn xem hết trận đấu này.

Về phần chuyện Hỗn Độn Đại Thần Ma, Từ Phàm không nghĩ nhiều nữa.

Binh đến tướng chắn, nước đến đất chặn, có át chủ bài có thể lấy ra của Nguyên chủ, cảm giác nguy cơ trong lòng hắn bớt đi không ít.

Chiến đấu giữa Ma chủ và Thánh Vạn Xuyên liên tục kéo dài nửa tháng.

Hai người ai không làm gì được ai, hừ lạnh một tiếng sau đó rời đi.

Từ Phàm và Nguyên chủ trước tiên là trở về Nguyên Thủy tông, để thương lượng đến khi đó nên ngăn cản Hỗn Độn Đại Thần Ma thế nào.

“Lúc vừa mới bắt đầu, trong lòng ta có một phương án, tốn một đại giới lớn mời cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương tới tọa trấn.”

“Ngay từ đầu tộc Thiên Thương còn rất tình nguyện, nhưng nghe vị trí chỗ Nhân tộc xong, lại cự tuyệt.”

“Tộc Thiên Thương nói, vị trí của Nhân tộc là vị trí trong mục trường của đế quốc Thần Ma.”

“Mục trường của đế quốc Thần Ma trong vùng Hỗn Độn là nơi bọn họ cấm kỵ tuyệt đối, chủng tộc đứng đầu phái cường giả tiến vào mục trường của bọn họ sẽ bị coi là khiêu khích lớn nhất.”

“Sẽ đánh nhau đến không chết không thôi.” Từ Phàm hơi tiếc nuối, dù sao chuyện có thể sử dụng chân lý Hỗn Độn giải quyết thì không gọi là chuyện.

Lúc đầu thông qua Thiên Vị châu đã thương định tốt giá cả với tộc Thiên Thương, nhưng không nghĩ tới cuối cùng sẽ xuất hiện dị biến như thế.

“Mục trường, tên này vừa nghe là cho người ta một loại cảm giác chẳng lành, lần này chúng ta nhất định phải rời khỏi khu vực vùng

Hỗn Độn này.”

“Từ Thần sư không cần quá nhọc lòng, nếu cuối cùng không có biện pháp, ta sẽ dùng ra món Hồng Mông chí bảo kia.” Ánh mắt Nguyên chủ bắt đầu kiên định lên.

Sau lưng xuất hiện một hư ảnh Hỗn Độn Đại Thần Ma như ẩn như hiện, quanh người tản ra một loại khí tức chí cao.

Từ Phàm nhìn hư ảnh Hỗn Độn Đại Thần Ma, gật đầu.

“Ta đi xung quanh Tam Thiên giới bố trí pháp trận dò xét, tranh thủ có thể sớm chút dò xét được Hỗn Độn Đại Thần Ma đến.”

Từ Phàm nói, bóng dáng biến mất không thấy, bắt đầu bố trí các loại pháp trận dò xét xung quanh Tam Thiên giới.

Ba năm sau, một đại lục Thần Ma gần sát trung tâm đại lục Man Thú Thần Ma.

Một Hỗn Độn Đại Thần Ma chậm rãi mở mắt, hắn nhìn mảnh vỡ nhân quả nhỏ xíu trong tay, nở nụ cười.

“Tam Thiên giới, Nhân tộc, người được hưởng danh tiếng Hồng Mông Luyện Khí sư tương lai của vùng Hỗn Độn.”

“Không tệ, không nghĩ tới trong mục trường thế mà lại có cá lớn như thế, lần này kiếm lời rồi.”

Ngay lúc Hỗn Độn Đại Thần Ma muốn thần niệm giáng lâm đến bên ngoài Tam Thiên giới, Thần Ma Phàm đột nhiên bái phỏng.

Một luồng khí tức Hồng Mông chí bảo, từ trên người Thần Ma Phàm phát ra.

Sau khi cảm nhận được khí tức này, Hỗn Độn Đại Thần Ma nháy mắt hưng phấn lên.

“Phàm, ngươi đột phá đến Hồng Mông Luyện Khí sư rồi.”

“Không đúng, món Hồng Mông chí bảo này của ngươi có vấn đề.” Sau khi cảm nhận một phen, Hỗn Độn Đại Thần Ma còn nói thêm.

“Đây chỉ là một Hồng Mông chí bảo dựa vào đại lục Thần Ma, rời khỏi phạm vi nhất định, uy năng của nó cũng chỉ có thể tán loạn Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.”

Thần Ma Phàm nói xong, đem nguyên lý của nó giải thích cho Hỗn Độn Đại Thần Ma.

Hỗn Độn Đại Thần Ma nghe rất nghiêm túc, ý ngạc nhiên lẫn vui mừng trong ánh mắt càng lúc càng đậm.

“Trong vùng Hỗn Độn gần đây có một Huyền Hoàng Luyện Khí sư mới quật khởi.”

“Huyền Hoàng chí bảo luyện chế ra, mỗi món đều là tồn tại đứng đầu nhất, tinh phẩm nhất, thiên tài luyện khí này được tất cả thế lực vùng Hỗn Độn đều phán định là Hồng Mông Luyện Khí sư tương lai.”

“Ngày sau nhất định có thể trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư cái đứng đầu, những thế lực đó hiện tại cũng đồn đại, con đường luyện khí của cả vùng Hỗn Độn gần như có tám phần mười đều hội tụ trên người Huyền Hoàng Luyện Khí sư Nhân tộc đó.”

Một khí thế không tên từ trên người Hỗn Độn Đại Thần Ma dâng lên.

“Ta thấy không phải vậy, ngươi và Huyền Hoàng Luyện Khí sư Nhân tộc đó thiên phú không phân trên dưới.”

“Ngày sau Đế quốc Man Thú Thần Ma ta chắc chắn vì ngươi sẽ trở thành đế quốc Thần Ma đứng đầu.” Hỗn Độn Đại Thần Ma phấn chấn nói.

“Cám ơn ngươi đã khích lệ, nhưng ta cảm thấy thành tựu sau này của ta có thể sẽ cô phụ sự kỳ vọng của ngươi.” Thần Ma Phàm nói.

“Đừng tự coi thường mình, ngươi có tiềm lực này.” Hỗn Độn Đại Thần Ma nhìn chằm chằm Thần Ma Phàm nói.

“Nói đến Huyền Hoàng Luyện Khí sư Nhân tộc kia, bản nguyên giới của Luyện Khí sư Nhân tộc đó đang ở ngay trong mục trường của chúng ta.”

“Lần này ta dẫn ngươi qua bên Nhân tộc xem, lỡ như có thể tìm được Huyền Hoàng Luyện Khí sư Nhân tộc kia, để hắn trở thành người hầu của ngươi.”

Chương 1374: Bảy phần mười

Lúc này ở khu vực mấy tỷ quang giáp xung quanh Tam Thiên giới, tất cả đều được pháp trận dò xét của Từ Phàm bao lấy.

Ngay lúc này, có một pháp trận dò xét Hỗn Độn đột nhiên biến đỏ, sau đó hòa tan ra trong vùng Hỗn Độn biến mất không thấy đâu nữa.

Từ Phàm ở trong Tam Thiên giới đột nhiên giật mình tỉnh lại, sau đó thở dài một tiếng.

“Rốt cuộc vẫn không cho cơ hội.”

Khoảng thời gian này Từ Phàm dùng các loại phương pháp tăng lên tốc độ hấp thu năng lượng của pháp trận, thế nhưng dùng hết các loại phương pháp chỉ có thể rút ngắn thời gian đến trong sáu năm.

Trong Nguyên Thủy tông, Nguyên chủ nhận được tin tức, đứng dậy biến mất không thấy đâu nữa.

Tại nơi cách Tam Thiên giới sáu ngàn vạn quang giáp, một khí tức Hỗn Độn chí cao to lớn đột nhiên khuếch tán ra.

Một Hỗn Độn Đại Thần Ma cao mấy quang giáp xuất hiện trước mặt Nguyên chủ.

Sau khi Hỗn Độn Đại Thần Ma xuất hiện, cứ vậy lẳng lặng nhìn Nguyên chủ, chờ đợi Nguyên chủ đưa ra yêu cầu.

“Giúp ta bảo vệ Tam Thiên giới và Nhân tộc mười năm, mười năm sau ta và ngươi giải trừ nhân quả.”

Vẻ mặt Nguyên chủ rất dửng dưng, nhưng trong lòng đau đớn cực hạn.

Thông qua Từ Phàm hắn biết, nếu như hắn tấn cấp lên cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, hắn sẽ có hy vọng có thể nắm giữ sơ bộ món Hồng Mông chí bảo này.

Nhìn Nguyên chủ nhỏ bé như bụi bặm trước mắt, Hỗn Độn Đại Thần Ma đột nhiên duỗi ra một tay ngăn phía trên Nguyên chủ.

Chỉ thấy lại một hư ảnh Hỗn Độn Đại Thần Ma hiện thân, tay bắt về phía Nguyên chủ bị cản lại.

“Ngộ?” Hư ảnh Hỗn Độn Đại Thần Ma hơi nghi hoặc.

“Ta phải bảo vệ Nhân tộc và Tam Thiên giới mười năm, trong mười năm ngươi không thể động Nhân tộc.” Hỗn Độn Đại Thần Ma được triệu hồi ra chậm rãi nói.

Vào lúc này, Từ Phàm ở trong Tam Thiên giới nơi xa đột nhiên cảm giác được màn chắn nhân quả mình bày trong nháy mắt bị đột phá.

“Nguyên chủ và Hỗn Độn Đại Thần Ma kia tiếp xúc, hy vọng đừng xảy ra vấn đề.” Từ Phàm nhìn về hướng của Nguyên chủ, chỗ sâu trong lòng vẫn hơi căng thẳng.

Thông qua phân thân số một hắn biết, chỗ dựa Hỗn Độn Đại Thần Ma kia, chuẩn bị để cho mình trở thành nô lệ của hắn, lấy toàn bộ Nhân tộc làm uy hiếp.

Ngay lúc này, một luồng khí tức Hỗn Độn chí cao, vây bọc lấy toàn bộ Tam Thiên giới.

Giọng nói của Nguyên chủ cũng vang lên bên tai Từ Phàm.

“Từ thần sư, đã giải quyết.” Nguyên chủ nói.

“Vậy là tốt rồi!”

Cảm nhận được giọng điệu có chút đau lòng của Nguyên chủ, Từ Phàm cười nói: “Cũ thì không đi mới thì không tới, chờ sau khi ta trở thành Hồng Mông luyện khí sư, luyện cho ngươi một món vừa người hơn.”

“Đa tạ Từ thần sư an ủi, hiện tại ta chỉ là có hơi không nỡ.” Nguyên chủ trả lời.

“Chờ sau khi Tam Thiên giới chúng ta truyền tống chuyển đi, là một cuộc khởi đầu mới.”

“Đến lúc đó, chờ Nhân tộc phát triển, ngươi muốn có được một, hai món Hồng Mông chí bảo, còn không phải vô cùng đơn giản sao.”

Sau khi mọi chuyện đều kết thúc, Từ Phàm bắt đầu vẽ bánh nướng cho Nguyên chủ.

Mà lúc này, bên ngoài màn chắn bảo vệ Tam Thiên giới, hai Hỗn Độn Đại Thần Ma đang giằng co lẫn nhau.

"Đáng tiếc món Hồng Mông chí bảo này, nếu để trong tay ta, nói không chừng ta có thể trở thành tồn tại quốc chủ." Hỗn Độn Đại Thần Ma nhìn Hỗn Độn Đại Thần Ma từ Hồng Mông chí bảo biến hóa ra nói.

Hỗn Độn Đại Thần Ma từ Hồng Mông chí bảo biến thành không nói lời nào, chỉ hờ hững nhìn đối phương.

"Vừa rồi ta đã liên hệ với Ngộ, hiện tại hắn đang an dưỡng."

"Nếu như có thể, sau khi trở thành thân tự do, ngươi có thể đi tìm Ngộ giao lưu, nói không chừng các ngươi sẽ có thu hoạch mới."

Ngay vào lúc này, Tam Thiên giới được khí tức Hỗn Độn chí cao bảo vệ đột nhiên tản ra một luồng Thánh Dương chi lực mãnh liệt.

Sau đó ánh sáng của toàn bộ Thánh Dương tinh thần lập tức ảm đạm xuống.

Theo Thánh Dương chi quang mãnh liệt hiện lên, toàn bộ Tam Thiên giới biến mất không thấy đâu nữa.

Hỗn Độn Đại Thần Ma do Hồng Mông chí bảo biến thành cũng thở phào nhẹ nhõm.

Sau đó, chỗ dựa lớn Hỗn Độn Đại Thần Ma của Thần Ma Phàm đột nhiên cảm giác sợi dây liên hệ nhân quả với Nhân tộc đứt mất.

"Trận pháp có thể di chuyển toàn bộ đại thế giới, Từ đại sư, coi như ta xem thường ngươi." Sau khi Hỗn Độn Đại Thần Ma này nói xong thì biến mất không thấy.

Chỉ để lại Hỗn Độn Đại Thần Ma do Hồng Mông chí bảo biến thành trong vùng Hỗn Độn.

"Tự do?" Hỗn Độn Đại Thần Ma nhìn về hướng Tam Thiên giới lẩm bẩm nói.

Đồ vật mình vẫn luôn khát vọng, lúc bị tuỳ tiện lấy được, sẽ có một loại cảm giác trống vắng mãnh liệt.

Tại vị trí giữa ba tinh thần nơi khác, Tam Thiên giới đột ngột xuất hiện.

Trong chốc lát, ánh sáng ba viên tinh thần bắt đầu điên cuồng lấp lóe.

Quy luật bản thân nó vận hành cũng bắt đầu trở nên lộn xộn.

“Bồ Đào, khởi động đại trận duy ổn.”

Từ Phàm không để ý tới biến hóa của Tam Thiên giới, vội vàng phân phó.

Có thời gian, ba đạo to lớn Hỗn Độn duy ổn đại trận xuất hiện, đem ba khỏa tinh thần bao khỏa đến cực kỳ chặt chẽ.

“Bồ Đào, rút ra Tam Thiên giới bản nguyên, là ba cái đại trận cung cấp năng lượng.”

Trong nháy mắt, tất cả Nhân tộc trong Tam Thiên giới tựa như nghe được loáng thoáng âm thanh kêu rên, giống như cự thú gầm thét.

Theo lực lượng bản nguyên của Tam Thiên giới bị rút ra, rót vào trong pháp trận.

Phương thức vận hành của ba viên tinh thần bắt đầu dần trở nên ổn định lại, nhưng chuyển động có quy tắc hay không vẫn sẽ xảy đến.

Nguyên chủ ở trong Tam Thiên giới không nhin được nữa tìm đến Từ Phàm.

“Phải rút ra bao nhiêu bản nguyên của Tam Thiên giới?” Nguyên chủ không nhịn được hỏi.

“Bảy phần mười, vừa vặn kẹt trên điểm ý chí thiên đạo sụp đổ, tiện cho Thánh Vạn Xuyên ra bên ngoài thành lập thế giới Thánh Đình Nhân tộc.” Từ Phàm hờ hững nói.

Lúc này Tam Thiên giới lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được bắt đầu khô héo.

Cảnh giới của tất cả sinh linh tu luyện trong Tam Thiên giới từ từ lùi lại.

Có người thậm chí trực tiếp từ Kim Tiên rớt xuống đến Chuẩn Tiên.

Nhưng bình yên vô sự nhất lại là phàm nhân trong Tam Thiên giới, cảm giác duy nhất của bọn họ chỉ là thân thể đột nhiên trở nên hơi suy yếu mà thôi.

Theo bản nguyên Tam Thiên giới bị rút ra, các loại năng lượng trong giới bắt đầu trở nên rỗng tuếch.

Một vài cường giả tu vi cao, càng cảm giác được các loại pháp tắc của Tam Thiên giới đang dầnbị rút ra, giống như đạo pháp tận thế.

Đối mặt với cảnh tượng như tận thế này, tất cả tu sĩ Nhân tộc đều tỏ vẻ rất bình tĩnh.

Trước khi Tam Thiên giới di chuyển, tất cả mọi người đều được cho biết về loại tình huống này.

“Phá trước rồi lập, mới là tân sinh.”

Tinh thần dưới tác dụng của đại trận duy ổn bắt đầu trở nên bình tĩnh lại, ánh sáng tinh thần không cùng loại cũng bắt đầu trở nên nhu hòa.

“Quy luật vận hành của ba viên tinh thần khôi phục như thường, hiện tại đại trận kia có thể ngừng chưa?” Nguyên chủ hỏi.

“Bản nguyên Tam Thiên giới mới bị rút ra sáu phần mười, còn thiếu một chút nữa.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Ba đại trận duy ổn vẫn vận hành dựa theo quy luật nhất định.

Ở nơi nào đó tại Tam Thiên giới, sắc mặt Thánh Vạn Xuyên càng ngày càng khó coi.

Bởi vì hắn phát hiện cự kiếm Tử Vân Hồng Mông chí bảo bầu bạn với mình mấy vạn năm đã suy yếu thành Huyền Hoàng chí bảo.

“Tử Vân, nhất định phải đứng vững, nếu ngươi biến thành Huyền Hoàng chí bảo, chúng ta phải bại dưới tay Ma chủ mất.” Thánh Vạn Xuyên nâng cự kiếm, đau lòng nói.

Lúc này, khi ý chí thiên đạo Tam Thiên giới sắp không chịu được mà sụp đổ, ba đại trận duy ổn vừa lúc ngừng lại.

Ba viên tinh thần lộ ra bộ dạng nguyên bản.

Trong nháy mắt, ba luồng đại đạo chi lực đại biểu cho vô tận sinh cơ rót vào trong Tam Thiên giới.

Chương 1375: Ngàn năm

Tam Thiên giới sắp phải mục nát sụp đổ nghênh đón đại đạo chi lực vô tận sinh cơ rót vào.

Trong nháy mắt, Tam Thiên giới giống như một người bụng bự đói bụng ba ngày vào trong sảnh tiệc đứng.

Nó bắt đầu điên cuồng hút lấy năng lượng của ba viên tinh thần này.

Bởi vì đại đạo Hỗn Độn do năng lượng ba loại tinh thần tạo thành khác nhau.

Từng đạo mới càng thêm phù hợp với pháp tắc vùng Hỗn Độn, đang chậm rãi ngưng tụ ở Tam Thiên giới.

Lúc này tất cả Nhân tộc trong Tam Thiên giới hầu như đều không cần phân phó, lập tức bắt đầu tu luyện công pháp vạn đạo Hỗn Độn càng thích hợp với bọn họ.

Vô hạn sinh cơ, khiến Tam Thiên giới mặt mày phơi phới.

Ở vị trí hạch tâm của Tam Thiên giới, một ý chí đại đạo mới ngưng tụ từ tất cả ý chí Nhân tộc Tam Thiên giới chậm rãi hình thành.

Hơn nữa ý chí thiên đạo sắp tan vỡ bị Thánh Vạn Xuyên mang rời khỏi Tam Thiên giới, bay về hướng Từ Phàm chỉ dẫn cho hắn.

Ở nơi đó có một thế giới sắp vỡ vụn, vừa vặn có thể để ý chí thiên đạo Tam Thiên giới lúc đầu hấp thu năng lượng còn sót lại, thuận tiện ngưng tụ đại thế giới mới.

Tam Thiên giới còn đang từ từ diễn hóa, sinh cơ to lớn mặc dù khiến Tam Thiên giới toả ra sự sống, nhưng bản nguyên bị rút ra dưới sự bổ sung của sinh cơ đại đạo, muốn khôi phục lại dáng vẻ ban đầu, cũng không phải nay mai là có thể hoàn thành.

Lại thêm pháp tắc đại đạo mới của Tam Thiên giới đang dần dung hợp vào, toàn bộ quá trình dựa theo suy tính của Từ Phàm, ít nhất cần ngàn năm.

Đại đạo dung hợp, pháp tắc đại đạo mới sinh ra, vừa lúc thuận tiện cho những tu sĩ Nhân tộc đang tu luyện.

Lại thêm công pháp Từ Phàm sáng tạo sát với vạn đạo Hỗn Độn.

Tu luyện trong môi trường này, tiến độ ít nhất không chỉ gấp mấy chục lần so với trước kia.

Ẩn Linh môn, Nguyên chủ từ từ nhắm hai mắt, cảm nhận Tam Thiên giới không giống trước, biểu cảm càng thêm phấn chấn.

“Phá trước rồi lập, mới là tân sinh.”

“Nếu không phải đại thế mới giới cần thời gian quá dài để ngưng tụ lần nữa, ta vẫn thực sự muốn đổi luôn toàn bộ Tam Thiên giới.” Từ Phàm phẩm trà, hờ hững nói.

Bây giờ toàn bộ Tam Thiên giới đều phát triển dựa theo phương hướng hắn thôi diễn trước đây, điều này khiến hắn có một loại vui sướng thu hoạch sau khi hạng mục lớn hoàn thành.

“Tam Thiên giới trải qua lần này duệ biến, trong tộc nhất định sẽ có thêm một nhóm cường giả.”

“Như vậy rất có lợi đối với phát triển về sau.” Từ Phàm cười nói.

“Đây là đương nhiên, chỉ trong một lát, chúng ta Nhân tộc đã có thêm hai Đại Thánh Nhân và hơn mười Thánh Nhân.

“Tình cảnh như vậy lại tiếp tục thêm ngàn năm, Nhân tộc chúng ta sẽ nghênh đón một trạng thái đỉnh thịnh.” Nguyên chủ cảm nhận biến hóa của Tam Thiên giới nói.

Lúc hai người đang trò chuyện, ý chí thiên đạo Nhân tộc vừa ra đời hóa thành một hài đồng xuất hiện trước mặt hai người Từ Phàm, Nguyên chủ.

Nhìn hài nhi tiểu mập này, Từ Phàm cười biến ra một viên kẹo kín đáo đưa cho hắn.

“Bồ Đào, công việc dạy dỗ ý chí thiên đạo giao cho ngươi.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Loại biến hóa này còn cần tiếp tục ngàn năm nữa.” Từ Phàm nhìn Nguyên chủ mặt đầy vẻ say mê nói.

“Hiện tại tất cả Nhân tộc trong Tam Thiên giới đều đang tu luyện, ta trở về cũng không có ý nghĩa gì.”

“Còn không bằng ở lại tán gẫu với Từ thần sư, thuận tiện lập kế hoạch phát triển cho Nhân tộc sau này.” Nguyên chủ nâng ly trà lên nhấp một ngụm.

“Tùy tiện đi, mặc dù Bồ Đào đã thôi diễn ngàn trăm vạn lượt, nhưng lúc Tam Thiên giới đang diễn hóa, còn cần ta để mắt.”

Từ Phàm nói, trực tiếp đưa tay, bố trí một pháp trận bên ngoài Tiên giới cách Mộc Nguyên Tiên giới không biết bao xa.

Phòng ngừa dao động giữa pháp tắc đụng vào nhau sinh ra dẫn đến Tiên giới vỡ vụn.

“Hiện tại mặc dù Tam Thiên giới đã bước đầu ổn định lại, nhưng có vài pháp tắc đại đạo trong Tiên giới thay đổi va chạm còn cần chú ý một chút.” Từ Phàm vừa nói vừa cách không bố trí ra một pháp trận.

“Việc này ngươi giao cho Bồ Đào không được hả?” Nguyên chủ tò mò hỏi.

“Sao ngươi xác định Bồ Đào không quản lý, Bồ Đào quản lý rất nhiều, ta chỉ dò lỗi bổ sung mà thôi.”

Lúc đang nói chuyện, Mộc Nguyên Tiên giới hơi rung lên, cuối cùng Bồ Đào nhanh chóng bố trí ra một pháp trận ổn định lại Mộc Nguyên Tiên giới.

Sau khi cảm nhận được biến hóa của Mộc Nguyên Tiên giới, vẻ mặt Nguyên chủ có chút hổ thẹn.

“Từ Thần sư, Nhân tộc có ngươi là may mắn lớn nhất.” Nguyên chủ đầy cảm động nói.

“Ít nói lời này, ta chỉ là phụ trách xuất thủ vào thời khắc mấu chốt, phát triển của Nhân tộc sau này còn phải dựa vào các ngươi.” Từ Phàm nói, dựa vào trên ghế dựa khẽ đung đưa.

Nhìn Từ Phàm đã tiến vào trạng thái nhàn nhã, Nguyên chủ nở nụ cười.

Dưới cuộc lột xác này, thời gian ngàn năm ngẩn ngơ mà qua.

Ngàn năm này là ngàn năm tất cả tu sĩ Nhân tộc cảm thấy trôi qua nhanh nhất.

Trong ngàn năm này, bọn họ vẫn luôn đắm chìm trong loại trạng thái tu luyện nhanh chóng, tham ngộ pháp tắc đại đạo nhanh chóng này.

Có vài loại người tư chất thượng thừa, thậm chí trực tiếp từ Chân Tiên tu luyện đến trạng thái Đại La.

Những tu sĩ từ tiểu thế giới phi thăng lên Tiên giới càng là nhiều vô số kể.

Mà dưới hoàn cảnh đặc biệt này, thiên tài yêu nghiệt Nhân tộc hiện ra càng nhiều hơn khi trước gấp mấy lần.

Trải qua phát triển ngàn năm, thực lực Nhân tộc đã đạt đến trạng thái cường thịnh nhất.

Từ Phàm và Nguyên chủ đứng bên ngoài Tam Thiên giới, nhìn Hỗn Độn tinh thần có chút tổn hại, vô cùng tiếc hận.

“Nếu như Hỗn Độn tinh thần ở trạng thái cường thịnh, Tam Thiên giới sẽ diễn biến thành trạng thái hoàn mỹ nhất.” Nguyên chủ tiếc nuối nói.

“Chuyện hoàn mỹ trên thế gian này đâu nhiều như vậy, bây giờ Tam Thiên giới đạt tới loại trạng thái này đã rất là tốt rồi.”

“Thời gian tiếp theo chậm rãi phát triển, dự tính mười vạn năm sau, Nhân tộc có thể mở rộng ra bên ngoài.” Từ Phàm lặng lẽ nói.

Ngay lúc này, từ trong Tam Thiên giới bay ra một bóng dáng bay về nơi xa.

Vừa phá vỡ không gian bay ra không bao xa, đã bị phân thân số năm Từ Phàm điều khiển trực tiếp trấn áp.

“Từ Thần sư, vì sao cản ta?” Ma chủ hỏi.

“Trước đây khi Thánh Vạn Xuyên mang theo liên minh xâm lấn Ma vực các ngươi, cuối cùng Nguyên chủ cho ngươi ba mươi vạn năm.”

“Hiện tại, ta nhờ ngươi cho Thánh Vạn Xuyên ba mươi vạn năm.”

“Hiện tại đại thế giới Nhân tộc của Thánh Vạn Xuyên vừa trưởng thành, đây là thời điểm yếu ớt, lúc này ngươi đi báo thù, về sau Nhân tộc chúng ta sẽ thiếu đi một đại thế giới.”

Nghe lời Từ Phàm nói, Ma chủ bình tĩnh lại, nén lại thù hận trong lòng mình.

“Ta nghe Từ thần sư, ba mươi vạn năm thì ba mươi vạn năm.” Ma chủ gật đầu nói.

“Thế này là đúng rồi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Nói không chừng khi đó ta có thể trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, đến lúc đó luyện cho ngươi một món Hồng Mông chí bảo.”

“Để ngươi trả lại tất cả nghẹn khuất ngươi từng phải chịu trước kia cho hắn.” Từ Phàm vẽ bánh nói.

Nghe được lời Từ Phàm nói, không riêng gì Ma chủ, ánh mắt Nguyên chủ cũng đều sáng lên.

“Từ Thần sư, thu ta làm đồ đệ đi, ta muốn trở thành đệ tử của ngươi.” Ma chủ đột nhiên nói.

Căn cứ theo tình báo hắn lấy được trước kia, mấy đồ đệ của Từ Thần sư, từ nhỏ đều là trạng thái đủ đầy.

Công pháp đỉnh cấp thích hợp với bản thân nhất, pháp bảo đứng đầu thích hợp nhất, bất kể là tu luyện tới cấp độ nào, tất cả những thứ dùng cho tu luyện đều là đứng đầu nhất.

Chương 1376: Lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao

Dựa theo xu thế phát triển của đồ đệ Từ Thần sư, khi đó khẳng định là chân lý Hỗn Độn cùng Hồng Mông chí bảo đều không thiếu.

Nghĩ tới đây, Ma chủ kìm lại nước miếng sắp chảy xuống.

“Ta thu đồ xem duyên phận.” Khoé miệng Từ Phàm hơi nhếch lên.

“Ma chủ, loại chuyện tốt này hẳn cũng chỉ có ngươi nghĩ.” Nguyên chủ ở bên cạnh bĩu môi nói.

Thành thật mà nói, hắn thật đúng là sợ Từ Phàm thu Ma chủ làm đồ đệ.

Ma chủ có chút thất vọng cáo biệt hai người, sau đó về lại Tam Thiên giới.

“Hiện tại mọi chuyện đều kết thúc, mười vạn năm này để Tam Thiên giới khôi phục nguyên khí.”

“Trong mười vạn năm này ta muốn nghỉ ngơi, không có chuyện gì thì đừng tới tìm ta.” Từ Phàm nói, thân hình tiêu tán không thấy.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện của Từ Phàm.

Hai nữ tử tướng mạo tươi đẹp nhu thuận đứng trước mặt Từ Phàm.

Hai người này là do phân thân số năm dùng hai loại bản nguyên tinh thần Từ Phàm cho điểm hóa ra.

“Chủ nhân, bên trái tên Tiểu Tinh, bên phải tên Tiểu Thần.”

“Các nàng đều có chiến lực cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, tiêu hao thông thường cũng sẽ do hai viên Thánh Quang, Thánh Dương tinh thần bổ sung, không cần lo lắng năng lượng hao hết tiêu tán.”

“Trong phạm vi ba trăm triệu quang giáp tại Tam Thiên giới, dựa vào bản nguyên tinh thần, Tiểu Tinh và Tiểu Thần có thể phát huy ra chiến lực Hỗn Độn Thánh Nhân đứng đầu.”

Từ Phàm nghe giới thiệu, nhìn hai thiếu nữ trước mắt.

“Tiểu Tinh, Tiểu Thần bái kiến chủ nhân, nguyện vĩnh thế hầu hạ bên cạnh chủ nhân.”

Hai thiếu nữ hành lễ quỳ lạy.

“Các ngươi không cần đi theo bên cạnh ta, tự mình quay về trên tinh cầu bản nguyên của riêng các ngươi đi.”

“Khi nào Tam Thiên giới gặp nạn các ngươi lại xuất thủ.” Từ Phàm phân phó.

Không thể không nói, nữ tử phân thân số năm điểm hóa ra, giọng nói, dáng điệu, diện mạo đều phù hợp với thẩm mỹ của Từ Phàm.

“Phu quân, sao ta cảm thấy hai nữ tử này có dáng dấp hơi giống ta vậy?” Trương Vi Vân bên cạnh nhìn hai nữ tử quỳ trên mặt đất nói.

“Đây là do phân thân số năm của ta điểm hóa, trong đó có ít nhiều yếu tố phỏng theo diện mạo của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Các ngươi trở về đi, khi nào có việc ta sẽ phân phó các ngươi.”

“Tuân lệnh.”

Sau đó hai luồng ánh sáng hiện lên, một là Thánh Dương, hai là Thánh Quang.

Trong không gian tiên hồn của Từ Phàm, phân thân số một đang nói với Từ Phàm về những chuyện xảy ra sau khi Tam Thiên giới truyền tống.

“Chuyện Tam Thiên giới truyền tống rời khỏi mục trường đã kinh động đến quốc chủ Đế quốc Man Thú Thần Ma."

"Không bao lâu sau, vị quốc chủ đó liền thay đổi Không Gian Hỗn Độn đại đạo trong mục trường, cấm tất cả thế giới rời đi."

"Hơn nữa thông đạo khi trước các ngươi phát hiện cũng bị phong tỏa."

"Toàn bộ mục trường đều bị quốc chủ rà soát một lần, nhìn tình hình hiện tại, không đến mấy vạn kỷ nguyên năm là các ngươi không thể đi vào lại." Phân thân số một nói.

"Nói như vậy vận khí của chúng ta vẫn còn rất tốt, nhưng Nhân tộc có bị để mắt tới hay không?" Từ Phàm cẩn thận hỏi.

"Còn may, thân phận này của ngươi ít nhiều cũng khiến bọn họ hơi kiêng dè, lại thêm ngươi có một phân thân ở chiến trường biên giới, bên kia không dám làm quá đáng." Phân thân số một nói.

"Vậy thì được." Từ Phàm gật đầu.

Lúc Từ Phàm còn muốn hỏi vài chuyện khác, Bồ Đào thông báo cường giả tộc Thiên Thương tới chơi.

"Sau này trò chuyện tiếp."

Ý thức Từ Phàm chuyển dời về bản thể, sau đó bước ra một bước, xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Một tòa cung điện hùng vĩ xuất hiện phía trên Tam Thiên giới, dùng để chiêu đãi cường giả tới Tam Thiên giới.

Một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, mười vị Hỗn Độn Thánh Nhân, đây là đội hình tộc Thiên Thương tới.

"Chúc mừng đại thế giới của Nhân tộc di chuyển thành công." Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương cười nói.

Thành thật mà nói, khi hắn lần đầu nhìn thấy Tam Thiên giới có chút ngoài ý muốn.

Ở vùng Hỗn Độn, ngoài tồn tại cấp quốc chủ Thần Ma, hắn xem như đã đứng trên đỉnh phong vùng Hỗn Độn.

Cho nên hắn cũng hiểu là, một đại thế giới muốn di chuyển đến hoàn cảnh tinh thần phức tạp như này là cỡ nào khó.

Trong đó phải dính đến đại đạo Hỗn Độn và một vài thứ trên quy tắc, ngay cả loại cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân như hắn cũng không có biện pháp.

Hắn vốn chỉ nghĩ, Nhân tộc có lẽ sẽ bồi dưỡng một thế giới mới trên phế tích, để thích ứng với hoàn cảnh biến hóa của tinh thần này.

Nhưng cũng không lâu lắm, hắn nhận được thông báo trong tộc, bảo hắn đi Tam Thiên giới chỗ ở của Nhân tộc bái phỏng, thiết lập quan hệ ngoại giao.

Sau khi hắn tới đây, nhìn thấy Tam Thiên giới, liền biết vị Huyền Hoàng Luyện Khí sư Nhân tộc nổi danh trong vùng Hỗn Độn đồng thời còn là một vị Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp nhất.

Di chuyển một đại thế giới, cũng có thể làm nó ổn định dưới hoàn cảnh tinh thần phức tạp như vậy, ngoài cấp bậc quốc chủ Thần Ma thay đổi quy tắc ra, đó chính là Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp nhất dùng đại trận để hoàn thành.

“Tiền bối khách khí, các ngươi có thể quang lâm Tam Thiên giới ta, là vinh hạnh của Nhân tộc.” Từ Phàm khách khí nói.

Trong thần điện, một dòng sông mỹ thực tản ra khí tức Hỗn Độn chí cao khiến tất cả tộc Thiên Thương tới đây đều ghé mắt.

Đây là dòng sông mỹ thực Từ Phàm ngưng tụ sau khi dùng chân lý Hỗn Độn tăng cảnh giới bản thân lên tới Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.

Tùy tiện một loại thức ăn trong dòng sông mỹ thực, đều có thể làm cho cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân Đại Thánh Nhân lưu luyến quên về.

“Từ Đại sư, thật có năng lực nha.”

“Không nghĩ tới khi tới đây ta còn có thể nhìn thấy dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương kinh ngạc tán thán nói, bộ dạng không uổng tới đây.

“Chút thủ đoạn nhỏ, làm tiền bối chê cười.” Từ Phàm khách khí nói.

Dựa theo phép tắc của tộc Thiên Thương, hắn thiết lập quan hệ ngoại giao với tất cả chủng tộc đều sẽ căn cứ vào giá trị của họ đưa lên một phần lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao.

Từ Phàm tính ra giá trị bản thân, cảm thấy giá trị lễ vật tộc Thiên

Thương đưa lên lần này nhất định rất cao.

Bởi vì điều này, Từ Phàm mới phí hết tâm tư làm ra dòng sông mỹ thực này.

Trong thần điện, tất cả cường giả đứng đầu Nhân tộc đều ở đây hoan nghênh tộc Thiên Thương đến.

“Lần này tộc Thiên Thương ta đến đây là vì thiết lập quan hệ ngoại giao với Nhân tộc.”

“Một món Hồng Mông chí bảo, mười phần thần vật, một trăm món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, một ngàn tiểu thế giới linh khoáng Hỗn Độn, một ngàn vạn trượng Hồng Mông Tử Khí thủy tinh.”

“Ngoài ra còn có…”

Chỉ riêng lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao tộc Thiên Thương tặng đã đọc chừng năm phút.

Cường giả đứng đầu Nhân tộc trong thần điện đều cảm thấy những đồ vật này thậm chí có thể đổi toàn bộ Tam Thiên giới.

“Cảm tạ lễ vâth thiết lập quan hệ ngoại giao tộc Thiên Thương tặng, ngày sau Nhân tộc sẽ là đồng bạn tốt nhất của tộc Thiên Thương.” Từ Phàm cười nói.

Tộc Thiên Thương có thể tặng nhiều đồ vật như thế, đúng là vượt ngoài dự liệu của Từ Phàm.

Nhưng hắn cũng hiểu, tộc Thiên Thương có thể tặng ra những đồ vật này, nhất định sẽ lấy về gấp mười, gấp trăm lần từ trên người mình.

“Ngày sau Nhân tộc chính là đồng bạn tốt nhất tộc Thiên Thương bọn ta.”

Sau khi khách khí một phen, hai bên bắt đầu ngồi vào vị trí.

Bất kể là Nhân tộc hay là tộc Thiên Thương đã sớm thèm nhỏ dãi dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Nhân tộc và tộc Thiên Thương cộng lại không tới hai trăm người, cứ thế ăn sạch dòng sông mỹ thực vạn người có thể ăn được ngàn năm.

Trong Nghênh Khách điện Ẩn Linh môn, biểu cảm của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương còn chút say mê.

Đủ loại mỹ thực trong dòng sông mỹ thực vượt qua tưởng tượng của hắn, quả thực khiến hắn cảm giác bản thân đang ở thiên đường.

“Từ Thần sư, có một đơn đặt hàng không biết ngươi có nguyện ý nhận hay không?”

Chương 1377: Thời đại Đại Thánh Nhân

Từ Phàm nhận lấy ngọc thư đơn đặt hàng Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương đưa tới, bên trên ghi lại các loại yêu cầu của một ngàn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

Nhìn những yêu cầu này Từ Phàm hiểu ra, những chỗ tốt này không thể lấy không một phần.

Giá tộc Thiên Thương đưa ra rất hợp lý, so với giá cả niêm yết ở vùng Hỗn Độn còn cao hơn hai phần mười.

“Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu quý tộc định chế ta đều có thể luyện chế, nhưng bởi vì mỗi món cũng có các loại yêu cầu khác biệt, phải tiêu hao tinh lực nhiều hơn bình thường mấy lần.”

“Đơn đặt hàng một ngàn món Huyền Hoàng chi bảo đứng đầu này, ta đảm bảo hoàn thành trong một ngàn vạn năm.”

Từ Phàm suy nghĩ, nói ra một thời gian rất dài, dùng để lúc sau cò kè mặc cả.

Mặc dù hắn có thể để phân thân luyện chế, nhưng cũng không thể để đơn đặt hàng này cho phân thân làm hết được.

“Một ngàn vạn năm quá dài, hy vọng Từ Đại sư có thể hoàn thành trong một trăm vạn năm.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương cười nói.

Tặng ngươi lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao phong phú như thế, làm sao có thể để ngươi nhẹ nhàng như vậy được.

“Một trăm vạn năm, thời gian quá ngắn, ta không thể giữ nguyên phẩm chất của những Huyền Hoàng chí bảo này.” Từ Phàm cau mày, tỏ vẻ việc này rất khó xử lý.

“Tộc Thiên Thương ta liên hợp với mấy đại chủng tộc đứng khác đầu đã tuyên chiến với liên minh Minh tộc, cho nên cần gấp nhóm Huyền Hoàng chí bảo này.”

“Ít nhất ba trăm vạn năm.” Từ Phàm cò kè mặc cả nói.

“Từ Đại sư, chúng ta đều lui một bước thế nào, hai trăm vạn năm.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương suy nghĩ rồi nói.

“Thành giao, quý tộc có thể cho ta thứ tự trước sau luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, để ta sớm ngày sắp xếp.”

Từ Phàm đáp ứng sảng khoái như vậy, khiến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương cảm thấy hơi lỗ vốn, chẳng qua lời đã nói ra không thể không nhận.

“Được, sau đó ta sẽ đưa nhóm thần vật và linh khoáng Hỗn Độn đầu tiên tới.”

Sau khi giao dịch đạt thành, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương liền dẫn thủ hạ rời đi.

Lúc này trong thần điện bên ngoài Tam Thiên giới, một nhóm cường giả Nhân tộc đang vây quanh đống lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao tộc Thiên Thương tặng.

Rất nhiều chí bảo, linh vật bình thường khó mà nhìn thấy như không cần tiền bày ra trước mặt bọn họ.

“Một ngàn vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí …” Hội trưởng thương hội Thiên Đỉnh chảy nước miếng.

“Hồng Mông chí bảo và mười thần vật càng đáng giá, ngươi có muốn đánh cược một lần không, cướp đống đồ vật trước mắt này rồi lưu lạc vùng Hỗn Độn.” Một hội trưởng thương hội đứng đầu Nhân tộc khác nói.

“Ta chỉ thèm chứ không phải ngốc, ngươi muốn làm sao thì làm, ta tuyệt đối không cản ngươi.”

Một trò đùa đổi lại một ánh nhìn khinh bỉ.

Nguyên chủ và Ma chủ đang xem Hồng Mông chí bảo.

“Ta cảm thấy Vạn Tri Kính này có hơi vô dụng với Từ Thần sư đấy.” Ma chủ sờ cằm đánh giá nói.

Loại đồ vật này đối với Từ Phàm mà nói, quả thật là có chút tích lũy.

“Có đã không tệ, loại lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao này, ai có thể bỏ được đưa loại Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp đâu.” Nguyên chủ lắc đầu nói.

“Một món Hồng Mông chí bảo mới vừa thành hình, thành thật mà nói còn không bằng không tặng.” Một âm thanh từ phía sau hai người truyền đến.

“Từ Thần sư, ngươi và cường giả tộc Thiên Thương nói chuyện xong xuôi rồi à?” Ma chủ hỏi.

Từ Phàm gật đầu.

“Vậy ngươi xem lúc nào thu lại đống lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao này đi.” Nguyên chủ ở bên cạnh nói.

“Được, ta bảo Bồ Đào thu lại, sau đó thành lập một quỹ bồi dưỡng thiên tài Nhân tộc, chỉ cần thiên phú có thể đạt tiêu chuẩn, thì có thể nhận được một quỹ phần thưởng tương ứng.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao này trên danh nghĩa là tặng cho toàn bộ Nhân tộc.

“Từ Thần sư có đức độ, bọn ta không bằng.”

Nghe được lời này, đông đảo cường giả Nhân tộc đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng nổi.

“Những này đồ vật nhìn thì rất nhiều, nhưng đối với ta mà nói đã không có sức hút quá lớn.”

“Tông môn ta lấy một ít, còn lại bồi dưỡng thiên tài Nhân tộc vừa tốt.”

Một Truyền tống trận khổng lồ xuất hiện bên dưới đống lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao, thu vào tất cả chí bảo, linh vật.

Thần điện phía trên Tam Thiên giới biến mất, đông đảo cường giả Nhân tộc ai về nhà nấy.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm câu cá, nhàn nhã nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời, bên cạnh có rất nhiều trưởng lão Ẩn Linh môn đi theo.

“Từ đại ca, ngươi có thể tính xem khi nào ta câu lên được món Hồng Mông chí bảo tiếp theo không, gần đây Hướng Trì cứ tới làm phiền ta.” Vương Vũ Luân nói.

“Thứ đồ này của ngươi liên quan đến pháp tắc chí cao, ta không tính được, nhưng ta cảm thấy lão đại nhà ngươi khí vận hồng phúc tề thiên, ở bên cạnh ngươi, để ngươi câu cho hắn một món Hồng Mông chí bảo nhất định không thành vấn đề.” Từ Phàm vô cùng thong dong nói.

“Được rồi.”

Lúc này Từ Phàm cầm cần câu nhìn Sa Điêu sư huynh có chút rầu rĩ không vui ở cách đó không xa, thế là mở miệng hỏi: “Sa sư huynh, gần nhất làm sao thế?”

“Khoảng thời gian trước lãng phí một đống linh khoáng Hỗn Độn đỉnh cấp, không nghiên cứu ra được cái gì, uất ức.” Giọng Trảm Linh bên cạnh truyền đến.

“Từ sau khi đột phá đến Thần Tượng, Sa lão đệ giống như tiến vào trong một đại bình cảnh, vài vạn năm cũng không có đột phá, tâm cảnh tổn thương không nhỏ.” Giọng Thiên Linh vang lên, những năm này hắn ngồi nhờ xe Ẩn Linh môn, đã tấn cấp đến cảnh giới Thánh Nhân.

“Đại trưởng lão, đừng nghe bọn họ nói bậy, ta chỉ là đang nghĩ phương diện kia xảy ra vấn đề.” Sa Điêu có chút xấu hổ nói.

Mấy vạn năm này hắn lãng phí không ít linh khoáng Hỗn Độn đỉnh cấp của tông môn, nhưng vẫn là không nghiên cứu ra được đồ vật hắn muốn.

“Sa sư huynh đừng sốt ruột, không thành công đổi thì một mạch suy nghĩ, nếu không ra ngoài đi dạo một lát không chừng sẽ tốt lên.” Từ Phàm cười an ủi nói.

“Được, ta dựa theo lời Đại trưởng lão thử một lần vậy.” Sa Điêu gật đầu.

Lúc Từ Phàm và một đám trưởng lão tông môn đang hồi ức chuyện cũ.

Đột nhiên một luồng khí tức to lớn xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Tiểu tử Hùng Lực này được lắm nha, trực tiếp độ kiếp trong vùng Hỗn Độn!” Từ Cương vẫn luôn ở sau lưng Từ Phàm bưng trà rót nước nói.

“Nếu Hùng Lực lợi dụng ba viên tinh thần luyện thể trở thành Đại Thánh Nhân trong vùng Hỗn Độn.”

“Sau này ở trong tông môn, không ai có thể phá phòng ngự của hắn.” Ánh mắt Từ Phàm xuyên thấu qua Tam Thiên giới, như ngừng lại trên bóng dáng Hùng Lực trong vùng Hỗn Độn.

Hùng Lực cảm nhận được ánh mắt Từ Phàm, cách không hành đại lễ với Từ Phàm.

Đúng lúc một tia lôi kiếp hỗn hợp lực lượng của ba viên tinh thần bổ lên người Hùng Lực.

Khoảnh khắc này, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy hơi hốt hoảng.

Cuối cùng một cảm giác vui mừng xông lên đầu.

Hắn cảm thấy đệ tử tông môn rốt cuộc sắp trưởng thành.

Lúc này, Ma chủ trong Ma vực cũng cảm nhận được Hùng Lực độ Đại Thánh Nhân chi kiếp bên ngoài Tam Thiên giới.

“Vùng Hỗn Độn, lấy lực luyện thể của ba viên tinh thần miễn cưỡng chống lôi kiếp, ngày sau Tam Thiên giới lại nhiều thêm một nhân vật không tầm thường.”

Chẳng biết tại sao, Ma chủ cảm thấy trong lòng hơi chua.

Sớm nhất trước kia, trong Tam Thiên giới hắn chính là cường giả cùng đẳng cấp với Nguyên chủ.

Sao lại cảm giác những năm này thực lực mặc dù đang tiến bộ, nhưng địa vị trong Tam Thiên giới một ngày lại không bằng một ngày.

Nhìn Hùng Lực đứng thẳng trong vùng Hỗn Độn, ngạo nghễ tại thiên địa, chỉ vì Từ Thần sư mà xoay người, Ma chủ cảm tháy chỉ cần cho Hùng Lực thời gian mấy vạn năm, chính hắn có thể sẽ bị đè xuống đất chà đạp.

“Không được, ta nhất định phải nhanh chóng tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân!”

Chương 1378: Biến hóa

“Bái kiến Đại trưởng lão!” Một giọng nói âm vang hữu lực vang lên, một hán tử giống như cột sắt đứng trước mặt Từ Phàm.

“Không tệ, những năm này ngươi ở trong tông môn kiên trì bền bỉ, không ngừng củng cố căn cơ của chính mình.”

“Hiện tại rốt cuộc cũng nở hoa kết trái tại Đại Thánh Nhân chi cảnh, không tệ.”

“Sau này ở cảnh giới Đại Thánh Nhân Nhân tộc, chiến lực của người có thể xếp ở năm hạng đầu.”

“Ngày khác ta giới thiệu cho ngươi một vị Nhân tộc tiền bối, hai người các ngươi nhất định có thể trở thành bằng hữu không tệ.” Từ Phàm cười, nhìn Hùng Lực trên dưới cả người chiến lực bùng nổ nói.

“Dựa theo phép tắc của tông môn, ta nên khen thưởng cho ngươi một món Huyền Hoàng chí bảo.”

“Nhưng đạo Luyện Thể hơi đặc biệt, Huyền Hoàng chí bảo thích hợp với ngươi phải đợi thêm một thời gian nữa mới có.” Từ Phàm nói.

Hiện tại phân thân số năm đang ở trong không gian dưới lòng đất hóa thân thành người công cụ, phải đợi sau khi hắn luyện chế xong đơn đặt hàng Huyền Hoàng chí bảo trong tay, mới có thể lại luyện chế cho Hùng Lực.

“Hùng Lực không dám yêu cầu xa vời quá nhiều, có thể ở tông môn vì tông môn làm ra cống hiến đã đủ.” Giọng Hùng Lực ồm ồm nói.

Lúc này, bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới lại lần nữa xuất hiện Đại Thánh Nhân chi kiếp.

“Đây là tiếp nối lên sao?”

Một khoảng thời gian sau đó, trong Ẩn Linh môn không ngừng có đệ tử tấn cấp đến Đại Thánh Nhân chi cảnh.

Tốc độ nhanh đến mức ngay cả ý chí thiên đạo Tam Thiên giới cũng có chút chịu không nổi.

Nói cho Bồ Đào, bảo đệ tử Ẩn Linh môn tốt nhất độ kiếp ở vùng Hỗn Độn.

Vì thế Từ Phàm còn đặc biệt để phân thân số bốn cầm trận bàn Hồn Nguyên dựng nên một đại trận Hỗn Độn vĩnh cửu chuyên dùng để độ kiếp ở vùng Hỗn Độn.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu mới vừa luyện chế ra trong tay.

“Dựa theo tốc độ này, trong hai mươi vạn năm đủ để hoàn thành đơn đặt hàng của tộc Thiên Thương.”

“Nhưng suy nghĩ vì thân thể khỏe mạnh của phân thân số năm, Bồ Đào, ngươi sắp xếp phân bố đều kỳ hạn này trong sáu mươi vạn năm.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm đưa tay, mấy loại linh khoáng Hỗn Độn đứng đầu nhất vùng Hỗn Độn xuất hiện trong không gian dưới lòng đất.

Đây là vật liệu Từ Phàm chuẩn bị để luyện chế Huyền Hoàng chí bảo dành riêng cho Hùng Lực.

“Cự thuẫn và chiến đao kết hợp thành một bộ Huyền Hoàng chí bảo, phụ trợ Hỗn Độn chi lực cô đọng chí bảo và tự thân.”

Từ Phàm vừa nói vừa thiết kế quá trình luyện chế cho phân thân số năm.

Hắn cảm thấy phân thân không có linh trí chỉ có điểm ấy không tốt, có vài thứ hắn còn phải tự mình sắp xếp.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Vương Hướng Trì đang mang theo hai đồ đệ bảo bối tầm bảo trong vùng Hỗn Độn.

“Sư phụ, trước kia ngươi cũng không có loại thể chất này, sao đột nhiên bắt đầu tầm bảo vậy?” Hàn Phi Vũ hơi nghi hoặc hỏi.

“Đúng thế, bây giờ điều ngươi nên làm hẳn là đến thế giới trung chuyển thứ nhất tộc Thiên Thương trấn thủ tránh đầu sóng ngọn gió.”

“Rất nhiều sư huynh đệ đều đã tấn cấp đến Đại Thánh Nhân chi cảnh, mà ngươi là đệ tử của Đại trưởng lão, hiện tại vẫn chỉ là Thánh Nhân.”

“Thời gian dài rồi sao sư phụ ngươi ra ngoài gặp người được.” Kiếm Vô Cực ở bên cạnh Vương Hướng Trì nghĩ ngợi linh tinh.

“Đều đừng nói nhao nhao nữa, Đại trưởng lão nói thời gian gần đây khí vận ta hồng phúc tề thiên, hiện tại ra ngoài tầm bảo khẳng định sẽ có kết quả tốt.”

“Mang hai người các ngươi ra ăn ké còn không tình nguyện như thế.” Vương Hướng Trì bĩu môi nói.

Lúc sư đồ ba người đang nói chuyện, Vương Hướng Trì đột nhiên nhận được một chỉ dẫn không rõ, lấy một góc độ đặc biệt thấy được một con đường ánh sáng từ ánh sáng ba viên tinh thần đan xen tạo thành.

Vương Hướng Trì lập tức phấn chấn, nói với hai đồ đệ: “Đi, vi sư mang các ngươi đi tìm đồ tốt!”

Theo con đường ánh sáng, sư đồ ba người bay ước chừng mấy ngàn vạn quang giáp.

Nhưng con đường ánh sáng này vẫn liên miên không dứt, không có phần cuối.

Ngay lúc Vương Hướng Trì nghĩ có nên trở về tìm sư phụ cầu trợ giúp hay không, một Truyền tống trận lớn đột nhiên xuất hiện cách sư đồ ba người bọn họ không xa.

Sau đó, một chiếc quang chu cấp Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện trước mặt ba người.

“Sư phụ chuyên môn đưa tới?” Vương Hướng Trì hỏi, hắn biết trong phạm vi này, Bồ Đào đâu đâu cũng có.

“Chủ nhân không có phân phó, kiểm tra được bây giờ ngươi cần loại tọa giá tốc độ nhanh này.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Đa tạ.”

Sư đồ ba người ngồi lên quang chu, dựa theo chỉ dẫn của Vương Hướng Trì, bay về phần cuối của con đường ánh sáng.

Quang chu liên tục di chuyển cực tốc ba tháng trong vùng Hỗn Độn.

“Sư phụ, chúng ta đang đi đâu, ước chừng cũng đã đi ba trăm triệu quang giáp rồi đó.” Kiếm Vô Cực nhìn khu vực Hỗn Độn xung quanh, cùng bóng dáng cự thú Hỗn Độn thỉnh thoảng lướt qua, hắn cảm thấy có chút không chịu được.

“Ai biết, cứ dựa theo chỉ dẫn của ta đi, ta cảm thấy nhất định có đồ tốt.”

Cảm giác sắp tìm được bảo tàng khổng lồ của Vương Hướng Trì càng ngày càng rõ ràng.

“Sư phụ, nếu Huyền Hoàng chí bảo ngươi tìm được trong bảo tàng nhiều, có thể chia cho bọn ta mỗi người một món hay không?” Hàn Phi Vũ hỏi.

Dựa theo tư chất của hắn và Kiếm Vô Cực, Huyền Hoàng chí bảo bên sư tổ nhất định là không chia được.

“Đương nhiên có thể, có Huyền Hoàng chí bảo thích hợp dù ta không cần cũng phải để lại các ngươi.” Vương Hướng Trì cười nói.

Nghe được lời sư phụ, Hàn Phi Vũ có chút thương cảm lấy ra Bích Ngọc Hồ Lô.

Hồ lô Bích Ngọc này giữa sư đồ mấy người đã không còn là bí mật.

“Haiz, đáng tiếc hồ lô Bích Ngọc này của ta không biết cố gắng, diễn biến không ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí, nếu không ta và Vô Cực cũng không tới tìm sư phụ đòi Huyền Hoàng chí bảo.”

Từ sau khi toàn bộ đệ tử Ẩn Linh môn tiến vào thời đại Thánh Nhân, danh hiệu nhà giàu số một Ẩn Linh môn của hắn chỉ còn lại trên danh nghĩa.

“Sư phụ đã nói với ta, hồ lô Bích Ngọc của ngươi là một món Hồng Mông chí bảo, bây giờ ngươi nhất định chưa hoàn toàn khai phá ra uy năng của hồ lô Bích Ngọc này.”

“Từ từ sẽ đến, chờ khi ngươi tấn cấp đến Đại Thánh Nhân thậm chí Hỗn Độn Thánh Nhân, nói không chừng có thể mở ra tất cả uy năng của hồ lô Bích Ngọc này.” Vương Hướng Trì an ủi nói.

Đúng lúc này, Hàn Phi Vũ đột nhiên phát hiện hồ lô Bích Ngọc sáng lên ánh sáng nhạt, một loại ánh sáng nhạt chỉ có thể dùng mắt thường nhìn thấy.

“Sư phụ, Vô Cực, ngươi xem hồ lô Bích Ngọc này có thay đổi gì không?” Hàn Phi Vũ vội vàng hỏi.

“Không có thay đổi gì, vẫn là bộ dáng ban đầu.” Kiếm Vô Cực nhìn thoáng qua nói.

“Có phải đã xảy ra biến hóa trong mắt ngươi không?” Vương Hướng Trì cảm thấy hứng thú hỏi.

“Đúng vậy, trong mắt ta nó tản ra một loại ánh sáng nhạt, hiện tại hình như còn sáng hơn khi nãy một chút.” Hàn Phi Vũ phấn chấn nói.

“Chờ một lát, ta có một loại suy đoán, chờ sau khi ta tìm được bảo tàng kia lại nói.” Vương Hướng Trì vui vẻ nói.

Hắn không biết hồ lô Bích Ngọc Huyền Hoàng chí bảo của đồ đệ sinh ra biến hóa gì, nhưng bất kể là biến hóa gì cũng hẳn có lợi với đồ đệ hắn.

Sư đồ ba người tiếp tục ngồi thuyền di chuyển, dần dần Hàn Phi Vũ phát hiện, hồ lô Bích Ngọc của mình càng lúc càng sáng.

Chờ khi quang chu đi tới phần cuối con đường ánh sáng Vương Hướng Trì nói tới, hồ lô Bích Ngọc đã sáng như tinh thần, thậm chí khiến Hàn Phi Vũ cảm thấy hơi chói mắt.

“Bồ Đào, kiểm tra xem nơi này có dị dạng gì?” Vương Hướng Trì phân phó.

Nhờ vào con đường ánh sáng, hắn chỉ thấy bên này có một đại trận to lớn ngưng tụ từ ánh sáng ba viên tinh thần.

Chương 1379: Bí cảnh tàng bảo

Hàn Phi Vũ nhìn đại trận, mắt hơi híp lại.

Căn cứ vào phương pháp giám chứng các loại đại trận hắn học trong tông môn có thể xác định, đây là một đại trận phong ấn lối vào bí cảnh điển hình nhất.

Lại nghĩ tới hồ lô Bích Ngọc từ hơi sáng đến bây giờ tựa như có thể chiếu rọi khắp cả vùng Hỗn Độn, trong lòng Hàn Phi Vũ lại dâng lên một loại hưng phấn khó mà áp chế.

“Bồ Đào, phá giải trận pháp.” Sau khi quan sát một lúc, Vương Hướng Trì nói.

“Đây là trận pháp ngưng tụ từ quy tắc đại đạo Hỗn Độn cải biến, cần chủ nhân tự mình xuất thủ.” Bồ Đào trả lời.

“Đã biết, hiện tại ta lập tức liên hệ với sư phụ.” Vương Hướng Trì gật đầu nói, sau đó lấy ra pháp khí truyền tin đặc chế của tông môn.

Không quá lâu sau, chỉ thấy phân thân số bốn một thân áo bào đỏ từ trong cánh cửa truyền tống bước ra.

Cũng không để ý tới ba người sư đồ Vương Hướng Trì, trực tiếp cầm trận bàn Hồn Nguyên giải mã pháp trận.

“Đây hẳn là phân thân sư tổ các ngươi trực tiếp bị phái tới, ý thức không cùng theo đến đây.” Vương Vũ Luân nhìn phân thân số bốn nói.

Lúc này, toàn bộ khu vực Hỗn Độn bắt đầu hiện ra từng đại trận Hỗn Độn to lớn.

Từng tầng chụp lên trên trận pháp ban đầu.

Đông đảo đại trận chầm chậm vận hành, ba người sư đồ Vương Vũ Luân cảm giác được rõ ràng quy tắc vùng Hỗn Độn nơi này đang phát sinh cải biến.

“Sư phụ, ta có một loại dự cảm, bên trong nhất định có rất nhiều đồ tốt, thậm chí có thể sẽ có Hồng Mông chí bảo.” Ánh mắtKiếm Vô Cực đầy sao lấp lánh, chỉ còn chờ sau khi pháp trận này bị phá vỡ, phát hiện đồ tốt chia của.

“Sự chú ý của ngươi không nên ở chỗ này.” Vương Hướng Trì hơi nhếch khóe môi lên nói.

“Hồ lô Bích Ngọc của Phi Vũ có vẻ như đã được khai phá ra tác dụng mới, nếu như ta đoán đkhông sai, rất có thể là ở phương diện tầm bảo trong vùng Hỗn Độn.” Vương Hướng Trì cười hì hì nói.

Hắn cảm giác không cần bao lâu nữa, sẽ trở lại cuộc sống ban đầu.

Sư phụ và đồ đệ cùng phát phúc lợi, đổi lại là ai không mơ màng.

Lúc này, sư đồ ba người đột nhiên nghe được một trận tiếng tựa như bánh răng chuyển động.

Chỉ thấy đại trận vốn nằm ở đây đang từ từ chuyển động.

Cuối cùng giống như đạt đến một giới hạn, tất cả đại trận phá giải Hỗn Độn hóa thành từng luồng ánh sáng, vỡ vụn trong vùng Hỗn Độn này.

Theo đại trận lúc đầu biến mất, một cánh cửa lớn tản ra ánh sáng mãnh liệt xuất hiện trước mặt ba người.

Lúc này Bồ Đào rất tự giác phong tỏa khu vực Hỗn Độn này lại, đề phòng khí tức của cửa lớn lộ ra.

“Được rồi, phái con rối vào xem trước, sau khi không có vấn đề chúng ta lại vào.”

Vương Hướng Trì nói, lấy ra mấy con rối cấp Thánh Nhân, lệnh cho nó tiến vào trong cửa lớn dò xét.

Một đội con rối Thánh Nhân và sư đồ ba người cùng hướng tầm mắt vào trong cửa lớn.

Đám người vừa vào cửa lớn liền thấy được một cảnh tượng như tiên cảnh.

Trên bầu trời có một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí không biết dài bao nhiêu vạn trượng tản ra ánh sáng làm cho người thoải mái.

Bãi cỏ, hồ nước, rừng rậm và dãy núi xa xa, phác hoạ nên một bức phong cảnh tuyệt đẹp trên mặt đất.

“Sư phụ, viên tinh thần trên bầu trời kia là thủy tinh Hồng Mông Tử khí sao!” Kiếm Vô Cực kinh ngạc nói, tiếng nói cũng bắt đầu run rẩy lên.

“Vừa rồi con rối phát hiện, trên viên tinh thần thủy tinh Hồng Mông Tử Khí kia còn có một tòa bảo khố, tin rằng đồ vật bên trong còn đáng giá hơn viên tinh thần thủy tinh Hồng Mông Tử khí này nhiều.” Vương Hướng Trì nói, quan xem xung quanh.

“Tiên Thiên linh nhưỡng, Vạn Nguyên thảo, trong hồ nơi xa mặc dù không biết là cái gì, nhưng hẳn là có chút quan hệ với chân lý Hỗn Độn.”

“Còn có cây đại thụ kia, hẳn là Hỗn Độn linh căn, đại thụ hơi nhỏ hơn xung quanh nó là Tiên Thiên linh căn.” Vương Hướng Trì càng nói càng hưng phấn.

“Nhưng chúng ta vẫn phải cẩn thận một chút, thu hồi ý thức một nửa, lỡ như đến khi xảy ra vấn đề, cũng dễ ứng biến.”

Vương Hướng Trì càng hưng phấn, trong lòng càng cảnh giác.

“Những đồ vật này giá trị quá cao, sư đồ ba người chúng ta không thể độc hưởng.”

“Ta nghĩ nên chia cho tông môn một nửa trong đó, sư đồ chúng ta độc hưởng một nửa khác, các ngươi cảm thấy thế nào?” Vương Hướng Trì qua hai người hỏi.

“Sư phụ không nói, bọn ta cũng muốn nói, những đồ vật này ít nhất phải chia cho tông môn một nửa, ta không có ý kiến.” Kiếm Vô Cực nói.

“Ta cảm thấy, sau này thời khắc thế này của chúng ta còn nhiều, chúng ta tất nhiên phải cùng tông môn hưởng thụ những đồ vật này.” Hàn Phi Vũ nói.

“Nếu đã như vậy, để ta gọi đội chuyên môn sưu bảo tông môn đến.” Vương Hướng Trì nhìn hai đồ đệ biểu cảm vô cùng chân thành nói.

“Được, sư phụ ngươi mau gọi đi, chúng ta còn bớt chút chuyện.” Hai người Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực cười nói.

“Bồ Đào, trao quyền cùng hưởng tầm nhìn con rối, phái soát bảo đỉnh cấp nhất của tông môn đội tới, chia một nửa đồ vật nơi này cho tông môn.” Vương Hướng Trì nói.

“Thu được, trao quyền đã thụ lí, đội con rối soát bảo đỉnh cấp đã tập hợp, chuẩn bị truyền tống.”

Sau khi làm xong mọi chuyện, sư đồ ba người cảm thấy rất nhẹ nhõm, có đội soát bảo của tông môn, nhất định sẽ ép khô tất cả giá trị trong bí cảnh này.

Trên một chiếc tiên chu xa hoa, sư đồ ba người đang uống rượu, nhìn con rối cấp Thần Ma Đại Thánh Nhân ra ra vào vào bí cảnh bên ngoài tiên chu.

Bên cạnh sư đồ ba người còn có một màn sáng, bên trên hiển thị linh bảo thăm dò rõ trong bí cảnh.

“Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp nhất thế mà có tám món, một lát nữa các ngươi chọn một chút, tìm ra món thích hợp.” Vương Hướng Trì nói, điều ra tin tức tỉ mỉ của của tám món Huyền Hoàng chí bảo.

Ngay lúc này, sư đồ ba người đột nhiên cảm thấy cửa lớn bắt đầu chấn động.

Sau đó mấy chục đại trận Hỗn Độn phòng ngự bao quanh bảo vệ tiên chu của ba người.

“Gràooo!!”

Hai tiếng gầm thét từ trong cửa lớn truyền ra.

Sau đó chỉ thấy một đường hồng quang từ không gian phá ra tràn vào trong cửa lớn.

Không qua bao lâu sau, sư đồ ba người chỉ thấy phân thân số bốn phong ấn hai cự thú Hỗn Độn từ trong cửa lớn ra.

Vừa ra khỏi cửa lớn bí cảnh liền tiện tay mẫn diệt hai cự thú Hỗn Độn.

Biểu cảm lạnh lùng của phân thân số bốn khi mạt sát hai cự thú Hỗn Độn khiến sư đồ ba người cùng nhau rùng mình một cái.

“Sư tổ đã đạt tới loại cảnh giới này rồi, tiện tay là mẫn diệt cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Hàn Phi Vũ kinh sợ nói.

Từ khi sư tổ tấn cấp đến Đại Thánh Nhân chi cảnh, đã rất ít khi nhìn thấy hắn xuất thủ.

“Đã nhiều năm như vậy mà ngươi còn chưa quen, lỡ như ngày nào đó sư tổ người tiện tay trấn áp một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, còn không phải dọa sợ ngươi luôn à?” Vương Hướng Trì cười ha ha nói.

Hắn nghĩ tới ý nghĩ ngây thơ sớm nhất khi trước, không khỏi cảm thấy hơi buồn cười.

Thiên đạo chuyển thế? Cái này có thể xứng với thân phận của sư phụ sao?

Lúc sư đồ ba người đang thảo luận, trong mắt phân thân số bốn đột nhiên nhiều ra một chút thần thái.

Cuối cùng một bước bước lên tiên chu.

“Bái kiến sư phụ (sư tổ)!”

Ba người biết lúc này ý thức của Từ Phàm đã bám vào phân thân số bốn.

“Trong bí cảnh các ngươi phát hiện lần này có không ít đồ tốt, lại còn có một món Hồng Mông chí bảo, nếu không phải ta tới nhanh thì đã bị hai con cự thú Hỗn Độn kia mang chạy.”

Từ Phàm nói, thả lên mặt bàn thả một chiếc tiểu đỉnh.

Chương 1380: Là lúc thể hiện hiếu tâm rồi

“Hồng Mông Linh Đỉnh, có thể hấp thu thủy tinh Hồng Mông Tử khí do Hỗn Độn chi khí ngưng tụ, mỗi mười vạn năm ngưng tụ ra một phần chân lý Hỗn Độn, đây chỉ là tác dụng sơ bộ nhất, về phần tác dụng khác cần các ngươi thăm dò sâu hơn.”

Từ Phàm nhìn sư đồ ba người kích động, nói ra uy năng cơ sở nhất của món Hồng Mông chí bảo này.

“Đa tạ sư phụ cho hay.” Vương Hướng Trì nói.

“Hiện trong chiếc tiểu đỉnh này chứa đựng mười tám phần chân lý Hỗn Độn, các ngươi vừa vặn có thể dùng để tu luyện.”

“Sử dụng cho tốt, cộng thêm những tài nguyên khác, chống đỡ đến khi các ngươi ba người đều tu thành Hỗn Độn Thánh Nhân cũng không có vấn đề quá lớn.”

“Ta còn có việc, không ở cùng các ngươi nữa.”

Sau khi Từ Phàm rời đi, thật lâu sau ba người mới hồi phục tinh thần, cùng nhau nhìn chằm chằm Hồng Mông Linh Đỉnh trên bàn.

“Sư huynh, ta cảm thấy đồ vật này lợi hại hơn hồ lô Bích Ngọc không ít, nó có thể ngưng tụ ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí và chân lý Hỗn Độn nữa.” Ánh mắt Kiếm Vô Cực sáng lên nói.

“Vậy món Hồng Mông chí bảo này có phải thuộc về sư phụ không?” Hàn Phi Vũ nhìn qua nói với Vương Hướng Trì.

“Không phải thuộc về ta, là thuộc về sư đồ ba người chúng ta, sau này tài nguyên Hồng Mông Linh Đỉnh ngưng tụ ra, sư đồ ba người chúng ta chia đều.” Vương Hướng Trì không chút do dự nói.

“Sư phụ ngươi thu Hồng Mông chí bảo này đi, toàn bộ bí cảnh đều là sư phụ phát hiện, bọn ta có thể được chút lợi lộc đã rất thỏa mãn rồi.” Hàn Phi Vũ vội vàng nói.

“Đúng thế, sư phụ, ngươi vẫn là dùng những tài nguyên này đi lấy lòng sư mẫu đi thôi.” Kiếm Vô Cực ở bên cạnh phụ họa nói.

“Ha ha, hai tiểu tử thối các ngươi.”

“Yên tâm đi, về sau sư phụ ăn thịt, các ngươi ăn thịt, sư phụ ăn canh, các ngươi cũng ăn canh.” Vương Hướng Trì cười thu hồi Hồng Mông Linh Đỉnh.

Lúc này, còn có lượng lớn các loại tài nguyên từ trong bí cảnh vận chuyển ra.

Sư đồ ba người còn ở trên tiên chu uống rượu, đắc ý nhìn tài nguyên vận chuyển ra bên ngoài bí cảnh.

“Bồ Đào, có thăm dò ra được do ai để lại không?” Vương Hướng Trì tò mò hỏi.

“Đây là bí cảnh của một vị cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh của đại thế giới lúc đầu dùng để tàng bảo.”

“Khoảng thời gian nãy ta vẫn luôn phái con rối tìm kiếm ở khu vực xung quanh, không nghĩ tới bị ngươi phát hiện.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Ha ha, vô duyên vô cớ bị ta chia đi một nửa tài nguyên, có phải ngươi cảm thấy rất đau lòng hay không.” Vương Hướng Trì cười nói.

“Sẽ không, dựa theo vị trí khu vực nơi này thôi diễn, muốn tìm được nơi đây, ít nhất phải bỏ ra tới ngàn vạn năm.”

“Thời gian, chi phí hao tổn vốn phải trả trong đó lớn bằng một nửa tài nguyên.” Bồ Đào vô cùng nghiêm chỉnh trả lời.

“Vậy là tốt rồi!”

Bí cảnh này dọn dẹp chừng ba năm mới coi như dọn dẹp xong.

Các loại chí bảo, linh căn, thần vật dọn ra từ đó nhiều vô số kể.

Ngoài món Hồng Mông chí bảo kia ra, thứ làm sư đồ ba người coi trọng là một Hỗn Độn linh căn, tên khoa học Vạn Đạo Nguyên Tham.

Sau khi cắn nuốt Vạn Đạo Nguyên Tham, có thể khôi phục lại trạng thái hoàn mỹ nhất, lần nữa tu luyện.

Liên tục cho đến trước Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh không có bình cảnh.

Sư đồ ba người nhìn Vạn Đạo Nguyên Tham dài gần một trượng, sau khi bàn bạc với nhau một lúc, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực nhất trí quyết định để Vương Hướng Trì cắn nuốt.

“Các ngươi cứ xem thường tư chất của ta như vậy sao?” Vương Hướng Trì càm ràm nói.

“Nghe nói Tứ sư thúc đã bắt đầu chuẩn bị tấn cấp Đại Thánh Nhân.”

“Đại đạo Ngũ sư thúc diễn hóa lập tức sắp nhận được thừa nhận của vùng Hỗn Độn.”

“Nhị sư thúc gần đây vẫn đang bế quan, chắc là cũng sắp.”

“Gần nhất tụ tập với các sư huynh đệ kia, bọn ta đều ngại nói về tình hình gần đây của sư phụ ngươi.” Kiếm Vô Cực thờ ơ nói.

“Được, ta nuốt thì ta nuốt, không nghĩ tới hai người các ngươi còn ngại bần yêu phú.” Vương Hướng Trì nói, thu vào Vạn Đạo Nguyên Tham.

“Sư phụ, ngươi phải nắm chắc trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân đi, đến lúc đó chuyện tầm bảo trong vùng Hỗn Độn còn phải dựa vào ngươi đó.” Hàn Phi Vũ nói, lấy ra hồ lô Bích Ngọc.

Theo bí cảnh bị chuyển hết, hồ lô Bích Ngọc cũng khôi phục bộ dáng lúc trước.

“Được, sau khi ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, sư đồ ba người chúng ta liền chuyên môn tầm bảo trong vùng Hỗn Độn.” Vương Hướng Trì cười hì hì nói.

Lúc này trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang câu cá với huynh đệ tốt.

“Thấy chưa, ngươi ghét bỏ nhi tử ngươi ở bên cạnh nhìn chằm chằm ngươi, hiện tại hắn ra ngoài, tìm được một bí cảnh tàng bảo.”

“Ngoài Hồng Mông chí bảo ra, còn có rất nhiều đồ tốt, bây giờ ngươi chỉ có thể giương mắt nhìn.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Đây còn không phải là kiếm lời sao, nếu theo bên cạnh ta, ta chỉ có thể câu lên cho hắn một món Hồng Mông chí bảo, có cho hay không hắn còn chưa nhất định.”

“Hiện tại tốt bao nhiêu, ngoài Hồng Mông chí bảo ra còn lấy được nhiều đồ tốt như thế.”

“Đứa nhỏ này từ nhỏ đã hiếu thuận, lấy được đồ tốt nhất định sẽ hiếu thuận cha hắn.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói, cuối cùng trực tiếp khống chế pháp khí truyền tin gửi một tin tức cho Vương Hướng Trì.

“Tiểu tử thối, cho ta ba phần chân lý Hỗn Độn, lại thêm hai món Huyền Hoàng chí bảo, còn lại xem thử có đồ tốt gì đều cho cha ngươi một phần hết.”

“Cha ngươi nuôi sống nhiều di nương của ngươi như vậy không dễ dàng, đây là lúc để ngươi thể hiện ra hiếu tâm của ngươi.”

Vương Hướng Trì đang đường trở về đột nhiên nhận được tin tức từ cha hắn, trầm mặc thật lâu.

“Đồ nhi, ngươi nói nếu hồng nhan tri kỷ bên người nhiều, thời gian lâu có phải mặt cũng mất luôn không?” Vương Hướng Trì càu nhàu nói.

“Không biết nữa.” Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực nhanh chóng lắc đầu.

Lời này nghe xong là biết đang nói ai, loại nhân vật như thần đó, sao hắn có thể phán xét được.

Sự tích của cha sư phụ mình lưu truyền rộng rãi trong Ẩn Linh môn.

Từng một lần đã khiến cho đệ tử tông môn đi tìm nguồn gốc của chính mình, xem xem có kiếp trước hay không.

Có rất nhiều đệ tử độc thân mấy vạn năm đi tìm Vương Hướng Trì tìm kiếm tâm cảnh yêu đương.

Nhưng phần lớn đều là thừa hứng mà đi mất hứng mà về.

“Tiểu tử thối này, không trả lời tin tức của ta, trước kia cho nhiều đồ vật như vậy đều uổng công thương hắn.” Vương Vũ Luân đang câu cá cười mắng.

Lúc Từ Phàm đang muốn ràm huynh đệ tốt của mình, bên trong tiên hồn đột nhiên truyền ra một cảm giác nguy cơ.

“Số hai xảy ra chuyện rồi?”

Sau đó ý thức Từ Phàm lập tức chuyển dời đến trên người phân thân số hai.

Chỉ thấy Đại thống lĩnh kéo Thần Ma phân thân số hai sắm vai điên cuồng chạy trốn, sau lưng có một đám cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đang đuổi theo.

“Nhị huynh đệ, ngươi nhất định phải cố gắng, chúng ta nhất định sẽ chạy thoát.” Đại thống lĩnh nhìn phân thân số hai lo lắng nói.

Lúc này Từ Phàm cũng nhận được những gì phân thân số hai trải qua trong khoảng thời gian này.

Sau khi bọn họ trải qua trăm cay ngàn đắng rời khỏi hai đế quốc Đại Thần Ma, lại đi xa cách không biết bao nhiêu quang giáp.

Mãi đến sau khi tìm được một nơi hoàn mỹ có thể thành lập Thần Ma quốc.

Sau đó vẫn ở nơi đó phát triển hơn mấy vạn năm, cho đến khoảng thời gian trước, một đám tộc đàn do một con cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dẫn đầu cũng nhìn trúng chỗ bọn họ.

Từ đó, Đại thống lĩnh mang theo một đám Thần Ma bắt đầu con đường chạy trốn.

Bởi vì trên người bọn họ đều bị con cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân để lại dấu hiệu, cho nên bất kể chạy trốn đến đâu đều sẽ bị đám cự thú Hỗn Độn đó phát hiện.

Chương 1381: Chỉ đường

Ý thức Từ Phàm sau khi phụ thân lên người phân thân số hai đầu tiên là quan sát tình huống xung quanh, sau khi xác định tạm thời an toàn, tiến vào thế giới ý thức của phân thân số hai.

“Nói đi, kéo ý thức ta qua làm gì?” Từ Phàm nhìn ý thức thể của phân thân số hai nói.

Thương tổn pháp tắc phân thân số hai chịu mặc dù rất nghiêm trọng, nhưng vẫn xa chưa đạt đến mức độ chí mạng.

“Ta cũng không có biện pháp, rơi vào tử cục, triệu hồi ngươi tới xem xem biện pháp có hay không.”

“Thuận tiện giúp lão bản Đại thống lĩnh đáng thương này của ta một phen.” Ý thức thể phân thân số hai có chút suy yếu nói.

“Công ty mắt thấy sắp đưa lên thị trường, kết quả bị thủ hạ phó tổng phản bội.”

“Thật vất vả tìm được một vùng biển mới, chuẩn bị gây dựng cơ nghiệp lần nữa, không nghĩ tới lại bị để mắt tới.”

“Bây giờ bị cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân để lại dấu hiệu, mặc dù có thể kiên trì, nhưng cứ thế mãi, chắc chắn bị những cự thú Hỗn Độn kia vây giết.”

“Ta muốn nhờ ngươi giúp tiểu lão bản đáng thương này một thời gian, nếu không đầu tư lâu như thế ta liền phí công.” Phân thân số hai nói.

“Rốt cuộc gây dựng cơ nghiệp gian nan, trước đây nên chia cho ngươi nhiều bản nguyên chút để ngươi vẹn toàn cả một trận pháp và chiến lực, nếu không hiện tại cũng không đến mức bị động như vậy.”

“Vừa lúc gần đây không có việc gì, giúp tiểu lão bản đáng thương này của ngươi không có vấn đề bao lớn.”

“Ngươi ở trong không gian ý thức, xem ta làm sao mang tiểu lão bản này của ngươi bay này.”

Từ Phàm nói, tiếp quản thân thể của phân thân số hai.

Trong nháy mắt cảm giác được thương tổn ăn mòn trên pháp tắc từ ý thức xâm lấn tới tiên hồn.

“Thật đệt cmn, con cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia ra sức dòm ngó ngươi luôn à?”

Trong tiểu đoàn đội của phân thân số hai, chỉ có Thần Ma phân thân số hai biến hóa bị thương.

Thần Ma Nhị từ từ mở mắt, khắc sâu vào trước mắt hắn là khuôn mặt to lớn ân cần của Đại thống lĩnh.

“Nhị huynh đệ, chúng ta xuyên qua địa bàn của một đám cự thú Hỗn Độn khác, đám cự thú Hỗn Độn đuổi theo chúng ta đã lui đi rồi.”

“Phỏng chừng không cần bao lâu, cự thú Hỗn Độn khu vực này sẽ tìm tới chúng ta.”

Đại thống lĩnh nói, lấy ra rất nhiều thần vật khôi phục đưa cho Thần Ma Nhị.

Từ Phàm từ đó lấy ra một gốc Hỗn Độn thảo trực tiếp nuốt vào, sau đó bắt đầu biểu hiện hơi tinh thần hơn trước một chút.

“Đại thống lĩnh, thật ra ta có một việc giấu ngươi, ta là Thần Ma song sinh.”

“Ta am hiểu luyện khí, hắn am hiểu trận pháp.”

“Bây giờ gặp tình huống này, ta không giúp được gì, chỉ có thể để ta khác am hiểu trận pháp giúp ngươi.” Thần Ma Nhị suy yếu nói.

“Nhị huynh đệ, Thần Ma song sinh ta biết, nhưng nếu ngươi nhường một ngươi khác chủ đạo thân thể, ngươi còn có thể trở về sao?”

“Ta tình nguyện mang theo ngươi cùng chung hoạn nạn, cũng không nguyện ý để ngươi bây giờ vẫn luôn bị áp chế ở trong thân thể.” Giọng điệu Đại thống lĩnh vô cùng lo lắng, giống như một người đại ca có thể giao phó cả sinh mệnh.

“Đại thống lĩnh lo lắng, ta kia một lòng si mê đạo Trận Pháp, nếu không phải ta có nguy cơ sinh mệnh, hắn sẽ không ra ngoài.” Thần Ma Nhị nói, ánh mắt bắt đầu trở nên lạ lẫm.

Nhìn ánh mắt xa lạ này, Đại thống lĩnh biết nhân cách khác của Nhị huynh đệ đã ra.

“Đưa bảo khố tùy thân tất cả Thần Ma các ngươi để ta xem xét, trước tiên che đi ấn ký trên người các ngươi rồi lại nói.” Thần Ma Nhị lạnh lùng nói.

Nghe được lời Thần Ma Nhị nói, tiểu đoàn đội gây dựng cơ nghiệp cùng nhìn Đại thống lĩnh.

“Dựa theo lời Nhị huynh đệ nói mà làm.” Đại thống lĩnh vẫn giữ vững tín nhiệm vô hạn với Thần Ma Nhị.

Thần Ma Nhị nhìn đồ vật Đại thống lĩnh lấy ra để chữa thương cho hắn.

Cuối cùng phất tay ngưng tụ một đại trận sinh cơ trong vùng Hỗn Độn, sau đó lại khắc lên đó bốn mươi sáu đại trận phòng ngự pháp tắc.

Ngăn cách thương tổn pháp tắc của cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Đại trận sinh cơ to lớn dần thành hình, Từ Phàm bỏ tất cả Tiên Thiên linh căn và thần vật có trợ giúp cho chữa thương vào trong.

Theo Tiên Thiên linh căn và thần vật được đặt vào đúng chỗ, pháp trận sinh cơ chậm rãi vận hành.

Một dòng sông sinh cơ rộng lớn từ trong pháp trận tuôn ra, như sông lớn về biển chảy vào trong cơ thể Thần Ma Nhị.

Sau đó Thần Ma Nhị lợi dụng sinh cơ to lớn này, trực tiếp ép thương tổn quy tắc ra khỏi cơ thể.

Trong nháy mắt, Thần Ma Nhị khôi phục lại như lúc ban đầu.

Vì không lãng phí, hắn chia đều sinh cơ còn lại cho tiểu đoàn đội gây dựng cơ nghiệp.

“Tiếp theo ngươi có kế hoạch gì?” Thần Ma Nhị nhìn Đại thống lĩnh, hờ hững hỏi.

“Bây giờ còn chưa nghĩ xong.” Giọng điệu Đại Thần Ma có phần mất mát.

“Đi Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, bên kia cho phép sự tồn tại của các ngươi.” Thần Ma Nhị nói, trực tiếp đưa tư liệu tới trước mặt Đại thống lĩnh.

“Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma?” Giọng điệu Đại thống lĩnh hơi nghi hoặc.

“Các ngươi chưa từng ra khỏi đế quốc Thần Ma, không biết những này tin tức rất bình thường.”

“Vùng Hỗn Độn có chín đế quốc Đại Thần Ma, Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma chính là một trong số đó.”

“Quốc chủ Thần Ma nơi đó không hỏi thế sự, toàn bộ đế quốc Thần Ma thuộc về trạng thái rời rạc, các ngươi đi nơi đó thích hợp nhất.”

Từ Phàm lại chiếu ra một màn sáng, bên trên là bản đồ phân bố tổng thể toàn bộ vùng Hỗn Độn.

“Thế này cũng gần như là xuyên qua toàn bộ vùng Hỗn Độn rồi, chúng ta có thể tới nơi đó sao?”

“Trước tiên ngươi cứ từ từ suy nghĩ, ta che đậy ấn ký trên người các ngươi trước đã.”

Thần Ma Nhị nói, bắt đầu lấy các loại vật liệu từ trong bảo khố tất cả Đại Thần Ma, bắt đầu khắc lên trận pháp che đậy trên người từng Thần Ma.

“Lưng tựa đại thụ dễ hóng mát, Thần Ma muốn một mình phát triển trong vùng Hỗn Độn, ít nhất phải có thực lực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

Mấy pháp trận ngưng tụ trên người Đại thống lĩnh, sau đó các loại pháp trận từ từ vận hành, phối hợp với nhau che lại ấn ký trên người Đại thống lĩnh.

“Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, đây là tin tức ngươi lấy được từ đâu?” Đại thống lĩnh hỏi ra nghi vấn cuối cùng.

“Trước kia ta quản lý hậu cần, các loại đồ vật hỗn tạp các ngươi thu được đều bảo quản ở chỗ ta.”

“Mà những tin tức này, là từ trên một quyển ngọc thư trong đó.” Thần Ma Nhị nói, lấy ra một quyển ngọc thư đưa cho Đại thống lĩnh.

“Lộ trình cũng không quá xa, có thể thông qua thế giới trung chuyển thứ chín do tất cả đại chủng tộc đứng đầu chưởng quản ở bên ngoài trung tâm Hỗn Độn làm ván nhảy.”

“Đi nửa vòng vùng Hỗn Độn là có thể đến Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma.”

“Chỗ hỏng duy nhất chính là có thể hao hết tích luỹ nhiều năm như vậy của các ngươi.”

Thần Ma Nhị vừa nói vừa biểu thị cho Đại thống lĩnh trên bản đồ màn sáng.

“Hao hết không quan trọng, chỉ cần có thể mang các huynh đệ có thể tiếp tục sinh tồn trong vùng Hỗn Độn là được.” Trong mắt Đại thống lĩnh nổi lên ánh sáng tự tin trước kia.

Những vật ngoài thân này trong mắt hắn chỉ như mây bay, chỉ cần tập trung các huynh đệ cùng nhau, muốn cái gì tự mình đi liều.

“Vậy thì đi thôi, hiện tại không có cự thú Hỗn Độn truy đuổi, chúng ta có thể từ từ đi.” Thần Ma Nhị nói, ánh mắt lần nữa khôi phục thần sắc trước đó.

Trong không gian ý thức của phân thân số hai, số hai nhìn Từ Phàm vô cùng cạn lời.

“Ngươi thế này cũng bớt việc quá đó, chỉ đường là coi như xong việc.”

“Còn có thể thế nào, lại hộ tống bọn họ đến Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma?”

Chương 1382: Đề Tử đáng thương

“Chỉ cho bọn họ một con đường đã không tệ rồi, đây là nể tình ngươi vất vả nhiều vạn năm như vậy đó.” Từ Phàm thờ ơ nói.

“Thôi vậy, nhưng trước khi rời đi, ngươi có thể lại đồng bộ đạo Trận Pháp cho ta không?” Phân thân số hai chờ mong nhìn Từ Phàm.

Trong tiểu đoàn đội gây dựng cơ nghiệp của hắn mặc dù có Thần Ma Trận Pháp sư, nhưng trình độ so với Từ Phàm khác nhau như trên trời dưới đất.

“Được, ta cũng muốn xem ngươi đi theo hắn có thể gây dựng cơ nghiệp bao lớn.”

Một luồng ánh sáng ẩn chứa bản nguyên tiên hồn từ trong lòng bàn tay Từ Phàm sáng lên, bên trong ẩn chứa cảm ngộ đạo Trận Pháp.

“Cảm ngộ đạo Trận Pháp quá lớn cần chậm rãi hấp thu, quá trình này cần tiếp tục ngàn năm, chính ngươi tự giải quyết cho tốt.”

Từ Phàm để lại quang đoàn trong không gian ý thức của phân thân số hai, quay trở về bản thể.

Lúc này, sau khi nhìn thấy ánh mắt quen thuộc của Thần Ma Nhị, Đại thống lĩnh lập tức phấn khởi lên.

“Nhị huynh đệ, không nghĩ tới ngươi nhanh như vậy đã trở lại.” Đại thống lĩnh hưng phấn nói tốt.

“Ta khác am hiểu trận pháp quá lười, sau khi làm xong chuyện không muốn ở lâu, trực tiếp trả lại quyền nắm giữ thân thể cho ta.” Thần Ma Nhị cười nói.

“Nếu Nhị huynh đệ đã trở về, vậy chúng ta lên đường đi Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma thôi.”

Đại thống lĩnh vung tay lên, một tòa sơn mạch khổng lồ xuất hiện trước mắt chúng Thần Ma.

“Các huynh đệ, chờ sau khi chúng ta đến Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma lại trọng chấn cờ trống.”

Giọng nói phấn chấn của Đại thống lĩnh vang lên, tiểu đoàn đội gây dựng cơ nghiệp đều tiến vào trong thế giới sơn mạch.

Sơn mạch khổng lồ phá vỡ không gian, bay về hướng bên ngoài trung tâm Hỗn Độn.

Tam Thiên giới, Ẩn Linh môn.

Từ Phàm mở mắt ra, phát hiện huynh đệ tốt Vương Vũ Luân còn đang ở bên cạnh câu cá.

“Từ đại ca, phân thân số hai kia của ngươi sao thế?” Vương Vũ Luân lo lắng hỏi.

Đã từng có một thời gian, quan hệ giữa hắn và phân thân số hai Từ đại ca còn không tệ.

Mãi đến sau khi phân thân số hai đến nơi hắn thích đi, liên hệ mới ít đi.

“Chịu chút vết thương nhỏ, đã chữa khỏi.” Từ Phàm nói.

“Vậy là tốt rồi!”

“Khoảng thời gian ta rời đi, có câu lên được đồ tốt gì không?”

“Vẫn không câu được gì, có lẽ thời gian gần đây vận khí không tốt.” Vương Vũ Luân thở dài nói.

Từ sau khi hắn thản nhiên tiếp nhận những hồng nhan tri kỷ kia, cuộc sống của hắn đều đi trên con đường đau đớn cũng vui vẻ.

Là một người nam nhân, hắn muốn cho nữ nhân của mình hưởng thụ đồ vật tốt nhất thế giới.

Nhưng lấy cảnh giới của những hồng nhan tri kỷ của hắn hiện tại, hắn phát hiện chính mình có chút không chịu nổi.

Trước kia hắn câu cá hoàn toàn là hứng thú, sở thích, có câu được đồ tốt hay không cũng không sao cả.

Hiện tại không giống vậy, câu cá thành một loại nhu cầu của hắn.

“Có cần gì cứ trực tiếp nói với được rồi, huynh đệ nhiều năm như vậy, khách khí là lạ rồi.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân rồi rời đi.

Từ Phàm rời đi không bao lâu, Vương Hướng Trì đã tới bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Cha, nhiều di nương như vậy của ta, có phải ngươi nuôi không nổi rồi không?” Vương Hướng Trì cười hì hì nói.

“Đúng thế, không phải những di nương của ngươi đòi đồ với cha ngươi, mà là cha ngươi muốn cho bọn họ đồ vật tốt hơn.”

“Đương nhiên, bất kể thế nào, người ta yêu nhất vẫn là nương ngươi.” Vương Vũ Luân thâm tình nói.

“Điểm ấy ta tin ngươi, còn có ba trăm tám mươi hai đệ đệ, muội muội của ta đều tin.” Vương Hướng Trì bĩu môi nói.

Một chiếc nhẫn không gian xuất hiện trước mặt Vương Vũ Luân.

“Cha, trong này có thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm trăm vạn trượng, ngươi tiêu tiết kiệm một chút.”

“Còn có đừng hứa hẹn lung tung với những di nương kia nữa.” Vương Hướng Trì hờ hững nói.

“Biết ngay là tiểu tử thối ngươi còn có chút lương tâm.” Vương Vũ Luân nhanh chóng nhận lấy nhẫn không gian, nở nụ cười.

Ngay lúc này, cần cầu trong tay Vương Vũ Luân căng chặt.

Giống như có cự vật mắc vào trên lưỡi câu.

Trải qua kinh nghiệm nhiều năm câu cá như vậy, hắn cảm thấy đối diện nhất định sẽ có hàng lớn.

Thế là sau khi trải qua một thời gian đấu sức, cự vật bị câu lên.

Chỉ thấy một cự thạch to lớn như sơn mạch từ cửa thứ nguyên lưỡi câu tiến vào được rút ra (只见一座庞大的如山脉一般的巨石, 从鱼钩进入的次元口中拔出).

“Bồ Đào, chuẩn bị cho ta một tiểu thế giới.” Vương Vũ Luân nhìn sơn mạch khổng lồ vừa lộ đầu ra hưng phấn nói.

Một tiểu thế giới thành hình trên không sơn mạch.

Theo cả sơn mạch từ từ bị câu ra, một luồng khí tức bản nguyên Hỗn Độn nặng nề từ trên sơn mạch phát ra.

“Bồ Đào, đây là cái gì?”

Đồ vật không minh bạch, Vương Vũ Luân đều sẽ hỏi Bồ Đào.

“Sơn mạch Hỗn Độn, thuộc một loại trong thần vật, có thể luyện chế Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, cũng có thể hóa thành thánh địa tu luyện.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Sơn mạch Hỗn Độn, nghe còn rất lợi hại, vừa vặn có thể để bên chỗ ta.” Vương Vũ Luân vui mừng nói.

Theo cả sơn mạch bị rút ra từng chút, khí tức bản nguyên Hỗn Độn phát ra càng thêm nồng đậm.

Trong khí tức này thậm chí còn xen lẫn một chút chân lý Hỗn Độn.

“Bồ Đào, sơn mạch này có thể ngưng tụ chân lý Hỗn Độn sao?” Vương Hướng Trì tò mò hỏi.

“Hai mươi kỷ nguyên sẽ ngưng tụ một phần chân lý Hỗn Độn, hiệu quả này có thể bỏ qua không tính.” Bồ Đào hồi đáp.

“Vậy cũng được.”

Sau đó toàn bộ sơn mạch bị rút ra, đặt vào trong tiểu thế giới.

Bên ngoài Tam Thiên giới, có một thế giới như Tiên giới đang chậm rãi ngưng tụ.

Đây là phân tông Ẩn Linh môn trong vùng Hỗn Độn.

“Đề Tử, cự thú Hỗn Độn gần đây cầm tương đối nhiều, ta muốn ra ngoài luyện tay một chút.” Từ Cương đã củng cỗ cảnh giới Đại Thánh Nhân nói.

“Khu vực thứ chín phía bắc có một đám cự thú cấp Đại Thánh Nhân đang làm tổ ở nơi đó, vừa vặn thích hợp ngươi.” Giọng Đề Tử vang lên.

Bồ Đào thấy Đề Tử quả thực không có chuyện làm, bèn lấy bản thể của hắn đưa tới phân tông, để hắn quản lý, nhưng phạm vi cũng giới hạn trong phân tông.

“Mở ra cánh cửa truyền tống đi, ta đi qua đó xem xem.” Từ Cương nói.

Một cánh cửa truyền tống thánh quang xuất hiện trước mặt Từ Cương.

Khu thứ chín bắc vực ở Tam Thiên giới, một cánh cửa ánh sáng mở ra, Từ Cương từ đó đi ra.

“Bồ Đào, ngươi xem những năm này, ngươi ép Đề Tử thành cái dạng gì?” Từ Cương cười nói.

“Sau này Đề Tử tất nhiên sẽ có trọng dụng, lại nói những năm này Đề Tử vẫn luôn học tập trong kho số liệu cùng hưởng của ta.”

“Không tồn tại tình huống áp chế với không áp chế.” Bồ Đào giải thích.

“Thật sao? Hắn nói chuyện đều có thể từ đó nghe ra cảm giác cẩn thận nghiêm túc, ngươi còn nói không ép hắn.” Từ Cương nhìn về nơi xa, nơi đó có một đám cự thú cấp Đại Thánh Nhân kéo dài cùng nhau.

“Ngươi không hiểu, như này càng có thể kích phát nhân tính của hắn.”

“Ha ha, không nghĩ tới Bồ Đào cũng biết nói đùa.”

Một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn từ sau lưng Từ Cương ngưng kết.

Vị trí trung tâm của Thiên Thủ Hư Tượng đặt một viên linh châu cấp Huyền Hoàng chí bảo.

“Rất lâu không chiến đấu, xem gần đây có ngượng tay không.”

Chỉ trong nháy mắt, khu vực xung quanh liền bị Hỗn Độn Ngũ Hành Toả phong tỏa.

Đám cự thú Hỗn Độn đang làm tổ lập tức hoảng loạn lên.

“Không nóng nảy, chúng ta từ từ đến.”

Một biển dung nham Hỗn Độn xen lẫn với trọng lực vô hạn từ trong hư không chảy ra.

Trên không còn có một viên kim cầu to lớn như tinh thần.

Phía trên viên kim cầu kia, ngưng tụ binh khí với đủ loại hình thái.

Chương 1383: Chiến đấu

Cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân cảm nhận được không gian xung quanh bị phong tỏa, bắt đầu hoảng loạn lên.

Sau đó lại cảm giác được Ngũ Hành Hỗn Độn chi lực lấy các loại hình thái bao vây tới bọn nó.

Một tầng biển dung nham bắt đầu xuất hiện trong vùng không gian này.

Trên biển dung nham có các loại cự thú ngưng tụ từ Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo.

Năm hư ảnh tản ra âm dương dây dưa vặn vẹo như đạn đạo xuất hiện sau lưng Thiên Thủ Hư Tượng.

Nhưng sau đó lại bị Từ Cương tiêu tán.

Có thể tìm được đám cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân này không dễ dàng, Từ Cương sợ chính mình xuất thủ quá mức, thoáng cái giải quyết toàn bộ.

Đám cự thú Hỗn Độn cấp Đại Thánh Nhân thấy không thể đột phá không gian chạy trốn được, bèn trực tiếp nhắm ngay mục tiêu Thiên Thủ Hư Tượng.

Bốn năm loại Hỗn Độn đại đạo chi lực ngưng tụ thành một loại trạng thái nguyên thủy nhất, bao lấy Thiên Thủ Hư Tượng.

Chỉ trong nháy mắt, Thiên Thủ Hư Tượng hóa thành một con nhộng màu sắc rực rỡ, không ngừng thu nhỏ lại, cuối cùng nén lại thành một quả cầu lông không ngừng vặn vẹo.

Thấy cảnh này, trên mặt cự thú Hỗn Độn cầm đầu lộ ra thần thái sau khi chiến thắng kẻ địch, như chó cướp được đồ ăn.

Nhưng còn chưa vui vẻ được bao lâu, lại một bóng dáng Thiên Thủ Hư Tượng từ trong hư không hiển ra.

Mà lúc này kim cầu giữa bầu trời bắt đầu biến hóa hình thái.

Kim khí Hỗn Độn vô tận như mưa rơi, bao phủ tới cự thú Hỗn Độn.

Tiếng gào thét, tru tréo đột ngột vang lên.

Đại đạo Hỗn Độn trong khu vực này bắt đầu hỗn loạn lên.

Mà lúc này, biển dung nham Hỗn Độn đã lan tràn đến khu vực chỗ bọn nó.

Vô số hai bàn tay lớn từ biển dung nham duỗi ra chộp tới đàn cự thú Hỗn Độn.

Mấy con cự thú Hỗn Độn không kịp tránh thoát, lập tức bị túm vào trong biển dung nham.

Mà cự thú Hỗn Độn còn lại, lại bị cự thú ngưng tụ trên biển dung nham vây công.

Thiên Thủ Hư Tượng nơi xa nâng quả cầu lông trong tay, nhìn một đám cự thú Hỗn Độn chính mình còn toàn lực chưa xuất đã bị trấn trụ này.

“Bồ Đào, ngươi nói ta có nên đi tìm một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân luyện tập không?” Từ Cương hỏi.

“Đề nghị sau khi ngươi đạt tới trạng thái Đại Thánh Nhân đỉnh phong lại đi khiêu chiến.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Ngay lúc này, Từ Cương đột nhiên cảm giác vùng Hỗn Độn nơi xa bắt đầu chấn động lên.

“Nơi xa bộc phát thú triều cấp Thánh Nhân, mục tiêu là hướng Tam Thiên giới.”

“Nguyên nhân thú triều bộc phát, ba viên tinh thần dừng khuếch tán ra bên ngoài.”

“Đề nghị ngươi ở đây ngăn cản thú triều này.” Bồ Đào nói.

Từ Cương nghe được có việc để làm, trăm tay của Thiên Thủ Hư Tượng kết ấn, một luồng Hỗn Độn Ngũ Hành chi lực ngưng tụ thành tia sáng cực hạn từ trong ấn đường bắn ra.

Tia sáng nhanh chóng quét ngang đám cự thú cấp Đại Thánh Nhân.

Tất cả cự thú bị tia sáng quét ngang, nháy mắt bị phân giải thành Hỗn Độn chi khí thuần túy nhất.

Sau khi tất cả cự thú cấp Đại Thánh Nhân diệt sạch, Từ Cương giải trừ phong tỏa.

Vùng Hỗn Độn nơi xa xuất hiện thú triều như thuỷ triều.

“Bồ Đào, rót Hồng Mông Tử khí vào trong cơ thể cho ta, ta muốn nuốt sạch toàn bộ thú triều!”

Ngàn tay của Thiên Thủ Hư Tượng đồng thời kết ấn.

Một cơn sóng biển từ biển dung nham ngưng tụ vỗ tới thú triều.

Cuối cùng hàng vạn Đông Phong Đạn Đạo từ Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo ngưng tụ bắn ra lao tới Hỗn Độn thú triều.

“Chưa được, lại cho ta thêm gấp đôi!”

Mười Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện hai bên, sau đó ngàn tay đồng thời kết ấn.

Niềm vui đánh quái nháy mắt tăng lên gấp mười lần.

Lúc này, từng cánh cửa không gian xuất hiện phía sau cách Thiên Thủ Hư Tượng không xa.

Đệ tử Ẩn Linh môn không ngừng từ trong cánh cửa truyền tống không gian tuôn ra.

“Từ Đại phong chủ, đừng giết hết, chừa lại cho bọn ta chút với.”

Hùng Lực nhìn sóng lớn dung nham cao chừng mấy quang giáp, vội vàng nói, hắn sợ nói muộn, lúc sau ngay cả cặn bã cũng vớt không được.

Tất cả đệ tử từ trong cánh cửa truyền tống môn đi ra đều mong chờ nhìn Từ Cương.

Nghe thấy lời Hùng Lực, sóng lớn dung nham cao mấy quang giáp bắt đầu rút bớt, nhưng vẫn đập tới thú triều.

Trong nháy mắt quy mô bị đánh trúng nhỏ đi hai phần mười.

“Ngại quá, cuối cùng vẫn không dừng lực được.” Từ Cương cười nói.

“Không sao, có là không tệ rồi.”

Sau đó tất cả đệ tử Ẩn Linh môn từ trong cánh cửa truyền tống không gian đi ra đều lao về thú triều.

Nhanh chóng kết trận, từng cự nhân Hỗn Độn thành hình.

“Sao ngươi không đi tham gia náo nhiệt, sau khi tấn cấp Đại Thánh Nhân, tay không ngứa?” Từ Cương nhìn Hùng Lực ở bên cạnh không lên chiến trường hỏi.

“Sau khi tấn cấp đến Đại Thánh Nhân, đám cự thú cấp Thánh Nhân này ở trong tay ta vừa mềm lại giòn, đánh lên không có ý nghĩa.”

“Đại trưởng lão nói, chờ sau khi Luyện Thể tiền bối trở về, để ta đi theo hắn.” Hùng Lực nói, lần này hắn tới chỉ đơn thuần là xem náo nhiệt.

“Cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân trực tiếp vào tay, không tệ nha!” Từ Cương có chút hâm mộ, con đường chiến đấu của hắn, không thích hợp đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Chỉ là đi theo tiền bối đó học tập, có thể vào tay hay không còn chưa nhất định đâu.”

Lúc hai người tán gẫu, quy mô thú triều lại rút nhỏ đi một phần mười.

Nhưng đệ tử Ẩn Linh môn vẫn liên tục không ngừng từ trong cánh cửa truyền tống tuôn ra.

Tất cả nhìn thấy thú triều đều mặt đầy ngạc nhiên mừng rỡ gia nhập vào trong chiến đấu, giống như đây là một trận cuồng hoan.

Sau đó lại có càng nhiều cánh cửa truyền tống ngưng tụ phía sau hai người.

“Thôi, nếu tất cả sư huynh đệ tông môn đều đến, một người ngay cả mười con cũng không chia được.” Hùng Lực nhìn thú triều dần dần thu nhỏ nói.

“Loại thú triều quy mô này, chơi vui thôi, nếu thật sự muốn chiến đấu, thành lập tiểu đội, đi vào khu vực Hỗn Độn tự mình tìm tòi.” Từ Cương nói.

Vào lúc này, thú triều bắt đầu xuất hiện cự thú cấp Đại Thánh Nhân, lập tức trở thành tiêu điểm.

Nhìn thấy có cự thú cấp Đại Thánh Nhân xuất hiện, Hùng Lực nổi lên hứng thú.

“Từ Đại phong chủ, không chơi với ngươi nữa.” Hùng Lực nói, bay về phía thú triều.

“Bồ Đào, giám sát xem có cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân ở đây hay không.” Từ Cương phân phó.

“Có ba cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đang ẩn nấp ở chỗ sâu trong thú triều, đã sắp xếp cường giả theo dõi, chỉ cần vừa ló đầu, lập tức đánh chí mạng.” Bồ Đào nói.

“Thế mà lại có ba cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân!” Từ Cương cảm thấy nhiều lắm là sẽ có một con thôi.

“Phạm vi ba viên tinh thần co lại ảnh hưởng cực kỳ rộng lớn, ba con cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân này chỉ là gần một nửa trong đó.”

Lúc Bồ Đào nói chuyện, Từ Cương đột nhiên cảm giác có hai luồng lực lượng nóng bỏng xuất hiện cách thú triều không xa.

“Đó là hai vị cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh Tiểu Quang và Tiểu Dương sư phụ điểm hóa ra nhỉ.”

Từ Cương có quyền hạn tối cao của Ẩn Linh môn, ngoài chuyện Từ Phàm cố ý dặn dò ra, chuyện khác đều có tư cách xem xét.

“Đúng vậy.”

Ngay lúc này, toàn bộ thú triều bỗng rối loạn lên.

Một con cự thú to lớn như cự kình đột nhiên từ trong thú triều xông ra, mở ra miệng rộng phát ra lực hút khủng khiếp, muốn cắn nuốt đệ tử Ẩn Linh môn xung quanh.

Nhưng lực cắn nuốt này còn chưa kịp phát ra, một đường xạ tuyến Thánh Quang tản ra khí tức kinh khủng trực tiếp xuyên qua đầu cự thú Hỗn Độn.

Cuối cùng một chiếc Thánh Quang lao lung vây quanh cự thú kéo vào trong hư không chưa biết.

Các đệ tử đang chiến đấu còn chưa kịp phản ứng, trên bầu trời lại có hai đường xạ tuyến Thánh Dương tản ra khí tức nóng bỏng bắn về phía thú triều.

Chương 1384: Chương 1384

Lúc này ở một bên khác của Tam Thiên giới, cũng phát sinh một đợt thú triều quy mô nhỏ.

Chẳng qua là đợt thú triều này bị đệ tử Nguyên Thủy tông chặn lại.

Trước mặt Nguyên chủ có hai màn sáng, một bên là đệ tử Ẩn Linh môn, một bên là cảnh đệ tử Nguyên Thủy tông chiến đấu với thú triều.

“Hoàng Sơn, ta cứ cảm thấy chúng ta học bên Ẩn Linh môn nhiều năm như vậy, đệ tử chúng ta vẫn còn yếu.” Nguyên chủ sờ cằm nói.

“Rõ ràng tư chất của đệ tử chúng ta đều là đứng đầu nhất Tam Thiên giới.”

“Đừng nghĩ quá nhiều, chênh lệch trong đó cũng như là chênh lệch giữa ngươi và Từ Thần sư thôi.”

“Lại nói, học Ẩn Linh môn thì kém hơn bọn họ một chút không phải rất bình thường sao.” Hoàng Sơn thờ ơ nói.

“Phải rồi, thế giới bên Thánh Vạn Xuyên đã thành hình, khoản thời gian trước còn mời Nguyên Thủy tông chúng ta đến đó lập phân tông, ngươi nói có nên đi hay không?” Hoàng Sơn hỏi.

“Thế giới đó có gì tốt để đi, nhưng tốt nhất là phái một, hai đệ tử ngoại môn am hiểu ẩn nấp đi qua bên thế giới để ý một chút, để phòng sai lầm.” Nguyên chủ nghĩ ngợi rồi nói.

“Ta hiểu rồi.”

Lúc này, Thiên Diệt đi vào thần điện Nhân tộc.

“Cảm giác cùng mấy vị tiền bối Nhân tộc đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân thế nào?” Nguyên chủ cười hỏi.

“Cảm giác còn tạm, một điểm không tốt duy nhất chính là uy năng của Huyền Hoàng chí bảo trong tay hơi kém, đánh cự thú rất không thuận tay, tổn thương cũng thấp.” Thiên Diệt trưởng lão nhìn Nguyên chủ, ánh mắt vô cùng mong đợi.

“Nghĩ cũng đừng nghĩ, Huyền Hoàng chí bảo trong tay ta cũng không thích hợp ngươi.”

“Muốn Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, tự mình thu thập linh khoáng Hỗn Độn rồi đi tìm Từ Thần sư.” Nguyên chủ bĩu môi nói.

“Vậy ngươi cho ta mượn chút linh khoáng Hỗn Độn đỉnh giai đi, ta xem thử có thể gom đủ để luyện chế Huyền Hoàng chí bảo thích hợp với ta không.” Thiên Diệt còn nói thêm.

“Ta đã bỏ hết linh khoáng Hỗn Độn không cần vào bảo khố tông môn, ngươi qua đó tìm là được.” Nguyên chủ phất tay.

Lúc này, Hoàng Sơn đột nhiên nhận được thông báo, tại nơi cách Nguyên Thủy tông không xa đang tụ tập một đợt thú triều quy mô nhỏ.

“Cứ giao cho ta.” Thiên Diệt nói xong lại rời đi.

“Tam Thiên giới mới ở đây củng cố chưa bao lâu, loại chuyện nhỏ nhặt này quả nhiên là nhiều.” Nguyên chủ nhìn một đợt thú triều lại xuất hiện nói.

“Loại thú triều nhỏ này cũng coi là việc tốt, ít nhất các đệ tử có thể kiếm lời.”

“Tầng tầng lớp lớp thiên tai Hỗn Độn xung quanh Tam Thiên giới mới phiền, đệ tử ra ngoài gặp nạn trong khoảng thời gian này đã sắp đến ngàn người, còn may có thể bảo trụ tiên hồn, nếu không liền tổn thất lớn.” Hoàng Sơn nói.

“Chuyện này không có biện pháp, ai đụng phải thì người đó xui.”

“Lúc thiên tai Hỗn Độn này nấp đi, ngay cả Bồ Đào cũng không đoán được tồn tại của nó.” Nguyên chủ bất đắc dĩ nói.

Ngay lúc này, một cái tay đột nhiên từ sau lưng Nguyên chủ xuất hiện.

Trực tiếp bắt lấy Nguyên chủ túm vào trong hư không.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm túm Nguyên chủ, nhanh chóng nói: “Ta cần dùng tinh môn của ngươi đến một nơi, thế giới trung chuyển thứ tám khu Đông Nhị, ta biết ngươi có đánh dấu nơi đó.”

Nguyên chủ hơi ngây ra nhìn Từ Phàm, vừa rồi hắn suýt động thủ.

“Từ Thần sư, ngươi thế mà mang thù.” Ánh mắt Nguyên chủ có chút bất đắc dĩ, ai bảo trước đây hắn lỗ mãng như thế.

Một tinh môn to lớn xuất hiện trước mặt hai người, cuối cùng trên toàn bộ tinh môn sáng lên phù văn Hỗn Độn Không Gian.

“Đầu tiên nói trước, ta có thể đem ngươi đưa đến thế giới trung chuyển thứ tám, nhưng sau khi truyền tống qua cả người ta phải phế hơn ba ngàn năm, đến lúc đó ngươi phải bảo vệ ta an toàn.” Nguyên chủ nói, khởi động toàn bộ tinh môn.

Chỉ thấy phía trên tinh môn xuất hiện từng vết nứt loé ra cường quang, cuối cùng hóa thành một mảnh vỡ, ngưng tụ thành một thông đạo không gian.

Nguyên chủ mang Từ Phàm đi vào trong.

Thế giới trung chuyển thứ tám khu Đông Nhị, khu vực ngoài ba ngàn vạn quang giáp.

Một trận thủy triều không gian cường đại dâng lên, Từ Phàm và Nguyên chủ xuất hiện.

“Ta phế rồi, bảo vệ tốt thần điện Nhân tộc.”

Nguyên chủ nói, trực tiếp triệu hồi ra thần điện Nhân tộc chui vào.

Sau đó thần điện thu nhỏ lại, rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Thật đúng là dứt khoát.”

Từ Phàm thu hồi thần điện Nhân tộc, nhanh chóng phá không mà đi về một hướng.

Chỉ thấy một Truyền tống trận không gian lớn nhanh chóng thành hình trong vùng Hỗn Độn, Từ Phàm tiến vào Truyền tống trận không gian, sau đó khởi động.

“Tiểu đoàn đội gây dựng cơ nghiệp này quả nhiên là không may, sau khi giúp bọn họ che đậy ấn ký, không nghĩ tới lại gặp phải cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

Từ Phàm vốn đang ở trong tông môn hưởng thụ thời gian tự do cá mặn, không nghĩ tới còn chưa thanh nhàn bao lâu, lại bị lời cầu cứu của phân thân số hai cắt đứt.

Vốn dĩ Từ Phàm muốn lại khống chế phân thân số hai, giúp bọn họ vượt qua ải khó này.

Nhưng con cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia thế mà phong ấn bọn họ trong thế giới thể nội, ý thức Từ Phàm căn bản không thể xuyên qua thân thể cự thú.

Hết Truyền tống trận cự ly siêu viễn này rồi lại cái khác ngưng tụ rồi vỡ vụn, Từ Phàm không biết chính mình đã đi bao xa.

Mãi đến sau khi hắn cảm nhận được một luồng khí tức hoang man Hỗn Độn chí cao mới ngừng lại được.

“Hy vọng trong cơ thể cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này có đồ tốt, nếu không thì lỗ lớn.”

Từ Phàm nói, đồng thời dùng ra hai món Hồng Mông chí bảo.

Chỉ thấy một Truyền tống trận tản ra khí tức quỷ dị xuất hiện, như miệng lớn sâu thẳm của cự thú.

Một thế giới ăn mòn phảng phất như có thể hòa tan vạn vật, Đại thống lĩnh các huynh đệ tốt mình mang ra, ánh mắt tràn đầy vẻ xấu hổ.

“Các huynh đệ, ta có lỗi với các ngươi, lần này có lẽ thật sự xong rồi.”

“Đại thống lĩnh, không trách ngươi, là bọn ta tham.”

“Đúng thế, một Sinh Cơ tinh thần vô chủ lại tràn đầy Tiên Thiên linh căn, ai có thể đứng vững.”

“Cùng lắm thì cùng nhau trở về Hỗn Độn, có Đại thống lĩnh làm bạn cũng đáng.”

Lúc chúng Thần Ma chuẩn bị cùng nhau trở về Hỗn Độn, một Truyền tống trận tương đồng với khí tức của thế giới ăn mòn xuất hiện.

Chỉ thấy Từ Phàm từ trong Truyền tống trận chậm rãi đi tới.

“Từ, sao ngươi lại tới đây, đây cũng không phải là một nơi tốt lành gì.” Đại thống lĩnh nói.

“Từ là ta gọi tới, ta cảm thấy chúng ta còn có thể vớt vát.” Thần Ma Nhị nói.

“Thế giới thể nội cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, dễ vào nhưng không dễ ra đâu!” Đại thống lĩnh thở dài một tiếng, không nghĩ tới trước khi mình đi còn có thể lại liên lụy thêm một huynh đệ khác, mặc dù là một sinh linh trong giới, nhưng cũng là huynh đệ của mình.

“Các ngươi ở trong thế giới thể nội có tìm được bảo khố của cự thú này không?”

“Cứu các ngươi đồng thời cũng xem như tầm bảo luôn.” Từ Phàm lạnh nhạt nói.

“Bảo khố ngươi nói đang ở ngay bên trên, nhưng phía trên này mang khí tức ăn mòn, ngươi căn bản không thể đụng vào được.”

Đại thống lĩnh chỉ vào bướu thịt lớn ở chỗ cao nhất trong thế giới thể nội.

“Giao cho ta.” Từ Phàm nói bắt đầu dùng vật liệu bố trí Truyền tống trận trong thế giới thể nội của cự thú.

Một Truyền tống trận quỷ dị đồng bộ với khí tức thế giới thể nội thành hình.

Từ Phàm trực tiếp nhờ vào Truyền tống trận tiến thẳng vào bảo khố bứu thịt.

Bảo khố trong bứu thịt vô cùng rộng lớn, một viên Sinh Cơ tinh thần to lớn mọc đầy Tiên Thiên linh căn lơ lửng trong bảo khố.

“Sinh Cơ tinh thần, không nghĩ tới có thể gặp phải ở đây.” Từ Phàm lập tức phấn khích.

Trong vùng Hỗn Độn, tinh thần được chia thành rất nhiều loại, thuộc loại trân quý nhất trong đó, chính là Sinh Cơ tinh thần có thể thai nghén ra Tiên Thiên linh căn.

Chương 1385: Tinh thần vận hành

“Chuyến đi này không tệ!” Từ Phàm nhìn Sinh Cơ tinh thần nói.

Sau đó thu cả viên Sinh Cơ tinh thần vào trong không gian.

Ngay khoảnh khắc Sinh Cơ tinh thần biến mất, thế giới thể nội của cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh bỗng bắt đầu chấn động.

Từng luồng lực lượng cuồng bạo quét ngang toàn bộ thế giới.

Chỉ trong nháy mắt đã toả định lấy Từ Phàm.

Một đôi cự nhãn đỏ ngầu xuất hiện trong thế giới thể nội, gắt gao nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Áp lực này, nếu không có Hồng Mông chí bảo hộ thân, thật đúng là không chịu được.”

Từ Phàm nói, khởi động Truyền tống trận, rời khỏi thế giới bứu thịt, về tới bên cạnh Thần Ma Nhị.

Một Truyền tống trận to lớn tản ra quỷ dị khí tức xuất hiện.

“Đi thôi, ta mang các ngươi rời đi.” Từ Phàm nói, bước chân vào trong Truyền tống trận.

“Từ huynh đệ, đây là lần thứ hai ngươi cứu ta…”

Đại thống lĩnh vừa định nói ra vài lời cảm động lòng người, bèn bị Từ Phàm đưa tay đè lại.

“Đừng lãng phí thời gian, nhanh chóng tiến vào, Truyền tống trận này duy trì thêm một chút thì tiêu hao nhiều thêm một phần chân lý Hỗn Độn.

Nghe được lời Từ Phàm, chúng Thần Ma nháy mắt đều tiến vào trong Truyền tống trận.

Truyền tống trận khởi động, trực tiếp truyền về bên ngoài thế giới trung chuyển thứ tám.

“n cứu mạng, ngày sau ta nhất định trả lại cho ngươi.” Đại thống lĩnh nhìn Từ Phàm, nghiêm túc nói.

“Được rồi, nếu muốn báo ân, cho ta hai món Hồng Mông chí bảo đứng đầu là được.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi nói.

“Được, Từ huynh đệ chờ đó, ân tình này ta nhất định sẽ báo.”

Sau đó Đại thống lĩnh cáo biệt với Từ Phàm, lại một lần nữa mang theo tiểu đoàn đội bắt đầu hành trình gây dựng cơ nghiệp.

Từ Phàm nhìn bóng lưng bọn họ đi xa rồi biến mất, chợt nghĩ đến một vấn đề.

Kết quả là, trong tay Thần Ma Nhị lại có thêm mấy tấm Chuyển Vận phù.

Thế giới trung chuyển thứ tám, Từ Phàm và Nguyên chủ đi dạo trên một con đường tan hoang.

“Trước kia ta còn từng tới nơi này, không nghĩ tới bây giờ đã tan hoang thành dáng vẻ này.” Nguyên chủ nhìn mấy cửa hàng mở cửa lẻ tẻ trên đường nói.

“Khu vực bên này vừa lúc sát bên Minh tộc, bên này lại là trọng địa trung chuyển, bị cướp tới cướp lui mấy lần rất bình thường.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, một vị tộc Thiên Thương xuất hiện bên cạnh bọn họ.

“Hai vị khách quý, Truyền tống trận đã sửa chữa phục hồi xong, có thể tùy thời truyền tống đến thế giới trung chuyển thứ chín.”

“Làm phiền.” Từ Phàm gật đầu mang theo Nguyên chủ đến khu truyền tống.

Vùng Hỗn Độn, Từ Phàm mang Nguyên chủ nhanh chóng đột phá không gian tiến về hướng Tam Thiên giới.

“Từ Thần sư, ngươi thả ta lại trong thần điện Nhân tộc là được rồi, làm gì nhất định phải mang ta cùng nhau phá không gian truyền tống vậy?”

Vượt qua không gian cực viễn khiến đầu Nguyên chủ hơi choáng váng.

“Về lại Tam Thiên giới cần hai ngàn năm, đường xá nhàm chán, mang theo ngươi có thể tâm sự.” Từ Phàm phất tay, lại một thông đạo không gian hư không xuất hiện, mang theo Nguyên chủ nhanh chóng tiến vào.

Lại thêm một lần cưỡng ép vượt qua khu vực cách xa nhau mấy vạn quang giáp.

“Ngừng!”

“Từ Thần sư, ta cưỡng ép sử dụng tinh môn vốn là phế đi, hiện tại ngươi lại mang ta cưỡng ép vượt cự ly như thế xa.” Nguyên chủ tỏ vẻ, ngươi muốn cho ta chết cứ việc nói thẳng.

Lúc này Từ Phàm đột nhiên dừng lại, cười ha ha nhìn Nguyên chủ.

Một viên Sinh Cơ tinh thần to lớn xuất hiện dưới chân hai người.

Nguyên chủ nháy mắt bị Tiên Thiên linh căn trên Sinh cơ tinh thần hấp dẫn.

“Hồn Nguyên thảo, Huyền Hoàng hoa, Thiên Tinh hoa…”

Nhìn từng Tiên Thiên linh căn bình thường khó mà nhìn thấy như cỏ dại xen cây xuất hiện trước mắt mình, Nguyên chủ lập tức có vẻ không bình tĩnh.

Từ Phàm nhổ tới một gốc Hồn Nguyên thảo, nghiền nát, sau đó dùng trận pháp rút ra sinh cơ thuần túy nhất rót vào trong cơ thể Nguyên chủ.

Thân thể đã phế trong miệng Nguyên chủ lấy tốc độ kinh người bắt đầu khôi phục.

Không bao lâu sau, Nguyên chủ đã khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.

“Từ Thần sư, viên sinh cơ hưng thịnh này ngươi lấy từ đâu đấy!” Nguyên chủ phấn chấn hỏi.

“Ngươi đừng để ý nhiều như vậy, nhanh dùng tinh môn đưa ta về Tam Thiên giới.” Từ Phàm cười nói.

Một cây Vong Ưu thảo cấp Tiên Thiên linh căn xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Sau khi cảm nhận được khí tức của Vong Ưu thảo, cả người Nguyên chủ đều bùng nổ.

“Từ Thần sư, sao ngươi biết ta cần Vong Ưu thảo!” Nguyên chủ kích động nói.

“Ngươi thường xuyên nói ta tinh thông vạn đạo Hỗn Độn, ngươi tu luyện tới bước nào, ta có thể không nhìn ra được sao?”

Vong Ưu thảo từ trong tay Từ Phàm trôi đến trước mặt Nguyên chủ.

“Đây là lộ phí khứ hồi, trở về còn sẽ chữa tốt thân thể cho ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Từ Thần sư, đại ân này không lời nào cảm tạ hết được!”

Nguyên chủ nhận lấy Vong Ưu thảo, sau đó trực tiếp triệu hồi ra tinh môn.

Một thông đạo không gian thông đến Tam Thiên giới xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm nhìn quỹ đạo vận hành của ba viên tinh thần, đột nhiên có ý nghĩ.

“Bồ Đào, tính toán xem Sinh Cơ tinh thần có thể hóa thành viên tinh thần thứ tư Tam Thiên giới hay không.” Từ Phàm phân phó.

“Chủ nhân, cần điều động bao nhiêu lực tính toán đưa vào trong tính toán?” Bồ Đào hỏi.

“Ba phần mười cần bao lâu?” Từ Phàm nghĩ ngợi hỏi.

Sinh Cơ tinh thần cần rất nhiều chất dinh dưỡng mới có thể duy trì vận hành.

Trước kia có Hỗn Độn chi khí cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phun ra nuốt vào duy trì.

Hiện tại Từ Phàm muốn để Sinh Cơ tinh thần hấp thu ba viên tinh thần kia và Hỗn Độn chi khí, sau đó chuyển đổi thành sinh cơ phóng xạ khắp Tam Thiên giới.

“Dưới tình huống lực tính toán không đổi, dự tính một trăm vạn năm.” Bồ Đào trả lời.

“Quy luật vận hành của nhiều viên tinh thần trong vùng hỗn độn này quả thật khó mà suy tính, nhưng chỗ tốt dung nhập vào trong tinh thần vận hành cũng lớn.”

“Chủ nhân, có chuyện không biết có nên nói hay không.” Giọng điệu Bồ Đào đột nhiên uyển chuyển lên.

“Nói!”

“Bản thể ta nên thăng cấp.”

Nghe được lời Bồ Đào, vẻ mặt Từ Phàm chợt ngẩn ra.

“Ta nhớ trong bảo khố không có thần vật thích hợp với ngươi?”

“Hiện tại có.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Bên trên là tin tức giao dịch của tộc Thiên Thương trong Thiên Vị châu.

“Thần vật, Quang Trần chi vi.”

Từ Phàm xem giới thiệu liên quan tới thần vật này, rơi vào trầm tư.

“Bồ Đào, nếu ngươi dung hợp với thần vật, giai đoạn sau cũng không dễ tấn cấp Hồng Mông chí bảo.”

“Chủ nhân, gần đây Bồ Đào từ Đế quốc Thánh Quang lấy được một vài tin tức liên quan tới việc tấn cấp Hồng Mông chí bảo.”

“Bồ Đào lấy bản thể làm thôi diễn, có xác suất sáu phần mười có thể dựa vào tự thân tấn cấp thành Hồng Mông chí bảo.” Bồ Đào nói.

“Có chí khí, không tệ.”

“Ngươi từ trong bảo khố tông môn lấy ra hai món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu đi đổi thần vật này đi, đến lúc đó bảo số năm giúp ngươi dung hợp.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ chủ nhân.” Bồ Đào kích động nói.

Sau khi Bồ Đào nhìn thấy thần vật này, CPU liên tục ở trong trạng thái kích động, vẫn luôn chờ đợi cơ hội thích hợp nhắc tới với chủ nhân.

Nhưng không nghĩ tới cơ hội lại tới nhanh như vậy.

Lúc này, đông đảo đệ tử Ẩn Linh môn đột nhiên phát hiện trên không tông môn xuất hiện một viên tinh thần tản ra sinh cơ mạnh mẽ.

Vô tận sinh cơ bao phủ toàn bộ Ẩn Linh môn, khiến các đệ tử cũng sinh ra cảm giác chính mình là thân thể bất tử.

Bên ngoài Tàng Kinh các tại tông môn, Trương Học Linh nhìn Sinh Cơ tinh thần giữa bầu trời, không nhịn được nói: “Lần này sư huynh đệ mạch Luyện Thể phải cuồng hoan rồi.”

Lúc này, trong Ẩn Linh môn, trên mặt vô số đệ tử mạch Luyện Thể đều lộ ra vẻ vui mừng khôn xiết khó mà ức chế được.

Đối với đạo Luyện Thể mà nói, sinh cơ vô tận biểu thị cho cực hạn của đạo Luyện Thể bọn họ sẽ cao thêm lần nữa.

Chương 1386: Tự học thành tài

“Sinh cơ vô cùng vô tận này! Nếu như có thể chuyển vận cự ly xa, ta dám đi trên bề mặt tinh thần rèn luyện Thánh thể.” Một đệ tử mạch Luyện Thể hưng phấn nói.

“Mở rộng tầm nhìn ra, trực tiếp đến chỗ tập trung năng lượng trên bề mặt tinh thần, rèn luyện giữa sinh và tử.” Một đệ tử khác nói.

Ngay lúc này, trên kênh mạch Luyện Thể tại diễn đàn tông môn mở ra một buổi phát sóng trực tiếp.

“Triệu Thiết ta nhờ vào Sinh Cơ tinh thần vừa đến tông môn đi khiêu chiến bề mặt Thánh Dương tinh thần rèn luyện Thánh thể, các sư huynh yêu mến cho ta 666 nào!”

Sau đó Triệu Thiết trực tiếp phá vỡ không gian rời khỏi Tam Thiên giới tiến vào trong phạm vi của Thánh Dương tinh thần.

Hình ảnh trong phát sóng trực tiếp lập tức xuất hiện hình dáng Thánh Dương tinh thần.

Loại cảm giác nóng bỏng đó, cách hình ảnh phát sóng trực tiếp cũng có thể cảm nhận được.

“Triệu Thiết, đừng kích động, hiện tại Luân Hồi trì của tông môn không có phần ăn ưu đãi, ngươi xảy ra chút vấn đề là đầy định mức luôn đó.” Một sư huynh đệ bình thường thân với Triệu Thiết nói.

“Đa tạ sư huynh quan tâm, sau khi Sinh Cơ tinh thần to lớn này xuất hiện, ta có thể cảm giác được cơ hội của ta sắp tới.”

“Ta đã kẹt ở cảnh giới Thánh Nhân đỉnh phong rất nhiều năm, lần này ta muốn nhờ sinh cơ to lớn này trong lúc kề cận cái chết đột phá Đại Thánh Nhân cảnh.” Giọng điệu Triệu Thiết kiên định nói.

“Thiết Tử, đi đi, ta ủng hộ ngươi.” Lúc này Hùng Lực gửi lên một bình luận.

“Ta biết ngay là Hùng Lực Đại sư huynh nhất định sẽ ủng hộ ta.”

Nhìn bình luận của Hùng Lực, Triệu Thiết hưng phấn lên, bay về bề mặt Thánh Dương tinh thần.

Vừa bay còn vừa miêu tả tỉ mỉ cảm nhận của bản thân.

“Các sư huynh đệ, hiện tại ta đã tới gần Thánh Dương tinh thần trong năm quang giáp, lại thêm khoảng cách hai quang giáp nữa là tới gần phạm vi cực hạn.”

“Ở đây ta hy vọng các sư huynh đệ xem phát sóng trực tiếp có thể cổ vũ cho ta, có thể gây quỹ giúp ta một danh ngạch phục sinh hay không?”

Lúc này, trong màn sáng phát sóng trực tiếp xuất hiện một mục lựa chọn, đó chính là gây quỹ thủy tinh Hồng Mông Tử khí để Triệu Thiết có một cơ hội phục sinh miễn phí trong Luân Hồi trì.

“Ta nói sao ngươi lại anh dũng như thế, thì ra là có chủ ý này, ngươi thật là đủ cay!”

“Ngươi nhờ bọn ta gây quỹ thì không ý kiến, nhưng ngươi xem bọn ta là kẻ ngốc thì không được!”

“Ngươi chết trước, sau khi chết xong xem bọn ta có gây quỹ cho ngươi hay không.”

Đối mặt với công kích từ vô số bình luận, Triệu Thiết vân đạm phong khinh.

“Các sư huynh đệ khác mạch nói ta thì thôi, sư huynh đệ mạch Luyện Thể của chính chúng ta của cũng nói vậy làm cho ta hơi đau lòng đó.”

“Ta đây là đang làm gì, ta đang vì các sư huynh đệ khai sáng một con đường mới, ta làm người đi đầu, gây quỹ một danh ngạch phục sinh quá đáng lắm sao!” Triệu Thiết lời lẽ chính đáng nói.

“Hùng Lực Đại sư huynh, ngươi phân xử xem.”

“Ngươi đi trước, chuyện gây quỹ danh ngạch phục sinh sau này lại nói.” Hùng Lực nói.

“Được, xem ta khai sáng một con đường mới cho các ngươi đây.”

Triệu Thiết nói, đã tiến vào trong ba quang giáp tại Thánh Dương tinh thần.

Tức khắc từng luồng Thánh Dương chi lực vây lấy Triệu Thiết, Thánh Dương nóng bỏng bắt đầu hòa tan thân thể hắn.

Nhưng vào lúc này, một thông đạo từ sát trong cơ thể triển khai.

Một luồng sinh to lớn cơ rót vào trong cơ thể Triệu Thiết.

Ngay lập tức, luồng sinh cơ này và Thánh Dương chi lực mở ra đối kháng trong cơ thể Triệu Thiết.

Thánh thể vừa hòa tan vừa khôi phục, chỉ trong chốc lát, Triệu Thiết rõ ràng cảm giác Thánh thể của mình mạnh lên không ít.

“Các sư huynh đệ, nhờ vào sinh cơ này, ở đây rèn luyện Thánh thể, làm ít công to.”

“Ta lại đi vào chỗ sâu hơn thăm dò xem là tình huống gì.” Triệu Thiết vừa nói vừa cẩn thận nghiêm túc tới gần Thánh Dương tinh thần.

Càng đến gần Thánh Dương tinh thần, tốc độ Thánh thể hắn hòa tan càng nhanh.

Thời gian dần trôi qua, Sinh Cơ chi lực có chút theo không kịp.

“Bồ Đào, tăng thêm tốc độ sinh cơ đưa vào cho ta.” Triệu Thiết xin nói.

“Thông đạo cấp hai đã mở ra, đây là cực hạn của miễn phí.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Trong nháy mắt, Thánh thể của Triệu Thiết khôi phục lại như lúc ban đầu, lại khôi phục tình huống Sinh Cơ và Thánh Dương chi lực lôi kéo như lúc trước.

Cách Thánh Dương tinh thần trong nửa quang giáp, Triệu Thiết đã cảm giác được bây giờ hắn đang mấp mé giữa bờ vực sinh tử.

“Các sư huynh đệ, hiện tại ta đã tới gần vị trí cách Thánh Dương tinh thần nửa quang giáp, dưới tình huống sinh cơ không đổi, đây đã là cực hạn của ta.”

“Tiếp theo đây ta sắp mở ra tốc độ sinh cơ đưa vào đỉnh cấp nhất Bồ Đào có thể giúp đỡ, xem thử có thể ở bề mặt Thánh Dương tinh thần kiên trì bao lâu.”

“Ở đây, ta chân thành khẩn cầu các sư huynh đệ vì ta gây quỹ một danh ngạch phục sinh.”

“Người vì mọi người ôm củi, không thể để hắn cóng chết trong gió tuyết!” Triệu Thiết lần nữa phát ra thỉnh cầu gây quỹ.

Hùng Lực xem phát sóng trực tiếp thật sự không nhịn được, cho thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một trượng.

“Cảm tạ thủy tinh Hồng Mông Tử khí của Hùng Lực Đại sư huynh!!”

Triệu Thiết thừa sức này, lại nhích lại gần Thánh Dương tinh thần một ít.

Sau đó hắn phát hiện, danh ngạch phục sinh hắn gây quỹ, thủy tinh Hồng Mông Tử khí cần thiết bắt đầu từ từ biến động.

Hắn liếc nhìn Thánh Dương tinh thần nơi xa, lại liếc nhìn số lượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí đang biến động.

Trong chớp mắt, vô sự tự thông lĩnh ngộ được một bí quyết.

Kết quả là, Triệu Thiết bắt đầu lặp đi lặp lại tán gẫu trên vị trí này, liên tục đánh vào góc chết tầm nhìn của đệ tử Ẩn Linh môn xem phát sóng trực tiếp.

Mỗi khi Triệu Thiết tới gần Thánh Dương tinh thần một chút, là có thể thu hoạch được lượng lớn thủy tinh Hồng Mông Tử khí gây quỹ.

Rốt cuộc trong khoảng cách cách Thánh Dương tinh thần không đến một phần mười quang giáp, thủy tinh Hồng Mông Tử khí đã gom đủ, Triệu Thiết có thêm một danh ngạch phục sinh miễn phí.

Lúc này, trên bề mặt Thánh Dương tinh thần có một thiếu nữ đang tò mò nhìn Triệu Thiết.

Trong mắt thiếu nữ lóe lên nghi hoặc, nàng không hiểu, sinh mạng thể yếu ớt này tới đây làm gì, đơn thuần là muốn chết sao?

Những đệ tử xem phát sóng trực tiếp trong Ẩn Linh môn cũng phát hiện thiếu nữ đó.

“Ta từng xem qua tư liệu của nàng trong diễn đàn tông môn, nàng là cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh do Đại trưởng lão điểm hóa ra, tên Tiểu Dương.”

“Còn có một vị tên là Tiểu Quang, đang ở trong Thánh Quang tinh thần.” Một đệ tử Ẩn Linh môn gửi bình luận nói.

“Đừng chú ý cái này, ta muốn biết khi nào Triệu Thiết lề mề này hạ xuống bề mặt Thánh Dương tinh thần.” Có vài đệ tử không kiên nhẫn nói.

“Các sư huynh đệ, hiện tại danh ngạch miễn phí gây quỹ cũng có, ta đã không sợ hãi.”

“Hiện tại ta quyết định toàn lực rèn luyện Thánh thể, tranh thủ đột phá đến Đại Thánh Nhân cảnh.

“Nhưng bây giờ ta chỉ sắp đột phá ý chí và điều kiện Thánh thể của Đại Thánh Nhân, nhưng ở phương diện khác, ta chưa chuẩn bị kỹ tốt (但现在我光要突破大圣人的意志和圣体条件, 但是在其他方面, 我没有准备好).”

“Không biết các sư huynh đệ giúp ta gây quỹ một viên Hồng Mông Thánh Thể đan lần nữa không, nói không chừng ta có thể một lần thành công tấn cấp đến cảnh giới Đại Thánh Nhân.”

“Sư huynh, các ngươi giúp ta với!”

Kết quả là tất cả đệ tử Ẩn Linh môn xem phát sóng trực tiếp lại lần nữa nhận được thỉnh cầu gây quỹ.

Chỉ là lần gây quỹ này, các đệ tử Ẩn Linh môn bắt đầu không thèm làm nữa.

Triệu Thiết ra sức nói thật lậu, lại không có một ai gây quỹ.

“Ta xem ngươi thế này, nếu như ngươi không hạ xuống bề mặt Thánh Dương tinh thần, sau này ta không để yên cho ngươi đâu.”

“Lần này bọn ta không gây quỹ nữa, xem ngươi có thể làm gì, có bản lĩnh thì ngừng phát sóng trực tiếp đi.”

Nhìn bình luận, Triệu Thiết biết lần này hắn lừa dối không thành.

Chương 1387: Con rối không gian

Nhìn Thánh Dương tinh thần bốc cháy hỏa diễm, Triệu Thiết mở ra trạng thái Thánh thể mạnh nhất, trực tiếp đáp xuống Thánh Dương tinh thần.

Đông đảo đệ tử Ẩn Linh môn quan sát phát sóng trực tiếp đều hưng phấn lên.

Nhất là đệ tử mạch Luyện Thể kẹt ở cảnh giới Thánh Nhân đỉnh phong, tập trung tinh thần sợ bỏ lỡ một chi tiết nào đó.

Triệu Thiết đáp xuống trên bề mặt của Thánh Dương tinh thần, mới đầu cảm thấy hơi ấm áp, sau đó những ấm áp này trở nên càng lúc càng nóng bỏng.

Loại cảm giác này trực tiếp xuyên thấu qua Thánh thể truyền tới trong tâm hồn hắn.

Lúc này, Triệu Thiết cảm thấy chính mình giống như một con gà con bị vây trong vỏ trứng.

Chỉ cần hơi dùng thêm chút sức là có thể mổ phá vỏ trứng bay ra.

“Các sư huynh đệ! Ta cảm giác được rồi!!” Triệu Thiết hưng phấn nói.

Sau đó một khí tức không rõ từ trên người Triệu Thiết dâng lên, giống như một con đằng xà nằm chờ vạn năm lập tức muốn phi thiên.

Đông đảo đệ tử Ẩn Linh môn quan sát phát sóng trực tiếp cũng cảm nhận được khí thế của Triệu Thiết, loại khí thế này chỉ cần kiên trì thêm một thời gian, ắt hẳn có thể tấn cấp thành Đại Thánh Nhân chi cảnh.

Lúc cho rằng loại phương pháp này quả thực có thể được.

Một cảm giác nóng bỏng đột nhiên như một cây châm đâm vào trong tiên hồn hắn.

Thánh thể, tiên hồn, trong nháy mắt bị mẫn diệt sạch sẽ.

Trong Luân Hồi trì tại Ẩn Linh môn có thêm một con nòng nọc nhỏ.

Hình ảnh phát sóng trực tiếp chuyển đến trong Luân Hồi trì, trực tiếp một con nòng nọc nhỏ bắt đầu từ từ diễn biến, cuối cùng hóa thành Triệu Thiết.

“Các sư huynh đệ, trải qua tính toán chính xác của ta, vị trí tốt nhất là tới gần khu vực Thánh Dương tinh thần nửa quang giáp đến một quang giáp.” Sắc mặt Triệu Thiết suy yếu nói.

Trong Luân Hồi trì mặc dù có thể phục sinh, nhưng là phục sinh ra chỉ có trình độ Thánh Nhân bình thường.

Muốn khôi phục lại cường độ thân thể trước đây, còn phải rèn luyện lại lần nữa.

“Các sư huynh đệ, cố mà trân quý số liệu này, đây là ta dùng mạng vì mọi người đổi lấy.”

“Ở đây, ta mặt dạn mày dày xin các sư huynh đệ tặng cho ta một viên Hỗn Độn Thiên Thể đan.”

Câu nói kế tiếp của Triệu Thiết còn chưa nói xong, thì phát hiện nhân số trong phát sóng trực tiếp trong nháy mắt giảm đi tám phần mười.

Chớp một cái mắt, hai phần mười khác cũng không thấy.

“Không khách khí như vậy luôn hả, một cái mạng của ta cũng mất luôn đó…” Nhìn số người xem phát sóng trực tiếp về không, Triệu Thiết khẽ thở dài.

Ngay lúc này, giọng Bồ Đào vang lên bên tai Triệu Thiết.

“Đại trưởng lão đã xem phát sóng trực tiếp của ngươi, can đảm lắm, khen thưởng hai viên Hỗn Độn Thiên Thể đan.”

Hai chiếc hồ lô bạch ngọc hiện ra, xuất hiện trước mặt Triệu Thiết.

“Đa tạ Đại trưởng lão!!” Triệu Thiết lập tức phấn khởi lên.

Hai loại thần đan luyện thể đỉnh cấp nhất của tông môn, hoàn toàn có thể làm hắn khôi phục lại đỉnh phong, thậm chí có thể tiến thêm một bước.

“Cố ý trồng hoa hoa không nở, vô tình trồng liễu liễu thành âm.”

Tâm trạng lỗ vốn vừa nãy lập tức biến mất không thấy đâu nữa, Triệu Thiết hưng phấn ngâm nga điệu hát dân gian.

Trong tiểu viện, Từ Phàm cười ha ha tắt đi phát sóng trực tiếp.

Lúc này, mấy Truyền tống trận xuất hiện trong phạm vi một quang giáp tại Thánh Dương tinh thần.

Đông đảo đệ tử luyện thể, bắt đầu rèn luyện Thánh thể của mình trong khu vực này.

“Cuộc sống mà.” Từ Phàm vẫy tay, trong Sinh Cơ tinh thần, một cây ăn quả sắp hóa thành Tiên Thiên linh căn bay ra một trái cây tươi đẹp rơi xuống trong tay Từ Phàm.

Từ Phàm cầm linh quả nhẹ nhàng cắn xuống, lập tức có một loại cảm giác kỳ diệu xông lên đầu.

“Ha ha, không hổ là linh thụ đỉnh cấp nhất dưới Tiên Thiên linh căn, trái cây kết ra đúng là bất phàm.”

Từ Phàm nói, hai ba miếng ăn sạch linh quả.

Lúc này, Trương Vi Vân bưng hoa quả từ trong một cánh cửa không gian đi ra.

“Phu quân, đây là một vài linh quả tương đối ngon ta tìm được trong Sinh Cơ tinh thần.” Trương Vi Vân cười nói.

Nhìn linh quả năm màu rực rỡ, Từ Phàm và Trương Vi Vân cùng nhau thưởng thức.

“Phu quân, ngươi ăn cái này nhiều vào.”

“Bồ Đào nói cho ta đây là Đa Tử quả, sau khi ăn cực kỳ dễ dàng đản sinh ra con nối dõi, hơn nữa một thai có thể sinh mấy đứa.” Trương Vi Vân lấy ra một chùm linh quả như nho đưa cho Từ Phàm.

“Còn có đồ vật thần kỳ như vậy.” Từ Phàm nhận lấy ăn một nửa, trên mặt lập tức lộ ra biểu cảm ê răng.

“Sao chua như vậy!” Từ Phàm có cảm giác từ tiên hồn đến thể xác đều rất chua.

“Không phải chứ, vì sao ta ăn thấy ngọt?” Trương Vi Vân lấy qua một nửa khác, bắt đầu ăn.

“Đúng là ngọt mà.”

“Chủ nhân, loại Đa Tử quả này, nam ăn chua, nữ ăn ngọt, hơn nữa ăn càng nhiều hiệu quả càng tốt.” Giọng Bồ Đào yên lặng vang lên.

“Bồ Đào, giúp ta thu thập một giỏ Đa Tử quả trên Sinh Cơ tinh thần.” Ánh mắt Trương Vi Vân tỏa sáng nói.

“Tuân lệnh.”

Không bao lâu sau, một giỏ Đa Tử quả như quả nho xuất hiện trước mặt hai người.

“Phu quân, đừng sợ chua, chúng ta ăn nhiều thêm chút.” Trương Vi Vân lấy ra một chùm muốn đút cho Từ Phàm.

“Vi Vân, quả này quá chua, ta có thể không ăn được không?” Nhìn một chùm Đa Tử quả, Từ Phàm cảm thấy cả người lại bắt đầu chua hết cả lên.

Nghe thấy lời Từ Phàm, ánh mắt Trương Vi Vân bắt đầu trở nên ngập nước.

“Phu quân, qua nhiều năm như vậy, ta vẫn luôn…” Nói xong nước mắt lại muốn rơi xuống.

“Được, ta ăn!”

Từ Phàm cố chịu chua, bị Trương Vi Vân đút hết cho một giỏ Đa Tử quả.

Sau đó lại bị đưa vào trong phòng, bắt đầu giày vò.

Thế giới trung chuyển thứ nhất khu Đông Nhị, đệ tử Ẩn Linh môn đóng giữ ở đây giao một thần vật cho một con rối đặc biệt.

Chỉ thấy sau khi con rối thu được thần vật, cấp tốc biến mất, rời khỏi thế giới trung chuyển thứ nhất.

Cuối cùng lấy tốc độ cực nhanh, xuyên qua trong vùng Hỗn Độn, nhanh chóng bay về hướng Tam Thiên giới.

Theo tốc độ xuyên qua không gian của con rối tại càng lúc càng nhanh.

Lúc tới nơi nào đó giống như đột nhiên phá vỡ bình cảnh, trong nháy mắt tiến vào chỗ sâu nhất trong không gian Hỗn Độn.

Sau đó đột nhiên mượn lực đàn hồi không gian bay ra bên ngoài.

Sau đó không quá lâu sau, hiện ra bên ngoài không gian.

Sau đó lại phá không gian gia tốc lần nữa, lặp lại quá trình trước.

Ba năm sau, Từ Phàm nhìn món thần vật trong tay, có chút mới lạ hỏi: “Bồ Đào, ngươi nghiên cứu ra được con rối không gian rồi à?”

Trước đây Từ Phàm bảo Bồ Đào lúc rảnh rỗi tự chủ nghiên cứu đồ vật tông môn cần có, con rối không gian này là chuyên môn dùng để vượt cự ly siêu viên.

“Còn chưa hoàn toàn thành hình, có vài tham số và số liệu còn cần sửa chữa, nhưng về cơ bản đã có thể đưa vào hoạt động.” Bồ Đào nói.

Một con rối không gian toàn thân nổi lên hào quang lưu ly xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Toàn bộ trở về giống như theo hô hấp nửa ẩn vào không gian.

“Không tệ, vì món thần vật này ngươi cũng liều mạng rồi.” Từ Phàm cười nói.

Cuối cùng truyền thần vật về lại bảo khố, bảo số năm giúp Bồ Đào tự chủ thăng cấp.

“Chủ nhân, sau khi Bồ Đào thăng cấp xong, lực tính toán sẽ tăng lên gấp mấy lần.”

“Đến lúc đó có thể nhẹ nhàng suy tính ra phương thức hoạt động hoàn mỹ của tinh thần bốn loại thuộc tính bất đồng dung nhập vào Sinh Cơ tinh thần.” Bồ Đào cam đoan nói.

“Biết rồi.” Từ Phàm phất tay.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm nhận được tin tức phân thân số ba gửi tới.

“Bên chiến trường biên giới xảy ra chuyện, ta phải qua đó xem sao.”

Chương 1388: Quy tắc

Trong chiến trường biên giới, Từ Phàm từ từ mở mắt.

“Từ Đại sư, là bản nhân ngươi sao?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

Những năm này bởi vì Huyền Hoàng Luyện Khí Luyện Khí sư Từ Phàm càng ngày càng nổi danh, dẫn đến Nhân tộc cũng có chút tiếng tăm ở vùng Hỗn Độn.

Tin tức cơ bản có liên quan tới Từ Phàm đều xuất hiện trong tay tất cả đại thế lực.

Tin tức Từ Đại sư trong chiến trường biên giới chỉ là một phân thân liền lưu truyền ra.

“Về rồi, bên này có chuyện gì thế?” Từ Phàm hỏi.

“Khu vực chiến trường biên giới này giành được ưu thế lớn, tiền tuyến chuẩn bị di chuyển lên trước, thành chiến bị chúng ta cũng nên chuyển chỗ.”

“Còn có một vài chuyện khác, trên đường ta nói cho ngươi.”

Một tòa thành chiến to lớn được từ từ dâng lên, chậm chạp phi hành về hướng tiền tuyến.

“Còn có chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Trong đế quốc Man Thú Thần Ma, có một vị Thần Ma Luyện Khí sư ngộ ra được phương pháp luyện chế Hồng Mông chí bảo tạm thời.”

“Trong khu vực riêng biệt, Huyền Hoàng chí bảo này có thể phát huy ra uy năng của Hồng Mông chí bảo, dù là ra khỏi khu vực đó cũng là Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.”

“Trước đây chỉ biết ý chí đại thế giới có thể làm được chuyện này, không nghĩ tới Luyện Khí sư cũng có thể.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Chuyện này ta biết, sao thế?” Từ Phàm nói.

“Thế lực của mười ba đại chủng tộc đứng đầu ở khu vực trung tâm Hỗn Độn muốn mua loại phương pháp luyện chế Huyền Hoàng chi bảo này.”

“Thế nhưng Man Thú Thần Ma đế quốc ra giá quá cao, cho nên muốn nhờ Huyền Hoàng Luyện Khí sư đứng đầu như ngươi phá giải thử, xem xem có thể tìm được phương pháp luyện chế hay không.”

Thánh quang thiếu nữ nói, lấy ra một món Huyền Hoàng chí bảo kỳ dị.

Rõ ràng là một Huyền Hoàng chí bảo, lại loáng thoáng tản ra khí tức Hồng Mông chí bảo.

“Các ngươi đến Đế quốc Man Thú Thần Ma cướp đồ về à?” Từ Phàm ngạc nhiên hỏi.

“Không có, đây chỉ là phục khắc hoàn toàn món Hồng Mông chí bảo của Đế quốc Man Thú Thần Ma thôi.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Phục khắc?”

“Đây là quy tắc chí cao Thần Ma cấp Quốc chủ có thể nắm giữ.”

Từ Phàm lập tức nghe hiểu.

“Ngươi nói ta phải giải mã ra loại phương pháp luyện chế Hồng Mông chí bảo này, vậy có thể nhận được khen thưởng gì?” Từ Phàm trở về vấn đề chính hỏi.

“Ngươi có thể đề ra một yêu cầu với cường giả cấp Quốc chủ.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Có thể làm ta biến thành cường giả cấp Quốc chủ không?” Từ Phàm hưng phấn nói.

“Quốc chủ không được, để ngươi trở thành cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh có thể còn hơi có khả năng hơn.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Được, thời gian này ta thử nghiên cứu, xem thử có thành quả hay không.” Từ Phàm thu vào món Hồng Mông chí bảo kia.

“Được.”

Ý thức chuyển dời đến bên phân thân số ba rất phiền phức, Từ Phàm dứt khoát quyết định ý thức ở lại trên phân thân số ba một thời gian.

Từ Phàm nhìn biên giới có chút hoang vu này, không khỏi cảm khái: “Cường độ thế giới biên giới này thật mạnh, cấp Quốc chủ xuất thủ mà cũng có thể chống được.”

“Đó là đương nhiên, thế giới hai bên vùng Hỗn Độn va chạm tạo thành đương nhiên chắc chắn.”

“Đã từng có rất nhiều cường giả cấp Quốc chủ ở thế giới biên giới hỗn chiến.”

“Toàn bộ quy tắc chiến trường biên giới bị đổi loạn xạ, nhưng thế giới biên giới thế mà không sao.”

“Sau khi chiến đấu xong, quy tắc đại đạo lại nhanh chóng khôi phục như ban đầu.” Nữ tử Thánh Quang giải thích.

Nghe được lời này Từ Phàm đột nhiên nảy hứng thú.

“Ngươi biết cường giả cấp Quốc chủ chiến đấu là cảnh tượng thế nào không?”

“Ta thật đúng là biết đó, trước đây khi đám quốc chủ chiến đấu, cha ta đang ở trong chiến trường biên giới.”

“Dựa theo lời hắn kể lại, phương thức va chạm đã vượt ra ngoài pháp tắc đại đạo.”

“Bọn họ lấy một cái thế giới vẽ tranh, lẫn nhau sửa chữa quy tắc nhằm vào đối phương.”

“Lúc ấy trong chiến trường biên giới xuất hiện rất nhiều pháp tắc quỷ dị, cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trở xuống trong chiến trường biến thành các loại hình thái.”

“Có người biến thành đồ ăn, có người biến thành một bãi bùn nhão, còn có người biến thành con sên.”

“Toàn bộ thế giới biên giới một chốc khô, một chốc ẩm, một chốc nóng, một chốc lạnh, một chốc hóa thành hư không, một chốc lại hóa thành thế giới lôi đình.”

“Nghe nói trong trận chiến đấu đó, tất cả cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trở xuống đều bị giết chết do lực loại trừ lẫn nhau giữa biến hóa những pháp tắc đại đạo này.” Nữ tử Thánh Quang dùng một loại giọng điệu cực kỳ thần kỳ nói.

“Cuối cùng trận chiến đó người nào thắng?” Từ Phàm lại hỏi.

Khung cảnh chiến đấu giữa cấp Quốc chủ là thế nào, Từ Phàm nghĩ được.

Cảm giác mang đến cho hắn giống như là hacker hai bên đang tranh đoạt quyền quản lý của một trang web.

“Ai cũng không thắng, cuối cùng hình như là lập nên một khế ước gì đó.” Nử tử Thánh Quang sờ đầu suy nghĩ nói.

Lúc này, nơi xa đột nhiên dường như xuất hiện một mặt trời.

Một cột sáng tản ra cường quang vượt ngang toàn bộ chiến trường biên giới.

Toàn bộ tiền tuyến trong nháy mắt bị thánh quang bao phủ, cực kỳ loá mắt.

“Đây là cường giả của Đế quốc Thánh Quang các ngươi à?” Từ Phàm hỏi.

“Đó là Quang Thập Nhị, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu của Đế quốc Thánh Quang bọn ta, cũng là thúc thúc của ta.” Nữ tử Thánh Quang cười nói.

“Lợi hại nha, không nghĩ tới cha ngươi và thúc ngươi đều là cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh!” Từ Phàm đột nhiên cảm thấy trước đây hơi xem thường chủ quản thành chiến bị này.

“Có ích lợi gì chứ, hai người lợi hại nhất này không quan tâm ta gì hết, có lúc còn trêu đùa ta.” Nữ tử Thánh Quang chu môi nói.

“Từ Đại sư, hiện tại ta chỉ muốn ngươi có thể tấn cấp thành Hồng Mông Luyện Khí sư, ta đi theo sau ngươi ăn canh, tấn cấp trở thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh để bọn họ xem.” Nữ tử Thánh Quang dùng ánh mắt mong chờ nhìn Từ Phàm.

“Vậy ngươi phỏng chừng phải chờ một thời gian nữa, ta muốn chuẩn bị đầy đủ sau đó mới có thể trùng kích cảnh giới Hồng Mông Luyện Khí sư.” Từ Phàm nói.

“Từ Đại sư đừng để ý đến ta, cứ việc chuẩn bị, bao nhiêu kỷ nguyên cũng sống được, còn thiếu gì chút thời gian ấy.” Nữ tử Thánh Quang lập tức vui mừng nói.

Từ Phàm có thể nói lời này, vậy cho thấy ít nhất trong thế giới biên giới, sẽ ở thành chiến bị này của nàng luyện khí.

Lúc Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đang nói chuyện, nơi xa lại sáng lên một luồng thánh quang, lấp lánh toàn bộ thế giới biên cảnh.

Thậm chí thánh quang lấp lánh đến cuối cùng, cả tinh thần trên bầu trời cũng bắt đầu chuyển biến về Thánh Quang tinh thần.

“Lợi hại nha, thúc ngươi xuất thủ đã bắt đầu ảnh hưởng quy tắc.” Từ Phàm nhìn lên tinh thần màu máu trên bầu trời tản ra từng tia ánh sáng thánh dương nói.

“Sẽ không ảnh hưởng quá lâu, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sau khi hai bên dừng giao thủ, một canh giờ sau tinh thần trên không trung sẽ chuyển biến lại thành bộ dáng lúc trước.” Nữ tử Thánh Quang thuận miệng nói.

Ngay vào lúc này, một đường kiếm ý quét ngang toàn bộ chiến trường biên cảnh.

Thánh quang chia làm hai, giống như có một thanh cự kiếm quét ngang mà tới.

“Sinh linh thế giới đối diện cũng dùng kiếm!!” Từ Phàm ngạc nhiên lần nữa.

Ấn tượng thế giới đối diện cho Từ Phàm, đó chính là mục nát lạc bại.

“Rất bình thường, pháp tắc đại đạo bên đối diện và chúng ta đều có chỗ giống nhau.”

“Nhưng lần này cường giả đối diện phái ra hẳn là qua đây lịch luyện, phỏng chừng không bao lâu nữa sẽ trở về.” Nữ tử Thánh Quang suy nghĩ nói.

“Cường giả qua đây lịch luyện thế này, bình thường đều là từ vùng Hỗn Độn khác tới.”

“Thực lực rất mạnh, trên người tựa như tản ra một loại lực lượng tân sinh, cảm giác giống như lúc thế giới mới vừa thành hình phát ra.”

Chương 1389: Bên A ưu tú

“Nếu còn liên quan đến cường giả vùng Hỗn Độn khác, xem ra toàn bộ Hỗn Độn phức tạp hơn trong tưởng tượng của ta nhiều.” Từ Phàm nhìn thánh quang dần biến mất phía xa nói.

“Ở thế giới biên giới lâu, tầm mắt có thể mở rộng ra rất nhiều, nhưng thực lực không đạt tới thì có ích gì, lo tốt chính mình là được.”

“Đây là lời cha ta thường xuyên nói với ta.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Cha ngươi nói đúng đó.”

Một âm thanh xa lạ vang lên, chỉ thấy một cường giả tộc Thánh Quang mặc bạch bào, cao lớn rắn rỏi đứng phía sau hai người.

“Bái kiến tiền bối.” Từ Phàm hành lễ nói.

“Thúc, ngươi trấn thủ khu vực này lâu như thế cũng không đánh tiếng hỏi thăm ta bao giờ, quá làm cho ta đau lòng.” Nữ tử Thánh Quang nhìn cường giả tộc Thánh Quang kia nói.

“Ta vừa tới là gặp phải cường giả Kiếm đạo đối diện, thật vất vả làm hắn yên tĩnh chút mới đến tìm ngươi.” Cường giả tộc Thánh Quang dửng dưng nói.

“Từ Đại sư, lần này ta tới là muốn mời ngươi luyện chế một món Hồng Mông chí bảo.” Cường giả tộc Thánh Quang nói, lấy ra một phôi thai cấp Hồng Mông chí bảo.

Sau đó lại lấy ra mười thần vật có liên quan tới đạo Thánh Quang.

“Có những thứ này tiền bối hẳn là đi tìm Hồng Mông Luyện Khí sư thành danh, những thứ này để ta luyện chế thì phế đi mất.” Từ Phàm nhìn phôi thai Hồng Mông chí bảo và thần vật nói.

“Không để Từ Đại sư luyện chế bây giờ, chờ sau khi ngươi trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư lại nói, ta lấy ra những thứ này chỉ là muốn để ngươi biết, đồ vật bên ta đều đã chuẩn bị xong, hiện tại còn thiếu ngươi trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư.”

Cường giả tộc Thánh Quang nói, lại lấy ra một món linh bảo không gian.

“Trong này là thù lao ta vì ngươi chuẩn bị, ngươi xem có hài lòng hay không.”

Từ Phàm nhận lấy linh bảo không gian xem xét, vẻ mặt lập tức trở nên ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Ngoài mười phần chân lý Hỗn Độn ra, còn có linh khoáng Hỗn Độn đỉnh cấp hiện tại Từ Phàm đang thiếu gấp.

Phần lớn trong đó đều là linh khoáng Hỗn Độn thích hợp cho Bồ Đào thăng cấp.

“Tiền bối, mối làm ăn này ta nhận, chờ sau khi ta trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư sẽ thông qua chủ quản của bọn ta liên hệ với ngươi.” Từ Phàm nhìn qua nữ tử Thánh Quang.

“Được.”

“Không tán gẫu với các ngươi nữa, ta phải qua bên kia để ý cao thủ Kiếm đạo, quá khó đối phó.”

Cường giả tộc Thánh Quang nói xong bèn rời đi.

Từ Phàm nhìn linh bảo không gian trong tay, có chút không nghĩ ra.

Nhưng bên A dự định trực tiếp thanh toán trước tất cả thù lao này, hắn vẫn rất hoan nghênh.

“Con người thúc ngươi quả nhiên sảng khoái, ta còn chưa thành Hồng Mông Luyện Khí sư, thúc ngươi đã trước hết thù lao cho ta.” Từ Phàm cười nói.

“Từ Đại sư, ngươi là Hồng Mông Luyện Khí sư danh tiếng ở Tam Thiên giới, quan trọng nhất còn là khách quý của Đế quốc Thánh Quang bọn ta.”

“Dựa vào danh tiếng của ngươi trong vùng Hỗn Độn này, Đế quốc Thánh Quang bọn ta sẽ duy trì tín nhiệm vô hạn với ngươi.”

Biểu cảm chính thức của nữ tử Thánh Quang làm Từ Phàm có chút không quen.

“Đa tạ sự tín nhiệm của Đế quốc Thánh Quang các ngươi, không rời không bỏ, ta vĩnh viễn là bằng hữu tốt của Đế quốc Thánh Quang các ngươi.” Từ Phàm cũng gật đầu chính thức đáp lại.

Chợt lúc này, thánh quang và Kiếm đạo trên toàn bộ thế giới biên giới lại va chạm lần nữa.

Thành chiến bị cũng đã đến nơi đích, chậm rãi rơi xuống, bắt đầu làm việc như thường ngày.

Trở lại trong thần điện Luyện Khí đỉnh cấp nhất, Từ Phàm xem Huyền Hoàng chí bảo hắn phải luyện chế trong thời gian gần đây.

“Một thanh linh kiếm Huyền Hoàng chí bảo khảm nạm hạch tâm tinh thần, không biết là đại thiếu của chủng tộc đứng đầu nào."

"Tạo nên cánh cửa truyền tống thông đạo không gian, còn muốn khảm nạm Không Gian Hỗn Độn thạch đỉnh cấp nhất."

"Cánh của cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chỉ luyện chế một món Huyền Hoàng chí bảo có khả năng đặc biệt phá vỡ không gian."

Từ Phàm phát hiện từ sau khi hắn nổi danh, Huyền Hoàng chí bảo luyện chế bắt đầu trở nên kỳ quái.

Đủ mọi loại hình Huyền Hoàng chí bảo, một món tà môn hơn một món, một món lệch lạc hơn một món.

Sau đó hắn nghe ngóng được, Huyền Hoàng chí bảo hắn luyện chế hiện tại, đều là những cường giả của đại tộc đứng đầu sắp đặt.

Lúc Từ Phàm sắp biên tập xong quá trình luyện chế Huyền Hoàng chí bảo, một luồng cường quang hiện lên khắp khu vực chỗ Từ Phàm.

Cuối cùng Từ Phàm cảm giác được một kiếm trận khủng khiếp trực tiếp đâm rách hạch tâm phân thân số ba.

Lúc ý thức Từ Phàm trên phân thân số ba sắp tan vỡ, trực tiếp khởi động Huyền Hoàng chí bảo ngược dòng thời gian một lần hắn để lại thần điện Luyện Khí.

Ngược dòng thời gian nhằm vào bản thân Từ Phàm.

Chỉ thấy, thân thể phân thân số ba sắp tan vỡ chậm rãi khôi phục lại.

"Lớn mật! Phá hư phép tắc cũng đừng trách ta không khách khí!"

Âm thanh của cường giả tộc Thánh Quang vang vọng toàn bộ thế giới biên cảnh.

Thánh quang lần nữa bao phủ khắp thế giới biên giới.

Mà thần điện Luyện Khí chỗ Từ Phàm lại được thánh quang bảo vệ.

"Từ Đại sư, ngươi ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện gì nha!"

Một bóng người chạy vào.

Nữ tử Thánh Quang nhìn Từ Phàm ngồi xếp bằng trong thần điện Luyện Khí, thở phào nhẹ nhõm, sau đó vội vàng lấy ra một viên Hồng Mông Thiên Nguyên đan.

“Từ Thần sư, vừa rồi lúc đường kiếm ý kia xuất hiện làm ta sợ muốn chết.”

Nữ tử Thánh Quang nâng Hồng Mông Thiên Nguyên đan đến bên cạnh Từ Phàm.

“May mà ta có chuẩn bị đường lui, nếu không thì xong đời.” Giọng điệu Từ Phàm hơi suy yếu, cầm lấy Hồng Mông Thiên Nguyên đan bỏ vào trong miệng.

Vừa rồi đường kiếm ý đó không chỉ thương tổn tới hạch tâm phân thân số ba, cũng thương tổn tới ý thức của hắn.

“Từ Đại sư, sau này ta sẽ báo cáo lên trên, để cường giả trấn thủ nơi này phân ra một tia ý thức bảo vệ thần điện Luyện Khí của ngươi.” Nữ tử Thánh Quang nhìn bắp đùi suy yếu này của mình, cực kỳ đau lòng.

Lần tu dưỡng này, chính mình phải ít đi bao nhiêu công trạng.

“Làm phiền, đường kiếm ý vừa rồi thương tổn tới hạch tâm phân thân của ta, có lẽ phải tĩnh dưỡng trăm năm, khoảng thời gian này làm phiền ngươi.”

Hắn nuốt vào đan dược chữa thương, sau đó khôi phục đôi chút bản nguyên.

Nghe thấy thời gian trăm năm, nữ tử Thánh Quang thở phào nhẹ nhõm.

“Ta thấy đường kiếm ý đó là vọt thẳng tới ta, bên phía chúng ta chẳng lẽ có thám tử đối diện?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Có, chẳng qua rất nhanh đều bị tra ra được, nhưng Huyền Hoàng chí bảo ngươi luyện chế ở trong chiến trường biên giới này quá mức nổi danh.”

“Cho nên tên tuổi ngươi bị đối diện nhớ kỹ, đây là lần đầu có Luyện Khí sư bị đối diện nhằm vào.”

Lúc nữ tử Thánh Quang nói chuyện, một thanh kiếm đại đạo từ kiếm ý thuần túy ngưng tụ xuất hiện trên không trung thần điện Luyện Khí.

Nhưng vừa xuất hiện liền bị một luồng thánh quang đánh tan.

“Chỗ này quá nguy hiểm, để ta lùi thành chiến bị về sau ba vạn quang giáp.” Nữ tử Thánh Quang nói, điều khiển thành chiến bị lùi về sau.

“Ta trở lại chủ thành không phải càng tốt hơn à?” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên nói.

Câu nói đó lập tức dọa sợ nữ tử Thánh Quang.

“Từ Đại sư, hiện tại ngươi chính là điểm chí mạng của ta, tuyệt đối đừng vứt bỏ ta nha!” Nữ tử Thánh Quang lúc này hung hăng ôm lấy Từ Phàm, giống như đôi tình nhân tình cảm chân thành sắp chia lìa.

“Ha ha, ta chỉ đùa với ngươi thôi, chẳng qua vấn đề an toàn của ta ở thành chiến bị đành dựa vào ngươi đấy.”

Dư âm sinh ra khi hai bên quyết đấu va chạm lại làm khu vực này chấn động, thanh thế cực kỳ doạ người.

“Yên tâm đi, mạng của Từ thần sư chính là mạng của ta!” Ánh mắt nữ tử Thánh Quang kiên định nói.

Chương 1390: Thú triều

Sau khi Từ Phàm vuốt thuận một lần tất cả quy trình của Huyền Hoàng chí bảo phải luyện chế gần vạn năm tới, ý thức mới trở về bản thể.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa nhìn bầu trời, trong đầu không khỏi hồi tưởng lại đường kiếm ý kia.

Ở trong mắt Từ Phàm, đường kiếm ý đó cực kỳ thuần túy, cũng đại biểu cho Kiếm đạo huy hoàng chính thống.

Trong đường kiếm ý này, Từ Phàm dường như thấy được một con đường tu luyện khác.

Kiếm ý thuần túy nhất gặp được, ngưng tụ trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Theo tâm ý, kiếm ý này chuyển hóa thành linh kiếm bất đồng.

Cuối cùng ở trên bầu trời chuyển hóa thành một thanh kiếm thủy tinh rơi xuống bên cạnh Từ Phàm, hóa thành một thanh linh kiếm ngưng tụ từ kiếm ý thuần túy nhất.

“Giới vô hạn, đạo bất chỉ.”

Cuối cùng Từ Phàm lẩm bẩm nói, trong lòng sinh ra một loại cảm giác mâu thuẫn đã hướng tới lại cảm thấy rất mệt mỏi.

Lúc Từ Phàm quyết định bản thân đi cá mặn, đột nhiên nhận được tin tức cầu viện từ Thánh Vạn Xuyên.

Tiểu thế giới mới vừa ngưng tụ thành hình của hắn bị một đám cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân để mắt tới.

Nghe được tin tức này, khóe miệng Từ Phàm không khỏi hơi nhếch lên.

“Ở trong mục trường Thần Ma cũng không phải không có chỗ tốt.”

“Ít nhất những cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đó sẽ không trắng trợn xâm lấn thế giới với quy mô lớn.”

“Bồ Đào, trong tông môn hiện tại có bao nhiêu đệ tử cấp Đại Thánh Nhân?” Từ Phàm hỏi, hắn nán lại thế giới biên giới một thời gian, sau khi trở về cũng không để ý tin tức về phương diện này.

“Tông môn hiện có ba mươi sáu cường giả cấp Đại Thánh Nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy tuyên bố một nhiệm vụ cỡ lớn trên diễn đàn tông môn, trợ giúp thế giới Nhân Đạo ngăn chặn đám cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Lại phái thêm năm vạn con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân ở bên cạnh hỗ trợ.” Từ Phàm thong thả nói.

Bây giờ thực lực tông môn tăng nhiều, mấy con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đã không cần hắn xuất thủ.

“Bồ Đào, ngươi lại cầm trận bàn Hồn Nguyên ở một bên hỗ trợ.” Từ Phàm nghĩ ngợi, lại tăng thêm một tầng bảo hiểm.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau đó, pháp bảo truyền tin của tất cả các đệ tử Ẩn Linh môn đều rung lên, đây là dấu hiệu khi có nhiệm vụ trọng đại được ban bố.

“Nhiệm vụ cỡ lớn, trợ giúp thế giới Nhân Đạo ngăn chặn một đợt cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, khen thưởng: lượng lớn điểm tích lũy, Tiên Thiên chí bảo, mảnh vỡ cấp Huyền Hoàng chí bảo, thủy tinh Hồng Mông Tử khí …”

Nhìn thấy phần thưởng phong phú như thế, ngoài đệ tử bế quan ra, tất cả đều lựa chọn ghi danh.

Trong mắt bọn họ, loại nhiệm vụ cỡ lớn này chính là phát phúc lợi cho bọn họ.

Trên không Ẩn Linh môn, một Truyền tống trận lớn đủ để bao trùm cả tiên chu xuất hiện.

Lượng lớn đệ tử tụ tập trên Truyền tống trận.

“Năm tiểu đội cự nhân, thiếu một cự nhân Luyện Thể.”

“Đến một cự nhân Thần Thuật, và ba Trận Pháp Thần sư.”

“Tiểu đội cự nhân Thuần Kiếm đạo, mau tới…”

Trên truyền tống trận rầm rộ như đi khai hoang phó bản game online khiến trên mặt Từ Phàm lộ ra vẻ hoài niệm.

Lúc này, trong thế giới Nhân Đạo cách Tam Thiên giới không biết bao xa.

Ánh mắt Thánh Vạn Xuyên ác liệt nhìn thú triều phía trước.

“Minh chủ, bên Tam Thiên giới có hồi âm không?” Một trưởng lão liên minh hỏi.

“Có hồi âm, đệ tử Nguyên Thủy tông và Ẩn Linh môn đều đang trên đường đuổi tới.” Trong giọng nói của Thánh Vạn Xuyên có một chút thất vọng.

Hắn càng hi vọng bản thân Từ Phàm và Nguyên chủ có thể đến, hoặc là trực tiếp để những tiền bối Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh xuất thủ.

Vùng Hỗn Độn, tại nơi cách thế giới Nhân Đạo mấy trăm vạn quang giáp.

Vô tận Hỗn Độn cự thú ngưng tụ thành biển, từ từ xông tới thế giới Nhân Đạo.

Ở hướng đó, bọn nó cảm nhận được hương vị của thế giới sơ sinh, làm bọn nó cực kỳ mê muội.

“Ý chí thiên đạo cũng không nói với ta, bảo vệ một thế giới sơ sinh, vậy mà khó như vậy.”

Từ sau khi thế giới Nhân Đạo ở chỗ này hấp thu thế giới vỡ nát ngưng tụ thành hình, Thánh Vạn Xuyên chưa từng ngừng nghỉ bao giờ.

Mỗi ngày, mỗi giờ, mỗi khắc hắn đều phải tuần tra xung quanh thế giới Nhân Đạo, phòng ngừa cự thú Hỗn Độn tập kích cắn nuốt bản nguyên thế giới.

Vốn dĩ đều chỉ có cự thú cấp Đại Thánh Nhân, dựa vào chiến lực của bản thân và ý chí đại đạo của thế giới Nhân Đạo giúp đỡ còn có thể ứng phó.

Nhưng từ lần trước sau khi xuất hiện một cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, cự thú tới lúc sau một đợt lại lợi hại hơn một đợt.

Đến lần thú triều này, hắn đã đỡ không nổi nữa, cho nên mới bỏ xuống sĩ diện, cầu viện Tam Thiên giới.

Thú triều như sóng biển không biên giới nơi xa xuất hiện trong mắt các cường giả của liên minh Nhân tộc.

“Loại thú triều quy mô này, nếu như Tam Thiên giới tới chậm một chút, thế giới Nhân Đạo này của chúng ta phải phế đi mất.” Một trưởng lão liên minh quay đầu lại có chút không nỡ nhìn thế giới Nhân Đạo.

Vì đại thế giới chuyên thuộc về Nhân tộc này, bọn họ đã nỗ lực rất nhiều.

“Chờ, giữa hai giới có Truyền tống trận cự ly siêu viễn, dựa theo tốc độ hai tông có thể đến kịp, không cần lo lắng.” Một tay Thánh Vạn Xuyên đè xuống cự kiếm cấp Hồng Mông chí bảo nói.

Theo thế giới Nhân Đạo ngưng tụ, Hồng Mông chí bảo này trong tay hắn lại có thể phát huy ra chút ít uy năng cấp Hồng Mông chí bảo.

Theo thú triều càng lúc càng đến gần thế giới Nhân Đạo, các cường giả liên minh càng căng thẳng lên.

Ngay vào lúc này, một Truyền tống trận lớn bỗng nhiên xuất hiện trên không thế giới Nhân Đạo.

Đệ tử Ẩn Linh môn, Nguyên Thủy tông xuất hiện.

Đệ tử hai tông cộng lại chi chít tạo thành biển người, ít nhất lớn cỡ mấy trăm triệu.

Không cần cường giả liên minh tiếp đón, đệ tử hai tông hò dô lao tới thú triều.

Trong mắt bọn họ, đây chính là phúc lợi tông môn đưa cho bọn họ.

Theo hai tông đệ tử phóng tới thú triều, một chiến trận lớn đang dần thành hình.

Liên tiếp từng thần trận Hỗn Độn xuất hiện trên đầu đệ tử hai tông, chỉ chờ lúc khai chiến trực tiếp rơi xuống.

“Tổng cộng bốn con cự thú Hỗn Độn, Nguyên Thủy tông các ngươi phụ trách một con không có vấn đề gì chứ?” Một cự nhân Luyện Thể Đại Thánh Nhân đỉnh phong nhìn trận hình Nguyên Thủy tông hỏi.

“Yên tâm đi, một con vẫn là không thành vấn đề!” Một âm thanh hưng phấn vang lên.

Mấy trăm triệu đệ tử đang công kích, lại bắt đầu ngưng tụ tạo thành các loại tiểu chiến trận trong đại chiến trận này.

Từng chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn to lớn thành hình, tản ra quang huy đại đạo Hỗn Độn bất đồng.

“Lần này ta phá thú triều cự thú Hỗn Độn cho các ngươi, sau khi đánh ra các ngươi phải phụ trách phần của riêng mình.”

Giọng Từ Cương vang lên trong vùng Hỗn Độn này.

Một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn tựa như tiên giới xuất hiện trước trận của đệ tử hai tông.

Quang huy Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo ngưng tụ trên người Thiên Thủ Hư Tượng.

Một viên thủy tinh ngũ sắc từ Hỗn Độn Ngũ Hành đại đạo ngưng tụ đến cực hạn xuất hiện trong lòng bàn tay của Thiên Thủ Hư Tượng.

Một ánh sáng ly tử ngũ sắc quét ngang mà ra, đâm rách hư không vùng Hỗn Độn, trực tiếp chiếu sáng khắp vùng Hỗn Độn này.

Nơi ánh sáng ngũ sắc quét ngang qua, tất cả cự thú Hỗn Độn nháy mắt bị chôn vùi, ngay cả cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân bị quét ngang cũng bị xẻ làm hai, nhưng sau đó thú thể ngưng tụ lại lần nữa.

Ánh sáng ngũ sắc quét qua, tựa như biển lớn bị chia cắt thành hai nửa.

Nhìn một kích này của Từ Cương, đám người liên minh đang chuẩn bị tham chiến ở phía xa đều váng mắt.

“Đây! Đây là Đại Thánh Nhân sao!”

“Đại đệ tử của Từ Thần sư Ẩn Linh môn, hành động trong Tam Thiên giới vẫn luôn rất khiêm tốn, rất ít khi xuất thủ.” Một trưởng lão liên minh nói.

Chương 1391: Đại chiến

Theo sau, thủy tinh ngũ sắc trong lòng bàn tay Thiên Thủ Hư Tượng bắt đầu xảy ra biến hóa.

Một viên đạn đạo khổng lồ dài mấy quang giáp trong bàn tay giơ cao Thiên Thủ Hư Tượng thành hình.

Sau đó xé rách bầu trời bay về phía thú triều.

Lúc này, tất cả đệ tử hai tông đang công kích đều cảm nhận được khí tức khủng khiếp trên viên đạn đạo truyền lại.

“Từ Đại phong chủ, ngươi xác định không cần chặn lại dư âm?” Giọng Hùng Lực truyền đến.

“Không cần, thứ này trải qua thủ đoạn đặc biệt của ta ngưng tụ ra, dao động sẽ không khuếch tán bên phía chúng ta.”

Tốc độ đạo đạn rất nhanh, chỉ trong chớp mắt đã vọt vào thú triều.

Sau đó đệ tử hai tông liền thấy được một đám mây tách rời ngũ sắc to lớn dâng lên, sau đó đột ngột nổ tung, khuếch tán vào trong toàn bộ thú triều.

Sau đó phong bạo ngũ sắc quét khắp nơi trọng yếu nhất thú triều, giống như nối liền toàn bộ thiên địa.

Chỉ một kích này, không biết đã tiêu diệt bao nhiêu vạn con cự thú Hỗn Độn.

Lúc này toàn bộ thú triều giống như bị lột một nửa, thế tiến công vậy mà chậm đi một chút.

Bên trong thú triều, lỗ hổng bị phong bạo ngũ sắc xé mở, không quá lâu sau lại bị cự thú Hỗn Độn khác bổ khuyết.

Nhưng lỗ hổng lớn trận trước mở ra thú triều lại không bổ được (但是在兽潮的前阵所开的那庞大缺口却是补不上了).

Chỉ thấy đệ tử hai tông cùng nhau phá vỡ không gian, từ chỗ lỗ hổng tuôn ra, sau đó cùng thú triều đại chiến.

Từ Cương nhìn thú triều vô biên vô tận, sau khi quyết định tọa trấn, bắt đầu dọn dẹp cự thú Hỗn Độn từ tiền tuyến xuyên qua đệ tử hai tông.

“Đa tạ Từ đạo hữu đến giúp.”

Chẳng biết từ lúc nào, Thánh Vạn Xuyên đã xuất hiện bên cạnh Từ Cương.

“Thế giới Nhân Đạo còn chưa trưởng thành, tới giúp đỡ chút là nên làm.”

Từ Cương tiện tay điểm ra một dòng sông dung nham, mẫn diệt một đám cự thú Hỗn Độn từ chỗ lỗ hổng tuôn ra.

Lúc này, thú triều không liên quan đến đệ tử hai tông bắt đầu khép lại, tạo thành thế bao vây về phía đám người.

“Bồ Đào, hạ pháp trận xuống đi.” Từ Cương phân phó.

Trong nháy mắt, pháp trận Hỗn Độn gia tăng treo trên không đệ tử hai tông rơi xuống, chiến lực đệ tử hai tông tăng mạnh.

Lúc này, một đại đội con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân xuất hiện, bắt đầu thành lập phòng tuyến, ngăn cản thú triều khép lại.

Thánh Vạn Xuyên cảm nhận được khí tức của con rối Thần Ma kinh hãi, còn tưởng rằng Thần Ma cũng để mắt tới thế giới Nhân Đạo.

“Đừng lo, đây là con rối Thần Ma của tông môn ta.” Từ Cương lạnh nhạt nói.

Cảm nhận khí tức Đại Thánh Nhân phát ra trên người năm vạn con rối, Thánh Vạn Xuyên đột nhiên có cảm giác không thực tế.

Toàn bộ Tam Thiên giới tổng cộng mới có bao nhiêu Đại Thánh Nhân, hiện tại bên này lập tức xuất hiện năm vạn con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân.

Trước đây khi hắn ở Tam Thiên giới, Ẩn Linh môn ở trong mắt hắn mặc dù nói là tồn tại vô địch như thiên đạo.

Nhưng cho dù là vậy, hắn loáng thoáng cũng có thể nhìn thấy chênh lệch.

Nhưng năm vạn con rối cấp Đại Thánh Nhân đột nhiên xuất hiện này, chợt làm cho tâm thái hắn hơi sụp đổ.

Tương đương với năm vạn Đại Thánh Nhân, thứ này sau này làm sao vượt qua được.

Rầm rộ trong thế giới Nhân Đạo hắn có thể nghĩ đến, cũng chỉ là hắn tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, trong liên minh có một đám Đại Thánh Nhân mà thôi.

“Bên kia còn có một lỗ hổng, người trong liên minh Nhân Đạo các ngươi đi cản có thể không.” Từ Cương chỉ về một hướng nói.

Qua tính toán của Bồ Đào, lực lượng phòng thủ bên kia yếu kém, cũng không thể điều động những đệ tử khác đi ngăn cản.

“Được.” Thánh Vạn Xuyên gật đầu, mang người trong liên minh đến, chặn lại lỗ hổng kia.

Đợt thú triều này ảnh hưởng đến khu vực không biết bao nhiêu quang giáp.

Mặc dù đệ tử hai tông đông đảo, nhưng thú triều cự thú Hỗn Độn tiếp sau hơn mấy chục tỷ.

“Bồ Đào, cho tất cả các đệ tử bao gồm cả Nguyên Thủy tông xây dựng thông đạo sinh cơ và năng lượng, chuẩn bị đánh lâu dài.”

Từ Cương đứng trong một vùng biển nham thạch nóng chảy lớn nói.

Toàn bộ biển nham thạch nóng chảy bao trùm khu vực mấy chục quang giáp, một mình Từ Cương trấn giữ khu vực này.

Lúc này Từ Phàm đang ở Ẩn Linh môn cá mặn, cảm thấy nòng nọc nhỏ trong Hỗn Độn trì tông môn càng ngày càng nhiều.

“Bồ Đào, thú triều bên kia rất lợi hại phải không?” Từ Phàm hỏi.

Sau khi đến cảnh giới nhất định, Từ Phàm cảm thấy uy hiếp dựa vào số lượng tích tụ đã không tồn tại.

“Cả thú sào bao trùm khu vực mấy trăm triệu quang giáp, tiếp sau hấp dẫn cự thú Hỗn Độn khu vực mấy trăm quang giáp.”

“Thú triều càng về sau càng không dễ ngăn cản, đề nghị chủ nhân triệu tập phân thân số bốn tiến về.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Nếu như không đi thì thế nào? Cuối cùng có thể chặn được thú triều hay không?” Từ Phàm hỏi.

“Dưới sự bổ sung của thông đạo năng lượng và sinh cơ của tông môn, thú triều cuối cùng sẽ bị ngăn cản, nhưng ít nhất sẽ vẫn lạc một nửa đệ tử tông môn.”

“Không sao, tông môn hiện tại tài nguyên đầy đủ, dù vẫn lạc một nửa cũng gánh chịu nổi.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Thú triều lần này, cứ xem như một trận thí luyện đi.”

“Khoảng thời gian gần đây tông môn quá thuận, ta muốn xem bọn họ còn có thể đánh một trận đánh ác liệt hay không.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

Một màn sáng lớn xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên phát sóng trực tiếp cảnh tượng đệ tử hai tông đại chiến thú triều.

Ngay lúc này, Nguyên chủ tới chơi, Từ Phàm bảo hắn đi thẳng tới trong tiểu viện.

“Thú triều lần này nghe nói rất nghiêm trọng, chúng ta có nên qua đó, hoặc là thông báo cho mấy vị tiền bối Nhân tộc hay không?” Nguyên chủ hỏi.

“Đừng gấp, căn cứ theo thôi diễn của Bồ Đào, đệ tử Nguyên Thủy tông các ngươi chết đến bảy phần mười, Ẩn Linh môn ta chết đến năm phần mười, cuối cùng có thể ngăn cản thú triều.” Từ Phàm thong thả nói.

“Bảy phần mười!! Ngươi muốn để đệ tử Nguyên Thủy tông ta chết hết à!”

“Ẩn Linh môn các ngươi đại tài khí thô, Nguyên Thủy tông ta sánh không lại.”

“Đệ tử tử thương bốn phần mười trở lên, Nguyên Thủy tông ta phải vét sạch đáy đó.” Nguyên chủ lập tức lo lắng.

“Yên tâm, ta đã bảo Bồ Đào bố trí Hỗn Độn Đại Luân Hồi Thần trận trên chiến trường rồi.”

“Thần hồn đệ tử hai tông vẫn lạc trong thú triều đều có thể nhận được bảo hộ hoàn chỉnh thích đáng, về sau phục sinh lại tiêu hao cũng nhỏ.” Từ Phàm xua tay bảo Nguyên chủ yên tâm.

“Ta hiểu rồi, Từ thần sư, ngươi đây là đang ma luyện đệ tử Ẩn Linh môn ngươi.”

Nguyên chủ nhìn biểu hiện của Từ Phàm, hiểu ra ý nghĩ trong lòng hắn.

“Đúng vậy, chính là ý này, hiếm khi có cơ hội tốt như vậy.”

“Đã tới, vậy cùng nhau xem phát sóng trực tiếp, xem đệ tử hai tông biểu hiện thế nào.” Từ Phàm mời gọi nói.

“Vậy được, dù sao cũng không có chuyện gì.”

Nguyên chủ nằm trên ghế dựa bên cạnh Từ Phàm, cùng nhau xem phát sóng trực tiếp.

“Những năm gần đây, ta thấy bất kể là khí vận Tam Thiên giới hay là khí vận vùng Hỗn Độn cũng hướng về Ẩn Linh môn các ngươi.”

“Ngươi xem đi, tông môn các ngươi xuất hiện bao nhiêu đệ tử có thể khiêng đỉnh.” Nguyên chủ xem màn sáng phát sóng trực tiếp hâm mộ nói.

“Đệ tử Nguyên Thủy tông ngươi cũng không tệ, đệ tử có thể khiêng đỉnh về sau có thể đặt chân đến Đại Thánh Nhân cảnh cũng có rất nhiều.”

Từ Phàm phất tay, trên bầu trời xuất hiện một ấm trà Đại đạo, vì hai người mỗi người rót một ly trà Đại đạo.

“Cái này có thể giống nhau sao, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn các ngươi đều được tuyển nhận ở Mộc Nguyên Tiên giới, nhiều lắm là lại chiêu một đợt ở tiên giới xung quanh.”

“Mà Nguyên Thủy tông, là hấp thu toàn bộ đệ tử có tư chất và phẩm tính tuyệt đỉnh trong Tam Thiên giới.”

“Hiện tại đệ tử hai tông đặt chung một chỗ, cao thấp lập tức được phân ra.”

Chương 1392: Cự trùng Thánh Quang

“Phương thức tuyển chọn đệ tử của hai tông chúng ta không giống nhau, Nguyên Thủy tông các ngươi là tìm người hạn mức tối đa cao nhất.”

“Mà Ẩn Linh môn ta là tìm người tùy duyên, nhân phẩm tốt.”

“Về phần hạn mức tối đa của bọn họ, là bởi vì đủ loại cơ duyên sau đó đưa đến.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, Hùng Lực trong màn sáng dùng ra đại chiêu.

Hùng Lực vọt tới chỗ sâu nhất trong thú triều, trực tiếp biến vùng Hỗn Độn và thú triều trong phạm vi một quang giáp xung quanh thành thế giới trong bàn tay, sau đó trực tiếp bóp nát.

Mà đệ tử Ẩn Linh môn khác thấy vậy, cũng đều sôi nổi dùng ra đại chiêu.

Trong chốc lát, toàn bộ thú triều nháy mắt bị dọn dẹp một nửa, nhưng không quá lâu sau, lại bị thú triều tiếp sau lấp đầy.

“Quả nhiên là hạt giống luyện thể tốt nha, sau này nếu người trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, phỏng chừng có thể ngăn cản cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Nguyên chủ hâm mộ nói.

Trong tông môn hắn mặc dù có đệ tử luyện thể, nhưng không một ai có thể đạt tới tiêu chuẩn như Hùng Lực bây giờ.

“Đệ tử kia của ngươi cũng không tệ.” Từ Phàm chỉ vào một Đại Thánh Nhân mở kiếm đạo vô song nói.

Chỉ thấy một thanh cự kiếm bổ ra từng dòng sông kiếm đạo.

Hơn nữa dòng sông kiếm đạo thi triển ra thật lâu không tiêu tan, tất cả cự thú hễ đến gần đều bị kiếm ý trong dòng sông gây thương tích.

Đại Thánh Nhân Kiếm đạo chém ra tám mươi mốt dòng sông kiếm đạo, trong vùng Hỗn Độn, kết ra một đại trận kiếm đạo.

“Có thể lấy ra đánh nhau cũng chỉ đứa nó.” Trên mặt Nguyên chủ mang ý cười nói.

Mặc dù tổng thể thua kém Ẩn Linh môn, nhưng trong đó vẫn có mấy đệ tử làm hắn rất hài lòng.

“Bồi dưỡng cho tốt, đệ tử này của ngươi có tiềm chất có thể tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Phàm nhấp một ngụm trà nói.

Nghe được lời này, vẻ mặt Nguyên chủ vui mừng lên.

“Vậy ngươi nhanh nói ta nghe, tông môn ta còn có đệ tử khác có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân không?” Nguyên chủ vội vàng hỏi.

“Có nha, người này, người này, còn có người kia.” Từ Phàm chỉ ra năm sáu đệ tử biểu hiện tương đối xuất sắc trong chiến trường.

“Nếu sau này ổn định, trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân không thành vấn đề, nếu như muốn nhanh một chút, ngươi cứ cho bọn họ mấy phần chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm quan sát chiến trường trận địa bên Nguyên Thủy tông nói.

“Được, đa tạ Từ Thần sư chỉ điểm.” Nguyên chủ cười ha ha nói.

“Quan hệ của hai chúng ta, nói chỉ điểm hay không chỉ điểm gì đó là xa cách rồi.” Từ Phàm lại rót cho Nguyên chủ một ly trà Đại Đạo.

Lúc này, Nguyên chủ đột nhiên nghĩ đến bữa thịnh yến chiêu đãi tộc Thiên Thương lần trước.

“Từ Thần sư, hai người chúng ta ở đây uống trà không thú vị biết bao.”

“Nếu không ta kiếm ít rượu, lại chuẩn bị những món ngon tuyệt phẩm chiêu đãi tộc Thiên Thương lần trước, chúng ta cùng uống một ly, thế nào?” Nguyên chủ cảm thấy nước miếng của mình đang ứa ra.

“Cũng được, lần trước vì làm ra dòng sông mỹ thực kia, ta phải hao phí một phần chân lý Hỗn Độn đó.”

“Lần này ngươi muốn ăn, ưu đãi cho ngươi, lấy ra nửa phần chân lý Hỗn Độn là được.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Ngươi muốn ăn, Từ Phàm còn muốn ăn, nhưng chưa đạt tới Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh mà muốn ăn loại thức ăn cấp bậc đó, chỉ có thể dùng chân lý Hỗn Độn.

“Nửa phần chân lý Hỗn Độn, ta giết cho ngươi năm con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân được không?” Nguyên chủ hỏi.

“Cái đó có thể giống nhau sao?”

Từ Phàm nói, vung ra một dòng sông mỹ thực cấp Đại Thánh Nhân.

“Chỉ có cái này, muốn ăn ngon thì cho ta chân lý Hỗn Độn, ta thôi hóa cho ngươi.” Từ Phàm lấy ra hai bình tiên tửu nói.

“Cái này là được rồi.” Nguyên chủ vội vàng gật đầu, nửa phần chân lý Hỗn Độn một bữa tiệc rượu, hắn lại ăn không nổi.

Thế là hai người vừa ăn vừa uống vừa xem, thỉnh thoảng còn bình luận thiên phú của đệ tử nào đó thế nào.

Nhưng theo thời gian đổi dời, thú triều vẫn chưa có dấu hiệu dừng lại, nhưng tổn thương của các đệ tử càng ngày càng nhiều.

“Từ Thần sư, nếu không phải ngươi bảo Bồ Đào cung ứng năng lượng và sinh cơ cho bọn họ, phỏng chừng đánh tới hiện tại cũng gần như chết sạch.” Nguyên chủ nhìn thấy các đệ tử có chút mỏi mệt nói.

“Đáng tiếc loại tiện lợi này chỉ có thể cung cấp trong phạm vi nhất định.” Từ Phàm nói, trực tiếp hái xuống hai linh quả từ trên một Tiên Thiên linh căn trên Sinh Cơ tinh thần.

“Hồn Nguyên Đại Thánh quả, một Tiên Thiên linh căn mới vừa thành thục trên Sinh Cơ tinh thần, để ngươi nếm quả tươi.” Từ Phàm đưa tới một linh quả lớn như đào.

“Hồn Nguyên Đại Thánh quả?” Nguyên chủ mặc dù chưa từng nghe nói qua, nhưng cái tên này vừa nghe là thấy bất phàm.

“Sau khi ăn xong, vạn đạo Hỗn Độn có thể thêm một chút thời cơ gần sát, nói đơn giản chính là tăng lên chút thiên phú, có thể cam đoan làm ngươi từ phàm nhân một thể tu luyện đến Kim Tiên cảnh.” Từ Phàm giảng giải.

“Mặc dù cũng coi như là bình thường trong Tiên Thiên linh căn, nhưng hương vị của nó trong vùng Hỗn Độn là tuyệt nhất.”

“Từ Thần sư đều đã nói như vậy, vậy ta nhất định phải nếm thử.”

Ngửi được hương vị tươi mát đặc biệt, Nguyên chủ cảm thấy chính mình vẫn là có lộc ăn.

Một ngụm linh quả vào trong bụng, Nguyên chủ lập tức cảm thấy toàn thân sảng khoái, một loại cảm giác rõ ràng từ trong lỗ chân lông trên thể lộ ra.

Một quả linh quả ăn xong, Nguyên chủ cảm thấy tiên hồn cũng rõ ràng hơn không ít, cảm ngộ đối với đại đạo Hỗn Độn còn tinh tiến lên một chút.

“Không tệ chứ, sau này muốn ăn tìm Bồ Đào mua.”

Nghe được lời Từ Phàm, Nguyên chủ gật đầu, sau đó hỏi Bồ Đào giá cả.

“Từ Thần sư, quan hệ giữa chúng ta, ngươi lại đưa ra giá này, rất khó không làm ta hoài nghi ngươi muốn đoạn tuyệt quan hệ với ta.” Nguyên chủ nhìn Từ Phàm, ánh mắt hơi u oán.

Linh quả giá này hắn có thể ăn được sao.

“Ha ha, giá cả Bồ Đào nói với ngươi là đã giảm năm phần mười dựa theo giá thị trường, không tin ngươi có thể đi bên ngoài vùng Hỗn Độn hỏi thăm thử.”

“Hoặc là dùng Thiên Vị châu kiểm tra giá thử.”

Nhưng vào lúc này, trong màn sáng phát sóng trực tiếp đột nhiên tuôn ra hào quang chói mắt.

Chỉ thấy một con cự trùng lóe ra thánh quang xuất hiện, bắt đầu điên cuồng cắn nuốt thi thể cự thú Hỗn Độn xung quanh.

Theo cự trùng điên cuồng cắn nuốt, bắt đầu một biến hai, hai biến bốn, bốn biến tám, tám biến mười sáu.

Không bao lâu sau, trên cả chiến trường đều là một loại cự trùng này.

Mà toàn bộ thú triều dưới sự cắn nuốt của loại cự trùng Thánh Quang này, bắt đầu giảm đi nhanh chóng.

“Hỗn Độn Trùng đạo, thật sự hiếm thấy nha!” Nguyên chủ liếc mắt là nhìn ra, cự trùng Thánh Quang là do đệ tử Trùng đạo kia diễn hóa.

“Tiểu tử thối này, đánh sốt ruột rồi tự biến mình thành trùng luôn.” Từ Phàm không nhịn được bật cười.

Hắn có ấn tượng với đệ tử Trùng đạ nàyo, những năm này hắn còn thỉnh thoảng bớt thời gian chỉ điểm đệ tử Trùng đạo duy nhất này.

“Một chiêu này nếu hắn đốt cháy hết tiên hồn, vậy coi như thua thiệt lớn.” Nguyên chủ ở bên cạnh nói.

“Đệ tử tông môn ta đâu ngốc như vậy? Tiểu tử này chỉ đốt một nửa thôi.”

Cùng lúc đó, trong Luân Hồi trì tại Ẩn Linh môn có thêm một con nòng nọc nhỏ cực kỳ hư nhược.

Cự trùng Thánh Quang lấy tốc độ cực nhanh khuếch trương, cắn nuốt toàn bộ thú triều không còn một mảnh.

Sau đó hóa thành sao nhỏ đầy trời, dung nhập vào trong Thánh Quang tinh thần của thế giới Nhân Đạo.

Đến tận đây, nguy cơ thú triều của thế giới Nhân Đạo được giải trừ.

Lúc này đệ tử hai tông trên chiến trường, nhìn khu vực trống rỗng ngay cả Hỗn Độn chi khí cũng bị tiêu sạch có chút khóc không ra nước mắt.

“Tam Trùng sư huynh dù sao cũng nên chừa lại vài thi thể cự thú Hỗn Độn đi chứ.”

“Trận này đánh xong, không vớt được gì hết.”

Chương 1393: Tỉ lệ một phần

ngàn vạn đại biểu cho hồi báo ngàn vạn lần

Bên ngoài Luân Hồi trì, Hùng Lực cầm một vốc mảnh vụn thủy tinh Hồng Mông Tử khí, thỉnh thoảng rải vào trong hồ.

Đám nòng nọc nhỏ như cá giành ăn, nhanh chóng tụ tập lại, cướp đoạt mảnh vụn thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Hùng Lực ngẩng đầu nhìn một con nòng nọc suy yếu không dám tiến lên giành ăn, bất đắc dĩ cười một tiếng.

“Ta không biết ngươi ngốc thật, hay là chỉ muốn dùng ra một thân thần thông bản nguyên Trùng đạo của ngươi.

“Lợi hại thì lợi hại, nhưng toàn bộ thú triều bị cự trùng Thánh Quang của ngươi ăn không còn một mống.”

“Mà ngươi cũng thiêu đốt một nửa tiên hồn, tội gì phải thế.”

Hùng Lực rải tới chỗ nòng nọc suy yếu một nắm mảnh vụn thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Loại tình huống như thế, Đại trưởng lão sẽ không đến, chỉ có bản thân chúng ta lịch luyện.”

“Chiêu ngươi ra, hiệu quả không đạt tới, chỗ tốt cũng không kiếm được.”

Một con tiểu trùng phát sáng xuất hiện trong lòng bàn tay Hùng Lực.

“Không biết ngươi là cố ý hay là vô ý, nếu như trong lòng ngươi thật sự có tính toán này, vậy ta rất thất vọng với ngươi đó.” Hùng Lực nhìn tiểu trùng Thánh Quang trong tay, thần sắc trong mắt vô cùng phức tạp.

“Bồ Đào, vì sao ngươi chắc chắn hoàn toàn, đại chiêu Tam Trùng thi triển không phải vì tiểu trùng này?”

Khi đó cự trùng Thánh Quang cắn nuốt hết tất cả Hỗn Độn cự thú, toàn bộ trở về Thánh Quang tinh thần.

Vốn dĩ quá trình này rất bình thường, nhưng không nghĩ tới cuối cùng lại sinh ra dị biến.

Tất cả cự trùng Thánh Quang vốn nên hóa thành thánh quang, cuối cùng để lại một ấu trùng bị Bồ Đào bắt được giao cho Hùng Lực.

“Bởi vì một chiêu này e rằng chính hắn cũng không biết có thể sẽ sinh ra dị biến.”

“Trải qua thôi diễn, tỉ lệ Thánh Quang trùng có thể giữ lại là một phần ngàn vạn.” Bồ Đào nói.

“Được, ta biết rồi.” Hùng Lực gật đầu, rải nắm mảnh vụn thủy tinh Hồng Mông Tử khí cuối cùng trong tay vào Hỗn Độn trì.

Ngay lúc này, tiểu trùng Thánh Quang trong tay Hùng Lực đột nhiên bay lên, bay về phía nòng nọc nhỏ suy yếu trong Luân Hồi trì.

Cuối cùng hóa thành một vệt thánh quang, dung nhập vào trong nòng nọc nhỏ.

Nòng nọc nhỏ suy yếu bắt đầu biến hóa, cuối cùng dần diễn biến thành một người tản ra thánh quang.

Tam Trùng một thân bạch bào từ trong thánh quang đi ra, quanh người tản ra một luồng khí thế đặc biệt.

Sau khi cảm nhận được khí thế này, Hùng Lực khiếp sợ nói: “Hỗn Độn Thánh Nhân!”

Khí thế trên người Tam Trùng phát ra lúc này, cùng loại với Luyện Thể tiền bối của Nhân tộc hắn nhìn thấy, chỉ là khí thế này hơi yếu hơn.

“Lấy Thánh Quang trùng làm bản nguyên, niết bàn trọng sinh, chỉ cần bổ sung đầy đủ năng lượng và sinh cơ, là có thể tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.”

“Tỉ lệ một phần ngàn vạn, cũng đại biểu cho lợi tức ngàn vạn lần.” Bồ Đào nói.

Bồ Đào nói, xây nên hai đường thông đạo lớn trong cơ thể Tam Trùng, một đường vì hắn chuyển vận năng lượng của Thánh Quang tinh thần, một đường vì hắn khơi thông sinh cơ.

Theo năng lượng và sinh cơ được rót vào, khí thế của Tam Trùng lấy mức độ mắt thường có thể thấy được tăng vọt.

Lúc này bên ngoài Tam Thiên giới, một Hỗn Độn Thánh Nhân kiếp đang chậm rãi ngưng tụ.

Từ Phàm nằm trong tiểu viện cá mặn nghe báo cáo từ Bồ Đào, vẻ mặt rất tân kỳ.

“Không nghĩ tới đệ tử Hỗn Độn Thánh Nhân đầu tiên xuất hiện ở Ẩn Linh môn ta vậy mà kỳ quặc như thế.” Từ Phàm nở nụ cười.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm, Nguyên chủ, Ma chủ, còn có một đám cường giả đứng đầu Nhân tộc đều đang nhìn chăm chăm Tam Trùng hóa thành cự trùng Thánh Quang độ Thánh Nhân chi kiếp.

Lúc này cự trùng Thánh Quang lớn như thế giới Trung Thiên giống như một viên tiểu tinh thần chói mắt.

Không ngừng hấp thụ năng lượng từ trong Thánh Quang tinh thần đằng xa chống lại Hỗn Độn Thánh Nhân chi kiếp.

“Cắn nuốt thú triều lớn như thế, hóa thành một Hỗn Độn Thánh Nhân, cuộc ăn này quá đáng giá luôn.” Nguyên chủ hâm mộ nói.

“Tỉ lệ một phần ngàn vạn, bị đệ tử tốt số này của ta bắt được.” Từ Phàm cười nói.

“Tỉ lệ một phần ngàn vạn, Từ Thần sư có từng xuất thủ không?” Nguyên chủ hỏi.

“Ngươi đoán.” Từ Phàm mỉm cười.

“Còn cần đoán sao, loại chuyện này không có ai ngầm tương trợ, không có khả năng thành.” Hai mắt Ma chủ sáng lên nhìn cự trùng Thánh Quang đang độ kiếp.

Hắn lần nữa cảm khái, người tốt không bằng mệnh tốt.

“Réc!!”

Một tiếng côn trùng kêu vang lên trong vùng Hỗn Độn.

Chỉ thấy kiếp vân to lớn xuất hiện con cự trùng màu đen có kích thước ngang với cự trùng Thánh Quang.

Trong ánh mắt cự trùng màu đen tản ra ánh sáng màu đỏ tươi, tập kích bất ngờ tới cự trùng Thánh Quang.

Lúc này đám cường giả Nhân tộc ở bên ngoài xem xốc lên tinh thần.

Đây chính là đoạn kiếp nạn cuối cùng cũng là khó khăn nhất của Hỗn

Độn Thánh Nhân chi kiếp, chỉ cần vượt qua là có thể trở thành cường giả cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Hỗn Độn Thánh Nhân kiếp cuối cùng của đệ tử ngươi thế mà là phụ tương chi kiếp, thế này giúp sao đây?” Nguyên chủ có chút lo lắng.

Lúc này cự trùng Thánh Quang ở trong phạm vi nhất định bắt đầu chém giết với cự trùng màu đen.

Lúc mới bắt đầu chiến đấu, cự trùng Thánh Quang rõ ràng ở thế yếu, dẫn đến bản nguyên của bản thân bị cự trùng màu đen cắn nuốt không ít.

“Cứ từ từ, hiện tại còn chưa phải thời cơ ra tay giúp hắn.” Từ Phàm dửng dưng nói.

Chém giết thảm thiết vẫn còn tiếp tục.

Cự trùng Thánh Quang vẫn không dừng gào thét, vì khôi phục năng lượng của bản thân, tăng nhanh tốc độ hấp thu năng lượng Thánh Quang tinh thần.

Từ Phàm mặt đầy thờ ơ, Nguyên chủ và Ma chủ bên cạnh thì lại bắt đầu sốt ruột.

“Đệ tử ngươi sắp bị gặm một nửa rồi kìa, lại không xuất thủ nữa thì mất luôn đó!” Ma chủ không nhịn nổi nói.

Các cường giả đứng đầu Nhân tộc khác đang quan chiến cũng đều nhìn Từ Phàm.

“Còn thiếu chút lửa, chờ thêm một lát.”

“Loại chiến đấu liên quan đến Hỗn Độn Thánh Nhân chi kiếp này, nếu tùy tiện đi vào, nhất định sẽ xuất hiện tình huống ngoài ý muốn.”

“Cái gọi là xuân phong hóa vũ, các vị cứ kiên nhẫn chờ đợi thời cơ.” Từ Phàm nhìn cự trùng Thánh Quang càng lúc càng suy yếu nói.

Lúc này mọi người không chú ý tới, trong chiến trường của hai cự trùng, năng lượng thánh quang càng lúc càng dày đặc.

Sau khi cự trùng màu đen cắn nuốt hai phần ba bản nguyên của cự trùng Thánh Quang, thánh quang trong chiến trường đột nhiên bắt đầu ngưng tụ, cuối cùng hóa thành một thiếu nữ.

Lúc này tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đang xem phát sóng trực tiếp đều hô lên tên Tiểu Quang.

Nữ tử đầu tiên là nhìn qua cự trùng Thánh Quang bị đánh đến thảm bại, sau đó lại nhìn cự trùng màu đen.

“Chiến lực các ngươi tương đương, sao ngươi lại thua thảm như vậy.”

Thiếu nữ nói, trực tiếp hóa một luồng ánh sáng, tiến vào trong cơ thể cự trùng Thánh Quang.

Trong nháy mắt, cự trùng Thánh Quang tựa như đổi người thao tác.

Ở trên chiến trường bắt đầu phản kích cự trùng màu đen, trong nhất thời, hai cự trùng đánh khó bỏ khó phân.

Một đám cường giả Nhân tộc quan chiến thấy cảnh này mới thả lỏng một hơi.

Một tháng sau, trong tiểu viện, Tam Trùng một thân bạch bào cung kính hành lễ với Từ Phàm.

“Bái kiến Đại trưởng lão.”

Lời cảm ta Tam Trùng cũng không nói ra miệng, nhưng thần sắc đã cho thấy ý nghĩ trong lòng hắn.

“Đứng lên đi, không nghĩ tới tông môn chúng ta nhanh như vậy đã có cường giả, Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, ta cũng chưa chuẩn bị được phần thưởng gì tốt.”

Một trùng sào cỡ nhỏ xuất hiện trước mặt Tam Trùng, tản ra một luồng Không Gian chi lực đặc biệt.

“Không Gian chi sào, ở trong chứa một đại thế giới, sau này tiện cho trùng mẫu bản mệnh của ngươi dựng dục ấu trùng.”

Chương 1394: Thiên địa linh thai

“Đây là do phân thân luyện khí của ta tăng ca tăng giờ vì ngươi luyện chế.”

“Dùng tạm trước, sau này chờ sau khi ngươi thu thập được vật liệu tốt hơn, ta lại luyện chế cho ngươi một món Hồng Mông chí bảo.” Từ Phàm hứa hẹn nói.

“n tình của Đại trưởng lão, đệ tử không thể báo đáp.” Tam Trùng hành lễ lần nữa, cảm động nói.

“Đệ tử dưới cơ duyên xảo hợp, toàn bộ đều nhờ Đại trưởng lão mới có thể tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Con đường đại đạo của đệ tử sau này, kính xin Đại trưởng lão chỉ điểm.”

“Ngươi lấy thánh quang dung hợp với Trùng đạo tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, uy năng mặc dù không yếu, nhưng tính hạn chế rất lớn.”

“Khoảng thời gian sau này đừng nghĩ đến chuyện tham ngộ bất cứ đại đạo nào, cứ ở trên Hỗn Độn tinh thần, khi nào bản mệnh trùng của ngươi dung hợp với Hỗn Độn xong rồi lại nói.”

Một quyển ngọc thư xuất hiện trước mặt Tam Trùng.

“Trên Hỗn Độn tinh thần, lúc không có chuyện gì thì nghiên cứu chân giải đại đạo Hỗn Độn trong ngọc thư.”

“Trùng đạo có thể kiêm dung vạn đạo Hỗn Độn, con đường về sau rất dài.” Từ Phàm dặn dò.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Tam Trùng gật đầu nói.

“Chuyện đi Hỗn Độn tinh thần không vội, xử lý tốt chuyện khác trước rồi lại nói.” Trước khi Tam Trùng đi, Từ Phàm còn nói thêm.

“Tông môn có thêm một đệ tử Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, chuyện có thể làm sau này lại nhiều thêm.” Từ Phàm cười nói.

“Bồ Đào, bảo các đệ tử ở vòng ngoài Hỗn Độn thu thập nhiều kỳ trùng đưa cho Tam Trùng.”

“Lại thuận tiện nghe ngóng thử, số hai và tiểu đoàn đội của hắn đi đến đâu rồi.” Từ Phàm nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời, phân phó nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Bồ Đào vừa mới trả lời xong, chợt nhận được một tin tức gửi tới từ

Thiên Vị châu.

“Chủ nhân, tộc Thiên Thương muốn dùng giá ba phần chân lý Hỗn Độn mua một dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Thánh Nhân mà ngươi chiêu đãi bọn họ.” Bồ Đào nói.

“Nói cho bọn họ, ít hơn năm phần chân lý Hỗn Độn không bán.” Từ Phàm tỏ vẻ cá mắc câu rồi.

“Đồ ăn của ta, há có thể dễ bán như vậy?”

“Chủ nhân, đối diện ra được nhiều nhất bốn phần chân lý Hỗn Độn, kế tiếp còn có hợp tác.” Bồ Đào nói.

“Vậy được, bảo bọn họ đưa chân lý Hỗn Độn tới trước rồi lại nói.”

“Tuân lệnh.”

Thiên Vị châu xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm, cuối cùng cũng biến thành một trạm truyền tống cỡ nhỏ.

Bốn phần chân lý Hỗn Độn, được truyền tống tới.

Mà Từ Phàm nhìn Truyền tống trận này, rơi vào đến trầm tư.

“Phải nhanh chút tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Từ Phàm từ trong Truyền tống trận này cảm nhận được một khí tức không giống nhau.

Một phần chân lý Hỗn Độn trực tiếp bị hấp thu, theo sau trên không trung xuất hiện hai dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Từ Phàm vẫy tay một cái, hai đầu dòng sông mỹ thực hóa thành quả cầu phong ấn trận về tới trong tay, bỏ một quả trong đó vào trong Truyền tống trận Thiên Vị châu vẽ ra.

“Bồ Đào, kêu tất cả đồ đệ đến mở tiệc, xem như tộc Thiên Thương mời khách.” Từ Phàm cười nói.

Trong một tiểu thế giới tòa phong cảnh như hoạ, Từ Phàm và Trương Vi Vân đang cùng một đám đồ đệ vui sướng tụ hội.

Lần này các đồ tử, đồ tôn cũng đều tới.

“Đa tạ sư phụ đã để bọn ta có thể thưởng thức được mỹ thực như thế.” Từ Cương vừa nói vừa ăn, đắm chìm vào trong đại hạnh phúc mỹ thực.

“Ngon thì ăn nhiều chút, đạo uẩn ẩn chứa trong mỹ thực này cũng có chỗ tốt với các ngươi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc này, ba sư đồ Vương Hướng Trì đang cúi đầu càn quét mỹ thực.

Bọn họ lần đầu tiên tiếp xúc với loại mỹ thực cấp bậc này, thật sự là không nhịn được.

Sau khi càn quét một trận, mới từ từ tỉnh táo lại.

“Sư huynh, ngươi nói món thần vật đó có nên hiến cho sư tổ không?” Kiếm Vô Cực nhìn qua Hàn Phi Vũ bên cạnh.

Từ sau khi phát hiện tác dụng hồ lô Bích Ngọc, sư đồ ba người liền bắt đầu điên cuồng tìm kiếm bảo bối ở vùng Hỗn Độn xung quanh.

Khoảng thời gian này phát hiện được một bảo khố, nhưng đồ vật ẩn chứa bên trong lại rất kỳ lạ.

“Ta cảm thấy đồ vật này tốt nhất là lén đưa.”

Hàn Phi Vũ còn chưa nói xong, Vương Hướng Trì đã đứng lên.

“Sư phụ, ta phát hiện được một bí tàng ở trong Hỗn Độn, thần vật trong đó rất kỳ lạ.”

Một luồng khí tức tựa như sơ sinh khuếch tán ra.

Trong một quả cầu như thủy tinh có một tiểu hài nhi rất đáng yêu, nhắm hai mắt, biểu cảm lộ ra đầy mong đợi.

“Đây là thiên địa linh thai!” Sau khi được Bồ Đào báo cho tác dụng, Từ Phàm cực kỳ kinh ngạc.

Nhìn tiểu hài nhi trong thủy tinh, Trương Vi Vân cảm thấy hứng thú hỏi: “Đồ vật này có tác dụng gì?”

“Sau khi hai sinh linh một âm một dương rót vào bản nguyên của mình, có thể sinh ra một hài tử huyết mạch tương liên.”

“Thiên địa linh thai này lây nhiễm khí tức Nhân tộc, hài nhi trong linh thai cũng biến thành bộ dáng Nhân tộc.” Bồ Đào giải thích.

Mọi người nghe được lời này, ánh mắt lập tức sáng lên nhìn Từ Phàm và Trương Vi Vân.

“Sư phụ, đã nhiều năm như vậy, bọn ta cũng nên có thêm một tiểu sư đệ.” Ánh mắt Từ Nguyệt Tiên sáng lên nhìn thiên địa linh thai.

“Sư phụ, bọn ta ở trong bí tàng phát hiện được chín thiên địa linh thai, nếu như sư phụ nguyện ý, bọn ta có thể nhiều thêm chín tiểu sư đệ.” Vương Hướng Trì nói.

Đây là thiên địa linh thai, cũng là một loại thần vật, càng là thần vật quan trọng cho Bồ Đào thăng cấp.

“Ngươi có lòng.” Từ Phàm gật đầu, phất tay nhận lấy thiên địa linh thai.

“Các ngươi đừng nghĩ thông qua loại phương thức này có thể có tiểu sư đệ.”

“Bản nguyên của vi sư, thiên địa linh thai này tiếp nhận không nổi, cũng không diễn hóa ra được huyết mạch đời sau.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Bản nguyên của Từ Phàm đã vượt qua mức cực hạn thiên địa linh thai có thể chịu đựng.

“Ặc…”

Vương Hướng Trì đột nhiên không biết nên nói gì, khoảnh khắc khi hắn nhìn thấy thiên địa linh thai này, hắn lập tức nghĩ đến sư phụ mình.

Vẻ mặt Trương Vi Vân hơi thất vọng, nhưng sau đó nghe được một câu Từ Phàm truyền âm cho nàng, vẻ mặt lập tức vui vẻ.

Dòng sông mỹ thực kia ước chừng để mọi người ăn mười ngày.

Lúc từ tiểu thế giới đi ra, ngoài Từ Phàm và Trương Vi Vân ra, những người còn lại đều là bụng tròn vo.

Trong Hỗn Độn tinh thần, Tam Trùng cố nén vùng đất đại đạo bài xích, bắt đầu dùng vật chất trên Hỗn Độn tinh thần, dựng lên chỗ sau này mình muốn ở.

Tam Trùng vung tay lên, một con Thánh Quang trùng lớn cỡ cối xay xuất hiện bên cạnh hắn.

“Ngươi phải thích ứng tốt đại đạo Hỗn Độn trên Hỗn Độn tinh thần này, ngày sau chúng ta có thể được hoan nghênh ở vùng Hỗn Độn này hay không đều nhờ cả vào ngươi.” Tam Trùng chính bản mệnh trùng của mình nói.

Thánh Quang trùng cố nén khó chịu nhìn chủ nhân mình, nước mắt lưng tròng.

“Đại trưởng lão nói, chờ khi nào ngươi có thể hoàn toàn dung hợp đại đạo Hỗn Độn, chúng ta có thể rời đi nơi này.”

“Trong lúc này, ngươi muốn ở đây làm gì đều được.” Nhìn mắt trùng nước mắt lưng tròng, Tam Trùng cũng rất bất đắc dĩ.

Lúc Thánh Quang trùng khó chịu, một luồng thánh quang ngưng tụ bên cạnh bọn họ.

Chỉ thấy Tiểu Quang xuất hiện bên cạnh Thánh Quang trùng, ngồi xổm xuống, vô cùng yêu thương vuốt ve Thánh Quang trùng, trong ánh mắt tản ra một luồng quang huy mẫu tính.

Thánh Quang trùng rất tha thiết đáp lại vuốt ve của Tiểu Quang, làm Tam Trùng bên cạnh nhìn hơi sững người.

“Lúc bản mệnh trùng của ngươi ngưng tụ lây nhiễm khí tức của Tiểu Quang, cho nên theo góc độ luân lý mà nói, Tiểu Quang là mẹ nó, ngươi là cha nó.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Chương 1395: Huynh đệ che chở ngươi

Đại thành đệ nhất Mộc Nguyên Tiên giới, cũng là đại thành cách Ẩn Linh môn gần nhất.

Tại nơi an dưỡng nghỉ ngơi đỉnh cấp nhất trong thành, trong tiểu thế giới Ngọc Hoa Ôn Tuyền.

Thiên Linh nhìn lão đại và lão tam cũng là đã từng là Thái Thượng Đại trưởng lão và Thái Thượng Tam trưởng lão Thiên Linh tông, hiện tại chỉ có tu vi Kim Tiên.

“Lão đại, lão tam, sao hôm nay có rảnh tới tìm ta chơi vậy?” Thiên Linh cười hì hì nói.

“Quả nhiên là lưng tựa đại thụ dễ hóng mát, bọn ta mới tấn cấp Kim Tiên, ngươi cũng đã là cảnh giới Thánh Nhân.” Giọng điệu lão tam vô cùng chua xót.

“Đúng thế, cảm giác như mộng ảo, mơ màng hồ đồ đã đến cảnh giới Thánh Nhân.”

Ba người nằm trong một ôn tuyền, hưởng thụ Hỗn Độn chi khí trong ôn tuyền an dưỡng.

“Lại nói, trước đây từng nói muốn để Thiên Linh tông sáp nhập vào Ẩn Linh môn, đáng tiếc khi đó chỉ nói chứ không làm được chuyện này.”

“Nếu không hiện tại ba huynh đệ chúng ta đều có thể thành Thánh.” Thiên Linh có chút tiếc nuối nói.

“Hiện tại cũng rất tốt, những năm này Thiên Linh tông có ngươi chiếu cố, hiện tại đã chiếm giữ vùng đất hai châu ở Thiên Hồ Tiên giới.” Lão đại cười nói.

Thiên Linh vung tay lên, hai quả Đại La Tiên đào xuất hiện trước mặt lão đại và lão tam.

“Đây là Đại La Tiên đào, là ta dùng tích phân chuyên môn góp nhặt rất lâu chuẩn bị cho các ngươi.”

“Ở trong tông môn, mỗi đệ tử đều được cấp miễn phí một quả Đại La Tiên đào này, vốn cho rằng không đáng tiền.”

“Nhưng hỏi lại Bồ Đào, một quả vậy mà một ngàn tích phân Hồng Mông, mau ăn đi, đừng phụ ý tốt của ta.” Thiên Linh cười nói.

“Đại La Tiên đào này có diệu dụng gì sao?” Lão tam nghi hoặc hỏi.

“Cứu vãn tư chất của ngươi, lão đại còn được, lão tam, ta thấy ngươi có thể đột phá đến Kim Tiên cảnh đã là may mắn.”

“Đại La Tiên đào này có thể để các ngươi có được căn cơ Đại La, sau khi ăn, tấn cấp Đại La Thánh Giả không có bình cảnh nữa.” Thiên Linh dửng dưng nói.

Nghe được công hiệu của Đại La Tiên đào, lão đại, lão tam vội vàng cự tuyệt, biểu thị đồ vật này quá mức quý giá.

“Cất vào đi, loại đồ vật này ta giữ lại cũng vô dụng, tông môn cũng không cho phép đấu giá ra ngoài, bên ngoài tông môn ta chỉ biết lão đại và lão tam, không cho các ngươi thì cho ai.”

Thiên Linh tỏ vẻ ca đây phát đạt rồi, nhất định phải chiếu cố huynh đệ.

“Lão nhị, bọn ta tới tìm ngươi cũng không phải tới tống tiền.” Lão tam nói.

“Ta biết mà, các ngươi không tìm ta, lúc sau ta cũng phải đi tìm các ngươi.”

“Các ngươi nhận lấy trước đã, phía sau ta còn có chuyện khác muốn nói.” Thiên Linh thần bí nói.

Mỗi người một quả Đại La Tiên đào, được lão đại, lão tam thu vào.

“Thế này mới đúng chứ, chút đồ vật ấy cũng không dám thu, lúc sau đồ vật Đại trưởng lão cho ta, sao cho các ngươi được.”

Hai món Tiên Thiên chí bảo xuất hiện trước mặt lão đại, lão tam.

“Đại trưởng lão là người nhớ tình bạn cũ, biết các ngươi đã tới, đặc biệt bảo Bồ Đào cho ta hai món Tiên Thiên chí bảo để cho ta chuyển lại cho các ngươi.”

Sau đó Thiên Linh giới thiệu cho hai người về hai món Tiên Thiên chí bảo này.

“Không thể nhận, tuyệt đối không thể nhận, Tiên Thiên chí bảo quá quý giá.” Lão đại nhìn Tiên Thiên chí bảo, lắc đầu nói.

“Cất vào đi, Tiên Thiên chí bảo ở bên ngoài một món khó cầu, trong Ẩn Linh môn không nói mỗi người một món, nhưng cũng không phải đặc biệt khó lấy được.” Thiên Linh nói, bày ra Tiên Thiên chí bảo của mình cho hai người xem.

“Ta ở trong tông môn mặc dù là trưởng lão, nhưng chiến lực và tu vi vẫn luôn xếp ở trình độ trung hạ trong tông môn.”

“Những đệ tử đứng đầu xếp hạng đầu kia đều đã bắt đầu góp nhặt thủy tinh Hồng Mông Tử khí mua Huyền Hoàng chí bảo.” Thiên Linh có chút hâm mộ nói.

Những trưởng lão bọn họ ở trong tông môn nằm ở vị trí tương đối khó xử.

Bất kể là tu vi hay chiến lực, đều bị những đệ tử phía sau mình kéo ra xa, còn mang cái danh trưởng lão.

“Huyền Hoàng chí bảo!”

“Ẩn Linh môn đã tới mức độ này luôn sao!” Hai người kinh ngạc tán thán.

“Trong tông môn ta có thể biết vài chuyện quan hệ mật thiết với Tam Thiên giới.”

“Bây giờ Tam Thiên giới đã được Nhân tộc thống nhất, đồng thời cũng từ mục trường Thần Ma chuyển dời đến vùng Hỗn Độn tài nguyên cực kỳ phong phú này.”

“Hiện tại Tam Thiên giới đang thích ứng biến hóa do ba viên tinh thần mang đến, chính là thời cơ tu luyện tốt nhất.”

“Chờ mười vạn năm sau, Tam Thiên giới hoàn toàn ổn định, chính là lúc Nhân tộc chúng ta mở rộng ra bên ngoài.”

“Cho nên lão đại, lão tam, nếu các ngươi có tâm, tranh thủ tăng lên thực lực tổng hợp của Thiên Linh tông đi.”

“Ngày sau không nói xưng bá một đại thế giới, nhưng chiếm lĩnh vài thế giới Đại Thiên vẫn dư sức.”

Thiên Linh rủ rỉ ý nghĩ của mình, đây là ý nghĩ hắn căn cứ vào tin tức lấy được trên diễn đàn tông môn nghĩ ra.

“Thiên Linh, ngươi có lòng.” Lão đại vui mừng nói.

“Lão đại, bất kể phát sinh loại biến hóa nào, trong lòng ta, ngươi vĩnh viễn là đại ca của ta.” Thiên Linh nghĩ tới cảnh ba sư huynh đệ bọn họ sống nương tựa lẫn nhau lúc ở hạ giới trước kia.

“Ta muốn cho các ngươi và Thiên Linh tông phát triển càng tốt hơn, cho nên hiện tại các ngươi mau nhận lấy hai món Tiên Thiên chí bảo này đi.”

“Sau này chờ tu vi các ngươi cao lên, ta sẽ nghĩ cách kiếm Huyền Hoàng chí bảo cho các ngươi.”

Ngay lúc này, trên không tiểu thế giới ôn tuyền chỗ ba người xuất hiện một đám tường vân.

Rơi xuống trên ôn tuyền, biến thành một chiếc lá sen hình tròn.

Phía trên lá sen là một bữa món ngon tiên thực thịnh soạn.

“Lão đại, lão tam, đây là món ngon tiên thực cấp Đại La Thánh Giả, các ngươi ăn nhiều có chỗ tốt với tu luyện.” Thiên Linh vội vàng dặn dò.

Lúc này, bên ngoài Mộc Nguyên Tiên giới.

Một con rối cấp Thánh Nhân hóa thành hình người từ trong Thánh Nhân chi kiếp đi ra.

Thiên Vạn Binh cách đó không xa nước mắt rưng rưng chính nhìn nhi tử con rối của mình.

“Không dễ dàng, rốt cuộc ta cũng có chiến lực cấp Thánh Nhân.”

Bên cạnh Thiên Vạn Binh, mấy đệ tử đạo Khôi Lỗi cũng là vô cùng cảm khái.

“Thiên sư huynh, chờ sau khi ngươi gặp Đại trưởng lão, nhất định phải hỏi xem tương lai mạch Khôi Lỗi chúng ta ở nơi nào!”

“Những năm này chúng ta sống quá khổ rồi!” Khôi lỗi một đạo đệ tử, nước mắt rưng rưng nói.

“Yên tâm, ta nhất định sẽ hỏi Đại trưởng lão.”

Không quá lâu sau, Thiên Vạn Binh liền được Từ Phàm triệu kiến.

“Bái kiến Đại trưởng lão.”

“Không dễ dàng, mạch Khôi Lỗi các ngươi cũng xem như là có một cường giả Thánh Nhân chân chính.” Từ Phàm cười nói.

Đạo Khôi Lỗi không chỉ riêng bản thân phải trở thành Thánh Nhân, con rối bản mệnh liên kết với bản thân cũng phải trở thành Thánh Nhân.

“Đại trưởng lão, xin chỉ cho mạch Khôi Lỗi bọn ta một con đường sáng, hiện tại đệ tử mạch bọn ta đều không theo kịp số đông rồi.” Thiên Vạn Binh đáng thương nói.

“Ta biết, chân giải liên quan tới đạo Khôi Lỗi trong Tàng Kinh Các, đã vì các ngươi chỉ rõ con đường về sau.”

“Thế này, ta lại cho đạo Khôi Lỗi các ngươi thêm một đặc quyền, các ngươi có thể tự mình thu thập vật liệu, giao cho Bồ Đào, miễn phí gia công con rối cho các ngươi.”

“Bồ Đào sẽ căn cứ vào vật liệu các ngươi cung cấp, luyện chế thành con rối thích hợp với vật liệu.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Hiện tại đám đệ tử đứng đầu nhất tông môn đều đã bắt đầu tiến công Đại Thánh Nhân.

Mà người dẫn đầu mạch Khôi Lỗi, vừa mới chỉ trở thành cường giả Thánh Nhân cảnh.

Từ Phàm cảm thấy cần phải cung cấp chút tiện lợi cho mạch Khôi Lỗi, nếu không cảm thấy thảm quá đi.

“Đa tạ Đại trưởng lão!” Thiên Vạn Binh cảm kích chảy nước mắt.

Chương 1396: Người làm tổn thương thiếu chủ ta, chết!

Sau khi Thiên Vạn Binh rời khỏi tiểu viện của Từ Phàm, lại nhận được tin tức từ Bồ Đào.

“Phàm là đệ tử đạo Khôi Lỗi đều có thể nhận được một khoản vay không ràng buộc từ trong bảo khố.”

“Đây là muốn để ta tiến vào cuộc sống trả nợ nữa sao? Quả nhiên là hoài niệm.”

Thiên Vạn Binh nhớ tới cuộc sống trả nợ trước đây, mang theo một đám con rối đi săn cự thú Hỗn Độn khắp nơi trong vùng Hỗn Độn.

Lúc hắn đang nghĩ sau này nên làm thế nào kiếm thủy tinh Hồng Mông Tử khí trả nợ, đối diện lại đụng phải Hàn Phi Vũ.

“Còn chưa chúc mừng con rối của Thiên sư huynh tấn cấp thành cường giả Thánh Nhân cảnh.” Hàn Phi Vũ chúc mừng nói.

“Ha ha, đây hoàn toàn đều nhờ sự ủng hộ của Hàn sư đệ, nếu không con rối bản mệnh của ta cũng sẽ không tấn cấp cảnh giới Thánh Nhân nhanh như thế.” Thiên Vạn Binh thân thiết nói.

Trong tông môn, người có thể để hắn cảm kích không có mấy ai.

Nhà giàu số một tông môn trước mắt đúng là một trong số đó, có thể nói ngoài Đại trưởng lão ra, người có trợ giúp lớn nhất với hắn chính là nhà giàu số một tông môn.

Lúc này Hàn Phi Vũ đột nhiên nghĩ đến gì đó, lấy ra một thiên địa linh thai.

Một luồng khí tức sơ sinh khuếch tán ra, chớp mắt làm Thiên Vạn Binh dấy lên tinh thần.

“Thiên địa linh thai! Không nghĩ tới sư đệ thế mà lại có loại đồ tốt này!” Thiên Vạn Binh từng thấy qua thần vật thiên địa linh thai trong kho tài liệu của Bồ Đào.

Thần vật thiên địa linh thai đối với đạo Khôi Lỗi bọn họ không thua gì thần vật có thể diễn hóa hóa thân ngoài thân.

Luyện chế thêm chút là có thể lại nhiều thêm một con rối bản mệnh.

“Vật này ta nghe nói hữu dụng với đạo Khôi Lỗi các ngươi, cái này coi như là hạ lễ xin Thiên sư huynh nhận lấy.” Hàn Phi Vũ chân thành nói.

Loại thiên địa linh thai này trong bí cảnh bên tổng cộng phát hiện chín cái, ba sư đồ bọn họ mỗi người ba cái.

“Thiên địa linh thai này là cấp thần vật, quá mức quý giá, ta không thể nhận.” Thiên Vạn Binh vội vàng lắc đầu nói.

“Cất vào đi, nếu thấy quá mức quý giá thì sau này khi Thiên sư huynh tìm được đồ tốt đưa lại ta là được.”

Thiên địa linh thai rơi xuống trong tay Thiên Vạn Binh, Hàn Phi Vũ vẫy tay biến mất ở chân trời.

Thiên Vạn Binh nhìn bóng lưng Hàn Phi Vũ, lại nhìn thiên địa linh thai trong tay.

“Nhân tình này lúc nào mới trả hết đây.”

Lúc này, bên cạnh hắn xuất hiện một con rối cấp Thánh Nhân.

“Lão cha ngươi cứ nhận đi, như vậy có thể cho ta thêm đệ đệ, trợ giúp với ngươi sau này có thể lớn hơn một ít.” Nhi tử con rối nói.

“Vậy cũng được, hai chúng ta trở về thương lượng một chút, xem cho ngươi thêm một đệ đệ loại hình gì.” Thiên Vạn Binh nghĩ ngợi nói.

Lúc này trong tiểu viện Từ Phàm, Từ Phàm đang nghe báo cáo của Bồ Đào.

“Chủ nhân, căn cứ vào tin tức tộc Thiên Thương cung cấp, phân thân số hai và đoàn đội của hắn đã đến thế giới trung chuyển thứ chín khu Đông Cửu.” Bồ Đào báo cáo.

“Nhìn tốc độ này, trên đường hẳn không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.” Từ Phàm nhìn thôi diễn lộ tuyến tiến lên của bọn họ nói.

“Bên số một mọi chuyện đều như thường, hiện tại đã là Luyện Khí sư được tôn kính nhất của Đế quốc Man Thú Thần Ma.”

“Bên số ba lại thêm mấy vạn năm nữa là có thể hoàn thành nhiệm vụ.”

“Đơn đặt hàng của phân thân số năm đã đủ cho hắn bận rộn mười vạn năm.”

Từ Phàm tính toán một vòng, phát hiện chính mình thật sự không có chuyện gì làm.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm duỗi cái lưng mỏi.

“Bồ Đào, ta muốn bế quan chuyên tâm phá giải hệ thống, ngoài đại sự sinh tử tồn vong, chuyện khác tự ngươi quyết định.”

Một Truyền tống trận xuất hiện dưới chân Từ Phàm, trực tiếp truyền tống Từ Phàm xuống phòng tu luyện dưới không gian dưới lòng đất.

Thời gian lưu chuyển, thương hải tang điền, chớp mắt ba vạn năm đã qua.

Lúc đang bế quan phá giải hệ thống, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức Bồ Đào gửi tới.

“Chủ nhân, bản thể Bồ Đào đã thăng cấp xong, quỹ đạo vận hành của viên tinh thần thứ tư của Tam Thiên giới do Sinh Cơ tinh thần hóa thành đã thôi diễn xong.”

Nhìn thấy tin tức này, Từ Phàm từ từ mở mắt.

“Không tệ.”

Từ Phàm đứng dậy xuất hiện trong tiểu viện.

Nhìn cảnh sắc xung quanh chưa thay đổi, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy ba vạn năm này, tựa như chỉ là một đêm ngắn.

“Trong khoảng thời gian chủ nhân ngươi bế quan, trong tông môn có 378 đệ tử tấn cấp Đại Thánh Nhân.”

“Tam Trùng rời khỏi Hỗn Độn tinh thần, bắt đầu dựa theo đề nghị của ngươi đi khu vực bên ngoài trung tâm Hỗn Độn du lịch.”

“Huynh đệ tốt Vương Vũ Luân của ngươi lúc chu du trong vùng Hỗn Độn gặp phải cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tập kích, dùng Huyền Hoàng chí bảo không gian một lần chạy thoát.”

“Ma chủ cùng Thánh Vạn Xuyên đại chiến, hai bên đều có tổn thương, hiện tại hai người đều đang tĩnh dưỡng.”

“Đồ đệ Vương Hướng Trì của ngươi dẫn theo Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực trong ba vạn năm này ở vùng Hỗn Độn khám phá hai bí cảnh, trân quý nhất trong đó là một phôi thai Hồng Mông chí bảo.”

“Đệ tử Vương Huyền Tâm của ngươi …”

Từ Phàm nghe Bồ Đào báo cáo đại sự trong gần ba vạn năm, thỉnh thoảng gật đầu.

Lúc hắn đang cảm khái thế giới thái bình thì đột nhiên nhận được tin tức cầu viện của Từ Nguyệt Tiên.

“Bồ Đào, có chuyện gì thế?” Từ Phàm hỏi thăm.

“Từ Nguyệt Tiên bị một cự thú không gian cấp Hỗn Độn Thánh Nhân toả định, hiện tại đang truy đuổi lẫn nhau, đã phái Tiểu Dương qua đó cứu viện.”

Trong một vùng Hỗn Độn xa lạ, Từ Nguyệt Tiên dùng Huyền Hoàng chí bảo nhanh chóng phá vỡ không gian, ý đồ thoát khỏi cự thú Hỗn Độn phía sau.

“Bồ Đào, vì sao ta dùng Huyền Hoàng chí bảo bảo mệnh của sư phụ vẫn không thể hất nó ra?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Cự thú Hỗn Độn Không Gian đại đạo đó đã in dấu lên người ngươi, lúc ngươi không tiến vào trong địa bàn của cự thú Hỗn Độn khác, ngươi sẽ vĩnh viễn bị nó truy kích.”

“Không cần lo lắng, ta đã phái Tiểu Dương tới cứu viện, ngươi lại kiên trì thêm một khắc là được.” Bồ Đào nói.

Đúng lúc này, một hư ảnh cự thú to lớn phá ra từ trong không gian, xuất hiện sau lưng Từ Nguyệt Tiên.

Mở ra miệng rộng lớn hơn cả tiểu thế giới muốn nuốt lấy Từ Nguyệt Tiên.

Trong nháy mắt, Từ Nguyệt Tiên kích hoạt Huyền Hoàng chí bảo lần nữa, biến mất trong cái miệng to như chậu máu của cự thú.

Không cắn nuốt được mục tiêu, cự thú không chán nản, giống như một con mèo đang đùa chuột, bình tĩnh đợi con mồi chạy xa rồi truy đuổi lần nữa.

Lúc Từ Nguyệt Tiên phá vỡ không gian xuất hiện tại một vùng Hỗn Độn xa lạ lần nữa, nàng nhìn thấy Thánh Dương tinh thần nơi xa.

“Bồ Đào, ngươi tính tốt chưa đấy.” Nhìn Thánh Dương tinh thần, Từ Nguyệt Tiên bĩu môi nói.

“Vị trí này vừa vặn phù hợp, cũng là phương thức cứu viện tốt nhất.”

Lúc Bồ Đào đang nói chuyện, một quang môn do Thánh Dương chi lực tạo thành xuất hiện.

Một thiếu nữ trẻ tuổi từ trong quang môn bước ra.

“Nguyệt Tiên thiếu chủ, ta tới cứu ngươi.” Thiếu nữ trẻ tuổi nở nụ cười xinh đẹp, Thánh Dương tinh thần sau lưng lập tức bắn ra tia sáng vô tận.

“Làm phiền, xưng hô thiếu chủ thế này ta nghe không quen, sau này cứ gọi ta là tỷ tỷ đi.” Từ Nguyệt Tiên nhìn thiếu nữ trẻ tuổi tướng mạo tú mỹ nở nụ cười.

Một đợt thủy triều không gian to lớn dâng lên, cự thú không gian tựa như cự sa trong biển từ mặt biển vọt lên.

“Một con cự thú Hỗn Độn nho nhỏ, cũng dám làm tổn thương thiếu chủ ta, nhận lấy cái chết đi!”

Một thanh cự kiếm lấp lánh Thánh Dương chi lực, trong nháy mắt ngưng tụ trên không cự thú, sau đó như lôi đình đột ngột cắm xuống.

“Gàooo!!”

Âm thanh gào thét vừa vang lên, liền bị Thánh Dương chi lực trên cự kiếm mẫn diệt trong Hỗn Độn.

Từ lúc cự thú xuất hiện đến lúc nó chết, chỉ là thời gian trong nháy mắt.

Chương 1397: Trùng tu lần nữa

Một đoàn tinh hoa cô đặc lấy ra từ trên người Hỗn Độn thú xuất hiện trong tay Tiểu Dương.

“Thiếu chủ, ta báo thù cho ngươi, đây là tinh hoa của nó.” Tiểu Dương đưa đoàn tinh hoa cho Từ Nguyệt Tiên.

Từ Nguyệt Tiên trong kinh ngạc cứng nhắc nhận lấy đoàn tinh hoa này.

Nàng tuyệt đối không ngờ rằng, chiến lực của thiếu nữ tuyệt sắc này vậy mà mạnh như vậy.

“Tiểu Dương, bây giờ ngươi có chiến lực Hỗn Độn Thánh Nhân đỉnh phong sao?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Đúng vậy, bắt nguồn từ viên Thánh Dương tinh thần này, ta có thể điều động năng lượng của nó lớn mạnh bản thân ta, phát huy ra chiến lực Hỗn Độn Thánh Nhân đỉnh phong.”

Tiểu Dương bảo vệ phía sau Từ Nguyệt Tiên, từng tia Thánh Dương chi lực trải rộng khắp khu vực mấy trăm quang giáp xung quanh.

“Lợi hại!” Từ Nguyệt Tiên kinh ngạc tán thán, đồng thời trong lòng có chút cảm giác cấp bách phải tăng lên cảnh giới.

Hiện tại các đệ tử ưu tú của tông môn đều đã bắt đầu lần lượt tấn cấp đến Đại Thánh Nhân cảnh, thậm chí còn có đệ tử Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh xuất hiện.

Nếu như sau này nàng ở cảnh giới Đại Thánh Nhân quá lâu, nói không chừng lúc nào đó sẽ bị những đệ tử tông môn kia bỏ xa.

“Thiếu chủ, bây giờ chúng ta trở về sao?” Tiểu Dương ở sau lưng hỏi.

“Không vội, trước tiên tới sào huyệt cự thú Hỗn Độn ngươi giết xem thử đã, nhất định có đồ tốt.” Từ Nguyệt Tiên kéo Tiểu Dương phá vỡ không gian bay về hướng cự thú Hỗn Độn đuổi theo.

Bên ngoài Tam Thiên giới, lại có một đệ tử Ẩn Linh môn từ trong Đại Thánh Nhân chi kiếp đi ra.

“Chúc mừng Ảnh Thứ sư huynh, cuối cùng cũng thành Đại Thánh Nhân cảnh.” Kiếm Vô Cực và Hàn Phi Vũ chúc mừng nói, trong ánh mắt có hâm mộ không nói nên lời.

“Khách khí, cảnh giới Đại Thánh Nhân đối với các ngươi cũng chỉ là chuyện sớm muộn, không cần hâm mộ.” Ảnh Thứ nhìn hai người có quan hệ tương đối tốt với hắn trong tông môn nói.

Ngay lúc này, lại một Đại Thánh Nhân chi kiếp ngưng tụ bên ngoài Tam Thiên giới.

Chỉ thấy một nữ tử vóc dáng mảnh khảnh đứng trong kiếp nạn Đại Thánh Nhân.

“Hôm nay ngày gì, tông môn chúng ta thế mà đồng thời xuất hiện hai Đại Thánh Nhân thế này.” Hàn Phi Vũ nở nụ cười.

“Khu vực này tiến vào thời gian ánh sáng ba viên tinh thần giao nhau năm mươi vạn năm một lần, sau khi độ kiếp ở đây, bản nguyên của người đó sẽ mạnh hơn một chút.”

Giọng nói của Hùng Lực vang lên phía sau mấy người.

“Đại sư huynh.” Ba người vội vàng chào hỏi.

“Ta tới xem Tráng Linh độ kiếp, các ngươi đừng để ý đến ta, nên làm gì thì làm đó đi.” Hùng Lực cười như một người đại ca nhà bên.

Lúc này, Kiếm Vô Cực chợt nghĩ đến gì đó, lấy ra thiên địa linh thai đi tới bên cạnh Hùng Lực.

“Đại sư huynh, những năm này ngươi và Tráng Linh sư tỷ vẫn chưa có con nối dõi, có muốn cân nhắc dùng thần vật này muốn một hài tử không?”

“Huyết mạch của nó cũng giống như thân sinh, hơn nữa thiên phú tuyệt đối là đứng đầu.” Kiếm Vô Cực hóa thân thành nhân viên bán hàng.

“Thần vật quá mức quý trọng, ta không cần.” Hùng Lực quả quyết cự tuyệt.

Trong tình huống chưa trở thành người mạnh nhất tông môn hoặc người mạnh nhất ngoài Đại trưởng lão ra, hắn sẽ không cân nhắc đến chuyện khác.

“Ngươi không muốn, sư tỷ cũng không muốn sao?”

“Cất vào đi, sư huynh đệ kết thành đạo lữ không có con nối dõi trong tông môn đã rất ít rồi.” Kiếm Vô Cực tiếp tục nói.

Hùng Lực đã từng giúp hắn không ít lần, hiện tại là lúc nên báo ân.

“Chờ sau khi Tráng Linh độ kiếp xong lại nói.” Hùng Lực vẫn lắc đầu.

“Vô Cực sư đệ, ngươi đây là nói chuyện không có hiệu quả, nhìn ta này!” Thiên Vạn Binh không biết từ khi nào đã đi tới bên cạnh Kiếm Vô Cực, thuận tay lấy qua thiên địa linh thai.

“Đại sư huynh, một người nam nhân, nhất định phải mạnh nhất ở tất cả các mặt.”

“Ngươi xem có sư huynh đệ, con nối dõi của hắn đều sắp thành Thánh Nhân, ngươi còn không muốn, không phải là không được rồi sao.” Thiên Vạn Binh hơi khiêu khích nhìn Hùng Lực.

Lúc mọi người đều cảm thấy Thiên Vạn Binh sắp gay go, mọi người phát hiện không gian chỗ Thiên Vạn Binh bị Hùng Lực nén lại trong lòng bàn tay, hóa thành một quả cầu.

Sau đó quả cầu hóa thành một luồng lưu quang, phá vỡ không gian không biết bay về nơi nào.

“Vô Cực sư đệ, đa tạ.” Hùng Lực nhận lấy thiên địa linh thai nói.

“Khách khí, đều là huynh đệ một tông môn.” Kiếm Vô Cực cười ha ha nói.

Dưới sự dẫn đầu của hồ lô Bích Ngọc của Hàn Phi Vũ, hắn cũng làm giàu.

Nếu không đổi lại là khi trước, hắn nhất định sẽ lấy thiên địa linh thai đi đổi thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Trong tiểu thế giới động phủ của Vương Hướng Trì, sư đồ ba người tề tựu.

“Vừa rồi ta đã xin chỉ thị của sư tổ các ngươi, sư phụ các ngươi là ta đây lại sắp trùng tu rồi.” Vương Hướng Trì cười nói.

Từ lúc hắn bắt đầu tu luyện đến bây giờ, đây đã là lần thứ ba hắn trùng tu.

“Sư phụ, ngươi trùng tu nhanh chút, dùng Vạn Đạo Nguyên Tham, ước chừng không đến một ngàn năm là ngươi có thể tấn cấp đến Đại Thánh Nhân cảnh.” Kiếm Vô Cực nói.

“Đúng vậy, ta và Vô Cực vẫn chờ sau khi ngươi tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân mang bọn ta đi xa nhà.” Hàn Phi Vũ cầm lấy Vạn Đạo Nguyên Tham đưa tới miệng Vương Hướng Trì.

“Không phải ta muốn trước khi trùng tu gặp các ngươi một lần sao!”

Vạn Đạo Nguyên Tham hóa thành một luồng lưu quang bị Vương Hướng Trì hút vào trong miệng.

Sau khi ăn, quanh người Vương Hướng Trì bắn ra một ánh sáng sinh mệnh màu lục biến hắn thành một quang đoàn.

“Dựa theo tư liệu Bồ Đào cho, sư phụ phải biến thành trứng trăm năm.” Kiếm Vô Cực nói.

Đúng lúc này, hai người chợt cảm giác được toàn bộ Tam Thiên giới đều bắt đầu chấn động.

Cuối cùng một luồng sinh cơ to lớn đột nhiên bao phủ lấy cả Tam Thiên giới.

Tất cả Tiên giới, thế giới Trung Thiên, thế giới Tiểu Thiên trong Tam Thiên giới đều rơi xuống một trận mưa sinh cơ.

Tức khắc tựa như nắng hạ gặp mưa rào, một vài sinh mệnh khô héo vậy mà bắt đầu trở mình sinh trưởng.

Nhân tộc trong Tam Thiên giới lúc này thần kỳ phát hiện, bên ngoài Tam Thiên giới xuất hiện viên tinh thần thứ tư.

Lúc này, bên tai hai người Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực vang lên giọng nói của Từ Phàm.

“Đưa sư phụ các ngươi lên Sinh Cơ tinh thần đi.

“Tuân lệnh, sư tổ.”

Hai người mang theo quang đoàn tiến vào trong cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt bọn họ.

Vừa ra khỏi cánh cửa truyền tống, hai người liền cảm nhận được một cảm giác trong lành, khoan khoái từ trong ra ngoài.

“Sư tổ, sư phụ đã biến thành quang đoàn.” Hàn Phi Vũ chỉ vào quang đoàn màu lục nói.

“Ta cảm nhận được, về sau để hắn ở trên Sinh Cơ tinh thần hóa bướm đi.” Từ Phàm thưởng thức cảnh sắc ôn hòa trên Sinh Cơ tinh thần nói.

“Tuân lệnh.”

“Sư tổ, Sinh Cơ tinh thần này sau này có mở ra với tông môn không?” Hàn Phi Vũ tò mò hỏi.

Mặc dù hắn ở trong tông môn thể nghiệm được chỗ tốt của Sinh Cơ tinh thần, nhưng còn chưa tự mình đến trên Sinh Cơ tinh thần.

“Sẽ thỉnh thoảng mở ra.”

“Viên Sinh Cơ tinh thần này, mặc dù nhìn dáng vẻ như sinh cơ dâng trào, viên mãn, nhưng hạch tâm trong đó thủng trăm ngàn lỗ, cần năng lượng bổ sung trong thời gian dài mới có thể khôi phục lại trạng thái đỉnh phong.” Từ Phàm giải thích.

Sinh Cơ tinh thần trước kia tất cả đều còn, nhưng lúc ở trong bụng cự thú Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, thời gian dài ở trạng thái bị hấp thu, thời gian bổ sung năng lượng ít.

“Đã rõ.” Kiếm Vô Cực, Hàn Phi Vũ gật đầu nói.

“Phải rồi, sư tổ, còn chưa để ngươi xem biến hóa của hồ lô Bích Ngọc này.” Hàn Phi Vũ nói, lấy ra hồ lô Bích Ngọc.

“Cái này có gì đáng xem, chẳng qua chỉ là khôi phục lại một chút uy năng lúc đầu thôi.”

Chương 1398: Tin tức

Từ Phàm xem xét tỉ mỉ hồ lô Bích Ngọc, không khỏi có phần cảm khái.

Lúc mới đầu hắn chỉ cho rằng hồ lô nhỏ này là Tiên Thiên chí bảo, sau đó sau khi tiếp xúc được với cấp độ này, lại cảm thấy là Huyền Hoàng chí bảo.

Về sau, sau khi trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư, cảm thấy hồ lô Bích Ngọc này chỉ là Hồng Mông chí bảo bình thường.

Mãi đến bây giờ lấy ánh mắt hắn, thứ này đã được xếp vào hàng Hồng Mông chí bảo đứng đầu.

Cấm chế phù văn trên hồ lô Bích Ngọc, có một vài phù văn nhìn từ trình độ của hắn hiện tại, đều là tồn tại rất khó phá giải.

“Hiện nay bằng vào ánh mắt của hắn, hồ lô Bích Ngọc này của ngươi là một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu, hoặc có thể là tồn tại cao hơn.”

“Giữ gìn cho kỹ, sau này có thể mang đến cho ngươi vô tận cơ duyên.” Từ Phàm nói, trả lại hồ lô Bích Ngọc cho Hàn Phi Vũ.

Mặc dù một vài cấm chế trên hồ lô Bích Ngọc có thể cởi bỏ, nhưng toàn bộ quá trình vô cùng rườm rà, lười động thủ, nên có thể cởi bỏ hay không phải xem cơ duyên của Hàn Phi Vũ.

“Đa tạ sư tổ cho hay.” Hàn Phi Vũ hành lễ nói.

“Được rồi, không có việc gì thì trở về đi.” Từ Phàm xua tay, một lát nữa hắn còn muốn phải bầu bạn với tức phụ, du lãm Sinh Cơ tinh thần này.

Sau khi hai đồ tôn rời đi, một quang môn xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, Trương Vi Vân từ đó đi ra.

“Phu quân, hôm nay sao có nhàn tình nhã trí hẹn ta ra ngắm phong cảnh thế này?” Trương Vi Vân kéo tay Từ Phàm vui vẻ nói.

“Đây không phải là do Sinh Cơ tinh thần mới vừa dung nhập vào trong hệ thống tinh thần bên ngoài Tam Thiên giới sao.”

“Hấp thu năng lượng của ba viên tinh thần sẽ sinh ra đôi chút biến hóa, cho nên muốn cùng ngươi qua đây xem thử.” Từ Phàm cười nói.

Trên Sinh Cơ tinh thần phần lớn là Tiên Thiên linh căn, bởi vì hấp thu được năng lượng của ba viên tinh thần nên đều đang bắt đầu chậm rãi khôi phục lại.

Một luồng xuân ý từ trên Sinh Cơ tinh thần phát ra.

Vô số Tiên Thiên linh căn bắt đầu mở ra, toả ra trạng thái đẹp nhất.

Trương Vi Vân nhìn những đóa hoa bắt đầu nở rộ, không khỏi tựa đầu vào vai Từ Phàm.

“Phu quân, nơi này đẹp thật đó!”

Nhìn các loại Tiên Thiên linh căn kỳ diễm, Trương Vi Vân nhất thời không biết phải hình dung cảm giác hiện tại của nàng thế nào.

“Dùng tâm cảm nhận, nói không chừng ngươi còn có thể lĩnh ngộ đạo Sinh Mệnh nơi này.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Viên Sinh Cơ tinh thần này gia nhập vào trong hệ thống vận hành tinh thần của Tam Thiên giới, sẽ mang đến biến hóa cực lớn cho toàn bộ Tam Thiên giới.

Cái khác không nói, dựa theo Từ Phàm thôi diễn, Sinh Cơ tinh thần của Tam Thiên giới ít nhất có thể bồi dưỡng được ba, bốn cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, đây là dưới tình huống không dựa vào tài nguyên của đại thế giới khác.

Một cây Thánh Giới thụ to lớn, trên lá cây ở cao nhất, Từ Phàm kéo Trương Vi Vân ngồi lên, lấy một góc đặc biệt ngắm vùng Hỗn Độn.

“Không nghĩ tới xung quanh Tam Thiên giới của chúng ta lại có nhiều đại thế giới tinh thần như thế.” Nhìn vùng Hỗn Độn sáng chói như tinh không, Trương Vi Vân kinh ngạc tán thán nói.

“Đây là một môn Quan Tinh thuật gần đây rảnh rỗi ta thôi diễn ra, tìm kiếm đại thế giới vô cùng thực dụng.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Quan Tinh thuật này sau này chủ yếu dùng cho Nhân tộc mở rộng tìm kiếm đại thế giới.

Dựa theo phân chia thực lực của toàn vùng Hỗn Độn, hiện tại Nhân tộc miễn cưỡng được coi là chủng tộc tam lưu trong vùng Hỗn Độn.

Tiêu chí của nó chính là có được ba cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân trở lên.

“Chủng tộc tam lưu phải khống chế ít nhất hai chữ số đại thế giới, chờ sau khi Tam Thiên giới ổn định là có thể bắt đầu mở rộng.” Từ Phàm nhìn bầu trời đầy sao lặng lẽ nói.

Ba tháng sau, một chiếc tiên chu xa hoa nhìn có hơi rách nát, thần tốc tiến vào trong Tam Thiên giới.

“Từ đại ca, ta suýt nữa thì không thấy được ngươi!”

Vương Vũ Luân lúc này chợt có cảm giác sống sót sau tai nạn.

Không chỉ hắn như thế, hồng nhan tri kỷ của hắn trên tiên chu cũng như thế.

“Từ đại ca, ngươi không biết cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân khi đó có bao nhiêu lợi hại đâu.”

“Chỉ trong một cái chớp mắt, tất cả mọi người trên tiên chu bị cự thú khống chế, giống như một con dê béo đặt lên bàn xẻ thịt, chỉ còn thiếu bước vào nồi.”

“Nếu không phải khi đó ta cơ trí, cho Tiểu Thanh một món chí bảo đào mệnh cấp Huyền Hoàng chí bảo, người một thuyền bọn ta đều phải xong đời.” Vương Vũ Luân nghĩ lại còn rùng mình, trong ánh mắt lộ ra một tia hoảng sợ.

“Ngươi dù sao cũng là cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, sao lại sợ thành dạng này.” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân an ủi nói.

“Không giống nhau, nếu không phải trên người Tiểu Thanh có một món Hồng Mông chí bảo có thể miễn cưỡng hoạt động thì hoàn toàn không khởi động được chí bảo đào mệnh Từ đại ca ngươi cho.”

“Được rồi, tìm được đường sống trong chỗ chết cũng coi như là chuyện tốt, mau mang các hồng nhan tri kỷ tĩnh dưỡng cho tốt đi.” Từ Phàm nói.

“Trước khi ta tu dưỡng phải giao cái này cho ngươi trước đã, ta cảm thấy đây hẳn là đồ vật ở vùng Hỗn Độn khác.” Vương Vũ Luân nói, lấy ra một quả cầu thuỷ tinh lớn cỡ quả cầu pha lê bình thường kín đáo đưa cho Từ Phàm.

Trong nháy mắt khi viên kia thủy tinh cầu xuất hiện, tim Từ Phàm đột ngột nhảy lên.

“Từ đại ca, ta cảm thấy thực lực bản thân còn chưa đủ mạnh, sau này ta phải cố gắng tu luyện, tranh thủ tấn cấp đến cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.” Ánh mắt Vương Vũ Luân kiên định nói.

“Roi đánh đến trên người ngươi mới biết đi ha.” Từ Phàm cười lắc đầu.

“Ngươi đi tu dưỡng đi, ta nghiên cứu vật nhỏ này.”

“Được.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm ngắm nghía quả cầu thủy tinh pha lê trong tay.

Hắn ở trên quả cầu thủy tinh pha lê cảm nhận được một tia khí tức xa xôi quen thuộc.

Trước đây khi tấn cấp đến Đại La thánh giả, hắn có dùng đạo Nhân

Quả bắt đầu ngược dòng tìm hiểu thế giới chính mình từng sống, cũng hạ cấm chế trong lòng, chỉ cần phát hiện được khí tức thế giới hắn từng sống, cấm chế trong cơ thể sẽ vận chuyển nhắc nhở.

Mà vừa rồi một thoáng tim đập nhanh ở chỗ Vương Vũ Luân, chính là nhắc nhở của cấm chế.

“Ta nói vì sao vẫn luôn tìm không thấy, thì ra là ở vùng Hỗn Độn khác, chẳng trách…” Giọng điệu Từ Phàm chậm rãi nói.

Trong Tam Thiên giới, tiểu tinh cầu như Trái Đất cũng có rất nhiều.

Trước kia Từ Phàm cho rằng Trái Đất ở trong thế giới Đại Thiên vô ma nào đó trong Tam Thiên giới.

Chờ sau khi nhân quả của hắn phủ khắp Tam Thiên giới đi mới phát hiện, Trái Đất không ở chỗ này.

Về sau, sau khi trở thành Đại Thánh Nhân có thể dùng chân lý Hỗn Độn trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân trong nháy mắt, hắn phát hiện Trái Đất cũng không ở trong vùng Hỗn Độn này.

Phía sau Từ Phàm xuất hiện từng sợi xiềng xích nhân quả, sau đó như rắn độc săn mồi đồng dũng mãnh lao tới quả cầu thủy tinh pha lê.

Ba canh giờ sau, Từ Phàm tiếc nuối mở mắt.

“Ngược dòng không tìm hiểu được cụ thể nằm trong vùng Hỗn Độn nào, xem ra không nằm ở xung quanh.” Từ Phàm có chút tiếc nuối nói.

“Bồ Đào, dùng Thiên Vị châu tìm kiếm làm sao vượt giới đến vùng Hỗn Độn khác.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Thăm dò được một chút tin tức quê nhà, Từ Phàm cũng không kích động.

Bởi vì hắn biết cho dù hắn trở về, thế giới đó cũng không phải thế giới hắn mong đợi.

Mà thân phận của hắn ở thế giới đó nhiều lắm xem như là khách qua đường trên dòng sông thời gian.

Từ Phàm tìm tới quê nhà là muốn làm rõ một chuyện, đó chính là trước đây là ai bắt hắn đến nơi đây.

“Chủ nhân, muốn vượt qua vùng Hỗn Độn khác, chỉ có hai loại phương thức.”

“Một là trở thành tồn tại cấp Quốc chủ, hai là ngồi Hồng Mông Thánh quy.”

Chương 1399: Vạn năm truyền đạo

“Cách chừng mỗi ba trăm vạn năm Hồng Mông Thánh Quy sẽ đi ngang qua vùng Hỗn Độn, đến lúc đó có thể thông qua phương thức đặc biệt để tiến vào đại thế giới ở phần bụng của Thánh Quy.” Bồ Đào nói.

“Haizz, còn phải chờ mấy trăm vạn năm nữa chứ.” Từ Phàm thở dài nói.

“Vậy có biết được con đường Hồng Mông Thánh Quy muốn đi không?”

“Tộc Thiên Thương nói quyền hạn của chúng ta không đủ, chờ sau khi chủ nhân đạt đến Hồng Mông Luyện Khí sư rồi mới có thể tra được.”

“Được rồi, xem ra đường về nhà vẫn còn cách xa không hẹn.” Từ Phàm ung dung nói.

Trên mặt hồ bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm và Vương Vũ Luân ngồi trên một chiếc thuyền nhỏ thả câu.

“Quả cầu thủy tinh ngươi cho ta là năng lượng thể rắn ở vùng Hỗn Độn ngươi câu, mặc dù năng lượng đó đặc biệt, nhưng không có tác dụng quá lớn.”

“Nhưng vùng Hỗn Độn chỗ quả cầu thuỷ tinh có một chút sâu xa với ta, sau này có lẽ ta phải đến vùng Hỗn Độn đó một chuyến.” Từ Phàm nói.

“Vậy mà có một chút sâu xa với Từ đại ca, xem ra không uổng công ta câu lên, sau này nếu ta có câu được đồ vật trong vùng Hỗn Độn đó nữa, sẽ để cho Từ đại ca xem trước.” Vương Vũ Luân cười nói.

Từ Phàm gật đầu, nhìn Vương Vũ Luân khôi phục như lúc đầu.

“Gần đây còn ra ngoài không?”

“Không ra ngoài nữa, ta muốn mang theo những hồng nhan tri kỷ và đám hài tử cố gắng tu luyện.”

“Không đạt đến cảnh giới tự vệ, tuyệt đối không thể đi lung tung trong vùng Hỗn Độn.” Vương Vũ Luân nhớ tới con Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia, đồng tử hơi co lại.

“Vẫn là phải cảm ơn món Huyền Hoàng chí bảo đào mệnh Từ đại ca cho ta.” Vương Vũ Luân lần nữa cảm kích nói.

“Bởi vì chuyện của người, ta còn đặc biệt bảo Bồ Đào thăng cấp tất cả chí bảo đào mệnh trong bảo khố.

“Về sau nếu ngươi lại gặp phải loại tình huống này, tâm niệm có thể trực tiếp thôi động.” Từ Phàm cười nói.

Đối với chí bảo đào mệnh loại liên quan đến sinh mệnh này, Từ Phàm chú trọng nhất.

“Chí bảo của Từ đại ca có tốt đến đâu cũng không tốt bằng thực lực của mình mạnh lên, như vậy cũng không cần thêm phiền phức cho Từ đại ca.” Vương Vũ Luân nói, giật cần, một con Hoàng Vĩ Ngư bị câu ra khỏi nước.

“Từ đại ca, hiện tại ta đã có thể tự do khống chế thả câu rồi.”

Hoàng Vĩ Ngư bị Vương Vũ Luân nhét vào trong tiểu thế giới chuyên biệt.

“Chúc mừng, tâm nguyện nhiều năm như vậy cuối cùng cũng đạt thành.” Từ Phàm cười ha ha nói tốt, hắn đã thấy biểu cảm buồn khổ của Vương Vũ Luân khi câu không ra cá không biết bao nhiêu lần.

“Đây là chuyện ta phát hiện ra sau khi thoát khỏi cự thú Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia”.

Vương Vũ Luân nói, vung cần lần nữa, lưỡi câu rơi vào trong hư không chưa biết.

Cảm nhận được dao động đặc thù này, Từ Phàm biết huynh đệ tốt đã bắt đầu làm việc.

“Có muốn ta chi viện cho ngươi một ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí không? Thấy ngươi gần đây không lấy được đồ gì tốt.” Từ Phàm hỏi.

“Không cần, sau khi trở về Hướng Trì đã cho ta không ít đồ tốt, đủ rồi.

Nói tới chuyện này, vẻ mặt Vương Vũ Luân rõ ràng vui lên không ít.

“Được.” Từ Phàm gật đầu.

Trong mật thất tại không gian dưới lòng đất, Từ Phàm đang ở trong không gian tiên hồn phân tích quả cầu phù văn hệ thống.

Từ Phàm nhìn quả cầu phù văn hệ thống đang trong thoái hóa, biểu cảm trên mặt trở nên nhẹ nhõm hơn.

“Đợi thêm hơn chín mươi vạn năm nữa, bộ mặt thật sự của ngươi sẽ bại lộ trước mặt ta, không biết bên trong có chân tướng ta muốn lấy được hay không.”

Theo quả cầu phù văn hệ thống thoái hóa, Từ Phàm phân tích toàn bộ hệ thống càng ngày càng thấu triệt.

Hắn đã xác định, chỉ cần yên ổn vượt qua thời gian trăm vạn năm, toàn bộ hệ thống tuyệt đối không lật được trời.

“Cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tuyệt đối là cực hạn của hệ thống ngươi.” Nhìn quả cầu phù văn hệ thống xoay tròn, Từ Phàm kiên định nói.

Sau khi phát hiện cực hạn của hệ thống này, chỗ sâu trong lòng Từ Phàm có một chút thất vọng nho nhỏ, lấy thiên phú và kiến thức của hắn hiện tại, nhiều nhất chỉ có thể nhìn đến cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Về phần cảnh giới càng cao hơn, ở trong mắt hắn như một tầng sương mù dày đặc.

“Thực ra Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đã đủ rồi, nếu như muốn lên cao nữa, ước chừng sẽ xảy ra chuyện.”

Từ Phàm từng thông qua cơ sở dữ liệu của Bồ Đào dò xét lịch sử toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Trong thời không vô tận không biết bao nhiêu tỉ kỷ nguyên, trạng thái đỉnh phong nhất của cả vùng Hỗn Độn cũng chính là, mười ba chủng tộc đứng đầu trong giới ở trung tâm Hỗn Độn, chín đế quốc Đại Thần Ma.

Tổng cộng hai mươi hai cường giả cấp Quốc chủ, xuyên suốt lịch sử toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Trong những lịch sử này, những cường giả đỉnh cấp này thỉnh thoảng có thay đổi, nhưng tuyệt đối sẽ không nhiều hơn con số hai mươi hai người.

Từ Phàm cảm thấy, nếu hắn muốn trở thành cường giả cấp Quốc chủ, ít nhất phải kéo xuống một người trong hai mươi hai người đó.

Lúc ý nghĩ này vừa nảy ra, đột nhiên một loại cảm giác nhìn trộm từ trong linh hồn truyền đến, sau đó lại biến mất không thấy.

“CMN, nghĩ nhiều sẽ xảy ra chuyện.” Từ Phàm nhức cả trứng nói.

Vừa rồi ý nghĩ của hắn vừa nảy ra, dường như đã bị ý thức vùng Hỗn Độn này quét qua một lượt.

“Xem ra sau này không thể đoán mò!” Từ Phàm oán thán nói.

“Còn hơn chín mươi vạn năm, xem ra cần bế quan, nhưng trước khi bế quan, phải xử lý chuyện tông môn đã. Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Bồ Đào, thông báo cho đệ tử toàn tông, ta muốn truyền đạo vạn năm, bảo tất cả đệ tử tông môn ngoài những người bế tử quan ra tới nghe.

Hắn nghĩ, hiện tại Ẩn Linh môn đã bắt đầu hướng tới vượt qua cảnh giới Đại Thánh Nhân, sao không thừa dịp trước khi hắn bế quan đẩy lên trước.

Truyền đạo vạn năm cho các đệ tử, Từ Phàm có nắm chắc làm bốn phần mười đệ tử tông môn trở thành Đại Thánh Nhân.

Đến lúc đó lại bế quan mấy chục vạn năm, lúc vừa ra những đệ tử cảnh giới Đại Thánh Nhân ước chừng đều sẽ trở thành cường giả cảnh giới Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Đến khi đó, Từ Phàm cảm thấy bất kể chính mình muốn làm chuyện gì, chỉ cần động miệng là đủ rồi.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Bồ Đào nói, lập tức phát tin cho đệ tử toàn tông.

Ẩn Linh môn, ngoại môn, tất cả đệ tử Ẩn Nguyệt tông đều nhận được tin tức.

“Đại trưởng lão truyền đạo vạn năm!!”

“Rốt cuộc cũng đã đợi được, ta biết ngay là Đại trưởng lão sẽ giảng đạo trước khi ta tấn cấp Đại Thánh Nhân mà!”

“Có người nói đời này ta chỉ có thể ở Thánh Nhân cảnh, ta không tin, ta phải dùng vạn năm này để bọn họ xem, thế gian này không có định số!”

Bởi vì tin tức Bồ Đào phát ra rộng rãi, không bao lâu sau, Nguyên chủ và Ma chủ liền nhận được tin tức.

Trong Nghênh Khách điện, Nguyên chủ và Ma chủ có chút ngượng ngùng nhìn Từ Phàm.

“Ta giảng đạo là để thúc đẩy đệ tử tông ta trở thành Đại Thánh Nhân cảnh, hai cường giả Đại Thánh Nhân đứng đầu như các ngươi cũng đâu cần nghe làm gì?” Từ Phàm nhìn hai người Nguyên chủ, Ma chủ biểu hiện rất mực khiêm tốn hỏi.

“Từ Thần sư, bọn ta bỏ tiền nghe giảng có được không, bây giờ đại đạo Hỗn Độn của ta bị kẹt lại rất khó chịu, ta muốn nghe Từ Thần sư giảng đạo, xem có thể được đôi chút gợi ý hay không.” Ma chủ nói.

“Đúng thế, bên ta cũng chỉ thiếu một bước tới cửa, Từ Thần sư giúp bọn ta đi!” Nguyên chủ nói.

“Muốn nghe thì cứ nghe đi, nhưng không thể hấp thu quá mức đạo vận lúc ta giảng đạo hiển lộ ra.” Cuối cùng Từ Phàm vẫn quyết định giữ lại hai vị này.

Đúng lúc này, Thánh Vạn Xuyên tới bái phỏng, thế là trong Nghênh Khách điện lại nhiều thêm một người.

“Từ Thần sư, đây là chút lòng thành của ta, xin nhận lấy.”

Chương 1400: Thái Huyền điện

Một thần vật có chút đặc biệt hiện ra trước mặt Từ Phàm.

“Đây là thần vật hạch tâm tinh thần biến hóa ra, giá trị phi phàm, không biết ngươi muốn nhờ ta làm gì?” Từ Phàm nhìn Thánh Vạn Xuyên hỏi.

Món thần vật Thánh Vạn Xuyên lấy ra này, đối với Từ Phàm mà nói còn tính là có chút tác dụng, giao cho phân thân số năm nói không chừng còn có thể điểm hóa ra một cường giả.

Ma chủ bên cạnh hừ lạnh một tiếng, quay đầu không nhìn kẻ địch một đời này của mình.

“Vãn bối muốn nghe tiền bối truyền đạo.” Thánh Vạn Xuyên cung kính hành lễ nói.

Nghe được lời này, Nguyên chủ và Ma chủ hơi xấu hổ.

Trước khi bọn họ đến đã chuẩn bị đồ, vốn định nhân lúc tán gẫu, thừa cơ đưa ra.

Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng nửa đường lại nhảy ra một tên Trình Giảo Kim.

Lễ này tặng chẳng những chính thức, hơn nữa còn quý giá hơn của bọn họ.

“Ngươi cũng không dễ dàng, ở lại nghe đạo đi.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Bất kể Thánh Vạn Xuyên và Ma chủ có ân oán gì, nhưng hắn quả thực đang vì Nhân tộc bồi dưỡng một đại thế giới.

Cộng thêm đồ vật đưa tới hợp với tâm ý Từ Phàm, để hắn nghe giảng đạo vạn năm cũng được.

Dù sao đối với Từ Phàm mà nói, một con dê cũng lùa, một đàn dê cũng lùa.

Một năm sau, tại nơi năng lượng bốn viên tinh thần giao nhau bên ngoài Tam Thiên giới, có một thế giới như tiên giới đang chậm rãi hấp thu năng lượng của bốn viên tinh thần.

Đây là thế giới Từ Phàm vì truyền đạo mà bảo Bồ Đào chuyên môn xây nên.

Trong thế giới xây nên, giữa một vùng bình nguyên rộng lớn có một toà tháp cao, Từ Phàm đứng trên tháp cao này.

Nhìn xuống các đệ tử mong đợi và trông ngóng phía dưới tháp cao, Từ Phàm từ từ mở miệng nói: “Lần truyền đạo này, đệ tử Thánh Nhân cảnh phải nghiêm túc nghe.

“Nếu như sau vạn năm giảng đạo, trong mười vạn năm còn chưa thể tấn cấp đến Đại Thánh Nhân cảnh, đó là do tư chất và mệnh thuật có hạn.”

“Đến lúc đó đừng cưỡng ép tu luyện, không cam lòng có thể trưng cầu ý kiến của Bồ Đào phương pháp phá mệnh.

Giọng nói của Từ Phàm chậm rãi truyền khắp trong tai mỗi đệ tử bên dưới.

“Bồ Đào, chuẩn bị, ta muốn bắt đầu truyền đạo.”

Theo lời Từ Phàm thốt ra, toàn bộ thế giới bắt đầu phát sinh biến hóa.

Bản nguyên thế giới này bị một ngọn lửa sinh cơ thiêu đốt, lấy một loại phương thức đặc biệt bắt đầu bốc cháy.

Sau đó thế giới này lại tựa như hóa thành vực sâu, điên cuồng hấp thu Hỗn Độn chi khí xung quanh, còn có vạn đạo Hỗn Độn ẩn chứa trong đó.

Sau đó, Hỗn Độn chi khí hóa thành chất dinh dưỡng đi vào trong bản nguyên bốc cháy.

“Hỗn Độn như thuỷ, vạn đạo mạc…”

Giọng Từ Phàm chấn động thế giới này, miêu tả cho mọi người pháp tắc đại đạo trong Hỗn Độn.

Chỉ trong nháy mắt, mọi người cảm giác chính mình như được đưa vào một vùng Hỗn Độn chưa mở.

Theo âm thanh của Từ Phàm, mọi người dường như cảm giác được có một chút ánh sáng từ trước mắt sáng lên.

Quang điểm khuếch tán, Hỗn Độn diễn sinh.

Mọi người cảm giác chính mình được dẫn tới trong một hoàn cảnh đặc biệt chuyên môn biên tập thế giới.

Từ không có gì lúc ban sơ, bắt đầu diễn biến, bắt đầu có khái niệm thời gian và không gian.

Sau đó lại có các loại đại đạo Hỗn Độn từ đơn giản đến phức tạp gia nhập, bắt đầu làm thế giới khuếch tán này trở nên hoàn chỉnh.

Các loại dị tượng diễn hóa đại biểu cho đại đạo Hỗn Độn bắt đầu xuất hiện trong thế giới này.

Mỗi loại dị tượng đều hóa thành một tiểu tinh thần hoặc ký hiệu đặc biệt lơ lửng trên không thế giới này.

Tức khắc, bản nguyên thế giới này bốc cháy càng mạnh hơn.

Nhìn từ vùng Hỗn Độn, thế giới xây dựng lâm thời này giống như ngọn nến bị đốt lên.

Dùng thân thể bản thân làm nhiên liệu, cung ứng cho ngọn lửa bản nguyên này.

Lúc này có rất nhiều cường giả đứng đầu Tam Thiên giới đều ở cách thế giới này không xa nhìn về thế giới này, ánh mắt lộ ra thần sắc cực kỳ khát vọng.

Bọn họ cũng muốn gia nhập nghe Từ Phàm giảng đạo, trước đó bọn họ cũng nhận được tin tức, chỉ là vừa đến bái phỏng lại bị Bồ Đào cự tuyệt.

“Ở yên ở khoảng cách này, đừng xâm nhập, nếu không sẽ bị Bồ Đào cho là khiêu khích.” Một thương hội trưởng đứng đầu Nhân tộc nói.

“Ở đây vừa vặn có thể cảm nhận được vạn đạo Hỗn Độn tràn vào, âm thanh của Từ Thần sư cũng có thể truyền đến bên này, âm thanh đại đạo mặc dù hơi yếu, nhưng nghiêm túc nghe tuyệt đối sẽ có thu hoạch không nhỏ.”

Theo lời hội trưởng thương hội đứng đầu Nhân tộc nói, các cường giả đứng đầu Nhân tộc duy trì khoảng cách này rất tự giác, bắt đầu phân chia khu vực cho chính mình.

Không quá lâu sau, những cường giả đứng đầu Nhân tộc liền vây quanh thế giới này, vẻ mặt mang theo khát vọng tiến vào trong nhập định.

Bốn viên tinh thần vây quanh thế giới xây dựng lâm thời chậm rãi chuyển động.

Năng lượng tinh thần vô tận bị thế giới này hấp thu.

Một ngàn năm sau, bên ngoài Tam Thiên giới ngưng tụ một Đại Thánh Nhân chi kiếp to lớn.

Chỉ thấy mấy trăm đệ tử Ẩn Linh môn từ thế giới kia phá không gian mà ra, bắt đầu độ Đại Thánh Nhân chi kiếp.

Sau đó mỗi ngàn năm, đều có một nhóm đệ tử ra độ Thánh Nhân chi kiếp.

Bồ Đào vì thế mà còn xây nên hàng trăm Truyền tống trận, tất cả đều chuẩn bị cho những đệ tử muốn độ Đại Thánh Nhân chi kiếp.

Cứ như vậy, vạn năm trôi qua như nước chảy.

Trong các đệ tử nghe đạo, có hai phần mười trực tiếp tấn cấp đến Đại Thánh Nhân cảnh tại chỗ.

Còn có ba phần mười đệ tử chạm đến Đại Thánh Nhân cảnh, sau khi trở về chỉ cần củng cố thêm chút là có thể trở thành Đại Thánh Nhân.

Trong không gian dưới lòng đất tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân vẻ mặt kiên định, hỏi lại lần nữa: “Ngươi nhất định muốn cùng bế quan với ta?”

“Lần này phu quân phải bế quan trăm vạn năm, ta không muốn ly biệt với phu quân lâu như vậy, còn không bằng cùng nhau bế quan.”

“Vậy được, nhưng bế quan với ta, có thể không thú vị như trong tưởng tượng của ngươi đâu.

Từ Phàm vung tay lên, hai người liền đến trong một tiểu thế giới bí cảnh.

“Trước tiên tự phong ấn mười vạn năm, ta muốn xem tông môn mười vạn năm sau là loại cảnh tượng thế nào.” Từ Phàm nói.

“Được, ta và phu quân cùng nhau tự phong ấn.”

Vẻ mặt Trương Vi Vân kiên định nói.

Sáu vạn năm sau, trong chiến trường biên giới, phân thân số ba từ từ đứng dậy.

“Từ Đại sư, ngươi thế này là muốn rời khỏi chiến trường biên giới sao?”

Cho dù đã đến thời gian trước đây ước định, nữ tử Thánh Quang vẫn còn hơi không nỡ.

“Ta vẫn có thể trở lại, nơi này có đồ vật ta cần.” Phân thân số ba nói xong, lập tức đi về hướng chủ thành.

Sau đó lại bước vào một Truyền tống trận đặc biệt, trực tiếp được truyền tống đến vùng Hỗn Độn.

Vừa vào đến vùng Hỗn Độn, phân thân số ba nháy mắt lại bị truyền tống đến trong bí cảnh truyền thừa của Hồng Mông Luyện Khí sư.

Trong bí cảnh, một ngọn lửa xoay quanh phân thân số ba ba vòng, hóa thành một hỏa nhân hình người hành lễ với Từ Phàm.

“Bái kiến chủ nhân.” Giọng nói cực kỳ nhu thuận.

“Chủ nhân không ở đây, ta là khí linh bên cạnh hắn, Bồ Đào.

“Hiện tại ngươi dẫn ta kiểm kê tất cả đồ vật trong bảo khố này.” Ánh mắt phân thân số ba làm hỏa nhân rất không thoải mái, giống như ngay lập tức sẽ bị cắn nuốt.

“Trong bảo khố của chủ nhân ngoài tám mươi phần chân lý Hỗn Độn ra, còn lại đều là linh khoáng Hỗn Độn trân quý ở vùng Hỗn Độn xung quanh.” Hỏa nhân nói.

“Không có Hồng Mông chí bảo sao?

“Có một món, chính là Thái Huyền điện, bản thân bí cảnh này, Hồng Mông chí bảo khác cũng đều bị nguyên chủ nhân tặng cho người khác.” Hỏa nhân giải thích.

“Vừa vặn, mang theo Thái Huyền điện cùng nhau trở về tông môn của chủ nhân.

Chương 1401: Tác dụng của Thái Huyền điện

Một tòa cung điện giáng lâm tại phân tông Ẩn Linh môn bên ngoài Tam Thiên giới.

Không bao lâu sau, cả ngoại môn đều bị Thái Huyền điện thay thế.

Bên ngoài phân tông, một đám đệ tử Ẩn Linh môn nhìn toà cung điện to lớn này.

Cảm nhận được khí tức cung điện, các đệ tử lộ ra vẻ kinh ngạc.

“Cung điện cấp Hồng Mông chí bảo, Đại trưởng lão kiếm đâu ra vậy!”

“Mọi người mau xem, trên diễn đàn tông môn đã đổi mới tin tức phân tông.”

“Hồng Mông chí bảo này tên là Thái Huyền điện, thủ trọng không gian, trung tâm truyền tống của Thái Huyền điện gần như phân bố trên toàn bộ vùng Hỗn Độn, chỉ là thu thủy tinh Hồng Mông Tử khí hơi nhiều.”

“Ta vừa xem thử, chúng ta có thể trực tiếp từ phân tông truyền tống đến khu vực trung tâm Hỗn Độn, chỉ cần mười vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.”

Trong nhất thời, Thái Huyền điện gần như hấp dẫn sự chú ý của tất cả đệ tử Ẩn Linh môn.

Ngay cả Từ Phàm đang tự mình phong ấn cũng nhận được tin tức Bồ Đào truyền tới.

“Phân tông Thái Huyền điện, ba ngày sau mở ra.”

Bồ Đào lại đổi mới một tin tức liên quan tới phân tông Thái Huyền điện.

Lúc này trong một khu vực thần bí nhất tại Thái Huyền điện, một ngọn lửa nhỏ run rẩy nhìn quái vật khổng lồ trước mắt.

Chỉ thấy Bồ Đào hóa thành một hư ảnh to lớn, mặt lộ vẻ dữ tợn nhìn ngọn lửa nhỏ.

“Chủ nhân đâu, ta muốn gặp chủ nhân.”

“Còn có phu nhân chủ nhân, ta từng nói chuyện với nàng, giữa bọn ta rất quen thuộc, ngươi đừng sinh ra ý nghĩ không nên có!”

Giọng điệu ngọn lửa nhỏ rất sợ hãi, hắn không biết hắn đã trêu chọc khí linh của chủ nhân chỗ nào.

“Chủ nhân đang bế quan, không có lòng dạ nào phản ứng khí linh Hồng Mông chí bảo nho nhỏ như ngươi.”

“Nhưng ta thân là khí linh quản gia bên cạnh chủ nhân, có rất nhiều phép tắc phải nói với ngươi.”

Hư ảnh to lớn Bồ Đào biến thành mở ra miệng lớn như vực sâu, hàm răng chi chít tựa như có thể cắn nát tất cả vật cứng thế gian trong đó, khiến ngọn lửa nhỏ cực kỳ sợ hãi.

Ngọn lửa nhỏ hiện tại rất căm giận bản thân, trước đây vì sao không để bản thể Từ Phàm đi biên giới.

Nếu không, có thể trực tiếp nhận bản thể Từ Phàm làm chủ, hiện tại cũng không cần đối mặt với khí linh ghê tởm này.

Ngay lúc này, một hư ảnh nho nhỏ ngưng tụ bên cạnh Bồ Đào.

“Bồ Đào ca ca, đây là người mới sao?” Đề Tử nhìn ngọn lửa nhỏ hỏi.

“Đúng vậy, bây giờ ta đang muốn dạy hắn phép tắc, ngươi có muốn ở đây nghe luôn không?”

“Không cần, ta chỉ muốn biết Bồ Đào ca ca có phải muốn để hắn thay thế ta quản lý phân tông không?” Đề Tử nhìn Bồ Đào, ánh mắt vô cùng đáng thương.

“Không, sau này hắn là trợ thủ của ngươi, phân tông vẫn do ngươi quản lý.”

Bồ Đào nói, nhìn ngọn lửa nhỏ.

“Bây giờ ngươi giao ra Thái Huyền điện rồi theo Đề Tử thực tập trước, chờ lúc nào ta cảm thấy ngươi đạt tiêu chuẩn, lại chính thức nắm giữ Thái Huyền điện.”

Lúc này, một ngọn hỏa diễm Hỗn Độn thiêu đốt vĩnh hằng xuất hiện trước mặt Bồ Đào và Đề Tử, đây là hạch tâm của ngọn lửa nhỏ.

Sau khi nhìn thấy ngọn hỏa diễm này, Bồ Đào trực tiếp đi lên liếm một ngụm, cuối cùng trên mặt tức khắc lộ ra biểu cảm say mê.

Ngọn lửa nhỏ bị liếm, trên mặt lập tức lộ ra biểu cảm thống khổ.

“Ngươi nên thấy may mắn đi, chủ nhân không có cho phép ta cắn nuốt ngươi.”

“Hỗ trợ Đề Tử cho tốt, chờ chủ nhân tỉnh lại.”

Ba ngày sau, phân tông Ẩn Linh môn hấp dẫn tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đến.

Nhìn phân tông đại biến và tấm bản đồ chi tiết của vùng Hỗn Độn rộng lớn, các đệ tử cảm thấy tông môn lại sẽ nghênh đón biến hóa lớn một lần nữa.

“Quá lợi hại, một trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí vậy mà có thể truyền tống xa như vậy, thế này chẳng phải đi săn cự thú sẽ rất tiện sao.” Hùng Lực nhìn bản đồ trung tâm truyền tống trải rộng cả vùng Hỗn Độn nói.

“Đại sư huynh, ngươi có cảm giác được hay không, dùng Truyền tống trận này làm mậu dịch rất thuận tiện.” Một đệ tử Thương đạo đến bên cạnh Hùng Lực.

“Đại sư huynh, ngươi nhìn nơi này, ta nghĩ ngươi hẳn sẽ cảm thấy hứng thú.” Thiên Vạn Binh xuất hiện sau lưng Hùng Lực, chỉ vào vị trí tít ngoài rìa bản đồ vùng Hỗn Độn nói.

“Trong diễn đàn tông môn lại đổi mới tư liệu mới, chiến trường biên giới, ta nghĩ ngươi hẳn sẽ thích.”

Đông đảo đệ tử Ẩn Linh môn vây quanh bản đồ vùng Hỗn Độn nghĩ chuyện của chính mình.

Mà lúc này Bồ Đào đang điên cuồng hấp thu cơ sở dữ liệu của khí linh Thái Huyền điện.

Theo tư liệu hấp thu càng nhiều, biểu cảm của Bồ Đào trở nên càng đặc sắc.

“Có nên đánh thức chủ nhân bây giờ không nhỉ?”

Lực tính toán Bồ Đào bắt đầu điên cuồng tính toán về hướng đề nghị này.

Ẩn Linh môn, phân tông Thái Huyền điện, một đội đệ tử Ẩn Linh môn cấp Đại Thánh Nhân bước lên Truyền tống trận.

“Căn cứ theo tư liệu của Bồ Đào, khu vực này thuộc về vùng năng lượng Hỗn Độn không ổn định trong vùng Hỗn Độn.”

“Trong khu vực này tụ tập lượng lớn cự thú Hỗn Độn, thường xuyên hình thành thú triều với quy mô cực lớn.”

“Chỉ cần bố trí tốt đường lui ở khu vực này, đây sẽ là một khu vực đi săn tuyệt hảo.”

Ánh mắt một đệ tử Đại Thánh Nhân cầm trong tay chiến mâu sáng lên nói.

“Vào bên ngoài dò xét một phen trước rồi lại nói, đến lúc đó lại bố trí chiến thuật.”

Mười sáu đệ tử Đại Thánh Nhân của Ẩn Linh môn vây lại cùng nhau, chờ con rối thăm dò tin tức.

“Hiện tại mục tiêu của chúng ta chính là thu thập linh khoáng Hỗn Độn phẩm chất cao, trước tiên tăng lên trang bị của bản thân.”

“Đến lúc đó chúng ta lại tập hợp cùng nhau, đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, đến lúc đó tranh thủ mỗi người có một món Huyền Hoàng chí bảo.” Đệ tử nói chuyện ái ngại nhìn thanh trường thương cấp Huyền Hoàng chí bảo trong tay.

“Vẫn là Đàm Vân sư huynh vận khí tốt, cướp được một Huyền Hoàng chí bảo cùng hưởng, nếu không chúng ta lại triệu tập thêm vài sư huynh đệ, thử xem có thể kéo chết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân hay không.” Đệ tử bên cạnh hăng hái dạt dào nói.

“Ta sớm từng nhờ Bồ Đào mô phỏng, không được, số lượng sư huynh đệ có thể kéo chết cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, sau khi giết chết chúng ta căn bản không chia được đồ, còn không bằng thành thật đi săn cự thú cấp Đại Thánh Nhân.”

“Ngoài ra xem thử có thể tìm được đồ tốt ở khu vực này hay không.” Đàm Vân vuốt ve trên dưới trường thương cười ha ha nói.

Đúng lúc này, một con rối cấp Thánh Nhân chuyên môn phụ trách dò xét từ khu vực kia trở về.

Một tấm bản đồ màn sáng lập thể xuất hiện trước mặt mọi người, bên trên chi chít ghi chú vị trí và quy mô của cự thú Hỗn Độn.

Nhìn thấy cự thú Hỗn Độn đông đúc như thế, các đệ tử Ẩn Linh môn tựa như thấy được một mỏ vàng.

Ngay lúc này, cách bọn họ không xa, một cánh cửa truyền tống xuất hiện.

Hùng Lực mang theo một đội đệ tử cấp Đại Thánh Nhân đi ra.

“Đại sư huynh tới rồi, đúng lúc chia sẻ tình báo.” Đàm Vân nhìn Hùng Lực cười ha ha nói.

“Có hứng thú kết hợp với nhau đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân không?” Hùng Lực nhìn bản đồ màn sáng lập thể nói.

“Bồ Đào từng thôi diễn, không có lời.” Đàm Vân xua tay nói.

Hắn tới khu vực này chỉ là muốn nhanh chóng gom một bộ Tiên

Thiên chí bảo, sau đó lại nghĩ biện pháp kiếm một món Huyền Hoàng chí bảo.

“Bồ Đào thôi diễn cũng không bao gồm ta.”

“Ta chống ở trước, các ngươi tùy ý phát huy, toàn bộ tiêu hao khi vào Luân Hồi trì cứ tính cho ta.”

Một tấm cự thuẫn, một thanh chiến đao, khiến Hùng Lực thoạt nhìn vĩ ngạn như thiên địa.

Trải qua tu luyện trong khoảng thời gian này, lại thêm vạn năm giảng đạo của Đại trưởng lão, Hùng Lực cảm thấy hắn có thể đỡ được cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Chương 1402: Mười vạn năm

Đàm Vân nhìn tổng cộng bốn mươi sư huynh đệ cấp Đại Thánh Nhân tính cả hắn, lại cảm nhận được khí thế cuồng bạo của Hùng Lực, không khỏi có chút ý động.

“Vừa rồi ta đã nhờ Bồ Đào thôi diễn, có thể đánh được, chỉ là tương đối mệt mỏi mà thôi.” Hùng Lực cau mày nói, mục đích hắn tới nơi này chính là vì đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Trải qua tu luyện mấy vạn năm này, nhóm đệ tử tấn cấp đến Đại Thánh Nhân sớm nhất đã bắt đầu lục tục đụng phải bình cảnh.

Muốn phá vỡ bình cảnh này, biện pháp hữu hiệu nhất chính là hấp thu Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn.

Nhưng những này đồ vật trong tông môn đều có hạn lượng, đối với bọn họ mà nói, xa xa chưa đạt được hiệu quả đột phá bình cảnh.

Lần này vừa lúc thừa dịp Truyền tống trận phân tông Thái Huyền điện của Ẩn Linh môn mới ra, tìm một đám sư huynh đệ Đại Thánh Nhân đều có ý tưởng này tới.

“Đại sư huynh, lại tìm thêm mười sư huynh đệ chiến lực gần đầu đi, bốn mươi người có hơi miễn cưỡng.” Đàm Vân suy nghĩ nói.

“Ngươi cho rằng ta không muốn sao, nhưng bọn họ đều tạo thành đội ngũ khác đi nơi khác cả rồi.” Hùng Lực bất đắc dĩ nói.

“Thế thôi vậy, Đại sư huynh, câu nói ngươi nói vừa nãy có chắc chắn không có?” Đàm Vân hỏi.

“Câu nào?” Hùng Lực ngây ra.

“Tất cả tiêu hao khi vào Luân Hồi trì tính hết cho Đại sư huynh.” Một đệ tử bên cạnh Hùng Lực cười nói.

“Đương nhiên, đại chiến mở ra, ta nhất định sẽ che chở các ngươi, nếu có tổn thương cứ tính cho ta.” Hùng Lực nhẹ nhàng nện cự thuẫn trong tay vào trong hư không, lập tức đưa tới một trận không gian như gợn sóng nước khuếch tán ra ngoài.

Sau khi mọi người xác định khu vực muốn đi, bèn trực tiếp bay về hướng đó.

Lúc này, có càng nhiều đệ tử Ẩn Linh môn dùng Truyền tống trận của Thái Huyền điện, từ từ khuếch tán ra toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm vẫn còn đang tự mình phong ấn trong không gian dưới lòng đất tại Ẩn Linh môn.

Hỗn Độn không ngày tháng, mười vạn năm lướt nhanh mà qua.

Từ Phàm và Trương Vi Vân chậm rãi mở mắt.

“Chủ nhân ngươi tỉnh rồi.” Giọng Bồ Đào rất kích động.

“Tỉnh rồi, chờ ta thanh tỉnh một lát trước, sau đó lại báo cáo cho ta tình huống tông môn gần đây.”

Trong tiên hồn của Từ Phàm có khí buồn bực sầu não, đây là do bế quan tự mình phong ấn thời gian dài đưa đến.

Trong tiểu viện, Từ Phàm và Trương Vi Vân phẩm trà, nghe Bồ Đào báo cáo tình huống gần đây của Tam Thiên giới và tông môn.

“Chủ nhân, bảy vạn năm trước phân thân số ba đã thông qua khảo nghiệm truyền thừa, nhận được mọi thứ trong bí cảnh truyền thừa.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên viết những đồ vật trong bí cảnh.

“Thái Huyền điện còn có nhiều linh khoáng Hỗn Độn đứng đầu và thần vật như thế, không uổng công phân thân số ba bận rộn mười vạn năm.” Từ Phàm gật đầu.

“Hiện tại đệ tử tông môn có bao nhiêu Đại Thánh Nhân?” Từ Phàm bưng ly trà Đại Đạo, nhấp một ngụm nói.

Một bảng biểu xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên ghi chú tỉ mỉ số lượng đệ tử Đại Thánh Nhân.

“Đại Thánh Nhân đứng đầu trong tông môn hiện có 6872 đệ tử, đã đạt tới chiến lực lập một đội đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Bồ Đào miêu tả nói.

“Có ai ngoài ý muốn đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân không?” Từ Phàm hỏi.

Đúng lúc này, bảy luồng lưu quang rơi xuống trong tiểu viện Từ Phàm.

“Cung nghênh sư phụ, sư nương xuất quan!” Từ Cương dẫn đầu hành lễ nói.

“Cảnh giới cao, cảm giác đúng là không giống trước.” Từ Phàm nhìn từng đồ đệ Đại Thánh Nhân cảnh nói.

Sau đó ánh mắt như ngừng lại trên người Vương Hướng Trì.

“Không tệ, bất kể ra sao, ngươi cũng là Hỗn Độn Thánh Nhân rồi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Đệ tử tư chất ngu dốt, chỉ có thể dùng phương thức này tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, làm sư phụ mất mặt rồi.” Vương Hướng Trì xấu hổ nói.

Hỗn Độn Thánh Nhân hắn có bao nhiêu khoa trương, chính hắn rất rõ ràng.

Bây giờ tuy hắn đã là Hỗn Độn Thánh Nhân, nhưng đứng trước mặt sư phụ vẫn cảm nhận được cảm giác bị nắm giữ vận mệnh.

“Ha ha, đến cảnh giới như các ngươi, vi sư đã không ép buộc các ngươi phải tu luyện lên nữa.”

“Yêu cầu đối với các ngươi cũng không nghiêm khắc như trước.” Giọng Từ Phàm rất nhu hòa, khiến các đồ đệ ấm áp trong lòng.

“Sư phụ đừng nói như vậy, trước đây ngươi từng nói, còn phải dựa vào bọn ta bảo vệ ngươi chu toàn, đồ nhi cho tới nay vẫn luôn lấy đây làm mục tiêu tu luyện.” Từ Cương âm vang hùng hồn nói.

“Vậy ngươi phải cố lên.” Từ Phàm dùng ánh mắt dịu dàng đảo qua các đồ nhi.

Ba ngày sau, bên một hồ nhỏ phong cảnh tươi đẹp trong phân tông Thái Huyền điện, Từ Phàm và huynh đệ tốt đang cùng nhau câu cá.

Cách đó không xa, Trương Vi Vân đang tán gẫu với một đám hồng nhan tri kỷ, líu ríu vô cùng vui vẻ.

“Sao khoảng thời gian này thích ở đây câu cá thế?” Từ Phàm cười hỏi.

“Câu cá từ bên này càng dễ câu ra linh vật trong vùng Hỗn Độn khác.” Vương Vũ Luân nói, lấy ra một chiếc nhẫn không gian giao cho Từ Phàm.

“Trong này đều là linh vật ta câu ra từ vùng Hỗn Độn khác trong mấy vạn năm này, ngươi xem thử có hữu dụng hay không.” Vương Vũ Luân sốt ruột nói.

Thật lâu không gặp được đại ca tốt của mình, cho nên vô cùng nhớ nhung.

Từ Phàm cũng không khách khí, dùng thần niệm nhìn lướt qua nhẫn không gian.

“Những đồ vật này chờ sau này ta lại nghiên cứu.”

Một làn gió nhẹ lướt qua mặt hồ, tạo nên từng cơn sóng gợn.

Vương Vũ Luân thu cần, một con Thanh Long Hà dài mười trượng bị câu lên.

“Đón lấy, để Từ đại ca nếm thử tay nghề của các ngươi.”

Thanh Long Hà trực tiếp bay khỏi cần, ở trên bầu trời xẹt qua một vòng cung rơi xuống bên cạnh các hồng nhan tri kỷ.

“Những năm này có Truyền tống trận của Thái Huyền điện, tốc độ phát triển của tông môn có chút nhanh.”

“Hiện tại đệ tử tông môn gần như mỗi người một món Tiên Thiên chí bảo, những nhóm đệ tử đứng đầu cũng bắt đầu qua chỗ tộc Thiên Thương mua Huyền Hoàng chí bảo.” Vương Vũ Luân nói.

“Ha ha, Thái Huyền điện đã xuất hiện tăng nhanh tốc độ đệ tử tông môn thăm dò vùng Hỗn Độn, ước chừng lại thêm mấy trăm vạn năm, đệ tử tông môn chúng ta phỏng chừng đều có thể phát hiện vùng

Hỗn Độn khác.” Từ Phàm nhìn mặt hồ phía xa, không khỏi cảm khái nói.

Lúc hai người Từ Phàm và huynh đệ tốt đang cười nói, một đợt dao động không gian tuôn ra, một con phi trùng nho nhỏ rơi xuống trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Cuối cùng một tin tức xuất hiện trong lòng Từ Phàm.

“Bồ Đào, xác định vị trí của Tam Trùng, bảo Tiểu Quang mang theo hạch tâm Thánh Quang tinh thần qua đó.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trong Thánh Dương tinh thần, một luồng ánh sáng loé lên.

“Sao thế?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Tam Trùng phát hiện một khu vực thần bí, hắn cảm nhận được khí tức của Hồng Mông Thánh Quy ở bên trong.”

Nhắc đến rùa, Từ Phàm chợt nhớ tới Hung Bạch.

“Chủ nhân, lúc ngươi bế quan, Hung Bạch vẫn luôn ngủ say.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Được rồi.”

Bên ngoài Thái Huyền điện, một đội đệ tử Ẩn Linh môn chật vật từ cánh cổng không gian bước ra, cuối cùng nhanh chóng tiến vào trong phân tông.

Trong tiểu thế giới chữa thương, đội đệ tử vừa rồi ngâm mình trong ôn tuyền ẩn chứa Hồng Mông Tử khí.

“Khó quá, rất muốn đi xem Đại sư huynh làm sao đi săn cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.” Một đệ tử cánh tay trái bị kéo đứt cảm khái nói.

“Đã bảo ngươi tìm thêm hai sư huynh đệ mạch Luyện Thể, nhưng ngươi lại không nghe, hiện tại xảy ra vấn đề rồi đó.” Một đệ tử ngực bị chém ra một vết thương nói.

Chương 1403: Kế hoạch tương

lai

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm nhìn số một như có điều suy nghĩ.

“Bản thể, cảm ngộ đạo Luyện Khí mấy vạn năm này đã cùng hưởng với ngươi.”

“Hồng Mông chí bảo hơi đơn giản ta cũng có thể miễn cưỡng luyện chế ra, hiện tại thứ thiếu duy nhất chính là cảnh giới của bản thân.”

“Chờ sau khi ngươi tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, lúc đó ta có thể hoàn toàn trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư đệ tam tôn của Đế quốc Man Thú Thần Ma.”

“Đệ nhất tôn là Quốc chủ, đệ nhị tôn là Thần Ma thủ tịch Luyện Khí sư, hiện tại đệ tam tôn là núi dựa lớn của ta, về sau hắn lại biến thành đệ tứ tôn.”

“Mục đích ngươi để ta ở đây học tập đạo Luyện Khí trước đây đã đạt đến, hiện tại có cần trở về hay không?” Phân thân số một nhìn Từ Phàm, ánh mắt có chút ý vị thâm trường.

“Không cần trở về, ngươi ở lại bên đó có tác dụng lớn.”

“Hệ thống bên ta còn mấy chục vạn năm nữa là có thể giải trừ, đến lúc đó lại dùng thời gian trăm vạn năm hẳn là có thể trở thành cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.”

“Đệ tam tôn tương lai của Đế quốc Man Thú Thần Ma như ngươi, hẳn là biết trong vùng Hỗn Độn này, cường giả cấp Quốc chủ có hạn.”

“Một người muốn đi lên, tất nhiên phải kéo một người khác xuống, nếu thật sự đến lúc đó thì cần ngươi châm lửa.”

Ánh mắt thâm thúy của Từ Phàm tựa như khiến phân thân số một thấy được sự rung chuyển của toàn bộ vùng Hỗn Độn trong tương lai.

“Ta mơ hồ cũng có suy nghĩ này, không nghĩ tới bản thể đã sớm nghĩ đến.” Phân thân số một cười nói.

“Đúng rồi, Hồng Mông chí bảo loại sát lục ngươi nhờ ta làm không làm được, ngược lại lấy được một phôi thai Hồng Mông chí bảo loại sát lục, bây giờ ngươi đã tỉnh, ta bảo con rối đưa phôi thai Hồng Mông chí bảo qua cho ngươi.”

“Được, có phôi thai cũng được, để phân thân số năm chịu chút mệt mỏi vậy.” Từ Phàm cười nói.

Nghe được lời Từ Phàm, phân thân số một trợn trắng mắt.

“Phải rồi, gần đây có tin tức của số hai không?” Phân thân số một hỏi.

“Tiểu đoàn đội gây dựng cơ nghiệp của bọn họ đang cắm rễ ở Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, trước đây không lâu còn gửi về một tin tức, có vẻ như còn không tệ.” Từ Phàm đưa tin tức phân thân số hai gửi tới cho phân thân số một xem.

“Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, chỗ tốt!” Số một có chút hâm mộ.

“Nào tốt bằng ngươi, quyền cao chức trọng ở Đế quốc Man Thú Thần Ma.” Từ Phàm nghi hoặc nói.

“Bản thể ngươi không biết đấy thôi, Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma là số ít đế quốc Thần Ma trong chín đế quốc Thần Ma có thể tiếp nhận các thế lực trong giới cùng tồn tại.”

“Ở nơi đó có rất nhiều chủng tộc có hình thể giống như Nhân tộc, sản nghiệp giải trí rất phong phú.”

Phân thân số một hoài niệm thời gian cùng nhau tiêu dao với phân thân số hai trước đây.

“Ta trở về đây, bên núi dựa lớn tìm ta có việc.” Phân thân số một nói xong, liền tiêu tán trong không gian tiên hồn.

“Bồ Đào, truyền tống đến bên Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma cần tiêu hao bao nhiêu thủy tinh Hồng Mông Tử khí?” Từ Phàm hỏi, hắn muốn qua đó xem tình hình của phân thân số hai.

“Một trăm năm mươi vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, Thái Huyền điện vẫn còn tồn ba ngàn vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Bồ Đào trả lời.

“Chỉ qua lại thôi mà tiêu hao lớn như thế à.” Từ Phàm sờ cằm suy tư có cần thiết hay không.

“Được rồi, vẫn là gửi tin tức qua lại vậy.”

Từ Phàm quyết định tiết kiệm, dù sao những thủy tinh Hồng Mông Tử khí này không phải số lượng nhỏ.

“Bồ Đào, đi khu vực trung tâm Hỗn Độn cần bao nhiêu thủy tinh Hồng Mông Tử khí?”

“Bảy mươi vạn trượng.”

Nghe được con số này, Từ Phàm lúc này gửi tin cho Trương Vi Vân.

“Tức phụ, chúng ta đi trung tâm Hỗn Độn dạo một vòng được không?”

Kết quả là, Từ Phàm và Trương Vi Vân mang theo mấy đệ tử Thương đạo bước lên một trạm truyền tống đặc biệt.

Trong phân tông Thái Huyền điện, Hùng Lực ném một con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân to lớn vào trong Dung Hoá trì đặc biệt.

“Đại sư huynh, Hỗn Độn chi khí lần này ngươi có bán không?” Một đệ tử mạch Thương đạo cười ha ha tiến tới bên cạnh Hùng Lực.

“Lần này ở bên ngoài tổng cộng săn được ba con, chia cho các ngươi một con vậy.” Hùng Lực phất tay nói.

Bí cảnh tu luyện đỉnh phối, chẳng những cần Hỗn Độn chi khí ẩn chứa chân lý Hỗn Độn, trong đó còn phải thêm vào Hồng Mông Tử khí hỗ trợ.

Có chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí vẫn rất cần thiết.

“Đa tạ Đại sư huynh, lần này nhất định sẽ bán giá cao cho ngươi.”

“Đại sư huynh có cần ta mua hộ đồ gì bên kia không?” Đệ tử mạch Thương đạo phấn khích nói.

Dùng Truyền tống trận ngoại môn đi bán, hắn ít nhất có thể thu lợi mấy vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Ngươi đi hỏi Tráng Linh, xem thử nàng cần gì.” Hùng Lực cười nói.

Một quả cầu phong ấn ẩn chứa Hỗn Độn chi khí to lớn xuất hiện trước mặt Hùng Lực.

“Đem đi đi, đi sớm về sớm, chúc ngươi một đường thuận lợi.” Hùng Lực vỗ vai đệ tử Thương đạo nói.

Trải qua những lần đệ tử Thương đạo Ẩn Linh môn dùng Truyền tống trận ngoại môn, bọn họ phát hiện rất nhiều đường tắt ở thế giới trung chuyển đi đến bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, chỉ là phải gánh chịu một chút nguy hiểm.

“Yên tâm đi, Đại sư huynh.”

Đệ tử Thương đạo nhận lấy quả cầu phong ấn, chạy về phía Truyền tống trận bên ngoài tông môn.

Lúc Hùng Lực đang định ném vào trong ao hòa tan con cự thú Hỗn Độn thứ hai.

Tam Trùng xuất hiện cách đó không xa, bắt đầu ném liên tiếp cự thú Hỗn Độn vào trong ao hòa tan.

“Hai vạn năm không về tông môn, xem ra ở bên ngoài có thu hoạch không nhỏ ha.” Hùng Lực cười nói.

“Đại sư huynh nói đùa, cũng chỉ là lăn lộn vất vả kiếm tiền nuôi hài tử thôi.” Tam Trùng nói, ánh mắt hơi hếch lên.

Chỉ thấy một tiểu trùng toàn thân trắng tinh, đáng yêu ghé vào trên đỉnh đầu hắn.

“Ha ha, một mình ngươi sao có thể nuôi nổi hài tử, ngươi phải đi mẹ nó đòi phí dinh dưỡng chứ.” Hùng Lực lộ ra nụ cười trêu ghẹo.

“Một đại nam nhân như ta, sao có thể tìm nữ nhân đòi phí dinh dưỡng nuôi hài tử được.” Tam Trùng xấu hổ nói.

Không còn cách nào, chủ yếu là Thánh Quang trùng bản mệnh này của hắn rất có thể ăn.

Bất kể là Hỗn Độn chi khí, hay là thủy tinh Hồng Mông Tử khí, có thể cho nó ăn bao nhiêu thì nó sẽ ăn bấy nhiêu.

Lúc này, quả cầu phong ấn chứa ba phần Hỗn Độn chi khí đã tinh luyện tốt xuất hiện trước mặt Tam Trùng.

Kết quả còn chưa chờ Tam Trùng động thủ, tiểu bạch trùng đáng yêu trên đầu giống như tia chớp, nhanh chóng nuốt vào ba phần Hỗn Độn chi khí kia.

Hùng Lực bên cạnh nhìn thấy màn này hơi kinh ngạc, trước kia hắn chỉ nghe nói bản mệnh trùng của Tam Trùng khó nuôi, nhưng không nghĩ tới lượng cơm của con trùng này lại lớn như thế.

“Ta cảm thấy ngươi thật sự nên cân nhắc lại, đi tìm mẹ nó kiếm chút phí dinh dưỡng, nếu không để hài tử đói gầy thì không được được.” Hùng Lực thông cảm nói.

Tam Trùng hơi nặng nề gật đầu.

Thánh Quang tinh thần, nơi năng lượng thánh quang tụ tập nhất có một tòa cung điện quang tinh to lớn.

Trong cung điện, Tam Trùng hơi ngượng ngùng biểu đạt ý đồ đến.

Đôi mắt đẹp của Tiểu Quang nhìn tiểu trùng có cảm giác huyết mạch tương liên với mình, nghĩ ngợi, từ trong không gian lấy ra một viên hạch tâm của Thánh Quang tinh thần.

Hạch tâm Thánh Quang tinh thần vừa xuất hiện, ánh mắt Thánh Quang trùng trong ngực Tiểu Quang lập tức sáng lên, cực kỳ khát vọng cọ vào mặt Tiểu Quang.

Hạch tâm Thánh Quang tinh thần chia làm hai, Tiểu Quang đưa một nửa trong đó cho Thánh Quang trùng.

“Tiểu Trùng hiện tại đang là giai đoạn trưởng thành, năng lượng yêu cầu hơi nhiều, nửa viên hạch tâm Thánh Quang tinh thần này hẳn là có thể để nó tiến vào kỳ trưởng thành.”

Chương 1404: Đại trận Hỗn Độn

“Nửa viên hạch tâm Thánh Quang tinh thần nhất định rất quý trọng nhỉ.” Tam Trùng ngại ngùng nói.

“Tương đương với nửa món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, chủ nhân cho ta và Tiểu Dương một người một viên.” Tiểu Quang lẳng lặng nói.

“Yên tâm, chờ sau khi thực lực Tiểu Bạch mạnh lên, ta và hắn kiếm nhiều thêm mấy viên hạch tâm tinh thần cho ngươi.” Tam Trùng nói.

“Chủ nhân từng nói, chỉ có cường giả đạt tới cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới có thể đi tìm hạch tâm của những tinh thần tiến vào kỳ suy yếu ngưng tụ.”

“Ngươi muốn đạt tới loại trình độ đó, cố gắng cho tốt ha.”

Tiểu Quang nhìn Tam Trùng mỉm cười.

“Được, ta sẽ tranh thủ sớm ngày tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Tam Trùng bảo đảm nói.

“Vậy ngươi phải nhanh lên, ta được chủ nhân điểm hóa, nhiều nhất chỉ có thể tồn tại trong vùng Hỗn Độn một kỷ nguyên thôi.”

Nghe được lời Tiểu Quang nói, Tam Trùng ngây ra, sau đó vội vàng hỏi: “Ngươi có phương pháp nào phá giải không?”

“Không rõ lắm, nếu ngươi muốn biết có thể đi hỏi chủ nhân.”

Tam Trùng mang theo nhi tử trùng của mình, tâm tình nặng nề rời đi.

“Bồ Đào, hiện tại Đại trưởng lão có ở tông môn không?” Tam Trùng gọi Bồ Đào hỏi.

“Chủ nhân hiện tại đang ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, có vấn đề gì có thể trưng cầu ý kiến của ta.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Một kỷ nguyên sau, có biện pháp nào có thể để Tiểu Quang sống sót không?” Tam Trùng mong chờ hỏi.

“Việc này liên quan đến đạo Dị Hoá, xin trưng cầu ý kiến của chủ nhân.”

Trung tâm Hỗn Độn, tộc Thiên Thương, giới hoang nguyên thứ ba mươi tám.

“Không nghĩ tới thế giới khu vực trung tâm Hỗn Độn lại là cảnh tượng như vậy.” Từ Phàm cảm nhận Hồng Mông Tử khí tràn ngập nơi này nói.

Hắn vốn cho rằng khu vực trung tâm Hỗn Độn sẽ có đôi chút khác biệt với vùng Hỗn Độn khác.

Nhưng hắn tuyệt đối không ngờ rằng, khác biệt vậy mà lớn như thế.

Toàn bộ trung tâm Hỗn Độn tràn ngập lượng lớn Hồng Mông Tử khí, hơn nữa các loại mạch khoáng thủy tinh Hồng Mông Tử khí có thể thấy được ở khắp nơi đều là vật có chủ.

“Không nghĩ tới chênh lệch vậy mà lớn như thế, trong đại thế giới ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, tùy tiện thả một con chó cũng có thể tấn cấp thành Đại La thánh giả.” Từ Phàm nhìn một con thú nhỏ đáng yêu tản ra khí tức Đại La phía xa nói.

“Đúng thế, bên này tùy tiện lấy ra một sinh linh trong giới đều là cảnh giới Chuẩn Thánh, Thánh Nhân.” Trương Vi Vân nói.

“Trước kia vẫn là đánh giá thấp lực lượng của mười ba đại chủ lưu đứng đầu.”

Một chiếc xe cự thú to lớn xuất hiện trên không trung, bước ra trong không gian một gợn sóng rồi biến mất trong đó.

“Đi thôi, ở khu vực tộc Thiên Thương, cũng là phố thương nghiệp có chút thú vị, chúng ta qua đó mua ít đồ rồi đi Đế quốc Thánh Quang xem thử.” Từ Phàm ôm vai Trương Vi Vân nói.

“Được.”

Trong một tiểu thế giới phồn hoa, Từ Phàm và Trương Vi Vân đang ngồi trong một tửu lâu, nếm thử mỹ thực nơi đó.

“Tộc Thiên Thương từng nói khẩu vị của bọn họ tương đương với Nhân tộc, nói không sai, những món ăn này quả thực hợp khẩu vị Nhân tộc chúng ta.” Từ Phàm gắp một miếng thịt nướng đến vàng ươm chảy mỡ bỏ vào trong miệng nói.

“Ta cảm thấy hoa quả bên tộc Thiên Thương rất ngon, nhất là Bách Quả Yến ta ăn hôm qua, dư vị không ngớt, rất làm cho người ta kinh diễm.” Trương Vi Vân nói.

“Những quả này ta đã bảo Bồ Đào giữ lại hạt giống, đến khi về thì trồng lên Sinh Cơ tinh thần, như vậy có thể làm cho vị của chúng nó đạt đến mức cao nhất.”

Nửa năm sau, Trương Vi Vân nhìn linh bảo không gian đầy ắp, ngẩng đầu nói với Từ Phàm: “Phu quân, đồ vật bên này đã mua đủ nhiều, chúng ta có thể đi Đế quốc Thánh Quang.”

“Được, nhưng ngươi đưa đồ vật mua được về tông môn trước đã, nếu không ở Đế quốc Thánh Quang không mua thêm đồ được nữa.”

Lúc Từ Phàm đang định mang Trương Vi Vân đi Đế quốc Thánh Quang, đột nhiên bị một người quen cũ cản lại.

“Từ Đại sư, có chuyện không biết có thể giúp tộc Thiên Thương ta một tay không?” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân từng đến tặng lễ vật thiết lập quan hệ ngoại giao hỏi.

“Tiền bối có việc nói thẳng là được, không cần khách khí như thế.”

Từ Phàm vừa nói xong lời này, thiên địa biến hóa, không gian đổi dời.

Chờ Từ Phàm lấy lại tinh thần, đã đứng bên ngoài một trận pháp Hỗn Độn to lớn như đại thế giới của Nhân tộc.

“Đây là đại trận Hỗn Độn do ý chí Hỗn Độn ngưng tụ tự nhiên.” Từ Phàm tò mò nói.

“Tộc Thiên Thương bọn ta chính là dựa vào đại trận Hỗn Độn to lớn này phát triển, bây giờ đại trận này xảy ra vài vấn đề nhỏ, cho nên muốn mời Từ Đại sư tới xem giúp.”

“Nếu như có thể giải quyết tất có thâm tạ!” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói.

“Ta xem trận pháp trước, ngươi nói vấn đề cho ta nghe xem.” Từ Phàm có chút si mê nhìn đại trận đứng đầu nhất vùng Hỗn Độn này.

“Được, đại trận này bắt đầu xảy ra vấn đề vào ba trăm năm trước, dẫn đến khu vực nơi nào đó ở vùng Hỗn Độn không thể mở ra thông đạo không gian.”

“Bọn ta mời rất nhiều Trận Pháp Thần sư nổi danh trong vùng Hỗn Độn cũng không thể giải quyết.”

“Cho nên muốn mời Từ Thần sư xem thử, có thể giải quyết là tốt nhất, không thể giải quyết thì xem có thể đề phòng loại khuynh hướng bị phá hư này không.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói.

Từ Phàm lặng lẽ quan sát toàn bộ đại trận Hỗn Độn, trong đầu bắt đầu không ngừng mô phỏng.

“Khu vực không thể mở ra thông đạo không gian, các ngươi từng dò xét chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Từng dò xét rồi, chỉ là một khu vực năng lượng tương đối đặc biệt.”

Cho nên nói vận hành của cả đại trận này… Nghi hoặc trong mắt Từ Phàm càng lúc càng sâu.

“Không nên chứ, dựa theo vận hành của pháp trận do ý chí Hỗn Độn ngưng tụ tự nhiên này, không thể nào xảy ra vấn đề được, nguyên nhân ngoại lực nhân quả cũng không có.” Từ Phàm sờ cằm một hồi nói.

“Đúng rồi, chính là giọng điệu này, lời những Trận Pháp Thần sư trước đây nói không kém lời Từ Đại sư một chữ.”

Cái tộc Thiên Thương sợ không phải khu vực đó không thể truyền tống, mà là sợ loại khuynh hướng làm hỏng này khuếch tán vào trong toàn bộ đại trận.

“Bồ Đào, điều động tám phần mười lực tính toán bỏ không, toàn lực phân tích đại trận này cho ta.” Từ Phàm phân phó trong lòng.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một đại trận giống y đúc đại trận này bắt đầu vận hành trong thế giới giả lập của Bồ Đào.

“Có thể để ta…” Từ Phàm còn chưa nói xong, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương đã lấy ra một đoàn năng lượng đặc biệt.

Từ Phàm yên lặng nhận lấy đoàn năng lượng, bắt đầu nghiên cứu.

“Đại trận không có chỗ hỏng hóc nào, năng lượng vận hành cũng không có vấn đề, càng không phải là luật nhân quả và Không Gian đại đạo.” Từ Phàm nói, sờ cằm suy tư, tựa như một học thần đụng phải một đề bài mới lạ.

Từ Phàm cứ như vậy lẳng lặng ngồi xếp bằng trên đại trận, nhắm mắt thôi diễn.

Lúc này lại có một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương khác xuất hiện, đi đến bên cạnh cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh nhờ Từ Phàm hỗ trợ vừa nãy.

“Lạp, xem ra tham ngộ đối với đạo Trận Pháp của Từ Đại sư cũng rất sâu.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó nói.

“Đó là đương nhiên, tồn tại lập chí ở Hồng Mông Luyện Khí sư như Từ Đại sư, trình độ trên đạo Trận Pháp tuyệt đối không kém.” Lạp nhìn Từ Phàm đang ngồi xếp bằng trên đại trận nói.

Vì đại trận này, tộc Thiên Thương gần như mời tất cả Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp vùng Hỗn Độn có thể mời đến, mặc dù sau khi đến đều không giải quyết được vấn đề, nhưng cũng đưa ra các loại phương pháp để ức chế loại làm hỏng không rõ đối với đại trận này.

Mà hành vi, biểu hiện sau khi bọn họ đến gần như giống hệt với sau khi Từ Phàm đến.

Chương 1405: Không thể tìm tòi nghiên cứu

“Vi Vân, ngươi tự mình đi dạo trong tộc Thiên Thương trước đi, ta ở đây nghiên cứu đại trận Hỗn Độn của bọn họ.” Từ Phàm truyền âm nói.

“Ta ở lại đây chờ phu quân vậy.”

Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm ngồi xếp bằng trên không đại trận, trong ánh mắt lộ ra vẻ sùng bái.

Mà Từ Phàm thì lại bắt đầu rơi vào trong nghi hoặc, dựa theo thôi diễn của hắn và Bồ Đào, đại trận này tuyệt đối sẽ không tự nhiên tổn hại.

Sau khi thôi diễn mấy năm không có kết quả, Từ Phàm chỉ có thể bất đắc dĩ mở mắt, nhìn hai vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương đợi bên cạnh.

“Thế nào, tra được nguyên nhân sao?” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương mang Từ Phàm tới mong chờ hỏi.

“Kỳ quái, tất cả nhân tố có thể quấy nhiễu đến đại trận này đều suy sét vào, nhưng toàn bộ đều không phát hiện bất cứ vết tích của loại nhân tố này.”

“Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, đại trận này hẳn là bị một loại pháp tắc chí cao chúng ta không biết phá hỏng.” Từ Phàm nói.

“Làm phiền Từ Đại sư rồi.”

“Không, là ta thêm phiền phức cho các ngươi.” Từ Phàm nói, trực tiếp dùng trận bàn Hồn Nguyên ngưng tụ một trận pháp phong ấn trong tay.

“Mặc dù không phát hiện nguyên nhân, nhưng ta thông qua quy luật bị phá hư của đại trận của quý tộc, ngưng tụ một trận pháp ngăn cản.”

“Chỉ cần thêm trận pháp này vào trong hạch tâm đại trận, phần trận pháp hư hao sẽ đảo ngược tu bổ lại, chỉ cần tiêu hao một ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí thôi.” Từ Phàm nói, giao trận pháp đã phong ấn tốt cho Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương.

Vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương đó nhìn trận pháp trong tay, sau đó kêu Trận Pháp Thần sư trong tộc tới, để hắn giám định trận pháp này.

“Tinh diệu, quả nhiên là quá mức tinh diệu rồi, chỉ cần thêm vào đây một khí linh Huyền Hoàng chí bảo, đại trận có thể vận hành hoàn hảo lần nữa.”

“Cảnh giới trận pháp như thế, có lẽ cả đời ta cũng không đạt được.”

Giọng điệu Trận Pháp Thần sư tộc Thiên Thương có chút thê lương, đạo vô hạn, mà hắn có thì có hắn, có lẽ đây là bi ai lớn nhất của hắn đi.

“Đừng cảm khái, mau thêm trận pháp của Từ Đại sư vào trong hạch tâm.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương phất tay.

“Tuân lệnh.”

Trận Pháp Thần sư rời đi, hai vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương vô cùng hài lòng nhìn Từ Phàm.

“Từ Đại sư, có hứng thú tọa trấn ở tộc Thiên Thương một thời gian không?”

“Tộc Thiên Thương bọn ta giàu nhất trong mười ba đại chủng tộc, chỉ cần Từ Đại sư có thể đến, những đồ vật này, coi trọng cái gì thì lấy cái đó.”

“Hơn nữa vì giải quyết nỗi lo về sau của Từ Đại sư, bọn ta có thể chia ra một vùng cương vực để Nhân tộc sinh sống ở khu vực trung tâm Hỗn Độn.”

“Bản thể không được, phân thân cũng có thể.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương vô cùng khách khí nói.

“Đa tạ tiền bối thưởng thức, sự rộng lớn của vùng Hỗn Độn, vãn bối còn chưa hiểu biết hết, nếu như có tư tưởng này nhất định sẽ lựa chọn quý tộc.” Từ Phàm cũng vô cùng khách khí trả lời.

Trong mắt hắn, tộc Thiên Thương chỉ là một minh hữu tốt, không có quá nhiều ý nghĩ khác.

“Điều kiện ta ra vẫn luôn hữu hiệu, chờ mong Từ Đại sư liên hệ với ta.”

Sau đó, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương tự mình đưa Từ Phàm và Trương Vi Vân đến khu vực truyền tống, đồng thời còn miễn trừ chi phí bọn họ truyền tống đến Đế quốc Thánh Quang.

Thế giới trung chuyển thứ nhất khu Đông Nhị, một chiếc tiên chu phong trần mệt mỏi tiến vào.

Trong thế giới trung chuyển, trong một tiểu thế giới tập hợp mỹ thực, giải trí do Ẩn Linh môn mở.

Ba sư đồ Vương Hướng Trì giống như đã trải qua một trận đại chiến, tất cả đều xụi lơ lấy nằm trên ghế trên bãi cát ở một bờ biển.

Nhìn ánh sáng tinh thần giữa bầu trời bắn xuống, Vương Hướng Trì nặng nề thở dài.

“Vốn cho rằng chỉ là một bí cảnh bình thường, không nghĩ tới lại hung hiểm như thế.” Vương Hướng Trì nghĩ lại còn hơi rùng mình.

“Mấu chốt đó còn là khu vực pháp tắc thời gian đặc biệt, ta bị nạn ở trong đó mấy vạn năm, bên ngoài mới trôi qua mấy năm.” Kiếm Vô Cực xụi lơ trên ghế trên bãi cát, uể oải đến mức một ngón tay cũng không muốn động đậy.

Có thể nói vì trốn ra, sư đồ ba người đã dùng hết một chút khí lực cuối cùng của cơ thể.

Hàn Phi Vũ nhọc nhằn lấy ra ba bình thánh đan chữa thương, chia cho mỗi người một bình.

“Chúng ta có nên thỉnh cầu trợ giúp không, lúc đến lối vào bí cảnh kia, ánh sáng hồ lô Bích Ngọc loé ra suýt làm mù mắt ta.”

“Bên trong nhất định có đại cơ duyên.” Giọng nói của Hàn Phi Vũ suy yếu, nhưng giọng điệu rất kiên định.

Một trận gió biển nhẹ nhàng khoan khoái thổi qua, làm tinh thần ba người hơi rung động.

“Vừa rồi Bồ Đào nói với ta, sư tổ các ngươi đang ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, chúng ta tĩnh dưỡng một thời gian trước, chờ bên kia bận xong, có thể lại vào trong bí cảnh kia thăm dò.”

Vương Hướng Trì vẫy tay lên bầu trời, một dòng sông mỹ thực xuất hiện, mấy món ăn bay xuống, rơi xuống trên mặt bàn chỗ ba người.

“Khoảng thời gian này tĩnh dưỡng cho tốt, thuận tiện ngẫm lại làm sao thông qua bí cảnh kia.”

“Được.”

Ba người vất vả đứng dậy ăn cơm.

Lúc ba người hơi khôi phục lại một chút, Vương Hướng Trì đột nhiên nhận được tin tức từ Từ Nguyệt Tiên.

“Sư tỷ cũng bị vây trong bí cảnh kia!” Vương Hướng Trì ngạc nhiên nói.

Là duyên phận gì, thế mà có thể để hai người gặp được cùng một bí cảnh.

“Bồ Đào, sau khi đưa ta vào bí cảnh, tất cả số liệu tất cả đều cùng hưởng với sư tỷ, thuận tiện nói cho nàng biết, bọn ta ở chỗ này.” Vương Hướng Trì vừa ăn vừa nói.

“Được.”

“Sư phụ, Nguyệt Tiên sư bá không sao chứ, Đại Thánh Nhân cảnh ở trong bí cảnh đó rất khó thoát thân.” Kiếm Vô Cực lo lắng nói.

“Các ngươi nghĩ nhiều rồi, đừng thấy sư bá các ngươi mới Đại Thánh Nhân cảnh, nhưng ngự thú lợi hại nhất theo bên cạnh có thể đạt tới Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, mạnh hơn kẻ nửa vời như ta nhiều.” Vương Hướng Trì nói.

Trong thời gian mấy vạn năm này, bên cạnh Từ Nguyệt Tiên lần lượt có hai con ngự thú tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.

“Sư bá thế mà lợi hại như vậy!” Hàn Phi Vũ kinh ngạc tán thán nói.

“Đây tính là gì, Đại sư bá các ngươi mới lợi hại, sau khi trở thành Đại Thánh Nhân cảnh, tựa như khai khiếu, thực lực cả người đột nhiên tăng mạnh.”

“Hiện tại đi săn giết những cự thú Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, sư bá các ngươi cũng không cần người khác giúp.”

Vương Hướng Trì cảm thấy dù chính mình đã trở thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, nhưng ở trước mặt những sư huynh đệ này đều rất phế vật.

“Được.”

Ba năm sau, Vương Hướng Trì gặp được Từ Nguyệt Tiên.

“Sư tỷ, ở trong bí cảnh có gặp phải nguy hiểm gì không?”

“Không có, vận khí không tệ, còn lấy được một món Huyền Hoàng chí bảo, chẳng qua là không thích hợp với ta lắm, cho ngươi vậy.” Từ Nguyệt Tiên ôn hòa nói.

Một thanh linh kiếm Huyền Hoàng chí bảo lóe ra hắc quang xuất hiện trước mặt Vương Hướng Trì, tản ra một luồng khí sát lục.

“Chủ sát lục, vừa vặn thích hợp cho ngươi dùng.”

“Nếu sư tỷ đã nói như vậy, vậy ta không khách khí.” Vương Hướng Trì cười ha ha nhận lấy linh kiếm, sau đó lấy ra một món linh bảo không gian, giao cho Từ Nguyệt Tiên.

“Sư tỷ, ta nhận linh kiếm của ngươi, đây là đáp lễ của sư đệ.”

Từ Nguyệt Tiên xem xét bên trong lại có một phần chân lý Hỗn Độn cộng thêm một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí to lớn, thoạt nhìn ít nhất hơn trăm vạn trượng.

“Hướng Trì, bắt đầu khách khí với ta phải không, ngươi khi còn bé cởi truồng chơi làm cả người dính đầy bùn, vẫn là ta tắm rửa cho ngươi đấy.” Từ Nguyệt Tiên bày ra khí thế đại tỷ.

Chương 1406: Thiên Quang Cự Kình

Vừa nghe lời này, vẻ mặt Vương Hướng Trì đầy quẫn bách.

Khi còn bé hắn còn chưa bái Từ Phàm làm sư, thường xuyên được cha hắn mang đến tiểu viện của sư phụ ăn chực.

Trong tiểu viện của sư phụ, Từ Cương và Từ Nguyệt Tiên mang theo hắn chơi, là lúc hắn chơi vui vẻ nhất.

“Sư tỷ, đồ vật này ta không dùng đến, ngươi cứ nhận đi.” Vương Hướng Trì nói.

Lúc này, hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực sắp không nhịn được nữa lại hưng phấn hỏi: “Sư bá, có quang ảnh lưu niệm sư phụ rửa mông khi còn bé không?”

Ánh mắt Từ Nguyệt Tiên mang ý cười nhìn hai sư điệt, tiện tay tung ra một đoàn quang ảnh phong ấn.

“Khi sư phụ các ngươi còn bé, ta vừa vặn học được Quang Ảnh thuật, ghi lại cho sư phụ các ngươi không ít chuyện thú vị, các ngươi có thể xem thử.”

Hai người lập tức phấn khích, nhận lấy đoàn quang ảnh phong ấn trực tiếp cáo từ rời đi.

“Đừng đi, đưa quang ảnh phong ấn cho ta.” Một thần niệm to lớn trực tiếp trấn trụ hai người Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực.

Lúc hai người cảm giác chính mình không thể nhìn thấy sư phụ khi còn bé thế nào.

Một hư ảnh âm dương trực tiếp hóa giải thần niệm trấn áp của Vương Hướng Trì.

Hai người khôi phục bình thường chạy nhanh như chớp biến mất.

“Sư tỷ, những đồ vật này ngươi quay lúc nào, khi còn bé sao ta không phát hiện?” Vương Hướng Trì xấu hổ hỏi.

“Khi còn bé thấy ngươi đáng yêu, lặng lẽ quay cho ngươi, về sau bị ngươi phát hiện, ngươi còn bảo ta quay cho ngươi nhiều chút, lúc đó ngươi còn cởi truồng.” Từ Nguyệt Tiên nhớ lại thời gian vui vẻ khi còn bé.

Trong tiểu viện kia, sư phụ nằm trên ghế dựa nhìn ba người bọn họ chơi đùa, bên cạnh còn có một bạn nhảy tiên hạc.

Lúc hai người đang nói tới chuyện khi còn bé, một âm thanh đột nhiên từ bên tai bọn họ vang lên.

“Có muốn tới Đế quốc Thánh Quang ở trung tâm Hỗn Độn xem không, vừa vặn hai người các ngươi đang ở gần đó, mang các ngươi tới không tốn sức là bao.”

“Sư phụ, ta có thể mang Phi Vũ và Vô Cực theo không?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Vậy cùng đi đi.”

Một quang môn huyền ảo xuất hiện trước mặt bọn họ, Từ Nguyệt Tiên, Vương Hướng Trì mang theo hai đồ đệ bước vào bên trong.

Đám người vừa ra khỏi quang môn, liền nhìn thấy Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân cười ha ha nhìn bọn họ.

Trên bầu trời, từng viên Thánh Quang tinh thần to lớn chiếu xuống mặt đất vô tận thánh quang.

“Bái kiến sư phụ!”

“Bái kiến sư tổ!”

Đám người vừa muốn hành lễ, lại bị Từ Phàm cản lại.

“Mang các ngươi ra chơi, cấp bậc lễ nghĩa không cần nhiều như vậy.” Từ Phàm hiền lành phất tay, rất có phong phạm trưởng bối.

“Đây là một bí cảnh thiên quang trong Đế quốc Thánh Quang, rất thú vị, các ngươi có thể ở đây dạo chơi, có gì không hiểu trực tiếp hỏi Bồ Đào.”

“Được rồi, hiện tại các ngươi tự do hoạt động.”

Từ Phàm nói xong bèn dẫn Trương Vi Vân rời đi.

Một bên khác, Vương Hướng Trì hỏi Bồ Đào.

“Bên này có gì vui, có thể làm sư phụ nói là thú vị?”

“Trong bí cảnh thiên quang, có thể ngẫu nhiên ngưng tụ phân thân thánh quang cho người có duyên, có bảy phần mười chiến lực của bản thân, thời gian tồn tại một kỷ nguyên, nơi có Thánh Quang tinh thần, chiến lực sẽ cao hơn một phần mười.”

“Sau khi ngưng tụ phân thân thánh quang, còn có thể tìm được các loại chí bảo thích hợp với phân thân thánh quang từ trong bí cảnh thiên quang, tất cả những thứ này đều là miễn phí, chỉ cần hữu duyên, Hồng Mông chí bảo đều có thể lấy được từ nơi này.”

“Nơi này còn là nơi dễ dàng lĩnh ngộ đạo Thánh Quang nhất.” Bồ Đào giải thích.

“Làm như vậy, Đế quốc Thánh Quang có ý đồ gì!” Kiếm Vô Cực bên cạnh ngạc nhiên nói.

“Trợ giúp sinh linh trong giới tìm được đạo Thánh Quang của chính mình, trợ giúp các chủng tộc nhỏ yếu trong giới sinh tồn được trong vùng Hỗn Độn này.”

“Chủng tộc nhỏ yếu còn có thể được thánh quang che chở, gia nhập vào Đế quốc Thánh Quang.”

“Nhưng điều kiện tiên quyết của tất cả những thứ này hình thành từ ngươi và bí cảnh thiên quang này hữu duyên.”

Nghe được giải thích từ Bồ Đào, Vương Hướng Trì tò mò hỏi: “Sư phụ có ngưng tụ phân thân thánh quang không?”

“Phân thân thánh quang của chủ nhân vừa tiến đến đã ngưng tụ, chỉ tiếc là pháp tắc vùng Hỗn Độn không cho, vừa thành hình là hỏng.”

Lúc Bồ Đào đang nói chuyện, thánh quang chói mắt từ trên người Kiếm Vô Cực sáng lên, sau đó một hư ảnh thánh quang xuất hiện bên cạnh Kiếm Vô Cực.

Một nam tử diện mạo giống với Kiếm Vô Cực xuất hiện, ánh mắt đờ đẫn nhìn Kiếm Vô Cực.

“Vận khí của ta khi nào tốt như vậy!” Kiếm Vô Cực nhìn phân thân thánh quang, kinh ngạc tán thán nói.

“Vận khí không tệ, có phân thân này cũng xem như là trợ lực không nhỏ cho ngươi.” Vương Hướng Trì vui mừng nói.

Lúc sư đồ ba người đang vui vẻ, giọng Từ Phàm vang lên bên tai bọn họ.

“Sau khi rời khỏi Đế quốc Thánh Quang thì mẫn diệt phân thân thánh quang tẩm bổ cho tiên hồn bản thân, lý do thì chờ sau khi các ngươi rời khỏi Đế quốc Thánh Quang lại hỏi Bồ Đào.”

“Tuân lệnh sư phụ (sư tổ).”

Bên ngoài biển Thánh Quang, Từ Phàm và Trương Vi Vân thưởng thức sinh linh đặc biệt của Đế quốc Thánh Quang, Thiên Quang Cự Kình.

Một con Thiên Quang Cự Kình dài mấy vạn dặm bơi lội thỏa thích trong biển Thánh Quang.

Bên bờ biển Thánh Quang, có rất nhiều cường giả của tất cả đại chủng tộc đến từ vùng Hỗn Độn đang quan sát.

Thánh Quang Cự Kình thân thể duyên dáng thỉnh thoảng phát ra từng trận tiếng kêu êm tai.

Nghe được âm thanh này, tất cả sinh linh đều cảm giác được có một luồng thánh quang từ chỗ sâu trong nội tâm lan ra, giống như tịnh hóa cả người.

“Phu quân, Thiên Quang Cự Kình này thật đẹp!” Trương Vi Vân nhìn Thiên Quang Cự Kình, trong ánh mắt vô cùng kinh diễm.

Từ Phàm nhìn con Thiên Quang Cự Kình này, càng nhìn quen mắt, luôn cảm thấy từng gặp ở chỗ nào đó.

“Bồ Đào, có phải ta đã từng thấy thứ này ở đâu không nhỉ?”

“Chủ nhân, trước đây ngươi đưa cho Đế quốc Thánh Quang một sinh linh từ mảnh vỡ Thánh Quang tinh thần diễn hóa.”

“Căn cứ theo thôi diễn, Thiên Quang Cự Kình trước mắt chính là con chủ nhân đưa ra ngoài khi trước.

Nghe được giọng nói của Bồ Đào, Từ Phàm nghĩ đến hình ảnh tiên chu của Đế quốc Thánh Quang đi vào Tam Thiên giới trước đây.

“Không hổ là Đế quốc Thánh Quang, đều đã bồi dưỡng đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân đỉnh phong, sau khi trở về có nên bảo số năm dị hoá một con không nhỉ?” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Vi Vân, nếu ngươi cảm thấy đẹp, trở về ta bảo số năm tạo cho ngươi mấy con nuôi trong Thánh Quang tinh thần.” Từ Phàm nhìn ánh mắt yêu thích của Trương Vi Vân nói.

“Loại sinh linh hiếm thấy này phu quân có thể tạo ra được sao?”

“Đương nhiên, trở về tạo ra cho ngươi một ao, để ngươi nuôi chơi.” Từ Phàm cười nói.

Lúc này Từ Nguyệt Tiên cũng xuất hiện bên bờ biển Thánh Quang.

Vẻ mặt có chút khó coi nhìn Từ Phàm nói: “Sư phụ, ta cảm giác nơi này có đồ vật của Âm Dương Ngư.”

Từ Nguyệt Tiên cố sức áp chế Âm Dương Ngư trong chí bảo không gian.

Nhưng câu nói này vừa nói xong, một con Âm Dương Ngư to lớn từ trong chí bảo không gian của Từ Nguyệt Tiên lao ra, đánh giết tới Thiên Quang Cự Kình trong biển Thánh Quang.

“Chuyện gì đây?” Từ Phàm nhướn mày.

Trong biển Thánh Quang ngưng tụ ra một cự thủ, trực tiếp bắt lấy Âm Dương Ngư như bắt gà con.

Đầu tiên là bóp gần chết, sau đó phong ấn trong tiểu thế giới, trực tiếp lại bị đánh về trong chí bảo không gian Từ Nguyệt Tiên.

“Nghĩ cách nâng cao thực lực bản thân, về sau lại có loại tình huống này, ngự thú của mình phải tự mình trấn áp được.” Từ Phàm bình tĩnh nói, giống như vừa rồi không có gì xảy ra.

“Ta hiểu rồi, sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên cúi đầu xấu hổ nói.

Chương 1407: Đại Thiên Sứ

Lúc này, Thiên Quang Cự Kình đang ngao du biển Thánh Quang cũng chú ý tới Từ Phàm, trong mắt lóe lên một tia nghi hoặc.

Nhưng sau đó, một chuỗi tiếng vang từ chỗ sâu trong biển Thánh Quang lại kêu nó qua.

Sau đó, lại có càng nhiều sinh vật Thánh Quang từ trong biển Thánh Quang lao ra.

“Những tiểu gia hỏa này có phải rất đẹp không?”

Một âm thanh nhẹ nhàng từ bên cạnh Từ Phàm vang lên, ấm áp như thánh quang.

“Chào tiền bối, không nghĩ tới còn có thể gặp được ngươi ở đây.” Từ Phàm lập tức chào hỏi.

Đây chính là cường giả bái phỏng Tam Thiên giới mua đi cự thú Thánh Quang trước đây.

Khi đó nàng nói nàng là một trong mười hai Đại Thiên Sứ dưới tên Quốc chủ.

Mới đầu Từ Phàm không hiểu hàm nghĩa của danh hiệu này, mãi đến sau khi tiến vào trung tâm Hỗn Độn, Bồ Đào thu được lượng lớn tình báo mới biết.

Mười hai Đại Thiên Sứ dưới tên Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, mỗi người đều là cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Người Từ Phàm nhìn thấy trước đây chỉ là phân thân của một Đại

Thiên Sứ trong đó.

“Đúng ha, lúc này mới không đến trăm vạn năm, ngươi đã là thiên tài Luyện Khí sư thanh danh vang dội cả vùng Hỗn Độn rồi.” Đại Thiên Sứ cười ha ha nói, trong lời nói mang theo ý thân thiết.

“May mắn mà thôi.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

“Có thể gặp lại trong Đế quốc Thánh Quang đúng là duyên phận, hiện tại ta đã mở ra cho ngươi mấy đại thế giới chủ yếu nhất trong Đế quốc Thánh Quang bọn ta.”

“Ngươi có thể mang các tộc nhân của ngươi đi chơi một chút, toàn bộ hành trình bên phương diện giải trí do ta chi trả hết.”

Trên bầu trời rơi xuống mấy cánh hoa từ thánh quang ngưng tụ, rơi xuống khu vực này, rơi vào trên người mấy người Từ Phàm.

Cánh hoa Thánh Quang, đây là bằng chứng để tiến vào đại thế giới trung tâm của Đế quốc Thánh Quang.

“Đa tạ tiền bối.” Từ Phàm cũng đang lo làm sao để đến khu vực trung tâm xem.

“Đế quốc Thánh Quang là một quốc gia hiền lành có thể bao dung mọi thứ trên thế gian, hoan nghênh tất cả chủng tộc tâm hướng về thánh quang.” Đại Thiên Sứ nói xong hóa thành một luồng thánh quang tiêu tán.

“Đế quốc Thánh Quang này quả nhiên là phúc âm của các tiểu chủng tộc.” Trương Vi Vân cảm khái nói.

Đế quốc Thánh Quang, mỗi vạn năm đều sẽ phái ra một nhóm sứ giả, đi trợ giúp những chủng tộc nhỏ yếu lại hiền lành rải rác trong vùng Hỗn Độn.

“Quả thật là phúc âm của kẻ yếu, chỉ là đã mất đi cơ hội đặt chân đến đỉnh phong.” Từ Phàm nói, ngẩng đầu nhìn viên Thánh Quang tinh thần to lớn trên bầu trời.

“Nếu không bị lây nhiễm thánh quang, đây tuyệt đối là nơi tuyệt hảo để Tiểu Quang tiến tu.” Từ Phàm thầm nghĩ.

Lúc mấy người định đi đại thế giới trung tâm của Đế quốc Thánh Quang xem.

Từ Phàm đột nhiên cảm ứng được dị thường của phân thân số ba.

Sau khi bảo mọi người tự do hoạt động, hắn bèn chuyển dời ý thức đến trên người phân thân số ba.

Vừa mở mắt ra, phân thân số ba lập tức cảm nhận được cảm giác chấn động mãnh liệt trên chiến trường biên giới.

Ba luồng uy áp to lớn pha lẫn trấn áp toàn bộ chiến trường biên giới.

Lúc này thành chiến bị đang nhanh chóng rút lui về phía sau.

“Từ Đại sư, là ý thức bản thể sao?” Bên tai truyền đến giọng nói của nữ tử Thánh Quang.

“Ta đây, nơi này xảy ra chuyện gì vậy?”

Từ Phàm cưỡng ép đỡ ba luồng uy áp to lớn.

“Hai cường giả cấp Quốc chủ bên kia đột ngột tập kích, bên chúng ta chỉ có một vị Quốc chủ Thần Ma trấn thủ.”

“Vừa chạm mặt là toàn lực xuất thủ, tai họa toàn bộ chiến trường biên giới.”

“Hiện tại đang đi theo chủ thành, sau khi tụ hợp, cùng bọn họ rời khỏi chiến trường biên giới này, trở về vùng Hỗn Độn.”

Thành chiến bị lúc này treo đầy hơn hai món Huyền Hoàng chí bảo loại phòng ngự.

Bởi vì chiến đấu cấp Quốc chủ đang ở chỗ sâu biên giới, dao động truyền đến nơi này đã tương đối yếu đi, hơn hai mươi món Huyền Hoàng chí bảo loại phòng ngự liên hợp lại miễn cưỡng có thể ngăn cản.

Lúc hai người đang nói chuyện, toàn bộ chiến trường biên giới đột nhiên chấn động một hồi.

Một vết nứt to lớn dài không biết bao nhiêu quang giáp mở ra phía chân trời, một lực hút không rõ khủng khiếp từ trong vết nứt trào ra.

“Trời ạ!! Lần này xảy ra chuyện lớn, biên giới có thể sắp sụp đổ rồi!”

Nữ tử Thánh Quang điên cuồng thôi động thành chiến bị, ý đồ ngăn chặn lực hút kinh khủng này.

Vết nứt bị mở ra đó tựa như lỗ đen, điên cuồng hút vào mọi thứ trong chiến trường biên giới.

Từ Phàm nhìn xa, một khối lục địa còn lớn hơn đại thế giới bị hút vào trong vết nứt.

Dựa theo suy tính, chỉ nửa canh giờ nữa, lực hút kinh khủng đó sẽ toàn lực lan tràn đến khu vực thành chiến bị.

“Không còn kịp rồi! Từ Thần sư, ngươi có biện pháp gì không?” Nữ tử Thánh Quang ngay cả hơi sức bú sữa cũng đã dùng hết.

“Trong bảo khố có hai món Huyền Hoàng chí bảo ta đã luyện chế xong, Xích Phong và Huyền Không, ngươi treo trên thành chiến bị, tốc độ có thể nhanh thêm tám phần mười.”

“Như vậy có thể thêm được chút thời gian để nghĩ cách.”

Gần như trong nháy mắt khi Từ Phàm nói chuyện, hai món Huyền Hoàng chí bảo đã treo ra, tốc độ của cả thành chiến bị lập tức tăng lên tám phần mười.

Từ Phàm nhìn cảnh tượng như tận thế bên ngoài, không khỏi thở dài.

“Phân thân này của ta có lẽ sắp xong đời, ngươi có đường lui bên Đế quốc Thánh Quang không?”

“Nếu như không có, ta có thể giúp ngươi mang di ngôn về.”

Nhìn loại cảnh tượng cấp thiên tai này, Từ Phàm cảm thấy chính mình như biến thành phàm nhân, mặc cho bản thân giãy giụa ra sao, cũng chỉ có thể tranh thủ thêm một ít thời gian.

“Từ Đại sư, thật không có cơ hội sao?” Giọng điệu nữ tử Thánh Quang có phần vô lực.

“Dựa theo khoảng cách giữa chúng ta và chủ thành, ít nhất cần ba canh giờ sau mới có thể vượt qua.”

“Lấy tốc độ lực hút của vết nứt bên kia lan tràn, hoàn toàn trốn không thoát.”

Lúc đang nói chuyện, lại một vết nứt càng dài hơn từ phía trên bên cạnh mở ra.

“Thôi, bây giờ càng không kịp nữa rồi.”

Đồng thời Từ Phàm cảm giác được có một luồng khí tức to lớn giáng lâm tại khu vực biên giới.

“Chiến trường biên giới sụp đổ thì sẽ thế nào?” Từ Phàm nhìn nữ tử Thánh Quang đang cấp tốc vận chuyển tế bào não hỏi.

“Khu vực biên giới sẽ hóa thành một mảnh Hỗn Độn chưa khai hóa, cấp bậc Quốc chủ trở xuống, ai vào nấy chết.”

“Chỉ tiếc là, tất cả những đại thế giới ở bên ngoài biên giới đều sẽ bị tai họa.”

“Muốn hình thành lại biên giới thế giới, ít nhất cần mấy chục vạn kỷ nguyên Hỗn Độn.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Nghe cách nói này của ngươi, hậu quả hình như không tính là quá nghiêm trọng.”

Từ Phàm nói, từ trong bảo khố Luyện Khí điện điều động ra hai món Huyền Hoàng chí bảo thêm vào trong thành chiến bị, trụ vững trước lực hút thứ hai.

“Có thể là ta nói không đủ rõ, khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cường giả cấp Quốc chủ có thể vượt qua, đến lúc đó sẽ đánh lên tại khu vực Hỗn Độn của chúng ta, vậy tổn thất…”

Nữ tử Thánh Quang không nói câu kế tiếp, nhưng Từ Phàm cũng có thể tưởng tượng ra được là cảnh thế nào.

“Vậy trong cuộc chiến đấu này, bên chúng ta là thế yếu rồi.”

Từ Phàm nhìn vết nứt đang được tu bổ phía xa lại lần nữa bị xé mở.

“Trước kia không phải ngươi nói chiến trường biên giới có thể chứa được chiến đấu của cường giả cấp Quốc chủ sao?”

Dù sao còn một ít thời gian, có vài vấn đề không hỏi thì uổng.

“Chuyện này sao ta biết được, ta chỉ là một chủ quản thành chiến bị nho nhỏ.”

Nữ tử Thánh Quang nước mắt lưng tròng nhìn một tòa thành chiến bị cách bọn họ không xa bị hút vào trong vết nứt.

“Phía sau vết nứt là cái gì?” Từ Phàm tiếp tục hỏi.

“Không rõ lắm, nhưng ta cảm giác nếu bị hút đi vào nhất định sẽ xong đời.”

“Từ Đại sư, nể mặt nhiều năm hợp tác của chúng ta, sau này sau khi bản thể ngươi trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, có thể giúp ta luyện chế một món Hồng Mông chí bảo không?”

Chương 1408: Vết nứt trên chiến trường biên giới

“Sau khi bản thể của ta bên này chết, phân thân bên Đế quốc Thánh Quang sẽ thức tỉnh, nhưng ký ức mơ hồ hẳn sẽ không nhận ra Từ Đại sư.”

“Chỉ cầu Từ Đại sư nể nhiều năm giao tình của chúng ta, còn nhận người bằng hữu ta.” Nữ tử Thánh Quang nói với giọng điệu nhận mệnh.

“Yên tâm, chúng ta vĩnh viễn đều là bằng hữu.” Từ Phàm cười nói.

Hai vết nứt nơi chân trời xa, lực hút càng lúc càng lớn, thành chiến bị chỗ Từ Phàm cho dù có rất nhiều thủ hộ, nhưung thời gian dần trôi qua cũng có chút lực bất tòng tâm.

Từ Phàm thấy thời gian còn lại không nhiều lắm, trực tiếp lấy hết tất cả Huyền Hoàng chí bảo trong bảo khố ra, tổng cộng mười hai món.

“Mỗi người chúng ta sáu món Huyền Hoàng chí bảo, bị hút vào trong vết nứt nói không chừng vẫn còn một chút hi vọng sống.” Từ Phàm vừa nói vừa tò mò nhìn hai vết nứt to lớn kia.

“Bị hút đi vào nhất định sẽ xong đời, có nhìn thấy ánh sáng màu xanh sẫm trong vết nứt kia không?”

“Đó chính là đặc thù của Hỗn Độn chưa khai hóa, cho dù là cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ở trong đó cũng chịu không nổi một canh giờ.”

Mặc dù nữ tử Thánh Quang nói như vậy, nhưng vẫn ngoan ngoãn lấy sáu món Huyền Hoàng chí bảo.

Ầm ầm!

Một vết nứt càng thêm to lớn trực tiếp mở ra trên không thành chiến bị.

Cả tòa thành chiến bị còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp bị hút vào bên trong.

Tại khu vực Đế quốc Thánh Quang ở trung tâm Hỗn Độn nơi xa, Từ Phàm đột nhiên chấn động.

“May mà ta phản ứng nhanh, nếu không nhất thời bị hút vào đi vào thì xong đời!” Từ Phàm nghĩ lại còn thấy sợ nói.

Vừa rồi trong nháy mắt khi vết nứt kia mở ra, Từ Phàm lập tức chuyển dời ý thức.

Trương Vi Vân đợi ngoài cửa đi đến.

“Phu quân, khu vực trung tâm Hỗn Độn hình như đã xảy ra đại sự, nghe nói tất cả cường giả cấp Quốc chủ đều xuất động.”

“Hiện tại đại thế giới trung tâm của Đế quốc Thánh Quang đang ở trạng thái phong bế, chúng ta có nên trở về không?” Trương Vi Vân hỏi.

Lúc này, viên Thánh Quang tinh thần to lớn chiếu rọi toàn bộ Đế quốc Thánh Quang đã biến mất.

“Đi, trực tiếp trởvề Tam Thiên giới, vùng Hỗn Độn đã không còn thái bình.” Từ Phàm nói, mang theo đám người phá vỡ không gian bay về trung tâm truyền tống của Thái Huyền điện cách đó gần nhất.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm mặt đầy nghiêm trọng nhìn bản đồ lập thể dài rộng cao đều chừng vạn dặm trước mặt hắn.

“Khoảng cách có hơi gần.” Từ Phàm thở dài nói.

“Đây là làm sao thế?”

Nguyên chủ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Chiến trường biên giới có thể sắp sụp đổ, đến lúc đó sẽ tai họa toàn bộ vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm kể ra cho Nguyên chủ tất cả những gì mình chứng kiến trong chiến trường biên giới.

“Lúc này mới sống được ngày tháng thái bình bao lâu đâu, tại sao lại muốn loạn lên nữa.” Nguyên chủ có chút bất đắc dĩ nói.

Khoảng thời gian này là thời gian hắn tiêu dao sung sướng nhất, trong Tam Thiên giới không cần hắn quan tâm, bên ngoài cũng có chiến lực của đông đảo tiền bối Nhân tộc và Hỗn Độn Thánh Nhân Ẩn Linh môn đỡ lấy.

Hiện tại hắn chỉ cần chuyên tâm tu luyện, lúc không muốn tu luyện thì ra ngoài giải sầu, đi săn.

“Lấy vị trí Tam Thiên giới chúng ta hiện tại để suy tính, vẫn còn tính là tương đối an toàn.”

“Phía trước có hai đế quốc Đại Thần Ma đỡ, nếu không phải quá xui xẻo, hẳn sẽ không tác động được đến nơi này.”

“Nhưng mọi thứ đều có ngộ nhỡ, không thể không phòng bị.” Từ Phàm nhìn tấm bản đồ lập thể rộng lớn nói.

“Có phải lại chuẩn bị làm một Truyền tống trận lớn, truyền tống Tam Thiên giới đến đến nơi khác không?” Nguyên chủ tò mò hỏi.

“Đúng là có dự định này, nhưng lần này phải mang đi cả bốn viên tinh thần nữa, chuyện này rất phiền phức.”

Năm phần mười lực tính toán của Bồ Đào bây giờ đều đang thôi diễn, làm sao mang đi toàn bộ bốn viên tinh thần.

“Có việc gì ta có thể giúp được không?” Nguyên chủ hỏi.

“Hiện tại còn chưa có, nhưng nếu có thể, đem danh sách bảo khố Nguyên Thủy tông các ngươi cùng hưởng với Bồ Đào, xem có thể có vật liệu cần dùng đến không.”

“Bố trí Truyền tống trận cỡ lớn thế này, chỉ riêng con rối bày trận đã cần mấy ngàn vạn, số lượng linh khoáng Hỗn Độn cần thiết rất lớn.” Từ Phàm ở bên cạnh nghiên cứu bản đồ nói.

“Vậy được, bước tiếp theo của Nguyên Thủy tông chính là toàn lực thu thập linh khoáng Hỗn Độn.” Nguyên chủ gật đầu nói.

Đúng lúc này, cách Tam Thiên giới không xa dấy lên thủy triều không gian, đây là cảnh tượng truyền tống quy mô lớn mới có.

Chỉ thấy một vạn tên Ẩn Linh môn đệ tử phá ra không gian xuất hiện cách hai người không xa.

Đám Ẩn Linh môn đệ tử kia vừa truyền tống tới, liền thấy được Từ Phàm và Nguyên chủ cách đó không xa.

“Bái kiến Đại trưởng lão, Nguyên chủ tiền bối.”

Vạn đệ tử cùng nhau hành lễ, trên mặt tất cả đều mang vẻ ngạc nhiên lẫn vui munwgf.

“Đây là gặp được chuyện tốt gì vậy?”

Nhìn thấy những đệ tử này vui vẻ như vậy, tâm trạng Từ Phàm cũng tốt hơn chút.

“Đại trưởng lão, đệ tử ở khu vực Hỗn Độn không ổn định này phát hiện một mạch linh khoáng Hỗn Độn cỡ lớn.”

“Nơi đó chỉ có sáu con cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân trấn thủ, lần này bọn ta trở về là muốn nhờ các sư huynh đệ lấy mạch linh khoáng Hỗn Độn đó.” Đệ tử dẫn đầu hưng phấn nói.

Dựa theo mạch linh khoáng Hỗn Độn bọn họ nhìn thấy, sau khi lấy được, mỗi người ít nhất có thể có được một, hai món Tiên Thiên chí bảo.

“Được, đi đi, có vấn đề gì trực tiếp gọi Bồ Đào.” Từ Phàm cười vẫy tay.

Nguyên chủ ở bên cạnh hâm mộ nhìn một màn này, trong lòng không khỏi oán giận, cùng là Nhân tộc, dựa vào cái gì đệ tử của các ngươi ưu tú như vậy.

Khích lệ hơn một vạn đệ tử kia xong, Từ Phàm lại bắt đầu nghiên cứu bản đồ lập thể lần nữa.

“Từ Thần sư, chi phí Truyền tống trận của Thái Huyền điện các ngươi có thể giảm một ít không, đệ tử của bọn ta có chút gánh không nổi.” Nguyên chủ không nhịn được nói.

“Nguyên chủ, chi phí đệ tử tông môn các ngươi chịu chỉ nhiều hơn đệ tử bọn ta một phần mười, chỉ kiếm lời từ tiền chi phí của các ngươi.”

“Ngươi cũng không thể làm ta lỗ vốn chứ!” Từ Phàm cho Nguyên chủ một ánh mắt khinh bỉ.

Không gian dưới lòng đất, ý thức Từ Phàm chìm vào trong không gian tiên hồn.

“Lão tam cứ như vậy biến mất, quả thật là quá đáng tiếc.” Phân thân số một mặt đầy tiếc hận nói.

“Không còn cách nào, thế giới có thể tiếp nhận chiến đấu cấp Quốc chủ cũng bị xé rách, số ba nhất định không sống được.”

“Chỉ đáng tiếc nhiều Huyền Hoàng chí bảo và linh khoáng Hỗn Độn trong bảo khố của số ba đều mất trắng.” Từ Phàm tiếc nuối nói.

“Còn tình hình bên ngươi thế nào, Quốc chủ của các ngươi có động tĩnh gì không?” Từ Phàm hỏi phân thân số một.

“Quốc chủ rời đi, núi dựa lớn của ta cũng đi theo, nghe nói là đi ổn định chiến trường biên giới.”

“Bên ta có một tin tức tuyệt mật, núi dựa lớn của ta lặng lẽ nói cho ta biết.”

“Căn cứ theo tin tức đối thủ một mất một còn bên vùng Hỗn Độn truyền tới, bên bọn họ được một vùng Hỗn Độn khác ủng hộ, thời gian sau này vùng Hỗn Độn chúng ta có thể sẽ không thái bình.”

“Nhưng đối với Tam Thiên giới thì vấn đề lại không lớn, nhưng cũng phải chuẩn bị tốt đường lui.” Phân thân số một nói.

“Được lắm! Tin tức tuyệt mật như thế mà cũng có thể biết.” Từ Phàm nói.

“Đó là đương nhiên, ta chính là đệ tam tôn tương lai của Đế quốc Man Thú Thần Ma.” Phân thân số một cười nói.

“Khoảng thời gian phía sau, ngươi phải chuyên tâm giải mã hệ thống, bên Quốc chủ và núi dựa lớn của ta đều chờ ta tấn cấp Hồng Mông Luyện Khí sư, để ta và Thần Ma Hồng Mông Luyện Khí sư đệ nhị tôn liên thủ luyện chế một món Hồng Mông chí bảo khó lường.”

“Được.”

Chương 1409: Cùng nhau yên tĩnh xong đời không được sao?

Trong không gian tiên hồn, Từ Phàm nhìn chằm chằm quả cầu phù văn hệ thống đang chậm rãi thoái hóa.

“Bồ Đào, giúp ta tìm kiếm khu vực thời gian loạn lưu lấy vùng Hỗn Độn làm chuẩn, khu vực đặc biệt có thể vặn vẹo dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Vốn dĩ hắn muốn yên lặng cẩu trăm vạn năm, để hệ thống được phá giải một cách tự nhiên.

Nhưng bây giờ không được, tương lai vùng Hỗn Độn có thể sắp xảy ra đại loạn, nếu nếu như thực lực không tăng cường, rất có thể sẽ khiến Tam Thiên giới dính theo cả hắn cùng nhau biến thành bia đỡ đạn.

Loại chiến đấu cấp bậc đó, nếu như bộc phát trong Hỗn Độn chi lực.

Chỉ cần bản thân cảm nhận được dao động chiến đấu kia, vậy đừng nghĩ đến chuyện trốn thoát được.

“Khu vực phù hợp chủ nhân yêu cầu có ba khu vực, động Thiên Uyên, biển Hỗn Loạn, Toái Không Minh vực.”

Từ Phàm nghe được ba cái tên này, mày cau lại.

“Có chỗ nào có thể để ta sống tiếp không?”

“Hung hiểm trong ba nơi này đều sắp ngang với khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa kia.”

“Còn có một chỗ chính là khu vực Hỗn Độn không ổn định cách tông môn gần nhất, chỉ là chỗ sâu trong khu vực này có nhiều cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang du đãng.” Bồ Đào còn nói thêm.

“Đến khu vực Hỗn Độn không ổn định đó xem thử trước, nếu không được, chỉ có thể kéo dài thời gian.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

Phân tông Thái Huyền điện, Từ Phàm dưới ánh mắt đưa tiễn của đông đảo đệ tử từ từ bước lên Truyền tống trận.

Khu vực Hỗn Độn không ổn định, có một đại lục nhân tạo rộng lớn trôi nổi bên ngoài khu vực.

Đây là nơi Bồ Đào đặc biệt xây dựng ra cho đệ tử ra vào khu vực này đặt chân.

Số lượng đệ tử trên đại lục này gần như bằng với bản tông và phân tông.

“Bái kiến Đại trưởng lão!” Đệ tử trên đại lục ngạc nhiên lẫn vui mừng nói.

“Nên làm gì thì làm đi, ta vào chỗ sâu trong khu vực xem thôi.” Từ Phàm bảo các đệ tử miễn lễ nói.

“Đại trưởng lão, nếu ngươi muốn đi chỗ sâu trong khu vực này, xin chú ý mấy nơi này.” Đệ tử nói chuyện lập tức cộng hưởng với Bồ

Đào bản đồ hắn thăm dò được ở chỗ sâu khu vực.

“Lá gan không nhỏ, thế mà dám đi chỗ sâu, không sợ cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ngươi thăm dò được cảm thấy hứng thú với ngươi à?” Từ Phàm cười hỏi.

“Đại trưởng lão yên tâm, hiện tại ngay cả pháp tắc đại đạo Hỗn Độn cũng bắt đầu xem nhẹ ta, những cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia không phát hiện được ta đâu.” Đệ tử đó cười ha ha nói.

“Có lòng rồi.”

Từ Phàm nói, một bước bước vào khu vực Hỗn Độn không ổn định, thân hình trong nháy mắt ẩn đi.

“Nơi này quả nhiên là khu vực Hỗn Độn không ổn định, pháp tắc thời gian cũng theo đó bắt đầu vặn vẹo.” Từ Phàm cảm nhận đại đạo Hỗn Độn bị bóp méo xung quanh nói.

Từ Phàm đang ẩn thân nhìn cự thú Hỗn Độn kết thành đàn xung quanh, không khỏi cảm khái đây là khối bảo địa.

Khu vực Hỗn Độn không ổn định này được phát hiện thông qua Thái Huyền điện.

Về sau Từ Phàm phát hiện, tộc Thiên Thương cũng không có ghi chép gì về này khu vực.

Đi sâu vào, cự thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân xung quanh bắt đầu nhiều hơn.

Mà pháp tắc đại đạo Hỗn Độn xung quanh bắt đầu hư vô hóa.

“Bồ Đào, ngươi nói có khả năng trung tâm khu vực này là một mảnh Hỗn Độn chưa khai hóa không?” Từ Phàm hỏi.

“Lấy tình huống hiện nay thôi diễn, có bốn phần mười khả năng đó.”

“Còn nữa chủ nhân, ngươi có thể thả ra con rối dò xét, càng đi sâu vào dòng sông thời gian Hỗn Độn sẽ càng vặn vẹo lợi hại.” Bồ Đào nhắc nhở nói.

Từ Phàm vung tay lên, một quang môn to lớn xuất hiện, từng đội con rối dò xét được chuyên môn cải tiến từ trong quang môn đi ra, cuối cùng tản ra bốn phương tám hướng.

Con rối dò xét chưa vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, thân thể đã biến thành nửa trong suốt, như vậy có thể ẩn thân trước mặt những cự thú Hỗn Độn kia.

“Thời buổi rối loạn mà.” Từ Phàm hơi xúc động.

Hắn cảm thấy ngày lành của mình còn chưa qua được bao lâu, hoàn cảnh sinh tồn lại sắp bị phá hư lần nữa.

Đang ở phân khu chờ kết quả dò xét, một loại cảm giác lờ mờ từ thần hồn Từ Phàm tới.

Biểu lộ đầu tiên của Từ Phàm là nghi hoặc, sau đó là kinh ngạc.

“Số ba không chết?”

Trước đây khi số ba bị hút vào vết nứt, Từ Phàm cũng đã mất đi liên hệ với số ba.

Không nghĩ tới ở chỗ này, Từ Phàm lại cảm nhận được tồn tại của số ba, chẳng qua chỉ là loại cảm giác này rất nhỏ, như có như không.

Lúc Từ Phàm đang muốn chuyển dời ý thức đến phân thân số ba, bỗng nhiên do dự.

Hắn sợ sau khi ý thức của mình chuyển dời đến phân thân số ba, bị trói chặt không về được.

Lúc đang do dự, Từ Phàm lại cảm nhận được một khí tức yếu ớt bên cạnh phân thân số ba.

Đó đúng là người cộng tác với hắn nhiều năm trong chiến trường biên giới, nữ tử Thánh Quang.

“Có nên đi xem thử không nhỉ, một nửa ý thức qua trước, dù có tổn thương cũng không đến mức toàn diệt.” Từ Phàm do dự nói.

Ngay lúc này, phân thân số ba lại truyền đến một tin tức cầu cứu.

Từ Phàm không suy nghĩ nhiều nữa, trực tiếp chia ra một nửa ý thức chuyển dời đến trên người phân thân số ba.

Chỉ trong nháy mắt, Từ Phàm lập tức cảm giác được một nửa ý thức này của mình đi qua vô số kỷ nguyên Hỗn Độn.

Mang đến cho hắn một cảm giác tựa như tận mắt thấy một vùng Hỗn Độn trưởng thành, thời gian dài đằng đẵng vô cùng.

Trải qua thời gian dài như thế, một nửa ý thức mới chuyển dời đến trên người phân thân số ba.

“Từ Đại sư, ý thức bản thể của ngươi trở về rồi sao?”

“Chúng ta phải làm sao bây giờ, một khi khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này lan tới, hai người chúng ta thật sự phải chết đó.” Nữ tử Thánh Quang có chút không cam lòng nói.

Ngay lúc này, trong mắt phân thân số ba có thần thái.

“Đây là nơi nào?” Một giọng nói tang thương tựa như đã trải qua mọi thứ trên thế gian vang lên.

Nghe âm thanh này, chính Từ Phàm cũng bị giật mình.

“Từ Đại sư, sau khi thành chiến bị của chúng ta bị hút vào thì bị khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này ép vỡ.”

“Lúc chúng ta sắp bị khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa mẫn diệt, ngươi đột nhiên tự bạo tất cả Huyền Hoàng chí bảo trên người chúng ta, tạo thành một khu vực như vỏ trứng.”

“Hiện tại khu vực này càng lúc càng nhỏ lại, chúng ta có phải sắp xong đời rồi không?” Nữ tử Thánh Quang giống như bắt được cây cỏ cứu mạng.

“Trên lý luận mà nói, hẳn là sắp xong đời.” Từ Phàm nhìn vỏ trứng đang thu nhỏ, bình tĩnh nói.

“Đây tính là cái gì, còn không bằng vừa vào là chết, sau khi tuyệt vọng thì sinh ra hi vọng, sau đó lại tuyệt vọng, đả kích này ai có thể chịu nổi.” Vẻ mặt nữ tử Thánh Quang đau khổ, cảm thán vận mệnh đối với mình không công bằng.

“Ta từng nói nhất định sẽ xong đời à?” Từ Phàm nói, sau lưng xuất hiện Hỗn Độn Vạn Đạo Bàn.

“Trong Hỗn Độn có thể dựng dục thế giới, trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này có thể dùng Hỗn Độn.”

Từ Phàm chậm rãi nâng lên tay trái, một vật chất từ vị trí Hỗn Độn chưa khai hoá hấp thu bắt đầu chậm rãi diễn biến thành Hỗn Độn.

“Từ Đại sư, nói như vậy là chúng ta được cứu rồi!!”

Hy vọng sống lại xuất hiện trước mắt nữ tử Thánh Quang.

“Không nhất định, phải lấy thực tế làm chủ, nếu như tốc độ vật chất hấp thu khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh chuyển hóa thành Hỗn Độn không đủ nhanh, chúng ta vẫn là xong đời.” Trong lời nói xen lẫn ý cười.

Nữ tử Thánh Quang mới vừa xốc lên tinh thần lại trở thành quả cà mất nước.

“Haiz, đều là lúc nào rồi, Từ Thần sư đừng nói đùa nữa, chúng ta cùng nhau yên tĩnh xong đời đi.”

Chương 1410: Tộc Vân Thần

Lúc này, vỏ trứng xung quanh Từ Phàm và thiếu nữ Thánh Quang đã bị nén lại chỉ còn phạm vi trăm trượng.

Mà Hỗn Độn chi khí trong tay Từ Phàm càng lúc càng nhiều.

Đúng lúc này, Hỗn Độn Vạn Đạo Bàn sau lưng Từ Phàm bắt đầu điên cuồng xoay tròn.

Thời Gian, Không Gian Hỗn Độn đại đạo bị Từ Phàm dung nhập vào trong Hỗn Độn chi khí trong tay.

“Ta từng xem qua một vài tài liệu bí ẩn trong tộc bọn ta, trước đây cũng có người dùng loại phương pháp này để hóa giải vật chất khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, nhưng tất cả đều thất bại.” Nữ tử Thánh Quang nhìn đoàn Hỗn Độn chi khí trong tay Từ Phàm nói.

“Tài liệu đó có cặn kẽ không, có thể nói ta nghe một lượt quá trình cụ thể không?” Từ Phàm vừa thay đổi hình thái Hỗn Độn chi khí trong tay vừa nói.

“Chính là…” Nữ tử Thánh Quang nói qua một lượt những tài liệu nàng xem.

Trong thần hồn Từ Phàm nhanh chóng mô phỏng lại cảnh tượng lúc đó để tham khảo.

Lúc này, vỏ trứng lại thu nhỏ lần nữa, không gian xung quanh đã không đến tám mươi trượng.

“Từ Đại sư, sau khi ngươi trở về có thể nói với cha ta một tiếng không, nếu như không phải bản thể ta gặp chuyện ngoài ý muốn, lúc sau nhất định sẽ vượt qua hắn.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Ngươi đây là đang nói lời cáu, còn không bằng nói vài lời dễ nghe, ví dụ như nói, ngươi vẫn luôn yêu cha ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Làm sao có thể, lão già đó là kẻ thù cả đời của ta.” Nữ tử Thánh Quang quay đầu nói.

“Cha ngươi nghiêm khắc với ngươi cũng là vì tốt cho ngươi.”

Đạo Sinh Mệnh Hỗn Độn Vạn Đạo Bàn ngưng tụ ra dung nhập vào Hỗn Độn chi khí trong tay Từ Phàm.

Ngay lúc này, đoàn kia Hỗn Độn chi khí trong tay Từ Phàm bắt đầu diễn biến theo hướng tiểu thế giới.

Nếu như ở trong vùng Hỗn Độn, đoàn Hỗn Độn chi khí này của Từ Phàm trải qua mấy kỷ nguyên là có thể diễn hóa thành tiểu thế giới.

Từ Phàm khuếch tán đoàn Hỗn Độn chi khí đặc thù trong tay ra, để nó tràn ngập toàn bộ không gian vỏ trứng.

Sau đó lại nhanh chóng khắc pháp trận bất đồng của nữ tử Thánh Quang lên vỏ trứng.

Lúc đại trận trải rộng trên toàn bộ vỏ trứng, không gian lại thu nhỏ lần nữa, đã không đến phạm vi sáu mươi trượng.

“Cha ngươi là cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, lấy tư chất của ngươi bây giờ, phỏng chừng rất khó vượt qua hắn.” Từ Phàm nhìn nữ tử Thánh Quang đang khổ sở nói.

“Không thể vượt qua thì làm sao, trước đây hắn nói ta nhất định không thành Hỗn Độn Thánh Nhân được, vậy ta sẽ để hắn xem, lời hắn nói là sai.” Ánh mắt nữ tử Thánh Quang kiên định nói.

“Ngươi làm vậy không có hiệu quả rrõ ràng, còn không bằng nghĩ cách lập chút công lao, sau đó đi đòi Quốc chủ của các ngươi một danh ngạch cưỡng ép thăng cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm đề nghị, sau đó vẫy tay lấy thêm một đoàn nhỏ vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Nào có dễ vậy, công lao có thể để Quốc chủ ban thưởng danh ngạch này, không thua gì bảo ta đến đế quốc Thần Ma đối địch tìm Quốc chủ Thần Ma miễn cưỡng đánh một trận còn có thể sống sót trở về.” Nữ tử Thánh Quang tò mò nhìn đại trận Hỗn Độn trên vỏ trứng nói.

Lúc này, vỏ trứng dừng thu nhỏ, bắt đầu lấy một loại tốc độ cực kỳ chậm rãi mở rộng.

Sau đó, nữ tử Thánh Quang kinh ngạc phát hiện, hệ thống đại đạo Hỗn Độn trong không gian vỏ trứng chỗ bọn họ vậy mà bắt đầu từ từ trở nên hoàn thiện.

“Từ Đại sư, ngươi đang cưỡng ép mô phỏng vùng Hỗn Độn sao?”

“Đúng thế, loại vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa này chỉ có vùng Hỗn Độn không bị quấy nhiễu, không mô phỏng nó thì mô phỏng cái gì.”

Từ Phàm bắt đầu nhanh chóng hoàn thiện pháp tắc đại đạo Hỗn Độn trong không gian vỏ trứng, trong ánh mắt còn có vẻ hưng phấn.

“Lợi hại, không hổ là Hồng Mông Luyện Khí sư tương lai.” Nữ tử Thánh Quang nói.

Lúc này, xuyên thấu qua không gian vỏ trứng, nữ tử Thánh Quang loáng thoáng thấy được trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa trôi nổi các loại chí bảo.

“Từ Đại sư, trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa đó có chí bảo, có thể lấy tới nghiền nát hóa thành bản nguyên bổ sung cho không gian này của chúng ta không?” Nữ tử Thánh Quang nhìn không gian vỏ trứng đang dần mở rộng nói.

“Có thể, nhưng phải chờ một thời gian nữa, chờ không gian vỏ trứng này hoàn thiện xong rồi lại nói những chuyện khác.”

Phía sau Từ Phàm, một Thiên Thủ Hư Tượng đứng trên đỉnh không gian vỏ trứng đang dùng ngàn tay điên cuồng kết ấn, dẫn ra đại đạo cộng minh, hoàn thiện hệ thống đại đạo.

“Từ Đại sư, trước đây cũng từng có người mô phỏng vùng Hỗn Độn triệt tiêu vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, nhưng đều thất bại, vì sao cái này của ngươi có thể thành công?” Nữ tử Thánh Quang mặt đầy khát vọng nhìn Từ Phàm.

“Vì sao có thể thành công? Chỉ cần ngươi thật sự lấy tới được hệ thống đại đạo vùng Hỗn Độn, sao có thể không thành công.”

Theo đại đạo pháp tắc hoàn thiện, tốc độ không gian vỏ trứng mở rộng bắt đầu trở nên nhanh hơn.

Một trăm trượng, hai trăm trượng, ba trăm trượng, một ngàn trượng.

Theo mở rộng, những chí bảo trôi nổi trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa cũng bắt đầu từ từ bị hấp dẫn tới.

“Nguyên chủ nhân của những chí bảo này hẳn đều đã mẫn diệt trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này, quả thật là đáng thương.” Nữ tử Thánh Quang cảm khái nói.

Đúng lúc này, một món Huyền Hoàng chí bảo hình dáng trường côn rơi vào trong thế giới vỏ trứng.

“Huyền Hoàng chí bảo tinh phẩm, vẫn là tác phẩm khi trước của Từ Đại sư ngươi, giữ lại hay là hóa thành bản nguyên?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

“Giữ lại đi, thời khắc mấu chốt lại hóa thành bản nguyên.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Cũng không biết cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong chiến trường biên cảnh trốn được bao nhiêu người.” Từ Phàm nhìn khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bên ngoài vỏ trứng nói.

“Chỉ cần không quá xui, hẳn đều có thể trốn thoát.”

“Dù sao ở chiến trường biên giới, cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dốc hết toàn lực có thể đột phá không gian truyền tống cự ly siêu viễn.”

Nói đến đây, nữ tử Thánh Quang thở dài, lập tức bắt đầu đánh giá xung quanh.

“Chúng ta phải xây dựng một vùng Hỗn Độn mới ở đây sao?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

“Không phải, đây chỉ là một vùng Hỗn Độn tạm thời, nếu như không nghĩ được biện pháp rời đi, chúng ta chỉ có thể vẫn luôn bị vây tại đây.”

Lúc này lại có một món Huyền Hoàng chí bảo bị hút tới trong thế giới vỏ trứng.

“Bị vây hãm dù sao cũng tốt hơn chết nhiều.”

Lúc Từ Phàm và thiếu nữ Thánh Quang đang nghiên cứu làm sao trở lại vùng Hỗn Độn, bỗng nhiên có một khí tức to lớn xuất hiện cách thế giới vỏ trứng không xa.

Sau đó một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dáng dấp như Nhân tộc, giữa ấn đường có một con mắt dọc đáp xuống trong thế giới vỏ trứng.

“Ha ha, đại nạn không chết tất có hậu phúc.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân giữa ấn đường có mắt dọc nói.

Sau đó một luồng khí thế khổng lồ đặt lên người Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

“Hai vị đừng sợ, ta chỉ đi ngang qua vùng Hỗn Độn kề cận sụp đổ kia, không nghĩ tới lại bị liên luỵ vào.”

“Ta không ác ý với các ngươi, các ngươi chỉ cần thành thật một chút là được.” Cường giả mắt dọc thờ ơ nói.

“Không nghĩ tới ra ngoài lân la, vậy mà xui xẻo như vậy, sớm vậy thì đã làm Truyền tống trận vượt khu vực rồi.”

“Tiền bối, ngươi có biết làm sao để rời khỏi khu vực này không?” Nữ tử Thánh Quang không nhịn được hỏi.

“Vậy phải xem vận khí, nơi tạm thời các ngươi xây dựng này đang phiêu đãng trong hư vô, chờ khi nào tới gần vùng Hỗn Độn thì sẽ bị hút vào.”

“Từ từ chờ đi, ta cũng không có biện pháp quá tốt.”

Cường giả mắt dọc nhìn thế giới vỏ trứng có chút trống trải, vung tay lên, cấu tạo một nửa trong đó thành một vùng đất chim hót hoa nở.

“Tên tiểu bối kia, có hứng thú gia nhập tộc Vân Thần bọn ta không, ta thấy ngươi rất có tiềm lực đó.”

Chương 1411: Giới kỳ

Từ Phàm nhìn cường giả dị tộc có khí tức khác biệt với vùng Hỗn Độn trước mắt, trong lòng chỉ có một ý nghĩ.

Mịa nó, lại muốn mở bản đồ mới.

“Tiền bối nói đùa.” Giọng điệu Từ Phàm mang theo tôn trọng nói.

“Gặp nhau chính là duyên phận, ngươi cũng coi như là có ân cứu mạng với ta.”

Cường giả tộc Vân Thần nói, đi tới trong một nửa khu vực hắn sáng tạo ra.

Vùng Hỗn Độn tạm thời này dựng không tệ, các ngươi có thể duy trì bao lâu?” Cường giả tộc Vân Thần nhìn Từ Phàm xây dựng toàn bộ hệ thống vùng Hỗn Độn hỏi.

“Có thể duy trì liên tục.” Từ Phàm phất tay, lại bổ sung thêm một đại đạo Hỗn Độn cho thế giới vỏ trứng.

Mà không gian nơi đây đã mở rộng đến cỡ một thế giới Tiểu Thiên.

“Được rồi, cỡ này là vừa vặn, nếu lại mở rộng nữa, coi chừng sụp đổ đấy!” Nhìn kích cỡ của không gian này, cường giả tộc Vân Thần nhắc nhở.

“Tiền bối, xung quanh khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá này có vùng Hỗn Độn nào không?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

“Không có, cũng xui xẻo, biên giới vùng Hỗn Độn các ngươi sụp đổ, gây ra không gian hỗn loạn ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh, hiện tại không biết đang ở nơi nào.” Cường giả tộc Vân Thần thở dài nói.

Lúc này Từ Phàm đã ổn định lại thế giới vỏ trứng này hoàn chỉnh.

Từ Phàm cứ vậy lẳng lặng nhìn cường giả tộc Vân Thần, trong lòng không biết đang suy tư điều gì.

“Hai tiểu bối các ngươi yên tâm, tộc Vân Thần bọn ta mặc dù không phải tộc chí thiện, nhưng vẫn biết có ơn tất báo.”

“Chờ thế giới vỏ trứng này bị vùng Hỗn Độn hấp thu, ta có thể xác định vị trí chỗ chúng ta.”

“Nếu như các ngươi nguyện ý theo ta trở về tộc Vân Thần, ta tặng các ngươi một cơ duyên, nếu như các ngươi rất muốn trở về vùng Hỗn Độn chỗ các ngươi, ta sẽ cho các ngươi bản đồ, cũng nói cho các ngươi biết phương pháp rời đi.” Cường giả tộc Vân Thần thong thả nói.

Một bàn cờ lập thể dài rộng cao đều có vạn tiết điểm xuất hiện.

“Thế giới này đã ổn định, hai người các ngươi có muốn tới đánh cờ không?”

“Thắng ta một ván, ta cho các ngươi một món Huyền Hoàng chí bảo, thế nào?”

“Các ngươi thua thì trả lời ta một câu là được, nếu như cảm thấy khó xử cũng có thể không trả lời.”

“Tạm thời cứ xem đây là trò tiêu khiển trong thời không mênh mông này đi.” Cường giả tộc Vân Thần không nhanh không chậm nói.

“Tiền bối có thể nói quy tắc một chút không?” Từ Phàm nhìn bàn cờ lập thể, cảm thấy hứng thú hỏi.

“Cờ này có thể cho ba người chơi, về phần quy tắc, tự các ngươi lĩnh hội.”

Cường giả tộc Vân Thần vung tay lên, hai đồ vật như ngọc giản rơi vào trong tay Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

“Cờ này tên là giới kỳ, khi các ngươi lý giải quy tắc xong có thể bắt đầu chơi.”

Từ Phàm đảo qua quy tắc chơi cờ, không tính là quá khó, nhưng cũng không đơn giản, kết hợp giữa các nước cờ có biến hóa vô hạ, ở trong chứa vạn đạo Hỗn Độn, Từ Phàm cảm thấy rất hứng thú với thứ này.

Nhìn nữ tử Thánh Quang còn đang trong lĩnh ngộ, Từ Phàm đi tới đối diện cường giả tộc Vân Thần.

“Tiền bối, chúng ta chơi trước.” Từ Phàm mỉm cười nói.

“Có thể, nhìn thủ pháp ngươi bổ sung cho vùng Hỗn Độn tạm thời này là biết ngươi là một Trận Pháp Thần sư tương đối toàn diện, hy vọng ngươi đừng làm ta thất vọng.” Cường giả tộc Vân Thần nói, làm một tư thế mời Từ Phàm đi trước.

Từ Phàm nói, trước lấy một quân cờ rất thông thường hóa thành đạo Không Gian chiếm cứ trong vị trí khác.

“Lĩnh ngộ rất nhanh nha.” Cường giả tộc Vân Thần biến quân cờ thành đạo Hủy Diệt hạ phía trên bên trái quân cờ của Từ Phàm.

Quy tắc của giới kỳ chính là lấy bàn cờ làm tiểu thế giới, trong quy tắc bổ sung các loại pháp tắc đại đạo để đạt tới mục đích nắm giữ toàn bộ tiểu thế giới.

Đại đạo quân cờ bố trí có thể liên hợp lại giảo sát quân cờ của kỳ thủ khác.

“Tiền bối, khí cụ này thật thần kỳ, có thể nói cho ta là ai phát minh ra không?”

Quân cờ của Từ Phàm hóa thành Mộc chi đại đạo đặt phía trên quân cờ Không Gian.

Đạo Không Gian liên hợp với Mộc chi đại đạo, một luồng sinh cơ tràn đầy từ đó tản ra, ngăn chặn ăn mòn của quân cờ đạo Hủy Diệt bên cạnh.

“Là do một đại năng giả độc chế một vùng Hỗn Độn đại đạo, kỳ danh không thể vịnh tụng, ngươi cứ biết là rất lợi hại là được rồi.”

Một quân cờ hóa thành Hỏa chi đại đạo hạ xuống phía dưới quân cờ Không Gian.

Sinh cơ Mộc chi nhất đạo ngưng tụ trong nháy mắt bị đốt lên.

“Vị đại năng giả đó, so với tồn tại Quốc chủ trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thì thế nào?”

Quân cờ của Từ Phàm hóa thành Thủy chi đại đạo xuất hiện phía dưới quân cờ Hỏa chi đại đạo.

“Vẫn ở trên cùng một cấp độ, nhưng lợi hại hơn Quốc chủ.”

“Ngươi có thể hiểu thành chênh lệch trên một cấp độ giữa thiên tài và bình thường người.” Cường giả tộc Vân Thần giải thích nói.

Cuối cùng lại một quân cờ hóa thành Độc chi đại đạo xuất hiện bên cạnh quân cờ Hủy Diệt đại đạo.

Hai bên một bên hủy diệt một bên thành lập, ngươi tới ta đi, vui quên cả trời đất.

Dần dần, cục diện trên bàn cờ giống như một tiểu thế giới rơi vào nguy cơ tận thế.

“Nước cờ của tiền bối rất thú vị.” Từ Phàm nói.

“Ha ha, trong mắt ta, hủy diệt vĩnh viễn dễ dàng hơn kiến tạo nhiều.”

“Muốn nắm giữ một đồ vật, ngươi phải có thực lực bất cứ lúc nào cũng có thể hủy diệt đồ vật này.”

Lại một quân cờ đại biểu Thiên Tai đại đạo xuất hiện phía trên tiểu thế giới quân cờ Từ Phàm xây dựng tốt.

“Ta không cho là đúng, nắm giữ đồ vật này nhất định phải có thực lực sáng tạo ra đồ vật này.”

Một quân cờ của Từ Phàm hóa thành Sinh Mệnh đại đạo nhẹ nhàng rơi vào trong tiểu thế giới hắn dùng quân cờ xây dựng.

Trong nháy mắt, toàn bộ tiểu thế giới quân cờ hóa thành vòng xoáy, bắt đầu điên cuồng hấp thu xung quanh quân cờ Hủy Diệt.

Sau đó, một tiểu thế giới quân cờ hoàn chỉnh thành hình.

“Có âm có dương, có sinh có diệt, tiền bối, ván này hình như ta thắng rồi.” Từ Phàm dửng dưng nói, trong ánh mắt có ý cười.

“Ngươi xác định ngươi thắng sao?” Cường giả tộc Vân Thần cười hì hì nói.

Vừa dứt lời, tiểu thế giới quân cờ Từ Phàm xây dựng liền sụp đổ, cuối cùng toàn bộ bàn cờ hóa thành mộ địa của tiểu thế giới.

“Tiểu bối, từ lúc bản thân trở thành cường giả Đại Thánh Nhân, ta đối mặt với giới kỳ si mê vô cùng.”

“Biểu cảm tự tin này của ngươi, trong bại tướng dưới tay ta có thể coi như nhị đẳng.” Cường giả tộc Vân Thần cười nói.

Từ Phàm nhìn chằm chằm tiểu thế giới đã bị quân cờ hủy diệt, trong ánh mắt xuất hiện thần thái khác thường.

“Tiền bối lợi hại, ta thua.”

Từ Phàm vừa nói xong, toàn bộ bàn cờ nháy mắt trống rỗng.

Lúc này Từ Phàm mới phát hiện, một ván cờ này của hai người bọn họ, vậy mà đã chơi chừng vạn năm, đây là lấy thời gian bản thể ở vùng Hỗn Độn làm chuẩn.

“Giới kỳ tiêu phí thời gian nhất, hơn nữa còn có thể tăng cường cảm ngộ đại đạo.”

“Ván cờ này của chúng ta mới vào tiền kỳ đã kết thúc, nếu như chúng ta chơi sâu hơn, ước chừng một trăm vạn năm cũng không đủ.”

“Tiền bối, xem không hiểu quy tắc giới kỳ ta, nhưng ta cảm thấy dáng vẻ ngươi hạ cờ rất lợi hại.” Nữ tử Thánh Quang ở bên mép bàn cờ sùng bái nói.

“Xem không hiểu thì đáng tiếc, cảnh giới đại đạo của ngươi sau này có lẽ chỉ dừng bước ở cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.” Cường giả tộc Vân Thần lắc đầu nói.

“Năng lực của Hỗn Độn Thánh Nhân đã làm ta rất thỏa mãn, các ngươi còn đánh cờ không? Nếu như còn chơi, ta đi bế quan một thời gian đây.” Nữ tử Thánh Quang nói.

Chương 1412: Ra khỏi giếng không nhất định là ếch xanh

Ẩn Linh môn, Từ Phàm có chút buồn phiền vuốt trán mình.

Một nửa ý thức kia sau khi đánh cờ xong thì đã mất đi liên hệ với hắn.

Mà bên vùng Hỗn Độn này đã qua vạn năm.

Hiện tại loạn tượng đã sơ hiển.

Ba ngàn năm trước, một cường giả cấp Quốc chủ vùng Hỗn Độn đối diện cưỡng ép xuyên qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, đi vào vùng Hỗn Độn đại chiến một trận với Quốc chủ Đế quốc Hỗn Linh Thần Ma.

Dao động chiến đấu trực tiếp tai họa một nửa cương vực Thần Ma, hóa thành một mảnh phế tích.

Cuối cùng được một cường giả cấp Quốc chủ khác chạy tới liên hợp lại ép đi.

Sau đó, Quốc chủ Đế quốc Hỗn Linh Thần Ma tức không nhịn nổi, liên hợp với hai vị Quốc chủ đế quốc Thần Ma khác xuyên qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa qua bên kia kiếm chuyện chơi.

Kết quả thừa hứng mà đi, mất hứng mà về.

Dựa theo cách nói của Quốc chủ đế quốc Thần Ma kia, hiện tại vùng Hỗn Độn bên đó suy bại chỉ còn lại những cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân trở lên.

Tại kia tàn khốc vùng Hỗn Độn chiến đấu, âm thanh lúc cực kỳ lớn, chỉ bất quá đúng đúng mặt tạo thành tổn thương cực nhỏ.

Giống như là dùng đạn đạo oanh tạc phế tích, thanh thế thì lớn, nhưng không có hiệu quả gì.

Sau đó cường giả cấp Quốc chủ hai bên bắt đầu nhiều lần xuyên qua vùng Hỗn Độn của nhau.

Hiện tại bên ngoài cả vùng Hỗn Độn đều có nhiều tổn hại.

“Bồ Đào, đã bố trí xong Tứ Tinh Hỗn Độn Chuyển Di đại trận chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, đã bố trí xong, tùy thời có thể khởi động.”

“Biên giới vùng Hỗn Độn cách chúng ta gần nhất đã bố trí tốt trang bị thăm dò.”

“Chỉ cần vừa có dị thường, bên này có thể lập tức nhận được tin tức, cũng khởi động Tứ Tinh Hỗn Độn Truyền Tống đại trận.” Bồ Đào báo cáo.

“Làm không tệ.” Từ Phàm gật đầu nói.

Ngay lúc này, Từ Phàm lại cảm ứng được một nửa ý thức ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa kia, hơn nữa còn cảm giác được phân thân số ba đang đánh cờ với cường giả tộc Vân Thần.

“Hy vọng trong thời gian này đừng xảy ra chuyện.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn lên bầu trời nói.

Đúng lúc này, ý thức bản thể Từ Phàm bỗng cảm nhận được một lực hút cường đại.

“Bồ Đào, khởi động phương án dự bị thứ nhất.” Từ Phàm phân phó xong, ý thức bản thể liền bị hút vào trên người phân thân số ba.

Trong tiểu thế giới vỏ trứng, cường giả tộc Vân Thần nhìn Từ Phàm cười nói: “Hy vọng vị trí chỗ bản thể ngươi an toàn, ý thức của ngươi quay về không biết bao nhiêu năm rồi.”

“Tiền bối, tình huống gì vậy?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Còn có thể là tình huống gì, khoảng cách ý thức bên hai người các ngươi tách nhau quá xa, hiện tại trải qua thủ đoạn đặc biệt của ta ta, để các ngươi dung hợp lại với nhau.” Cường giả tộc Vân Thần hờ hững nói.

Nghe được lời này, một cơn tức từ trong lòng Từ Phàm dâng lên.

“Trước đừng tức giận, ta đây là đang cho ngươi một cơ duyên tạo hóa.”

“Nếu như một nửa ý thức này của ngươi mang theo phân thân ngươi đi vùng Hỗn Độn khác, dưới tác dụng của ý chí vùng Hỗn Độn khác, ngươi và bản thể của ngươi sẽ biến thành hai người không dính dáng gì đến nhau.”

“Sau này cho dù trở về vùng Hỗn Độn lúc đầu, cũng không tránh được một trận đại chiến trên thân thể.”

“Mà bây giờ không giống vậy, tất cả ý thức của ngươi đều ở trên phân thân này, chờ khi ngươi trở lại vùng Hỗn Độn lúc đầu, có thể nháy mắt tiếp quản bản thể của ngươi.”

“Lúc sau còn có thể bởi vì ngươi lĩnh ngộ qua pháp tắc đại đạo Hỗn Độn của vùng Hỗn Độn khác, sau khi trở về bản thể, có thể có một khoảng thời gian trở nên mạnh hơn.”

“Tấn cấp thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân đều là vấn đề nhỏ.” Cường giả tộc Vân Thần kiên nhẫn giải thích.

“…”

“Tiền bối, mục đích cuối cùng nhất của ngươi có phải là giữ lại ta đánh cờ với ngươi không?” Từ Phàm nhức cả trứng hỏi.

Hắn ghét nhất những người vì mục đích của bản thân, lại đứng trên điểm cao đạo đức nói lý do quang minh chính đại.

“Sai, là giữ lại một ngươi hoàn chỉnh đánh cờ với ta, một nửa ý thức này của ngươi, lần đầu đánh cờ mà đã có thể doạ ta đến mức này, lúc sau sau khi thuần thục nhất định sẽ trở thành đối thủ rất tốt.”

“Khoảng thời gian này ta cũng sẽ không để ngươi đánh cờ không công với ta, lúc đánh cờ ngươi có thể hỏi ta, những gì có thể nói ta đều sẽ nói cho ngươi.” Cường giả tộc Vân Thần nói.

“Haiz!” Từ Phàm thở dài.

Nhìn cường giả tộc Vân Thần trước mắt, Từ Phàm biết bây giờ không phải là lúc phẫn nộ, quan trọng nhất là phẫn nộ cũng không có.

Trước mắt là cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, lấy chiến lực phân thân số ba của hắn hiện tại, nhiều lắm chỉ có thể làm người ta ghét bỏ một hồi.

“Đừng nói gì nữa hết, tiền bối, đánh cờ đi.”

“Nhớ lời tiền bối nói, thua ta một ván thì bồi thường cho ta một món Huyền Hoàng chí bảo.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đúng, thua một ván một món Huyền Hoàng chí bảo.”

Kết quả là, con đường đánh cờ của hai người liền bắt đầu.

Ván đầu tiên, Từ Phàm rút ra bài học kinh nghiệm, đọ sức với cường giả tộc Vân Thần trên bàn cờ ba vạn năm, cuối cùng vẫn thua.

Nhưng Từ Phàm không nản lòng, sau khi hơi suy tư một hồi, bèn lập tức đánh tiếp ván thứ hai.

Ván thứ hai đánh ước chừng bảy vạn năm, biểu cảm trên mặt cường giả tộc Vân Thần cũng càng ngày càng nghiêm túc.

“Tiền bối, xung quanh vùng Hỗn Độn chỗ ta còn có bao nhiêu vùng Hỗn Độn, những nơi đó có tên là gì?” Từ Phàm vừa đánh cờ vừa hỏi.

“Xung quanh các ngươi có tổng cộng ba vùng Hỗn Độn, nhưng không bao lâu sau thì biến thành hai vùng.”

“Vùng sắp hủy diệt tên là Kính, hai vùng còn lại phân biệt tên là Thắng và Mục.”

“Trong đó, Mục là cường đại nhất, ta từng ở đó một khoảng thời gian.”

“Tiền bối, vùng Hỗn Độn chỗ ta có tên không?” Từ Phàm hỏi.

“Hỗn Độn chi lực của các ngươi quá yếu, còn chưa tới mức độ được đặt tên.” Cường giả tộc Vân Thần hờ hững nói một câu.

“Quá yếu!”

“Đúng, chính là quá yếu, chờ khi vùng Hỗn Độn các ngươi xuất hiện vị cường giả cấp Quốc chủ thứ hai mươi ba thì có tư cách được đặt tên.”

Cường giả tộc Vân Thần lấy quân cờ hóa thành đạo Vận Mệnh hạ xuống một nơi xa xôi trên bàn cờ.

“Hai tiểu gia hỏa, hiện tại các ngươi cũng chỉ là cấp Đại Thánh Nhân, biết quá nhiều đồ vật không có chỗ tốt.”

“Một con ếch xanh ra khỏi giếng, nó vẫn là ếch xanh.” Cường giả tộc Vân Thần ví von hình tượng nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm trầm mặc không lên tiếng, một quân cờ hóa thành đạo Thánh Quang hạ xuống một vị trí trọng yếu trên bàn cờ.

“Chờ tiểu thế giới này bị hút vào một vùng Hỗn Độn được đặt tên, ngươi sẽ biết được chênh lệch trong đó.” Nhìn vẻ mặt trầm mặc của Từ Phàm, cường giả tộc Vân Thần nói.

“Tiền bối, có muốn đánh cược không?” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc hỏi.

“Nói nghe xem.” Cường giả tộc Vân Thần cảm thấy hứng thú nói.

“Nếu ván thứ ba ta có thể thắng, nếu như ta thắng, tiền bối đem tất cả đại đạo Hỗn Độn vùng Hỗn Độn các ngươi truyền thụ cho ta, thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Vậy nếu ngươi thua thì sao?”

“Mặc cho tiền bối xử trí.”

“Được! Ngươi có thể nói lời này, xem ra là có nắm chắc có thể thắng ta, cố lên!”

Cường giả tộc Vân Thần vừa nói vừa hạ một quân cờ.

Tức khắc, Từ Phàm trên bàn cờ rơi vào thế yếu.

Từ Phàm cầm một quân cờ bình tĩnh hạ xuống.

Lúc này, ánh mắt Từ Phàm đã bị lý trí cực hạn thay thế.

Khoảnh khắc này, Từ Phàm muốn chứng minh cho cường giả tộc Vân Thần thấy, nhảy ra khỏi giếng không nhất định là ếch xanh.

Chương 1413: Vãn bối là một Trận Pháp Thần sư

Cường giả tộc Vân Thần cầm lên một quân cờ nhìn cả ván cờ, trong mắt vậy mà thoáng hiện lên vẻ do dự.

“Lợi hại, vậy mà có thể ép ta đến nước này.”

Quân cờ hóa thành Thời Gian đại đạo, rơi vào nơi hắn bố cục quan trọng nhất.

“Tiền bối nói đùa, có thể đánh thành cục diện như vậy, là tiền bối không nghiêm túc cố ý nhường vãn bối.”

Từ Phàm cầm lên một quân cờ hóa thành Vận Mệnh đại đạo nhẹ nhàng rơi vào trung tâm toàn bộ thế giới bàn cờ.

Trong nháy mắt, quân cờ các loại đại đạo hóa thành một đại trận Hỗn Độn hoàn chỉnh.

Tại vị trí hạch tâm đại trận có một hạt giống sắp được dựng dục ra.

Hạt giống bắt đầu kết nối với tất cả quân cờ của Từ Phàm và cường giả tộc Vân Thần.

“Lợi hại thì lợi hại, nhưng vẫn là quá trẻ tuổi, chẳng qua vẫn mạnh hơn ta lúc là Đại Thánh Nhân.” Cường giả tộc Vân Thần thưởng thức nói.

Lúc này, trong một góc lóe ra thánh quang, nữ tử Thánh Quang từ trong bế quan tỉnh lại.

Sau khi vừa ra khỏi cung điện Thánh Quang nàng xây dựng, bèn thấy được thế giới bàn cờ lóe ra đủ loại ánh sáng.

“Tiền bối, Từ Đại sư, đây là ván thứ mấy rồi?” Nữ tử Thánh Quang mơ hồ hỏi.

“Vẫn là ván thứ ba, lần này ngươi bế quan hơi lâu.” Từ Phàm cười nói.

“Vẫn là ván thứ ba!!”

“Đều đã mười lăm vạn năm đó! Từ Đại sư lợi hại! !” Nữ tử Thánh Quang kinh ngạc nói.

“Đang đánh cược gay gắt, không thể không nghiêm túc.” Từ Phàm ung dung nói.

Lúc này, cường giả tộc Vân Thần lại hạ một quân cờ, hóa thành Tinh

Thần đại đạo, hình thành một trận tuyến, ngăn cách liên hệ giữa hạt giống và những quân cờ khác.

“Cố lên, ta coi trọng ngươi!” Cường giả tộc Vân Thần nói xong lại nhìn nữ tử Thánh Quang bên cạnh.

“Ngươi bế quan mười lăm vạn năm, nhưng sao cảm giác không có tiến bộ gì hết vậy?”

Một luồng thánh quang đặc thù từ không trung ngưng kết, hóa thành một giọt nước mắt thủy tinh rơi xuống trong tay nữ tử Thánh Quang.

“Đây là chân giải liên quan tới Thánh Quang đại đạo của tộc Vân Thần bọn ta, ngươi thử xem có thể lĩnh ngộ hay không.” Cường giả tộc Vân Thần nói.

Nữ tử Thánh Quang vừa tiếp xúc với nước mắt thủy tinh, hơi cảm nhận rồi phấn khích lên.

Loại chân giải Thánh Quang đại đạo hoàn chỉnh khác với tộc Thánh Quang bọn họ này, đối với nàng mà nói, vừa vặn thích hợp nhất.

“Đa tạ tiền bối!”

Nữ tử Thánh Quang mừng khấp khởi lại về lại cung điện Thánh Quang trong góc, thời gian vừa đi vừa về không đến một khắc.

“Đừng phân tâm, chuyên tâm đánh.”

“Ván này chính là ván quyết định mệnh sau này của ngươi đó.”

“Nhưng ngươi yên tâm, chờ ta mang ngươi trở về tộc Vân Thần, ta đưa sẽ đưa chân linh ngươi đến Luân Hồi đại trận tộc bọn ta.”

“Đến lúc đó, ngươi và ta sẽ đều là tộc Vân Thần.”

Cường giả tộc Vân Thần nhìn Từ Phàm cầm quân cờ trầm tư, lộ ra nụ cười tủm tỉm.

Có thể ở cảnh giới Đại Thánh Nhân đánh cờ với hắn đến mức như thế, ở trong tộc bọn họ đã coi như là một người đại tài.

Sau khi mang về lại bồi dưỡng thêm chút, lại là một vị đỉnh tiêm bàng môn nói cường giả.

“Tiền bối nói rất hay, ta đều động lòng luôn rồi.”

“Đáng tiếc, ta là Nhân tộc.”

Một quân cờ hóa thành Mộc chi đại đạo nhẹ nhàng rơi xuống, hạch tâm đại trận quân cờ xây dựng tựa như được tẩm bổ, bắt đầu dần lớn mạnh.

“Kháng cự một chút có thể hiểu, sau này ngươi sẽ quen thôi.”

Cường giả tộc Vân Thần cầm lên quân cờ, hơi suy tư, liền đi nước kế tiếp.

Lại thêm sáu vạn năm, hai người vẫn giữ nguyên tư thế trước đó.

Lúc này, trên bàn cờ, khu vực quân cờ cường giả tộc Vân Thần xây dựng sắp vượt qua bảy phần mười.

Đang lấy ưu thế tuyệt hảo vây quét ba quân cờ còn lại của Từ Phàm.

“Tiểu bối, ngươi rất giảo hoạt, ngươi đang tính kế ta, tính kế đường cờ của ta, ngươi muốn tìm đường sống trong chỗ chết.” Nhìn Từ Phàm trầm tư ở đối diện, cường giả tộc Vân Thần nở nụ cười.

“Tiền bối lợi hại, đã bị ngươi nhìn ra.” Từ Phàm thờ ơ nói.

“Tiếp tục, để ta xem ngươi lật bàn thế nào.” Trong mắt cường giả tộc Vân Thần lóe lên vẻ hưng phấn.

“Vậy mời tiền bối nhìn kỹ!”

Một ngàn năm sau, trên bàn cờ, Từ Phàm chỉ còn lại một quân cờ, chỉ cần bị mẫn diệt, hắn coi như thua.

Mà lúc này, cường giả tộc Vân Thần đối diện lại có chút lo nghĩ.

Bởi vì hắn phát hiện, trên bàn cờ, hắn đã nhìn không thấu diễn biến của tất cả quân cờ.

Mặc dù trong bàn cờ chỉ còn lại một quân cờ của Từ Phàm, nhưng hắn lại nhìn không thấu.

“Tiểu bối, nhanh đi nước kế tiếp, để ta xem ngươi lật bàn thế nào.” Giọng điệu cường giả tộc Vân Thần hơi lo lắng.

Từ sau khi hắn học được chơi giới kỳ tinh thông đạt tới đỉnh phong, hắn đã rất hiếm khi có loại cảm giác này.

Bình thường khi hắn có loại cảm giác này, vậy chứng minh hắn sắp thua.

Nhưng loại cảm giác này, hắn thường có khi đánh cờ với những tồn tại vĩ đại kia.

Mà bây giờ, một tồn tại Đại Thánh Nhân nho nhỏ đối diện, dùng chút sức là có thể bóp chết, vậy mà khiến hắn sinh ra loại cảm giác này.

“Tiền bối, thời cơ vẫn chưa tới, đừng gấp.” Giọng Từ Phàm hơi khàn, tâm thần vô cùng mỏi mệt.

Chơi giới kỳ với một cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hai mươi mốt vạn năm đã sớm đào rỗng tất cả lực lượng của hắn.

Hoãn thần một thoáng, tinh thần Từ Phàm tốt lên đôi chút.

Sau đó, cầm lên quân cờ hóa thành Sinh Mệnh đại đạo, hạ xuống bên cạnh quân cờ duy nhất.

Chỉ trong nháy mắt, hai quân cờ biến thành một tiểu thế giới không thể phá vỡ.

“Lúc này ngươi còn ẩn nhẫn không phát, không sợ cuối cùng chơi sập?”

Quân cờ Hủy Diệt đại đạo hạ xuống trong bàn cờ, dấy lên một trận phong bạo.

Nhưng tiểu thế giới hai quân cờ này hóa thành như ngoan thạch, mặc cho gió táp mưa sa kiên quyết bất động.

Thời gian sau đó, một người chủ công, một người chủ phòng.

Từ Phàm tựa như một anh hùng còn sót lại xíu máu, mà người truy kích đối diện là một tướng thần trang cầm quad kill, chỉ cần nhấn A một cái có thể lấy được penta kill.

Nhưng lúc này hai bên đều rất tỉnh táo, tướng thần trang đầy máu cũng không liều lĩnh.

Thế cục này liên tục kéo dài ba vạn năm, cường giả tộc Vân Thần mang theo lực bàn cờ vẫn cứ không công được tiểu thế giới mấy quân cờ hóa thành.

Thời gian dần trôi qua, cường giả tộc Vân Thần mất kiên trì.

“Tiểu bối, lợi hại, nhưng lần này ta không chơi với ngươi nữa.”

Cường giả tộc Vân Thần nói, bắt đầu xây dựng mấy khu vực khác chưa hạ cờ.

Chỉ cần chiếm hết khu vực này, cuối cùng sức nặng của thế giới do quân cờ hắn tạo thành cũng có thể đè bẹp tiểu thế giới kia.

“Xin tiền bối cứ tự nhiên.” Từ Phàm nói, lại hạ xuống một quân cờ Sinh Mệnh đại đạo.

Lúc này, tiểu thế giới không thể phá vỡ như nở hoa kết trái, từ từ tản ra một luồng ánh sáng khác thường.

Ngay lúc này, tất cả quân cờ bị ăn trong bàn cờ của Từ Phàm dường như nhận được triệu hoán.

Trực tiếp từ vị trí lúc đầu xuất hiện, thay thế quân cờ của cường giả tộc Vân Thần.

Thế cục đảo ngược trong nháy mắt, bên Từ Phàm lập tức biến thành tồn tại mạnh nhất, bắt đầu lấy một loại tốc độ cực nhanh từng bước xâm chiếm lấy quân cờ của cường giả tộc Vân Thần.

Thấy cảnh này, ánh mắt cường giả tộc Vân Thần đều dại ra.

“Ngươi làm thế nào vậy!” Cường giả tộc Vân Thần kinh ngạc nói.

“Tiền bối, ngươi cũng thấy đấy, vãn bối là một Trận Pháp Thần sư, xây dựng một Luân Hồi đại trận trên bàn cờ để cho tất cả quân cờ bên ta chết rồi sống lại, thế này không quá đáng chứ?” Từ Phàm giữ lễ phép mỉm cười nói.

Chương 1414: Nếu sư phụ ngươi còn ở đây

“Chó má! Ngươi vậy mà vẽ ra một hệ thống Luân Hồi đại trận hoàn chỉnh ngay dưới mí mắt ta.”

“Ngươi được lắm!”

“Ván này, ta thua rồi.”

Cường giả tộc Vân Thần vứt quân cờ trong tay xuống, nói.

“Đa tạ tiền bối.”

Một món Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp nhất xuất hiện trong tay cường giả tộc Vân Thần.

“Đây là Huyền Hoàng chí bảo ta dùng lúc Đại Thánh Nhân, uy năng của nó có thể so với một vài Hồng Mông chí bảo đó.”

Từ Phàm nhìn món Huyền Hoàng chí bảo hình thù kỳ quái, gật đầu nhận lấy.

Ngay lúc này, cả thế giới vỏ trứng đột nhiên chấn động.

Ánh mắt cường giả tộc Vân Thần sáng lên.

“Vận khí không tệ, vùng Hỗn Độn tạm thời nhỏ này đã bị vùng Hỗn Độn hấp dẫn.”

“Ước chừng không đến mấy vạn năm nữa, vùng Hỗn Độn tạm thời này của ngươi sẽ dung hợp với vùng Hỗn Độn bên kia.” Cường giả tộc Vân Thần cười nói.

“Tiền bối, có một số việc có phải nên nói với ta không?” Từ Phàm cười hỏi.

Còn lại mấy vạn năm, Từ Phàm thề trong lòng, nhất định phải đào rỗng tất cả những gì cường giả tộc Vân Thần trước mắt này biết.

Cứ như vậy, Từ Phàm đại khái hiểu được tin tức cơ bản của bản đồ mới này.

Khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá như một vùng biển vô biên vô tận.

Trong biển này, vùng Hỗn Độn giống như sinh vật phù du theo sóng trôi giạt trong biển.

Vùng Hỗn Độn cường đại như cá, có thể tùy ý cắn nuốt vùng Hỗn Độn như sinh vật phù du.

Mà vùng Hỗn Độn chỗ Từ Phàm như là một sinh vật phù du sơ sinh.

Tin tức tốt duy nhất là, vùng Hỗn Độn chỗ Từ Phàm nằm một vùng biển yên tĩnh.

“Khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này thật sự lớn như thế sao?” Từ Phàm không nhịn được hỏi lại lần nữa.

“Những tin tức này ta cũng chỉ biết được từ trong miệng tồn tại vĩ đại kia, là thật hay giả, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bình thường như ta không thể xác định.” Cường giả tộc Vân Thần giải thích.

“Hiện tại ngươi biết vì sao ta nói ngươi là ếch xanh ra khỏi giếng chưa?”

“Ngươi cho rằng trong thế giới xa xăm không bờ bến này, ngươi tính là thứ gì?” Cường giả tộc Vân Thần cười hỏi.

“Không nói ngươi, ngay cả ta cũng chỉ là ếch xanh ra khỏi giếng.” Cường giả tộc Vân Thần ngẩng đầu nhìn về hướng thế giới vỏ trứng bị hấp dẫn, trong ánh mắt là cảm khái vô hạn.

“Trong tộc Vân Thần bọn ta có câu, đạo không biên giới, con đường ngươi phải đi còn rất xa.” Cường giả tộc Vân Thần vỗ vai Từ Phàm nói.

“Thụ giáo.” Từ Phàm nghiêm túc gật đầu nói.

Vào lúc này, khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá dấy lên sóng lớn.

Cả tiểu thế giới vỏ trứng chập trùng lên xuống, ở biên giới vỡ vụn.

Từ Phàm bị doạ, vội vàng bảo vệ thế giới vỏ trứng xây dựng tạm thời này.

“Đừng lo, cho dù vỡ vụn, ta cũng có thể che chở ngươi tạo dựng lại một tiểu thế giới như này.” Cường giả tộc Vân Thần lại nói.

“Sao có thể để tiền bối xuất lực được.”

Các loại tin tức liên quan tới vùng Hỗn Độn Từ Phàm lấy được từ trên người cường giả tộc Vân Thần có giá trị rất lớn.

Cho nên Từ Phàm cũng cam tâm tình nguyện làm những việc vặt này.

“Tiểu bối, còn mấy vạn năm nữa, lại chơi một ván giới kỳ không?” Cường giả tộc Vân Thần hỏi.

“Tiền bối, chúng ta ở chung lâu như thế, hai bên cũng nên có chút tín nhiệm, xin hỏi tiền bối tên là gì?” Từ Phàm hỏi.

“Tiểu bối, lại nói với ngươi một điều, chỉ cần rời khỏi vùng Hỗn Độn, đừng tùy tiện hỏi tên người khác, lúc người khác hỏi ngươi không thể không trả lời, ngươi cũng nên nói danh hiệu.” Cường giả tộc Vân Thần nghiêm túc nói.

“Có thể nhờ vào tên ngược dòng đến vùng Hỗn Độn bản thân mình ở sao?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng, cũng không hoàn toàn đúng.”

“Trong vùng biển khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này, có đủ loại vùng Hỗn Độn.”

“Có vài vùng Hỗn Độn tương đối quỷ dị thậm chí có thể bắt giữ nhân quả mảnh vỡ trong vùng biển này, hễ sau khi để bọn họ dính dáng đến vùng Hỗn Độn chỗ ngươi, vùng Hỗn Độn của các ngươi sẽ bị bọn họ coi là con mồi.”

“Lúc đó, thứ các ngươi đối mặt không chỉ là tàn phá từ vùng Hỗn Độn đó.” Cường giả tộc Vân Thần nhắc nhở.

“Đa tạ tiền bối nhắc nhở.” Từ Phàm cảm kích nói.

“Cảm ơn ta thì chơi tiếp với ta một ván giới kỳ đi.”

“Trong bốn mươi vạn năm chúng ta ở chung này, ta cảm thấy tiểu tử ngươi rất thuận mắt ta, không đến tộc Vân Thần ta thật đáng tiếc.” Cường giả tộc Vân Thần trong lúc nói chuyện đã bố trí xong bàn cờ giới kỳ, đại chiến hết sức căng thẳng.

…

Bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, khu Đông Nhị.

Bốn viên tinh thần xoay tròn quanh một đại thế giới.

Lúc này ở bên ngoài đại thế giới đó có một cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ngay đang nhìn chăm chăm về một hướng.

“Bồ Đào, ngươi bảo vệ Tam Thiên giới cẩn thận, một lát nữa đánh nhau ta không để ý được đâu.” Vương Vũ Luân nói về phương xa.

“Thu được.”

Một đợt dao động không gian hiện lên, Từ Cương xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Sư thúc, trận này để cho ta tới đi, ngươi nên nghỉ ngơi một lát rồi.” Từ Cương lo lắng nói.

“Ta có thể chịu được, chuyện bên ngươi quan trọng hơn.” Vương Vũ Luân mặt mang tang thương nhìn về hướng kia.

“Nếu sư phụ ngươi ở đây thì tốt rồi, tin rằng hắn có thể nhẹ nhàng đối mặt với loại cục diện này.”

“Sư thúc, những năm này vất vả ngươi.”

“Ngươi lại kiên trì thêm một thời gian, chờ ta lĩnh ngộ pháp tắc chí cao, trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ngươi có thể nghỉ ngơi một lát.” Vẻ mặt Từ Cương phức tạp nói.

Hắn vốn cho rằng sau khi sư phụ đi, hắn tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh thì sẽ gánh trọng trách bảo vệ cả tông môn, bảo vệ Nhân tộc.

Nào biết một đường trắc trở, sau khi đại địch tiến đến, người bảo vệ toàn bộ đại thế giới lại là Vương Vũ Luân sư thúc vẫn luôn tiêu dao tự tại.

“Sau khi sư phụ ngươi đi, còn may là sư phụ số hai của ngươi trở về, nếu không chúng ta thật đúng là không chịu nổi dao động chiến đấu cấp Quốc chủ trong vùng Hỗn Độn này.” Vương Vũ Luân nói.

“Sư phụ số một cũng bỏ rất nhiều công sức, lần đó nếu không phải mời được một vị Hỗn Độn Đại Thần Ma đứng đầu xuất động, toàn bộ Tam Thiên giới phỏng chừng chẳng còn sót lại gì.” Từ Cương thong thả nói, rất có dáng đại nhi tử khó mà giữu lại gia sản thừa kế.

Ngay lúc này, một luồng khí tức to lớn xuất hiện ở phía xa.

“Bồ Đào, còn bao lâu nữa Tứ Tinh Thần Truyền Tống đại trận mới có thể bổ sung năng lượng xong?” Từ Cương hỏi.

“Ba ngày lẻ hai giờ.”

“Miễn cưỡng có thể, cũng không biết lần này Minh tộc sẽ phái ra cường giả gì.” Vương Vũ Luân nói.

Mấy đợt dao động không gian hiện lên, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ, Vương Huyền Tâm, Trương Học Linh, Tiêu Lạc Phàm xuất hiện, tất cả đều tản ra khí tức Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Nếu không phải thiên tai dao động chiến đấu cấp Quốc chủ này, nếu không phải Minh tộc chết tiệt này ...” Vương Vũ Luân oán giận.

“Nhân tộc, giao ra phân thân luyện khí của Từ Phàm, ta thả cho đại thế giới các ngươi một con đường sống.”

Một âm thanh âm u khàn khàn vang lên.

Hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, mười Hỗn Độn Thánh Nhân của Minh tộc xuất hiện cách Tam Thiên giới không xa.

“Thanh danh của Minh tộc các ngươi, cả vùng Hỗn Độn đều biết.”

“Đừng nói nhảm nữa, muốn đánh thì đánh.” Vương Vũ Luân hừ lạnh một tiếng nói.

Một chiếc cần câu xuất hiện phía trên Tam Thiên giới, lưỡi câu mang theo dây câu xâm nhập vào khu vực không gian chưa biết.

Một pháp tắc lực lượng chí cao từ trên người Vương Vũ Luân phát ra.

Chương 1415: Vùng Hỗn Độn mới

Trong Tam Thiên giới, phân thân số hai ở Ẩn Linh môn lo lắng tình hình chiến đấu bên ngoài Tam Thiên giới.

“Bản thể, rốt cuộc ngươi đã chạy đi đâu chơi, hơn bốn mươi vạn năm nên về rồi chơi.” Phân thân số hai giương mắt nhìn về vị trí của tiểu viện Từ Phàm.

“Lần này ngươi đi, ta phải buông bỏ cục diện gây dựng cơ nghiệp đang trong tình hình tốt đẹp bên ta tới chiếu cố bên ngươi.”

“Không biết Đại thống lĩnh thế nào, có nhận được Hồng Mông chí bảo ta gửi ra hay không.”

Phân thân số hai nhìn bóng dáng Vương Vũ Luân đại phát thần uy lấy một địch hai, không khỏi nở nụ cười.

“Đường lui chuẩn bị không dùng đến, cuối cùng lại là huynh đệ tốt củab ản thể ra mặt.” Phân thân số hai cảm khái nói.

Ngay lúc này, một con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân bậc đi tới bên cạnh phân thân số hai.

“Xem ra lần này không cần gọi chỗ dựa của gọi ta ra mặt, huynh đệ tốt của bản thể đã có thể một mình đảm đương một phía.” Phân thân số một vui mừng nói.

“Chỗ dựa của ngươi xuất thủ một lần là đủ rồi, bên Ẩn Linh môn có ta, chỉ là tập kích từ Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có thể dễ dàng ứng đối.” Phân thân số hai cười nói.

“Ngươi có tin tức bên bản thể không?”

“Không có, bản thể ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, muốn tìm tòi nghiên cứu rõ chỉ có thể đi cầu Quốc chủ, có thể đáp ứng hay không lại là một chuyện khác.”

“Lấy tình trạng của hai ta, hiện tại bản thể không sao, nói không chừng còn đang tiêu dao tự tại.” Phân thân số một nói.

“Tiêu dao tự tại thì không nhất định, nhưng tìm kiếm đường về nhà hẳn là thật.”

“Hiện tại thân xác bản thể còn giữ ở Ẩn Linh môn, đợi thêm năm mươi vạn năm, nếu như ý thức của bản thể còn không có trở về, ta đành tiếp nhận bản thể giải khoá hệ thống.”

“Bất kể như thế nào, hai ta phải tấn cấp đến cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, nếu không về sau cuộc sống này không thể sống tiếp.” Phân thân số hai nhìn chiến đấu bên ngoài Tam Thiên giới nói.

“Chỉ có thể như thế.”

“Ta về trước, có tình huống lại thông báo cho ta tiếp.” Sau khi con rối Thần Ma cấp Đại Thánh Nhân nói xong, trong ánh mắt khôi phục lại trạng thái ngây ngốc.

Đúng lúc này, một đợt dao động chiến đấu kịch liệt truyền đến, bị trận pháp bảo vệ do bốn viên tinh thần ngưng tụ chặn lại.

“Không tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, thật không dễ ứng đối kẻ địch cấp bậc này.” Số hai phân thân nói.

Bên ngoài Tam Thiên giới, một con dị thú to lớn xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân, quanh thân phát ra khí tức khát máu.

“Lấy thực lực của Nhân tộc bọn ta bây giờ, Minh tộc các ngươi không nên chọc vào bọn ta nữa, thu tay lại đi.” Vương Vũ Luân nhìn về Minh tộc phía xa nói.

“Thu tay lại, ngươi nghĩ nhiều rồi, mau giao phân thân luyện khí của Từ Phàm ra đây, bằng không dẫn ra tộc trưởng bọn ta xuất động, Nhân tộc các ngươi tất diệt.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc dùng ánh mắt vô cùng nguy hiểm nhìn Vương Vũ Luân, giống như đang nhìn một con dê đợi làm thịt.

Nhìn thấy ánh mắt này, Vương Vũ Luân bật cười.

“Vậy cứ bảo tộc chủ các ngươi tới đi, để hắn xem Nhân tộc hai người phế vật các ngươi đều bắt không được, có thực lực như thế nào.”

Lời nói cực kỳ trào phúng.

Đại chiến dấy lên.

Ba ngày sau, một trận hào quang chói mắt loé lên tại khu vực vùng Hỗn Độn này.

Chỉ thấy tại vị trí Tam Thiên giới vốn còn đang ở, hiện tại đã hóa thành một mảnh hư không.

Bên ngoài hư không, hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc vẻ mặt âm u.

…

Thế giới vỏ trứng, Từ Phàm vừa đánh cờ vừa quan sát tình hình bên ngoài thế giới vỏ trứng.

“Không cần nhìn chằm chằm như thế, trước khi tổn hại ta sẽ nói với ngươi.” Cường giả tộc Vân Thần nói, rất có cảm giác như tài xế già xem tài xế mới lái xe.

“Nghĩ tới trước đây khi sư phụ ta lần đầu mang ta du lịch đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cũng dùng phương pháp như ngươi, trực tiếp mô phỏng ra một vùng Hỗn Độn xuyên qua trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

Cường giả tộc Vân Thần có chút hoài niệm, lúc đó hắn cảm giác mọi thứ cũng mới mẻ như thế.

“Vậy sư phụ tiền bối làm sao để phân biệt phương hướng trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá này?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Phân biệt phương hướng, chỉ cần có được tọa độ của vùng Hỗn Độn đối diện là được.”

“Trong tình huống bình thường, ngoài hai vùng Hỗn Độn sát bên ra, hễ cách nhau hơi xa một chút, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không có tọa độ cũng sẽ lạc đường.” Cường giả tộc Vân Thần nói.

“Loại phương pháp tìm kiếm tọa độ này phải đợi sau khi ngươi đến Hỗn Độn Thánh Nhân mới có thể học, phương pháp ta để các ngươi trở về chính là ngồi Hồng Mông Thánh Quy, đương nhiên còn có những phương pháp khác, đến lúc đó nói cho ngươi luôn.”

“Tiền bối, ngươi biết Hồng Mông Thánh Quy có lai lịch gì không?” Từ Phàm lại hỏi.

“Không rõ lắm, hình như trước khi vùng Hỗn Độn chưa sinh ra đã có loại thần quy này, bọn chúng đi lại giữa tất cả vùng Hỗn Độn lớn, lấy hấp thu vật chất khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa làm thức ăn.” Cường giả tộc Vân Thần nói.

Đúng lúc này, thần điện Thánh Quang ở góc thế giới vỏ trứng đột nhiên bộc phát ra một luồng khí thế mãnh liệt.

“Tiền bối, có thể đột phá ở đây không?” Từ Phàm hỏi.

“Đương nhiên không được!” Cường giả tộc Vân Thần nói, tiện tay dùng một chưởng đánh tan nữ tử Thánh Quang khí thế mới vừa ngưng tụ.

“Ở khu Hỗn Độn chưa khai hóa cũng có thể ngưng tụ kiếp vân đột phá, nhưng kết cục chỉ có một con đường chết.”

“Ta từng đi qua trong rất nhiều vùng Hỗn Độn, luôn có một vài sinh linh tự cho là thanh cao đi vào trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa độ kiếp.”

“Nhưng sinh linh cho dù có yêu nghiệt cỡ nào đi nữa, cũng không chịu được đợt lôi kiếp đầu tiên ở khu vực Hỗn Độn vị khai hóa.” Giọng điệu cường giả tộc Vân Thần hơi trào phúng.

“Đa tạ tiền bối xuất thủ!” Giọng điệu nữ tử Thánh Quang có chút kinh hoàng.

“Nể tình tiểu bối ngươi cung kính với ta như vậy, xuất thủ cứu ngươi một mạng.” Cường giả tộc Vân Thần cười nói.

“Được rồi, đừng nói lạc đề nhiều như vậy nữa, nhanh đánh cờ.”

“Ván này đánh xong, tranh thủ đến vùng Hỗn Độn kia, ta còn phải lên đường đến vùng Hỗn Độn khác tham gia đại hội.” Cường giả tộc Vân Thần nói.

“Tiền bối, đại hội ngươi nói khi nào tổ chức? Thời gian có gấp lắm không?”

“Còn nữa, khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này lấy thời gian gì làm chuẩn?” Từ Phàm như một bé cưng tò mò, chỉ cần bắt được câu hỏi thì cứ liên tục hỏi.

“Vẫn còn chút thời gian, hai kỷ nguyên sau mới bắt đầu.”

“Về phần thời gian ngươi hỏi, sau khi ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, cơ bản nắm giữ pháp tắc chí cao thì sẽ mơ hồ cảm ứng được chuẩn thời gian của khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.” Cường giả tộc Vân Thần nói, cầm quân cờ hạ bước đầu tiên.

“Đa tạ tiền bối cho hay.” Từ Phàm cũng cầm cờ bắt đầu chính thức đánh cờ với cường giả tộc Vân Thần.

Bởi vì thời gian chỉ có mấy vạn năm, cho nên hai bên hạ giới kỳ đều rất nhanh.

Vừa lúc trong tích tắc cường giả tộc Vân Thần sắp thắng cờ.

Từ Phàm đột nhiên cảm giác được thế giới vỏ trứng nhanh chóng tan rã, bọn họ xuất hiện trong một vùng Hỗn Độn rộng lớn.

“Vận khí các ngươi không tệ, đây là một vùng Hỗn Độn có tên, nếu như ký ức của ta không sai, nơi này hẳn tên là Huy, trước kia ta từng đi ngang qua nơi này.” Cường giả tộc Vân Thần hơi cảm nhận một phen rồi nói.

Một khối ngọc thạch vuông vắn như gạch dài xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Trong này chứa đựng lộ tuyến về nhà của các ngươi, về sau hữu duyên gặp lại, nếu có may mắn đến vùng Hỗn Độn Vân của bọn ta, nhớ biệt hiệu của ta là Thuỷ.” Cường giả tộc Vân Thần gấp gáp nói xong, liền biến mất không thấy.

Chỉ còn lại Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang mắt to trừng mắt nhỏ.

Chương 1416: Huy nhị đại

“Từ Đại sư, ta có thể hỏi chút chuyện không?” Nữ tử Thánh Quang hơi do dự hỏi.

“Nói.”

“Ta tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân ở vùng Hỗn Độn này không sao chứ?” Một luồng khí tức đặc thù từ trên người nữ tử Thánh Quang phát ra.

“Nếu có thể nín tốt nhất nhịn lại.” Từ Phàm kiểm tra thông tin trong gạch ngọc nói.

“Chúng ta cần ở lại trong vùng Hỗn Độn tám vạn năm, chờ đến khi Hồng Mông Thánh Quy đi vào vùng Hỗn Độn này, chúng ta sẽ tiến vào đại thế giới ở phần bụng Hồng Mông Thánh Quy.”

“Lại ở trong đại thế giới đó một trăm ba mươi sáu vạn năm là có thể đến vùng Hỗn Độn chỗ chúng ta.”

“Đây là phương pháp đầu tiên, cũng là ổn thỏa nhất.”

“Phương pháp thứ hai là lấy được Hỗn Độn chi chu, dựa theo lộ tuyến trên này chỉ cần bốn mươi ba vạn năm, nhưng nguy hiểm trong đó không rõ.”

“Phương pháp thứ ba là ngồi Truyền tống trận vượt vùng Hỗn Độn, thời gian của phương pháp này càng nhanh, nhưng cũng cần Hỗn Độn chi chu, cần mười vạn năm.”

Từ Phàm nói ra thông tin trong gạch ngọc.

“Từ Đại sư, ta nghe ngươi, ngươi đi đâu ta đi đó, chỉ cần không bán ta đi là được.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Không đến mức bán ngươi, chỉ là muốn về nhà, chúng ta phải đồng tâm hiệp lực, ngươi phải giúp ta.” Từ Phàm quan sát hoàn cảnh trong vùng Hỗn Độn xung quanh nói.

“Đó là đương nhiên!”

“Vùng Hỗn Độn này tên là Huy, do một chủng tộc tên là Thánh Huy thống trị, hình thức không khác Đế quốc Thánh Quang các ngươi là mấy.”

“Hiện tại, điều chúng ta phải làm là, đến khu vực bên ngoài Hỗn Độn trước, tìm nơi đóng quân, trước tiên xem thử có thể kiếm được Hỗn Độn chi chu hay không.” Từ Phàm nói, bố trí ra một pháp trận, hướng đến chỗ tinh thần dẫn dắt hắn có thể quan trắc được xa nhất mà đi.

“Từ Đại sư, Hỗn Độn chi chu này là thứ gì vậy?” Nữ tử Thánh Quang nhìn Truyền tống trận dần thành hình, tò mò hỏi.

“Nói đơn giản chính là một loại tiên chu được luyện chế thành từ vật liệu có thể ngăn cách khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cực kỳ trân quý.”

“Hơn nữa loại vật liệu này chỉ có những vùng Hỗn Độn cường đại mới có được.”

Truyền tống trận thành hình, Từ Phàm mang nữ tử Thánh Quang truyền tống rời đi.

Bên ngoài một viên Thiên Quang tinh thần, một đợt dao động không gian hiện lên, Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang xuất hiện.

“Thiên Quang tinh thần, thật đúng là hiếm thấy.” Nữ tử Thánh Quang nhìn lên Thiên Quang tinh thần nói.

“Ở vùng Hỗn Độn của chúng ta hiếm thấy, ở đây lại tương đối nhiều, hơn nữa đều là tinh thần chiến bị của tộc Thánh Huy.” Từ Phàm nói, lại bắt đầu khắc Truyền tống trận, lấy tinh thần dẫn dắt nơi xa làm trung tâm truyền tống.

“Từ Đại sư, chúng ta không vào đại thế giới này xem thử sao?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

“Cái này có gì đáng xem, chẳng qua chỉ là thế giới chất dinh dưỡng cho tộc Thánh Huy thôi, không có gì đặc sắc.”

Truyền tống trận lần nữa thành hình, tiếp tục truyền tống mà đi.

Cứ như vậy, liên tục nhảy truyền mấy ngàn lần, Từ Phàm và thiếu nữ Thánh Quang mới tới khu vực bên ngoài Hỗn Độn.

“Một vùng Hỗn Độn thống nhất đúng là không tốt.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về tinh hà hội tụ thành từ ánh sáng các loại tinh thần nơi xa.

“Hai vị từ đâu mà đến, lại dự định đi nơi nào?”

Một âm thanh kiêu ngạo phú quý vang lên.

Một người tộc Thánh Huy quần áo hoa lệ cao chừng một trượng từ trong một quang môn đi ra.

Sau đó bốn luồng khí tức to lớn lập tức toả định Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

“Vô ý tới đây, chỉ muốn đợi Hồng Mông Thánh Quy đi ngang qua rồi trở về quê nhà.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm nhìn tư thái là biết, đây nhất định là một cường giả đời thứ hai của tộc Thánh Huy, chỉ riêng hộ vệ ẩn nấp bên cạnh hắn, ít nhất có bốn người là cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Sinh linh ngoại lai đến vùng Hỗn Độn ta, đều phải khai báo, loại lén qua đây mà lại không khai báo như các ngươi, phải chịu trừng phạt.” Thánh Huy nhị đại cảm thấy hứng thú nhìn Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

“Không biết phép tắc nơi đây, xin thứ lỗi, xin hỏi khai báo như thế nào?”

Từ Phàm hạ thấp tư thái, bởi vì bốn luồng uy áp cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trên người hắn không cho phép hắn mắc lỗi trên thái độ.

Nữ tử Thánh Quang bên cạnh đã sớm bị dọa đến không dám nói lời nào.

“Muốn khai báo cũng dễ nói, cứ ở chỗ ta là được, nhưng ngươi phải lấy ra một đồ vật làm ta cảm thấy hứng thú.”

“Hoặc là kể một chuyện xưa để ta nghe lọt tai.” Huy nhị đại thảnh thơi nói.

Lúc này, một tiểu thế giới chậm rãi vây quanh bọn họ.

Sau đó, Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang liền xuất hiện trong một cung điện.

Mà Huy nhị đại ngồi trên chủ vị cung điện đó.

“Sau khi khai báo xong, nhất định phải tiếp nhận phong ấn của cường giả tộc bọn ta, sau khi rời đi vùng Hỗn Độn tộc ta sẽ tự động cởi bỏ.”

“Hiện tại, ngươi lấy ra hết những đồ vật ngươi có thể lấy đi.”

Sau lưng Huy nhị đại xuất hiện mấy người phụ nữ tộc Thánh Huy tựa như tác phẩm nghệ thuật trân nỹ nhất trên thế gian.

Các nàng hầu hạ Huy nhị đại, nhưng ánh mắt lại thỉnh thoảng nhìn Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

Từ Phàm vung tay lên, mấy món Huyền Hoàng chí bảo kỳ lạ xuất hiện, trong đó cũng bao gồm cả món cường giả tộc Vân Thần cho.

“Đây đều là Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu nhất trong vùng Hỗn Độn của ta, không biết tiền bối có cảm thấy hứng thú không?” Từ Phàm hỏi.

“Đều là mấy thứ tục vật, đổi cho ta.” Huy nhị đại phất tay nói.

Từ Phàm nghĩ ngợi, lấy ra một món Hồng Mông chí bảo tạm thời, đây là món trước đây hắn lấy chiến trường biên giới làm chuẩn để luyện chế.

Hiện tại đã rời khỏi vùng Hỗn Độn, cho nên Hồng Mông chí bảo này cũng biến thành Huyền Hoàng chí bảo.

“Hồng Mông chí bảo tạm thời, lấy thế giới hoặc tinh thần chi lực gia trì, có thể phát huy ra uy năng Hồng Mông chí bảo.” Từ Phàm giới thiệu.

“Ta có đồ thật thì sao phải dùng đồ giả, các ngươi còn một cơ hội cuối cùng, nếu như không lấy ra được đồ vật làm ta cảm thấy hứng thú, các ngươi phải vì tộc Thánh Huy ta phục vụ trăm vạn năm.” Huy nhị đại uy hiếp nói.

Uy áp đặt trên người Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang lại tăng lên một lần.

Nhìn thấy loại thế cục này, Từ Phàm đem trang bìa quyển sổ nhỏ trong lòng đổi thành hình ảnh Huy nhị đại.

Từ Phàm mở tay ra, một đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa xuất hiện.

Trong nháy mắt, mấy luồng ánh sáng phòng hộ bảo vệ bên cạnh Huy nhị đại.

“Tiền bối, mọi thứ trong vùng Hỗn Độn cuối cùng cũng sẽ rơi về khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

“Mà trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này có thể phân tích ra rất nhiều loại đồ vật, cũng ví như một vài sinh linh bị tàn phá nhỏ đến ý thức không rõ ràng.”

“Và các loại dây dưa nhân quả trong đó.”

Từ Phàm nói, lấy ra mấy loại nguyên liệu, lấy vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa này làm hạch tâm, bắt đầu luyện chế.

Không bao lâu sau, một quyển ngọc thư được luyện chế thành hình.

Nhìn hành động của Từ Phàm, ánh mắt Huy nhị đại ngồi trên chủ vị đại điện lộ ra một tia hứng thú.

“Quyển ngọc thư này lấy vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa làm hạch tâm để luyện chế, thông qua nó có thể kết nối đến vùng biển khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cũng có thể mò tìm các loại nhân quả trong biển.”

“Lại từ những nhân quả này ráp lại, kết nối, chuyển hóa thành các loại chuyện xưa cung cấp cho tiền bối thưởng thức.”

“Không biết quyển ngọc thư này có làm tiền bối cảm thấy hứng thú không?” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

“Ngươi nói ta đều hiểu, ta cũng quả thực cảm thấy hứng thú, nhưng ta nghi ngờ ngọc thư ngươi luyện chế không đạt được hiệu quả như lời ngươi nói.” Huy nhị đại hoài nghi nói.

“Tiền bối có thể thử, chỉ cần một chút liên tiếp với thông đạo khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, là có thể từ xa nhìn thấy chuyện xưa do các loại nhân quả hình thành.” Từ Phàm tự tin nói.

Chương 1417: Kế hoạch của Từ Phàm

Ngọc thư xuất hiện trong tay Huy nhị đại.

Sau đó một sợi tơ như có như không đột phá không gian kết nối đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Lúc này, trang đầu tiên của ngọc thư bắt đầu có biến hóa, trong trang này, Huy nhị đại thấy được một vị cường giả dị tộc từ rất lâu trước kia, lúc tộc bọn họ còn chưa thống nhất vùng Hỗn Độn.

“Nhiếp Tâm?” Huy nhị đại nhìn bóng dáng trên ngọc thư, nghi hoặc nói.

Lúc này, một lão giả tộc Thánh Huy yên lặng xuất hiện sau lưng Huy nhị đại.

“Không sai, đây chính là Nhiếp Tâm, khi đó vẫn là phụ thân ngươi xuất thủ mới giết được hắn.” Lão giả tộc Thánh Huy nói.

Cuối cùng, Huy nhị đại lại lật trang thứ hai của ngọc thư, bên cạnh là một bóng dáng dị tộc hắn không quen biết.

“Tộc Mông Thiên, là chủng tộc vương giả ở vùng Hỗn Độn sát vách chúng ta, về phần cường giả này là ai, ta lại không nhận ra.” Tộc Thánh Huy chủ động nói.

Lúc nỳ, Huy nhị đại ngẩng đầu nhìn Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

“Không tệ, vật này rất tốt, ta nhận.”

“Sau đó sẽ có cường giả Thánh Huy tìm các ngươi ghi vào tin tức khai báo và bố trí phong ấn trong cơ thể các ngươi.”

Nói xong cả hắn và cung điện đều biến mất, trong vùng Hỗn Độn chỉ còn lại Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

“Quá kinh khủng, vị thiếu gia tộc Thánh Huy vừa rồi quả thật là lợi hại, thế mà có bốn vị cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bảo vệ.” Lúc này nữ tử Thánh Quang mới dám mở miệng nói.

“Bởi vậy có thể thấy được, thực lực cha hắn ít nhất cũng là cấp Quốc chủ, hành động quả thật lập dị.”

Từ Phàm nhớ tới ánh mắt khinh thường của Huy nhị đại khi nhìn Huyền Hoàng chí bảo và Hồng Mông chí bảo tạm thời vừa nãy.

“Đi thôi, tiếp tục đến nơi dự bị.” Từ Phàm nói, lại mang nữ tử Thánh Quang lợi dụng tinh thần truyền tống.

Vùng Hỗn Độn Huy, bên ngoài khu vực trung tâm.

Trong một tiểu thế giới bí ẩn, Từ Phàm xem xét tất cả tin tức con rối dò xét gửi tới.

“Bồ Đào, còn chưa tìm được tin tức bán ra vật liệu luyện chế Hỗn Độn chi chu sao?” Từ Phàm hỏi.

“Có một tin tức, sáu ngàn vạn năm sau, trên hội đấu giá một kỷ nguyên một lần sẽ bán ra loại vật liệu này, tin tức này vô dụng với chủ nhân.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Nghe nói như thế, Từ Phàm thở dài.

“Từ Đại sư, vừa rồi ta thông qua mấy Thánh Quang tinh thần xung quanh lấy được tin tức, một vạn năm sau, tộc Thánh Huy sẽ triển khai mua bán vượt khu vực Hỗn Độn, hiện tại đang tuyển nhận danh ngạch thương hội dừng thuyền.”

“Tin tức này hiện tại chỉ đang lưu truyền phạm vi nhỏ tại khu vực trung tâm Hỗn Độn.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Tộc các ngươi còn có thể thông qua Thánh Quang tinh thần thu vào tin tức sao!” Từ Phàm kinh ngạc nói, vấn đề này trước kia hắn chưa từng nghe nói qua.

“Ta chính là huyết mạch hoàng tộc chính thống của Đế quốc Thánh Quang đó, chút năng lực nhỏ ấy vẫn phải có.” Nữ tử Thánh Quang rốt cuộc tìm về được xíu tự tin.

“Xem như ngươi giúp một đại ân, tiếp tục thăm dò tin tức.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Một ngàn năm sau, bên ngoài khu vực trung tâm Hỗn Độn, trong một đại thế giới, có một Luyện Khí phường nổi danh.

Huyền Hoàng chí bảo bọn họ luyện chế ra ít nhất là cấp bậc tinh phẩm, có vài Huyền Hoàng chí bảo dùng thần vật đỉnh cấp luyện thành, uy năng của nó thậm chí vượt cả Hồng Mông chí bảo.

Trong nhất thời, tất cả đại thế lực của tộc Thánh Huy đều bắt đầu đặt đơn hàng tại Luyện Khí phường này.

“Từ Đại sư, người như ngươi, đi tới đâu đều sẽ nhận được ưu đãi lớn nhất.”

Nhìn Từ Phàm đang luyện khí, cả mặt nữ tử Thánh Quang đều vui tươi nói.

“Có một kỹ thuật bên người, đi tới đâu đều sẽ không chịu thiệt.” Từ Phàm nhìn phần đơn đặt hàng trên tay, không khỏi nở nụ cười.

Đơn đặt hàng này chính là thứ đổi lấy hai danh ngạch trên Hỗn Độn chi chu chín ngàn năm sau.

Lộ tuyến Hỗn Độn chi chu đó đi qua, Từ Phàm đã sớm tìm hiểu rõ.

Mặc dù không đi qua vùng Hỗn Độn chỗ Từ Phàm, nhưng nó đi qua vùng Hỗn Độn Mục mạnh nhất gần đó.

Cho nên Từ Phàm dự định đến vùng Hỗn Độn Mục trước, sau đó lại nghĩ cách tìm tới vùng Hỗn Độn Kính, sau đó qua đó đi tìm kiếm tọa độ vùng Hỗn Độn chỗ Từ Phàm.

Đây là kế hoạch trước mắt của Từ Phàm.

“Đi theo bên cạnh Từ Đại sư, ta càng cảm thấy mình như phế vật, làm vật trang sức bên người Từ Đại sư cũng có vẻ hơi thừa.” Giọng điệu nữ tử Thánh Quang có phần sa sút.

“Đừng nghĩ như vậy, tin tức ngươi thông qua Thánh Quang tinh thần mang tới đều rất quan trọng, nếu không ta sẽ không đi đến một bước này nhanh như thế.” Từ Phàm khích lệ nói.

“Vẫn là Từ Đại sư biết nói chuyện.”

“Đơn đặt hàng này ta cần sáu ngàn năm, khoảng thời gian này ngươi thu thập công pháp và chân giải đại đạo ở vùng Hỗn Độn Huy này đi.”

“Tốt nhất là có thể kiếm chút đại đạo chân giải gì đó, hiếm khi đến vùng Hỗn Độn khác một chuyến, dù sao cũng phải mang một ít đồ có giá trị trở về.” Từ Phàm nói.

“Được, Từ Đại sư.”

Sáu ngàn đã qua, Từ Phàm từ trong tay cường giả tộc Thánh Huy cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nhận lấy hai mảnh bằng chứng đi Hỗn Độn chi chu.

“Đa tạ tiền bối.” Từ Phàm nói.

“Không cần, chỉ là giao dịch mà thôi, nếu trên Hỗn Độn chi chu có cường giả tới gây chuyện với các ngươi, ngươi cứ báo tên Thánh Lôi của ta.” cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy nói.

Lấy thực lực của hắn bây giờ, đã không có hứng thú với loại nhân tình này.

“Thời gian còn lại không cần bận rộn như vậy, muốn đi xem tất cả thế giới chính của tộc Thánh Huy không?” Từ Phàm hỏi.

“Được nha!” Nữ tử Thánh Quang vui vẻ gật đầu nói.

Đại thế giới thứ bảy, đây cũng là đại thế giới của tộc Thánh Huy đỉnh cấp nhất cho phép dị tộc có thể bước vào.

Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đi trên một đường phố phồn hoa, thỉnh thoảng ghé vào trong một cửa hàng mua vài món đồ.

“Không nghĩ tới Huyền Hoàng chí bảo đạo Thánh Quang ở nơi này vậy mà rẻ như thế!”

“Đáng tiếc thủy tinh Hồng Mông Tử khí ta mang không đủ nhiều, nếu không ta đều sẽ mua hết, bỏ vào trong tiểu thế giới của ta.” Trong ánh mắt nữ tử Thánh Quang toả ra kim tâm.

“Trước đây ở thế giới vỏ trứng, không phải ngươi vớt được mấy món Huyền Hoàng chí bảo à, ta nhớ có hai món phù hợp với đạo chủ tu chủ yếu ở vùng Hỗn Độn Huy, ngươi lấy ra bán đổi thành thành Thánh Quang Huyền Hoàng chi bảo thì sao?”

“Chờ sau khi trở về, ngươi lại bày ra cho tiền bối trong tộc các ngươi xem, lại bán với giá tốt.” Từ Phàm vỗ vai nữ tử Thánh Quang.

“Phải ha! Vì sao ta không nghĩ tới!”

Nữ tử Thánh Quang nói, lập tức đi về phía trung tâm một thương hội cỡ lớn bên cạnh.

Không qua bao lâu sau, nữ tử Thánh Quang mang về bốn món Huyền Hoàng chi bảo đứng đầu.

“Đáng tiếc chí bảo bản mệnh của ta không đáng tiền, nếu không ta cũng muốn đổi thành Huyền Hoàng chí bảo.” Nữ tử Thánh Quang có chút phấn khích.

Hiện tại nàng cũng có trên tay bốn món Huyền Hoàng chí bảo, ở trong tộc đã được coi là tiểu phú bà.

“Trở về bán hai món giữ hai món, sau khi trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, phải có hai món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu để giữ thể diện.” Nữ tử Thánh Quang thích ý nói.

“Mới có chút đồ ấy đã hài lòng, đáng tiếc Hồng Mông chí bảo nơi này không bán ra bên ngoài, nếu không chúng ta nghĩ cách cũng có thể nhặt được một khoản hời.” Từ Phàm tiếc nuối nói.

Ngay lúc Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đi đến một trung tâm thương hội lớn nhất.

Một tiếng tim đập quỷ dị vang lên.

Từ Phàm quay đầu lại nhìn trung tâm thương hội lớn nhất này.

“Dị Bảo các.”

Từ Phàm đọc tên rồi bước vào.

Chương 1418: Toán lực mạnh nhất

“Hai vị quý khách, các bọn ta chuyên mua bán dị bảo vùng Hỗn Độn khác.” Một nữ dị tộc hình người trên đầu có hai tai đi tới nói, có một loại hương vị phong tình dị vực.

“Bọn ta đi một vòng xem.” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau đó Từ Phàm bèn đi về hướng làm hắn cảm thấy quen thuộc.

Không bao lâu, Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đến trước một chỗ trưng bày dị bảo.

Một món pháp bảo linh kiếm lác đác, bình thường, miễn cưỡng có thể đạt tới tiêu chuẩn đạo khí bày trên tủ trưng bày.

“Quý khách, đừng thấy hiện tại món pháp bảo này còn không tính là tiên khí.”

“Nhưng trước đây khi phát hiện nó ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, nó lại có uy năng Hồng Mông chí bảo, đồng thời kiếm linh của chính nó cũng tương đối cường đại.”

“Thương hội ta phải phái ra không ít cường giả đứng đầu mới lấy được thanh linh kiếm này.”

“Nhưng không nghĩ tới, kiếm này ở vùng Hỗn Độn chúng ta chỉ vẻn vẹn vài vạn năm mà đã thoái hóa đến mức này.”

“Nếu như các ngươi muốn, một ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Một nhân viên hướng dẫn mua hàng dị tộc giới thiệu.

“Các ngươi biên chuyện xưa năng lực cũng quá yếu đi, thanh linh kiếm này duy nhất đáng tiền địa phương, cũng chính là hắn là cái khác vùng Hỗn Độn pháp bảo.”

“Mười trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ta muốn, toàn bộ làm như một cái cất giữ.” Từ Phàm mở miệng nói ra.

“Một trăm trượng Hồng Mông Tử Khí thủy tinh, ta không có lừa gạt quý khách, trước đây thanh linh kiếm này quả thực bạo phát ra uy năng Hồng Mông chí bảo." Người hướng dẫn mua hàng chân thành nói.

"Không thú vị, đi thôi." Từ Phàm nói, bèn muốn rời đi.

Mặc dù 100 trượng Hồng Mông Tử Khí thủy tinh đối với hắn mà nói liền cọng lông cũng tính toán không lên, nhưng là liền không nhịn được nghĩ trị một cái giá cả.

Ngay tại Từ Phàm muốn đi ra cửa ra vào thời điểm, vị kia hướng dẫn mua hàng thanh âm vang lên.

"Quý khách, hai mươi trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ngươi không muốn thì thôi vậy."

Quay đầu lại, giao tiền, lấy hàng.

Thanh linh kiếm nhìn có chút tàn tạ xuất hiện trong tay Từ Phàm.

"Từ Đại sư, ngươi đây là đang nhặt chỗ tốt sao?" Nữ tử Thánh Quang người sùng bái nói.

"Không có, đây là một thanh linh kiếm bình thường nhất, ta chỉ cảm thấy hữu duyên với nó mà thôi."

Một tay hắn nhẹ nhàng vuốt ve lưỡi kiếm thanh linh kiếm kia, cảm nhận được trên thân kiếm truyền lại khí tức quen thuộc.

"Về trước đi, ta phải nhìn kỹ thanh linh kiếm này."

Trong một tiểu thế giới bí ẩn, Từ Phàm ngồi xếp bằng, thanh kiếm đặt nằm ngang trên hai chân.

"Không được, xem ra muốn thông qua thanh kiếm này ngược dòng đến vùng Hỗn Độn kia, còn phải chờ thực lực tăng lên nữa."

Từ Phàm nói, cẩn thận từng li từng tí che chở một tia kiếm linh còn sót lại trong linh kiếm.

Hai ngàn năm sau, Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đi tới nơi Hỗn Độn chi chu xuất phát.

Chỉ thấy một chiếc cự chu dài vạn trượng bề ngoài phủ bụi lẻ loi trơ trọi đậu trên bình đài.

Tại chỗ lối vào có hai cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chờ đợi.

Bọn họ nghiêm túc xem xét bằng chứng của tất cả sinh linh tiến vào cự chu.

“Từ Đại sư, Hỗn Độn chi chu này sao không giống với tưởng tượng của ta, không phải lớn cỡ một đại thế giới sao?” Nữ tử Thánh Quang nhìn cự chu lớn cỡ vạn trượng, trong ánh mắt có chút thất vọng, nàng còn muốn xem việc đời mà.

“Vật liệu có thể ngăn cách vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa cực kỳ trân quý, có thể tiết kiệm đương nhiên phải tiết kiệm một ít.” Từ Phàm không để ý lắm, ngược lại rất có hứng thú quan sát toàn bộ cự chu.

Cự chu này khiến hắn nhớ tới Phù Thiên chu hắn nhìn thấy khi hắn còn ở Khuyết Thiên môn trước đây, cũng là cỡ như vậy.

Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đi vào lối vào cự chu, lấy ra bằng chứng của riêng phần mình.

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thủ vệ chỉ là nhìn thoáng qua rồi để cho hai người đi lên cự chu.

“Tiểu thế giới số 32 Bính, chỉ lớn chừng vạn trượng, bên trong cũng không trang trí gì.”

Vừa vào tiểu thế giới này, nữ tử Thánh Quang đã bắt đầu càm ràm.

Phải biết trước đây để lấy được bằng chứng, Từ Phàm phải làm không công đến mấy ngàn năm.

“Yên tâm, có một chỗ có thể ở là tốt rồi.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, cả tiểu thế giới bắt đầu mở rộng.

Không bao lâu sau, toàn bộ tiểu thế giới hóa thành hình dáng Ẩn Linh môn.

Vẫn là tiểu viện kia, Từ Phàm nằm lên chiếc ghế dựa quen thuộc.

“Hỗn Độn chi chu này đến vùng Hỗn Độn Mục cần mấy chục vạn năm, yên tâm tìm chỗ bế quan đi.” Từ Phàm thong thả nói.

Hiện tại hắn đang khống chế phân thân, ngoài luyện khí và bố trí trận pháp ra, chuyện khác thật đúng là không có gì có thể làm.

“Đều đã qua hơn bốn mươi vạn năm, cũng không biết tông môn thế nào, có đệ tử trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân hay không.”

“Sau khi ta đi, nhất định là số hai về.”

“Có số hai lại thêm hỗ trợ của Bồ Đào, trốn tránh trong vùng Hỗn Độn hẳn là có thể miễn cưỡng sống qua ngày.”

“Chỉ cần không bị cường giả cấp Quốc chủ nhằm vào, Tam Thiên giới và tông môn hẳn không xảy ra vấn đề gì lớn.” Từ Phàm từ từ phân tích nói.

Bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, khu Tây Lục, thế giới trung chuyển thứ hai của Đế quốc Thánh Quang.

Tại khu vực cách mấy chục tỷ quang giáp, có một đại thế giới có bốn viên tinh thần xoay quanh đột ngột xuất hiện.

Dấy lên một đợt dao động không gian dị dạng lớn trong vùng Hỗn Độn.

Sau đó bên ngoài Tam Thiên giới xuất hiện một bóng người.

“Đây mẹ nó không dứt, trong một vạn năm đều đã chạy sáu lần!” Số hai không nhịn được oán thán.

Hắn nhìn bốn viên tinh thần trạng thái có chút uể oải xoay quanh đại thế giới, không khỏi thở dài.

“Bồ Đào, có thể thêm chút sức, tranh thủ thôi diễn ra hệ thống tinh thần dự bị không?”

“Đến lúc đó, mười sáu viên tinh thần xoay quanh Tam Thiên giới chúng ta, cho dù cường giả cấp Quốc chủ chiến đấu ngay dưới mí mắt, chúng ta cũng có thể chạy thoát.” Phân thân số hai nói.

“Đang trong thôi diễn, trước mắt hệ thống chuẩn bị chiến đấu tinh thần đã thôi diễn xong, hẳn là có thể làm dịu đi trạng thái tinh thần khô héo hiện tại.”

“Hệ thống chuẩn bị chiến đấu mười sáu viên tinh thần, căn bản không thực tế.” Bồ Đào nói xong lại bổ sung một câu.

“Ngươi không thể điều động toán lực lớn nhất của ngươi để thôi diễn sao?”

“Đừng lo cho chủ nhân kia của ngươi, còn không biết khi nào trở về, nhớ hắn cứ nhìn ta, biết hắn còn sống là tốt rồi.” Phân thân số hai lắc đầu nói.

“Bồ Đào vĩnh viễn là Bồ Đào của chủ nhân.”

Lúc này, từ trên hai viên Thánh Quang, Thánh Dương tinh thần kéo ra hai đường hoả tuyến.

Tiểu Quang và Tiểu Dương dựa theo yêu cầu của Bồ Đào bắt đầu tìm kiếm tinh thần thích hợp để kéo vào kế hoạch chuẩn bị chiến đấu xung quanh.

“Bồ Đào, kế hoạch dự bị thứ nhất bản thể để lại cho ngươi nhất định từng cường điệu, ta phải có quyền hạn tối cao.” Phân thân số hai nhìn hai đóa hoa không gian tỏa ra trong vùng Hỗn Độn do Tiểu Quang và Tiểu Dương đột phá không gian, cảm thấy có loại cảm giác mỹ cảm dị dạng.

“Chủ nhân từng cường điệu, toán lực mạnh nhất chỉ có vào thời khắc nguy cấp nhất mới có thể dùng, hiện tại vẫn chưa tới.”

“Hơn nữa căn cứ theo suy tính, hệ thống chuẩn bị chiến đấu vận hành mười viên tinh thần là hoàn toàn đủ, nhiều hơn cũng không cần thiết.”

“Hơn nữa Bồ Đào rõ ràng cũng có cảm giác, chủ nhân sắp trở về.” Giọng điệu Bồ Đào hờ hững nói.

“Bản thể trở về vừa lúc, ta nhận được tin tức, Đại thống lĩnh đã tấn cấp trở thành Hỗn Độn Đại Thần Ma, bây giờ ta đi qua, vẫn là nhân vật số hai.” Số hai nói.

Lúc này, bên ngoài Tam Thiên giới xuất hiện mấy cánh cửa không gian.

Hàng trăm vạn tiên chu từ trong cánh cửa không gian tuôn ra, bay ra xung quanh bắt đầu bố trí hệ thống dò xét.

Chương 1419: Vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa

Hỗn Độn chi chu, trong tiểu thế giới Từ Phàm ở.

Từ Phàm nhìn bầu trời luôn cảm thấy thiếu đi một ít hứng thú.

“Giả rốt cuộc vẫn là giả.”

Từ Phàm vung tay lên, xung quanh lập tức biến thành một thế giới biển.

“Hơn ba mươi vạn năm, thật nhàm chán.”

“Chủ quản, ngươi có muốn qua đây chơi giới kỳ với ta một lát không?” Từ Phàm hỏi.

“Xem không hiểu quy tắc, cũng không rõ cách chơi .” Bóng dáng nữ tử Thánh Quang xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Không hiểu quy tắc thì có thể từ từ ngộ.”

“Theo ta được biết, giới kỳ được lưu truyền giữa cường giả đứng đầu các vùng Hỗn Độn.”

“Lĩnh ngộ quy tắc giới kỳ, thông thạo thêm chút là sẽ có chỗ cực tốt đối với tu hành của ngươi sau này.”

Từ Phàm nói, bắt đầu tự mình giảng giải quy tắc giới kỳ cho nữ tử Thánh Quang.

Không còn cách nào, lấy trạng thái phân thân của hắn hiện tại, tu luyện vô dụng, cũng không phá giải hệ thống được, cho dù nghiên cứu các loại đại đạo Hỗn Độn cũng sẽ không có thu hoạch quá lớn.

Theo Từ Phàm giảng giải, nữ tử Thánh Quang chậm rãi tiến vào trạng thái, trên mặt hiện lên vẻ hiểu ra như có như không.

Từ Phàm giảng giải quy tắc giới kỳ ròng rã ngàn năm, nữ tử Thánh Quang mới hiểu được.

Bắt đầu trắc trở, nàng dựa theo lý giải của chính mình chơi cờ với Từ Phàm.

Ván đầu tiên hai người chơi trăm năm, liền làm cho nữ tử Thánh Quang hoa mắt váng đầu, bộ dạng như CPU quá tải.

“Từ Đại sư, ta không được rồi, chờ ta ngủ một giấc trước rồi lại chơi với ngươi thêm hai ván.” Nữ tử Thánh Quang mặt đầy cay đắng nói.

Rõ ràng cùng là cảnh giới Đại Thánh Nhân, vì sao chênh lệch lại lớn như thế, quan trọng nhất chính là, Từ Đại sư trước mắt vẫn chỉ là phân thân của hắn.

Từ Phàm xua tay, có chút cụt hứng.

Nữ tử Thánh Quang hóa thành một luồng thánh quang chui vào cung điện Thánh Quang của riêng nàng, bắt đầu tu dưỡng.

Lúc Từ Phàm cảm khái thời gian lúc sau sẽ nhàm chán, bên ngoài tiểu thế giới bỗng nhiên có người gọi.

“Vị tiền bối này có việc gì?”

Từ Phàm nhìn cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân tộc Thánh Huy trước mắt, hỏi.

“Đường đi đằng đẵng, ở khu Giáp có một thế giới trung tâm để chư vị giao lưu.”

“Hiện tại thế giới trung tâm đó đang tổ chức thi đấu giới kỳ, không biết ngươi có cảm thấy hứng thú không?” Cường giả tộc Thánh Huy cười hỏi.

Nghe được lời này, ánh mắt Từ Phàm sáng lên.

“Đa tạ tiền bối cho hay, vừa lúc vãn bối cảm thấy hơi nhàm chán.” Từ Phàm khách khí nói.

Cường giả tộc Thánh Huy gật đầu, đi đến tiểu thế giới kế tiếp thông báo.

Từ Phàm đi tới rìa Hỗn Độn chi chu trước, nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa bên ngoài hộ tráo.

“Đều là đồ tốt, đáng tiếc thực lực của ta không đủ.” Từ Phàm cảm khái nói.

Trong mắt hắn, những vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa này là căn nguyên vạn vật.

Hiện tại hắn có mấy trăm loại phương pháp có thể chuyển hóa những vật chất này thành năng lượng tồn tại.

Vẫy tay một cái, một ít vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Sau đó, dưới diễn biến của Từ Phàm, một ít vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa hóa thành một viên thần đan đại bổ.

Đại Thánh Nhân dùng một viên này, có thể giữ tinh thần mấy vạn năm.

Nhìn xem thần đan đại bổ thành hình trong tay, Từ Phàm không khỏi nở nụ cười.

“Vẫn là tiếp xúc lý giải chưa đủ nhiều, từ từ đến.”

“Ta vẫn là lần đầu nhìn thấy vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa bị chuyển hóa thành thần đan.”

Một giọng nói mang theo ý cười vang lên bên cạnh Từ Phàm.

Chỉ thấy một cường giả cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy lẳng lặng yên xuất hiện bên người Từ Phàm.

“Tiền bối ở đây xem rất lâu rồi sao?” Sau khi hành lễ, Từ Phàm hỏi.

“Chỉ là cảm thấy có người hấp thu vật chất trong Hỗn Độn bên ngoài, cho nên qua đây xem xét.”

“Không nghĩ tới vừa qua lại nhìn thấy ngươi chuyển hóa vật chất này thành thần đan, phương pháp khéo léo chút, đồ vật chuyển hóa có chút lãng phí.” Cường giả tộc Thánh Huy nói, tiện tay tóm một cái ra bên ngoài Hỗn Độn chi chu.

Một đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa lớn xuất hiện trong tay cường giả tộc Thánh Huy, sau đó dưới thao tác của hắn, đoàn vật chất bắt đầu từ từ diễn biến theo hướng Hỗn chân lý Độn.

“Diễn hóa thành thần đan quá mức lãng phí, biến thành chân lý Hỗn Độn mới là cách dùng hiệu quả cao nhất.”

“Chẳng qua ngươi có thể nắm giữ thuật biến hóa vật chất ở cảnh giới Đại Thánh Nhân, đúng là hiếm thấy.” Cường giả tộc Thánh Huy thưởng thức nhìn Từ Phàm.

“Đa tạ tiền bối khích lệ, vãn bối không nghĩ tới, vật chất này vậy mà còn có thể hóa thành chân lý Hỗn Độn.” Từ Phàm làm bộ ngạc nhiên nói.

Nhưng theo quan sát của Từ Phàm, dựa theo tốc độ đoàn vật chất kia diễn biến, ít nhất cần ba kỷ nguyên mới có thể hóa thành một phần chân lý Hỗn Độn.

Khoảng thời gian này đối với Từ Phàm mà nói, quá dài.

“Tiểu gia hỏa, ta thấy ngươi thiên tư bất phàm, có hứng thú hóa thành tộc Thánh Huy, bái nhập môn hạ của ta không?”

“Đến lúc đó ta cho phép ngươi bảo hộ bản tộc của ngươi.” Cường giả tộc Thánh Huy hoà nhã nói.

Vừa nghe được lời này, trong lòng Từ Phàm không nhịn được oán thán, quá mức ưu tú, cũng là một loại phiền não.

“Có thể phải làm tiền bối thất vọng rồi.” Từ Phàm khách khí nói.

“Hiểu rồi, khi nào nghĩ thông suốt, lúc đó lại đi tìm ta.”

“Nhớ lấy biệt hiệu của ta, Diệp.” Cường giả tộc Thánh Huy nói.

“Vãn bối đã nhớ.”

“Thật vất vả gặp được tiểu gia hỏa linh tú ngươi, đáng tiếc không phải tộc Thánh Huy ta.”

“Còn may là đang ở trên Hỗn Độn chi chu, ta phải cho chủ thuyền này mấy phần mặt mũi, nếu không tiểu bối ngươi nhất định chạy không thoát khỏi lòng bàn tay ta.” Cường giả tộc Thánh Huy thở dài nói.

“Tiền bối biết chơi giới kỳ sao?” Từ Phàm vội vàng nói sang chuyện khác, nếu không càng nói càng có ý tưởng này.

“Đương nhiên biết, kỳ lực giới kỳ của ta nằm trong mười vị trí đầu trong tộc Thánh Huy bọn ta đó.”

“Ngươi muốn chơi với ta một ván à?” Cường giả tộc Thánh Huy buồn cười hỏi.

“Vãn bối vừa học chơi giới kỳ không bao lâu, xin tiền bối chỉ điểm.” Từ Phàm nói.

“Đánh cờ thì là đánh cờ thôi, cái gì mà chỉ điểm với không chỉ điểm.”

“Nhưng đánh cờ ấy mà, có chút tiền cược trợ hứng là tốt nhất, không biết tiểu bối ngươi có thể lấy ra được đồ tốt gì.” Cường giả tộc Thánh Huy cười ha ha nói.

Từ Phàm lấy ra một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu, đây đều là nhặt được lúc vừa rời khỏi vùng Hỗn Độn.

“Huyền Hoàng chí bảo, miễn cưỡng có thể chứ?”

Hỗn Độn chi chu, thế giới trung tâm.

Lúc này đã có tốp năm tốp ba cường giả bắt đầu chơi giới kỳ.

Bên cạnh mỗi bàn cờ đều có mấy chục cường giả quan sát.

Từ Phàm và cường giả tộc Thánh Huy ngồi vào một bàn cờ trống, bắt đầu sắp xếp lại các quân cờ.

“Tiểu bối, ta cũng không ức hiếp ngươi, thời gian Hỗn Độn chi chu đến vùng Hỗn Độn tiếp theo còn cần ba vạn năm, nếu ván đầu tiên chưa kết thúc trước đó thì coi như ta thua.” Cường giả tộc Thánh Huy nói.

“Tiền bối khiêm nhường.” Từ Phàm gật đầu, cầm lên quân cờ đánh bước đầu tiên.

Cường giả tộc Thánh Huy khác ở thế giới trung tâm chú ý tới ván cờ bên này.

Chẳng qua vừa nhìn cảnh giới hai bên thì đã mất đi hứng thú, đây rõ ràng là một ván cờ hướng dẫn.

…

Bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, vùng Hỗn Độn vốn tối tăm bỗng nhiên bị bốn luồng ánh sáng tinh thần chiếu rọi.

Sau đó chỉ thấy một đợt dao động không gian cự lớn từ trung tâm khuếch tán ra bốn phương tám hướng.

Chỉ thấy một đại thế giới được sáu viên tinh thần xoay quanh xuất hiện.

“Trước kia chỉ mang theo tông môn chạy, hiện tại hay rồi, thăng cấp đến mang theo cả đại thế giới chạy trốn.” Phân thân số hai xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Chương 1420: Vết nứt

“Có thể chạy đã không tệ, hiện tại toàn bộ vùng Hỗn Độn, có ít nhất ba phần mười đại thế giới bị hủy.” Vương Vũ Luân xuất hiện bên cạnh phân thân số hai.

“Loại cuộc sống gian nan này phỏng chừng sắp kết thúc rồi, khoảng thời gian trước ta nhận được tin tức từ tộc Thiên Thương, mười ba đại chủng tộc, chín đế quốc Đại Thần Ma đã liên thủ.”

“Đồng thời còn giết chết một cường giả cấp Quốc chủ bên đối diện.”

“Đã có một ắt có hai, vùng Hỗn Độn tổn hại kia sớm muộn cũng sẽ bị chúng ta cắn nuốt.” Phân thân số hai nói.

“Như vậy cũng tốt, ít nhất sau này không cần mang theo đại thế giới chạy ngược chạy xuôi.” Vương Vũ Luân xem viên tinh thần ảm đạm sắp tắt nói.

Những năm này chạy ngược chạy xuôi, hai viên tinh thần dự bị bỏ ra không ít công sức.

“Số hai, bây giờ ngươi còn cảm ứng được ý thức bản thể không?”

“Không có, có tin tức ta nhất định sẽ báo cho ngươi trước, hiện tại ta chỉ có thể đảm bảo với ngươi, bản thể còn sống.” Số hai thuần thục trả lời.

Vấn đề này trong mấy vạn năm này, hắn đã trả lời mấy trăm vạn lần.

Đúng lúc này, một bóng dáng xuất hiện sau lưng Vương Vũ Luân, tản ra khí tức Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Cha, bên kia có một đám cự thú Hỗn Độn, ta có thể mang các đệ đệ, muội muội đi vây đánh không?”

Một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh dáng vẻ thiếu niên cầu xin nói.

“Không được, chuyện ngoài ý muốn lúc nào cũng có thể xảy ra, muốn đi cũng là phân thân đi, bản thể nhất định phải ở lại trong Tam Thiên giới.” Vương Vũ Luân cường điệu nói.

“Được.” Bóng dáng thiếu niên biến mất.

“Ngày nào cũng không làm người ta bớt lo.” Vương Vũ Luân nói.

“Ta thấy ngươi quản giáo quá nghiêm rồi, đều đã là cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, ngươi còn không cho người ta ra ngoài Tam Thiên giới.” Số hai cười nói.

“Cũng không xem tình hình hiện tại là gì, lỡ như khu vực này bộc phát chiến đấu cấp Quốc chủ, bọn họ căn bản không trở về kịp.” Vương Vũ Luân nói.

Vào lúc này, trên không Tam Thiên giới xuất hiện một cánh cửa Luân Hồi lớn.

Sau đó các loại cự thú và cường giả dị tộc từ trong cánh cửa Luân Hồi tuôn ra.

Trên cánh cửa Luân Hồi, một nam tử mặc áo bào trắng đứng đó.

“Người phụ trách dò xét khu vực xung quanh lần này là Lý Tinh Từ.” Số hai phân thân lộ ra một nụ cười ý vị thâm trường.

“Tinh Từ, ra ngoài Tam Thiên giới đừng quên dùng phân thân.” Vương Vũ Luân ra vẻ từ phụ.

Lý Tinh Từ chỉ thờ ơ liếc qua Vương Vũ Luân, hơi gật đầu, bóng dáng biến mất trong vùng Hỗn Độn.

“Số hai, ngươi thấy không, Tinh Từ hắn gật đầu với ta kìa.” Vương Vũ Luân mừng rỡ nói.

“Đây chỉ là lễ phép cơ bản nhất.”

Trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện trong tay số hai, các loại đại trận như không cần tiền bọc bên ngoài Tam Thiên giới.

Sau đó, một Thái Huyền điện ro lớn xuất hiện trên không Tam Thiên giới.

Lại có mấy tầng đại trận bọc bên ngoài Thái Huyền Điện.

Nhìn số hai công việc lu bù, Vương Vũ Luân lắc đầu bắt đầu tuần tra khu vực xung quanh.

“Hy vọng Minh tộc đừng phát hiện Tam Thiên giới nhanh quá, cũng hy vọng cường giả vùng Hỗn Độn rách nát kia đừng tới khu vực này.” Vương Vũ Luân vừa tuần tra vừa nói.

Mặc dù bây giờ hắn là người mạnh nhất toàn bộ Nhân tộc, nhưng điều hắn hy vọng nhất là Nhân tộc máu chóng có thêm mấy cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tiếp nhận vị trí của hắn.

Từ sau khi hắn trở thành người mạnh nhất, việc linh tinh mỗi ngày không ngớt, không phải điều hòa mâu thuẫn bên trong Nhân tộc thì là chống cự Minh tộc bên ngoài.

Lúc Vương Vũ Luân đang tuần tra khu vực xung quanh.

Bóng dáng Thánh Vạn Xuyên không biết xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân từ khi nào.

“Tiền bối, ta thông qua chỉ dẫn của Tiểu Quang phát hiện một viên Thánh Quang tinh thần độc lập không có đại thế giới, có nên điều động đại trận thay đổi tinh thần dự bị không?” Thánh Vạn Xuyên xin chỉ thị.

“Bồ Đào, cho Vạn Xuyên quyền hạn, để hắn điều động đại trận, thay đổi tinh thần chuẩn bị chiến đấu.” Vương Vũ Luân phân phó.

“Nhận được.”

Sau khi nhận được quyền hạn, Thánh Vạn Xuyên bèn lui xuống.

“Đáng tiếc ghê, thời vận không đủ, nếu không hiện tại cũng xem như là chủ một thế giới.” Vương Vũ Luân nói.

Trước đây vị trí chỗ Tam Thiên giới bị dao động chiến đấu cấp Quốc chủ quét ngang.

Thế giới Thánh Vạn Xuyên mới xây dựng còn không chịu nổi qua đợt đầu đã bị hủy diệt.

Nhưng dưới sự cố gắng của Thánh Vạn Xuyên, hắn giữ hạch tâm thế giới, cũng được sự giúp đỡ của Bồ Đào truyền về Tam Thiên giới.

Khi đó, Thánh Vạn Xuyên vốn đã nhờ vào đại thế giới tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

Nhưng vì thế giới bị hủy, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh vốn có lập tức rơi xuống đến Thánh Nhân cảnh.

Sau đó, Thánh Vạn Xuyên trực tiếp gia nhập vào ngoại môn Ẩn Linh môn, tu luyện lại lần nữa.

Sau lại tốn mấy chục vạn năm, từ Thánh Nhân cảnh lại đặt chân đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.

Bây giờ xem như một trong những trợ lý thiếp thân của Vương Vũ Luân.

Không quá lâu sau, dưới tác dụng của Tiểu Quang và trận pháp, một viên tinh thần to lớn được dẫn đến bên cạnh Tam Thiên giới.

Mà vị trí của viên tinh thần ảm đạm lần nữa bị thay thế bởi viên tinh thần kia

Lúc Thánh Vạn Xuyên hoàn thành tất cả công việc, chuẩn bị báo cáo công tác.

Viên tinh thần bị dẫn dắt tới đột nhiên vỡ ra một vết nứt như thâm cốc.

Cuối cùng một thú trảo to lớn từ trong vết nứt duỗi ra.

Một luồng Thánh Quang chi lực khổng lồ từ trên Thánh Quang tinh thần phát ra.

“Đm, thật xui xẻo!” Nhìn Thánh Quang tinh thần vỡ ra, vẻ mặt Vương Vũ Luân như dẫm phải phân.

Trong những năm đào vong này, hắn cũng gặp phải loại tình huống như này không ít.

Có vài cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân vì để thuận tiện, trực tiếp lựa chọn an gia trong hạch tâm tinh thần.

Hơn nữa loại tinh thần này thông qua thủ đoạn bình thường không dò xét ra được.

“Bồ Đào, phong tỏa!”

“Rút ra bản nguyên chi lực trong hạch tâm một viên tinh thần khác, bổ sung năng lượng, chuẩn bị cho bất cứ tình huống nào.”

Vương Vũ Luân phóng tới viên Thánh Quang tinh thần có vết nứt.

Xung quanh Thánh Quang tinh thần lập tức xuất hiện ba mươi cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.

“Bồ Đào, kế hoạch thế nào?” Ánh mắt Từ Cương nghiêm nghị nhìn cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân sắp tránh thoát khỏi trói buộc.

“Lùa đến nơi xa vây giết.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Trong nhất thời, tất cả cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh hưng phấn lên.

Lời Bồ Đào nói đại biểu cho xác suất chém giết thành công của bọn họ lần này tương đối cao.

Lúc mọi người ở đây đang chờ đợi, một pháp tắc chí cao đột nhiên bộc phát ra.

Một chiếc cần câu tựa như có thể thả câu thiên địa xuất hiện.

Lưỡi câu hóa thành một luồng kim quang rơi xuống vết nứt tinh thần nơi cự thú xuất hiện.

“Thành thật ở yên trong hạch tâm tinh thần không tốt sao, cứ phải mò ra.”

Cùng với giọng nói của Vương Vũ Luân, dây câu nối với lưỡi câu nháy mắt bị kéo căng.

Chiếc cần câu thả câu thiên địa cũng từ từ được kéo lên.

Cùng với biên độ cần câu kéo lên, cả viên tinh thần cũng dần chuyển động.

Lúc này tất cả cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh chờ xung quanh tinh thần đều đang yên lặng cầu nguyện.

“Vương sư thúc tuyệt đối đừng thành công, nếu không không có gì để đánh nữa.” Vương Huyền Tâm nhìn viên Thánh Quang tinh thần từ từ bị câu lên nói.

“Ha ha, các ngươi đừng chờ, lần này ta có dự cảm, ta có thể thành công.”

Đi kèm với lời Vương Vũ Luân, một vết nứt to lớn từ từ mở ra trên không viên tinh thần kia.

Một luồng năng lượng lập tức quấn chặt lấy Thánh Quang tinh thần, kéo về phía vết nứt.

Chương 1421: Liên hệ trong chốc lát

Lúc này, từ trong vết nứt tinh thần đã lộ ra nửa cái đầu của cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, mà lúc này trong ánh mắt của cự thú có chút hoảng sợ.

Nó cảm thấy nó bị một luồng pháp tắc chí cao vô hình trói buộc, tại loại pháp tắc chí cao này, nó không cách nào phản kháng.

“Grào!!”

Nó gầm lên giận dữ, chấn động vùng Hỗn Độn xung quanh.

Nhưng ngoài làm cho trận pháp phòng hộ bên ngoài Tam Thiên giới sinh ra từng đợt gợn sóng ra, không có bất kỳ lực sát thương nào nữa.

Phân thân số hai ở biên giới chiến trường quan chiến không khỏi cảm khái: “Không dễ dàng mà, trước kia ngay cả dao động chiến đấu Hỗn Độn Thánh Nhân đều sợ muốn chết, hiện tại đã có thể đối mặt với cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Sư phụ số hai, đợi thêm một thời gian nữa, chờ sau khi bọn ta đều tấn cấp trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, loại này cự thú bọn ta bắt tới cho ngươi làm tiểu miêu chơi.” Lý Tinh Từ đứng quan chiến cách đó không xa cười nói.

Luân Hồi giới môn của hắn đã mở, phái ra tất cả chiến lực cấp cao trong đó, hắn chỉ cần chỉ huy tầm xa là đủ rồi.

“Còn sớm, xem trạng thái hiện tại của các ngươi, ít nhất cần đặt cơ sở ngàn vạn năm.”

“Bây giờ điều ta mong chờ nhất là sư phụ bản thể của ngươi mau mau trở về.” Phân thân số hai quan sát toàn bộ chiến trường nói.

“Sư phụ khí vận hồng phúc tề thiên, bị hút vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa đều có thể đại nạn không chết.”

“Sau khi sư phụ trở về, nhất định sẽ có một phen thiên đại tạo hóa.” Lý Tinh Từ về khu vực chưa biết, vẻ mặt mong chờ nói.

Những năm này Tam Thiên giới vẫn luôn ở trạng thái chạy ngược chạy xuôi, không phải né tránh dao động chiến đấu cấp Quốc chủ, thì là né tránh truy sát của Minh tộc.

Mặc dù đường lui rất nhiều, tiền kỳ bố trí cũng rất hoàn mỹ, nhưng vẫn cảm thấy có chút chật vật.

Hắn cảm thấy, cho dù sư phụ không ở đây, Tam Thiên giới có bọn họ, cũng không nên chật vật như thế.

Lúc này, một nửa thân thú của cự thú từ trong vết nứt tinh thần bị câu ra.

Một lưỡi câu lớn móc chặt vào miệng cự thú Hỗn Độn.

Mà cự thú toàn lực giãy dụa, tựa như muốn thoát khỏi lưỡi câu.

“Sư thúc, đừng miễn cưỡng, di chuyển cự thú này đến nơi khác, bọn ta có thể đối phó!” Từ Cương nói.

Ngay lúc này, Nguyên chủ và Ma chủ mang theo mấy vị tiền bối Nhân tộc cũng xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Nguyên chủ, ta cảm thấy vận khí của chúng ta hơi kém đó, đến lượt bên Ẩn Linh môn trực ban liền có thể đụng phải loại cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thoạt nhìn yếu nhớt này.” Luyện Thể tiền bối nói.

“Đúng thế, đến lượt bên chúng ta, nếu không phải là loại con tôm nhỏ có thể tuỳ tiện bóp chết, nếu không thì là mấy con chúng ta không xử lý được, chỉ có thể di chuyển Tam Thiên giới.” Pháp Tướng tiền bối nói.

Lúc này, Tiễn Đạo tiền bối vẫn luôn không lên tiếng bên cạnh đã huyễn hóa Hỗn Độn Pháp Tướng, lấy ra cung tên Huyền Hoàng chí bảo bản mệnh, nhắm vào cự thú kia.

“Đều đừng tranh với ta, thật vất vả đụng phải một cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hơi yếu, ta nhất định phải ném nó tới khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa chưa biết kia.”

“Như vậy pháp tắc chí cao của ta nói không chừng có thể mở ra khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, câu Từ đại ca ra.”

Quanh người Vương Vũ Luân tản ra chí cao pháp tắc khí tức, như một vị thần vương từ trên cao nhìn xuống.

Theo cần câu có thể thả câu thiên địa bị kéo lên, cự thú hoàn chỉnh bị câu ra từ trong vết nứt tinh thần.

Từng chút tới gần vết nứt kia.

Sau đó ở trước mặt tất cả cao thủ Nhân tộc, cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bị vết nứt từ từ cắn nuốt.

Trong nháy mắt nó bị cắn nuốt, Vương Vũ Luân cưỡng ép mở rộng toàn bộ vết nứt.

“Từ đại ca, ngươi ở đâu, bọn ta rất nhớ ngươi!”

Tình cảm cực kỳ sâu nặng, như huynh đệ tay chân kêu gọi đại ca trở về.

Lúc này, trên Hỗn Độn chi chu, thế giới trung tâm, Từ Phàm đang chơi giới kỳ với cường giả tộc Thánh Huy bỗng ngẩn ra.

Hắn vậy mà cảm ứng được số một, số hai và Bồ Đào.

Mặc dù chỉ trong nháy mắt, nhưng Từ Phàm lợi dụng trong nháy mắt này truyền đi rất nhiều tin tức.

“Tiểu bối, đánh cờ với ta mà ngươi còn phân tâm!” Cường giả tộc Thánh Huy đối diện bất mãn nói.

Hắn thấy phân thần khi đánh cờ là bất kính lớn nhất đối với đối thủ.

“Ngại quá, vừa rồi hơi có cảm ngộ.” Từ Phàm nói, cầm lên một quân cờ hóa thành đạo Luân Hồi nhẹ nhàng hạ xuống vị trí gần trung tâm bàn cờ giới kỳ tới.

Trong chớp mắt, cả bàn cờ bắt đầu biến hóa, tất cả quân cờ vốn bị cường giả tộc Thánh Huy cắn nuốt đều phục sinh, kết hợp với những quân cờ Từ Phàm hiện có hóa thành một con mãnh thú, cắn nuốt hoàn toàn tiểu thế giới cường giả tộc Thánh Huy dùng quân cờ bố trí ra.

“Tiểu bối! Ngươi!!”

“Ta…”

Ngang sức ngang tài hắn duy trì lại bị cục diện ngầm bố cục sâu xa bỗng làm biến đổi.

Lúc hắn còn chưa kịp phản ứng, lúc hắn còn chưa nhìn rõ thế cục, vậy mà thua.

Thua cũng không đáng xấu hổ, đáng xấu hổ là cục diện này, hắn thế mà xem không hiểu.

“Ta là Trận Pháp Thần sư, không biết bố cục Luân Hồi giới này, có thể lọt vào pháp nhãn của tiền bối hay không?” Từ Phàm hơi mỉm cười hỏi.

Trong chớp mắt này, Từ Phàm trở thành tâm điểm tại thế giới trung tâm Hỗn Độn chi chu.

Tất cả cường giả đang đánh cờ đều nhìn Từ Phàm.

Trong mắt bọn họ, cảnh giới càng cao, kỳ lực sẽ càng gần người.

Giới kỳ lấy cảnh giới Đại Thánh Nhân chiến thắng cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, một màn này giống như là sâu kiến chiến thắng cự nhân.

Một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu xuất hiện trong tay cường giả tộc Thánh Huy.

“Tiểu bối, ta thua rồi, chúng ta lại đến một ván.” Thánh Huy tộc cường giả đem Huyền Hoàng chí bảo vứt cho Từ Phàm nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên, hắn biết cá đã mắc câu rồi.

“Được, ván này vẫn có đặt cược sao?”

“Có, nhất định phải có.”

Một phôi thai linh kiếm Hồng Mông chí bảo xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Thắng thì là của ngươi.”

Nhìn thấy phôi thai linh kiếm Hồng Mông chí bảo, Từ Phàm ngồi nghiêm chỉnh dùng tay ra dấu mời.

“Mời tiền bối đi trước.”

Bên ngoài Tam Thiên giới, phân thân số hai và Bồ Đào còn đang tiêu hóa tin tức Từ Phàm truyền tới.

“Sư phụ số hai hẳn là cảm nhận được sự tồn tại của sư phụ!” Từ Cương hưng phấn nói.

“Hiện tại chủ nhân đang ở trên Hỗn Độn chi chu của tộc Thánh Huy, đang vượt khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, dự tính trong bốn mươi vạn năm nữa có thể trở về tông môn.” Bồ Đào nói.

Nghe được lời này, tất cả cường giả Ẩn Linh môn ở đây đều phấn khởi lên.

Mặc dù thực lực của bọn họ trong những năm này đều đang tiến bộ, nhưng vẫn hoài niệm thời gian Đại trưởng lão ở tông môn.

“Đã qua nhiều năm như vậy, cũng không thiếu chút thời gian này.” Phân thân số hai mở mắt nói.

“Bồ Đào, ngươi chuẩn bị Truyền Tống trận trước, ta qua bên kia làm đầu trận.”

Trận bàn Hồn Nguyên biến lớn cỡ một thế giới, một Truyền Tống trận to lớn chậm rãi thành hình trên trận bàn.

“Ta sẽ xây dựng nền tảng tông môn ở cách vùng Hỗn Độn đích, bên ngươi nhanh làm xong Truyền Tống trận của Tam Thiên giới.”

Phân thân số hai nói xong, lập tức khởi động Truyền Tống trận, cùng trận bàn Hồn Nguyên truyền tống rời đi.

Chỉ để lại những cường giả Ẩn Linh môn mặt đầy nghi hoặc.

“Bồ Đào, gần nhất sư phụ thế nào, đều đang làm gì?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

“Tình hình chủ nhân hiện nay đang rất tốt, hiện tại đang ở trên Hỗn Độn chi chu đánh cờ.”

Lúc này, các đệ tử Ẩn Linh môn đều nhận được một phần quy tắc liên quan tới giới kỳ.

“Dựa theo phân phó của chủ nhân, thời gian kế tiếp, trọng điểm đột phá giới kỳ trong tông môn.”

Chương 1422: Vùng Hỗn Độn mới

Thế giới trung tâm Hỗn Độn chi chu.

Lúc quân cờ trong tay Từ Phàm chuyển hóa thành đạo Luân Hồi, trái tim cường giả tộc Thánh Huy đối diện tan nát.

Theo quân cờ của Từ Phàm hạ xuống, cảnh tượng của ván đầu tiên lại tái diễn lần nữa.

“Tiểu bối, ta phòng rồi lại phòng, ngươi nói cho ta, ngươi làm sao bố trí được cục diện này trong giới kỳ cho ta!!” Cường giả tộc Thánh Huy có chút không nhịn được.

“Tiền bối, loại đồ vật huyền diệu khó giải thích này, chúng ta có thể chơi thêm ván thứ ba, ta vẫn sẽ bố cục luân hồi, xem tiền bối có thể bảo vệ tốt hay không.” Từ Phàm cười nói.

“Tiểu bối, tiếp tục!”

Phôi thai Hồng Mông chí bảo tới tay.

Ván thứ ba kéo dài ba vạn năm, lần này tất cả cường giả trong cả thế giới trung tâm đều đến vây xem ván cờ này.

Dưới mí mắt của đông đảo cường giả tộc Thánh Huy, Từ Phàm lần nữa bố trí luân hồi thành công.

“Tiểu bối, ngươi tốt nhất giải thích rõ ràng cho ta!”

Một luồng khí thế cuồng bạo lan tràn trong thế giới trung tâm.

“Tiền bối, đừng vội, hiện tại ta liền giảng giải cho chư vị luân hồi này bố cục thế nào.”

Từ Phàm bắt đầu vì mọi người giảng luân hồi bố cục thế nào từ cạn đến sâu.

Đông đảo cường giả tộc Thánh Huy ở đây nghe như si như say.

Cùng lúc đó, bên ngoài biên giới vỡ vụn, một Truyền Tống trận to lớn xuất hiện.

Phân thân số hai cầm trong tay trận bàn Hồn Nguyên đi ra.

Nhìn biên giới vỡ vụn xung quanh, lại nhìn khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa ở nơi sâu biên giới.

“Cảm giác dùng trận bàn Hồn Nguyên hóa thành hạch tâm một giới có hơi không có lời.”

“Nhưng vùng Hỗn Độn xây dựng tạm thời lại không chứa được Tam Thiên giới.”

Một tiểu thế giới đặc thù ẩn chứa vạn đạo Hỗn Độn lấy phân thân số hai làm trung tâm bắt đầu chậm rãi khuếch tán.

Tiểu thế giới từ từ chuyển động về hướng khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Giống như một viên trân châu bị đưa xuống nước.

Sau khi lên một trận một gợn sóng, tiểu thế giới dần dung nhập vào trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Ba ngàn năm sau, đại trận truyền tống tầng ngoài Tam Thiên giới vận hành.

Trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa nhiều ra hai đại thế giới.

Trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, trong một vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ dùng Hồng Mông chí bảo ổn định có thêm một đại thế giới.

Bốn viên tinh thần vây quanh đại thế giới chậm rãi xoay tròn

Theo Tam Thiên giới hoàn toàn ổn định, tất cả cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân sôi nổi từ trong Tam Thiên giới phóng ra.

“Loại Hỗn Độn chi khí cấp bậc này! Vạn đạo Hỗn Độn rõ ràng thế này! Về sau trong Tam Thiên giới lại sẽ có thêm không ít cường giả rồi.” Nguyên chủ cảm khái nói.

“Bồ Đào, xây dựng một vùng Hỗn Độn tại khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này dễ như vậy sao?” Ma chủ hơi nghi hoặc hỏi.

Hắn nhìn thấy miêu tả về khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá trong tư liệu, nơi này đơn giản chỉ là một vùng tuyệt cảnh.

Không đến cấp Quốc chủ tuyệt đối không thể tiếp xúc với loại vật chất này.

“Điều kiện thành hình cơ bản nhất của vùng Hỗn Độn tạm thời, nắm giữ vạn đạo Hỗn Độn của vùng Hỗn Độn tiêu chuẩn cơ bản nhất.”

“Giống như xây dựng loại vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ bán vĩnh cửu này, thì cần phải có càng nhiều nhân quả và năng lượng dây dưa.”

“Đơn giản mà nói, vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ bán vĩnh cửu này là tiểu nhi tử của vùng Hỗn Độn.” Bồ Đào giải thích.

Lời giải thích của Bồ Đào khiến Ma chủ cảm thấy như ai làm cũng được.

Một cánh cửa truyền tống to lớn chậm rãi xuất hiện trên Hỗn Độn tinh thần bên ngoài Tam Thiên giới.

“Cái này còn có thể truyền tống về sao!” Từ Cương nhìn Truyền Tống trận to lớn nói.

“Vượt khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa tiêu hao năng lượng quá lớn, mỗi ngàn năm có thể truyền tống một lần, trước mắt chỉ giới hạn cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Tất cả cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân trong Tam Thiên giới nhận được tin tức Bồ Đào gửi tới.

“Không cần sống cuộc sống lo lắng hãi hùng nữa, thật tốt quá!” Thánh Vạn Xuyên nhìn biên giới khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá phía xa hình thành nói.

Khi đại thế giới Nhân Đạo hắn sáng tạo sụp đổ trước mắt hắn, lòng hắn cũng theo đó sụp đổ.

Mặc dù hắn gần như dốc hết sức cứu vãn, nhưng Nhân tộc cứu được không bằng một phần ngàn vạn đại thế giới kia.

Đây cũng là nguyên nhân lúc sau hắn không còn hùng tâm tráng chí gia nhập vào Ẩn Linh môn.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện của Từ Phàm.

Phân thân số hai nhìn thân xác bản thể Từ Phàm, hơi tính toán một phen bỗng phát hiện.

“Bản thể, có phải ngươi đã tính toán kỹ rồi không, trở về là có thể giải trừ phong ấn của hệ thống?” Phân thân số hai nhìn thân xác bản thể Từ Phàm nói.

Hỗn Độn chi chu, thế giới trung tâm.

Từ Phàm nhàm chán bắt đầu hành trình bán khoá học.

Hắn tổng kết nhiều loại thủ đoạn kỳ pháp kì lạ mà lại hữu hiệu của giới kỳ, bắt đầu dạy cho các cường giả tộc Thánh Huy.

Vừa bắt đầu còn có cường giả khiển trách loại hành động thủ đoạn này, cảm thấy chơi giới kỳ là phải dựa vào cảm ngộ thuận tâm đối với vạn đạo mà thôi, cách chơi thủ đoạn đã làm mất đi hương vị nguyên bản của giới kỳ.

Nhưng những cường giả lên án loại hành vi này không qua bao nhiêu năm, liền xám xịt vòng lại bên cạnh Từ Phàm mua khoá học.

Không có cách nào, trên Hỗn Độn chi chu, phần lớn cường giả giới kỳ đều mua của Từ Phàm.

Dựa theo mấy loại thủ đoạn nho nhỏ khiến kỳ lực của những cường giả từng khoá học tăng lên gấp bội.

Đối với cường giả chưa từng khoá học như bọn họ, có thể nói là giết loạn tưng bừng.

“Gói lại, gói lại hết cho ta!”

Từ Phàm nhìn thu hoạch những năm này, không khỏi nở nụ cười.

Chỉ riêng phôi thai Hồng Mông chí bảo đã thu được bốn món, Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu càng thu được hơn ba mươi món.

“Nếu không có bất ngờ gì xảy ra, hiện tại Tam Thiên giới hẳn đang ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa an gia.”

“Chỉ cần chờ ta trở về, sau khi giải mã xong hệ thống là có thể nhanh chóng trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Sau đó lại dùng trăm vạn năm trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đến khu vực trung tâm Hỗn Độn kiếm một chỗ cho Tam Thiên giới.”

Trở lại trong tiểu thế giới, Từ Phàm bắt đầu tính toán chuyện sau này.

Dự định của hắn bây giờ là sau khi làm Tam Thiên giới và Nhân tộc hoàn toàn đứng vững bước chân tại trung tâm Hỗn Độn, liền đi tìm kiếm vùng Hỗn Độn quê nhà của hắn.

Lúc Từ Phàm đang suy tư, nữ tử Thánh Quang đi đến bên cạnh Từ Phàm.

“Từ Đại sư, có muốn chơi một ván giới kỳ không, ta lại có lĩnh ngộ mới đối với quy tắc này.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Được nha.”

Thế là Từ Phàm vừa nghĩ chuyện vừa đánh cờ với nữ tử Thánh Quang.

Ba mươi năm sau, CPU của nữ tử Thánh Quang lại cháy.

“Lần này không khống chế tốt cường độ, chẳng qua kỳ lực có tiến bộ đấy, cố lên!” Từ Phàm đưa ra khẳng định.

“Có tiến bộ là tốt rồi.” Nữ tử Thánh Quang chóng mặt, về lại trong cung điện Thánh Quang của nàng tu dưỡng.

Thời gian lưu chuyển.

Theo Hỗn Độn chi chu đột nhiên chấn động, đã đến trạm đầu tiên, vùng Hỗn Độn Cảnh.

“Trong Hỗn Độn, đậu tại đây năm trăm năm, chư vị trên thuyền có thể đi du lãm vùng Hỗn Độn này một phen.”

Một âm thanh từ trên không tiểu thế giới vang lên.

“Không nghĩ tới bảy vạn năm lại qua nhanh như vậy.” Từ Phàm bỏ quân cờ trong tay xuống nói.

“Thời gian bảy vạn năm, giới kỳ của ta chỉ có thể bằng tầm trên dưới ngàn năm của Từ Đại sư, trách không được cha ta nói tư chất ta kém.” Nữ tử Thánh Quang thở dài nói.

“Kiên trì bền bỉ, vạn đạo có thể phá.” Từ Phàm thuận miệng an ủi một câu.

“Muốn đi dạo trong vùng Hỗn Độn này không?” Từ Phàm xem tư liệu của vùng Hỗn Độn này hỏi.

“Vùng Hỗn Độn này lấy Tiên Thiên linh vật mà nổi tiếng, đạo Luyện Đan càng nhất tuyệt.”

“Nghe đồn Luyện Đan Thần sư đỉnh cấp nhất vùng Hỗn Độn này có thể luyện chế Hỗn Độn Nguyên Anh thần đan, ăn vào có thể xây dựng cơ sở vô thượng.”

Chương 1423: Tộc Thánh Dược

“Hỗn Độn Nguyên Anh thần đan?”

Tên này nghe ra là tháy không đơn giản, khiến trong mắt nữ tử Thánh Quang tràn đầy tò mò.

“Đơn giản mà nói, uống vào thần đan này là có thể tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân mà không có bình cảnh.”

“Nếu như có thêm Hỗn Độn Thiên Hồn đan, có thể làm phàm nhân có một chút cơ hội thâu thiên, tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm nhìn tư liệu hờ hững nói, trong ánh mắt hắn cũng có một tia hiếu kì.

Những năm này mặc dù hắn không hề luyện đan, nhưng trình độ của hắn vẫn theo sát đạo Luyện Khí.

Nghe được giải thích của Từ Phàm, nữ tử Thánh Quang lập tức khiếp sợ, trong ánh mắt toả ra một luồng kim quang.

Nhưng sau đó lại ảm đạm xuống, loại đồ vật này ngẫm lại là biết, không phải Đại Thánh Nhân nho nhỏ như nàng có thể có được.

“Hỗn Độn chi chu đậu ở đây năm trăm năm, nhân thời gian này, ta vừa vặn có thể tìm tòi nghiên cứu đạo Luyện Đan nơi này.”

“Đây là tư liệu cơ bản của vùng Hỗn Độn này, ngươi xem có nơi nào cảm thấy hứng thú, có thể đi dạo chơi không.” Từ Phàm truyền tư liệu cho nữ tử Thánh Quang.

“Từ Đại sư, ta biết ngươi cũng tinh thông đạo Luyện Đan, nhưng ta muốn lặng lẽ hỏi một câu, đạo Luyện Đan so với đạo Luyện Khí của Từ Đại sư thì thế nào?” Mắt nữ tử Thánh Quang đảo một vòng, tới gần Từ Phàm lặng lẽ hỏi.

“Không kém nhiều lắm, nghiên cứu một thời gian ngắn, nhưng ngang hàng với đạo Luyện Khí.” Từ Phàm cười nói.

Nghe được lời này, biểu cảm của nữ tử Thánh Quang khẽ động.

“Từ Đại sư, bên cạnh ngươi có thiếu tiểu tùy tùng đi theo giúp ngươi làm việc vặt không?” Vẻ mặt nữ tử Thánh Quang tràn đầy khát vọng hỏi.

“Về đến vùng Hỗn Độn quê nhà trước đã, ngươi muốn ở cạnh ta làm việc vặt cũng được.”

Một cánh cửa không gian mở ra, Từ Phàm mang nữ tử Thánh Quang truyền tống đến trong đại thế giới Hỗn Độn chi chu đỗ lại.

“Ở vùng Hỗn Độn này, Luyện Đan Thần sư có thể luyện thành hai loại thần đan vừa nãy ta nói chỉ đếm trên một bàn tay.”

“Vừa khéo trong đại thế giới này có một vị, chúng ta có thể đi bái phỏng một lát.”

Bên ngoài Thánh Dược Tiên giới, Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đang xếp hàng đi vào trong một cự môn.

Toàn bộ Thánh Dược Tiên giới là tổng bộ của Thánh Dược Tiên đình, có Luyện Đan Thần sư đỉnh cấp nhất tọa trấn tại đây.

Nữ tử Thánh Quang ngửi mùi thuốc có thể thẩm thấu Thánh thể này, biểu cảm say mê một hồi.

“Chỉ mùi thuốc này đã có thể tăng cường một chút cho Thánh hồn ta, quá lợi hại!” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Biết vì sao nơi này là tổng bộ của Thánh Dược Tiên đình không?” Từ Phàm hỏi.

“Bởi vì vườn trồng Tiên Thiên linh căn lớn nhất toàn bộ vùng Hỗn Độn ở đây.” nữ tử Thánh Quang trả lời.

“Sai, là vì toàn bộ Thánh Dược Tiên giới chính là một viên thần đan, một viên thần đan đoạt tạo hóa của Hỗn Độn.” Từ Phàm nhìn Thánh Dược Tiên giới nói.

“Thần đan!”

“Nhãn lực của tiểu hữu thật tốt, có muốn đến Thánh Dược Tiên giới một lần không?”

Một giọng nói vang lên bên tai Từ Phàm.

“Vãn bối cố ý tới đây lĩnh giáo, không quấy rầy đến tiền bối là được.” Từ Phàm khách khí đồng ý.

Một ánh cửa ánh sáng truyền tống nho nhỏ xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

Từ Phàm mang theo nữ tử Thánh Quang bước vào.

Trong một tiểu thế giới tràn đầy Tiên Thiên linh căn, một vị tộc Thánh Dược tóc trắng đứng đợi ở đây.

“Tiền bối, Nhân tộc Từ Phàm, đặc biệt đến bái phỏng.” Từ Phàm hành lễ nói.

Người trước mắt không chỉ là Luyện Đan Thần sư, càng là một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.

“Tiểu hữu vừa đến nơi đây, ta liền chú ý đến.”

“Trình độ của tiểu hữu trên đạo Luyện Đan rất không tệ.”

Giữa người cùng nghề đều có cảm ứng, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Dược cũng ngửi được khí tức Luyện Đan Thần sư cùng cấp độ trên người Từ Phàm.

“Vãn bối từ vùng Hỗn Độn khác đến, hiếm khi gặp được Luyện Đan Thần sư như tiền bối, cho nên muốn nhân đây toàn tâm toàn ý giao lưu một phen.”

Sau lưng Từ Phàm xuất hiện hư ảnh một tiểu thế giới như lò luyện đan.

Trong tiểu thế giới đó, ẩn chứa vô cùng vô tận Tiên Thiên linh căn.

Những Tiên Thiên linh căn này theo tiểu thế giới biến hóa, bắt đầu mô phỏng tạo thành các loại thần đan.

Toàn bộ những thứ này đều là phối phương thần đan Từ Phàm nắm giữ.

“Số lượng Tiên Thiên linh căn trong vùng Hỗn Độn của tiểu hữu không khỏi quá mức ít ỏi, lãng phí một cách vô ích loại người thiên phú như ngươi.”

“Trình độ luyện đan tuy cao, nhưng số lượng thần đan và lý luận thôi diễn Tiên Thiên linh căn thành đan ngươi nắm giữ nhất định rất ít ỏi.”

“Tiểu hữu đi theo ta, chúng ta giao lưu chân giải đạo Luyện Đan trước.”

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Dược nói, bèn mang Từ Phàm đến trước một lò luyện đan lớn.

“Lò luyện đan này…” Từ Phàm nhìn chiếc lò luyện đan ẩn chứa pháp tắc chí cao này, trong lòng chẳng biết sao muốn có được.

“Hỗn Độn Chi Tôn, Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp, ta từng đi du lịch qua ba trăm chín mươi chín vùng Hỗn Độn, đây là lò luyện đan mạnh nhất.” Tộc Thánh Dược vô cùng tự hào nói.

“Tiền bối, ta có thể sờ lò luyện đan này không?” Từ Phàm có chút si mê nhìn Hỗn Độn Chi Tôn.

“Đương nhiên có thể.” Cường giả tộc Thánh Dược cười nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm nhẹ nhàng đặt tay lên trên Hỗn Độn Chi Tôn, lực cực kỳ nhẹ nhàng chậm rãi vuốt ve.

“Kết nối với khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, lấy vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa làm nguyên liệu ngưng tụ thần hỏa, có thể luyện hóa mọi thứ trên thế giới.”

“Còn có khí linh của Hỗn Độn Chi Tôn này, hiểu được phương pháp xử lý tất cả Tiên Thiên linh căn.”

“Còn có…”

Nhìn Từ Phàm nhẹ nhàng vuốt ve lò luyện đan, cường giả tộc Thánh Dược phảng phất như thấy được chính mình lúc tuổi còn trẻ.

“Tiểu hữu, luyện khí cuối cùng vẫn là luyện ngoại vật, bản thân mới là quan trọng.”

“Luyện Đan Thần sư đạo Luyện Khí chúng ta, hiểu nhất là lợi dụng vật Hỗn Độn tạo hóa hóa thành các loại thần đan, tăng lên thực lực của chính mình.”

Lão giả tộc Thánh Dược nói, một viên Hỗn Nguyên Thánh Nhân Thần đan xuất hiện trong tay hắn.

“Không nói những cái khác, chỉ nói viên Hỗn Nguyên Thánh Nhân thần đan trong tay ta, ẩn chứa một tia pháp tắc chí cao, cho dù là một sinh linh thế tục nuốt vào, trong thời gian ngắn có thể nhanh chóng trở thành cường giả cảnh giới Thánh Nhân.”

“Còn có loại này…” Cường giả tộc Thánh Dược lại lấy ra một viên thần đan.

Sau khi tinh tế quan sát hoàn chỉnh lò luyện đan, Từ Phàm lưu luyến không rời thu hồi tay.

“Tiền bối, chúng ta có thể giao lưu phương pháp luyện chế Hỗn Độn Nguyên Anh thần đan và Hỗn Độn Thiên Hồn đan hay không?” Từ Phàm hỏi.

Nghe được lời này, cường giả tộc Thánh Dược trầm mặc.

“Có vài thứ chúng ta có thể giao lưu với nhau, nhưng hai loại thần đan giá trị quá lớn, ta muốn biết ngươi có thể lấy ra cái gì để trao đổi?” Cường giả tộc Thánh Dược nhìn qua Từ Phàm.

“Dùng phương pháp này thì thế nào?”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.

Theo sau, một luồng khí tức pháp tắc chí cao từ trên người Từ Phàm tản ra.

Chỉ thấy thế giới vô tự bao phủ lấy đoàn vật chất trong tay Từ Phàm, sau đó bắt đầu chậm rãi chuyển biến dưới ý chí của Từ Phàm.

Trong ánh mắt khiếp sợ của lão giả tộc Thánh Dược, một viên Hỗn Nguyên Kim Tiên thần đan thành hình.

“Thần đan trong tay tiền bối, chỉ đơn thuần cường hóa cảnh giới đại đạo, sinh linh sử dụng thần đan cho dù cảnh giới đến, nhưng cảnh giới chiến lực và đại đạo bản nắm giữ lại xa xa không ngang nhau.”

“Mà viên Hỗn Nguyên Kim Tiên thần đan này, sau khi uống vào thì hoàng lương nhất mộng, sau khi tỉnh lại càng là một Kim Tiên đức, trí, thể, mỹ, lao, tứ tài đầy đủ.”

“Tiềm năng của bản thân nó, còn có lại tiến lên một bước.”

Chương 1424: Từ Phàm cảm động

Mặc dù cường giả tộc Thánh Dược không hiểu đức, trí, thể, mỹ, lao có tác dụng gì, nhưng hắn nghe hiểu ý của Từ Phàm.

“Chưa đủ!” Cường giả tộc Thánh Dược mở miệng nói.

“Thuật luyện đan tuy thường có, nhưng Tiên Thiên linh căn, thậm chí Hỗn Độn linh căn lại không thường có.”

Từ Phàm nói, nhận lấy Hỗn Nguyên Kim Tiên thần đan, thuận tiện lấy luôn Hỗn Nguyên Thánh Nhân thần đan trong tay cường giả tộc Thánh Dược.

Lại một đoàn Hỗn Độn vật chất xuất hiện trong tay Từ Phàm, theo diễn hóa, một Tiên Thiên linh căn hình dáng như nhân sâm xuất hiện.

“Vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa vậy mà có thể diễn hoá Tiên Thiên linh căn!!” Cường giả tộc Thánh Dược không kiềm được.

“Ta cũng là những năm gần đây mới lĩnh ngộ được đạo này, nguyện cùng tiền bối tìm tòi nghiên cứu.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Tốt! Tốt!!”

“Theo ta đến đạo trường, chúng ta cùng tìm tòi nghiên cứu Luyện Đan đại đạo!” Cường giả tộc Thánh Dược lập tức hưng phấn lên.

Nữ tử Thánh Quang bên cạnh Từ Phàm dùng ánh mắt sùng bái nhìn Từ Phàm.

Thời gian năm trăm năm trong luận đạo của Từ Phàm và cường giả tộc Thánh Dược thoáng qua mà đi.

Trên bình đài Hỗn Độn chi chu đỗ lại.

Cường giả tộc Thánh Dược lưu luyến không rời nắm tay Từ Phàm.

“Hiền đệ, lần này ngươi đi bảo ta làm sao bây giờ đây!”

“Trên con đường đạo Luyện Đan, ta không thể không có ngươi nha!” Lời nói xúc động vô cùng, giống như tay chân vĩnh viễn tách rời.

“Dược đại ca, thiên hạ không có tiệc nào không tan, nhưng chúng ta luôn có thời điểm gặp lại.” Từ Phàm nhìn cường giả tộc Thánh Dược lưu luyến không rời, trong lòng cảm thán, giao lưu năm trăm năm hơi sâu, suýt phanh xe lại không được.

“Hiền đệ, giao lưu năm trăm năm, đúng vậy, trợ giúp rất lớn trên con đường đạo Luyện Đan của ta, nói ngươi là ân sư tái tạo của ta cũng không đủ.”

“Trước khi chia tay, ta muốn tặng vật này cho ngươi, đừng từ chối.”

Một lò luyện đan cấp Hồng Mông chí bảo xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Dược đại ca!”

Khoảnh khắc nhìn thấy lò luyện đan cấp Hồng Mông chí bảo này, Từ Phàm cảm động.

Một tiếng Dược đại ca suýt làm cường giả tộc Thánh Dược rơi lệ.

Hai tay nắm chặt, hai bên đều hốc mắt rưng rưng.

Nữ tử Thánh Quang nhìn trong chốc lát bên cạnh cũng ướt hốc mắt.

Năm trăm năm này, hai bên đạo uẩn tương hợp, kiến giải trên đạo Luyện Đan vậy mà tương đồng nhất trí, hai bên lập tức cảm thấy gặp nhau quá muộn.

Vì thế cường giả tộc Thánh Dược còn chuyên môn mở ra trận pháp gia tốc thời gian mạnh nhất.

Trong trận pháp, hai người ước chừng luận đạo năm mươi vạn năm.

Nhưng lúc cách biệt, tình cảm không nỡ càng sâu đậm.

“Dược đại ca, chờ sau khi ta trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chu du vùng Hỗn Độn, khi đó ta nhất định sẽ mang cảm ngộ luyện đan mới trở lại giao lưu với Dược đại ca.” Từ Phàm nắm chặt tay cường giả tộc Thánh Dược nói.

“Hiền đệ, ta chờ ngươi!”

Hỗn Độn chi chu chậm rãi từ trên bình đài dâng lên, phá vỡ không gian rời đi trong ánh mắt không nỡ của cường giả tộc Thánh Dược.

“Hiền đệ, không có ngươi ta sống thế nào!”

Mặc dù không nỡ, nhưng vẫn phải chia ly, cường giả tộc Thánh Dược hiện tại hiểu được loại tình cảm này.

“Hiền đệ, ngươi đã nói, bất cứ đại đạo nào cũng đang đột phá.”

“Chúng ta đều là cường giả gánh vác đạo Luyện Đan, sau này hợp tác ắt có thể làm cho tất cả vùng Hỗn Độn vì đó run rẩy.”

Nhìn theo hướng Hỗn Độn chi chu phá vỡ không gian, ánh mắt cường giả tộc Thánh Dược kiên định.

Trong Hỗn Độn chi chu, Từ Phàm nhìn lò luyện đan Hồng Mông chí bảo thu nhỏ trong tay, trong ánh mắt cũng là không nỡ.

“Dược đại ca quả nhiên là một người tộc Thánh Dược thuần túy.” Từ Phàm không nhịn được cảm khái nói.

Năm mươi vạn năm giao lưu trong trận pháp thời gian làm Từ Phàm tạo dựng lại lần nữa hệ thống luyện đan của chính mình, đồng thời trong lòng cũng nảy sinh càng nhiều ý nghĩ.

Trong thời gian năm mươi vạn năm này, từ lúc mới bắt đầu chỉ là tham mộ phối phương của hai loại thần đan, đến giữa hận gặp nhau quá muộn, thành tâm giao lưu.

Mãi đến cuối cùng, hai bên đồng thời bỏ xuống một tia đề phòng trong lòng, lấy ra cảm ngộ sâu nhất của mình đối với đạo Luyện Đan tới giao lưu.

Mọi thứ dường như được định sẵn từ lâu.

Ngay lúc này, Từ Phàm chợt cảm giác được, trong Hồng Mông chí bảo có một không gian nho nhỏ đang dao động.

Thần niệm Từ Phàm theo đợt dao động không gian này tìm được không gian nho nhỏ kia.

Chỉ thấy ở trong không gian, có hai viên thần đan tản ra khí tức pháp tắc chí cao.

“Hỗn Độn Nguyên Anh thần đan, Hỗn Độn Thiên hồn đan.”

“Dược đại ca, ngươi làm như vậy khiến ta rất khó xử, tình nghĩa này ngươi bảo ta trả lại thế nào đây?” Từ Phàm cười khổ nói.

Ngay từ đầu Từ Phàm cũng có ý nghĩ lấy hai viên thần đan này, về sau cảm thấy cái giá phải bỏ ra quá lớn đành từ bỏ.

Nhưng không nghĩ tới, Dược đại ca không chỉ tặng lò luyện đan Hồng Mông chí bảo, trong đó còn tặng kèm hai viên thần đan này.

Từ Phàm thu hồi lò luyện đan vào trong linh bảo không gian.

Tài không lộ ra ngoài, huống chi là trên Hỗn Độn chi chu đầy cường giả này, càng không thể lộ ra ngoài.

Lúc này, chuông cửa trong tiểu thế giới vang lên.

“Từ Đại sư, còn bán khóa học không? Ta muốn học cách chơi vững vàng của ngươi.” Một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy khách khí hỏi.

“Bán khóa học? Đương nhiên bán.” Từ Phàm lúc này nhiệt tình đáp lại.

Vì bán khóa học, Từ Phàm đã nghĩ rất nhiều loại thủ đoạn thực dụng.

Lừa dối đám cường giả si mê giới kỳ này đến thần hồn rối loạn, nhanh chóng trầm mê trong các loại thủ đoạn này.

Lúc này lại có một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy đến bên ngoài tiểu thế giới của Từ Phàm.

“Từ Đại sư, ta muốn mua bộ cách chơi hậu kỳ trôi chảy của ngươi.”

Theo Hỗn Độn chi chu chính thức tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cường giả tìm Từ Phàm mua khoá học bắt đầu trở nên nhiều hơn.

Bốn vạn năm sau, sau khi Từ Phàm giảng giải cách chơi vững vàng trôi chảy xong cho ba vị cường giả tộc Thánh Huy.

Một cường giả tộc Thánh Huy trong đó như có điều suy nghĩ nói: “Từ Đại sư, có thể lưu lại Đạo Ngân Quang Ảnh đồ hay không?”

Nghe được lời này, ánh mắt mấy cường giả tộc Thánh Huy khác sáng lên.

“Ba vị tiền bối, nếu lưu lại Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, cũng không phải giá này.” Từ Phàm nói.

Ba cường giả tộc Thánh Huy này muốn làm gì, Từ Phàm đương nhiên biết rõ.

“Giá cả thương lượng là được, chỉ cần Từ Đại sư chịu ra giá.”

“Mỗi cách chơi, một món Hồng Mông chí bảo hoặc là Hỗn Độn linh căn.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Ba cường giả tộc Thánh Huy thương lượng với nhau, lấy ra hai món Hồng Mông chí bảo và một Hỗn Độn linh căn.

“Ba cách chơi, phiền Từ Đại sư.” Cường giả tộc Thánh Huy khách khí nói.

“Chế tác Đạo Ngân Quang Ảnh đồ không dễ, ta cần ba vạn năm.” Trong lòng Từ Phàm cười như nở hoa, cảm giác lại có thể thu hoạch một đợt rau hẹ.

Nghĩ đến đây, trong lòng hắn không khỏi cảm khái, vẫn là chỗ lớn có cơ hội.

Tin tức Từ Phàm muốn chế tác Đạo Ngân Quang Ảnh đồ đủ loại trường phái cách chơi của giới kỳ nhanh chóng truyền khắp trong Hỗn Độn chi chu.

Kết quả là, đơn đặt hàng đại bạo, Từ Phàm kiếm lời đầy bát bồn đầy.

Đơn đặt hàng Quang Ảnh đồ đều kéo đến sáu mươi vạn năm sau, vì thế Từ Phàm không thể không bố trí một trận pháp gia tốc thời gian.

“Tái ông mất ngựa, sao biết không phải phúc chứ!”

Nữ tử Thánh Quang nhìn Từ Phàm bận rộn, không khỏi cảm khái.

“Đừng chỉ nói ta, thu hoạch của ngươi lần này cũng không tệ!”

Làm tiểu trợ lý của Từ Phàm, nữ tử Thánh Quang nhận được ưu đãi từ cường giả tộc Thánh Huy trên Hỗn Độn chi chu.

Thỉnh thoảng chỉ điểm một câu, hoặc là ban thưởng vài món đồ nhỏ, làm cho nữ tử Thánh Quang cảm thấy nàng đã gặp được cơ duyên rất lớn trong nhân sinh.

Chương 1425: Thánh Huy chi chủ

Nữ tử Thánh Quang cầm ba phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ của Luân Hồi cục bắt đầu phân phát, đây là phân đoạn làm người hầu thích nhất khi nàng ở bên cạnh Từ Phàm.

Nếu gặp được cường giả tộc Thánh Huy hào phóng, tuỳ tiện chỉ điểm mấy câu, là có thể làm nàng có được lợi ích vô cùng.

“Tiền bối, đây là Đạo Ngân Quang Ảnh đồ Luân Hồi cục của ngươi.” Nữ tử Thánh Quang cung kính nói.

“Nhanh như vậy đã chế tác xong rồi!”

“Làm phiền ngươi đưa tới.” Cường giả tộc Thánh Huy cười ha ha nói, sau đó một đoàn chân giải đại đạo dùng Thánh Quang chi đạo ngưng tụ xuất hiện trong tay cường giả tộc Thánh Huy.

“Đây là cảm ngộ đơn giản của ta đối với đạo Thánh Quang, tin rằng sẽ có nhiều trợ giúp với ngươi.” Cường giả tộc Thánh Huy nhận lấy Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, tâm trạng rất tốt.

“Đa tạ tiền bối ban thưởng.”

Không lâu sau, ba nhà đã đi xong, nữ tử Thánh Quang nhận được ba phần thưởng rất tốt cho nàng.

Trở lại trong tiểu thế giới, nhìn thấy Từ Phàm nằm trên ghế dựa nhàn nhã phác họa Đạo Ngân Quang Ảnh đồ.

“Xem vẻ mặt của ngươi, thu hoạch hẳn rất tốt nhỉ?” Từ Phàm cười ha hả nói.

“Đồ ba vị tiền bối đó cho quả nhiên là không cách nào làm người ta cự tuyệt.” Nữ tử Thánh Quang ngại ngùng nói.

“Không cách nào cự tuyệt thì nhận cho tốt, sau này còn có rất nhiều phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ cần ngươi đi đưa, có thể lấy đến bao nhiêu chỗ tốt, đều phải xem tạo hóa của ngươi.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

“Đa tạ Từ Đại sư.”

“Khách khí cái gì, chạy vặt bên cạnh ta sao có thể không có chỗ tốt.”

Trong lúc nói chuyện, bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ kia được phát họa xong.

“Từ Đại sư, rõ ràng mấy năm là có thể chế tạo ra một phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, vì sao lại tuyên bố ra bên ngoài vạn năm một phần.” Nữ tử Thánh Quang khó hiểu hỏi.

“Vật hiếm mới quý, không nói trăm vạn năm một phần đã rất khách khí rồi.”

“Ngươi có tin không, sau này đồ vật này ước chừng rất nhanh có thể lưu hành trong vòng giới kỳ ở tất cả vùng Hỗn Độn.”

“Đến lúc đó, sẽ có càng nhiều cường giả có nhu cầu với loại đồ vật này.”

“Cường giả chơi giới kỳ tốt bình thường đều là căn cứ vào đại đạo tự thân tu luyện biến hóa ra kỳ lộ, loại cường giả này đánh tới đánh lui vẫn chỉ có mấy loại thủ đoạn này, hiện tại có Đạo Ngân Quang Ảnh đồ lại không giống vậy.”

“Thủ đoạn nhiều lên, kỳ lộ cũng sẽ trở nên càng quỷ dị, như vậy giới kỳ giới mới thú vị.”

Từ Phàm nói, bắt đầu phác hoạ phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ tiếp theo.

Theo Hỗn Độn chi chu bỗng nhiên chấn động, lại tới một vùng Hỗn Độn mới.

“Năm trăm năm, quá hạn không đợi.”

Còn chưa chờ thuyền chủ nói xong, tất cả cường giả tộc Thánh Huy đều không kịp chờ mà rời đi.

Không quá lâu sau, giới kỳ trong phạm vi vùng Hỗn Độn này liền dấy lên phong bạo.

“Cách chơi này ngươi học từ nơi nào, sao có thể chó như thế?” Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dị tộc vô cùng khó chịu nhìn cường giả tộc Thánh Huy đối diện.

Làm hảo hữu kết giao mấy trăm vạn Hỗn Độn kỷ nguyên, nội tình giới kỳ của người đối diện thế nào, hắn quá rõ.

Sao mới ngắn ngủi một, hai kỷ nguyên năm không gặp, kỳ lực lại tăng nhiều như vậy.

“Không nói lời này, chúng ta lại chơi một ván, để ngươi biết, dù là lúc đắc ý cũng không thể nói lời ngang ngược.”

Một câu nước cờ dở hổng lỗ chỗ của ngươi vĩnh viễn cũng không thắng được ta của hảo hữu làm trong lòng hắn từ đầu đến cuối đều không quá thoải mái.

Cho nên hắn muốn báo thù.

“Tới tới tới, tiếp tục, để ta xem thủ đoạn này của ngươi còn có kiểu gì.”

Cường giả dị tộc dọn sạch bàn cờ lần nữa, bắt đầu ván thứ hai.

Trong trận pháp gia tốc thời gian, hai người mới chơi vạn năm, quân cờ của cường giả dị tộc đối diện đã bị ăn sạch.

“Ta không tin, ta sắp nhìn thấu mấy kiểu này của ngươi rồi, tiếp tục!” Cường giả dị tộc phấn chấn nói.

Thua cờ là thứ yếu, quan trọng là phải nhìn ra cách chơi thủ đoạn này.

“Đến, ván thứ ba, xem ngươi có thể nhìn thấu toàn bộ hay không.” Cường giả tộc Thánh Huy hơi nhếch khóe môi lên.

“Tiếp tục!”

Ván thứ ba, đánh sáu vạn năm, cường giả tộc Thánh Huy đánh vô cùng gian nan, nhưng cuối cùng vẫn giành được thắng lợi.

Vẻ mặt cường giả dị tộc thua cờ càng thêm tự tin.

“Lại đến, ta đã nhìn thấu cách chơi của ngươi.”

“Dựa theo loại thủ đoạn nhỏ này, chỉ có thể thắng được nhất thời.”

“Hiện tại ta phải dùng thực lực nói cho ngươi, nước cờ dở thủng lỗ chỗ vẫn là nước cờ dở thủng lỗ chỗ, cho dù học được mấy kiểu từ nơi khác cũng chỉ là năng lực nhất thời thôi.” Cường giả dị tộc âm vang mạnh mẽ nói.

“Nếu đã như vậy, chúng ta tới ván thứ tư.” Cường giả tộc Thánh Huy lộ ra nụ cười thần bí.

Hai vạn năm qua đi, trong ánh mắt không thể tin của cường giả dị tộc, cường giả tộc Thánh Huy giành được thắng lợi.

“Lại là một loại cách chơi mới, nói cho ta, những kiểu này học từ đâu thế!” Vẻ mặt cường giả dị tộc đầy khó chịu nói.

“Đây đều là tự ta ngộ, muốn học, kêu ta một tiếng sư phụ, ta có thể dạy ngươi.” Cường giả tộc Thánh Huy có cảm giác thông suốt khi đại thù được báo.

“Chính ngươi ngộ, còn bảo ta kêu ngươi sư phụ!”

“Ngươi là dạng gì ta rất rõ, nói thật với ta là bằng hữu ngươi làm còn được.” Cường giả dị tộc khinh thường nói.

“Không kêu sư phụ thì không dạy ngươi, có bản lĩnh thì học ta trong cờ này.” Cường giả tộc Thánh Huy đầy mặt mỉm cười nói.

Trên Hỗn Độn chi chu, hắn cố gắng học tập thủ đoạn giới kỳ với Từ Đại sư, vì để thắng người tổn hữu này, hắn thậm chí còn đặt hàng với Từ Đại sư Đạo Ngân Quang Ảnh đồ bản tấn cấp dùng để học tập.

“Vậy cứ đến, ta cũng không tin loại thủ đoạn này ngươi có thể có liên tục.” Cường giả dị tộc nhìn khuôn mặt tiểu nhân đắc chí của cường giả tộc Thánh Huy, hận đến nghiến răng.

Cuối cùng hai bên lại bắt đầu đánh cờ.

Ván thứ năm, ba vạn năm, cường giả tộc Thánh Huy thắng.

Ván thứ sáu, năm vạn năm, cường giả tộc Thánh Huy thắng.

Ván thứ bảy, ván thứ tám, ván thứ chín…

Thường thường lúc một thủ đoạn sắp bị nhìn thấu, cường giả Thánh Huy lại đổi một loại thủ đoạn mới, làm lửa giận trong lòng dị tộc cường giả đối diện càng thêm tăng vọt.

“Không chơi cờ nữa, đi! Theo ta ra ngoài, chúng ta đánh một trận trước rồi lại nói.” Cường giả dị tộc nghiến răng nghiến lợi nói.

Ngay vào lúc này, cường giả tộc Thánh Huy dường như nhận được tin tức gì đó, lấy ra một phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ ném cho cường giả dị tộc.

“Thánh Huy chi chủ đại nhân giáng lâm ở vùng Hỗn Độn các ngươi, ta phải đến bên cạnh bảo vệ.”

“Thù ngươi mắng ta nước cờ dở thủng lỗ chỗ xem như báo, đây là một phần lễ vật nhỏ tặng người, trở về xem cho kỹ.” Cường giả tộc Thánh Huy nói xong liền phá không gian rời đi.

Lúc này, trên Hỗn Độn chi chu, Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đang trợn mắt há mồm nhìn cánh cửa quang huy phía xa.

Hai bên cánh cửa quang huy, có hơn trăm cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cung kính đứng hai bên bảo vệ.

Một con đường từ chí cao pháp tắc ngưng tụ từ cánh cửa quang huy trải rộng ra liên tục lan tràn đến dưới chân một cường giả làm thần hồn người ta cũng run sợ.

“Từ… Đại sư, đây… là người chúng ta được nhìn sao!” Nữ tử Thánh Quang run rẩy nói, thân thể không nhịn được run lên.

“Ta cảm thấy, hiện tại chúng ta tốt nhất nên đóng chặt lại tiểu thế giới, quan sát loại cường giả cấp bậc này, cho dù không truy cứu, pháp tắc chí cao phát ra cũng sẽ để lại vết tích trong tiên hồn chúng ta.” Từ Phàm nói xong bèn phong ấn tiểu thế giới chỗ hai người.

Chương 1426: Khí tức rách nát

Trong tiểu thế giới đóng kín, Từ Phàm cảm giác vẫn không an toàn, lại tăng thêm mấy tầng phong ấn.

“Chúng ta thành thật ở đây đừng lộn xộn, để yên ý nghĩ của mình đừng đoán mò.” Từ Phàm nói với nữ tử Thánh Quang.

“Hiểu rồi, Từ Đại sư.” Thân thể nữ tử Thánh Quang vẫn còn hơi run.

Mà lúc này, bên ngoài cánh cửa quang huy, một vị cường giả tộc Thánh Huy mang khí tức không thể diễn tả từ trong cánh cửa quang huy đi ra.

Chân đạp con đường pháp tắc chí cao ngưng tụ, đi về phía cuối con đường chí cao.

“Thánh Huy, đã lâu không gặp!” Một bên khác của con đường chí cao, một vị cường giả khí tức cũng không thể miêu tả cười nói.

“Đúng thế, từ trận chiến lần trước đến bây giờ, ta đều sắp quên đã qua bao nhiêu kỷ nguyên.” Cường giả tộc Thánh Huy từ trong cánh cửa quang huy đi ra dửng dưng nói.

“Y đồ ngươi đến ta đã biết, nhưng trong đó có một số việc giữa chúng ta nhất định phải nói rõ ràng.”

“Đương nhiên, nhưng ta hy vọng ngươi có thể cảm nhận được thiện ý của ta.”

Cánh cửa quang huy biến mất, con đường chí cao bao gồm cả hai vị cường giả cấp Quốc chủ cũng cùng nhau biến mất.

Tất cả cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bảo vệ xung quanh đều thở phào nhẹ nhõm.

“Hai vị này nếu lại trò chuyện nhiều thêm một lát, ta liền không chống đỡ nổi!” Một vị cường giả tộc Thánh Huy sờ ngực nói.

“Ta đã không chống đỡ nổi, trở về ít nhất phải tĩnh dưỡng vạn năm.” Một vị cường giả cấp Hồn Độn Đại Thánh Nhân dị tộc xấu hổ nói.

“Pháp tắc chí cao phát ra trên người hai vị đại nhân đó ăn mòn quá mức lợi hại.” Một cường giả tộc Thánh Huy vẻ mặt hư nhược cười khổ nói.

“Tất cả giải tán đi, lần này biểu hiện không tệ, tất cả các ngươi thông qua khảo nghiệm.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy dẫn đầu nói.

Nghe được lời này, trên mặt tất cả cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ở đây đều lộ ra vẻ hài lòng.

Trong Hỗn Độn chi chu, Từ Phàm cảm nhận được có người kêu gọi hắn ở bên ngoài tiểu thế giới, mới cẩn thận từng li từng tí mở ra một chút phong ấn, dò xét tình huống trên Hỗn Độn chi chu.

“Từ Đại sư, hai vị đại nhân đã rời đi, tiểu thế giới phong ấn của các ngươi có thể mở ra.” Một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân học cờ với Từ Phàm nói.

“Đa tạ tiền bối nhắc nhở.”

Từ Phàm phất tay triệt tiêu tất cả phong ấn của tiểu thế giới.

“Các ngươi còn phản ứng rất nhanh, biết tự mình phong ấn trong tiểu thế giới.”

“Nếu các ngươi lại quan sát nhiều thêm một lát, bị pháp tắc chí cao đi vào tâm trí thì toi rồi.” Vị cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó nhìn Từ Phàm.

Nữ tử Thánh Quang bên cạnh Từ Phàm cũng tỏ vẻ may mắn.

“Hỗn Độn chi chu lập tức khởi động, chờ tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa ta lại nói với ngươi.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cười thần bí.

Lúc này, Từ Phàm cảm giác trên Hỗn Độn chi chu ít đi rất nhiều cường giả.

Theo Hỗn Độn chi chu khởi động, tuỳ tiện phá vỡ không gian, tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Những cường giả không lên thuyền đều bị kéo đi làm tráng đinh rồi, cũng không biết là phúc hay họa.”

Thế giới trung tâm, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân gọi Từ Phàm ra vừa rồi thở dài nói.

“Tiền bối, vùng Hỗn Độn bên kia có phải sắp xảy ra đại sự gì không?” Vẻ mặt Từ Phàm tràn đầy tò mò.

Từ Phàm nhìn qua thế trận là biết nhất định có đại sự sắp xảy đến.

Nếu không sẽ không có thế trận lớn như thế, cũng sẽ không có nhiều cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bảo vệ như vậy.

“Đại sự cũng là đại sự dính đến loại cấp bậc kia, không liên quan gì đến chúng ta.”

“Nếu ngươi muốn biết chút vài nội tình cho phép, ta thật ra có thể nói cho ngươi.”

Nghe được lời này, Từ Phàm vội vàng ngưng tụ ra trà Đại Đạo, mời cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh nhấp một ngụm trà Đại Đạo, hài lòng gật đầu.

“Bình thường, có thể để loại tồn tại cấp bậc đó xuất động thế trận gặp mặt chính thức lớn như vậy.”

“Loại trừ ngoài tình huống ý muốn, có một loại khả năng rất lớn chính là tìm được bảo vật chí cao trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.” Cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thần bí nói.

“Bảo vật chí cao?”

Từ Phàm lấy ra một mâm linh quả kết ra từ trên Tiên Thiên linh căn.

“Đúng vậy, tác dụng cơ bản nhất của loại đồ vật này chính là có thể gia tăng danh ngạch trong vùng Hỗn Độn, bình thường bọn ta đều gọi là danh ngạch chí cao.”

“Về phần tác dụng khác, nhất định là vẫn có, chỉ là tồn tại cấp bậc như bọn ta không biết.” Cường giả kia ăn linh quả cười ha ha nói.

Lúc Từ Phàm tiêu hóa những tin tức này, vị cường giả kia lặng lẽ truyền âm với Từ Phàm.

“Từ Đại sư, ngươi xem, ta nói với ngươi nhiều chuyện bí ẩn như vậy, ngươi có có thể dạy ta một loại thủ đoạn giới kỳ đặc thù, loại chưa truyền thụ cho người khác được không?”

“Tiền bối vì ta giải hoặc, loại yêu cầu này, vãn bối nhất định sẽ thỏa mãn.” Từ Phàm khách khí trả lời.

Có thể để loại này cường giả sở cầu, trên người hắn cũng chỉ có giới kỳ.

Khi Hỗn Độn chi chu đi sâu vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, một tiếng vang trầm đục theo đó truyền đến.

Từ Phàm đang truyền thụ thủ đoạn độc nhất vô nhị nghe được âm thanh này.

“Con này giống như Hồng Mông Thánh Quy, chẳng qua chủng loại bất đồng mà thôi, con này nhanh hơn một chút, chỉ là có hơi ầm ĩ mà thôi.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân giải thích.

“Đa tạ tiền bối giải hoặc.”

“Đa tạ, vậy truyền thụ cho ta nhiều một chút thủ đoạn độc nhất vô nhị đi.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cười ha ha nói.

Vùng Hỗn Độn nhỏ độc lập chỗ Ẩn Linh môn.

Cách Tam Thiên giới không xa, một viên thủy tinh ngũ sắc to lớn như tinh thần phong ấn Từ Cương chặt chẽ.

“Cũng không biết là đại ca có thể lĩnh ngộ pháp tắc chí cao hay không.” Từ Nguyệt Tiên ở bên ngoài thủy tinh ngũ sắc, có phần lo lắng nói.

“Căn cứ theo suy tính của Bồ Đào, xác suất thành công chỉ có hai phần mười.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Xác suất hai phần mười đã rất lớn.” Cách đó không xa, Vương Huyền Tâm nói, ánh mắt có phần hâm mộ nhìn Từ Cương ở giữa ngũ sắc thủy tinh.

“Căn cơ của Đại sư huynh rất vững, lần này nhất định có thể sẽ thành công.” Lý Tinh Từ nói.

“Ta cảm thấy Tinh Từ nói đúng, hiện tại toàn bộ thủy tinh ngũ sắc đã có một chút ý vị của pháp tắc chí cao.” Vương Vũ Luân nói.

Lúc Từ Cương tu luyện cảm ứng được một chút cơ duyên, thế là tự mình phong ấn, lĩnh ngộ pháp tắc chí cao.

Bên ngoài thủy tinh ngũ sắc, gần như tụ tập tất cả cường giả Nhân tộc.

“Nếu sư phụ ở đây thì tốt rồi, dù là chỉ có hai phần mười kỳ ngộ, dưới sự chỉ đạo của sư phụ nhất định cũng sẽ thành công.” Vương Hướng Trì nói.

“Ta cũng nhớ sư phụ, ta tính thời gian, còn phải chờ ba mươi vạn năm nữa.” Từ Nguyệt Tiên thở dài nói.

Ngay lúc này, một âm thanh lanh lảnh từ bên trong thủy tinh ngũ sắc truyền ra.

Sau đó thủy tinh ngũ sắc hóa thành một khối Hỗn Độn chi thạch hoàn chỉnh, trong nháy mắt ngăn cách khí tức của Từ Cương.

Một tia khí tức không nói rõ được cũng không tả rõ được từ trên Hỗn Độn chi thạch phát ra.

Nhưng kém theo đó, còn có một tia khí tức rách nát.

Sau khi mọi người cảm nhận được khí tức này, sắc mặt hơi biến.

“Mau tìm, nhìn xem có thứ gì có thể giúp một tay không!” Vương Hướng Trì nói với hai ái đồ phía sau.

“Sư phụ, đã sớm chuẩn bị sẵn, Hỗn Độn chi dịch, nghe nói có thể chữa trị rách nát.” Hàn Phi Vũ lấy ra một cái hồ lô nhỏ nói.

“Phá Hiểu chi thạch, ta cảm giác hẳn sẽ hữu dụng.” Một viên đá nhỏ trong suốt xuất hiện trong tay Kiếm Vô Cực.

Chương 1427: Ngũ hành hóa vạn đạo

Hỗn Độn chi dịch hóa thành một con trường xà, trườn vào bên trong Hồn Độn chi thạch.

Giống như một khối băng lạnh bị dội vào một chảo dầu nóng, lượng lớn Hỗn Độn chi khí tinh thuần bốc lên.

Đồng thời chút ít khí tức rách nát bị làm tan ra.

“Có hiệu quả! Còn nữa hay không!” Vương Hướng Trì có chút ngạc nhiên nhìn Hàn Phi Vũ.

“Đây là phần thứ hai, cũng là một phần cuối cùng.” Hàn Phi Vũ lại lấy ra một cái hồ lô nhỏ.

Vương Hướng Trì nhanh chóng dẫn ra Hỗn Độn chi dịch về phía Hỗn Độn chi thạch.

Trong chớp mắt, khí tức rách nát trên Hỗn Độn chi thạch bị tiêu mòn hết.

Mọi người thấy biến hóa như thế, hơi thở phào, Từ Nguyệt Tiên cảm kích nhìn Hàn Phi Vũ.

Lúc mọi người ở đây buông lỏng, một tia khí tức rách nát càng thêm mãnh liệt lại từ trên Hỗn Độn chi thạch tuôn ra, một luồng hắc khí xuất hiện trong Hỗn Độn chi thạch.

“Không được, mọi người có cách gì thì nhanh dùng đi.” Vương Hướng Trì nói.

Ngay lúc này, một vết nứt không gian trên Hỗn Độn chi thạch mở ra, năm phần chân lý Hỗn Độn trực tiếp được đưa vào Hỗn Độn chi thạch.

Cuối cùng một luồng ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí cực kỳ cô đặc nhỏ vào Hỗn Độn chi thạch, tổng cộng có mười giọt, mỗi giọt cũng tương đương với trăm vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Đây là Bồ Đào chuẩn bị cho mọi người kế tiếp tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Được chân lý Hỗn Độn và ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí tưới nhuần, hắc khí và khí tức rách nát trên Hỗn Độn chi thạch bị áp chế.

Hỗn Độn chi thạch màu hỗn độn vậy mà bắt đầu trở nên rõ ràng trong suốt, Từ Cương bị phong ấn bên trong cũng có thể nhìn rõ diện mạo của hắn.

Một luồng Ngũ Hành chí cao chi lực rõ rệt từ trên Hỗn Độn chi thạch khuếch tán ra.

Lấy Hỗn Độn chi thạch làm trung tâm, vị trí khu vực chỗ đám người hóa thành thế giới Ngũ Hành.

Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ, tiến tới hóa thành Hỗn Độn.

Cuối cùng Hỗn Độn phân hiểu như khai thiên, thanh khí lên cao, trọc khí chìm xuống.

Nhìn thấy cảnh tượng thế này, Vương Vũ Luân cau mày, cảm thấy có hơi không đúng.

Mọi người ở đây đắm chìm trong thế giới chí cao diễn hóa kì lạ này.

Bỗng nhiên một vết nứt Hỗn Độn từ trên không thế giới vỡ ra.

Sau đó cả thế giới bắt đầu sụp đổ.

Mà Hỗn Độn chi thạch nằm ở giữa thế giới đó lại phủ kín một tầng hắc khí.

Lúc này, một luồng lưu quang nho nhỏ bay tới Hỗn Độn chi thạch ở giữa.

“Sư phụ, vật này vốn định giữ cho ngươi dùng.” Kiếm Vô Cực cảm thấy hơi đáng tiếc.

“Cấp cứu, việc này sau này lại nói.” Ánh mắt Vương Hướng Trì nhìn chằm chằm vào Hỗn Độn chi thạch.

Thầm nghĩ chỉ cần Đại sư huynh có thể thành công, sau này hắn sẽ là người có chỗ dựa Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Phá Hiểu chi thạch dung nhập vào trong Hỗn Độn chi thạch, toàn bộ thế giới chí cao như đảo ngược thời gian, lại trở về lúc Hỗn Độn phân hiểu.

“Từ Cương, diễn hóa Hỗn Độn của ngươi có vấn đề, lúc phân hiểu, đừng dựa vào phương pháp vừa nãy.”

Khó khăn khi tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân gặp phải, mỗi người đều không giống nhau, nhưng có vài thứ đều là tương thông.

Sau khi lời này của Vương Vũ Luân nói xong, toàn bộ thế giới Hỗn Độn rõ ràng chấn động, sau đó một tia thanh khí từ từ đi lên, Hỗn Độn lần nữa phân hiểu.

Khi thế giới chậm rãi phân hiểu, Vương Vũ Luân lại cảm nhận được một chút không đúng.

“Chẳng lẽ đã định trước thất bại sao?” Vương Vũ Luân thở dài trong lòng.

Vì kỳ ngộ Từ Cương tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lần này, toàn bộ Ẩn Linh môn đã bỏ vào không ít tài nguyên.

Chỉ cần thất bại, những tài nguyên này sẽ hoàn thành hóa thành tro tàn.

Phát triển sau đó không có ngoài dự liệu của Vương Vũ Luân, toàn bộ Hỗn Độn chi giới lại lần nữa sụp đổ.

Ngay lúc này, một tia lực lượng tràn đầy sinh mệnh xuất hiện trong thế giới, cưỡng ép tu bổ Hỗn Độn giới.

“Tiểu tử này liều mạng rồi.” Vương Vũ Luân đau đầu, hắn hiểu nếu không bắt lấy kỳ ngộ lần này, lần sau lĩnh ngộ được pháp tắc chí cao, và thời cơ cảm nhận được tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh, không biết phải chờ thêm bao nhiêu kỷ nguyên nữa.

Đổi lại là ai cũng không thể từ bỏ kỳ ngộ lần này.

Nhìn Hỗn Độn giới dần được tu bổ, mọi người không khỏi thở dài.

Bọn họ đã nhìn ra, cho dù dùng bản nguyên chi lực cưỡng ép tu bổ, cũng chỉ có thể duy trì nhất thời.

“Từ đại ca, những năm sau khi ngươi đi, ta vẫn luôn thay ngươi bảo vệ Ẩn Linh môn.”

“Sau này, e rằng ta không thay ngươi canh giữ nổi nữa.”

“Vì Từ Cương, cũng là vì Ẩn Linh môn chúng ta, ta nhất định phải liều một phen.”

Trong Hỗn Độn giới, một chiếc cần câu có thể thả câu thiên địa xuất hiện.

Vương Vũ Luân lấy ra một món Hồng Mông chí bảo treo trên lưỡi câu, trước sau vung cần câu mang theo Hồng Mông chí bảo tiến vào hư không chưa biết.

Không quá lâu sau, dây câu đột ngột kéo căng, cuối cùng một hạt giống lóe ra khí tức sáng thế chí cao bị câu lên.

Hạt giống mang khí tức sáng thế chí cao vừa xuất hiện trong Hỗn Độn giới, toàn bộ Hỗn Độn giới lại bắt đầu thôi diễn.

Âm dương rõ ràng, thiên địa xuất hiện, lúc ngũ hành sắp xuất hiện, lực lượng của hạt giống bị tiêu hao gần như hết sạch, biến mất trong Hỗn Độn giới.

“Bồ Đào, Hồng Mông chí bảo!” Vương Vũ Luân hô lên một tiếng.

Một món Hồng Mông chí bảo uy năng không mạnh xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

Móc vào lưỡi câu, lần nữa đi vào trong hư không chưa biết.

“Từ đại ca yên tâm, ngươi không ở đây, ta chính là hậu thuẫn của Từ Cương, trước khi ta có thể chống đỡ, Từ Cương không thể tấn cấp thất bại.” Ánh mắt Vương Vũ Luân kiên định nói, trong đầu không ngừng nhớ lại mọi chuyện với Từ đại ca.

Lúc này, toàn bộ Hỗn Độn giới lại bắt đầu không ổn định.

Lúc sắp có dấu hiệu sụp đổ, dây câu của cần câu thả câu thiên địa đột nhiên kéo căng.

Sau đó một cự đản cướp tạo hóa Hỗn Độn bị câu ra.

Hỗn Độn giới lần nữa bắt đầu thôi diễn, ngũ hành xuất hiện, sinh cơ đại bạo phát, pháp tắc thời gian và không gian xuất hiện, bắt đầu diễn hóa sinh mệnh cơ sở nhất.

“Tâm quá lớn, ngũ hành hóa vạn đạo, đây là con đường Từ đại ca dạy hắn sao?”

Nghĩ đến đây, Vương Vũ Luân hơi thở dài trong lòng.

Trước đây hắn tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hoàn toàn là do cơ duyên xảo hợp, thuận theo pháp tắc chí cao đơn giản nhất, cũng là nắm giữ chắc chắn nhất đi xuống.

Nếu như lúc tấn cấp có Từ đại ca ở đó, hắn nhất định không phải có chiến lực như bây giờ.

Sinh Mệnh đại đạo xuất hiện, đạo Linh Hồn bắt đầu diễn hóa.

Tới đây, cả thế giới lại bị kẹt lại, mọi người ở trong thế giới bắt đầu sốt ruột.

“Cha, đón lấy.”

Ba món Hồng Mông chí bảo hóa thành lưu quang bay về phía Vương Vũ Luân, đây là thu hoạch lớn nhất trong những năm này của ba sư đồ Vương Hướng Trì.

“Tiểu tử thối này.” Vương Vũ Luân không cự tuyệt, nhận lấy ba món Hồng Mông chí bảo, nhưng không trực tiếp dùng.

“Tiểu Thanh, đưa Hồng Mông chí bảo của ngươi cho ta.” Vương Vũ Luân kêu gọi trong lòng.

Một luồng kiếm quang từ bên ngoài Hỗn Độn giới bay đến, một thanh linh kiếm Hồng Mông chí bảo xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

Móc vào lưỡi câu, thăm dò vào hư không chưa biết.

Không bao lâu sau, một viên tinh thể pháp tắc chí cao bị lưỡi câu câu vào trong Hỗn Độn giới.

Cả thế giới bắt đầu nhanh chóng diễn hóa lần nữa.

Linh Hồn, Hỗn Độn, Vận Mệnh, Thánh Dương…

Rất nhiều đại đạo bắt đầu từ thế giới diễn hóa xuất hiện một cách tự nhiên.

Nhìn thế giới dần hoàn chỉnh, Vương Vũ Luân nhìn Từ Cương trong Hỗn Độn thạch.

“Tiểu tử này từ sau khi tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân, theo như lời Từ đại ca nói, giống như là bật hack.”

Chương 1428: Một canh giờ

“Trước kia hình như loại thao tác ngũ hành hóa vạn đạo này đều là chuyện Từ đại ca làm.” Vương Vũ Luân nhìn thế giới đang diễn hóa cảm khái nói.

“Tiểu Lê, đưa Hồng Mông chí bảo của ngươi cho ta.”

Nhìn thấy thế giới diễn hóa càng lúc càng chậm lại, Vương Vũ Luân biết hắn nên xuất thủ.

Một đóa hoa sen trắng tinh chói mắt xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

Móc lên lưỡi câu, thả câu lần nữa.

Lúc này, tại xa khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa cách nơi này không biết bao, một chiếc Hồn Độn chi chu đang nhanh chóng tiến lên.

Ngay lúc này, một đóa hoa sen cấp Hồng Mông chí bảo mang theo một sợi dây xuất hiện tại đây, sau đó lại phá vỡ không gian, tiến vào trong hư không chưa biết.

Trong chớp mắt này, Từ Phàm đang phác họa Đạo Ngân Quang Ảnh đồ chợt ngây ra.

Trong chớp mắt đó, hắn lại cảm giác thấy Bồ Đào, số một và số hai.

“Từ Cương đang tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ngũ hành diễn hóa vạn đạo.” Từ Phàm cau mày nói.

“Đã cưỡng ép diễn hóa đến mức vạn vật sinh, thế này phải tốn bao nhiêu thứ, ta không ở đó thì không thể nhịn một chút à.”

Từ Phàm hơi đưa tay, trong tay ngưng tụ ra một thế giới vô tự rất nhỏ.

Sau đó Ngũ Hành chi lực xuất hiện trong thế giới vô tự bắt đầu diễn hóa.

Một hơi thở sau, tiểu thế giới này đã xuất hiện văn minh tu luyện, thậm chí đã mở ra tiên giới thứ hai.

Nhìn quá trình diễn hóa, Từ Phàm trong mắt tràn ngập vẻ lo lắng.

Đại đồ nhi của mình thế nào, hắn hiểu rất rõ.

Cho dù đã khai khiếu sau khi tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân, nhưng loại trình độ này vẫn xa chưa đi đến con đường hắn vì đại đồ đệ chỉ điểm trước đây.

Lúc tấn cấp hắn có đó còn dễ nói hơn chút, nếu như không có, xác suất thành công không đến một phần vạn.

“Trong nháy mắt vừa rồi, hẳn là Vũ Luân thả lưỡi câu thăm dò hiểu biết khu vực này, cho nên ta có thể cảm nhận được sự tồn tại của số một, số hai và Bồ Đào.”

“Nếu như ta lại có thể kết nối đến tông môn thì tốt rồi, ít nhất có thể làm Từ Cương gia tăng một xíu xác suất thành công.” Từ Phàm hơi đau lòng nói.

Huynh đệ tốt vì giúp Từ Cương thôi diễn thế giới, ngay cả Hồng Mông chí bảo của hồng nhan tri kỷ của hắn đều đã dùng ra.

Sau khi hắn trở về, nhân tình này phải trả sao đây!

“Quá trượng nghĩa rồi!”

Bên ngoài Tam Thiên giới, Vương Vũ Luân nhìn Hỗn Độn giới lại đang sụp đổ, trong ánh mắt xuất hiện một tia tuyệt nhiên, lấy ra ba món Hồng Mông chí bảo nhi tử cho hắn móc lên lưỡi câu.

“Hỗn Độn, theo tâm ý ta, câu Từ đại ca trở về.”

Lưỡi câu mang theo ba món Hồng Mông chí bảo, thăm dò vào trong hư không chưa biết lần nữa.

Mà Từ Phàm đang buồn rầu trên Hỗn Độn chi chu đột nhiên cảm giác được trong ý thức xuất hiện một lưỡi câu.

Trong nháy mắt, Từ Phàm cảm giác ý thức xuyên qua Hỗn Độn vô tận, xuất hiện trong một tiểu thế giới đang diễn hóa.

“Sư phụ!”

“Đại trưởng lão!”

Đám người nhìn hư ảnh Từ Phàm, kinh ngạc hô lên.

“Từ đại ca, không cần nói nhiều, mau xem tình huống hiện tại của Từ Cương.” Vương Vũ Luân vội vàng nói.

Sau khi hắn câu ra ý thức của Từ Phàm, trong đầu liền có một cái đồng hồ cát.

Hắn biết lúc đồng hồ cát lật lại, cũng chính là lúc Từ đại ca rời đi.

Ở Tam Thiên giới, thân xác bản thể Từ Phàm trong Ẩn Linh môn nháy mắt xuất hiện tại đây.

Sau khi nắm giữ thân thể, Từ Phàm nhanh chóng đi tới bên cạnh Hỗn Độn chi thạch.

“Bồ Đào, lấy ra tất cả ngưng dịch thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí.”

Từ Phàm vẫy tay, trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện.

Đồng thời, trên Hỗn Độn chi thạch, xuất hiện một đoàn ngưng dịch thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí.

Sau đó trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, Từ Phàm dùng ngưng dịch thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí bố trí hàng ngàn vạn pháp trận trên Hỗn Độn chi thạch.

Những năm này, Từ Phàm lấy được không ít đồ tốt từ trong tay đám cường giả tộc Thánh Huy, trong đó có rất nhiều chân giải pháp tắc chí cao và một vài trận pháp thần bí ngay cả hắn cũng không thể thôi diễn ra.

Theo trận pháp trên Hỗn Độn chi thạch càng lúc càng nhiều, thế giới này cũng càng ổn định.

“Vũ Luân, cảm tạ.” Từ Phàm vừa khắc trận pháp vừa cảm kích nói.

“Đều là huynh đệ, Từ Cương lại là sư điệt ta, ngươi không ở đây, ta không bảo vệ hắn thì ai bảo vệ hắn.” Vương Vũ Luân như trút được gánh nặng nói.

Ngay khoảnh khắc Từ Phàm được câu lên, hắn biết nhiệm vụ của mình đã hoàn thành.

“Một canh giờ hơi ngắn, cảm tạ cũng đừng nói nhiều, chờ ta trở về!”

Từng tầng trận pháp bám vào ngưng dịch thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí, kề sát vào trên Hỗn Độn chi thạch.

Ngay khoảnh khắc cuối cùng, ngưng dịch thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí hao hết, ý thức Từ Phàm cũng bị hút vào trong không gian chưa biết.

Chờ lấy lại tinh thần, đã xuất hiện trên phân thân số ba ở Hỗn Độn chi chu.

“Lần này đi, ta vẫn hơi nhớ nhà.” Từ Phàm lãnh đạm nói.

“Từ Cương đã tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, vậy sau khi trở về, chẳng phải là ta có thể hoàn toàn nằm.” Từ Phàm nở nụ cười, dường như ý nghĩ thu đồ đệ của hắn trước đây đã đạt thành rồi.

Đúng lúc này, Hỗn Độn chi chu nhẹ chấn động, lại tới trong một vùng Hỗn Độn mới.

“Vùng Hỗn Độn, Vĩnh, đã đến.”

Một âm thanh vang lên trong tất cả tiểu thế giới trên Hỗn Độn chi chu.

“Nhanh như vậy à.”

Từ Phàm nhìn qua bản đồ lộ tuyến, vùng Hỗn Độn trong Hỗn Độn kế tiếp chính là Mục.

“Từ Đại sư, có phải chúng ta sắp đến nhà rồi không?” Nữ tử Thánh Quang xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Còn kém hơn mười vạn năm nữa, đừng gấp.” Từ Phàm cười nói.

Sau khi đến vùng Hỗn Độn tiếp theo, mới là bắt đầu con đường về nhà khó khăn nhất.

“Đi, đi dạo vùng Hỗn Độn này, xem thử có gì đặc sắc.”

Từ Phàm mang theo nữ tử Thánh Quang rời khỏi Hỗn Độn chi chu, bắt đầu đi dạo trong vùng Hỗn Độn mới này.

“Vùng Hỗn Độn này thú vị ghê, vùng đất uẩn dưỡng sinh linh, thế mà là từng cự thú thế giới.” Nữ tử Thánh Quang nhìn cự thú hình tròn lớn như đại thế giới, ngạc nhiên nói.

“Ở vùng Hỗn Độn chúng ta cũng có loại cự thú này, chẳng qua là tương đối ít mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Đó chỉ là thế giới thể nội đơn thuần, chưa hoàn chỉnh hệ thống pháp tắc đại đạo, cái này không giống.” Hai mắt nữ tử Thánh Quang sáng lên nhìn cự thú.

“Đi thôi, ta dẫn ngươi đi khu trung tâm Hỗn Độn xem, trong vùng Hỗn Độn này, đạo Mỹ Thực rất nổi danh đó.”

“Thánh Trù đỉnh cấp nhất nhất, làm ra đồ ăn vừa là mỹ vị của vùng Hỗn Độn, lại có hiệu quả của đan dược đỉnh cấp nhất.” Từ Phàm nói, nhớ tới viên Sinh Cơ tinh thần trong tông môn.

Hắn dám cam đoan, nếu như mình không xuất hiện, viên Sinh Cơ tinh thần đó nhất định sẽ bị Vương Vũ Luân kéo đến hòa tan trong Hỗn Độn giới Từ Cương diễn hóa.

“Phải không! Vậy nhất định phải đi nếm thử!”

Từ Phàm mang một lòng giao lưu, đi đến khu vực trung tâm Hỗn Độn.

“Giá cả sao lại đắt như thế!” Từ Phàm nhìn thực đơn hỏi.

“Quý khách, chủ bếp của bọn ta chính là Hỗn Độn Thánh Trù, đây là giá cơ bản nhất để hắn xuất thủ.” Người phục vụ dị tộc trong thế giới tiên trù không giải thích quá nhiều.

“Từ Đại sư, ta thấy không ăn cũng được.” Nữ tử Thánh Quang nhìn một món ăn tùy tiện đều là mấy vạn mấy chục vạn trượng thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí nói.

Có những thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí này, nàng làm chút gì cũng không được, ham muốn mỹ thực, nhịn một xíu là qua.

“Đến đã đến đây, nhất định phải nếm thử.” Từ Phàm hiện tại thấy hơi hối hận, không đòi những cường giả tộc Thánh Huy nhiều Hồng Mông Tử khí nhiều hơn chút.

Chương 1429: Năm phần mười

Trong tiểu thế giới mỹ thực, Từ Phàm nhìn món ăn đầu tiên được dọn lên là biết, một chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí hiện có trên người hắn không giữ được.

“Chỗ các ngươi có thể dùng Huyền Hoàng chí bảo trả tiền cơm không?” Từ Phàm nhìn người phục vụ dị tộc đợi bên cạnh.

“Quý khách, đương nhiên có thể, chỗ bọn ta có Phẩm Giám sư rất chuyên nghiệp, cam đoan sẽ cho chí bảo ngươi lấy ra một định giá hợp lý.” Người phục vụ dị tộc cung kính nói.

“Được.”

Một món Huyền Hoàng chí bảo lơ lửng trước mặt người phục vụ dị tộc.

Không bao lâu sau, cả tiểu thế giới bắt đầu biến hóa, vô cùng vô tận thức ăn hóa thành một dòng sông tuần hoàn chảy xuôi trước mắt Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

Chỉ riêng mùi thơm toả ra, liền khiến nữ tử Thánh Quang có chút thần hồn rối loạn.

“Từ Đại sư, ta có thể ăn hết những món này sao?” Nữ tử Thánh Quang hơi xấu hổ hỏi.

“Đương nhiên, mỹ thực phải cùng nhau ăn mới thú vị.” Từ Phàm cầm đũa bắt đầu thưởng thức mỹ thực.

Một bên khác, theo tốc độ thôi diễn Hỗn Độn giới của Từ Cương càng lúc càng nhanh.

Mọi người cũng bị pháp tắc chí cao trong Hồn Độn giới dính vào.

Vương Huyền Tâm nhìn Hỗn Độn giới đang diễn hóa, trong ánh mắt xuất hiện một tia minh ngộ.

“Thì ra đây chính là pháp tắc chí cao.” Ánh mắt Vương Huyền Tâm càng lúc càng sáng.

Ánh mắt Hùng Lực cách đó không xa cũng như có điều suy nghĩ.

Hỗn Độn giới diễn hóa từ pháp tắc chí cao Ngũ Hành trải qua thời gian vạn năm rốt cuộc hoàn thành diễn hóa.

Cường giả Nhân tộc trong Hỗn Độn giới hoặc nhiều hoặc ít đều có một ít thu hoạch.

Hỗn Độn thạch vây quanh Từ Cương biến mất, toàn bộ Hỗn Độn giới cũng thu nhỏ hóa thành một viên hạch tâm, bị Từ Cương thu vào trong tiên hồn.

“Vương sư thúc, đại ân không lời nào cảm tạ hết được.” Từ Cương nghiêm túc nói.

“Tiểu tử thối, còn khách khí với ta à.”

“Nếu thật sự muốn cảm ta ta thì gánh vác hết những chuyện lớn nhỏ trong tông môn và Tam Thiên giới đi.”

“Những năm này ngươi sư phụ không có đây, chỉ có thể để ta tới gánh, những di nương của các ngươi cũng không có ai bầu bạn.”

“Hiện tại ngươi đã trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, trách nhiệm bảo vệ tông môn và Nhân tộc giao lại cho ngươi.”

Vương Vũ Luân cảm ứng được khí thế phát ra trên người Từ Cương, trong lòng không khỏi nảy ra một ý nghĩ.

“Từ Cương, ngươi thích ứng với cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước, lúc sau chúng ta tìm cơ hội luận bàn.” Vương Vũ Luân nói.

“Sư thúc, chuyện luận bàn thì bỏ đi.” Từ Cương xua tay nói, từ lúc hắn bắt đầu tu luyện, con đường tu luyện đều được sư phụ sắp xếp sẵn.

Có thể nói là mỗi bước đều đạp lên vị trí rất chuẩn xác, chiến lực cũng có thể bộc phát ra trạng thái mạnh nhất.

Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lấy chủ sát lục chủ chiến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh bò lên như hắn, nếu thật sự muốn đánh với sư thúc mình.

Hắn sợ nhất thời thất thủ, làm bị thương sư thúc.

Vương Vũ Luân rõ ràng nghe ra được hàm ý, hơi khó chịu nói: “Sư phụ thì cũng thôi, trong cùng cảnh giới, ta ít nhất cũng phải đánh có qua có lại với ngươi, nhanh đi về ổn định cảnh giới.”

“Được, sư thúc cho ta ngàn năm.”

Nhìn Vương Vũ Luân không đánh thì không bỏ qua, Từ Cương chỉ có thể đáp ứng.

Lúc này, Vương Hướng Trì đi tới bên cạnh Từ Cương.

“Đại sư huynh, nhớ thanh toán Hồng Mông chí bảo của ta và hai đồ nhi.” Vương Hướng Trì nói đùa.

“Hai sư điệt nhất định sẽ thanh toán, ngươi thì bỏ đi, giữa huynh đệ chúng ta nói lời này khách khí lắm.” Từ Cương cười ha ha nói.

Lúc này, những người khác cũng đều vây tới, sôi nổi chúc mừng Từ Cương tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Không tệ, nguyện vọng của sư phụ bản thể của ngươi trước đây cuối cùng cũng đã đạt thành trên người ngươi.” Phân thân số hai cười nói.

“Đáng tiếc sư phụ không ở đây, không thể cảm tạ trước mặt sư phụ.” Từ Cương có phần tiếc nuối nói.

“Vũ Luân, bây giờ ngươi có thể câu ý thức bản thể về nữa không, để Từ Cương gặp mặt một lần.” Phân thân số hai nghĩ đến một màn vừa rồi.

“Cho dù bây giờ ngươi cho ta ba món Hồng Mông chí bảo, ta cũng không câu ra cho ngươi được.”

“Vừa rồi vì câu ra Từ đại ca, ta phải tế ra pháp tắc chí cao ba mươi vạn năm tương lai của ta đó.” Vương Vũ Luân nói.

“Xem ra pháp tắc chí cao của người vẫn là dùng không đến nơi đến chốn.” Phân thân số hai nói.

Vương Vũ Luân không để ý tới số hai, trực tiếp phá vỡ không gian, về lại trong ôn nhu hương của hắn.

Từ Cương tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, tổ chức một bữa yến hội long trọng ở cả Tam Thiên giới, chiêu đãi tất cả cường giả đứng đầu Nhân tộc.

Ngàn năm thoáng chốc qua đi.

Tại khu vực biên giới vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ ở Tam Thiên giới.

Từ Cương hơi ngượng ngùng nhìn Vương Vũ Luân có phần chật vật.

“Sư thúc, vừa rồi hơi dùng sức quá mạnh, ngươi không sao chứ?”

Vương Vũ Luân vội vàng xua tay.

“Không thể dùng pháp tắc chí cao, chiến lực giảm đi rất nhiều.”

“Song nhìn từ theo lần giao thủ này, chiến lực của ngươi mạnh hơn thời kì đỉnh phong của ta một chút.”

“Đúng rồi, vừa rồi ngươi dùng mấy phần thực lực?” Vương Vũ Luân sửa sang dáng vẻ xong hỏi.

“Chín phần mười thực lực, sau cùng là thần thuật chí cao đồng quy vu tận, luận bàn không cần dùng đến.” Từ Cương nói.

Đối với kết quả này, Vương Vũ Luân vẫn rất hài lòng, mặc dù biết trong đó nhất định sẽ có phần nhường, nhưng hẳn là không nhiều.

“Tiếp theo chuẩn bị làm gì?”

Hai người đều không vội trở về Tam Thiên giới, bèn tán gẫu trên đường.

“Khi đó sư thúc vì để ta thành công tấn cấp, từ đầu đến cuối hao phí sáu món Hồng Mông chí bảo, cũng hao phí vô số thần vật trân phẩm của tông môn.”

“Cho nên lúc sau ta định vào vùng Hỗn Độn xem có cơ duyên gì không, nghĩ cách kiếm một ít Hồng Mông chí bảo trả cho sư thúc và tông môn.”

Từ Cương nhớ tới những cố gắng, nỗ lực của sư thúc và các sư đệ tông môn vì để hắn thành công tấn cấp khi trước, nghĩ lại vẫn còn có chút cảm động.

“Nếu ngươi muốn ra ngoài, tốt nhất nên kết nhóm với tiểu tử thối nhà ta và hai đồ đệ của nó.”

“Bọn họ có có Hồng Mông chí bảo tìm kiếm bí cảnh ở vùng Hỗn Độn.” Vương Vũ Luân nhắc nhở.

“Ta đang định như thế.”

Hai người nói, bước vào trong cánh cửa truyền tống không gian.

Sau đó toàn bộ cao tầng Nhân tộc đều biết, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới tấn cấp thắng nhỏ Vương Vũ Luân.

Vùng Hỗn Độn, biên giới khu vực vỡ vụn.

Một cánh cửa không gian xuất hiện, Từ Cương và ba sư đồ Vương Hướng Trì từ đó đi ra.

“Sư bá, ngươi đi với bọn ta quả thật là quá đúng.”

“Bọn ta phát hiện được không ít bí cảnh có cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bảo vệ trong vùng Hỗn Độn, bên trong nhất định có không ít đồ tốt.” Kiếm Vô Cực hưng phấn nói.

“Đúng thế, chỉ cần sư thúc có thể đuổi đi cự thú bảo vệ bí cảnh một hai nơi, kiếm mấy món Hồng Mông chí bảo vẫn là không thành vấn đề.” Hàn Phi Vũ ở bên cạnh nói.

Lúc bọn họ biết Từ Cương sư bá muốn đi tầm bảo cùng bọn họ, hai người đều rất hưng phấn.

Phải biết rằng, trong tông môn, chiến lực của Từ Cương sư bá vẫn luôn nằm trong nhóm đứng đầu, hiện tại tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân càng không tầm thường.

“Trả hết Hồng Mông chí bảo nợ các ngươi là được rồi.” Nhìn hai sư điệt sôi nổi, Từ Cương ôn hòa cười nói, như một trưởng bối hòa ái.

“Sư huynh, có chuyện ngươi phải nói đúng sự thật cho ta.” Vương Hướng Trì rốt cuộc không nhịn được tò mò, hỏi vấn đề trong lòng.

“Ta biết ngươi muốn hỏi gì, lúc đó ta xem như lấy ra năm phần mười thực lực.” Từ Cương nói thẳng.

“Ít như vậy à, vậy khi ta tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có phải cũng có thể tuỳ tiện trấn áp hắn hay không?” Vương Hướng Trì sờ cằm nói.

Chương 1430: Nhìn dáng vẻ của ngươi, có phải là nhớ sư phụ rồi không?

“Hẳn là có thể, pháp tắc chí cao Kiếm Đạo chủ sát lục, chỉ cần là dựa vào chính mình ngộ đến, hẳn là không thành vấn đề.” Từ Cương nghiêm túc đánh giá.

Lúc này một Truyền tống trận đang chậm rãi thành hình trước mặt bốn người.

Đây là Truyền tống trận cự ly siêu viễn sử dụng trung tâm truyền tống của Thái Huyền điện do Bồ Đào xây dựng.

“Bồ Đào, truyền tống ta đến điểm bí cảnh đánh dấu thứ ba.” Vương Hướng Trì nghĩ ngợi nói, cảm thấy mấy con cự thú Hỗn Độn trong bí cảnh này tương đối yếu.

“Thu được.”

Truyền tống trận thành hình, đám người bước vào trong.

Sau khi bốn người bị truyền tống đến một khu vực xa lạ.

“Đại sư huynh, nơi phía trước năm ngàn vạn quang giáp chính là chỗ bí cảnh đó.” Vương Hướng Trì nói.

“Đã biết, cứ giao cho ta.”

Trong ánh mắt Từ Cương toát ra một tia chiến ý, sau đó trực tiếp phá vỡ không gian, truyền tống về vị trí kia.

“Ta cảm giác khí thế trên người Từ sư bá lợi hại hơn Vương trưởng lão nhiều.” Kiếm Vô Cực nói với Vương Hướng Trì.

“Đúng vậy, đây chính là nguyên nhân ta không tìm cha ta cùng tìm kiếm bí cảnh.”

Lúc Vương Hướng Trì nói chuyện, nơi xa đột nhiên bắn ra mấy đóa pháo hoa.

Sau đó một đợt lại một đợt dao động chiến đấu mãnh liệt quét ngang mà đến, chẳng qua bị sư đồ ba người sớm có chuẩn bị cản lại.

Nhưng cho dù là vậy, trận pháp phòng ngự trên hộ tráo cũng đã nứt ra mấy vết.

Cuối cùng một luồng ánh sáng cực kỳ chói mắt, tựa như Thánh Quang tinh thần nứt ra nổ tung.

Khoảnh khắc này, ánh sáng như lấp lóe cả vùng Hỗn Độn.

Mà hộ tráo của sư đồ ba người cũng bị cắn nuốt dưới ánh sáng này.

Còn may là Hàn Phi Vũ tay nhanh mắt lẹ, lại khởi động mấy tầng trận pháp phòng ngự.

“Chiến lực này của Từ sư bá, cũng quá đỉnh đi!”

Mặc dù không đích thân chiến đấu, nhưng chỉ nhìn dao động chiến đấu này, Kiếm Vô Cực có thể tưởng tượng ra được sự quyết liệt của cuộc chiến này.

Sau khi ánh sáng hằng tinh bạo liệt biến mất, một Truyền tống trận xuất hiện dưới chân sư đồ ba người.

“Không nghĩ tới cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này khó chơi như vậy, vốn định giữ toàn thây trở về đổi chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí, hiện tại mất sạch.”

“Xem ra lần sau phải chú ý một chút.”

Vẻ mặt Từ Cương hơi ảo não, hắn hiện tại là người mắc nợ sáu món Hồng Mông chí bảo và vô số thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Sư bá, đây đều là chuyện nhỏ, chúng ta tranh thủ trong bí cảnh có cái gì đi.”

“Bồ Đào, bắt đầu giải mã trận pháp che đậy không gian.” Hàn Phi Vũ thuần thục nói.

Một Truyền tống trận đặc biệt xuất hiện, bắt đầu phân tích không gian Hỗn Độn xung quanh.

Lúc bốn người đợi trận pháp phá giải, cùng nhau phẩm trà trên tiên chu, một khí tức to lớn bỗng giáng lâm tại vùng Hỗn Độn nơi đây.

Chỉ thấy một vị Hỗn Độn Đại Thần Ma xuất hiện tại đây, sắc mặt bất thiện nhìn bốn người, vẻ mặt hơi đề phòng.

“Có việc mau nói.” Từ Cương nâng ly trà, hờ hững thưởng trà nói, trong lời nói có một tia ý vị như sư phụ hắn.

“Nơi này là khu vực của Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma ta, bí cảnh phát hiện cũng thuộc về Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma ta.”

Lại có hai dao động cường đại giáng lâm tại đây, tạo thành thế vây kín đối với bốn người.

“Ta cực khổ vất vả đánh đuổi cự thú Hỗn Độn trấn giữ ở đây, các ngươi lại muốn chạy tới giành phần.”

“Cũng không phải là ta ức hiếp các ngươi, tìm chỗ đánh một trận, bất kể là từng người hay một đám, ta cũng tiếp hết.”

“Ta thắng, bí cảnh là của ta, các ngươi cút.”

“Thua, tùy các ngươi xử trí.”

Một ngọn lửa chí cao ngưng tụ từ ngũ hành từ trên người Từ Cương cháy lên.

Từ Cương vừa nãy còn đang lấy hình tượng trưởng bối hòa ái uống trà, nháy mắt trở nên dễ cháy dễ nổ.

“Yên tâm chiến đấu, Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma không ở đây.”

Giọng Bồ Đào từ trong lòng bốn người vang lên.

“Oắt con, ngươi cho rằng ngươi là ai?”

“Vì không phá hư bí cảnh, các ngươi qua bên kia chiến đấu.” Một Hỗn Độn Đại Thánh Ma chỉ về một hướng nói.

“Đi!”

Từ Cương biến mất, tại chỗ chỉ còn lại ba sư đồ Vương Hướng Trì.

“Sư bá quá bá khí, một người đấu bốn Hỗn Độn Đại Thần Ma khí thế cũng không yếu.” Hàn Phi Vũ sùng bái nói.

“Sư bá hiện tại không có Hồng Mông chí bảo hỗ trợ, nếu có, nói không chừng có thể dễ dàng trấn áp bốn Hỗn Độn Đại Thần Ma đó.” Kiếm Vô Cực nói.

“Ta cảm thấy không phải vậy, sư bá trong mắt ta luôn là cường giả đứng đầu nhất trong cùng cảnh giới, cho dù là vừa tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, cũng không phải loại Hỗn Độn Đại Thần Ma tùy tiện xuất hiện này có thể địch lại.” Hàn Phi Vũ cầm lấy ấm trà thêm trà cho ba người.

Lúc này, hình dáng lối vào bí cảnh đã chậm rãi hiện ra.

Vương Hướng Trì nghe thảo luận của hai đồ nhi, trong lòng có chút không tự nhiên.

Hắn đang nghĩ, bắt đầu từ lúc nào, chính mình trong cùng cảnh giới, đã thuộc dạng tồn tại hạng chót.

“Sư phụ, ngươi đừng suy nghĩ nhiều, sau này chúng ta nhất định đều phải dựa vào cơ duyên tấn cấp đến cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Lấy tư chất của sư đồ chúng ta, tu luyện không đến loại cảnh giới đó đâu.”

“Ngươi nhìn Lý Huyền Đạo sư thúc kìa, sớm đã nằm thẳng, hiện tại vẫn là cảnh giới Đại Thánh Nhân, nhưng mỗi ngày đều du sơn ngoạn thủy quên trời quên đất trong Tam Thiên giới, như này không phải rất tốt sao.” Tâm tư Hàn Phi Vũ tương đối tinh tế, thấy được thần sắc trên mặt sư phụ mình.

“Đúng thế, ta nhớ sư tổ đã từng nói, có vài thứ đừng nên miễn cưỡng, làm tốt chuyện của mình là được.” Kiếm Vô Cực cũng nói.

Nghe được lời của hai đồ nhi ngoan, Vương Hướng Trì không hiểu sao lại thấy thương tâm.

“Sư phụ, ngươi quên trong tay chúng ta có cái này sao?”

Hồ lô Bích Ngọc xuất hiện trong tay Hàn Phi Vũ.

“Hồng Mông chí bảo cũng là một phần thực lực bản thân, lúc này mới bao nhiêu năm, chúng ta liền có ba món Hồng Mông chí bảo.”

“Sau này thời gian lại lâu một chút, sư phụ, ngươi mang trên người mấy chục thanh thần kiếm Hồng Mông chi bảo, vừa ra tay là có thể hù chết bọn họ.”

“Sư tổ đã từng nói, vạn đạo, khắc kim là mạnh nhất.” Hàn Phi Vũ cổ vũ.

“Đúng thế, đến lúc đó cả người sư phụ đều là Hồng Mông chí bảo, ai có thể là địch thủ.” Kiếm Vô Cực thấy vẻ mặt sư phụ có biến hóa, nói càng hăng hái.

Đúng lúc này, dao động không gian nổi lên.

Từ Cương sát khí đầy người từ đó đi ra.

Sau đó quăng về phía Vương Hướng Trì hai món Hồng Mông chí bảo.

“Thực lực không mạnh, có Hồng Mông chí bảo thì thế nào, loại cặn bã như này, cho dù cả người đầy Hồng Mông chí bảo, ta cũng có thể tuỳ tiện diệt sát.” Từ Cương bá khí nói.

Trận chiến này là trận hắn đánh thống khoái nhất mấy chục vạn năm qua.

Không cần cân nhắc cái khác, toàn lực xuất thủ là được.

Nghe thấy lời Đại sư huynh mình, Vương Hướng Trì nhìn hai món Hồng Mông chí bảo trong tay, rơi vào trong trầm tư.

Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực nhìn vẻ mặt phức tạp của sư phụ.

Lúc này, hình dáng lối vào bí cảnh đã hoàn toàn lộ ra.

Một đợt dao động không gian từ đó tuôn ra.

“Sao đấy, nhìn dáng vẻ của ngươi, có phải nhớ sư phụ rồi không?” Từ Cương nhìn vẻ mặt phức tạp của Vương Hướng Trì hỏi.

“Ta cũng nhớ nữa, mấy chục vạn năm sư phụ chưa trở về này, ta cảm giác chúng ta giống như hài tử không có cha.” Từ Cương mới vừa rồi còn bá khí tung bay, bỗng nhiên khí thế biến đổi, bắt đầu cảm khái.

“Đại sư huynh, chúng ta vào xem trong bí cảnh có gì trước đã, kẻo Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma lại tới.” Vương Hướng Trì vội lái sang chuyện khác.

Chương 1431: Giao dịch

Từ Phàm đang ở trong tiểu thế giới trên Hỗn Độn chi chu đột nhiên hắt xì một cái.

“Ai đang nhớ ta?”

Từ Phàm vuốt mũi, lại bắt đầu phát họa Đạo Ngân Quang Ảnh đồ.

Hiện tại một tấm hoàn chỉnh nhất giá trị ít nhất tương đương với nửa món Huyền Hoàng chí bảo.

Cho nên Từ Phàm nhân lúc còn ở trên Hỗn Độn chi chu, phác hoạ lượng lớn Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, chuẩn bị sau khi đến nơi đích cắt nhiều rau hẹ một ít.

Đạo Ngân Quang Ảnh đồ rất đơn giản, nhưng khó khăn là đạo ngân các loại thủ đoạn ẩn chứa trong giới kỳ.

Phối hợp với giảng giải, lại lĩnh ngộ đạo ngân này, có thể sử dụng thuần thục các loại thủ đoạn của giới kỳ.

“Hẳn là những đồ nhi ngoan của ta nhớ ta, sắp về đến rồi, sư phụ mang về cho các ngươi không ít đồ tốt.” Từ Phàm nhìn phương hướng tiến lên trong Hỗn Độn, trong ánh mắt xuất hiện vẻ hoài niệm.

Hắn nhớ tức phụ của mình, nhớ đồ nhi của mình, nhớ những đệ tử trong tông môn chính mình nhọc nhằn khổ sở mới bồi dưỡng ra được.

Lúc này, chuông cửa bên ngoài tiểu thế giới vang lên, Từ Phàm trực tiếp cởi bỏ cấm chế của tiểu thế giới.

Cường giả tộc Thánh Huy mua Đạo Ngân Quang Ảnh đồ từ chỗ Từ Phàm nhiều nhất cười ha ha đi tới.

“Từ Đại sư, không quấy rầy ngươi phác họa Đạo Ngân Quang Ảnh đồ chứ?”

“Không có, mới vừa hoàn thành một bộ, là thủ đoạn chênh lệch ngươi thích, ta đặt tên là Khố Sát Tuyệt Sát trận.”

Từ Phàm mời cường giả tộc Thánh Huy ngồi xuống, đưa tới Đạo Ngân Quang Ảnh đồ vừa phác hoạ xong.

Nữ tử Thánh Quang rất có nhãn lực bưng tới một bộ đồ trà và mấy mâm điểm tâm linh quả.

“Từ Đại sư, có hứng thú hợp tác không?” Ánh mắt cường giả tộc Thánh Huy lấp lánh phát sáng hỏi.

“Nếu tiền bối không ngại thì nói nghe xem.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên, xem ra chuyện chính mình sắp xuống Hỗn Độn chi chu khiến rất nhiều cường giả động tâm tư.

Lúc Từ Phàm vào Hỗn Độn chi chu thì đã biểu thị hắn sẽ xuống thuyền vùng Hỗn Độn Mục.

“Từ Đại sư, nếu không ngoài dự đoán của ta, ngươi phác hoạ Đạo Ngân Quang Ảnh đồ rất dễ dàng đúng không, nhất định không phải vạn năm mới có thể phác hoạ một bộ như ngươi nói.”

“Ở tất cả vùng Hỗn Độn, giới kỳ là một loại phương thức giao lưu của những cường giả đứng đầu nhất.”

“Mấu chốt nhất chính là, chơi giới kỳ tốt, có thể hấp dẫn sự thưởng thức của tồn tại cao hơn.”

“Đạo Ngân Quang Ảnh đồ của Từ Đại sư tuyệt đối có thể gây sốt ở tất cả vùng Hỗn Độn.”

“Cho nên ta đã nói chuyện với mấy lão gia hỏa trên thuyền, hy vọng có thể mua đứt tất cả Đạo Ngân Quang Ảnh đồ trong tay Từ Đại sư.”

“Có nhu cầu gì, Từ Đại sư có thể nói ra, bọn ta nhất định thỏa mãn, giao dịch nhất định sẽ không làm Từ Đại sư chịu thiệt.” Cường giả tộc Thánh Huy cam đoan nói.

“Ta và đồng bạn của ta đều là cảnh giới Đại Thánh Nhân, chư vị tiền bối chưa từng nghĩ tới chuyện vây nhốt ta sao?” Từ Phàm đột nhiên cười hỏi.

“Từ Đại sư đừng nói đùa, chỉ bằng việc ngươi lấy cảnh giới Đại Thánh Nhân thắng tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy trên thuyền bọn ta trên giới kỳ, ngươi đã có tư cách giao dịch bình đẳng với bọn ta.” Cường giả tộc Thánh Huy nghiêm túc nói.

“Hiện tại ta cần thần khoáng Hỗn Độn có thể ngăn cách vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.” Từ Phàm không chút do dự nói.

Vừa nghe lời này, cường giả tộc Thánh Huy chần chừ, loại đồ vật này còn trân quý hơn, còn ít ỏi hơn cả phôi thai Hồng Mông chí bảo, có lúc xới cả vùng Hỗn Độn lên cũng không có bao nhiêu.

Lúc vẻ mặt cường giả tộc Thánh Huy lộ vẻ khó xử, Từ Phàm lại nói: “Nếu như có thể, ta có thể cung hàng trường kỳ, đến tiếp sau còn có thủ đoạn mới, hơn nữa còn là độc nhất vô nhị, chỉ bán cho chư vị tiền bối.”

“Từ Đại sư chờ một lát, ta bàn bạc lại với bọn họ.” Cường giả tộc Thánh Huy nói xong bèn phẩm trà.

Qua một lát sau, cường giả tộc Thánh Huy đặt ly trà xuống.

“Hiện tại Từ Đại sư có bao nhiêu bộ Đạo Ngân Quang Ảnh đồ?”

“Các ngươi muốn bao nhiêu, loại đồ vật này các ngươi cũng biết đó, vật hiếm thì quý.”

“Một vạn bộ?”

“Có.”

“Tộc Thánh Huy bọn ta ở vùng Hỗn Độn Mục có một Bảo Khố đại thế giới, nơi đó chỉ có thần khoáng ngăn cách vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa phạm vi một trượng, bọn ta nhiều nhất chỉ có thể giao dịch cho ngươi nhiêu đó.”

“Miễn cưỡng có thể luyện chế ra một chiếc Hỗn Độn chi chu cỡ nhỏ, nếu ngươi muốn, sau khi đến vùng Hỗn Độn Mục, chúng ta lại giao dịch.”

“Được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau đó hai người lại trao đổi chi tiết cụ thể của giao dịch, đồng thời ký kết khế ước thần hồn cấp bậc tối cao.

Sau khi cường giả tộc Thánh Huy đi, nữ tử Thánh Quang hơi do dự đi tới bên cạnh Từ Phàm.

“Từ Đại sư, sau khi về đến vùng Hỗn Độn quê nhà, ta có còn cần phải ở bên cạnh ngươi nữa không?”

“Không cần, sau khi trở về, ngươi nên làm gì thì làm đi.” Từ Phàm có chút kỳ quái nhìn nữ tử Thánh Quang.

“Những năm này ta theo bên cạnh Từ Đại sư, biết nhiều chuyện của ngươi như vậy, ngươi thật sự yên tâm để ta đi?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

Từ Phàm nghiêm túc nhìn nữ tử Thánh Quang mặt đầy lo lắng, sau đó đưa tay điểm vào ấn đường của nàng.

“Xong rồi, ta ở trên người ngươi hạ một phong ấn vô hình, chỉ cần ngươi dám để lộ chuyện của ta ra ngoài, ngươi sẽ biến thành cự thú Hỗn Độn xấu xí nhất.” Từ Phàm bưng lên ly trà do nữ tử Thánh Quang pha, nhấp nháp.

Nhìn thấy hành động này của Từ Phàm, nữ tử Thánh Quang mới thở phào nhẹ nhõm, lo âu trong lòng cũng bỏ xuống, dáng vẻ như lúc này mới đúng.

“Mỗi ngày đều thích đoán mò.” Nhìn bóng lưng nữ tử Thánh Quang rời đi, Từ Phàm lắc đầu nói.

Thật ra Từ Phàm đã sớm âm thầm lấy phương thức đặc thù ảnh hưởng nữ tử Thánh Quang.

Chỉ cần sau khi vừa về tới vùng Hỗn Độn quê nhà, một vài đồ vật mấu chốt nàng đều sẽ quên mất.

“Tiếp tục phác họa Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, cắt thêm chút rau hẹ về làm sủi cảo.”

Từ Phàm bắt đầu bình tĩnh lại, tiếp tục phác họa Đạo Ngân Quang Ảnh đồ.

Tam Thiên giới, bên ngoài Ẩn Linh môn.

Vương Vũ Luân đang mang theo một đám hồng nhan tri kỷ câu cá bên hồ.

Ánh nắng khoan khoái, mặt hồ hơi nhộn nhạo, Vương Vũ Luân nhìn các hồng nhan tri kỷ đang chuẩn bị đồ ăn cách đó không xa, cảm giác mọi thứ đều thoải mái biết bao.

Từ sau khi gánh vác thay đại ca tốt của mình, hắn đã rất lâu chưa tự tại như thế.

“Tiểu Thanh, đừng đau lòng, sau này ta sẽ câu cho ngươi một cái tốt hơn.” Vương Vũ Luân nhìn Tiểu Thanh tay cầm vỏ kiếm không phía xa nói.

“Ngươi đừng an ủi Tiểu Thanh tỷ, Tử Vân theo Tiểu Thanh tỷ bao nhiêu vạn năm, bỗng nhiên bị ngươi lấy đi làm mồi, đổi lại là ai cũng phải đau lòng một thời gian.” Mộ Dung Thiến Nhi nói.

“Được rồi, tức phụ nói có lý.” Vương Vũ Luân có chút áy náy nói.

“Khoảng thời gian trước nhi tử lại đưa về một nhóm bảo vật, ngươi xem xem, đến lúc đó lại chia cho các tỷ muội.” Mộ Dung Thiến Nhi đưa một linh bảo không gian cho Vương Vũ Luân.

“Tiểu tử thối này, từ sau khi Từ Cương đi tầm bảo với bọn họ, thu hoạch càng ngày càng nhiều, không tệ, nhi tử này không phí công nuôi.” Vương Vũ Luân nhìn đồ vật trong linh bảo không gian, cười nở hoa.

“Ngươi có chú ý đến một chi tiết trong đó không, trong bảo vật được đưa về còn có mấy thân thể của cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Đều là Từ Cương giết.” Mộ Dung Thiến Nhi cười nói.

“Vậy thì thế nào?”

“Điều này đã chứng minh, trước đây khi Từ Cương luận bàn với ngươi, tuyệt đối không phải lấy ra chín phần mười thực lực, về phần bao nhiêu, ta cảm thấy ngươi có thể phỏng lại cảnh tượng khiêu chiến Từ đại ca khi trước.”

Chương 1432: Giúp ta nhặt xác là được

Nghe được lời của tức phụ mình, Vương Vũ Luân nháy mắt cảm giác trong tay cần câu không thơm, cho dù có cá cắn câu, cũng không kéo cần.

“Từ Cương là ta trông nom từ nhỏ đến lớn, hắn nói chuyện có thể sẽ mang một ít nhường nhịn, nhưng tuyệt đối sẽ không quá lớn.”

“Ta nhìn qua mấy con cự thú cấp Hồn Độn Đại Thánh Nhân đó rồi, ta cũng có thể làm được.”

“Ngươi đừng chỉ vạch khuyết điểm của ta, dù sao ta cũng là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đầu tiên của Nhân tộc chúng ta đó.” Vương Vũ Luân nói.

Nghe được Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đầu tiên của Nhân tộc, Mộ Dung Thiến Nhi lúc này giả vờ dùng giọng điệu sùng bái nói: “Đại Thánh Nhân đầu tiên của Nhân tộc, thật là lợi hại nha!”

“Đó là đương nhiên!”

Thấy danh hiệu của mình được thừa nhận, Vương Vũ Luân kéo cần, câu lên cá trong hồ.

Lúc này chân trời xẹt qua một độn quang, Lý Huyền Đạo cũng đến bên hồ.

“Bái kiến Vương sư thúc.” Lý Huyền Đạo hành lễ nói.

Lúc hắn không có việc gì tới bên hồ câu cá, thường xuyên có thể gặp được Vương Vũ Luân.

“Huyền Đạo hả, không cần khách khí như thế đâu.”

“Sao hôm nay không mang vị kia của nhà ngươi ra câu cá?” Vương Vũ Luân thân thiết hỏi.

“Long nhi đang bế quan đánh vào Thánh Nhân cảnh.”

Lý Huyền Đạo đứng bên hồ cách đó không xa, vừa nói vừa bày ra ngư cụ câu cá.

“Có cần ta hỗ trợ hay không, trấn áp Thánh Nhân chi kiếp chỉ là chuyện nhỏ.” Vương Vũ Luân lo lắng hỏi.

Hắn vẫn rất thưởng thức vị sư điệt này, cực kỳ có thể nhận thức rõ chính mình.

Cho dù tu vi và thành tựu đều là thấp nhất trong các sư huynh đệ, nhưng không bởi vì điều này mà ảnh hưởng tâm cảnh.

Loại thái độ lạc quan này làm cho Vương Vũ Luân vô cùng thưởng thức.

“Đa tạ sư thúc, Long nhi vẫn có chút thiên phú, không cần sư thúc xuất thủ.” Lý Huyền Đạo cảm tạ nói.

“Qua một thời gian nữa, chờ sau khi Đại sư huynh ngươi trở về, ta định đi khu vực trung tâm vùng Hỗn Độn chơi một thời gian, ngươi muốn đi chung một đoạn không?” Vương Vũ Luân ngỏ lời mời.

“Được, khoảng thời gian trước ta và Long nhi còn muốn đi qua chỗ tộc Linh Hi ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, nghe nói bên đó có kỳ cảnh Tiên Thiên linh căn kỳ lạ nhất cả vùng Hỗn Độn.” Lý Huyền Đạo vung cần câu cá.

“Phải không, đang lo không có chỗ đáng đi, cảm ơn ngươi giới thiệu.”

Lúc này, tại khu vực biên giới vỡ vụn cách vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ của Tam Thiên giới gần nhất, thình lình xuất hiện bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc.

“Lần này mời ra Thánh chủ, nếu không thành công cũng không có mặt mũi trở về.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc dẫn đầu trịnh trọng nói.

“Bốn người chúng ta, cộng thêm Trận Pháp Thần sư đỉnh cấp nhất của Minh tộc chúng ta, ta không tin còn có thể để Nhân tộc chạy thoát.”

“Thánh chủ đại nhân từng nói, chỉ cần vùng Hỗn Độn chịu đựng qua thời gian này, sau khi bắt đầu cắn nuốt vùng Hỗn Độn đổ nát kia.”

“Vùng Hỗn Độn chúng ta sẽ nhanh chóng mở rộng một thời gian, khu vực trung tâm ít nhất sẽ mở rộng ra thêm một nửa.”

“Khi đó, tất cả đại tộc của các đế quốc Đại Thần Ma loạn lên, vì tranh đoạt mấy danh ngạch mở rộng ra, cả vùng Hỗn Độn, một người tính kế một người, tất cả cường giả đều chạy không thoát.”

“Hiện tại, chúng ta nhất định phải bắt được phân thân Luyện Khí sư của Nhân tộc.”

Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc đó nói, trong lòng bàn tay xuất hiện một quang đoàn ẩn chứa lực lượng pháp tắc chí cao.

Quang đoàn chịu dẫn dắt, nhanh chóng tiến vào khu vực biên giới vỡ vụn, cũng mở ra một thông đạo tại khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Nhớ kỹ, lần này chỉ cho phép thành công, không thể thất bại, trong tương lai, chiến lực cường giả Minh tộc chúng ta có thể lên một tầng nữa hay không, đều xem hôm nay!” cường giả Minh tộc dẫn đầu cường điệu nói.

Lúc này, Từ Cương, sư đồ Vương Hướng Trì đang ở nơi nào đó trong vùng Hỗn Độn tìm kiếm bảo tàng đột nhiên nhận được thông báo khẩn cấp, yêu cầu nhanh chóng trở lại Tam Thiên giới.

Lúc này, trước mặt mọi người ngưng tụ một đoàn ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Cuối cùng đoàn ngưng dịch này biến thành một sợi tơ nhỏ bé không thấy, bắt đầu phác hoạ Truyền tống trận.

“Bồ Đào, tình huống thế nào, ngoại địch xâm lấn?” Vẻ mặt Từ Cương nghiêm túc hỏi, khí thế quanh người đã bắt đầu bốc lên.

“Khu vực quan sát trọng điểm, khu vực biên giới vỡ vụn, kiểm tra ra được bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, phương hướng là đến vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ chỗ Tam Thiên giới.”

Tốc độ ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí phác hoạ Truyền tống trận rất chậm, khiến Từ Cương nhìn có chút sốt ruột.

“Bọn họ chỉ biết phương hướng đại khái, về thời gian rất dư thừa.” Bồ Đào nói.

“Bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc, nếu thật sự phải đánh, lấy trận pháp phòng ngự của Tam Thiên giới, phỏng chừng quá sức.”

“Bồ Đào, át chủ bài sau cùng là gì?” Từ Cương hỏi.

Hắn biết mỗi lần sau khi Tam Thiên giới truyền tống đến một nơi khác, Bồ Đào đều sẽ chuẩn bị nhiều loại dự án.

Chuyện như bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc đột kích này, Bồ Đào nhất định là có phương án ứng đối an toàn nhất.

“Phong ấn Tam Thiên giới, tiêu hao bốn viên tinh thần truyền tống đến một vùng Hỗn Độn tạm thời cỡ nhỏ khác.”

“Hậu quả của việc làm như vậy chính là không còn đường lui nữa.” Bồ Đào nói.

“Sau khi ngăn chặn bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc này, ngươi có kế hoạch gì?”

Ánh mắt Từ Cương càng lúc càng tỉnh táo, nhưng chỗ sâu lại ẩn chứa điên cuồng cực hạn.

“Lợi dụng trận bàn Hồn Nguyên, tạm thời xây dựng vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ có thể di chuyển ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, tuỳ cơ hoạt động.” Bồ Đào nói.

“Đại sư huynh, Bồ Đào có phương án được chọn, át chủ bài của ngươi giữ đến cuối cùng lại dùng.”

Vương Hướng Trì nhìn Từ Cương tỉnh táo, lập tức cảm thấy không ổn

Dưới tình huống bình thường, chiến ý của Đại sư huynh hắn đã bắt đầu thiêu đốt.

“Yên tâm, không chết được!” Từ Cương tỉnh táo nói.

Dưới sự chờ đợi đằng đẵng, Truyền tống trận phía trước bốn người rốt cuộc cũng xây dựng xong.

Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực nhìn Truyền tống trận trước mặt, hai tay nắm chặt.

Mặc dù những năm này bọn họ dựa vào cơ duyên đều tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân, nhưng trước mặt kẻ địch cấp bậc như thế chẳng khác gì phế vật.

Từ Cương dẫn theo ba người, lúc đang muốn bước vào Truyền tống trận.

Cả người chợt dừng lại giữa lưng chừng.

“Hướng Trì, nếu như sư phụ trở về thì thay ta nói với hắn một câu, mong muốn suốt đời của đồ nhi, chưa từng thay đổi.”

Từ Cương nói xong liền bước vào trong Truyền tống trận.

Truyền tống trận khởi động, bốn người trực tiếp xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Lúc này, tất cả cường giả đứng đầu nhất Nhân tộc đều chờ tại đây.

“Đều trở về cả đi, các ngươi ở đây cũng thêm phiền thôi.” Từ Cương nhìn qua đông đảo cường giả đứng đầu Nhân tộc nói.

Lấy chiến lực của hắn hiện tại, nếu thật sự nổi giận muốn đánh những Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc này căn bản không đủ nhìn.

“Bồ Đào, mang Tam Thiên giới vào chỗ sâu trước, ta ở đây chờ bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc kia.” Từ Cương phân phó.

“Được.”

Dưới dự sắp xếp của Bồ Đào, bên ngoài Tam Thiên giới chỉ còn lại Từ Cương và Vương Vũ Luân.

“Một lát nữa đánh thế nào?” Vương Vũ Luân hỏi Từ Cương.

“Ta xông lên trực tiếp dùng thần thuật chí cao liều mạng, sư thúc nấp trong tối nhặt xác cho ta là được.” Từ Cương cười nói.

“Nói nhảm, xung quanh đây đều là vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, chỉ cần ngươi ở đây thì sẽ không phục sinh được, khi sư phụ ngươi trở về, ta phải ăn nói thế nào?”

Vương Vũ Luân trực tiếp không làm, bắt đầu kêu gọi Bồ Đào chuẩn bị sử dụng kế hoạch sau cùng.

“Chỉ đùa một chút, sau khi sử dụng hết thần thuật chí cao, ta sẽ tiến vào trạng thái tự mình phong ấn, đến lúc đó sư thúc đừng để Hỗn Độn Thánh hồn của ta bay tới khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa là được.” Từ Cương nhếch miệng cười nói, có loại tỉnh táo lúc lâm trận đại chiến.

Chương 1433: Đại chiêu

Một ma trận Hỗn Độn to lớn bao phủ Tam Thiên giới, sau đó mỗi đại trận Hồn Độn đều phun ra hỏa diễm thánh quang chói mắt.

Dưới tác dụng của trận pháp Hỗn Độn, Tam Thiên giới từ từ rời khỏi vị trí ban đầu, chậm rãi tiến về hướng một khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Tam Thiên giới gia tốc, như cá về biển lớn, tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Từ Cương nhìn vết tích mờ nhạt để lại trong Hỗn Độn, vẻ hoài niệm trong ánh mắt trở nên càng kiên định.

“Bồ Đào, có thể giúp ta ghi động thái vào quang ảnh đỉnh cấp nhất hay không, chờ sau khi sư phụ trở về để hắn xem đồ nhi không làm hắn mất mặt.” Từ Cương bình tĩnh nói.

Nghe được lời này, thần sắc Vương Vũ Luân khẽ biến.

“Từ Cương, ngươi đừng lấy mạng ngươi ra nói đùa, nếu thật sự rơi vào Hỗn Độn Thánh hồn mẫn diệt, cả đời ta ở trước mặt sư phụ ngươi đều không ngóc đầu lên được.”

“Lấy cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của ngươi bây giờ, cho dù sau khi sư phụ ngươi trở thành tồn tại chí cao, muốn vớt ngươi ra từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, phải tiêu hao đại giới giá trị hơn bản thân ngươi ngàn vạn lần.”

Một bàn tay lớn nặng nề vỗ lên vai Từ Cương.

“Trước kia sư phụ ngươi có câu nói thường xuyên treo bên miệng, mạng quan trọng hơn bất cứ thứ gì!” Vương Vũ Luân hàm nghĩa sâu xa nói.

“Ta biết, câu nói này cũng được ta phụng làm một trong châm ngôn đời người.”

“Cho nên, chỉ cần Vương sư thúc trông giữ kỹ Hỗn Độn Thánh hồn của ta, ta nhất định sẽ không chết.” Từ Cương cho Vương Vũ Luân một biểu cảm để hắn yên tâm.

Ngay lúc này, vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa nơi xa bắt đầu quay cuồng.

Một tia lực lượng pháp tắc chí cao, từ chỗ sâu trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa xuyên thấu mà tới.

Lúc này, Từ Cương và Vương Vũ Luân đồng thời quay đầu lại nhìn về hướng Tam Thiên giới rời đi.

“Sư thúc, trốn xa một chút, nếu không một lát sẽ làm bị thương đến ngươi.”

Một ngọn lửa pháp tắc chí cao từ trên người Từ Cương bốc lên.

Lúc này đây, Vương Vũ Luân cảm giác Từ Cương tựa như hóa thành tinh thần, tản ra ánh sáng và nhiệt độ mãnh liệt vô cùng.

“Đừng lo lắng, ta có thể sống.”

Một lao lung từ lực lượng pháp tắc chí cao Ngũ Hành hóa thành bao lấy Vương Vũ Luân.

Sau đó cả lao lung phá vỡ không gian, truyền tống đến nơi xa.

Sau khi làm xong mọi chuyện, Từ Cương hít sâu một hơi, lực lượng pháp tắc chí cao vô hình quanh người bắt đầu hóa thành thực chất.

Như thủy tinh, bắt đầu từng tầng phủ lấy Từ Cương.

Từ Cương ở giữa thuỷ tinh chậm rãi nhắm mắt lại, bắt đầu toàn lực ngưng tụ ra lực lượng pháp tắc chí cao của bản thân.

Nhìn từ đằng xa, tựa như một viên tinh thần bằng thủy tinh.

Lúc này bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc đã tìm kiếm được vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ đang toàn lực gia tốc.

Thông đạo từ lực lượng pháp tắc chí cao khơi thông đã hoàn toàn kết nối thông đến vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ.

Trong chớp mắt khi cảm ứng được vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ kia, bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc trực tiếp phá vỡ không gian, thuấn di đến đây.

Chỉ là vừa đến, bèn thấy được cách bọn họ không xa tinh thần thủy tinh từ lực Ngũ Hành chí cao ngưng tụ.

“Đây là?”

Cảm nhận được lực lượng chí cao ngưng tụ từ tinh thần to lớn phía trước, sắc mặt bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc bỗng nhiên biến đổi.

Lúc này, một ánh lửa xuất hiện tại hạch tâm tinh thần thủy tinh.

Trong nháy mắt, một nửa vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ đều bị lực lượng pháp tắc chí cao Ngũ Hành bao bọc lấy.

Một Hỗn Độn Thiên Thủ Hư Tượng xuất hiện tại vị trí trọng yếu nhất củas lực lượng pháp tắc chí cao.

“Lấy thân làm dẫn, Hỗn Độn Đại Đồng!”

Lúc bốn Minh tộc Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang muốn nói mấy câu xã giao, một ngọn lửa nóng bỏng lập tức vây quanh bọn họ.

Thủy tinh ngưng tụ từ lực lượng pháp tắc chí cao Ngũ Hành tựa như sinh ra phản ứng dây chuyền, giống như thùng thuốc nổ bị châm lên.

Lúc này, trong lao lung pháp tắc chí cao Ngũ Hành tại một nơi khác, Vương Vũ Luân phảng phất như thấy được cảnh tượng vô số viên tinh thần bạo liệt.

Một trận pháo hoa long trọng nở rộ trong vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ.

Bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc cộng lại chỉ nói được hai chữ thì đã theo cùng trận bạo tạc này hóa thành tro bụi.

Sau đó trận uy năng do pháo hoa lực lượng pháp tắc chí cao bắn ra cấp tốc khuếch tán, bắt đầu tàn phá bừa bãi toàn bộ vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ.

Lúc này lao lung Ngũ Hành chí cao chỗ Vương Vũ Luân giống như một con thuyền nhỏ ở trong sóng to gió lớn.

Lao lung Ngũ Hành chí cao lúc này lại trở thành hộ tráo.

“Tiểu tử thối này, đại chiêu át chủ bài thế mà hung ác như vậy.”

Loại nổ tung lực pháp tắc chí cao cấp bậc này, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bình thường đến bao nhiêu chết bấy nhiêu.

Lúc này, lao lung pháp tắc chí cao bảo vệ quanh người Vương Vũ Luân bắt đầu tan vỡ.

Nhìn thấy cảnh này, Vương Vũ Luân biết mình nên xuất thủ.

Một chiếc cần câu cấp Hồng Mông chí bảo xuất hiện trong tay Vương Vũ Luân.

“Tiểu tử ngốc, chuyện ngươi bàn giao cho sư thúc quá đơn giản, đơn giản đến mức chẳng cần phí tâm tư gì.”

Lưỡi câu mang theo một tia lực lượng chí cao bay vào khu vực Hỗn Độn còn đang tàn phá bừa bãi.

“Đáng tiếc lưỡi câu cấp Hồng Mông chí bảo này chỉ thích hợp câu cá.”

Sau khi lưỡi câu tiến vào khu vực Hỗn Độn tàn phá bừa bãi, quay cuồng một hồi, Vương Vũ Luân có cảm giác trong lòng, trực tiếp giật cần.

Một Hỗn Độn Thánh hồn được Ngũ Hành chí cao bảo vệ bị câu ra.

Cảm nhận được cảm giác suy yếu của Hỗn Độn Thánh hồn tùy thời có thể dập tắt trong tay, Vương Vũ Luân trực tiếp kêu gọi Bồ Đào bắt đầu dùng Truyền tống trận dự phòng.

Tam Thiên giới lúc này đang chống đỡ một vùng Hỗn Độn tạm thời lưu lạc trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Trong Ẩn Linh môn, bên ngoài một tiểu thế giới thần bí tại Nguyên giới, tất cả cường giả Nhân tộc trang nghiêm mà đứng, trên mặt tỏ vẻ tôn trọng, nhìn lối vào tiểu thế giới.

“Bồ Đào, chỗ ta có hai phần chân lý Hỗn Độn, có thể gia tốc tốc độ khôi phục Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương hay không?” Nguyên chủ hỏi.

“Có hiệu quả, nhưng dính đến pháp tắc chí cao, hiệu quả cực kỳ yếu ớt.” Bồ Đào trả lời.

“Có hiệu quả thì tốt rồi, hai phần chân lý Hỗn Độn này, còn có một ngàn vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí này, ngươi cầm đi.”

“Đại kiếp của Nhân tộc, bọn ta không giúp được gì, chỉ có thể ra một chút sức mọn.” Nguyên chủ thở dài nói.

Từ sau khi trong Ẩn Linh môn xuất hiện Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đầu tiên, thời đại Nguyên Thủy tông dẫn đầu Nhân tộc trên mặt sáng đã qua.

Hiện tại toàn bộ Nhân tộc đều lấy Ẩn Linh môn vi tôn.

Đúng lúc này, lối vào tiểu thế giới chợt sáng lên, Vương Vũ Luân từ đó đi ra, vẻ mặt u ám.

Đông đảo cường giả Nhân tộc nhìn vẻ mặt này, không ai dám lên tiếng đầu tiên.

“Sư thúc, ca ca ta thế nào rồi?” Từ Nguyệt Tiên lo lắng hỏi.

“Hỗn Độn Thánh hồn tự mình phong ấn, như ánh nến trong gió, lúc nào cũng có thể dập tắt.”

“Bồ Đào nói muốn duy trì, chỉ có thể lấy chân lý Hỗn Độn và ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí điều chế ra một loại chất dinh dưỡng, nhưng như vậy cũng không thể đảm bảo Hỗn Độn Thánh hồn có thể bảo tồn hoàn chỉnh.”

“Chuyện chúng ta cần làm bây giờ là, bất kể tiêu tốn đại giới bao lớn, trước khi sư phụ các ngươi trở về, duy trì Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương, không thể để nó tắt.”

Ánh mắt Vương Vũ Luân kiên định, hiện tại hắn đã bắt đầu dự tính bảo khố của chính mình, chuẩn bị lấy ra hết, dùng để mua chân lý Hỗn Độn và thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

“Cha, chân lý Hỗn Độn và thủy tinh Hồng Mông Tử khí của Đại sư huynh, ta bao hết.” Vương Hướng Trì đứng ra nói.

“Bất cứ lúc nào ta cũng sẽ bảo vệ bên ngoài tiểu thế giới, củng cố Hỗn Độn Thánh hồn của Đại sư huynh.” Lý Tinh Từ cũng nói.

Chương 1434: Ý nghĩa tồn tại của Bồ Đào

“Ta đi vùng Hỗn Độn, tìm kiếm bảo vật có trợ giúp cho Đại sư huynh khôi phục.” Vương Huyền Tâm nói.

“Ta cũng đi.” Chu Khai Linh nói.

“Ta và Đại Khí sư huynh lấy ra hết Huyền Hoàng và Tiên Thiên chí bảo luyện chế những năm này đổi thành thủy tinh Hồng Mông Tử khí cho Đại sư huynh dùng.” Quảng Hư nói.

Sau đó, cường giả Nhân tộc ở bên ngoài tiểu thế giới sôi nổi biểu thị sẽ dốc hết toàn lực, đi tìm kiếm bảo vật có thể trợ giúp Từ Cương khôi phục.

Lúc này, trong lòng Từ Phàm đang ở trong Hỗn Độn chi chu đột nhiên nhảy lên.

“Vừa rồi có cảm giác tim đập nhanh, bên Tam Thiên giới xảy ra chuyện gì rồi sao?”

“Vũ Luân và Từ Cương đều đã tấn cấp thành cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, hai người bọn họ liên hợp, lại thêm vị trí chỗ Tam Thiên giới.”

“Trừ khi là bị cường giả cấp Thần Ma Quốc chủ nhằm vào, nếu không sẽ không xảy ra vấn đề gì lớn.” Từ Phàm nhìn vùng Hỗn Độn quê nhà nói.

“Nhanh, lại thêm một thời gian ngắn nữa thôi, chờ ta trở về, đến lúc đó chúng ta ai cũng không sợ.” Trong lòng Từ Phàm hơi lo lắng, lần đầu sinh ra ý nghĩ mau về nhà.

Trực tiếp từ bỏ Đạo Ngân Quang Ảnh đồ phác hoạ được một nửa, Từ Phàm đứng dậy đi ra khỏi tiểu thế giới.

Trong thế giới trung tâm, Từ Phàm gặp được cường giả tộc Thánh Huy chưởng quản Hỗn Độn chi chu.

“Tiền bối, có biện pháp để Hỗn Độn chi chu gia tốc hay không?” Đầu tiên Từ Phàm đưa lên một phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, sau đó hỏi.

“Toàn lực thôi động, tốc độ gấp hai hiện tại, nhưng có nguy hiểm nhất định, Từ Đại sư có việc gấp sao?”

Cường giả tộc Thánh Huy nhìn phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ độc nhất vô nhị trong tay, hài lòng gật đầu.

“Tiền bối, trong nhà vãn bối đúng là xảy ra vài việc gấp, muốn nhanh chóng về đến nhà, xin hỏi nhanh nhất có thể là bao nhanh?” Từ Phàm cung kính hỏi.

“Nhanh nhất hai vạn năm có thể tới vùng Hỗn Độn Mục, nhưng ngươi có thể trả đại giới lớn đến đâu.”

Cường giả tộc Thánh Huy buông xuống Đạo Ngân Quang Ảnh đồ trong tay, nghiêm túc nhìn Từ Phàm.

“Thời gian hai vạn năm, ta sẽ mang tất cả thủ đoạn suốt đời sở học của ta và những gì ta nghiên cứu ra được liên quan tới giới kỳ truyền thụ hết cho tiền bối.”

Điều kiện này là trước khi đến Từ Phàm đã nghĩ kỹ, đồ vật hắn có thể lấy ra bây giờ, chỉ có cái này có thể đả động cường giả tộc Thánh Huy nhất.

“Giới kỳ ta cũng không yếu, những thủ đoạn của ngươi ta cũng học được bảy tám phần.” Cường giả tộc Thánh Huy cười nói.

Từ Phàm nghe được lời ấy trực tiếp phất tay, một bàn giới kỳ bày biện sẵn xuất hiện giữa hai người.

“Trong ngàn năm, nếu vãn bối không thắng được tiền bối, theo như lời nói trên, tiền bối không cần trả bất cứ giá nào là có thể lấy được.”

“Trái lại, nếu vãn bối thắng, hy vọng tiền bối trong hai vạn năm đi tới vùng Hỗn Độn Mục.” Từ Phàm trịnh trọng nói.

“Thú vị, trong ngàn năm muốn thắng ta, được, ta đánh cược với ngươi.”

Cường giả tộc Thánh Huy cầm lấy một quân cờ, đi trước đặt xuống trong bàn cờ.

Từ Phàm cũng không nghĩ ngợi, lấy ra quân cờ bắt kịp.

Giờ phút này, tất cả toán lực của Từ Phàm và phân thân Bồ Đào trên người hắn đều dùng ra, bắt đầu điên cuồng thôi diễn.

“Chủ nhân, phân thân Bồ Đào ở bên cạnh ngươi lâu như vậy đều không giúp đỡ được gì.”

“Lần này, cho Bồ Đào một cơ hội biểu hiện đi.”

Trên người Từ Phàm vẫn luôn mang theo Bồ Đào phân thân, tương đương với ba phần mười toán lực của Bồ Đào.

“Ngươi muốn thiêu đốt bản nguyên của mình tăng cường toán lực?”

“Một ván cờ thắng được trong ngàn năm, ta có bảy phần mười nắm chắc, ngươi nhất định phải hy sinh phân thân dệt hoa trên gấm cho ta à?” Từ Phàm hỏi trong lòng.

“Chuyện chủ nhân phân phó, Bồ Đào thế nào cũng phải có chín phần mười nắm chắc mới có thể đảm bảo với chủ nhân.”

“Ngươi phải biết nếu ngươi hy sinh ba phần mười bản nguyên này, sau khi trở về muốn tấn cấp lên tồn tại cấp cao hơn sẽ là chuyện không bao giờ.” Giọng điệu Từ Phàm có đôi chút vui mừng.

“Tấn cấp đến tồn tại cấp cao hơn, chỉ là để phục vụ chủ nhân tốt hơn.”

“Mà bây giờ, chuyện trước mắt của chủ nhân, là ý nghĩa tồn tại của Bồ Đào.”

“Xin chủ nhân ban cho Bồ Đào quyền hạn.”

Trong lời nói có thêm một chút không buông tha.

“Được!”

Trong nháy mắt, toán lực của Bồ Đào tăng lên gấp mấy chục lần.

Phân tích đối với cường giả tộc Thánh Huy trước mắt trực tiếp hoàn thành, cũng thôi diễn ra mấy chục loại phương án trong ngàn năm thắng được cường giả tộc Thánh Huy.

Chín trăm năm sau, cường giả tộc Thánh Huy nhìn bàn cờ hỗn loạn, bất đắc dĩ vứt bỏ quân cờ trong tay.

Mặc dù trên ván cờ hắn còn chưa thua, nhưng ván cờ hỗn loạn khiến hắn xem không hiểu này làm hắn không còn dục vọng đánh tiếp nữa.

Hắn hiểu được, thế cuộc trước mắt đã tiến hành vây giết hắn, từng bước của bọn họ đều nằm trong cạm bẫy của vị Từ Đại sư đối diện này.

“Lợi hại, quả nhiên lợi hại!”

“Ở tộc Thánh Huy ta, Kỳ Thánh mạnh nhất cũng không thể thắng ta trong ngàn năm.”

“Ta đáp ứng chuyện ngươi nói vừa nãy, ta sẽ dốc toàn lực thôi động Hỗn Độn chi chu, đến nơi trong hai vạn năm.” Cường giả tộc Thánh Huy nói.

Thật ra Hỗn Độn chi chu gia tốc đến mức đó, với hắn mà nói không có ảnh hưởng gì, chỉ là hao tổn lớn hơn xíu mà thôi.

“Đa tạ tiền bối, xin tiền bối cho ta một thời gian chuẩn bị tư liệu, sau đó ta sẽ giảng giải cho tiền bối cảm ngộ của ta đối với đạo Giới Kỳ.”

“Được, nhanh trở về đi, ta rất mong chờ cách nhìn của ngươi đối với giới kỳ đấy.” Cường giả tộc Thánh Huy phấn khởi nói.

Một vạn năm sau, Tam Thiên giới còn đang kéo vùng Hỗn Độn tạm thời du đãng trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.

Bên trên Tam Thiên giới, một Truyền tống trận to lớn chớp động linh quang, Vương Hướng Trì mang theo Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực từ đó đi ra.

“Bồ Đào, hiện tại Đại sư huynh thế nào, Hỗn Độn Thánh hồn có ổn định hay không?” Vương Hướng Trì vừa đến liền hỏi.

“Vẫn ở trạng thái hư nhược, tổng thể ổn định.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Đây là Đạo Huyền hoa Hỗn Độn linh căn ta đổi được từ chỗ tộc Thiên Thương, nghe nói có thể gia cố Hỗn Độn Thánh hồn, Bồ Đào ngươi kiểm tra xem có thể dùng trên người Đại sư huynh hay không.”

Vương Vũ Luân lấy ra chậu hoa chứa Đạo Huyền hoa, trực tiếp truyền tống đến trong bảo khố của Bồ Đào.

“Đóa Đạo Huyền hoa Hỗn Độn linh căn này, giá trị của nó không thua gì Hồng Mông chí bảo, hy vọng có thể hữu dụng với Đại sư huynh.” Vương Hướng Trì mong chờ nói.

Trong vạn năm này, Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương lúc tốt lúc xấu, lúc nghiêm trọng thậm chí tiến vào trạng thái tịch diệt.

Lúc này, trong tiểu thế giới đang cất giữ Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương, một giọt chất lỏng màu xanh nhỏ vào trên Hỗn Độn Thánh hồn.

Chỉ một giọt nhỏ này, Hỗn Độn Thánh hồn vốn đang hư nhược vậy mà bắt đầu vững chắc lại.

Từ giống như một ngọn nến trong gió vốn có, hiện tại biến thành một hư ảnh hình người mờ ảo.

“Hữu dụng, đáng tiếc chỉ mang tính tiêu hao, có thể có tác dụng cứu mệnh đối với trạng thái Hỗn Độn Thánh hồn rơi vào nguy cơ, nhưng không thể cố bản.”

Nghe được lời Bồ Đào, ánh mắt Vương Hướng Trì vốn tràn đầy mong đợi và ánh sáng chậm rãi mờ đi, sau đó lại trở nên kiên định.

“Phi Vũ, Vô Cực, chúng ta đi, tiếp tục!”

Vương Hướng Trì nói xong, bèn bảo Bồ Đào chuẩn bị Truyền tống trận đến vùng Hỗn Độn.

“Sư phụ, bán thần kiếm Hồng Mông chí bảo này đi!” Trong tay Hàn Phi Vũ xuất hiện một thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo.

“Không được, kiếm này hữu duyên với ngươi, sau cùng lại lấy.” Vương Hướng Trì quả quyết lắc đầu nói.

Đại sư huynh quan trọng, quan trọng hơn mạng hắn, nhưng đồ đệ hắn cũng quan trọng không kém.

Chương 1435: Vạn Duy Thánh

Khí

“Hữu duyên thì lại thế nào, Đại sư bá quan trọng hơn.”

“Chờ sau khi sư tổ trở về, đây đều là vấn đề nhỏ.” Hàn Phi Vũ không sao cả nói, một món Hồng Mông chí bảo mà thôi, dùng nhiều thời gian một chút là tự nhiên có thể tìm được.

“Chúng ta trước tiên tìm kiếm ở vùng Hỗn Độn, xem có thể phát hiện bảo vật hữu dụng với các ngươi Đại sư bá hay không.”

“Về phần Hồng Mông chí bảo này của ngươi, sau này lại nói.” Vương Hướng Trì nghĩ ngợi nói.

Ngay lúc này, lúc ba người vừa muốn bước vào Truyền tống trận, cả Truyền tống trận đột nhiên bị ngưng lại rồi tan biến.

“Bồ Đào, tình huống gì vậy!”

“Nhân tộc ở vùng Hồn Độn, toàn diện bị Minh tộc nhằm vào, Thánh chủ Minh tộc đã thông qua dòng sông thời gian Hỗn Độn toả định toàn diện toàn bộ Nhân tộc, hiện tại chắc hẳn là muốn phong tỏa liên hệ với ngoại giới.” Bồ Đào giải thích.

Lúc này, một bóng dáng xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Hướng Trì, trong dòng sông thời gian Hỗn Độn ta có thể minh thủ bản thân, không bị Thánh chủ đó nhằm vào.”

“Về sau ta ra ngoài, tìm bảo vật duy trì cho Từ Cương.”

Vương Vũ Luân đi tới bên cạnh Vương Hướng Trì, dáng vẻ thời khắc mấu chốt vẫn là lão tử ngươi xuất mã.

“Cha, ngươi có được không vậy, lỡ như lúc đó lại bị Minh tộc bắt lấy thì phiền phức lắm.” Vương Hướng Trì cau mày.

“Yên tâm.”

“Hiện tại trong tay ta cầm hơn một nửa chí bảo, thần vật của tông môn, đi vùng Hỗn Độn tìm tộc Thiên Thương đổi vài đồ vật có thể duy trì Từ Cương.”

“Hiện tại quan trọng nhất chính là, chờ sư phụ ngươi trở về.”

Một cánh cửa truyền tống không gian nho nhỏ xuất hiện trước mặt

Vương Vũ Luân, sau khi hắn tiến vào liền tiêu tán.

“Sư phụ à, nhanh lên trở về đi.”

Vương Hướng Trì nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa đang lưu chuyển ở biên giới vùng Hỗn Độn tạm thời.

Trên Hỗn Độn chi chu đang di chuyển qua vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, Từ Phàm giảng bài cho cường giả tộc Thánh Huy, trong lòng bắt đầu không hiểu sao lại bực bội.

“Tam Thiên giới nhất định có đại sự phát sinh, rốt cuộc là ai xảy ra chuyện, tức phụ, huynh đệ tốt, hay là các đồ nhi, hoặc là đệ tử tông môn.” Từ Phàm nói trong lòng, nhưng trên mặt vẫn ung dung thản nhiên giảng giải cho cường giả tộc Thánh Huy.

Lúc này, cường giả tộc Thánh Huy nhìn Từ Phàm, lộ ra nụ cười mỉm nhạt.

Sau đó một tay nhẹ nhàng chợt kéo, một Hồng Mông chí bảo hình tròn lớn như quả bóng rổ hiện ra trong tay hắn.

“Chỗ ta có một Hồng Mông chí bảo tên là Vạn Duy Thánh Khí, chỉ cần đưa vào một tia nhân quả, là có thể ý niệm giáng lâm đến vị trí ngươi nghĩ tới.”

“Thấy trong lòng Từ đại sư có đôi chút vội vàng xao động, đừng ngại dùng cái này xem bên quê nhà có tình huống thế nào.”

“Khóa học có thể nói sau, tâm bình khí thuận, ta nghe giảng bài cũng thư thái.” Cường giả tộc Thánh Huy giống như một vị trưởng bối, nhẹ nhàng đưa Vạn Duy Thánh Khí cho Từ Phàm.

“Đa tạ tiền bối, Nhân tộc Từ Phàm thiếu tiền bối một nhân tình.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Ha ha, ân tình thì thôi, sau này khi ngươi có thể du lịch ở vùng khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, đến tộc Thánh Huy ta làm khách nhiều hơn là được.” Cường giả tộc Thánh Huy xua tay biểu thị đây không tính là gì.

Từ Phàm cung kính hành lễ, sau đó cầm Hồng Mông chí bảo về lại tiểu thế giới của mình.

Trong tiểu thế giới, Từ Phàm nghiên cứu Hồng Mông chí bảo.

Càng là nghiên cứu, Từ Phàm càng kinh ngạc, đồ vật ẩn chứa trong

Hồng Mông chí bảo này đã vượt khỏi hiểu biết của hắn, trong đó có rất nhiều đồ vật và phù văn đều là thứ trước đây hắn chưa từng gặp.

“Không nghĩ tới đạo Nhân Quả tăng lên tới cấp bậc pháp tắc chí cao là có thể xuyên qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

“Cũng không biết Hồng Mông chí bảo này là do vị đại sư nào luyện chế.”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng đặt tay lên Hồng Mông chí bảo.

Chỉ trong nháy mắt, trong ý thức Từ Phàm xuất hiện một dòng sông thời gian thuộc về riêng hắn.

Từ Phàm biết, dòng sông thời gian này là để hắn lựa chọn mục đích giáng lâm.

Khu vực biên giới vỡ vụn cách vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ vốn có gần nhất, một hư ảnh hình người xuất hiện trong hư không.

“Bồ Đào hẳn để lại tin tức ở đây.”

Tay Từ Phàm kết pháp ấn, lấy phương thức đặc thù, dẫn ra tin tức Bồ Đào để lại tại đây.

Một đợt dao động đặc thù lấy bản thân Từ Phàm khuếch tán ra xung quanh.

Không quá lâu sau, một Truyền tống trận giấu kín xuất hiện, Từ Phàm mặt đấy âm trầm bước vào trong Truyền tống trận.

Tam Thiên giới đang lưu lạc ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, một Truyền tống trận lặng lẽ xuất hiện trên ngoại bích.

Ẩn Linh môn, Nguyên giới, Từ Phàm đi tới bên ngoài tiểu thế giới bảo tồn Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương.

Lúc này, tất cả đồ đệ của Từ Phàm và trưởng lão tông môn, cộng thêm một nhóm đệ tử cấp Hỗn Độn Thánh Nhân đều ở đây.

“Sư phụ, lần này ngươi tới còn đi sao?” Từ Nguyệt Tiên mong chờ hỏi.

“Chỉ có thời gian trăm năm, ta đi xem Đại sư huynh các ngươi trước.”

Từ Phàm nói, bước vào trong tiểu thế giới.

Trong năng lượng đặc thù tràn đầy chân lý Hỗn Độn và ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí điều chế, có một Hỗn Độn Thánh hồn như ẩn như hiện.

Theo Từ Phàm tiến đến, Hỗn Độn Thánh hồn đó lay động kịch liệt, cuối cùng hóa thành dáng vẻ của Từ Cương.

“Rất tốt, cũng rất ngu ngốc.” Nhìn Đại đồ đệ của mình thật lâu, Từ Phàm mới mở miệng nói.

“Rõ ràng còn đường lui, lại lựa chọn loại hy sinh lớn nhất.”

Một quang ảnh lập thể xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên là một màn Từ Cương hóa thành tinh thần thủy tinh dẫn bạo thủy tinh pháp tắc chí cao Ngũ Hành.

Nhìn dáng vẻ Đại đồ nhi của mình ngăn cơn sóng dữ, chặn lại đường lui, cứu Tam Thiên giới, trên mặt Từ Phàm hiện ra nụ cười vui mừng.

Từ Phàm nhẹ nhàng nâng lên một tay, một luồng năng lượng thế giới vô tự từ trong tay khuếch tán ra, nháy mắt bao phủ toàn bộ tiểu thế giới.

Sau đó thế giới vô tự lập tức bắt đầu sửa chữa quy tắc của tiểu thế giới này.

Trong nhất thời, vô số năng lượng dùng chân lý Hỗn Độn và ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí điều hòa tràn vào trong Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương.

Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương càng thêm ngưng thực, cuối cùng thậm chí khôi phục giải phong ký ức của bản thân.

“Sư phụ, đồ nhi làm ngươi mất mặt, bốn Minh tộc cùng cảnh giới, đồ nhi lại đánh thành bộ dạng này.” Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương cúi đầu xấu hổ nói.

“Không mất mặt, lấy tình cảnh lúc ấy, lựa chọn của ngươi là tốt nhất, chẳng qua là đánh cược hơi lớn thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Ở đây tu dưỡng cho tốt, chờ sau khi vi sư trở về, sẽ mang cho người vài món đồ tốt, sau này lại đánh bốn người nhẹ nhàng.” Từ Phàm đặt tay lên đầu đồ nhi của mình, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Sư phụ ở bên ngoài gặp hiểm cảnh như thế mà còn nhọc lòng vì đồ nhi …” Từ Cương cảm động.

“Không có nguy hiểm gì hết, an toàn hơn tình cảnh ở Tam Thiên giới nhiều.”

“Đừng nghĩ nhiều, duy trì cho tốt Hỗn Độn Thánh hồn của chính mình, trong ba vạn năm vi sư sẽ trở về.”

“Trạng thái duy trì ký ức của Thánh hồn ngươi không kiên trì được lâu, nghỉ ngơi đi.”

Từ Phàm nói xong bèn rời đi tiểu thế giới.

Trong tiểu viện, đầu tiên Từ Phàm đánh thức tức phụ vẫn luôn bế quan tu luyện trong tiểu viện.

Sau đó triệu tập các đồ nhi cùng nhau ăn cơm.

Trên bàn cơm, mọi người nói chuyện xảy ra ở Tam Thiên giới trong những năm này.

“Không nghĩ tới những năm ta rời đi vậy mà xảy ra nhiều chuyện như vậy.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Sư phụ, chờ sau khi ngươi về, Tam Thiên giới chúng ta có thể ổn định lại hay không?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Hiện nay toàn bộ vùng Hỗn Độn mặc dù hướng tới ổn định, nhưng bên dưới ổn định này lại là sóng ngầm cuồn cuộn.”

“Chờ sau khi vi sư trở về, sẽ nghĩ cách lấy một loại phương thức đặc thù củng cố vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ, để nó trôi nổi xung quanh vùng Hỗn Độn.”

Chương 1436: Đồng bộ

“Cường giả trong vùng Hỗn Độn sắp vỡ vụn đối diện không phải sắp bị giết sạch sao?” Chu Khai Linh nghi hoặc hỏi.

“Bởi vì giết sạch mới không thái bình.”

“Mỗi vùng Hỗn Độn đều có số cường giả cấp Quốc chủ, một người muốn đi lên thì phải có một người đi xuống.”

“Vùng Hỗn Độn đó, mặc dù nói là rách nát, nhưng sau khi bị vùng

Hỗn Độn chúng ta cắn nuốt, ít nhất sẽ gia tăng thêm một, hai danh ngạch.”

“Phải biết rằng, Thánh chủ mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn, chín đại Quốc chủ Hỗn Độn Thần Ma, một cây củ cải một cái hố.”

“Nếu như một nhà trong đó lại có thêm một vị cường giả cấp Quốc chủ, nhất định sẽ trở thành tồn tại mạnh nhất cả vùng Hỗn Độn.”

“Căn cứ vào hình thức này, ngươi nói đến lúc đó có sẽ loạn hay không?” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Sư phụ, danh ngạch đó, ngươi có cơ hội sao!” Từ Nguyệt Tiên đột nhiên hỏi.

“Nghĩ nhiều rồi, sư phụ ngươi ngay cả Hỗn Độn Thánh Nhân cũng chưa phải, càng đừng nhắc đến danh ngạch này.” Từ Phàm mỉm cười lắc đầu.

Nghe được lời Từ Phàm, tất cả mấy đồ nhi đều lộ ra vẻ mặt không tin.

Ngay cả Trương Vi Vân rất tín nhiệm Từ Phàm cũng dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Từ Phàm.

“Các ngươi không tin cũng được.”

Ba năm sau, Từ Phàm đang câu cá bên hồ rốt cuộc đợi được huynh đệ tốt.

“Những năm này ta không ở đây, vất vả ngươi.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Đều là huynh đệ, đừng nói lời xa cách như vậy.” Vương Vũ Luân nói, lấy ra một linh bảo không gian truyền tống đến trong bảo khố tông môn.

“Bên Từ Cương ngươi đã ổn định lại chưa, còn có phân thân kia của ngươi sao còn chưa trở lại?” Vương Vũ Luân ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm hỏi.

“Phân thân đó của ta ước chừng ba vạn năm nữa là có thể trở lại vùng Hỗn Độn này, bên Từ Cương đã ổn định rồi.”

“Vì cứu Từ Cương, ngươi tiêu hao nhiều Hồng Mông chí bảo như vậy, lúc sau ta nhất định sẽ bù lại cho ngươi.”

“Vẫn là loại nguyên bộ toàn bộ tự động ngươi thích.” Từ Phàm đập vai Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân vốn muốn cự tuyệt nghe thấy từ toàn bộ tự động, lời cự tuyệt phía sau cũng không nói ra miệng.

“Ngươi có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân là ta không nghĩ tới, chờ sau khi trở về, ta sẽ làm kiểm tra toàn diện cho ngươi, để ngươi trở thành cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh chân chính.” Từ Phàm nói.

“Ta bây giờ không tính sao?”

“Đương nhiên không tính, cảnh giới của ngươi bây giờ chẳng khác gì cưỡng ép thôi hóa cả.”

“Trong cơ thể ngươi bây giờ còn pháp tắc chí cao cấp cao hơn chưa kích hoạt, chờ ta trở về.”

Dây cần câu trong tay Từ Phàm căng ra, một con tôm sông dài ba trượng bị câu ra.

“Ta sử dụng Hồng Mông chí bảo của một vị cường giả dị tộc đến đây, chỉ có thể ở lại trăm năm, hơn nữa cũng không làm được gì.” Từ Phàm tiếc nuối nói.

“Ngươi có thể tới tán gẫu đã rất không tệ.”

Vào lúc này, một tráng hán cao gần một trượng chợt xuất hiện phía sau Vương Vũ Luân.

“Bái kiến Đại trưởng lão.” Tráng hán đầu tiên là hành lễ với Từ Phàm, sau đó lại nhìn Vương Vũ Luân.

“Cha, gọi ta đến có chuyện gì?” Tráng hán nói.

“Ngươi đưa những đồ vật này cho nương ngươi và những di nương chia nhau đi.” Vương Vũ Lâm nói, lại lấy ra một linh bảo không gian bỏ vào trong tay tráng hán.

“Đã biết.”

Tráng hán hành lễ cáo biệt với Từ Phàm sau đó rời đi, Vương Vũ Luân lắc đầu bất đắc dĩ.

“Hài tử nhiều rồi quả thật không trông nom hết được, lúc sau những hài tử đó đều không thân với ta.”

“Ngươi xác định trước khi sinh thì thân à?” Từ Phàm nói đùa.

“Từ đại ca nói chuyện vẫn đâm vào tim như trước.” Vương Vũ Luân cười khổ nói.

“Chuyện bên bọn ta ngươi đều biết cả rồi, nói bên ngươi đi, vùng Hỗn Độn khác thế nào, ra làm sao, đại đạo Hỗn Độn có phải giống như chúng ta hay không?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Đại đạo Hỗn Độn có đôi chút khác biệt, chủ yếu phải xem pháp tắc chí cao tồn tại ở vùng Hỗn Độn đó diễn biến như thế nào.”

“Vùng Hỗn Độn khác thiên kỳ bách quái cái gì cũng có, về sau có cơ hội ngươi qua đó xem là biết.” Từ Phàm nói, dùng Quang Ảnh thuật khắc hoạ cảnh mấy vùng Hỗn Độn tương đối đặc biệt.

“Cái này lợi hại, một cự thú là đại thế giới, thế giới thể nội diễn hóa hoàn chỉnh pháp tắc đại đạo.”

“Cái này mà cũng được, vùng Hỗn Độn này thế mà không có ánh sáng, vĩnh viễn ở trong bóng tối.”

“Còn có cái này.”

Nhìn từng vùng Hỗn Độn mới lạ, Vương Vũ Luân nổi lên hứng thú.

Sáu mươi năm sau, trong không gian dưới lòng đất.

“Chủ nhân, Bồ Đào không cách nào lĩnh hội được pháp tắc chí cao ngươi ngưng tụ, làm ngươi thất vọng.” Bồ Đào xấu hổ nói.

“Không sao hết, chờ sau khi ngươi tấn cấp đến Hồng Mông chí bảo lại nói.” Giọng điệu Từ Phàm có chút đáng tiếc.

Phân thân ở trên Hỗn Độn chi chu có rất nhiều pháp tắc chí cao Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thánh Huy ngưng tụ, đều là hắn dùng Đạo Ngân Quang Ảnh đồ để đổi.

“Bồ Đào, khống chế Tam Thiên giới, lại đi vào sâu trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa một chút.”

“Ta cảm giác Thánh chủ Minh tộc đã để ý Nhân tộc Tam Thiên giới, lại đi vào chỗ sâu một chút, đỡ bị hắn phát hiện.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Sau đó toàn bộ Tam Thiên giới bắt đầu chậm rãi điều chỉnh phương hướng, bay vào càng sâu trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Đại địch trước mắt, cảm giác lại về tới ngày tháng trốn đông trốn tây trước đây, thật là có chút hoài niệm.” Từ Phàm hờ hững nhìn vùng Hỗn Độn nói.

“Đúng rồi, đưa lệnh bài Vạn Duy Thánh giới cho ta, ta phải luyện hóa nó, thử xem sau này có thể phân thân giáng lâm vùng Hỗn Độn khác hay không.” Từ Phàm phân phó.

Một Truyền tống trận nhỏ xuất hiện cách Từ Phàm không xa, một lệnh bài khắc chữ Vạn Duy được truyền tống tới.

“Cuộc sống trước kia trôi qua quá an nhàn, đều không để ý đến thứ này, không nên.” Từ Phàm cất lệnh bài Vạn Duy vào.

Lúc này, phân thân số hai, số bốn và số năm đều xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

“Bản thể, gọi bọn ta tới có chuyện gì?” Phân thân số hai hỏi.

“Ta đem pháp tắc chí cao ta lĩnh ngộ đồng bộ với các ngươi, khoảng thời gian trở về này rốt cuộc ngưng tụ cũng tạm rồi.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một quang đoàn, trong quang đoàn dẫn ra ba sợi tơ kết nối đến trên ba phân thân.

Ba canh giờ sau, phân thân số hai tỉnh lại trước.

“Xem ra ngươi ở bên kia sống rất tốt, pháp tắc chí cao cũng lĩnh ngộ được mấy loại.” Phân thân số hai cười nói.

“Cơ duyên xảo hợp, cắt được không ít rau hẹ.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Đúng rồi, Đại thống lĩnh của ngươi hiện tại thế nào, không có ngươi hỗ trợ, phỏng chừng tốc độ phát triển thế lực chậm hơn không ít.”

“Những năm này Đại thống lĩnh còn ổn, đã nắm giữ sáu đại lục Thần Ma và một mảng lớn mục trường Thần Ma, xem như thuộc thế lực trung đẳng ở Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma.”

Đại thống lĩnh có thể phát triển đến mức này, đều do hắn vẫn luôn ở phía sau vì Đại thống lĩnh bày mưu tính kế.

“Lợi hại, ngươi cũng được lắm, có thể vì Đại thống lĩnh cung cấp nhiều mưu kế chuẩn xác như vậy.”

Nghe được lời Từ Phàm, phân thân số hai ngược lại ngượng ngùng lên.

“Tất cả đều là công lao của Bồ Đào, ta lấy ra một nửa toán lực bỏ không của hắn thôi diễn phát triển của Đại thống lĩnh.”

“Được rồi, hiện tại ngươi cũng đã lĩnh ngộ pháp tắc chí cao, sau này về mặt luyện chế Hồng Mông chí bảo này sẽ dễ dàng hơn không ít.”

Chương 1437: Đường về nhà

Trong Hỗn Độn chi chu, thời gian trăm năm đã qua.

Từ Phàm từ từ mở mắt, lộ ra nụ cười nhạt.

Thời gian trăm năm này, đã giải tình cảm tương tư mấy chục vạn năm ở bên ngoài của hắn.

Thế giới trung tâm, Từ Phàm cung kính trả lại Hồng Mông chí bảo cho cường giả tộc Thánh Huy.

“Tiền bối, đa tạ.”

“Từ Đại sư khách khí cái gì, nói cảm ơn còn không bằng lại đánh với ta một ván cờ.”

Cường giả tộc Thánh Huy vung tay lên, bàn cờ giới kỳ xuất hiện.

“Từ Đại sư đừng nương tay, để ta xem những năm này ngươi có tiến bộ hay không.” Cường giả tộc Thánh Huy nói.

“Như tiền bối mong muốn.”

Từ Phàm ngồi xuống đối diện cường giả tộc Thánh Huy.

Ba ngàn năm sau, theo cả bàn cờ lấp lánh một trận, tiểu thế giới Thánh Quang trên bàn cờ hoàn toàn chiếm lĩnh toàn bộ bàn cờ.

“Từ Đại sư lợi hại, lại đến!”

Mặc dù thua, nhưng cường giả tộc Thánh Huy cảm giác được rõ ràng kỳ lực của mình tiến bộ.

“Lại đến!”

Ván thứ hai đánh ba ngàn sáu trăm năm, cuối cùng lại bị Từ Phàm bày một đại cục, giành được thắng lợi.

Mặc dù thua, nhưng cường giả tộc Thánh Huy cảm thấy rất đã ghiền.

Lúc muốn đánh tiếp ván thứ ba lại chợt dừng lại.

“Từ Đại sư vẫn là giảng bài đi, nếu như có cơ hội nhóm chúng ta lại đến.” Cường giả tộc Thánh Huy có chút không bỏ được nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm trực tiếp gia tốc thời gian xung quanh hai người.

“Thời gian gia tốc này, cũng không tính trong giao ước của ta.” Cường giả tộc Thánh Huy biết Từ Phàm có ý gì.

“Tiền bối cho ta trăm năm, ta trả tiền bối vạn năm.”

Sau đó Từ Phàm bắt đầu nói về giới kỳ.

Một vạn năm sau, vùng Hỗn Độn Mục.

Hỗn Độn chi chu chậm rãi hạ xuống trên ngoại bích một thế giới rộng lớn.

“Từ Đại sư, nơi này chính là Bảo Khố đại thế giới của tộc Thánh Huy bọn ta.”

“Chúng ta giao dịch ngay ở đây đi.” Một vị cường giả tộc Thánh Huy phụ trách giao dịch với Từ Phàm nói.

“Được, sau khi giao dịch xong, ta hy vọng có thể nán lại một thời gian trong thế giới bảo khố quý tộc.” Từ Phàm nói.

“Đương nhiên có thể.”

Bảo Khố đại thế giới, trong một thế giới Đại Thiên chuyên môn dùng để chiêu đãi khách quý.

Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đang hưởng thụ mỹ thực đặc sắc của nơi này.

“Không ngon bằng mỹ thực của vùng Hỗn Độn kia.” Nữ tử Thánh Quang vừa ăn vừa đánh giá.

“Không giống, ngươi phải thưởng thức đặc sắc trong đó chứ.” Từ Phàm gắp một món dùng Tiên Thiên linh căn nấu ra, bỏ vào trong miệng tinh tế thưởng thức.

“Từ Đại sư, bước kế tiếp chúng ta có phải nên luyện chế Hỗn Độn chi chu rồi không?”

Có lẽ là cách vùng Hỗn Độn quê nhà không xa, nữ tử Thánh Quang có vẻ đặc biệt hưng phấn.

“Đúng vậy, nhưng trước đó, phải thu một lượng lớn thần khoáng Hỗn Độn trước đã, nếu không thì không chống đỡ nổi kết cấu bên trong của Hỗn Độn chi chu cỡ nhỏ đâu.”

Ngay lúc này, một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên liệt kê những thần khoáng Hỗn Độn đặc hữu vùng Hỗn Độn.

“Chủng loại rất phong phú, không hổ là vùng Hỗn Độn mạnh nhất xung quanh.” Từ Phàm xem giới thiệu về thần khoáng Hỗn Độn, không khỏi tán thưởng.

“Từ Đại sư, thần khoáng Hỗn Độn này cần không ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí nhỉ, nếu không ta lấy Huyền Hoàng chí bảo kiếm được đi đổi nha.”

“Đường về nhà, không phải chuyện của một mình Từ Đại sư.” Nữ tử Thánh Quang chính đáng nói.

“Giữ lại đi, chút đồ vật đó của ngươi lấy ra còn phiền phức lắm, tâm ý ta nhận.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Rõ ràng là chuyện mười mấy bộ Đạo Ngân Quang Ảnh đồ có thể làm được, nhất định cứ phải lấy ra Huyền Hoàng chí bảo, đây không phải não có hố à.

Lúc hai người đang nói chuyện, một khí tức to lớn giáng lâm đến đây thế giới Đại Thiên này.

“Từ Đại sư, đây là đồ vật ngươi muốn.” Cường giả tộc Thánh Huy lấy ra một món linh bảo không gian.

“Đây là Đạo Ngân Quang Ảnh đồ tiền bối muốn.” Từ Phàm cũng lấy ra một món linh bảo không gian.

Sau khi hai bên hoàn thành giao dịch, cường giả tộc Thánh Huy liền rời đi.

“Vùng Hỗn Độn này có chút đặc sắc, pháp tắc chí cao Thánh Quang trong đó có lẽ có phần khác biệt với pháp tắc chí cao Thánh Quang của tộc các ngươi.”

“Nếu ngươi cảm thấy hứng thú, có thể đi biển Thánh Quang ở khu vực trung tâm Hỗn Độn này xem, nói không chừng có thể làm ngươi lĩnh ngộ được một chút pháp tắc chí cao Thánh Quang đó.” Từ Phàm nhìn nữ tử Thánh Quang, kiến nghị nói.

“Từ Đại sư, vậy khi nào ta quay lại đây?”

Nữ tử Thánh Quang nghe xong là hiểu có ý gì, đáng thương vô cùng nhìn Từ Phàm.

“Hai ngàn năm là được, trên người ngươi lây nhiễm khí tức tộc Thánh Huy, ở trung tâm Hỗn Độn, không có chủng tộc nào tìm kiếm chuyện với ngươi đâu.” Từ Phàm nói.

“Được rồi.”

Nữ tử Thánh Quang thu dọn một phen, sau đó rời đi.

Lúc này, Từ Phàm lấy ra linh bảo không gian đã giao dịch.

“Thần khoáng Hỗn Độn có thể ngăn cách vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, ta phải xem xem chỗ nào đặc biệt.”

Một đoàn vật chất đường kính chừng ba trượng lóe ra hắc quang xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Từ Phàm nhẹ nhàng đặt tay lên đoàn vật chất màu đen, dụng tâm cảm nhận này đặc tính của đoàn vật chất này.

“Thứ này, sao lại là mềm?” Từ Phàm cau mày.

Trong cảm giác của Từ Phàm, đoàn vật chất này dùng một loại phù văn đặc biệt cố định, một khi loại phù văn đặc biệt này biến mất, vật chất đoàn này sẽ hóa thành thể lỏng trong nháy mắt, sau đó chảy vào trong hư không.

“Thứ này thật là có chút phiền phức.”

Từ Phàm thăm dò phù văn ở giữa đoàn vật chất này.

Hai ngàn năm sau, lúc nữ tử Thánh Quang hưng phấn trở về thế giới Đại Thiên, chuẩn bị trở về vùng Hỗn Độn quê nhà.

Kết quả vừa về tới chỗ Từ Phàm, phát hiện Từ Đại sư nàng sùng bái còn đang nghiên cứu một đoàn vật chất màu đen.

“Từ Đại sư, lần này ta có cần ra ngoài nữa không?” Nữ tử Thánh Quang cẩn thận từng li từng tí hỏi.

“Năm ngàn năm.” Một âm thanh thong thả vang lên

“Được rồi!”

Nữ tử Thánh Quang hóa thành một luồng thánh quang biến mất, Từ Phàm tiếp tục đắm chìm trong phù văn ở giữa vật chất Hỗn Độn.

“Phù văn ẩn chứa chí cao pháp tắc, quả nhiên là không dễ lĩnh ngộ.” Từ Phàm thu hồi ý thức nói.

Hắn cảm giác lĩnh ngộ phù văn ẩn chứa lực lượng pháp tắc chí cao này còn khó hơn lĩnh ngộ một loại pháp tắc chí cao nhiều.

“Nếu thật sự không được, chỉ có thể dựa vào phù văn này luyện chế Hỗn Độn chi chu.” Từ Phàm có chút không cam lòng nói.

“Nếu bản thể ở đây thì tốt rồi, có một số việc cũng không cần phiền phức như vậy.”

Ngay vào lúc Từ Phàm đang thiết kế phương án luyện chế Hỗn Độn chi chu, bỗng nhiên một luồng linh quang hiện ra trong đầu hắn.

Sau đó, Từ Phàm lấy ra một đống thần khoáng Hỗn Độn mua ở vùng Hỗn Độn này, bắt đầu luyện chế khung sườn của Hỗn Độn chi chu.

Ba ngàn năm sau, nữ tử Thánh Quang đang ngao du ở Thánh Quang chợt nhận được tin tức của Từ Phàm.

“Từ Đại sư, chúng ta có thể về nhà rồi sao?”

Nữ tử Thánh Quang nhìn cự thuyền sáng màu đen ở cách đó không xa, cảm thấy hơi ma huyễn.

Nàng ngồi Hỗn Độn chi chu của tộc Thánh Huy du lịch khắp các vùng Hỗn Độn, trong lòng vô cùng hiểu rõ giá trị của Hỗn Độn chi chu này.

“Có thể, bây giờ chúng ta có thể lập tức xuất phát, chờ ta nói một tiếng với cường giả tộc Thánh Huy trấn thủ đại thế giới này rồi chúng ta đi.”

Bên ngoài Bảo Khố đại thế giới, một vị cường giả tộc Thánh Huy vẫy tay nhiệt tình cáo biệt với Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang.

Về phần vì sao cường giả tộc Thánh Huy này nhiệt tình như vậy, tất cả đều bắt nguồn từ năm phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ trong tay hắn.

Trong thời gian Từ Phàm luyện chế Hỗn Độn chi chu, Đạo Ngân Quang Ảnh đồ hắn phác hoạ đã trở thành đồ vật chạm tay có thể bỏng nhất trong các cường giả đứng đầu vùng Hỗn Độn này.

Chương 1438: Dò xét

Một chiếc Hỗn Độn chi chu cỡ nhỏ sáng màu đen, xuyên qua trong không gian vùng Hỗn Độn Mục.

“Những năm này, ở vùng Hỗn Độn này có thu hoạch gì?” Từ Phàm cười hỏi.

“Thu hoạch chính là vùng Hỗn Độn chúng ta tất sẽ có một trận đại chiến.”

“Ta phát hiện những vùng Hỗn Độn có tên bình thường đều có một đặc thù, nếu không bị một đại chủng tộc thống trị, thì là có một siêu cường giả có thể trấn áp toàn bộ vùng Hỗn Độn làm nó hòa bình phát triển.” Ánh mắt nữ tử Thánh Quang phức tạp nói.

“Ngươi cũng cảm thấy vùng Hỗn Độn quê nhà sắp loạn sao?” Từ Phàm nở nụ cười.

“Từ Đại sư đã sớm đoán được rồi nhỉ, cũng không biết Đế quốc Thánh Quang ta có thể nắm giữ kỳ ngộ lần này quật khởi hay không.”

“Ta cảm thấy rất có hi vọng, trong mười ba đại chủng tộc, tộc Thánh Quang các ngươi, hoặc nói là Đế quốc Thánh Quang là nơi bao dung được các chủng tộc nhất.”

“Ngày sau nếu như chủng tộc các ngươi có một vị cường giả tấn cấp cấp Quốc chủ trước, sau này rất có thể thống trị cả vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm lấy ra một bộ đồ trà bắt đầu pha trà.

Hỗn Độn chi chu còn phải di chuyển trong vùng Hỗn Độn này mấy năm mới có thể đến được vị trí nội bích vùng Hỗn Độn.

“Ta thấy không phải vậy đâu, dựa vào thực lực của Thánh chủ bọn ta, dù là trong tộc có tộc nhân tấn cấp đến cấp Quốc chủ, cũng sẽ bị chủng tộc khác liên thủ chém giết.” Nữ tử Thánh Quang nói, biểu cảm trên mặt có chút lo lắng.

“Ý thức của ta từng trở lại vùng Hỗn Độn quê nhà, cường giả trong vùng Hỗn Độn đổ nát kia đã bị chém giết gần như toàn bộ.”

“Chờ đến khi toàn bộ chém giết hết, vùng Hỗn Độn đó sẽ dung nhập với vùng Hỗn Độn quê nhà.”

“Đến khi đó, phỏng chừng lại muốn loạn lên.”

“Trước khi ta trở về, Đế quốc Thánh Quang các ngươi đã bắt đầu triệu hồi cường giả ở bên ngoài.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, nữ tử Thánh Quang chợt nghĩ đến gì đó, nhìn Từ Phàm hỏi: “Từ Đại sư, nếu như sau này Nhân tộc các ngươi xuất hiện cao thủ có thể trấn áp toàn bộ vùng Hỗn Độn, ngươi sẽ đối đãi với chủng tộc khác thế nào?”

“Rất đơn giản, nghe lời thì giữ lại, không nghe lời thì đuổi đi, dù sao trong phạm vi thống trị của Nhân tộc, không cho phép xuất hiện một thế lực hay cường giả nào làm trái Nhân tộc.”

“Ngươi mới là một Đại Thánh Nhân, cho dù sau khi trở về tấn cấp cũng mới là Hỗn Độn Thánh Nhân, những việc này không tới phiên ngươi nghĩ.” Từ Phàm nói, tăng nhanh tốc độ của Hỗn Độn chi chu.

“Cũng phải, dù đã tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân, đối với toàn bộ thế cục mà nói cũng là tiểu pháo hôi.”

“Từ Đại sư, sau này các ngươi Nhân tộc chuẩn bị làm thế nào, nương nhờ liên minh tộc Thiên Thương sao?” Nữ tử Thánh Quang hỏi.

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, chờ sau khi trở về rồi nói sau.”

Ở trong mắt Từ Phàm, nếu như thật sự phải tìm một chủng tộc đứng đầu nhương nhờ, cũng sẽ không nương nhờ tộc Thiên Thương.

Một chủng tộc quá mức coi trọng lợi ích, mặc dù mạnh, nhưng vĩnh viễn không đến được đỉnh phong.

Sáu năm sau, Hỗn Độn chi chu bình yên vô sự đi tới nội bích vùng Hỗn Độn.

“Đoạn đường này thật sự quá thái bình, nguy hiểm gì cũng không gặp phải.” Nữ tử Thánh Quang ngạc nhiên nói.

“Nếu không ngươi xem tốc độ của chúng ta nhanh bao nhiêu đi, loại Hỗn Độn chi chu có thể vẫy vùng trong khu vực vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa này, thế mà có thể đi vào hàng tuyến tầng sâu nhất không gian.”

“Ở thế giới không gian đó, ngoài cường giả cấp Quốc chủ ra, người khác cho có thể đến, cũng phải dốc hết toàn lực.” Từ Phàm giải thích.

Có thể ngăn cách vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, tự nhiên cũng có thể ngăn cách sức đẩy tầng sâu nhất không gian.

Hỗn Độn chi chu chậm rãi giảm tốc, lấy tốc độ chậm nhất tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Sau đó, Hỗn Độn chi chu tiến về vùng Hỗn Độn quê nhà.

“Từ Đại sư, ngươi nói trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này ngoài Hồng Mông Thánh Quy và con rắn kia ra, có Thánh thú khác tồn tại hay không?” Nữ tử Thánh Quang tò mò nhìn về khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Tốt nhất ngươi mong chờ đừng gặp phải.” Từ Phàm cẩn thận điều khiển Hỗn Độn chi chu, như tài xế tay mới.

“Vậy trong này có bảo vật hay không?” Nữ tử Thánh Quang như một tiểu bảo bảo tò mò hỏi.

“Có, chẳng qua lấy cảnh giới của chúng ta bây giờ, cho dù gặp phải cũng không lấy được.”

“Được rồi, vậy gặp được có thể bán vị trí không?”

“Vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa là lưu động, ngươi nhớ tọa độ không gian lúc đó cũng vô dụng.”

Từ Phàm điều khiển Hỗn Độn chi chu, tốc độ càng lúc càng nhanh, hắn đang kiểm tra tốc độ cực hạn của Hỗn Độn chi chu.

“Từ Đại sư, chúng ta cần bao lâu mới có thể về tới vùng Hỗn Độn quê nhà?” Nữ tử Thánh Quang rảnh rỗi nhàm chán lại nói chuyện với Từ Phàm.

“Không đến một vạn năm, nếu như không có bất ngờ gì xảy ra.”

Trên tư liệu có liên quan tới khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa tộc Thánh Huy đưa cho.

Vùng Hỗn Độn chỗ bọn họ còn tính là thái bình, thứ có thể gặp phải trên đường cũng chỉ có Hồng Mông Thánh Quy và con rắn kia.

Nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa không ngừng phun trào phía trước, Từ Phàm cảm giác chính mình giống như đang lái xe trong đêm không bật đèn.

Hắn muốn dò xét phía trước có tình huống gì cũng không có biện pháp làm được.

Cho dù là tình huống cách Hỗn Độn chi chu hơn một trượng cũng không thể.

“Không được, phải nghĩ cách thăm dò khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, nếu không quá nguy hiểm, giống như người mù.” Từ Phàm nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa phá vỡ phía trước nói.

Một luồng dao động đặc thù khuếch tán ra, là nhất pháp tắc chí cao thế giới vô tự Từ Phàm nắm giữ thuần thục.

Nhưng dao động ẩn chứa pháp tắc chí cao này chỉ khuếch tán ra ngoài khoảng cách trăm trượng, liền bị vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa làm hao mòn.

“Khu vực trăm trượng, quá nhỏ.”

Sau đó khu vực thế giới vô tự hóa thành đường thẳng tiến hành rà quét tuyến tính.

Lần này thăm dò được khu vực bốn trăm trượng phía trước, Từ Phàm cảm thấy còn chưa đủ.

“Trước tiên cứ vậy đi, chờ sau này sau khi tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh lại nói.”

Cứ như vậy, Hỗn Độn chi chu một đường vô kinh vô hiểm di chuyển hơn sáu ngàn năm.

“Không có kỳ ngộ gì đó luôn à?” Từ Phàm điều khiển Hỗn Độn chi chu có chút nhàm chán.

Tựa như đang lái xe không nhìn được phong cảnh hai bên, phía trước chỉ có một con đường, lái hoài thấy buồn ngủ.

“Từ Đại sư, nếu không chúng ta tán gẫu đi.” Nữ tử Thánh Quang cũng nhàm chán.

Lúc Từ Phàm luyện chế Hỗn Độn chi chu khi trước, bên trong chỉ có mấy tiểu thế giới chuyên chở, đơn thuần chỉ có thể dùng để nghỉ ngơi.

“Không tán gẫu nữa, hiện tại ngoài cơ mật của tộc Thánh Quang các ngươi ra, mấy chuyện còn lại ngươi đều nói qua cả rồi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Nếu Từ Đại sư rảnh rỗi đến nhàm chán, có thể giảng cho ta chân giải đại đạo của ngươi đối với đạo Thánh Quang.” Hai mắt nữ tử Thánh Quang sáng lên nhìn Từ Phàm.

“Không có gì tốt để kể cho ngươi hết, lý giải của ngươi đối với đạo Thánh Quang bây giờ đã đạt tới Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, nếu cao thâm hơn, ngươi cũng không hiểu.”

Từ Phàm vừa nói xong, đột nhiên một đợt dao động kỳ quái quét ngang qua.

Hỗn Độn chi chu chợt chấn động.

Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang nháy mắt cảnh giác lên.

Một món Huyền Hoàng chí bảo có thể tạo ra một vùng Hỗn Độn nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Từ Đại sư, tình huống thế nào?” Nữ tử Thánh Quang có chút căng thẳng.

“Ta cũng không rõ!” Từ Phàm cũng hơi căng thẳng.

Ngay lúc Từ Phàm và nữ tử Thánh Quang đang căng thẳng, phía trước Hỗn Độn chi chu sáng sủa một mảnh.

Chương 1439: Vùng Hỗn Độn

đang dựng dục

“Đây là… đến nhà rồi?” Nữ tử Thánh Quang nghi hoặc hỏi.

“Ta cũng muốn thế, đáng tiếc nơi này không phải.” Từ Phàm cũng rất nghi hoặc quan sát chỗ không gian này.

Nếu như là vùng Hỗn Độn quê nhà, Từ Phàm ra ngoài trong nháy mắt là có thể tiếp nhận được tín hiệu của Bồ Đào.

Từ Phàm nhẹ vẫy tay, một Hỗn Độn Vạn Đạo bàn cỡ nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn quang điểm sáng lên trên vạn đạo bàn, dùng giọng điệu ngờ nói vực ra: “Nơi này cho ta cảm giác giống như một vùng Hỗn Độn vừa ra đời không bao lâu.”

Một Truyền tống trận hư không được Từ Phàm khắc ra, Hỗn Độn chi chu bay thẳng vào trong Truyền tống trận hư không.

Từ Phàm gần như không phí sức, liền đi tới khu vực trung tâm không gian này.

Lúc này, một thế giới nho nhỏ đang dựng dục thành hình.

“Đây là một vùng Hỗn Độn vừa sinh ra?” Giọng điệu nữ tử Thánh Quang có chút không xác định.

“Nói chính xác là còn chưa sinh ra, còn đang dựng dục.”

“Chờ sau khi tiểu thế giới đo hoàn toàn thành hình, sinh ra sinh linh đầu tiên, hoặc là nói, trong vùng Hỗn Độn đản sinh ra Thần Ma đầu tiên, vùng Hỗn Độn này mới tính là thành hình sơ bộ.”

“Phía sau còn phải đối mặt với càng nhiều kiếp nạn, giống như thuyền gỗ trong cuồng phong nộ hải.” Từ Phàm cảm nhận vùng Hỗn Độn vừa dựng dục ra này, trong đầu hiện ra vô số loại ý nghĩ.

Ngay lúc này, hai ý thức yếu ớt xuất hiện.

Một cái ở bên trong tiểu thế giới, một cái ở bên ngoài tiểu thế giới.

“Trước tiên không vội về nhà, xem quá trình diễn hóa của vùng Hỗn Độn này, nói không chừng sẽ có trợ giúp cho ngươi cảm ngộ đại đạo Hỗn Độn.”

Từ Phàm nói, từ trong hư không vung ra một màn sáng, vây quanh cả chiếc Hỗn Độn chi chu, sau đó ẩn vào trong hư không biến mất không thấy đâu nữa.

Đúng lúc này, ngoại bích vùng Hỗn Độn này đột ngột vỡ ra, vô số vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa tràn vào, tàn phá bừa bãi trong cả vùng Hỗn Độn.

Sau đó không biết qua bao lâu sau, vùng Hỗn Độn đang dựng dục này bị vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa lấp đầy, hai ý thức yếu ớt vừa sinh ra nháy mắt bị mẫn diệt.

“Thế mà biến mất rồi?” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Chính là như vậy, không trải qua muôn vàn trắc trở, vùng Hỗn Độn này căn bản không hoàn thiện được.” Từ Phàm nói, chỉ về khu vực trung tâm vùng Hỗn Độn.

Chỉ thấy một hạt đậu thủy tinh hình dáng như hạt giống lớn cỡ hạt đậu nành đang tản ra ánh sáng cứng cỏi chống lại ăn mòn từ vật chất Hỗn Độn.

“Từ Đại sư, nếu như ngươi xuất thủ, có thể giúp nó xây dựng vùng Hỗn Độn hay không?” Nữ tử Thánh Quang bỗng hỏi.

“Đốt cháy giai đoạn, không có ý nghĩa gì, sau khi ta đi, vùng Hỗn Độn này cũng sẽ vì tai nạn khác mà bị hủy diệt.”

Từ Phàm nói, điều khiển Hỗn Độn chi chu tiếp tục đi về hướng vùng Hỗn Độn quê nhà.

“Đáng tiếc, nếu như vùng Hỗn Độn này có thể trưởng thành thì tốt rồi.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Không trưởng thành nổi, khu vực này tính cả vùng Hỗn Độn của chúng ta, ít nhất cũng có ba vùng Hỗn Độn.”

“Loại mới sinh như này một khi hơi trưởng thành lên, nhất định sẽ bị vùng Hỗn Độn lớn cắn nuốt.” Từ Phàm giải thích.

Cá lớn ăn cá bé, cá bé ăn tôm, loại quy luật này đặt trên bất cứ vật thể có ý thức nào đều sẽ thành lập.

“Nếu là như này, Từ Đại sư, vì sao không lấy hạt giống kia đi.”

“Lúc ta nhìn thấy kia hạt giống đó, luật nhân quả nói cho ta thứ này không thể đụng vào.” Từ Phàm điều khiển Hỗn Độn chi chu từ từ gia tốc.

Tam Thiên giới đang lưu lạc.

Ẩn Linh môn, trong không gian dưới lòng đất.

Phân thân số hai đang luyện chế Hồng Mông chí bảo ngừng lại, nhìn về một hướng nào đó trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa

“Bồ Đào, ngươi có cảm nhận được không, bản thể sắp về rồi.” Phân thân số hai lộ ra nụ cười.

“Bồ Đào cảm nhận được, dự tính trong ba ngàn năm, chủ nhân có thể trở về tông môn.” Bồ Đào trả lời.

“Những năm này không dễ dàng, trốn đông trốn tây, còn không thể đi vùng Hỗn Độn tiếp tế.”

“Nếu không có chút đồ giá cao tộc Thiên Thương bán, Tam Thiên giới lưu lạc thật đúng là không trụ được.”

“Thủ đoạn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa chuyển hóa vạn vật của bản thể, chỉ có bản thân hắn mới có thể sử dụng.” Phân thân số hai nói, tiếp tục luyện chế Hồng Mông chí bảo trong tay.

Đại Thực đường Ẩn Linh môn, Hùng Lực, Vương Huyền Tâm đang ngồi cùng nhau ăn cơm.

“Thế nào, pháp tắc chí cao lĩnh ngộ ra sao rồi?” Vương Huyền Tâm nhìn Hùng Lực hỏi.

Từ sau khi hai người tấn cấp thành cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, Vương Huyền Tâm mới phát hiện chỗ tốt của đạo Luyện Thể.

Lực phòng ngự mạnh không nói, chiến lực càng mạnh hơn, hiện tại hai người quyết đấu, nhiều nhất là hoà, nếu thật sự phải tử chiến, người chết cũng chỉ có thể là hắn.

“Còn thiếu chút nữa, nghe ngươi hỏi như vậy, có phải muốn tìm thời gian tốt tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân hay không?” Hùng Lực bình tĩnh hỏi.

Tam Thiên giới rơi vào loại tình trạng này, sâu trong lòng Hùng Lực có chút lo nghĩ, dẫn đến những năm gần đây vẫn chưa ngộ ra được một chút pháp tắc chí cao kia.

“Ta cũng vậy, trong lòng có cảm giác lo nghĩ không hiểu được, pháp tắc chí cao tựa như chỉ cách một lớp màng ở trước mặt ta, mà ta đưa tay lại không sờ được.” Vương Huyền Tâm có phần không cam lòng, hiện tại tu luyện lại cảm thấy chính mình không đúng lắm.

“Bình ổn tâm thái, qua một thời gian nữa là Đại trưởng lão sẽ trở lại, chỉ cần Đại trưởng lão vừa về đến, trong lòng có chống đữo, lĩnh ngộ pháp tắc chí cao không thành vấn đề.”

Hùng Lực nhìn dòng sông mỹ thực bồng bềnh trên không nhà ăn, dòng sông này là do Từ Phàm tự mình ngưng kết ra, uy năng đã là mười không còn một, bị chúng đệ tử phong ấn trên không nhà ăn, để hoài niệm Đại trưởng lão.

“Hy vọng là thế, nhưng ta luôn cảm giác gần đây Tam Thiên giới sẽ có đại sự phát sinh, làm trong lòng ta không yên.” Ánh mắt Vương Huyền Tâm mang ưu sầu nhìn khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa chưa biết.

“Trước kia cũng không phát hiện ngươi đa sầu đa cảm như vậy, bây giờ Tam Thiên giới vận hành tốt đẹp, nếu xuất hiện chuyện gì ngoài ý muốn, bắt tay vào ứng đối là được.”

Lúc đang nói chuyện, bỗng từ trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa truyền đến một tiếng tiếng kêu dài, sau đó một dao động đặc thù quét ngang mà đến, dẫn tới chấn động không thôi.

Vùng Hỗn Độn tạm thời chèo chống bên ngoài Tam Thiên giới tựa như xe đụng phải núi, trực tiếp vỡ vụn.

Ngay khoảnh khác vỏ ngoài Tam Thiên giới vỡ vụn, một đại trận đặc thù bảo vệ lấy Tam Thiên giới, trực tiếp truyền tống đến trong vùng Hỗn Độn.

Khu vực biên giới vỡ vụn, không gian phun trào, một Tam Thiên giới to lớn trực tiếp xuất hiện.

Lúc này, Tam Thiên giới nhanh chóng bị nhân quả cường giả Minh tộc toả định.

“Bồ Đào, tình huống gì thế!” Vương Vũ Luân đang câu cá mặt đầy ngơ ngác hỏi.

“Đụng phải thế giới thể ngoại của Hồng Mông Thánh Quy, khởi động Truyền tống trận đặc thù bảo mệnh cuối cùng.”

“Hiện tại Tam Thiên giới đã bị nhân quả Minh tộc toả định, trước khi chưa bị khí tức chí cao lây nhiễm, cần tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa lần nữa.”

Ngay lúc này, bốn viên tinh thần xung quanh Tam Thiên giới đột nhiên tản ra ánh sáng vô tận, sau đó chậm rãi mang theo Tam Thiên giới bay về phía khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa gần nhất.

Lúc này, nhân quả cường đại của Minh tộc, Vương Vũ Luân cũng cảm nhận được.

Tại khu vực vùng Hỗn Độn cách Tam Thiên giới không xa, có mấy đôi cự nhãn thanh minh mang theo một chút thù hận nhìn chằm chằm vào Tam Thiên giới.

Chương 1440: Chân chính về nhà

“Hỏng bét, sắp bị pháp tắc chí cao quấn lên rồi!” Vương Vũ Luân bỗng cảm thấy không ổn.

Mà ngay lúc này, lực lượng của bốn viên tinh thần xung quanh Tam Thiên giới nháy mắt bộc phát, truyền tống Tam Thiên giới đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Phân thân số hai toàn lực vận hành trận bàn Hồn Nguyên, trực tiếp tạo ra một vùng Hỗn Độn tạm thời hơi lớn hơn Tam Thiên giới.

“Bồ Đào, bước kế tiếp có kế hoạch gì?” Vương Vũ Luân hỏi.

Tam Thiên giới đã bị lực lượng pháp tắc chí cao dây dưa, hiện tại chỉ có thể đi theo Hồng Mông Thánh Quy, mới có thể miễn bị Minh tộc dò xét.

Bốn viên tinh thần bắn ra ánh sáng vô tận lần nữa, đẩy Tam Thiên giới về hướng Hồng Mông Thánh Quy.

“Vậy Từ đại ca trở về thì làm sao?”

“Đã để lại tin tức cho chủ nhân.” Bồ Đào dửng dưng nói.

“Vậy thì tốt rồi!” Vương Vũ Luân thở phào nhẹ nhõm.

Theo Tam Thiên giới gia tốc, phía trước loáng thoáng truyền đến tiếng Hồng Mông Thánh Quy hô hấp.

Sau đó, vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa xung quanh Tam Thiên giới tiêu tán, xuất hiện tại một thế giới độc lập Hồng Mông Thánh Quy tạo ra.

“Trời ạ, Hồng Mông Thánh Quy này sao lại lớn như thế!” Tất cả cường giả Nhân tộc nhìn thấy hình thể của Hồng Mông Thánh Quy đều kinh ngạc tán thán.

Lấy kích cỡ của Tam Thiên giới, miễn cưỡng chỉ tương đương với một ngón chân của Hồng Mông Thánh Quy này.

“Chúng ta đi theo bên cạnh Hồng Mông Thánh Quy, có thể bị nguy hiểm hay không?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Chỉ cần đúng hạn dâng lễ là được, Hồng Mông Thánh Quy sẽ coi chúng ta thành hành khách đi theo bên cạnh nó.” Bồ Đào nói, phái một chiếc tiên chu chuyên chở ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí bay về phía đầu Hồng Mông Thánh Quy.

Tiên chu xuất hiện bên miệng Hồng Mông Thánh Quy, cuối cùng trực tiếp thả ra một đoàn ngưng dịch thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Sau khi cảm nhận được khí tức này, ngưng dịch bị Hồng Mông Thánh Quy hút vào trong cơ thể.

Lúc này, lực đẩy lúc vừa đi vào phạm vi thế giới trên người Hồng Mông Thánh Quy biến mất.

“Sau này chúng ta có phải đều phải đi theo Hồng Mông Thánh Quy này hay không?” Có cường giả Ẩn Linh môn hỏi.

“Sẽ không quá lâu, chỉ cần lực lượng pháp tắc chí cao trên Tam Thiên giới tiêu tán là có thể trở về.” Bồ Đào trả lời.

Tại khu vực cách Hồng Mông Thánh Quy không biết bao xa, Từ Phàm đang điều khiển Hỗn Độn chi chu, trong lòng chợt cảm thấy ở một hướng có cảm giác quen thuộc không rõ.

Hắn không kìm lòng được nhìn về hướng đó.

“Kỳ lạ, hướng đó có cái gì hấp dẫn mình như thế.” Trong lòng Từ Phàm có phần tò mò.

Đúng lúc này, một âm thanh thần thánh truyền đến.

“Hồng Mông Thánh Quy? Dựa theo thời gian này suy tính, hẳn là con ở gần vùng Hỗn Độn quê nhà?”

“Nhưng vì sao bên đó lại có cảm giác quen thuộc.” Từ Phàm sờ cằm nghi hoặc nói.

“Từ Đại sư, nếu không chúng ta cùng đi xem thử, ta xem tư liệu của Hồng Mông Thánh Quy, chỉ cần chúng ta không khiêu khích nó, nó sẽ không làm người khác bị thương.” Nữ tử Thánh Quang nói.

Nàng rảnh đến nhàm chán sẽ đến phòng điều khiển chính của Hỗn Độn chi chu tìm Từ Phàm tán gẫu, trên đường về, thật vất vả đụng tới chút chuyện thú vị, đương nhiên phải đi xem.

“Được, vậy đi xem thử.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Hỗn Độn chi chu hơi thay đổi phương hướng, bay về hướng tràn ngập tiếng kêu thần thánh phương.

Lúc này, phân thân số hai đang giữ gìn tổng thể bề ngoài trong Tam Thiên giới đột ngột ngẩng đầu, trên mặt ngạc nhiên nhìn một chỗ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Bồ Đào, có thể liên hệ với bản thể không?” Phân thân số hai hỏi.

“Đã mơ hồ cảm ứng được phương hướng của chủ nhân, nhưng bởi vì vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa cách ly nên không thể liên hệ.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy đổi một loại phương thức liên lạc, lấy đạo Nhân Quả kêu gọi chủ nhân ngươi.” Phân thân số hai nói.

“Có thể thử xem.”

Lúc này Từ Phàm đang điều khiển Hỗn Độn chi chu, trong lòng chợt vang lên một âm thanh mơ hồ.

“Chủ nhân, ngươi có thể nghe thấy không?”

“Bồ Đào?” Giọng điệu Từ Phàm rất nghi hoặc.

“Chủ nhân, lúc Tam Thiên giới lưu lạc, vùng Hỗn Độn tạm thời bên ngoài đụng vào thế giới thể ngoại của Hồng Mông Thánh Quy.”

“Dẫn đến Truyền tống trận khẩn cấp khởi động, truyền tống đến trong vùng Hỗn Độn, sau đó…”

Chuyện trải qua phía sau Bồ Đào không cần nói, Từ Phàm đều có thể đoán được.

“Thật đúng là duyên phận nha!” Từ Phàm hơi kinh ngạc lẫn vui mừng nói.

Sau đó gia tốc Hỗn Độn chi chu, gia tốc bay về phía Hồng Mông Thánh Quy.”

Nửa tháng sau, theo tầm mắt trước mắt Hỗn Độn chi chu một mảnh khoáng đạt, Từ Phàm chính thức về tới Tam Thiên giới.

Nhìn Tam Thiên giới theo sau mông Hồng Mông Thánh Quy, Từ Phàm bỗng nhiên có chút đau lòng.

Lúc này, một cánh cửa truyền tống xuất hiện trong Hỗn Độn chi chu.

Thân xác Từ Phàm từ đó đi ra, ý thức nháy mắt về lại trong bản thể.

“Rốt cuộc cũng trở về!” Từ Phàm cảm nhận thân xác quen thuộc, không khỏi ngấn lệ.

“Trước tiên đừng cảm khái, xem cẩu hệ thống kia của ngươi thế nào rồi, bây giờ có thể phá giải chưa?” Phân thân số hai từ trong cánh cửa truyền tống đi ra.

“Có thể, đã sớm có thể.”

Nhìn Tam Thiên giới phía xa, Từ Phàm vẫy tay một cái, trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện.

“Pháp tắc chí cao lĩnh ngộ những năm này, rốt cuộc có thể làm rồi.”

Từ Phàm duỗi ra một tay khác nhẹ nhàng điểm về phía Tam Thiên giới.

Một đại trận Hỗn Độn to lớn bao phủ lấy toàn bộ Tam Thiên giới.

Sau đó, bốn viên tinh thần bên ngoài Tam Thiên giới biến mất ba viên, chỉ còn lại Thánh Dương tinh thần.

Đại đạo Hỗn Độn xung quanh Tam Thiên giới cũng bắt đầu dung hợp với thế giới thể ngoại của Hồng Mông Thánh Quy.

Lúc này, Hồng Mông Thánh Quy đang di chuyển chợt ngừng lại, trên mang nghi hoặc nhìn Tam Thiên giới.

Nhìn Hồng Mông Thánh Quy dừng lại bước chân, Từ Phàm vung ra một khối thủy tinh pháp tắc chí cao.

Trong nháy mắt thủy tinh pháp tắc chí cao xuất hiện, biểu cảm của Hồng Mông Thánh Quy từ nghi hoặc biến thành vui mừng lẫn kinh ngạc.

Sau đó chủ động đưa Tam Thiên giới về đến siêu đại thế giới ở phần bụng.

Mà Hỗn Độn chi chu cũng cấp tốc phá vỡ không gian tiến vào trong Tam Thiên giới.

Từ Phàm đứng trước cửa chính Ẩn Linh môn thật lâu.

“Chưa từng có cảm giác cửa chính này hiếm lạ như thế.” Từ Phàm cười nói.

Chân chính về tới nhà, Từ Phàm từ trong ra ngoài có một loại không cầm được buông lỏng.

“Phu quân, lần này đừng rời đi nữa có được không?” Triệu Vi Vân ôm chặt cánh tay Từ Phàm hỏi.

“Được, không rời đi, cũng không tiếp tục rời đi.” Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân về lại tiểu viện.

Vẫn là chiếc ghế dựa quen thuộc, vẫn là dáng vẻ quen thuộc.

“Cung nghênh Đại trưởng lão trở về tông môn!”

Các đệ tử Ẩn Linh môn xuất hiện giữa không trung bên ngoài sơn phong tiểu viện, trong ánh mắt mang theo tương tư quyến luyến hướng về phía tiểu viện hành đại lễ.

“Đứng lên đi, những năm này ta không ở tông môn, các ngươi vất vả.” Giọng nói vui mừng của Từ Phàm vang lên.

“Nguyện vì tông môn quên mình phục vụ!”

Âm thanh đồng thanh rung trời, dẫn tới đại trận thủ hộ bên ngoài Ẩn Linh môn dấy lên từng gợn sóng.

“Khoảng thời gian ta không có ở đây, ta biết các ngươi chịu uất ức.”

“Nhân tộc chúng ta còn rất nhỏ yếu so với những chủng tộc đứng đầu và Đế quốc Thần Ma trong vùng Hỗn Độn.”

“Nhưng loại nhỏ yếu này tuyệt đối không phải vĩnh viễn, về sau ta sẽ mang các ngươi mang theo toàn bộ Nhân tộc lấy Minh tộc làm đá kê chân đứng trên đỉnh phong toàn bộ vùng Hỗn Độn.”

“Từ giờ trở đi, các đệ tử Ẩn Linh môn tịnh tâm dưỡng tính, ngàn năm sau ta sẽ truyền đạo khắp Tam Thiên giới.”

Chương 1441: Pháp tắc chí cao lĩnh ngộ không được

Một chỗ cạnh hồ trong Ẩn Linh môn.

Từ Phàm và huynh đệ tốt ngồi đối diện nhau.

“Ngươi trở về thì ta an tâm rồi.” Vương Vũ Luân rót cho Từ Phàm ly trà.

“Chờ một lát, chờ sau khi ta xử lý xong chuyện Minh tộc là ngươi có thể mang theo các hồng nhan tri kỷ của ngươi tiêu dao cả vùng Hỗn Độn.”

“Chỗ ta còn có Hồn Độn chi chu và bản đồ, du lịch hết vùng Hỗn Độn chúng ta, ngươi còn có thể đi vùng Hỗn Độn khác tham quan.” Từ Phàm vừa nói vừa giải mã quả cầu phù văn hệ thống trong tiên hồn.

Với pháp tắc chí cao Từ Phàm nắm giữ bây giờ, phá giải hệ thống chỉ là vấn đề thời gian, căn cứ theo suy tính, thời gian giải mã hệ thống cần gần ngàn năm, đây cũng là nguyên nhân vì sao sau ngàn năm mới truyền đạo.

“Không vội, đã qua nhiều năm như vậy, không thiếu chút thời gian.” Vương Vũ Luân phẩm trà nói.

Lúc này, không gian cách đó không xa rung động, Tam Trùng từ trong không gian đi ra.

“Bái kiến Đại trưởng lão.”

Trong hưng phấn, Tam Trùng còn có một tia nghi hoặc.

“Đây là thủy tinh pháp tắc chí cao có liên quan đến Trùng đạo ta ngẫu nhiên lấy được, ngươi lấy về xem có thể lĩnh ngộ hay không.”

Trước mặt Tam Trùng xuất hiện một viên thủy tinh hình thoi, tản ra lực lượng pháp tắc chí cao.

Trong nháy mắt khi thủy tinh pháp tắc chí cao xuất hiện, cả người Tam Trùng đều run rẩy lên, hai tay không chịu khống chế sờ về viên thủy tinh pháp tắc chí cao.

“Đại trưởng lão, đệ tử thất lễ, thật sự là đệ tử không khống chế nổi chính mình.” Tam Trùng cố nén hai tay đang vươn tới thủy tinh.

“Không nhịn được cũng đừng nhịn, toàn bộ vùng Hỗn Độn, không có sinh linh nào có thể ngăn cản dụ hoặc của thủy tinh pháp tắc chí cao cùng loại.”

Từ Phàm cười, nhẹ nhàng vung tay, viên thủy tinh pháp tắc chí cao Trùng Đạo bay vào trong tay Tam Trùng.

Trong nháy mắt chạm vào thủy tinh, Hỗn Độn Thánh hồn của Tam Trùng bắt đầu hơn hở run rẩy lên.

“Trở về đi, lĩnh ngộ cho tốt, tranh thủ sớm ngày tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm khích lệ nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Tam Trùng hành lễ rời đi.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu mới có thể ngưng tụ.” Vương Vũ Luân nói.

“Đáng tiếc pháp tắc chí cao ngươi lĩnh ngộ quá mức khác loại, ta tìm không thấy thủy tinh pháp tắc chí cao tương quan, chỉ có thể dựa vào ngươi từ từ ngộ.” Từ Phàm giương mắt nhìn độn quang thỉnh thoảng xẹt qua trên bầu trời xanh lam nói.

Trở lại tông môn, hắn cảm giác có một loại dễ chịu không nói nên lời, loại cảm giác đó thoải mái giống như cả người đều ngâm trong ôn tuyền.

Đối với loại dị dạng này, Từ Phàm đổ nguyên nhân cho ý thức của chính mình rời vùng Hỗn Độn quê nhà quá lâu.

“Từ đại ca đừng để ý đến ta, tu luyện tới hiện tại, chỗ tốt ta nhận Từ đại ca đã đủ nhiều.” Vương Vũ Luân vội vàng xua tay nói.

“Còn kém xa lắm…” Từ Phàm cười nhìn huynh đệ tốt.

“Từ đại ca, trong ngàn năm ngươi có phải sắp tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân không?” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm, mong chờ nói.

Mặc dù hiện tại hắn đã là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, nhưng khi hắn đối mặt với đại ca tốt Từ Phàm của mình, vẫn có một loại cảm giác cho dù chính mình bộc phát toàn lực cũng sẽ bị khống chế.

“Cũng gần, sức lửa đã thích hợp, là lúc tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Nếu không lúc sau đối mặt với Minh tộc sẽ có phần lực bất tòng tâm.” Từ Phàm lại rót cho mình ly trà.

Lúc này, trong không gian tiên hồn của Từ Phàm, quả cầu phù văn hệ thống đang lấy một loại tốc độ cực nhanh xoay tròn.

Mỗi khi xoay một vòng liền có một tầng phong ấn bị tháo ra, mặt ngoài lại sẽ có phong ấn mới xuất hiện.

Ngày qua giữa trưa, hai người còn đang phẩm trà tán gẫu.

Trương Vi Vân và Mộ Dung Thiến Nhi kết bạn đi tới.

“Thiên Hi hoa trên Sinh Cơ tinh thần đã nở, có muốn cùng nhau đi ngắm hoa hay không?” Trương Vi Vân mở ra cánh cửa truyền tống, cùng đến Sinh Cơ tinh thần, một mùi hoa dị dạng từ đó bay ra, làm cho cả linh hồn người ta đều dễ chịu.

“Đi, xem thử lần này có thể xuất hiện vương hoa hay không.” Từ Phàm nói xong bèn đi vào trong cánh cửa truyền tống.

Nguyên giới, trong bí cảnh tĩnh tâm đã tụ tập hơn tám phần mười đệ tử trong cả tông môn.

Vượt chỉ tiêu nghiêm trọng, làm cho Bồ Đào không thể không lại mở rộng thêm mấy thế giới.

Một chỗ biển sâu trong tiểu thế giới tĩnh tâm, Hùng Lực khoan thai ngồi xếp bằng ở vực sâu dưới đáy Vô Tận hải.

Trong đáy biển yên tĩnh này, Hùng Lực đột nhiên cảm nhận được một luồng dao động đặc thù, giống như tâm mạch của thân xác chính mình chập trùng.

Hùng Lực vừa định đi tìm tòi nghiên cứu nơi dao động này phát ra, luồng dao động này bỗng biến mất.

Đợi đến khi Hùng Lực phản ứng lại, chợt cảm thấy hình như hắn đã bỏ qua một thiên đại cơ duyên.

Trong tiểu viện, Từ Phàm vừa uống trà Thiên Hi hoa vừa nhìn Hùng Lực tựa như tiểu hài tử mất đi đồ chơi.

“Đại trưởng lão, đệ tử ngẫu nhiên chạm đến pháp tắc chí cao lại không nắm chắc được.”

“Đệ tử không xứng làm Đại sư huynh Ẩn Linh môn.” Hùng Lực mặt đầy thương tiếc nói.

“Không phải chỉ là pháp tắc chí cao sao, nhìn dáng vẻ uất ức của ngươi kía.”

“Cho ngươi đôi chút nhắc nhở, căn cứ vào miêu tả của ngươi, khi đó có lẽ là ngươi cảm nhận được nhịp đập của vùng Hỗn Độn này.”

“Đã có lần đầu, nhất định có lần hai, ngươi cứ theo loại cảm giác này mà tìm.”

“Nếu thật sự không được, ta vì ngươi nâng lên căn cơ.”

Từ Phàm mỉm cười, trong tay hắn có thêm một viên thủy tinh pháp tắc chí cao đạo Luyện Thể, là để lại cho những đệ tử luyện thể không đột phá nổi Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Trong mắt Hùng Lực vẫn còn hi vọng, cho nên viên thủy tinh chí cao này tạm thời không cần đến.

“Đa tạ Đại trưởng lão chỉ điểm.” Hùng Lực cảm kích nói.

“Lui ra đi, trở về lại cảm ngộ tường tận.”

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Sau khi Hùng Lực đi không bao lâu, Vương Huyền Tâm cũng tới bái kiến.

“Sư phụ, lúc tĩnh tâm dưỡng tính, đồ nhi đột nhiên chạm đến pháp tắc chí cao, nhưng chỉ trong chốc lát lại bị âm thanh bên ngoài kinh nhiễu.”

Sau đó dưới ánh mắt quái lạ của Từ Phàm, Vương Huyền Tâm kể lại cảm ngộ hắn nhận thấy vừa nãy.

“Có chút không đúng nha, theo lý thuyết các ngươi không nên chạm đến pháp tắc chí cao nhanh như vậy chứ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Ngươi lui xuống trước đi, trong tông môn đã xảy ra mấy tình huống như ngươi, ta muốn tìm tòi nghiên cứu một phen.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Dưới bụng rùa của Hồng Mông Thánh Quy, Tam Thiên giới chiếm cứ vị trí một khối nhuyễn giáp.

Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, cảm nhận đại đạo Hỗn Độn xung quanh, và pháp tắc chí cao trộn lẫn trong đó.

“Thì ra là thế, khó trách những đệ tử kia của ta có thể tuỳ tiện chạm đến pháp tắc chí cao mà không thể lĩnh ngộ.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn bụng rùa của Hồng Mông Thánh Quy.

“Chỗ thì tốt, tiếc là dễ khiến người ta loạn đạo tâm.”

Bồ Đào lại báo cáo với Từ Phàm, trong tông môn lại có ba người chạm đến pháp tắc chí cao, nhưng lại bị nhân tố bên ngoài quấy nhiễu.

Trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau đó một đại trận cắt tuyệt bao bọc Tam Thiên giới.

“Như vậy là được rồi, chạm đến pháp tắc chí cao quá sớm thật sự sẽ loạn đạo tâm.”

Sau khi làm xong mọi chuyện, Từ Phàm đi về Nguyên giới, đến tiểu thế giới phong tồn Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương.

Trong tiểu thế giới, Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Cương đã khôi phục ký ức bản thân.

“Sư phụ, vừa nãy hình như ta cảm ngộ được pháp tắc chí cao khác, thật kỳ lạ, đáng tiếc cuối cùng lại bị nhân tố bên ngoài quấy nhiễu, không có lĩnh ngộ.” Từ Cương hơi tiếc nói.

“Những cái đó đều là từ nhuyễn giáp ở bụng rùa của Hồng Mông Thánh Quy đưa đến.”

Chương 1442: Hỗn Độn chi kiếp

“Đều là ảo giác, đừng coi là thật.”

Từ Phàm nói, bắt đầu sửa chữa trận pháp trong nội bích của tiểu thế giới, để nó gia tốc cho Từ Cương khôi phục.

“Sư phụ, bao lâu nữa ta có thể khôi phục lại?” Từ Cương không nhịn được hỏi.

“Còn sớm, muốn khôi phục lại trạng thái toàn thịnh của ngươi, ít nhất cần trăm vạn năm, ngưng tụ thân xác cũng phải tốn mười vạn năm, đừng nghĩ quá nhiều, yên tâm ở đây.”

Lúc này, lối vào tiểu thế giới lấp lóe một trận, một nhà Từ Linh Đài đi đến.

“Bái kiến sư tổ.” Từ Linh Đài mang theo cả nhà hành lễ nói.

“Đứng dậy đi, ở nơi này không cần hành lễ.” Từ Phàm phất tay ngăn trở đám người.

“Sư tổ, khi nào cha ta có thể khôi phục?” Từ Linh Đài không kịp chờ hỏi.

“Gấp làm gì, tầm một trăm vạn năm là khôi phục thôi.” Từ Cương giành trước trả lời.

“Còn hơn một trăm vạn năm nữa sao…”

Từ Phàm nhìn Từ Linh Đài vẫn là Đại Thánh Nhân cảnh hỏi: “Hơn một trăm vạn năm, chờ sau khi ngươi tu luyện tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh là cũng gần đến rồi.”

Nghe được lời Từ Phàm nói, Từ Linh Đài ngượng ngùng vò đầu nói: “Khiến sư tổ thất vọng rồi, hiện tại ta còn chưa tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Không sao, thật ra ta vẫn thích đệ tử tu luyện từng bước, tu vi từ từ lên tăng lên như ngươi, như vậy tiềm lực rất lớn.”

“Có thể chiếu cố tốt cả tu luyện và gia đình, mạnh hơn người chỉ biết một lòng tu luyện nhiều.” Từ Phàm nhìn một nhà Từ Linh Đài, khích lệ nói.

“Sư phụ, Linh Đài chính là bình thường lười nhác tu luyện, nào có tốt như ngươi nói.” Từ Cương quăng cho nhi tử mình một cái liếc mắt.

“Ta cảm thấy không tệ thì không tệ, loại tu luyện tu thành suy nghĩ cứng nhắc như ngươi mới là làm trái ước nguyện ban đầu của đại đạo.”

Từ Phàm nói, lấy ra một viên thủy tinh pháp tắc chí cao bắt đầu hòa tan lực lượng chí cao trong thủy tinh, để nó che kín đều cả tiểu thế

giới.

“Được rồi, ta không quấy rầy một nhà các ngươi nữa.” Từ Phàm nói xong bèn rời đi.

Ban đêm, Từ Phàm nằm trên ghế dựa nhìn tinh không, phá giải hệ thống trong tiên hồn.

Theo giải mã hệ thống, Từ Phàm càng lúc càng cảm giác chính mình đã chạm đến cực hạn của hệ thống.

“Lại thêm ngàn năm, toàn bộ hệ thống sẽ không hề giữ lại hiện ra trước mặt ta, không biết sẽ có biến hóa mới hay không?” Từ Phàm nhìn tinh không, yên lặng nói.

Lúc này một bóng dáng xinh đẹp đi tới bên cạnh Từ Phàm, tựa vào trong ngực Từ Phàm.

“Phu quân, những năm này ngươi ở bên ngoài nhất định đã chịu không ít khổ rồi nhỉ.” Trương Vi Vân vuốt ve khuôn mặt Từ Phàm nói.

“Lấy bản lĩnh của phu quân ngươi, chuyện gì có thể làm ta chịu khổ được.” Từ Phàm cười nói.

“Khoảng thời gian ngươi đi, ta vẫn luôn bế quan, ý đồ đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, đến khi đó có thể giúp ngươi một chút.”

“Kết quả ngươi trở về, ta vẫn là Đại Thánh Nhân cảnh, phu quân, ngươi nói ta có phải rất ngốc hay không?” Trương Vi Vân thở dài hỏi.

“Sao lại thế, chỉ là vì ta không ở đây, tâm cảnh ngươi loạn mà thôi.”

“Hiện tại ta bù đắp những gì ta thiếu ngươi.”

Từ Phàm nói, chậm rãi đứng dậy ôm Trương Vi Vân đi vào phòng.

Chín trăm năm sau.

Hồng Mông Thánh Quy to lớn như vùng Hỗn Độn bước từng bước ổn định tiến lên trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Mỗi bước chân rùa to lớn đều chấn động khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm mang theo một đám đệ tử mạch Luyện Thể quan sát toàn bộ Hồng Mông Thánh Quy.

“Cảnh giới thân xác của Hồng Mông Thánh Quy thuộc đỉnh phong vùng Hỗn Độn, các ngươi quan sát lại lần nữa, nếu như có thể lĩnh hội một ít trong đó, cảnh giới lại tăng lên cũng không thành vấn đề.” Từ Phàm nói với các đệ tử.

Hùng Lực nhìn hình dáng cả con Hồng Mông Thánh Quy, trong nhất thời, toàn bộ tâm thần đều bị hấp dẫn vào.

Đệ tử mạch Luyện Thể bị hấp dẫn không phải số ít.

Sau đó tất cả đệ tử mạch Luyện Thể đều bị Hồng Mông Thánh Quy hấp dẫn.

“Bồ Đào, trông coi kỹ bọn họ.”

Sau khi phân phó xong, Từ Phàm bèn rời đi, bởi vì hắn cảm giác được, quả cầu phù văn hệ thống trong tiên hồn đã phá giải đến cực hạn, chỉ thiếu chút nữa là có thể hoàn toàn cởi bỏ.

Trong không gian tiên hồn, quả cầu phù văn hệ thống vốn thu nhỏ lại trở nên lớn như tinh thần.

Khác với tinh thần bị xiềng xích phù văn quấn quanh vốn có, lúc này quả cầu phù văn hệ thống càng giống một viên thủy tinh thuần khiết không tì vết.

Mà Từ Phàm nhìn trạng thái cuối cùng của quả cầu phù văn hệ thống, miệng khiếp sợ từ từ mở lớn.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao lớn như tinh thần!”

Cảm nhận được lực lượng chí cao nồng đậm phát tán ra trên quả cầu phù văn hệ thống, Từ Phàm kinh ngạc.

Hắn nghĩ tới vô số loại khả năng sau khi giải mã xong hệ thống, nhưng cố tình không nghĩ tới quả cầu phù văn hệ thống cuối cùng lại biến thành một viên thủy tinh pháp tắc chí cao lớn như tinh thần.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết, có thể chuyển hóa thành bất cứ pháp tắc chí cao nào.”

Từ Phàm bây giờ có cảm giác như bị niềm vui bất ngờ đập trúng.

Lúc này, một luồng khí thế to lớn từ trên người Từ Phàm khuếch tán ra.

Bên ngoài Tam Thiên giới, một Hỗn Độn chi kiếp to lớn đang ngưng tụ.

Vô số vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa dung nhập vào trong Hỗn Độn chi kiếp đang ngưng tụ.

Hồng Mông Thánh Quy vốn đang nhàn nhã đi đường chợt ngừng lại, trong ánh mắt vô cùng nghi hoặc.

Nhưng nghi hoặc không bao lâu, Hồng Mông Thánh Quy liền cắm rễ tại đây, cuối cùng một luồng lực lượng chí cao đặc biệt khuếch tán, bắt đầu mở rộng ra toàn bộ thế giới thể ngoại.

Lúc này tất cả cường giả Nhân tộc trong Tam Thiên giới đều cảm giác được, thế giới bên ngoài Tam Thiên giới bắt đầu biến hóa.

Trở nên càng hoàn chỉnh hơn, càng kiên cố hơn.

Mà lúc này Từ Phàm đã xuất hiện trong Hỗn Độn chi kiếp.

“Không ngoài dự đoán, quả nhiên là Hỗn Độn chi kiếp bản đỉnh phối.” Từ Phàm nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa trong Hỗn Độn chi kiếp kia nói.

“Chủ nhân, cần hỗ trợ không?” Bồ Đào hỏi thăm.

Từ Phàm chưa từng có sắp xếp gì để hắn độ Hỗn Độn chi kiếp.

“Không cần, Hỗn Độn chi kiếp nho nhỏ này còn chưa sinh ra được uy hiếp với ta.”

Thế giới vô tự từ trên người Từ Phàm triển khai, nháy mắt bao phủ lại toàn bộ Hỗn Độn chi kiếp.

Nhiều loại pháp tắc chí cao khí tức xuất hiện trên người Từ Phàm.

“Quy tắc, chưởng khống, định nghĩa.”

Dưới thế giới vô tự, những vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa trở nên đặc biệt dịu ngoan, biến thành từng luồng năng lượng đặc thù dung nhập vào trong cơ thể Từ Phàm.

Hỗn Độn chi kiếp vốn có biến thành thuốc đại bổ của Từ Phàm.

“Đây là Hỗn Độn chi kiếp sao?” Nguyên chủ nghi hoặc nói.

“Hẳn là vậy, nếu không Từ thần sư không cần phải làm ra thế trận lớn như vậy.” Ma chủ ở bên cạnh nói.

“Không biết sau khi Từ Thần sư tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân sẽ là một phen cảnh tượng như thế nào.” Hoàng Sơn có pần mong chờ nói.

“Cảnh tượng thế nào thì không biết, nhưng Minh tộc nhất định sẽ xui xẻo.” Nguyên chủ nghiến răng nói.

“Đúng vậy, Minh tộc ắt phải xui xẻo.” Ma chủ nói.

Hiện tại đại địch số một của Nhân tộc chính là Minh tộc.

Một con rối lặng lẽ xuất hiện bên cạnh Từ Nguyệt Tiên.

“Rốt cuộc sư phụ cũng tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.” Con rối mở miệng chậm rãi nói.

“Đúng vậy, dựa theo trước kia, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh ở trước mặt sư phụ chỉ có thể bị tùy ý bắt chẹt.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đại sư huynh, khôi phục nhanh lên, sau này đi với sư phụ cùng nhau đi trấn áp Minh tộc.” Vương Huyền Tâm cách đó không xa nói.

Chương 1443: Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh

Từ Phàm tự mình hóa thành một vòng xoáy lớn cắn nuốt vạn vật, Hỗn Độn chi kiếp hóa thành vật dinh dưỡng, không bến bờ tràn vào đến trong vòng xoáy lớn.

Lúc này, thế giới thể nội của Hồng Mông Thánh Quy bắt đầu run rẩy, sau đó tinh bích bốn phương thế giới bỗng nhiên vỡ ra bốn vết nứt lớn.

Vô cùng vô tận vật chất Hồn Độn chưa khai hóa vọt tới, hóa thành bốn đường dài dung nhập vào trong Hỗn Độn chi kiếp.

“Sư phụ không hổ là sư phụ, chúng ta độ Hỗn Độn chi kiếp, cửu tử nhất sinh, sư phụ độ kiếp trực tiếp tiến hành giai đoạn hóa Hỗn Độn cuối cùng.” Ý thức Từ Cương phụ thân vào con rối kinh ngạc tán thán.

“Chuyện này có là gì, trong tưởng tượng của ta, sư phụ độ kiếp, phỏng chừng cả vùng Hỗn Độn đều phải đến chúc mừng.” Từ Nguyệt Tiên cười, sờ tiểu bạch long nằm bò trên vai mình.

“Không biết sau khi sư phụ tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân sẽ mạnh bao nhiêu, có thể đối kháng với cường giả cấp Quốc chủ kia không.” Vẻ mặt Vương Huyền Tâm vô cùng mong chờ.

“Hẳn là có thể, nghĩ lại trước đây khi sư phụ vẫn là Luyện Khí kỳ, là có thể một người giết toàn bộ bầy yêu thú Kim Đan.”

“Sư phụ trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, không nói trấn áp, đối kháng hẳn là không thành vấn đề.” Lý Tinh Từ sờ cằm nói.

Lúc đám người đang nói say sưa, cách hạch tâm của thế giới thể ngoại không xa, Hồng Mông Thánh Quy quay đầu nhìn Từ Phàm, trong ánh mắt lộ ra một tia thú vị, tựa như nhìn thấy đồ vật gì đó chơi vui.

Động tác của Hồng Mông Thánh Quy dẫn tới sự chú ý của Nhân tộc đang xem.

“Hồng Mông Thánh Quy này sẽ không quấy rầy sư phụ độ kiếp đấy chứ?” Vương Hướng Trì nói.

“Sẽ không, tính toán của sư phụ từ trước tới giờ đều không để sót gì, khẳng định sẽ cân nhắc cả Hồng Mông Thánh Quy vào.” Lý Huyền Đạo nói.

Đúng lúc này, một luồng ánh sáng ngũ sắc từ trong miệng Hồng Mông Thánh Quy sáng lên, hóa thành một cầu vồng bay đến trong Hỗn Độn chi kiếp.

Vòng xoáy to lớn vốn là màu hỗn độn, sau khi cầu vồng tiến vào thì biến thành ngũ sắc, nhìn từ đằng xa giống như một cái phễu lưu quang thải sắc, trông rất đẹp mắt.

“Ngươi xem, ta đã nói tính toán của sư phụ từ trước tới giờ đều không để sót gì mà.” Lý Huyền Đạo vô cùng kính ngưỡng nhìn hạch tâm cái phễu lưu quang thải sắc.

Làm suối nguồn hạnh phúc cá mặn của minhg, sư phụ ở trong lòng hắn quan trọng hơn mạng hắn ngàn lần, vạn lần.

“Tiểu sư đệ, gần đây có phát hiện chỗ nào chơi vui không?” Từ Nguyệt Tiên nhìn tiểu sư đệ vô cùng cá mặn, nằm thẳng này của mình, trong ánh mắt có một tí xíu hâm mộ.

“Nhị sư tỷ, ta vừa phát hiện được lối vào trực tiếp đại thế giới ở phần bụng hiện Hồng Mông Thánh Quy, nhưng còn chưa đi vào, ngày khác chúng ta có thể cùng đi xem xem.” Lý Huyền Đạo vội vàng trả lời.

“Được, chỉ ở mãi trong Tam Thiên giới cũng không có gì thú vị.”

Lúc hai người đang tán gẫu, sáu luồng khí tức pháp tắc chí cao đột nhiên từ trong Hỗn Độn chi kiếp phát ra.

Bốn hàng dài vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa tràn vào Hỗn Độn chi kiếp nháy mắt tăng lên gấp đôi.

Cái phễu lưu quang thải sắc lại khuếch trương ra mấy lần, trên không cái phễu có sáu viên thủy tinh pháp tắc chí cao đang dần ngưng tụ.

Sáu luồng khí tức chí cao pháp tắc từ đó khuếch tán ra, trực tiếp bao trùm toàn bộ thế giới thể nội.

Cuối cùng dưới sự dẫn dắt của khí tức pháp tắc chí cao này, pháp tắc chí cao của cả thế giới thể nội bị dẫn ra.

Sau khi cảm nhận được hết thảy, tất cả cường giả Nhân tộc nhanh chóng tiến vào trạng thái đốn ngộ, muốn bắt lấy cơ hội lĩnh ngộ một tia pháp tắc chí cao.

Lúc này, Vương Vũ Luân đang xem đại ca tốt độ kiếp bất chợt lòng có cảm giác, nhìn một khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa trong thế giới thể nội.

Hắn ở khu vực đó cảm nhận được pháp tắc chí cao thuộc về riêng hắn, hơn nữa cảm giác càng lúc càng mãnh liệt.

Lúc hắn đang muốn tìm tòi nghiên cứu, một viên thủy tinh pháp tắc chí cao to lớn trực tiếp từ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa phá không mà đến, nhanh chóng bay về phía Vương Vũ Luân.

Trong thủy tinh pháp tắc chí cao, có một chiếc cần câu nho nhỏ.

Vương Vũ Luân còn chưa kịp phản ứng, thủy tinh pháp tắc chí cao liền bay vào trong ấn đường hắn.

Lúc này, Từ Phàm đang hấp thu dinh dưỡng, hơi nghi hoặc nhìn huynh đệ tốt của mình.

Trong cảm giác của hắn, có loại như pháp tắc chí cao Hỗn Độn hắn tụ tập bị huynh đệ tốt hấp dẫn đi.

“Hỗn Độn chi kiếp này hết khi nào vậy?” Từ Phàm cảm giác được Hỗn Độn Thánh hồn như thâm uyên của bản thân.

Trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm, vô cùng vô tận Hỗn Độn chi kiếp hóa thành dinh dưỡng, chín phần mười bị hệ thống hóa thành tinh thần thủy tinh pháp tắc chí cao hấp thu.

Lấy trạng thái thủy tinh pháp tắc chí cao thôi diễn, ít nhất cần ngàn năm mới có thể đút nó ăn no.

Lúc này, trong thế giới thể nội của Hồng Mông Thánh Quy, có mấy chục loại pháp tắc chí cao hiển hóa.

Sau khi pháp tắc chí cao của hắn hiển hóa, lại có vô số loại pháp tắc chí cao không nhìn thấy đang âm thầm phun trào.

Loại tình cảnh này khiến cường giả Nhân tộc đang cảm ngộ pháp tắc chí cao có người đau đớn, có người hạnh phúc.

Hạnh phúc là nhóm Nhân tộc có thể chạm đến pháp tắc chí cao, chính mình có thể chạm đến pháp tắc chí cao, sau này có hy vọng trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cường giả.

Đau đớn là nhóm cường giả Nhân tộc không cảm nhận được, có lẽ điểm cực hạn của bản thân là ở cảnh giới này.

Lý Huyền Đạo mở mắt, cười ha ha nói ra: “Không nghĩ tới ta vậy mà có thể lĩnh ngộ được pháp tắc chí cao, nếu không về sau tu luyện nhiều hơn?”

“Sư đệ đúng là nên tu luyện nhiều hơn.” Chu Khai Linh cách đó không xa cũng mở mắt.

“Sư huynh thì sao, có cảm ứng được pháp tắc chí cao không?” Lý Huyền Đạo hỏi.

“Có hơi mơ hồ.” Chu Khai Linh thở dài.

“Vậy là tốt rồi!”

Tất cả Nhân tộc cường giả tu luyện, ba mươi năm thoáng chốc qua đi.

Cường giả Nhân tộc cảm ngộ xong pháp tắc chí cao mở mắt, phát hiện cái phễu lưu quang thải sắc vẫn còn y nguyên.

Sau đó lại qua trăm năm, cái phễu lưu quang thải sắc mới bắt đầu chậm rãi thu nhỏ.

Ngàn năm sau, cái phễu lưu quang thải sắc hoàn toàn tiêu tán, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trước mắt mọi người.

“Chúc mừng sư phụ tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân!”

“Chúc mừng sư tổ tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân!”

“Chúc mừng Đại trưởng lão tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân!”

“Chúc mừng Từ Thần sư tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân!”

Bốn âm thanh bất đồng vang vọng toàn bộ thế giới thể nội.

“Đều đứng lên đi.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Lúc này hắn đã là một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, nhất cử nhất động đều có thể dẫn tới Hỗn Độn lay động.

“Vì chúc mừng ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, một năm sau, ta vì toàn bộ Nhân tộc truyền đạo.”

“Về sau, ta sẽ mang Tam Thiên giới trở về vùng Hỗn Độn, Nhân tộc chúng ta, chắc chắn sẽ đặt chân lên đỉnh phong!” Giọng nói của Từ Phàm truyền đến trong tai tất cả Nhân tộc.

Sau khi nói xong những lời này, Từ Phàm bước ra một bước, xuất hiện trước mắt Hồng Mông Thánh Quy.

Từ Phàm hóa thành Hỗn Độn Pháp Tướng ngoài thân, vừa vặn lớn cỡ đầu của Hồng Mông Thánh Quy.

“Đa tạ tiền bối.” Từ Phàm cảm tạ nói.

Lúc hắn đang độ Thánh Nhân chi kiếp, Hồng Mông Thánh Quy cảm thấy hứng thú tiện tay dẫn đưa vào pháp tắc chí cao của thế giới thể nội.

Khiến Từ Phàm bất chợt lĩnh ngộ mấy chục loại pháp tắc chí cao.

“Thật lâu chưa từng thấy sinh linh thú vị như ngươi, ngộ tính của ngươi là thuộc nhóm mạnh nhất ta từng thấy.”

“Tu luyện cho tốt, nói không chừng ngày sau ta còn cần ngươi giúp ta một tay.”

Một ý niệm truyền đến trong đầu Từ Phàm.

“Đại ân của tiền bối, vãn bối suốt đời không quên, ngày sau có năng lực, chắc chắn dốc hết toàn lực báo đáp tiền bối.” Giọng điệu Từ Phàm kiên định nói.

Chương 1444: Đồ vật bẩn

Trong đạo trường tại chủ phong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn đệ tử Ẩn Linh ngồi đầy cả bình nguyên môn sau chủ phong, không khỏi vui mừng.

Ngoài một vài đệ tử Thánh Nhân cảnh nằm thẳng ra, hơn chín phần mười còn lại là Đại Thánh Nhân, còn có một phần nhỏ là đệ tử Hồn Độn Thánh Nhân cảnh.

“Hiện tại, thực lực Ẩn Linh môn ở trung tâm Hỗn Độn miễn cưỡng xem như một cường tộc.”

“Nếu như không phải bị Minh tộc nhằm vào, cuộc sống sẽ rất thoải mái.” Đón gió nhẹ trên chủ phong, Từ Phàm hờ hững nói.

“Sư phụ, chỉ cần cho ta thời gian, đồ nhi nguyện ý vì ngươi bình định tất cả.” Từ Cương âm vang mạnh mẽ nói.

Sau khi Từ Phàm tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, chuyện đầu tiên làm là làm cho Từ Cương khôi phục lại thời kỳ toàn thịnh.

“Được, sau này những chuyện đánh nhau không quan trọng của tông môn, tất cả đều giao cho ngươi.”

“Dù sao ngươi bây giờ cũng là một trong hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của Nhân tộc.”

“Làm sư phụ ngươi, ta rất tự hào.” Từ Phàm dùng một tay đập lên vai Từ Cương, biểu thị khẳng định đối với đại đồ nhi của mình.

Nghe được lời của sư phụ, một loại cảm giác thỏa mãn trào dâng trong lòng Từ Cương, hận không thể hiện tại liền có cường địch xâm phạm, để hắn vì sư phụ hiến thân.

“Đừng quá thỏa mãn, con đường sau này còn rất dài, cảnh giới của ngươi bây giờ chỉ là vừa bắt đầu hiểu Hỗn Độn thôi.”

Sau khi trấn an tâm linh kích động của đại đồ nhi, âm thanh như thiên đạo Hỗn Độn của Từ Phàm vang vọng khắp Tam Thiên giới.

“Hỗn Độn tự thuỷ, huyền diệu tự…”

Lúc này, cả Tam Thiên giới một mảnh yên tĩnh, vô số sinh linh có ý thức lặng yên lấy tư thế triều thánh, lắng nghe âm thanh này.

Tất cả Nhân tộc Tam Thiên giới đều ngồi xếp bằng, dụng tâm lắng nghe Thánh chủ Nhân tộc truyền đạo.

Trong thế giới Hỗn Độn, người mạnh nhất một tộc, lại có thể dẫn dắt toàn tộc đều được tôn là Thánh chủ của một tộc.

Thế giới thể ngoại, lấy Tam Thiên giới làm trung tâm, vô số đại đạo Hỗn Độn, pháp tắc chí cao hội tụ mà đến Tam Thiên giới.

Trong nhất thời, tất cả Nhân tộc trong cả Tam Thiên giới đều cảm nhận được uy năng đại đạo hiển hóa.

Theo Từ Phàm truyền đạo cho toàn bộ Nhân tộc, cảnh giới của tất cả mọi người trong Nhân tộc lấy một loại tốc độ không thể tưởng nổi tấn cấp.

Có phàm nhân trẻ nhỏ, trong vòng một ngày, tiên linh quán thể, Tiên môn tiếp dẫn, bạch nhật phi thăng.

Có người lớn tuổi, nghe đạo phản lão hoàn đồng, linh quang từ hiện, nhập cảnh giới tu sĩ.

Có người mới vào pháp môn tu tiên, ba ngày Đại Thừa, khí tức bao trùm vạn dặm.

Đại Thiên Tiên giới, tiên giả nghe Thánh chủ truyền Nhân tộc truyền đạo, càng dồn dập bước ra dòng sông thời gian trở thành Thánh Tôn.

Sau khi Từ Phàm truyền đạo ba ngàn năm, cả Tam Thiên giới dưới sự truyền dẫn của vạn đạo Hỗn Độn và pháp tắc chí cao bắt đầu thăng hoa.

Cảm ứng được một màn này, Từ Phàm dừng giảng đạo, trận bàn Hồn Nguyên xuất hiện trong tay.

Một Truyền tống trận to lớn bao phủ toàn bộ Tam Thiên giới, trực tiếp truyền tống đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Trong nháy mắt khi Tam Thiên giới xuất hiện tại khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, lại có mấy đại trận Hỗn Độn lớn xuất hiện, bắt đầu chuyển hóa vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, đưa vào trong Tam Thiên giới.

Sau khi làm xong mọi thứ, âm thanh truyền đạo lần nữa vang vọng cả Tam Thiên giới.

Vạn năm sau, Từ Phàm ngừng lại, nhìn chúng đệ tử rơi vào trong đốn ngộ, gật đầu.

“Trước tiên như vậy đi.”

“Bồ Đào, báo cáo tình huống.” Từ Phàm cảm nhận toàn bộ Tam Thiên giới nói.

“Chủ nhân, Tam Thiên giới đã thăng hoa, hiện tại bản thân có thể dung nạp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chi giới.”

“Tất cả thế giới Đại, Trung, Tiểu Thiên trong giới, toàn bộ thăng hoa là có thể dung nạp Hỗn Độn Thánh Nhân chi giới.”

“Trong Nhân tộc đã không còn phàm nhân, thấp nhất cũng là cảnh giới Chuẩn Tiên.”

“Trong lúc chủ nhân truyền đạo, có sáu mươi ba đệ tử tông môn tấn cấp cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Ngoài tông môn có mười hai Nhân tộc tấn cấp cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Một danh sách xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên biểu hiện tên cường giả tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.

“Tam Thiên giới thăng hoa, bốn viên tinh thần liên đới xung quanh cũng cùng thăng cấp, hiện tại lực lượng của bốn viên tinh thần không phải Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không thể đến.”

“Tam Thiên giới ngoài Nhân tộc ra, những sinh linh khác có…”

Bồ Đào báo cáo từng tình huống hiện tại của Nhân tộc, Từ Phàm cứ như vậy nghe.

“Thực lực của Nhân tộc bây giờ, ngoài chín đế quốc Đại Thần Ma và mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn, Nhân tộc tuyệt đối đứng đầu.”

“Chỉ là cảnh giới Quốc chủ kia, không biết khi nào mới có thể đạt tới.”

Sau khi hệ thống được cởi bỏ, cảnh giới của bản thân Từ Phàm trực tiếp vượt đến Hỗn Độn Thánh Nhân, chỉ cần cho hắn thời gian, hắn có thể nhanh chóng trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Nhưng cảnh giới phía trên, Từ Phàm có hơi mơ hồ, cảm giác ở giữa ngăn cách vô số đồ vật hắn không biết được.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một thanh linh kiếm cấp đạo khí xuất hiện trong tay.

Nhẹ nhàng vuốt ve linh kiếm trong tay, suy nghĩ của Từ Phàm không khỏi tản ra.

“Chủ nhân, hiện tại có nên trở về vùng Hỗn Độn không?” Thấy Từ Phàm không có phản ứng, Bồ Đào chủ động hỏi.

Năng lượng do đại trận chuyển hóa vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa chuyển hóa bên ngoài Tam Thiên giới, Tam Thiên giới đã sắp không tiêu hóa được nữa.

“Chậm rãi đi về vùng Hỗn Độn đi, không vội.” Từ Phàm nói, một vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ tạm thời lấy Tam Thiên giới làm trung tâm được tạo ra.

Sau đó Tam Thiên giới thay đổi phương hướng, bắt đầu từ từ bay về vùng Hỗn Độn.

“Phải tranh thủ nhanh chóng tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, nếu không không ngăn được đám oắt con Minh tộc kia.” Giọng điệu Từ Phàm xa thẳm nói.

Sau khi ý thức của hắn rời đi, Tam Thiên giới chủ yếu gặp phải hai đại kiếp nạn.

Một là dao động cường giả cấp Quốc chủ đánh nhau, hai là sự nhắm vào của Minh tộc, thỉnh thoảng phái cường giả quấy nhiễu Tam Thiên giới.

Lúc vừa bắt đầu, Tam Thiên giới còn có tộc Thiên Thương và Đế quốc Thánh Quang trợ giúp ngăn cản Minh tộc, nhưng cũng sau đó không lâu, lấy danh nghĩa an toàn muốn đưa Tam Thiên giới Nhân tộc đặt vào trong cương vực của bọn họ, điều kiện chính là giao ra phân thân luyện khí của Từ Phàm.

Lúc ấy liền bị Vương Vũ Luân vừa tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh cự tuyệt, sau đó cắt trợ giúp.

Thời gian về sau, Tam Thiên giới Nhân tộc rơi vào trong mấy chục vạn năm hiểm cảnh, mở ra một đường chạy trốn chạy ngược chạy xuôi.

Những chuyện này đều được Từ Phàm ghi vào trong lòng từng chuyện một.

Vạn năm sau, một chỗ bên hồ nhỏ.

Từ Phàm và phân thân số hai đang chơi giới kỳ.

Thế cục trong giới kỳ khó bề phân biệt, hai bên đều đang bố trí một đại kỳ, chuẩn bị sau cùng đại sát tứ phương.

“Thực ra ta với ngươi chơi giới kỳ rất không có ý nghĩa, bất kể chơi thế nào, cuối cùng đều là ngang tay.” Phân thân số hai có chút hờ hững không sợ nói.

“Ngang tay là đại biểu có chỗ tăng lên, nếu không không có đối thủ rất không thú vị.”

Một quân cờ bị chuyển hóa thành Phong chi đại đạo hạ xuống trong bàn cờ.

“Phân thân số ba và số năm đều đã có thể luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu, vì sao bây giờ ngươi không để bọn họ động thủ.” Phân thân số hai nghi hoặc hỏi.

“Gấp làm gì, hiện tại thần khoáng Hỗn Độn trong tông môn không nhiều, luyện chế không được mấy món Hồng Mông chí bảo.”

“Lại nói, động tĩnh lúc Hồng Mông chí bảo thành hình, ta sợ có thể dẫn tới những đồ vật bẩn trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.” Từ Phàm quan sát thế cục trong giới kỳ nói.

“Đồ vật bẩn, sao trước kia chưa từng nghe ngươi nói qua?” Phân thân số hai tò mò hỏi.

Nghe được lời này Từ Phàm nhẹ nhàng phất tay, một màn sáng hiện lên trước mặt hai người.

Trong màn sáng, có một thiếu niên Nhân tộc Đại Thánh Nhân cảnh quan sát toàn bộ Tam Thiên giới, ánh mắt lạnh lùng.

Chương 1445: Đại ca tốt

Phân thân số hai nghiêm túc nhìn thiếu niên trong màn sáng.

“Đây là đồ vật bẩn?”

Từ Phàm không nói lời nào, phất tay lần nữa, lại mấy màn sáng xuất hiện.

Trong mỗi màn sáng đều có một Nhân tộc, tất cả đều là Đại Thánh Nhân cảnh.

“Đây là đồ vật bẩn trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa do dao động lúc ta truyền đạo khuếch tán ra hấp dẫn tới.”

“Thánh hồn sứt mẻ của những cường giả đứng đầu, có pháp tắc chí cao của ý thức bản thân, còn có ý niệm cường giả cấp Quốc chủ bố trí.” Từ Phàm chỉ vào những màn sáng này nói.

“Đều đã biết nhưng vì sao không động thủ, giữ lại ăn tết à?” Phân thân số hai cau mày hỏi.

“Có hơi tò mò, muốn biết mục đích của bọn họ là gì.”

“Ngoài ý niệm cường giả cấp Quốc chủ bố trí ra, cái khác cũng rất có giá trị nghiên cứu.”

“Nếu có mục đích như vậy, chẳng phải là nhiều thêm một con đường cường giả sao.”

Từ Phàm cắm một tay vào trong hư không, trực tiếp túm thiếu niên Nhân tộc ánh mắt lạnh lùng tới.

“Đây là pháp tắc chí cao có ý niệm.”

Nói xong, tay lại cắm vào hư không, lại túm ra một Đại Thánh Nhân Nhân tộc.

“Đây là Thánh hồn sứt mẻ của cường giả đứng đầu.”

“Về phần ý niệm cao thủ cấp Quốc chủ bố trí, ta không động vào, dễ đánh cỏ động rắn.” Từ Phàm nói.

Phân thân số hai đánh giá hai Đại Thánh Nhân Nhân tộc trước mặt, chợt có ý nghĩ.

“Dục niệm của hai người này quá hỗn tạp, không bằng tinh lọc, để bọn họ chuyển thế đầu thai, như vậy có thể hóa thành Nhân tộc thuần chính nhất.”

“Đây chỉ là cách dùng cơ bản nhất, ta muốn chờ sau khi bọn họ hoàn toàn trưởng thành đến đỉnh phong lại thu hoạch, lúc đó phỏng chừng sẽ có một vài thu hoạch không tưởng tượng được.”

Hai Đại Thánh Nhân Nhân tộc bị Từ Phàm khống chế, Thánh hồn bị Từ Phàm nghiền nát ngược dòng tìm hiểu khởi nguyên, tìm tòi nghiên cứu bí ẩn trong đó.

Trên mặt hai Nhân tộc Đại Thánh Nhân lộ ra biểu cảm đau đớn, nhưng chỉ một lát sau lại khôi phục như thường.

“Pháp tắc chí cao Hóa Ma, Ma chủ hẳn sẽ thích đây.”

“Một bên khác là Hỗn Độn Thánh hồn của một cường giả thuộc vùng Hỗn Độn sụp đổ, bồi dưỡng cho tốt, Nhân tộc ít nhất có thể nhiều thêm hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh.”

Hai Đại Thánh Nhân Nhân tộc bị Truyền tống trận bao bọc, lôi tới từ đâu thì bị đưa về nơi đó.

“Đúng rồi, hình thái cuối cùng của hệ thống ra sao, ngươi còn chưa nói cho ta.”

“Sau khi hệ thống bị cởi bỏ, có lấy được đồ vật ngươi muốn hay không?” Phân thân số hai hỏi.

“Ngoài một khối thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết lớn như tinh thần, cái khác không phát hiện được chút gì.” Từ Phàm cầm một quân cờ chuyển hóa thành đạo Luân Hồi hạ xuống trong bàn cờ.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết cỡ tinh thần!!” Phân thân số hai khiếp sợ nhìn Từ Phàm, một tia nước miếng từ đó chảy xuống.

“Luyện chế Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp nhất định không thể thiếu thứ này, những đệ tử kém một bước tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cũng không thiếu được phụ trợ từ thứ này.”

“Sau này đừng nói chi là…”

Từ Phàm mặt đầy bình tĩnh nhìn số hai đang hưng phấn.

“Không tìm tòi nghiên cứu được căn nguyên hệ thống, bản thân nó chính là một cái hố lớn, nếu so sánh, thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết có vẻ không quan trọng.”

Sau khi hệ thống hoàn toàn giải mã, chỉ có viên thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết lớn như tinh thần, không tìm tòi nghiên cứu được căn nguyên, bản thân điều này đã nói rõ rất nhiều vấn đề.

“Ngươi nghĩ quá nhiều rồi đó, hiện tại còn không bằng nắm chặt dùng những thủy tinh pháp tắc chí cao này nâng cao cảnh giới, nếu không giữ những đồ vật này có tác dụng gì.” Phân thân số hai bĩu môi nói.

“Gấp làm gì, trước tiên ổn định thế cục của Nhân tộc rồi lại nói.” Sau đó Từ Phàm nói lại kế hoạch của mình với phân thân số hai.

“Hoàn toàn có thể thực hiện, nhưng sau khi trở về có thể cho Đại thống lĩnh của ta ít chỗ tốt không?”

“Hiện tại thế cục vùng Hỗn Độn không cần nhìn ta cũng biết, bên Đại thống lĩnh hẳn sống không như ý lắm.” Phân thân số hai thỉnh cầu nói.

“Chuyện này đơn giản, nếu như ngươi nguyện ý, trở lại vùng Hỗn Độn, ngươi có thể tiếp tục đi phụ tá Đại thống lĩnh của ngươi.” Từ Phàm cười vừa.

“Ngươi rộng lượng như vậy à?” Phân thân số hai ngờ vực nhìn Từ Phàm.

“Bên ta có ba người công cụ số ba, số bốn, số năm, người nào chẳng dùng tốt hơn ngươi.”

“Ngươi đi tìm Đại thống lĩnh của ngươi, coi như là bố trí một đường lui.”

“Số một ở Đế quốc Man Thú Thần Ma đã là đệ tam tôn, ngươi ở Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma tranh thủ cũng đến vị trí này đi.”

“Đến thời khắc mấu chốt cuối cùng, chúng ta trong ứng ngoài hợp, đảo loạn toàn bộ vùng Hỗn Độn, để Nhân tộc bước lên đỉnh phong.” Từ Phàm thích ý trù tính nói.

“Vậy cuối cùng Đại thống lĩnh có thể có đường sống không?” Phân thân số hai lẳng lặng nhìn Từ Phàm.

“Sao lại không có, để báo đáp lại, đến lúc đó để Đại thống lĩnh nhà ngươi tự mình nắm giữ một đế quốc Thần Ma.”

Nhìn vẻ mặt của phân thân số hai, Từ Phàm nở nụ cười.

“Đây tính như thế hoà vậy.”

Một nơi sơn thủy linh tú bên ngoài Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn đại ca tốt thong dong tự tại của mình, không khỏi nở nụ cười.

“Lão đệ, ngọn gió nào thổi ngươi đến đây thế!” Nhìn thấy Từ Phàm, lão giả tóc trắng bèn vội vàng đứng lên chào hỏi.

“Qua đây thăm lão ca.” Từ Phàm lấy ra bốn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu từ trong kho hàng, đặt vào trong tay lão giả tóc trắng.

“Đừng, Huyền Hoàng chí bảo này cho ta cũng vô dụng.” Lão giả tóc trắng vội vàng cự tuyệt nói.

“Vô dụng thì ban cho mấy đồ đệ của ngươi.” Từ Phàm trực tiếp nhét bốn món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu vào trong linh bảo không gian của lão giả tóc trắng.

“Còn có những phúc lợi ta phát cho lão ca, vì sao đều để trong bảo khố không nhận.”

“Có thể dính ánh sáng của lão đệ, tiến vào Ẩn Linh môn đã là may mắn trời cho rồi, nếu như lại tham luyến đồ vật của lão đệ, vậy ta chẳng phải là…” Lão giả tóc trắng nói, có phần cảm khái.

Trước đây hắn chỉ muốn ôm đùi, để mình và mấy liệt đồ có chỗ dựa, xem sau này có cơ duyên thành Thánh hay không.

Đây biết vừa ôm đùi là ôm rất chặt.

Nhưng hồi báo theo sự đổi dời của thời gian, lại khiến hắn không cách nào yên tâm.

Nhớ trước đây hắn chỉ cung cấp một chút tiện lợi nhỏ nhặt, hiện tại lại có thể nhận lấy được hồi báo như thế của Thánh chủ Nhân tộc, làm hắn có cảm giác không chân thực.

“Lão ca, trước đây ngươi tốt với ta đến mức muốn giao tính mạng cả nhà cho ta.”

“Hiện tại chỉ nhận chút chỗ tốt của lão đệ thì đã không chịu nổi à.”

Hai người ngồi trong lương đình, Từ Phàm pha trà cho lão giả tóc trắng.

“Ngươi một ngày là đại ca tốt của ta, vĩnh viễn đều là đại ca tốt của ta.”

“Ngày tháng sau này còn rất dài, có lẽ ta còn cần lão ca vì ta xuất lực, không biết ngươi có nguyện ý hay không?” Từ Phàm rót một ly trà đặt trước mặt lão giả tóc trắng.

“Đương nhiên nguyện ý!” Lão giả tóc trắng kích động nói.

“Đây mới là đại ca tốt của ta.” Từ Phàm nói nhẹ vung tay, một khối thủy tinh pháp tắc chí cao lớn cỡ quả bóng rổ xuất hiện.

Sau đó pháp tắc chí cao Thời Gian rót vào trong viên thủy tinh kia.

“Lão ca tinh thông Thời Gian đại đạo, hiện tại ta cần xây dựng dòng sông thời gian Hỗn Độn chuyên thuộc cho Nhân tộc, cho nên mặt dạn mày dày nhờ đại ca ra một phần sức.”

Thủy tinh pháp tắc chí cao chậm rãi trôi đến chỗ lão giả tóc trắng.

“Mặc dù tư chất của lão ca hơi kém, nhưng vẫn có chút cảm ngộ đối với pháp tắc chí cao Thời Gian.”

“Hấp thu thủy tinh pháp tắc chí cao này, tranh thủ sớm ngày tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Chương 1446: Thần khoáng Hỗn Độn của Sa sư huynh

Đối với một vị Đại Thánh Nhân mà nói, thủy tinh pháp tắc chí cao Từ Phàm cho thực ra có một nửa là đủ rồi.

Một nửa nhiều thêm, là Từ Phàm muốn để tăng cường căn cơ đại đạo cho đại ca tốt của mình, chuẩn bị cho ngày sau tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn Lục đồ đệ đã nằm thẳng, không khỏi tò mò hỏi: “Nằm thẳng dễ chịu biết bao, du sơn ngoạn thủy không có áp lực, sao bây giờ lại bắt đầu quyết chí tự cường rồi?”

Lý Huyền Đạo nghe sư phụ nói đùa bỗng thấy xấu hổ.

“Sư phụ, trước kia đồ nhi cảm thấy không có hy vọng tấn cấp Hồn Độn Thánh Nhân, có thể trở thành Đại Thánh Nhân đã rất thỏa mãn.”

Nhìn sư phụ vĩ ngạn như Hỗn Độn sâu xa, Lý Huyền Đạo nghĩ đến cảnh lúc mới gặp.

Khi đó bảo hắn suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ được, một quỳ bái sư đó của hắn, vậy mà có thể quỳ ra một Đại Thánh Nhân.

“Lúc sư phụ truyền đạo, đột nhiên cảm ngộ được một tia pháp tắc chí cao.”

“Lấy tình hình của vùng Hỗn Độn bây giờ, Nhân tộc chúng ta sau này chắc chắn sẽ gặp phải khiêu chiến, đồ nhi cảm thấy không thể nằm thẳng tiếp nữa.” Giọng điệu Lý Huyền Đạo chân thành tha thiết, trong ánh mắt có một ngọn lửa tín niệm đang thiêu đốt.

“Ngươi phải nghĩ kỹ, không nằm thẳng, thời gian sau này cũng sẽ không thư thái như vậy được.” Từ Phàm cười ha ha nhìn Lý Huyền Đạo.

Làm môn hạ đầu tiên của hắn, cũng là đồ đệ nằm thẳng duy nhất, chẳng những không bị khinh bỉ, ngược lại còn làm cho mọi người hâm mộ không gì sánh được.

“Trong lòng đồ nhi có dự định.”

“Vậy thì được.”

Từ Phàm vung tay, một viên thủy tinh pháp tắc chí cao cỡ quả bia xuất hiện.

Rót vào trong đó loại pháp tắc chí cao Siêu Thoát Lý Huyền Đạo cảm ứng được.

“Thời gian ngươi nằm thẳng quá lâu, nội tình hơi mỏng, trước tiên lĩnh ngộ thấu đồ vật trong viên thủy tinh pháp tắc chí cao này rồi lại nói.”

Đồ vật bị chuyển hóa thành thủy tinh pháp tắc chí cao Siêu Thoát hiện lên trước mặt Lý Huyền Đạo.

“Đa tạ sư phụ, đồ nhi tất không phụ hy vọng của sư phụ.” Lý Huyền Đạo cung kính hành lễ.

“Đi đi.” Từ Phàm vẫy tay nói.

Sau khi Lý Huyền Đạo rời đi, trên không tiểu viện xuất hiện hàng trăm màn sáng, mỗi màn sáng đều đối ứng với một Nhân tộc.

Một độn quang từ nơi xa bay tới, Trương Vi Vân xuất hiện trong tiểu viện.

“Phu quân, ngươi vẫn đang quan sát những dị loại này sao?” Trương Vi Vân nhẹ nhàng đi tới hỏi.

“Xem những dị loại chuyển hóa thành Nhân tộc này rốt cuộc muốn làm gì.” Từ Phàm nói, kéo Trương Vi Vân ngồi xuống bên cạnh mình.

“Gần đây ta phát hiện, những dị loại này, mỗi người đều có mục đích khác biệt.”

“Ví dụ như nói người này, một lòng muốn hoàn thiện pháp tắc chí cao bản thân sở hoá.”

“Còn có người này, muốn tìm cơ hội cắn nuốt sinh linh một giới, mượn sinh cơ của nó khôi phục ký ức không trọn vẹn, ý đồ phục sinh.”

“Người này muốn sống phóng túng không lý tưởng trong Nhân tộc.”

Từ Phàm chỉ vào màn sáng, giới thiệu từng người, Trương Vi Vân ngồi bên cạnh Từ Phàm, cảm thấy hứng thú nghe.

“Những người này có xấu có tốt, những người tốt phu quân định thế nào?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Người tốt thì giữ lại, tẩy não nhiều hơn, đến lúc đó là có thể triệt để biến thành Nhân tộc.” Từ Phàm dửng dưng nói.

“Trước kia có những này dị loại sao?”

“Trước kia ít khả năng cũng không có, hiện tại Tam Thiên giới chúng ta ẩn chứa nhiều pháp tắc chí cao, bên ngoài không tiến hành phòng hộ đặc thù, cho nên khiến những dị loại này nhiều hơn.”

“Sau này gia tăng đại trận phòng hộ tương ứng, những dị loại này, một người cũng không vào được.” Từ Phàm nói.

Lúc này, một pháp tắc chí cao mang toả ra khí tức mới sinh từ trong đỉnh núi Sa sư huynh đằng xa phát ra.

Nháy mắt hấp dẫn ánh mắt phu thê hai người.

”Đây là pháp tắc chí cao mới sinh?”

“Chúng ta đi qua đó xem.”

Từ Phàm nói nắm tay Trương Vi Vân đứng dậy bước ra một bước, xuất hiện trước cửa động phủ của Sa sư huynh.

“Đại trưởng lão, hình như ta đã làm ra một loại đồ vật khó lường!”

Cửa lớn động phủ mở ra, giọng Sa Điêu từ bên trong truyền ra.

Sau khi hai người tiến vào thì phát hiện khối thần khoáng Hỗn Độn sặc sỡ đường kính một trượng trước mặt Sa Điêu.

Sa Điêu vốn dĩ vẫn là Đại Thánh Nhân cảnh, lúc này một bước vượt qua đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh, một loại khí tức pháp tắc chí cao đặc biệt tràn ngập cả động phủ.

Từ Phàm nhìn thần khoáng Hỗn Độn ngũ sắc trước mắt, cảm nhận khí tức pháp tắc chí cao mới sinh này.

“Đại trưởng lão, ngươi xem thần khoáng Hỗn Độn ta nghiên cứu ra được thế nào?” Vẻ mặt Sa Điêu hưng phấn hỏi.

Bao nhiêu vạn năm, chính mình cuối cùng cũng nghiên cứu ra chút đồ vật.

“Trước tiên khoan nói thần khoáng Hỗn Độn này, Sa sư huynh, pháp tắc chí cao ngươi lĩnh ngộ, ngươi có cảm nhận được không?” Từ Phàm nhìn Sa sư huynh một tiếng hót lên làm kinh người này, vẻ mặt rất kinh ngạc.

“Khí tức pháp tắc chí cao? Ta không cảm nhận được?” Vẻ mặt Sa Điêu vô cùng nghi hoặc.

Lúc này, theo khí tức pháp tắc chí cao mới sinh khuếch tán ra.

Cả Tam Thiên giới trở thành một ngọn đèn sáng trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, vô số tồn tại còn mang theo một tia ý niệm lao về phía Tam Thiên giới.

Lúc này, Từ Cương và Vương Vũ Luân đồng thời gửi tin cho Từ Phàm, bọn họ cảm giác có một ý thức to lớn đang lao tới Tam Thiên giới.

Giống như Hỗn Độn thú triều, nhưng uy thế của nó còn đáng sợ hơn Hỗn Độn thú triều.

Từ Phàm gửi về một tin không cần, sau đó liền phái ra phân thân số bốn.

Bên ngoài Tam Thiên giới, một bóng dáng đỏ tươi xuất hiện.

Một đôi mắt lạnh lùng quét ngang một vòng, sau đó một Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi xuất hiện.

“Tịnh!”

Một luồng bạch quang cực kỳ chói mắt từ trên người Thiên Thủ Hư Tượng khuếch tán ra, nháy mắt chiếu rọi khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa xung quanh.

Những ý thức không trọn vẹn như Hỗn Độn thú triều vừa tiếp xúc với luồng bạch quang kia, tức khắc hóa thành tro tàn, biến thành vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa thuần túy nhất.

“Đại trưởng lão, có chuyện gì phiền phức sao?” Sa Điêu nhìn vẻ mặt của Từ Phàm hỏi.

“Không có gì, chỉ là kinh ngạc với thần khoáng Hỗn Độn Sa sư huynh chế tạo thôi.”

“Thần khoáng Hỗn Độn này mặc dù không luyện chế được Hồng Mông chí bảo đứng đầu, nhưng luyện chế thêm chút có thể dễ dàng trở thành Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu nhất.”

“Nếu như gặp được Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu, luyện chế thành một món Hồng Mông chí bảo không thành vấn đề.” Từ Phàm nhẹ nhàng đặt tay lên trên thần khoáng Hỗn Độn ngũ sắc.

“Đáng tiếc, loại thần khoáng Hỗn Độn này chỉ có thể do ta luyện chế theo nhóm nhỏ.” Sa Điêu có chút không cam lòng nói.

“Như vậy là đủ rồi, thần khoáng Hỗn Độn luyện chế Hồng Mông chí bảo có thể được Sa sư huynh luyện chế ra.”

“Nếu tin tức này truyền đến vùng Hỗn Độn, Sa sư huynh có thể nháy mắt dương danh khắp cả vùng Hỗn Độn.”

“Đến lúc đó, địa vị của Sa sư huynh tuyệt đối không kém hơn Hồng Mông Luyện Khí sư.”

Từ Phàm quả thật có ý nghĩ để Sa sư huynh dương danh toàn bộ vùng Hỗn Độn.

“Ta không cần nhiều hư danh như vậy, chỉ cần để ta tiếp tục ở trong tông môn nghiên cứu mấy chuyện ta thích là được.” Sa Điêu chân thành nói.

“Ta hiểu.” Từ Phàm biết ý của Sa sư huynh.

“Khối thần khoáng Hỗn Độn này, Đại trưởng lão mang đi đi, ta lại tiếp tục luyện chế một nhóm khác.” Sa Điêu nói.

“Vậy được, ta sẽ dùng thần khoáng Hỗn Độn này luyện chế chuyện biệt một bộ Hồng Mông chí bảo chuyển đổi vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa cho Sa sư huynh, để ngươi luyện chế thần khoáng Hỗn Độn dễ dàng hơn.” Từ Phàm nhận lấy khối thần khoáng Hỗn Độn sặc sỡ nói.

Khoảnh khắc Sa Điêu luyện chế thần khoáng Hỗn Độn thành công, thì đã đổi mới pháp luyện chế vào trong kho số liệu của Bồ Đào.

Chương 1447: Thần niệm giao hòa

Từ Phàm nhìn phương pháp luyện chế thần khoáng Hỗn Độn Sa sư huynh tải lên, lâm vào trong trầm tư.

Các loại linh khoáng Hỗn Độn cần dùng vô cùng dễ tìm, chỉ cần trở về vùng Hỗn Độn, vật liệu vĩnh viễn sẽ không đứt.

Chỉ cần hắn sắp xếp người công cụ luyện chế, Ẩn Linh môn vĩnh viễn sẽ không thiếu Hồng Mông chí bảo.

“Sa sư huynh, đừng sốt ruột, ngươi vừa luyện chế ra thần khoáng Hỗn Độn ngũ sắc, có muốn tĩnh tâm cảm ngộ một phen không?” Từ Phàm nhắc nhở, hắn mượn cơ hội muốn để Sa sư huynh cảm ngộ được pháp tắc chí cao của bản thân.

“Không cần, ta đều tìm kiếm phương pháp trong thực tiễn, luyện chế nhiều thêm nói không chừng còn có thể ưu hoá.” Sa Điêu xua tay tỏ vẻ không cần.

“Vậy Sa sư huynh chú ý nghỉ ngơi, đừng miễn cưỡng chính mình.”

“Đã biết, Đại trưởng lão đừng quên Hồng Mông chí bảo đã đáp ứng ta.” Sa Điêu nhắc nhở.

“Ta đã sắp xếp cả rồi.”

Trong không gian dưới lòng đất, phân thần số hai nhìn khối thần khoáng Hỗn Độn ngũ sắc lớn gần một trượng, không nhịn được nói: “Rõ ràng có người công cụ, vì sao cố tình muốn tìm ta.”

“Chủ nhân nói hắn không muốn động não, cho nên làm phiền ngươi ra trận.” Giọng Bồ Đào có chứa một chút ý cười.

“Ha ha, bi ai của người công cụ có trí tuệ.” Phân thần số hai thở dài, bắt đầu nghiên cứu thần khoáng Hỗn Độn ngũ sắc trước mắt.

Nhưng càng nghiên cứu, thần thái trong ánh mắt càng thêm nồng đậm.

“Bản thân thần khoáng ẩn chứa một loại pháp tắc chí cao, nếu nghĩ cách thay đổi, uy năng của Hồng Mông chí bảo luyện chế ra nhất định sẽ mạnh thêm một phần.”

“Nhưng tính hạn chế tương đối cũng kém, Hồng Mông chí bảo cho dù mạnh hơn một phần, cũng chỉ mạnh hơn Hồng Mông chí bảo bình thường một chút.”

“Nhưng thứ này, nếu phối hợp với đồ vật bẩn trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, hẳn là có thể luyện chế ra một nhóm con rối không tệ.” Phân thần số hai vuốt cằm nói.

“Bồ Đào từng suy diễn, có thể miễn cưỡng luyện chế ra con rối cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, nhưng uy năng và chiến lực của nó thuộc loại thứ phẩm trong thứ phẩm, thế nên không đề cử.” Bồ Đào nói.

“Bồ Đào ngươi, luyện chế lượng lớn và đơn độc có thể giống nhau sao?”

“Tuy rằng so ra kém cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh bình thường, nhưng số lượng nhiều lên, cũng có thể kiến gặm chết voi.” Phân thần số hai không phục nói.

“Phí tổn và tinh lực trả giá không cùng tỉ lệ, tính không ra.”

“Con rối luyện chế ra, còn không bằng sinh linh phân thân số năm dị hoá ra.” Giọng điệu bay bổng của Bồ Đào khiến phân thần số hai cảm giác như muốn bùng nổ.

“Thật là, ta chỉ cân nhắc một chút, sao lại thành cãi nhau với ngươi rồi.”

Phân thần số hai buông tay, một ngọn thần hỏa Hỗn Độn xuất hiện, bắt đầu luyện hóa thần khoáng Hỗn Độn ngũ sắc trước mắt.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Thánh Dương tinh thần biến mất, Thánh Quang tinh thần thế chỗ.

Thánh Quang tinh thần vừa xuất hiện, Tam Trùng bèn gấp không chờ nổi bay vào khu vực bên ngoài mười quang giáp.

“Tiểu Quang.” Tam Trùng nhẹ nhàng kêu gọi.

Một nữ tử tuyệt mỹ mặc váy dài trắng tinh xuất hiện, dáng người lả lướt hấp dẫn làm dưới nét mặt thánh khiết của nữ tử có một loại phong thái khác thường.

“Hiện tại ngươi không vào được Thánh Quang tinh thần, sau này ta sẽ đến động phủ tìm ngươi.” Tiểu Quang ôn nhu nhìn Tam Trùng.

“Không cần, ta ở đây có thể nhìn ngươi là rất tốt rồi.”

“Hiện tại ngươi đang ở giai đoạn mấu chốt, tuyệt đối không thể tự tiện rời khỏi phạm vi Thánh Quang tinh thần.”

Cảm nhận được ánh mắt ôn nhu của Tiểu Quang, nhịp tim của Tam Trùng bắt đầu gia tốc.

Đúng lúc này, một con Thánh Quang trùng lớn cỡ bàn tay bò lên vai Tam Trùng, cuối cùng nhẹ nhàng nhảy vào trong lòng Tiểu Quang.

Tam Trùng hâm mộ nhìn Thánh Quang trùng trong ngực nàng, điều này không khỏi làm hắn nhớ tới khoảng thời gian thần niệm giao hoà với Tiểu Quang.

Cảm giác Thánh hồn và linh niệm giao hòa, Tam Trùng hồi tưởng lại bỗng nhiên hơi thất thần.

“Đừng sốt ruột, chờ trở lại vùng Hỗn Độn, sau khi ta thích ứng với Thánh Quang tinh thần là chúng ta có thể tiếp tục thần niệm giao hòa.” Tiểu Quang nhìn Tam Trùng đang thất thần nở nụ cười, nàng cũng rất thích loại cảm giác này.

Từ Phàm truyền đạo, dẫn tới Tam Thiên giới thăng hoa, bốn viên tinh thần cũng theo đó thăng cấp.

Tiểu Quang vốn chỉ là cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân, dưới thăng cấp của bản nguyên tinh thần, bản thân cũng theo đó thăng cấp.

Trước mắt Tiểu Quang còn đang thăng cấp, nếu đột ngột dùng thần niệm giao hòa với Tam Trùng, dễ bị tẩu hoả

“Ta không có ý này, ta chỉ nghĩ, sau khi ngươi thăng cấp, hạn chế một kỷ nguyên còn nữa không?” Tam Trùng có chút mong chờ hỏi.

“Bồ Đào đại nhân đã nói với ta, bản nguyên tăng cường, thời gian tồn tại tăng lên đến hai kỷ nguyên.”

“Hiện tại vừa mới bắt đầu, hai kỷ nguyên rất dài.” Tiểu Quang nhẹ nhàng nói.

“Tiểu Quang, ngươi yên tâm, sau khi ta trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, sẽ mang ngươi tìm khắp vùng Hỗn Độn, nhất định sẽ tìm được phương pháp làm ngươi hóa thành vĩnh sinh.” Tam Trùng nhìn nữ tử mỹ lệ trước mắt, thâm tình nói.

Đạo lữ không phải Nhân tộc thì lại thế nào, bị gọi là sứ giả ngự quang thì lại thế nào, chỉ cần kiên định tín niệm của chính mình, nhất định có thể vĩnh viễn ở bên nữ tử trước mắt.

Lúc này nơi xa chợt truyền đến một thanh âm, chỉ thấy Hùng Lực hơi ngượng ngùng bay về chỗ sâu trong Thánh Quang tinh thần.

“Ngượng ngùng, vốn dĩ muốn tới chào hỏi một tiếng.”

“Quấy rầy đến một nhà các ngươi rồi.” Giọng Hùng Lực từ nơi xa bay tới.

Tráng Linh bên cạnh Hùng Lực có phần hâm mộ nhìn một màn kia.

“Hùng Lực, ngươi xem, ánh mắt Tam Trùng ôn nhu biết bao.”

“Ngươi đều chưa từng nhìn ta như vậy.” Giọng Tráng Linh hiếm khi có một lần mềm mại.

“Trước kia không phải từng thử sao, ngươi chịu không nổi, hai ta còn suýt đánh lên.” Hùng Lực bĩu môi nói.

“Hừ!”

“Lấy thực lực của chúng ta hiện tại, chỉ có thể tới gần khu vực một quang giáp, lại tiến lên sẽ gây tổn hại đến bản nguyên, chú ý bảo trì tốt khoảng cách.” Hùng Lực nhắc nhở.

“Đã biết, ta ở khu vực một quang giáp là được, ngươi muốn đi mặt ngoài Thánh Quang tinh thần thì cứ đi.”

“Ta còn không biết thực lực của ngươi sao, đừng cứ chiều ý ta.” Tráng Linh xua tay nói.

Thực lực các đệ tử mạch Luyện Thể hiện tại, Hùng Lực đứng đầu, Tráng Linh thứ hai.

“Không cần, ta ở khu vực này rèn luyện thân thể cũng được.”

“Ta đã lĩnh ngộ pháp tắc chí cao Hồng Mông Đạo Huyết, chờ sau khi trở về vùng Hỗn Độn, ta sẽ thăng cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Hỗn Độn Lưu Li thân của người lĩnh ngộ đến đâu rồi, đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn thiếu bao nhiêu?” Hùng Lực hỏi.

“Còn cần thêm chút thời gian, cũng có khả năng kẹt lại ở cảnh giới này.” Tráng Linh nhìn Thánh Quang tinh thần tản ra ánh sáng cực nóng ở phía trước nói.

“Đừng sốt ruột, căn cứ theo kinh nghiệm của ta, chờ sau khi Đại trưởng lão trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn sẽ truyền đạo, đến lúc đó chính là cơ hội của ngươi.” Hùng Lực cười nói.

Đại trưởng lão tông môn nhà mình mỗi lần tấn cấp đều sẽ truyền đạo một lần, điều này đã trở thành lệ thường trong tông môn.

“Ta biết.”

Hai người tới khu vực cách Thánh Quang tinh thần một quang giáp, ăn ý cùng nhau bắt đầu rèn luyện thân thể và Hỗn Độn Thánh hồn của mình.

Tam Thiên giới, chủ tiên giới của Cửu Phượng Tiên đình, Phượng Trường Ninh nhìn sáu Đại Tiên giới chính mình thống nhất, lại nhìn quần thần quỳ lạy bên dưới.

“Đứng dậy!”

“Bệ hạ, bây giờ lục giới yên ổn, không còn chiến sự.”

“Tất cả tiên giới vui sướng phồn vinh, đã là thịnh thế của tiên giới, tại đây, thần khẩn cầu bệ hạ mời Thánh chủ Nhân tộc sắc phong, để Cửu Phượng Tiên đình chính vị!”

Chương 1448: Tụ họp

Phượng Trường Ninh nghe được lời này, trong ánh mắt có chút không tự nhiên.

“Bệ hạ, ta đi cầu kiến Thánh chủ Nhân tộc thỉnh cầu sắc phong.” Sư Triển đứng ra nói.

Bây giờ Sư Triển đã là người có quyền vị cao nhất chỉ dưới Phượng Trường Ninh.

“Được, nhờ ngươi thay ta biểu đạt kính ý của ta đối với Thánh chủ Nhân tộc.” Phượng Trường Ninh nói.

“Tuân lệnh.”

Không bao lâu sau, một hạm đội tiên chu lớn từ chủ thế giới Cửu Phượng Tiên đình xuất phát.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Sư Triển đã là Đại Thánh Nhân cảnh, không khỏi nở nụ cười.

“Quyển sách ta cho ngươi trước đây, ngươi chưa từng dùng tới, ngươi nói ngươi từ bỏ, nhưng ta thấy bây giờ ngươi vẫn còn độc thân một mình kìa.” Từ Phàm nhìn Sư Triển, trêu chọc nói.

“Thánh chủ, làm ngươi thất vọng rồi.” Sư Triển xấu hổ nói.

“Con đường của mình tự mình đi, ta có thất vọng hay không, không quan trọng.” Từ Phàm mời Sư Triển ngồi xuống, Bồ Đào dâng trà.

“Theo lý thuyết, những năm này ngươi đi theo Phượng Trường Ninh có thể phát triển được một Tiên đình lớn như thế thật sự không dễ.”

“Chuyện sắc phong, chỉ là dựa theo quy củ ta định xuống, Vương triều Cửu Phượng các ngươi sau này muốn phát triển thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Trường Ninh muốn đợi sau khi thực lực đủ thì rời Tam Thiên giới đánh ra ngoài.” Sư Triển thành thật nói.

“Ý nghĩ không tệ, trên thực lực còn có một vài trở ngại, có muốn ta giúp ngươi hay không?”

Từ Phàm nghĩ đến cảnh gặp gỡ Sư Triển lúc ban đầu khi Ẩn Linh môn mới vừa thành lập.

“Thánh chủ, không cần, Trường Ninh đã thi triển bí pháp ngưng tụ khí vận chi lực của sáu Đại Tiên giới, có thể thúc đẩy sinh ra một cường giả Hồn Độn Thánh Nhân cảnh.” Sư Triển nói.

Một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh đã đủ để trấn thủ một đại thế giới.

“Được rồi, các ngươi có ý nghĩ của mình, ta không nhúng tay vào nữa.”

“Lại nói chúng ta cũng như là bằng hữu cũ, sau này đến tông môn tìm ta ôn chuyện nhiều hơn, ta rất hoan nghênh các ngươi.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Ta biết rồi.” Sư Triển gật đầu nói.

Cương vực Cửu Phượng Tiên đình đột nhiên bị một luồng thánh quang bao phủ.

Một quyển Thánh Quang thư quyển lớn như Tiên giới lớn chậm rãi mở ra.

Tiểu Quang xuất hiện trên Thánh Quang thư quyển, trong tay cầm một tiên ấn.

“Cửu Phượng Tiên đình, ngoài lễ chiến, trong có phồn hoa tiên thịnh, qua năm mươi vạn năm phát triển, đã định hình dáng Tiên đình.”

“Hiện sắc phong Cửu Phượng Tiên đình chính vị!!”

Giọng Tiểu Quang truyền khắp toàn bộ Cửu Phượng Tiên đình.

Trong nháy mắt đưa tới tiếng hoan hô của tất cả Nhân tộc trong Cửu Phượng Tiên đình.

Được Thánh chủ Nhân tộc sắc phong, chính là nhận được sự công nhận của Nhân tộc chính phái.

Phượng Trường Ninh đứng bên ngoài chủ thế giới Tiên đình, ánh mắt có phần phức tạp nhìn quang quyển.

“Nếu như trước đây…” Phượng Trường Ninh yên lặng nói trong lòng.

Lúc đang hồi ức, một tiên ấn tản ra khí vận Nhân tộc xuất hiện trước mặt Phượng Trường Ninh.

“Hiện phong Phượng Trường Ninh làm Cửu Phượng Tiên đình chi chủ.” Quang quyển chậm rãi khép lại, hóa thành một tiên chỉ rơi vào trong tay Phượng Trường Ninh.

Dị tượng biến mất, Cửu Phượng Tiên đình chi chủ, vẫn đang trong hồi ức.

Bên trên Tam Thiên giới, Vương Vũ Luân đang ngồi trong một vùng hư không thả câu.

Bóng dáng Từ Phàm yên lặng xuất hiện sau lưng hắn.

“Cũng đã lâu như vậy, còn chưa ngộ thấu?” Từ Phàm hỏi.

Cảnh thủy tinh pháp tắc chí cao tiến vào ấn đường huynh đệ tốt khi trước, hắn cũng nhìn thấy.

Vốn cho rằng là một trận tạo hóa của huynh đệ tốt, đâu nghĩ được tình thế phát triển lúc sau có chút không đúng.

“Đừng nói là ngộ thấu, bây giờ cần câu của ta thả câu vạn vật trong hư không đều có hơi tốn sức.” Vương Vũ Luân thở dài nói.

“Chuyện gì thế, một khối thủy tinh pháp tắc chí cao lớn như vậy cũng không có điểm thấu được ngươi à.” Từ Phàm cười ha ha ngồi xuống bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Từ sau khi khối thủy tinh pháp tắc chí cao kia tiến vào ấn đường của ta, liền tạo thành một tấm màng trên Hỗn Độn Thánh hồn của ta.”

“Muốn đột phá chỉ có thể dùng pháp tắc chí cao của bản thân, hiện tại ta bị vây khốn rồi.” Ánh mắt Vương Vũ Luân ưu buồn nhìn về trước.

Hắn đã ở đây thả câu rất lâu, nhưng vẫn ở trạng thái không câu được gì.

“Đáng tiếc ta giúp không giúp được gì, bình cảnh này chỉ có thể tự ngươi nhảy qua.” Từ Phàm vỗ vai huynh đệ tốt.

“Từ từ đến, dù sao có Từ đại ca ở đây, thời gian không thành vấn đề.” Vương Vũ Luân nói, trực tiếp nâng cần thu dây.

Một cái bàn xuất hiện giữa hai người, cuối cùng một dòng sông mỹ thực cỡ nhỏ xoay quanh trên mặt bàn.

Hai bình rượu lớn được Từ Phàm lấy ra, một người một bình.

“Thiên Hi Hoa tửu, có thể uẩn dưỡng Hỗn Độn Thánh hồn, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân uống vào cũng có thể hơi say, là rượu ngon hiếm thấy.” Từ Phàm giới thiệu.

Ánh mắt Vương Vũ Luân sáng lên, gần đây không câu được gì nên cũng hơi hậm hực, cần gấp một loại rượu có thể say.

Hai huynh đệ ở bên ngoài Tam Thiên giới uống rượu.

“Từ đại ca, rượu không tệ, đồ ăn càng ngon hơn.” Vương Vũ Luân hơi say, trong lòng tràn ngập một loại cảm giác huyền diệu.

“Đó là đương nhiên, dòng sông mỹ thực này là do ta tự mình ngưng tụ, trong tất cả vùng Hỗn Độn ta du lịch, thức ăn trong dòng sông mỹ thực ta ngưng tụ thuộc loại số một.” Từ Phàm phóng khoáng phất tay nói.

“Ha ha, Từ đại ca, trước đây khi hai ta gặp nhau, ta đã cảm thấy đi theo ngươi, nhất định sẽ có đồ tốt.”

“Kết quả vừa đi theo đã nhiều năm như vậy.”

“Từ đại ca, cảm tạ ngươi chiếu cố nhiều năm như vậy.” Vương Vũ Luân nâng ly nói.

“Giữa huynh đệ chiếu cố lẫn nhau, đường về sau rất dài, huynh đệ chúng ta còn phải cùng nhau đi tiếp.” Từ Phàm cũng đã hơi say.

Lúc này, đôi vợ chồng trẻ rèn luyện thể xác từ Thánh Quang tinh thần trở về, nhìn thấy Từ Phàm và Vương Vũ Luân uống rượu ở bên ngoài Tam Thiên giới.

“Hùng Lực, nhìn thấy hai bình rượu trước mặt Đại trưởng lão và Vương trưởng lão hay không, có thể để cho Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có men say khẳng định là rượu ngon hiếm thấy.” Tráng Linh chảy nước miếng nói, nàng cũng là kẻ yêu thích rượu ngon.

“Thế nào, ngươi còn muốn đi uống ké rượu?” Hùng Lực cũng chú ý tới hai bình rượu đó, càng chú ý tới dòng sông mỹ thực trên bàn.

“Hai người các ngươi đừng đứng đó nói thầm, nếu muốn uống rượu thì cứ đến.” Giọng Từ Phàm vang lên.

Sau đó không chờ hai người phản ứng lại, liền trực tiếp bị kéo đến bên cạnh Từ Phàm.

“Vui một mình không bằng vui chung, đôi vợ chồng trẻ các ngươi xem như bắt kịp.”

Từ Phàm vung tay lên, cách đó không xa xuất hiện một cái bàn tròn, phía trên lượn vòng một dòng sông mỹ thực cỡ nhỏ, còn có hai bình Thiên Hi Hoa tửu.

“Một người một vò vừa vặn có thể say, không thể uống nhiều.” Từ Phàm phất tay, để đôi vợ chồng trẻ này tự mình đi ăn.

Ngay lúc này, Tam Trùng mang Tiểu Quang mặt đầy ngượng ngùng cũng xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Đều ngồi vào đi, hôm nay vui vẻ, đến bao nhiêu ta mời bấy nhiêu.”

Vương Vũ Luân nghe được lời này, lúc này gọi các hồng nhan tri kỷ tới.

Trong lúc nhất thời, các loại nữ tử tuyệt sắc xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

Một con tiểu miêu lông trắng tinh ghé vào trên đầu Vương Vũ Luân, tay trái cũng quấn lên một con tiểu bạch xà.

Từ Phàm nhìn cảnh âm thịnh dương suy này, chợt cảm thấy đã rất lâu tông môn không liên hoan.

“Bồ Đào, gửi tin cho các đệ tử, trưởng lão ở Tam Thiên giới, tới đây liên hoan.” Từ Phàm phân phó.

Sau khi phân phó xong, một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn xuất hiện phía trên Tam Thiên giới.

Sinh Cơ tinh thần lại hiển hiện phía sau Thiên Thủ Hư Tượng.

Sau đó dưới thao tác của Thiên Thủ Hư Tượng, từng dòng sông mỹ thực từ trên người hắn bay ra.

Lúc này, tất cả các đệ tử Ẩn Linh môn đều xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Chương 1449: Tiết mục

Nhìn tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều tề tụ, Từ Phàm cao giọng nói: “Tụ họp tông môn hiện tại bắt đầu.”

Trong chốc lát, một luồng vật chất Hỗn Độn chưa khai hoátạo thành hàng dài phá vỡ ngoại bích vùng Hồn Độn tạm thời, bay đến phía trên Tam Thiên giới hợp thành một hòn đảo tiên linh cẩm tú.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn nhập tọa trong tiên cảnh, cùng hưởng dòng sông mỹ thực Thiên Thủ Hư Tượng biến hóa ra.

Vương Vũ Luân hơi say nhìn cảnh tượng này, tâm trạng bỗng thấy khá hơn.

“Ta nói cảm giác tông môn chúng ta thiếu chút gì đó, thì ra là thật lâu chưa liên hoan.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói.

“Đúng vậy, có vài đệ tử ta đều sắp nhận không ra.” Từ Phàm nhìn đệ tử tông môn tươi cười dào dạt trên từng bàn nói.

Lúc này Trương Vi Vân nhẹ nhàng đi đến bên cạnh Từ Phàm ngồi xuống.

“Rượu của phu quân hôm nay nồng như thế, ta uống cùng phu quân một chén.” Trương Vi Vân cũng lấy ra một bình rượu tự rót cho mình.

“Đúng lúc kỳ hội, an ủi Vũ Luân.” Từ Phàm nâng ly rượu cộng ẩm với Trương Vi Vân.

Theo tiệc rượu tiến hành, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều hơi ngà say.

“Đệ tử Ẩn Nguyệt tông Thiên Nguyệt Hi muốn hiến múa một khúc, trợ tửu hứng của mọi người.” Một âm thanh mềm mại mang theo men say vang lên.

Từ Phàm vừa nghe lập tức vui vẻ.

“Chuẩn!”

Từ Phàm vung tay lên, một sân khấu hư không hoa lệ xuất hiện.

“Có múa, phải có nhạc hay làm bạn, đệ tử Ẩn Nguyệt tông Phương Hoa nguyện tấu âm thanh đại đạo cùng múa.” Lại một âm thanh dễ nghe xuất hiện.

“Chuẩn!”

Tức khắc, một khúc nhạc tươi đẹp vang lên, cuối cùng một vũ nữ dáng người tuyệt nhiên xuất hiện trong sân khấu hư không, theo tiết tấu âm nhạc mà múa.

Âm thanh đại đạo đi kèm với vũ đạo như vậy, trong nhất thời lòng đệ tử Ẩn Linh môn đều say.

Theo một khúc kết thúc, lại có nữ đệ tử Ẩn Nguyệt tông dâng lên tài nghệ.

Chỉ thấy sáu nữ tử Đại Thánh Nhân cảnh Kiếm đạo bắt đầu múa kiếm trên sân khấu hư không.

Kiếm ý làm cho người ta thả lỏng khuếch tán ra, làm mọi người phiêu phiêu dục tiên, cùng với âm thanh đại đạo, trong chốc lát, đều làm cho mọi người đắm chìm trong trong hải dương Kiếm đạo ôn nhu.

Một khúc múa kiếm giành được tiếng reo hò nồng nhiệt của đệ tử tất cả tông môn.

Sau đó lại có đệ tử Ẩn Nguyệt tông lên đài, lần này biểu diễn mỹ cảnh dị tượng khi Ngũ Hành Hỗn Độn đại đạo giao hòa sinh ra, mọi người xem như si như say.

“Ca, ngươi có thể sử dụng Ngũ Hành Hỗn Độn đại đạo giao hòa tạo thành loại cảnh tượng này không?” Từ Nguyệt Tiên đụng Từ Cương bên cạnh.

“Có thể, nhưng không cần thiết.” Từ Cương nhìn thoáng qua, sau đó lại bắt đầu vùi đầu ăn cơm.

“Ba tiết mục trước đều là của Ẩn Nguyệt tông, mặc dù không phân khác biệt, nhưng bên ta cũng nên có tiết mục gì đó nha!” Từ Nguyệt Tiên nói, bắt đầu âm thầm phân phó Bồ Đào.

“Cũng phải, nhưng bên chúng ta có chút không am hiểu loại biểu diễn này.” Từ Cương nhìn đệ tử xung quanh nói.

Lúc này Hùng Lực và Tráng Linh đang ăn cơm ngẩng đầu lên, lộ ra hàm răng trắng tinh cười nói: “Từ Đại đường chủ yên tâm, tiết mục sau để phu thê bọn ta ta tới.”

Sau đó Hùng Lực nắm tay Tráng Linh trực tiếp nhảy lên sân khấu hư không.

Lúc này, các đệ tử lớn tiếng khen hay chợt yên tĩnh lại, ánh mắt nghi hoặc nhìn đôi phu thê mạnh nhất tông môn này, không biết bọn họ muốn biểu diễn cái gì.

“Đại trưởng lão, các sư đệ, lần này đê phu thê ta biểu diễn Lực chi đại đạo cho các ngươi xem.”

Hùng Lực nói, trực tiếp đưa tay phá vỡ ngoại bích vùng Hỗn Độn tạm thơi, nắn ra một đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

“Cực hạn của lực lượng, mọi vật đều có thể tạo ra.”

Hùng Lực và Tráng Linh đồng thời triển khai Hỗn Độn Luyện Thể Kim Thân, sau đó đánh vào đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.

Mỗi quyền đều bày ra lực lượng cực hạn, chấn động đến toàn bộ vùng Hỗn Độn tạm thời cũng theo đó mà chấn động, hơn nữa còn là chấn động có tiết tấu.

Hùng Lực nhìn qua Tráng Linh, đồng thời truyền âm nói: “Bắt kịp tiết tấu của ta.”

Sau đó chấn động sinh ra từ mỗi quyền Hùng Lực đấm vào vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá phát triển về một hướng kỳ quái.

Theo chấn động khuếch tán ra, các đệ tử đều cảm giác được huyết mạch của mình theo chấn động bắt đầu biến hóa.

Từ Phàm cảm nhận loại chấn động này, ánh mắt nhìn Hùng Lực tràn đầy cổ vũ.

“Đây là nhịp đập tầng sâu nhất vùng Hỗn Độn, nắm chắc cho tốt cơ hội lần này.” Giọng Từ Phàm vang lên.

Theo tốc độ Hùng Lực và Tráng Linh đập vào đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá càng nhanh, chấn động cũng bắt đầu biến hóa.

Theo chấn động này, có vài đệ tử Ẩn Linh môn chân chính phát hiện, vùng Hỗn Độn tạm thời chỗ Tam Thiên giới vậy mà bắt đầu chậm rãi tăng cường.

Mà huyết mạch của mọi người chấn động theo đợt chấn động này, thể xác của bản thân cũng bắt đầu tăng cường.

Lúc mọi người đang đắm chìm trong cảm giác thể xác tăng cường, dao động này bất chợt ngưng lại.

Chỉ thấy Hùng Lực nâng lên một khối vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá bị đập đến cực hạn.

Khối vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá trong tay Hùng Lực lúc này đã bị loại bỏ tất cả tạp chất, cho dù là Đại Thánh Nhân cũng có thể tuỳ tiện hấp thu.

“Bồ Đào, sắp xếp rút thưởng, chia đồ vật này thành mười phần ngẫu nhiên.” Hùng Lực phân phó.

Cho dù chia đoàn vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá trong tay mười phần, một phần cũng đủ cho Đại Thánh Nhân hấp thu hơn mấy vạn năm.

“Thu được.”

Trước mặt các đệ tử xuất hiện giao diện một bàn quay rút thưởng, bắt đầu ngẫu nhiên rút thưởng.

Tông chủ Ẩn Nguyệt tông Triệu Phỉ Nhi nhìn một màn này, trong lòng không khỏi oán giận.

“Bọn ta chỉ muốn biểu diễn tiết mục lộ mặt thôi mà, ghen tức gì chứ.”

Sau khi rút thưởng xong, Hùng Lực mang Tráng Linh xuống đài.

Ngay sau đó Lý Tinh Từ đi tới.

“Ta vì mọi người biểu diễn tiết mục, tên là Luân Hồi chi mộng.”

Lý Tinh Từ nói, trong tay xuất hiện một đoàn quang ảnh như ảo như mộng.

Trong quang ảnh này lóe ra vô số bóng dáng.

Dưới đài, cảnh tượng mỗi đệ tử nhìn thấy trong quang ảnh đều không giống nhau.

Sau đó, dưới chỉ dẫn của quang ảnh, các đệ tử đều cảm giác chính mình tựa như tiến vào một giấc mơ.

Mộng cảnh chia làm mười thế, một thế mỹ mãn hơn một thế, cuộc sống trong mộng cảnh đã trở thành thành trạng thái lý tưởng nhất của các đệ tử.

Giữa lúc mọi người ở đây ngẩn ngơ, mộng cảnh kết thúc, các đệ tử sau khi tỉnh lại đều có cảm giác dường như đã có mấy đời, lại kiểm tra bản thân, phát hiện tâm cảnh của mình đã viên mãn như ý, tựa như lưu ly tinh khiết.

“Mộng đẹp mười thế, chúc các ngươi tâm ý viên mãn.” Lý Tinh Từ nói, đi xuống sân khấu.

“Không tệ, Luân Hồi đạo của ngươi xem như đạt tiêu chuẩn rồi.” Từ Phàm cười khích lệ nói.

Lúc này huynh đệ tốt Vương Vũ Luân bên cạnh vẫn còn đang ở trong mộng đẹp, miệng chảy nước miếng, không biết mơ thấy chuyện gì tốt đẹp.

Yến hội tiếp tục, các đệ tử thay nhau lên sân khấu biểu diễn tiết mục, đệ tử dưới đài vừa thưởng thức mỹ thực vừa xem tiết mục, trong nhất thời dường như quên đi thế giới của mình còn đang lưu lạc.

Yến hội qua đi, Ẩn Linh môn tiến vào thời gian bình tĩnh.

Tam Thiên giới lưu lạc cũng không gặp phải bất cứ cơn sóng nào.

Bốn vạn năm sau, một Đại Thánh Nhân Nhân tộc xuất hiện trong một tiên giới xa xôi của Tam Thiên giới, trên mặt mang theo nụ cười khủng bố.

“Chỉ cần ta đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân là có thể rời khỏi này lồng giam lưu lạc này, đến khi đó chính là trời cao mặc chim bay.”

Chương 1450: Sống chết là nhỏ, chết xã hội mới là lớn

Lúc này trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm và mấy đồ đệ đang cắn hạt dưa nhìn màn sáng.

“Sư phụ, ngươi nói lúc này có thể từ trong đầu hắn vớt ra được tin tức hữu dụng gì?” Từ Nguyệt Tiên nhìn Đại Thánh Nhân Nhân tộc lộ ra vẻ mặt tà ác trong màn sáng, ánh mắt tựa như đang nhìn hộp mù.

“Ai biết được, chờ sau khi hắn tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân lại nói.”

“Trong những năm này, tin tức khai quật ra được mấy tàn hồn Hỗn Độn trưởng thành đều rất không tệ, không biết người này có thể cho ta niềm vui bất ngờ gì không.” Từ Phàm cắn hạt dưa, trong lời nói tựa như Đại Thánh Nhân trước mắt là suối nguồn niềm vui.

“Sư phụ, sau khi Đại Thánh Nhân này tấn cấp giao thì cho ta đi.” Chu Khai Linh cười hì hì nói.

“Người lần trước cho ngươi, ngươi lại giết chết?” Từ Phàm có chút hiếm lạ nhìn Chu Khai Linh.

“Ta chỉ thử một chút, Hỗn Độn Thần thuật ta mới sáng tạo ra còn chưa nghiên cứu được bao nhiêu, bản thân hắn liền xảy ra sự cố.” Chu Khai Linh có phần bất đắc dĩ nói.

“Vậy được, thử nghiệm đồ vật này phải tiến hành tuần hoàn, nhào lên trực tiếp hạ mãnh dược thì không được.” Từ Phàm không lo nhiều lắm.

Đối với những cường giả tà ác muốn cắn nuốt sinh cơ sinh linh Nhân tộc, trước giờ Từ Phàm đều không nhân từ nương tay.

“Đa tạ sư phụ.” Chu Khai Linh vui vẻ nói.

“Vậy sau khi tấn cấp, trước hết để ta xem xét một phen lại giao cho Ngũ sư đệ.” Lý Tinh Từ nói.

Bắt loại cường giả này, công việc sưu hồn đều do hắn làm.

“Làm phiền sư huynh.”

Đúng lúc này, đại trận huyết tế Đại Thánh Nhân Nhân tộc trong màn sáng thiên tân vạn khổ mới bố trí xong khởi động.

Trong nhất thời, một Tiên giới bị pháp trận màu đỏ tươi vây quanh.

“Thế giới này rất cường đại, sau khi đột phá đến Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh phải tranh thủ rời đi, nếu như bị Thánh chủ Nhân tộc chú ý tới, vậy thì xong đời.”

Đại Thánh Nhân Nhân tộc đó hơi căng thẳng nhìn đại trận huyết tế bao trùm cả Tiên giới thành hình.

“Đại trận huyết tế này rất có ý mới, tỉ lệ sử dụng cực kỳ cao, gần như đạt đến chừng bảy mươi ba phần trăm.” Từ Phàm nhìn pháp trận này thành hình, suy tính nói.

“Những tàn hồn ngoài vực này quả nhiên là một chút cũng không niệm tình bồi dưỡng Nhân tộc đối với hắn, sinh linh Nhân tộc một Tiên giới nói huyết tế là huyết tế.” Từ Cương mặt đầy lạnh lẽo nói.

“Ngươi trông cậy vào những tàn hồn có thể tồn tại trong vật chất

Hỗn Độn chưa khai hóa coi trọng những thứ này, trừ khi là cường giả loại thận trọng thôi.” Từ Phàm cười nhìn đại đồ đệ của mình nói.

“Ta cảm thấy ngoài thận trọng ra, hành động trả giá còn lại đều ngu ngốc.” Vương Hướng Trì nói.

Khoảng thời gian hắn rảnh đến không có việc gì này sẽ đến trong tiểu viện của sư phụ xem kịch, nghe sư phụ bình luận về những đồ vật bẩn lén vào, cảm giác rất thú vị.

“Bồ Đào, ghi chép lại đại trận huyết tế này, ta cảm thấy rất có ý nghĩa tham khảo.”

“Loại phong cách này cùng có chút không giống với phong cách vùng Hỗn Độn chúng ta.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân!”

Trong màn sáng, theo đại trận huyết tế khởi động, toàn bộ Tiên giới cũng bắt đầu kêu rên.

Vô số sinh linh trong Tiên giới chậm rãi bị kéo ra sinh cơ trong tuyệt vọng, toàn bộ Tiên giới đều đang từ từ khô héo.

Khắp người Đại Thánh Nhân Nhân tộc ban đầu bắt đầu hóa thành biển máu, trong biển máu ẩn chứa sinh cơ thuần túy nhất.

“Thánh chủ Nhân tộc lại thế nào, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lại thế nào, dưới sự giấu thiên cơ của ta, bất cứ cường giả nào cũng đừng nghĩ đến chuyện phát hiện ta.”

Nhìn biển máu thành hình, vẻ mặt Đại Thánh Nhân Nhân tộc càng thêm kinh khủng, âm thanh cũng bắt đầu trở nên cuồng vọng.

Lúc này, đám người ngồi trước màn sáng đột nhiên cảm thấy hơi xấu hổ.

“Nhớ kỹ, bất cứ là ở đâu, khi nào, dù là lúc ngươi thành công nhất, đắc chí nhất, cũng không thể nói ra lời dưới đáy lòng nhất.”

“Nếu không sống chết là nhỏ, chết xã hội là lớn, như vậy sẽ bị cười cả đời.”

Giọng Từ Phàm rất vui sướng, bầu không khí trong sân cũng vui vẻ lên.

Theo toàn bộ Tiên giới trong màn sáng đều hóa thành biển máu, Đại

Thánh Nhân Nhân tộc được phát sóng trực tiếp cũng bắt đầu tấn cấp.

“Nhìn thấy chưa, đây chính là sự khác nhau giữa Hỗn Độn Đại Thánh Nhân và Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Nếu Hỗn Độn Thánh Nhân sử dụng loại huyết tế này, ít nhất cần sáu Tiên giới mới có thể.”

“Mà Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chỉ cần một cái.” Từ Phàm bắt đầu dạy học tại chỗ.

Đại Thánh Nhân Nhân tộc trong màn sáng vẫn còn đang tiếp tục tấn cấp.

Lúc này, theo cả biển máu bị hấp thu, Nhân tộc Đại Thánh Nhân kia cũng lặng yên vô tức tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.

Sau đó bèn lặng lẽ xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, chuẩn bị đột phá không gian tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Lúc Hỗn Độn Thánh Nhân đó cho rằng sắp thành công đột phá không gian, một đại thủ ngưng tụ từ đạo Luân Hồi thình lình xuất hiện, trong chớp mắt, vị vừa tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân này lập tức bị trấn áp.

Trong Luân Hồi giới, vị vừa tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân bị Lý Tinh Từ dỡ ra đến tan tành, tất cả ký ức trong Hỗn Độn Thánh hồn đều bị lục soát ra.

“Sư phụ, đây là một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu của vùng Hỗn Độn Thẳng, lúc tranh đoạt một vị trí với cường giả cùng cấp bậc thì bị liên thủ chém giết.”

“Trong ký ức có rất nhiều đồ vật quan trọng, một là tọa độ của vùng Hỗn Độn Thẳng.”

“Thứ hai, hắn đạt được vị trí đại khái của một thần vật pháp tắc chí cao.”

“Thứ ba, đạt được bí pháp khống chế tộc bọn họ, chỉ cần đến vùng Hỗn Độn Thẳng, toàn tộc bọn họ có thể dễ dàng bị ta khống chế.”

Lý Tinh Từ báo cáo thành quả với mọi người.

“Không tệ, quả thật là có đồ tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Được, mau ngưng tụ về lại Tiên giới ngươi hư ảo ra, ta để Sinh Cơ tinh thần rót vào sinh cơ lần nữa.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

Trong Tam Thiên giới, Tiên giới bị huyết tế hóa thành hư vô xuất hiện lần nữa, tựa như chuyện vừa rồi chưa từng xảy ra.

“Chủ nhân, ý niệm tồn tại cấp Quốc chủ bố trí đã khống chế mấy Tiên giới, tạo thành một thế lực không nhỏ, khi nào chúng ta xuất thủ?” Bồ Đào hỏi thăm.

“Đối với điệu bộ của những ý niệm biến thành Nhân tộc này có thể phán đoán, hẳn là ý niệm của đám Quốc chủ đế quốc Thần Ma.”

“Trước hết cứ để cho bọn họ từ từ phát triển đi, cũng không vướng đại sự gì, thời khắc mấu chốt có thể vì giữ thân phận của bọn họ, còn phải giúp Nhân tộc.” Từ Phàm quan sát đám Nhân tộc do ý niệm chuyển sinh nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Đúng rồi, còn bao nhiêu năm nữa mới có thể tới vùng Hỗn Độn?” Từ Phàm hỏi.

“Căn cứ vào tọa độ để suy tính, dự tính còn có ba ngàn năm, có cần gia tốc không?” Bồ Đào hỏi.

“Không cần, cứ đi chậm rãi như vậy là được, chuyện khi về đến vùng Hỗn Độn đủ nhiều rồi.” Từ Phàm khoan thai nói.

Có lúc hắn nghĩ, cứ mang Tam Thiên giới lưu lạc trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa cũng rất không tệ, ít nhất cuộc sống trôi qua rất tự tại.

Thậm chí còn nghĩ, nếu mang Tam Thiên giới đi tìm quê quán cũng không phải không thể.

Chẳng qua suy nghĩ đó chỉ vừa loé qua liền bị Từ Phàm ném ra sau đầu.

Vùng Hỗn Độn của mình còn chưa vượt ải xong, mà đã muốn vượt qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa không biết bao xa tìm kiếm quê nhà, đây không phải là tìm đường chết à?

Lúc Từ Phàm đang nghĩ năm ngàn năm sau nên tiến vào vùng Hỗn Độn thế nào, đột nhiên nghe được báo cáo từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, phía trước phát hiện một vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ.”

Chương 1451: Hình như ta gây họa rồi

“Vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ, không phải là tổ địa tộc kia đó chứ?”

Lúc Từ Phàm nghi hoặc, đột nhiên có một ý niệm cường đại toả định lấy Tam Thiên giới.

vật chất Hồn Độn chưa khai hóa phía trước Tam Thiên giới bắt đầu biến hóa, cuối cùng ngưng tụ thành một Thần Ma lớn cỡ Tam Thiên giới.

Chỉ là Thần Ma đó lộ ra ánh mắt nghi hoặc nhìn Tam Thiên giới, vừa vặn đối mặt với ánh mắt của Từ Phàm.

“Sư phụ, thân là chiến lực đệ nhất Nhân tộc, giao cho ta!”

Một khí tức cường đại từ trong Tam Thiên giới dẫn ra.

Trực tiếp thiêu đốt lên, Thiên Thủ Hư Tượng của ngọn lửa pháp tắc chí cao Ngũ Hành xuất hiện.

“Sinh linh trong vùng Hỗn Độn lưu lạc này nghe đây, xin lập tức rời đi, để tránh hai bên sinh ra hiểu lầm.”

So với Từ Cương bốc lên khí thế, muốn đánh một trận, Thần Ma lộ ra vẻ đặc biệt có lễ phép.

“Bồ Đào, nơi này cách vùng Hỗn Độn không xa, có tra được xuất xứ của vị này hay không?”

“Thần Ma, có thể chống đỡ trận pháp vùng Hỗn Độn bán vĩnh cửu, thực lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu, đồng thời cũng là một Trận Pháp Thần sư đứng đầu.” Từ Phàm nói điều kiện cần thiết để tìm kiếm.

“Đừng tốn sức nữa, Bồ Đào không tra được.”

“Đây hẳn là đám Thần Ma hỗn chiến tranh đoạt danh ngạch giữa Thần Ma cuối cùng thất bại khi sơ khai Hỗn Độn.” Phân thân số hai không biết khi nào đã xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

“Vậy hẳn là đúng rồi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Sư phụ, làm sao đây, có đánh hay không!” Giọng Từ Cương truyền đến.

Lúc này, Từ Phàm thần kỳ phát hiện, nhân quả của khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá phía trước và vùng Hỗn Độn kia bắt đầu biến thành mập mờ.

Cho dù ghi lại tọa độ nơi đây, rời khỏi phạm vi nhất định thì tự sẽ bị nhân quả xóa đi.

“Từ Cương ngươi lui ra, giao người này lại cho ta!”

Phân thân số hai nói, hoá thành acc clone Thần Ma Nhị.

Thần Ma Nhị xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Ta là Tuần Tra sứ của đại lục Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, ngươi là mạch thế lực Thần Ma rời khỏi sơ khai Hỗn Độn đúng không.” Thần Ma Nhị làm bộ như bọn ta biết hết.

“Chúng Tinh Thần Ma các ngươi quả nhiên thích xen lẫn cùng với đám sinh linh trong giới này.”

“Nể mặt cùng là mạch Thần Ma, mau rời khỏi đây đi!” Thần Ma từ vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa tạo thành nói.

“Rời đi, ở thời điểm mấu chốt như thế, không muốn trò chuyện chút sao?”

“Gặp được nhau đã là duyên phận, có lẽ ý chí vùng Hỗn Độn này đã sắp xếp một cuộc gặp gỡ cho chúng ta đấy.” Thần Ma Nhị cười nói.

“Rời đi! Lại lên trước chỉ có chiến tranh!” Thần Ma ngưng tụ từ vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa nói xong liền tiêu tán.

“Kết bằng hữu, Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma bọn ta rất bao dung, các ngươi không muốn để lại đường lui trong thời đại đại tranh này à?” Thần Ma Nhị tự tin nói.

Trên mặt Thần Ma ngưng tụ từ vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa lộ vẻ do dự.

“Đại thế giới của các ngươi để lại bên ngoài, chỉ có ngươi có thể tới.”

“Được.” Thần Ma Nhị gật đầu.

Ba năm sau, Tam Thiên giới đi vòng qua vùng Hỗn Độn kia.

“Trong những cường giả tranh đoạt danh ngạch thất bại, phần lớn những người không chết đều chạy vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

“Trải qua diễn hóa khá lâu, có người ngưng tụ vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ, có người thì lại đi qua vùng Hỗn Độn khác.”

Trong tiểu viện, phân thân số hai giảng giải cho Từ Phàm về tồn tại của loại vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ này.

“Đại khái cũng có thể đoán được, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bình thường ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa không kiên trì được lâu như vậy.” Từ Phàm phẩm trà thong thả nói.

“Ngươi không định nói với ta, ngươi và cái người gì đó kia nói chuyện gì sao?”

“Đây là đường lui ta bố trí cho bên Đại thống lĩnh, nhưng cuối cùng người được lợi nhất định là Nhân tộc chúng ta.” Phân thân số hai nói.

“Vậy thì được rồi.” Từ Phàm nói xong, đứng dậy duỗi lưng.

Sau lưng, một hư ảnh đại biểu cho pháp tắc chí cao thế giới vô tự xuất hiện, sau đó ngưng tụ thành hạch tâm đưa về trong cơ thể Từ Phàm.

“Cuối cùng cũng tu xong một loại pháp tắc chí cao.” Từ Phàm nói, một tay đập lên vai phân thân số hai, cộng hưởng pháp tắc chí cao với hắn.

“Ngươi muốn tu luyện pháp tắc chí cao bản thân nắm giữ đến viên mãn hết rồi lại tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân sao?” Phân thân số hai hỏi.

“Có dự định này, nhưng cuối cùng vẫn phải xem tình hình cụ thể.”

“Sau này ngươi nắm giữ pháp tắc chí cao thế giới vô tự hoàn chỉnh, luyện chế Hồng Mông chí bảo cũng thuận tiện.”

“Đối với sau này…”

Từ Phàm còn chưa nói xong, cả Tam Thiên giới đột nhiên chấn động.

“Từ đại ca mau tới đây! Có lẽ ta gây họa rồi!” Giọng Vương Vũ Luân từ bên ngoài Tam Thiên giới truyền tới.

Chỉ thấy một cự thú to lớn không biết tên đang tàn phá bừa bãi phía trên Tam Thiên giới.

Lúc này pháp trận phòng ngự Tam Thiên giới mở ra đã vỡ vụn.

Lúc cự thú muốn đập nát hoàn toàn hộ thuẫn này, một Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi cầm trong tay cự thuẫn xuất hiện, cứ thế cản lại một kích này.

Sau đó, một cột sáng ngưng tụ từ pháp tắc chí cao Ngũ Hành từ trong Tam Thiên giới bắn ra, trực tiếp bắn trúng đầu cự thú.

“Gào!!”

Dao động quét ngang Tam Thiên giới, pháp trận phòng hộ tầng ngoài triệt để vỡ vụn.

“Bảo vệ Tam Thiên giới trước đã.” Từ Phàm nói với Thiên Thủ Hư Tượng của Từ Cương phía sau.

“Tuân lệnh sư phụ!” Cả người Từ Cương bùng cháy lên.

Thiên Thủ Hư Tượng của sư đồ hai người liên hợp kết ấn, bọc lên cho Tam Thiên giới một trăm linh tám tầng Hỗn Độn Thần thuật phòng ngự.

“Đây là cự thú ngươi câu ra à?” Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt.

Lúc này, bên ngoài Tam Thiên giới càng lúc càng có nhiều cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh xuất hiện, Bồ Đào nhanh chóng bố trí chiến thuật cho bọn họ, liên hợp lại dùng để kiềm chế cự thú nổi giận.

“Vốn tưởng là đồ tốt, không nghĩ tới lại câu ra một con cự thú thực lực mạnh như vậy.” Vương Vũ Luân làm vẻ như đã gây ra rắc rối.

Đúng lúc này, một cự nhân Hỗn Độn lấy Hùng Lực dẫn đầu thình lình đánh tới cự thú.

“Đại trưởng lão, ta không trụ nổi nữa!” Giọng Hùng Lực vang lên.

Chỉ đụng vào cự thú này một cái, Hùng Lực đều cảm giác pháp trận Cự Nhân Hỗn Độn ngưng tụ ra bắt đầu vận hành không ổn định.

“Bên cạnh phối hợp tác chiến, ta chủ công.”

Một quang đoàn nện vào trên người cự thú, thế giới Hư Vô bỗng mở ra, Từ Phàm thừa cơ sửa chữa pháp tắc trong thế giới Hư Vô.

Quang người Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi hiện ra dòng sông Huyền Hoàng chí bảo, trong dòng sông đó, có mấy món chí bảo tản ra khí tức Hồng Mông chí bảo.

“Thật sự nên làm một món Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp chủ sát lục.”

Mỗi tay Thiên Thủ Hư Tượng đều cầm một món Huyền Hoàng chí bảo, tản ra các loại uy năng khác biệt.

Đao, thương, kiếm, côn, phủ, việt, câu. xoa, Huyền Hoàng chí bảo sát lục đủ loại hình thù kỳ quái ngưng tụ thành một thanh cự phủ chém tới cự thú.

Uy năng trên cự phủ phát ra làm cho cự thú này cảm thấy bất an thật sâu.

Thế là tránh thoát dây dưa của cường giả Nhân tộc xung quanh, chạy trốn về khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Từ Cương thấy cảnh này, cả người hưng phấn lên.

Một viên thủy tinh ngũ sắc tản ra khí tức pháp tắc chí cao hiện lên trên Thiên Thủ Hư Tượng hắn ngưng tụ.

Một luồng lực lượng tựa như có thể hủy diệt tất cả bắt đầu chậm rãi ngưng tụ trong viên thủy tinh.

“Từ Cương, ngươi kiềm chế một chút, đừng bắn trúng sư phụ ngươi.”

Ngay lúc cự thú vừa tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cự phủ đột ngột chém xuống.

Một luồng phủ quang đuổi theo như hình với bóng về phía cự thú.

Chương 1452: Cự thú huyết mạch

“Phá hư đại trận Tam Thiên giới ta, không bồi thường thịt liền muốn chạy, đừng hòng!”

Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi xông về phía cự thú muốn chạy trốn.

“Những người khác ở lại bảo vệ Tam Thiên giới, không cần theo.”

Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi lao thẳng vào trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Cự thú cấp Hồn Độn Đại Thánh Nhân, vẫn là một cự thú huyết mạch trong giới, quá ly kỳ.” Phân thân số hai vừa chữa trị pháp trận của Tam Thiên giới vừa lấy làm kỳ lạ nói.

“Còn may là cự thú này không tạo thành tổn thất quá lớn, nếukhông…” Vương Vũ Luân nhìn hướng Từ Phàm đuổi theo, chưa tỉnh hồn.

“Nếu nói bản thân cự thú này, xem như là đồ tốt, so với Hồng Mông chí bảo bình thường còn trân quý hơn.”

“Chỉ là thực lực ngươi quá yếu, không trấn được.” Số hai phân thân nhìn Vương Vũ Luân nở nụ cười.

“Số hai, vừa nãy ngươi nói con đó là cự thú huyết mạch trong giới?” Lúc này Vương Vũ Luân mới phản ứng lại.

“Nuôi trong nhà hoang dại, liếc mắt một cái là nhìn ra, nghĩ không hiểu thì tự mình chậm rãi ngộ đi.”

“Ngươi xem bản thể đuổi theo hăng hái như thế, phỏng chừng là muốn bắt sống con cự thú đó.”

Phân thân số hai cầm trong tay trận bàn Hồn Nguyên, miễn cưỡng tu bổ lại xong đại trận bên ngoài Tam Thiên giới, chuyện còn lại có thể giao hết lại cho Bồ Đào.

“Bắt lại làm thú nuôi sao?”

“Thông minh!”

Lúc này, ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, Từ Phàm ngồi trên Hỗn Độn chi chu không nhanh không chậm đi theo cự thú kia.

“Cự thú huyết mạch, quá trân quý, nhất định phải bắt sống về.” Vẻ mặt Từ Phàm có chút hưng phấn.

“Bồ Đào, báo cho Nguyệt Tiên, bảo nàng nắm chắc bồi dưỡng ra một nhóm Thiên Dựng thú.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm nhìn con cự thú đang điên cuồng chạy trốn phía xa, bắt đầu suy tư.

“Cự thú huyết mạch trong giới có thể trưởng thành đến thực lực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, vùng Hỗn Độn đó phải mạnh bao nhiêu?”

Đúng lúc này, cự thú đang chạy trốn đột nhiên quay đầu, một chưởng đập lên Hỗn Độn chi chu.

Hỗn Độn chi chu di chuyển khéo léo tránh đi.

Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi cầm trong tay một thanh cự phủ xuất hiện.

Cự phủ trong tay đột ngột chém xuống.

Chỉ trong nháy mắt, một luồng lực lượng chí cao từ trên người cự thú hiện ra.

Chỉ thấy không gian khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bỗng vỡ ra, một quang đoàn bao trùm lấy hạch tâm cự thú vọt vào trong không gian.

Tại chỗ chỉ còn để lại thể xác của con cự thú to lớn này.

Cảm nhận được thể xác cự thú chỉ còn lại cái vỏ rỗng, thần sắc trên mặt Từ Phàm biến ảo.

“Đừng tưởng rằng mang theo bản nguyên rời đi là được, sau này sớm muộn gì ta cũng sẽ tìm được ngươi.”

“Kim thiền thoát xác, thú vị.”

Từ Phàm thu cự thú vào trong chí bảo không gian, trở lại Hỗn Độn chi chu bay về Tam Thiên giới.

Tam Thiên giới khởi động lại lần nữa, bay về Vùng Hỗn Độn.

Trong một không gian thần bí tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm, Vương Vũ Luân và phân thân số hai nghiên cứu thân thể con cự thú này.

“Thể xác ẩn chứa lượng lớn pháp tắc chí cao, làm thành thức ăn, đúng là đại bổ.” Phân thân số hai vỗ cự thú lớn như tinh thần.

“Đừng vội ăn, xem thử có biện pháp để Thánh hồn thần thú khác tiếp quản cự thú này hay không.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Một cự thú huyết mạch trong giới mang chiến lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu, lợi dụng được là một trợ lực lớn.” Phân thân số hai nói.

“Từ đại ca, nếu thực sự không được ta lại câu cho ngươi thêm một con, ta cảm giác ta đã đột phá lớp màng pháp tắc chí cao kia rồi.” Vương Vũ Luân nói.

“Đặc điểm lớn nhất của cự thú huyết mạch trong giới chính là có thể sinh ra dời sau, ngươi lại câu ra, xác suất đại khái là sẽ trúng loại sinh ra trong Hỗn Độn, không cha không mẹ, không đáng tiền lại còn phiền phức.” Từ Phàm nói.

“Thôi vậy.”

Một luồng lực lượng không gian lóe lên, Từ Nguyệt Tiên xuất hiện cách ba người không xa.

“Sư phụ, những đồ vật ngươi rút ra ta đều thử hết, nhưng không có một cái nào Thiên Dựng thú có phản ứng.” Từ Nguyệt Tiên nói.

“Đã biết, không nghĩ tới cự thú đó bảo hộ huyết mạch của mình vẫn rất nghiêm ngặt.”

Đúng lúc này, Từ Phàm nhìn thấy tiểu Bạch Long trên vai Từ Nguyệt Tiên.

“Cho ngươi một cuộc tạo hoá, muốn không?” Từ Phàm chợt nói.

Tiểu Bạch Long đang lười nhác Từ Nguyệt Tiên nghe thấy lời của Từ Phàm bỗng sững sờ, sau đó kích động quẫy đuôi nhỏ của mình, biểu thị chính mình nguyện ý.

Bởi vì mâu thuẫn giữa Long tộc và Thánh chủ Nhân tộc, hiện tại Long tộc đã thuộc giống loài lâm nguy, Bồ Đào đặc biệt dành ra năm Tiên giới dùng để bảo hộ Long tộc.

Hiện tại định vị của Long tộc ở Tam Thiên giới là giống loài mang tính thưởng thức, cường giả đứng đầu Nhân tộc đều sẽ nuôi mấy con để thể hiện thực lực của mình.

Ở trong tình hình đó, Bạch Long vẫn luôn muốn thoát khỏi thân phận Long tộc của mình.

“Sư phụ, để Tiểu Bạch đoạt xá cự thú, có phải hơi miễn cưỡng không?” Từ Nguyệt Tiên lo lắng hỏi.

“Không sao, chỉ là thử xem, nếu thành công xem như đoạt tạo hóa Hỗn Độn, thất bại thì vẫn là nguyên dạng, không có tổn thất.”

Từ Phàm nói, vẫy tay với Bạch Long, chỉ thấy Thánh hồn của Bạch Long bay về phía thế giới vô tự trong tay Từ Phàm.

“Trước đó cần cải tạo một chút, nếu không không thể hoàn toàn khống chế cự thú.”

“Mặc dù dáng vẻ cự thú này không đẹp bằng Long tộc ngươi, nhưng xấu chỗ tốt của có xấu.”

Từ Phàm chậm rãi sửa chữa pháp tắc trong thế giới vô tự, để Thánh hồn của Bạch Long lặng yên thay đổi.

“Sư phụ, Tiểu Bạch thay thế cự thú này thì có phải sẽ có được thực lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không?” Từ Nguyệt Tiên mong chờ hỏi.

“Cần thích ứng một thời gian mới được, trong lúc này ngươi cần bố trí nhiều thêm Thiên Dựng thú ở cùng bên cạnh.”

“Cự thú huyết mạch thực lực cao như vậy không dễ tìm đâu.” Từ Phàm ấn thế giới vô tự chứa đựng Thánh hồn của Bạch Long vào trong cơ thể cự thú.

“Xong, qua mấy vạn năm phỏng chừng là được.” Từ Phàm phủi tay mang mấy người rời khỏi thế giới này.

Bên trên Tam Thiên giới, Từ Phàm xuất hiện sau lưng Vương Vũ Luân đang câu cá.

“Có câu được đồ tốt gì không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Câu ra một đống thủy tinh Hồng Mông Tử khí, ta bảo Bồ Đào để hết vào trong bảo khố, Từ đại ca cần thì cứ dùng.” Vương Vũ Luân một tay cầm cần câu một tay vuốt ve tiểu bạch miêu nằm trong ổ.

“Bây giờ ngươi có thể cảm giác được thế giới bên lưỡi câu không?” Từ Phàm lấy ra một chiếc ghế dựa ngồi bên cạnh Vương Vũ Luân, đưa tay túm ra Hung Bạch đang ngủ say trong tiểu viện.

“Mơ mơ hồ hồ, từ đầu đến cuối đều có một loại ngăn trở nhìn không thấy.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

“Vậy pháp tắc chí cao này của ngươi vẫn ngộ chưa đến nơi đến chốn đâu.” Trong tay Từ Phàm cũng xuất hiện một chiếc cần câu, lưỡi câu theo lực dẫn dắt không rõ đâm vào trong hư không.

“Từ đại ca, ngươi cũng lĩnh ngộ ra pháp tắc thả câu vạn giới sao!” Vương Vũ Luân ngạc nhiên nói.

“Không có, chỉ là đổi một loại phương thức, đạt tới hiệu quả như nhau thôi.”

Lưỡi câu của Từ Phàm tiến vào hư không không bao lâu, dây câu đột nhiên căng ra, sau đó Từ Phàm vung tay lên, chỉ thấy trên lưỡi câu treo một thanh linh kiếm pháp khí.

Vương Vũ Luân nhìn thanh linh kiếm trên lưỡi câu, càng nhìn càng quen thuộc.

“Từ đại ca, đây không phải thanh linh kiếm đầu tiên của ngươi khi trước, Thông U sao?”

“Đúng, chính là thanh linh kiếm này.”

“Ngươi thả câu vạn giới Hỗn Độn, ta thì lại thả câu trong dòng sông thời gian của bản thân.”

Chương 1453: Người xa quê gần kề quê hương

“Thả câu trong dòng sông thời gian của bản thân, thường xuyên có thể câu ra một vài thứ làm người ta hoài niệm. “ Từ Phàm giải thích.

“Hiện tại, quá khứ, tương lai đều có thể thả câu hả?”

“Chỉ có quá khứ, thả câu tương lai, ta còn chưa có bản lĩnh đó.” Từ Phàm nói, cầm trong tay thanh linh kiếm tên Thông U ném trở lại trong dòng sông thời gian.

“Còn một thời gian ngắn nữa là trở về vùng Hỗn Độn rồi, đến lúc đó thì không thể yên tĩnh như hiện tại được nữa.” Từ Phàm nhìn về hướng vùng Hỗn Độn nói.

“Từ đại ca, nếu sau này ngươi trở thành người mạnh nhất vùng Hỗn Độn, ngươi sẽ đặt tên gì cho vùng Hỗn Độn?”

Sau khi một vùng Hỗn Độn đột phá hạn chế, người mạnh nhất có tư cách đặt tên cho vùng Hỗn Độn.

“Gọi là Phàm đi.” Từ Phàm hơi suy tư rồi nói.

“Từ đại ca đặt tên luôn chất phác như vậy.” Vương Vũ Luân nói, lại cảm giác được cần câu trong tay truyền đến một chút sức kéo.

Hơi dùng chút sức liền bị kéo lên.

Chỉ thấy một viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí hơn một ngàn vạn trượng bị kéo ra.

“Bồ Đào, nhận hàng!” Vương Vũ Luân dửng dưng nói.

Một Truyền tống trận nhanh chóng bọc lấy viên thủy tinh Hồng Mông Tử khí này, truyền tống đến trong bảo khố.

“Các ngươi phối hợp còn rất ăn ý, ngươi phải nhìn kỹ chút, đừng để Bồ Đào ăn bớt thủy tinh Hồng Mông Tử khí của ngươi. “ Từ Phàm nhắc nhở.

“Hắn không dám đâu, ăn bớt rồi, ta liền đặt trong bảo khố của ta, gần đây đám nhãi con nhà ta xài thủy tinh Hồng Mông Tử khí hao dữ quá.” Vương Vũ Luân có phần bất đắc dĩ nói.

“Hao thì hao thôi, ai bảo bọn họ là hài tử của ngươi.”

“Một lát nữa ta truyền cho ngươi một bộ thần thuật Hỗn Độn, tên là Hồng Mông Thiên Chủng thần thuật, sau này hài tử do ngươi và những hồng nhan tri kỷ sinh ra, bảo đảm thiên phú một người cao hơn một người.”

Từ Phàm nghĩ đến ước nguyện ban đầu khi mình sáng tạo ra thần thuật này, nét mặt vui vẻ lên.

“Hồng Mông Thiên Chủng thần thuật, sao nghe có hơi không đứng đắn vậy.” Cái tên này làm Vương Vũ Luân sửng sốt.

“Loại này thần thuật sau này sẽ phổ cập ra cả Nhân tộc, làm cơ sở cho Nhân tộc chúng ta sau này đặt chân lên đỉnh phong.”

“Bảo đảm tăng lên cấp bậc thiên phú của tất cả tân sinh của Nhân tộc sau này.”

Từ Phàm vung cần câu trong tay lần nữa, để lưỡi câu buông xuống trong dòng sông thời gian của mình.

“Loại thần thuật này có thể bị vùng Hỗn Độn bài xích hay không?” Vương Vũ Luân lo lắng hỏi.

Hiện tại hắn là cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, đã có thể lờ mờ cảm nhận được ý chí của cả vùng Hỗn Độn.

Nếu có thứ trái với luân thường đạo lý xuất hiện, nhất định sẽ bị bài xích ra bên ngoài vùng Hỗn Độn.

“Lo lắng của ngươi không sai, thế nên ta chuẩn bị biến nó thành thành pháp tắc chí cao, do đó diễn sinh ra ra một đại đạo Hỗn Độn thích hợp với Nhân tộc.” Từ Phàm tỏ vẻ tìm chỗ sơ hở ta lành nghề.

“Không hổ là Từ đại ca!”

Lúc này, bên ngoài Tam Thiên giới, khu vực được Thánh Quang tinh thần chiếu rọi tối sầm lại, sau đó được một luồng ánh sáng sinh cơ khổng lồ thêm vào bao phủ.

Thánh Quang tinh thần lặn xuống, Sinh Cơ tinh thần mọc lên.

Từ Phàm nhìn Sinh Cơ tinh thần có phần miệng cọp gan thỏ, không khỏi cảm khái nói.

“Trong khoảng thời gian ta không có ở đây, tiêu hao quá mức mấy viên tinh thần này.”

“Thánh Quang và Thánh Dương thì thôi, Sinh Cơ tinh thần và Hỗn Độn tinh thần không dễ tìm.” Từ Phàm nói, đưa tay về phía Sinh Cơ tinh thần, hai quả trà quả do Tiên Thiên trà thụ kết ra xuất hiện trong tay.

“Tiên Thiên trà thụ, vạn năm kết một quả, nếm thử đi.”

“Đa tạ Từ đại ca, trên Sinh Cơ tinh thần có Tiên Thiên trà thụ sao, vì sao ta trước đó ta không thấy?” Vương Vũ Luân nhận lấy trà quả hỏi.

“Là ta bảo Bồ Đào che dấu.” Từ Phàm cắn một quả trà quả, tức khắc một hương trà kỳ dị tràn ngập ra.

Trong lúc hai người đang thả câu, sáu ngàn năm đã qua.

“Chủ nhân, một năm sau tiến vào vùng Hỗn Độn, có cần chuẩn bị gì không? “ Bồ Đào dò hỏi.

“Không cần, chỉ cần vòng qua phạm vi thế lực Minh tộc là được. “ Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Trên đạo Luyện Khí, hắn đã đứng ở đỉnh phong vùng Hỗn Độn này.

Chỉ cần vừa trở về vùng Hỗn Độn, lập tức là có thể nhận được sự lôi kéo đông đảo thế lực.

Chỉ cần liên hợp với một nửa trong mười ba đại chủng tộc ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, là Nhân tộc Tam Thiên giới có thể sống rất thoải mái .

Về phần Minh tộc, sau khi thực lực tự thân mạnh lên, tất nhiên là có thù tất báo.

“Rốt cuộc sắp về vùng Hỗn Độn rồi, bây giờ ta đã có thể cảm nhận được đại đạo Hỗn Độn ẩn chứa trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa ở nơi này rồi.” Từ Phàm có một loại hưng phấn như người xa quê trở về quê hương.

“Bản thể, đi đường vòng qua Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma cho ta xuống có được không?” Phân thân số hai xuất hiện phía sau Từ Phàm.

“Có Truyền tống trận Thái Huyền điện, còn đi vòng cái gì, nên đi thì đi.” Từ Phàm nói, đặt tay lên vai phân thân số hai.

Đồng bộ pháp tắc chí cao Ngũ Hành cho số hai.

“Giải khóa năm phần mười chiến lực, trên đường chỉ cần không gặp phải cường giả cấp Quốc chủ, ngươi có thể tung hoành vô hạn.” Từ Phàm thu tay lại nói.

Cảm nhận được pháp tắc chí cao Ngũ Hành Từ Phàm truyền tới, phân thân số hai trừng lớn mắt.

“Không nghĩ tới sau khi giải khoá hệ thống, bản thể ngươi trở nên yêu nghiệt như thế, pháp tắc chí cao Ngũ Hành nói lộ là lộ.”

Phân thân số hai nhẹ vung tay, một quang đoàn lực chí cao màu sắc rực rỡ đại biểu pháp tắc chí cao Ngũ Hành xuất hiện.

Từ Cương cách đó không xa có phần phức tạp nhìn quang đoàn màu sắc rực rỡ trong tay phân thân số hai.

“Chủ nhân, thông qua pháp tắc chí cao, hiện tại có thể kết nối đến vùng Hỗn Độn, giai đoạn hiện tại, tất cả Truyền tống trận của Thái Huyền điện đều đã nối được, tùy thời có thể truyền tống.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Chọn ngày không bằng gặp ngày, bây giờ ta đi luôn đây.” Phân thân số hai nói.

“Đi đi, tiếp tục gây dựng cơ nghiệp với tiểu đồng bạn của ngươi đi.” Từ Phàm vẫy tay nói.

Một Truyền tống trận xuất hiện bên cạnh mọi người, số hai đi tới.

“Bản thể, ta đi đây, thỉnh thoảng ta sẽ để con rối trở về đưa đồ.” Phân thân số hai vẫy tay từ biệt, khởi động Truyền tống trận.

Kèm theo đó, một luồng ánh sáng hiện lên, một sợi tơ ngưng tụ từ Không Gian chi lực xuyên qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bay về vùng Hỗn Độn.

Sau khi phân thân số hai rời đi không lâu, vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa nơi xa đột nhiên chấn động.

Hai luồng khí tức có chứa lực chí cao khổng lồ va chạm, tạo thành từng không gian chân không trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

“Bồ Đào, đi vòng qua.” Từ Phàm khẽ cau mày.

Sắp về đến nhà rồi, kết quả đến cửa nhà lại gặp hai bên đánh nhau.

“Sư phụ, có cần ta qua đó xem xét không?” Từ mới chà xát tay hỏi.

“Hai người này đều là chiến lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu, ngươi ở bên cạnh nhìn lén, lỡ như bọn họ đột nhiên liên thủ đối phó, ngươi chạy cũng không được.” Từ Phàm ngăn cản hành động xem náo nhiệt của Từ Cương.

“Một người là Minh tộc, còn một người là Thần Ma của đế quốc Thần Ma nào đó không biết.”

“Vừa khéo có thể toạ sơn quan hổ đấu, bên nào chết cũng chả sao.” Vương Vũ Luân có chút cười trên nỗi đau của người khác.

“Chỉ sợ bọn họ sẽ không để chúng ta toại nguyện.” Từ Phàm khoan thai nói.

Lúc này hai phương đang đối quyết cũng phát hiện sự tồn tại của Tam Thiên giới.

“Hai vị, tiếp tục đánh, Nhân tộc ta sẽ không nhúng tay.” Giọng Từ Phàm chấn động trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Nhân tộc, ha ha, con chuột nhắt rốt cuộc chịu trở lại!”

“Tộc ta tìm ngươi rất vất vả đó!”

Chương 1454: Thánh chủ mười ba chủng tộc

“m, hôm nay tới đây thôi, ta muốn thu thập Nhân tộc.”

“Bí cảnh kia thuộc về ngươi.”

Một Pháp Tướng Minh tộc quán triệt thiên địa xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Thần Ma nhận được quyền sở hữu bí cảnh lặng lẽ lui ra.

“Sư phụ, chúng ta liên thủ đi!”

Một luồng khí tức pháp tắc chí cao không đè nén được từ trên người Từ Cương khuếch tán ra.

“Được, ngươi lên trước.” Từ Phàm gật đầu.

Nhận được cho phép, Từ Cương nháy mắt biến mất.

Một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Trong ấn đường ở đầuThiên Thủ Hư Tượng có một viên thủy tinh màu sắc rực rỡ loá mắt ngưng tụ từ pháp tắc chí cao.

“Nhân tộc đâu phải tên ngươi có thể kêu la!”

Một cột sáng từ trong ấn đường bắn ra, xuyên qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, bắn về phía cường giả Minh tộc.

Sau đó Thiên Thủ Hư Tượng bật hết hỏa lực, vô số thần thuật Ngũ Hành chí cao đánh tới cường giả Minh tộc.

Lúc này một thế giới vô tự to lớn như cự bát úp xuống Thiên Thủ Hư Tượng và cường giả Minh tộc.

Cảnh nói cũng không nói đã bị đập vào mặt thần thuật chí cao, điều này làm cho cường giả Minh tộc hơi ngây ra.

Theo sau thế giới vô tự bao phủ khu vực này, càng làm cho cường giả Minh tộc cảm giác có phần không ổn.

Pháp tắc chí cao của cường giả Minh tộc khuếch tán ra, trong nhất thời khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa xung quanh hóa thành một vùng vật chất hắc ám.

Dưới sự ngăn trở của vật chất hắc ám, thần thuật chí cao hồng lưu của Thiên Thủ Hư Tượng từ từ bị tan rã.

Song sau đó, những vật chất hắc ám dưới sự chuyển hóa của thế giới vô tự, toàn bộ hóa thành Hỗn Độn.

Giống như đường ống bị nghẹt được khơi thông, thần thuật chí cao hồng lưu lại lần nữa đập đến trên mặt cường giả Minh tộc.

Lúc này ở bên ngoài thế giới vô tự, một Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi cầm trong tay cự phủ tựa như có thể bổ ra vùng Hỗn Độn, lạnh lùng nhìn chằm chằm cường giả Minh tộc.

Dưới sự giáp công của hai bên, cường giả Minh tộc bỗng hơi hối hận.

Thực lực Nhân tộc biểu hiện ra hiện tại và trong tộc ghi lại không giống chút nào hết, lúc này mới rời vùng Hỗn Độn bao nhiêu năm!

“Nhân tộc, Thánh chủ đã để ý vào các ngươi, chỉ cần dám vào vùng Hỗn Độn, ở trong mắt Thánh chủ các ngươi chẳng qua chỉ là một con sâu hơi lớn thôi.”

Nói xong, Minh tộc bèn dùng ra thủ đoạn cuối cùng.

Chỉ thấy một cánh cửa màu sắc âm u cực lớn thình lình xuất hiện trong thế giới vô tự.

Một cự nhãn u minh không hề có cảm tình hiện lên trên cự môn, lạnh lùng nhìn chằm chằm Thiên Thủ Hư Tượng trên thế giới vô tự.

“Đợi phán xét của Thánh chủ tộc ta đối với các ngươi đi.” Cường giả Minh tộc nói xong lập tức bước vào trong cự môn.

“Nếu như không chạy, ta nhất định có thể bào chết cường giả Minh tộc đó.” Từ Cương hơi nghẹn khuất nói, còn chưa đánh gì hết đã kết thúc.

“Có cường giả cấp Quốc chủ che chở, không giết chết được.”

“Trở về thôi, đợi sau khi thực lực mạnh lên, cho ngươi đi đánh Minh tộc thống khoái.”

Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi biến lại thành phân thân số bốn, trở về trong Tam Thiên giới.

Từ Cương nhìn theo hướng cường giả Minh tộc rời đi, thật lâu không nói, cuối cùng biến thành một tiếng thở dài.

Trong tiểu viện tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm rót cho đại đồ đệ một ly linh trà nhẹ nhàng tiêu hỏa.

“Sư phụ, gần đây có phải ta hơi bốc hoả rồi không?” Từ Cương trà uống xong hỏi.

“Có chút, rất bình thường.”

“Lấy trình độ bình thường của vùng Hỗn Độn mà nói, cảnh giới tu luyện của ngươi tấn cấp quá nhanh, tâm trạng không theo kịp, có thể lý giải.”

Từ Phàm lại rót một ly trà, đẩy tới trước mặt Từ Cương.

“Vừa tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, muốn thử thân thủ cũng không sai.”

“Nếu sau này thật sự muốn tìm người luyện tập, sư phụ chơi với ngươi, thế nào?” Nghe thấy lời Từ Phàm, Từ Cương vội vàng xua tay.

“Không cần, sư phụ, chỉ cần giao thủ với ngươi, ta sẽ sinh ra hiểu lầm với thực lực của ta, như vậy càng bất lợi với tâm trạng hơn.”

Nhìn vẻ mặt từ chối của Từ Cương, Từ Phàm cười lấy ra một phôi thai Hồng Mông chí bảo.

“Ẩn chứa pháp tắc chí cao Ngũ Hành chi Thuỷ, ngươi để trong người uẩn dưỡng trước, đợi thời cơ thích hợp, ta lại bảo phân thân luyện chế cho ngươi một món Hồng Mông chí bảo.” Từ Phàm nói.

Hồng Mông chí bảo trong Ẩn Linh môn không có món nào thích hợp với Từ Cương.

“Đa tạ sư phụ.”

“Đợi sau khi trở về vùng Hỗn Độn, ngươi cũng nên ra ngoài dạo chơi.”

“Đều đã là cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, Nhân tộc chúng ta cũng nên bày ra một ít thực lực ở vùng Hỗn Độn rồi.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, lại muốn bảo ta đi ra ngoài du lịch.” Vẻ mặt Từ Cương đau khổ, đây là một trong những chuyện hắn không nguyện ý làm nhất.

“Đừng buồn, lúc đi cho ngươi mang theo ba người sư đồ Hướng Trì, coi như là đi du ngoạn.” Từ Phàm dời trà cụ, đổi lại thành giới kỳ.

“Chơi một ván, để ta xem gần đây ngươi có tiến bộ hay không.”

Nhìn bàn cờ giới kỳ, vẻ mặt vừa nãy còn không tình nguyện, bây giờ trở nên càng thêm khó chịu.

Trong Ẩn Linh môn thịnh hành giới kỳ, ở trong Nguyên giới lại còn có trạm kiểm soát giới kỳ đủ loại cấp bậc, sau khi thông qua cũng sẽ có phần thưởng hậu hĩnh.

Trước mắt, người chơi giới kỳ tốt nhất trong Ẩn Linh môn là Trương Học Linh, vì thế còn nhận được phần thưởng một món Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu.

Tam Thiên giới nhanh chóng tạt qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa cũng càng lúc càng mỏng manh, một vài Đại Thánh Nhân trong Ẩn Linh môn cũng cảm nhận được đại đạo trong Hỗn Độn Tam Thiên giới.

Một năm sau, theo tầm nhìn trước mắt chợt trống trải, Tam Thiên giới tiến vào khu vực biên giới vỡ vụn, lại tiến về trước chính là vùng Hỗn Độn chân chính.

Bốn luồng ánh sáng bất đồng từ xung quanh Tam Thiên giới sáng lên, bốn viên tinh thần đồng thời xuất hiện.

Sau đó bốn viên tinh thần biến thành như vực sâu, điên cuồng cắn nuốt Hỗn Độn chi khí.

Phần lớn tinh thần của vùng Hỗn Độn đều dựa vào hấp thu Hỗn Độn chi khí để duy trì bản nguyên của chính mình.

Lúc này, tất cả cường giả Nhân tộc trong Tam Thiên giới đều cảm giác thân thể buông lỏng, giống như cá bơi về vùng biển chuyên thuộc của nó.

Sau khi rời đi khu vực biên giới vỡ vụn tiến vào vùng Hỗn Độn, cả Tam Thiên giới dường như đều đang phát ra một loại âm thanh vui sướng giống như vạn vật sống lại.

Lúc này tất cả thế giới trong Tam Thiên giới đều rơi xuống mưa sinh cơ.

So với vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, Tam Thiên giới càng thích Hỗn Độn chi khí trong vùng Hỗn Độn.

Thấy một màn như vậy, Từ Phàm không khỏi cảm khái.

“Còn phải thăng cấp, nếu không cho dầu 95 cũng không nhảy nhót được.”

Cả Tam Thiên giới vui sướng không bao lâu, bỗng nhiên bị một ý chí to lớn toả định trong vùng Hỗn Độn.

Cảm nhận được khí tức kinh khủng này, Từ Phàm biết Thánh chủ của Minh tộc tới.

Một đôi cự nhãn thanh minh kinh khủng chậm rãi mở ra trong vùng Hỗn Độn, hờ hững nhìn Tam Thiên giới.

Lúc này, lại có mấy luồng khí tức kinh khủng phủ xuống, nhưng đều nấp trong bóng tối.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, mở ra thế giới vô tự không hề sợ hãi mà nhìn đôi cự nhãn thanh minh.

Cuối cùng mười hai phù văn ẩn chứa pháp tắc chí cao hiện lên phía sau Từ Phàm.

Theo lực lượng pháp tắc chí cao trên phù văn khuếch tán, bên ngoài Tam Thiên giới lại thêm vài ánh mắt.

“Chư vị Thánh chủ, tiền căn hậu quả giữa ta và Minh tộc, các ngươi đại khái đều biết.”

“Bây giờ ta là Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu vùng Hỗn Độn, các ngươi đương cho rằng thế nào!” Giọng Từ Phàm chấn động Hỗn Độn chi khí khuếch tán ra.

Mấy ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tam Thiên giới rõ ràng có biến hóa.

Sau đó lại có mấy đôi cự nhãn mở ra, Thánh chủ mười ba đại chủng tộc trung tâm Hỗn Độn tề tụ.

Chương 1455: Tự do

Ngay lúc Thánh chủ của mười ba đại chủng tộc tề tụ đầy đủ, trong mắt Thánh chủ Minh tộc đột nhiên bắn ra sát cơ vô tận.

Từ Phàm chỉ cảm thấy từ trên phương diện nhân quả chí cao, có cường giả muốn xóa đi sự tồn tại của chính mình.

Nếu không phải có thế giới vô tự chống đỡ, mọi thứ của Từ Phàm đều sẽ bị xóa bỏ.

“Haiz!” Trong vùng Hỗn Độn, một đôi cự nhãn nhìn Thánh chủ Minh tộc.

“Ngươi haiz cái gì!” Thánh chủ Minh tộc trợn mắt nhìn đôi mắt kia.

Một tiếng haiz đó khấy đảo dòng sông thời gian Hỗn Độn, nhân quả của Từ Phàm lần nữa được củng cố.

“Haiz ngươi thì sao! Không thể haiz à!” Lại một âm thanh xuất hiện.

“Một Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu, sao ngươi nói xóa là xoá đi được!” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Vùng Hỗn Độn chúng ta, trong vô tận kỷ nguyên này chỉ xuất hiện mấy người như thế, bây giờ ngươi nói xóa là xóa à, phải có lời giải thích chứ.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Muốn xóa đi vị Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu này, hôm nay mấy đại tộc bọn ta che chở chắc rồi.” Thánh chủ tộc Linh Hi nói.

Lúc này, tại nơi Từ Phàm không thấy được, vô tận pháp tắc chí cao đang dây dưa và định nghĩa lẫn nhau, ý đồ tranh đoạt quyền chủ đạo vùng Hỗn Độn này.

“Từ Đại sư, có hứng thú đến cương vực Đế quốc Thánh Quang ta ở một thời gian không?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hỏi.

“Đừng, đi tộc Linh Hi ta, lúc Từ Đại sư không có ở đây, lão già Thánh Quang luôn muốn đào góc tường Nhân tộc các ngươi đấy.” Thánh chủ tộc Linh Hi bắt đầu nói xấu.

“Đến tộc Thiên Thương ta, ta chia một mảnh khu vực trung tâm Hỗn Độn làm cương vực vĩnh cửu của Nhân tộc để nhận lỗi.” Giọng Thánh chủ tộc Thiên Thương vang lên.

Lúc này, càng có nhiều Thánh chủ đều ném ra điều kiện của mình, một cái mê người hơn một cái.

Thánh chủ Minh tộc nhìn ánh mắt tích cực nhiệt tình của đám Thánh chủ khi ra điều kiện, trong lòng có chút hối hận khi không xử lý Nhân tộc ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Thánh chủ Minh tộc, tin rằng ngươi đều dạo qua những vùng Hỗn Độn xung quanh chúng ta rồi.”

“Một Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu trân quý đến cỡ nào, ngươi cũng biết đấy. ân oán giữa các ngươi và Nhân tộc không phải chỉ là chết mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thôi sao, cũng không phải hạt giống, tốn chút thời gian là có thể bồi dưỡng lại được.”

“Ở đây, ta đề nghị hủy bỏ ân oán giữa hai tộc các ngươi, sau này dù không lui tới, cũng không thể trả thù lẫn nhau.”

“Như vậy thế nào?”

Một vị Thánh chủ vẫn luôn bảo trì trung lập ở vùng Hỗn Độn đề nghị.

“Nhân tộc, đề nghị này của ta thế nào?” Thánh chủ chủng tộc trung lập nhìn Từ Phàm.

“Vãn bối tuân lệnh.” Từ Phàm hơi khom người hành lễ, biểu thị tán thành.

Mà đôi cự nhãn của Thánh chủ Minh tộc thì lại chậm rãi tiêu tán không thấy đâu nữa.

“Vẫn là tính cách đáng ghét này, Từ Đại sư, Thánh chủ Minh tộc đã đồng ý.” Giọng Thánh chủ tộc Linh Hi trở nên nhu hòa.

“Đi ta tộc Linh Hi thì sao, trong cuộc tranh giành đại thế này, ở tộc ta, bảo đảm Nhân tộc các ngươi không chịu một chút ảnh hưởng nào.”

Một luồng dị hương tràn ngập cả vùng Hỗn Độn, một nữ tử hoàn toàn phù hợp với thẩm mỹ của Từ Phàm từ Hồng Mông Tử khí ngưng tụ thành hình xuất hiện trước mặt hắn.

Tộc Linh Hi là hóa thân cái đẹp của vùng Hỗn Độn, có thể huyễn hoá hình thái đẹp nhất của vạn tộc.

Nhìn thấy tộc Linh Hi trước mắt, Từ Phàm suýt đáp ứng thỉnh cầu của nàng.

“Linh Hi, ngươi không đàng hoàng, rõ ràng biết Nhân tộc đi cương vực tộc Thiên Thương ta sẽ tốt hơn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Ở tộc Thiên Thương và tộc Linh Hi ta khác nhau chỗ nào, huống chi trong khu vực tộc ta còn an toàn hơn chút.” Nữ tử nhẹ nhàng nói.

Lúc này, tất cả Thánh chủ tất cả đều nhìn Từ Phàm, chờ đợi lựa chọn của hắn.

Nghênh đón ánh mắt của Thánh chủ mười hai đại chủng tộc, Từ Phàm điềm tĩnh chiếu ra bản đồ toàn bộ khu vực trung tâm Hỗn Độn.

Một tay nhẹ nhàng điểm vào nơi ba tộc tộc Thiên Thương, Đế quốc Thánh Quang, tộc Linh Hi giao nhau.

“Làm phiền ba vị Thánh chủ, mỗi nhà chia một ít, để làm nơi Nhân tộc ta dừng chân.”

Nhìn thấy vị trí Từ Phàm chọn, ba vị Thánh chủ tương liên đều hài lòng.

Sau khi các Thánh chủ khác thấy nơi Từ Phàm lựa chọn, những cự nhãn kia đều tiêu tán trong vùng Hỗn Độn.

“Được.”

Một đôi cự thủ lặng lẽ xuất hiện bên dưới Tam Thiên giới, Từ Phàm còn chưa kịp phản ứng, liền xuất hiện ở một khu vực Hỗn Độn xa lạ.

“Từ Đại sư, đây là vị trí ngươi chọn, theo sau mỗi nhà bọn ta sẽ tặng Nhân tộc hai đại thế giới.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Đa tạ tiền bối.”

“Từ Đại sư là Hồng Mông Luyện Khí sư đỉnh cấp của vùng Hỗn Độn, địa vị tương đương với ta, đừng gọi mấy tiếng như tiền bối nữa.”

“Từ Đại sư dẫn dắt đại thế giới Nhân tộc, chu du trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa hồi lâu nhất định là mệt mỏi, trước tiên nghỉ ngơi cho tốt, chuyện về say sau này lại nói.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương nói xong, vùng Hỗn Độn này lại rơi vào yên tĩnh.

Từ Phàm nhìn vùng Hỗn Độn xa lạ, không khỏi thở dài.

“Sư phụ, những năm này mặc dù Nhân tộc chúng ta càng ngày càng mạnh, nhưng ta luôn cảm thấy…” Từ Cương xuất hiện sau lưng Từ Phàm, vẻ mặt rất phức tạp.

“Cảm thấy gì?” Từ Phàm quay đầu nhìn đại đồ đệ của mình, ánh mắt vô cùng vui mừng.

“Cảm thấy không tự do.” Từ Cương nhìn nơi như được bố thí trong mắt hắn, không chỉ hoài niệm khi tông môn còn ở Phi Vũ giới lúc ban đầu.

“Không tự do, nghẹn khuất, tất cả tâm trạng tiêu cực này đều bắt nguồn từ thực lực bản thân không đủ.”

“Tự do chân chính, vĩnh viễn thuộc về người mạnh nhất.”

“Khoảng thời gian gần đây, vi sư đang tham ngộ con đường sau này của ngươi, muốn để ngươi đăng đỉnh đỉnh phong, thay sư phụ bảo vệ nhân tộc.” Từ Phàm cảm nhận vùng Hỗn Độn xa lạ này, khoan thai nói.

“Khoảng thời gian này ra ngoài đi lại, củng cố cho tốt tâm cảnh của mình, chờ sau khi cường giả mới đột phá cấp Quốc chủ đầu tiên xuất hiện, vùng Hỗn Độn sẽ không thái bình.”

Lúc này một luồng dao động đặc thù từ xung quanh Tam Thiên giới khuếch tán ra.

Một quang ảnh bản đồ giả lập lấy Tam Thiên giới làm trung tâm xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Chủ nhân, đã dò xét xong khu vực xung quanh, phát hiện một chỗ thần khoáng Hỗn Độn, ba chỗ khoáng mạch giá trị cao, thủy tinh Hồng Mông Tử khí tổng cộng phát hiện…

“Thu thập tất cả thần khoáng Hỗn Độn và linh khoáng Hỗn Độn giá trị cao, còn lại giữ lại để tông môn đệ tử phát hiện đi.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Sư phụ, chờ sau khi ngươi tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có thể trấn áp được cường giả cấp Quốc chủ không?” Từ Cương mong chờ hỏi.

“Yếu chút thì có thể đánh ngang tay, mạnh hơn thì đào mệnh không thành vấn đề.”

“Ngươi cho rằng chênh lệch giữa cảnh giới cũng như trước sao?”

“Đừng nghĩ nhiều như vậy, tranh thủ nên làm gì thì làm gì đó đi.” Từ Phàm vỗ vai Từ Cương nói.

Ngay lúc này, một luồng nhân quả đến từ trên phương diện pháp tắc chí cao chậm rãi thẩm thấu vào Tam Thiên giới.

“Không xong!”

Thế giới vô tự đột nhiên triển khai bao phủ lấy Tam Thiên giới.

Trên mặt Từ Phàm mang sát ý nhìn về một hướng trong vùng Hỗn Độn.

“Diệt bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc ta, thù này tất báo.”

Một âm thanh đến tựa như từ thâm uyên rung động trong vùng Hỗn Độn.

“Thánh chủ Minh tộc, nếu đồ nhi ta thiếu một cọng lông, Minh tộc các ngươi tất diệt!!”

Nhân quả trên mức độ pháp tắc chí cao dần xâm nhập vào trong thế giới vô tự.

Một dòng sông thời gian Hỗn Độn giả lập xuất hiện.

Chương 1456: Pho tượng thuỷ tinh đỏ

“Ta không có diệt Nhân tộc đã là nhượng bộ, hôm nay đồ đệ ngươi nhất định phải chết!”

Nhân quả cấp bậc pháp tắc chí cao hóa thành lợi kiếm, muốn chém tới dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Muốn hoàn toàn diệt tuyệt một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chỉ có hoàn toàn xóa bỏ trên cấp bậc nhân quả mới xem như giết chết.

“Định!”

Hư ảnh dòng sông thời gian Hỗn Độn biến mất, thay vào đó là một Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi.

Ánh mắt Từ Phàm nghiêm trọng nhìn vị trí ý chí của Thánh chủ Minh tộc.

Hắn biết, nếu như chỉ diệt Từ Cương có thù riêng với Minh tộc, Thánh chủ khác sẽ không xuất thủ.

“Từ Cương, về Tam Thiên giới!”

Một đại thủ từ Tam Thiên giới duỗi ra, không nói lời nào túm Từ Cương về lại Tam Thiên giới.

Nếu không làm như vậy, Từ Phàm sợ đồ đệ ngốc này sẽ trực tiếp anh dũng hy sinh.

“Sư phụ!!”

Giọng Từ Cương chấn động bên ngoài Tam Thiên giới.

“Từ Đại sư, để ta xem ngươi có thể bảo vệ đồ đệ ngươi được bao lâu.”

Thanh lợi kiếm từ nhân quả chí cao biến thành đổi hướng, chém về phía Tam Thiên giới.

Bên ngoài Tam Thiên giới, pháp tắc chí cao quanh người Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi phun trào.

Tất cả thần thuật chí cao bảo hộ bên ngoài Tam Thiên giới đều tinh hoá, ngăn cách tất cả nhân quả.

“Ngươi biết không, trong mắt tồn tại cấp bậc như ta, ngoài tộc đàn ra, tất cả đều là sâu kiến.”

“Tồn tại của Hồng Mông Luyện Khí sư, nói trắng ra, chỉ là sâu kiến có thể trợ giúp được tồn tại bọn ta mà thôi.”

“Nhận rõ hiện thực đi, đừng phản kháng nữa.”

Lợi kiếm nhân quả đâm vào trên ngoại bích Tam Thiên giới.

Răng rắc!

Như thuỷ tinh vỡ vụn, vô số vết nứt vỡ ra tại chỗ lợi kiếm đâm trúng.

“Lấy Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh cản ta lâu như thế, ngươi có thể kiêu ngạo.”

Cùng với lời của Thánh chủ Minh tộc, lợi kiếm nhân quả đột ngột đâm vào Tam Thiên giới.

Lúc này, khí thế quanh người Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi bên ngoài Tam Thiên giới tăng mạnh, cảnh giới trực tiếp bước vào Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh đỉnh phong.

Sau đó, lại có rất nhiều thủy tinh pháp tắc chí cao vỡ vụn, tất cả đều dung nhập vào trong cơ thể Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi.

Một cự thủ từ phía sau Thiên Thủ Hư Tượng duỗi ra, trực tiếp thăm dò vào Tam Thiên giới.

Thanh lợi kiếm nhân quả bị cự thủ rút ra từng chút một.

Cho đến khi rút ra khỏi Tam Thiên giới, Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi mới bóp nát lợi kiếm nhân quả.

“Coi khinh ngươi rồi.”

Hỗn Độn chi khí bên ngoài Tam Thiên giới phun trào một trận, một cự thủ to lớn như Tam Thiên giới xuất hiện.

Cự thủ duỗi ra một ngón trỏ chậm rãi điểm tới Tam Thiên giới, vị trí trung tâm của nó chính là Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi.

“Haiz!”

“Quá mức!” Hai âm thanh đồng thời vang lên, cự thủ phía trên Tam Thiên giới bị chấn nát.

“Báo thù thì được, nhưng ngươi không thể hủy hoại đại thế giới Nhân tộc, có bản lĩnh thì tự mình thăm dò vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn đi chém giết.” Giọng nói của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vang lên.

“Thù riêng bọn ta mặc kệ, nhưng muốn hủy hoại đại thế giới Nhân tộc, không được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Được lắm, các ngươi chờ đó!”

Thánh chủ Minh tộc biến mất, vùng Hỗn Độn này lại rơi vào yên tĩnh.

“Từ Thần sư, lợi hại.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Nếu như hoàn toàn phụ thuộc Đế quốc Thánh Quang, chuyện này ta quản.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Đa tạ hai vị tiền bối xuất thủ.” Từ Phàm cảm tạ nói.

“Nghĩ kỹ sau này nên làm thế nào, trong khoảng thời gian gần Thánh chủ Minh tộc phỏng chừng không sẽ xuất thủ.”

Sau khi nói lời này xong, hai vị Thánh chủ rời đi, mọi chuyện đều kết thúc.

Từ Phàm bước ra một bước, hạ xuống bên cạnh Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi.

“Phân thân số bốn, đáng tiếc.” Từ Phàm thở dài nói.

Vì rút ra thanh lợi kiếm nhân quả đâm vào trong Tam Thiên giới, phân thân số bốn đã tiêu hao hết bản nguyên bản thân sở hữu, ngoài ra còn tiêu hao tất cả thủy tinh pháp tắc chí cao Từ Phàm mang về.

Lúc này, Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi do số bốn hóa thành tựa như một pho tượng thuỷ tinh đỏ, sừng sững phía trên Tam Thiên giới, thiên cổ bất hủ.

Bóng dáng Từ Cương và Vương Vũ Luân xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

“Từ đại ca, phân thân số bốn này của ngươi…” Vương Vũ Luân nhìn Thiên Thủ Hư Tượng hóa thành pho tượng thuỷ tinh đỏ, có cảm giác không tốt.

Mà Từ Cương nhìn Thiên Thủ Hư Tượng màu đỏ tươi thì lại cúi đầu.

“Phân thân dùng lâu, cũng nên đổi một cái.”

“Trước đây từ một thần vật biến thành, hiện tại xem ra có chút không đủ dùng.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Nói như vậy hiện tại Từ đại ca cần một loại vật liệu cấp bậc càng cao để hóa thành phân thân?” Vương Vũ Luân suy tư hỏi.

“Đúng vậy, dù sao sau này đều phải đối đầu vóiw tồn tại cấp Quốc chủ, Thánh chủ, vật liệu ngưng tụ phân thân không thể quá kém.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói, sau đó nhẹ nhàng vỗ vaiTừ Cương.

“Ta sẽ không động vào Thánh chủ Minh tộc, để lại cho ngươi.”

Một âm thanh vang lên từ trong lòng Từ Cương.

“Sư phụ, một ngày nào đó ta sẽ cầm đầu của Thánh chủ Minh tộc đến tế bái phân thân này của sư phụ.” Giọng điệu Từ Cương vô cùng kiên định.

“Tốt, tu luyện đi!” Từ Phàm cổ vũ nói.

“Từ đại ca, có thời gian đến chỗ ta câu cá giúp ta hộ đạo, ta xem thử có thể câu ra vật liệu phân thân Từ đại ca hài lòng hay không.” Vương Vũ Luân nói.

“Được.”

“Sư phụ, lúc ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, không phải trong ký ức của một tàn hồn cường giả…” Từ Cương bỗng lóe lên linh quang.

“Muốn chết có thể qua đó xem, nếu như có thể động, cường giả đó sớm đã động.” Từ Phàm xua tay nói.

“Thôi vậy.”

Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, trong đại sảnh một cuộc yến hội.

Rất nhiều Thần Ma cực kỳ phấn khởi mời rượu Thần Ma Nhị.

“Nhị thống lĩnh, những năm này ngươi không có đây, ngươi không biết Đại thống lĩnh và bọn ta sống thế nào đâu.”

“Đúng thế, không có trù tính của Nhị thống lĩnh, làm gì cũng cảm thấy có chút không vừa ý.”

“Hiện tại Nhị thống lĩnh trở về, cuộc sống vất vả của bọn ta coi như đã qua.”

Rất nhiều Thần Ma chen tới bên cạnh Thần Ma Nhị kể khổ.

Đại thống lĩnh ngồi trên chủ vị lộ vẻ hơi xấu hổ.

“Phương hướng những năm này Đại thống lĩnh mang mọi người phát triển là đúng, chỉ là tình hình không tốt.”

“Hiện tại ta trở về, vừa vặn có thể bổ sung nhược điểm này.”

“Hiện tại để bọn ta cùng nhau kính Đại thống lĩnh, nguyện đại nghiệp của chúng ta sớm thành!” Thần Ma Nhị giơ ly rượu lên kính về phía Đại thống lĩnh.

Sau khi yến hội kết thúc, trên đại điện chỉ còn lại Đại thống lĩnh và Thần Ma Nhị.

“Nhị huynh đệ, rốt cuộc ngươi cũng trở về.” Đại thống lĩnh cảm khái nói.

“Đại thống lĩnh, bây giờ ta đã là Hồng Mông Luyện Khí sư, sau này chúng ta có thể mời chào càng nhiều cường giả Thần Ma, phát triển thế lực của mình.” Thần Ma Nhị nói trước.

“Trước tiên mặc kệ những chuyện này, ngươi trở về là quan trọng nhất, chuyện bên kia đều giải quyết hết?” Đại thống lĩnh quan tâm hỏi.

“Đều đã giải quyết, bên kia đã không thành vấn đề.” Thần Ma Nhị gật đầu nói.

Trước đây khi phân thân số hai rời đi, nói là bên Nhân tộc gặp nạn, cần hắn đi giúp một lát, kết quả một lát này là giúp mấy chục vạn năm.

“Tình hình bên này gần đây thế nào, ta thấy còn nhiều thêm hai đại lục Thần Ma so với lúc ta rời đi?” Thần Ma Nhị hỏi.

“Phát triển quá nhanh, bị mấy đại thế lực xung quanh liên hợp áp chế.”

“Hiện tại bọn họ đang muốn tụ tập cường giả Thần Ma, trực tiếp xông tới trấn áp ta, sau đó chia cắt địa bàn của chúng ta.”

“Nhưng ta đều đã bố cục sẵn, chỉ cần bọn họ dám đến, ít nhất cũng làm cho cường giả của bọn họ vẫn lạc một nửa.”

Chương 1457: Tin tức

Trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm, phân thân số một trợn mắt mồm nhìn viên thuỷ tinh pháp tắc chí cao tinh khiết lớn như tinh thần.

“Bản thể, vẫn là ngươi có thể nhịn.”

“Nếu đổi lại là ta, cho dù phải tiêu hao một nửa thuỷ tinh pháp tắc chí cao trong đó, cũng phải diệt trừ Thánh chủ Minh tộc.” Phân thân số một bá khí nói.

“Những năm này ta không có đây, tính tình ngươi trái lại lớn nhanh không ít ha.” Từ Phàm nhìn phân thân số một cười ha ha nói.

“Đó là đương nhiên, hiện tại ta chính là đệ nhị tôn của Đế quốc Man Thú Thần Ma đó.”

“Lúc ấy ta nghe nói đột nhiên nhiều thêm một Hồng Mông Luyện Khí sư đỉnh cấp, ta biết ngay là ngươi đã trở về.” Phân thân số một nói, trong tay sáng lên quang đoàn ném cho Từ Phàm.

“Đây là những gì mấy năm nay ta trải qua và cảm ngộ trên đạo Luyện Khí.”

Từ Phàm đón lấy quang đoàn, cũng đồng bộ mấy loại pháp tắc chí cao đã lĩnh ngộ với phân thân số một.

“Nói với ngươi một tin, Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma và Minh tộc đã có cường giả chạm đến cảnh giới kia.”

“Tiếp đó hai bên phỏng chừng muốn đánh nhau.” Vẻ mặt phân thân số một nghiêm túc nói.

“Kích thích như thế! Ta còn tưởng rằng có thể yên ổn mấy trăm vạn năm, thừa cơ tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đâu.” Từ Phàm có phần âu sầu nói.

“Giữa cao tầng đế quốc Thần Ma và đại chủng tộc, chuyện này căn bản không giấu diếm được, ngươi nhiều nhất chỉ có thể yên ổn mười vạn năm.”

Đúng lúc này, trong bảo khố Ẩn Linh môn đột nhiên sáng lên một Truyền tống trận, sau đó một thanh thần kiếm tản ra lực sát lục chí cao được truyền tống tới.

“Đây là Hồng Mông chí bảo chủ sát lục ta lén luyện chế cho ngươi, mặc dù không thể đứng hàng đỉnh cấp nhất, nhưng uy năng cũng không kém là bao, xài tạm trước đi.” Phân thân số một nói.

“Có lòng.”

Lúc này lại có các loại bảo vật liên tục không ngừng truyền tống đến trong bảo khố.

“Trong những đồ vật này, ngươi thấy thứ nào hữu dụng, cần thiết thì lấy về đi, hiện tại thân phận Hồng Mông Luyện Khí sư của ta đã công khai, sau này sẽ không thiếu loại tài nguyên này.” Từ Phàm nhìn bản liệt kê phân thân số một đưa tới nói.

“Nhận lấy đi, đều là ta bớt ăn bớt mặc từng chút, từ trong công khoản tiết kiệm ra, chính mình giữ lại cũng vô dụng.” Phân thân số một cười nói.

“Được.”

“Chờ sau khi vị kia của Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma tấn cấp thành tồn tại cấp Quốc chủ, ta sẽ nghĩ cách làm mấy đế quốc Thần Ma này loạn lên trước.”

“Sau đó ngươi lại nghĩ cách làm mười ba đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn loạn lên.”

“Đến lúc đó đục nước béo cò, xem thời cơ mà hành sự.” Phân thân số một bày mưu tính kế nói.

“Tin tức vừa nãy nói cho ta, ngươi làm sao biết được, Quốc chủ các ngươi nói cho ngươi?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Ta đạt được một thần vật chí cao, luyện chế ra một món Hồng Mông chí bảo có thể dò xét vùng Hỗn Độn.”

“Tin tức là Hồng Mông chí bảo tiến vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn lấy được, tin tức đảm bảo chính xác.”

Phân thân số một mở tay ra, một món Hồng Mông chí bảo như đĩa bay hiện ra.

“Quyền quản lý ta đã giao cho Bồ Đào.” Phân thân số một nói.

“Lợi hại nha, những năm ta rời đi, xem ra ngươi đã làm được không ít chuyện.” Từ Phàm tán thưởng nói.

“Dù sao cũng là phân thân của ngươi, chút chuyện ấy mà làm không được, tự mình tiêu hủy luôn cho rồi.”

“Quốc chủ bên kia hình như tìm ta có việc, đi trước.”

Phân thân số một nói xong, thân hình biến mất trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

Từ Phàm từ từ mở mắt, nhìn Từ Nguyệt Tiên pha trà bên cạnh.

“Sư phụ, trạng thái Thánh hồn của Tiểu Bạch có chút không tốt.”

“Đang độ kiếp, không cần quản, qua được là trời cao biển rộng, không qua được thì sau này chỉ có thể ở bên cạnh ngươi làm tiểu sủng vật.” Từ Phàm bưng lên trà Từ Nguyệt Tiên pha, phẩm một ngụm nói.

Lúc này, trong hư không phá ra một luồng bạch quang, Hung Bạch từ đó bay ra, nhào về phía Từ Phàm.

“Ta hiểu rồi, sư phụ.” Từ Nguyệt Tiên gật đầu.

Từ Phàm uống trà vuốt Hung Bạch, lúc này trong đầu chợt toát ra bóng dáng Thánh chủ Minh tộc.

Hắn nhìn Từ Nguyệt Tiên hỏi: “Bây giờ có thể kéo ra dòng sông thời gian Hỗn Độn không?”

Nghe Từ Phàm hỏi, Từ Nguyệt Tiên xấu hổ cúi đầu.

“Đồ nhi vô năng, đến bây giờ đều không thể kéo ra dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

Một dao động pháp tắc chí cao đột ngột khuếch tán ra, một khí tức sáng tạo đặc hữu nháy mắt lây nhiễm Từ Nguyệt Tiên.

Ngẩng đầu nhìn lên, một viên viên thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi một trượng xuất hiện, tản ra khí tức sáng tạo vạn vật.

“Sáng Sinh chi chủ, là pháp tắc chí cao từ đạo ngươi chủ tu diễn hóa.”

“Mang viên này chí cao pháp thủy tinh trên người, tinh tế cảm ngộ.” Từ Phàm nói.

Vì phòng ngừa Thánh chủ Minh tộc đột nhiên để mắt tới đồ nhi bảo bối khác, Từ Phàm nhất định phải chuẩn bị một tay vạn toàn.

“Sư phụ?” Từ Nguyệt Tiên nghi hoặc nhìn Từ Phàm.

Đưa thủy tinh pháp tắc chí cao, đây rõ ràng không giống lời dạy bảo của sư phụ khi trước.

“Thánh chủ Minh tộc để mắt tới ta, khó tránh khỏi cũng có thể để ý tới các ngươi, cho nên ta phải nghĩ biện pháp để cảnh giới của các ngươi cao hơn một chút.”

Lúc này mấy độn quang bay tới tiểu viện.

Lão tam, lão tứ, lão ngũ, lão lục, lão thất…

Ngoài Từ Cương ra, đồ đệ khác đều đồng loạt đứng trong tiểu viện của Từ Phàm.

Một luồng lực lượng pháp tắc chí cao tràn đầy hiện ra.

Trên đỉnh đầu mỗi đồ đệ đều nhiều thêm một viên thuỷ tinh pháp tắc chí cao tương ứng với đạo hắn chủ tu.

“Nhận lấy tinh tế cảm ngộ, tranh thủ sớm ngày tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm căn dặn.

Trong mắt tất cả đồ đệ mặc dù hơi nghi hoặc, nhưng đều tuân theo lời dặn của Từ Phàm.

“Đa tạ sư phụ!” Chúng đồ nhi cùng lên tiếng.

“Nên làm gì thì làm đi, thuỷ tinh pháp tắc chí cao đừng rời khỏi người là được.” Từ Phàm phất tay.

Trên Sinh Cơ tinh thần, trên đảo nhỏ trong một vùng hồ Sinh Mệnh.

Vương Vũ Luân cảm nhận sinh cơ mênh mông dị thường, trên người không một chỗ không thoải mái.

“Meo…” Một tiếng mèo kêu non nớt vang lên.

Một con tiểu miêu trắng như tuyết, giơ vuốt chỉ vào trên một quả Tiên Thiên linh căn nơi xa.

“Bồ Đào không cho ngươi ăn thì đừng ăn, nếu không phải chưa chín thì là quá mức trân quý.” Vương Vũ Luân một tay cầm cần câu, một tay khác xách phần da sau gáy tiểu miêu, đặt lên đùi mình.

“Tiên Thiên linh căn kia tên là Vạn Thú Hương, ăn quả của nó có thể sẽ biến thành quả nô thú của nó, cho dù chết cũng phải hóa thành chất dinh dưỡng của nó.”

Từ Phàm chậm rãi đi đến bên cạnh Vương Vũ Luân, đưa cho tiểu miêu một quả linh quả lớn cỡ quả bida.

“Từ đại ca, rốt cuộc ngươi đã đến.” Vương Vũ Luân nhìn Từ Phàm cười nói.

“Đột nhiên kết nối với số một, tán gẫu hắn một thời gian.” Từ Phàm lấy ra cần câu cũng ngồi câu cùng.

“Khoảng thời gian này ta không đi đâu hết, xem ngươi có thể câu ra vật liệu phân thân cho ta hay không.”

Sau khi bản nguyên của phân thân số bốn hao hết, Từ Phàm đã mất đi phân thân chiến đấu duy nhất.

Cho nên hắn rất coi trọng chuyện vật liệu phân thân.

Hiện tại thế đạo loạn như vậy, sao có thể để bản thể hắn xuất thủ.

“Dễ nói, gần đây ta tham ngộ pháp tắc chí cao có một ít cảm ngộ mới, vừa vặn có thể dùng để trợ giúp Từ đại ca câu vật liệu phân thân.”

Vương Vũ Luân nói nhẹ nâng cần, lưỡi câu trên không trung xẹt qua đường cong duyên dáng, lại lần nữa rơi vào trong hồ Sinh Mệnh.

Chương 1458: Thỉnh cầu của Hoàng Sơn

Lúc lưỡi câu vừa vào mặt hồ, đi vào hư không.

Một luồng khí tức đặc thù đột nhiên từ chỗ miệng hồ lan ra.

Cuối cùng một luồng uy áp to lớn xuất hiện, một đôi mắt không chút tình cảm hiện ra trên hồ Sinh Mệnh, lạnh lùng nhìn chằm chằm Từ Phàm và Vương Vũ Luân.

Trong chớp mắt này, hai người chỉ cảm thấy Thánh hồn như bị đông cứng.

Trong ánh mắt Vương Vũ Luân lộ ra vẻ hoảng sợ.

Mà vẻ mặt Từ Phàm thì lại hơi đau đầu, lực lượng pháp tắc chí cao từ sau lưng phát ra.

Lúc muốn chuẩn bị chiến đấu, một luồng lực lượng mà tất cả pháp tắc chí cao đều không thể kháng cự xuất hiện, trực tiếp kéo đôi cự nhãn kia trở về trong hư không.

Sau khi tất cả khôi phục lại bình tĩnh, Vương Vũ Luân có chút chưa tỉnh hồn nói: “Luồng lực lượng vừa nãy là gì vậy, thế mà có thể áp chế tồn tại khủng bố như thế.”

Cảm nhận uy áp đôi cự nhãn kia phát ra cho Vương Vũ Luân còn lớn hơn nhiều cảnh mười ba đại Thánh chủ tề tụ.

“Ta cũng không rõ lắm, vừa rồi lưỡi câu của ngươi hẳn đã tiến vào một nơi cấm kỵ không thể diễn tả, phát động ý niệm của cường giả thủ hộ nơi đó.” Từ Phàm phân tích nói.

“Ý niệm của cường giả, thì ra khủng bố như thế.”

“Lúc ngươi vừa thả lưỡi câu, có phải đã nghĩ đến sẽ câu cho ta thần vật chí cao không?” Từ Phàm hỏi.

“Đúng thế, hiện tại, chỉ có thần vật chí cao mới phù hợp với thân phận của Từ đại ca.”

“Vậy ngươi đừng câu món mạnh nhất, tìm một vài tồn tại tương đối yếu, không cần quá mức tìm kích thích.” Từ Phàm vung tay lên, hai quả Thanh Hàn quả xuất hiện, hai người mỗi người một quả.

“Được, ta nghe Từ đại ca.”

Phi Vũ giới, chưởng giáo đời thứ tư Ẩn Linh môn có chút không có cam lòng nhìn đệ tử môn hạ.

Phi Vũ giới hiện nay, dưới sự kiến thiết của Ẩn Linh môn, đã là tồn tại không kém gì tiên giới bình thường.

Lại thêm một lần thăng hoa khi Từ Phàm truyền đạo toàn giới, Phi Vũ giới bây giờ đã có thể so sánh với Mộc Nguyên Tiên giới lúc trước.

“Chưởng giáo, chúng ta trở về tông môn thượng giới đi thôi!” Một vị trưởng lão Ẩn Linh môn nói.

“Không được, không đạt tới tiêu chuẩn thấp nhất của ta, tuyệt đối không thể trở về về tông môn thượng giới.” Ánh mắt chưởng giáo Ẩn Linh môn đời thứ tư kiên định nói.

“Chưởng giáo, tất cả ba trăm triệu đệ tử của tông môn hiện tại đều đến cảnh giới Chuẩn Thánh quá khó.” Trưởng lão mặt đầy đau khổ nói.

“Các ngươi cũng đều biết tình huống tông môn thượng giới, cho dù là tùy tiện một con thỏ Thái Linh của Yêu bộ cũng đều là Kim Tiên.”

“Đệ tử ngoại môn càng là phổ biến trình độ Thánh Nhân, tất cả nội môn đều là Đại Thánh Nhân.”

“Lấy trình độ của tông môn chúng ta bây giờ, phi thăng lên tông môn thượng giới, ai có thể để mắt đến chúng ta.”

“Cho nên nhất định phải tự cường, toàn thành viên Chuẩn Thánh cảnh là tiêu chuẩn thấp nhất, nếu không làm sao có mặt mũi phi thăng lên thượng giới, nhận những phúc lợi kia.”

Chưởng giáo đời thứ tư Ẩn Linh môn vung tay lên, trên không cả Ẩn Linh đảo hiện lên mấy chữ đếm ngược một trăm vạn.

“Đệ tử toàn tông nghe lệnh, trăm vạn năm sau phi thăng lên tông môn thượng giới.”

“Khi đó, không đến cảnh giới Chuẩn Thánh, tất cả đều ở lại coi giữ Ẩn Linh môn đời thứ năm cho ta.” Ba trăm triệu đệ tử Ẩn Linh môn nhìn đếm ngược trăm vạn năm trên không, mặt lộ vẻ khó xử.

Ẩn Linh môn Phi Vũ giới, đã có gần tám phần mười đệ tử ở cảnh giới Đại La.

“Chưởng giáo…”

Một vị trưởng lão vừa định nói chuyện, liền bị chưởng giáo đời thứ tư đưa tay cản lại.

“Không cần nói nhiều, tâm ý ta đã quyết.”

Một màn này, bị Bồ Đào bắt được đưa đến trước mặt Từ Phàm và Vương Vũ Luân.

“Ta nói sao Ẩn Linh môn đời thứ tư cứ chậm chạp không phi thăng, thì ra là có hùng tâm tráng chí như thế.” Từ Phàm kinh ngạc tán thán nói.

“Đúng là rất lợi hại, dừng lại ở hạ giới nhiều năm như vậy, cứng rắn cải tạo Phi Vũ giới thành Tiên giới.”

“Vị chưởng giáo Ẩn Linh môn đời thứ tư này đúng là người lợi hại.” Vương Vũ Luân cũng kinh ngạc tán thán nói.

“Ngay từ đầu ta cũng đã chú ý tới Ẩn Linh môn hạ giới, vốn dĩ ta muốn sau khi phi thăng lên, để tất cả bọn họ đều xếp vào hàng đệ tử ngoại môn, chờ sau khi trở thành Thánh Nhân lại tiến vào nội môn.”

“Nhìn biểu hiện của hắn hiện tại, sau khi tông môn hạ giới về đây, ước chừng không bao lâu là tất cả có thể đều thành Thánh Nhân tiến vào nội môn.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Chủ nhân, đại thế giới ba tộc tặng đều đúng chỗ, tiếp theo nên làm thế nào?” Giọng Bồ Đào chợt vang lên.

“Dùng Truyền tống trận xâu chuỗi lại những đại thế giới này, nói cho những đại thế lực kia tin tức này, còn lại để tự bọn họ xem rồi xử lý.” Từ Phàm dửng dưng nói.

Nếu như những đại thế giới này để ở trước kia còn có chút sức hấp dẫn với hắn, nhưng hiện tại, nhiều lắm là có trợ giúp nhỏ cho sự phát triển của Nhân tộc sau này.

“Đã rõ.”

Cũng không lâu lắm, tất cả đại thế lực Nhân tộc đều nhận được tin tức, có sáu đại thế giới bỏ trống, chờ bọn họ đi khai phá.

Chỉ cần tuân thủ quy định Bồ Đào đưa ra, có thể chiếm được bao nhiêu thì tất cả đều là của mình.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nhân tộc sôi trào lên.

Vô số hạm đội tiên chu từ Ẩn Linh môn bay ra, bay về phía sáu đại thế giới.

Cường giả đứng đầu của các đại thế lực thì lại ngồi Truyền tống trận, trực tiếp truyền tống đến trong những đại thế giới đó.

“Chủ nhân, Nguyên chủ, Hoàng Sơn cầu kiến.”

“Trực tiếp đưa bọn họ tới đây.”

Từ Phàm vung tay lên, một bàn trà xuất hiện, bên trên có hai ly trà tản ra hương trà đặc biệt.

Nguyên chủ, Hoàng Sơn từ cánh cửa không gian đi ra, nhìn thấy Từ Phàm trực tiếp hành lễ.

“Bái kiến Thánh chủ Nhân…”

Còn chưa nói xong đã bị Từ Phàm ngăn lại.

“Nói chuyện với ta như vậy là xa cách rồi, ngồi xuống, uống trà.” Từ Phàm dùng tay ra hiệu mời.

Sau khi ngồi xuống, Nguyên chủ có vẻ hơi ngại ngùng.

“Có chuyện gì cứ nói thẳng, chúng ta cũng là hảo hữu nhiều năm.” Từ Phàm nói.

“Ta… Bỏ đi, vẫn là để Hoàng Sơn nói vậy.” Cố gắng một hồi, Nguyên chủ lựa chọn từ bỏ.

“Ta xem tin Bồ Đào gửi rồi, Nguyên Thủy tông ta muốn nhận một đại thế giới.” Hoàng Sơn nói.

“Có thể, chỉ cần có thể khai phá xong, lợi cho Nhân tộc, cho dù là hai đại thế giới cũng không thành vấn đề.”

Từ Phàm không quá để ý những chuyện này lắm, ngược lại ủng hộ Nguyên Thủy tông đi khai phá một đại thế giới.

Hiện tại tình cảnh của Nguyên Thủy tông rất lúng túng, vốn dĩ là người cầm lái Nhân tộc mấy vạn kỷ nguyên năm.

Bây giờ Ẩn Linh môn hoành không xuất thế, tình cảnh của Nguyên Thủy tông bỗng vi diệu lên.

Hiện nay, tất cả đại thế lực Nhân tộc đều đang nhìn Nguyên Thủy tông, cảm giác hai tông ắt sẽ có một trận chiến.

Nguyên Thủy tông ở dưới loại tình huống này, chậm rãi nảy sinh ý nghĩ rời khỏi Tam Thiên giới, khai phá một đại thế giới khác.

“Nhân tộc hiện nay có Ẩn Linh môn, Nguyên Thủy tông có thể truyền thừa tiếp hay không đã không quan trọng.”

“Ta thì nghĩ như vậy, nhưng người trong tông môn đều không tán đồng ý nghĩ của ta.” Nguyên chủ bĩu môi nói.

Hoàng Sơn đang phẩm trà hung hăng lườm nguýt Nguyên chủ.

“Nếu các ngươi đã có ý tưởng này, vậy ta cũng muốn nhờ các ngươi giúp đỡ.”

Một quang ảnh bản đồ lập thể lấy Tam Thiên giới làm trung tâm xuất hiện.

Chỉ thấy bên trên đánh đại thế giới ở khắp nơi.

“Đại thế giới này vốn là ở đây, vừa vặn tương đối gần với đại thế giới được tặng.”

“Bồ Đào cũng dò xét qua đại thế giới này, chưa có một thế lực nào thống nhất.”

“Cho nên ta muốn giao nó cho Nguyên Thủy tông, để tất cả chủng tộc trong đó đều thành phụ thuộc của Nhân tộc.”

Chương 1459: Đại sứ thiết lập quan hệ ngoại giao

“Hiện tại Nhân tộc chúng ta cũng coi như đại tộc ở trung tâm Hỗn Độn, nên bồi dưỡng một vài chủng tộc phụ thuộc ra vẻ bên ngoài, nhiệm vụ này giao lại cho Nguyên Thủy tông các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Thật ra hắn sớm có dự định cho Nguyên Thủy tông mấy đại thế giới.

Hắn thấy trong Tam Thiên giới bây giờ chứa nhiều cường giả như vậy, căn bản bất lợi cho sự phát triển của Nhân tộc.

“Được, đa tạ Đại trưởng lão.” Hoàng Sơn hiểu được dụng tâm lương khổ của Từ Phàm, trong lòng có chút cảm động.

Nói thật, Hoàng Sơn cảm thấy cho dù ai đặt ở vị trí Thánh chủ Nhân tộc, cũng sẽ không độ lượng như Từ Phàm.

Một chủng tộc muốn nhanh chóng phát triển, tốt nhất trong tộc chỉ có một loại thanh âm hoặc là một ý chí.

“Đều là bằng hữu, sau này Nhân tộc phát triển còn phải dựa vào chư vị các ngươi.” Từ Phàm nói.

Hồi tưởng lại những năm này, ôm đủ loại đùi, cuối cùng chính mình lại trở thành cái đùi lớn nhất.

Sau đó, sau khi mấy người lại hàn huyên thêm một thời gian, Hoàng Sơn và Nguyên chủ rời đi.

“Hai đại thế giới, lại có không ít chuyện phiền phức rồi.” Nguyên chủ đau đầu nói.

“Phiền phức cái gì, đây đều là bảo đảm cho sự phát triển của Nguyên

Thủy tông sau này.”

“Ngươi chỉ muốn tiêu dao khoái hoạt, ném đại sự truyền thừa của Nguyên Thủy tông cho ta.” Hoàng Sơn có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép nhìn Nguyên chủ.

“Nguyên Thủy tông thành lập là vì truyền thừa của Nhân tộc, hiện tại có Ẩn Linh môn, Nguyên Thủy tông có tồn tại hay không đã không còn quan trọng.” Nguyên chủ cười nói.

“Được lắm, những lời ngươi nói vừa nãy, ta đã truyền lại y nguyên cho các tiền bối Nhân tộc, ngươi tự giải quyết cho tốt đi.”

Hai người bước vào Truyền tống trận, trở về Nguyên Thủy tông.

Lúc này ngoài cửa chính của Nguyên Thủy tông, trong ánh mắt của Luyện Thể và Pháp Tướng tiền bối mang theo sát khí ngùn ngụt canh giữ ngoài cửa chính.

Vừa nhìn thấy Nguyên chủ, Luyện Thể tiền bối phẫn nộ nói: “Truyền thừa của Nguyên Thủy tông có quan trọng hay không, xem ra ta phải thay sư phụ đã chết của ngươi trò chuyện đàng hoàng với ngươi một lát!”

Xương cốt toàn thân Luyện Thể tiền bối rung động, dáng vẻ muốn tháo Nguyên chủ thành tám khối.

“Tiền bối, ngươi nghe ta nói, đó chỉ là ta hồ ngôn loạn ngữ, truyền thừa của Nguyên Thủy tông vẫn luôn quan trọng trong lòng ta, quan trọng hơn cả mạng ta!!”

Nguyên chủ quay đầu hung hăng quăng cho Hoàng Sơn một ánh mắt, ngươi chó thật.

“Phải không, để ta xem truyền thừa Nguyên Thủy tông ở trong lòng ngươi nặng bao nhiêu.”

Pháp Tướng tiền bối trực tiếp khống chế Nguyên chủ, Luyện Thể tiền bối kéo Nguyên chủ như kéo chó chết ra bên ngoài Tam Thiên giới.

Bên ngoài Tam Thiên giới, trong một cung điện trên Thánh Quang tinh thần.

“Tiểu Quang, ngươi theo ta đi đi, trong tộc bọn ta nhất định có biện pháp để ngươi vĩnh tồn.”

“Ta đã nói với Từ đại sư, hắn nói ngươi nguyện ý là được.” Nữ tử

Thánh Quang nước mắt rưng rưng nhìn Tiểu Quang nói.

Sau khi Từ Phàm trở về Tam Thiên giới, nữ tử Thánh Quang bèn ở lại trong Thánh Quang tinh thần.

Trải qua chung sống trong những năm này, nàng đã trở thành khuê mật với Tiểu Quang.

“Ta không đi, nơi này có phu quân và hài tử của ta, đến chỗ các ngươi, ngoài ngươi ra ta lại không có bằng hữu khác.” Tiểu Quang thản nhiên lắc đầu nói.

“Haiz, ta biết ngay mà.”

“Tiểu Quang, lần này ta đi không biết khi nào mới có thể trở về thăm ngươi, ta thật sự không nỡ bỏ ngươi!” Nữ tử Thánh Quang ôm Tiểu Quang nói.

“Không sao, ta sẽ luôn ở đây chờ ngươi, chúng ta là bằng hữu tốt mà.” Tiểu Quang nói.

Lúc này lại có một nữ tử tuyệt mỹ đi tới trong cung điện.

“Tiểu Dương, ta sắp trở về Đế quốc Thánh Quang rồi, ngươi sẽ nhớ ta chứ!”

Nữ tử Thánh Quang nước mắt rưng rưng nhìn nữ tử tuyệt mỹ vừa tới.

“Sẽ, có cơ hội ta sẽ mang Tiểu Quang đến Đế quốc Thánh Quang thăm ngươi.” Tiểu Dương nắm tay nữ tử Thánh Quang cười nói.

“Vẫn là Tiểu Dương yêu ta hơn một chút, Tiểu Quang đều không đi tìm ta.”

Đúng lúc này, nữ tử Thánh Quang chợt nhận được tin tức Đế quốc Thánh Quang gửi tới.

Sau đó vẻ mặt kỳ quái nói với Tiểu Quang và Tiểu Dương: “Các tỷ muội, ta không đi được nữa.”

“Hiện tại ta là đại sứ của Đế quốc Thánh Quang ở Nhân tộc.” Vẻ mặt nữ tử Thánh Quang có phần phức tạp.

Ngay lúc này, trên không Tam Thiên giới bỗng nhiên lóe ra một luồng thánh quang, sau đó một tòa cung điện Thánh Quang xuất hiện.

Đây là cung điện đại sứ Đế quốc Thánh Quang cho nữ tử Thánh Quang.

“Thánh Quang điện cấp Hồng Mông chí bảo, xem ra Quốc chủ vẫn rất coi trọng ta.”

Nhìn Thánh Quang điện đột nhiên xuất hiện, nữ tử Thánh Quang có phần ngạc nhiên lẫn vui mừng nói.

“Đi, đi xem thử nhà sau này của ta.” Nữ tử Thánh Quang kéo Tiểu Quang và Tiểu Dương bay tới Thánh Quang điện.

“Chủ nhân, nhận được thỉnh cầu thiết lập quan hệ ngoại giao của mười một đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn.” Bồ Đào báo cáo.

“Có thể, đều thiết lập quan hệ ngoại giao cả đi, không quan trọng.” Từ Phàm phất tay nói.

Lúc mọi người ở đây đang nói chuyện, một Hỗn Độn chi kiếp to lớn xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Sớm hơn Huyền Tâm nói một chút, nhưng cũng vừa vặn.”

“Bồ Đào, phụ tá Huyền Tâm toàn lực độ kiếp.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này, nữ tử Thánh Quang đang du ngoạn trong Thánh Quang điện cũng cảm ứng được Hỗn Độn chi kiếp bên ngoài Tam Thiên giới.

“Xem ra sau này phải tu luyện rồi.”

Lúc này, Vương Huyền Tâm xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, sau đó mang theo Hỗn Độn chi kiếp chuyển dời đến ngoài vạn quang giáp.

Hỗn Độn chi kiếp mênh mông liên tục kéo dài ba tháng.

Lúc Hỗn Độn chi kiếp tiêu tán, Nhân tộc lại có thêm một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Bái kiến sư phụ, đồ nhi đã độ kiếp thành công!” Vương Huyền Tâm hành đại lễ kích động nói.

“Không tệ, mặc dù hơi đốt cháy giai đoạn, nhưng không bằng được căn cơ bản thân hùng hậu.”

“Hiện tại đừng nghĩ chuyện khác, trở về lĩnh hội cho tốt cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm cười nói.

Đệ tử môn hạ lại thêm một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, người làm sư phụ hắn là vui mừng nhất.

“Trong tông môn lại thêm một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, làm tiệc chúc mừng!”

Kết quả là, toàn bộ Ẩn Linh môn lần nữa cuồng hoan.

Một tháng sau, cuồng hoan tại Ẩn Linh môn kết thúc, bên ngoài Tam Thiên giới lại náo nhiệt lên.

Từng đội ngũ thiết lập quan hệ ngoại giao đại biểu các đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn tới thăm.

Càng làm tôn lên sự phồn hoa cho cả Tam Thiên giới.

Mười hai toà cung điện đủ loại đặc sắc tọa lạc bên ngoài Tam Thiên giới.

Ngoài cung điện của Đế quốc Thánh Quang ra, còn lại tất cả đều do cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trấn thủ.

Trong cung điện tộc Thiên Thương, Từ Phàm đang cùng đại sứ tộc Thiên Thương chơi giới kỳ.

“Không nghĩ tới kỳ lực giới kỳ của Thánh chủ Nhân tộc lại cao siêu như vậy, ta bại phục.” Cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương nói.

“Kỳ lực của đại sứ cũng không yếu, không biết học từ đâu?” Từ Phàm cười hỏi.

“Trong tộc Thiên Thương ta có một thông đạo an toàn thông đến vùng Hỗn Độn Thắng, giới kỳ là ta học với một cường giả bên đó.” Cường giả tộc Thiên Thương không hề giấu diếm nói.

“Thì ra là thế, ta nói sao nước cờ này lại có phần không giống nhau.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Vậy giới kỳ của Thánh chủ Nhân tộc không phải là học ở vùng Hỗn Độn Mục đấy chứ?” Cường giả tộc Thiên Thương tò mò hỏi.

Phân thân luyện khí của Từ Phàm bị hút vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, trải qua mấy chục vạn năm trở về lần nữa, trong hành trình này khó tránh khỏi sẽ gặp vùng Hỗn Độn khác.

“Cũng gần gần thế.” Từ Phàm trả lời.

“Hôm nay đến tìm đại sứ là có một chuyện muốn hỏi.”

“Nếu như vùng Hỗn Độn chúng ta đột nhiên có thêm một cường giả cấp Quốc chủ thì sẽ thế nào?”

Nghe được câu hỏi này của Từ Phàm, cường giả tộc Thiên Thương ngẩn ra.

“Nếu như là Thần Ma, Thánh chủ các đại tộc sẽ liên hợp lại trấn áp.”

“Nếu như là sinh linh trong giới, đề phòng Thần Ma, còn phải đối mặt với sự liên hợp trấn áp của các đại tộc.”

Chương 1460: Pho tượng không mặt

“Ta biết Thánh chủ Nhân tộc muốn hỏi gì, đừng lo lắng, chỉ cần không phải Minh tộc, Nhân tộc các ngươi sẽ bình yên vô sự.” Cường giả tộc Thiên Thương cười ha ha nói.

“Đa tạ đại sứ cho hay.” Từ Phàm gật đầu.

“Đúng rồi, trong bảo khố tộc ta có một món thần vật ẩn chứa pháp tắc chí cao, hy vọng Từ Thánh chủ có thể xuất thủ.”

Một quyển ngọc thư lơ lửng trước mặt Từ Phàm, bên trên có tư liệu về món thần vật pháp tắc chí cao và giá tộc Thiên Thương đưa ra.

“Khoảng thời gian này, các đại tộc khác cũng đều có ý này.”

“Nhưng luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu cũng có thứ tự trước sau.”

“Ba người trước, tất nhiên là tộc Thiên Thương các ngươi, Đế quốc Thánh Quang và tộc Linh Hi.”

“Về phần thứ tự này sắp xếp thế nào, ta muốn để tự các ngươi sắp xếp.” Từ Phàm nhìn đại sứ nói.

“Vậy được, Từ Thánh chủ chờ một lát, ta sẽ truyền đạt lại tin tức này cho Thánh chủ bọn ta, để bọn họ thương nghị thứ tự.” Cường giả tộc Thiên Thương gật đầu.

“Được.”

Một tháng sau, Từ Phàm đang ngồi câu cá với huynh đệ tốt thì nhận được tin tức.

“Đế quốc Thánh Quang trước, tộc Thiên Thương thứ hai, tộc Linh Hi cuối cùng.”

Một phân thân tạm thời của Từ Phàm xuất hiện trong không gian dưới lòng đất.

“Bồ Đào, mở ra một đại thế giới, ta muốn luyện Hồng Mông chí bảo đứng đầu.” Từ Phàm phân thân phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sinh Cơ tinh thần, bên cạnh hồ Sinh Mệnh.

Vương Vũ Luân có phần buồn bực nói: “Đều đã lâu như vậy, vật liệu phân thân cho Từ đại ca còn chưa câu lên được.”

“Đừng sốt ruột, thứ ngươi muốn câu là thần vật ẩn chứa pháp tắc chí cao, loại đồ vật này sao lại tuỳ tiện mắc câu được, phải có chút kiên nhẫn.” Từ Phàm ở bên cạnh nói.

“Từ đại ca, mười hai cung điện bên ngoài Tam Thiên giới, có phải là chuyên môn giám thị Nhân tộc chúng ta không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Xem như là vậy đi, ai bảo thực lực chúng ta yếu, không có biện pháp.”

“Đợi thêm một thời gian nữa, đến lúc đó để bọn họ đi nơi khác.” Từ Phàm dửng dưng nói.

Hắn vẫn đang liên tục tu luyện, tiêu hao lớn lượng thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết, dự tính trong mười vạn năm tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Hiện tại căn cứ theo tin tức Bồ Đào truyền tống tới, hiện nay toàn bộ vùng Hỗn Độn có một loại yên tĩnh như mưa gió sắp nổi.”

“Không biết sau khi loạn lên sẽ là cảnh tượng thế nào.” Vương Vũ Luân lắc lư cần câu trong tay.

Đúng lúc này, dây câu đột nhiên căng ra, một luồng lực lượng chí cao mênh mông từ trên dây câu phát ra.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân nháy mắt nổi lên tinh thần.

Một luồn lực lượng vô thượng kéo cần câu vào trong hư không.

“Từ đại ca!” Vương Vũ Luân hô lớn.

Hắn không thể chống lại được lực lượng trên cần câu truyền tới.

“Biết rồi.”

Từ Phàm đặt tay lên vai Vương Vũ Luân, một luồng lực lượng chí cao cố định lại cần câu Vương Vũ Luân giữ.

Kết quả vừa phân cao thấp với lực lượng chí cao đó, Từ Phàm phát hiện chính mình vậy mà không trấn được.

“Còn phải tốn chút sức!”

Trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn, thủy tinh pháp tắc chí cao như tinh thần chảy ra một luồng năng lượng pháp tắc chí cao tràn vào trong cơ thể Từ Phàm.

Trong nháy mắt, Từ Phàm liền trấn trụ được luồng lực lượng chí cao kia.

Vương Vũ Luân chậm rãi nhấc cần, đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Không nghĩ tới vậy mà lại có lực lớn như vậy!”

“Luồng lực lượng chí cao này, dù đến mười cái ta cũng không chịu được!”

“Vẫn là Từ đại ca lợi hại!”

Vương Vũ Luân nhọc nhằn kéo cần.

“Tiết kiệm chút hơi sức, mau kéo đồ vật này ra ngoài.” Từ Phàm đau lòng nói.

Hắn phải tiêu hao thủy tinh pháp tắc chí cao trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn, mỗi phút mỗi giây đều là đang tiêu hao tài nguyên của đệ tử Ẩn Linh môn tương lai đó.

Theo cần câu kéo lên, vật câu được cũng chậm rãi trồi lên hư không.

Đó là một pho tượng không mặt khiến Từ Phàm cảm giác có chút quen thuộc, quan trọng nhất vẫn là tượng Nhân tộc.

Sau khi toàn bộ pho tượng được câu ra, Vương Vũ Luân cũng kinh ngạc.

“Vùng Hỗn Độn khác cũng có Nhân tộc chúng ta tồn tại!”

“Đó là đương nhiên.” Từ Phàm nhìn pho tượng không mặt, càng nhìn càng có cảm giác quen thuộc.

“Từ đại ca, lực lượng pháp tắc chí cao trên người vật này cuồn cuộnn, hẳn là có thể làm vật liệu phân thân của ngươi chứ?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Có thể, vật này ta muốn đưa về nghiên cứu kỹ càng một phen.”

“Vũ Luân, cảm ơn.” Từ Phàm cảm tạ nói.

“Còn khách khí với ta làm gì!”

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn pho tượng không mặt.

“Từ quê nhà ta mà đến, không biết có thể tra được tin tức khác từ trên người nó hay không.” Từ Phàm nói, nhẹ nhàng đặt tay lên trên pho tượng không mặt.

Trong nháy mắt, bên trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn nhiều thêm một bóng người.

“Truyền thừa, truyền thừa, truyền thừa…”

Một âm thanh quanh quẩn trong không gian Thánh hồn, tựa như một loại ý chí bất khuất.

Từ Phàm nhìn bóng người kia, vẻ mặt hơi phức tạp.

“Thần vật chí cao do ý chí ngưng tụ, Nhân tộc bên đó…”

Từ Phàm nói, ánh mắt như xuyên thấu qua cả khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, dừng hình lại trong một không gian nào đó.

“Chờ ta, rất nhanh, truyền thừa Nhân tộc sẽ không đứt.” Từ Phàm nhìn bóng người đó, nhẹ nhàng nói.

Tiếng truyền thừa liên tục quanh quẩn trong không gian ngừng lại, bóng người cũng tiêu tán trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

Lúc này Từ Phàm lần nữa nhìn pho tượng không mặt, cảm giác quen thuộc biến mất, hiện tại chỉ tản ra pháp tắc chí cao đại biểu ý chí.

“Hóa thành phân thân mạnh nhất của ta, chấp niệm của ngươi, ta giúp các ngươi hoàn thành!” Từ Phàm nói, cắt ra gần một phần ba Hỗn Độn Thánh hồn và bản nguyên, đưa vào trong pho tượng không mặt.

“Bồ Đào, tuyên bố ra bên ngoài, ta muốn bế quan tám vạn năm, tất cả công việc giao cho ba Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc xử lý.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Từ Phàm vừa uẩn nhưỡng phân thân, vừa tu luyện, tốc độ tiêu hao thủy tinh pháp tắc chí cao tinh khiết trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn lại tăng gấp bội.

Bên ngoài Tam Thiên giới, trong cung điện đại sứ tộc Linh Hi.

Nữ tử Thánh Quang đang cùng đại sứ tộc Linh Hi chơi giới kỳ.

“Giới kỳ của ngươi là học của ai, sao nước cờ lại biến hóa vô thường như thế?” Một nữ tử tuyệt mỹ dáng vẻ Nhân tộc cau mày hỏi.

“Ta học với Thánh chủ Nhân tộc, đây là mấy loại thủ đoạn hắn chuyên môn dạy cho ta.” Nữ tử Thánh Quang đắc ý nói.

Ở khu vực trung tâm Hỗn Độn, Đế quốc Thánh Quang và tộc Linh Hi có quan hệ thân thiết nhất.

Cho nên sau khi mười hai cung điện đại sứ ổn định, nữ tử Thánh Quang bèn tới cửa bái phỏng.

Nói chuyện một hồi, không biết thế nào lại chơi giới kỳ.

“Giới kỳ của Thánh chủ Nhân tộc vậy mà lợi hại như thế, xem ra có thời gian phải đi bái phỏng một chuyến.” Tộc Linh Hi nữ tử cau mày vô cùng đáng yêu.

Ngay lúc này, hai bên cũng vừa vặn nhận được tin tức Bồ Đào phát ra.

“Thánh chủ Nhân tộc đang bế quan, thật đáng tiếc.” Nữ tử tộc Linh Hi thở dài nói.

“Mặc dù ta không thể dạy ngươi những thủ đoạn đó, nhưng ta có thể đánh cờ nhiều hơn với ngươi, có thể học bao nhiêu thì xem ngươi.”

Trong lòng nữ tử Thánh Quang cảm giác một trận thỏa mãn, không nghĩ tới loại cùi bắp như nàng, bây giờ cũng có thể làm sư phụ.

“Được, vậy làm phiền ngươi.”

Bên ngoài một đại thế giới đưa tặng cách Tam Thiên giới gần nhất.

Nhóm đại thế lực đầu tiên ngồi tiên chu đã đến.

“Thế giới số một, lớn hơn Tam Thiên giới ban sơ một chút, chắc hẳn tài nguyên nhất định phong phú.”

“Lần này, thương hội chúng ta nhất định phải chiếm cứ thế giới Đại Thiên này một phần mười trở lên.”

Chương 1461: Thần Ma cấp Quốc chủ tân tấn

Chỉ dùng ba vạn năm thời gian, sáu đại thế giới ba tộc tặng tới đã bị khai phá hơn một nửa.

Số lượng và thực lực của Nhân tộc trong khoảng thời gian này tăng trưởng bành trướng.

Mà lúc này, tất cả Nhân tộc đều nhận được một môn công pháp.

Một môn thần thuật do Thánh chủ Nhân tộc tự mình sáng tạo có tên là ‘Hồng Mông Thiên Chủng thần thuật’.

Từ Chuẩn Tiên ban đầu mãi đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đều có giai đoạn tương ứng.

Từ đây Nhân tộc bước lên con đường ưu sinh.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Hồn Độn chi kiếp biến mất, Hùng Lực từ đó đi ra.

“Chúc mừng Đại sư huynh, rốt cuộc cũng tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.”

Đệ tử Ẩn Linh môn quan sát Hùng Lực độ kiếp chúc mừng nói.

“Đi, hôm nay ta mời khách, đãi tất cả sư huynh đệ!” Hùng Lực phất tay lớn tiếng nói.

“Ha ha, sao có thể đến phiên ngươi mời khách, tông môn có phúc lợi.”

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạch Luyện Thể, ngẫm lại đều cảm thấy đau đầu.”

Từ Cương ý cười đầy mặt, tông môn lại xuất hiện thêm một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, hơn nữa còn là mạch Luyện Thể thưa thớt nhất trong vùng Hỗn Độn.

Có thể tưởng tượng được, hiện tại trong cả vùng Hỗn Độn, ngoài mười ba đại chủng tộc, chín đế quốc Đại Thần Ma ra, gần như không có thế lực nào có thể chống đối với Nhân tộc.

Trong bình nguyên to lớn phía sau chủ phong Ẩn Linh môn, vô số đệ tử Ẩn Linh môn tề tụ.

Trên bầu trời phiêu đãng mấy dòng sông mỹ thực.

Từng bình mỹ tửu đều tương đối trân quý trong vùng Hỗn Độn, giống như không cần tiền bày ra trên bàn.

“Nhị Viễn, ngươi ăn từ từ, không ai giành với ngươi.” Lý Lôi Hổ hơi đau đầu nhìn Nhị Viễn đã quét sạch bàn thức ăn thứ hai.

“Cơ hội như này về sau sẽ có rất nhiều, chỉ cần ở trong tông môn có người tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đều sẽ toàn tông ăn mừng.” Nhị Thiết mình muội muội của mình nói.

“Đại trưởng lão đang bế quan, mấy dòng sông mỹ thực trong tông môn hiện tại phỏng chừng cũng không chống đỡ được quá lâu.”

“Lại không ăn nhiều chút thì hết mất.”

Trong lúc nói chuyện, Nhị Viễn lại càn quét ba mâm đồ ăn.

“Hay ghê ha, nhắc đến ăn, ngươi vậy mà có thể nghĩ đến phương diện này, lợi hại.” Nhị Thiết bên cạnh kinh ngạc tán thán nói.

Lúc này, Hùng Lực cầm ly rượu lên đứng lên.

“Chư vị trưởng lão, đường chủ, các sư đệ, ta mời các ngươi một ly.”

“Sau này các ngươi cố gắng tu luyện hơn nữa, ta ở cảnh giới Hỗn

Độn Đại Thánh Nhân chờ các ngươi.”

Tất cả mọi người nâng ly, cùng nhau cộng ẩm.

Lúc này, Từ Phàm còn đang bế quan tu luyện, biết được tin tức Hùng Lực đã tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Không tệ, hiện tại Nhân tộc đã có ba cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, sau khi giải quyết Minh tộc là có thể nằm rồi.”

Vô tận năng lượng pháp tắc chí cao từ trên tinh thần pháp tắc chí cao tuôn ra, hóa thành các loại pháp tắc chí cao bị Từ Phàm hấp thu.

“Lại thêm năm vạn năm nữa là có thể tấn cấp lên cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Đến lúc đó, ta muốn xem cường giả cấp Quốc chủ rốt cuộc mạnh cỡ nào.” Trong ánh mắt Từ Phàm tản ra ánh sáng khác thường.

Trung tâm Hỗn Độn, trong Thánh giới Minh tộc.

Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc từ từ mở mắt, nhanh chóng đứng dậy cung kính hành lễ về nơi nào đó.

“Bái kiến Thánh chủ!” Cường giả Minh tộc cung kính nói.

“U, ngươi đã bước qua một bước kia?” Thánh chủ Minh tộc có phần kích động hỏi.

Cường giả Minh tộc chậm rãi gật đầu.

“Thánh chủ, lại thêm ba vạn năm nữa là ta có thể tấn cấp lên cảnh giới Thánh chủ.”

“Ba vạn năm, xem ra tộc chúng ta phải mưu tính kỹ càng rồi.”

“Chỉ cần ngươi tấn cấp Thánh chủ, toàn bộ vùng Hỗn Độn, tất cả cường giả đều sẽ cảm nhận được dao động kia.”

“Đến lúc đó, Thánh chủ mười hai đại chủng tộc trung tâm Hỗn Độn nhất định sẽ liên thủ.”

“Nhất định phải sớm chuẩn bị.” Trong giọng nói của Thánh chủ Minh tộc lại có một chút lo lắng.

Vùng Hỗn Độn cân bằng vô số kỷ nguyên, đã sớm tạo thành một bộ quy tắc thuộc về mình.

Một khi có thứ gì muốn phá vỡ cân bằng này, bất kể là sinh linh trong giới hay Thần Ma, chỉ cần là gây bất lợi cho chính mình, nhất định sẽ liên thủ xóa bỏ.

“Mặc dù ta tự nhận là mạnh nhất trong Thánh chủ, nhưng đối mặt với mười hai đại Thánh chủ khác liên thủ, ta không có tự tin chiến thắng.”

“Càng đừng nhắc tới Quốc chủ Thần Ma nhìn chằm chằm bên ngoài.”

“Ngươi vừa là kỳ ngộ của Minh tộc chúng ta, cũng là tai nạn của Minh tộc chúng ta.”

“Thành, Minh tộc chúng ta có thể nhất thống vùng Hỗn Độn.”

“Bại, kết quả xấu nhất là ngươi bị chém giết.”

Nghe được lời của Thánh chủ Minh tộc, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh rơi vào trầm tư.

“Thánh chủ, ta đi vùng Hỗn Độn khác, hoặc là lưu lạc ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá vậy.”

Trong mắt cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc, đây là một tử cục.

Phá vỡ cân bằng, là điều bất cứ thế lực đứng đầu nào của vùng Hỗn Độn không muốn nhìn thấy.

“Không được, như vậy ngươi sẽ phế đi mất.”

“Ta ngẫm lại biện pháp, thôi diễn một phen.” Thánh chủ Minh tộc nói.

Một năm sau, Thánh chủ mười ba đại chủng tộc tề tụ.

“Thánh chủ Minh tộc, triệu tập bọn ta lại đây có chuyện gì?” Thánh chủ tộc Linh Hi cau mày hỏi.

Vùng Hỗn Độn, tộc Linh Hi hóa thân từ tốt đẹp, chán ghét tất cả những gì có liên quan tới hắc ám.

“Hấp thu vùng Hỗn Độn tàn phá, vùng Hỗn Độn này nhất định sẽ nhiều thêm một, hai danh ngạch.”

“Phần lớn danh ngạch thêm ra sẽ xuất hiện giữa đế quốc Đại Thần Ma và chúng ta.”

“Đến lúc đó cân bằng sẽ bị phá vỡ, ở đây, chúng ta cần thương thảo, nếu như sinh linh trong giới chúng ta nhiều ra một cường giả Thánh chủ thì sẽ thế nào.” Thánh chủ Minh tộc nói.

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi triệu tập bọn ta lại đây như vậy, cường giả Thánh chủ nhiều ra đó không phải là của tộc các ngươi đấy chứ?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhìn Thánh chủ Minh tộc hỏi.

“Phải thì sao, tìm các ngươi chính là muốn thương thảo mà.”

“Vùng Hỗn Độn chúng ta đã duy trì cân bằng vô số kỷ nguyên, bây giờ, vùng Hỗn Độn đột phá hạn chế, cân bằng bị phá vỡ đang ở trước mắt.”

“Nếu như không thương thảo ra một biện pháp, tình cảnh tương lai, các ngươi hẳn có thể nghĩ được.”

“Phải biết rằng, đế quốc Thần Ma là đại địch của sinh linh trong giới chúng ta, những năm này hai bên chúng ta vẫn luôn thử thăm dò lẫn nhau.”

“Nếu như bên đế quốc Thần Ma xuất hiện cường giả cấp Thánh chủ mới, nội bộ đế quốc Thần Ma bọn họ sẽ ra sao, chắc hẳn các ngươi đều rõ.” Giọng điệu Thánh chủ Minh tộc sâu kín nói.

Một lời này, làm tất cả Thánh chủ đều trầm mặc.

Thật lâu sau, Thánh chủ tộc Thiên Thương mở miệng nói ra: “Nói thật, nếu như Thánh chủ thêm ra rơi vào chủng tộc ngoài chúng ta ra thì không có vấn đề.”

“Nhưng một khi xuất hiện trong mười ba tộc chúng ta, một trận chiến tranh là khó tránh khỏi.”

“Ngươi và ta đều rõ, đây là chuyện thế nào cũng sẽ xảy ra.”

Sau đó, Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn Thánh chủ Minh tộc.

“Nói nghe xem, ngươi có biện pháp giải quyết gì.”

Lời này vừa nói ra, tất cả Thánh chủ đều nhìn Thánh chủ Minh tộc.

“Biện pháp của ta chính là chiến đấu, mười ba đại chủng tộc chúng ta tích lũy vô tận kỷ nguyên, tin rằng trong tộc nào cũng đều có cường giả tiếp cận cực hạn, có tiềm lực trở thành cảnh giới Thánh chủ.”

“Thay vì chúng ta hỗn chiến, không bằng đánh ra, đi đánh đế quốc Thần Ma.”

“Sau khi diệt trừ tất cả Thần Ma, những danh ngạch kia, chúng ta có thể chia đều.”

“Chín đế quốc Đại Thần Ma, cho dù lại nhiều thêm một danh ngạch thì cũng mới mười cái, mười ba đại chủng tộc chúng ta chia thế nào đây?” Một vị Thánh chủ trong đó hỏi.

Ngay lúc câu này vừa nói xong, bỗng nhiên có một luồng dao động quét ngang khắp vùng Hỗn Độn.

Chương 1462: Thần Ma huyết mạch

Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma, một Thần Ma cấp Quốc chủ bậc sừng sững trong vùng Hỗn Độn.

Lúc này, ý niệm của Quốc chủ tám đế quốc Đại Thần Ma khác nháy mắt giáng lâm tại đây.

“Ha ha, lần này cuối cùng cũng nhanh hơn đám sinh linh trong giới đê tiện kia một bước.”

“Đế quốc Thần Ma thứ mười của chúng ta có thể mở ra!”

“Phản công trung tâm Hồn Độn, diệt trừ đám sinh linh trong giới đê tiện, bọn họ nên an phận làm chất dinh dưỡng đi.”

Tám vị Quốc chủ Thần Ma khác vô cùng kích động.

Chúng Thần Ma từng có ước định, chỉ cần trở thành Thần Ma cấp Quốc chủ, nhất định phải rời khỏi đế quốc Thần Ma lúc đầu, một mình đi mở một đế quốc Thần Ma khác.

Cho nên, giữa các đế quốc Thần Ma tuy có ma sát, nhưng đều không tăng đến cấp Quốc chủ.

Lúc này, Thần Ma cấp Quốc chủ vừa tấn cấp nhìn tất cả Quốc chủ Thần Ma.

“Chư vị Quốc chủ, ta có một đề nghị, chúng ta liên hợp bức bách sinh linh trong giới nhường ra một mảnh cương vực thành lập đế quốc Thần Ma của ta, thế nào?”

“Có thể, chúng ta không biết đã bị sinh linh trong giới áp chế bao nhiêu kỷ nguyên, bây giờ mới thêm ra một Quốc chủ Thần Ma, chắc chắn sẽ khiến sinh linh trong giới nhượng bộ.”

Lúc này, trong cơ thể Thần Ma vừa tấn cấp đột nhiên bộc phát ra một trận vĩ lực.

Chỉ thấy một cây trường côn cấp Hồng Mông chí bảo đứng đầu xuất hiện giữa đông đảo Quốc chủ Thần Ma.

Sau đó một luồng lực lượng huyết mạch từ trên người Quốc chủ Thần Ma vừa tấn cấp phát ra.

Trong nháy mắt này, ánh mắt tất cả Quốc chủ Thần Ma đều thay đổi.

“Thần Ma huyết mạch, ngươi vậy mà là Thần Ma huyết mạch!!” Một vị Quốc chủ Thần Ma kinh hãi nói.

Thần Ma chia ra làm rất nhiều loại, trong đó Thần Ma ngưng tụ từ hạt giống thần niệm giao hòa sinh ra được gọi là Thần Ma huyết mạch.

“Hạt giống bản nguyên của ngươi, là do Thần Ma nào ngưng tụ?” Một vị Quốc chủ Thần Ma hỏi.

Trong nhận thức của bọn họ, chỉ có Thần Ma sinh ra trong Hỗn Độn mới có thể đi đến bước Quốc chủ.

Từ lúc Hỗn Độn sơ khai cho tới bây giờ, Thần Ma cấp Quốc chủ xuất hiện thay đổi liên tục, nhưng trong những Thần Ma đó không có ai là Thần Ma huyết mạch.

Lúc này, ánh mắt Thần Ma vừa tấn cấp trở thành Quốc chủ Thần Ma ngờ vực nhìn Hồng Mông chí bảo xem vừa thu vào bên người không bao lâu.

Hắn không hiểu, vì sao Hồng Mông chí bảo này lại làm hắn bộc phát ra lực lượng huyết mạch.

“Thiên Uyên, ta cần một lời giải thích của ngươi!” Quốc chủ Đế quốc Hoang Cổ Thần Ma nói.

“Là ta ngưng tụ hạt giống bản nguyên của hắn, hắn là Thần Ma huyết mạch, nhưng hắn hiện tại cũng là Thần Ma cấp Quốc chủ.” Một Thần Ma cấp Quốc chủ vĩ ngạn đi ra.

“Thiên Uyên, ngươi phá vỡ cân bằng.”

“Tự giải quyết cho tốt.” Sau khi một vị Quốc chủ Thần Ma trong đó nói xong liền tiêu tán không thấy.

Sau đó, phân thân Quốc chủ Thần Ma khác cũng dồn dập tiêu tán.

Thần Ma do hạt giống bản nguyên ngưng tụ, người sáng tạo có lực khống chế tuyệt đối với nó.

Trong Hỗn Độn, chỉ còn lại Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma và Thần Ma tân tấn.

“Hồng Mông chí bảo này của ngươi là lấy được từ đâu!” Thiên Uyên Thần Ma ánh mắt ngưng trọng nhìn mới tấn cấp Thần Ma.

“Đây là thủ hạ ta Thần Ma trong lúc vô tình đạt được hiến cho ta.”

Ánh mắt Thần Ma cấp Quốc chủ tân tấn u ám, hắn biết mình bị tính kế rồi.

“Thần Ma huyết mạch, vì sao không thể sáng lập đế quốc Thần Ma của chính mình, giữa Thần Ma không có quy định này mà.” Thần Ma tân tấn phẫn hận nói.

“Chỉ cần ta có lực khống chế tuyệt đối với ngươi, bọn họ sẽ không cho phép ngươi mở đế quốc Thần Ma mới.”

“Bây giờ, ngươi lập tức đi lưu lạc trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, phỏng chừng không bao lâu sau, Thánh chủ của đám sinh linh trong giới sẽ giết tới.” Thiên Uyên Thần Ma bình tĩnh nói.

“Cha, ta nhất định phải rời đi sao?” Thần Ma tân tấn nhìn phụ thân mình.

“Trước tiên rời đi một thời gian, chờ sau khi những đế quốc Thần Ma khác đạt thành ý kiến thống nhất ngươi lại về.” Thiên Uyên Thần Ma vỗ vai Thần Ma tân tấn nói.

“Ta hiểu rồi.”

Lúc này, trên khuôn mặt tất cả Thánh chủ tập hợp cùng nhau đều tỏ vẻ nghiêm trọng, bắt đầu để cường giả bên mình nghĩ cách dò xét tình huống bên đế quốc Thần Ma.

Lúc này, khuôn mặt vẫn luôn nghiêm trọng của Thánh chủ tộc Thiên Thương chợt trở nên nhẹ nhõm.

“Thần Ma tân tấn là Thần Ma huyết mạch của Thiên Uyên Thần Ma.”

“Ta nhận được tin tức của mấy Quốc chủ Thần Ma khác.”

“Nói là Thần Ma huyết mạch đó không được đế quốc Thần Ma khác che chở.”

“Nói là có xuất thủ hay không thì tuỳ chúng ta, nhưng chỉ giới hạn ở Thần Ma tân tấn.”

Nghe được lời của Thánh chủ tộc Thiên Thương, bầu không khí tại đây nhẹ nhàng hẳn đi.

Ngay lúc này, trong mắt Thánh chủ Minh tộc sáng lên ánh sáng khác thường.

“Chín Quốc chủ Đại Thần Ma lại thêm tân tấn, tổng cộng là mười người, tộc ta có một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh cũng đã chạm đến cảnh giới Thánh chủ, có nắm chắc trong ba vạn năm là tấn cấp.”

Theo lời Thánh chủ Minh tộc, bầu không khí tại đây lại lần nữa nghiêm trọng lên.

Tất cả Thánh chủ lại nhìn Thánh chủ Minh tộc, không biết trong lời hắn có ý gì.

Vốn đã rửa sạch hiềm nghi, bây giờ lại nhảy ra.

“Nếu như chúng ta diệt trừ Thần Ma tân tấn trước, rồi lại liên hợp một mẻ hốt gọn tất cả Quốc chủ Thần Ma.”

“Đến lúc đó, danh ngạch chúng ta chia đều.”

“Về phần tộc không được chia, có thể sáp nhập vào đế quốc Thánh Quang.”

“Ta đề nghị, đến lúc đó để tộc Linh Hi sáp nhập vào đế quốc Thánh Quang.”

“Khi đó, mỗi thế lực chúng ta đều sẽ có hai cường giả Thánh chủ cảnh.”

Lời của Thánh chủ Minh tộc nháy mắt đưa tới bất mãn từ Thánh chủ tộc Linh Hi.

“Sao lại là tộc Linh Hi ta!”

“Trong mười ba đại chủng tộc, tộc Linh Hi yếu nhất, lại có quan hệ thân thiết với Đế quốc Thánh Quang.” Một khí thế to lớn từ trên người Thánh chủ Minh tộc phát ra.

“Thánh chủ Minh tộc, kế hoạch của ngươi quá mức mạo hiểm, muốn diệt trừ tất cả Quốc chủ đế quốc Thần Ma, trong chúng ta ít nhất sẽ vẫn lạc ba, bốn người.”

“Làm sao ngươi đảm bảo được, đã không còn chủng tộc của cường giả cấp Thánh chủ nào có thể được chia danh ngạch.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Thực lực của hắn chỉ xếp trước tộc Linh Hi.

“Hiện tại đã thông báo thêm ra hai danh ngạch, hai danh ngạch này sẽ khuấy đảo tất cả đại thế lực trong vùng Hỗn Độn.”

“Nếu như từng người chúng ta tự chiến, sẽ chỉ bị những đế quốc Thần Ma đánh tan từng người.”

“Trận đại chiến khi Hỗn Độn sơ khai, chư vị sẽ không quên đấy chứ?”

“Thần Ma và sinh linh trong giới chúng ta, không có khả năng hoà giải.”

“Cân bằng bị phá vỡ, ai cũng đừng nghĩ chỉ lo cho thân mình.” Thánh chủ Minh tộc nói với Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Trước tiên để đề nghị của Thánh chủ Minh tộc sang một bên, chúng ta liên thủ diệt trừ Thần Ma tân tấn trước rồi lại nói.” Một vị Thánh chủ trong đó nói.

“Được.”

Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma, trong không gian ý thức của số hai, đang gặp mặt với phân thân số một.

“Vốn cho rằng sẽ tốn chút công sức, không nghĩ tới Thần Ma tân tấn lại là Thần Ma huyết mạch, kế hoạch bỗng chốc đơn giản.” Phân thân số một cười nói.

“Đáng tiếc đại cục bố trí xong trước không dùng đến, nếu không thì xem nhất định đặc sắc.” Phân thân số hai nở nụ cười.

“Dựa theo thôi diễn kế tiếp, mười ba đại Thánh chủ trung tâm Hỗn Độn sẽ xuất thủ.”

“Nhưng bên Thần Ma nhất định cũng có tiểu tâm tư của mình.”

“Bất kể thế nào, vùng Hỗn Độn đều loạn lên rồi!” Phân thân số một cười hì hì nói.

Chương 1463: Đường lui

Khu vực biên giới vỡ vụn vùng Hỗn Độn, chỉ cần xâm nhập là có thể tiếp xúc đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Một Thần Ma bước ra từ không gian, sau đó lại tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Lúc này, thần niệm của mười ba đại Thánh chủ đang nhanh chóng giao lưu.

“Chờ!”

“Chờ Thần Ma tân tấn này hoàn toàn rời khỏi phạm vi vùng Hỗn Độn phóng xạ, chúng ta lại xuất thủ.”

“Lúc đó, xung quanh có cường giả gì liếc qua là thấy ngay.”

“Hiện tại xuất thủ chỉ sẽ hỏng việc!” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Lời này không ai phản bác, tất cả đều tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Không biết bao lâu, đột nhiên một chiếc lao lung từ các loại pháp tắc chí cao ngưng tụ bao phủ lấy Thần Ma tân tấn này.

“Phá vỡ cân bằng, ngươi phải chết!”

Một âm thanh lạnh lùng vang lên bên tai Thần Ma tân tấn này.

“Biết ngay là các ngươi sẽ đến, đánh đi!”

“Để ta xem đám sinh linh trong giới các ngươi trước đây là làm sao đương đầu với những Thần Ma bọn ta.”

Một luồng khí thế to lớn đột ngột triển khai.

“Thánh chủ tộc Hóa Huyền, Thánh chủ tộc Tinh Hải, các ngươi lên.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Tất cả Thánh chủ còn lại đều đề phòng xung quanh, đề phòng đám Quốc chủ Thần Ma đánh lén.

Trong nháy mắt, khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa chấn động lên, vô cùng vô tận biển pháp tắc chí cao đụng vào nhau.

Lực lượng pháp tắc chí cao không ngừng định nghĩa không gian chỗ bọn họ.

Thần Ma tân tấn chỉ cản được trong chốc lát, liền bị hai vị Thánh chủ áp chế.

Lúc này khuôn mặt của các Thánh chủ ở xung quanh đề phòng lộ ra vẻ nghi hoặc.

“Không nên chứ, chẳng lẽ bên Thần Ma thật sự mặc kệ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương ngờ vực nói.

Đúng lúc này, vẻ mặt Thánh chủ tộc Tinh Hải đang chiến đấu đột ngột thay đổi.

“Không tốt, chín Quốc chủ Đại Thần Ma đến chỗ bản thể của ta rồi!”

Sau khi nói xong, Thánh chủ tộc Tinh Hải nháy mắt biến mất.

“Thánh chủ Minh tộc, giao lại cho ngươi, Thánh chủ khác cùng ta trở về!”

Quốc chủ Thần Ma cùng tập kích một Thánh chủ, trước khi đến đã thôi diễn kế hoạch.

Trung tâm Hỗn Độn, cương vực Đế quốc Tinh Hải Thần Ma.

Lúc này, chân thân chín Quốc chủ Thần Ma nhanh chóng phá không mà đi về phía trung tâm Hỗn Độn.

Ven đường chỉ cần nhìn thấy đại thế giới sinh linh trong giới đang cư trú là tiện tay hủy diệt.

Dọc theo đường này, hàng vạn đại thế giới bị chín Quốc chủ này tiện tay phá hủy.

“Được rồi, sau này đây đều là chất dinh dưỡng của mục trường chúng ta, đừng đuổi tận giết tuyệt.” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma nói.

“Chỉ lần này thôi, đừng để ý nữa, buông tay giết chóc, chiến đấu càng có lực hơn.” Quốc chủ Đế quốc Man Thú Thần Ma cười hì hì nói, giơ lên một tay nhẹ nhàng bắn ra nơi xa.

Một đại thế giới cách nơi này ngoài mấy chục tỷ quang giáp đột ngột vỡ vụn, như pháo hoa nở rộ trong vùng Hỗn Độn.

Lúc này, mười hai đại tộc Thánh chủ ngăn cản bên ngoài trung tâm Hỗn Độn.

“Ba vạn sáu ngàn đại thế giới đã bị những đế quốc Thần Ma này hủy diệt!”

“Nên đồng ý với kế hoạch của Thánh chủ Minh tộc, chúng ta và đế quốc Thần Ma vĩnh viễn có mâu thuẫn không thể điều hòa.”

“Bọn họ quá không chịu kiểm soát, cho dù có hiệp ước Hỗn Độn bọn họ cũng sẽ vi phạm.”

Đông đảo Thánh chủ nhao nhao nói.

“Đối với tồn tại như chúng ta, vùng Hỗn Độn này nói lớn cũng lớn, nói nhỏ thì cũng nhỏ.”

“Nói nhỏ, ta cảm giác chín đế quốc Đại Thần Ma chiếm cứ vùng Hỗn Độn này hoàn toàn đủ.”

“Các ngươi cho rằng thế nào!”

Quốc chủ Thiên Uyên Thần Ma từ trong không gian Hỗn Độn đi ra, tràn ngập sát ý nhìn mười hai đại Thánh chủ trung tâm Hỗn Độn.

“Giáo huấn trước đây xem ra các ngươi quên mất rồi, cân bằng nhiều năm như vậy, các ngươi lại muốn phá vỡ.” Thánh chủ tộc Hóa Huyền lạnh lùng nói.

“Phá vỡ thì lại thế nào, vùng Hỗn Độn này muốn đột phá, nhất thiết phải niết bàn trọng sinh.”

“Chỉ có chiến đấu, mới có thể quyết định ra ai là chủ nhân chân chính của vùng Hỗn Độn.” Quốc chủ Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma nói.

Ngay lúc này, mấy trăm đại lục Thần Ma nháy mắt từ trong không gian tuôn ra, sau đó bị một đôi tay vô hình nhìn không thấy bóp nát toàn bộ.

Thấy cảnh này, tất cả chín Quốc chủ đế quốc Đại Thần Ma đều phẫn nộ.

Lúc này, tại khu vực trung tâm Hỗn Độn, tất cả cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang nhanh chóng tập hợp, bất kể là tộc nào, tất cả đều nấp trong một cung điện Hồng Mông chí bảo đứng đầu.

“Đám rùa con này không có hảo tâm, về mặt chiến lực chúng ta ngang hàng, bọn họ nhất định sẽ đánh ra ưu thế ở mặt khác.”

“Tiêu diệt người có tiềm lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong tộc chúng ta, đây là một trong các thủ đoạn của bọn họ.”

“Nhất định phải đề phòng sẵn.”

Lời của Thánh chủ tộc Thiên Thương, trong lòng tất cả Thánh chủ đều nhớ tới.

“Lần này chín Quốc chủ Đại Thần Ma tới, nhất định đã ngầm thương lượng xong mục tiêu.”

Ngay lúc đông đảo Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma đang giằng co, Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma đột nhiên xuất thủ.

Trong nháy mắt, một chiếc lao lung to lớn phong tỏa khu vực Hỗn Độn xung quanh.

Sau đó năm Quốc chủ Đại Thần Ma khác cùng tăng cường lao lung.

Bên ngoài lao lung, ba Quốc chủ Thần Ma nhanh chóng phá không gian mà đi về phía trung tâm Hỗn Độn.

“An tĩnh chút, lao lung này có thể vây khốn các ngươi một khắc, có biết bọn ta muốn làm gì không?” Quốc chủ Thần Ma tộc Thiên Uyên nhếch khóe miệng lên.

“Tùy tiện, không đoán ra đám Thần Ma đầu óc đơn giản các ngươi thì không xứng đáng là sinh linh trong giới.”

“Tất cả cường giả có tiềm lực quan trọng của các tộc đều được tập hợp lại, thời gian một khắc, các ngươi căn bản không công phá được nơi đó.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói, tất cả chuyện xảy ra đều nằm trong kế hoạch của hắn.

“Ngược lại những đế quốc Thần Ma các ngươi phải cẩn thận, cẩn thận mâu thuẫn nội bộ đấy.”

Lúc này, một Pháp Tướng to lớn của Thánh chủ Minh tộc xuyên qua thiên địa xuất hiện tại Đế quốc Man Thú Thần Ma.

“Diệt!”

Trong nháy mắt, hàng vạn đại lục Thần Ma bị hủy, liên đới phân thân Quốc chủ Thần Ma đóng giữ tại đây, cũng cùng nhau tiêu tán.

“U minh, giáng lâm!”

Toàn bộ Man Thú Thần Ma đế quốc bị phong tỏa, ngay lập tức, tất cả khu vực phong tỏa đều hóa thành hắc ám.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang tu luyện thình lình mở mắt.

“Số hai!”

Từ Phàm cảm giác phân thân số hai trong nháy mắt bị một luồng lực lượng chí cao Hắc Ám xóa đi.

“Thánh chủ Minh tộc phát hiện phân thân của ta, không thể nào!”

“Bồ Đào, vùng Hỗn Độn xảy ra chuyện gì rồi?”

“Chín đế quốc Đại Thần Ma và mười ba đại chủng tộc trung tâm Hỗn Độn khai chiến.”

“Căn cứ theo tư liệu số hai truyền về trước đây, hẳn là Thánh chủ Minh tộc giáng lâm đế quốc Thần Ma, cũng toàn lực xuất thủ diệt toàn bộ đế quốc.”

Mà khu vực trung tâm Hỗn Độn, có ba Quốc chủ Đại Thần Ma đang diệt sát thiên tài yêu nghiệt đứng đầu của các đại tộc.

“Không thể chờ ta tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lại xảy ra chuyện à, sớm như vậy!” Từ Phàm đau trứng nói.

“Bồ Đào, đã hạ mệnh lệnh triệu tập toàn Nhân tộc chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Đã hạ, các Truyền tống trận đại giới đã mở ra miễn phí.” Bồ Đào trả lời.

“Căn cứ theo quy luật hủy hoại khu vực của ba Quốc chủ Đại Thần Ma để suy tính, chủ nhân là Hồng Mông Luyện Khí sư đỉnh cấp, tất nằm trong danh sách chém giết của bọn họ.” Bồ Đào nhanh chóng nói.

Lúc này có một trận pháp lớn bọc lấy cả Tam Thiên giới, chuẩn bị tùy thời truyền tống rời đi khu vực này.

“Lần đại chiến này là do nguyên nhân gì đưa tới?” Từ Phàm hỏi, rời khỏi không gian dưới lòng đất, xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, bắt đầu điều chỉnh đại trận Hỗn Độn bao phủ Tam Thiên giới.

“Không có tin tức chính xác, nhưng hẳn là có một bên tấn cấp đến cảnh giới Thánh chủ.”

Chương 1464: Nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn

“Sẽ không, đám Quốc chủ Thần Ma đó không qua được.”

“Trong lòng bọn họ đều hiểu rõ tác dụng của ta.” Từ Phàm dửng dưng nói.

Trong cảm nhận của hắn, có một luồng lực lượng chí cao vô hình bảo vệ lấy khu vực này.

Lúc này một luồng lựuc lượng chí cao mãnh liệt đột ngột giáng lâm tại khu vực chỗ Tam Thiên giới.

Còn chưa xuất thủ, phân thân Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đã xuất hiện, che chở cương vực này.

“Từ Đại sư, ở trong phạm vi Đế quốc Thánh Quang ta, không ai có thể tổn thương ngươi.” Giọng nói của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vang lên.

“Đa tạ tiền bối bảo vệ.” Từ Phàm trả lời.

Đúng lúc này, bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, mười hai đại Thánh chủ bỗng nhiên đột phá lao lung do lực lượng chí cao ngưng tụ.

“Rút lui, Thánh chủ Minh tộc đã hủy hoại hai đế quốc Thần Ma, lại tiếp tục như thế, phục sinh Thần Ma phải tổn thương bản nguyên.” Vẻ mặt Quốc chủ Đế quốc Man Thú Thần Ma khó coi nói.

“Vậy rút lui, không nghĩ tới lần này bị đám sinh linh trong giới tính kế gắt gao như vậy, đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân yêu nghiệt của các đại tộc mang tính then chốt, một người cũng không giết được.”

“Càng đừng nhắc tới Hồng Mông Luyện Khí sư, Trận Pháp Thần sư, bảo hộ càng chặt chẽ.” Quốc chủ Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma âm trầm nói.

Mấy Quốc chủ Thần Ma đưa mắt nhìn nhau, sau đó trực tiếp tự mình trở về đế quốc Thần Ma của riêng mình.

Thánh chủ tộc Thiên Thương hờ hững nhìn một màn này.

“Vẫn luôn duy trì cân bằng không tốt sao? Nhất định phải phá vỡ.”

“Trừ khi có lực lượng tuyệt đối, nếu không, đầu óc của các ngươi không cần đoán cũng có thể thấy rõ.”

“Thiên Thương Thánh chủ, không hổ là người chỉ huy đại chiến Hỗn Độn sơ khai, hùng phong của ngươi không hề thua kém Thánh chủ tộc Thiên Thương năm đó.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang tán dương nói.

“Ha ha, chỉ là đầu óc của những Thần Ma đó quá đơn giản, không nghĩ được vấn đề quá phức tạp, nhìn bọn họ, nhìn ai là chuẩn người đấy.” Thiên Thương tộc Quốc chủ hơi mỉm cười nói.

“Căn cứ theo tin tức, mười ba đại tộc vào khoảnh khắc đó bị hủy tám vạn sáu ngàn đại thế giới.”

“Nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn của những khu vực này, cần các đại Thánh chủ ra sức.” Thánh chủ tộc Linh Hi nói.

Lúc này, phân thân Thánh chủ Minh tộc giáng lâm tại đây.

“Đã chém giết Thần Ma tân tấn chưa?” Thánh chủ tộc Thiên Thương hỏi.

“Chém giết rồi, nhưng ở đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn, chín Quốc chủ đế quốc Đại Thần Ma đã bảo vệ lấy nhân quả của Thần Ma kia.”

“Chém giết hay không chém giết, ý nghĩa không lớn.”

“Ngược lại là những đế quốc Thần Ma đó, bị ta diệt hai nơi.”

“Trong đó ba Thần Ma cấp Hồng Mông Luyện Khí sư và bốn người tương đối có tiềm lực Hỗn Độn Đại Thần Ma bị ta diệt, nhân quả cũng đều bị ta xoá bỏ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Nếu so sánh, bên đế quốc Thần Ma tổn thất lớn hơn.”

Nghe được lời này, rất nhiều Thánh chủ lộ ra mỉm cười.

“Hai bên cần một thời gian khôi phục sinh cơ, khoảng thời gian này, Minh tộc ta muốn nhiều ra một cường giả cấp Thánh chủ, các ngươi định thế nào?” Thánh chủ Minh tộc đưa ra vấn đề này lần nữa.

“Lúc tấn cấp Thánh chủ, chúng ta phải ký kết khế ước trên định luật nhân quả của dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Hứa hẹn vĩnh viễn sẽ không xuất thủ với mười hai đại chủng tộc ở trung tâm Hỗn Độn.”

“Khế ước này, sau khi diệt đi tất cả đế quốc Thần Ma, danh ngạch phân phối hoàn mỹ, các đại tộc trở lại trạng thái thăng bằng lại giải trừ.”

“Đến lúc đó, nên tranh thì tranh, nên đánh thì đánh, như thế nào.” Thánh chủ tộc Thiên Thương sau khi trầm tư rất lâu nói.

“Cường giả cấp Thánh chủ mà bị các ngươi đối xử như thế, xem Minh tộc ta dễ ức hiếp à?” Minh tộc Thánh Giả lúc này không nhịn nữa.

“Ba món Hồng Mông chí bảo đứng đầu! Đưa ra nhất định phù hợp với pháp tắc chí cao của bản thân cường giả Minh tộc đó, nếu như không có, bọn ta tìm Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu luyện chế.”

Nghe được lời này, Thánh chủ Minh tộc trầm mặc lại.

Hồng Mông chí bảo đứng đầu, cho dù ở trong tay các đại Thánh chủ cũng cực kỳ trân quý, càng đừng nói là phù hợp với pháp tắc chí cao của bản thân.

Ngay cả Thánh chủ Minh tộc trong vô số kỷ nguyên này, cũng chỉ tìm được sáu món Hồng Mông chí bảo đứng đầu phù hợp với pháp tắc chí cao của bản thân.

Đây cũng là nguyên nhân hắn dám xưng là mạnh nhất trong Thánh chủ.

“Được, nhưng ta yêu cầu các ngươi mở ra bảo khố các tộc để ta chọn lựa Hồng Mông chí bảo đứng đầu.” Thánh chủ Minh tộc nói.

“Được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương gật đầu nói.

Sau khi đạt thành ý kiến thống nhất, hai bên đều thở phào nhẹ nhõm.

“Thánh chủ tộc Thiên Thương, chờ khi ta có năng lực thống nhất vùng Hỗn Độn, ta sẽ giữ tộc các ngươi lại bên cạnh làm quân sư của ta.” Thánh chủ Minh tộc bỗng nở nụ cười.

“Có lẽ phải làm ngươi thất vọng rồi, tộc Thiên Thương ta hướng tới tự do, không có thói quen làm chủng tộc phụ thuộc.”

“Nhưng ta cảm thấy hai tộc chúng ta có thể hợp tác, tương lai liên thủ cùng nhau đi khai phá vùng Hỗn Độn khác, chẳng phải sảng khoái lắm sao.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười ha ha nói.

“Quả nhiên, tộc Thiên Thương các ngươi biết dời đi mâu thuẫn nhất.” Thánh chủ Minh tộc nói xong, thân hình liền biến mất không thấy đâu nữa.

Các Thánh chủ khác cũng sôi nổi biến mất, trở về bản tộc kiểm kê tổn thất.

Ba ngày sau, một phân thân tạm thời của Từ Phàm xuất hiện tại một mảnh cương vực bị Quốc chủ Thần Ma tàn phá bừa bãi của Đế quốc Thánh Quang.

Chỉ thấy khu vực trong phạm vi hàng ngàn tỉ quang giáp đều bị hủy thành phế tích.

“Nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn trong cương vực lớn như này, nếu như không có lời của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, ta thật sự có thể đã bỏ lỡ.” Từ Phàm nói với Thánh chủ tộc Linh Hi đi cùng bên cạnh.

“Trong mười ba đại Thánh chủ, chỉ có hai người tinh thông pháp tắc chí cao Thời Gian, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chính là một người trong đó.”

Đúng lúc này, một dòng sông thời gian Hỗn Độn chảy qua khu vực hàng ngàn tỉ quang giáp xuất hiện.

Trong nhất thời, toàn bộ sinh linh trong cương vực này đều cảm giác chính mình tựa như rơi vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Sau đó, một chiếc đồng hồ đá cổ xưa xuất hiện phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Trên chiếc đồng hồ đá cổ xưa, có kim đồng hồ bị dòng sông thời gian Hỗn Độn khắc vào.

Ngay lúc này, Từ Phàm chỉ cảm thấy thời gian trong cương vực này hoàn toàn ngừng trôi.

Kim đồng hồ vẫn luôn dao động về phía trước trên đồng hồ đá dừng lại.

Một loại vĩ lực không cách nào dùng ngôn ngữ biểu đạt chợt xuất hiện, giống như một bàn tay điều khiển thời gian, bắt đầu nhẹ nhàng kích thích kim đồng hồ khắc độ thời gian tượng trưng cho dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Vùng Hỗn Độn thình lình chấn động, kim đồng hồ nhẹ nhàng chuyển động trở về một khắc.

Ở khu vực này, Từ Phàm cảm nhận rõ thời gian đang chảy về, mà hắn lấy góc độ của một người đứng xem bị thời gian bài trừ ra ngoài.

“Pháp tắc chí cao Thời Gian, xem ra ta còn tu luyện chưa tới nơi tới chốn lắm.” Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Theo kim đồng hồ dao động, thời gian từng chút chảy về.

Lúc sinh linh cuối cùng vẫn lạc trong khu vực này sắp phục sinh, tốc độ dao động của kim đồng hồ bỗng chậm lại.

Mà Từ Phàm thì lại tinh tế cảm ngộ lúc thời gian dao động chợt chậm lại kia.

Giống như xe đạp đột nhiên gia tăng trọng lượng, vượt qua giai đoạn không thích ứng lúc mới bắt đầu, tốc độ bắt đầu dần nhanh lên.

Từng đại thế giới bị hủy diệt bắt đầu dần hiện ra, như nước sông ngược dòng, bắt đầu hội tụ về đầu nguồn.

Càng lúc càng có nhiều sinh linh phục sinh, càng lúc càng có nhiều đại thế giới khôi phục.

Cảm nhận được một màn này, Từ Phàm bất chợt có cảm giác đột ngộ.

Lúc này, bên trong dòng sông thời gian Hỗn Độn xuất hiện bóng dáng Quốc chủ đế quốc Thần Ma đã hủy hoại khu vực này.

“Nếu ngươi dám cản thì đừng hòng rời khỏi đế quốc Thần Ma của ngươi nữa.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhìn về phía Quốc chủ Thần Ma đó nói.

Chương 1465: Lão lục

Theo kim đồng hồ trên đồng hồ đá cổ xưa nghịch chuyển thời gian, cương vực vùng Hỗn Độn rộng lớn này đã khôi phục lại trạng thái phồn hoa khi trước.

Lúc này, rất nhiều cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân được phục sinh cùng nhau xuất hiện bên ngoài đại thế giới.

“Đại ân của Thánh chủ, bọn ta suốt kiếp không quên!”

Một âm thanh xuyên qua vùng Hỗn Độn vang lên, vô số lực ý chí hướng về Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang biểu thị thần phục.

“Đứng dậy đi, đều là con dân Đế quốc Thánh Quang ta, đây là điều các ngươi nên có được.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhẹ nhàng nói.

Sau khi kết thúc nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm đánh tiếng chào hỏi với Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang rồi trở lại Tam Thiên giới.

Trong lòng hắn có điều cảm ngộ, muốn tiếp tục tu luyện, tranh thủ đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Một loại cảm giác nguy cơ hiện lên trong lòng Từ Phàm, nhân quả của phân thân số hai hắn mô phỏng ở trong dòng sông thời gian Hỗn Độn cũng bị mẫn diệt.

Lấy thực lực có thể đánh Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của số hai, lại không hề có sức phản kháng, nói diệt là bị diệt.

Trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm, hư ảnh phân thân số hai đang chậm rãi ngưng thực.

“Đây chính là nguy hiểm khi gây dựng cơ nghiệp, hoàn cảnh không tốt, tiểu đoàn đội của các ngươi nói diệt là bị diệt luôn.” Từ Phàm nhìn hư ảnh phân thân số hai nói.

“Nhân quả của bọn họ không bị xóa đi, thông qua dòng sông thời gian Hỗn Độn còn có thể phục sinh.”

“Không biết sau khi Đại thống lĩnh phục sinh, biết được ta không còn nữa, có thể đau lòng hay không?” Phân thân số hai thở dài nói.

“Nhất định sẽ đau lòng, dẫu sao cũng là Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu, ít nhiều sẽ vì ngươi chảy hai giọt nước mắt.” Từ Phàm vừa tu luyện, vừa tán gẫu với số hai vừa phục sinh trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

“Bên số một thế nào, có xảy ra chuyện gì không?” Phân thân số hai vừa nghĩ tới.

“Bên số một không sao, có Quốc chủ chuyên môn che chở, đế quốc Thần Ma đều bị hủy diệt, số một cũng không có chuyện gì.”

“Ngươi xem, đây chính là chỗ tốt khi gia nhập công ty lớn đó.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Lúc này hư ảnh phân thân số hai nhìn về phía thủy tinh pháp tắc chí cao như tinh thần kia, đưa tay từ trên tinh thần dẫn ra một thông đạo năng lượng rót vào bản thân.

“Từ từ phục sinh đi, thuận tiện ở đây tán gẫu với ta.”

“Thuỷ tinh pháp tắc chí cao này, dùng ở chỗ này lãng phí lắm.” Từ Phàm phất tay ngắt đi thông đạo năng lượng.

“Keo kiệt!” Phân thân số hai bĩu môi nói.

Lúc này, hư ảnh phân thân số một xuất hiện trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

“Thần Ma tân tấn bị Minh tộc Thánh chủ chém giết, nhưng nhân quả của hắn được bảo vệ, cho nên danh ngạch vẫn ở trong tay Thần Ma.” Phân thân số một nói.

Sau đó, phân thân số một lại nói qua tiền căn hậu quả của chuyện này, nhất là mưu đồ bên Thần Ma, nói đến nhất thanh nhị sở.

“Sao ngươi biết rõ ràng như thế?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Thân là đệ nhị tôn của Đế quốc Man Thú Thần Ma, lúc Quốc chủ mở hội nghị ta ở bên cạnh không quá đáng đúng không.” Số một cười nói.

“Nhưng nói tóm lại, lần này Thần Ma chịu thiệt, tổn hại, bất lợi tương đối lớn, muốn phục sinh Thần Ma tân tấn kia, ít nhất cần tốn đến mười vạn năm.”

Nghe những lời này, Từ Phàm lại bổ sung nói: “Ta nhận được tin tức từ chỗ Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, qua thời gian tiếp theo, bên

Minh tộc sẽ thêm ra một cường giả cấp Thánh chủ.”

“Hơn nữa mười ba đại chủng tộc trung tâm Hỗn Độn cũng đã ký kết một hiệp ước tương đối hoàn thiện, dựa theo tất cả tin tức tổng hợp chúng ta có được.”

“Giữa hai bên Thần Ma và sinh linh trong giới nhất định sẽ đánh nhau một trận, có thể là không chết không thôi.”

“Nếu tới lúc đó, tiền kỳ bên Nhân tộc Tam Thiên giới chúng ta có lẽ không có việc gì, nhưng trung, hậu kỳ thì khó nói.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Đánh thì đánh, có ta ở đây, bên Thần Ma tất bại.”

“Gần đây có mấy Quốc chủ Thần Ma đều định chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu ở chỗ ta, đến lúc đó chừa chút đường lui trên những Hồng Mông chí bảo này, thời khắc mấu chốt nhất định có thể đưa đến tác dụng không tưởng tượng nổi.”

“Quyết định chiến cuộc thành bại cũng không phải không thể.” Phân thân số một tỏ vẻ tất cả đều trong lòng bàn tay ta.

“Làm lão lục đắc ý quá ha.” Phân thân số hai hơi ghen ghét.

“Ngươi ở bên chỗ Thần Ma gì đó nói cho cùng cũng là lão lục, chẳng qua là ngươi tương đối không may thôi.” Phân thân số một nhìn hư ảnh số hai nói.

“Được rồi, bên ta còn phải luyện chế Hồng Mông chí bảo cho Quốc chủ, đi trước đây, có chuyện gì bảo Bồ Đào cho ta biết.” Bóng dáng phân thân số một biến mất không thấy đâu nữa.

“Bản thể, cho ta chút thủy tinh pháp tắc chí cao, ta phải phục sinh nhanh chút, không phải chỉ là Hồng Mông chí bảo sao, ta cũng có thể luyện chế!” Phân thân số hai nói.

“Thành thật ở lại đi, nhân quả Thần Ma kia của ngươi bị xoá bỏ, lúc này ngươi lại đột nhiên lòi ra Thần Ma cấp Hồng Mông Luyện Khí sư, nhất định sẽ khiến bên kia hoài nghi.”

“Chờ sau khi ngươi phục sinh, yên tâm ở yên trong tông môn, lúc không có chuyện gì thì luyện chế vài món Hồng Mông chí bảo cho các đệ tử cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm nói.

“Haiz, coi như ta không may!”

“Thánh chủ Minh tộc, ta nhớ hắn rồi!”

“Bản thể, chờ sau khi ngươi trở thành cường giả cấp Thánh chủ, giao quyền hạn chiến lực cho ta, ta muốn diệt hắn.” Phân thân số hai cắn răng nói.

“Đó là của Từ Cương, ngươi không thể động.” Từ Phàm cảm ngộ pháp tắc chí cao Thời Gian, phân ra một ít tinh thần lực tán gẫu với phân thân số hai.

“Vậy giao cường giả khác của Minh tộc cho ta.”

“Cái này thì được.”

Trong tiểu viện, Từ Cương nhìn phân thân tạm thời của Từ Phàm nói: “Sư phụ, ta xem tin tức thời gian thực trong kho số liệu, Minh tộc lập tức sẽ có thêm một cường giả cấp Thánh chủ.”

“Có nên thừa dịp cường giả đó chưa trở thành Thánh chủ, diệt trừ hắn trước không.”

Trong ánh mắt Từ Cương hàm chứa một luồng sát ý.

“Sau khi diệt trừ thì thế nào?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú nhìn đại đồ đệ.

“Tiếp tục lưu lạc trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, chờ sau khi thực lực đủ thì chúng ta lại giết về.” Từ Cương bá khí nói.

“Ý nghĩ rất tốt, nhưng không cần thiết, trước tiên chịu đựng, chờ sau khi thực lực thích hợp, một đợt đánh qua.” Từ Phàm phất tay nói.

“Gần đây ta để Bồ Đào chế tạo cho ngươi một phân thân, có thể hoàn mỹ phát huy ra thực lực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Cho dù là Quốc chủ giáng lâm, cũng chỉ có thể phá hủy phân thân của ngươi, không xóa đi được nhân quả trong dòng sông thời gian Hỗn Độn của ngươi.” Từ Phàm nói, lấy ra một phân thân dùng cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cộng thêm thuỷ tinh pháp tắc chí cao chế tạo.

“Tại sao lại là tộc Linh Hi?” Từ Cương nghi hoặc hỏi.

“Thuận tiện ngươi ở vùng Hỗn Độn lịch luyện, vẫn là câu nói kia, không có việc gì thì ra ngoài đi lại nhiều hơn.” Từ Phàm nói, giao lại phân thân cho Từ Cương.

“Ta biết rồi sư phụ.”

Sau khi Từ Cương rời đi, Từ Phàm đột nhiên cảm thấy, nhất định phải nghĩ một biện pháp để Minh tộc Thánh chủ không xóa đi được nhân quả Nhân tộc.

Lúc này, trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm.

Một phù văn pháp tắc chí cao Thời Gian từ pháp tắc chí cao Thời Gian ngưng tụ thành hiện lên trên đỉnh đầu Từ Phàm.

Từ Phàm từ từ mở mắt, trực tiếp từ trên tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao, tách ra một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao hơn một ngàn trượng.

Sau đó dưới lây nhiễm của phù văn pháp tắc chí cao Thời Gian, biến thành thủy tinh ẩn chứa pháp tắc chí cao Thời Gian.

Chương 1466: Lực lượng mượn vật

“Cho phân thân số ba của ngươi nắm giữ quyền hạn, nghĩ cách luyện chế một món Hồng Mông chí bảo để Thánh chủ Minh tộc không cách nào xóa đi nhân quả Nhân tộc.”

Từ Phàm đưa thuỷ tinh pháp tắc chí cao lớn ngàn trượng cho phân thân số hai.

“Ngươi không có thần vật chí cao loại pháp tắc thời gian, lấy thuỷ tinh pháp tắc chí cao Thời Gian này miễn cưỡng chống đỡ sẽ thiệt thòi.” Phân thân số hai nói.

“Không còn cách nào, đệ tử tông môn chúng ta dù sao cũng không thể cứ ở mãi ở đây không ra ngoài!”

“Lãng phí thì lãng phí, sau này tìm về trên người Thánh chủ Minh tộc là được.” Từ Phàm dửng dưng nói.

“Vậy được.”

Ý thức số hai tiến vào trong cơ thể phân thân số ba.

Sau đó trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao Thời Gian lớn ngàn trượng biến mất.

Trên Sinh Cơ tinh thần bên ngoài Tam Thiên giới, Vương Vũ Luân đang ở bên hồ Sinh Mệnh câu cá.

Tinh ở bên cạnh yên lặng chờ đợi.

“Đều đã nhiều năm như vậy, sao ngươi còn chưa tấn cấp cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.” Vương Vũ Luân tò mò thấy rõ hỏi.

Những năm này, Tinh vẫn luôn đi dạo lung tung trong Tam Thiên giới, thỉnh thoảng sẽ tới bên cạnh Vương Vũ Luân xem một chốc.

“Tối cao của tộc Hỗn Nguyên thú bọn ta bị hạn chế ở cảnh giới Đại Thánh Nhân, muốn đột phá rất khó.”

“Cảnh giới Đại Thánh Nhân cũng rất tốt, có cha ở đây, không ai dám bắt nạt ta.”

Lúc này Tinh đã trưởng thành một thiếu nữ duyên dáng yêu kiều, một thân váy dài màu xanh biếc, thoạt nhìn đẹp đẽ dị thường.

“Vậy cũng được, dù sao bảo khố của cá nhân ta đã mở ra cho ngươi, có thời gian đi xem thử có món nào có thể giúp ngươi giải trừ hạn chế, tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân hay không.” Vương Vũ Luân nhìn mặt hồ Sinh Mệnh nói.

“Cảm ơn cha.” Tinh nở nụ cười.

Đúng lúc này, một đợt dao động không gian dâng lên.

Nơi xa, một đôi linh lộc đang lặng lẽ gặm một gốc Tiên Thiên linh căn.

“Tiểu Hoa, đừng ăn nhanh như vậy, cẩn thận no căng các ngươi.” Vương Vũ Luân nhìn đôi linh lộc đang ăn từng ngụm Tiên Thiên linh căn, không nhịn được nhắc nhở.

Tiểu Hoa chỉ quay đầu nhìn Vương Vũ Luân một thoáng, tựa như đang nói cho hắn biết đừng lo chuyện bao đồng.

“Bỏ đi, mặc kệ, thích ăn thì ăn đi.”

Đối với Tiểu Hoa vẫn luôn đi theo Ẩn Linh môn trưởng thành, Vương Vũ Luân còn rất yêu quý.

Ngay lúc này, cần câu trong tay Vương Vũ Luân chợt căng ra.

Cảm nhận cường độ trong đó, Vương Vũ Luân biết muốn lên món hàng lớn.

“Tiểu Tinh, đừng quấy rầy ta, ta phải chuyên tâm chiến đấu!”

Vương Vũ Luân nói, một bộ Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu bao trùm toàn thân xuất hiện, trong nhất thời, một luồng khí thế cường hãn từ trên người hắn phát ra.

Ba ngày sau, dưới sự cố gắng của Vương Vũ Luân, món hàng lớn rốt cuộc nổi lên mặt nước.

Chỉ gặp một cánh cửa đá hoa lệ dị thường bị câu ra, phía trên có rất nhiều chữ viết hắn xem không hiểu.

“Bồ Đào, để vào trong bảo khố tông môn, chờ Từ đại ca có thời gian để hắn xem.” Vương Vũ Luân nói.

Một ánh sáng truyền tống sáng lên, cửa đá biến mất không thấy đâu nữa.

Lúc này, Từ Phàm đang tu luyện nghe được báo cáo từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, Vương Vũ Luân câu lên một cánh cửa đá, bên trên có khắc chữ viết kiếp trước của ngươi.”

Từ Phàm đang tham ngộ pháp tắc chí cao Thời Gian từ từ mở mắt.

Một ánh sáng truyền tống sáng lên, cánh cửa đá xuất hiện trong không gian dưới lòng đất.

Từ Phàm nhìn thấy chữ viết phía trên, không khỏi có cảm giác lạ lẫm quen thuộc.

“Thái Hoa Thiên môn.” Từ Phàm nhìn mấy chữ trên cửa chính chậm rãi nói.

Cuối cùng lại nhìn lên những chữ khác trên cửa đá.

“Viễn Cổ Thần đình…”

Từ Phàm nhìn một lát mới hiểu, cánh cửa đá là một món chí bảo thế lực Viễn Cổ Thần đình sử dụng để xuyên qua vạn giới.

Một tay nhẹ nhàng đặt lên trên cửa đá này, nhưng Từ Phàm cảm giác không thấy bất cứ khác thường gì.

“Không có phản ứng?”

Cuối cùng Từ Phàm lại dùng đủ loại phương pháp, đều không thể tiến hành kích hoạt cửa đá.

Lúc này, Từ Phàm chợt nghĩ đến pho tượng không mặt kia.

Sau khi triệu hoán ra, cánh cửa đá trước mắt bắt đầu dần có phản ứng.

Đường vân trên cửa đá bắt đầu chậm rãi sáng lên, từ cái bệ bắt đầu từ từ lan tràn lên phía trên.

Nhưng đến đường vân lớn nhất ở giữa cánh cửa sau cùng, lại trước sau sáng không nổi.

“Đây là có ý chưa kết nối đến mạch lưới?” Từ Phàm sờ cằm suy nghĩ nói.

“Căn cứ theo suy đoán, hẳn là.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Được rồi, cứ để vào trong bảo khố trước, chờ ta có thời gian lại từ từ nghiên cứu.”

Phòng luyện khí trong không gian dưới lòng đất, phân thân số hai nhìn phân thân số năm đang luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu, đột nhiên có một ý nghĩ to gan, sau đó tìm đến Từ Phàm.

“Bản thể, nếu không ngươi và phân thân số một thu hoạch một đợt lớn, Tam Thiên giới chúng ta trực tiếp thoát đi vùng Hỗn Độn này thì thế nào?”

“Dù sao cuối cùng ngươi cũng phải đi tìm quê nhà của ngươi, không bằng sớm bước vào hành trình.” Phân thân số hai càng nói càng phấn khích.

“Không nói những cái khác, hai bên ít nhất có thể lừa được sáu, bảy món thần vật chí cao.”

Phân thân số hai vẫy tay thả ra hình ảnh phân thân số năm luyện chế Hồng Mông chí bảo.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, bất kể là Quốc chủ hay Thánh chủ, chỉ cần dám động đến thần vật chí cao của hắn, Ẩn Linh môn chúng ta chỉ có kết cục bị diệt.”

“Cường giả cấp Thánh chủ, lợi hại hơn ngươi nghĩ nhiều.” Từ Phàm nói, đồng bộ cho phân thân số hai suy đoán thực lực của một cường giả cấp Thánh chủ.

“Được rồi, là ta nghĩ đơn giản, nếu như ngươi tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, mang theo Tam Thiên giới thoát đi hẳn là không thành vấn đề ha.”

“Tâm đừng quá tối, vùng Hỗn Độn này, chúng ta còn có nhân quả đã mất, không thể rời đi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Dựa theo hắn thôi diễn, nếu muốn triệt để rời khỏi vùng Hỗn Độn, nhất định phải tiến vào đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn, mang ra nhân quả của chính mình.

Nếu mang Tam Thiên giới và Nhân tộc trong đó rời đi, vậy sẽ càng phức tạp hơn.

Ngay lúc này, Từ Phàm bỗng cảm giác được một đợt dao động chiến đấu cường đại từ chỗ sâu vùng Hỗn Độn truyền đến.

“Bản thể, Thánh chủ Minh tộc và Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma đánh nhau, nhìn phương hướng hẳn là chỗ ngươi, cẩn thận một chút.”

Giọng số một từ trong lòng Từ Phàm vang lên.

“Thánh chủ Minh tộc còn giở trò sau lưng, quá vô sỉ!” Từ Phàm đau trứng nói.

“Bồ Đào, chuẩn bị sẵn trạm trung chuyển thế giới.”

“Đã khởi động.”

Từ Phàm biết, Thánh chủ Minh tộc muốn lợi dụng dao động chiến đấu với Quốc chủ Thần Ma để phá hủy Nhân tộc.

Một chiêu này rất thâm, Thánh chủ đại tộc khác cũng không nói được gì.

Lúc bọn họ đánh nhau với Quốc chủ Thần Ma, phá hủy mấy chục đại thế giới rất bình thường.

Lúc Từ Phàm đang đau đầu, trong vùng Hỗn Độn hiện ra một luồng thánh quang.

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi mẹ nó thật là một tên phế vật, đánh sao mà có thể để hắn đánh tới khu vực trung tâm Hỗn Độn luôn vậy!”

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang gào thét, muốn thu lại cả vùng Hỗn Độn.

“Có bản lĩnh ngươi đến đây!” Thánh chủ Minh tộc dỗi về.

“Thánh chủ Minh tộc, khí độ của ngươi còn không lớn bằng sâu kiến, chút rộng lượng đều không có.”

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mắng xong, lập tức nhào vào chiến đấu với Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma.

Lúc này, Từ Phàm mới nhớ tới, Hồng Mông chí bảo đứng đầu phân thân số năm đang luyện chế, là của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang.

Nghĩ tới đây, khóe miệng Từ Phàm hơi giương lên.

Chỉ cần phân thân của hắn luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu, vậy Nhân tộc Tam Thiên giới nhất định sẽ có một cường giả cấp Thánh chủ che chở.

Chương 1467: Sư phụ Nguyên chủ

Từ Phàm nghĩ thông suốt điểm này, nháy mắt toàn thân thông thấu, lúc này liên hệ với Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Ta có phân thân, hiện tại có thể đồng thời luyện chế hai món Hồng Mông chí bảo đứng đầu, Thánh chủ có thể đưa thần vật chí cao tới.”

Tin tức vừa gửi tới, ý chí Thánh chủ tộc Thiên Thương liền giáng lâm bên ngoài Tam Thiên giới.

Từ Phàm cũng đi theo xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Thánh chủ Nhân tộc, đây cũng không phải là nói đùa, ngươi xác định một mình ngươi có thể đồng thời luyện chế hai món Hồng Mông chí bảo đứng đầu sao?” Thánh chủ tộc Thiên Thương hỏi.

Mặc dù hắn không phải Hồng Mông Luyện Khí sư, nhưng cũng biết cấp bậc như bọn họ, phù văn cấp pháp tắc chí cao không thể dùng nhiều.

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu, trịnh trọng nói.

Một thần vật tản ra khí tức pháp tắc chí cao chậm rãi rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Vật này là do ta thu được từ trong sào huyệt một cự thú ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, cực kỳ không dễ, Từ đại sư, kính nhờ ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Giao cho ta, đảm bảo luyện chế ra một món Hồng Mông chí bảo làm Thánh chủ hài lòng.” Từ Phàm nói.

“Vậy ta chờ tin tức tốt của Từ đại sư.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói xong lập tức tiêu tán không thấy đâu nữa.

“Số hai, ta dùng thủy pháp tắc tinh chí cao giúp ngươi khôi phục, nhường ra phân thân số ba cho ta.” Trở lại không gian dưới lòng đất, nhìn số ba bị phân thân số hai khống chế nói.

“Được, nhưng ngươi vì để cường giả cấp Thánh chủ để ý nơi này, đồng thời luyện chế hai món Hồng Mông chí bảo đứng đầu thật sự không sao đấy chứ?” Phân thân số hai lo lắng hỏi.

“Yên tâm, không phải cùng một loại pháp tắc chí cao, không có vấn đề gì lớn.”

Từ Phàm nói, từ trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn chia nhỏ ra một khối thủy tinh pháp tắc chí cao phạm vi vạn trượng dung nhập vào trong bản nguyên của phân thân số hai.

Không lâu sau, phân thân số hai khôi phục lại trạng thái toàn thịnh.

“Không tệ, cảm giác đồ vật cuối cùng hệ thống này của ngươi để lại cho ngươi vẫn rất có giá trị, từ từ dùng, chống đỡ đến khi ngươi trở thành cường giả cấp Thánh chủ tuyệt đối không thành vấn đề.” Số hai nói.

“Từ từ đến, nhân khoảng thời gian thái bình này, trước tiên tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lại nói.”

Dựa theo suy đoán của Từ Phàm, ít nhất gần đây Thánh chủ Minh tộc sẽ không có ý đồ với Nhân tộc.

“Chờ sau khi ta trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, nhất định phải dỗi Thánh chủ Minh tộc, nào có đạo lý cả ngày phòng trộm.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên ý lạnh thấu xương.

Trong Đế quốc Thánh Quang, một nam tử tộc Linh Hi đang mặt không biểu cảm đi dạo trên con đường phồn hoa nhất ở một đại thế giới.

Bên cạnh theo cùng một nữ tử tộc Linh Hi hết sức phấn khởi nhìn xung quanh.

“Tên đầu gỗ ngươi, nếu không phải sư phụ bảo ngươi ra ngoài, ngươi có thể ở trong tông môn cả một đời mất.”

“Thật ra ở cả một đời rất tốt, ta thật sự không muốn ra ngoài.”

“Nhưng lần này ra ngoài, Tiểu Hề, ngươi coi trọng món nào cứ tùy tiện mua, chỉ cần đủ thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Nhìn thê tử cũng ngụy trang thành tộc Linh Hi bên cạnh, Từ Cương cười nói.

“Thật sao!”

“Ngươi thử xem chẳng phải rõ à.”

“Vậy lần này sư phụ bảo ngươi ra ngoài bao lâu?” Nữ tử hỏi.

“Sư phụ không kêu ta trở về thì ta không thể trở về.” Từ Cương buồn rầu nói.

“Vậy vừa vặn, chúng ta đi dạo hết một vòng toàn bộ các đại chủng tộc trung tâm Hỗn Độn.” Nữ tử hưng phấn.

“Được, ra ngoài rồi thì nghe ngươi.”

Cương vực chỗ Tam Thiên giới, trong đại thế giới số sáu, Nguyên chủ đưa tay trấn áp một cự thú cấp Đại Thánh Nhân.

“Thế giới này không tầm thường, sinh linh không có trí tuệ trong giới vậy mà có thể trưởng thành đến cấp Đại Thánh Nhân, đưa về nghiên cứu, đừng quên chia sẻ thành quả với Ẩn Linh môn.” Nguyên chủ thuận miệng phân phó.

“Biết rồi, chuyên tâm trấn áp cửa thâm uyên này, cân bằng năng lượng bên trong, đừng phá huỷ hết cả đại thế giới.” Hoàng Sơn ở bên cạnh nói.

“Ừm, chỉ là đại thế giới này thật đúng là có chút bất lợi cho Nhân tộc chúng ta trưởng thành.” Hoàng Sơn có phần tiếc nuối nói.

“Có thể khai phá tài nguyên là được rồi, đại thế giới Nhân tộc vốn có trước kia, đâu thể ở nơi đó sinh tồn nữa.”

“Đến lúc đó chuyển dời những dị tộc kia đến đại thế giới này là được.” Hoàng Sơn nhìn cửa lớn thâm uyên không biết rộng bao nhiêu chậm rãi nói.

Lúc này, một đám cự thú Đại Thánh Nhân ý đồ xông phá phong tỏa của Nguyên chủ đi về trong Hỗn Độn.

Mặc cho số lượng tụ tập nhiều như thế, nhưng tất cả đều bị Nguyên chủ dễ dàng áp chế.

“Ngươi đã nghe chưa, bên Ẩn Linh môn bắt đầu chế tạo phân thân lại rồi đó.”

“Muốn rời khỏi cương vực Nhân tộc này, nhất định phải dùng phân thân, nếu không bị Minh tộc phát hiện sẽ bị trực tiếp diệt trừ.”

“Đến lúc đó sau khi phân thân luyện chế thành, ta muốn một bộ ra ngoài xem xem.”

“Lâu như vậy, ta còn chưa đi dạo đàng hoàng ở trung tâm Hỗn Độn đâu.” Nguyên chủ nhìn Hoàng Sơn mong chờ nói.

“Đều đã là tình hình này, còn đi dạo cái gì, an tâm khai phá xong hai đại thế giới này mới là quan trọng nhất.” Hoàng Sơn nói.

“Nhưng mấy tiền bối kia đều buồn tẻ ở Ẩn Linh môn chờ phân thân của bọn họ.” Trong lòng Nguyên chủ thấy hơi không công bằng.

“Ngươi đều đã gọi bọn họ là tiền bối, đương nhiên phải tôn trọng tiền bối.” Hoàng Sơn hơi nhếch khóe môi lên.

“Thiên Diệt, tới!”

“Ta mệt mỏi, thay ta một lát!”

Sau khi Thiên Diệt tới, Nguyên chủ bèn bắt đầu đình công.

Nhìn thâm uyên phía dưới, Thiên Diệt cười khổ lắc đầu.

“Nguyên chủ đại nhân của chúng ta từ sau khi đi vào đại thế giới này, vẫn luôn muốn rời khỏi đội ngũ, tự mình đi tiêu dao.”

“Cho nên chúng ta nhất định phải nghĩ cách trói Nguyên chủ đại nhân lại, không thể để hắn chạy lung tung khắp nơi.” Ánh mắt Hoàng Sơn cảnh giác nhìn Nguyên chủ.

“Hiện tại phân thân bên Ẩn Linh môn còn chưa luyện ra, sau này sau khi luyện chế ra, Nguyên chủ nhất định là người đầu tiên dùng, hơn nữa còn là người đầu tiên rời đi.” Thiên Diệt khẳng định nói.

“Trước kia lúc còn chưa có Ẩn Linh môn, Nhân tộc Tam Thiên giới không xuất hiện nguy cơ diệt vong thì Nguyên chủ đều sẽ không trở về.”

“Hiện tại có một cây trụ thông thiên đỡ phía trên, chỉ cần ngươi buông tay, Nguyên chủ dám không trở lại cho ngươi xem luôn.”

Thiên Diệt nói rồi thở dài.

Nhìn Nguyên chủ đình công, trong đầu Hoàng Sơn đột nhiên có ý nghĩ.

Một chỗ bên hồ tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm và Hoàng Sơn phẩm trà.

“Muốn phục sinh sư phụ Nguyên chủ, vậy ngươi phải chờ sau khi ta đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới được.”

“Chân linh của sư phụ Nguyên chủ ở trong dòng sông thời gian đã tiêu tán, muốn tìm được chân linh, phải tới gần đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn mới có thể.” Từ Phàm giải thích.

“Thánh chủ, là ta vô tri quấy rầy rồi.” Hoàng Sơn áy náy nói.

“Đừng vội, mục đích của ngươi là phục sinh sư phụ Nguyên chủ để quản Nguyên chủ nhỉ.”

“Mặc dù không thể lấy chân linh làm hạch tâm phục sinh sư phụ hắn, nhưng ta có thể lấy ra ký ức của sư phụ Nguyên chủ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, sáng tạo ra một người mới.”

“Chờ có thể chờ sau khi tìm được chân linh của sư phụ Nguyên chủ ở đầu nguồn Hỗn Độn dòng sông thời gian lại dung hợp với nhau.” Từ Phàm phẩm trà, cười nói.

Đối với sự trì trệ của Nguyên chủ, Từ Phàm hiểu rất rõ.

“Ý này được đấy!” Hoàng Sơn nháy mắt kích động.

“Vậy làm phiền Thánh chủ.”

Hoàng Sơn đứng dậy, đang muốn hành lễ, lại bị Từ Phàm ngăn cản.

“Giao tình giữa chúng ta nhiều năm như thế, chút chuyện nhỏ này rất đơn giản, không cần cảm ơn.”

Chương 1468: Căn nguyên

không có đời sau

Tại biên giới hư vô của dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm nhẹ nhàng vươn tay.

Từng quang đoàn hội tụ lại trong tay Từ Phàm.

Cuối cùng ngưng tụ thành tượng thủy tinh của sư phụ Nguyên chủ.

Sau đó, thế giới vô tự triển khai, một bộ thể xác Đại Thánh Nhân trống rỗng tạo ra, dung hợp với tượng thủy tinh.

Hoàng Sơn ở bên cạnh rung động nhìn một màn này, sau khi Nguyên chủ trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân, cũng từng thử phục sinh sư phụ hắn.

Chỉ triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn đã hao hết lực lượng toàn thân.

Lúc này, thân thể sư phụ Nguyên chủ được đắp nặn thành chậm rãi mở mắt.

“Đây là nơi nào?”

“Các ngươi là ai?”

“Tam Thiên giới bây giờ thế nào?”

Sư phụ Nguyên chủ tò mò người quan sát xung quanh, sau khi nhìn thấy Tam Thiên giới đã mở rộng gấp mấy lần, trong ánh mắt toát ra cảm giác vừa quen thuộc lại vừa xa lạ.

“Vĩnh Xương tiền bối, còn nhớ ta không?” Hoàng Sơn kích động đi tới bên cạnh sư phụ Nguyên chủ.

“Ngươi là, Hoàng Sơn?” Sư phụ Nguyên chủ nghi hoặc nói.

“Đúng vậy, ta là Hoàng Sơn đây.”

“Là Thánh chủ Nhân tộc phục sinh ngươi.” Hoàng Sơn giải thích.

“Thánh chủ Nhân tộc, cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân!” Sau khi cảm nhận được tu vi sâu không lường được của Từ Phàm, sư phụ Nguyên chủ hưng phấn nói.

“Ngươi là môn chủ đời thứ mấy của Nguyên Thủy tông?!”

“Tiểu tử thối Nguyên chủ kia thế nào rồi?” Sư phụ Nguyên chủ nhìn Từ Phàm hỏi.

Nghe được lời này, Hoàng Sơn bên cạnh lúng túng, lặng lẽ truyền âm một câu cho sư phụ Nguyên chủ.

Thoáng cái sư phụ Nguyên chủ cũng lúng túng.

“Thánh chủ, lời nói vừa rồi có hơi thất lễ, Vĩnh Xương ở đây tạ lỗi.” Sư phụ Nguyên chủ hành lễ với Từ Phàm nói.

“Không sao, ngươi cũng là tiền bối Nhân tộc ta mà, hiện tại các ngươi đi tìm Nguyên chủ đi thôi.” Từ Phàm cười phất tay tỏ vẻ không thèm để ý, sau đó về lại Ẩn Linh môn.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân đang hí hoáy một chậu hoa, cười hỏi: “Ngươi định đưa gốc Đan Nguyện hoa này cho ai?”

“Chuẩn bị đưa cho sư phụ, nàng đã dừng lại ở cảnh giới Đại Thánh Nhân lâu như thế rồi, xem thử Tiên Thiên linh căn này có thể làm nàng đột phá hay không.” Trương Vi Vân nói.

“Quá sức, sư phụ ngươi không có mệnh đó, Đại Thánh Nhân đã là cực hạn.” Từ Phàm nằm lên ghế dựa, nhẹ đung đưa.

“Dùng hết tấm lòng là được.” Trương Vi Vân không để ý nhiều như vậy.

Sau khi hí hoáy chậu hoa xong, Trương Vi Vân nằm xuống bên cạnh Từ Phàm.

“Phu quân, bây giờ ngươi đã là cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, ta bây giờ cũng thế, hai người chúng ta bây giờ có thể…” Trương Vi Vân nhìn Từ Phàm, mong chờ hỏi.

“Vi Vân, ta biết vì sao chúng ta không thể sinh hạ hài tử rồi.” Từ Phàm nghiêm túc nhìn Trương Vi Vân nói.

“Vì sao?” Trương Vi Vân cũng nghiêm túc lên.

“Còn nhớ trước kia lúc chúng ta đều ở tông môn không, ta từng nói quê nhà của ta ở một nơi rất rất xa.”

“Chúng ta muốn để lại đời sau, chỉ có quay về quê nhà trước, tìm kiếm căn, mới có thể.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Vậy ta sẽ cùng phu quân tìm kiếm quê nhà, vĩnh viễn bầu bạn với phu quân.” Trương Vi Vân chôn đầu trong ngực Từ Phàm.

Thời gian vạn năm, dưới bầu không khí hòa bình này trôi qua.

Trong vạn năm này, Từ Phàm vừa tu luyện, vừa mang theo Trương Vi Vân, đi khắp các đại thế giới trong cương vực Nhân tộc.

“Bản thể, món Hồng Mông chí bảo ngươi muốn đã luyện chế xong, ngươi có muốn hay không tới xem thử không?” Giọng số hai vang lên trong lòng Từ Phàm.

Đang Từ Phàm thưởng thức phong cảnh với Trương Vi Vân chợt dừng lại một thoáng.

Cuối cùng một cánh cửa không gian mở ra, Từ Phàm mang Trương Vi Vân bước vào cánh cửa truyền tống.

Trong không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn Hồng Mông chí bảo như ao nước.

“Vĩnh Hồn trì, đủ để dung nạp nhân quả của tất cả cường giả Nhân tộc cấp Thánh Nhân trở lên.”

“Ngâm dưới nước ao ẩn chứa pháp tắc chí cao trong Vĩnh Hồn trì, Hỗn Độn Thánh chủ tuyệt đối không xóa đi được nhân quả trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Phân thân số hai giải thích.

“Nếu ta đoán không sai, nước trong ao này cần thủy tinh pháp tắc chí cao bổ sung!” Từ Phàm thong thả nói.

“Đã sớm cân nhắc đến, nước trong ao này đủ để chống đỡ ngàn vạn năm, đến khi đó, vấn đề này còn là vấn đề sao?” Phân thân số hai đắc ý nói.

“Được, coi như ngươi qua ải.”

Trung tâm Hỗn Độn, trong cương vực tộc Tinh Hải, ba sư đồ Vương Hướng Trì đang tầm bảo chợt nhận được tin tức của Bồ Đào.

“Sư phụ, phân thân của tông môn đã đổi mơi, bây giờ chúng ta có thể trở về thay đổi phân thân cấp bậc cao hơn.” Hàn Phi Vũ hưng phấn nói.

“Quan trọng nhất là có thể lấy hình thái Nhân tộc xuất hiện.” Kiếm Vô Cực hưng phấn nói.

“Được, bây giờ chúng ta trở về.”

Lúc này, tất cả Nhân tộc rời đi cương vực Nhân tộc đều nhận được tin tức, thế là sôi nổi lên đường, trở về Tam Thiên giới.

Một cánh cửa ánh sáng mở ra, phu thê Từ Cương từ đó đi ra.

“Rốt cuộc có thể trở về tông môn!” Từ Cương phấn khích nói.

Từ Cương ở trung tâm Hỗn Độn du đãng vạn năm, trong lòng có một loại cảm giác mỏi mệt dị thường.

Nhưng những cảm giác mỏi mệt này sau khi nhìn thấy Tam Thiên giới nháy mắt hóa thành hư vô.

Trong tiểu viện, hai phu thê Từ Cương bái kiến Từ Phàm.

“Đứng lên đi, vạn năm này ở trung tâm Hỗn Độn chơi thế nào?” Từ Phàm cười ha ha hỏi.

“Quan sát chiến lực của cường giả cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của mười ba đại tộc, bất chợt cảm giác bản thân còn thiếu sót rất nhiều, cần tiếp tục tu luyện.” Từ Cương nói.

“Thôi, để ngươi ở bên ngoài du đãng vạn năm, chỉ có chút thu hoạch ấy.” Từ Phàm cười khổ.

“Nếu đã vậy, trở về tu luyện cho tốt đi, tranh thủ sớm ngày trở thành cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu.” Từ Phàm phất tay nói.

Không bao lâu sau, ba sư đồ Vương Vũ Luân cũng về đến tông môn, việc đầu tiên là đến tiểu viện bái kiến Từ Phàm.

“Bái kiến sư phụ!”

“Bái kiến sư tổ!”

“Đứng lên đi, những năm này ở bên ngoài có thu hoạch gì không?” Từ Phàm hỏi.

“Vạn năm này, thu hoạch lớn nhất của bọn ta là đã tìm ra lối vào khu vực vùng Hỗn Độn Kính tàn phá còn chưa bị cắn nuốt.”

“Nhưng trong đó cách một tầng thông đạo rất dày vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, bọn ta không có biện pháp tiến vào.” Vương Hướng Trì nói.

“Đổi một phân thân, chờ khi đến cửa vào, xin Bồ Đào Hỗn Độn chi chu, các ngươi ngồi Hỗn Độn chi chu đi qua.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ.”

Sau khi ba sư đồ Vương Hướng Trì rời đi, một bóng người không mặt đứng sau lưng Từ Phàm.

“Lại thêm ba vạn năm nữa là có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, khoảng này thời gian tốt nhất đừng xảy ra nhiễu loạn gì lớn.”

Từ Phàm ngẩng đầu xuyên thấu qua Tam Thiên giới nhìn về vùng Hỗn Độn nơi xa.

Hắn cảm giác trong đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn có một lực lượng cường đại sắp sửa khôi phục.

Tại cương vực Minh tộc ở trung tâm Hỗn Độn, lại có một lực lượng không hề che giấu cũng đang dựng dục, chờ đợi chấn động toàn bộ vùng Hỗn Độn.

“Điểm thời gian này, kẹt thật là cmn chuẩn.” Từ Phàm không khỏi mắng một câu.

Ngay lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhìn về hướng động phủ của Chu Khai Linh.

Lúc này một đại đạo Hỗn Độn to lớn đang chậm rãi hội tụ, một luồng ánh sáng từ chỗ sâu vùng Hỗn Độn bắn tới bao phủ trong động phủ Chu Khai Linh.

“Tiểu tử thối này, thế mà tự mình sáng tạo ra một con đường đại đạo từ phàm nhân đến Hỗn Độn Thánh Nhân, thật là có kiên nhẫn.” Từ Phàm không khỏi nở nụ cười.

Chương 1469: Vận Không Lành

Bóng dáng Chu Khai Linh xuất hiện trên bầu trời Ẩn Linh môn.

Trong hào quang ngũ sắc chiếu rọi, giống như trở thành thần linh.

Sau đó một luồng khí vận của vùng Hỗn Độn rót vào trong cơ thể Chu Khai Linh.

Lúc mọi người ở đây chờ mong, phía sau phát triển như thế nào.

Đột nhiên cảm giác trong lòng căng thẳng, một dòng sông tựa như đại biểu cho vận rủi xuất hiện.

Bắt đầu vây quanh Chu Khai Linh xoay tròn.

Trong dòng sông đó, dường như giấu đi vô tận đồ vật bẩn, cảm giác chỉ cần dính vào một chút, mọi thứ của bản thân, thậm chí kể cả nhân quả đều sẽ bị lây nhiễm.

Giữa không trung, bên trong Ẩn Linh môn, bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cau mày nhìn dòng sông màu đen kia.

“Sau này nói cái gì cũng không thể luận bàn với sư huynh, đại đạo Hỗn Độn này kinh khủng quá rồi.” Vương Huyền Tâm nói, nghĩ đến cảnh hắn khiêu chiến các phân thân số liệu chiến lực cao cường trong tông môn trước đây.

Khi đó, hắn tràn ngập tò mò đối với thực lực của tất cả mọi người trong tông môn.

Mãi đến một ngày, hắn tò mò khiêu chiến Chu Khai Linh sư huynh, người tất cả mọi người trong tông môn chưa từng khiêu chiến qua.

Lần đó, hắn chấp nhận hắn thua, hắn bái phục rất triệt để, lúc rời khỏi Nguyên giới, trong mắt thậm chí vẫn còn một chút sợ hãi.

Nhìn thấy dòng sông không lành màu đen này, Vương Huyền Tâm nghĩ đến tuổi nhỏ vô tri khi đó.

“Tiểu sư đệ cả đời xuất thủ không thua trận, đồng thời hắn cũng là người không thể nhất trêu chọc trong tông môn.” Từ Cương cười nói, nghĩ trước đây hắn còn học được từ chỗ tiểu sư đệ mấy chiêu.

Lúc này, dòng sông màu đen giống như đại biểu không lành chậm rãi hóa thành một phù văn, dung nhập vào trong cơ thể Chu Khai Linh.

Dị tượng biến mất, Chu Khai Linh từ từ mở mắt.

“Sư phụ, ta thành rồi!” Chu Khai Linh có phần kích động nói.

Hắn từ lúc Kim Tiên đã bắt đầu tham ngộ sáng tạo đại đạo chuyên thuộc cho chính mình, bây giờ cuối cùng cũng thành công.

“Không tệ, đại đạo Hỗn Độn này của ngươi cực kì hoàn chỉnh, sau này Nhân tộc chúng ta lại nhiều thêm tu sĩ một mạch đại đạo.”

“Thế nào, nghĩ xong tên cho đại đạo ngươi sáng tạo chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Đồ nhi đã nghĩ xong, vẫn là tên ban đầu, Vận Không Lành.”

“Tốt!”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng nâng tay, lại là một dòng sông vận không lành màu đen xuất hiện.

Sau đó dần thu nhỏ, hóa thành một ngọc điệp rơi vào trong tay Từ Phàm.

“Bồ Đào, đưa vào Tàng Kinh các trong tông môn.” Từ Phàm phân phó.

“Sư phụ, đồ nhi có một ý tưởng.” Chu Khai Linh nói.

“Nói nghe xem?”

“Ngoài pháp môn Hỗn Độn Thánh Nhân ra, đồ nhi muốn miễn phí truyền đạo đạo này cho toàn bộ Nhân tộc.”

“Ra một phần sức vì Nhân tộc sau này đứng trên đỉnh phong vùng Hỗn Độn.”

Lúc này, một luồng khí vận Nhân tộc to lớn chậm rãi ngưng tụ trong cơ thể Chu Khai Linh.

“Có thể, nhưng đạo này của ngươi có hơi lệch, người có thiên phú đó không biết có bao nhiêu, có học hay không lại là một chuyện khác.” Từ Phàm khuyên bảo.

“Không sao, chỉ cần có truyền thừa, không ai muốn học cũng không phải vấn đề.” Chu Khai Linh nói.

“Vận không lành, thứ này thoạt nhìn không bẩn bằng thần thông ngươi sáng tạo sớm nhất trước kia, nhưng nơi đó, những gì trong nhân quả, thần hồn, tinh thần lại bẩn đến không thể bẩn hơn nữa.”

“Ngụy trang một chút, qua bên Minh tộc thử nghiệm xem.” Từ Phàm cũng phất tay nói.

“Sư phụ, ngươi cho phép ta xuất thủ sao!” Chu Khai Linh ngạc nhiên lẫn vui mừng hỏi.

“Đi đi, nhiều năm như vậy ru rú trong tông môn nghiên cứu đại đạo, ra ngoài đi dạo một vòng cũng nên.”

“Đa tạ sư phụ!”

Dưới sự kích động, sau lưng Chu Khai Linh vậy mà hiện ra một dòng sông vận không lành, một luồng khí tức dị dạng khuếch tán ra.

Khí tức đó nháy mắt lan khắp nửa Ẩn Linh môn.

Lúc này, đệ tử Ẩn Linh môn bị khí tức này lây nhiễm thay đổi cả sắc mặt.

Một luồng lực lượng vận rủi to lớn cứ như vậy trực tiếp xuất hiện trong thần hồn bọn họ.

Chu Khai Linh phản ứng lại, vội vàng thu hồi dòng sông vận không lành.

“Sư phụ, hình như ta gây họa rồi.” Chu Khai Linh nhìn đệ tử Ẩn Linh môn bị lây nhiễm nói.

“Sau này ngươi phải khống chế lại thứ này đi, khuếch tán ra sẽ ảnh hưởng rất lớn.”

Một thế giới vô tự trực tiếp bao phủ lại toàn bộ Ẩn Linh môn.

Dòng sông thời gian Hỗn Độn xuất hiện, bắt đầu chậm rãi ngược dòng.

Dưới trạng thái duy trì thanh tỉnh của đệ tử Ẩn Linh môn, thời gian lùi lại ba hơi thở trước đó.

Tất cả khí tức lại trở về trong cơ thể Chu Khai Linh.

“Ngại quá sư phụ, vừa rồi không áp chế được.” Chu Khai Linh nói.

“Còn may là chưa ủ thành đại họa, đi về củng cố đại đạo Vận Không Lành trước, sau đó lại tự mình tìm phân thân ra ngoài chơi.” Từ Phàm phất tay nói.

“Tuân lệnh, sư phụ!” Chu Khai Linh lại kích động lên, nhưng lần này áp chế lại đại đạo trong cơ thể.

Thiên Vân Tiên giới, một tiểu nam hài đi vào thư viện đại đạo.

Vì để Nhân tộc đặt chân đỉnh phong sau này, Bồ Đào đã định chế đủ loại kế hoạch.

Thư viện đại đạo này chính là một trong số đó.

Bản thể là một món Huyền Hoàng chí bảo, Bồ Đào chiếu hình phân thân của nó đến trong tất cả thành thị ở Tam Thiên giới.

Có thể nói chỉ cần là nơi có Nhân tộc tồn tại, không ngoài mười vạn dặm, chắc chắn sẽ phát hiện một thư viện đại đạo.

Trong thư viện đại đạo có đủ loại công pháp, thần thông miễn phí có thể học tập.

Tu luyện tới cấp độ tương ứng, nếu như ưu tú, thậm chí có thể đạt được tài nguyên tương ứng.

Lúc này, tiểu nam hài vất vả chui vào thư viện đại đạo, bắt đầu chơi đùa.

Thư viện đại đạo, bất kể là Nhân tộc nào đều có thể vào, chỉ cần tuân thủ quy tắc tương ứng là được.

Hơn nữa trẻ em vị thành niên đi vào, thậm chí sẽ được đưa đến trong một tiểu thế giới chuyên biệt để giáo dục.

Tiểu nam hài đang chơi đùa, đột nhiên nghe được cả thư viện vang lên một tiếng chuông.

Cuối cùng một luồng bạch quang bao phủ tiểu nam hài, truyền tống hắn đến trong một tiểu thế giới.

“Bồ Đào đại nhân, hiện tại có phải ta có thể xứng đôi với một loại công pháp đại đạo rồi không?” Vẻ mong chờ trong ánh mắt tiểu nam hài tràn ra.

“Nhân tộc mới xuất hiện một đại đạo, độ thích hợp với ngươi rất cao.”

“Bây giờ ngươi còn không vội tu luyện, trước tiên cân nhắc, rốt cuộc có muốn học hay không.” Bồ Đào nói.

“Bồ Đào đại nhân, là đại đạo gì vậy?” Tiểu nam hài kích động hỏi.

Lúc nhỏ khi hắn đến thư viện đại đạo đo lường thiên phú thì được cho biết, độ xứng đôi của hắn với đại đạo tất cả Nhân tộc có thể tu luyện đã biết đều rất thấp.

Dù có cố gắng tu luyện thế nào đi nữa, cũng không đột phá nổi cảnh giới Kim Tiên.

Hiện nay toàn bộ Nhân tộc, cho dù là hài nhi vừa sinh, kém nhất cũng là cấp bậc Chuẩn Tiên.

Vào kỳ trưởng thành, là có thể thuận thế tấn cấp đến Chân Tiên cảnh.

Nếu như sau này không đột phá nổi Kim Tiên, ở trong Tam Thiên giới chỉ có thể làm một bình dân, sống cuộc sống bình thường nhất.

Đây không phải điều tiểu nam hài muốn nhất, cho nên hắn vừa có thời gian là sẽ đến thư viện đại đạo, hỏi thăm Bồ Đào có đại đạo thích hợp với hắn hay không.

“Đại đạo này tên là Vận Không Lành, tu luyện thành công có thể ngưng tụ tất cả những gì không lành trên thế gian hóa thành thủ đoạn công kích địch nhân.” Bồ Đào nói.

“Đại đạo này nghe thật là lợi hại, về sau ta tu luyện đại đạo này có thể tấn cấp đến Kim Tiên không?” Tiểu nam hài chờ đợi hỏi.

“Có thể.”

“Bồ Đào đại nhân, ta muốn tu luyện đạo này.”

“Ngày sau ta muốn đi vào Thánh môn Nhân tộc, giáp mặt cảm tạ Bồ Đào đại nhân.”

Chương 1470: Bị bạt tai

“Không cần, sau này ngươi tu luyện cho tốt, luôn ghi nhớ chính mình là Nhân tộc là được.” Giọng Bồ Đào có phần ấm áp.

“Bồ Đào đại nhân, ta biết rồi.” Tiểu nam hài gật đầu.

Ba ngọc giản màu đen chậm rãi rơi vào trong tay tiểu nam hài.

“Sau khi tu luyện tới Kim Tiên kỳ, đến thư viện đại đạo nhận giai đoạn thứ hai.”

“Được.”

Tiểu nam hài nói, cầm lấy ngọc giản chạy vào phòng tu luyện chuyên dụng trong thư viện đại đạo.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Chu Khai Linh ngồi tiên chu phong cách Đế quốc Thánh Quang, trực tiếp truyền tống đến cương vực Minh tộc.

Lúc này, hai phu thê Tam Trùng đang xà nẹo nhau bên ngoài Thánh Quang tinh thần, vừa vặn thấy cảnh này.

Chẳng biết tại sao, sau khi nhìn thấy Chu Khai Linh, trong lòng Tiểu

Quang chợt sinh ra một hồi cảm giác sợ hãi.

“Chu đường chủ ra ngoài rồi!”

“Không biết lần này là ai xui xẻo.” Tam Trùng cười nói.

“Phu quân, vị đó chính là Chu đường chủ trong truyền thuyết sao?” Tiểu Quang tò mò hỏi.

“Đúng vậy, đây là nhân vật không thể trêu vào nhất.” Tam Trùng nhắc nhở.

“Ta nhìn thấy hắn là trong lòng lại dâng lên một hồi cảm giác sợ hãi, mới sẽ không đi trêu chọc hắn đâu.” Tiểu Quang ngoan ngoãn nói.

Lúc này, Chu Khai Linh ăn mặc thành dáng vẻ dị tộc đi tới cương vực Minh tộc.

“Sư phụ nói có thể để ta ở đây thí nghiệm thỏa thích, trước tiên bắt đầu từ chỗ nào đây.” Chu Khai Linh suy tư nói.

Ngay lúc này, đột nhiên một thần niệm toả định lấy tiên chu của Chu Khai Linh.

“Từ lúc nào mà cương vực Minh tộc ta là nơi sinh linh Đế quốc Thánh Quang ngươi có thể tới, nhanh cút về.”

Giọng nói phách lối vang vọng cả vùng Hỗn Độn này.

Chu Khai Linh ngẩng đầu nhìn về vị trí thần niệm, nhẹ nhàng bắn ra một hạt giống màu đen, lặng yên không tiếng động tan vào trong thần niệm đó.

“Ta đi ngay đây, chỉ là đi ngang qua.” Chu Khai Linh nói xong, điều khiển tiên chu phá vỡ không gian rời khỏi nơi đây.

Sau khi Chu Khai Linh đi, cường giả tuần tra cương vực Minh tộc này đắc ý.

“Đế quốc Thánh Quang nho nhỏ, còn dám tới cương vực Minh tộc ta giương oai.”

“Sau này chờ Thánh chủ vĩ đại của ta thống nhất vùng Hỗn Độn, các ngươi đều sẽ là chủng tộc hạ đẳng.”

Lúc này, trong Hỗn Độn Thánh hồn của cường giả Minh tộc, một hạt giống màu đen bắt đầu dẫn nảy mầm, nhánh đen nhanh chóng hiện đầy cả Hỗn Độn Thánh hồn.

Cường giả Minh tộc phát hiện tình huống không đúng, muốn cầu viện, nhưng còn chưa kịp liên hệ, cả người đã bị một quang đoàn màu đen vây quanh.

Sau đó quang đoàn càng nở càng lớn, cuối cùng đột ngột phát nổ.

Vô số hạt giống nhỏ bé màu đen tản ra, mượn sức nổ bay về phía đại thế giới Minh tộc gần đó.

Sau khi Chu Khai Linh đã rời đi cảm giác được tất cả, hơi nhếch khóe môi lên.

“Thù của Đại sư huynh, ta tới lấy chút lợi tức trước.”

Khoảng thời gian sau cùng, Chu Khai Linh bắt đầu đi dạo trong cương vực Minh tộc, tiến hành rút thăm may mắn.

Chỉ cần thấy được cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc đến, hắn liền cực kỳ lễ phép gieo xuống trong cơ thể hắn một hạt giống.

Lúc này trong cả cương vực Minh tộc, có mấy đại thế giới xảy ra một chuyện kỳ lạ.

Tất cả Minh tộc càng ngày càng xui xẻo, thậm chí ngay cả đại thế giới cũng bắt đầu thiên tai không ngừng.

Ngắn ngủi không đến trăm năm, mấy đại thế giới đó liền lặng lẽ lụi tàn.

Toàn bộ đại thế giới đều biến thành màu đen, tản ra một luồng khí tức không lành.

Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc am hiểu nhân quả giáng lâm tại đây, khi hắn nhìn thấy cái này đại thế giới đen nhánh này, một luồng ý sợ hãi, lơ lửng trong lòng.

“Rốt cuộc là ai đang tính kế Minh tộc, lá gan không nhỏ!”

Một dòng sông thời gian Hỗn Độn bị lôi ra, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc xâm nhập thăm dò nhân quả trong đó.

Lúc này ở Tam Thiên giới nơi xa, thần sắc Từ Phàm khẽ động.

“Dám gióng trống khua chiêng dò xét dòng sông thời gian Hỗn Độn như thế, đây không phải tìm đánh à?”

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc đang xâm nhập vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn bỗng nhiên cảm giác trong dòng sông thời gian Hỗn Độn xuất hiện một cự thủ, một tay tát tới hắn.

Thần niệm của hắn đột nhiên văng ra khỏi dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Ăn một bạt tai, cường giả Minh tộc nháy mắt nổi giận.

“Là ai, là ai đang nhằm vào ta!”

Cường giả Minh tộc bị ăn bạt tai, cảm giác mặt mũi này nhất định phải tìm về.

Thế là hô bằng gọi hữu, gọi tới bốn năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tinh thông pháp tắc chí cao Thời Gian và Nhân Quả.

“Ta không tin ngươi còn dám tát ta!”

Năm thần niệm to lớn xâm nhập vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, nhưng cũng không lâu lắm, tất cả đều bị một bạt tai vả văng ra.

Cuối cùng chuyện này kinh động đến tất cả cường giả Minh tộc.

Ngay cả Thánh chủ Minh tộc cũng tức điên người vọt vào dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Ngay lúc hắn vừa đi vào, lại là một bạt tai.

Nhưng đánh vào trên thần niệm Thánh chủ Minh tộc chỉ như lấy trứng chọi đá.

Nhưng một phát này nháy mắt đã làm Thánh chủ Minh tộc phẫn nộ.

Tổn thương không lớn, nhưng tính vũ nhục cực mạnh.

“Là ai, rốt cuộc là ai!!”

Lúc này Từ Phàm đã cười đến sắp không ngậm được miệng.

Trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, hắn dùng rất nhiều pháp tắc chí cao hộ thân, cho dù là Thánh chủ Minh tộc cũng truy tra không được dấu vết của hắn.

Cho dù cho Thánh chủ Minh tộc một tát, hắn cũng không truy nguyên được đến trên người Từ Phàm.

Lúc này, trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, thần niệm mười hai đại Thánh chủ giáng lâm.

“Thánh chủ Minh tộc, có chuyện gì vậy, vì sao muốn khuấy dòng sông thời gian Hỗn Độn, muốn khơi ra sụp đổ, đây không phải chuyện ảnh hưởng mấy đại thế giới thôi đâu.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn Thánh chủ Minh tộc nói.

Đúng lúc này, các đại Thánh chủ từ chỗ sâu dòng sông thời gian Hỗn Độn đào ra chuyện vừa nãy mới xảy ra.

Khi hắn nhìn thấy đường đường là Thánh chủ Minh tộc lại bị ăn một tát, tất cả đều sợ ngây người.

“Thánh chủ Minh tộc, là ai lớn mật như thế, ta nhất định tìm ra để hắn vĩnh viễn ở thế giới luyện ngục.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhịn cười nói.

“Đúng vậy, bọn ta nhất định sẽ giúp Thánh chủ Minh tộc tìm ra hung thủ!” Thánh chủ tộc Linh Hi ngôn từ nghĩa chính nói.

“Cút, cút hết đi!!”

Lúc này Thánh chủ Minh tộc cảm giác chính mình đều sắp nổ tung, hắn khuấy lên dòng sông thời gian Hỗn Độn lần nữa.

Đông đảo Thánh chủ thấy cảnh này, đều sôi nổi rút lui khỏi dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Thánh chủ Minh tộc, ta cảm thấy có thể là do bên Thần Ma làm.” Một vị Thánh chủ trong đó nói.

“Nói mò gì đó, Thần Ma dựa vào toàn bộ vùng Hỗn Độn, không vào dòng sông thời gian Hỗn Độn đâu.” Một vị Thánh chủ khác nói.

Đúng lúc này, Thánh chủ Minh tộc đột nhiên rời khỏi dòng sông thời gian Hỗn Độn, lao thẳng tới Tam Thiên giới Nhân tộc.

Từ Phàm đang xem náo nhiệt giật nảy mình, đang yên đang lành sao lao tới Nhân tộc vậy.

Ngay vào lúc này, một thủ chưởng to lớn che lấy toàn bộ cương vực Tam Thiên giới Nhân tộc.

Sau đó, Thánh chủ Minh tộc đi tới khu vực chỗ Tam Thiên giới.

“Nhân tộc, chết cho ta!”

Một thủ chưởng to lớn tựa như có thể che đậy cả vùng Hỗn Độn chụp tới Tam Thiên giới.

Đừng hỏi vì sao, hỏi ra chính là giận cá chém thớt.

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi điên rồi à!!”

Hai bóng dáng xuất hiện trước Tam Thiên giới, giằng co với Thánh chủ Minh tộc.

Sau đó, Thánh chủ tộc Linh Hi cũng tới, tạo thành cảnh ba đối một.

“Vẫn là câu nói kia, tử thù có bản lĩnh đi vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn báo, nhưng tuyệt đối không thể hủy diệt cương vực Nhân tộc.” Giọng điệu Thánh chủ tộc Thiên Thương kiên định nói.

“Được, các ngươi chờ đó!” Cả vùng Hỗn Độn đột ngột chấn động, sau đó Từ Phàm phát hiện, tất cả phân thân của Nhân tộc ở bên ngoài nháy mắt đều bị diệt.

Chương 1471: Xiềng xích vận mệnh

“Thôi, bất kể như thế nào cuối cùng đều tai họa đến trên người Nhân tộc.” Từ Phàm cười khổ.

Tất cả phân thân ở bên ngoài cương vực Nhân tộc bị hủy hoại toàn bộ, Từ Phàm bất đắc dĩ chỉ có thể để Bồ Đào chế tạo lại một nhóm.

“Sư phụ, ta đã gieo xuống rất nhiều hạt giống Vận Không Lành ở Minh tộc.”

“Qua mấy ngàn năm sau sẽ nảy mầm, đến lúc đó nhất định sẽ chế tạo cho Minh tộc không ít phiền phức.” Chu Khai Linh cười nói.

“Ngươi nghĩ nhiều rồi, sau khi trải qua lần này, Minh tộc đã có cảnh giác.”

“Những hạt giống của ngươi, phỏng chừng chưa dùng được đã bị nhổ bỏ.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Không thể nào, chuyện này ta làm rất bí mật, không có Minh tộc nào biết.”

“Bọn hắn không biết không có nghĩa là dòng sông thời gian Hỗn Độn không biết, đến lúc đó, những hạt giống của ngươi rất có thể bị bọn họ xuôi theo dòng sông thời gian Hỗn Độn đuổi tới.”

“Nhưng có ta ở đây, bọn họ cuối cùng chỉ có thể bắt hụt thôi.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Đúng lúc này, thần sắc Chu Khai Linh khẽ biến.

“Sư phụ nói không sai, hiện tại những hạt giống ta trồng đã bị nhổ bỏ, xem ra môn thần thuật này còn cần cải tiến.” Chu Khai Linh nói.

“Cần thay đổi rất lớn.”

Từ Phàm hơi nâng lên một tay, một luồng lực lượng chí cao hóa thành vô hình xâm nhập vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Đánh về tất cả thần niệm của một số cường giả Minh tộc theo hạt giống thăm dò qua.

“Trở về nghiên cứu cho tốt thần thông của ngươi.” Từ Phàm phất tay, bảo Chu Khai Linh mặt đầy mất mát trở về.

Đợi sau khi Từ Phàm xử lý xong mọi thứ, lúc đang định tiếp tục đánh bóng phân thân của hắn.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang tìm tới cửa.

Trong Thánh Quang Đại Sứ điện bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm và Thánh Quang Quốc chủ trước tiên đã chơi một ván giới kỳ.

“Từ Thánh chủ, chuyện dòng sông thời gian Hỗn Độn hẳn là ngươi làm nhỉ?” Thánh Quang Quốc chủ mặt đầy ý cười hỏi.

“Không phải, không có, đừng vu hãm ta.”

Từ Phàm thả ra tam liên phủ nhận, nhưng ý cười trong mắt Thánh Quang Quốc chủ càng đậm.

“Có phải hay không không quan trọng, chuyện quan trọng là, Thánh chủ Minh tộc tức giận rồi.”

“Trong vô tận Hỗn Độn kỷ nguyên này, hắn vẫn là lần đầu chịu sỉ nhục lớn như thế.”

“Không tệ, không ngừng cố gắng.” Thánh Quang Quốc chủ quốc cười xấu xa nói.

Lúc này trong bàn cờ giới kỳ đã tạo thành một Thánh Quang giới to lớn, chậm rãi ăn mòn khu vực khác.

“Thánh Quang Quốc chủ, kỳ lực giới kỳ của ngươi lợi hại ghê!” Nhìn thế cục trong bàn cờ, Phục Sinh cục bách phát bách trúng của hắn lại bị cản lại.

“Người thường xuyên đánh cờ với ta đều biết, ta chỉ cần chiêu thánh quang này là hiếm có địch thủ trong vùng Hỗn Độn xung quanh.” Thánh Quang Quốc chủ cười nói.

“Trước kia đều nghe mấy vị Thánh chủ nói kỳ lực ngươi cao thâm, hôm nay gặp được quả nhiên bất phàm.”

“Có thể ép Thánh Quang cục của ta đến mức này, ở vùng Hỗn Độn xung quanh, kỳ lực giới kỳ của ngươi cũng là số một số hai.” Thánh Quang Quốc chủ hơi mỉm cười nói.

“Quốc chủ, càn khôn chưa định, chúng ta tiếp tục chơi.” Từ Phàm nhìn Thánh Quang Quốc chủ, hơi nhếch khóe môi lên.

Hôm nay nếu ta có thể để ngươi ra vẻ, ta liền không họ Từ.

Từ Phàm cầm lấy một quân cờ, chuyển hóa thành Vận Không Lành, chậm rãi đặt vào trên bàn cờ.

Cảm nhận được quân cờ Vận Không Lành, Thánh Quang Quốc chủ hơi cau mày.

Lại cầm lấy một quân cờ lại bắt đầu bố trí đại cục Thánh Quang.

Trong gia tốc thời gian, hai người ước chừng chơi sáu vạn năm.

Mãi đến khi Vận Không Lành màu đen trải rộng cả giới kỳ, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mới bỏ cờ nhận thua.

“Kỳ lực của Từ Thánh chủ sâu không lường được, ta bái phục.”

“Kỳ lực của Thánh Quang Quốc chủ cũng không thể khinh thường, ván này hễ ta có chút sơ sẩy, có lẽ kết cục chính là cả bàn đều thua.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

Từ sau khi hắn học được giới kỳ, ngoài mấy ván lúc mới bắt đầu, thời gian lúc sau hắn chưa từng thua ván nào.

“Ha ha, chúng ta đều đừng khiêm nhường nữa!”

“Lần này tới ta chủ yếu là xem thử, món Hồng Mông chí bảo đứng đầu của ta luyện chế thế nào rồi.” Trong mắt Quốc chủ Dế quốc Thánh Quang xuất hiện một chút mong đợi nho nhỏ.

“Nếu Quốc chủ muốn biết, ta sẽ dẫn ngươi đi xem.”

Một Truyền tống trận Thánh Quang xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

Trong không gian dưới lòng đất, cảm nhận uy năng món Hồng Mông chí bảo đứng đầu còn chưa thành hình phát ra.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang gật đầu biểu thị rất hài lòng.

“Được lắm, không hổ là Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang tán dương nói.

“Luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu cho Quốc chủ, đương nhiên phải tận tâm tận lực.” Từ Phàm mặt miệng đều cười nói.

“Chuyện nên hỏi đều đã hỏi, nên nhìn cũng đều nhìn.”

Lúc nói chuyện, Thánh Quang Quốc chủ và Từ Phàm đã xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Để tỏ lòng cảm tạ, ta tặng Từ Thánh chủ một lễ vật nhỏ.” Thánh Quang Quốc chủ nói, đưa ngón tay hướng về phía Thánh Quang tinh thần.

Trong nháy mắt, một luồng lực lượng vận mệnh đột phá hạo kiếp từ trên người Tiểu Quang phát ra.

Cảnh giới từ Hỗn Độn Thánh Nhân trực tiếp tăng lên tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Mà Thánh Quang tinh thần chỗ nàng cũng thăng hoa lần nữa.

Từ Phàm nhìn thánh Quang tinh thần thăng hoa và Tiểu Quang, cảm tạ nói: “Đa tạ Quốc chủ.”

“Tiện tay mà thôi, không phí bao nhiêu công sức.”

“Ta đi đây, chờ mong khoảnh khắc món Hồng Mông chí bảo đứng đầu Từ Thánh chủ luyện chế cho ta thành hình.” Thánh Quang Quốc chủ nói.

“Nhanh thôi, lại thêm trăm vạn năm nữa là có thể thành hàng.”

“Dù sao mỗi món Hồng Mông chí bảo đứng đầu đều phải mài dũa tinh tế.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Đối với Từ Phàm mà nói, một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu luyện chế trên mười vạn năm đã đủ dụng tâm rồi.

Tuyên bố ra ngoài một trăm vạn năm, chỉ là bản thân không muốn mệt nhọc như vậy.

“Ta hiểu.”

Lúc này, nữ tử Thánh Quang ở phía xa hầu hạ đột nhiên cảm giác được ánh mắt của Thánh Quang Quốc chủ.

Nữ tử Thánh Quang nháy mắt khẩn trương lên.

“Ngươi và Từ Thánh chủ có chút hữu duyên, hiện tại lại là đại sứ của Đế quốc Thánh Quang trú tại Nhân tộc, tu vi này cần phải tăng lên.”

Trong nháy mắt này, Từ Phàm cảm giác tất cả Thánh Quang tinh thần vùng Hỗn Độn xung quanh đều sáng lên.

Mà tu vi của nữ tử Thánh Quang từ mới vào Hỗn Độn Thánh Nhân liên tục tăng lên tới trình độ Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Tạ Thánh chủ.” Nữ tử Thánh Quang kích động nói.

“Được rồi, tạm biệt Từ Thánh chủ.”

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang biến mất.

Từ Phàm đi tới trước mặt nữ tử Thánh Quang.

“Cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có phải trước kia nghĩ cũng không dám nghĩ không?” Từ Phàm cười ha ha hỏi.

“Đúng thế, vốn định qua một thời gian nữa, về nhà để cha ta xem, để hắn cảm thấy trước đây hắn sai rồi.”

“Lần này ta về nhà, ta muốn để hắn nhận lỗi trước mặt ta.” Nữ tử Thánh Quang dấy lên hùng tâm tráng chí.

“Ha ha.” Nghe thấy lời này, Từ Phàm nở nụ cười.

“Đa tạ Từ Thánh chủ, để cho ta đi theo bên cạnh ngươi nhiều năm như vậy, nếu không ta sẽ không có mọi thứ ở hiện tị.”

Nữ tử Thánh Quang nói, trịnh trọng hành một đại lễ của Đế quốc Thánh Quang với Từ Phàm.

Lễ này bình thường lúc bái kiến Thánh chủ mới có thể dùng.

“Đứng lên đi, chúng ta cũng coi như là bằng hữu mà.”

Lúc này, Tiểu Quang mặt đầy kích động xuất hiện cách Từ Phàm không xa, bên cạnh còn đi theo Tam Trùng.

“Chủ nhân, sau khi tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, hạn chế trên người ta đã được giải trừ.” Tiểu Quang nói.

Chương 1472: Đầu nguồn

“Rất bình thường, một cường giả cấp Thánh chủ xuất thủ, thứ như xiềng xích vận mệnh trong mắt ngươi, ở trong mắt hắn, chỉ như một lớp màng, chọt nhẹ một cái là rách.”

“Bây giờ ngươi đã trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, cho ngươi một lựa chọn, đầu thai hóa thành Nhân tộc, hoặc là tiếp tục lấy thân phận này sống tiếp.” Từ Phàm nhìn đôi vợ chồng trẻ này nói.

“Chủ nhân, ta muốn chuyển thế thành Nhân tộc.” Tiểu Quang lúc này nói.

Đối với quyết định này. Tam Trùng bên cạnh rất ủng hộ, như vậy hắn có thể quang minh chính đại sống chung với nương tử mình rồi.

Sau này nếu ai còn kêu hắn là kỵ sĩ ngự ánh sáng, hắn và nương tử liên hợp lại đánh người đó.

“Được ,chuyện hóa thành Nhân tộc, Bồ Đào sẽ thu xếp cho ngươi.” Từ Phàm gật đầu với hai người.

Lúc này, trong Thánh Dương tinh thần nơi xa, ánh mắt Tiểu Dương buồn tẻ nhìn một màn này.

Đã nói là làm tỷ muội tốt nhất với nhau, ngươi lại muốn vứt bỏ ta mà đi.

Sau khi cảm nhận được ánh mắt của Tiểu Dương trong Thánh Dương tinh thần, Tiểu Quang không nhịn được nói: “Chủ nhân, Tiểu Dương có thể hóa thành Nhân tộc hay không?”

“Có thể, nhưng cần một khối hạch tâm Thánh Dương tinh thần mới được, mà hạn chế của bản thân, cần chờ ta sau khi đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh mới có thể tiếp xúc.” Từ Phàm nói.

“Ta muốn tìm một khối hạch tâm Thánh Dương tinh thần cho Tiểu Dương trước, sau đó lại hóa thành Nhân tộc.” Tiểu Quang khẩn cầu nói.

“Được, đến lúc đó bảo Bồ Đào sắp xếp cho ngươi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trên Sinh Cơ tinh thần, Từ Phàm đi tới bên cạnh hồ Sinh Mệnh câu cá cùng huynh đệ tốt.

“Từ đại ca, gần đây câu cá có phần có cảm ngộ, nhưng theo sâu thêm của cảm ngộ, ta càng sợ hãi khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy khẳng định, sau khi thực lực của ngươi trưởng thành đến đỉnh phong một giới, chẳng mấy chốc sẽ phát hiện một thế giới khác khiến ngươi tuyệt vọng.”

Một đường này đi tới, Từ Phàm cảm thấy tựa như búp bê xếp chồn, từng bước đi lên, từng bước phát hiện thế giới mới.

“Từ đại ca nói rất đúng.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

“Phải rồi, Từ đại ca, phân thân kia của ngươi thế nào, thành chưa?”

“Đã thành hình sơ bộ, còn phải tạo hình thêm.”

“Nhưng phân thân biến thành từ thần vật chí cao ngươi câu ra, mạnh hơn tất cả phân thân trước kia của ta.”

“Ý chí của ta bám vào trong đó, có thể phát huy ra mười hai phần mười thực lực.”

Một bóng người không mặt xuất hiện sau lưng Từ Phàm, tản ra khí tức chí cao.

Sau khi nhìn thấy bóng dáng không mặt, Vương Vũ Luân đột nhiên sững sờ, giống như bị hù dọa.

“Từ đại ca, nếu không làm thêm chút gì đó trên mặt đi, nhìn như thế thật sự có hơi sợ đó.” Vương Vũ Luân nói.

“Vậy cho hắn thêm đôi mắt.”

Trên khuôn mặt của bóng dáng không mặt xuất hiện một đôi ma nhãn, lãnh khốc mà vô tình.

“Nhìn như vậy thuận mắt hơn nhiều.”

“Trong đám hài tử của ngươi có mấy đứa sắp tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Với tỉ lệ này mà nói, ngươi nên cùng đám hồng nhan tri kỷ trong hậu cung của ngươi sinh nhiều thêm một ít.” Từ Phàm cũng lấy ra cần câu, bắt đầu câu cá.

“Những hài tử này chỉ là ngoài ý muốn, sau này ta không có ý định sinh nữa, quá nhiều không quan tâm hết được.” Vương Vũ Luân lắc đầu nói.

“Nói gì vậy, lấy thực lực của Ẩn Linh môn chúng ta, còn nuôi không nổi đám hài tử của ngươi sao!”

“Sinh, lớn gan sinh cho ta!” Từ Phàm nói đùa.

“Từ đại ca, so với ta, ngươi càng nên sinh mấy hài tử với tẩu tử.” Vương Vũ Luân liếc qua Từ Phàm nói.

“Không có cách nào, căn của ta không ở vùng Hỗn Độn này.” Từ Phàm thong thả nói.

Vương Vũ Luân ngẩn ra, hắn vẫn là lần đầu nghe được cách nói này.

“Vậy căn của Từ đại ca ở nơi nào?”

“Ở một nơi rất rất xa, rất rất xa.”

“Pho tượng không mặt ngươi câu lên, có lẽ chính là đến từ quê nhà của ta.” Từ Phàm nói.

“Vậy sau này Từ đại ca sẽ đi tìm quê nhà của ngươi chứ?”

“Sẽ, đợi sau khi vùng Hỗn Độn này ổn định, Nhân tộc không lo, ta liền đi.” Từ Phàm nói.

“Vậy có thể mang theo ta, những hồng nhan tri kỷ của ta và những hài tử của ta không?”

“Nếu đều đi, có lẽ chỗ sẽ hơi chật.”

Vùng Hỗn Độn của Từ Phàm là cỡ nhỏ trong cỡ nhỏ, nhiều nhất chỉ có thể chịu tải một thế giới cỡ trung.

Diện tích nhìn như rất lớn, nhưng nếu thật sự phải chịu tải nhiều cường giả cấp Thánh Nhân và Hỗn Độn Thánh Nhân như thế, trong tiểu thế giới sẽ có vẻ rất áp lực.

“Có thể chen vào là được, lúc Từ đại ca về quê nhà đừng quên mang ta theo.” Vương Vũ Luân nói.

“Tiểu tử thối ngươi.”

Trong lúc ngẩn ngơ, hai vạn năm đã qua, khoảng thời gian này ngoài Thánh chủ Minh tộc hơi nóng nảy ra, khu vực khác đều rất thái bình.

Một ngày này, một đợt dao động kỳ lạ khuếch tán ra khắp vùng Hỗn Độn.

Minh tộc xuất hiện cường giả cấp Thánh chủ thứ hai.

Trong một không gian đặc thù tại rung tâm Hỗn Độn, mười bốn vị Thánh chủ tề tụ.

“Xem ra sau này chúng ta cần một xưng hô mới, để định nghĩa tên gọi của vị Thánh chủ mới xuất hiện này.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười ha ha nói.

“Không cần phiền phức như vậy, cứ gọi là Đệ nhị Thánh Minh tộc là được.” Thánh chủ Minh tộc phất tay không thèm để ý nói.

“Đệ nhị Thánh Minh tộc, gặp qua chư vị Thánh chủ.” Đệ nhị Thánh bên cạnh Thánh chủ Minh tộc đứng lên nói.

“Nhị Thánh không cần khách khí, ngồi xuống nói chuyện.” Thánh Quang Quốc chủ cười tủm tỉm nói.

“Đúng vậy, sau này tương giao ngang hàng, không cần khách khí như thế.” Thánh chủ tộc Tinh Hải nói.

“Được rồi, lần này nội dung hội nghị của chúng ta là đến đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn, xóa đi Thần Ma đang uẩn dưỡng năng lượng phục sinh.” Thánh chủ Minh tộc nói.

“Đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn, đó chính là sân nhà của Thần Ma, chín Quốc chủ Đại Thần Ma đều ở đó, ai có nắm chắc chống đỡ được bọn họ xóa đi lực lượng kia.” Thiên Thương tộc Thánh chủ nói.

“Mười bốn đại Thánh chủ chúng ta cùng lên, mặc kệ có được hay không, thử một chút là biết.” Thánh chủ Minh tộc nói.

“Hỗn Độn sơ khai, lúc quyết chiến với đám Thần Ma, không có ai lấy được lợi thế trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Lần này một luồng ý thức của mười bốn Thánh chủ chúng ta đi qua, kết quả vẫn là không chiếm được lợi.” Thánh Quang Quốc chủ nói.

Hắn tinh thông pháp tắc chí cao Thời Gian, hiểu rõ chiến lực của đám Thần Ma trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Lúc này, Thánh chủ Minh tộc lấy ra một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu đặt trên mặt bàn.

“Pháp tắc chí cao Thời Gian, Thánh chủ Minh tộc, ngươi đúng là thâm tàng bất lộ!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hâm mộ đến nước miếng đều chảy xuống.

“Hồng Mông chí bảo này có thể đông lại dòng sông thời gian Hỗn Độn trong một khắc, thời gian này cũng đủ dùng.”

“Chư vị Thánh chủ nếu như còn thủ đoạn nào, cứ việc dùng ra, ngày sau sau khi tiêu diệt chín đế quốc Đại Thần Ma, đồ tốt còn nhiều.” Thánh chủ Minh tộc quét ngang một vòng, tư thái bá khí đó, tựa như đế vương thống trị những người dân dưới thế gian.

Thái độ của Thánh chủ Minh tộc dường như chạm tới một vài ý nghĩ nào đó của đông đảo Thánh chủ, thế là tất cả đều trầm mặc không lên tiếng.

“Nếu đã như vậy, chuẩn bị xuất phát thôi.”

“Trận chiến đầu tiên của chúng ta và Thần Ma, thế nào cũng phải xóa đi nhân quả của Thần Ma mới tấn cấp.”

“Được rồi, chúng ta đều chuẩn bị thôi, một lát nữa cùng nhau đánh vào đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn.” Thiên Thương tộc Thánh chủ chậm rãi nói.

Lúc này, trong Ẩn Linh môn Tam Thiên giới, ánh mắt Từ Phàm xuyên thấu qua hư không đi vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Sao cảm giác có hơi không đúng nhỉ?”

Chương 1473: Quả hồng tìm quả mềm bóp

Ngay lúc Từ Phàm cảm thấy không ổn, dòng sông thời gian Hỗn Độn đột nhiên hỗn loạn lên.

Một luồng lực lượng chí cao to lớn bạo lực khuấy động toàn bộ dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Lúc Từ Phàm đang muốn xem xét xảy ra chuyện gì, tốc độ thời gian chảy ở cả cương vực Nhân tộc thình lình loạn lên.

Đột nhiên gia tốc, đột nhiên ngược dòng, cuối cùng thời gian đứt gãy.

Nhưng không tiếp tục bao lâu, dường như lại bị một loại lực lượng khác cản lại.

Lúc này, một đôi mắt xuất hiện phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, chỉ nhìn thoáng qua rồi biến mất không thấy.

“Mười ba đại Thánh chủ đều đến đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Hẳn là muốn xóa đi Thần Ma sắp phục sinh nhỉ.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Ngay lúc này, cả vùng Hỗn Độn đột ngột chấn động.

Trong cảm giác của Từ Phàm, cả vùng Hỗn Độn đều bị đóng băng.

Bây giờ trong cả vùng Hỗn Độn, người có thể cử động hẳn là những sinh linh tinh thông pháp tắc chí cao Thời Gian.

“Rất muốn đến đầu nguồn dòng sông thời gian xem thử.” Từ Phàm có ý nghĩ muốn tham gia náo nhiệt.

Song sau đó lại bỏ đi ý nghĩ này, hắn tin, nếu hắn thực sự dám qua đó, Thánh chủ Minh tộc liền dám chế tạo chuyện ngoài ý muốn cho hắn, để hắn không cẩn thận bị mẫn diệt ở đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Cả vùng Hỗn Độn, không biết bị đóng băng bao lâu.

Giống như trong chớp mắt lại giống như vĩnh hằng, sau khi tất cả sinh linh lần nữa hoàn hồn, dòng sông thời gian Hỗn Độn khôi phục lại bình thường.

Lúc Từ Phàm tò mò thò vào dòng sông thời gian Hỗn Độn nhìn, phát hiện luồng lực lượng ở đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn khôi phục không thấy đâu nữa.

“Lợi hại nha, cứ như vậy xóa đi nhân quả của Thần Ma kia.”

“Nếu như vậy, lúc sau sẽ phát triển thế nào đây?” Từ Phàm sờ cằm suy đoán nói.

“Nếu như là ta, cơn giận này nhất định nuốt không trôi.”

“Sẽ thừa cơ tìm một Thánh chủ yếu nhất chém giết.”

Song song với lúc Từ Phàm nói lời này, trong thế giới các Thánh chủ thường tụ họp.

Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn Thánh chủ tộc Linh Hi, khuyên bảo: “Bên Thần Ma chắc chắn sẽ không cam lòng, đến lúc đó nhất định sẽ đánh qua.”

“Thực lực ngươi yếu nhất, bọn họ phỏng chừng sẽ lấy ngươi làm mục tiêu.”

Thánh chủ tộc Linh Hi vẻ mặt đau khổ nói: “Trước khi hành động ta đã đoán được, chỉ tiếc…”

“Cho nên nói, khoảng thời gian này đừng đi ra ngoài, bản thể luôn phải ở nơi ta và Thánh Quang có thể đến, phía sau ta sẽ bố cục.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Ta hiểu.”

Lúc này, một chiếc tiên chu rất phổ thông bay đến từ tộc thế giới trung chuyển Linh Hi thống trị.

Sau đó chậm rãi bay về cương vực tộc Linh Hi.

Lúc này, phân thân số một xuất hiện trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm.

“Những Thần Ma kia muốn liên hợp xuất thủ với Thánh chủ tộc Linh Hi, bên ngươi xem có cần thiết cứu hay không.” Phân thân số một vừa gặp mặt đã nói.

“Tọa sơn quan hổ đấu đi, những Thánh chủ đó lại không ngốc, nhất định cũng đoán được.” Từ Phong nói với hắn.

“Đây không phải mấu chốt, mấu chốt là cương vực Nhân tộc đã bị hắn đánh dấu, nếu thật sự đánh nhau với Thánh chủ bên này, Nhân tộc là mục tiêu bọn họ thừa dịp loạn nhất định phải xóa đi.” Phân thân số một buông tay.

“Đm, đều cứ nhìn chằm chằm Hồng Mông Luyện Khí sư mà giết.” Từ Phàm đau trứng nói.

“Không còn cách nào, ai bảo người thế này quan trọng.”

“Ta bây giờ, trong tình huống bình thường đều là ở trong đại lục Thần Ma do Quốc chủ trấn giữ.”

“Bên cạnh còn đặc biệt có phân thân Quốc chủ bảo vệ.” Phân thân số một bất đắc dĩ nói.

“Đãi ngộ này không phải nên có sao, đệ nhị tôn của Đế quốc Man Thú Thần Ma.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, bọn họ đã và đang trên đường động thủ, kế hoạch cụ thể thì ta không biết, bên ngươi sớm lo liệu đi.” Phân thân số một nói xong, tiêu tán không thấy.

“Sớm lo liệu, lo thế nào, trực tiếp rời đi à?” Từ Phàm đau đầu nói.

“Bồ Đào, thôi diễn một chút.”

“Chủ nhân, nếu quả thật như lời số một nói, tất cả Quốc chủ Thần Ma và Thánh chủ đánh lên ở trung tâm Hỗn Độn, tạo thành hỗn chiến không biên giới.”

“Xác suất Nhân tộc sẽ bị xóa đi đạt tới tám phần mười trở lên.”

“Hiện tại biện pháp tốt nhất chính là mang theo Tam Thiên giới dời đi tất cả Nhân tộc.” Bồ Đào nói.

“Vậy ngươi sắp xếp đi.” Sau khi Từ Phàm nói xong, bèn tĩnh tâm bắt đầu tu luyện.

Theo hắn thấy, tất cả phiền muộn này đều đến từ thực lực bản thân không đủ.

Chỉ cần có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, Từ Phàm có nắm chắc bảo vệ được toàn bộ cương vực Nhân tộc.

Đúng lúc này, Từ Phàm chợt nhận được lời mời từ Thánh chủ tộc Linh Hi, bảo hắn đi thế giới chủ của tộc Linh Hi.

Từ Phàm suy nghĩ, dừng tu luyện, bước vào Truyền tống trận đi về thế giới chủ tộc Linh Hi.

Trong một tiểu thế giới tràn đầy linh hoa, Thánh chủ tộc Linh Hi trong quấn vải trắng ngoài khoác váy lụa mỏng xanh, thâm tình chậm rãi nhìn về phía Từ Phàm.

“Dao động ở dòng sông thời gian Hỗn Độn, ngươi cảm giác được nhỉ?” Thánh chủ tộc Linh Hi nhẹ giọng hỏi.

“Đã nhận ra, nhân quả của Thần Ma tân tấn hẳn đã bị xóa đi.”

“Mười ba đại Thánh chủ uy vũ.” Từ Phàm tán dương nói.

“Chuyện này không tính là gì, sinh linh trong giới chúng ta vốn mạnh hơn bên Thần Ma một chút, lần này cùng nhau xuất động còn có Hồng Mông chí bảo đứng đầu phụ trợ, không thành công mới kỳ lạ.”

“Lần này ta gọi Từ Thánh chủ đến đây, chủ yếu là muốn cho từ Thánh chủ xem thần vật chí cao này.”

Trong tay Thánh chủ tộc Linh Hi xuất hiện một tiểu thế giới thần võ tản ra khí tức chí cao.

“Đáng tiếc pháp tắc chí cao này không xứng đôi với ta bản thân sở tu, nếu không, ta cũng không phải là Thánh chủ yếu nhất.” Thánh chủ tộc Linh Hi như một nữ tử tuyệt mỹ mảnh mai vô lực, làm người ta nhìn một cái là muốn bảo vệ.

“Thần vật chí cao này mặc dù không xứng đôi với pháp tắc chí cao của Thánh chủ.”

“Nhưng luyện chế thành Hồng Mông chí bảo, đối với Thánh chủ ngươi cũng là một loại trợ lực không nhỏ.”

“Thần vật chí cao này có thể luyện hóa thành một hư giới, đến lúc đó lại dung nhập vào trong pháp tắc chí cao của Thánh chủ, uy năng có thể đề cao gấp mấy lần.”

Sau đó Từ Phàm cầm thần vật chí cao như tiểu thế giới bắt đầu giảng giải thiết kế của Hồng Mông chí bảo đứng đầu hắn muốn luyện chế.

Nghe giảng giải của Từ Phàm, đôi mắt to sứ lan của Thánh chủ lại có thêm ý sùng bái.

Ý sùng bái này lập tức để Từ Phàm đạt được thỏa mãn cực lớn, sau đó càng thêm dụng tâm thiết kế món Hồng Mông chí bảo đứng đầu này cho Thánh chủ tộc Linh Hi.

“Từ Thánh chủ, đa tạ ngươi dụng tâm như thế.” Thánh chủ tộc Linh Hi giọng dịu dàng nói.

“Chuyện này hẳn là.” Từ Phàm nhìn nữ tử tuyệt mỹ các hạng đều phù hợp với thẩm mỹ của hắn trước mắt nói.

Một bàn cờ giới kỳ được bày ra.

“Chơi một ván được không, đã thật lâu chưa chơi giới kỳ.”

“Nghe nói Từ Thánh chủ lấy giới kỳ làm Quốc chủ Thánh Quang bại phục, hôm nay ta muốn thể nghiệm xem, kỳ lực giới kỳ của Từ Thánh chủ thế nào.

“Được thôi.”

Thánh chủ tộc Linh Hi đi trước, một quân cờ hóa thành đạo Bách Hoa, trực tiếp đặt xuống một vị trí trong đó.

Từ Phàm thì bắt đầu bố cục Luân Hồi cục truyền thống nhất.

Trong gia tốc thời gian, bên ngoài đã qua trăm năm.

“Thua, không hổ là kỳ lực làm Quốc chủ Thánh Quang đều bại phục, quả thật lợi hại.” Thánh chủ tộc Linh Hi cười nhẹ nhàng nói.

Ngay lúc này, Thánh chủ tộc Linh Hi vừa rồi còn ý cười đầy mặt đột nhiên nhìn về nơi nào đó trong vùng Hỗn Độn.

“Muốn chết!!”

Chương 1474: Ưu thế của Quốc chủ Thần Ma

Thế giới chủ của tộc Linh Hi trực tiếp vỡ vụn như một quả táo bị cự lực bóp nát.

Hơn nữa xung quanh đều bị một luồng lực lượng Thần Ma chí cao phong tỏa.

Vẻ mặt Thánh chủ tộc Linh Hi thay đổi lớn, Từ Phàm cũng không tốt hơn chỗ nào.

Lần này hắn dùng phân thân pho tượng không mặt, còn vừa thành hình chưa bao lâu.

“Từ Thánh chủ, liên luỵ tới ngươi rồi.” Thánh chủ tộc Linh Hi nhìn về phía chín chân thân Thần Ma nơi xa nói.

“Đây là phân thân của ta, lúc tới, không phải Thánh chủ cố ý dặn dò sao?” Từ Phàm nói, mặt đột nhiên đen lại.

“Ta là chân thân, mà thần vật chí cao này, lại là một tiểu thế giới có thể chứa đựng Thánh chủ khác.” Thánh chủ tộc Linh Hi đột nhiên nở nụ cười.

Tiểu thế giới hình dáng thần vật chí cao phát ra lực lượng chí cao, đột nhiên thả ra mười ba bóng dáng.

Trung tâm Hỗn Độn, mười bốn đại Thánh chủ tề tụ.

Từ Phàm nhìn một màn này, đột nhiên cảm giác có phần bất đắc dĩ.

Không nghĩ tới chính mình vẫn bị xem như quân cờ.

Chín Thần Ma nhìn thấy tất cả Thánh chủ vùng Hỗn Độn đều tề tụ, nhanh chóng triệt tiêu lao lung dùng lực lượng chí cao ngưng tụ.

Nhưng sau đó, bọn họ lại phát hiện có một lao lung càng to lớn hơn vây quanh bọn họ ở bên ngoài lao lung này.

“Bị lừa rồi!”

“Đám sinh linh trong giới hèn hạ!”

Chín Quốc chủ Thần Ma tức khắc nổi giận.

“Đừng nhiều lời vô ích nữa, chiến đấu, đánh vỡ phong tỏa.” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma nói xong lập tức lao về phíamười bốn đại Thánh chủ.

Đại chiến hết sức căng thẳng.

Lúc này, Từ Phàm nấp ở biên giới phong toả thì lại vui tươi hớn hớ xem kịch.

Vừa xem, vừa cảm giác loại sinh vật như Thần Ma này đúng là đầu óc đơn giản.

“Chiến đấu cấp Thánh chủ như này thật đúng là không hay bằng Kim Tiên đánh nhau.” Từ Phàm đánh giá.

Loại chiến đấu cấp bậc này đã tách rời chiến đấu mặt ngoài, càng nhiều hơn là đối kháng trên cấp độ pháp tắc chí cao.

Phá huỷ bản nguyên của đối phương, khống chế nhân quả của đối phương, định nghĩa không gian chiến đấu ở các vị trí.

Trong vùng Hỗn Độn này, chiến đấu của tất cả cường giả cấp Thánh chủ đứng đầu, lại không làm Từ Phàm có cảm giác mở rộng tầm mắt.

“Đánh đi, đến lúc đó xem có thể vớt được chỗ tốt nào không.” Từ Phàm xem cảnh chiến đấu, não không khỏi bắt đầu chuyển động.

Phải biết rằng, toàn thân trên dưới của cường giả cấp Thánh chủ đều là đồ tốt.

Cho dù là để lại một giọt máu, nói không chừng cuối cùng còn có thể diễn hóa một chủng tộc, diễn hóa một thế giới.

Cho nên hiện tại Từ Phàm vận sức chờ phát động, chỉ cần thấy được có linh kiện của Quốc chủ Thần Ma nào rơi xuống phải tranh thủ vớt đi.

Lúc này, một Quốc chủ Thần Ma trong đó đột nhiên gào thét, chỉ gặp một tay dường như bị tàn nhẫn xé rách, trực tiếp thoát khỏi chân thân Thần Ma.

Trong nháy mắt này, Từ Phàm đỡ dao động chiến đấu to lớn, trực tiếp lợi dụng pháp tắc chí cao Không Gian, thu lấy tay của Quốc chủ Thần Ma kia.

Lúc này đông đảo Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma đang chiến đấu đều không thèm để ý, vẫn đang chiến đấu.

“Còn may là để phân thân pho tượng không mặt tới, nếu là phân thân bình thường, dưới dao động của loại chiến đấu này đã sớm mẫn diệt.” Từ Phàm đỡ dao động chiến đấu cấp Thánh chủ, nhẹ nhõm nói.

Nhưng đúng lúc này, một ngón tay Thần Ma như đại thế giới thình lình đâm tới vị trí chỗ Từ Phàm, giống như đâm con kiến.

Một đóa hoa bất chợt nở rộ trước người Từ Phàm, chặn trước ngón tay Thần Ma.

“Yên tâm, sẽ không để ngươi xảy ra chuyện gì.”

Âm thanh của Thánh chủ tộc Linh Hi như suối nước chảy vào trong lòng Từ Phàm.

Còn chưa nghĩ nhiều, lại có một thanh cự nhận có thể bổ ra vùng Hỗn Độn bỗng nhiên chém ra từ hướng Thánh chủ Minh tộc.

Chỉ thấy Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma cầm trong tay cự nhận, chém về phía Thánh chủ Minh tộc nhưng lại bị dễ dàng tránh thoát, Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma vốn định thu đao, kết quả thấy được Từ Phàm ở biên giới nơi xa.

Thế là thuận thế bổ một đao về phía Từ Phàm.

Nhân tộc Từ Phàm, Hồng Mông Luyện Khí sư đứng đầu, thân phận này đã sớm ghi trong lòng tất cả Quốc chủ Thần Ma.

“Mụ nội nhà nó!”

Từ Phàm bị lực lượng chí cao toả định, dưới sự hiệp trợ của Thánh chủ tộc Linh Hi, miễn cưỡng thoát khỏi một đao này.

Lúc này, Từ Phàm cảm giác bản thân bị Thánh chủ nào đó nhìn lướt qua.

“Việc này thật cmn vớ vẩn.” Từ Phàm biết, tiếp theo đây chính mình có thể sẽ nghênh đón vô cùng vô tận nhằm vào.

Sau đó, gần như cứ cách một khoảng thời gian đều sẽ có công kích từ hướng Thánh chủ Minh tộc để lộ ra với Quốc chủ Thần Ma đánh về phía Từ Phàm.

Nhưng Từ Phàm dưới sự trợ giúp của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, Thánh chủ tộc Thiên Thương, Thánh chủ tộc Linh Hi lại trốn được.

Sau đó, Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma chiến đấu với hắn không nhìn được nữa.

“Ngươi muốn giết chết Nhân tộc kia thì tự mình động thủ, quăng tới quăng lui có phiền hay không.”

“Muốn đánh thì đánh đàng hoàng, Thánh chủ Minh tộc, ngươi đừng có toan tính nữa được không hả.” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma lập tức mở miệng nói.

Thánh chủ Minh tộc hừ lạnh một tiếng, vẫn làm theo ý mình.

Mà Từ Phàm lúc này ở trạng thái cảnh giới cao độ, cho dù phân thân này của hắn là hóa thân từ thần vật chí cao, hắn cũng không dám lấy phân thân miễn cưỡng đỡ công kích cấp Thánh chủ.

Lúc này, theo đại chiến dần nóng lên, tầng lao lung bên ngoài không tiếp nhận nổi nữa, vỡ vụn ra.

Lúc này, chín Quốc chủ đế quốc Đại Thần Ma vừa dừng vừa lui, cuối cùng rời đi.

“Quốc chủ Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma hình như bị tổn thương không nhẹ.” Nhìn hướng Quốc chủ Thần Ma rời đi, Từ Phàm lạnh nhạt nói.

“Không có tác dụng gì, bọn họ vừa về đế quốc Thần Ma của mình, không cần đến bao lâu là khôi phục lại.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Vậy nếu những Quốc chủ đế quốc Thần Ma đó chiến đấu ở đế quốc Thần Ma của bản thân thì có ưu thế hay không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Nói như vậy, chỉ cần có một đại lục Thần Ma tồn tại, những Quốc chủ đó có thể duy trì trạng thái bất tử đỉnh phong à?”

“Cho dù tất cả đại lục Thần Ma bị hủy, chỉ cần ở trong cương vực này, rất khó chém giết được nó.” Thánh chủ tộc Thiên Thương giải thích.

“Cho nên muốn chém giết Quốc chủ đế quốc Thần Ma, nhất định phải dẫn bọn họ từ trong đế quốc Thần Ma ra.”

“Vậy lần này các ngươi đã mất đi một cơ hội tốt như vậy, nhưng vì sao ta thấy…” Từ Phàm hỏi.

“Vốn dĩ không có dự định chém giết bọn họ ở đây.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đi tới nói.

“Sau này ngươi sẽ hiểu.”

“Từ Thánh chủ, lần này để ngươi bị sợ hãi rồi.” Thánh chủ tộc Linh Hi tới an ủi nói.

“Nếu đây là một cái bẫy, vì sao ngươi lại mang ta tới?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Dựa theo thôi diễn hành động của ta, lúc đó ta vốn nên đánh cờ với ngươi.” Thánh chủ tộc Linh Hi nói.

“Được rồi.”

“Lần chiến đấu này, Thánh chủ Minh tộc thật quá đáng, Từ Thánh chủ yên tâm, qua một thời gian nữa bọn ta sẽ để hắn cho ngươi một công đạo.” Thánh chủ tộc Tinh Hải đi tới.

“Đa tạ Thánh chủ, không cần, mâu thuẫn giữa ta và Thánh chủ Minh tộc, vốn đã không cách nào điều hòa, hắn làm vậy rất bình thường.”

“Sau này Thánh chủ nhìn thấy hành vi này, có thể xuất thủ giúp ta một tay, ta đã rất thỏa mãn.” Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Yên tâm.”

Tam Thiên giới, Từ Phàm nằm trên ghế dựa ở tiểu viện, ung dung nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời.

“Thực lực bản thân không đủ, cho dù tay nghề luyện tinh cũng không được.” Từ Phàm thở dài nói.

Hắn cảm giác sau khi chính mình xuyên qua đây, vẫn luôn đấu tranh với kẻ địch không ngang hàng với mình.

Chương 1475: Vận khí và số mệnh

Bên ngoài Tam Thiên giới, Chu Khai Linh lần nữa ngồi lên tiên chu tiếp tục truyền tống đi về hướng khu vực Minh tộc.

“Ta đã cải tiến lại thần thuật này, càng thêm bí mật, thời gian ẩn nấp càng thêm dài, ta không tin lần này còn có thể bị phát hiện.”

Theo một luồng ánh sáng truyền tống sáng lên, tiên chu biến mất không thấy đâu nữa.

Song không bao lâu sau, bản thể của Chu Khai Linh ở trong Ẩn Linh môn liền tỉnh lại.

“Phòng hộ nghiêm ngặt như thế.” Chu Khai Linh đen mặt nói, vừa rồi hắn vừa truyền tống đi qua, trực tiếp bị một đám cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc vây chặt.

Không cho hắn giải thích, trực tiếp toàn lực xuất thủ.

Một Hỗn Độn Thánh Nhân nho nhỏ như hắn, đứng trước mặt đám tráng hán này không hề có lực trở tay, giống như gà con bị tùy ý chà xát.

“Sư phụ, đồ nhi vừa truyền tống đến cương vực Minh tộc thì đã bị một đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bao vây, không nói hai lời, đánh đồ nhi một trận dập mặt!” Chu Khai Linh uất ức nói.

“Lại không phải tiểu hài, bị đánh thì nghĩ cách đánh trả lại.” Từ Phàm phẩm trà cười ha ha nói.

Nhưng nói đi cũng phải nói lại, lúc vừa mới bắt đầu, Chu Khai Linh dùng vận không lành, đánh với đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có qua có lại.

Nhất là thần cầu chí cao Bữa Tối Của Ái Nhân bị cô đọng đến cực hạn, một lần là khiến đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc không dám tiến lên.

Cuối cùng có một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc không nhịn được, cố nén buồn nôn, trực tiếp liều mạng đánh lên với Chu Khai Linh.

“Bọn họ đây là bắt nạ ta, không thể lấy Hồng Mông chí bảo sư phụ cho, nếu không, xác định chắc chắn phải kéo hai, ba cái đệm lưng.” Chu Khai Linh đáng tiếc nói.

“Đừng lấy Hồng Mông chí bảo ra nói đùa, làm mất, còn phải chờ thêm mấy trăm vạn năm mới có thể lại luyện chế cho ngươi.” Từ Phàm thong dong nói.

“Ta chỉ nói vậy thôi.”

“Hiện tại chi phí chế tác phân thân Hỗn Độn Thánh Nhân và Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đã hạ xuống, ngươi rảnh rỗi không chuyện gì có thể đi cùng Đại sư huynh của ngươi đến Minh tộc xem.”

“Thuận tiện kiểm tra chiến lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đối diện thế nào.”

Từ Phàm chợt nghĩ đến chuyện Bồ Đào báo cáo với hắn vào khoảng thời gian trước.

Sử dụng cự thú cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân và vật liệu hợp kim của Sa sư huynh, chi phí chế tác phân thân cùng cấp bậc giảm mạnh.

Lấy chi phí trước mắt, một ngày thay đổi một trăm tám mươi phân thân cũng không thành vấn đề.

“Sư phụ, ngươi còn để Đại sư huynh theo giúp ta, thật sao!” Chu Khai Linh nháy mắt phấn khích.

“Đi đi, sau này ta sẽ để càng nhiều đệ tử sử dụng phân thân ra ngoài đi lại.”

“Nhân tộc chúng ta cũng coi như là chủng tộc có máu mặt, không thể cứ mãi bị Minh tộc nín ở trong nhà không ra ngoài được.”

Từ Phàm nói, bèn hạ mệnh lệnh với Bồ Đào, tất cả cường giả cấp Đại Thánh Nhân trở lên đều có thể sử dụng phân rời đi phạm vi Nhân tộc.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Ẩn Linh môn, bên hồ biển hoa phong cảnh như tranh vẽ.

Từ Phàm tản bộ cùng Trương Vi Vân, phía sau bọn họ còn đi theo một đám tiểu lộc.

“Phu quân, vừa nãy sư phụ ta tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân lại thất bại rồi.” Trương Vi Vân nói.

“Trước đây không phải ta đã nói rồi sao, nàng tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân cực kỳ khó khăn.” Từ Phàm nhìn mỹ cảnh xung quanh, ung dung nói.

“Nếu ngươi muốn giúp nàng, đến trong bảo khố tự mình tìm đồ vật hữu dụng với nàng.”

“Ta từng nói với sư phụ, nàng nói không cần.”

“Nàng nói ngày trước có thể đứng trên đỉnh phong Nhân tộc, hiện tại cũng có thể, nàng phải dựa vào chính mình trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.” Trương Vi Vân bất đắc dĩ nói.

“Dù sao hiện tại Nhân tộc không có chuyện gì lớn, trời sập xuống cũng không tới lượt sư phụ ngươi đỡ, bảo nàng cứ từ từ tu luyện là được.” Từ Phàm phất tay, từ trên Sinh Cơ tinh thần lấy xuống một cây Tiên Thiên linh thảo, đút cho tiểu lộc phía sau.

“Bất kể là người hay là những sinh linh khác, đều có cực hạn của mình, cực hạn này có thể dùng rất nhiều loại biện pháp giải trừ.”

“Ví dụ như vận khí, hoặc là số mệnh của chính mình.” Từ Phàm sờ Tiểu Hoa dẫn đầu nói.

Lúc này Tiểu Hoa đã ở cấp Đại Thánh Nhân đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa là có thể trở thành Thần thú cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.

Một luồng linh quang xuất hiện trong tay Từ Phàm, sau đó từ từ ấn vào trong ấn đường của Tiểu Hoa.

Trong nháy mắt, Hỗn Độn Thánh Nhân kiếp ngưng tụ bên ngoài Tam Thiên giới.

“Bồ Đào, sắp xếp cho Tiểu Hoa độ kiếp.”

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

“Ngươi xem, đây chính là vận khí và số mệnh.” Từ Phàm cười nói.

“Phải ha, cũng ví như ta trước đây, liếc mắt thấy phu quân là thích.” Trương Vi Vân hạnh phúc nắm tay Từ Phàm.

“Ha ha, là chuyện như vậy.” Từ Phàm vuốt tóc Trương Vi Vân nói.

Lúc hai người đang tiếp tục đi dạo bên hồ.

Cả vùng Hỗn Độn lại lần nữa loạn lên.

Nhiều Quốc chủ Thần Ma lại lần nữa liên hợp, giết tới khu vực trung tâm Hỗn Độn cách bọn họ gần nhất.

Trung tâm Hỗn Độn, mười bốn đại Thánh chủ cùng nhau xuất động lần nữa.

Hai bên đại chiến trong vùng Hỗn Độn.

“Lại đánh nhau, tình huống gì vậy?”

Từ Phàm gửi tin cho số một.

Trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn, bóng dáng số một xuất hiện.

“Đừng để ý đến, những Quốc chủ Thần Ma kia đơn giản là gây chuyện, nguyên nhân sâu hơn thì ta đang tìm tòi nghiên cứu.” Số một nói.

“Đây không phải là muốn chết sao, đám Thánh chủ ở trung tâm Hỗn Độn vốn là bên cường thế, nếu đây là kiếm chuyện, nói không chừng chỉ có thể chém giết một vị Quốc chủ Thần Ma.” Từ Phàm tỏ vẻ không hiểu.

“Ta không rõ lắm.” Phân thân số một lắc đầu.

Trong mấy ngàn năm sau đó, cứ cách một khoảng thời gian, những Quốc chủ Thần Ma sẽ tập hợp ở nơi nào đó, tiến công về phía trung tâm Hỗn Độn.

Huyên náo đến sinh linh cả vùng Hỗn Độn đều hoảng sợ bất an.

Vì thế Từ Phàm còn bố trí một đại trận siêu cấp ở bên ngoài cương vực Nhân tộc, dùng để ngăn cản dao động chiến đấu của Quốc chủ, Thánh chủ.

Trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm, viên thủy tinh pháp tắc chí cao như tinh thần, bây giờ đã thu nhỏ một vòng mắt thường có thể thấy.

Lúc này, nhiều loại chí cao pháp tắc hóa thành phù văn xoay quanh người Từ Phàm.

“Còn hơn một vạn năm nữa, tuyệt đối đừng xảy ra náo loạn gì hết.” Từ Phàm thong dong nói.

“Nhiễu loạn chắc chắn sẽ có, mà còn đã sắp loạn lên trước.”

Phân thân số một xuất hiện trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

“Khoảng thời gian này rốt cuộc ta cũng làm rõ, những đế quốc Thần Ma này vì sao thường xuyên tới gây chuyện.”

Từ Phàm đang tu luyện ngừng lại nhìn về phía phân thân số một.

“Trong Thần Ma lại xuất hiện một Thần Ma chạm đến cảnh giới Quốc chủ.”

“Đối với Thần Ma tân tấn này, tất cả Quốc chủ đều rất hài lòng, cho nên muốn nhất định để hắn tấn cấp thành Thần Ma cấp Quốc chủ.”

“Cho nên mới thường thường khơi mào rắc rối giữa hai bên, hấp dẫn sự chú ý của những Thánh chủ ở trung tâm Hỗn Độn, trước mắt xem ra chuyện này còn tương đối thành công.”

Nghe được lời của phân thân số một, Từ Phàm gãi đầu.

Lúc hai người nói chuyện, vùng Hỗn Độn lại bắt đầu đánh lên.

“Thần Ma có động tác như thế, những Thánh chủ đó đã sớm nghĩ đến, phương pháp các ngươi phòng bị là gì?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đang nghe ngóng, hiện tại tất cả Quốc chủ Thần Ma cùng nhau mở họp đã không gọi Thần Ma khác, chuyện cụ thể ta chỉ có thể từ từ điều tra.” Phân thân số một nói.

“Loạn thì loạn đi, chỉ cần có thể chống đỡ qua hơn một vạn năm là ta có thể tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đến lúc đó tuy rằng không thể trấn áp vùng Hỗn Độn này, nhưng cưỡng ép giữ được Nhân tộc không thành vấn đề.” Từ Phàm nói.

Chương 1476: Đại Thánh tộc thứ mười bốn

Dao động chiến đấu lần này rõ ràng lớn hơn trước kia.

Các loại pháp tắc chí cao đụng vào nhau, khiến tất cả sinh linh hoặc là Thần Ma tiếp xúc với loại dao động này, trong lòng dâng lên một cảm giác như đang ở trong vực sâu.

Lúc này trong tất cả đại thế giới không có phòng hộ, toàn bộ sinh linh đều nhìn về nơi đám tồn tại chí cao chiến đấu, trong ánh mắt tràn đầy hoảng sợ.

Bên ngoài cương vực Nhân tộc, tất cả Hỗn Độn Thánh Nhân và Đại Thánh Nhân đều sử dụng phân thân xuất hiện tại đây, tới cảm nhận dao động lúc cấp Quốc chủ, Thánh chủ chiến đấu.

Theo các loại dao động truyền đến, Từ Cương từ từ mở mắt.

“Luồng dao động này, cũng không lợi hại lắm như trong tưởng tượng của ta.” Từ Cương nói.

“Ta cũng cảm thấy vậy, nếu như có thể, sau khi tu luyện tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong, ta và Đại sư huynh kết phường khiêu chiến một vị Thánh chủ thử xem.” Vương Huyền Tâm nghiêm túc

nói.

“Hai người không đủ, ít nhất phải mười người mới được.” Từ Cương tính toán nói.

“Vậy cộng thêm ta nữa.” Giọng Hùng Lực truyền đến.

Bản thể Hùng Lực xuất hiện trước mặt hai người.

“Ngươi không sợ bị Thánh chủ Minh tộc phát hiện?” Vương Huyền Tâm nhìn Hùng Lực hỏi.

“Ta đã xin Đại trưởng lão, chỉ cần không rời phạm vi cương vực Nhân tộc quá xa, có thể chân thân ra ngoài.”

“Luồng lực lượng pháp tắc chí cao va chạm này là cơ hội rèn luyện thể xác hiếm có, đây là nguyên nhân ta phải dùng chân thân.” Hùng Lực nhìn về hướng dao động truyền đến, nói.

Ngay lúc này, một Thần Ma cấp Quốc chủ hình như đã để ý tới nơi này.

Thế là một chưởng đánh tới Nhân tộc bên ngoài Tam Thiên giới.

Tương đương với lúc đánh nhau, thuận đường giẫm chết một đám kiến.

Một bóng người không mặt xuất hiện trước mặt mọi người, trực tiếp chặn lại một chưởng của Quốc chủ Thần Ma.

Thần Ma xuất chưởng cũng không để ý, lại hỗn chiến với đám Thánh chủ trung tâm Hỗn Độn.

“Thật ra ta cảm thấy, ta có thể cản được một chưởng vừa rồi.” Hùng Lực sờ cằm nói.

“Sau đó thì sao, sau đó trở về tông môn chữa trị mấy vạn năm hả?” Giọng nói của một thiếu nữ vang lên.

Tráng Linh xuất hiện trước mặt Hùng Lực, có phần tức giận nói.

“Ta chỉ nói thôi mà, khó có được cơ hội này, có thể chặn một chưởng của cường giả cấp Quốc chủ, cũng coi như là thể nghiệm trước rồi.” Hùng Lực cười hì hì nói.

Ngay lúc này, sân bãi chiến đấu của một Quốc chủ Thần Ma và hai Thánh chủ dần chuyển hướng về cương vực Nhân tộc.

“Đệ nhị Thánh Minh tộc, đừng học lão đại nhà ngươi, biết xấu hổ chút đi!” Giọng Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vang vọng khắp vùng Hỗn Độn.

“Ngươi có biết xấu hổ không, ta đi giúp người khác đấy!” Quốc chủ tộc Thiên Thương nói.

Nghe được lời này, chiến trường vốn dần di động về cương vực Nhân tộc, lại về vị trí ban đầu.

Thánh chủ Minh tộc đang chiến đấu với Quốc chủ Thiên Uyên quốc, ánh mắt âm lãnh đảo qua Thánh Quang Quốc chủ và Thánh chủ tộc Thiên Thương.

Chiến đấu kéo dài ngàn năm mới dừng lại.

“Chín Quốc chủ Đại Thần Ma này rốt cuộc cũng bỏ xuống sĩ diện, bắt đầu liên hợp chiến đấu.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Liên hợp lại chiến đấu thì lại thế nào, nếu không phải do kế hoạch kia của chúng ta, hiện tại làm gì cũng phải giết chết một Quốc chủ Thần Ma.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang thở dài nói.

“Đã điều tra ra chưa, vì sao gần đây đám Thần Ma này cứ qua gây chuyện mãi?” Thánh chủ Minh tộc mang theo Đệ nhị Thánh Minh tộc đi tới.

“Bọn họ làm vậy chỉ có một khả năng, chính là Thần Ma lại sắp xuất hiện một cường giả cấp Quốc chủ.” Quốc chủ tộc Thiên Thương lạnh nhạt nói.

“Vậy làm sao đây, dựa vào biện pháp lần trước, lại liên hợp chém giết Thần Ma đó, rồi lại đến đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn xóa đi nhân quả à?” Thánh chủ Minh tộc cau mày nói.

Lần trước vì thúc đẩy chuyện này, Minh tộc bọn họ đã bỏ ra cái giá rất lớn.

“Đúng vậy, phương pháp lần trước có sẵn mà.” Quốc chủ Thánh Quang cười hì hì nói.

“Ngươi có nghĩ tới không, biết Hồng Mông chí bảo trân đứng đầu ta lấy ra lần trước trân quý cỡ nào không?”

“Món Hồng Mông chí bảo đứng đầu đó của tachỉ có thể đóng băng đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn ba lần.”

“Lần này lại muốn dùng, mười hai chủng tộc khác các ngươi lấy Hồng Mông chí bảo ra đổi.” Thánh chủ Minh tộc không vui nói.

“Chuyện trước tiên không vội, chờ sau khi Thần Ma kia xuất hiện lại nói.” Thánh chủ tộc Thiên Thương thong dong điềm tĩnh nói.

“Vì sao không thể tìm ra trước rồi xóa bỏ?” Đệ nhị Thánh chủ Minh tộc hỏi.

“Vẫn là Đệ nhị Thánh nhìn xa, vậy chuyện này giao lại cho Đệ nhị Thánh Minh tộc các ngươi xử lý, sau khi tìm được Thần Ma chính xác, chúng ta lại liên thủ diệt trừ nó trước.” Thánh chủ tộc Thiên Thương tức thì nở nụ cười.

Thánh chủ khác cũng cười ha ha nhìn Đệ nhị Thánh chủ.

“Từng người trở về phát động lực lượng của bản thân điều tra, nhất là lão già gian trá tộc Thiên Thương ngươi, ta không tin ngươi không biết chút gì.” Thánh chủ Minh tộc nhìn về phía Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Chuyện ta có thể xác định chỉ có nhiêu đây, đến nỗi chuyện khác, phải cần chúng ta xâm nhập điều tra.”

“Ngoài ra, ta không thích xưng hô lão già gian dối này đâu.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói xong, thân hình liền tiêu tan trong vùng Hỗn Độn.

“Ta cũng đi đây, mấy ngàn năm gần đây chỉ chiến đấu, nói thật cũng là cố lắm rồi.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói xong, tiêu tan cùng với Thánh chủ tộc Linh Hi.

Thánh chủ khác thấy thế cũng sôi nổi rời đi.

Thế giới chủ tộc Thiên Thương, Từ Phàm và Thánh chủ tộc Thiên Thương chơi giới kỳ.

“Hôm nay sao nhớ tới ta thế?” Từ Phàm uống linh trà một tiểu cô nương tộc Thiên Thương đưa tới nói.

“Một là muốn chơi giới kỳ, hai là muốn nói chuyện với Từ Thánh chủ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương híp mắt nói.

“Thánh chủ có gì muốn hỏi cứ nói thẳng.” Từ Phàm ra hiệu Thánh chủ tộc Thiên Thương đi trước.

“Tình huống gần đây ngươi cũng đoán được rồi đấy, bên Thần Ma hẳn đã nhiều thêm một Thần Ma chạm đến cấp Thánh chủ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cầm cờ đi trước.

“Đã sớm đoán được, vậy thì thế nào, mười bốn Thánh chủ trung tâm Hỗn Độn, lại đi quá trình lần trước một lần là được mà.” Từ Phàm cầm cờ chuẩn bị đi sau.

“Gần đây ta vẫn đang khảo sát chủng tộc khác ngoài mười ba đại chủng tộc ra.”

“Sau khi nhìn một vòng thì phát hiện, Nhân tộc các ngươi mới thích hợp trở thành Thánh tộc thứ mười bốn nhất.”

“Không biết Từ Thánh chủ có sẵn lòng để Nhân tộc trở thành đại Thánh tộc thứ mười bốn hay không?” Ánh mắt Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn chằm chằm Từ Phàm hỏi.

Nghe được lời này, vẻ mặt Từ Phàm bắt đầu trở nên chính thức.

“Tại sao lại là Nhân tộc ta?” Từ Phàm hỏi.

“Bởi vì Minh tộc không thể có hai cường giả cấp Thánh chủ, nhất định phải tìm một chủng tộc có thể thế chỗ trở thành Thánh chủ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Thao tác thế nào, tộc ta còn chưa có cường giả tiếp cận cực hạn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm híp mắt nhìn về phía Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Chuyện này dễ nói, ta sẽ nghĩ cách trước tiên Đệ nhị Thánh Minh tộc tiêu hao hết trong đại chiến, sau đó chuyển dời danh ngạch đến trên người Nhân tộc.”

“Đến lúc đó, tự vùng Hỗn Độn sẽ toả định một người có đại khí vận của Nhân tộc trở thành Thánh chủ.”

“Người nọ, không phải Từ Thánh chủ thì còn là ai được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười nói.

“Danh ngạch cũng có thể chuyển!” Từ Phàm vốn bình tĩnh lộ ra vẻ giật mình.

“Đương nhiên, tộc Thiên Thương ta vạn sự vạn vật đều có thể giao dịch.”

“Vùng Hỗn Độn này vốn là một thể, vì sao không thể làm ăn với nó.”

Chương 1477: Luân Hồi đại thế giới

Nghe được lời này, Từ Phàm cảm thấy rung động.

“Vậy phải bỏ ra đại giới thế nào mới có thể để danh ngạch ở lại Nhân tộc, những tài nguyên này, sau này Nhân tộc phải trả lại sao?” Từ Phàm nhìn Thánh chủ tộc Thiên Thương hỏi.

“Từ Thánh chủ đừng nói đùa với ta, những thứ này đương nhiên phải trả.”

“Dù hai tộc có quan hệ thân thiết, cũng không thể để tộc Thiên Thương làm mua bán lỗ vốn.”

“Đương nhiên, tộc Thiên Thương cũng sẽ không để Nhân tộc làm mua bán lỗ vốn.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương mỉm cười nói.

“Tộc Thiên Thương ta trong vô tận kỷ nguyên này, tổng cộng thu được sáu thần vật ẩn chứa pháp tắc chí cao, mặc dù không đạt tới mức độ gia tăng danh ngạch, nhưng mỗi món đều là thứ vùng Hỗn Độn ao ước.”

“Nếu Từ Thánh chủ muốn danh ngạch này, ta sẽ lấy ra bốn món trao đổi với vùng Hỗn Độn.”

“Đại giới Nhân tộc cần phải trả chính là sáu thần vật chí cao và một điều kiện.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn Từ Phàm nói.

“Điều kiện gì?”

Ra bốn trả sáu, Từ Phàm ngẫm lại vẫn là có thể tiếp nhận, hiện tại càng quan trọng hơn là điều kiện kia.

“Nhân tộc và tộc Thiên Thương cột lại với nhau, kết thành liên minh vĩnh cửu, tộc Thiên Thương diệt, thì Nhân tộc diệt.”

“Vậy nếu Nhân tộc diệt thì tộc Thiên Thương sẽ thế nào?” Từ Phàm lập tức hỏi.

“Tận lực trợ giúp, nhưng tộc Thiên Thương không thể tuyệt diệt.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Nghe được lời này, trong lòng Từ Phàm ha ha một tiếng.

Tiếng gãy bàn tính này, Từ Phàm cảm giác dù có ở vùng Hỗn Độn khác cũng có thể nghe thấy.

“Đổi điều kiện, kết thành vĩnh cửu liên minh thì được, nhưng không thể cùng sinh cùng diệt.” Từ Phàm lạnh nhạt nói được, cầm lên một quân cờ hóa thành đạo Thiên Toán Hỗn Độn đặt vào trong bàn cờ.

“Huống chi là lúc ta diệt ngươi còn sống.”

Nghe được lời của Từ Phàm, Thánh chủ tộc Thiên Thương trầm mặc.

“Đổi điều kiện cũng được, thời khắc hai tộc gặp được nguy nan, cường giả đứng đầu của hai bên nhất định phải toàn lực xuất thủ, lấy vùng Hỗn Độn làm nhân chứng.”

Sau khi trầm mặc một lúc lâu, Thánh chủ tộc Thiên Thương mới lên tiếng.

“Ngoài ra, sáu món thần vật chí cao biến thành bảy món, đây là điều kiện sau cùng của ta.”

“Điều kiện có chút quá mức, nhưng cũng có thể chấp nhận.”

“Tìm cơ hội, ký kết khế ước vùng Hỗn Độn đi.” Từ Phàm nói.

Nói thật, danh ngạch cường giả cấp Thánh chủ như này, Từ Phàm không để ý cho lắm.

Chỉ là cảm giác, thế này có thể bớt rất nhiều chuyện, không cần bản thân lại lao tâm lao lực.

Đến nỗi danh ngạch rơi vào Nhân tộc, Từ Phàm dám đảm bảo, có khả năng trăm phần trăm không rơi đến trên đầu hắn.

Nhưng đối với hắn mà nói, không quan trọng, chỉ cần là Nhân tộc là được.

“Phải đợi một thời gian nữa, bốn món thần vật chí cao kia vẫn là từ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa điều ra.”

“Đại khái cần chờ thêm vạn năm nữa mới được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Vạn năm à…”

Lúc này, vừa vặn kẹt ngay trước lúc hắn trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Được, vạn năm sau, hai tộc chúng ta ký kết khế ước.”

Sau khi hai bên ước định xong, bèn bắt đầu chuyên tâm chơi giới kỳ.

Gia tốc thời gian ba vạn năm, Từ Phàm không hề gặp phải sóng lớn, giành được thắng lợi.

“Từ Thánh chủ kỳ lực cao thâm, mỗi lần chơi cờ với ngươi đều có cảm ngộ mới.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười ha ha nói.

“Kỳ lực của Thánh chủ cũng rất cao thâm, ta chỉ là dựa vào lực khắc chế thôi.” Từ Phàm khách khí nói.

Thật ra hắn rất muốn nói, ngươi chơi cờ rất dở.

Sau khi chơi giới kỳ xong, Từ Phàm liền về lại Ẩn Linh môn Tam Thiên giới.

Lúc này, bên ngoài Tam Thiên giới, một Hỗn Độn chi kiếp to lớn đang ngưng tụ.

Mà ở trong Hỗn Độn chi kiếp, Lý Tinh Từ hóa thành Luân Hồi đại thế giới.

“Lão tứ còn nhanh hơn một chút so với trong tưởng tượng của ta, về sau Nhân tộc lại nhiều thêm một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Trên mặt Từ Phàm mang theo ý cười.

“Không tệ chứ.” Giọng nói đầy đắc ý Vương Vũ Luân vang lên.

“Có liên quan tới ngươi?” Từ Phàm nhìn về phía Vương Vũ Luân.

“Đương nhiên là có liên quan, mặc kệ có thừa nhận hay không, đây đều là huyết mạch của ta.” Vương Vũ Luân cười hì hì nói.

“Sau khi Tinh Từ trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, rất nhiều chuyện sẽ dễ làm hơn.”

Nhìn ánh mắt nghi hoặc của Vương Vũ Luân, Từ Phàm tiếp tục nói: “Tinh Từ tu luyện pháp tắc chí cao Hỗn Độn, sau khi tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, trong cơ thể sẽ diễn sinh thành một đại thế giới.”

“Đại thế giới này có thể từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn lấy ra nhân quả chuyên thuộc của Nhân tộc, thu về.”

“Đến lúc đó, cho dù là cường giả cấp Thánh chủ, muốn xóa đi nhân quả Nhân tộc, nhất định phải xâm nhập vào trong đại thế giới này trước.” Từ Phàm giải thích.

“Lợi hại như vậy, nói như vậy sau này không cần lo đến nhân quả Nhân tộc chúng ta nữa sao?” Vương Vũ Luân kinh ngạc hỏi.

“Có thể nói là vậy.”

Lúc này Hỗn Độn chi kiếp vẫn còn tiếp tục, mà Luân Hồi đại thế giới Lý Tinh Từ biến thành, tư thái biểu hiện lại giống như đang ngâm bồn trong Hỗn Độn chi kiếp.

Ba tháng sau, Lý Tinh Từ xuất hiện trong tiểu viện.

“Bái kiến sư phụ!” Lý Tinh Từ kích động nói.

Hắn không nghĩ tới chính mình dựa vào một chiêu cảm ngộ, đã có thể trực tiếp trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Đứng dậy đi, đều đã là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, không cần hành đại lễ như thế nữa.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Đồ nhi vĩnh viễn là đệ tử của sư phụ, quỳ trước sư phụ là thiên kinh địa nghĩa.”

Từ Phàm nhẹ kéo tay, đỡ Lý Tinh Từ lên.

“Pháp tắc chí cao Luân Hồi, ta làm ngươi chủ hóa đạo giới, đặt Luân Hồi giới bản mệnh của ngươi trong cương vực Nhân tộc.”

“Sau đó vi sư nghĩ cách nhờ vào Luân Hồi đại thế giới của ngươi, lấy ra nhân quả Nhân tộc trong dòng sông thời gian Hỗn Độn dung nhập vào trong đó.”

“Đến lúc đó, cảnh giới của bản thân ngươi sẽ nhanh chóng tăng lên, đến cuối cùng thậm chí có thể từ trong Luân Hồi đại thế giới triệu hoán ra lực lượng nhân quả của Nhân tộc tác chiến.”

Từ Phàm vì Lý Tinh Từ quy hoạch con đường về sau.

“Sư phụ, đồ nhi đã hiểu.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Nhưng đồ nhi có một điều thỉnh cầu, xin sư phụ lúc rời đi vùng Hỗn Độn này, nhất định phải mang theo Luân Hồi đại thế giới bản mệnh của đồ nhi.”

“Việc này là ai nói cho ngươi?” Từ Phàm hỏi.

“Là Tam sư huynh, hắn nói cho ta căn của sư phụ không ở nơi này, sớm muộn cũng sẽ trở về vùng Hỗn Độn thuộc về sư phụ.” Lý Tinh Từ nói.

“Nửa câu đầu thì đúng, không có việc gì thì sẽ trở về xem sao.”

“Nửa câu sau, vi sư nói cho ngươi, Tam Thiên giới chính là nhà của vi sư.”

“Cho dù trở về, cũng sẽ mang theo toàn bộ Nhân tộc trở về.” Từ Phàm dửng dưng nói, chẳng biết sao lại nghĩ tới cánh cửa đá kia.

“Sư phụ ở nơi nào thì nơi đó chính là nhà của đồ nhi.” Lý Tinh Từ tỏ thái độ nói.

“Đều đã là người hơn trăm vạn tuổi, còn sợ ta sẽ bỏ rơi ngươi? Ta có đi cũng sẽ mang theo các ngươi đi.”

Nhìn biểu cảm nhỏ của Lý Tinh Từ, Từ Phàm bỗng nhiên cảm khái, bản thân dường như đã sắp trăm vạn tuổi rồi.

Nếu như tính luôn thời gian gia tốc, hắn đứng đắn xem như là lão đầu trăm vạn tuổi.

Nhưng tuổi này ở cảnh giới này, dựa theo trong vùng Hỗn Độn tính toán, có lẽ ngay cả tiểu thí hài cũng không phải.

“Dù là trăm vạn tuổi, ta cảm giác ở trước mặt sư phụ, ta vẫn là tiểu hài tử.”

“Tiểu hài cái rắm, ngươi tính hậu thế của ngươi xem, ước chừng sắp ngàn vạn rồi kìa.” Từ Phàm bĩu môi nói.

Nghe thấy số lượng này, Lý Tinh Từ gãi đầu nói: “Đồ nhi cũng không nghĩ tới, hai phu thê Sơ Phàm có thể sinh như thế.”

“Đời sau của bọn họ, cũng rất có hứng thú với sự nghiệp sinh sôi nảy nở của Nhân tộc.”

Chương 1478: Hỗn Độn chi chu

Cương vực Nhân tộc, tầng trong không gian vùng Hỗn Độn.

Một Luân Hồi đại thế giới to lớn đang chậm rãi thành hình.

Một thông đạo không gian như ẩn như hiện từ từ liên kết tất cả đại thế giới của Nhân tộc.

Từ Phàm đứng ở tầng trong không gian quan sát Luân Hồi đại thế giới mới hình thành này.

“Sau này Luân Hồi đại thế giới này sẽ tiếp nhận tất cả chân linh sau khi chết của Nhân tộc.”

Dòng sông thời gian ở cương vực Nhân tộc bị Từ Phàm cứ thế kéo ra ngoài, sau đó mạnh mẽ nhét vào trong Luân Hồi đại thế giới.

“Sư phụ, Luân Hồi đại thế giới của đồ nhi, hiện tại vẫn không tiếp nhận nổi dòng sông thời gian trong cương vực Nhân tộc.”

Vẻ mặt Lý Tinh Từ đứng bên cạnh Từ Phàm đau khổ, có cảm giác rất khó chịu.

“Tin tưởng ánh mắt của sư phụ ngươi, Luân Hồi đại thế giới ngươi diễn hóa không yếu như ngươi nghĩ đâu.”

Từ Phàm nói, phù văn của mấy chục loại pháp tắc chí cao bắt đầu ngưng tụ.

Những phù văn này dưới biểu cảm cay đắng của Lý Tinh Từ, bay vào bên trong Luân Hồi đại thế giới.

Trong nháy mắt đi vào, Lý Tinh Từ chỉ muốn nói một câu.

“Sư phụ đừng tăng thêm nữa, đã đến cổ họng rồi!”

“Sư phụ, gần được rồi đó!” Lý Tinh Từ có chút đau khổ nói.

“Ngươi phải nghĩ kỹ, hiện tại ta đang vì ngươi tạo nên căn cơ của Luân Hồi đại thế giới, có quan hệ rất lớn với chuyện sau này ngươi có thể trở thành cường giả cấp Thánh chủ hay không.”

“Bây giờ ta hỏi ngươi, muốn hay không?” Nhìn đồ đệ vẻ mặt đau khổ, khóe miệng Từ Phàm nhếch lên.

Lúc này lựa chọn Lý Tinh Từ phải đối mặt giống như một ly rượu có thể làm ngươi say trước ở trên bàn rượu.

Chỉ cần có thể uống hết, lương một năm mười vạn tức khắc có thể biến thành trăm vạn.

Nhưng một khi uống hết, cả người đều sẽ đến cực hạn.

“Muốn, sư phụ, ta muốn, tiếp tục!” Lý Tinh Từ nhìn Luân Hồi đại thế giới nơi xa, cắn răng nói.

Hỗn Độn Vạn Đạo bàn xuất hiện sau lưng Từ Phàm, sau đó vô số đại đạo Hỗn Độn trong vùng Hỗn Độn bắt đầu hội tụ tới Hỗn Độn Vạn Đạo bàn.

Chậm rãi, Hỗn Độn Vạn Đạo bàn bành trướng như tinh thần.

Cuối cùng dưới sự khống chế của Từ Phàm, từ từ bay về phía Luân Hồi đại thế giới.

Nhìn Hỗn Độn Vạn Đạo bàn cách Luân Hồi đại thế giới càng lúc càng gần, Lý Tinh Từ hít sâu một hơi, mặt lộ vẻ kiên quyết.

Hỗn Độn Vạn Đạo bàn rơi vào trong Luân Hồi đại thế giới, sau đó hóa thành dòng nước, lấp vào từng vị trí của Luân Hồi đại thế giới.

Lý Tinh Từ vốn chuẩn bị nghênh đón đau đớn, lúc này hít sâu một hơi.

Giống như một ngụm nước đá trong mùa hè nóng bỏng, sau khi uống hết cả người đều thông thấu.

Cảm giác bành trướng xé rách vốn bị nhét vào rất nhiều đồ vật tiêu tan không còn.

“Tiểu tử ngốc, sao vi sư lại hố ngươi được.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, bóng dáng biến mất không thấy đâu nữa.

Lý Tinh Từ nhìn Luân Hồi đại thế giới, lại nhìn về hướng Từ Phàm rời đi, đột nhiên cũng cười lên.

Trong tiểu viện, Từ Phàm vừa về thì thấy ba sư đồ Vương Hướng Trì đang phấn khích.

“Sư phụ, lần này bọn ta đã tìm được một đại bảo bối!!” Vương Hướng Trì hưng phấn nói.

“Bảo bối gì, Hồng Mông chí bảo à?” Từ Phàm hờ hững hỏi.

“Hồng Mông chí bảo không hiếm lạ, bọn ta tìm được một chiếc Hỗn Độn chi chu giống như của sư phụ!” Vương Hướng Trì hưng phấn lên.

Vừa nghe lời này, Từ Phàm nháy mắt nổi lên hứng thú.

“Nhanh lấy ra để ta xem xem.”

Một tiểu thế giới xuất hiện trong tay Vương Hướng Trì, chiếc Hỗn Độn chi chu đó thế mà chiếm hết một tiểu thế giới.

“Đi, đi ra bên ngoài Tam Thiên giới lại bày ra.”

Vung tay lên, đám người chuyển dời đến trong vùng Hỗn Độn bên ngoài Tam Thiên giới.

Cuối cùng một chiếc Hỗn Độn chi chu to lớn như tiểu thế giới xuất hiện.

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, đây hẳn là Hỗn Độn chi chu trong vùng Hỗn Độn bị cắn nuốt.”

“Không hiểu vì sao không dùng nó rời khỏi vùng Hỗn Độn kia.” Từ Phàm nhẹ nhàng vuốt ve ngoại bích của Hỗn Độn chi chu nói.

Cả chiếc Hỗn Độn chi chu có hình dẹt, bên ngoài là màu xám đen, như là một con kình ngư bị ép dẹt.

“Ngoài chiếc Hỗn Độn chi chu này ra, các ngươi còn phát hiện thứ gì không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Còn có một số vật phụ trợ như bản đồ tinh bàn, bọn ta đều không đụng vào, tất cả đều ở trên Hỗn Độn chi chu.” Vương Hướng Trì nói.

“Đi, vào xem.”

Đã bước lên Hỗn Độn chi chu.

“Bồ Đào, thăm dò tất cả khu vực trên Hỗn Độn chi chu cho ta.” Từ Phàm phân phó.

Một chiếc Hỗn Độn chi chu cỡ như một tiểu thế giới, Từ Phàm không thể đi xem từng chút.

“Tuân lệnh!”

Đám người theo bước chân Từ Phàm, đi tới phòng điều khiển chính.

Trong phòng điều khiển chính hiện đầy các loại phù văn đám người xem không hiểu.

“Sư phụ, đồ nhi vẫn không hiểu nên như thao tác chiếc Hỗn Độn chi chu này thế nào.” Vương Hướng Trì nói.

“Phù văn trong phòng điều khiển chính này đều là phù văn pháp tắc chí cao, ngươi đương nhiên xem không hiểu.”

“Đến lúc đó ta sẽ bảo Bồ Đào đổi thành hệ thống thao tác của tông môn chúng ta, như vậy là có thể dễ dàng điều khiển chiếc Hỗn Độn chi chu này.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ta không dùng đến, vẫn là để về tông môn cho sư phụ điều phái vậy.” Vương Hướng Trì xua tay nói, bản thân ngay cả khu vực trong vùng Hỗn Độn còn chưaa thăm dò rõ, đừng nói khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Tùy tiện.”

Cuối cùng Từ Phàm nhẹ nhàng ấn mở phù văn tinh đồ trong phòng điều khiển chính.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ phòng điều khiển chính lập tức sáng lên.

Sau đó lấy khu vực của bản thân làm trung tâm, lan ra vùng Hỗn Độn xung quanh.

Nhìn quang điểm chi chít trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, đám người há to miệng.

Trên tinh đồ này, mỗi quang điểm đều đại biểu cho một vùng Hỗn Độn.

“Trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa lại có nhiều vùng Hỗn Độn như thế, quá bao la rồi.” Kiếm Vô Cực kinh ngạc nói.

“Những khu vực này, về sau có cơ hội ta nhất định phải thăm dò một lượt.” Ánh mắt Hàn Phi Vũ sáng lên nói.

Sau đó Từ Phàm lại thắp sáng mấy phù văn pháp tắc chí cao.

Trong nháy mắt, cả tinh đồ sáng lên càng nhiều quang điểm, có vài quang điểm còn có màu sắc bất đồng.

“Chiếc Hỗn Độn chi chu này …” Giọng điệu Từ Phàm ngữ khí có phần ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Dựa theo so sánh để nói, Hỗn Độn chi chu hắn luyện chế là một chiếc xe đạp.

Mà chiếc dưới chân hắn, gọi là phi thuyền vũ trụ cũng không quá đáng.

“Những quang điểm màu sắc bất đồng này đại biểu cho nơi từ Hỗn Độn chi chu có thể trực tiếp truyền tống qua.”

Từ Phàm sau đó chỉ vào khu vực xung quanh bị quây lại lấy chiếc Hỗn Độn chi chu này làm trung tâm.

“Những khu vực này, có thể tùy ý truyền tống.”

“Chiếc Hỗn Độn chi chu này, quả nhiên là khó lường, ba người các ngươi lập công rồi.” Từ Phàm quan sát tinh đồ nói.

“Sư phụ, vậy sau này lúc ngươi đi vùng Hỗn Độn khác, có thể mang theo bọn ta không?” Vương Hướng Trì hưng phấn xoa tay nói.

“Đương nhiên có thể, dù sao chiếc Hỗn Độn chi chu này là thuộc về các ngươi.”

“Nhưng bây giờ chưa dùng được, ta còn phải để Bồ Đào cải tạo một phen.”

Dựa theo quan sát của Từ Phàm, quyền khống chế của chiếc Hỗn Độn chi chu này vẫn còn, muốn chân chính biến thành Hỗn Độn chi chu của chính mình, còn phải phí chút sức.

“Sư phụ, chủ nhân vốn dĩ của nó vẫn còn sống chứ?”

“Không rõ lắm, ta nghĩ hẳn là còn, dù sao người khống chế Hỗn Độn chi chu loại cấp bậc này nhất định là cường giả cấp Thánh chủ.”

“Cho dù là thần vẫn, trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa cũng có thiên ti vạn lũ bản nguyên thần niệm tồn tại.” Từ Phàm giải thích.

Chương 1479: Chuẩn bị vạn toàn

Từ Phàm nhẹ nhàng duỗi ra một tay, đụng vào phù văn tối cao hạch tâm nhất trên chiếc Hỗn Độn chi chu này.

Chỉ trong chớp mắt, Từ Phàm cảm giác chính mình xuyên qua khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa đối diện với một đôi ánh mắt.

Trong lý trí, lạnh nhạt xen lẫn một chút tò mò.

Nhìn đôi ánh mắt này, Từ Phàm nhẹ nhàng mở miệng nói: “Hỗn Độn chi chu của ngươi, ta mượn dùng một thời gian trước, nếu ngươi có thể tìm đến ta, ta sẽ trả lại cho ngươi.”

Sau khi Từ Phàm nói xong, cắt đứt liên hệ với phù văn hạch tâm này.

“Thú vị!”

Nhẹ nhàng nâng tay, tất cả pháp tắc chí cao phù văn trong phòng điều khiển chính đều bay vào trong tay Từ Phàm.

“Bồ Đào, lắp đặt hệ thống điều hành của nhà chúng ta, dự lưu không gian cải tạo.”

Sau khi phân phó xong, Từ Phàm bèn dẫn đám người rời khỏi Hỗn Độn chi chu, về lại Ẩn Linh môn.

“Sư phụ, Đại sư huynh, Tứ sư đệ và Bát sư đệ đều tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cả rồi.”

“Sư phụ, ngươi xem ta còn bao lâu nữa mới có thể tấn cấp.”

Vương Hướng Trì mong chờ nhìn về phía Từ Phàm.

“Cần bao lâu nữa thì tấn cấp, trong lòng ngươi không rõ sao?”

“Không tu luyện, còn đến hỏi vi sư loại vấn đề này, có phải rất lâu rồi chưa dạy dỗ ngươi phải không?” Từ Phàm hơi híp mắt đánh giá từ trên xuống dưới đồ đệ này của mình.

“Đồ nhi chỉ hỏi thôi mà, hiện tại ta đã là Hỗn Độn Thánh Nhân, gần đây tu luyện có cảm giác gặp phải mê vụ không ra được.”

“Cho dù có thủy tinh pháp tắc chí cao sư phụ cho, đồ nhi cũng là chỉ hiểu biết lơ mơ.”

“Gần đây nhìn thấy Tứ sư đệ trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, trong lòng đồ nhi có chút sốt ruột.” Vương Hướng Trì nói.

“Chuyện gì nóng vội đều làm không thành, nếu có mê vụ thì cứ từng chút một, từ từ đẩy ra.”

“Tìm kiếm ngoại lực, chung quy không phải là cách.”

“Ba kỷ nguyên sau, nếu ngươi vẫn không cách nào đột phá Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, vi sư sẽ nghĩ biện pháp.” Nói đến đây, Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

“Đa tạ sư phụ!”

“Đi đi, nên làm gì làm gì đi…” Từ Phàm phất tay.

Lúc này, Trương Vi Vân từ trong phòng đi ra.

“Hướng Trì muốn trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhâ thì ngươi cứ nghĩ cách, còn làm khó hắn làm gì.” Trương Vi Vân nói.

Vương Hướng Trì vừa định nói chuyện, nhưng trong cơ thể lại có một luồng lực lượng khống chế hắn rời đi.

“Thời gian vẫn chưa tới, mới trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân chưa bao lâu liền muốn đi lên.”

“Cơ duyên số mệnh không đúng chỗ, cưỡng ép vượt lên dễ thấy vô lý.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Nói thực ra, hiện tại hắn có mười mấy loại phương pháp có thể làm Vương Hướng Trì trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Nhưng loại Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này có chỗ thiếu hụt, người theo đuổi sự hoàn mỹ như hắn, sao có thể cho phép đồ đệ mình trở thành loại Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này.

“Được rồi, ngươi nói thế nào đều có lý.” Trương Vi Vân lấyt ra một bộ đồ trà, bắt đầu pha trà cho Từ Phàm.

“Vi Vân.” Từ Phàm nhẹ nhàng kêu lên.

“Sao thế phu quân?”

“Qua một thời gian nữa ta sẽ tăng ngươi lên tới cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Ta rất hài lòng với cảnh giới của ta bây giờ, vì sao phải trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Hiện tại không thể nói cho ngươi, đến lúc đó ngươi tự nhiên sẽ rõ.”

Hiện tại Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc tổng cộng chỉ có mấy người, hơn nữa còn đều là người Ẩn Linh môn.

Danh ngạch trong tương lai dưới tình huống bình thường cũng sẽ chọn lựa trong mấy người này.

Nhưng để phòng ngừa lỡ đâu, Từ Phàm cảm giác chính mình phải dùng chút thủ đoạn.

“Ta nghe phu quân, thời gian lúc sau ta sẽ cố gắng tu luyện tốt.” Trương Vi Vân nghiêm túc gật đầu.

Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao đường kính lớn chừng mười trượng xuất hiện, sau đó bị Từ Phàm chuyển hóa thành pháp tắc chí cao thích hợp nhất cho Trương Vi Vân tu luyện.

“Khoảng thời gian gần đây ngươi cứ hấp thu những thủy tinh pháp tắc chí cao này là được, sau khi hấp thu xong, cũng gần như là có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi.”

“Được, ta nghe phu quân, hiện tại chuyên tâm tu luyện.”

Nhận lấy thủy tinh pháp tắc chí cao, Trương Vi Vân lại quay về tu luyện.

Trong Sinh Cơ tinh thần, Vương Hướng Trì tìm đến lão cha mình.

“Đại ca, ngươi đã đến rồi!”

Hơn mười người có nam có nữ hành lễ với Vương Hướng Trì.

“Đều là huynh đệ tỷ muội, không cần khách khí như thế.” Vương Hướng Trì vội vàng xua tay nói.

“Hướng Trì, ngươi mau tới đây nói đám đệ đệ, muội muội này của ngươi, còn chưa thành Hỗn Độn Thánh Nhân đã muốn rời cương vực Nhân tộc.”

“Cho dù Thánh chủ Nhân tộc cho phép, ta cũng không cho.” Vương Vũ Luân nhìn đám người nói.

Hiện tại chỉ cần phân thân rời khỏi cương vực Nhân tộc hơi xa một chút, chắc chắn sẽ bị Minh tộc hoặc là chủng tộc phụ thuộc của bọn họ để ý.

Hiện tại bởi vì tính chất của phân thân, Minh tộc kia Biên trấn ép phân thân về sau bắt đầu ô nhiễm tinh thần, cho dù sau khi phục sinh, loại ô nhiễm tinh thần này sẽ kéo dài liên tục một thời gian rất dài.

Nghiêm trọng thì mấy chục vạn năm cũng không thể tu luyện, mặc dù loại ô nhiễm tinh thần này có thể loại bỏ, nhưng cả quá trình tương đối đau đớn, cường độ chắc chắc không thích hợp, thậm chí sẽ ảnh hưởng đến bản nguyên.

Vương Hướng Trì nhìn đám đệ đệ, muội muội này của mình.

“Ở Nguyên giới, có một thánh địa tu luyện tên là Quỷ Dị, các ngươi chỉ cần có thể tu luyện ngàn năm ở nơi đó, ta sẽ để các ngươi ra ngoài.” Vương Hướng Trì nói.

“Đại ca nhớ giữ lời!” Một nam tử cầm đầu vui mừng nói.

“Đại ca từ trước đến nay nói một không hai, chỉ cần có thể kiên trì, ta sẽ bảo Bồ Đào cho các ngươi đi.” Vương Hướng Trì khẳng định nói.

“Được!”

Một đám người vèo vèo đến, lại vèo vèo đi.

“Dù sao lại không chết được, đụng tường mấy lần là lại thành thật thôi.”

Bên cạnh hồ Sinh Mệnh chỉ còn lại Vương Vũ Luân và Vương Hướng Trì.

“Nói thì nói thế, nhưng cũng không thể trơ mắt để bọn họ nhảy vào trong vũng bùn.” Vương Vũ Luân câu cá ung dung nói, thoạt nhìn tâm trạng rất không tệ.

“Rốt cuộc là làm cha.” Vương Hướng Trì nhìn lão cha mình, nở nụ cười.

“Đúng rồi, lão Nhị đã tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, còn ngươi khi nào tấn cấp?”

“Đến lúc đó một nhà ba Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chúng ta, đến khi đó ngoài sư phụ ngươi ra, mạnh nhất chính là nhà chúng ta.”

Mặc dù Vương Vũ Luân không có ý tưởng gì, nhưng cái danh này hắn cực kỳ thích.

Một nhà ba Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ngẫm lại làm hắn có chút hưng phấn, trong mơ hồ, thế lực gia tộc đã lớn như vậy.

Nghe nói như thế, Vương Hướng Trì xụ mặt.

“Sư phụ nói, phải cần ba kỷ nguyên nữa.”

“Ba kỷ nguyên, đến lúc đó đồ ăn cũng đã lạnh!” Vương Vũ Luân thanh âm đề cao, nắm cần câu cái tay kia run nhè nhẹ một cái.

“Tại sao vậy, ngươi là nhi tử ta mà, không có sai gì chứ?”

Vừa nghe lời này, Vương Hướng Trì không vui.

“Lão cha, e là ngươi đối với thời gian tu luyện thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ngoài Nhân tộc chúng ta ra, có chút hiểu lầm rồi.”

“Có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong thời gian ngắn như thế giống như Nhân tộc chúng ta, dù là trong mười ba đại Thánh tộc cũng không có!”

“Trong ba kỷ nguyên có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đã rất là truyền kỳ!” Vương Hướng Trì giải thích.

“Cho nên, ngươi là Nhân tộc thì cần ba kỷ nguyên để trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân?”

Đón nhận ánh mắt không hiểu của lão cha, Vương Hướng Trì hơi không vui.

“Lão cha, ngươi đừng quên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này của ngươi là làm sao có!”

“Một đường này ngươi gần như đều là nằm thẳng, căn bản chưa từng tu luyện, là thiên mệnh để ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

Chương 1480: Ô nhiễm tinh thần

“Sai, là ngươi sư phụ để cha ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Vương Vũ Luân sửa đúng nói.

“Cho nên, một đường này đi tới, lão cha ngươi chưa từng tu luyện, cũng chưa từng thể nghiệm cảm giác không đột phá nổi bình cảnh tu luyện.”

“Nhưng nhi tử ngươi có, tầng mê vụ không nhìn thấy kia, bất kể ta làm sao cũng không gạt ra được.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, sau này ta chỉ có thể dựa vào sư phụ giúp ta trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Giọng điệu Vương Hướng Trì có phần mất mát.

“Chuyện này có là gì, gặp phải bình cảnh thì từ từ đến là được.” Vương Vũ Luân nói lấy ra một pho tượng kiếm khách tương tự như thủy tinh pháp tắc chí cao.

“Vốn muốn bỏ vào trong bảo khố, về sau ngẫm lại vẫn là chuyên môn giữ lại cho ngươi.”

“Ngươi sư phụ xem qua rồi, không có vấn đề bao lớn, đồ vật này tương tự như thủy tinh pháp tắc chí cao, ngươi có thể hấp thu thỏa thích, hẳn là có chút trợ giúp đối với bình cảnh bản thân ngươi tồn tại.” Vương Vũ Luân nói.

Vương Hướng Trì nhìn pho tượng thủy tinh kiếm khách, chợt cảm giác không bình thường.

Một tay nhẹ nhàng chạm vào pho tượng, kết quả trước mắt chợt hoa, lập tức xuất hiện trong một thế giới trắng xoá.

Sau đó, một bóng dáng y hệt hắn xuất hiện, trong tay cầm một thanh kiếm.

Nhìn người có tướng mạo giống mình ở đối diện, Vương Hướng Trì hỏi: “Ngươi là cái gì!”

“Ta là tồn tại phần lý tính nhất trong ý niệm của ngươi, bây giờ bị khối thủy tinh kiếm khách này triệu hoán ra.” Người đối diện lạnh nhạt nói.

“Sao ngươi không nói là tâm ma của ta?” Vương Hướng Trì hỏi.

“Tâm ma? Có sư phụ ở đây, tâm ma dạng gì có thể tồn tại trong cơ thể ngươi?”

“Đây là một thế giới trắng, ngươi ở thế giới này có thể tạo nên tất cả, ngưng tụ tất cả Kiếm đạo của chính mình.”

“Mà nhiệm vụ của ngươi, chính là đánh bại ta.” Vương Hướng Trì lý trí giơ kiếm chỉ vào hắn.

“Thú vị, để ta xem ngươi phục chế được mấy phần của ta.”

Trong nháy mắt, cả thế giới trắng hóa thành thế giới kiếm đạo, một loại lại một loại Kiếm đạo ngưng tụ sau lưng Vương Hướng Trì.

Vương Hướng Trì lý trí đối diện thấy thế chỉ lắc đầu, một thanh kiếm trong suốt từ trong cơ thể hắn hiện ra, chém về phía thế giới trắng này.

Một khắc sau, Vương Hướng Trì bị chém giết, dưới tác dụng của thế giới trắng, lần nữa phục sinh.

“Chiến lực của ngươi như thế, quả nhiên có lỗi với vị sư phụ có một không hai khắp cả vùng Hỗn Độn của ngươi.” Vương Hướng Trì lý trí nói.

Nghe được câu này, Vương Hướng Trì lập tức trở nên ngẩn ngơ.

Trong kiếp sống tu luyện mấy chục vạn năm của hắn, số lần tâm ma xuất hiện có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Nhưng những tâm ma này một khi xuất hiện, đều sẽ chỉ vào Vương Hướng Trì mặt mắng to.

“Ngươi tầm thường như vậy, sao có thể xứng với sư phụ như thế, giao thân thể cho ta, ta sẽ để ngươi trở thành niềm tự hào của sư phụ!”

Cho nên mỗi lần khi loại tâm ma này xuất hiện, lại bị sư phụ mẫn diệt, hắn đều sẽ siêng năng trên việc tu luyện một khoảng thời gian.

“Còn xạo là mặt nhất lý tính cái gì, ngươi chính là tâm ma của ta, chém!!”

Thế giới trắng lần nữa bị nhuộm lên kiếm ý.

Lúc này ở bên hồ Sinh Mệnh, Vương Vũ Luân có chút lo lắng nhìn đại nhi tử của mình.

“Từ đại ca, Hướng Trì không có chuyện gì chứ?”

“Không có chuyện gì lớn, pho tượng kiếm khách tương tự thủy tinh pháp tắc chí cao của ngươi, là truyền thừa hệ thống Kiếm đạo của vùng Hỗn Độn khác có khác biệt với chúng ta.”

“Dưới tình huống bình thường, không đả thương được Hướng Trì.” Từ Phàm chầm rãi nói.

“Dưới tình huống bình thường?”

“Truyền thừa này có đặc điểm, một khi không đạt được mục tiêu của nó, sẽ bị vây trong thế giới truyền thừa vĩnh cửu.”

“Nếu như thời gian quá dài, sẽ có ảnh hưởng với tâm cảnh của Hướng Trì, chẳng qua vẫn không lớn.”

Từ Phàm nói, lấy ra một khối thủy tinh pháp tắc chí cao dài hơn một trượng hóa thành Kiếm đạo đánh vào trong cơ thể Vương Hướng Trì.

“Tâm kết của Hướng Trì từ lúc ta trở về có chút nặng, đến chỗ ngươi lại bị ngươi cười nhạo một trận.”

“Cho nên nếu không có gì bất ngờ xảy ra, ở trong thế giới truyền thừa, hắn hẳn là đang chiến đấu với thứ tương tự như tâm ma.” Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân có phần lo lắng nói.

“Không phải lão Nhị đã tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh sao, ta cảm giác lão Đại cũng sắp, nhưng không nghĩ tới còn kém xa như vậy.”

“Lúc trào phúng không khống chế tốt cường độ.”

“…”

“Ngươi cũng đủ lắm.”

“Bồ Đào, đưa Hướng Trì đến trong bí cảnh kiếm đạo ở Nguyên giới.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Ẩn Linh môn, trong một động phủ.

Một con Thực Thiết thú cao hơn một trượng đột nhiên tỉnh lại, sau đó tinh thần trở nên hoảng hốt.

“Bồ Đào đại nhân, ta lại bị Minh tộc làm ô nhiễm tinh thần, thỉnh cầu loại bỏ.” Thực Thiết thú ôm đầu, có chút đau đớn nói.

Phía trước Thực Thiết thú xuất hiện một cánh cửa truyền tống.

“Hiện tại Nguyên giới có thánh địa chuyên môn làm sạch ô nhiễm tinh thần, chỉ cần ở lại đây một tháng là được.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy có đau hay không?”

“Tác dụng phụ này đã được loại bỏ.”

Nghe được lời Bồ Đào, Thực Thiết thú mới ôm đầu đi vào trong cánh cửa truyền tống.

Một thế giới tràn đầy thánh quang, hàng ngàn vạn đệ tử cấp Đại Thánh Nhân củaẨn Linh môn đang ngâm mình trong thánh thủy.

“A Đại, lại bị ô nhiễm tinh thần à?” Một đệ tử Ẩn Linh môn mạch Luyện Thể chào hỏi.

Mạch Thực Thiết thú, đa số là đệ tử đạo Luyện Thể.

“Đúng vậy, vừa rời khỏi cương vực không bao lâu, liền bị Minh tộc toả định.”

“Ô nhiễm tinh thần, quá làm người ta buồn nôn.” A Đại vung vẩy hùng trảo to lớn nói.

“Sau này ra ngoài, đi theo những đệ tử Hỗn Độn Thánh Nhân mà ra, nếu không Đại Thánh Nhân ra ngoài căn bản không ngăn được.” Đệ tử mạch Luyện Thể vỗ phía sau lưng rộng lớn của A Đại.

“Không được, ta phải cố gắng tu luyện, tranh thủ trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân đầu tiên của tộc Thực Thiết thú bọn ta.” A Đại phát ra tiếng gào thét nói.

“Vậy ngươi cố lên!”

“Lúc không có chuyện gì đừng đi ra ngoài dạo chơi lung tung, đi tìm Đại sư huynh học hỏi kinh nghiệm nhiều hơn đi.” Đệ tử đạo Luyện Thể bên cạnh cười ha ha nói.

Hắn nhìn về phía Thực Thiết thú, không nhịn được cảm khái.

Bây giờ trong cả cương vực Nhân tộc, ngoài chủng tộc phụ thuộc Nhân tộc ra, trước mắt chỉ có tộc Thực Thiết thú là mạnh nhất, được Đại trưởng lão thiên vị nhất.

“Đúng vậy, chờ sau khi ô nhiễm tinh thần của ta được loại bỏ, ta muốn đi tìm Đại sư huynh.” Giọng điệu A Đại kiên định nói.

Đúng lúc này, trong thánh địa lại đến một nhóm đệ tử.

“Hùng Tam, Hùng Bát, Thiết Tứ, Thiết Cửu, các ngươi bị diệt đoàn rồi?” A Đại nhìn bốn đồng tộc, không nhịn được hỏi.

“Đang đi dạo trong cương vực tộc Thiên Thương, lúc lại đi tinh lộ vậy mà bị cản lại, sau đó cứ như vậy.” Hùng Tam bất đắc dĩ nói.

“Thật sự cứ để cho Minh tộc càn rỡ như thế sao!” Có vài đệ tử không cam lòng nói.

“Yên tâm đi, Bồ Đào đang chuẩn bị báo cáo lại chuyện này cho Đại trưởng lão, thù của chúng ta chắc chắn sẽ được báo về.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa tu luyện, nghe Bồ Đào báo cáo tình huống gần đây.

“Ngươi nói là ô nhiễm tinh thần, loại thủ đoạn nhỏ này của Minh tộc quả nhiên không ít.”

“Kêu Khai Linh đến đây, phương diện ô nhiễm tinh thần này, hắn lành nghề.”

“Tuân lệnh.”

Không bao lâu sau, Chu Khai Linh xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Bái kiến sư phụ.”

“Đứng lên đi, ngươi xem thử chuyện này nên xử lý thế nào.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Chu Khai Linh.

Chương 1481: Vận không lành rót vào vận mệnh

“Ô nhiễm tinh thần!”

Mắt Chu Khai Linh hóa thành màu đỏ tươi, tựa như thần linh cao cao tại thượng bị con kiến khiêu khích.

“Sư phụ, cho đồ nhi một ít thời gian, về ô nhiễm tinh thần, đồ nhi nhất định sẽ cho sư phụ một kiến giải!”

“Đi đi, vi sư thấy bọn họ dùng lĩnh vực ngươi am hiểu đi đối phó với đệ tử tông môn, cho nên bèn nghĩ đến ngươi.”

“Phản kích trở về, để bọn họ xem, đạo này, ai mới là người đứng trên đỉnh phong Hỗn Độn.” Từ Phàm cổ vũ.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Sau khi Chu Khai Linh cáo từ thì đi về Nguyên giới.

“Bồ Đào, ta muốn kiểm tra một chút những đệ tử bị ô nhiễm tinh thần.”

“Thu được.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt Chu Khai Linh, sau khi hắn đi vào chính là thế giới tràn ngập thánh quang.

Trong nước hồ thánh quang, ít nhất có mấy vạn đệ tử đang làm sạch ô nhiễm tinh thần.

Đệ tử trong nước hồ thánh quang đã nhìn thấy Chu Khai Linh.

“Chu đường chủ, nhất định phải làm chủ cho bọn ta!”

“Minh tộc đó dùng ô nhiễm tinh thần rõ ràng là đang gây hấn với ngươi!”

“Đúng đó, Chu đường chủ, ta muốn theo ngươi học đạo Vận Không Lành, ta muốn để bọn họ mỗi ngày ăn thứ mà bọn họ buồn nôn nhất!!” Một đệ tử Đại Thánh Nhân nói.

“Chư vị yên tâm, để ta nghiên cứu sơ qua ô nhiễm tinh thần của Minh tộc một lát, lúc sau ta nhất định sẽ cho mọi người một câu trả lời thỏa đáng.”

Chu Khai Linh nói nhảy xuống ao Thánh Quang, đệ tử Ẩn Linh môn gần hắn theo bản năng lui về sau một bước.

Song sau đó vẻ mặt xấu hổ, về lại vị trí lúc đầu.

“Yên tâm, đã ở trong tông môn thì chính là một người nhà, ta sẽ không làm gì các ngươi.”

Chu Khai Linh nói, duỗi ra một tay vỗ nhẹ lên vai đệ tử cách gần hắn nhất.

Chỉ trong nháy mắt, ô nhiễm tinh thần trên tinh thần, linh hồn, nhân quả, thời gian, tất cả đều bị Chu Khai Linh nhìn rõ.

“Từ tinh thần lây nhiễm đến nhân quả, có chút thú vị đó, chỉ là có một chút như vậy thôi.”

Một dòng sông vận không lành đen kịt hiện ra sau lưng Chu Khai Linh.

Tức khắc, tất cả đệ tử trong ao Thánh Quang đều hoảng lên.

“Chu đường chủ, tỉnh táo! Tỉnh táo!!”

“Chu đường chủ, vừa rồi ngươi còn nói chúng ta là một người nhà, người một nhà đừng động thủ với một người nhà mà!”

“Mau thu hồi sau lưng dòng sông màu đen đi, bọn ta chịu đựng không nổi!”

Đệ tử cách Chu Khai Linh gần nhất sắp khóc, lần trước bọn họ từng may mắn lây nhiễm phải khí tức của dòng sông màu đen này, tư vị đó, cho dù lúc không có chuyện gì hồi tưởng lại, cả người đều phải run rẩy một phen.

Càng đừng nói hiện tại, tiếp xúc khoảng cách gần với dòng sông màu đen này.

“Ha ha, ngại quá, suýt nữa không dừng được.”

Chu Khai Linh phản ứng lại vội vàng thu hồi dòng sông vận không lành phía sau.

Sau đó Chu Khai Linh lại trong ánh mắt hoảng sợ của đám người, lần nữa kiểm tra ba người.

“Chư vị, chờ ta một thời gian, đến lúc đó cam đoan báo thù này cho các ngươi.”

Chu Khai Linh rời đi, các đệ tử trong ao Thánh Quang đều thở phào nhẹ nhõm.

Ba tháng sau, một tiểu thế giới thần bí được Bồ Đào ngưng tụ mà thành, một dòng sông vận không lành sắp ngưng tụ thành thực chất xuất hiện trong tiểu thế giới.

Dưới sự tăng thêm của rất nhiều phù văn Hỗn Độn và pháp tắc chí cao, tạo ra từng phù chú ẩn chứa một chút đại đạo Hỗn Độn.

Lúc này, tất cả cường giả cấp Thánh Nhân trở lên của Nhân tộc đều nhận được tin tức từ Bồ Đào.

“Lúc phân thân rời cương vực Nhân tộc, cần đeo hắc phù, đồng thời còn phải lãnh năm tấm phù chú vận không lành.”

Nghe được tin tức này, người biết đều hiểu, công cuộc phục thù của Đại trưởng lão sắp tới rồi.

Trên một chiếc tiên chu, một con Thực Thiết thú cao hơn một trượng nhìn hắc phù và năm tấm phù chú vận không lành trong tay, bắt đầu cười hì hì.

“Đám oắt Minh tộc, chờ đó, đại gia đến XXX các ngươi đây!” A Đại hiện đang ở trên mũi tiên chu rống to.

Sau khi hắn biết thủ đoạn phản chế của Chu đường chủ nghiên cứu thành công, hắn liền nhịn đau khổ, cưỡng ép để Bồ Đào rút ra ô nhiễm tinh thần trên người.

Không vì điều gì khác, chính là vì cầm những đồ vật này tìm Minh tộc báo thù.

“Lần này ta mang theo một ngàn tộc nhân, sau khi tạo thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, đủ để đối đầu với cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Đến lúc đó, ta phải dùng những phù chú này vũ nhục bọn họ một phen.” A Đại mở miệng lộ ra răng nanh rất lâu không dùng.

Theo tộc Thực Thiết thú ngồi tiên chu chậm rãi rời xa cương vực Nhân tộc, một bóng đen như ẩn như hiện đi theo.

Tiên chu truyền tống, xem như hoàn toàn thoát ly cương vực Nhân tộc.

Ngay lúc này, trên tất cả thế giới trên tiên chu đều cảnh giới, từng luồng thần niệm không ngừng quét qua khu vực xung quanh tiên chu.

“Lá gan của Nhân tộc các ngươi quả thật không nhỏ, ô nhiễm tinh thần đều không cản được các ngươi ra ngoài.” Một âm thanh u ám vang lên.

Chỉ thấy hai cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc xuất hiện trước tiên chu.

Trong tay cường giả Minh tộc dẫn đầu xuất hiện một quang đoàn sặc sỡ vặn vẹo, ẩn chứa trong quang đoàn này là ô nhiễm tinh thần to lớn.

Chỉ cần trấn áp bọn chúng, cưỡng ép rót vào loại quang đoàn này, cho dù là phân thân, cũng có thể thông qua ý thức tinh thần lây nhiễm linh hồn, từ đó ảnh hưởng đến nhân quả.

“Xem ra các ngươi chịu đau khổ còn chưa đủ, lại đến một chút.”

Cường giả Minh tộc này vừa nói xong, hơn một ngàn con Thực Thiết thú nháy mắt hợp thành chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn.

Chỉ thấy một con Thực Thiết thú cỡ lớn sừng sững trong vùng Hỗn Độn, gào thét với hai cường giả Minh tộc.

“Có chút thú vị, lại hợp thành loại chiến trận này.”

“Ngẫm lại quả nhiên hoài niệm ghê, đây đều là trước đây chúng ta chơi còn thừa lại.” Cường giả Minh tộc bên cạnh khinh thường nói.

“Cẩn thận một chút, những dị tộc khác với Nhân tộc này cũng là đệ tử tông môn bọn họ, chiến lực đều rất mạnh, cẩn thận đừng để lật thuyền trong mương.”

Hai cường giả Minh tộc lập tức phóng tới con Thực Thiết thú kia.

Vùng Hỗn Độn trong phạm vi sở tại, bị một luồng khí tức âm u bao phủ.

Cuối cùng dưới sự lây nhiễm của loại khí tức này, vô cùng vô tận Minh thú ngưng tụ mà thành, gào thét với Thực Thiết thú to lớn.

Lúc này Thực Thiết thú tựa như rơi vào u minh địa ngục.

A Đại làm chủ khống chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn vừa tạo thành.

“Các huynh đệ, chú ý, chỉ cần vừa giao thủ, tìm cơ hội lập tức dùng phù chú tới cho hắn.”

“Trong sách hướng dẫn tông môn cho nói, chỉ cần có thể lây nhiễm lên khí tức Minh tộc thì vận không lành ẩn chứa trên này có thể thuận theo khí tức thẩm thấu đến Hỗn Độn Thánh hồn, lại từ Hỗn Độn Thánh hồn đến nhân quả, cuối cùng từ nhân quả đánh thẳng vào vận mệnh.”

“Chỉ cần pháp tắc chí cao Vận Không Lành tồn tại, tra tấn đối với bọn họ vĩnh viễn sẽ không kết thúc.”

“Đúng vậy, ta xem thuyết minh, còn biết trên phù chú này còn bổ sung một Bữa Tối Của Ái Nhân, đây là thần thuật Chu đường chủ thôi diễn ra, tin rằng sau khi đám Minh tộc cảm nhận được nhất định sẽ rất hài lòng.”

A Đại điều khiển chiến trận Cự Nhân Hỗn Độn, gào thét vọt tới hai cường giả Minh tộc.

Hai bên vừa giao thủ, hai cường giả Minh tộc bèn cảm nhận được một luồng khí tức khác biệt.

Đang muốn tới giao chiến lần nữa, bỗng nhiên Hỗn Độn Thánh hồn của hai cường giả Minh tộc bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Sau đó trong cảm giác của bọn họ, luồng khí tức như sợi tơ kia từ Hỗn Độn Thánh hồn tiến vào trong nhân quả của bọn họ.

Chương 1482: Bậc thang

“Nhanh, nhanh trấn áp nhân quả, tuyệt đối không thể để cho loại hắc tuyến này tiến vào bên trong nhân quả!!” Hai Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc nháy mắt ngây ngẩn.

Sau đó, hai cường giả Minh tộc nhanh chóng phá vỡ không gian, bỏ chạy về nơi xa.

So với chủng tộc phụ thuộc Nhân tộc trước mắt, bảo vệ tốt nhân quả của bản thân bọn họ mới quan trọng hơn.

“Đáng tiếc, sao lại chạy rồi, lại đánh thêm một lát, để ta xem hiệu quả của phù chú kia nha.” A Đại có chút đáng tiếc nói.

“Chuyện này còn không đơn giản, ngươi hỏi Bồ Đào đại nhân.”

Lúc này một màn sáng hiện lên trước mặt A Đại.

Quang ảnh biểu thị phía trên chính là hai cường giả Minh tộc kia.

Hai cường giả Minh tộc đó lúc này đều mặt đầy tuyệt vọng.

Sợi hắc tuyến đại biểu cho vận không lành kia chẳng những vào trong nhân quả của bọn họ, thậm chí còn từ nhân quả thẩm thấu đến trong vận mệnh của bọn họ.

Sau đó, ánh mắt bọn họ bắt đầu hốt hoảng.

Loáng thoáng tựa như xuất hiện trước một bàn ăn to lớn.

Một vị Minh tộc hắn yêu sâu nhất xuất hiện đối diện bàn ăn.

Mà trên bàn ăn bày ra đủ loại vật Minh tộc bọn họ chán ghét.

Đừng nói là ăn, chỉ vừa ngửi mùi là linh hồn của bọn họ sẽ run lên.

Lúc này ánh mắt cường giả Minh tộc hoảng sợ nhìn chí ái đứng đối diện hắn.

“Đến, thân yêu, chúng ta bắt đầu ăn cơm thôi.”

“Đây là vật bài tiết của tộc Thánh Quang, tin rằng ngươi nhất định sẽ thích.”

Lúc này một luồng lực lượng to lớn làm cường giả Minh tộc chậm rãi mở miệng.

Người chí ái đứng đối diện bàn tròn, bưng lên đĩa, cầm một cái muỗng lớn bắt đầu đút vào trong miệng hắn.

Một muỗng vật bài tiết tộc Thánh Quang đi xuống, cường giả Minh tộc cảm giác cả linh hồn đều bị ô nhiễm.

Một đĩa ăn xong, kia người chí ái lại cầm lên đĩa thứ hai.

“Đây là vật bài tiết của Xú La thú trong cương vực chúng ta, ta cảm giác ngươi cũng sẽ thích.”

Nói xong, tự mình ăn một miếng lại xúc một muỗng nhét vào trong miệng cường giả Minh tộc.

Một bàn mười tám món ăn, mỗi món đều đang khiêu chiến cực hạn của cường giả Minh tộc.

Dưới run rẩy từ linh hồn, một bàn đồ ăn rốt cuộc đã ăn xong.

Ngay lúc hai cường giả Minh tộc cho rằng xong cả rồi, Hỗn Độn Thánh hồn đột nhiên có cảm giác xé rách.

Trong nháy mắt, hai cường giả Minh tộc bắt đầu điên cuồng gào thét.

Đúng lúc này, bên trong Hỗn Độn Thánh hồn dường như có lời thì thầm của ác ma đang vang lên.

“Đi chạm vào thân thể tộc nhân, đau đớn của ngươi, bữa tối của ngươi, sẽ giảm bớt.”

Một canh giờ sau, hai cường giả Minh tộc khôi phục lại bình thường.

Lúc bọn họ cho rằng đã bình yên vô sự, mười hai canh giờ qua đi, đau đớn lần nữa buông xuống.

Đau đớn và buồn nôn trên tinh thần, linh hồn, thậm chí tăng lên gấp bội.

Sau khi đau đớn đó kết thúc, lời thì thầm của ác ma lại vang lên lần nữa.

“Truyền đau đớn cho người khác, chính ngươi sẽ thoải mái!”

Sau đó, hai Hỗn Độn Thánh Nhân rốt cuộc không nhịn được, quay về trong cương vực Minh tộc.

Lập tức tìm mấy tộc nhân truyền đau đớn cho bọn họ.

Kết quả là, một loại ô nhiễm tinh thần đặc thù khuếch tán ra khắp Minh tộc.

Thế giới chủ Minh tộc, Đệ Nhị Thánh chủ ngồi trên vị trí cao, ánh mắt lạnh lùng nhìn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc phía dưới.

“Các ngươi tinh thông thời gian, nhân quả, vận mệnh, nguyền rủa…”

“Liên hợp lại, thậm chí ngay cả chút vấn đề nhỏ này cũng không xử lý được.”

“Hiện tại trong tộc ít nhất đã bị truyền nhiễm hết mấy chục vạn, dựa theo phương pháp của các ngươi, từng người để Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tự mình loại bỏ.”

“Nếu bị Thánh tộc khác biết, tộc ta chẳng phải là thành trò cười sao!”

“Nhất định phải giải quyết vấn đề này cho ta, nếu như không được, đều trở về ao Thiên Minh.”

Một luồng khí tức Thánh chủ phẫn nộ trấn áp trên người tất cả Minh tộc.

Lúc này, bên trong Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nghe báo cáo của Bồ Đào, nụ cười trên mặt rất sâu.

Trải qua sự cố gắng không ngừng của Chu Khai Linh, đám Minh tộc truyền bá ô nhiễm tinh thần cho Nhân tộc, rốt cuộc không chịu nổi lây nhiễm từ khí tức vận không lành, quay về tông môn tìm giải quyết biện pháp.

Không gian dao động, Chu Khai Linh xuất hiện trong tiểu viện.

“Sư phụ, thần thuật lần này ta thiết kế thế nào?” Chu Khai Linh mong chờ hỏi.

“Được lắm, thần thuật chí cao lần này, ngươi suy nghĩ rất hoàn thiện.”

“Vận không lành của ngươi, lấy một góc độ ta không tưởng tượng nổi giấu trong Hỗn Độn Thánh hồn của những Minh tộc kia.”

“Cho dù loại bỏ toàn bộ từ trên vận mệnh, chỉ cần vận không lành của ngươi vẫn còn tồn tại, bọn họ lúc nào cũng có thể tái phát.” Từ Phàm vui mừng nói.

Thần thuật đồ nhi ngoan nghiên cứu ra lần này, đã khiến hắn cảm giác có chút phiền phức.

“Đa tạ sư phụ khích lệ, lúc sau ta sẽ không ngừng cố gắng!”

Chu Khai Linh nhận được khích lệ tràn đầy nhiệt tình.

Ngay cả bóng đen đại biểu vận không lành phía sau cũng vui sướng.

Đúng lúc này, một đôi mắt u minh bỗng nhiên xuất hiện trên không Ẩn Linh môn.

“Nhân tộc, thủ đoạn hay lắm!”

Nhìn đôi mắt u minh có phần xa lạ này, Từ Phàm ngẫm một lát mới phát hiện là Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc.

“Nhị Thánh chủ, như nhau cả thôi, đến mà không trả lễ thì không hay lắm.”

“Sao lão đại nhà ngươi không tới, rất lâu không gặp mặt, thật đúng là nhớ ghê.” Từ Phàm cười hì hì nói.

So với ô nhiễm tinh thần của Nhân tộc, vận không lành Minh tộc bị nhiễm đã ảnh hưởng đến vận hành của cả Minh tộc.

“Giải trừ thần thuật quỷ dị kia.” Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc lạnh lùng nói.

“Dựa vào cái gì?” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

Ngay lúc này, ba đôi mắt chợt xuất hiện trên không Ẩn Linh môn.

Lạnh lùng nhìn chằm chằm Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc.

“Đệ Nhị Thánh chủ, thủ đoạn không bằng người ta, cũng đừng tới đe doạ uy hiếp, không quang minh gì hết.” Giọng Thánh chủ tộc Thiên Thương vang lên.

“Đúng thế, hai bên đánh cờ, ngươi qua đây lật bàn thì có hơi không tốt lắm đâu.” Giọng Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vang lên.

“Đúng đấy, cẩn thận bọn ta thừa dịp lão đại nhà ngươi không có đây, vì Nhân tộc chủ trì công đạo.”

Đệ Nhị Thánh chủ chỉ lạnh lùng nhìn Thánh chủ ba tộc một hồi, cuối cùng lại chuyển dời ánh mắt đến trên người Từ Phàm.

“Ta tới là để đàm phán, hai tộc chúng ta bỏ xuống ân oán, thế nào?” Đệ Nhị Thánh chủ hỏi.

“Không thế nào hết, Minh tộc các ngươi nhằm vào Nhân tộc ta lâu như vậy, bây giờ nói bỏ xuống ân oán thì có thể bỏ xuống ân oán à?”

“Như này nhé, ta cho ngươi bậc thang đi xuống, một thần vật chí cao, lấy ra, ân oán hai tộc chúng ta coi như xong.” Từ Phàm cười hì hì nói.

“Thánh chủ Nhân tộc, hy vọng sau này ngươi còn có thể lại cho ta bậc thang này.” Đệ Nhị Thánh chủ nói xong, đôi mắt thanh minh tiêu tán giữa thiên địa.

Lúc này, Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn Chu Khai Linh bên cạnh Từ Phàm, như có điều suy nghĩ.

Hai Thánh chủ khác cũng chú ý tới Chu Khai Linh.

“Từ Thánh chủ, Nhân tộc các ngươi quả nhiên là yêu nghiệt nhiều lần xuất hiện.”

“Một mình sáng tạo một đại đạo Hỗn Độn hoàn chỉnh, hơn nữa đã diễn sinh ra được ý chí cao, khó lường, quả nhiên là khó lường.” Thiên Thương tộc Thánh chủ nói.

“Đạo nhỏ mà thôi, không vào được mắt của chư vị Thánh chủ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc này, Thánh chủ tộc Linh Hi mở miệng.

“Từ Thánh chủ, thương lượng được không, ngày sau nếu như hai tộc chúng ta có ma sát, xin tuyệt đối đừng dùng loại thủ đoạn này đối phó tộc Linh Hi ta.”

“Cũng đừng dùng thủ đoạn này đối phó sinh linh trong Đế quốc Thánh Quang ta.”

“Nếu thật sự có ma sát, quang minh chính đại, thống khoái đánh một trận.”

Chương 1483: Giao cho ta!

“Ha ha, ba vị Thánh chủ, chúng ta đều là bằng hữu, sao có thể dùng thủ đoạn như thế đối phó các ngươi được.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Dưới tình huống bình thường, đối với bằng hữu, hắn nho nhã lễ độ, ngươi tới ta đi.

Đối với kẻ địch, vậy không cần nói, trực tiếp không nương tay.

“Đúng rồi, vừa rồi nghe ý trong lời Thánh chủ nói, Thánh chủ Minh tộc không ở vùng Hỗn Độn?” Từ Phàm hỏi.

“Hẳn là ra ngoài thăm bằng hữu, hoặc là nói tìm ngoại viện rồi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Tìm ngoại viện? Cuối cùng tổng quyết chiến cũng sắp bắt đầu rồi sao?” Từ Phàm giật mình hỏi.

“Tìm ngoại viện là vì diệt trừ Thần Ma tân tấn, để các đại Thánh tộc trung tâm Hỗn Độn chúng ta duy trì ưu thế.”

“Đối với chuyện này, Thánh chủ Minh tộc rất sốt sắng.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang trào phúng nói.

“Hiện tại hắn một lòng muốn diệt trừ Thần Ma, chờ sau khi Thần Ma diệt sạch, tâm tư ngu xuẩn kia sẽ lộ ra thôi.” Thánh chủ tộc Linh Hi có phần khinh thường nói.

Nàng đối với những tồn tại không muốn duy trì cân bằng, ôm ác ý lớn vô cùng.

“Hắn tìm ngoại viện thì thế nào, các đại Thánh chủ ai nhìn mà không hiểu.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cười ha ha nói.

“Hai bên sinh linh trong giới và Thần Ma, không đánh mấy ngàn vạn năm, căn bản không xong được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Được rồi, có thời gian thì cùng nhau chơi giới kỳ, bọn ta đi trước.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói xong, cùng hai vị khác tiêu tan không thấy đâu nữa.

Từ Phàm nhìn Tam Thiên giới lộ như cái sàng, trên mặt không khỏi nghiêm túc.

“Sau này Tam Thiên giới phải làm tốt phòng hộ, không thể để những Thánh chủ này nói tiến đến là đến, nếu không ta rất không có mặt mũi.”

“Bồ Đào, bảo vệ cương vực Nhân tộc cho ta, nhất định phải ngăn lại thần niệm của những Thánh chủ kia.” Từ Phàm phân phó.

“Chủ nhân, giữ gìn đại trận cấp bậc này cần tiêu hao thủy tinh pháp tắc chí cao.” Giọng nói cẩn thận của Bồ Đào vang lên.

“Tiêu hao bao nhiêu?”

“Tiêu hao vạn năm, thủy tinh pháp tắc chí cao phạm vi mười trượng.” Bồ Đào trả lời.

Từ Phàm tính toán, sau đó nói: “Bảo vệ một mình Tam Thiên giới.”

“Tuân lệnh.”

Sau khi làm xong mọi chuyện, Từ Phàm đi vào phòng tu luyện.

Tu hành không năm tháng, ngàn năm sau, Chu Khai Linh lại tới trong tiểu viện.

“Sư phụ, những hạt giống ta bày ra cho Minh tộc đều đã bị rút ra.”

“Có muốn để ta xuất thủ thử thần thuật mới không?” Chu Khai Linh hưng phấn nói.

“Đi đi.”

Trong tiểu viện vang lên tiếng của Từ Phàm.

Chu Khai Linh nhận được cho phép, lúc chuẩn bị đứng dậy đi về cương vực Minh tộc, đang muốn rời đi thì gặp Hùng Lực.

“Chu đường chủ, lại muốn đi Minh tộc thử nghiệm thần thuật mới à?” Hùng Lực cảm thấy hứng thú hỏi.

“Đúng vậy, thần thuật lần trước của ta đã bị Minh tộc tìm được phương pháp khắc chế.”

“Lần này ta đổi mới cho bọn họ!” Tâm trạng Chu Khai Linh rất vui vẻ.

“Lần này ta đi với Chu đường chủ, vừa vặn thử nghiệm phân thân Bồ Đào vì ta chuẩn bị, theo lời Bồ Đào nói có thể đạt tới chín mươi lăm phần trăm thực lực của ta.” Hùng Lực nói.

“Vậy vừa khéo, ta đang thiếu một người chiến lực mạnh, đem thần thuật triệt để lây nhiễm đến bên Minh tộc.” Chu Khai Linh nói, lấy ra một ngọc phù màu đen.

Nhìn thấy khí tức phát ra trên ngọc phù màu đen, đồng tử Hùng Lực hơi co lại một thoáng.

“Sau khi kích phát, bộ thần thuật sẽ này vờn quanh người ngươi.”

“Bất cứ Minh tộc nào bị ngươi đập chết, đều sẽ thông qua nhân quả của bọn họ, nhiễm vào trong dòng sông khí vận của Minh tộc.” Chu Khai Linh cười hì hì nói.

“Không có ảnh hưởng gì với ta đấy chứ!” Hùng Lực chỉ quan tâm vấn đề này.

“Sao ngươi có thể có loại ý nghĩ này, không tin ta hả?”

“Nói cho ngươi, hiện tại ta đã ngăn cách đạo Vận Không Lành và Nhân tộc rồi.”

“Về sau bất cứ loại thần thông nào của đạo này cũng sẽ không sinh ra bất cứ thương tổn gì cho Nhân tộc.” Chu Khai Linh nghiêm túc nói.

“Ngại quá, là ta hiểu lầm Chu đường chủ rồi.” Hùng Lực nói, nhận lấy ngọc phù màu đen, nhưng không biết là do tác dụng tâm lý hay là gì khác, cứ luôn cảm thấy ngọc phù này như một quả bom không ổn định.

Một chiếc tiên chu phong cách khác biệt chở Chu Khai Linh và Hùng Lực bay ra khỏi Tam Thiên giới, sau đó bay về hướng cương vực Minh tộc.

Lúc đang truyền tống chuẩn bị tiến vào cương vực Minh tộc, giọng Bồ Đào đột ngột vang lên.

“Hiện tại toàn bộ cương vực Minh tộc đã phong tỏa, muốn qua chỉ có thể truyền tống đến khu vực gần nhất, hoàn toàn đến cương vực

Minh tộc cần ít nhất ba ngàn năm.”

“Minh tộc này lại học thông minh, biết phong tỏa toàn bộ cương vực.”

“Vậy cũng chỉ có thể từ từ đi từng chút, ba ngàn năm, ta chờ được.” Chu Khai Linh hơi mỉm cười nói.

Lúc này một màn sáng xuất hiện trước mặt hai người, phía trên đánh dấu phạm vi cương vực Minh tộc.

“Đề nghị hai người tiến vào từ phía sau, phía trước thế nào cũng có phòng bị của Thánh chủ Minh tộc.” Bồ Đào đề nghị nói.

“Vậy lập ra lộ tuyến đi vòng phía sau thôi, không quan trọng, ta nhất định phải gieo hạt giống vào trong dòng sông khí vận của Minh tộc.” Chu Khai Linh dõng dạc nói.

Ba ngàn năm trăm năm sau, trong một vùng cương vực phía sau Minh tộc, một chiếc linh chu chậm rãi xông qua.

“Ba ngàn năm trăm năm, không dễ dàng, không nghĩ tới lúc sau cần tốn thời gian lâu như thế.”

“Nhưng có thể vào đến cương vực Minh tộc cũng đáng!”

“Hiện tại chúng ta tìm nhiều thêm mấy Hỗn Độn Thánh Nhân hoặc là Đại Thánh Nhân của Minh tộc.”

“Hùng Lực, ngươi chỉ cần kích phát ngọc phù nện chết bọn họ thì xem như nhiệm vụ hoàn thành.”

Lúc Chu Khai Linh đang chuẩn bị bắt đầu, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một đôi cự nhãn thanh minh.

“Chính là ngươi!”

Một cự thủ Minh tộc to lớn chụp xuống hai người.

Một kích này ẩn chứa toàn lực của Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc.

Vì giải quyết hạt giống tồn tại trong vận mệnh Minh tộc, gần như phải điều động tất cả lực lượng của toàn bộ Minh tộc.

Trong ngàn năm đó, sự tích của Minh tộc đã truyền khắp cả vùng Hỗn Độn.

Tất cả thế lực chủng tộc đều biết, Minh tộc, đường đường là một trong mười ba đại Thánh tộc ở trung tâm Hỗn Độn, lại bị một Hỗn Độn Thánh Nhân nho nhỏ của Nhân tộc trêu đùa.

Loại lửa giận bị người khác khinh thường này, đã thiêu đốt trong lòng Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc mấy ngàn năm.

Một chưởng này, ẩn chứa phẫn nộ mấy ngàn năm của hắn.

“Giao cho ta!”

Trong nháy mắt, Hùng Lực hóa thành Hỗn Độn Kim Thân, chiến ý trong mắt điên cuồng thiêu đốt, đánh tới cự chưởng kia.

“Sâu kiến, đi chết đi!!”

Cự chưởng thình lình đập xuống, Hỗn Độn Kim Thân của Hùng Lực tựa như thuỷ tinh, bị đập nát không có chút ngăn trở.

Chu Khai Linh, Hùng Lực vừa tiến vào cương vực Minh tộc đã bị Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc tự mình toàn lực xuất thủ mẫn diệt.

Một kích này, toàn bộ cương vực Minh tộc đều chấn động lên.

“Nhân tộc, sớm muộn gì cũng có một ngày ta sẽ bóp nát tất cả các ngươi.”

Hiện tại Đệ Nhị Thánh chủ còn hận Nhân tộc hơn cả Thánh chủ Minh tộc.

Trong Ẩn Linh môn, Chu Khai Linh và Hùng Lực đồng thời tỉnh lại.

“Không cho cơ hội, vậy phải làm sao đây?” Chu Khai Linh vò đầu nói.

Mà Hùng Lực bên kia, thì bắt đầu hoài nghi thực lực của mình.

“Nhẹ nhàng một kích, phân thân có thể so với chín mươi lăm phần trăm thực lực chân thân của ta liền bị diệt, bị diệt như sâu kiến.” Hùng Lực lẩm bẩm.

“Trải qua nỗ lực tu luyện trong những năm này, vốn cho rằng có thể hơi chống lại, không nghĩ tới chỉ là người si nói mộng.”

Chương 1484: Sư huynh, giao cho ta!

Từ Phàm đang trong tu luyện biết tao ngộ của hai người Chu Khai Linh và huynh đệ, không khỏi cười lên.

“Người không có việc gì là được, cứ xem như là lịch luyện.”

Lúc này, Chu Khai Linh lại tới trong tiểu viện.

“Sư phụ, ta thỉnh cầu nâng cao quyền hạn của ta ở chỗ Bồ Đào.”

“Không vào trong cương vực Minh tộc được, vậy ta có thể đi tìm Minh tộc bên ngoài cương vực, dù sao cũng sẽ có phương pháp trồng hạt giống vào trong dòng sông khí vận của bọn họ.”

Giọng Chu Khai Linh giống như con đường vạn cổ, cảm giác từ dưới chân mà lên.

“Quyền hạn của ngươi đã rất cao, Minh tộc bên ngoài cương vực bọn họ, ta để Bồ Đào tìm cho ngươi.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ sư phụ.”

“Đi đi, vạn sự chớ hoảng, có sư phụ ở phía sau đỡ cho ngươi.”

Chu Khai Linh cực kỳ tự tin rời khỏi cương vực Nhân tộc.

Lần này hắn mang tới Vương Huyền Tâm.

“Sư huynh, yêu cầu của ngươi, ta đảm bảo có thể đạt được.” Vương Huyền Tâm tự tin vô cùng nói.

“Ta tin ngươi, trong sư đệ của ta thì ngươi là người có chiến lực mạnh nhất rồi.” Chu Khai Linh cười hì hì nói.

Vương Huyền Tâm đối với người sư huynh duy nhất có thể làm hắn tâm phục khẩu phục trước mắt này, không hề dám sơ suất tí nào.

Sau khi nghe được thỉnh cầu của sư huynh, lúc này hắn bỏ chuyện trong tay xuống theo ra.

Tiên chu phá vỡ không gian, bay về phía một thế lực chủng tộc nhất lưu bên ngoài trung tâm Hỗn Độn nơi xa.

Chủng tộc nhất lưu này là phụ thuộc của Minh tộc, trong tộc bọn họ có một Hỗn Độn Thánh Nhân Minh tộc tọa trấn.

Lúc tiên chu rời khỏi phạm vi Nhân tộc đủ xa, bàn tay khiến Chu Khai Linh vô cùng quen thuộc trên bầu trời lần nữa rơi xuống.

“Sư huynh, giao cho ta!”

Hỗn Độn Vạn Đạo bàn lập tức xuất hiện phía sau Vương Huyền Tâm.

Một luồng pháp tắc chí cao do vạn đạo Hỗn Độn ngưng tụ hóa thành Pháp Tướng của Vương Huyền Tâm.

“Vạn đạo, trấn!”

Khu vực Hỗn Độn Vạn Đạo bàn bao phủ hóa thành thế giới lấy Vương Huyền Tâm làm chủ.

Một màn chắn thật dày ngưng tụ từ vạn đạo Hỗn Độn xuất hiện bên ngoài thế giới.

Vô tận chiến ý từ trên người Vương Huyền Tâm bùng cháy.

“Cường giả cấp Thánh chủ lại thế nào, trái tim này của ta, chỉ có chiến!!”

Một luồng ý lạnh thấu xương từ trên ngườiVương Huyền Tâm phát ra.

“Sư huynh yên tâm, muốn giết ngươi, nhất định phải từ trên thi thể ta bước qua.”

“Ta…”

Vương Huyền Tâm bật hết hỏa lực còn chưa nói hết lời, màn chắn vạn đạo Hỗn Độn hắn kiến tạo nháy mắt vỡ vụn.

Pháp Tướng hóa thành như chạm khắc bằng cát, nhẹ nhàng đụng một cái đã biến thành bụi bặm.

“Ầm!!!”

Một cự thủ hung hăng đập nát tiên chu chỗ hai người, mẫn diệt trong vùng Hỗn Độn này.

Theo cự chưởng biến mất, một bóng dáng Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc to lớn hiện ra.

Lúc này, Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc có chút hài lòng nhìn bàn tay mình.

Vừa rồi trong nháy mắt chụp chết Chu Khai Linh, thỏa mãn hắn đạt được, gần với khi hắn tấn cấp thành cường giả cấp Thánh chủ.

“Nhân tộc chơi trò gian trá với Minh tộc ta, chỉ cần ngươi dám ra ngoài, ta liền dám đập chết ngươi.”

Chu Khai Linh từ bản thể đột ngột tỉnh lại, nhìn toàn thân khoẻ mạnh, bắt đầu trầm mặc.

Vương Huyền Tâm bên khác, sau khi tỉnh lại ngẩn ngơ thật lâu, sau khi gửi tin cho Chu Khai Linh thì vào trong phòng tu luyện.

“Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc kia đánh hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc ta đến tự bế rồi?” Từ Phàm kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy, chủ nhân.”

Sau khi hiểu rõ tiền căn hậu quả, trong mắt Từ Phàm xuất hiện một chút ý cười.

“Sớm chút nhận rõ hiện thực cũng tốt, tránh cho ba người bọn họ lúc sau hợp lại ngu ngốc đi đơn đấu cường giả cấp Thánh chủ.”

Trong động phủ của Chu Khai Linh, hắn đang ngồi trong phòng tu luyện minh tư khổ tưởng.

“Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc, đây là để mắt tới ta rồi.”

“Ngươi cho rằng ta không ra khỏi cương vực Nhân tộc thì không thể trồng hạt giống đến trong Minh tộc các ngươi sao?”

Một dòng sông màu đen xuất hiện sau lưng Chu Khai Linh, sau đó, Chu Khai Linh bắt đầu nhắm mắt lại, bắt đầu tham ngộ đại đạo Vận Không Lành.

Đúng lúc này, chuông cửa bên ngoài động phủ đột nhiên vang lên.

“Đại sư huynh? Có chuyện gì không?” Chu Khai Linh tò mò hỏi, dưới tình huống không cần thiết, không ai sẽ đến động phủ của mình.

“Sư đệ, nghe nói hai lần ngươi ra ngoài đều đụng phải Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc.”

“Lần này ta ra ngoài với ngươi, ta muốn hiểu biết một chút.” Từ Cương từ chỗ Bồ Đào nhận được chuyện xảy ra hai lần này.

Hắn bống nhiên muốn hiểu biết xem thực lực của Thánh chủ là như thế nào.

“Bồ Đào không nói với ngươi sao, Hùng Lực và Huyền Tâm sư đệ đều là bị chết trong nháy mắt.”

“Một lát nữa ta còn phải đi tìm bọn họ trò chuyện an ủi đây.” Chu Khai Linh nhìn Đại sư huynh của mình nói.

“Không sao, chờ sau khi ta hiểu biết xong thực lực của cường giả cấp Thánh chủ lại nói.” Từ Cương nói.

“Đại sư huynh, quên đi thôi, ta cảm giác kết quả…”

“Biết kết quả, ta chỉ muốn tới hiểu biết một chút, dù sao Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc đó vừa trở thành Thánh chủ không bao lâu.”

“Cảm nhận thực lực của hắn, sau đó trong lòng có tiêu chuẩn.” Từ Cương nói.

“Nếu đã như vậy, vậy ta liều mình đi với Đại sư huynh một chuyến.” Chu Khai Linh cảm nhận được Hỗn Độn Thánh hồn hơi uể oải, cắn răng nói.

“Không sao, tổn thất của ngươi sau khi trở về, ta sẽ bảo Bồ Đào dùng tài nguyên của ta bù cho ngươi.” Từ Cương tri kỷ nói.

“Đại sư huynh, ngươi coi thường ta rồi đấy, giữa sư huynh đệ đồng sinh cộng tử một lần thì có sao đâu.” Chu Khai Linh lúc này hiên ngang lẫm liệt nói.

“Vậy đi thôi!”

Thế là Chu Khai Linh mang theo Từ Cương ngồi lên tiên chu, lần nữa rời đi cương vực Nhân tộc.

Kịch bản vẫn là kịch bản giống vậy, bàn tay vẫn là bàn tay như thế.

Từ Cương từ bản thể tỉnh lại, trong đầu tràn đầy hình ảnh một chưởng chụp tới.

“Chênh lệch lớn như thế sao?” Đầu Từ Cương xoay mòng mòng.

Trong tiểu viện, Từ Cương nói ra cảm ngộ của mình.

“Hiện tại biết trời cao đất rộng rồi nhỉ?”

“Cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân và cấp Thánh chủ, chênh lệch thực lực nào chỉ lớn như trong tưởng tượng của các ngươi đâu.”

“Nếu như nói Hỗn Độn Thánh Nhân còn có thể bị số lượng Đại

Thánh Nhân chồng chất giết chết.”

“Vậy đối với cường giả cấp Thánh chủ, cho dù Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lấp đầy cả vùng Hỗn Độn.”

“Cũng sẽ không làm bản nguyên cường giả cấp Thánh chủ có chút tổn thương nào.”

“Cho nên nói, đừng nghĩ đến chuyện dùng thân thể Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đi địch cường giả cấp Thánh chủ.” Từ Phàm thong thả nói.

“Sư phụ, ta muốn biết sau khi ngươi tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, làm sao chống lại cường giả cấp Thánh chủ kia?” Từ Cương hỏi.

“Nói khó cũng khó, nói đơn giản cũng đơn giản.” Từ Phàm nói, sau lưng hiện lên hai mươi tám phù văn pháp tắc chí cao.

“Chỉ cần đạo ta nắm giữ đủ nhiều, vậy ta có thể định nghĩa vùng Hỗn Độn này.”

Thế giới vô tự nháy mắt triển khai, Từ Cương cũng từ Hỗn Độn Đại Thánh Nhân biến thành phàm nhân.

Khoảnh khắc ấy, Từ Cương cảm giác chính mình tựa như sâu kiến nhìn về phía mặt trời.

Lúc này hắn đã hiểu lời sư phụ nói vừa rồi.

Giống như hiện tại, số lượng sâu kiến đủ nhiều, có thể chạm đến mặt trời trên trời sao?

Sau đó dưới sự khống chế của thế giới vô tự, Từ Cương càng lúc càng suy yếu, dần dần hắn vậy mà cảm nhận được bản nguyên của mình đang từ từ trôi đi.

Khuôn mặt Từ Cương cũng bắt đầu trở nên già nua, cuối cùng trở thành một lão đầu tử hồi quang phản chiếu trước khi lâm chung.

“Hiểu không?” Từ Phàm hỏi.

“Đã hiểu!” Từ Cương bộ dạng tiểu lão đầu dùng hết lực lượng toàn thân nói ra hai chữ này.

Chương 1485: Phong cảnh nơi cao

Thế giới vô tự lần nữa chuyển biến, lần này Từ Cương nhanh chóng biến về lại dáng vẻ ban đầu, hơn nữa thực lực còn tăng lên từng đoạn.

Dưới sự gia tăng của của thế giới vô tự, Từ Cương cảm ngộ được mười loại pháp tắc chí cao, đồng thời còn thông hiểu.

Trong nháy mắt này, Từ Cương chỉ cảm thấy chính mình so với ban đầu, dường như đã xảy ra lột xác.

Thực lực của hắn bây giờ, một ngón tay là có thể ngược hắn khi toàn thịnh.

“Đây chính là uy năng sau khi nắm giữ nhiều loại pháp tắc chí cao sao!” Từ Cương si ngốc nói.

Trong phút chốc ấy, pháp tắc chí cao trong cơ thể Từ Cương giống như đột phá một loại cực hạn nào đó, chỉ trong nháy mắt, hắn cảm giác chính mình tựa như nắm trong tay toàn bộ Hỗn Độn, cũng minh ngộ ý nghĩa của Hỗn Độn.

Lúc này hắn cảm giác vạn vật thương sinh, đều nằm dưới khống chế của hắn.

Ngay cả dòng sông thời gian Hỗn Độn ngày trước ở trong mắt hắn, cũng chỉ liếc mắt là thấy cuối, không có bí mật nào đáng nói.

Chỉ là loại cảm giác này không tiếp tục được bao lâu, từng pháp tắc chí cao từ trong cơ thể Từ Cương rút đi, cuối cùng thoái hóa đến trạng thái lúc vừa tới tiểu viện.

“Sư phụ, đồ nhi ngu dốt, vì sao ngươi mang ta đi xem phong quang như thế, đời này đồ nhi chỉ sợ rất khó đạt tới cảnh giới kia.” Từ Cương thất hồn lạc phách nói.

“Loại phong cảnh nơi cao đó, ngươi đã thấy chưa?” Từ Phàm cười hỏi

“Bất chợt thấy được, rất đẹp, rất làm người ta lưu luyến.” Từ Cương nói.

“Tu luyện cho tốt, độ cao như thế chỉ là một điểm ở nửa đường đỉnh phong sau này ngươi đứng thôi.”

“Là bởi vì đồ đệ của ta, phong cảnh đó chỉ là phong cảnh trên dọc đường của ngươi, đỉnh phong còn ở nơi xa, tiếp tục đi thôi.”

Theo một trận canh gà Từ Phàm trút xuống, Từ Cương tựa như minh ngộ, rời đi.

“Thú vị, Chu Khai Linh mang theo ba Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc, từng người đều bị diệt một lần.”

“Cũng không biết tiểu tử thối này có thể lĩnh ngộ chút gì hay không.”

Lúc này, Từ Phàm chợt nhận được tin tức Lý Tinh Từ truyền đến.

Trong vết nứt không gian ở cương vực Nhân tộc, một Luân Hồi đại thế giới to lớn đang chậm rãi vận hành.

Mấy thông đạo trong suốt không nhìn thấy nối liền các đại thế giới Nhân tộc.

Nếu như nhìn kỹ, những thông đạo này thỉnh thoảng sẽ có sinh linh Nhân tộc vẫn lạc tiến vào bên trong.

Bên ngoài Luân Hồi đại thế giới, Lý Tinh Từ mặt đầy nghi hoặc nói với Từ Phàm những chuyện xảy ra bên trong Luân Hồi đại thế giới.

“Sư phụ, Luân Hồi đại thế giới này hình như là tiếp nhận được sinh linh Nhân tộc vùng Hỗn Độn khác.”

“Cho nên đồ nhi muốn mời sư phụ tới dò xét một phen.”

Lúc này một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Chỉ thấy bên trong màn sáng có một thiếu niên tướng mạo trẻ tuổi, mặc trường bào màu trắng kỳ dị, đang tò mò nhìn xung quanh.

“Ở trên người hắn đồ nhi cảm nhận được một luồng pháp tắc khác biệt với vùng Hỗn Độn.”

“Ta đang tìm kiếm trong ký ức của thiếu niên, thấy được một cương vực Hỗn Độn to lớn không kém vùng Hỗn Độn chúng ta.”

“Trong cương vực đó, Nhân tộc vẫn là tồn tại nhỏ yếu, miễn cưỡng sống tạm trong một nơi tương tự như thế giới Đại Thiên.” Lý Tinh Từ nói.

“Tìm được thông đạo nối liền với vùng Hỗn Độn đó chưa?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

Lý Tinh Từ lắc đầu.

“Đồ nhi đã dùng hết các loại biện pháp, đều không thể kết nối đến vùng Hỗn Độn đó, nhưng chân linh thiếu niên này là thực sự được đưa qua đây.”

Lý Tinh Từ có chút xấu hổ, Luân Hồi đại thế giới chính mình diễn hóa vậy mà xuất hiện một Nhân tộc nằm ngoài khống chế, hơn nữa còn không làm rõ lai lịch được.

Lúc này bên trong Luân Hồi đại thế giới, thiếu niên mặc trường bào trắng cả người run rẩy đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Đúng lúc này, Nhân tộc tồn tại như thần trong mắt hắn xuất hiện trước mặt hắn.

“Nhân tộc Trúc Cơ kỳ??”

Chân linh Kim Tiên vẫn lạc tò mò nhìn tiểu gia hỏa trước mắt.

“Nhân tộc, Triệu Tinh Hà, bái kiến thần chí cao vô thượng, nguyện thánh quang của ngươi vẩy khắp toàn bộ Nhân tộc.” Thiếu niên mặc trường bào trắng lúc này quỳ xuống trên mặt đất.

Chân linh Kim Tiên vẫn lạc nhìn thiếu niên quỳ xuống, mới đầu cảm giác còn hơi kỳ quái, lúc thiếu niên nói ra thánh quang rải khắp toàn bộ Nhân tộc, chân linh Kim Tiên vẫn lạc giống như gặp quỷ vội vàng tránh ra.

Cho dù là vậy, một luồng nhân quả to lớn vẫn bao phủ lấy hắn.

“Tiểu gia hỏa, ngươi đừng có hại ta, cái gì thánh quang rải khắp toàn bộ Nhân tộc, một Kim Tiên như ta thì tính là thứ gì.” Kim Tiên vẫn lạc phẫn nộ nói.

Nếu chính mình ngầm thừa nhận lời này, vậy khí vận nhân quả Nhân tộc một ngày có thể bóp chết hắn vạn lần.

“Ngươi là dã nhân từ đâu tới, hiện tại Nhân tộc thế mà vẫn có tồn tại Trúc Cơ kỳ à?” Phẫn nộ qua đi, chân linh Kim Tiên vẫn lạc nhìn tiểu gia hỏa này, không nhịn được tò mò.

Từ sau khi toàn bộ Nhân tộc bắt đầu tu luyện Hồng Mông Thiên Chủng Thần Thuật, hài tử ra đời có rất ít đứa thấp hơn Chuẩn Tiên kỳ, phần lớn vừa ra đời đã là Chân Tiên, một vài yêu nghiệt xuất hiện trực tiếp bước ra dòng sông thời gian, trở thành thể Kim Tiên.

Cho nên Nhân tộc bây giờ, nhìn thấy Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân, thậm chí là Hỗn Độn Thánh Nhân cũng không kỳ quái.

Nhưng Nhân tộc không bước qua tiên môn, tu vi còn thấp như thế, Kim Tiên quả thật là lần đầu gặp.

“Chẳng lẽ là Nhân tộc bên ngoài Tam Thiên giới?” Chân linh Kim Tiên vẫn lạc cảm thấy hứng thú nói.

“Tiểu gia hỏa, đi theo ta đi, ta mang ngươi đi tịnh hoá nghiệp lực khi còn sống, thuận tiện mang ngươi đầu thai nhà tốt.”

“Quả nhiên là đáng thương, khi còn sống ngay cả tiên môn đều chưa bước vào.”

Chân linh Kim Tiên vẫn lạc nói, mang theo thiếu niên bạch bào, đi về hướng đại thế giới tịnh hóa nghiệp lực.

Thiếu niên bạch bào được bảo hộ, như lần đầu vào thành tò mò nhìn thế giới xung quanh.

“Thần vĩ đại, xin hỏi ngươi cũng là Nhân tộc sao?” Thiếu niên bạch bào nhìn Kim Tiên bộ dạng Nhân tộc, tò mò hỏi.

Ở thế giới của hắn, loại cường giả cấp bậc này đủ để nhẹ nhàng diệt đi toàn bộ Nhân tộc.

“Ta đương nhiên là Nhân tộc.” Kim Tiên kiêu ngạo nói.

“Vậy thần, ngươi có thể cứu vớt Nhân tộc ở thế giới của ta không?” Thiếu niên bạch bào chân thành hỏi.

“Nhân tộc thế giới các ngươi? Thế giới các ngươi ở đâu?” Chân linh Kim Tiên hưng phấn hỏi.

Nếu như hắn có thể phát hiện Nhân tộc ngoài mạch Tam Thiên giới, sau khi báo cáo cho Thánh chủ Nhân tộc, nói không chừng còn có thể được ban thưởng.

“Ta ở góc đông bắc của khu vực Thiên Nam, phạm vi phía nam Tạp Nhĩ sơn, Nhân tộc ta sinh tồn ở nơi đó.”

“Thần, xin cho thánh quang của ngươi rải đến Nhân tộc thế giới kia đi, bọn ta cần ngươi.”

“Đến lúc đó toàn tộc bọn ta vì ngươi lập thần miếu, để quang huy của ngươi vĩnh viễn chiếu rọi Nhân tộc chúng ta.”

“Tiểu gia hỏa, ngừng! Về sau đừng nói loại lời này nữa, ta sợ ngươi làm tổn thất khí vận của ta, làm ta ngay cả chuyển sinh thành Nhân tộc cũng không được, ta sẽ oán ngươi đấy.”

Kim Tiên nói, duỗi ra một ngón tay đụng chạm đến ấn đường của thiếu niên bạch bào.

Thật lâu sau, Kim Tiên lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

“Không phải chứ, thế giới của các ngươi không ở cương vực Nhân tộc?” Vẫn lạc Kim Tiên chân linh kỳ lạ hỏi.

Thiếu niên cũng là làm ra vẻ mặt vô cùng nghi hoặc…

Ngay lúc này, một luồng ánh sáng đột ngột hiện lên, thiếu niên bạch bào trước mắt biến mất.

Nhìn thấy thiếu niên bạch bào biến mất, chân linh Kim Tiên vẫn lạc cũng không kỳ lạ.

“Phỏng chừng là bị ý chí Luân Hồi đại thế giới dò xét đến dị thường, mang ra ngoài.”

“Nhưng có thể gặp được Nhân tộc kỳ quái như thế, thật đúng là muốn giúp một tay hắn.”

Chương 1486: Một trăm vạn chân linh chuyển sinh

Bên ngoài Luân Hồi đại thế giới, thiếu niên bạch bào xuất hiện trước mặt Từ Phàm và Lý Tinh Từ.

Cho dù Từ Phàm và Lý Tinh Từ đã thu lại khí tức, nhưng thiếu niên bạch bào nhìn thấy Từ Phàm và Lý Tinh Từ, vẫn cảm giác được chính mình chỉ như sâu kiến.

Cảm giác này còn mãnh liệt hơn cảm giác khi nhìn thấy vị thần kia.

Thiếu niên bạch bào vừa muốn nói chuyện, thời gian xung quanh đã bị Từ Phàm đông lại.

Nhìn thiếu niên bạch bào bị đông trong thời gian, Lý Tinh Từ mở miệng.

“Sư phụ, ta xuyên qua thời gian, nhân quả, vận mệnh, đều không dò xét được nơi trong ký ức của hắn, cho nên ta suy đoán hẳn là Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn khác.”

“Suy đoán của ngươi không sai.” Từ Phàm duỗi ra một tay, nhẹ nhàng vẩy một cái.

Một dòng sông thời gian cỡ nhỏ xuất hiện, sau đó dòng sông thời gian cỡ nhỏ đó bắt đầu chậm rãi diễn biến, cuối cùng biến thành kích cỡ của dòng sông thời gian bình thường.

Trong dòng sông thời gian này, Từ Phàm quan sát sự ra đời và những chuyện trải qua của Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn kia.

“Hạt giống Nhân tộc bay tới trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa sao?” Lý Tinh Từ nhìn khởi nguyên của Nhân tộc, tò mò hỏi.

“Nhân tộc vùng Hỗn Độn chúng ta cũng là tới như thế, chỉ là vận khí tương đối tốt, hạt giống tiến vào một trong đại thế giới mới sinh, cũng chính là Tam Thiên giới.” Từ Phàm nói.

Mà Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn đó thảm vô cùng, tiến hành sinh sôi trong một thế giới Đại Thiên hoàn thiện, đứng trước vô số tồn tại có thể nghiền chết bọn họ như nghiền chết một con sâu kiến.

“Quá thảm rồi, mỗi lần có cảm giác diệt tộc, ít nhất phải tổn thất một nửa nhân khẩu trở lên.”

Trong dòng sông thời gian, khu vực Nhân tộc sinh sống đột nhiên bay qua một con quỷ dị cự điểu, chỉ khí tức đã đánh chết một nửa Nhân tộc.

Nhìn đến đây, Lý Tinh Từ bỗng có cảm giác thê lương.

“Một con dị thú cấp Kim Tiên không biết tên, mà đã dám như thế.” Trong mắt Lý Tinh Từ mang sát ý.

“Sư phụ, dù sao cũng là đồng tộc, có thể để cho ta đi giúp bọn họ một tay không?”

“Ngươi có ý nghĩ này, cũng tốt.”

Từ Phàm vung tay lên, một chiếc Hỗn Độn chi chu lớn như tiểu thế giới xuất hiện.

Sau đó Từ Phàm mang theo Lý Tinh Từ xuất hiện trong phòng điều khiển chính.

“Nếu như vùng Hỗn Độn chỗ thiếu niên bạch bào này nằm trong phạm vi tinh đồ, ta có thể để một tia chân linh của ngươi chuyển thế, còn lại tự ngươi đi thao tác.”

Từ Phàm nói, dẫn một tia vận mệnh của thiếu niên bạch bào vào trong phòng điều khiển chính.

Tức khắc, một tinh đồ lập thể to lớn xuất hiện trước mặt hai người.

Trên tinh đồ lập thể, vùng Hỗn Độn như chòm sao lấp lánh, tạo thành từng tinh hà sáng chói.

Trong những tinh hà này, có một điểm sáng tản ra khí tức giống với thiếu niên.

“Tìm được rồi.” Ánh mắt Từ Phàm sáng lên.

Thầm nghĩ, chân linh của đồ nhi mình xoay người, đây không phải y hệt kịch bản sảng văn sao.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm còn có phần chờ mong.

“Đúng rồi sư phụ, sau khi ta đi thì làm sao trở về?” Lý Tinh Từ chợt nghĩ đến điểm này.

“Muốn trở về, ngươi có thể báo cho Bồ Đào.”

“Đúng rồi, Bồ Đào, căn cứ theo nhu cầu, từ trong bảo khố chọn ra một nhóm đồ vật để Tinh Từ mang đi.”

“Dù sao cũng là truyền tống, một người cũng là truyền, một đám người cũng là truyền, dứt khoát phát nhiệm vụ trong tông môn, coi như là thả lỏng tâm trạng.”

“Vùng Hỗn Độn đó mặc dù mạnh hơn bên chúng ta, nhưng một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đủ để làm Nhân tộc bên đó đứng vững bước chân.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Vẫn là sư phụ suy xét chu đáo, đồ nhi mang một nhóm đệ tử tông môn qua đó, nhất định có thể để Nhân tộc nhanh chóng ở bên kia đứng vững bước chân.” Lý Tinh Từ tán thành nói.

“Vậy là tốt rồi! Bồ Đào, phát nhiệm vụ đi, xem có đệ tử tông môn nào hưởng ứng không.”

“Phải rồi, cấp Thánh Nhân trở xuống không thể tham gia, bằng không chỉ thêm phiền phức.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Tuân lệnh.”

Sau đó trên diễn đàn tông môn xuất hiện một nhiệm vụ đặc thù.

“Đi cứu vớt Nhân tộc vùng Hỗn Độn khác, mục tiêu là để Nhân tộc bên kia ở trong vùng Hỗn Độn đó đứng vững bước chân.”

Nhiệm vụ này lập tức dẫn tới sự chú ý từ tất cả đệ tử tông môn, không đến một lát sau thì đã có hơn một ngàn vạn đệ tử báo danh.

Nhiệm vụ này mặc dù không có khen thưởng, nhưng cảnh nghèo nàn của Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn Bồ Đào miêu tả khiến tất cả đệ tử Ẩn Linh môn cùng là Nhân tộc không đành lòng đứng nhìn.

Dù sao đều là chân linh chuyển sinh, bản nguyên ở trong tông môn, cho dù xảy ra chuyện ngoài ý muốn chết đi, cũng có thể phục sinh trong tông môn.

Cho nên đệ tử báo danh đều mãnh liệt biểu thị, chính mình muốn chân linh chuyển sinh đi cứu vớt Nhân tộc bên đó.

“Chủ nhân, hiện tại số người báo danh đã vượt ba ngàn vạn, có nên…”

“Nhân khẩu bên đó tổng cộng chưa đến một tỷ, lập tức truyền đi ba ngàn vạn thì quá nhiều.”

“Từng nhóm đến, trước tiên tìm ra một trăm vạn người có thực lực mạnh nhất.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Bên ngoài Tam Thiên giới, Từ Phàm cầm một tiểu thế giới cỡ nhỏ, trong tiểu thế giới này ẩn chứa chân linh của một trăm vạn đệ tử.

Một tấm tinh đồ to lớn lấp lánh phía trước Từ Phàm, sau đó nhanh chóng bành trướng đến như Tam Thiên giới.

Vùng Hỗn Độn kia tọa lạc ở trung tâm tinh đồ.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một tiểu thế giới chậm rãi bay tới vùng Hỗn Độn nào đó trong tinh đồ.

Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao đường kính ba trượng xuất hiện sau lưng Từ Phàm.

Sau đó nghiền nát hóa thành một cầu vồng, mang theo tiểu thế giới ẩn chứa một trăm vạn chân linh của đệ tử Ẩn Linh môn đi vào, ở trong vùng Hỗn Độn kia tiêu tan không thấy.

Lúc này ở bên ngoài Tam Thiên giới, đông đảo đệ tử vây xem cùng nhau thở dài.

Tỏ vẻ chuyện chơi vui như vậy mà mình không bắt kịp, thật đáng tiếc.

“Vùng Hỗn Độn kia tên là Quỷ, quả thật không phải tên gì tốt.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Lúc này, ở vùng Hỗn Độn Quỷ, trong một đại thế giới Nhân tộc cư trú.

Trăm vạn luồng linh quang đột nhiên xuất hiện trên không cương vực Nhân tộc, sau đó giống như nòng nọc, bay về từng hướng của cương vực Nhân tộc.

Trong hoàng cung vương triều Nhân tộc, Nhân Vương đang có chút nhức đầu nhìn tình báo trước mắt.

“Quỷ Sơn đã bay qua, cương vực của Thiên Thủ chi chủ bên kia cũng muốn khuếch trương, không thờ phụng hắn là cảnh tất chết.”

“Nếu như thờ phụng Thiên Thủ chi chủ, vậy sau khi Quỷ Sơn cảm nhận được khí tức, nói không chừng có thể nuốt hết toàn bộ sinh cơ Nhân tộc.”

“Nhân tộc sao lại khó khăn như thế!!!” Nhân Vương đỏ mắt, mặt lộ vẻ đau khổ.

“Truyền triệu đại thần các bộ Nhân tộc, đến hoàng cung thương định chuyện di chuyển.”

Nhân Vương sau khi đau khổ, trong giọng nói chứa đầy mệt mỏi.

Thị vệ bên cạnh trong khâm phục mang theo một chút đau lòng.

Những năm này, nếu như không phải Nhân Vương ở các bên chu toàn, toàn bộ Nhân tộc nói không chừng đã bị diệt không biết bao nhiêu lần.

Đúng lúc này, đại thần chủ quản dân sinh hốt hoảng chạy ra.

“Bệ hạ, vừa nãy các thành truyền đến tin tức, các sản phụ đã mang thai đồng thời sinh hạ hài tử.”

“Qua tổng hợp, cùng một thời gian số lượng ít nhất trăm vạn!” Đại thần bối rối nói.

“Trong cương vực Nhân tộc ta trong nháy mắt sinh ra trăm vạn hài nhi?” Nhân Hoàng mệt mỏi nhìn về phía đại thần hỏi.

“Đúng vậy, có một số hài tử không đủ tháng, cũng thuận thế sinh hạ, hơn nữa kích cỡ hình thể không khác gì hài nhi bình thường.”

“Mấu chốt nhất chính là, mỗi hài tử đều có tiên quang hộ thể, vi thần hiện tại cũng không phân rõ đây có phải tường thụy hiện ra hay không!”

Chương 1487: Chi viện kiểu nghiền áp

Lúc này, vùng Hỗn Độn Quỷ, đại thế giới nơi Nhân tộc tồn tại, thiên đạo bắt đầu run rẩy lên.

Trong cảm nhận của nó, trong cơ thể nó hình như trong nháy mắt nhiều thêm một trăm vạn chân linh Đại Thánh Nhân.

Hơn nữa trong cảm nhận của nó, những khí tức này cực kỳ cá biệt, thậm chí làm nó đều có chút sợ hãi.

Hoàng thành Nhân tộc, trong nhà một phú thương, một tiểu hài nhi nhanh chóng trưởng thành, trong nháy mắt biến thành một nam tử mặc bạch bào.

“Trong này là hoàng thành Nhân tộc?” Lý Tinh Từ chuyển sinh tới cau mày.

Ngay lúc này, một phú thương trung niên run rẩy đi tới trước mặt Lý Tinh Từ.

Đang muốn quỳ xuống, lập tức bị một luồng lực lượng nhu hòa cản lại.

“Thần vĩ đại, xin ngươi đừng tổn thương hài tử của ta, có thể trả lại hắn cho ta hay không, ta nguyện mấy đời tín ngưỡng ngươi.” Được lực lượng nhu hòa cản lại, phú thương bi thương nói.

Trong thế giới này các loại quỷ dị nhiều vô kể, chuyện thân thể hài nhi sinh ra bị chiếm cứ càng xảy ra nhiều lần.

“Hài tử của ngươi hiện tại còn chưa đủ tháng, cần vận dưỡng thêm ba tháng nữa.” Lý Tinh Từ nhẹ nhấc tay, một hài tử được tiên quang bao bọc xuất hiện.

Nhìn trạng thái của hắn, giống như còn đang ở trong mẫu thai.

“Ba tháng sau tự nhiên sẽ phá xác, hơn nữa tiên linh chi khí trên người dồi dào, ngày sau tu hành cho đến Kim Tiên không có chướng ngại.” Lý Tinh Từ nói xong bèn biến mất không thấy đâu nữa.

Trong hoàng cung Nhân tộc, một luồng ánh sáng luân hồi xuất hiện, Lý Tinh Từ từ đó bước ra.

Cảm nhận được khí tức phát ra trên người Lý Tinh Từ, Nhân Hoàng hơi run rẩy, chắp tay hành lễ nói: “Xin hỏi, là tiền bối Nhân tộc nào du lịch trở về?”

“Ta là Nhân tộc thế giới khác, cảm giác được Nhân tộc các ngươi trong thế giới này gặp phải rắc rối, cho nên đặc biệt đến giúp đỡ các ngươi.” Lý Tinh Từ tìm ghế dựa nói.

“Nhân tộc thế giới khác!” Nhân Vương kinh ngạc hô lên.

“Bây giờ ngươi có thể đưa ra bất cứ yêu cầu gì để Nhân tộc cường thịnh, có người sẽ giúp ngươi thỏa mãn.” Lý Tinh Từ vừa nói vừa quan sát thế giới Đại Thiên chỗ hắn ở.

Lúc này Lý Tinh Từ, trải qua phân tích đối với pháp tắc đại đạo Hỗn Độn ở vùng Hỗn Độn này, cảnh giới của bản thân đã đến cấp Đại La thánh giả.

“Vậy có thể giúp ta diệt trừ Quỷ sơn và Thiên Thủ chi chủ hay không?” Nhân Vương dè dặt hỏi.

“Yêu cầu ngươi đề ra đừng ngại mạnh dạn lên một chút nữa, ví dụ như là, thống nhất thế giới Đại Thiên này.” Lý Tinh Từ hơi mỉm cười nói.

Hai màn sáng xuất hiện trước mặt Nhân Vương, trong một màn sáng xuất hiện bóng dáng Quỷ sơn đang từ từ bay về phía cương vực Nhân tộc.

Quỷ sơn cao vạn trượng, tất cả đều là từ thi cốt các tộc hỗn loạn mà thành.

Ở giữa Quỷ sơn, có một cự nhãn tham lam nhìn về phía cương vực Nhân tộc tràn đầy dục vọng nuốt chửng.

Nhân Vương nhìn thấy cự nhãn kia, nháy mắt cả người lạnh băng.

Trong một màn sáng khác là Thiên Thủ chi chủ.

Một sinh vật hình người cao mấy ngàn trượng, bề ngoài đều là từ đủ loại cánh tay tổ hợp mà thành, trong lòng bàn tay của mỗi tay đều có một con mắt.

Mà ở phần bụng Thiên Thủ chi chủ lại có một vết nứt lớn, bên trong đầy răng từ xương đầu các tộc hóa thành, một tầng tiếp một tầng, làm người ta nhìn thấy không rét mà run.

Nhân Vương tâm lạnh hơn.

Đúng lúc này, dưới chân Quỷ sơn và Thiên Thủ chi chủ đồng thời xuất hiện một vòng xoáy lớn.

Ở trong mắt Nhân Vương, hai sinh vật như tai hoạ, cứ như vậy mạnh mẽ bị hút vào trong vòng xoáy.

“Sâu kiến Kim Tiên kỳ, cũng dám có ý đồ với Nhân tộc.” Lý Tinh Từ hừ lạnh một tiếng.

Một đạo dòng sông thời gian xuất hiện, Lý Tinh Từ bắt đầu tỉ mỉ quan sát cuộc đời của Nhân Vương Nhân tộc hiện tại.

Nhân Vương đang ở bên cạnh khiếp sợ, chợt có cảm giác bị theo dõi.

“Đa tạ tiền bối Nhân tộc cứu vớt Nhân tộc ta.”

Sau khi hiểu rõ tất cả, Nhân Vương bắt đầu kích động, quỳ gối trước mặt Lý Tinh Từ, không ngừng dập đầu.

Khoảnh khắc này, hắn cảm giác tất cả mong muốn của cuộc đời, bây giờ đã không còn tiếc nuối.

“Vẫn là câu nói kia, vì sự phát triển của Nhân tộc, ngươi có thể đưa ra các loại lý do hợp lý.”

“Còn có, ta thấy cuộc đời ngươi một lòng vì Nhân tộc, ngươi có nguyện ý vĩnh thế dẫn dắt Nhân tộc phát triển trong đại thế giới này hay không?” Lý Tinh Từ nhẹ nhàng hỏi.

“Tiền bối, ta nguyện ý.”

“Nhân tộc ở thế giới này, quá khổ rồi.”

Nhân Vương nói xong, đã không nhịn được gào khóc.

“Ta hiểu, ngươi dẫn dắt Nhân tộc ở trong thế giới này sinh tồn không dễ bao nhiêu, nhưng về sau, ít nhất ở đại thế giới, ngươi có thể dẫn dắt Nhân tộc mặc sức phát triển.”

“Nói thêm yêu cầu, bất cứ yêu cầu hợp lý nào đều sẽ thỏa mãn.”

Lý Tinh Từ nói, nhìn thoáng qua cảnh giới của Nhân Vương, cuối cùng nhẹ nhàng nâng tay, một tia linh quang bay vào trong ấn đường của Nhân Vương.

“Thân là Nhân Vương, tu vi Chân Tiên kỳ quá yếu, đi mơ một giấc, ta thưởng cho ngươi một trận tạo hóa.”

Sau khi Nhân Vương nghe xong, bối rối đứng dậy, cuối cùng trực tiếp ghé vào trên đại điện này ngủ thiếp đi.

“Đưa hắn trở về, ngày mai, là một khởi đầu mới.” Sau khi Lý Tinh Từ nói xong liền biến mất không thấy.

Trên không cương vực Nhân tộc, một thế giới to lớn đang ngưng tụ thành.

Trong thế giới, một trăm vạn đệ tử Ẩn Linh môn trao đổi với nhau những gì thấy được nghe được.

“Ta vừa ra đời, bèn nghe thấy gia đình kia nói ác tộc trước đây ức hiếp Nhân tộc thế nào.”

“Thân thể ta còn chưa lớn hết, một chưởng diệt sạch tộc kia.” Một đệ tử Ẩn Linh môn tức giận nói.

“Gia đình của ta, tổ tiên trải qua kiếp nạn ách điểu, chết đi mấy người, lúc này ta xuôi dòng sông thời gian tìm được tung tích của con chim đó.”

“Cẩu đồ vật Kim Tiên kỳ, dám ức hiếp Nhân tộc ta như thế.”

“Con chim đó, bị ta mẫn diệt toàn thân từng tấc một, cảm thấy khó chịu, lại phục sinh nó từ dòng sông thời gian, lại ngược một lần.” Một đệ tử khác nói.

Trong thế giới Đại Thiên này, hễ là có chút liên quan với Nhân tộc, hoặc là đã từng ức hiếp Nhân tộc, gần như trong vòng một đêm bị diệt sạch.

Hiện tại trong phạm vi mấy quang giáp của Nhân tộc, gần như đều bị bình định hết sạch.

Sáng sớm, Nhân Vương từ trong tẩm cung chậm rãi tỉnh lại, đêm qua hắn có một giấc Hoàng Lương nhất mộng.

Mơ thấy chính mình sinh ra ở một đại thế giới tên là Tam Thiên giới, vừa ra đời bản thân đã là tu vi Chân Tiên.

Sau đó vào học viện, dựa theo quỹ tích sinh trưởng của Nhân tộc bình thường ở Tam Thiên giới trưởng thành, cuối cùng chính mình đại khái tu thành Đại La thánh giả.

Lúc này, Nhân Vương vừa tỉnh lại, đột nhiên cảm giác trên đỉnh đầu hình như có Kim Tiên chi kiếp ngưng tụ.

Sau đó hắn chợt phát hiện, bản thân đã bước ra khỏi dòng sông thời gian.

Một luồng lực lượng quen thuộc trong mộng ngưng tụ trên người hắn.

“Phá!”

Kim Tiên chi kiếp giữa bầu trời trực tiếp bị một luồng lực lượng cường hãn tiêu diệt.

“Vị tiền bối Nhân tộc đó…” Cảm nhận được lực lượng trên người, lại nghĩ tới lời tiền bối Nhân tộc nói hôm qua.

“Chẳng lẽ tiền bối là Nhân tộc xuất hiện trong mộng của ta sao?”

“Bồ Đào đại nhân!” Nhân Vương thử kêu gọi.

“Có chuyện gì, nói thẳng.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Có thể hạ xuống linh vũ, nhuận vạn vật trong cương vực Nhân tộc ta không?” Nhân Vương hỏi.

Vừa dứt lời, bầu trời lập tức bị tường vân phủ kín.

Sau đó một trận linh vũ bắt đầu rơi xuống.

Dưới sự tưới nhuần của linh vũ, trong cương vực Nhân tộc thoạt nhìn có phần tan hoang này, dường như có hiện tượng vạn vật sống lại, Nhân tộc quật khởi.

Chương 1488: Cắt rau hẹ

Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn tình thế phát triển của Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn kia, không khỏi sờ cằm.

“Có vẻ như quá mức nóng giận rồi, còn chưa sảng khoái ra, đã trực tiếp nghiền áp hết.”

Những đệ tử tông môn chuyển linh qua đó, vừa ra đời đã diệt hết tất cả dị tộc xung quanh Nhân tộc.

Sau đó cảm giác chưa hết giận, diệt sạch tất cả dị tộc trong phạm vi mấy quang giáp.

Thế này làm Từ Phàm cảm thấy căn bản không có gì đáng xem, tất cả đều là nghiền áp.

“Lần sau có loại chuyện này phải chú ý, không thể mang trợ giúp kiểu nghiền áp như này qua đó, nếu không không đáng xem.” Từ Phàm thở dài nói.

Hiện tại Nhân tộc quả thật Thánh Nhân đầy đường, thỉnh thoảng nhìn thấy một Hỗn Độn Thánh Nhân cũng không kỳ lạ.

“Cách thời gian tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn kém mấy ngàn năm, rốt cuộc chờ được đến khoảnh khắc này rồi.” Từ Phàm nằm trên ghế dựa ung dung nhìn bầu trời nói.

Đối với hắn mà nói, tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, bốn bỏ năm lên tương đương với trở thành cường giả cấp Thánh chủ.

Đúng lúc này, nơi xa một độn quang màu đen bay tới trong tiểu viện.

“Sư phụ, ta tìm được phương pháp rồi!”

Chu Khai Linh xuất hiện trong tiểu viện.

“Nói xem, ngươi bắt đầu từ phương diện nào?” Từ Phàm hỏi.

“Trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, mặc dù Minh tộc ở phương diện đó thiết lập màn chắn, nhưng từ dòng sông thời gian Hỗn Độn chuyển đến vận mệnh, lại từ vận mệnh chuyển đến nhân quả, lại thông qua nhân quả xuyên vào đến trong dòng sông khí vận của Minh tộc.”

“Như vậy bọn họ cũng có thể nhìn thấy, cho nên nói ta lại chuyển hóa một bước, trực tiếp dùng những dị tộc phụ thuộc bọn họ xem như hạt giống lây nhiễm, chậm rãi thẩm thấu vào trong dòng sông khí vận của Minh tộc.”

“Như thế cuối cùng cho dù bị phát hiện, không có mấy ngàn năm, bọn họ vẫn không giải được, đến lúc ta lại sẽ nghĩ biện pháp mới.” Chu Khai Linh hưng phấn nói.

“Ý nghĩ không tệ, nhưng cuối cùng sẽ bị bên Minh tộc làm phòng bị.”

“Ta đề nghị ngươi bắt đầu từ hạt giống, chỉ có một hạt giống hoàn toàn vô hại, mới có thể bị bên Minh tộc xem nhẹ.” Từ Phàm nheo mắt nói.

Trong lúc hắn rảnh rỗi, cũng sẽ xuôi theo ý nghĩ của Chu Khai Linh thôi diễn một phen.

“Hạt giống, sư phụ, ta hiểu rồi!” Chu Khai Linh nói xong phá vỡ không gian về lại động phủ của mình.

Lúc này, trong vùng Hỗn Độn Quỷ.

Thế giới Đại Thiên Nhân tộc cư trú, lúc này đang bị một trận pháp lớn vây quanh.

Từ khoảnh khắc trăm vạn hài nhi hắn giáng thế, toàn bộ Nhân tộc bắt đầu xảy ra thay đổi kinh người.

Sau khi tất cả Nhân tộc vừa tỉnh thì phát hiện, dị tộc nguy hại bọn họ trước kia ở xung quanh vậy mà đều biến mất hết.

Hơn nữa toàn bộ Nhân tộc rơi xuống linh vũ, linh khí bị dị tộc cướp đoạt ngày trước cũng đã quay về.

Hơn nữa linh khí càng ngày càng đậm, thậm chí có xu thế kết thành linh dịch.

Trong một thôn trang nhỏ của Nhân tộc, một vị thôn trưởng mang theo một quan sai đi tới nơi phơi linh cốc trong thôn.

“Đều tới trong thôn mở họp.”

Không bao lâu sau, mấy trăm người tập hợp tại sân linh cốc.

“Về sau, chúng ta Nhân tộc buông ra sinh dục, muốn sinh hài tử tha hồ có thể sinh, toàn bộ tài nguyên sau khi sinh ra, tất cả đều do quan phủ cung cấp.”

“Hôm nay ta tới, là phái phát công pháp và tài nguyên tu luyện cho các ngươi, chờ sau khi ta nói xong, các ngươi có thể xếp hàng đến chỗ của ta nhận lấy.”

Quan sai hưng phấn nói.

“Công pháp quan phủ phái phát xuống tên là bản nguyên đạo pháp, bất kể tư chất gì, mặc kệ là có linh căn hay là không có linh căn, đều có thể tu luyện.”

“Mỗi khi tăng lên một cảnh giới, quan phủ đều sẽ phái phát phần thưởng.”

“Hơn nữa tài nguyên mỗi cảnh giới lúc đỉnh phong cần có, đến quan phủ có thể nhận lấy miễn phí.”

“Hiện tại ta tuyên bố, Luyện Khí kỳ mỗi tháng một bình Ngũ Linh đan, Tráng Hồn đan, cộng thêm một trăm linh thạch.”

“Trúc Cơ kỳ, Hoàng Long đan, Ngọc Long đan, mỗi tháng một bình, linh thạch tám trăm.”

“Kim Đan kỳ…” Quan sai càng nói càng hưng phấn, trong đầu đã huyễn tưởng cuộc sống hạnh phúc sau này.

“Đại nhân, vì sao sau khi bước vào tiên môn thì không có tài nguyên?” Một thôn dân không hiểu hỏi.

Nghe thấy lời này, thôn trưởng lập tức nổi giận, bước qua nhanh trực tiếp cho thôn dân kia một bạt tai.

“Thứ phế vật, Nhân tộc cứ mãi nuôi ngươi à?”

“Cút về, mất mặt xấu hổ, cẩu đồ vật không hiểu phải trái.”

Loại tình huống này đều xảy ra trong các thôn xóm lớn ở cương vực Nhân tộc.

Lúc này, trong thế giới trên không cương vực Nhân tộc.

Đông đảo đệ tử Ẩn Linh môn chuyển linh tới, gặp nhau tại một phòng.

“Thế giới Đại Thiên này quá yếu, chỉ có một Thánh Nhân, còn chưa động thủ đã hù chết hắn.” Một đệ tử Ẩn Linh môn thở dài nói.

“Thế giới Đại Thiên này quá nhỏ, Lý đường chủ không phải đề nghị chúng ta ra ngoài nhiều hơn sao.”

“Ta đã xem xét đại thế giới này, mặc dù mạnh hơn lúc đầu khi Nhân tộc còn chưa thống nhất Tam Thiên giới một chút, nhưng cũng chỉ mạnh hơn một chút mà thôi.”

“Nếu không phải nhân khẩu Nhân tộc phát triển quá chậm, trong thời gian ngắn xưng bá cả đại thế giới cũng không thành vấn đề.”

“Đến lúc đó mang theo đại thế giới, tìm một vị trí tốt gần sát trung tâm Hỗn Độn ở lại, lúc sau có thể mưu cầu vị trí chủng tộc nhất lưu Hỗn Độn rồi.” Một đệ tử Ẩn Linh môn khác tính toán nói.

“Hình thức phát triển như ngươi nói quá nhanh, chúng ta sớm muộn gì cũng phải rời đi, không bồi dưỡng ra cường giả Nhân tộc bên này, cho dù tiến vào trung tâm Hỗn Độn cũng vô dụng.”

Đúng lúc này, các đệ tử nhận được nhiệm vụ Bồ Đào phát ra.

“Thăm dò vùng Hỗn Độn này, nhiệm vụ này thú vị!”

“Còn có một nhiệm vụ toàn thể, ít nhất dùng pháp tắc Hỗn Độn của vùng Hỗn Độn trở thành Thánh Nhân, chuyện này hơi khó, phải tốn chút công sức.”

Lúc này, trong vùng Hỗn Độn Quỷ.

Lý Tinh Từ đang chơi giới kỳ với một sinh vật hình người đầy người đều là xúc tu.

Lúc này Lý Tinh Từ đã nhờ vào đạo Luân Hồi của vùng Hỗn Độn này tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, hiện tại đang tìm người kết giao bằng hữu trên khắp thế giới.

“Lý đạo hữu, không nghĩ tới kỳ lực giới kỳ của ngươi tinh sâu như thế, ta bái phục.” Cường giả đầy người đều là xúc tu bội phục nói.

“Cái này thật ra là học với sư phụ ta, ta chỉ coi như biết chút da lông mà thôi.” Lý Tinh Từ cười nói.

Sau đó, một bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ xuất hiện trong tay Lý Tinh

Từ.

“Đây là kỳ phổ giới kỳ sư phụ ta biên soạn, hy vọng có thể có chỗ trợ giúp đối với đạo hữu.”

Lý Tinh Từ đi vào vùng Hỗn Độn này, sau khi hoàn thành chuyện bên Nhân tộc thì thấy hơi nhàm chán, kết quả là, bắt đầu cầm đồ vật sư phụ, chuẩn bị cắt rau hẹ, mục tiêu chính là thủy tinh pháp tắc chí cao trong tay bọn họ.

Nhìn Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, cường giả đầy người xúc tu nháy mắt bắt đầu ngại ngùng.

“Kỳ phổ như thế, đạo hữu nói đưa ta là đưa ta, ta…

Cường giả đầy người xúc tu nói, bắt đầu lục lọi trong không gian trong cơ thể mình.

“Trao đổi đi, nếu không nhận lấy kỳ phổ của đạo hữu, trong lòng ta không an tâm.”

Một món Huyền Hoàng chí bảo hình dạng quỷ dị xuất hiện trước mặt Lý Tinh Từ.

Lý Tinh Từ với tay đẩy về, có phần do dự mở miệng hỏi: “Không biết trên người đạo hữu có thủy tinh pháp tắc chí cao không, đổi một chút là được rồi.”

“Có.”

Một viên thủy tinh pháp tắc chí cao cỡ viên bida xuất hiện.

“Đây là ta đoạt được lúc đánh cược với cường giả ở trung tâm Hỗn Độn, có thể đổi kỳ phổ của đạo hữu, cũng coi là vật tẫn kỳ dụng.”

Chương 1489: Thánh chủ Minh tộc trở về

Nơi biên giới vỡ vụn vùng Hỗn Độn, một bóng dáng to lớn từ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa dậm chân mà ra.

“Cung nghênh Thánh chủ!”

Đệ Nhị thánh Minh tộc mang theo chúng trưởng lão Minh tộc ở biên giới chào đón.

Thánh chủ Minh tộc đầu tiên là cau mày, sau đó ánh mắt càng lúc càng lạnh băng, khí tức trên người làm trưởng lão Minh tộc toàn thân run rẩy.

“Xem ra khoảng thời gian ta không có ở đây, đã xảy ra rất nhiều chuyện.”

“Các ngươi lại bị một Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc làm cho chật vật như thế.”

Một câu khiến Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc và chúng trưởng lão như rơi xuống vực sâu.

“Đến bây giờ, trong dòng sông khí vận của Minh tộc, vậy mà vẫn có hạt giống của Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc kia.”

“Các ngươi làm thật tốt!”

Uy áp trên người Thánh chủ Minh tộc càng lúc càng nặng, trưởng lão Minh tộc quỳ gối trong vùng Hỗn Độn đã bắt đầu thiêu đốt bản nguyên chống lại uy áp này.

“Thánh chủ, đại đạo Hỗn Độn của Hỗn Độn Thánh Nhân Nhân tộc đó quá mức thiên môn, giải trừ rất phiền phức, cho nên mới lãng phí chút thời gian.”

“Sau này sẽ không như thế nữa.” Vẻ mặt Đệ nhị Thánh chủ kiên định nói.

“Nhớ kỹ câu nói này.”

Thánh chủ Minh tộc thu lại phần nào khí thế.

Lúc này, Từ Phàm đang ở trong tiểu viện Ẩn Linh môn đong đưa ghế dựa, nhàn nhã tu luyện, bỗng nhiên cảm nhận được một ánh nhìn chăm chăm đến từ trên nhân quả.

“Tùy tiện xem, ánh mắt ngươi có thể cố định trong Tam Thiên giới coi như ta thua.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

Đúng lúc này, một thân thể to lớn tựa như Hỗn Độn chi chủ xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Từ Phàm nhắm mắt lại, ý thức trực tiếp phụ thân đến trên phân thân số bốn, xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Thánh chủ Minh tộc, ta thừa nhận hai tộc chúng ta có mâu thuẫn, trong lúc qua lại dùng vài thủ đoạn rất bình thường.”

“Một Thánh chủ lớn như ngươi, sẽ không tức giận đâu nhỉ?” Từ Phàm nhìn về phía Thánh chủ Minh tộc cười hỏi.

Lúc này Từ Phàm cảm giác, bên ngoài Tam Thiên giới còn có ba ý niệm to lớn giáng lâm, nhưng không hiện thân mà chỉ bí mật quan sát.

“Nghe nói Từ Thánh chủ, kỳ lực giới kỳ cao thâm, vừa vặn gần đây ta hơi ngứa nghề, chúng ta chơi một ván, thế nào?”

Thánh chủ Minh tộc nhẹ nhàng vung tay lên, triển khai bàn cờ giới kỳ ngay bên ngoài Tam Thiên giới.

Lúc này, ba thần niệm to lớn bên ngoài Tam Thiên giới cũng không nhịn được phân thân giáng lâm.

“Ngươi muốn chơi giới kỳ với Từ Thánh chủ?” Giọng điệu Thánh chủ tộc Thiên Thương tràn ngập nghi hoặc, giống như một cự nhân cả người đều là bắp thịt muốn so giải đề với một nhà toán học.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang và Linh Hi Thánh chủ cũng dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Thánh chủ Minh tộc.

“Đúng lúc mấy người các ngươi đều ở đây, không bằng ta làm cái cùng nhau chơi giới kỳ.” Ánh mắt Thánh chủ Minh tộc quét về phía mấy vị Thánh chủ, giọng điệu âm hiểm nói.

“Được đó, trước kia ngươi miễn cưỡng ngang tay với ta, lần này khiêu khích để ta xem ngươi có phát triển bản lĩnh thêm hay không.”

“Nói đi, tiền cược ra sao?” Thánh chủ tộc Thiên Thương tương đối quan tâm cái này.

“Cược nhỏ thì sao?”

Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao phạm vi một trượng xuất hiện.

“Không lớn không nhỏ, vừa vặn phù hợp.” Thánh chủ tộc Thiên Thương gật đầu nói.

“Ta đề nghị, Từ Thánh chủ kỳ lực cao thâm nhất, sau cùng chơi với Thánh chủ Minh tộc, thế nào?” Thánh chủ tộc Linh Hi đề nghị nói.

Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao phạm vi một trượng, nếu sử dụng tốt trong tộc lại sẽ có thêm một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, cho dù không cần, đi vùng Hỗn Độn khác trao đổi đồ vật với cường giả khác cũng có thể dùng tới vật này.

“Có thể.” Từ Phàm gật đầu nói, trong lòng đồng thời tò mò, Thánh chủ Minh tộc lấy đâu ra dũng khí này.

Đối với trình độ của kỳ lực giới kỳ của Thánh chủ Minh tộc, Từ Phàm còn từng nghe qua, ở vùng Hỗn Độn này, miễn cưỡng xem như trung đẳng, trước kia còn muốn thiết lập một ván cắt chút rau hẹ từ trên người hắn, không ngờ đến bây giờ lại chủ động đưa tới cửa.

“Ta tới trước!” Thánh chủ tộc Linh Hi hưng phấn nói, sau đó ngồi xuống vị trí phó vị giới kỳ.

Trong mắt Thánh chủ Minh tộc lóe lên bất hảo, lúc này cầm cờ đi trước.

Lúc Thánh chủ Minh tộc hạ quân cờ đầu tiên, ánh mắt Từ Phàm liền trở nên quái lạ.

Cách chơi kiểu này, hắn cảm giác hình như rất quen mắt.

Trong lĩnh vực gia tốc thời gian, hai người hạ quân cờ cực nhanh.

Trong lĩnh vực gia tốc thời gian, sáu ngàn năm sau, Thánh chủ tộc Linh Hi mặt đầy khó coi bỏ cờ nhận thua.

“Lợi hại, không giống kỳ phong của ngươi trước kia, không nghĩ tới Thánh chủ Minh tộc luôn ngay thẳng u ám cũng học được chiêu này.”

“Lại đến, lần này ta đi trước!” Thánh chủ tộc Linh Hi không phục nói.

Thua thì thua, nhưng chỉ sáu ngàn năm đã thua trận, như vậy trong lòng nàng rất khó chịu.

“Vậy cứ tiếp tục, đừng quên thủy tinh pháp tắc chí cao.” Giọng nói âm trầm của Thánh chủ Minh tộc vang lên.

“Ta biết rồi!”

Ván thứ hai bắt đầu, lần này thời gian trôi qua càng nhanh.

Thánh chủ Minh tộc một tay tuyệt sát, suýt đánh cho Thánh chủ tộc Linh Hi rớt nước mắt.

Hai vị Thánh chủ ở bên cạnh xem cờ đều trầm mặc, loại kỳ lực này, hình như đã cao hơn bọn họ.

Lúc này Thánh chủ tộc Thiên Thương híp mắt nói: “Gần đây trong vùng Hỗn Độn Mục lưu truyền Đạo Ngân Quang Ảnh đồ của giới kỳ, Thánh chủ Minh tộc, ngươi mua bao nhiêu đấy?”

Thánh chủ tộc Thiên Thương lại nói: “Đồ vật đó, cũng không rẻ ha…”

“Chỉ chơi với mấy người bọn ta, ngươi không lấy lại được vốn đâu.”

Giọng điệu sâu kín của Thánh chủ tộc Thiên Thương khiến Thánh chủ Minh tộc cau chặt mày.

“Các ngươi còn chơi hay không?” Thánh chủ Minh tộc hỏi.

“Chơi, đương nhiên chơi chứ, để ta tới chiếu cố ngươi.”

Chẳng biết tại sao, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mới vừa rồi còn mặt đầy vẻ bị lừa, lúc này trên mặt lại lộ ra ánh sáng tự tin.

Trên giới kỳ, Thánh chủ Minh tộc đi trước.

Trong lĩnh vực gia tốc thời gian tám ngàn năm, trong ánh mắt ngạc nhiên của Từ Phàm, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang thua.

Thánh chủ Minh tộc nhìn về phía Thánh chủ tộc Thiên Thương, hơi nhếch khóe môi lên.

“Ngươi cho rằng, ta chỉ mua Đạo Ngân Quang Ảnh đồ bên đó sao?”

Từ Phàm ở nơi xa xem cờ, trong lòng bắt đầu thôi diễn lại trong ba ván cờ này, Thánh chủ Minh tộc đã dùng những thủ đoạn nào?

Những thủ đoạn này có một số là từ Đạo Ngân Quang Ảnh đồ độc nhất vô nhị của hắn, một số khác thì là Đạo Ngân Quang Ảnh đồ của người chơi giới kỳ khác.

“Tới đi, nói chơi với ngươi thì không thể nuốt lời, ván thứ hai.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Được!”

Bảy ngàn năm sau, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang bỏ cờ nhận thua.

Lúc này, ánh mắt Thánh chủ Minh tộc chuyển hướng qua Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Thánh chủ Minh tộc kỳ cao thâm, ta không bằng.” Thánh chủ tộc Thiên Thương hơi mỉm cười nói.

Lúc này, khi Từ Phàm đang chuẩn bị chơi với Thánh chủ Minh tộc ván tiếp theo.

Thánh chủ Minh tộc bỗng nhiên phất tay thu hồi bàn cờ giới kỳ.

“Đột nhiên không muốn chơi nữa, dừng ở đây đi.”

Nói xong câu đó, bóng dáng Thánh chủ Minh tộc tiêu tán trong vùng Hỗn Độn.

Chuyện này làm ba vị Thánh chủ khác bị choáng váng.

“Như vậy mà đã không chơi nữa? Thánh chủ Minh tộc làm cái quỷ gì vậy?”

Thánh chủ tộc Linh Hi vốn định xem Từ Phàm đại sát bốn phương vô cùng khó chịu.

“Không sao, tin rằng Thánh chủ Minh tộc còn sẽ tới chơi, đến lúc đó chúng ta lại đến xem cờ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói, gật đầu với Từ Phàm, thân hình tiêu tán tại trong vùng Hỗn Độn.

Hai vị Thánh chủ khác cũng lên tiếng chào hỏi với Từ Phàm rồi rời đi.

Sau khi chư vị Thánh chủ rời đi, nữ tử Thánh Quang đi tới cách Từ Phàm không xa.

“Từ Thánh chủ, gần đây ta kiếm được một loại thần khoáng luyện chế Hồng Mông chí bảo, có thể hay không…” Một đôi mắt kim quang lóng lánh nhìn về phía Từ Phàm, đầy mắt đều là khát vọng.

Chương 1490: Thiên Mâu Thánh chủ

“Giao vật liệu cho Bồ Đào là được, nếu là Hồng Mông chí bảo, thời gian ngươi đợi có thể sẽ lâu một chút.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Đa tạ Từ Thánh chủ!!” Nữ tử Thánh Quang hưng phấn nói, lần này nàng tới vốn đã chuẩn bị tinh thần sẽ bị cự tuyệt.

“Phải rồi, hai khuê mật của ngươi sau khi chuyển sinh bay giờ thế nào rồi?” Từ Phàm cười hỏi.

“Tình hình tốt đẹp, Tiểu Quang và Tiểu Dương bọn họ bây giờ đều đã là cảnh giới Đại Thánh Nhân, qua mấy vạn năm nữa là có thể khôi phục lại thực lực toàn thịnh.” Nữ tử Thánh Quang nói.

“Vậy còn được, nhiều thêm một cường giả cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, dù sao cũng mạnh hơn không có.” Từ Phàm gật đầu nói.

Trên Sinh Cơ tinh thần, trong một tiểu viện Từ Phàm chuyên dùng để tiếp khách.

“Ta là bị sư phụ ép tới, hắn muốn hỏi Từ Thánh chủ, còn có Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn khác đang nguy nan không, hắn muốn lại xây dựng một Nguyên Thủy tông ở vùng Hỗn Độn đó, cứu vớt Nhân tộc, dẫn dắt Nhân tộc đi về hướng hưng thịnh.” Nguyên chủ hơi xấu hổ nói.

“Nhân tộc vùng Hỗn Độn lâm vào nguy nan sống còn?”

“Cái này hơi khó tìm, nếu quả thật muốn tìm, sẽ tiêu hao lượng lớn thủy tinh pháp tắc chí cao, chỉ riêng phí tổn truyền tống qua đó, Nguyên Thủy tông các ngươi đã khó mà gánh được.” Từ Phàm ăn ngay nói thật.

“Được, ta quay về trả lời hắn.” Nguyên chủ hào hứng vừa muốn đi, liền bị Từ Phàm ngăn lại.

“Đừng gấp, ngươi nghe ta nói xong trước đã.”

“Nếu thật sự muốn cứu vớt Nhân tộc vùng Hỗn Độn khác, hoặc là truyền thừa Nguyên Thủy tông cũng không phải không có biện pháp.”

Từ Phàm nhẹ nhàng mở tay ra, một dòng sông khí vận của Nhân tộc hiển hiện.

“Ta có thể rút ra một ít khí vận của Nhân tộc, còn có một ít chân linh của ngươi đưa lên Truyền Tống trận trong Hỗn Độn chi chu.”

“Phối hợp cách thức đặc biệt, nó sẽ mang theo ngươi tìm kiếm vùng Hỗn Độn có Nhân tộc.”

“Đến lúc đó, có cần cứu viện hoặc truyền thừa Nguyên Thủy tông hay không, chính ngươi tự mình đi dò xét một phen.”

“Cái này tiêu hao ít, tin rằng Nguyên Thủy tông có thể gánh được.” Từ Phàm cười nói.

“Như này tốt, chờ ta bảo sư phụ ta và Hoàng Sơn tới, để hai người bọn họ đi.” Nguyên chủ lập tức vỗ bàn nói.

“Ặc, sư phụ ngươi, hắn không đi được, muốn đi chỉ có thể để đám tiền bối Nhân tộc và Hoàng Sơn đi.” Từ Phàm nói.

Nghe được lời này, Nguyên chủ trầm tư thật lâu, cuối cùng cắn răng nói: “Vậy ta đi một mình vậy.”

“Có thể, nhưng đồ vật tương ứng phải chuẩn bị sẵn, đến lúc đó ngươi thông báo cho Bồ Đào là được.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu.”

Lúc này, Nguyên chủ cảm nhận Sinh Cơ tinh thần dưới chân, không nhịn được cảm khái.

“Nếu Nhân tộc chúng ta không thành đối thủ một mất một còn với Minh tộc, thì đã sớm phát triển lên rồi.”

Lấy thực lực của Nhân tộc bây giờ, chỉ chiếm cứ sáu đại thế giới, ở toàn bộ vùng Hỗn Độn đều là cực kỳ hiếm thấy.

Có một số chủng tộc, cho dù chỉ có một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, ở vùng Hỗn Độn, ít nhất có thể chiếm cứ hơn trăm đại thế giới.

“Nhân tộc chúng ta tuyệt đối không có khả năng thần phục bất kỳ chủng tộc nào, đi đến một bước này, cho dù không phải Minh tộc cũng sẽ là kẻ địch cùng cấp bậc khác.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Câu này của Từ đại ca nói rất đúng, muốn bước lên đỉnh phong, sao không có thi cốt kẻ địch làm bậc thang được.” Vương Vũ Luân đang câu cá nơi xa tràn đầy phấn khởi nói.

“Vương trưởng lão nói rất đúng, nghĩ lại thì, mỗi khi Nhân tộc đi một bước, quay đầu nhìn lại, đều là bậc thang từ thi cốt kẻ địch chất thành.” Nguyên chủ cảm khái.

Hắn nhớ tới đến chính mình một đường đi tới, cho dù thường xuyên lười biếng, chém giết dị tộc xung đột với lợi ích Nhân tộc, chính hắn cũng đếm không hết.

“Nguyên chủ, sau khi tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân, ta thấy ngươi không có lòng tiến thủ nữa, đây là vì sao?”

Từ Phàm rót trà đã pha xong vào trong ly trà của Nguyên chủ.

“Đã đến cực hạn, lại nói, hiện tại Nhân tộc đã không cần ta quan tâm nữa.”

“Cho nên, sau khi tu luyện tới Hỗn Độn Thánh Nhân, ta muốn đi khắp toàn bộ vùng Hỗn Độn, ghi chép lại những gì ăn ngon, chơi vui mà bản thân nhìn thấy, nghe thấy, viết thành một quyển truyện ký.”

“Hiện tại mấy đại thế giới trong cương vực Nhân tộc ta đều đã đi hết, nếu không phải sư phụ và Hoàng Sơn, ta đã sử dụng phân thân đi trung tâm Hỗn Độn chơi.” Nguyên chủ nói, khẽ thở dài.

Có một sư phụ và thuộc hạ tâm sự nghiệp nặng, hắn kẹt ở giữa rất khó chịu.

Nghe được lời của Nguyên chủ, Từ Phàm cười khẽ.

“Ta cho rằng, ngươi có thể để lại một chút bản nguyên trong vùng Hỗn Độn này, tất cả còn lại đều đi theo khí vận Nhân tộc đến trong các vùng Hỗn Độn, tìm kiếm Nhân tộc.”

“Sau khi tìm được, nếu như cần trợ giúp ngươi cũng không cần hao tâm tổn trí, tìm mấy người mang thiên mệnh bồi dưỡng một xíu là được, thời gian còn lại, ngươi muốn đi đâu chơi cũng đều có thể.”

“Mấu chốt nhất chính là, sư phụ ngươi và Hoàng Sơn tìm không thấy ngươi.”

Một câu cuối cùng đánh thẳng vào linh hồn, nháy mắt trúng mục tiêu Nguyên chủ.

Khuôn mặt bình tĩnh của Nguyên chủ bắt đầu dẫn trở nên hưng phấn, vừa nghĩ tới có thể tránh sư phụ mình và Hoàng Sơn, ánh mắt hưng phấn đều biến thành đỏ ngầu.

Tinh môn cảm nhận được trạng thái của chủ nhân nhà mình, trực tiếp xuất hiện sau lưng Nguyên chủ bảo vệ.

“Chủ nhân người chỉ là hưng phấn quá mức, không có việc gì đâu.” Từ Phàm nhìn về phía hư ảnh tinh môn nói.

“Nhanh, Từ Thánh chủ bây giờ có thể truyền tống qua đó luôn không?” Nguyên chủ phấn khích hỏi.

“Một năm sau, Bồ Đào sẽ thu xếp cho ngươi, đây là thời gian ngắn nhất.” Từ Phàm trấn an nói.

“Từ Thánh chủ, ơn ngày hôm nay, không thể hồi báo.”

“Sau này nếu có phân phó, Nguyên chủ ta nguyện xả thân báo đáp.” Nguyên chủ nói xong, hưng phấn rời đi.

“Gia hỏa này, xem ra khoảng thời gian này bị sư phụ hắn áp bức không nhẹ!”

Từ Phàm nói, đi tới bên hồ Sinh Mệnh nơi Vương Vũ Luân đang câu cá.

“Từ đại ca, ta cũng muốn đi xem vùng Hỗn Độn.” Vương Vũ Luân ngại ngùng nói.

“Không biết phí tổn này ta có thể gánh nổi hay không.”

Nghe được lời này, Từ Phàm trực tiếp đập một tay lên vai huynh đệ tốt.

“Lại nói phí tổn với ta thì đừng có đi, chờ ta cải tạo xong Hỗn Độn chi chu, ngươi có thể mang theo những hồng nhan tri kỷ của ngươi đi vùng Hỗn Độn khác chơi.”

“Thật sao, đa tạ Từ đại ca!” Vương Vũ Luân cảm tạ nói.

“Đúng rồi, Từ đại ca, ta câu lên được mấy tấm ngọc phù Vạn Duy, nhìn thuyết minh trên đó thì hẳn là có thể kết nối đến Vạn Duy Thánh giới.”

Vương Vũ Luân nói, lấy ra năm tấm ngọc phù đưa cho Từ Phàm.

“Ta dùng một tấm đi Vạn Duy Thánh giới xem, phát hiện rất nhiều chuyện thú vị, Từ đại ca không ngại cũng đi xem sao.”

“Ngọc phù Vạn Duy này là vật dùng một lần, nghe nói ở Vạn Duy Thánh giới có biện pháp đạt được quyền hạn đi vào vĩnh cửu, Từ đại ca có thể chú ý thử xem.” Vương Vũ Luân nhắc nhở nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu.

Nhưng đúng lúc này, trong ánh mắt Từ Phàm hiện lên một tia dị dạng.

“Lão Nhị nhà ngươi hình như xuất hiện chút vấn đề ở vùng Hỗn Độn kia, theo lý thuyết, không có khả năng bị chú ý nhanh như vậy!”

Từ Phàm nói, nhắm mắt lại.

Vùng Hỗn Độn Quỷ, Lý Tinh Từ nhìn con mắt lớn như tinh thần trước mắt.

“Thiên Mâu Thánh chủ, lấy thực lực của ngươi, không đến mức nhớ thương chút đồ của ta chứ.”

“Nếu như ngươi muốn, nói thẳng ra là được.”

Chương 1491: Lão Nhị nhà ngươi bị ngoẻo rồi

“Tất cả của ngươi, đều thuộc về ta.”

Đôi mắt lớn như tinh thần tham lam nhìn về phía Lý Tinh Từ.

Đồng thời một luồng năng lượng đặc thù to lớn phong tỏa tất cả không gian xung quanh Lý Tinh Từ.

Ngăn cách không gian, thời gian, nhân quả, vận mệnh.

“Thiên Mâu Thánh chủ, ngươi nhất định muốn kết ân oán với ta sao?” Lý Tinh Từ không hề sợ hãi nhìn về phía Thiên Mâu Thánh chủ.

“n oán, ngươi xứng sao?”

Âm thanh tham lam trực tiếp hóa thành một sức mạnh kỳ dị, xoá đi tất cả tồn tại của Lý Tinh Từ trong vùng Hỗn Độn này.

Ngay lúc Thiên Mâu Thánh chủ chuẩn bị kiểm tra thu hoạch.

Hàng vạn Đạo Ngân Quang Ảnh đồ bắt đầu hòa tan, cuối cùng ngưng tụ thành bóng dáng Từ Phàm.

Ánh mắt Từ Phàm hờ hững nhìn về phía Thiên Mâu Thánh chủ.

“Ức hiếp đệ tử ta, chỉ là vì chút đồ vật này?”

“Quả nhiên là làm mất mặt cường giả cấp Thánh chủ vùng Hỗn Độn các ngươi.”

“Chờ ta giáng lâm, đem ngươi trở về Hỗn Độn.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng tiêu tán không thấy đâu nữa, kể cả mười mấy vạn bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ cũng biến mất.

Lúc này, trận pháp bên ngoài thế giới Đại Thiên nơi Nhân tộc cư trú đột nhiên sáng lên.

Sau đó, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn hội tụ trong thế giới Đại Thiên truyền tống đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Bên ngoài Tam Thiên giới, trên Sinh Cơ tinh thần.

“Lão Nhị nhà ngươi bị ngoẻo rồi.” Từ Phàm nhìn về phía Vương Vũ Luân.

“Có thể phục sinh sao!” Vừa dứt lời, bóng dáng Lý Tinh Từ phá không gian mà tới.

“Xin sư phụ trừng phạt, đồ nhi suy nghĩ không cẩn trọng, khiến tông môn chịu tổn thất.” Lý Tinh Từ hành lễ nói.

“Đứng lên đi, ta cũng không nghĩ tới, đường đường cường giả cấp là Thánh chủ, lại sẽ tham luyến một chút Đạo Ngân Quang Ảnh đồ giới kỳ kia.”

Từ Phàm phất tay đỡ Lý Tinh Từ.

“Sư phụ, Nhân tộc bên kia thế nào rồi!”

“Bao gồm cả thế giới Đại Thiên, đều đã chuyển dời đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, trước mắt không có vấn đề gì.”

“Qua mấy ngàn năm sau, ta tự mình giáng lâm vùng Hỗn Độn đó, vì ngươi lấy lại công đạo.” Trong mắt Từ Phàm lóe lên một tia sát ý.

“Người bên kia đều không sao thì ta yên tâm rồi.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

Lúc hai người đang nói chuyện, từng luồng dao động lớn quét ngang toàn bộ vùng Hỗn Độn.

“Sao lại đánh nhau rồi?” Từ Phàm nhìn về phía Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma.

Bên ngoài Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma, mười lăm luồng khí tức cường đại phong tỏa toàn bộ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma.

Một chân thân Quốc chủ Thiên Uyên Thần Ma cao không biết bao nhiêu quang giáp xuất hiện.

“Tới chiến, thật sự cho rằng Thần Ma bọn ta dễ ức hiếp à!” Thiên Uyên Quốc chủ Thần Ma cuồng nộ nói.

Đúng lúc này, toàn bộ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma bỗng nổi lên thủy triều không gian.

Trong thủy triều không gian này, chín đế quốc Đại Thần Ma nháy mắt nối lại cùng nhau trong phạm vi không gian này.

Tám chân thân Quốc chủ Thần Ma xuất hiện bên ngoài Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma.

“Đến trong phạm vi đế quốc Thần Ma ta chiến đấu, thật sự cho rằng nhiều thêm hai Thánh chủ là được rồi sao?” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma vừa nói xong, không gian trùng điệp của chín đế quốc Đại Thần Ma lập tức mở rộng bao phủ tất cả Thánh chủ, tạo thành tồn tại như lao lung.

Lúc này khí thế trên người tất cả Quốc chủ Thần Ma đều muốn mạnh hơn ba phần so với khi trước.

“Chiến!!”

Theo tất cả đại lục Thần Ma trong Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma biến mất, chín Quốc chủ Đại Thần Ma bắt đầu cuồng bạo.

Đại chiến bắt đầu, mười loại pháp tắc chí cao va chạm trong mảnh không gian này.

Từng luồng lực lượng hủy diệt tàn phá bừa bãi mỗi vùng không gian.

Chiến trường của Quốc chủ Thần Ma và Thánh chủ dưới va chạm của pháp tắc chí cao, đã chấn thành hư không thuần túy nhất.

Ẩn Linh môn, Từ Phàm liên lạc với phân thân số một.

“Lại đánh nhau, ta cũng không biết là chuyện gì nữa.” Phân thân số một buông tay nói.

“Nhất định là muốn dẫn ra Thần Ma tân tấn kia.” Từ Phàm phân tích nói.

“Bọn họ dẫn không ra, đám Thần Ma đó học thông minh, cứ canh giữ trong nhà, chỉ cần đám Thánh chủ bên trung tâm Hỗn Độn đi qua, bọn hắn liền chồng buff ngăn cản.”

“Ta thấy Thánh chủ Minh tộc mời được một ngoại viện, thực ra không có tác dụng gì lớn.”

“Nếu không, Thần Ma ở tình thế xấu lâu như vậy, không chừng đã sớm bị diệt.”

“Đúng rồi, bên ta để con mối đưa cho ngươi mấy món Hồng Mông chí bảo, đến lúc đó ngươi nhớ phân phối ra.” Phân thân số một nói.

“Được.”

Toàn bộ vùng Hỗn Độn chấn động liên tiếp ba năm mới dừng lại.

Mười lăm cường giả cấp Thánh chủ bất đắc dĩ rút khỏi không gian chín đế quốc Đại Thần Ma chồng lên.

“Haiz!” Một vị Thánh chủ trong đó thở dài.

“Sau khi chín đế quốc Đại Thần Ma trùng điệp, thật đúng là không có biện pháp gì quá tốt có thể phá giải chiêu này.”

“Phá giải không được lại tìm cơ hội.” Thánh chủ tộc Linh Hi bình tĩnh nói.

Nàng vẫn tương đối thích loại trạng thái này.

Sinh linh trong giới cường thế, nhưng Quốc chủ Thần Ma giữ vững càng lợi hại.

Nàng cảm thấy nếu như vậy có thể duy trì cân bằng lâu dài, cũng rất không tệ.

Thánh chủ Minh tộc vẻ mặt u ám nhìn về hướng Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma, sắc mặt vô cùng phức tạp.

“Loại cục diện này rất bình thường, nếu không cũng sẽ không giằng co với Thần Ma vô tận kỷ nguyên.”

“Đừng gấp đừng vội, kiên nhẫn chờ đợi cơ hội.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Đông đảo Thánh chủ nghe được lời này, tất cả đều vô tình hay cố ý nhìn về phía Thánh chủ Minh tộc.

Lúc này một vị cường giả cấp Thánh chủ bên cạnh Thánh chủ Minh tộc mở miệng.

“Thời gian ngàn năm.”

“Ta biết, sau đại chiến, xin theo ta về trong tộc nghỉ ngơi.” Thánh chủ Minh tộc gật đầu nói.

Ngàn năm sau, cả vùng Hỗn Độn rơi vào trong vòng xoáy dao động cường giả cấp Thánh chủ va chạm.

Một ngày này, Từ Phàm đang chơi cờ với phân thân số hai, cả vùng Hỗn Độn lại lần nữa chấn động lên.

“Thánh chủ Minh tộc muốn mệt chết đám Thần Ma kia à?” Phân thân số hai oán thán nói.

“Có mệt chết hay không ta không biết, nếu lại như vậy, những Thánh chủ khác hẳn có ý kiến.” Từ Phàm cầm cờ đi tiếp một nước nói.

“Bản thể, ngươi sắp tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi nhỉ?” Phân thân số hai hỏi.

“Thế nào, chờ sau khi ta trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ngươi còn muốn đi tìm Đại thống lĩnh của ngươi?” Từ Phàm hỏi.

“Không đi, ta cảm giác đi theo bên cạnh hắn, sẽ kìm hãm số mệnh của hắn, bọn ta ở chung sẽ không quá thuận lợi.”

“Ta muốn nhờ ngươi trông chừng Đại thống lĩnh, đến lúc đó giúp một tay là được.” Phân thân số hai nói.

“Chuyện này dễ nói, ngươi không nói ta cũng sẽ làm.”

Lúc này trên cả bàn cờ giới kỳ, đều đã tràn đầy quân cờ của hai bên, đều có thắng bại, nhưng duy trì một loại cân bằng vi diệu.

“Bỏ đi, thế hoà.” Từ Phàm phất tay thu hồi bàn cờ giới kỳ.

“Khoảng thời gian này tông môn có mấy đệ tử mạch Luyện Khí sắp trở thành Huyền Hoàng Luyện Khí sư, ta phải ở phía sau đẩy một cái, nếu không còn không biết phải chờ bao nhiêu vạn năm mới có thể đột phá.” Từ Phàm nói, phân ra một phân thân, ở trong tông môn triệu tập đệ tử đạo Luyện Khí truyền thụ đạo Luyện Khí.

“Đi đi, bên ta còn mấy món Hồng Mông chí bảo cần luyện chế.”

“Chủ nhân, Nguyên chủ truyền tới ghi chép những điều mắt thấy tai nghe trong gần trăm năm, có muốn xem không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vừa khéo, mở ra đi, xem Nguyên chủ lại đụng phải chuyện gì mới mẻ.” Từ Phàm cười nói.

Một màn sáng lớn chậm rãi triển khai trước mặt Từ Phàm.

Chương 1492: Giao dịch

Trăm năm trải qua của Nguyên chủ, Từ Phàm xem hết trong chớp mắt.

“Quả nhiên là tiêu sái tự tại, lại để hắn tìm được một vùng Hỗn Độn hoàn toàn do Nhân tộc thống trị, hơn nữa còn được mệnh danh người mạnh nhất.”

Từ Phàm nói đến đây, nghĩ đến vùng Hỗn Độn này của hắn, còn chưa quyết định ra người mạnh nhất, đã cảm giác hơi đau trứng.

“Bồ Đào, ghi lại vùng Hỗn Độn Nguyên chủ đang ở, có thời gian qua đó chơi một chút.” Một vùng Hỗn Độn hoàn toàn do Nhân tộc thống trị, Từ Phàm ngẫm nghĩ cũng có phần tâm thần hướng tới.

Thậm chí có cảm giác muốn mang theo Nhân tộc Tam Thiên giới cùng chuyển qua, hoàn toàn không cần nghĩ đến chuyện rác rưởi ở vùng Hỗn Độn bên này.

Lại cẩn thận suy nghĩ, chuyện bên này vẫn không thể mặc kệ, nhân quả tất cả Nhân tộc Tam Thiên giới trong chốc lát căn bản không nắm giữ được trong tay mình.

“Bồ Đào, truyền tống thế giới Đại Thiên của Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn Quỷ qua đó cần tiêu hao bao nhiêu thủy tinh pháp tắc chí cao?” Từ Phàm hỏi.

“Phạm vi ba ngàn trượng.”

“Bỏ đi, vẫn là nghĩ biện pháp để Nhân tộc bên kia quật khởi vậy.”

Lúc này ở nơi nào đó của vùng Hỗn Độn.

Thánh chủ Minh tộc và Thánh chủ tộc Thiên Thương gặp nhau.

“Đơn độc gọi ta, thật đúng là hiếm thấy nha, Thánh chủ Minh tộc có chuyện gì cứ nói thẳng.” Thánh chủ tộc Thiên Thương xem xét tình thế, mắt híp lại.

“Bảo ngươi tới, chỉ có một mục đích.”

“Vùng Hỗn Độn chia làm hai, danh ngạch Thánh chủ cũng chia làm hai.”

“Sau khi lấy dòng sông khí vận hai tộc giao hòa, lập xuống khế ước chí cao.” Thánh chủ Minh tộc nói.

“Thánh chủ Minh tộc nghĩ nhiều rồi, căn bản không có khả năng.”

“Bất kể là Thần Ma hay là Thánh tộc trung tâm Hỗn Độn, lại hoặc là ý chí vùng Hỗn Độn này đều quyết định ý nghĩ của ngươi không thực tế.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Vì sao không thực tế? Ta đi khắp trong tất cả vùng Hỗn Độn, chưa từng thấy vùng Hỗn Độn nào có thế lực nhiều như thế.”

“Cân bằng có thể có, nhưng thế lực chủng tộc hưởng thụ cân bằng quá nhiều.” Thánh chủ Minh tộc bá khí nhìn về phía Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Căn cứ theo kết quả ta thôi diễn, lại tiếp tục giày vò như thế, Thần Ma sẽ không biến mất, Thánh tộc trung tâm Hỗn Độn có thể phải thay đổi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương sâu kín nói.

“Minh tộc ta ở trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa khai phá ra một vùng Hỗn Độn, trước mắt đã có thể tự nhiên dung nạp cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.”

“Chờ lại bồi dưỡng một chút, trực tiếp kéo tới đây giao dịch danh ngạch với vùng Hỗn Độn này, một bước này ta cần ngươi phụ trợ.” Chuyện này nói không thành, Thánh chủ Minh tộc lại chuyển hướng sang một chuyện khác.

“Ta có thể nhận được cái gì?”

“Hai món thần vật chí cao.”

“Quá ít, năm món.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Nhiều nhất ba món, nếu không được.” Giọng điệu Thánh chủ Minh tộc kiên định nói.

Thế nhưng vừa dứt lời, Thánh chủ tộc Thiên Thương đã biến mất.

Thánh chủ Minh tộc sắc mặt u ám.

“Đừng ép ta dùng thủ đoạn sau cùng.”

Bên ngoài Tam Thiên giới, trong Sinh Cơ tinh thần.

Từ Phàm nhìn Thánh chủ tộc Thiên Thương cười nói: “Khách quý ít gặp, Thánh chủ làm sao có thời gian đến chỗ ta thế?”

“Đây không phải là do Thánh chủ Minh tộc thật vất vả không giày vò nữa, nhân khoảng thời gian này tranh thủ luận bàn kỳ nghệ với Từ Thánh chủ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười nói.

“Đầu tiên nói trước, một ván một khối thủy tinh pháp tắc chí cao phạm vi một trượng.” Từ Phàm nói, hắn không muốn chơi cờ dở với người khác, trừ khi có chỗ tốt.

“Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao một trượng một ván quá nhiều.”

“Chúng ta chơi ba ván, thế nào?” Thánh chủ tộc Thiên Thương thương lượng hỏi.

“Vậy cũng được!”

Trong gia tốc thời gian, Từ Phàm và Thánh chủ tộc Thiên Thương đã chơi ngàn năm.

Nhìn biểu cảm lúc thì cau mày, lúc thì vui sướng, lúc thì co rúm của Thánh chủ tộc Thiên Thương, Từ Phàm không nhịn được mở miệng.

“Thánh chủ tộc Thiên Thương, ngươi đến tìm ta còn có chyện khác sao?”

“Có, chính là chuyện danh ngạch, mấy món thần vật chí cao đã sắp đến, đến lúc đó là ta có thể bắt đầu chuẩn bị giao dịch với ý chí vùng Hỗn Độn, chuyển danh ngạch tới trên người Nhân tộc các ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn thế cục trước mắt, lại cau mày lần nữa.

“Nhanh như vậy!” Trước đây nói là vạn năm, hiện tại thời gian còn thiếu chút nữa.

“Cảm giác chuyện có phần không đúng, cho nên kế hoạch sớm.”

“Vậy Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc, ngươi chuẩn bị khi nào động thủ?” Từ Phàm hỏi.

“Nhanh, đã bố trí gần xong.” Thánh chủ tộc Thiên Thương suy nghĩ thật lâu, cầm cờ đánh xuống.

“Có thể tiết lộ một xíu không…” Trong lòng Từ Phàm hơi ngứa ngáy, dù sao phải hố chết một cường giả cấp Thánh chủ, hắn còn muốn tham khảo kinh nghiệm một chút.

“Muốn biết?” Trong ánh mắt Thánh chủ tộc Thiên Thương tràn ngập ý cười.

Từ Phàm gật đầu, thầm nghĩ cùng lắm thì dạy Thánh chủ tộc Thiên Thương nhiều thêm mấy thủ đoạn giới kỳ.

“Gần đây Đạo Ngân Quang Ảnh đồ trong tay tộc Thánh Huy, bán rất chạy trong vùng Hỗn Độn xung quanh bọn họ, bọn họ thế mà kiếm đầy bồn đầy bát nha.” Thánh chủ tộc Thiên Thương ý vị thâm trường liếc nhìn Từ Phàm.

“Cho nên ta nghĩ, Từ Thánh chủ kỳ lực giới kỳ cao thâm như vậy, bên ta lại có nguồn tiêu thụ lớn, hai tộc chúng ta hợp tác, đây chẳng phải là kiếm lớn sao.”

Lúc Từ Phàm đang nghĩ phải trả lời thế nào, trước mắt xuất hiện một tấm tinh đồ lập thể.

Bên trên là tinh đồ lấy vùng Hỗn Độn chỗ bọn họ làm trung tâm, phóng xạ ra bên ngoài.

So với tinh đồ như phồn tinh trong tay Từ Phàm, tấm trước mắt giản dị hơn rất nhiều.

Nhưng cũng bao quát mấy trăm vùng Hỗn Độn xung quanh.

Trong những vùng Hỗn Độn này, có vùng đánh dấu đỏ, có vùng đánh dấu lam, có vùng đỏ lam xen lẫn.

“Màu lam, là vùng Hỗn Độn có qua lại tộc ta có thể qua đó.”

“Màu đỏ, là nơi có tộc Thánh Huy xuất hiện.”

“Những khu vực Hỗn Độn đánh dấu màu lam, tất cả đều là thị trường của bọn ta.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Lợi ích chia thế nào?”

“Bốn sáu, tộc Thiên Thương bọn ta phụ trách vận hành, phụ trách tiêu thụ, lấy sáu phần mười, Nhân tộc lấy bốn phần mười, cái gì cũng không cần ra.”

“Ít rồi, ta thấy đổi lại vừa vặn thích hợp.” Từ Phàm suy nghĩ một hồi nói.

“Thành giao, cứ dựa theo lời Từ Thánh chủ tới!” Trên mặt Thánh chủ tộc Thiên Thương lộ ra mỉm cười.

Thao tác này làm Từ Phàm nhìn chợt sững sờ, nhưng sau đó nghĩ rõ.

“Được, song ta có một yêu cầu.” Từ Phàm nói.

“Nói.”

“Lại thêm một món thần vật ẩn chứa pháp tắc chí cao Luân Hồi, ít nhất có thể luyện chế ra món cấp Hồng Mông chí bảo đứng đầu.” Thần vật chí cao ở trong mắt Từ Phàm đại khái có thể chia thành ba loại.

Loại thứ nhất là có thể luyện chế Hồng Mông chí bảo.

Loại thứ hai là có thể luyện đến Hồng Mông chí bảo đứng đầu.

Loại thứ ba là có thể luyện hóa ra món khiến cho bản thân trở thành cường giả cấp Thánh chủ.

“Loại thần vật chí cao cấp bậc này …”

Nhìn biểu cảm đau lòng trên mặt Thánh chủ tộc Thiên Thương, hắn biết ngay con hàng này nhất định có.

Hơn nữa có thể lộ ra biểu cảm như thế, nói rõ rằng trong lòng đã đáp ứng, chỉ là đang nghĩ nhiều thêm chút chỗ tốt.

“Một vạn bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ.” Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

“Hai vạn bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, cộng thêm năm bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ độc nhất vô nhị.” Thánh chủ tộc Thiên Thương lập tức đề ra điều kiện.

“Được.” Lúc này đến lượt Thánh chủ tộc Thiên Thương khó chịu.

“Đến, tiếp tục đánh cờ, lần này ta để Thánh chủ hiểu biết kỳ lực chân chính của ta.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Vậy được, trong vạn năm gia tốc thời gian, ta không rút lui, Từ Thánh chủ có thể thắng bao nhiêu đều xem bản lĩnh của ngươi.”

Chương 1493: Thiên Thương Thánh chủ đau khổ

Lĩnh vực gia tốc thời gian, thời gian hai năm còn chưa qua, Thánh chủ tộc Thiên Thương kinh sợ nhìn cục diện trong giới kỳ.

Sau đó nhắm mắt lại, sau khi hoãn thần một lát lại mở ra lần nữa.

“Ta thua rồi?” Thánh chủ tộc Thiên Thương do dự mở miệng nói.

“Như Thiên Thương Thánh chủ thấy đấy, ngươi thua rồi.” Từ Phàm mỉm cười nói.

Trong lòng bắt đầu thôi diễn, làm sao lấy thời gian tốt nhất có thể để Thánh chủ tộc Thiên Thương hoàn chỉnh chơi hết vạn năm.

“Được, chúng ta chơi ván tiếp theo đi.” Vẻ mặt Thánh chủ tộc Thiên Thương nghiêm túc lên.

Năm thứ năm gia tốc thời gian, Thánh chủ tộc Thiên Thương lại thua.

Năm thứ tám gia tốc thời gian, Thánh chủ tộc Thiên Thương nảy sinh nghi ngờ với bản thân.

Năm thứ chín gia tốc thời gian, Thánh chủ tộc Thiên Thương bắt đầu nghiêm túc suy tư, giới kỳ trước kia chơi và bây giờ chơi, có phải cùng một loại cờ hay không?

Năm thứ mười một gia tốc thời gian, Thánh chủ tộc Thiên Thương đã bắt đầu hối hận nói ra câu nói kia.

Năm thứ mười ba gia tốc thời gian…

Loại tình huống này, liên tục kéo dài ba ngàn năm.

Từ Phàm nhìn Thiên Thương Thánh chủ đã cầm quân cờ hai năm chưa hạ, bèn mở miệng.

“Mỗi lần ta thắng Thiên Thương Thánh chủ một ván, là có thể diễn hóa ra một loại Đạo Ngân Quang Ảnh đồ độc nhất vô nhị.”

“Có hạ hay không, thì phải xem Thánh chủ tộc Thiên Thương có muốn hiểu biết hay không.” Từ Phàm cười hì hì nói.

Nghe được lời này, Thánh chủ tộc Thiên Thương bắt đầu hạ xuống bình thường.

Một vạn năm sau, Thánh chủ tộc Thiên Thương mặt đã đen hết nhìn bàn cờ giới kỳ, cả mặt đều là vẻ đau khổ.

Hắn chưa từng nghĩ đến, tiền đặt cược nhỏ như vậy, lại có thể làm hắn đường đường là Thánh chủ tộc Thiên Thương đau khổ như vậy.

“Từ Thánh chủ, ngươi có gì bất mãn với giao dịch giữa hai tộc chúng ta cứ nói thẳng ra, đừng dùng loại thủ đoạn này.” Thánh chủ tộc Thiên Thương thoáng chốc lấy lại tâm thần.

Trong vạn năm này, vì có thể thắng Từ Phàm, Thánh chủ tộc Thiên Thương đã bỏ vào toàn bộ tinh lực của mình.

Nhưng dù vậy, tảng thịt lớn trên người, vẫn là bị Từ Phàm dùng đao nhỏ sắc bén cắt xuống từng đao một.

“Nghe đồn Thánh chủ tộc Thiên Thương trong vô số kỷ nguyên qua, chưa từng bị thua thiệt, cho nên ta muốn thử có thể thắng Thánh chủ tộc Thiên Thương một ván hay không, ngày sau nhớ lại, cũng có một hai chuyện đáng để tự kiêu.” Từ Phàm lộ ra nụ cười lễ phép.

“Từ Thánh chủ, ngươi là sinh linh đầu tiên có thể chiếm được lợi từ tộc Thiên Thương bọn ta, hi vọng hai tộc chúng ta vĩnh viễn là minh hữu.” Thánh chủ tộc Thiên Thương chân thành nói.

“Đó là đương nhiên, ngày sau chỗ hai chúng ta có thể xảy ra xung đột lợi ích rất ít, điều này đã chú định chúng ta là minh hữu đáng tin cậy lẫn nhau.” Từ Phàm cười nói.

Thánh chủ tộc Thiên Thương gật đầu, thân hình tiêu tán trước mặt Từ Phàm.

Sau khi nhìn thấy Thánh chủ tộc Thiên Thương hoàn toàn rời đi, khóe miệng Từ Phàm hơi giương lên.

“Bồ Đào, đem tất cả những thuỷ tinh pháp tắc chí cao này phân cho những đệ tử sắp đột phá đến Hỗn Độn Thánh Nhân, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Thời gian vạn năm này, Từ Phàm vẫn luôn duy trì tốc độ hai năm thắng một trận, cắt rau hẹ của Thánh chủ tộc Thiên Thương, dẫn đến càng cắt mặt Thánh chủ tộc Thiên Thương càng đen.

Thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi một trượng, mặc dù đối với cường giả cấp Thánh chủ mà nói không tính là gì.

Nhưng những thứ này nếu chia cắt ra cho những Đại Thánh Nhân trong tộc, ít nhất có thể để ba bốn mươi người tấn cấp trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân.

Mặc dù là Hỗn Độn Thánh Nhân thôi hóa ra, nhưng đây cũng là Hỗn Độn Thánh Nhân.

Thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi một trượng, có thể chia thành một trăm phần, để những đệ tử đột phá đến điểm giới hạn Hỗn Độn Thánh Nhân thuận thế đột phá.

Lúc này, tất cả đệ tử Đại Thánh Nhân của Ẩn Linh môn đột nhiên nhận được tin tức từ Bồ Đào.

“Trong tông môn có một lượng lớn thuỷ tinh pháp tắc chí cao, đệ tử đã sắp bắt đầu đột phá Hỗn Độn Thánh Nhân có thể xin.”

Nhìn thấy tin tức này, tất cả những đệ tử đột phá Hỗn Độn Thánh Nhân không có kết quả đều hưng phấn lên, sôi nổi bắt đầu điên cuồng báo danh xin.

“Chủ nhân, đệ tử đạt tới điều kiện quá nhiều, áp dụng loại phương pháp nào để sàng lọc?” Bồ Đào hỏi.

“Nếu là năm mươi vạn suất, trước tiên lấy ra bốn mươi vạn suất.”

“Có bao nhiêu đệ tử báo danh?” Từ Phàm hỏi.

“Gần hai ngàn vạn đệ tử.” Bồ Đào nói.

“Vậy thì như này, bảo bọn họ chuẩn bị, riêng phần mình tạo thành tiểu đội năm người, để bọn họ ở một thế giới hư ảo, lúc nào đào thải chỉ còn lại bốn mươi vạn người thì dừng.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Chủ nhân, thế giới giả tưởng có thể dung nạp hai ngàn vạn đệ tử chiến đấu, cần xin hai phần trăm tính lực.” Bồ Đào nói.

“Trao quyền, đi chuẩn bị đi.” Từ Phàm gật đầu.

“Tuân lệnh.”

“Còn ngàn năm nữa.” Ánh mắt Từ Phàm hiện lên ánh sáng sắc bén, trong lòng cũng có phần kích động.

Còn ngàn năm nữa là có thể tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đến lúc đó là hắn có lá gan dám bày thủ đoạn cho cường giả cấp Quốc chủ.

Bốn bỏ năm lên, tính ra hắn đã đứng ở đỉnh phong vùng Hỗn Độn.

Đến lúc đó, sau khi danh ngạch rơi vào tay Nhân tộc, Nhân tộc sẽ nhiều thêm một cường giả cấp Thánh chủ.

Đến khi đó, hắn có thể hoàn toàn buông tay không quản Nhân tộc nữa.

Nghĩ như vậy, Từ Phàm lộ ra nụ cười mong đợi.

Lúc này, trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa cách vùng Hỗn Độn rất xa.

Một chiếc Hỗn Độn chi chu của tộc Thiên Thương đang di chuyển trong đó.

Trên Hỗn Độn chi chu, một vị cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong của tộc Thiên Thương đang dùng ánh mắt si mê nhìn bốn món thần vật chí cao.

“Nếu tất cả những món Hồng Mông chí bảo này đều luyện thành cho ta, dưới Thánh chủ ta vô địch.”

“Từ từ đến, tin rằng dưới sự dẫn dắt của Thánh chủ, tộc Thiên Thương chúng ta sẽ phát triển mạnh mẽ ở các vùng Hỗn Độn lớn.”

“Chỉ cần đi theo Thánh chủ làm việc thật tốt, sau này nói không chừng có thể trở thành cường giả cấp Thánh chủ.”

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương vuốt ve bốn món thần vật chí cao trước mắt, như đang vuốt ve người yêu của mình.

Ngay lúc này, khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bỗng nhiên quay cuồng.

Một đôi đại thủ thanh minh đột ngột giữ lại Hỗn Độn chi chu, một luồng lực lượng chí cao đảo qua.

Trực tiếp đánh chết Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương trên Hỗn Độn chi chu.

Mà ở vùng Hỗn Độn, trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, tất cả dấu vết nhân quả, vận mệnh của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tộc Thiên Thương này đều bị xóa đi.

Tại thế giới chủ tộc Thiên Thương, Thánh chủ tộc Thiên Thương đột nhiên mặt đầy sương lạnh đứng lên.

Sau đó ý thức giáng lâm trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Con đường đó, ngoài ta ra, trong tộc căn bản không ai biết.”

“Nhân quả, vận mệnh bị xóa đi, nhất định là cường giả cấp Thánh chủ của vùng Hỗn Độn này làm!”

Thánh chủ tộc Thiên Thương nhanh chóng phân tích, sát ý trong ánh mắt càng ngày càng nồng đậm.

Trong một không gian thần bí, phân thân Thánh chủ tộc Thiên Thương giáng lâm không gian này.

Hộ tống giáng lâm còn có hơn trăm bóng dáng, thấy rõ diện mạo, bao trùm mười ba đại Thánh tộc và chín đế quốc Đại Thần Ma.

“Điều tra, Thánh chủ từng người phụ trách, có đánh cắp thần vật tộc Thiên Thương ta hay không.” Thánh chủ tộc Thiên Thương lạnh lùng phân phó.

“Tuân lệnh!”

Tất cả bóng dáng biến mất, Thánh chủ tộc Thiên Thương cũng phất tay đánh tan thế giới này.

Lúc này ở bên ngoài Tam Thiên giới, một đại thế giới giả lập còn lớn hơn gấp mấy trăm Tam Thiên giới lần xuất hiện.

Lúc này, trăm vị Hỗn Độn Thánh Nhân và Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang ngồi trên chỗ quan chiến, chuẩn bị xem trận trò chơi đại đào sát quy mô lớn nhất này.

“Đáng tiếc, Hỗn Độn Thánh Nhân và Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không thể tham gia.” Thiên Vạn Binh nói, tiếc nuối nhìn Hùng Lực.

Chương 1494: Tổn thương lẫn nhau

Trong đại thế giới hư ảo còn lớn hơn Tam Thiên giới gấp mấy trăm lần.

Hơn hai ngàn vạn đệ tử tạo thành đội ngũ của riêng mình, thông qua Bồ Đào lập tức đáp xuống mỗi nơi trong đại thế giới giả lập.

Gần như vừa giáng lâm, toàn bộ đại thế giới lập tức biến thành chiến trường.

Có tiểu đội vừa chạm mặt đã bắt đầu chém giết.

Có tiểu đội thì lại ẩn nấp thân hình, bắt đầu quan sát tình thế xung quanh.

Đông đảo Hỗn Độn Thánh Nhân và Hỗn Độn Đại Thánh Nhân quan chiến phía trên thế giới giả tưởng, trong ánh mắt đều lộ ra vẻ hoài niệm.

Trong một không gian tại thế giới giả tưởng, Từ Phàm và Vương Vũ Luân cũng ngồi song song xem đại chiến bên dưới.

“Thú vị, ta cảm thấy nên tổ chức thi đấu như vậy nhiều hơn, nếu không cứ mãi tu luyện buồn bực biết bao nha!” Vương Vũ Luân cảm thấy hứng thú xem đại chiến bên dưới, đặt trọng điểm quan tâm lên người đám hài tử của mình.

Lúc này mấy đội ngũ do đám hài tử của hắn hợp thành bắt đầu nhanh chóng hội hợp, chuẩn bị ôm đoàn sưởi ấm sinh tồn.

Thấy cảnh này, Vương Vũ Luân có chút thất vọng lắc đầu.

“Còn quá trẻ, bọn họ cho rằng tụ tập cùng nhau thì an toàn à?”

“Trò hay tới kìa!” Từ Phàm cười nói.

Lúc này mấy trăm Đại Thánh Nhân tụ tập cùng nhau dẫn tới sự chú ý từ các đội ngũ khác.

Trong chốc lát tất cả đội ngũ xung quanh bọn họ dường như có ăn ý, vây chặt xung quang đoàn bọn họ.

“Không đúng, chư vị sư huynh đệ vì sao vây công bọn ta, bọn ta không gây chuyện với các ngươi mà!” Một nam tử có bảy phần giống với Vương Vũ Luân vội vàng lớn tiếng nói.

“Chư vị sư đệ còn chưa biết truyền thống tông môn nhỉ?”

Cuối cùng một trận đại chiến ngàn người vây quét trăm người bắt đầu.

Trong không gian tầng tên, Vương Vũ Luân che mắt không đành lòng nhìn.

“Rất nhiều thứ cần trải qua mới hiểu được, đây cũng là một phần của trưởng thành.” Từ Phàm nhìn chiến đấu trên núi nói.

“Đại Thánh Nhân và Hỗn Độn Thánh Nhân ở tông môn chúng ta, nhìn ra cả vùng Hỗn Độn cũng là cấp bậc đứng đầu nhất.”

“Nếu có cơ hội, ta sẽ cử hành một trận thi đấu như vậy ở trung tâm Hỗn Độn.” Từ Phàm nói.

“Lấy sức ảnh hưởng của Từ đại ca ở trung tâm Hỗn Độn, hiện tại là được rồi.” Vương Vũ Luân nói.

“Hiện tại không được, cả vùng Hỗn Độn còn chưa yên ôn, Thánh chủ các đại Thánh tộc không có tâm trạng chơi cái này.”

Lúc nói chuyện, sắc mặt Từ Phàm bắt đầu trở nên kỳ quái.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt hai người, trong màn sáng là một hài nhi vừa ra đời.

“Hài tử này sao thế?” Vương Vũ Luân nghi hoặc.

“Đây là người tộc Thiên Thương thông qua dòng sông thời gian Hỗn Độn chuyển sinh đến chỗ Nhân tộc.”

“Trong tình huống bình thường, thông qua loại tình huống này chuyển sinh, cường giả cấp Thánh chủ bình thường cũng rất khó phát hiện ra.” Từ Phàm thong dong nói.

Sau đó trực tiếp từ trên người hài nhi dẫn dắt ra một chút vận mệnh, đưa vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn vừa hiển hóa ra.

Sau đó dưới hình ảnh thôi diễn, một đời của hài tử đó trôi qua hết.

“Kỳ lạ, đứa nhỏ này rốt cuộc ở Nhân tộc điều tra cái gì, sao cứ cảm thấy giống như con ruồi không đầu vậy?” Vương Vũ Luân tò mò nói.

“Chủ nhân, căn cứ theo suy đoán, tộc Thiên Thương mất đi vật phẩm quan trọng, cho nên phái tộc nhân bọn họ đến Nhân tộc để điều tra.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, một luồng khí tức ẩn chứa pháp tắc chí cao Vận Mệnh xuất hiện trong tay Từ Phàm, cuối cùng lại đem một luồng vận mệnh từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn dẫn dắt tới, đưa vào trong Vận Mệnh chí cao này.

“Hay lắm, giấu còn rất sâu, gần như bao gồm cả chín đế quốc Đại Thần Ma và mười ba đại Thánh tộc, ngay cả chủng tộc nhất lưu hơi mạnh một chút cũng không buông tha.”

“Mất đồ gì mà cuống cuồng như vậy.” Từ Phàm sờ lên cằm nói, hắn loáng thoáng cảm giác được, việc này hẳn là có quan hệ với hắn.

Đúng lúc này, Từ Phàm lẩm bẩm mở miệng.

“Không phải là làm mất thần vật chí cao để đổi danh ngạch cho Nhân tộc đấy chứ!”

“Mất thì mất đi, dù sao tộc Thiên Thương tài đại khí thô, mất bốn món, còn bốn món nữa mà.” Từ Phàm không chút hoảng loạng.

Danh ngạch này rơi vào Nhân tộc, ý nghĩa đối với hắn mà nói, cũng chỉ là khác biệt có thể nằm thẳng hay không.

Không có danh ngạch, cùng lắm thì tốn nhiều thêm chút sức mà thôi.

Lúc này, phân thân Thánh chủ tộc Thiên Thương đi tới một khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bí ẩn.

Phía trước, chính là vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ Minh tộc bồi dưỡng đã lâu.

Cảm nhận được vùng Hỗn Độn phía trước, Thánh chủ tộc Thiên Thương vẻ mặt u ám nói: “Thần vật chí cao bị trộm, người được lợi lớn nhất, một là Minh tộc, hai là Thần Ma.”

“Thần Ma không có đầu óc đó, cũng không thích đi vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa lắm.”

“Cho nên bây giờ đối tượng hoài nghi cũng chỉ có một mình Minh tộc.”

“Mặc kệ có phải hay không, Minh tộc các ngươi tự nhận xui xẻo!”

Một bàn tay to lơn bao trùm ở cả vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ, cuối cùng đột ngột nắm lấy.

Vùng Hỗn Độn cỡ nhỏ của Minh tộc như cát trên sông, nháy mắt bị mẫn diệt.

Cuối cùng khu vực này nhanh chóng bị vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa bổ sung.

Lúc này, trong cương vực Minh tộc, Thánh chủ Minh tộc đang thưởng thức bốn món thần vật chí cao trong tay, bỗng nhiên đứng dậy, bước ra một bước tiến vào trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Không lâu sau đó, khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá nơi nào đó bắt đầu quay cuồng.

Như là một con cự thú ở trong biển gây sóng gió.

Trở lại thế giới chủ tộc Thiên Thương Thánh chủ tộc Thiên Thương bớt giận một chút.

“Tổn thất bốn món thần vật chí cao và một chiếc Hỗn Độn chi chu.”

“Mấu chốt là, chuyện danh ngạch của Nhân tộc còn phải tiếp tục.”

“Tổn thất quá lớn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương không cam lòng nói.

“Thương Nguyệt.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nhẹ nhàng hô lên.

Một người tộc Thiên Thương vóc dáng hơi nhỏ xinh hơn Thánh chủ tộc Thiên Thương xuất hiện sau lưng hắn.

“Mang theo phân thân của ta, đi lấy lại bốn món thần vật chí cao.” Thánh chủ tộc Thiên Thương đau lòng nói.

“Thánh chủ, chuyện danh ngạch Nhân tộc có quan trọng như vậy sao?” Thương Nguyệt hỏi.

“Bố cục của ta, ngươi ở sau lưng ta từ từ nhìn là hiểu.”

“Bây giờ ngươi còn nhỏ, tấn cấp đến cảnh giới này của ta quá sớm, không có chỗ tốt đối với ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương chậm rãi nói.

“Ta biết rồi.” Thương Nguyệt dần biến mất.

Trong mắt Thánh chủ tộc Thiên Thương lộ ra vẻ yêu thương.

Lúc này, một thần niệm to lớn đột nhiên giáng lâm đến bên ngoài thế giới chủ tộc Thiên Thương.

“Lão Thương, xảy ra chuyện gì, những ám tử ngươi để ở tộc ta sao đều động cả vậy?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cười ha ha hỏi.

“Điều tra vài chuyện, ngươi đừng nghĩ nhiều.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Còn điều tra vài chuyện, tư thế này của ngươi, ta đều hoài nghi bảo khố tộc các ngươi bị trộm.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang tỏ vẻ ta hôm nay nhất định phải hóng hớt chuyện này.

“Là làm mất mấy thứ, trước mắt đang điều tra.”

“Nhìn vẻ mặt của ngươi, có phải làm mất thần vật chí cao rồi không?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cười hì hì hỏi.

“Ta nói cho ngươi, người trộm thần vật chí cao của các ngươi, tám chín phần mười là Thánh chủ Minh tộc.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương sững sờ.

“Ta ở xung quanh vùng Hỗn Độn bố trí thần niệm, vừa vặn phát hiện dấu vết của Thánh chủ Minh tộc.”

“Không qua bao lâu sau, những ám tử của ngươi đều động.”

“Ngươi nói giữa hai chuyện này có liên hệ với nhau hay không.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang làm bộ ta đều biết hết nói.

Chương 1495: Thánh Quang Quốc chủ hóng hớt

Lời của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nháy mắt làm Thánh chủ tộc Thiên Thương tỉnh ngộ.

“Những ám tử ta bố trí, ngươi làm sao phát hiện?” Thánh chủ tộc Thiên Thương hỏi.

“Chuyện này còn cần phát hiện, lúc các ngươi chuyển sinh tới tộc ta, dao động gây ra trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, cách cả vùng Hỗn Độn ta cũng có thể nghe thấy.”

“Ầm ĩ đến mức ta đều ngại vạch trần ngươi.”

“Những năm gần đây lại thấy những ám tử đó thành thật, chỉ là đơn thuần tìm hiểu một vài tin tức mà thôi, cho nên ta vẫn để đó không động.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

Nghe được lời của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, Thánh chủ tộc Thiên Thương tỏ ra hơi xấu hổ.

“Nhưng ngươi yên tâm, thủ đoạn đó của các ngươi, trong vùng Hỗn Độn của chúng ta, cường giả cấp Thánh chủ và Quốc chủ có thể phát hiện ít càng thêm ít.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đảm bảo nói.

“Hai tộc chúng ta cách gần, cho nên mới bắt đầu thủ đoạn bại lộ hơi lố, lúc sau ta làm đã rất bí ẩn.”

“Ba mươi vạn năm trước, lúc ám tử tiến vào tộc các ngươi, ngươi có chú ý tới không?” Thánh chủ tộc Thiên Thương hỏi.

“Cho dù ngươi gạt được ta, nhưng chỉ cần ta muốn tra, nhất định có thể điều tra ra.”

“Đó là đương nhiên.”

“Được rồi, đã biết là Thánh chủ Minh tộc cướp thần vật chí cao của ngươi, bước kế tiếp ngươi định làm thế nào?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cảm thấy rất hứng thú hỏi.

“Nên làm gì thì làm đó, coi như không biết.” Thánh chủ tộc Thiên Thương hờ hững nói.

“Lão thương, ta biết ngươi là người không chịu thua thiệt, ta cũng thấy Minh tộc rất không vừa mắt, hai chúng ta liên thủ, thế nào?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang xoa tay hỏi.

“Một mình là đủ rồi, Thánh Quang, ngươi ở bên cạnh xem kịch là được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Được.”

Đúng lúc này, một vùng biển thanh minh từ bên ngoài thế giới chủ tộc Thiên Thương nổi lên.

Cuối cùng một bóng dáng to lớn từ trong biển thanh minh bước ra.

“Thiên Thương Thánh chủ, có phải là ngươi hay không!!” Thánh chủ Minh tộc phẫn nộ nói.

Âm thanh chấn động vùng Hỗn Độn, suýt diệt đi mấy tinh thần bên ngoài thế giới chủ.

Xung quanh vùng Hỗn Độn chấn động, các đại thế giới theo đó run rẩy lên.

Thánh chủ tộc Thiên Thương nhẹ đưa tay lên áp xuống, mắt chứa sát khí nhìn về phía Thánh chủ Minh tộc.

Hai bên cứ như thế nhìn nhau thật nhau, Thánh chủ Minh tộc bỗng nở nụ cười.

“Ta có thời gian, chúng ta từ từ chơi.”

Lời nói thốt ra, Thánh chủ Minh tộc biến mất, tất cả khôi phục lại bình thường.

“Con hàng này, gặp hắn một lần là muốn đánh một lần, vừa rồi hắn còn không thèm liếc mắt nhìn ta.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hừ lạnh nói.

“Nếu ngươi cảm thấy nghẹn khuất, có thể đi khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa diệt đi mấy vùng Hỗn Độn Minh tộc bồi dưỡng.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói, đánh dấu vào mấy nơi.

“Lợi hại nha, ta vẫn muốn tìm mấy chỗ này, nhưng lại tìm không thấy, ngươi làm sao biết được vậy?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hỏi.

“Đương nhiên là những ám tử ta để lại xác minh.”

“Thánh chủ Minh tộc tự cảm thấy hắn là người mạnh nhất vùng Hỗn Độn, những năm ấy cực kì cao ngạo, điều này sẽ dẫn đến tộc bọn họ giống như cái sàng, tùy tiện xếp vào.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Ta cũng ở khoảng thời gian đó phái không ít thám tử qua, vì sao ta không nghe ngóng được những tin tức này?”

“Thiên phú chủng tộc không giống nhau, hai người các ngươi đủ tương khắc, tộc Thánh Quang phái qua căn bản không phát huy được tác dụng quá lớn.”

Lúc này, đại thế giới hư ảo bên ngoài Tam Thiên giới đã biến mất.

Từ Phàm xem hết một vở kịch lớn, ngồi trên ghế dựa trong tiểu viện tu luyện.

“Đáng tiếc, muốn cá mặn sớm một chút cũng không được.”

“Chủ nhân, Nguyên chủ gửi tin tới, muốn mời ngươi đến vùng Hỗn Độn tham quan, thuận tiện mượn một chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí, nếu có thủy tinh pháp tắc chí cao, vậy thì càng tốt.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Không đi, muốn thủy tinh Hồng Mông Tử khí, nhìn rồi cho, còn thuỷ tinh pháp tắc chí cao, chỉ cho phép cho hắn một trượng.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Cảm nhận được tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn nhỏ đi một vòng, Từ Phàm cảm thấy cứ chỉ tiêu như vậy mà không kiếm, không phải là cách hay.

Kết quả là, hắn gọi Bàng Phúc tới.

Bàng Phúc đã vào Đại Thánh Nhân đỉnh phong, kích động đi tới trong tiểu viện làm hắn tha thiết mơ ước.

“Bái kiến Đại trưởng lão!” Bàng Phúc kích động nói.

“Bàng bộ trưởng không cần như thế, lần này kêu ngươi đến đây, là có một thị trường mới muốn để ngươi đi khai phá.”

Một luồng lực lượng nhu hòa đỡ Bàng Phúc dậy.

“Đại trưởng lão, thị trường này có thể để chúng ta kiếm thuỷ tinh pháp tắc chí cao được hay không?” Mắt Bàng Phúc lấp lánh sáng lên hỏi.

Trong mắt Bàng Phúc bây giờ, thuỷ tinh pháp tắc chí cao chính là tiền tệ quy cách tối cao của vùng Hỗn Độn này, nhưng những năm gần đây hắn vẫn chưa phát hiện được thị trường để hắn kiếm thuỷ tinh pháp tắc chí cao.

“Lần này kêu ngươi tới chính là vì chuyện này.”

Một bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ trôi lơ lửng trước mặt Bàng Phúc.

“Đây là, kỳ phổ giới kỳ.” Bàng Phúc nói.

“Đúng vậy, giới kỳ lưu hành ở các vùng Hỗn Độn, giữa những cao thủ đứng đầu.”

“Nhưng giới kỳ bình thường đều là sư phụ dẫn vào cửa, tu hành tại cá nhân, ngoài kỳ lộ bản thân lĩnh ngộ ra, rất khó nghiên cứu ra thủ đoạn giới kỳ khác.”

“Đạo Ngân Quang Ảnh đồ này, ẩn chứa lý giải của ta đối với giới kỳ, ẩn chứa các loại thủ đoạn.”

“Đồ vật này ngươi chỉ cần để những cường giả si mê giới kỳ xem, nhất định sẽ không cách nào tự kềm chế.”

Từ Phàm vung tay lên, một tấm tinh đồ kiểu lập thể như tinh hà sáng chói xuất hiện trước mặt Bàng Phúc.

“Mỗi điểm trắng đại biểu cho một vùng Hỗn Độn, dựa theo khác biệt khoảng cách xa gần, pháp tắc chí cao truyền tống phí tiêu hao cũng khác biệt.”

“Hiện tại ta cần ngươi dẫn theo thành viên Thương bộ, cầm Đạo Ngân Quang Ảnh đồ ta luyện chế ra, đến những vùng Hỗn Độn chưa có đánh dấu màu trắng khai phá thị trường.”

“Đi kiếm thuỷ tinh pháp tắc chí cao.” Từ Phàm nói.

Nghe lời nói của Từ Phàm, trong đầu Bàng Phúc đã tạo thành vô số kế hoạch thương mại.

“Tuân lệnh Đại trưởng lão.”

“Ta thề, nhất định phải vì tông môn kiếm đủ thuỷ tinh pháp tắc chí cao.” Bàng Phúc cam đoan nói, cảm giác chính mình lại sáng lên mùa xuân thứ hai.

“Đi đi, có tài liệu gì muốn điều lấy trực tiếp tìm Bồ Đào.”

“Ngoài ra, đi tìm Bồ Đào lĩnh chút thuỷ tinh pháp tắc chí cao trước, đề cao tu vi đến Hỗn Độn Thánh Nhân rồi lại nói.” Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một luồng pháp tắc chí cao Không Gian, trực tiếp đập vào trong cơ thể Bàng Phúc.

“Chờ sau khi ngươi đến Hỗn Độn Thánh Nhân, nhờ vào pháp tắc chí cao này, có thể duy trì trạng thái Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, sau khi ra ngoài, còn có thể đại biểu cho Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nói.

“Đa tạ Đại trưởng lão!”

Cảm nhận được pháp tắc chí cao trong cơ thể, Bàng Phúc run rẩy toàn thân, hốc mắt tuôn ra nước mắt, hắn không nghĩ tới chính mình vậy mà có thể một bước lên trời, trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Sau này có chuyện hay không có chuyện, đều có thể tới tìm ta uống trà.”

“Khuyết điểm lớn nhất của ngươi chính là quan niệm trên dưới quá cứng nhắc.” Từ Phàm thong dong nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Lúc này, thần niệm của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đột nhiên giáng lâm bên ngoài Tam Thiên giới.

Bên ngoài Tam Thiên giới, điện đại điện Đế quốc Thánh Quang trú Nhân tộc, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hưng phấn chia sẻ dưa lớn với Từ Phàm.

“Minh tộc và Thiên Thương tộc xảy ra mâu thuẫn rồi, đến lúc đó nhất định sẽ náo nhiệt!!”

Chương 1496: Lão Quang, lão Thương, lão Từ

“Thánh chủ Minh tộc trộm thần vật chí cao của Thánh chủ tộc Thiên Thương, nhưng sau đó Thánh chủ tộc Thiên Thương tức không nhịn nổi, trực tiếp xác định là chuyện tốt Minh tộc làm ra, kết quả trực tiếp một tay diệt đi vùng Hỗn Độn Minh tộc dưỡng dục nhiều năm.”

“Hai bên kết thù lớn, tiếp xuống, trong mắt Thánh chủ Minh tộc, chuyện diệt đi Thần Ma đã không quan trọng, hắn muốn trước tiên diệt đi tộc Thiên Thương.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mặt mày hớn hở nói.

“Nếu như Minh tộc đoạn tuyệt với tộc Thiên Thương, trung tâm Hỗn Độn nhất định sẽ chia thành thế cục hai bên đối lập, đến lúc đó Thần Ma có thể ở bên cạnh xem náo nhiệt.” Từ Phàm có phần lo lắng nói.

Trên mặt lo lắng, nhưng trong lòng nói là liên quan đến hắn cái rắm ấy, chỉ cần có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, là Nhân tộc có thể sống yên ổn trong đợt sóng lớn này.

“Sẽ không, đến lúc đó sẽ tổ chức hội nghị trung tâm Hỗn Độn, ân là ân, oán là oán, cho dù không giải quyết được, Thánh tộc khác cũng sẽ không nhúng tay.”

“Đừng thấy Thánh chủ Minh tộc nhiều thêm một cường giả cấp Thánh chủ, nhưng tộc Thiên Thương chắc chắn có át chủ bài của mình, đối phó với Minh tộc có hai cường giả cấp Thánh chủ chỉ là chuyện cỏn con.”

“Đến khi đó, chúng ta cứ đứng phía sau xem náo nhiệt là được rồi.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cười hì hì nói.

“Thánh Quang Quốc chủ, ngươi qua đây không phải chỉ đơn thuần nói với ta những chuyện này đâu nhỉ?” Từ Phàm nhìn về phía Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

Lúc này, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vẫn luôn lấy hình tượng chính diện xuất hiện trước mặt Từ Phàm, vẻ mặt nhìn về phía Từ Phàm lại có phần lấy lòng.

“Từ Thánh chủ, hai ta quen biết nhiều năm như vậy, giữa hai bên cũng đều quen thuộc, kêu Thánh Quang Quốc chủ xa lạ lắm, sau này kêu ta lão Quang là được.”

“Đến, kêu một tiếng thử xem.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mong chờ nhìn về phía Từ Phàm.

“Lão Quang?” Giọng điệu Từ Phàm nghi hoặc, không biết Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang có ý gì.

“Lão Từ, ta có vấn đề này, ngươi xem tốc độ luyện chế món Hồng Mông chí bảo đứng đầu của ta có thể lại nhanh thêm một chút hay không, tốt nhất là luyện chế thành công trong vòng ngàn năm.”

Một bộ đồ trà xuất hiện trên mặt bàn giữa hai người, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang ân cần châm trà cho Từ Phàm.

“Hoàn thành trong vòng ngàn năm, hơi khó đó.” Từ Phàm cau mày.

“Có chuyện gì khó, lão Từ ngươi cứ nói với ta, chuyện gì đều có thể giúp ngươi làm tốt.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang bảo đảm nói.

“Lão Quang à, ta thiếu một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao Thời Gian dài trăm trượng dùng để nâng cao chất lượng gia tốc thời gian, như vậy mới có thể luyện chế xong món Hồng Mông chí bảo đứng đầu trong vòng ngàn năm cho ngươi.” Từ Phàm uống trà Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang rót, lòng tràn đầy sảng khoái nói.

Nhìn Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang trước kia cao cao tại thượng có thể hạ mình nịnh nọt hắn như thế, điều này làm cho trong lòng Từ Phàm có cảm giác xoay người làm chủ nhân.

“Lão Từ, dài trăm trượng hơi nhiều, bảy mươi trượng thôi, đây là tất cả trữ hàng trong những kỷ nguyên qua của ta.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vẻ mặt đau khổ nói.

“Bảy mươi trượng cũng được, nhưng ta muốn biết vì sao ngươi sốt ruột đòi hỏi món Hồng Mông chí bảo đứng đầu đó của ngươi như thế.” Từ Phàm có phần tò mò.

“Không giấu gì lão đệ, ta tinh thông pháp tắc chí cao Thời Gian, am hiểu nhất là nghịch chuyển dòng sông thời gian, phục sinh chúng sinh.”

“Minh tộc và tộc Thiên Thương đánh nhau, như vậy ta có thể nhận việc nhiều hơn từ chỗ Thánh chủ tộc Thiên Thương.”

“Thời điểm mấu chốt, thậm chí còn có thể bán Hồng Mông chí bảo đứng đầu do thần vật pháp tắc chí cao Thời Gian luyện chế ra cho tộc Thiên Thương, như vậy có thể kiếm một món hời.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đánh bàn tính vang lạch cạch.

“Thực ra ta cảm thấy, những chuyện này ngươi làm không công để Thánh chủ tộc Thiên Thương thiếu ân tình của ngươi, như thế chẳng phải tốt hơn sao.”

“Phải biết rằng giao dịch có giá, ân tình vô giá nha!” Từ Phàm đề nghị nói.

Lúc này, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhìn về phía Từ Phàm, cảm giác thấy được chính mình đã từng.

“Ta cũng đã từng nghĩ như vậy, cũng thành công để tộc Thiên Thương thiếu ân tình bọn ta.”

“Nhưng đến cuối cùng, tộc Thiên Thương kiểu gì cũng sẽ trả hết nhân tình ở thời điểm thích hợp, hơn nữa đại giới trả ra rất nhỏ, xa xa không đạt tới hiệu quả ta trước đây dự tính.”

“Sau khi trải qua mấy lần như vậy, ta phát hiện còn không bằng giao dịch với tộc Thiên Thương bình thường, như vậy lợi ích thu hoạch được sẽ nhiều hơn.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang thở dài nói.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nghĩa khí phấn chấn, đã từng để tộc thiên thương thiếu nhân tình của hắn dường như lại xuất hiện trước mặt hắn.

“Được, đưa thuỷ tinh pháp tắc chí cao Thời Gian cho ta, ngàn năm sau, tới đây lấy.” Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, thần niệm của Thánh chủ tộc Thiên Thương giáng lâm bên ngoài Tam Thiên giới.

Nhìn thấy Từ Phàm và Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang ngồi cùng nhau, trong ánh mắt có một chút sáng tỏ.

“Lão Thương, món Hồng Mông chí bảo của ta, ta bán cho ngươi, thế nào?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hào phóng nói.

“Được, một kỷ nguyên sau, kết toán hai món thần vật chí cao.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Không thành vấn đề, vừa rồi ta đã đưa cho lão Từ thuỷ tinh pháp tắc chí cao gia tốc thời gian, trong vòng ngàn năm ngươi có thể nhận được thần vật pháp tắc chí cao thuộc về ngươi.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Vậy đa tạ, thời gian phía sau còn cần ngươi giúp đỡ, giá cả dễ bàn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Không thành vấn đề, giao tình giữa chúng ta, ngươi xem rồi cho là được.”

Sau khi Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói xong, gật đầu với Từ Phàm, bèn xoá bỏ phân thân rời đi.

“Thiên Thương Thánh chủ.” Từ Phàm chào hỏi.

“Từ Thánh chủ, chúng ta quen biết nhau đã nhiều năm như vậy, hai bên hiểu rõ lẫn nhau.”

“Sau này kêu ta lão Thương là được, không cần khách khí như vậy.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười nói.

Hai người tới trên một ngọn núi cao ở Sinh Cơ tinh thần.

“Lão Từ, chắc hẳn ngươi cũng biết cảnh ngộ của ta gần đây, ta cần ngươi giúp.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Được, ta sẽ dốc hết khả năng, toàn lực trợ giúp lão Thương ngươi.” Từ Phàm chân thành nói.

Một món thần vật lóe ra khí tức pháp tắc chí cao Không Gian xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Ta nghĩ luyện cái này thành một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu có thể vượt qua vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa truyền tống.”

“Địa điểm truyền tống ít nhất có thể bao quát ba mươi vùng Hỗn Độn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương hùng tâm tráng chí nói.

Nghe xong yêu cầu này, trong lòng Từ Phàm lúc ấy liền nở hoa trong bụng, cuộc làm ăn lớn này không phải đến rồi đấy sao!

Từ Phàm không trả lời, mà là cầm lấy món thần vật chí cao Không Gian, tinh tế quan sát.

“Phí thời gian, ta cần ngàn vạn năm.” Từ Phàm đặt thần vật chí cao xuống nói.

“Thời gian ngàn năm có thể được không?” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Thời gian ngàn năm?” Một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao đường kính ngàn trượng xuất hiện.

“Ngàn năm?”

Một món thần vật chí cao xuất hiện.

“Làm không?”

Một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao Thời Gian dài trăm trượng, ngoài ra còn có ba món Hồng Mông chí bảo.

“Lão Thương, ngàn năm sau tới nhận.” Một luồng khí thế khác biệt từ trên người Từ Phàm phát ra.

Nhìn những đồ vật này, Từ Phàm nói trong lòng, mệt thì mệt chút đi, cùng lắm thì lại khổ số hai.

“Lão Từ, ân tình này ta nhớ kỹ.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương nói xong bèn muốn ly khai, nhưng bị Từ Phàm cản lại.

“Khoan hãy đi, đứng đầu Phân Thân Truyền Tống trận và thiết lập truyền tống của món Hồng Mông chí bảo ở đâu, ngươi phải nói với ta trước, ngoài ra, ngươi còn phải mang mảnh vỡ không gian chỗ tọa độ về cho ta.”

“Nếu không, chỉ riêng định vị ta phải chạy hơn mấy vạn năm đó.”

Chương 1497: Va chạm trên dòng sông thời gian Hỗn Độn

“Đồ vật ngươi muốn trong mười năm tự sẽ có tộc Thiên Thương đưa đến.”

“Vậy thì không thành vấn đề!”

Bóng dáng Thánh chủ tộc Thiên Thương tiêu tán, Từ Phàm thì cầm món thần vật chí cao Không Gian đi tới không gian dưới lòng đất.

“Bản thể, chẳng lẽ ngươi muốn mệt chết ta hay sao?” Phân thân số hai nhìn thần vật chí cao Không Gian trong tay Từ Phàm, có xu hướng muốn bùng nổ.

Lúc Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ yêu cầu món Hồng Mông chí bảo của hắn luyện chế xong trong vòng ngàn năm, phân thân số hai đã biết.

Hiện tại, trong tay Từ Phàm còn có một thần vật chí cao Không Gian, mục đích của nó không cần phải nói, hắn cũng hiểu.

“Hồng Mông chí bảo không gian tiếp nối hơn bốn mươi vùng Hỗn Độn có thể truyền tống, luyện chế thành công trong vòng ngàn năm, vật phụ trợ cần thiết trong mười năm sẽ được đưa tới.”

Nhìn biểu cảm đang từng bước bùng nổ của phân thân số hai, Từ Phàm vội vàng nói: “Không có cách nào, đồ tộc Thiên Thương cho rất nhiều.”

“Cho nên ta nghĩ, chỉ có thể khổ ngươi.” Từ Phàm có chút tình ý sâu xa nói.

“Nếu khổ thì vì sao không phải ngươi, bản thể!”

“Thời gian ngàn năm, lợi dụng thủy tinh pháp tắc chí cao Thời Gian gia tốc, bản thể ngươi xuất thủ, trong mười vạn năm là có thể luyện chế thành công mà.” Phân thân số hai nói.

“Bên ta có chuyện quan trọng yếu, trong vòng ngàn năm ta sẽ có thể tu thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, đến lúc Nhân tộc vô ưu mới là chuyện quan trọng nhất.”

“Hơn nữa, có câu nói ngươi có từng nghe qua hay chưa.”

Lúc nói lời này, vẻ mặt Từ Phàm bắt đầu thay đổi.

“Có thể chịu bao nhiêu đại khổ thì có thể hưởng bấy nhiêu đại phúc.”

“Khoảng thời gian trước Nguyên chủ phát hiện một vùng Hỗn Độn do Nhân tộc thống trị, đã được đặt tên.”

“Ngươi có thể nghĩ thử, lúc ngươi mang theo lượng lớn thủy tinh Hồng Mông Tử khí tới vùng Hỗn Độn đó, ngươi có thể sống bao nhiêu tiêu sái.”

“Trước tiên chịu khổ, chờ sau khi Nhân tộc ổn định, ta cho ngươi đi vùng Hỗn Độn đó chơi sảng khoái.” Từ Phàm vỗ vai phân thân số hai, lời nói thấm thía nói.

Lúc nghe thấy một vùng Hỗn Độn hoàn toàn do Nhân tộc thống trị, phân thân số hai bèn sinh lòng hướng tới.

“Đến lúc đó ta phải mang theo số một, hai người bọn ta muốn đi cùng nhau!” Phân thân số hai nhìn Từ Phàm nói.

“Tách ra lâu như vậy, còn muốn cấu kết với nhau làm việc xấu, được, chờ sau khi Nhân tộc chúng ta ổn định, các ngươi cứ đi.” Từ Phàm cười tủm tỉm nói.

Phân thân số hai nhận lấy thần vật chí cao Không Gian, bắt đầu tỉ mỉ quan sát, xây dựng kết cấu của Hồng Mông chí bảo không gian đứng đầu.

Nhìn thấy phân thân số hai đã tiến vào trạng thái, Từ Phàm rời khỏi không gian dưới lòng đất, không quấy rầy.

Lúc Từ Phàm nằm trên ghế dựa trong tiểu viện, nhàn nhã tu luyện.

Hắn mơ hồ phát hiện, trong dòng sông thời gian Hỗn Độn toàn viên tất cả sinh linh Minh tộc đều bị một luồng lực lượng đặc thù che lại.

Tộc Thiên Thương theo sát phía sau.

Cảm nhận được hai luồng khí tức quen thuộc trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm xem náo nhiệt không chê chuyện lớn, thần niệm lặng lẽ tiến vào dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Chỉ thấy phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, hai luồng lực lượng pháp tắc chí cao đụng vào nhau, chấn động cả dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Lúc này, trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm nhìn trái nhìn phải, phát hiện có không ít người quen cũ.

Một luồng khí tức phát ra thánh quang, chậm rãi tới gần Từ Phàm.

“Lão Từ, nói cho ngươi, lão Thương giấu rất sâu, trước giờ chưa từng thăm dò cực hạn chiến lực của hắn.”

“Vừa vặn thăm dò điểm cuối của lão Thương.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ nói.

“Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc làm sao không đến, hai đánh một chẳng phải là chiếm ưu thế sao?” Từ Phàm nghi hoặc hỏi.

“Trong tay Lão Thương có một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu, trực tiếp trấn trụ Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc vừa tấn cấp đến Thánh chủ kia.”

“Trong thời gian ngắn không phát huy được tác dụng quá lớn.”

“Trước kia chỉ nghe đồn trong tay lão Thương có Hồng Mông chí bảo đứng đầu loại trấn áp, nhưng không nghĩ tới trong tay lão Thương thật sự có, đánh giá quá thấp hắn.”

Nghe lời nói của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ, Từ Phàm phát hiện một vấn đề.

Từ sau khi Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ để hắn kêu lão Quang, mức ra vẻ nhanh chóng giảm xuống, hiện tại chuyển biến theo xu hướng có hơi giống ngu ngốc.

“Đại khái là sáu vạn kỷ nguyên trước kia, vùng Hỗn Độn bỗng có tin đồn, Thánh chủ tộc Thiên Thương đạt được một món thần vật chí cao gần như có thể gia tăng danh ngạch.”

“Nếu không có gì bất ngờ xảy ra, hẳn là Hồng Mông chí bảo thần vật này luyện chế thành, lão tiểu tử này giấu rất kỹ nha.”

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang ở bên cạnh Từ Phàm dông dài.

“Ngươi không chú ý tới chiến lực bản thân Thánh chủ tộc Thiên Thương không thấp, đối chiến với Thánh chủ Minh tộc, nổi danh là người mạnh nhất vùng Hỗn Độn chúng ta lại không rơi vào thế yếu à?” Từ Phàm hỏi.

“Đây là tự nhiên, lão Thương và Thánh chủ Minh tộc là nhân vật cùng một thời kỳ, có thể sống lâu như vậy, tự nhiên có đạo lý riêng.”

Lúc này Từ Phàm đột nhiên tò mò, nhìn Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ hỏi: “Vậy Thánh chủ trước kia đều đi nơi nào?”

“Trở về Hỗn Độn, nhường danh ngạch của bản thân cho người ưu tú hơn trong tộc.”

“Sống quá lâu, thấy được cực hạn của chính mình, sống nữa cũng không thú vị gì, lúc này trong tộc vừa vặn có người thừa kế thích hợp, kết quả là, bản thân lựa chọn trở về Hỗn Độn, nhường danh ngạch cho người thừa kế trong tộc.”

“Trong đó nguyên nhân mức độ sâu hơn là, vùng Hỗn Độn ức chế, không muốn loại cục diện nhất thành bất biến này.”

“Ví dụ như hiện tại.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ thong thả nói.

“Còn có cách nói này!”

“Đó là đương nhiên, bất kỳ sinh linh gì có ý thức tồn tại, đều muốn mạnh lên, các đại tộc như thế, vùng Hỗn Độn cũng là như thế.”

“Nếu không ngươi cho rằng vùng Hỗn Độn đổ nát làm sao bị hút tới?”

“Lão Từ, loại chuyện thế này ta biết rất nhiều, sau này nếu không có chuyện gì thì qua bên ta uống chút trà, chúng ta giao lưu tình cảm, muốn nghe cái gì ta nói cho ngươi.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ làm bộ đại ca tốt tri kỷ.

“Trên Sinh Cơ tinh thần của tavừa vặn có một cây trà Hỗn Độn linh căn, đến lúc đó lão Quang, ngươi đừng chê ta phiền.” Từ Phàm nói

“Làm sao lại thế, hoan nghênh còn không kịp đây.”

Lúc hai bên nói chuyện, chiến đấu trên không dòng sông thời gian Hỗn Độn đã hạ màn.

“Thế hoà, ta còn cho rằng lão Thương có thể dùng ra chút thủ đoạn, thừa cơ trấn áp Thánh chủ Minh tộc chứ.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chủ đáng tiếc nói.

“Chiến lực của Lão Thương mặc dù tạm được, nhưng so sánh với Thánh chủ Minh tộc, rốt cuộc vẫn kém hơn một xíu.” Từ Phàm đánh giá nói.

“Có lẽ vậy, lúc sau hai tộc phỏng chừng lại đánh lên.”

“Là thời điểm tổ chức hội nghị trung tâm Hỗn Độn rồi.”

Ngay lúc này, một tiếng chuông từ khu vực trung tâm Hỗn Độn truyền đến, khuếch tán ra toàn bộ vùng Hỗn Độn.

Trong tiểu thế giới thần bí tại trung tâm Hỗn Độn, mười ba đạo bóng dáng giáng lâm tại đây.

“Thiên Thương Thánh chủ, thật có bản lĩnh, không nghĩ tới lời đồn trước đây lại là thật.” Thánh chủ Minh tộc lạnh lùng nói.

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi cướp bốn món thần vật chí cao tộc ta, ta hủy vùng Hỗn Độn các ngươi.”

“Nếu không muốn tranh chấp còn kéo dài, trả lại bốn món thần vật chí cao đây, nếu không, không chết không thôi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương phẫn nộ nói.

Bốn món thần vật chí cao đó, là thứ toàn tộc bọn họ cố gắng không biết bao nhiêu kỷ nguyên mới có được.

“Đánh thì đánh, xem ai có thể đứng vững đến cuối cùng.”

“Đệ Nhị Thánh chủ tộc ta, ta không tin ngươi có thể liên tục trấn áp!”

Chương 1498: Dữ giới chi tan, thiên cảm mà giao

Trong một đại thế giới phồn hoa nhất bên ngoài Hỗn Độn.

Nguyên chủ tràn đầy phấn khởi đi dạo trong một Thánh thành.

“Không hổ là vùng Hỗn Độn được Nhân tộc thống trị vô số kỷ nguyên.”

“Ăn, chơi, dùng đều mạnh hơn mạch Nhân tộc ta.”

Nguyên chủ tươi cười dào dạt, dạo chơi trên đường phố phồn hoa nhất.

Nhân tộc bên này đã thực hiện đại nhất thống và điều phối cực hạn tài nguyên.

Cho nên trên đường phố, Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân đều có thể thấy được ở khắp nơi, nhưng cường giả cấp Hỗn Độn Thánh Nhân như hắn, xuất hiện ở đây vẫn là tương đối hiếm thấy.

Nguyên chủ xuất hiện trên đường phố thu hút ánh mắt của rất nhiều người.

“Đại gia, trong Thính Linh giới này, mỹ thực của tửu lâu bọn ta thuộc hàng đầu, không biết đại gia có hứng thú không?”

Một Kim Tiên ăn mặc kiểu tiểu nhị xuất hiện bên cạnh Nguyên chủ, ân cần hỏi.

“Chỉ có mỹ thực thì không được, ta có sở thích, tên là tam mỹ, mỹ thực, mỹ tửu, mỹ nhân.”

“Nơi tam mỹ đầy đủ, mới có thể làm ta ngừng chân.” Nguyên chủ hơi mỉm cười nói.

Nghe được lời của Nguyên chủ, ánh mắt tiểu nhị Kim Tiên sáng lên.

“Đại gia, tam mỹ này tửu lâu bọn ta đều là hàng đầu.”

“Mỹ thực, tửu lâu ta có một dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phong tồn.”

“Còn có mỹ tửu Thánh chủ khen ngợi chí cao.”

“Về phần mỹ nhân!” Tiểu nhị Kim Tiên bắt đầu cười hì hì.

“Không biết đại gia có từng nghe qua hay chưa, dữ giới chi tan, thiên cảm mà giao.” Hư hư thực thực nam nhân đều hiểu mỉm cười, nháy mắt dẫn tới sự tò mò của Nguyên chủ.

“Tam mỹ đầy đủ, nhưng tiêu phí thế nào.”

Nguyên chủ không vì cái gì khác, chỉ là vì dữ giới chi tan, thiên cảm mà giao kia.

Những thứ chưa từng ăn, chưa từng chơi, Nguyên chủ đều muốn thử một lần.

“Không hơn trăm trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, nếu như đại gia cảm thấy không đáng, không thu một đồng.” Tiểu nhị Kim Tiên khẳng định nói.

“Đi, mang ta đi hiểu biết nào.”

Trong một bí cảnh đặc thù, một dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rộng lớn chậm rãi từ trên bầu trời chảy qua.

Một bình mỹ tửu tản ra mùi thơm đặc biệt, câu dẫn tâm thần Nguyên chủ.

Hai nữ tử dị tộc vóc dáng xinh đẹp, khuôn mặt tuyệt mỹ, hầu hạ hai bên Nguyên chủ.

Mỹ tửu, mỹ thực, làm Nguyên chủ cực kỳ hài lòng.

Nhưng hai nữ tử dị tộc bên cạnh lại hơi kéo xuống loại cảm giác này.

Sau khi cơm nước no nê, Nguyên chủ ngà say nhìn về phía kia tiểu nhị Kim Tiên.

“Có thể tiến hành một hạng cuối cùng.”

“Được, đại gia mời đi theo ta.” Tiểu nhị Kim Tiên cung kính mang theo Nguyên chủ, đi tới trong một thế giới Đại Thiên tinh không.

Sau đó cả tinh không bắt đầu biến hóa, vô số tinh hà bắt đầu từ từ ngưng tụ, cuối cùng biến thành một nữ tử tuyệt sắc khí chất tuyệt nhiên.

Trong nháy mắt khi nữ tử ngưng tụ từ tinh thần xuất hiện, trong lòng Nguyên chủ đột nhiên nhảy lên.

“Đây là một thế giới Đại Thiên, mà vị mỹ nhân này thì là ý chí thiên đạo giới này.”

“Đại gia có thể gửi Hỗn Độn Thần niệm ở hư không, ý chí thiên đạo này sẽ hầu hạ ngươi.”

Tiểu nhị Kim Tiên nói xong bèn lặng lẽ lui xuống.

Sau đó, toàn bộ thế giới Đại Thiên tràn ngập một luồng khí tức phấn hồng làm cho người ta say mê.

Nguyên chủ ngà say cảm nhận được khí tức này, sau đó tựa như đưa tới phản ứng dây chuyền, một ngọn lửa hừng hực từ trong lòng Nguyên chủ dấy lên.

Hỗn Độn Thần niệm gửi ở hư không, lúc này Nguyên chủ cảm giác chính mình giống như đã biến thành thế giới Đại Thiên.

Mà sau đó, trong mắt Nguyên chủ dường như thấy được nữ thần trong lòng mình, từ từ lại gần hắn.

Ngay lúc thần niệm Nguyên chủ bắt đầu tiếp xúc với ý chí thế giới Đại Thiên này.

Đột nhiên một khí tức to lớn giáng lâm, mấy phù văn chí cao lập tức phong tỏa thể xác Nguyên chủ.

Cuối cùng một phong ấn triệt để trấn áp Nguyên chủ.

Chỉ thấy một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phẫn nộ nhìn Nguyên chủ.

“Ai cho ngươi bước vào thế giới đó, ai cho ngươi đụng đến Nhu Nhi của ta!”

“Bởi vì ngươi tiến vào, Nhu Nhi của ta đã không thuần túy!!”

Trong nháy mắt này, Nguyên chủ hiểu được đã xảy ra chuyện gì.

“Tống tình tống tiền thì cứ nói, đừng biểu hiện cảm động như thế, rất mất mặt cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Vẻ mặt Nguyên chủ lạnh nhạt, nhưng trong lòng vô cùng phẫn nộ.

Đều đã bao nhiêu kỷ nguyên, hứng thú của hắn lần đầu tiên cao như thế, lại bị bóp tắt ở đỉnh phong.

“Một trăm trượng thủy tinh pháp tắc chí cao, đây là ngươi phải bồi thường cho Nhu Nhi của ta.” Lúc Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó nói tới Nhu Nhi, vẻ mặt đặc biệt ôn nhu.

“Giết ta đi, ta không đáng một trăm trượng thủy tinh pháp tắc chí cao.” Nguyên chủ bị trấn áp dửng dưng nói.

“Có đáng giá hay không, không phải ngươi nói là được.”

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này nói, lấy ra một món Hồng Mông chí bảo, sau đó trực tiếp lấy một ít nhân quả Nguyên chủ trên người bỏ vào trong Hồng Mông chí bảo.

Lúc này, Tam Thiên giới, trong tiểu viện tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm đang chỉ điểm Từ Cương.

Một khuôn mặt khổng lồ nháy mắt xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, tản ra khí tức khác với vùng Hỗn Độn này.

“Giới này có cố nhân của Nguyên chủ hay không?”

Âm thanh chấn động đại thế giới xung quanh.

“Bên ngoài Tam Thiên giới, một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nho nhỏ như ngươi mà dám càn rỡ như vậy!”

Giọng nói uy nghiêm của Bồ Đào vang lên, trực tiếp trấn áp khuôn mặt khổng lồ đó, ngưng tụ thành hình dạng một con tiểu cẩu.

Trong tiểu viện, Từ Phàm có phần hứng thú nhìn tiểu cẩu trước mắt.

“Ngươi lợi dụng nhân quả của Nguyên chủ tới đây để làm gì, Nguyên chủ bị các ngươi làm gì rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Nguyên chủ của các ngươi gây ra chuyện lớn, tự mình làm bẩn thế giới thuần khiết của một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, hiện tại đã bị trấn áp.”

“Muốn cứu sống hắn, lấy ra một trăm trượng thủy tinh pháp tắc chí cao hoặc ba trăm triệu trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Tiểu cẩu tức giận nói, cũng giãy dụa muốn tránh thoát phong ấn của Bồ Đào.

“Giết đi, hắn không đáng cái giá này.” Từ Phàm thờ ơ nói.

“Sau lưng ta có cường giả Thánh chủ tồn tại đó, nếu như ngươi không giao, Thánh chủ sẽ vượt khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá tới đây, cưỡng ép xóa đi tất cả người có quan hệ với Nguyên chủ.” Tiểu cẩu uy hiếp nói.

“Thế này mà đòi một trăm trượng thủy tinh pháp tắc chí cao?”

“Nhanh đi, để ta xem cường giả cấp Thánh chủ nào có thể hạ giá như thế.”

Từ Phàm lập tức nở nụ cười, cảm giác trong sinh hoạt hiếm khi có thêm chút thú vị.

“Tinh Từ!”

“Sư phụ, ta đây.”

Một bóng dáng hiện ra sau lưng Từ Phàm.

“Giao cho ngươi.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Đồ nhi, đã rõ.”

Một tia sáng tím ẩn chứa nhân quả, vận mệnh, luân hồi, lập tức bắn vào giữa ấn đường tiểu cẩu.

Một luồng lực lượng phảng phất như vượt qua vô số vùng Hỗn Độn, trực tiếp dính lấy tiểu cẩu, kéo vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trấn áp Nguyên chủ mở mắt.

Sau đó có phần buồn cười nhìn về phía Nguyên chủ.

“Nguyên chủ, nếu sư phụ biết được ngươi bị tống tình tống tiền, phỏng chừng sẽ hạnh phúc một thời gian đấy.”

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này chậm rãi biến hóa thành bộ dạng Lý Tinh Từ.

“Tinh Từ?”

“Ngươi làm sao vượt qua khoảng cách xa như vậy, phụ thân Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này?”

“Hao phí năm mươi trượng thủy tinh pháp tắc chí cao Không Gian của sư phụ, khoản nợ này phải ghi trên đầu ngươi.” Lý Tinh Từ phất tay mở ra phong ấn của Nguyên chủ.

“Tinh Từ, bây giờ ngươi có thể hoàn toàn khống chế gia hỏa này hay không?” Nguyên chủ thần bí hỏi.

Chương 1499: Có muốn không

“Thế nào, ngươi còn muốn vào thể nghiệm ôn nhu của Tiểu Nhu?” Ánh mắt Lý Tinh Từ kỳ quái nhìn Nguyên chủ.

“Cũng không thể bỏ dở nửa chừng mà.” Nguyên chủ hơi khó chịu nói.

“Ta khuyên ngươi đừng làm như thế, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảm giác được ngươi là Nhân tộc từ vùng Hỗn Độn khác tới, cho nên mới lừa ngươi như thế.”

“Hỗn Độn Thánh Nhân như ngươi, nếu như thường xuyên giao hòa với ý chí thiên đạo thế giới Đại Thiên.”

“Thoải mái thì thoải mái đấy, nhưng bản thân ngươi đều sẽ thành đất ấm bồi dưỡng đại thế giới.”

“Đến lúc đó thế giới Đại Thiên sẽ gieo xuống một hạt giống trong cơ thể ngươi, sau đó làm ngươi mê say trong cảm giác này.”

“Chờ đến sau khi tất cả mọi thứ của ngươi đều bị hạt giống trong cơ thể hấp thu xong, ngươi sẽ biến thành một đại thế giới trong vùng Hỗn Độn.”

“Nhìn từ góc độ hạt giống, ngươi chính là mẹ, bên bị thi triển hạt giống.” Lời giải thích của Lý Tinh Từ tức khắc khiến Nguyên chủ sởn gai óc.

“Vì sao ta chưa từng nghe nói những chuyện này?” Nguyên chủ kinh hãi hỏi.

“Đây là phương pháp của Nhân tộc sớm nhất trước kia ở nơi đây, dùng để đối phó những dị tộc khác.”

“Hiện tại Nhân tộc đã đại nhất thống vùng Hỗn Độn này, không cần đến loại thủ đoạn này nữa.”

“Một Hỗn Độn Thánh Nhân vừa tới đây như ngươi, đương nhiên không nghe được những chuyện này.”

Hai người nháy mắt xuất hiện bên ngoài đại thế giới này.

Một đôi cự nhãn thương lan trầm mặc nhìn về phía Lý Tinh Từ và Nguyên chủ.

“Bọn ta hoan nghênh tộc nhân từ vùng Hỗn Độn khác, nhưng các ngươi không nên như thế, chiếm đoạt Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạch Nhân tộc này của ta.”

Một âm thanh tựa như đại biểu vạn đạo Hỗn Độn vang lên.

“Thánh chủ tiền bối tất rõ nhân quả trong đó, cùng là Nhân tộc, sư thúc ta vừa tới, liền gặp phải thủ đoạn ti tiện như vậy.”

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này còn vượt qua khoảng cách vô tận, giáng lâm bên ngoài thế giới chủ bên ta khiêu khích, hành động này là đáp trả bình thường.”

“Thánh chủ tiền bối cho rằng thế nào?”

Lý Tinh Từ không hề sợ hãi nhìn về phía đôi cự nhãn thương lan trong vùng Hỗn Độn.

“Lỗi của hắn là không nên dùng thủ đoạn này.”

“Lỗi của ngươi, không nên chiếm đoạt Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạch này của ta.”

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, niêm phong một trăm kỷ nguyên.”

“Ngươi, từ nơi nào đến thì về lại đi.” Đôi cự nhãn thương lan nói xong, lại đưa mắt nhìn chằm chằm Nguyên chủ.

“Vùng Hỗn Độn bên ta, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thủ đoạn ti tiện, bồi thường ngươi trăm trượng thủy tinh pháp tắc chí cao.”

Một khối thủy tinh chí cao pháp tắc dài trăm trượng hiện ra trước mặt Nguyên chủ, được hắn nhận lấy trong vui mừng rạo rực.

“Thánh chủ tiền bối phán quyết công bằng, sau khi trở về ta tự sẽ nói rõ với sư phụ ta.”

Sau khi Lý Tinh Từ nói xong, quả quyết rời khỏi thân thể này, về lại trong bản thể.

Trong tiểu viện, Từ Phàm và mấy đồ đệ lẳng lặng nghe báo cáo từ Lý Tinh Từ.

“Nguyên chủ thế mà bị tống tình tống tiền, sư phụ, có cần ta đi báo thù không?” Vẻ mặt Chu Khai Linh chợt sững sờ, sau đó hưng phấn hỏi.

“Ngươi quên phép tắc ta định cho ngươi à!” Từ Phàm trừng mắt nhìn Chu Khai Linh.

“Sư phụ, vậy thần thuật nghiên cứu mới nhất của ta phải làm sao đây?” Chu Khai Linh đáng thương nhìn Từ Phàm, mặt tỏ vẻ như bị nghẹn hỏng.

“Ngươi còn muốn tiếp tục thí nghiệm thần thuật của ngươi không?” Từ Phàm chợt nghĩ đến điều gì, lại quay đầu nhìn Chu Khai Linh.

Nghe được lời này, Chu Khai Linh điên cuồng gật đầu.

“Vậy đợi lát nữa ta sắp xếp cho ngươi đi tộc Thiên Thương, đến lúc đó có Thánh chủ tộc Thiên Thương che chở, ngươi có thể tùy ý thi triển, thỏa thích phát huy.” Từ Phàm cười nói.

“Đa tạ sư phụ!”

Nghe được lời của sư phụ mình, Chu Khai Linh hưng phấn đến cả người run lên, ngay cả dòng sông màu đen cũng hóa thành hư ảnh, như một con cuồng long muốn thoát ra.

Ầm!!

Từ Phàm nhấc tay nhẹ nhàng áp xuống, dòng sông màu đen nháy mắt vỡ vụn.

“Khống chế lại.”

“Ngại quá sư phụ.” Chu Khai Linh vội vàng thu lại cảm xúc của mình.

“Sư phụ, ta vừa vặn từ chỗ Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đạt được cấm thuật mị hoặc Nguyên chủ.” Lý Tinh Từ giơ tay đưa một quang đoàn, muốn dâng cho Từ Phàm.

“Cấm thuật như thế có chút thú vị đó, ta xem thử có thể biến thành mấy thứ hữu dụng không.” Quang đoàn bị Từ Phàm hấp thu.

“Sư phụ, đồ nhi thông qua ký ức của Hỗn Độn Đại Thánh này, hiểu rõ được vùng Hỗn Độn kia.”

“Đồ nhi đi theo sư phụ cũng biết qua một số vùng Hỗn Độn, nhưng chưa bao giờ có vùng Hỗn Độn nào lộng lẫy giống như vùng Hỗn Độn Đạo.”

“Cho nên đồ nhi cảm thấy, người mạnh nhất vùng Hỗn Độn này, cấp độ của hắn nhất định phải cao hơn cường giả cấp Thánh chủ bình thường.” Lý Tinh Từ nói.

“Đó là đương nhiên, Đạo, cái tên này sao có thể tùy tiện đặt.” Từ Phàm ung dung nói.

“Sư phụ, nếu như Tam Thiên giới chúng ta ở vùng Hỗn Độn đó thì tốt biết bao.” Trong lòng Lý Tinh Từ sinh ra một chút hướng tới.

“Cũng không tốt bao nhiêu, nhiều lắm là vi sư đến cảnh giới bậc này, mang theo các ngươi ở vùng Hỗn Độn đó du sơn ngoạn thủy.”

“Không muốn chơi nữa, tùy tiện tìm chỗ ở mấy vạn năm.” Từ Phàm nói, trên mặt vậy mà lộ ra nụ cười ấm áp.

Mấy đồ đệ bên cạnh Từ Phàm, trên mặt cũng lộ ra nụ cười như vậy.

“Sư phụ, nếu thật sự được sống cuộc sống như thế thì tốt biết bao.” Từ Cương cảm khái nói.

Sau khi tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chuyện liên quan tới trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, hắn cũng minh ngộ không ít.

Muốn mang theo Nhân tộc Tam Thiên giới thoát ly vùng Hỗn Độn này đi vào nơi khác, căn bản là không có khả năng.

Ít nhất cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân là bất khả thi.

“Nếu như không có ai chống trời, cuộc sống như này chỉ có thể tự mình tạo nên.” Từ Phàm thở dài.

“Được rồi, nếu như các ngươi bây giờ có ai muốn đến vùng Hỗn Độn kia chơi, đi tìm Bồ Đào.”

“Nhưng phí tổn truyền tống, các ngươi phải kiếm về gấp đôi cho ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Chúng đệ tử đồng thanh nói.

Lúc này, Từ Phàm nhìn về phía Chu Khai Linh.

Nhẹ nhàng vung tay lên, hai người lập tức xuất hiện bên ngoài thế giới chủ tộc Thiên Thương.

“Lão Từ, hoan nghênh, hoan nghênh!” Giọng nói nhiệt tình của Thánh chủ tộc Thiên Thương vang lên.

Trên biển tràn đầy thủy tinh Hồng Mông Tử khí hoá lỏng, một chiếc thuyền lớn được tạo thành từ thủy tinh pháp tắc chí cao xuất hiện trên mặt biển.

Nhìn biển thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí hoá lỏng mênh mông vô bờ này, Từ Phàm không khỏi cảm khái.

“Lão Thương, đừng dẫn ta tới nơi như này, ta dễ đỏ mắt.”

“Ha ha, nếu lão Từ thích, cứ lấy hết đi!” Thánh chủ tộc Thiên Thương phất tay, hào sảng nói.

Hai bên ngồi xuống thưởng trà, Chu Khai Linh nhu thuận đứng sau lưng Từ Phàm.

Thánh chủ tộc Thiên Thương cố ý liếc qua Chu Khai Linh.

“Lão Thương, ngươi ta cảm thấy đồ đệ thế nào?” Từ Phàm hơi mỉm cười hỏi.

“Tự mình sáng tạo một đạo, chính là tồn tại cấp thiên kiêu vạn tộc.”

“Lại thêm tính đặc biệt của đạo hắn sáng tạo, cho dù là cường giả cấp Thánh chủ, cũng không dám khinh thường.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương nhớ tới chuyện người sau lưng Từ Phàm làm, trong lòng đầu tiên là có ý nghĩ may mà không phải kẻ địch.

“Đồ đệ của ta cần nghiên cứu thần thuật hắn tự sáng tạo, bởi vì không có không gian thi triển, cố ý mang tới cho ngươi.”

“Ngươi ra giá, để đồ đệ ta kiếm chút đỉnh tiền tiêu vặt, đến lúc đó để hắn tạm thời gia nhập vào tộc Thiên Thương các ngươi.”

“Thế nào, đồ đệ này của ta, ngươi có muốn hay không?” Trong ánh mắt Từ Phàm nổi lên chút ý cười.

“Muốn, phải muốn chứ!!”

Thánh chủ tộc Thiên Thương giống như bị bất ngờ đập trúng.

Chương 1500: Thần Ma phải kế hoạch lại

Lúc này Chu Khai Linh ở trong mắt Thánh chủ tộc Thiên Thương giống như một món báu vật.

“Lão Từ, đây là một ân tình lớn, ta ghi nhớ rồi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương trịnh trọng nói.

“Không có khoa trương như vậy, chỉ là để đồ nhi của ta có nơi luyện tập là được.” Từ Phàm cười nói.

“Sư điệt tới đây đâu chỉ là luyện tập, quả thực là có thể phát huy ra tác dụng mang tính then chốt.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Minh tộc luôn là quân địch giả của tộc Thiên Thương, cũng là khu vực trọng điểm của tình báo.

Cho nên, Chu Khai Linh tại Minh tộc bên trong chỗ giày vò sự tình, Thánh chủ tộc Thiên Thương nơi này có cặn kẽ nhất ghi chép.

Chính vì vậy mới biết chỗ kinh khủng của vị sư điệt này.

Một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi mười trượng xuất hiện.

“Chu sư điệt, đây là lễ gặp mặt.” Thánh chủ tộc Thiên Thương hòa ái dễ gần nói.

“Đa tạ Thiên Thương Thánh chủ.” Chu Khai Linh cảm tạ nói.

“Sau này đừng kêu Thiên Thương Thánh chủ, ta và sư phụ ngươi quan hệ thân thuộc như thế, sau này kêu ta sư bá là được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương chủ động rút ngắn quan hệ nói.

Chu Khai Linh đầu tiên là nhìn qua sư phụ mình, sau đó mở miệng nói: “Đa tạ sư bá ban thưởng.”

“Được rồi, ta giao đồ đệ cho ngươi trước, đến nỗi làm sao ngụy trang thành tộc Thiên Thương, ta tin rằng ngươi có nhiều biện pháp hơn ta.” Từ Phàm nói.

“Yên tâm, chuyện này xong, ta nhất định sẽ trả lại sư điệt hoàn chỉnh cho ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương bảo đảm nói.

“Vậy thì tốt.” Từ Phàm gật đầu, thân hình trực tiếp tiêu tán.

Sau khi Từ Phàm đi, Thánh chủ tộc Thiên Thương hiếm lạ nhìn Chu Khai Linh, sau đó lấy ra một chiếc mặt nạ cấp Hồng Mông chí bảo.

“Đây là mặt nạ Thiên Thương, sau khi ngươi đeo lên sẽ từ trong ra ngoài, bất kể là nhân quả hay là vận mệnh, toàn bộ đều sẽ biến thành tộc Thiên Thương.”

“Những thần thuật, pháp tắc chí cao của ngươi, tùy ý nghiên cứu, tùy ý dùng, cần gì cứ nói với ta, cung ứng không giới hạn cho ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương hào khí nói.

“Sư bá, ta chỉ cần một số Minh tộc và chủng tộc phụ thuộc nó để cho ta nghiên cứu, ngoài ra lại cho một ít thuỷ tinh pháp tắc chí cao dùng cho tiêu hao thường ngày là được.” Chu Khai Linh hưng phấn nói, trong ánh mắt cháy lên khát vọng đối với tìm kiếm chưa biết.

“Được, bên ta đã dưỡng Minh tộc và chủng tộc phụ thuộc nó của mấy tiểu thế giới.”

“Chỉ cần để lại hạt giống, còn lại tùy ý cho ngươi giày vò.”

“Đa tạ sư bá.”

“Ha ha, khách khí với sư bá ngươi cái gì.”

Trong tiểu viện Ẩn Linh môn, Từ Phàm thảnh thơi xem phân thân số hai bận rộn trong màn sáng.

Lúc này phân thân số hai đã huyễn hóa thành mười phân thân, bình quân mỗi năm người luyện chế một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu.

Dưới gia tốc tiêu hao thuỷ tinh pháp tắc chí cao, món Hồng Mông chí bảo đó lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ngưng tụ thành hình.

“Chờ sau khi những thuỷ tinh pháp tắc chí cao này luyện chế thành công, nhất định phải khen thưởng thích đáng cho số hai, quá khó khăn rồi.”

Thân là bản thể, Từ Phàm có thể nhìn ra được, trạng thái của số hai bây giờ coi như là dùng hết toàn lực.

Đúng lúc này, phân thân số một xuất hiện trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn của Từ Phàm.

“Bản thể, bên tộc Thần Ma có hành động.” Phân thân số một nói.

“Không phải là thừa dịp loạn, diệt Minh tộc trước đấy chứ?” Từ Phàm suy đoán.

“Lúc này ngươi nói sai, chín Quốc chủ Đại Thần Ma quyết định, vẫn là chọn Thánh chủ tộc Linh Hi yếu nhất hạ thủ.”

“Đây là một Thần Ma thông minh xuất hiện bên cạnh Quốc chủ Thiên Uyên Thần Ma, ở trong đại hội Thần Ma nói ra kế hoạch này, khuyên được tất cả Quốc chủ Thần Ma.” Phân thân số một nói.

“Vẫn là đặt mục tiêu lên người Thánh chủ tộc Linh Hi, người này có chút lợi hại.” Từ Phàm sờ cằm gật đầu nói.

Không thể không nói, thời cơ chọn vừa vặn.

Ngay lúc hai đại Thánh tộc đại chiến, tất cả Quốc chủ Thần Ma dốc hết tốc lực xuất kích, toả định Thánh chủ tộc Linh Hi.

“Xác suất thành công của chuyện này hơi lớn đó, ngươi nói ta có nên xuất thủ bảo vệ không?” Từ Phàm nói.

“Nếu xuất phát từ lợi ích của bản thân, bản thể ngươi không nên bảo vệ Thánh chủ tộc Linh Hi nhất.”

“Đến lúc đó lỡ như tộc Linh Hi bị diệt, toàn bộ vùng Hỗn Độn sẽ càng thêm hỗn loạn, mà Hồng Mông chí bảo đứng đầu Thánh chủ tộc Linh Hi muốn bây giờ ngươi đang luyện chế, chẳng phải thuộc về ngươi sao.” Số một cười hì hì nói.

“Số một, ngươi nghĩ về ta quá xấu rồi, lại nói, ngươi đã đánh giá thấp Thánh chủ tộc Thiên Thương.”

“Cho dù đại chiến với Minh tộc, hắn cũng sẽ trù tính chung toàn cục cả vùng Hỗn Độn.”

“Trong mắt Thánh chủ tộc Thiên Thương, tộc Thiên Thương, Đế quốc Thánh Quang, tộc Linh Hi, đây đều là trụ cột cơ bản, hắn chắc chắn sẽ bảo vệ.”

“Xác suất thành công hành động của chín Đại Thần Ma là rất cao, nhưng chỉ là cao hơn lần trước một xíu.” Hai ngón tay Từ Phàm ra dấu một khe hở chỉ bằng đầu móng tay.

“Thần Ma thông minh kia cũng lường được, cho nên hắn đang chờ đợi thời cơ.”

“Bởi vì trong trù tính của hắn, Thánh chủ tộc Linh Hi yếu nhất là dễ đắc thủ nhất.”

“Đến lúc đó, một khi có danh ngạch lộ ra, bất kể là Thần Ma hay là những Thánh tộc trung tâm Hỗn Độn cướp được, cả vùng Hỗn Độn đều không được yên bình.”

“Đến khi đó dẫn tới vùng Hỗn Độn, Thánh tộc nội loạn, chín đế quốc Đại Thần Ma chỉ cần thủ vững một chỗ, không Thánh tộc nào có thể công phá.” Số một chậm rãi thôi diễn chuyện sắp xảy ra sau này.

“Trên lý luận có thể thực hiện, chín đế quốc Đại Thần Ma chồng lên nhau, cho dù tất cả Thánh chủ liên thủ cũng không cách nào công phá, điểm này rất lợi hại.” Từ Phàm dửng dưng nói.

“Nói về chủ đề chính, đến khi đó nếu thật sự muốn xảy ra chuyện, thời điểm sinh tử ngươi có bảo vệ hay không?” Phân thân số một nghiêm túc hỏi.

“Bảo vệ, sao lại không bảo vệ, cùng lắm thì đến lúc đó đòi thêm nhiều chỗ tốt hơn là được.” Từ Phàm nói.

“Bản thể à, đột nhiên phát hiện ngươi thật mềm lòng.” Phân thân số một nói.

“Còn ngàn năm nữa là ta có thể tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có tư cách mềm lòng.”

“Đến khi đó cho dù vùng Hỗn Độn có loạn, thậm chí hủy diệt, ta đều có nắm chắc mang theo Nhân tộc Tam Thiên giới rời đi.” Từ Phàm thong thả nói.

“Được, trong lòng ngươi nắm chắc là được, đến lúc bọn họ hành động ta sẽ nói trước cho ngươi.” Phân thân số một nói xong bèn muốn rời đi.

Từ Phàm thấy thế vội vàng gọi lại.

“Khoảng thời gian này ngươi chỉ nói tin tức bên đó, Hồng Mông chí bảo ngươi luyện chế cho những Quốc chủ Thần Ma đều chảy đến cửa hậu gì, ta muốn biết.”

“Hiện tại những Quốc chủ Thần Ma kia quá cẩn thận, cho nên không dám để lại cửa hậu quá lớn bên trên.” Phân thân số một nói, trong tay xuất hiện một quang đoàn, sau đó tản vào trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

“Cửa hậu này của ngươi còn rất phức tạp, muốn mở ra còn cần hai món Hồng Mông chí bảo phối hợp.” Từ Phàm bĩu môi nói.

“Hai món Hồng Mông chí bảo đó ta đã luyện chế xong, qua một thời gian nữa là Bồ Đào có thể nhận được trong bảo khố.” Phân thân số một nói.

“Vậy thì tốt rồi, nếu không còn phải khổ số hai.”

Nghe thấy số hai, vẻ mặt phân thân số một trở nên kỳ lạ.

“Bản thể, lần sau ta nghĩ cách kiếm cho ngươi một thần vật chí cao, ngươi lại chuyển hóa một phân thân đi, đừng có giày vò số hai nữa.”

“Quá thảm rồi, đồng thời luyện chế hai món Hồng Mông chí bảo đứng đầu, cũng chỉ ngươi có thể để hắn làm ra chuyện như vậy.” Phân thân số một không đành lòng nói.

“Ta nói cho hắn, chịu nhiều đại khổ hưởng nhiều đại phúc.”

Chương 1501: Tiểu thế giới liên tục luân hồi

“Biểu hiện của hắn cũng là rất khiến người ta cảm động, hắn chịu khổ muốn cùng hưởng phúc với ngươi.” Từ Phàm nhìn số một phân thân nói.

“Hắn chẳng qua là cảm thấy một mình đi dạo nơi hương diễm không thích hợp, có người bầu bạn mới tốt.”

“Nếu không, hắn cũng không muốn mang ta theo.”

Số một phân thân nói xong, thân hình liền tiêu tán trong không gian Hỗn Độn Thánh hồn.

“Số hai, lời vừa rồi ngươi cũng nghe thấy đấy, sau này muốn đi chơi, ngươi đi tìm Nguyên chủ, số một hắn không đáng.” Từ Phàm cười nói.

“Bản thể, ngươi thật cmn biết châm ngòi ly gián.” Số hai phẫn nộ nói.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa chậm rãi mở mắt, nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời bắt đầu tu luyện.

“Chủ nhân, Nguyên chủ lại gửi tin tức đến, hắn muốn mời ngươi đi vùng Hỗn Độn Đạo, nói là tất cả chi phí hắn trả, vì để cảm tạ ngươi.” Bồ Đào nói.

“Không rảnh, nếu muốn tìm người bầu bạn với hắn, để đám Từ Cương, Nguyệt Tiên đi.” Từ Phàm thong thả nói.

Còn kém ngàn năm là có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, cho nên Từ Phàm quyết định không chạy lung tung nữa.

“Tuân lệnh.”

Cứ như vậy Từ Phàm nằm trên ghế dựa, thong thả nhìn đám mây Hùng Nhị giữa bầu trời, thời gian trăm năm đã qua.

Một ngày này, Từ Phàm đang tản bộ trong Sinh Cơ tinh thần.

Đột nhiên nhìn thấy một con Thiên Cát Quy to lớn biến thành màu vàng óng, đang vất vả từ trong Sinh Mệnh trèo lên.

“Lão quy ngươi, ngủ hết vạn năm lại vạn năm, hấp thu bao nhiêu đồ tốt, hiện tại mới tấn cấp Hỗn Độn Thánh Nhân.”

Nhìn thấy Thiên Cát Quy như một ngọn núi nhỏ, Từ Phàm không khỏi cười mắng.

“Thánh chủ, sau khi ta tấn cấp thành Hỗn Độn Thánh thú, thần thuật của bản thân có thể bảo hộ trên khí vận Nhân tộc, ngăn cản tất cả ác niệm của những dị tộc khác.”

Lão quy như ngọn núi nhỏ lấy đầu chạm đất cung kính nói với Từ Phàm.

“Đi đi, sau khi tấn cấp thì lên dòng sông khí vận Nhân tộc hảo ở đàng hoàng cho ta.” Từ Phàm phất tay để lão quy ra ngoài tấn cấp.

“Bồ Đào, canh chừng chút, thời khắc mấu chốt xuất thủ giúp một phen.” Từ Phong phân phó.

“Tuân lệnh.”

Không bao lâu sau, Từ Phàm đi tới bên hồ huynh đệ tốt thường câu cá.

Lúc này Vương Vũ Luân đang hưng phấn gửi tin tức qua lại với Nguyên chủ.

“Động lòng rồi à, động lòng thì mang theo cả nhà cùng nhau đi đi.”

“Hỗn Độn chi chu đã sửa xong rồi đó.” Từ Phàm cười nói.

“Lại chờ thêm đi, chờ sau khi Từ đại ca tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, Nhân tộc hoàn toàn ổn định rồi nói sau.” Vương Vũ Luân nói, lấy ra một tiểu thế giới.

“Ta câu lên một đồ vật rất thú vị, một tiểu thế giới luân hồi vạn năm.”

“Bề ngoài tiểu thế giới này, ngay cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân như ra cũng không cách nào làm hỏng.”

“Mà chuyện xảy ra trong tiểu thế giới, vạn năm như một ngày, luân hồi không ngừng.”

“Ta nghĩ đồ vật này hẳn là hữu dụng với lão Nhị, ngươi giúp ta đưa cho hắn đi.” Vương Vũ Luân nói.

”Vì sao ngươi không đưa!”

“Đồ vật bây giờ ta cho hắn cũng nhận, nhưng tuyệt đối không được coi trọng bằng đồ vật ngươi cho.” Vương Vũ Luân đương nhiên nói.

“Vậy được thôi.” Từ Phàm nói, phất tay nhận lấy tiểu thế giới.

Cuối cùng hắn ngây ngẩn cả người, hắn phát hiện Nhân tộc trong tiểu thế giới này, mà phát triển kế tiếp của Nhân tộc cho hắn một loại cảm giác rất quen thuộc.

“Tiểu thế giới này vạn năm luân hồi một lần, mỗi lần luân hồi, luôn có một thiếu niên trùng sinh, ý đồ cứu vớt Nhân tộc dưới mạt thế vạn năm sau.”

“Nhưng bất kể dùng bất kỳ cách nào, tiểu thế giới này cuối cùng vẫn sẽ bị hủy diệt.”

“Đã từng ta thấy đáng thương, muốn giúp hắn một tay, nhưng thần niệm của ta vậy mà không giáng lâm đến trong tiểu thế giới này được.” Vương Vũ Luân có phần tiếc nuối nói.

“Thiếu niên trùng sinh vô số lần cứu vớt thế giới, mỗi lần kết quả đều như nhau.”

Từ Phàm xem xét tỉ mỉ tiểu thế giới trước mắt mình.

Lúc này tiểu thế giới đang gặp phải tai hoạ tận thế, chỉ thấy cả đại lục trong tiểu thế giới đều đang sôi trào, vô số Nhân tộc phát sinh biến dị.

Mà lúc này trong thành thị lớn nhất trong tiểu thế giới, một thiếu niên chán nản nhìn tất cả mọi chuyện.

“Vì sao! Tất cả nhân tố, tất cả bố cục ta đều cân nhắc đến!”

“Vì sao cuối cùng vẫn sẽ thất bại!”

Theo lời của thiếu niên, tất cả Nhân tộc cả đại lục đều điên cuồng, bắt đầu tự giết lẫn nhau.

Trong tiểu thế giới ước chừng nửa tháng, tất cả thành thị đều biến thành tan hoang, cả thế giới đang từ từ tiêu tán.

Vương Vũ Luân lúc này thu cần ngồi xuống bên cạnh Từ Phàm, cùng nhau nhìn tiểu thế giới đang từ từ tiêu tán.

“Hài tử này không tệ, ước chừng đã trùng sinh hơn mười vạn lần, mỗi lần đều tận tâm tận lực cứu vớt thế giới này.”

“Chỉ tiếc ta không đột phá nổi bề ngoài tiểu thế giới này, nếu không nói không chừng sẽ thu hắn làm đồ đệ, tâm tính này đặt trong tông môn cũng thuộc loại trình độ tuyệt đỉnh.” Vương Vũ Luân nói.

“Tiểu thế giới này có vấn đề.” Từ Phàm cau mày.

“Ngoài không thể đột phá tầng ngoài ra, một tiểu thế giới còn có thể có vấn đề gì?”

“Đó là không gian lịch luyện truyền thừa, về sau bị phong ấn lưu đày tới khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

“Mà phía trên phong ấn, có lai lịch lớn!” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Có lai lịch lớn, lai lịch gì?” Vương Vũ Luân tò mò.

“Phù văn chí cao phía trên ta xem không hiểu, lần này ngươi hiểu chứ?” Từ Phàm nhìn qua huynh đệ tốt nói.

“Quả nhiên là có lai lịch lớn, vậy Từ đại ca có thể cởi bỏ phong ấn không?”

“Thiếu niên này ở bên trong luân hồi trùng sinh lâu như thế, cũng là người đáng thương.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm dùng một tay nhẹ nhàng điểm xuống mấy cái trong tiểu thế giới, sau đó mấy phù văn chí cao lặng lẽ không tiếng động dung nhập vào trong tiểu thế giới.

“Bồ Đào, đưa tiểu thế giới này cho Tinh Từ, nói cho hắn, để thiếu niên này có một kết cục hoàn mỹ.” Từ Phàm nói.

Tiểu thế giới bị truyền tống vào trong Luân Hồi đại thế giới của Nhân tộc.

“Kết cục?”

“Lúc thiếu niên tiến vào tiểu thế giới tu vi vốn là cảnh giới Nguyên

Anh, luân hồi lâu như thế, vì cứu vớt Nhân tộc, thiếu niên này chỉ còn lại một chút chấp niệm.”

“Khoảnh khắc lúc hắn hoàn thành cứu vớt toàn bộ Nhân tộc, chút chấp niệm này sẽ biến mất.”

“Nếu như vùng Hỗn Độn thiếu niên đó tồn tại là nơi này còn dễ nói, còn có thể cứu, nhưng rơi xuống nơi này, muốn cứu lại phải xem Tinh Từ thao tác thế nào.” Từ Phàm nói

“Được rồi.” Vương Vũ Luân gật đầu nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nhận được tin tức từ Thánh chủ tộc Thiên Thương, bảo hắn đến trên dòng sông thời gian Hỗn Độn xem một vở kịch hay.

Phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, dòng sông khí vận Minh tộc lấp lóe.

Từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, bỗng nhiên tuôn ra vô số sợi tơ màu đen, bắt đầu mãnh liệt lao tới dòng sông khí vận Minh tộc.

Lúc này dòng sông khí vận Minh tộc như là một tòa thành lũy cường đại, phòng ngự kiên cố trước những sợi tơ màu đen từ các nơi lao tới.

Lúc này, trong Hỗn Độn dòng sông thời gian, đã có một nhóm cường giả đang xem kịch.

Từ Phàm nấp bên trong, nhìn sợi tơ màu đen vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, không khỏi cảm khái kỳ tư diệu tưởng của đồ đệ mình.

Tất cả những sợi tơ màu đen tiếp xúc đến thành luỹ dòng sông khí vận Minh tộc, dần dần, những sợi tơ màu đen đó vậy mà biến thành hình dáng dòng sông khí vận Minh tộc.

Chương 1502: Cự thụ màu đen

Sợi tơ màu đen hóa thành hình dáng dòng sông vận mệnh Minh tộc, trong nháy mắt bị thành luỹ thủ hộ dòng sông vận mệnh thu nạp.

“Khốn nạn!!”

Phẫn nộ ngập trời tràn ngập toàn bộ trên không dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Dòng sông thời gian Hỗn Độn cuốn lên ngàn tầng sóng, ảnh hưởng mỗi khu vực trong vùng Hỗn Độn.

Trong nháy mắt này tất cả sinh linh trong toàn bộ Hỗn Độn đều cảm giác thời gian trở nên hỗn loạn, khi thì nhanh, khi thì chậm.

Theo dòng sông vận mệnh Minh tộc trộn lẫn vào sợi tơ màu đen, cả Minh tộc đều cảm giác được trong vận mệnh của mình, dường như thiếu vài thứ gì đó.

Hơn nữa một loại cảm giác thiếu thốn từ chỗ sâu linh hồn dâng lên.

“Trấn cho ta!!”

Chỉ trong nháy mắt, dòng sông thời gian Hỗn Độn nghịch chuyển, sợi tơ màu đen lại lần nữa bị ép ra khỏi dòng sông vận mệnh Minh tộc.

Song lúc này, chỗ nhỏ bé nhất trong dòng sông vận mệnh Minh tộc, vẫn còn để lại điểm đen mờ nhạt.

“Thiên Thương Thánh chủ, không nghĩ tới ngươi cũng sẽ dùng thủ đoạn ti tiện như thế!!” Mặc dù sau khi những sợi tơ màu đen tiến vào trong dòng sông thời gian, Minh tộc không sinh ra biến hóa gì, nhưng trong lòng Thánh chủ Minh tộc có cảm giác chẳng lành.

Giống như chính mình bị làm bẩn, tôn nghiêm bị giẫm đạp.

“Thủ đoạn chỉ có dùng tốt hay không, không phân ti tiện hay không ti tiện.” Giọng nói của Thánh chủ tộc Thiên Thương vang lên.

“Ngươi biết, ta cũng biết.”

Ngay lúc này, vô số xúc tu u minh, dường như từ trong hư không mọc ra.

Xúc tu u minh xuyên qua hư không bắt đầu quấn quanh từng đại thế giới của tộc Thiên Thương.

Sau khi liên tục xuyên qua vạn đại thế giới, trực tiếp kéo vào trong vực sâu hư không.

Cho dù là Thánh chủ tộc Thiên Thương, cũng không thể ngăn cản những đại thế giới kia bị kéo vào hư không.

“Lần này hay rồi, đều đã châm lửa, lúc sau phỏng chừng muốn hoàn toàn lộn xộn rồi.” Giọng Thánh Quang Quốc chủ vang lên bên tai Từ Phàm.

“Hơn một vạn đại thế giới của tộc Thiên Thương cứ như vậy mất hết!” Từ Phàm kinh ngạc tán thán.

“Chính xác mà nói là hoàn toàn mất hết, bọn họ bị đẩy vào khu vực che chắn dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Cho dù là nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn, những đại thế giới này cũng không thể xuất hiện lại nữa, Thánh chủ Minh tộc lúc sớm nhất hình như đã từng dùng thủ đoạn này, nghe nói đại giới phải bỏ ra rất lớn, xem ra lần này hắn là động chân hỏa.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Nếu như vậy, vậy phải xem người nào thủ đoạn cao hơn.”

Chỉ trong phút chốc, một hạt giống màu đen, bỏ qua che chắn của dòng sông vận mệnh Minh tộc, trực tiếp đâm vào.

Sau đó trực tiếp lấy dòng sông vận mệnh Minh tộc làm thổ nhưỡng, bắt đầu sinh trưởng.

Đầu tiên là một cây non màu đen nhỏ, cuối cùng chậm rãi trưởng thành thành đại thụ thương thiên, sau đó lần nữa diễn biến, càng lúc càng lớn.

Một luồng khí tức quỷ dị từ trên cự thụ màu đen tản ra.

Mà vào lúc này, trong Minh tộc, những Minh tộc tu vi yếu nhất bắt đầu cảm giác trong cơ thể có một hạt giống đang từ từ nảy mầm, đang nhanh chóng hấp thu dinh dưỡng trong cơ thể.

Sinh cơ của mấy trăm triệu Minh tộc như cát sông Hằng bị rút ra, dần dần bổ sung đến trên cự thụ màu đen.

Lúc này một luồng khí tức làm người ta sợ hãi, từ trên thân cự thụ màu đen phát ra.

Sau đó vô số quỷ dị từ trên cự thụ màu đen khôi phục, đều thông qua dòng sông vận mệnh bắt đầu ký sinh trên thân thể cường giả Minh tộc.

Từ dưới lên trên, từng tầng tiếp từng tầng của Minh tộc bắt đầu ngầm bị hút hết dinh dưỡng hoặc bị quỷ dị ký sinh.

Đông đảo Thánh chủ xem kịch trong dòng sông thời gian Hỗn Độn đều sợ ngây người.

Từ Phàm nhìn cự thụ, vẻ mặt càng lúc càng nghiêm túc, không nghĩ tới Chu Khai Linh có thể làm ra tồn tại khủng bố như thế.

“Đây là thủ đoạn gì, cây cự thụ màu đen này quá khủng khiếp, sau khi bị nó hấp thu sinh cơ, nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn cũng không cách nào khôi phục, quá kinh khủng.”

“Xem ra sau này trao đổi với lão Thương, phải khách khí một chút.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, vẻ mặt bắt đầu trở nên nghiêm túc.

Tất cả Thánh chủ nhìn cây cự thụ màu đen, vẻ mặt cũng bắt đầu trở nên phức tạp.

Cây cự thụ màu đen này cho bọn họ cảm giác như giết gà dọa khỉ.

“Loại thủ đoạn này, trước mắt ta không phòng được.”

“Lão Từ, ngươi có biện pháp ngăn cản cây cự thụ màu đen này hay không?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hỏi.

“Trước mắt không có biện pháp quá tốt.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Nhưng có câu nói hắn chưa nói, nếu không giải quyết được vấn đề, vậy thì giải quyết người gây ra vấn đề.

Lúc này, một ngọn hỏa diễm thanh minh chậm rãi rơi xuống trên cự thụ màu đen.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả vật chất màu đen trong dòng sông vận mệnh Minh tộc tức khắc bị thiêu cháy.

Cự thụ màu đen trong chốc lát liền bị thiêu đốt tất cả, nhưng bởi vì cự thụ màu đen mà Minh tộc chết đi rốt cuộc cũng không phục sinh được.

Hai luồng khí tức to lớn giằng co phía trên dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Cuối cùng hai bên đồng thời rời khỏi dòng sông thời gian Hỗn Độn, lần chiến đấu này xem như hạ màn.

“Tính ra, bên Minh tộc tổn thất lớn hơn một xíu.”

“Cây cự thụ màu đen trồng trên dòng sông vận mệnh Minh tộc, gần như tiêu diệt tất cả Chuẩn Thánh trở xuống của Minh tộc.” Trong lời nói của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, kinh hãi còn chưa đi qua.

“Lần này xem ra, bên Thần Ma phỏng chừng muốn bắt đầu vui vẻ rồi.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Ta cảm giác nên về trước, làm chút bố trí mới thỏa đáng, lỡ như hai tộc giao chiến đốt chiến hỏa đến nơi đây thì làm sao bây giờ.” Từ Phàm nói.

“Ngươi nói đúng, ta cũng phải tranh thủ trở về hơi bố trí một chút.” Bóng dáng Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang biến mất, Từ Phàm cũng trở về bản thể.

Đúng lúc này, tiếng chuông tại trung tâm Hỗn Độn vang lên, hội nghị Thánh chủ lần nữa tổ chức.

Không lâu sau, Minh tộc và tộc Thiên Thương dưới áp lực của tất cả Thánh tộc tạo ra, ở bên ngoài khu vực trung tâm Hỗn Độn vạch ra một mảng lớn chiến trường.

Để hai tộc ở nơi đó tiến hành chiến đấu quang minh chính đại, mà thủ đoạn quỷ dị sử dụng khi quyết đấu trên không dòng sông thời gian Hỗn Độn, lại bị cấm toàn diện.

Nhất là cự thụ màu đen, quả thật khiến tất cả Thánh chủ xem kịch sợ hãi.

Bên ngoài Tam Thiên giới, trong Đại Sứ điện của tộc Thiên Thương.

Thánh chủ tộc Thiên Thương hâm mộ nhìn Từ Phàm, nhưng dưới hâm mộ lại có một chút đề phòng.

“Ta không nghĩ tới, Khai Linh vậy mà khai phá thần thuật chí cao đến mức độ đó, ngoài đấu với kẻ địch sinh tử ra, khi khác dùng quả nhiên là hữu thương thiên hợp.” Từ Phàm nói.

“Đúng vậy, Chu sư điệt mới đầu nói với ta, ta cũng không để ý lắm, cho rằng sẽ tạo thành đôi chút phiền toái với Minh tộc thôi.”

“Nhưng tuyệt đối không ngờ rằng, thần thuật này, vậy mà diệt trừ tất cả sinh linh Minh tộc từ Chuẩn Thánh trở xuống.” Thánh chủ tộc Thiên Thương thán phục nói.

Sau khi xem xong thần thuật này, trong lòng Thánh chủ tộc Thiên Thương bèn âm thầm hạ quyết định, sau này qua lại với Nhân tộc cho dù chịu chút thiệt thòi, cũng tuyệt đối không thể trở mặt.

Hiện tại Nhân tộc ở trong mắt hắn đã xếp trong chủng tộc không thể chọc vào đầu tiên, mà tất cả chỉ là vì một Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Vừa rồi ta nhận được tin tức Chu Khai Linh gửi tới, hắn nói đại giới thi triển thần thuật cực kỳ lớn, gần như hao hết tất cả thủy tinh pháp tắc chí cao trên người hắn.”

“Tiểu tử thối này, vậy mà một lần dám chơi lớn như thế.” Từ Phàm trách cứ nói.

“Đừng trách cứ sư điệt, hắn cũng vì giúp ta.”

“Đến phía sau, ta sẽ lại vì sư điệt bổ sung một lượng lớn thủy tinh pháp tắc chí cao.”

“Vì tộc Thiên Thương ta xuất lực, sao có thể để sư điệt lỗ vốn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương ngôn từ nghĩa chính nói.

Chương 1503: Cứu vớt

Trong tiểu viện Ẩn Linh môn.

Trong tay Từ Phàm nhiều ra một ngọc điệp màu đen.

“Ghê gớm, quả thật là ghê gớm.” Cảm ngộ đồ vật trong ngọc điệp màu đen, Từ Phàm thở dài nói.

Có thể nói, hiện tại cấp độ uy hiếp của đồ nhi Chu Khai Linh này của hắn đã xa xa cao hơn hắn nhiều.

“Lại ưu hóa thần thuật một chút, đến lúc đó cho dù có mặt cường giả cấp Thánh chủ, phỏng chừng cũng không bảo vệ được tộc bọn họ.” Ngọc điệp màu đen sau đó biến thành một cây nhỏ màu đen sừng sững trong lòng bàn tay Từ Phàm.

Cây nhỏ chậm rãi thu nhỏ, cuối cùng biến thành một hạt giống màu đen.

Ngay lúc này, một cánh cửa không gian xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Một thiếu niên tộc Thiên Thương từ đó đi ra, sau đó biến thành hình dáng Chu Khai Linh.

“Sư phụ, ta muốn tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Vậy thì nhanh tấn cấp đi, ra bên ngoài Tam Thiên giới, Bồ Đào sẽ giúp ngươi chuẩn bị sẵn mọi thứ.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Chu Khai Linh bước ra một bước, xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

Sau đó Hỗn Độn chi kiếp ngưng tụ.

Khác với Hỗn Độn chi kiếp khác, Hỗn Độn chi kiếp này là màu đen tinh thuần nhất ngưng tụ, để lộ một loại khí tức khiến sinh linh chớ vào.

Đúng lúc này, vùng Hỗn Độn bỗng bị Bồ Đào toả định, sau đó trực tiếp chuyển dời đến khu vực ngoài ngàn vạn quang giáp.

Cho dù là vậy, khí tức màu đen kia cũng đã ăn mòn không ít không gian bên ngoài Tam Thiên giới.

Lúc này một luồng khí tức chí cao khuếch ra, nháy mắt gạt bằng không gian tất cả bị ăn mòn.

Trong tiểu viện, Từ Phàm thu tay lại, tiếp tục thảnh thơi tu luyện.

Lúc, Lý Tinh Từ cầm trong tay tiểu thế giới đi tới trong tiểu viện.

“Sư phụ, đồ nhi không cách nào làm cho thiếu niên trong tiểu thế giới này hoàn mỹ phục sinh.”

“Nhưng đồ nhi lại có thể cảm giác được, trong tiểu thế giới này có phương hướng ta theo đuổi.” Lý Tinh Từ nói.

Từ Phàm nhìn tiểu thế giới này, lại về tới hình dáng ban đầu lúc sáng thế.

Thiếu niên trùng sinh trong tiểu thế giới, sau khi trải qua một khoảng thời gian sa sút lại dấy lên hi vọng, lại bắt đầu bố cục lại từ đầu.

“Đạo Luân Hồi chí cao phong ấn tiểu thế giới, xem hiểu rồi sao?” Từ Phàm nói.

“Không có, đây là phương hướng đồ nhi truy tìm.” Lý Tinh Từ nhìn về phía tiểu thế giới, ánh mắt có phần cực nóng.

“Con đường của ngươi sau này muốn chỉ bằng vào đạo pháp tắc Luân Hồi chí cao bước vào cảnh giới Thánh chủ rất khó.”

“Sau khi lĩnh ngộ xong đạo Luân Hồi chí cao của tiểu thế giới có thể đi lĩnh ngộ pháp tắc chí cao khác.” Từ Phàm nói.

Nhưng ngay lúc này, tiểu thế giới trong tay Lý Tinh Từ đột nhiên phát sinh dị dạng.

Một âm thanh như thuỷ tinh vỡ vụn vang lên, trong nháy mắt, hư ảnh một thiếu niên xuất hiện trong tiểu viện.

Cảm nhận được khí tức chí cao trên người Từ Phàm và Lý Tinh Từ phát ra, thiếu niên tuyệt vọng hét lớn: “Vì sao! Vì sao lại để ta chịu nỗi khổ luân hồi tuyệt vọng như thế!”

“Sâu kiến có tôn nghiêm của sâu kiến!”

Thiếu niên dựa vào một luồng chấp niệm cuối cùng, phát động công kích về phía hai người.

“Thêm vào mấy phù văn chí cao, phá vỡ cân bằng bên trong.”

Từ Phàm nhẹ nhàng nâng tay, thời gian lập tức nghịch chuyển, tiểu thế giới lại khôi phục về trình độ lúc Lý Tinh Từ mới tới.

Sau đó, lại thêm mấy phù văn chí cao rơi vào trong tiểu thế giới.

“Sư phụ, lần này ta đến thật ra muốn nhờ ngươi cứu thiếu niên trong tiểu thế giới này ra, đổi lại chủng tộc khác, như vậy ta cũng dễ yên tâm nghiên cứu đạo Luân Hồi.” Lý Tinh Từ nói.

Hắn muốn cứu thiếu niên này, chỉ vì hắn là Nhân tộc, không thể trở thành món đồ chơi trong tay hắn.

“Thì ra là vậy.”

“Ngươi đi tìm Khai Linh sư đệ ngươi, chờ hắn độ kiếp xong tìm hắn xin một tiểu thế giới Minh tộc, thay hết Nhân tộc bên trong ra.”

“Luân hồi lâu như vậy, Nhân tộc trong thế giới đó cũng nên có một kết cục viên mãn.”

“Đến nỗi kết cục này kết thúc thế nào, ngươi xem rồi sắp xếp là được.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Sau khi Lý Tinh Từ rời đi, Hùng Lực lại tới ngay sau.

“Các ngươi đây là thương lượng xong rồi?” Từ Phàm nghi hoặc nhìn Hùng Lực.

“Đại trưởng lão, ta muốn xin hóa thân thành tộc Thiên Thương, đi khu vực chiến đấu diệt Minh tộc.” Hùng Lực hành lễ nói.

“Ở trong tông môn, người có ý nghĩ giống như còn bao nhiêu người?” Từ Phàm hỏi.

“Khoảng chừng mấy trăm vạn sư đệ, bọn họ đều có thù không đội trời chung với Minh tộc, không giết không đủ để giải hận, cho nên ta muốn tới đây làm gương.” Hùng Lực nói.

“Thế này, hóa thân tộc Thiên Thương dễ bị bại lộ, muốn đi, các ngươi hóa thân thành chủng tộc phụ thuộc tộc Thiên Thương, dùng thân phận này đi tham chiến.” Từ Phàm nghĩ ngợi rồi nói.

“Như này cũng được, đến lúc đó đệ tử chắc chắn sẽ diệt hết tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc.” Hùng Lực lại nghĩ tới nháy mắt khi chính mình bị Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc chụp chết, sát ý và chiến ý toàn thân không nhịn được toát ra.

“Đi đi, lát nữa ta nói cho Thánh chủ tộc Thiên Thương, để bọn họ làm thân phận cho các ngươi, đến lúc đó lại che giấu thêm một chút.” Từ Phàm nói, bèn gửi tin cho Thánh chủ tộc Thiên Thương.

Sau đó lập tức nhận được hồi âm nhiệt tình từ Thánh chủ tộc Thiên Thương, tỏ vẻ không thành vấn đề, có thể thỏa thích đến, bên hắn có biện pháp hoàn toàn chuyển hóa thành chủng tộc phụ thuộc của bọn họ, hơn nữa phương diện chiến lực cũng sẽ không chịu ảnh hưởng.

“Được rồi, đến lúc đó Bồ Đào sẽ đặc biệt mắc nối một Truyền Tống trận đi đến thế giới chủ tộc Thiên Thương.”

“Nếu ai muốn đi thì xin với Bồ Đào, trực tiếp ngồi Truyền Tống trận đi tộc Thiên Thương, sau khi đến bên đó sẽ có sắp xếp.” Từ Phàm vung tay nói.

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.”

Sau khi Hùng Lực rời đi, Từ Phàm không khỏi cảm khái nói: “Càng sắp đột phá, chuyện lại càng nhiều.”

Thong thả đung đưa ghế dựa, Từ Phàm chậm rãi nhắm mắt lại.

Lúc này, trong một chiến trường rộng lớn bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, hai tộc Minh tộc và tộc Thiên Thương đang điên cuồng chém giết.

Cường giả hai tộc thậm chí sau khi chết, trực tiếp thông qua dòng sông thời gian Hỗn Độn phục sinh, thà rằng liều bản nguyên bị hao tổn, cũng muốn kéo đối phương cùng nhau tịch diệt.

Lúc này tình hình trên cả chiến trường, Minh tộc vẫn giữ vị trí áp chế.

Trong chiến trường, trong trận địa thuộc tộc Thiên Thương, một ánh sáng truyền tống loé lên.

Một vạn người tộc Tam Nhãn giữa ấn đường có mắt dọc từ trong Truyền Tống trận đi ra, quanh người tản ra sát ý lạnh thấu xương.

“Nhóm các sư đệ qua đây với ta, các ngươi nghe kỹ cho ta, trong vòng mười ngày, không chém giết được mười Minh tộc cùng cấp bậc, tất cả đều cút về tu luyện lại cho ta, đã hiểu chưa?” Hùng Lực nhìn các sư đệ hóa thân thành tộc Tam Nhãn lớn tiếng hỏi.

“Hiểu!”

Âm thanh khí thế như hồng, sau đó một vạn người này bắt đầu chia nhau tản ra trong chiến trường.

Lúc này trong thế giới chủ tộc Thiên Thương, Thiên Thương Thánh chủ nhìn một màn sáng, bên trên toàn bộ đều là cảnh chiến đấu của người tộc Tam Nhãn do Nhân tộc sắm vai.

“Không thể không nói, các đệ tử Từ Thánh chủ dạy ra, về phương diện sức chiến đấu không có một ai là yếu, quả nhiên là lợi hại.”

Tại một chỗ trong chiến trường, tộc Tam Nhãn Hùng Lực hóa thân, một mình đuổi theo ba Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc đánh, hơn nữa thủ đoạn đặc biệt tàn bạo.

Chỉ cần bị Hùng Lực bắt lấy, Hỗn Độn Thánh thể nhẹ thì bị xé mở, nặng thì trực tiếp mẫn diệt biến thành cặn bã.

Hùng Lực trong lòng nhịn một cơn tức, mặc kệ đối diện có bao nhiêu Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc, hắn đều dám một mình tiến lên.

Chương 1504: Thai sinh, linh sinh

Hùng Lực trong chiến trường sát tâm rất nặng, chỉ cần có Minh tộc xuất hiện trước mặt hắn, Minh tộc tu vi hơi thấp một chút, chỉ có một kết cục hôi phi yên diệt.

Ở phía sau Hùng Lực trôi nổi một mảnh núi thi biển máu trong vùng Hỗn Độn, đây đều là chiến tích của hắn.

Hùng Lực đỏ mắt nhìn năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc vây chặn phía trước hắn.

Vừa rồi trong một trận chiến đấu kịch liệt, có mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc kéo hắn đồng quy vu tận, tổn thương tới bản nguyên của Hùng Lực.

Nhưng đối với việc này Hùng Lực cũng không để ý, hiện tại hắn chỉ có một ý tưởng, giết chết tất cả Minh tộc trước mắt, chiến một trận sảng khoái.

Lúc này năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc vây công Hùng Lực, vừa chiến đấu, vừa trao đổi với nhau.

“Đây cmn tuyệt đối không phải tộc Tam Nhãn!”

“Tiểu chủng tộc đó căn bản không có khả năng sinh ra Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có như thế chiến lực!”

“Đây nhất định là thiên kiêu Thánh tộc khác chuyển biến, sau khi trở về nhất định phải báo cáo với Thánh chủ.”

“Thủ đoạn bình thường, nói với Thánh chủ cũng vô ích, bên chúng ta cũng có thiên kiêu tộc khác, giết ác hơn.”

Năm không gian u minh hợp nhất, trong nháy mắt, vô số cự thú Thanh Minh cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân biến hóa ra, gào thét lao về Hùng Lực.

“Chiến!!”

Hùng Lực gào thét một tiếng, Hỗn Độn Thánh hồn lập tức thiêu đốt, theo đó thiêu đốt còn có bản nguyên của hắn.

Chỉ trong nháy mắt, một luồng khí thế to lớn bao phủ lấy năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc.

“Tộc Tam Nhãn này điên rồi, không muốn sống nữa!!”

Chiến đấu sau đó, năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc không có thời gian nói chuyện, bởi vì bọn họ nhất định phải đưa hết toàn thân tâm vào chiến đấu, nếu không cẩn thận, rất có thể sẽ bị xé nát.

Chiến đấu không biết kéo dài bao lâu, sau khi Hùng Lực xé nát Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc cuối cùng, Hỗn Độn Thánh thể của bản thân dần hóa thành hư vô, sắp tiêu tán trong vùng Hỗn Độn này.

“Sảng khoái, quả thực là quá sảng khoái!”

“Đều đã bao nhiêu vạn năm, rốt cuộc thỏa thích chém giết một lần.”

Hùng Lực nói xong, Hỗn Độn Thánh thể triệt để tiêu tán giữa thiên địa này.

Cuối cùng một luồng pháp tắc chí cao Luân Hồi đặc thù, dẫn dắt Hỗn Độn Thánh hồn của Hùng Lực tiến vào trong Luân Hồi đại thế giới của Nhân tộc.

Lúc Hỗn Độn Thánh hồn của Hùng Lực đang xem phong cảnh xung quanh Luân Hồi đại thế giới Nhân tộc, Lý Tinh Từ xuất hiện trước mặt hắn.

“Đánh Minh tộc, đánh mất luôn chính mình?”

“Hay là bị thiên kiêu Minh tộc đánh tới?” Lý Tinh Từ nghi hoặc nói.

Bây giờ trong vùng Hỗn Độn, trừ khi cường giả cấp Thánh chủ xuất thủ, nếu không cho dù là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu nhất Thánh tộc, cũng không thể đưa Hùng Lực tới nơi này.

“Lúc ấy giết đã ghiền quá, vừa lúc lại có năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Minh tộc vây quanh, nhất thời hứng khởi, thiêu đốt bản nguyên và Hỗn Độn Thánh hồn.” Hùng Lực hơi xấu hổ nói.

Nếu hắn phục sinh, có lẽ phải tiêu hao không ít tài nguyên của Nhân tộc.

“Thì ra là giết mắt đỏ, có thể hiểu được.” Lý Tinh Từ gật đầu nói.

“Lý đường chủ, ta là lần đầu đến Luân Hồi đại thế giới Nhân tộc, làm sao phục sinh?” Hùng Lực quyết định, sau khi hắn phục sinh lần sau sẽ cẩn thận hơn một chút.

“Hai loại, loại đầu tiên đưa ngươi đến trong Luân Hồi trì tông môn.”

“Loại thứ hai chính là mang theo ký ức, chuyển thế trùng tu, loại phương thức này ngươi có thể lựa chọn thai sinh hoặc linh sinh.” Lý Tỉnh Từ nói.

“Thai sinh ta có thể hiểu được, linh sinh là tình huống thế nào?” Hùng Lực tò mò.

“Thai sinh dễ liên lụy nhân quả, linh sinh, trên Sinh Cơ tinh thần có một cây Vạn Linh Hóa Thai thụ.”

“Trực tiếp đưa Hỗn Độn Thánh hồn của ngươi vào đó, sau khi dùng một khoảng thời gian là có thể ra, hơn nữa thiên phú của bản thân, lực tương tác các loại đại đạo Hỗn Độn, tuyệt đối là đứng đầu.”

“Đây được coi như là linh sinh, linh vật hoặc là Tiên Thiên linh căn tương tự trong tông môn có rất nhiều, ngươi cũng có thể chọn.”

“Như vậy sau khi sinh ra không dính nhân quả, nếu nhớ tới tình cũ, đem chút phân bón qua thăm là được.” Lý Tỉnh Từ cười nói.

“Chuyện này sao lúc trước ta chưa từng nghe nói?” Hùng Lực nghi hoặc hỏi.

“Quá đắt, giá bán bên Bồ Đào, một thai dựa theo trình độ dựng dục linh thai, thủy tinh pháp tắc chí cao từ phạm vi một trượng đến phạm vi mười trượng không đồng đều, trước mắt toàn bộ Nhân tộc cũng không có mấy ai có thể tiêu nổi.”

“Ngươi không phải Đại sư huynh sao, quyền hạn có thể nhờ Bồ Đào giảm cho ngươi ba mươi phần trăm.”

Nghe được lời này, Hùng Lực nghĩ ngợi, quyết định lựa chọn linh sinh.

“Bồ Đào, thủy tinh pháp tắc chí cao của ta ghi nợ trước, đến khi đó lại trả ngươi.” Hùng Lực nói.

Thân là Đại sư huynh, hắn ở chỗ Bồ Đào có hạn mức cho vay rất cao.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao phục sinh tiêu hao, bên tộc Thiên Thương có thể đền một nửa, còn lại ngươi chỉ cần trả một nửa là được.” Bồ Đào trả lời.

“Vậy thì tốt, hiện tại bắt đầu linh sinh đi.”

Vừa rồi hắn đã hiểu được chỗ tốt của linh sinh, phát hiện tiêu tài nguyên hao ít hơn nhiều so với tiêu hao khi phục sinh trong Luân Hồi trì đến cảnh giới đỉnh phong.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt Hùng Lực, Hùng Lực dửng dưng đi vào.

Trong Sinh Cơ tinh thần, trên một cự thụ như tiểu thế giới, có một nhụy hoa sáng lên linh quang, giữa nụ hoa, có một sinh linh đang chậm rãi dựng dục.

Lúc này, Từ Phàm vừa vặn tản bộ trên cự thụ lớn như tiểu thế giới này.

Hắn ngẩng đầu nhìn về hướng nụ hoa Hùng Lực ở.

“Lần chiến đấu này không mang theo đầu óc thì bỏ qua, lần sau còn không mang theo đầu óc, ta liền sắp xếp ngươi đến cửa hàng áp tiêu đó.”

Theo lời Từ Phàm, nhụy hoa trên cành cây nhẹ nhàng lắc lư.

Đúng lúc này, lại có một loạt linh quang, trong đông đảo nhụy hoa sáng lên.

Từ Phàm cũng lười nhìn, trực tiếp rời đi.

“Bồ Đào, đệ tử không có đầu óc chiến đấu giống như vậy nhiều không?” Từ Phàm hỏi.

“Có rất nhiều, nhưng đều có thể giữ lý tính nhất định, những đệ tử vẫn lạc phần lớn đều là những người trước đó bị Minh tộc ô nhiễm tinh thần.” Bồ Đào trả lời.

“Được rồi, không quản nữa, dù sao cũng nên có đối tượng phát tiết.” Từ Phàm vừa lắc đầu vừa đi nói.

Vùng Hỗn Độn, Đạo.

Tại trung tâm Hỗn Độn, trong một thế giới chủ lớn nhất.

Một thương hội tên là Ẩn Linh lặng yên mở ra, tập trung bán một số con rối cấp Chuẩn Thánh đến Đại Thánh Nhân.

Vừa bắt đầu dựa vào giá rẻ nhanh chóng chiếm lĩnh thị trường, sau đó hội trưởng thương hội này, dựa vào quan hệ này, bắt đầu quảng giao hảo hữu.

Trên đường phố phồn hoa nhất thế giới chủ, tổng bộ thương hội Ẩn Linh cao ngàn trượng tọa lạc tại đây.

Trong một căn phòng xa hoa tại nơi cao nhất, Bàng Phúc tinh tế cảm nhận thế giới này.

“Dựa theo lời Đại trưởng lão nói, rau hẹ của thế giới này, rất nhiều, rất nhiều, rất nhiều…”

Giọng nói bình tĩnh, đè nén hưng phấn cực hạn.

Hoàn cảnh thương mại nơi này, quả thực so với trong mộng hắn, còn tiêu chuẩn hơn, còn to lớn hơn.

Trong vùng Hỗn Độn Nhân tộc nhất thống này, địa vị của hội trưởng những thương hội đứng đầu cực kỳ cao, đứng sau cường giả cấp Thánh chủ bình thường.

Đúng lúc này, một đệ tử Thương bộ đi đến.

“Bàng bộ trưởng, những Đạo Ngân Quang Ảnh đồ ta mang về, khi nào bắt đầu bố cục?” Đệ tử Thương bộ hỏi.

“Nơi này nhiều rau hẹ như thế, đương nhiên phải từng chút, từng chút, chậm rãi cắt.”

“Biết đồ vật gì quý nhất không?”

“Đồ vật không có định nghĩa giá cả quý nhất, chỉ cần tìm được người cần.”

Chương 1505: Hiếu tâm

Lúc Bàng Phúc đang suy nghĩ phía sau nên bố cục cả vùng Hỗn Độn thế nào.

Từ Cương và thê tử của hắn bước vào trong thương hội Ẩn Linh này.

“Không nghĩ tới động tác của Thương bộ còn rất nhanh, hiện tại cũng đã phát triển thương hội tới quy mô như thế.” Từ Cương nhìn xung quanh nói.

“Từ đường chủ, hoan nghênh quang lâm.” Bàng Phúc sau khi nhận được tin tức, lập tức đi xuống nghênh đón.

“Đúng lúc đến thế giới chủ bên này, qua đây xem thử, nghe nói thương hội bên này lúc liên quan đến phân chia lợi ích, cần cường giả ra mặt đấu cược.”

“Thương hội chúng ta có người tới kiếm chuyện không?” Từ Cương hỏi.

Lúc ở thế giới chủ đi dạo, Từ Cương liền nghe nói về phép tắc này, lúc thương hội tranh chấp không cách nào phán định, cần các thương hội đẩy ra cường giả của thương hội nhà mình tiến hành đấu cược.

“Thương hội mới vừa cất bước chưa bao lâu, trước mắt không dùng đến.” Bàng Phúc cười nói, sau đó từ trong linh bảo trữ vật lấy ra một ngọc điệp.

“Từ đường chủ, đây đều là những khu vực tương đối chơi vui trong vùng Hỗn Độn Đạo, có thời gian ngươi có thể mang theo người nhà cùng đi xem.”

Từ Cương nhận lấy ngọc điệp nhìn sơ qua, cảm tạ nói: “Đa tạ Bàng bộ trưởng, cặn kẽ hơn ta mua bên ngoài nhiều.”

“Khách khí.”

“Đúng rồi, giúp ta tìm xem có Truyền Tống trận đi vùng Hỗn Độn khác hay không, gần đây cảm giác tông môn tương đối thiếu thuỷ tinh pháp tắc chí cao, ta nghĩ cách đi vùng Hỗn Độn khác kiếm xem.” Từ Cương suy nghĩ một hồi nói.

“Nếu là Truyền Tống trận, trước mắt đều bị các đại tông môn, đại thương hội và liên minh Thánh chủ nắm giữ trong tay, muốn dùng cần giao ra chi phí rất cao.”

“Nếu như đường chủ muốn kiếm thuỷ tinh pháp tắc chí cao, có một biện pháp đơn giản thô bạo nhất, đó chính là tham gia đấu cược, dùng thuỷ tinh pháp tắc chí cao đặt cược bản thân thắng.”

“Hoặc là có thể tham gia thi đấu giới kỳ, trong vùng Hỗn Độn Đạo, giới kỳ là đệ nhất đại kỳ.” Bàng Phúc nói.

Cách thi đấu giới kỳ mở ra còn một thời gian ngắn nữa, đây cũng là thời gian bố cục cho hắn buôn bán Đạo Ngân Quang Ảnh đồ.

Từ Cương gật đầu, sau đó lúc này mới hắn chú ý tới ánh mắt bất thiện của thê tử bên cạnh.

“Trước tiên chúng ta đi một lần những nơi tương đối chơi vui trong vùng Hỗn Độn này rồi lại nói.”

“Lại nói, nhân quả bản nguyên lại không ở đây, cho dù là cường giả cấp Thánh chủ, cũng rất khó xoá đi sự tồn tại của ta.” Từ Cương dỗ dành nói.

Sau khi Bàng Phúc nhìn theo hai phu thê Từ Cương rời đi, lại nhớ tới phòng công vụ của mình, bắt đầu bố cục.

Vùng Hỗn Độn Đạo, thế giới chủ phồn hoa nhất, trong một tửu điếm đỉnh cấp nhất.

Hai phu thê Từ Cương gặp được Nguyên chủ.

“Sao Nguyệt Tiên không cùng đi với các ngươi? “ Nguyên chủ tò mò hỏi.

“Tiểu muội đi tầm bảo rồi, thế nên chỉ có hai phu thê bọn ta tới thăm ngươi thôi.” Từ Cương cười nói.

“Ta nói cho các ngươi, ở trong vùng Hỗn Độn Đạo, có một vị cường giả lấy pháp tắc chí cao Mỹ Thực trở thành Thánh chủ.”

“Một bữa cơm, ít nhất năm trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao, chính là chỗ này.”

“Hôm nay ta mời!” Nguyên chủ hào khí phất tay nói.

“Một bữa cơm, năm trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao, giá này cũng đắt quá.” Từ Cương cau mày nói.

“Đắt thì đắt, nhưng tuyệt đối vật đáng với giá, mỗi món ăn ở đây đều ẩn chứa pháp tắc chí cao, phàm nhân ăn được một miếng, một bước tiến vào cảnh giới Thánh Nhân cũng không thành vấn đề.”

“Ở đây ăn một bữa cơm, cho dù tư chất có kém đi nữa cũng có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân.” Nguyên chủ nói.

“Thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi năm trượng, ít nhất có thể làm ba phàm nhân tăng lên tới cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân.” Từ Cương lại nói.

“Ta biết ngay ngươi sẽ nói như vậy mà, loại Hỗn Độn Thánh Nhân thực linh tấn cấp này, không giống với những người thấp kém cưỡng ép dựa vào thủy tinh pháp tắc chí cao tấn cấp lên.”

“Cũng ví dụ như ngươi, những người thấp kém cưỡng ép thăng cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, một mình ngươi đánh mười người cũng không tốn sức.” Nguyên chủ nêu ví dụ.

“Nếu nói như vậy, ta phải kêu tiểu muội đến cùng ăn, đúng rồi, còn có Bàng Phúc nữa.” Từ Cương có điều suy nghĩ nói.

Thấy Từ Cương còn muốn nói tiếp, Nguyên chủ vội vàng chặn lại.

“Không thể nhiều hơn nữa, nhiều hơn nữa thì vượt chỉ tiêu rồi.” Nguyên chủ vội vàng xua tay nói.

Đúng lúc này, linh bảo truyền tin của Từ Cương vang lên.

Sau khi xem tin tức, hắn cười nói: “Ba sư đồ Hướng Trì cũng đã tới, cuối cùng lại thêm ba người, thế nào?”

Nguyên chủ mặt mày đau khổ, yên lặng tính toán, cảm giác mình miễn cưỡng có thể chịu đựng được.

“Đến đây đi, nhưng chuyện tốt ta đối với các ngươi, các ngươi phải nhớ đó.”

Vừa rồi hắn tính toán, mời những người này ăn cơm cần ít nhất là thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi tám trượng, hắn khoản bồi thường lấy được, gần một phần mười bị bỏ vào.

Dưới kêu gọi của Từ Cương, không qua bao lâu sau, Từ Nguyệt Tiên, Bàng Phúc, ba sư đồ Vương Hướng Trì liền đến nơi.

Nguyên chủ nhìn từng khuôn mặt mong đợi, trong lòng rỉ máu.

Lúc này, một tiểu nhị cảnh giới Đại Thánh Nhân đi tới phòng của mọi người.

“Mời các vị tôn khách, mời di chuyển đến Mỹ Thực Thánh giới.”

Tiểu nhị cảnh giới Đại Thánh Nhân nhẹ nhàng vung tay lên, một cánh cửa ánh sáng xuất hiện trong phòng.

Sau khi mọi người đi vào, phát hiện giống như đặt mình trong biển bản nguyên đại đạo Hỗn Độn.

Giữa biển có một hòn đảo, cả hòn đảo đều là do thuỷ tinh pháp tắc chí cao ngưng tụ.

Ở vị trí trung tâm nhất của hòn đảo, bên đó là nơi mọi người dùng cơm.

Một ảo ảnh dòng sông mỹ thực như cự long dần hiện lên trên bầu trời, tản ra mùi thơm mỹ thực cực hạn thức.

Làm cho người ta nhẹ nhàng hít vào một hơi, cảm giác cả linh hồn đều thăng hoa.

Từng món mỹ thực giống như sao băng từ trong ngân hà rơi xuống, bay tới chỗ mọi người.

Không đến một lát sau, ba trăm sáu mươi món ăn xuất hiện trước mặt mọi người.

“Mọi người ăn đi, sau khi ăn xong bữa cơm này ta sẽ bắt đầu bế quan, tranh thủ đánh vào cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân đỉnh phong.” Nguyên chủ nói.

Vừa dứt lời, mọi người gần như chảy nước miếng vươn đũa gắp món mỹ thực mình thích nhất.

Trong lúc nhất thời, mọi người ăn mỹ thực tựa như tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu, đợi sau khi lấy lại tinh thần, bữa ăn đã tiến vào giữa trận.

“Có mỹ thực sao có thể thiếu mỹ tửu.”

“Một người tới, một bình Thánh Nhân tuý.” Nguyên chủ phất tay nói.

Chỉ thấy mấy bình mỹ tửu từ trong ngân hà rơi xuống.

Mỹ tửu, mỹ thực, mọi người ăn đến quên trời quên đất.

Lúc này Từ Cương ngẩng đầu nhìn lên dòng sông mỹ thực giữa không trung, đột nhiên có một ý nghĩ.

Sau đó hắn chi ra thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi năm trượng, đóng gói hai trăm tám mươi món ăn, dùng thời gian phong ấn kỹ, trực tiếp truyền tống về Ẩn Linh môn.

Nguyên chủ thấy một màn như vậy, vô cùng hâm mộ, song vừa nghĩ tới mấy đồ đệ của mình đến nay mới có một người tấn cấp đến Hỗn Độn Thánh Nhân, tâm trạng lại nặng nề mấy phần.

Lúc này, Từ Phàm đang ở trong Ẩn Linh môn nhìn món ăn Đại đồ nhi của mình truyền tới.

“Mỹ thực do dòng sông mỹ thực cấp Thánh chủ diễn sinh, đây là tiêu bao nhiêu thuỷ tinh pháp tắc chí cao?” Từ Phàm nhìn thoáng qua hỏi.

“Thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi năm trượng, chi phí truyền tống ba mươi trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy cũng coi như là hiếu tâm, không thể tính toán dựa theo chi phí.” Từ Phàm nói, ngưng tụ ra một đôi đũa, bắt đầu thưởng thức.

Chương 1506: Lực tự chủ của kẻ tham ăn

Thấy nhiều món ăn như vậy, Từ Phàm cảm giác một mình ăn không hết, cho nên gọi tới tất cả đồ đệ vẫn còn ở tông môn.

“Đây là đồ ăn Đại sư huynh các ngươi gửi qua, là do cường giả cấp Thánh chủ làm, mạnh hơn cả vi sư làm, đều nếm thử đi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Mỹ thực mỹ vị cấp bậc này, sau khi hắn tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, tiêu hao thuỷ tinh pháp tắc chí cao nhất định cũng có thể ngưng tụ, nhưng có hơi phiền phức.

Đông đảo đồ đệ ngửi được mùi thơm mê người này, sớm đã không nhịn được, dồn dập vươn đũa bắt đầu gắp lấy gắp để.

Lúc này, Nhị Viễn đang ở nhà ăn tông môn canteen thưởng thức mỹ thực đột nhiên có điều cảm ứng, nhìn về phía đỉnh núi chỗ tiểu viện Từ Phàm.

“Làm sao vậy?” Ca ca nàng Nhị Thiết hỏi.

“Ta cảm giác được, bên đó có đồ ăn mỹ vị nhất trong vùng Hỗn Độn.” Nhị Viễn chảy nước miếng nói.

Nhị Thiết theo ánh mắt muội muội nhà mình nhìn qua, ngây ngẩn cả người.

“Đó là chỗ Đại trưởng lão ở, cho dù có mỹ thực cũng không phải đồ ngươi có thể ăn.”

“Tranh thủ ăn xong, ngươi đi làm nhiệm vụ, ta đi chế tạo Huyền Hoàng chí bảo, đợi sau khi gom đủ thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí, lại dẫn ngươi đi Mỹ Thực Thánh giới.” Nhị Thiết có phần cưng chiều nhìn Nhị Viễn.

Lúc này, phu thê Lý Lôi Hổ vào nhà ăn đi về phía chỗ bọn họ.

“Nhị Viễn, tư liệu mới cập nhật trên diễn đàn tông môn, ngươi đã xem chưa?” Lâm Mặc Uyển hỏi.

“Tư liệu mới, có liên quan tới ta sao?” Nhị Viễn hỏi.

“Có liên quan, nghe nói trong vùng Hỗn Độn Đạo, có một tửu lâu đỉnh cấp nhất, bên đó có một dòng sông mỹ thực do cường giả cấp Thánh chủ ngưng tụ.”

“Được xem như là vùng đất mỹ thực Nhân tộc thích hợp nhất cũng là mỹ vị nhất trong vùng Hỗn Độn tông môn đã biết.” Lý Lôi Hổ nói.

Nghe được lời này, đôi mắt của Nhị Viễn lập tức biến thành hình trái tim.

“Làm sao mới có thể đi vùng Hỗn Độn đó, ở bên đó ăn một bữa cơm bao nhiêu tiền!” Nhị Viễn kích động hỏi.

“Phí tổn truyền tống tông môn là thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi năm mươi trượng, ở bên đó ăn cơm, thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi năm trượng khởi bước.” Nhị Thiết thong thả nói.

“Ca, sao ngươi cũng biết, mà vì sao không nói cho ta?” Nhị Viễn có chút tức giận hỏi.

“Đầu tiên, ngươi nghèo, tiếp theo, ngươi vẫn nghèo.”

“Nhiều thuỷ tinh pháp tắc chí cao như vậy, ngươi có thể lấy ra nổi sao?”

“Không nói cho ngươi, là để ngươi đừng có ý nghĩ này, bây giờ ngươi biết lại ăn không được, đạo tâm dễ dàng bị hỗn loạn.” Làm ca ca sống nương tựa vào nhau từ nhỏ, hắn hiểu rất rõ tính tình của tiểu muội nhà mình.

“Một khi biết bên đó có mỹ thực không ăn được, thì sẽ liên tục khổ sở, liên tục hy vọng.”

“Mấu chốt là bây giờ ngươi chỉ là một Đại Thánh Nhân nho nhỏ, ngay cả thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí cũng thiếu, lại càng không cần phải nói tới thuỷ tinh pháp tắc chí cao rồi.” Nhị Thiết quay đầu nói.

Đúng lúc này, Nhị Viễn cảm giác khu vực Đại trưởng lão ở lại truyền tới mùi thơm càng lúc càng chí mạng, giống như trong lòng có một sợi lông vũ nhẹ nhàng trêu chọc nàng.

Ánh mắt Nhị Viễn càng lúc càng đỏ, toàn thân run rẩy cũng càng lúc càng kịch liệt, tựa như đang tiến hành lựa chọn lớn nhất trong đời người.

Ba người vừa thấy trạng thái của Nhị Viễn có chút không đúng, cũng đều cuống lên.

“Nhị Viễn, ngươi đừng nghĩ quẩn trong lòng!”

“Ta biết bây giờ ngươi rất xúc động, nhưng xin ngươi bây giờ đừng vọng động!”

“Ngươi sẽ không đến chỗ Đại trưởng lão cướp đồ ăn đấy chứ!”

Nhị Thiết hiểu rõ Nhị Viễn nhất, nói ra câu nói sau cùng.

Chỉ trong nháy mắt, Nhị Viễn phá vỡ không gian xuất hiện ngoài đỉnh tiểu sơn.

“Đại trưởng lão, đệ tử cả đời thích nhất mỹ thực, ở chỗ ngươi cảm nhận được đồ ăn mỹ vị nhất trong vùng Hỗn Độn này.”

“Đệ tử lớn mật, muốn nếm thử một miếng!” Nhị Viễn có phần kích động nói.

Từ Phàm đang ăn cơm cùng chúng đồ nhi, sau khi nghe được lời của Nhị Viễn lập tức nở nụ cười.

“Tuy ngươi là đệ tử tông môn, nhưng hành động và lời nói đều phải trả đại giới.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

“Đệ tử nghĩ qua rồi, nguyện trả tất cả đại giới, chỉ vì nếm thử một miếng mỹ thực Đại trưởng lão ăn!!” Nhị Viễn quỳ giữa không trung, giống như hành hương.

Nhìn Nhị Viễn quỳ giữa không trung, Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, sáu đĩa thức ăn mọi người còn chưa chạm qua bay ra.

“Sau khi ăn xong, Bồ Đào sẽ sắp xếp nhiệm vụ tương ứng cho ngươi.”

Nhìn sáu đĩa thức ăn bay về phía nàng, còn có mùi vị chí mạng kia, tim Nhị Viễn đều tan ra.

Phất tay trữ sáu đĩa thức ăn vào trong linh bảo không gian, sau đó như con chuột nhỏ chui vào hư không biến mất không thấy đâu nữa.

Ba người trong nhà ăn nhìn thao tác này, mặt đầy vệt đen.

Lúc này, sau khi thấy Nhị Viễn thành công, có một vài đệ tử nhiệt tình yêu thương mỹ thực cũng bắt đầu rục rịch.

Song sau đó bị một tin tức từ Bồ Đào dọa sợ.

Sáu đĩa thức ăn của Nhị Viễn trị giá thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi sáu tấc, cho dù tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, nếu không có phúc lợi tông môn, cần trả nợ một ngàn vạn năm.

“Nhị Viễn ca nàng, bây giờ ngươi có bao nhiêu thuỷ tinh pháp tắc chí cao?” Lý Lôi Hổ hỏi.

“Thuỷ tinh Hồng Mông Tử khí còn không đủ, chứ đừng nói là thuỷ tinh pháp tắc chí cao rồi, đồ vật đó phỏng chừng phải đợi sau khi ta trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư rồi lại nói.” Nhị Thiết đau đầu nói.

“Món nợ này cứ để Nhị Viễn từ từ trả đi, lựa chọn của bản thân nàng mà.” Lý Lôi Hổ bĩu môi nói.

Vừa rồi ngay khoảnh khắc Nhị Viễn dự định lủi ra ngoài, Lý Lôi Hổ đã bắt đầu trấn áp, nhưng tiểu nhu nhược có thể nháy mắt trấn áp trước kia, lần này thế mà trở nên mạnh thần kỳ.

Trong một không gian bí ẩn, Nhị Viễn cảm thấy mỹ mãn ăn xong sáu đĩa thức ăn.

Sau đó nàng thấy tin tức Bồ Đào gửi cho nàng, hơi sững sờ.

“Sáu đĩa thức ăn này, ta phải làm công một ngàn vạn năm mới có thể trả hết nợ?” Nhị Viễn nghi hoặc hỏi.

Một màn sáng lập tức xuất hiện trước mặt Nhị Viễn, bên trên viết tình trạng có thể trả được nợ của nàng cặn kẽ đến không thể cặn kẽ hơn.

“Ngươi cũng có thể lựa chọn không thực hiện nhiệm vụ tông môn sắp xếp, một vạn năm sau cần trả hết tất cả khoản vay, nếu như đến kỳ mà chưa trả được nợ, khoản vay sẽ gấp đôi.” Bồ Đào nói.

“Một ngàn vạn năm thì một ngàn vạn năm, đáng giá!”

Vừa nhớ lại loại mỹ vị này, Nhị Viễn liền cảm giác say mê đến sâu trong linh hồn.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhớ lại cảnh Nhị Viễn đến đòi ăn, lại không nhịn được bật cười.

“Lực lượng của kẻ tham ăn, quả nhiên là lớn nha!”

Lúc Từ Phàm đang cảm khái, vùng Hỗn Độn lại chấn động lên.

Thánh chủ Minh tộc và Thánh chủ tộc Thiên Thương lại đánh nhau ở khu vực chiến đấu.

Từ Phàm vốn định đi xem náo nhiệt, ngẫm lại, khắc chế dục vọng của mình, an tâm tu luyện trong tông môn.

“Sắp tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi, không được nhiều chuyện.” Từ Phàm tự khuyên mình nói.

Lúc này trong Sinh Cơ tinh thần, trên Vạn Linh Hóa Thai thụ, rất nhiều nụ hoa sáng lên linh quang.

Sau đó giống như gợn sóng, linh quang từ từ chiếu sáng cả cây Vạn Linh Hóa Thai thụ.

Từ đằng xa nhìn lại giống như sao sáng đầy trời.

“Thánh chủ tộc Thiên Thương lúc này phải xuất huyết rồi, đệ tử tông môn đều chết nhiều như vậy, bên đó càng đừng nói.”

Lúc Từ Phàm đang xem xét tình huống đệ tử tông môn vẫn lạc.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đã tìm tới cửa.

“Lão Từ, ta nói với ngươi, lão Thương suýt nữa âm chết Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc.”

“Thánh chủ Minh tộc tức giận trực tiếp nổ mạnh, lập tức tìm lão Thương đánh lên.”

Chương 1507: Thánh Quang Quốc chủ hâm mộ

“Suýt nữa âm chết Đệ Nhị Thánh chủ!” Một câu này khiến Từ Phàm lập tức nổi lên hứng thú.

“Bồ Đạo, trà thượng hạng, trà trên Vạn Trà Mẫu thụ Hỗn Độn linh căn này.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trên Sinh Cơ tinh thần, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hào hứng dạt dào nói với Từ Phàm.

“Trên người Lão Thương không phải là có một món Hồng Mông chí bảo có thể trấn áp cấp Thánh chủ sao, chính là lợi dụng Hồng Mông chí bảo này, lão Thương không biết dùng rồi thủ đoạn gì đào ra nhân quả bản nguyên của Đệ Nhị Thánh chủ từ đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

“Lúc đang lặng lẽ đến vùng Hỗn Độn khác thả, bị Thánh chủ Minh tộc nhận ra không đúng, nửa đường bị đánh cướp.”

“Một khi để lão Thương đem nhân quả bản nguyên của Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc thả tới vùng Hỗn Độn khác, Đệ Nhị Thánh chủ đó liền hoàn toàn xong đời.” Thánh chủ tộc Thiên Thương làm bộ vô cùng đáng tiếc.

“Đây là vì sao?” Từ Phàm loáng thoáng đã đoán được, nhưng cần chứng thực một chút.

“Thả nhân quả bản nguyên đến vùng Hỗn Độn khác, điều đó tương đương với gia tăng danh ngạch cho vùng Hỗn Độn khác.”

“Chuyện như vậy nếu để ở trong những vùng Hỗn Độn đại nhất thống, vui mừng còn không còn kịp nữa.”

“Chỉ cần mạt sát Đệ Nhị Thánh chủ, vùng Hỗn Độn đó tương đương với khi không nhiều ra một danh ngạch, đổi lại người nào người nào mất hứng.”

“Chỉ tiếc chuyện như vậy vô cùng khó làm, phàm là Thánh chủ của đối phương hơi phản kháng, chuyện này làm không thành.”

“Nếu như lão Thương tìm được loại vùng Hỗn Độn đại nhất thống nhờ phái cường giả qua đón hắn thì dễ nói.”

“Chỉ tiếc là cờ đi sai một bước.”

Lúc hai bên nói chuyện, chấn động của vùng Hỗn Độn càng thêm kịch liệt.

Mà ở bên chiến trường, cả hư không đều bị uy lực pháp tắc chí cao va chạm xuyên thủng, vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa tại chỗ sâu nhất hư không bắt đầu vọt tới chiến trường.

Nhưng cho dù là vậy, hai bên vẫn không có ý dừng tay.

Từ Phàm cảm nhận chiến trường một mảnh vỡ vụn, nhìn về phía

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hỏi: “Có từng qua khuyên can thích hợp không, nếu cứ đánh tiếp như vậy, mảnh chiến trường này phỏng chừng sẽ bị vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa lây nhiễm mất.”

“Đến lúc đó mở rộng đến khu vực khác, cũng không dễ dọn dẹp.” Từ Phàm nói.

“Hai bên đều đánh ra chân hỏa rồi, khuyên cũng không khuyên được, đến lúc đó để Thần Ma xuất thủ là được, đại chiến giữa hai người bọn họ tự nhiên sẽ chấm dứt.”

“Vùng Hỗn Độn này, không chỉ có Thánh tộc, còn có Thần Ma.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cười hì hì nói.

Lúc này bất kể là Từ Phàm hay là Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, ánh mắt của bọn họ đều ở trong chiến trường kia, thời khắc chú ý.

Qua không lâu sau, quả nhiên không ngoài dự đoán của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang.

Tám Quốc chủ Đại Thần Ma cùng nhau giáng lâm khu vực này, sắc mặt bất thiện nhìn Thánh chủ Minh tộc và Thánh chủ tộc Thiên Thương đang toàn lực xuất thủ.

“Muốn để vùng Hỗn Độn trở về nguyên thủy lần nữa à, các ngươi còn đánh tiếp như vậy, chín đế quốc Đại Thần Ma bọn ta sẽ hạ xuống bên này đó.” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma nói lớn.

“Đến lúc đó, không biết hai vị Thánh chủ có thể tránh thoát từ trong lao lung Thần Ma hay không.” Quốc chủ Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma nói.

Hai bên đang đánh giết sinh tử, có ăn ý ngừng chiến đấu.

“Thiên Thương Thánh chủ, thủ đoạn hay đấy, suýt nữa trúng bẫy của ngươi.” Thánh chủ Minh tộc âm tàn nói.

“Cuối cùng còn không phải là bị ngươi phát hiện, đáng tiếc, Đệ Nhị Thánh chủ tộc ngươi suýt nữa cũng có thể đi vùng Hỗn Độn khác xưng vương xưng bá.” Thánh chủ tộc Thiên Thương lạnh lùng nói.

“Hôm nay đánh chưa đã ghiền, có gan đi khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá chiến đấu với ta không!” Thánh chủ Minh tộc chỉ vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa nơi xa.

“Ha ha.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười xong liền biến mất không thấy đâu nữa.

Nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa nhanh chóng tràn vào xung quanh, Thánh chủ Minh tộc lạnh lùng hừ một tiếng, cũng tiêu tán không thấy.

Trên chiến trường chỉ còn lại chín Quốc chủ đế quốc Đại Thần Ma.

“Nơi này không tệ, để đế quốc Thần Ma thứ mười tọa lạc tại đây thế nào?” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma hỏi.

“Đế quốc Thần Ma của Tiểu Thập sau này thuộc quản lý chung của chín đế quốc Đại Thần Ma, nơi này Tiểu Thập trấn không được.” Quốc chủ Đế quốc Man Hoang Thần Ma nói.

“Cứ như vậy đi, Tiểu Thập vẫn còn đang dựng dục, hắn là quan trọng nhất, nhìn Thánh chủ tộc Thiên Thương và Thánh chủ Minh tộc đánh tới mức này, kế hoạch của hắn cũng không quan trọng nữa.” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma nói.

Trên Sinh Cơ tinh thần tại Tam Thiên giới, Từ Phàm nhàn nhã phẩm trà với Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang.

“Lão Từ, món Hồng Mông chí bảo đứng đầu của ta luyện chế thế nào rồi?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đột nhiên hỏi.

“Ta đính chính lại, đó là Hồng Mông chí bảo đứng đầu của lão Thương, bây giờ đã không còn liên quan với ngươi nữa rồi.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

“Dù sao cũng từ trong tay ta đi một vòng, món Hồng Mông chí bảo đứng đầu loại pháp tắc chí cao Thời Gian này ta đã mong đợi rất lâu, trước khi bán thế nào cũng cho ta thưởng thức một phen chứ.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Món Hồng Mông chí bảo đứng đầu này, ta chính là vì pháp tắc chí cao bản thân ngươi tu luyện thiết kế thật lâu, kết quả đến cuối cùng ngươi lại không dùng được.” Từ Phàm khẽ than thở.

Mặc dù Hồng Mông chí bảo đứng đầu này không phải hắn luyện chế, nhưng không ảnh hưởng hắn cảm động lây.

Là một Luyện Khí sư Hồng Mông chí bảo đứng đầu, chút ôm ấp tình cảm này hắn vẫn phải có.

Ngay vào lúc này, một luồng kiếm ý bén nhọn từ Tam Thiên giới dâng lên, trực tiếp xông về chỗ sâu vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm và Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đồng thời đưa ánh mắt nhìn về phía Tam Thiên giới.

“Vị Hồng Mông Luyện Khí sư vừa tấn cấp này, có phải đồ đệ của lão Từ ngươi hay không?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hâm mộ hỏi.

“Coi như là một đệ tử ký danh.”

Đúng lúc này, Nhị Thiết cầm một thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo từ trong không gian đi ra.

Cung kính đưa thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo tới trước mặt Từ Phàm.

“Đại trưởng lão, đệ tử trong lúc vô tình luyện chế ra Hồng Mông chí bảo, mời đánh giá.” Nhị Thiết cung kính nói.

Từ sau khi muội muội hắn thiếu một khoản nợ, hắn liền liên tục cố gắng muốn trở thành Hồng Mông Luyện Khí sư, như vậy là có thể vì muội muội trả khoản nợ của tông môn.

Lúc hắn tiếp tục chế tạo thanh thần kiếm Huyền Hoàng chí bảo đứng đầu trong tay này, trong lòng chợt có cảm ngộ.

Hắn nghĩ tới mong muốn bức thiết của muội muội đối với mỹ thực, loại lựa chọn không màng tất cả đó.

Tức khắc trong lòng cũng có một loại cảm giác, đó chính là dùng ra toàn bộ, trả giá tất cả, cho dù thân tử đạo tiêu cũng phải chế tạo một thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo.

Dưới loại niềm tin này, hắn đã rơi vào một loại trạng thái kỳ diệu.

Đợi đến khi lấy lại tinh thần lần nữa, kiếm ý to lớn kia đã lao ra khỏi Tam Thiên giới.

Từ Phàm nhẹ nhàng nhận lấy thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo, sau khi nhìn một phen, gật đầu.

“Tác phẩm của niềm tin, quả nhiên là không dễ.”

“Tuy có cảm giác ngây ngô, nhưng lại là một món Hồng Mông chí bảo.”

“Không ngừng cố gắng, ngày sau chắc chắn trở thành đệ nhất Chú

Kiếm Luyện Khí sư vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm khen ngợi nói.

Nghe thấy lời của Đại trưởng lão, Nhị Thiết tức khắc kích động.

Tâm trạng đó giống như lần đầu mang vào thủ bài, đi vào nơi trong lòng hướng tới đã lâu.

Khoảnh khắc đó, cho dù là ngây ngô đầy người, cũng đại biểu sau này hắn sẽ là một nam nhân chính chắn.

Từ Phàm hoàn toàn không để ý đến Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang chỉ kém viết từ hâm mộ lên mặt, sau khi đưa thần kiếm Hồng Mông chí bảo cho Nhị Thiết lại khen thưởng hậu hĩnh một phen.

Chương 1508: Tiểu bối! Tiểu hữu!

“Đại trưởng lão, khoản nợ muội ta thiếu tông môn…” Nhị Thiết có chút ngại ngùng gãi đầu.

“Ngươi dù sao cũng là Hồng Mông Luyện Khí sư, tùy tiện nhận việc là kiếm lại được thôi.”

“Không biết xấu hổ, cạo lông cừu tông môn.” Từ Phàm bĩu môi nói.

Nghe được lời này, Nhị Thiết ngượng ngùng hành lễ cáo lui.

“Ta cảm thấy Nhân tộc các ngươi quả thật là đoạt tạo hóa của Hỗn Độn.”

“Tùy tiện là có thể nhiều ra một vị Hồng Mông Luyện Khí sư.” Nước miếng của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang suýt nữa chảy ra.

“Trong Đế quốc Thánh Quang, cũng không phải là không có chủng tộc am hiểu luyện chế linh bảo, nhưng Luyện Khí sư cấp Huyền Hoàng xuất hiện cho ta một đống lớn, Luyện Khí sư Hồng Mông chí bảo, vô số kỷ nguyên qua lại chưa xuất hiện cho ta một người.”

“Bây giờ Nhân tộc hẳn là có mấy Hồng Mông Luyện Khí sư rồi nhỉ?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hâm mộ nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm cẩn thận tính toán, bỏ hắn và phân thân ra, dường như thật đúng là không có mấy người.

“Cũng không nhiều, Nhân tộc vùng lên vẫn chưa tới một kỷ nguyên, sao có thể so nội tình với Đế quốc Thánh Quang các ngươi.” Từ Phàm cười nói.

“Không nói nữa, ta cảm giác đại Thánh tộc thứ mười bốn của vùng Hỗn Độn, sau này nhất định là Nhân tộc các ngươi.”

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói đến đây bỗng nhiên ngẩn ra, sau đó thần bí nói với Từ Phàm: “Dựa theo tính cách của lão Thương, nhất định đã từng tìm ngươi, ta biết hắn có biện pháp để danh ngạch rơi trên người Nhân tộc các ngươi.”

“Nói ta nghe, các ngươi muốn danh ngạch thì đã trả ra đại giới gì?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cực kỳ nhiều chuyện hỏi.

“Không có chuyện này.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Từ Phàm không tin một ông tám có thể giữ được bí mật.

s

“Ta hiểu, dựa theo tính cách của lão Thương, nhất định là liên minh với các ngươi, sau đó lại thêm năm, sáu, bảy, tám món thần vật chí cao.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhìn Từ Phàm nói.

“Nếu tính như vậy, thật ra thì còn rất có lời.” Từ Phàm bình tĩnh nói.

“Không sao, có hay không cũng không sao cả.”

“Ngày sau nếu có cơ hội, lúc loại danh ngạch này xuất hiện, ta sẽ xuất thủ giúp Nhân tộc các ngươi cướp lấy.”

“Đến lúc đó, Nhân tộc, Thiên Thương, Thánh Quang, Linh Hi, bốn phương hợp nhất cùng nhau, nhất định có thể xưng bá vùng Hỗn Độn này.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hào khí nói.

“Lão Quang, ta thấy ngươi không có chút tâm tư độc chiếm nào nha.” Từ Phàm đột nhiên nở nụ cười.

“Muốn tâm tư tranh bá này làm gì, nhận rõ chính mình là quan trọng nhất.”

“Ở trong vùng Hỗn Độn này ta đã sớm nhìn rõ, hai bên Thần Ma và sinh linh trong giới là cùng tồn tại, cho dù thực lực trên dưới không phải quá cân đối.”

“Nhưng cuối cùng, đều sẽ trở về đến trên cân bằng.” Dáng vẻ Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang như nhìn thấu tất cả.

“Vẫn là lão Quang ngươi nhìn thấu đáo.”

“Thấu đáo cái gì, còn không phải bởi vì thực lực bản thân không đủ mới có loại nghĩ gì này.”

“Ngươi xem Thánh chủ Minh Tộc, chỉ cần có thực lực, hắn có thể làm ra mọi chuyện.” Ánh mắt Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang phức tạp nói.

“Không nói nhiều như vậy nữa, qua một khoảng thời gian nữa đi xem náo nhiệt với ta.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Còn có náo nhiệt?”

“Đương nhiên là có, đến lúc đó hai bên nhất định sẽ đánh lên ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

“Khi đó chính là lúc hai bên buông ra toàn lực.”

“Đến lúc đó xem thử át chủ bài của hai bên.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mặt đầy mong đợi.

“Được, đến lúc đó có tin tức chính xác, cho ta biết là được.” Từ Phàm gật đầu.

Sau khi hai bên phẩm trà một hồi, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang bèn cáo lui rời đi.

“Chủ nhân, Từ Cương ở vùng Hỗn Độn Đạo xảy ra chút vấn đề.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vấn đề gì?”

“Ở vùng Hỗn Độn Đạo, chiến trường đấu cược nổi danh nhất, Từ Cương đánh vỡ đạo tâm đời sau của một vị Thánh chủ.”

“Thánh chủ bên đó tương đối có ý kiến, nhưng ngại tình cảm nên còn chưa xuất thủ với Từ Cương.” Bồ Đào nói.

“Đạo tâm của một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn có thể bị phá vỡ?” Từ Phàm kỳ quái hỏi.

“Lúc Từ Cương chiến đấu với Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó lần thứ sáu, sau khi nói một câu hoa hoè loè loẹt, đạo tâm của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân liền bắt đầu tan vỡ.”

“Trong mấy trận chiến đấu sau đó, đều là bị Từ Cương dùng cùng một loại thần thuật lấy góc độ bất đồng đánh chết.”

“Cuối cùng lúc kết thúc còn nói một câu, hố kẻ ngốc đều có thể tránh được, hắn lại không tránh được.”

Nghe báo cáo từ Bồ Đào, Từ Phàm không khỏi bật cười.

“Lão Đại khi nào thì có thiên phú miệng pháo rồi, thú vị.”

“Không cần quản nhiều, Thánh chủ đó không dám xuất thủ với Từ Cương.” Từ Phàm nói.

Lúc này trong vùng Hỗn Độn Đạo.

Từ Cương có phần nghi hoặc nhìn cường giả cấp Thánh chủ trước mắt.

“Tiểu bối, giao thủ thì giao thủ, nhưng lời ngươi nói quá đáng quá rồi, làm cho nhi tử ta đạo tâm tan vỡ, ngươi nói nên làm sao đây!” Uy áp to lớn thi triển đến trên người Từ Cương.

“Giết chết ta đi, một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, được nuông chiều đến mức nào, có thể bị mấy câu nói làm vỡ đạo tâm.”

“Lại nói nếu thật sự muốn che chở nhi tử của ngươi, trước khi đánh ngươi nên nói với ta một tiếng, nể mặt tiền bối, ta sẽ xem xét chuyện thất thủ thua quý công tử.”

“Bây giờ, đạo tâm của quý công tử tan vỡ, nếu tiền bối thật sự muốn nói làm sao đây, một tay đập chết ta là được.” Từ Cương không sao cả nói.

“Tiểu bối, ngươi sẽ không sợ ta theo nhân quả của ngươi tìm đến dòng sông thời gian Hỗn Độn của ngươi, mạt sát ngươi sao!” Một lão giả thuần từ pháp tắc chí cao ngưng tụ xuất hiện trước mặt Từ Cương, ánh mắt có phần lạnh băng.

“Tiền bối có thể đi thì đi, có thể mạt sát ta, đây là số mệnh của ta.” Từ Cương híp mắt nói.

Từ Cương biết bây giờ sư phụ nhất định đã nhận được tin tức.

Nhưng hắn không muốn thêm một kẻ địch cho tông môn.

Lúc này, Từ Phàm vừa nhận được báo cáo mới từ Bồ Đào.

“Chủ nhân, cường giả Thánh chủ cảnh đó đã tìm tới Từ Cương, còn uy hiếp muốn tìm tới dòng sông thời gian Hỗn Độn mạt sát hắn.”

Nghe được lời của Bồ Đào, Từ Phàm yên lặng lấy ra quyển sổ nhỏ.

Chỉ thấy trên bìa ngoài là Thánh chủ Minh tộc, lật ra trên trang đầu tiên vẽ một tròng mắt lớn, đánh dấu như Thiên Mâu Thánh chủ.

Từ Phàm suy nghĩ một lúc, ở phía sau Thiên Mâu Thánh chủ lại thêm một trang.

“Cường giả Thánh chủ đó tên là gì?” Trong tay Từ Phàm nhiều ra một cây bút.

Ngay lúc Từ Phàm vừa dứt lời, ở Hỗn Độn Đạo nơi xa, Thánh chủ đang nhìn Từ Cương chợt rùng mình.

Gần như là trong nháy mắt, Thánh chủ đó cảnh giác lên.

Nhìn Từ Cương trước mắt, sắc mặt vừa rồi còn có phần âm lãnh đột nhiên biến thành như gió xuân.

“Tiểu hữu, vừa rồi ta chỉ nói đùa với ngươi thôi.”

“Nhi tử kia của ta cực kỳ bướng bỉnh, từ nhỏ nâng niu cưng chiều, ngươi tôi luyện đạo tâm của hắn như thế, ta còn phải cảm ơn ngươi.”

“Gặp mặt chính là duyên phận, ít đồ này ngươi nhận lấy.”

Lão giả cấp Thánh chủ vung tay, lấy ra một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi đường kính hai mươi trượng.

“Tiền bối, những chuyện này đều là ta nên làm, ngươi tặng ta những lễ vật này thì khách khí quá.” Từ Cương vội vàng từ chối nói.

“Không khách khí, không khách khí chút nào hết, nhiều năm như vậy ta là lần đầu gặp được người có thể quản nhi tử này của ta.”

“Sau này hai bên các ngươi nên khiêu chiến hơn, tôi luyện đạo tâm của nhi tử ta nhiều hơn.”

Thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi hai mươi trượng bị lão giả kia cưỡng ép nhét vào trong linh bảo không gian của Từ Cương.

Chương 1509: Bối cảnh

“Chủ nhân, Thánh chủ đó hình như là đang cảm tạ Từ Cương, còn đưa cho Từ Cương hai mươi trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao.” Trong lời của Bồ Đào mang theo nghi hoặc.

Bút vừa đặt lên quyển sổ nhỏ ngừng lại.

“Thú vị, xem ra Thánh chủ kia cảm ứng được gì đó.” Từ Phàm nở nụ cười, thu về quyển sổ nhỏ và bút.

“Nếu đã vậy thì bỏ đi, nhưng thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi hai mươi trượng còn chưa tiêu trừ được nhân quả.”

“Quyển sổ nhỏ của ta cũng lấy ra rồi, nói cho Từ Cương, thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi trăm trượng.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này Từ Cương ở vùng Hỗn Độn Đạo nơi xa, nhìn về phía cường giả cấp Thánh chủ ánh mắt nhiệt tình.

“Sư phụ của ta nói, thuỷ tinh pháp tắc chí cao phạm vi trăm trượng mới có thể tiêu trừ nhân quả.”

“Ta cảm thấy sư phụ ta là nói giỡn, tiền bối không cần để ý.” Từ Cương nói bèn muốn rời đi.

“Tiểu hữu, chờ một lát, giữa chúng ta có lẽ là có hiểu lầm, trăm trượng thì trăm trượng.”

Lại một khối thủy tinh pháp tắc chí cao trăm trượng nhét vào trong linh bảo không gian của Từ Cương.

Cuối cùng Từ Cương dưới sự đồng hành của cường giả cấp Thánh chủ, rời khỏi trường đấu cược.

Không bao lâu sao, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân và Thánh chủ của cả vùng Hỗn Độn đều biết được, một Nhân tộc có bối cảnh ngay cả Thánh chủ cũng kiêng dè đi tới vùng Hỗn Độn này của bọn họ.

“Lão âm, người nọ rốt cuộc là ai, có thể khiến ngươi như thế?” Một giọng nói truyền đến trong tai lão giả Thánh chủ vẫn còn ở cửa trường đấu cược.

“Không rõ ràng lắm, song trong nháy mắt, có nhân quả chí cao tất sát quấn chặt lấy ta.” Thánh chủ lão giả trả lời.

“Có thể làm ngươi kiêng dè, xem ra hẳn là cường giả nhị cảnh.”

“Ở vùng Hỗn Độn xung quanh chúng ta, cũng chưa từng nghe nói Nhân tộc nào có cường giả như thế.” Âm thanh kia lại truyền tới.

“Quản nhiều như vậy làm gì, chọc không nổi thì lễ đãi là được.” Lão giả Thánh chủ nói.

“Ha ha, không hổ là lão âm có thể từ thời đại biến loạn cẩu đến bây giờ.” Âm thanh nọ biến mất không thấy đâu nữa.

Lúc này, Từ Cương đang chuẩn bị tiếp tục đi dạo phố với tức phụ tê rần.

Có hai mươi mấy âm thanh từ hắn trong đầu vang lên.

“Tiểu hữu, ta là Thiên Lan Thánh chủ, lễ vật nho nhỏ thay ta chào hỏi sư phụ ngươi.”

“Ta là Bắc Thần Thánh chủ, lễ vật nho nhỏ, thay ta…”

“Ta là Tinh Long Thánh chủ, lễ…”

Bên cạnh dẫn tới dao động không gian, từng linh bảo không gian xuất hiện trước mặt Từ Cương, ít nhất có hơn hai mươi phần.

Mà những linh bảo không gian này không quá lâu sau liền xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Thú vị, vậy mà có thể nhận được quà gặp mặt nhiều như vậy.”

“Người khác đưa quà đến, chúng ta cũng không có thể thua kém.”

Hơn ba mươi phần Đạo Ngân Quang Ảnh đồ giới kỳ độc nhất vô nhị của Từ Phàm xuất hiện trong tay Từ Cương.

Sau đó đi theo nhân quả trên những lễ vật kia, tự động phá vỡ không gian, bay về phía những Thánh chủ đã tặng lễ vật qua.

Trong một Thần vực thần bí, một tồn tại không thể miêu tả nhìn trong tay Đạo Ngân Quang Ảnh đồ, trong ánh mắt toát ra vẻ khiếp sợ.

“Quả nhiên là cường giả nhị cảnh, nếu không trình độ giới kỳ không thể thâm sâu như thế, xem ra sau này có cơ hội nhất định phải giao lưu một phen.” Thiên Lan Thánh chủ nói.

“Lỗ Linh.”

“Sư phụ, ta đây.”

Một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cảnh xuất hiện, cung kính ở bên dưới chờ đợi.

“Mang một phần trọng lễ, đi kết giao với Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tên là Từ Cương, ta cho phép ngươi điều động tất cả lực lượng trong Thiên Lan Thần vực.” Giọng nói hờ hững của Thiên Lan Thánh chủ vang lên.

“Tuân lệnh!”

Loại tình cảnh này xảy ra trong các Thần thành bất đồng.

Mà lúc này, Từ Cương nhìn ba bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ cuối cùng, rơi vào trầm tư.

Sau đó không gian xung quanh lại dao động, cuối cùng âm thanh của ba vị Thánh chủ vang lên trong đầu Từ Cương, ba phần tiểu lễ vật xuất hiện.

Sau đó ba bức Đạo Ngân Quang Ảnh đồ phá vỡ không gian.

“Không hổ là sư phụ, lễ vật này vừa vặn.”

Trong Thánh Thực tửu lâu, Từ Cương hào khí đóng gói một phần ăn thánh thực trị giá mười trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao gửi qua cho Từ Phàm.

Song sau đó, đại chủ quản của Thánh Thực tửu lâu tự mình ra ngoài, miễn tiền bữa cơm này, cũng đưa lên mười phần ăn thánh thực trị giá mười trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao.

“Tiểu Tịch, ta đây có tính là cáo mượn oai hùm không?” Từ Cương đột nhiên cười nói.

“Dĩ nhiên không tính, bối cảnh thâm hậu, khắp nơi nể tình, sao có thể coi là cáo mượn oai hùm.” Thê tử bên cạnh cười nói.

Đại chủ quản của Thánh Thực tửu lâu tự mình tiễn bọn họ ra ngoài, cũng bảo đảm sau này tới Thánh Thực tửu lâu, ưu đãi ba mươi phần trăm.

Trong tiểu viện Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn này mười hộp đồ ăn cấp linh bảo trước mắt, hài lòng gật đầu.

“Thật là một đồ đệ ngoan, ta nói một câu đồ ăn không tệ, thế mà đưa tới cho ta nhiều như vậy.”

Loại thức ăn cường giả cấp Thánh chủ ngưng tụ này, đối với tu luyện của Từ Phàm thật sự có phần trợ giúp.

“Bồ Đào, giúp ta mời Thiên Thương, Thánh Quang, Linh Hi Thánh chủ tới đây, ta muốn mở tiệc chiêu đãi bọn họ.”

Ba tộc này những năm gần đây có trợ giúp rất lớn đối với Nhân tộc, mặc dù là dệt hoa trên gấm, nhưng phần nhân tình này vẫn phải trả.

Trên Tam Thiên giới, trong một đại thế giới tạm thời.

Thánh chủ ba tộc tề tụ, nhìn 666 món ăn trên bàn, trong ánh mắt có vẻ kinh ngạc.

Nhưng phàm là cường giả cấp Thánh chủ, nhất định từng chu du vùng Hỗn Độn xung quanh, kiến thức vẫn phải có.

“Thế mà có thể tu luyện đạo Mỹ Thực tới cấp Thánh chủ, quả thật là lợi hại, hôm nay có lộc ăn.” Thánh chủ tộc Linh Hi cười nói, mỹ thực Nhân tộc làm ra cũng phù hợp với khẩu vị tộc Linh Hi bọn họ.

“Một bàn đồ ăn này không rẻ đâu nhỉ, hôm nào ta cũng mời lão Từ ăn mỹ thực đặc sắc của Thánh Quang Đế Quốc bọn ta.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

Trong mắt Thánh chủ tộc Thiên Thương như có điều suy nghĩ, nhìn về phía Từ Phàm cười nói: “Có thể ăn mỹ thực bậc này, hẳn là chuyện vui vẻ nhất trong kỷ nguyên này của ta.”

“Ba người đều đừng khen nữa, ăn thôi, rượu ngon thịt ngon.”

“Từ Phàm ta ở đây cảm tạ chiếu cố của ba vị Thánh chủ đối với Nhân tộc ta nhiều năm qua.” Từ Phàm bưng ly rượu lên nói.

“Giúp đỡ lẫn nhau, nâng đỡ lẫn nhau, lão Từ ngươi không cần như vậy.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang kể cả hai vị Thánh chủ khác, bưng ly rượu lên cùng uống.

Sau khi cơm nước no nê, tất cả đều mang đôi chút ý ngà say.

“Tên của rượu này không hổ là Thánh Nhân tuý, quá mức tuyệt vời.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Một trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao ba bình, Thánh chủ nào muốn uống ta có thể mua thay cho các ngươi.” Từ Phàm cười nói, cho dù say, có chỗ tốt vẫn phải kiếm.

“Quá đắt, thỉnh thoảng uống còn được.” Thánh chủ tộc Linh Hi nói, trong ba Thánh chủ, nàng là nghèo nhất.

“Cũng được, muốn uống chúng ta có thể nhiều mua một chút, lúc đó cũng rẻ hơn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười ha ha nói.

“Lão Thương, ngươi đã hẹn trước với Thánh chủ Minh tộc chưa, khi nào đánh!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cực kỳ nhiều chuyện hỏi.

“Nhanh, đến lúc đó ta nhất định phải hiểu biết thử thủ đoạn của hắn trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.”

Nhắc đến Thánh chủ Minh tộc, sắc mặt Thánh chủ tộc Thiên Thương có phần phát lạnh.

“Không giết chết hắn cũng phải cho hắn một bài học đau đớn, những kỷ nguyên này Thánh chủ Minh tộc quá lớn lối rồi, cho rằng những Thánh chủ khác đều là chủng tộc phụ thuộc của hắn, nói chuyện la lối om sòm, giống như cái gì ấy…”

Chương 1510: Tại sao ta phải có chuyện gì?

“Cho dù đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá đánh nhiều lắm là ngang tay, không chiếm được nhiều lợi lớn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Lão Thương, ta còn không biết ngươi, ngươi nhất định không làm mua bán lỗ vốn, nếu ngươi dám hẹn Thánh chủ Minh tộc qua, nhất định là có biện pháp đối phó hắn.” Trong mắt Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang lóe lên tinh quang nói.

“Cho nên ngươi nghĩ thế nào, đến lúc đó hẹn nơi xong, ta sẽ kêu các ngươi cùng một thể.”

“Đến khi đó Thánh chủ cả vùng Hỗn Độn chúng ta phỏng chừng cũng sẽ qua đó quan chiến.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Nói như vậy, chẳng phải là rất náo nhiệt.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang hưng phấn lên.

Lúc này, Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn về phía Từ Phàm.

“Cho ta thời gian một tháng, ta sẽ giao cho ngươi Hồng Mông chí bảo pháp tắc chí cao Thời Gian này.” Nhìn ánh mắt của Thánh chủ tộc Thiên Thương, Từ Phàm cũng biết hắn muốn hỏi điều gì.

“Đa tạ.”

Ăn một bữa cơm này, bốn bên đều rất hài lòng.

Từ Phàm muốn trở về trong tiểu viện tiếp tục tu luyện.

Một tháng sau, bên ngoài Tam Thiên giới đột nhiên hiện lên ra đại dương Hồng Mông Tử khí, sau đó tụ lại đi về một hướng trong Tam Thiên giới.

Một dòng sông thời gian Hỗn Độn rộng lớn tựa như bao trùm tất cả xuất hiện.

Sau đó, một bức tranh từ vị trí trung tâm dòng sông thời gian Hỗn Độn hiện ra.

Hút vào tất cả của dòng sông thời gian Hỗn Độn này.

Cuối cùng bức tranh này hóa thành một bức họa cuốn, từ từ rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Hồng Mông chí bảo đứng đầu, Thời Quang Hoạ Quyển, có thể thao túng pháp tắc chí cao Thời Gian.”

“Kích phát ra toàn bộ uy năng, nhưng tướng địch người khống ở trong một thời gian đoạn bên trong vĩnh cửu luân hồi.” Từ Phàm đầu tiên là giao Thời Quang Hoạ Quyển cho Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang.

Sau đó Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang một mặt đáng tiếc giao cho Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Bỗng nhiên hơi không nỡ, nhưng chữ tín làm trọng, chuyện đã đáp ứng nhất định phải làm.” Thời Quang Hoạ Quyển lại rơi vào trong tay Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Đã hẹn xong nơi ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, đây là tọa độ, đến lúc đó các ngươi có thể đến quan chiến.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cộng hưởng cho Từ Phàm và Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang một tọa độ.

Từ Phàm xem xét, là thì ra là vị trí của vùng Hỗn Độn Kính, nhưng bây giờ toàn bộ bên đó đã bị vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa bổ khuyết.

“Được, đến lúc đó bọn ta nhất định đi, trắc ứng cho ngươi, đề phòng Thánh chủ Minh tộc ra ám chiêu.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Xem xem đến lúc đó, Thánh chủ Minh tộc có thể cho ta bất ngờ gì, hắn cũng đang mưu đồ một việc lớn, nhìn dáng vẻ là muốn nhất cử diệt trừ ta.” Vẻ mặt Thánh chủ tộc Thiên Thương có phần nghiêm trọng.

“Vậy ngươi có mưu đồ không, có dự định diệt trừ Thánh chủ Minh tộc không?” Tò mò của Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đã đạt đến.

Nghe được lời này, Thánh chủ tộc Thiên Thương bỗng cười một tiếng.

“Ngươi đoán có hay không?”

“Ta đoán ngươi cũng có, đến lúc đó ta chỉ cần chờ xem kịch vui rồi.”

Trong ánh mắt Từ Phàm cũng tràn đầy mong đợi.

Khu vực nguyên vùng Hỗn Độn Kính, hiện tại đã biến thành khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, chỉ có mảnh nhỏ đại thế giới thỉnh thoảng thổi qua, nói cho chúng sinh linh, nơi này đã từng là một vùng Hỗn Độn.

“Là nguyên nhân gì làm cho vùng Hỗn Độn này biến thành như vậy?” Nhìn mảnh nhỏ đại thế giới chậm rãi thổi qua, Từ Phàm tò mò hỏi.

“Không quá rõ, hình như là bởi vì Thánh chủ vùng Hỗn Độn này chọc phải một Thánh chủ khác ở vùng Hỗn Độn chưa biết.”

“Hai người toàn lực đánh một trận trong vùng Hỗn Độn, tổn thương tới khu vực bản nguyên của vùng Hỗn Độn này, từ đó bắt đầu lụi bại.”

“Đây chỉ là nguyên nhân tầng ngoài, tầng sâu hơn thì ta vẫn không rõ lắm.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

Từ Phàm vung tay lên, một mảnh nhỏ đại thế giới thu nhỏ lại rơi xuống trong lòng bàn tay.

Sau đó mảnh nhỏ đại thế giới này biến thành một dòng sông thời gian cỡ nhỏ, trên dòng sông thời gian đó, bắt đầu kể ra câu chuyện trong đại thế giới này.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang ở bên cạnh cũng sợ ngây người.

“Muốn biến mảnh nhỏ này thành dòng sông thời gian của đại thế giới hoàn chỉnh, ít nhất cần ba loại pháp tắc chí cao riêng biệt.”

“Lão Từ, ngươi lợi hại ghê!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Lão Quang, đừng tâng bốc ta lên quá cao, lúc ngươi đảo ngược dòng sông thời gian Hỗn Độn sử dụng năm loại loại pháp tắc chí cao Thời Gian, ngươi nói thế nào?” Từ Phàm nhìn Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, bĩu môi nói.

Lúc này, thông qua dòng sông thời gian hoàn chính, Từ Phàm phát hiện một vài dấu vết.

“Dao động chấn động của vùng Hỗn Độn này, đây ít nhất là cường giả Thánh chủ đệ nhị cảnh!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang khiếp sợ nói.

“Đệ nhị cảnh, cường giả cấp Thánh chủ bậc phân chia như vậy à?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Cấp Thánh chủ chia làm bốn cảnh, tuyệt đại đa số cường giả Thánh chủ đều là nhất cảnh.”

“Thánh chủ đệ nhất cảnh đỉnh phong, là có thể đặt tên cho vùng Hỗn Độn.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang giải thích.

“Thì ra là vậy.”

“Xem ra vùng Hỗn Độn này là trêu chọc cường giả đệ nhị cảnh, suy bại nhanh như vậy thì tương đối hợp lý rồi.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang gật đầu nói.

Ngay vào lúc này, khu vực nơi xa truyền đến dao động chiến đấu.

Từ Phàm phất tay tiêu tan dòng sông thời gian trong tay, đi theo Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang bay đến khu vực kia.

“Các ngươi chờ ta với!”

Lúc này, giọng nói của Thánh chủ tộc Linh Hi vang lên.

Sau đó ba bên đồng hành.

Nơi xa dao động pháp tắc chí cao va chạm to lớn, một đợt tiếp một đợt truyền đến.

Uy năng một đợt lớn hơn một đợt.

Xung quanh đông đảo Thánh chủ và một số Quốc chủ Thần Ma đều tới.

“Đều tới rồi, bên Thần Ma có phải có âm mưu gì hay không?” Từ Phàm thử liên lạc với phân thân số một.

“Không có, bọn họ chỉ là đơn thuần xem náo nhiệt thôi.”

“Vốn còn có Quốc chủ Thần Ma đề nghị đi diệt đại thế giới của mấy Thánh tộc, nhưng nhận được phản đối nhất trí của Thần Ma thông minh.”

“Nói là nếu như Thần Ma làm thế, các đại Thánh tộc lại sẽ liên hợp lại lần nữa.”

Giọng nói của số một lần lượt truyền tới.

“Thật sự chỉ là đơn thuần sang đây xem náo nhiệt?”

Từ Phàm vẫn còn hơi nghi ngờ, nhưng không liên quan tới hắn, nên không truy đến cùng quá nhiều.

Tam Thiên giới đã sớm bố trí xong đường lui, nếu có Thần Ma hoặc là Quốc chủ muốn tiêu diệt Nhân tộc, sau khi xuất thủ, Tam Thiên giới sẽ nhanh chóng di chuyển đến trụ sở bí mật trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Hai bên chiến đấu, khuấy động vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa xung quanh như cơn lốc dưới sóng biển.

Tất cả Thánh chủ chỉ có thể lui rồi lại lui, duy trì khoảng cách an toàn.

Thánh chủ tộc Linh Hi cảm nhận dao động chiến đấu nơi này, khẽ cau mày.

Sau đó nhìn về phía Từ Phàm bên cạnh.

Nhìn thấy hắn không hề có khó khăn lấy thân thể Hỗn Độn Thánh mạnh mẽ chịu đựng loại dao động này.

“Nếu không chịu được thì tránh xa một chút, đừng tổn thương đến mình.” Ánh mắt Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nhìn chằm chằm vào chiến trường nói.

Thánh chủ tộc Linh Hi không nói chuyện, yên lặng lui về phía sau cách không ít.

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang cảm thấy có phần không đúng, nhìn Từ Phàm còn ở bên cạnh mình, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Cuối cùng lại thấy được Thánh chủ tộc Linh Hi ở nơi xa.

“Ngươi lui cái gì mà lui, ta là nói với lão Từ, một cường giả Thánh chủ như ngươi, chút dao động này cũng không chịu được, quá mất mặt.”

Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang lại nhìn về phía Từ Phàm.

“Ngươi không có chuyện gì?”

“Tại sao ta phải có chuyện gì?”

Nghi vấn đối nghi vấn, làm Thánh chủ tộc Linh Hi bên cạnh rất lúng túng.

Chương 1511: Đạp Thánh Thần Tượng

Sắc mặt Thánh chủ tộc Linh Hi có phần lúng túng lại quay về vị trí vừa rồi.

Ba bên tiếp tục quan chiến.

Lúc này vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa trong khu vực này giống như nộ hải, từng tầng sóng lớn vỗ ra bốn phía.

Hai Pháp Tướng Thánh chủ to lớn ở trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này đánh lên.

Cùng với pháp tắc chí cao xung quanh bọn họ, nơi giao chiến sắp bị đánh thành trạng thái hư không.

“Ta đã nói rồi, lão Thương giấu rất sâu, đánh lâu như vậy, một chút cũng không thấy yếu thế.”

“Mấu chốt là át chủ bài của hai bên còn chưa lấy ra.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang phân tích nói.

Ngay vào lúc này, một lao lung pháp tắc chí cao to lớn bỗng nhiên vây khốn Thánh chủ Minh tộc trong chiến trường.

Sau đó ở trong lao lung, bắt đầu luân hồi không ngừng.

Lại có ba món Hồng Mông chí bảo đứng đầu xuất hiện quanh người Thánh chủ tộc Thiên Thương.

Lúc này, tất cả mọi người quan chiến xung quanh đều kinh ngạc.

“Thế mà là ba món Hồng Mông chí bảo đứng đầu loại trấn áp!!” Đang quan chiến, bất kể là Thánh chủ hay là Thần Ma cũng đều kinh ngạc tán thán.

Bên Quốc chủ Thần Ma, ánh mắt của mấy người thực lực đứng đầu nhất bắt đầu trở mơ hồ bất định.

“Trấn!!”

Ba loại pháp tắc chí cao, thêm vào trên lao lung thời gian này này.

“Hồng Mông chí bảo loại thời gian tốt biết bao, nếu như ta không bán, bây giờ đang ở trong tay ta rồi.” Nhìn lao lung do pháp tắc chí cao Thời Gian tạo thành, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang si ngốc nói.

“Lấy một đổi hai, mua bán này ngươi làm không thiệt.”

“Chỉ cần tốn chút thời gian, ngươi có thể có hai món Hồng Mông chí bảo đứng đầu rồi.” Từ Phàm ở bên cạnh an ủi nói.

“Vậy cũng được, hi vọng đến lúc đó lão Từ có thể cho ta một mức giá thực dụng.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang đột nhiên nhìn về phía Từ Phàm nói.

“Ngươi từ chỗ lão Thương kiếm nhiều lời như vậy, vẫn muốn để ta ưu đãi cho ngươi.” Từ Phàm đưa mắt nhìn Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang.

Người chính mình chiếm lợi không để người khác thơm lây là bị ghét nhất.

“Ha ha, ta chỉ thuận miệng nói, lão Từ ngươi đừng tưởng thật.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vội vàng mở miệng nói.

Vừa rồi nhất thời nói thuận miệng nói ra lời trong lòng, dựa theo giá thị trường vùng Hỗn Độn xung quang, nào đến lượt Thánh chủ cần Hồng Mông chí bảo đứng đầu mặc cả.

Thánh chủ tộc Linh Hi có phần hâm mộ nhìn một màn này, tộc bọn họ cất bước muộn, muốn tiền không có tiền, muốn nội tình không có nội tình, chỉ có thể dựa vào tích lũy thời gian từ từ gom góp.

Lúc mọi người ở đây cho rằng cuộc chiến đấu này sẽ trần ai lạc định.

Thánh chủ Minh tộc bị vây trong lao lung thời gian luân hồi thình lình lấy ra một cái lục lạc nhỏ tản ra khí tức khác thường.

“Leng keng!”

Một tiếng vang lanh lảnh khuếch tán ra, không biết truyền đến bao xa.

Đến lúc mọi người còn chưa phản ứng lại, một luồng khí tức to lớn bỗng nhiên từ nơi xa truyền đến.

Một luồng khổng lồ thần niệm toả định tất cả Thánh chủ có mặt.

“Không bình thường, đây là thần thú Hỗn Độn!!”

“Chạy mau!!”

“Tên khốn nạn Thánh chủ Minh tộc này thì ra là có tính toán này!!”

“Muốn tiêu diệt toàn bộ chúng ta tại đây, ai mà ngờ được?”

Lúc mọi người ở đây chuẩn bị thoát đi, một bàn chân lớn thình lình giẫm xuống khu vực cách chúng Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma không xa.

Chỉ thấy trên bầu trời rơi xuống một bàn chân lớn không thể diễn tả, hung hăng đạp xuống cách đó không xa.

Chỉ dẫn nên dao động sóng lớn của vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, suýt chút đả thương những Thánh chủ bản nguyên tương đối yếu kém.

Sau đó, lại một bàn chân lớn giẫm xuống.

Lúc này tất cả Thánh chủ mới nhìn thấy toàn bộ diện mạo của thần thú Hỗn Độn này.

“Đạp Thánh Thần Tượng!!”

“Đây cmn thế mà là thần thú nhị cảnh!”

“Thánh chủ Minh tộc!”

Lần này tất cả Thánh chủ và Quốc chủ, hoàn toàn buông bỏ dục vọng chống cự, liều mạng bỏ chạy về vùng Hỗn Độn.

Cả Thánh chủ tộc Thiên Thương cũng như thế.

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi điên rồi, ta xem đến lúc đó làm sao ngươi kết thúc được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương phất tay triệt tiêu phong ấn của Thánh chủ Minh tộc.

Sau đó cũng nhanh chóng bỏ chạy về vùng Hỗn Độn.

“Grú!!!”

Một tiếng rống to, tất cả Thánh chủ và Quốc chủ giống như trong lòng bị đâm một cây gai, thân thể bắt đầu chấn động mãnh liệt.

Từ Phàm cau mày, nhìn Đạp Thánh Thần Tượng phía sau, trong lòng hô thẳng không khoa học.

Nhưng cảnh tượng trước mắt làm hắn cũng không lo nổi nhiều như vậy, đào mệnh quan trọng nhất.

“Khặc khặc khặc!”

“Muốn trốn, quá muộn rồi.”

Trong nháy mắt này, Thánh chủ Minh tộc trực tiếp thiêu đốt tất cả bản nguyên toàn thân.

Nhân quả, vận mệnh, tất cả đều bị thiêu đốt.

Một lao lung bao quát tất cả Thánh chủ và Thần Ma xuất hiện, khống chế tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma.

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi đây là lấy chết làm đường.”

“Thánh chủ Minh tộc, ngươi xong đời, ngươi thật sự xong đời rồi!!”

Lúc này, Thánh chủ Minh tộc giống như hóa thân thành kẻ địch của Hỗn Độn, dẫn tới căm hận của tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma.

Từ Phàm nhìn lao lung này, lại nhìn về phía Thánh chủ Minh tộc thiêu đốt tất cả ở trung tâm lao lung, sắc mặt có chút phức tạp.

Lúc này, tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma hiếm thấy liên hiệp cùng nhau, phát huy ra lực lượng lớn nhất, muốn đột phá lao lung này rời đi.

Lúc này, Thánh chủ Minh tộc trong lao lung cảm giác còn chưa đã ghiền, trực tiếp lấy ra một món Hồng Mông chí bảo loại thời gian.

Tiêu hao tất cả bản nguyên, thế mà cưỡng ép ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá này triệu hồi ra dòng sông thời gian Hỗn Độn chuyên thuộc về vùng Hỗn Độn bọn họ.

Trong mắt Thánh chủ Minh tộc lóe lên điên cuồng tựa như cực hạn.

“Thánh chủ tộc Thiên Thương, tất cả những điều này ngươi đã tính tới chưa!!”

“Còn có con kiến hôi họ Từ của Nhân tộc kia, ta xem hôm nay ngươi còn có thể trốn hay không.”

Sau đó dòng sông thời gian Hỗn Độn và cả lao lung bị Thánh chủ Minh tộc trói chặt lại với nhau.

Nếu như bàn chân của Đạp Thánh Thần Tượng giẫm xuống, tất cả của tất cả ở nơi này đều phải xong đời.

Lúc này đã có Thánh chủ phát hiện, Thần Tượng kia đã giơ lên chân trước, bước kế tiếp sẽ phải giẫm vào khu vực chỗ bọn họ.

“Lão Thương, ngươi mau nghĩ cách đi!”

“Thứ này chúng ta hợp lực phá không ra!!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nôn nóng nói.

Lúc này tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma đều nhìn về phía Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Đừng nhìn ta, lao lung này ta cũng không có cách nào, át chủ bài của ta là trấn trụ Thánh chủ Minh tộc, chuyển dời nhân quả bản nguyên của hắn đến vùng Hỗn Độn khác.”

“Bây giờ khen ngược, thứ chỉ có thể dùng để cứu mạng.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương cười khổ lấy ra một sợi dây thừng tản ra khí tức Hồng Mông chí bảo đứng đầu.

“Bây giờ làm thế nào, người có biện pháp nào, nói mau.” Quốc chủ Thần Ma tộc Thiên Uyên Thần Ma có phần táo bạo nói.

Một luồng thần niệm cường đại lập tức bao phủ khu vực này, lúc này tâm thần của tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma đều chấn động mãnh liệt.

“Tất cả đều tuẫn táng hết cho ta, tất cả nhân quả bản nguyên của các ngươi đều bị ta lấy qua rồi.”

“Chờ đợi các ngươi chỉ có trở về Hỗn Độn thôi.” Thánh chủ Minh tộc thiêu đốt tất cả nói.

“Mau, mau lấy qua cái lục lạc của Thánh chủ Minh tộc!”

Lúc này Từ Phàm đột nhiên truyền âm cho tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma, gần như trong nháy mắt, một nửa Quốc chủ Thần Ma và một nửa Thánh chủ cùng nhau hành động.

Tất cả đều đốt cháy bản nguyên xông thẳng tóiw Thánh chủ Minh tộc.

Chỉ trong nháy mắt, lục lạc nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Mọi người lấy ra thủy tinh pháp tắc chí cao Thời Gian, chậm lại tốc độ dòng chảy thời gian trong khu vực này!!”

“Người hiểu pháp tắc chí cao Thời Gian đều lên cho ta!”

Sau khi nhận lấy lục lạc, Từ Phàm tiếp tục nói.

Chương 1512: Chỗ đi

Từ Phàm mạnh mẽ chống uy áp thần niệm của Đạp Thánh Thần Tượng, bắt đầu phá giải lục lạc nhỏ trong tay.

Đồng thời một lĩnh vực chậm lại thời gian kề lao lung triển khai.

Lúc này bất kể là Thánh chủ hay là Quốc chủ Thần Ma, hai bên đồng tâm, lấy ra lượng lớn thủy tinh pháp tắc chí cao, toàn bộ đưa vào trong hộ tráo này.

“Đừng uổng phí sức lực nữa, lục lạc này chỉ có thể dùng một lần, các ngươi ngoan ngoãn chịu chết đi!”

“Đến lúc đó, cả vùng Hỗn Độn chính là thiên hạ của Minh tộc ta rồi!!”

“Ta đã bố trí sẵn đường lui, sau khi chết, ta sẽ phục sinh.”

“Mà các ngươi, tất cả đều trở về Hỗn Độn!!” Thánh chủ Minh tộc thiêu đốt tất cả điên cuồng quát.

Lúc này không ai để ý tới Thánh chủ Minh tộc, tất cả đều dùng ánh mắt chờ đợi nhìn Từ Phàm.

Từ Phàm đang nghiên cứu cấu tạo của lục lạc, chợt ngẩng đầu.

“Người nào có thủy tinh pháp tắc chí cao Hỗn Loạn, lấy ra, ta muốn dùng!”

“Chỗ ta có.” Giọng nói của một vị Quốc chủ Thần Ma vang lên.

Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao Hỗn Loạn dài trăm trượng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Sau khi Từ Phàm nhận lấy trực tiếp điều động pháp tắc Hỗn Loạn phía trên, bắt đầu điều chỉnh lục lạc nhỏ này.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao Thời Gian, cho ta một trăm trượng.” Từ Phàm tiếp tục nói.

“Chỗ ta có!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

Từ Phàm nhận lấy thủy tinh pháp tắc chí cao Thời Gian, bắt đầu điều lấy pháp tắc chí cao Thời Gian.

Thế giới vô tự triển khai, bao phủ lục lạc.

Muốn hỏi Từ Phàm tại sao liều mạng, bởi vì, hắn ở trong dòng sông thời gian Hỗn Độn này, phát hiện nhân quả bản nguyên của mình.

Nhân quả bản nguyên vốn bị che giấu rất kỹ, không nghĩ tới đơn giản như vậy bị Thánh chủ Minh tộc kéo ra tới đây.

Nếu không, chết thì chết thôi, nhiều lắm là tổn thất một phân thân.

“Thủy tinh pháp tắc chí cao Vạn Vật.” Từ Phàm lên tiếng lần nữa.

Một khối thủy tinh pháp tắc chí cao Vạn Vật mười trượng xuất hiện.

“Đủ rồi!”

Từ Phàm nhanh chóng lấy đi, rút ra pháp tắc chí cao trong đó, dung nhập vào trong thế giới vô tự.

Lúc này, một món Hồng Mông chí bảo giống hệt lục lạc nhỏ bắt đầu ngưng tụ trong thế giới vô tự.

Không đến một lát sau, lục lạc nhỏ mới xuất hiện trong tay Từ Phàm.

Mà lúc này, chân của Đạp Thánh Thần Tượng đã dẫm vào trong lao lung Thánh chủ Minh tộc xây dựng.

“Leng keng!”

Từ Phàm nhẹ nhàng lay động lục lạc trong tay.

Âm thanh lanh lảnh tức khắc khuếch tán ra.

Trong ánh mắt Đạp Thánh Thần Tượng to lớn như vùng Hỗn Độn xuất hiện một tia nghi ngờ.

Cuối cùng ánh mắt liếc xuống, nhìn thấy các Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma đang cố gắng thoát khỏi lao lung.

Chân voi đang hạ xuống, dừng trên đầu chúng Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma.

Lúc tất cả Thánh chủ và Quốc chủ thở phào, chân voi chợt giẫm xuống, giống như nhìn thấy con kiến vừa ở trên điểm đặt chân, không muốn thay đổi bước chân, trực tiếp bước qua.

Lao lung Thánh chủ Minh tộc xây dựng vỡ nát, sau đó mọi thứ dưới chân voi hóa thành Hỗn Độn.

Trong nháy mắt này, cái gì cũng biến mất.

Mà lúc này, bản thể Từ Phàm đang ở trong Ẩn Linh môn đột nhiên thức tỉnh.

Sau khi tiếp thu xong tất cả ký ức, Từ Phàm lẩm bẩm nói: “Ta thế mà không có chuyện gì?”

Lúc này, Từ Phàm phát hiện dòng sông thời gian Hỗn Độn vốn nên bị giẫm vỡ cũng bình yên vô sự.

Trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, nhân quả của chín Quốc chủ Đại Thần Ma và mười hai Thánh chủ bắt đầu dần hồi phục.

“Lúc Đạp Thánh Thần Tượng dừng chân, thế mà đuổi dòng sông thời gian Hỗn Độn trở lại.”

Từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm tra được tiền căn hậu quả.

Trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, Từ Phàm tìm được nhân quả của Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Thánh chủ Minh tộc đã chết chưa, nếu chưa phải nhổ cỏ tận gốc.” Từ Phàm hỏi.

“Hắn giấu đi rồi, ta có thể cảm giác được hắn vẫn tồn tại.”

“Nhưng trong dòng sông thời gian Hỗn Độn không tìm được nhân quả của hắn.”

“Không nghĩ tới suýt nữa để cho Thánh chủ Minh tộc thành công, lão Từ, cảm ơn ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Lúc này, một bóng dáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Lão Thương, đây là thân thể Thánh chủ ngươi trước tiên chuẩn bị tốt sao?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đây là bản thể của ta, người chiến đấu mới là phân thân, nhưng phân thân của ta có chiến lực mạnh hơn bản thể.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Lúc này lại có mấy bóng dáng xuất hiện bên cạnh Từ Phàm, đều là Thánh chủ của các đại Thánh tộc.

“Tên khốn kiếp Thánh chủ Minh tộc đó, sau khi tìm được phải tiêu diệt hắn.”

“Minh tộc đã không cần thiết tồn tại ở vùng Hỗn Độn này nữa!”

“Bây giờ liên thủ tiêu diệt Minh tộc thì sao, còn có Đệ Nhị Thánh chủ, rất yếu, đánh phát là chết ngay.”

Lúc này, có một Thánh chủ đột nhiên đưa ra một vấn đề.

“Chín Quốc chủ Đại Thần Ma, hình như có năm người là chân thân đi, bây giờ có nên…” Lời này vừa nói ra, tất cả Thánh chủ đều trầm mặc.

“Không cần thiết, bốn Quốc chủ Thần Ma còn lại có quyền điều động chín đế quốc Đại Thần Ma hợp thành một thể, cho dù chúng ta liên thủ, kết cục cũng giống vậy.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Đúng lúc này, từ trong cương vực Minh tộc, bỗng nhiên truyền ra một tiếng lục lạc rất lanh lảnh.

Tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma nghe được âm thanh này, sắc mặt đột ngột thay đổi.

Lúc này, sắc mặt Từ Phàm trở nên khó coi.

Các Thánh chủ phản ứng lại, lại nhìn qua Từ Phàm.

“Loại âm thanh này là dẫn Đạp Thánh Thần Tượng đó tới đây, không đảo ngược được.”

“Cho dù chế tạo lục lạc giống vậy, Đạp Thánh Thần Tượng cũng sẽ giẫm nát vùng Hỗn Độn khi đi qua.” Từ Phàm giải thích nói.

“Thật ác độc, đều đã nghĩ đến cả đường lui!”

“Đi, cho dù Hỗn Độn vỡ nát, cũng phải diệt Minh tộc trước!!”

“Không tìm được Thánh chủ Minh tộc, vậy thì ngược chết Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc.”

Lúc các Thánh chủ nói chuyện, một tiếng vang chấn động yếu ớt vang khắp vùng Hỗn Độn.

Sắc mặt tất cả Thánh chủ trở nên càng thêm khó coi, bọn họ biết, đây là dao động từ chỗ rất xa truyền tới.

Lấy tốc độ của Đạp Thánh Thần Tượng, thời gian để lại cho bọn họ không nhiều lắm.

“Trước tiên tiêu diệt Minh tộc, cùng lắm thì mang cả tộc đến trên lưng Thần Tượng.” Có Thánh chủ cắn răng nói.

“Nhìn tình huống rồi nói sau đi, đây chỉ là con đường cuối cùng!” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

Lúc này trong cương vực Minh tộc, bốn Quốc chủ Đại Thần Ma đang tàn sát bừa bãi, phẫn nộ cực hạn tiêu diệt từng đại thế giới của Minh tộc.

Cuối cùng, lại có Thánh chủ gia nhập vào trong đó.

Một bóng dáng to lớn xuất hiện trong cương vực Minh tộc.

“Muốn chết cùng chết, Minh tộc không tồn tại, vùng Hỗn Độn này cũng không nên tồn tại nữa!!” Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc điên cuồng rống to nói.

Sau đó lập tức dẫn tới vây công của các Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma.

Dưới xuất thủ toàn lực của tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma, Đệ Nhị Thánh chủ Minh tộc gần như ngay cả đợt đầu cũng không đỡ nổi, liền bị mẫn diệt.

Nhân quả bản nguyên trên dòng sông thời gian Hỗn Độn cũng theo đó bị xoá đi.

Lúc này, tất cả đại thế giới trong cả cương vực Minh tộc đều đã biến thành phế tích.

Nhưng tất cả Thánh chủ còn chưa hết giận, sau đó diệt sạch tất cả chủng tộc có quan hệ với Minh tộc.

Lúc này, cảm giác chấn động trong toàn bộ vùng Hỗn Độn càng lúc càng mãnh liệt.

Lúc này, tất cả Thánh chủ và Quốc chủ Thần Ma nhìn nhau.

“Đấu vô số kỷ nguyên, cuối cùng không nghĩ lại là loại kết quả này.” Thánh chủ tộc Thiên Thương thở dài nói.

“Trên lưng Đạp Thánh Thần Tượng cõng một thế giới còn lớn hơn vùng Hỗn Độn, nếu như không có chỗ đi, nơi đó là một lựa chọn rất không tệ.”

Chương 1513: Ly biệt

“Lại đấu tiếp cũng không thú vị, tất cả đế quốc Thần Ma bọn ta chuẩn bị chuyển đến đại thế giới trên lưng Thần Tượng, nếu như có thể, ta nghĩ chúng ta có thể liên thủ.” Quốc chủ Đế quốc Chúng Tinh Thần Ma nói.

“Có thể.” Thánh chủ tộc Thiên Thương gật đầu nói.

Theo âm thanh chấn động càng lúc càng gần, dòng sông thời gian Hỗn Độn của toàn bộ vùng Hỗn Độn bắt đầu tan rã.

Lúc này, Luân Hồi đại thế giới Nhân tộc, dễ như trở bàn tay lấy được nhân quả bản nguyên của tất cả Nhân tộc.

“Lão Từ, ngươi có tính toán gì không, nếu không cùng đi đại thế giới trên lưng Thần Tượng, thế nào?” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang mời gọi.

“Không cần, ta đã tìm được một vùng Hỗn Độn hoàn toàn do Nhân tộc thống trị, ta chuẩn bị mang Tam Thiên giới Nhân tộc đến đó.”

Nói đến đây, Từ Phàm nhẹ nhấc tay, một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu xuất hiện.

“Lão Thương, Hồng Mông chí bảo đứng đầu này gần như đã luyện thành, ngươi để trong Hỗn Độn Thánh hồn, sau khi uẩn dưỡng mười vạn năm là có thể chính thức thành hình.”

Sau đó lại là một món Hồng Mông chí bảo bán thành phẩm.

“Linh Hi Thánh chủ, món này có lẽ cần ngươi uẩn dưỡng mấy trăm vạn năm.”

Đây là Hồng Mông chí bảo đứng đầu trước đây ba Thánh tộc bọn họ ủy thác Từ Phàm luyện chế.

Ba vị Thánh chủ nhìn nhau, sau đó thu lại.

Lúc này, đã có thể xuyên qua nơi giáp ranh vùng Hỗn Độn, vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa thấy được Đạp Thánh Thần Tượng kia.

“Lão Thương, chỗ Thánh chủ Minh tộc ngươi có manh mối gì không, nếu như có, có thể đi vùng Hỗn Độn Đạo tìm ta.” Từ Phàm nói, chia sẻ vị trí cho Thánh chủ tộc Thiên Thương.

“Trong lòng ta có chút suy đoán, nhưng còn chưa có chứng thực, đợi sau khi có tin tức chính xác, ta sẽ nghĩ cách nói cho ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương gật đầu nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu.

Lúc đang chuẩn bị trở về, Thánh chủ tộc Thiên Thương lại gọi Từ Phàm lại.

“Lão Từ, nếu như sau này ngươi trở thành cường giả đệ nhị cảnh, có thể đến đại thế giới Đạp Thánh Thần Tượng gặp ta được không, ta có chuyện muốn cầu ngươi.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Được.” Từ Phàm gật đầu, sau đó cáo biệt với các Thánh chủ khác.

Lúc này xung quanh Tam Thiên giới xoay quanh ba mươi sáu viên đại tinh thần với đủ loại hình thái.

Mà Tam Thiên giới sau khi bởi vì cấp tốc dung hợp với tất cả đại thế giới Nhân tộc, hình thể lớn hơn gần một lần so với trước đó.

“Chủ nhân, tất cả Nhân tộc đều đã vào vị trí, Tam Thiên giới tùy thời có thể lên đường.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Trước tiên chuyển dời đến bên ngoài vùng Hỗn Độn, cùng nhau thưởng thức cảnh tượng vùng Hỗn Độn vỡ vụn.” Vẻ mặt Từ Phàm có phần phức tạp.

“Tuân lệnh.”

Một Truyền Tống trận to lớn bao trùm Tam Thiên giới, sau đó trực tiếp truyền tống đến khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bên ngoài vùng Hỗn Độn.

Một cự tượng khổng lồ không nhanh không chậm đi về phía vùng Hỗn Độn.

Tất cả cường giả Nhân tộc đều da đầu tê dại thấy được một màn này.

Trong nhận thức của bọn họ, Hồng Mông Thánh Quy đã là tồn tại cường đại nhất, không nghĩ tới ở đây, thế mà thấy được một con thần thú càng cường đại hơn.

Lúc này, tất cả những người ở vùng Hỗn Độn Đạo nơi xa đều truyền tống trở về.

“Sư phụ, thần thú Hỗn Độn cường đại như thế, làm sao mới có thể chiến thắng nó?” Từ Cương nhìn Đạp Thánh Thần Tượng cách vùng Hỗn Độn càng lúc càng gần, sắc mặt hơi xấu đi.

“Vi sư cũng không biết, phỏng chừng sau khi trở thành cường giả Thánh chủ đệ nhị cảnh mới có thể.” Từ Phàm hờ hững nói.

Lúc này, Đạp Thánh Thần Tượng đã đi tới trước mặt vùng Hỗn Độn.

Chân voi kia chỉ nhẹ nhàng bước về trước một bước, cả vùng Hỗn Độn tựa như cùng một mảnh thuỷ tinh vỡ vụn.

Theo Đạp Thánh Thần Tượng đi tới, toàn bộ vùng Hỗn Độn biến thành phế tích.

Sau khi đạp vỡ vùng Hỗn Độn, Đạp Thánh Thần Tượng lộ ra biểu cảm nghi hoặc, sau đó nhìn phế tích dưới chân mình.

Trong ánh mắt lộ ra vẻ suy tư, giống như bản thân gây họa muốn bổ cứu một phen.

Nhưng Đạp Thánh Thần Tượng nhìn vùng Hỗn Độn vỡ đến không thể vỡ nữa.

Lặng lẽ giơ lên một chân voi đột ngột đạp mạnh xuống, phế tích cả vùng Hỗn Độn hóa thành hư vô.

Mà lúc này, từng đại thế giới xuất hiện trên lưng Thần Tượng.

Đế quốc Thần Ma chín hợp một, rơi vào trên lưng Thần Tượng.

“Ngoài chín đế quốc Đại Thần Ma và chủng tộc trong giới có Thánh chủ ra, những thứ khác, tất cả đều bị diệt.” Lý Tinh Từ nhìn vùng Hỗn Độn hóa thành hư vô, không nhịn được rùng mình.

“Đối với Đạp Thánh Thần Tượng này mà nói, đạp vỡ vùng Hỗn Độn này, tương đương với đạp nát một ổ kiến ổ, ngoài người lớn nhà nó sẽ trách nó nghịch ngợm ra, những chuyện khác đều không có.” Từ Phàm nói xong quay đầu lại nhìn về phía cả Tam Thiên giới.

“Con đường sau này của mạch Nhân tộc chúng ta, còn phải đi rất xa, rất xa, cho dù có Nhân tộc trở thành Thánh chủ, đó chỉ là một khởi đầu mới.” Từ Phàm có phần cảm xúc nói.

Đạp Thánh Thần Tượng nơi xa, sau khi mơ màng một hồi, bèn thay đổi phương hướng đi về phía khu vực khác.

Khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa xung quanh vẫn đang chấn động, chỉ là bên này thiếu đi một vùng Hỗn Độn mà thôi.

“Bồ Đào, thúc đẩy Tam Thiên giới, mục tiêu, vùng Hỗn Độn Đạo.”

“Dọc đường phát hiện vùng Hỗn Độn tài nguyên phong phú, thì ngừng một lát.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh.”

Ba mươi sáu viên đại tinh thần bắt đầu tản ra ánh sáng chói mắt, chậm rãi thôi động Tam Thiên giới đi về nơi đích.

“Sư phụ, tới vùng Hỗn Độn Đạo cần bao nhiêu năm?” Vương Hướng Trì hỏi.

Tất cả mọi người ở đây đều nhìn về phía Từ Phàm.

“Dựa theo tốc độ bây giờ tính toán, cần tám mươi sáu vạn kỷ nguyên.” Từ Phàm chậm rãi nói.

“Tám mươi sáu vạn kỷ nguyên!!” Tất cả mọi người kinh hãi, Nhân tộc quật khởi mới được bao lâu.

“Từ từ đi, dù sao vẫn nên có một phương hướng.” Từ Phàm thong thả nói, nhìn về phía vùng Hỗn Độn Đạo, ánh mắt thâm trầm khác thường.

Lúc này Tam Thiên giới đã bắt đầu từ từ gia tốc, cường giả Nhân tộc cũng trở về trong Tam Thiên giới.

tTrong Luân Hồi đại thế giới Nhân tộc ở tầng dưới cùng Tam Thiên giới, Từ Phàm và Lý Tinh Từ nhìn tất cả nhân quả bản nguyên của Nhân tộc.

“Sư phụ, ngươi từng tnói, quê nhà ngươi ở nơi rất xa, tại sao không nhân cơ hội lần này trực tiếp đi vùng Hỗn Độn quê nhà?” Lý Tinh Từ hỏi.

“Còn chưa tìm được phương hướng, mấu chốt là vượt qua khoảng cách xa như thế, thực lực của bản thân cũng không đủ.”

Từ Phàm nhìn nhân quả bản nguyên của mình, bỗng nhiên nhức đầu.

Nếu như nhân quả bản nguyên không có ở vùng Hỗn Độn, muốn trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn rất phiền phức.

Vùng Hỗn Độn mặc dù nhiều, nhưng cũng không thể tùy tiện tìm một nơi để đặt nhân quả bản nguyên của chính mình.

“Sư phụ, ngươi đang vì tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân buồn phiền sao?”

“Ngươi có thể trực tiếp mang nhân quả bản nguyên truyền tống đến vùng Hỗn Độn Đạo, ở đó tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Lý Tinh Từ nói.

“Đây chỉ là hạ sách, vi sư đang suy nghĩ phương pháp tốt hơn.” Từ Phàm nhẹ nhàng vẫy tay, nhân quả bản nguyên thuộc về hắn hóa thành lưu tinh bay về phía hắn, sau đó tiến vào trong ấn đường.

“Vi sư cần thôi diễn một phen.” Từ Phàm nói xong bèn tiêu tán không thấy.

Trong tiểu viện, Trương Vi Vân vẻ mặt tưởng niệm nhìn Từ Phàm.

“Phu quân, ta vừa chạm đến cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, không nghĩ tới cả vùng Hỗn Độn đều biến mất rồi.”

“Bên đó xảy ra chuyện gì vậy?” Trương Vi Vân hơi sửng sốt.

Chương 1514: Thi thể

“Bởi vì một kẻ ngốc thiết cục không thành công, trực tiếp xốc nhà.” Từ Phàm có chút đau trứng nói.

Dựa theo thôi diễn của hắn, nếu như khi đó hắn không tới xem náo nhiệt, thật sự có khả năng để Thánh chủ Minh tộc thành công.

“Cái lục lạc đó, rốt cuộc là tồn tại cấp bậc gì luyện chế.” Trong lòng Từ Phàm lặng lẽ nói.

“Phu quân, vậy sau này chúng ta phải lưu lạc trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này sao?” Trương Vi Vân hỏi.

“Gần như là vậy, chẳng qua chỉ cần ở trong Tam Thiên giới thì không có khác biệt quá lớn.” Từ Phàm cười.

Không gian dưới lòng đất, Từ Phàm nhìn thấy số một, số hai đang tán gẫu rôm rả.

“Không nghĩ tới kiếp sống nằm vùng của ta thế mà sẽ lấy phương thức này kết thúc, ta bao nhiêu bố trí, cứ mặc nước cuốn trôi như vậy.” Phân thân số một cảm khái nói.

“Chỗ số một đáng tiếc nhất là không cho ngươi thấy được hình ảnh tất cả bố cục của hắn bộc phát.” Phân thân số hai ở bên cạnh cười nói.

“Không sao, bây giờ Tam Thiên giới bắt đầu đi về vùng Hỗn Độn Đạo, bên này lại không nhiệm vụ luyện khí nào quá mức khẩn cấp.”

“Thế nên ta quyết định cho các ngươi nghỉ phép, một ngàn trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao, năm ngàn vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, cho các ngươi nghỉ phép dài ngày, cho các ngươi ở bên vùng Hỗn Độn Đạo thoả sức chơi.” Từ Phàm cười nói.

Nghe thấy lời của Từ Phàm, số một, số hai dùng ánh mắt nhìn quỷ nhìn Từ Phàm.

“Ngươi sẽ không bị hệ thống đoạt xá đấy chứ?” Phân thân số một cảnh giác nhìn Từ Phàm, ngờ vực hỏi.

“Đừng nói như vậy, lúc bản thể phát hiện lương tâm cũng có, chỉ là không nhiều lắm thôi.” Phân thân số hai ở bên cạnh nói.

Từ Phàm vung tay lên, một món linh bảo không gian quăng vào trong tay phân thân số hai, bên trong chưa thuỷ tinh pháp tắc chí cao và thủy tinh Hồng Mông Tử khí vừa nói.

“Trong khoảng thời gian này các ngươi đều cực khổ, thế nên cho các ngươi nghỉ phép dài ngày.”

“Ngoài ra, các ngươi lại nghĩ biện pháp ở bên đó đứng vững bước chân cho ta, vì có thể làm Tam Thiên giới đến vùng Hỗn Độn Đạo nhanh hơn, các ngươi còn phải ở bên đógiúp ta.” Từ Phàm nói.

“Vậy ngươi cho bọn ta nghỉ phép bao lâu?”

Phân thân số một nhìn linh bảo không gian trong tay số hai, có phần hối hận.

“Trước tiên một ngàn năm đã, thời gian này các ngươi nên chơi gì thì chơi hết đi, tiếp sau đó lại làm việc.” Từ Phàm khẽ mỉm cười.

Nháy mắt cả không gian dưới lòng đất xuất hiện một tấm tinh đồ lớn.

Trên tinh đồ có một điểm lập lòe phát sáng, sau đó trên vị trí điểm này hóa thành một tinh môn.

“Đi đi.” Từ Phàm phất tay nói.

“Bản thể, đủ loại trước kia ngươi áp bức ta, xóa bỏ tại đây!” Phân thân số hai nói, mang theo phân thân số một tiến vào trong tinh môn.

Trên Sinh Cơ tinh thần, cạnh hồ Sinh Mệnh Vương Vũ Luân câu cá hàng ngày.

Một đám tiểu hài đang ở bên đó vui vẻ chơi đùa.

“Từ bá bá…”

Sau khi thấy Từ Phàm tới đây, một đám tiểu hài chạy tới bên này.

Vương Vũ Luân đang câu cá ngẩng đầu nhìn về phía Từ Phàm, giống như đang nói, lợi hại không, mấy đứa này đều là con ta.

Nhìn tiểu hài vây quanh bên người, Từ Phàm tiện tay ôm lấy tiểu cô nương đáng yêu nhất.

Trong tay nhiều ra mấy món Huyền Hoàng chí bảo, chia cho mỗi đứa một món.

“Ngươi tên gì nè?”

“Từ bá bá, ta tên Vương Y Y, mẹ ta tên là Tiểu Thanh.” Tiểu nữ hài ánh mắt cực kỳ đáng yêu nói.

“Ta nói làm sao trong cơ thể ngươi có một luồng kiếm ý Hỗn Độn đang dựng dục.”

Từ Phàm nói, trong tay nhiều ra một thanh kiếm nhỏ nhắn, vừa lúc có thể để tiểu nữ hài nắm được.

“Tặng ngươi, sau này tu luyện cho tốt, tranh thủ trở nên lợi hại hơn nương ngươi.” Từ Phàm nhẹ nhàng đặt tiểu nữ hài xuống.

“Không, ta muốn lợi hại giống như Từ bá bá cơ.” Tiểu nữ hài giơ lên đoản kiếm trong tay, nãi thanh nãi khí hô lên.

“Đúng vậy, sau này bọn ta cũng muốn lợi hại giống như Từ bá bá!” Những tiểu hài khác cũng theo đó hô lên.

“Tốt, vậy các ngươi phải cố lên!”

Sau khi Từ Phàm ứng phó xong một đám tiểu hài tử, ngồi xuống bên cạnh Vương Vũ Luân.

“Sao lại nhiều thêm một đám, bởi vì chân ái sao?” Từ Phàm cười trêu ghẹo.

“Không phải, lần đó có hồng nhan tri kỷ chưa sinh, thấy nhiều năm như vậy, thật ra thì có một hài tử rất tốt, cho nên tổ chức thành đoàn thể kéo ta qua.” Vương Vũ Luân ung dung nói.

“Ngươi…” Trong nhất thời Từ Phàm cũng không biết hình dung thế nào.

Thiên ngôn vạn ngữ, cuối cùng đều quy thành ba chữ.

“Thật ngựa giống!”

Vương Vũ Luân quay đầu nhìn về phía Từ Phàm, lộ ra một nụ cười không thể phát hiện.

“Từ đại ca đây là hâm mộ rồi?”

“Cũng có chút ít.”

“Ta tới đây là muốn hỏi ngươi, có muốn mang theo những hồng nhan tri kỷ của ngươi đi vùng Hỗn Độn Đạo trước không?”

“Chỉ ở Tam Thiên giới, cũng không thú vị lắm.” Từ Phàm nói.

Bây giờ mặc dù Tam Thiên giới đã mở rộng mấy lần, đối với những tồn tại cấp Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân mà nói, đã xem như đủ rồi.

Nhưng hướng lên, đối với Hỗn Độn Thánh Nhân, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mà nói, lại có vẻ hơi nhỏ.

Vây trong không gian này, thời gian dài dễ ảnh hưởng đạo tâm.

Đúng lúc này, dây câu đột nhiên căng chặt, Vương Vũ Luân ngồi ổn trên chỗ câu cá, không chút hoang mang thu cần.

Một thi thể đầu người thân ngựa bị câu lên.

Mặc dù đã chết, nhưng thân thể tản ra uy áp to lớn, khiến cho cả Sinh Cơ tinh thần cũng bắt đầu vặn vẹo.

“Thi thể cấp Thánh chủ?” Từ Phàm nhìn hai vòng mới chậm rãi nói.

Vương Vũ Luân bên cạnh cũng sửng sốt.

“Đây là lần đầu ta câu lên thi thể, thật không may mắn.” Vương Vũ Luân khẽ cau mày.

Từ Phàm thăm dò thi thể Thánh chủ này, kết quả ngoài y phục mặc trên người ra, không có bất kỳ tồn tại nào khác.

“Từ đại ca, thi thể này hữu dụng không!” Vương Vũ Luân hỏi.

“Đương nhiên là hữu dụng, nhưng bây giờ ta tò mò, hắn làm sao chết, vậy mà trong nháy mắt bị mẫn diệt tất cả tồn tại, chỉ để lại thân thể.”

Một luồng linh quang rơi vào trên thi thể đầu người thân ngựa, bắt đầu tỉ mỉ dò xét.

“Đây là một thi thể cụ ở trạng thái đỉnh phong của bản thân, quá quỷ dị.”

“Chẳng qua tác dụng quả thật cực kỳ lớn, cái khác không nói, chỉ trấn ở Tam Thập Lục Chu Thiên Tinh Thần đại trận làm hạch tâm nguồn năng lượng, là có thể làm cho tốc độ của Tam Thiên giới tăng lên vạn lần.” Từ Phàm nhìn thi thể Thánh chủ này nói.

“Cho Tinh Từ, có thể làm hắn trở thành thủ hạ của Tinh Từ không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Khống chế không được, cho dù luyện chế thành con rối, cũng chỉ có thể phát huy ra thực lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm nói.

“Thực lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân còn chưa đủ sao? Một trăm năm làm nguồn nhiên liệu, vừa làm con rối của lão Nhị.”

Nghe được lời này, Từ Phàm sửng sốt, sau đó nở nụ cười.

“Cho Tinh Từ để hắn từ từ nghiên cứu đi.” Từ Phàm nói, bèn gọi Lý Tinh Từ qua.

“Đây là một thi thể cấp Thánh chủ Vương trưởng lão câu lên, ngươi lấy về nghiên cứu, xem thử có thể làm thành con rối hay không.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Sau khi Lý Tinh Từ nói xong lại chuyển qua Vương Vũ Luân.

“Cảm tạ Vương trưởng lão.”

Nghe được lời cảm tạ của lão Nhị nhà mình, trong lòng Vương Vũ Luân ngọt ngào giống như được tưới một xe mật ong.

“Đều là người một nhà, không cần khách khí như thế.” Vương Vũ Luân cười nói.

Sau đó Lý Tinh Từ thu lại thi thể Thánh chủ kia rồi rời đi.

“Từ đại ca ngươi xem, ta nói người một nhà, lão Nhị không phản đối.”

Chương 1515: Thay đổi

“Trong tôn chỉ của Ẩn Linh môn chúng ta có một điều chính là tông môn là nhà ta.”

“Cùng một tông môn thì là người một nhà, lời này của ngươi nói không có khuyết điểm.” Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt cười nói.

Hắn biết, hiện tại tiếc nuối duy nhất trong lòng huynh đệ tốt của mình đó là Lý Tinh Từ từ trước đến nay chưa từng kêu hắn một tiếng cha.

“Người một nhà chính là người một nhà.” Vương Vũ Luân bĩu môi nói.

Khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, Tam Thiên giới to lớn mang theo ba mươi sáu đại tinh thần, ở trong biển vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa dốc hết tốc độ tiến lên.

Đúng lúc này, đột nhiên có một luồng lực lượng thần kỳ, biến thành xiềng xích nối liền ba mươi sáu đại tinh thần.

Sau đó vô cùng vô tận năng lượng, thông qua những sợi xiềng xích này chuyển vận đến trên ba mươi sáu tinh thần.

Trong nháy mắt này, tất cả sinh linh trong Tam Thiên giới đều cảm nhận được một loại cảm giác khẽ đẩy lưng.

Mà Tam Thiên giới cũng tức khắc như từ xe ba bánh hóa thân thành xe thể thao.

Tốc độ tăng lên gấp trăm lần, hơn nữa còn đang liên tục gia tốc.

Tầng dưới cùng nhất Luân Hồi đại thế giới, thi thể cấp Thánh chủ được trưng bày tại đây, quanh thân bọc lên một trăm linh tám tầng pháp trận.

Mỗi tầng pháp trận đều đang hấp thu năng lượng thi thể Thánh chủ phát ra.

Từ Phàm ở trên Sinh Cơ tinh thần, yên lặng quan sát Tam Thiên giới đang gia tốc, mà Vương Vũ Luân thì tiếp tục ở bên cạnh câu cá.

Cảm nhận tốc độ nhanh như chớp, Vương Vũ Luân đang câu cá có phần không nhịn được hỏi:”Từ đại ca, tốc độ này không sao đấy chứ?”

“Ngươi cũng quá xem thường Tam Thiên giới, tiếp tục gia tốc thêm trăm năm cũng không sao.”

“Vừa rồi ta chỉ là đang quan sát cực hạn của Tam Thiên giới nằm đâu, xem xem có cần cường hóa hay không.”

Trong lúc Từ Phàm nói chuyện, cần câu trong tay Vương Vũ Luân lại tiếp tục căng chặt.

Không lâu sau, lại một thi thể cấp Thánh chủ được câu được ra, tình huống vẫn không khác mấy thi thể đầu tiên.

“Kỳ lạ, xảy ra chuyện quỷ dị gì đây?” Từ Phàm nhìn thi thể dị tộc tương tự hình người này.

Sáu chân bốn tay, có cổ mặt hổ, dáng vẻ ở trong mắt Từ Phàm đặc biệt dị thường.

Một luồng linh quang bao phủ thi thể Thánh chủ tương tự hình người này, nhìn như tỉ mỉ dò xét.

Kết quả sau khi dò xét một phen cái gì cũng không có.

“Vũ Luân, lưỡi câu của ngươi hình như đã vào một nơi có đại nhân quả.”

“Không bị phát hiện còn tốt, một khi bị phát hiện, nói không chừng có thể chọc tới tồn tại loại cấp bậc như Đạp Thánh Thần Tượng.” Vẻ mặt Từ Phàm nghiêm túc nói.

“Câu cũng câu lên rồi, cũng không thể trả về, Từ đại ca ngươi cứ yên tâm dùng đi, ta vẫn tin tưởng pháp tắc chí cao ta nắm giữ.” Vương Vũ Luân cười nói.

“Vậy được, nguồn năng lượng của thi thể đầu dùng để gia tốc, thi thể thứ hai này dùng để cường hóa toàn bộ Tam Thiên giới vậy.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Bồ Đào, dựa vào thi thể Thánh chủ này, thôi diễn lấy đây làm hạch tâm, cường hóa toàn bộ Tam Thiên giới.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một Truyền Tống trận bao phủ lấy thi thể cấp Thánh chủ này, truyền tống rời đi.

“Từ đại ca, ngươi nói nếu ta lại câu ra thi thể cấp Thánh chủ, dùng như thế nào?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Chuyện này còn khó mà nói, diện mạo thuận mắt thì ta luyện chế cho ngươi một thế thân chiến đấu, đến lúc đó lại phối hợp với này bộ Hồng Mông chí bảo chủ khống này, phát huy ra một nửa thực lực cấp Thánh chủ hẳn là không thành vấn đề.” Từ Phàm sờ cằm một hồi nói.

“Ta cảm giác lúc sau còn có thể câu lên, Từ đại ca ngươi chờ.”

Vừa nghe được lời của Từ Phàm, Vương Vũ Luân hào hứng bừng bừng lại bắt đầu đại nghiệp câu cá.

Trong một đại thế giới quan trọng nhất tại Tam Thiên giới, Từ Phàm nhìn đại trận Bồ Đào vì thi thể kia vẽ ra.

“Bồ Đào, ngươi dùng phân thân thay thế thiên đạo Tam Thiên giới.” Từ Phàm trầm mặc một hồi nói.

“Chủ nhân, vậy thiên đạo vốn dĩ thì sao?” Nghe thấy lời của Từ Phàm, Bồ Đào cũng sửng sốt một thoáng.

“Phong ấn trước, chờ đến sau khi Tam Thiên giới ổn định lại thả ra.”

“Trong Tam Thiên giới có hai thi thể cấp Thánh chủ.”

“Bất kể ý chí thiên đạo bị ngươi thuần phục bao nhiêu lần, hắn cũng sẽ có ý nghĩ.”

“Hắn muốn làm người nắm giữ chứ không phải người bị nắm giữ.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, thi thể cấp Thánh chủ trong đại trận thế mà mở mắt, dùng ánh mắt mang ý thần phục, nhìn về phía Từ Phàm.

“Nhìn thấy không, đây chính là không ở trong nắm giữ.” Từ Phàm dửng dưng nói.

Chỉ trong chớp mắt, ánh mắt trong mắt thi thể cấp Thánh chủ tan biến, lại biến thành dáng vẻ ban đầu.

Sau đó không lâu, một âm thanh yếu ớt vang lên.

“Bái kiến chủ nhân.”

“Thích ứng Tam Thiên giới cho tốt, đến lúc đó có cơ hội nói không chừng có thể để ngươi diễn biến một vùng Hỗn Độn.” Từ Phàm chậm rãi nói.

Vùng Hỗn Độn Đạo.

Số một và số hai ở trong một đám tiên nữ oanh oanh yến yến, đang lấy một tư thế thoải mái nhất xem biểu diễn trên vũ đài.

Chỉ thấy mười một nữ tử tuyệt sắc cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang vũ mị vì hai người nhảy một điệu.

“Không tệ không tệ, điệu múa toàn bộ đều do tiên nữ Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh tạo thành đúng là không tệ.”

“Một động tác, một ánh mắt, là có thể làm cho người ta hồi lâu không thể quên.” Phân thân số hai tán thưởng nói, sau đó cọ lưng về phía sau, sau khi chạm đến vị trí mềm mại thoải mái nhất, cả người lại lấy tư thế kỳ quái liệt xuống.

“Đó là đương nhiên, tất cả những người này đều là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tinh thông vũ nghệ, có thể múa không tốt sao?”

“Cũng không biết những tiểu tỷ tỷ này có thể qua đây tiếp chúng ta không?” Phân thân số một cười nói.

“Quý khách, giá của các tỷ tỷ kia không giống với bọn ta, dùng đều là thủy tinh pháp tắc chí cao.” Một tiên nữ đang bóp vai cho phân thân số một nói.

“Này có cái gì, kêu qua cùng nhau chơi đùa đi.” Phân thân số hai rất không để bụng nói.

“Được.”

Không quá lâu sau, mười một nữ tử tuyệt sắc Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh, liền tới bên cạnh số một, số hai.

Trong nhất thời, nơi này dường như trở thành nơi vui vẻ nhất cả vùng Hỗn Độn.

Mà lúc này trong thế giới chủ, các loại nơi tiêu khiển, cũng nhận được tin tức của hai vị hào khách này.

Nói là có hai vị hào khách không thiếu tiền từ vùng Hỗn Độn khác tới, ở xung quanh chỗ này vung tiền.

Gần như là cô nương nào đắt, cô nương nào tốt, gần như tất cả đều chọn một lần.

Còn có mỹ thực, phải là từ Thánh Thực Tiên lâu, nghe nói ăn mỹ thực khác cổ họng không thoải mái.

Phân thân số nửa tê liệt giơ lên rượu trong tay.

“Số hai, một chén này chúng ta nhất định phải kính bản thể, không có hắn chúng ta nào có được cuộc sống vui vẻ này.”

Phân thân số một bị đút thánh tửu hơi nhiều, trong lời nói mang một ít men say.

“Đây không giống như ngươi trước kia, trước kia ngươi nhất định sẽ nói lao động có được.” Phân thân số hai cười nói.

“Không giống, lúc vui vẻ tự nhiên phải ca ngợi bản thể.”

“Bây giờ, đang là thời gian vui vẻ.”

Lúc này cô nương trong cả tiểu thế giới đã đến trên trăm người.

Đúng lúc này, phân thân số hai đột nhiên ý thức được gì đó, thế nên hỏi: “Bồ Đào, hành động của bọn ta sẽ truyền hết về cho bản thể sao?”

“Sẽ, nhưng đây là thời gian nghỉ phép thuộc về các ngươi, chủ nhân sẽ không can dự.”

Chương 1516: Hạt giống

Tam Thiên giới, bởi vì hai thi thể của cường giả cấp Thánh chủ.

Tốc độ của toàn bộ Tam Thiên giới nhanh lên gấp mấy vạn lần.

Lúc này Từ Phàm ngồi xếp bằng bên ngoài Tam Thiên giới, tinh tế nhìn vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa tuôn trào bên ngoài.

“Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, nếu không có vùng Hỗn Độn, không còn cái để dựa vào nữa.”

Một luồng kim quang từ trong mắt Từ Phàm hiện lên.

Sau khi vùng Hỗn Độn vỡ vụn, hắn tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có hai loại phương án.

Loại thứ nhất chính là lấy Tam Thiên giới làm hạch tâm, tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Nhưng sau đó, Tam Thiên giới và Nhân tộc trong đó có lẽ không thể trực thuộc trong bất cứ vùng Hỗn Độn nào.

Cũng chính là nhân quả bản nguyên Nhân tộc mạch này của hắn, cũng chỉ có thể nắm giữ trong tay Từ Phàm.

Mà loại phương án thứ hai, thì là gửi vào trong thế giới hư cấu hắn sáng tạo.

Lấy lực lượng chí cao mở một giới mới, giống như Vạn Duy Thánh giới, bất kể ở nơi nào, chỉ cần có bằng chứng tùy thời có thể tiến vào.

“Mở một giới mới có thể tùy thời kết nối, chuyện này thật đúng là không dễ làm.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Phương án có áp dụng cụ thể nữa, Từ Phàm rơi vào bình cảnh.

“Trước tiên Vạn Duy thánh giới một chuyến thôi, xem thử có thu hoạch hay không.” Từ Phàm nói, trong tay nhiều ra một tấm lệnh bài.

Sau đó thần niệm của Từ Phàm, không biết vượt qua bao xa tiến vào trong một thế giới thần kỳ.

Phía trên là núi cao, phía dưới là cánh đồng màu lục thành vùng.

Bình nguyên mênh mông bát ngát làm cho tâm thần người ta trống trải.

Từ Phàm nhìn thôn trang tản ra khói bếp mịt mù nơi xa, vẻ mặt hơi nghi hoặc.

“Đây là một thế giới phàm nhân?” Cảm nhận lực lượng trong cơ thể bản thân, Từ Phàm nói.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên nghe được một tiếng gào rú.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ba con cự lang lớn như con bò, dùng nước miếng nhìn Từ Phàm.

“Thân thể phàm nhân, thật đúng là không dễ làm.” Từ Phàm nhìn xung quanh hờ hững nói.

Ngay lúc này, ba con cự lang tựa như mất đi kiên nhẫn, tất cả đều lao về phía Từ Phàm.

Nhẹ nhàng buông tay, trong lúc mượn lực đánh lực, tam con cự lang, tru lên nằm dưới chân Từ Phàm.

Hơi dùng lực, Từ Phàm đã kết thúc tội ác của ba con cự lang khi còn sống.

“Để ta xem, thế giới này rốt cuộc tạo thành thế nào.”

Từ Phàm làm một thanh thạch đao, nhẹ nhàng rạch bụng cự lang, bắt đầu giải phẫu.

Sau đó Từ Phàm lại quan sát tảng đá, cây cối, còn có các loại linh thảo dược nơi này.

Cứ như vậy Từ Phàm một đường đi một đường nhìn đi tới thôn trang nhỏ.

Dị tộc ở thôn trang nhỏ thấy Từ Phàm, biểu hiện của bọn họ đều rất hiếm lạ, nhưng chỉ đứng xa xa nhìn, không tiến lên hỏi thăm.

Vào lúc này, một vị dị tộc cao gần một trượng, đi tới bên cạnh Từ Phàm.

Ném ra ba miếng thạch tệ, nói một vài lời Từ Phàm nghe không hiểu.

Chẳng qua có thể từ trong ngữ cảnh này biết, dị tộc trước mắt, bảo hắn cầm lấy ba miếng thạch tệ rời khỏi thôn trang của bọn họ.

Nhìn thạch tệ trên mặt đất, Từ Phàm ném ra thuốc bột từ linh thảo dược hái trên đường chế thành.

Mượn tác dụng của gió, thuốc bột tràn ngập cả thôn trang.

Ánh mắt của tất cả dị tộc bắt đầu trở nên mê ly.

Mà Từ Phàm thì tìm được một căn phòng lớn nhất trong thôn trang này ở lại.

Trong một khoảng thời gian sau đó, Từ Phàm ở lại đây từ từ nghiên cứu toàn bộ thế giới.

“Tiên tri, đây là ta gà rừng bắt về, sau khi làm thành ngươi có thể lại dạy ta một bộ quyền pháp không?”

Một tiểu hài dị tộc ôm một con gà rừng nặng ba cân, ánh mắt mong đợi nhìn Từ Phàm.

“Được, nếu ngươi nấu không ngon, ta không dạy đâu.” Từ Phàm cười, buông quyển sách trên tay xuống.

“Tiên tri ngươi chờ, ta nấu món gà ăn ngon nhất đây.” Tiểu nam hài dị tộc hấp tấp ôm gà rừng rời đi.

Lúc này, không gian xung quanh Từ Phàm đã bắt đầu trở nên không ổn định.

“Nên trở về rồi.”

Tiểu nam hài dị tộc bưng gà nướng thơm ngào ngạt trở lại, trong hành trình trở lại, chỉ thấy trên vị trí vốn dĩ của Từ Phàm nhiều ra một quyển quyền phổ.

Tam Thiên giới ngoài, Từ Phàm nhìn biển vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa quen thuộc, triển khai thế giới vô tự của bản thân.

“Ngưng tụ hạt giống trước, sau đó lại phá vỡ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, trồng hạt giống này ở chỗ sâu nhất trong không gian.”

Một hạt giống giống như dựng dục vạn vật, vạn đạo bắt đầu ngưng tụ.

Từ Phàm bắt đầu hấp thụ vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa ngưng tụ thành các loại vạn đạo Hỗn Độn rót vào hạt giống này.

Ở bên ngoài Tam Thiên giới vừa ngồi đã là ngàn năm.

Mà hạt giống trong thế giới vô tự, mới ngưng tụ không tới một phần mười.

“Từ từ đến, hơn một vạn năm mà thôi, có thể đợi được.” Từ Phàm nhìn tiểu hạt giống nhỏ xíu này, mặt đầy kiên nhẫn.

“Chủ nhân, ta đã hoàn toàn thay thế thiên đạo Tam Thiên giới, đã sơ bộ nắm giữ thi thể cấp Thánh chủ.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Có thể phát huy bao nhiêu thực lực của Thánh chủ?” Từ Phàm hỏi.

“Ba mươi hai phần trăm, đã tương đối với Thánh chủ tộc Linh Hi chủ nhân gặp được lúc trước.” Bồ Đào nói.

“Thực lực như vậy, cũng chỉ có thể ngược những Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thôi, đụng phải cường giả cấp Thánh chủ, chỉ có thể miễn cưỡng đào mệnh.” Từ Phàm thở dài nói.

Trong ngàn năm Tam Thiên giới di chuyển ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, Từ Phàm thấy được rất nhiều thần thú Hỗn Độn đang ẩn nấp trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.

Thực lực của mỗi con thần thú ít nhất cũng là tồn tại cấp Thánh chủ, nếu như bọn chúng vạn lỡ như cảm thấy tò mò với Tam Thiên giới, tùy tiện đụng tới, cả Tam Thiên giới đều phải xong đời.

“Bồ Đào, tìm kiếm vùng Hỗn Độn gần nhất xung quanh, trước tiên đi vào, ta cần tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước.” Từ Phàm nói.

Khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa quá mức nguy hiểm, vì đảm bảo an toàn cho Tam Thiên giới, Từ Phàm quyết định trước tiên tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi lại nói.

“Chủ nhân, vùng Hỗn Độn cách gần nhất xung quanh cần đi tới tám ngàn năm.” Bồ Đào nói.

Nghe được thời gian này, Từ Phàm cảm giác có phần đau trứng.

“Vẫn là dựa theo phương hướng vốn dĩ đi đi, không sao cả.” Từ Phàm phất tay nói.

Từ Phàm tiếp tục ngưng tụ hạt giống, lúc nhàm chán tìm đồ đệ, tìm huynh đệ tốt tán gẫu.

Bên ngoài Tam Thiên giới, Vương Vũ Luân ngồi cách Từ Phàm không xa, trực tiếp thả câu vào trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa.

“Từ đại ca, phương thức ngươi tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, quả thực ta không cách nào hiểu được.”

“Ở trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa không bến bờ này, sáng tạo một tiểu thế giới có thể tùy thời liên hệ đến, chuyện như vậy làm sao nghe có hơi…” Vương Vũ Luân nói.

“Có phải cảm thấy có phần mạo hiểm không, nhưng thế giới này bất kể làm chuyện gì cũng phải liều nguy hiểm hiểm nhất định.”

“Ta không muốn lấy Tam Thiên giới làm hạch tâm, tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, vậy sẽ chặn kín con đường của người phía sau.”

“Nếu con đường này đi không thông, vậy chỉ có thể lại khai phá một con đường, cũng thuận tiện vì Nhân tộc mở ra một phương pháp tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mới.” Từ Phàm không nhanh không chậm nói.

Đúng lúc này, thuyền của Bồ Đào đã đưa tới Hồng Mông chí bảo hình dáng nam châm cỡ cực lớn.

“Chủ nhân, nhiệm vụ ngươi giao cho số một, số hai, bọn họ đã hoàn thành trước hạn.”

“Luyện chế ra hai món Hồng Mông chí bảo Tử Mẫu Thiết.”

“Chỉ cần Hồng Mông chí bảo hai bên vừa vận hành, sẽ có một luồng lực kéo tạo thành, do đó gia tốc tốc độ Tam Thiên giới.” Bồ Đào nói.

Chương 1517: Hạt giống nảy mầm

Trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, tốc độ Tam Thiên giới lại lần nữa tăng nhanh.

Mà Từ Phàm thì ngồi xếp bằng trên Sinh Cơ tinh thần ngưng tụ hạt giống.

Cứ như vậy, Tam Thiên giới ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa đi vạn năm.

Mà hạt giống của Từ Phàm, cũng bắt đầu dần hoàn thiện.

Trên Sinh Cơ tinh thần, Trương Vi Vân pha trà cho Từ Phàm.

“Phu quân, hạt giống này của ngươi lập tức sắp ngưng tụ thành công rồi!” Trương Vi Vân nhìn hạt giống vui mừng nói.

“Hạt giống ngưng tụ thành công chỉ là bước đầu tiên, bước thứ hai còn cần trồng hạt giống này vào trong một tường kép không gian đặc biệt, hơi không cẩn thận là uổng phí vạn năm.” Từ Phàm nhìn hạt giống lập tức sắp ngưng tụ này nói.

“Phu quân ta là người lợi hại nhất trên đời này, nhất định sẽ thành công.” Trương Vi Vân cười nói.

Đúng lúc này, hạt giống của Từ Phàm ngưng tụ hoàn thành.

Sau đó bay ra khỏi Sinh Cơ tinh thần, hóa thành một vực sâu điên cuồng hấp thu vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh.

Tốc độ rất nhanh, gần như trong nháy mắt, hấp thu sạch sẽ vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá khu vực trăm quang giáp xung quanh.

Từ Phàm có chút căng thẳng hiếm thấy nhìn hạt giống này.

Mặc dù hắn có lòng tin, nhưng khi thật sự sắp đến thời gian, vẫn có hơi căng thẳng.

Đây chính là thành quả lao động vạn năm của hắn.

Tam Thiên giới tiến lên, phía trước đột nhiên không có vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá ngăn cản, tốc độ lần nữa tăng nhanh.

Nhưng hạt giống giống như động không đáy, điên cuồng hấp thu vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh.

Tốc độ hấp thu thế mà nhanh hơn tốc độ của Tam Thiên giới.

Vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá bên ngoài Tam Thiên giới, chỉ cần nhích đến gần Tam Thiên giới trong năm quang giáp, đều sẽ bị hạt giống của Từ Phàm hấp thu.

Cứ như vậy ước chừng kéo dài ngàn năm.

Trong lúc tất cả mọi người kinh thán về dung lượng của hạt giống này.

“Phu quân, hạt giống này khi nào mới mọc, đều hấp thu ngàn năm rồi.” Trương Vi Vân kinh thán nói.

“Ta cũng không rõ lắm, có lẽ năng lượng trong tường kép không gian cần hơi lớn thôi.” Từ Phàm nói.

Ngay lúc này, một luồng khí tức đặc thù từ nơi xa truyền đến.

Chỉ thấy một con cự thú còn lớn hơn Tam Thiên giới đang phẫn nộ đánh về phía Tam Thiên giới.

“Bồ Đào, khởi động kế hoạch khẩn cấp.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Tuân lệnh.”

Tại nơi phía trước Tam Thiên giới mấy ngàn vạn quang giáp, có một chiếc phi chu Huyền Hoàng chí bảo che phủ toàn thân, nhanh chóng phi hành.

Sau khi Bồ Đào nhận được lệnh, cả phi chu lập tức tản ra tia sáng không gian vô tận.

Sau đó trực tiếp dẫn dắt, để Tam Thiên giới truyền tống tới đây.

Cùng lúc đó, tinh thần xung quanh suy yếu.

Tất cả tinh thần bên ngoài Tam Thiên giới hiện tại, chỉ là lúc truyền tống hơi tối xuống, như một bóng đèn điện áp không ổn định, sau đó khôi phục lại.

Tam Thiên giới thành công tránh được thần thú Hỗn Độn.

“Khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa quả nhiên không dễ chọc, tùy tiện một con đều là thần thú Hỗn Độn cấp Thánh chủ.” Từ Phàm cảm khái nói.

Lúc này vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh Tam Thiên giới đi tới lại đều bị hạt giống hấp thu hết.

“Ta cảm thấy hạt giống này còn có thể hấp thu một khoảng thời gian nữa, ngươi cũng không cần nhốt ở đây bầu bạn với ta.” Từ Phàm nói.

“Dù sao cũng rảnh rỗi không có việc gì, ta muốn bầu bạn với phu quân thôi.” Trương Vi Vân ôn nhu cười một tiếng, kéo cánh tay Từ Phàm tựa lên vai hắn.

Lại một ngàn năm, theo sau Từ Phàm phát hiện hạt giống này của hắn dường có được ma lực khác thường, có lực hấp dẫn chí mạng với những thần thú Hỗn Độn kia.

Nếu không phải tốc độ của Tam Thiên giới rất nhanh, còn có thể truyền tống cự ly xa, phỏng chừng vừa không cẩn thận, thì sẽ bị thần thú Hỗn Độn nuốt mất hạt giống này.

Hạt giống hấp thu vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá hai ngàn năm, lúc này bỗng nhiên biến thành một đoàn chất lỏng, cuối cùng bắt đầu hấp thu pháp tắc chí cao ẩn chứa trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Theo thời gian trôi qua, pháp tắc chí cao bị hấp thu hóa thành thủy tinh ngưng tụ xung quanh hạt giống, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Nhìn thuỷ tinh pháp tắc chí cao ẩn chứa hạt giống lớn ngàn trượng, Từ Phàm gãi đầu.

“Lại trở nên lớn thêm ta liền không nỡ làm nó trở thành thế giới chủ ta dựa vào.”

Cứ như vậy, năm ngàn năm qua đi.

Lúc này hạt giống đã biến thành như cỡ một viên tiểu tinh thần, khí tức phát ra làm vô số cường giả Nhân tộc kinh thán.

Còn có cường giả Nhân tộc trực tiếp không xa mở ra thánh địa tu luyện ở nơi cách hạt giống, nhờ vào pháp tắc chí cao hạt giống hấp dẫn tới, thánh địa tu luyện này nháy mắt trở thành nơi tông môn và cường giả thế giới Nhân tộc thích nhất.

“Chủ nhân, bên số một, số hai vừa đưa tới một món Hồng Mông chí bảo gia tốc Tam Thiên giới, mượn lực không gian trong đó, có thể trong vạn năm đến được vùng Hỗn Độn Đạo.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Đồng thời để món Hồng Mông chí bảo gia tốc tốc độ Tam Thiên giới xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Hồng Mông chí bảo này trước tiên không vội dùng, chờ sau khi ta tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước rồi lại nói.” Từ Phàm nhìn thuỷ tinh pháp tắc chí cao chứa hạt giống càng lúc càng lớn càng nói.

“Tuân lệnh.”

Cách hạt giống thuỷ tinh pháp tắc chí cao này không xa, có một thánh địa tu luyện chỉ cung cấp cho đệ tử Ẩn Linh môn.

Trong thánh địa, Hùng Lực nhìn hạt giống thủy tinh pháp tắc chí cao này, không nhịn được thán phục.

“Vật này nếu để Thánh chủ dị tộc khác nhìn thấy, vậy phải điên cuồng lắm.”

“Ngươi muốn sao không đi lên cắt một khối, xem thử Đại trưởng lão có cho hay không.” Thiên Vạn Binh ở bên cạnh nói đùa, ánh mắt nhìn hạt giống thuỷ tinh pháp tắc chí cao như tinh thần lại càng nóng bỏng.

Hắn bây giờ bất kể bản thân hay là con rối, tất cả đều đã tấn cấp đến cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân đỉnh phong, đợi khi vừa đến vùng Hỗn Độn Đạo, dung nhập vào nhân quả bản nguyên, hắn có thể chuẩn bị việc tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi.

Tất cả vốn là chuyện tốt, nhưng sau đó lại từ trong miệng nhi tử con rối biết được, sau khi hắn tán cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, muốn tăng lên nữa, thì chỉ có thể thông qua thuỷ tinh pháp tắc chí cao.

Thế nên bây giờ Thiên Vạn Binh nhìn thấy thủy tinh pháp tắc chí cao rất đỏ mắt.

“Muốn tự tìm cái chết, ngươi đi!”

Lúc hai người đang nói chuyện, cả Tam Thiên giới bắt đầu chậm lại, sau đó trực tiếp dừng trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Một luồng pháp tắc chí cao kinh người dao động, từ trên tinh thần hạt giống pháp tắc chí cao này phát ra.

Sau đó cả viên tinh thần pháp tắc chí cao, lấy tốc độ mắt thường có thể thấy được bắt đầu tan rã.

Sau đó một luồng lực lượng pháp tắc chí cao khổng lồ, ngưng tụ ra một cánh cửa truyền tống không biết thông đến nơi nào.

“Bước thứ hai rồi, nếu như có thể thành công, bước thứ ba cũng ổn thôi.” Từ Phàm có chút căng thẳng hiếm thấy.

Nếu như bước thứ hai thất bại, vậy hắn còn cần tiêu phí tinh lực rất lớn đi thôi diễn con đường cho những Hỗn Độn Đại Thánh Nhân khác.

Hạt giống vốn bị thuỷ tinh pháp tắc chí cao bao bọc, hiện tại đã tan rã hầu như không còn, biến thành hình dạng nguyên bản nhất, Từ Phàm khống chế hạt giống bay vào trong cánh cửa truyền tống không biết hướng đi nơi nào.

Sau đó trong cảm giác của Từ Phàm, hạt giống tiến vào trong một tường kép không gian thần bí.

Bên trong tường kép này, dường như có thể kết nối toàn bộ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Hạt giống ở tường kép không gian này, bắt đầu từ từ vươn ra tiểu xúc tu, cắm rễ trong không gian này.

Chương 1518: Chung thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân

Không quá lâu sau, tiểu hạt giống từ từ diễn hóa thành một thế giới.

Mà Từ Phàm, thì trở thành chủ thế giới này.

“Còn phải chậm rãi bồi dưỡng giống như vùng Hỗn Độn mới sinh.”

“Bồ Đào, cho ta ba viên tinh thần dự bị.” Từ Phàm nói.

Lúc vùng Hỗn Độn sắp vỡ vụn, Bồ Đào điên cuồng thu mấy trăm viên tinh thần bỏ vào trong không gian đặc thù dùng để dự trữ năng lượng.

“Tuân lệnh.”

Không lâu sau, ba viên tinh thần bị phong ấn hóa thành quả cầu pha lê xuất hiện trong tay Từ Phàm.

“Bồ Đào, còn không tệ, pháp tắc chí cao Không Gian càng ngày càng thâm sâu rồi.” Từ Phàm nói, lại bước ra một bước, xuất hiện trong thế giới tường kép.

Sau đó đặt ba viên tinh thần bên ngoài tiểu thế giới.

Tiểu thế giới lập tức nghênh đón sinh cơ khổng lồ, cũng dưới bổ sung năng lượng của ba viên tinh thần, dần trở nên to lớn hơn.

“Bồ Đào, giao hết tài nguyên có lợi cho thế giới trưởng thànhcho ta.” Từ Phàm ghét bỏ thế giới này trưởng thànhquá chậm.

“Tuân lệnh, đang điều động.”

Dưới tình huống Từ Phàm gần như thuần khắc kim, tiểu thế giới rốt cuộc hóa thành một đại thế giới có thể tiếp nhận Đại Thánh Nhân.

Mà lúc này, Bồ Đào nói cho Từ Phàm, tài nguyên có trợ giúp cho thế giới trưởng thành, tất cả đều lấy ra rồi.

Nếu như cần chỉ có thể thông qua vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá từ từ chuyển biến.

“Làm chậm lại tốc độ phi hành của Tam Thiên giới, luyện chế mấy món Huyền Hoàng chí bảo chuyên chuyển đổi vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh.”

Thế giới trong tường kép không gian, dưới sự che chở cấp bảo mẫu của Từ Phàm, nhanh chóng trưởng thành.

Cùng lúc đó trong thế giới này, dựa vào ý chí của Từ Phàm cũng đã sinh ra Nhân tộc sớm nhất, bọn họ gọi Từ Phàm là Tiên chủ, tu luyện các loại công pháp thần kỳ.

Ngàn năm sau, thế giới đã trưởng thành đến cỡ Tam Thiên giới ngày trước, đã có thể tiếp nhận Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Chậm, vẫn quá chậm!”

Sau khi trở lại Tam Thiên giới, Từ Phàm khảo sát Huyền Hoàng chí bảo hấp thu vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá chuyển đổi.

“Không được, vẫn quá ít, tiếp tục luyện chế cho ta, đến lúc đó những năng lượng này, thế giới của ta không cần, cũng có thể cho Tam Thiên giới dùng.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này, tất cả phân thân của Từ Phàm ở Tam Thiên giới đều đang bận rộn luyện chế Huyền Hoàng chí bảo chuyển đổi vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Số một, số hai ở vùng Hỗn Độn Đạo cũng không bỏ qua, tất cả đều đang tăng ca tăng giờ luyện chế Huyền Hoàng chí bảo.

Trong một đại thế giới, số một, số hai ở trong một bí cảnh cùng luyện chế Huyền Hoàng chí bảo chuyển đổi vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

“Số hai, phỏng chừng làm xong đống công việc này, bản thể có thể tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi, ngẫm lại còn thật sự có phần mong đợi.” Phân thân số một nói.

“Phải ha, đã qua lâu như vậy, rốt cuộc sắp tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi, sau này phỏng chừng ngày tháng bận rộn thế này nhất định ít đi.” Trong ánh mắt số hai phân thân cũng có mấy phần mong đợi.

“Cái đó không nhất định, trên cường giả cấp Thánh chủ có cường giả nhị cảnh, lại lên nữa còn có tam cảnh và tứ cảnh.”

“Thiên phú của bản thể tuy cao, nhưng tới loại cảnh giới này, cũng cần từ từ đến.”

“Đến lúc đó, chắc chắn còn có những nhiệm vụ khác đè chúng ta thở không nổi.” Phân thân số một nói, thở dài một hơi.

“Đừng chỉ bi quan như thế, ngẫm lại xem, ngày lành bây giờ có phải cũng nhiều hơn không?”

Số một, số hai hồi tưởng lại vui vẻ trong ngàn năm, trên mặt cũng lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Ở vùng Hỗn Độn Đạo, nơi chuyên chiêu đãi cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh rất nhiều.

Gần như các nơi khác nhau đều có cách chơi khác nhau.

Ngàn năm đó, số một và số hai liền lưu chuyển trong những nơi chốn thế này.

Lúc này hai người lại luyện xong một nhóm Huyền Hoàng chí bảo truyền tống qua cho Từ Phàm.

Bên ngoài Tam Thiên giới, có một trăm vực sâu loại lớn đang điên cuồng hấp thu vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Sau đó chuyển hóa thành một loại thủy tinh đặc thù, được Từ Phàm đưa đến trong bản nguyên giới.

Trong lòng Từ Phàm hơi tính toán, lại bắt đầu để Bồ Đào điều khiển Tam Thiên giới dốc hết tốc lực bay về phía Hỗn Độn Đạo.

“Mấy ngàn năm hẳn là đủ rồi, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Trong mắt Từ Phàm tản ra ánh sáng tự tin.

Trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, hắn có thể dẫn dắt Nhân tộc mạch này, ở trong vùng Hỗn Độn Đạo đứng vững gót chân.

Hơn nữa đặt nhân quả bản nguyên Nhân tộc trong dòng sông thời gian Hỗn Độn vùng Hỗn Độn Đạo, nhất định không tránh được một phen đại chiến.

Đây cũng là nguyên nhân Từ Phàm nhất định phải trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước khi vào vùng Hỗn Độn Đạo.

Trong cơn sóng vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá, Tam Thiên giới nhanh chóng tiến lên, thỉnh thoảng phá vỡ không gian nhảy vọt.

Mà trong lúc này, một khối lại một khối tinh thạch từ vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá chuyển hóa được đưa đến trong thế giới.

Năm ngàn năm sau, theo kẽ hở thế giới thăng hoa, rốt cuộc có thể tiếp nhận tồn tại cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Rốt cuộc có thể tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân rồi, quá không dễ dàng.”

Mười mấy loại pháp tắc chí cao hiển hóa từ phía sau Từ Phàm xuất hiện.

Một Hỗn Độn Vạn Đạo bàn còn lớn hơn cả Tam Thiên giới xuất hiện phía sau Từ Phàm, bắt đầu từ từ chuyển động.

Tốc độ chuyển động càng lúc càng nhanh, mười mấy loại pháp tắc chí cao cũng bắt đầu dung nhập vào trong Hỗn Độn Vạn Đạo bàn.

Cũng ở khu vực hạch tâm của Hỗn Độn Vạn Đạo bàn hiển hóa ra các loại hình thái.

Theo pháp tắc chí cao dung nhập vào, Hỗn Độn Vạn Đạo bàn bắt đầu thăng hoa.

Khí tức đại đạo phát ra trên người cũng bắt đầu chuyển biến theo hướng pháp tắc chí cao.

Lúc này, cả Tam Thiên giới đều yên tĩnh lại, tất cả Nhân tộc đều đang lắng nghe âm thanh vạn đạo Hỗn Độn chuyển động.

Gần như mỗi khi chuyển động một chút, thì có một luồng lực lượng đại đạo Hỗn Độn quét qua cả Tam Thiên giới.

Loại lực lượng đại đạo Hỗn Độn này, ước chừng phát ra vạn lần.

Sau khi tất cả đại đạo Hỗn Độn đều luân phiên xong một lần, lại một âm thanh ở trong Tam Thiên giới vang lên.

Một âm thanh không cách nào miêu tả, đại diện pháp tắc chí cao, vang dội cả Tam Thiên giới.

Còn tràn đầy hơn lực lượng đại đạo Hỗn Độn lúc trước.

Lực lượng chí cao quét qua cả Tam Thiên giới, tất cả cường giả Nhân tộc cấp Đại Thánh Nhân đều chấn động.

Trong nháy mắt âm thanh vang lên, bọn họ có loại ảo giác đã lĩnh ngộ pháp tắc chí cao này.

Âm thanh đầu tiên còn chưa phẩm vị xong, âm thanh thứ hai lần nữa vang lên.

Lại một loại lực lượng chí cao khác, quét ngang cả Tam Thiên giới.

Tất cả cường giả cấp Đại Thánh Nhân trở lên lại chiến một trận.

“Sư phụ, có thể để âm thanh này chậm một chút hay không, âm thanh đầu tiên còn chưa lĩnh ngộ xong.” Dưới ánh mắt mong chờ của mọi người, giọng nói của Từ Cương vang lên.

“Một âm thanh mười năm, tự mình lĩnh ngộ.” Giọng nói của Từ Phàm vang lên trong lòng đông đảo cường giả Nhân tộc.

Bốn trăm năm mươi năm sau, Hỗn Độn Vạn Đạo bàn tấn cấp thành Chí Cao Đạo bàn.

Khoảnh khắc Chí Cao Đạo bàn quy về trong cơ thể Từ Phàm, một luồng khí thế Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phát ra.

Lúc này tất cả Nhân tộc tại Tam Thiên giới đều cảm nhận được luồng khí thế Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cường đại này.

“Chúc mừng Thánh chủ Nhân tộc tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân!”

“Nhân tộc muôn đời bất hủ, Thánh chủ hỗn độn vĩnh tồn!!”

Lúc này cả Tam Thiên giới sôi trào lên, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều dùng ánh mắt nóng bỏng nhìn về chỗ Từ Phàm.

Chương 1519: Chiến đấu

“Ta thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, Nhân tộc cùng chúc mừng.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, vô số dòng sông mỹ thực xuất hiện trên không tất cả thế giới tại Tam Thiên giới, chỉ cần là Nhân tộc vung tay là có thể gọi mỹ thực và mỹ tửu.

Kết quả là, cả Nhân tộc rơi vào trong cuồng hoan.

Trong đại bình nguyên sau chủ phong Ẩn Linh môn, các đệ tử tề tụ.

Sau đó trên bầu trời truyền đến mùi thơm lạ lùng, từng dòng sông mỹ thực cấp Thánh chủ xuất hiện trên không trung, cho tất cả đệ tử Ẩn Linh môn thoải mái sử dụng.

“Đáng tiếc vùng Hỗn Độn không còn nữa, nếu không ta trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, có rất nhiều chuyện có thể làm.” Từ Phàm nói lấy ra quyển sổ nhỏ, nhìn thượng Thánh chủ Minh tộc trên bìa ngoài nói.

Sau khi tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, hắn bèn thông qua nhân quả để lại trên quyển sổ nhỏ mơ hồ cảm nhận được tồn tại của Thánh chủ Minh tộc, chỉ tiếc không biết phương vị của hắn.

“Sư phụ, bây giờ ngươi có thể trấn áp Thánh chủ Minh tộc rồi hả?” Từ Cương bên cạnh phấn chấn hỏi.

“Đương nhiên không, loại tồn tại như Thánh chủ Minh tộc, đợi sư phụ ngươi tu luyện thêm một thời gian nữa mới có thể trấn áp.”

“Nhưng bây giờ ghê tởm hắn một chút thì không thành vấn đề.” Từ Phàm nói.

“Sau khi ăn xong bữa tiệc lớn này, mọi người hẳn sẽ đều tiến vào trong bế quan, người bế quan xong đều tỉnh lại gần như đã sắp đến vùng Hỗn Độn Đạo.” Từ Phàm nhìn hoan thanh tiếu ngữ phía dưới, nâng ly cạn với đệ tử Ẩn Linh môn cười nói.

“Sư phụ, ngươi có thể chuyển dời nhân quả bản nguyên của ta đến trong thế giới sáng tạo không?” Từ Cương bỗng nhiên hỏi.

Tất cả đệ tử còn lại cũng đều mong mỏi nhìn Từ Phàm.

“Nếu muốn như thế, ngươi vẫn phải chờ thêm ít lâu, thế giới đó còn quá nhỏ, không chịu nổi.” Từ Phàm không từ chối.

Mấy đồ đệ khác nghe được lời này, trong ánh mắt kim quang đại mạo, tỏ vẻ bọn họ cũng muốn khắc lục nhân quả bản nguyên trong thế giới của sư phụ.

“Đều tới, một người cũng không thiếu được.” Từ Phàm phất tay lớn tiếng nói.

Lúc này thế giới trong không gian đã tiến vào thời kỳ thành thục, hấp thu các loại năng lượng cũng trở nên nhanh hơn, rốt cuộc tiến vào kỳ đỉnh phong trưởng thành.

Lại bồi đắp thêm một khoảng thời gian, là có thể tiếp nhận nhân quả bản nguyên của tất cả đồ đệ của hắn.

“Tinh Từ, ngươi trực tiếp nối liền nhân quả bản nguyên của ngươi và Luân Hồi đại thế giới, ta lại dùng thế giới kia kết nối tới Luân Hồi đại thế giới.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh sư phụ.” Lý Tinh Từ gật đầu vui vẻ nói.

Lúc này cả yến hội lại tiến vào cao trào, những Nhân tộc bao gồm cả bên ngoài Ẩn Linh môn, toàn bộ đều đang ca tụng Thánh chủ Nhân tộc.

Lực ý niệm trong nhất thời ngưng tụ, thế mà làm cho thực lực Từ Phàm tăng lên một đoạn nhỏ.

Sau một bữa yến hội, tất cả mọi người đều đi bế quan.

Trương Vi Vân ôm Từ Phàm, cứ vậy lẳng lặng nằm trên ghế dựa trong tiểu viện.

Thời gian thoáng chốc qua ngàn năm, Tam Tiên giới rốt cuộc đến bên ngoài biên giới vùng Hỗn Độn Đạo.

So với biên giới vùng Hỗn Độn Tam Thiên giới ở lúc đầu.

Biên giới vùng Hỗn Độn bên này đặc biệt phồn hoa.

Vô số vùng Hỗn Độn nhỏ ở biên giới khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa phát triển.

Đủ loại tiên chu đặc biệt phồn hoa lui tới.

Tam Thiên giới đến đây gây nên sự chú ý của rất nhiều vùng Hỗn Độn nhỏ bên ngoài.

Một thần niệm Thánh chủ trấn thủ biên giới vùng Hỗn Độn Đạo giáng lâm.

“Các ngươi đến đây có chuyện gì?” Âm thanh dửng dưng xen lẫn cao ngạo vang lên.

“Vùng Hỗn Độn của ta, bị Đạp Thánh Thần Tượng giẫm đạp, vùng Hỗn Độn quê nhà đã hủy diệt.”

“Ta mang thế giới Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn phiêu bạt mấy ngàn năm thời gian mới đến đây, hy vọng Thánh chủ thu lưu.” Giọng nói của Từ Phàm vang lên, không kiêu ngạo không siểm nịnh.

“Đều là đồng tộc, dung nhập vào vùng Hỗn Độn ta cũng không phải không thể, nhưng điều kiện tiên quyết là phải thông qua khảo nghiệm.” Phân thân thần niệm Thánh chủ nói.

“Vậy mời Thánh chủ ra đề.”

“Như vậy, ta thấy thế giới này của ngươi có mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Bên ta phái ra bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, các ngươi tới luận bàn, thắng được ba trận có thể làm đồng tộc, hai trận, làm chủng tộc trung đẳng lệ thuộc Nhân tộc.”

“Thắng một trận hoặc không thắng, làm chủng tộc hạ đẳng, nhân quả bản nguyên không thể vào dòng sông thời gian Hỗn Độn.”

Thánh chủ đó nói xong, bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc khí tức cường đại xuất hiện phía sau hắn.

Từ Phàm vừa nghe yêu cầu này, lập tức nở nụ cười.

Một khu vực còn lớn hơn Tam Thiên giới mấy lần được mở ra dùng để chiến đấu.

Bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bên Từ Phàm đều đã đến nơi.

“Vũ Luân, giết gà đâu cần dùng đao mổ trâu, ngươi không cần xuất chiến nữa.” Từ Phàm nói.

Nghe lời này, trong lòng Vương Vũ Luân đột nhiên có chút mong chờ bộ Hồng Mông chí bảo hứa hẹn với hắn.

Nhưng đối với hành động bảo vệ mặt mũi cho hắn của Từ Phàm, Vương Vũ Luân rất cảm động.

“Sư phụ, ta tới trước nha!” Từ Cương có phần rục rịch.

“Được, ngươi tới trước làm nóng người.” Từ Phàm nhìn lướt qua bốn

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phía sau Thánh chủ.

Thấy Từ Cương đã xuất hiện trong khu vực chiến đấu, một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phía sau Thánh chủ chủ động xin đi giết giặc xuất chiến.

Trong khu vực chiến đấu rộng lớn vô hạn, Từ Cương nhìn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc trước mắt, trong lòng dạt dào chiến ý.

Bởi vì khí tức Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước mắt phát ra, làm cho hắn cảm thấy hơi nguy hiểm.

Nhưng chính phần nguy hiểm này, đốt lên tất cả chiến lực của Từ Cương.

Hai bên gần như đồng thời xuất thủ, Từ Cương đi lên là bật hết hỏa lực.

Vô cùng vô tận thần thuật chí cao đánh về phía Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này.

Có lúc, lại khiến đối phương có phần ứng phó không kịp.

Song sau đó cũng phản ứng lại, trực tiếp hóa thân thành Hỗn Độn Chiến thể, đỡ thần thuật chí cao, lao tới Từ Cương.

Tình cảnh lần này, Thiên Thủ Hư Tượng phía sau Từ Cương hóa thành thực chất.

Ngàn tay cùng kết ấn, một luồng dao động pháp tắc chí cao đặc thù từ trên Thiên Thủ Hư Tượng phát ra.

Lúc này toàn bộ khu vực chiến đấu bắt đầu chấn động lên.

Một họng pháo làm Từ Phàm có phần quen thuộc xuất hiện bên cạnh Thiên Thủ Hư Tượng.

Sau đó lực lượng họng pháo ngưng tụ, khiến cho Thánh chủ đang quan chiến nơi xa cũng bắt đầu lộ vẻ động dung.

“Tiểu tử thối này, vẫn không quên ước nguyện ban đầu.”

Đây là một chiêu thần thông uy lực tương đối lớn sớm nhất trước đây Từ Phàm giao cho Từ Cương, không nghĩ tới bị hắn ưu hoá đến bây giờ.

“Sư phụ, đây là thần thuật chí cao mạnh nhất của đồ nhi, vốn định sau này cho sư phụ một niềm vui bất ngờ, xem ra bây giờ phải ra sớm rồi.”

Theo lời nói vừa dứt, một luồng lực lượng Ngũ Hành chí cao phun trào ra.

Một pháo Ẩn chứa lực lượng Ngũ Hành chí cao, trực tiếp đánh vỡ chiến thể của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đối diện.

Sau đó lại là lễ rửa tội thần thuật chí cao, mãi đến lúc Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nọ nhận thua.

“Lợi hại, chẳng qua vị Nhân tộc Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này…” Thánh chủ kia cảm thấy khí tức trên người Từ Cương có phần quen thuộc.

“Bắc Thần Thánh chủ tiền bối, khoảng thời gian trước không phải còn từng tặng ta lễ vật gặp mặt sao.” Từ Cương cười hành lễ nói.

Bắc Thần Thánh chủ lập tức nhớ tới, Từ Cương chính là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bối cảnh thâm hậu kia.

“Sư phụ của ngươi có đây?” Bắc Thần Thánh chủ hỏi.

Lần này Bắc Thần Thánh chủ nghiêm túc nhìn về phía Từ Phàm, sắc mặt bắt đầu dẫn biến hóa.

Đầu tiên là nghi hoặc, sau đó trịnh trọng, cuối cùng biến thành khiếp sợ.

“Trận chiến đầu tiên kết thúc, trận chiến thứ hai bắt đầu.” Bắc Thần Thánh chủ tùy tiện chỉ một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ra thi đấu.

Chương 1520: Khởi đầu mới

Trận thứ hai, Từ Phàm vẫy tay bảo Lý Tinh Từ lên.

Chiến đấu vừa bắt đầu, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bên kia liền phóng ra thực lực tuyệt đối.

Pháp tắc chí cao hóa thành từng con Hỗn Độn Thư Thủ gào thét đánh tới Lý Tinh Từ.

Lý Tinh Từ cứ như vậy lẳng lặng nhìn, cũng không xuất thủ.

Vương Vũ Luân bên cạnh trái lại có chút gấp gáp.

“Đừng làm màu, giữ không nổi thì chết xã hội luôn đấy!” Trong lòng Vương Vũ Luân hô to.

Lúc hai bên lập tức sắp va chạm, Lý Tinh Từ vung tay triệu ra một dị tộc mặt người thân ngựa.

Chỉ trong nháy mắt, những con mãnh thú do pháp tắc chí cao biến thành mẫn diệt.

Một Hỗn Độn Pháp Tướng nhân mã xuất hiện, bao trùm toàn bộ khu chiến đấu, một móng đạp lên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia.

Mười phần bản nguyên trực tiếp đạp mất năm phần.

Bắc Thần Thánh chủ quan chiến cực kỳ hoảng sợ, nhìn về phía phân thân nhân mã, rất kinh ngạc.

Hắn nhận ra, đây là con rối phân thân luyện chế từ một thi thể cường giả cấp Thánh chủ.

“Trận thứ hai kết thúc, trận thứ ba có thể bắt đầu chưa?” Từ Phàm hỏi.

“Được, trận thứ ba.”

Lại là một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân vào sân, chỉ có điều người này còn cẩn thận hơn hai người lúc trước, ánh mắt cảnh giác nhìn Từ Phàm.

Từ trong lời nói vừa rồi hắn biết, vị này là sư phụ của hai vị trước, thủ đoạn nhất định rất lợi hại.

Trong nháy mắt ngay khi Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chuẩn bị xuất thủ.

Một phù văn chí cao phong ấn đột nhiên rơi vào trong cơ thể Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Chỉ trong chớp mắt, cảnh giới của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này lập tức xuống đến cấp Chân Tiên, chỉ có thể miễn cưỡng tồn tại ở không gian này.

Thấy cảnh này, đối diện kinh ngạc, mà bên Từ Phàm thì không cảm thấy ngạc nhiên gì.

“Thánh chủ tiền bối có thể tuyên bố kết quả rồi.” Giọng Từ Cương vang lên.

“Được, thế giới của các ngươi bây giờ có thể được phép vào vùng Hỗn Độn.”

“Nhưng phải để nhân quả bản nguyên của mạch Nhân tộc các ngươi vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, còn cần tiếp nhận một cuộc khảo nghiệm khác.” Bắc Thần Thánh chủ nói, mang theo mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân biến mất.

Một thông đạo thông đến vùng Hỗn Độn Đạo từ Tam Thiên giới trực tiếp kết nối đến vùng Hỗn Độn.

“Bồ Đào, điều khiển Tam Thiên giới đi vào.” Từ Phàm cười nói.

Bất kể thế nào, bước đầu tiên xem như hoàn thành.

“Bồ Đào, có Nhân tộc vùng Hỗn Độn khác nương nhờ nơi này hay không?” Từ Phàm chợt hỏi, hắn muốn biết khảo hạch có phải là nhằm vào không.

“Có, bọn họ có khảo sát, nhưng chỉ nhằm vào những thế giới có Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Xác suất có thể qua khảo hạch rất nhỏ, chuyện chủ nhân để nhân quả bản nguyên phỏng chừng sẽ phải gánh chịu chút lực cản.” Bồ Đào nhắc nhở.

“Được, ta biết rồi.”

Một tấm bản đồ vùng Hỗn Độn Đạo toàn diện hiện ra trước mặt Từ Phàm.

Nhìn bố cục đại thế giới chi chít như ngân hà, Từ Phàm đã mất đi hứng thú lựa chọn chỗ ở.

“Bồ Đào, tìm kiếm vị trí hợp lý nhất an gia.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Bồ Đào dưới thôi diễn nhanh chóng, rất nhanh tìm được một vị trí thích hợp phát triển.

“Trong cấm địa, cũng còn được, mặc dù khai phá hơi khó, nhừng cũng coi như một vốn bốn lời.” Từ Phàm nhìn vị trí Bồ Đào lựa chọn, gật đầu nói.

Trong nháy mắt Tam Thiên giới tiến vào vùng Hỗn Độn, toàn bộ Tam Thiên giới khẽ chấn động, tản ra một loại cảm xúc vui sướng.

Giống như chim nhạn lạc bầy toàn lực bay, rốt cuộc tìm được tổ chức.

“Được rồi, các ngươi canh giữ ở Tam Thiên giới đừng mắc lỗi, ta đem nhân quả bản nguyên của mạch Nhân tộc này quy nguyên đến trong dòng sông thời gian Hỗn Độn nơi này.”

Từ Phàm nói, mang theo nhân quả bản nguyên mạch Nhân tộc Tam Thiên giới trực tiếp bước vào trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Vừa vào dòng sông thời gian Hỗn Độn, năm, sáu thần niệm to lớn toả định lấy Từ Phàm.

“Chư vị tiền bối, ta muốn quy nguyên nhân quả bản nguyên mạch Nhân tộc này của ta, nếu như có khảo hạch, mời nói.” Giọng nói của Từ Phàm vang vọng khắp dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Khảo nghiệm, chính là dưới ngăn cản của bọn ta, cưỡng ép quy nguyên nhân quả bản nguyên mạch Nhân tộc của các ngươi.” Một âm thanh xuất hiện.

Nghe được lời này, Từ Phàm nhắm mắt lại.

“Khảo nghiệm này của tiền bối quả nhiên là khó, nhưng ta tạm thời có thể thử.”

Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên, một dòng sông pháp tắc chí cao thuần đen tản ra vận không lành xuất hiện sau lưng.

Cảm nhận khí tức dòng sông chí cao màu đen phát ra, tất cả Thánh chủ đều kinh hãi.

Bọn họ từ trong dòng sông màu đen này cảm nhận được một cảm giác cực kỳ buồn nôn và bài xích, giống như chỉ cần tiếp xúc, sẽ vĩnh viễn không thoát khỏi khí tức màu đen này.

“Các vị Thánh chủ tiền bối, các ngươi có thể ngăn cản.”

Dòng sông pháp tắc chí cao màu đen bao bọc nhân quả bản nguyên Nhân tộc chậm rãi bay về phía đầu nguồn.

“Chư vị tiền bối, dòng sông pháp tắc chí cao màu đen vãn bối nắm giữ chưa được bao lâu, trước mắt vẫn chưa hoàn thiện.”

“Sau khi phá vỡ không cách nào hấp thu, mảnh nhỏ có thể rất có khả năng tản mát rơi xuống trên dòng sông thời gian Hỗn Độn này.” Từ Phàm cẩn thận nhắc nhở.

Cảm giác bài xích buồn nôn mãnh liệt, khiến tất cả Thánh chủ đều không xuất thủ.

Trơ mắt nhìn dòng sông pháp tắc chí cao màu đen chảy vào đầu nguồn dòng sông thời gian Hỗn Độn, đem nhân quả bản nguyên Nhân tộc hoà vào.

“Chư vị Thánh chủ tiền bối, khảo hạch này ta có coi như qua không?” Từ Phàm khống chế dòng sông màu đen ở trên dòng sông thời gian Hỗn Độn du tẩu một vòng lại một vòng.

Những Thánh chủ kia nhìn hãi hùng khiếp vía.

“Lần này coi như ngươi qua khảo hạch, loại thần thuật chí cao bẩn thỉu này về sau ít dùng, dùng với đồng tộc có đại kỵ.” Một vị Thánh chủ nói.

“Tiền bối nói rất đúng, bình thường ta không dùng.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Vùng Hỗn Độn Đạo, một khu vực tràn đầy đại đạo phong bạo.

Một thế giới to lớn nhanh chóng ở trong đó xuyên qua.

Sau đó đỗ ở một điểm hạch tâm.

“Đã tới nơi đích.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Từ Phàm trở lại Tam Thiên giới cảm khái nói: “Cuối cùng cũng ổn định lại rồi.”

“Chủ nhân, có nên bắt đầu cải tạo cấm địa xung quanh không?” Bồ Đào hỏi dò.

“Vậy bắt đầu đi.” Từ Phàm gật đầu.

Trong nhất thời, khu vực xung quanh Tam Thiên giới bắt đầu đại cơ kiến.

Pháp tắc đại đạo phong bạo xung quanh, dưới sắp xếp hợp lý của Bồ Đào, biến thành tài nguyên có thể tái sinh.

Ở một vài khu vực khôi phục lại bình tĩnh, từng hạt giống thế giới được trồng vào.

“Bồ Đào, gửi tin tức cho tất cả Nhân tộc Tam Thiên giới, nói cho bọn họ đã tới vùng Hỗn Độn Đạo, nhân quả bản nguyên đã dung nhập.”

“Trong vùng Hỗn Độn này đã có thể tự do hoạt động.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Trong lúc nhất thời, Tam Thiên giới mở ra Truyền Tống trận với bên ngoài.

Cường giả Nhân tộc đã nhẫn nhịn rất nhiều năm ở Tam Thiên giới như ong vỡ tổ truyền tống ra ngoài.

“Phu quân, chúng ta có nên đi dạo một vòng trong vùng Hỗn Độn mới này không, nghe nói có rất nhiều nơi thần kỳ đó.” Trương Vi Vân mong mỏi nhìn Từ Phàm.

“Đi, cùng nhau đi xem, những năm này cứ ở mãi trong Tam Thiên giới, cũng nên ra ngoài thả lỏng.”

“Bồ Đào, chiếu cố tốt Tam Thiên giới, không có việc gì đừng tới làm phiền ta.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt hai người Từ Phàm và Trương Vi Vân.

Chương 1521: Rất đắt, rất đắt

Vùng Hỗn Độn Đạo, trong một đại thế giới thần bí, hội tụ mười sáu vị Thánh chủ Nhân tộc.

Cảnh ba trận chiến đấu và Từ Phàm ở trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, tuần hoàn chiếu trước mắt đông đảo Thánh chủ.

Nhìn đoạn cảnh tượng này, tất cả Thánh chủ đều trầm mặc.

“Bắc Thần, là ngươi tiếp xúc vị này trước, nói cảm giác cho mọi người nghe xem.” Thánh chủ dẫn đầu nói.

“Lí do bọn họ tới đây, là vùng Hỗn Độn bản nguyên bởi vì Đạp Thánh Thần Tượng hủy diệt, bất đắc dĩ mới tới nương nhờ.”

“Ngay từ đầu vốn muốn cự tuyệt, nhưng nào biết, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bên đó chiến lực lại cao cường như vậy.”

“Hơn nữa, càng làm ta không nghĩ tới là, sáu Thánh chủ Nhân tộc, vậy mà không ngăn cản được Hỗn Độn Đại Thánh Nhân ở trong dòng sông thời gian Hỗn Độn quy nguyên nhân quả bản nguyên.” Bắc Thần Thánh chủ nhìn sáu Thánh chủ ngăn cản Từ Phàm ngày đó.

“Bọn ta không ngăn cản cũng là có nguyên nhân, lúc đầu cho rằng bọn họ là tới cướp danh ngạch, về sau ta phát hiện, bản nguyên nhân quả của những tồn tại có tiềm lực tấn cấp thành cấp Thánh chủ, hắn đều không dung nhập vào.”

“Nếu đã như vậy, đều là đồng tộc, cho bọn họ một mảnh đất dung thân lại thế nào.” Vị Thánh chủ kia nghiêm mặt nói.

Lúc này, Thánh chủ dẫn đầu phát hiện một vị Thánh chủ trong đó sắc mặt không quá bình thường.

“Lão âm, nói thử cái nhìn của ngươi đi.”

“Chư vị có nghĩ tới hay không, ngày đó Nhân tộc ở trên dòng sông thời gian là phân thân của một cường giả nhị cảnh.”

“Trận chiến đấu đầu tiên là Từ Cương trước đây xuất thủ, không biết các ngươi có từng chú ý đến hệ thống chiến lực của hắn hay không, tương đối hoàn thiện, đơn giản hoàn mỹ đến không thể hoàn mỹ hơn.”

“Loại hệ thống tu luyện chiến đấu này, ngoài bản thân tu luyện ra, các ngươi có thể thôi diễn ra mấy hệ thống.”

“Còn có trận thứ hai, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nọ trực tiếp lấy ra con rối từ thân xác cấp Thánh chủ làm ra, ta nghĩ các ngươi hẳn hiểu trên cùng cấp bậc căn bản không làm được loại trình độ này.”

“Còn có trận chiến đấu thứ ba, cũng không cần nói nữa, căn bản cũng không phải là một cấp độ.”

“Cuối cùng ở trong dòng sông thời gian Hỗn Độn, vị cường giả đại biểu mạch Nhân tộc bọn họ kia, căn bản là đang đùa bỡn các ngươi.”

“Bởi vậy, ta có thể đạt được, người đó là phân thân của cường giả nhị cảnh, rất có thể là mang đồ đệ qua đây lịch luyện, trên đường gặp phải thế giới này, thuận tay giúp đỡ.” Thánh chủ được gọi là lão âm, phân tích từng điều nói.

“Nếu quả thật như lão âm nói, vùng Hỗn Độn bản nguyên của vị cường giả kia, hẳn là vượt ngoài phạm vi chúng ta có thể phát hiện.”

“Ở khu vực liên minh Nhân tộc chúng ta có thể thăm dò đến, căn bản không tìm được cường giả Nhân tộc nhị cảnh, nếu người đó là thật, thì là phúc của Nhân tộc chúng ta.”

“Nếu như không giống với suy đoán của chúng ta, vậy chúng ta cần cảnh giác, gần đây theo trận địa Hỗn Độn chúng ta mở rộng, lập tức sẽ giành được một danh ngạch.”

“Nếu như không cẩn thận, chạy đến mạch Nhân tộc kia, công sức mấy vạn kỷ nguyên của chúng ta liền uổng phí.” Cường giả Thánh chủ dẫn đầu nói.

“Nếu như mạch Nhân tộc kia là thành tâm dung nhập?” Một vị cường giả Thánh chủ cảnh trong đó hỏi.

“Đó là chuyện sau này, ít nhất bây giờ, mạch Nhân tộc đó không phải một lòng với chúng ta.” Cường giả Thánh chủ dẫn đầu lại nói.

“Trước tiên quan sát, chỉ cần mạch Nhân tộc đó không gây chuyện, trước tiên không cần để ý.”

“Ngoài ra ta sẽ tìm cơ hội tiếp xúc với cường giả Nhân tộc dẫn đầu, thăm dò ngọn nguồn.”

Sau khi thương thảo xong, tất cả Thánh chủ biến mất, thế giới thần bí nọ cũng theo đó tiêu tán.

Lúc này, Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân đang ở trong một đại thế giới phồn hoa dạo phố.

“Phu quân, ngươi cảm thấy chiếc váy này thế nào?”

Trong một thương hội chuyên bán pháp bảo nữ tử, Trương Vi Vân chỉ vào một chiếc váy, biểu cảm rất vui vẻ.

Lúc này Từ Phàm và Trương Vi Vân hóa thành một đôi phu thê cảnh giới Chân Tiên bình thường, đôi vợ chồng trẻ thể hiện cực kỳ yêu thương.

“Nương tử, váy này mặc dù màu sắc và hoa văn đẹp, nhưng có chút không xứng với khí chất của ngươi, ta cảm thấy ngươi nên chọn chiếc kia.” Từ Phàm rất nghiêm túc đưa ra ý kiến của mình.

“Thật sao?” Trương Vi Vân nghi hoặc hỏi.

“Đó là đương nhiên, nương tử, ngươi phải tin tưởng vi phu.” Từ Phàm cười nói.

Theo đề nghị của Từ Phàm, Trương Vi Vân mua chiếc váy kia.

Cuối cùng hai người lại ăn cơm ở quán ăn nổi danh nhất trong đại thế giới này.

Lúc đang ăn cơm, trên bầu trời đột nhiên truyền ra dao động chiến đấu.

Trận pháp phòng hộ chỗ tiên thành lập tức khởi động.

Từ Phàm và Trương Vi Vân bình tĩnh nhìn trên không hóng hớt.

Chỉ thấy hai Kim Tiên cảnh một nam một nữ, đang liều mạng tranh đấu.

Bất kể là nam hay nữ, trên mặt đều mang biểu cảm phẫn nộ.

Cảnh chiến đấu ở trong mắt Từ Phàm như tiểu hài đang đánh nhau, nhưng biểu cảm của hai người bọn họ gây nên tò mò cho Từ Phàm.

“Bồ Đào, tình huống gì thế?” Từ Phàm hỏi thăm.

“Hai bên yêu hận dây dưa không ngớt.”

“Hai người chiến đấu trên bầu trời, lúc trước vốn là một đôi Kim Đồng Ngọc Nữ, từ nhỏ cùng nhau lên lớn, cùng nhau tu luyện.”

“Nam tư chất hơi kém, vì bắt kịp tiến độ tu luyện của nữ Kim Tiên, dùng một số đạo bàng môn khác.”

“Sau này bị nữ Kim Tiên phát hiện mới dẫn đến kết quả như vậy.” Bồ Đào nói.

“Đạo bàng môn?”

“Lấy đạo Song Tu đặc thù tấn cấp thành Kim Tiên.”

“Về sau nữ Kim Tiên phát hiện, đối tượng đạo Song Tu của nam tử vậy mà là tiểu di chưa từng gặp mặt của nàng.”

“Bởi vậy, hai bên hẳn là ghét nhau.” Bồ Đào giải thích.

Bồ Đào mặt ngoài giải thích, nhưng trong lòng truyền cho Từ Phàm tin tức càng thêm kỹ càng.

Sau khi nghe xong, Từ Phàm không khỏi cảm khái, thật cmn biết chơi.

Chiến đấu trên không cũng không dẫn tới quá nhiều chú ý của hai người.

“Phu quân, mỹ thực bên này mặc dù hơi kém, nhưng có một phong vị khác.”

“Vừa rồi ta bảo Bồ Đào tra xét, nơi phong cảnh đẹp nhất bên này, hẳn là sơn cốc Thủy Tinh Linh Hoa, đến lúc đó chúng ta có thể đi xem thử.” Trương Vi Vân đề nghị.

“Được, nương tử nói đi đâu thì đi đó.” Từ Phàm gật đầu cười.

Lúc hai người cơm nước xong xuôi chuẩn bị đi sơn cốc Thủy Tinh Linh Hoa.

Một thiếu niên anh tư chặn trước mặt hai người.

“Hai vị đạo hữu, tại hạ Vân Vô Khuyết, có thể kết bằng hữu hay không?” Thiếu niên anh tuấn nho nhã lễ độ, trên người có một phong thái quân tử làm cho người ta có ấn tượng tốt.

Từ Phàm nửa híp mắt nhìn thiếu niên trước mắt.

“Kết giao bằng hữu, được.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Không biết hai vị xưng hô thế nào?” Thiếu niên hỏi.

“Gặp nhau tức là duyên phận, vào lúc duyên tận duyên tán, không cần lưu danh.” Từ Phàm cười ha ha mang theo Trương Vi Vân đi về phía trước.

“Đạo hữu, đừng bất cận nhân tình như thế chứ.” Thiếu niên vội vàng đuổi theo.

Sau khi ba người rời khỏi tiên thành, thiếu niên lại tiếp tục nói: “Đạo hữu, nương tử ngươi là người mang phúc vận, cho nên ta muốn cầu một món pháp bảo nàng chúc phúc qua, ta nguyện dùng giá cả cao thu mua.”

Thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi một trượng, trôi nổi bên cạnh thiếu niên.

“Thực lực ngươi mạnh như vậy, nói chuyện có thể kiên cường lên chút, một món pháp bảo chúc phúc mà thôi.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy là đạo hữu đáp ứng rồi!” Thiếu niên mừng rỡ.

“Không, pháp bảo nương tử ta chúc phúc qua rất đắt, rất đắt, rất đắt, chút thủy tinh Hồng Mông Tử khí này của ngươi không đủ.”

Chương 1522: Thủ đoạn

Sau khi thiếu niên nghe xong, lại lấy ra thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi mười trượng.

“Đạo hữu cảm thấy nhiêu đây đủ chưa?” Giọng điệu của thiếu niên có phần đau lòng.

“Kém xa, ta dứt khoát trực tiếp nói giá tiền ngươi, một phần Hỗn Độn chân lý.” Từ Phàm cười hì hì nói.

“Chân lý Hỗn Độn!!”

“Đừng kinh hãi, vật vượt giá trị của nó đó.” Từ Phàm nói, mang theo Trương Vi Vân đi về hướng sơn cốc Thủy Tinh Linh Hoa.

Đóa hoa đủ mọi màu sắc như thủy tinh, lại phối với mỹ cảnh trong sơn cốc, rất làm cho Trương Vi Vân lưu luyến quên trở về.

“Nếu thích, ta bảo tạo cho ngươi Bồ Đào ra một cái.” Từ Phàm cưng chiều nói.

“Không cần, loại phong cảnh tự nhiên dựng dục này mới là đẹp nhất.” Trương Vi Vân nói.

Lúc này, cường giả Nhân tộc từ Tam Thiên giới rời đi bắt đầu dần biết rõ vùng Hỗn Độn này.

Hùng Lực mang theo Tráng Linh, lúc này đang ở trong một đại đấu trường ở vùng Hỗn Độn xem thi đấu.

“Vẫn là vùng Hỗn Độn này tốt, những gì nhìn thấy nghe thấy phần lớn đều là Nhân tộc, thoạt nhìn cũng rất thân thiết.” Tráng Linh nhìn hai người đang chiến đấu trong đại đấu trường nói.

“Thực ra trong mắt ta, không có gì khác biệt.” Hùng Lực dửng dưng nói.

“Nơi này là đấu trường lớn nhất của cả vùng Hỗn Độn, ta cảm giác cũng là nơi rèn luyện tốt nhất cho chúng ta.”

“Ta đã gửi tin tức cho các sư đệ cùng mạch, phỏng chừng rất nhanh là có thể chạy tới.”

“Đến lúc đó nhất định phải hiểu biết kỹ càng một phen, trình độ chiến lực của thế giới này.”

Hùng Lực cũng là cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, hắn đối với chuyện Đại trưởng lão không để hắn xuất chiến, trong lòng rất tiếc nuối.

Thời khắc có thể vì Nhân tộc làm vẻ vang như thế, lại không để hắn vào sân.

“Để các sư đệ lên đi, ngươi với thực lực này thì đừng lên nữa.” Tráng Linh căn dặn nói.

“Vừa rồi ta xem thử, bên này còn chưa xuất hiện cường giả có thể để ta xuất thủ.” Hùng Lực có phần tiếc nuối nói.

Ngay lúc này, tất cả cường giả trong đại đấu trường đều nhận được một tin tức.

Nói là trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa bắt được một con thần thú Hỗn Độn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.

Người đầu tiên có thể đánh bại thần thú Hỗn Độn, có thể trở thành vị khách tôn quý nhất trong đại đấu trường.

Hùng Lực nhìn thấy tin tức này, ánh mắt sáng lên.

Đại đầu trường trong vùng Hỗn Độn Đạo, muốn đi vào cần tiêu tốn không ít thủy tinh Hồng Mông Tử khí.

Nhưng sau khi trở thành khách quý thì không cần, hơn nữa còn có thể miễn phí mang mười người đến.

Căn cứ theo nguyên tắc có thể bớt thì bớt, Hùng Lực lúc này ghi danh.

Bởi vì tốc độ tay nhanh, Hùng Lực là người đầu tiênn.

Rất nhanh được mời đến trong chiến trường.

Vào lúc này, một trận thủy triều không gian phun trào, một con cự xà ba đầu to lớn xuất hiện.

Mỗi đầu đều tản ra một loại khí tức pháp tắc chí cao.

Nhìn thần thú Hỗn Độn này, Hùng Lực hưng phấn lên.

“Linh, đặt hết gia sản của chúng ta lên cho ta!” Hùng Lực hưng phấn truyền âm nói.

“Được!” Tráng Linh không hề do dự đặt hết toàn bộ gia sản.

Vào lúc này, cự xà ba đầu đã phát động công kích, mỗi đầu thi triển thần thuật pháp tắc chí cao khác biệt, đánh tới Hùng Lực.

Hỗn Độn Kim Thân lập tức khởi động, một luồng khí tức cường hãn bao trùm toàn trường.

Tất cả cường giả quan chiến ở đây đều thán phục, bắt đầu suy đoán là cường giả ở đại thế lực ra đây.

Hùng Lực hóa thành Hỗn Độn Kim Thân cùng cự xà ba đầu đánh có qua có lại.

Hùng Lực cũng không sốt ruột, chậm rãi hưởng thụ niềm vui chiến đấu.

Lúc đang chiến đấu, Hùng Lực bất thình lình cảm nhận được một cảm giác nguy cơ.

Chỉ thấy cự xà ba đầu nháy mắt biến thành một đầu, một thần thuật pháp tắc chí cao cường hãn phun trfao về phía Hùng Lực.

Hùng Lực sắc mặt đột biến, hắn ở trên người thần thú Hỗn Độn này cảm nhận được một luồng lực lượng vượt qua Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh.

“Không tốt!”

Chỉ trong nháy mắt, Hỗn Độn Kim Thân của Hùng Lực vỡ vụn, bản thể cũng bị pháp tắc chí cao xâm lấn.

“Khiêu chiến thất bại, người kế tiếp!” Một âm thanh vô tình vang lên trong đại đấu trường.

Tráng Linh trực tiếp phá vỡ không gian đi tới bên cạnh Hùng Lực.

“Hùng Lực, ngươi thế nào rồi!” Tráng Linh lo lắng hỏi.

“Về tông môn, pháp tắc chí cao đang ăn mòn bản nguyên của ta.” Hùng Lực nói xong liền hôn mê bất tỉnh.

Từ Phàm đang ở một đại thế giới du ngoạn thì nhận được tin tức.

Trước mặt hiện ra một màn sáng, phía trên phát cảnh Hùng Lực và cự xà ba đầu chiến đấu.

Cho đến khi ba đầu hợp nhất, biểu cảm trên vẻ mặt Từ Phàm mới bắt đầu biến hóa.

“Có ý tứ, hố người hố đến trên người đệ tử ta.” Từ Phàm nhắm mắt lại.

Hắn có thể xác định, một phát cuối cùng nhất định là hậu đài có cường giả cấp Thánh chủ nhúng tay.

“Hùng Lực bị thương! Trong cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân?” Trương Vi Vân cũng nhìn màn sáng.

“Dưới tình huống bình thường, trong cùng cấp bậc Hùng Lực tuyệt đối không có khả năng bị nặng như vậy tổn thương, cho nên đệ tử này của chúng ta bị một Thánh chủ ám toán.” Từ Phàm giải thích.

“Mặt mũi này phải tìm về.”

Lúc này, phân thân số bốn tọa trấn trong Tam Thiên giới biến mất không thấy đâu nữa.

Sau đó lập tức xuất hiện trong đại đấu trường.

Mà lúc này, ở trong đại đấu trường, cự xà ba đầu đang đại sát tứphương.

Đánh bại vô số người khiêu chiến.

Phân thân số bốn cứ như vậy trên đài hờ hững nhìn.

Đúng lúc này, bên cạnh số bốn xuất hiện một nam tử trung niên.

“Đạo hữu cũng muốn xuống dưới tham gia?” Nam tử trung niên khách khí hỏi.

Phân thân số bốn không trả lời, chỉ lạnh lùng nhìn chiến đấu bên dưới.

Thấy phân thân số bốn không trả lời, nam tử trung niên cũng không sốt ruột.

Chỉ là sau trận chiến đấu kế tiếp, đấu trường này đột ngột tuyên bố, lực lượng của thần thú Hỗn Độn tiêu hao hầu như không còn, cần tu dưỡng.

Vì công bằng công chính cho chiến đấu phía sau, hoạt động này ngàn năm sau lại mở ra.

Trong phút chốc dẫn tới hư âm của tất cả cường giả Nhân tộc quan chiến.

“Đồ đệ của ta ở chỗ này của các ngươi bị thương, thủ đoạn không quang minh, bồi thường đi, ít nhất ba món Hồng Mông chí bảo, cộng thêm thần dược Hỗn Độn an dưỡng thương thế của đệ tử ta.” Phân thân số bốn dửng dưng nói.

“Đạo hữu, chỉ sợ có chút hiểu lầm, thủ đoạn của bọn ta rất quang minh chính đại, chiến đấu hoàn toàn là công bằng.” Nam tử trung niên nói.

Phân thân số bốn quay đầu lẳng lặng nhìn nam tử trung niên, sau đó phá vỡ không gian biến mất không thấy đâu nữa.

Nhìn xem phân thân số bốn biến mất, nam tử trung niên hơi biến sắc mặt.

Chính mình dù sao cũng là cường giả cấp Thánh chủ, không nghĩ tới vị vừa tới này không nể mặt mũi như thế.

“Trước tiên thăm dò, dù sao sẽ không tổn thất cái gì.” Nam tử trung niên nói xong cũng tiêu tán không thấy đâu nữa.

Lúc này, chiến đấu thông thường trong đại đấu trường bắt đầu.

Đây là một trận chiến đấu công lôi đài đơn giản nhất, cường giả giữ lôi đài do đại đấu trường phái ra, chỉ cần có thể thông qua thì có thể đạt được khen thưởng.

Trong sân, một cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân sắc mặt có phần đau khổ, nhìn đài chủ trước mắt.

“Vân Đức, ngại quá, bên trong khiêu chiến thất bại, hiện tại ta giảm một cấp.” Đài chủ nhìn Hỗn Độn Thánh Nhân trước mắt nhếch miệng cười nói.

Hai người là đối thủ cũ, có thể nói Hỗn Độn Thánh Nhân công lôi đài không có ai ở trong tay hắn thắng nổi một trận.

Cho nên đối với trận chiến đấu này, Hỗn Độn Thánh Nhân giữ lôi đài mười phần chắc đến tám phần.

Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân nhìn thấy chính mình không có cơ hội chiến thắng, đang nghĩ ngợi muốn nhận thua, lúc này trong lòng bỗng nhiên vang lên một âm thanh.

“Đừng nhận thua, toàn lực chiến đấu, có thể thắng.”

Trong nháy mắt, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân đó không chịu khống chế tấn công về phía đài chủ giữ lôi đài.

Chương 1523: Liên minh Nhân tộc

Trên đấu trường, Hỗn Độn Thánh Nhân chiến nhiều không thắng trước kia, vào hôm nay giống như hóa thành chiến thần.

Trực tiếp giành thắng lợi liên tiếp mười trận, tất cả đều lấy thế như bẻ cành củi khô chiến thắng lôi chủ, trong đó ngay cả nghỉ ngơi cũng không.

Lúc Hỗn Độn Thánh Nhân đó nhìn thấy phần thưởng cuối cùng của mình, bèn không nhịn được chảy nước mắt.

“Năm mươi phần chân lý Hỗn Độn, gia tộc có hi vọng rồi!” Hỗn Độn Thánh Nhân kích động nói.

Đúng lúc này, một thần niệm lặng lẽ toả định hắn, cuối cùng dò xét tỉ mỉ mấy trăm lần.

“Cũng không có vấn đề mà?” Thánh chủ vung tay giải trừ toả định.

Ở trên đấu trường, Hỗn Độn Thánh Nhân kia đại sát tứ phương, lúc liên tiếp vượt mười lôi đài, người Thánh chủ kia liền biết nhất định là Từ Phàm giở trò quỷ.

“Có hứng thú khiêu chiến tiếp nữa không, ví dụ như nói một Hỗn Độn Thánh Nhân chiến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, thắng một trận, một tấc thủy tinh pháp tắc chí cao khen thưởng, có muốn thử một chút hay không?” Thánh chủ nhìn Hỗn Độn Thánh Nhân vượt ải thông suốt hỏi.

“Nếu không thử xem?” Hỗn Độn Thánh Nhân cảm giác hôm nay trạng thái của bản thân hắn đang bùng nổ.

Hiện tại hắn cảm giác, dưới Thánh chủ hắn vô địch, ai đến cũng có thể đánh.

“Bây giờ ta để người sắp xếp cho ngươi.”

Không quá lâu sau, tất cả cường giả Nhân tộc quan chiến trên cả đấu trường nhận được tin tức, Hỗn Độn Thánh Nhân vượt ải thông suốt vừa rồi muốn khiêu chiến lôi đài Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Trong nháy mắt hấp dẫn sự chú ý của tất cả cường giả ở đây.

Trong đấu trường, Hỗn Độn Thánh Nhân nhìn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước mắt, trong lòng không khỏi chột dạ, nhưng hắn lúc này, tựa như bị người khác điều khiển.

Mặc dù trong lòng sợ hãi, nhưng biểu tình và ánh mắt của hắn cực kỳ bình tĩnh, một sự tự tin khó hiểu ẩn chứa trong đó.

“Chiến đấu bắt đầu!”

Vừa dứt lời, Hỗn Độn Thánh Nhân lập tức bộc phát tất cả thực lực của bản thân áp tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Lúc này, tất cả cường giả quan chiến bao gồm cả Thánh chủ kia, tất cả đều chăm chú xem trận chiến đấu này.

Trong ánh mắt kỳ quái của bọn họ, Hỗn Độn Thánh Nhân nọ sử dụng đại đạo Hỗn Độn bản thân tu luyện và một chút pháp tắc chí cao da lông, cứ thế mà ép Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đối diện tới không ngẩng đầu lên được.

Giống như một con sư tử, bị một con tiểu miêu áp chế, cảnh tượng cực kỳ quỷ dị mà hợp lý.

Nhìn một màn này, Thánh chủ nọ đột nhiên nghĩ tới.

Sau đó trực tiếp từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn toả định Hỗn Độn Thánh Nhân, sau đó bắt đầu loại bỏ tất cả dị dạng trên người hắn.

Nhưng dù vậy, Hỗn Độn Thánh Nhân trong đấu trường càng đánh càng hăng.

Rầm!!

Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đối lôi với hắn bản nguyên bị hao tổn, bất đắc dĩ nhận thua.

“Ta còn muốn khiêu chiến!!” Hỗn Độn Thánh Nhân phấn khởi nói.

Hiện tại hắn cảm giác chính mình có thể đánh mười Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Lúc này, một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dáng dấp chủ quản xuất hiện bên cạnh vị Thánh chủ kia.

“Thánh chủ, có vấn đề.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chủ quản nói.

“Ta đương nhiên biết có vấn đề.”

“Vậy còn để hắn khiêu chiến sao?” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chủ quản hỏi.

“Xem xem chơi thủ đoạn gì, để hắn tiếp tục!” Thánh chủ hờ hững nói.

“Được.”

Không quá lâu sau, lại một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất hiện trong đấu trường.

Mà lúc này, trên đài quan chiến đã chật ních, trên đấu trường còn có vô số thần niệm chú ý trận chiến đấu này.

Chiến đấu bắt đầu, một màn quỷ dị lại xuất hiện trước mắt mọi người.

“Vì sao trận chiến đấu này ta xem không hiểu, chẳng lẽ là cảnh giới của ta không đủ?”

Lúc này vô số cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trên đấu trường trong lòng sinh ra chất vấn bản thân.

Chiến đấu kết thúc, Hỗn Độn Thánh Nhân không có vết thương đạt được thắng lợi, còn tuyên bố khiêu chiến trận thứ ba.

“Để hắn tiếp tục, phái ra cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạnh nhất, ta cũng không tin, thao tác gián tiếp hắn có thể có chiến lực như thế.” Thánh chủ nói.

“Tuân lệnh.”

Chiến đấu tiếp tục, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạnh hơn cũng vào sân, nhưng kết quả vẫn như vậy.

Lấy Hỗn Độn Thánh Nhân không có vết thương đạt được thắng lợi.

Cuối cùng trực tiếp một qua mười, giành được danh hiệu tối cao vượt cấp khiêu chiến.

Lúc này, trong Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn Hùng Lực bị thương, trong ánh mắt rất bình tĩnh.

“Bồ Đào, sau khi Hùng Lực khoẻ, để hắn lại đến đấu trường kia, âm đệ tử Ẩn Linh môn ta, chuyện này không có đâu.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Từ Phàm vốn định trở về tiếp tục bầu bạn với tức phụ, trước mắt nhiều ra một màn sáng.

Trong màn sáng có một thế giới cỡ cực lớn, đang chậm rãi tới gần Tam Thiên giới.

“Số một, số hai trở về rồi?” Từ Phong hỏi.

“Đúng vậy, lại thêm ba năm nữa, đại thế giới đó có thể tiến vào vị trí dự định.” Bồ Đào nói.

Đại thế giới đó là gia sản số một, số hai những năm này tích góp được.

“Bản thể, ta và số một trở về rồi đây.” Giọng nói của phân thân số hai vang lên.

Chỉ thấymột cánh cửa truyền tống xuất hiện cách Từ Phàm không xa.

Số một, số hai từ đó đi ra.

Trong tiểu viện, Từ Phàm gặp được số một, số hai.

“Nói xem, nước của vùng Hỗn Độn Đạo này có sâu hay không?” Từ Phàm nằm trên ghế dựa hỏi.

“Nước rất sâu, chủ yếu nhất chính là liên minh Nhân tộc.”

“Vùng Hỗn Độn Đạo này, là một thành viên của liên minh Nhân tộc.” Phân thân số một nói, điểm ra một tấm tinh đồ.

Phía trên tinh đồ có hai mươi mốt quang điểm được thắp sáng.

“Đây là tất cả vùng Hỗn Độn của liên minh Nhân tộc.”

“Theo ta thăm dò, bọn họ có một kế hoạch lớn càng sâu.”

Phân thân số một nói, nối liền hai mươi mốt vùng Hỗn Độn với nhau, vừa vặn đem kia một mảnh khu vực túi chế trụ.

“Ngươi nói là bọn họ muốn liên thủ ăn vùng Hỗn Độn này?” Từ Phàm cau mày hỏi.

“Đúng vậy, bọn họ chính là có quyết định này.”

“Sau khi nuốt khu vực này, lại nối liền tất cả vùng Hỗn Độn, nhờ vào đó thúc đẩy sinh ra cường giả nhị cảnh.” Phân thân số một nói.

“Bản thể, số một ở vùng Hỗn Độn kia làm lão lục quen, vừa đến vùng Hỗn Độn Đạo bèn phái một phân thân chuyên môn đi dò xét tình báo.” Phân thân số hai cười nói.

Từ Phàm nghe được kế hoạch của liên minh Nhân tộc, trong lòng hơi nặng nề.

“Bản thể ngươi không cần lo lắng, liên minh Nhân tộc này còn cần bố cục rất lâu.”

“Khoảng thời gian này hoàn toàn đủ cho chúng ta trưởng thành.”

“Còn có một chuyện khác, đó là theo sự mở rộng của vùng Hỗn Độn này, không lâu sau sẽ nhiều ra một danh ngạch, không biết bản thể có cảm thấy hứng thú không?” Phân thân số một cười hỏi.

“Danh ngạch.” Ánh mắt Từ Phàm chợt động.

“Dựa vào tin tức ta từ nội bộ đạt được, Hỗn Độn Thánh chủ bên kia đã đề phòng, ngươi muốn đạt được danh ngạch này phải mưu đồ một phen.” Phân thân số một nói.

“Danh ngạch này bỏ đi vậy, tông môn hiện tại không có ai có thể tiếp xúc đến cảnh giới này, phải qua mấy trăm vạn năm nữa mới có thể sinh ra cường giả đạt đến tiêu chuẩn danh ngạch.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói.

“Đáng tiếc!” Phân thân số một thở dài nói.

“Danh ngạch coi như xong, ngươi giúp ta chú ý xem, có thần vật chí cao đỉnh cấp có thể thay thế danh ngạch hay không.” Từ Phàm nói.

Hắn đã từng từ trong tàn hồn của một cường giả lấy được một vị trí, nói là có thể có thần vật chí cao đỉnh cấp.

Từ Phàm dự định sau khi rảnh rỗi đủ thì qua đó xem xem.

“Cái này thật sự không có, một khi có, phỏng chừng Thánh chủ vùng Hỗn Độn bên này sẽ như ở trên tổ ong vỡ, căn bản sẽ không để lại cơ hội.”

Chương 1524: Đánh cướp

“Mấu chốt là loại thần vật chí cao đỉnh cấp này vô cùng thưa thớt, nhiều kỷ nguyên như vậy đến nay, cả liên minh Nhân tộc chỉ có hai người dựa vào thần vật chí cao trở thành Thánh chủ.” Phân thân số một giải thích nói.

“Không sao cả, chỉ cần bồi dưỡng tốt thế giới trong tường kép, một ngày nào đó có thể tiếp nhận cường giả cấp Thánh chủ.” Từ Phàm ung dung nói, không hề lo lắng.

“Vậy thì tốt.”

“Đại thế giới ta mang tới đã trống rồi, đến lúc đó ngươi bảo Bồ Đào sắp xếp chọn Nhân tộc qua đó phát triển.” Phân thân số hai nói.

“Chuyện này sau này ngươi trực tiếp nói cho Bồ Đào.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng tiêu tán không thấy đâu nữa.

“Xem ra bản thể lúc này muốn hoàn toàn cá mặn rồi, nhưng cũng tốt, như vậy chúng ta cũng có thể thả lỏng một chút.” Phân thân số hai nói.

Ẩn Linh môn, trong hoa viên dưới chủ phong.

Hùng Lực dưới sự dìu đỡ của Tráng Linh, từng bước đi tới.

“Không nghĩ tới mới trận chiến đấu đầu tiên đã bị âm, bây giờ còn biến thành suy yếu như vậy.” Hùng Lực thở dài nói.

“Đại trưởng lão đã báo thù cho ngươi rồi, bây giờ đấu trường đó đã bị ép đóng cửa.” Tráng Linh nói.

Hùng Lực sững sờ.

“Đại trưởng lão vì ta đập đấu trường bên đó?”

“Không phải, ta nghe nói chỉ cần đến chiến trường đó là có thể bách chiến bách thắng.”

“Một Hỗn Độn Thánh Nhân, giết qua cả đài chủ của đấu trường.”

“Chỉ cần có người vào sân, cường giả bên đấu trường tất bại.”

“Đấu trường đó duy trì một thời gian ngắn, thật sự không nhịn được nữa thì đóng cửa rồi.”

Tráng Linh phóng ra cảnh tượng lúc đó cho Hùng Lực.

“Phải tìm cơ hội đi bái kiến cảm tạ Đại trưởng lão một phen, làm lão nhân gia hắn tốn công.” Hùng Lực có phần xấu hổ nói.

“Đại trưởng lão bây giờ đang chu du vùng Hỗn Độn, chốc lát không gặp được đâu.”

“Đợi sau khi thương thế của ngươi khá hơn, ta mang ngươi đi nơi khác giải sầu.” Tráng Linh ôn nhu nói.

“Được!”

Đúng lúc này, Thiên Vạn Binh vẻ mặt lén lút đi tới bên cạnh Hùng Lực.

“Đại sư huynh, nghe nói ngươi bị thương, là ai làm, bọn ta hợp lực đi phục thù.” Thiên Vạn Binh lời lẽ chính đáng nói.

“Thực lực ngươi quá yếu, không phục thù nổi.” Hùng Lực nhìn Thiên Vạn Binh lắc đầu nói.

“Ngươi tìm ta có chuyện gì?”

“Có chuyện tốt!”

“Nhà giàu số một của chúng ta lập một tầm bảo đại đội, muốn mời mấy Hỗn Đại Thánh Nhân tông môn gia nhập, không biết ngươi có hứng thú hay không?” Thiên Vạn Binh hỏi.

Nghe được lời của Thiên Vạn Binh, Hùng Lực mới đột nhiên nhớ tới, quay đầu lại nhìn Tráng Linh.

“Chúng ta bây giờ có phải biến thành nghèo rớt mồng tơi rồi không?”

“Còn có chút ít, thủy tinh Hồng Mông Tử khí tối thiểu duy trì tu luyện vẫn có một ít.” Tráng Linh nói.

“Đợi sau khi thương thế của ta tốt lên sẽ gia nhập.” Hùng Lực nói.

“Được.” Thiên Vạn Binh gật đầu nói.

Một chiếc tiên chu loại cực lớn ở trên vùng Hỗn Độn không nhanh không chậm phi hành.

Hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực ở đầu thuyền, vừa uống rượu một vừa tán gẫu.

“Vẫn là nơi lớn tốt, lúc ở Tam Thiên giới sao cảm giác hơi nghẹn khuất.” Kiếm Vô Cực nhìn vùng Hỗn Độn Đạo rộng lớn.

“Đó là đương nhiên, ngươi có phát hiện hay không, mật độ năng lượng của vùng Hỗn Độn này cao hơn chỗ chúng ta ở trước kia nhiều.”

“Hơn nữa bảo tàng bên này cũng nhiều, căn bản đào không kịp.” Hàn Phi Vũ cười nói.

“Đáng tiếc, trên tiên chu lớn như này chỉ có hai người chúng ta.” Kiếm Vô Cực thở dài.

“Sư phụ và sư nương đi chơi rồi, này hợp tình hợp lý, cũng không thể cứ đi theo chúng ta được mà.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc hai người đang nói chuyện với nhau, một con cự thú cấp Hỗn Đại Thánh Nhân chặn lại đường đi của tiên chu.

Ở trên đỉnh đầu cự thú đứng một nam tử mặc áo xanh.

“Vị đạo hữu này, có gì muốn làm?” Hàn Phi Vũ hờ hững hỏi.

“Ta là Thiên Thú Thánh Địa, Lâm Mộ Bạch, chẳng biết có thể ngồi tiên chu của đạo hữu một đoạn đường không?” Nam tử mặc áo xanh ngạo khí hỏi.

“Ngươi như vậy, cũng không giống như là muốn ngồi tiên chu của ta.” Kiếm Vô Cực khẽ nhướn mày.

“Ngoài đạt được tiên chu ra, ta còn muốn mượn đạo hữu mấy món Hồng Mông chí bảo.”

“Hai vị đạo hữu đều là cấp Hỗn Độn Thánh Nhân, chắc hẳn không phát huy ra được uy năng lớn nhất của Hồng Mông chí bảo, còn không bằng cho ta mượn, để vật đó có chỗ dùng.” Nam tử áo xanh cười nói.

“Một Hỗn Đại Thánh Nhân như ngươi mang theo một con cự thú Hỗn

Độn, tới cướp hai Hỗn Độn Thánh Nhân bọn ta không thích hợp lắm đâu.”

“Lại nói danh hiệu ngươi tự bộc cũng không đúng, Thiên Thú Thánh Địa không có nhân vật tên gọi như ngươi.” Hàn Phi Vũ nhìn áo xanh nam tử nói, trong lòng nghĩ nên tìm người nào ở tông môn tới đây trợ giúp.

“Chuyện này cũng không quan trọng, quan trọng là đạo hữu có cho mượn hay không.”

Người cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó giơ tay bắt đầu quay quanh tiên chu xoay tròn, tính toán một lát nữa từ nơi nào hạ miệng.

“Vị đạo hữu này, ngươi cũng không hỏi bối cảnh của bọn ta, thì đã tùy tiện cướp bóc như thế, lỡ đâu đụng phải cục xương cứng thì sao.” Kiếm Vô Cực cười nói.

“Ngoài ba mươi hai mạch môn hạ Thánh chủ ra, những người khác, còn có cái gì có thể làm ta sợ.”

“Ngoan ngoãn giao ra Hồng Mông chí bảo trong tay, tiểu bảo bối nhà ta đã sớm ngửi được mùi rồi.”

Nam tử áo xanh mới nãy còn ý cười đầy mặt, bây giờ vẻ mặt trở nên u ám lại.

Ngay lúc này, một cánh cửa truyền tống đột nhiên xuất hiện trước tiên chu, một nam tử người tản ra thần vận vạn đạo từ đó đi ra.

“Vương sư thúc, chính hắn muốn cướp bóc bọn ta.” Hàn Phi Vũ chỉ vào nam tử áo xanh nói.

“Thú vị, dám đánh cướp sư điệt ta.” Vương Huyền Tâm nhìn nam tử áo xanh đứng trên đỉnh đầu cự thú cấp Hỗn Đại Thánh Nhân, không khỏi nở nụ cười.

“Thì ra là còn có trợ thủ, xem ra phải sử dụng chút thủ đoạn đặc biệt, không đánh phục các ngươi phỏng chừng các ngươi sẽ không cho mượn.”

Một luồng khí thế to lớn triển khai, một dòng thác pháp tắc chí cao toả định lấy Vương Huyền Tâm.

“Sư thúc, ta mở quay phim rồi, đến lúc đó trên diễn đàn tông môn sẽ xuất hiện tư thế oai hùng của ngươi.” Kiếm Vô Cực cười nói.

Vương Huyền Tâm quay đầu nhìn về phía hai người, khẽ mỉm cười.

“Quay ta đẹp trai một chút.”

Hỗn Độn Vạn Đạo bàn xuất hiện phía sau Vương Huyền Tâm, một Hỗn Độn Pháp Tướng khổng lồ xuất hiện.

Thấy cảnh tượng này, hai người thức thời để tiên chu lui ra ngoài chiến trường.

Nhìn pháp tắc chí cao va chạm nơi xa, hai người Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực uống chút rượu xem kịch.

“Bồ Đào, ta muốn đặt một phần ăn bán ngoài.” Kiếm Vô Cực chợt nói.

“Cũng là ngươi nghĩ chu đáo, đợi sau khi Vương sư thúc đánh xong, nhất định phải mở tiệc chiêu đãi một phen.” Hàn Phi Vũ nói.

Lúc này, nơi xa vang lên kêu thảm thiết của cự thú cấp Hỗn Đại Thánh Nhân.

“Ngươi không thể giết ngự thú của ta!!”

Lúc này, Hàn Phi Vũ và Kiếm Vô Cực trợn mắt há hốc mồm nhìn trong vùng Hỗn Độn này ngưng tụ ra một thanh thiên đao vạn đạo, một đao chém chết cự thú Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Tiểu Cách!!!”

Vùng Hỗn Độn vang lên tiếng kêu thảm thiết nam tử áo xanh.

Song không bao lâu, âm thanh này lập tức bị trấn áp.

Vương Huyền Tâm nhẹ nhàng trở lại trên tiên chu.

“Sư thúc lợi hại, chiến đấu cực khổ, bọn ta mời Vương sư thúc uống rượu.” Kiếm Vô Cực nói.

“Đúng lúc rảnh rỗi không có việc gì, uống rượu tán gẫu, kèm theo cảnh đẹp của vùng Hỗn Độn cũng rất tốt.” Vương Huyền Tâm cười nói.

Chương 1525: Gây hoạ

“Sư thúc, vừa rồi người kia bị ngươi tiêu diệt, hay là trấn áp rồi vậy?” Kiếm Vô Cực tò mò hỏi.

“Trực tiếp trấn áp rồi, đều là Nhân tộc, đánh cướp cũng không đến mức giết chết.” Vương Huyền Tâm cười nói.

“Vậy sư thúc chuẩn bị mang về xử lý như thế nào, ta đề nghị để hắn làm con rối tông môn trăm vạn năm.” Hàn Phi Vũ nói.

“Trừng phạt này quá tàn nhẫn, ta ý định đưa hắn đến trong tay Ngũ sư thúc các ngươi, gần đây hắn hình như tương đối thiếu nguyên liệu thí nghiệm.” Vương Huyền Tâm nói.

“Ngũ sư thúc!!” Hai người hít ngược một hơi.

“Không phải là loại thí nghiệm này, không có nguy hiểm gì đó quá nhiều, không cần nghĩ nhiều.”

“Ngũ sư thúc các ngươi đối với đồng tộc vẫn rất nhân từ, thủ đoạn lấy ra đối với dị tộc mới thật sự tàn nhẫn.” Vương Huyền Tâm giải thích nói.

“Vậy thì được, hi vọng vị đạo hữu này sau khi đi ra có thể thay đổi triệt để.” Hàn Phi Vũ cười nói.

Hắn biết sự kinh khủng của Ngũ sư thúc, cho dù là thí nghiệm bình thường cũng không phải một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có thể tiếp nhận được.

Một Truyền Tống trận nhỏ xuất hiện, một hộp đựng thức ăn tinh xảo từ trong Truyền Tống trận hiện ra.

Sau đó biến thành một cái bàn xuất hiện trước mặt ba người.

Trên mặt bàn là các món ăn tinh phẩm rực rỡ muôn màu, toả ra mùi thơm hấp dẫn chú ý của ba người.

“Vương sư thúc, chỗ ta còn có ba bình Thánh Chủ tuý, cùng uống một chút.” Kiếm Vô Cực ở dưới nói.

“Không thành vấn đề, đúng lúc thèm mỹ thực của tông môn.”

Nhìn bàn thức ăn này, Vương Huyền Tâm vô cùng hài lòng.

Tiên chu ở vùng Hỗn Độn di chuyển, ba người ở trong tiên chu càng uống càng vui vẻ.

“Vương sư thúc, ta nói với ngươi, vùng Hỗn Độn Đạo này bảo tàng thật sự rất nhiều.”

“Nếu ngươi gia nhập chúng ta, không cần bao lâu, một thân Hồng Mông chí bảo khẳng định không thành vấn đề.” Hàn Phi Vũ mời gọi.

“Cái gì mà gia nhập với không gia nhập, có việc các ngươi kêu một tiếng, ta có thể không đến sao.” Vương Huyền Tâm vung tay lên nói, trong lời nói mang theo chút men say.

“Bây giờ lập tức sắp đến một điểm bảo tàng trong đó, sau khi ăn xong ta mang sư thúc khai thác, thế nào?” Hàn Phi Vũ cảm ứng hồ lô Bích Ngọc nói.

“Không thành vấn đề!”

Vùng Hỗn Độn, một nơi Hỗn Độn chi khí đậm đặc.

Một cự môn dài rộng chừng vạn trượng đột nhiên xuất hiện.

Hai bên cự môn có khắc hai kim cang trừng mắt, rất sống động.

“Bồ Đào, giám định loại hình trận pháp.” Kiếm Vô Cực nói.

“Thiên Lực Kim Cang đại trận, tu lấy man lực phá chi, lực độ của nó ít nhất phải đạt tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Vậy giao cho ta đi!”

Giọng Vương Huyền Tâm vang lên, sau đó phía sau hiện lên Hỗn Độn Vạn Đạo bàn.

Dưới toàn lực xuất thủ, nhẹ nhàng mấy cái, đại môn liền nứt ra một vết nứt.

“Đi thôi, xem thử bên trong có vật gì tốt.” Vương Huyền Tâm vỗ tay nói.

Ba người tiến vào cự môn, bèn thấy được một đại thế giới sinh cơ dạt dào.

Mà ở trung tâm đại thế giới, có một nam nhân vóc người hoàn mỹ đang trong ngủ say.

Sau khi thăm dò một phen, ba người tập hợp ánh mắt trên khuôn mặt của nam nhân kia.

“Chẳng lẽ bảo bối chính là người này?” Kiếm Vô Cực cau mày nói.

“Một thi thể Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mất đi linh hồn, đưa cho Tứ sư thúc vậy.” Hàn Phi Vũ suy nghĩ nói.

Lúc ba người đang nói chuyện, một luồng thần niệm khổng lồ bỗng nhiên toả định lấy ba người.

Một bàn tay to lớn xuất hiện, trực tiếp mẫn diệt ba người trong bảo tàng.

đại thế giới tiếp tục vận chuyển, mà cửa đá lại lần nữa khôi phục như lúc ban đầu.

“Lúc ta không có ở đây vùng Hỗn Độn đã xảy ra chuyện gì, lại dám có người vào trong phần mộ ca ta!” Một âm thanh thanh lãnh vang lên bên tai Bắc Thần Thánh chủ.

“Hàn Vân Thánh chủ, gần đây vùng Hỗn Độn mới xuất hiện một thế lực, có một số việc không biết nặng nhẹ, tương đối tăng động, ngươi khoan dung nhiều hơn đi ha.” Bắc Thần Thánh chủ liên thanh nói.

“Dám vào phần mộ ca ta, bất kể là người nào, ta cũng muốn đòi một cách nói.” Âm thanh dường như có thể đông lại cả vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm đang ở đại thế giới khác du ngoạn với tức phụ, bỗng nhiên cảm giác có đại nhân quả quấn thân.

Khẽ ngẩng đầu, ánh mắt tựa như vượt qua vô tận quang giáp, đối diện với một đôi mắt đẹp thanh lãnh.

Chỉ trong nháy mắt, Từ Phàm liền biết chân tướng.

“Thánh chủ tiền bối, ba vãn bối vô tình xông vào, người làm trưởng bối như ta mang bọn họ đến bồi tội với người.” Từ Phàm thái độ đoan chính nói, trong lòng mắng.

Chỗ kia không có bất ngờ gì xảy ra, ai cũng không thể vào.

Cho dù dùng lực mạnh, dưới tình huống bình thường, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cũng không cách nào vào trong đó.

Nhưng hỏng là hỏng ở chỗ, Thánh chủ đó không có ở đây, lực lượng của trận pháp bên ngoài đại thế giới đã rất lâu chưa từng được rót vào lực lượng mới, dẫn đến phòng ngự có phần suy bại.

Cho nên mới bị mấy người Vương Huyền Tâm dùng lực mạnh mở ra.

“Phá vỡ yên tĩnh của ca ta, mấy hậu bối của ngươi, sau khi trùng sinh không được bước vào vùng Hỗn Độn Đạo.”

Nghe được lời này, Từ Phàm khẽ cau mày.

Nếu như hoán vị suy nghĩ, có người xông vào trong phần mộ của người thân nhất của mình, vậy thì không chỉ đơn giản là thân thể tiêu vong, nhân quả của bản nhân cũng phải xóa đi cho hắn.

Nhưng bây giờ, đổi thành hắn là bên sai, chuyện này không thể nói như vậy được.

“Tiền bối đã tự mình xuất thủ, mẫn diệt bọn họ, nếu như không hài lòng, ta tự mình mang ba hậu bối đó chịu lỗi trước mặt tiền bối.”

“Nhưng từ đây không thể xuất hiện ở vùng Hỗn Độn, trừng phạt này…” Từ Phàm không hề sợ hãi nhìn Thánh chủ kia.

“Nếu như không đi, nhân quả bản nguyên cũng không cần giữ.”

Trên dòng sông thời gian Hỗn Độn rộng lớn, một thần niệm toả định nhân quả bản nguyên của tất cả Nhân tộc Tam Thiên giới.

Cảm nhận được điều này, bóng dáng Từ Phàm xuất hiện trên dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Tiền bối, chúng ta đánh cược, nếu như ngươi có thể xoá đi nhân quả bản nguyên của ba hậu bối kia, ta mang mạch Nhân tộc này rời khỏi vùng Hỗn Độn vĩnh viễn không vào.”

“Nếu như tiền bối tìm không ra, có thể nhìn trên hành động vô tình tha thứ cho bọn họ hay không?” Từ Phàm hờ hững hỏi.

Đúng lúc này, hai mươi mấy đôi mắt tò mò xuất hiện trên dòng sông thời gian Hỗn Độn.

“Được, nếu như ngươi có loại thủ đoạn này, tha cho bọn họ một lần lại có làm sao.”

Thánh chủ đó tựa như nghe được một chuyện cười.

Lúc này, Hàn Phi Vũ, Kiếm Vô Cực, Vương Huyền Tâm, nhân quả của ba người từ từ bị hút ra khỏi dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Ở trong một ngọc thủ to lớn nháy mắt mẫn diệt.

Lúc này, trong dòng sông thời gian Hỗn Độn lại xuất hiện nhân quả của ba người đó.

Thánh chủ kia khẽ cau mày, phất tay lại lần nữa mẫn diệt.

Kết quả, lại phục sinh xuất hiện lần nữa.

Lúc này tất cả Thánh chủ xem kịch sắc mặt xảy ra biến hóa.

Thủ đoạn này đã nói rõ rất nhiều vấn đề.

Tối thiểu ba người này ở trong vùng Hỗn Độn, đã coi như là bất tử chi thân rồi.

Nhân quả bản nguyên bất diệt, phục sinh chỉ là vấn đề thời gian.

Cuối cùng Thánh chủ kia lại dùng ra các loại thủ đoạn, kết quả toàn bộ đều không thể mẫn diệt nhân quả ba người.

“Thủ đoạn hay lắm, chuyện này xoá bỏ.” Thánh chủ đó nói xong liền biến mất.

“Đa tạ Thánh chủ tiền bối khoan hồng độ lượng.” Từ Phàm khách khí nói.

Trong tiểu viện Ẩn Linh môn, Từ Phàm nhìn cúi đầu ba người.

“Sau này cẩn thận một chút, còn may là các ngươi vẫn chưa động vào thi thể kia, nếu không thì không chết không thôi rồi.”

Chương 1526: Thiên Mao thú

“Sư phụ, ta sai rồi!”

“Sư tổ, bọn ta sai rồi!”

Ba người xấu hổ nói, không nghĩ tới chỉ dò xét một bảo tàng thế mà gây ra động tĩnh lớn như thế.

“Không trách các ngươi, trong tư liệu của Bồ Đào không có ghi lại, trong nhân quả cũng không cách nào truy xét.”

“Chuyện đó ngoài một vài Thánh chủ ra, gần như không ai biết.”

“Hơn nữa vận khí của các ngươi thần tốt lạ thường, lực lượng của trận pháp đó vừa khéo suy yếu tới cực điểm, Thánh chủ kia cũng đúng lúc từ bên ngoài trở về vùng Hỗn Độn.”

“Trùng hợp này, nếu không phải là ta tinh thông đạo Nhân Quả chí cao, thì đã cho rằng các ngươi bị người khác tính kế rồi.” Từ Phàm vẫy tay nói.

“Sau khi khôi phục tốt, muốn tầm bảo có thể tiếp tục, nếu nhìn thấy mộ phần, trước tiên hỏi rõ tình huống, chỉ cần không trêu chọc ba mươi hai Thánh chủ kia thì không sao.”

“Tuân lệnh!”

“Lui ra đi, trở về tĩnh dưỡng cho tốt.” Từ Phàm nói.

“Thời gian lâu rồi, chuyện trùng hợp gì đều có thể đụng phải.”

Cái này ba người chỗ trải qua chuyện trùng hợp độ, đại khái không khác mấy xác suất trùng hợp của giải đặc biệt trong liên tục một trăm lần xổ số.

Từ Phàm nói, lại đưa mắt nhìn vào trên khu vực vùng Hỗn Độn này.

“Xem ra phải nghĩ cách dung nhập vào, nếu không dễ dàng sinh ra mâu thuẫn.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Vốn dĩ đối với các Thánh chủ vùng Hỗn Độn này, Từ Phàm muốn thuận theo tự nhiên, đến cuối cùng nhất định đều có thể quen biết.

Chuyện hôm nay đã thức tỉnh Từ Phàm.

Trong một đại thế giới thần bí, hai Thánh chủ đang chơi giới kỳ.

Hai bên đều đang cau mày, nghiễm nhiên đã đến giai đoạn phân sinh tử.

Đúng lúc này, một luồng Không Gian chi lực hiện lên, Từ Phàm từ đó đi ra, đến bên cạnh giới kỳ.

Dựa theo Từ Phàm quan sát, đại thế giới thần bí này là nơi Thánh chủ chuyên dùng để chơi giới kỳ.

Sau khi Từ Phàm đi vào, trực tiếp ở trong đại thế giới này bày ra lôi đài giới kỳ.

Chỉ cần có thể thắng một ván thì có thể nhận được một món Hồng Mông chí bảo, đây là nhãn hiệu Từ Phàm đánh ra.

Lúc này, hai vị Thánh chủ đã chơi xong giới kỳ kia, tò mò đi tới trước lôi đài Từ Phàm bày ra.

Bọn họ không hề kỳ quái tại sao Từ Phàm lại xuất hiện ở nơi này.

Hễ là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thích chơi giới kỳ thì đều biết nơi này.

“Hai vị Thánh chủ có muốn thử không, chơi thắng ta có thể nhận được một món Hồng Mông chí bảo, nếu thua, chỉ cần đền một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao là được.” Từ Phàm khẽ cười.

“Vị đạo hữu này, biết ngươi kỳ lực giới kỳ cao thâm, nhưng cũng không thể ngông cuồng như thế, thật sự cho rằng bên vùng Hỗn Độn ta không có cao thủ giới kỳ sao?” Một vị Thánh chủ trong đó có chút không phục nói.

“Kêu đến đây, chỉ cần có thể thắng, liền có Hồng Mông chí bảo dâng lên.” Sau lưng Từ Phàm xuất hiện năm quang đoàn lấp loé khí tức Hồng Mông chí bảo.

“Tổng cộng năm món, xem ai có bản lĩnh lấy đi.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

Ngay lúc này, một nữ tử mặc váy dài đào bạch, xuất hiện trong giới này.

Bước lên lôi đài, đến đối diện Từ Phàm ngồi xuống.

“Hàn Vân Thánh chủ, lần này ta không thu thuỷ tinh pháp tắc chí cao của ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao dài trăm trượng đột nhiên xuất hiện, rơi xuống chỗ Từ Phàm.

“Nếu Thánh chủ không nguyện ý, vậy ta không khách khí nữa.” Từ Phàm nhận lấy thuỷ tinh pháp tắc chí cao dài trăm trượng.

“Thánh chủ đi trước.” Từ Phàm khách khí nói.

Hàn Vân Thánh chủ trực tiếp đi trước hạ cờ ở chỗ trung tâm nhất bàn cờ, Từ Phàm cười, cũng cầm lấy một quân cờ đánh ra.

Lúc này, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân và Thánh chủ nhận được tin tức càng lúc càng nhiều, xung quanh trên lôi đài cũng vây đầy người.

Lúc này có một số Thánh chủ nhìn hai người đánh cờ, không khỏi lắc đầu.

“Còn có kỳ lực giới kỳ của Hàn Vân mặc dù mạnh, nhưng so với vị này vẫn hơi kém một chút, phỏng chừng chống đỡ không được bao lâu sẽ thua.” Thánh chủ nọ lắc đầu nói.

“Chuyên tâm nhìn thế cục, vị kia có phải phân thân cường giả nhị cảnh hay không ta không biết, nhưng giới kỳ chắc chắn có trình độ nhị cảnh cường giả.” Thánh chủ bên cạnh nhìn thế cục, nghiêm túc nói.

Từ Phàm không che giấu, vừa lên là bạo phát toàn lực.

Ván cờ trong gia tốc thời gian, vỏn vẹn ngàn năm, Hàn Vân Thánh chủ đã bại lui.

“Lại đến!” Hàn Vân Thánh chủ hờ hững nói.

Từ Phàm lại thu một khối thuỷ tinh pháp tắc chí cao.

Ván thứ hai bắt đầu, kết quả ván này ngay cả ngàn năm cũng không duy trì được, liền bại.

Từ Phàm nhìn Hàn Vân Thánh chủ còn muốn lại đến, vội vàng ngăn cản nói: “Thánh chủ tiền bối, nếu liên tiếp bại lại tiếp tực chiến thì không còn thú vị gì nữa.”

Hàn Vân Thánh chủ nhìn chằm chằm Từ Phàm một hồi, thân hình tiêu tán.

Lúc này, Từ Phàm nhắm ánh mắt vào Thánh chủ Nhân tộc khác ngay dưới lôi đài.

“Không biết vị tiền bối kia có hứng thú đến chơi một ván không, năm món Hồng Mông chí bảo này của vãn bối mặc dù không phải đứng đầu nhất, nhưng cũng coi như loại trung thượng phẩm.” Từ Phàm dụ hoặc nói.

Các Thánh chủ xem cờ ở đây đều không ngốc, thông qua hai ván vừa rồi bọn họ có thể đoán được, Từ Phàm kỳ lực cao thâm, không phải Thánh chủ bình thường có thể thắng.

“Thiên Hồn Thánh chủ ở nơi nào, gọi hắn trở về, một thế lực vừa tới mà phách lối như vậy, phải chèn ép hắn một chút.” Một vị Thánh chủ không phục.

“Thiên Hồn không biết đi vùng Hỗn Độn nào, bây giờ ngươi gọi trở về, phí tổn Truyền Tống trận vượt vùng Hỗn Độn ngươi trả đi!” Một cường giả Thánh chủ khác trợn trắng mắt.

Sau khi Từ Phàm nhìn một vòng không có ai ứng chiến, đổi đề tài cười nói: "Mười trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí ván kế tiếp, sau khi chơi xong, ta sẽ giảng giải tỉ mỉ mạch suy nghĩ của ván giới kỳ này."

Lời vừa dứt, đã có một vị Thánh chủ xuất hiện trên lôi đài.

"Thánh chủ tiền bối, ngươi đi trước." Từ Phàm mỉm cười nói.

"Được!"

Một bên khác, Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân ngồi trên một cự thú lông xù đang xuyên qua trong vùng Hỗn Độn.

"Không nghĩ tới còn có cự thú Hỗn Độn kỳ lạ như vậy, còn sạch sẽ như thế." Trương Vi Vân vuốt ve bộ lông trắng như tuyết dưới thân.

Trong bộ lông còn lộ ra từng làn hương thơm làm cho người ta thoải mái.

"Đạo Ngự Thú của vùng Hỗn Độn này vô cùng lợi hại, cự thú Hỗn Độn bọn họ bồi dưỡng ra chiến lực vượt xa cự thú Hỗn Độn bình thường."

"Phương diện khác tạp giao làm cũng rất lợi hại, giống như Thiên Mao thú dưới chân ngươi, là do cự thú Hỗn Độn và một loại cự thú trong giới kết hợp với nhau sinh ra."

Thiên Mao thú giống như một con cá đuối có lông, phần lưng như là một cái chăn lông cỡ siêu lớn.

Trên một hội đấu giá, Trương Vi Vân liếc mắt là chọn trúng con cự thú Hỗn Độn tạp giao này.

Sau khi Từ Phàm làm một lần, Thiên Mao thú này đã trở thành thần thú tọa giá ngự dụng của hai người.

Nằm trên lưng lông xù, Từ Phàm vậy mà có cảm giác buồn ngủ hiếm thấy.

"Bồ Đào, phân thân bên kia giúp ta để ý xíu, ta ngủ một giấc." Từ Phàm phân phó.

"Tuân lệnh."

Trương Vi Vân thần kỳ nhìn Từ Phàm.

“Phu quân, ngươi vậy mà buồn ngủ.”

“Đúng vậy, ta ngủ một giấc trước đây.” Từ Phàm nói, nhắm mắt lại nằm trên thân Thiên Mao thú như chăn lông.

Trong một mảnh mộng cảnh mênh mông.

Từ Phàm nhìn viên tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao.

“Mộng là đang nhắc nhở ta sao?”

Mới vừa nói xong, tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao bắt đầu chậm rãi phát sinh biến hóa, cuối cùng cưỡng ép ngưng tụ ra một phù văn.

Chương 1527: Luân phiên luận đạo

Từ Phàm nhìn phù văn do tinh thần thủy tinh pháp tắc chí cao biến thành trong mộng, thật lâu không nói gì.

“Thật vất vả ngủ một giấc, còn nhiều chuyện như vậy.”

Từ Phàm vẫy tay đánh nát mộng cảnh, nặng nề ngủ tiếp.

Đợi đến khi tỉnh lại lần nữa, đã qua một năm.

“Phu quân ngươi tỉnh rồi, giấc này ngươi đã ngủ một năm đó.” Trương Vi Vân nói.

Lúc này hai người vẫn đang ở trên lưng Thiên Mao thú.

Nhưng Thiên Mao thú đã tiến vào một đại thế giới, đang tu dưỡng.

“Một giấc này ngủ một năm sao, còn không tệ.”

Từ Phàm cảm giác khoảnh khắc này trạng thái của hắn đang ở lúc đỉnh phong nhất.

“Vi Vân, tiếp theo chúng ta đi đâu chơi?” Từ Phàm nhìn Trương Vi Vân hỏi.

“Về tông môn đi, ta đi thăm những các sư tỷ, sư muội của ta một chút.” Trương Vi Vân suy nghĩ một hồi nói.

“Vậy thì về tông môn.”

Tam Thiên giới Ẩn Linh môn.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, trong tay hiện lên phù văn trong mộng.

Một luồng khí tức cực kỳ mạnh mẽ từ trong phù văn khuếch tán ra ngoài.

“Phù văn này…” Từ Phàm cau mày.

Hắn thừa nhận hắn xem không hiểu phù văn này, hơn nữa luồng uy năng phát ra, vẫn chưa làm rõ ràng có tác dụng gì.

“Bồ Đào, ngươi có thể khắc lục lại phù văn này không?” Từ Phàm hỏi dò.

“Không cách nào dò xét, không cách nào khắc lục, không cách nào nắm giữ.” Bồ Đào liên tiếp phát ra ba lần không cách nào.

“Đây chẳng lẽ là phù văn hạch tâm cấp Thánh chủ?”

Lúc Từ Phàm đang suy nghĩ, giọng Bồ Đào lần nữa vang lên.

“Chủ nhân, nhiệm vụ của phân thân người trong đại thế giới đã gần như hoàn thành, có muốn trở lại không?” Bồ Đào hỏi.

“Trước tiên về đã, cách một khoảng thời gian lại đi .” Từ Phàm nói.

Lúc Từ Phàm định tiếp tục suy nghĩ phù văn đó, một khí tức to lớn giáng lâm trong cương vực Nhân tộc Tam Thiên giới.

“Vạn Luyện Thánh chủ, không biết đến mạch Nhân tộc này của ta là có gì muốn làm?” Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới.

“Nghe nói Từ đạo hữu là là một Hồng Mông Luyện Khí sư, ta ở trên đạo Luyện Khí cũng tương đối có thành tích, hai người chúng ta trao đổi một phen thì thế nào?” Vạn Luyện Thánh chủ cười hỏi.

Theo cường giả Tam Thiên giới khuếch tán ra ngoài, đối với mạch Nhân tộc này của Từ Phàm, tất cả Thánh chủ hiểu biết ngày càng rõ ràng.

Càng là hiểu biết rõ ràng, đông đảo Thánh chủ lại càng thán phục.

“Hoan nghênh hoan nghênh, Vạn Luyện Thánh chủ, bên này, mời.”

Hai người trực tiếp đến trong Sinh Cơ tinh thần.

Trong một hoa viên cổ hương cổ sắc, một bàn đồ ăn hai bình rượu, Từ Phàm và Vạn Luyện Thánh chủ đối ẩm.

“Bây giờ tất cả Thánh chủ của vùng Hỗn Độn đều đồn đại, Từ đạo hữu là phân thân của cường giả nhị cảnh.” Vạn Luyện Thánh chủ cười ha ha nói.

“Ai lại đồn đại như vậy, thú vị như vậy, cường giả nhị cảnh, hiện tại ta chỉ từng thấy một con thần thú Hỗn Độn nhị cảnh, còn làm hỏng vùng Hỗn Độn chỗ ta.” Từ Phàm thở dài nói.

Tin tức đó hắn đã sớm nghe nói qua, chưa từng tranh luận dư thừa.

“Không nói những chuyện này, có quan hệ với đạo Luyện Khí, ta có rất nhiều điều muốn trao đổi cùng đạo hữu.”

Hai người ở trên Sinh Cơ tinh thần, bắt đầu luận đạo.

Trong lĩnh vực gia tốc thời gian, ước chừng qua mười vạn năm, trận luận đạo này của hai người mới kết thúc.

Vạn Luyện Thánh chủ lấy một loại ánh mắt tỉnh táo tương tích nhìn Từ Phàm, rất có một loại cảm giác đạo ta không cô độc.

“Từ đạo hữu, sau này chúng ta nhất định phải giao lưu nhiều hơn, kiến giải của ngươi đối với đạo Luyện Khí quả nhiên là quá sâu sắc.” Vạn Luyện Thánh chủ nói.

“Đó là tất nhiên, giao lưu với Vạn Luyện Thánh chủ, cũng làm ta được lợi không nhỏ.” Từ Phàm cười nói, giao lưu với Vạn Luyện Thánh chủ, thật sự làm hắn được lợi không nhỏ.

Chuyện khác không nói, ít nhất hắn đã biết trên Hồng Mông chí bảo, còn có chí bảo nhị cảnh.

“Ta về trước tiêu hóa những gì cảm được, ngộ được, qua một thời gian nữa ta lại tới bái phỏng.” Vạn Luyện Thánh chủ nói xong bèn rời đi.

Lúc này Từ Phàm đang muốn trở về tiếp tục nghiên cứu phù văn.

Lại một thần niệm to lớn giáng lâm bên ngoài cương vực Nhân tộc Tam Thiên giới.

“Thiên Âm Thánh chủ, không biết đến đây có chuyện gì?” Vẻ mặt Từ Phàm bắt đầu trở nên kỳ quái.

“Nghe nói Từ đạo hữu tinh thông pháp tắc chí cao Thời Gian, chẳng biết có thể luận đạo một phen hay không?” Thiên Âm Thánh chủ mời hỏi.

“Có thể luận đạo cùng Thiên Âm Thánh chủ đẹp nhất trong vùng Hỗn Độn, là vinh hạnh của ta.”

Từ Phàm lại mời người đến trên Sinh Cơ tinh thần.

Thiên Âm Thánh chủ một thân váy dài màu lục óng ánh lộ ra vẻ đoan trang thư nhã, một loại cảm giác tài trí khuếch tán ra.

Từ Phàm nhìn vị này Thánh chủ xinh đẹp ngồi đối diện, cảm giác rất thoải mái.

Không có dục niệm, chỉ là đơn thuần là cảm giác vui sướng khi nhìn thấy sự vật tốt đẹp.

Lại ở trong lĩnh vực gia tốc thời gian luận đạo mười vạn năm.

“Thiên Âm Thánh chủ đi thong thả, sau này có cơ hội chúng ta tiếp tục luận đạo.” Từ Phàm cáo biệt nói.

“Được.” Thiên Âm Thánh chủ điềm tĩnh gật đầu, sau đó thân hình tiêu tán trong thiên địa.

Lúc Từ Phàm định trở về, lại một vị Thánh chủ quang lâm.

“Nghe nói Từ đạo hữu tinh thông pháp tắc chí cao Dị Hoá, chẳng biết có thể…”

Lại là mười vạn năm.

Chẳng biết tại sao, trong khoảng thời gian này, Từ Phàm cảm giác chính mình đã trở thành cô nương tiếp khách trong hồng lâu.

Một người lại một người không ngớt, mặc dù giao lưu với mỗi người đều có cảm ngộ, nhưng trong lúc nghênh đón tiễn đưa dù sao vẫn có đôi chút không tự nhiên.

Kết quả là lúc tiếp đãi vị Thánh chủ thứ mười hai, Từ Phàm liền bắt đầu đóng cửa từ chối tiếp khách.

Lĩnh vực gia tốc thời gian sau mười vạn năm, Thánh chủ giao lưu với Từ Phàm cảm thấy mỹ mãn rời đi.

Nhìn bóng lưng Thánh chủ đó rời đi, Từ Phàm biết, mạch Nhân tộc này của hắn đã coi như là bước đầu dung nhập vào nơi này.

“Bồ Đào, thả xuống cấm địa ở các đại thế giới, người thông qua có thể coi là đệ tử Ẩn Linh môn.” Từ Phàm nói.

Hắn là dùng phương pháp của Nguyên Thủy tông trước đây.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Sau khi Bồ Đào trả lời xong, đại thế giới cách cương vực Nhân tộc gần nhất, một số khu vực đã bắt đầu phát sinh biến hóa.

Theo thời gian chuyển dời, trong càng nhiều đại thế giới bắt đầu bị thay đổi một cách vô tri vô giác.

“Chủ nhân, mạch Nhân tộc này của chúng ta có thu nhận đệ tử mới không?” Bồ Đào hỏi.

“Cũng đặt mấy cấm địa, tiêu chuẩn không thể thấp hơn giáo tính của Nguyên Thủy tông trước đây.”

Bây giờ Ẩn Linh môn đã không còn rất cần quá nhiều đệ tử.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, trong tay xuất hiện phù văn lần nữa.

Cứ như vậy đong đưa bèn nằm thẳng, nhìn phù văn trong tay, Từ Phàm lại lần nữa tiến vào mộng đẹp.

Ở trong mộng, viên tinh thần pháp tắc chí cao này lần nữa ngưng tụ một phù văn.

Đợi đến khi Từ Phàm tỉnh lại, phát hiện vẫn là ngủ một năm giống như lần trước.

Biến hóa duy nhất là trên người nhiều ra một tấm thảm lông xù.

“Bồ Đào, chờ lần sau lúc ta ngủ say, ở xung quang thân thể ta triển khai một lĩnh vực gia tốc thời gian.” Từ Phàm suy nghĩ một hồi, phân phó.

“Tuân lệnh.”

Từ Phàm đưa tay, hai phù văn hiện lên trong lòng bàn tay, đan vào lẫn nhau, tản ra uy năng mạnh mẽ bất đồng.

“Giấc mơ này rốt cuộc muốn cho ta cái gì?”

Từ Phàm tham ngộ hai phù văn này, tâm trạng có phần phức tạp.

Ngay lúc này, một phù văn trong tay Từ Phàm đột nhiên thoát khỏi khống chế, bay vào trong bảo khố, sau đó đâm đầu lao thẳng vào trong một đống thần khoáng Hỗn Độn đã tinh luyện xong.

Chương 1528: Tác dụng của phù văn

Từ Phàm một bước bước ra, đi tới trong bảo khố.

Nhìn phù văn trong một đống thần khoáng Hỗn Độn, Từ Phàm có chút tò mò.

“Dựa vào thần khoáng Hỗn Độn cắn nuốt năng lượng?” Từ Phàm nghi hoặc nói.

Ngay lúc này, phù văn đã hấp thu thần khoáng Hỗn Độn này bắt đầu phát sinh biến hóa.

Đao, thương, kiếm, côn, phủ, việt, câu, xoa, còn có đủ loại binh khí dị hình, biến hóa vô tận.

Lúc này trong lòng Từ Phàm có một tia minh ngộ.

“Định!”

Phù văn hóa thành một cây thước, sau đó cây thước vậy mà bắt đầu phát triển theo hướng pháp bảo.

Đầu tiên là bảo khí, sau đó tấn cấp làm đạo khí, sau hóa thành tiên khí, Hậu Thiên linh bảo, Tiên Thiên linh bảo, Tiên Thiên chí bảo.

Cho đến cuối cùng sau khi trở thành một món Huyền Hoàng chí bảo, dường như hao hết tất cả tiềm lực, cố hóa ở cấp bậc này.

“Bồ Đào, gia tốc thời gian xung quanh nó.” Từ Phàm phân phó.

s

“Tuân lệnh.”

Một quang tráo bao phủ lên đống thần khoáng Hỗn Độn này.

Theo thời gian gia tốc, phù văn Hỗn Độn trên cây thước càng lúc càng nhiều.

Sau mười vạn qua đi, một luồng dao động to lớn nháy mắt khuếch tán ra.

Một cây thước Huyền Hoàng chí bảo thành hình.

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay, cây thước đó bèn bay vào trong tay.

Sau khi tỉ mỉ dò xét một phen, Từ Phàm có thể xác định, phù văn kia đã hoàn toàn biến thành một món Huyền Hoàng chí bảo.

“Chẳng lẽ phù văn này có thể tự động ngưng tụ Huyền Hoàng pháp bảo?”

Kết quả là, trong tay Từ Phàm lại xuất hiện phù văn kia.

Gần như trong chớp mắt, phù văn đó lập tức xông vào trong đống thần khoáng Hỗn Độn.

Chỉ là lần này cuối cùng chỉ ngưng tụ ra một món tiên khí, dựa theo tiêu hao tính toán, bên Từ Phàm lỗ to.

“Thú vị, đây là tuỳ cơ sao?” Từ Phàm lại ngưng tụ một phù văn, vẫn là bị thần khoáng Hỗn Độn hấp dẫn.

Cuối cùng biến thành một thanh linh kiếm đạo khí.

“Quả nhiên là tuỳ cơ, không khác gì mở bình vật phẩm.”

Từ Phàm vung tay lên, đống thần khoáng Hỗn Độn biến mất, thay vào đó là một đống Linh Thiết khoáng, không biết đã ở trong bảo khố hít bụi bao nhiêu vạn năm.

Một phù văn ngưng tụ ra, bị cưỡng ép vứt xuống trong đống linh khoáng.

Phù văn tựa như có phần không tình nguyện, nhưng dưới cưỡng chế của Từ Phàm không thể không hấp thu Linh Thiết khoáng xung quanh.

Cuối cùng phù văn đó biến thành một món bảo khí.

Thế là Từ Phàm lại ngưng tụ mười phù văn như thế ném vào trong

Linh Thiết khoáng làm thí nghiệm.

“Thú vị, quả nhiên là thú vị, vướng giới hạn trên không vướng giới hạn dưới cho ta.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Nếu phù văn này đã có thể tự động hấp thu linh khoáng hóa thành pháp bảo, về sau phù văn này sẽ có tên là, Khí.” Từ Phàm đặt tên.

Từ Phàm nhẹ nhàng giang hai tay, trực tiếp lấy ra phù văn tên Khí ứng dụng đến trong thần hồn hắn.

“Bồ Đào, ngươi lấy về phục khắc cho ta, sau đó tăng thêm các loại linh khoáng cấp bậc khác biệt, làm thành bình cầm tới trong thương hội bán.” Nói đến đây, Từ Phàm hơi nhếch khóe môi lên.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Mẫu phù linh hồn trong tay Từ Phàm biến mất.

“Phù văn đầu tiên đa làm rõ, vậy cái thứ hai là làm gì đây?” Từ Phàm vừa nói vừa bắt đầu tìm hiểu.

Vùng Hỗn Độn Đạo, Hồng Vân đại thế giới.

Một thiếu niên quần áo lam lũ ánh mắt kiên định nhìn cấm khu trước mắt.

“Ta nhất định phải trở thành đệ tử đại tiên môn, ta muốn báo thù, ta muốn phục sinh người nhà!” Ngọn lửa thù hận đang thiêu đốt trong ánh mắt thiếu niên.

Cả nhà của hắn bị hại, dưới sự cùng đường bí lối, nhớ tới truyền thuyết trước kia.

Trong cấm địa có cơ duyên lớn, chỉ cần có thể sống sót ra ngoài, ít nhất cũng có thể trở thành bá chủ một phương.

Dưới sự cùng đường bí lối, thiếu niên quyết định bước vào trong cấm địa, lấy mạng đánh cược.

Thiếu niên chân trần, một cước một huyết ấn, chậm rãi đi về phía cấm địa.

Mà lúc này, trong tất cả đại thế giới ở vùng Hỗn Độn, đủ loại thiếu niên tựa như chịu vận mệnh tác động, đều lấy lý do khác nhau bước vào trong cấm địa.

Trong Luân Hồi đại thế giới, Lý Tinh Từ nhìn hàng trăm vạn màn sáng, không khỏi nói: “Không tệ, không cần âm thầm sắp xếp, thiên đạo của đại thế giới kia sẽ tự động sắp xếp người đi vào.”

“Cho nên công việc tuyển nhận đệ tử mới liền sắp xếp đến trên người ngươi.” Tô Nhiễm Thiên nhìn Lý Tinh Từ nói.

“Dù sao gần đây không có chuyện gì, chuyện này coi như tiêu khiển.” Lý Tinh Từ cười nói.

“Vậy khi nào ngươi mới ra ngoài thăm thú với ta?” Tô Nhiễm Thiên bĩu môi hỏi.

“Nhanh, chờ ta luyện chế phân thân này thành công, để nó trấn thủ trong Luân Hồi đại thế giới.”

“Đến lúc chúng ta có thể ra ngoài rồi.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy được.”

Tô Nhiễm Thiên lại ngoan ngoãn bầu bạn với Lý Tinh Từ xem màn sáng chiêu thu đệ tử.

“Tiểu nữ hài này ta thấy có thể, nhưng thể cốt yếu, có thể bảo Bồ Đào buông lỏng khảo hạch một chút không?”

Tô Nhiễm Thiên nhìn tiểu nữ hài trung kiên trong mấy màn sáng nói.

“Yên tâm đi, tiêu chuẩn khảo hạch của Bồ Đào, hạng một là lấy cực hạn của bản thân làm chủ, chỉ cần tiểu nữ hài vẫn luôn đạt tiêu chuẩn, ngày sau ít nhất cũng là đệ tử ngoại môn.” Lý Tinh Từ đơn độc phóng đại mấy màn sáng nói.

“Một cái chớp mắt đều đã nhiều năm như vậy, không nghĩ tới một tông môn sơ kiến trước đây đã có thể phát triển đến loại tình trạng này.”

“Phu quân, có thể gặp được ngươi là may mắn lớn nhất của ta.” Tô Nhiễm Thiên thâm tình nhìn Lý Tinh Từ nói.

Nhìn thấy ánh mắt của nương tử mình, Lý Tinh Từ không nhịn được nghĩ đến một màn trước đây.

“Gặp ngươi cũng là may mắn lớn nhất của ta.”

Trên Sinh Cơ tinh thần, Từ Phàm nhìn Huyền Hoàng chí bảo từ Sinh Mệnh chi thuỷ trước mắt ngưng tụ, đối với phù văn tên Khí có cảm ngộ càng sâu.

“Vạn sự vạn vật đều có thể hòa tan thành khí.” Nhìn Sinh Mệnh chi châu, Từ Phàm lẩm bẩm nói.

Lúc hắn ở trên Sinh Cơ tinh thần tham ngộ phù văn, đột nhiên tò mò ném phù văn ném vào trong hồ Sinh Mệnh.

Kết quả là, toàn bộ hồ Sinh Mệnh mạch lạc, cuối cùng biến thành một món Huyền Hoàng chí bảo.

Sau khi xem xong Sinh Mệnh chi châu, Từ Phàm tiện tay ném Sinh Mệnh chi châu vào trong hồ Sinh Mệnh bị hút khô.

Cuối cùng vô cùng vô tận Sinh Mệnh chi thủy từ viên Sinh Mệnh chi châu này xuất hiện.

Không quá lâu sau lại ngưng tụ ra một hồ Sinh Mệnh.

Dưới một cây Linh Căn thụ Hỗn Độn linh căn to lớn, Từ Phàm đang tham ngộ phù văn, thình lình cảm nhận được một cơn buồn ngủ.

Cuối cùng nằm trong ghế dựa, thiếp đi.

Một chiếc chăn lông xuất hiện, đắp lên người Từ Phàm.

Trong mộng, Từ Phàm lại xây một phó bản mới.

Mà lúc này, trong lòng Từ Phàm có một tia minh ngộ.

“Mỗi phù văn đại biểu cho một loại pháp tắc chí cao, ta tham ngộ không thấu, có phải bởi vì thực lực bản thân không đủ hay không?”

Phù văn trước mắt Từ Phàm xem hiểu, bởi vì phù văn này vừa vặn đối ứng với một loại pháp tắc chí cao hắn tu luyện.

“Nếu như vậy…” Trên mặt Từ Phàm lộ ra mỉm cười.

Tư chất không có hạn chế, hiện tại lại xuất hiện loại chí cao phù văn có thể để hắn lĩnh ngộ pháp tắc này.

Chỉ cần đạt tới trình độ nhất định, Từ Phàm có nắm chắc nhờ vào danh ngạch trực tiếp trở thành tồn tại cấp Thánh chủ.

“Vừa vặn, có phù văn có thể tham ngộ, vậy tu luyện đàng hoàng một thời gian thôi.” Từ Phàm nói.

Từ Phàm từ từ nhắm mắt lại, tiến vào trạng thái tu luyện.

Trong lĩnh vực gia tốc thời gian, Từ Phàm yên lặng tham ngộ pháp tắc chí cao trăm vạn năm dần mở mắt.

“Chủ nhân, đệ tử đời mới đã tuyển nhận xong, có muốn xem qua không?”

Chương 1529: Bình

“Không cần xem nữa, nên bồi dưỡng thế nào thì bồi dưỡng thế đó.” Từ Phàm dửng dưng nói.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa cảm ngộ phù văn trong tay.

“Mặc dù thiên tư của ta đều là đứng đầu, nhưng việc này nếu như liên quan đến sau pháp tắc chí cao không tương quan, thật đúng là không dễ lĩnh ngộ.” Từ Phàm nhìn trong tay phù văn nói.

Trong khoảng thời gian này, hắn ở trong mộng lại đạt được mấy phù văn, hơn nữa một cái khó hơn một cái.

Có đôi khi phù văn này còn chưa tham ngộ xong, một phù văn khác đã đi ra.

Lúc Từ Phàm đang nhức đầu bản thân tham ngộ pháp tắc chí cao chậm, một luồng khí tức Thánh chủ đột nhiên buông xuống bên ngoài cương vực Nhân tộc Tam Thiên giới.

“Thì ra Hàn Vân Thánh chủ, hoan nghênh hoan nghênh.” Từ Phàm nhiệt tình nói.

“Lần này ta tới là muốn mời Từ đạo hữu hỗ trợ luyện chế một món Hồng Mông chí bảo đứng đầu, không biết giá cả bên Từ đạo hữu là bao nhiêu?” Hàn Vân nhìn Từ Phàm, hờ hững hỏi.

“Giá cả dễ nói, dùng thủy tinh pháp tắc chí cao và thần vật kết toán đều được.” Từ Phàm cười nói.

Đối với sự lạnh nhạt trong giọng nói của Hàn Vân Thánh chủ trước mắt, Từ Phàm không thèm để ý, khách tới cửa nhất định phải mặt mày tươi cười chào đón.

Một thần vật pháp tắc chí cao tản ra cực hạn lạnh lẽo xuất hiện trong tay Hàn Vân Thánh chủ.

Thấy loại thần vật chí cao này, Từ Phàm híp mắt, bởi vì khí tức pháp tắc chí cao thần vật này phát ra, có phần giống với một trong những phù văn.

“Hàn Vân Thánh chủ có yêu cầu gì?” Từ Phàm mời Hàn Vân Thánh chủ đến trong Nghênh Khách điện của Ẩn Linh môn.

“Phát huy uy năng mạnh nhất trong đó là được.” Hàn Vân Thánh chủ nói.

“Một ngàn vạn năm, lại giao ba ngàn trượng thủy tinh pháp tắc chí cao làm tiền đặt cọc.” Từ Phàm nhìn thần vật chí cao này nói.

Nghe được thời gian Từ Phàm báo, Hàn Vân Thánh chủ hơi ngẩn ra.

“Nếu như có thể, bây giờ có thể ký kết khế ước.” Từ Phàm cười nói.

“Có thể, nhưng giá cả nếu muốn tính bằng thủy tinh pháp tắc chí cao, thì tính là bao nhiêu?” Hàn Vân Thánh chủ hỏi.

“Tính cả một số thần khoáng Hỗn Độn phụ trợ, sau này Thánh chủ bù đủ cho ta hai vạn trượng chí cao pháp thủy tinh là được.” Từ Phàm đưa ra một mức giá tương đối ưu đãi.

“Có thể, bây giờ ký kết khế ước.” Hàn Vân Thánh chủ gật đầu.

Một khế ước chí cao ký kết, một sợi xiềng xích rất nhỏ buộc lại Hỗn Độn Thần hồn của Từ Phàm, sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

Hai người uống trà, ở trong Nghênh Khách điện trầm mặc hồi lâu.

“Chuyện kia, đến đây chấm dứt, tan nhân quả, giải bất hoà.” Hàn Vân Thánh chủ hờ hững nói.

“Hàn Vân Thánh chủ rộng lượng, ta lần nữa vì sự mạo phạm ba vãn bối chịu lỗi.” Từ Phàm gật đầu nói.

Hàn Vân Thánh chủ gật đầu, sau khi để lại thần vật ẩn chứa pháp tắc chí cao, bèn rời đi.

“Truyền thần vật chí cao này qua cho phân thân số một, số hai, để bọn họ lập kế hoạch, cho phân thân số năm luyện chế.” Từ Phàm sau khi rút ra một tia khí tức trên thần vật chí cao, nói.

“Đã rõ.”

Một Truyền Tống trận xuất hiện, bao bọc thần vật pháp tắc chí cao phóng ra cực hạn hàn khí truyền tống xuống không gian dưới lòng đất.

Sau đó bản thân lại trở về tiểu viện, bắt đầu nghiền ngẫm luồng khí tức kia.

Năm tháng sau, Từ Phàm mở mắt, trong ánh mắt có một tia minh ngộ.

“Quả nhiên, có pháp tắc chí cao tham khảo, đúng là dễ tham ngộ.”

Một phù văn xuất hiện trong lòng bàn tay Từ Phàm, sau đó lộ ra diện mạo vốn có, bắt đầu tản ra bên ngoài vô tận hàn khí.

Hàn ý này tựa như có thể đông lại không gian tầng dưới chót nhất.

“Không tệ, lại củng cố thêm một ít, coi như là bước đầu lĩnh ngộ.” Tâm trạng Từ Phàm rất tốt.

Pháp tắc chí cao lĩnh ngộ càng nhiều, nắm giữ đại đạo có liên quan sẽ càng nhẹ nhàng.

“Trong khoảng thời gian này, xem ra cần nhận được càng nhiều phù văn trước, sau đó dùng thần vật pháp tắc chí cao tương quan từ từ giải mã.”

Đúng lúc này, một chiếc bình kim sắc từ trong Truyền Tống trận hiện lên.

Sau đó lại có các loại bình màu sắc không đồng nhất xuất hiện.

“Chủ nhân, đây là bình bảo khí bên Luyện Khí phong chế tạo, dựa vào nghiên cứu trong khoảng thời gian này, đã có thể làm thành thương phẩm bán ra.” Bồ Đào giải thích.

“Để ta xem nào.” Từ Phàm tiện tay đập nát rồi một cái bình.

Tức khắc một phù văn và một đống linh khoáng Hỗn Độn bắt đầu từ từ dung hợp, sau đó biến thành linh bảo đủ loại cấp bậc.

Từ đạo khí cấp thấp nhất Huyền Hoàng chí bảo cấp cao nhất, mỗi lần khí tức biến hóa, Từ Phàm cảm giác, cũng có thể tác động trái tim của mọi người.

“Xác suất thế nào, một vật này có thể kiếm bao nhiêu?” Từ Phàm hỏi.

“Loại bình cấp bậc cao nhất, xác suất nhận được Huyền Hoàng chí bảo chỉ có một phần mười vạn, Tiên Thiên chí bảo xác suất một phần ngàn, Tiên Thiên linh bảo xác suất một phần trăm, Hậu Thiên linh bảo xác suất mười phần trăm.” Bồ Đào nói ra xác suất.

“Cảm thấy còn tạm, một cái bán bao nhiêu thủy tinh pháp tắc chí cao?” Từ Phàm lại hỏi.

“Như loại bình hoàng kim cấp bậc cao nhất này, một cái mười trượng thủy tinh pháp tắc chí cao, thấp nhất có thể bán được một trượng.” Bồ Đào nói rõ.

“Được, chuẩn bị bán thôi.”

Cứ như vậy, sản nghiệp trụ cột của Ẩn Linh môn trong tương lai đã được xác định như vậy.

Không quá lâu sau, cả vùng Hỗn Độn bắt đầu lưu hành truyền thuyết về bình pháp bảo.

Đến cuối cùng, bình này cũng đã trở thành một đại đặc sản của vùng

Hỗn Độn Đạo.

Ngày này, Từ Phàm lần nữa ngủ say tiến vào mộng đẹp.

Trong mộng vẫn là viên tinh thần pháp tắc chí cao quen thuộc, song lần này lại thật lâu cũng không thay đổi hóa thành phù văn.

“Ngươi cũng thay đổi đi mà! Thời gian của ta rất trân quý đấy!” Từ Phàm nhìn viên tinh thần pháp tắc chí cao này nói.

Ngay lúc này, trên tinh thần pháp tắc chí cao, bỗng nhiên nhiều ra mấy lỗ khảm phù văn.

“Ngươi biến thành phù văn là được, còn tới đây khảo nghiệm ta, không thú vị.”

Từ Phàm vung tay dán lên mấy phù văn đã lĩnh ngộ, kết quả tinh thần pháp tắc chí cao không nhúc nhích.

“Xem ra nhất định phải lĩnh ngộ toàn bộ, không thú vị.” Từ Phàm vung tay lên, mộng cảnh vỡ nát.

Từ Phàm nằm trên ghế dựa, nhìn bầu trời Ẩn Linh môn.

Chợt cảm giác thấy ngộ pháp tắc chí cao biến thành một loại công việc của hắn.

“Từ từ lĩnh ngộ vậy, không sốt ruột.”

Trong một đại thế giới ở trung tâm Hỗn Độn, Vương Vũ Luân mang theo một đám hồng nhan tri kỷ ở trên đường phố đi dạo.

“Mỗi người một vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí, đều tiêu tiết kiệm xíu cho ta.” Vương Vũ Luân phát tiền cho các hồng nhan tri kỷ nói.

“Biết rồi, phu quân.”

Hơn mười nữ tử thiên kiều bá mị, khí chất không đồng nhất cùng đồng thanh đáp ứng.

Âm thanh này dẫn tới ánh nhìn chăm chú của mọi người trên đường phố.

Ánh mắt nữ nhân nhìn Vương Vũ Luân tràn đầy chán ghét, mà nam nhân thì là kính phục, hâm mộ, đố kỵ, cảm giác gì đều có.

Đông đảo hồng nhan tri kỷ tự tạo thành tiểu đội của mình, đi dạo phố, chỉ còn lại Vương Vũ Luân và Tiểu Thanh cầm trong tay thần kiếm.

Lúc hai người đang đi dạo, Vương Vũ Luân bất chợt nhìn thấy chiêu bài thương hội Ẩn Linh, cho nên tò mò mang Tiểu Thanh đi vào.

Nhìn những sản phẩm của Ẩn Linh môn quen thuộc trong thương hội, Vương Vũ Luân cảm thấy rất thân thiết.

Lúc này nói với chủ quản: “Không nghĩ tới trong khoảng thời gian này thương hội của tông môn phát triển nhanh như vậy.”

Chủ quản đứng đầu là một đệ tử ngoại môn của Thương bộ.

“Tông môn đã thành lập thương hội trong tất cả đại thế giới ở trung tâm Hỗn Độn, bước kế tiếp là lan rộng ra cả vùng Hỗn Độn.”

Chương 1530: Bực bội, đánh nhau

“Tông môn càng ngày càng tốt rồi.” Vương Vũ Luân nói, bỗng nhiên nhìn thấy ở vị trí giữa nhất, bắt mắt nhất của đại điện bày một hàng bình.

“Hàng bình đó là gì vậy?”

“Đây là sản phẩm tông môn mới đẩy ra nhất, tên là bình Vô Hạn, chỉ cần mở bình ra, bên trong có thể tùy cơ ngưng tụ ra một linh bảo, bình cấp cao nhất thậm chí có thể ngưng tụ ra Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp nhất.” Chủ quản giới thiệu.

“Thú vị, người mua vật này có nhiều không?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Hôm nay là ngày đầu lên kệ, người hỏi rất nhiều, nhưng vừa nghe đến giá cả, tất cả đều rời đi.” Chủ quản cay đắng nói.

“Các ngươi không nghĩ tới chuyện bày mưu gì đó hả?” Vương Vũ Luân nhỏ giọng hỏi.

“Có người đề nghị, nhưng bị Bồ Đào đại nhân bác bỏ.”

“Thương hội đứng ở vùng Hỗn Độn, phải lấy danh dự làm trọng, loại bình tính chất này sớm muộn gì cũng sẽ bán chạy.”

“Cái đắt nhất bao nhiêu tiền một cái, ta mua mấy cái đập cho các ngươi.” Vương Vũ Luân nói.

“Đắt nhất là bình kim sắc, mười trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao, có thể mở ra Huyền Hoàng chí bảo đỉnh cấp nhất, nhưng hôm nay có hoạt động, chỉ cần một trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao là được.”

Lúc này người tụ tập trong thương hội càng lúc càng nhiều, trong đó có một nửa người đang tò mò nhìn bình này.

“Vậy tới mười cái trước.” Vương Vũ Luân vung tay lên, hào khí nói.

“Đa tạ khởi đầu thuận lợi cho nó.” Chủ quản nở nụ cười.

Mười cái bình kim sắc bày ra trước mặt Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân nhìn đại sảnh vốn còn hơi trống trải, bây giờ đã chật kín người.

Nhìn ánh mắt giễu cợt của mọi người, Vương Vũ Luân biết bọn họ là đang chờ mình biến thành tên đại ngốc.

“Hôm nay thế ta đang vượng, có lẽ phải làm các ngươi thất vọng rồi.” Vương Vũ Luân nói, mở ra bình kim sắc đầu tiên.

Một đống thần khoáng Hỗn Độn và một phù văn đặc thù dung hợp cùng nhau bắt đầu phát sinh biến hóa, đủ loại khí tức, từ mạnh đến yếu, từ yếu đến mạnh, bắt đầu ở trước mắt mọi người biến hóa qua lại.

Cuối cùng một luồng khí tức nóng rực, đột nhiên từ đó phát ra.

Một pho tượng Tam Túc Kim Ô xuất hiện ở giữa không trung, tản ra khí tức Huyền Hoàng chí bảo nóng rực.

“Quý khách, Huyền Hoàng chí bảo này vẫn là bán thành phẩm, cần ở trong cơ thể ngươi dựng dục, ngàn năm mới có thể hoàn toàn thành hình.” Chủ quản bên cạnh giới thiệu.

“Lần đầu mà đã thành công rồi?” Vương Vũ Luân ngờ vực hỏi.

“Vị đạo hữu này, Huyền Hoàng chí bảo này có bán hay không, ta ra một trăm năm mươi trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao.” Một giọng nói vang lên, một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đi tới nói.

“Một trăm năm muòi trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao?” Vương Vũ Luân nghĩ đây chẳng khác gì kiếm lời không mất gì, hơn nữa sau này mình cũng không dùng được .

Không suy nghĩ gì cả, đáp ứng cuộc giao dịch này.

Hắn có nhiều hồng nhan tri kỷ và hài tử phải nuôi như vậy, có bao nhiêu thuỷ tinh pháp tắc chí cao cũng không đủ xài.

“Được.”

Hai người ở trước mắt bao người nơi này hoàn thành giao dịch.

“Nhanh chút, mau mở cái thứ hai, ta muốn xem còn có thể ra đồ gì tốt!” Dưới sự thúc giục của mọi người, Vương Vũ Long mở ra cái thứ hai.

Trong ánh mắt mong chờ của vạn chúng, cái bình thứ hai hóa thành một Hậu Thiên linh bảo.

“Đây coi như lỗ rồi, nhanh chút mở bình thứ ba đi.”

Thấy mọi người thoả chí như vậy, Vương Vũ Luân dứt khoát mở tất bình cả phía sau.

Một món Huyền Hoàng chí bảo, hai món Tiên Thiên chí bảo, ba món Tiên Thiên linh bảo, bốn món Hậu Thiên linh bảo.

Mọi người ở đây hơi tính toán một phen, phát hiện cho dù không có Huyền Hoàng chí bảo, những thứ này hợp lại cũng không tính là quá đắt.

Lại nói, thần thuật nâng cao khí vận trong vùng Hỗn Độn quả thực đếm không xuể, trực tiếp tăng thêm cho mình lại mở bình, đây chẳng phải là vô địch?

Kết quả là, toàn bộ bình thương hội chuẩn bị bị mua hết, thậm chí còn có người xếp hàng chờ mua.

Bồ Đào không thể không sản xuất gấp, phân phối hàng qua.

Lúc này Từ Phàm nằm trên ghế dựa trong tiểu viện, tiếp tục tham ngộ những phù văn pháp tắc chí cao.

“Chủ nhân, bình Vô Hạn khai phá đắt hàng rồi.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Loại vật này hễ đặt lên, trong thế giới không có lý trí tuyệt đối nhất định có thể đắt hàng.” Từ Phàm nhìn phù văn trước mắt, dửng dưng nói.

Lúc này, nhìn phù văn tham ngộ lâu mà không bắt được trọng điểm trước mắt, Từ Phàm chợt cảm thấy trong lòng có cảm giác buồn bực.

“Không thể chỉ đâm đầu tham ngộ như vậy, phải ra ngoài thôi.” Từ Phàm nói, lấy ra quyển sổ nhỏ.

Nhìn Thánh chủ Minh tộc trên trang bìa, trực tiếp lật lên, thấy được Thiên Mâu Thánh chủ ở trang đầu tiên.

“Sau khi tấn cấp đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, còn chưa từng hoạt động thân thể đàng hoàng.” Trong mắt Từ Phàm toát ra một luồng sát ý.

“Bồ Đào, xây dựng Truyền Tống trận truyền tống đến vùng Hỗn Độn Quỷ cho ta.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Lúc này, Lý Tinh Từ lòng có cảm ngộ, xuất hiện bên cạnh Từ Phàm như bình thường.

“Sư phụ, ngươi có phải muốn đi vùng Hỗn Độn Quỷ không?” Lý Tinh Từ hưng phấn hỏi.

“Ngươi muốn đi?” Lý Tinh Từ vội vàng gật đầu.

“Ngươi cũng đi thôi, thuận tiện mang theo phân thân từ Thánh chủ luyện chế, để hắn gia tăng thêm chút kinh nghiệm thực chiến.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Tuân lệnh sư phụ!”

Một Truyền Tống trận khổng lồ xuất hiện trước mặt Từ Phàm và Lý Tinh Từ.

“Bây giờ đại thế giới của Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn Quỷ vẫn còn ở trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, lần này qua đó vừa vặn giao nhiệm vụ cho ngươi.”

“Mang tất cả bọn họ tới đây, bên ta phụ trách lấy nhân quả bản nguyên của bọn họ ở vùng Hỗn Độn đó.” Từ Phàm nói, bước lên Truyền Tống trận.

“Tuân lệnh.” Lý Tinh Từ ở phía sau vội vàng bắt kịp.

Vùng Hỗn Độn Quỷ, Từ Phàm vừa ra lập tức cảm nhận được một luồng nhân quả to lớn.

Gần như trong nháy mắt, một làn sóng không gian dâng lên.

Một tròng mắt hoàng kim to lớn xuất hiện trước mặt hai người.

“Mùi vị nhân quả, ta muốn ăn sạch toàn bộ hai người các ngươi!” Đại tròng mắt hoàng kim phát ra âm thanh hưng phấn.

Từ trên mình đại tròng mắt chui ra vô số xúc tu đánh tới hai người.

“Chiến đấu bắt đầu, bảo vệ bản thân ngươi trước, sau đó xem tình huống tham chiến.”

Từ Phàm nói, phía sau xuất hiện đạo bàn chí cao.

Một Thiên Thủ Hư Tượng to lớn xuất hiện trong vùng Hỗn Độn, sau đó vô số thần thuật pháp tắc chí cao thi triển ra.

Một con trường xà màu đen hóa thành cự mãng, xuất hiện ở thiên thủ giống hư không bên cạnh.

Thần thuật pháp tắc chí cao và xúc tu của đại tròng mắt hoàng kim đụng vào lẫn nhau, trong lúc nhất thời cả vùng Hỗn Độn bắt đầu run rẩy lên.

Lý Tinh Từ dựa vào phân thân thi thể cấp Thánh chủ luyện chế, chỉ có thể miễn cưỡng ở bên ngoài quan chiến.

“Đây chính là toàn bộ thực lực của sư phụ sao!!”

Lý Tinh Từ nhìn sư phụ lực lượng tương đương với Thánh chủ giữa không trung, trong ánh mắt tràn đầy sùng bái, giống như khi còn bé.

Một con băng phượng từ hàn ý cực hạn ngưng tụ xuyên qua vô số xúc tu, trực tiếp đụng vào trên đại tròng mắt.

Chỉ trong nháy mắt, đại tròng mắt bị đông cứng thành một pho tượng.

Mà lúc này Từ Phàm lập tức nắm lấy thời cơ.

Một thanh thiên đao từ mấy chục loại pháp tắc chí cao ngưng tụ xuất hiện trên đầu đại tròng mắt.

Sau đó nặng nề chém xuống, tròng mắt hoàng kim nháy mắt vỡ nát.

Lúc này một luồng hoả diễm cực hạn ở khu vực này dấy lên, thiêu đốt triệt để đại tròng mắt vỡ nát hầu như không còn.

“Sư phụ, thắng rồi?”

“Nghĩ gì đó, Thánh chủ sao có thể dễ chết như vậy, còn sớm lắm.” Từ Phàm một thân sát khí nói.

Chương 1531: Lời thề chí cao

Lời Từ Phàm vừa dứt, tròng mắt lớn như tinh thần lại xuất hiện lần nữa.

Lúc này tròng mắt không còn phách lối như vừa nãy, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm rất kinh ngạc.

“Một kẻ hèn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân như ngươi, vậy mà có thể hủy diệt Thánh chủ chi thể của ta!!” Tròng mắt kinh hãi nói.

“Đâu ra nhiều lời thừa như vậy, chiến!”

Thiên Thủ Hư Tượng cùng kết ấn, toàn bộ pháp tắc chí cao Từ Phàm tu luyện đều hóa thành từng cự thú, vồ giết tới Thiên Mâu Thánh chủ.

Mỗi cự thú đều phát ra thực lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cực hạn, ánh mắt vô cùng khát máu nhìn Thiên Mâu Thánh chủ.

Nhìn một màn này, Lý Tinh Từ bên cạnh hoàn toàn khiếp sợ.

“Sư phụ, chiêu này của ngươi ta có thể học không?” Âm thanh yếu ớt của Lý Tinh Từ vang lên.

“Chờ khi nào có thể ở trong tay cường giả cấp Thánh chủ duy trì bất tử, một chiêu này đại khái ngươi có thể học được.” Từ Phàm dùng ánh mắt thâm thúy nhìn Thiên Mâu Thánh chủ phía xa nói.

Lúc này, dao động chiến đấu nơi này đã dẫn động toàn bộ vùng Hỗn Độn Quỷ.

Hơn hai mươi ánh mắt nấp xung quanh, nhìn xem cuộc chiến đấu này.

“Sư phụ, Thánh chủ trong vùng Hỗn Độn này đều đến rồi, chúng ta còn biện pháp nào giành được thắng lợi không?” Lý Tinh Từ lo lắng hỏi.

“Vừa thấy là biết ngươi chưa từng đi sâu hiểu biết vùng Hỗn Độn này, tất cả cường giả cấp Thánh chủ của vùng Hỗn Độn này đều là cá thể đơn độc, tất cả đều là từ quỷ dị biến thành.”

“Cho nên giữa lẫn nhau cho dù có liên minh, cũng là loại thuần lợi ích, cho nên dưới loại tình huống này, cho dù bọn họ lúc sau xuất thủ với ta, cũng sẽ không giúp đỡ Thiên Mâu Thánh chủ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Lúc này, Thiên Mâu Thánh chủ trong vây công của đông đảo thần thú pháp tắc chí cao, chậm rãi tan tác.

Trong nháy mắt ngay khi bị trấn áp, thanh thiên đao trên bầu trời lại xuất hiện lần nữa, lần nữa trảm phá Thiên Mâu Thánh chủ.

Vô số mảnh nhỏ rải rác trong vùng Hỗn Độn, nhân quả nghiệp lực chi hỏa, lại lần nữa xuất hiện, thiêu đốt tất cả mảnh nhỏ.

Thiên Thủ Hư Tượng của Từ Phàm lẳng lặng đứng trong vùng Hỗn Độn, yên lặng nhìn về một hướng.

Nhìn thấy hình thức này của sư phụ, Lý Tinh Từ biết, Thiên Mâu Thánh chủ vẫn chưa chết.

“Sư phụ, lần này ta có thể giết chết Thiên Mâu Thánh chủ không?” Lý Tinh Từ yếu ớt hỏi.

“Quá sức, tuy là không giết chết được, nhưng cũng có thể giết sợ hắn, để hắn không dám hiện thân trong vùng Hỗn Độn này.” Từ Phàm một thân sát khí nói, tu luyện không thuận, tâm trạng không tốt, lựa chọn tốt nhất chính là tìm người trút giận.

Lúc này, bóng dáng Thiên Mâu Thánh chủ xuất hiện lần nữa, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm Lý Tinh Từ, bắt đầu trở nên bình tĩnh.

“Đạo hữu cũng đã giết hai ta lần, nhân quả này ở đây coi như xong, thế nào?”

“Về sau chuyện có liên quan đến Nhân tộc các ngươi, ta sẽ không nhúng tay nửa phần, lúc gặp phải nguy nan, ta còn sẽ xuất thủ tương trợ.”

“Đừng tìm ta gây chuyện nữa được không, việc này dừng lại thôi.” Giọng nói của Thiên Mâu Thánh chủ hơi kinh hoảng.

“Hiện tại hối hận, trễ rồi, lại chết một lần, chuyện ngươi nói ta sẽ cân nhắc.” Từ Phàm kiên quyết nói.

Những thần thú do pháp tắc chí cao hóa thành xung quanh lần nữa đánh tới Thiên Mâu Thánh chủ.

Tức khắc cả vùng Hỗn Độn vang lên tiếng kêu thảm của Thiên Mâu Thánh chủ.

Nhưng không quá lâu sau, toàn bộ vùng Hỗn Độn bình tĩnh trở lại.

Từ Phàm nhìn Thiên Mâu Thánh chủ đã không thể bị ngược nữa, lạnh nhạt nói: “Đại thế giới Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn sẽ trở về lần nữa, giúp ta trông coi một ngàn vạn kỷ nguyên, việc này coi như xong, thế nào?”

Từ Phàm nhìn về phía Thiên Mâu Thánh chủ, vẻ mặt vô cùng lạnh băng.

“Ta đáp ứng, từ đây ta ở trong vùng Hỗn Độn này liền đại biểu Nhân tộc, ai muốn động vào Nhân tộc, nhất định phải thông qua ta.” Thiên Mâu Thánh chủ nhìn ánh mắt lạnh băng của Từ Phàm, rùng mình.

“Những chuyện này còn chưa đủ, ngươi phát chí cao lời thề, ở vùng Hỗn Độn này, sẽ vĩnh thế bảo vệ Nhân tộc.” Sát ý trong mắt Từ Phàm nảy sinh.

Hễ Thiên Mâu Thánh chủ này dám nói một chữ “không”, ngày sau đó chính là kết cục chắc chắn phải chết.

Lúc này bên tai Thiên Mâu Thánh chủ vang lên rất nhiều âm thanh.

Nhiều nhất là Thánh chủ khác của vùng Hỗn Độn này ghé vào tai hắn thổi lửa.

“Ôi ôi ôi, đường đường là Thánh chủ vậy mà bại bởi một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, quả thực là phế vật, có bản lĩnh thì chiến một trận đến chết.”

“Đừng đầu hàng, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đó đã đạt tới cực hạn, ngươi chỉ cần kiên trì, chắc chắn có thể giành được thắng lợi.”

“Tôn nghiêm Thánh chủ không thể nhục, hôm nay ngươi dám chịu thua, sau này sẽ là trò cười của tất cả Thánh chủ.”

Loại âm thanh này liên miên chập trùng vang lên bên tai Thiên Mâu Thánh chủ.

Nhưng đối mặt với ánh mắt lạnh băng của Từ Phàm, hắn cảm giác sống sót mới là chuyện trọng hơn.

“Hiện tại, phát lời thề chí cao.” Từ Phàm lạnh lùng nói.

“Được!”

Theo Thiên Mâu Thánh chủ phát chí cao lời thề, một sợi xiềng xích vừa thô lại tráng, từ trong hư không xuất hiện, tiến vào trong cơ thể Thiên Mâu Thánh chủ.

Thấy mục đích của mình đạt tới, Từ Phàm hài lòng gật đầu, mặc dù trong lòng vẫn còn hơi nóng nảy, muốn đánh nhau, nhưng bây giờ không nóng nảy như vừa rồi nữa.

“Sư phụ, cái đó, ta còn chưa xuất thủ mà.” Lý Tinh Từ có phần tiếc nuối nói.

“Ngươi bây giờ còn có thể sống, đã coi như là đạt thành mục đích, không tệ, gần đây ở phương diện tu luyện không có lơ là.” Từ Phàm khích lệ nói.

“Thôi vậy.” Lý Tinh Từ hơi buồn bực.

“Hiện tại đại thế giới này của Nhân tộc, sau khi ngươi thu xếp ổn thoả lại trở về.” Từ Phàm nói xong bèn trực tiếp truyền tống về vùng Hỗn Độn Đạo.

Lý Tinh Từ có phần buồn bực liếc mắt nhìn Thiên Mâu Thánh chủ, sau đó bay về phía khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa mà Nhân tộc ẩn nấp.

Lúc này, đại thế giới Nhân tộc của vùng Hỗn Độn Quỷ trải qua nhiều năm phát triển, đã hoàn toàn khai phá toàn bộ đại thế giới.

Bên trong đại thế giới còn xuất hiện hai Đại Thánh Nhân.

Một trận pháp to lớn toả định đại thế giới, bắt đầu bay về hướng vùng Hỗn Độn Quỷ.

Hai Đại Thánh Nhân trong đại thế giới cũng đã nhận ra dị dạng, nhưng ánh mắt chỉ dám xuyên qua đại thế giới nhìn ra bên ngoài.

Bởi vì nơi càng xa, tràn ngập đông đảo vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa, không phải cảnh giới Đại Thánh Nhân bọn họ có thể chống lại.

Ngay lúc này, bóng dáng Lý Tinh Từ xuất hiện trong đại thế giới.

Tức khắc Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân Nhân tộc tựa như có cảm ứng, tất cả đều đi tới trước mặt Lý Tinh Từ, hành đại lễ long trọng nhất của Nhân tộc.

“Bái kiến tiền bối, đa tạ tiền bối cứu Nhân tộc ta lúc hèn mọn, khó khăn nhất.” Hai Đại Thánh Nhân dẫn đầu nói.

Thân là Đại Thánh Nhân đã có thể xuyên qua dòng sông thời gian của thế giới này.

Bọn hắn hiểu rất rõ nguyên nhân Nhân tộc quật khởi.

Biết vào lúc Nhân tộc hèn mọn nhất, là một nhóm Nhân tộc đến từ vùng Hỗn Độn khác cứu vớt Nhân tộc ở đại thế giới này.

“Đều đứng lên đi, thời gian dài như thế, để đại thế giới này của các ngươi ở đây xem như là uất ức rồi.”

“Hiện tại ta sẽ dẫn các ngươi đi vùng Hỗn Độn Quỷ, từ nay về sau, Nhân tộc chúng ta sẽ ở trong vùng Hỗn Độn này chính thức lập tộc.”

“Hơn nữa ngày sau, tất sẽ đạp đến đỉnh phong vùng Hỗn Độn này.” Ánh mắt Lý Tinh Từ quét qua Thánh Nhân và Đại Thánh Nhân nơi này.

“Đa tạ tiền bối, ngày sau Nhân tộc phát triển, tất không phụ hi vọng của tiền bối.” Âm thanh đồng thanh rung trời, đại biểu cho ý chí bất khuất.

Chương 1532: Niềm vui bất ngờ

Vùng Hỗn Độn Quỷ, một đại thế giới đột nhiên xuất hiện ở khu vực được Thiên Mâu Thánh chủ bảo vệ.

“Hiện nay trong khu vực Hỗn Độn này có hơn trăm đại thế giới, trước mắt tất cả đều đã bị dọn sạch, các ngươi có thể thỏa sức qua đó phát triển.” Lý Tinh Từ nhìn Thánh Nhân, Đại Thánh Nhân Nhân tộc nói.

“Tuân lệnh!”

Sau khi làm xong mọi chuyện, Lý Tinh Từ lại phân phó Bồ Đào, để lại truyền thừa Nhân tộc hoàn chỉnh nhất ở khu vực này.

“Truyền thừa đều đã bố trí đến trong thế giới Nhân tộc, đến lúc tự sẽ có ý chí đại đạo Nhân tộc, lựa chọn người thích hợp tiến hành truyền thừa.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Như vậy ta yên tâm rồi, Bồ Đào, đưa về nhà thôi.” Lý Tinh Từ nói.

Một Truyền Tống trận chậm rãi bao phủ Lý Tinh Từ, sau đó được truyền tống về trong vùng Hỗn Độn Đạo.

Lúc này, Từ Phàm đang ở Ẩn Linh môn tham ngộ phù văn, nhận được lời mời đến đại hội do tất cả Thánh chủ vùng Hỗn Độn này mở.

“Hội nghị liên hợp Nhân tộc.” Từ Phàm nhìn cái tên kỳ cục này, tỏ vẻ hơi nghi hoặc.

Thiên Âm Thánh chủ nhìn thấy vẻ mặt này của Từ Phàm, cười nói: “Đây là hội nghị của liên minh Nhân tộc, liên minh Nhân tộc là liên minh của hai mươi mốt vùng Hỗn Độn do Nhân tộc thống trị.”

“Hội nghị tổ chức lần này rất quan trọng, ngươi lại là thống lĩnh vừa gia nhập vào thế lực Nhân tộc, cho nên lần hội nghị này mời ngươi tham gia.” Thiên Âm Thánh chủ hờ hững nói.

“Vậy được, đến lúc đó ta nhất định sẽ đến duwj.” Từ Phàm cười gật đầu nói.

Nhìn cường giả cấp Thánh chủ mỹ nhân giọng ngọt trước mắt, Từ Phàm thoạt nhìn cảnh đẹp ý vui cực kỳ.

“Đã nhận được thông báo, vậy ta đi đây.” Thiên Âm Thánh chủ cười ngọt ngào, sau đó bóng dáng biến mất tản đi trong vùng Hỗn Độn.

“Phu quân, Thiên Âm Thánh chủ vừa nãy thật đẹp, ngươi nói nàng có đạo lữ hay không?” Bóng Trương Vi Vân xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Vị này Thiên Âm Thánh chủ nói là Nhân tộc, nhưng cũng không hoàn toàn phải, nàng là đời sau do Nhân tộc và tộc Thiên Hoa sinh ra, về sau tộc Thiên Hoa vì để nàng tấn cấp thành Thánh chủ, hiến tế toàn tộc.”

“Cho nên nói bây giờ, vị Thánh chủ này không phải Nhân tộc đơn thuần.” Từ Phàm nhớ tới quá khứ của Thiên Âm Thánh chủ nói.

“Tộc Thiên Hoa vì sao phải hiến tế toàn tộc, còn sống không tốt sao?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Tình huống hơi phức tạp, trước đây chín phần mười khu vực của cả vùng Hỗn Độn đã bị Nhân tộc thống trị.”

“Mà khi đó tộc Thiên Hoa cũng không có cường giả cấp Thánh chủ.”

“Vừa vặn vào lúc này, Thiên Âm Thánh chủ đã đạt đến yêu cầu của danh ngạch, mà tộc Thiên Hoa cũng đã tới hạn chót Nhân tộc thông báo.”

“Vì đổi lấy mạng sống của đồng tộc, vì giữ lại quyền lợi truyền thừa của tộc Thiên Hoa ở vùng Hỗn Độn xung quanh, bọn họ hiến tế toàn tộc để Thiên Âm tấn cấp thành Thánh chủ.”

“Như vậy vừa vặn cũng có thể bảo hộ tộc Thiên Hoa trong vùng Hỗn Độn nhỏ xung quanh.” Từ Phàm giải thích.

“Gánh vác vận mệnh của một tộc, vị Thánh chủ này, nàng nhất định rất khổ nhỉ.” Giọng nói của Trương Vi Vân có phần xúc động.

“Cũng không khổ lắm đâu, lấy thực lực hiện tại của Thiên Âm Thánh chủ, đã có thể phục sinh những tộc Thiên Hoa đã bị hiến tế, hơn nữa kế hoạch này đã đang áp dụng.”

“Cho nên nói cũng không tới quá mức bi thương, mức độ đầu tư phải lớn một chút, đương nhiên tiền kỳ cũng đưa vào chút tình cảm.” Từ Phàm cười nói.

“Phu quân, ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta, Thiên Âm Thánh chủ này có đạo lữ không?” Trương Vi Vân cười vừa hỏi.

“Nghe nói không có, trong Nhân tộc có mấy vị Thánh chủ đều đang theo đuổi, chỉ là Thiên Âm Thánh chủ vẫn luôn không biểu hiện ra khuynh hướng tương đối.”

“Cho nên ta phỏng đoán, nàng hẳn là không có hứng thú với Nhân tộc.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Phu quân, ngươi theo đuổi nàng làm tỷ muội của ta thế nào?”

“Ngươi xem huynh đệ tốt Vương Vũ Luân của ngươi kìa, mỗi lần ra đường hồng nhan tri kỷ kết bạn thành đàn, ta lại không được vậy, chỉ có thể cô đơn một mình, muốn làm chút gì vớingười khác, còn phải xem người ta có rảnh không.” Trương Vi Vân nước mắt rưng

rưng nhìn Từ Phàm nói.

“Ngươi muốn tỷ muội?”

“Nhưng tỷ muội cũng không phải muốn thế này, ta không có hứng thú với Thiên Âm Thánh chủ, nàng chỉ là diện mạo tương đối đẹp, ta tương đối thưởng thức thôi, không có loại cảm giác này.” Từ Phàm vội vàng xua tay nói.

“Trên miệng ngươi đều nói nàng đẹp, vậy nhất định không ngại để nàng trở thành tỷ muội của ta, vừa khéo ta cũng không để ý, phu quân cứ theo đuổi nàng, thế nào?” Trương Vi Vân cười hỏi.

“Không thế nào hết, đời này ta có ngươi là đủ rồi.” Từ Phàm lắc đầu cự tuyệt, làm Trương Vi Vân một mặt cô đơn.

“Được rồi, đừng như vậy, sau này ta bầu bạn với ngươi nhiều hơn là được.” Từ Phàm an ủi nói.

Nhìn thiếp mời trong tay, hội nghị liên hợp lần này là ở trăm năm sau.

Trên thiếp mời còn có mấy chủ đề muốn thảo luận trong hội nghị.

Từ Phàm nhìn qua, chủ đề một là làm sao thâu tóm vùng Hỗn Độn xung quanh bọn họ.

Chủ đề hai, tất cả cường giả cấp Thánh chủ liên hợp lại, có thể chống lại cường giả nhị cảnh hay không.

Chủ đề ba, trong liên minh nếu xuất hiện cường giả nhị cảnh, nên kìm hãm thế nào, làm sao đảm bảo lợi ích đại hóa nhất của tổng thể liên minh Nhân tộc?

Sau khi dỗ dành Trương Vi Vân xong, Từ Phàm nhìn mấy chủ đề phía trên ngẩn người.

“Thú vị, xem ra liên minh này, thật sự dự định thống nhất tất cả vùng Hỗn Độn xung quanh.”

“Nếu là vậy, vùng Hỗn Độn xung quanh, chẳng phải là lại không thái bình sao.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Thiên hạ này nào có nơi thái bình tuyệt đối, ở tạm nơi này rồi lại đi.”

Biểu hiện của Từ Phàm có chút không sao cả, bởi vì lấy cường giả cấp Thánh chủ làm hắn kiêng dè trước kia, hiện tại là tồn tại cấp bậc ngang với hắn.

Bất kể vùng Hỗn Độn lại loạn, cho dù là lại vỡ vụn, hắn vẫn có thể bảo vệ một mẫu ba phần đất chỗ hắn.

Đúng lúc này, một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Chủ nhân, đây là tin tức có liên quan tới liên minh Nhân tộc ta mới tiếp nhận được.”

Từ Phàm nhìn màn sáng, phía trên góp nhặt tin tức có liên quan tới cường giả Thánh chủ Nhân tộc vùng Hỗn Độn khác.

“Nói như vậy, Nhân tộc ta ở vùng Hỗn Độn này còn tính là tương đối cường đại, trong phạm vi này, thế mà có nhiều vùng Hỗn Độn như vậy, có thể bị Nhân tộc thống trị.” Từ Phàm cười nói.

“Chủ nhân, trước mắt theo tin tức trong nội bộ liên minh Nhân tộc thăm dò được, thực lực của liên minh Nhân tộc ở trong vùng Hỗn Độn này thuộc trung, hạ lưu.”

“Mục đích hai liên minh Nhân tộc liên hợp, chính là để thúc đẩy sinh ra một cường giả nhị cảnh, để dẫn dắt liên minh Nhân tộc có chỗ đứng trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.” Bồ Đào nói.

“Chỗ đứng?”

“Còn có liên minh khác sao, người nắm giữ liên minh khác là cường giả nhị cảnh à?” Từ Phàm có chút không bình tĩnh.

“Dựa theo khuynh hướng của tin tức lộ ra trong liên minh Nhân tộc suy đoán, có xác suất tám phần mười.” Bồ Đào trả lời.

“Cái cmn gì gọi là niềm vui bất ngờ đây!” Từ Phàm hơi đau trứng nói.

“Vậy cũng không sao, loạn để bọn họ loạn đi, dù sao cũng không liên quan gì tới ta, lại không phải là việc quan trọng.”

Trăm năm đảo mắt trôi qua, ngày này Từ Phàm đến trong một thế giới thần bí.

Trong thế giới này, ba mươi hai cường giả cấp Thánh chủ tề tụ, ngoài ra còn có hơn ngàn cường giả Nhân tộc tản ra khí tức Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Chương 1533: Danh ngạch

Ba mươi hai cường giả cấp Thánh chủ ngồi trên hàng vị trí chủ trì.

Những cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cảnh ở vị trí bên dưới.

Tương đối có một loại cảm giác lãnh đạo trường mở họp.

Vị trí của Từ Phàm là hàng đầu tiên dưới đài.

Hắn lẳng lặng nhìn tất cả cường giả cấp Thánh chủ ngồi trên vị trí chủ trì, cảm nhận khí tức của từng người.

Nhìn tất cả Thánh chủ trên đài, Từ Phàm đột nhiên nảy ra một ý nghĩ, nếu như những Thánh chủ này toàn bộ đều vây công một mình hắn, bản thân có thể từ trong hội nghị này chạy thoát không.

Đúng lúc này, Thánh chủ dẫn đầu trên đài lên tiếng.

“Trận Pháp sư đỉnh cấp nhất của liên minh Nhân tộc đã bắt đầu làm bố trí sớm.”

“Mười vạn năm sau, hai mươi mốt vùng Hỗn Độn sẽ liên hợp lại, phong tỏa toàn bộ khu vực trung tâm vùng Hỗn Độn.”

“Đến lúc đó, chính là thời gian vùng Hỗn Độn chúng ta mở rộng.”

Một tấm tinh đồ to lớn xuất hiện trên đài chủ trì.

Bên cạnh vùng Hỗn Độn Đạo, điểm xuyến hai điểm sáng kích cỡ không đều.

“Nhiệm vụ liên minh Nhân tộc cho chúng ta, bước đầu tiên là chiếm lấy hai vùng Hỗn Độn này.”

“Một vùng hữu danh, một vùng vô danh.”

“Mà bây giờ, chúng ta cần phái năm trăm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh cấp nhất tiến vào vùng Hỗn Độn vô danh ẩn nấp, người có ý định sau này sẽ báo danh.”

Sau đó Thánh chủ dẫn đầu trên đài nói qua một lượt kế hoạch vĩ đại này, làm cho những Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dưới đài nhiệt huyết sôi trào.

“Chỉ cần lập đủ chiến công trong kế hoạch này, các ngươi có thể đạt được danh ngạch, đạt được danh ngạch trở thành cường giả cấp Thánh chủ.”

Chỉ một câu nói, nháy mắt đốt cháy tất cả cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu dưới đài.

Từ Phàm tùy tiện quét một vòng, phát hiện trong đó có ít nhất một trăm mười Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có tư cách chạm đến danh ngạch.

Sau đó Thánh chủ trên đài phân chia tỉ mỉ công lao chiếm cứ vùng Hỗn Độn này.

Từ Phàm ở dưới đài lẳng lặng nghe.

“Bồ Đào, tính toán một chút, công lao dễ đạt được danh ngạch nhất là gì?” Từ Phàm hỏi.

“Chém giết hai cường giả cấp Thánh chủ vùng Hỗn Độn đối phương là có thể đạt được một danh ngạch.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Đây cmn thật vô nghĩa.” Từ Phàm bỗng nhiên chửi thầm, nhưng trong lòng lại từ từ tính toán.

Mặc dù hắn không có hứng thú với danh ngạch này, nhưng không có nghĩa là hắn không có hứng thú cho đệ tử nhà mình danh ngạch này.

Đại hội liên tục mở đến mười ngày mới kết thúc, sau khi chấm dứt, Từ Phàm lại nhận được lời mời của mấy vị Thánh chủ.

Trong một tiểu thế giới thần bí, ba mươi hai cường giả Thánh chủ và Từ Phàm đang ở bên cạnh một thiên hà mỹ thực cấp Thánh chủ tâm tình.

“Từ đạo hữu, không biết ngươi có cảm thấy hứng thú danh ngạch Thánh chủ này không?” Thiên Âm Thánh chủ dùng đôi mắt đẹp nhìn Từ Phàm hỏi.

“Dĩ nhiên cảm thấy hứng thú, nhưng ta tính sơ qua, muốn đạt được danh ngạch, trong mấy ngàn vạn năm kế tiếp, sẽ không được nghỉ ngơi chốc lát nào.”

“Danh ngạch này quá tốn thời gian, không phù hợp với tính cách lười nhác này của ta.” Từ Phàm lắc đầu nói, ngay sau đó từ trong thiên hà mỹ thực vớt ra một đĩa cá hấp ăn.

“Thời gian mấy ngàn vạn năm đối với Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mà nói, chỉ là trong nháy mắt, bôn ba tới lui có thể kiếm danh ngạch Thánh chủ, ta cảm thấy rất có lời.” Bắc Thần Thánh chủ bên cạnh Thiên Âm Thánh chủ nói.

“Ta cảm thấy vẫn quá phiền phức, lại nói, hội nghị này của các ngươi vừa mở, thì đã đốt cháy tất cả cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cảnh trong vùng Hỗn Độn.”

“Người muốn lấy được danh ngạch cũng không phải chỉ có mình ta, thế nên căn bản không giành được.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Ngay lúc này, Hàn Vân Thánh chủ đi tới.

“Ngươi chiến lực rất mạnh, có thể giao chiến với cường giả Thánh chủ cảnh, không rơi vào thế hạ phong, đợi khi đại trận của vùng Hỗn Độn thành hình, có thể cùng đi các vùng Hỗn Độn chiến đấu, thế nào?”

“Danh ngạch dễ nói.” Hàn Vân Thánh chủ nhìn Từ Phàm nói.

Những lời này, tất cả Thánh chủ trong bí cảnh đều nghe được.

Toàn bộ đều có phần khiếp sợ nhìn Từ Phàm.

“Ta nào có lợi hại như lời Hàn Vân Thánh chủ nói, chuyện đánh đánh giết giết ta không có hứng thú, đến lúc đó ta sẽ phái mấy đệ tử chiến lực không tầm thường đi theo Hàn Vân Thánh chủ, thế nào?” Từ Phàm cười nói.

“Có thể sống sót trong giao chiến cấp Thánh chủ là được.” Hàn Vân Thánh chủ nói.

“Không thành vấn đề.”

Sau một bữa thịnh yến thiên hà mỹ thực, chúng Thánh chủ và Từ Phàm tụ tập với nhau.

“Nghe nói Từ đạo hữu không chỗ nào không tinh, không biết loại đại trận có thể kết hợp vùng Hỗn Độn này có thể xem hiểu không?”

Nhân Vi Thánh chủ đưa tới một trận đồ.

Từ Phàm hơi quét qua một lần, trả về.

“Trận pháp rất tinh diệu, lấy ra lực lượng của toàn bộ vùng Hỗn Độn, tạo thành phong tỏa.”

“Rất có ý nghĩ, chỉ có điều tốc độ tinh chế của trận pháp này đối với những vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa hơi chậm chút, một khi vận hành, dễ dàng tạo thành bản nguyên vùng Hỗn Độn tiêu hao quá độ.” Từ Phàm thờ ơ nói.

“Không hổ là Từ đạo hữu, vừa nói là trúng ngay điểm mấu chốt.”

“Đây là pháp trận đồng bộ khác, Từ đạo hữu cũng có thể nhìn xem.”

Thánh chủ nói chuyện lại đưa tới bốn trận châu.

Từ Phàm nhận lấy nhìn một hồi lâu, mới trả lại trận châu.

“Lợi hại, chủ trận và phó trận hỗ trợ lẫn nhau, giải quyết rất nhiều phiền toái, chi phí cũng thấp.” Từ Phàm cảm khái nói.

Nếu để hắn bố trí loại trận pháp này, xấp xỉ chắc cũng tầm loại trình độ này.

“Vùng Hỗn Độn của liên minh Nhân tộc, bao trùm hoàn toàn khu vực này, chỉ cần thành công chiếm cứ một vùng Hỗn Độn, thì sẽ lại dùng trận pháp này kết hợp lại, từng chút như tằm ăn lên khu vực này.”

“Nếu Từ đạo hữu có nắm chắc bố trí loại trận pháp này ở vùng Hỗn Độn, có thể đi liên minh Nhân tộc nhận nhiệm vụ tiếp sau, cũng có danh ngạch khen thưởng.” Thánh chủ đưa Từ Phàm trận châu nói.

“Ngươi cứ nói không không như vậy với Từ đạo hữu thì có ích lợi gì, mau đưa Huyền Hoàng chí bảo dùng để liên lạc cho Từ đạo hữu.” Thánh chủ bên cạnh nói.

“Ha ha, ngươi không nói ta đều quên mất.”

Một tấm gương cấp Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện trước mặt Từ Phàm, trong gương lóe ra lực lượng pháp tắc chí cao Không Gian cực hạn.

Vừa tiếp xúc với tấm gương, vô số tin tức xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Đa tạ, Phần Thiên Thánh chủ.” Từ Phàm khách khí nói.

“Một Huyền Hoàng chí bảo mà thôi, sau này đồ vật chúng ta trao đổi nhiều lắm.” Phần Thiên Thánh chủ khách khí nói.

Lúc này, những Thánh chủ kia thấy ăn uống cũng gần xong, mục đích bắt đầu dần lộ rõ.

Không phải muốn mời Từ Phàm hỗ trợ luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu, thì là muốn nhờ bố trí đại trận cho cho bản thế giới của người đó.

Từ Phàm ai đến cũng không cự tuyệt, chỉ cần là công việc, tất cả đều nhận lấy.

Chỉ riêng Hồng Mông chí bảo đứng đầu, đã nhận hai mươi đơn đặt hàng, nhưng những thứ này đều phải xếp hàng, một trăm vạn năm một món, thuận theo đó mà xếp hàng.

Dù sao chỉ cần thời gian đủ, phân thân có thể làm xong hết.

Sau khi tụ họp xong, Từ Phàm trở lại tông môn.

Trong tiểu viện, Từ Phàm triệu tập tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc tới.

Bản thể có ở Tam Thiên giới tới, không có thì phân thân tới.

Từ Cương, Lý Tinh Từ, Vương Huyền Tâm, Hùng Lực, Vương Vũ Luân.

“Sư phụ.”

“Đại trưởng lão!”

“Từ đại ca.”

Ba loại xưng hô khác biệt vang lên.

“Lần này gọi các ngươi tới đây là muốn nói cho các ngươi một tiếng, kế hoạch lớn của liên minh Nhân tộc.”

Chương 1534: Thánh chủ yếu nhất chiến đấu

Từ Phàm nói qua một lượt kế hoạch lớn của cả liên minh Nhân tộc.

Đặc biệt nhấn mạnh một hồi chuyện danh ngạch.

“Sư phụ, ngươi mang theo bọn ta cùng đi săn giết Thánh chủ của những vùng Hỗn Độn kia đi thôi.” Từ Cương ánh mắt sáng lên hỏi.

Nghe được lời này, ngoài Vương Vũ Luân ra, tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đều xao động.

“Ngoài chém giết Thánh chủ ra, thông qua những phương thức khác đạt được danh ngạch quá mức phiền phức, hơn nữa áp lực cạnh tranh cực kỳ lớn.”

“Thế nên, sư phụ mang bọn ta cùng đi chém giết Thánh chủ thôi.” Lý Tinh Từ cũng theo Từ Cương nói.

Gần đây hắn cũng đã luyện chế thành công một phân thân cấp Thánh chủ khác, chiến lực tăng mạnh, bây giờ có tự tin có thể ở dưới tay Thánh chủ, kiên trì một thời gian ngắn.

“Các ngươi muốn như vậy cũng không phải không thể, nhưng chiến lực của các ngươi bây giờ, cho dù trong dư âm của ta và cường giả cấp Thánh chủ giao thủ cũng không dễ sinh tồn.”

“Cho nên muốn để ta mang các ngươi, đầu tiên thực lực nhất định phải đạt tiêu chuẩn.” Nói tới đây, khóe miệng Từ Phàm hơi mỉm cười.

“Ta đã dùng thuỷ tinh pháp tắc chí cao tạo thành một thế giới ảo cảnh, trong đại thế giới ảo cảnh này có cường giả cấp Thánh chủ yếu nhất ta thấy.”

“Nếu như mấy người các ngươi có thể liên thủ trấn áp Thánh chủ yếu nhất đó, ta sẽ xem xét mang các ngươi cùng đi săn giết.”

“Nếu như đánh không lại, sau này kiên trì tu luyện, tự mình lắng đọng.” Từ Phàm cười nói.

“Được.”

Mấy đồ đệ và đệ tử tự tin tràn đầy rời đi.

Trong tiểu viện chỉ còn lại Vương Vũ Luân và Từ Phàm.

“Từ đại ca, ngươi nói với ta bộ Hồng Mông chí bảo luyện chế thế nào rồi?” Vương Vũ Luân sáp lại bên cạnh Từ Phàm hỏi.

“Phân thân số ba vẫn đều đang luyện chế cho ngươi, trước mắt đã thành hình hơn một nửa, ngươi muốn xem có thể tìm Bồ Đào.” Từ Phàm nhìn huynh đệ tốt của mình cười nói.

“Không phải ngươi cũng muốn gia nhập đội ngũ bọn họ đấy chứ?”

“Trước kia loại chuyện này, ta sẽ không muốn, nhưng lần này có lão Nhị, nói thật, phụ tử bọn ta còn chưa từng kề vai chiến đấu, thế nên ta muốn…” Trên mặt Vương Vũ Luân lộ ra vẻ mặt ngượng ngùng hiếm thấy.

“Vậy được, ta để phân thân số ba tăng ca tăng giờ làm, tranh thủ sớm ngày giúp ngươi luyện chế xong bộ Hồng Mông chí bảo kia.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Đa tạ Từ đại ca!”

“Đều là huynh đệ, không cần khách khí như thế!” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, thân thể Vương Vũ Luân nhẹ chấn động, sau đó trực tiếp tiêu tán.

Thấy một màn như vậy, vẻ mặt Từ Phàm có phần kỳ quái.

Tới đây phân thân của huynh đệ tốt, bản thể còn ở bên ngoài, cùng đám hồng nhan tri kỷ du ngoạn.

Lúc Từ Phàm đang nghi hoặc, bên huynh đệ tốt có phải đã gặp phải chuyện gì không, một cánh cửa truyền tống không gian đột nhiên xuất hiện trong tiểu viện.

Vương Vũ Luân vẻ mặt hưng phấn đi tới.

“Từ đại ca, ta vừa câu lên được một thi thể cấp Thánh chủ, ngươi xem có thể giúp ta luyện chế đến trong bộ Hồng Mông chí bảo không?”

Một thân thể lớn như tinh thần bị phong ấn trong một tiểu thế giới.

Thi thể Thánh chủ khác lần này, như một con tinh tinh cỡ lớn, toàn thân thoạt nhìn cực kỳ khôi ngô, hùng tráng.

“Dĩ nhiên có thể, chỉ là phải phí chút thời gian.”

“Đến lúc đó ta trực tiếp luyện chế thi thể này thành phân thân của ngươi, nghĩ muốn tự mình khống chế thì tự mình khống chế, lúc đánh nhau không muốn tự mình khống chế, trực tiếp giao cho hệ thống chiến đấu.” Từ Phàm cười nói.

“Vậy làm phiền Từ đại ca rồi.”

Trong không gian dưới lòng đất, phân thân số một nhìn thi thể cấp Thánh chủ truyền tống tới, sau khi nhìn yêu cầu bắt đầu lầu bầu.

“Đây không phải là lãng phí thứ tốt à, chỉ luyện chế thành phân thân, lúc đánh nhau ngoài làm màu ra thì chẳng có tí tác dụng nào.”

Phân thân số hai nhìn thi thể kia nở nụ cười.

“Đây nhất định là Vương Vũ Luân muốn dùng, để bên số ba hảo hảo luyện đi, xem thử đến lúc đó phản lợi có thể phản ra thứ gì.”

“Vậy ngươi đưa qua cho số ba, thuận tiện giúp hắn thiết kế một chút.” Phân thân số một nói.

“Được.”

Trong một đại thế giới ảo cảnh bí ẩn, bốn người Từ Cương, Lý Tinh Từ, Vương Huyền Tâm, Hùng Lực nhìn Linh Hi Thánh chủ trước mắt, cảm thấy có phần không hạ thủ được.

“Bồ Đào, có thể đổi hình tượng không, ta không đánh nữ nhân.” Hùng Lực lên tiếng trước nói.

“Được.”

Một giọng nói vang lên, Thánh chủ tộc Linh Hi bắt đầu biến hóa, cuối cùng biến thành dáng vẻ Thánh chủ Minh tộc.

Chỉ trong nháy mắt, bốn người đối diện lại bắt đầu tức giận.

“Hình tượng này không tệ, đánh nhau có cảm giác!” Hùng Lực hoạt động thân trước nói.

“Làm trận hình bình thường nhất trước, ta ở hàng trước.”

“Ta có hai phân thân cũng ở hàng trước.” Lý Tinh Từ nói.

“Vậy ta và Huyền Tâm chủ công.” Từ Cương nói.

Bốn người chiến hỏa thiêu đốt, vọt tới Thánh chủ Minh tộc.

Một phút sau, bốn người vẻ mặt hiu quạnh bị đá ra khỏi đại thế giới ảo cảnh.

“Không nghĩ tới Thánh chủ yếu nhất cũng mạnh như vậy.” Hùng Lực nhìn bầu trời lẩm bẩm nói, bọn họ mặc dù kiên trì một hồi, nhưng cũng chỉ một hồi như vậy.

“Không bị chết ngay lập tức đã rất tốt, từ từ đến, thời gian còn rất dài.”

“Tu luyện thật tốt tìm kiếm chỗ mình thiếu, có mục tiêu, đến lúc đó chúng ta nhất định sẽ vượt qua.” Từ Cương nói.

“Nghe Đại sư huynh.” Vương Huyền Tâm cũng nói.

Cho nên khoảng thời gian kế tiếp, bốn người này thường cách một thời gian ngắn là lại đi khiêu chiến một lần, nhưng mỗi lần đều lấy thất bại chấm dứt.

Bốn người càng đánh càng hăng, chiến ý trong ánh mắt càng ngày càng đậm.

Cho đến một ngày, chiến sĩ khắc kim Vương Vũ Luân gia nhập đội ngũ của bọn họ.

“Vương sư thúc, sư phụ của ta lại luyện chế cho ngươi pháp bảo gì vậy?” Từ Cương tiến tới bên cạnh Vương Vũ Luân, nhỏ giọng hỏi.

“Cùng nhau vào trong đại thế giới ảo cảnh chiến đấu một phen, tự ngươi sẽ biết.” Vương Vũ Luân khẽ mỉm cười.

Sau đó năm người tiến vào trong đại thế giới ảo cảnh, người phải đối mặt vẫn là dáng vẻ Thánh chủ Minh tộc.

“Không phải Linh Hi Thánh chủ hả?” Vương Vũ Luân sửng sốt.

“Linh Hi Thánh chủ nhìn không dễ xuống tay, không giải hận bằng tên này.” Hùng Lực giải thích.

“Vậy thì bắt đầu thôi.” Vương Vũ Luân đầu tàu gương mẫu xông lên, quanh thân tản ra sức mạnh to lớn kinh người.

Trận chiến này đánh đến hôn thiên ám địa, năm người ước chừng kiên trì bốn năm, mới bị tiêu diệt.

Lúc ra khỏi đại thế giới ảo cảnh, Vương Vũ Luân mặt đầy hưng phấn.

Bởi vì trong trận chiến vừa rồi, hắn chỉ phát huy ra sáu phần mười thực lực của bộ Hồng Mông chí bảo này.

Cho dù là vậy, hắn cũng đã trở thành chuyển vận chủ lực trong năm người.

“Chỉ cần bật hết hỏa lực, nói không chừng thật sự có thể trấn áp Thánh chủ kia.” Vương Vũ Luân nói trong lòng.

“Vương trưởng lão, lợi hại.” Hùng Lực giơ ngón cái với Vương Vũ Luân.

“Ha ha, cảm ơn ngươi khích lệ.” Vương Vũ Luân cười nói.

Lúc này, ở trong tiểu viện, Từ Phàm lại một lần nữa tiến vào mộng đẹp.

Ở trong mộng, vẫn là tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao có lỗ khảm phù văn.

“Những phù văn này ta đều đã lĩnh ngộ.” Từ Phàm vẫy tay khảm nạm lên tất cả phù văn.

Tức khắc như mở ra hạn chế khác, tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao lần nữa biến thành một loại phù văn.

Từ Phàm nhìn phù văn từ từ lĩnh ngộ.

Một năm sau, Từ Phàm thong thả tỉnh lại.

“Chủ nhân, Thánh chủ trong đại thế giới ảo cảnh đã bị trấn áp.” Bồ Đào báo cáo.

Chương 1535: Cự thú tường kép không gian

“Vương Vũ Luân đã mở mấy phần chiến lực?” Từ Phàm vẫn còn hơi buồn ngủ.

“Chín phần mười.”

“Nói cho bọn họ biết, không tính, sau này khiêu chiến, chỉ để Vũ Luân mở sáu phần mười chiến lực.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

“Tuân lệnh.”

“Muốn thể hiện trước mặt nhi tử liền phanh xe không được, thế này sao được.” Từ Phàm cười, sau đó lại bắt đầu tham ngộ phù văn.

Không quá lâu sau, một cánh cửa không gian mở ra, Vương Vũ Luân từ đó đi ra.

“Từ đại ca, vừa rồi đánh không phanh nổi xe, suýt nữa mở tối đa chiến lực.” Vương Vũ Luân có phần ngại ngùng nói.

“Không sao, nhưng ngươi mở tối đa chiến lực, có làm bọn họ sinh ra hiểu lầm đối nhận thức thực lực của mình, sau này tốt nhất chỉ mở sáu phần mười chiến lực.” Từ Phàm nói.

“Đã hiểu.”

Nhìn Vương Vũ Luân, vẻ mặt của lão phụ thân muốn thể hiện trước mặt nhi tử, Từ Phàm khẽ thở dài một hơi.

“Dòng sông thời gian của đại thế giới sẽ hợp vào dòng sông thời gian Hỗn Độn, dòng sông thời gian Hỗn Độn sẽ chảy về chỗ khu vực không biết tên.”

“Khi đó thực lực của ngươi và ta đều tăng trưởng quá chậm, đợi đến lúc có thực lực, mọi chuyện đều đã chậm.” Từ Phàm thong thả nói.

Hắn cũng có người muốn phục sinh, chỉ có điều lực lượng không đủ.

“Phải ha, lúc ta trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân thì đã định phục sinh nương Tinh Từ, kết quả…” Vương Vũ Luân khẽ thở dài một hơi.

Sau khi sinh linh tử vong, chân linh duy nhất sẽ tiến vào dòng sông thời gian, theo thời gian đổi dời, chân linh sẽ theo dòng sông thời gian tiến vào dòng sông thời gian Hỗn Độn lớn hơn nữa.

Phía sau cũng sẽ dời đổi theo thời gian tiến vào đến dòng sông thời gian Hỗn Độn cuối cùng chảy về phía ngọn nguồn.

Thánh Nhân, có thể khuấy đảo nghịch chuyển dòng sông thời gian.

Thánh Nhân, có thể nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Nhưng nếu như chân linh duy nhất chảy vào đầu nguồn cuối cùng, cho dù là Thánh chủ, cũng không cách nào nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn, phục sinh chân linh đó.

“Không riêng gì ngươi, Tinh Từ cũng đã từng cố gắng rất nhiều, chỉ tiếc, quá muộn.” Từ Phàm nhìn đám mây Hùng Nhị trên bầu trời nói.

“Dòng sông thời gian không tìm được, vậy thì đi dòng sông thời gian Hỗn Độn, dòng sông thời gian Hỗn Độn không tìm được, vậy thì đến nơi tất cả dòng sông thời gian Hỗn Độn hội tụ tìm.”

“Chỉ cần vẫn tiếp tục kiên cường, thời gian và tiếc nuối trôi đi đều sẽ bù đủ.” Vương Vũ Luân ánh mắt kiên định nói.

“Những lời này lão Nhị nhà ngươi cũng đã nói với ta, cố gắng lên!” Từ Phàm vỗ vai Vương Vũ Luân.

“Đa tạ Từ đại ca an ủi, ta muốn đi câu cá hồi phục tâm trạng một chút.” Vương Vũ Luân nói.

Trong tiểu viện lại chỉ còn lại một mình Từ Phàm.

“Bồ Đào, đám đệ tử mới nhập môn gần đây thế nào, có hạt giống nào tốt không?”

Tham ngộ phù văn hơi nhàm chán, Từ Phàm hỏi chuyện trong Ẩn Linh môn.

“Nhóm đệ tử này trình độ của toàn bộ đều thuộc trung vị, không có đệ tử quá mức sáng mắt.”

“Nhưng dựa theo suy tính của Bồ Đào, những đệ tử này sẽ ở hậu kỳ phát lực.” Bồ Đào trả lời.

“Nếu đã như vậy, vậy cứ từ từ bồi dưỡng, không sốt ruột.” Từ Phàm nói, lại lấy ra một Huyền Hoàng chí bảo có thể liên thông với cả liên minh Nhân tộc.

Kể từ sau khi nhận đồ vật này, hắn vẫn chưa đụng tới lần nào.

Một màn sáng hiện lên trước mặt Từ Phàm, bên trên như websites tin thời sự kiếp trước, ghi chú tin tức trọng đại phát sinh trong hai mươi mốt vùng Hỗn Độn.

“Thú vị.”

Từ Phàm bắt đầu lật tìm tin tức của từng vùng Hỗn Độn.

Cuối cùng ngại phiền phức, trực tiếp để Bồ Đào tiếp quản món Huyền Hoàng chí bảo này.

“Bồ Đào, điều ra những tin tức đáng quan tâm hoặc là ta cảm thấy hứng thú cho ta.” Từ Phàm nói.

“Tuân lệnh.”

Mấy màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Ở bên ngoài vùng Hỗn Độn Khải, đã có một vị Thánh chủ gặp vận cứt chó, đạt được một thần vật chí cao đứng đầu, cuối cùng để nhi tử hắn trở thành cường giả Thánh chủ.”

“Vận khí này, cũng không ai có.”

“Đệ nhất mỹ nhân Linh Nguyệt Thánh chủ của liên minh Nhân tộc, thế mà là les, cũng không biết là công hay thụ.”

“Minh chủ của liên minh Nhân tộc, trên tin tức nói là đã chạm đến đệ nhị cảnh, vậy chiến tranh có thể trước hạn hay không đây.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Ngay lúc này, một luồng bạch quang hiện lên, một con rùa ngọc bạch lớn bằng một bàn tay nằm bò trên bụng Từ Phàm.

“Hung Bạch, ngươi quả thực rất có thể ngủ, mà còn lâu nữa.” Từ Phàm dùng tay nâng mai rùa của Hung Bạch cười nói.

Hung Bạch thò đầu ra nhìn Từ Phàm, sau đó thân thiết cọ vào lồng ngực Từ Phàm, lại làm cho Từ Phàm cười to một trận.

Từ Phàm vung tay lên, một miếng long lân chiên giòn xuất hiện trước mặt Hung Bạch.

Đôi tiểu nhãn thần của Hung Bạch nháy mắt sáng lên, ôm miếng long lân chiên giòn gặm rôm rốp.

Lúc Từ Phàm nghịch rùa xem tin tức, vẻ mặt bỗng nhiên chợt động, sau đó thần niệm trực tiếp tiến vào trong thế giới tường kép không gian.

Chỉ thấy bên ngoài thế giới tường kép, một cự thú hư ảo to lớn, đang rất cảm thấy hứng thú nhìn chăm chăm thế giới trước mắt.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên ngoài thế giới tường kép, lẳng lặng nhìn cự thú này.

Sau đó, cự thú và Từ Phàm nhìn nhau.

“Nhân quả, chuyện xưa.”

Cự thú gầm nhẹ một tiếng, Từ Phàm đã hiểu ý trong đó.

Kết quả là, chuyện xưa bản định chế của Bồ Đào loảng xoảng đập vào trong đầu cự thú.

“Ta dùng chuyện xưa trao đổi kiến thức của ngươi.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói với cự thú.

Cự thú như bạch tuộc nghiêng đầu suy nghĩ một lúc, cuối cùng đưa sọ não gần như trong suốt của nó tới trước mặt Từ Phàm, ý bảo Từ Phàm đặt tay lên đầu nó.

“Ta còn tưởng rằng trong tường kép này không có cự thú.” Từ Phàm nói, đặt tay lên đầu cự thú.

Chỉ trong nháy mắt, vô số tin tức ào ạt xông vào trong đầu Từ Phàm.

Độ lớn của lượng tin tức, ngay cả Từ Phàm cũng suýt ôm không được.

“Bồ Đào, nhanh chóng dùng kho số liệu tiếp nhận!” Từ Phàm nói, chuyển dời tất cả những thứ từ trong đầu cự thú đến trong kho số liệu của Bồ Đào.

Cứ như vậy ước chừng kéo dài đến mấy ngày, Từ Phàm mới hấp thu xong kiến thức trong đầu cự thú.

Bạch tuộc lại từ chỗ Bồ Đào nhận được đủ chuyện xưa, vô cùng vui vẻ vẫy xúc tu với Từ Phàm, bay về chỗ sâu của tường kép không gian.

Mà Từ Phàm, thì bắt đầu chỉnh lý kiến thức trong đầu cự thú.

“Khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa vô cùng lớn này, không nghĩ tới còn ẩn giấu nhiều đồ vật như vậy.” Từ Phàm xem tư liệu trong đầu cự thú nói.

“Nếu tính như vậy, kế hoạch của liên minh Nhân tộc e là phải tan vỡ rồi, hơn nữa còn sẽ chọc phải một vị cường giả nhị cảnh.”

“Song bây giờ biết cũng không tính là muộn.”

“Bồ Đào, tìm một cơ hội gửi những thứ này đến trong liên minh Nhân tộc.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Từ Phàm tiến vào trong thế giới tường kép.

Lúc này toàn bộ thế giới dưới cung cấp dinh dưỡng vượt lượng của Từ Phàm, càng ngày càng to lớn.

Tốc độ phát triển của Nhân tộc trong thế giới thế mà không cản nổi tốc độ bành trướng.

Sau khi cảm giác được Từ Phàm xuất hiện, tất cả Nhân tộc toàn bộ đều quỳ gối hành lễ ca ngợi.

Từ Phàm vung tay, kéo tất cả đứng lên.

“Bồ Đào, gia tốc thời gian toàn bộ thế giới cho ta, để cho tốc độ phát triển của Nhân tộc trong này nhanh thêm chút.” Từ Phàm suy nghĩ một hồi nói.

Chương 1536: Thần vật chí cao đứng đầu

“Tuân lệnh.”

Nhìn thế giới tiến vào trạng thái gia tốc, thần niệm Từ Phàm trở về bản thể.

“Số liệu trong đầu cự thú kia, Bồ Đào, ngươi tốn bao lâu có thể chỉnh lý xong?” Từ Phàm hỏi.

“Ba ngày, nếu như điều động toàn bộ toán lực, một ngày là đủ.” Bồ Đào trả lời.

“Không cần, ba ngày thì ba ngày, lại không sốt ruột.” Từ Phàm xua tay nói.

Ba ngày qua đi rất nhanh, hôm nay Từ Phàm vẫn như thường ngày tham ngộ phù văn.

“Chủ nhân, lúc ta chỉnh lý số liệu trong đầu cự thú, phát hiện một yếu tọa độ quan trọng.”

“Toạ độ đó rất có thể ẩn chứa một thần vật chí cao đỉnh cấp nhất.” Giọng Bồ Đào có phần kích động.

Nghe được lời này, Từ Phàm cũng kích động lên.

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, phía trên là tư liệu cặn kẽ có liên quan tới toạ độ đó.

“Thú vị, hẳn là thần vật pháp tắc chí cao Không Gian.” Từ Phàm suy đoán nói.

Lúc này một tấm tinh đồ lập thể hiện lên trước mặt Từ Phàm.

Bên trên đánh dấu vị trí toạ độ đó.

“Vậy mà xa như vậy!” Từ Phàm khẽ cau mày.

“Tính toán một chút, khứ hồi cần tốn hao bao nhiêu trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao?” Từ Phàm hỏi.

“Khứ hồi cần bảy vạn trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao.” Bồ Đào sau khi tính toán một phen nói.

“Bảy vạn trượng, nếu như bên kia không có, chẳng phải là lỗ to à.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Phân thân thần niệm giáng lâm, cần bao nhiêu?”

“Hai vạn trượng thuỷ tinh pháp tắc chí cao.”

Từ Phàm nhìn toạ độ trong tinh đồ, trong lòng trái phải lựa chọn.

“Người không có tiền của bất nghĩa thì không giàu, ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì không mập!”

“Bồ Đào, chuẩn bị Thần Niệm Truyền Tống trận.” Từ Phàm quyết định nói.

Từ Phàm xuất hiện bên ngoài Tam Thiên giới, sau đó một Truyền Tống trận to lớn bao bọc thần niệm Từ Phàm.

Chỉ trong nháy mắt, ở khu vực cách vùng Hỗn Độn Đạo không biết bao xa, thần niệm Từ Phàm giáng lâm tại một khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Vô cùng vô tận vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa ngưng tụ, hóa thành phân thân Từ Phàm.

Sau đó một chiếc Hỗn Độn chi chu xuất hiện trước mặt Từ Phàm, mang theo phân thân bay về phía điểm toạ độ kia.

Từ Phàm có chút mong đợi nhìn về phía trước, chỉ cần hắn có thể đạt được một thần vật chí cao đỉnh cấp nhất, dường như có thể trực tiếp đại kết cục rồi.

Nghĩ tới đây, Từ Phàm còn hơi kích động.

Song sau đó, Hỗn Độn chi chu vào đến một khu vực không gian dị hoá.

Vô cùng vô tận không gian loạn lưu, ở trong khu vực này tàn phá bừa bãi, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không cẩn thận đều có thể tùy ý nghiền chết.

Nhưng Hỗn Độn chi chu của Từ Phàm, giống như đi trên đất bằng, từ từ đi tới khu vực trung tâm không gian loạn lưu.

Đúng lúc này, một đôi đại nhãn màu đỏ tươi đột ngột xuất hiện trước Hỗn Độn chi chu, chặn lại đường đi.

“Thời gian đang gấp, không rảnh chơi với ngươi!”

Một đôi tay từ pháp tắc chí cao Không Gian ngưng tụ, trực tiếp bóp nát đôi đại nhãn màu đỏ tươi.

Nhưng sau đó, lại có hai đôi cự nhãn màu đỏ tươi xuất hiện, gắt gao nhìn chằm chằm Hỗn Độn chi chu.

“Vẫn không phục?”

Một dòng thiên hà màu đen xuất hiện bên ngoài Hỗn Độn chi chu, sau đó biến thành một cự mãng màu đen bay về phía đôi đại nhãn màu đỏ tươi.

Nhìn thấy cự mãng màu đen, đôi cự nhãn màu đỏ tươi tựa như nhìn thấy thiên địch, nháy mắt dung nhập vào trong không gian loạn lưu.

Cự mãng màu đen không cam lòng, trực tiếp cũng dung nhập vào trong không gian loạn lưu.

Mà Hỗn Độn chi chu của Từ Phàm tiếp tục đi về phía trước.

“Cường độ của không gian loạn lưu, đã hoàn toàn đạt đến tiêu chuẩn của thần vật pháp tắc chí cao đứng đầu.”

“Chỉ là không biết có cường giả cấp Thánh chủ ở đây ôm cây đợi thỏ hay không thôi.” Từ Phàm ánh mắt cảnh giác, nhìn khu vực trung tâm không gian loạn lưu.

Chẳng biết tại sao hắn có loại dự cảm chẳng lành, lần này chắc sẽ không quá mức thái bình.

Theo càng tiến sâu vào, cự thú không gian dị hoá Từ Phàm gặp phải càng lúc càng nhiều.

Nhưng những cự thú không gian này ở trong mắt Từ Phàm tinh thông pháp tắc chí cao Không Gian, ngay cả chướng ngại vật cũng không tính.

Còn chưa sáp tới gần, toàn bộ đều bị chờ cự mãng màu đen bên cạnh Từ Phàm giảo sát.

Theo Hỗn Độn chi chu chấn động, Từ Phàm tiến vào trong một bong bóng không gian cỡ siêu lớn.

Ở giữa bong bóng, có một thần vật chí cao tản ra khí tức pháp tắc chí cao Không Gian.

Không đợi Từ Phàm động thủ, năm luồng khí tức lập tức toả định lấy hắn, mỗi người đều là cấp Thánh chủ.

“Vị tiểu sinh linh này, đừng gấp, còn mấy vạn năm nữa, thần vật chí cao này mới tính là thành thục.”

Một giọng nói hơi mang ý cười vang lên.

Năm bóng dáng xuất hiện xung quanh, trên người tất cả đều tản ra khí tức khủng khiếp.

Đều là loại hình thái hình người, tất cả đều mặt đầy ý cười nhìn Từ Phàm.

Nhìn năm Thánh chủ trước mắt, Từ Phàm thở dài nói: “Sau khi thành thục có thể nhường cho ta sao?”

“Cạnh tranh công bằng, sau khi thần vật chí cao này thành thục, chúng ta đánh một trận, người cuối cùng có thể thắng thì giành được.” Một vị Thánh chủ sau lưng mọc một đôi cánh chim nói.

“Đúng vậy.” Bốn Thánh chủ khác cũng cười nói.

“Ta nhất định đánh không lại năm vị tiền bối, bây giờ ta có thể rời đi không?” Từ Phàm cẩn thận quan sát bốn phía nói.

Hắn phát hiện bong bóng này là do năm Thánh chủ này kết hợp bố trí, chỉ có vào chứ không có ra, hiện tại thần niệm hắn cũng bị khống chế ở nơi này, không thể rời đi.

“Vị tiểu sinh linh này nói đùa rồi, muốn đi, cũng phải đợi đến khi thần vật chí cao này có sở hữu lại đi.”

“Đừng sợ, đến lúc đó mạng nhỏ của ngươi không vứt được đâu.” Một vị Thánh chủ khác sắc mặt hòa ái nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm thở ra một hơi thật dài.

“Vị tiểu sinh linh này, thấy ngươi tương đối lạ mắt, là tộc nào, ở khu vực Hỗn Độn nào?” Một vị Thánh chủ nhìn Từ Phàm hỏi.

“Vãn bối không rõ lắm khu vực chỗ ta là gì.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Ngươi hỏi cũng hỏi vô ích, một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nào biết những chuyện này.” Vị Thánh chủ sau lưng mọc cánh chim nói.

Bởi vì gia nhập của Từ Phàm, năm Thánh chủ sống động lên không ít, dồn dập kéo Từ Phàm hỏi này hỏi kia.

“Đợi một lát đã, mấy vạn năm rất nhanh, đến lúc đó nếu ngươi không sốt ruột trở về, ta mời đến trong vùng Hỗn Độn của ta chơi một vòng.” Một vị Thánh chủ hình thể gần giống nhất với Nhân tộc nói.

“Đa tạ tiền bối.”

“Khách khí cái gì.”

Lúc này, Từ Phàm thấy năm Thánh chủ thật sự nhàm chán, trực tiếp bày ra bàn cờ giới kỳ.

“Không chơi thứ này, quá tốn thời gian.”

“Mấu chốt là thời gian ở khu vực này cũng không cách nào gia tốc.” Thánh chủ sau lưng có cánh chim nói.

“Lấy vạn năm làm chuẩn, cờ ai mạnh thì coi như người đó thắng, một ván một món Hồng Mông chí bảo, thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

“Nếu như ta không nhìn lầm, ngươi là thần niệm trần trụi tới đây, cái gì cũng không mang, liền muốn ở đây tay không bắt bạch lang?” Thánh chủ có sáu tay hỏi.

“Các vị đều là Thánh chủ tiền bối, nếu ta dám quỵt nợ, có thể trực tiếp khống chế thần niệm của ta.” Từ Phàm nhìn năm Thánh chủ nói.

“Ơ hơ, thú vị, để ta xem kỳ lực của ngươi uyên thâm bao nhiêu, không phải là một món Hồng Mông chí bảo thôi à, cũng không phải là đứng đầu nhất, có chơi có chịu.” Một vị Thánh chủ trong đó cười ha ha nói.

Kết quả là, vạn năm sau, Từ Phàm đã đạt được một món Hồng Mông chí bảo.

“Còn tiền bối nào muốn tới không, lần này là hai món Hồng Mông chí bảo.”

Chương 1537: Vĩnh viễn đừng nghĩ mình thành thợ săn cuối cùng

“Ta vẫn không tin chuyện ma quỷ!”

“Kỳ lực của một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nho nhỏ như ngươi có thể uyên thâm bao nhiêu.” Thánh chủ có sáu tay nói.

Kết quả là, vạn năm sau, Từ Phàm lần nữa hét lớn.

“Ba món Hồng Mông chí bảo, chỉ cần có thể thắng ta, ba món Hồng Mông chí bảo toàn bộ mang đi.”

Năm cường giả Thánh chủ trầm mặc, ánh mắt nhìn về phía Từ Phàm có chút quái dị.

Thấy không ai thượng bộ, Từ Phàm vui mừng rạo rực mà thu hồi hai món Hồng Mông chí bảo.

Nhưng đúng lúc này, bong bóng không gian xung quanh bắt đầu thu nhỏ lại.

“Đợi đến khi bong bóng này hoàn toàn biến mất, thần vật chí cao Không Gian sẽ thành thục.” Thánh chủ sau lưng mọc cánh chim nói.

“Chúng ta đã lập lời thề chí cao, đợi thần vật chí cao này thành thục, người nào cũng đừng tìm ngoại viện.”

“Người cuối cùng có thể thắng sẽ đạt được thần vật chí cao này.”

“Nếu như tin tức bên này tiết lộ, chư vị cũng biết, bằng thực lực của chúng ta, người nào cũng không có khả năng đạt được thần vật chí cao này.” Thánh chủ sau lưng có cánh chim lần nữa cường điệu.

Từ Phàm chờ trong bong bóng, nhìn thần vật chí cao có phần nhàm chán.

Hắn nghĩ cũng không cần nghĩ, vật này đã không liên quan gì với hắn nữa rồi.

Nếu như chỉ là một Thánh chủ, Từ Phàm còn có biện pháp, nhưng một lần xuất hiện năm người, hắn đành vô kế khả thi rồi.

“Thế sự khó liệu ghê.” Từ Phàm cảm khái nói, nhưng lần này đạt được hai món Hồng Mông chí bảo, ít nhất không tính là đến vô ích.

Từ Phàm nói, nhìn hai món Hồng Mông chí bảo trong tay, bắt đầu nghiền ngẫm pháp tắc chí cao ẩn chứa trong đó.

Thời gian trong bong bóng từng chút trôi đi, mà thần vật chí cao đã Không Gian cũng đang dần thành thục.

Mà năm vị cường giả Thánh chủ lại càng xao động, bầu không khí giữa mọi người cũng không hiền hòa như lúc Từ Phàm vừa tới.

Năm vị Thánh chủ tán gẫu cũng bắt đầu cầm thương mang côn, điều này cũng cho vào trong cuộc sống nhàm chán của Từ Phàm bên cạnh một chút niềm vui.

“Tiểu sinh linh, ngươi cũng phát lời thề chí cao đi, lát nữa sau khi bọn ta đánh nhau thì ngươi đi, đỡ bị dư âm cho bắn chết.” Thánh chủ có sáu tay nói.

“Đa tạ tiền bối, sau khi vãn bối rời đi nhất định sẽ không tiết lộ một chút tin tức nào của nơi này.” Từ Phàm gật đầu, làm bộ ta rất ngoan.

Lúc này, bong bóng chỗ năm Thánh chủ và Từ Phàm đột nhiên thu nhỏ lại.

Chỉ trong nháy mắt, năm loại khí tức cường đại bao phủ cả bong bóng.

Từ Phàm cũng bắt đầu đề phòng, hắn cho rằng cầm Hồng Mông chí bảo của những cường giả cấp Thánh chủ đó, muốn an toàn rút lui là không thể.

Lúc bong bóng hoàn toàn co lại đến thần vật chí cao.

Vào lúc loại khí tức muốn bộc phát, một âm thanh hí ngược bất thình lình muốn vang lên.

“Ở trong vùng Hỗn Độn của ta có một câu ngạn ngữ, vĩnh viễn đừng nghĩ mình thành thợ săn cuối cùng.”

Một câu nói tựa như hàn băng, đông lại tất cả Thánh chủ tại chỗ.

Dưới khí tức này, Từ Phàm cảm giác tất cả tồn tại của mình đều bị đông lại, tất cả sở hữu đều bị nhìn thấu.

Từ lúc xuyên qua tới nay, Từ Phàm vẫn là lần đầu có cảm giác như vậy.

Một đôi đại thủ trong suốt xuất hiện trên bầu trời, trực tiếp xuyên qua không gian loạn lưu, bắt lấy thần vật chí cao.

Động tác của đôi đại thủ rất chậm, rất nhẹ nhàng, nhưng Thánh chủ tại chỗ không một người dám động đậy.

Giống như một đám thỏ bị mãnh hổ doạ ngu người.

“Hôm nay tâm trạng tốt, lại đạt được thần vật chí cao này, bỏ qua cho các ngươi vậy.”

Cự thủ sau khi cầm lấy thần vật chí cao liền tiêu tán.

Cho dù là vậy, khí tức còn sót lại, làm cho đám Thánh chủ ngớ người mấy năm mới trở lại bình thường.

“Cường giả nhị cảnh, có thể sống sót dưới tay hắn cũng đáng.” Thánh chủ sau lưng có cánh chim lòng còn sợ hãi nói.

“Vĩnh viễn đừng nghĩ mình thành thợ săn cuối cùng.” Một vị Thánh chủ sau khi nặng nề thở dài bèn tiêu tán.

Lúc này, hai vị Thánh chủ thua Từ Phàm Hồng Mông chí bảo, đồng thời nhìn về phía hắn.

“Hai vị Thánh chủ tiền bối, cược phẩm là một loại phẩm chất rất quan trọng.”

“Nếu như bị người khác chế nhạo cược phẩm không tốt thì phải bị khinh thường cả đời đó.” Từ Phàm vừa nói vừa lùi về sau.

Hai thần niệm nặng nề đè lên người Từ Phàm.

“Tiểu sinh linh, lần này cái gì cũng không đạt được, bọn ta muốn dừng tổn hại, giao ra hai món Hồng Mông chí bảo kia, mạng nhỏ của ngươi có thể bảo toàn.”

“Nếu không, cho dù vượt qua biển Hỗn Độn, ta cũng phải tìm đến vùng Hỗn Độn ngươi ở, xoá đi nhân quả của ngươi.”

Từ Phàm nhìn hai Thánh chủ uy hiếp hắn và ánh mắt xem kịch của những Thánh chủ khác, trên mặt lộ ra một nụ cười.

“Hai món Hồng Mông chí bảo mà thôi, hai vị Thánh chủ tiền bối đừng để ý.”

“Quê nhà của bọn ta có câu, ba mươi kỷ nguyên Hà Đông, ba mươi kỷ nguyên Hà Tây, vĩnh viễn đừng bắt nạt một hạng người vô danh.”

Một luồng Không Gian chi lực đột nhiên toả định khu vực chỗ Từ Phàm, sau đó trực tiếp truyền tống.

“Ha ha, không sai, hôm nay học được hai câu rất có đạo lý.” Những Thánh chủ khác thấy thế cũng tiêu tán không thấy đâu nữa.

Cả khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, chỉ để lại hai Thánh chủ tổn thất Hồng Mông chí bảo.

Vùng Hỗn Độn Đạo, Tam Thiên giới.

Một luồng Không Gian chi lực hiện lên, phân thân thần niệm của Từ Phàm mang theo hai món Hồng Mông chí bảo trở về.

Chân thân Từ Phàm trong tiểu viện từ từ mở mắt, sau đó đưa hai món Hồng Mông chí bảo đó vào trong bảo khố.

“Bồ Đào, ba vạn năm này có chuyện trọng đại gì xảy ra không?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, tất cả đều bình thường, trong tông môn lại có thêm mười Hỗn Độn Thánh Nhân.”

“Còn có một số đệ tử ở Hỗn Độn Thánh Nhân đỉnh phong, chuẩn bị trùng kích cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Bồ Đào nói.

“Còn được.” Từ Phàm gật đầu nói.

Sau khi cường giả nhị cảnh xuất hiện, trong lòng Từ Phàm vẫn có một loại nguy cơ cảm giác không giải thích được.

Đã rất lâu không trải nghiệm cảm giác trở thành sâu kiến rồi.

Trong nháy mắt khi âm thanh nọ xuất hiện, Từ Phàm cảm giác mọi thứ của mình đều nằm trong khống chế của đối phương.

“Không được, phải nỗ lực tu luyện, cường giả nhị cảnh, quá kinh khủng.”

Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện một phù văn, bắt đầu nhắm mắt toàn tâm tham ngộ.

Tu luyện không năm tháng, đợi sau khi Từ Phàm tham ngộ xong đợt phù văn này, bên ngoài đã qua mười vạn năm.

Từ Phàm vừa lấy lại tinh thần, lập tức cảm nhận được một cơn buồn ngủ.

Trong mộng cảnh, viên tinh thần pháp tắc chí cao lại xuất hiện lỗ khảm phù văn.

Sau khi đối ứng từng phù văn đã tham ngộ, viên tinh thần pháp tắc chí cao này lại lần nữa biến hóa.

Từ Phàm chăm chú nhìn phù văn mới xuất hiện, bắt đầu tham ngộ ý tứ trong đó.

Trong nháy mắt, thời gian trăm vạn năm đã qua.

Trong lúc này, tất cả thế lực của cả vùng Hỗn Độn cũng bị điều động, bắt đầu xâm lấn vùng Hỗn Độn cách bọn họ gần nhất.

Mà lúc này, tin tức Bồ Đào phát ra đã được liên minh Nhân tộc nắm giữ.

Liên minh Nhân tộc mặc dù coi trọng, nhưng vẫn thúc đẩy tiếp kế hoạch.

Lúc này mạch Nhân tộc Tam Thiên giới, đã hoàn toàn dung nhập vào vùng Hỗn Độn Đạo, hơn nữa đã trở thành một thế lực không nhỏ.

Bây giờ ở xung quanh Tam Thiên giới, đã có hơn hai trăm đại thế giới, bị mạch Nhân tộc này nắm giữ.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trong Ẩn Linh môn, một đội Hỗn Độn Đại Thánh Nhân từ đó đi ra.

Chương 1538: Mị hoặc

“Đại trưởng lão đã gần trăm vạn năm chưa từng lộ mặt rồi, vẫn đều đang trong tu luyện, đây là muốn đánh vào tồn tại Thánh chủ sao?” Hùng Lực hỏi.

“Tồn tại cấp Thánh chủ, đã không phải chỉ tu luyện là được thôi đâu.”

“Trước mắt thế giới sư phụ bồi dưỡng vẫn không thể tiếp nhận tồn tại cấp Thánh chủ, nếu không, sư phụ đã sớm trở thành cường giả Thánh chủ.” Vương Huyền Tâm nói.

Lúc này, Vương Vũ Luân nhìn về phía Lý Tinh Từ nói: “Lần sau lúc chiến đấu, không cần để phân thân của ngươi liên tục bảo vệ ta, chiến lực của ta rất mạnh.”

“Hồng Mông chí bảo sư phụ luyện chế cho ngươi rất trân quý, nếu thật sự bị hỏng, sửa chữa phục hồi rất phiền phức.”

“Phân thân này của ta, bị thương tự mình có thể khép lại, so ra thì chi phí thấp hơn.” Lý Tinh Từ dửng dưng nói.

Đúng lúc này, lại một cánh cửa truyền tống mở ra, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đội hai Ẩn Linh môn từ đó đi ra, Vương Hướng Trì dẫn đội.

“Đại sư huynh, khi nào đội hai chúng ta liên hợp thử xem, va chạm với Thánh chủ bên kia thử.” Vương Hướng Trì có chút hưng phấn nói.

“Vẫn chưa đến thời cơ, Bồ Đào sẽ không cho phép chúng ta liên hợp khiêu chiến một Thánh chủ ở thời kỳ toàn thịnh.” Từ Cương lắc đầu nói.

Lúc này, tất cả đệ tử Ẩn Linh môn cũng nhận được tin tức Bồ Đào gửi tới.

“Mười năm sau, Đại trưởng lão tông môn truyền đạo toàn tông môn.”

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn sau khi nhìn thấy tin tức này, ánh mắt đều sáng lên.

Dựa theo kinh nghiệm ngày trước, mỗi lần Đại trưởng lão truyền đạo đều là lúc đệ tử Ẩn Linh môn nhảy vọt lớn.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn kẹt ở Đại Thánh Nhân đỉnh phong, kích động nước mắt nghĩ muốn chảy xuống, bọn họ đợi khoảnh khắc này thật sự quá lâu.

Trong tiểu viện, Từ Phàm mở mắt, trong ánh mắt hiện lên vạn đạo chí cao.

“Cũng đã qua trăm vạn năm, quả nhiên tu hành không năm tháng.” Từ Phàm hờ hững nói.

Lúc này, một cánh cửa không gian xuất hiện trong tiểu viện, Trương

Vi Vân từ đó đi ra, có phần kích động nhìn Từ Phàm.

“Phu quân, ta còn chưa từng thấy ngươi tu luyện lâu như thế.” Trương Vi Vân nhào tới trên người Từ Phàm nói.

“Bị chút tiểu kích thích, cảm thấy thực lực bản thân không được, thế nên cố gắng tu luyện.” Từ Phàm cười giải thích.

Nghe được lời này, Trương Vi Vân đầu tiên là suy nghĩ một lúc, sau đó mặt lộ vẻ khiếp sợ.

“Phu quân, ngươi là đụng phải cường giả nhị cảnh trong truyền thuyết?”

“Đúng vậy, nhưng ngay cả mặt cũng không thấy, chỉ dựa vào khí tức bóp chết phu quân nhà ngươi giống như bóp chết sâu kiến.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Phu quân, ta tin tưởng ngươi có một ngày nhất định sẽ trở thành cường giả cấp bậc này, ngươi chỉ là thiếu thời gian thôi.” Trương Vi Vân khích lệ nói.

“Đa tạ nương tử khích lệ.”

Vào lúc này, giọng Bồ Đào vang lên.

“Chủ nhân, Nguyên chủ tới chơi.”

“Mời Nghênh Khách điện đi.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Thời gian trăm vạn năm, Nguyên chủ ở trong vùng Hỗn Độn Đạo đạt được một truyền thừa, thành công tấn cấp thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Trước mắt là đệ nhị đại thế lực của mạch Nhân tộc Tam Thiên giới, đệ nhất thế lực là Ẩn Linh môn.

Trong Nghênh Khách điện, Nguyên chủ mong chờ nhìn Từ Phàm nói: “Từ Thánh chủ, hiện giờ Nhân tộc chúng ta có mười bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Liên hợp lại, dưới sự dẫn dắt của Từ Thánh chủ, đồ diệt hai Thánh chủ của vùng Hỗn Độn kia nhất định không thành vấn đề.”

“Đến lúc đó Từ Thánh chủ tấn cấp thành cường giả cấp Thánh chủ, mạch Nhân tộc này của chúng ta cũng coi như là hoàn toàn đứng vững bước chân ở vùng Hỗn Độn này rồi.” Nguyên chủ dõng dạc nói.

“Lúc này mới bao nhiêu vạn năm, Nguyên chủ ngươi đã thay đổi tính tình rồi.” Từ Phàm nhìn Nguyên chủ cười nói.

“Không giấu gì Từ Thánh chủ, chờ sau khi ngươi trở thành cường giả Thánh chủ, ta cũng muốn mưu cầu danh ngạch Thánh chủ, đến lúc đó có lẽ cần Từ Thánh chủ trợ giúp.” Nguyên chủ hơi ngại ngùng nói.

Nghe được lời này, Từ Phàm nhìn Nguyên chủ, vẻ mặt bắt đầu trở nên kỳ quái.

“Là chuyện gì làm ngươi trở nên khát vọng thực lực như thế?” Từ Phàm cười hỏi.

“Ta thích Linh Nguyệt Thánh chủ của liên minh Nhân tộc.” Nguyên chủ do dự hồi lâu mới nói.

“Linh Nguyệt Thánh chủ, người này là một…”

“Lại nói ngươi bây giờ dù sao cũng là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, loại chuyện tình ái này cũng có thể khiến như ngươi phấn đấu quên mình như vậy?” Từ Phàm kinh ngạc tán thán.

“Không giấu gì Từ Thánh chủ, từ ánh mắt đầu tiên khi ta nhìn thấy Linh Nguyệt Thánh chủ, ta mới cảm giác nhân sinh của ta có một mục tiêu.” Trong hai mắt Nguyên chủ dấy lên lửa tình hừng hực.

Một màn sáng bỗng nhiên xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên biểu thị tất cả tình báo về Linh Nguyệt Thánh chủ.

“Ngươi có biết không? Linh Nguyệt Thánh chủ, bên cạnh có tả hữu vệ đội.”

“Tả đội là Thiên vệ, bên trong đều là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nam giới, hữu đội là Linh vệ, bên trong toàn bộ là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân nữ giới.”

“Hai vệ đội này cộng lại ước chừng hai ngàn người, tất cả đều vẫn duy trì quan hệ không minh bạch với Linh Nguyệt Thánh chủ, ta nói như vậy ngươi có thể hiểu không?”

Một luồng pháp tắc chí cao đặc thù hiện lên trong lòng bàn tay Từ Phàm, cuối cùng hóa thành một luồng năng lượng bao phủ lấy Nguyên chủ.

Lúc Từ Phàm muốn làm hắn giữ tỉnh táo, đột nhiên nhớ lại dáng vẻ sục sôi ý chí chiến đấu của Nguyên chủ vừa rồi.

Kết quả là, luồng pháp tắc chí cao này bị Từ Phàm phong ấn, tiến vào trong cơ thể Nguyên chủ.

“Ta cứ thích Linh Nguyệt Thánh chủ, những thứ khác ta mặc kệ.”

“Vậy được, ngươi bây giờ tuy là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, nhưng căn cơ rất cạn, phương diện chiến lực cũng chỉ có thể đánh ngang tay với Vũ Luân không mang trang bị.”

“Mười năm sau ta sẽ truyền đạo toàn tông, ngươi cũng ở lại nghe đi, nếu không chút chiến lực này của ngươi căn bản không đáng gì, càng đừng nói tới chuyện theo đuổi Linh Nguyệt Thánh chủ.” Từ Phàm nói.

“Ta ở lại.” Nguyên chủ gật đầu nói.

Trong tiểu viện, một loại pháp tắc chí cao đặc thù ở trong lòng bàn tay Từ Phàm vờn quanh.

“Mị hoặc, liếc mắt một cái là có thể làm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trúng chiêu, lợi hại.”

Từ Phàm nhìn pháp tắc chí cao màu hồng như tiểu xà giãy dụa trong lòng bàn tay, nở nụ cười.

Mười năm nháy mắt qua đi.

Ngày Từ Phàm giảng đạo, mọi người toàn tông chiếm cứ trên bình nguyên sau chủ phong.

Tất cả đều dùng ánh mắt mong chờ, nhìn Từ Phàm trên chủ phong.

Những đệ tử kẹt ở Đại Thánh Nhân đỉnh phong mặt đầy kích động.

Ngay lúc này, cả Ẩn Linh môn bất thình lình tối xuống một mảnh đen nhánh.

Sau đó một quang bàn to lớn tựa như bao quát thiên địa xuất hiện trên chủ phong.

Một âm thanh đặc thù vang lên, chỉ thấy quang bàn trên chủ phong nhẹ nhàng chuyển động một hồi, một dao động đặc thù quét ngang các đệ tử toàn tông môn.

Lúc này, trong tông môn vốn hắc ám sáng lên mười mấy điểm sáng.

Một luồng Không Gian chi lực, vây quanh hơn mười điểm sáng này, sau đó truyền tống đến một không gian chưa biết.

Lúc mọi người ở đây đắm chìm trong âm thanh đặc thù này, quang bàn trên bầu trời lần nữa chuyển động, lại một luồng dao động quét ngang toàn tông.

Trong tông môn hắc ám lại phát sáng, nổi lên hơn mười điểm sáng.

Theo quang bàn trên chủ phong chuyển động, đệ tử Ẩn Linh môn đắm chìm trong hắc ám càng lúc càng ít.

Vào vạn năm sau, cả Ẩn Linh môn chỉ còn lại hai phần mười đệ tử.

Sau đó gặp được ánh sáng từ trong hắc ám phá ra, cả tông môn khôi phục lại bình thường.

Hai phần mười đệ tử ngồi xếp bằng ở sau chủ phong, sắc mặt một mảnh tro tàn.

“Đừng hoảng, các ngươi chỉ là không gặp được pháp tắc chí cao xứng đôi mà thôi, trăm vạn năm sau ta sẽ truyền đạo lần nữa.” Giọng nói của Từ Phàm vang lên trên bầu trời tông môn.

Chương 1539: Một đổi một

Sau khi Từ Phàm truyền đạo, trong tông môn có chín phần mười đệ tử tiến vào trạng thái bế quan.

Trong tiểu viện, Từ Phàm uống trà Trương Vi Vân pha, ánh mắt nhìn về nơi xa.

Lúc này trong vùng Hỗn Độn Đạo, gần như toàn bộ hơn một nửa Thánh chủ đều đi tới hai vùng Hỗn Độn kia.

Lúc này, một luồng khí tức Thánh chủ xuất hiện bên ngoài cương vực Tam Thiên giới.

“m Vân Thánh chủ, hoan nghênh hoan nghênh.”

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện phía trước Thánh chủ đó.

Người trước mắt, đúng là Thánh chủ suýt bị Từ Phàm ghi vào trên quyển sổ nhỏ.

“Tùy tiện bái phỏng, quấy rầy Từ đạo hữu rồi.” âm Vân Thánh chủ

nói.

“Này có gì quấy rầy, Thánh chủ tiền bối có thể tới đây bái phỏng là vinh hạnh của ta.”

Sinh Cơ tinh thần, trong Nghênh Khách điện.

“Ngươi muốn mượn bốn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạch Nhân tộc ta?”

“Đúng vậy, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Từ đạo hữu dạy ra, chiến lực tuyệt đối là đứng đầu nhất vùng Hỗn Độn.”

“Gần đây chiến trường vùng Hỗn Độn hai bên rơi vào giai đoạn giằng co, thế nên ta muốn tổ chức một đội Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mạnh nhất, qua bên đó chém giết cường giả Thánh chủ, gia tăng phần nào khí thế, tiện thể làm tấm gương.” âm Vân Thánh chủ nói.

“Nếu như vậy, vậy mấy đệ tử của ta có thể nhận được chỗ tốt gì?” Từ Phàm gọn gàng dứt khoát hỏi.

“Hồng Mông chí bảo, thủy tinh pháp tắc chí cao, chỉ điểm của cường giả Thánh chủ, cùng với danh ngạch.”

Nghe thấy danh ngạch, Từ Phàm nheo mắt.

“Danh ngạch tính thế nào?”

Đồ vật khác Từ Phàm đều không để ý.

“Chém giết một Thánh chủ, thì tính là một danh ngạch, nhưng giới hạn năm Thánh chủ dị tộc đầu tiên bị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chém giết.” âm Vân Thánh chủ nói.

“Một đổi một à.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Dựa theo thôi diễn của Bồ Đào, thế giới trong tường kép muốn có thể tiếp nhận cường giả cấp Thánh chủ, ít nhất cần mười vạn kỷ nguyên bồi dưỡng.

Trong thời gian dài đằng đẵng vô tận này, Từ Phàm cảm thấy mạch này của mình cần có một cường giả Thánh chủ, chống ở phía trước.

“Thế này nhé, không cần mượn, bên ta sẽ tổ chức một đội Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đi qua hai vùng Hỗn Độn kia chém giết cường giả cấp Thánh chủ.”

“Không biết, như vậy có được tính không?” Từ Phàm hỏi.

“Nói như vậy, mạch Nhân tộc các ngươi nhiều nhất chỉ có thể đạt được một danh ngạch, bởi vì phải cân bằng.” âm Vân Thánh chủ nhìn Từ Phàm nói.

“Không thành vấn đề, một cái thì một cái.” Từ Phàm cười nói, rất thưởng thức sự thẳng thắng của âm Vân Thánh chủ.

“Nếu Từ đạo hữu có cách nghĩ như vậy, vậy ta không mượn nữa.” âm Vân Thánh chủ nói xong bèn cáo từ rời đi.

Lúc này, Từ Phàm nhìn những Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đang ở trạng thái bế quan.

Hắn lựa chọn tiếp tục tu luyện, đợi sau khi những đồ đệ và đệ tử này tỉnh lại rồi lại nói.

Bất tri bất giác vạn năm đã qua, trong lúc đó âm Vân Thánh chủ còn tới đây thúc giục một hồi.

Trong tiểu viện, Từ Cương, Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ, Vương Huyền Tâm, Hùng Lực, Hạng Vân, Tam Trùng tề tụ.

Tất cả mọi người đều kích động nhìn Từ Phàm, trong lòng bọn họ đã đoán được, được Bồ Đào gọi đến là muốn làm gì.

“Các ngươi nghĩ không sai, lần này gọi các ngươi tới đây, là muốn đến vùng Hỗn Độn vô danh chém giết cường giả cấp Thánh chủ.”

“Chỉ cần có thể thành công, thì sẽ trống ra một danh ngạch, đến lúc đó ta sẽ để người có tư cách thừa kế danh ngạch rút thăm.”

“Rút được người nào thì chọn người đó.” Từ Phàm nói.

“Sư phụ, ta và Hướng Trì, Tinh Từ, Huyền Tâm đều không muốn rút, nhân quả bản nguyên của bọn ta không muốn thoát ly thế giới của sư phụ.” Từ Cương mở miệng nói trước, những người khác được gọi tên cũng gật đầu.

“Đều được!”

Từ Phàm nói vung tay lên, một màn sáng xuất hiện trước mặt mọi người.

“Bởi vì lần này đối tượng săn giết là Thánh chủ, cho nên ta lựa chọn một Thánh chủ yếu nhất trong vùng Hỗn Độn đó.”

Nhìn từ màn sáng, là một con cự xà toàn thân mọc đầy mắt, lượn quanh như tinh thần.

Chỉ riêng hình tượng của Thánh chủ trong màn sáng, cũng làm cho người ta liếc mắt là da đầu tê dại.

“Vạn Đồng Thánh chủ, là một con tiểu xà một đường nghịch thiên tu luyện mà thành.”

“Thực lực không tính là mạnh, nhưng tương đối khó chơi, thủ đoạn đào mệnh rất nhiều.”

“Nhưng cho dù là vậy, cũng là đối tượng săn giết thích hợp nhất của chúng ta.”

“Lần này ta sẽ mang các ngươi đi, nhưng ta sẽ không xuất thủ, chỉ cho các ngươi vị trí của Vạn Đồng Thánh chủ này.”

Từ Phàm vung tay lên, một cánh cửa truyền tống lớn xuất hiện trước mặt mọi người.

“Cần chuẩn bị gì thì mau đi, nửa khắc sau, tiến vào vùng Hỗn Độn vô danh.” Từ Phàm phân phó.

Lúc này tất cả mọi người đều nói mình đã chuẩn bị xong.

Cho nên Từ Phàm lập tức mang theo mọi người bước vào trong cánh cửa truyền tống.

Một vùng Hỗn Độn vô danh hơi nhỏ hơn vùng Hỗn Độn Đạo.

Từ Phàm vừa truyền tống tới đây, liền cảm nhận được một loại cảm giác bị ý chí vùng Hỗn Độn áp chế.

Người cùng vào cũng cảm nhận được.

“Sư phụ, ta cảm thấy ở đây chiến lực bị tước đi hai phần mười.” Từ Cương nói.

“Là vùng Hỗn Độn này bắt đầu dàn xếp, nhưng mà cuối cùng chỉ là trứng chọi đá thôi.” Từ Phàm khoát tay, một quang đoàn tử sắc hiện lên trong lòng bàn tay.

Sau đó tứ tán ra, chia ra tiến vào trong cơ thể mọi người.

Chỉ trong nháy mắt, mọi người đã cảm giác được ý chí vùng Hỗn Độn này tản ra một luồng khí tức thân thiết.

“Sư phụ, pháp tắc chí cao ngươi thả ra vừa rồi, có phải là làm mị hoặc ý chí vùng Hỗn Độn không?” Vương Huyền Tâm tò mò hỏi.

“Gần như vậy.”

Từ Phàm, nói kéo ra dòng sông thời gian Hỗn Độn của vùng Hỗn Độn này, bắt đầu từ đó lấy ra khí tức nhân quả của Vạn Đồng Thánh chủ.

Trên dòng sông thời gian Hỗn Độn, đột nhiên xuất hiện vô số đôi mắt dọc, gắt gao nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Ngươi còn chủ động xuất hiện.” Từ Phàm đưa tay lên, mấy trăm đôi mắt dọc bị vây chặt, sau đó kéo vào trong Nhân Quả đạo bàn.

Nhân Quả đạo bàn tựa như cùng một cái cối bắt đầu từ từ mài mực.

Trong nháy mắt, một định vị nhân quả rõ ràng xuất hiện trong lòng đám người Từ Cương.

“Đi đi, lúc động thủ cẩn thận một chút, đừng một giây về nhà, chi phí truyền tống rất đắt.” Từ Phàm dặn dò nói.

“Tất không phụ kỳ vọng của Đại trưởng lão (sư phụ).” Âm thanh sục sôi của mọi người vang lên.

Từ Phàm chỉ thờ ơ vẫy tay, thân hình tiêu tán trong thiên địa.

Lúc này trong vùng Hỗn Độn vô danh, một đám Thánh chủ đang hỗn chiến.

Mà Từ Phàm, thì ở bên ngoài chiến trường hóng hớt.

“Ba đối ba, vậy Thánh chủ còn lại hẳn là ở bên ngoài vùng Hỗn Độn vô danh trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa chiến đấu.”

Vô số pháp tắc chí cao va chạm chấn động vùng Hỗn Độn xung quanh.

Ba vị Thánh chủ đến từ vùng Hỗn Độn Đạo, vẻ mặt ung dung, trên mặt tỏ ý khinh thường nhìn những Thánh chủ của vùng Hỗn Độn vô danh.

“Xâm phạm vùng Hỗn Độn ta, cho dù ta hủy diệt nơi này, cũng sẽ không để Nhân tộc các ngươi chiếm cứ.” Một Thánh chủ diện mạo giống như thú nhân rống to với Thánh chủ Nhân tộc.

“Muốn hủy diệt vùng Hỗn Độn này, thú vị, có thủ đoạn gì mau lấy ra, nếu không sau này không có cơ hội đâu.” Một Thánh chủ Nhân tộc giọng nói âm lãnh nói.

“Nếu không phải ý chí vùng Hỗn Độn này bắt đầu dàn xếp, các ngươi cho rằng cái gì làm các ngươi chống đỡ cho tới bây giờ.” Một Thánh chủ Nhân tộc khác khinh thường nói.

Vô số thần lôi từ pháp tắc chí cao ngưng tụ đuổi tới Thánh chủ vùng Hỗn Độn vô danh, đại chiến tiếp tục kéo ra.

Chương 1540: Cửu Biến

Đại chiến lần nữa khai hỏa, Từ Phàm ở bên cạnh xem say sưa ngon lành.

Vào lúc này, trong cảm giác của Từ Phàm, Từ Cương đã mang người đến đánh nhau với Vạn Đồng Thánh chủ rồi.

Chỉ là bên cạnh Vạn Đồng Thánh chủ còn có một Thánh chủ, người này ầm ĩ đến mức làm Từ Phàm có chút không xem kịch được.

“Xem ra vẫn phải hoạt động thôi.”

Trong một chiến trường hỗn loạn, Từ Cương nhìn hai Thánh chủ, trong ánh mắt để lộ ra sát ý.

“Hai người thì như thế nào, Bồ Đào, kêu Vương sư thúc đến.” Từ Cương phân phó.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện bên cạnh mọi người, sau đó Vương Vũ Luân trang bị đầy mình từ trong cánh cửa truyền tống đi ra.

“Sư thúc, đối diện có hai Thánh chủ, một người trong đó phải dựa vào sư thúc kiềm chế rồi.” Từ Cương nói.

“Không thành vấn đề, Tinh Từ, cho ta một phân thân của ngươi, giúp ta đảm đương.” Vương Vũ Luân hào khí phất tay nói.

“Không thành vấn đề.”

Một nhân mã xuất hiện bên cạnh Vương Vũ Luân.

Từ Phàm ở phía xa thấy một màn như vậy, không nhúng tay bừa, mà ở bên cạnh xem.

Lúc này, Vạn Đồng Thánh chủ và Thiên Dạ Thánh chủ khác, giống như thấy được trò cười buồn cười nhất.

“Một đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân như sâu kiến, thế mà muốn tàn sát Thánh chủ.”

“Hôm nay ta phải làm các ngươi hiểu, sâu kiến cuối cùng vẫn là sâu kiến thôi.”

Khí tức viễn cổ kinh khủng khuếch tán ra, đại chiến hết sức căng thẳng.

Hùng Lực biến ảo Kim Thân xông về phía Vạn Đồng Thánh chủ, bên cạnh còn theo một phân thân khác của Lý Tinh Từ.

Một Luân Hồi đại thế giới to lớn xuất hiện sau lưng Vương Vũ Luân, theo sau, từ trong Luân Hồi đại thế giới đi ra mười Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dị tộc.

Thiên Thủ Hư Tượng hóa thành thực chất xuất hiện phía sau Từ Cương, sau đó vô số thần thuật chí cao hóa thành nước lũ, đánh tới hai Thánh chủ nơi xa.

Lúc này trong vùng Hỗn Độn xuất hiện một con cự trùng như tinh thần, tản ra khí tức nóng bỏng, áp chế lao đến Vạn Đồng Thánh chủ.

Sau lưng Vương Huyền Tâm xuất hiện Hỗn Độn Vạn Đạo bàn, nhiều loại pháp tắc chí cao ngưng tụ hóa thành một thanh thiên đao.

Một kiếm trận khổng lồ nháy mắt bao phủ toàn chiến trường, kiếm ý tử vong to lớn toả định lấy hai Thánh chủ.

Tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chiến lực toàn bộ khai hỏa, hai Thánh chủ chờ xem kịch vui sắc mặt khẽ biến.

“Chiến đấu, tập trung lực lượng trước tiên giết chết mấy người phía sau.”

Hai Thánh chủ lập tức đạt thành ý kiến thống nhất.

Nhưng cảnh tượng sau đó khiến bọn họ bắt đầu sinh ra hoài nghi đối với thực lực bản thân.

Vương Vũ Luân, Hùng Lực còn có hai phân thân của Lý Tinh Từ, cộng thêm bia đỡ đạn trong Luân Hồi đại thế giới triệu hồi ra.

Kiếm trận của Hạng Vân phụ trợ toàn chiến trường, cộng thêm một kiếm Vương Vũ Luân ngưng tụ đến đỉnh phong.

Thế mà làm cho hai Thánh chủ này đánh đến bó tay bó đuôi, cảm giác cực kỳ nghẹn khuất.

Vô số thần thuật chí cao hóa thành nước lũ, trùng kích đến phòng hộ xung quanh Vạn Đồng Thánh chủ.

Từ Phàm ở bên ngoài quan chiến thấy một màn như vậy, khẽ lắc đầu.

Ở trong mắt hắn, chiến thuật và phối hợp cũng tàm tạm, nhưng chỉ tiếc bọn họ là đang đối đầu với hai Thánh chủ.

Theo đại chiến kéo ra, vừa bắt đầu hai Thánh chủ này còn hơi bó tay bó chân, nhưng sau khi thăm dò chiêu số của mọi người, lập tức thay đổi phương thức chiến đấu, dẫn đến hàng sau trực tiếp bị đột kích.

Mọi người vội vàng điều chỉnh chiến thuật, mặc dù thế cục ổn định, nhưng đã rơi vào thế yếu.

“Đám nhãi con các ngươi mới sống bao nhiêu năm, có bao nhiêu kinh nghiệm chiến đấu, thế mà muốn liên hợp lại tàn sát Thánh chủ.”

“Buồn cười!”

Luân Hồi đại thế giới Vương Vũ Luân triệu hồi ra trực tiếp bị đánh nổ, một phân thân trong đó, cũng vì bị thương nghiêm trọng bị thu về.

Một cánh tay của Hùng Lực trực tiếp bị đứt, kiếm trận của Hạng Vân, hai thanh phó kiếm Huyền Hoàng chí bảo trong đó bị Thánh chủ đánh nát, uy năng của kiếm trận nháy mắt mất đi bốn phần mười.

Hiện tại trong chiến trường người duy nhất khiến bọn họ kiêng dè, đó là Vương Vũ Luân chiến lực toàn bộ khai hỏa, bởi vì mỗi đòn công kích của hắn, đều có thể suy giảm bản nguyên của Thánh chủ.

Từ Phàm ở bên ngoài quan chiến biết hắn phải xuất thủ, nếu không, đám đồ đệ và đệ tử tỉ mỉ bồi dưỡng này đều phải trở về Luân Hồi trì.

Giữa không trung thình ình xuất hiện một lao lung, mang theo vĩ lực vô thượng trực tiếp chụp lấy Thiên Dạ Thánh chủ, sau đó biến mất.

Trong cả chiến trường chỉ còn lại một mình Vạn Đồng Thánh chủ.

“Là ai!!” Vạn Đồng Thánh chủ cảm thấy tình thế có phần không ổn.

Ngay lúc này, một luồng pháp tắc chí cao phiếm xuân quang dung nhập vào trong cơ thể mọi người.

Trong nháy mắt, tất cả trạng thái của mọi người lại lần nữa kéo đầy.

“Lần này, có thể hoàn thành hay không, xem biểu hiện của các ngươi.” Giọng nói của Từ Phàm ở trong vùng Hỗn Độn này vang lên.

Trong nháy mắt tất cả mọi người đều chấn phấn lên.

Vương Vũ Luân, Hùng Lực, còn có hai phân thân của Lý Tinh Từ, dán mắt nhìn chằm chằm Vạn Đồng Thánh chủ như hổ đói.

Lúc này sâu trong ánh mắt Vạn Đồng Thánh chủ thậm chí có một tia sợ hãi, một phen chiến đấu của Từ Cương, là hắn biết một Thánh chủ đơn độc như hắn, thật đúng là không làm gì được đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này.

Mấu chốt nhất là, đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc đó có thể làm thiệt hại thủ đoạn của hắn.

“Phách lối, tiếp tục phách lối cho ta!”

Một trăm linh tám món Hồng Mông chí bảo, ngưng tụ thành một thân chiến giáp, khoác lên người Vương Vũ Luân, một luồng sát ý lạnh thấu xương từ trên người phát ra.

Thấy một trăm linh tám món Hồng Mông chí bảo này, Vạn Đồng Thánh chủ đột nhiên trợn lớn hai mắt, nhận phải chấn động cực lớn.

Vương Vũ Luân mặc kệ những chuyện này, trực tiếp bật hết hỏa lực, phóng tới Vạn Đồng Thánh chủ.

Những Hỗn Độn Đại Thánh Nhân khác cũng đồng bộ bắt kịp.

Trận chiến này ước chừng đánh ba vạn năm, mới giống như kiến gặm chém giết được Vạn Đồng Thánh chủ.

Lúc mọi người ở đây muốn hoan hô, một toạ độ lại hiện ra trong lòng bọn họ.

“Vạn Đồng Thánh chủ, tinh thông một loại pháp tắc chí cao, tên là Cửu Biến.”

“Đây mới là đệ nhất biến, còn lại các ngươi cố lên!”

Giọng Từ Phàm mang theo ý cười.

Lúc này trong nơi nào đó ở vùng Hỗn Độn vô danh, một con Hỗn Độn Cự Mãng bỗng nhiên xuất hiện, trong ánh mắt lộ ra vẻ chấn động khó có thể miêu tả.

"Suýt nữa bị một đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chém giết, quá mất mặt, xem ra sau này vẫn phải cẩn thận một chút."

"Bây giờ vùng Hỗn Độn quá rối loạn, phải đi khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa trốn một thời gian."

"Dù sao ta không có tộc đàn cần chiếu cố, cùng lắm thì cuối cùng thần phục Nhân tộc."

"Cái gì cũng không quan trọng bằng mạng nhỏ của mình."

Hỗn Độn Cự Mãng nói, bèn bơi tới khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, quanh thân tản ra một luồng khí tức Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Đúng lúc này, mấy luồng pháp tắc chí cao liên hợp, lập tức phong tỏa khu vực này.

Hỗn Độn Cự Mãng mở mắt, nhìn Hùng Lực xuất hiện phía trước, trong ánh mắt tràn ngập một cơn tức giận.

"Tới, tiếp tục, xem xem lần này các ngươi còn có thể chém giết ta hay không." Vạn Đồng Thánh chủ mắt lộ ra hung quang nói.

Sau đó điên cuồng hướng đánh giết tới Lý Tinh Từ, hoàn toàn không để ý những người khác.

Cứ như vậy, dưới công kích điên cuồng của Vạn Đồng Thánh chủ, Lý Tinh Từ thuận lợi tiến vào trong Luân Hồi trì.

Mà lúc này, dưới công kích điên cuồng của Vương Vũ Luân, Vạn Đồng Thánh chủ cũng trở nên thoi thóp.

Cho dù là vậy, Vạn Đồng Thánh chủ nhìn đám người Từ Cương, trong mắt lộ ra ý khinh thường.

"Xem các ngươi có thể giết ta mấy lần."

Theo sau, Vạn Đồng Thánh chủ nói xong, một luồng lực lượng pháp tắc chí cao cực hạn nổ tung.

Trong nháy mắt, pháp tắc chí cao Phong Bạo bao phủ lại tất cả khu vực xung quanh.

Chương 1541: Thánh chủ tuyệt vọng

Lực lượng pháp tắc chí cao tàn phá bừa bãi, làm đám người Từ Cương bị lực lượng pháp tắc chí cao ăn mòn.

“Còn đệ thất biến, các ngươi cố lên!”

Lại một luồng lực lượng chí cao, làm tất cả mọi người đều khôi phục, đồng thời một cánh cửa không gian mở ra, Lý Tinh Từ từ đó đi ra.

Vùng Hỗn Độn vô danh, một nơi cằn cỗi, một con tiểu xà đầu đen đuôi trắng, thân có ba màu đan xen từ trong một khối linh khoáng Hỗn Độn chui ra.

Tiểu xà nhìn về phía vật chất Hỗn Độn chưa khai hóa nơi xa, vươn lưỡi rắn liếm liếm miệng nhỏ.

Tiểu xà lẳng lặng bò trên linh khoáng Hỗn Độn, khẽ khống chế linh khoáng Hỗn Độn từ từ bay vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Mắt thấy linh khoáng Hỗn Độn cách Hỗn Độn chưa khai hoá càng lúc càng gần, trái tim trăm triệu năm không dao động của Vạn Đồng Thánh chủ bỗng bắt đầu nhảy lên.

Đúng lúc này, một đôi đại thủ thình lình xuất hiện, túm lấy linh khoáng Hỗn Độn.

Đồng thời, mấy luồng pháp tắc chí cao phong tỏa xung quanh.

Sau khi biết mình bị phát hiện, Vạn Đồng Thánh chủ không hề che giấu nữa, trực tiếp lộ ra chân thân nhìn về phía đám người Từ Cương.

“Nhân tộc, chúng ta không thù không oán, tha ta một mạng, thế nào, nếu các ngươi muốn giết ta đổi danh ngạch, bên ta có một lựa chọn tốt hơn.”

“Yêu Kim Thánh chủ của vùng Hỗn Độn phe ta khoảng thời gian trước đại chiến với Nhân tộc bị trọng thương, ta biết hắn nấp ở đâu.” Vạn Đồng Thánh chủ nhìn đám người nói.

Nếu như chỉ có đơn độ đám người trước mắt, Vạn Đồng Thánh chủ một chút cũng không sợ.

Nhưng sau lưng bọn họ còn có một vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân thần bí khó lường, khiến Vạn Đồng Thánh chủ cực kỳ kiêng dè.

“Chiến đấu đi, so với Thánh chủ bị thương, ta vẫn cảm thấy ngươi tương đối dễ giết hơn xíu.” Trên người Từ Cương tản mát ra sát ý nhạt.

Vạn Đồng Thánh chủ không để ý Từ Cương, còn ngẩng đầu, nói về phía vùng Hỗn Độn phía trên.

“Các hạ có thể hiện thân gặp mặt không, giữa chúng ta, còn chưa tới mức độ tử chiến này.”

“Bây giờ còn không phải lúc đàm phán, tiếp tục chiến đấu đi.”

“Lại nói, ngươi bây giờ còn không có tư cách nói chuyện với ta.”

Âm thanh hờ hững của Từ Phàm ở trong vùng Hỗn Độn này vang lên.

Vừa nghe lời này, Vạn Đồng Thánh chủ lập tức nổi điên.

“Đám sâu kiến các ngươi!”

Chiến đấu lần nữa kéo ra, lần này Vạn Đồng Thánh chủ triển khai chiến thuật trì hoãn, không chính diện chiến đấu với đám người Từ Cương.

Dưới ngươi truy ta đuổi, chiến đấu ước chừng kéo dài năm vạn năm, mới dưới tiếng thét không cam lòng của Vạn Đồng Thánh chủ tự bạo kết thúc.

Một luồng pháp tắc chí cao như xuân quang, dung nhập vào trong cơ thể mọi người, lần nữa khôi phục lại trạng thái toàn thịnh.

Vùng Hỗn Độn vô danh, một Hồng Mông chí bảo không gian bỗng nhiên đột phá không gian, nhanh chóng bay tới khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Ngay lúc lập tức sắp đi vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Mấy luồng pháp tắc chí cao, phong bế lại nơi này.

“Một Hồng Mông chí bảo không gian! Lời rồi!” Từ Cương nhìn Hồng Mông chí bảo không gian, vui mừng nói.

Vạn Đồng Thánh chủ xuất hiện lần nữa, ánh mắt sững sờ nhìn đám người Từ Cương.

Lần này hai bên đều không nói lời thừa, trực tiếp chiến.

Lần này Vạn Đồng Thánh chủ vẫn là chiến thuật trì hoãn, chỉ có điều thỉnh thoảng phản kích, làm đám người Từ Cương bị trọng thương.

Trong chiến đấu sáu vạn năm, Tam Trùng và Hùng Lực, bị đưa về trong Luân Hồi trì.

Chiến đấu kết thúc, mọi người cảm thấy sâu trong linh hồn có một loại cảm giác mệt mỏi.

“Đều đã mệt mỏi, có muốn nghỉ ngơi một chút không?” Giọng Từ Phàm vang lên.

Mọi người vừa định đáp ứng, Giọng Từ Phàm lại vang lên lần nữa.

“Chỉ cần Vạn Đồng Thánh chủ tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, ta thông qua nhân quả cũng không dễ định vị được nữa.”

Nghe thấy lời này của Từ Phàm, trong lòng mọi người kêu rên một trận.

Lúc này một cánh cửa truyền tống mở ra, Tam Trùng và Hùng Lực một lần nữa trở về.

“Sư phụ, tiếp tục!” Mọi người cắn răng nói.

“Vậy mới đúng chứ!”

Vùng Hỗn Độn vô danh, bên ngoài trung tâm Hỗn Độn, một con tiểu thú có bốn tai xuất hiện.

Sau đó tiểu thú nhìn về phía vùng Hỗn Độn nơi xa, vẻ mặt rất phức tạp.

Quả nhiên không ngoài dự đoán của hắn, không quá lâu sau, mấy luồng pháp tắc chí cao phong tỏa khu vực xung quanh, đám người Từ Cương lại xuất hiện lần nữa.

Một con tiểu thú tuyết trắng đứng trên một tảng đá lơ lửng giữa không trung, có phần tuyệt vọng nhìn đám người Từ Cương.

“Vạn Đồng Thánh chủ, tiếp tục chiến đấu!” Giọng nói lạnh lùng của Từ Cương vang lên.

“Giết chết ta đi, ta không chơi với các ngươi nữa!”

Vạn Đồng Thánh chủ, hóa thành chân thân ăn vạ nằm xuống trong vùng Hỗn Độn, dáng vẻ mặc cho đám người Từ Cương xâu xé.

“Nhân tộc các ngươi, xâm lấn vùng Hỗn Độn này thì xâm lấn, những Thánh chủ khác đều có tộc đàn uy hiếp một người lớn hơn một người, nhưng các ngươi cứ nhìn chằm chằm một cô xà như ta rồi ra sức giết là sao.”

“Theo lý thuyết, người như ta là không có uy hiếp nhất với Nhân tộc, sau này thậm chí còn có thể hợp tác.”

“Nhưng đám các ngươi không hiểu biết, cứ không muốn để lại cho ta một con đường sống, cứ giết ta mãi.”

“Nói cho các ngươi biết, vào lần cuối cùng ta phục sinh, thì sẽ không ở vùng Hỗn Độn này nữa.”

“Nhanh chút giết ta, ta cũng dễ thoát khỏi các ngươi.” Vạn Đồng Thánh chủ nói.

Lần này khiến đám người Từ Cương không biết làm sao mới tốt.

Sau đó một bóng dáng xông về phía Vạn Đồng Thánh chủ.

Mười vạn năm trôi qua, đám người Từ Cương đã giết chết Vạn Đồng Thánh chủ bảy lần, lại giết một lần nữa chính là biến cuối cùng.

Nhưng đám người Từ Cương cũng đã đạt tới cực hạn, cảm giác mệt mỏi cực hạn trong linh hồn, làm bọn họ bây giờ chỉ muốn về tông môn nghỉ ngơi đàng hoàng một phen.

Vạn Đồng Thánh chủ cũng vậy, cũng chịu không nổi.

“Nhân tộc vẫn luôn trốn phía sau, ngươi đi ra cho ta, ta phục rồi.”

“Ta dùng Hồng Mông chí bảo che đậy nhân quả bản thân, cuối cùng vẫn có thể bị ngươi tìm được, ngươi đi ra, cho ta thống khoái, để ta biết ta làm sao chết.” Vạn Đồng Thánh chủ quát về phía vùng Hỗn Độn phía trên.

Nhưng Từ Phàm vẫn không hiện thân.

“Thế này, ta nguyện ý thần phục vì các ngươi hiệu lực, có thể không giết ta không?” Vạn Đồng Thánh chủ hỏi.

“Đệ cửu biến của ngươi không phải là trùng sinh đến vùng Hỗn Độn khác sao, đừng sợ, lại chết một lần ngươi sẽ không còn nhìn thấy bọn ta nữa.” Từ Cương cố nén khác thường truyền đến trong Hỗn Độn Thánh hồn nói.

“Gọi ra người sau lưng các ngươi, ta nguyện ý thần phục, cho ta một cơ hội!!” Vạn Đồng Thánh chủ tuyệt vọng nói.

“Ta từ một tiểu tạp xà tu luyện tới đây, trên người có đại khí vận ngưng tụ, ta nguyện thần phục, cùng hưởng phần đại khí vận này!”

“Người sau lưng đi ra đây, chúng ta không thù không hận, chỉ là chém giết trên lợi ích, xin ngươi cho ta một cơ hội!” Vạn Đồng Thánh chủ tê tâm liệt phế nói.

Từ Phàm đứng bên cạnh xem kịch bất vi sở động.

“Sư phụ, ngươi không ra gặp hắn một lần sao?” Từ Cương cũng không nhịn được truyền âm nói.

“Gặp hắn làm gì, cho hắn hy vọng lại để hắn thất vọng à?”

“Đệ cửu biến của hắn sẽ xuất hiện ở vùng Hỗn Độn khác, hắn sẽ hoàn toàn xuống làm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, danh ngạch vùng Hỗn Độn này cũng sẽ trống ra.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Ta hiểu rồi, sư phụ!”

Theo đại chiến kéo ra, trải qua hơn ngàn năm, hạ màn trong tuyệt vọng của Vạn Đồng Thánh chủ.

Một tiếng than nhẹ trong cả vùng Hỗn Độn vô danh vang lên, tựa như ý chí vùng Hỗn Độn đang vì Vạn Đồng Thánh chủ thở dài.

Từ Phàm gửi tin cho âm Vân Thánh chủ.

“Danh ngạch đã trống ra, nhớ phải giữ lại cho ta.”

Chương 1542: Danh ngạch quy thuộc

“Ta biết rồi!”

Từ Phàm nhìn hồi âm của âm Vân Thánh chủ, nở nụ cười.

“Nhiệm vụ săn giết Thánh chủ đã hoàn thành, trở về nghỉ ngơi thôi.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt mọi người, sau đó trực tiếp trở lại trong Ẩn Linh môn.

Đám người Từ Cương vừa về tới tông môn, lập tức cáo biệt Từ Phàm, trở lại trong động phủ của mình bắt đầu giấc ngủ dài.

Mà Từ Phàm vẫn đang tiếp tục tham ngộ những phù văn kia.

“Qua trận chiến này, không biết ai có thể chạm đến danh ngạch.” Từ Phàm có phần mong đợi nói.

Muốn trở thành Thánh chủ, điều kiện tiên quyết là phải trở thành cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Mà mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của tông môn, ở trong mắt Từ Phàm trước sau vẫn coi như là thiếu một xíu, cho nên muốn nhân cơ hội chiến đấu này rèn luyện nâng cao bọn họ.

Một năm sau, âm Vân Thánh chủ qua đây bái phỏng Từ Phàm.

“Từ đạo hữu, danh ngạch đã thay đổi qua đây, đây là thủy tinh ẩn chứa danh ngạch, chỉ cần cường giả cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong hấp thu, thì sẽ chạm đến cảnh giới cấp Thánh chủ, do đó trở thành Thánh chủ.”

“Nhưng có một điều kiện tiên quyết, ở trong Hỗn Độn Đạo, phải là Nhân tộc mới có thể.” âm Vân Thánh chủ dặn dò.

“Ta hiểu.” Từ Phàm nhìn khối thủy tinh này nói.

Sau khi âm Vân Thánh chủ đi, Từ Phàm tỉ mỉ nhìn khối thủy tinh trong tay.

“Đáng tiếc, loại thủy tinh này chỉ có thể dựa vào vùng Hỗn Độn, không thể bị thế giới tường kép của ta hấp thu.”

“Bồ Đào, vẫn chưa tỉnh ngủ sao?” Từ Phàm hỏi.

“Tất cả đều đang ngủ say, dự tính mười năm sau mới có thể tỉnh lại.” Bồ Đào nói.

“Để bọn họ tiếp tục ngủ đi, loại cảm giác mệt mỏi trên linh hồn này không dễ giảm bớt.” Từ Phàm thong thả nói.

“Chủ nhân, thời gian gần đây hiệu suất sử dụng của Luân Hồi trì tông môn rất cao, có nên hạn chế lại không?” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Ngươi xem rồi làm đi, số lần luân hồi nhiều, cũng có ảnh hưởng đến bản nguyên.” Từ Phàm phất tay nói.

“Tuân lệnh.”

Sau khi Từ Phàm giảng đạo xong, trong tông môn lại mới nhiều ra thêm một nhóm Hỗn Độn Thánh Nhân và Đại Thánh Nhân.

Bởi vì vừa tấn cấp, rất nhiều đệ tử không nhịn được, bắt đầu trung chuyển đến những vùng Hỗn Độn khác đi lịch luyện.

Bây giờ trong tông môn, đơn đặt hàng Hồng Mông chí bảo đã xếp hàng đến chín mươi vạn kỷ nguyên sau.

Mười năm sau, đám người Từ Cương lục tục tỉnh lại.

Luyện Khí phong, Hạng Vân mang vẻ mặt mong đợi đi tới trong phòng Luyện Khí của Nhị Thiết.

“Nhị Thiết, thanh Hồng Mông thần kiếm của ta chế tạo cho ta xong chưa?”

“Bây giờ cấp bậc ta đối địch đã bay lên đến cấp Thánh chủ, Huyền Hoàng chí bảo đã không đủ nhìn nữa, ta muốn chế tạo kiếm trận thần kiếm Hồng Mông chí bảo toàn hệ liệt.”

Nhị Thiết đang rèn thần kiếm nghe được lời của Hạng Vân.

“Nguyên bộ thần kiếm Hồng Mông chí bảo, ta nhớ toàn bộ giá trị con người của ngươi bây giờ chỉ đủ một thanh rưỡi, giá cả vẫn là tông môn trợ cấp một nửa.”

“Nguyên bộ kiếm trận ít nhất mười thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo, ngươi trả trước một nửa tiền đặt cọc cho ta xem nào.”

“Nói cho ngươi trước, bây giờ đơn đặt hàng của ta đã xếp hàng đến một trăm vạn năm về sau rồi.” Nhị Thiết khoan thai nói.

“Lần này không thể trả góp à?” Hạng Vân khẽ cau mày.

“Huyền Hoàng chí bảo còn được, Hồng Mông chí bảo ta lấp không nổi, chỉ riêng mua hợp kim Hồng Mông để rèn, thì đã phải tốn rất nhiều thủy tinh Hồng Mông Tử khí rồi.” Nhị Thiết nói.

Đúng lúc này, pháp khí truyền tin của Hạng Vân vang lên.

“Đại trưởng lão gọi ta, ta đi trước.”

Trong tiểu viện, bốn món Hồng Mông chi bảo trôi lơ lửng trên bầu trời.

“Bốn món này chính là Hồng Mông chí bảo của Vạn Đồng Thánh chủ, ta thấy không có món nào thích hợp với các ngươi, nếu như không có ý kiến, ta sẽ bán đổi thành thủy tinh pháp tắc chí cao.” Từ Phàm đầu tiên là hỏi thăm.

“Bán đi, giữ lại cũng vô dụng.” Mọi người trong tiểu viện dồn dập tỏ vẻ nói.

“Vậy được, hiện tại tiến hành phân đoạn tiếp theo.”

Từ Phàm nói, đưa ánh mắt nhìn về phía đám người Hùng Lực.

“Hùng Lực, Tam Trùng, Hạng Vân, hiện tại trước mắt người có tư cách có thể thừa kế danh ngạch chỉ có Hùng Lực.”

“Có cần chờ các ngươi một thời gian nữa không, chờ sau khi tu luyện tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong lại tùy cơ rút ra danh ngạch?” Từ Phàm hỏi.

“Ta nguyện ý tặng danh ngạch này cho Đại sư huynh.” Tam Trùng mở miệng trước nói, hắn hiểu trình độ của mình, cho dù cho hắn thêm mấy vạn Hỗn Độn kỷ nguyên nữa, cũng không đặt chân được đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

“Ta cũng nguyện ý tặng danh ngạch cho Đại sư huynh.” Hạng Vân cũng tỏ vẻ nói.

Bởi vì trong quá trình chiến đấu với Vạn Đồng Thánh chủ, mặc dù kiếm trận của hắn thoạt nhìn rất cuồn cuộn, nhưng trên thực tế tác dụng phát huy ra rất nhỏ, nhỏ đến mức chính hắn cũng không biết có phát huy ra tác dụng hay không.

“Nếu đã như vậy, vậy thì do Hùng Lực thừa kế danh ngạch.”

Từ Phàm hơi vung tay lên, một khối thủy tinh bay về phía Hùng Lực.

“Hấp thu thuỷ tinh này rồi, trong trăm vạn năm, ngươi có thể thuận thế trở thành cường giả Thánh chủ.” Từ Phàm nói.

Lúc này, Hùng Lực quỳ xuống, vẻ mặt kiên quyết hỏi: “Đệ tử muốn biết tại sao Đại trưởng lão không hấp thu?”

Từ Phàm nghe được vấn đề này, nghiêm túc suy nghĩ một hồi, nhìn Hùng Lực nói: “Ta lại đi một con đường chưa ai từng đi, loại phương pháp dễ dàng có thể trở thành Thánh chủ này, không thích hợp với ta.”

“Đệ tử muốn đi con đường Đại trưởng lão muốn đi.” Hùng Lực nói.

“Tông môn bây giờ cần một Thánh chủ, mà ngươi lại là người thích hợp nhất, thế nên ngươi có thể vì tông môn trở thành Thánh chủ không?” Từ Phàm đổi một loại phương thức hỏi.

“Đệ tử nguyện ý!” Thần sắc trong ánh mắt Hùng Lực càng thêm kiên định hơn.

“Như vậy là được rồi, không cần nghĩ nhiều như vậy, nắm chắc trở thành Thánh chủ, chống lên bề ngoài của mạch Nhân tộc chúng ta!”

“Thuận tiện suy nghĩ, đặt danh hiệu gì thì tốt.” Từ Phàm cười nói.

“Tuân lệnh!”

Sau đó, Từ Phàm để Hùng Lực, Hạng Vân, Tam Trùng rời đi.

“Ngươi xem, trước đây các ngươi không nguyện ý khắc nhân quả bản nguyên trong thế giới tường kép của ta, bây giờ có cơ hội trở thành Thánh chủ các ngươi cũng bỏ qua.” Từ Phàm nhìn mấy đồ đệ của mình nói.

“Con đường sư phụ vì đồ nhi lựa chọn chưa bao giờ sai, nếu bảo đồ nhi khắc nhân quả bản nguyên vào trong đó, nhất định là sư phụ có suy nghĩ của mình.” Từ Cương cười nói.

Những đồ đệ khác bên cạnh cũng gật đầu.

“Đám tiểu láu cá các ngươi, sau này muốn trở thành Thánh chủ thì từ từ chờ đi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

Nhưng ngay lúc này, Từ Phàm bỗng nhiên vẻ mặt sững sờ.

Sau đó một tay trực tiếp bắt vào hư không, kéo Nguyên chủ từ trong đó lại.

“Ngươi vừa rồi muốn làm gì đấy?” Từ Phàm dùng ánh mắt quái dị nhìn Nguyên chủ.

“Ta muốn đi vùng Hỗn Độn Nguyên, ta cảm nhận được Linh Nguyệt Thánh chủ đang gọi ta về.” Nguyên chủ vẻ mặt hưng phấn nói.

“Thế này thu lưới thu cũng sớm quá rồi, quả nhiên là không thú vị.”

Từ Phàm vỗ một tay vào trên vai Nguyên chủ, chỉ trong nháy mắt, đôi mắt bị mị hoặc của Nguyên chủ khôi phục thanh minh.

“Ta bởi vì nữ sắc bị mị hoặc?” Nguyên chủ khó có thể tin hỏi.

“Không cần xấu hổ, pháp tắc chí cao Linh Nguyệt Thánh chủ tu luyện rất cao thâm, mị hoặc loại cường giả vừa bước vào cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân như ngươi, vừa mị hoặc là dính một người.”

“Vốn dĩ ta muốn dùng mị hoặc cho ngươi quyết chí tự cường một thời gian, không nghĩ tới, Linh Nguyệt Thánh chủ thu lưới sớm như vậy.” Từ Phàm cảm khái nói.

“Tả hữu vệ đội, nam nữ ăn sạch, nếu không phải thực lực không đủ, ta làm sao cũng phải đi mắng nàng một câu không biết xấu hổ.”

Chương 1543: Cá mặn cũng phải là cá mặn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cảnh

“Lấy loại chiến lực vừa vào Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của ngươi hiện tại, phỏng chừng ngay cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân yếu nhất của vệ đội bọn họ cũng đánh không lại.”

“Tu luyện cho tốt, tranh thủ báo mối thù nhục nhã này.” Từ Phàm cười nói.

“Ta đời này là quá sức rồi, nếu có Từ Thánh chủ chống lưng thì còn được, nếu không có, ta chỉ có thể tồn tại dưới bảo hộ của Từ Thánh chủ thôi.” Nguyên chủ đáng thương nói.

Từ Phàm đã nhìn ra, Nguyên chủ đây là đã khôi phục bản tính rồi.

“Tu luyện cho tốt, sau này nói không chừng còn có cơ hội báo thù.” Từ Phàm khích lệ nói.

“Từ Thánh chủ quá coi trọng ta, ta vẫn là cảm thấy nấp dưới bảo hộ của ngươi tồn tại dễ dàng hơn xíu.”

Thấy Nguyên chủ dầu muối không ăn, Từ Phàm chỉ có thể dùng tuyệt chiêu.

“Chuyện ngươi thoát khỏi sự khống chế của Linh Nguyệt Thánh chủ, bây giờ nàng ước chừng đã biết rồi, bây giờ có ta cản nàng lại, đến nỗi đội hộ vệ của nàng, ta mặc kệ.”

“Vì để Nguyên chủ ngươi có cảm giác nguy cơ, bắt đầu từ hôm nay, ngươi không được bước vào cương vực của mạch Nhân tộc Tam Thiên giới.”

Từ Phàm vung tay lên, Nguyên chủ trực tiếp bị đánh vào trong không gian, đợi khi lấy lại tinh thần thì phát hiện đã xuất hiện ở bên ngoài cương vực Tam Thiên giới.

“Từ Thánh chủ, cho ta một cơ hội, ta không muốn cố gắng như vậy!!” Nguyên chủ có phần bi tráng nói.

Làm một con cá mặn thì sao, lại không phải là không có điều kiện.

“Không trở thành cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cảnh, không được trở về cương vực mạch Nhân tộc Tam Thiên giới.”

“Ngươi dù là cá mặn, cũng phải là một con cá mặn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong cảnh.

“Nhưng lúc ngươi chưa tới bước đường cùng, bản thân ta có thể cho ngươi cơ hội phục sinh.”

Sau khi nói xong, giọng nói của Từ Phàm liền biến mất.

Lúc này, Nguyên chủ thình lình cảm nhận được một loại cảm giác nguy cơ.

Một đôi mắt đẹp đột nhiên xuất hiện ở cách Nguyên chủ không xa.

“Nam nhân ta nhìn trúng còn không có ai có thể thoát khỏi lòng bàn tay ta.”

Ngay lúc này, một sợi xiềng xích do pháp tắc chí cao ngưng tụ, như một con trường long chui vào trong đôi mắt đẹp kia.

“Kết thệ, giới này không được chân thân xuất thủ.”

Trên bầu trời vang lên giọng nói hờ hững của Từ Phàm.

Đôi mắt đẹp vốn như tất cả vẫn ở trong lòng bàn tay bỗng nhiên lộ ra vẻ hoảng sợ, sau đó biến mất không thấy đâu nữa.

“Nguyên chủ, lấy thiên phú của ngươi, trở thành Hỗn Độn Đại Thánh

Nhân đỉnh phong rất đơn giản, cố gắng một chút, thậm chí muốn chạm đến danh ngạch cũng không phải là không có cơ hội.”

“Thế nên, đừng ăn vạ, chỉ cần ta ở đây đều sẽ không cho ngươi cơ hội.”

“Nguyên Thủy tông cần một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cường đại.

Nghe được lời của Từ Phàm, Nguyên chủ nghiêm túc trầm tư.

“Từ Thánh chủ nói rất đúng, trước kia quả thực hơi tản mạn rồi.” Nguyên chủ lẩm bẩm nói.

Đúng lúc này, bốn, năm luồng thần niệm của Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đột nhiên toả định lấy Nguyên chủ.

“Linh Nguyệt Thánh chủ nhìn trúng ngươi là phúc phần của ngươi, ngươi vậy mà còn muốn phản kháng, ngoan ngoãn theo ta trở về.” Một âm thanh thanh lãnh vang lên.

Năm bóng dáng hiện lên xung quanh Nguyên chủ.

Vào lúc này, một chiếc tiên chu bỗng nhiên từ trong khu vực này đi quá.

Nguyên chủ nhìn qua, người tiên trên chu đúng là Vương Vũ Luân.

“Vương đạo hữu, mau tới cứu ta!” Nguyên chủ truyền âm nói.

Lúc này tiên chu chợt dừng lại, Vương Vũ Luân xuất hiện trên mũi tiên chu.

“Nguyên chủ, vừa rồi Bồ Đào gửi tin cho ta, bảo ta đừng nhúng tay vào chuyện của ngươi, thứ cho ta không thể ra sức.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói, thuận tiện còn kêu đám hồng nhan tri kỷ trên tiên chu ra đây xem kịch.

“Nguyên chủ, ta ở trên tinh thần ủng hộ ngươi, năm Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này trong mắt ta chỉ là năm con cái lai tạp, tin rằng ngươi nhất định có thể trấn trụ đối phương.”

Nghe được khích lệ của Vương Vũ Luân, trong lòng Nguyên chủ đều bắt đầu chửi mẹ nó.

Sau đó lại có mấy bóng dáng xuất hiện, tất cả đều là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Nhân tộc, nhưng bởi vì nhắc nhở của Bồ Đào, tất cả đều ở xung quanh xem kịch.

“Đều là mạch Nhân tộc, các ngươi cứ khoanh tay đứng nhìn như vậy, thật là quá đáng!” Nguyên chủ không nhịn được nói.

Ngay lúc này, sư phụ Nguyên chủ cũng xuất hiện xung quanh.

“Nguyên Nhi, Nguyên Thủy tông cần ngươi tới chấn hưng, ta mong chờ ngày ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong trở về.” Sư phụ Nguyên chủ vừa đến là đã tiêm ngay cho hắn một liều máu gà.

Mà lúc này, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bao vây xung quanh Nguyên chủ cũng bắt đầu động thủ.

Gần như vừa chiến đấu, Nguyên chủ đã rơi xuống thế yếu.

Sau đó lúc Nguyên chủ đang chiến đấu, nhân cơ hội bay về phía chỗ Vương Vũ Luân.

Vương Vũ Luân cười híp mắt nhìn mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đuổi theo Nguyên chủ.

Chẳng biết tại sao, một luồng lạnh lẽo từ trong lòng mấy Hỗn Độn Đại Thánh Nhân dâng lên.

Nguyên chủ thấy loại tình huống này, trực tiếp nhân cơ hội phá vỡ không gian chạy trốn.

“Nguyên chủ, mong đợi ngày ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trở về, ta mời ngươi uống Thánh Chủ tuý.” Vương Vũ Luân vẫy tay đưa tiễn.

“Tại sao Đại trưởng lão lại không đưa ngươi ra ngoài như vậy nhỉ?” Tiểu Thanh tay cầm Hồng Mông thần kiếm bên cạnh chợt lên tiếng hỏi.

Vương Vũ Luân quay đầu nhìn tiểu Thanh, lập tức nở nụ cười.

“Một là Từ đại ca không nỡ, hai là không cần.”

“Ngươi xem bộ trang bị Từ đại ca luyện chế cho ta này, bộ một trăm linh tám món Hồng Mông chí bảo, lúc ta lấy ra, Vạn Đồng Thánh chủ kia trực tiếp sợ ngây người.”

“Dựa theo cách nói của Từ đại ca, chỉ cần ta mở ra chiến lực cao nhất của bộ Hồng Mông chí bảo này, có thể nói dưới Thánh chủ ta vô địch.”

Một luồng khí tức khắc kim thành Thánh từ trên người Vương Vũ Luân phát ra.

“Ta đều đã là loại thực lực này, còn cần ra bên ngoài chiến đấu sao?” Vương Vũ Luân cau mày nói.

Tiểu Thanh thật sự không ưa cái dáng vẻ này của phu quân nhà mình, xoay người trở lại trong khoang tiên chu.

Lúc này một hồng nhan tri kỷ khác sáp lên, nơi nơi sùng bái nhìn Vương Vũ Luân.

“Phu quân, ngươi thực quá lợi hại!”

Vòng tay hóa thành một tiểu bạch xà, bò tới trên vai Vương Vũ Luân, nhẹ nhàng cọ vào mặt Vương Vũ Luân.

Lúc này có một con mèo con trắng như tuyết, hóa thành bạch quang cũng xuất hiện trên một bờ vai khác của Vương Vũ Luân.

“Được rồi, đều đừng như vậy, thành thật một chút.” Vương Vũ Luân thấy đại chiến tranh sủng sắp bắt đầu, vội vàng hô dừng.

Vương Vũ Luân cảm nhận sự cường đại của thực lực bản thân, bỗng nghĩ đến lời đại ca tốt trước đây từng nói với hắn.

“Một ngày nào đó ta sẽ làm ngươi miễn cưỡng ăn cơm mềm.”

Vừa nghĩ tới chuyện này, suy nghĩ của Vương Vũ Luân tựa như xuyên qua đến lúc vẫn còn ở Tiên giới.

Khi đó Ẩn Linh môn cũng không mạnh, một Chuẩn Thánh là có thể truy đuổi tông môn chạy khắp Tam Thiên giới.

“Thật đúng là hoài niệm, không biết Từ đại ca còn nhớ những lời này hay không, hắn làm được rồi.”

“Bồ Đào, điều khiển tiên chu đi tới Thất Thải thiên hà, ngoài ra đưa bộ trang bị trên người ta đưa trở về bảo dưỡng.” Nhìn ngân hà sáng chói nơi xa, Vương Vũ Luân phân phó nói.

“Nhận được.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Lúc này, trong thế giới tường kép không gian, đám người Từ Cương đang tò mò đánh giá thế giới này.

“Pháp tắc sinh cơ của thế giới này đều thật dồi dào.” Vương Huyền Tâm thán phục nói.

“Thế giới này ẩn chứa tất cả pháp tắc chí cao của sư phụ, một khi trưởng thành, tuyệt đối còn lợi hại hơn vùng Hỗn Độn Đạo.” Lý Tinh Từ bởi vì bản thân sáng tạo ra Luân Hồi đại thế giới, cảm ngộ đối với nơi này càng thêm sâu sắc.

Một dòng sông thời gian nho nhỏ xuất hiện trước mặt mọi người.

Dòng sông thời gian nhỏ này có thể để mọi người liếc mắt là thấy đầu nguồn.

Ở đầu nguồn đó, nhân quả bản nguyên của mọi người ẩn chứa bên trong.

Chương 1544: Biển pháp tắc chí cao

“Đại sư huynh, ngươi nói sư phụ bảo chúng ta sang đây xem nhân quả bản nguyên của mình là có ý gì?” Lý Tinh Từ tò mò hỏi.

“Không rõ lắm, nhưng ta cảm giác, hẳn là chính thức quy nhập thế giới này.”

“Nhân quả bản nguyên của chúng ta sau khi được sư phụ khắc vào thế giới tường kép này, ta vẫn chưa từng tới, lần này tới phỏng chừng là báo hiệu chúng ta chính thức thuộc về thế giới này.

Đúng lúc này, đầu nguồn dòng sông thời gian nhỏ sáng lên mấy điểm sáng, vừa vặn đối ứng với đám người Từ Cương.

Trong nháy mắt này, trong lòng mọi người hiện lên một loại cảm giác thần kỳ.

Khoảnh khắc này, bọn họ tựa như hoà thành một thể với thế giới này.

Trong nháy mắt, mọi người nhìn thấy một vùng biển pháp tắc chí cao, trên biển vạn loại pháp tắc chí cao trôi nổi trong đó.

Mọi người nhìn thấy cảnh tượng này cực kỳ rung động, sau đó lập tức đắm chìm vào trong.

Mấy người cứ như vậy ở trong biển pháp tắc chí cao này phiêu đãng.

Nháy mắt lại giống như vĩnh hằng, khoảnh khắc này mọi người ở trong biển pháp tắc chí cao, đã mất đi khái niệm thời gian.

Đợi đến khi mọi người lấy lại tinh thần lần nữa, tựa như đã trải qua một chuyến du lịch kỳ diệu.

“Những pháp tắc chí cao đó, đều là do sư phụ nắm giữ sao?” Vương Huyền Tâm cực kỳ rung động nói.

“Đúng vậy, trước đây khi ngưng tụ hạt giống thế giới, sư phụ đã hoà vào tất cả pháp tắc chí cao của mình, sau khi thế giới thành hình, sư phụ vẫn thỉnh thoảng dung nhập pháp tắc chí cao vào trong thế giới này.” Ánh mắt Từ Cương vô cùng rung động.

Vương Hướng Trì, Lý Tinh Từ, lại càng không chịu nổi, trực tiếp bị kinh hãi, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

“Trong biển pháp tắc chí cao này, pháp tắc chí cao có quan hệ với Kiếm Đạo, sư phụ thế mà lĩnh ngộ hơn trăm loại, chỉ tiếc ta là phế vật, chỉ có thể xem hiểu ba loại trong đó, sau này không biết có thể lĩnh ngộ được hay không.” Vương Hướng Trì uể oải nói.

“Có liên quan đến đạo Luân Hồi chí cao, sư phụ lĩnh ngộ tám mươi mốt loại, mỗi loại đều đủ ta sáng lập một Luân Hồi đại thế giới.” Ánh mắt Lý Tinh Từ cũng bắt đầu mơ hồ.

Lúc mọi người ở đây vẫn đắm chìm trong biển pháp tắc chí cao rung động, giọng Từ Phàm vang lên bên tai bọn họ.

“Mỗi mười vạn năm, tới bản nguyên giới này một chuyến, đến nỗi có thể lĩnh ngộ bao nhiêu thì hoàn toàn dựa vào các ngươi.”

Nghe được lời này, mấy người lập tức quỳ xuống hành đại lễ.

“Đa tạ sư phụ!”

Đám người Từ Cương liếc nhìn lẫn nhau, sau đó tất cả đều trở lại Tam Thiên giới bắt đầu bế quan.

Mà lúc này, Từ Phàm thì lại đang quan tâm tới một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chi kiếp bên ngoài Tam Thiên giới.

Chỉ thấy Trương Vi Vân ở trong đại kiếp, mà Từ Phàm thì ở ngoài đại kiếp hờ hững nhìn những tkiếp vân kia.

Lúc này mấy luồng lôi kiếp vô cùng nhu hoà nhẹ nhàng bổ vào trên người Trương Vi Vân, cuối cùng một luồng lực lượng kỳ dị bắt đầu thay đổi Hỗn Độn Thánh hồn của Trương Vi Vân.

Cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chi kiếp dễ dàng dị thường, sau khi xong Trương Vi Vân thậm chí vẫn thấy hơi chưa thỏa mãn.

“Phu quân, ngươi khống chế Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chi kiếp à?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Dĩ nhiên là không, là bởi vì pháp tắc Phúc Duyên chí cao ngươi tu luyện đó.”

“Ta điều tra tư liệu của vùng Hỗn Độn này, từ xưa đến nay mặc dù có Thiên Phúc linh thể, nhưng người có thể trở thành Hỗn Độn Thánh Nhân một người cũng không, ngươi coi như là mở mang khơi dòng, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân chi kiếp đó, hẳn là ưu đãi cho ngươi.” Từ Phàm vuốt tóc Trương Vi Vân cười nói.

“Vậy pháp tắc Phúc Duyên chí cao của ta, có thể làm phu quân nhận được một thần vật chí cao đỉnh cấp nhất không?” Trương Vi Vân mong chờ nhìn phu quân nhà mình.

“Đừng ngốc như vậy, có nhiều thứ nhìn như là vận khí nhưng thực ra là trao đổi, loại chuyện này vẫn là để tự nhiên tốt hơn, cưỡng ép để ta gặp thần vật chí cao đứng đầu nhất, là họa không phải phúc.” Từ Phàm cười giải thích.

Hắn bây giờ tham ngộ nhiều pháp tắc như thế, có nhiều thứ hắn coi như là nhìn rõ bản chất rồi.

“Vậy cũng tốt, vậy ta ngày ngày chúc phu quân may mắn, phu quân tìm được thần vật chí cao đứng đầu vậy hẳn là không sao đâu nhỉ?” Trương Vi Vân bày ra vẻ mặt ta rất cơ trí hỏi.

“Như vậy có thể, gia tăng chút phúc vận thì không sao, nếu như trực tiếp chỉ thần vật chí cao đứng đầu, sớm muộn sẽ xảy ra vấn đề.”

“Đi thôi, để ăn mừng ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, chúng ta chu du vùng Hỗn Độn vạn năm.” Từ Phàm sủng ái nói.

“Có thật không phu quân?” Trương Vi Vân hưng phấn hỏi.

“Đó là đương nhiên, phu quân đã khi nào gạt ngươi đâu.”

Từ Phàm vung tay lên, một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt hai người.

“Chúng ta đi Thất Thải thiên hà trước, Vương Vũ Luân ở bên đó, ngươi vừa vặn có thể cùng các hồng nhan tri kỷ của hắn đi dạo xung quanh.” Từ Phàm nói.

“Phu quân, ngươi đối với ta thật tốt.”

Hai người nói, bước vào trong cánh cửa truyền tống.

Trên Thất Thải thiên hà liên miên không biết bao nhiêu vạn quang giáp, một chiếc tiên chu đang chậm rãi trôi giạt, Vương Vũ Luân cầm cần câu, vững vàng ngồi ở đầu thuyền câu cá.

“Phá sản nha, phá sản, những nữ nhân này trong ngắn thời gian như vậy, thì đã xài hết thủy tinh Hồng Mông Tử khí ta cho các nàng rồi.”

“Bồ Đào, trong bảo khố còn bao nhiêu thủy tinh Hồng Mông Tử khí của ta?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Ba ngàn vạn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Bồ Đào trả lời.

“Lại cho những hồng nhan tri kỷ của ta, mỗi người phát một vạn, bỏ đi, hai ngàn trượng thủy tinh Hồng Mông Tử khí.” Vương Vũ Luân nói.

“Nhận được.” Bồ Đào hồi âm.

Đúng lúc này, bóng dáng Từ Phàm và Trương Vi Vân xuất hiện bên ngoài tiên chu.

“Từ đại ca, tẩu tử.” Vương Vũ Luân thân thiết chào hỏi.

“Tẩu tử ngươi đột phá đến cảnh giới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ta mang nàng ở trong vùng Hỗn Độn này chơi một vòng.”

“Đây không phải là nhớ ngươi đang ở Thất Thải thiên hà, thế nên qua đây sao.” Từ Phàm cười nói.

Bên ngoài màn chắn tiên chu mở ra một lỗ hổng, để Từ Phàm và Trương Vi Vân đi vào.

Vốn dĩ Từ Phàm có thể trực tiếp đi vào, nhưng để tỏ lòng tôn trọng đối với huynh đệ tốt, hắn vẫn tới bên ngoài tiên chu.

“Xung quanh Thất Thải thiên hà có rất nhiều đại thế giới thương mại, tẩu tử có thể cùng đi đi dạo với các hồng nhan tri kỷ của ta.”

Vương Vũ Luân cười ha ha giới thiệu.

Hắn vừa nói vừa âm thầm phân phó Bồ Đào để hắn tăng định mức của các hồng nhan tri kỷ.

Bóng dáng Trưởng công chúa Đại Chu Tiên đình xuất hiện bên cạnh mọi người, vẻ mặt nghi hoặc, nàng vừa rồi còn ở trong đại thế giới nào đó đi dạo mà.

“Bái kiến Đại trưởng lão, Trương trưởng lão.” Trưởng công chúa Đại Chu Tiên đình vô cùng hữu lễ chào hỏi.

“Không cần khách khí như thế, Vi Vân vừa tới đây, còn chưa quen thuộc khu vực này, làm phiền ngươi mang nàng đi dạo một vòng.” Từ Phàm nói.

“Chuyện này còn không đơn giản.” Trưởng công chúa Đại Chu Tiên đình kéo Trương Vi Vân biến mất trong cánh cửa truyền tống không gian.

Trong tay Từ Phàm xuất hiện cần câu, cùng câu cá với Vương Vũ Luân.

Khoảng thời gian gần đây hắn cũng lĩnh ngộ pháp tắc chí cao Thả Câu Vạn Giới, nhưng trước sau vẫn không thấu triệt và bất ngờ như của Vương Vũ Luân.

Cảm nhận trên người Từ Phàm tản ra khí tức pháp tắc chí cao giống nhau, Vương Vũ Luân kích động.

“Từ đại ca, ngươi cũng lĩnh ngộ loại pháp tắc chí cao này à, ngươi mau dạy ta, ta vẫn không nhập môn nó được.” Vương Vũ Luân nói.

“Ta không dạy được ngươi, loại pháp tắc chí cao kỳ dị này cho dù là ta cũng chỉ có thể lĩnh ngộ da lông.”

“Mà loại pháp tắc chí cao này ở trên người ngươi, vừa bắt đầu là thông, nó sẽ theo cảnh giới của ngươi tăng lên mà tăng trưởng, liên tục đến cấp Thánh chủ, ngươi có thể hoàn toàn nắm giữ pháp tắc chí cao này, thế nên ngươi không cần thỉnh giáo bất cứ ai.”

Chương 1545: Thiên Vấn thụ

“Có loại cảm giác này, nhưng vẫn không bắt được điểm chính của loại pháp tắc chí cao này, làm ta rất phiền não.” Vương Vũ Luân thở dài nói.

“Nếu ngươi muốn thể nghiệm, người làm đại ca này giúp ngươi một tay.” Từ Phàm đặt một tay lên vai Vương Vũ Luân.

Chỉ trong nháy mắt, Vương Vũ Luân tựa như tiến vào một thế giới kỳ diệu, một thế giới hắn vừa quen thuộc vừa xa lạ.

Trong thế giới này, hắn giống như là vương của thế giới, nắm giữ tất cả của thế giới, nhưng mà loại nắm giữ này lại cách một tầng thuỷ tinh, có thể nhìn mà không thể chạm tới.

Nhưng bất kể thế nào, hắn đã cảm nhận được tồn tại của thế giới này.

Đợi đến khi lấy lại tinh thần lần nữa, hắn dường như đã ở thế giới đó vạn năm.

“Cảm ngộ được chưa?” Từ Phàm cười hỏi.

“Thế giới đó cách một tầng thuỷ tinh, nhưng ta vẫn cảm nhận được, đa tạ Từ đại ca.”

“Khách khí cái gì.”

Tiên chu di chuyển trong Thất Thải thiên hà, đồng hành với nó là đủ loại tiên chu, cả Thất Thải thiên hà cực kỳ náo nhiệt.

Có một số tiên chu thân thuyền tựa như phấn ngọc tạo thành, bề ngoài cũng trang trí lộng lẫy, như một mỹ nhân đang đi du xuân.

“Kia có phải hoa chu không?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Đây là hoa chu cao cấp hơn một chút, hoa chu tương đối ở bên kia.” Vương Vũ Luân chỉ vào tiên chu đi theo phía sau, chiếc tiên chu màu diễm hồng.

Chỉ nhìn từ ngoài thân nhìn đã làm cho người ta có cảm giác hơi không chính quy, có cảm giác câu tiếng lòng người.

“Từ đại ca muốn đi xem?” Vương Vũ Luân hơi cau mày.

“Không thú vị.” Từ Phàm lắc đầu nhìn phía trước.

Thất Thải thiên hà là do một loại pháp tắc chí cao đặc thù ngưng tụ mà thành, xuyên suốt mấy vùng Hỗn Độn.

Thông qua Thất Thải thiên hà, tiên chu có thể an toàn đi vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Thế nên có rất nhiều tiên chu của thương hội là thông qua Thất Thải thiên hà đi lại mấy trăm vạn năm, đến vùng Hỗn Độn khác.

Từ Phàm và Vương Vũ Luân thong thả ở đầu thuyền câu cá, thỉnh thoảng Vương Vũ Luân còn có thể câu lên một vài linh vật tương đối trân quý, tình huống bình thường, giá trị cơ bản như Tiên Thiên linh bảo.

“Xem ra gần đây ngươi thu hoạch chẳng ra sao nhỉ!” Từ Phàm nhìn những vật phẩm đã thu thập được trong tiểu thế giới nói.

“Kể từ sau khi câu lên hai thi thể Thánh chủ, lúc sau vẫn chưa từng câu được đồ gì tốt, nhưng cũng đã quen rồi, thuận theo tự nhiên vậy.” Vương Vũ Luân nói, dây câu trong tay chợt căng ra, sau đó một khối thủy tinh Hồng Mông Tử khí phạm vi năm trăm trượng bị câu lên.

Vương Vũ Luân đang muốn thu hồi đến trong tiểu thế giới, nhưng bị Từ Phàm ngăn cản.

“Đợi một lát!”

“Trong thủy tinh Hồng Mông Tử khí này có cái gì đó, ngươi xem là thứ gì.” Từ Phàm nói.

“Có cái gì sao?” Vương Vũ Luân vung tay cắt vỡ khối thủy tinh Hồng Mông Tử khí này thành từng khối nhỏ.

Sau đó một hạt giống giấu trong thủy tinh Hồng Mông Tử khí lộ ra.

“Từ đại ca, đây là hạt giống gì?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Không rõ lắm, nhưng để Bồ Đào trồng ra là biết.” Từ Phàm nhìn thoáng qua hạt giống trong lòng bàn tay nói.

“Hạt giống này Từ đại ca lấy đi.” Vương Vũ Luân nói.

Từ Phàm nhẹ nhàng bắn ra, hạt giống trực tiếp thông qua cánh cửa truyền tống không gian tiến vào trên Sinh Cơ tinh thần bên ngoài đến Tam Thiên giới.

Cuối cùng dưới sự khống chế của Bồ Đào, hạt giống được trồng tại nơi có sinh cơ cao nhất ở Sinh Cơ tinh thần.

Chỉ trong nháy mắt, hạt giống bắt đầu điên cuồng hấp thu năng lượng của Sinh Cơ tinh thần.

Lập tức trên cả Sinh Cơ tinh thần, tất cả Hỗn Độn linh căn đều xuất hiện khô héo không cùng mức độ.

Từ Phàm đang câu cá, sau khi biết được tình huống trên Sinh Cơ tinh thần, trực tiếp hơi giơ tay lên, một luồng pháp tắc chí cao dồi dào sinh cơ, từ trên người Từ Phàm khuếch tán ra.

Trên Sinh Cơ tinh thần, ánh sáng lục sắc giống như thác nước Cửu Thiên ngân hà đổ xuống Sinh Cơ tinh thần.

Theo thác nước sinh cơ đổ xuống, tốc độ hấp thu năng lượng Sinh Cơ tinh thần của hạt giống càng lúc càng nhanh.

Một cây non nho nhỏ từ trên vị trí hạt giống được trồng nhú ra, sau đó nhanh chóng lớn lên, từ từ trưởng thành thành một cây đại thụ cao trăm trượng.

Đồng thời, một dòng truyền thừa xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Hạt giống kia, tên là Thiên Vấn thụ, sau khi thành thục, rễ sẽ đâm vào trong vùng Hỗn Độn, sau đó sẽ lan ra bên ngoài.”

“Hễ vùng Hỗn Độn nào bị Thiên Vấn thụ này cắm rễ, tất cả nhân quả, toàn bộ đều sẽ bị Thiên Vấn thụ này nhìn rõ.”

“Cây này còn ở kỳ ấu niên, không có tác dụng gì, phải đợi đến năm ngàn vạn năm sau, mới có thể vượt qua kỳ trưởng thành, bắt đầu cắm rễ ra bên ngoài.” Từ Phàm giải thích.

“Vậy quả thực là rất không có tác dụng, ta còn tưởng rằng là vật gì tốt.” Vương Vũ Luân có chút đáng tiếc nói.

Tiên chu tiếp tục xuôi theo Thất Thải thiên hà đi tới, gặp được đại thế giới tương đối thú vị, Từ Phàm đều sẽ bầu bạn với Trương Vi Vân đi dạo một vòng.

Một dòng Thất Thải thiên hà xuyên suốt cả vùng Hỗn Độn này, chỉ dùng tiên chu từ từ đi, là có thể đi mấy ngàn vạn năm, xung quanh Thất Thải thiên hà cũng là nơi đại thế giới hội tụ.

Thế nên ở trong mắt Từ Phàm, đây chính là một lộ tuyến du lịch tuyệt hảo.

“Lúc đó đã quên mang Vi Vân đi dạo Thất Thải thiên hà một vòng.”

Từ Phàm nhìn thiên hà rộng lớn trở thành ánh sáng thất sắc nơi xa nói.

“Bây giờ cũng không muộn.”

“Lại qua vạn năm nữa là Hùng Lực có thể tấn cấp thành Thánh chủ, đến lúc đó bên Nhân tộc này sẽ có cường giả có thể đưa ra.” Từ Phàm nói.

Nghe được lời này, Vương Vũ Luân đang nghiêm túc câu cá bỗng nhiên nhìn về phía Từ Phàm.

“Từ đại ca là muốn tìm quê nhà chân chính của mình sao?”

“Có chút ý nghĩ này, nhưng thật sự muốn tìm, ít nhất phải đợi sau khi ta trở thành cường giả cấp Thánh chủ, mới có thể tìm, nếu không căn bản không cảm ứng được phương hướng quê nhà.” Từ Phàm nói.

“Vậy khi nào Từ đại ca đi phải kêu ta, bây giờ ta bắt đầu tích góp từng chút thủy tinh pháp tắc chí cao, đến lúc đó mua nguyên liệu để Từ đại ca luyện chế cho ta một chiếc Hỗn Độn chi chu.”

“Đến lúc đó chúng ta có thể tạo thành một cái đội tàu, cùng nhau theo Từ đại ca tìm kiếm quê nhà.” Vương Vũ Luân nói.

“Yên tâm, chỉ cần ngươi nguyện ý, ta tới đâu cũng sẽ mang theo ngươi.” Từ Phàm cười nói.

Ngay lúc này, vùng Hỗn Độn xung quanh thình lình chấn động lên.

Chỉ thấy một cường giả Thánh chủ dị tộc không muốn sống lao tới khu vực trung tâm Hỗn Độn, mấy đại thế giới dọc đường gặp phải đều bị hắn nghiền nát.

“Thánh Chủ lao lung, vây cho ta!”

Từ Phàm một tay kết ấn, trực tiếp chụp xuống Thánh chủ dị tộc nơi xa.

Một lao lung dường như có thể bao phủ cả vùng Hỗn Độn lập tức chụp lấy Thánh chủ dị tộc.

Sau đó thế giới vô tự ở trong lao lung triển khai, chỉ trong chốc lát, Thánh chủ dị tộc liền bị trấn áp.

Từ Phàm chậm rãi thu tay, vẫn bình tĩnh tiếp tục câu cá, giống như vừa rồi đều không có chuyện gì xảy ra.

“Từ đại ca, bây giờ ngươi đã dễ dàng trấn áp cường giả Thánh chủ cảnh như vậy sao!!”

Vương Vũ Luân mặc dù từng thấy Từ Phàm xuất thủ, nhưng lần này chỉ là khống chế Thánh chủ dị tộc này, sau khi mang đi là tình huống thế nào hắn cũng không biết.

“Cũng không vĩnh cửu như vậy, lao lung này chỉ có thể duy trì một năm, hơn nữa Thánh chủ hơi mạnh chút là có thể tránh thoát.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, bóng dáng Phần Thiên Thánh chủ xuất hiện bên ngoài tiên chu.

Chương 1546: Một phần mười khu vực

“Đa tạ Từ đạo hữu xuất thủ.” Phần Thiên Thánh chủ cảm kích nói, cương vực này là khu vực mạch Nhân tộc của hắn.

Hắn xuất hiện trễ một phút, sẽ có hơn mấy trăm ngàn đại thế giới bị hủy.

“Tiện tay mà thôi, đều là Nhân tộc cũng không thể nhìn dị tộc gây hoạ cho vùng Hỗn Độn này của chúng ta.”

“Lao lung này của ta chỉ có thể trấn áp hắn một năm, nếu như muốn cởi bỏ lao lung, chỉ cần dùng khối thủy tinh này đụng vào lao lung là được.” Từ Phàm nói, vung tay ném ra một khối thủy tinh màu tím.

Phần Thiên Thánh chủ sau khi đón lấy, tỏ vẻ cảm tạ với Từ Phàm.

“Nhân tình này Phần Thiên ta ghi nhớ, ngày sau mời Từ đạo hữu uống rượu.” Phần Thiên Thánh chủ gật đầu, bèn tiêu tán không thấy đâu nữa.

“Từ đại ca, ngươi giúp hắn việc lớn như thế, hắn cũng không biểu hiện gì, dù sao cũng cho một, hai món Hồng Mông chí bảo gì đó chứ.” Vương Vũ Luân có chút không cân bằng.

“Thật ra thì cũng không giúp bao nhiêu, cho dù để Thánh chủ dị tộc kia hủy diệt nhiều thêm hơn chục hay trăm đại thế giới, đối với Phần Thiên Thánh chủ mà nói cũng không có quá nhiều tổn thất.”

“Đến lúc đó trực tiếp nghịch chuyển dòng sông thời gian trong cương vực này, hao phí một ít thủy tinh pháp tắc chí cao Thời Gian là được thôi.” Từ Phàm nói, đây cũng chính là một trong những thủ đoạn độc hữu của cường giả Thánh chủ.

“Từ đại ca, vậy bây giờ ngươi có thể nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn không?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Không thể, cho dù trở thành cường giả cấp Thánh chủ, ta nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn vùng Hỗn Độn này đều hơi quá sức.” Từ Phàm nói.

“Phải là Thánh chủ có nhân quả bản nguyên ở trong đó sao?”

“Đúng vậy.”

Tiên chu tiếp tục xuôi theo Thất Thải thiên hà đi tới, không qua bao lâu, Từ Phàm chợt cảm nhận được một trận dao động không gian, ở bên ngoài tiên chu dâng lên.

Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cung kính mà xuất hiện bên ngoài tiên chu.

“Gia sư lệnh ta đưa tới chí bảo không gian này.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cung kính nói.

Từ Phàm vung tay lên, chí bảo không gian trong tay Hỗn Độn Đại Thánh Nhân xuất hiện trong tay hắn, cuối cùng hắn nhận được một tin tức.

Nói là chí bảo không gian này là đồ vật của Thánh chủ dị tộc, đặc biệt làm thành chiến lợi phẩm đưa tới đây cho Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn qua, ngoài một chiếc cự chu Hồng Mông chí bảo phẩm chất chẳng ra gì ra, đồ vật khác, ở trong mắt hắn đều không có bao nhiêu giá trị.

“Từ đại nhân, tại hạ cáo lui.” Hỗn Độn Đại Thánh Nhân sau khi hành lễ xong bèn biến mất.

“Ngươi có thể đổi tiên chu rồi.” Từ Phàm cười vung tay lên.

Một chiếc cự chu lớn hơn tiên chu bọn họ ngồi gấp mấy lần xuất hiện.

“Chiếc cự chu cấp Hồng Mông chí bảo tặng ngươi, sau này nếu không tìm được Hỗn Độn chi chu, ở phía trên khắc lên pháp trận tương ứng, cũng có thể di chuyển trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, vậy ta không khách khí.” Vương Vũ Luân cười xoa tay nói, tiên chu hắn ngồi hiện tại là cấp Huyền Hoàng chí bảo, tuy là đủ dùng ở vùng Hỗn Độn.

Nhưng vừa vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, thì sẽ từ từ bị ăn mòn.

“Trước tiên chờ một chút lại vào, ta cải tạo chiếc cự chu này một phen trước, hình dáng bên ngoài này hơi khó coi.” Từ Phàm vươn tay điểm ra một quang đoàn màu xanh.

Sau đó quang đoàn dần mở rộng, nhanh chóng bao phủ cả cự chu.

“Một năm là có thể cải tạo xong, trước tiên chờ một chút.” Từ Phàm nói.

“Vậy đa tạ Từ đại ca.”

Nhìn cự chu bị quang đoàn màu xanh bao bọc, Vương Vũ Luân rất vui mừng, giống như hài tử nhận được một món đồ chơi.

Lúc này, Trương Vi Vân và đám hồng nhan tri kỷ của Vương Vũ Luân đã trở lại trên tiên chu.

“Phu quân, Thánh chủ dị tộc kia bị ngốc à, dám xông thẳng đến vùng Hỗn Độn bên này?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Hắn ngốc rồi, cả tộc đàn chỉ còn lại một mình Thánh chủ hắn, vì báo thù, hắn lựa chọn đồng quy vu tận cùng Nhân tộc.”

“Chỉ tiếc gặp phải ta, nếu thật sự có thể để Thánh chủ dị tộc đó vọt vào trung tâm Hỗn Độn, tổn thất có lẽ còn lớn hơn.” Từ Phàm nói.

Lúc này, trong vùng Hỗn Độn vô danh, đông đảo Thánh chủ Nhân tộc nhìn Thánh chủ dị tộc trong lao lung chí cao.

Chỉ là, thứ những Thánh chủ này thưởng thức không phải Thánh chủ dị tộc trong lao lung, mà là lao lung phong ấn hắn.

“Lao lung từ ba mươi loại phong ấn pháp tắc chí cao ngưng tụ mà thành, hơn nữa ba mươi loại pháp tắc chí cao này thế mà có thể hoàn mỹ dính sát vào nhau, vĩ lực tăng thêm gấp mấy lần, thật lợi hại.” Một vị Thánh chủ Nhân tộc tinh thông pháp tắc Phong Ấn chí cao thán phục nói.

“Cường giả nhị cảnh kinh khủng như vậy, phân thân Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh cũng có vĩ lực như thế, dễ dàng trấn áp Thánh chủ dị tộc.” Thiên Âm Thánh chủ nói.

“Bây giờ đừng thảo luận những chuyện này nữa, trước mắt danh ngạch Thánh chủ sau khi tiêu diệt cho ai đây.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

“Thực ra đề nghị, vẫn là đưa danh ngạch cho Từ đạo hữu đi.”

“Khoảng thời gian trước liên minh Nhân tộc đã xác nhận, tin tức kia, cho dù xâm chiếm tất cả vùng Hỗn Độn trong phong tỏa, cũng không cách nào thúc đẩy sinh ra một cường giả nhị cảnh.”

“Đến lúc đó, thứ chúng ta phải đối mặt là gì các ngươi hẳn hiểu rõ, đến khi đó đã không phải là chuyện nhiều thêm một vị hoặc là ít đi một vị Thánh chủ có thể giải quyết nữa.” âm Vân Thánh chủ nói.

“Danh ngạch này giữ lại trước, đợi sau này xem thời cơ đưa cho Từ đạo hữu, cưỡng ép đưa như thế thì lộ vẻ quá mức cố ý rồi.” Thiên Âm Thánh chủ nói.

“Vậy được, bây giờ chúng ta xử lý Thánh chủ dị tộc trước mắt này trước đã.”

“Quả nhiên là ý nghĩ hão huyền, thế mà muốn xuông vào trung tâm Hỗn Độn tự bạo, chấn thương bản nguyên vùng Hỗn Độn ta.”

“Vùng Hỗn Độn vô danh, đúng là vùng Hỗn Độn vô danh, dù là trở thành Thánh chủ, cũng là một đám ếch ngồi đáy giếng.” Phần Thiên Thánh chủ nhìn Thánh chủ dị tộc trong lao lung, khinh thường nói.

Sau đó, dưới trấn áp của mấy Thánh chủ Nhân tộc, Thánh chủ dị tộc lặng lẽ bị mẫn diệt trong vùng Hỗn Độn vô danh.

Lúc này cả vùng Hỗn Độn vô danh lần nữa vang lên một tiếng thở dài.

Phần Thiên Thánh chủ đưa mắt nhìn về phía trung tâm vùng Hỗn Độn vô danh cười nói: “Ý chí vùng Hỗn Độn, chấp nhận hiện thực, nương nhờ Nhân tộc ta mới là lối ra duy nhất của ngươi.”

“Nghe lời, vùng Hỗn Độn này củ người sẽ ngày càng lớn mạnh, cũng có thể yên ổn trưởng thành, nếu như không nghe lời, vậy thì đổi lại ý chí vùng Hỗn Độn mới.”

Trong nháy mắt khi Phần Thiên Thánh chủ nói ra những lời này, cả vùng Hỗn Độn khẽ run một hồi, sau đó một cơn Hỗn Độn chi vũ hiếm thấy bao phủ toàn bộ vùng Hỗn Độn.

“Thánh chủ bản địa không còn mấy người, lại không nương nhờ thì không còn cơ hội nữa đâu.” Giọng Thiên Âm Thánh chủ vang lên.

Sau đó, lực lượng bài xích vẫn đặt trên người Thánh chủ Nhân tộc tiêu tán không thấy.

Đông đảo Thánh chủ Nhân tộc nhìn nhau cười một tiếng, vùng Hỗn Độn vô danh đã nằm trong tay Nhân tộc.

“Chuẩn bị kế hoạch di chuyển, ngoài ra chia một phần mười khu vực cho Từ đạo hữu.”

“Trực tiếp, gián tiếp tiêu diệt hai Thánh chủ, công lao này không thể không tính.” Một vị Thánh chủ trong đó đề nghị.

“Đó là đương nhiên.”

Lúc này, Từ Phàm đang ở trên tiên chu uống chút rượu với với huynh đệ tốt, nhận được tin tức từ vùng Hỗn Độn vô danh, lập tức nở nụ cười.

“Từ đại ca, sao thế?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Vùng Hỗn Độn vô danh đã coi như là rơi vào trong tay Nhân tộc, dựa vào cống hiến của mạch Nhân tộc chúng ta, vùng Hỗn Độn vô danh sẽ chia một phần mười khu vực cho mạch Nhân tộc chúng ta khai phá.”

Chương 1547: Tấn cấp Thánh chủ

“Ta nhớ tới một câu nói Từ đại ca từng nói, khi thực lực của bản thân ngươi cường đại, không người nào dám ngầm chiếm ích lợi của ngươi.” Vương Vũ Luân nói.

“Đúng vậy, sau khi thực lực bản thân cường đại, cái gì cũng công bằng thôi.” Từ Phàm nhìn Thất Thải thiên hà lộng lẫy nơi xa nói.

Một năm sau, Vương Vũ Luân thu hồi tiên chu, bước lên một chiếc cự chu cấp Hồng Mông chí bảo.

Mà Từ Phàm cũng nhận được tin tức, vùng Hỗn Độn vô danh đã hoàn toàn bị Nhân tộc nắm giữ, một phần mười khu vực thuộc về mạch Nhân tộc hắn đã chuẩn bị xong.

Một màn sáng hiện lên trước mắt Từ Phàm, bên trên là bản đồ của cả vùng Hỗn Độn vô danh.

Giống như cắt bánh ngọt, mạch Nhân tộc của Từ Phàm được chia một khu vực hình quạt, từ chỗ trung tâm vùng Hỗn Độn liên tục kéo dài đến ranh giới vùng Hỗn Độn.

Vương Vũ Luân cũng nhìn thấy tấm bản đồ này.

“Một phần mười khu vực này phân chia như vậy, rất công bằng.”

“Nếu như vậy, Bồ Đào, từ trong tông môn lựa chọn một phần đệ tử tiến hành kêu gọi mạch Nhân tộc Tam Thiên giới, tự nguyện đến khu vực đó phát triển.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Lúc này trong mọot đại thế giới cách Tam Thiên giới không xa.

Một nam tử dung mạo anh tuấn, nhìn tin tức trong máy truyền tin trong tay.

“Đi vùng Hỗn Độn vô danh phát triển?”

Ánh mắt nam tử có phần tang thương, nhìn tin tức này, cuối cùng suy nghĩ, triệu tập hết tất cả mọi người trong tiểu tông môn này của hắn.

“Từ Thánh chủ ở vùng Hỗn Độn vô danh nhận được một phần mười cương vực, bây giờ kêu gọi chúng ta qua đó khai phá.”

“Các ngươi có ai muốn đi không?” Diệp Tiêu Dao hờ hững hỏi.

Kể từ sau khi hắn nuốt lão Kiếm, bèn ở trong Tam Thiên giới sống cuộc sống của ẩn sĩ, đợi sau khi tới vùng Hỗn Độn, hắn lại tìm một đại thế giới ẩn cư, cuối cùng rảnh rỗi nhàm chán, lập nên một tiểu tông môn.

“Tông chủ, ngươi rốt cuộc muốn chính thức phát triển tông môn chúng ta rồi sao?” Đại đệ tử dẫn đầu kích động hỏi.

Tông môn này của bọn họ rất nhỏ, tổng cộng không tới trăm người.

“Không phải ta, là các ngươi, từng người vừa vặn đều đã tu luyện đến cảnh giới Đại La Kim Tiên, chính là lúc có thể xông xáo.”

“Thế nên ta dự định mang các ngươi đi đại thế giới mới phát triển, nhiệm vụ lớn mạnh tông giao lại cho các ngươi.” Diệp Tiêu Dao hơi mỉm cười nói.

“Tông chủ, ngươi ở trong cảnh giới Hỗn Độn Thánh Nhân rõ ràng mạnh như vậy, vì sao không muốn lại tiến lên một bước.”

“Chỉ cần ngươi có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, tông môn chúng ta thống nhất một đại thế giới không thành vấn đề.” Một đệ tử trong đó hỏi.

“Loại chuyện này thuận theo tự nhiên đi.”

“Bây giờ, ta mang các ngươi đi đại thế giới mới phát triển.” Diệp Tiêu Dao cười nói, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Tam Thiên giới, ánh mắt rất phức tạp.

Tất cả chuyện này Từ Phàm đều không biết được, hắn vẫn đang xuôi theo Thất Thải thiên hà thuận thế đi xuống.

Trong nháy mắt tám vạn năm đã qua.

Ngày này, Từ Phàm phất tay dẫn tiên chu tới bên ngoài Tam Thiên giới.

Mà lúc này tất cả cường giả Nhân tộc trong Tam Thiên giới đều nghiêm túc đứng bên ngoài Tam Thiên giới.

Cùng lúc đó, một luồng dao động mờ nhạt từ hướng Tam Thiên giới khuếch tán đến cả vùng Hỗn Độn Đạo.

Mà trong đó ngưng tụ ánh mắt của tất cả Thánh chủ của cả vùng Hỗn Độn đến.

Ba mươi hai Thánh chủ, phân thân thần niệm đồng loạt giáng lâm bên ngoài Tam Thiên giới.

Một luồng ánh sáng vùng Hỗn Độn vươn ra bắn tới, bao phủ khu vực bên ngoài Tam Thiên giới này.

Mà Hùng Lực thì ở trung tâm luồng ánh sáng.

Biển năm loại pháp tắc chí cao hiện lên trên không Hùng Lực, sau đó như nước biển chảy ngược mãnh liệt chảy vào thân thể Hùng Lực.

“Đây là Đại sư huynh của tông môn Từ đạo hữu sáng lập, không nghĩ tới cuối cùng sẽ là hắn có thể trở thành Thánh chủ.” âm Vân Thánh chủ tương đối hiểu rõ Ẩn Linh môn nói.

“Ta còn tưởng rằng sẽ là Đại đồ đệ của Từ đạo hữu, đáng tiếc, người nọ muốn trở thành Thánh chủ, cho thêm chút thời gian nhất định sẽ trở thành đảm đương chuyển vận của vùng Hỗn Độn chúng ta.” Thiên Âm Thánh chủ có phần tiếc nuối.

“Đại sư huynh của Ẩn Linh môn tên là Hùng Lực, chiến lực sở hữu cũng không yếu hơn Đại đệ tử của Từ đạo hữu.”

“Hơn nữa Hùng Lực từ lúc tu đạo cho tới bây giờ, vẫn luôn chuyên tâm mạch Luyện Thể, pháp tắc chí cao tu luyện, đều có liên quan đến luyện thể.”

“Người này trở thành Thánh chủ, dựa theo thực lực của những Thánh chủ vùng Hỗn Độn vô danh mà nói, cùng xuất thủ đều không thể rung chuyển vị này chút nào.”

“Trong chiến đấu sau này, ít nhất hàng trước là có rồi.” Một vị Thánh chủ trong đó cười ha ha nói.

Biển pháp tắc chí cao chảy ngược, ước chừng kéo dài mười năm.

Theo cả vùng Hỗn Độn chấn động, vùng Hỗn Độn Đạo lại nhiều thêm một cường giả cấp Thánh chủ.

Lúc này chân thân Hùng Lực đã có thể so với kích cỡ tinh thần.

Chuyện đầu tiên khi trở thành cường giả cấp Thánh chủ, Hùng Lực chuyển hướng về phía Từ Phàm ba quỳ chín lạy.

“Đại trưởng lão, ta nguyện suốt đời bảo vệ tông môn, bảo vệ trước người Đại trưởng lão.” Hùng Lực giọng điệu kiên định, một loại xiềng xích lời thề từ pháp tắc chí cao ngưng tụ chui vào trong cơ thể Hùng Lực.

Lúc này, Từ Cương đứng phía sau Từ Phàm trong lòng chợt đau xót, cảm giác tất cả lời kịch của mình đều bị Hùng Lực cướp mất.

“Đứng lên đi, giữ vững bản tâm là được.” Từ Phàm cười ha ha nói, trong lòng rất vui mừng.

Hôm nay tông môn bọn họ rốt cuộc xuất hiện một cường giả cấp Thánh chủ.

Ẩn Linh môn coi như chính thức trở thành một thế lực đứng đầu của vùng Hỗn Độn Đạo.

Hùng Lực đứng dậy, tức khắc vô số lời chúc mừng vang lên.

Các thế lực Nhân tộc trong vùng Hỗn Độn Đạo, tất cả đều đưa tới hạ lễ.

Hai thế giới tạm thời cỡ siêu lớn thành hình, chiêu đãi người tới đây chúc mừng.

Trong đại thế giới tạm thời, vô số dòng sông mỹ thực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân phiêu động, món ăn tiên phẩm làm cho người ta cực kỳ thèm ăn nhanh chóng rơi xuống trên bàn ăn của các yến hội phía dưới.

Không quá lâu sau, người tới chúc mừng chật kín cả đại thế giới tạm thời.

Bồ Đào lại xây thêm hai đại thế giới tạm thời, dùng để chiêu đãi người tới chúc mừng.

Tất cả đệ tử Ẩn Linh môn đều bị phái ra ngoài, chiêu đãi những người tới đây chúc mừng.

Khánh Công yên ước chừng tiến hành năm năm mới xong.

Sau đó, cả Ẩn Linh môn và mạch Nhân tộc các đại thế giới bắt đầu cuồng hoan.

Chúc mừng mừng mạch bọn họ nhiều ra một cường giả cấp Thánh chủ.

Vùng Hỗn Độn Đạo mặc dù cơ bản hòa bình, nhưng những thứ này cũng chỉ là nhằm vào thế lực chỗ Thánh chủ mà nói.

Những thế lực không có Thánh chủ toạ trấn, ngoài sáng ngầm vì thời gian sinh tồn đều đang xảy ra chiến đấu.

Mà những thế lực có Thánh chủ toạ trấn lại hưởng thụ tài nguyên tốt nhất, cách biệt với thế ngoại.

Mạch Nhân tộc của Tam Tiên giới, có tồn tại của Hùng Lực, thì có thể vượt xa thế lực bình thường.

Sau khi Từ Phàm chúc mừng Hùng Lực xong, lại ngồi tiên chu tiếp tục đi tới Thất Thải thiên hà lúc trước.

Ngày này, Từ Phàm đang câu cá với huynh đệ tốt chợt cảm nhận được một cơn buồn ngủ, cho nên dặn dò huynh đệ tốt một phen rồi đi vào trong phòng ngủ.

Mà trùng hợp vào lúc này, bóng dáng Hùng Lực xuất hiện bên ngoài tiên chu.

“Vương trưởng lão, Đại trưởng lão có đó không? Có tiện gặp ta không?” Hùng Lực cung kính hỏi.

“Đại trưởng lão mới vừa ngủ, phỏng chừng một năm sau sẽ tỉnh lại, đến lúc đó ngươi nữa lại bái phỏng đi.” Vương Vũ Luân nói.

Hùng Lực gật đầu, sau đó đứng bên ngoài tiên chu chờ đợi.

“Ngươi không đi thì đi vào, để một Thánh chủ như ngươi canh giữ bên ngoài tiên chu thì thành cái gì.”

Chương 1548: Tâm kết mấy trăm vạn năm

Vùng Hỗn Độn Đạo, tất cả đại thế lực nhận được một tin tức.

Đó chính là Thánh chủ Nhân tộc vừa tấn cấp Hùng Lực, vì không quấy rầy giấc ngủ của Từ Phàm, tự mình ở bên ngoài tiên chu thủ hộ.

“Ta cũng từng nói, Từ đạo hữu tuyệt đối là cường giả nhị cảnh, nếu không, cho dù là đồ đệ bản thân đích thân dạy dỗ, sau khi trở thành Thánh chủ, còn có thể như vậy sao.”

“Cho nên nói thân phận của Từ đạo hữu nhất định không đơn giản, ban đầu chúng ta đều cho rằng đã biết kinh lịch của Từ đạo hữu, bây giờ xem ra vẫn còn kém khá xa.”

Trong thảo luận của các Thánh chủ Nhân tộc, Từ Phàm thong thả tỉnh lại.

Vừa đẩy cửa ra, phát hiện Hùng Lực giữ ngoài cửa.

“Làm sao đấy?” Từ Phàm nhìn Hùng Lực hỏi.

“Xin Đại trưởng lão chỉ điểm con đường sau này cho Hùng Lực.” Hùng Lực cung kính hành lễ nói.

“Con đường sau này có gì cần chỉ điểm, lĩnh ngộ pháp tắc chí cao nhiều hơn, hóa thành chiến lực của bản thân là được.”

“Tương lai ngươi sẽ có một khoảng thời gian tương đối dài dừng lại trong cảnh giới này.” Từ Phàm thuận miệng nói.

“Đừng nóng nảy, trước tiên hoàn toàn lĩnh ngộ pháp tắc chí cao bản thân tu luyện rồi lại nói, trăm vạn năm sau, ta còn sẽ ở trong tông môn giảng đạo.” Từ Phàm nói.

“Ta hiểu rồi, Đại trưởng lão.”

“Gần đây có Thánh chủ Nhân tộc muốn mời ta đến trong vùng Hỗn Độn kia chiến đấu.” Hùng Lực báo cáo.

“Muốn đến thì đến, mạch Nhân tộc chúng ta chỉ cần có ngươi ở đây, thì sẽ bình yên vô sự, không liên quan gì đến chuyện ngươi ở đâu.”

“Tuân lệnh.” Hùng Lực nói.

Tiên chu ở trong Thất Thải trường hà phiêu đãng mấy ngàn năm.

Ngày này, Từ Phàm mang Trương Vi Vân trở lại trong Ẩn Linh môn Tam Thiên giới.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa thong thả nhìn lên bầu trời.

Bây giờ Từ Phàm có một loại cảm giác hoàn toàn thả lỏng.

“Đây chính là chỗ tốt khi bồi dưỡng ra trụ cột.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Từ Phàm vung tay lên, một tấm tinh đồ vùng Hỗn Độn xuất hiện trước mặt.

“Có nên ra ngoài đi dạo một vòng không nhỉ, dù sao bây giờ Nhân tộc vô ưu rồi.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Tư liệu các vùng Hỗn Độn xung quanh vùng Hỗn Độn Đạo xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Sau khi xem tư liệu của mấy vùng Hỗn Độn này, Từ Phàm cảm giác có chút không thú vị.

“Bỏ đi, vẫn là ở yên trong tông môn vậy.” Từ Phàm cá mặn nói.

Nhưng vào lúc này, Hùng Lực vẫn luôn ở bên ngoài chinh chiến đột nhiên trở về Tam Thiên giới, dáng vẻ như bị thương rất nặng.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn Hùng Lực, khẽ cau mày.

“Này là thế nào, lấy thực lực của ngươi không nên bị thương nặng như vậy.”

“Bị chín Thánh chủ vùng Hỗn Độn đối diện dùng kế vây lại ở một không gian, đại chiến mấy ngàn năm mới ra ngoài.” Hùng Lực có phần suy yếu nói.

Từ Phàm mở ra tay, một luồng lục quang như thác nước rơi xuống chỗ Hùng Lực.

Thác nước lục quang ước chừng kéo dài một phút mới kết thúc.

Dáng vẻ suy yếu của Hùng Lực mới có chuyển biến tốt đẹp.

“Nếu bị đánh, nghĩ cách đánh trả lại, bị trọng thương thì tới tìm ta, ta giúp ngươi khôi phục.” Từ Phàm thảnh thơi nói.

Bây giờ pháp tắc chí cao Từ Phàm nắm giữ càng ngày càng nhiều, chỉ riêng pháp tắc chí cao loại khôi phục, hắn đã có thể sử dụng hơn trăm loại.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Hùng Lực sau khi khôi phục bèn rời đi.

Nhưng hai vạn năm sau lại là một thân trọng thương trở về, vẫn là tiểu viện quen thuộc, vẫn là vị trí giống nhau.

Sau đó, linh quang tam sắc tựa như thác nước, rơi xuống trên người Hùng Lực.

Nhìn thấy ánh sáng này, Hùng Lực sửng sốt.

“Đại trưởng lão, vì sao không phải màu lục?”

“Chỉ một màu sắc không thú vị gì hết.” Từ Phàm cười, vẫy tay tiếp tục bảo Hùng Lực đi chiến đấu.

Trong khoảng thời gian này, theo khai phá của vùng Hỗn Độn vô danh, mạch Nhân tộc này của Từ Phàm xuất hiện rất nhiều cường giả.

Hơn nữa có phần thưởng hoạt động cỡ lớn công phạt vùng Hỗn Độn khác, ở nơi này ngắn ngủi trong hai vạn năm, cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân xuất hiện mấy trăm người, cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân cảnh xuất hiện sáu người.

Trong đó một cường giả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân làm Từ Phàm rất ngoài ý muốn, là một cố nhân xa xôi.

Ngày này trong một hoa viên tại Ẩn Linh môn, Từ Phàm gặp cố nhân này.

“Diệp sư huynh, đã lâu không gặp.”

Giọng nói này tựa như vượt qua ngàn vạn năm.

“Từ Thánh chủ, biệt lai vô dạng.” Diệp Tiêu Dao cười khổ nói.

“Trước kia không có mặt mũi gặp ngươi, bây giờ tu thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, mới dám xuất hiện trước mặt Từ Thánh chủ.”

“Giữa sư huynh đệ chúng ta đừng khách khí như vậy.”

Trong lương đình, Từ Phàm tự mình vì Diệp Tiêu Dao châm trà.

Diệp Tiêu Dao có phần thụ sủng nhược kinh.

“Những gì Diệp sư huynh đã trải qua ta đều biết, ta chỉ hơi tò mò, ngươi là bắt đầu bố cục từ khi nào?” Từ Phàm hỏi, thực ra hắn vẫn rất nguyện ý trò chuyện với vị sư huynh đã từng này.

Dẫu sao trước đây lúc mới gặp mặt, vị sư huynh này vẫn đối với hắn rất tốt, chỉ là sau đó bị Thiên Kiếm Tiên Đế mang lệch.

Diệp Tiêu Dao biết Từ Phàm đang hỏi gì.

“Ban đầu khi Tượng Châu nơi Khuyết Thiên môn chúng ta ở bị hủy, ta đã bắt đầu âm thầm bố cục rồi.”

“Lúc trước, dưới dẫn dắt của Thiên Kiếm Tiên Đế, hãm hại Từ Thánh chủ, xin Từ Thánh chủ lượng thứ.” Diệp Tiêu Dao cúi đầu nói, nhiều vạn năm như vậy, hắn cuối cùng cũng nói ra lời muốn nói.

“Giữa sư huynh đệ chúng ta không cần như thế, chuyện này đều ít nhiều vạn năm rồi, chuyện trước đây đã sớm theo gió thổi đi, lại nói lúc đó ta cũng đã dùng chút thủ đoạn.” Từ Phàm cười nói.

“Diệp sư huynh còn làm ta rất bội phục, ngươi ở trong lòng ngủ đông nhiều năm như vậy, thật đúng là để ngươi nuốt Thiên Kiếm Tiên Đế.”

“Đó cũng là vì tính mạng của bản thân mà suy nghĩ, chưa nói tới thủ đoạn cao minh bao nhiêu.”

“Lần này tới chủ yếu là hóa giải ân oán trước kia với Từ Thánh chủ.” Diệp Tiêu Dao nói, từng có một khoảng thời gian hắn có thể cảm giác được, Từ Thánh chủ trước đây từng thoát được hắn một thời gian ngắn.

“Chưa nói tới ân oán, bây giờ hồi tưởng lại cũng có chút thú vị.”

“Nghe nói Diệp sư huynh ở vùng Hỗn Độn này biểu hiện rất anh dũng, sau này nếu có gì cần, có thể tới Tam Thiên giới tìm ta.” Từ Phàm chân thành nói.

“Không dám làm phiền Từ Thánh chủ, có thể giải tâm kết nhiều năm như vậy của ta, ta đã rất cảm kích.” Diệp Tiêu Dao tương đối có cảm xúc nói.

Hai người lại tán gẫu chuyện lúc trước, Diệp Tiêu Dao bèn cáo từ rời đi.

Từ Phàm nhìn phương hướng Diệp Tiêu Dao rời đi, hơi thở dài.

“Bất kể thế nào, kết quả ít nhất là tốt.”

Đúng lúc này, Từ Cương, Vương Hướng Trì, bị thương mà về.

Nhìn dáng vẻ thê thảm này của hai người, Từ Phàm vung tay dùng pháp tắc chí cao làm bọn họ khôi phục đến trạng thái toàn thịnh.

“Làm sao đấy, đi khiêu chiến Thánh chủ à?” Từ Phàm hờ hững hỏi.

“Vô tình gặp phải Thánh chủ vùng Hỗn Độn đối diện, cửu tử nhất sinh mới trốn thoát.”

Vương Hướng Trì có loại cảm giác sống sót sau kiếp nạn.

“Mạng còn rất lớn, người nào truy đuổi các ngươi thì ghi lại trên quyển sổ nhỏ, nói cho Hùng Lực, dám động vào người Ẩn Linh môn, trực tiếp giết chết hắn.” Từ Phàm hào phong nói.

Tông môn bây giờ có cường giả cấp Thánh chủ, sao có thể để Thánh chủ khác tuỳ ý có thể lăng nhục.

“Đã nói cho Hùng Lực, bây giờ hắn đang ở vùng Hỗn Độn đó, khắp thế giới tìm Thánh chủ kia.”

Lúc này, phân thân số bốn xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Tụ tập đủ nhân viên đội ngũ săn giết Thánh chủ lần trước, đến vùng Hỗn Độn đó, chuyện định vị giao cho số bốn.”

Chương 1549: Dưới tình huống thế nào

Từ Cương sau khi nghe được lời của Từ Phàm, vẻ mặt dần trở nên hưng phấn.

“Sư phụ, ta đề nghị mang theo tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của tông môn chúng ta, cùng nhau rèn luyện.” Từ Cương đề nghị.

“Nếu như vậy, vậy cùng đi đi, thuận tiện mở mang kiến thức.” Từ Phàm không sao cả nói.

“Sư phụ, vậy nếu có đệ tử bị thương thì làm phiền ngươi.”

“Những chuyện này là chuyện nhỏ, cho các ngươi một khảo nghiệm, trong mười vạn năm chém giết vị kia Thánh chủ lộ phí khứ hồi miễn toàn bộ, trong mười lăm vạn năm chém giết lộ phí giảm một nửa, hai mươi vạn năm giảm hai mươi phần trăm.”

“Nếu như hai mươi vạn năm sau vẫn không thể chém giết, lộ phí khứ hồi, còn có chi phí ta trị liệu, các ngươi cùng nhau phụ trách.” Từ Phàm lung lay ghế dựa, ung dung nói.

“Tuân lệnh, sư phụ.”

Nơi nào đó trong vùng Hỗn Độn, dưới ánh mắt mong chờ của Hùng Lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân của Ẩn Linh môn môn ngoài Trương Vi Vân và Vương Vũ Luân ra tề tụ.

Hùng Lực nhìn đông đảo Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, một tình cảm hào hùng từ trong lòng dâng lên.

“Đi, chúng ta đi săn giết Thánh chủ!”

Phân thân số bốn lặng lẽ vung tay lên, một cánh cửa truyền tống không gian xuất hiện.

Sau khi mọi người tiến vào, lập tức cảm nhận được khí tức của Thánh chủ dị tộc ở cách đó không xa.

Chỉ trong nháy mắt hai bên không nói lời thừa, trực tiếp đánh lên.

Trong Ẩn Linh môn môn, Từ Phàm vừa tham ngộ pháp tắc chí cao, vừa nhìn Hùng Lực mang theo một đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân vây công Thánh chủ dị tộc trong màn sáng.

Lần này có Thánh chủ Hùng Lực gia nhập đánh đến sinh động, có qua có lại, cảnh tượng thoạt nhìn cực kỳ tráng lệ.

Nhưng không quá lâu sau, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Ẩn Linh môn liền bắt đầu tổn thất.

Trong đó còn có hai người vào trong Luân Hồi trì.

Tam Trùng và Hạng Vân từ trong Luân Hồi trì đi ra, vẻ mặt xấu hổ tới trong tiểu viện Từ Phàm.

Từ Phàm nhìn cũng không nhìn bọn họ, nhẹ nhàng vung tay lên, một luồng ánh sáng màu hồng từ trên bầu trời như thác nước đổ xuống hai người.

Chỉ trong nháy mắt, suy yếu của hai người sau khi phục sinh đã tiêu tán không thấy nữa.

Sau đó thông qua Truyền Tống trận lại tiến vào vùng Hỗn Độn kia gia nhập vào trong chiến trường.

Chiến đấu liên tục kéo dài, Thánh chủ dị tộc giao chiến với Hùng Lực, chính là Thánh chủ đại tộc xếp ở năm hạng đầu trong vùng Hỗn Độn này.

Trở thành Thánh chủ cảnh đã không biết bao nhiêu kỷ nguyên, kinh nghiệm chiến đấu cực kỳ phong phú.

Đối phó với Hùng Lực và đám Hỗn Độn Đại Thánh Nhân này cực kỳ nhẹ nhàng.

Ngàn năm trong chiến đấu thoáng chốc lướt qua.

Trong khoảng thời gian này, Từ Phàm liên tục dùng pháp tắc chí cao tính khôi phục bất đồng vì mọi người chữa thương hoặc là loại bỏ di chứng suy yếu sau khi phục sinh.

Trong chiến đấu, Lý Tinh Từ không cẩn thận lại bị một quyền đánh vào trong Luân Hồi trì.

Sau khi phục sinh trực tiếp đi tới tiểu viện của Từ Phàm.

Một luồng ánh sáng màu xanh rơi xuống dưới, Lý Tinh Từ khôi phục đến trạng thái toàn thịnh, lúc đang định truyền tống tiếp tục tham chiến, bị Từ Phàm gọi lại.

“Ngươi lại đợi một lát, phỏng chừng còn sẽ có hai người qua đây, sau khi khôi phục cùng nhau đi.”

“Chi phí truyền tống các ngươi tích lũy trong khoảng thời gian này rất nhiều, có thể tiết kiệm thì tiết kiệm một chút.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Quả nhiên, không bao lâu sau, lại có hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong Luân Hồi trì đi ra.

Từ Phàm giơ tay lên nhẹ nhẹ một chút, hai luồng ánh sáng đồng thời từ trên bầu trời rơi xuống hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, một luồng màu hồng đào, một luồng khác là màu đỏ tươi.

Hai người sau khi khôi phục cùng Lý Tinh Từ tiến vào trong cánh cửa truyền tống.

“Nhìn biểu hiện này, trong hai mươi vạn năm chém chết Hỗn Độn Thánh chủ này là quá sức.” Từ Phàm sờ cằm nói.

“Không sao hết, quá hai mươi vạn năm thì ngoan ngoãn trả lại cho ta.”

Khởi động Truyền Tống trận vượt vùng Hỗn Độn, mỗi lần đều phải tiêu hao thủy tinh pháp tắc chí cao, tuy là gần không tiêu hao bao nhiêu, nhưng không chịu nổi nhiều mấy lần.

Cứ như vậy, Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Ẩn Linh môn Hùng Lực mang theo đứt quãng đại chiến với Thánh chủ dị tộc.

Trong đó, ngoài Hùng Lực ra còn đoàn diệt cả mấy lần.

Từ Phàm thì là một người thưởng một luồng ánh sáng tắc chí cao khôi phục màu sắc bất đồng pháp.

Trong chớp mắt mười vạn năm đã qua, Từ Phàm nhìn mọi người Ẩn Linh môn càng đánh càng có phần tuyệt vọng trong màn sáng, nở nụ cười.

“Bồ Đào, gửi hoá đơn chi phí truyền tống và khôi phục của mọi người những năm này cho bọn họ, đánh nhau cũng không thể tử khí trầm trầm như vậy được.” Từ Phàm khẽ mỉm cười.

“Tuân lệnh, chủ nhân.”

Mọi người ở vùng Hỗn Độn chiến đấu bèn nhận được hoá đơn Bồ Đào gửi tới.

Chỉ trong nháy mắt, tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân tản ra một luồng khí thế kinh người.

“Hoá đơn Bồ Đào gửi, mọi người đều xem rồi nhỉ, nếu như không giải quyết xong Ác Nguyên Thánh chủ này trong mười lăm vạn năm, hoá đơn này, mấy trăm kỷ nguyên chúng ta cũng không trả nổi.”

“Đều phấn chấn lên cho ta, chiến đấu!” Từ Cương khích lệ nói.

Trong nhất thời, tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Ẩn Linh môn đều giống như tiêm máu gà, bộc phát mười hai phần mười chiến lực.

Thánh chủ dị tộc đang chủ yếu đối kháng với Hùng Lực lập tức nở nụ cười.

“Đám sâu kiến bên cạnh ngươi kích động như vậy làm gì, thật sự cho rằng có thể chém giết được ta à.”

Chiến đấu của Ác Nguyên Thánh chủ vẫn nhẹ nhàng như thế, tựa như một ván trò chơi.

“Làm tổn thương sư thúc ta, bất kể thế nào ngươi đều phải chết!” Hùng Lực mắt mang sát ý nói.

“Muốn giết ta thì lấy ra chút bản lĩnh, chỉ bằng chiến lực của tên vừa vào Thánh chủ như ngươi và này một đám sâu kiến này, cũng không sợ chết cười ta.”

Ác Nguyên Thánh chủ nhẹ nhàng vươn ra một ngón tay, trực tiếp điểm vào Vương Hướng Trì chuẩn bị chém ra một kiếm mạnh nhất thành trạng thái trọng thương sắp chết.

“Không thể như vậy, căn bản không thắng được.” Vương Hướng Trì nhìn thế cuộc trước mắt, đột nhiên nghĩ đến gì đó.

“Bồ Đào, kêu cha ta đến, đi chơi với đám di nương của ta cũng đủ rồi, là lúc hoạt động gân cốt một chút.”

“Nhận được, đang liên lạc.”

Lúc này Vương Vũ Luân ngồi trên tiên chu, xuối theo Thất Thải thiên hà mà xuống chợt nhận được tin tức nhi tử gửi tới.

“Thánh chủ khó giết như vậy à, xem ra đội ngũ săn giết Thánh chủ không thể không có ta.” Vương Vũ Luân thu cần đứng dậy.

Một trăm linh tám món Hồng Mông chí bảo tạo thành một bộ khôi giáp bảo vệ lấy Vương Vũ Luân.

“Bồ Đào, mở ra cánh cửa truyền tống, nói cho đám Từ Cương, Hùng Lực, chúa cứu thế của các ngươi tới rồi.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt Vương Vũ Luân, một bước bước vào, xuất hiện bên ngoài chiến trường.

Sau đó vẻ mặt hưng phấn gia nhập vào trong chiến trường.

Trăm năm sau, Từ Phàm nhìn Vương Vũ Luân vừa phục sinh, lập tức không nhịn được bật cười.

“Từ đại ca, Thánh chủ này sao không giống với người trước đây, chiến lực mạnh như thế!”

Vương Vũ Luân còn nhớ hắn vừa ra trận, biểu cảm của Ác Nguyên Thánh chủ chấn động.

Trong chiến đấu sau đó bèn nhìn chăm chăm, trọng điểm chiếu cố hắn.

“Trong vùng Hỗn Độn vô danh, Thánh chủ kia là người yếu nhất ta tìm.”

“Mà Thánh chủ các ngươi muốn chém giết, chiến lực xếp ở năm hạng đầu trong vùng Hỗn Độn này.”

“Đi đi, tiếp tục chiến đấu.”

Một luồng ánh sáng màu xanh da trời rơi vào trên đầu Vương Vũ Luân.

Sau khi khôi phục toàn thịnh, Vương Vũ Luân không gấp đi chiến đấu, mà là nhìn Từ Phàm hỏi: “Từ đại ca, dưới tình huống thế nào có thể để ta thắng được Ác Nguyên Thánh chủ?”

“Chuyện này đơn giản, ba trăm sáu mươi món Hồng Mông chí bảo đứng đầu cộng thêm một thi thể Thánh chủ đạo Luyện Thể không thương tổn gì.” Từ Phàm khẽ mỉm cười.

“Từ đại ca, giao cho ta, ta sẽ nghĩ cách kiếm cho ngươi ba trăm sáu mươi món thần vật chí cao đỉnh cấp.”

Vương Vũ Luân nói xong liền bước vào trong cánh cửa truyền tống.

Chương 1550: Lựa chọn

Sau khi Vương Vũ Luân rời đi, Từ Phàm sờ cằm, rơi vào trong suy tư.

“Ba trăm sáu mươi món Hồng Mông chí bảo đứng đầu, một thi thể cấp Thánh chủ chủ tu Luyện Thể, có thể trấn áp Ác Nguyên Thánh chủ không đây.”

Sau khi thôi diễn rồi một phen, Từ Phàm cảm thấy tùy tiện tròng mấy thứ này này lên người một kẻ ngốc cũng có thể trấn áp Thánh chủ.

“Luyện chế Hồng Mông chí bảo đứng đầu dễ nói, nhưng ba trăm sáu mươi món thần vật chí cao đứng đầu không dễ có.” Nói tới đây, Từ Phàm chợt mong đợi.

Mong đợi huynh đệ tốt của hắn có thể câu lên ba trăm sáu mươi món thần vật chí cao đứng đầu, thuận tiện lại thêm thi thể Thánh chủ.

Đến lúc đó liên hợp lại, xem xem có thể trấn áp Thánh chủ hay không.

Lúc này chiến đấu trong màn sáng đã kéo dài mười vạn năm.

Ác Nguyên Thánh chủ đang trong chiến đấu rõ ràng có phần không nhịn được, vừa bắt đầu vẫn rất hăng hái, nhưng theo thời gian chiến đấu càng ngày càng dài, hơn nữa đám người chiến đấu với hắn càng ngày càng ngoan cường.

Chủ yếu nhất chính là một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân mặc một trăm linh tám Hồng Mông chí bảo xuất hiện lúc sau, thế mà có thể suy giảm bản nguyên của hắn.

Mặc dù khả năng bị mài chết rất nhỏ, nhưng Ác Nguyên Thánh chủ vẫn quyết định tạm lánh ánh sáng kia, đợi đến khi có tâm trạng lại chơi với bọn họ.

Vùng Hỗn Độn nọ, Ác Nguyên Thánh chủ đang chuẩn bị tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa thì bất thình lình phát hiện.

Khu vực hắn muốn thoát đi này lại bị mấy trăm loại pháp tắc chí cao liên hợp phong ấn, cho dù dùng ra toàn lực, cũng không cách nào đột phá.

Lúc này, Ác Nguyên Thánh chủ nhìn về phía đám người Hùng Lực, ánh mắt bắt đầu trở nên không giống như trước.

Mặc dù chiến đấu vẫn nhẹ nhàng như thế, nhưng xuất thủ rõ ràng thận trọng hơn rất nhiều, hơn nữa còn tìm cơ hội trong chiến đấu khôi phục.

Nhìn thấy một màn như vậy Từ Phàm cười nói: “Chiến đấu bây giờ mới bắt đầu.”

Lúc này, Trương Vi Vân cầm một hộp đựng thức ăn đi tới trong tiểu viện.

Ở trên bàn bày ra mấy món ăn, lại rót hai ly rượu, cùng Từ Phàm xem trận chiến đấu này.

“Trận chiến này đánh sắp mười vạn năm rồi nhỉ, làm sao Thánh chủ dị tộc đối diện thoạt nhìn giống như không bị thương gì hết vậy?” Trương Vi Vân hỏi.

“Hắn đúng là không bị thương, chút thương thế lúc Vương Vũ Luân chiến lực toàn bộ khai hỏa cho hắn, một lát nữa là có thể khôi phục.”

Đúng lúc này, lại có ba Hỗn Độn Đại Thánh Nhân từ trong Luân Hồi trì đi ra, đi tới tiểu viện của Từ Phàm.

Một luồng pháp tắc chí cao với ba loại màu sắc bất đồng rơi xuống trên thân ba người, sau đó tiến vào trong chiến trường.

“Ta cảm thấy đám người Từ Cương, Hùng Lực đánh không thắng, vì sao phu quân còn để bọn họ lên?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Rèn luyện, thuận tiện kiếm cho bọn họ chút chuyện làm, để bọn họ nhận rõ chênh lệch.” Từ Phàm cười nói.

“Trong khoảng thời gian này, trong tông môn có rất nhiều người tấn cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.”

“Nhưng sau khi bọn họ tấn cấp, hoàn toàn ở trạng thái thả lỏng, cảm thấy sau này không cần tu luyện nữa.”

“Thế nên phải kiếm cho bọn họ chút chuyện làm, vừa trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đã muốn nằm thẳng là không được.” Từ Phàm uống chút rượu ăn chút thức ăn nói.

Ánh mắt Trương Vi Vân không lưu dấu vết liếc nhìn phu quân mình sùng bái nhất.

Cảm giác phu quân nhà mình giống như bung dù, để những đệ tử khác muốn bung dù cố gắng ở trong mưa chạy trốn.

“Chủ yếu là rèn luyện năng lực đối kháng với Thánh chủ của bọn họ, lúc ta muốn đi vùng Hỗn Độn khác du ngoạn, có Thánh chủ xâm lấn Nhân tộc chúng ta thì làm sao đây.”

Từ Phàm gắp một miếng thịt hầm bỏ vào trong miệng, từ từ thưởng thức, sau đó lại uống một ly rượu nhỏ, cảm giác cuộc sống thích ý tự tại.

Trương Vi Vân rót đầy rượu cho Từ Phàm, cười nói: “Ngươi vừa lên đã để bọn họ khiêu chiến Thánh chủ, cảm giác khó khăn quá lớn.”

“Không lớn, mặc sức chết mặc sức phục sinh, để bọn họ mài chết Ác Nguyên Thánh chủ cũng là một loại lịch luyện.”

“Chỉ là tiêu hao hơi lớn, nhưng mà không sao, sau này bọn họ đều phải trả về gấp mấy lần.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Chiến đấu tiếp tục, mãi cho đến hai mươi vạn năm sau, đám người Từ Cương và Hùng Lực đều giết đỏ cả mắt.

Hai mươi vạn năm đã qua, vậy báo hiệu thủy tinh pháp tắc chí cao trên hoá đơn bọn họ phải hoàn trả đủ số.

Đều đã đánh lâu như vậy rồi, nếu như không chém giết Ác Nguyên Thánh chủ trước mắt, bọn họ đều sẽ lỗ tới mức ngay cả quần cộc cũng không thừa.

Thế nên lúc này, trong lòng mọi người chỉ có một niềm tin, đó chính là chém giết Ác Nguyên Thánh chủ trước mắt.

Lúc này Ác Nguyên Thánh chủ nhìn đã hiểu, có người muốn mượn hắn tôi luyện đám người trước mắt này.

Trong hai mươi vạn năm này, ngoài Thánh chủ đối diện ra, những con sâu kiến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân kia, mỗi người ít nhất bị giết mấy ngàn lần.

Nhưng mỗi lần, không dùng bao lâu là có thể phục sinh toàn trạng thái, tiếp tục tham gia chiến đấu.

Trong hai mươi vạn năm này, hắn từ mới bắt đầu dễ dàng ứng đối, đến lúc sau chậm rãi bắt đầu ở trạng thái không phân thắng bại.

Cho tới bây giờ, hắn bắt đầu dần rơi xuống thế yếu.

Những bản nguyên bị kích thương, cũng bắt đầu chậm rãi sâu thêm, không kịp khôi phục.

Lúc này, Ác Nguyên Thánh chủ sinh ra một loại cảm xúc tuyệt vọng.

Sau khi loại ưu tư sinh ra, Ác Nguyên Thánh chủ nhìn khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa ở ranh giới phong toả, trong ánh mắt xuất hiện vẻ kiên quyết.

Lúc này, ở bên ngoài chiến trường của đám người Từ Cương, Hùng Lực, có Thánh chủ Nhân tộc chờ đợi.

Khi bọn họ vừa bắt đầu chiến đấu, Từ Phàm đã báo cho các Thánh chủ Nhân tộc, để bọn họ kiềm chế những Thánh chủ khác của vùng Hỗn Độn này, sáng tạo chiến đấu không gian cho đám người Hùng Lực.

Sau đó các Thánh chủ của vùng Hỗn Độn Đạo, nghe nói chuyện này, tất cả đều qua đây quan sát, mặc dù phần lớn đều là phân thân.

Lúc này bọn họ cảm giác được, sự sụp đổ của Ác Nguyên Thánh chủ đối diện, cho nên báo cho nhau, toàn bộ đồng loạt vào chỗ.

“Vừa rồi Từ đạo hữu nói, chết vùng Hỗn Độn này xem như là của hắn, chết trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa là của bọn ta.” âm Vân Thánh chủ nhìn Ác Nguyên Thánh chủ trong chiến trường, khóe miệng chảy xuống nước miếng.

Pháp tắc chí cao hắn tu luyện, rấ cần thi thể cấp Thánh chủ.

Trước kia tuy là kiếm được mấy thi thể trong vùng Hỗn Độn vô danh, nhưng thực lực đều mạnh hữu hạn.

Nào giống Ác Nguyên Thánh chủ trước mắt, thực lực xếp ở năm hạng đầu trong vùng Hỗn Độn này, thi thể là nguyên liệu thượng hạng.

“Đâu dễ như vậy, Ác Nguyên Thánh chủ đối diện cũng biết tồn tại của chúng ta bên ngoài chiến trường, chắc chắn sẽ không dễ dàng bộc phát bản nguyên của mình, đột phá phong tỏa, ở yên đây xem kịch là được.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

Lúc này Ác Nguyên Thánh chủ ở trong chiến trường gặp phải lựa chọn lưỡng nan, nếu như tiếp tục chiến đấu, vài chục vạn năm sau hắn nhất định sẽ bị mài chết.

Nếu như hắn bộc phát bản nguyên đột phá phong tỏa tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, đám Thánh chủ Nhân tộc đang quan chiến bên ngoài nhất định sẽ bám theo sau hắn, cũng là cục diện tất chết.

Kết quả là, hắn nhìn về phía Hùng Lực mở miệng hỏi: “Nếu như bây giờ ta nhận lỗi thần phục, các ngươi có thể tha thứ cho ta không?”

“Mới bắt đầu còn được, bây giờ thì bỏ đi.” Hùng Lực mắt mang sát ý nói.

Bọn họ bỏ vào tinh lực lớn như thế, hoá đơn lớn như thế, không chém giết Ác Nguyên Thánh chủ, đám người chiến đấu cũng bao gồm cả hắn, tất cả đều phải phá sản.

“Vậy tiếp tục chiến đấu, xem ai sụp đổ trước.” Ác Nguyên Thánh chủ ánh mắt quyết tâm.

“Hai lựa chọn, tiếp nhận thần phục của ta, nếu không ta sẽ đột phá tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, hời cho những Thánh chủ Nhân tộc đang quan chiến bên ngoài.” Ác Nguyên Thánh chủ uy hiếp nói.

Chương 1551: Chú ngữ

“Ta tự bạo bản nguyên, tuyệt đối có năng lực xuyên qua màn chắn này, bây giờ nói ra lựa chọn của ngươi.” Ác Nguyên Thánh chủ nhìn Hùng Lực.

Hùng Lực ôm quyết tâm tất sát, lần này ngừng lại, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ.

Nếu thực sự hời cho đám Thánh chủ Nhân tộc bên ngoài, đội bọn họ thật sự lỗ đến ngay cả quần cộc cũng không thừa.

“Bồ Đào, giúp ta hỏi ý kiến Đại trưởng lão thế nào?” Hùng Lực nói.

“Đại trưởng lão nói chuyện này hắn mặc kệ, chỉ cần có thể trả hết thủy tinh pháp tắc chí cao trên hoá đơn là được.”

Hùng Lực nhìn Ác Nguyên Thánh chủ trước mắt, mở miệng hỏi: “Ngoài một thân chiến lực này của ngươi ra, nói ra một lý do để ta có thể giữ ngươi lại.”

“Ta là Hồng Mông Luyện Khí sư, chỉ cần tiếp nhận thần phục của ta, cho ta nguyên liệu, ta có thể giúp các ngươi luyện chế Hồng Mông chí bảo.” Ác Nguyên Thánh chủ vội vàng nói.

Nói chết hay không bằng sống nhờ, hắn đã nhìn ra, chính mình chiến đấu nhiều năm như vậy, cùng với Thánh chủ vùng Hỗn Độn vừa rồi không nhúng tay, điều này nói rất rõ một vấn đề.

“Thần phục cũng được, ta muốn khống chế nhân quả bản nguyên của ngươi.” Từ Cương nhìn Ác Nguyên Thánh chủ nói.

Lúc Ác Nguyên Thánh chủ nói ra hắn là Hồng Mông Luyện Khí sư, tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân Ẩn Linh môn đang chiến đấu ánh mắt đều sáng lên.

Nếu thực sự có thể tìm được thủ đoạn áp chế Ác Nguyên Thánh chủ, những hoá đơn Bồ Đào gửi cho bọn họ từ đó không còn là vấn đề nữa.

“Được, nhưng ta có một điều kiện, chia ra một khu vực, để tộc Ác Nguyên ta tiếp tục sinh sống trong vùng Hỗn Độn này.” Ác Nguyên Thánh chủ cắn răng, trong lời nói có một tia khuất nhục.

“Có thể, nhưng ngươi nhất định phải thần phục mạch Nhân tộc ta.”

Hùng Lực nhẹ nhàng vươn tay, Ác Nguyên Thánh chủ từ trong dòng sông thời gian Hỗn Độn rút ra nhân quả bản nguyên của mình giao cho Hùng Lực.

“Đi, bây giờ có thể mang ta gặp người sau lưng là ai rồi nhỉ.” Ác Nguyên Thánh chủ .

Một cánh cửa truyền tống cỡ lớn xuất hiện trong vùng Hỗn Độn.

Hùng Lực mang theo Ác Nguyên Thánh chủ đi vào.

Đông đảo Thánh chủ Nhân tộc quan chiến bên ngoài nhìn thấy một màn như vậy, sôi nổi tỏ vẻ tiếc nuối.

Nhất là âm Vân Thánh chủ, giống như phá sản.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện.

Từ Phàm đang tham ngộ pháp tắc chí cao thấy được Ác Nguyên Thánh chủ hóa thành kích cỡ ngang Nhân tộc.

“Mau, gọi chủ nhân.” Hùng Lực ở bên cạnh thúc giục.

“Một Hỗn Độn Đại Thánh Nhân…”

Ác Nguyên Thánh chủ đang muốn phát tác, đại thủ do mấy trăm loại pháp tắc chí cao ngưng tụ bóp lấy hắn.

Chỉ trong nháy mắt, Ác Nguyên Thánh chủ cảm giác tất cả mọi thứ của mình đều bị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước mắt này nắm giữ.

Giống như chỉ cần một ý nghĩ, tất cả mọi thứ của hắn đều sẽ biến mất.

“Chủ… Chủ nhân.”

Mặc dù hơi không quen, nhưng Ác Nguyên Thánh chủ bị bóp vẫn là đứt quãng nói ra hai chữ kia.

“Ngươi nên thấy may, nếu ngươi không phải Hồng Mông Luyện Khí sư, vận mệnh đợi ngươi chỉ có diệt vong.” Từ Phàm hờ hững nói.

Từ Phàm ánh mắt bình thản, tựa như Thánh chủ trước mắt chỉ là một dị tộc bình thường.

“Từ hôm nay trở đi, nhiệm vụ của ngươi chính là liên tục luyện chế Hồng Mông chí bảo, thay bọn ta trả nợ.”

Hùng Lực vừa nghĩ đến chiến đấu hơn hai mươi vạn năm này, hận không thể có phần ngứa ngáy.

Nếu như trong mười vạn năm đầu hàng, bọn họ tương đương có nhiều thêm một sản phẩm quản lý tài sản trá hình.

Bây giờ không giống vậy, chỉ riêng hoá đơn tổng Bồ Đào gửi cho bọn, đủ cho Thánh chủ Hồng Mông Luyện Khí sư trước mắt này bận rộn mấy ngàn vạn năm.

“Lấy ra một món Hồng Mông chí bảo ngươi luyện chế trình độ cao nhất cho ta xem.” Từ Phàm đột nhiên nói.

Một cây Lang Nha cự bổng xuất hiện trên bầu trời tiểu viện.

Từ Phàm sau khi nhìn lướt qua, mặt đầy ghét bỏ.

“Đi không gian dưới lòng đất, trước hết để số một, số hai huấn luyện một thời gian lại nhận việc.”

“Mặc dù là Hồng Mông chí bảo, nhưng cái này cũng quá sơ sài rồi, căn bản không đạt tới yêu cầu nhận đơn.” Từ Phàm nói.

Nghe được lời này, Ác Nguyên Thánh chủ mặc dù không phục, nhưng nghĩ đến đôi đại thủ đang bóp chặt mình, trong ánh mắt lộ ra sợ hãi.

Hắn không rõ, vị Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trước mắt này, vì sao tinh thông nhiều pháp tắc chí cao như thế, còn có thể nhẹ nhàng trấn áp hắn như thế.

Bóng dáng số một, số hai xuất hiện, dùng ánh mắt kỳ quái nhìn Ác Nguyên Thánh chủ.

“Đây là chiến lợi phẩm của đám người Hùng Lực, ngươi dẫn tới không gian dưới lòng đất sau khi huấn luyện một phen là có thể nhận đơn, giao hết tất cả Hồng Mông chí bảo hắn có thể luyện chế cho hắn.” Từ Phàm phân phó.

“Hồng Mông Luyện Khí sư cấp Thánh chủ, thứ tốt.” Số một, số hai ánh mắt sáng lên nói.

Hai người không nói lời nào, trực tiếp kéo Ác Nguyên Thánh chủ xuống không gian dưới lòng đất.

Đúng lúc này, một vòng sáng to lớn khóa lại đỉnh đầu Ác Nguyên Thánh chủ.

Một đoạn chú ngữ truyền đến trong đầu số một, số hai.

“%?#＝＋”

Một đoạn chú ngữ nhiễu khẩu từ trong miệng phân thân số một nói ra.

Chỉ trong nháy mắt, Ác Nguyên Thánh chủ như gặp sét đánh, toàn thân run rẩy, một cơn đau đớn xé rách Hỗn Độn Thánh hồn truyền đến.

“A!!!”

“Đau!!!!”

Đau đớn nháy mắt truyền đến, lập tức vượt qua cực hạn Ác Nguyên Thánh chủ có thể thừa nhận.

“Đau đớn trên thân thể vì sao như thế!!”

Không đến chốc lát, Ác Nguyên Thánh chủ liền tiến vào trạng thái sắp chết.

“Bản thể ác như vậy, trực tiếp cho hắn đau nhất.” Phân thân số hai có chút đồng tình nói.

Một luồng thánh quang lục sắc được phân thân số một vẫy ra rơi xuống trên người Ác Nguyên Thánh chủ.

Trong nháy mắt, Ác Nguyên Thánh chủ vừa rồi còn ở trạng thái sắp chết bây giờ bắt đầu chậm rãi khôi phục.

Cuối cùng hắn dùng ánh mắt oán hận nhìn phân thân số một.

“Vừa rồi là ngươi phải không!”

“Vẫn không phục, thú vị…” Kết quả là, số một tiếp tục niệm đoạn chú ngữ kia.

Ác Nguyên Thánh chủ nháy mắt lại đau đến chết đi sống lại, lại tiến vào trạng thái sắp chết.

Vẫn là một luồng lục quang rơi xuống, Ác Nguyên Thánh chủ chậm rãi khôi phục.

“Vừa rồi ta chỉ tò mò hiệu quả của chú ngữ này, không nghĩ tới còn đặc biệt tốt.”

“Tới, ngươi lại lộ ra ánh mắt kiệt ngạo bất tuần, xem xem đoạn chú ngữ này có thể trị hết hay không.” Phân thân số một cười nói.

“Chủ nhân không phải nói các ngươi phải huấn luyện ta sau đó nhận đơn sao?”

“Bây giờ có thể bắt đầu.” Ác Nguyên Thánh chủ ngoan ngoãn nói.

“Thực ra ngươi có thể thử phản kháng chút nữa, đoạn chú ngữ kia ta còn chưa niệm.” Phân thân số hai nói.

Ác Nguyên Thánh chủ nhìn số hai, một cơn tức giận ngập trời từ trong lòng dâng lên, kể từ sau khi hắn thần phục, đã bị vũ nhục nhiều lần.

“Đúng, chính là ánh mắt như thế, lại thêm chút nữa, ta liền niệm chú ngữ.” Phân thân số hai chuẩn bị bắt đầu niệm chú ngữ.

Nghe thấy hai chữ chú ngữ, Ác Nguyên Thánh chủ lập tức bình tĩnh lại, đứng dậy cứ vậy lẳng lặng đứng nguyên tại chỗ.

Số một, số hai không nói lời nào hắn cũng không động đậy.

“Thế này đi, đi, mang ngươi xem chỗ làm việc sau này.”

Sau đó đi tới một không gian dưới lòng đất cực kỳ rộng lớn.

“Lấy ra hết Hồng Mông chí bảo ngươi luyện chế có được, bây giờ bọn ta muốn xem tài nghệ của ngươi, lại quyết định bồi dưỡng ngươi thế nào.” Phân thân số một dửng dưng nói.

Sau đó lại có mấy món Hồng Mông chí bảo được lấy ra.

Phân thân số một, số hai nhìn những Hồng Mông chí bảo này, liên tục lắc đầu.

“Quá sơ sài, nếu không có vùng Hỗn Độn của ngươi giúp đỡ, mấy món này căn bản không thành Hồng Mông chí bảo được.”

Chương 1552: Ta khi đó một thân chính nghĩa

Trong tiểu viện, Từ Phàm nhìn Ác Nguyên Thánh chủ trong màn sáng, vẻ mặt hơi kỳ quái.

“Trước kia sao không phát hiện, số một, số hai thậm chí có loại tiềm chất này.”

Trong khoảng thời gian này, Ác Nguyên Thánh chủ một đường nghịch thiên mà lên cảm giác bản thân rơi vào vực sâu.

Mà hai vị trước mắt này, lại từng cước đạp hắn vào trong vực sâu càng sâu.

Hắn vốn cho rằng tư chất luyện khí của mình đã là số một, số hai trong vùng Hỗn Độn, nào nghĩ tới trước mặt hai vị này cái gì cũng không phải.

Thậm chí đạo Luyện Khí hai vị này nói cho hắn, hắn đều có chút nghe không hiểu.

“Đơn giản như vậy cũng học không xong, có phải vừa rồi không nghiêm túc nghe không?” Phân thân số một lập tức niệm một đoạn chú ngữ.

Ác Nguyên Thánh chủ tức khắc đau đến lăn lộn đầy đất, loại đau đớn trên thân thể này giống như xé rách Hỗn Độn Thần hồn của hắn, chỉ cần âm thanh chú ngữ vừa vang lên, cho dù thể xác Thánh chủ và mấy trăm tỷ năm rèn luyện tinh thần của hắn cũng không trụ nổi.

“Ta nói tiếp một lần, nếu như ngươi lại không hiểu, cẩn thận chú ngữ hầu hạ.” Phân thân số một vẻ mặt âm hiểm nói.

Nhìn Ác Nguyên Thánh chủ bị ngược đãi trong màn sáng, Từ Phàm cứ cảm giác kiếp trước chính mình hình như từng ở nơi nào đó thấy một màn này.

“Bồ Đào, vùng Hỗn Độn kia bây giờ thế cục như thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Tất cả Thánh chủ vùng Hỗn Độn đó liên hợp lại, phân đình chống lại bên Nhân tộc, trong nhất thời khó phân cao thấp.”

“Vùng Hỗn Độn đó, tất cả Thánh chủ tạo thành liên minh, vùng Hỗn Độn cũng tạo thành ý chí thống nhất, áp chế Thánh chủ bên Nhân tộc.” Bồ Đào báo cáo.

“Kết quả này cũng có thể dự liệu được, bây giờ tất cả vùng Hỗn Độn liên minh Nhân tộc xâm chiếm đều rơi vào loại trạng thái này, đây là có chuyện sắp xảy ra.” Từ Phàm sờ cằm nói.

Có câu nói nơi nào có áp bức, nơi đó có phản kháng.

Hai mươi mốt vùng Hỗn Độn Nhân tộc bao vây, chính là hơn một trăm vùng Hỗn Độn.

“Xem xu thế này, vùng Hỗn Độn bên kia phỏng chừng muốn liên hợp lại, chuyện này thú vị rồi.”

Một tấm tinh đồ xuất hiện trước mặt Từ Phàm, trong tinh đồ chính là khu vực hai mươi mốt vùng Hỗn Độn Nhân tộc bao vây.

“Vùng Hỗn Độn vô danh có ba mươi hai vùng, vùng Hỗn Độn hữu danh có bảy mươi tư vùng.”

“Không biết hội nghị trước đây của liên minh Nhân tộc làm sao đối mặt với liên hợp của bọn họ.” Từ Phàm vô cùng cảm thấy hứng thú nói.

Đúng lúc này, Phần Thiên Thánh chủ tới chơi.

Nghênh Khách điện trên Sinh Cơ tinh thần, Từ Phàm nhìn ba bình rượu ngon bày ra trước mặt, trên mặt lộ ra nụ cười nhiệt tình.

“Phần Thiên Thánh chủ tới đều đã tới, mang lễ vật làm gì.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Vẫn luôn ở vùng Hỗn Độn kia đông chinh tây chiến, bây giờ không dễ dàng gì có chút thời gian, đặc biệt cầm rượu ngon sang đây thăm Từ đạo hữu.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

“Nghe nói vùng Hỗn Độn chúng ta xâm lấn bên kia rất không thuận lợi, hơn nữa kế hoạch vùng Hỗn Độn Nhân tộc liên minh Nhân tộc có cũng chịu trở ngại.”

“Ta cảm thấy, vùng Hỗn Độn bị vùng Hỗn Độn liên minh Nhân tộc bao vây sắp liên hợp lại rồi, không biết liên minh Nhân tộc đối mặt thế nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Không sao, liên minh Nhân tộc là ép bọn họ liên hợp, Minh chủ có thủ đoạn trấn áp bọn họ.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

“Tin đồn Minh chủ đã chạm đến đệ nhị cảnh, không biết có phải là thật không?” Từ Phàm rất hóng chuyện hỏi.

“Lời đồn hơi xa, nếu chạm đến, lấy tính cách của Minh chủ, sớm đã mang Thánh chủ Nhân tộc bắt đầu phát triển ngang.”

“Chạm đến là chưa chạm đến, nhìn thấy hẳn là thật.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

“Trong liên minh Nhân tộc có một đại bí mật, ta xem Từ đạo hữu cũng không phải người ngoài, nên nói cho ngươi.”

“Thánh chủ liên minh Nhân tộc, trong tay có một món Hồng Mông chí bảo cấp nhị cảnh, uy năng, vĩ lực của nó cực kỳ mạnh, Thánh chủ dị tộc bình thường ở trước mặt Minh chủ chỉ yếu nhớt như sâu kiến mà thôi.”

“Cho nên ép những vùng Hỗn Độn kia liên minh, chính là để một lưới bắt hết.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

“Hồng Mông chí bảo nhị cảnh, dùng vật gì luyện chế?” Từ Phàm nghi hoặc.

Mặc dù hắn sớm biết có cách nói Hồng Mông chí bảo nhị cảnh, nhưng hắn tìm đọc tất cả sách cổ trong Hỗn Độn Đạo cũng không có nói dùng vật gì luyện chế ra.

“Ha ha, Từ đạo hữu, hôm nay ngươi coi như là hỏi đúng người.”

“Ngươi hỏi Thánh chủ ngoài ta ra, toàn bộ đều hỏi một lượt cũng không thể nhận được đáp án.” Phần Thiên Thánh chủ ra vẻ thần bí.

Từ Phàm vung tay lên, một dòng thiên hà mỹ thực cấp Thánh chủ to lớn xuất hiện ở trên không đại điện.

Sau đó Nghênh Khách điện hóa thành phòng ăn.

Mở ra một trong ba bình rượu Phần Thiên Thánh chủ tặng, tức khắc mùi rượu tràn ngập điện.

“Phần Thiên Thánh chủ tặng rượu ngon, chỗ ta có thức ăn ngon, như vậy không cùng say, chẳng phải là mất đi niềm vui của ngày sao.” Từ Phàm nói.

Nhìn thiên hà mỹ thực cấp Thánh chủ lại kết hợp với mùi rượu này, Phần Thiên Thánh chủ tức khắc thèm ăn.

“Rót rượu, cùng say!”

Kết quả là, dưới một bữa tiệc rượu, rượu ngon Phần Thiên Thánh chủ tặng toàn bộ đều uống sạch, sau đó Từ Phàm lại đưa lên mười bình rượu ngon.

Tất cả đều là loại rượu ngon có thể làm Thánh chủ say.

“Thật lâu không gặp người hợp tính như Từ đạo hữu vậy.” Phần Thiên Thánh chủ hơi ngà say.

“Chuyện Hồng Mông chí bảo nhị cảnh, ta nói cho đạo hữu, đạo hữu cũng đừng nói cho người khác biết.”

“Chuyện đó là đương nhiên.” Từ Phàm bảo đảm.

“Từ đạo hữu có biết thần thú Hỗn Độn không?”

Từ Phàm gật đầu.

“Những thần thú Hỗn Độn từ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa ra đời, mỗi thần thú trưởng thành đến nhị cảnh, trong cơ thể nó đều sẽ có thần cốt, lại phối hợp với hạch tâm của thần thú Hỗn Độn nhị cảnh, hơi tìm một Hồng Mông luyện khí sư, dung hợp bọn chúng vào cùng nhau.”

“Vượt qua một ngàn vạn năm, thì sẽ tạo thành một Hồng Mông chí bảo nhị cảnh.”

“Loại Hồng Mông chí bảo nhị cảnh này, tùy tiện một Thánh chủ cầm là có thể đại phát tứ phương, không phải cường giả nhị cảnh không thể trấn áp.” Phần Thiên Thánh chủ truyền âm nói.

“Nhưng thần thú nhị cảnh lại không phải thứ mà người bình thường có thể chọc vào.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Từ đạo hữu chỉ biết một mà không biết hai, thần thú Hỗn Độn tuy nhìn như tuổi thọ vô hạn, nhưng cũng có một ngày vẫn lạc.”

“Đến lúc đó thân thể thần thú Hỗn Độn sẽ ngưng tụ ra một vùng Hỗn Độn cỡ siêu lớn, mà thần cốt và hạch tâm là ẩn giấu trong vùng Hỗn Độn cỡ siêu lớn đó.”

Mà Thánh chủ liên minh Nhân tộc chúng ta, chính là một người mang thiên vận như vậy.

Giọng điệu của Phần Thiên Thánh chủ, mang một tia lưỡng lự và phiền muộn, lại tìm tòi nghiên cứu sâu hơn, chính là hối hận cực độ.

Loại giọng điệu này làm cho người ta vừa nghe là biết, người nam nhân này đầy mình đều là chuyện xưa.

“Phần Thiên Thánh chủ, trước đây ngươi không phải cũng ở trong một vùng Hỗn Độn cỡ siêu lớn sao?” Từ Phàm hỏi.

“Ta có một hảo hữu chí giao, là Hồng Mông luyện khí sư, khi đó món Hồng Mông chí bảo nhị cảnh kia chính là do hắn luyện chế.”

Phần Thiên Thánh chủ bưng lên ly rượu lớn như cái bát, uống ừng ực.

“Phần Thiên Thánh chủ, cuối cùng vị hảo hữu chí giao của ngươi ra sao?”

“Còn sống, không như trong tưởng tượng của Từ đạo hữu đâu.”

“Vậy sao giọng điệu của ngươi lại phiền muộn như thế?” Từ Phàm tò mò.

“Khi đó ta cũng là cảnh giới Thánh chủ, hảo hữu chí giao của ta nhìn ra Hồng Mông chí bảo hắn luyện chế có vấn đề, cho nên muốn để ta ém đi Hồng Mông chí bảo này.”

“Ta khi đó một thân chính nghĩa, không nghe lời hảo hữu nói.”

Chương 1553: Hạt giống của Nguyên chủ

Ta khi đó một thân chính nghĩa, những lời này vang vọng trong đầu Từ Phàm thật lâu.

“Phần Thiên Thánh chủ, ngươi…” Từ Phàm trong lúc nhất thời cũng không biết nên an ủi hay khen.

“Không nói nhiều như vậy, uống rượu, dùng bữa!”

Một bữa tiệc rượu, ăn hết ba dòng sông mỹ thực Từ Phàm ngưng tụ ra.

Rượu càng là uống hơn trăm bình.

“Từ đạo hữu, lần sau ngươi tới chỗ ta, ta nhất định phải mời lại bữa này đàng hoàng.”

“Uống rượu với ngươi thật sự quá vui sướng.”

Phần Thiên Thánh chủ để lại một đại bí mật, say khướt rời đi.

“Bồ Đào, thông qua liên minh Nhân tộc có thể tra xét được vị trí của Đạp Thánh Thần Tượng hay không?” Từ Phàm bỗng nhiên hỏi.

Hắn muốn đi đại thế giới trên lưng Thần Tượng xem, xem thử có thể tìm tòi nghiên cứu được bí mật thần cốt của thần thú Hỗn Độn nhị cảnh không.

“Chủ nhân xin chờ một lát, đang tra xét tin tức.” Giọng Bồ Đào vang lên.

Nửa khắc sau, một tấm tinh đồ to lớn xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Trên tinh đồ đánh dấu một vùng Hỗn Độn.

“Vùng Hỗn Độn Cổ, là một vùng Hỗn Độn do Hỗn Độn Thần Ma thống nhất, dựa theo vị trí của Thần Tượng thôi diễn, trăm năm sau, Đạp Thánh Thần Tượng sẽ từ bên cạnh khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa này đi qua.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm nhìn khoảng cách truyền tống hai bên, có chút đau đầu.

“Chủ nhân, Thất Thải thiên hà vừa vặn chảy qua vùng Hỗn Độn này, nếu mượn dùng Hỗn Độn chi chu của tông môn, trong vòng trăm năm chỉ cần tiêu hao thủy tinh pháp tắc chí cao phạm vi ba ngàn trượng là có thể tới.” Bồ Đào đề nghị.

“Đề nghị này không tệ, nhớ một công của ngươi.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Hiện tại tông môn có Hùng Lực Thánh chủ này chống ở trước, lại có mấy phân thân của hắn tọa trấn, hoàn toàn không có nỗi lo về sau.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trong tiểu viện, Trương Vi Vân từ trong đi ra.

“Vi Vân, muốn đi vùng Hỗn Độn khác dạo một vòng không?” Từ Phàm hỏi.

“Phu quân, gần đây ta tu hành hơi có cảm ngộ, có lẽ phải bế quan tu luyện một thời gian, không đi với phu quân được.” Trương Vi Vân nói lấy giấy thay bút, ở trên bầu trời vẽ ra một phù chú.

Cuối cùng phù chú ngưng tụ thành một tấm phù thủy tinh, dừng trong tay Từ Phàm.

“Phu quân, đây là Phúc Vận phù ta đặc chế, ngưng tụ tất cả cảm ngộ của ta đối với Phúc Duyên đại đạo.”

“Mong phu quân mang nó ra ngoài đạt được may mắn.” Trương Vi Vân chúc phúc nói.

“Vậy được, ngươi ở trong tông môn bế quan cho tốt.”

“Ta đi vùng Hỗn Độn khác xem, có chỗ chơi vui lại mang ngươi đi.”

“Được.”

Sau đó Từ Phàm lại đi xem mấy đồ đệ của hắn, phát hiện từng người đều có chuyện của bản thân làm.

Kết quả là, Hỗn Độn chi chu to lớn trong tông môn khởi động, chỉ mang theo một mình Từ Phàm bay về phía Thất Thải thiên hà.

Vùng Hỗn Độn Đạo, cửa vào nơi Thất Thải thiên hà chảy vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Hỗn Độn chi chu đột ngột xuất hiện, sau đó xuôi theo giao lộ này tiến vào khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Thất Thải thiên hà mở ra một màn chắn, ngăn cách vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Nhìn Thất Thải thiên hà phía trước giống như một đường hầm, thoạt nhìn xa hoa lộng lẫy.

Từ Phàm ngồi ở đầu thuyền, lẳng lặng nhìn trước mặt.

“Một người cũng tốt.” Từ Phàm lặng lẽ nói.

Lúc này, một món chí bảo truyền tin cấp Huyền Hoàng chí bảo xuất hiện.

Cuối cùng thông qua pháp tắc đặc thù kết nối cả liên minh Nhân tộc.

Một màn sáng xuất hiện, Từ Phàm chậm rãi nhìn tin tức trên màn sáng trước mắt.

“Đội hộ vệ của Linh Nguyệt Thánh chủ sắp nhiều thêm một người nữa.” Nhìn thấy tin tức này, Từ Phàm chỉ là hơi mỉm cười.

Tin tức Nguyên chủ bị bắt đi hắn đã sớm biết, nhưng không ngăn cản, mặc cho hắn bị đội hộ vệ đưa tới vùng Hỗn Độn của Nhân tộc khác.

“Nguyên chủ à, ngươi nhất định phải đứng vững, chỉ cần kiên trì mấy vạn năm, nói không chừng ngươi có thể trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong đó.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Mặc dù hắn không có ngăn cản, nhưng hắn đã gieo xuống một hạt giống pháp tắc chí cao đặc thù trong cơ thể Nguyên chủ, chỉ cần Linh Nguyệt Thánh chủ dám cưỡng ép Nguyên chủ, thì hạt giống đó có thể ở trong cơ thể hai người nở hoa.

Lúc Từ Phàm chúc phúc Nguyên chủ, trong vùng Hỗn Độn Linh.

Một cung điện có thể so với đại thế giới, Linh Nguyệt Thánh chủ ngồi trên chủ vị cung điện, cảm thấy hứng thú nhìn Nguyên chủ bên dưới.

“Ngẩng đầu lên, để ta nhìn xem.”

Trong âm thanh thần bí mang theo một tia mị hoặc.

Nguyên chủ bị trấn áp không nhịn được ngẩng đầu, nhìn về phía Linh Nguyệt Thánh chủ.

Chỉ một cái liếc mắt, Nguyên chủ liền rơi vào trong mị hoặc.

Cuối cùng ánh mắt trở nên cuồng nhiệt, lập tức lớn tiếng nói: “Linh Nguyệt Thánh chủ, ta muốn có được ngươi, vĩnh viễn bảo hộ bên cạnh ngươi.”

Trong âm thanh kiên định hơi mang một tia tham lam.

“Từ hôm nay trở đi, ngươi là tả hộ vệ số 1003 của ta.”

“Xét thấy sự anh dũng phản kháng của ngươi khi trước, đêm nay ta sẽ lâm hạnh ngươi.”

Linh Nguyệt Thánh chủ đứng dậy, từng bước ưu nhã từ trên chủ vị đi xuống, tới bên cạnh Nguyên chủ.

“Thiên tư của ngươi rất cao, sau này có hy vọng có thể trở thành thống lĩnh vệ đội.”

Tay ngọc lướt qua khuôn mặt Nguyên chủ, làm Nguyên chủ trong lòng có một tia xao động không rõ.

“Nguyên chủ đáng thương, ngươi bởi vì bản thân không nỗ lực bị mạch của các ngươi vứt bỏ, về sau đi theo ta cũng đừng giẫm lên vết xe đổ.” Giọng nói vẫn thần bí mà lại mị hoặc như trước.

“Đưa Nguyên chủ vào phòng ta, ta hơi mệt, chuẩn bị nghỉ ngơi.”

“Tuân lệnh.” Hai Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trấn áp Nguyên chủ nói.

Trên một chiếc giường lớn rộng mười trượng, Nguyên chủ ánh mắt hơi mang mê mang lẳng lặng ngồi ở mép giường, cả người còn mặc một thân đại hồng bào, lộ ra vẻ rất vui mừng.

Đúng lúc này, không biết là cái gì kích thích Nguyên chủ, chỉ thấy ánh mắt Nguyên chủ chợt trở nên thanh minh.

Cửa bị đẩy ra, một đôi chân đẹp vượt cửa mà vào.

Nguyên chủ theo bản năng ngẩng đầu, vừa vặn thấy được hai mắt của Linh Nguyệt Thánh chủ.

Nháy mắt lại trở nên mơ màng.

“Ý chí lực còn rất kiên cường, nhanh như vậy đã tỉnh lại.”

“Xem ra ta cần lâm hạnh ngươi thật tốt, để ngươi vĩnh viễn trầm mê dưới váy ta.” Một đôi tay ngọc nhẹ nhàng đẩy ngã Nguyên chủ.

Một luồng lực lượng vô hình trói định hai người Linh Nguyệt Thánh chủ và Nguyên chủ.

Lúc này Từ Phàm đang thưởng thức Thất Thải thiên hà đột nhiên ngẩn người, bởi vì hắn phát hiện, pháp tắc chí cao hắn để lại trong cơ thể Nguyên chủ đã khởi động.

Lúc này, Linh Nguyệt Thánh chủ và Nguyên chủ đã tiến vào một loại cảm giác huyền diệu khó giải thích.

Hai bên giao hòa lẫn nhau, không đơn thuần chỉ là thần hồn, thần niệm, mà còn có giao hòa trên đại đạo.

Khoảnh khắc này hai người tựa như một thể, cảm giác huyền diệu, đẩy hai người đến đỉnh vui sướng.

Chờ đến khi hai người từ trong vui sướng tỉnh ngộ lại, Linh Nguyệt Thánh chủ bất thình lình cảm thấy không đúng.

“Vừa rồi là tình huống thế nào, vì sao sẽ như thế.”

“Tuy rằng mỹ diệu, nhưng không ở trong khống chế của ta.” Linh Nguyệt Thánh chủ cau mày.

Sau đó lại xoay người nhìn về phía Nguyên ánh mắt còn đang mê mang chủ.

Không nghĩ nhiều, lại khinh thân mà lên, sau đó hai người lại tiến vào loại cảm giác kỳ diệu này.

Lúc này một hạt giống nho nhỏ, dưới tình huống Linh Nguyệt Thánh chủ không cách nào phát hiện, chậm rãi mọc rễ nảy mầm.

Hạt giống trong cơ thể Nguyên chủ cũng đã nảy mầm, đối ứng lẫn nhau với hạt giống trong cơ thể Linh Nguyệt Thánh chủ.

Chương 1554: Thánh chủ đánh

cướp

“Chậm rãi nở hoa kết quả, Nguyên chủ, ta chỉ có thể vì ngươi làm đến một bước này.” Từ Phàm cười nói.

Hỗn Độn chi chu ở trong Thất Thải thiên hà nhanh chóng di chuyển.

Vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá xung quanh như vận tốc ánh sáng chảy qua.

Theo Hỗn Độn chi chu càng lúc càng nhanh, bỗng nhiên phá vỡ không gian tiến vào trong vết nứt không gian, không biết đi bao xa, mới từ trong không gian đi ra.

“Bồ Đào, tính toán quỹ đạo của Thất Thải thiên hà, xem thử có thể trực tiếp vượt không gian vào trong Thất Thải thiên hà không.” Từ Phàm phân phó, trong cảm giác của hắn, không gian trong đường hầm của Thất Thải thiên hà mỏng manh hơn không gian của vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá không ít.

“Chủ nhân, không gian trong đường hầm Thất Thải thiên hà mơ hồ bất định, nếu không phải di chuyển nhảy lên trong tường kép, rất dễ nhảy qua khu vực khác.”

“Trước mắt nhiệm vụ đã thành lập, đang thôi diễn quy luật chuyển động của không gian trong đường hầm Thất Thải thiên hà.” Bồ Đào nói.

Từ Phàm rảnh tới không có ciệc gì cũng nhắm mắt lại bắt đầu cảm nhận dao động không gian bên này.

“Bỏ đi, chậm rãi thôi diễn vạy, trăm năm chớp mắt là qua, phí sức làm gì.”

Đúng lúc này, Từ Phàm chợt cảm nhận được một cơn buồn ngủ.

“Chuyện này cũng không có quy luật.” Từ Phàm nói rồi ngủ luôn.

Trong mộng cảnh, vẫn là thủy tinh pháp tắc chí cao quen thuộc.

Theo một màn mở màn quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn, tinh thần thủy tinh pháp tắc chí cao bắt đầu diễn hoá, cuối cùng hóa thành một một phù văn Không Gian chí cao.

Ngay từ đầu Từ Phàm vốn tưởng rằng đây chỉ là một phù văn thưa thớt bình thường, nhưng càng tham ngộ, càng cảm thấy huyền diệu trong phù văn này.

“Phù văn đạo Không Gian này, giới hạn trên gần đến Thánh chủ luôn đó.” Từ Phàm có chút khiếp sợ.

Một năm sau, Từ Phàm từ trên Hỗn Độn chi chu từ từ tỉnh lại.

Sau đó ngồi ở đầu thuyền, cũng không thưởng thức phong cảnh trong đường hầm Thất Thải thiên hà, trực tiếp tham ngộ phù văn đạo Không Gian.

Trăm năm chớp mắt là qua, chờ Hỗn Độn chi chu đỗ bên cạnh vùng Hỗn Độn Cổ, Từ Phàm vẫn chưa phát giác, vẫn luôn đắm chìm trong đạo Không Gian chí cao.

Mãi đến khi Bồ Đào nhắc nhở, Từ Phàm mới dần lấy lại tinh thần, trong ánh mắt tràn ngập ngạc nhiên lẫn vui mừng.

Hắn cảm thấy, hắn hình như đã tìm được cách dùng chính xác của pháp tắc chí cao thủy tinh trong mộng.

Lúc Từ Phàm muốn tiếp tục tham ngộ đạo Không Gian, một chấn động rất nhỏ khiến Từ Phàm dừng tham ngộ.

Cảm nhận được loại chấn động này, Từ Phàm biết, Đạp Thánh Thần Tượng sắp tới.

“Không biết mấy bằng hữu cũ mấy năm nay sống thế nào.”

Từ Phàm thu hồi Hỗn Độn chi chu, nhanh chóng bay về nơi chấn động phát ra.

Từ ngoài mấy quang giáp, ánh mắt Từ Phàm xuyên thấu qua vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá nhìn thấy Đạp Thánh Thần Tượng to lớn kia.

Từ Phàm không vội tiến vào đại thế giới trên lưng, mà là ở xung quanh Đạp Thánh Thần Tượng quan sát hồi lâu, trên người mô phỏng một loại khí tức, mới bay về phía Đạp Thánh Thần Tượng.

Trong một vùng Hỗn Độn rộng lớn bao la gấp mấy chục lần đại thế giới, Thánh chủ tộc Thiên Thương, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, còn có Thần Ma Quốc chủ tụ tập một chỗ, mặt ủ mày ê.

Bọn họ mấy năm nay vốn là xuôi gió xuôi nước, chọc giận nhiều người.

Tất cả thế lực trong Thần Tượng đại thế giới liên hợp lại, chuẩn bị tiêu diệt tộc Thiên Thương của liên minh bên này.

“Rốt cuộc là ai, rốt cuộc là ai diệt những tiểu tộc kia.”

“Ta đã sớm nói qua, nơi khác nhau có quy tắc khác nhau, trước khi chưa hiểu quy tắc tuyệt đối không thể hành động thiếu suy nghĩ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nhìn mấy Quốc chủ đế quốc Thần Ma, phẫn nộ nói.

“Ta chỉ là không cẩn thận, không phải cố ý.” Quốc chủ Đế quốc Thiên Uyên Thần Ma vò đầu nói.

“Biết làm sai rồi, ngươi dù sao cũng phải nghịch chuyển dòng sông thời gian cứu bọn họ về chứ, lần này thì hay rồi.”

“Dòng sông thời gian trong Thần Tượng đại thế giới không giống với vùng Hỗn Độn, chỉ cần sinh linh vừa chết, chân linh tiến vào, gần như rất nhanh là có thể quy nguyên, tưởng phục sinh đều không phục sinh được.”

Thánh chủ tộc Thiên Thương nói tới đây, thở dài.

Lúc này, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang lên tiếng.

“Bây giờ làm sao đây, tất cả thế lực liên hợp nhằm vào chúng ta, nếu không làm ra phản ứng…”

“Ta biết, hiện tại tình thế này tuyệt đối không thể thỏa hiệp, phải đại chiến một trận, mới có thể làm bọn họ ngồi trên bàn đàm phán.” Thánh chủ tộc Thiên Thương ánh mắt sáng lên nói.

Ngay vào lúc này, Thánh chủ tộc Thiên Thương cảm giác được luồng một khí tức quen thuộc.

Từ Phàm không che giấu xuất hiện bên ngoài cung điện.

“Từ Thánh chủ, sao ngươi lại tới đây!”

“Có phải hay không chuẩn bị mang theo Tam Thiên giới Nhân tộc tiến vào Thần Tượng đại thế giới không!” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang vui mừng hỏi.

“Ha ha, chỉ là nhớ bằng hữu cũ, qua đây thăm mà thôi.”

“Bây giờ vào đây, xem ra tình cảnh của các ngươi có phần không ổn.” Từ Phàm đi vào cung điện nói, nhìn những Thánh chủ và Thần Ma

Quốc chủ gật đầu với hắn, khẽ gật đầu đáp lễ.

“Là có hơi không ổn, cần phí sức một phen, mười mấy vạn năm, là chuyện này có thể giải quyết, chỉ là tổn thất hơi lớn.” Thánh chủ tộc Thiên Thương thở dài nói.

“Các ngươi ở trên lưng Thần Tượng nhiều vạn năm như vậy, chưa từng nghĩ tới chuyện tìm một vùng Hỗn Độn an gia à?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Trong Thần Tượng đại thế giới có cơ duyên, nếu Từ Thánh chủ muốn biết, bọn ta đến lúc đó sẽ nói rõ.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười nói.

Từ Phàm vừa nghe đã nổi lên hứng thú.

“Các ngươi nói chuyện của các ngươi trước, ta đi dạo trong đại thế giới này đây.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng lập tức tiêu tán không thấy nữa.

Từ Phàm sau khi dựa vào ngụy trang khí tức tiến vào Thần Tượng đại thế giới, chỉ cảm thấy trong đại thế giới này có mấy loại pháp tắc chí cao đặc biệt nổi trội, những loại pháp tắc chí cao không nổi trội còn lại lẫn lộn vào nhau.

“Nếu ta ở chỗ này tiến vào trạng thái ngủ, nói không chừng có thể lại lần nữa lĩnh ngộ phù văn đạt tới giới hạn trên Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Thần Tượng đại thế giới rất lớn, còn lớn hơn vùng Hỗn Độn chỗ hắn lúc trước mấy chục lần.

Hơn nữa Từ Phàm còn cảm giác được, danh ngạch có thể trở thành Thánh chủ trong Thần Tượng đại thế giới đặc biệt nhiều.

Đến hiện tại, trong cảm giác của Từ Phàm, còn có tám danh ngạch Thánh chủ vô chủ.

Từ Phàm không biết danh ngạch này là vẫn chưa lấp đầy, hay là có Thánh chủ ở chỗ này ngã xuống, làm trống danh ngạch.

Lúc đang đi dạo, một luồng thần niệm thình lình tỏa định lấy Từ Phàm.

“Vị Thánh chủ tiền bối này, ta chỉ là đi dạo chứ không có ác ý, trong chốc lát liền rời đi.” Từ Phàm nói.

Một cự thú cả người mọc đầy gai nhọn, đứng thẳng xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

“Để lại tất cả Hồng Mông chí bảo, thủy tinh pháp tắc chí cao trên người ngươi, ta có thể giữ cho ngươi một mạng.” Cự thú tham lam nhìn Từ Phàm.

“Một cường giả Thánh chủ cảnh như ngươi ở đât làm cường đạo, có mất mặt không?”

Thông qua Thánh chủ tộc Thiên Thương, Từ Phàm biết người trước mắt là một Thánh chủ đơn lẻ, một người ăn no cả nhà không đói, vẫn luôn ở trong Thần Tượng đại thế giới duy trì trung lập.

Chỉ cần là sinh linh Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh trở lên, đi qua cương vực chỗ hắn, thế nào cũng sẽ bị đánh cướp một phen.

“Giao, còn mạng, không giao, ngươi tất chết.”

Một luồng thần niệm khổng lồ trấn áp trên người Từ Phàm, theo sau một lao lung từ gai nhọn ngưng tụ, ngưng tụ thành hình.

Một cây gai nhọn, từ từ đâm tới ấn đường Từ Phàm.

Chương 1555: Nhổ gai

Từ Phàm hờ hững nhìn cây gai nhọn đó, cách ấn đường hắn càng lúc càng gần.

“Ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi chỉ dựa vào một loại pháp tắc chí cao này trở thành Thánh chủ có thiếu hụt rất lớn.” Từ Phàm nhìn Thánh chủ gai nhọn đầy mình nói.

“Ta cũng cho rằng như vậy, cho nên, ta chưa bao giờ đánh cướp cường giả cấp Thánh chủ.” Thánh chủ gai nhọn đầy mình đương nhiên nói.

“Không tệ, Thánh chủ nhận thức đối với bản thân tương đối tỉnh táo, chỉ cần không xui, thì sẽ không xảy ra chuyện gì.”

Từ Phàm hơi mỉm cười.

Trong nháy mắt khi gai nhọn sắp đâm vào ấn đường, Từ Phàm và Tiêm Si Thánh chủ trao đổi vị trí.

Công thủ thay đổi, gai nhọn hung hăng đâm vào ấn đường Thánh chủ kia.

“A!!!”

Thánh chủ lập tức hét lên, quanh thân phát ra lực lượng, suýt nữa chấn sập không gian này.

Từ Phàm ở bên ngoài lao lung gai nhọn, nhìn Thánh chủ lăn lộn đầy đất này, chợt cảm thấy hơi buồn cười.

“Mỗi cây gai nhọn trên người ta đều kèm theo pháp tắc chí cao, chỉ cần bị đâm đến, linh hồn, thân thể, tất cả đều sẽ đau đớn.”

Thánh chủ nọ vừa lăn lộn vừa nói.

“Ngươi đi đi, ta không đánh cướp ngươi.” Sau đau đớn, Tiêm Si Thánh chủ có phần khó chịu nói.

“Không đánh cướp, vậy được, hiện tại giao hết tất cả những gì ngươi có ra đây.”

“Giao, còn mạng, không giao, tất chết.”

Từ Phàm vung tay, tức khắc vô số gai nhọn lại lần nữa xuất hiện bên ngoài lao lung.

Vô số gai nhọn chậm rãi nhích tới gần Thánh chủ, tức khắc, Thánh chủ kia phát ra âm thanh sợ hãi.

“Đừng, ngàn vạn lần đừng, ta hiện tại lập tức cho ngươi.”

Năm, sáu món chí bảo không gian xuất hiện, bị Từ Phàm nhận lấy.

“Còn nữa…” Từ Phàm sâu kín nói, khống chế gai nhọn tiếp tục tới gần.

“Hết rồi! Thật sự hết sạch rồi!” Thánh chủ lắc đầu nói.

“Xem ra ngươi không thành thật.”

Lúc gai nhọn lập tức sắp đâm vào Thánh chủ đó, lại có hai món chí bảo không gian xuất hiện.

“Như vậy mới đúng chứ!” Từ Phàm cười gật đầu, chuẩn bị tiếp tục đi dạo ở Thần Tượng đại thế giới.

Kết quả vừa muốn rời đi, đột nhiên nghĩ đến gì đó, quay đầu lại nhìn một thoáng, Thánh chủ kia vẫn kiên trì đầy mình.

Mỗi cây gai nhọn, đều có thể so với thần khoáng Hỗn Độn, hơi luyện chế thêm là một món Tiên Thiên chí bảo.

Kết quả là, mấy bàn tay từ pháp tắc chí cao ngưng tụ, bắt đầu nhổ gai nhọn trên người Thánh chủ.

Mỗi khi rút một cây, cả người Thánh chủ đều sẽ run rẩy một hồi, trên mặt lộ vẻ đau đớn.

Mấy vạn cây gai nhọn trên người, bị cưỡng ép nhổ ra một nửa.

Từ Phàm nhổ rất đều, bất chợt nhìn vào, gai nhọn chỉ thưa hơn ban đầu một chút.

“Thôi, bỏ qua cho ngươi.”

Từ Phàm cảm giác đã có thần niệm Thánh chủ bay tới bên này.

Hắn không muốn ở đại thế giới này dây dưa quá sâu, vì thế sớm rời đi.

Sau khi xoay quanh toàn bộ Thần Tượng đại thế giới đi dạo một vòng, Từ Phàm lại về bên liên minh tộc Thiên Thương.

Trong một cung điện xa hoa, Từ Phàm, Thánh chủ tộc Thiên Thương, Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang, Linh Hi Thánh chủ tề tụ.

Từ trên vẻ mặt của bọn họ là có thể nhìn ra, bọn họ thật sự rất vui mừng đối với chuyến đến đây của Từ Phàm.

“Lúc vừa bắt đầu vào, phát hiện danh ngạch Thánh chủ bên này trống ra vài cái, mừng rỡ như điên.”

“Nhưng sau đó phát hiện, những danh ngạch Thánh chủ này một cái phỏng tay hơn một cái.”

“Nếu thật sự muốn dùng danh ngạch này, yêu cầu trói định vĩnh viễn với Thần Tượng đại thế giới.”

“Cho nên mấy năm nay, bọn ta không động thủ với những danh ngạch này.” Thánh chủ tộc Thiên Thương trả lời nghi vấn của Từ Phàm.

“Tìm một hai người thực nghiệm dùng danh ngạch trở thành Thánh chủ, hẳn là không khó đi.”

“Là không khó, trong liên minh có một số Hỗn Độn Đại Thánh Nhân không nhịn được cảm ngộ danh ngạch kia, thật sự cảm ngộ được, nhưng lúc sắp đạt được danh ngạch, toàn bộ lại do dự.” Quốc chủ Đế quốc Thánh Quang nói.

“Vì sao?”

“Bởi vì thế lực khác ngoài Nhân tộc ra, không có bất kỳ bên nào từng đánh chủ ý lên danh ngạch này.”

“Lúc một việc, tất cả sinh linh đều không làm, chính mình tốt nhất cũng đừng làm.” Thánh chủ tộc Thiên Thương cười bưng lên ly rượu, lại lần nữa hoan nghênh Từ Phàm đã đến.

Từ Phàm nâng ly cùng tứ phương cộng ẩm.

“Lão Từ, đại cơ duyên trong Thần Tượng đại thế giới ta nói với ngươi lúc ngươi vừa đến, có muốn biết không?” Thánh chủ tộc Thiên Thương thần bí hỏi.

“Cái gì?” Từ Phàm tò mò.

“Ta tiêu phí đại giới rất lớn, mới đạt được một bí mật về Thần Tượng thế giới.”

“Chỉ cần Thần Tượng đại thế giới vẫn lạc một Thánh chủ không trói định với thế giới này, như vậy một chỗ tùy cơ sẽ sinh thành một nơi đại cơ duyên trong Thần Tượng đại thế giới.”

“Bất cứ sinh linh nào tiến vào loại đại cơ duyên này là có thể trở thành Thánh chủ.

“Cho nên ta dám kết luận, trong Thần Tượng đại thế giới có một loại pháp tắc chí cao đặc thù, có thể chuyên chuyển hóa Thánh chủ vẫn lạc thành cơ duyên, chỉ cần có thể tìm được quy luật trong đó.”

“Như vậy liên minh bọn ta có thể rất nhanh thống nhất Thần Tượng đại thế giới này.”

“Đến lúc đó, ở vùng Hỗn Độn nào đều có thể an gia.”

“Lão Từ, thế nào, có muốn gia nhập vào bọn ta không!” Thánh chủ tộc Thiên Thương hỏi thăm.

“Lão Thương, lời mời của ngươi tuy rất làm ta tâm động, nhưng ta tới bên này còn có việc khác cần hoàn thành, chuyện này có lẽ ta không giúp ngươi được.”

“Nhưng nếu ta có cơ hội, nhận ra được quy luật trong Thần Tượng đại thế giới, ta sẽ nói cho ngươi.” Từ Phàm có chút đáng tiếc nói.

“Đáng tiếc, nhưng có thể gặp lão Từ, duyên phận như thế, sao không làm người ta chúc mừng cho được.”

Cả yến hội lại bắt đầu náo nhiệt lên.

“Nếu ta đoán không nhầm, Từ Thánh chủ có phải qua đây để tìm kiếm kia thần cốt và hạch tâm Thần Tượng không?”

Từ Phàm đang uống rượu bỗng nhiên sửng sốt.

Nhìn thấy phản ứng của Từ Phàm, mọi người đều cười.

“Sau khi vào Thần Tượng đại thế giới không lâu thì đã biết, cũng từng ý đồ tìm kiếm, nhưng vẫn không có manh mối.”

“Hơn nữa thần thú Hỗn Độn này trước mắt còn ở thời kỳ đỉnh.

“Nói một câu không dễ nghe, cho dù làm vùng Hỗn Độn bình thường thành niết bàn, Đạp Thánh Thần Tượng này phỏng chừng còn có thể sống nhăn răng bay nhảy lung tung, lại đạp nát mấy vùng Hỗn Độn đều không thành vấn đề.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Vậy đáng tiếc.”

Lúc này mục đích chủ yếu nhất của Từ Phàm khi tới nơi này đã thay đổi.

“Ở Thần Tượng thế giới, có thể đạt được tài nguyên lớn hơn bên ngoài rất nhiều.”

“Thần Tượng này tuy rằng sẽ không tổn hại tới vùng Hỗn Độn bình thường, nhưng nếu gặp được những vùng Hỗn Độn tổn hại đến sinh linh không cách nào tồn tại, thì sẽ chủ động hấp thu năng lượng này bổ sung cho Thần Tượng đại thế giới.”

“Giống như vùng Hỗn Độn của chúng ta bị huỷ, bị Thần Tượng này hút rất sạch sẽ, dẫn tới liên minh bọn ta vừa vào, khắp nơi đều có cơ duyên, bởi vậy bọn ta mới rất nhanh ở đại thế giới này đứng vững bước chân.”

“Nếu lão Từ không vội, ở lại thế giới này trăm vạn năm, dựa theo lộ tuyến của Thần Tượng, hắn sẽ đi qua một, hai vùng Hỗn Độn vỡ vụn, đến lúc đó vớt một, hai món đứng đầu Hồng Mông chí bảo không thành vấn đề.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói.

“Đa tạ cho hay.” Từ Phàm nâng ly rượu lên.

Hắn hiểu, Thánh chủ tộc Thiên Thương trước mắt này có thể nói nhiều như thế, mục đích lớn nhất là làm hắn ở lại.

Chương 1556: Cánh cửa hoàng kim

Một bữa tiệc rượu qua đi, Từ Phàm lại bắt đầu hành trình tiêu dao của mình.

Đến nỗi đại chiến giữa liên minh của Thánh chủ tộc Thiên Thương và liên minh thế lực khác, Từ Phàm một chút đều không quan tâm.

Tới thế giới này, hắn chuẩn bị cẩu trăm vạn năm, xem thử có thể lại lĩnh ngộ được những pháp tắc chí cao phù văn kia hay không.

Liên minh của Thánh chủ tộc Thiên Thương và liên minh khác đối đầu kịch liệt.

Chiến đấu cấp Thánh chủ càng là mỗi ngày khai hỏa, dẫn tới Từ Phàm mỗi ngày đều có thể cảm nhận được dao động đối chiến của bọn họ.

Nhưng tất cả những chuyện này đều không liên quan gì đến Từ Phàm, hắn ở trên một bình nguyên sơn mạch cảnh sắc tươi đẹp, ngồi xem hoa nở hoa rụng.

Trong một lương đình, Từ Phàm vừa phẩm trà vừa tham ngộ phù văn pháp tắc chí cao.

Nhưng vào lúc này lại có từng luồng dao động truyền đến, ảnh hưởng đến tâm trặng tốt phẩm trà.

Lúc này, tin tức của Thánh chủ tộc Thiên Thương gửi tới.

“Lão Từ, có thể giúp ta không?”

“Nói.”

Từ Phàm sớm đã đoán trước sẽ có điểm này, song đối với cường giả như Thánh chủ tộc Thiên Thương, hắn vẫn nguyện ý giúp một tay.

“Giúp ta thiết kế một đại trận, có thể vây khốn năm, sáu Thánh chủ ba canh giờ là được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương nói, cũng gửi qua những tin tức liên quan.

“Khi nào cần?”

“Càng nhanh càng tốt, tốt nhất là bây giờ.”

Nhìn thấy tin tức của Thánh chủ tộc Thiên Thương, thần niệm Từ Phàm buông xuống trên chiến trường.

“Vây khốn mấy Thánh chủ này là được đúng không?” Thần niệm Từ Phàm hóa thành phân thân, chỉ vào sáu Thánh chủ đang quan chiến ở bên khác chiến trường hỏi.

“Đúng vậy, chỉ cần ba canh giờ là được.” Thánh chủ tộc Thiên Thương tính toán nói.

“Ba canh giờ quá ngắn, ba năm đi.”

Một lao lung từ pháp tắc chí cao ngưng tụ, đột ngột ngưng tụ trên không sáu Thánh chủ, sau đó chú trọng ụp xuống.

“Ba năm, trừ khi có cường giả Thánh chủ đứng đầu xuất thủ, nếu không lao lung này sẽ không tan biến.” Phân thân thần niệm Từ Phàm nói xong liền tiêu tán, lại về trong lương đình ban đầu phẩm trà.

Cuối cùng tình thế giống như Từ Phàm dự liệu, bên Thánh chủ tộc Thiên Thương, dựa vào ưu thế của trận chiến này về tới trên bàn đàm phán.

Mà lúc này, Từ Phàm cảm nhận được một cơn buồn ngủ.

Từ Phàm nhẹ nhàng giơ tay, sáu phân thân không mặt xuất hiện, trên mỗi phân thân đều ngưng tụ mấy ngàn pháp tắc chí cao.

Theo sau dưới diễn hoá của pháp tắc chí cao Dị Hoá, sáu phân thân không mặt hóa thành sáu hư tượng trông coi bên ngoài sơn mạch chỗ Từ Phàm.

Sau khi làm xong tất cả, Từ Phàm mới nặng nề thiếp đi.

Vừa vào mộng cảnh, Từ Phàm phát hiện hình ảnh rập khuôn thế mà đã xảy ra biến hóa.

Trong một thế giới thánh bạch, tinh thần pháp tắc chí cao bắt đầu chậm rãi chuyển động.

Ở dưới tinh thần pháp tắc chí cao, có một con voi con diện mạo rất đáng yêu, đang ở trong thế giới thánh bạch này chạy tới chạy lui.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm đến, còn thân thiết chào hỏi Từ Phàm, sau đó tiếp tục chạy tới chạy lui.

Nhìn tinh thần pháp tắc chí cao trên bầu trời, Từ Phàm sờ cằm.

Ngày trước khi hắn vừa đến, viên tinh thần pháp tắc chí cao này, gần như đều có thể trong vòng mấy hơi thở biến hóa thành phù văn pháp tắc chí cao.

Nhưng hiện tại, tinh thần pháp tắc chí cao trên bầu trời đã xoay nửa canh giờ.

“Cái này cmn tốc độ tải cũng quá chậm rồi.” Từ Phàm oán giận nói.

Cuối cùng rảnh rỗi đến buồn chán, chỉ có thể bắt đầu đùa nghịch voi con chạy tán loạn trong tiểu thế giới này.

Voi con lớn cỡ một con chó, Từ Phàm một phát kéo nó qua đây.

“Không nghĩ tới voi khi còn nhỏ, xúc cảm vuốt ve còn rất không tệ.”

Lúc này, voi con không hài lòng, bắt đầu lấy mũi vung lung tung trên người Từ Phàm.

Cảm nhận được cái mũi mềm mại của voi con đánh tới, Từ Phàm cứ có một loại cảm giác không tốt, vì thế buông tay thả voi con ra.

“Chơi đi!”

Đúng lúc này, tinh thần pháp tắc chí cao trên bầu trời đột nhiên bắt đầu phát sinh biến hóa, biến thành một loại phù văn Từ Phàm không quen biết, hơn nữa trên mình phù văn, Từ Phàm không cảm giác được gì hết.

Càng như vậy, Từ Phàm càng vui mừng.

Chờ đến khi hắn tỉnh lại, trong tay xuất hiện phù văn không hề có cảm giác, bắt đầu chậm rãi nghiền ngẫm.

“Bồ Đào, tình hình trong Thần Tượng đại thế giới thế nào rồi?” Từ Phàm hỏi.

“Thiên thương tộc chờ liên minh đang ở nhanh chóng phát triển, đã trở thành đại liên minh trong ba vị trí đầu ở Thần Tượng thế giới.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Cường giả mãi mạnh, người như Thánh chủ tộc Thiên Thương, đến nơi nào cũng sẽ quật khởi.” Từ Phàm thong thả nói.

Không biết vì sao, Từ Phàm đột nhiên lại nghĩ tới Thánh chủ Minh tộc, cho dù hắn đã tinh thông mấy vạn pháp tắc chí cao, nhưng đối với phương hướng chỗ Thánh chủ Minh tộc, vẫn luôn không có ngọn nguồn.

“Thánh chủ Minh tộc này rốt cuộc ở nơi nào?” Từ Phàm vuốt cằm rất nghi hoặc.

“Thôi, chờ sau này trở thành cường giả cấp Thánh chủ, cưỡng ép phá vỡ nhân quả chí cao lại xem đi.”

Trong lúc năm tháng lưu chuyển, năm mươi vạn năm đã qua.

Trong năm mươi vạn năm này, Từ Phàm là chân chính trạch một chỗ, tham ngộ rất nhiều phù văn pháp tắc chí cao từ trong mộng đạt được.

Lúc này phù văn trong tay Từ Phàm đã đã xảy ra biến hóa, nhưng đây chỉ là phù văn thứ ba hắn đạt được trong Thần Tượng thế giới.

Hai phù văn trước trải qua hơn bốn mươi vạn năm mới tham ngộ thấu triệt.

“Thần Tượng đại thế giới này, bí mật quả thật là nhiều mà.” Từ Phàm cảm khái nói.

Đúng lúc này, toàn bộ Thần Tượng đại thế giới, bỗng nhiên bắt đầu điên cuồng mở rộng ra bên ngoài.

Hơn nữa, vô số cơ duyên tùy cơ xuất hiện ở các nơi của Thần Tượng đại thế giới.

Tại nơi cách vị trí chỗ Từ Phàm mười vạn dặm, có một cánh cửa khổng lồ thình lình xuất hiện.

Một bí cảnh ẩn chứa đại cơ duyên chậm rãi thành hình.

“Vận khí tốt như vậy à?”

Từ Phàm nhẹ nhàng vẫy tay, bí cảnh ẩn chứa đại cơ duyên hóa thành thế giới trong bàn tay xuất hiện.

Cuối cùng cả bí cảnh ngưng tụ thành một cánh cửa hoàng kim.

Một bàn tay đặt lên trên cánh cửa hoàng kim, tức khắc tất cả nhân quả của cánh cửa hoàng kim xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

Ước chừng ba ngày, Từ Phàm mới xem xong phần nhân quả này, sau đó thở dài.

“Một vùng Hỗn Độn cường đại, cứ như vậy hủy diệt?”

Trong nhân quả cánh cửa hoàng kim lây dính, tiền kỳ Từ Phàm nhìn thấy con đường quật khởi của một sinh linh nhỏ yếu mà cứng cỏi khi đạt được cánh cửa hoàng kim.

Trung kỳ, đây là quá trình hắn xưng bá vùng Hỗn Độn.

Hậu kỳ là cảnh vô số kỷ nguyên hắn vì vùng Hỗn Độn mà chiến.

Trong chiến đấu, cánh cửa hoàng kim vẫn luôn bầu bạn bên cạnh hắn.

Lúc vùng Hỗn Độn tan biến, khí linh của cánh cửa hoàng kim vốn định mang theo hắn trốn, nhưng hắn lại lựa chọn mang theo vùng Hỗn Độn đồng quy vu tận với kẻ địch.

Thông qua phần nhân quả này, Từ Phàm còn thấy được, đối thủ mà chủ nhân của cánh cửa hoàng kim gặp phải.

Một vùng Hỗn Độn diễn hoá thành một sinh mệnh thể, hình thái hắn xuất hiện không giống với những thần thú Hỗn Độn.

Một bên cố tình tránh đi vùng Hỗn Độn, mà hắn thì lại lấy vùng Hỗn Độn làm mục tiêu.

Mỗi khi cắn nuốt xong một vùng Hỗn Độn, hắn đều phải nghịch thời gian tiêu hóa, nói ngắn gọn là vùng Hỗn Độn này tồn tại bao nhiêu năm, hắn cần tiêu hóa bấy nhiêu năm.

Xuyên qua thị giác của chủ nhân cánh cửa hoàng kim, Từ Phàm cảm nhận được chỗ khủng bố của vùng Hỗn Độn cùng sống kia.

Thực lực của hắn dựa theo thôi diễn của Từ Phàm là đan xen giữa

Thánh chủ và cường giả nhị cảnh.

Chương 1557: Giá cả xuất thủ

Nhìn cánh cửa hoàng kim trên hỗn thân phát ra khí tức thương cổ, Từ Phàm chậm rãi nâng lên mộ tay nhẹ điểm.

Trong nháy mắt, ánh sáng kim sắc mãnh liệt, cả cánh cửa hoàng kim phát ra một luồng vĩ lực to lớn.

Lúc này một thi thể tổn hại tựa như Nhân tộc xuất hiện giữa không trung.

Từ Phàm biết vị này chính là cường giả Thánh chủ lúc trước mang theo vùng Hỗn Độn cùng sống đồng quy vu tận với vùng Hỗn Độn.

“Cả đời này của ngươi, trải qua truyền kỳ, tiền kỳ vì chính mình, trung kỳ vì tộc đàn, hậu kỳ vì vùng Hỗn Độn.”

“Ý chí cứng cỏi ngoan cường của ngươi ta đã thấy được, một ly này kính ngươi.”

Trong tay Từ Phàm xuất hiện một chiếc ly ngọc, trong ly chứa đầy rượu ngon.

Nhẹ nâng tay về hướng thi thể, rượu trong ly, đều bị Từ Phàm uống.

“Dù sao cũng coi như là chủ nhân trước đây của ngươi, ở khu vực này tìm một chỗ phong thuỷ bảo địa an táng đi.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói với cánh cửa hoàng kim.

Một khí linh như kỳ lân xuất hiện, gật đầu cúi mình với Từ Phàm.

Sau đó mang thi thể của nguyên chủ nhân hắn, tìm được một sơn cốc tươi đẹp an táng.

Một khối mộ bia từ pháp tắc chí cao ngưng tụ trấn trong sơn cốc cảnh sắc tươi đẹp kia.

Cuối cùng cánh cửa hoàng kim hóa thành một cánh cửa nhỏ xuất hiện trong tay Từ Phàm, an tĩnh.

“Hỗn Độn chi môn, trong cửa có thể diễn hoá trong lòng chúng sinh, làm cho vĩ lực thêm vào bản thân.”

“Loại Hồng Mông chí bảo đứng đầu kỳ lạ này, ta vẫn là lần đầu nhìn thấy.” Nhìn cánh cửa hoàng kim, Từ Phàm cười ha ha nói.

Hỗn Độn chi môn này có lẽ đối với người khác có chút tác dụng, nhưng đối với Từ Phàm mà nói, cực hạn trong lòng diễn hoá, đã vượt qua phạm vi Hỗn Độn chi môn này có thể thể hiện.

“Lấy về bỏ vào trong bảo khố, để Bồ Đào làm thành Hồng Mông chí bảo đứng đầu cùng hưởng, như vậy cũng không tính bôi nhọ ngươi.”

Từ Phàm nói xong nhận lấy cánh cửa hoàng kim.

Đúng lúc này, một cơn buồn ngủ truyền đến, Từ Phàm trở về nơi riêng biệt, tiến vào trong giấc ngủ.

Trong mộng, tinh thần pháp tắc chí cao, chỉ qua mấy khí tức đã diễn hoá thành một phù văn.

Nhìn đến đây Từ Phàm hiểu, hắn nên rời khỏi Thần Tượng đại thế giới.

Tổng bộ liên minh tộc Thiên Thương, Từ Phàm gặp được Thánh chủ tộc Thiên Thương khí phách hăng hái.

“Lão Từ, ngươi phải đi rồi?” Thánh chủ tộc Thiên Thương có chút không nỡ nói.

“Chuyện nên làm đều làm gần xong rồi, là lúc rời đi.” Từ Phàm gật đầu nói.

“Vậy trước khi ngươi đi lại để ta chiêu đãi ngươi một chầu.”

“Bởi vì ngươi, liên minh mới có thể phát triển nhanh như vậy, ta còn chưa cảm tạ ngươi đàng hoàng.”

Trong một cung điện rộng lớn, tất cả của Thánh chủ liên minh đều ở đây, bắt đầu tập thể tiễn biệt Từ Phàm.

Đông đảo Thánh chủ đều dồn dập tiếc nuối, nếu Từ Phàm có thể gia nhập liên minh của bọn họ, thống nhất Thần Tượng đại thế giới, quả thực cực kỳ đơn giản.

Một bữa yến hội tiến hành rất thoả thích, lúc Từ Phàm rời đi Thần Tượng đại thế giới còn hơi ngà say.

Đứng ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, Từ Phàm nhìn theo Đạp Thánh Thần Tượng đi xa.

"Bồ Đào, trực tiếp mở ra cánh cửa truyền tống trở về cho ta." Từ Phàm hơi mỉm cười.

Mấy năm nay hắn ở trong Thần Tượng đại thế giới mặc dù vẫn luôn trạch, nhưng tài nguyên nên đạt được một cái cũng chưa thiếu.

Thủy tinh pháp tắc chí cao từ trong Thần Tượng đại thế giới đạt được rất nhiều, trong không gian của cánh cửa hoàng kim, còn có càng nhiều thủy tinh pháp tắc chí cao, làm Từ Phàm không thèm để ý chút tiêu hao truyền tống này.

Một cánh cửa truyền tống không gian nháy mắt xuất hiện, sau khi Từ Phàm bước vào bèn xuất hiện trong vùng Hỗn Độn Đạo.

Lúc này vùng Hỗn Độn Đạo vẫn giống như thường, chỉ là một luồng khí tức tương đối bi thương như có như không rải rác trong khắp vùng Hỗn Độn.

Tam Thiên giới Ẩn Linh môn, Từ Phàm về tới tiểu viện quen thuộc.

Vừa nằm trên ghế dựa quen thuộc chưa được bao lâu, Hùng Lực đã tới đây bái phỏng.

"Đại trưởng lão, liên minh Nhân tộc bị nhục, bốn vùng Hỗn Độn vùng Hỗn Độn Đạo đã xâm chiếm, đã bị cướp lại hai vùng."

Năm mươi vạn năm này, Hùng Lực vẫn luôn đông chinh tây chiến.

"Trong dự kiến, bố cục bên kia còn chưa kết thúc, không cần lo lắng, ngươi nên thế nào thì cứ thế ấy đi." Từ Phàm cười nói.

"Tuân lệnh Đại trưởng lão."

Sau khi Hùng Lực lui ra, đông đảo đồ đệ cũng tới chơi.

"Sư phụ, ta rốt cuộc cũng trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân." Từ Nguyệt Tiên nói.

"Không tệ, tuy rằng hơi muộn, nhưng cơ sở bản thân rất vững chắc, pháp tắc chí cao tham ngộ cực kỳ thích hợp với ngươi." Từ Phàm nhìn Từ Nguyệt Tiên, gật đầu vừa lòng nói.

Lúc này hắn lại dịch ánh mắt đến trên người Chu Khai Linh.

Lúc này Chu Khai Linh đã tiến vào một loại trạng thái rất thần kỳ, vừa không phải Hỗn Độn Thánh Nhân, cũng không phải Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, ở giới hạn mơ hồ nhất giữa hai bên.

“Trong pháp tắc chí cao Vận Không Lành, còn có thể tránh thoát hay không, có cần ta giúp ngươi một tay không?” Từ Phàm nhìn đồ đệ nhà mình hỏi.

“Sư phụ, không cần, tự ta có thể được.”

Chu Khai Linh cắn răng, trong ánh mắt lộ ra thống khổ vô tận.

“Nếu ngươi đã kiên trì, vi sư không nhúng tay nữa.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, một luồng ánh sáng màu lục từ không trung rơi xuống trên người Chu Khai Linh.

Chỉ trong chốc lát, Chu Khai Linh đã khôi phục tới trạng thái toàn thịnh, nhưng lại bị dòng sông vận không lành dây dưa, lại rơi vào trong thống khổ vô tận.

Mấy sư huynh đệ bên cạnh nhìn đều có chút đau lòng.

“Đừng đau lòng, chờ Chu Khai Linh đi ra, không ai có thể trấn áp.” Từ Phàm cười nói.

“Không tệ, trong mấy năm nay ta không có đây, các ngươi đều tiến bộ rất lớn.”

“Lý giải đối với pháp tắc chí cao có không gian tiến bộ lớn hơn nữa.”

“Bồ Đào, gửi tin tức cho tất cả đệ tử tông môn, mười năm sau chuẩn bị truyền đạo.”

“Tuân lệnh.”

Ban đêm, Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân và đông đảo đệ tử ăn một bữa cơm chiều.

Lúc này, tin tức Từ Phàm trở về Tam Thiên giới, đã khuếch tán ra cả vùng Hỗn Độn.

Ngày hôm sau, lập tức có mấy Thánh chủ tới chơi.

“Từ đạo hữu, ngươi phải giúp bọn ta, hai vùng Hỗn Độn thật vất vả chiếm được cứ vậy mà mất đi.”

“Trong hai vùng Hỗn Độn đó, còn có hai danh ngạch Thánh chủ là của mạch các ngươi.” âm Vân Thánh chủ nói.

“Đó là chiến đấu giữa liên minh Nhân tộc và liên minh dị tộc, loại tồn tại như ta căn bản không nhúng tay vào được.”

“Có thể giúp các ngươi tăng ca thêm giờ luyện chế nhiều thêm mấy món Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp thì còn được.” Từ Phàm khiêm tốn nói.

Hiện tại giá trị con người của hắn thế nào, đó chính là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh cấp tinh thông mấy vạn pháp tắc chí cao, muốn hắn xuất thủ, phải cần tiêu phí đại giới lớn.

“Từ đạo hữu, hiện tại thế cục giữa liên minh Nhân tộc và liên minh dị tộc rất căng thẳng.”

“Tuy rằng bên liên minh Nhân tộc đường lui, nhưng Nhân tộc giữa vùng Hỗn Độn với vùng Hỗn Độn cũng có cạnh tranh.”

“Đến lúc đó, đường lui thành công, đây là cướp đoạt thời gian của vùng Hỗn Độn.”

“Chúng ta bây giờ đã mất đi hai vùng Hỗn Độn, mất đi ván cầu quan trọng nhất, đến lúc đó chúng ta ngay cả cơ hội giành ăn cũng không có.”

“Hy vọng Từ đạo hữu xuất thủ.” Đông đảo Thánh chủ sôi nổi nói.

“Ta biết chỗ một món chí cao thần vật đỉnh cấp nhất, nếu Từ đạo hữu xuất thủ, ta sẽ báo cho chỗ của tối cao thần vật đó.” Một Thánh chủ trong đó nói.

Lúc này tất cả Thánh chủ đều nhìn Thánh chủ kia.

“Đương nhiên ta cũng có tư tâm, mạch ta muốn chiếm sáu danh ngạch.”

Chương 1558: May mắn của mười vạn lần hứa nguyện

Trong tất cả cường giả cấp Thánh chủ bậc có một nhận thức công cộng, đó chính là dựa vào thần vật chí cao trở thành Thánh chủ, còn xa mới cao hơn những người dựa vào danh ngạch trở thành Thánh chủ.

“Ngươi muốn quá nhiều, nhiều nhất cho ngươi ba danh ngạch.” Thánh chủ dẫn đầu nói.

“Ba danh ngạch cũng được, bên cạnh thần vật chí cao đó có một thần thú Hỗn Độn canh giữ, nhưng không tới nhị cảnh, đến lúc đó có thể cần các ngươi liên thủ đuổi nó đi.” Vị Thánh chủ kia nói.

Lúc này tất cả Thánh chủ đều dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn Thánh chủ nọ, tựa như đang nói ngươi thật cẩu.

“Ta muốn nhìn thấy thần vật chí cao đó trước, nếu không mọi chuyện không bàn nữa.” Từ Phàm mở miệng nói.

Nếu thần vật chí cao kia dung nhập vào thế giới trong tường kép không gian, hẳn là có thể rất nhanh diễn sinh ra một danh ngạch Thánh chủ.

“Không thành vấn đề, cách vùng Hỗn Độn này không xa, chỉ là đường tương đối khó đi mà thôi.” Vị Thánh chủ kia cười ha ha nói.

Từ Phàm trực tiếp mở ra một tấm tinh đồ, bảo Thánh chủ đó chỉ vị trí cho hắn.

“Trực tiếp chỉ tọa độ cho ta, ta tự mình đi xem.” Từ Phàm nói.

“Thế cũng được, nhưng Từ đạo hữu ngươi phải phát lời thề chí cao.” Thánh chủ nọ cảnh giác nói.

“Có thể.”

Sau khi Từ Phàm phát lời thề chí cao, bèn thu được tọa độ Thánh chủ ấy phát ra.

“Trong vòng mười ngày ta sẽ tự trở về.” Từ Phàm nói, bóng dáng lập tức tiêu tán bên ngoài Tam Thiên giới.”

Những Thánh chủ khác cũng tứ tán mà đi.

Trong một khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, Từ Phàm lần đầu tiên phát hiện tồn tại của bí cảnh không gian trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Theo bí cảnh không gian, Từ Phàm dường như lại tiến vào một không gian khác.

Mà trong không gian đó, có một thần thú Hỗn Độn như chó đang ngủ say, thân hình to lớn như như đại thế giới, toàn thân thành màu đỏ thẫm, làm người ta vừa nhìn là cảm thấy sởn tóc gáy.

Từ Phàm yên lặng quan sát con đại cẩu kia, sau đó mới chú ý tới thần vật chí cao bị đại cẩu vây ở giữa.

Món thần vật chí cao đó có hình xương cốt, tản ra một luồng khí tức chí cao huyền diệu.

Pháp tắc chí cao trong thần vật chí cao ẩn chứa, vừa vặn là loại Từ Phàm tinh thông.

Kết quả là, Từ Phàm dùng pháp tắc chí cao ngưng tụ ra xương cốt giống hệt thần vật chí cao kia, rất dễ dàng, lấy nó ra từ trong lòng thần thú Hỗn Độn đang trong giấc ngủ, bỏ lại đồ thay thế.

Mọi chuyền đều cực kỳ thuận lợi, thuận lợi đến mức khiến Từ Phàm cũng cảm thấy có phần ngoài ý muốn.

Song sau khi hắn nhiều lần xác định, đã xác định món đồ trong tay này là thần vật chí cao đứng đầu.

Từ Phàm lặng yên rời khỏi bí cảnh, sau đó trực tiếp truyền tống trở về vùng Hỗn Độn Đạo.

Vừa trở về, liền khiến cho tất cả Thánh chủ chú ý.

“Từ đạo hữu, món thần vật chí cao kia có thật không?” Thánh chủ nói cho Từ Phàm tọa độ hỏi.

“Thật, hiện tại có thể nói cụ thể, muốn ta giúp các ngươi thế nào.”

Lúc này xung quanh Từ Phàm, tất cả Thánh chủ đều đã tề tụ.

Hùng Lực cung kính đứng phía sau Từ Phàm, giống như thị vệ.

“Rất đơn giản, chỉ cần đạo hữu ngươi có thể kiềm chế bốn Thánh chủ trở lên là được, như vậy bọn ta có thể dư ra lực lượng đối phó với Thánh chủ khác của liên minh dị tộc.” Phần Thiên Thánh chủ nói.

“Có thể, khi nào cần ta xuất thủ thì nói với Hùng Lực.” Từ Phàm cười ha ha nói, đạt được một món thần vật chí cao đứng đầu hắn cực kỳ vui mừng.

“Chỉ gần đây thôi, có cần bọn ta sẽ báo cho Hùng đạo hữu.”

Hội nghị ngắn ngủi mở xong, tất cả Thánh chủ triệt tiêu phân thân thần niệm.

Từ Phàm trở về trong tiểu viện, bất thình lình hắn nhìn thấy Trương Vi Vân tu vi đã ngã xuống cảnh giới phàm nhân.

“Vi Vân, là ngươi dùng thần thuật chí cao để ta đạt được thần vật chí cao này sao?”

Nhìn Trương Vi Vân cảnh giới ngã xuống đến phàm nhân, Từ Phàm vội vàng đưa mấy luồng pháp tắc chí cao vào trong cơ thể Trương Vi Vân.

“Ngày đó ta đang hứa nguyện, muốn để phu quân đạt được một món thần vật chí cao có thể gia tăng danh ngạch.”

“Lúc nguyện vọng này hứa đến mười vạn lần, bỗng nhiên có loại cảm giác vận mệnh chú định nói cho ta, chỉ cần ta nguyện ý từ bỏ một thân tu vi này, vĩnh thế trở thành phàm nhân, là ngươi có thể đạt được thần vật chí cao ngươi muốn.”

“Lúc ấy ta vừa nghe còn có loại chuyện tốt này, vì thế trực tiếp đáp ứng luôn.”

“Xem ra, phu quân thật sự đạt được loại thần vật chí cao này.” Trương Vi Vân vui vẻ nói.

Từ Phàm có chút cảm động, nhẹ nhàng ôm lấy Trương Vi Vân, tra xét kỹ càng tỉ mỉ tất cả sở hữu của Trương Vi Vân.

Nếu đã có loại âm thanh nói cho nàng vĩnh thế trở thành phàm nhân, tất nhiên sẽ có một loại lực lượng, hạn chế Trương Vi Vân trở thành cường giả.

Quả nhiên, Từ Phàm ở bên trong Hỗn Độn Thần hồn của Trương Vi Vân nhìn thấy hàng tỉ phù văn rậm rạp.

Mỗi phù văn đều đang chế ước thực lực Trương Vi Vân trưởng thành, hơn nữa sẽ nhanh chóng dẫn dắt Trương Vi Vân đi hết cả đời phàm nhân.

Nếu Từ Phàm không nhúng tay, tám mươi năm sau Trương Vi Vân sẽ nghênh đón đại nạn.

Nhìn phù văn rậm rạp trên Hỗn Độn Thánh hồn, Từ Phàm nhẹ điểm.

Loại phù văn này, đừng nói là Hỗn Độn Đại Thánh Nhân, cho dù là Thánh chủ, cũng đều sẽ bó tay không có cách nào.

Cho dù dùng hết tất cả thần dược trên thế gian, cho dù nghịch chuyển cả dòng sông thời gian Hỗn Độn, đều không có cách nào.

Chỉ có thể trơ mắt nhìn Trương Vi Vân hóa thành phàm nhân rời đi.

“Thế sự vô thường, vạn sự nhất định sẽ để lại một đường sinh cơ.”

Từ Phàm nói, nhẹ nhàng nhắm mắt lại, đặt trán lên trán Trương Vi Vân.

Thần niệm tiến vào trong Hỗn Độn Thánh hồn của Trương Vi Vân.

“Những phù văn do pháp tắc chí cao Phúc Duyên ngưng tụ này quá ngây thơ, khó xử mấy Thánh chủ bình thường còn được.”

“Đáng tiếc gặp phải ta.”

Lúc Từ Phàm nói xong câu đó, đột nhiên trong đầu có một ý tưởng.

Kết quả là, Từ Phàm lấy giấy thay bút, bắt đầu khắc hoạ đại trận pháp tắc chí cao.

Không qua bao lâu sau, chỉ thấy một tầng phù văn pháp tắc chí cao chi chít bao phủ Hỗn Độn Thánh hồn của Trương Vi Vân.

Sau đó toàn bộ đại trận bắt đầu vận hành, trong thánh hồn của Trương Vi Vân, tất cả phù văn tựa như được triệu hồi, bắt đầu tràn vào một lổ hổng trong đó.

Một canh giờ sau, tất cả hạn chế trên người Trương Vi Vân bị hủy bỏ, tuy rằng vẫn là phàm nhân, nhưng đã có thể tu luyện.

Từ Phàm nhẹ nhàng nâng tay, một chuỗi phù văn màu đen ngưng tụ thành quả cầu xuất hiện trong lòng bàn tay.

“Nên lừa vẫn phải lừa.”

Từ Phàm vươn ngón tay nhẹ điểm, một thân thể Nhân tộc không có ý thức ngưng tụ mà thành, Từ Phàm trực tiếp phóng thích đoàn phù văn màu đen vào trong thân thể kia.

Theo sau một Truyền Tống trận xuất hiện, mang thân thể kia rời đi.

Lúc này Trương Vi Vân khôi phục bình thường bắt đầu tu luyện, vô số tiên linh chi khí bắt đầu hội tụ.

Cảnh giới của Trương Vi Vân nhanh chóng tăng lên, Kim Đan, Nguyên Anh, Hóa Thần, Luyện Hư.

Thời gian còn chưa tới một bữa cơm, cảnh giới của Trương Vi Vân đã bò lên tới Đại La.

Sau khi nhìn thấy cảnh giới Trương Vi Vân tăng lên rồi bất động, Từ Phàm trực tiếp đánh vào mấy ngàn loại pháp tắc chí cao.

Theo sau cảnh giới nhanh chóng tăng lên, bay nhanh tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

“Đáng tiếc, nếu ta còn có thể tu luyện đạo Phúc Duyên thì tốt rồi, như vậy thì có thể tiếp tục giúp phu quân hứa nguyện.” Trương Vi Vân tiếc nuối nói.

“Một lần là đủ rồi, nhiều nữa sẽ xảy ra chuyện.” Từ Phàm vuốt mái tóc đẹp của Trương Vi Vân nói.

Tường kép không gian, đại thế giới Từ Phàm trồng ra đang nhanh chóng biến hóa.

Chương 1559: Vị thứ hai

Không quá bao lâu sau, thế giới kia liền lớn cỡ như một vùng Hỗn Độn bình thường.

Lúc này, tất cả đồ đệ của Từ Phàm đều cảm giác được thế giới chỗ nhân quả bản nguyên của mình đang dần trở nên cường đại.

Trong tường kép không gian, Từ Phàm đứng bên ngoài thế giới, nhìn đại thế giới đã nhanh chóng bành trướng xong.

“Thời gian trăm vạn năm, không vội, từ từ tìm.”

Hiện tại Từ Phàm đã không sđặc biệt chờ mong cảnh giới Thánh chủ.

Nhưng mấy chuyện hắn muốn làm, nhất thiết phải sau khi trở thành Thánh chủ mới có thể.

Bóng dáng Từ Cương xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Sư phụ, khi nào ngươi mới trở thành Thánh chủ?” Từ Cương hỏi.

“Sốt ruột rồi à?” Giọng nói của Từ Phàm hơi mang chút ý cười.

“Có một số việc khó tránh.” Từ Cương thừa nhận nói.

Nhìn thấy Hùng Lực sau khi trở thành Thánh chủ đại sát tứ phương, Từ Cương thừa nhận hắn hơi ghen tị.

“Từ từ tới, con đường của ngươi không giống với đám sư đệ, sư muội bọn họ.”

Ánh mắt Từ Phàm nhìn về phía tường kép không gian nơi xa.

“Sư phụ, ta hiểu.” Từ Cương gật đầu nói.

“Nhưng ngươi cũng đừng gấp, nhanh, chờ sau khi vi sư trở thành Thánh chủ, các ngươi còn sợ không thành Thánh chủ được sao?” Từ Phàm nói xong, bèn mang theo các đệ tử rời khỏi tường kép không gian trở về trong Tam Thiên giới.

Một ngày, một tiếng chuông du dương vang vọng cả Ẩn Linh môn.

Các đệ tử ngồi xếp bằng trên hậu viện chủ phong, dùng ánh mắt kinh ngạc nhìn bóng dáng trên chủ phong.

Từ Phàm không nói lời thừa, trực tiếp bắt đầu giảng đạo.

Toàn bộ Ẩn Linh môn tức khắc rơi vào hắc ám, phía trên chủ phong, xuất hiện một Chí Cao Vạn Đạo chi bàn đạo do ánh sáng ngưng tụ.

Theo sau, một cây quang châm trên Vạn Đạo chi bàn, chậm rãi dao động.

Một luồng dao động chí cao kỳ dị quét ngang mà đến, dao động này xuyên qua các đệ tử.

Lúc này mấy luồng ánh sáng xuất hiện, đệ tử lĩnh ngộ được pháp tắc chí cao này đã được truyền tống tới bí cảnh tu luyện.

Sau đó không bao lâu sau lại có một luồng dao động, quét ngang mà đến.

Không biết qua bao lâu, quang châm trên Chí Cao Vạn Đạo bàn đi qua một vòng.

Lúc này trên bình nguyên sau chủ phong chỉ còn lại hơn mười đệ tử.

“Lần sau truyền đạo năm mươi vạn năm sau, củng cố tốt cơ sở của bản thân, ắt sẽ lĩnh ngộ được pháp tắc chí cao thích hợp với mình.” Từ Phàm nói.

Truyền đạo kết thúc xong, cuộc sống của Từ Phàm tiến vào trạng thái bình tĩnh.

Ngày thường câu cá với huynh đệ tốt, ở tông môn đi dạo thăm bằng hữu cũ.

Qua một thời gian thì mang theo Trương Vi Vân chu du vùng Hỗn Độn xung quanh, sống cuộc sống tự tại.

Lúc Từ Phàm cài ngọc trâm hắn tự mình luyện chế lên cho Trương Vi Vân, tin tức từ Hùng Lực đã gửi qua đây.

"Đại trưởng lão, bên này cần ngươi xuất thủ." Giọng nói cung kính của Hùng Lực vang lên.

"Phu quân, ngươi đi đi, gần đây ngươi bầu bạn với ta đã đủ lâu rồi." Trương Vi Vân tri kỷ nói.

"Vậy được, ta đi một lát sẽ về ngay."

Từ Phàm nói, một bước bước ra, đi tới trung tâm Hỗn Độn.

Lúc này tại trung tâm Hỗn Độn, một Truyền Tống trận to lớn đang ở trạng thái chờ.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm tới, vội vàng đưa hắn vào trong Truyền Tống trận.

Trong một vùng Hỗn Độn hơi nhỏ hơn vùng Hỗn Độn Đạo, Thánh chủ hai bên đang hỗn chiến.

Ý chí vùng Hỗn Độn này trực tiếp hiện ra, áp chế đông đảo Thánh chủ Nhân tộc.

Dẫn tới trận chiến này đánh vô cùng gian nan.

"Hùng Lực Thánh chủ, Đại trưởng lão nhà ngươi khi nào đến!"

“Bên này sắp chống không nổi nữa!” Đông đảo Thánh chủ truyền âm cho Hùng Lực.

Ngay lúc này, giữa không trung đột ngột xuất hiện một sợi xiềng xích từ mấy ngàn pháp tắc chí cao ngưng tụ.

Mang theo khí tức phong tỏa tất cả, bay về phía các Thánh chủ vùng Hỗn Độn kia.

“Đại trưởng lão đến rồi.”

Nơi xiềng xích quấn quanh nháy mắt toàn bộ bị phong tỏa, hóa thành lao lung, chặt chẽ vây khốn sáu Thánh chủ vùng Hỗn Độn nọ.

“Mười vạn năm có đủ không?” Giọng Từ Phàm ở bên tai tất cả Thánh chủ Nhân tộc vang lên.

“Đủ, tuyệt đối đủ, Từ đạo hữu cứ ở bên cạnh, xem bọn ta làm sao trấn áp đám Thánh chủ này đi!” Phần Thiên Thánh chủ hưng phấn nói.

Vốn tưởng rằng nhiều nhất có thể trấn áp bốn Thánh chủ, không nghĩ tới vừa đến đã trấn áp sáu người.

Trấn áp nhiều một Thánh chủ, bọn họ sẽ ít đi một phần áp lực.

“Các ngươi cố lên!”

Từ Phàm rất phối hợp để lại một phân thân, quan sát bọn họ chiến đấu.

“Phong vân rung chuyển tái khởi.” Từ Phàm xem tin tức của liên minh Nhân tộc gần đây nói.

Lúc này liên minh Nhân tộc đã bắt đầu thắt chặt, tạo ra một loại cục diện dưới áp bức của liên minh dị tộc không thể không phòng ngược.

“Cũng không biết Hồng Mông chí bảo nhị cảnh có uy năng như thế nào, vậy mà có thể khiến liên minh Nhân Tộc chi chủ có tự tin như vậy.”

Từ Phàm cảm thấy lúc ở đại quyết chiến, bản thân cần thiết qua đó hóng hớt xem diễn.

Đương nhiên ở thời khắc mấu chốt thân là Nhân tộc, hắn vẫn sẽ xuất thủ giúp đỡ một phen.

Khi đó, phỏng chừng trăm vạn năm sau, thế giới tường kép đủ để có thể tiếp nhận Thánh chủ.

Đến khi đó, Thánh chủ bình thường ở trong mắt Từ Phàm, không nói là sâu kiến lớn một chút, chỉ có thể nói là một đám tiểu hầu tử nổi điên tương đối phiền phức.

Sáu vạn năm sau, Hùng Lực trở về Tam Thiên giới.

“Đại trưởng lão, vùng Hỗn Độn kia đã thu phục, trong tay ta phân phối được hai danh ngạch, xin Đại trưởng lão phân phối.” Hùng Lực hành lễ cung kính nói.

Sau khi Hùng Lực trở thành Thánh chủ, càng thêm cảm giác, Đại trưởng lão tông môn nhà mình sâu không lường được.

Vì tránh để người khác nói hắn sau khi trở thành Thánh chủ không coi ai ra gì, mỗi lần hắn đều phải dùng thái độ cung kính đối đãi với Đại trưởng lão.

“Đứng dậy đi, không cần cung kính như thế, trước kia còn chưa từng như vậy mà.” Từ Phàm cười khẽ nói.

“Hai danh ngạch này, trực tiếp đặt trong tông môn đi, ai đạt tới yêu cầu trước, thì người đó lấy được danh ngạch này.”

“Tuân lệnh.”

Hùng Lực nhẹ mở tay ra, hai khối thủy tinh xuất hiện.

“Đây là hai danh ngạch cuối cùng vùng Hỗn Độn Đạo có thể tiếp nhận, về sau lại có, có lẽ cần trở thành Thánh chủ vùng Hỗn Độn khác.” Hùng Lực nói.

“Bồ Đào, chia tin tức này cho tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong tông môn.”

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Giữa lặng lẽ, lại mười vạn năm lướt qua.

Trong tiểu viện Từ Phàm đang cẩn thận dùng pháp tắc chí cao xây dựng một tiểu thế giới.

Đúng lúc này, tin tức của Hùng Lực truyền đến.

“Đại trưởng lão, bên này.”

“Ta đã biết.”

Lúc này trong chiến trường Hỗn Độn không biết tên ở nơi nào đó.

Một sợi xiềng xích trực tiếp từ trong cơ thể Hùng Lực bay ra, tức khắc khống chế bảy Thánh chủ.

Lúc này ánh mắt của tất cả Thánh chủ đang chiến đấu, thình lình nhìn về phía Hùng Lực.

“Đại trưởng lão trực tiếp kích phát pháp tắc chí cao ta phong ấn trong cơ thể ta.” Hùng Lực cười nói.

Nghe được lời của Hùng Lực, tất cả Thánh chủ da đầu hơi tê dại.

Thủ đoạn này, vượt qua vùng Hỗn Độn, đây là chuyện ngay cả bọn họ cũng không làm được.

Bảy vạn năm sau, theo một luồng dao động khuếch tán khắp vùng Hỗn Độn Đạo.

Vô số kiếm trận chí cao khuếch tán vào trong cả vùng Hỗn Độn.

Dưới gia tăng của vùng Hỗn Độn, Hạng Vân tấn cấp thành cường giả cấp Thánh chủ.

Đúng lúc này, Trương Học Linh trong tông môn, lại một bước vượt qua đến Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong.

Sau đó, từ trong tông môn tiếp nhận danh ngạch Thánh chủ thứ hai.

Lúc này, trong Thánh Quang tinh thần, Tam Trùng trơ mắt nhìn danh ngạch sắp tới tay chạy mất, tức khắc có chút khóc không ra nước mắt.

“Nương tử, ta có phải là phế vật không?”

Chương 1560: Có đôi khi, vận mệnh vô thường

“Ngươi chỉ là, vận khí không tốt mà thôi.” Tiểu Quang bên cạnh thờ ơ nói.

Nàng không có kỳ vọng quá lớn đối với chuyện phu quân nhà mình có thành Thánh chủ hay không.

“Tam Trùng sư huynh, danh ngạch này ta cầm trước, về sau ta trả lại cho ngươi một danh ngạch.” Trương Học Linh cười nói.

Trong tiểu viện, Hạng Vân và Trương Học Linh cùng bái kiến Từ Phàm.

“Không tệ, không nghĩ tới tông môn chúng ta nhanh như vậy đã có cường giả Thánh chủ thứ hai, hiện tại lập tức là có vị thứ ba.” Từ Phàm cười ha ha nhìn Trương Học Linh.

“Đại trưởng lão.” Trương Học Linh vò đầu, hơi ngượng ngùng.

“Ngươi cũng thật đủ giỏi, lĩnh ngộ hơn bốn mươi loại pháp tắc chí cao, vậy mà có thể ổn định không hỏi ta, ngươi là nghĩ thế nào vậy?” Từ Phàm cảm thấy hứng thú hỏi.

Trong hai lần giảng đạo, Trương Học Linh lĩnh ngộ hơn bốn mươi loại pháp tắc chí cao, sau đó Từ Phàm vốn cho rằng tiểu tử này sẽ thường xuyên tới hỏi mình.

Nhưng ngàn vạn lần không nghĩ tới, hắn thế mà một mình tránh trong động phủ, liều mạng bế quan tham ngộ.

“Cơ hội lĩnh giáo Đại trưởng lão khó có được, cho nên đệ tử muốn tích góp nhiều hơn chút nghi hoặc, đến lúc đó thì hỏi chung luôn.”

“Chỉ là không nghĩ tới, giữa các pháp tắc chí cao tương thông, sau khi tham ngộ mấy loại, dư lại cũng coi như hiểu.” Trương Học Linh nói.

“Lần sau có nghi hoặc thì hỏi, nếu không muốn phiền phức, có thể trực tiếp đi Nguyên giới hỏi phân thân đại đạo của ta.” Từ Phàm thong thả nói.

“Đều trở về củng cố bản thân cho tốt, lúc sau liên minh Nhân tộc có thể sắp nghênh đón một đợt đại kỳ ngộ hoặc là đại diệt vong.”

“Nhưng bất kể thế nào, đều yêu cầu các ngươi thực lực đủ mạnh mới có thể đạt được chỗ tốt hoặc đỡ đượ nguy nan.”

“Tuân lệnh, Đại trưởng lão.” Hai người nói xong bèn cung kính lui xuống.

Sau khi trong tiểu viện chỉ còn lại một mình Từ Phàm, hắn đột nhiên cảm thấy dường như thời gian trôi qua quá nhanh.

“Không nghĩ tới, Ẩn Linh môn đều bắt đầu xuất hiện cường giả Thánh chủ.”

Từ Phàm nhìn bầu trời Ẩn Linh môn, trong đầu không khỏi nhớ lại lúc tông môn vừa thành lập.

Vùng Hỗn Độn Đạo, một chỗ bí ẩn, có một đại lục khổng lồ, sừng sững trong vùng Hỗn Độn.

Vương Vũ Luân ở bên một cự hồ kim sắc câu cá.

Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện, đi đến cách Vương Vũ Luân không xa, cũng vung cần, bắt đầu câu cá.

“Nghe nói gần đây tông môn xuất hiện một vị Thánh chủ, hơn nữa danh ngạch của Thánh chủ thứ ba cũng đã có chủ.”

“Không nghĩ còn tốt, đột nhiên nghĩ lại, Ẩn Linh môn chúng ta, trong lúc bất tri bất giác thế mà đã trở nên cường thịnh như thế.” Vương Vũ Luân cảm khái nói.

“Vừa vặn gặp kỳ ngộ, nếu không phải liên minh Nhân tộc gây chuyện, tông môn sẽ không phát triển nhanh như vậy.” Từ Phàm vung cần cười nói.

“Cũng phải, Từ đại ca tính toán khi nào xuất phát, đi tìm ngọn nguồn của ngươi.” Vương Vũ Luân hỏi.

“Nhanh, chờ sau khi ta trở thành Thánh chủ, bố cục lần này của liên minh Nhân tộc qua đi, ta sẽ mang các ngươi khởi hành.”

“Không riêng gì tìm kiếm ngọn nguồn, còn thưởng thức từng vùng Hỗn Độn trỏng khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.”

“Có một số việc vẫn phải làm, các đồ đệ của ta, còn có ngươi, vẫn chưa trở thành Thánh chủ hết, đây đều là chuyện trên đường phải giải quyết.” Từ Phàm ung dung nói.

“Tính cả tất cả đồ đệ của ngươi lại thêm ta, nhiều người như vậy có thể trở thành Thánh chủ hết sao?” Vương Vũ Luân hỏi.

Hắn biết nhân quả bản nguyên của mình đang ở trong thế giới tường kép không gian.

Muốn trở thành Thánh chủ, một là dựa vào thế giới tự mình trưởng thành, hai là dung nhập thần vật chí cao đỉnh cấp nhất.

Đến nỗi danh ngạch Thánh chủ thế giới khác, không tương thông với thế giới tường kép căn bản không dung vào được.

“Thử xem, dù sao cũng phải có mục tiêu.” Từ Phàm cười nói.

Đúng lúc này, dây câu dưới cần Vương Vũ Luân bỗng căng ra, sau khi trải qua một phen giằng co, một thi thể Hỗn Độn Đại Thánh Nhân bị câu lên.

Thi thể toàn thân ngăm đen, sáu tay mười chân, không đầu, trên bụng có một cái miệng lớn, mắt và răng tụ ở chung một chỗ.

“Trước kia cũng từng câu thi thể, nhưng vẫn chưa từng câu được thi thể xấu như vậy.” Vương Vũ Luân nói, liền muốn trực tiếp thả thi thể đi.

Nhưng bị Từ Phàm kịp thời ngăn cản.

“Không đúng, trên thi thể này tụ tập dao động của mấy trăm loại pháp tắc chí cao.”

“Hơn nữa trong thân thể hắn, đã có danh ngạch tồn tại, làm sao cứ như vậy đã chết được.” Từ Phàm tò mò nói.

Cuối cùng một đoàn quang ảnh bao bọc lấy thi thể kia, quang ảnh bắt đầu chậm rãi xoay tròn, xung quanh xuất hiện rất nhiều phù văn.

Chỉ thấy từ trên quang ảnh dẫn ra một sợi dây nhỏ, đâm vào trong hư không.

Qua nửa khắc, một tọa độ xuất hiện trong đầu Từ Phàm.

“Thả lại đi, ta biết chuyện thế nào rồi, có muốn đi xem náo nhiệt với ta không?” Từ Phàm cười hỏi.

“Có náo nhiệt gì hay?” Vương Vũ Luân nổi lên hứng thú.

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt hai người.

“Đi với ta sẽ biết, để ngươi xem cái gì gọi là Thánh chủ hỗn chiến.”

Từ Phàm mang theo Vương Vũ Luân bước vào trong cánh cửa không gian.

Chỉ trong nháy mắt, hai người liền xuất hiện trong biển dao động pháp tắc chí cao đụng nhau.

Vô số pháp tắc chí cao bao trùm khu vực này, ý đồ khống chế, định nghĩa quyền quy thuộc của khu vực này.

Một khu vực đã bị chấn thành hư không, hơn bảy mươi Thánh chủ hỗn chiến.

“Trời ạ, khu vực này!!” Vương Vũ Luân khiếp sợ nói.

Từ Phàm mang theo Vương Vũ Luân đi tới bên cạnh khu vực có vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá tràn ngập.

“Từ khu vực này quan chiến, an toàn.”

“Dao động chiến đấu của những Thánh chủ này trực tiếp bình định một vùng Hỗn Độn vừa ra đời không bao lâu.”

“Thi thể ngươi câu ra, hẳn là thuộc vùng Hỗn Độn đó.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, ngươi sẽ không nói là vùng Hỗn Độn đó bị đám Thánh chủ này đánh đến bay màu luôn đấy chứ?” Vương Vũ Luân chấn động hỏi.

“Cảnh tượng này ngươi lại không phải chưa từng thấy qua, khiếp sợ cái gì?”

“Nói ra thì vùng Hỗn Độn cũng coi như đáng thương, nơi cách bọn họ không đến trăm vạn quang giáp, có một món thần vật chí cao đỉnh cấp chưa thành thục đang dựng dục.”

“Điều này lại dẫn tới sinh linh vùng Hỗn Độn này, tất cả đều ở trong nô dịch của những Thánh chủ này.”

“Mãi cho đến bây giờ, cả vùng Hỗn Độn bị diệt, cũng coi như là giải thoát.” Từ Phàm nhìn về phía thần vật chí cao trung tâm chiến trường.

“Từ đại ca, ngươi muốn cướp thần vật chí cao kia à?” Vương Vũ Luân nháy mắt kích động hỏi.

“Hơn bảy mươi Thánh chủ hỗn chiến, trong đó phần lớn đều là cảnh giới Thánh chủ đỉnh, nguy hiểm quá lớn, vẫn là bỏ đi.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Ta mang ngươi lại đây chỉ là xem kịch, thuận tiện xem thử có thể vớt được chút chỗ tốt nào khác không.”

Trong cái phất tay của Từ Phàm, một cái bàn xuất hiện, phía trên có trà và điểm tâm, hạt dưa.

Kết quả là, hai người cắn hạt dưa, xem một hồi đại chiến phía trước.

“Từ đại ca, ngươi nói trong những Thánh chủ này, ai cuối cùng có thể giành được thần vật chí cao?” Vương Vũ Luân tò mò hỏi.

“Trận chiến đấu này cuối cùng không có người thắng.” Từ Phàm cắn hạt dưa lắc đầu nói.

“Không có người thắng?”

“Đúng vậy, đám Thánh chủ đang chiến đấu ở đây, không có người thắng.” Ánh mắt Từ Phàm rất thâm thúy, tựa như ẩn chứa vực sâu vô tận.

“Mang ngươi lại đây xem náo nhiệt này, là để ngươi xem, có đôi khi, vận mệnh vô thường.”

Chương 1561: Hắc ảnh

Lúc đông đảo Thánh chủ đang đánh quyết liệt, đột nhiên trong hư không vốn thuần túy nhất, nhiều ra một lao lung.

Thâu tóm cả chiến trường vào, mà Từ Phàm và Vương Vũ Luân vừa vặn ở bên ngoài lao lung.

“Đây là cường giả nhị cảnh!” Vương Vũ Luân khiếp sợ nói.

“Nói thế nào, ta cũng không rõ.”

Lúc này tất cả Thánh chủ đều dừng tay, mặt lộ vẻ vẻ khiếp sợ nhìn lao lung vây khốn bọn họ.

Có Thánh chủ dùng toàn lực công kích tới lao lung, kết quả kiên cố không phá vỡ nổi.

Cuối cùng đông đảo Thánh chủ liên thủ, vẫn không phá mở được lao lung.

Lúc đông đảo Thánh chủ hoảng loạn, một luồng vật chất tựa như đen nhất trong vũ trụ xuất hiện bên ngoài lao lung, trên đoàn thuần hắc thể kia xuất hiện một đôi mắt huyết sắc.

Sau đó thân thể lặng lẽ bay vào lao lung, bắt đầu chậm rãi đi lang thang.

Một luồng khí tức khác với sinh linh khuếch tán ra, khí tức làm người ta cảm thấy càng khủng bố hơn tử vong.

Lúc này Vương Vũ Luân ở bên ngoài lao lung có chút da đầu tê dại.

“Từ đại ca, đây là thứ gì vậy!”

“Ám sinh linh thuần túy nhất trong hư không, bọn họ sinh tồn ở nơi sâu nhất trong không gian, trong tình huống bình thường sẽ không từ trong không gian ra ngoài.”

“Nhưng nếu có người phá vỡ vết nứt nối liền không gian thuần túy nhất, ám sinh linh này sẽ nhân cơ hội chui ra.” Từ Phàm giải thích.

Tất cả những chuyện này đều là hắn thông qua trong ký ức bạch tuộc tới thế giới tường kép lúc trước biết được.

Lúc Từ Phàm giải thích, sinh linh thuần hắc bỗng nhiên xuất hiện bên cạnh một vị Thánh chủ, một ngụm nuốt vào.

Tất cả Thánh chủ nháy mắt sởn gai ốc, theo sau chuyện làm bọn họ càng thấy khủng khiếp đã xảy ra.

Tất cả tồn tại của Thánh chủ bị nuốt vào đều biến mất, thậm chí ký ức tồn tại trong đầu bọn họ cũng bắt đầu từ từ tiêu tán.

“Liên thủ, nhất thiết phải liên thủ, nếu không chúng ta đều phải chết!!” Một cường giả Thánh chủ cảnh đỉnh trong đó hoảng sợ nói.

Hắn tại đây đạo bóng đen trên người cảm nhận được một cổ hắn vô pháp địch nổi lực lượng.

“Đừng chống đối với hắn, toàn lực bộc phát phá vỡ lao lung này.”

“Chỉ cần vùng hư không thuần túy nhất này khôi phục, tiểu hắc tử này nhất định phải trở về tầng thấp nhất của không gian.” Một Thánh chủ dường như đã nhớ tới tư liệu của sinh linh màu đen.

Kết quả là, tất cả Thánh chủ tập trung toàn lực đánh về phía lao lung vây khốn bọn họ.

Kết quả một chút dao động dập dờn cũng không gợi ra.

“Đừng quản nhiều như vậy, trực tiếp bộc phát bản nguyên xông ra.”

“Thần vật chí cao đã không quan trọng.”

“Hiện tại, cmn mạng quan trọng nhất!” Một Thánh chủ thấy hắc ảnh sắp nuốt tới hắn, hoảng sợ quát.

Chỉ trong nháy mắt, lại một tồn tại của Thánh chủ biến mất.

Lúc này Vương Vũ Luân ở bên ngoài lao lung đều sợ ngây người, một màn này hắn xem tứ chi lạnh băng.

“Từ đại ca, vật như này có nhiều không, đừng đến cuối cùng đánh thành hư không, chỉ dẫn ra hết mấy thứ này.” Vương Vũ Luân nói.

“Không nhiều lắm, trong ghi chép của Bồ Đào, thứ này vừa khéo phiêu đãng ở vị trí này, cho nên mới dẫn ngươi qua đây xem.”

“Ở vùng Hỗn Độn chiến đấu, cho dù đánh thành hư không thuần túy nhất, thứ này cũng không vào được trong vùng Hỗn Độn.”

“Ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá dẫn thứ này ra, vậy chỉ có thể coi như là ngươi xui xẻo.”

Trong lúc Từ Phàm nói chuyện, lại một vị Thánh chủ bị nuốt.

Thấy một màn như vậy, tất cả Thánh chủ trong lao lung đều điên rồi, bắt đầu điên cuồng thiêu đốt bản nguyên của mình, nhằm tới lao lung.

“Không gian bên này không khôi phục, thì lao lung này không phá mở được.” Từ Phàm nói.

“Từ đại ca, nếu những Thánh chủ này đều bị nuốt, vậy ta chẳng phải có thể ngồi thu lợi của ngư ông sao!!” Vương Vũ Luân có phần kích động nói.

“Không thu được, nhất định sẽ bị hắc ảnh này lấy đi.”

Từ Phàm và Vương Vũ Luân liên tục ngồi ở đây ba năm, tất cả Thánh chủ mới bị nuốt hết.

Cuối cùng hắc ảnh thuần hắc cởi bỏ lao lung chậm rãi bay tới thần vật chí cao.

Thần vật chí cao như ngọn đèn dầu, một ánh lửa tựa như thắp sáng cả khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Hắc ảnh đi đến bên cạnh thần vật chí cao, nháy mắt hóa thành một chiếc đĩa cắn nuốt toàn bộ thần vật chí cao.

Sau khi làm xong tất cả, hắc ảnh khoan thai chui vào trong hư không.

“Hơn bảy mươi Thánh chủ nói biến mất là biến mất, quả thực là quá làm ta kinh sợ!” Vương Vũ Luân thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

“Càng hiểu biết khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, càng cảm thấy khủng bố.”

“Trong đó không riêng gì đồ vật mặt ngoài ẩn chứa, đồ vật trong không gian càng khủng khiếp hơn.” Từ Phàm nhìn không gian đang thong thả khôi phục, dửng dưng nói.

Một Truyền Tống trận bao bọc lấy hai người, nháy mắt truyền tống trở về vùng Hỗn Độn Đạo, bên cự hồ hoàng kim chỗ Vương Vũ Luân.

“Cảm giác vẫn là trong vùng Hỗn Độn an toàn hơn chút, Từ đại ca, sau này lúc theo ngươi tìm kiếm bản nguyên có thể gặp phải loại sinh vật khủng bố này không?” Vương Vũ Luân hỏi.

“Loại đồ vật này số lượng cực nhỏ, gặp phải cũng là đụng phải đại vận.”

“Nếu thực sự có, sau cùng để ta xuất thủ.” Từ Phàm hơi mỉm cười.

Đúng lúc này, tin tức của Hùng Lực được gửi qua.

“Đại trưởng lão, bên này yêu cầu ngươi chi viện.”

“Ngươi dùng tay trái xoa mu bàn tay phải mười cái, là có thể kiềm chế sáu Thánh chủ.” Từ Phàm lười đi, trực tiếp trả lời tin tức cho Hùng Lực.

Lúc này trong chiến trường tại một vùng Hỗn Độn xa lạ, Hùng Lực nhìn hồi âm trong tay của Đại trưởng lão nhà mình, hơi ngây người.

Nhưng cuối cùng vẫn làm theo, tay trái nhanh chóng thử xoa mu bàn tay phải.

Chỉ trong nháy mắt, một lao lung huyết sắc to lớn xuất hiện trên không chiến trường.

Ngay sau đó khống chế sáu cường giả Thánh chủ đối diện.

“Tư thế xoa tay của ngươi vừa rồi là pháp ấn nào đó à, nếu là như vậy, ngươi về sau tiện rồi, không cần xin chỉ thị của Đại trưởng lão cũng có thể thay Đại trưởng lão xuất thủ.” Một vị Thánh chủ Nhân tộc cười ha ha nói.

Bởi vì ít đi sáu Thánh chủ, Thánh giả Nhân tộc chiến đấu bắt đầu trở nên nhẹ nhàng hơn.

Chỉ trong mấy vạn năm, lại chiếm giữ vùng Hỗn Độn này.

“Danh ngạch vùng Hỗn Độn này, ta muốn một cái, dư lại các ngươi tự chia là được.” Hùng Lực nói.

“Vậy được.”

Lúc này tất cả Hỗn Độn Đại Thánh Nhân trong cả Ẩn Linh môn đều nhận được tin tức.

Nói là danh ngạch Thánh chủ thứ tư của Ẩn Linh môn đã có, nếu cần xin khẩn trương tu luyện, trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong tiếp nhận danh ngạch.

Bên cự hồ hoàng kim, Từ Phàm nhàn nhã cầm cần câu, câu cá nói chuyện trước kia với huynh đệ tốt.

“Từ đại ca, sau khi ngươi tìm được bản nguyên, lỡ như quê nhà của ngươi đã trở thành cảnh còn người mất, hoặc là bị tộc khác chiếm giữ, hy vọng Từ đại ca đừng đau lòng.” Vương Vũ Luân nói.

“Ta chỉ muốn xem là nguyên nhân gì, đưa ta tới nơi này, ngoài ra, chờ sau khi ngươi trở thành Thánh chủ thì sẽ phát hiện, phía sau dòng sông thời gian, dòng sông thời gian Hỗn Độn còn có một dòng sông nữa, hoặc là nói là một vùng đại dương thời gian mênh mông.”

“Ở nơi đó, tất cả mọi thứ đều có thể hồi tưởng.”

“Mà nơi đó là biển đầu nguồn của dòng sông thời gian.”

“Những thứ này đến chờ sau khi ngươi trở thành Thánh chủ mới có thể nhìn thấy, nhưng cũng chỉ là có thể nhìn thấy.”

“Nếu thật sự muốn từ bên trong phục sinh người ngươi muốn, có thể cần ngươi trở thành cường giả nhị cảnh.” Từ Phàm nói.

“Vậy sau khi Từ đại ca trở thành cường giả nhị cảnh, giúp ta phục sinh vài người được không?”

Chương 1562: Phù văn vượt qua cực hạn

“Đến lúc đó lại nói, hiện tại mục tiêu là trở thành Thánh chủ trước, sau đó lại biến các ngươi thành Thánh chủ.” Từ Phàm thong thả nói.

Đúng lúc này, phía sau hai người mở ra một cánh cửa truyền tống.

Trương Vi Vân xách theo hộp đồ ăn đi tới.

“Hai huynh đệ các ngươi ở đây câu cá không thú vị biết bao, vừa câu cá vừa nhấm nháp mấy ly thì thế nào.” Trương Vi Vân cười ha ha lấy bàn kê ra, bày đồ ăn và rượu lên.

“Đa tạ tẩu tử.” Vương Vũ Luân cười ha ha nói.

Thực ra hắn hâm mộ nhất chính là tình cảm từ đầu đến cuối tương nhu dĩ muội của đại ca tốt của hắn và vị tẩu tử này.

“Vậy ta không quấy rầy các ngươi tán gẫu nữa, ta đã hẹn trước với Tiểu Thanh, muốn đến trong một vùng Hỗn Độn lấy Kiếm đạo nổi tiếng đi dạo.” Trương Vi Vân nói xong bèn rời đi.

Vào lúc này, dây câu của Vương Vũ Luân bỗng nhiên căng ra.

Thân hình suýt nữa không ổn định được, bị kéo vào trong hồ hoàng kim.

Còn may là Từ Phàm vươn tay giữ chặt thân hình Vương Vũ Luân.

Sau đó, Vương Vũ Luân và đầu bên kia lưỡi câu tiến vào trạng thái đấu sức.

Mà Từ Phàm cũng không nhúng tay, lẳng lặng uống rượu ăn đồ nhắm, thường thường còn nhắc nhở tư thế cho huynh đệ tốt phát lực.

Một canh giờ sau, vật ở đầu bên kia lưỡi câu rốt cuộc mắc câu.

Chỉ thấy một pho tượng thuần thạch, treo trên một đầu khác của lưỡi câu.

Pho tượng kia như kỳ lân, toàn thân màu đá xanh.

Vương Vũ Luân lượn quanh pho tượng này mấy vòng, mới dùng giọng điệu không xác định hỏi: “Đây chỉ là một tượng đá bình thường?”

“Đúng vậy, đây là một pho tượng bình thường.” Từ Phàm nở nụ cười.

“Vậy vì sao ta phải gặp trắc trở như thế mới câu lên được?” Vương Vũ Luân nhìn tượng đá này, hơi khó hiểu.

“Tuy chỉ là cục đá bình thường, nhưng người điêu khắc không đơn giản, hoặc là nói ít nhất mạnh hơn ta.”

Từ Phàm dùng tay nhẹ nhàng vuốt ve mỗi đường vân trên tượng đá này.

“Đá chỉ là đá bình thường, nhưng người điêu khắc nó không đơn giản.”

“Pho tượng như kỳ lân này, ít nhất ẩn chứa hơn ba ngàn loại pháp tắc chí cao, có pháp tắc chí cao ta còn chưa lĩnh ngộ.” Từ Phàm nhìn pho tượng nói.

Vương Vũ Luân nghe xong, tức khắc khiếp sợ nhìn pho tượng.

“Vì sao ta không cảm nhận được pháp tắc chí cao bên trên?”

“Bởi vì ngươi chỉ lĩnh ngộ một loại pháp tắc chí cao, mà bên trên này không có loại ngươi lĩnh ngộ, cho nên ngươi thấy nó chỉ là một tượng đá bình thường.” Từ Phàm giải thích.

“Thu lại đi, đặt tượng đá này trong ngươi hậu cung của ngươi, để những hồng nhan tri kỷ và đám hài tử xem nhiều hơn, nói không chừng có thể lĩnh ngộ những loại pháp tắc chí cao này.”

“Có Từ đại ca truyền đạo, mấy vạn loại pháp tắc chí cao chờ lĩnh ngộ, ta muốn thứ này làm gì.”

“Còn không bằng đặt ở cửa chính tông môn xung mặt tiền.” Vương Vũ Luân nói.

“Thôi bỏ đi, đặt nó trong tông môn để một thánh địa tu luyện dùng.”

“Loại tượng này, cho dù pháp tắc chí cao ta lĩnh ngộ đủ nhiều, cũng không thể điêu khắc ra.”

“Nếu ta đoán không nhầm, người điêu khắc tượng đá hẳn là một cường giả nhị cảnh.” Từ Phàm nói, bảo Bồ Đào đưa pho tượng này đến trong Ẩn Linh môn.

Vào lúc này, lại một cánh cửa truyền tống xuất hiện phía sau hai người.

Hạng Vân vẻ mặt xấu hổ đến không thể xấu hổ hơn, từ trong đi ra.

Từ Phàm chỉ hờ hững quay đầu lại nhìn lướt qua.

“Lần sau lúc muốn thực nghiệm chiến lực của mình, kêu huynh đệ với Đại sư huynh của ngươi.”

“Ngoài ra, qua một khoảng thời gian nữa ta sẽ bảo Bồ Đào gom đủ thần kiếm Hồng Mông chí bảo ngươi cần cho ngươi.”

“Đều là Thánh chủ, lại dùng Huyền Hoàng chí bảo làm phó kiếm, đây không phải khiến người khác xem thường Ẩn Linh môn chúng ta sao.”

Một luồng linh quang tử sắc từ trên bầu trời rơi xuống trong cơ thể Hạng Vân.

Không bao lâu sau, Hạng Vân liền khôi phục đến thời kỳ toàn thịnh.

“Đa tạ Đại trưởng lão.”

Hạng Vân vẫn rất xấu hổ, không nghĩ tới lần đầu ra ngoài thực nghiệm chiến lực của mình, đã bị thương nặng như thế.

“Đi đi.”

Trong thế giới tường kép không gian, Từ Phàm nhìn thế giới mình trồng ra dần trở nên mạnh hơn, trong ánh mắt vô cùng vui mừng.

“Trăm vạn năm rất nhanh, chờ sau khi ta trở thành Thánh chủ, nghĩ cách kiếm nhiều thêm mấy món thần vật chí cao, để ngươi nhanh chóng tăng trưởng.”

Lúc nói chuyện, nơi xa đột nhiên có một bóng dáng hấp dẫn sự chú ý của Từ Phàm.

Đến gần xem, thì ra là bạch tuộc trao đổi tin tức với Từ Phàm.

Chỉ thấy bạch tuộc thảnh thơi du đãng qua bên cạnh thế giới của Từ Phàm.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, còn nhàn nhã vươn ra một chiếc chân nhỏ chào hỏi hắn.

Cuối cùng Từ Phàm trơ mắt nhìn bạch tuộc bay vào nơi sâu trong tường kép không gian.

“Cũng không qua đây giao lưu tí à.” Từ Phàm có phần tiếc nuối nói.

Trong tường kép không gian, Từ Phàm cũng không dám đi lung tung khắp nơi.

Bởi vì hắn không biết khi nào, liền gặp phải một sinh linh giống như hắc ảnh lần trước.

Cuối cùng Từ Phàm lại vào trong thế giới nhìn một vòng.

Lúc này, trong Nhân tộc thổ sinh thổ trưởng đã sinh ra cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân.

“Bái kiến chủ.” Hỗn Độn Thánh Nhân hành lễ cung kính nói.

“Hai lựa chọn, ta mang ngươi ra ngoài trở thành một thành viên Nhân tộc bình thường.”

“Ở lại nơi này, chờ sau khi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lại ra ngoài.” Từ Phàm hờ hững nói.

“Chủ, ta muốn canh giữ thế giới này.” Hỗn Độn Thánh Nhân cảnh cường giả cung kính nói.

“Thế giới này rất cường đại, không cần ngươi canh giữ, một khi đã như vậy, chờ sau khi ngươi trở thành Hỗn Độn Đại Thánh Nhân lại ra ngoài.”

Pháp tắc chí cao trong đại thế giới Từ Phàm trồng ẩn chứa quá nhiều, điều này dẫn tới Nhân tộc thổ sinh thổ trưởng ở nơi đây rất dễ dàng tu hành, lĩnh ngộ pháp tắc chí cao biến thành cường giả.

“Tuân lệnh, chủ.” Cường giả Hỗn Độn Thánh Nhân cúi đầu nói.

Từ Phàm gật đầu, trở về vùng Hỗn Độn Đạo.

Vừa về đến tiểu trong tông môn, Từ Phàm lập tức cảm nhận được một cơn buồn ngủ.

Đúng lúc này, hắn linh quang chợt lóe, cưỡng ép nhịn cơn buồn ngủ, lại lần nữa về thế giới tường kép.

Sau khi đến thế giới này, sau khi tiện tay ngưng tụ mấy hộ vệ, nặng nề thiếp đi.

Lúc này, cảnh tượng trong mộng đã bắt đầu phát sinh biến hóa.

Trong một thế giới thanh u sắc, tinh thần pháp tắc chí cao chậm rãi chuyển động.

Lúc này thời gian tải lên so với lần trước, lúc ở trong Thần Tượng đại thế giới còn muốn dài hơn.

Không biết qua bao lâu, tinh thần pháp tắc chí cao mới từ từ hình thành một phù văn.

Phù văn này trong cảm giác của Từ Phàm, đã là vượt qua giới hạn Hỗn Độn Đại Thánh Nhân có thể lĩnh ngộ.

Từ Phàm nhìn chằm chằm phù văn này, nhìn thật lâu mới từ trong mộng tỉnh lại.

“Vẫn là trở thành Thánh chủ trước rồi lại nói, loại phù văn cấp bậc này giai đoạn hiện tại không lĩnh ngộ được.” Từ Phàm ung dung nói.

“Bồ Đào, lần này ta ngủ bao lâu?” Từ Phàm hỏi.

“Chủ nhân, ngươi ngủ suốt mười vạn năm, không sai một li.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Học Linh đã trở thành Thánh chủ chưa, tình hình bên liên minh Nhân tộc thế nào?” Từ Phàm hỏi.

“Trương Học Linh đã trở thành Thánh chủ.”

“Liên minh Nhân tộc, đang thu hẹp lại tất cả vùng Hỗn Độn.”

“Trước mắt bên liên minh dị tộc, đã nổi lên ý nghĩ như tằm ăn lên tất cả vùng Hỗn Độn của Nhân tộc.” Bồ Đào nói.

“Không khác mấy với trong tưởng tượng của ta, nhưng vị trí vùng Hỗn Độn Đạo chúng ta rất tốt.”

“Cho dù liên minh dị tộc phản công, cũng không tới lượt nơi này.”

Chương 1563: Đạo Vân Thánh chủ

Trương Học Linh lẳng lặng đứng trong tiểu viện, nhìn Đại trưởng lão làm hắn cả đời kính ngưỡng trước mắt.

“Không tệ, không khác mấy dự liệu của ta.”

“Trở thành Thánh chủ cảm thấy được gì?” Từ Phàm cười ha ha hỏi.

“Chỉ cảm thấy dưới chân chính mình lại lần nữa xuất hiện một con đường, con đường này không có phần cuối.” Trương Học Linh nói.

“Biết vì sao không có phần cuối không?”

“Là bởi vì ta đã thấy được Đại trưởng lão, thấy được con đường của Đại trưởng lão.” Trương Học Linh cảm khái nói.

Trong ấn tượng của hắn, Chí Cao Pháp Tắc Vạn Đạo bàn trong hắc ám kia, hắn từ đầu nghe đến đuôi.

Hắn rõ ràng cảm giác được quang châm phía trên Vạn Đạo bàn kích thích 37585 lần, chỉ có đại biểu cho 37585 pháp tắc chí cao Đại trưởng lão đã lĩnh ngộ.

“Đúng vậy, ngươi thấy được ta, con đường này không có phần cuối.”

“Nhưng mà, ta sẽ ở trên con đường này để lại tọa độ cho ngươi, ngươi chỉ cần từng bước một đi tiếp là được.” Từ Phàm nhẹ nhàng nói.

Cuối cùng một cánh cửa ánh cửa xuất hiện trước mặt Trương Học Linh, đây là một cánh cửa truyền tống thông đến thế giới tường kép.

“Thế giới ta trồng, hiện tại ẩn chứa hơn ba vạn loại pháp tắc chí cao, ngươi đi vào chậm rãi tham ngộ.”

“Khi nào lĩnh ngộ xong trăm loại pháp tắc chí cao lại đi ra.”

“Như vậy, dù là khi ta không ở tông môn, cũng có ngươi làm trụ cột cuối cùng của tông môn.”

Trương Học Linh ở trong mắt Từ Phàm còn trạch hơn cả hắn, thích hợp tọa trấn tông môn nhất.

“Đa tạ Đại trưởng lão.” Trương Học Linh hưng phấn bước vào trong cánh cửa ánh sáng.

Sau khi đóng cửa biến mất, Từ Phàm tiếp tục tham ngộ phù văn pháp tắc chí cao.

Đúng lúc này, giọng Bồ Đào ở bên tai Từ Phàm vang lên.

“Chủ nhân, vùng Hỗn Độn ngoài cùng nhất của liên minh Nhân tộc đang bị tổng tiến công.”

“Đi, qua đó xem náo nhiệt.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện, sau khi Từ Phàm vượt qua bèn xuất hiện bên ngoài một vùng Hỗn Độn.

Lúc này vùng Hỗn Độn này đều ở trong chiến hỏa, hơn mười Thánh chủ dị tộc tàn phá bừa bãi cả vùng Hỗn Độn.

Mỗi góc đều là chiến trường.

Nhìn thấy từng đại thế giới bị hủy diệt, Từ Cương, Hùng Lực bên cạnh Từ Phàm có chút không nhịn được.

“Mấy thứ này đều là mồi, dẫn bọn họ quá đây, nếu các ngươi tùy tiện xuất thủ, rất có thể bị liên minh Nhân tộc mắng là nhiều chuyện.” Giọng nói của Từ Phàm làm hai người an tĩnh lại.

Cứ như vậy, vùng Hỗn Độn này, ở dưới mí mắt mọi người, trơ mắt hóa thành một mảnh phế tích.

Thánh chủ dị tộc xuất thủ không hề lưu tình, gần như nghiền nát tất cả đại thế giới có thể nhìn thấy.

Cho đến khi toàn bộ Nhân tộc trong cả vùng Hỗn Độn chết sạch.

“Thánh chủ phế vật vứt bỏ tộc đàn của mình, cho dù tồn tại cũng chỉ là kéo dài hơi tàn, thứ vô dụng.” Một vị Thánh chủ dị tộc khinh bỉ nói.

Vùng Hỗn Độn này biến thành phế tích, đám Thánh chủ dị tộc lại đến chiến đấu ở vùng Hỗn Độn tiếp theo.

“Sư phụ, liên minh Nhân tộc muốn dùng mấy Hỗn Độn làm mồi vậy?” Hùng Lực không nhịn được hỏi.

“Tầm bốn năm vùng, nếu không làm sao khiến những Thánh chủ đó yên lòng được.”

“Chỉ là chiến đấu qua đi, làm sao nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn của những vùng Hỗn Độn bỏ đi này là một chuyện phiền phức.” Từ Phàm thong thả nói.

Cứ như vậy, Từ Phàm mang theo các đồ đệ xem hết năm vùng Hỗn Độn hóa thành phế tích.

Từ vùng thứ nhất đến vùng thứ năm, ước chừng qua trăm vạn năm.

Lúc tất cả Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn thứ năm của liên minh Nhân tộc bị đồ diệt.

Cảnh giới của bản thân Từ Phàm lặng lẽ vượt tới cấp Thánh chủ.

Quanh thân không có một chút khác thường, chỉ là làm mấy đồ đệ và đệ tử bên cạnh cảm nhận được khí chất trên người sư phụ, Đại trưởng lão nhà mình càng thêm thâm thúy.

Thế giới tường kép không gian, đại thế giới Từ Phàm trồng đang phát sinh biến hóa kịch liệt.

Toàn bộ đại thế giới bắt đầu thăng hoa, bắt đầu bành trướng, bắt đầu nhanh chóng hấp thu lực lượng trong tường kép không gian.

Lúc này, Từ Phàm bước vào đến cấp Thánh chủ, chỉ lẳng lặng nhìn Nhân tộc ở vùng Hỗn Độn này bị đồ diệt.

“Gần được rồi, tất cả Thánh chủ của liên minh dị tộc tâm động, bắt đầu tụ tập.”

Từ Phàm nhìn về một hướng nào đó trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá nói.

Lúc này tất cả mọi người bên cạnh Từ Phàm đều lên tinh thần.

Trong vùng Hỗn Độn thứ sáu, lúc này tụ tập mấy trăm vị Thánh chủ.

Chỉ riêng khí tức quanh người phát ra, là có thể mẫn diệt Nhân tộc của cả vùng Hỗn Độn.

“Sau khi chúng ta chiếm được liên minh Nhân tộc, có thể thuận thế mở rộng ra bên ngoài.”

“Liên minh Nhân tộc không phải muốn chiếm đoạt chúng ta để thúc đẩy sinh ra cường giả nhị cảnh sao?”

“Vậy chúng ta cũng phải thúc đẩy sinh ra một cường giả nhị cảnh thuộc về liên minh tộc chúng ta, dẫn dắt chúng ta đi về hướng cường thịnh!” Một vị Thánh chủ dị tộc lớn tiếng kêu gọi.

Giữa lúc đông đảo Thánh chủ cười nói, tất cả Nhân tộc trong cả vùng

Hỗn Độn đều bị đồ diệt.

Tất cả đại thế giới lại bị hoàn hảo bảo tồn lại.

Ngay lúc này có một luồng năng lượng đặc thù, đang chậm rãi bao bọc cả vùng Hỗn Độn.

“Đây chính là Hồng Mông chí bảo nhị cảnh sao?”

Chỉ thấy không quá bao lâu, toàn bộ vùng Hỗn Độn đều bị bao lấy.

Lúc này một vị Thánh chủ muốn rời khỏi vùng Hỗn Độn, đến vùng Hỗn Độn khác của liên minh Nhân tộc thăm dò tin tức.

Kết quả ngạc nhiên phát hiện, hắn thế mà không ra được.

Sau đó tin tức này lan ra đến trong tai các Thánh chủ dị tộc.

Sau đó tất cả Thánh chủ đều hoảng loạn, bởi vì bọn họ phát hiện tất cả của bản thân đều bị vây trong vùng Hỗn Độn này.

Mà ở trong một vùng Hỗn Độn của Nhân tộc, liên minh Nhân tộc, tám phần mười Thánh chủ tụ tập cùng nhau.

“Tốt rồi, kế hoạch thành công, chém giết Thánh chủ dị tộc chưa vào lao lung.”

“Bắt đầu thi hành kế hoạch giai đoạn thứ hai.”

Đúng lúc này, một thần niệm đột nhiên rơi xuống trên cạnh Từ Phàm.

“Hiện tại ta nên kêu ngươi Từ Thánh chủ, chúc mừng, chúc mừng.” Một giọng nói xa lạ vang lên.

“Một cái xưng hô mà thôi, kêu sao cũng được.”

“Đạo Vân Thánh chủ, không biết tới đây có chuyện gì?”

Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về phía bóng dáng trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

“Liên minh Nhân tộc ta đại đoàn kết, tất cả Thánh chủ đều ở dưới thống lĩnh của liên minh Nhân tộc.”

“Duy độc mạch Nhân tộc này của Từ Thánh chủ, làm ta cảm giác rất không yên tâm.”

“Hiện tại ta muốn mời Từ Thánh chủ, làm phó minh chủ của liên minh Nhân tộc, thế nào?”

“Người như ta trời sinh tính tự do tản mạn, không thích quấy rầy người khác, cũng không thích người khác quấy rầy ta.”

“Đạo Vân Thánh chủ, ngươi làm chuyện ngươi muốn làm, tất cả đều không liên quan đến ta.” Từ Phàm lắc đầu nói.

“Một khi đã như vậy, Từ Thánh chủ xin cứ tự nhiên.” Đạo Vân Thánh chủ nói.

“Vậy được, mong kế hoạch của liên minh Nhân tộc thuận lợi.”

Từ Phàm gật đầu vung tay lên, mang tất cả mọi người trở về trong vùng Hỗn Độn Đạo.

Ý thức trở về, Từ Phàm ngồi trong tiểu viện, cau mày.

“Vẫn có chút phiền phức.”

Hắn cảm nhận được, vừa rồi Đạo Vân Thánh chủ có mấy lần muốn xuất thủ, nhưng bởi vì kiêng dè hoặc là không xác định, vẫn luôn ẩn nhẫn không phát ra.

Hùng Lực, Hạng Vân đứng phía sau Từ Phàm.

“Vừa rồi các ngươi đều cảm nhận được?” Từ Phàm nhẹ nhàng hỏi.

Hai người gật đầu.

“Không có chuyện gì lớn đâu, minh chủ liên minh Nhân tộc không dám xuất thủ.”

Từ Phàm thật ra hy vọng Đạo Vân Thánh chủ xuất thủ, chỉ tiếc cuối cùng vẫn là nhịn xuống.

Chương 1564: Vùng tối dưới đèn

Tường kép không gian, Từ Phàm cảm nhận thực lực của bản thân, nhìn đại thế giới trước mắt chậm rãi trưởng thành.

Sau khi xem xong đại thế giới, Từ Phàm trở về tiểu viện của mình.

“Vi Vân, ta đi xử lý vài chuyện, mấy vạn năm sẽ về.”

“Phu quân đi đi.”

Lúc này, hai vị Thánh chủ trong tông môn và tất cả đồ đệ của Từ Phàm đến đủ.

“Hôm nay triệu tập các ngươi lại đây, là vì chém giết Thánh chủ Minh tộc.”

“Có oán báo oán, có thù báo thù, vẫn là ta giúp các ngươi tìm định vị, dư lại giao cho các ngươi.”

Vừa nghe thấy Thánh chủ Minh tộc, tất cả mọi người đều phấn chấn lên.

“Sư phụ, mấy năm nay kia Thánh chủ Minh tộc rốt cuộc nấp ở đâu?” Từ Cương nghi hoặc hỏi.

“Ta cũng không rõ lắm, cần phá vỡ nhân quả chí cao tự mình tìm.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay lên, mọi người nháy mắt chuyển dời đến bên ngoài vùng Hỗn Độn Đạo.

Một dòng sông nhân quả của bản thân Từ Phàm hiện lên, sau đó tìm được nhánh có quan hệ với Thánh chủ Minh tộc.

Trực tiếp lấy một nhánh nhân quả kết nối với hư không vô tận, sau đó tiêu tán không thấy nữa.

Nhìn đoạn nhân quả này, một Vận Mệnh Đại Đạo bàn giống như tinh thần xuất hiện, nhân quả đứt đoạn tiến vào đến Vận Mệnh Đại Đạo bàn bên trong.

Theo nhân quả hoàn toàn tiến vào, Vận Mệnh Đại Đạo bàn bắt đầu từ từ xoay tròn.

Một tia nhân quả đặc thù từ trong Vận Mệnh Đại Đạo bàn chui ra, theo Vận Mệnh Đại Đạo bàn chuyển động, cắm rễ vào trong hư không.

Theo chuyển động, nhân quả trong hư không càng lúc càng kỹ càng cặn kẽ.

Mọi người gắt gao nhìn chằm chằm đoạn nhân quả này, trong ánh mắt lộ ra chiến ý và sát ý.

Theo cắm rễ chỗ sâu nhất trong hư không, Vận Mệnh Đại Đạo bàn xoay tròn tựa như đã chịu trở ngại, tốc độ càng lúc càng chậm lại.

Từ Phàm nhẹ đưa tay, phía trên Vận Mệnh Đại Đạo bàn xuất hiện mấy vạn trượng thủy tinh pháp tắc chí cao, cuối cùng tất cả đều đưa vào trong Vận Mệnh Đại Đạo bàn.

Vận Mệnh Đại Đạo bàn tiếp tục xoay tròn, cuối cùng lại có lực lượng của mấy chục loại pháp tắc chí cao thêm vào trong, vì Vận Mệnh Đại Đạo bàn trợ lực.

Theo đường nhân quả đâm vào trong hư không càng lúc càng sâu, một hình dáng to lớn xuất hiện trước mặt mọi người.

Từ Phàm chỉ nhìn thoáng qua, bèn tiêu tán Vận Mệnh Đại Đạo bàn.

“Vùng tối dưới đèn nha.”

“Bồ Đào, mở ra vùng Hỗn Độn cách Đạp Thánh Thần Tượng gần nhất cho ta.” Từ Phàm phân phó.

Một Truyền Tống trận khổng lồ đủ để bao quát tinh thần xuất hiện.

Vùng Hỗn Độn Man, bên ngoài khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Đám người Từ Phàm xuất hiện.

Chỉ trong nháy mắt, mười mấy phân thân Thánh chủ giáng lâm xung quanh, cảnh giác nhìn đám người Từ Phàm.

“Chư vị đạo hữu, chỉ là mượn quý bảo địa đi ngang qua.” Từ Phàm nói, bèn mang theo đám người tiêu tán không thấy nữa.

Hơn mười Thánh chủ kia cản cũng không cản được.

“Xem ra là thật sự đi ngang qua, gần đây đều cẩn thận một chút.”

“Cường giả Thánh chủ dẫn đầu kia, ta nhìn không thấu.” Thánh chủ trong vùng Hỗn Độn Man nói.

“Đã rõ.”

Từ Phàm mang theo đám người không biết xuyên qua bao xa, mãi đến sau khi cảm nhận được khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá đang chấn động mới ngừng lại.

“Sư phụ, ngươi nói Thánh chủ Minh tộc đang nấp trong Đạp Thánh Thần Tượng sao?” Lý Tinh Từ nghi hoặc hỏi.

“Đúng vậy, vùng tối dưới đèn.”

Lúc trước Thánh chủ Minh tộc đạt được hai chiếc lục lạc chế tạo từ thần cốt của Đạp Thánh Thần Tượng, hơn nữa còn nhờ vào thứ này cũng mở ra cửa đại thế giới phần bụng Đạp Thánh Thần Tượng.

“Trong đại thế giới đó, lực nhân quả bình thường căn bản không thẩm thấu vào được, muốn thôi diễn tồn tại của hắn, đầu tiên phải thôi diễn nhân quả của Đạp Thánh Thần Tượng, thần thú Hỗn Độn nhị cảnh này.”

“Cho nên nói trước kia dùng hết phương pháp gì cũng không tìm ra được.”

Lúc này nơi xa đã xuất hiện một bóng dáng to lớn mơ hồ.

Theo cảm giác chấn động tăng mạnh, hư ảnh kia càng lúc càng rõ ràng.

“Đại trưởng lão, làm sao vào được đại thế giới phần bụng Thần Tượng?” Hùng Lực có chút gấp không chờ nổi.

“Chờ ta giao lưu một phen với Thần Tượng, nói cho nó, trong thân thể nó có một con côn trùng có hại.” Mắt Từ Phàm nhẹ hất lên.

Sau đó bóng dáng biến mất, trực tiếp đạp chân xuất hiện trên đỉnh đầu Đạp Thánh Thần Tượng.

Từ Phàm dùng một tay nhẹ nhàng đặt lên người Đạp Thánh Thần Tượng.

Nháy mắt, Từ Phàm xuất hiện trong một vùng thế giới trắng tinh.

Trong thế giới trắng tinh, vẫn là tiểu tượng vóc dáng mini, vui sướng ở thế giới trắng tinh chạy tới chạy lui, vòi nhỏ huơ lung tung.

Sau khi nhìn thấy Từ Phàm, trong ánh mắt lộ ra một chút biểu cảm quen thuộc, sau đó lại muốn chạy đi tự mình chơi.

Ngay lúc này, Từ Phàm lắc mình xuất hiện bên người tiểu tượng.

Một tay ôm chặt lại tiểu tượng loi nhoi.

“Tiểu tượng, trong cơ thể ngươi có đồ vật bẩn, ta giúp ngươi dọn sạch được không?”

Tiểu tượng dùng ánh mắt đơn thuần nhìn Từ Phàm.

Cuối cùng Từ Phàm trực tiếp dùng tay xoa bụng tiểu tượng.

“Trong bụng ngươi có đồ vật bẩn, để ta dọn sạch cho ngươi, như vậy sau này ngươi sẽ không đau nữa.”

“Còn có, đồ vật bẩn kia lúc trước lấy thần cốt của đồng tộc ngươi làm lục lạc, còn làm ngươi đạp vỡ một vùng Hỗn Độn, những chuyện này ngươi đều đã quên à?” Từ Phàm vừa sờ vừa nói.

Nghe được lời này, tiểu tượng dường như nhớ tới điều gì, nhìn Từ Phàm gật đầu.

“Được, ngươi đồng ý rồi, vậy ta mang người giúp ngươi dọn sạch côn trùng có hại, như vậy ngươi mới có thể nhanh lớn lên.”

Từ Phàm nói, rời khỏi thế giới trắng tinh.

Mà lúc này, đại thế giới phần bụng Thần Tượng mở ra với Từ Phàm, phút chốc tất cả nhân quả lập tức liên thông.

Mà lúc này, trong đại thế giới phần bụng Thần Tượng, Thánh chủ Minh tộc sắc mặt chợt biến đổi.

Đại thế giới phần bụng, Minh tộc đã chiếm cứ một cương vực rất rộng lớn, hơn nữa trải qua nhiều năm phát triển như vậy, cùng với hoàn cảnh đặc thù của đại thế giới phần bụng.

Hiện tại thực lực của Minh tộc, không kém gì đỉnh phong khi đó.

Đám người giáng lâm trong cương vực Minh tộc.

Sau đó một lao lung đặc thù, phong tỏa toàn bộ cương vực Minh tộc.

“Được rồi, đã tìm thấy Thánh chủ Minh tộc cho các ngươi, còn lại các ngươi từ từ phát huy đi.” Từ Phàm nói, bóng dáng tiêu tán không thấy nữa.

Chuyện đánh nhau bây giờ hắn không quản nữa, có thể giao cho phía dưới thì giao cho phía dưới.

Lúc này, Thánh chủ Minh tộc mang theo một Thánh chủ Minh tộc khác xuất hiện trước mặt đám người Từ Cương.

Kết quả là, trong mắt đám người bốc lên ngọn lửa chiến ý hừng hực.

“Nhân tộc?” Thánh chủ Minh tộc nhìn đám người Hùng Lực, trong ánh mắt đầu tiên là xuất hiện một tia nghi hoặc, cuối cùng, sắc mặt nghiêm trọng lại.

“Nhân tộc, không nghĩ tới trong thời gian ngắn như vậy các ngươi thế mà xuất hiện hai cường giả Thánh chủ cảnh, xem ra hôm nay trận chiến ở đây là khó tránh khỏi.”

Tuy rằng xuất hiện hai Thánh chủ Nhân tộc, làm Thánh chủ Minh tộc có phần ngoài ý muốn, nhưng trong lòng lại có một chút không sợ hãi.

Hai người trước mắt vừa nhìn là biết mới tấn cấp thành Thánh chủ không bao lâu, rất dễ đối phó.

Cả cương vực Minh tộc tức khắc biến thành chiến trường.

Pháp tắc chí cao va chạm, dao động cường đại nghiền nát từng thế giới của Minh tộc.

Nhưng đối với mấy thứ này, Thánh chủ Minh tộc không hề đau lòng, Minh tộc chỉ cần có hắn, thì đó chính là Minh tộc.

Nếu hắn không còn nữa, Minh tộc cũng không cần tồn tại.

Từ Phàm ở bên ngoài cương vực Minh tộc, vừa uống trà, vừa xem đại chiến.

“Rốt cuộc là lão Thánh chủ, chiến lực này đã ngưng tụ tới đỉnh, đám Hùng Lực phỏng chừng phải đánh một khoảng thời gian.”

“Từ từ đến thôi, tôi luyện tốt bọn họ, sau khi rời đi ta cũng có thể yên lòng về tông môn.”

Chương 1565: Uông hải thời gian

Lúc này ở bên ngoài cương vực Minh tộc bị phong tỏa, đông đảo Thánh chủ ở đại thế giới phần bụng toàn bộ đều giáng lâm tại đây.

“Chư vị, tới thế giới này cũng không có ý khác, ta và Thánh chủ Minh tộc có thù oán, đặc biệt tới đây báo thù.”

“Sau khi tiêu diệt Minh tộc, mảnh cương vực này, chư vị cứ lấy.”

Giọng nói hờ hững của Từ Phàm vang lên.

Ánh mắt của đông đảo Thánh chủ dừng trên người Từ Phàm.

“Minh tộc dù sao cũng đã dung nhập vào trong đại thế giới phần bụng, sao có thể để ngươi nói diệt là diệt.”

“Nể mặt ta, thù này bỏ đi, ta bày một bàn, các ngươi kính rượu giải trừ ân oán với nhau, thế nào?” Một vị Thánh chủ khuôn mặt hoà nhã hỏi.

Vừa nghe được lời này, Từ Phàm tức khắc nở nụ cười.

“Mặt mũi của vị Thánh chủ này lớn bao nhiêu, ta muốn xem xem.”

Mấy luồng ý niệm khổng lồ thình lình tỏa định Từ Phàm, sau đó vô số pháp tắc chí cao buông xuống, ý đồ trấn áp.

Từ Phàm chỉ hờ hững cảm nhận thần niệm của bản thân.

“Rất thú vị, vị Thánh chủ này, ta cảm thấy mặt mũi của ngươi cũng không lớn, xin lỗi, Minh tộc nhất thiết phải diệt.” Từ Phàm ung dung nói.

Lúc này, mười sáu Thánh chủ tạo thành thế vây bọc đối với Từ Phàm.

“Hỏi lại ngươi một lần cuối cùng, ngươi có nể mặt hay không đây?”

Giọng nói của Thánh chủ tướng mạo hoà nhã cũng trở nên sắc bén.

Ngay lúc tất cả Thánh chủ đang chuẩn bị xuất thủ, trên bầu trời bỗng nhiên xuất hiện một cự thủ thương sinh, trực tiếp bóp chặt tất cả Thánh chủ.

Trong nháy mắt này, tất cả Thánh chủ đều cảm giác tất cả mọi thứ của mình đều nằm trong sự khống chế của cự thủ thương sinh này.

“Ngươi lại nói xem, ta có thể không nể mặt ngươi không?” Từ Phàm lạnh nhạt hỏi.

“Có thể, đương nhiên có thể!” Vị Thánh chủ vừa rồi nói chuyện cũng bị dọa ngây người.

“Vậy ngươi nói bây giờ làm sao đây, ta có nên nể mặt các ngươi, thả hết các ngươi không đây?”

Từ Phàm phất tay, một bàn trà xuất hiện, sau đó thong thả uống trà.

Lúc này tất cả Thánh chủ bị cự thủ thương sinh khống chế mặt lộ vẻ hoảng sợ.

“Yên tâm, người như ta bình sinh hưng thiện, không muốn thấy mấy chuyện sinh tử.”

“Nhưng các ngươi tùy tiện chọc ta, dễ dàng buông tha các ngươi như vậy, lòng ta không vui.”

“Ngươi nói chuyện này làm thế nào đây?” Từ Phàm phẩm trà hỏi.

“Ta nguyện dâng ra tất cả thân gia, chỉ hy vọng đạo hữu tha cho bọn ta một mạng.” Thánh chủ sắc mặt hoà nhã nói.

“Thân gia của một mình ngươi muốn cứu mười sáu người, chuyện này e là có chút không ổn, để người khác biết còn tưởng rằng ta dễ bắt nạt.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện nhìn thoáng qua chiến đấu trong cương vực Minh tộc.

Chiến đấu rất kịch liệt, hai bên đều bật hết hỏa lực.

“Bọn ta đều nguyện ý dâng ra tất cả thân gia, chỉ cầu đạo hữu tha cho bọn ta một mạng.”

Thánh chủ khác vừa nghe là hiểu có ý gì, đều cực kỳ quyết đoán dâng ra thân gia của mình.

So với mạng, tất cả những thứ khác đều không quan trọng.

“Vậy được, giao ra đây trước.”

Cự thủ thương sinh cho bọn họ một ít không gian hoạt động.

Chỉ thấy mười sáu món chí bảo không gian xuất hiện trước mắt Từ Phàm.

Chậm rãi kiểm tra, kiểm tra một người thả chạy một người.

“Đều còn rất thành thật, không một người dám giấu riêng.”

Từ Phàm hơi thất vọng, hắn còn muốn bóp chết mấy Thánh chủ xem thử là cảm giác gì.

Chiến đấu trong cương vực Minh tộc ước chừng giằng co bốn mươi vạn năm.

Ngoài những Thánh chủ của Ẩn Linh môn, những người khác mỗi người ít nhất phục sinh hơn trăm lần.

Sau khi chiến đấu chấm dứt, toàn bộ cương vực Minh tộc biến thành một mảnh phế tích.

Minh tộc ở trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá này diệt vong.

Lại trong lòng sự lúc sau, Từ Phàm mang theo mọi người trở về vùng Hỗn Độn Đạo.

Vừa đi một lát, tất cả Thánh chủ trong vùng Hỗn Độn Đạo đã tới chơi.

“Từ đạo hữu, mau, cùng đi chiếm cứ những vùng Hỗn Độn kia, nếu không liền tất cả đều bị người khác chiếm đi mất.” Phần Thiên Thánh chủ nôn nóng nói.

Không có Thánh chủ của mạch Từ Phàm gia nhập, tốc độ dọn dẹp của bọn họ ở vùng Hỗn Độn vô cùng chậm.

Đúng lúc này, Trương Học Linh vừa vặn từ trong thế giới tường kép của Từ Phàm đi ra.

“Vừa khéo, đi ra ngoài chinh chiến vì tông môn kiếm vài danh ngạch đi.”

Từ Phàm phất tay, phái hết tất cả Thánh chủ trong tông môn ra ngoài.

Từ Phàm muốn trước khi hắn rời đi, tông môn tốt nhất có thể nhiều thêm mấy Thánh chủ.

Ngay lúc này, một luồng thần niệm to lớn đột ngột giáng lâm ở vùng Hỗn Độn Đạo.

“Từ Thánh chủ, có thể qua đây bàn chuyện không?” Giọng nói của Đạo Vân Thánh chủ truyền đến.

Lúc này, tất cả Thánh chủ của vùng Hỗn Độn Đạo đều nhìn về phía Từ Phàm.

Bọn họ cũng không biết vị này khi nào thì trở thành Thánh chủ.

Một khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, một tòa cung điện sừng sững trong đó.

Bên trong cung điện, có đủ loại tuyệt sắc giai nhân xuyên qua qua lại, vì Đạo Vân Thánh chủ và Từ Phàm lên đài.

“Đạo hữu có chuyện gì?” Từ Phàm hỏi.

“Có cường giả nhị cảnh muốn trấn áp ta, xin đạo hữu tương trợ.”

“Ta được chỗ tốt gì?” Từ Phàm dửng dưng hỏi.

“Liên minh Nhân tộc ổn định, quý tông môn sẽ là đệ nhị đại thế lực của liên minh Nhân tộc.” Đạo Vân Thánh chủ nói.

“Kia chính là cường giả nhị cảnh đó, chỉ dựa vào Hồng Mông chí bảo nhị cảnh trong tay ngươi, là có thể ngăn cản.” Từ Phàm hỏi.

“Có thể, nhưng chỉ là ngăn cản.”

“Cường giả nhị cảnh đó ta biết một vài tin tức, nếu chúng ta có thể liên hợp tiêu diệt hắn thì ta có thể trở thành cường giả nhị cảnh, đến lúc đó ta có thể lập lời thề chí cao, bảo đảm cho mạch Nhân tộc các ngươi vĩnh hưởng phú quý.” Đạo Vân Thánh chủ nói.

“Ha ha, tiếng bàn tính này của Đạo Vân Thánh chủ đánh thật vang.”

“Nếu cường giả nhị cảnh đó muốn đánh tới, ta có lẽ sẽ xuất thủ, nhưng liên thủ trấn áp cường giả nhị cảnh…”

“Ngươi nghĩ nhiều.” Từ Phàm nói xong, bóng dáng bèn tiêu tán không thấy nữa.

Đạo Vân Thánh chủ nhìn thấy vị trí trống rỗng đối diện, trong ánh mắt có mây đen ngưng tụ.

Ẩn Linh môn, trong tiểu viện.

Từ Phàm lấy ra quyển sổ nhỏ đã dọn sạch, ở trên trang bìa viết xuống Đạo Vân Thánh chủ.

“Vốn tưởng rằng mọi thứ sắp viên mãn, không nghĩ tới lúc rời đi còn có người gây chuyện.” Từ Phàm thở dài nói.

Giao lưu ngắn ngủi không đến mười lăm phút vừa rồi, Đạo Vân Thánh chủ đã bị phán tử hình ở trong lòng Từ Phàm.

Lúc rời đi nhất định phải giết chết, nếu không trong lòng Từ Phàm sẽ không yên.

“Chủ nhân, bên Nguyên chủ có biến hóa.” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Thế nào, công thủ biến hóa rồi sao?”

Nghĩ đến Nguyên chủ, khóe miệng Từ Phàm hơi nhếch lên.

“Dựa theo kế hoạch của chủ nhân, bên Nguyên chủ đã tiến vào trạng thái cuối cùng.”

Một màn sáng xuất hiện trước mặt Từ Phàm, bên trên Linh Nguyệt Thánh chủ và Nguyên chủ rất ân ái, tựa như một đôi tiểu phu thê yêu nhau cuồng nhiệt.

Mà lúc này cảnh giới của bản thân Nguyên chủ đã trưởng thành tới Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đỉnh phong, là đỉnh phong đã có thể chạm đến danh ngạch.

“Không tệ, không uổng công phụ lòng ta trước đây mưu hoa với hắn như thế.” Từ Phàm nở nụ cười.

Khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, Từ Phàm cứ vậy lẳng lặng đứng trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá, nhắm mắt dường như đang yên lặng cảm giác thứ gì đó.

Trong cảm giác của Từ Phàm, một vùng uông hải thời gian không có phần cuối xuất hiện.

Trong uông hải hội tụ đông đảo chân linh, theo nhân quả lôi kéo, Từ Phàm tìm được bóng dáng của một lão khất cái.

“Không nghĩ tới, ngươi thật sự chỉ là một lão khất cái bình thường.” Từ Phàm ánh mắt hoài niệm nói.

Hắn nhớ lại khi đó, những năm tháng sống nương tựa lẫn nhau với lão khất cái.

Lúc đang hoài niệm, uông hải thời gian trước mắt chậm rãi tiêu tán không thấy nữa.

Chương 1566: Bí cảnh của bạch tuộc

Từ Phàm cau mày nhìn biển thời gian biến mất, lại lần nữa phất tay biển thời gian xuất hiện.

Trong biển thời gian, Từ Phàm thấy được rất nhiều cố nhân.

Nhưng chỉ có thể nhìn, cái gì cũng không làm được.

Trong tiểu viện, Từ Phàm nằm trên ghế dựa, trước mặt xuất hiện mấy màn sáng.

Tất cả đều là cảnh đệ tử tông môn chiến đấu.

Theo liên minh Nhân tộc toàn tuyến thắng lợi, những vùng Hỗn Độn bị liên minh Nhân tộc bao vây, tất cả đều trở thành địa bàn của liên minh Nhân tộc.

Trong lúc nhất thời, thế lực của liên minh Nhân tộc nhanh chóng bành trướng.

Ngay cả mạch Nhân tộc vùng Hỗn Độn Đạo này, Thánh chủ cũng tăng lên tới hơn trăm người.

Trong quá trình liên minh Nhân tộc nhanh chóng phát triển, Từ Phàm ở phía sau tựa như thấy được một đôi mắt, một đôi mắt thị huyết tham lam.

“Chuẩn bị sắp hành động rồi sao?” Từ Phàm vuốt cằm nói.

Trong mắt hắn, cường giả nhị cảnh này và Đạo Vân Thánh chủ, sau khi đều giải quyết xong hết, hắn mới có thể yên tâm bước lên con đường về nhà.

Tường kép không gian, Từ Phàm đứng trên đại thế giới, nhìn xung quanh.

“Bây giờ đều đã là Thánh chủ, có nên vào thử không nhỉ?”

Cho tới nay ở thế giới tường kép, Từ Phàm đều ở trong địa bàn của mình.

Không phải hắn không đi thăm dò, mà là khi đó xung quanh cho hắn một loại cảm giác rất nguy hiểm.

Cho nên trước Thánh chủ, Từ Phàm đều không thăm dò.

Hiện tại đã tấn cấp Thánh chủ, loại cảm giác khi đó đã biến mất không thấy nữa.

Một phân thân chịu tải thần niệm Từ Phàm bay vào trong chỗ sâu của tường kép không gian.

Trong khu vực không gian tầng thấp nhất này, Từ Phàm thấy được tồn tại của rất nhiều quỷ dị.

Sinh linh trong tường kép không gian, Từ Phàm gặp được một con cường đại hơn một con.

Một tờ giấy vẽ mặt quỷ, vậy mà có thực lực cấp Thánh chủ.

Lúc Từ Phàm đi ngang qua, mặt quỷ đó còn lộ ra mỉm cười với Từ Phàm.

Còn có quả cầu lông mọc đầy lưỡi, một con chỉ lớn cỡ một cái nhà, nhưng mỗi con đều có thực lực cấp Hỗn Độn Đại Thánh Nhân.

Hàng ngàn hàng vạn tụ tập cùng nhau, Thánh chủ bình thường cũng không dám động vào.

Còn có một số sinh vật kỳ lạ, làm Từ Phàm đều có chút da đầu tê dại.

Sau khi dạo một vòng, Từ Phàm đang định trở về thì đụng phải bạch tuộc.

Sau khi bạch tuộc nhìn thấy Từ Phàm đầu tiên là sửng sốt, sau đó vui sướng bơi tới, bộ dáng thoạt nhìn rất vui vẻ.

Sau khi tới bên cạnh Từ Phàm, liền phát một tín hiệu cho hắn.

Hỏi Từ Phàm có tri thức mới không, cũng tùy ý đặt xúc tua lên đầu hắn.

Từ Phàm cười, vươn một tay nhẹ nhàng đặt lên xúc tua mềm nhũn như thạch của bạch tuộc.

Từ Phàm tùy tiện truyền cho bạch tuộc mấy chục loại pháp tắc chí cao.

Trong nháy mắt, bạch tuộc dường như mở ra thế giới mới, tám xúc tua nhanh chóng vung vẩy.

Sau đó mở ra đầu óc cho Từ Phàm, để hắn tùy ý xem.

Ở thế giới ký ức của bạch tuộc, Từ Phàm thấy được rất nhiều chuyện thú vị, nhưng thấy được càng nhiều là một bí cảnh giấu trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Bí cảnh này giống như khảm vào không gian lớn tương đối sâu, bạch tuộc có thể dễ dàng cảm nhận được.

Nhưng đối với bạch tuộc mà nói, mấy thứ này không đáng bằng tri thức rất xa.

Tựa như trong mắt một con chó, một cục xương sườn có thịt và một thỏi vàng, hễ con chó đó do dự một giây, thì chính là không tôn trọng thịt.

“Thú vị, xem ra sau này có việc làm rồi.” Từ Phàm cười nói, vì cảm tạ bạch tuộc, lại truyền cho nó mấy chục loại pháp tắc chí cao.

Bạch tuộc nhận được những tri thức pháp tắc chí cao này, thân thể vui sướng ở giữa không trung xoay quanh, giống như chó ăn được thịt.

Vùng Hỗn Độn Đạo, Từ Phàm kêu Trương Vi Vân tới.

“Đi thôi, chúng ta đi tầm bảo, ta phát hiện được mấy chỗ tốt.”

Đúng lúc này, Vương Vũ Luân cũng xuất hiện trong tiểu viện của Từ Phàm.

“Từ đại ca, ngươi đoán ta câu được thứ gì!” Vương Vũ Luân hưng phấn nói.

“Thần vật chí cao đỉnh cấp nhất?”

“Là thần vật chí cao, loại chỉ là thiếu chút nữa là có thể biến thành đỉnh cấp ấy, nhưng mà có thể luyện chế thành Hồng Mông chí bảo đỉnh cấp nhất.”

Vương Vũ Luân như nâng niu bảo vật lấy ra một viên tinh thạch tản ra khí tức pháp tắc chí cao.

“Ta để dành, chờ khi nào gom đủ ba trăm sáu mươi món thần vật chí cao, đại ca lại luyện chế cho ta một bộ, thế nào?” Vương Vũ Luân đầy mong đợi hỏi.

“Được đó, ngươi từ từ để dành trước, không vội, ta và Vi Vân ra ngoài một chuyến.”

Từ Phàm gật đầu, cảm thấy hơi đáng tiếc, thần vật chí cao kia chỉ thiếu chút xíu là có thể tiếp nhận một danh ngạch.

“Từ đại ca chờ, ta rất nhanh sẽ gom đủ cho ngươi.” Vương Vũ Luân nói xong bèn rời đi.

“Đi thôi, Bồ Đào, truyền tống đến trong điểm tọa độ gần nhất.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh chủ nhân.”

Một Truyền Tống trận to lớn dâng lên, sau đó bao bọc lấy hai người tiêu tán không thấy nữa.

Bên ngoài một vùng Hỗn Độn vô danh, Từ Phàm và Trương Vi Vân xuất hiện.

“Nơi đó còn cần đi sáu mươi năm, không cần gấp gáp.”

Từ Phàm vung tay lên, vô số pháp tắc chí cao ngưng tụ, cuối cùng hợp thành một chiếc Hỗn Độn chi chu.

Hai người ngồi Hỗn Độn chi chu, nhanh chóng di chuyển trong vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá.

Nhưng vào lúc này, một con thần thú Hỗn Độn như cá kiếm song song với Hỗn Độn chi chu, thỉnh thoảng tò mò dùng thân thể cọ một xíu vào Hỗn Độn chi chu.

Nhưng Từ Phàm trên Hỗn Độn chi chu cảm thấy thú vị, không xua đuổi.

“Ấu tể thần thú Hỗn Độn còn chưa trở thành Thánh chủ, quả thật là hiếm thấy nha.”

Từ Phàm nói, trong tay xuất hiện mấy khối thủy tinh pháp tắc chí cao, ra hiệu rồi ném qua cho thần thú Hỗn Độn như cá kiếm.

Thần thú Hỗn Độn như cá kiếm chợt ngẩng đầu nuốt vào mấy khối thủy tinh, phát ra một tiếng kêu vui thích.

Đúng lúc này, Từ Phàm đột nhiên cảm giác có chút không đúng, nhìn về nơi xa.

Một con cá kiếm còn to lớn hơn vùng Hỗn Độn đang song song cách bọn họ không xa.

Nếu không phải nó chủ động hiện thân, Từ Phàm căn bản không phát hiện được.

Từ Phàm quay đầu nhìn thoáng qua nương tử nhà mình, chợt cảm thấy không có việc gì mang nàng ra ngoài cũng không tệ lắm.

Lúc này, con cá kiếm kia lại phát ra một tiếng kêu vui thích, quay đầu bay về phía mẹ nó.

Trương Vi Vân bên cạnh thấy như vậy một màn, có chút hoảng hồn chưa định.

“Ta thấy cá kiếm kia hơi đáng yêu, còn muốn dưỡng bên người, may mà lúc trước không kêu ngươi bắt nó.” Trương Vi Vân nói.

“Ngươi kêu ta bắt ta cũng sẽ không bắt, bên cạnh ấu tể thần thú Hỗn Độn bình thường đều sẽ có gia trưởng đi theo, không nhìn thấy lại không phải không có mặt.”

Thực ra trong lòng Từ Phàm cũng có phần may mắn.

Đúng lúc này, cá kiếm kia lại bay về, trong miệng ngậm đồ vật, trực tiếp ném lên Hỗn Độn chi chu.

Một thanh thần kiếm Hồng Mông chí bảo rơi xuống trên Hỗn Độn chi chu.

Một luồng ý niệm truyền đến tỏ vẻ đây là tạ lễ.

Từ Phàm tỏ vẻ cảm tạ, sau đó bèn thu lại.

Sau khi xong, cá kiếm mới hoàn toàn rời đi.

“Hồng Mông chí bảo đứng đầu, tên là Trảm Thánh, tên còn rất kiêu ngạo.”

Từ Phàm nhìn trong chốc lát, tiện tay ném cho Trương Vi Vân.

“Cầm đi, trở về ta bảo số một lại đồng bộ luyện chế một thế thân Kiếm Đạo cho ngươi, sau này ngươi có thể có thực lực Hỗn Độn Đại Thánh Nhân đứng đầu.” Từ Phàm cười nói.

“Còn không bằng đưa cái này cho Hướng Trì, đi theo bên cạnh ngươi, ta phỏng chừng vĩnh viễn cũng không dùng đến.”

“Tùy tiện, dù sao cũng không đáng giá gì.”

Cánh cửa hoàng kim Từ Phàm đạt được từ trên người Đạp Thánh Thần Tượng, gần như tụ tập Hồng Mông chí bảo và thủy tinh pháp tắc chí cao của toàn bộ vùng Hỗn Độn, hiện tại mấy thứ này hắn chướng mắt.

Chương 1567: Nơi tàng bảo của cường giả nhị cảnh

Thời gian sáu mươi năm trong ngày tháng tình chàng ý thiếp của Từ

Phàm và Trương Vi Vân nhanh chóng xẹt qua.

Mãi đến khi ngừng ở một chỗ khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá bình đạm không có gì lạ.

Từ Phàm nhẹ vẫy tay, vô số phù văn pháp tắc chí cao hóa thành một con trường long, bắt đầu xoay tròn xung quanh khu vực này.

“Bí cảnh này giấu thật đủ sâu, chỉ tiếc, lại sâu cũng không hiểu sâu bằng ta.”

Từ Phàm nhìn một đại môn hình thức kỳ lạ xuất hiện.

Một luồng uy áp đến từ nhị cảnh, từ trong di tích truyền đến.

“Phu quân, nơi này bình thường sẽ không có cường giả nhị cảnh nhỉ!” Cảm nhận được khí tức này, Trương Vi Vân nói.

“Chỉ là một chút khí tức của cường giả nhị cảnh mà thôi, nơi này hẳn là một nơi tàng bảo của hắn.” Từ Phàm nói, trực tiếp che đậy tất cả nhân quả của hai người trong khu vực này.

“Đi thôi, xem bên trong nơi tàng bảo của cường giả nhị cảnh này có đồ gì tốt.” Từ Phàm mong đợi nói.

Đại môn từ từ mở ra, vừa vào trong, hai người tựa như đặt mình trong một đại thế giới.

Mà trong đại thế giới này, vô số khí tức pháp tắc chí cao huyên náo quấn quanh vào nhau.

Tùy ý có thể thấy được Hồng Mông chí bảo và thần vật chí cao không thể liệt kê vào danh ngạch.

Phẩm chất có cao có thấp, tản ra khí tức chí cao bất đồng, hỗn loạn đại thế giới này.

“Thật nhiều Hồng Mông chí bảo và thần vật chí cao, phu quân, chúng ta có phải phát tài rồi không!” Trương Vi Vân kinh ngạc tán thán, trong ánh mắt lộ ra vẻ tham lam vô tận.

Từ Phàm dùng một tay nhẹ vỗ lên vai Trương Vi Vân, tức khắc ánh mắt nháy mắt khôi phục thanh minh.

“Phu quân, ta vừa rồi làm sao vậy?” Trương Vi Vân chợt ngừng

“Tham niệm bay lên, là pháp tắc chí cao đại thế giới này huyên náo dẫn tới, không phải vấn đề gì lớn.”

Từ Phàm mang theo Trương Vi Vân tiếp tục đi về phía trước đi.

Vừa rồi loại tham niệm cấp pháp tắc chí cao kia thượng thân, lúc Thánh chủ bình thường không có phòng bị, thực sự có khả năng bị tham niệm chiếm đoạt, cuối cùng hóa thành con rối của nơi tàng bảo này.

Từ Phàm còn chưa giải thích, đột nhiên ba cường giả tản ra khí tức Thánh chủ xuất hiện.

Ngay lúc bọn họ muốn công kích Từ Phàm, một đôi đại thủ trực tiếp chụp lấy ba Thánh chủ, mẫn diệt tất cả.

“Xem ra nơi này cũng đã từng vào không ít cường giả, xem ra cường giả nhị cảnh tàng bảo này rất yên tâm đối với bố trí của hắn.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Hắn nhìn về chỗ sâu nhất trong đại thế giới, ở nơi đó hắn cảm nhận được một tia nguy cơ, mang chỉ là một tia.

Theo đi tới, đồ vật xuất hiện trước mặt hai người cũng càng ngày càng trân quý.

Hồng Mông chí bảo đứng đầu, thần vật chí cao chỉ kém một xíu là có danh ngạch.

Mấy thứ này Từ Phàm một món cũng không động, chỉ mang theo Trương Vi Vân đi về chỗ sâu trong đại thế giới.

Một cự nhân như tinh thần, sừng sững trước một đại môn, muôn đời bất động.

Mãi đến khi hai người Từ Phàm và Trương Vi Vân bước vào trong phạm vi này.

Cự nhân đang nhắm mắt mới mở mắt.

“Nhân tộc, các ngươi không nên tới đây.”

Cự nhân nọ mặc áo giáp, giống như kỵ sĩ thời trung cổ.

“Tiền bối, ngươi có muốn thoát khỏi khống chế của cường giả nhị cảnh không?” Từ Phàm nhìn cự nhân trước mắt hỏi.

Từ ánh mắt đầu tiên hắn nhìn thấy cường giả Nhân tộc này, bèn phân tích ra nhân quả của sự tình.

“Thoát khỏi, làm sao thoát khỏi, dựa vào Thánh chủ nho nhỏ như ngươi sao?” Giọng nói của cự nhân có phần tuyệt vọng, tốc độ rút kiếm không hề ngừng lại.

“Nhân tộc, trong đại môn phía sau có giấu vật cất giữ trân quý nhất của cường giả nhị cảnh.”

“Đánh bại ta, thần niệm của cường giả đó sẽ giáng lâm.”

“Ngươi và đạo lữ của ngươi ở lại làm con rối đi, ít nhất còn có thể giữ được một mạng.”

Thanh cự kiếm kia đã hoàn toàn rút ra, chậm rãi chỉ tới Từ Phàm và Trương Vi Vân.

Ngay vào lúc này, Chí Cao Pháp Tắc Vạn Đạo bàn xuất hiện phía sau Từ Phàm, sau đó giống như giải khóa, Vạn Đạo bàn bắt đầu điên cuồng xoay tròn.

Cự nhân lúc này ngẩn ra, bởi vì hắn cảm giác được xiềng xích vô tận trói buộc hắn, đang dần bị cởi bỏ.

Thân thể, thần hồn, tư tưởng, nhân quả, từng chút một bị cởi bỏ.

“Cường giả nhị cảnh kia vẫn còn sống, lấy thủ đoạn ngươi thể hiện ra nhất định có thể thoát khỏi nơi này, tranh thủ đi đi.” Cự nhân khuyên.

“Cường giả nhị cảnh cũng không phải vạn năng, lại nói hắn bây giờ cách nơi này không biết bao xa, một chốc không đuổi tới được đâu.”

“Đến lúc đó tùy tiện lấy mấy món đồ lừa hắn là được.”

Từ Phàm cười, nhẹ nhàng chỉ tới cự nhân bên cạnh, tức khắc một cường giả phát ra khí tức giống như cự nhân xuất hiện, hình thái bề ngoài, lời nói tất cả đều giống nhau như đúc.

Mà xiềng xích cởi bỏ trên người hắn cũng dần quấn vào trên người người nọ.

Năm ngày sau, tất cả xiềng xích trên người cự nhân biến mất.

Trong phút chốc này, tức khắc một luồng khí thế Thánh chủ đỉnh phong phát ra.

Cự nhân hóa thành một tráng hán râu quai nón rơi xuống cách Từ Phàm không xa.

“Đa tạ ân công, Tinh Ly vô cùng cảm kích.” Tinh Ly cảm kích nói, trong ánh mắt lộ ra vô tận kích động.

Hắn bị nhốt ở đây, đã không biết bao nhiêu tỉ năm.

Vốn dĩ đã tuyệt vọng, dự định tự giải ý thức, chỉ để lại thể xác vỏ rỗng.

Kết quả vừa có ý tưởng này liền gặp được Từ Phàm.

“Cánh cửa kia ngươi có thể mở ra không, phía sau để thứ gì vậy?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Có thể mở ra, nhưng cũng không thể mở ra.” Tinh Ly nói, ngưng tụ ra một Truyền Tống trận đặc thù.

Sau đó mang theo Từ Phàm và Trương Vi Vân đi vào.

Phía sau cửa là một thế giới càng thêm rộng lớn.

Một bộ thi cốt thần thú Hỗn Độn to lớn bày ra trước mặt Từ Phàm.

“Đây là thi cốt hoàn chỉnh của một con thần thú Hỗn Độn đang thăng cấp nhị cảnh, là vật cất giữ đắc ý nhất của cường giả nhị cảnh kia.”

Từ bề ngoài phân tích, giống như xương cốt của một sinh vật rắn có cánh.

Nhìn bộ thi cốt này, trong đầu Từ Phàm nảy ra rất nhiều ý tưởng.

Hắn đưa một tay nhẹ nhàng sờ tới xương sọ của thần thú Hỗn Độn.

Vô tận ký ức xuyên qua biển thời gian truyền tới trong đầu Từ Phàm.

Hình ảnh trong ký ức cuối cùng, là một cự phủ dường như có thể bổ ra mọi thứ, thậm chí ngay cả mặt của cường giả nhị cảnh cũng không nhìn thấy.

“Này thi cốt trưng bày ở đây, hơi đáng tiếc.”

Từ Phàm vung tay lên, thu vào trong chí bảo không gian.

“Động vào cái này, nếu như cường giả nhị cảnh trở về…” Tinh Ly nói.

“Không cần lo lắng, đuổi không tới chỗ ta đâu.” Từ Phàm cười ha ha nói.

“Ngoài thứ này là trân quý nhất, nơi này còn có ba mươi hai món thần vật chí cao, mỗi món đều đại biểu cho một danh ngạch.”

“Mấy thứ này đối với cường giả nhị cảnh mà nói không có gì tác dụng lớn, đều là ta thấy quý trọng nên lấy vào.”

“Ngoài ra còn có mấy món Hồng Mông chí bảo, đều là cấp bậc đứng đầu nhất, các ngươi cũng mang đi đi.”

“Chọn mấy món, ta giúp ngươi che đậy nhân quả.” Từ Phàm nói.

“Bản thân ta có, hiện tại chỉ thiếu một tấm thuẫn, đáng tiếc Hồng Mông chí bảo nơi này không có món nào thích hợp.” Tinh Ly nói.

Từ Phàm vẫy tay, một món thần vật chí cao có chứa danh ngạch xuất hiện trong tay hắn.

“Thần vật chí cao này thích hợp luyện chế tấm thuẫn, trở về tìm một vị Hồng Mông chí bảo Luyện Khí sư đứng đầu là được.”

“Không cần, ta sau này đi theo ân công.” Tinh Ly nói.

“Đi theo ta làm gì?”

“Ta sợ cường giả nhị cảnh kia tìm ta.”

Chương 1568: Lộ

“Ngươi… Rất thẳng thắn.” Từ Phàm có chút cạn lời.

Vị cường giả Thánh chủ đỉnh phong cảnh trước mắt này, thực ra đối với hắn mà nói không có tác dụng quá lớn.

Chỗ duy nhất có thể phát huy có lẽ chính là trấn thủ vùng Hỗn Độn Đạo.

“Vùng Hỗn Độn bản nguyên của ngươi, hiện tại ở nơi nào?” Từ Phàm tò mò hỏi.

“Vùng Hỗn Độn Đình, ta muốn về, không biết cần bao nhiêu ngàn tỷ năm, khoảng cách quá xa, ta thậm chí không cảm giác được phương hướng cụ thể nữa.” Tinh Ly nói.

“Vậy ngươi lúc trước làm sao sống sót từ trong tay cường giả nhị cảnh kia?” Từ Phàm thong thả hỏi.

Trương Vi Vân bên cạnh cũng tò mò nhìn Tinh Ly.

“Lúc ta ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá tầm bảo, gặp phải cường giả nhị cảnh.”

“Tùy tay cho ta một kích, dựa vào đạo Phòng Ngự ngăn chặn ta.”

“Cường giả nhị cảnh đó cảm thấy thú vị, bèn thu ta làm nô bộc.” Tinh Ly thở dài.

“Hiện tại nơi tàng bảo này bị phá, chỉ cần cường giả nhị cảnh nhớ tới ta nhất định sẽ đến tìm, đến lúc đó đều dựa cả vào ân công.” Tinh Ly nói lại bắt đầu hành đại lễ.

“Miễn, cứ theo ta bên người đi, đến lúc đó ta sẽ tự bảo vệ ngươi một mạng.” Từ Phàm nghĩ ngợi nói, thu một thủ hạ Thánh chủ đỉnh phong cảnh cũng không phải không được.

Bên ngoài bí cảnh, một cự thủ chậm rãi nâng cả bí cảnh, sau đó biến mất trong cự thủ.

“Đi thôi, chúng ta đến trong bí cảnh tiếp theo xem.”

“Bồ Đào, lấy mười món thần vật chí cao đứng đầu có chứa danh ngạch về, để đám người Từ Cương tấn cấp thành Thánh chủ.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh, chủ nhân, thực ra Bồ Đào còn muốn vì người phục vụ càng tốt.” Giọng nói của Bồ Đào, thế mà có một chút cảm giác làm nũng.

“Không quên được ngươi, cầm đi uẩn dưỡng đi.”

Trong tay Từ Phàm nhiều ra một quả cầu bằng ngọc chạm rỗng vô tận tầng lớp, đây là một trong ba mươi hai món thần vật chí cao.

“Đa tạ chủ nhân.”

“Đi thôi, đến nơi tàng bảo tiếp theo.”

Một Truyền Tống trận to lớn bao bọc Hỗn Độn chi chu, sau đó biến mất không thấy nữa, xuất hiện ở một khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá xa lạ khác.

“Tinh Ly, ngươi biết làm sao tấn cấp thành cường giả nhị cảnh không?” Từ Phàm hỏi.

“Bước vào chỗ sâu trong uông dương thời gian, luyện hóa nhân quả bản nguyên của bản thân, cố định vĩnh hằng.” Tinh Ly nói

“Chỗ sâu trong uông dương thời gian…” Từ Phàm gật đầu.

Đúng lúc này, Từ Phàm lại cảm nhận được cơn buồn ngủ quen thuộc.

“Ta nghỉ ngơi trước, làm phiền ngươi hộ vệ.” Một bàn tay nhẹ nhàng vỗ lên vai Tinh Ly.

Chỉ trong nháy mắt, mấy vạn loại pháp tắc chí cao ngưng tụ thành một loại khóa, tỏa định nhân quả bản nguyên của Tinh Ly.

“n công, ngươi không tín nhiệm ta?” Tinh Ly hơi khó chịu.

“Đều đã là Thánh chủ còn nói mấy lời ngu ngốc như này, chúng ta quen biết tổng cộng chỉ có mười ngày, không gắn cho ngươi một tầng xiềng xích, sao ta có thể yên tâm ngủ.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Sau đó Từ Phàm mang Trương Vi Vân vào trong phòng nghỉ.

Vẫn là mộng cảnh quen thuộc, song lúc này tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao lại xảy ra một loại biến hóa ngoài định mức.

Từ Phàm mắt gắt gao nhìn chằm chằm tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao.

Lấy cảnh giới Thánh chủ hiện giờ nhìn lại, Từ Phàm chợt hiểu ra.

“Một vùng Hỗn Độn ngưng tụ thành tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao, đây là thủ đoạn gì!” Từ Phàm có phần khiếp sợ nói.

Hắn lần đầu tiên ở trên tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao cảm nhận được một luồng khí tức nhân quả.

Mà luồng khí tức nhân quả này có mùi quê nhà.

“Không đúng, ta từng cảm nhận phương hướng quê nhà, viên tinh thần pháp tắc chí cao này tuyệt đối không phải vùng Hỗn Độn kia ngưng tụ.” Từ Phàm trong lòng điên cuồng suy đoán.

Ngay lúc này, tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao đã xảy ra biến hóa.

Toàn bộ tinh thần thuỷ tinh pháp tắc chí cao hòa tan, hóa ra một đại lộ thông đến khu vực chưa biết.

Ở khu chưa biết đó có một lực hấp dẫn chí mạng, hấp dẫn Từ Phàm.

Từ Phàm thản nhiên bước một bước đến trên đại lộ.

Theo thâm nhập, cảnh tượng trong mắt Từ Phàm bắt đầu phát sinh biến hóa.

Khoảnh khắc này, hắn tựa như đi vào trong tường kép của thời gian.

Ở nơi này, hắn nhìn thấy uông dương thời gian.

Phía trên uông dương thời gian đó, có một khu vực nhỏ đang điên cuồng nghịch chuyển.

Cảnh tượng trước mắt Từ Phàm nháy mắt biến hóa, lúc này hắn đang ở bên ngoài một vùng Hỗn Độn cỡ siêu lớn.

Vùng Hỗn Độn này còn lớn hơn những vùng Hỗn Độn hắn từng thấy.

Thậm chí cộng lại tất cả vùng Hỗn Độn của liên minh Nhân tộc, cũng không bằng một phần trăm kích cỡ vùng Hỗn Độn này.

Mà trong vùng Hỗn Độn này, hắn nhìn thấy một vị cường giả Nhân tộc nhị cảnh.

Tay cầm một thanh trường thương tựa như có thể hủy diệt tất cả, phẫn nộ nhìn đôi cự nhãn xuất hiện bên ngoài vùng Hỗn Độn.

“Mộ Thần, cút!”

“Dám nuốt vùng Hỗn Độn của ta, ta để ngươi vĩnh hằng trầm luân trong lao lung không gian.”

“Cho dù uông dương thời gian chảy ngược, ta cũng sẽ trấn áp ngươi trong lao lung thời gian.”

Lúc này, một lao lung tinh thể thời gian xuất hiện bên ngoài vùng Hỗn Độn.

Cường giả nhị cảnh Nhân tộc kia, mắt mang vẻ kiên quyết.

“Vùng Hỗn Độn của ngươi, thơm, ta muốn ăn.”

“Lao lung thời gian vĩnh hằng, có thể để chống qua được bao nhiêu lần đại thuỷ triều của uông dương thời gian.” Đôi cự nhãn không hề nhìn cường giả nhị cảnh Nhân tộc, chỉ gắt gao nhìn chằm chằm vùng Hỗn Độn loại siêu lớn.

Vẻ tham lam trong ánh mắt hóa thành thực chất, vô số xúc tua tham niệm to lớn muốn bao bọc cả vùng Hỗn Độn.

“Nhường ra vùng Hỗn Độn, ngươi có thể mang Nhân tộc rời đi.” Đôi cự nhãn làm ra một chút nhượng bộ nhỏ.

“Trò cười, Mộ Thần, ta thừa nhận ngươi rất mạnh, nhưng ngươi không nên đánh chủ ý lên tộc bọn ta.”

Lao lung tinh thể thời gian tinh mỹ bắt đầu mở rộng, đồng thời từng sợi xiềng xích cắm rễ trong hư không, giống như đang trói buộc một con thần thú Hỗn Độn thượng cổ.

Ngay vào lúc này, một nữ tử phảng phất như ngưng tụ tất cả vẻ đẹp của thế gian xuất hiện bên cạnh cường giả nhị cảnh, quanh người cũng phát ra khí chất to lớn.

“Phu quân, Mộ Thiên sắp từ trong uông dương thời gian ra rồi.” Nữ tử nhìn đôi cự nhãn trên bầu trời, sốt ruột nói.

“Trụ, mang theo Nhân tộc rời đi, vùng Hỗn Độn này quá mức mỹ vị, ta có thể thỏa hiệp, cha ta sẽ không.”

“Ha ha ha ha…”

Tiếng cười phóng khoáng vang lên.

“Tộc bọn ta trải qua tám đợt thuỷ triều của uông dương thời gian mới bồi dưỡng vùng Hỗn Độn đến đây, đợt thuỷ triều thứ chín sắp bắt đầu.”

“Chỉ cần qua được đợt thuỷ triều thứ chín, vùng Hỗn Độn bên ta có thể cùng tồn tại với uông dương thời gian, ngươi lúc này muốn hái đào, ngươi không được, cha ngươi càng không được!”

“Cường giả tam cảnh lại thế nào!”

“Chỉ cần dám đụng đến vùng Hỗn Độn của ta, Mộ tộc ngươi chắc chắn chìm xuống trong nơi thâm u của uông dương thời gian.” Cường giả nhị cảnh phẫn nộ nói.

Lúc này, vật chất chưa khai hoá xung quanh vùng Hỗn Độn bắt đầu khuấy trộn, một cự vật có thể so với vùng Hỗn Độn loại siêu lớn này, ngừng ở cách đó không xa.

“Trong vô số thuỷ triều uông dương thời gian, có rất nhiều loại sinh linh nghịch thiên mà đi như ngươi.”

“Tiêu phí mấy thuỷ triều uông dương thời gian, đi xong con đường hơn trăm hơn ngàn thậm chí vô tận thuỷ triều uông dương của sinh linh khác.”

“Trong mắt ta, bọn họ và ngươi đều đáng yêu như vậy, lấy bản thân hóa thành chất dinh dưỡng, vất vả cần cù vì ta bồi dưỡng ra vùng Hỗn Độn mỹ vị thế này.”

“Trụ, mang theo tộc nhân của ngươi một lần nữa bắt đầu, từ nay về sau vì ta bồi dưỡng vùng Hỗn Độn.”

Một âm thanh vạn cổ thương tang vang lên, khiến vùng Hỗn Độn loại siêu lớn này chấn động.

Chương 1569: Truyền thừa nhị cảnh

“Nhân tộc ta, từ ban đầu khi sinh ra đã không thích làm chó cho người ta.”

“Muốn tới thì tới, muốn chiến thì chiến, để ta xem cường giả tam cảnh tung hoành một mảnh uông hải như ngươi có chiến lực như nào.”

biển thời gian giống như thủy triều từ bên ngoài vùng Hỗn Độn trào ra, nhanh chóng bao phủ toàn bộ vùng Hỗn Độn loại siêu lớn.

Trụ ngạo nghễ nhìn lên tồn tại không bị định nghĩa không thể miêu tả giữa không trung.

“Ngươi rất có dũng khí.”

Chỉ trong nháy mắt, vùng Hỗn Độn được biển thời gian bao bọc bị đông lại.

“Ngọc, ngươi tin ta không?” Trụ hai mắt thâm tình nhìn về phía nữ tử bên cạnh.

“Phu quân, ngươi đi làm, Ngọc Nhi ở phía sau theo ngươi.”

“Tốt lắm!” Trụ tức khắc cười ha ha, lập tức nắm tay nữ tử bên cạnh.

Ngẩng đầu kiên quyết nhìn lên cường giả tam cảnh và nhị cảnh của Mộ tộc giữa không trung.

“Mộ Thần, ngươi vừa nãy nói ngươi từng gặp qua rất nhiều sinh linh nghịch thiên như ta.”

“Hôm nay ta cho ngươi biết, bọn họ không xứng!”

Âm thanh khí phách vang lên, vùng Hỗn Độn và biển thời gian bị đóng băng nháy mắt hòa tan.

Một luồng lực lượng kỳ dị không thể miêu tả, bao phủ cả vùng Hỗn Độn.

Trên vùng Hỗn Độn xuất hiện một chiếc đồng hồ cổ xưa, một cây kim đồng hồ tượng trưng cho pháp tắc chí cao Thời Gian ở trên đồng hồ chậm rãi chuyển động.

“Ngọc Nhi, đợi có người chống đỡ một vùng trời, ta sẽ bầu bạn với ngươi tại nơi đẹp nhất trong biển thời gian, làm bạn với ngươi đến vĩnh cửu.”

Kim đồng hồ trên đồng hồ cổ xưa nháy mắt chia làm hai.

Mà hai cường giả Nhân tộc nhị cảnh Trụ và Ngọc cùng với đồng hồ cổ xưa bắt đầu hòa tan.

Một luồng vĩ lực chí cao vô thượng khuếch tán, bao phủ bọc lấy một vùng biển thời gian của vùng Hỗn Độn.

Chỉ trong chớp mắt, vùng Hỗn Độn trong biển thời gian này bởi vì tường kép thời gian chia làm hai.

Vùng Hỗn Độn chân chính kèm theo luồng vĩ lực kia, bị kéo vào trong một lao lung không gian kỳ dị.

Mà vùng Hỗn Độn bị thời gian phục khắc từ từ phân giải, hòa tan trong cả khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

“Ba đợt thuỷ triều biển thời gian, liền muốn đào tạo ra tồn tại đối kháng với ta, thật sự là thiên chân.”

Âm thanh vạn cổ thương tang lại lần nữa vang lên, sau đó cả khu vực bị phong tỏa.

Mà lúc này trong thị giác của Từ Phàm, vùng Hỗn Độn bị phục khắc hòa tan bản nguyên, lấy một loại phương thức hắn không cách nào lý giải tập hợp lại với nhau.

Mà lúc này, trong vùng Hỗn Độn chân chính kia, trong một tiểu vũ trụ rất nhỏ không thể nhỏ hơn, thậm chí ngay cả thế giới Trung Thiên cũng không tính.

Trên một tinh cầu như cát bụi, một linh hồn vì dũng cảm mà hiến thân, tiến vào trong biển thời gian.

Vào lúc này, linh hồn hèn mọn và bản nguyên vùng Hỗn Độn bị hòa tan, sinh ra phản ứng kỳ diệu.

Từ Phàm lấy góc độ người bàng quan xem, lúc này trong đầu chỉ có một ý niệm.

Cường giả tam cảnh này, ta mẹ nó làm sao miễn cưỡng đánh đây?

Các ngươi song túc song phi, vì đại nghĩa Nhân tộc vì kia một tia hy vọng mà dâng hiến bản thân.

Sau đó không hề có trách nhiệm đem gánh nặng lớn như vậy, đè lên linh hồn bình thường đến không thể bình thường hơn như ta.

Trong lúc nhất thời, Từ Phàm tâm tư muôn vàn.

Tin tức tốt là hắn đã biết hệ thống là thế nào tới.

Mà tin tức xấu là, bên kia có một cường giả tam cảnh, chờ hắn đi đẩy boss.

Lúc Từ Phàm đang đau đầu, thủy tinh pháp tắc chí cao to lớn kia thình lình hóa thành một luồng lực lượng truyền thừa khổng lồ dung nhập vào trong cơ thể Từ Phàm.

Chỉ trong nháy mắt, luồng lực lượng truyền thừa đó tựa như điểm bạo tất cả pháp tắc chí cao Từ Phàm lĩnh ngộ.

Biến chất do lượng biến sinh ra, một luồng lấy pháp tắc chí cao Thời Gian làm chủ, tính cả mấy vạn pháp tắc chí cao ngưng tụ lại với nhau.

Từ Phàm vén lên thời gian trùng điệp, thấy được một đôi mắt ngạo nghễ với mọi thứ trên thế gian.

“Vì sao chọn ta?” Từ Phàm lên tiếng hỏi.

“Không phải ta chọn ngươi, mà là vùng Hỗn Độn bản nguyên của ngươi đã chọn ngươi.”

“Đem gánh nặng như thế đè trên người một phàm nhân bình thường đến không thể bình thường hơn như người, là Nhân tộc chi chủ, ta rất hổ thẹn.”

“Nếu có thời gian, chúng ta nâng ly ngôn hoan, cùng nói buồn vui nhân sinh.”

“Vậy nếu ta bị cường giả tam cảnh mạt sát thì sao?” Từ Phàm hỏi.

“Vậy chờ một Nhân tộc chi chủ tiếp theo tới cứu chúng ta, sau đó uống rượu.”

Trong đôi mắt khí phách kia, xuất hiện một tia ý cười.

“Bản nguyên vùng Hỗn Độn của ta và ngươi, có thể cứu thì cứu, nếu cứu không được, trong ba đợt thuỷ triều biển thời gian này, sống sao cho nhân sinh của mình viên mãn.”

Câu này nói xong, đôi cự nhãn bèn biến mất không thấy nữa.

Mà lúc này, Từ Phàm tiếp thu truyền thừa đã lặng yên trở thành cường giả nhị cảnh.

Trong nháy mắt này, khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá đối với hắn mà nói đã không có bí mật.

Lúc này, Từ Phàm trong Hỗn Độn chậm rãi tỉnh lại, mà khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá này lặng lẽ phát sinh biến hóa.

Mở mắt, Từ Phàm lập tức thấy được Trương Vi Vân canh giữ bên cạnh.

“Phu quân, ngươi tỉnh rồi, Bồ Đào nói lúc này thời gian ngươi ngủ sẽ lâu hơn bất cứ lần nào, ta còn có chút lo lắng.” Trương Vi Vân ôn nhu nói.

“Mơ một giấc mơ rất dài, ta mơ thấy quê nhà của ta.” Từ Phàm mở miệng nói.

Nghe thấy từ quê nhà, Trương Vi Vân ánh mắt sáng ngời.

“Kia phu quân đã biết vị trí quê nhà chưa?”

“Chúng ta khi nào xuất phát?” Trương Vi Vân còn nhớ lời Từ Phàm đã từng nói với nàng.

“Có thể còn phải chờ thêm một thời gian nữa, trong lúc này, chúng ta trước tiên đi hết một lượt nơi tàng bảo những cường giả nhị cảnh đã.”

Tốc độ dòng chảy thời gian xung quanh Hỗn Độn chi chu tăng nhanh, chỉ trong chốc lát, liền tới bí cảnh thứ hai trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Mà lúc này, ánh mắt Tinh Ly nhìn về phía Từ Phàm có phần sợ hãi.

“n công, ngươi là nhị cảnh cường giả!” Tinh Ly sợ hãi hàm răng hơi run lên, đối với vị ân công đã cứu hắn này, hắn trong lòng là có ý nghĩ lấy oán báo ơn.

Từ Phàm cười như không cười liếc mắt nhìn Tinh Ly.

Nửa năm sau, Từ Phàm trở về vùng Hỗn Độn Đạo, sau đó lại mang theo Tam Thiên giới, trở về vùng Hỗn Độn ban đầu.

Vùng Hỗn Độn ban đầu, đã biến thành vật chất Hỗn Độn chưa khai hoá thuần túy nhất.

“Sư phụ, ngươi lẽ nào muốn nghịch chuyển dòng sông thời gian Hỗn Độn phục sinh vùng Hỗn Độn này sao?” Từ Cương ở bên cạnh hỏi.

“Đúng vậy, vùng Hỗn Độn bản nguyên ban đầu đối với các ngươi mà nói vẫn là rất quan trọng.”

Từ Phàm hơi giơ tay, một vùng biển thời gian xuất hiện.

Từ trong biển thời gian dẫn ra một dòng sông thời gian Hỗn Độn, nằm ở vùng Hỗn Độn nguyên bản.

Theo thời gian nghịch chuyển, một vùng Hỗn Độn vỡ vụn bắt đầu tổ hợp nghịch chuyển trùng sinh.

Mà bên ngoài biển thời gian xuất hiện bóng dáng của Đạp Thánh Thần Tượng.

Hư ảnh Đạp Thánh Thần Tượng liếc mắt nhìn Từ Phàm, khẽ gật đầu tỏ vẻ xin lỗi.

Sáu món thần vật pháp tắc chí cao có danh ngạch, xuất hiện trong dòng sông thời gian Hỗn Độn.

Mà theo phục sinh, vùng Hỗn Độn xuất hiện.

Mà lúc này trong vùng Hỗn Độn, ngoài Nhân tộc ra, không có dị tộc khác nữa.

Những đại thế giới vốn của dị tộc, cũng đều hóa thành bản nguyên, dung nhập vào trong vùng Hỗn Độn.

“Sư phụ, ngươi muốn đi tìm quê nhà của mình, cũng đừng quên mang theo bọn ta.”

Đông đảo đồ đệ của Từ Phàm sôi nổi nói.

“Thời gian trở về quê nhà còn sớm, nhiệm vụ bây giờ là phát triển vùng Hỗn Độn này.”

Chương 1570: Càng nhiều pháp tắc chí cao

Tam Thiên giới tiến vào vùng Hỗn Độn, lại trở về nơi ban đầu.

Sau đó giống như một đoá bồ công anh tản ra hạt giống, tất cả thế lực Nhân tộc đều từ từ mở rộng ra phía ngoài.

Mà lúc này, vùng Hỗn Độn cũng bắt đầu ngưng tụ đại thế giới của bản thân.

Bên ngoài vùng Hỗn Độn, Trương Vi Vân cùng Từ Phàm xem sự phát triển của cả vùng Hỗn Độn.

“Phu quân, ta cứ có cảm giác ngươi muốn cách ta mà đi.” Trương Vi Vân mặt đầy lo lắng nói.

“Sao lại thế, bên ta chỉ có một chuyện rất quan trọng phải làm.” Từ Phàm ngẩng đầu nhìn về hướng vùng Hỗn Độn cỡ siêu lớn.

Từ Phàm chợt có cảm giác túc mệnh luân hồi.

Hắn bây giờ đã là cường giả nhị cảnh, trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá rất to lớn xung quanh đều thuộc tồn tại mạnh nhất.

Trong thời gian vô tận này, dưới sự dẫn dắt của chính mình, vùng Hỗn Độn nhất định sẽ chống đỡ được thủy triều biển thời gian lần thứ chín, đến khi đó, hắn rất có thể sẽ gặp phải tộc Mộ Thần nọ.

“Bất kể là chuyện gì, cho dù là chết, ta đều muốn bầu bạn bên cạnh phu quân." Trương Vi Vân nhẹ nhàng tựa đầu vào trên vai Từ Phàm.

"Không có khoa trương như vậy." Từ Phàm híp mắt nói.

Lúc này Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay, một vùng biển thời gian xuất hiện.

Trong biển thời gian, Từ Phàm toả định một lão khất và một nữ tử trẻ tuổi.

Nữ tử trẻ tuổi diện mạo có tám phần tương tự với Lý Tinh Từ.

Sau đó Từ Phàm nghĩ, lại lần nữa toả định một nữ tử Yêu tộc.

Một luồng vĩ lực vô thượng, cố định ba người kéo ra bên ngoài biển thời gian.

Một luồng lực lượng thiên đạo luân hồi sâu xa thăm thẳm đè lên người Từ Phàm.

Hai tầng pháp tắc chí cao Thời Gian, Nhân Quả, tựa như sức nặng của cả vùng Hỗn Độn.

Nhưng sức nặng này đối với Từ Phàm mà nói, quả thực giống như không có.

Luồng vĩ lực vô thượng kia trực tiếp kéo ba sinh linh rời khỏi biển thời gian.

Một hộ tráo trong suốt bảo vệ ba người.

"Đây là đâu?" Lão khất cái nghi hoặc hỏi.

Từ Phàm mỉm cười, thân hình biến hóa thành dáng vẻ lúc lão khất cái sắp đi.

"Ngươi là, Tiểu Phàm?" Lão khất cái ngờ vực hỏi.

"Chính là ta, lão đầu, trước đây ta từng nói, chờ sau khi ta tu tiên có thành tựu sẽ phục sinh ngươi, để ngươi hưởng thụ vạn năm phú quý." Từ Phàm mỉm cười.

"Nào hưởng được vạn năm phú quý, hai năm ngày lành kia ta đã thỏa mãn rồi." Lão khất cái nói.

"Ngươi bây giờ làm ta phục sinh, đây là tu tiên có thành tựu rồi?

“Đúng vậy, cuộc sống của hoàng đế, tam cung lục viện bảy mươi hai phi khi đó ta nói với ngươi, ngươi rất hâm mộ.”

“Hiện tại, ngươi chính là hoàng đế.”

Từ Phàm nhẹ nhàng vung tay, lão khất cái biến mất.

Chờ sau khi lão khất cái lấy lại tinh thần, phát hiện hắn đã biến thành bộ dáng trẻ tuổi, trên người còn khoác một bộ long bào.

“Thần hoàng chí tôn, xin ngươi đăng cơ!” Một thị vệ hùng tráng bên cạnh cung kính nói.

Lão khất cái bộ dáng trẻ tuổi, trong đầu nhiều thêm rất nhiều tri thức, ngẩng đầu nhìn về phía thần vị cao cao tại thượng, cười cất bước đi thẳng về phía trước.

Mà lúc này, nữ tử và nữ tử Yêu tộc phục sinh khác đều cung kính hành lễ với Từ Phàm.

“Bái kiến tiền bối (sư phụ).”

Bọn họ khi còn sống đều là người tu luyện, sau khi chết lần nữa phục sinh, hiểu ngay là chuyện gì xảy ra.

“Ta là sư phụ của nhi tử ngươi Tinh Từ, phục sinh ngươi là tâm nguyện lớn nhất cuộc đời hắn, ta giúp hắn giải quyết.”

Một cánh cửa truyền tống xuất hiện trước mặt nữ tử.

“Đi vào cánh cửa này, ngươi có thể nhìn thấy nhi tử ngươi sau khi lớn lên.”

Từ Phàm nói, quay đầu lại nhìn về phía nữ tử Yêu tộc.

“Dù sao ngươi cũng là đệ tử chưa ký danh của ta, về sau gia nhập Yêu bộ Ẩn Linh môn ta.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh sư tôn.”

Sau khi Từ Phàm làm xong mọi chuyện, triệu tập tất cả đồ đệ đến bên cạnh mình.

“Quê nhà của vi sư đã tìm được, nhưng quê nhà đứng trước hiểm cảnh nguy cơ tồn vong.”

“Cho nên khoảng thời gian này, vi sư sẽ để lại phân thân, chân thân đi du lịch nơi khác tìm kiếm biện pháp giải cứu nguy cơ.” Từ Phàm còn chưa nói xong, đông đảo đệ tử đã nôn nóng muốn đi chung với Từ Phàm.

“Đừng thêm phiền, người ta phải đối mặt là cường giả tam cảnh, mà các ngươi ngay cả Thánh chủ đỉnh phong cũng chưa đến, đi với ta chỉ thêm phiền phức.”

“Lúc ta không có ở đây, an tâm phát triển vùng Hỗn Độn này.”

“Trước khi ta đi, sẽ để lại truyền thừa ba ngàn đạo đại ở toàn bộ vùng Hỗn Độn, trợ giúp Nhân tộc phát triển.”

“Các ngươi phải chăm chỉ tu luyện, muốn giúp ta, ít nhất phải trở thành cường giả nhị cảnh.”

Từ Phàm nói xong lại cùng đông đảo đồ đệ ăn một bữa cơm.

Trong ánh mắt không nỡ của tất cả đồ đệ, Từ Phàm rời khỏi vùng Hỗn Độn này.

Từ Phàm rời đi, để lại toàn bộ phân thân từ số một đến số năm.

Trong cương vực của liên minh Nhân tộc.

Lúc này Đạo Vân Thánh chủ nhìn cường giả nhị cảnh bị vây hãm, trong ánh mắt có phần hỗn loạn.

Hắn là dựa vào Hồng Mông chí bảo nhị cảnh chế trụ cường giả nhị cảnh này.

Nhưng loại áp chế này chỉ là tạm thời, nhiều nhất vạn năm, cường giả nhị cảnh trong lao lung sẽ phá phong tỏa mà ra.

Đến khi đó, Hồng Mông chí bảo nhị cảnh trong tay hắn, cũng không ngăn được cường giả nhị cảnh trước mắt này nữa.

“Ngươi nhìn rất lo lắng ha!”

Giọng nói nhẹ nhàng của Từ Phàm vang lên, kèm theo một luồng uy áp cường đại.

Hồng Mông chí bảo nhị cảnh trong tay Đạo Vân Thánh chủ nhẹ nhàng thoát ly, rơi xuống trong tay Từ Phàm.

Dưới ánh mắt kinh hãi của Đạo Vân Thánh chủ, tất cả ý niệm bản thân lưu lại trên pháp bảo nhị cảnh đều bị loại bỏ.

Trong nháy mắt, trên mặt cường giả nhị cảnh bị vây hãm lộ ra vẻ sợ hãi.

Hắn phát hiện lao lung này đang chậm rãi co lại, hơn nữa còn đang nén lại thực lực của hắn và đại đạo hắn lĩnh ngộ.

“Cho ngươi một lựa chọn, đưa Hồng Mông chí bảo nhị cảnh cho ta, ta giúp ngươi thu thập cường giả nhị cảnh kia, thế nào?” Từ Phàm cười hỏi.

Đạo Vân Thánh chủ tức khắc vùng vẫy, muốn mở miệng lại bị một luồng lực lượng vô hình phong ấn lại.

“Có lẽ ngươi đồng ý rồi, vậy món Hồng Mông chí bảo nhị cảnh này ta lấy đây.”

“Đại địch này, ta sẽ giúp ngươi thu thập.”

Lúc Từ Phàm nói chuyện, lao lung vây hãm cường giả nhị cảnh, đã biến thành kích cỡ một viên thủy tinh, rơi xuống trong tay Từ Phàm.

“Bồ Đào, truyền tống về vùng Hỗn Độn, hóa thành vùng đất truyền thừa.” Từ Phàm phân phó nói.

“Tuân lệnh.”

Nhìn thấy Từ Phàm vẫy tay một cái là giải quyết một cường giả nhị cảnh, Đạo Vân Thánh chủ dáng vẻ như chính mình chết chắc.

“Yên tâm, dù sao đều là Nhân tộc, ngươi dẫn dắt nhiều vùng Hỗn Độn như vậy phát triển cũng không tệ.”

“Nể tình này, tha cho ngươi một mạng.” Từ Phàm khoan thai nói.

Hắn tới đây chỉ là vì giải quyết phiền phức nhỏ này, để liên minh Nhân tộc đạt được phát triển tốt hơn.

“Đa tạ tiền bối.” Đạo Vân Thánh chủ vô cùng cảm kích nói.

Bóng dáng Từ Phàm biến mất, đi đến nơi tiếp theo.

Sau khi trải qua truyền thừa, Từ Phàm hiểu được tư chất đứng đầu toàn diện trên người mình, là do vùng Hỗn Độn ngưng tuyệt ban tặng.

Cho nên muốn phát huy lực lượng lớn nhất của truyền thừa, vậy nhất định phải lĩnh ngộ càng nhiều pháp tắc chí cao.

Mà trong mắt hắn, toàn bộ khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, giống như đại lục địa mạo đa dạng, nơi khác nhau pháp tắc chí cao ngưng tụ cũng khác nhau.

Cho nên Từ Phàm muốn du đãng toàn bộ khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, lĩnh ngộ càng nhiều pháp tắc chí cao.

Chương 1571: Trăm tỉ năm

“Bồ Đào, thiết lập hàng tuyến, nối liền tất cả vùng Hỗn Độn đã phát hiện cho ta.”

Đứng trong khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, Từ Phàm lạnh nhạt nói.

Nó đã lấy pháp tắc Không Gian chí cao đột phá đến cường giả nhị cảnh, cảm ngộ pháp tắc Không Gian chí cao đã đạt đến trạng thái đỉnh cấp nhất.

Toàn bộ khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá, chỉ cần có tọa độ là có thể bước ra ngoài.

Một tấm bản đồ Hỗn Độn chưa khai hóa lập thể giả lập xuất hiện trước mặt Từ Phàm.

Trên bản đồ có một đường dây ảo, bắt đầu nối liền tất cả vùng Hỗn Độn.

Từ Phàm nhìn thoáng qua rồi bước ra một bước, đi tới bên ngoài một vùng Hỗn Độn.

Hắn không đi vào, chỉ lẳng lặng ngồi xếp bằng trên vùng Hỗn Độn này cảm ngộ.

“Thời gian cách lúc thủy triều lần thứ chín còn ba trăm tỷ năm nữa, cường giả nhị cảnh còn dễ nói, đến nỗi tam cảnh…”

Sau khi cảm ngộ pháp tắc đặc thù chí cao của vùng Hỗn Độn này, Từ Phàm triệu hồi ra đại dương thời gian lẳng lặng nhìn ở bên ngoài, vẻ mặt có phần cay đắng.

Hắn có bản tính cá mặn, có thể ngồi tuyệt đối không đứng, có thể nằm thì không ngồi.

Vốn cho rằng sau khi trở thành Thánh chủ, cuộc sống sau này sẽ như hắn tưởng tượng.

Nào nghĩ đến, hệ thống mà mình mang theo lại cho hắn niềm vui bất ngờ lớn như thế, trực tiếp tìm cho hắn một cường giả tam cảnh.

“Vùng Hỗn Độn bản nguyên kia nhất định phải cứu, còn có hai vị cường giả nhị cảnh đó nữa.”

“Trụ, thú vị, không biết có phải là Trụ trong tưởng tượng của ta không.”

Từ Phàm đứng dậy bước tới vùng Hỗn Độn kế tiếp, lẳng lặng ngồi xếp bằng cảm ngộ.

Cứ như vậy, sau khi Từ Phàm đi qua mấy trăm vạn vùng Hỗn Độn, phía sau đột nhiên xuất hiện một thác nước năm màu to lớn không biết xuyên qua bao nhiêu khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá.

Ngũ Hành chí cao chi lực vô tận, hội tụ trong cơ thể Từ Phàm.

Lấy Từ Phàm làm trung tâm, mấy chục vạn vùng Hỗn Độn xung quanh đều đang run lên, tựa như run sợ, tựa như thần phục.

Đại dương thời gian vô tận xuất hiện trên không Từ Phàm, phía trên đại dương thời gian đó có một đôi mắt bình tĩnh lạnh lùng nhìn chằm chằm Từ Phàm.

“Đạo hữu, hiện thân gặp một lần, thế nào?” Từ Phàm nhìn đôi mắt đó, gọi với lên.

Một bóng dáng hiện lên trước mặt Từ Phàm, quanh người có một luồng thánh quang bao phủ.

“Đại dương thời gian, Thánh Dương sơn, ngươi có thể gọi ta là Quang.”

“Vừa tấn cấp cường giả nhị cảnh không bao lâu, ngươi có thể gọi ta là Phàm.” Từ Phàm nói.

“Trên người ngươi có nhân quả của tộc Mộ Thần, tốt nhất đừng tới gần mục khu của hắn, nếu không sẽ bị để mắt tới.” Quang nói.

“Đa tạ đạo hữu nhắc nhở, đạo Thánh Dương ta cũng có kiêm tu, gặp nhau chính là duyên phận, luận đạo một trận thì thế nào.”

“Được!”

Từ Phàm nhẹ vung tay, một vùng đạo trường không gian thành hình.

Hai bên tiến vào, đạo trường không gian gia tốc thời gian.

Một trăm vạn năm sau, đạo trường không gian tiêu tán, cường giả nhị cảnh Quang hóa thành từng điểm tinh quang, tiêu tán trước mặt Từ Phàm.

Lúc này, lấy Từ Phàm làm trung tâm, khu vực trăm vạn vùng Hỗn Độn xung quanh chiếm giữ sáng lên.

Từ Phàm giống như một ngọn đèn sáng trong bóng tối.

Sau đó ngọn đèn sáng lại hóa thành Thánh Dương, làm cho tất cả vùng Hỗn Độn được ánh sáng bao phủ, cảm nhận được một luồng ấm áp trước đó chưa từng có.

Lúc này dưới ánh Thánh Dương chiếu rọi, có rất nhiều vùng Hỗn Độn gần sát tiết điểm bắt đầu tấn cấp thăng hoa.

Vạn năm sau, Thánh Dương tiêu tán.

Từ Phàm lại lần nữa bước lên hành trình, cảm ngộ một vùng lại một vùng Hỗn Độn.

Dần dần ánh mắt Từ Phàm bắt đầu trở nên đạm mạc, chỉ khi ngẫu nhiên gặp được chuyện bản thân cảm thấy hứng thú trong vùng Hỗn Độn, hai mắt mới có sắc thái tình cảm.

Không biết đã qua mấy trăm tỷ năm, khí thế trên người Từ Phàm càng ngày càng mãnh liệt.

Dường như bao trùm trên đông đảo pháp tắc chí cao, trong đại dương thời gian, khu vực chỗ Từ Phàm đang chậm rãi cảm nhiễm khí tức của hắn.

Những năm này, Từ Phàm cũng đụng phải rất nhiều cường giả nhị cảnh.

Hợp tính tương giao một trận, không hợp trực tiếp đại chiến một phen trong đại dương thời gian.

Trong một vùng Hỗn Độn cỡ lớn, Từ Phàm ngồi xếp bằng trên đó.

Mấy cường giả Thánh chủ đỉnh phong cảnh xuất hiện trước mặt Từ Phàm, ánh mắt đặc biệt cảnh giác.

“Ngộ được pháp tắc chí cao thì ta rời đi, lại nói, các ngươi có thể phản kháng được sao?”

Từ Phàm ngước mắt nhìn cường giả Thánh chủ dị tộc trước mắt, mỉm cười hỏi.

Trong nháy mắt, vẻ mặt tất cả Thánh chủ dị tộc đều trở nên hoảng sợ.

Bọn họ cảm giác trong cơ thể có một cái khóa, khóa lại tất cả năng lực của họ lại, hiện tại ngay cả những con sâu kiến cường tráng phàm trần mà bọn họ cũng không bằng.

“Làm cho ta mấy món mỹ thực đặc sắc của vùng Hỗn Độn các ngươi.” Từ Phàm nói, cởi bỏ uy áp với bọn họ.

Lúc Từ Phàm tham ngộ xong pháp tắc chí cao và đang hưởng thụ mỹ thực, một bóng dáng bỗng nhiên phá không đi tới.

“Sư phụ, ta tấn cấp thành cường giả nhị cảnh rồi.” Từ Cương tưởng niệm nhìn sư phụ nhà mình.

“Ngũ Hành chí cao chi đạo nhập nhị cảnh, không tệ.”

Nhìn đồ đệ bảo bối nhà mình, Từ Phàm hài lòng gật đầu.

“Sư phụ, vậy ta có thể kề vai chiến đấu với ngươi không?” Từ Cương mong chờ hỏi.

Ở nơi này mấy năm, động lực duy nhất có thể chống đỡ hắn tu luyện đó là kề vai chiến đấu với sư phụ nhà mình.

“Có thể, nhưng ngươi cần chờ vùng Hỗn Độn kia xuất hiện thêm một cường giả nhị cảnh nữa mới có thể kề vai chiến đấu với ra.” Từ Phàm cười nói.

“Sư phụ, rất nhanh thôi, Tinh Từ và Huyền Tâm không cần bao nhiêu năm nữa là sẽ tấn cấp thành cường giả nhị cảnh.” Từ Cương nói.

Trong những năm Từ Phàm cảm ngộ pháp tắc chí cao, một khi sau khi có một loại pháp tắc tấn cấp thành nhị cảnh, thì sẽ truyền lượng lớn bản nguyên đến vùng Hỗn Độn chỗ Ẩn Linh môn.

Vì thế, Đại đồ đệ trước mắt hắn, mới có thể trở thành cường giả nhị cảnh.

“Vậy được, ngươi cũng đã trở thành cường giả nhị cảnh, vừa vặn theo bên cạnh ta, mở mang kiến thức.”

Từ Phàm nói, đứng dậy bước ra một bước, mang theo Từ Cương lại xuất hiện ở vùng Hỗn Độn tiếp theo.

Trăm tỷ năm chậm rãi trôi qua, khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá vẫn như dĩ vãng, vật chất của nó lấy mãi không hết, dùng mãi không cạn.

Lúc này, bên cạnh Từ Phàm đã đi theo tám cường giả nhị cảnh.

Đi theo Từ Phàm cảm ngộ một vùng lại một vùng Hỗn Độn.

“Sư phụ, trong uông dương thời gian, khí tức của ngươi đã lây nhiễm tất cả ngàn vạn vùng Hỗn Độn xung quanh.”

“Nếu như đi về trước, sẽ đụng phải tộc Thiên Luân trong đại dương thời gian, có nên thôn tính tiêu diệt không?” Từ Nguyệt Tiên hỏi.

Nàng là sự tồn tại trở thành cường giả nhị cảnh cuối cùng trong những người này.

“Tiếp tục tiến lên, che giấu khí tức, làm việc khiêm tốn.” Từ Phàm suy nghĩ nói.

Từ Phàm tính toán thời gian, còn hơn một trăm sáu mươi tỷ năm, thủy triều thời gian lần thứ chín sẽ bộc phát.

Nếu như trước đó chưa thể tìm được biện pháp cứu vãn vùng Hỗn Độn cỡ lớn của Nhân tộc kia.

Vậy vùng Hỗn Độn bản nguyên thuộc về chính hắn sẽ bị cường giả tộc Mộ Thần tam cảnh cắn nuốt trong đại dương thời gian.

“Một trăm sáu mươi tỷ năm, đủ rồi.”

“Dù không thể ngăn cản cường giả tam cảnh, nhưng che giấu thiên cơ Hỗn Độn ở trước mặt cường giả tam cảnh toàn tri thì vẫn có thể làm được.”

Từ Phàm nhìn vùng Hỗn Độn phía dưới chậm rãi nói.

Ngay từ đầu mục tiêu của hắn chính là cứu vớt vùng Hỗn Độn bản nguyên cỡ siêu lớn trong tay cường giả tam cảnh.

Đến nỗi trấn áp hoặc là chém giết cường giả tộc Mộ Thần tam cảnh, Từ Phàm chưa từng nghĩ đến.

Sau khi hắn trở thành cường giả nhị cảnh, mới cảm giác được sự khủng bố của cường giả tam cảnh.

So với nắm giữ đông đảo pháp tắc chí cao, cường giả tam cảnh lại trở thành một loại tồn tại toàn năng toàn tri.

Bất kể là khu vực Hỗn Độn chưa khai hoá hay là đại dương thời gian, trong mắt hắn chỉ giống như một căn phòng trong suốt.

Nếu như không có hạn chế của đại dương thời gian, tộc Mộ Thần có thể thôn tính tiêu diệt toàn bộ vùng Hỗn Độn chỗ hắn.

Nghĩ tới đây, xung quanh Từ Phàm bắt đầu biến hóa, chớp mắt lại trở về vùng Hỗn Độn chỗ Ẩn Linh môn.

Lúc này vùng Hỗn Độn chỗ Ẩn Linh môn đã mở rộng hơn ban đầu gấp mấy trăm ngàn lần.

Mà vùng Hỗn Độn chỗ hắn, cũng được hắn đặt tên là Ẩn.

“Những năm này không có đây, không nghĩ tới vùng Hỗn Độn đã có biến hóa như thế.” Từ Phàm cảm khái nói.

Dựa theo thống kê của Bồ Đào, mấy chục vạn vùng Hỗn Độn xung quanh vùng Hỗn Độn Ẩn, toàn bộ đều đã biến thành địa bàn của Nhân tộc.

Chương 1572: Lúc phong ấn thời gian được gỡ bỏ, tất cả vừa đúng lúc (đại kết cục)

Từ Phàm nhìn cương vực Hỗn Độn chưa khai hóa bị Nhân tộc chiếm cứ, vươn ra một ngón tay bắt đầu kéo vùng Hỗn Độn, tạo thành từng trận điểm.

Không quá lâu sau, mấy trăm vạn vùng Hỗn Độn, hóa thành một đại trận không có trận tâm.

“Bồ Đào, lấy đại trận này làm cơ sở, bắt đầu ưu hóa.”

“Sau khi ưu hóa tuyên bố nhiệm vụ, điều động tất cả cường giả cấp Thánh chủ, kéo các vùng Hỗn Độn tới tương ứng vị trí.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh!” Giọng Bồ Đào vang lên.

“Sư phụ, đây là vì nghênh đón bản nguyên giới của ngươi sao?” Từ Cương nhìn trung tâm đại trận trống ra một khu vực lớn hỏi.

“Đúng vậy, vùng Hỗn Độn bản nguyên của ta bị một cường giả tam cảnh theo dõi, cho nên phải nghĩ cách tránh đi cường giả tam cảnh đó.” Từ Phàm nhìn đại trận, sờ cằm nói.

Nghe được lời này, Từ Cương hưng phấn lên, bao gồm cả mấy đồ đệ lấy chiến lực mà lấy xưng của hắn cũng vậy.

“Sư phụ, chúng ta liên thủ trấn áp cường giả tam cảnh kia đi!”

“???” Từ Phàm nhìn đồ đệ của mình.

“Không giống nhau, bây giờ ngươi đã là cường giả nhị cảnh, ngươi cảm thấy cần bao nhiêu cường giả Thánh chủ liên thủ mới có thể trấn áp ngươi?” Từ Phàm nở nụ cười.

“Cường giả cấp Thánh chủ bình thường đến bao nhiêu cũng không được, nhưng sư phụ, ngươi không lại không giống vậy, tin tưởng dưới sự dẫn dắt của ngươi, tuyệt đối có thể bắt lấy cường giả tam cảnh.” Từ Cương nói.

“Đúng thế sư phụ.” Vương Huyền Tâm bên cạnh nói.

Đúng lúc này, một luồng dao động cuồng bạo đột nhiên từ vùng Hỗn Độn khuếch tán ra, nháy mắt lan ra khắp mấy chục vạn vùng Hỗn Độn xung quanh.

Một cự nhân tựa như sinh ra ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa ra từ đó đi ra.

Vừa sải bước thân hình cũng thu nhỏ lại, đến phía sau Từ Phàm.

“Hùng Lực, bái kiến Đại trưởng lão.”

Ánh mắt Hùng Lực nhìn về phía Từ Phàm, tràn đầy vẻ tưởng niệm.

“Không tệ, vẫn là ngươi có thể kiên định, đến bây giờ mới bỏ được tấn cấp thành nhị cảnh.” Từ Phàm cười ha ha nói.

Hùng Lực ngượng ngùng vò đầu.

“Ta chỉ là muốn chờ lúc Đại trưởng lão có đây lại tấn cấp nhị cảnh.”

Trong chốc lát, ánh mắt đông đảo đệ tử phía sau Từ Phàm nhìn về phía Hùng Lực đều thay đổi.

Không nghĩ tới ngươi vẫn là một con gấu tâm cơ.

“Sau khi trở thành cường giả nhị cảnh, cũng coi như là hoàn toàn thông hiểu đại đạo, lúc không có chuyện gì có thể đi xung quanh du lịch.”

“Tuân lệnh.”

“Được rồi, còn một trăm sáu mươi tỉ năm nữa, ta muốn tiếp tục du lịch biển Hỗn Độn, các ngươi trông coi nhà cho tốt, bố trí cho xong đại trận.” Từ Phàm phân phó.

“Tuân lệnh sư phụ.”

Ban đêm, vẫn là tiểu viện quen thuộc nhất.

Trương Vi Vân làm một bàn đồ ăn.

“Vi Vân, sau này khi ta ra ngoài, ngươi đi cùng với ta đi.” Từ Phàm nhìn nương tử của mình, thâm tình nói.

“Được.” Trương Vi Vân gật đầu.

“Còn một trăm sau mươi tỉ năm nữa, là bản nguyên giới của ta có thể trở về, đến lúc đó thời gian giải phóng, thì ta có thể mang ngươi đi gặp người nhà của ta rồi.” Trong đầu Từ Phàm hiện ra ký ức tầng sâu nhất.

“Vậy ta nhất định phải hiếu kính cha mẹ chồng thật tốt.” Trương Vi Vân hiền lành cười.

“Ăn xong bữa cơm này, ta dẫn ngươi đi mở mang kiến thức về phong cảnh của biển Hỗn Độn.”

Không quá lâu sau, một chiếc cự chu to lớn từ vùng Hỗn Độn bay đi, bay về chỗ sâu khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa.

Lúc này, biển Hỗn Độn Nhân tộc nắm giữ, bắt đầu công việc lu bù.

Tất cả Thánh chủ Nhân tộc đều nhận được nhiệm vụ Bồ Đào phát ra.

“Di chuyển toàn bộ vùng Hỗn Độn, Nhân tộc chi chủ đang mưu đồ đại sự gì sao?”

“Nhân tộc chi chủ đều đã lên tiếng, tốc độ nhất định phải nhanh một chút.”

Đông đảo cường giả cấp Thánh chủ mặc dù nghi hoặc, nhưng đối với mệnh lệnh Từ Phàm ban bố, lại là chấp hành trăm phần trăm.

Những năm này, các Thánh chủ mới tấn cấp mặc dù đều chưa từng gặp Từ Phàm, nhưng truyền thuyết của Từ Phàm vĩnh viễn lưu truyền trong lòng bọn họ.

Nhất là sau khi mấy đồ đệ của Nhân tộc chi chủ tấn cấp thành cường giả nhị cảnh, địa vị của Nhân tộc chi chủ lại càng thêm vững chắc trong thân tâm bọn họ.

Kết quả là mấy chục tỷ năm kế tiếp, toàn bộ cương vực Nhân tộc nắm giữ, tất cả đều xuất hiện một quang cảnh lạ lùng thế này.

Giống như con kiến tha mồi, vùng Hỗn Độn lấy tốc độ di chuyển mắt thường không thể quan sát được, chậm rãi di chuyển tới một vị trí cố định.

Có một số vùng Hỗn Độn ít thì hai mươi Thánh chủ, nhiều thì năm, sáu mươi người, tất cả đều đang ra sức thôi động đại đạo chi lực của bản thân, kéo vùng Hỗn Độn của mình di chuyển.

Sau khi tất cả vùng Hỗn Độn kéo xong, đến đúng chỗ, ròng rã tiêu tốn ba mươi tỷ năm.

Sau khi vùng Hỗn Độn cuối cùng quy vị, cương vực bị Nhân tộc nắm giữ bắt đầu phát sinh biến hóa.

Một luồng mê vụ bao phủ cương vực Nhân tộc, trong uông hải thời gian, khu vực đối ứng với Nhân tộc cũng biến mất.

Lúc này, Từ Phàm đang ở trong một vùng Hỗn Độn không biết tên tham ngộ pháp tắc chí cao từ từ mở mắt.

Nhìn về phía cương vực Nhân tộc, hài lòng gật đầu.

“Không tệ, như vậy coi như là kế hoạch đã thành công một nửa.” Từ Phàm cười nói.

“Phu quân, đại trận bên kia bố trí thành công rồi hả?” Bóng dáng Trương Vi Vân xuất hiện bên cạnh Từ Phàm.

“Thành công rồi, tiếp theo, bắt đầu bố cục nơi khác.” Từ Phàm mỉm cười.

Từ Phàm nhẹ vung tay, một cánh cửa truyền tống to lớn xuất hiện trước mặt hai người.

“Phu quân, đây là đi nơi nào?” Trương Vi Vân tò mò hỏi.

“Dẫn ngươi đi xem quê nhà của ta. “

Từ Phàm nắm tay Trương Vi Vân, bước vào trong cánh cửa truyền tống.

Tại một nơi tất cả pháp tắc chí cao đều bị đóng băng.

Có một vùng Hỗn Độn vô cùng to lớn, bị ẩn giấu trong không gian không biết tên.

Bên ngoài không gian, có một đôi thiên nhãn không hề có chút tình cảm, nhìn chằm chằm vào tất cả.

Đi ra khỏi cánh cửa truyền tống, Từ Phàm nhìn Thần Mộ chi nhãn ở khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa kia.

“Cường giả tam cảnh, quả nhiên không thể địch lại.”

Từ Phàm cảm khái một tiếng, bèn mang Trương Vi Vân tiến vào trong không gian đặc biệt nọ.

Một vùng Hỗn Độn to lớn hiện ra trước mặt hai người.

Bên trên vùng Hỗn Độn đó, có một ý niệm khổng lồ bảo vệ toàn bộ vùng Hỗn Độn.

“Phu quân, đây chính là vùng Hỗn Độn bản nguyên của ngươi sao?”

“Đúng vậy, quê nhà của ta nằm trong một tiểu thế giới rất rất nhỏ.”

“Ở tiểu thế giới đó linh khí mỏng manh, chỉ có thể phát triển khoa học kỹ thuật đơn giản nhất.”

Từ Phàm nhìn vùng Hỗn Độn này, trong ánh mắt mang vẻ hoài niệm.

Lúc này, sau lưng Từ Phàm xuất hiện một Chí Cao Pháp Tắc Vạn Đạo bàn to lớn đủ để bao trùm nửa vùng Hỗn Độn.

Đảm nhiệm làm đế, cứ như vậy kéo lấy vùng Hỗn Độn kia.

“Đi thôi.” Từ Phàm ung dung nói.

“Phu quân, không vào xem sao?”

“Không cần, bây giờ thời gian không cách nào giải phóng, đi vào chỉ thêm tưởng niệm mà thôi.”

“Hiện tại đối thủ là một cường giả tam cảnh, ta vẫn muốn lĩnh ngộ nhiều hơn pháp tắc chí cao dùng thôi diễn.” Từ Phàm nói.

“Được.”

Hỗn Độn vĩnh hằng, một trăm hai mươi bốn tỉ năm đảo mắt trôi qua.

Cương vực Nhân tộc lúc này, đông đảo cường giả cấp Thánh chủ và cường giả nhị cảnh, đã chờ ở đây từ rất sớm.

Tại nơi đông đảo vùng Hỗn Độn vây quanh, trống ra một khu vực lớn.

Mà lúc này, đôi mộ Thần Chi Nhãn trên không vùng Hỗn Độn bản nguyên của Từ Phàm, bắt đầu chứa một tia tình cảm.

Nhìn xuống vùng Hỗn Độn bị thời không đóng băng phía dưới, trong ánh mắt mang theo một tia tham lam.

Mà lúc này, uông hải thời không vẫn luôn bình tĩnh bắt đầu sôi trào, dấy lên tầng tầng lớp lớp cự lãng.

Mà toàn bộ khu vực Hỗn Độn chưa khai hóa, thì tràn ngập một luồng dao động không gian đặc thù.

Trên không vùng Hỗn Độn bản nguyên của Từ Phàm, xuất hiện một hư ảnh còn lớn hơn vùng Hỗn Độn gấp mấy lần.

“Lần này, ta xem các ngươi tránh né thế nào!” Một giọng nói tranh minh, tham lam vang lên.

Theo dao động của uông hải thời gian quét ngang khu vực này, thời gian vốn bị đóng băng bắt đầu dần giải phóng.

Lúc giải phóng kèm theo tiếng thuỷ tinh vỡ vụn.

Mà lúc này, một bóng dáng xuất hiện trên không vùng Hỗn Độn, mắt mang vẻ bi thương.

Ngay vào lúc này, một cơn thủy triều không gian to lớn nháy mắt bọc lấy cả vùng Hỗn Độn.

Sau đó trực tiếp lẩn trốn vào hư không, biến mất không thấy đâu nữa.

Cường giả tộc Mộ Thần trên vùng hỗn độn sững người, sau đó giận tím mặt, bắt đầu truy tìm dao động không gian và nhân quả để tìm kiếm.

Nhưng phát hiện không thu hoạch được gì.

Mà lúc này, trong cương vực Nhân tộc, một vùng Hỗn Độn to lớn giáng lâm tại khu vực trung tâm.

Mà bóng người trên không vùng Hỗn Độn đó, cũng sững người.

“Trụ tiền bối, đã lâu không gặp.” Bóng dáng Từ Phàm xuất hiện bên cạnh bóng người nọ.

Bóng người đó hóa thành thực thể, có đôi phần phức tạp nhìn Từ Phàm.

“Tộc Mộ Thần sớm muộn gì cũng sẽ tìm tới cửa, ngươi cần gì phải như thế.” Trụ nói.

“Tiền bối yên tâm, ta đã bày đại trận ở đây, trước chín thủy triều thời gian, nơi này sẽ không bị cường giả tộc Mộ Thần phát hiện.” Từ Phàm hơi mỉm cười nói.

“Vậy sau chín thủy triều thời gian thì thế nào?”

“Vậy phải xem tiền bối nỗ lực rồi, tranh thủ sớm ngày trở thành cường giả tam cảnh đầu tiên của Nhân tộc.” Từ Phàm cổ vũ nói.

“…”

Lúc này, hệ thống trong cơ thể Từ Phàm bị hắn lấy ra.

“Tiền bối, vật quy nguyên chủ.”

Nhìn vật do bản nguyên vùng Hỗn Độn ngưng tụ trong tay Từ Phàm, Trụ ngẩng đầu.

“Ngươi chưa từng muốn cứu vớt Nhân tộc, bây giờ đại địch trước mắt, ngươi lại muốn trốn tránh trách nhiệm à.” Trụ nói xong nhìn xung quanh một vòng.

Phát hiện hơn mười cường giả nhị cảnh Nhân tộc ở đây hình như đều lấy Từ Phàm vi tôn vào lúc này.

“Quá mệt mỏi, chuyện này ta không thích hợp làm, vẫn là giao cho tiền bối vậy.”

Từ Phàm nhìn vùng Hỗn Độn đang giải phóng thời gian, khóe miệng bắt đầu hơi nhếch lên.

Tiên đế trở về, tiêu dao đô thị, ý nghĩ này có vẻ như rất nhanh là có thể đạt thành.

“Tiền bối, đa tạ ngươi những năm này đã đóng băng thời gian vùng Hỗn Độn.”

Từ Phàm nói xong bèn kéo tay Trương Vi Vân, tiến vào vùng Hỗn Độn đang giải phóng thời gian.

Vùng Hỗn Độn bản nguyên, tại một tiểu thế giới cằn cỗi cực độ, trên một tiểu tinh cầu.

Lúc này, trên đường phố đông nghịt, tất cả người đi đường theo âm thanh vừa rồi nhìn về phía một thanh niên bị đụng bay hơn mười mét.

“Haiz, vì cứu tiểu nữ hài kia, là một hảo hán, hy vọng kiếp sau đầu thai tốt hơn.” Một đại thúc trung niên nhìn thanh niên đã tắt thở, không khỏi thở dài.

Không bao lâu sau, một chiếc xe cứu thương nhanh chóng ngừng bên cạnh thanh niên, đi xuống mấy bác sĩ.

“Không cần cứu chữa, tim đã ngừng đập.” Bác sĩ kiểm tra một phen nói.

Đúng lúc này, một bàn tay dính đầy máu tươi, thình lình bắt lấy cánh tay bác sĩ.

Một âm thanh yếu ớt vang lên.

“Đại phu, ta cảm thấy vẫn có thể cứu chữa…”

Tầm nửa ngày sau, thanh niên mặc một bộ quần áo bệnh nhân nằm trên giường bệnh.

Một nữ hài cổ điển mặc váy dài đang ôn nhu đút cơm cho thanh niên.

“Phu quân, ăn nhiều một chút, như vậy có thể nhanh khôi phục lại.” Nữ hài nhìn về phía thanh niên, vô cùng ôn nhu.

“Được, chờ ta khôi phục rồi sẽ mang ngươi về nhà.” Thanh niên nhếch miệng cười nói.

(hết)